Δ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ

ΜΕΓΑ ΛΕΞΙΚΟΝ ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΔΗΜΟΤΙΚΗ
ΚΑΘΑΡΕΥΟΥΣΑ
ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΗ
ΜΕΤΑΓΕΝΕΣΤΕΡΑ
ΑΡΧΑΙΑ

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΤΟΜΟΣ Α

«Τὸ πρῶτον βιβλίον παντὸς Ἕλληνος εἶναι τὸ Λεξικὸν τῆς γλώσσης του».
Κοραῆς

ΕΚΔΟΣΕΙΣ - ΔΟΜΗ - Α.Ε.
Ναυαρίνου 20 τηλ. 637 389 - 612 056
ΑΘΗΝΑΙ

ΠΙΝΑΞ ΣΥΝΤΕΤΜΗΜΕΝΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

α.	=ἄλλως
αἰολ.	=αἰολικός,-όν
αἰτ.	=αἰτιατική
ἄκλ.	=ἄκλιτος,-ον
ἀλβ.	=ἀλβανική,-ικός
ἀλληλοπθ.	=ἀλληλοπαθής
ἀλχημ.	=ἀλχημιστής,-ικός
ἀμτβ.	=ἀμετάβατος,-ον,-ως
ἀμφ.	=ἀμφίβολον
ἀναγν.	=ἀναγνωστέον
ἀ ατ.	=ἀνατομική,-ός
ἀνέκδ.	=ἀνέκδοτος,-ον
ἀντικ.	=ἀντικείμενον
ἀντικειμ.	=ἀντικειμενικός,-ή,όν,-ῶς
ἀντιδ.	=ἀντιδιαστολή
ἀντίθ.	=ἀντίθετον,-ος,-ως
ἀντίστ.	=ἀντίστοιχος-ον
ἀντων.	=ἀντωνυμία
ἀνών.	=ἀνώνυμος-οι
ἀόρ.	=ἀόριστος
ἀπ.	=ἀπόσπασμα,-ματα
ἀπαρφ.	=ἀπαρέμφατον
ἀποθ.	=ἀποθετικὸν ρῆμα
ἀπόκρ.	=ἀπόκρισις
ἀπολ.	=ἀπολύτως
ἀπρόσ.	=ἀπρόσωπον
ἀραβ.	=ἀραβική,-ικός
ἀρ`μ.	=ἀραμαϊκή,-ός
ἀρκ.	=ἀρκαδικός,-ή,-όν
ἀρσ.	=ἀρσενικόν
ἀρχ.	=ἀρχαῖος,-α,-ον
ἀρχ. λεξ.	=ἀρχαῖα λεξικά
ἀρχιτ κτ.	=ἀρχιτικτονική,-ός
ἀσσίζ.	=ἀσσίζαι
ἀστρολ.	=ἀστρολογία,-ικός
ἀστρον.	=ἀστρονομία,-ικός
ἀσυν.	=ἀσυναίρετος,-ον
αὔξ.	=αὔξησις
αὐτοπθ.	=αὐτοπαθής
ἄχρ.	=ἄχρηστος
β.	=βίος
βιολ.	=βιολογία,-ικός,-ῶς
βλ.	=βλέπε
βλ. λ.	=βλέπε λέξιν
βλ. λς.	=βλέπε λέξε ς
βοιωτ.	=βοιωτικός,-ή,-όν
βυζ.	=βυζαντινός,-ή,-όν
βοταν.	=βοτανική,-ικός
γαλλ.	=γαλλική,-ικός
γεν.	=γενικός,-ή,-όν,-ῶ-
γενικ.	=πτῶσις γενική
γερμ.	=γερμανική, ός
γεωδ.	=γεωδαισια,-ικός
γεωλ.	=γεωλογία,-ικός,-ῶς
γεωμ.	=γεωμετρία,-ι ός
γλωσσ	=γλωσσάριον,-α
γνωμ.	=γνωμικόν
γρ.	=γραφή
γραμμ.	=γραμματική,-ός,-ῶς
γρπ.	=γραπτέον
δ. ἀνάγν.	=διάφορος ἀνάγνωσις
δ.γρ.	=διάφορος γραφή
δεικτ.	=δε κτικός,-όν
δηλ.	=δηλαδή
δημ.	=δημοτική,-ός,-όν
διάθ.	=διάθεσις
δ. δίστ.	=δημοτικὸν δίστ χον
δ.ἑρμ.	=διάφορος ἑρμηνεία
δ. μυρ.	=δημοτικὸν μυρολόγι
δίγ.	=δίγεστον
διορ.	=διορισμός
διόρθ.	=διόρθωσις
δ.προφ.	=διάφορος προφορά
δ.τραγ.	=δημοτικὸ τραγούδι
δοτ.	=δοτική
δυϊκ.	=δυϊκός
δυν.	=δυνητικός
δωρ.	=δωρικός,-όν
ἑβρ.	=ἑβραϊκή,-ικός
ἐγκλ.	=ἐγκλιτικόν,-ός
εἰδ.	=εἰδικός,-ῶς
εἰκ.	=εἰκασία
εἰρων.	=εἰρωνικός,-ῶς
ἐκδ.	=ἔκδοσις
ἐκκλ.	=ἐκκλησιαστικός,-ῶς
ἐκφ.	=ἐκφορ
Ἔκφρ.	=Ἔκφρασις,-εις
ἐλεγ.	=ἐλεγεῖον,-εία,-ειακός
ἐμπρόθ.	=ἐμπρόθετος,-έτως
ἑν.	=ἑνικός
ἐνάρθρ.	=ἐνάρθρως
ἐνεργ.	=ἐνεργητικός,-ή,-όν,-ῶς
ἐνεστ.	=ἐνεστώς
ἐνν.	=ἐννοεῖται
ἔνν.	=ἔννοια
ἐντ.	=ἐντεῦθεν
ἐξορκ.	=ἐξορκισμός,-οί
ἐπ.	=ἐπικός,-όν
ἐπέκτ.	=ἐπέκτασις
Ἐπιγρ.	=Ἐπιγραφή
ἐπίγρ.	=ἐπίγραμμα
ἐπίθ.	=ἐπίθετον
ἐπιθετ.	=ἐπιθετικός,-ή,-όν,-ῶς
ἐπίρρ.	=ἐπίρρημα
ἐπιφ.	=ἐπιφώνημα
ἑρμ.	=ἑρμηνεία
ἐρώτ.	=ἐρώτησις
ἐσφ.γρ.	=ἐσφαλμένη γραφή
ἑτερόκλ.	=ἑτερόκλιτον
εὐκτ.	=εὐκτική
εὐφημ.	=εὐφημισμός
εὔχρ.	=εὔχρηστος,-ον
ἐφετ.	=ἐφετικόν
ζῳολ.	=ζῳολογία,-ικός
θ.	=θέμα
θεοδ.	=θεοδοσιανός
θηλ.	=θηλυκόν
θρησκειολ.	=θρησκειολογία,-ικός
ἰατρ.	=ἰατρική,-ικός,-ῶς
ἰδ.	=ἰδίως
ἰσπ.	=ἰσπανικός,-ή,-όν
ἱστ.	=ἱστορία,-ικός,-ῶς
ἰταλ.	=ἰταλική,-ικός
ἰων.	=ἰωνικός,-όν
κ.	=καί
κ.ἄ.	=καὶ ἄλλα
κ.ἀλλαχ.	=καὶ ἀλλαχοῦ
κατ.	=κατηγορούμενον
κατηγ.	=κατηγορηματικός,-ή-,όν
κρητ.	=κρητικός,-όν
κτ.	=κατά
κτλ.	=καὶ τὰ λοιπά
κττ.	=καὶ τὰ τοιαῦτα
κύρ.	=κύριος,-ον
κυρ.	=κυρίως
κῶδ.	=κῶδιξ, -ικες
κωμ.	=κωμικός-ῶς,
λ.	=λέξις
λ.τραγ.	=λαϊκὸν τραγούδι
λακων.	=λακωνικός,-ικῶς
λατ.	=λατινική,-ικός
λεγόμ.	=λεγόμενος,-ον
Λειτουργ.	=Λειτουργικὰ βιβλία
λόγ.	=λόγος, λόγιον
λυρ.	=λυρικός,-ή,-όν,-ῶς
μ.	=μόνον
μαγ.	=μαγικός
μαθημ.	=μαθηματικός,-ά
μγθ.	=μεγεθυντικόν
ΜΜ	=Μανιάτικα Μυρολόγια
μεθομ.	=μεθομηρικός,-ή,-όν,-ῶς
μέλλ.	=μέλλων
μέσ.	=μέσος,-ον
μετεωρ.	=μετεωρολογικός-ῶς
μετοχ.	=μετοχικός,-κῶς
μετων.	=μετωνυμία,-ός,-ῶς
μουσ.	=μουσική,-ικός,-ικῶς
μσν.	=μεσαιωνικόν,-ικός
μτ.	=μετά
μτβ.	=μεταβατικός,-ή,όν,-ῶς
μτγν.	=μεταγενέστερον,-ος
μτφ.	=μεταφορικῶς
μτφρ.	=μετάφρασις
μτχ.	=μετοχή
ναυτ.	=ναυτικός,-ή,-όν,-ῶς

νεώτ	=νεώτερ · -ος
νομ.	=νομική,-ικῶς
νομοκ.	=νομοκάνων
ὅθ.	=ὅθεν
οἰκογ.	=οἰκογένεια
ὁμ.	=ὅμοιος,-ὁμοίως
ὁμοιογ.	=ὁμοιογένεια
ὄν.	=ὄνομα
ὀνομαστ.	=ὀνομαστική
ὅρ.	=ὅρος
ὀρθότ.	=ὀρθότερον,-ος
ὁριστ.	=ὁριστική
ὀρυκταλ.	=ὀρυκτολογία,-ικός
οὐδ.	=οὐδέτερον
οὐσ.	=οὐσιαστικὸ
π.	=παρά
παθ.	=παθητικός,-ικῶς
Πάπ.	=Πάπυροι
παράγ.	=παράγωγον, -α
παραθ.	=παράθεσις,-ετικὸς
παρακ.	=παρακείμενος
παράλλ.	=παράλληλος,-ον
παρατ.	=παρατατικός
παρερμ.	=παρερμηνεία
παρισ.	=παρισινός
παροιμ.	=παροιμία
περίφρ.	=περίφρασις,-ικῶς
περσ.	=περσική,-ός
πιθ.	=πιθανός,-ῶς
πλάγ.	=πλάγιος
πληθ.	=πληθυντικός
ποι.	=ποιητικός,-ικῶς
πραγμ.	=πρᾶγμα,-ατα
πρβλ.	=παράβαλε
πρόσ.	=πρόσωπον,-α
προσηγ.	=προσηγορικός,-ῶς
προστ.	=προστακτική
πρότασ.	=πρότασις
ρ.	=ρῆμα
ρηματ.	=ρηματικός,-ή,-όν
ρηματ. π.	=ρηματικὰ παράγωγ*
ρητορ.	=ρητορικός,-ικῶς
ρίζ.	=ρίζα
σ.	=σελίς
σανσκρ.	=σανσκριτικός
σατυρ.	=σατυρικός,-ικῶς
σημ.	=σημασία
σημιτ.	=σημιτι ός
σκώλ.	=σκώλιον
σλαβ.	=σλαβική,-ικός
σπαν.	=σπάνιος,-ως
στερ.	=στερητικόν
στρ.	=στροφή
στρατ.	=στρατιωτικός,-ῶς
συγγ.	=συγγενικός,-ῶς
συγκ.	=συγκοπή
συγκεκ.	=συγκεκομμένος,-ως
συγκρ.	=συγκριτικός,-ικῶς
συλλ.	=συλλαβή
Συναξ.	=Συναξάριον,-ιστής
σύνδ.	=σύνδεσμος
συνεκδ.	=συνεκδοχική,-ικῶς
συνεκφ.	=συνεκφορά
συνήθ.	=συνήθης,-ως
συνηρ.	=συνηρημένος
συνθ.	=σύνθεσις, συνθετικός
σύντ.	=σύνταξις
συχν.	=συχνάκις
σχόλ.	=σχόλιον,-α
Σχολ.	=Σχολιαστής
τ.	=τύπος
τμ.	=τμῆσις
τελικ.	=τελικός
τοπογρ.	=τοπογραφία,-ικὸς
τουρκ.	=τουρκική,-ικός
τροπ.	=τρ κός,-ῶς
Τυπικ.	=ΤυπικὸνΜοναστηρίων
ὑπερθ.	=ὑπερθετικόν,-ῶς
ὑπερσ.	=ὑπερσυντέλικος
ὑποθετ.	=ὑποθετικός
ὑποκ.	=ὑποκείμενον
ὑποκειμ.	=ὑποκειμενικός,-ῶς
ὑποκορ.	=ὑποκοριστικόν,-ῶς
ὑποτ.	=ὑποτακτική
φαρμακ.	=φαρμακολογία,-ικός
φαρμακευτ.	=φαρμακευτικός,-όν
φιλοσ.	=φιλοσοφία,-ικός
φρ.	=φράσις
φυσ.	=φυσικός,-ῶς
χειρόγρ.	=χειρόγραφον,-α
χημ.	=χημεία,-ικός
χρ.	=χρῆσις
χρν.	=χρόνος
χρησμ.	=χρησμός
χρον.	=χρονικός,-ῶς
Χρονογρ.	=Χρονογραφία,-φος,-οι
Ψ	=Ψευδο-
ψήφ.	=ψήφισμα
ὡσ.	=ὡσαύτως

* Τὰ ρηματ. π. τίθενται ἐν τέλει τοῦ ἑρμηνεύματος ὑπὸ ἴδιον ἀριθμὸν πρὸς εὐχέρειαν τῆς ἀναζητήσεως. Αἱ λοιπαὶ ἐν τῷ κειμένῳ συντετμημέναι λέξεις εἶναι εὐδιάγνωστοι.

Π

παραβάλλω κ. μσν. κ. νεώτ., μέλλ. **παραβᾰλῶ,** ἀόρ. β' **παρέβᾰλαν,** παρακ. **παραβέβληκα,** βάλλω, ρίπτω παρά τι(να) πλησίον, ἔμπροσθέν τινός τι, οἷον τροφὴν εἰς τοὺς ἵππους : Ἰλ.Θ 504 **παρὰ δέ σφισι βάλλετ' ἐδωδήν,** αὐτ.Ε 369, Ὀδ.Δ 41 **πὰρ δ' ἔβαλον ζειάς,** Πλάτ.Φαῖδρ.247E **παρέβαλε ταῖς ἵπποις τὴν ἀμβροσίαν,** Ἀρρ.Ἐπίκτ.2,18,5 **πυρὶ φρύγανα παραβάλλειν,** αὐτ.2,18,12· **2)** ρίπτω ἀμελῶς, μ. τὸ παθ. : Ἀριστφ.ἀπ.333 **τάριχος . . ἀπόνως παραβεβλημένον·** **3)** παραδίδω ἐχθρικῶς : Πολύβ.38,17,2 **παρέβαλε τοὺς ἀνθρώπους τοῖς ὄχλοις, μετὰ πάσης ὕβρεως συλληφθέντας·** κ. παθ. : Δίων Κ 59,10 **παραβληθῆναι τοῖς θηρίοις·** || ὁμ. τὸ παθ. παραδίδομαι, ἀφοσιοῦμαι εἰς φεκτόν τι : Ἀριστφ.Πλ.243 **πόρναισι καὶ κύβοισι παραβεβλημένος·** **4)** μέσ. τ. **παραβάλλομαί τι ἐπί τι** ταξιθετῶ, ταξινομῶ τι ἐπί τινος : Πλάτ. Πολ.372B **μάζας ἐπὶ κάλαμον παραβαλλόμενοι·** **5)** ρίπτω μεταξύ, παρεμβάλλω : Θουκ.2,77 **ὕλης φακέλους παρέβαλον ἀπὸ τοῦ χώματος ἐς τὸ μεταξύ,** αὐτ.6,99· **6)** κ. μσν. προσφέρω τι εἴς τινα, προσφέρω ὡς δέλεαρ : Ξεν.Κυν.11,2 **παραβάλλουσι δὲ τοῦτο οἱ θηρώμενοι,** Πρόδρ.2,438 **πεῖσμαν ἐθέκασιν αὐτοὶ νὰ μὲ τὸ παραβάλουν·** **7)** ρίπτω ἐνώπιόν τινος, κατὰ πρόσωπόν τι : Αἰσχίν.3,189 **παραβάλλων αὐτῷ τὰ τῶν προγόνων ἔργα·** || παθ. ἀντιπαραβάλλομαι : Φιλόδ.Ὀργ. 95W **τῷ πρώτῳ παραβληθήσεται τοιοῦτος λόγος·** **8)** ἐκθέτω τι(νά), παραδίδω τινὰ εἰς τὴν ἐξουσίαν τινός : Ἀριστφ.Ὄρν.33 **παρέβαλέν τ' ἐμὲ παρὰ γένος ἀνόσιον,** Φιλιππίδ.6 **τῇ τύχῃ . . αὐτὸν παραβάλλειν·** **9)** ἐν τῷ μέσ. τ. ἐκθέτω ἐμαυτὸν ἢ τὰ ἐμαυτοῦ εἰς κίνδυνον, τολμηρῶς ἐκτίθεμαι, διακινδυνεύω : Ἰλ.Θ 322 **αἰὲν ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν,** Ἡρ.7,10, θ' **ἡμέων . . παραβαλλομένων τὰ τέκνα στρατηλάτεε αὐτὸς σύ,** Θουκ.2,44· || ἐκθέτω εἰς κίνδυνον, διακυβεύω : αὐτ.3,65 **πλείω παραβαλλόμενοι,** αὐτ. 5,113 **Λακεδαιμονίοις πλεῖσταν δὴ παραβεβλημένοι,** Ξεν.ΚΠ 2,3,11· || ἐκτίθεμαι εἰς κίνδυνον : Πολύβ.1,37,9 **πρὸς τὴν θάλασσαν ὅταν παραβάλλωνται,** αὐτ.18,53,2· || κ. μτ. δοτ. : αὐτ.2,26,6, Ἐπιγρ.Ἀστυπαλαίας· πρβλ. παράβολος· || μτ. ἀπαρφ. τολμῶ νὰ πράξω τι : Πλούτ.Πελ.8 **ὀλίγους δὲ τῶν νεωτάτων παραβαλέσθαι προεισελθεῖν εἰς τὴν πόλιν·** **10)** ἐκφράζομαι ἀπερισκέπτως, ἀλογίστως : Φιλόδ.Ἀπολλ.4,42 **παραβεβλημένον τι εἰπεῖν·** **11)** ὁμ. μτγν. καταθέτω τὸ ἀντιστοιχοῦν μοι ποσὸν ἐν στοιχήματι : αὐτ.Κάτ.Νεώτ.44 **ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς . . παραβαλέσθαι δραχμῶν ἕκαστον δεκαδύα·** **12)** παρίστημι, δείκνυμί τι : Ποσείδ.26 **ἂν δ' ἀληθινὸν σαυτὸν παραβάλλῃς·** **13)** βάλλω τι παρ' ἄλλο, θέτω πλησίον ἢ παραλλήλως : Ἀριστλ Ρητ.1419b,35· κ. παθ. : αὐτ.ΖΜ 668a, 17 **παρὰ πᾶσαν τὴν τῶν θεμελίων ὑπογραφὴν λίθοι παραβέβληνται,** Στράβ.9,1,22 **Εὔβοια τῇ ἠπείρῳ παραβεβλημένη** (κειμένη, ἐκτεινομένη κατὰ μῆκος καὶ παραλλήλως πρός . .)· **14)** κ. νεώτ. παραθέτω πρὸς παραβολήν, σύγκρισιν, δθ. συγκρίνω τι πρός τι : Πλάτ.Γοργ.472C **παραβαλόντες οὖν παρ' ἀλλήλους σκεψώμεθα,** Ἰσοκρ.9,34· || νεώτ. παραλληλίζω : **παραβάλλω τὴν μετάφρασιν πρὸς τὸ πρωτότυπον·** || φρ. **αὐτὸ δὲν παραβάλλεται πρὸς ἐκεῖνο** δὲν χωρεῖ σύγκρισις, ὑπάρχει μεταξύ των μεγίστη διαφορά· **15)** μτγν. **παραβολῇ παραβάλλω** ἐκφράζω διὰ παραβολῆς : ΚΔ Μᾶρκ.4,30· || κ. ἐν τῷ μέσ. τ. : Εὐρ.ΙΤ 1094 **ἐγώ σοι παραβάλλομαι θρήνους** (παραβάλλω τὰ θρηνώδη ᾄσματά μου πρὸς τὰ ἰδικά σου, ἁνθαμιλλῶμαί σοι ἐν τῷ θρηνῳδεῖν)· || συχν. ἐν τῷ παθ. τ. : Ἡρ.4,198 **ἡ Λιβύη σπουδαίη ὥστε ἢ Ἀσίῃ ἢ Εὐρώπῃ παραβληθῆναι,** Ἱππ.Ἄρθρ.51, Ξεν.Ἀπολ.2,4,5,Πλάτ.Γοργ.475E· **16)** **παραβάλλω τι(νά) τινι** ἀναγκάζω, βάλλω τι(νὰ) νὰ διαγωνισθῇ πρός τι(να) : Ξεν.Ἱππ.9,8 **τοῦτα δὲ δὴ παραβάλλειν ἵππῳ·** || ἐν τῷ μέσ. τ. ἀνταγωνίζομαι, ἁνθαμιλλῶμαι, παραβγαίνω : Εὐρ.Ἀνδρ.289 **ἔβαν δὲ Πριαμίδαν ὑπερβολαῖς λόγων δυσφρόνων παραβαλλόμεναι,** Φιλόστρ.Ἀπολλ.5,34 (ἀφορμάς), **αἷς οὔτε Ἁρμόδιος παραβεβλήσεται·** **17)** ἀγωνίζομαι, διαγωνίζομαι : Σοφ.ΟΚ 231 **ἀπάτα δ' ἀπάταις παραβαλλομένα·** **18)** ἐπὶ πλοίων ἢ λέμβων, φέρω παραλλήλως, παραπλεύρως, ἀναγκάζω, κάμνω τι(νὰ) νὰ πλευρίσῃ : Πλούτ.Πομπ.73 **ἐκέλευσε τοὺς ναύτας τὸ ἐφόλκιον παραβαλεῖν·** || κ. ἐν τῷ μέσ. τ. : Ἀριστφ.Ἱππ.762 **σὺ τοὺς δελφῖνας μετεωρίζου καὶ τὴν ἄκατον παραβάλλου·** || κ. ἀπολ. : αὐτ.Βάτρ.180· **19)** **ὄμμα παραβάλλω** ρίπτω, στρέφω τὸ ὄμμα πρὸς τὰ πλάγια· δθ. ρίπτω πλάγιον, λοξὸν βλέμμα, ὡς δειλόν, πεφοβημένον ζῷον, λοξοκοιτάζω : Αἰσχ.ἀπ. 308 **ὄμμα παραβάλλειν θύννου δίκην,** Ἀριστφ. Νεφ.362 **ὅτι βρενθύει τ' ἐν ταῖσιν ὁδοῖς καὶ τὠφθαλμὼ παραβάλλεις** (Σώκρατες) (τοῦτο ἀναφέρεται ὑπὸ τοῦ Πλάτ.ἐν Συμπ.221B)· || **τὸν ὀφθαλμὸν παραβάλλω εἴς τινα** ρίπτω βλέμμα ἐπιθυμίας πρός τι(να), κοιτάζω ἐπιθυμητικῶς : Ἀριστφ.Ἱππ.173 **νῦν τὸν ὀφθαλμὸν παράβαλλ' εἰς Καρίαν τὸν δεξιόν·** || **παραβάλλω τὸ οὖς** στρέφω ἢ κλίνω τὸ οὖς ὅπως ἀκούσω, ἵνα ἀντιληφθῶ τι : Ξεν.Κυν.5,32, Πλάτ.Πολ.531A **παραβάλλαντες τὰ ὦτα, οἷον ἐκ γειτόνων φωνὴν θηρευόμενοι·** || ὁμ. κ. ἐπὶ τῆς κεφαλῆς : αὐτ.Φαίδ. 103A· || **παραβάλλω τοὺς γομφίους** θέτω εἰς ἐνέργειαν τοὺς γομφίους ὀδόντας : Ἀριστφ.Εἰρ.34 **ὥσπερ παλαιστής, παραβαλὼν τοὺς γομφίους·** || **παραβάλλω τὸ θύριον** στρέφω, κλείω τὸ θυρίδιον : Πλούτ.Ἠθ.940F **παράβαλε τὸ θύριον·** || μτφ. **παραβάλλω στόμα τινί** στρέφω τὸ στόμα, τὴν γλῶσσαν, τὸν λόγον εἴς τινα, ἐγκωμιάζω τινά : Πίνδ.Π 9,87 **κωφὸς ἀνήρ τις, ὃς Ἡρακλεῖ στόμα μὴ παραβάλλει·** **20)** κατατίθημι παρά τινι, ἐμπιστεύομαί τι εἴς τινα : Ἡρ.2,154 **καὶ παῖδας παρέβαλε αὐτοῖσι . . τὴν Ἑλλάδα γλῶσσαν ἐκδιδάσκεσθαι·** **21)** ἐν τῷ μέσ. τ. ἀπατῶ, ἐξαπατῶ, προδίδω : αὐτ.1,108 **μηδὲ ἐμέ τε παραβάλῃ καὶ ἄλλους ἑλόμενος ἐξ ὑστέρης σεωυτῷ περιπέσῃς,** Θουκ.1,133, Ἀλκ.Κωμ.80· || κ. ὁ ἐνεργ. τ. : Ἡσ. «παραβαλεῖς· ἀπατήσεις»· πρβλ. παραβαλλέταιρος· **22)** μτγν. γεωμ. ἐφαρμόζω,

ἐπιθέτω σχῆμά τι ἐπὶ εὐθείας : Εὐκλ.6,27 **παραλληλόγραμμον παραβάλλειν παρά εὐθεῖαν,** Ἀρχιμ. Ἰσορρ.2,1· || **παραβάλλω τι παρά τι** διαιρῶ τι διά τινος : Διοφ.5,10· **23)** ἀμτβ. ἔρχομαι πλησίον, πλησιάζω : Πλάτ.Λύσ.203B **δεῦρο δή, ἦ δ' ὅς, εὐθὺ ἡμῶν. οὐ παραβάλλεις; ἄξιον μέν τοι·** **24)** ἐντυγχάνω, συναντῶ : αὐτ.Πολ.556C **οὕτω δὴ παρεσκευασμένοι ὅταν παραβάλλωσιν ἀλλήλοις,** Ἀριστλ.Πολιτ.1331a,34, Πλούτ.Ἠθ.846F **παρέβαλεν Ἀναξιμένει τῷ ῥήτορι·** **25)** πορεύομαι διὰ θαλάσσης, διαπλέω : Ἡρ.7,179 **ὁ δὲ ναυτικὸς . . στρατὸς . . παρέβαλε νηυσὶ τῇσι ἄριστα πλεούσῃσι δέκα ἰθὺ Σκιάθου,** Φίλιππ.π.Δημ. 163· || κ. ἐπὶ πλοίων : Θουκ.3,32 **ναῦς Πελοποννησίων ἐς Ἰωνίαν παραβαλεῖν·** **26)** ἔρχομαι πλησίον, παραπλεύρως τινός, φθάνω : Ἀριστλ.ΖΓ 763a,31 **περὶ Ῥόδον παραβαλόντος ναυτικοῦ στόλου,** Πολύβ.15,2,12 **παραβαλόντες τῇ πεντήρει** (ἐλθόντες παραπλεύρως αὐτῆς ἐν ναυμαχίᾳ)· || νεώτ. ναυτ. ἐπὶ πλοίου ἢ λέμβου, πλευρίζω εἰς μῶλον ἢ εἰς ἄλλο πλοῖον· || ἐπὶ πτηνῶν, πετῶ κατὰ μῆκος τῆς ξηρᾶς : Ἀριστλ.ΖΙ 597b,15 **ὅταν μὲν οὖν ἐκεῖθεν παραβάλλωσιν, οὐκ ἔχουσιν ἡγεμόνα·** || ἐν τῷ μέσ.τ. εἶμαι πλησίον τινός: Φιλόστρ.Ἀπολλ. 6,16· **27)** μτφ. στρέφομαι, μεταβαίνω, ἐπιδίδομαι : Ἀριστλ.ΗΝικ.1153b,34 **παραβάλλειν εἰς ἡδονάς·** **28)** μτγν. ἀστρολ. ἔχω τὴν αὐτὴν ἄνοδον, ἀνάβασιν : Κατ.Ἀστρλ.Κ 1,113, αὐτ.5(1),188.

παραβάν (τὸ)· (γαλλ.) νεώτ. κ. δημ. ἄκλ. ἀλεξήνεμον, μέσον πρὸς προφύλαξιν ἀπὸ τοῦ ἀνέμου· || κτ. ἐπέκτ. προπέτασμα οἱονδήποτε, δι' οὗ ἀπομονοῦται τῆς θέας τμῆμα χώρου τινὸς ἢ πρᾶγμα, οἷον τμήματα δωματίων, κλῖναι, νιπτῆρες· **2)** νεώτ. ναυτ. διεθνὴς ὀνομασία πολεμικοῦ σκεύους, μηχανήματος, ἐφαρμοσθέντος προφυλάσσοντος ἀπὸ τῶν ναρκῶν καὶ τῶν ὑποβρυχίων.

παραβαπτίζω μτγν. ἐκτελῶ βάπτισμα παρὰ τὰ εἰωθότα, βαπτίζω ἀντικανονικῶς : Ἰουστιν.Νεαρ. 42,3,1, Σύνοδ.Κων/πόλεως (536)1073C.

παραβάπτισμα-ατος (τὸ) μτγν. ἀντικανονικόν, ἄκυρον βάπτισμα, ὡς ὑπὸ αἱρετικοῦ ἱερέως τελεσθέν : Σύνοδ.Κων/πόλεως (536)1092.

παραβαπτιστής (ὁ) μτγν. ὁ χρίων τι διὰ φευδοῦς, νοθευμένου χρώματος· ὅθ. μτφ. ἀπατεών : Ἀρρ.Ἐπικτ.2,9,21.

παραβαπτός-ή-όν μτγν. ὁ βεβαπτισμένος κατ' ἐπιφάνειαν, κεχρωματισμένος διὰ φευδοῦς χρώματος, φευδής : ΠΔ Ἰεζ.23,15 **ἐζωσμένους ποικίλματα ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν παραβαπτά.**

παραβάπτω μτγν. πλησίον ἢ ταυτοχρόνως μετά τινος βάπτω, χρωματίζω ἐν ταὐτῷ, ὁμοῦ μετ' ἄλλου· ἐν χρ. μ. τὸ παθ. : Πλούτ.Φωκ.28 **τὰ παραβαπτόμενα τῶν ἰδιωτικῶν πάντα τὸ προσῆκον ἄνθος ἔσχεν.**

παραβαρβαρίζω ἀρχ. λεξ. μιμοῦμαι τὴν γλῶσσαν τῶν βαρβάρων, ὁμιλῶ ὡς οἱ βάρβαροι : Ἡσ. ἐν λ. ἀσαλγάνας.

παραβαραίνω δημ. δ.τ. τοῦ παραβαρύνω βλ.λ.

παραβαρύνω δημ. κ. **παραβαραίνω,** ἀόρ. (ἐ)**παραβάρυνα,** βαρύνω τι ὑπὲρ τὸ δέον, πολύ, παραφορτώνω : **μὴ παραβαρύνῃς τὸ ἕνα σακκί, γιατὶ θὰ γύρῃ τὸ ζῷο·** **2)** μτφ. ἐνοχλῶ καθ' ὑπερβολήν, κατακουράζω : **μᾶς συμπαθᾶτε, ποὺ σᾶς παραβαρύναμε·** **3)** ἀμτβ. γίνομαι ὑπὲρ τὸ δέον βαρύς, αὐξάνομαι καθ' ὑπερβολὴν εἰς βάρος, ὅθ. συνεκδ. καθίσταμαι λίαν δυσκίνητος : **γέρασε πολὺ καὶ παραβάρυνε.**

παραβαρῶ-άω δημ. βαρῶ, κτυπῶ πολύ.

παραβασία (ἡ) ἐπ. **παραιβασίη,** ποι. **παρβασία** (Αἰσχ.Ἑπτ.743), παράβασις βλ.λ.8), πλάνη : Ἡσίοδ. Θ 220 **αἵ τ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιβασίας ἐφέπουσι,** Πάπ.

παραβασιλεύς-έως (ὁ) μτγν. ὁ παρὰ τὸν βασιλέα βασιλεύς, καῖσαρ : Εὐνάπ.ΒΣοφ.476B **παραβασιλεὺς ὢν** (δ.ἀνάγν. παραβασιλεύσων).

παραβασιλεύω μτγν. παρὰ τῷ βασιλεῖ βασιλεύω, εἶμαι βασιλεὺς ὑπὸ βασιλέα : Εὐνάπ.ΒΣοφ. 476B (δ. ἀνάγν.)· **2)** κακῶς ἢ τυραννικῶς κυβερνῶ : ΠΔ Μακκ.3,6,24 **παραβασιλεύετε, καὶ τυράννους ὑπερβεβήκατε ὠμότητι.**

παράβασις-εως (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., ἐπ. **παραίβασις** ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παραβαίνω, τὸ βαίνειν κατὰ μέρος, ἐκφυγή, διαφυγή : Ἀπολλ.Ρ 4,832 **παραίβασις ἔσσετ' ὀλέθρου·** **2)** ἐλαχίστη μεταβολή, παρεκτροπή : Ἀριστλ. Πολιτ.1307b,33 **λανθάνει γὰρ παραδυομένη ἡ παράβασις** (δ.ἀνάγν. παρανομία), Πλούτ.Ἠθ.649B· **3)** μτγν. παρέκβασις : Στράβ.1,2,2 **παράβασίν τινα . . ἀπὸ τῶν ἄλλων τῶν ἐγκυκλίων πεπορισμένου·** || κ. ἐν μτφ. χρ. : Λογγῖν.Ὕφ.12,5 **τοπηγορίαις . . καὶ ἐπιλόγοις . . καὶ παραβάσεσι . . ἁρμόδιος·** **4)** ὁμ. μτγν. ἐπὶ τῆς ἐνεργείας τοῦ βαδίζειν ἢ περιπατεῖν : Πλούτ.Φιλ.6 **παράβασις καὶ παράλλαξις σκελῶν·** **5)** ὁμ. μτγν. μετάβασις, διάβασις, πέρασμα : Δημήτρ.Λακ.1012,31· **6)** μτγν. κ. νεώτ τὸ παραβαίνειν τι, ἀθέτησις, παραβίασις, καταπάτησίς τινος : Στράβ.12,8,9, Ἰώσ.ΑΙ 18,8,2 **παράβασις τοῦ πατρίου νόμου,** Πλούτ.Συγκρ.Ἀγησ.κ.Πομπ.1, αὐτ.Ἠθ.122E **ὥστ' οὐ παράβασιν ὅρων ἐπικαλεῖν δεῖ,** Ἀραβ.Μῦθ.Χαλ. 1,63 **ἡ παράβασίς σου θέλει σὲ παιδεύσει χειρότερα, - παράβασις νόμου - διατάξεως - ὑποσχέσεως - κανόνος·** || νεώτ. **παράβασις καθηκόντων** (ἡ ὑπὸ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν παρανομία ἐν τῇ διαχειρίσει τῆς εἰς αὐτοὺς ἀνατεθειμένης δημοσίας ὑπηρεσίας)· || ὁμ.νεώτ. στρατ **παράβασις στρατιωτικῆς ἐντολῆς** (στρατιωτικὸν ἀδίκημα, συνιστάμενον εἰς τὴν ὑπὸ στρατιωτικοῦ ἐν γνώσει ἐκτέλεσιν πράξεως ἀντιθέτου πρὸς τὸ περιεχόμενον στρατιωτικῆς ἐντολῆς ἣν ἔλαβε)· **7)** μτγν. ὑπερβασία, αὐθαιρεσία, παρανομία, παρακοή : ΠΔ Βασ.4,2,24 **τέκνα παραβάσεως καὶ ἀργίας,** Πλούτ.Ἠθ.209A, αὐτ.746C, ΚΔ Γαλ.3,19 **τῶν παραβάσεων χάριν προσετέθη** (ὁ νόμος)· **8)** ὁμ. μτγν. πλάνη, παραίσθησις· πρβλ. παραβασία : Ἐπίκ.Φύσ.11,7· **9)** τὸ μέρος τῆς ἀρχαίας ἀττικῆς κωμῳδίας, ὅπερ ἐλέγετο μὲν ὑπὸ τοῦ χοροῦ ἀποδυομένου τὴν σκευὴν καὶ στρεφομένου καὶ ἀφορῶντος πρὸς τοὺς θεατάς, εἰσῆγε δ' εἰς αὐτὸ τὰς ἰδίας αὐτοῦ γνώμας ὁ ποιητὴς καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς πᾶν ὅ,τι ἤθελε· κατ' ἀρχὰς ἀπετέλει τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὴν διδασκομένην κωμῳδίαν, εἶτα δέ, διὰ τῆς προσθήκης τοῦ προλόγου πρὸ τῆς παρόδου, μετετέθη εἰς τὸ μέσον περίπου τοῦ δράματος : Πλούτ.Ἠθ.711F, Ἡφαιστ. Ποιημ.8, Σχόλ.Ἀριστφ.Εἰρ.733 **ἡ παράβασις δοκεῖ μὲν ἐκ τοῦ χοροῦ λέγεσθαι, εἰσάγει δὲ τὸ ἑαυτοῦ πρόσωπον ὁ ποιητής.**

παραβάτης (ὁ) κ. μσν. κ. νεώτ., θηλ. **παραβάτις-ιδος,** ἐπ., ποι. κ. παλ. ἀττ. **παραιβάτης** (Ἐπιγρ.), θηλ. **παραιβάτις** (Ἀπολλ.Ρ 1,754), λυρ. τ. **παρβάτης** (Αἰσχ.Εὐμ.553), ὁ παρά τινα ἱστάμενος. ἰδίᾳ ὁ παρὰ τὸν ἡνίοχον ἱστάμενος μαχητής : Ἰλ.Ψ 132 **ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται ἡνίοχοί τε,** Εὐρ.Ἱκ.677, Ξεν.ΚΠ 7,1,29 **τὰ μὲν καὶ ἀναλαβόντα τοὺς παραιβάτας, τὰ δὲ καὶ ἀπολιπόντα,** Στράτ.15,1,52 **δύο δ' εἰσὶν ἐπὶ τῷ ἅρματι παραβάται πρὸς ἡνιόχῳ** (κτ. Διον.Ἀλ.Ρωμ.7,73 π. ἀττ. ἐκαλοῦντο ἀποβάται, διότι κατερχόμενοι τοῦ ἅρματος ἐμάχοντο ὡς πεζοί)· **2)** μτγν. στρατιώτης φιλός, ἐλαφρῶς ὡπλισμένος, θέων καὶ μαχόμενος παρὰ τὸν ἱππέα : Πλούτ.Αἰμ.12 **ἧκον . . μύριοι μὲν ἱππεῖς, μύριοι δὲ παραβάται·** **3)** κ. νεώτ. ὁ παραβαίνων τι, ἀθετῶν, καταπατῶν, παραβιάζων:

Αἰσχ.Εὐμ.553 **τὸν ἀντίτολμον δέ φαμι παρβάταν ἄγοντα πολλὰ παντόφυρτ᾽** [δ.ἀνάγν. παρβάδαν], ΚΔ Ρωμ.2,25 **ἐὰν δὲ παραβάτης τοῦ νόμου ᾖς ἡ περιτομή σου ἀκροβυστία γέγονεν,** Σύμμ.ΠΔ Ψαλμ.16[17].4· **4)** μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἀπέναντι τοῦ θεοῦ ὑπερβασίας διαπράττων, ἀσεβής, ἐπίορκος, θρησκευτικὸς ἀποστάτης : Πολέμ.π.Μακρόβ.Saturn.5,19,29 **παραβάται θεῶν·** || προσηγορία ἐπικριτικὴ τοῦ αὐτοκράτορος Ἰουλιανοῦ : ΨΚωδ.144,4 **ὁ παραβάτης Ἰουλιανός.**

παραβατικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς παράβασιν βλ.λ.6) ἢ ὁ κλίσιν ἔχων, ὁ διατεθειμένος εἰς παράβασιν : Ἀσπάσ.ΗΝικ.82,26· **2)** ὁ ἀνήκων εἰς τὴν παράβασιν, ὁ τῆς παραβάσεως βλ.λ.9) : Σχόλ.Ἀριστφ.Σφ.1257 **παραβατικὰ μελύδρια.**

παραβατικῶς ἐπίρρ. μτγν. παραβατικῷ τῷ τρόπῳ, κατὰ παράβασιν βλ.λ.6)· δθ. φρ. **παραβατικῶς ἔχω** τινός εἶμαι διατεθειμένος νὰ παραβῶ τι, νὰ παρεκκλίνω ἀπό τινος : Ἀρρ.Ἐπίκτ.2,20,14.

παραβάτις-ιδος (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. θηλ. τοῦ παραβάτης βλ.λ.1)· **2)** γυνὴ παρακολουθοῦσα τοὺς θεριστάς : Θεόκρ.3,32 **ἁ πρᾶν ποιαλαγεῦσα παραιβάτις.**

παραβατός-ή-όν κ. νεώτ., ποι. **παρβατός** ὃν δύνατοί τις νὰ παραβῇ, παραβιάσῃ, ἀθετήσῃ : Αἰσχ.Ἱκ.1048 **Διὸς οὐ παρβατός ἐστιν μεγάλα φρήν,** Σοφ.Ἀντ.874 **κράτος παραβατὸν οὐδαμᾷ πόλει.**

παραβατῶ-έω, παλαι. ἀττ. **παραιβατῶ** εἶμαι παραβάτης βλ.λ.1) : Φιλόστρ.Νεώτ.Εἰκ.11 **παραβατεῖν γὰρ τοῦτόν φασιν τῷ Αἰήτῃ·** || γεν. κάθημαι ἢ ἵσταμαι παρὰ τὸν ἡνίοχον : Κλειτόδ.π.Ἀθήν.13,609D **ἐξέδωκε δὲ.. τῷ υἱεῖ τὴν παραιβατήσασαν αὐτῷ γυναῖκα,** Ἀριστλ.Ἀθ.14,4.

παραβαφής-οῦς-ές Ἡσ. «παραλουργής».

παράβαφος-ον Φώτ. «παραβαφής».

παραβγάζω δημ., ἀόρ. (ἐ)παράβγαλα, ἐξάγω, βγάζω ὑπὲρ τὸ δέον : **παράβγαλες τὸ καρφὶ καὶ δὲν κρατάει τίποτα·** **2)** παράγω πέρα τοῦ προσδοκωμένου : **βγάζει καὶ παραβγάζει ὁ τόπος μας σιτάρι·** **3)** μτφ. προπέμπω, κατευοδώνω : **παραβγάλανε τὸ θειό τους ὣς τὸ σταθμό.**

παραβγαίνω δημ., ἀόρ. (ἐ)παραβγῆκα, ἐξέρχομαι, βγαίνω πέρα τοῦ δέοντος ἢ τοῦ ἐπιβαλλομένου : **παραβγαίνει τελευταῖα τὶς νύχτες καὶ θὰ πάθῃ τίποτα κακό·** **2)** μτφ. ἀναμετροῦμαι πρός τινα, ἀνταγωνίζομαι, ἁμιλλῶμαι : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 57,8 **οἱ γοργόνες.. παραβγαίνουν μὲ τοὺς ἥλιους στὸ τραγούδι, στὸ χορό.**

παράβγαλμα (τὸ) δημ. παρωνύμιον, παρανόμι, παρατσούκλι βλ.λς.

παραβεβάσθαι ἀπαρφ. παθ. παρακ. τοῦ ρ. παραβαίνω βλ.λ.

παραβεβλημένως ἐπίρρ. μτγν. (ἐκ μτχ. παθ. παρακ. τοῦ παραβάλλω βλ.λ.) παραβολάδην βλ.λ. : Σχόλ.Ἀπολλ.Ρ 4,936· **2)** ἀπερισκέπτως, ἀνοήτως : Πολυδ.3,136.

παραβεβυσμένως (παραβύω) ἐπίρρ. σχόλ. βύζην βλ.λ., στουπωμένα : Σχόλ.Λουκ.Λεξιφ.2.

παράβημα-ατος (τὸ) μσν. τόπος παρὰ τὸ βῆμα : Ἀλλάτ.136.

παραβιάζω μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὑποβάλλω εἰς βίαν, βίᾳ ποιῶ τι, διελαύνω, διὰ τῆς βίας παρέρχομαί τι ἢ ἀνοίγω ἢ εἰσχωρῶ που : Γαλ.5,237, - **παρεβίασε τὴν εἴσοδον - τὸ κλεῖθρον - τὴν ἐπιστολὴν - τὸ οἰκογενειακὸν ἄσυλον, - ὁ ἀγγλικὸς στόλος δὲν παρεβίασε τὰ Δαρδανέλλια·** || κ. ἐν τῷ μέσ. τ. μεταχειρίζομαι βίαν, μτ. ἐμπροθ. διορ. : Πολύβ.24,8,3 **παραβιάζεσθαι περὶ τῶν τοιούτων·** || ὁμ. τὸ μέσ. πράττω τι διὰ τῆς βίας, παρὰ φύσιν καὶ παρὰ νόμον : ΠΔ Δευτ.1,43 **παραβιασάμενοι ἀνέβητε εἰς τὸ ὄρος·** **2)** ὁμ. τὸ μέσ. μτ. αἰτ. προσ. ἐξαναγκάζω τινά : αὐτ. Βασ.4,2,17 **καὶ παρεβιάσαντο αὐτόν, ἕως οὗ ᾐσχύνετο,** ΚΔ Λουκ.24,29, αὐτ.Πράξ.16,15· || ἐν τῷ παθ. τ. μτ. ἀπαρφ. : Ὀνήσανδρ.19,2· **3)** τὸ μέσ. μτ. αἰτ. ἐκβιάζω τι, κυριεύω διὰ τῆς βίας : Πολύβ.21,27,7 **παραβιάζεσθαι τὸν χάρακα·** **4)** ἐπὶ ἐπιχειρημάτων ἢ λόγων, διαστρέφω : Πλούτ.Ἠθ.19F **μύθους παραβιάζεσθαι καὶ διαστρέφειν,** Ἐπίκ.Ἐπιστ.2,36U **τὸ ἀδύνατον παραβιάζεσθαι,** αὐτ.Φύσ.107G **5)** νεώτ. ἐν τῷ ἐνεργ. τ. παραβαίνω, ἀθετῶ : «**παρεβίασε τὴν συνθήκην - τὴν συμφωνίαν·** **6)** δημ. ὁμ. ἀναγκάζω, κάμνω τινὰ νὰ βιασθῇ πολύ, στενοχωρῶ δι᾽ ἀναγκασμοῦ : **μὴν τὸν παραβιάζῃς, γιατὶ ἡ δουλειὰ δὲν θὰ εἶναι τῆς προκοπῆς·** || ὁμ. δημ. βιάζω, ἐπισπεύδω τι πέρα τοῦ πρέποντος : **μὴν τὴν παραβιάζῃς τὴ δουλειά·** || κ. τὸ μέσ. ἐπείγομαι, σπεύδω ὑπὲρ τὸ δέον : **παραβιάζεσαι καὶ θὰ ακαντάφῃς.**

παραβίας (ὁ) ἢ **παραβίη** (ἡ) ποτόν τι παρασκευαζόμενον ἐκ κέχρου καὶ κονύζης : Ἑκατ.Μ ἀπ.154J **πίνειν βρῦτον ἀπὸ τῶν κριθέων καὶ παραβίην ἀπὸ κέγχρου καὶ κονύζης.**

παραβίασις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παραβιάζω βλ.λ.1), ἡ διὰ τῆς βίας δίοδος, πάροδος, εἰσχώρησις : **παραβίασις τῶν συνόρων - τοῦ οἰκογενειακοῦ ἀσύλου.**

παραβιασμός (ὁ) μτγν. πρᾶξις, ἐνέργεια παρὰ τὸ δίκαιον, τὸν νόμον ἢ τὴν φύσιν : Πλούτ.Ἠθ.1097F.

παραβιβάζω μτγν. κ. μσν. ἀποκομίζω, μετακινῶ, μεταφέρω, ἀφαιρῶ : ΠΔ Βασ.2,12,13 **κύριος παρεβίβασε τὸ ἁμάρτημά σου, οὐ μὴ ἀποθάνῃς·** **2)** παραβιάζω, ἐν ἀναφ. πρὸς νόμον, ἐν χρ. μ. τὸ παθ. : Φίλ.2,539 (δ. ἀνάγν. παραβιασθῆναι)· **3)** μσν θεατρίζω, κερτομῶ, ἐμπαίζω : Νικ.Χων.785,27 (ἔκδ. Βεκκ.) **ἐγέλων μᾶλλον καὶ παρεβίβαζον ἡμᾶς ἀπὸ τῆς πόλεως·** **4)** ὁμ μσν. διασκεδάζω : Καλλίμ.Χρυσ.1819, αὐτ.2038 (ἔκδ. Λ).

παραβίβασμα-ατος (τὸ) μσν. δημ. διασκέδασις : Καλλίμ.Χρυσ.2039 (ἔκδ. Λ).

παραβιβασμός (ὁ) μσν. δημ. παραβίβασμα βλ.λ. : Καλλίμ.Χρυσ.975.

παραβίη (ἡ) εἰκ. ἀντὶ παραβίας βλ.λ.

παραβίωσις-εως (ἡ) νεώτ. βιολ. βίωσις, συνδυασμὸς ἀναπτύξεως πλειόνων τοῦ ἑνὸς ὀργανισμῶν, οἵτινες αὐξάνονται ταυτοχρόνως, εἷς ὅμως τούτων ἀπολαμβάνει ἰδίας ζωῆς, ἐν ᾧ οἱ λοιποὶ ζῶσι δαπάναις αὐτοῦ· **2)** ἡ δι᾽ ὁλικῆς μεταμοσχεύσεως ἕνωσις δύο νεαρῶν ὀργανισμῶν· **3)** **παραβίωσις νεύρων** ἡ ὡρισμένη μεταβολὴ ἐν τινι νεύρῳ ἐπερχομένη δι᾽ ἱκανῶς ἐντόνου καὶ παρατεταμένης διεγέρσεως καὶ προηγουμένη τῆς καταργήσεως τούτου.

παραβλάπτω μτγν, μσν. κ. νεώτ., ἀόρ. **παρέβλαψα,** βλάπτω ἐμμέσως, παρεμπιπτόντως : Ξεν.Ἐφ.4,2, Εὐνάπ.Ἱστ.ἀπ.246D· || κ. ἐν τῷ παθ. τ. : Γαλ.Χρ.Μορ.13,3, ΕΜ 322,23 **φρένες παραβεβλαμμέναι·** **2)** μτγν. συντελῶ εἰς τὸ νὰ ἐπέλθῃ βλάβη : Βέττ.Βάλ.56,1· **3)** νεώτ. ἐπιφέρω βλάβην, ζημιώνω : **παραβλάπτει τὰ συμφέροντα τῆς χώρας - τὰ δικαιώματά του.**

παραβλαστάνω, μέλλ. παραβλαστήσω, βλαστάνω παρά τι, βλαστάνω ἐν συμμετρικῇ ἀναλογίᾳ : Ἱππ.Διαιτ.(Νόθ.)26 **τὸ βλέφαρον τὸ ἕτερον παρὰ τὸ ἕτερον παραβλαστάνει,** Ἀριστλ.ΖΓ 762α,4, Γαλ.15,837· || κ. μτφ. : Πλάτ.Πολ.573D **δειναὶ παραβλαστάνουσιν ἐπιθυμίαι·** **2)** βλαστάνω, ἐκφύω ἐκ τῶν πλαγίων : *Θεόφρ.ΦΙ 5,1,3·* || κ. ἐπὶ βολβωδῶν φυτῶν : *αὐτ.7,2,2·* ***3) μτφ.*** *φύω ὡς παραφυάδας : Θεμίστ.Λόγ.32,360B.*

παραβλάσταρο (τὸ) δημ. παραφυάς.

παραβλάστη (ἡ) κ. νεώτ. νεαρὸς *βλαστὸς* παρὰ τὸ μητρικὸν φυτόν, παραφυάς : Θεόφρ.

Φl 1,2,6· **2)** νεώτ. ὁ ἐμβρυϊκὸς ἱστὸς εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης καταβολῆς τοῦ ἐμβρύου.

παραβλάστημα-ατος (τὸ) κ. νεώτ. παραβλάστη βλ.λ. : Θεόφρ.Φl 4,9,2, Γαλ.Χρ.Μορ.16,2.

παραβλάστησις-εως (ἡ) παραβλάστημα βλ.λ. : Θεόφρ.Φl 5,1,8, αὐτ.4,9,3.

παραβλαστητικός-ή-όν ὁ ἔχων τάσιν πρὸς βλάστησιν παραφυάδων, ὁ ἐκφύων παραφυάδας: Θεόφρ.Φl 1,3,3, αὐτ.1,5,1, αὐτ.1,6,5.

παραβλαστικός-ή-όν ὁ παραβλαστητικός βλ.λ. : Θεόφρ.ΦΑἰτ.5,6,3.

παράβλαστος (ὁ) νεώτ., δημ. **παράβλαστο** (τὸ) παραβλάστη βλ.λ., παραφυάς.

παράβλαψις-εως ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παραβλάπτω, βλάβη : 'Αν.Βοασσ.2.391.

παράβλεμμα-ατος (τὸ) μτγν. βλέμμα πλάγιον, λοξόν, λοξοκοίταγμα : Πολυδ 2,56.

παραβλέπω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., νεώτ. ἀόρ. **παρέβλεψα,** δημ. (ἐ)**παράβλεψα,** βλέπω πλαγίως, ρίπτω πλάγιον, λοξὸν βλέμμα, λοξοκοιτάζω, στραβοκοιτάζω : 'Αριστφ.Βάτρ.409 **καὶ γὰρ παραβλέψας τι μειρακίσκης νῦν δὴ κατεῖδον,** 'Αριστλ. Μετ.343b,13, Νικόστρ.π.Στοβ.4,22,102· || **παραβλέπω θατέρῳ ὀφθαλμῷ** βλέπω ὑπόπτως διὰ τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ, κοιτάζω μ' ἕνα μάτι : αὐτ. Σφ.497 **ἡ λαχανόπωλις παραβλέψασά φησι θατέρῳ·** || βλέπω κρυφίως διὰ τῆς γωνίας τοῦ ὀφθαλμοῦ : αὐτ.'Εκκλ.498 **παραβλέπουσα θατέρῳ, πάλιν μετασκεύαζε σαυτὴν αὖθις ἥπερ ἦσθα·** **2)** βλέπω, προσβλέπω μὲ κακίαν, κοιτάζω μὲ κακὸ μάτι : Λουκ.Νεκυομ.1 **οὐ μὲν οὖν ἄλλος, εἰ μὴ παραβλέπω·** **3)** κ. μσν. κ. νεώτ. παρορῶ : Κωμ.'Αδέσπ.359 **τί τἀλλότριον . . κακὸν ὀξυδερκεῖς, τὸ δ' ἴδιον παραβλέπεις;,** Πολύβ.4,46,6, Μηναῖ.12,1, Συνξ.'Αγ.Φιλαρέτου ὁ Θεὸς οὐ **παρεῖδεν αὐτὸν εἰς τέλος κατατρύχεσθαι τῇ ἐνδείᾳ,** Βιζυην.141,3 **τὴν ὄφιν ἀφοῦ παριδὼν τὴν καλὴν εἰσδύει θρασὺς ἐρευνῶν τὸν πυθμένα·** **4)** 'Ησ: «καταφρονῶ»· **5)** νεώτ. κ. δημ. παραμελῶ τι ἑκουσίως : **γιατί τὴν παραβλέπεις τὴ δουλειά σου;·** **6)** δημ. ἀμτβ. προσποιοῦμαι ὅτι δὲν βλέπω, ἀνέχομαι, φαίνομαι ἐπιεικής, κάνω στραβὰ μάτια : **τὸ φταίξιμο εἶναι δικό του,, μά πρέπει νά παραβλέψῃς καὶ σὺ λιγάκι·** **7)** ὁμ. δημ. βλέπω καλά, ἔχω ὑγιᾶ, ἀρίστην ὅρασιν : **βλέπω καὶ παραβλέπω, - δὲν παραβλέπει, γιατί ἐγέρασε·** **8)** μσν. δημ. βλέπω μετὰ φροντίδος καὶ προσοχῆς, πολυφροντίζω : 'Ερωτόκρ.4,1134 **τὸ Ρήγα παραβλέπουσι εἰς ἔτοια χρειὰ μεγάλη·** **9)** ἡ μτχ. **παραβλέπων** 'Ησ. «στραβός».

παράβλεψις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παραβλέπω, τὸ βλέπειν πρός τι κρυφίως ἢ πλαγίως ἢ ἐν τῷ διέρχεσθαι, ὅθ. περιφρόνησις, καταφρόνησις, ὀλιγωρία : Πλούτ. 'Ηθ.521Β· || νεώτ. ἑκουσία παραμέλησις.

παραβλήδην (παραβάλλω) ἐπίρρ. παρέργως, παρεμπιπτόντως, ἐν παρόδῳ, ἰδ. μετ' εἰρωνικοῦ, σκωπτικοῦ ἢ λοξοῦ βλέμματος : 'Ιλ.Δ 6 **ἐπειρᾶτο . . ἐρεθιζέμεν Ἥρην κερταμίαις ἐπέεσσι, παραβλήδην ἀγορεύων,** 'Οππ.'Αλ.2,113, 'Ησ.· πρβλ. παράβολος 1) κ. παραβάλλω 2 I)· **2)** εἰς ἀντίρρησιν ἢ ἀπόκρισιν : 'Απολλ.Ρ 1,835, αὐτ.2,448, αὐτ.3,107· **3)** παραλλήλως : Ἄρατ 535· **4)** ἐν παραβολαῖς : Νόνν.Εὐαγγ.'Ιω.16,25.

παράβλημα-ατος (τὸ) κ. μσν. κ. νεώτ. πᾶν τὸ ριπτόμενον παρά τι ἢ ἐνώπιόν τινος, οἷον τροφὴ εἰς τὰ ζῷα : Εὐστ.1406,25· **2)** προφυλακτικὸν περίφραγμα, προπέτασμα τῶν πλευρῶν τοῦ πλοίου : Ξεν.'Ελλ.2,1,22 **πάντα δὲ παρασκευασάμενος ὡς ἐς ναυμαχίαν καὶ τὰ παραβλήματα παραλαβών·** **3)** νεώτ. ναυτ. σκευὴ ἐξαρτωμένη ἀπὸ τῆς πλευρᾶς πλοίου ἢ λέμβου πρὸς προφύλαξιν τούτων ἀπὸ προσκρούσεως ἢ **τριβῆς** πρὸς ἄλλο τι πλωτὸν ἢ ἐπὶ προκυμαίας, δημ. στρωμάτσο, μπαλλόνι· **4)** μτγν. γεωμ. ὀρθογώνιον τεθειμένον ἐπὶ εὐθείας : 'Αρχιμ.Κων.Σφαιρ.25.

παραβλής-ῆτος (ὁ,ἡ) μτγν. παράπληκτος, παράφρων : Μαν.6,560.

παραβλητικός-ή-όν μτγν. ὁ χρώμενος, χρησιμοποιῶν παραβολάς, συγκρίσεις, ὁ παραβάλλων, συγκρίνων : Πορφ.'Ιλ.315S, 'Ησ.· **2)** γραμμ. ὁ συγκριτικός : Γαλ. ἐν 'Επιγρ.

παραβλητικῶς ἐπίρρ. μτγν. συγκριτικῶς : Γαλ. 12,814· **2)** παραβλήδην βλ.λ.3) : Σχόλ.Ἄρατ.525.

παραβλητός-ή-όν μτγν. ὃν δύναταί τις νὰ παραβάλῃ, νὰ συγκρίνῃ : Πλούτ.Αἰμ.7 **ᾧ οὐδεὶς παραβλητὸς εἰς τόλμαν,** Γαλ.Φυσ.Δυν.3,7.

παραβλύζω μτγν. ἀπορρίπτω, ἀποπτύω, ἐξεμῶ : 'Ανών.π.Σουΐδ. ἐν λ. παραβλύσας **εἴ ποτε ἡττηθεὶς οἴνου καὶ παραβλύσας τὸ περιττόν·** || κ. μτ. γενικ. διαιρετικῆς : Φιλόστρ.Εἰκ.1,22 **παραβλύζειν τοῦ οἴνου ἐν τῷ ὕπνῳ,** Εὐνάπ.ΒΣοφ. 462Β **παραβλύζειν κραιπάλης.**

παραβλώσκω, ἐπ. παρακ. **παρμέμβλωκα,** πορεύομαι, βαδίζω πλησίον τινός, συνοδεύω τινὰ ἰδ. ὅπως ὑπερασπίσω αὐτόν, παραστατῶ τινι : 'Ιλ.Δ 11 **τῷ δ' αὖτε φιλομμειδὴς 'Αφροδίτη αἰεὶ παρμέμβλωκε,** αὐτ.Ω 73.

παραβλώψ-ῶπος (ὁ,ἡ) κ. νεώτ. ὁ πλαγίως, λοξῶς βλέπων, στραβίζων, διάστροφος τοὺς ὀφθαλμούς, ἀλλοίθωρος : 'Ιλ.Ι 503 **χωλαί τε ρυσαί τε παραβλῶπές τ' ὀφθαλμώ,** Αὐτομ.ΑΠ 11,361, Λουκ.'Απαίδ.7 **δεικνὺς τοὺς παραβλῶπας ἐκείνους αὐτοῦ ὀφθαλμούς·** || κ. ἐπὶ προσ. : Αἰλ. ἀπ.325· || κ. μτφ. : Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.12 **παραβλῶπες Λιταί·** **2)** πάπ. ὁ τυφλός.

παραβοήθεια (ἡ) πρόσθετος βοήθεια, ἐπικουρία ἢ ἡ ἔν τινι περιστάσει βοήθεια, προστασία : Πλάτ.Νόμ.778Α **πρὸς ἑκάστας τὰς τῶν ἔργων παραβοηθείας·** || στρατιωτικὴ βοήθεια, ἐπικουρία ἐν πολέμῳ : Πολύβ.2,5,2 **ἐγίγνοντο τοῖς προειρημένοις αἱ παραβοήθειαι πρὸς τὰς ἀποβάσεις τῶν 'Ιλλυριῶν,** 'Ονήσανδρ.6,4, Φίλ.Μηχ.Βελοπ.85,42 **αἱ παραβοήθειαι τοῦ χάρακος.**

παραβοήθημα-ατος (τὸ) μτγν. βοήθεια, ἐπικουρία, ὅθ. κτ. πληθ. τρόπος ἐνισχύσεως ἀσθενοῦς δοκοῦ, δυναμάρι : Φίλ.Μηχ.Βελοπ.57,37.

παραβοηθῶ-έω ἔρχομαι εἰς βοήθειαν ἔν τινι περιστάσει, εἰς ἐπικουρίαν, μτ. δοτ. : Θουκ.1,47 **ἦσαν δέ καὶ τοῖς Κορινθίοις . . πολλοὶ τῶν βαρβάρων παραβεβοηθηκότες,** 'Αντιφάν.228,3· || κ. ἀπολ. ἔρχομαι πρὸς βοήθειαν ὅπως σώσω τινά : 'Αριστφ.'Ιππ.257 **παραβοηθεῖθ', ὡς ὑπ' ἀνδρῶν τύπτομαι ξυνωμοτῶν,** Θουκ.3,22, Ξεν.'Ελλ.1,1,6 ὁ **Φαρνάβαζος παρεβοήθει·** || **παραβοηθῶ τινι πρός τινα** τρέχω εἰς βοήθειάν τινος ἐναντίον ἄλλου : Πολύβ.2,54,10 **παραβεβοηθηκέναι πρὸς τὸν Κλεομένη·** **2)** ἀντιβοηθῶ βλ.λ. : Πλάτ.Πολ.572Ε **βοηθοῦντά τε . . τοὺς ἄλλους οἰκείους, τοὺς δ' αὖ παραβοηθοῦντας.**

παραβολάδην ἐπίρρ. μτγν., ποι. **παρβολάδην,** παραβλήδην βλ.λ.3) : 'Απολλ.Ρ 4,936, Ἄρατ.525, αὐτ.318 **παρβολάδην δύο πὰρ δύο.**

παραβολᾶνοι (οἱ) μτγν. κ. **παραβαλᾶνοι** (Κῶδ. 'Ιουστιν.1,3,17,18) τολμητίαι, πρόσωπα διακινδυνεύοντα τὴν ζωήν των περιθάλποντες τοὺς ἐκ λοιμωδῶν νόσων πάσχοντας, ἰδ. κατὰ τὴν πρώτην χριστιανικὴν περίοδον ἐν τῇ 'Εκκλησίᾳ τῆς 'Ανατολῆς : Κῶδ.Θεοδοσ.16,2,42.

παραβολεύομαι μτγν. ἀποτολμῶ, ριψοκινδυνεύω, ἐκτίθεμαι εἰς κίνδυνον : 'Επιγρ. **παραβολεύεσθαι συμμαχίᾳ τοὺς ὑπὲρ φιλίας κινδύνους,** ΚΔ Φιλ.2,30 **παραβολευσάμενος τῇ ψυχῇ ἵνα ἀναπληρώσῃ τὸ ὑμῶν ὑστέρημα** (ἰδ.γρ. παραβουλ-).

παραβολή (ἡ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. παράθεσις πρὸς σύγκρισιν, ἀντιβολή, ἀντιπαραβολή : Πλάτ.Φίλ.33Β **ἐρρήθη γάρ που τότε ἐν τῇ παραβολῇ τῶν βίων,** Πολύβ.Ι,2,2 **εἰσὶ δ' αἱ τῆς παραβολῆς ἄξιαι καὶ συγκρίσεως αὗται·** ‖ φρ. **ἐν παραβολῇ** ἐν ἀντιπαραβολῇ πρὸς σύγκρισιν : Ἀριστλ.Τοπ.104a,28, αὐτ.157a,14· ‖ κ. **ἐκ παραβολῆς** : αὐτ.Ρητ.1420a,4· • **2)** σύγκρισις, παραλληλισμός, ἀναλογία : Ἰσοκρ.12,227 **τὴν παραβολὴν ἀπρεπῆ πεποιῆσθαι·** **3)** π. ῥήτορσι, παρομοίωσις, ὁμιλία περιέχουσα παραστάσεις γνωστῶν καὶ συμβαινόντων πραγμάτων : Ἀριστλ.Ρητ.1393b,3 **παραβολὴ δὲ τὰ Σωκρατικά,** αὐτ.Πολ.1264b,4 **ἐκ τῶν θηρίων ποιεῖσθαι τὴν παραβολήν·** **4)** κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἀλληγορικὴ ἁπλῆ διήγησις ἐκ τοῦ καθόλου βίου πρὸς εἰκονικὴν παράστασιν ἠθικῆς τινος διδασκαλίας, γεν. λόγος τροπικῶς καὶ εἰκονικῶς ἐκφερόμενος δι' ἀλληγοριῶν καὶ παροιμιῶν : ΚΔ Ματθ.13,3, αὐτ.18 **ὑμεῖς οὖν ἀκούσατε τὴν παραβολὴν τοῦ σπείροντος,** αὐτ.Μᾶρκ.3,23, Λουκ.21,29, **- ἡ παραβολὴ τοῦ ἀσώτου·** **5)** συμβολικὴ παράστασις : αὐτ.Ἑβρ.9,9, αὐτ.11,19 **ὅθεν αὐτὸς** (ὁ Θεὸς) **καὶ ἐν παραβολῇ ἐκομίσατο·** **6)** παροιμιώδης λόγος, παροιμία : ΠΔ Ἰεζ.18,2 **υἱὲ ἀνθρώπου, τί ὑμῖν ἡ παραβολὴ αὕτη ἐν ταῖς υἱοῖς Ἰσραήλ,** ΚΔ Λουκ.4,23 **ἐρεῖτε τὴν παραβολὴν ταύτην· ἰατρὲ θεράπευσον σεαυτόν·** ‖ κ. ἐν κακῇ σημ. : ΠΔ Ψαλμ.43(44),15 **ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι·** **7)** ἀντίρρησις, ἀντίκρουσις, ἐν ἀναφ. πρὸς ἐπιχειρήματα : Φιλόδ.Ρητ. 1,55· **8)** παράλληλος, παράπλευρος κίνησις : Πολύβ.15,2,13 **ἐκ παραβολῆς** (νεῶν) **μάχεσθαι,** Διόδ. Σ 14,60· **9)** πλαγία, λοξὴ κατεύθυνσις, πορεία, λοξότης : Πλούτ.Ἄρατ.22 **διὰ πολλῶν ἑλιγμῶν καὶ παραβολῶν·** **10)** παράβολος ἐνέργεια, διακινδύνευσις : Θουκ.1,131 (δ. ἀνάγν.), Διόδ.Σ 27,17· **11)** ἄστρον. συζυγία : Πλάτ.Τίμ.40C **χορείας δὲ τούτων καὶ παραβολάς ἀλλήλων,** Προκλ.Τίμ.3, 146D, Πλωτῖν.3,1,5, Ἰάμβλ.Μυστ.9,4· **12)** ὁμ. ἄστρον. προέκτασις ἢ προβολή : Μάξ.Τύρ.17,9 **παραβολὴ τοῦ ἡλίου** (δ. ἀνάγν. περιβολή)· **13)** μαθ. διαίρεσις, ἀντίθ. πολλαπλασιασμός : Διόφ.4,22· ‖ πηλίκον : αὐτ.10· ‖ τμῆμα προερχόμενον ἐκ διαιρέσεως, ἐπὶ γραμμῆς : Νικόμ.Ἀριθμ.2,27· **14)** γεωμ. ἐπίθεσις, ἐφαρμογή : Πυθ.π.Πρόκλ.Εὐκλ. 419F, Ἀπολλ.Περγ.Κων.3,45 **τὰ ἐκ τῆς παραβολῆς γεννηθέντα σημεῖα·** **15)** νεώτ. καμπύλη ἐπίπεδος γραμμή, τῆς ὁποίας ἕκαστον σημεῖον ἀπέχει ἴσον ἀπὸ δοθέντος σταθεροῦ σημείου τοῦ ἐπιπέδου της καὶ ἀπὸ δαθείσης σταθερᾶς εὐθείας ἐν τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῳ κειμένης· **16)** κωνικὴ τομὴ λαβοῦσα τὴν ὀνομασίαν ταύτην ὡς ὄντος τοῦ ἄξονος αὐτῆς παραλλήλου τῇ πλευρικῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ κώνου : αὐτ.1,11· **17)** παράβολον βλ.λ.1) : Ἀριστλ. Οἰκ.1348b,13, Ἐπιγρ.,Πάπ.

παραβολιά (ἡ) δημ. πονηρία, διάθεσις πρὸς ἐξαπάτησιν, ζαβολιά : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.279,11 **εἶχες τὴν παραβολιάν γεμάτην τὸ κορμί σου, - μὲ τὶς παραβολιές του κέρδισε τὸ παιγνίδι.**

παραβολικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν παραβολὴν βλ.λ.1), ὁ τῆς παραβολῆς, ὁ ἐν παραβολῇ : Κλήμ.Ἀλ.804, Σχόλ. Ἰλ.Ν 62, **- παραβολικός λόγος, - παραβολικὸν διήγημα·** **2)** νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς παραβολὴν βλ.λ.15) : **παραβολικὴ ταχύτης** (ἡ ταχύτης σώματος κινουμένου ἐπὶ παραβολικῆς τροχιᾶς) **- παραβολικὴ τροχιά** (ἡ τροχιὰ οὐρανίου σώματος ἢ ἔχουσα σχῆμα παραβολῆς), **- παραβολικὴ γεωμετρία** (ἡ Εὐκλείδειος γεωμετρία).

παραβολικῶς ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ., δημ. παραβολικά ἐν παραβολῇ βλ.λ., διὰ παραβολῶν : Κλήμ.Ἀλ.946, **- ὁμιλεῖτε παραβολικῶς.**

παραβόλιον (τὸ) μτγν. παράβολον βλ.λ.1) : Πολύδ.8,63, Φρύν.214, Ἐπιγρ.Θυατείρων, Ἀστράμψ. Χρησμ.69,6Η· **2)** πάπ. πληρωμὴ ἔναντι λογαριασμοῦ· **3)** γλωσσ. ἐπιτίμιον.

παραβολίσκος (ὁ) Ἐπιγρ. ἀμφ. σημ. : Ἐπιγρ. **παραβαλίσκος τῆς τετρακύκλου.**

παραβολοειδής-οῦς-ές σχόλ. κ. νεώτ. **ὁ ἐν εἴδει** παραβολῆς, **ὁ** πρὸς παραβολὴν χρησιμεύων : Σχόλ.Ἰλ.Ν 152· **2)** νεώτ. μαθ. ὁ ἔχων σχῆμα γεωμετρικῆς παραβολῆς, ἀ. παραβολικὸς βλ.λ.2).

παράβολον (τὸ) κ. νεώτ., δωρ. **πάρβαλον** (Ἐπιγρ.), τολμηρὰ διάθεσις, ἀπόφασις : Πολύβ.3,61,6 **κατεπέπληκτο τὴν τόλμαν καὶ τὸ παράβολον τἀνδρός·** **2)** τολμηρὰ μεταφορά : Λογγῖν.Ὕψ.32,4 **μᾶλλον δὲ καὶ ὡς ἀναγκαῖα πάντως εἰσπράττεσθαι τὰ παράβολα**, Σιμπλίκ.Οὐρ.481,19· **3)** κ. νεώτ. ὡς δικανικὸς ὅρος παρακαταθήκη ἢ προκαταβολὴ χρηματικοῦ ποσοῦ ἔν τισι δικαστικαῖς περιπτώσεσι, ἰδ. ἐν ὑποθέσεσιν ἐφέσεων, ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς ἐνέχυρον ἢ ἐγγύησις διὰ τὸ πρόστιμον ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας : Ἀριστλ.ἀπ.456, αὐτ.Οἰκ. 1348b,13· **4)** νεώτ. χρηματικὸν ποσὸν καταβαλλόμενον ὑπὸ τοῦ ὑποψηφίου βουλευτοῦ ἢ γερουσιαστοῦ ἐν εἴδει δικαιώματος διὰ τὴν συμμετοχὴν αὐτοῦ εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα : **δὲν τοῦ ἦτο δυνατὸν οὔτε τὸ παράβολον νὰ καταβάλῃ·** **5)** παρυφὴ ἱματίου : Ἐπιγρ.

παράβολος-ον (παραβάλλω) κ. νεώτ. ποι. **παραίβολος-αν,** ὁ παρέργως ριπτόμενος ἢ ῥιφθεὶς εἰς τὸ μέσον, δθ. ὁ ἀπατηλός : Ὑμν.Ἑρμ.56 **παραίβολα κερτομέουσιν·** **2)** ὁ ἐκθέτων ἑαυτὸν ἢ τὰ ἑαυτοῦ εἰς κίνδυνον, δθ. ἐπὶ προσ., τολμητίας, ριψοκίνδυνος, παράτολμος, ἀπερίσκεπτος : Ἀριστφ. Σφ.192 **πανηρὸς εἶ πόρρω τέχνης καὶ παράβολος,** Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.2,149 **πρὸς κινδύνους παραβολωτάτῳ,** Διόδ.Σ 19,3 **φιλοκίνδυνος καὶ παράβολος ἐν ταῖς μάχαις, - παράβολος ἄνθρωπος·** **3)** ἐπὶ πραγμ. κ. πράξεων, ὁ ἐπικίνδυνος, κινδυνώδης : Ἡρ.9,45 **ἔργον παράβολον ἔργασμαι ὑπὸ προθυμίης,** Ἰσοκρ.6,49 **παράβολον καὶ χαλεπὸν πρᾶγμα,** Μέν.Σαμ.113, Πολύβ.18,53,1, αὐτ.1,58,1, Διόδ.Σ 20,3 **πρᾶξις ἀνέλπιστος καὶ παραβολωτάτη,** Πλούτ.Νουμ.8, Κατ.Ἀστρλ.Κ.164,13 **θρασὺ καὶ παράβολον, - παράβολος ἐπιχείρησις·** ‖ κ. ἐπὶ τόπων : Ἡράκλειτ.Ἀλληγ.21 **παράβολοι ὁδοί,** Πολύβ.5,14,9 **ἐδόκει γὰρ εἰς τόπους αὐτὸν δεδωκέναι παραβόλους·** **4)** τὸ οὐδ. **παράβολον** ὡς οὐσ. βλ.λ.· **5)** ἡ αἰτ. τοῦ οὐδ. ἐν συγκρ. βαθμ. **παραβολώτεραν** ὡς ἐπίρρ. πλέον παρατόλμως, ἀπεριακέπτως, πιὸ ἀσυλλόγιστα : Πλούτ.Φωκ.6 **συνεξέπιπτε τοῖς θρασυτάτοις παραβολώτεραν.**

παραβόλως ἐπίρρ. παρατόλμως, ἀπερισκέπτως : Μέν.643 **παραβόλως πλέοντες,** Πολύβ.16, 5,6b, αὐτ.2,47,3 Πλούτ.Φίλ.5 **ἐρρωμένως καὶ παραβόλως διαγωνισάμενος·** **2)** αἰφνιδίως, ἀνελπίστως, παρ' ἐλπίδα : Πολύβ.1,58,1 **ἡ τύχη μεταβιβάσασά τινας παραβόλως,** Ἀππ.Ἀννιβ.38.

παραβομβῶ-έω μτγν. βομβῶ, παράγω βόμβον παρά τι(να) ἢ κατὰ μίμησίν τινος : Συνέσ.62D **ἡ χορδὴ παραβομβεῖ τῷ μέλει·** **2)** ἐν τῷ παθ. τ. ἐνοχλοῦμαι λίαν, οἱονεὶ ὑπὸ βόμβου : Ἀγάθ.29Β **τοῖς τοιούτοις δεινοῖς .. παραβομβούμενοι.**

παραβόσκημα-ατος (τὸ) μσν. ἐπὶ πυρός, πορανάλωμα βλ.λ. : Οἱ μετὰ Θεοφάν.1,21,35 (ἔκδ. β').

παραβόσκω μτγν. παρά τι, πλησίον τινὸς ἢ προσέτι βόσκω, τρέφω : Ἔφιππ.π.Ἀθήν.14,642Ε **παραμασύντας τινάς παραβόσκομεν.**

παραβουκολίζω μτγν. ἐσφ. ἀνάγν. τοῦ παραιολίζω ἐν Λυκόφρ.1094.

παραβουκολῶ-έω μτγν. δι' ἀπάτης ἢ πονουργίας ἢ δόλου παρεκτρέπω τινὰ τῆς ὁδοῦ, ἐξαπατῶ : Οἰνόμ.π.Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.5,20.

παραβουλεύομαι μτγν. **δ. τ.** τοῦ παραβολεύομαι βλ.λ.
παραβουλία (ἡ) μσν. κακὴ βουλή, ἀπιστία, προδοσία : Μαχαιρ.Χρον.Κύπρ. ἐν Σάθ.2,355.
παράβουλος-ον μσν. ὁ κακόβουλος, ἄπιστος, προδότης : Μαχαιρ.Χρον.Κύπρου ἐν Σάθ.2,356.
παραβοῶ-άω φωνάζω, μεγαλοφώνως, κράζω, κραυγάζω : Δημ.1359 **συκοφάντης τῶν παραβοώντων παρὰ τὸ βῆμα καὶ γραφομένων μισθοῦ.**
παραβραβεύω μτγν. βραβεύω ἐν ἀθλητικῷ ἢ ἄλλῳ ἀγῶνι παρὰ τὸ δίκαιον, ἐκφέρω ἄδικον κρίσιν ἐν ἀγῶνι : Πλούτ.'Ηθ.535C· **2)** ἀδίκως δικάζω· ἐν χρ. μ. τὸ παθ. : Πολύβ.23,1,12.
παραβραδύνω πάπ. βραδύνω λίαν, ἀργοπορῶ ὑπερβολικά : **ἐὰν παραβραδύνω μὴ πέμψας σοι.**
παράβυσμα (τὸ) ἀρχ. λεξ. ὑπερπλήρωσις· πρβλ. 'Αρποκρ. **«ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς φορτίοις παραβυσμάτων, τουτέστι παραπληρωμάτων».**
παράβυστος-ον (παραβύω) κ. νεώτ. ὁ λαμβάνων μέρος ἄνευ προσκλήσεως, ὁ αὐτοκλήτως παρεμβαίνων, κεῖνος ποὺ χώνεται κάπου μόνος του : Τιμόθ.Κωμ.1, 'Αθήν.[4],257A **καλεῖται δ' οὗτος ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων παράβυστος**· ‖ φρ.**ἐκ παραβύστου κάθημαι** κάθημαι, παρακάθημαι αὐτοκλήτως : Πλούτ.'Ηθ.617F· ‖ **παράβυστος κλίνη** μικρὰ ἢ συμπληρωματικὴ κλίνη· πρβλ.Πολυδ.3,43 **«καὶ** δὴ κλίνη τις ὠνομάζετο γαμική, καὶ ἑτέρα παράβυστος, ἢ καὶ αὐτὴ στρώννυται ἐν τῷ δωματίῳ ὑπὲρ τοῦ τὴν παῖδα μὴ ἀθυμῆσαι ὡς 'Υπερείδης **ἔφη»**, 'Αρποκρ., Σουΐδ.· ‖ τὸ οὐδ. **παράβυστον** ὡς οὐσ. 'Ησ. **«**μικρὸν κλινίδιον παρατιθέμε**νον τῇ μεγάλῃ»**· **2)** ὁ εἰς γωνίαν ἢ παράμερον τόπον ὠσθείς, χωσθείς, ἀποκρυβείς· ὅθ. **τὸ παράβυστον** (δικαστήριον) δικαστήριον τῆς ἀρχαίας 'Αθηναϊκῆς πολιτείας ἐν ᾧ ἐδίκαζον οἱ ἕνδεκα, κληθὲν οὕτω διότι ἦτο μικρὸν καὶ ἐν ἀφανεῖ καὶ ἀποκρύφῳ χώρῳ συνεδρίαζε : Λυσ.ἀπ 322S (ἀμφ.), Τιμοκλ.26, Παυσ.1,28,8 τὸ **μὲν οὖν καλούμενον Παράβυστον καὶ Τρίγωνον**· **3)** κ. νεώτ. μτφ. ἴδ. ἐν φρ. **ἐν παραβύστῳ** ἐν γωνίᾳ, ἐν κρυπτῷ, **εἰς** ἀπόκρυφον τόπον, κρυφίως, μυστικῶς : Δημ. 715 **οὐκ εἰς τὸν δῆμον εἰπὼν περὶ τούτων οὐδέν, ἐν παραβύστῳ**, 'Αριστλ Τοπ.157a.4, Λουκ.Νεκυομ.17, Ζώσ.'Αλχ.242B, - **ἐν κρυφῷ καὶ παραβύστῳ συνεδρίασαν.**
παραβύω μτγν. ἐπεντίθημι, παρεισάγω, παρεμβάλλω, παραγεμίζω, χώνω : 'Ιππ 'Επικ.5, Λουκ. Λεξιφ.24 **ἂν μὴ παραβύσῃς αὐτό** που, αὐτ.'Αλ.22· ‖ κ.μέσ. : αὐτ.'Εταιρ Δ 12,1 **ἡ δὲ φιλήσασα μεταξὺ τῶν μαστῶν ὑπὸ τῷ ἀποδέσμῳ παρεβύσατο**· ΛουκΐΛλ.ΑΠ 11,210· κ. παθ. : Λουκ.Θε.Ε 10 **ἐξ Αἰγύπτου παραβυσθέντα ἐς τὸν οὐρανόν**· **2)** ἐμπηγνύω, μπήγω : αὐτ.Τοξ.58 **παραβύσαντα εἰς τὴν πλευρὰν τὸν ἀκινάκην**· **3)** φράττω : Σέξτ. 'Εμπ.Πυρρ.1,150 **παραβύειν τὰ ὦτα.**
παραβώμιος-ον ὁ παρὰ τὸν βωμόν, ὁ πλησίον τοῦ βωμοῦ τελετουργῶν : Σοφ.ΟΤ184 (ἑσφ.ἀνάγν.), Λουκ.Συρ.42 **ἄλλοι δὲ πυρφόροι καλέονται καὶ ἄλλοι παραβώμιοι**· **2)** τὸ οὐδ. **παραβώμιον** ὡς οὐσ. ὕμνος ᾀδόμενος παρὰ τὸν βωμόν : 'Επιγρ. Τέω, Φίλ.2,484.
παραγάγγλιον (τὸ) νεώτ. ἄθροισμα κυττάρων ἀποτελοῦν μέρος τοῦ ἐπινεφριδιακοῦ συστήματος.
παραγάδι (τὸ) δημ. πολυάγκιστρον ἁλιευτικὸν ὄργανον ἔχον ἀπὸ χονδροῦ νήματος ἐξηρτημένα νημάτια, ὧν ἕκαστον φέρει ἄγκιστρον μετὰ δολώματος, ἐμβυθιζόμενον καὶ ἐν τῷ βυθῷ συγκρατούμενον διὰ βαριδίων.
παραγαπῶ-άω δημ. καθ' ὑπερβολὴν ἀγαπῶ, ὑπεραγαπῶ : 'Εφταλ.'Οδ.Ρ 267.
παραγαύδης (ὁ) (λατ.) μτγν. εἶδός τι ἐνδύματος πεποικιλμένου δι' ἐρυθρᾶς παρυφῆς : 'Ιω.Λυδ. Ρωμ.1,17, αὐτ.2,4· ‖ κτ. πληθ. κ. κτ. λοτιν. μεταγραφὴν paragaudae : Κῶδ.Θεοδοσ.10,21,1.
παραγαύδιον (τὸ) μτγν. κ. **παραγαῦδιν** (Διοκλητ. 'Εδικτ.19,29) ὑποκορ. τοῦ παραγαύδης βλ.λ. : Πάπ.
παραγγάρεία (ἡ) μτγν. κ. μσν. ἡ πρόσθετος, ἐπὶ πλέον ἀγγαρεία : Κῶδ Θεοδοσ.8,5,15, αὐτ.16,2, 10, αὐτ.16,2,14, Κῶδ.'Ιουστιν.1,3,2,3.
παραγγαρεύω μσν. ἀγγαρεύω τινὰ **ἐπὶ** πλέον ἢ ὑπερβαλλόντως : 'Αρμενόπ.2,5,4.
παραγγελεύς-έως (ὁ) γλωσσ. κ. νεώτ. μηνυτής, κατήγορος, ἐνάγων : Γλωσσ.· **2)** νεώτ. ἐμπόρ. παραγγελιοδότης βλ.λ.
παραγγελία (ἡ) κ.μσν. κ. νεώτ., μσν. κ.δημ. κ. **παραγγελιά** ('Ερωτόκρ.5,313, αὐτ 540) ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παραγγέλλω, ἐντολή, ὁδηγία, διαταγὴ ἢ ἐπιθυμία διαβιβαζομένη, ἴδ. εἰς στρατιώτας : Ξεν.'Ελλ.2,1,4 **κατὰ δὲ τὴν παραγγελίαν ἐρρίπτουν πάντες ὅσοι εἶχον τοὺς καλάμους**, ΚΔ Πράξ.16,24 **παραγγελίαν τοιαύτην εἰληφὼς ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς** την **ἐσωτέραν φυλακήν**, 'Ερωτόκρ.5,313 **καὶ δίδει τως παραγγελιὰ εἰντά χουσι νὰ κάμου**, Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.54 **ἔδιδε παραγγελίαν . . νὰ τοῦ ναυπηγήσουν βάρκα**· ‖ εἰδ. πρόσταγμα, στρατιωτικὴ διαταγή : Πολύβ.6,27,1 **τόπος ἐπιτηδειότατος εἰς σύνοψιν καὶ παραγγελίαν**, ΚΔ Πράξ.5,28, Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ. 3,27 **ἔχοντας παραγγελίον ἀπὸ τὸν γέρο Κιoπρουλῆ**· ‖ διαταγὴ ἐκδιδομένη ὑπό τινος ἀρχῆς : Πάπ.· ‖ νεώτ. ἐμπορ. ἐντολὴ προμηθείας ἢ κατασκευῆς ἐμπορικοῦ ἢ βιομηχανικοῦ τινος εἴδους : **ἡ Γαλλία ἔδωσε** παραγγελίας **εἰς τὰς 'Ηνωμένας Πολιτείας**· ‖ ὁμ. νεώτ. αὐτὸ τὸ παραγγελλόμενον ἐμπόρευμα : **ἡ παραγγελία σας ἐφορτώθη διὰ Πειραιᾶ**· **2)** πρόσκλησις ἐνώπιον δικαστηρίου ἀνθρώπων πρὸς ὑποστήριξιν δίκης διὰ παντοίων μέσων, ἄσκησις ἐπιρροῆς, ἐκβιασμός : Δημ.432 **ὡς οὐδέν ἐστιν ὄφελος . πολιτείας, ἐν ᾗ συγγνώμη καὶ παραγγελία τῶν νόμων μεῖζον ἰσχύουσι**· **3)** μτγν. ἡ διὰ μηνύσεως, προσταγῆς ἢ ἄλλου μέσου σύστασις φατρίας πρὸς διατήρησιν ἀρχῆς, ἡ δι' ἀπειλῶν ἀπαίτησις ταύτης : Πλούτ.Κράσσ 15 **γενομένων δὲ φανερῶν ἐκείνων ἐν ταῖς παραγγελίαις**, 'Αππ.'Εμφ. Πολ.1,21· **4)** ἄθροισμα κανόνων ἢ παραγγελμάτων : 'Αριστλ.ΗΝικ.1,04a,7 **ὑπὸ παραγγελίαν πίπτειν**, Φιλόδ.Ρητ.1,78S **παραδόσεις καὶ παραγγελίαι**, αὐτ.Ποιημ.2,33· ‖ διδασκολία, παράγγελμα, συμβουλή : 'Ιππ.'Ορκ., Διόδ.Σ 4,36 **ἡ δὲ κατὰ τὴν γενομένην τοῦ Νέσσου παραγγελίαν**, αὐτ. 15,10, ΚΔ Τιμ.1,1,5 **τὸ δὲ τέλος τῆς παραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη**· **5)** μτγν. κατάλογος στρατολογικός : Εὐάγρ.'Εκκλ.'Ιστ.2,1.
παραγγελιοδότης (ὁ) νεώτ., θηλ. **-ότις ἰδος**, ὁ δίδων, ἀναθέτων εἴς τινα ἐμπορικὴν παραγγελίαν, ἄ. παραγγελεύς.
παραγγελιοδοχικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν παραγγελιοδόχον, ὁ τοῦ παραγγελιοδόχου : **παραγγελιοδοχικὸν γραφεῖον, παραγγελιοδοχικαὶ ἐργασίαι.**
παραγγελιοδόχος (ὁ) νεώτ. ὁ δεχόμενος, ὁ ἔχων ἔργον τὴν ἐκτέλεσιν ἐμπορικῶν παραγγελιῶν.
παραγγέλλω κ.μσν. κ.νεώτ., μσν. κ. δημ. **παραγγέλνω** (Διήγ.'Αχιλλ.235, 'Ερωτόκρ.4,1908), παρατ. **παρήγγελλον**, δημ. **παράγγελνα**, μέλλ. **παραγγελῶ**, ἀόρ. **παρήγγειλα**, δημ. (ἐ)**παράγγειλα**, παθ. παραγγέλλομαι (Θουκ.2,11, 'Αριστλ.Πολιτ.1298a.18), παρατ. **παρηγγελλόμην** (Αἰσχίν.3,65), παθ ἀόρ. **παρηγγέλθην**, μτχ. **παραγγελθείς** ('Αριστλ.Ρητ.'Αλ. 1420b,26), ἀπαρφ. παθ. ἀόρ. **β' παραγγελῆναι** (πάπ.), παρακ. μτχ. **παρηγγελμένος** (Ξεν.'Αν.2,2,8), δημ. **παραγγελμένος**, μηνύω, ἀνακοινῶ τι εἴς τινα, διαβιβάζω παραγγελίαν τινὰ διὰ σημείου **ἢ δι'**

ἄλλου μέσου καὶ μέσῳ προσώπου τινός : Αἰσχ. Ἀγ.289 **πεύκη τὸ χρυσοφεγγὲς . . σέλας παραγγείλασα Μακίστου σκοπαῖς,** αὐτ.316, Εὐρ.Ἰκ.1173 **μνήμην παραγγέλλοντες, ὧν ἐκύρσατε,** Πρόδρ. 2,526 **τὸν δέ γε Δοχιάριον ἡσύχως παραγγέλλει,** αὐτ.534, Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.88,1 **ὁ κυρ-Βαριάς παράγγειλεν οὖλω τῶν καραβιῶνε·** **2**) δίδω διαταγήν, ἐντολήν, προστάσσω, ἐντέλλομαι, ἰδ. ἐπὶ στρατιωτικοῦ παραγγέλματος, διδομένου ὑπὸ στρατιωτικοῦ τινος ἀξιωματούχου : Ἡρ.7,147 **ἐσβλέποντες ἐς τὸν βασιλέα, ὁκότε παραγγελέει,** Αἰσχ.Πέρσ.469 **πεζῷ παραγγείλας ἄφαρ στρατεύματι,** Διήγ.Ἀχιλλ.235 **τοῦτο δὲ πᾶσι προσφωνῶ καὶ πᾶσι παραγγέλνω,** Καισάρ.Δαπ.ἐν Σάθ.3, 21 **ὁ Ἰμάμης ἐπαράγγειλε νὰ δώκῃ κατάστιχον·** || μτ. δοτ. κ. ἀπαρφ. : Ἡρ.3,147 **ὁ δὲ παρήγγειλε τῇ στρατιῇ πάντα . ., ὁμοίως κτείνειν,** Ξεν.Ἀν.1,8, 3, Πλάτ.Φαίδ.116C **ἐπειδὰν αὐτοῖς παραγγέλλω πίνειν τὸ φάρμακον·** || κ. κτ. παράλειψιν τῆς δοτ. : Ἡρ.8,70 **ἐπειδὴ δὲ παρήγγελλον ἀναπλώειν·** || μτ. δοτ. κ. τελ. προτ. κτ. μέλλ. ὁριστ. εἰσαγομένης διὰ τοῦ ὅπως : Πλάτ.Πολ.415B **τοῖς οὖν ἄρχουσι . . παραγγέλλει ὁ θεός, ὅπως μηδενὸς οὕτω φύλακες ἀγαθοὶ ἔσονται·** || κ. **παραγγέλλω ὅπως ἂν . .** προστάσσω, ἐντέλλομαι ἐπὶ τῷ τέλει, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως . . : αὐτ.Φαίδ.59E **παραγγέλλουσιν ὅπως ἂν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ τελευτήσῃ·.** || κ. μτ. συστοίχ. αἰτ. : Λυσ.12,17 **πολεμάρχῳ δὲ παρήγγειλαν αἱ τριάκοντα τὸ ὑπ' ἐκείνων εἰθισμένον παράγγελμα,** Ὑπερείδ.Ἀθ.14· || κ. μτ. δοτ. : ΚΔ Πράξ.5,28 **οὐ παραγγελίᾳ παρηγγείλαμεν ὑμῖν μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ·** || τὸ οὐδ. τῆς μτχ. κτ. πληθ. **τὰ παραγγελλόμενα** διαταγαί, ἐντολαί, προστάγματα : Θουκ.2,11, Ἀριστλ.Πολιτ.1298a,18 **τὰ παραγγελλόμενα ἀκουσομένους ὑπὸ τῶν ἀρχόντων·** || δθ. φρ. **ἐς τὰ παραγγελλόμενα ἔρχομαι** ἀρχίζω νὰ ἐκτελῶ τὰς δοθείσας διαταγάς : Θουκ.1,121 **ἔπειτα ὁμοίως πάντας ἐς τὰ παραγγελλόμενα ἰόντας,** αὐτ.3,55· || ὁμ. κ. **τὰ παρηγγελμένα,** δημ. **παραγγελμένα,** δθ. φρ. **κατὰ τὰ παρηγγελμένα** συμφώνως πρὸς τὰς δοθείσας ἐντολάς : Ξεν.Ἀν.2,2,8 **Κλέαρχος δὲ τοῖς ἄλλοις ἡγεῖτο κατὰ τὰ παρηγγελμένα·** **3**) παραθαρρύνω, παρακελεύομαι, προτρέπω, παροτρύνω, παρακινῶ, μετά τινος τόνου προσταγῆς (χαλαρώτερον τοῦ κελεύω), ἐντολὴν δίδωμι : Θέογν.998 **ἄρτι παραγγέλλοι μέσσατον ἦμαρ ἔχων,** Σοφ.Φιλ.1178 **φίλα ταῦτα παρήγγειλας ἑκόντι τε πράσσειν,** Εὐρ.Ἡρακλ.825, Θουκ.1,129· **4**) κ. νεώτ. ἐπὶ ἰατροῦ. ὁρίζω τι δι' ἀσθενῆ, οἷον φάρμακον, δίαιταν, δίδω συνταγήν : Ἀριστλ.Πρ.885b,27· **5**) δίδω παράγγελμα, καλῶ, προσκαλῶ τινα : Ξεν.Ἀν. 1,5,13 **καὶ εὐθὺς παραγγέλλει εἰς τὰ ὅπλα,** Πάπ. **παραγγέλλω παραγίνεσθαι ἐπὶ τὸ κριτήριον·** **6**) καλῶ εἰς βοήθειάν μου, ἰδ. ἐν πολιτικῇ ἐννοίᾳ, καλῶ τοὺς ὀπαδούς μου, τοὺς τῆς ἰδικῆς μου πολιτικῆς μερίδος : Λυσ.1,41 **οὐκ ἂν δοκῶ ὑμῖν τοῖς ἐπιτηδείοις μεθ' ἡμέραν παραγγεῖλαι,** Δημ.515 (δ.ἀνάγν. περιήγγελκεν), αὐτ.1461· || δθ. φρ. **παραγγέλλω ἀρχήν τινα** σχηματίζω φατρίαν πρὸς κατάληψιν ἀρχῆς τινος, σπουδαρχῶ, θεσιθηρῶ : Διον.Ἀλ.Ρωμ.11,61, Πλούτ.Μάρ.5 **μετὰ δὲ τὴν δημαρχίαν ἀγαρανομίαν τὴν μείζονα παρήγγειλε·** || **παραγγέλλω εἰς ἀρχὴν** εἶμαι ὑποψήφιος διά τι ἀξίωμα : αὐτ.Καῖσ.13, αὐτ.Κάτ.Νεώτ.8 **ὅπως τοῖς παραγγέλλουσιν εἰς ἀρχὴν ὀναματαλόγοι μὴ παρῶσι·** || ὁμ. **παραγγέλλω εἰς δημαρχίαν** εἶμαι ὑποψήφιος διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ δημάρχου : Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.21· **7**) κ. ἐπὶ ἄ. πράξεων ἀναφερομένων εἰς τὴν πλήρωσιν νομικῶν τύπων, δθ φρ. **παραγγέλλω ἐκ μειρακίων εἰς ἄνδρα** ἀγγέλλω τὴν εἰσαγωγήν τινος εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀνδρῶν : Πολυδ.2,10· **8**) ἀναγγέλλω τὴν ἄφιξίν μου, ἔρχομαι, φθάνω : Συνέσ.Ἐπιστ.158B **παραγγέλλω εἰς τὸν κόσμον·** **9**) ἐγγράφομαι εἰς τὸν στρατολογικὸν κατάλογον : Εὐάγρ.Ἐκκλ.Ἱστ.2,1.

παράγγελμα-ατος (τὸ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. μήνυμα, ἄγγελμα διαβιβαζόμενον διά τινος μέσου, οἷον διὰ πυρσῶν : Αἰσ.Ἀγ.480 **φλογὸς παραγγέλμασιν νέοις πυρωθέντα καρδίαν, - στρατιωτικὸν - γυμναστικὸν παράγγελμα·** **2**) πρόσταγμα, διαταγή : Λυσ.12,17 **παρήγγειλαν οἱ τριάκοντα τὸ ὑπ' ἐκείνων εἰθισμένον παράγγελμα,** Μάρτυρ.π. Δημ.569 **τῶν τριηράρχων ἐχόντων παράγγελμα μὴ χωρίζεσθαι·** || **ἐκ παραγγέλματος** διὰ προσταγῆς, κατόπιν διαταγῆς : Πολύβ.1,27,8 **ἐκ παραγγέλματος κλινάντων πρὸς φυγήν·** || φρ. **δίδωμι τὰ παραγγέλματα** ἐκδίδω τὰς διαταγάς : αὐτ. 10,23,9· || μτγν. **ἄρχων τοῦ παραγγέλματος** ἀξιωματοῦχος ἔχων τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκδίδειν, δίδειν διαταγάς : ΠΔ Βασ.1,22,14 **ἄρχων παντὸς παραγγέλματος·** **3**) προσταγὴ κινητοποιήσεως : Πάπ.· || δθ. κινητοποίησις : αὐτ. **μὴ εἶναί σε ἐμ βασιλικῷ παραγγέλματι·** **4**) ἔδικτον βλ.λ. Ρωμαίου ἄρχοντος : Ἐπιγρ.· **5**) δίδαγμα, ἐντολή : Δημόκρ.208, Ξεν.Κυν.13,9, Ἀριστλ.Ἐνύπν.458b,21, αὐτ.Ρητ.Ἀλ.1421b,4 **τὰ δικανικὰ παραγγέλματα,** Ἐπιγρ. **τούτῳ δέδωκεν ὁ Ζεὺς παραγγέλματα·** || κανών : Ζήν.Κιτ.1,57 **τὰ παραγγέλματα ὡς δεῖ ζῆν,** Φιλόδ.Ρητ.1,89S **παραγγέλματα σοφιστικά,** Διον.Ἀλ.Συνθ.25 **τὸ παράγγελμα τῶν τεχνῶν,** Λογγῖν.Ὕψ.2,1 **οἴονται διηπατῆσθαι τοὺς τὰ τοιαῦτα ἄγοντας εἰς τεχνικὰ παραγγέλματα.**

παραγγελματικός-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος, ὁ κατάλληλος εἰς τὴν παραγγελίαν ἢ τὸ παράγγελμα, ὁ σχετιζόμενος πρὸς κανόνα : Διον.Ἀλ.Συνθ.22 .

παραγγελματικῶς ἐπίρρ. μτγν. διὰ νουθεσίας, διὰ παραινέσεως : Σέξτ.Ἐμπ.Πυθ.1,204.

παραγγέλνω μσν. κ. δημ. τ. τοῦ παραγγέλλω.

παράγγελσις-εως (ἡ) ἡ ἐν πολέμῳ διαβίβασις διαταγῶν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς τὸν ἕτερον : Θουκ.5, 66 **καὶ αἱ παραγγέλσεις . . ταχεῖαι ἐπέρχονται,** Ξεν.Ἀν.4,1,5, Πλάτ.Νόμ.942B.

παραγγελτικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ παραγγελματικός βλ.λ. : Εὐσ.6,964C, - **παραγγελματικὸν σῆμα - γράμμα.**

παραγγολή (ἡ) δημ. παραγγελία : **μ' ἐφόρτωσαν μ' ἕνα σωρὸ παραγγολὲς γιὰ φώνια·** || εἰδ. ἡ διατυπωθεῖσα ἐν διαθήκῃ ὑπὸ θανόντος ἢ προφορικῶς διδομένη ὑπὸ θνῄσκοντος : Πολίτ.Ἐκλ. Τραγ.76,7 **ν' ἀφήκω τὴ διαθήκη μου καὶ τὶς παραγγαλές μου, - ὁ πατέρας μας μᾶς ἄφησε παραγγαλὴ νὰ κοιτάζουμε τὸ γέρο·** || κτ. πληθ. ὑποθῆκαι, παραινέσεις, συστάσεις.

παραγδικιώνω μσν. δημ. ἐπιτατ. τοῦ γδικιώνω, ἐκδικοῦμαι : Ἐρωφ.5,74 **'ς τόσο μεγάλα φταίσιμο νὰ σὲ παραγδικιώσω.**

παράγειος-ον (γῇ) ἐπὶ ἰχθύων, ὁ διατρίβων, ὁ ζῶν παρὰ τὴν παραλίαν, ἐν τοῖς ἀβαθέσι, στὰ ρηχά : Ἀριστλ.ΖΙ 602a,16 **ὅσα μὲν εἰσι φύσει παράγεια·** || κ. ἐπὶ θαλασσίων φυτῶν: Θεόφρ.ΦΙ 4,6,7.

παραγεμίζω δημ. κ. **παραγιομίζω,** μτχ. παθ. παρακ. **παραγεμισμένος** κ. **παραγιομισμένος,** ὑπερπληρῶ, γεμίζω καθ' ὑπερβολήν : **παραγέμισες τὸ πιθάρι - τὸ σακκί·** **2**) ὀνθυλεύω βλ.λ., πληρῶ τὸ κύριον μαγείρευμα διὰ προσθέτου εἴδους ἢ ἀρτύματος : **παραγεμίζω ντομάτες·** **3**) μτφ. ἐπὶ λόγου, ὑπὲρ τὸ δέον παρενθέτω, οἷον φράσεις, παραπομπάς, ρητὰ κττ.· **4**) ἀμτβ.. ὑπερπληροῦμαι : **παραγέμισε ἡ στέρνα.**

παραγέμισμα (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις τοῦ παραγεμίζω βλ.λ.· **2**) μαγειρικὸν παρασκεύασμα, δι'

οὗ πληροῦται τὸ κύριον μαγείρευμα, ἡ γέμιση· **3)** περιττός φόρτος, ὑπερβολικὴ συσσώρευσις.

παραγεμιστός-ή-ό(ν) μσν. κ. δημ. ὁ σακτός, ὁ παραγεμισμένος : Εὐστ.261,17 **τευθὶς σακτὴ ταὐτὸν δ' εἰπεῖν κατὰ τοὺς ἰδιωτίζοντας παραγεμιστή, - γάλλος παραγεμιστός.**

παραγεμιστοτράχηλος (ὁ) μσν. ὁ ἔχων τὸν τράχηλον λίαν παχὺν οἱονεὶ δίδοντα τὴν ἐντύπωσιν σακτοῦ, παραγεμιστοῦ : Πρόδρ.Ι,70 **γέγονεν.. παραγεμιστοτράχηλος καὶ μορφοπροσωπάτος.**

παραγενεσία (ἡ) νεώτ. ὅρος πρὸς καθορισμὸν τῶν διασταυρώσεων τῶν γενῶν, ὧν οἱ ἔκγονοι ἢ μιγάδες ἐκ τῆς πρώτης μείξεως εἶναι ἐντελῶς στεῖροι πρὸς ἀλλήλους, ἐν ᾧ αἱ ἔκγονοι τῶν μιγάδων τούτων μειγνύμενοι μετὰ τῶν ἀτόμων τῆς μιᾶς ἐκ τῶν δύο ἀρχικῶν φυλῶν εἶναι ὑπερβαλλόντως γόνιμοι· ‖ ἐπίθ. παραγενεσικός.

παραγένεσις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐκ κανονικῆς γενετικῆς σχέσεως συνύπαρξις διαφόρων ὀρυκτῶν οἷον κρύσταλλοι μαλαχίτου ἐπὶ κυπρίτου ἢ γύψος ἐντὸς φλεβῶν θειούχων μετάλλων.

παραγένησις-εως (ἡ) μτγν. παρουσία βλ.λ.:'Επίκ π.Εὐστ.:ΙΙΙ,17.

παραγεράζω δημ. κ. παραγερνῶ-άω, ἀόρ. (ἐ)-παραγέρασα, μτχ. παθ. παρακ. **παραγερασμένος,** γηράσκω λίαν, ὑπερμέτρως, γίνομαι πολὺ γέρων : **ἐπαραγέρασε καὶ ἔχασε τὸ φῶς του· 2)** μτβ. γίνομαι αἴτιος, συντελῶ ὥστε νὰ γίνῃ τις πολὺ γέρων προώρως : **τὸν παραγέρασαν τὰ βάσανα.**

παραγέρασμα (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παραγεράζω βλ.λ.

παραγευσ(τ)ία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. διαστροφὴ τῆς αἰσθήσεως τῆς γεύσεως, ἀπαντῶσα ὡς ὑστερικὸν στίγμα, καθ' ἣν ὁ πάσχων ἀλλοίαν ἢ ὅλως ἀνούσιον αἰσθάνεται τὴν γεῦσιν σιτίου ἢ ποτοῦ τινος.

παραγεύομαι, μέσ. μέλλ. **παραγεύσομαι** (Δίων Κ 64,1) γεύομαι μόλις, ἐλαφρῶς δοκιμάζω τι : 'Ανοξ(λ.10 **παραγεύσεταί σοι πρῶτον ἡ γραῦς τοῦ ποτοῦ· 2)** κ. ἐν μτφ. χρ. : 'Αντιφάν.246 **παραγεύομαι καινοῦ τινος,** 'Ιώσ.ΑΙ 4,8,2· **3)** μτγν. ὁμ. μτφ. τὸ ἐνεργ. **παραγεύω** παρέχω γεῦσίν τινος, συντελῶ ὥστε νὰ δοκιμάσῃ τίς τι, ὅθ. ἐν φρ. **παραγεύω φρονήματος** ἐμπνέω ὀλίγον κατ' ὀλίγον φρόνημα : Πλούτ.Λυκ.14 **φρονήματος τὸ θῆλυ παρέγευεν οὐκ ἀγεννοῦς.**

παραγήραμα-ατος (τὸ) γλωσσ. τὸ πέρα τοῦ συνήθους γήραμα, ὅθ. παραλήρημα, μωρία ἕνεκα γήρατος, ξεκούτιασμα.

παραγηρῶ-άω, μέσ. μέλλ. **παραγηράσομαι,** γηράσκω λίαν, μωραίνομαι ἕνεκα γήρατος, καταντῶ κρονόληρος, παραγεράζω, ξεκουτιαίνομαι : Αἰσχίν. 3,251 **ὥσπερ παραγεγηρακὼς ἢ παρανοίας ἑαλωκώς,** Διόδ.Σ 9,4, 'Ιώσ.Π1 Ι,30,3, Πολυδ.2,16.

παραγιάλι (τὸ) δημ. δ. τ. τοῦ περιγιάλι, παραλία : Βιζυην.ΙΙΙ,16 **κι αἱ συννεφιὲς τ' ἀπέκρυφταν τ' ὡραῖο παραγιάλι.**

παραγίγνομαι κ. μσν., Ἰων. κ. μτγν. **παραγίνομαι,** παρατ. **παρεγιγνόμην** ('Οδ.Ρ 173), μέλλ. **παραγενήσομαι,** ἀόρ. β' **παρεγενόμην** ('Ηρ.6,95, Θουκ. 1,15), παθ. ἀόρ. **παρεγενήθην** (Πολύβ.3,99,2), μτχ. **παραγενηθείς** ('Επιγρ.Ι, εἶμαι παρών, παρευρίσκομαι, μτ. δοτ. προσ. κ. πράγμ. : 'Οδ.Ρ 173 **καί σφιν παρεγίγνετο δαιτί** (παρευρίσκετο εἰς τὸ συμπόσιον αὐτῶν)· ‖ μτ. μ. δοτ. προσ. εἶμαι πλησίον τινός : Πλάτ.Πολ.329Β **καὶ Σοφοκλεῖ ποτε.., παρεγενόμην ἐρωτωμένῳ ὑπό τινος,** 'Αντιφ.6,17· ‖ κ. μτ. μ. δοτ. πράγμ. παρευρίσκομαι : αὐτ.Χαρμ. 153C **παρεγένου μέν, ἦ δ' ὅς, τῇ μάχῃ;,** αὐτ.Συμπ. 172C· ‖ κ. μτ. ἔμπροσθ διορ. : αὐτ.Πρωτ.337Α, αὐτ.Συμπ.173Β, 'Ισοκρ.12,52 **τοὺς ἐν αὐτοῖς τοῖς ἀγῶσι παραγενομένους;'** κ. ἀπολ. : 'Αντιφ. 2,3,5, Πλάτ.Χαρμ.153C· **2)** μτ. δοτ. προσ. εὑρίσκομαι παρὰ τὸ πλευρόν, πλησίον τινός, ἔρχομαι εἰς βοήθειαν, ὑποστηρίζω τινά : 'Ησίοδ.Θ 429 **ᾧ δ' ἐθέλει μεγάλως παραγίγνεται ἠδ' ὀνίνησιν,** αὐτ.436, 'Ηρ.3,32 **ἀπορρήξαντα τὸν δεσμὸν παραγενέσθαί οἱ,** Αἰσχ.Εὐμ.319· ‖ κ. μτ. δύο δοτ. ὑποστηρίζω τινὰ ἔν τινι : Θουκ.3,54 **μάχῃ τε.. παρεγενόμεθα ὑμῖν τε καὶ Παυσανίᾳ·** κ. ἀπολ. : 'Ησίοδ.Θ 432 **ἔνθα θεὰ παραγίγνεται,** 'Αριστφ. 'Ιππ.242, Θουκ.6,67, 'Επιγρ. **παραγενηθεὶς ἐπάγγελτος· 3)** **παραγίγνομαι ἐπί τινα** ἔρχομαι ἐναντίον τινός, ἐπέρχομαι κατά τινος : Θουκ.2,95 **καὶ στρατιᾷ ὡς πλείστῃ ἐπὶ τοὺς Χαλκιδέας παραγενέσθαι· 4)** ἐπὶ πραγμ., προέρχομαι ἢ προσγίνομαι : Θουκ.1,15 **κατὰ γῆν δὲ πόλεμος, ὅθεν τισὶ καὶ δύναμις παρεγένετο,** Ξεν.'Απ.4,2,2, Πλάτ.Μέν. 99Ε, 'Ισοκρ.5,34 **τοὺς παῖδας τῶν φόβων τῶν ἀεὶ παραγιγνομένων αὐτοῖς ἀπήλλαξεν,** 'Αριστλ. ΗΝικ.1099b,16, Φιλόδ.Ρητ.1,122S· ‖ κ. ἐπὶ τῆς ἐπιστημονικῆς μαθήσεως : 'Αριστλ.Α"Υστ.71a,4· ‖ κ. ἐπὶ ἀρετῆς : Πλάτ.Μέν.71Α **ὅτῳ τρόπῳ παραγίγνεται· 5)** παρουσιάζομαι, ἔρχομαι : Θέογν. 139 **οὐδέ τῳ ἀνθρώπων παραγίνεται,** 'Ηρ.1,185, Ξεν.ΚΠ 4,1,14 **εὐτυχίας ἢ νῦν ἡμῖν παραγεγένηται· 6)** **παραγίγνομαι εἴς τι** φθάνω, καταντῶ εἰς.. : 'Ηρ.2,4 **ὁ κύκλος τῶν ὡρέων ἐς τὠυτὸ περιιὼν παραγίγνεται,** αὐτ.1,32, Αἰσχίν.3,235· **7)** κ. μσν. φθάνω, ἔρχομαι, καταφθάνω : 'Ηρ.6,95 **παρεγένοντο αἱ νέες,** ΚΔ Ματθ.2,1, αὐτ.Μᾶρκ.14,43 **παραγίνεται Ἰούδας,** αὐτ.'Ιω.3,23, αὐτ.Πράξ.5,21, Μηναῖ.3,4 Συνξ.'Αγ.Παύλου κ. 'Ιουλιανῆς **οὓς παραγενομένους.. τῷ κονιαρτῷ τῶν ποδῶν αὐτῶν ἀπετύφλου,** Διήγ.'Αχιλλ.1352 **καὶ ἐμὰς ἁρμόζει ἀπὸ ταῦ νῦν πρὸς σὲ παραγενέσθαι· 8)** κ. δημ. ἰδ. ἐν τῇ μτχ. παρακ. **παραγιναμένος** φθάνω εἰς ὡριμότητα, ὡριμάζω, ἐπὶ σίτου : 'Ηρ.1,103 **ἁδρύνεταί τε τὰ λήϊον καὶ παραγίνεται ὁ σῖτος·** πρβλ. δημ. παραγίνομαι 2)· ‖ ἐπὶ κεράτων βοῶν, λαμβάνω τελείαν αὔξησιν : αὐτ.4,29 **ἐν τοῖσι θερμοῖσι ταχὺ παραγίνεσθαι τὰ κέρεα· 9)** μτγν. προσφεύγω εἴς τι : Γαλ.15,506 **παραγίγνομαι ἐπὶ τροφὴν καὶ πόμα,** αὐτ.746· **10)** **παραγίγναμαι ἀπὸ** κατάγομαι : 'Επιγρ.Κῶ **'Αριστόβουλος 'Αριστοβούλου ματρὸς δὲ Διαγορίδας τᾶς Κυδία, παραγινόμενος δὲ ἀπὸ Πλατίνας τᾶς Πασία.**

παραγι(γ)νώσκω, μέσ. μέλλ. μτ. σημ. ἐνεργ. **παραγνώσομαι,** ἀόρ. β' **παρέγνων,** ἀποφαίνομαι, ἀποφασίζω ἐναντίον τοῦ ὀρθοῦ καὶ δικαίου, πλανῶμαι ἐν τῇ κρίσει καὶ ἀποφάσει μου, ὅθ. παρανομῶ : Ξεν.'Απ.1,1,17 **οὐδὲν θαυμαστὸν ὑπὲρ τούτων περὶ αὐτοῦ παραγνῶναι τοὺς δικαστάς.**

παραγίνομαι δημ., ἀόρ. (ἐ)παράγινα, μτχ. παθ. παρακ. **παραγινομένος** κ. **παραγενομένος,** γίνομαί τι εἰς ὑπέρτατον βαθμόν : **παράγινε καμπούρης·** ‖ ἀποκτῶ κακήν τινα ἰδιότητα πέρα τοῦ ἀνεκτοῦ ὁρίου : **παράγινε δύσκολος - ἰδιότροπος - γκρινιάρης·** ‖ κ. ἀπολ. : **παράγινες πιὰ** (ἔγινες, κατήντησες ἀνυπόφορος)· ‖ φρ. **παράγινε τὸ κακὸ** (ὑπερέβη πᾶν ὅριον)· **2)** ἐπὶ τῶν καρπῶν, ὑπερωριμάζω : **τὰ σῦκα παραγίνανε, - παραγινομένο μῆλο.**

παραγίνωμα (τὸ) δημ. κ. **-ένωμα,** τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παραγίνομαι βλ.λ.2), ὑπερωρίμανσις.

παραγιός (ὁ) δημ.κ.**-υιός** νεαρὸς μαθητευόμενος ἢ βοηθὸς τεχνίτου:Βιζυην.31,19 **ὁ παραγιός του βιαστικὰ πετᾷ νὰ ταῦ μιλήσῃ,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 48,28 **κι ὁ Χάρος μαστραλόϊ ταυ ἔχει τρανοὺς χαλκιάδες.. καὶ παραγιοὺς χιλιάδες· 2)** ἐν τῇ γλώσσῃ τῶν κλεφτῶν τοῦ 1821, ὁ ὑπηρέτης.

παράγκα (ἡ) δημ. δ. προφ. τοῦ μπαράγκα βλ.λ.

παραγκαλίζομαι μτγν. κ. μσν. λαμβάνω τι ἐν ἀγκάλαις : Πολυδ.2,139, Νικ.Χων.'Ανδρόν.Π **παραγκαλιζόμενος.. τὴν ὀρθότιτθον νεάνιδα.**

παραγκάλισμα-ατος (τό) ποι. τὸ ἀντικείμενον τοῦ ἐναγκαλισμοῦ, τὸ ἐν ἀγκάλαις λαμβανόμενον, δθ. προσφιλὲς καὶ ἀγαπητόν τι, ἐπὶ τῆς συζύγου ἢ παλλακίδος : Σοφ.'Αντ.650 **εἰδὼς ὅτι ψυχρὸν παραγκάλισμα τοῦτο γίγνεται,** Λυκόφρ.113.

παραγκιστροῦμαι-όομαι μτγν. παθ. φέρω, εἶμαι ἐφωδιασμένος δι' ἀγκίστρων, δι' ὄγκων βλ.λ.(II (I : Διόδ.Σ 17,43, Πλούτ.'Ηθ.631Ε.

παράγκο (τὸ) δημ. κ.-άγγα δ.τ. τοῦ παλάγκο βλ.λ.

παραγκωνίζω κ. νεώτ., ἀόρ. **παρηγκώνισα,** μέσ. κ. παθ. παραγκωνίζομαι, ἀόρ. **παρηγκωνισάμην** (Στράβ.5,3,2), παθ. ἀόρ. **παρηγκωνίσθην,** μτχ. παθ. παρακ. **παρηγκωνισμένος,** κάμπτω τοὺς βραχίονας τηρῶν αὐτοὺς πρὸς τὰ ἔξω καὶ θέτων τὰς χεῖρας ἐπὶ τῶν ἰσχίων : Κλέαρχ.π.'Αθήν.6,258Α **παραγκωνίζων καὶ σπαργανῶν ἑαυτὸν τοῖς τριβωναρίοις,** Φώτ., Σουΐδ.· **2)** μέσ. ἀπωθῶ διὰ τοῦ ἀγκῶνος, σπρώχνω : Λουκ.Τίμ.54 **ὥσπερ ἰκτῖνος τὰ ὄψα καὶ τὸν πλησίον παραγκωνιζόμενος,** αὐτ.'Αλ.34· **3)** μτγν., νεώτ. μ. ὁ ἐνεργ. τ. ἐν μτφ. σημ. θέτω κατὰ μέρος, ὑποσκελίζω τινά : Στράβ. 5,3,2 **παραγκωνισάμενος δ' ὁ νεώτερος τὸν πρεσβύτερον ἦρχεν,** 'Αλκίφρ.1,6, - **παραγκωνίζων τοὺς ἀρχαιοτέρους του κατώρθωσε νὰ προαχθῇ·** || νεώτ. φρ. **εἶμαι παρηγκωνισμένος** εἶμαι ἐκβεβλημένος ὑπὸ ἐπιτηδειοτέρων ἐκ τῆς θέσεως ἣν κατεῖχον· **4)** μτγν. παθ. κεῖμαι, εὑρημαι εἰς ἀπομεμακρυσμένον ἢ ἀποκεχωρισμένον μέρος : 'Ηλιόδ.Αἰθ.5,20 **ἀκτὴ παρηγκωνισμένη·** **5)** ὁμ. μτγν. τὸ μέσ. παρευδοκιμῶ, ἐπὶ θεωρίας : Αἰλ.Τακτ. Προοίμ.4· **6)** ὁμ. ἀπορρίπτω, ἀποβάλλω : Σωρ. 2,25 παραγκωνίζομαι **πᾶσαν αἰδῶ.**

παραγκώνισις-εως νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ παραγκωνίζω βλ.λ.

παραγκωνισμός (ὁ) νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παραγκωνίζω ἢ παραγκωνίζομαι.

παραγκωνιστής (ὁ) κ. νεώτ. ὁ παραγκωνίζων : Κλέαρχ.π.'Αθήν.6,258Α **οἱ μὲν παραγκωνιστήν, οἱ δὲ σχηματοθήκην καλοῦσι.**

παραγλίστρημα (τὸ) δημ. ὀλίσθημα ἐκ σφάλματος, βηματισμοῦ ἢ ἐξ ἀπροσεξίας.

παραγλιστρῶ-άω μσν., δημ. ὀλισθαίνω ἐκ σφάλματος : 'Ερωτόκρ.4,1867 **παραγλιστρᾷ ὁ Ρώκριτος, πέτρα τὸν πεδουκλώνει.**

παράγλουτος-ον μσν. ὁ ἔχων ἰσχνοὺς γλουτούς : 'Ιππιατρ.14.

παραγλύφω, μέλ. **παραγλύψω,** παραχαράττω : Διόδ.Σ 1,78 **ἢ τῶν παραγλυψόντων τὰς σφραγῖδας·** **2)** ἀποξέω σχηματίζων κοίλωμα : 'Ιππ. 'Αγμ.31 **παραγλύψαντα χρὴ τοῦ ὀστέου ἐνέδρην τῷ μοχλῷ ἀσφαλέα ποιῆσαι,** Γαλ.Χρ.Μορ.13,3.

παραγναθίδιος-ον μσν. κ. νεώτ., θηλ. νεώτ. **-ία** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὰς παραγναθίδας, εἰς τὰ ἑκατέρωθεν τῶν γνάθων μέρη : Εὐστ.1324,39 **παραγναθίδιος κόσμος ἵππου·** **2)** μσν. τὸ οὐδ. **τὸ παραγναθίδιον** ὡς οὐσ. παραγναθὶς βλ.λ. : αὐτ. 67,43· **3)** νεώτ. ὁμ. **τὸ** οὐδ. ὡς οὐσ. μέρος τοῦ χαλινοῦ τῶν ἵππων ἀνερχόμενον ἀπὸ τοῦ ἄκρου τοῦ στόματος πρὸς τὸ ἄνω μέρος τῆς κεφαλῆς.

παραγναθίς-ίδος (ἡ) (παρά, γνάθος) μτγν., μσν. κ. νεώτ. τὸ μέρος τῆς περικεφαλαίας ἢ τιάρας τὸ ἐπὶ τῶν παρειῶν καταβαῖνον καὶ καλύπτον αὐτάς : Στράβ.15,3,15 **μέχρι τοῦ καλύπτειν τὰ χείλη τὰς παραγναθίδας,** 'Επιγρ., Εὐστ.601,10· **2)** μῦς τῆς γνάθου : 'Ιππιατρ.34· **3)** νεώτ. ἰδ. κτ. πληθ. **παραγναθίδες** τὰ μέρη τοῦ γενείου τὰ διατηρούμενα μόνον ἑκατέρωθεν τοῦ προσώπου καὶ ὑπὲρ τὰς γνάθους, δημ. φαβορίτες, μπαρμπέτες· **4)** μτγν. εἶδός τι ἐπενδύσεως ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἀρχιτεκτονικῇ : Βιτρ.10,2,11· **5)** ὁμ. πλάγιόν τι ἐξάρτημα τοῦ καταπέλτου : αὐτ.10,3· **6)** πάπ. ὄνομα ἰχθύος ἢ μέρος ἰχθύος.

παραγνάμπτω μτγν. κάμπτω πρὸς τὸ ἕτερον μέρος, λυγίζω πρὸς τὰ πλάγια : Κόλουθ.239Β.

παράγνυμι, παρακ. β' **παρέᾱγα,** θραύω, θλῶ πλαγίως ἢ ἐλαφρῶς : 'Ιππ.Μοχλ.40.

παραγνωρίζω μσν., νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. **παρεγνώρισα,** δημ. **(ἐ)παραγνώρισα,** παθ. παραγνωρίζομαι, ἀόρ. παρεγνωρίσθην, δημ. (ἐ)παραγνωρίστηκα, μτχ. παρακ. **παρεγνωρισμένος,** δημ. **παραγνωρισμένος,** ἐκλαμβάνω κακῶς, κρίνω ἢ διαγιγνώσκω σφαλερῶς : Θαλάσσ.'Εκατ.1183D **τὰς ἀρετὰς οἱ πονηροὶ ὡς κακίας παραγνωρίζουσιν·** || νεώτ. κάμνω ἐσφαλμένην κρίσιν, ἰδ. ἐκ προθέσεως, δὲν ἀποδίδω τὴν προσήκουσαν ἐκτίμησιν : **παραγνωρίζει τας ὑπηρεσίας του - τὴν ἀξίαν του·** κ. παθ. : **παρεγνωρισμένη ἱκανότης·** **2)** νεώτ. κ. δημ. σφάλλομαι εἰς τὴν ἀναγνώρισίν τινος : **παραγνώρισα, μὲ συγχωρεῖς γι' αὐτό·** **3)** δημ. γνωρίζω τινὰ πέρα τοῦ προσήκοντος, ὑπερβάλλω εἰς οἰκειότητα : **ἐπαραγνωριστήκαμε τώρα τελευταῖα·** **4)** ῥηματ. π. παραγνώρισις, παραγνώρισμα.

παραγνώρισμα (τὸ) δημ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παραγνωρίζω βλ.λ.2), ἐσφαλμένη ἀναγνώρισις.

παραγνώρισις-εως (ἡ) νεώτ. κρίσις, ἐκδοχὴ ἐσφαλμένη, δθ. περιφρόνησις : **ἡ συμπεριφορά του ἀποτελεῖ παραγνώρισιν τῆς ἀξίας σου.**

παραγονάτιον (τὸ) μτγν. τὸ μεταξὺ δύο γονάτων ἢ κόμβων τοῦ καλάμου διάστημα : Συνέσ.270Α.

παραγονιμιᾶτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἐνδημικὴ νόσος τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς χαρακτηριζομένη ὑπὸ αἱμοπτυσίας ὀφειλομένης εἰς τὸ παράσιτον βεστερμάνιον παραγόνιμον.

παραγοράζω ποι. παροψωνῶ βλ.λ. : Ἄλεξ.61.

παρᾱγορέομαι δωρ. τ. τοῦ παρηγοροῦμαι βλ.λ.

παραγόρευσις-εως (ἡ) μτγν. ἀπαγόρευσις, παρακώλυσις : 'Ιώσ.ΙΑ 18,9,2· **2)** 'Ησ. «ἄρνησις».

παραγουλιάζω δημ. κτυπῶ ἐπὶ πλακὸς ὁρμητικῶς καὶ κατ' ἐπανάληψιν ὀκτάποδα ἄρτι ἁλιευθέντα, ἵνα καταστήσω αὐτὸν μαλακόν· **2)** μτφ. δέρω ἀγρίως : **τὸν παραγούλιασε στὸ ξύλο.**

παραγούλιασμα-ατος (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παραγουλιάζω βλ.λ.

παράγραμμα-ατος (τὸ) πρόσθετος διάταξις : Δημ.997 **κατὰ ποῖον νόμον προσπαραγράφοιτ' ἂν ταῦτα τὸ παράγραμμα·** **2)** μτγν. ἐν τῇ κρυπτογραφίᾳ, σημεῖον ὅπερ κεῖται ἀντὶ ὡρισμένου γράμματος : Αἰτ.Τακτ.31,18.

παραγραμματεύω σχόλ. παραγραμματίζω βλ.λ.1) : Σχόλ.'Αριστφ.'Ιππ.78.

παραγραμματίζω μτγν. κ. νεώτ. διορθῶ γραφὴν κειμένου ἐναλλάσσων γράμματά τινα ἢ ἀντικαθιστῶν τινα δι' ἄλλων : Στράβ.1,2,34 **ἀμέλει δὲ καὶ ποιοῦσί τινες παραγραμματίζοντες·** **2)** μτγν. κ.νεώτ. ἀλλοιῶ, μεταβάλλω λέξιν γράφων ἢ ἀπαγγέλλων γράμμα τι ἀντ' ἄλλου· δθ.μτγν. σκώπτω ποιῶν λογοπαίγνιον παρὰ γράμμα ἐπί τινος ὀνόματος : Διογ.Λ 3,26.

παραγραμμάτισις-εως (ἡ) μσν. ἀλλοίωσις, μεταβολὴ λέξεως διὰ γραφῆς ἢ ἀπαγγελίας γράμματός τινος ἀντ' ἄλλου : Τζέτζ.Χιλ.8,125.

παραγραμματισμός (ὁ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. παραγραμμάτισις βλ.λ. : Στέφ.Βυζ.ἐν λ. Τύανα **Θύανα καὶ κατὰ παραγραμματισμὸν Τύανα,** Σχόλ.'Αριστφ.'Ιππ.59, Εὐστ.εἰς Διον.Περιηγ.827.

παραγραμματίστρια (ἡ) μσν. ἡ κατὰ τὴν προφορὰν μεταβάλλουσα τὰ γράμματα : Νικ.Χων. Χρον.315D **ἀμφιπόλους ἔχουσα, παραγραμματιστρίας καὶ ταύτας τῆς Ἑλλάδος φωνῆς.**

παραγραμμίζω μτγν. παραγραμματίζω βλ.λ.2)· **2)** μτφ. ἐν φρ. **παραγραμματίζω τὰ τῶν θεῶν** θεωρῶ τὰ τῶν θεῶν μάταια : 'Επίκ.άπ.87 (πιθ.).

παράγραπτος-ον μτγν. **ὁ** περιοριζόμενος διὰ γραμμῆς : Φιλόδ.Εὐσ.86.

παραγραφεύς-έως (ὁ) πάπ. εἶδος γραφέως ἐν Αἰγύπτῳ, πιθ. ὑπογραφεύς, ὑπογραμματεύς.

παραγραφή (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. πᾶν ὅ,τι παρά τι πλησίον, παραπλεύρως γράφεται, σημείωσις ἐν τῷ περιθωρίῳ πρὸς δήλωσιν τοῦ τέλους περιόδου : Ἰσοκρ.15,59 **ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς παραγραφῆς** (σχόλ.Ἁρποκρ. «ὅπερ ἐστὶν ἀπὸ τῆς γραμμῆς, ἣν μέχρι νῦν παράγραφον καλοῦμεν»), Ὑπερείδ.Δημ.άπ. (c),Ἀριστλ.Ρητ.1409a,20 **δεῖ δείλην εἶναι τὴν τελευτὴν μὴ διὰ τὸν γραφέα, μηδὲ διὰ τὴν παραγραφήν, ἀλλὰ διὰ τὸν ῥυθμόν**· || ὁμ. σημεῖον δηλοῦν τὸ νόθον χωρίον : Λουκ.ὑπ.Εἰκ.24 **ὁ τὰ νόθα ἐπισημηνάμενος τῶν ἐπῶν ἐν τῇ παραγραφῇ τῶν ὀβελῶν**· || ὁμ. σημεῖον ἐπὶ τοῦ δράματος, δηλοῦν ἀλλαγὴν προσώπου : Σχόλ.Ἀριστφ.Βάτρ.1497, αὐτ.Εἰρ.443· **2**) κτ. πληθ. ἡ κατανομὴ δράματος, σκηνικὴ οἰκονομία : Ἀθήν.10, 453C **πρόλογος . . ὃν χρὴ λέγειν διαιροῦντας κατὰ τὰς παραγραφάς**· **3**) σημείωσις, ἐγγραφὴ ἐν καταλόγοις χρεῶν ἢ ἐγγυήσεως : Πάπ.· **4**) ἔνστασις τοῦ ἐναγομένου ἰσχυριζομένου ὅτι ἡ δίκη εἶναι μὴ εἰσαγώγιμος καὶ ἀνυπόστατος ἡ κατηγορία : Ἰσοκρ.18,1, αὐτ.20 **ἄρα μικρῷ τῷ δικαίῳ πιστεύων τὴν παραγραφὴν ἐποιησάμην**, Δημ.939, Πολυδ.8,57, αὐτ.58 **παραγραφὴ δ' ἦν ἡ αὐτὴ καὶ παραμαρτυρία ὅταν τις μὴ εἰσαγώγιμον λέγῃ εἶναι τὴν δίκην**· || φρ. **παραγραφὴν δίδωμι** ἐγγράφως ὑποβάλλω ἔνστασιν : Δημ.912 **αὐτοὶ γὰρ οὗται παραγραφὴν διδόντες πέρυσιν**· || ὁμ. ἡ φρ. ὡς ἀντίθ. **τῇ εὐθυδικίᾳ εἴσειμι** : αὐτ.908· || ἡ ἔνστασις αὕτη πρὸς καιρὸν ἀνέτρεπε τὰς θέσεις τοῦ ἐνάγοντος καὶ τοῦ ἐναγομένου, ὥστε ἐν τῇ παραγραφῇ πρῶτος ὡμίλει ὁ κατηγορούμενος : αὐτ.1103· || δθ. ἡ φρ. **τὰς παραγραφὰς ἀντιλαγχάνω** : αὐτ.976· || ἐν συνεκφορᾷ μτ. τῆς λ. **ὑπωμοσία** : αὐτ.541· || ἐπὶ ἐπιχειρημάτων, ἀντένστασις : Γαλ.19,170· **5**) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. νομ. ἡ διὰ τῆς, ἐπὶ ὡριμένον χρόνον ὑπὸ τοῦ νόμου ἀναγραφόμενον, παραμελήσεως τῆς ἀσκήσεως δικαιώματός τινος ἀπώλεια αὐτοῦ : Ἐπιγρ. **μακρᾶς νομῆς παραγραφή**, Ἰουστιν.Νεαρ.30,7 Εἰσ. **χρονία παραγραφή**· || **μακρὰ ἢ τεσσαρακονταετὴς παραγραφὴ** (ἡ ἐκ παραμελήσεως ἀσκήσεως δικαιώματός τινος ἐπὶ 40ετίαν ἀπώλεια αὐτοῦ, ἁ. Ἀναστασιανὴ παραγραφή)· ||**βραχεῖα παραγραφὴ** (ἡ ἀπώλεια δικαιώματός τινος μετὰ πάροδον 10ετίας)· || νεώτ. **κτητικὴ παραγραφὴ** καθ' ἣν μετὰ νομὴν τινος ἐπὶ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμενον διάστημα κτᾶται δικαίωμα κυριότητος ἐπ' αὐτοῦ), ἅ. χρησικτησία βλ.λ.· || **ἀποσβεστικὴ παραγραφὴ** καθ' ἣν διὰ τῆς παρελεύσεως ὡρισμένου χρόνου ἀπασβέννυται δικαίωμά τι· || **παραγραφῆς ἀναστολή**- **διακοπή**· || ποιν. δίκ. ἡ κατάργησις τῶν νομίμων συνεπειῶν τελεσθέντος ἀδικήματος διὰ τῆς παρελεύσεως ὡρισμένου χρονικοῦ διαστήματος· || **παραγραφὴ τοῦ ἀξιοποίνου** ἡ ἐκ τῆς παρόδου ὡρισμένου χρόνου ἄρσις τοῦ δικαιώματος τῆς πολιτείας νὰ ἐπιβάλῃ ποινήν· || **παραγραφὴ ποινῆς** ἡ ἐκ τῆς παρόδου ὡρισμένου χρόνου ἄρσις τοῦ δικαιώματος τῆς πολιτείας νὰ ἐκτελέσῃ τὴν καταγνωσθεῖσαν τινὶ ποινήν· || μτγν ἐξαίρεσις : Ἰουστιν.Νεαρ.94,1· **6**) ρητ. σχῆμα λόγου καθ' ὃ γίνεται σύντομος ἐπανάληψις, βραχεῖα περίληψις ὑποθέσεώς τινος πρὸς μετάβασιν εἰς ἑτέραν : Σχόλ.Ἰλ.Π 1, Εὐστ.107,46· **7**) μτγν. ὅριον : Φιλόδ.Θσν.39 **παραγραφὴ τοῦ βίου**, αὐτ.Οἰκ.75J **παραγραφαῖς ὁρίζειν τὰς ἐπιμελείας**· **8**) πάπ. τὸ περιβάλλειν ἀμπέλους δι' ἀβαθοῦς χάνδακος.

παραγραφικός-ή-όν ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς παραγραφὴν βλ.λ.4), ὁ κατὰ τὸν τύπον τῆς παραγραφῆς : Δημ.Ὑπόθ.32(881) **καὶ ὁ μὲν ἀγὼν ἐστι παραγραφικός**, Ἑρμογ.Εὑρ.3,5 **παραγραφικὸν κεφάλαιον**· **2**) μτγν. τὸ οὐδ. **παραγραφικὸν** ὡς οὐσ. παραγραφὴ βλ.λ.4) : αὐτ.Στάσ.3.

παραγραφικῶς διὰ παραγραφῆς βλ.λ.4) : Δημ.Ὑπόθ.592 **πρὸς δὲ τοὺς ἄλλους δύο παραγραφικῶς ἀγωνίζεται.**

παραγραφίς-ίδος (ἡ) μτγν. εἶδός τι γραφίδος : Ἀκύλ.ΠΔ'Ησ.44,13, Πολυδ.4,18, αὐτ.10,59.

παράγραφος (γραμμή) (ἡ) μτγν. κ.νεώτ., δημ. **παράγραφος** (ὁ) γραμμὴ συρομένη ἐπὶ τοῦ περιθωρίου μετὰ στιγμῆς ἄνωθεν, ἵνα ὑποδείξῃ τὴν ἀλλαγὴν τῶν ἐν τῷ διαλόγῳ προσώπων ἢ τὴν διάκρισιν τῶν στροφῶν ἢ στροφῆς ἅμα καὶ ἀντιστροφῆς ἐν τῇ λυρικῇ ποιήσει, τὰ ἀντιστοιχοῦντα ἐν τῷ δράματι μέρη τοῦ χοροῦ ἢ τῆς ἐν τῇ κωμῳδίᾳ παραβάσεως : Ἡφαιστ.Ποιημ.73C, Σχόλ.Ἀριστφ.Νεφ.518· **2**) μτγν. παραγραφὴ βλ.λ.1) : Ἁρποκρ.145,3· **3**) ἀρχ.λεξ. ὄργανον δι' οὗ ἐσημείωνον γραμμὰς ἐπὶ τοῦ χάρτου πρὸς διευκόλυνσιν τῆς γραφῆς : Σουΐδ.· **4**) νεώτ. κ. δημ. εἰδ. ἐν τῇ συντάξει τὸ σύνολον τῶν περιόδων πεζοῦ λόγου ἢ κειμένου ἀποτελουσῶν μείζονά τινα σχετικῶς ἑνότητα· **5**) ὁμ. νεώτ. τὸ τῆς παραγράφου δηλωτικὸν σημεῖον (§)· **6**) δημ. **αὐτὸς εἶναι ἄλλος παράγραφος** ὅλως διάφορον ζήτημα, τελείως ἄσχετος ὑπόθεσις.

παραγράφω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. γράφω πλησίον, παραπλεύρως· δθ. προσθέτω : Ἀριστφ. Σφ.99 **Ἰὼν παρέγραφε πλησίον «κημὸς καλός»**· **2**) ἐν εἰδ. σημ. ἐπισυνάπτω διάταξιν εἰς νόμον, εἰς συμβόλαιον κτλ. : αὐτ.Λυσ.513 **τί βεβούλευται περὶ τῶν σπονδῶν ἐν τῇ στήλῃ παραγράψαι**, Δημ.1237 **ἔπειτα παραγράφειν «τῷ δεῖνι ἀποδοῦναι δεῖ»**, Ἐπιγρ. **παραγράφω τὸ ὄνομα παρ' ᾧ ἂν κείωνται αἱ συνθῆκαι**· || φρ **παραγράφω ὑποκάτω** προσθέτω, ἐπισυνάπτω ἰδιαιτέρως κάτωθέν τινος, ὑποσημειῶ : Ὑπερείδ.Εὐξ.30· **3**) ἐπὶ πλαστογραφήσεως, ἐγγράφω ψευδῶς. μτ. αἰτ. κ. γενικ. προσ. : Δημ.1003 **ἀξιῶ σε ἢ πατρὸς ἄλλου σαυτὸν παραγράφειν**· **4**) πάπ. ἐγγράφω, καταγράφω χρέος ἢ ἐγγύην ἐπ' ὀνόματί τινος. μτ. αἰτ.προσ. κ. πράγμ.· || συχν. ἐν τῷ παθ. ἀπροσ. ἐπὶ χρέους : αὐτ.· || ὁμ. κ. ἐν προσ. συντάξει : αὐτ. **παραγέγραμμαι τῷ πράκτορι**· **5**) μτγν. παρεμβάλλω τι εἰς χειρόγραφον : Γαλ.7,894, αὐτ.18(1),151, αὐτ.155· **6**) σχόλ. ἄλλαις λέξεσι διατυπῶ τὰ ὑπό τινος γεγραμμένα, παραφράζω· δθ. μιμοῦμαι : Σχόλ.Ἀπολλ.Ρ 3,158 **διὰ τούτων τῶν στίχων τὰ εἰρημένα ὑπὸ Ἰβύκου παρέγραφε**· **7**) μτγν. παθ. σημειοῦμαι διὰ παραγράφου βλ.λ. : Ἡφαιστ. Ποιημ.1 **κατὰ δύο παραγεγραμμένον ᾆσμα**· **8**) μτγν. ἐν τῷ ἐνεργ. τ. καταστρέφω, περαίνω τὸν λόγον : Φιλόδ.Εὐσ.22· **9**) μέσ. ἐν φρ. **παραγράφομαι τὸν νόμον** γράφω τὸν νόμον ἢ ἐνεργῶ ὥστε νὰ γραφῇ οὗτος εἰς στήλας παραλλήλως πρὸς τὸ ψήφισμα, ὅπερ κατηγορῶ ὡς παράνομον : Δημ.640 **νόμους ἄλλους παραβέβηκεν, οὓς οὐ παραγεγράμμεθα διὰ τὸ πλῆθος**· κ. παθ.: αὐτ.263 **οἱ παραγεγραμμένοι νόμοι**, Αἰσχίν.3,200· **10**) ὁμ. μέσ. **παραγράφομαί τινα διαιτητὴν** ἐγγράφω τινὰ ὡς διαιτητὴν εἰς εἰδικὸν βιβλίον : Δημ. 1013· **11**) ὁμ. μέσ. εἰσάγω ψευδῆ κατηγορίαν : Μαρτυρ. ἐν αὐτ.549 **Δημοσθένει δὲ τὴν γραφὴν τοῦ φόνου παραγράψασθαι**· **12**) **παραγραφὴν παραγράφομαι** ἐγείρω ἐνστάσεις περὶ τοῦ ἀπαραδέκτου τῆς ἀγωγῆς : αὐτ.939 **παραγραφὴν παραγράφεσθαι μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι** (τὴν δίκην)· || ὁμ. κ. **παραγράφομαι περί τινος** : αὐτ.985· || κ. ἀπολ. : αὐτ.984· || σπαν. κάμνω αἴτησιν

ἀναβολῆς ἢ παρατάσεως τῆς δίκης, πρβλ. ὑπόμνυμαι : αὐτ.1151. Σέργ.Μακρ.ἐν Σάθ.3,240 **διενεργήσας ἑαυτῷ τὴν μετάληψιν τοῦ τῆς ὑπερορίας ὁρισμοῦ καὶ παραγραφάμενος**· **13**) ὁμ. βάλλω νὰ ἀντιγροφῇ τι : αὐτ.6.6 **καὶ οἱ ἄλλοι δ', ὅσους ἐκ τῶν φονικῶν νόμων παρεγραφάμην**· **14**) μτγν. σύρω γραμμὴν ἄνωθέν τινος· δθ. μτφ. ἐξαλείφω, διαγράφω : Ἀριστείδ.2,246J **τὸ τιμᾶσθαι μετὰ τοῦτο πᾶσαν παρεγράφατο τὴν συμφοράν**· **15**) μτγν. παθ. ἀποσβέννυμαι, παραγράφομαι· δθ. μτφ. λησμονοῦμαι : Πολύβ.9,31.5 **τὰ μὲν γὰρ πρὸς Ἀντίγονον . . ὑμῖν ὑπάρχοντα φιλάνθρωπα παρεγράφη τότε**· **16**) Φώτ. «ἀπορρίπτω»· κ. παθ. : Σχόλ.Σοφ.ΟΤ 906· **17**) Φώτ. «ἐξουθενῶ, παραιτοῦμαι, ἀποβάλλομαι»· **18**) νεώτ. ἐν τῷ ἐνεργ. τ. ἐν εἰδ. σημ. ἀποσβεννύω, ἀκυρῶ δικαίωμα ἀγωγῆς ἢ μηνύσεως ἕνεκα παρόδου τοῦ νενομισμένου χρόνου : **ἡ ὑπόθεσις παρεγράφη**· **19**) δημ. γράφω πολύ, καθ' ὑπερβολήν : **παράγραφα σήμερα καὶ κούρασα τὰ μάτια μου**· **20**) ρηματ.π. παράγραμμα, παραγροφή, παράγραφος, παράγραπτος, παραγραφίς.

παραγράφιμος-ον μτγν. ὁ ἐξαιρετέος, ἐξαιρέσιμος· δθ.κ.ὁ ἀπορρίψιμος: Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.7 170.

παραγρυπνῶ-έω μτγν. ἐπαγρυπνῶ, ἐπιμελῶς, ἀγρύπνως φυλάσσω : Ὀνήσανδρ.42,15.

παράγυιος-ον μτγν. ὁ ἔχων διάστροφα μέλη : Ρήτ.3,663 (ἐκδ.Walz.).

παραγυμνάζω μτγν. ἐκτελῶ πάρεργον γύμνασιν, γυμνάζω ἐν παρέργῳ : Γρηγ.Ναζ 2,777A.

παράγυμνος-ον μτγν. ὁ παρὰ τὰ πλάγιο,τὰ πλευρὰ γυμνός· δθ. ὁ ἡμίγυμνος : Διογ.Λ 2,132.

παραγυμνῶ-όω κατὰ τὰ πλάγια ἢ κατὰ μέρος γυμνῶ τι· δθ. ἔκθεταν ἀφήνω, ἐκθέτω : Ἀρρ.Τακτ. 40,5, Δίων Κ 49,6· **2**) μτφ. ἀπογυμνῶ, ἀποκαλύπτω· πρβλ. Ἡσ. «παραγυμνῶσαι· φανεροποιῆσαι» : Ἡρ.1,126 **παραλαβὼν δὲ ταῦτα τὸ ἔπος ὁ Κῦρος παρεγύμνου τὸν πάντα λόγον,** αὐτ.8,19, αὐτ.9.44, Κόνων 50 **παρεγύμνωσε τὸ βούλευμα,** Κλήμ.Ἀλ. 63 **παρεγύμνου τὴν ἀλήθειαν**· κ. παθ. : Πολύβ.1, 80,9 **ἐπεὶ δὲ παρεγυμνώθη . . πάντας ἅμα κατέλευσαν**· **3**) ρηματ.π. παραγύμνωσις.

παραγύμνωσις-εως (ἡ) μτγν. ἀπογύμνωσις : Κλήμ. Ἀλ.199 **παραγύμνωσις τοῦ σώματος.**

παραγύρως ἐπίρρ. Ἡσ. «διαμπερές».

παραγχυσία (ἡ) μτγν., ποι. -ίη μέρος, λάκκος ἔνθα λιμνάζουσιν ὕδατα ἀπομείναντα μετ' ἀμπώτιδα : Μαν.4,254.

παράγω κ.μσν. κ.νεώτ., μέλλ.-**ξω,** κτ. τὸ ἄγω β\.λ., παρακ. **παραγέωχα** (πάπ.) κ. **παραγείοχα** (πάπ.), ὁδηγῶ πλησίον ἢ ἔξωθέν τινος τόπου, μτ. αἰτ. τοπ. : Ἡρ.4,158 **ἦγον δέ σφεας ἐνθεῦτεν . . καὶ τὸν κάλλιστον τῶν χώρων . . νυκτὸς παρῆγον,** Εὐρ. Ἴων 166 **πάραγε πτέρυγας** (πέταξε)· ‖ **παράγειν θριάμβους** κατάγειν θριάμβους : Ἀππ.Μιθριδ.117· κ.παθ. **π- ἐν θριάμβῳ** περιάγομαι κατὰ τὸν θρίαμβον τοῦ νικητοῦ : Πλούτ.Καῖσ.55 **Ἰόβας .. ἐν τῷ θριάμβῳ παρήχθη**· **2**) στρατ.φέρω τοὺς ἄνδρας ἐκ τῆς φάλαγγος εἰς παράταξιν, ἐκ τῶν ὄπισθεν εἰς τὰ πλάγια· πρβλ. παραγωγὴ 3) : Ἀριστφ.Ὄρν. 1720 **ἄναγε, δίεχε, πάραγε, πάρεχε** (ὑποχώρει, ἀραίωνε, παράτασσε, πάρεχε τόπον), Ξεν.Ἑλλ. 7,5,22 **παραγαγὼν τοὺς ἐπὶ κέρως πορευομένους λόχους εἰς μέτωπον,** αὐτ.Ἀν.3,4,14 **παράγειν** (τὰς τάξεις) **εἰς τὰ πλάγια**· **3**) φέρω τι πέριξ τινὸς ἢ πρό τινος : Ἱππ.Ἄρθρ.2 **παράγειν τὸν ἀγκῶνα παρὰ τὸ στῆθος**· ‖ φέρω, στρέφω τι πέριξ ἢ **ἔξω τῆς θέσεώς του** : Ἀλέξ.Ἀφρ.Αἰσθ.16,19· **4**) σύρω κατὰ μῆκος τινάς τι : Ἡρωδιαν.π.Ὀρειβ.6,20,8 **ἄνωθεν** (ἐνν. τοῦ σώματος) **κάτω τὰς χεῖρας παράγειν** (κατὰ τὴν μάλαξιν)· **5**) ὁδηγῶ, κατευθύνω τὸ παθ.: Πλούτ.Ἠθ.981A **κῆτος παραγόμενον εὐπειθῶς**· **6**) ὁδηγῶ πρὸς τὰ πλάγια τῆς ὁδοῦ, παροστρατίζω, παραπλανῶ, ἀπατῶ : Πίνδ.Π 11,25 **ἔννυχοι πάραγον κοῖται,** αὐτ.Ν 7,23, Αἰσχ.Πέρσ. 99 **παράγει βροτὸν εἰς ἀρκύστατα** (ἰδ.γρ. παρασαίνει βροτὸν εἰς ἄρκυας Ἄτα), Πλάτ.Πολ.383A **μήτε ἡμᾶς ψεύδεσι παράγειν ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ,** Δημ.604 **ἄν τι φενακίζειν ἐγχειρῇ καὶ παράγειν οὗτος**· παθ. παραπλανῶμαι, ἐξαπατῶμαι : Σοφ.ΟΤ 974 **τῷ φόβῳ παρηγόμην,** Θουκ.1,91 **κελεύει αὐτοὺς μὴ λόγοις . . παράγεσθαι,** Εὐρ.Ἱκ. 232 **νέοις παραχθείς**· **7**) ἐκτρέπω ἀπό τινος κατευθύνσεως, παρασύρω εἴς τι, παρακινῶ, παρωθῶ εἴς τι (κακὸν συνήθ.) : Θέογν.404 **παράγειν ἐς ἀμπλακίην,** Ἀρχίλ.78 **παράγειν ἐς ἀναιδίην,** Εὐρ.ΙΤ 478 **ἡ γὰρ τύχη παρήγαγ' εἰς τὸ δυσμαθές** (παρασύρει (τοὺς ἀνθρώπους) εἰς τὴν ἄγνοιαν)· παθ. ἐπηρεάζομαι, παρασύρομαι, παρακινοῦμαι εἴς τι : Θουκ.2,64 **ὑμεῖς δὲ μήτε ὑπὸ τῶν τοιῶνδε πολιτῶν παράγεσθε,** Ξεν.Ἀπομν.4,8,5 **λόγῳ παραχθέντες,** Πλάτ.Πολ.365E **οἷοι θυσίαις τε καὶ εὐχωλαῖς παράγεσθαι**· ὁμ.μτ. ἀπαρφ. παρακινοῦμαι νά : Σοφ.Ἀντ.294 **παρηγμένους μισθοῖσιν εἰργάσθαί τι**· **8**) παρεκκλίνω τι, μεταβάλλω τὴν (κανονικὴν) διεύθυνσιν· δθ. μεταβάλλω, διαστρέφω, διαστρεβλώνω, ἰδ. ἀναφορ. πρὸς νόμους : Πλάτ.Πολ.550D **δαπάνας αὐτοῖς ἐξευρίσκουσι, καὶ τοὺς νόμους ἐπὶ τοῦτο παράγουσιν,** Ἰσαῖ. 11,26 **τοὺς νόμους παράγων**· παθ. μεταβάλλομαι, ἀλλάσσω μορφήν : Παυσ.6,19,5 **τὰ γράμματα παρῆκται** (ἐκ τῆς πολυκαιρίας ἐνν.)· **9**) ἀποτρέπω τι : Ἡρ.1,91 **οὐ οἷός τε ἐγένετο παραγαγεῖν μοίρας,** Πλούτ.Φωκ.2 **πειθοῖ καὶ λόγῳ παράγειν τὴν ἀνάγκην**· **10**) μεταβάλλω ἐλαφρῶς, παραλλάσσω τι ἰδίως γράμμα κατὰ τὴν παραγωγὴν βλ.λ.12) τῶν λέξεων : Πλάτ.Κρατ.398D **παρὰ τὸ τοῦ ἔρωτος ὄνομα, ὅθεν γεγόνασιν οἱ ἥρωες, σμικρὸν παρηγμένον ἐστίν,** Πλούτ.Ἠθ.354C· ‖ συνήθ. π. γραμμ. ἐτυμολογῶ βλ.λ. (πρβλ. παράγωγος κτλ.)· ἰδ. παθ. **παράγομαι ἀπό τινος,** νεώτ. κ. **ἀπό τι** : ἐπὶ λέξεων, σχηματίζομαι, γίνομαι τῇ προσθήκῃ καταλήξεως ἢ τῇ παρεμβολῇ προσφύματος ἔκ τινος ἑτέρας λέξεως (κ.οὐχὶ ἐκ ῥίζης): Δημήτρ.Λάκ.1014,58, Διον.Θρ.641,4, Ἀπολλ.Δύσκ. Ἀντων.34,25,-**τὸ «νίκη» παράγεται ἀπὸ τὸ «νικῶ»**· ὁμ. **ἔκ τινος** : αὐτ.Συντ.111,2,-**τὸ «λογικὸς» παράγεται ἐκ τοῦ «λόγος»**· ὁμ. **παρά τι** : αὐτ.Ἐπιρρ.146,10· **παράγομαί τινος** παράγομαι ἔκ τινος : αὐτ.Ἀντων. 30,17 **τὸ μελιτηρὸν τοῦ τηρεῖν** (παραχθέν)· ‖ σχηματίζω τύπους, κλίνομαι : αὐτ.Ἀντων. 111,2 **ἀντωνυμίαι ὡς ὀνόματα εἰς τὰ γένη καὶ τὰς πτώσεις παράγονται**· ‖ καλοῦμαι διὰ τροποποιήσεως τοῦ ὀνόματός μου, διὰ παραγώγου ὀνόματος : Ἀριστλ.Μεταφ.1083a,17 **ὁ ἀνδριὰς οὐ λέγεται ξύλον, ἀλλὰ παράγεται ξύλινος**· ‖ γεν σχηματίζομαι : Ἀπολλ.Δύσκ.Ἐπιρρ.184,12 **παράγεσθαι διὰ τοῦ «θεν»,** αὐτ.Ἀντων.109,6 **τὴν κτητικὴν διὰ τῆς «οι» παράγεσθαι**· **11**) εἰσάγω, φέρω εἰς τὸ μέσον, ἐνώπιον, παρουσιάζω : Ἡρ.3,129 **τὸν δὲ . . παρῆγον ἐς μέσον πέδας τε ἕλκοντα,** Πλάτ.Νόμ.713B **παρήγαγον αὐτὴν εἰς τὸ μέσον τοῖς λόγοις**· ‖ **παράγω εἰς τὸν δῆμον** ὁδηγῶ ἐνώπιον τοῦ λαοῦ : Θουκ.5,45, Λυσ.13,32· ‖ **παράγω εἰς - παρὰ τὸ δικαστήριον** ὁδηγῶ πρὸ τῶν δικαστῶν, εἰσάγω εἰς δίκην : Δημ. 805 **τίνα γὰρ παραγαγὼν εἰς τὸ δικαστήριον, ὧν ᾐτιᾶτο, τούτων ᾕρηκεν;,** Πάπ. **παράγειν τινὰ παρὰ τὸ δικαστήριον**· ‖ παθ. **παράγομαι** ἐπὶ μηνύσεως εἰσάγομαι, εἰς τὸ δικαστήριον : Ἀντιφ. 2,3,6· ‖ τὸ ἐνεργ. παρουσιάζω τινὰ ὡς μάρτυρα : Δημ.285 **τὸν ἥκοντα παρήγαγον**· κ. μέσ. : Πλάτ. Νόμ.836C **μάρτυρα παραγόμενος**· ‖ παρουσιάζω τύπον τινὰ ἐπὶ σκηνῆς, παριστάνω : Ἀριστλ.ΗΕὐδ.

1230b,19 **οἵους οἱ κωμῳδοδιδάσκαλοι παράγουσιν ἀγροίκους,** 'Αθήν.3,117D **μάγειρόν τινα παράγει λέγοντα τάδε** [ὁ "Αλεξις], Διογ.Λ 2,28· ‖ δθ παριστῶ τινα ὡς τι : Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.32 **τοξότας αὐτοὺς παρήγαγον·** ‖ ἐνεργῶ, μεριμνῶ ὥστε νὰ γίνῃ, νὰ προέλθῃ, νὰ παραχθῇ τι : Πάπ. **οἱ μὴ παραγεωχότες ἐπὶ τὰ χώματα καλαμεῖαν·** **12)** εἰσάγω κρυφίως πως, ὑπεισάγω : 'Ηρ.5,20 **ἄνδρας λειογενείους τῇ τῶν γυναικῶν ἐσθῆτι σκευάσας.. παρῆγε ἔσω·** παθ. εἰσδύομαι, ὑπεισάγομαι, εἰσέρχομαι κρυφίως : Σοφ.'Ηλ.1391 **παράγεται γὰρ ἐνέρων δολιόπους ἀρωγὸς εἴσω στέγας·** ὁμ. ἐπὶ πραγμ., εἰσδύομαι, τρυπώνω : Πλούτ. Κάμ.4 **τὸ ὕδωρ ὀρύγμασι καὶ τάφροις εἰς τὸ πεδίον παράγεται·** **13)** δημιουργῶ, γίνομαι αἰτία νὰ προέλθῃ τι : Πλωτῖν.6,8,20, Πρόκλ.Στοιχ. Θεολ.7 τὸ **παράγον·** ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ **παραγόμενον·** πρβλ.Δαμάσκ.'Αρχ.32· κ. παθ. προέρχομαι ἔκ τινος : 'Ιάμβλ.Μυστ.3,22 **ἀπὸ τῶν ἀτελεστέρων τελειότερα παράγεται·** ‖ μσν. κ. νεώτ. φέρω εἰς τὴν ὕπαρξιν, γεννῶ τι, δημιουργῶ : Μηναῖ.12,6 'Ωδ.3 **λόγῳ τὸν Λόγον ἀπεκύησας, τὸν τῷ λόγῳ πᾶσαν.. παραγαγόντα λογικήν·** ἰδ. ἐπὶ τῆς καρποφορίας τῆς γῆς, δημιουργῶ, γεννῶ τι : **ἡ 'Ελλὰς παράγει κυρίως καπνόν, οἶνον, ἔλαιον καὶ σιτηρά·** ὁμ. κ. ἐπὶ προϊόντων τῆς βιοτεχνίας, βιομηχανίας κττ. : **ἡ Περσία παράγει περιφήμους τάπητας·** σπανιώτ. κ. ἐπὶ προϊόντων τοῦ πνεύματος ἢ τῆς τέχνης : **ὁ Μπετόβεν παρήγαγε θαυμάσια ἔργα·** κ. παθ. : **εἰς τὴν 'Ελλάδα δὲν παράγεται καφές, - κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἐν 'Ελλάδι παρήχθη ὅ,τι τέλειον·** ‖ ὁμ. ἐπὶ ἀψύχων, γεννῶ, ἀναδίδω : **τὰ μέταλλα κρουόμενα παράγουσιν ἦχον·** παθ. γεννῶμαι, γίνομαι : **διὰ τῆς τριβῆς παράγεται ἠλεκτρισμός·** **14)** ἐπιβραδύνω, παρελκύω τι : Διόδ.Σ 18,65 **προφάσεις τινὰς ποιούμενος παρῆγε τὴν πρᾶξιν·** ‖ **παράγω** τὸν χρόνον ἀφήνω, κάνω νὰ περνᾷ ὁ καιρός : Πλούτ.'Αγ.13 **ἀσχολίας τινὰς ἐμβάλλων.. καὶ προφάσεις λέγων παρῆγε τὸν χρόνον·** πρβλ. ἀμτβ.161· **15)** ἀποστρέφω, ἐκτρέπω τι : Πάπ. **τοῖς δεῖνα παράγουσιν ὑδραγωγόν·** **16)** ἀμτβ. διέρχομαι, διαβαίνω, περνῶ : Ξεν.ΚΠ 5,4,44 **αὐ γὰρ τὸ αὐτό ἐστι προσάγειν καὶ παράγειν προσάγουσι μὲν.. πάντες.., καὶ ἀπάγουσι δὲ οἱ σώφρονες.. οὐχ ᾗ ἂν τάχιστα ἀπέλθοιεν,** Εὐφρ.10,15, Πολύβ.5,18,4 **ἐκ τῆς πόλεως παράγουσαν τὴν δύναμιν,** ΚΔ Μᾶρκ.2,14 **καὶ παράγων εἶδε Λευΐν,** 'Επιγρ. **τοῖς παράγουσι χαίρειν·** ὁμ. μτ. αἰτ. τοπ. περνῶ ἀπὸ κάπου : Λυρ.'Αλ.'Αδέσπ. 37,25 **παράγειν μνήματα,** Πάπ. **τὸν ἐπιμελητὴν.. παράγειν τὴν κώμην·** ὁμ. : ΚΔ Ματθ.9,9 **παράγων ὁ 'Ιησοῦς ἐκεῖθεν·** ‖ παρέρχομαι, περνῶ, διαβαίνω : ΠΔ Ψαλμ.143,4 **αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ σκιὰ παράγουσι,** ΚΔ Κορ.Ι,7,31 **παράγει.. τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου** [εἶναι παροδικόν, ἐφήμερον]· παθ. : 'Ιω.'Επ.Ι,2,17 **καὶ ὁ κόσμος παράγεται καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ·** **17)** ἀμτβ. προσεγγίζω εἴς τινα τόπον διερχόμενος διὰ πλοίου : Πολύβ.4,44,3 **οὐ δύνανται πλεῖν κατ' εὐθεῖαν διὰ τὸν μεταξὺ ῥοῦν, ἀλλὰ παράγουσιν ἐπί τε τὴν Βοῦν καὶ.. Χρυσόπολιν·** ‖ γεν. πηγαίνω : Μέν. 'Επιτρ.188, αὐτ.Περικ.275· **18)** ἀμτβ. βραδύνω, ἀργοπορῶ, ἀργῶ : Διόδ.Σ 11,3 **παρῆγον ἐφ' ἱκανὸν χρόνον,** Πλούτ.Ρωμ.23 **ἐξέκρουε καὶ παρῆγε.**

παραγωγεύς-έως [ὁ] 'Επιγρ. κ. νεώτ. εἰσαγωγεύς : 'Επιγρ.· **2)** νεώτ. παραγωγὸς βλ.λ.

παραγωγή [ἡ] κ. νεώτ. τὸ ὁδηγεῖν πλησίον ἢ πέρα τινός : Ξεν.'Ανάβ.5,1,16 **τοῖς δὲ πλοίοις χρήσαιντο εἰς παραγωγήν·** **2)** ἡ παρουσίασις πρὸ τοῦ δικαστηρίου προσώπων ὑπὸ τοῦ ῥήτορος ἐπιδιώκοντος τὸν οἶκτον αὐτοῦ πρὸς τὸν κατηγορούμενον : 'Ερμογ.Στάσ.3 **παραγωγαὶ χρήσιμοι τῶν παίδων καὶ γυναικῶν καὶ φίλων·** **3)** στρατ. ἡ ἐκ φάλαγγος εἰς παράταξιν μετάταξις : Ξεν.Λακ.11,6, Πολύβ.10,23,5 **ἐκτάξεις ἐφ' ἑκατέρων τῶν κεράτων ἢ διὰ παρεμβολῆς ἢ διὰ παραγωγῆς τῆς παρὰ τοὺς οὐλαμούς·** **4)** στρατ. πορεία ἐν τάξει μάχης : 'Ασκληπιόδ.10· ‖ σῶμα στρατιωτικὸν ἐν πορείᾳ : 'Αρρ.Τακτ. 29,2, Αἰλ.Τακτ.37,2· **5)** ἡ ἄνευ φόφου ὀλίσθησις τῶν κωπῶν κατὰ τὴν κωπηλασίαν : Ξεν.'Ελλ 5,1,8 **λίθων τε φόφῳ τῶν κελευστῶν ἀντὶ φωνῆς χρωμένων καὶ παραγωγῇ τῶν κωπῶν·** **6)** τὸ σύρειν, κινεῖν κατὰ μῆκος τὰς χεῖρας κατὰ τὴν μάλαξιν : 'Ηρόδ.'Ιατρ.π.'Ορειβ.6,20,9· **7)** ἐκτροπὴ τῆς ὁδοῦ, παραπλάνησις, ἐξαπάτησις : 'Ηρ.6,62 **ἀναγκαζόμενος τῷ τε ὅρκῳ καὶ τῆς ἀπάτης τῇ παραγωγῇ·** ‖ συνήθ. π. ῥητ. φευδὲς ἐπιχείρημα, σόφισμα, ἀπάτη, διαστροφή : Δημ.652 **παραγωγὰς δὲ τινας τοιαύτας ἐρεῖ,** αὐτ.30,871 **λόγος ταῦτα καὶ παραγωγὴ τοῦ πράγματος,** Πλούτ. Φάβ.3 **οὐ περιπλοκαὶ οὐδὲ παραγωγαί,** Εὐσέβ. Μύνδ.63 **ἐπὶ παραγωγῇ·** **8)** κακὴ διαγωγή, ἀνήθικος συμπεριφορά, παλιανθρωπιά : Φιλόδ.'Οργ. 50W [πληθ.]· **9)** παράβασις νόμου, διατάξεως κτττ. : Πλάτ.Νόμ.741D **αἱ παρὰ ταῦτα ἑκάστοτε παραγωγαὶ γιγνόμεναι,** 'Ιάμβλ.Μυστ.10,5· **10)** χειρουργ. ἐξάρθρωσις μέλους τινός, βγάλσιμο, στραμπούλισμα : 'Αλέξ.'Αφρ.Αἰσθ.17,15· ‖ συναρμογὴ κατὰ τὴν ἐξάρθρησιν : 'Ιππ.'Αρθρ.22 [πληθ.], 'Ορειβ.49,27,5· ‖ ὁμ. ἀνάταξις κατεαγότος μέλους : Γαλ.10,430· **11)** παραλλαγή, μεταβολὴ ἐπὶ τῶν διαλέκτων : 'Ηρ.1,142 **γλῶσσαν δὲ οὐ τὴν αὐτὴν αὗτοι νενομίκασι, ἀλλὰ τρόπους τέσσερας παραγωγέων·** **12)** γραμμ.ὁ σχηματισμὸς λ. τινος διὰ καταλήξεως ἢ προσφυμάτων ἔκ τινος ἄλλης καὶ οὐχὶ ἐκ ῥιζῶν : 'Απολλ.Δύσκ.Συντ.192,3, αὐτ.'Επιρρ.146,9, ΕΜ 8,23 **παραγωγὴ 'Αττική** (ἀγειρέθω ἐκ τοῦ ἄγω), **- ἡ παραγωγὴ ὡρισμένων λέξεων, εἶναι ἄγνωστος·** ‖ νεώτ. γραμμ. τὸ τμῆμα τῆς γραμματικῆς τὸ πραγματευόμενον τὸν σχηματισμὸν λέξεων ἐξ ἄλλων διὰ προσφυμάτων ἢ καταλήξεων· ‖ μετασχηματισμός : 'Απολλ.Δύσκ.'Επιρρ.194,22 **ἡ παραγωγὴ ἡ διὰ τοῦ «φι»·** ‖ σχηματισμὸς τύπων, κλίσις : αὐτ.'Αντων.18,14 **ἡ ἐν τοῖς ὀνόμασι παραγωγή·** ‖ προσθήκη ἐν τέλει λ. [ἐπὶ συλλαβῆς] : αὐτ.Συντ.100,8, ΕΜ 92,30· **13)** γεν. ἡ δημιουργία, γέννησίς τινος, τὸ νὰ προέλθῃ, ἔλθῃ εἰς ὕπαρξίν τι : 'Ιάμβλ.Μυστ.3,22, Δαμάσκ.'Αρχ.39· ‖ κυρ. νεώτ. σημ. ἡ ἐνέργεια τοῦ παράγειν βλ.λ.121 χρήσιμόν τι εἰς τὸν ἄνθρωπον, γεωργικόν, βιομηχανικὸν ὡς καὶ πνευματικόν, καλλιτεχνικὸν κτλ. ὡς σύνολον λαμβανόμενον : **ἡ παραγωγὴ καπνοῦ - σταφίδος - βάμβακος - ταπήτων·** ὁμ. **ἡ γεωργικὴ παραγωγὴ** [τὸ σύνολον τῶν γεωργ. προϊόντων], **- ἡ πνευματικὴ παραγωγὴ** [τὸ σύνολον τῶν ἐν τῷ πεδίῳ τῆς πνευματικῆς δράσεως (λογοτεχνικῷ, ἐπιστημονικῷ) προϊόντων κτλ.]· ‖ νεώτ. πολιτ. οἰκον. ὡς γεν.ὁρ. **ἡ παραγωγὴ** πᾶν τὸ ὑπὸ τῆς ἐργασίας τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ φυσικῶν ἢ τεχνικῶν μέσων παραγόμενον : **τὰ μέσα τῆς παραγωγῆς, - οἱ ὅροι τῆς παραγωγῆς ποικίλλουσι κατὰ τόπον·** **14)** ἄδεια εἰσαγωγῆς ἢ μεταφορᾶς : Πάπ. **ὁ δεῖνα ἰσάγων** [ἐσφ. ἀντὶ εἰσάγων] **καθ' ἣν ἔσχε παραγω(γὴν) οἴνου κεράμια Χ·** **15)** ἐφοδιασμός, εἰσδοχή, γέμισμα ἀπὸ κάτι : Μητρόδ.ἀπ.46Κ **ἡ παραγωγὴ τοῦ ὑγροῦ τῷ ὑδρωπι·** **16)** ἔξοδος εἰς τὴν ξηράν, ἀποβίβασις, ξεμπαρκάρισμα : Πολύβ.8,7,4 **ἠναγκάσθη λάθρᾳ νυκτὸς ἔτι ποιήσασθαι τὴν παραγωγήν·** **17)** ἐπιβράδυνσις, ἀναβολή, παρέλκυσις : Πλούτ. Σύλλ.28 **παραγωγὴν καὶ πρόφασιν ἐμβάλλειν,** αὐτ.Λυκ.29 **εὐλάβεια καὶ παραγωγή·** **18)** νεώτ.

λογ. ἡ κατὰ τὸν συλλογισμὸν **ἐξαγωγὴ** συμπεράσματος διὰ πορείας ἐκ τῶν γενικῶν πρὸς τὰ μερικά (ὡς : πάντες οἱ ἄνθρωποι εἶναι θνητοί - ὁ Α εἶναι ἄνθρωπος - ὁ Α εἶναι θνητός), ἀντίθ. ἡ ἐπαγωγὴ βλ.λ.· **19)** νεώτ. στρατ. κ. γυμν. ὁ σχηματισμὸς καθ' ὃν τὰ διάφορα τμήματα βαδίζουσιν ἢ ἵστανται μὲ μικρὸν μέτωπον (κατὰ δυάδας, τριάδας) τὰ μὲν ὄπισθεν τῶν δέ : **βάδισμα κατὰ παραγωγήν**· **20)** νεώτ. ναυτ. σχηματισμὸς καθ' ὃν τὰ πλοῖα δυνάμεώς τινος πλέουσιν ἐφ' ἑνὸς στοίχου.

παραγωγιάζω μτγν. ἀπαιτῶ ἢ εἰσπράττω τὸ παραγώγιον βλ.λ. παρὰ πλοίων διερχομένων τὸν λιμένα μου : Πολύβ.3,2,5 **ἀποστῆναι τοῦ παραγωγιάζειν τοὺς πλέοντας εἰς τὸν Πόντον.**

παραγωγικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος, ἀνήκων εἰς τὴν παραγωγὴν βλ.λ.13) καὶ δὴ προάγων τοὺς ὅρους ταύτης : **τὰ παραγωγικὰ ἔργα τῆς Μακεδονίας**· ‖ ὁ πρὸς παραγωγὴν πρόσφορος, κατάλληλος : **παραγωγικὴ ἐπιχείρησις, - παραγωγικὸν ἔδαφος** (γόνιμον, ἀποδοτικόν)· ‖ πολιτ. οἰκον. **παραγωγικὴ ἀξία** ἡ ἀξία τοῦ κόστους ἀντικειμένου τινός, ἐν ἀντιδ. πρὸς τὴν ἀξίαν καταναλώσεως· ‖ **παραγωγικὰ ἔξοδα** τὰ πρὸς βελτίωσιν τῆς παραγωγῆς γινόμενα· ‖ **παραγωγικὸς συνεταιρισμὸς** εἷς τῶν τριῶν κυρ. τύπων συνεταιρισμοῦ (πιστωτικός, παραγωγικός, καταναλωτικός), συνεταιρισμὸς παραγωγῶν· **2)** λογ. **παραγωγικὸς συλλογισμὸς** ὁ βαίνων ἐκ γενικῶν κρίσεων εἰς μερικάς· προβλ. παραγωγή, ἀντίθ. ἐπαγωγικὸς συλλογισμός· ‖ ὁμ. **παραγωγικὴ μέθοδος** ἡ διὰ παραγωγικῶν συλλογισμῶν ἀποδεικνύουσα, ἀντίθ. ἐπαγωγικὴ μέθοδος· **3)** γραμμ. **παραγωγικὸν ν** τὸ ἄ. ἐφελκυστικὸν βλ.λ.2).

παραγωγικότης-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ πρὸς παραγωγὴν βλ.λ.13) ἱκανότης, τὸ γνώρισμα τοῦ παραγωγικοῦ : **ἡ παραγωγικότης τοῦ ἀποξηραινομένου ἐδάφους εἶναι μεγάλη**· ‖ νεώτ. οἰκονομ. ὅρ. δηλῶν τὴν ἀπόδοσιν τῆς παραγωγῆς, ἅ. ἀπόδοσις· **θεωρία τῆς παραγωγικότητος** ἡ θεωρία ἡ ἐξετάζουσα τὸ πρόβλημα τῆς παραγωγικότητος.

παραγωγικῶς ἐπίρρ. νεώτ. κατὰ τρόπον παραγωγικόν, ὥστε νὰ πραγματοποιῆται παραγωγὴ βλ.λ. : **ἐργάζομαι παραγωγικῶς**· **2)** νεώτ. λογ. διὰ μεθόδου ἢ συλλογισμοῦ παραγωγικοῦ βλ.λ.2): **τὸ συμπέρασμα συνάγεται παραγωγικῶς.**

παραγώγιμος-ον νεώτ. ὁ δυνάμενος νὰ παραχθῇ.

παραγωγικότης-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ παραγωγίμου· ‖ ἡ ἱκανότης τοῦ παράγειν.

παραγώγιον (τὸ) μτγν. λιμενικὸς φόρος, ὃν κατέβαλλον πλοῖα διερχόμενα ἔκ τινος λιμένος : Φιλιππδ.17, Πολύβ.4,47,3 **ἀξιοῦντες καταλύειν αὐτοὺς τὸ παραγώγιον**, Πολυδ.9,30· **2)** πηγή, φρέαρ : Κῶδ.'Ιουστιν.11,43,10.

παραγώγισις-εως (ἡ) νεώτ. ἅ. διαφόρισις βλ.λ.

παραγωγὶς-ίδος (ἡ) μτγν. ἡ ἅμαξα ἡ σύρουσα τὴν πρὸς ῥῖψιν βελῶν μηχανήν : Φίλ.Βελοπ.76,20.

παράγωγος-ον κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως μετακινούμενος : 'Ιππ.'Αγμ.**6 ὀστέα παραγωγότερα**· προβλ. εὐπαράγωγος· **2)** μτγν., μσν. κ. νεώτ. γραμμ. ὁ οὐχὶ ἀπ' εὐθείας ἐκ ῥίζης τινὸς ἀλλ' ἐξ ἄλλης λέξεως σχηματισθεὶς τῇ προσθήκῃ καταλήξεως ἢ προσφύματός τινος εἰς τὸ θέμα ταύτης, ἀντίθ. πρωτότυπος : Διον.Θρ.634,21, 'Απολλ.Δύσκ.'Επιρρ. 146,2, αὐτ.Συντ.200,27 **ὅτι ἐκ παραθέσεων δύο γίνεται παράγωγον**, ΕΜ 97,33, Εὐστ.1553,35 **παράγωγός τινος, - παράγωγα ῥήματα - αὐσιαστικά**· προβλ. παραγωγή· ‖ νεώτ. κ. ὡς οὐσ. **τὰ παράγωγά τινος** αἱ ἔκ τινος παραγόμεναι λέξεις : **οἱ παλαιοὶ διδάσκαλοι ἐζήτουν ὅλα τὰ παράγωγα ἑκάστης λέξεως ἀπὸ τοὺς μαθητάς των**· **3)** μτγν. ὁ κατὰ παρῳδίαν γενόμενος : Νουμήν. 'Απ.π.Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.14,5 **παράγωγον ἔπος**· **4)** νεώτ. χημ. ὡς οὐσ. **τὸ παράγωγον** ἡ ἕνωσις ἡ προερχομένη ἐξ ἄλλης δι' ἀντικαταστάσεως ὑδρογόνου ἢ ὁμάδος ἀτόμων δι' ἄλλων ἀτόμων ἢ ῥιζῶν ἄνευ μεταβολῆς τῶν ἀρχικῶν ἰδιοτήτων· **5)** νεώτ. μαθημ. **ἡ παράγωγος** τὸ ὅριον πρὸς ὃ τείνει ὁ λόγος τῆς μεταβολῆς συναρτήσεώς τινος πρὸς τὴν μεταβολὴν τῆς ἀνεξαρτήτου μεταβλητῆς, ὅταν αὕτη ἡ μεταβολὴ τείνῃ πρὸς τὸ μηδέν.

παραγωγὸς (ὁ) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ παρασύρων, παραπλανῶν, ἐξαπατῶν : Κωμ.'Αδέσπ.595· **2)** δημιουργικὸς βλ.λ. : 'Ασκληπ.Μεταφ.92,5· **3)** νεώτ. κ. δημ. ὡς οὐσ. ὁ καλλιεργῶν καὶ παράγων προϊόν τι ἐν ἀντιδ. πρὸς τὸν ἔμπορον καὶ καταναλωτήν : **οἱ παραγωγοὶ τοῦ καπνοῦ** (ὡς ἐπίθ. μ. ἐν συνθ. ὡς ἐλαιοπαραγωγὸς περιφέρεια κττ.).

παραγώγως ἐπίρρ. μτγν. δι' ἐλαφρᾶς μεταβολῆς, ἰδ. ἐπὶ γράμματος ἢ συλλαβῆς : Πλούτ. 'Ηθ.316Α **Πρίνιστον ὀνομάσας, ἣν 'Ρωμαῖοι παραγώγως Πραίνεστον καλοῦσι**, 'Αθήν.11,480F **ἀντὶ τοῦ κύλικες παραγώγως κυλιχνίδας εἴρηκε**, Σχόλ.'Απολλ.Ρ 3,1390 **εἰς ὡραίην παραγώγως εἶπεν ἀντὶ τοῦ εἰς ὥραν**, Εὐσ.Εὐαγγ.'Απ.349D **παραγώγως ἀπὸ τοῦ Ναζὲρ ἐκαλοῦντο Ναζιραῖοι.**

παραγωδὰς (ὁ) μτγν. εἶδος χιτῶνος ἐν χρ. παρὰ Πάρθοις : 'Ιω.Λυδ.Ρωμ.20.

παράγων-οντος (ὁ) νεώτ. μετοχ. τοῦ **παράγω** ὡς οὐσ. ἐπὶ προσ., ὁ συμβάλλων οὐσιωδῶς εἴς τι, σημαίνων, ὑπολογίσιμος προσωπικότης : **πολιτικὸς παράγων** (ὁ ἐξέχουσαν θέσιν ἔχων καὶ ἐπηρεάζων τὴν πολιτικήν), - **στρατιωτικὸς παράγων** (ὑπολογίσιμος στρατιωτικὴ προσωπικότης)· ‖ ἐπὶ πραγμ., οὐσιώδης συντελεστὴς εἴς τι : **ἡ ἀρχαιότης εἶναι ἐκπολιτιστικὸς παράγων**· ὁμ. **κλιματολογικός-ἠθικὸς - ψυχολογικὸς παράγων εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς τέχνης**· ‖ γεν. πᾶν τὸ συμβάλλον οὐσιωδῶς εἴς τι : **οἱ παράγοντες τῆς προόδου**· **2)** νεώτ.μαθημ. ἐν τῷ πολλαπλασιασμῷ, ὁ πολλαπλασιαστὴς ἢ ὁ πολλαπλασιαστέος : **γινόμενον πολλῶν παραγόντων.**

παραγώνι (τὸ) δημ. ὁ παρὰ τὴν ἑστίαν, κοντὰ στὴ γωνιά, τόπος· ‖ συνεκδ. ἡ ἑστία.

παραγώνιος-ον 'Επιγρ. κ. νεώτ. ὁ παρὰ τὴν γωνίαν εὑρισκόμενος : 'Επιγρ.· **2)** νεώτ. μηχ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. τεμάχιον ἐκ σιδηροῦ ἐλάσματος χρησιμεῦον πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ συνδέσμου ξυλίνων ἢ σιδηρῶν μερῶν κατασκευῆς τινος.

παραγωνίσκος (ὁ) μτγν. ὀργανόν τι πιθ. ξέσεως ἢ κοπῆς π. ξυλουργοῖς : ΠΔ 'Ησ.44,13 **τέκτων . . ἐποίησεν αὐτὸ** (δηλ. τὸ ξύλον) **ἐν παραγωνίσκοις . . καὶ ἐποίησεν αὐτὸ εἰς μορφὴν ἀνδρός.**

παραδαίνυμαι μτγν., ἀόρ. **-εδαισάμην**, παρακάθημαι εἰς δεῖπνόν τινι, συντρώγω : Σιμμ.1,2, Τζέτζ.Χιλ.7,144 **τοῖς παρεδαίσατο Περσεύς.**

παραδάκια (τὰ) δημ. ὑποκορ. τοῦ παράδες, παρᾶς βλ.λ., ὀλίγιστα χρήματα : **μόνο κάτι παραδάκια ἔχω**· ‖ κ. ἐπὶ τῆς ἀντιθ. σημ. . **αὐτὸς ἔχει παραδάκια** (ἔχει σεβαστὴν περιουσίαν).

παράδακρυ (τὸ) μτγν. τὸ φυτὸν βαύνιον βλ.λ.3): Διοσκ.4,123.

παραδακρύω μτγν. κλαίω παρά τινι ἢ μετά τινος, μτ. γενικ. : Λουκ.Πλ.2 **οἷς καὶ παραδακρῦσαι οὐκ ἀγεννές.**

παραδαρθάνω, μ. ἐν ἐπ. ἀόρ. β' **παρέδραθον**, κοιμῶμαι παραπλεύρως (τινός) : 'Ιλ.Ξ 14 **παραδραθέειν φιλότητι**, 'Οδ.Υ 88 **τῇδε γάρ αὖ μοι νυκτὶ παρέδραθεν**, Κλήμ.'Αλ.Παιδ.3,284 **παραδαρθεῖν φίλῳ νασοῦντι.**

παράδαρμα (τὸ) μσν. δημ. παραδαρμὸς βλ.λ., ἰδ. κτ. πληθ. αἱ συμφοραί, τὰ βάσανα : 'Ερωτόκρ. 3,40 **τσὶ φανέρωνε τὰ παραδάρματά της.**

παραδαρμένος-η-ο δημ. παθ. μτχ. τοῦ παραδέρνω βλ.λ., ταλαίπωρος, ταλαιπωρημένος.

παραδαρμός (ὁ) δημ. περιπέτεια, δοκιμασία, συμφορά, ταλαιπωρία : Κρυστ 151 **θά 'ναι ὁ στερνὸς παραδαρμὸς τοῦ ψυχομαχητοῦ του.**

παράδειγμα-ατος (παραδείκνυμι) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. πρότυπον, ὑπόδειγμα ἐν τῇ ἀρχιτεκτον., πρόπλασμα, μοντέλο (πιθ. σχέδιον) οἰκοδομήματος : Ἡρ.5,62 **τὸν νηὸν ἐξεργάσαντο τοῦ παραδείγματος κάλλιον·** ‖ ὁμ. πρόπλασμα ἐν τῇ γλυπτικῇ ἢ πρότυπον ἐν τῇ ζωγραφικῇ : Πλάτ.Τίμ. 28C, αὐτ.Πολ.500Ε **οἱ τῷ θείῳ παραδείγματι ζωγράφοι·** ‖ ὁμ. ἐπὶ τῶν θείων ὑποδειγμάτων, ἀρχετύπων, καθ' ἃ ἐπλάσθησαν τὰ ἐπίγεια πράγματα : Πλάτ.Πολ.592Β **ἐν οὐρανῷ ἴσως παράδειγμα ἀνάκειται τῷ βουλομένῳ ὁρᾶν·** ‖ ἐπὶ τῶν πλατωνικῶν Ἰδεῶν, τῶν προτύπων καὶ δημιουργῶν τῶν ἀτελῶν καὶ παροδικῶν αἰσθητῶν ἀντικειμένων, ἀντίθ. εἰκών : Ἀριστλ.Μεταφ.991a,21· ‖ μτγν. ἐν τῇ ἐννοίᾳ ταύτῃ, ἀντίγραφον : Πλούτ.Ἀρέσκ. Φιλ.2,6,4 **Πλάτων τὸν ὁρατὸν κόσμον γεγονέναι παράδειγμα τοῦ νοητοῦ** κόσμου (δ.γρ. πρὸς παράδειγμα)· **2**) ὁμοίωμα γλυπτικὸν ἀντικειμένου τινός : Ἡρ.2,86 **παραδείγματα νεκρῶν ξύλινα,** Πάπ.· **3**) προηγούμενόν τι ἄξιον μιμήσεως, πρότυπον, τύπος : Λυσ.27,5 **παράδειγμα τοῦ μὴ ἀδικεῖν,** Πλάτ.Μέν.77Β **παραδείγματα λαβεῖν παρά τινος,** αὐτ.Ἀπολ.23Β **ἐμὲ παράδειγμα ποιούμενος,** αὐτ.Νόμ.876Ε **δοῦναι παραδείγματα,** Δείν.1,107 **παράδειγμα ἐξοίσετε,** Λυκοῦργ.9 **παράδειγμα καταλείπεσθαι,** πάπ. **τὸ παράδειγμα οὐκ ἰσχυρόν,** Διήγ.Ἀχιλλ.1691 **νά γένω καὶ παράδειγμα εἰς ἅπαντα τὸν κόσμον·** ‖ **παραδείγματι χρῆσθαί τινι** μεταχειρίζεσθαί τι ὡς παράδειγμα, πρότυπον μιμήσεως : Ἀνδόκ.4,22. Λυσ.25,23 **τοῖς γεγενημένοις παραδείγμασι χρῆσθαι·** ‖ κ. νεώτ. κ.δημ. προηγούμενόν τι κακόν, πάθημα, χρησιμεῦον ὡς διδαχή, ὡς μάθημα : Θουκ.6,77 **ἔχοντες παραδείγματα τῶν τ' ἐκεῖ Ἑλλήνων ὡς ἐδουλώθησαν,** Σοφ.ΟΤ 1193 **τὸ σὸν παράδειγμ' ἔχων,** Ἀριστφ.Θεσμ.670 **τοῖς ἄλλοις ἔσται παράδειγμα ὕβρεως,** Μέν.544,1 **παράδειγμα τοὺς Σύρους λαβέ,** Ξεν.Ἐφ.2,6 **τοῖς ἄλλοις οἰκέταις τὴν σὴν αἰκίαν ποιήσομαι παράδειγμα, - ἄς σοῦ γίνῃ παράδειγμα·** ‖ μσν. γεν. περίπτωσις γεγονότος ἢ ἀνθρώπου ἀξία προσοχῆς πρὸς νουθεσίαν : Πρόδρ.2,292 **ταῦ μοναχοῦ, τοῦ φλυάρου φοβεῖτω τὸ παράδειγμα,** Ἀραβ.Μῦθ.Χαλ.1,17 **ὅταν . . ἰδοῦμεν ἕνα παράδειγμα μεγαλύτερον ἀπὸ τὰ ἐδικά μας·** ‖ δημ. ἰδ. ἐπὶ δεινῶν ἀσυνήθων φυσικῶν φαινομένων θεωρουμένων ὡς κακῶν οἰωνῶν· **4**) λογικὸν ἐπιχείρημα ἐκ γεγονότος τινὸς πρὸς ἀπόδειξιν : Θουκ.1,2 **παράδειγμα τόδε τοῦ λόγου οὐκ ἐλάχιστόν ἐστι,** Ἀριστλ.ΑΠρ.68a,38, Ζήν.1,23· ‖ φρ.· **ἐπὶ παραδείγματος** (Αἰσχίν.1,177) κ. νεώτ. **ἐπὶ παραδείγματι** πρὸς ἀπόδειξιν ἔστω· ‖ ὁμ. **παραδείγματος εἵνεκα** (Λυσ.22,20) κ. νεώτ. **παραδείγματος χάριν** ἵνα μεταχειρισθῶμεν παράδειγμά τι· ‖ π. Ἀριστλ. κ. ἀντὶ τοῦ παραβολή, λόγος, δηλ. πλαστὸν παράδειγμα καὶ οὐχὶ ἐκ γεγονότος, ὑπόθεσις : Ἀριστλ.Ρητ.1393a,27· **5**) ἐπὶ νόμων, προηγουμένη περίπτωσις ἀποτελοῦσα κανόνα : Ἐπιγρ.· **6**) νεώτ. περίπτωσις ἐφαρμογῆς φυσικοῦ νόμου ἢ ἀρχῆς ἢ κανόνος τινός : **ὑπάρχουσι πολλὰ παραδείγματα καθιζήσεων σεισμικῶν,- τὸ ντ πρὸ τοῦ σ ἀποβάλλεται· παράδειγμα, γέροντ-σι, γέρουσι·** **7**) ἀντίθεσις πρὸς ἐξαραίν τινος : Εὐρ.Ἠλ.1085 **τὰ γὰρ κακὰ παράδειγμα τοῖς ἐσθλοῖσιν εἴσοψίν τ' ἔχει·** **8**) νεώτ. παιδαγ. μέθοδος διδασκαλίας δι' ἐποπτικῶν μέσων κ. γεν. διὰ τοῦ ζῶντος παραδείγματος ἀντὶ τῆς θεωρητικῆς ἐκθέσεως τῶν περὶ ἠθικῆς ἀρχῶν.

παραδειγματάκι (τὸ) δημ. ὑποκορ. μικρὸν ἢ εὐχερὲς παράδειγμα.

παραδειγματάριον (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ παράδειγμα μικρὸν πρότυπον, πρόπλασμα, μοντέλο : Φίλ.Βελοπ.56,7.

παραδειγματίζω μτγν. κ. νεώτ. μτ. αἰτ. προβάλλω τι εἴς τινα ὡς παράδειγμα, ὡς πρότυπον : Πολύβ.39,2,11 **διὰ τῆς ἰδίας εὐεξίας παρεδειγμάτιζε τὴν ἐκείνων ἀτυχίαν,** ΠΔ Ἀρ.25,4 **λαβὲ πάντας τοὺς ἀρχηγοὺς τοῦ λαοῦ καὶ παραδειγμάτισον αὐτοὺς κυρίῳ·** **2**) ἐκθέτω τινὰ πρὸς παραδειγματισμὸν τῶν ἄλλων εἰς κοινὴν θέαν, διαπομπεύω, ρεζιλεύω : Πολύβ.2,60 **περιαγόμενον δ' εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ μετὰ τιμωρίας παραδειγματιζόμενον,** Ματθ.1,19 **Ἰωσὴφ δὲ . . δίκαιος ὢν καὶ μὴ θέλων αὐτὴν** παραδειγματίσαι, Πλούτ. Ἠθ.520Β **παραδειγματίζειν ἑαυτόν·** **3**) δεικνύω διὰ τοῦ παραδείγματος : Εὐστ.153,18· **4**) γεν. διδάσκω διὰ τοῦ παραδείγματος : Πολ.29,7,5 **ἡ σύγκλητος βουλομένη παραδειγματίζειν τοὺς Ῥοδίους, - ἡ καλὴ συμπεριφορὰ τῶν μεγαλυτέρων παραδειγματίζει τοὺς** μικροτέρους, **- ἡ τιμωρία παραδειγματίζει·** ‖ ἰδ. παθ. ἐπηρεάζομαι ἐκ τοῦ καλοῦ ἢ κακοῦ παραδείγματος, σωφρονίζομαι, διδάσκομαι : **οἱ ἄνθρωποι παραδειγματίζονται ἀπὸ τὰ παθήματα τῶν ἄλλων.**

παραδειγματικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀποτελῶν πρότυπον ἢ ὑπόδειγμα ἢ ὁ ὡς τοιοῦτον χρησιμεύων : Φίλ.1,18 **παραδειγματικὴ μουσική·** ‖ κτ. ἀντίθ. πρὸς τὸ εἰκονικός, ὁ ἀναφερόμενος **εἰς τὰ** ἐν οὐρανῷ ἀρχέτυπα τῶν ὄντων, τὰς Ἰδέας : Δαμάσκ.Ἀρχ.73· πρβλ. παράδειγμα 2)· ‖ συγκρ. **-ώτερος** : Πρόκλ.Ἀλκ.38C· **2**) ὁ χρησιμεύων ὡς παράδειγμα βλ.λ 6) πρὸς ἀπόδειξίν τινος : Ἑρμογ. Εὑρ.4,1 **παραδειγματικὰ ἐπιχειρήματα·** **3**) ὁ ὑποδειγματικός, ὁ εἰς μέγαν βαθμόν : **παραδειγματικὴ καθαριότης, - παραδειγματικὴ τιμωρία.**

παραδειγματικῶς ἐπίρρ. κ. νεώτ. διά, μέσῳ παραδειγμάτων : Ἀριστλ.Μεταφ.995a,7, Σέξτ.Ἐμπ. Πυρρ.3,163, Δαμάσκ.Ἀρχ.270, Σχόλ.Ἰάμβλ.Μαθ. Ἐπιστ.18· ‖ κτ. ἀντίθ. πρὸς τὸ εἰκονικῶς : Πρόκλ. Στοιχ.Θεολ.195· πρβλ. παράδειγμα, παραδειγματικός· **2**) νεώτ. κατὰ τρόπον παραδειγματικόν, ὑποδειγματικόν : **ἐτιμωρήθη παραδειγματικῶς.**

παραδειγμάτιον (τὸ) μτγν., ὑποκορ τοῦ παράδειγμα, ἃ. παραδειγματάριον βλ.λ. : Φίλ.Βελοπ.55, 20 **ἀπὸ παραδειγματίου μικροῦ.**

παραδειγματισμός (ὁ) μτγν., νεώτ. κ. δημ. τὸ δεικνύειν τινὰ ἢ τὴν πρᾶξιν ἢ τὴν τύχην τινὸς εἰς τοὺς ἄλλους ἐπικριτικῶς ὡς παράδειγμα, εἰδ. πρὸς συνετισμὸν ἢ πρὸς ἐκφόβησιν : Πολύβ.15,20,5 **τις .. οὐκ ἂν . . ἀντικαταλλαγείη, διότι** (ἡ τύχη) **.. ἐξέθηκε κάλλισταν ὑπόδειγμα πρὸς ἐπανόρθωσιν τὸν τῶν προκειμένων βασιλέων παραδειγματισμόν;,** ΠΔΜακκ.3,7,14 **ἐκολάζοντο καὶ μετα παραδειγματισμὸν ἀνῄρουν,** Πτολ.Τετράβ.145· ‖ εἰδ. ἡ περιφρονητική, ἡ ἐπιτιμητικὴ τοῦ στρατηγοῦ συμπεριφορὰ πρὸς τμῆμα τοῦ στρατοῦ, οἷον ἀπειθῆσαν ἢ ἀποχωρῆσαν, οἷον δι' ἀφαιρέσεως ἱματισμοῦ, διὰ σιτήσεως μόνον διὰ κριθῆς κττ. : Πολύβ.6,38,4 **τοῦ δὲ παραδειγματισμοῦ τοῦ κατὰ τὴν κριθοφαγίαν·** ‖ νεώτ τὸ παραδειγματίζεσθαι, ἡ τιμωρία ἁμαρτήσαντος, πταίσαντος **πρὸς** νουθεσίαν, σωφρονισμὸν τῶν ἄλλων.

παραδειγματώδης-ους-ες ὁ ὑπὸ παραδειγμάτων χαρακτηριζόμενος, ὁ πλήρης παραδειγμάτων : Ἀριστλ.Ρητ.1356b,20 **παραδειγματώδεις ῥητορεῖαι·** πρβλ. αὐτ.1403a,5.

παραδείκνυμι, μτγν. **παραδεικνύω,** παραθέτω καὶ ἐξετάζω ἐν ἀντιπαραβολῇ, παραβάλλω : Ἰσοκρ.10,39 **τὸν χρυσὸν δοκιμάζομεν ἕτερα παραδεικνύοντες·** - ‖ γενικ. κάμνω συγκρίσεις :

Πλάτ.Νόμ.829Ε **χρὴ δὲ ἀναφέρειν παραδεικνύντα ἑαυτῷ τὸν νομοθέτην τῷ λόγῳ·** ὁμ. **παραδείκνυμί** τινί τι συγκρίνω : Φιλόστρ.'Απολλ.7,1 **διελθεῖν ὁπόσα εὗρον ἀφηγήσεως ἄξια.. ἔργα παραδεικνύειν τε αὐτὰ τοῖς 'Απολλωνίου· 2)** ὑποδεικνύω, δεικνύω : Σωσίπ.1,56 **παραδεικνύναι τινὶ τὰ δέοντα,** Φιλόδ.Παρρ.34D **παραδείκνυμι πόσαι κακῶς ἀπώλοντο·** || ὑποδεικνύω, παρουσιάζω, προβάλλω ἠθικόν τι δίδαγμα : Δίων Κ 58.22· **3)** μέσ. ἐπιδεικνύω, παρουσιάζω : Δημ.178 **μείζω τῶν ὑπ' ἐκείνων πραχθέντων οὐδένες ἄλλοι παραδείξασθαι δεδύνηνται· 4)** ἐπὶ ζωγράφου, παριστάνω : Μελέαγρ.ΑΠ 5,148 **τίς μοι Ζηνοφίλαν λαλιὰν παρέδειξεν ἑταίραν;** || παρουσιάζω, παριστῶ τινα ὡς..: Πολύβ.3,21 **παραδεικνύναι τινὰς οὐκ ὄντας· 5)** ἑπομένης πλαγ. ἐρωτ. προτ., παρουσιάζω, ἐκθέτω : Πολύβ.4,28,4 **παραδείκνυμι πότε καὶ πῶς καὶ δι' ἃς αἰτίας γέγονέ τι·** || ὁμ. μτ. εἰδ. προτ. **παραδείκνυμι ὅτι** : 'Επίν.1,3· || ἐπὶ κακῆς σημ. ἐκθέτω, παρουσιάζω, ξεσκεπάζω : Πλούτ.Λύσ.30 **ὁρμῆσαι εἰς τοὺς πολίτας.. καὶ παραδεικνύναι Λύσανδρον, οἷος ὢν πολίτης διαλάθοι·** πρβλ. παραδειγματίζω 2)· **6) παραδείκνυμι φόρους τινὶ** εἰσπράττω καὶ παραδίδω εἴς τινα φόρους : Ξεν.'Ελλ.2,1,14, αὐτ.2,3,8 **τῶν φόρων, οὓς αὐτῷ Κῦρος παρέδειξεν·** || ὁμ. **παραδείκνυμι ἐνέχυρα, γῆν, πρόβατα** παραδίδω : Πάπ. **ὥσπερ ἀρούρας παρέδιξεν εἰς ἐνεχυρασίαν· 7)** ἐκχωρῶ, μεταβιβάζω εἰς τὴν κυριότητά τινος : Πάπ. **ταὺς.. τόπους παραδεῖξαι 'Απολλωνίῳ τῷ νεωτέρῳ μου ἀδελφῷ·** κ. παθ. : Πάπ. **μηδὲ πλείονα ἔχειν τῆς παραδεδειγμένης αὐτοῖς γῆς·** || γεν. δίδω, παραχωρῶ : Πάπ. **χέρσον παραδεικνύναι· 8)** ἀποδεικνύω : 'Απολλ. Δύσκ.Συντ.137,11 (ἐν τῷ παθ. τ.).

παράδειξις-εως (ἡ) μτγν. ἀπόδειξις, βεβαίωσις γεγονότος : Πάπ. || ἔνδειξις : 'Ιάμβλ.Μαθ.'Επιστ.8F· **2)** σύγκρισις· Φώτ. «ὁμοιότης, δήλωσις».

παραδείπνια (τὰ) μτγν. τὰ (πρόσθετα) παρὰ τὸ δεῖπνον ἐδέσματα, ὀρεκτικά : Πορφ.'Αποχ.3, 20 **ζωμοῦ καὶ παραδειπνίων ἀφθονίαν.**

παραδειπνίζω μτγν. μτβ. προτρέπω τινὰ εἰς δεῖπνον, κάμνω τινὰ νὰ φάγῃ : ΠΔ Βασ.2,3,35 **καὶ ἦλθε πᾶς ὁ λαὸς παραδειπνίσαι τὸν Δαυῒδ ἄρταις** (δ. γρ. παραδειπνῆσαι).

παράδειπνις-ιδος (ὁ,ἡ) Εὔβουλ.139 «παράσιτος, ἀλλοτρίων κτεάνων».

παραδειπνοῦμαι-έομαι ἀποστεροῦμαι τοῦ δείπνου, χάνω τὸ φαγητό μου : Θεόφρ.Χαρ.8,13 **εἰσὶ δ' οἳ καὶ πόλεις τῷ λόγῳ κατὰ κράτος αἱροῦντες παρεδειπνήθησαν,** 'Αμφις 31.

παραδεισάριος (ὁ) 'Ησ. (ἐν λ. ἐρνοκόμων) κηπουρός.

παραδεισένιος-α-ο δημ. παραδείσιος βλ.λ.

παραδεισιακός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. παραδείσιος βλ.λ. : Παράφρ.Διον.Περ.390,19 **τῆς παραδεισιακῆς γῆς ταῖς ἄνθεσι,-οἱ Μωαμεθανοὶ πιστεύοντες εἰς τὴν παραδεισιακὴν μακαριότητα ἐφανατίζοντο·** || ἐπιρρ. νεώτ. **-κῶς** ὡς ἐν τῷ παραδείσῳ.

παραδεισιίδαι (οἱ) νεώτ. ζωολ. οἰκογένεια πτηνῶν ἐκ τῶν ᾠδικῶν ἐχόντων πολύτιμον πτέρωμα.

παραδείσιος-ία-ον νεώτ., δημ. **-δείσια-ια,** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν παράδεισον βλ.λ.3) : **αἱ παραδείσιαι λειμῶνες·** || μτφ. ὁ τὴν λαμπρότητα ἢ εὐτυχίαν τοῦ παραδείσου ἔχων: Κρυστ.'Αγροτ.Φλογ.61 **ἐθάμπωνε ἡ ματιά μου ἀπὸ μιὰ λάμψη, γκαρδιακὴ καὶ παραδείσια λάμψη· 2)** νεώτ.ζωολ. **παραδείσιον πτηνόν** (τὸ) γένος πτηνῶν τῆς οἰκογεν. τῶν **παραδεισιιδῶν.**

παράδεισος (ὁ) κ. μσν. **κ. νεώτ.,** δημ. κ. **παράδεισο** (ἡ), ἐν 'Επιγρ. **κ. παράδισας** ἀσιατ. λ. τὸ πρῶτον π. Ξεν., περίφρακτος πεφυτευμένος τόπος, ἰδ. ἐπὶ τῶν κήπων ἀναψυχῆς τῶν Περσῶν βασιλέων κ. εὐγενῶν, πάρκο : Ξεν.'Αν.1,2,7 **παράδεισος.. μέγας ἀγρίων θηρίων πλήρης·** κ. γεν. πυκνῶς πεφυτευμένος περίφρακτος τόπος : αὐτ.'Ελλ.4,1,15 **θῆραι.. ἐν περιειργμένοις παραδείσοις,** Θεόφρ. ΦΙ 5,8,1 **ἐν δὲ τοῖς παραδείσοις ἔτι μείζω καὶ καλλίω** (γίγνεται τὰ δέντρα τῆς κέδρου), ΠΔ Νε. 2,8 **φύλακα τοῦ παραδείσου ὅς ἐστι τῷ βασιλεῖ,** Πλούτ.'Αρτξ.25 **ἐπέτρεψε τοῖς στρατιώταις ἐκ τοῦ παραδείσου ξυλίζεσθαι τὰ δένδρα κόπτοντας,** 'Αθήν.12,515Ε **Λυδοὶ δὲ διὰ τροφὴν παραδείσους κατασκευασάμενοι καὶ κηπαίους αὐτοὺς ποιήσαντες·** || μτγν. γεν. κῆπος, περιβόλι μετὰ καρποφόρων ἄλλων δένδρων : ΠΔ 'Ασμ.4,13 **παράδεισος ῥοῶν μετὰ καρποῦ ἀκροδρύων,** Πάπ. **παραδείσων τέλος·** || νεώτ. μτφ.: Κάλβ.Λύρ. Προοίμ.**σεῖς ἀμβροσιόδμα ῥόδα τοῦ παραδείσου ἑλικωνίου** (τοῦ ποιητικοῦ)· **2)** ὁ κῆπος τῆς 'Εδὲμ ὁ κατὰ τὴν ΠΔ ὁρισθεὶς ὡς διαμονὴ τῶν πρωτοπλάστων : ΠΔ Γεν.2,8 **καὶ ἐφύτευσεν ὁ θεὸς παράδεισον ἐν 'Εδὲμ** (περιγρ. αὐτοῦ ἐν Γεν.2,10-14), 'Ακολ.Μεγ.Τετ.Τροπ.Κασσιανῆς **ὢν** (ἐνν. ποδῶν) **ἐν τῷ παραδείσῳ Εὔα τὸ δειλινὸν κρότον τοῖς ὠσὶν ἠχηθεῖσα τῷ φόβῳ ἐκρύβη,** Μηναῖ.12.4'Ωδ.4 **ἡ προμήτωρ.. ἐξωστράκισται τοῦ Παραδείσου· 3)** ὁ ἐν τῷ οὐρανῷ περίλαμπρος τόπος τῆς μετὰ θάνατον διαμονῆς τῶν δικαίων· ἀντίθ. ἡ κόλασις : ΚΔ Λουκ.23,43 **σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ,** Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.238 **στοῦ παραδείσου τὸ πλατὺ μαεύγουλ** (δηλ. μαζεύουν) **λουλουδάκια,** δημ. τραγ. **νὰ μοῦ χαρίσουν τὰ κλειδιὰ.. ν' ἀνοίξω τὸν παράδεισο·** || δημ. παροιμ. **μονάχος του κανεὶς οὔτε στὸν παράδεισο δὲν κάνει·** ὁμ. **ἐκέρδισε τὸν π-** ὡς ἀγαθὸς ἐξησφάλισε τὴν αἰωνίαν μακαριότητα· εἰρων. **θὰ πάῃ ὀλόρθος ἢ μὲ τὰ παπούτσια του στὸν παράδεισο** ἐπὶ τῶν βεβαρημένων ὑπὸ μεγάλων ἁμαρτημάτων· **4)** ὡς ἐξήγ. τοῦ **μακάρων νῆσοι** βλ.λ. : Πρόκλ. 'Ησίοδ.169· **5)** νεώτ. κ. δημ. μτφ. πᾶς (φανταστικὸς) τόπος ὑπερτάτης εὐδαιμονίας : Κρυστ. 'Αρπαγὴ 89 **λιγωμένη ἡ ματιὰ τῆς παιδούλας μιὰ παράδεισον ἄνοιγε ὀμπρός μου,** Ζερβ. Τραγ.ΚΚ 33 **καὶ πέρ' ἀπὸ τὰ κύματα τ' ἀχόρταγο τὸ μάτι ξανοίγει ἕναν παράδεισο στὴ χώρα κάποιου ὀνείρου·** || πᾶς τόπος φύσει ἢ τέχνῃ ὑπομιμνήσκων ὡς ἐκ τῆς λαμπρότητος καὶ τῶν καλλονῶν αὐτοῦ τὸν θρυλικὸν παράδεισον· **6)** ἄνθρωπος ἠλίθιος, βλάξ : Κωμ.'Αδέσπ.1102· **7)** νεώτ. θεατρ. παλαιότ. τὸ ὑπερῷον, ἡ γαλαρία.

παραδέκομαι ἰων. τ. τοῦ παραδέχομαι βλ.λ.

παραδεκτικός-ή-όν μτγν. ὁ δυνάμενος νὰ παραδέχηται : Κλήμ.'Αλ.437 **παραδεκτικὸς τῶν ἐπαγγελλαμένων.**

παραδεκτός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ δυνάμενος νὰ γίνῃ ἢ ὁ γενόμενος δεκτός, ἀντίθ. ἀπαράδεκτος : 'Ιουλ.'Αθ.88 **εἰ παραδεκτὸς εἴης ἡμῖν, - ἡ πρότασις δὲν εἶναι παραδεκτή.**

παραδένωμα (τὸ) νεώτ. ἰατρ. ἡ διόγκωσις καὶ σκλήρυνσις τοῦ περὶ τὸν λεμφικὸν ἀδένα συνδετικοῦ ἱστοῦ.

παραδέρνω μσν. κ. δημ., ἀόρ. **(ἐ)παράδειρα,** παθ. μτχ. **παραδαρμένος,** μτβ. δέρω, δέρνω καθ' ὑπερβολήν· || μσν. μτφ. ταλαιπωρῶ : Λίβ.Ροδ. 1299 **πρόσεχε τὴν καρδίαν σου νὰ μὴ τὴν παραδείρῃ κῦμα τῆς ἀσχολήσεως· 2)** ἀμτβ. κυρ. ἐπὶ πλοίων, ριπτάζομαι, κλυδωνίζομαι, παλαίω : Βιζυην.111 **βαρκοῦλα μέσ' στὶς θάλασσες παράδερνε μονάχη·** ὁμ. κ. ἐπὶ τῶν ἐν τῷ πλοίῳ ἀνθρώπων : **παραδέρναμε ὧρες ὁλόκληρες νὰ περάσωμε τὸν κάβο·** || μτφ. κ. ἐπὶ ἀνθρώπου κινουμένου τῇδε κἀκεῖσε : Βαλαωρ.Στιχουργ.1,9,55, **πέφτει, χτυπιέται, καταγῆς, σέρνεται, παραδέρ-**

νει· || κ. ἐπὶ κρουομένου κώδωνος : Σολωμ. Λάμπρ.19,30 **γκλὰν γκλὰν παράδερνε μὲ τὰ γλωσσίδια·** **3)** ἐπὶ ἀνθρ., παλαίω κατ' ἀντιξόων περιστάσεων, ταλαιπωροῦμαι, βασανίζομαι : Ἐρωτόκρ.2,155 **ἴδρωσα καὶ παράδειρα, - παραδέρνει ἀπὸ τὸν πυρετό·** || φρ. **παραδέρνει τὸ μυαλό του** ταλαντεύεται μεταξὺ ἀντιθέτων πεποιθήσεων ἢ ἀποφάσεων, εἶναι ἀνερμάτιστος ἢ ἀναποφάσιστος· || συνήθ. ἡ παθ. μτχ. ὡς ἐπίθ. **παραδαρμένος-η-ο** ταλαιπωρημένος, πολυπαθής, κακομοίρης : Βαλαωρ.Φροσ.96 **μὲ παίρνει ὁ ἄνεμος μὲ τὰ πτερά, μακριὰ 'πὸ σένανε παραδαρμένο,** Κρυστ.Νησιωτοπ.34 **σφίγγει στὰ στήθια ἀπάνου παραδαρμένο ἕνα κορμί, - οἰκογένεια παραδαρμένων·** **4)** ἡ παραδαρμένη ὡς οὐσ. σκωπτ. ἡ κοιλία : **ὅλη τους ἡ ἔγνοια εἶναι πῶς νὰ γεμίσουν τὴν παραδαρμένη τους.**

παραδερφή (ἡ) δημ. ἡ ἐπέχουσα θέσιν ἀδελφῆς, στενὴ φιλενάδα : Βλαστ.Συνμ.230 ἐν λ.φίλος.

παραδέρω ἐκδέρω, γδέρνω : Ἱππ.Ἐγκατ.1 **παρέδειρε βραχίονα.**

παραδέτης-ου (ὁ) νεώτ. ναυτ. ἕκαστον τῶν βραχέων σχοινίων δι' ὧν δένονται εἰς τοὺς σκηνούχους αἱ σκηναὶ (τέντες) τῶν πλοίων ἀνατεινόμεναι, ἄ. μαραφούντι· **2)** τὰ μικρὰ σχοινία δι' ὧν πτυσσόμεναι δένονται αἱ αἰῶραι βλ.λ. καὶ ἐναποτίθενται εἰς τὰ αἰωροθέσια.

παραδέχομαι κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., Ἰων. **παραδέκομαι,** μέλλ. **παραδέξομαι,** κ. **-χθήσομαι,** ἀόρ. παρεδέχθην (μτγν. μ. παθ. σημ.), δημ. **παραδέχτηκα,** δέχομαί τι προσφερόμενον παρά τινος : Ἰλ.Ζ 178 **σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,** Εὐρ. ἀπ.839,4 (Γαῖα) **σταγόνας παραδεξαμένη τίκτει θνητούς,** Ξεν.ΚΠ 8,6,17 **ἔταξε τὸν ἐπιτήδειον παραδέχεσθαι τὰ φερόμενα γράμματα·** || ἐπὶ τέκνων, δέχομαι ὡς κληρονομίαν : Πινδ.Ο 7,72 **τέκεν ἑπτὰ σοφώτατα νοήματα .. παραδεξαμένους παῖδας,** Ἡρ.1,18 **παραδεξάμενος .. παρὰ τοῦ πατρὸς τὸν πόλεμον** (κληρονομήσας τὰς πολεμικὰς ἀρετάς)· || φρ. **μάχην παραδέχεσθαι** ἀναλαμβάνειν καὶ συνεχίζειν τὴν μάχην : Ἡρ.9,40 **κατηγέοντα μέχρι μάχης, τὸ δὲ ἀπὸ τούτου παραδεκόμενοι Πέρσαι .. μάλα ἔσκον αἱ ἀπεδείκνυντα ἀρετάς·** || δέχομαί τι κατὰ παράδοσιν, παραλαμβάνω, κληρονομῶ : Πλάτ.Νόμ.713C **φήμην .., παραδεδέγμεθα τῆς τῶν τότε μακαρίας ζωῆς,** αὐτ.Τίμ.23D· **2)** ἐπὶ ἀρχόντων, δέχομαι, περιλαμβάνω εἰς τὸν κατάλογον, ἐν ἀπογραφῇ : Πάπ. **παρεδ(εξάμην) ὑπάρχοντα τοῦ δεῖνα πρὸς καταδίκην ἔρημον ὕβρεως πρὸς δραχμὰς Χ·** || παθ. λαμβάνομαι ὑπ' ὄψιν ἐν τῇ ἀπογραφῇ : Παπ. **ἐὰν δέ τις ἄβροχος .. γένηται παραδεχθήσεταί μοι κατὰ τὸ ἀνάλογον τοῦ φόρου** (δηλ. θὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἐκ μέρους μου)· **3)** ἐπὶ μαθητῶν, δέχομαι παρὰ τοῦ διδασκάλου τὸ μάθημα, ἀφομοιῶ τὰ διδασκόμενα, τὰ κάνω κτῆμά μου : Πλάτ.Κάτ.Νεώτ.1 **τοὺς μετὰ πόνου .. παραδεχομένους·** **4)** ἀναλαμβάνω ἔργον τι ἢ ἀξίωμα : Πάπ. **οἱ κατ' ἔτος παραδεχόμενοι ἱερεῖς·** **5)** ὑποδέχομαι : Πάπ. **ἥδιστά σε παραδεξόμεθα·** **6)** μτ. ἀπαρφ. δέχομαι, ἀναλαμβάνω νά .. : Δημ. 1334 **παραδεξάμενον Χαρίνῳ τῷ προδότῃ ταὐτὰ πράττειν·** **7)** παραδέχομαι εἴς τι (μέρος) δέχομαι, κάμνω δεκτόν, ἐπιτρέπω νὰ εἰσέλθῃ : Πλάτ. Πολ.394D **εἴτε παραδεξόμεθα τραγῳδίαν .. εἰς τὴν πόλιν, εἴτε καὶ οὔ,** Δημ.40 **εἰς ἣν** (ἐνν. οἰκίαν) **.. αὐτοὺς .. παρεδεξάμην,** Αἰσχίν.1,178 **πάντων ἀδικώτατον ἔθος εἰς τοὺς ἀγῶνας παραδέχεσθε·** || δέχομαι ἐντὸς τῆς πόλεως, μεταξὺ τῶν πολιτῶν, ὅθ. ἀναγνωρίζω, ἐπιτρέπω τὴν ἰδιότητα τοῦ πολίτου : Ἀριστλ.Πολιτ.1303a,7 **ἐν Ἄργει .. ἠναγκάσθησαν παραδέξασθαι τῶν περιοίκων τινάς·** || δέχομαι ὡς μαθητήν : Πλάτ.Εὐθ.304B **ὅπως κἀμὲ καὶ Κλεινίαν τόνδε παραδέξεσθον·** || ὁ ἀόρ. **παρεδέχθην** ἐν παθ. σημ. : Πάπ. **ἀξιῶ παραδεχθῆναι αὐτὸν εἰς τοὺς ἐφήβους** (νὰ γίνῃ παραδεκτός)· || δέχομαι, ἀναγνωρίζω τινὰ ὥς τι : Πολύβ.38,9,8 **παραδέχεσθαι τὸ ἔθνος** (ἀναγνωρίζειν ὡς φίλον), ΠΔ Παροιμ.3,12 **ὃν ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει, μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱόν, ὃν παραδέχεται·** **8)** ἀποδέχομαι, συγκατανεύω, συμφωνῶ, δέχομαί τι ὡς ἔχον οὕτω : Λυσ.13,86 **οἱ παραδεξάμενοι τὴν ἀγωγὴν ταύτην,** Πλάτ.Θεαίτ. 155C **καὶ ταῦτα παραδεξόμεθα,** Ὑπερείδ.Εὐξ.7 **παραδέχεσθαι σκῆψιν,** ΚΔ Πράξ.22,18 **οὐ παραδέξονταί σου τὴν μαρτυρίαν περὶ ἐμοῦ,** Λίβ.Ροδ. 2666 **παρεδεξάμην τὴν βουλήν, τῆς συμβουλῆς τὸν λόγον, - δὲν παραδέχεται τὴν μετὰ θάνατον ζωήν·** || **παραδέχομαι τὸν λόγον** ἀποδέχομαι, ἐγκρίνω τὸν ὁρισμόν : Πλάτ.Χορμ.162E· πρβλ. Ἀριστλ.Κατ.4a,28· || ἀναγνωρίζω, ὁμολογῶ : Πάπ. **παραδέξονται αὐτῷ τῶν γενομένων καρπῶν τὴν συντίμησιν, - παραδέχεσθαι τὸ δαπανηθέν, - τὸ παραδέχτηκε τὸ χρέος του** (τὸ ἀνεγνώρισε)· || ὁμ. δημ. ἀναγνωρίζω, θεωρῶ, κρίνω : **κανένα δὲν παραδέχεται πέρα ἀπὸ τὸν ἑαυτό του·** φρ. **σὲ παραδέχομαι** σὲ ἀναγνωρίζω ὡς ἄξιον· **9)** γραμμ.σημαίνω, ἔχω τὴν σημασίαν: Ἀπολλ. Δύσκ.Συντ.171,6 **παραδέχεται κτῆσιν·** **10)** νεώτ. τὸ οὐδ. τῆς μτχ. **τὰ παραδεδεγμένα** ὡς οὐσ. τὰ ὑπὸ πάντων παραδεκτά, πιστευόμενα ὡς ὀρθά, τὰ κατὰ παράδοσιν ἰσχύοντα ἐν τῷ κοινωνικῷ βίῳ.

παραδέω δένω πλησίον τινὸς ἢ προσδένω τινί : Μοσχί.π.Ἀθήν.5,208B **τούτων** (ἐνν. τῶν πύργων) **δ' ἑκάστῳ παρεδέδεντα κεραῖαι δύο.**

παραδηλῶ-έω μσν. παραβλάπτω : Μιχ.Ἀκομ. 1,29, αὐτ.1,26.

παραδηλῶ-όω δηλῶ, καθιστῶ φανερὸν πλαγίως, ὑπαινίσσομαι : Δημ.348 **ὑπηνίττετο δ' οὕτω καὶ παρεδήλου τὸν Ὠρωπόν,** Πλούτ.Κράσσ.18 **ἡσυχῇ δὲ παρεδήλουν καὶ οἱ μάντεις ὡς ἀεὶ πονηρὰ σημεῖα καὶ δυσέκθυτα προφαίνοιτο .. διὰ τῶν ἱερῶν·** κ. παθ. : Ἱππ.Ἐπιστ.12 **ὡς ἐν τῇ γραφῇ παραδεδήλωται·** || μσν. προαγγέλλω, προλέγω, φανερώνω : Μηναῖ.12,14 Συνξ. **ἄνωθεν αὐτῷ προσγενομένης φωνῆς καὶ παραδηλούσης τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ ἀγαθά·** **2)** πλαγίως κατηγορῶ, καταγγέλλω κρυφίως : Πλούτ.Ἀλέξ.49 **παρεδήλωσαν .. τὸν Φιλώταν, ὡς ἀμελήσειν αὐτῶν δὶς ἐντυχόντων.**

παραδιαβάζω μσν. κ. δημ. διασκεδάζω, περνῶ τὴν ὥρα μου : Διήγ.Ἀχιλλ.964 **ὁρίζει πιάνουσιν χορὸν διὰ νὰ παραδιαβάσῃ·** πρβλ. περιδιαβάζω· **2)** δημ. μελετῶ, διαβάζω καθ' ὑπερβολήν, διαβάζω πολύ.

παραδιαβάθρα (ἡ) νεώτ. ναυτ. πρόσθετος διαβάθρα βλ.λ.3) κεραίας πλοίου.

παραδιαβασμός (ὁ) μσν. περιδιάβαση βλ.λ. : Λίβ.Ροδ.934 **κυνηγῶ .. καὶ ἔχω το εἰς τέρψιν μου καὶ παραδιαβασμόν μου.**

παραδιαζεύγνυμι μτγν. γραμμ. συνδέω διαζευκτικῶς: Γέλλ.16,8,14 **ἀξίωμα παραδιεζευγμένον** (διαζευκτικὴ πρότασις)· πρβλ. Γαλ.Διαλ.15.

παραδιαζευκτικός-ή-όν γραμμ. διαζευκτικὸς σύνδεσμος ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς ἄρσεως ἢ θέσεως ὁτὲ μὲν μόνον τοῦ ἑνὸς τῶν διαζευγνυομένων μερῶν, ὁτὲ δὲ καὶ τῶν δύο ὡς ἐν Ἰλ.Ξ 108 **ἢ νέος ἠὲ παλαιός** (ἢ νέος ἢ παλαιός, θέλει νέας, θέλει παλιός· δηλ. ὄχι νέος ἢ παλαιός, ἓν ἐκ τῶν δύο· πρβλ. διαζευκτικός) : Ἀπολλ.Δύσκ.Συνδ.219,12, Γαλ.7,80· πρβλ. Ἡρωδιαν.1,517· || ἐπίρρ. **παραδιαζευκτικῶς** κατὰ τρόπον παραδιαζευκτικόν : Γαλ.7,33**ί** **οἱ σύνδεσμοι οὐ διαζευκτικῶς ἀλλὰ παραδιαζευκτικῶς** (ἐνν. πιθ. εἰρημένοι εἰσί).

παραδιάζευξις-εως (ἡ) νεώτ. διαζευκτική σύνδεσις προτάσεων ἢ μερῶν προτάσεων περισσοτέρων τῶν δύο· πρβλ. διάζευξις 3)· **2)** μουσ.μία τῶν ἑπτὰ θέσεων τῶν τετραχόρδων ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἑλληνικῇ μουσικῇ περιλαμβανομένη εἰς τὰς τέσσαρας ὡρισμένας τοιαύτας.

παραδιαιρῶ-έω μτγν. διαιρῶ περαιτέρω, αὖθις διαιρῶ : Διογ.Λ 7,41.

παραδιαιτῶμαι-άομαι μτγν. παθ. παρά τινι, πλησίον τινὸς τρέφομαι : Φώτ. **παραδιαιτᾶσθαι παρά τινι**· || κατοικῶ πλησίον τινός, μτ. δοτ. : Αἰλ.ΖΙ 2,48 **παραδιαιτᾶσθαι τῷ Νείλῳ.**

παραδιακονῶ-έω εἶμαι πλησίον τινὸς καὶ διακονῶ, ὑπηρετῶ αὐτόν : Ἀριστφ.Ὄρν.838 **ταῖσι τειχίζουσι παραδιακόνει.**

παραδιαμῖναι (αἱ) νεώτ. χημ. εἶδος τῶν ἀρωματικῶν διαμινῶν· || **παραδιαμίνης μέλαν** ἀζώχρωμα βάπτον ἀπ' εὐθείας, κατάλληλον δι' ἡμιμόλλινο.

παραδιαστολή (ἡ) μτγν. ρητ. σχῆμα καθ' ὃ παρατάσσονται ὀνόμοια πράγματα : Κοϊντιλ.9,3, 65, Ρουτίλ.1,4, Ἰσίδ.Ἔτυμ.2,21,9.

παραδιατάττομαι μτγν. ἀλλοιῶ, τροποποιῶ : Ἱεροκλ.52Α **παραδιατάττοιτο τὴν τῆς πολιτείας κατάστασιν** (δ.γρ. παραδιαλλάττοιτο).

παραδιατριβή (ἡ) μτγν. ἀνωφελής, ματαία συζήτησις ἢ ἀσχολία : ΚΔ Τιμ.1,6,5 **παραδιατριβαὶ διεφθαρμένων ἀνθρώπων τὸν νοῦν καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας.**

παραδιατυπῶ-όω μτγν. παρά τι, ἐκτός τινος θεσπίζω τι : Ἰουστιν.Νεαρ.22,2.

παραδιαφέρομαι μτγν. πλέω κατὰ μῆκος (μέρους) τινός : Στράβ.3,2,5 **παραδιενεχθεὶς περὶ . τὰς Γυμνησίας νήσους.**

παραδιδάσκω μτγν. πάλιν, ἐκ νέου διδάσκω, ξανανεβάζω στὴ σκηνή : Ἐπιγρ.· **2)** διδάσκω ψευδῆ δόγματα : ΨΧρυσ.8,936 **τοὺς νῦν παραδιδάσκοντας καὶ τὴν ἀλήθειαν παραχαράττοντας,** Εἰρηναῖος 441Β **τὴν γνώμην αὐτῶν τῶν νῦν παραδιδασκόντων.**

παραδιδράσκω μσν. ἐκφεύγω : Φιλόπ.Ἰω.67,2 **τῇ εὐκινησίᾳ παραδιδράσκει τὰ κατέχοντα.**

παραδιδυμίς-ίδας (ἡ) νεώτ. ἐπίμηκες σωμάτιον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς ἐπιδιδυμίδος τῶν ὄρχεων.

παραδίδωμι, μτγν. **παραδίδω** κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **παραδίνω** βλ.λ. ἐγχειρίζω, δίδω εἰς χεῖρας τινός τι : Ἡρ.1,117 **παραδίδωμι** (ἐνν. τὸ παιδίον) **τῷδε,** αὐτ.8,98 **ὁ πρῶτος δραμὼν παραδιδοῖ τὰ ἐντεταλμένα τῷ δευτέρῳ** (ἐπὶ τῶν Περσῶν ταχυδρόμων), Θουκ.4,135 **πρὶν ἐπανελθεῖν τὸν παραδιδόντα αὐτὸν** (δηλ. τὸν κώδωνα βλ.λ., ἐπὶ τῶν φρουρῶν), Πλάτ.Νόμ.776Β **καθάπερ λαμπάδα τὸν βίον παραδιδόντας ἄλλοις ἐξ ἄλλων** (δηλ. ὡς ἐν λαμπαδηφορίᾳ), Ξεν.ΚΠ 8,6,17 **παραδέχεσθαι τὰ φερόμενα γράμματα καὶ παραδιδόναι** (ἐπὶ ταχυδρόμων)· **2)** γεν. δίδω, παρέχω, μεταβιβάζω, παραχωρῶ : Ξεν.Οἰκ.20,28 **αὐτὸν** (τὸν πωλούμενον σῖτον) **ἄγοντες παραδιδόασι,** Πλούτ.Ἄρατ.7 **σύνθημα παραδούς,** ΚΔ Ματθ.25,14 **παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ**· || ἀναφ. πρὸς πράγματα ἐγγεγραμμένα εἰς κατάλογον ὑπὸ τῶν ἀρχόντων : Ἐπιγρ.· || θέτω ὑπὸ τὴν κατοχὴν τινός τι κατὰ προηγουμένην σύμβασιν ἢ ὑποχρέωσιν : **παραδίδω ἐν καλῇ καταστάσει τὴν οἰκίαν**· **3)** παραχωρῶ, μεταβιβάζω εἰς ἄλλον ἀρχήν, ἀξίωμα, ὑπηρεσίαν κττ. : Ἡρ.2,159 **τῷ παιδὶ . . παραδοὺς τὴν ἀρχήν,** Σοφ.Φιλ.399 **ὅτε τὰ πάτρια τεύχεα παρεδίδοσαν,** ΚΔ Μᾶρκ.46 **σοὶ δώσω τὴν ἐξουσίαν ταύτην ὅτι ἐμοὶ παραδέδοται**· ἐπὶ φρουρῶν : Πλούτ.Ἄρατ.7 **ὁ τὴν ἑωθινὴν φυλακὴν παραδιδούς, - ὁ σκοπὸς παραδίδει κατόπιν διώρου ὑπηρεσίας**· || ὁμ. νεώτ. παραδίδω (ἐνν. τὴν θέσιν μου καὶ τὰ μετ' αὐτῆς συνδεόμενα) κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις κατὰ τὴν ἀποχώρησίν μου : **ὁ παραιτηθεὶς ὑπαυργὸς παρέδωσεν**· || ὁμ. **οἱ στρατιῶται ἀπολυόμενοι παραδίδουσι τὸν ἱματισμόν των**· || **παραδίδωμι τὸν λόγον** δίδω τὸν λόγον (εἰς ὁμιλητήν τινα) : Πλάτ.Κριτί.106Β **προσευξάμενοι δὲ παραδίδομεν . . Κριτίᾳ τὸν ἑξῆς λόγον**· **4)** κληροδοτῶ, καταλείπω εἰς τοὺς μεταγενεστέρους : Ξεν.Ἑλλ.6,3,4 **τὴν . . προξενίαν ὑμῶν . . πατρὸς πατὴρ πατρῴαν ἔχων παρεδίδου τῷ γένει,** Ἰσοκρ.8,94 **τὴν τε πόλιν εὐδαιμονεστάτην ταῖς ἐπιγιγνομένοις παρέδοσαν**· πρβλ. Πλάτ.Πολ.372D· || ἰδ. κληροδοτῶ διὰ μέσου τῶν γενεῶν, ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν ἤθη, θρύλους, πεποιθήσεις κττ. (πρβλ. παράδοσις 4)) : Πλάτ. Χαρμ.157C **ἥ τε γὰρ πατρῴα ὑμῖν οἰκία . . καὶ ὑπ' Ἀνακρέοντος . . ἐγκεκωμιασμένη παραδέδοται ἡμῖν,** Ἀριστλ.Ποι.1451b,24 **οἱ παραδεδομένοι μῦθοι,** αὐτ.Πολιτ.1313a,35 **ὁ παραδεδομένος τρόπος,** Δημ.641 παραδεδομένα καὶ μυθώδη (διὰ τῆς παραδόσεως μεταδοθέντα, ἀβέβαια καὶ μυθώδη), Δείν.1,94 **οἱ παραδεδομένοι θεοί,** ΚΔ Μᾶρκ.7,13 **ἀκυροῦντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ τῇ παραδόσει ὑμῶν ᾗ παρεδώκατε**· || νεώτ. **παραδίδεται** ὡς ἀπρόσ. λέγεται, θρυλεῖται : **παραδίδεται ὅτι ὁ Κων. Παλαιολόγος ἐμαρμαρώθη**· || **δόγματι παραδοθῆναι** περιέχεσθαι, περιληφθῆναι ἐν ἀποφάσει : Δίων Κ 57,20· || ὁμ. ἐν τῇ νεωτ. φιλολ. **παραδίδεται** τύπος τις, χρῆσις συντακτικὴ κττ., περιέχεται, ὑπάρχει ἐν τοῖς περισωθεῖσι γραπτοῖς μνημείοις· **5)** μεταδίδωμι, διὰ διδασκαλίας προσφέρω τι, διδάσκω τινί τι : Πλάτ.Μέν.93C **παραδιδόναι** (ἐνν. τὸν διδάσκαλον) **τὴν ἀρετήν,** ΚΔ Λουκ.1,2 **καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν οἱ . . αὐτόπται καὶ ὑπηρέται . . τοῦ λόγου,** Σωρ. 1,124, Μᾶρκ.Αὐρ.1,8 **τὴν ἐντρέχειαν - τὴν περὶ τὸ παραδιδόναι τὰ θεωρήματα,** Φιλούμ.37,3, Δαμάσκ.Ἀρχ.154, αὐτ.433, Παῦλ.Αἰγ.6,50· ὁμ. νεώτ. κ. δημ. διδάσκω ἢ εἶμαι εἰδικὸς εἰς τὴν διδασκαλίαν μαθήματός τινος : **παραδίδει ἐπαγωγικώτατα, - παραδίδω ἑλληνικά - μουσικὴν - χορόν**· πρβλ. παράδοσις 5)· || παθ. διδάσκομαι, διὰ διδασκαλίας μεταδίδομαι : Ἀρρ.Ἐπικτ.2,14,2 ὅταν (τέχνη) **παραδιδῶται**· **6)** ἀναθέτω, ἀφήνω, ἐμπιστεύομαι εἴς τινά τι : ΚΔ Πέτρ.2,2,21 **ἐκ τῆς παραδοθείσης αὐτοῖς ἁγίας ἐντολῆς,** Ἐρωτόκρ.3, 1695 **τὸν φίλον του παράδωκε στὴ μάννα κι εἰς τὸν κύρι,** Γρυπ.Σκ.Τερ.40 **ὕπνε . . ποῦ σῶμα καὶ ψυχὴ σοῦ παραδίνω**· || **παραδίδωμί τινί τι** (ἐνν. ὡς διδασκάλῳ, τροφῷ κττ.) μτ. ἀπαρφ., ἐμπιστεύομαι, ἀναθέτω εἴς τινα ὅπως : Ἡρ.1,73 **παῖδάς σφι παρέδωκε τὴν γλῶσσαν ἐκμαθεῖν,** Εὐρ.Ὀρ.64 **ἣν ἐμῇ μητρὶ παρέδωκε τρέφειν,** Πλάτ.Νόμ.812Α **τοὺς νέους αὐτοῖς παραδιδόναι διδάσκειν τε καὶ παιδεύειν**· πρβλ. αὐτ.Τίμ.42D· **7)** ἐπὶ προσ., χωρῶν, πόλεων κττ., δίδω εἰς χεῖράς τινος, παραχωρῶ εἰς τὴν ἐξουσίαν τινός : Ἡρ.3,149 **τὴν Σάμον . . οἱ Πέρσαι παρέδοσαν Συλοσῶντι,** αὐτ.5, 37· || ἰδ. δίδω ὡς ὅμηρον ἢ ὑποτάσσω εἰς ἀξιοῦντα τοῦτο ἢ ἐπικρατήσαντα ἐχθρόν, θέτω εἰς τὴν διάκρισιν αὐτοῦ, ὑποδουλῶ : Ἡρ.1,45 **παρεδίδου ἑωυτὸν Κροίσῳ,** Θουκ.7,86 **ἑαυτὸν τῷ Γυλίππῳ παρέδωκεν,** Ἀνδοκ.3,11 **παραδίδειν τὰς ναῦς,** Ξεν.ΚΠ 5,1,28 **ὅπλα παραδιδόντων,** Καισάρ.Δαπ.ἐν Σάθ.3,4 **ἐπαραδόθη τὸ κάστρο,** Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ. 248,9 **ὅλα τὰ κάστρα πολεμοῦν κι οἱ χῶρες παραδίνουν, - προτίμησαν νὰ πεθάνουν παρὰ νὰ παραδοθοῦν**· **8)** θέτω εἰς τὴν ἐξουσίαν τινὸς διὰ προδοσίας : Ξεν.ΚΠ 5,4,51 **Γαδάτας (ἀν)έπεισε παραδοῦναι τοὺς φυλάττοντας,** Παυσ.1,2,1 **Θησέως δ' ἐρασθεῖσαν Ἀντιόπην . . παραδοῦναι τὸ χωρίον** (ἐνν. αὐτῷ), ΚΔ Ματθ.26,21 **εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με,** αὐτ.Ματθ.26,15, αὐτ.Ἰω.

13,21, Ἀκολ.Μεγ.Πέμπτης Ἀντίφ.5 **φιλήματι δολίῳ παραδούς αὐτόν τοῖς ἀνόμοις, - τὸν παράδωσαν μὲ μπαμπεσιά**· κ. παθ. : ΚΔ Ματθ.26,2 **παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι**· || δθ. θυσιάζω : ΚΔ Ρωμ.8,32 **τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν .. παρέδωκεν αὐτόν**, αὐτ.Ἐφεσ.5,2 **ὁ Ἰησοῦς .. παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν**· || ριψοκινδυνεύω : ΚΔ Πράξ.15,26 **παραδεδώκασι τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου**· **9**) μτφ. **παραδίδωμι ἐμαυτόν τινι** ὑποτάσσω, καθιστῶ ἐμαυτόν ἕρμαιόν τινος : Θουκ.5,16 **τύχῃ αὐτόν παραδίδωσι**, Πλάτ.Φαίδ.84A **παραδιδόναι ταῖς ἡδοναῖς καὶ λύπαις ἑαυτὴν** (ἐνν.τὴν ψυχήν), ΚΔ Ἐφεσ.4,19 **ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ**· || κ. κτ. παράλειψιν τοῦ **ἑαυτόν** : Πλάτ.Φαῖδρ.250E **ἡδονῇ παραδοὺς τετράποδος νόμον βαίνειν ἐπιχειρεῖ**· || ὁμ. ὡς αὐτοπαθὲς τὸ μέσ. **παραδίδομαι εἴς τι** (ἐπὶ καλῷ) ἀφοσιοῦμαι εἴς τι ὁλοψύχως : ΚΔ Ρωμ.6,17 **εἰς ὃν παρεδόθητε τύπον διδαχῆς, - παραδόθηκε στή δουλειά του**· ὁμ. ἐπὶ κακοῦ, γίνομαι ἕρμαιόν τινος, ὑποδουλοῦμαι εἴς τι : Μαλακ.Συντρ.86 **παραδομένος ἄφρενα σ' ἐρωτικὴ κραιπάλη, - παραδόθηκε ατὸ πιοτό**· || νεώτ. εἰδ. ἐπὶ γυναικῶν, **παραδίδομαι** παρέχω ἐμαυτὴν πρὸς ἡδονὴν εἴς τινα, ὑποκύπτω εἰς τὴν πρόκλησίν τινος, ἄ. γίνομαι δική του : **αὐτὴ παραδίδεται εἰς τὸν πρῶτον τυχόντα**· || μτγν. φρ. **παραδίδω εἰς θάνατον** θανατῶ, θανατώνω : Πάπ. **τὸν δεῖνα παρέδωκας εἰς θάνατον**· μέσ. **παραδίδομαι τῷ θανάτῳ ἢ εἰς θάνατον** θανατοῦμαι, ἀποθνήσκω : ΚΔ Κορ.2,4,11 **εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν**, Ἀκολ.Μεγ.Δευτ.Κάθ. «Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος» **ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῇς**· || Ἐπιγρ. **τύμβῳ κατέθηκε καὶ αἰῶσιν παρέδωκε** ἐνεταφίασε καὶ ἔδωκεν εἰς τὴν αἰωνιότητα· || μτγν. φρ. κ. νεώτ. **παραδίδω τὸ πνεῦμα** ἐκπνέω, ξεψυχῶ : ΚΔ Ἰω.19,30 **καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκε τὸ πνεῦμα**· || μσν. κ. δημ. κ. ἁπλῶς **παραδίδω** ἀποθνήσκω : Ἐρωτόκρ.Ι,1645 **δὲν θενὰ φάω οὐδὲ νὰ πιῶ ὥστε νὰ παραδώσω**· || **παραδίνει** χαροπαλεύει, ξεψυχάει· || **παραδίδομαι τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ** (ὑπό τινος) γίνομαι χριστιανός, βαπτίζομαι : ΚΔ Πράξ.15,40· || **παραδίδομαι σιωπῇ** ἀποσιωπῶμαι : Διον.Ἁλ.Πομπ.3 **σιωπῇ καὶ λήθῃ παραδοθείς**, Πάπ. **οὐ χρὴ σιωπῇ παραδίδοσθαι τὰ εἰρημένα**· || **παραδίδομαι πέρατι** περατοῦμαι, τελειώνω : Πάπ. **ἕως οὗ πέρατι παραδοθήσεται ἡ δίκη**· || νεώτ. φρ. **παραδίδω πλοῖον εἰς τὸν ἄνεμον** στρέφω τὴν πρύμνην πρὸς τὸν ἄνεμον, οὐριοδρομῶ· || νεώτ. **παραδίδω τι εἰς τὸ πῦρ** πυρπολῶ, βάζω φωτιά σὲ κάτι· || ὁμ. **π- εἰς τὴν λεηλασίαν** λεηλατῶ· **10**) ἐπὶ δικαστηρίου **παραδίδωμί τινα** προσάγω (ὑπὸ φρούρησιν) ἵνα δικασθῇ, παραδίδω εἰς χεῖρας τῆς δικαιοσύνης : Ἀνδοκ.1,17 **παραδίδωσιν αὐτοὺς εἰς τὸ δικαστήριον**, Λυσ.14,17 **διὰ τὰ τοῦ πατρὸς ἁμαρτήματα .. τοῖς ἕνδεκα παρεδόθη**· κ. μτ. ἀπαρφ. : αὐτ.22,2 **τοῖς ἕνδεκα παραδοῦναι θανάτῳ ζημιῶσαι**· ὁμ. Δημ.1230 **παρεδώκατ' εἰς τὸ δεσμωτήριον**, αὐτ.1187 **ἐπὶ κρίσει .. παρεδέδοτο εἰς τὸν δῆμον**, Ξεν.Ἑλλ.1,7,3 (παθ.), ΚΔ Ματθ.5,25 **μήποτε σε παραδῷ ὁ ἀντίδικος τῷ κριτῇ**, αὐτ.Πράξ.8,3 **ἄνδρας .. παρεδίδου εἰς φυλακήν**, Πάπ. **ἐκέλευσεν αὐτοὺς εἰς τὴν τήρησιν παραδοθῆναι, - παρεδόθη εἰς τὴν δικαιοσύνην ἀμέσως μετὰ τὸ ἔγκλημα**· || **παραδίδωμι βασανίζειν** παραδίδω εἰς τὴν διὰ βασανιστηρίου ἀνάκρισιν : Ἰσοκρ.17,15 **παραδοῦναι βασανίζειν τὸν παῖδα**· ὁμ. **παραδίδωμι εἰς βάσανον** : Μαρτυρ.π.Δημ.45,1120 **παραδοῦναι τὸν παῖδα τὸν ἀκόλουθον εἰς βάσανον περὶ τῆς ὑφαιρέσεως τοῦ γραμματείου**· **11**) **παραδίδωμι φόνου δίκην** δικάζω φονικὴν δίκην εἰς τὸ δικαστήριον : Ἀντιφ. 6,42 **οὔτε παραδοῦναι φόνου δίκην ἔξεστιν** **12**) παρέχω, ἀποδίδω, ἀποφέρω : Πίνδ.Π 2,52 **ἑτέροισι δὲ κῦδος ἀγήραον παρέδωκ'** (ἐνν. θεός)· || ἐν τῷ ἐνεστ. προσφέρω : αὐτ.Ν 10,83 **αἵρεσιν παρδίδωμ'**· ὁμ. κ. κτ. ἀόρ. ἐν πάπ. : **τὴν προσήκουσαν ἡμῖν βοήθειαν παραδοῦναι**· **13**) ἐπιτρέπω : Ἡρ.1,210 **ἐγώ τοι παραδίδωμι χρᾶσθαι αὐτῷ τοῦτα, ὅτι σὺ βούλεαι**· ὁμ. μτ. αἰτ. πράγμ. : Ἡρ.5,67 **ὁ θεὸς ταὐτό γε οὐ παρεδίδου**, αὐτ.7,18 **τοῦ θεοῦ παραδιδόντος**, Ξεν.Ἀν.6,6,34 **ἣν οἱ θεοὶ παραδιδῶσιν**, Ἰσοκρ.5,118 **ὅπως ἂν οἱ καιροὶ παραδιδῶσιν**, Πολύβ.21,41,9 **τῆς ὥρας παραδιδούσης**· σπανιώτ. κτ. ἀόρ. : Πινδ.Π 5,3 **πότμου παραδόντος**, Δημ.1394 **ὡς ἂν ὁ δαίμων παραδῷ**· || ἐπιτρέπω, προσφέρω τι ὡς **εὐκαιρίαν** : Εὐρ. Φοίν.1393 **πληγὴν . παραδοθεῖσαν εἰσιδὼν** (τὴν δοθεῖσαν εὐκαιρίαν πρὸς τὸ πλῆξαι)· **14**) μεταστρέφω : ΚΔ Πράξ.7,42 **παρέδωκεν αὐτοὺς λατρεύειν τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ**· **15**) ἐπὶ καρπῶν, ὡριμάζω : ΚΔ Μᾶρκ.4,29 **ὅταν παραδῷ ὁ καρπὸς εὐθέως ἀποστέλλει τὸ δρέπανον, ὅτι παρέστηκεν ὁ θερισμός.**

παραδιήγημα-ατος (τὸ) μτγν. παρέμβλητος διήγησις : Φίλ.1,533 **ἐν εἴδει παραδιηγήματος.**

παραδιήγησις-εως (ἡ) μτγν. παραδιήγημα βλ.λ. : Φίλ.1,149 **παραδιηγήσεως μᾶλλον ἢ θέσεως ὀνομάτων τύπῳ χρησάμενος**, Κοϊντιλ.9,2,107 . (πληθ.), Ρούφ.Ρήτ.403H· || κακῶς ὑπό τινων διαστέλλεται τοῦ **παρέκβασις** : Κορνοῦτ.Ρητ.364H.

παραδιηγοῦμαι-έομαι διηγοῦμαί τι ἐν παρεμβολῇ, ἐν παρεκβάσει : Ἀριστλ.Ρητ.1417a,2.

παραδιηθῶ-έω διϋλίζω, σουρώνω, στραγγίζω : Ἀέτ.7,112.

παράδικα (τὰ) μσν. κ. δημ. τὰ παρὰ τὸ δίκαιον, ἀδικίαι, παρανομίαι : δημ.τραγ. **πολλὰ παράδικα θωρεῖ μὰ ἐν μπορεῖ νὰ μιλήσῃ**· **2**) κυρ. ὡς ἐπίρρ. παρὰ δίκην, ἀδίκως : Κορ.Ἀτ.4Α,385· || φρ. **ἄδικα καὶ παράδικα** ὄχι ἁπλῶς ἄδικα ἀλλὰ ἀδικώτατα : **ἄδικα καὶ παράδικα δικάστηκε.**

παραδικάζω μσν. δικάζω, ἀποφαίνομαι παρὰ τὸ δίκαιον : Πασχ.Χρον.301D **ἀδικοῦντας καὶ κλέπτοντας καὶ παραδικάζοντας.**

παραδίκην Ἡρ. «παρὰ τὸ δίκαιον».

παραδίνω δημ. παραδίδωμι βλ.λ.· **2**) ὑβρίζω, στέλλω στὸ διάβολο : **τοῦ παράδωκε τὸν πατέρα**· **3**) δίδω καθ' ὑπερβολήν : **παραδίνεις σημασία στὰ λόγια του.**

παραδινῶ-έω μτγν. ἀναστρέφω, στρέφω πρὸς τὰ ἄνω : Γαλ.19,91 **παραδινεῖν τοὺς ὀφθαλμούς.**

παραδιοικῶ-έω μτγν. παρά τινι διοικῶ, ἀναμειγνύομαι εἰς τὴν διοίκησιν ἄλλου τινός : Πλούτ. Ἠθ.817D **ὡς οὐ προσῆκον ἄρχοντος ἑτέρου πολυπραγμονεῖν καὶ παραδιοικεῖν**· **2**) κακῶς κυβερνῶ : Συνέσ.198D **ὃς οὐδὲ διοικεῖν ἡμᾶς ἀλλὰ παραδιοικεῖν ἀξιοῖς.**

παραδιορθῶ-όω μτγν. διορθῶ ἐσφαλμένως, ἀλλοιῶ κακῶς, ἐπὶ κλοπιμαίων στίχων : Πλωτῖν.Ἐπ. 26,19 **παραδιορθοῦν ἐνίοτε μεγάλα**, Πορφ.π.Εὐσ. Εὐάγγ.Προπ.10,3 **ὁ Ἀντίμαχος τὰ Ὁμήρου κλέπτων παραδιορθοῖ.**

παραδιόρθωμα-ατος (τὸ) μτγν. κακὴ διόρθωσις, ἀντικατάστασις λέξεων ἢ φράσεων κειμένου : Πορφ.Ἰλ.287 **ἁμαρτημάτων γραφικῶν καὶ τῶν ἄλλων παραδιορθωμάτων πάνυ ἀγροίκων.**

παραδιόρθωσις-εως (ἡ) μτγν. ἡ ἐν περιθωρίῳ διόρθωσις κειμένου : Πλούτ.Ἠθ.33B **οὐδ' αἱ παραδιορθώσεις φαύλως ἔχουσιν, αἷς Κλεάνθης ἐχρήσατο.**

παράδιπλα ἐπίρρ. δημ. παραπλεύρως, δίπλα, ατὸ πλευρό : Ἐφταλ.Ὀδ.Α 440 **παράδιπλα στὸ τορνευτὸ κλινάρι.**

παραδιώκω μτγν., δημ. **παραδιώχνω** ἀπορρίπτω : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.145,20· παθ. ἀπορρίπτομαι, ἀχρηστεύομαι : Διον.Ἀλ.Σύντ.20 **οὗτοί γε** [οἱ δάκτυλοι] **παραδεδιωγμένας ἔχοντες τὰς ἀλόγους** [συλλαβάς], **ὥστε μὴ πολὺ διαφέρειν ἐνίους τῶν τροχαίων**· **2)** καταδιώκω : Γλωσσ.

παραδιώχνω δημ. ἀποδιώκω, διώχνω : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.223,17 **μὴ μὲ μαλώνῃς, βρὲ πουλί, καὶ μὴ μὲ παραδιώχνῃς.**

παραδογματίζω μσν. πρεσβεύω, δέχομαι ψευδῆ δόγματα : Παχυμ.Γ 63B **ὅπαῖα τὰ ἐπιτίμια ἐπάξεις τῷ παραδογματίσαντι.**

παραδοδουλειά [ἡ] δημ. ἐπιχείρησις ἢ ἀσχολία ἐπικερδής, ποὺ φέρνει παράδες : **ἔχει νὰ κάμῃ ὅλα μὲ παραδοδουλειές.**

παραδολεσχῶ-έω φλυαρῶ παρεμβλήτως, παρεμβάλλω ἐν σοβαρῷ λόγῳ φλυαρίας : Πλούτ.Ἠθ.639C **τὸν πρεσβύτην ἐν τῷ ἀποκρίνεσθαι παραδολεσχοῦντα**· παθ. λέγομαί ὡς ἐν παρόδῳ, παρεμβλήτως : Ἰάμβλ Νικ.Ἀριθμ.68P **ταῦτα οὐκ ἀσκόπως παρηδολεσχήσθω.**

παραδολόγος [ὁ] δημ. ὁ ἀποβλέπων εἰς τὸ χρῆμα ἐν παντί, ἀ. παραδόπιστος, παραδομάχος : Βλαστ.Συνμ.229 ἐν λ. φιλάργυρος.

παραδολώνιον [τὸ] νεώτ. ναυτ. παρίστιον ἐκπεταννύμενον εἰς τὸ ἀκροκέραιον τοῦ δόλωνος βλ.λ., ἀ. κουρτελάτσα τῆς γάμπιας.

παραδομάχος [ὁ] δημ. παραδολόγος βλ.λ.

παραδοξάζω μτγν. καθιστῶ τι περίφημον, ἀξιοθαύμαστον, ἔκτακτον, ἐκπληκτικόν : ΠΔ Μακκ. 2,3,30 **τὸν κύριον εὐλόγουν τὸν παραδοξάζοντα τὸν ἑαυτοῦ τόπον**· || ὁμ. καθιστῶ τι περιλάλητον διὰ τὸ μέγεθος αὐτοῦ : αὐτ.Δευτ.28,59 **παραδοξάσει κύριος τὰς πληγάς σου καὶ τὰς πληγὰς τοῦ σπέρματός σου**· **2)** θέτω διακριτικόν τι σημεῖον πρὸς διάκρισίν τινος, διακρίνω, ξεχωρίζω κάτι : αὐτ.Ἔξ.9,4 **καὶ παραδοξάσω . . ἀνὰ μέσον τῶν κτηνῶν,** αὐτ.Ἔξ.8,22 **παραδοξάσω ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὴν γῆν Γεσέμ.**

παραδοξασμός [ὁ] μτγν. ἀντικείμενον θαυμασμοῦ : Σύμμ.ΠΔ Ἠσ.9,6.

παραδοξία [ἡ] μτγν. παραδοξότης : Στράβ. 1,2,29 **παραδοξίαν ἔχειν τινά,** αὐτ.11,11,5 **τὸ ἀπάνιον ποιεῖ τὴν παραδοξίαν.**

παραδοξογράφος μσν. κ. νεώτ. ὁ παράδοξα, θαυμαστὰ πράγματα γράφων : Τζέτζ.Χιλ.2,151· || νεώτ. συγγραφεὺς παραδόξων, ἀπιθάνων, φαντασιωδῶν πραγμάτων, ἰδ. ἐν ἱστορίᾳ.

παραδοξοειδής-ῆς-ές μσν. ὁ παραδόξῳ ὅμοιος, παράδοξος, παράξενος, ὑπερθ. **παραδοξοειδέστατος-η-ον** : Στουδ.Θεόδ.725 **παραδοξοειδέστατε βάτε.**

παραδοξολόγημα-ατος [τὸ] μσν. κ. νεώτ. παραδοξολογία βλ.λ. : Τζέτζ.Λυκόφρ 385 [ἰδ.γρ. ἀντὶ παραδοξολογία].

παραδοξολογία [ἡ] κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. τὸ λέγειν, διηγῆσθαι παράδοξα, θαυμαστά, ἐκπληκτικὰ πράγματα : Αἰσχίν.3,132 **εἰς παραδοξολογίαν τοῖς ἐσομένοις** [μεθ' ἡμᾶς] **ἔφυμεν**· πρβλ. Πολύβ.3,7,6, πιθ. ἐν Φιλόδ.Ποιημ.5,33 [πληθ.]· || νεώτ. τὸ διηγῆσθαι ἢ περιγράφειν περίεργα, ἀπίθανα, φαντασιώδη πράγματα· **2)** ἡ τῶν θαυμαστῶν, ἐκπληκτικῶν ἀγάπη ἢ χρῆσις : Πλούτ.Ἠθ. 1071D, Σιμπλίκ.Φυσ.50,26.

παραδοξολόγος [ὁ] μτγν. κ. νεώτ. ὁ λέγων, ἀφηγούμενος παράδοξα, θαυμαστά, ἐκπληκτικὰ πράγματα : Γαλ.2,356 **γόητά τε καὶ παραδοξολόγον,** Διογ.Λ 8,72· || νεώτ. ὁ ἀφηγούμενος ἀπίθανα, ἀπίστευτα, παράξενα πράγματα· ὁμ. ὁ ἐπίτηδες χάριν ἐντυπώσεως παραδοξολογῶν.

παραδοξολογῶ-έω μτγν. κ. νεώτ. λέγω, ἀφηγοῦμαι παράδοξα ἢ ἀπίστευτα πράγματα : Στράβ. 13,4,5 **παραδοξολογοῦντες μᾶλλον ἢ ἀληθεύοντες,** Διόδ.Σ 1,69 **προκρίναντες τῆς ἀληθείας τὸ παραδοξολογεῖν καὶ μύθους πλάττειν,** Γέμιν. 16,27, Φίλ.2,501 **τοῦτο δὲ παραδοξολογοῦντος μᾶλλον ἐστὶν ἢ ἀληθεύοντος**· || ὁμιλῶ μὲ παραδοξολογίας : Σιμπλίκ.Φυσ.50,27, Ἀρρ.Ἐπίκτ.2, 22,13 **παραδοξολογεῖν περί τινος**· ἑπομ. εἰ : αὐτ. 4,1,125· || παθ. **παραδοξολογεῖται** παράδοξα, θαυμαστὰ λέγονται : Στράβ.5,4,9 **πολλὰ παραδοξολογεῖται,** Διόδ.Σ 1,42 **τὰ περὶ τὸν Νεῖλον παραδοξολογούμενα**· || νεώτ. λέγω παραξενιές, ἀπίθανα, φαντασιώδη πράγματα· ὁμ. εὐφυολογῶ λέγων παράδοξα, ἀλλόκοτα καὶ προκαλοῦντα τὸν γέλωτα πράγματα.

παραδοξονίκης-ου [ὁ] μτγν. ὁ παράδοξον, ἐκπληκτικὴν νίκην κατάγων, εἰδ. ἐπὶ ἀθλητῶν : Πλούτ.Σύγκρ.Κίμ.Λούκ.2 **ὥσπερ τῶν ἀθλητῶν τοὺς ἡμέρᾳ μιᾷ πάλῃ καὶ παγκρατίῳ στεφανουμένους ἔθει τινὶ παραδοξονίκας καλοῦσι.**

παραδοξοποιΐα [ἡ] μτγν. κ. μσν. τὸ παράδοξα, θαυμαστὰ ποιεῖν : Ἰω.Χρυσ.5,387 **ἡ τοῦ Δεσπότου παραδοξοποιΐα,** Εὐσ.Εὐαγγ.Ἀπ.91C **θαυμασίοις ἔργοις καὶ παραδοξοποιΐαις,** Μηναῖ.3,3 Συνξ. **ἐπεὶ οὖν τῇ παραδοξοποιΐᾳ ταύτῃ πολλοὶ ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ.**

παραδοξοποιός [ὁ] μτγν. ὁ παράδοξα, θαυμαστὰ ποιῶν, ὁ θαυματουργός : Γαλ.14,641 **οὐ μόνον με παραδοξολόγον, ἀλλὰ καὶ παραδοξοποιὸν ἐποίησε κληθῆναι,** Καμεν.352E **μεθ' οἵας παραδοξοποιοῦ δυνάμεως.**

παραδοξοποιῶ-έω μτγν. ποιῶ παράδοξα, θαυμαστὰ πράγματα, θαυματουργῶ : Βασ.Σελ.340C, Εὐσ.Εὐαγγ.Ἀπ.165D **μεγαλουργῶν καὶ παραδοξοποιῶν ὡς θεός.**

παράδοξος-ον κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ παρὰ δόξαν, ἀπροσδόκητος, ἀπίστευτος, παράξενος : Πλάτ.Πολ.472A **παράδοξος λόγος,** αὐτ.Πολιτ.281A **παράδοξόν τε καὶ ψεῦδος,** Ξεν.ΚΠ 7,2,16 **πάνυ γὰρ παράδοξα λέγεις,** Δημ.780 **ἐκ τοῦ παραδόξου καὶ παραλόγου,** Θεόφρ Χαρ.1,6 **παράδοξόν μοι τὸ πρᾶγμα,**Μέν.593 **πολλὰ ποικίλλει χρόνος παράδοξα καὶ θαυμαστά,** Διόδ.Σ 4,56 **πρᾶξιν ἐπιτελέσασθαι παράδοξον καὶ μνήμης ἀξίαν,** Μηναῖ.12,25 Ὠδ.9 **μυστήριον ξένον ὁρῶ καὶ παράδοξον**· κτ. ἀντίθ. πρὸς τὸ ἔνδοξος . Πλούτ. Πομπ.14 **τὸ ἔνδοξαν ἐκ τοῦ παραδόξου θηρώμενος**· συγκρ. **παραδοξότερος** : Φιλόδ.Μουσ.72K, Πλωτῖν.4,9,2· ὑπερθ. **-ότατος** : ΠΔ Σοφ.Σαλ.16,17 **τὸ γὰρ παραδοξότατον, ἐν τῷ . . ὕδατι πλεῖον ἐνήργει τὸ πῦρ**· || ὁ πληθ. τοῦ οὐδ. **παράδοξα** ὡς οὐσ.· || φιλοσ. **παράδοξαν** κτ. τοὺς Στωϊκούς, πᾶν τὸ προσπῖπτον εἰς τὸν ὑγιᾶ νοῦν ὡς ἀντιφατικὸν ἢ ἀντιφάσκον πρὸς παραδεδεγμένας ἀληθείας : Ἠθ.1060B **παράδοξα**· **2)** ἐν καλῇ σημ. ἀξιοθαύμαστος, θαυμάσιος, ὑπέροχος : Πολύβ.1,36,3 **ἐπιφανεῖς καὶ παράδοξαι πράξεις,** Ἐπιγρ. **Ἀλεξάνδρου τραγωιδοῦ παραδόξου περιοδονίκου**· || ὅθ. **ἐπὶ ἀθλητῶν,** ὁ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ νικῶν εἴς τε τὴν πάλην καὶ τὸ παγκράτιον : Ἀρρ.Ἐπίκτ.2,18,22 **χαῖρε, παράδοξε, οὐχὶ τοὺς σαπροὺς τούτους παίκτας καὶ παγκρατιαστὰς νικήσας,** Ἐπιγρ. **Ἰαθμιονίκην παγκρατιαστοῦ παραδόξου**· πρβλ.παραδοξονίκης· **3) παράδοξα** [ἐνν. ἀναγνώσματα] εἶδος συγγραμμάτων καλλιεργηθὲν ἀπὸ τῶν Ἀλεξανδρινῶν χρόνων καὶ περιγράφον παντὸς εἴδους ἀσυνήθη ἢ ἐκ τοῦ βίου τῶν ἀνθρώπων συμβάντα· **4)** νεώτ. φυσ. **παράδοξον ὑδροστατικὸν** πείραμα τῆς ὑδροστατικῆς ἀποδεικνύον ὅτι ἡ πίεσις ἐπὶ τοῦ πυθμένος δοχείου τινὸς ἰσοῦται πρὸς τὸ βάρος ὑγρᾶς στήλης ἐχούσης βάσιν τὸ ἐμβαδὸν τοῦ πυθμένος καὶ ὕψος τὴν κατακόρυφον ἀπόστασιν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἐλευθέρας ἐπιφανείας.

παραδοξότης-ητος (ἡ) μτγν. τὸ παραδόξως ποιεῖν τι. ἡ παραξενιά : Θεμίστ.Λόγ.29,344C **τῆς παραδοξότητος τῶν ἐμῶν ῥημάτων.**

παραδοξοφωνία (ἡ) μσν. παράδοξος φωνή : Εὐστ.749.

παραδόξως ἐπίρρ. κ. νεώτ. παρὰ προσδοκίαν, ἀπροσδοκήτως, ἐκπληκτικῶς, παράξενα : Αἰσχίν. 2,40 **παραδόξως καὶ φιλανθρώπως πρὸς ἕκαστον διελέγετο,** Πολύβ.1,21,11 **παραδόξως διέφυγεν,** Διοσκ.4,83· ὑπερθ. **-ότατα** : Δίων Κ 77,11 **παραδοξότατα ἐσώθη·** ὁμ. **-ατάτως** : Γαλ.7,876.

παραδόπιστος-η-ο δημ. ὁ πιστεύων, λατρεύων ὡς μόνον θεὸν τοὺς παράδες, τὸ χρῆμα, ὁ καθ' ὑπερβολὴν φιλοχρήματος.

παραδοσακκούλα (ἡ) δημ. χρηματοθυλάκιον, σακκούλα γιὰ τοὺς παράδες, κεμέρι, πουγγί.

παραδοσιαρχία (ἡ) νεώτ. θεολ. δοξασία καθ' ἣν αἱ πρῶται γνώσεις τοῦ ἀνθρώπου ἀπεκαλύφθησαν ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀμέσως εἰς τοὺς πρώτους ἀνθρώπους καὶ διὰ τῆς παραδόσεως εἰς τοὺς μεταγενεστέρους.

παραδόσιμος-ον μτγν. ὁ παραδιδόμενος εἰς τοὺς μεταγενεατέρους, ὁ ἐκ παραδόσεως γνωριζόμενος, ὁ καθιστάμενρς (σεβαστὴ) παράδοσις : Πολύβ.6,54,2 **καιναποιουμένως . . τῆς ἐπ' ἀρετῇ φήμης γνώριμος . . τοῖς πολλοῖς καὶ παραδόσιμος τῆς ἐπιγιγνομένοις ἡ τῶν εὐεργετησάντων γίνεται δόξα,** αὐτ.12,55 **παραδόσιμος φήμη·** ‖ ὁ ἐκ παραδόσεως, ὁ πατροπαράδοτος : Διόδ.Σ 4,56 **παραδόσιμον . . ἔχειν αὐτοὺς ἐκ παλαιῶν χρόνων τὴν τούτων τῶν θεῶν παρουσίαν·** ‖ ὁ παραδίδων, μεταβιβάζων τὴν ἀνάμνησίν τινος εἰς τοὺς μεταγενεστέρους, ἀναμνηστικός : Πολύβ.12,9 **παραδόσιμος στήλη·** **2**) τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. **τὰ παραδόσιμα** οἱ κατάλογοι τῆς ἀπογραφῆς τῆς περιουσίας· πρβλ. παραδίδωμι.

παράδοσις-εως (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. τὸ ἐγχειρίζειν εἰς χεῖρας τινός τι : Θουκ.1,9 **ἐν ταῦ σκήπτραυ ἅμα τῇ παραδόαει εἴρηκεν·** ‖ γεν. ἡ πρᾶξις τοῦ παραδίδειν, δίδειν τι εἰς τινα ἀνῆκον εἰς αὐτόν : Ἀριστλ.Πολιτ.1309a,10 **ἡ παράδοσις τῶν χρημάτων,** Πάπ. **παράδοσις σίτου** (πωληθέντος), **- παράδοσις ἐμπορευμάτων, - παράδοαις δημοσίων ἐγγράφων - ἐπιταγῶν-συστημένων ἐπὶ ἀποδείξει·** ‖ ὁμ.ἐπὶ διαχειριζομένων ἢ χρησιμοποιούντων τι ἔν τινι ὑπηρεσίᾳ, ἡ ἀπόδοσις τούτου : **ἡ παράδοσις τοῦ ταμείαυ, - ἡ παράδοσις τοῦ ἱματισμοῦ παρὰ τῶν στρατιωτῶν·** ‖ ἐναπόθεσίς τινος παρά τινι : Ἐπιγρ. **ἐν παραδόσει παραλαμβάνειν ἀεί** (ἐξ ἀποθεματικοῦ, φυλασσομέναυ κεφαλαίου)· ‖ μεταβίβοαις διαταγῶν : Αἰλ.Τακτ.21,2· ‖ νεώτ. νομ. ἡ ἀπὸ τῆς νομῆς πράγματός τινος παραίτησις ὑπὲρ τοῦ μελλοκτήτορος καὶ ἡ κτῆσις ταύτης ὑπὸ τούτου· **2**) ἐπὶ ἀρχῆς, ἀξιώματος, παραχώρηαις εἰς τὸν διάδοχον : Πλούτ.Σύγκρ.Νουμ.Λυκ.1 **παράδοσις τῆς βασιλείας·** ‖ ὁμ. νεώτ. ἡ μετὰ των τυπικῶν διατυπώσεων παραχώρησις ἀξιώματος, ὑπηρεσίας, θέσεως εἰς τὸν διάδοχον ἢ προϊστάμενον : **κατὰ τὴν παράδασιν ὑπηρεσίας συντάσσονται τὰ πρωτόκολλα παραδόσεως καὶ παραλαβῆς·** **3**) ἡ διὰ τῶν γενεῶν μετάδοσις εἰς τοὺς μεταγενεστέρους ἠθῶν, ἐθίμων, δοξασιῶν, διδαχῶν : Πλάτ.Νόμ.803A **διδασκαλία καὶ παράδοσις λεγέσθω τίνα τρόπον χρὴ πράττειν ἕκαστα,** Ἀριατλ.Σοφ.Ἐλ.184b,5 **πραγματεῖαι αἱ ἐκ παραδόσεως ηὐξημέναι,** Πολύβ.12,6,1 **πρὸς . . Σικελοὺς πάντας εἶχον ἐν παραδόσει** (συνθήκας)· ‖ διδαχή, διδασκαλία : ΠΔ Μᾶρκ.7,13 **ἀκυροῦντες τὸν λόγον ταῦ θεαῦ τῇ παραδόσει ὑμῶν·** **4**) τὸ σύνολον τῶν κληρονομικῶς διὰ μέσου τῶν γενεῶν μεταβιβασθέντων, τὰ παραδεδομένα, τὰ πατροπαράδοτα : ΚΔ Ματθ.15,2 **ἡ παράδοσις τῶν πρεσβυτέρων,** αὐτ.Μᾶρκ.7,3, Δαμάσκ.Ἀρχ.265 **αἱ παραδόσεις τῶν θεῶν καὶ τῶν θείων ἀνδρῶν·** ‖ νεώτ. φρ. **ἐκ παραδόσεως** ἢ **κατὰ παράδοσιν** κληρονομικῶς, πατροπαράδατα : **οἱ Ἕλληνες εἶναι φιλόξεναι κατὰ παράδασιν·** ‖ γραμμ. **Ἑλληνικὴ παράδοσις** οἱ παραδεδομένοι τύποι τῆς ἑλλ. γλώσσης : Ἀπολλ.Δύσκ.Συνδ.213,13· ‖ ὁμ. ἐν τῇ κριτ. τῶν κειμένων· ΕΜ 815,18 «ἡ τῶν γραμματικῶν μαρτυρία» : Δημήτρ.Λάκ.1012,34 **παρὰ τὴν παράδοσιν γράφειν·** πρβλ. ΕΜ 240,4· ‖ νεώτ. λαογρ. **παραδόσεις** ὁρ. δηλῶν τὰς μυθικὰς διηγήσεις τὰς πλαττομένας παρὰ τοῦ λαοῦ καὶ συνδεομένας πρὸς ὡρισμένα φυσικὰ φαινόμενα, ὄντα, τόπους ἢ καὶ ἱστορικὰ γεγονότα καὶ πρόσωπα καὶ πιστευομένας ὡς ἀληθεῖς : Πολίτ.Τίτλ. **παραδόσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ λααῦ·** ‖ νεώτ. δογματ. (**ἱερὰ**) **παράδοσις** ἡ κατὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἑτέρα τῶν πηγῶν τοῦ θείου λόγου, ἥτις ἰσόκυρος οὖσα πρὸς τὴν Ἁγίαν γραφὴν περιλαμβάνει διδάγματα τοῦ Ἰησοῦ καὶ τῶν Ἀποστόλων ἐνδεῶς ἐν ἐκείνῃ φερόμενα ἢ διὰ τῶν πατέρων τῆς ἐκκλησίας σῳζόμενα καὶ συμπληροῦντα τὴν Χριστιανικὴν διδασκαλίαν· **5**) μετάδοσις γνώσεων, ἔκθεσις, διδασκαλία : Ἥρων Βελοπ.73,12 **ὅπως πᾶσιν εὐπαρακολούθητας γένηται ἡ παράδασις,** Φιλόδ Ῥητ. 1.78S **παραδόσεις καὶ παραγγελίαι,** Διοσκ.Προοίμ.1 **ἡ βοτανικὴ παράδοσις** (ἡ διδασκαλία περὶ βοτανῶν, τὸ μάθημα τῆς βοτανικῆς)· ‖ νεώτ. τακτικὴ διδασκαλία μαθήματος, ἰδ. ἐν ταῖς ἀνωτάταις σχολαῖς κ. δὴ κ. κτ. ἀντιδ. πρὸς τὰ φροντιστήρια καὶ τὰς ἀσκήσεις : **αἱ παραδόσεις τῆς φιλοσοφίας - τῆς ἀνατομικῆς·** ‖ μτγν. ὑπολογισμός, λογαριασμός : Ἀμμών.Ἀλ. ἐν Πορφ.38,10 **σύντομος παράδοσις·** **6**) ἡ εἰς χεῖρας, τὴν ἐξουσίαν καὶ διάκοισίν τινος παράδοσις τόπου ἢ προσώπων· κ. ἰδ ἡ ἄνευ ἥττης εἰς ἐχθρὸν ὑποταγή, ὑποδούλωσις ἐν ἀντιθ. πρὸς τὴν κατὰ κράτος τοιαύτην : Θουκ.3,53 **τὴν μὲν παράδοσιν τῆς πόλεως.. πιστεύσαντες ὑμῖν ἐποιησάμεθα,** Πολύβ.9,25,5 (πόλεις) **εἰληφότας . . τὰς μὲν κατὰ κράτος τὰς δὲ ἐκ παραδόσεως, - ὁ θάνατος εἶναι προτιμότερος τῆς παραδόσεως εἰς τὸν ἐχθρόν·** **7**) ἡ πρὸς τιμωρίαν ὑπαγωγή τινος εἰς χεῖρας τῶν ἐντεταλμένων ταύτην : Ἰσοκρ.17,16 **οὕτω σφόδρ' ἔφευγε τὴν βάσαναν, ὥστε περὶ μὲν τῆς παραδόσεως αὐκ ἤθελεν αὐτοῖς πείθεαθαι,** Διον.Ἁλ.Ῥωμ. 7,36 **παράδοσις ἐπὶ θανάτῳ** (πρὸς θανάτωσιν).

παραδότης-ου (ὁ) μσν. κ. νεώτ. ὁ παραδιδούς, ὁ κληροδοτήσας τι : Εὐστ.629 **παραδόται ἁγιώταται τῆς καθ' ἡμᾶς πίστεως·** **2**) προδότης : Ἀνδρ.Κρ.33· **3**) νεώτ. ὁ παραδίδων τι εἰς ἄλλον : **ὁ παραδότης ταῦ ἐγγράφου.**

παραδοτός-ή-όν ὁ δυνάμενος νὰ παραδοθῇ, μεταδοθῇ, διδακτός : Πλάτ.Μέν.93B **οὐ παραδοτὸν ταῦτο ἀνθρώπῳ οὐδὲ παραληπτὸν ἄλλῳ παρ' ἄλλου,** Φιλόδ.Ῥητ.1,365S, Διογ.Λ 4,12.

παραδουλευτής (ὁ) δημ. ὁ παρά τινι ἐργαζόμενος ἐπ' ἀμοιβῇ, ὁ προσβοηθῶν, ὁ τὰς δευτερευούσας ἐργασίας ἐκτελῶν· ‖ συνηθέστ. θηλ. **παραδουλεύτρα** γυνὴ βοηθοῦσα ἐπ' ἀμοιβῇ τὴν οἰκοκυρὰν εἰς δευτερεύοντα ἔργα, οὐχὶ συνεχῶς, ἀλλὰ κατὰ περίστασιν.

παραδουλειές (οἱ) δημ. βοηθητικαὶ ἀσχολίαι, ὑπηρετικαί, δευτερεύουσαι ἐργασίαι : Ζερβ.Τραγ. ΚΚ 64 **σκλάβα στῶν ἑσπερίων τὰ παλάτια παραδουλειὲς κι ἡ στόχασή μου κάνει·** πρβλ.παραδουλευτής, παραδουλεύτρα.

παραδουνάβιος-αν νεώτ. ὁ παρὰ τὸν ποταμὸν Δούναβιν ὑπάρχων ἢ συμβαίνων : **παραδουνάβιοι χῶραι, - παραδουνάβιας ἡγεμονία, - παραδουνάβια ἐπεισόδια.**

παραδοῦχος [ὁ] δημ., θηλ. -ούχα **ὁ** ἔχων παράδες, πλούσιος, ἄ. παραλής.
παραδοχή [ἡ] κ. νεώτ. τὸ παραδέχεσθαι, λαμβάνειν τι, ἀποδοχή, παραλαβή : Ἐπίκ.Φύσ.908,4, Ὀρειβ.22,7,1 **παραδοχὴ σπέρματος**· πρβλ. Πλούτ. Ἠθ.1056F, Σωρ.1,55· || ἐπὶ τοῦ νοός, ἀντίληψις : Φιλόδ.Σημ.22· **2)** ἡ παρὰ τῶν προγόνων κληρονομία, τὰ παραληφθέντα ἤθη, ἔθιμα κτт., ἡ παράδοσις βλ.λ.4) : Εὐρ.Βάκχ.201 **πατρίους παραδοχὰς ἅς θ' ὁμήλικας χρόνῳ κεκτήμεθα**, Ἱππόδ. π.Στοβ.4,1,95, Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.1,146 **κοινὴ παραδοχή**, Ἀπολλ.Δύσκ.Ἐπιρρ.168,9 **παραδοχὴ ἑλληνισμοῦ**· **3)** ἐπιδοκιμασία, συγκατάθεσις εἴς τι : Πολύβ.1,1,1 **αἵρεσιν καὶ παραδοχὴν τῶν τοιούτων ὑπομνημάτων**, Ἱεροκλ.Χρ.Ἔπ.18,459Μ· **4)** γραμμ. ἡ ἀποδοχὴ χρήσεώς τινος : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.57,6 **ἐν παραδοχῇ τοῦ ἄρθρου γενέσθαι**· **5)** ἐγγραφὴ προσώπων γενομένων ἀποδεκτῶν εἴς τι εἰς τὸν [σχετικὸν] κατάλογον : Πάπ. **παραδοχὴ τῶν ἀπὸ τοῦ γυμνασίου**· **6)** ἐπιτρεπομένη πίατωσις ἢ ἔκπτωσις : Πάπ.
παραδοχικός-ή-όν πάπ. πιθ. **ὁ** γενικῶς παραδεδεγμένος, νόμιμος, ἐπὶ μέτρων : **σῖτον καθαρὸν μέτροις παραδοχικοῖς.**
παραδόχιμος-ον πάπ. ὁ κληρονομικός : **παραδόχιμοι ἱερεῖς.**
παραδραθεῖν ἀπαρφ. ἀόρ. β' τοῦ παραδαρθάνω βλ.λ.
παραδραμεῖν ἀπαρφ. ἀόρ. β' τοῦ παρατρέχω.
παραδριμύττω μαν. καθιστῶ τι δριμύτερον, παροξύνω : Θεοφύλ.Σ 69,1 **ὡς τὰ τοῦ λόγου περιεβόμβει τρανέστερον, παρεδριμύττετο τὸ πολέμιον**, αὐτ.155,3.
παράδρομα μαν. ἔξω τοῦ δρόμου, ἔξω τοῦ ὀρθοῦ καὶ κανονικοῦ, ἀτόπως, ἀπρεπῶς, ἄ. παράστρατα : Κορ.Ἄτ.4Α,105 ἐν λ. δρόμος.
παραδρομάδην ἐπίρρ. μτγν. ἐν παρόδῳ, παρέργως : Ὀρφ.858 **παραδρομάδην ἀγορεύσω οἷά περ . . Μινύαι πάθον.**
παραδρόμαξ-ακος [ὁ] πάπ. ἐπενδύτης, μανδύας : **ὁ λευκός μου παραδρόμαξ.**
παραδρομή [ἡ] κ. μσν. κ. νεώτ. τὸ τρέχειν παρὰ τὸ πλευρόν τινος, τὸ συνοδεύειν προθύμως καὶ περιποιεῖσθαί τινα· δθ. κτ. συνεκδ. οἱ οὕτω παρατρέχοντες : Ποσειδών.7J **παραδρομὴ κολάκων** [σμῆνος κολάκων περιποιουμένων τινά]· || ἀκολουθία, συνοδεία, ἀκόλουθοι : ΚΔ Μακκ.2,3,28 **μετὰ πολλῆς παραδρομῆς**· **2)** δίοδος, διάβασις διά τινος, πέρασμα ἀνάμεσ' ἀπὸ κάπου : Πλούτ.Ἀλέξ.17 **ἡ . . τῆς Παμφυλίας παραδρομὴ πολλαῖς γέγονε τῶν ἱστορικῶν ὑπόθεσις γραφικῆς**· **3)** μτ. προθ. **ἐν παραδρομῇ** ἐν παρόδῳ : Ἀριστλ.Πολιτ.1336b,24 **ἐν παραδρομῇ τοῦτον πεποιήμεθα τὸν λόγον**· ὁμ. **ἐκ παραδρομῆς** : Πολύβ. 21,34,2 **οὐκ ἄξιός ἐστιν ἐκ παραδρομῆς, ἀλλὰ μετ' ἐπιτάσεως τυχεῖν τῆς ἁρμοζούσης μνήμης**· || ὁμ.νεώτ.**ἐκ παραδρομῆς** ἐξ ἀβλεψίας, ἐξ ἀπροσεξίας· **4)** μαν. ἐπὶ χρόνου, παρέλευσις, πέρασμα : Ἀνν.Κομν.2,121 **μετὰ παραδρομὴς ἐνιαυτοῦ**, Διήγ.Ἀχιλλ.65 **μετὰ δὲ τὴν παραδρομὴν ταύτων τῶν δέκα χρόνων**, Λίβ.Ροδ.1021 **τὴν παραδρομὴν τῶν ἡμερῶν τοσούτων.**
παραδρομίς-ίδος μτγν. τόπος ἀναφυχῆς, ἀναπνοῆς καθαροῦ ἀέρος, περίπατος : Βιτρ.5,11,4, Ἐπιγρ. **τὴν παροῦσαν τῇ οἰκίᾳ παραδρομίδα.**
παράδρομος-ον ὁ δι' οὗ δύναταί τις νὰ διέλθῃ· ὡς οὐσ. **παράδρομα** [τὰ] διάμεσα διαστήματα, ἀνοίγματα : Ξεν.Κυν.6,9 **ἐν πᾶσι τόποις διαστήματα λιπὼν πρὸς τὰς διαδρομάς· ἃ καλεῖται παράδρομα**· **2)** ὁ κατὰ μῆκος τρέχων, ἐκτεινόμενος, ποὺ ἁπλώνεται πλάϊ σὲ κάτι : Στσδ.67 **παράδρομος θίς**, Κλήμ.Ἀλ.270.

παραδρομῶ-άω κ. παραδρομίζω δημ. ἐκφεύγω τοῦ κανονικοῦ δρόμου, ἐκτρέπομαι, παρεκτρέπομαι, ἄ. παραπατῶ : Βλαστ.Συνμ.
παραδρύπτω μτγν. σχίζω, ξεγδέρνω : Λιβάν. Μελ.28,12 **τὰ λαιὰ παρεδρύφθην τοῦ σώματος.**
παραδρῶ-άω μτ. δοτ. ὑπηρετῶ πλησίον τινός, ἐξυπηρετῶ τινα : Ὀδ Ο 324 **οἷά τε τοῖς ἀγαθοῖς παραδρώωσι** [ἀντὶ -ῶσι] **χέρηες.**
παραδυναστεία [ἡ] μσν. τὸ παρά τινι δυναστεύειν, βασιλεύειν, συμβασιλεία : Νικ.Χων.299,11.
παραδυνάστευσις-εως [ἡ] μσν. παραδυναστεία βλ.λ. : Νικ.Χων.14,13.
παραδυναστεύω βασιλεύω παρά τινι ἢ μετά τινος, συμβασιλεύω : Θουκ.2,97 **δῶρα . . προσεφέρετο . . οὐ μόνον αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ τοῖς παραδυναστεύουσι**, Δίων Κ 53,19 **τῶν ἀεὶ κρατούντων τῶν τε παραδυναστευόντων**· **2)** ἔχω μεγάλην ἰσχὺν ἢ ἐπιρροὴν πλησίον τινός : Δίων Κ 75,14, Ἰουλ. Μισ.365Α, Σέργ.Μακρ.ἐν Σάθ.3,257 **ἵνα.. οἱ δυναστεύοντες τὸ ἀκόρεστον τουτὶ τοῦ δυνάσταυ πάθος παραμυθήσωνται.**
παραδύνω παραδύομαι βλ.λ. : Ἀριστλ.Πρ.925b,4.
παραδύομαι μέσ. μτ. ἀμτβ. ἐνεβγ., ἀόρ. **παρέδυν**, παρακ. **παραδέδυκα**, λάθρα διέρχομαι ἢ παρέρχομαι, γλιστρῶ ἀνάμεσ' ἀπὸ κάπου : Ἰλ.Ο 416 **ταῦτα . . τεχνήσαμαι . . στενωπῷ ἐν ὁδῷ παραδύμεναι**, Ἀριστφ.Ἐκκλ.55 **ἐκδρᾶσα παρέδυν**· || ὑπεισδύομαι, εἰσέρχομαι λάθρᾳ, τρυπώνω : Ἀρχύτ.1 **παραδύεσθαι εἰς τὴν ἀκοάν**, Δημ.252 **ὅτε πρῶτον ἐκεῖνος εἰς Πελοπόννησον παρεδύετο**, Πλάτ.Πολ.424D **ἡ παρανομία . . λανθάνει παραδυομένη**, αὐτ.Πολ.421Ε **εἰς τὴν πόλιν παραδύντα**· πρβλ. Αἰσχίν.3,37 **παραδέδυκα**· || παραδύομαι ἐπί τινι ἐπὶ τῆς αὐτῆς σημ. : Δημ.608.
παράδυσις-εως [ἡ] παρείσδυσις, τὸ νὰ τρυπώσῃ κανεὶς κρυφὰ κάπου : Δημ.219 **παράδυσις κατὰ μικρόν**, Πλούτ.Ἠθ.727Α **παραδύσεις διδόναι τισί**, Ἰώσ.ΠΙ 3,7,9 **αἱ τῶν Ἰουδαίων παραδύσεις**, αὐτ.4,7,4 **βέλους παράδυσις.**
παραδῶ κ. **παραδῶθε** ἐπίρρ. δημ. τοπ. ἐπὶ στάσεως κ. κινήσεως, πλησιέστερον πρὸς τὰ ἐδῶ, πιὸ δῶ : **τὸ σπίτι μου εἶναι παραδῶθε ἀπὸ τὴν πλατεῖα, - ἔλα παραδῶ, - κάμε παραδῶθε.**
παραδώνω δημ. δ. τ. τοῦ παραδίνω βλ.λ.
παραδωσείω ἐφετ. τοῦ παραδίδωμι, ἐπιθυμῶ, θέλω νὰ παραδώσω : Θουκ.4,28 **γνοὺς δὲ τῷ ὄντι παραδωσείοντα ἀνεχώρει** [πιθ. -δοσ-].
παραείδω ᾄδω παρά τινι ἢ εἴς τινα : Ὀδ.Χ 348 **ἔοικα δέ τοι παραείδειν ὥστε θεῷ.**
παραείρω παραλύω, ξεστρίβω, ξεβιδώνω, μτφ. ἐπὶ τῶν φρενῶν : Ἀρχίλ.94 **τίς σὰς παρῄειρεν φρένας**, Ὀππ.Ἀλ.4,19 **ὅσαε τε κοιλῆναι παρά τε φρένα πᾶσαν ἄειραι μαινομένην**· **2)** παθ. κρέμαμαι ἀπὸ τοῦ ἑνὸς μέρους : Ἰλ.Π 341 **παρηέρθη δὲ κάρη, ὑπέλυντο δὲ γυῖα.**
παραέξομαι μτγν. παθ. αὐξάνομαι παρά τινι, μεγαλώνω κοντά, δίπλα σὲ κάποιον : Νικ.Θηρ.61 **πολλὴ γὰρ λιβάσιν παραέξεται** [ἡ καλάμινθος].
παραετίς-ίδος [ἡ] Ἐπιγρ. κ. **παραιετὶς** -πλίνθος ἐπὶ τοῦ ἐπικλινοῦς πλαισίου ἀετώματος.
παραζάλη [ἡ] δημ. μεγάλη ζάλη, σύγχυσις, ἀταξία, ταραχή, διοθορύβησις : Βιζυην.93 **λῦπες κι ἀρρώστιες θὰ τῆς πάρουν τὰ λοιπὰ** [τῆς κόρης] **καὶ θὰ τοῦ μείνῃ μόνη ἡ παραζάλη**, Ζερβ. Τραγ.ΚΚ 42 **λαφροκαυνᾶς τὸ χέρι, σὰν τοῦ ἀνείραυ νὰ διώχνῃς ἀπὸ σὲ τὴν παραζάλη**, παροιμ. **ὁ λύκος στὴν παραζάλη χαίρεται.**
παραζαλίζω μσν. κ. δημ. ζαλίζω, σκοτίζω **καθ' ὑπερβολήν**· || μέσ. καταλαμβάνομαι ὑπὸ σκοτοδίνης, ζαλίζομαι ὑπερβολικά : Ἐρωτόκρ.2,1436 **γιατὶ παραζαλίστηκε κι εἶναι νὰ πιῇ φαρμάκι**· || κτ. ἐπέκτ. βασανίζω, στενοχωρῶ ὑπερμέτρως.

παρασκοτίζω : **μὲ παροζάλισες μὲ τίς ἐνοχλήσεις σου.**

παραζάλισμα (τό) δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παραζαλίζω, ἡ σκοτοδινίασις· ‖ **δθ.** συνεκδ. ἡ ὑπερβολική ἐνόχλησις.

παραζενιθικός-ή-όν νεώτ. ἀστρον. **ὁ** παρὰ τὸ σημεῖον τοῦ ζενὶθ βλ.λ. κείμενος.

παραζεσταίνω δημ., παθ. **-αίνομαι,** μτχ. παρακ. **παραζεσταμένος,** θερμαίνω, ζεσταίνω καθ' ὑπερβολήν, παθ. θερμαίνομαι καθ' ὑπερβολήν.

παραζεύγνυμι κ. **παραζευγνύω,** παθ. ἀορ. **β' παρεζύγην** (Ἐπίκ.ἀπ.59), ζεύγνυμι παρά τινι, θέτω ὑπὸ τὸν αὐτόν ζυγὸν μετά τινος, ζεύω μαζὶ μὲ κάποιον· ‖ δθ. μτφ. τοποθετῶ πολὺ κοντὰ σὲ κάποιον : Εὐρ.Ἴων 22 **φρουρὼ παραζεύξασα φύλακε σώματος** (τοποθετήσασα δύο φρουροὺς ἑκατέρωθεν), Διον.Ἁλ.Ρωμ.4,62 **δημοσίους αὐτοῖς δύο θεράποντας παραζεύξας,** Πλούτ.Ἠθ.238F **Λυκοῦργος παρέζευξε τῇ κατά πόλεμον ἀσκήσει τὴν φιλομουσίαν·** **2)** μτφ. συζευγνύω τινὰ μετά τινος, ζευγαρώνω, παντρεύω : Εὐρ.ἀπ.520 **χρηστῷ πονηρὸν λέκτρον παραζευγνύναι·** ‖ παθ. γίνομαι ζευγάρι μὲ κάποιον, παντρεύομαι : αὐτ.ἀπ. 1055,2 **γυνὴ ἐσθλὴ παραζευχθεῖσα καὶ σώζει δόμους·** **3)** γεν. **παραζεύγνυμί τί τινι** ἑνῶ τι μετά τινος, ζευγαρώνω, συντροφεύω : Φιλόδ.Μουσ.71K· παθ. [illegible]ούμαι μετά τινος εἴς τι ἔργον, γίνομαι σύντρ[illegible] κάποιον σὲ κάτι : Δημ.Προοίμ.55 **παραζευγ[illegible]μένων σφίσιν ἐξ ἰδιωτῶν σπουδαίων καὶ δικαίων ἀνδρῶν,** Πάπ. **οἱ ὑπηρέται παρεζεύχθησαν μέχρι τῆς σήμερον ἡμέρας ἄχρις οὗ πληρώσουσι.**

παράζευξις-εως (ἡ) μτγν. ἡ παρά τινι, μετά τινος ζεῦξις, σύζευξις, τὸ ζευγόρωμα : Πλούτ.Ἠθ. 1109F (ἀτόμων) **συμμίξεις καὶ παραζεύξεις,** ΨΧρυσ 9,925D **τῆς τῶν δογμάτων παραζεύξεως.**

παραζέω μτγν. μτβ. βράζω ἐκ νέου τι, ξαναβράζω : Γαλ.14,464 **παραζέειν τὸ ὄξος.**

παραζηλῶ-όω μτγν. κινῶ, προκαλῶ τινα εἰς ζηλοτυπίαν, κάμνω νὰ ζηλοτυπήσῃ κάποιος : ΠΔ Βασ.3,14,22 **καὶ παρεζήλωσεν αὐτὸν ἐν πᾶσιν οἷς ἐποίησαν οἱ πατέρες,** αὐτ.Δευτ.32,21· **2)** ἀμτβ. **παραζηλῶ ἔν τινι** δυσανασχετῶ, δυσαρεστοῦμαι διά τι : αὐτ.Ψαλμ.36,1 **μὴ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις·** **3)** κινοῦμαι, παρακινοῦμαι εἰς ζῆλον· Σουΐδ. (ἐν λ. Ἀστυάνασσα) ἣν **ὕστερον παρεζήλωσαν Φιλαινὶς καὶ Ἐλεφαντίνη.**

παραζήλωσις-εως (ἡ) μτγν. ζῆλος, ἅμιλλα : Φίλ.2,422 **τοῦ χειροήθους ἅμα καὶ φιλοδεσπότου τῇ παραζηλώσει,** Σύμμ.ΠΔ Ἰεζ.8,3 **ἐκτύπωμα παραζηλώσεως,** Ἰω.Χρυσ.1,693D **τὴν ἐκ παραζηλώσεως . . διόρθωσιν.**

παραζητῶ-έω μτγν. ἐρευνῶ, ἀναζητῶ ἐσφαλμένως : Μᾶρκ.Αὐρ.12,5 **τοῦτο παραζητῶν δικαιολογῇ πρὸς τὸν θεόν.**

παραζιγανεύγω μσν. δημ. ἀδικῶ, δι' ἀπάτης βλάπτω, ζημιῶ· δβ. γεν. βλάπτω, μειώνω : Ἐρωτόκρ.4,1734 **τ' ἄλογο τοῦ Ρωτόκριτου τὸν παραζιγανεύγει.**

παραζυγή (ἡ) πάπ. ὑπηρεσία μεταφορῶν.

παραζύγι (τό) δημ. ἀντιζύγιον βλ.λ. : Βλαστ.Συνμ. 82 ἐν λ. ζύγι.

παραζυμωτής-οῦ (ὁ) μσν. βοηθός, παραγυιὸς τοῦ ζυμωτοῦ : Πρόδρ.1,174 **ἂν ἥμουν παραζυμωτὴς . . μαγκίπου, προφούρνια νά χόρταινα.**

παράζυξ-γος (ὁ,ἡ) ὁ παρά τινι, μετά τινος ἐζευγμένος· ‖ μτφ. **παράζυγες** (οἱ) ὑπεράριθμοι : Ἀριστλ.Πολιτ.1265b,4 **μερίζεσθαι τὰς οὐσίας εἰς ὁποσονοῦν πλῆθος, τότε δὲ ἀδιαιρέτων οὐσῶν ἀνάγκη τοὺς παράζυγας μηδὲν ἔχειν.**

παραζῶ-άω μτγν. ζῶ πλησίον τινός, ὡς ἐξάρτημα, παράρτημά τινος : Πλούτ.Ἠθ.672E **ψυχὴ τῷ σώματι παραζῶσα·** **2)** ἀπολ. ζῶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀσχολίας ἢ δράσεως : Ἀναξανδρ.2,4 **οὕτω παρέζων κοὐκ ἔζων** (δηλ. μόνο πού ἤμουν στὴ ζωή)· ‖ δθ. ζῶ κακῶς, φευτοζῶ : Πλούτ.Ἠθ.2, 13A **ζῆν οὐ παραζῆν προσῆκε.**

παραζωγραφῶ-έω μτγν. ζωγραφίζω πλησίον τινὸς ἢ ἐν τῇ αὐτῇ εἰκόνι μετά τινος : Ἀππ.Μιθρ.117 **αἱ παρθένοι αἱ συναποθανεῖν αὐτῷ ἑλόμεναι παρεζωγράφηντο,** Τζέτζ.Χιλ.12,561 **τρίχας παρεζωγράφησεν ταῖς κάτω βλεφαρίσι·** ‖ μτφ. ἀπεικονίζω, δίδω τὴν εἰκόνα : Εὐστ.Πον 84,20 **κόλακος παραζωγραφοῦντος οὐ μόνον τὸν ἔξω ἄνθρωπον ἀλλὰ καὶ τὸν ἐντός.**

παραζώνη (ἡ) μτγν. ζώνη : ΠΔ Βασ.2,18,11 **δεδώκειν σοι δέκα ἀργυρίου καὶ παραζώνην μίαν.**

παραζωνίδιον (τό) μτγν. ἐγχειρίδιον ἐξηρτημένον παρὰ τὴν ζώνην : Ποσειδών.2J **παραζωνίδια καὶ λογχάρι' ἀνειληφότες**

παραζώνιον (τό) πάπ παραζωνίδιον βλ.λ.

παραζώννυμι κ. **παραζωννύω** ἀναρτῶ, κρεμῶ τι παρὰ τὴν ζώνην, ζώνω στὴ μέση κάτι : Πλάτ. Πολ.553C **ἀκινάκας παραζωννύντα·** ‖ μέσ. φέρω, φορῶ κατὰ τὴν ζώνην τι, εἶμαι ζωσμένος κάτι : Διον.Ἁλ.Ρωμ.2,70 **ξίφος παραζώννυσθαι,** Πλούτ.Ἀντ.79 **παρεζωσμένη γὰρ ἐτύγχανέ τι τῶν ληστρικῶν ξιφιδίων,** Δίων Χρ.439A **παρέζωστο μάχαιραν μεγάλην·** **2)** καλύπτω τὴν πλευράν τινος, ἐπὶ νεφῶν καλυπτόντων τὸ πλευρὸν ὄρους : Θεόφρ.Σημ.51 **ὅταν τὰ νέφη πρὸς τὴν θάλασσαν αὐτά** (τὰ ὄρη) **παραζωννύῃ.**

παράζωσμα-ατος (τό) γλώσσ. τὸ ἄκρον ἄξονος.

παραζωστρίς-ίδος (ἡ) Ἡσ. «παραζώνιον» βλ.λ.

παραθαλαμίδι (τό) δημ. βαρθαλαμίδι βλ.λ.

παραθαλασσίδιος-ον παραθαλάσσιος βλ.λ. : Θουκ.6,62 **ἦν δὲ παραθαλασσίδιον** (τὸ πόλισμα), Δίων Κ 54,9 **πλὴν παραθαλασσιδίων τινῶν.**

παραθαλάσσιος-α-ον, ἀττ. **παραθαλάττιος-α -ον** κ. **-ος-ον** κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ παρὰ τὴν θάλασσαν, πλησίον τῆς ἀκτῆς : Ἡρ.7,109 **τὰς πόλιας τὰς παραθαλασσίας,** αὐτ.3,135, αὐτ.4,199 **τὰ παραθαλάσσια τῶν καρπῶν,** Θουκ.4,56 **Ἀθηναίοις . . τὴν παραθαλάσσιον δῃοῦσι** (ἐνν. γῆν)· ὁμ. Ξεν.Ἑλλ.4,8,7 **ἡ παραθαλάττιας,** ΚΔ Ματθ.4,13 **εἰς Καπερναοὺμ τὴν παραθαλασσίαν,** Λίβ.Ροδ.2694 **τὴν στράταν ἐκρατήσαμεν τῆς παραθαλασσίας,** Κάλβ.8,14 **εἰς τά παραθαλάσσια** (ἐνν. μέρη).

παραθαλασσίτης-ου (ὁ) μσν. πιθ. διοικητὴς ἢ δικαστὴς τῆς παρακτίου ζώνης τῆς βυζαντ. αὐτοκρατορίας : ΚΠορφ.Ἔκθ.461 (ἔκδ. Βόννης).

παραθάλλω μτγν, παρακ. **παρατέθηλα,** θάλλω, αὐξάνομαι, μεγαλώνω πλησίον τινός : Φιλόστρ.Εἰκ. 2,6 **Ἀλφειῷ παρατέθηλα** (πιθ. ἀντὶ περιτέθηλα).

παραθάλπω ἐνισχύω, ἐνθαρρύνω, παρηγορῶ : Σχόλ.Πίνδ.Ι 5,14 **ποιμαίνουσι καὶ παραθάλπουσι τὸν ἀνέλπιστον τῆς ζωῆς ἄωτον·** κ. παθ : Εὐρ. Μήδ.143 **παραθαλπομένα φρένα μύθοις.**

παραθάπτω πάπ. θάπτω παραπλεύρως τινός.

παραθαρρεύω δημ., ἀόρ. **παραθάρρεψα,** ἔχω θάρρος, πεποίθησιν ἢ ἐμπιστοσύνην ὑπὲρ τὸ δέον εἴς τι : **παραθαρρεύω πῶς θὰ τὸ πετύχω·** ‖ ἐνθαρρύνομαι εἴς τι ὑπὲρ τὸ δέον, ἐξοικειοῦμαι ὑπερβολικῶς, παραπαίρνω θάρρος : **παραθάρρεψες μὲ τίς γυναῖκες.**

παραθαρσύνω, ἀττ. **-ρρύνω,** μέλλ. **-υνῶ,** ἐνθαρρύνω, ἐγκαρδιώνω, ἐμψυχώνω : Θουκ.4,115 **τοιαῦτα εἰπὼν καὶ παραθαρσύνας,** Ξεν.Ἀν.3,1,39 **ἢν . . τοὺς ἄλλους στρατιώτας συλλέγητε καὶ παραθαρρύνητε,** Πλάτ.Κριτί.108C **παραμυθεῖσθαι καὶ παραθαρρύνειν·** ‖ μτ.αἰτ. προσ. κ. ἀπαρφ. ἐνθαρρύνω τινὰ (εἰς τὸ) νά : Πλούτ.Ἀλκ.26 **κινήσοντα τὴν πολιτείαν καὶ παραθαρρυνοῦντα τοὺς δυνατοὺς τῶν πραγμάτων ἀντιλαμβάνεσθαι.**

παραθέκω μσν. παρατίθημι καὶ παρακατατίθημι : Κορ.᾿Ατ.4,385.

παραθέλγω καταπραΰνω : Αἰσχ.᾿Αγ.71 **οὔτε δακρύων ἀπύρων ἱερῶν ὀργάς ἀτενεῖς παραθέλξει.**

παράθεμα-ατος (τὸ) μτγν. παράρτημα : ΠΔ ᾿Εξ.38,24 **παράθεμα θυσιαστηρίου δικτυωτόν** **2)** ῾Ησ. «ἐπίθεμα».

παραθεμιστεύω μτγν. παραβαίνω τοὺς νόμους, ἀδικῶ : ῾Ερμ.Τρισμ.π.Στοβ.1,49,45 **ψυχαὶ . . παραθεμιστεύσασαι τὸν ἔνθεον γνώμονα.**

παραθερίζω μτγν. κ. νεώτ., ποι. ἀόρ. α' **παρέθρισα,** ἀποκόπτω κατὰ τὴν διάβασιν, κόβω, θερίζω περνώντας : ᾿Απολλ.Ρ 2,601 **ἔμπης δ' ἀφλάστοιο παρέθρισαν ἄκρα κόρυμβα** (σχόλ. «ἀντὶ τοῦ παρεθέρισαν, κατὰ συγκοπήν, σημαίνει δὲ τὸ ἀπέκοψαν»), Κόϊντ.Σμ.6,629· **2)** νεώτ. κ. δημ. διέρχομαι τὸ θέρος ἔν τινι τόπῳ, ξεκαλοκαιριάζω κάπου : **παραθερίζω εἰς τὸν Παρνασσόν.**

παραθερισμός (ὁ) νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ παραθερίζειν βλ.λ.2ΙΙ, ξεκαλοκαίριασμα.

παραθερμαίνω θερμαίνω, φαιδρύνω, φέρνω σὲ κέφι : ᾿Αθήν.5,185C **οἶνος παραθερμαίνει τὴν ψυχήν·** κ. παθ. : ᾿Αριστλ.Πρ.876b,3· ‖ μτφ. ἐπὶ ἀνθρ. γίνομαι εὐέξαπτος, εὐερέθιστος, φιλόνικος : Αἰσχίν. 2,157 **οὐ κατάσχοιμι τὴν ὕβριν ἀλλὰ παραθερμανθείς . . ἕλκοιμι τῶν τριχῶν,** ΠΔ Δευτ.19,6 **παρατεθέρμανται τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.**

παράθερμος-ον μτγν. ὑπέρθερμος, καθ' ὑπερβολὴν θερμός, ζεατός : Πλούτ.Συγκρ.Πελοπ.κ. Μάρκελλ.3 **τῷ τῆς μάχης καιρῷ παράθερμον ὄντα·** **2)** μτφ. ἐπὶ προσ., θερμόαιμος, φιλόνικος : Διόδ.Σ 24,3 **φύσει παράθερμος . . διώκει μανίᾳ πρασεμφερῶς·** κ. ἐπὶ πραγμ. : ῾Ιεροκλ.52Α **παράθερμας καινουργία.**

παραθέσιμος-ον πάπ. ἀποθέσιμος βλ.λ.

παράθεσις-εως (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ παρά τινι, πλησίον τινὸς τοποθέτησις : ῾Ιππ.Κατ' ᾿Ιητρ.3 **θέσις καὶ παράθεσις·** ἐπὶ μείξεως : ᾿Αντίπ.ἐν Στωϊκ. ἀπ.3,255 **αἱ κατὰ τὰς παραθέσεις μείξεις** (ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ **αἱ δι' ὅλων κράσεις**)· πρβλ.Χρύσ.Στωϊκ. ἐν Στωϊκ.ἀπ.2,153· ὁμ. ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ ἔγκρασις, κατάκρασις : Θεολ.᾿Αριθμ.9,10· αὐτ.4 **κατὰ παράθεσιν** (ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ κατ' ἀλληλουχίαν)· ἐπὶ στρατ. σχηματισμῶν : ᾿Αρρ Τακτ.7,1 **παράθεσις λόχου ἑτέρῳ λόχῳ** (παρὰ τὸ πλευρὸν τοποθέτησις, παράταξις)· **2)** γραμμ. τὸ ἐκ παραλλήλου τιθέναι, ὡς ἐν τῇ συνθέσει ὀνομάτων τὸ πρῶτον πρὸς τὸ δεύτερον συνθετικόν, δηλ. ἄνευ μετοβολῆς τοῦ πρώτου (Διόσ-κουρος) ἀντίθ. σύνθεσις (Διο-γενής) : ΕΜ 278,25· ‖ πρόσθεσις, προσθήκη προσδιοριστικοῦ : ᾿Απολλ.Δύσκ.Σύντ.333,7 **παράθεσις προθετική** (προσθήκη ἐμπροθέτου προσδιορισμοῦ)· ‖ ἰδ. νεώτ. οὐσιαστικὸς προσδιορισμὸς συνήθ. ἰσοδύναμος πρὸς ἀναφορ. πρότ., παρατιθέμενος εἴς τι ὄνομα καὶ προσθέτων γνώρισμά τι πρὸς ἀκριβέστερον καθορισμὸν αὐτοῦ· ‖ ἐπὶ τῶν ἐπιθέτων κ. ἐπιρρημάτων, ὁ παρὰ τὸν θετικὸν βαθμὸν σχηματισμὸς τοῦ συγκριτικοῦ κ. ὑπερθετικοῦ· πρβλ. παραθετικά· ‖ τὸ ἐν τῇ συντάξει ἀσύνδετον βλ.λ. σχῆμα· **3)** προσπαράθεσις, γειτονεία, ὅθ. παραβολή, σύγκρισις : Πολύβ.4,28,2 **κατὰ παράθεσιν,** αὐτ.16,29,5 **ἐκ τῆς παραθέσεως καὶ συγκρίσεως τῶν λέγεσθαι μελλόντων,** - **ἐκ τῆς παραθέσεως τῶν πραγμάτων δυνάμεθα νὰ συγκρίνωμεν αὐτά·** **4)** τὸ θέτειν τι ἐνώπιόν τινος, προσάγειν, προσφέρειν, ἰδ. φαγητά : Πολύβ.13,2,2 **ὑγρῶν παράθεσις·** κ. αὐτὸ τὸ παρατιθέμενον φαγητόν : αὐτ.30,26,6 **τοὺς διακόνους τοὺς τὰς παραθέσεις φέροντας·** πρβλ. ΠΔΠαραλ 2,11, 11 **ἔδωκεν ἐν αὐταῖς ἡγουμένους καὶ παραθέσεις βρωμάτων,** ᾿Αθήν.14,664C **τὸ δεῖπνον καὶ τρίτης μνησθεὶς παραθέσεως,** Πρόδρ.2,191 **μετὰ δὲ τὴν παράθεσιν ὧν εἴρηκα βρωμάτων,** - **παράθεσις τείου - δεῖπναυ·** ‖ πάπ. ὁμ. προσφορὰ τροφῆς εἰς τὸν θεόν, προσφορά· **5)** πάπ. παραθέσεις ἐφόδια, προμήθειαι· **6)** τὸ θέτειν κατὰ μέρος, ἐναποθήκευσις χορηγιῶν, ζωοτροφιῶν Πολύβ.3,17,11 **ἡ παράθεσις τῶν χορηγιῶν,** Διόδ.Σ 3,73 **παράθεσις οἴνου καὶ ἀκροδρύων·** γενικ. **παραθέσεως** πρὸς ἐναποθήκευσιν : ᾿Επιγρ.· ‖ ὅθ. τὸ μέρος τῆς ἐναποθηκεύσεως, ἡ ἀποθήκη τῶν προμηθειῶν : Πολύβ.2,15,3 **αἱ εἰς τὰ στρατόπεδα παραθέσεις,** ᾿Αθήν.Μηχ.13,9 **παράθεσις ὕδατος** (ἀποθήκη, ντεπόζιτο), ᾿Επιγρ. **παραθέσεις πυρῶν,** ᾿Επιγρ. **παραθέσεις ὅπλων·** ‖ φρ. **ἐν παραθέσει** ἐναποθηκευμένος : Πάπ. **αἱ πρόσοδοί μου παρὰ τῷ ταμείῳ ἐν παραθέσει λογισθήτωσαν παρακαταθήκη εἰς σιτοβολῶνα·** ὁμ. κατατεθειμένος : Πάπ **ὁμολογῶ ἐσχηκέναι παρὰ σοῦ ἐν παραθέσει δραχμὰς Χ·** ‖ πρόσθετος ἐγγραφὴ ὑποθήκης προσωρινῆς, ἥτις καθίστατο ὁριστικὴ κατὰ τὴν ἀπογραφήν : Πάπ.· **7)** τὸ παραθέτειν, παρουσιάζειν τι, ἔκθεσις, μνημόνευσίς τινος : Πολύβ. 3,36,3 **ἡ τῶν ὀνομάτων παράθεσις·** ‖ ἡ πρὸς ἀπόδειξίν τινος μνεία ἢ ἔκθεσις ἐπὶ λέξει φράσεων, περικοπῶν κττ. ἐκ συγγραμμάτων : Διογ.Λ 7,180 **ἡ παράθεσις τῶν μαρτυριῶν·** ‖ ὁμ. ἐν τῇ γραμμ. ἡ προσαγωγὴ μαρτυρίας, τὸ παράδειγμα : ᾿Απολλ.Δύσκ.5,13· **8)** ὑποβολή, παροχὴ γνώμης, συμβουλῆς, παραινέσεως εἴς τινα: Πολύβ.9,22,10 **αἱ τῶν φίλων παραθέσεις·** **9)** εἶδός τι πάλης : Πλούτ.᾿Ηθ.638F **τὰ πλεῖστα τῶν ἀγωνισμάτων ἐμβολαί, παρεμβολαί, συστάσεις, παραθέσεις·** **10)** νεώτ. κανον. δίκ. ἡ ἅ. ἀπολυτικὴ βλ.λ. ἐπιστολή· **11)** νεώτ. χημ. χημικαὶ ἑνώσεις ἀνωτέρου βαθμοῦ προκύπτουσαι διὰ κορεσμοῦ δευτερευόντων σθενῶν ἐξ ἑνώσεων πρώτου βαθμοῦ.

παραθεσμιά (ἡ) μσν., δημ. ἀναβολή, βραδύτης, ἀργοπορία : ᾿Ερωτόκρ.2,1052 **καὶ διχωστάς παραθεσμιά σά δράκος ξεσπαθώνει.**

παραθεσμῶ δημ. ἀναβάλλω, ἀργῶ νὰ ἐκτελέσω τι : Βλαστ.Συνμ.169 ἐν λ. περιφρονῶ.

παραθέτης-ου (ὁ) γλώσσ. ὁ παραθέτων, προσφέρων γεῦμα.

παραθετικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν παράθεσιν, ὁ παραθέτων, παραβάλλων, συγκρίνων πρὸς ἄλληλα δύο πράγματα· ‖ νεώτ. γραμμ. **παραθετικὰ ἐπιθέτου** ἢ ἐπιρρήματός τινος οἱ παρὰ τὸν ἀρχικὸν τύπον αὐτῶν (θετικὸν βαθμὸν) ἐξ αὐτοῦ προκύπτοντες διὰ καταλήξεων ὡρισμένων ἢ περιφράσεως τύποι δηλοῦντες εἰς διάφορον βαθμὸν τὴν ποιότητα ἢ ἰδιότητα ἣν δηλοῖ οὗτος κ. καλούμενοι συγκριτικὸς κ. ὑπερθετικὸς βλ.λς βαθμός.

παραθέτω νεώτ. τ. τοῦ παρατίθημι βλ.λ., παρατ. **παρέθετον,** μέλλ. **παραθέσω,** ἀόρ **παρέθεσα,** παθ. ἀόρ. **παρετέθην,** θέτω πλησίον τινός, παραπλεύρως τινός, ὅθ. ἀντιπαραβάλλω : **παρέθεσαν τὰ δύο κείμενα·** **2)** θέτω ἐπὶ τῆς τραπέζης, παρουσιάζω χάριν τινός, προσφέρω εἴς τινα ἰδ. φαγητόν : **παρετέθη δεῖπναν,** - **παρέθεσε τέϊον·** **3)** προσάγω, παρουσιάζω, φέρω, πρὸς ἀπόδειξιν ἰσχυρισμοῦ, ἀπόφεως : **παρέθεσε τὰ σχετικὰ ἀποδεικτικὰ ἔγγραφα.**

παραθέω τρέχω πλησίον ἢ παραπλεύρως, παραλλήλως τινός : Ξεν.᾿Ελλ.7,1,2) **διασκεδασάμεναι ἄλλος ἄλλῃ παραθέοντες ἠκόντιζόν τε προσελαύνοντες·** μτ.δοτ. : Πλούτ.Λούκ.21 **ἐλαύνοντι πεζοὺς παραθέοντας ἐν χιτωνίσκαις·** ‖ τρέχω κατὰ μῆκος (τόπου) τινός : Θεόφρ.᾿Αν.32 **παραθέειν παρὰ τὰ κοῖλα τῆς Εὐβοίας,** ΑΙλ.ΦΙ 6,53 **παραθέειν τὴν ὄχθην** (ἐπὶ ἀνέμων)· **2)** τρέχω, ἐκφεύγω πρὸς τὰ πλάγια ἢ πρὸς τὰ ἔξω· μτφ. : Πλάτ.Θεαίτ.171C **παραθέομεν τὸ ὀρθόν** (τρέχομεν

ἔξω τοῦ ὀρθοῦ, παραστρατίζομε, παίρνομε στραβὸ δρόμο]· **3)** τρέχω πέρα τινός, ὑπερβαίνω τινὰ τρέχων, ξεπερνῶ : Ξεν.᾿Αν.4,7,12 **παραθεῖ αὐτοὺς Ἀριστώνυμος,** Παυσ.6,1,5 **Δεινόλοχος τοὺς παῖδας παρέθει τρέχων·** || γεν. ὑπερβάλλω τι, ξεπερνῶ : Ξεν.Κυν.6,16,19· **4)** πραγματεύομαι ἐν παρόδῳ, παροδικῶς περί τινος : Λουκ.᾿Ιστ.Συγγρ. 57 **οἷον ὁρᾷς καὶ Ὅμηρος . . ποιεῖ· καίτοι ποιητὴς ὢν παραθεῖ τὸν Τάνταλον·** **5)** διέρχομαι πρό τινος, ἔκ τινος, παρέρχομαι, περνῶ ἀπὸ κάποιον [ἀπὸ κάπου] : Πλωτῖν.4,6,3.

παραθεῶμαι-άομαι παρατηρῶ, ἐξετάζω τι παρά τι ἄλλο, ἐν ἀντιπαραβολῇ, συγκρίνω : Πλάτ.᾿Επιστ. 313C **παραθεώμενος** [ταῦτα] **παρὰ τὰ τῶν ἄλλων,** Θεόφρ.Χαρ.Προοίμ.2 **παρατεθεαμένους τούς τε ἀγαθοὺς καὶ τοὺς φαύλους.**

παραθεώρησις-εως [ἡ] μτγν. παρατήρησις, ἐξέτασις ἐν ἀντιπαραθέσει, ἀντιπαραβολὴ : Πλούτ. ᾿Ηθ.820A **παραθεωρήσει τῶν πεπραγμένων.**

παραθεωρῶ-έω παραθεῶμαι βλ.λ. : Ξεν.᾿Απομν. 4,8,7 **πρὸς τοὺς ἄλλους ἐμαυτὸν παραθεωρῶ,** Λουκ.᾿Ηρ.8,1 **Πολυδάμαντι ἢ Γλαύκῳ . . παραθεωρῆτέ με** [μὲ παραβάλλετε, συγκρίνετε]· πρβλ. Δημ.1414, Πλούτ.᾿Ηθ.33A· **2)** λαμβάνω ἐν νῷ, ὑπὸ σημείωσιν : ᾿Επίκ.᾿Επιστ.1,29U **παραθεωρεῖν ποσαχῶς,** Φιλόδ.Ρητ.1,373S **παραθεωρεῖν τοὺς πολιτικοὺς καιρούς·** **3)** παρατηρῶ τι ἐπιπολαίως, ἐξετάζω ἀτελῶς, παραμελῶ τι : Διον.᾿Αλ.᾿Ισαῖ.18 **εἰ δέ τις παραθεωροίη ταῦτα ὡς μικρὰ καὶ φαῦλα·** κ. παθ. : ΚΔ Πράξ.6,1 **ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ . . αἱ χῆραι αὐτῶν.**

παραθήγω θήγω, ἀκονίζω τι παρά τι, διά τινος : Ἑρμιππ.46 **ἐγχειριδίου . . ἀκόνη . . παραθηγομένου·** **2)** μτφ. διεγείρω, ἐρεθίζω, ἐξεγείρω : Διον. ᾿Αλ.Ρωμ.8,57 **παραθήγειν τὰς ὀργάς τινων** [δ.γρ. τισι], Φίλ.2,575 **παρατέθηκται ἐξ ἐπιστολῆς·** || παρακινῶ, παρορμῶ : Πλούτ.᾿Ηθ.1145F **τὴν ψυχὴν τοῖς καλλίστοις τῶν μελῶν παραθήγειν,** Καισάρ. Δαπ.ἐν Σάθ.3,152 **μηδενὸς ὄντος ἑτέρου τοῦ παραθήξαντος ἐπὶ τούτῳ.**

παραθηκάρης [ὁ] μσν. ὁ φυλάσσων τὴν παραθήκην βλ.λ. : Κορ.᾿Ατ.4Β,385.

παραθηκαρία [ἡ] πάπ. ἀπόδειξις παραλαβῆς πράγματος ὡς παρακαταθήκης.

παραθήκη [ἡ] πᾶν ὅ,τι παρά τινι κατατίθεται, παρακατοθήκη : ᾿Ηρ.6,86 **ἀπικόμενος Λευτυχίδης . . ἀπαίτεε τὴν παραθήκην,** ΨΦωκυλ.135, ΠΔ Λευϊτ.6, 2 **ψεύσηται τὰ πρὸς τὸν πλησίον ἐν παραθήκῃ·** || ᾿Επιγρ. ἐνέχυρον· || μτφ. ἡ παρὰ τοῖς χριστιανοῖς ἐμπεπιστευμένη πίστις : ΚΠ Τιμόθ.2,1,14 **τὴν καλὴν παραθήκην φύλαξον διὰ Πνεύματος Ἁγίου·** **2)** ἐπὶ προσ., ὅμηρος : ᾿Ηρ.6,73 **ἀγαγόντες δὲ σφεας εἰς γῆν τὴν Ἀττικὴν παραθήκην κατατίθενται ἐς τοὺς . . Ἀθηναίους.**

παραθηκοφύλαξ-ακος [ὁ] μσν. ὁ φύλαξ τῶν παρακαταθηκῶν : Εὐσ.Βί.Κωνστ.1,14 **πιστοῖς παραθηκοφύλαξι.**

παραθηλάζω πάπ. θηλάζω παῖδα παρὰ τὸν ἰδικόν μου, εἶμαι παραμάννα, βυζάστρα.

παραθηλύνω μτγν. ἐκθηλύνω τινά, κάμνω θηλυπρεπῆ : ᾿Ιω.Λυδ.Ρωμ.3,64.

παραθήματα [τά] γλώσσ. παράσημα.

παράθηξις-εως [ἡ] μτγν. ἀκόνισμα, τρόχισμα· μτφ. παρόρμησις : Μιχ.᾿Εφ.ΗΝικ.513,13, Γρηγ. Ναζ.ἐν ASS 2,765,45 **τὸν ζῆλον διὰ τῆς παραθήξεως πλεονάζοντες.**

παραθησαυρίζω μτγν. θησαυρίζω ἔτι πλέον : Λογγῖν.ἀπ.5 **ἀφέντας σπουδαιοτέροις συγγράμμασι τὴν ἑαυτῶν παραθησαυρίσαι διάναιαν.**

παραθητεύω ὑπηρετῶ τινι ἐπὶ μισθῷ, μτ. δοτ. : ᾿Επίκ.π.Πλούτ.᾿Ηθ.761E **Ἀδμήτῳ παραθητεῦσαι.**

παραθιγγάνω μτγν., ἀόρ. α' **παρέθιγαν,** θίγω, ἐγγίζω πλαγίως, κατὰ τὰς πλευρὰς ἢ ἐν παρόδῳ : ᾿Ιμέρ.Λόγ.23,12 **ἀγνοίᾳ τινὸς παρέθιγες.**

παράθλασις-εως [ἡ] νεώτ. ἡ πρὸς τὰ πλάγια θλάσις εὐθέως βαίνοντος· || νεώτ. φυσ. **παράθλασις τοῦ φωτὸς** τὸ φαινόμενον καθ' ὃ τὸ φῶς δὲν διαδίδεται εὐθυγράμμως.

παραθλίβω μτγν. θλίβω, πιέζω πλαγίως : Σέξτ. ᾿Εμπ.Πυρρ.1,47 **παραθλίβειν τὸν ὀφθαλμόν·** **2)** θλίβω, πιέζω ἰσχυρῶς, δυνατὰ : ΠΔ Βασ.4,6,32 **παραθλίβειν τινὰ ἐν τῇ θύρᾳ,** ᾿Ηρόδ.᾿Ιατρ.π.᾿Ορειβ.10,18,15 **παραθλίβειν τὴν σάρκα·** κ.παθ.:῎Αρατ. 999, Γαλ.Χρ.Μορ.10,12 **παραθλιφθείσης τῆς κόρης,** ᾿Ερμ.Τρισμ.π.Στοβ.1,49,68 **τὸ ὕδωρ σῶμα ἐστὶν . . παρατεθλιμμένον εἰς χύσιν·** **3)** ἀποφράσσω μέρος τῆς ὀπῆς αὐλοῦ ἐξ ἧς διαφεύγει ὁ ἀήρ, ἡ πνοὴ τοῦ αὐλητοῦ : ᾿Ονήσανδρ.10,3 **παραθλίβειν τῆς ἀναπνοῆς.**

παράθλιψις-εως [ἡ] μτγν. ἡ κατὰ τὰ πλάγια σύνθλιψις : Γαλ.18,69 **στενοχωρίαν ἔν τισι τῶν ἐντέρων ἐκ τῆς παραθλίψεως γινομένην,** Σωρ.1,119 [κῶδ.], Κάσσ.Πρ.28.

παράθλον [τὸ] σχόλ. πάρεργον ἀγώνισμα, ἐκ παρέργου ἀγών : Σχόλ.Πίνδ.Ν 3,42.

παραθόλιον [τὸ] πάπ. δίοδος πέριξ θόλου τινός.

παραθολῶ-όω μτγν. θολῶ πως, θολώνω κάπως : ᾿Αθηναγ.964C.

παράθρανος [ἡ] [ἐνν. ὁδός] μτγν. πάροδος, στενὴ δίοδος, διάβασις κατὰ μῆκος τῶν καθισμάτων τῶν θρανιτῶν βλ.λ.2) : Πολυδ.1,88 [δ.γρ. παράθρονος]· || ᾿Ησ. «παράθρανος [πιθ. -θρονος]· κώπη τις ἐν ταῖς παραθράνοις [κῶδ. -θρό-]».

παράθραυμα-ατος [τὸ] θραῦσμα, ἀπόσπασμά τινος, κομμάτι ἀπὸ κάτι : ᾿Αριστφ ἀπ.366 **πεντελίθοισί θ' ὁμοῦ λεκάνης παραθραύμασι** [δ.γρ. παραθραύσμασι].

παράθραυσις-εως [ἡ] ᾿Ησ. ἐν λ. ἀγμίεις, τὸ θραύειν, ἀποσπᾶν ἀπό τινος· πρβλ. περίθραυσις.

παραθραύω θραύω, ἀποσπῶ μέρος ἀπό τινος, σπάζω κομμάτι ἀπὸ κάτι : Διαλ.1 [παθ.]· **2)** μτφ. ἀκρωτηριάζω, κολοβώνω, βλάπτω τι : Δημάδ.44 **τὴν εἰρήνην ψηφίσματι πολέμου παραθραύειν,** Γαλ.4,623 **παραθραύειν ὀλίγον τοῦ λόγου·** **3)** ὁμ. θρυμματίζω, κομματιάζω, καταστρέφω, παραβιάζω, παραβαίνω : Πορφ.᾿Αποχ.3,1 **παραθραύειν τὸ δίκαιον·** κ. παθ. : Πλάτ.Νόμ.757E **παρατεθραυμένος** [δ.γρ. παρατεθραυσμένος].

παραθρέω μσν. παρορῶ βλ.λ. : Φώτ. **παραθρήσειας** [β' ἑν. ἀόρ. εὐκτ.].

παραθρηνῶ-έω μτγν. θρηνῶ, μυρολογῶ : Βασίλ.2,31A **ᾠδαῖς τισι πρὸς τὸ κατηφὲς πεποιημέναις παραθρηνεῖς.**

παραθριγκίζω περατῶ τι ὡς ἐν θριγκῷ, στοιχῶ, τοποθετῶ ἐν σειρᾷ κατὰ μῆκός τινος, ἀραδιάζω δίπλα : Θεόφρ.Φ 13,18,12 **τὸν καυλὸν παραθριγκίζουσι** [πιθ.].

παραθριγκισμὸς [ὁ] τὸ παραθριγκίζειν βλ.λ.: Θεόφρ.Φ 13,18,12 [εἰκ.].

παραθρίζω παραθερίζω βλ.λ.

παράθριος [ὁ] νεώτ. ναυτ. πρόσθετος θρίος βλ.λ. ἐνισχυτικὸς διὰ τὴν ἄρσιν τοῦ ποδεῶνος μεγάλου τετραγώνου ἱστοῦ, ἁ. σερραμπούνια.

παραθρύπτομαι μτγν. ἐκθηλύνομαι, γίνομαι μαλθακός, θηλυπρεπής : Γρηγ.Νύσσ.2,287D **τερετίσματα . . παρατεθρυμμένα Σωτάδεια.**

παραθρῴσκω μτγν. τρέχω, βαίνω παρά τι ἢ πέρα τινός, ὑπερβαίνω, προσπερνῶ : Διον.Π.286 **Ἑρκυνίου δρυμοῖο παραθρῴσκοντες ὀρόγκους** [σχόλ. «παρατρέχοντες, οἷον ἐπεκτεινόμενοι, ἔχοντες τὴν οἴκησιν μέχρι τοῦ Ἑρκ. δρυμοῦ»].

παραθυμιῶ-άω μτγν. καίω παρά τινι θυμίαμα, θυμιῶ, θυμιατίζω, λιβανίζω : Διόδ.Σ 3,47 **τοῖς το'**

οὐτοις **ἄσφαλταν παραθυμιῶσι,** 'Αγαθρχ.99 **ἀσφάλτου παραθυμιῶντες βραχύ.**

παραθύρα (ἡ) 'Επιγρ. πλαγία θύρα, παραπόρτι.

παραθυράκι (τὸ) μσν. κ. δημ. ὑποκορ. τοῦ παράθυρον βλ.λ., ἄ. παραθυρόπουλλο βλ.λ., μικρὸ παράθυρο: 'Ερωτόκρ.3,392 **παραθυράκι ἀπόμικρο μὲ σίδερα φραμένο, - δ.** παιδιὰ **κι εἶχ' ἀνώγια καὶ κατώγια κι ἑκατὸ παραθυράκια.**

παραθυρεοειδής-οῦς-ές νεώτ. ὀνατ. ὁ παρὰ τὸν θυρεοειδῆ βλ.λ. ἀδένα κείμενος· || **παραθυρεοειδεῖς ἀδένες** μικρὰ ἀδενώδη ὄργανα, κείμενα παρὰ τὸν θυρεοειδῆ ἀδένα, ἀλλὰ διαφόρου ὑφῆς καὶ λειτουργίας ἢ οὗτος, διακρινόμενα εἰς δύο ὁμάδας.

παραθυρίδιον (τὸ) μσν. ὑποκορ. τοῦ παραθύριον βλ.λ., παραθυράκι : Ψ'Αθαν.4,789Β.

παραθύριον (τὸ) 'Επιγρ. κ. μσν., νεώτ. κ. **παράθυρον,** δημ. **παραθύρι κ. παρεθύρι,** ὑποκορ. τοῦ παραθύρα βλ.λ., μικρὰ πλαγία θύρα, παραπορτίτσα, παραπορτάκι.: 'Επιγρ.· || μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ παρ' ἀρχ. θυρὶς βλ.λ., ἄνοιγμα συνήθ. παρὰ τὴν θύραν, ὅθ. ἐν γένει, ἄνοιγμα ἐν τοίχῳ χρησιμεῦον πρὸς φωτισμὸν καὶ ἀερισμὸν τοῦ ἐσωτερικοῦ χώρου : Διγεν.'Ακρ.1728 **εἰς τὸ καυβούκλι ἐστέκετον ἔξω ατὸ παραθύρι,** Διήγ.'Αχιλλ.1463 **κι ὁ 'Αχιλλεὺς καθήμενος ἐκ τῶν παραθυρίων,** 'Ερωτόκρ.3,663 **νύχτες παλλὲς τσὶ πόνους τως στὸ** παραθύρι **λέσι,** Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.127 **κι ἐπρόβαλεν ἡ λυγερὴ ἀπὸ τὸ παραθύρι,** Πορφ.Σκιὲς 63 **τὰ ρόδα τοῦ ἥλιου τὰ στερνά . . στῶν παραθύρων τὰ γυαλιά σά μέσα σ' ἀνθογυάλι,** λ. τραγ. **ἔβγα** στὸ **παραθύρι, γιατί, καλή μου, ἴσως τὸ περιατέρι** θά **'ν' ἡ ψυχή μου.**

παραθυρίς-ίδας (ἡ) 'Επιγρ. θυρίς, παραθύριον βλ.λς πλαγίως τῆς θύρας οἰκοδομήματος

παράθυρον (τὸ) παραθύριον βλ.λ.

παραθυρόπουλ(λ)ο (τὸ) μσν. δημ. μικρὸν παράθυρον, παραθυράκι : 'Ερωτόκρ.3,431 **κι ὀχ τὸ παραθυρόπουλλο τὸ σιδερὸ . . νὰ μιλοῦμε.**

παράθυρος-ον ἐπίθ. μτγν. ὁ παρὰ τὴν θύραν· ὅθ. τὸ θηλ. **παράθυρος** (ἐνν.θύρα) ἡ παραθύρα βλ.λ. : Πλούτ.'Ηθ.617Α **μὴ δοκῶμεν τῇ αὐλείῳ τὸν τῦφον ἀποκλείοντες εἰσάγειν τῇ παραθύρῳ·** **2**) τὸ ἀρσ. **παράθυρας** (ἐνν. λίθος) λίθος ἀποτελῶν μέρος παραθύρας : 'Επιγρ.

παραθυρόφυλλον (τὸ) νεώτ., δημ. **-ο** ἕκαστον τῶν (ἐξωτερικῶν συνήθως) ξυλίνων πλαισίων, δι' ὧν κλείεται τὸ παράθυρον, ἄ. σκοῦρο, παντζούρι.

παραί ποι. τ. τῆς προθ. παρὰ βλ.λ.

παραιβαδόν ἐπίρρ. μτγν. ἐν βαδίσματι πλησίον τινὸς ἢ πλαγίως. βαδίζοντας δίπλα : 'Οππ. Κυν,1,484 **παραιβαδὸν ἀτραπιτοῖο** (πιθ.).

παραιβασίη (ἡ) ἐπ. τ. τοῦ παραβασία βλ.λ.

παραίβασις-εως (ἡ) ἐπ. τ. τοῦ παράβασις βλ.λ.

παραιβάτης (ὁ) κ. θηλ. **παραιβάτις-ιδος** ἐπ. τ. τοῦ παραβάτης, παραβάτις βλ.λς.

παραιβατῶ-έω ἐπ. τ. τοῦ παραβατῶ βλ.λ.

παραιγιάλιος-ον παραιγιαλίτης βλ.λ. : Ξενοκρ. π. 'Ορειβ.2,58,42 (δ. γρ. -λοιος).

παραιγιαλίτης-ου (ὁ), θηλ. **παραιγιαλῖτις-ιδος** ὁ παρὰ τὸν αἰγιαλόν· ὡς οὐσ. εἶδος ἰχθύων ζώντων παρὰ τὴν ἀκτήν : Κλέαρχ.73, Στέφ.Βυζ.· **2**) θηλ. **παραιγιαλῖτις** (ἐνν. θάλασσα) τὸ παρὰ τὸν αἰγιαλὸν μέρος τῆς θαλάσσης : Εὐστ.116,6 **τῆς παραιγιαλίτιδος λευκοτέρας οὔσης τοῦ πόντου.**

παραιετίς-ίδος (ἡ) ἐπ. τ. τοῦ παραετὶς βλ.λ.

παραΐζω παρίζω βλ.λ.

παραίθεναρ-ατος (τὸ) ἀντὶ τοῦ ἀχρ. παράθεναρ· 'Ησ. κτ. πληθ. **παραθέναταa** τὸ μέρος τῆς χειρὸς ἀπὸ τοῦ μικροῦ δακτύλου μέχρι τοῦ καρποῦ.

παραιθύσσω ποι.,ἀόρ. **παραίθυξα,** κινῶ ἢ τινάσσω κατὰ τὴν διάβασιν, κατὰ τὸ πέρασμα, περνῶντας τινάζω: 'Αγαθ.ΑΠ 7,204 **παραιθύσσειν ἄκρα πτερύγων·** || μτφ. ἐπὶ ἐπιδοκιμασίας, ἐγείρω, ξεσηκώνω, προκαλῶ : Πίνδ.Ο 10,73 **συμμαχία θόρυβον παραίθυξε μέγαν·** **2**) συρίζω κατὰ τὴν δίοδον, προκαλῶ πνοήν, φυσῶ περνῶντας : 'Απολλ.Ρ 2,1253 **λαίφεα πάντ' ἐτίναξε παραιθύξας πτερύγεσσι·** **3**) μτφ. ἐπὶ λέξεων, ἐξέρχομαι τυχαίως ἐκ τοῦ στόματός τινος, ξεφεύγω : Πίνδ.Π 1, 87 **εἴ τι καὶ φλαῦρον παραιθύσσει.**

παραικάτια (τὰ) 'Ησ. «αἱ ἐπὶ τοῖς ζεύγεσι τῶν ὁπλιτῶν τάξεις».

παραίνεμα-ατος (τὸ) μτγν. παραίνεσις, γνώμη, συμβουλή : Φιλόδ.'Ομ.5Ο.

παραίνεσις-εως (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. προτροπή, παρόρμησις, παρακίνησις : Αἰσχ.Εὐμ.707 **ταύτην .. ἐξέτειν' ἐμοῖς παραίνεσιν ἀστοῖσιν,** 'Ηρ.9,44 **μετὰ δὲ τὴν . . παραίνεσιν τὴν ἐκ Μαρδονίου,** Μηναῖ.12,10 Συνξ. **τῇ παραινέσει τοῦ πατρὸς ἐκεῖνος ἀναθαρρήσας·** || μτ. γενικ. ὑποκ. προτροπή, γνώμη ἢ συμβουλὴ διδομένη ὑπό τινος : 'Ηρ. 5,11 **ἐμνήσθη . . τῆς παραινέσιος τοῦ Μυτιληναίου,** Καισάρ.Δαπ ἐν Σάθ.3,42 **ἐκατάλαβε τὰς παραινέσεις τοῦ Χριστοῦ·** || μτ. γενικ. πράγμ. συμβουλή, παρότρυνσις πρός τινα σκοπόν : Θουκ.4, 59 **αἱ παραινέσεις τῶν ξυναλλαγῶν ὠφέλιμοι,** ὁμ. αὐτ.1,92 **γνώμης παραινέσει δῆθεν . . ἐπρεσβεύσαντο·** πρβλ. παράκλησις 2).

παραινετήρ-ῆρος (ὁ) μτγν. σύμβουλος. γνωμοδότης, ἐνθαρρυντής, ἐμψυχωτής : 'Αθήν.1,14Β **καταλείπει τῇ Κλυταιμνήστρᾳ φύλακα καὶ παραινετῆρά τινα** (τὸν ἀοιδόν).

παραινέτης-ου (ὁ) μτγν. παραινετὴρ βλ.λ.· || μτφ. παραινέτης **γυναικῶν** ὁ καταπείθων, σαγηνεύων τὰς γυναῖκας : Βέττ.Βάλ.44,25.

παραινετικός-ή-όν μτγν. κ. μσν. προτρεπτικός, συμβουλευτικός : 'Αρίστων Χ 1,80, Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ.3,193 παραινετικὰ **τετράστιχα.**

παραινετικῶς ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον παραινετικόν, συμβουλευτικῶς : Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.1,271 **τοὺς φιλοσόφους, εἴ ποτε παραινετικῶς τι λέγοιεν.**

παραινίττομαι μτγν. αἰνιγματωδῶς ὑποδεικνύω τι : 'Αθήν.13,604F **τὸ πρὸς μοιχείαν αὐτοῦ παραινιττόμενος·** || κ. ἁπλῶς ὑπαινίσσομαι : Φιλόδ.Εὐσ.91, 'Ιω.Λυδ.Διοσ.44.

παραινῶ-έω κ. μσν. κ. νεώτ., παρατ. **παρῄνουν,** ἰων. **παραίνεε,** μέλλ. **-έσω** κ. **-έσομαι,** ἀόρ. **παρῄνεσα,** ἰων.**παραίνεσα,** παρακ. **παρῄνεκα,** παθ.**παραινοῦμαι,** ἀόρ. **παρῃνέθην,** ἀπαρφ. παρακ. **παρῃνῆσθαι,** προτρέπω, παρορμῶ, παρακινῶ, συμβουλεύω : 'Ηρ.1,80 **παραίνεσε μὴ φειδομένους κτείνειν πάντα . . , Κροῖσον δὲ μὴ κτείνειν·** || ὁμ. μτ. δοτ. ἀντικ. κ. ἀπαρφ. : 'Αριστφ.Βάτρ. 1133 **Αἰσχύλε, παραινῶ σοι σιωπᾶν,** Θουκ.7,63 **τοῖς ναύταις παραινῶ μὴ ἐκπεπλῆχθαι,** Πλάτ. Φαῖδρ.234Β **ἅπασί σοι παραινῶ τοῖς μὴ ἐρῶσι χαρίζεσθαι·** || μσν. κ. μέσ. ἐν τῇ σημ. ταύτῃ : Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ.3,142 **'Ισοκράτης γέγραφέ ποτε λόγον πρὸς . . Φίλιππον παραινούμενας . . τὴν 'Ελλάδα . . ἐλευθερῶσαι·** || **παραινῶ τινί τι** δίδω εἴς τινα συμβουλήν τινα : Πίνδ.Π 6,23 **Φιλύρας υἱὸν . . παραινεῖν,** Αἰσχ.Πρ.307 **καὶ παραινέσαι σοι θέλω τὰ λῷστα,** Σοφ.ΟΚ 464 **παραινέσαι σοι βούλομαι τὰ σύμφορα·** || μτ. συστοίχου αἰτ.(ἀντικ.), δίδω συμβουλήν τινα : 'Ηρ.1, 59 **ταῦτα παραινέσαντος Χείλωνος,** Σοφ.ΟΚ 1181 **πάτερ, πιθοῦ μοι, κεἰ νέα παραινέσω·** || κτ. μέσ. μέλλ. μτ. ἐνεργ. σημ. : Πλάτ.Μενξ.236Ε **τοῖς . . ζῶσιν εὐμενῶς παραινέσεται . . μιμεῖσθαι·** || μτ. δοτ. ἁπλῶς, συμβουλεύω τινά · Αἰσχ.Χο.903 **κρίνω σὲ νικᾶν, καὶ παραινεῖς μοι καλῶς,** Θουκ. 4,27 **παρῄνει τοῖς 'Αθηναίοις . . ὡς χρὴ κατασκόπους , μὴ πέμπειν,** Φιλήμ.75,1· κ παθ. : 'Ιππ.

άπ.8 **ὥσπερ πρότερον παρῃνέθη** (συμφώνως πρὸς τὰς πρότερον γενομένας παραινέσεις)' || μτγν. μτ. αἰτ. **παραινῶ τινα** ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : ΚΔΠράξ. 27,22 **καὶ τὰ νῦν παραινῶ ὑμᾶς εὐθυμεῖν**' || παραινῶ **περί τινός τι** συμβουλεύω τι ὡς πρός τι, ἐν σχέσει πρός τι : Θουκ.2,13 **παρῄνει δὲ καὶ περὶ τῶν παρόντων ἅπερ καὶ πρότερον**' || μτ. ἀρν. δὲν συμβουλεύω, ἀποτρέπω : Θουκ.2,18 **οὐ παραινῶν προθύμως πολεμεῖν.**

παραιολίζω μτγν. κ. μσν., μέλλ. **παραιολίξω,** ἀπατῶ, παραπλανῶ : Λυκόφρ.1094 **παραιολίξει τὰς ἀλεκτόρων .. στεγανόμους ὄρνιθας,** αὐτ.1380 **τὴν .. παρθένον .. παραιολίξας,** Εὐστ.1644,30.

παραίπαιμα-ατος (τὸ) ἀ. παράπαισμα βλ.λ.' Ἡσ. «παρακοή».

παραπεπίθῃσιν ἀόρ. β' ὑπ. τοῦ παραπείθω.

παραπεπιθών μτχ. ἀόρ. β' τοῦ παραπείθω βλ.λ.

παραίρεσις-εως (ἡ) (παραιρῶ) τὸ ἀφαιρεῖν τι, τὸ λαμβάνειν ἀπό τινός τι ὅπερ εἶχεν, ἀφαίρεσις, πάρσιμο : 'Αριστλ.Πολιτ.1311a,12 **διὸ καὶ παραίρεσιν ποιοῦνται τῶν ὅπλων** (οἱ τυραννικὴν ἀρχὴν ἄρχοντες), Δίων Κ 5,1,2 **τῆς ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐξουσίας παραιρέσει**' πρβλ. παραιρῶ 2)' **2)** μείωσις, ὀλιγόστευσις, λιγόστεμα : Θουκ.1,122 **ξυμμάχων τε ἀπόστασις, μάλιστα παραίρεσις οὖσα τῶν προσόδων,** Πλάτ.Πολ.573Ε **δανεισμοὶ καὶ τῆς οὐσίας παραιρέσεις**' πρβλ. παραιρῶ 3).

παραιρέτης (ὁ) (παραιρῶ) μτγν. ὁ φθίνων, ὁ ἐλαττούμενος : Βέττ.Βάλ.139,7 **παραιρετῶν χρόνων**' **2)** ἀστρολ. ὁ ὢν ἔξω τῆς ἰδίας αὐτοῦ αἱρέσεως, ἤτοι τῆς συνήθους θέσεως, τοῦ συνήθους ὅρου : Παῦλ.'Αλ.2, Σχόλ.Πτολ.Τετράβ.100 (πιθ. -ετιστής).

παραίρημα-ατος (τὸ) (παραιρῶ) ἡ ἄκρα τοῦ ἐριούχου ἥτις εἶναι χονδροτέρα τοῦ κυρίου ὑφάσματος' Πολυδ.7,64 **«καλεῖσθαι παραιρήματα, τὰ πρὸς ταῖς ᾤαις, ἃς παραιρεῖσθαί φησιν ὡς ἰσχυρὰς εἰς ἀγχόνην»**' || γενικ. ταινία, λωρίς : Θουκ.4,48 **καὶ ἐκ τῶν ἱματίων παραιρήματα ποιοῦντες ἀπαγχόμενοι** (σχόλ. «ὡς ἂν εἰ ἔλεγε, τελαμῶνάς τινας ἀποσχίζοντας τῶν ἱματίων»), 'Ιππ.Κατ' Ἰητρ.12 (πιθ. παραίρεμα ἢ πάρερμα).

παραίρω συνηρ. τ. ἀντὶ παραείρω βλ.λ.

παραιρῶ-έω, ἀόρ. β' **παρεῖλαν** (Εὐρ.'Εκ.591), κ. μέσ. **παρειλόμην** κ. μέσ.ἀόρ. α' **παρειλάμην** (ΠΔ 'Αρ.11,25), παθ. παρακ. **παρῄρημαι,** ἀφαιρῶ ἀπὸ πλησίον τινός, ἀπομακρύνω : Εὐρ.'Εκ.541 **τὸ δ' αὖ λίαν παρεῖλες ἀγγελθεῖσά μοι γενναῖος,** αὐτ. 'Ιππ.1105' || κ. μτ. γενικ. διαιρετ. ἀφαιρῶ μέρος : Εὐρ.'Ηρακλ.908 **τῶν ἀδίκων παραιρῶν φρονήματος ἀεί,** Θουκ.3,89 **καὶ τοῦ τε φρουρίου τῶν 'Αθηναίων, παρεῖλε** (σχόλ. «μέρος παρέκοψε»), 'Υπερείδ.'Επιτ.41 **τῆς λύπης παραιρεῖν εἰς τὸ ἐνδεχόμενον**' κ. παθ. : 'Ιππ.'Αγμ.33' || μέσ. ἀποσπῶ τι παρά τινος καὶ προσελκύω αὐτὸ εἰς τὸ μέρος μου, διὰ τὸν ἑαυτόν μου : Ξεν.'Απομν.1,6,1 **βουλόμενος τοὺς συνουσιαστὰς αὐτοῦ παρελέσθαι,** Δημ.289 **πόλεις παραιρεῖται οὐδὲν αὐτῷ προσηκούσας,** 'Αριστλ.Πολιτ 1311d,6 **διὰ γὰρ τὸ τὴν γυναῖκα παρελέσθαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀπέκτεινεν ὡς ὑβρισμένος**' **2)** μέσ. ἀφαιρῶ, παίρνω : Ξεν.'Ελλ.2,3,20 **τὰ ὅπλα πλὴν τῶν τρισχιλίων παρείλοντο,** 'Αριστλ.'Αθ.37,2, 'Αναξίλ.22,10 **εἷς μόνος ἱππεὺς αὐτῆς τὸν βίον παρείλετο**' κ. παθ. : Δημ.366 **διῳκισμένοι κατὰ κώμας καὶ παρῃρημένοι τὰ ὅπλα**' **3)** μέσ. μειῶ, μετριάζω, λιγοστεύω : Δημ.406 **τοῦτο παραιρεῖται τὴν θρασύτητα τὴν τούτων**' **4)** μέσ. εἰδ. ἀποστερῶ τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων : 'Αριστλ.Πολιτ.1278a,32 **εὐποροῦντες δὴ ὄχλου κατὰ μικρὸν παραιροῦνται τοὺς ἐκ δούλου πρῶτον ἢ δούλης**' || ὁμ. ἀποστερῶ τινα προνομίων κ. γεν. τῶν δικαιωμάτων **ἃ εἶχε** : αὐτ.Πολιτ.1285b,16 **τὰ δὲ τῶν ὄχλων παραιρουμένων .. αἱ θυσίαι κατελείφθησαν τοῖς βασιλεῦσι**' **5)** στερῶ ἐμαυτόν τινος : 'Αριστλ. Ρητ.1411a,12 **φάσκων αὐτοὺς** ('Αθηναίους) **τὰ ἐφόδια τοῦ πολέμου παρῃρῆσθαι** (ἑρμ. Βερναρδ. Γρ. ἐν λ. «ὁ 'Ιφικράτης ἔλεγεν, ὅτι οἱ 'Αθηναῖοι τοῦ ἀφῄρεσαν τὰ ἐφόδια τοῦ πολέμου συνάψαντες εἰρήνην μὲ τὴν 'Επίδαυρον καὶ τὴν παραλίαν»)' || μτ. αἰτ. προσ. κ. γενικ. πράγμ., στερῶ τινά τινος : Ζώσ.1,7' **6)** παρασύρω, ἀποκόπτω, εἰδ. ἐπὶ ποταμοῦ : 'Ηρ.2,109 **εἰ δέ τινος τοῦ κλήρου ὁ ποταμός τι παρέλοιτο,** Πάπ. **γῆν παραιρεῖσθαι τῶν γεωργῶν**' **7)** ὑπεξαιρῶ, κλέπτω : Πολύβ. 1,18,9 **καὶ παρείλετο τὰς ἀγορὰς καὶ τὴν τῶν ἀναγκαίων χορηγίαν τοῖς τῶν ὑπεναντίων στρατοπέδοις**' **8)** φρ. **παραιρεῖν ἀρὰν εἴς τινα** ἐκφεύγων τὴν ἀρὰν κάμνω νὰ στραφῇ κατά τινος: Εὐρ.'Ιππ.1316 **ὧν τὴν μίαν παρεῖλες, .. εἰς παῖδα τὸν σὸν** (ἀράν)' **9)** ρηματ. π. παραίρεσις, παραιρετός, παραίρημα.

παραισαβάζω ποι. ἀντὶ παρασαβάζω, βακχεύω' Ἡσ. «παραισαβάζειν' παραμεμηνέναι, ἀπὸ τοῦ Σάβου», Φώτ. «παραμαίνεσθαι' ἀπὸ τοῦ σαβοῦ. τοὺς γὰρ παρὰ τῷ Σαβαζίῳ βακχεύοντας καλοῦσι σαβούς' καὶ τὸ βακχεύειν σαβάζειν».

παραισθάνομαι ἀποθ., μέλλ. **παραισθήσομαι,** μέσ. ἀόρ. β' **παρῃσθόμην,** παρατηρῶ κακῶς, ἀκούω περί τινος ἐν παρόδῳ : Ξεν.ΚΠ 4,2,30 **ὡς δὲ παρῄσθοντο τῶν φευγόντων**' κ. ἀπολ. : Θεόκρ.5,120 **οὐχὶ παρῄσθευ ;** (σχόλ. «οὐκ ἐνόησας, οὐ κατά τι ᾐσθάνθης»)' **2)** ὑπόκειμαι εἰς ἐσφαλμένας ἀντιλήψεις, ἐννοῶ ἐσφαλμένως : Πλάτ. Θεαίτ.157Ε **ὅσα τε παρακούειν .. ἤ τι ἄλλο παραισθάνεσθαι λέγεται,** 'Αρετ.Χρον.Παθ.1 6 **παραισθάνονται καὶ τὰ μὴ παρεόντα ὁρέουσι δῆθεν ὡς παρεόντα**' **3)** ρηματ. π. παραίσθησις.

παραίσθησις-εως (ἡ) (παραισθάνομαι) μτγν. κ. νεώτ. κ. **παραισθησία** ψευδὴς ἀντίληψις, ἀπάτη τῶν αἰσθήσεων : Φιλόδ.Εὐσ.116, Σωρ.113' || νεώτ. ψυχοπαθ. ἡ μεταβίβασις τοῦ ἐρεθισμοῦ ἔκ τινος ἐρεθίσματος καὶ ἀποδοχὴ αὐτοῦ οὐχὶ οἵου πράγματι εἶναι, ἀλλ' ἠλλοιωμένου' πρβλ.ψευδαισθησία.

παραίσιμος Ἡσ. «παραίσιμα' ἀλλοῖα τῶν προσηκόντων».

παραίσιος-ον ἐπ. ὁ ἔχων κακοὺς οἰωνούς, ὁ δυσοίωνος : 'Ιλ.Δ 381 **ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε παραίσια σήματα φαίνων.**

παραΐσσω κ. ἀττ. **παρᾴσσω,** ἀόρ. **παρήϊξα,** παρέρχομαι ὁρμητικῶς, παρατρέχω ἐσπευσμένως : 'Ιλ.Ε 690 **παρήϊξεν λελιημένος,** 'Αριστφ.Σφ.98Β **τηνδὶ λαβὼν τὴν ψῆφον ἐπὶ τὸν ὕστερον μύσας παρᾷξον κἀπόλυσον**' || κ. μτ. ἐμπροθ. διορ. : αὐτ.Θ 98 **παρήϊξεν κοίλας ἐπὶ νῆας**' || ὁμ. μτ. αἰτ. : 'Ιλ.Λ 615 **ἵπποι γάρ με παρήϊξαν.**

παραίτησις-εως (ἡ) (παραιτῶ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. -η ἔνθερμος, ἐπίμονος παράκλησις, ἱκεσία, δέησις : Πλάτ.Κριτί.107Α **καίτοι σχεδὸν μὲν οἶδα παραίτησιν εὖ μάλα φιλότιμον καὶ τοῦ δέοντος ἀγροικοτέραν μέλλων παραιτεῖσθαι,** αὐτ.915C, Πολύβ.16,17,8 **πρόφασιν εἰσδέχεσθαι καὶ παραίτησιν**' **2)** ἡ ἀποτροπὴ δι' εὐχῶν : Θουκ.1,73 **ῥηθήσεται δὲ οὐ παραιτήσεως μᾶλλον ἕνεκα**' **3)** αἴτησις συγγνώμης, ἀπολογία, δικαιολογία : Πολύβ.40,6,5 **θαυμάζειν γὰρ ἔφη πρὸς τίνα λόγον ποιεῖται τοιαύτην παραίτησιν,** 'Ιουλ.Λόγ. 2,64Α' || συγγνώμη, συγχώρησις : Φίλ.2,296 **ἁμαρτημάτων**' **4)** ἀποποίησις τοῦ ποιῆσαί τι, ἄρνησις : Πλούτ.'Ηθ.124Β **ἥ τε γὰρ παραίτησις ἂν τὸ ἐπιδέξιον καὶ τὸ ἀστεῖον ἔχῃ**' **5)** κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἐγκατάλειψις, ἀπάρνησις δικαιωμάτων : Δίων Κ 78,22 **τὴν παραίτησιν ἢ παρὰ τῷ Καρακάλλῳ παρήτητο** (τὸ ἔθνος) .. **οὐκ ἐδέξατο**' || μσν. νεώτ. παραίτησις, ἐγκατά-

λειφις ὑπουργήματος : Ἀνν.Κομν.1,143, Καισάρ. Δαπ. ἐν Σάθ.3,11 **κόμνοντας παραίτησιν ὁ κὺρ Νεκτάριος**˙ ‖ νεώτ. κ.νομ. ἡ ἀπώλεια οἱουδήποτε δικαιώματος ἡ γινομένη τῇ θελήσει τοῦ δικαιούχου ἄνευ μεταβιβάσεως αὐτοῦ εἰς ἕτερον˙ ‖ νεώτ. κ. δημ. συνεκδ. τὸ ἔγγραφον, δι' οὗ τις δηλοῖ εἰς τὴν προϊσταμένην ἀρχήν, ὅτι παραιτεῖται τῆς θέσεώς του : **ὑπέβαλε παραίτησιν**˙ **6**) μεσιτεία ὑπέρ τινος πρὸς ἀπαλλαγήν, αἴτησις χάριτος ὑπέρ τινος : Δημ.120 **καὶ παραίτησις οὐδεμία ἦν οὐδὲ συγγνώμη.**

παραιτητής (ὁ) (παραιτοῦμαι) μτγν. ὁ ὑπέρ τινος χάριν αἰτούμενος, ὁ μεσιτεύων : Φίλ.1,598 **π- ἔχειν ταὺς ἐντευξομένους ὑπὲρ αὐτῶν,** αὐτ. 2,160, Πλούτ.Σύλλ.26 **ὡς οὐ μετά φαύλων οὐδέ ἀξίων ὀλιγωρίας ἥκοντας** παραιτητῶν.

παραιτητικός-ή-όν μτγν. ὁ εἰς παράκλησιν ἐπιτήδειος : Διον.'Αλ.Θουκ.45 **λόγοι ὀργῆς παραιτητικοί** (οἱ δυνάμενοι ν' ἀποτρέψωσιν ὀργήν).

παραιτητός-ή-όν (παραιτοῦμαι) ὁ διὰ παρακλήσεων ἐξιλεούμενος, ἐξευμενιζόμενος, ὁ εὐεξιλέωτος : Πλάτ.Νόμ.905D **τὸ δὲ παραιτητοὺς αὖ θεοὺς εἶναι τοῖς ἀδικοῦσι, δεχομένους δῶρα,** Κλήμ.'Αλ.837 **παραιτητοὺς εἶναι** θυσίαις τοὺς **θεούς**˙ **2**) ὁ διὰ δεήσεων ἀποκρουόμενος, ἀποτριβόμενος : Πλούτ.'Ηθ.23Α **καὶ τὴν ἐπαινὴν Περσεφόνειαν ἔνιοί φασιν ὡς παραιτητὴν εἰρῆσθαι**˙ **3**) συγγνωστός, συγχωρητός : Φίλ.2,319.

παραίτιος-ον κ. μσν. κ. νεώτ. κ. **παραίτιος-α-ον** (Αἰσχ.Χο.910, Πολύβ.5,88,3) ὁ ὢν ἐν μέρει αἴτιός τινος : Αἰσχ.Χο.910 **ἡ Μοῖρα τούτων, . . παραιτία,** Εὐρ.ἀπ.174,3 **καὶ κακὸν ἀγαθοῦ γίγνεται παραίτιον,** Δημ.256 **ὅτι πάντων μεγίστου ἀγαθῶν παραίτιός γέγονε Χερρονησίταις,** Πάπ. **ἀλλὰ μὴ ἀμελήσῃς, τὸ πρᾶγμα παραίτιόν ἐστιν**˙ **2**) μτγν. κ. νεώτ. ὁ αἴτιος, ὁ ὑπαίτιος, ὑπεύθυνος : Χρύσ. Στωϊκ.2,326 **τῶν αἰσχρῶν τὸ θεῖον οὐκ ἔστι παραίτιον,** Φίλ.2,92, Μηναῖ.3,3 Συνξ. Ζωῆς **λύσις Ζήνωνι καὶ Ζωΐλῳ Ζωῆς ὑπῆρξε κρείττονος παραιτία,** - **τὸν θεωρῶ παραίτιον τῆς ἀπολύσεώς μου**˙ **3**) ἐπὶ κακῆς σημ., ὁ συνεργὸς ἐγκλήματος, ὁ συμπράκτωρ, ὁ συνένοχος : Αἰσχ.ἀπ.44,7 **τῶνδ' ἐγὼ παραίτιας,** Πολύβ.18,41,3 **ἄνευ δὲ τῶν προειρημένων τοῖς πλείστοις κακῶν παραίτιος πέφυκε γίγνεσθαι,** Παυσ.4,3,8 ἐτιμωρήσατο **δὲ καὶ ὅσοι τοῦ φόνου παραίτιοι** καθεστήκεσαν.

παραιτοῦμαι-έομαι κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἀποθ. τὸ ἐνεργ. ἀπαντᾷ ἐν τῇ δημ. συνήθ. ὡς παρατῶ βλ.λ., μέλλ. **παραιτήσομαι** κ. παθ. **παραιτηθήσομαι,** ἀόρ. **παρῃτησάμην** (Πλάτ.'Απολ.27Β) κ. παθ. **παρῃτήθην** κ. δημ. **παρατήθηκα,** παρακ. **παρῄτημαι,** ζητῶ τι ὡς χάριν παρά τινος, ζωηρῶς ἐξαιτοῦμαι : 'Ηρ.1,90 **Κῦρος δὲ εἴρετο ὅ τι οἱ τοῦτα ἐπηγορέων παραιτέοιτο,** Πλάτ.'Απολ.27Β **ὅπερ κατ' ἀρχὰς ὑμᾶς παρῃτησάμην**˙ ‖ κ. μτ. ἑπομένου ἀπαρφ. : 'Αριστφ.'Ιππ.37 **ἓν δ' αὐτοὺς παραιτησώμεθα, ἐπίδηλον ἡμῖν . . ποιεῖν, ἢν τοῖς ἔπεσι χαίρωσι**˙ ‖ ὁμ. μτ. ἀπαρφ. ἀντὶ αἰτ. : Αἰσχ.'Ικ.521 **θεοὺς παραιτοῦ τῶν σ' ἔρως ἔχει τυχεῖν**˙ ‖ κ. μτ. συστ. αἰτ. : Πλάτ.Κριτί.107Α **παραίτησιν εὖ μάλα φιλότιμον καὶ τοῦ δέοντος ἀγροικοτέραν μέλλων παραιτεῖσθαι**˙ **2**) αἰτοῦμαι καὶ λαμβάνω ἄδειαν παρά τινος : 'Ηρ.6,24 **παραιτησάμενος βασιλέα ἐς Σικελίην ἀπίκετο**˙ **3**) πείθω τινὰ διὰ παρακλήσεων : 'Ηρ.3,132 **τούτους βασιλέα παραιτησάμενος ἐρρύσατο,** Αἰσχ.'Ικ.521 **καὶ θεοὺς ἐγχωρίους λιταῖς** παραιτοῦ τῶν σ' **ἔρως ἔχει τυχεῖν,** 'Αριστφ.Σφ.1257 **ἢν γάρ παρῃτήσαντα τὸν πεπονθότα**˙ ‖ κ. μτ. αἰτ. κ. ἐξηρτημ. προτ. : 'Ηρ.4,158 **ἑβδόμῳ δέ σφεας ἔτεϊ παραιτησάμεναι αἱ Λίβυες, ὡς ἐς ἀμείνονα χῶρον ἄξουσι**˙ μτ. διπλῆς αἰτ. : Εὐρ.ΙΑ 685 **σὲ παραιτοῦμαι τάδε**˙ κ. ἀπολ. : 'Ανδοκ.3,21 **εἴ τις ὑμῶν ἀχθεσθήσεται, παραιτοῦμαι**˙ πρβλ. Πολύβ.39,1,6˙ **4**) μτ. αἰτ. κ. ἀπαρφ. ἱκετεύω, παρακαλῶ τινα νὰ πράξῃ ἢ γίνῃ τι : 'Ηρ.6,86, γ' **συγγνώμην τὸν θεὸν παραιτέετο ἴσχειν τῶν ῥηθέντων,** Ξεν.'Απομν.2,2,14 **τοὺς μὲν θεοὺς παραιτήσει συγγνώμονάς σοι εἶναι,** Δημ.533 **παραιτήσομαι δ' ὑμᾶς μηδὲν ἀχθεσθῆναί μοι,** Μέν.867˙ ‖ μτ. γενικ. κ. ἀπαρφ. ζητῶ δι' ἱκεσιῶν παρά τινος : Εὐρ.Μήδ.1154 **δέξει δὲ δῶρα καὶ παραιτήσει πατρὸς φυγὰς ἀφεῖναι πατέρα καὶ παῖδας σέθεν**˙ κ. μ. μτ. ἀπαρφ. : Θουκ.5,63 **ὁ δὲ παρῃτεῖτο μηδὲν τούτων δρᾶν**˙ **5**) μτ. αἰτ. πράγμ. ἀποτρέπω δι' ἱκεσίας, ἀποκρούω, ἀποποιοῦμαι : Αἰσχίν.3,198 **τὴν ὀργὴν τὴν ὑμετέραν παραιτεῖται,** Πολύβ.1,80,8 **καὶ βουλομένων αὐτὴν παραιτεῖσθαι τὴν αἰκίαν,** Πλούτ.Πομπ.56, ΚΔ Πράξ.25,11 **οὐ παραιτοῦμαι τὸ ἀποθανεῖν**˙ κ. ἀπολ. : 'Αριστλ.Ρητ.1380a,28 **τοῖς . . παραιτουμένοις πρᾶοί εἰσιν**˙ **6**) μτ. αἰτ. προσ. κ. ἀπαρφ. ζητῶ χάριν ὑπέρ τινος κ. ἰδ. πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τιμωρίας : 'Ηρ.3,119 **καί οἱ ἀπῆκε τοῦτόν τε τὸν παραιτέετο καὶ τῶν παίδων τὸν πρεσβύτατον,** Πολύβ.4,51,1 **ἐπεβάλοντα πρεσβεύειν πρὸς τὸν Πτολεμαῖον καὶ παραιτεῖσθαι τὸν 'Ανδρόμαχον,** Πλούτ.Σύλλ. 31, αὐτ.'Ηθ.868D **εἰ τοίνυν Θεσσαλούς τις ἐπιχειρεῖ τοῦ Μηδισμοῦ παραιτεῖσθαι**˙ ‖ ὁμ. κ. ἐμπροθ. : Ξεν.'Αν.6,6,29 **συνεβούλευε πέμψαι ἄνδρας πρὸς Κλέανδρον παραιτησομένους περὶ τῶν ἀνδρῶν**˙ **7**) ἱκετεύω, παρακαλῶ ὑπὲρ τῆς ἰδίας μου ζωῆς : 'Ηρ.1,24 **ψυχὴν δὲ παραιτεόμενον**˙ **8**) ζητῶ συγγνώμην : Πολύβ.5,27,3 **κἀκεῖθεν ἀναβὰς εἰς τὴν πόλιν τοὺς μὲν ἄρχοντας παρῃτήσατο,** αὐτ.5,33,2˙ κ. ἀπολ. : ΚΔ Λουκ.14,18 **καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι πάντες**˙ κ. παθ. : αὐτ. **ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρῃτημένον** (ὅθ. ἐκ τῆς φρ. ταύτης, δημ. **ἔχε με παραιτημένον ἄφες με ἥσυχον**˙ πρβλ. ὁμ. δημ. φρ. **συγχώρα** με χριστιανέ μου, ἐν ὁμ. σημ.)˙ **9**) ἀποφεύγω, ἀποστέργω : Πίνδ.Ν 10,30 **οὐδ' ἀμόχθῳ καρδίᾳ προσφέρων τόλμαν παραιτεῖται χάριν,** Πλάτ. Πρωτ.358Α **τὴν δὲ Προδίκου τοῦδε διαίρεσιν τῶν ὀνομάτων παραιτοῦμαι,** Πλούτ.Θεμ.3 **τοὺς πότους παραιτεῖσθαι τοὺς συνήθεις,** ΚΔ Τιμ.1,4,7 **τοὺς δὲ βεβήλους καὶ γραώδεις μύθους παραιτοῦ**˙ ‖ κ. μτ. ἀπαρφ. : Σχόλ.'Ιλ.Α 365 **παλλιλογεῖν παρῄτηται**˙ **10**) ἀπωθῶ, ἐγκαταλείπω οἰκείᾳ βουλήσει : Ἀνν.Κομν.1,149, Σέργ.Μακρ.ἐν Σάθ. 3,232 **τοῦ δὲ παραιτησομένου, προῆγε τὴν πατριαρχικὴν ἐξουσίαν ἐπιρρωνύων τῇ ἐπιτρίπτῳ πολιτικῇ,** Κάλβ.Λύρ.20,7 **ἐδῶ ἡδονὰς καὶ ἀνάπαυσιν, ὦ φίλοι, ἂς παραιτήσωμεν,** - **παρῃτήθη τῆς θέσεώς του**˙ **11**) ἐν ἀναφορᾷ πρὸς γυναῖκα, χωρίζομαι ἀπ' αὐτῆς : Πλούτ.'Ηθ.206Α **παραιτοῦμαι γυναῖκα**˙ ‖ κ. γενικ. ἀποβάλλω τινά, διώχνω : Λουκ.'Αποκ.19 **εὐεργέτην εἰς τὰ τηλικαῦτα γεγενημένον ἀπωθεῖσθαι καὶ τῆς οἰκίας παραιτεῖσθαι,** Διογ.Λ 6,82 **παραιτοῦμαι οἰκέτην**˙ κ. παθ. : Δίων Κ 78,22 **τὴν παραίτησιν ἣ παρὰ τοῦ Καρακάλλου παρῄτητο**˙ **12**) ῥηματ. π. παραιτητέος, παραιτητής, παραιτητικός, παραιτητός.

παραιφάμενος-η-ον μτχ. μέσ. ἐνεστ. τοῦ παράφημι, ὁ παραινῶν, ὁ ἐνθαρρύνων : 'Ιλ.Ω 771 **ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐπέεσσι παραιφάμενος κατερυκες σῇ τ' ἀγανοφροσύνῃ καὶ σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν** (Γαζ.Θ «ἀλλὰ σὺ τοῦτον λόγοις παραινέσας παρεκώλυες»), 'Ησίοδ.Θ 90 **μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν.**

παραιφασίη (ἡ) ἡ συμβουλή, ἡ παραίνεσις, ἡ παραίφασις : Μουσαῖ.ἀπ.5 **παραιφασίη δέ τις ἔσται**˙ ‖ ἐνθάρρυνσις, προτροπή : Νόνν.Δ 48, 133˙ ‖ παραμυθία : Ποι.π.'Ωρίωνι ἐν λ. **πεσσοί.**

παραίφᾰσις-εως [ἡ] ποι. ἀντὶ παράφασις, ἡ διὰ λόγων πειθώ, ἡ παρακίνησις, ἡ συμβουλή : Ἰλ.Λ 793 **ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου**· πρβλ. Νόνν.Δ 40,115, Θεμίστ.Λόγ.θ,106D· **2**) ἡ ἐξαπάτησις : Ἀγαθ.ΑΠ 5,284 **ἦν δὲ πόνου καὶ τοῦτο παραίφασις**, ΑΠλ 5,373.

παραιφάσσει Ἡσ. «τινάσσει, πηδᾷ, παρακινεῖ».

παραιφηλούμεθα Ἡσ. «παραγόμεθα».

παραιφρονέω ποι. ἀντὶ παραφρονῶ βλ.λ. : Θεόκρ.25,262 **τὸν μὲν ἐγὼν ὀδύνῃσι παραιφρονέοντα βαρείαις νωσάμενος** (δ.γρ.).

παραιώρημα-ατος [τὸ] [αἰωρῶ] μτγν. τὸ πλησίον ἢ εἰς τὴν πλευρὰν τινος κρεμάμενον : Πολυδ.7,64.

παραιώρησις-εως [ἡ] [παραιωρῶ] τὸ πλησίον τινὸς κρεμᾶν, ἀναρτᾶν : Ἀριστλ.Οὐρ.306a,21, Θεόφρ.Μεταφ.29 **κινήσει τε καὶ παραιωρήσει**.

παραιωρῶ-έω κρεμῶ, ἀναρτῶ τι πλησίον τινός : Νόνν.Δ 1,43 **Μαρσύαο . . δέρμα παρῃώρησε φυτῷ**· || συνήθ. παθ. κρεμῶμαι, ἀναρτῶμαι πλησίον τινός : Ἡρ.7,61 **ἐγχειρίδια παρὰ τὸν δεξιὸν μηρὸν παραιωρούμενα ἐκ τῆς ζώνης**· πρβλ. Ἀχαι.19,2 **λιθάργυρος δ᾽ ὅλπη παρῃωρεῖτο χρίματος πλέα**· || κ. ἐπὶ προσ. : Ἡρωδιαν.Ἱστ. 2,13,10 **στρατιῶται τά τε ξιφίδια περιαιροῦσιν αὐτῶν ἃ παρῃώρηντο τῷ ἀργύρῳ καὶ τῷ χρυσῷ ἐς πομπὴν κεκοσμημένα** [εἶχον κρεμασμένα]· **2**) ἀπολ. ἐπὶ ἱκέτου, εὑρίσκομαι ἐν κινδύνῳ καὶ προσπαθῶ νὰ σωθῶ κρεμάμενος ἀπό τι : Πλούτ. Ἀντ.77 **τὰς χεῖρας ὀρέγων εἰς ἐκείνην καὶ παραιωρούμενος**· **3**) παθ. ἀσκοῦμαι μεθ᾽ ὑπομονῆς : Ἀέτ.9,30· **4**) ρηματ.π. παραιώρημα, παραιώρησις.

παρακάββαλε ἐπ. γ᾽ ἑν. ἀόρ. β᾽ τοῦ ρ. παρακαταβάλλω βλ.λ. : Ἰλ.Ψ 683 **ζῶμα δὲ οἱ πρῶτον** παρακάββαλεν.

παρακαθάπτω μτγν. παρά τινι ἅπτω, προσαρμόζω, θηλυκώνω· κ. παθ. : Πολυδ.1,252 **ἱμὰς ὁ τῷ ζυγῷ** παρακαθαπτόμενος.

παρακαθέζομαι, μτχ. παθ. ἀόρ. **-εσθείς**, καθέζομαι, κάθημαι πλησίον τινός· πρβλ. παρακαθίζω : Πλάτ.Χαρμ.153c **παρακαθεζόμενος οὖν ἠσπαζόμην τόν τε Κριτίαν . .**, Πλούτ.Ἀρτοξ.26 **αἱ μὲν ἄλλαι παρακαθεζόμεναι προσπαίζοντος αὐτοῦ**, Ἰώσ.ΑΙ 6,11,9 **παρακαθεσθέντων αὐτῷ**.

παρακαθεκτικὸς-ή-όν [παρακατέχω] λεξ. ὁ παρ᾽ ἑαυτῷ πρὸς τὰ ὀπίσω, ἢ στερεῶς κρατῶν.

παρακάθετον [τὸ] νεώτ. ναυτ θέσις τῆς ἀλύσεως τῆς ἀγκύρας αἰροντος πλοίου.

παρακαθεύδω μτγν. ἐπὶ κυνός, καθεύδω, κοιμῶμαι πλησίον τινός : Αἰλ.ΠΙ 1,13 **ὁ κύων, ὅσπερ αὐτῷ παρεκάθευδεν**· **2**) ἐπὶ προσ., ἀγρυπνῶ πλησίον τινός : ΠΔ Ἰουδ 10,20 **καὶ ἐξῆλθον οἱ παρακαθεύδοντες Ὀλοφέρνη**.

παρακάθημαι κ. μσν. κ. νεῶτ. ἀποθ, ἀπαρφ. ἐνεστ. **παρακαθῆσθαι** κ μτχ. **παρακαθήμενος**, κάθημαι πλησίον τινός, παραπλεύρως : Ἀριστφ. Βάτρ.1492 **χαρίεν οὖν μὴ Σωκράτει παρακαθήμενον λαλεῖν**, Θουκ 6,13 **εἴ τῳ τις παρακάθηται τῶνδε**, Πλάτ.Κρίτ.43Β **εἶτα πῶς οὐκ εὐθὺς ἐπήγειράς με, ἀλλὰ σιγῇ παρακάθησαι ;**, Συνέσ.163Β, Μηναῖ.12,2 Συνξ. **καὶ φυλάκων παρακαθημένων τῷ λειψάνῳ κατὰ τὴν τοῦ ἄρχοντος πρόσταξιν**· κ. ἀπολ. : Πλάτ.Πρωτ.320C **πολλοὶ οὖν αὐτῷ ὑπέλαβον τῶν παρακαθημένων**· || κ. ἐπὶ ἐπιβατῶν πλοίου : Ἐπιγρ. **Τιμοκράτης πλέων ἐν τῷ . . ἐν παρακαθημένοις ἀγωνιζόμενος ποτὶ Τυρρανοὺς ἐτελεύτασε**· **2**) μσν. κ. νεώτ. κάθημαι μετά τινος ἢ πλησίον τινός, λαμβάνω μέρος εἰς τινα συγκέντρωσιν : Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ.3,145 **ἔκραξεν ἕναν ἀπὸ τοὺς παρακαθημένους ἡγουμένους**, - παρακάθημαι εἰς συνέδριον· **3**) ἐπὶ στρατοῦ, στρατοπεδεύω πλησίον τινός : Πολύβ.9,45,2 **πολέμων ἐνεστώτων καὶ στρατοπέδων παρακαθημένων**· **4**) πάπ. μτ. δοτ. εἰμὶ ἀπησχολημένος εἴς τι, διά τι : **εὐθέως παρακάθηνται τῇ φακῇ**.

παρακάθι [τὸ] δημ. ἡ κατὰ τὴν ἑσπέραν καὶ μέχρι βαθείας νυκτὸς συνεργασία γυναικῶν, οἷον πρὸς ραφὴν ἱματίων, πλέξιμον κτπ.

παρακαθιδρύω μτγν. ἐν τῷ παθ. τίθεμαι, ἱδρύομαι πλησίον τινός : Πλούτ.Καῖσ.9 **δράκων ἱερὸς παρακαθίδρυται τῇ θεῷ κατὰ τὸν μῦθον**.

παρακαθιζάνω Ἐπιγρ. καθιζάνω, καθίζω πλησίον τινός : **παρακαθιζάνειν ταῖς σχολαῖς**.

παρακαθίζω κ. νεώτ., μέλλ. ἀττ. **-θιῶ** κ. μτγν. **-ιζήσω**, κ. μέσ. **-ιζήσομαι** [Πλάτ.Λύσ.207Β], παρακ. ἐν ἀπαρφ. **παρακεκαθικέναι** [Ἀρρ.Ἐπικτ. 2,6,33], μέσ. ἀόρ. **παρεκαθισάμην** κ. β᾽ **παρεκαθεζόμην** [Πλάτ.Εὐθ.273Β], μτχ. **παρακαθεζόμενος** κ. παθ. **παρακαθεσθείς** [Γαλ.14,637], βάλλω τινὰ ἤ τι νὰ καθίσῃ, νὰ τοποθετηθῇ πλησίον τινός, θέτω παραπλεύρως : Πλάτ.Πολ.553D **τὸ δέ γε, . . λογιστικόν τε καὶ θυμοειδὲς χαμαὶ . . παρακαθίσας ὑπ᾽ ἐκείνῳ**, Δίων Κ 73,3 **αὐτὸν ὁ Περτίναξ . . ἐπὶ τοῦ βάθρου ἐν τῷ συνεδρίῳ παρεκάθιζε**· || βάλλω τινὰ νὰ σταθῇ που: Παλαίφ.40 **στρατιὰν π. περὶ τὴν πόλιν**· **2**) κ. νεώτ. ἀμτβ. παρακάθημαι βλ.λ. : ΠΔ Ἰὼβ 2,13 **παρεκάθισαν αὐτῷ ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ἑπτὰ νύκτας**, Διόδ Σ 23,9, Πλούτ. Μάρ.17 **τῇ Μαρίου παρακαθίζουσα παρὰ τοὺς πόδας τῶν μονομάχων ἐπιτυχῶς προηγόρευε τὸν μέλλοντα νικᾶν**, ΚΔ Λουκ.10,39 **ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ**· || νεώτ. εἰδ. ἐν ἀναφ. πρὸς ἐπίσημον ἑστίασιν : **εἰς τὸ γεῦμα παρεκάθισαν πάντες οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τοῦ ὑπουργείου**· || κ. μέσ. ἢ παθ καθίζω ἐμαυτὸν πλησίον τινὸς ἢ παρά τινι : Ἀριστφ.Πλ.727 **μετὰ τοῦτο τῷ Πλούτωνι παρεκαθέζετο**, Ξεν.ΚΠ 5,5,7 **καὶ παρακαθισάμενος εἶπεν ὧδε**, Πλάτ.Λύσ.207Β,Θεόφρ.Χαρ.3,2 **τούτῳ παρακαθεζόμενος πλησίον πρῶτον μὲν τῆς αὐτοῦ γυναικὸς εἰπεῖν ἐγκώμιον**, Πλούτ. Ἀρτξ.26 **αἱ μὲν ἄλλαι παρακαθεζόμεναι προσπαίζοντος αὐτοῦ**· **3**) μέσ. ποιῶ τινα κοινωνὸν τῆς ἕδρας, συνδιαιτητήν : Δημ.897 **ἕνα δ᾽ ἑκάτερος παρεκαθίσατο**· πρβλ. Λυκοῦργ.141 **παῖδας καὶ γυναῖκας παρακαθισαμένους ἑαυτοῖς τοὺς δικαστὰς δικάζειν**· **4**) μσν. ἐνεδρεύω, παραμονεύω : Ἀπολλ. ἐν Κορ.Ἄτ.4Α.386 **καὶ τὴν αὐγὴν πρὸς τὸν γιαλὸν πάγει παρακαθίζει**· **5**) ρηματ. π. παρακάθισμα, παρακαθισμός, παρακαθίστρα.

παρακαθίημι καταβιβάζω πλησίον μου ἢ ἀφήνω τι νὰ πέσῃ κάτω πλησίον μου : Ἀριστλ.ΖΙ 622b,14 **ἀντὶ πηδαλίων τῶν πλεκτανῶν παρακαθιεῖσι**, Πλούτ Ἠθ.63Ε **ὁ μὲν ἡσυχῇ παρακαθῆκεν** [δακτύλιον], αὐτ.Νίκ.9· || κ. ἀπολ. : Θεόφρ.Φ1 8, 2,3 || κ. μέσ. : Εὐρ.Ἑλ.1536 **πηδάλια ζεύγλαισι παρακαθίετο**· **2**) ἀμτβ. καταπίπτω : Πολύβ. 35,1,4 **οὔτε παρακαθιέναι τοῖς σώμασι βουλομένων διὰ τὸν κόπον**.

παρακάθισμα-ατος [τὸ] [παρακαθίζω] μσν. ὁ παρακαθισμὸς βλ.λ. : Καλλίμ.Χρυσ.2235.

παρακαθισμὸς [ὁ] [παρακαθίζω] μσν. ἡ ἐνέδρα : Σαχλ. ἐν Κορ.Ἄτ.4,386 **τὴν νύκτα ὁποῦ περπατεῖ, γυρίζει ἁρματωμένος, καὶ πά᾽ εἰς τοὺς παρακαθισμούς, σὰν ἕνε μαθημένος**· πρβλ. καροούλι, χωσιά· πρβλ. παρακαθίζω 4).

παρακαθίστημι κ. παρακαθιστάνω [Ἰώσ.ΑΙ 14, 15,7], θέτω, τοποθετῶ πλησίον, καθιστῶ, ἐγκαθιστῶ παρά τινι : Ἰσοκρ.4,104 **οὐδὲ ταραχὰς ἐνεποιοῦμεν πολιτείας ἐναντίας παρακαθιστάντες**, Δημ. 47, Διόδ.Σ 16,38 **παρακατέστησε δ᾽ αὐτῷ ἐπίτροπον . . Μνασέαν**· κ. παθ. : Διόδ.Σ 16,47.

παρακαθίστρια [ἡ] μσν. ἀξίωμα γυναικὸς αὐλικὸν ἐν τῷ βυζαντινῷ παλατίῳ : Πορφ.Ἔκθ.216

παρακάθομαι δημ. ἀποθ. μένω, ἀργῶ που ἐπὶ πολύ : **δέ(ν) παρακάθομαι, γιατὶ ἔχω δουλειά·** **2)** ὠτακουστῶ, κρυφακούω, παραμονεύω : **παρακάθεται πίσω ἀπὸ τὴν πόρτα κι ἀκούει τί λέμε.**

παρακαινοτομῶ-έω μτγν. ἀνακαινίζω : Γρηγ. Νύσσ.2,536A **ἄλλην τινὰ παρεκαινοτόμησε τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει τὴν σύστασιν.**

παρακαινωτής [ὁ] μσν. ὁ ἀνακαινίζων, ὁ ἀνανεῶν, ὁ ἐπιφέρων καινοτομίας, ἴδ. ἐπιβλαβεῖς : Πασχ.Χρον.337C **ἔσυρον αὐτοὺς καὶ ἔβαλλον εἰς θάλασσαν ὡς παρακαινωτάς.**

παρακαίριος-ον ποι. ὁ ἔξω τοῦ πρέποντος καιροῦ, ὁ παράκαιρος : Ἡσίοδ.Ἔργ.327 **κρυπταδίης εὐνῆς ἀλόχου, παρακαίρια ῥέζων.**

παράκαιρος(-η)-ο(ν) κ.νεώτ.κ.δημ. ὁ μὴ ἐν δέοντι καιρῷ γινόμενος, ὁ οὐχὶ ἐν καιρῷ : Ἐπίχ 260, Κλέαρχ.5 **ἡ παράκαιρος ἅμα καὶ μάταιος αὐτῶν περὶ τὸν βίον τροφή,** Λουκ.Νιγρ.31 **τὸ σπάνιον αὐτῶν** [τῶν ῥόδων] **καὶ τὸ παράκαιρον ἀγαπῶντας, - παράκαιρος ἐνέργεια.**

παρακαίρως ἐπίρρ. κ. νεώτ., δημ. **-α,** ὑπερμέτρως: Ἰσοκρ.1,9 **τὸν πλοῦτον παρακαίρως ἠγάπα·** **2)** νεώτ. κ. δημ. ἐν ἀκαταλλήλῳ ὥρᾳ, ἀργά.

παρακαίω κ. μσν. καίω πλησίον : Πλούτ.Ἠθ. 383D **πῦρ παρακαίειν τοῖς νοσοῦσι,** Ἱππιατρ 188.16 **πῦρ παράκαιε·** κ. παθ. : Ἡρ.2,130 **νύκτα δὲ ἑκάστην πάννυχος λύχνος παρακαίεται·** **2)** καίω διὰ καυτῆρος, πλαγίως, ἀντίθ. διακαίω : Ἱππ.Ὀφ.3 **ὅταν φλέβα παρακαύσῃς ἢ διακαύσῃς.**

παρακεκακωμένος γλωσσ. μτχ. παθ. παρακ. τοῦ ἀχρ. ρ. **παρακῶ-όω,** ὁ ἔχων πάθει διασάλευσιν τῶν φρενῶν, ὁ παράφρων, ὁ τρελλός.

παρακαλεσία [ἡ] μσν. ἡ παράκλησις, ἡ ἱκεσία : Πρόδρ.2,334 **καὶ πόσα μιξοκλαιάματα καὶ παρακαλεσίας.**

παρακάλεση (ἡ) δημ. ἡ παράκλησις, τὸ παρακάλεσμα : Βαλαωρ.Ἀθ.Διάκ.156 **δὲν ξαίρω παρακάλεσες, δὲ διακονεύω σχώρια,** παροιμ. **ἀρχόντου παρακάλεση ὁμοιάζει τὴν ἀγγάρεια.**

παρακάλε(σ)μα [τὸ] μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ παράκλησις, ἡ ἱκεσία, παρακάλι : Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ.3,144 **καὶ παρακαλέματα βασιλίσσης·** **2)** μουσ. ἓν τῶν τεσσαράκοντα ἀφώνων μεγάλων σημαδίων τοῦ ἀρχαίου στενογραφικοῦ συστήματος τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς.

παρακαλεστής [ὁ] [παρακαλῶ] δημ., πληθ. **-άδες** ὁ παρακαλῶν, ὁ ἱκετεύων τινά· **2)** εἰδ. **ὁ** κατ' ἐντολὴν ἄλλου αἰτούμενος διὰ τοῦτον εἰς γάμον κόρην παρὰ τῶν οἰκείων αὐτῆς, προξενητὴς βλ.λ.

παρακαλεστός-ή-ό [παρακαλῶ] μσν. κ. δημ. ὁ κατὰ παράκλησιν, χαριστικῶς ἐκτελῶν, ἐνεργῶν, πράττων τι : παροιμ. **παρακαλεστὸς σκαφτιὰς μιὰ δουλεύει, δυὸ χαζεύει·** || εἰδ. μαν. ὁ κατὰ χάριν, ἄνευ ἐπισήμου ἰδιότητος, διατυπῶν ἐγγράφως καὶ προσυπογράφων συμβόλαιον ἢ προικοσύμφωνον ἢ διαθήκην καὶ ὡς συμβολαιογράφος, νοτάριος, νοδάρος προσυπογράφων : **Ἀντώνιος ἱερεὺς Στουραΐτης παρακαλεστὸς ἔγραφε·** || ἐπίρρ. **παρακαλεστὰ** παρακλητικῶς βλ.λ.

παρακαλετὸ [τὸ] δημ. συνήθ. κτ. πληθ. ἡ παράκλησις, τὸ παρακάλι[ο] βλ.λ. : **μὲ τὰ παρακαλετὰ καὶ μὲ τὰ κλάματα κατάφερε καὶ τὸν ξαναπήρανε στὴ δουλειά.**

παρακαλετός-ή-ό δημ. ὁ γινόμενος, ὁ ἐκτελούμενος διὰ παρακλήσεων, κατόπιν παρακλήσεως, ἱκεσίας : παροιμ. **παρακαλετὰ φιλιὰ γλύκα δὲν ἔχουν·** **2)** ἀντὶ παρακαλεστὸς βλ.λ.· **3)** ὡς οὐσ. τὸ οὐδ. παρακαλετὸ βλ.λ.

παρακάλιο [τὸ] μσν. κ. δημ. συνήθ. κτ. πληθ. ἡ παράκλησις, ἡ δέησις, ἡ ἱκεσία : Ἐρωτόκρ.1,1486 **καὶ σήμερ' ἐπακούστηκα στὰ τόσα παρακάλια,** αὐτ.4,529, Βιζυην.Τοῦ κουμπάρου τ' ἄχερα 10 **τ'** **ἀρέσει ν' ἀκούῃ παρακάλια,** παροιμ. **τὰ πολλὰ τὰ παρακάλια τὰ βαριοῦνται κι οἱ ἅγιοι.**

παρακαλλύνω καθαρίζω, εὐτρεπίζω, ὡραΐζω· Ἡσ. «παρακόρησον· παρακάλλυνον».

παρακαλπάζω μτγν. κ. μσν. τρέχω πεζὸς πλησίον καλπάζοντος ἵππου κρατῶν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ χαλινοῦ : Πλούτ.Ἀλέξ.6 **μικρὰ δὲ οὕτω παρακαλπάσας καὶ καταψήσας,** Εὐστ.Πον.283,10.

παρακάλυμμα-ατος [τὸ] [παρακαλύπτω] τὸ πλησίον ἢ ἔμπροσθεν σκέπασμα, παραπέτασμα : Πλούτ.Ἀλέξ.51 **καὶ παράγοντα τὸ πρὸ τῆς θύρας παρακάλυμμα διελαύνει·** || κ. μτφ. : Ἀντιφάν 167 **πλοῦτός ἐστι παρακάλυμμα τῶν κακῶν,** ΠΔ Σοφ.Σαλ.17,3 **ἀφεγγεῖ λήθης παρακαλύμματι ἐσκορπίσθησαν,** Ἰώσ.Αἱ 16,8,1, Πλούτ.Ἠθ.654D **παρακάλυμμα τῆς ἡδονῆς τὸ σκότος προθέσθαι·** **2)** μτφ. πρόφασις, πρόσχημα : Πλούτ.Περ.4 **τῇ λύρᾳ παρακαλύμματι χρώμενος.**

παρακᾰλύπτω συνήθ. ἐν τῷ μέσ. καλύπτω ἀναρτῶν τι ἔμπροσθεν, σκεπάζω, ἀποκρύπτω: Πλάτ. Πολ.439E **καὶ τέως μάχοιτό τε καὶ παρακαλύπτοιτο,** Πλούτ.Δημήτρ.52 **παρακαλυπτόμενας τῇ μέθῃ τὴν διάνοιαν,** αὐτ.Ἀλκ.34 **οὐδ' εὐμενῶς ἐδόκει προσδεχομένη τὸν Ἀλκιβιάδην ἡ θεὸς παρακαλύπτεσθαι·** || κ. μτφ. κρύπτομαι, ὑποκρύπτομαι : Πλάτ.Πολ.503A **παρεξιόντος καὶ παρακαλυπτομένου τοῦ λόγου,** ΚΔ Λουκ.9,45 **καὶ ἦν παρακεκαλυμμένον ἀπ' αὐτοῦ ἵνα μὴ αἴσθωνται αὐτὸ** [τὸ ῥῆμα], Φίλ.2,196 **π- τὴν ἀλήθειαν.**

παρακαλῶ-έω κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **-ῶ-άω,** μέλλ. ἀττ. **παρακαλῶ,** μτγν. **παρακαλέσω** [ΠΔ Ἰὼβ 7,13], ἀόρ. **παρεκάλεσα,** δημ. προστ. ἐνεστ. **παρακάλα,** παρατ. **παρακάλεια** κ. **παρακαλοῦσα,** ἀόρ. **παρακάλεσα,** παθ. **παρακαλοῦμαι,** δημ. κ. **παρακαλιέμαι,** ἀόρ. **παρεκλήθην,** δημ. **-ήθηκα,** παρακ. **παρακέκλημαι,** δημ. μτχ. παρακ. **παρακαλεσμένος,** καλῶ τινα πρός τι, εἴς τι, προσκαλῶ τινα νὰ μετάσχῃ εἴς τι ἢ ἁπλῶς νὰ πράξῃ τι : Ξεν.Ἀν.1,6,5 **Κλέαρχον δὲ καὶ εἴσω παρεκάλεσε σύμβουλον·** μτ. ἐμπροθ. αἰτ. : Εὐρ. Βακχ.1247 **ἐπὶ δαῖτα . . κἀμὲ παρακαλεῖς,** Ξεν.ΚΠ 4,6,3 **εἰς θήραν αὐτὸν παρακαλέσας,** Αἰσχίν.3,72 **ἐπὶ τὸ βῆμα παρακαλέσας Ἀντίπατρον·** ὁμ. κ. παθ. : Θουκ.5,31 **παρακληθέντες ἐς ξυμμαχίαν·** ὁμ. κ. μτ. ἀπαρφ. : Πλάτ.Νόμ.692E **παρακαλουμένην ἀμύνειν,** Ἐπιγρ. **παρακληθεὶς γυμνασιαρχῆσαι·** || φρ. **καὶ παρακαλούμενος καὶ ἄκλητος** εἴτε καλεσμένος εἴτε ἀκάλεστος : Θουκ.1,118 **αὐτὸς** [ὁ θεὸς] **ἔφη ξυλλήψεσθαι καὶ παρακαλούμενος καὶ ἄκλητος** [θὰ ἐπικουρήσῃ αὐτοὺς εἴτε ἐπικαλεσθῶσι τὴν βοήθειάν του εἴτε ὄχι]· **2)** καλῶ τινα εἰς βοήθειαν, αἰτοῦμαι τὴν ἀρωγήν τινος, ζητῶ τὴν συνδρομήν : Ἡρ.1,77 **παρακαλέσας μὲν Αἰγυπτίους κατὰ τὸ ὅρκιον,** Ἀνδοκ.4,14 **παρακαλέσας γὰρ τοὺς ἑταίρους, ἁρπάσας ἐκ τῆς ἀγορᾶς τὴν γυναῖκα ᾤχετο βίᾳ·** **3)** κ. μσν. κ. νεώτ. κ. δημ. ἐκφέρω, ἀπευθύνω ἱκεσίαν, εὐχήν, δέησιν· εἰδ. εἰς θεὸν ἢ θεοὺς αἰτούμενος ἀρωγήν, βοήθειαν ἢ συγγνώμην, ἄφεσιν : Ξεν.Ἑλλ. 2,4,17 **ὅταν δὲ τὸν Ἐνυάλιον παρακαλέσωμεν,** Πλάτ.Νόμ.666B, Δημ.227 **βούλομαι καὶ πάλιν τοὺς θεοὺς παρακαλέσαι, - παρακαλῶ τὸν θεὸν νὰ μὲ λυτρώσῃ ἀπὸ τὰ βάσανα,** Κρυστ.Ἡ φλογέρα 90 **νυχτοήμερα παρακαλῶ Ἁγίους καὶ Παναγία·** || γεν. ἱκετευτικῶς, ζωηρῶς, ἐπιμόνως, ταπεινῶς αἰτοῦμαί τι παρά τινος, μτ. τελικῆς προτ. ἢ ἀπολ. : Πολύβ.4,82,8, ΚΔ Ματθ.8,5 **παρακαλῶν αὐτὸν καὶ λέγων,** αὐτ.Μάρκ.1,40 **ἔρχεται πρὸς αὐτὸν νεκρὸς παρακαλῶν αὐτόν,** Ἐρωτόκρ.4,525 **τὸ Ρήγα παρεκάλει τὴ θυγατέρα στὴ φυλακὴ ἄδικα μὴν τὴ βάλῃ,** Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.108,13 **παρακαλῶ σε γέροντα ἀλήθεια νὰ μὲ δώσῃς· 4).**

προσκαλῶ τινα **ὅπως μὲ ὑποστηρίξῃ ἐν δίκῃ** : Ἰσαι.1,17, Λυσί.14,28 **Ἱππόνικος δὲ πολλοὺς παρακαλέσας** (κλητεύσας ὡς μάρτυρας), Δημ.915· ‖ κ. ἐν τῷ μέσ. τ. : Λυκοῦργ.28 (ἀμφ.)· ‖ κ. παθ. καλοῦμαι, κλητεύομαι νὰ προσέλθω, νὰ παραστῶ εἰς δίκην : Αἰσχίν.1,173 **ᾧ παρακεκλημένοι τινὲς τῶν μαθητῶν ἥκουσιν ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν** (κληθέντες προσέρχονται εἰς τὴν ἐπ' ἀκροατηρίῳ διαδικασίαν)· **5**) παρακινῶ, ἐνθαρρύνω, παροτρύνω, προτρέπω : Αἰσχ.Ἱ Ιέρσ.380 **τάξις δὲ τάξιν παρεκάλει,** Εὐρ.Φοίν.1254 **τόδ' ἠγόρευον παρακαλοῦντες εἰς μάχην,** Ξεν.Ἀν.3,1,24 **παρακαλοῦντες ἐπὶ τὰ κάλλιστα ἔργα**· ‖ κ. ἀναφορ. πρὸς τὴν διάνοιαν ἢ τὸ θυμικὸν παρακινῶ, ἐξωθῶ : Πλάτ.Πολ.523A **τὰ μὲν ἐν ταῖς αἰσθήσεσιν οὐ παρακαλοῦντα τὴν νόησιν εἰς ἐπίσκεψιν**· ὁμ. παθ. : Ἀριστλ.ΗΝικ.1175a,7 **παρακέκληται ἡ διάνοια**· ‖ ὁμ. **παρακαλεῖν ἐπί τι** ἐξεγείρειν, προτρέπειν, παρωθεῖν πρός τι : Ἐπικ.Φυσ.54G **παρακαλεῖν καὶ παροξύνειν ἐπὶ . .**· ‖ ὁμ. **παρακαλεῖν εἴς τι** παρασύρειν εἴς τι : Εὐρ.Ὀρ.1583 **τί χρῆμα δρᾶσαι; παρακαλεῖς γὰρ εἰς φόβον,** αὐτ. ΙΑ 497 **κἀμὲ παρακαλῶν εἰς δάκρυα**· **6**) ἐπὶ πυρὸς ἢ εὐφλέκτων πραγμ., ὑποδαυλίζω, προκαλῶ ἔξαψιν : Ξεν.ΚΠ 7,5,23 **πίτταν καὶ στυππεῖον ἃ ταχὺ πολλὴν παρακαλεῖ φλόγα**· **7**) παραμυθοῦμαί τινα, παρηγορῶ : ΠΔ Σοφ.Σειρ.48,24 **παρεκάλεσε τοὺς πενθοῦντας ἐν Σιών**· κ. παθ. τυγχάνω παραμυθίας, παρηγορίας, ἀνακουφίσεως ψυχικῆς : ΚΔ Ματθ.5,4 **μακάριοι οἱ πενθοῦντες ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται,** αὐτ.2,18 **Ραχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι**· ‖ συμβουλεύω, παραινῶ : ΚΔ Λουκ.3,18 **πολλὰ . . παρακαλῶν εὐηγγελίζετο τὸν λαόν** **8**) ἐξαιτοῦμαι, ἀπαιτῶ, ἀξιῶ, ζητῶ : Ξεν.Οἰκ.9,3 **ὁ θάλαμος σκεύη παρακαλεῖ**· ‖ παθ. ἡ μτχ. ἐνεστ. **τὰ παρακαλούμενα** αἱ προτάσεις, αἱ αἰτήσεις, αἱ ἀπαιτήσεις, αἱ ἀξιώσεις : Φίλιππ.π.Δημ.283 **συγκατατίθεμαι τοῖς παρακαλουμένοις,** Πολύβ.4,29,3 **συγχωρεῖν τοῖς παρακαλουμέναις**· ‖ κ. μτ. τελικῆς προτ. ἢ ἀπαρφ. : ΚΔ Ματθ.8,34 **παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῇ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν** (ἠξίωσαν, ἐζήτησαν ν' ἀπέλθῃ τῆς χώρας των), αὐτ.Πράξ. 24,4 **παρακαλῶ ἀκοῦσαί σε ἡμῶν** (ἐξαιτοῦμαι)· κ. ἀπολ. : **αὐτ.Λουκ.7,4 παρεκάλουν αὐτὸν σπουδαίως**· κ. παθ. : αὐτ.Πράξ.28,14 **παρεκλήθημεν ἐπ' αὐτοῖς ἐπιμεῖναι ἡμέρας ἑπτά**· **9**) μτγν. παθ. κάμπτομαι, μαλάσσομαι, συγκατανεύω εἴς τι πρὸς χάριν : ΠΔ Βασ.2,24,16 **παρεκλήθη κύριος ἐπὶ τῇ κακίᾳ καὶ εἶπε . . ἄνες τὴν χεῖρά σου**· **10**) ὁμ. παθ. **π- πρός τινα** ἐκδηλῶ, ὑφίσταμαι ταπείνωσίν μου ἐνώπιόν τινος : ΠΔ Κριτ.21,6 **καὶ παρεκλήθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Βενιαμίν**· **11**) ὁμ. μέσ. μεταμέλομαι : αὐτ.Βασ.1,15,11 **παρακέκλημαι ὅτι ἐβασίλευσα τὸν Σαοὺλ εἰς βασιλέα**· **12**) νεώτ. κ. δημ. ἐν χρ. πρὸς ἔκφρ. τοῦ αἰτουμένου ἢ παραγγελλομένου ἢ διατυπουμένου φιλοφρόνως, μτ. τελικῆς προτ. ἢ κτ. παρένθεσιν : **παρακαλοῦμεν ὅπως εὐαρεστούμενος διατάξητε, - παρακαλοῦμεν ἅμα τῇ λήψει τῆς παρούσης ὅπως μεταβῆτε . . , - διαβιβάσατε, παρακαλῶ, τοὺς χαιρετισμούς μου**· ‖ ἐνίοτε κ. ἀπολ. ὡς ἀπάντησις προθύμου συγκαταθέσεως ἢ συναινέσεως εἴς τι αἰτούμενον : **μοῦ ἐπιτρέπετε νὰ καθίσω πλησίον σας; —Παρακαλῶ**· **13**) ρηματ.π. παράκλησις, παράκλητος, δημ. παρακάλε(σ)μα, παρακάλιο.

παρακαμμύω μσν. ἀντὶ παρακαταμύω, καταμύω πλαγίως, ἄκροις τοῖς ὀφθαλμοῖς βλέπω· Φώτ.283,16 «μυωπιζόμενας· μυωπάζων, παρακαμμύων» : Ἱερακοσ.121.

παρακά(μ)νω δημ., ἀόρ. **(ἐ)παράκαμα** κ. **-να,** μτχ. παθ. παρακ. **παρακαμωμένος** κ. **παρακανωμένος,** **ποιῶ τι καθ' ὑπερβολήν,** ὑπερβαίνω τὰ ὅρια ὡς πρός τι : **παρακάνετε ἔξοδα**· ‖ ἐν φρ. **τὸ παρακάνω** ὑπερβαίνω τὸ ἀνεκτόν, κάμνω κατάχρησίν τινας : **τὸ παράκανες πιά** (ὑπερέβης τὰ ὅρια)· ‖ κ. κτ. γ' πρόσ. ὡς ἐπιτατ. τοῦ κάμνω : **παρακάνει ζέστη-κρύο**· **2**) ἐν μτχ. παθ. παρακ. ἐπὶ καρπῶν καὶ λαχανικῶν, ὁ ὑπερώριμος, ὁ καθ' ὑπερβολὴν γινομένος.

παρακαμπανίζω μσν. μεταχειρίζομαι ψευδῆ σταθμά : Νομοκάνων Coteler.547· **2**) ρηματ. π. παρακαμπάνισμα.

παρακαμπάνισμα-ατος (τὸ) (παρακαμπανίζω) μσν. ἡ χρῆσις ψευδῶν σταθμῶν : Νικ.Χων.423,26.

παρακαμπτήριος-ον νεώτ. εἰδ. ἐπὶ σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, ἡ παρὰ τὴν κυρίαν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν τοποθετουμένη εἰς τοὺς σταθμοὺς ἢ τὰς στάσεις δευτερεύουσα κ. χρησιμοποιουμένη διὰ τὴν διασταύρωσιν τῶν ἁμαξοστοιχιῶν.

παρακάμπτω μτγν. κ. νεώτ., ἀόρ. **παρέκαμψα** κ παθ. **παρεκάμφθην,** κάμπτω περί τι σημεῖον ὑπερβαίνων αὐτό : **τὸ ἅρμα παρέκαμψε τὴν νύσσαν τοῦ σταδίου**· **2**) νεώτ. ναυτ. ἐπὶ πλοίων, παραπλέω ἀκρωτήριον, καβαντζάρω : **παρεκάμψαμεν τὸν Μαλέαν**· **3**) μτφ. ἀποφεύγω ἐπιτηδείως ἐμπόδιόν τι, ὑπερνικῶ δυσχέρειαν, διαφεύγω : Διόδ.Σ 5,59 **τὰς μὲν ἀπαντήσεις καὶ ὁμιλίας τῶν ἀνθρώπων παρέκαμπτε, - παρέκαμψε τὰς μεγάλας δυσχερείας**· **4**) ρηματ.π. παράκαμψις.

παράκαμψις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ παρακάμπτω βλ.λ.· **2**) μτφ. ἀποφυγή, διαφυγή.

παρακανθίζω ἔχω εἰς τὰ πλάγια ἀκάνθας, εἶμαι ἀκανθώδης : Θεόφρ.ΦΙ 1,1,6 **τὰ δὲ καὶ παρακανθίζοντα καὶ ἐκ τοῦ ἄκρου καὶ ἐκ πλαγίων.**

παρακανθίς-ίδος (ἡ) μτγν. ἡ ἐγκανθίς : Ἱεροκλ.121 **παρακανθίδας τὰς παρὰ τοὺς μυκτῆρας.**

παρακανθόφυλλος-ον λεξ. ὁ ἔχων φύλλα πλησίον τῶν ἀκανθῶν.

παρακαταβαίνω μτγν. μέσ. μέλλ. ὡς ἐνεργ. **παρακαταβήσομαι,** ἀόρ. **παρακατέβην,** συνήθ. ἐπὶ ἱππέων καταβαινόντων ἀπὸ τοῦ ἵππου, ὅπως πολεμήσωσι πεζῇ, καταβαίνω πλησίον, ἀφιππεύω, ξεκαβαλλικεύω : Πολύβ.3,65,9 **ὁμοῦ γὰρ ἦν ἱππομαχία καὶ πεζομαχία διὰ τὸ πλῆθος τῶν παρακαταβαινόντων ἀνδρῶν ἐν αὐτῇ τῇ μάχῃ**· ‖ κ. ἔμπροθ. ἀπό τινος : αὐτ.3,115,3 **παρακαταβαίνοντες ἀπὸ τῶν ἵππων**· **2**) ἀποβιβάζομαι ἀπὸ πλοίου : Διόδ.Σ 3,40 **οἱ δὲ ναῦται παρακαταβῆναι ἀδυνατοῦσιν διὰ τὸ πλεῖν εἶναι τὸ βάθος ἀνδρομήκους**· **3**) προεξέχω πλαγίως : Ἀθήν.Μηχ. 13,6 **πήχεις δύο παρακαταβαίνων ἐπὶ τὴν στέγην**· **4**) ρηματ.π. παρακατάβασις.

παρακαταβάλλω, ἀόρ. **παρακατέβαλον** κ. ἐπ. **παρακάββαλον,** καταβάλλω πλησίον, καταθέτω, ρίχνω κάτω, ξεφορτώνω κοντὰ σὲ κάτι ἢ σὲ κάποιον : Ἰλ.Ψ 127 **αὐτὰρ ἐπεὶ πάντῃ παρακάββαλον ἄσπετον ὕλην,** αὐτ.683 **ζῶμα δέ οἱ πρῶτον παρακάββαλεν** (δ. ἑρμ. Γαζ.Θ «περίζωμα δὲ αὐτῷ πρῶτον περιέθηκε»)· **2**) ὡς δικανικὸς ὅρος, ἐπὶ δικῶν, οἷον ἐν διαδικασίᾳ κλήρου, δικάζομαι μετά τινος περὶ κληρονομικοῦ δικαίου, καταθέτων ἐν τῷ δικαστηρίῳ καὶ ποσότητα χρημάτων ὡς ἐνέχυρον, ἣν χάνω ἐὰν δὲν ἀποδείξω τὸ δίκαιόν μου· Ἁρποκρ.,Σουΐδ.ἐν λ. παρακαταβολὴ καὶ παρακαταβάλλειν : Ἰσαῖ.4,10 **ἑαυτῷ κατὰ δόσιν παρακατέβαλε,** Δημ.1093 **οὑτοσὶ παρακατέβαλε τοῦ κλήρου ὡς υἱὸς γνήσιος**· πρβλ. αὐτ.1054· ‖ ἐπὶ περιουσίας κηρυχθείσης ἐπιδίκου καὶ κληρονόμου τινὸς ἐκ καταγωγῆς εἰσάγοντος διαμαρτυρίαν μὴ ἐπίδικον τὸν κλῆρον εἶναι καὶ οὕτως ἐξασφαλίζοντος προτεραιότητα εἰς τὴν ἀπαίτησίν του : Ἰσαῖ.6,12 **ἐμοὶ γὰρ λαχόντι τοῦ κλήρου τὴν δίκην οὔτε οὗτος ὁ νῦν ἐμὲ εἰσαγγέλλων ᾠήθη**

δεῖν παρακαταβάλλειν ὑπὲρ τοῦ παιδός· || ἐπὶ ἀπαγραφῆς, περιουσίας δημευθείσης ἐγείρων ἀξιώσεις : Πολυδ.8,39, Ἁρποκρ., Σουΐδ.· **3**) μέσ. ἐπὶ ψηφίσματος, ἐπισυνάπτω ψήφισμα εἰς τὴν γινομένην δήλωσιν : Πολύβ.4,25,6 **προθέμενοι δὲ τὰς προειρημένας αἰτίας ἐν τῷ δόγματι παρακατεβάλοντο ψήφισμα·** **4**) ρηματ. π. παρακαταβολή.

παρακατάβᾰσις-εως (ἡ) [παρακαταβαίνω] συνήθ. ὡς νομικὸς ὅρος ἐν τῷ ἀττ. δικ., ἡ ἐκ μέρους τοῦ κατηγορουμένου ἀπάντησις εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ κατηγόρου ἀναίρεσιν τῆς ἀπολογίας τοῦ κατηγορουμένου, ἡ ἀνταπάντησις : Πλάτ.Νόμ.956E **προτέρων τε καὶ ὑστέρων λήξεις ἀπακρίσεών τε ἀνάγκας καὶ παρακαταβάσεων.**

παρακαταβολή (ἡ) (παρακαταβάλλω) ἀττ.νομ. χρηματικὸν ποσὸν παρακαταβαλλόμενον ἐν δικαστηρίῳ ὑπὸ τῶν ἐγειρόντων ἀξιώσεις ἐπὶ περιουσίας καὶ δημευόμενον ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας ἐν τῇ δίκῃ : Δημ.1198 **καὶ μὴν ἐνεπισκηψάμενός γε οὔτ' ἂν παρακαταβολῆς ἠπόρησεν,** Σουΐδ.ἐν λ. παρακαταβολὴ καὶ παρακαταβάλλειν· πρβλ. νεωτ. νομ. παράβολον· || ἐπὶ τῆς διαδικασίας ἢ ὑποθέσεως καθ' ἣν κατάθεσις χρημάτων ἦτο ἀναγκαία· Πολυδ.8,32 «παρακαταβολή, ὅστις ἀντιλέγει, ὡς αὐτὸς δικαιότερος ὢν ἔχειν τὸν κλῆρον ἐξ ἀγχιστείας ἢ διαθηκῶν, παρακατέβαλε δὲ τῆς οὐσίας τὸ δέκατον ὡς προσεισοίσωσιν, ἂν ἡττηθῇ»· || ρητ κτ. πληθ. ἐπὶ χρηματικῶν ἐν δικαστηρίῳ καταθέσεων : Ἰσοκρ.20,2 **δίκας καὶ γραφὰς ἄνευ παρακαταβολῆς,** Δημ.678 **ἐπειδὴ θᾶττον ἀνείλετο τὰς παρακαταβολάς.**

παρακατᾰγωγή (ἡ) [παρακατάγω] σχόλ. σχῆμα πάλης ἐπίβουλον, ὑποσκελισμός, πεδούκλωμα : Σχόλ.Ἰλ.Ψ 730 **τὸ μέντοι σχῆμα οἱ μὲν παράπλασταν, οἱ δὲ παρακαταγωγὴν ὀνομάζουσιν.**

παρακαταζεύγνῡμι καταζεύγνυμι, προσθέτω, προσάπτω, προσαρμόζω ἐπὶ πλέον : Διοτογ.π. Στοβ.4,1,96 **π- ὄρχησιν καὶ ρυθμόν.**

παρακαταθάπτω μτγν., ἐπ., ἀόρ. **παρκατέθαψα** θάπτω ἐπὶ πλέον : Κόϊντ.1,804 (δ.γρ.).

παρακατάθεσις-εως (ἡ) (παρακαταθέτω) νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ παρακαταθέτω· || νομ. ἡ ἀπόσβεσις τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ ὀφειλέτου διὰ τῆς παρακαταθήκης τοῦ ὀφειλομένου εἰς τὸ ταμεῖον παρακαταθηκῶν καὶ δανείων.

παρακαταθέτης (ὁ) (παρακαταθέτω) νεώτ. ὁ συνάπτων σύμβασιν παρακαταθήκης παρὰ θεματοφύλακι, ὁ καταθέτων χρήματα ἢ πράγματα παρά τινι πρὸς φύλαξιν.

παρακαταθέτω [ἐκ τοῦ παρακατατίθημι] νεώτ., ἀόρ. **παρακατέθεσα** κ. παθ. **παρακατετέθην,** μτχ. παθ. παρακ. **παρακατατεθειμένος,** καταθέτω παρά τινι χρήματα ἢ πράγματα πρὸς φύλαξιν, κάμνω παρακαταθήκην· πρβλ. παρακατατίθεμαι· **2**) ρηματ. π. παρακατάθεσις, παρακαταθέτης.

παρακαταθήκη (ἡ) [παρακατατίθεμαι] κ. νεώτ. τὸ παρά τινι πρὸς φύλαξιν κατατιθέμενον : Ἡρ.5,92,8 **οὔτε κατερέειν ἐν τῷ κέεται χώρῳ ἡ παρακαταθήκη,** Θουκ.2,72 **μέχρι δὲ τοῦδε ἕξομεν παρακαταθήκην,** Πολύβ.5,74,5 **δοθείσης ἐν παρακαταθήκῃ τῆς Λαοδίκης·** || εἰδ. ἡ κατάθεσις παρά τινι χρημάτων πρὸς φύλαξιν, ἐξυπονοουμένης ἀποδόσεως τούτων εἰς τὸν καταθέσαντα ἢ εἰς τὸν ὑπ' αὐτοῦ ὁρισθέντα ἢ εἰς τὸν ἄλλως δικαιούμενον : Πλάτ.Πολ.442E **παρακαταθήκην χρυσίου ἢ ἀργύρου δεξάμενος,** Δημ.946 μισθούμενος οὖν ὅδε **τὴν ἐργασίαν αὐτὴν τῆς τραπέζης καὶ τὰς παρακαταθήκας λαμβάνων,** Πάπ. **τάλαντον ὃ ἔσχεν παρ' αὐτῆς ὁ δεῖνα ἐν παρακαταθήκῃ·** || νεώτ. νομ. **παρακαταθήκη** εἶναι ἡ σύμβασις ἡ συνισταμένη διὰ τῆς δόσεως πράγματος εἰς ἄλλον πρὸς φύλαξιν ὑπὸ τούτου ἄνευ ἀμοιβῆς του καὶ ἀπόδοσιν ὑπ' αὐτοῦ ἅμα τῇ αἰτήσει τοῦ δόντος ἢ κατὰ προσυμπεφωνημένον χρόνον· **2**) μτφ. ἐπὶ νόμου, ἐπὶ ἠθικοῦ κανόνος, ἐπὶ ἐντολῆς, συμβουλῆς δοθείσης παρὰ σεπτοῦ προσώπου, ἐπὶ ὅρκου, ἐπὶ ὑποσχέσεως κτλ., ἡ ἀκριβής, ἡ πιστὴ τήρησις, ἡ πλήρης συμμόρφωσις : Ἰσοκρ.1,22 **μᾶλλον τήρει τὰς τῶν λόγων ἢ τὰς τῶν χρημάτων παρακαταθήκας,** Δημ.572 **φυλάττειν ὑμᾶς τοὺς νόμους, τὸν ὅρκον· ταῦτ' ἔχεθ' ὑμεῖς οἱ δικάζοντες . . ὥσπερεὶ παρακαταθήκην,** Αἰσχίν.1,187 **οἱ τὴν τῶν νόμων παρακαταθήκην ἔχοντες,** ΚΔ Τίμ.2,1,14 **τὴν καλὴν παρακαταθήκην φύλαξον διὰ Πνεύματος ἁγίου·** ἰδ. νεώτ. κ. μτ. ἐπιθ. **ἱερά - πολύτιμος - ἐθνική** κτλ. : Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.107 [ἔκδ.Φέξη] **τοῦ τὰς εἶχεν ἐμπιστευθῆ ὡς πολύτιμον παρακαταθήκην·** **3**) ἐπὶ προσ. παραδεδομένων εἰς τὴν φροντίδα ἐπιτρόπων : Ἡρ.2,156 **Ἀπόλλωνα παρὰ Ἴσιος παρακαταθήκην δεξαμένη,** Δημ 840 **τὰ σώμαθ' ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας ἐνέθηκε παρακαταθήκην ἐπονομάζων·** || ἐπὶ προσ. διατελούντων ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς πολιτείας, ἱερὰ καὶ ἀπαραβίαστα : Δεῖν.1,9 **ᾧ τὴν τῶν σωμάτων φυλακὴν ὁ δῆμος παρακαταθήκην ἔδωκεν·** **4**) νεώτ. τὸ ἐπὶ πλέον, ὡς περίσσευμα, φυλαττόμενον δι' ἐκτάκτους περιστάσεις, **ἀπόθεμα** : **μεγάλη παρακαταθήκη τροφίμων - σίτου - ξυλείας.**

παρακαταθνήσκω Ἐπίγρ. ἐπ. ἀόρ. β· **παρακάτθανον** : Διοσκ.Ἐπιγρ.ΑΠ 9,735.

παρακατάκειμαι παθ. κεῖμαι, κάθημαι πλαγιαστά, πλησίον, ἰδίως κατὰ τὸ δεῖπνον: Ξεν.ΚΠ 2,2,28 **περιάγει ταῦτο τὸ μειράκιον τὸ παρακατακείμενόν σοι ;,** Πλάτ.Ἐπιστ.360A **ὡς ἐμοί τε ἐδόκει καὶ τῷ παρακατακειμένῳ.**

παρακατακλίνω κατακλίνω τινὰ πλησίον τινός : Αἰσχίν.2,149 **ἀλλ' οὐ Κνωσίωνι τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα παρακατακλίνων,** Ἰώσ.ΑΙ 1,19,7 **παρακατακλίνει τὴν ἑτέραν τῶν θυγατέρων,** Λουκ.Θε.Δ 6,4 **παρακατακλίνωμεν αὐτῷ φέροντες.**

παρακαταλείπω καταλείπω παρά τινι : Θουκ.6,7 **τῆς ἄλλης στρατιᾶς παρακαταλιπόντες αὐτοῖς ὀλίγους,** Δίων Κ 46,37 **ἐκείνῳ Λούκιον τὸν ἀδελφὸν παρακατέλειπεν,** αὐτ.48,13.

παρακαταλέχομαι μ. ἐν ἐπ. ἀόρ. συγκεκ. **παρακατέλεκτο,** κατακλίνομαι πλησίον, κοιμῶμαι, πλαγιάζω : Ἰλ.Ι 565 **τῇ ὅ γε παρκατέλεκτο χόλον θυμαλγέα πέσσων,** αὐτ.664.

παρακαταλογή (ἡ) εἰδ. ἐν τῇ μουσ. ἡ παρεκτροπὴ ἀπὸ τῆς ἁπλῆς καὶ φυσικῆς ἀλληλουχίας καὶ ἀκολουθίας, ἡ ἀλλαγὴ τῶν τόνων, τοῦ ρυθμοῦ κατὰ τὸ λεγόμενον διηγηματικὸν ᾆσμα : Ἀριστλ. Πρ.918a,10 **διὰ τί ἡ παρακαταλογὴ ἐν ταῖς ᾠδαῖς τραγικόν ;,** Πλούτ.Ἠθ.1141A **τὴν εἰς τοὺς οὐχ ὁμογενεῖς ρυθμοὺς ἔντασιν καὶ τὴν παρακαταλογὴν καὶ τὴν περὶ ταῦτα κροῦσιν.**

παρακαταπήγνυμι ἐμπήγω κατὰ σειράν, ἐκ παραλλήλου : Θουκ.4,90 **σταυροὺς παρακαταπηγνύντες,** Θεόφρ.ΦΙ 8,3,2 **ἐὰν παρακαταπήξῃ τις ξύλα,** Βασ.1,62B **οἱονεὶ χάρακας ἡμῖν παρακατέπηξεν.**

παρακαταρτύομαι λεξ. καταρτίζω τι ὁμοῦ ἐκ πολλῶν.

παρακατασκευάζω σχόλ. παρασκευάζω προσέτι, ἑτοιμάζω : ΕΜ 637,29 «ὀτρύνω . . σημαίνει καὶ τὸ παρακατασκευάζω», Σχόλ.Πίνδ.Ο 6,1 **τὸν λόγον παρακατασκευάζω** (δ.γρ.).

παρακατάστᾰσις-εως (ἡ) λεξ. ἡ παρακαταβολή : Φώτ.384,19 «παρακατάστασις· ἀργύριον ἐν μιᾷ δραχμῇ ὑπὸ τῶν ἰδίας δικαζομένων δίκας τοῖς διαιτηταῖς καταβαλλόμενον· ἔτι δὲ καὶ παρὰ τῶν ὑπομνυμένων αὐτάς· κατεβάλλετο δὲ καὶ τοῖς θεσμοθέταις ἐπὶ τισι γραφαῖς».

παρακατάσχεσις-εως (ἡ) μτγν., μαν. κ. νεώτ. τὸ κρατεῖν τι ὀπίσω, ἡ διακατοχή : Πάπ. **τὰς παρα-**

καταςχέσεις, ἃς καλοῦσιν οἱ νόμοι ῥετεντίωνας, Ἰουστιν.Νεαρ.39· || νεώτ. νομ. ἡ ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου κατακράτησις ὀφειλομένης παροχῆς μέχρις οὗ ἱκανοποιηθῇ ἀπαίτησις ἣν αὐτός ἔχει κατά τοῦ πιστωτοῦ.

παρακατατείνω μτγν. προτείνω, ἐκτείνω: Κλήμ.Ἀλ.498 π- τύπτοντι σιαγόνα.

παρακατατίθημι νεώτ. παρακαταθέτω, ἐπ.ἀόρ. παρκατέθηκα (ἀμφ.Ὀρφ.Ἀργ.312). μέσ. ἀόρ. ἐπ. παρακάτθετο (Ἀπολλ.Ρ2,504),καταθέτω,ἐμπιστεύομαι: Χαρίτ.8,4· **2)** συνήθ. ἐν τῷ μέσ. ὑπὲρ ἐμαυτοῦ καταθέτω τί τινι, παραδίδω εἴς τινα πρὸς φύλαξιν: Ἡρ.3,59 αὐτὴν Τροιζηνίοισι παρακατέθεντο, Ξεν.Ἑλλ.6,Ι,2 στασιάσαντες.. παρακατέθεντο αὐτῷ τὴν ἀκρόπολιν, Πλάτ.Πολ.331E τό τινος παρακαταθεμένου τι ὁτῳοῦν μὴ σωφρόνως ἀπαιτοῦντι ἀποδιδόναι, Αἰσχίν.Ι,7 τούτους τοὺς νόμους ἀναγράφαντες ὑμῖν παρακατέθεντο, Ἐπίκ όπ.217, Πλούτ.Κίκ.15 γίνεται δόγμα τῆς βουλῆς παρακατατίθεσθαι τοῖς ὑπάτοις τὰ πράγματα, Πάπ. παρακαταθέσθαι τὰ δύο τάλαντα· || ἐπὶ ἐγγυήσεων, διαβεβαιώσεων παρεχομένων ὑπὸ ἐντίμου πολίτου εἰς τὴν πολιτείαν: Δείν.Ι,71 πάσας τὰς δικαίας πίστεις παρακαταθέμενον· **3)** ἐκτίθημι εἰς κίνδυνον: Αἰσχίν.3,180 τὸ ἀείμνηστον ἐκ τῆς νίκης ἐθέλουσί τινες τὰ σώματα παρακαταθέμενοι· **4)** μέσ. μτ. δοτ. στηρίζομαι: Πάπ. τῇ πίστει αὐτῆς παρακατατίθεμαι.

παρακατάχρησις-εως (ἡ) μτγν. ἡ κακὴ χρῆσις: Greg.Pal.16.

παρακαταχρῶμαι-άομαι ἀποθ. μεταχειρίζομαι πρός τινα σκοπόν: Ἀριστλ.ΖΜ 690a,1 ἡ φύσις παρακαταχρῆται καὶ ἐπὶ τούτων· πρβλ. αὐτ.ΖΜ 659a,21· **2)** ρηματ.π. παρακατάχρησις.

παρακατέιμι (εἶμι) σχόλ. κατοβαίνω πλησίον, πηγαίνω κατωτέρω: Στεφ.Ἀθ.Ἱππ.2,327D παρακατιὼν εἴρηκε, φησί, Σχόλ.Ὀδ.Λ 90 ὡς παρακατιὼν ὁ λόγος δηλώσει, Σχόλ.Θεόκρ.Ι,4 (δ.γρ.).

παρακατεσθίω μτγν. τρώγω τι ὁμοῦ μὲ ἄλλο τι, ἐν ταυτῷ: Σωτ.Κωμ.3 τοὔψον μασᾶται, παρακατεσθίει δ' ἐμέ.

παρακατέχω παρ' ἐμοὶ ὀπίσω κρατῶ, ἀναχαιτίζω, ἐμποδίζω: Θουκ.8,93 αὐτούς τε ἡσυχάζειν καὶ τοὺς ἄλλους παρακατέχειν, Πολύβ.Ι,66,5 παρακατεῖχον ἐκεῖ τοὺς καταπλέοντας διὰ ταύτην τὴν ἐλπίδα, αὐτ.5,67,ΙΙ· || ἀνακόπτω: Διόδ.Σ 4,9 τῆς μὲν Ἀλκμήνης παρακατασχεῖν τὰς ὠδῖνας· **2)** ἐπὶ ὑγρῶν, παρακωλύω, παρεμποδίζω τὴν κυκλοφορίαν: Ἡρακλ.Ταρ.π.Ἀθήν.2,64F ἐμπλεκόμενα παρακατέχει τὰ ὑγρά· **3)** διατηρῶ τὴν κατοχήν τινος: Πολύβ.18,45,12 τὸν δ' Ἀκροκόρινθον καὶ Δημητριάδα καὶ Χαλκίδα παρακατέσχεν· . || παθ. κρατοῦμαι, κατέχομαι: Πάπ. ὁ δεῖνα τῶν παρακατεχομένων ὑπὸ τοῦ Σαράπιος.

παρακατηγόρημα-ατος (τὸ) (παρακατηγορῶ), τὸ πρόσθετον κατηγόρημα, τὸ παρασύμβαμα, παρασύμπτωμα: Στωϊκ.ἀπ.2,59 τοῖς.. παρακατηγορήμασιν ἐν ταῖς τελείαις ὑποθέσεσιν.

παρακατηγορῶ-έω μτγν. κατηγορῶ προσέτι: Ἀφίν.Ρητ.1,459,4.

παρακάτι (τὸ) δημ. τόπος χαμηλός, τὸ παρακάτω μέρος: δ.τραγ. ἀφ' ἀδερφή μου τὰ κεριὰ κι ἔβγα στὸ παρακάτι.

παρακατι(α)νός-ή-ό δημ. ὁ κείμενος εἰς χαμηλοτέραν ἢ ὑστερωτέραν θέσιν: θὰ σὲ περιμένω στὸ παρακατιανὸ σοκάκι· **2)** ὁ κατωτέρας ποιότητος: παρακατιανὸ ὕφασμα, - παρακατιανὴ σταφίδα· **3)** ἐπὶ προσ., ὁ τοῦ ὄχλου, ὁ κοινός: παρακατιανὸς ἄνθρωπος.

παρακατινός-ή-ό δημ. ἃ. παρακατιανός βλ.λ.

παρακάτιον (τὸ) νεώτ. ναυτ. τὸ παρὰ τὸ ἀκάτιον ἐκπεταννύμενον παρίστιον, ἡ σκουπαμάρα.

παρακατιών-όντος-οῦσα-όν μτχ. ἐνεστ. τοῦ παρακάτειμι βλ.λ.· || νεώτ. συνήθ. ἐν ἐπιρρ.ἐκφρ. ἐπὶ ἐγγράφων ἐκθέσεων ἐν τῇ σημ. τοῦ κατωτέρω.

παρακατοικίζω κατοικίζω τινὰ παρά τινι: Ἰσοκρ.6,28 νῦν δὲ τοὺς εἵλωτας ὁμόρους ἡμῖν παρακατοικίζουσιν, Πλούτ.Περ.ΙΙ φόβον δὲ καὶ φρουρὰν τοῦ μὴ νεωτερίζειν τι παρακατοικίζων τοῖς συμμάχοις· || κ. μέσ. κατοικίζω τινὰ πλησίον μου: Ἰσοκρ.6,87 ἣν γὰρ παρακατοικισώμεθα τοὺς εἵλωτας· κ. παθ.: Ἀριστείδ.Λόγ.46(3),26 (τὴν Κόρινθον) παρακατῳκίσθαι πάσαις (θαλάτταις).

παρακατοικῶ-έω μτγν. κατοικῶ πλησίον: Πολυδ.6,113.

παρακατορύσσω, ἀόρ. παρακατώρυξα, κατορύττω τι πλησίον τινός, παραχώνω: Ἱππ.Ἄρθρ.47.

παρακαττύω ράπτω πλησίον τινός, ἐμβαλώνω· **2)** μέσ. εὐτρεπίζω: Ἀριστφ.Πλ.663 ἕκαστος στιβάδα παρεκαττύετο (σχόλ. «ηὐτρέπιζεν, ἔκαμνεν ἐκ φύλλων κοίτην δι' ἑαυτόν»).

παρακάτω πάπ. κ. νεώτ., δημ. παρακάτου, ὀλίγον κατωτέρω ἢ περαιτέρω ὡρισμένου τινὸς σημείου: Ζώσ.Ἀλχ.112B, Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.235,1 κυρά, ποὺ κάθεσαι φηλά, κατέβα παρακάτω || κ. μτ. γενικ.: Πάπ. παρακάτω τοῦ ἐμοῦ ὀργάνου.

παρακαυδωτόν (τὸ) πάπ. ἃ. παρακαυτωδόν παραγαύδης: μαφόρια γυναικεῖα παρακαυδωτὰ δέκα τρία, αὐτ. στιχάρια παρακαυδωτὰ.. πέντε.

παρακαυλίζω (καυλός) ἀναδίδω παραφυάδας: Θεόφρ.ΖΙ 6,2,8 ἔχει δὲ .. καὶ καρπὸν καὶ ἐν τοῖς παρακαυλίζουσι διόλου καθάπερ τὸ ἄνηθον.

παράκαυσις-εως (ἡ) πάπ. τὸ παρακαίειν: ἔλαιον εἰς παράκαυσιν εἰς λύχνους κίκιος δύο κοτύλας· **2)** πάπ. ἰατρ. ἡ καῦσις διὰ καυτῆρος· **3)** φλόγωσις, φλεγμονή: Γαλ.18,2,548.

παρακαυτωδόν (τὸ) πάπ. παρακαυδωτὸν βλ.λ.

παρακεῖ δημ. ἐπίρρ. παρά τινος, πιὸ πέρα, παραπέρα: Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 67,6 ἐκεῖ γιατί .., καὶ παρακεῖ γιατί θά πάει νά σκάφη.

παράκειμαι κ. μαν. κ. νεώτ., ποι. πάρκειμαι, ἐπ. παρατ. παρεκέσκετο (Ὀδ.Ξ 521), ἐν χρ. ὡς παθ. τοῦ παρατίθημι, κεῖμαι πλησίον, ἐνώπιόν τινος: Ἰλ.Ω 476 ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα, αὐτ.Ὀδ.Φ 416 ὀϊστόν, ὅ οἱ παρέκειτο τραπέζῃ, Τελεκλ.Ι,7 παράκειντ' ἐπὶ ταῖσι τραπέζαις, Πλάτ.Τίμ.69A ὅτ' οὖν δὴ τὰ νῦν οἷα τέκτοσιν ἡμῖν ὕλη παράκειται τὰ τῶν αἰτίων γένη διυλισμένα, Ἀριστλ.ΖΙ 599a,25 ὅτι οὐδὲν φαίνονται γευόμεναι τῆς παρακειμένης τροφῆς, Διήγ.Ἀχιλλ.415 ὅταν εὑρῶ τὸν βασιλέα ὁπού σᾶς παρακεῖται· || κ. μτφ.: Ὀδ.Χ 65 ὑμῖν παράκειται ἐναντίον ἠὲ μάχεσθαι ἢ φεύγειν (σχόλ. «πρόκειται εἰς αἵρεσιν»), Θέογν.685 ἔρδειν.. ἀμηχανίη παράκειται, Πλάτ.Φίλ.41D ἅμα παρακεῖσθαι λύπας τε καὶ ἡδονάς, ΚΔ Ρωμ. 7,21 ὅτι ἐμοὶ τὸ κακὸν παράκειται· || συχνὰ ἐν μτχ.: Πίνδ.Ο 13,73 παρκείμενον δὲ συλλαβὼν τέρας (τὸ παρὸν θαῦμα), Σοφ.Φιλ.861 Ἀΐδᾳ παρακείμενος (κείμενος πλησίον τοῦ Ἅδου, παρὰ τὴν θύραν τοῦ θανάτου), Ἀριστφ.Λυσ.1048 ἱκανὰ τὰ κακὰ καὶ τὰ παρακείμενα, Ἄμφις 30,6 λαβών τι τῶν παρακειμένων, Διόδ.Σιν.2,10 κλίνην.. παρακειμένην τε τὴν τράπεζαν, Πολύβ.7,16,5 πρὸς τὴν παρακειμένην παραγένωνται πύλην, Παπαδ. Χριστ.Τεμπ.105 ἐξύπνησεν ἀπὸ φωνάς ἀκουσθείσας ἐκ τοῦ παρακειμένου κελλίου· **2)** μτφ. ἐν μτχ. ὁ τηρούμενος, ὁ φυλαττόμενος: Πλάτ.Φίλ.19D ἐν μνήμῃ παρακείμενα· **3)** μτφ. ἐπὶ τελείας ὑποταγῆς, κεῖμαι πλησίον τινὸς πρηνής: ΠΔ Ἰουδ.3,3 πᾶσαι αἱ μάνδραι τῶν σκηνῶν ἡμῶν παράκεινται πρὸ προσώπου σου· **4)** μτ. δοτ. βιάζω, ἐξαναγκάζω: ΠΔ Μακκ.3,7,3 κακοηθείᾳ πυκνότερον ἡμῖν παρακείμενοι· πρβλ.Πολύβ.5,34,7 παρέ-

κειντο δὲ τοῖς κατὰ τὴν Ἀσίαν δυνάσταις· **5)** γραμμ. ἀναφέρομαι, μνημονεύομαι εἰς κείμενα : Φιλούμ.29 **τά σημεῖα οὐ παράκειται·** ‖ κ. ἀπροσ. : Σχόλ.Ἀριστφ.Πλ.720 **ἐν τοῖς ἑξῆς παράκειται καὶ ἐκ τῶν Θεοφράστου·** **6)** κ. νεώτ. κ. δημ. γραμμ. ἡ μτχ. **παρακείμενος** ὡς οὐσ. **εἷς** τῶν ἀρκτικῶν χρόνων τοῦ ῥήματος, δηλῶν ὅτι τὸ ὑπὸ τοῦ ῥήματος σημαινόμενον εἶναι τετελεσμένον καὶ ὑφίσταται ἐν τῷ παρόντι : Ἀπολλ.Δύσκ. Συντ.205,15· ‖ Ῥήτ.8,755 «ἀντίφρασίς ἐστι λέξις διὰ τοῦ ἐναντίου ἢ παρακειμένου τὸ ἐναντίον παριστῶσα» (ὡς ὅταν κατ' εὐφημισμὸν τὴν χολὴν ἡδεῖαν λέγωμεν)· **7)** γραμμ. ἐπὶ λέξεων συντεθειμένων ἐν παραθέσει καὶ οὐχὶ ἐν συνθέσει : Ἀπολλ. Συντ.330,26· **8)** παρεμβάλλομαι : Γαλ.18(1),58.

παρακείμενος (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. γραμμ. μτχ. τοῦ παράκειμαι βλ.λ.6).

παρακειμένως (ἐκ τῆς μτχ. τοῦ παράκειμαι) ἐπίρρ. μτγν. παραλλήλως, ἐγγύς, πλησίον : Ἀθήν. 11,489B **φησὶ ακύφον εἶναι παρακειμένως ἔχοντα τὰ ὦτα καθάπερ αἱ διάπρῳροι τῶν νεῶν·** πρβλ. Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.32· **2)** ὁμοίως : Πλούτ.Ἀρέσκ. Φιλ.1,8,1 **παρακειμένως δὲ τῷ περὶ θεῶν λόγῳ τὸν περὶ δαιμόνων καὶ ἡρώων ἱστορητέον·** **3)** μετὰ ταῦτα, εὐθὺς ἔπειτα : Πλούτ.Ἀρέσκ.Φιλ.4,2,23 **παρακειμένως δὲ διὰ τὴν δευτέραν ὄρεξιν ἐπ' αὐτὸν ὁ θώραξ τὸ πνεῦμα μετοχετεύων,** Σέξτ.Ἐμπ. Μαθ.7,227· **4)** μετ' εὐκολίας, εὐκόλως : Ἀρρ. Ἐπικτ.3,22,90 **ἵνα ἑτοίμως δύνηται καὶ παρακειμένως πρὸς τὰ ἐμπίπτοντα ἀπαντᾶν.**

παρακεκᾰλυμμένως (ἐκ τῆς μτχ. τοῦ παθ. παρακ. τοῦ καλύπτω) ἐπίρρ. μτγν. διὰ παρακεκαλυμμένου τρόπου, ὑποκεκρυμμένως : Κλήμ.Ἀλ. Στρωμ.1,1,13 **τῷ παρακεκαλυμμένως τὰ παραδιδόμενα αἴω τε παραλαμβάνειν.**

παρακεκινδῡνευμένως (ἐκ τῆς μτχ. τοῦ παθ. παρακ. τοῦ παρακινδυνεύω) ἐπίρρ. κ. μσν. διὰ τρόπου τολμηροῦ, ῥιψοκινδύνως : Πλάτ.Νόμ.752B **παρακεκινδυνευμένως ἐν τῷ νῦν ἡ πόλις ἡμῖν ἔσται κατῳκισμένη,** Παχυμ.Γ ἐν Ρητ.4,565,26 **παρακεκινδυνευμένως ἔπραττε τὰ πολλά.**

παρακεκλῖμένως (ἐκ τῆς μτχ. τοῦ παθ. παρακ. τοῦ παρακλίνω) ἐπίρρ. σχόλ. παρακλιδόν, κατὰ τρόπον παρακλίσεως, κατὰ παράκλησιν : Σχόλ. Ἀπολλ.Ρ 1,757 **παρακεκλιμένως ἔπιπτεν.**

παρακεκόαται Ἡσ. «παρανοεῖ».

παρακεκομμένως (ἐκ τῆς μτχ. τοῦ παθ. παρακ. τοῦ παρακόπτω) ἐπίρρ. σχόλ. συντόμως, βραχέως : Σχόλ.Λουκ.Λεξιφ.3 (δ.γρ. περικεκομμένως).

παρακέλευμα-ατος (τὸ) (παρακελεύομαι) κ. **παρακέλευσμα** φωνὴ πρὸς ἐγκαρδίωσιν, παρακίνησις, παρόρμησις : Εὐρ.Ἰκ.1156 **λόγων δὲ παρακέλευ(σ)μα αὤν ἀέρι φερόμενον οἴχεται,** αὐτ.ΙΤ 320, Διόδ.Σ 15,32 **ἀφ' ἑνὸς ἢ ἐξ ἑνὸς παρακελεύματος,** Διον.Ἀλ.Ρωμ.6,47 **ὡς ἐξ ἑνὸς παρακελεύματος·** **2)** παράγγελμα, ἀπόφθεγμα : Πλάτ.Πολ.407Β **τὸ δὲ Φωκυλίδου παρακέλευμα οὐδὲν ἐμποδίζει·** πρβλ. αὐτ.Νόμ.688Α.

παρακελεύομαι κ. νεώτ. ἀποθ. ἐντέλλομαί τινι νὰ πράξῃ τι, προστάζω, διατάσσω, παραγγέλλω : Ἡρ.1,120 **σοὶ ἕτερα τοιαῦτα παρακελευόμεθα,** Ἀριστφ.Σφ.530 **ἀτὰρ φανεῖ παῖός τις ὤν, ἣν ταῦτα παρακελεύῃ,** Πλάτ.Ἀπολ.31B **μισθὸν λαμβάνων ταῦτα παρεκελευόμην·** ‖ μτ. δοτ. κ. ἀπαρφ. ἢ ἐξηρτημ. προτ. : Ἡρ.8,15 **οἱ μὲν δὴ παρεκελεύοντο ὅκως μὴ παρήσουσι ἐς τὴν Ἑλλάδα τοὺς βαρβάρους,** Λυσ.28,15 **ὥστε ἄξιον ὑμᾶς παρακελευσαμένους ὑμῖν αὐτοῖς παρὰ τούτων νυνὶ τὴν μεγίστην δίκην λαβεῖν,** Ξεν.Ἑλλ.1,1,24 **τοῖς συμμάχοις παρακελευσάμενος μὴ ἀθυμεῖν ἕνεκα ξύλων,** αὐτ.1,1,14 **παρεκελεύετο αὐτοῖς ὅτι ἀνάγκη εἴη,** Πλάτ.Συμπ.221Α, Αἰσχίν.2,1 **ὃς ἐτόλμησε παρακελεύσασθαι πρὸς ἄνδρας . . μὴ ὑπομένειν,** Σέργ.Μακρ. ἐν Σάθ.3,291 **νουθετῶν πατρικῶς παρεκελεύετο παύσασθαι τῶν ἀλυσιτελῶν διενέξεων·** κ. παθ. : Ἡρ.8,93 **τοῖσι γὰρ Ἀθηναίων τριηράρχοισι παρεκεκέλευστο,** Πλάτ.Ἐπιστ.333Α **τὰ παρακελευόμενα ὑφ' ἡμῶν,** Φιλόστρ.Ἀπολλ.5,27 **χαίρειν παρεκελεύοντα·** ‖ σπαν. ἐν τῷ ἐνεργ. : Πολύβ.7,16,2 **Διονύσιον τὸν ἡγεμόνα τῶν ὑπασπιστῶν παρακελεύσαντα συστῆσαι συνεπιδοῦναι σφᾶς,** αὐτ.16,20,8· **2)** παρακινῶ, παρορμῶ, ἐνθαρρύνω, ἐγκαρδιώνω : Θουκ.6,69 **ὁ Νικίας τοιαῦτα παρακελευσάμενος,** Πλάτ.Φαίδ.60Ε **αὐτό μοι παρακελεύεσθαί τε καὶ ἐπικελεύειν,** Ἰσοκρ. 9,79 **ἐκεῖνοι παρακελεύονται τῶν δρομέων οὐ τοῖς ἀπολελειμμένοις·** ‖ κ. ἀπολ. διὰ φωνῶν ἐνθαρρύνω ἐμαυτόν : Ἡρ.9,102 **παρακελευσάμενοι ἔργου εἴχοντο προθυμότερον,** Θουκ.4,25 **θαρσήσαντες καὶ παρακελευόμενοι ἐν ἑαυτοῖς ὡς οἱ Λεοντῖνοι σφίσι,** Ξεν.Ἀν.4,2,11 **ἔνθα δὴ παρακελευσάμενοι ἀλλήλοις προσβάλλουσι πρὸς τὸν λόφον·** **3)** ῥηματ. π. παρακέλευσις, παρακέλευ(σ)μα, -ατικός, παρακελευσμός, παρακελευστέον, παρακελευστής, -ός, παρακελευστός.

παρακέλευσις-εως (ἡ) (παρακελεύομαι) ἡ παραθάρρυνσις, προτροπή, παραίνεσις, ἐγκαρδίωσις : Θουκ.4,126 **διδαχὴν ἅμα τῇ παρακελεύσει ποιεῖσθαι,** αὐτ.7,70, Πλάτ.Θεαίτ.209Ε **τυφλοῦ δὲ παρακέλευσις ἂν καλοῖτο δικαιότερον·** κ. κτ. πληθ. : Ξεν.ΚΠ 3,3,50 **μηδέν σε λυπούντων αἱ τοῦ Ἀσσυρίου παρακελεύσεις,** Ἰσοκρ.9,31 **τὰς παρακελεύσεις τὰς ἐκείνου τί δεῖ λέγοντα διατρίβειν;·** **2)** φατριαστικὴ συνεννόησις, συνδυασμὸς πρὸς ἐκλογάς : Δίων Κ 53,21 **μήτ' ἐκ παρακελεύσεως ἢ καὶ δεκασμοῦ ἀποδεικνύωνται.**

παρακέλευσμα-ατος (τὸ) ἄ. παρακέλευμα βλ.λ.

παρακελευσμᾰτικός-ή-όν (παρακελεύομαι) μσν. κ. νεώτ. ὁ παρακελεύων, προτρεπτικός, ἐνθαρρυντικός, ὁ παρακελευστικός : Εὐστ.1393,4 **παρακελευσματικὴ δύναμις·** **2)** νεώτ. γραμμ. **παρακελευσματικαὶ προτάσεις** αἱ καθ' ὑποτακτικὴν ἐκφράζουσαι προτροπήν, οἷον τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· ‖ **παρακελευσματικὰ μόρια** τὰ δι' ὧν εἰσάγονται αἱ παρακελευσματικαὶ προτάσεις, οἷον τὰ νά, ἄς, μή, νὰ μή, ἄϊντε νά, γιά, γιὰ νά : **ἄς πᾶμε, - γιὰ κάτσε φρόνιμα.**

παρακελευσματικῶς ἐπίρρ. μσν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον παρακελευσματικὸν βλ.λ. : Εὐστ.1416,40.

παρακελευσμός (ὁ) (παρακελεύομαι) ἡ παρακέλευσις, ἡ προτροπή, ἡ παραίνεσις : Θουκ.4,11 **προθυμίᾳ τε πάσῃ χρώμεναι καὶ παρακελευσμῷ,** Λυσ.2,38 **παρακελευσμοῦ δ' ἀμφοτέρων καὶ κραυγῆς τῶν διαφθειρομένων,** Ξεν.ΚΠ 3,3,59 **ἦν δὲ μεστὸν τὸ στράτευμα τῷ Κύρῳ προθυμίας, . . παρακελευσμοῦ,** Δίων Κ 36,21 **συστάσεις καὶ παρακελευσμοὶ παμπληθεῖς.**

παρακελευστής (ὁ) (παρακελεύομαι) γλωσσ. ὁ παρακελευόμενος, ὁ παραθαρρύνων διὰ τῆς φωνῆς, ὁ ἐγκαρδιώνων.

παρακελευστικός-ή-όν (παρακελεύομαι) κ. νεώτ. ὁ παρακελευσματικός, ὁ προτρεπτικός : Πλάτ.Εὐθ.283Β **ὡς παρακελευστικὸς ὁ λόγος ἦν ἐπ' ἀρετήν,** Ἀπολλ.Δυσκ.Ἐπιρρ.123,12 **παρακελευστικὸν ἐπίρρημα,** Πολυδ.4,86.

παρακελευστικῶς ἐπίρρ. σχόλ. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον παρακελευστικὸν βλ.λ., προτρεπτικῶς : Σχόλ.Ὀδ.Θ 11 **ἀμφότερα** (δεῦτ' ἄγε) **παρακελευστικῶς παρ' Ὁμήρῳ κεῖται.**

παρακελεύω σπαν. συνήθ. ἐν τῷ μέσ. παρακελεύομαι βλ.λ.

παρακελητίζω (κέλης) ὑπερβαίνω τινὰ εἰς τὴν ἱππασίαν, ξεπερνῶ : Ἀριστφ.Εἰρ.901 **ἵνα δὴ κέλης κέλητα παρακελητιεῖ.**

παρακέλομαι μτγν. ἀποθ. προκαλοῦμαι, παρακινῶ, παρακελεύομαι : Ἀπολλ.Ρ 4,1668 **τάς γουναζομένη . . παρεκέκλετ' ἀοιδαῖς.**

παρακεντές (ὁ) δημ. ὁ ὑπὸ τὸν κολλῆγον ἐργάτης τῆς γῆς, ὁ οὐχὶ συστηματικὸς ἐν κτήματι γεωργός, ὁ ἀσχολούμενος εἰς βοηθητικὰς καὶ ἐκτάκτους ἐργασίας· **2)** ὁ προσκολλώμενος εἰς ἄλλον καὶ οὐχὶ δι' ἰδίων μέσων ἀποζῶν, ὁ παράσιτος, ὁ σελέμης· **3)** ὁ ἀνάξιος λόγου, ὁ οὐτιδανός.

παρακεντέδικος-η-α δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς παρακεντὲν βλ.λ.1).

παρακέντημα-ατος (τὸ) (παρακεντῶ) μσν. κέντημα εἰς τὰ πλευρά : Εὐστ.1308,64 **γραπτὸς δέ, ᾧ παρατίθενται τοιούτου παρακεντήματος δίκην μέρη ποιημάτων καὶ στίχων ἄλλων ἄλλοθεν.**

παρακέντησις-εως (ἡ) (παρακεντῶ) Ἐπιγρ. κ. νεώτ. σημεῖον κατὰ τὸ περιθώριον : Ἐπιγρ.· **2)** μτγν. ἡ διάτρησις δι' ἐργαλείου χειρουργικοῦ ἐν περιπτώσει ὕδρωπος : Γαλ.18(1),39, Ὀρειβ.44,13,4· **3)** ἡ ἀφαίρεσις καταρράκτου ἐν τῷ ὀφθαλμῷ : Γαλ.Χρ.Μορ.10,4, Σιμπλίκ.Κατ.401,8· **4)** νεώτ. εἰδ. ἰατρ. ἡ διὰ βελόνης καὶ σύριγγος ἢ ἀκίδος ἀναρρόφησις ὑγροῦ ἔκ τινος κοιλότητος τοῦ σώματος.

παρακεντητήριον (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. ἰατρ. χειρουργ. ἐργαλεῖον δι' οὗ γίνεται παρακέντησις, οἷον ἐν περιπτώσει ὕδρωπος ἢ πρὸς ἀφαίρεσιν καταρράκτου τοῦ ὀφθαλμοῦ : Γαλ.18(2),672 (πιθ.).

παρακεντητής (ὁ) (παρακεντῶ) μτγν. γλωσσ. ὁ ἐνεργῶν παρακέντησιν βλ.λ.2) κ. 3), οἷον ἐν περιπτώσει ὕδρωπος ἢ πρὸς ἀφαίρεσιν καταρράκτου ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ : Γαλ.Θρασ.24.

παρακεντητικός-ή-όν μτγν. ἰατρ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν παρακέντησιν βλ.λ.2) κ. 3) : Γαλ.Θρασ.24 **παρακεντητικὴ τέχνη.**

παρακεντρίζω μσν. συνήθως ἐν τῷ τρίτῳ προσ. **παρακεντρίζει** ἅπτεται, παρὰ τὸ ἑαυτοῦ κέντρον φέρεται : Βασιλάκ.7,154 **παρακεντρίζει ὁ λόγος τινὰς τῶν ὑψηλοτέρων ἐννοιῶν.**

παρακεντρικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ παράκεντρον.

παράκεντρος-ον νεώτ. ὁ παρὰ τὸ κέντρον εὑρισκόμενος· || ἀνατ. **παράκεντρον λόβιον** τμῆμα τοῦ φλοιοῦ τοῦ ἐγκεφάλου, εὑρισκόμενον εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ἑκάστου ἡμισφαιρίου καὶ ἀποτελοῦν τὸ φλοιῶδες κινητικὸν κέντρον τῶν κάτω ἄκρων τοῦ σώματος.

παρακεντῶ-έω κ. μσν. κ. νεώτ. κεντῶ πλησίον, πλαγίως, τρυπῶ κατὰ τὰς πλευράς: Θεόφρ.Φ1 5,9,4 **ὅταν δὲ περιλείφωσι τὴν κάμινον, ἐξάπτουσι, παρακενταῦντες ὀβελίσκους·** **2)** κ. νεώτ. ἰατρ. ἐκτελῶ παρακέντησιν ἐπί τινος, οἷον ἐν περιπτώσει ὕδρωπος : Γαλ.Θρασ.23 **τοὺς δὲ ὑδεριῶντας παρακεντοῦμεν μικρὸν ὑπὸ τὸν ὀμφαλόν,** Ἱππιατρ. 135,26 **παρακέντει αὐτὸν παρὰ τὸν ὀμφαλόν·** **3)** ἀφαιρῶ καταρράκτην ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ : Γαλ. Χρ.Μορ.10,1· **4)** μσν. κεντῶ, ποικίλλω· κ. παθ. : Εὐστ.1308,63 **ῥαπτὸς κέντρων, ὥπερ ὡσανεὶ παρακεντοῦνται διάφοροι χρααὶ ὑφασμάτων·** **5)** πιθ. κτυπῶ, τραυματίζω, πλήττω ἐξ ἐνέδρας : Διόδ.Σ 10 ἀπ.18· **6)** μτφ. ἀνακινῶ, κτ. ἁ. μετέρχομαι δόλον καὶ ἀπάτην, συκοφαντῶ τινα : Βάτ.7,6 **πεπλασμένως τὸ πρᾶγμα παρακεντοῦσι οὐκ ἀληθινῶς·** **7)** ρηματ. π. παρακέντησις, παρακέντημα, παρακεντητήριον, παρακεντητής, -ητικός.

παρακενῶ-όω μτγν. κενῶ πλαγίως, πλησίον· κ. παθ. : Πλούτ.Ἠθ.903D **πρὸς τὸ παρακενωθὲν** (τῆς ὑγρασίας)· **2)** ρηματ. π. παρακένωσις.

παρακένωσις-εως (ἡ) (παρακενῶ) μσν. ἡ πλησίον κένωσις, ἔκκρισις : Παλλάδ.Ἰατρ.Ἱππ.2,171D.

παρακερδαίνω μτγν. κ. μσν. κερδαίνω, κερδίζω παρανόμως : Λιβάν.Προγ.2,7, Γρηγ.Ναζ.2, 572B, Ἡλιόδ.Φιλ.ΗΝικ.81,22, Εὐστ.Πον.213,70.

παρακερκίς-ίδος (ἡ) μτγν. κ. μσν. τὸ μικρὸν ὀστοῦν τῆς κνήμης, περόνη· Πολυδ.2,191 «**παρακερκίδες, περόναι καὶ στήριγγες** τὰ ἑκατέρωθεν τοῦ μείζονος ὀστοῦ, ὃ τὴν κνήμην φέρει, κερκὶς καλούμενον, μικρὰ ὀστάρια»· **2)** μσν. πλάγιον ὀστοῦν ὡς παθολογικὴ περίπτωσις : Ἱππιατρ.159,2 **ἄχρις οὗ καταβῇ κάτω καὶ παρακερκὶς γένηται.**

παρακεφαλοφόρα (τὰ) νεώτ. ζωολ. κατηγορία μαλακίων τοῦ ἀθροίσματος τῶν **ἀσιφωναφόρων**

παράκιναιδος (ὁ) μτγν. ἐπιτατ. ὁ κίναιδος : Διογ.Λ 4,34 **ἐπεὶ δὲ καὶ παράκιναιδος ὤν, ὡς εἰς βαρὺν τὸν Ἀρκεσίλαον ἔφη** (ὃ. γρ.).

παρακινδύνευμα-ατος (τὸ) (παρακινδυνεύω) ἡ παρακινδύνευσις βλ.λ., ἡ θρασύτης· Ἡσ. ἐν λ. **ἐκ παραβολῆς ἐκ παρακινδυνεύματος.**

παρακινδύνευσις-εως (ἡ) (παρακινδυνεύω) κ. νεώτ. τολμηρὰ καὶ ἐπικίνδυνος ἐπιχείρησις, ἐπικίνδυνον τόλμημα, θρασύτης : Θουκ.5,100 **οἱ δουλεύοντες ἤδη ἀπαλλαγῆναι τὴν παρακινδύνευσιν ποιοῦνται,** Διον.Ἀλ.Ρωμ.1,57 **τῆς αὐτίκα παρακινδυνεύσεως,** Παχυμ.Γ Βί.Ἀνδρον.19Α **δήλην εἶναι τὴν παρακινδύνευσιν.**

παρακινδυνευτικός-ή-όν ὁ ταλμηρός, ὁ ριψοκίνδυνος : Πλάτ.Σοφ.242Β **φέρε δή, τίνα ἀρχὴν τις ἂν ἄρξαιτο παρακινδυνευτικοῦ λόγου;,** Δημ. 783 **βούλαμαι τοίνυν καὶ παρακινδυνευτικοῦ τινος ἅψασθαι λόγου·** κ. ὑπερθ. : Δαμάσκ.Ἀρχ.5· || κ. ἐπὶ προσ. : Ἀππ.Ἀννιβ.50 **θυμικὸς ὢν ἐς μάχας καὶ παρακινδυνευτικός.**

παρακινδυνευτικῶς ἐπίρρ. τολμηρῶς, ριψοκινδύνως : Πλάτ.Παλ.497Ε **ὡς προθύμως καὶ παρακινδυνευτικῶς μέλλω λέγειν·** || κ. συγκρ. -ώτερον : Λογγῖν.Ὕφ.32,3 **εἰ δεῖ παρακινδυνευτικώτερον λέξαι.**

παρακινδυνεύω κ. νεώτ., μτχ. παθ. παρακ. **παρακεκινδυνευμένος,** ἀποτολμῶ κινδυνῶδες ἔργον, ριψοκινδυνεύω, διακινδυνεύω : Ἱππ.Ἀέρ.23 **οὐ βούλανται παρακινδυνεύειν ἑκόντες εἰκῇ ὑπὲρ ἀλλατρίης δυνάμεως,** Ἀριστφ.Σφ.6 **σὺ δ' οὖν παρακινδύνευ', ἐπεὶ καὐτοῦ γ' ἐμοῦ κατὰ ταῖν κόραιν ἤδη τι καταχεῖται γλυκύ,** Θουκ.4,26 **ἐσῆγον ἄλλοι τε παρακινδυνεύοντες,** Ἀνδοκ.2,11 **ὅπου ἔδει παρακινδυνεύειν·** || μτ. ἐμπροθ.διορ. : Θουκ.3,56 **ἐς Ἰωνίαν ἐκείνοις βοηθοὶ τολμήσαντες παρακινδυνεῦσαι·** || μτ. αἰτ. πράγμ. ἐπιχειρῶ τι μετὰ κινδύνου, τολμῶ τι : Ἀριστφ.Ἱππ. 1054 **τουτό γέ τοι Παφλαγὼν παρεκινδύνευσε μεθυσθείς,** Πλάτ.Νόμ.967Β **καί τινες ἐτόλμων τουτό γε αὐτὸ παρακινδυνεύειν·** μτ. ἀπαρφ. : Ἀριστφ.Ἀχ.645 **ὅστις παρεκινδύνευσ' εἰπεῖν ἐν Ἀθηναίοις τὰ δίκαια,** Ξεν.Ἑλλ.3,5,16 **παρακινδυνεύσοιεν χάριτα αὐτοῖς ἀποδοῦναι μείζονα ἢ ἔλαβον,** Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.16,23 **παρεκινδύνευε . . παραλαμβάνεσθαι·** πρβλ. Πλάτ.Εὐθφρ.15D **θεοὺς ἂν ἔδεισας παρακινδυνεύειν μὴ οὐκ ὀρθῶς ποιήσοις·** || κ. ἐν μτχ. παθ. παρακ. ὁ τολμηρός, ὁ ριψοκίνδυνος : Ἀριστφ.Βάτρ.99 **ὅστις φθέγξεται τοιουτονί τι παρακεκινδυνευμέναν,** Πλούτ.Καῖσ.9 **χαλεπὴν καὶ παρακεκινδυνευμένην αὐτοῖς ἐποίει τὴν ἔντευξιν, - παρακεκινδυνευμένη ἐπιχείρησις·** **2)** ρηματ. π. παρακινδυνευτέον, παρακινδύνευμα, παρακινδύνευσις, παρακινδυνευτικός.

παρακίνδυνος-ον μτγν. ὁ τολμηρός, ὁ ριψοκίνδυνος· || τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἡ τολμηρότης : Στράβ.17,3,20 **τὸ μέντοι παρακίνδυνον τῶν ἀνθρώπων ἁπάντων διαπειρᾶσθαι ποιεῖ.**

παρακινδύνως ἐπίρρ. μτγν. μετὰ μεγάλου κινδύνου : Στράβ.5,3,5 **παρακινδύνως μὲν οὖν ὁρμίζονται μετέωρα ἐν τῷ σάλῳ τὰ ναυκλήρια.**

παρακίνημα-ατος (τὸ) (παρακινῶ) μτγν. κ. μσν. ἰατρ. ἡ μετακίνησις, μετατόπισις, ἐξάρθρωσις : Γαλ.14,780, Ἱππιατρ.24 **παρακίνημα τοῦ τραχήλου·**

2) μσν. γραμμ. ἐπὶ λέξεων, ἡ ἐξ ἄλλης παρηγμένη, ἡ παράγωγος : Εὐστ.1405,32 τοιαῦτα μὲν τά ἐκ ταῦ βάλλειν παρακινήματα.

παρακινηματικός-ή-όν μτγν. ὁ ἔχων τὴν ἰδιότητα τοῦ ἐξερεθίζειν, ὁ ἐρεθιστικός : Φὶλ.2,477 παρακινηματικόν τι καὶ μανιῶδες.

παρακινησείω μτγν. ἐφετ. ἐπιθυμῶ νὰ παρακινήσω, νὰ ἐξεγείρω : Παχυμ.Γ ἐν Βί.'Ανδρον.19Β πλήθη .. παρακινησείοντα τάς ὁρμάς καθ' ὧν ἄρα τοῦ ὀρθοῦ παρακινησάντων σφᾶς ὑποπτεύσειαν· κ. παθ. : αὐτ.380D ὡς παρακινησειομένων ἐκ τῆς τυχούσης προφάσεως.

παρακίνησις-εως (ἡ) (παρακινῶ) μτγν., μσν. κ. νεώτ., δημ.-η ἐρέθισις, ἐξέγερσις : Φιλόδ.Ρητ.2,58 Παχυμ.Γ ἐν Βί.'Ανδρον.19Β τὴν τοῦ πλήθους παρακίνησιν καταστεῖλαι· 2) σχόλ., μσν., νεώτ. κ. δημ. παρόρμησις, προτροπή : Σχόλ.Θουκ.4,11, Καισάρ.Δαπ.ἐν Σάθ.3,63 διὰ παρακινήσεως τοῦ μαυφτῆ, - κατὰ παρακίνησίν του ἐταξίδευσα.

παρακινητής (ὁ) (παρακινῶ) μσν. κ. νεώτ. κ. δημ ὁ παρακινῶν, ὁ ἐξεγείρων, ὁ παροτρύνων εἴς τι : Καισάρ.Δαπ.ἐν Σάθ.3,137 εὑρὼν παρακινητὴν καὶ τὸν δίχως ὄνομα τοῦτον διδάσκαλον.

παρακῑνητικός-ή-όν μτγν. κ. σχόλ. ὁ διεγερτικός, ὁ ἐρεθιστικός πρός τι : 'Ιεροκλ.456Μ π- τοῦ σώματος εὐεξίας, Σχόλ.Θεόκρ.11,40 τοῦτα ἐρεθιστικόν, ἤγουν παρακινητικόν πρὸς τὸν ἔρωτα· κ. ἀπολ. : Φίλ.2,477 (δ. γρ.)· 2) ὁ παράφρων, ὁ τρελλός : Πλούτ.ἀπ.3 ἄλλο μὲν αὐδὲν οὔτ' ἔπραξεν οὔτ' εἶπε παρακινητικόν.

παρακῑνητικῶς ἐπίρρ. μτγν. συνήθ. μτ. τοῦ ρ. ἔχω, δεικνύω συμπτώματα μανίας, παραφροσύνης : Πλούτ.Σόλ.8 λόγος εἰς τὴν πόλιν ἐκ τῆς οἰκίας διεδόθη παρακινητικῶς ἔχειν αὐτόν.

παρακῑνῶ-έω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. παρεκίνησα κ. δημ. (ἐ)παρακίνησα, κινῶ κατὰ μέρος, διαταράττω, συγχέω : Πλάτ.Πολ.591Ε μή τι παρακινῇ αὐτοῦ τῶν ἐκεῖ διὰ πλῆθος οὐσίας ἢ δι' ὀλιγότητα· ‖ κ. ἀμτβ. διαταράττομαι, θολοῦμαι : Θεόφρ.ΦΑἰτ.6,7,6 καὶ μάλιστα ὅταν θαλαττωθῇ, ἢ περὶ τῆς τοῦ ἄστραυ ἐπιτολῆς παρακινήσῃ· 2) ἀπολ. ἐπὶ πολιτειακῶν ἀνατροπῶν, ἐγείρω ταραχάς, σχηματίζω φατρίας, νεωτερίζω : Δημ.193 τῆς δ' αὐτῆς ἀρχῆς ἐπιτείχισμα πρὸς τὸ μηδ' ὁτιοῦν παρακινεῖν, Διον.'Αλ.Ρωμ.7,55 τὸ παρακινοῦν ἀεὶ μέρος καὶ ἐκβαῖνον ἐκ τοῦ συνήθους κόσμου, Λουκ Ρητ.Διδ.5 Αἰγυπτίους τι παρακινεῖν ἀκούων· 3) παρορμῶ, ἐρεθίζω, παροτρύνω : Πλούτ.Γάλβ.13 αὖθις δὲ παρακινεῖν τά Γερμανικὰ τάγματα, - ὁ φόβος σου εἶναι ὁπαὺ σὲ παρακινεῖ νὰ μιλῇς ἔτσι· 4) κινῶ σφοδρῶς, διεγείρω εἰς μανίαν : Θεόφρ.ΦΙ 9,19,1 τὸν μὲν στρύχνον ὥσπερ παρακινεῖν καὶ ἐξιστάναι, Λουκ.Συγγρ.1 ἐς τραγῳδίαν παρεκίναυν· ‖ παθ. εἰμὶ ἐκτὸς ἐμαυτοῦ, ἐξίσταμαι, παραφρονῶ : Λουκ.Μὴ Πιστ. Διαβ.5 ὑπόθερμον δὲ καὶ παρακεκινημένον, Σοφ. Αἶ.'Υπόθ. ὁ Αἴας τῆς κρίσεως μὴ τυχὼν παρακεκίνηται, Εὐρ.ΙΤ 'Υπόθ.· 5) ἀμτβ. πληροῦμαι πάθους, συγκινοῦμαι καθ' ὑπερβολήν : 'Ιππ 'Αέρ.22 μηδὲν παρακινεῖν πρότερον ἢ ἀνανδρωθῆναι, Ξεν.'Απομν.4,2,35 πολλοὶ μὲν γάρ διὰ τὸ κάλλος ὑπὸ τῶν ἐπὶ τοῖς ὡραίοις παρακεκινηκότων διαφθείρονται, Πλάτ.Φαῖδρ.249D νουθετεῖται .. ὡς παρακινῶν, Διόδ.Σ 24,3 τῇ διανοίᾳ παρακεκινηκώς· 6) ἀμτβ. μεταβάλλω τὴν θέσιν μου, μετατρέπομαι : Πλάτ.Πολ.540Α εἰ ἐμμενοῦσιν ἑλκόμεναι πανταχόσε ἤ τι καὶ παρακινήσουσιν, Διον.'Αλ.Ρωμ.3,10 τῆς 'Αλβανῶν πόλεως οὐδὲν ἔτι παρακινεῖ μέρος τοῦ πολιτεύματος· 7) μνημονεύω ἐν παρόδῳ, τυχαίως : Πλούτ.'Ηθ.656C 8) ρηματ. π. παρακίνησις, παρακίνημα, παρακινηματικός, παρακινητικός.

παρακίρναμαι μτγν. παθ. παραμίσγομαι, ἀνακατώνομαι, ἀναμιγνύομαι : 'Ιώσ.Α) 4,3,7 παρεκίρνατο τοῖς δεινοῖς εἰρωνεία, Βασ.1,153Α ὕδωρ αὐτῷ παρακίρνασθαι.

παρακίω ἐπ. ἐν τμ. διαβαίνω ἐμπρὸς ἢ πλησίον, περνῶ ἀπὸ κοντά : 'Ιλ.Π 263 τοὺς δ' εἴ περ παρά τίς τε κιὼν ἄνθρωπος ὁδίτης κινήσῃ.

παρακκλήσι (τὸ) δημ. δ. τ. τοῦ συνηθεστ. παρεκκλήσιον βλ.λ. : Βιζυην.Τελευτ.Παλαιολ.9 εἶν' ἕνα σπήλαια πλατύ, .. σάν ἅγιο παρακκλήσι.

παρακλαδεύω δημ., ἀόρ. (ἐ)παρακλάδεψα, κλαδεύω τι περισσότερον τοῦ δέοντος : τὶς παρακλάδεφες τὶς ἐλιές.•

παρακλάδι(ον) (τὸ) μσν., νεώτ. κ. δημ. δευτερεῦον στόμιον ποταμοῦ : ΚΠορφ. πρὸς Υἱὸν Ρωμανὸν 78,23· 2) νεώτ. κ. δημ. μικρὸς κλάδος δένδρου ἀναφυόμενος ἐκ τῶν μασχαλῶν τῶν φύλλων, παραφυάς· 3) μτφ. πᾶν ὅ,τι ἀποσχίζεται ἔκ τινος ὅλου ἀποτελοῦν παράρτημα αὐτοῦ.

παρακλαίω σχόλ. κ. δημ. κλαίω πλησίον τινός : Σχόλ 'Αριστφ.Σφ.971· 2) δημ. κλαίω καθ' ὑπερβολὴν ἢ συχνὰ ἢ ἐπὶ μακρόν.

παράκλᾰσις-εως (ἡ) (κλάω) μσν. ἡ κάμψις, κατάκαμψις : Εὐστ.25,35 τῆς βαρείας εἰς παράκλασιν περισπωμένου τόνου.

παρακλαυθμός (ὁ) λεξ. τὸ κλαίειν ἐπί τινι.

παρακλαυσίθῠρον (τὸ) ᾆσμα πλῆρες πάθους ᾀδόμενον ὑπὸ ἐραστοῦ τὴν νύκτα παρὰ τὴν θύραν τῆς ἐρωμένης αὐτοῦ : Πλούτ.'Ηθ.753Β ἐπὶ θύρας ᾄδειν τὸ παρακλαυσίθυρον, ἀναδεῖν τὰ εἰκόνια· πρβλ.'Αριστφ.'Εκκλ.960.

παρακλέβω δημ. κλέπτω πολὺ συχνὰ ἢ καθ' ὑπερβολήν, πάρα πολύ, τὸ παρακάνω στὴν κλεφιό.

παρακλείδι (τὸ) δημ. ἑκάτερος τῶν παρὰ τὴν κλεῖδα θόλου ἢ ἀψῖδος λίθος, τὸ ἀντισφήνιον.

παρακλείδιος κλείς (ἡ) τὸ ἀντικλείδιον : Πλάτ. Κωμ.77· 2) πάπ. τὸ παρακλείδιον ὡς οὐσ. τὸ κλεῖθρον : κιβωτὸς κειμένου παρακλειδίου.

παρακλείω, Ιων. -κληΐω κλείω ἔξω, ἀποκλείω : 'Ηρ.6,60 οὐ κατά λαμπροφωνίην ἐπιτιθέμενοι ἄλλοι σφέας παρακληίουσι· 2) κλείω ἐν φυλακῇ, κατακλείω : Πολύβ.5,39,3 τοῦτον μὲν κατασπάσαντες ἀπὸ τοῦ τεθρίππου παρέκλεισαν (ἀμφ. γρ.), ΠΔ Μακκ.2,4,34 ὃν καὶ παραχρῆμα παρέκλειςε οὐκ αἰδεσθεὶς τὸ δίκαιον.

παρακλέπτω κ. μσν. κλέπτω ἐκ τοῦ πλαγίου, παρερχόμενος ἁρπάζω, ὑποκλέπτω : 'Αριστφ.Εἰρ. 414 ταῦτ' ἄρα πάλαι τῶν ἡμερῶν παρεκλεπτέτην, Λουκ.Δίκ.Φων.4 τὸ μόγις ἀφαιρούμενον αὐτοῦ καὶ μάλιστα παρακλέπτον· κ. παθ. : 'Ισαῖ.11,44 ἀλλ' ὕστερον περὶ τῶν παρακλεπτομένων, ὑπὸ τούτων ποιήσομαι τοὺς λόγους· 2) ἀπατῶ, ἐξαπατῶ : Νόνν.Δ 37,354.

παρακληΐω ἰων. ἀντὶ παρακλείω : 'Ηρ.6,60

παρακληρῶ-όω παραπληρῶ βλ.λ.

παρακλησιάρχης (ὁ) μσν. ἀξίωμα ἐκκλησιαστικόν, ἀ. παρεκκλησιάρχης : Πρόδρ 2,60 ἐκεῖνος ἓν δομέστιχος, καὶ σὺ παρακλησιάρχης.

παράκλησις-εως (ἡ) κ. μον., νεώτ., δημ. -η πρόσκλησις εἰς βοήθειάν τινος : Δημ.275 αἱ ἐκ παρακλήσεως συγκαθήμενοι (κατὰ πρόσκλησιν τοῦ δικαζομένου ἐλθόντες καὶ καθήμενοι ὡς ἔνορκοι)· 2) ἐπίκλησις, ἱκετεία, δέησις : Θουκ.4,61 ἐδήλωσαν δὲ νῦν ἐν τῇ τοῦ Χαλκιδικοῦ γένους παρακλήσει· ‖ παράκλησις πρὸς ἀποτροπήν τινος : Στράβ.13,1,1 συγγνώμης δεῖ καὶ παρακλήσεως· 3) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ἐπίκλησις, ἱκεσία πρὸς τοὺς θεοὺς ἢ πρὸς τὸν θεόν : 'Ιάμβλ.Μυστ. 4,3, Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.25,16 'γιατ' ἦτο θέλημα θεοῦ νὰ σακουστῇ ἡ παράκληση τ' ἁγίου πρωτοσύγκελου· ‖ εἰδ. ἐπίκλησις, ἱκεσία πρὸς τὴν Θεοτόκον, καθ' ἣν ὁ ἱερεὺς ψάλλει παρακλητικὸν

κανόνα : Μηναῖ.12,5 Θεοτ. σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε, Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ. 3,75 ἐν ᾗ τὸν ὕμνον τῆς παρακλήσεως, σὺν ἁγιασμοῦ ῥαντίσμασιν εὐλαβῶς ἐξετελέσαμεν' **4)** πάπ. αἴτησις : διάλυσις κατὰ παράκλησιν, αὐτ. ταῖς ἐμαῖς παρακλήσεσι τοῦτο πεποίηκεν' **5)** παρακέλευσις, παρόρμησις, προτροπή : Θουκ. 8,92 ἦν δὲ πρὸς τὸν ὄχλον ἡ παράκλησις ὡς χρή, Ἰσοκρ.1,5 οὐ παράκλησιν εὑρόντες, ἀλλὰ παραίνεσιν γράφαντες, Αἰσχίν.1,117, αὐτ.2,18 τὴν τῆς σωφροσύνης παράκλησιν . . αὐτοὺς παρακέκληκα, Πολύβ.1,67,10 ἀξιώσεις καὶ παρακλήσεις' **6)** παραμυθία, παρηγορία : ΠΔ Ἡσ.30,7 ματαία ἡ παράκλησις ὑμῶν αὕτη, ΚΔ Ἑβρ.6,18 ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος, Φάλ.103,1.

παρακλητεύω μτγν. κ. μσν. ἱκετεύω, παρακαλῶ πρὸς ἀπόκρουσιν κακοῦ : Φίλ.2,520 παρακλητεύσει, τυχοῦσά τινος παρὰ σοῦ δωρεᾶς (ἡ τῶν Ἀλεξανδρέων πόλις)' **2)** παρακινῶ, προτρέπω : Εὐστ.Πον.134,44 τὸ στόμα ἐκείνου γέμει Θεοῦ μνήμης καὶ παρακλητεύει πρὸς ἄνεσιν' κ. παθ. : Εὐστ.Πον.288,36 παρακλητευόμενος ἀνοίγεσθαι τὰς πολιτικὰς πύλας ἐπὶ πολέμῳ καὶ μὴ ὑπακούων.

παρακλητήριος-α-ον μσν. ὁ παραμυθητικός, παρηγορητικός : Παχυμ.Γ ἐν Βί.'Ανδρον.383D ἐπαλγήσας τῇ συμφορᾷ . . τῷ βασιλεῖ τοὺς παρακλητηρίους ὡς εἶχεν ἐνεσχεδίαζε (λόγους).

παρακλητικός-ή-όν κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ προτρεπτικός, παραινετικός : Πλάτ.Πολ.523D εἰκότως τό γε τοιοῦτον νοήσεως οὐκ ἂν παρακλητικὸν οὐδ' ἐγερτικὸν εἴη, αὐτ.524D, ΠΔ Ζοχ 1,13 ῥήματα καλὰ καὶ λόγους παρακλητικούς, Διον.'Αλ.Ρωμ.4,17 σημαίνειν τὰ παρακλητικὰ τοῦ πολέμου (σημεῖον πρὸς μάχην), Ἰάμβλ.Προτρ 21 παρακλητικὸς εἰς εὐσέβειαν' **2)** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν παράκλησιν, ὁ ἱκετήριος : Διογ.Λ 4,39 ἐπιστόλια παρακλητικὰ γραφόντων, - παρακλητικὸν βλέμμα' || παρακλητικὸς κανὼν ἔκτακτοί τινες ἀκολουθίαι καὶ δεήσεις ψαλλόμεναι εἰς πᾶσαν ἀνάγκην καὶ περίστασιν τοῦ βίου' || μσν. κ. νεώτ. ἐκκλ. ἡ παρακλητικὴ ὡς οὐσ. λειτουργικὸν βιβλίον τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, περιέχον τὴν ὑμνολογίαν πασῶν τῶν ἡμερῶν τῆς ἑβδομάδος καθ' ἕνα ἕκαστον τῶν ὀκτὼ ἤχων, ὀκτάηχον : Ἀνθολόγ.288 ἀκολουθία τῆς ὅλης ἑβδομάδος ψαλλομένη ἀντὶ τῆς παρακλητικῆς' || μσν. τὸ παρακλητικὸν ὡς οὐσ. ἡ παρακλητικὴ βλ. ἀνωτ. : Νομοκάν.Coteler 120' **3)** πάπ. ὁ γινόμενος κατόπιν αἰτήσεως : παρακλητικὴ ὁμολογία' **4)** παρακλητικὴ ἐλευθερία ἡ διὰ δεήσεως λαμβανομένη, ἡ κατὰ χάριν' Δουκάγγ.

παρακλητικῶς ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. παραινετικῶς, προτρεπτικῶς : Κλήμ.'Αλ.869 προτρεπτικῶς καὶ παρακλητικῶς' **2)** νεώτ. κατὰ παράκλησιν, διὰ παρακλήσεως.

παράκλητος-ον (παρακαλῶ) ὁ εἰς βοήθειαν καλούμενος, ὁ βοηθός' || τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. ἐπὶ δικαστηρίου, νομικὸς βοηθός, συνήγορος : Δημ. 341 αἱ δὲ τῶν παρακλήτων αὗται δεήσεις . . πλεονεξιῶν ἕνεκα γίγνονται, Λυκοῦργ.ἀπ.102' **2)** ὁ προσκληθείς : Δίων Κ 46,20 τὴν ἀγορὰν καὶ τὸ Καπιτώλιον . . δούλων παρακλήτων πληρώσας, Πάπ. παράκλητος δέδωκα αὐτῷ' **3)** ὁ μεσολαβῶν ὑπέρ τινος, ὁ μεσίτης : Φίλ.2,520 παράκλητον δυνατώτατον, ὑφ' οὗ Γάϊος ἐξευμενισθήσεται, Γρηγ.Νύσσ.2,486,2 ἐάν τις ἁμάρτῃ, παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν πατέρα Ἰησοῦν Χριστόν' **4)** ἐκκλ. ὁ Παράκλητος, ἐπὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὁ παρήγορος : ΚΔ Ἰω.14,16 καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα καὶ ἄλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν, Θεόδ.Μοψ.777A.

παρακλήτρια (ἡ) σχόλ. θηλ. τοῦ παρακλήτωρ, ἡ ἱκετεύουσα : Σχόλ.Εὐρ.'Εκ.147 κάθησο παρακλήτρια τοῦ Ἀγαμέμνονος διὰ τῶν γονάτων αὐτοῦ.

παρακλήτωρ-ορος (ὁ) μτγν. κ. μσν., θηλ. -ήτρια, ὁ διὰ λόγων διεγείρων, ἐνθαρρύνων' Θωμ.Μ 376 «παρακλήτορες' οἱ διὰ λόγων διεγείροντες τὸν στρατὸν πρὸς τοὺς ἀγῶνας» : ΠΔ Ἰὼβ 16,2 παρακλήτορες κακῶν πάντες' **2)** Ἡσ. «παρακλήτορες' παραμυθηταί»' **3)** ὁ ἱκετεύων, ὁ παρακαλῶν : Σχόλ.Εὐρ.'Εκ.147' || ἐπὶ τοῦ Διός, ὁ ἱκέσιος : αὐτ 345' **4)** ὁ παράκλητος, ὁ παρήγορος : Νομοκάν.Coteler 91 εἰς τρεῖς πατέρας καὶ εἰς τρεῖς υἱοὺς καὶ εἰς τρεῖς παρακλήτορας' πρβλ Κόντ.Γλωσσ.Παρατ.317.

παρακλιδὸν (παρακλίνω) ἐπίρρ. παρατετραμμένως καὶ κατ' ἔκκλισιν ἀπὸ τοῦ ἀληθοῦς, παρακεκλιμένως : Ὀδ.Δ 348 οὐκ ἂν ἔγωγε ἄλλα παρὲξ εἴποιμι παρακλιδόν, Ὕμν.'Αφρ.182 ὄσσε παρακλιδὸν ἔτραπεν ἄλλῃ (ἔτρεψε τοὺς ὀφθαλμούς της πρὸς ἄλλο μέρος), Ἀπολλ.Ρ 1,757 ἄλλα παρὲξ εἰπεῖν παρακλιδὸν πῖπτεν (σχόλ. «παρακεκλιμένως ἔπιπτεν»)' **2)** ἐν ἐρεισμῷ πρός τινι : Ὕμν. Ἀφρ.559 τοίχων ἔνθα καὶ ἔνθα παρακλιδόν.

παρακλίντωρ-ορος (ὁ) μτγν. ὁ παρακλίτης, ὁ ὁμοῦ δειπνῶν, ὁ φιλοξενούμενος : Ἀπολλωνίδ. ΑΠ 9,257 παρακλίντορας ἔκτανεν ἄνδρας.

παρακλίνω κλίνω πλαγίως, στρέφω, λυγίζω : Ὀδ.Υ 301 ἧκα παρακλίνας κεφαλήν, Ἀριστφ. Εἰρ.157 πῇ παρακλίνεις τοὺς μυκτῆρας πρὸς τὰς λαύρας ;' || κ. ἀμτβ. στρέφομαι πρὸς τὸ πλάγιον : Ἰλ.Ψ 424 ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν, Αἰσχ.'Αγ.745' || παρανοίγω, ἀνοίγω ὀλίγον, οἷον θύραν, πύλην : Ἡρ.3,156 ὀλίγον τι παρακλίναντες τὴν ἑτέραν πύλην εἰρώτεον, Ἀριστφ.Εἰρ.981 ἐκεῖναι παρακλίνασαι τῆς αὐλείας παρακύπτουσιν' **2)** μτφ. παρεκτρέπω τι ἔκ τινος, διαστρέφω : Ἡσίοδ.Ἔργ.262 ἄλλῃ παρακλίνωσι δίκας, Ἀριστλ. Ρητ.'Αλ.1444b,16 π- τὸν νόμον' || κ. ἀμτβ. ἐκκλίνω : Αἰσχ.'Αγ.745 παρακλίνασ' ἐπέκρανεν δὲ γάμου πικρὰς τελευτάς' **3)** ἐπὶ λέξεων, μεταβάλλω ὀλίγον-τι : Πλάτ.Κρατ.400B ἂν μὲν καὶ σμικρόν τις παρακλίνῃ' **4)** ἀμτβ. κλίνω κατὰ μέρος ἀπό τινος, ἀποφεύγω : Ἀριστλ ΖΓ 745a,26 π- τὴν ἀφὴν τὴν ἀλλήλων' **5)** κλίνω, βάλλω νὰ κοιμηθῇ τις πλησίον ἄλλου : ΠΔ Σοφ.Σειρ.47,19 (ἀμφ.), Σχόλ. Ἰλ.Α 268 νεφέλην ἀπεικάσας Ἥρᾳ παρέκλινεν αὐτῷ' || μέσ. κ. παθ. κατακλίνομαι πλησίον τινός, ἰδίᾳ κατὰ τὸ δεῖπνον, ἀνακλίνομαι : Θεόκρ.2,44 εἴτε γυνὰ τήνῳ παρακέκλιται, Ἀγαθ.ΑΠ 5,293,1 ἡ γραῦς ἡ φθονερὴ παρεκέκλιτο γείτονι κούρῃ' || κεῖμαι παραπλεύρως : Ἀριστλ.ΖΙ 54a,1 τῶν δὲ τετραπόδων αἱ ἄρκτοι παρακεκλιμέναι τὸν αὐτὸν τρόπον' || κ. ἐπὶ παρακειμένων χωρῶν : Καλλ.Δῆλ.72 Πελοπηῒς ὅση παρακέκλιται Ἰσθμῷ' **6)** ρημτ.π. παρακλίτης, παρακλίντωρ.

παρακλίτης (ὁ) (παρακλίνω) ὁ κεκλιμένος πλησίον τινὸς κατὰ τὸ δεῖπνον, ἄ. παρακλίντωρ : Ξεν. ΚΠ 2,2,28 σύνδειπνον καὶ παρακλίτην πεποιημένον ἄνδρα ὑπέρδασύν τε καὶ ὑπέραισχρον.

παρακλύζω μτγν. κ. μσν. χύνω, βρέχω, ὑγραίνω : Ἀκύλ.ΠΔ Ψαλμ.123(124),4, Τζέτζ.Λυκόφρ.1290.

παρακλυτὸς-ή-όν (παρακλύω) λεξ. ὁ περιβόητος, ὁ δυσφημισμένος, ἀντίθ. κλυτός.

παρακλύω Ἐπιγρ. παρακούω βλ.λ. ἐν εἰδ. σημ. : ΑΠλ.4,255 ἢν δὲ μευ παρακλύῃς, γνώσῃ τὸν Ἑρμῆν ὡς κακοὺς ἀμείβομαι.

παρακλώθω μσν. ἐν συνεχείᾳ νήθω, κλώθω : Δούκ.'Ιστ.Βυζ.11Α παρακλώθουσα καὶ παρατρακτοῦσα τὴν ἀλουργίδα.

παρακλῶμαι-άομαι παθ. ἀποσπῶμαι : Σχόλ. Ἄρατ.785 ὅταν μήτε παρακεκλασμένας ἔχῃ τὰς κεραίας μήτε ὑπτιάζηται (ἡ σελήνη).

παρακμάζω κ. νεώτ., άόρ. **παρήκμασα,** παρακ. **παρήκμακα,** μτχ. παθ. παρακ. παρηκμασμένος, ἐπὶ καρπῶν, διέρχομαι τὸ στάδιον τῆς παρακμῆς, γηράσκω, ἀδυνατῶ, χάνω τὴν δύναμίν μου : Ξεν. Ἀπομν.4,4,23 **ἢ δοκεῖ σοι ὅμοια τὰ σπέρματα εἶναι τὰ τῶν ἀκμαζόντων τοῖς τῶν μήπω ἀκμαζόντων ἢ τῶν παρηκμακότων;,** Θεόφρ.Ὀσμ.34, Πλούτ.Κατσ.69 **τοὺς δὲ καρποὺς ἡμιπέπτους καὶ ἀτελεῖς ἀπανθῆσαι καὶ παρακμάσαι διὰ τὴν ψυχρότητα τοῦ περιέχοντος·** || ἐπὶ δένδρων : Θεόφρ.Φ! 9,4,7· || ἐπὶ οἴνου : Ἄλεξ 45,5· || μτφ. ἐπὶ καλλονῆς : Ξεν.Συμπ.4,17 **οὐδὲ μέντοι ταύτῃ γε ἀτιμαστέον τὸ κάλλος ὡς ταχὺ παρακμάζον,** Ἀριστλ.Ρητ.1389b, 13 **οἱ πρεσβύτεροι καὶ παρηκμακότες,** Πλούτ.Καῖσ.37 **ἅτε δὴ καὶ παρηκμακότες ἤδη τοῖς σώμασι·** || ἐπὶ πόλεως ἢ κράτους : Πολύβ.6,51,5 **ἡ μὲν Καρχηδὼν ἤδη τότε παρήκμαζεν, ἡ δὲ Ῥώμη μάλιστα τότ' εἶχε τὴν ἀκμήν·** **2)** μτφ. ἐπὶ ἀνέμου, παρέρχεται ἡ ὁρμή μου, καταπίπτω, πέφτω : Θεόφρ.Ἀν.35 **συμβαίνει δὴ καὶ ὑστερεῖν τὰ κύματα τῶν πνευμάτων· ὕστερον δὲ διαλύονται καὶ παρακμάζουσι·** || όμ. ἐπὶ ψυχικῶν παθῶν, ἐπιθυμιῶν κττ. : Μέν.573 **ἂν δὲ μικρὸν παρακμάσῃ** (ἡ ὀργή), Πλούτ.Βροῦτ. 21 **ὅταν παρακμάσῃ καὶ μαρανθῇ τὸ τῆς ὀργῆς.**

παράκμασις-εως (ἡ) κ.μσν. ἡ παρακμή : Θεόφρ. ΦΑἴτ.1,16,3 **ὅταν δ' ἐλλίπῃ σπέρμα διὰ τὴν ἡλικίαν ἢ παράκμασιν ἐξαδυνατεῖ τὸ γεννᾶν.**

παρακμαστικός-ή-όν μτγν. ὁ παρακμάζων τὰς δυνάμεις, ὁ γεγηρακώς : Γαλ.17(2),643 **παρακμαστικὴ ἡλικία,** Σιμπλίκ Φυσ.1335,7 **παρακμαστικὸν καὶ πρὸς φθορὰν ὁδεῦον·** **2)** ἐπὶ νόσου, ὁ παρελθὼν τὴν κρίσιν του : Γαλ.7,337 **παρακμαστικὸς πυρετός,** Θεοφάν.Νόνν.137.

παρακμαστικῶς ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον παρακμαστικόν βλ.λ.2), μετὰ τὴν πάροδον τῆς κρίσεως : Ἀέτ.5,53 **παρακμαστικῶς ἐλύθη τὸ νόσημα.**

παρακμή (ἡ) μτγν., νεώτ. κ. δημ. προϊοῦσα ἐλάττωσις τῆς ἀκμῆς, τῆς δυνάμεως, μαρασμός : Πλούτ.Ἠθ.453D **διὸ καὶ δῆλόν ἐστιν οὐ παρακμῇ τινὶ δι' ἡλικίαν τὸ θυμοειδὲς οὐδὲ αὐτομάτως ἀπομαραινόμενον,** Φιλ.άπ 97Η **π- τοῦ σώματος,** Σχόλ.Ἄρατ.1082 **π- τοῦ φθινοπώρου, - ἡ παρακμὴ τοῦ βυζαντινοῦ κράτους·** || ἐπὶ νόσου, ἡ καταπράϋνσις : Πλούτ.Μάρκελλ.24 **τῆς νόσου παρακμὴν τῆς δυνάμεως ἐξανάλωσιν ἡγουμένους,** Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.2,238 **παρακμὴ λέγεται διχῶς, ἥ τε τοῦ ὅλου νοσήματος καὶ ἡ ἑκάστης ἐπιτάσεως μερικῆς ἀπὸ τῆς ἀκμῆς ῥοπὴ πρὸς τὸ κρεῖσσον·** || μτφ. ἐπὶ ἀριθμῶν : Ἰάμβλ.Νικ.Ἀριθμ.77Ρ.

παρακνημίδια (τὰ) μτγν. ὁπλισμὸς τῶν κνημῶν τῶν ἵππων : Πολυδ 1,140.

παρακνήμιον (τὸ) (κνήμη) μτγν. τὸ ἐξωτερικὸν τῆς κνήμης ὀστοῦν, ἀντίθ. προκνήμιον· Πολυδ.2,190 **«δύο δὲ ἔχει ὀστᾶ ἡ κνήμη, ἰσομήκη μέν, οὐ μὴν ἰσοπαχῆ. ὧν τὸ μὲν ἔξωθεν, ὅπερ ἐστὶν ἔλαττον, παρακνήμιον καλοῦμεν, τὸ δὲ ἔνδοθέν τε καὶ μεῖζον προκνήμιον».**

παρακνημίς-ίδος (ἡ) μσν. τὸ παρακνήμιον βλ.λ : Φῶτ.Ἐπιστ.364 **καὶ αὐτὸ δὲ τοῦτο τὸ συγκείμενον ἔκ τε τοῦ προκνημίου καὶ τῆς παρακνημίδος.**

παρακνημοῦμαι-όομαι δωρ., παρατ. **παρεκναμεῦντο,** παραπορεύομαι ἐπιπόνως : Ἱππων.130.

παρακνίζω μτγν. κ. μσν. ὀλίγον ἢ κρυφίως κεντῶ, τσιμπῶ· **2)** μτφ. διεγείρω εἰς θυμόν, ζηλοτυπίαν : Ἰω.Χρυσ.1,382Β **κέντρου παντὸς χαλεπώτερον παρακνίζον καὶ ἐρεθίζον αὐτοῦ τὴν ψυχήν·** || κ.μέσ. : Φῶτ.Ἐπιστ.37,41 **τούτοις παρακνιζόμενοι τὴν εὐφημίαν εἰς ἀχαριστίαν ἔτρεπον.**

παρακνῶμαι-άομαι μτγν. μέσ. παρατρίβομαι : Φιλόστρ.Εἰκ.1,28 **τοῖς δὲ ἐμπίπτων, τοῖς δὲ παρακνώμενος.**

παρακόβω δημ. κόπτω πέρα τοῦ δέοντος : φρ. μτφ. **τὰ παρακόβει τὰ φέματα** (τὰ παραλέγει).

παρακοή (ἡ) τὸ ἀτελῶς ἀκουσθέν, παράκουσμα : Πλάτ.Ἐπιστ.341Β **ἱκανῶς ἔχειν πρασεποιεῖτο διὰ τὰς ὑπὸ τῶν ἄλλων παρακοάς·** **2)** ἡ ἀπείθεια, ἡ ἰσχυρογνωμοσύνη : ΚΔ Ρωμ.5,19 **ὥσπερ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου ἁμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοί,** αὐτ.Κορινθ. 20,6 Συνέσ.211Α, Μηναῖ.3,2 Ὠδ.9 **Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι,** ASS Σεπτεμβρ.3,867,64 **πᾶσα παράβασις καὶ παρακοή,** αὐτ.868,38, Βιζυην. Σοφιανὸς 107 **ἀκόμη δὲν ἐσκέφθη γιὰ παρακοή, - τὸν ἐτιμώρησε γιὰ τὴν παρακοή του.**

παρακοιμᾶμαι μσν. κ. δημ. κ. παρακοιμοῦμαι κοιμῶμαι πέρα τοῦ δέοντος, εἶμαι ὑπναράς : Ἐρωτόκρ.1,1603 **λίγος ἤτονε, κι ὡς ἐπαρακοιμήθη, ἐπέρασε, κι ἐσκόρπισε.**

παρακοίμημα-ατος (τὸ) (παρακοιμῶμαι) σχόλ. τὸ παραγκαλισμα : Σχόλ.Σοφ.Ἀντ.650.

παρακοίμησις-εως (ἡ) γλωσσ. τὸ κοιμᾶσθαι παρά τινι πρβλ. κοίμησις 1).

παρακοιμητής (ὁ) (παρακοιμῶμαι) γλωσσ. ὁ κοιμώμενος παρά τινι, ὁ συγκοιμώμενος.

παρακοιμίζω μτγν. κ. μσν. βάλλω τινὰ νὰ κοιμηθῇ μετά τινος, παρακατακλίνω : Ἀλέξ.Πολ π. Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ 9,21 **παρακοιμίσαι τῷ Ἰακὼβ τὴν ἑαυτῆς παιδίσκην,** Κατ.Ἀστρλ.Κ 2,208, Γεωπ. 12,19,10 **ἐὰν παιδίῳ . . σικύους ἰσομήκεις παρακοιμίσῃς** · **2)** ρηματ.π. παρακοιμιστής.

παρακοιμιστής (ὁ) (παρακοιμίζω) μτγν. ὁ βάλλων τινὰ νὰ κοιμηθῇ μετά τινος· **2)** ὁθ. συνεκδ. ὁ μαστροπός : Παῦλ.Ἀλ.2 **τῶν ἰδίων γυναικῶν παρακοιμιστάς** (ὅσοι συγχωροῦσιν ἄλλους νὰ συγκοιμῶνται μετὰ τῶν γυναικῶν των).

παρακοιμῶμαι-άομαι κ. μσν. κ. νεώτ. κοιμῶμαι πλησίον τινός, ὡς φύλαξ αὐτοῦ, ἀγρυπνῶ : Ἰώσ.Α! 7,7,1, Ἀθήν.5,189Ε **παρακοιμᾶσθαι τοὺς δορυφόρους τοῖς βασιλείοις·** πρβλ.Ν.κόλ.Δαμ.4J· || κτ. μτχ. **οἱ παρακοιμώμενοι** νοσοκόμοι τῆς νυκτὸς ἐν ὑπηρεσίᾳ : Γαλ.18(1),49· || μσν. κτ. μτχ. **ὁ παρακοιμώμενος** ὡς οὐσ. π. Βυζαντ. ἀνώτατον ἀξίωμα, ὁ κοιμώμενος πλησίον τοῦ αὐτοκράτορος, ἀρχηγὸς τῶν κουβικουλαρίων (σωματοφυλάκων) ἔχων καὶ ἄ. ἐμπιστευτικὰς ὑπηρεσίας· ὁμ. **παρακοιμώμενος τῆς σφενδόνης** ὁ σφραγιδοφύλαξ τοῦ αὐτοκράτορος : Θεοφάν.440,11, ΚΠορφ. πρὸς Υἱὸν Ρωμανὸν 231,14· **2)** Ἐπιγρ. κοιμῶμαι πλησίον τινός, συγκοιμῶμαι.

παρακοινοβούλιον (τὸ) νεώτ. ὁμὰς πολιτικῶν προσώπων ἀντιδρῶσα ἐκ τῶν παρασκηνίων κατὰ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας.

παρακοινῶμαι-όομαι μέσ. διακοινῶ, μεταδίδω, λέγω : Πίνδ.Π 4,133 **λόγον θέμενος σπουδαῖον, ἐξ ἀρχᾶς ἀνὴρ συγγενέσιν παρεκοινᾶθ'.**

παρακοινωνία (ἡ) νεώτ. νομ. ἡ ὑπὸ συνεταίρου ἑταιρείας τινὸς ἐκχώρησις εἰς τρίτον πρόσωπον ὁλοκλήρου ἢ μέρους τῆς μετοχῆς του.

παρακοινωνός (ὁ) νεώτ. νομ. ἄτομον συνδεόμενον πρός τινα ὁμάδα ἀνθρώπων ἢ ἑταιρείαν οὐχὶ ἀπ' εὐθείας καὶ γενικῶς, ἀλλὰ μονομερῶς διὰ μέσου ἑνὸς τῶν μελῶν αὐτῆς.

παρακοίτης (ὁ) ἐπ., θηλ. **παράκοιτις,** ὁ πλησίον τινὸς κοιμώμενος, ὁ συγκοιμώμενος, ὁ σύζυγος : Ἰλ.Ζ 430 **σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης,** αὐτ.Θ 156, Ἡσίοδ.Θ 928 **ἤρισεν ᾧ παρακοίτῃ.**

παράκοιτις-ῖος (ἡ) θηλ. τοῦ παρακοίτης, αἰτ. -ῖν, ἐπ. δοτ. παρακοίτῖ (Ὀδ.Γ 381). ἡ πλησίον τινὸς κοιμωμένη, ἡ σύζυγος : Ἰλ.Ν 479 **χολωσαμένη Διὸς αἰδοίη παράκοιτις,** Ὀδ.Γ 381 **δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλόν, αὐτῷ καὶ παίδεσσι καὶ αἰδοίῃ παρακοίτι,** Ἡσίοδ.Α 14 **ἔνθ' ὅγε δώματ' ἔναιε σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι.**

παράκοιτος (ὁ) μτγν. κ. μσν. ὁ παρακοίτης βλ.λ.: Διόδ.Σ 5,32 **ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν παρακοίτοις συγκυλίεσθαι**· || ὡς θηλ.: Θεοδοτ.ΠΔ Δαν.5,2· **2)** μσν. ὁ φύλαξ τοῦ κοιτῶνος, τοῦ θαλάμου: ΚΜανασσ.Χρον.5634.

παρακοιτῶ-έω (κοίτη) μτγν. παρακοιμῶμαι, φρουρῶ πλησίον τινός, ἐπὶ πραγμ. κεῖμαι παρὰ τὸν κοιτῶνα τινός, πλησίον του: Πολύβ.6,33,12 **μία σημαία τῷ στρατηγῷ παρακοιτεῖ**· κ. ἀπολ.: Τέλ.π.Στοβ.᾿Ανθ.98,72 **παρακοιτεῖν ὅπου δεῖ, οὗτοι παρακοιτοῦσι.**

παρακοιτωνάριον (τὸ) μσν. κοιτωνάριον, κοιτωνίσκος παρὰ μέγαν κοιτῶνα: ΚΠορφ.῞Εκθ.471.

παρακόλλημα-ατος (τὸ) μτγν. τὸ προσκολλώμενόν τινι ἤ ἐπί τι, πιθ. κόσμημα ἐκ γεγλυμμένου ξύλου προσκολλώμενον εἰς ἔπιπλον: Θεόφρ.Φl 5, 7,6 **μῖλος δὲ εἰς τὰ παρακολλήματα κιβωτοῖς καὶ ὑποβάθροις**· **2)** ἐπὶ χορδῆς ἐπικεκολλημένης εἰς κύλινδρον, ἡ σφίγξις: ῞Ηρων Αὐτομ.23,7 **ἔστι δὲ κεκαλυμμένον τοῦτο παρακόλλημα**· **3)** εἶδος κολλυρίου: Γαλ.13,643.

παρακόλλησις-εως (ἡ) (παρακολλῶ) κ. νεώτ. τὸ προσκολλᾶν, ἡ ἐπικόλλησις, πρόσδεσις, συγκόλλησις: ᾿Ιππ.Κατ᾿ ᾿Ιητρ.11 **ὑποδέσει, παρακολλήσει**· || νεώτ. ἡ παραπλεύρως καὶ ἐν συναφείᾳ κόλλησις· **2)** ἴασις, θεραπεία νοσογενῶν κοιλοτήτων: ῎Αντυλλ.π.᾿Ορειβ.45,25,6, Λεωνίδ.᾿Ιατρ.π.᾿Αέτ.15,2.

παρακολλητικός-ή-όν μτγν. ὁ ἐπιτήδειος εἰς παρακόλλησιν βλ.λ.· || ὁ διὰ συγκολλήσεως γινόμενος: ᾿Ορειβ.45,17,11 **παρακολλητικὴ ἀγωγή** (ἀντίθ. συσσάρκωσις).

παράκολλος-ον μτγν. ἐν φρ **παράκολλος χαμεῦνα** κλίνη χαμηλὴ εἰς τὸ ἓν μόνον μέρος ἔχουσα ἀνακλιντήριον, ἐφ᾿ οὗ ἀνεπαύετο ἡ κεφαλή, ἀντίθ. ἀμφίκολλος· Πολυδ.10,36· **2)** ἀστρολ. ὁ ὢν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἰσημερινοῦ: Σεραπ. ἐν Κατ. ᾿Αστρλ.Κ 215,8.

παρακολλῶ-άω κ. νεώτ. ἐπικολλῶ, προσκολλῶ, στερεώνω ἐπάνω: ᾿Ιππ.Μοχλ.2 **θείῳ παρακολλᾶν**· **2)** συνάπτω κατὰ τὰ ἄκρα: Γαλ.13,794 **π. τραύματα**: ῎Αντυλλ.π.᾿Ορειβ 10,23,6· || νεώτ. κολλῶ τι παραπλεύρως καὶ ἐν συναφείᾳ· **3)** ρηματ. π. παρακόλλημα, παρακόλλησις, παρακολλητικός.

παρακολούθημα-ατος (τὸ) (παρακολουθῶ) κ. νεώτ. τὸ ἐπακολούθημα, τὸ συμβαῖνον συγχρόνως ἢ εὐθὺς κατόπιν ἄλλου γεγονότος, τὸ ἐπακολουθοῦν: Δημήτρ.Λάκ.1012,46, Πλούτ.᾿Αρέσκ.Φιλ.1, 22,5 **κατὰ συμβεβηκὸς καὶ παρακολούθημα**, Νικόμ.Γερ.᾿Αριθμ.1,19 **ἐπιμνησθῆναι παρακολουθήματος χρησιμεύοντος ἡμῖν εἰς Πλατωνικόν τι θεώρημα**, Πλωτῖν.3,7,10, Πρόκλ.Τίμ.3,24D, ᾿Ιάμβλ. Μαθ.᾿Επιστ.8 **αἱ σκιαὶ παρακολουθήματα τῶν σωμάτων**· || τὸ παραπροϊὸν: ῾Ερμ.Τρισμ.π.Στοβ. 1,21,9· **2)** παράρτημα: Κύριλλ.

παρακολούθησις-εως (ἡ) (παρακολουθῶ) κ.νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ παρακολουθῶ, τὸ ἐκ τοῦ πλησίον παρακολουθεῖν, ἡ στενὴ σχέσις: ᾿Αριστλ.Α᾿Υστ. 99a,30 **π. τοῦ αἰτίου καὶ οὐ αἴτιον**· **2)** τὸ παρακολουθεῖν διὰ τοῦ νοῦ, τὸ ἐννοεῖν: Πλούτ.᾿Ηθ. 1144B, Νικόμ.Γερ.᾿Αρμον.1 **ῥᾴονος ἕνεκα παρακολουθήσεως**, ᾿Απολλ.Δύσκ.Συντ.37,16, Μᾶρκ.Αὐρ. 3,1 **διὰ τὸ τὴν ἐννόησιν τῶν πραγμάτων καὶ τὴν παρακολούθησιν προαπολήγειν**, Γαλ.6,817 **διὰ τὴν πολλῶν παρακολούθησιν**· **3)** τὸ συμπέρασμα: Χρύσ.Στωϊκ.2,336 **κατὰ παρακολούθησιν.**

παρακολουθητικός-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων, ὁ ἁρμόδιος, ὁ ἐπιτήδειος εἰς τὸ παρακολουθεῖν, νοεῖν: ᾿Αρρ.᾿Επικτ.1,6,14 **παρακολουθητικὴ δύναμις**, Μᾶρκ.Αὐρ.5,9 **τῆς παρακολουθητικῆς.. δυνάμεως**· || μτ. δοτ.: ᾿Αρρ.᾿Επικτ.1,6,17· **2)** ἡ **παρακολουθητική** ὡς οὐσ. ἡ ἐπαφὴ τοῦ ρήτορος μετὰ τοῦ ἀκροατηρίου του: Φιλόδ.Ρητ.1,52S.

παρακολουθητικῶς ἐπίρρ. μτγν. ἐν γνώσει· Μᾶρκ.Αὐρ.6,42 **οἱ μὲν εἰδότως καὶ παρακολουθητικῶς, οἱ δὲ ἀνεπιστάτως**· πρβλ. Πτολ.Τετράβ.107.

παρακολουθία (ἡ) μτγν. τὸ ἀκολουθεῖν, τὸ νοεῖν: ᾿Επιφάν.1,415A **ἡ τῆς παρακολουθίας καὶ διδασκαλίας γνῶσις**, αὐτ.405D.

παρακόλουθος-ον μτγν. ὁ παρακολουθῶν τινι, ὁ ἑπόμενος: Ροῦφ.π.᾿Ορειβ.44,7 **παρακόλουθον δὲ ἔφασαν αὐτῷ πυρετὸν ὀξύν.**

παρακολουθῶ-έω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., παθ. -οῦμαι ἀκολουθῶ τινα ἤ τι ἐκ τοῦ πλησίον, βαίνω ἐπὶ τὰ ἴχνη: ᾿Αριστφ.᾿Εκκλ.725 **φέρε νυν ἐγώ σοι παρακολουθῶ πλησίον**, Πλάτ.Σοφ.266C **τὸ παρακολουθοῦν εἴδωλον ἑκάστῳ**, Δημ.281 **αὖς αὖ ζῶντας μέν, ὦ κίναδος, κολακεύων παρηκολούθεις**, ᾿Αριστλ ΖΙ 496a,29 **πόροι κατὰ πάντα τὸν πλεύμονα παρακολουθοῦντες**· || πάπ. κ. μτ. δοτ. ἐπὶ ἀπωλείας ἢ βλάβης, ἐπέρχομαι, προκύπτω, ἐπακολουθῶ· **2)** ἐπὶ μεγεθῶν, ἀποτελῶ διαδοχήν: Θεόφρ.Φl 6,4,8· **3)** μτφ. κ.νεώτ. ἀκολουθῶ διὰ τοῦ βλέμματος ἢ διὰ τῆς διανοίας, θεωρῶ. μετὰ προσοχῆς ἐν τῇ ἐξελίξει του, ἐξετάζω τι ἐπιστατικῶς: Πλάτ.Πολ.406B **παρακολουθῶν γὰρ τῷ νοσήματι θανασίμῳ ὄντι**, Δημ.285 **παρηκολουθηκότα τοῖς πράγμασιν ἐξ ἀρχῆς**, ΚΔ Λουκ.1,3 **παρηκολουθηκότι ἄνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς**, - **παρακολουθεῖ τακτικῶς τὰ μαθήματα** - **τὰς φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις**, - **ὁ ἰατρὸς παρακολουθεῖ τὴν πορείαν τῆς νόσου**· || κ.νεώτ. ἐπὶ ἀκροατηρίου, μετὰ προσοχῆς ἀκροάζομαι, ἀκούων ἐπιστατικῶς ἀντιλαμβάνομαι, κατανοῶ τὰ λεγόμενα: Αἰσχίν.1,116 **μέλλω λέγειν προσέχειν τὸν νοῦν καὶ παρακολουθεῖν εὐμαθῶς**, Πολύβ.1,12,7 **ὑπελάβομεν εἶναι παρακολουθῆσαι τοῖς μέλλουσι**· || φρ. **δὲν δύναμαι νὰ παρακολουθήσω τὸν** ῥήτορα (νὰ ἐννοήσω τὰ ὑπ᾿ αὐτοῦ λεγόμενα)-**τὰς σκέψεις σου**· || ὡς ὅρος τῶν Στωϊκῶν: ᾿Αρρ.᾿Επικτ.2,16,33 **π. τῷ διοικοῦντι τὰ ὅλα**· || ὁμ. μτ. αἰτ. ἢ μτχ. ἢ ἐξηρτ. πρ.οτ.: Δαμόξ.2,25 **τίς παρακολουθεῖ ταῦτα**, ᾿Αρρ.᾿Επικτ.2, 26,3, αὐτ.4,5,21 **οὗτος οὐκ ἀκούει λόγου, οὐ παρακολουθεῖ ἐλεγχόμενος**· **4)** ἐπὶ πραγμ., συμβαδίζω μετά τινος, εἶμαι ἀχώριστος ἀπό τινος: Δημ.1260 **πυρετοὶ δὲ παρηκολούθουν μοι συνεχεῖς καὶ ἀλγήματα**, αὐτ.1378 **οὐχ ἥκιστα παρηκολούθει ἡ ἔχθρα** ἡ παρὰ Λακεδαιμονίων, ᾿Ισοκρ. 15,262 **διὰ τὸ μήτε τῷ βίῳ παρακολουθεῖν**· || ἐπὶ κανόνων, ἰσχύω διὰ παντός, ἀπ᾿ ἀρχῆς μέχρι τέλους: Ξεν.᾿Ιππ.8,14 **δι᾿ ὅλης τῆς ἱππικῆς π.**· || ἐπὶ λογικῆς ἰδιότητος: ᾿Αριστλ.Τοπ.131b,9 **τὸ ἀεὶ παρακολουθοῦν**· || ἐπὶ τοῦ γένους: αὐτ.125b,18· || ἐπὶ ἐννοιῶν ἀδιασπάστως ἀλλήλαις συνδεομένων: ᾿Αριστλ.Κατ.8a,33, αὐτ.Μεταφ.1054a,14· || ἐπὶ αἰτίου καὶ ἀποτελέσματος: ᾿Αριστλ.Α᾿Υστ.99a,17· **5)** ἰδιάζω εἴς τι: Πλωτῖν.1,6,3· **6)** ρηματ.π. παρακολούθημα, παρακολούθησις, παρακολουθητέον, παρακολουθητικός.

παρακολυμβῶ-άω μτγν. κολυμβῶ πλησίον: ῞Ηρων Αὐτομ.22,5 **παρεκολύμβων δὲ καὶ δελφῖνες.**

παρακομιδή (ἡ) (παρακομίζω) ἡ μεταβίβασις, ἡ μεταφορά: Θουκ.7,28 **ἥ τε τῶν ἐπιτηδείων παρακομιδὴ ἐκ τῆς Εὐβοίας**, Πολύβ.10,10,3 **τὰς ἁμάξας ταύτῃ ποιεῖσθαι τὴν παρακομιδὴν τῶν ἐκ τῆς χώρας ἀναγκαίων**, Πάπ. **πρὸς τὴν παρακομιδὴν τούτων πλοῖον παρασχεῖν σπούδασον**· **2)** ἡ συμπλήρωσις: Πολύβ.18,1,4 **ταῖς δὲ χερσὶν αὐτοὺς τοὺς γαίσους φέραντες ἐπιδέχονται τὴν παρακομιδὴν ταῦ χάρακος**· **3)** παθ. ἡ μετάβασις εἰς τὸ ἀντιπέραν μέρος, ἡ διάβασις, τὸ πέρασμα: Θουκ.5,5 **ἐν δὲ τῇ παρακομιδῇ τῇ ἐς τὴν Σικελίαν**, Πολύβ.3,43,3 **ἀσφαλεστέρα γίγναιτα τοῖς μονοξύλοις ἡ παρακομιδὴ διὰ τοῦ πόρου**, αὐτ.

5,5,3 τὴν παρακομιδὴν ἐκ τῆς Κεφαλληνίας εἰς τὴν Μεσσηνίαν.

παρακομίζω, μέλλ. παρακομιῶ, ὁδηγῶ, συνοδεύω : Εὐρ.Ἡρ.126 γέρων γέροντα παρακόμιζε, Ξεν.Ἑλλ.1,4,7 πέμφαντες δὲ Ἀριοβαρζάνει παρακομίσαι αὐταὺς ἐκέλευον· κ. παθ. : Πλούτ.Ὄθ.16 ἐπέστελλε καὶ γράμματα.., ὅπως παρακομισθῶσιν ἐντίμως καὶ μετὰ ἀσφαλείας· 2) μεταφέρω, μετακομίζω : Ἀριστλ.ΖΙ 580a,17 ἐν τοσαύταις ἡμέραις τὴν Λητὼ παρεκόμισαν ἐξ Ὑπερβορέων εἰς Δῆλον, Δημ.1208 τάς τε ναῦς καθέλκειν ταὺς τριηράρχαυς καὶ παρακαμίζειν ἐπὶ τὸ χῶμα· || γεν. φέρω, προσκομίζω, πορίζω : Ἡρ.7,147 τί δῆτα ἀδικέουσι οὗτοι ἡμῖν αιτία παρακομίζαντες;· || μέσ. ἐνεργῶ ὥστε νὰ κομισθῇ τι πρός με : Ξεν.Ἑλλ.5,4,57 ὥστ' εὐπόρως ἤδη αἱ Θηβαῖοι σῖτον παρεκομίζοντα· κ. παθ. : Ξεν.Ἑλλ.5,4,91 ὁ μὲν σῖτος τοῖς Ἀθηναίοις οὕτω παρεκομίσθη, Πλούτ.Ὄθ.3· 3) ἐπιτυγχάνω, λαμβάνω, δέχομαι : Πάπ. οὗ παρεκόμισα ἐνεχυρασίας χρηματισμοῦ ἐκ τοῦ καταλαγείαυ ἀντίγραφαν ὑπόκειται, αὐτ. τέλος ὧν παρεκόμισεν ἀπὸ Ὀάσεως μικρᾶς· 4) παθ. πλέω παραπλεύρως, παραπλέω, ἀκταπλοῶ : Θουκ.6,44 παρεκομίζοντα τὴν Ἰταλίαν, αὐτ.6,52 παρεκαμίζοντα αὖθις ἐπὶ Καμαρίνης, Δίων Κ 48,27· || κ. ἀπολ. : Πλούτ.Λούκ.37 μακραὶ δὲ χαλκέμβαλαι νῆες ἑκατὸν καὶ δέκα ἅμα παρεκαμίσθηααν· 5) παθ. διαπλέω ἀπέναντι, διαβαίνω, διέρχομαι εἰς τὸ πέραν : Πολύβ.1,52,6 παρεκομίαθη κατὰ σπουδὴν εἰς τὰς Συρακούσας· 6) ρηματ.π. παρακομιστής, παρακομιστέον, παρακομιδή.

παρακομιστής (ὁ) (παρακομίζω) γλωσσ. ὁ κομίζων πλησίον, ὁ μεταφέρων, μεταβιβάζων.

παράκομμα-ατος (τὸ) (κόπτω) μτγν. ἐπὶ νομίσματος, τὸ κίβδηλον ἢ τὸ νοθευμένον : Φίλ.2,561 οὐ γὰρ ὥσπερ τὸ νόμισμα παράκομμα, καὶ θεοῦ μορφὴ γίνεται· || κ. μτφ. : Φίλ.1,683 ἀνθρωπείου παράκαμμα νομίσματος.

παράκομος-ον (κόμη) ὁ τρέφων μακρὰν κόμην : Ἄμφις 50.

παρακονδύλιος-ον νεώτ. ἀνατομ. ὁ κείμενος παρὰ τὸν κόνδυλον : παρακονδύλιος ἀπόφυσις (προεξοχὴ τοῦ βραχιονίου ὀστοῦ πρὸς τὸ κάτω αὐτοῦ ἄκρον).

παρακονίασις-εως (ἡ) (παρακονιῶ) Ἐπιγρ. ἡ ἀσβεστόχρισις, ἡ λεύκανσις, τὸ ἄσπρισμα.

παρακονιῶ-άω Ἐπιγρ. λευκαίνω τοῖχον δι' ἐπιχρίσματος ἀσβέστου, ἀσπρίζω : Ἐπιγρ. παρακονιᾶν τοῖχον· 2) ρηματ.π. παρακονίασις.

παρακοντίζω μτγν. ἀκοντίζω μετ' ἄλλων ἢ πλησίον ἄλλων : Λουκ.Παράσ.61 τί δέ, τὸ ἀκοντίζειν ἢ τὸ παρακαντίζειν;

παρακοντυλῶ-άω βαδίζων προσκρούω που διὰ τοῦ παδός, σκοντάπτω, σκοντάβω.

παρακοπή (ἡ) (παρακόπτω) ἡ κοπὴ νόθων νομισμάτων, ἡ παραχάραξις, ἡ κιβδηλεία, ἡ δι' ἀποκοπῆς, περιρρινίσματος μείωσις τοῦ βάρους, ὅθ. κ. τῆς ἀξίας τοῦ νομίσματος· 2) ὁ τῶν φρενῶν σάλος, παραφροσύνη : Αἰσχ.Ἀγ.223 βροτοὺς θρασύνει .. τάλαινα παρακαπὰ πρωτοπήμων, αὐτ. Εὐμ.330 ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ τόδε μέλος παρακοπά, παραφορά, Ἀριστλ.Πρ.965a,14 ἔστιν ὁ γέλως παρακοπή τις καὶ ἀπάτη, Πολύβ.40,3,2 ἐπηκαλαύθσυν τῇ τοῦ προεστῶτος ἀνοίᾳ καὶ παρακοπῇ, Διόδ.Σ 15,7· λύττα καὶ παρακοπή, Ἰώσ.ΠΙ 1,25,4 παρακαπὴ φρενῶν· || κ. κτ. πληθ. : Δημήτρ.Λακ.1012,30, Ἰάμβλ.Μυστ.3,25· || ἡ παράνοια : Ἱππ.Ἀφ.6,26· κ. κτ. πληθ. : Πλούτ.Ἠθ.1123Ι) ἐνύπνια καὶ παρακοπαί· || ἡ πνευματικὴ κατάπτωσις, ἡ ἄνοια : Γαλ.19,415 παρακοπὴ ληθαργικὴ ἢ φρενιτική.

παράκοπος-ον πλαστός, κίβδηλος, νόθος : Φίλ. 1,261 παράσημοι καὶ παράκοποι χλιδαί· 2) μτφ. ὁ παράνους, ὁ μαινόμενος, ὁ παράφρων : Αἰσχ. Πρ.581 οἰστρηλάτῳ δὲ δείματι δειλαίαν παράκοπον ὧδε τείρεις;, Εὐρ.Βάκχ.1000 παρακόπῳ τε λήματι στέλλεται, Μητρόδ.831,2 παράκοπα κινήματα τῆς διανοίας, Σωρ.1,3 π- διὰ μέθην· || μτ. γενικ. : Εὐρ.Βάκχ.33 ὄρος δ' οἰκοῦσι παράκοποι φρενῶν, Τιμόθ.Μιλ.Πέρσ.77.

παρακοπτικός-ή-όν μτγν. ὁ μαινόμενος, ὁ μανιώδης, ὁ παράφρων, ὁ εἰς ἄνοιαν ἐκπεσών : Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.9,13,7· 2) ἐπὶ νόσου, ὁ ἐπάγων παρακοπὴν βλ.λ.2), μανίαν ἢ ἄνοιαν : Γαλ.19,415 λήθαργος παρακοπτικός.

παρακόπτω συνήθ ἐπὶ νομισμάτων, κόπτω νόθως, παραχαράττω, περικόπτων, περιρρινίζων μειῶ τὴν ἀξίαν, κάνω λειψό, τσουρούτικο : Διόδ.Σ 1,78 τῶν δὲ νόμισμα παρακοπτόντων· κ. παθ. : Λουκ.Ἀπαίδ.2 κίβδηλα καὶ νόθα καὶ παρακεκομμένα, αὐτ.Ἱστ.Συγγρ.10 τὰ μὲν παρακεκαμμένα εὐθὺς ἀπορρίπτειν, παραδέχεσθαι δὲ τὰ δόκιμα καὶ ἔννομα καὶ ἀκριβῆ τὸν τύπον, αὐτ.Ἑρμότ.68· 2) μτφ ἀλλοιῶ, ψευτίζω : Λουκ.Λεξιφ.20 τὸ καθεστηκὸς νόμισμα τῆς φωνῆς παρακόπτοι· || κ. παθ. κτ. μτχ παρακ. : Ἀριστ.Ἀχ.517 ἀνδράρια μοχθηρά, παρακεκομμένα, ἄτιμα καὶ παράσημα· 3) μέσ. ἀποστερῶ τινά τινος δολίως : Ἀριστφ. Ἱππ.807 γνώσεται οἵων ἀγαθῶν αὐτὸν τῇ μισθαφορᾷ παρεκόπτου· || γεν. ἐξαπατῶ, ἀπατῶ, πλανῶ : Ἀριστφ.Νεφ.859 ὅσον με παρεκόπτου χρόνον τοιαῦτα κρουσιδημῶν· || κ. παθ. ἀπατῶμαι εἴς τι πρᾶγμα, πλανῶμαι : Ἀριστφ.Νεφ.640 ὑπ' ἀλφιταμοιβοῦ παρεκόπην διχοινίκῳ (σχόλ. «ἀντὶ τοῦ ἐπλάνησέ με τῇ μέτρων ποσότητι δύο χοίνικας»)· 4) ποιῶ παράφρονα, φέρω εἰς μανίαν, διαταράσσω : Εὐρ.Ἱππ.238 ὅστις σε θεῶν ἀνασειράζει καὶ παρακόπτει φρένας· || κ. παθ. : Φώτ.384,25 «παρακεκομμένος, ἐξεστηκώς, παράφρων, μαινόμενος» : Σχόλ.Αἰσχ.Πρ.581 παρακεκομμένος τὸν νοῦν· || κ. ἀμτβ. εἶμαι παράφρων, τρελλός : Ἀριστλ.Θαυμ.832b,17 λέγεται δέ τινα ἐν Ἀβύδῳ παρακόψαντα τῇ διανοίᾳ .. θεωρεῖν ὡς ὑποκρινομένων τινῶν, καὶ ἐπισημαίνεσθαι· || κ. ἀπολ. εἶμαι ἐν παροξυσμῷ παραφροσύνης : Διογ.Λ 4,44 ἐτελεύτησε δὲ ἄκρατον πολὺν ἐμφορηθείς, καὶ παρακόψας· πρβλ. Διόδ. Σ 5,50 τὸν δὲ μανίαν ἐμβαλεῖν τῷ Βούτῃ, καὶ διὰ τοῦτο παρακόψαντα, ῥίψαι ἑαυτὸν εἴς τι φρέαρ, καὶ τελευτῆσαι· 5) κατακόπτω, ἀκρωτηριάζω, κολοβώνω· κ. παθ. : Πολύβ.10,15,5 τῶν ἄλλων ζῴων μέλη παρακεκομμένα· || κόπτω εἰς τεμάχια : Ἀρρ.Ἀν.6,29,9 ταύτῃ εὔφοραν τὰ μὲν παρακόπτοντες, τὰ δὲ ξυνθλῶντες αὐτῆς· 6) διασχίζω, περνῶ : Ἰώσ.ΠΙ 4,1,1 π- ἐπικαρσίᾳ τάφρῳ· 7) ρηματ.π. παρακοπή, παρακοπτικός.

παρακόρη (ἡ) δημ. θετὴ θυγάτηρ, ψυχοκόρη· 2) ἡ ὑπηρέτρια : Ἐφτολ.Ὀδ.1,147 καὶ σὲ πανέρια μέσα οἱ παρακόρες σώρευαν ψωμί.

παρακορῶ-έω καθαρίζω, σαρώνω, ποστρεύω· Ἡσ. «παρακόρησον· παρακάλλυνον» : Πλάτ.Κωμ. 69,3, Φιλύλλ.3 ὥρα 'στὶν ἤδη τὰς τραπέζας, εἶτα παρακορῆσαι.

παρακόσμως ἐπίρρ. μτγν. ἀκόσμως, ἀπρεπῶς : Ἰώσ.ΑΙ 1,6,3 μεθυσθεὶς δὲ εἰς ὕπνον καταφέρεται, καὶ γεγυμνωμένος παρακόσμως ἔκειτο.

παρακοττεῖ Ἡσ. «παραφρονεῖ» (πιθ.ἀνάγν. παρακόττει (Κρητ.) ἢ παρακόπτει).

παρακοτῶ-έω λεξ. παροργίζομαι· Φώτ. «παρεκότει· ὠργίζετο»· πρβλ. παρακοττεῖ.

παράκουος-η-ο δημ. ὁ παρακούων, ὁ ἀπειθῶν, ὁ παραβαίνων τὰς διαταγὰς τῶν ἀνωτέρων του, ὁ παρήκοος : παράκουα παιδιά.

παρακουρεύω μτγν. κ. δημ., δημ.μτχ. παθ.παρακ. παρακουρεμένος, κουρεύω κακῶς : ΨΧρυσ.8,787Β **πρῶτον γάρ παρεκούρευσαν**· **2)** δημ. κουρεύω καθ' ὑπερβολήν, πέρα τοῦ δέοντος, πολύ.

παρακουσία (ή) νεώτ. ἡ παράκουσις βλ.λ.

παράκουσις-εως (ή) (παρακούω) μτγν. κ. μσν., νεώτ. κ. **παρακουσία** ἡ ἀνωμαλία τῆς ἀκουστικῆς ἀντιλήψεως, καθ' ἣν παρατηρεῖται πλημμελὴς ἐκτίμησις τῶν τόνων ἢ τῆς ἐντάσεως αὐτῶν, ἡ ἐλαττωματικὴ ἀκοή : Γαλ.7,56 **ἐπὶ δὲ τῆς ἀκουστικῆς.. βαρυηκοΐας τε καὶ κωφότητας, ἔτι τε παρακούσεις ἢ παρακοὰς ἢ παρακούσματα**· **2)** μσν. τὸ ἀκουσθὲν κακῶς ἢ ἐσφαλμένως, τὸ παράκουσμα : Μιχ.Ἐφ.Μ Φυσ.4,32.

παράκουσμα-ατος (τὸ) (παρακούω) κ. νεώτ. πρᾶγμα κακῶς ἢ ἐσφαλμένως ἀκουσθέν, ἡ ἐσφαλμένη ἀντίληψις : Πλάτ.Ἐπιστ.338D **παρακουσμάτων τινῶν ἔμμεστοι τῶν κατὰ φιλοσοφίαν**, αὐτ. 340B, Διον.Ἀλ.Ρωμ.9,22 **οὔτ' ἀληθὲς ὂν οὔτε πιθανόν, ἐκ παρακούσματος δέ τινος πεπλασμένον ὑπὸ τοῦ πλήθους** (κατὰ παρανόησιν), Ἰώσ.Ἀπ.1,8 **ἐκ παρακουσμάτων ὀλίγα συνθέντες τῷ τῆς ἱστορίας ὀνόματι λίαν ἀναιδῶς ἐνεπαροίνησαν**· **2)** ψευδὴς διήγησις : Στράβ.7,5,9 **τοιαῦτα δὲ καὶ τοῦ Ἐρατοσθένους ἔνια παρακούσματά ἐστι λαοδογματικά**· **3)** ἐπὶ φιλοσοφικῶν δοξασιῶν, ἀμφίβολος λόγος : Ἰουλ.Καίσ.330C **γέμων περιπατητικῶν παρακουσμάτων**· **4)** κτ. πληθ. ἐλαττώματα ἀκοῆς : Γαλ.7,103.

παρακουσμάτιον (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ παράκουσμα βλ.λ. : Πλούτ.Ἠθ.354A, Ὠριγ.1,638B **ἐκ παρακουσματίων φήσαντος**.

παρακούτι (τὸ) δημ. τὸ ἐσωτερικὸν διαχώρισμα τῶν παλαιοῦ τύπου κασελλῶν, πορθαλαμίδι.

παρακουφίζω μτγν. χαλαρῶ τὴν ἔντασιν: Σωρ.1,77.

παρακούω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἀκούω κατὰ τύχην περί τινος, ἀκούω νὰ γίνεται λόγος, ἐξ ἀκοῆς μανθάνω, ἐκ φήμης πληροφοροῦμαι : Ἡρ.3,129 **παρακούσας τις πρότερον ἔτι ἐν Σάρδισι τοῦ.. Δημοκήδεος τὴν τέχνην ἀγγέλλει τῷ Δαρείῳ**, Πλάτ.Ἐπ.339E **οὐδὲν θαυμαστὸν νέον ἄνδρα παρακούοντα ἀξίων λόγου πραγμάτων, εὐμαθῆ, πρὸς ἔρωτα ἐλθεῖν τοῦ βελτίστου βίου**, Ρουφῖν.ἐν ΑΠ 5,74 **παρακήκοα νῦν ὅτι τίκτει**· || μόλις ἀκούω τινὸς λέγοντός τι, μόλις παίρνουν τ' αὐτιά μου κάτι : Λουκ.Μισθ.Συν.36 **παρακούσας τοῦ δεσπότου προδραμὼν.. ἀπέρχεται**· **2)** ἀκούω ἀμελῶς ἢ ἀπροσέκτως ἢ ἀδιαφόρως : Ἀριστφ.Βάτρ.750 **παρακούων δεσποτῶν ἅττ' ἂν λαλῶσι**, Πλάτ.Εὐθύδ.300D ὁ **Κτήσιππος παρ' αὐτῶν τούτων αὐτὰ ταῦτα** παρακηκόει, Φίλ.1,488 **ὡς παρορᾶν.. καὶ παρακούειν καὶ.. παραπτύειν**· **3)** κ. νεώτ. κ. δημ. ἀκούω τι ἀτελῶς ἢ κακῶς· ὅθ. πλημμελῶς ἀντιλαμβάνομαι τοῦ λεχθέντος : Πλάτ.Πρωτ.330E **τὰ μὲν ἄλλα ὀρθῶς ἤκουσας, ὅτι δὲ καὶ ἐμὲ οἴει** εἰπεῖν τοῦτο, **παρήκουσας**, αὐτ.Θεαίτ.195A παρορῶσί **τε καὶ** παρακούουσι **καὶ** παρανοοῦσι πλεῖστα, Ἀριστλ.ΗΝικ.1149a, 26, Φιλόδ.Μουσ.102K, Λουκ.Ἀνάχ.31 **τοιαῦτα γὰρ φῄς, εἰ μὴ πάνυ παρήκουσα τοῦ παραδείγματος**, Διόδ.Σ 30,8· **4)** ἀκούω ῥαθύμως, ἀπροσέκτως· ὅθ. συνεκδ. γεν. δὲν προσέχω, παρορῶ : Ἐπικ.ἀπ.200 παρακούειν τῆς παραγγειλάσης φύσεως, Πολύβ.7,12,9 **π- τῶν λεγομένων**, αὐτ. 24,9,1 **παρακούειν τῶν γραφομένων**, ΠΔ'Εσθ. 3,3· || κ. μτ. γενικ. προσ. : Πολύβ.2,8,3· **5)** ἀκούων δὲν συμμορφοῦμαι εἰς τὰ λεχθέντα : ΚΔ Ματθ.18,17 **ἐὰν δὲ παρακούσῃ αὐτῶν** (τῶν κληθέντων ὅπως παραινέσωσιν), **εἰπὲ τῇ ἐκκλησίᾳ**· || ὁμ κ. ἔμπροθ π- περί τινος : Πολύβ.30,20,2· || κ. παθ. περιφρονοῦμαι, δὲν εἰσακούομαι : αὐτ.5,35,5· **6)** ὅθ. κ. νεώτ. κ. δημ. ἀπειθῶ· μτ. γενικ. : Ἰώσ.Α 1,10,4 **π- τοῦ θεοῦ**· κ. ἀπολ. : ΠΔ'Ησ.65,12, Ἰώσ. Α 1,1,4· ὁμ. κ. παθ. : αὐτ.6,7,4· νεώτ. κ. δημ μτ. αἰτ. κ. ἰδ. ἐμπροθ. αἰτ. (εἰς) : **παρακούει τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ - εἰς τὰς διαταγὰς τῶν ἀνωτέρων του**· πρβλ. παρακοή· **7)** ὑποκρίνομαι ὅτι δὲν ἀκούω, κωφεύω : Πλούτ.Φιλ.16, Λουκ.Δίκ.Φων.2.

παρακράτημα-ατος (τὸ) (παρακρατῶ) νεώτ. τὸ παρακρατούμενον μέρος τῶν προϊόντων πρὸς ἀσφαλεστέραν διάθεσιν τοῦ ὑπολοίπου : **παρακράτημα σταφίδος**.

παρακράτησις-εως (ή) (παρακρατῶ) νεώτ., δημ. -η· ἡ πρᾶξις τοῦ παρακρατῶ, ἡ προαφαίρεσις· **2)** εἰδ. ὁ διὰ νόμου καθορισμὸς ἑνὸς ποσοστοῦ τῆς σταφιδοπαραγωγῆς, παρακρατουμένου ἐτησίως πρὸς ἐπιτόπιον βιομηχανικὴν κατεργασίαν, γινόμενος πρὸς μείωσιν τῆς προσφορᾶς τοῦ προϊόντος.

παρακρατητὰ ἐπίρρ. μσν. διὰ συγκρατήσεως : Θεοφάν.495,18 **παρακρατητὰ διὰ τῶν κήπων ἐξῆλθεν αὐτὸς καὶ ἡ γυνή**.

παρακρᾰτῶ-έω μτγν., μσν., νεώτ. κ.δημ. κρατῶ ὀπίσω, κατέχω : Ἀππ.Ἰβηρ.35 **αἰδούμενος ἔτι νοσοῦντα τὸν στρατηγὸν σφῶν παρακρατεῖν**· **2)** ἀναχαιτίζω, περιορίζω : Ἀρρ.Ἐπίκτ.3,7,28 **ἵν' ἐν τοῖς κατὰ φύσιν ἔργοις παρακρατῇ**· || κωλύω, ἐμποδίζω : Διοσκ.4,134 **τρίχας ῥεούσας παρακρατεῖ**· || συγκρατῶ : Ρούφ.Ἀνατ.42 **τὰ ἐν τῇ γαστρὶ παρακρατεῖ**· || κ. παθ. κωλύομαι, ἐμποδίζομαι : Μᾶρκ.Αὐρ.11,20 **παρακρατεῖται ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ συγκρίματος**, Ἀπολλδ.Δαμ.Πολιορκ.183,1 **σχοινίοις παρακρατείσθω**· **3)** πιέζω, συνθλίβω· κ. παθ. : Διοσκ.Εὐπ.1,8· **4)** κρατῶ πλησίον ἢ ἔμπρός, προτείνω : Ἀρρ.Ἐπικτ.1,2,8 **τὸ ἀμίδα παρακρατεῖν**· **5)** μσν. συνοδεύων ὑποστηρίζω τινά, βοηθῶ : Ἐρωτόκρ.5,1217 **παρακρατεῖ τ' ἡ Νένα της, στολίζεται κι ἐκείνη**· **6)** νεώτ. κ. δημ. κρατῶ ἐν ἀποθηκεύσει μέρος τοῦ προϊόντος (εἰδ. τῆς σταφίδος) πρὸς μείωσιν τῆς προσφορᾶς καὶ ἐπομένως βελτίωσιν τῆς τιμῆς αὐτοῦ, ἢ ἄλλως πρὸς χρησιμοποίησιν ἐν περιπτώσει σπάνιος· **7)** δημ. ἀμτβ. ἐπὶ καταστάσεως, διατηροῦμαι πέρα τοῦ δέοντος, παραβαστῶ : **παρακράτησε ἡ ἀπεργία**· **8)** ρηματ. π. παρακράτημα, παρακράτησις, παρακρατητέον.

παρακρέμᾰμαι μτγν. παθ. κρέμαμαι παρά τινι, δίπλα : Λουκ.Ὄν.23 **ἀλλὰ με ὁ σύρων ἐν ταῖς ὁδοῖς ἱμὰς παρεκρέματο**· **2)** μτφ ἐξαρτῶμαι ἔκ τινος : Πολύβ.5,35,10 **θεωρῶν δὲ πολλὰ τὰ παρακρεμάμενα μέρη καὶ μακρὰν ἀπεσπασμένα τῆς βασιλείας** (παραρτήματα).

παρακρεμάννῡμι ἐπ. μ. κτ. μτχ. ἀορ. παρακρεμάσας, κρεμῶ πρὸς τὰ κάτω : Ἰλ.Ν 597 **χεῖρα παρακρεμάσας**.

παράκρημνος-ον μτγν. ἐπὶ χείλους κρημνοῦ, ὁ κρημνώδης πρὸς τὰ πλάγια, ὁ ἀπότομος : Στράβ. 9,1,4 **σφόδρα πλησιάζει ταῖς πέτραις ἡ ὁδὸς ὥστε πολλαχοῦ καὶ παράκρημνος ἐστι διὰ τὸ ὑπερκείμενον ὄρος**, Διόδ.Σ 11,8 **ἐπηγγείλατο διά τινος ἀτραποῦ στενῆς καὶ παρακρήμνου τοὺς Πέρσας ὁδηγήσειν**· || γεν. κρημνώδης, ἀπόκρημνος : Πλούτ.Φιλ.18 **πρὸς χωρία πετρώδη καὶ παράκρημνα**· || ἐπὶ ρείθρου, ὁ ἔχων κρημνώδεις ὄχθας : Πλούτ.Βρούτ.51 **διαβάς τι ῥεῖθρον ὑλῶδες καὶ παράκρημνον**.

παρακρίνω κ. μσν. κρίνω παραβάλλων : Ἀχμ. Ὀνειροκρ.9 **παρακρινεῖ τὰς κρίσεις αὐτοῦ**· **2)** κρίνω ἡμαρτημένως, ἐσφαλμένως· Ἡσ. ἐν λ. παραβραβεύων· **3)** παθ. παρατάσσομαι : Ἡρ. 8,70 **παρεκρίθησαν διαταχθέντες καθ' ἡσυχίην**, αὐτ.9,98 **πολλὸν δὲ πεζὸν παρακεκριμένον παρὰ τὸν αἰγιαλόν**, Πλούτ.Ἀντ.39 **τοῖς δὲ Πάρθοις παρακεκριμένοις λόγου κρείττων ἢ τάξις ἐφαί-**

νετο τῶν Ῥωμαίων, αὐτ.Κάτ.Νεώτ.13 **εἶδε.. πλῆθος ἀνθρώπων ἑκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ παρακεκριμένων**· 4) ρηματ. π. παρακριτής

παρακρινῶ-έω μτγν. κρίνω παραβάλλων, ἐκφέρω κρίσιν : Ἰουστιν.Νεαρ.159 αὐτ.162 **παρακρινήσεις τὰς γνώμας.**

παρακρίτης (ὁ) λεξ. ὁ ἡμαρτημένως, ἐσφαλμένως κρίνων : ΕΜ 435,44.

παρακρόαμα-ατος (τὸ) μτγν. ἀσύνηθες ἀκρόαμα : Ἀποστ.Διατ.332 **ἐπιφωνήσεων ἢ παρακροαμάτων συμβολικῶν.**

παρακρόασις-εως (ἡ) (παρακροῶμαι) μτγν. ἡ ἐπιπόλαιος ἢ ἐσφαλμένη ἀκρόασις, δθ. ἡ ἀπείθεια : Ἰώσ.18,8,2.

παρακροατής (ὁ) (παρακροῶμαι) μτγν. ὁ ἐπιπολαίως ἢ ἐσφαλμένως ἀκούων, δθ. ὁ ἀπειθής : Κύριλλ.20Α.

παρακροκίζω (κρόκος) μτγν. ἔχω σχεδὸν τὸ χρῶμα τοῦ κρόκου ἢ μυρίζω σχεδὸν ὡς ὁ κρόκος : Διοσκ.5,127 **παρακροκίζειν τῇ χρόᾳ.**

παρακροτῶ-έω μτγν. κτυπῶ ἐλαφρῶς : Λουκ. Ἀνάχ.1 **ὁ δὲ παρακρατεῖ ἐς τὸν ὦμον**· 2) μτφ. παραθαρρύνω, παρορμῶ· Ἡσ. «παρακροτήσαντες· παραθαρσύναντες» : Διον.Ἀλ.Ῥωμ.7,46, Ἰώσ.Πl 1,19,5 **τούτοις παρακροτήσας τὸν στρατόν**, αὐτ.1, 31,5 **τῇ τόλμῃ παρακρατήσας ἑαυτόν**· κ. παθ. : Ἰώσ.Πl 3,10,2 **μὴ λείπεσθε δ' ὑμεῖς ἐμοῦ πεπεισμένοι τὴν ἐμὴν ὁρμὴν παρακροτεῖσθαι θεῷ συμμάχῳ**· ‖ Ἡσ. «παρακροτῶν· παροξύνων».

παράκρουσις-εως (ἡ) (παρακρούω) κ. νεώτ. ἡ ἐσφαλμένη κροῦσις, ὁ ἐσφαλμένος μουσικὸς τόνος, ἡ παραφωνία : Πλούτ.Ἠθ.826Ε **τὰς ἄλλας ὥσπερ ἐν τοῖς μουσικοῖς διαγράμμασι τῶν πρώτων τρόπων ἀνιεμένων ἢ ἐκτεινομένων συμβέβηκε παρακρούσεις καὶ διαφθορὰς εἶναι**· 2) μτφ. ἀπάτη, ἐξαπάτησις· Σουΐδ. «ἐξαπάτη, ἐμπαιγμός» : Δημ.760 **φενακισμοῦ καὶ παρακρούσεως εἵνεκα**· 3) κ. νεώτ. παραλογισμός, πλάνη : Ἀριστλ.Πολιτ. 1263b,30 **αἴτιαν δὲ τῷ Σωκράτει τῆς παρακρούσεως χρὴ νομίζειν τὴν ὑπόθεσιν οὐκ οὖσαν ὀρθήν**· πρβλ. αὐτ.Σοφ.Ἔλ.175b,1· ‖ ὁμ. κ. νεώτ. ἡ παραφροσύνη, ἡ τρέλλα : Ἱππ.Προρρ.1,19· ‖ νεώτ. ψυχιατρ. ἀκουστικὴ παραίσθησις, ἀποτελοῦσα ψυχικὸν καὶ συνήθως παθολογικὸν φαινόμενον, χαρακτηριζόμενον διὰ μιᾶς πραγματικῆς ἀντιλήψεως ἐξωτερικοῦ τινος αἰτίου, πλημμελῶς ἑρμηνευομένου· 4) ἀναστολή, παρεμπόδισις : Ἀριστλ.Πρ. 872b,29 **παράκρουσις τοῦ ἐπιπολῆς θερμοῦ.**

παρακρουσιχοίνικος-ον λ. κωμ. ὁ διὰ ψευδοῦς μέτρου μετρῶν, ἀπατῶν· Φώτ. «ὁ παρακρουόμενος ἐν τῷ μετρεῖν· Κωμ.Ἀδέσπ.1104.

παράκρουσμα-ατος (τὸ) παραλογισμός, πλάνη, παράκρουσις βλ.λ.3) : Σιμπλίκ.Κατ.135,28.

παρακρουσμός (ὁ) (παρακρούω) μτγν. παραφροσύνη, παράκρουσις βλ.λ.3) : Μοσχί.Ἰατρ.Γυναικ.Παθῶν 65,4 **παρακρουσμὸς τῆς διανοίας.**

παρακρουστικός-ή-όν ὁ παρακοπτικός, ὁ μαινόμενος, ὁ μανιώδης, ὁ ἔχων παράκρουσιν βλ.λ.3): Ἱππ.Προρρ.1,11 **ὄμματος θράσος παρακρουστικόν**, Ῥοῦφ.Ὀρειβ.45,30,59 **παρακρουστικὸς πυρετός**, Γαλ.7,467 **παρακρουστικαὶ ἀγρυπνίαι**· 2) ὁ ἀπατηλός : Πολυβ.4,21.

παρακρουστικῶς ἐπίρρ. μτγν. ἀπατηλῶς : Πολυβ.4,51.

παράκρουστος (παρακρούω) Ἡσ. «μωρός».

παρακρούω κ. νεώτ. διαψεύδω τὰς ἐλπίδας τινός, παροδηγῶ, παραπλανῶ, ἐξαπατῶ : Πλάτ. Κρίτ.47Α **οὐκ ἄν σε παρακρούοι ἡ παροῦσα ξυμφορά**· ‖ παθ. παροδηγοῦμαι, παραπλανῶμαι, σφάλλομαι : Πλάτ.Λύσ.215C **ἄθρει δή,.. πῇ παρακρουόμεθα**, αὐτ.Θεαίτ.168Α **τὰ σφάλματα, ἃ αὐτὸς ὑφ' ἑαυτοῦ.. παρεκέκρουστο** (τὰ λάθη, εἰς τὰ ὁποῖα ὁ ἴδιος εἶχεν ὑποπέσει ἐξαπατηθείς), Δημ.566, αὐτ.656 **νὴ Δί' εἰκότως ἐφενακίσθητε καὶ παρεκρούσθητε**, Αἰσχίν.1,170 **ὑπὲρ τοῦ μὴ παρακρουσθῆναι ὑπὸ ἀνθρώπου τεχνίτου λόγων**, Πολύβ.24,3,3 **οὐκέτι δυνήσεται φέρειν οὐδὲ καρτερεῖν παρακρουομένη περὶ τούτων**· ‖ μέσ. ἐξαπατῶ ἰδίως διὰ παραλογισμῶν, παραπλανῶ · Ἰσοκρ.12,243 **τοὺς παρακρουομένους καὶ παραλογιζομένους οὐχ ἡγοῦνται δικαίως καλεῖσθαι πλεονεκτικούς**, αὐτ.12,271, Δημ.1062 **τηλικουτονὶ πρᾶγμα παρακρουόμενοι τοὺς δικαστάς**, Ἀριστλ.Πολιτ.1297a,10 **ἐν τῷ παρακρούεσθαι τὸν δῆμον**, αὐτ.Μεταφ.1025a,6, Πάπ. **ὅπως ἂν μηθεὶς σε παρακρούηται**· ‖ κ. παθ. παρακ. ἐν μέσ. σημ. : Δημ.71 **ἐξηπατηκότα δ' ἤδη καὶ παρακεκρουμένον ἀπεύχεσθε**, Λουκ.Τίμ.57 **μῶν παρακέκρουσμαί σε;**· 2) μτφ. ρήγνυμαι, θραύω, σπάζω : Φρύν.Κωμ.58 **φυλάττου μὴ πεσὼν σαυτὸν παρακρούσῃ** (διόρθ. περικρούσῃ)· 3) κρούω καὶ ἀποτινάσσω μακράν μου, ἀποκρούω, ἀπωθῶ· Θεμίστ.Λόγ.32,359Β· ‖ κ. μέσ. : Πλούτ.Λουκ.28 **ἐκέλευσεν ἐκ πλαγίου προσφερομένους παρακρούεσθαι ταῖς μαχαίραις τοὺς κοντούς**· πρβλ. αὐτ.Σύλλ.18 **σπασαμένων δὲ τὰς μαχαίρας καὶ παρακρουσαμένων τὰς σαρίσας**· ‖ ἀποφεύγω : Πλούτ.Ἠθ.198Β· 4) ἐν φρ. **παρακεκροῦσθαι τῶν φρενῶν ἢ τοῦ νοῦ** παραφρονῶ, τρελλαίνομαι· ΑΒ 59,27 «οἷον παραπεπαῖσθαι καὶ μὴ ἐν τῷ καθεστῶτι εἶναι· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κεκρουμένων μέτρων καὶ δεδολωμένων»· ‖ ἐνεργ. ἀμτβ. ἔχω παραισθήσεις : Ἱππ.Ἐπιδ.1,26,α' **πάντα παρέκρουσε**· ‖ ὁμ. νεώτ. ἀμτβ. πάσχω **ἐκ** παρακρούσεως βλ.λ.3)· 5) παθ. ὑφοῦμαι : Λουκ. Κατάπλ.1 **ὁ ἱστὸς ὤρθωται καὶ ἡ ὀθόνη παρακέκρουσται** (δ.γρ.)· 6) ἐπὶ παλαιστοῦ, καταβάλλω, ἀνατρέπω δι' ὑποσκελισμοῦ τὸν ἀντίπαλον ἐν τῇ πάλῃ : ΕΜ 652,48· 7) ἐπὶ ἐμπόρων, πωλῶν σῖτον ἀποκόπτω, ἐκχύνω ποσόν τι ἐκ τῆς κορυφῆς τοῦ μέτρου· Ἀρποκρ. «μετῆκται ἀπὸ τοῦ τοὺς ἱστάντας τι ἢ μετροῦντας κρούειν τὰ μέτρα καὶ διασείειν ἕνεκα τοῦ πλεονεκτεῖν»· πρβλ. παρακρουσιχοίνικος· 8) μέσ. ναυτ. ἐπὶ ἱστίων, πλήσσω τῇδε κἀκεῖσε, ῥαπίζω, παραδέρνω· 9) ρηματ. π. παράκρουσις, παρακρουσμός, παράκρουσμα, παράκρουστος, παρακρουστικός.

παρακροῶμαι-άομαι μτγν. δὲν ὑπακούω, ἀπειθῶ, παρακούω : Ἰώσ.Αl 18,8,5 **ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἐπιφέρεσθαι τοῖς πράγμασι τοῖς παρακροᾶσθαι θάρσος εἰσφερομένοις**· 2) ἐκκλ. ἀκούω κατὰ τύχην, τυχαίως : Δωρόθ.Μον.802C **παρετηρεῖτο καὶ παρηκροᾶτο**· 3) ρηματ. π. παρακρόασις, παρακροατής.

παρακρύπτω μτγν. κ. μον. κρύπτω παρά τινι, πλησίον τινός, ἀποκρύπτω, περικαλύπτω : Διόδ.Σ 18,9 **παρήγγειλε μηκέτι παρακρύπτειν, ἀλλὰ φανερῶς πράττειν τι**· ‖ μέσ. κρύπτομαι πλησίον τινός : Διογ.Λ 2,131 **ὁ δὲ εἴ τινα ἴδοι ἐρχόμενον παρεκρύπτετο**, Θεοφύλ.Σ 91,12 **πρὸς τὰ Τέμπη παρεκρύπτοντο**· κ. παθ. : Ἐπιφάν.1,87Α **παρεκρύβησαν δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ.**

παράκρυψις-εως (ἡ) μτγν. παρακώλυσις, παρεμπόδισις, ἀναστολή : Φιλόδ.Ρητ.1,276S **παράκρυψις ψηφισμάτων** (ἀμφ.).

παρακρώζω μτγν. κρώζω πλησίον, φωνάζω, δ. ἀνάγν. περικράζω : Διον.Φυσ.Ὄρν 1,9 π.Ἀν.Παρισ.1,25 **οὐ μίγνυνται** (οἱ κόρακες) **πρὶν τινα ταῖς θηλείαις ᾠδὴν παρακρῶξαι ὥσπερ γαμήλιον.**

παρακταίνω Λεξ.χειρόγρ.π.Ruhnk εἰς Τίμ.21«παρακταίνων· παραμετεωρίζων».

παρακταῖος-η-ον μτγν. ὁ ἐπὶ τῆς ἀκτῆς ὤν : Ὀππ.Ἁλ.4,316 **βληχὴν τε παρακταίην ἀΐοντες**· πρβλ. παράκτιος.

παράκτης [ὁ] [παράγω] μσν. ὁ ἐπιθυμῶν, ἀγαπῶν τὴν λεία ν : Λέων.Σοφ.Βί.'Ιω.Χρυσ.8,23 **τῶν παρακτῶν καὶ θηριωδῶν**· || ὁ τοὺς κύνας ἐπὶ τὴν θήραν ἄγων, ὁδηγῶν·'Ησ.

παράκτησις-εως [ἡ] μτγν. τὸ ἔχειν κτῆμα πλησίον τινός : Κλήμ.'Αλ.1000.

παρακτίδιος-ον ὁ παράκτιος βλ.λ. : ΑΠ 9,371 **παρακτίδιαν κῦμα.**

παρακτικός-ή-όν [παράγω] μτγν. ὁ παράγων, παραγωγικός, γόνιμος : Πρόκλ.Στοιχ.Φυσ.7 **πάν τὸ παρακτικὸν ἄλλου κρεῖττόν ἐστι τῆς τοῦ παραγομένου φύσεως** [ἀμφ.], αὐτ.Παρμ.893S **παρακτικὴ δύναμις**· πρβλ.Δαμάσκ.'Αρχ.32, 'Ασκληπ. Μεταφ.35,13.

παράκτιος-ον κ. -α-ον κ. νεώτ. ὁ ἐγγύς, πλησίον τῆς ἀκτῆς, τοῦ αἰγιαλοῦ κείμενος, ὁ παρὰ τὴν ἀκτήν : Αἰσχ.Πρ.836 **ἐντεῦθεν οἰστρήσασα τὴν παρακτίαν κέλευθον ἦξας,** Σοφ.Αἴ.654 **πρός τε λουτρὰ καὶ παρακτίους λειμῶνας,** Εὐρ.ΙΤ 1424 **παράκτιοι δραμεῖσθε κἀκβολὰς νεὼς** [παραθαλασσίως. .], Φρύν.Τραγ.5,3 **παράκτιος πλάξ,** - **παράκτιος ζώνη**· || π. πεζ. **οἱ παράκτιοι** οἱ παραθαλάσσιοι : 'Επιγρ., 'Αγαθ.2,16· || **παράκτιος πυρετός** νεώτ. κτηνιατρ. οἱ πυρετοὶ οἱ ὀφειλόμενοι εἰς παράσιτά τινα ἐκ τῶν **εὑρισκομένων** εἰς τὰς παρακτίους χώρας.

παρακτυπῶ-έω μσν. κτυπῶ τι παρά τι, πλησίον : Γ.Τορν.'Επιστ.π.Μιχ.'Ακομ.2,421.

παρακυάνιον [τὸ] νεώτ. χημ. προϊὸν τοῦ κυανίου παραγόμενον κατὰ τὴν **θέρμανσιν** αὐτοῦ **ἢ** τὴν ἠλεκτρόλυσιν τοῦ καλιοκυανιδίου.

παρακυβιστῶ-άω μσν. σφάλλω **κατὰ** τὸ κυβίστημα βλ.λ., κυβιστῶν χάνω τὴν ἰσορροπίαν : Φιλῆς 1,66 [ἐκδ.Mi.].

παρακύησις-εως [ἡ] νεώτ. ἰατρ. ἡ παρὰ τὴν μήτραν κύησις, ἐξωμήτριος κύησις.

παρακυκλοειδής-οῦς-ές νεώτ. εἶδος καμπύλης.

παράκυκλος [ὁ] μτγν. κ. νεώτ. μέρος τοῦ τροχοῦ ἅρματος, ἁμάξης : Πολυδ.10,53· **2)** νεώτ. ἡ ἐπιφάνεια τοῦ ἐπιπέδου ἡ περιεχομένη μεταξὺ δύο ὁμοκέντρων κύκλων· **3)** μικρὸς κύκλος ἐκ δέρματος, καουτσοὺκ ἢ μετάλλου φέρων ὀπὴν εἰς τὸ κέντρον ἐν χρ. εἰς τὴν σύσφιγξιν κοχλιῶν.

παρακυλητό [τὸ] δημ. παρακύλισμα βλ.λ.

παρακύλισμα-ατος [τὸ] νεώτ. κ. δημ. κ. **κύλημα** ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παρακυλῶ, ἡ διατοίχησις βλ.λ.· || **παρακυλίσματος κίνησις** νεώτ. ἰατρ. κίνησις κυματοειδὴς συνολικὴ τῆς προκαρδίου χώρας.

παρακυλίω δ. γρ. τοῦ περικυλίω : 'Αριστφ.Εἰρ.7.

παρακυλῶ-άω δημ. ἐπὶ πλοίων, κλυδωνίζομαι, παραδέρνω· πρβλ. διατοιχῶ· **2)** κυλίω τι καθ' ὑπερβολήν, κυλάω πολύ· || τὸ μέσ.**-ιέμαι** κ.**-ιοῦμαι** κυλίομαι καθ' ὑπερβολήν, κυλιέμαι πολύ : **παρακυλίστηκες στὶς λάσπες - στὰ χώματα.**

παρακυμάτιος-ον [κῦμα] 'Επιγρ. κυματοειδής, σχηματίζων κυματισμούς : **π- χιτωνίσκος.**

παρακυνάγχη [ἡ] μτγν. εἶδος κυνάγχης βλ.λ. : 'Ανών.π.Γαλ.17 [2],706 [ἀπορριπτέον κτ. Γαλ.8,248].

παρακυπτικός-ή-όν μτγν. κ. μσν. ὁ ἁρμόδιος, κατάλληλος εἰς τὸ νὰ παρακύπτῃ τις : Κῶδ.'Ιουστιν. 8,10 **παρακυπτικαὶ θυρίδες,** Παχυμ.Γ.Βί.'Ανδρον. 344C **τὰς τῶν οἰκοδομημάτων παρακυπτικάς**· || **τὸ παρακυπτικὸν** θυρὶς κατάλληλος εἰς τὸ νὰ κύπτῃ τις : Κ.Πορφ.'Εκθ.85,5.

παρακύπτω κ. μσν., ποι. παρκύπτω κύπτω πλαγίως, ἐπὶ τῆς πλημμελοῦς στάσεως φαύλου κιθαρῳδοῦ ἢ αὐλητοῦ : 'Αριστφ.'Αχ.16 **ὅτε δὴ παρέκυψε Χαῖρις ἐπὶ τὸν ὄρθιον**· **2)** κύπτω ὅπως προσβλέψω, ἴδω τι ἀκριβέστερον· ὅθ. βλέπω πλαγίως πρός τι, ῥίπτω πλάγια βλέμματα, ἀμελῶς βλέπω πρός τι : Δημ.46 **παρακύψαντα ἐπὶ τὸν τῆς πόλεως πόλεμον**· || ὁμ. βλέπω κρυφίως ἐκ παραθύρου ἢ θύρας : 'Αριστφ.Θεσμ.797 **κἂν ἐκ θυρίδος παρακύπτωμεν, τὸ κακὸν ζητεῖτε θεᾶσθαι,** αὐτ.'Εκκλ.924 **παράκυψθ' ὥσπερ γαλῆ· ἐπὶ** κορασίων παρακυπτόντων ὅπως ἴδωσι τὸν ἐραστήν : αὐτ.Εἰρ.982, Θεόκρ.3,7 **κατ' ἄντρον παρκύπτοισα καλεῖς τὸν ἐρωτύλον;,** ΠΔ 'Ασμ.2,9 **οὗτος ὀπίσω τοῦ τοίχου ἡμῶν, παρακύπτων διὰ τῶν θυρίδων,** Πλούτ.'Ηθ.766D **παρακύπτουσα τὸν ἐραστὴν ἰδεῖν**· || ἐν πάπ. κύπτω ἄνωθεν κιγκλίδων || κ. μτφ. : 'Αριστφ.'Εκκλ.202 **σωτηρία παρέκυψεν** [ἐλπὶς σωτηρίας ἐπεφάνη], Σωρ.1,118 **ὀδόντων παρακυψάντων**· || κ. ἐπομ. ἐξηρτημένης προτάσ., κύπτω ἔξω καὶ βλέπω : 'Αρρ.'Επικτ.1,1,16 **παρακύπτειν τίς ἄνεμος πνεῖ**· || παθ. **αἱ παρακυπτόμεναι** πιθ. αἱ ἀφ' ὧν βλέπει τις πρὸς τὰ ἔξω : ΠΔΒασ.3,6,9[4] **καὶ ἐποίησε τῷ οἴκῳ θυρίδας παρακυπτομένας κρυπτάς**· || ἐπὶ προσ. εὑρισκομένων ἔξωθι τόπου τινός, κύπτω καὶ βλέπω ἐκτός : αὐτ.Σοφ.Σειρ.21,23 **ἄφρων ἀπὸ θύρας παρακύπτει εἰς οἰκίαν,** ΚΔ'Ιω.20 5 **παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια,** Λιβ.Ροδ.1054 **καὶ βλέπω ὅτι ἐπαρέκυψεν ἐκεῖνος ἐκ τὸ κάστρον**· κ. μτφ. : ΚΔ 'Ιακ.1,25 **ὁ παρακύψας εἰς νόμον τέλειον,** Λουκ. 'Αλ.30 **παρέκυψα ἐς τὰ ὑμέτερα**· || ἐπὶ πραγμ., ἐμφανίζομαι εἴς τι, παρουσιάζομαι : 'Ιππ.Συριγγ.3 **παρακύπτειν ἐς ἀρχόν**· || κ. ἀναμιγνύομαι, ἐπεμβαίνω : Πάπ. **μὴ ἔξεῖναι αὐτῷ παρακύπτειν ᾡτινιοῦν πράγματι διαφέροντί μοι.**

παρακύρω μτγν. κύρω, συναντῶ κατὰ τύχην, παρατυγχάνω βλ.λ. : Κόϊντ.11,423 **πᾶν ὅτι οἱ παρέκυραεν ἐπειγομένῳ ποτὶ μῶλον.**

παρακυρῶ-όω μτγν. ἀκυρῶ, καταργῶ : Σύμμ. ΠΔ 'Ιὼβ 40,3[8].

παράκυψις-εως [ἡ] μτγν. τὸ κύπτειν πρὸς τὸ ἕτερον μέρος, τὸ κύπτειν καὶ βλέπειν ἐντός : παροιμ. π.Μέν.246 **ὄνου παράκυψις** [ἐπὶ τῶν καταγελάστως συκοφαντουμένων]· πρβλ. Ζηνόβ.5,39.

παρακυῶ-έω 'Επιγρ. ἐπὶ γυναικός, εἶμαι **ἔγκυος,** κυοφορῶ ἐκ κλεψιγαμίας.

παρακωδείνη [ἡ] νεώτ. φαρμακευτ. ἡ ὀξίνος τρυγικὴ διυδροκωδεΐνη ἐν χρ. ὡς ναρκωτικόν.

παρακώλυσις-εως [ἡ] νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ παρακωλύειν βλ.λ., παρεμπόδισις.

παρακωλύω νεώτ. παρεμβάλλω κώλυμα εἴς τι, ἐμποδίζω, παρεμποδίζω : **παρακωλύουν τὴν πρόοδον τῆς ἐργασίας**· || κ. παθ. παρεμποδίζομαι : **παρακωλύεται ἡ ἐργασία.**

παρακωμῳδῶ-έω μτγν. διακωμῳδῶ, περιπαίζω ὡς ἐν παρόδῳ : 'Αθήν.12,525Α **καὶ 'Αριστοφάνης Τριφάλητι παρακωμῳδῶν πολλοὺς τῶν 'Ιώνων.**

παρακώπιον [τὸ] μσν. πρόσθετος ἐπὶ πλέον κώπη : Κ Πορφ.'Εκθ.659.

παρακωχή [ἡ] ἐσφ. γρ. τοῦ παροκωχὴ βλ.λ.

παραλαβαίνω δημ. παραλαμβάνω βλ.λ. : Παλαμ.Τάφ.63,1 **μόλις παράλαβ' ἐσέν', ἀκριβέ, τὸ φτωχούλι τὸ μνῆμα.**

παραλαβὴ νεώτ. κ. δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παραλαμβάνω βλ.λ. : **παραλαβὴ ἐπιταγῆς-δέματος**· νεώτ. φρ. ἐμπορικὴ : **ἐφορτώθησαν - ἀπεστάλησαν εἰς παραλαβήν μας**· || ὁμ. δημ. **εἶναι στὴν παραλαβὴ** εἶναι τοποθετημένος εἰς τὸ τμῆμα δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ καταστήματος, ἔνθα γίνεται ἡ παραλαβὴ τῶν εἰσερχομένων ἐγγράφων ἢ παντὸς πράγματος.

παραλαγχάνω σχόλ., παρακ. **-είληχα,** τυγχάνω τινὸς ὡς μερίδος, μοῦ πέφτει κάτι ὡς μερτικό : Σχόλ.'Αριστφ.'Ορν.569.

παραλαλητό [τὸ] δημ. ἡ ἀσυνάρτητος ὁμιλία, παραμιλητό.

παραλαλία [ἡ] μτγν. ἡ παρηγορία : Σεκοῦνδ. 19 **θάνατος . . πενήτων παραλαλία.**

παραλαλῶ-έω μτγν. φλυαρῶ, ἐπιπολαίως καὶ οὐκ ὀρθῶς ὁμιλῶ, μωρολογῶ : Μέν.923,4, ΠΔ Ψαλμ.43(44),17 **ἀπὸ φωνῆς ὀνειδίζοντος καὶ παραλαλοῦντος,** Δίων Κ 69,4 **Ἀδριανῷ παραλαλήσαντί τι·** || ἐξαπατῶ διὰ φλυαρίας : Πανταλέων εἰς Ὕφωσιν Σταυροῦ 108D **Εὔα παραλαλουμένη καὶ παραλαλοῦσα τὸν ἄνδρα.**

παραλαμβάνω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., κρητ. **παλλαμβάνω,** μέλλ. **-λήψομαι,** ἰων. **-λάμψομαι** (πρβλ. λαμβάνω), λαμβάνω παρά τινος, παίρνω τι παραδιδόμενον εἰς ἐμέ· ἰδ. ἐπὶ προσ. διαδεχομένων ἀρχήν τινα : Ἡρ.2,120 **Ἕκτωρ . . αὐτὴν** (βασιληίην) **Πριάμου ἀποθανόντος παραλάμψεσθαι,** Ἀριστ.Ἐκκλ.107 **ἤν πως παραλαβεῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα,** Θουκ.1,9 **τὴν βασιλείαν Ἀτρέα παραλαβεῖν,** Πλάτ.Νόμ.698E **ἐλέχθη.. ὁ υἱὸς αὐτοῦ παρειληφέναι τὴν ἀρχήν,** Δημ.1148 **ὅτε παρελάμβανε τὴν τριηραρχίαν·** πρβλ. Ἀνδοκ.1,108, Ἰσοκρ.8,102· || ἐπὶ τελετῶν καὶ ἐθίμων πατροπαραδότων : Ἡρ.2,51 **καὶ παρὰ τούτων Σαμοθρήϊκες τὰ ὄργια παραλαμβάνουσι·** || ὁμ. ἐπὶ προσ. λαμβανόντων τι διὰ κληρονομίας, κληρονομῶ : Εὐρ. Ἴων 814 **καὶ δῶμα καὶ σὴν παραλαβὼν παγκληρίαν,** Λυσ.10,5, Πλάτ.Πολ.330A **ὧν κέκτησαι τὰ πλέω παρέλαβες ἢ ἐπεκτήσω,** Ἀριστλ.ΗΝικ. 1120b,12 **οἱ μὴ κτησάμενοι ἀλλὰ παραλαβόντες τὴν οὐσίαν·** πρβλ.Εὐρ.Φοίν.1611 **παραλαβεῖν ἀράς·** || ἐπὶ ὑπαλλήλων, δέχομαι πράγματα ὡς ὑπάρχουσιν ἐγγεγραμμένα ἐν καταλόγῳ παρὰ τοῦ προκατόχου μου : Ἰσοκρ.15,208 **τὰ μὲν παρειληφότα τὰ δ' αὐτὸν εὑρηκότα, - παραλαμβάνω** ὑπηρε**σίαν·** || γεν. λαμβάνω, παίρνω : Ξεν.Οἰκ.1,6 **ἔρια παραλαβοῦσα ἱμάτιον ἀποδεῖξαι,** Πάπ. **παρέλαβον καὶ ἐνέβαλον εἰς τὸ πλοῖον** (φορτίον), Καισάρ.Δαπ.ἐν Σάθ.3,88 **ἔμεινε ὁ Στέφανος, τὸν ὁποῖον παραλαβὼν ἕνας ἄρχοντας, τὸν ἔστειλεν ἔξω εἰς ἕνα χωρίον, - παρέλαβον τὴν ἐπιστολήν - τὰ δέματα·** || γεν. νεώτ. κ.δημ. ἐν φρ. **τὸν παρέλαβε στὸ βρισίδι ποὺ δὲν ἤξερε ποῦ νὰ τρυπώσῃ** (τὸν ὕβρισε δριμέως)· **2)** ἀναλαμβάνω, ἀναδέχομαι, ἐπιχειρῶ : Ἀριστφ.Ἱππ.345 **ὠμοσπάρακτον παραλαβὼν μεταχειρίσαιο χρηστῶς·** || **τὰ παραλαμβανόμενα** αἱ ἐπιχειρήσεις : Ἡρ.1, 38 **ἐπὶ τὰ παραλαμβανόμενα οὐκ ἀποπέμπω·** || ὁμ. λαμβάνω τι μετ' ἐμοῦ καὶ χρῶμαι αὐτῷ, παραδέχομαι : Πλαύτ.Ἠθ.988E **παραλαμβάνειν ἐν ταῖς μάχαις τὸν θυμόν·** κ. παθ. : αὐτ.1027D **παραλαμβάνεσθαι πρὸς τὴν σύστασιν τῆς ψυχῆς·** **3)** λαμβάνω τι ὡς ἐγγύησιν : Ἡρ.3,136 **καὶ τὰ παρέλαβε τῶν νεῶν ἀπέδωκέ σφι·** || ὁμ. λαμβάνω διὰ τῆς βίας ἢ διὰ προδοσίας, λαμβάνω ὑπὸ τὴν κατοχήν μου, καταλαμβάνω : αὐτ.7,211 **οὐδὲν ἐδυνέατο παραλαβεῖν οἱ Πέρσαι τῆς ἐσόδου,** Θουκ. 1,19 **ναῦς παραλαβόντες,** Πλούτ.Ἀλκ.26 **παρέλαβον τὰ πράγματα οἱ πεντακισχίλιοι λεγόμενοι** (λαμβάνω ὑπὸ τὴν διοίκησίν μου), Διήγ.Ἀχιλλ.73 **κάστρα παλλὰ ἐπαρέλαβε καὶ ἡ χώρα του ἐπληθύνθη·** || κ. μέσ. καταλαμβάνω, πιάνω, κρατῶ ἀπὸ . . : Παυσ.6,4,1 **παραλαμβανόμενος γὰρ ἄκρων τοῦ ἀνταγωνιζομένου τῶν χειρῶν ἔκλα·** **4)** λαμβάνω ἐξ ἀκοῆς ἢ ἀπὸ φήμης, ἐξακριβώνω, βεβαιώνομαι : Ἡρ.2,19 **οὔτε τι τῶν ἱερέων οὔτε ἄλλου οὐδενὸς παραλαβεῖν ἐδυνάσθην,** αὐτ.2,148 **ἀκοῇ παραλαβόντες,** Θουκ.2,102 **τοιαῦτα λεγόμενα παρελάβομεν,** Πολύβ.12,22,5 **ὁμολογουμένην παραλαμβάναντες περὶ αὐτοῦ τὴν ἐν τοῖς πολεμικαῖς ἐμπειρίαν·** || ὁμ. λαμβάνω, δέχομαι ὡς μάθημα, μανθάνω : Πλάτ.Λάχ.197D **τὴν σοφίαν παρὰ Δάμωνος . . παρείληφεν·** || παθ. γίνομαι δεκτός, μὲ παραδέχεταί τις : Ἀριστλ.Μετ. 365a,16 **τὰ παρειλημμένα** (τὰ παραδεδεγμένα δόγματα, **αἱ ἐκ** παραδόσεως διδασκαλίαι), αὐτ.Ποι. 1453b 22 **οἱ παρειλημμένοι μῦθοι,** Πλούτ.Ἠθ.850E (λόγοι) **ἔνιοι παρειλημμένοι Ἀριστογείτονος·** **5)** λαμβάνω, δέχομαι ἢ χρησιμοποιῶ ὡς ἰσοδύναμον : Πλούτ.Ἀρέσκ.Φιλ.4,2,3 **τὸν ἀριθμὸν ἀντὶ τοῦ νοῦ παραλαμβάνειν·** κ. παθ. : Διον.Ἀλ.Ἀμμ. 2,14 **ὑμέτερον ἀντὶ τοῦ ὑμεῖς παρείληπται·** || γραμμ. κ. ἰατρ. ἁπλ. χρησιμοποιῶ, μεταχειρίζομαι : Διον.Ἀλ.Συνθ.25, Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.250,3 **παραλαμβάνειν εἰς λόγον,** Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.8,6, 37· || συχν. ἐν τῷ παθ. **εὑρίσκομαι,** χρησιμοποιοῦμαι : Διον.Ἀλ.Συνθ.14,17, Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.123,1 **παραλαμβάνεσθαι ἐκ καινοῦ·** || κ. δέχομαι : Δαμάσκ.Ἀρχ.417 **ἡ ὅλη ὑπόθεσις τὸ ἓν εἶναι παρελάμβανεν·** **6)** ἀναλαμβάνω, λαμβάνω, παίρνω : Ἡρ.1,122 **παραλαβόντες τὸ οὔνομα τοῦτο,** Πολύβ.33,16,9 **παραλαβὼν τὸν λόγον,** αὐτ.6,58, 1 **παραλαβόντες ἐπὶ βραχὺ** (μνημονεύσαντες διὰ βραχέων)· || ὁμ. προσλαμβάνω : Πορφ.Κατ.97,8· **7)** παθ. παράγομαι : Ἀπολλ.Δύσκ.Ἀντων.32,16 **παραλαμβάνεσθαι ἔκ τινος** (ἐσφ.ἀνάγν.)· **8)** μτ. αἰτ. προσ. λαμβάνω δι' ἐμαυτόν, οἷον ὡς σύζυγον ἢ παλλακήν : Ἡρ.4,155 **παραλαβὼν . . ἐπαλλακεύετο·** || ὁμ. ὡς εἰσποιητὸν υἱόν : αὐτ.1,113 **τὸν δὲ ὕστερον ταῦτον Κῦραν οὐνομασθέντα παραλαβοῦσα ἔτρεφε ἡ γυνὴ τοῦ βουκόλου·** || ὁμ. ὡς ἑταῖρον, βοηθὸν ἢ σύμμαχον : αὐτ.76 **παραλαβὼν τοὺς μεταξὺ οἰκέοντας,** Θουκ.1,111 **παραλαβόντες Φωκέας . . ὄντας ξυμμάχους . . ἐστράτευσαν,** Πλάτ.Πολ.369B **παραλαμβάνων ἄλλος ἄλλον ἐπ' ἄλλου . . χρείᾳ,** Ἀριστλ.ΗΝικ.1112b,10 **συμβούλους παραλαμβάνειν, - παρέλαβε συνεργάτην·** || ὁμ. ἀναλαμβάνω ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν μου, τὸν ἔλεγχόν μου : Πλάτ.Ἀπολ.18B **τοὺς πολλοὺς ἐκ παίδων παραλαμβάνοντες ἔπειθόν τε καὶ κατηγόρουν·** πρβλ.Πολ.460B· || π. Δημ. 1159 **μάρτυρας παραλαβὼν** προσάγων, παίρνων τοὺς μάρτυρας· || ὁμ. ἐπὶ νεκροῦ, λαμβάνω καὶ μεταφέρω, σηκώνω : Ἐπιγρ.**παραληφθεὶς ὑπὸ θεῶν καταχθονίων·** **9)** λαμβάνω μετ' ἐμοῦ, προσκαλῶ : Ἡρ.4,154 **παραλαβὼν ἐπὶ ξείνια ἐξορκοῖ·** κ. παθ. : Πλούτ.Ἠθ.40B **ἐφ' ἑστίασιν παρειλημμένος,** αὐτ.Λυκ.20 **παραληφθεὶς εἰς τὸ συσσίτιον,** Ἀθήν.4,156E **διονυσίων γὰρ ὄντων Ἀθήνησι παρελήφθην πρὸς αὐτόν,** Ἀλκίφρ.3,46 **παραληφθεὶς ἐπὶ δεῖπνον·** **10)** λαμβάνω διαδοχικῶς, συλλαμβάνω : Ἡρ.4,203 **παραλαβόντες δὲ τὸ ἐνθεῦτεν αὐτοὺς τῆς τε ἐσθῆτος εἵνεκεν καὶ τῆς σκευῆς . . ἐφόνευον,** Ξεν.Λακ.5,2 **Λυκοῦργος παραλαβὼν τοὺς Σπαρτιάτας οἴκοι σκηνοῦντας·** **11)** συλλαμβάνω : Πολύβ.3,69,2 **τοὺς δὲ παραληφθέντας ἄνδρας ἀβλαβεῖς μεθ' ἑαυτοῦ προῆγε.**

παραλάμπω μτγν. λάμπω, φέγγω, στίλβω ἐπ' ὀλίγον : Πλούτ.Ἠθ.889D **τοὺς ἐπὶ τῶν πλοίων φαινομένους οἷον ἀστέρας νεφέλια εἶναι κατὰ τὴν ποιὰν κίνησιν παραλάμποντα.**

παράλαμψις-εως (ἡ) φωτεινὸν σημεῖον τοῦ κερατοειδοῦς : Ἱππ.Προρρ.2,20 (πιθ. **ἐσφ.**ἀνάγν. τοῦ παράληψις)· πρβλ.Γαλ.19,127.

παραλανθάνω διαφεύγω τὴν **προσοχήν** τινος, διαλανθάνω : Πλάτ.Ἱππ.Μ 298B **ταῦτα δ' ἴσως . . κἂν παραλάθοι τὸν ἄνθρωπον,** Ἰσοκρ.10,14 **τοῦτον μικρόν τι παρέλαθεν·** || ἀπολ. κεῖμαι, εὑρίσκομαι κεκρυμμένος : Ἡρωδιαν.4,15,2 **παραλανθάνοντα δὲ ἐν ταῖς ψάμμοις καὶ οἱ καθορώμενα . . ὀλέθρια ἦν** (ἐσφ. ἀνάγν.).

παράλασσις-ιος (ἡ) Ἐπιγρ. εἶδος ἱματίου.

παραλαύριον (τὸ) (λαῦρα) στενὸν κελλίον τῶν μοναχῶν : Γερμ. in Sanctis π.Θησ.Στεφ.ἐν λ. : **κἂν προάστειον ἢ μοναστηρίου, κἂν παραλαύριον.**

παραλαφρύνομαι μσν. δημ. **ἐλαφρύνομαι** ὀλίγον, ξαλαφρώνω : Ἐρωτόκρ.1,205 **ὁ νοῦς παραλαφρώνεται, ἡ ὀλπίδα του πληθαίνει.**

παραλᾰχᾰνίζω Φώτ.395,8 «παρελαχάνιζες· παρέπρασσές τι καὶ μετεῖχες».

παραλεαίνω καθιστῶ τι λεῖον, λεαίνω : Κλέαρχ. π.'Αθήν.12,522C **τὸν ὅλον χρῶτα παραλεαίνεσθαι καὶ τῆς φιλώσεως . . κατάρξαι.**

παραλεαντικός-ή-όν ἐπὶ πραγμ., ὁ ἔχων δύναμιν, ἰδιότητα λεαντικήν, ὁ καθιστῶν τι λεῖον, μαλακόν : Δίφιλ.Σ π.'Αθήν.2,62C **εὔχυλα δὲ καὶ παραλεαντικά, προσέτι δὲ δ;αχωρητικά.**

παραλέγω κ. νεώτ., δημ. κ. **-λέω** παρατίλλω, ἐκβάλλω τὰς περιττὰς τρίχας· 'Ησ.· || ὁμ. κ. παθ. : 'Αριστφ 'Εκκλ.904 **σὺ δ', ὦ γραῦ, παραλέλεξαι κἀντέτριφαι** (ἔχεις μαδήσει τὰς ὀφρῦς), Πολυδ.2,35 **παραλελέχθαι τὰς τρίχας·** **2**) μέσ. **παραλέγεσθαι τὴν γῆν** παραπλέω, περνῶ διὰ τοῦ πλοίου ἔμπροσθεν ξηρᾶς : "Αννων 11, Διόδ.Σ 14,55 **αἱ δὲ τριήρεις . . παρελέγοντό τε τὴν γῆν,** Περίπλ.'Ερ.Θαλ 60, ΚΔ Πράξ.27,8 **μόλις τε παραλεγόμενοι αὐτὴν** (τὴν Κρήτην) **ἤλθομεν εἰς . . Λιμένας·** || κ. ἀπολ. παραπλέω : Στράβ.13,1,22 **παραλεξάμενοι μικρὸν ἐπὶ τὸν τῆς 'Ηροῦς πύργον·** **3**) ὁμιλῶ ἀνοήτως, πλανῶμαι ἐν τοῖς λόγοις, παραλαλῶ, παραμιλῶ : 'Ιππ.'Επιδ.1,26, δ' **πολλὰ παρέλεγεν·** || μέσ. ὁμιλῶ ἐκτὸς τοῦ θέματος, ἔξω ἀπὸ τὸ ζήτημα : Φιλόδ.Ρητ.1,101S· || ὁμ. ὁμιλῶ τυχαίως : Πλούτ.'Ηθ.653E· **4**) παθ. ἀναφέρομαι, γίνεται ἐμοῦ μνεία : Αἰν.Τακτ.4,7 **παραλέγεσθαι ἐπὶ παραδείγματος·** **5**) προσθέτω τι εἰς λεχθέν, λέγω παραπάνω σὲ κάτι ποὺ ἔχει λεχθῆ : Πάπ. **ἐνετείλατο γὰρ Θέων παραλέγων, ὅτι πρώτιστα λαμβάνει·** || δημ. λέγω, ὁμιλῶ καθ' ὑπερβολήν· συνήθ. ἐν φρ. **τὰ παραλές** εἶσαι ὑπερβολικός, κ. συνεκδ. ψεύδεσαι.

παράλειμμα (τὸ) μτγν. τὸ ὑπολειπόμενον, ἀπομεινάρι : Λιβάν 4,624 **παραλείμμασι τῶν ἄρτων παρατρεφομένη** (δ.γρ. περιλ-).

παραλειπτικός-ή-όν μτγν. ὁ εἰς ὃν παραλείπεταί τι : 'Ερμογ.'Ιδ.2,6 **μέθοδος παραλειπτική,** Ρήτ.8,657 (ἐκδ. Walz.) **παραλειπτικὸν σχῆμα.**

παραλειπτός-όν μτγν. ὃν δυναταί τις νὰ παραλείψῃ : Χρύσ.Τυαν π.'Αθήν.1,8D **κώθων δ' οὐ παραλειπτὸς ἀσύμβολος, ἀλλὰ διωκτός.**

παραλείπω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., μέλλ. **-ψω,** παρακ. **-λέλοιπα,** παθ. παρακ. **-λέλειμμαι,** ἀφήνω κατὰ μέρος, ὀπίσω : Ξεν.'Ελλ.4,6,4 **παραλείπει οὐδέν,** 'Ισοκρ.4,171 **τοῖς . . ἐξεστηκόσι περὶ τηλικούτων πραγμάτων συμβουλεύειν παραλελοίπασιν·** || ὁμ. κ. παθ. : Θου. 3,26 **ὅσα παραλέλειπτο,** Δημ.553 **τοῖς πεπονθόσι καὶ τοῖς ἐχθροῖς παραλείπεται** (ἀφήνεται κατὰ μέρος, προορίζεται γιὰ τοὺς ἐχθρούς)· **2**) ἀφήνω εἰς ἕτερον, δίδω τὸν καιρόν : Αἰσχίν.3,71 **οὐδενὶ τῶν ἄλλων παραλιπὼν λόγον** (ἀφήσας τὸν καιρὸν νὰ ὁμιλήσῃ)· || ἐπιτρέπω, δίδω δικαίωμα, ἀφήνω : Πλούτ. "Αρατ.28 **παραλελοίπασι τοῖς ἡττημένοις στῆσαι·** **3**) ἀφήνω ἐκτός, παρέρχομαι, δὲν λαμβάνω ὑπ' ὄψιν, βγάζω ἔξω, ἐν προσκλήσει, διαθήκῃ κτλ. : 'Αριστφ.'Εκκλ.1145 **καὶ μὴ παραλείψῃς μηδέν',** Λυσ.31,21 **ἔδωκεν εἰς τὴν ἑαυτῆς ταφὴν τρεῖς μνᾶς ἀργυρίου, παραλιποῦσα τοῦτον υἱὸν ὄντα ἑαυτῆς,** Δημ 230 **πρὸς ἀλλήλους ἀγωνίζεσθαι παραλείπειν·** κ.παθ.: 'Αριστλ.Ρητ.1359b,25 **εἴ τις παραλείπεται** (πρόσοδος) (ἐὰν τὸ εἰσόδημα δὲν εἶναι ἀρκετόν)· **τὰ παραλειπόμενα** παραλείψεις, ἐλλείψεις : Πλάτ.Πολ.401E **τῶν παραλειπομένων καὶ μὴ καλῶς δημιουργηθέντων . . ὀξύτατ' ἂν αἰσθάνοιτο,** 'Αριστλ.Πολιτ.1329b,34 **τὰ δὲ παραλελειμμένα πειρᾶσθαι ζητεῖν·** || ἀφήνω νὰ διαφύγῃ, οἷον οἱ κύνες τὸν λαγωόν : Ξεν.Κυν.3,6· || ὁμ. ἀμελῶ, παραμελῶ : Εὐρ.Τρῳ.43 **τό τε θεοῦ τε παραλιπὼν τό τ' εὐσεβές,** 'Αριστφ.Βάτρ.1494 **τά τε μέγιστα παραλιπόντα·** ἐπὶ διαταγῶν : Ξεν.ΚΠ 8,6,16 **ἤν . . ἄλλο τι τῶν τεταγμένων παραλείπῃ·** ἐπὶ εὐκαιριῶν, καθηκόντων κττ. : Δημ.24 **μηδ' ὥραν παραλιπὼν ἡμῶν μελλόντων καὶ ψηφιζομένων καὶ πυνθανομένων περιγίνεται,** Πάπ.· || ὁμ. παρέρχομαι, δὲν λέγω τι, παρατρέχω, παρασιωπῶ· Εὐρ.'Ελ.773 **ἐν δ' εἰπὲ πάντα παραλιπών,** 'Ανδοκ. 1,8 **ὑμᾶς διδάσκειν πάντα τὰ γενόμενα καὶ παραλείπεται μηδέν,** Θουκ.2,51 **πολλὰ παραλιπόντι ἀτοπίας,** Πλάτ.Συμπ.188E **τὸν "Ερωτα ἐπαινῶν πολλὰ παραλείπω,** Δημ.273 **μυρία τοίνυν ἕτερ' εἰπεῖν ἔχων περὶ αὐτοῦ παραλείπω,** - παρέλειψα **νὰ σᾶς ἀναφέρω ὅτι . . -νὰ σᾶς ἐκθέσω τὴν κατάστασιν·** κ. φρ. νεώτ. κ. δημ. **τὰ εὐκόλως ἐννοούμενα παραλείπονται** (ὅ τι δύναται νὰ ἐννοηθῇ παρασιωπᾶται)· **τὰ παραλελειμμένα** τὰ παρασιωπηθέντα : 'Ισοκρ.10,67 **πλείω τὰ παραλελειμμένα τῶν εἰρημένων·** εἰδ. **Παραλειπόμενα** γεγονότα παραλειφθέντα ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν Βασιλειῶν, τὰ βιβλία τῶν Χρονικῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης· || ἀπολ. κάμνω παράλειψιν : 'Αριστλ.ΗΝικ.1137b,21· **4**) παύομαι πράττων τι, παύω νὰ κάμνω τι : 'Αθήν.6,234B **λῃζόμενοι δὲ τὴν ἀλλοτρίαν .. οὐ παραλείπουσι.**

παρᾰλείφω ἀλείφω ὀλίγον, πασσαλείφω: 'Αριστφ. 'Εκκλ.406 **σαυτοῦ παραλείφειν τὰ βλέφαρα,** 'Αριστλ.Ρητ.1407a,8 **σιάλῳ τὰ παιδία παραλείφουσι.**

παράλειψις-εως (ἡ) κ. νεώτ. ἀμέλεια, ἀφροντισία, παραμέλησις, ἄφεσις : Πλούτ.'Ηθ.33A **ἀπραξίᾳ καὶ παραλείψει τῶν καθηκόντων, - μεγάλη παράλειψις ἐκ μέρους σου νὰ μὴν τὸν ἐπισκεφθῇς·** || ἄφεσις κατὰ μέρος : 'Αθήν.11,490F **κατὰ παράλειψιν τοῦ υ** (παρασιώπησιν), Πλούτ. 'Ηθ.1037E **κατὰ παράλειψιν τοῦ εὐκαίρως·** || ρητορικὸν σχῆμα, καθ' ὃ γεγονός τι ἀποσιωπᾶται οὕτως, ὥστε ἰδία προσοχὴ νὰ δοθῇ εἰς αὐτό : 'Αριστλ.Ρητ.'Αλ.1434a,25, Δημήτρ.263, Φρόντ.'Επιστ.1,2.

παραλελογῐσμένως μσν. ἐπίρρ. ἀλόγως, παραλόγως, ἀνοήτως : 'Αχμ.'Ονειροκρ.239,40 **παραλελογισμένως κατῳφρανεῖ.**

παραλεξείδιον ἐσφ.γρ.π.ΑΒ 404,9 «ἀνθράκιον, βραχὺ τριποδίσκιον παραλεξείδιον».

παράλευκος-ον ὁ κλίνων πρὸς τὸ λευκόν, ἐν μέρει λευκός, ἀσπρειδερός : 'Αριστλ.ΖΙ 524a,6 **τῇ δ' ἐσχάτῃ τῶν πλεκτανῶν, ἥ ἐστιν . . παράλευκος,** Στράβ.4,4,6 **δύο κόρακας τὴν δεξιὰν πτέρυγα παράλευκον ἔχοντας.**

παραλέχομαι ἐπ., ἀόρ. **παρέλεκτο,** ἀποθ. πλαγιάζω, κοιμῶμαι πλησίον ἢ μετά τινος, ἐπὶ παρανόμου σαρκικῆς μείξεως μετὰ γυναικός : 'Ιλ.Β 515 **ᾇ δέ οἱ παρελέξατο λάθρῃ·** πρβλ. αὐτ.Υ 224· || ἐπὶ τῆς γυναικός, κοιμῶμαι πλησίον τινός : αὐτ.Ψ 676 **τῷ δὲ Βρισηΐς παρελέξατο καλλιπάρῃος,** 'Οδ.Δ 305 **παρ' δ' 'Ελένη τανύπεπλος ἐλέξατο,** "Υμν. 'Αφρ.167· κ. ἐν κωμ. μτφ. π.Κρατῖν.129 **τυρῷ καὶ μίνθῃ παραλέχεσθαι καὶ ἐλαίῳ.**

παραληγόκερας-ατος (τὸ) νεώτ. παλαιοζ. γένος κεφαλοπόδων τῆς ὁμοιογενείας τῶν **γωνιατιτιδῶν** ἀπαντώντων ἐν ἀπολιθώσει.

παραλήγω κ. νεώτ. λήγω πλησίον, εἶμαι, τελειώνω παρὰ τὴν λήγουσαν, παρὰ τὸ τέλος : 'Ηρωδιαν.2,926 **παραλήγειν τῷ ι** (ἔχειν ι ἐν τῇ παραληγούσῃ), 'Ηφαιστ.5,1 **ἴαμβος παραλήγων** (λήγων πρὸ τοῦ τέλους),-**καὶ αἱ δύο λέξεις** τῆς **φράσεως παραλήγουν εἰς βραχείας συλλαβάς·** || ὁμ. ἐν τῷ μέσ. : αὐτ.'Επιρρ.175,20 **τῷ παραλήγεσθαι·** πρβλ.'Ηρωδιον.2,927,'Ερμογ.'Ιδ.1,6· || κ. νεώτ. **ἡ παραλήγουσα** (συλλαβή) ἡ παρὰ τὴν λήγουσαν συλλαβὴ τῆς λέξεως, ἡ προτελευταία συλλαβὴ αὐτῆς : 'Απολλ.Δύσκ.Συντ.225,5.

παράλημμα-ατος μτγν. θεραπεία : Σώρ.1,42.

παραλημπτής (ὁ) πάπ. ὁ εἰσπράττων φόρους, εἰσπράκτωρ φόρων· **2**) ὁ παραλαμβάνων τὸ σιτηρέσιον τῶν στρατιωτῶν : **π- σίτου.**

παραλήμπτωρ-ορος (ὁ) πάπ. ὁ παραλήπτωρ βλ.λ.2).

παράλημψις (ἡ) πάπ. ἡ παράληψις. παραλαβή εἴσπραξις φόρων, τελωνείων κτλ. : **ἡ παράλημψις τῶν ἐκφορίων**· **2)** ὁ χρόνος τῆς ἐνάρξεως. ἀρχή : **ἕως τῆς παραλήμψεως τῆς Χ Ἰνδικτίωνος.**

παράληξις-εως (ἡ) μτγν. κ. μσν. ἡ παραλήγουσα : Ἡρωδιαν.2,949, ΕΜ 397,28 «οὐ τῷ λόγῳ τῆς παραλήξεως ἔμεινεν ἡ μακρά»· || ὁμ. ἡ προπαραλήγουσα : Εὐστ.30,42 «τὸ μικρόν ο πλεονάζει διὰ τὴν πρὸ αὐτοῦ παράληξιν εἰς δακτύλου ἀναγκαῖον ἀπαρτισμόν».

παραληπτής (ὁ) μτγν., νεώτ. -ήπτης ὁ παραλαμβάνων, ἀποδεχόμενος, ὁ εἰσπράττων τοὺς φόρους : Ἀρρ.Εὐξ.11, Ἐπιγρ.· πρβλ. παραλημπτής· || νεώτ. ὁ παραλαμβάνων, ἀποδεχόμενος ἀποστελλόμενον ἀντικείμενον, ἀποδοχεύς: **παραλήπτης τῶν ἀποσκευῶν - τῆς ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς.**

παραληπτικός-ή-όν μτγν., πάπ. -λημπτικός ὁ χρησιμοποιούμενος πρὸς ὑπολογισμόν, μέτρησιν : Πάπ. **παραλημπτικὸν μέτρον.**

παραληπτός-ή-όν ὃν δύναταί τις νὰ παραλάβῃ, παραδεκτός : Πλάτ.Μέν.93Β **οὐ παραδοτὸν τοῦτα ἀνθρώπῳ οὐδὲ παραληπτὸν ἄλλῳ παρ᾽ ἄλλου**· **2)** ὁ ἐφαρμόσιμος : Χρύσ.Στωϊκ.3,17, Πλούτ.Ἠθ. 1035D **οὐκ ἄλλου τινὸς ἕνεκεν τῆς φυσικῆς θεωρίας παραληπτῆς οὔσης.**

παραλήπτωρ-ορος (ὁ) μτγν. ὁ κληρονόμος : Ἑρμ.Τρισμ.π.Στοβ.Ἐκλ.1,932 **ἦν αὐτῷ διάδοχος ὁ Τάτ, υἱὸς ὁμοῦ καὶ παραλήπτωρ τῶν μαθημάτων τούτων**· **2)** ὁ παραλήπτης βλ.λ.1) : Πάπ.

παραλήρημα-ατος (τὸ) (παραληρῶ) ἡ πρᾶξις τοῦ παραληρεῖν, παραλαλεῖν, φλυαρία ἀνόητος, μωρολογία, παράλογος ἀσυνάρτητος λόγος· πρβλ. λῆρος 2)· || μωρόν, ἀνόητον, παράλογον ἔργον : Δίων Κ 59,6· **2)** εἰδ. νεώτ. ἰατρ. σύνολον λεγομένων παραλόγων καὶ ὅλως ἀντιβαινόντων ἢ διαφόρων πρὸς τὴν πραγματικότητα, ἐνίοτε δὲ καὶ ἀσυναρτήτως ἐκφερομένων, προϊὸν νοσηρᾶς φρενικῆς καταστάσεως μονίμου καὶ συνεχοῦς ἢ περιοδικῆς ἢ παροδικῆς ἢ καὶ ὅλως συμπτωματικῆς καὶ βραχυχρονίου· ἐπὶ καθαρῶς φρενικῶν νόσων σημειοῦνται διάφοροι μορφαὶ παραλόγου ὁμιλίας: **παραλήρημα ἀσυνάρτητον - πολλαπλοῦν - ὀνειρικὸν - ὑποχονδριακὸν - μυθομανίας - διαδικασίας - παρερμηνείας** κ.ἄ.

παραλήρησις-εως (ἡ) τὸ παραληρεῖν, ἔκστασις φρενῶν, παραφροσύνη, μανία : Ἱππ.Ἐπιδ.7,5.

παράληρος (ὁ) ὁ παράφρων, μανιακός, τρελλός : Ἱππ.Ἐπιδ.1,2 **παράληροι πολλοὶ περὶ θάνατον**, Φίλ.1,387 **τίς οὕτω ἔκφρων ἐστὶ καὶ παράληρος;**· **2)** ὡς οὐσ. ἡ παραλήρησις βλ.λ. : Ἱππ. Ἐπιδ.3,17, ζ' **τὰς ἑπομένας ἄση, κωφότης· ἐνὴν καὶ παράληρος**, Σουΐδ. ἐν λ. λῆρος.

παραληρῶ-έω κ. νεώτ. λαλῶ ὡς ἄφρων, ὁμιλῶ ἀνοήτως ἢ ἀσυναρτήτως, παραλαλῶ, παραλογίζομαι : Ἱππ.Ἐπιδ.1,26, ι' **ὕπναι οὐκ ἐνῆσαν, παρελήρει, σκέλεα ἐπωδύνως εἶχεν**, Ἀριστφ.Ἱππ.531 **αὐτὸν ὁρῶντες παραληραῦντ᾽ οὐκ ἐλεεῖτε**, Πλάτ. Θεαίτ.169Α **ἐγὼ ἄρτι παρελήρησα φάσκων σε ἐπιτρέφειν μοι**, Ἰσοκρ.12,23 **κἂν φανῶ μηδὲ νῦν πω τηλικοῦτος ὢν** (πεπαυμένος) **παραληρῶν**, Δημ. 1421 **κἂν δοκῇ τις παραληρεῖν** (δ.ἀνάγν. ληρεῖν), Ἀριστλ.Ρητ.1356b,35 **φαίνεται . . ἅττα καὶ τοῖς παραληροῦσιν** (καὶ εἰς τοὺς μωρούς), - **εἶχε πυρετὸ καὶ παραληραῦσε ὅλη τὴ νύκτα.**

παραλῆς (ὁ) (τουρκ.) δημ., θηλ.-ίδισσα ὁ ἔχων πολλοὺς παράδες, χρήματα, πλούσιος.

παράληψις-εως (ἡ) κ. νεώτ., δημ.-η, ἐν πάπ. -άλημψις τὸ παραλαμβάνειν ἐξ ἄλλου, διαδοχή εἴς τι : Πολύβ.2,3,1 **τὴν αἵρεσιν καὶ τὴν παράληψιν τῆς ἀρχῆς**, Ἐπιγρ. **παράληψις τῆς βασιλείας**, Φιλόδ.Εὐσ.94, Διόδ.Σ 15,95 **παράληψις τῆς βασιλείας**, Δίων Κ 36,18 **ἡ παράληψις τῶν πόλεων**, Ἀθήν.5,218C **τὴν παράληψιν τῆς οὐσίας ἐμφαίνει τὸ δρᾶμα**· || τὸ ἀναλαμβάνειν, ἡ ἀνάληψις, τὸ νὰ πάρῃ τις εἰς τὸ χέρια του : Βέττ.Βάλ.168,18 (τῆς χρονοκρατορίας)· || γεν. λῆψις, παραλαβή : Πορφ. Ἀποχ.2,13 **τὴν παρὰ τῶν μελιττῶν τοῦ καρποῦ παράληψιν**· || δ.γρ. τοῦ παράλημψις βλ.λ.1) : Πάπ. **ἡ παράληψις τοῦ ἐλαίου**· **2)** ἡ ἅλωσις, κατάληψις πόλεως : Πολύβ.2,46,2 **βεβαιοῦντας αὐτῷ τὴν παράληψιν**· **3)** **μετὰ θείας παραλήψεως** μετ᾽ ἐπικλήσεως τῶν θεῶν : Ἀριστλ.Ρητ.Ἀλ.1432a,33· **4)** μάθησις, διδασκαλία : Ἀρρ.Ἐπικτ.2,11,2 **τεχνική τις παράληψις**, Ἰάμβλ.Πυθ.5,22 **ἑκάστου σχήματος παράληψις**· **5)** χρῆσις, μεταχείρισις : Πορφ.Ἀποχ.2,7 **παράληψις τῶν δεινοτάτων θυμάτων**, αὐτ.Νυμφ.3 **παράληψις ἀμφαρέων**, Ἱεροκλ.Πλ.Χρ.Ἔπ.26,478Μ **παράληψις καθαρμῶν**· || ἰατρ. ἐφαρμογή : Ἀλέξ.Τραλλ.1,15 **παράληψις ἀλειμμάτων**· πρβλ. κ. παράλαμψις.

παραλία (ἡ) κ. νεώτ. κ. δημ., ἰων. -ίη τὸ παρὰ τὴν θάλασσαν μέρος τῆς ξηρᾶς, παραθαλάσσιος χώρα, ἀκτή : Ἡρ.7,185 **τῆς Θρηΐκης τὴν παραλίην νέμονται**· || κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ αἰγιαλός, ἀκρογιαλιά, περιγιάλι, γιαλός· || εἰδ. ἐπὶ τῆς Ἐπιδαύρου : Ἀριστλ.Ρητ.1411a,11· || ὁμ. εἰδ. τὸ παραθαλάσσιον διαμέρισμα ἢ ἀνατολικὸν τμῆμα τῆς Ἀττικῆς μεταξὺ Ὑμηττοῦ, Βραυρῶνος καὶ Σουνίου : Ἡρ.5,81 **κατὰ δὲ τῆς ἄλλης παραλίης παλλοὺς δήμους**, Θουκ.2,56 **Πελοποννησίους κατέλιπον τῆς Ἀττικῆς ὄντας ἐν τῇ παραλίᾳ** (γῇ), Στράβ.9,1,21 **μετὰ δὲ τὸν Πειραιᾶ Φαληρεῖς δῆμος ἐν τῇ ἐφεξῆς παραλίᾳ**· πρβλ. Πολυβ.3,39,3.

παραλιακός-ή-όν νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ὀναφερόμενος εἰς τὴν παραλίαν βλ.λ., ὁ κείμενος εἰς τὴν παραλίαν : **παραλιακὴ πόλις**· || ὁ ἐκτεινόμενος κατὰ μῆκος τῆς θαλάσσης : **παραλιακὸς δρόμος, - παραλιακὴ στοά.**

παραλιθάζω γίνομαι λιθώδης ἢ σκληρός : Θεόφρ.Φ1 3,9,3 **ἀμφότεραι γὰρ παραλιθάζουσιν ἐν τοῖς ἄρρεσι καλουμένοις, ἐξ ἄκρων τῶν βαλάνων ἑκατέρωθεν.**

παραλίμνιος-ία-ον νεώτ. ὁ παράλιμνος βλ.λ. : **παραλίμνιον κτῆμα - δάσος.**

παράλιμνος-ον μτγν. ὁ πλησίον λίμνης ἢ τενάγους κείμενος : Πλούτ.Ἠθ.951Ε **αὐτῶν τε τῶν μέσῳ τόπων τὰ παράλιμνα καὶ ἑλώδη ψῦχος ἔχει μάλιστα.**

παραλιμπάνω ἰσοδύναμος τ. τοῦ παραλείπω βλ.λ. : Ἀριστλ.Πρ.951a,33, Ἀριστόξ.Ἁρμον.35Μ, Χρύσ.Στωϊκ.π.Ἀθήν.1,8D **ἀσύμβαλον κώθωνα μὴ παραλίμπανε**, Ἑρμογ.Ἰδ.2,5,Ὀλυμπ.Γοργ.242J, Θεμίστ.Λόγ.1,22D **μηδὲν ἀβασάνιστον παραλιμπάνω.**

παράλιος-α-ον κ.-ος-ον κ.μσν.κ.νεώτ. ὁ πάραλος, ὁ παρὰ τὴν θάλασσαν κείμενος, παραθαλάσσιος : Αἰσχ.Πρ.573 **ἀνὰ τὰν παραλίαν ψάμμαν**, Εὐρ. Ἴων 1592 **Ἀχαιὸς . . γῆς παραλίας Ῥίου πέλας τύραννος ἔσται**, ΚΔ Λουκ.6,17 **πλῆθος λαοῦ ἀπὸ πάσης . . τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος**· || ὁ παρὰ τὴν θάλασσαν διαμένων, κατοικῶν : Σοφ.Αἴ. 1065 **ὄρνισι φορβὴ παραλίοις γενήσεται**, Πλούτ. Ἠθ.965C **νησιῶται καὶ παράλιαι**· || τὸ οὐδ. πληθ. **παράλια** μτγν.κ.νεώτ. αἱ παρὰ τὴν θάλασσαν ἐκτάσεις χώρας τινός : αὐτ.213Α **τὰ παράλια τῆς Λακωνικῆς, - τὰ ΝΑ παράλια τῆς Εὐβοίας**· || τὸ θηλ. **παραλία** ὡς οὐσ. βλ.λ.· **2)** ὀνομασίαι φυτῶν τῆς θαλάσσης, ἰδ. τὸ φυτὸν εὐφόρβιον ὁ παραλίας : Θεόφρ.Φ1 9,11,7, Διοσκ.164,6· κ. ἡ πιτύουσα : αὐτ.165· **3)** **οἱ παράλιαι** οἱ κάτοικοι τῶν παραλίων, πάραλοι : Πλούτ.Ἠθ.805Ε **διεστώσης εἰς τρία μέρη τῆς πόλεως, τὸ τῶν διακρίων λεγομένων, καὶ τὸ τῶν πεδιέων, καὶ τὸ τῶν παρα-**

λίων· **4**) **παράλιον** ἱερὸν τοῦ ἥρωος Παράλου : Ἐπιγρ., Δημ.1191 **μεταπεμφάμενος τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν** εἰς τὸ Παράλιον, Φώτ., ΑΒ 294.

παρᾰλίσκομαι παθ. συλλαμβάνομαι πλησίον, παρακρατοῦμαι, πιάνομαι· Ἡσ.ἐν λ. παραλούς.

παρᾰλῑταίνω, ἀόρ. -ήλῑτον, πράττω κακῶς ἢ ἐσφαλμένως, πλανῶμαι, ἁμαρτάνω : Ἀπολλ.Ρ 3,891 **ἤ μέγα δή τι παρήλιτον,** Κόϊντ.13,400 **ὅσσα οἱ ἐν λεχέεσι παρήλιτε** |εἰκ.| μτ. αἰτ. προσ. : Ἀπολλ.Ρ 2,246 **θεούς.. παρήλιτες** |ἥμαρτες ἐναντίον αὐτῶν|.

παρᾰλίτης |ὁ| Ἡσ. «ὁ ἀπὸ τῆς παράλου· ἡ δέ.. ἐστιν ἱερὰ ναῦς».

παραλιώτης (ὁ) μτγν. ὁ τὴν παραλίαν κατοικῶν, ὁ κάτοικος παραλίας χώρας : Βασ.6,737.

παραλλαγή |ἡ| κ. νεώτ. ἡ ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα παράδοσις, μετάδοσις, μεταβίβασις : Αἰσχ. Ἀγ.490 **φρυκτωριῶν τε καὶ πυρὸς παραλλαγάς** || ἡ φαινομενικὴ μεταβίβασις, κίνησις, ἐπὶ τῆς κινήσεως τοῦ ἡλίου : Στράβ.17,3,10 **τό τε τάχος τῆς παραλλαγῆς πανταχοῦ ἴσον·** **2**) ἀστρολ. ἐπὶ οὐρανίου σώματος, ἡ διάβασις πέρα τῆς μοίρας, τὴν ὁποίαν κατέχει ἄλλον τι σῶμα : Ἀντίοχ. Ἀστρ. ἐν Κατ.Ἀστρλ.Κ 8(3),113· **3**) ἐναλλαγή, διαδοχή : Ἱππ.Ἄρθρ.30 **μυῶν παραλλαγαὶ καὶ νεύρων** |αἱ διαδοχικαὶ κινήσεις αὐτῶν|· || κ. ἐπὶ χορευτῶν, οἵτινες ἐναλλάσσουν τοὺς πόδας κατὰ τὴν ὄρχησιν : Κριτί.36 **παραλλαγάς τοῖς ποσὶν ἐποίουν·** || ὁμ. ἀνταλλαγή : Πλάτ.Θεαίτ.196C **διανοίας πρὸς αἴσθησιν παραλλαγήν** |ἀνταλλαγὴν μεταξὺ νοῦ καὶ αἰσθήσεως|, Ἀπολλ.Δύσκ. Ἀντων.110,3 **παραλλαγὴ προσώπων·** **4**) διαστροφή, στρέβλωσις τῆς σπονδυλικῆς στήλης, σκολίωσις : Ἱππ.Ἄρθρ.48· || ὁμ. στρέβλωσις διαστροφὴ ξύλου : Θεόφρ.ΦΙ 5,1,12· **5**) κ. νεώτ. ἡ διαφορὰ μεταξὺ πραγμάτων : αὐτ.ΦΙ 6,6,5 **ποιεῖν τινα παραλλαγὴν εὐοσμίας καὶ ἀοσμίας,** Πολύβ. 6,7,5 **μεγάλας τὰς παραλλαγὰς ποιεῖσθαι,** Φιλόδ. Ποιημ.2,5 **ἡ παραλλαγὴ βραχεῖα,** Διόδ.Σ 5,37 **μεγάλην δ' ἔχει παραλλαγὴν τὰ μέταλλα ταῦτα συγκρινόμενα,** Ἀρρ.Ἐπικτ.2,8,3 **ἡ παραλλαγὴ ἡ** |τοῦ ἀνθρώπου| **πρὸς τὰ ἄλογα·** || μορφὴ ὁμοιάζουσα κατὰ τὰ κυριώτερα χαρακτηριστικὰ πρὸς ἄλλην μορφὴν εἴδους τινός, ποικιλία : Θεόφρ. ΦΙ 2,3,2, Ἐπικ.Ἐπιστ.1,15U **παραλλαγὴ μεγεθῶν,** - **πολλαὶ παραλλαγαὶ ὑπάρχουν πολυτίμων λίθων·** || νεώτ. ζωολ. μικρὰ καὶ οὐχὶ μόνιμος διαφορὰ ζωϊκῶν μορφῶν τοῦ αὐτοῦ εἴδους· || κ. βοταν. ἡ ἐμφάνισις διαφορῶν μεταξὺ γονέων καὶ ἀπογόνων εἰς τὰ φυτά· || νεώτ. ναυτ. ἡ διαφορὰ ἥτις ὑπάρχει μεταξὺ τῆς διευθύνσεως τοῦ βορρᾶ ἣν δεικνύει ἡ ναυτικὴ πυξὶς καὶ τῆς ἀληθοῦς θέσεως αὐτοῦ· **6**) μεταβολή, ἀλλοίωσις : Χρύσ.Στωϊκ. 3,182, ΚΔ Ἰακ.1,17 **ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων παρ' ᾧ οὐκ ἔνι παραλλαγὴ ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα,** Κλεομήδ.1,7, Θεολ.Ἀριθμ.63 **παραλλαγὴ γραμμῶν καὶ γωνιῶν·** - || ὁμ. **μεταβολὴ** ἐννοίας : Χρύσ.Στωϊκ.2,258 **παραλλαγῶν κατὰ σύμβολον γινομένων·** || νεώτ. μουσ. μεταβολή, μεταμόρφωσις μουσικοῦ τινος θέματος διατηροῦντος τὸ ἁρμονικὸν ἢ μελῳδικὸν πλαίσιον· **7**) φρενῖτις, μανία, παραφροσύνη : ΠΔ Βασ.4,9,20 **ὅτι ἐν παραλλαγῇ ἐγένετο·** || κ. διατάραξις, ἀνησυχία ψυχική : Ἰάμβλ.Πυθ.25,11 **παραλλαγὴ ψυχῆς.**

παράλλαγμα-ατος |τὸ| παράλλαξις, διαδοχή : Ἱππ.Ἄρθρ.16 **παραλλάγματα** |ἄκρα τεθραυσμένων ὀστῶν, ἅτινα κεῖνται τὸ ἓν ἐπὶ τοῦ ἄλλου|· **2**) ἐναλλαγή, ποικιλία, διαφορά : Ἐπικ.Φύσ.908,1, Γέμιν.8,19 **παράλλαγμα μηνιαῖον,** Στράβ.2,1,35 **αἰσθητὰ ἀποφαίνεσθαι τὰ παραλλάγματα,** Πλούτ. Νομ.18 **τὸ παράλλαγμα τῆς ἀνωμαλίας ἡμερῶν ἕνδεκα γίνεσθαι λογιζόμενος·** || ὁμ. ἡ ἀναχώρησις ἀπὸ τὸ κανονικόν : Μητρόδ.Ἡρακλ.831,5,7.

παραλλακτικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἁρμόζων, ὁ ἐπιτήδειος εἰς παράλλαξιν βλ.λ. : Πτολ.Μαθ.5,12, Πρόκλ.Ὑποτ.105,13 **ὁ παραλλακτικὸς κανών.**

παραλλακτός-όν μεταβλητός, εὐμετάβλητος : Διογ.Λ 9,19 **παραλλακτοὶ κόσμοι.**

παράλλαμα |τὸ| νεώτ. ὁ ἐκ νόσου ἢ κακώσεως μεταβληθεὶς εἰς δύσμορφον, ἔκτρωμα.

παραλλάξ ἐπίρρ. κατὰ διαδοχήν, ἐναλλάξ : Σοφ.Αἴ.1087 **ἕρπει παραλλὰξ ταῦτα,** Τίμ.Λοκρ.95C **κἀνάπαλιν καὶ παραλλὰξ κατ' ἐφάρμοσιν τόπων καὶ τάξιος,** Ἀριστλ.Ἀναπν.471a,11 |ἀναπνεῖν καὶ ἐκπνεῖν| **παραλλάξ,** αὐτ.Θαυμ.835a,1 **τῶν ἀετῶν θάτερον τῶν ἐκγόνων ἁλιαίετος γίνεται παραλλάξ·** || ἐπὶ τῆς παραγωγῆς φύλλων : Θεόφρ. ΦΙ 6,2,8· || ὁμ. ἐν διαδοχικῇ, ἀλλεπαλλήλῳ σειρᾷ : Θουκ.2,102 **νῆσοι πυκναὶ.. παραλλὰξ καὶ οὐ κατὰ στοῖχον κείμεναι·** **2**) **παραλλὰξ εἶναι** παραλλάσσειν βλ.λ.5| : Ἀριστλ.Μετ 385b,25 **ἐν τῇ γῇ παραλλὰξ εἰσιν οἱ πόροι·** **3**) παραπλεύρως, πλευρὸ μὲ πλευρό, δίπλα : Ἑρμογ.Μεθ.5.

παραλλαξία |ἡ| μτγν. ταραχή, σύγχυσις : Καλλίνικ.Βί.Ὑπατ.ASS Ἰουνίου 3,338,32 **ὅθεν καὶ παραλλαξίαν εἶχεν ἀσυμφανῶς εἰς τὰς φρένας.**

παράλλαξις-εως |ἡ| κ. νεώτ. ἡ παραλλαγή, τὸ ἐπ' ἀλλήλων, τὸ ἓν ἐπὶ τοῦ ἄλλου κεῖσθαι, οἷον ἐπὶ τεθραυσμένων ὀστῶν : Ἱππ.Ἀγμ.15, αὐτ.35 **ἡ παράλλαξις τοῦ ὀστέου,** Θεόφρ.Αἰσθ.66 **παράλλαξιν ἔχειν πρὸς ἄλληλα καὶ συμπλοκήν** || ὁμ. ἡ διαδοχικὴ κίνησις, ἀλλαγὴ θέαεως : Πλούτ.Φιλ 6 **τῇ παραλλάξει τῶν σκελῶν διὰ μέσου κλάσας τὸ ἀκόντισμα,** αὐτ.Ἠθ.977B **ἡ δεῦρο κἀκεῖ παράλλαξις τῆς κεφαλῆς·** **2**) μεταβολὴ ἐπὶ τὸ χεῖραν, τροπή, μετατροπή : Πλάτ.Τίμ.22D **τῶν περὶ γῆν.. ἰόντων παράλλαξις,** Πλούτ.Ἠθ.930A **διαστροφὴ μεγάλη καὶ παράλλαξις τῆς γωνίας·** πρβλ.αὐτ.Ἀρέσκ.Φιλ.1,7,33· || ἰατρ. παραφρόνησις : Ἱππ. Διοίτ.1 **παραλλάξιες φρενῶν·** **3**) μεταβολὴ θέσεως, ἡ ἀμοιβαία κλίσις δύο γραμμῶν ἀποτελουσῶν γωνίαν : Ἀριστλ.Οὐρ.287a,18 **ἡ παράλλαξις τῶν γωνιῶν,** Δίων Κ 76,13 **ἡ τοῦ ἡλίου παράλλαξις·** || ἄστρον. ἡ γωνία ἡ σχηματιζομένη διὰ γραμμῶν φερομένων ἀπὸ ἀστέρος τινὸς πρὸς τὸ κέντρον τῆς γῆς καὶ πρός τι σημεῖον ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας αὐτῆς : Πτολ.Μαθ.5,11, Πρόκλ.Ὑπ.103,21 **ἐστὶ γὰρ ἡ παραλλαγὴ ἡ διαφορὰ τῶν ὡς πρὸς τὸ κέντρον τῆς γῆς καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν εὑρισκομένων αὐτῆς ἐποχῶν·** **4**) νεώτ. ναυτ. διάβασις πλοίου πρὸ σημείου τινὸς τῆς ἀκτῆς, καθ' ἣν στιγμὴν ἡ γραμμὴ τῆς πλεύσεως τοῦ πλοίου καὶ τῆς σκοπεύσεως τοῦ σημείου τέμνονται καθέτως, καβατζάρισμα.

παράλλασσις-εως |ἡ| εἶδος ἱματίου : Ἐπιγρ. **παράλλασσις ἶριν ἐν μέσῳ ἔχει ἀμοργήν.**

παραλλάσσω κ. μσν. κ. νεώτ., ἀττ. **-άττω,** παρακ. **παρήλλαχα,** ποιῶ τι ἐναλλὰξ διάφορον, ἀλλάσσω πράγματα κείμενα πλησίον ἀλλήλων : Ἱππ. Ἀγμ.29 **παραλλάσσειν τὰς ἀρχάς** |κάμνω τὰ ἄκρα τῶν ἐπιδέσμων νὰ ἐπίκεινται ἀλλήλοις ἢ διασταυρῶνται|, Θεόφρ.ΦΙ 5,6,3 **παραλλάσσειν τοὺς ὀδόντας** |κάμνω νὰ κάμπτωνται ἐναλλὰξ οἱ ὀδόντες, κατ' ἐναντίαν διεύθυνσιν|· κ. παθ. ὑπερτίθεμαι, κεῖμαι ἄνωθέν τινος, ἐπὶ τῶν ἄκρων τεθραυσμένων ὀστῶν : Ἱππ.Ἀγμ.31· || ὁμ. ἐναλλάσσω, μετατίθημι, μεταβάλλω τὰς θέσεις : Πλάτ.Θεαίτ.194D **παραλλάττουσι τῶν αἰσθήσεων τὰ σημεῖα** |μεταθέτουσι ἢ ἐναλλάσσουσι τὰς ἐντυπώσεις τῶν αἰσθήσεων|, Ἀριστλ.ΑΠρ.42b,15, Ἡφαιστ.15,18 **ἐὰν παραλλάξῃ τὴν τομήν·** **2**) μεταβάλλω, ἀλλοιῶ ὀλίγον : Ἡρ.2,49 **ὀλίγα αὐτῶν παραλλάξαντα,** Αἰσχίν.3,192 **εἰς μίαν μόνον συλλαβὴν παραλλάξειαν·** πρβλ. Ἀριστλ.Τοπ.119a,15· ὅθ. **τὸ παρηλλα-**

χὸς τὸ εὐμετάβλητον : Χρύσ.Στωϊκ.3,126· κ. ἐπὶ προσ. **οἱ παρηλλαχότες** οἱ μεταβάλλοντες χαρακτῆρα· ‖ μεταβάλλομαι, ἀλλοιοῦμαι : Πολύβ.5, 56,11 **πολὺ παρηλλάχθαι τὴν ἔξοδον πρὸς τὸν εἰθισμένον καιρόν,** αὐτ.7,17,7 **τὸ κίνημα παρηλλαγμένον τῆς συνηθείας·** ‖ ὀθ. **παρηλλαγμένος -η-ον** ὁ παράδοξος, ἔκτακτος : αὐτ.2,29,1 **τῆς μάχης συνισταμένης, δῆλον ὡς ξένην καὶ παρηλλαγμένην εἰκός,** Διόδ.Σ 17,90 **παρηλλαγμένους τοῖς μεγέθεσιν ὄφεις·** ‖ κ. ὁ ἰδιόρρυθμος : Σάτυρ.1 **ὑποδήματα παρηλλαγμένα·** ‖ νεώτ. κ. δημ. ἡ μτχ. παθ. παρακ. (δημ. **παραλλαγμένος**) ὁ ἔχων πάθει ἀλλοίωσιν, ἀλλαγήν, ὁ διάφορος, ὁ ἀλλοῖος, ὁ ἀλλοιώτικος ἀπὸ ὅ,τι ἦτο πρότερον : Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.43 **τὰ ἤκουε τόσον παρηλλαγμένα ἀπὸ στόμα εἰς στόμα, ὥστε ἠπόρει . .·** ‖ ὁμ. μεταβάλλω, ἀλλοιῶ ἐπὶ τὰ χείρω, χειροτερεύω : Σοφ.'Αντ.298 **τόδ' ἐκδιδάσκει καὶ παραλλάσσει φρένας·** **3**) κ. συστρέφω, διαστρέφω : Χρυσ.Στωϊκ.2,258 **παραλλάσσειν τὸν λόγον·** **4**) ἐπὶ τόπου, παραμείβομαι, παρέρχομαι πλησίον ἢ πέρα, ἀντιπαρέρχομαι : Ξεν.'Ελλ.5,1,12 **ἐπεὶ δὲ παρήλλαξαν οἱ πρῶτοι τὴν ἐνέδραν,** Δημ.1276 **τὸ ὕδωρ . . ὅταν τὸ τούτου παραλλάξῃ χωρίον,** Πολύβ.5,14,3 **παραλλάξαι τὴν πόλιν·** ‖ ἀποφεύγω, ξεφεύγω : Πλούτ.Καμ.25 **παραλλάττων ἀεὶ τοὺς ἐγρηγορότας . . ἐβάδιζε πρὸς τὴν . . πύλην·** ‖ κ. ἀστρολ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Βέττ.Βάλ.142,5 **τὴν διάμετρον ἀκτῖνα παραλλάσσειν·** ‖ ὁμ. ἀπαλλάσσομαί τινος, ῥίχνω, βγάζω ἀπὸ πάνω μου : Πλούτ.Καῖσ.41 **διεκρούσαντα καὶ παρήλλαξαν τὸ πάθος·** **5**) ὑπερβαίνω, ὑπερτερῶ : 'Αριστλ.Μετ. 342a,33 **τῷ τάχει παραλλάττειν τὰ ἄστρα·** ‖ κ. μτ. αἰτ. προσ. : Δημόκρ.299 **συνθέσιος οὐδείς κώ με παρήλλαξεν·** ‖ ὁμ. ὑπερβαίνω κατὰ χρόνον, καθ' ἡλικίαν, γίνομαι μεγαλύτερος : Πλούτ. 'Αλκ.7 **τὴν δὲ παιδικὴν ἡλικίαν παραλλάσσων ἐπέστη γραμματοδιδασκάλῳ,** "Αννα Κομν.1,160,10 **παραλλάσσειν τὴν ἡλικίαν τὸν μείρακα·** **6**) ἀμτβ. παρέρχομαι ἀμοιβαίως πλησίον ἑτέρου, ἐπὶ δύο ὑπονόμων ἢ τῶν ὁμοίων, αἵτινες ἀρχόμεναι ἐξ ἐναντίας διευθύνσεως ἀντὶ νὰ συναντῶνται διέρχονται ὑπογείως πλησίον ἀλλήλων : 'Ηρ.2,11 **ὀλίγον δέ τι παραλλάσσοντας τῆς χώρης·** ‖ ἐπὶ ὀστῶν : 'Ιππ.'Αρθρ.17 **ἄρθραν παραλλάξαν·** ‖ κ. πόρων : 'Αριστλ.Πρ.905b,8 **πόροι παραλλάττοντες** (διερχόμενοι πλησίον ἀλλήλων καὶ μὴ συναντώμενοι)· **7**) κ. νεώτ. διαφέρω ἢ ποικίλλω ἀπό τινος ἔχων κάποιαν διαφορὰν ἀπὸ ἄλλο : Πλάτ.Νόμ.957B **ὅσα παραλλάττει τῶν** (πολλῶν) **ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι δικαίων καὶ ἀγαθῶν,** Θεόφρ.Φ) 4,10,5 **παραλλάττειν πολύ τι τῶν ἄλλων,** Φιλόδ.Παρρ.430 **παραλλάξουσιν ἀλλήλων κατὰ παρρησίαν,** 'Αρρ. 'Επίκτ.3,21,23 **παραλλάττειν ἀπό τινος,** 'Ηρωδιαν. 2,948 **παραλλάττειν τῶν προκειμένων, - ἡ ἥμερος περιστερὰ παραλλάσσει ἀπὸ τῆς ἀγρίας,- οἱ χαρακτῆρες τῶν ἀνθρώπων παραλλάσσουν·** ‖ ὁμ. ἔχω ἐλαχίστην διαφορὰν ἀπὸ ἄλλου ὁμοίου, ποικίλλω : 'Ηρ.7,73 **ὀλίγον παραλλάσσοντες,** 'Αριστλ. Πολιτ.1254b,24 **καὶ ἡ χρεία παραλλάττει μικρόν,** Θεόφρ.Φ) 1,12,3 **παραλλάττειν κατὰ τὰς ὀσμὰς καὶ τοὺς χυλούς,** 'Επίκ.'Επιστ.2,43U **μήκη παραλλάττοντα,** Στράβ.4,1,1 **μικρὸν παραλλάττοντας ταῖς γλώτταις·** ‖ κ. ἀπροσ. : Πλάτ.Θεαίτ.169E **οὐ σμικρὸν παραλλάττει οὕτως ἔχον ἢ ἄλλως** (δὲν ἔχει μικρὰν διαφοράν)· **8**) παρεκτρέπομαι, βγαίνω ἀπὸ τὰ ὅρια : αὐτ.194A **παραλλάξαι τοῦ σκοποῦ καὶ ἁμαρτεῖν,** Πλούτ.Λούκ.43 **οὐχ ὑπὸ γήρως οὐδὲ νόσου παραλλάττει·** ‖ κ. μτφ.: Λυσ.ἀπ.90 **παραλλάττειν φρενῶν·** ‖ ὁμ. ἐπὶ τοῦ ἀνέμου, παρεκκλίνω, ἀλλάσσω φοράν, διεύθυνσιν : 'Αριστλ.Πρ.945a,36· ‖ παρεκτρέπομαι τῆς εὐθείας ὁδοῦ, βγαίνω ἀπὸ τὸν ἴσο δρόμο : Πλάτ. Πολ.530B **καὶ τῶν ἄλλων ἄστρων . . οὐδαμῇ οὐδὲν παραλλάττειν,** Στράβ.13,1,22 **παραλλάξαντι ἐξ 'Αβύδου ὡς ἐπὶ τὴν Προποντίδα·** **9**) θορυβοῦμαι, σαστίζω, τὰ χάνω : Πλάτ.Τίμ,27C **εἰ μὴ παντάπασι παραλλάττομεν·** κ. **λόγοι παραλλάσσοντες** λόγοι παραληροῦντος, παραληρήματα: Εὐρ.'Ιππ.935 **λόγοι παραλλάσσοντες ἔξεδροι φρενῶν·** **10**) ἀλλοιοῦμαι ἐπὶ τὰ χείρω, ἐκπίπτω, καταντῶ : Πλούτ.Ρωμ.26 **παρήλλαττεν εἰς μοναρχίαν ἐπαχθῆ·** **11**) ἐξολισθαίνω κατὰ μέρος ἢ μακράν, διαφεύγω, ἐξαφανίζομαι : Αἰσχ.'Αγ.424 **παραλλάξασα διὰ χερῶν βέβακεν ὄψις αὖ μεθύστερον·** **12**) εἶμαι ἀλλοῖος ἐπὶ τὰ κρείττω, εἶμαι ὑπεράνω τινός, εἶμαι ἀνώτερός τινος : 'Επίγρ.π. Διογ.Λ 8,78 **παραλλάττειν ἅλιος ἄστρων,** Πολύβ.18, 25,2 **τῇ διαφορᾷ τοῦ καθοπλισμοῦ πρὸς τὴν χρείαν παραλλάττων** (εἶμαι ἀνώτερος ἐν . .), 'Ιάμβλ. Μαθ.'Επιστ.8 **παραλλάττειν κατά τι·** **13**) γεωμ. ἐπὶ σχημάτων, συμπίπτω μετ' ἄλλου ὅταν ἐφαρμόζωμαι : Εὐκλ.1,8,'Αρίσταρχ.Σάμ.8· **14**) ἀστρον. ἐμφανίζω, παρουσιάζω,δεικνύω παράλλαξιν βλ.λ.3): Πτολ.Μαθ.5,11· **15**) νεώτ. ναυτ. ἐπὶ πλοίου, διέρχομαι ἀκρωτήριόν τι παρακάμπτων τὸ ἄκρον αὐτοῦ, ἁ. καβαντζάρω.

παραλλαττόντως ἐπίρρ. μτγν. διαφερόντως : Φιλόδ.Ρητ.1,196C **τὰ πολλὰ δὲ ἡ τῶν παθῶν αὐτῶν διαφορὰ σχηματίζει καὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν φωνὴν παραλλαττόντως.**

παραλληλεπίπεδος-ον κ. νεώτ. ὁ ἔχων ἐπιφανείας παραλλήλους καὶ ἐπιπέδους : 'Ιάμβλ.Νικ. 'Αριθμ.95P **παραλληλεπίπεδος πλινθίς·** ‖ τὸ αὐδ. **παραλληλεπίπεδον** ὡς οὐσ. στερεὸν ἑξάεδρον, οὗ αἱ ἕδραι ἀνὰ δύο εἶναι παράλληλοι πρὸς ἀλλήλας : Εὐκλ.11,25, Πλούτ.'Ηθ.1080C.

παραλληλία (ἡ) μσν. κ. νεώτ. τὸ ἐγγὺς ἢ ἀπέναντι ἀλλήλων, τὸ παραλλήλως κεῖσθαι. ἐπὶ ἀλλεπαλλήλων ὁμοίων γραμμάτων : Εὐστ.149,8· ‖ ἐπὶ λέξεων ταυτοσήμων, πλεονασμός : αὐτ.961,32 **ταὐτὸν κατὰ παραλληλίαν δηλοῦν·** ‖ νεώτ. **παραλληλία μαθημάτων** ἡ κατὰ τὸ περιεχόμενον συγγένεια τῶν διδασκομένων μαθημάτων.

παραλληλίζω μσν. κ. νεώτ. ἐγγὺς ἢ ἀπέναντι ἀλλήλων τίθημι, θέτω τὸ ἓν πλησίον, στὸ πλευρὸ τοῦ ἄλλου : Εὐστ.437,29 **παραλληλίζειν λέξεις ἰσοδυνάμους·** ‖ ὁμ. νεώτ. τοποθετῶ γραμμήν τινα ἢ ἐπιφάνειαν πλησίον ἄλλης γραμμῆς ἢ ἐπιφανείας, καθιστῶ παραλλήλους· ‖ νεώτ. κ. μτφ. παραβάλλω, συγκρίνω πρὸς ἄλληλα δύο ἢ περισσότερα πράγματα ἵνα εὕρω τὰς μεταξὺ αὐτῶν ὁμοιότητας καὶ διαφοράς· **2**) νεώτ. γεωγρ. προσανατολίζω χάρτην· ‖ κ. μτφ. προσανατολίζω, θέτω τινὰ εἰς γνῶσιν τῶν κυρίων σημείων ὑποθέσεώς τινος ἢ καταστάσεως.

παραλληλισμός (ὁ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἐξίσωσις, παράθεσις, ἐπὶ πληρωμῶν : Πάπ. **ὑπὲρ παραλληλισμοῦ ιαιβ Ἰνδικτιόνων νομίσματα Χ·** **2**) μσν. κ. νεώτ. τὸ παραλληλίζειν, πλησίον ἢ ἐγγὺς ἀλλήλων τιθέναι, παραβολή, σύγκρισις ὁμοίων· **3**) εἰδ. ἐπανάληψις τῆς αὐτῆς ἐννοίας ἐν συνθέτῳ (οἷον μυθολογεύειν, λογολεσχεῖν) : Εὐστ.437,25· ‖ κ. νεώτ. λογοτεχν. ἐπανάληψις τῆς αὐτῆς ἐννοίας διὰ δύο ἰσοδυνάμων ἐκφράσεων ἢ παράθεσις δύο εἰκόνων ἀναλόγων· ‖ νεώτ. φιλοσ. τὸ δόγμα, καθ' ὃ αἱ ὑλικαὶ καὶ ἠθικαὶ ἔννοιαι ἀποτελοῦσι δύο παραλλήλως βαινούσας σειράς.

παραλληλιστής (ὁ) νεώτ. μηχ. τὸ ἐν ἀτμαμηχαναῖς ὄργανον παραλληλόγραμμον βλ.λ.3).

παραλληλόγραμμος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων παραλλήλους τὰς γραμμάς του, ὁ περιοριζόμενος ὑπὸ παραλλήλων γραμμῶν : Στράβ.4,1,3 **τὸ δὲ σχῆμα παραλληλόγραμμόν πώς ἐστιν·** ‖ τὰ

ούδ. **παραλληλόγραμμον** ώς ούσ. τετράπλευρον τοῦ όποίου αἱ πλευραὶ εἶναι παράλληλοι ἀνὰ δύο: Εὐκλ.2 'Ορισμοί **πᾶν παραλληλόγραμμον ὀρθογώνιον περιέχεσθαι λέγεται ὑπὸ δύο τῶν τὴν ὀρθὴν γωνίαν περιεχουσῶν εὐθειῶν,** Αἰν.Τακτ.11,7, Πλούτ.'Ηθ.1080C· **2)** νεώτ. τὸ ούδ. ὄργανον ἐν χρ. πρὸς χάραξιν παραλλήλων εὐθειῶν' || ὁμ.νεώτ. **τεχν.** ὄργανον σχεδιάσεως ἐκ δύο κανόνων παραλλήλων· **3)** ὁμ. νεώτ. ἀτμομηχ. σύστημα συνδέον τὸ ἔμβολον μετὰ τοῦ ζυγοῦ ἐν χρ. πρὸς μετατροπὴν τῆς εὐθυγράμμου κινήσεως τοῦ ἐμβόλου εἰς περιστροφικὴν τῆς ἀτράκτου.

παραλληλογράμμως ἐπίρρ. μτγν. κατὰ σχῆμα παραλληλόγραμμον βλ.λ. : 'Ιάμβλ.Νικ.'Αριθμ 27P.

παραλληλογραφικός κανών (ὁ) νεώτ. ὄργανον ἐν χρ. π. τοῖς μαθηματικοῖς διὰ τὴν χάραξιν πορειῶν καὶ διοπτεύσεων ἐπὶ τοῦ χάρτου.

παραλληλογράφος (τὸ) νεώτ. ὄργανον πρὸς χάραξιν παραλλήλων γραμμῶν.

παραλληλόμετρον (ὁ) νεώτ. ἐργαλεῖον ἐν χρ. ἐν τῇ προσθετικῇ ὀδοντιατρικῇ.

παραλληλόνευρος-ον νεώτ. κυρ. ἐπὶ τῶν φύλλων, ὁ ἔχων τὰς νευρώσεις παραλλήλους.

παράλληλος-ον κ. νεώτ. ὁ πλησίον ἢ ἐγγὺς τοῦ ἄλλου κείμενος, ὁ ἕνας κοντὰ στὸν ἄλλον : 'Αριστλ.ΑΠρ.65a,4 **αἱ παράλληλαι** (γραμμαί) (αἱ οὐδέποτε συναντῶσαι ἀλλήλας ὅσον καὶ ἂν ἐπεκταθῶσιν), - **παράλληλα ἐπίπεδα, - παράλληλοι καμπύλαι'** || **παράλληλοι κύκλοι** αἱ νοηταὶ περιφέρειαι κύκλων ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς Γῆς ἢ ἐπὶ τῆς οὐρανίας σφαίρας : 'Ιππαρχ.2,2,26 **ὁ παράλληλος κύκλος,** Διογ.Λ 7,155 **παράλληλοι κύκλοι** (αἱ πέντε ζῶναι), Νόνν.Δ 38,258· κ. ἄνευ τοῦ **κύκλος** : Στράβ.1,4,4 **ὁ διὰ τοῦ Βορυσθένους παράλληλος'** || **παράλληλοι βίοι** βιογραφίαι ἱστορικῶν προσώπων παρουσιάζουσαι ἀνὰ δύο πολλὰς ἀναλογίας καὶ ὁμοιότητας : **οἱ παράλληλοι βίοι τοῦ Πλουτάρχου'** || μτ. δοτ. ὁ ἐγγὺς ἢ πλησίον πρός τι ἢ μετά τινος : Πολύβ.8,32,3 **χάραξ παράλληλος τῷ τείχει,** Στράβ.4,1,1 **ὁ 'Ρῆνος παράλληλος ὢν τῇ Πυρήνῃ'** || νεώτ. ὁ συγχρόνως συμβαίνων καὶ μὴ ταυτιζόμενος : **παράλληλα φαινόμενα - γεγονότα'** || **ἐκ παραλλήλου** κατὰ τρόπον παράλληλον : Πλούτ.Σύγκρ."Αγ.Γράκχ.1 **ὑπολείπεται λαβεῖν ἐκ παραλλήλου τῶν βίων τὴν ἀποθεώρησιν·** **2)** **ἐν παραλλήλοις** ἐπὶ λ., πλεοναστικῶς : 'Απολλ.Δύσκ.'Επιρρ.140,13 **ἐν παραλλήλοις κεῖσθαι'** || κ. **ἐκ παραλλήλου** κ. νεώτ. σχῆμα συντακτικὸν καὶ ρητορικόν, καθ' ὃ ἔννοιά τις ἐκφράζεται θετικῶς ἅμα καὶ ἀρνητικῶς : 'Αλέξ.'Αφρ.Μεταφ.331,1 **ἐκ παραλλήλου εἰρηκέναι'** πρβλ.'Ασπάσ.ΗΝικ.65,30.

παραλληλότης-ητος (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ παραλληλία βλ.λ., ἡ παράθεσις : 'Απολλ.Δύσκ.'Επιρρ. 140,14 **ἐν παραλληλότητι κεῖσθαι,** αὐτ.Σύντ.318,22 **κατὰ παραλληλότητα.**

παραλλήλως ἐπίρρ. μτγν. ἀδιαφόρως, ἀδιακρίτως : 'Αριστλ.Κόσ.401a,14 **παραλλήλως χρώμενοι ταῖς ὀνόμασιν** (Ζῆνα, Δία)· || κατὰ τρόπον παράλληλον βλ.λ.2), πλεοναστικῶς : 'Απολλ. Δύσκ.Συντ.247,17 **παραλλήλως τίθεσθαι.**

παραλογία (ἡ) πάπ. παράνομος διὰ βίας. δι' ἐκβιάσεως εἴσπραξις, ἁρπαγή.

παραλογεύομαι πάπ. λαμβάνω, εἰσπράττω παρά τινος βιαίως, ἐκβιαστικῶς.

παραλογή (ἡ) δημ. κ. **-λοή** διηγηματικὸν ᾆσμα ἢ ἐπύλλιον κ. ἰδ. ἔμμετρος ἀφήγησις φανταστικῆς ἱστορίας : Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.117 Τίτλος **Παραλογαῖς,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 57,22 **κι ἀπ' αὐγὴ τὰ τραγουδάει | πότε σὰν παραλοὴ | καὶ σὰ μυρολόϊ ἀργό·** **2)** παραφρόνησις, τρέλλα : ΜΜ **ἐδαιμονίσθη ὁ Γιάννακας καὶ τοῦ 'ρθε σὰν παραλοή.**

παραλογητό (τὸ) δημ. κ. **παραλοητό** ἀνοησία, παραλογισμός, παραλήρημα.

παραλογία (ἡ) μτγν. κ. μσν., δημ **παραλογιά** π.. γραμμ. ψευδής, ἐσφαλμένος σχηματισμός : ΕΜ 807,5 **τὴν παραλογίαν τοῦ δευτέρου ἀορίστου,** Εὐστ.154 **ἐπενοήθη συναίρεσις : πρὸς ἀποφυγὴν παραλογίας·** **2)** **μετὰ παραλογίας** παραλόγως : Σχόλ.'Ιλ.Ψ 388· **3)** δημ. **παραλογιά** τὸ παραλογητὸ βλ.λ. : **εἶπες μιὰ παραλογιά.**

παραλογιάζω δημ. καθιστῶ τινα τρελλόν, τὸν κάμνω νὰ παραλογισθῇ, τὸν ζαλίζω, τὸν τρελλαίνω· **2)** ὁμτβ. παραλογίζομαι, χάνω τὰ λογικά μου, τρελλαίνομαι

παραλόγιασμα (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παραλογιάζω βλ.λ.

παραλογίζομαι κ. νεώτ., δημ. **-λοΐζομαι** κ. **-γάω** ὑπολογίζω ἐσφαλμένως, λογαριάζω κακῶς : Δημ. 822 **ἐξ ἀφανοῦς ποθεν καὶ παραλογίσασθαι ῥᾴδιον,** Φιλήμ.32· || ὑπολογίζω, λογαριάζω ἀπατηλῶς, δολίως : ΠΔ Γεν.31,41 **παρελογίσω τὸν μισθόν μου δέκα ἀμνάσιν,** Λουκ.Νεκρ.Δ 4,1 **παραλογιζόμενον τὰ πορθμεῖα·** κ. παθ. : 'Επιγρ. **δαπάνας παραλογισθείσας·** || μτ. διπλ. αἰτ. ἀπατῶ, ἐξαπατῶ ἔν τινι : 'Αριστλ.Ρητ.1374b,26 **παραλογίζεσθαι τρία ἡμιωβέλια τοὺς ναοποιούς,** ΚΔ Κολ. 2,4 **μή τις ὑμᾶς παραλογίζηται ἐν πιθανολογίᾳ·** πρβλ.'Ισοκρ.12,243· || κ. γεν. ἀπατῶ, ἐξαπατῶ : ΠΔ Γεν.29,25 **καὶ ἵνα τί παρελογίσω με,** Πάπ. **παραλελόγισταί με·** **2)** ποιοῦμαι χρῆσιν παραλογισμῶν, μεταχειρίζομαι ψεύδη, ὁμιλῶ, λέγω ψεύδη : 'Αριστλ.Ρητ.186a,10· || συλλογίζομαι ἐσφαλμένως, ἐξάγω, βγάζω ἐσφαλμένον συμπέρασμα : αὐτ.Ποιητ.1460a,25 **παραλογίζεται ἡ ψυχή,** αὐτ. 1401b,8 **παραλογίζεται ὁ ἀκροατής·** || παροδηγῶ, ἐξαπατῶ διὰ ψευδῶν συμπερασμάτων, διὰ σοφισμάτων : 'Ισοκρ.'Επιστ.6,12 **πολλὰ παραλογίζονται σφᾶς αὐτούς,** Αἰσχίν.3,221 **σαυτὸν παραλογίζῃ,** Φιλόδ.Ρητ.1,134S· πρβλ.Αἰσχίν.1,117,αὐτ.2,128· κ.παθ. : 'Αριστλ.Πολιτ.1307b,35 **παραλογίζεται γὰρ ἡ διάνοια ὑπ' αὐτῶν,** Φιλόδ.Παρρ.49Ο **παραλογίζεσθαι αἰτίαις,** 'Ιάμβλ.Προτρ.2· παθ. κ. μέσ. ἐν ἀντιθ. πρὸς ἄλληλα : 'Αριστλ.Τοπ.108a,27· || νεώτ. δημ. **-ίζομαι** κάμνω ἢ λέγω τι ἀνόητον παρὰ τὴν φρόνησιν ἢ τὴν λογικήν, ἀνοηταίνω : **μοῦ φαίνεται πὼς παραλο(γ)ίζεσαι·** **3)** ἀποκρύπτω, ἰδ. δι' ὑφάσματος : Πλούτ.'Ηθ.597Α **τῆς ἐσθῆτος ὄψις παραλογιζομένη τὴν ἐπιδημίαν ἡμῶν.**

παραλογισμός (ὁ) κ. μσν. κ. νεώτ. ἐσφαλμένος τρόπος τοῦ συλλογίζεσθαι, ψευδὴς συλλογισμός : Λυκοῦργ.31 **τοὺς παραλογισμοὺς κατά τινων ποιήσονται·** πρβλ.Γαλ.11,465· || ὁμ. ἐσφαλμένον συμπέρασμα : 'Αριστλ.Ποιητ.1455a,13 **παραλογισμὸς τοῦ θεάτρου,** αὐτ.Σοφ."Ελ.166b,21 **οἱ ἔξω τῆς λέξεως παραλογισμοί,** ἀντίθ. **οἱ παρὰ τὴν λέξιν ἔλεγχοι** (κακὴ κρίσις, σφαλερὸν συμπέρασμα)· || ὁμ. ἡ ἀδυναμία τοῦ ἱκανῶς λογίζεσθαι, σκέπτεσθαι : 'Αριστέ.126,21 **μεταπῖπτον εὐκόπως διὰ παραλογισμοῦ·** || μσν. κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ κακῶς λογίζεσθαι, σκέψις ἀντίθετος πρὸς τὴν λογικὴν καὶ τὴν φρόνησιν : Σέργ.Μακρ. ἐν Σάθ.3,243 **ὑποκλαπέντας παραλογισμῷ προφανεῖ .. ἀργίαν αὐτοῖς τοῦ ἱεροπρεπεῖν ἐπέθηκεν·** **2)** ἀπάτη μὲ δόλον, ἐξαπάτησις, ἀποπλάνησις : Πολύβ.1,81,8 **ἐπιβουλὴν καὶ παραλογισμὸν ἡγούμενοι.**

παραλογιστής (ὁ) ὁ διὰ ψευδοῦς ὑπολογισμοῦ, ψευδῶν λογαριασμῶν ἐξαπατῶν : 'Αριστλ.ΗΕὐδ. 1232a,14· || ὁμ. ὁ διὰ ψευδοῦς συλλογισμοῦ ἐξαπατῶν : Μᾶρκ.Αὐρ.6,13 **δεινὸς ὁ τῦφος παραλογιστής·** πρβλ.Πρόκλ.Τετράβ.225· || κ. γεν. ὁ ἀπατῶν : 'Αρτεμίδ.Δαλδ.4,57 **ζυγοκρούσταις καὶ παραλογισταῖς ἀνθρώποις.**

παραλογιστικός-ή-όν κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν παραλογισμὸν βλ.λ. : Ἀριστλ.Ρητ.1367b,4· || ὁμ. ὁ ἱκανός, ἐπιτήδειος, ἐπιρρεπὴς εἰς τοὺς ψευδεῖς συλλογισμούς : αὐτ. Σοφ.Ἔλ.172b,3, Ἰουλ.Λόγ.7,216Α.
παραλογιστικῶς ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον παραλογιστικὸν βλ.λ. : Πολυβ.9,135· || γλώσσ. τοῦ παραλήθδην βλ.λ. : Σχόλ.Ἀπολλ.Ρ 3,107.
παράλογος-ον (λόγος) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ παρὰ λόγον, ὁ ἐκτὸς παντὸς ὑπολογισμοῦ γινόμενος ἢ συμβάς, ἀπροσδόκητος, ἀνέλπιστος : Ἀριστλ.Ψυχ. 411a,14, αὐτ.Φυσ 197a,18 **παράλογόν τι ἡ τύχη**, αὐτ. Ζ1 599b,15 **παράλογοι εὐδίαι**, Πολύβ.2,35,6 **τὰς αἰφνιδίους καὶ παραλόγους τῶν βαρβάρων ἐφόδους** (τὰς τυχαίας, ἀβεβαίους)· || δθ. ὁ παράδοξος, ἀλλόκοτος : Παλαίφ.52 **παράλογος πόθος**, Ἡρωδιαν.Ἰατ.1,16,4 **παράλογος καὶ ἀπρεπὴς βούλησις**· || τὸ ἀρσ. **παράλογος** ὁ ἄνευ ὑπολογισμοῦ, ἡ ἀπροσδόκητος ἔκβασις, τὸ ἀπροσδόκητον τέλος : Θουκ.1,78 **τοῦ δὲ πολέμου τὸ παράλογον ὅσος ἐστί..,** αὐτ.3,16 **ὁρῶντες πολὺν τὸν παράλογον** (ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι πολύ), αὐτ.7,28 **τὸν παράλογον τοσοῦτον ποιῆσαι τοῖς Ἕλλησι** (ἔγινεν αἰτία τόσον κακοῦ ὑπολογισμοῦ εἰς τοὺς Ἕλληνας)· πρβλ.αὐτ.8,24, αὐτ.2,61· || κ. τὸ οὐδ. **παράλογον** τὸ ἀπροσδόκητον συμβάν : Διόδ.Σ 17,66 **τὰ παράλογα τῆς τύχης**· ὁμ. ἀνώμαλον, μὴ κανονικόν : Θεόφρ.Φἱ 1,3,2 **εἴ τι σπάνιον καὶ ὡς ἐν παραλόγῳ**· **2)** εἰδ. **τὰ παράλογα** αἱ ἔκτακτοι μερίδες τροφῆς αἱ διδόμεναι εἰς τοὺς ξένους καὶ μὴ ὑπολογιζόμεναι : Ξεν.Λακ.5,3· **3)** κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἔξω τοῦ ὀρθοῦ λόγου, παρὰ τὴν λογικήν, ἄλογος, ἀνόητος : Πλούτ.Ἠθ.626Ε **τὰ παράλογα καὶ ἄτοπα**, Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.2,146 **ἐν παραλόγῳ ποιεῖσθαί τι**, Ἀρρ.Ἐπίκτ.4,1,173 **παράδοξα μέν, οὐ μὴν παράλογα, - ἔχει παραλόγους ἀξιώσεις**· || π. γραμμ. ὁ μὴ συμφωνῶν πρὸς τὸν κανόνα ἢ τὴν ἀναλογίαν, ἀνώμαλος : Ἀπολλ.Δύσκ.Ἀντων. 27,26· || νεώτ. κ. δημ. ὁμ. ἐπὶ προσ. : **παράλογη γυναίκα, - εἶναι ὁλωσδιόλου παράλογος.**
παραλογότης-ητος (ἡ) μσν. ἡ διαστροφή, πονηρία : Νικ.Χων.Χρον.209D **τὴν τοῦ ἔθους τούτου παῦσαι παραλογότητα.**
παραλο(γ)ῶ-άω μσν. δημ. παραλογίζομαι, κάμνω ἢ λέγω τι παράλογον, ἀνόητον, παραφρονῶ : Ἐρωτόκρ.3,528 **μὰ κείνη παραλόησε, κι οὐδ' ἔβλεπ' οὐδ' ἐγρίκα**, Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.153 **κι ἂν δὲν τὸ ἰδῶ ὡς τὸ βραδὺ θενὰ παραλοήσω**· || ὁμ. σημ. κ. μέσ. **-ιέμαι** : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 4,27 **καὶ σὰν τρελλὴ ἡ πλάση ὅλη νὰ παραλογιέται.**
παραλόγως ἐπίρρ. κ. νεώτ., ὑπερθ. **-ώτατα**, παρὰ λόγον, ἐκτὸς ὑπολογισμοῦ : Ἱππ.Ἀφορ.2,27, Δημ.835 **τοὺς παραλόγως δυστυχοῦντας**· πρβλ. Ἀριστλ.ΗΝικ.1135b,16, Ἰώσ.ΠΙ 2,19,7 **παραλογώτατα ἀπὸ τῆς πόλεως ἀνέζευξεν**· **2)** ἀλόγως, ἀνοήτως : Πολύβ.1,74,14 **εἰκῇ καὶ παραλόγως**· **3)** ἀπατηλῶς, δολίως : Ἐπιγρ.
παράλοιπος-ον ὁ παραλειφθείς, ὑπολειφθείς, ὑπόλοιπος : Ἀριστλ.Α'Ὑστ.93b,13.
παραλοξαίνομαι παθ. γίνομαι λοξός, λοξεύω ὀλίγον : Ἱππ.Γυν.Φυσ.40.
παράλοξος-ον μτγν. πλάγιος, λοξός : Σωρ.Κατ.7.
παραλοργής-οῦς-ές Ἰων. τ. τοῦ παραλουργής βλ.λ. : Ἐπιγρ. **πρόσλημμα τῆς θε(ο)ῦ παραλοργὲς ἀμφιθύσανον.**
πάραλος-ον (ἅλς) κ. νεώτ. ὁ παρὰ τὴν θάλασσαν κείμενος : Σοφ.ΑΙ.413 **πάραλα τ' ἄντρα καὶ νέμος ἐπάκτιον**, Εὐρ.Ἴων 1584 **νησαίας πόλεις χέρσους τε παράλους**· κωμ. π. Ἀριστφ.Ἀχ.1158 **ἢ δ' ὠπτημένη σίζουσα πάραλος ἐπὶ τραπέζῃ κειμένη ὀκέλλοι** (ἐπὶ τῆς σηπίας μετὰ λογοπαιγνίου ἐπὶ τῆς λ. ἡ Πάραλος ναῦς)· **2)** ὁ περὶ τὴν θάλασσαν ἀσχολούμενος, ναυτικός : Ἡρ.7,161 **πάραλον Ἑλλήνων στρατόν**· **3)** εἰδ. ἡ **πάραλος γῆ** ἡ παράλιος χώρα τῆς Ἀττικῆς : Θουκ. 2,55 **οἱ δὲ.. παρῆλθον εἰς τὴν πάραλον γῆν καλουμένην μέχρι Λαυρείου**· δθ. **οἱ Πάραλοι** οἱ κάτοικοι τῶν παραλίων μερῶν : Ἡρ.1,59 **στασιαζόντων τῶν παράλων καὶ τῶν ἐκ τοῦ πεδίου Ἀθηναίων**, Εὐρ.Ἰκ.659 **λαιὸν δὲ Πάραλον ἐστολισμένον δορί** (τ.ἔ. τοὺς παράλους)· **4)** ἡ **πάραλος ναῦς** ἢ μ. ἡ **πάραλος** μία τῶν ἱερῶν ἀθηναϊκῶν νεῶν καθιερωμένη εἰς ὑπηρεσίαν τῆς πόλεως (εἰς θεωρίας καὶ ἱερὰς ἀποστολάς, εἰς πρεσβείας καὶ εἰς τὴν μεταφορὰν ἀρχόντων ὡς καὶ δημοσίων χρημάτων) : Ἀριστφ.Ὄρν.1204 **Πάραλος ἢ Σαλαμινία**, Θουκ.8,74 **τὴν δὲ πάραλον ναῦν καὶ Χαιρέαν.. ἀποπέμπουσιν**, Δημ.570 **τῆς παράλου ταμίας γέγονα**· πρβλ.Ἀριστλ.Ἀθ.61,7· πρβλ. κ. Σαλαμινία· || **οἱ Πάραλοι** τὸ πλήρωμα τῆς Παράλου ἀποτελούμενον ἀποκλειστικῶς ἐξ ἐλευθέρων πολιτῶν : Θουκ.8,73 **τοὺς Παράλους, ἄνδρας Ἀθηναίους τε καὶ ἐλευθέρους πάντας** (ἐν τῇ νηὶ πλέοντας), Αἰσχίν.3,162 **οἱ Πάραλοι καὶ οἱ πρεσβεύσαντες πρὸς Ἀλέξανδρον**, Πολυβ.8,116 (πρβλ. παραλίτης)· || κ. γεν. οἱ ναῦται : Ἀριστφ. Βάτρ.1071 **τοὺς παράλους ἀνέπεισεν** πρβλ.Σχόλ. αὐτ.· **5)** ἡ **πάραλος** φυτόν τι, φυόμενον πιθ. παρὰ τὴν θάλασσαν, ἴσως ἡ ἀρμυρα : Μελέαγρ.ΑΠ 4,1,20 **ἀμμότροφον πάρα[λον]**.
παραλοῦμαι-έομαι λούομαι ὁμοῦ, κάμνω λουτρὸν μαζί : Ἀριστφ.ἀπ.55,524.
παραλουργής-οῦς-ές ὁ μετὰ πορφύρας ὑφασμένος, ὁ ἔχων παρυφὴν ἐκ πορφύρας : Κλέαρχ. 25 **παραλουργῆ προσκεφάλαια**, Ἐπιγρ. **ἱμάτιον λευκὸν παραλουργές**· **2)** ἐπὶ προσ., ὁ φορῶν ἔνδυμα ἔχον ἐρυθρὰν ᾤαν, ὁ ἧττον ἐπιφανὴς τοῦ φέροντος ὁλοπόρφυρον ἔνδυμα· Ἡσ.
παραλουργίδιον (τό) ὑποκορ. τοῦ παραλουργίς βλ.λ. : Ἐπιγρ. **παραλουργίδιον χιτωνίσκου ἁπλοῦν.**
παραλουργίς-ίδος (ἡ) μτγν. κ. μσν. γυναικεῖον ἱμάτιον ἔχον παρυφασμένην πορφύραν : Πολυδ. 7,56, Φώτ.
παραλουργός-όν μτγν. ὁ παραλουργής βλ.λ.) : Πλούτ.Ἠθ.583Ε **παραλουργὸν χιτώνιον.**
παραλοφία (ἡ) μτγν. τὸ ὄπισθεν τοῦ τραχήλου τῶν ἵππων μέρος, ἔνθα φύεται ἡ χαίτη : Πολυδ.2,135.
παραλοχίζω μτγν. ἐνεδρεύω : Ἰώσ.ΙΑ 14,16,2.
παράλπιος-ον μτγν. ὁ παρὰ τὰς Ἄλπεις οἰκῶν : Πλούτ.Αἰμ.6 **ὁ δ' ὕπατος.. ἐστράτευσεν ἐπὶ τοὺς παραλπίους Λίγυος.**
παραλυγίζω λυγίζω τι πρὸς ἓν μέρος, κυρτῶ, κάμπτω : Θεόφρ.Φἱ 5,1,11 **ὅσα δὲ παράβορρα, ἢ ἐν περίπνῳ** (δένδρα) **ταῦτα στρέφει καὶ παραλυγίζει παρὰ μικρὸν ὁ βορέας** (πιθ.παραλλάσσει).
παραλυκίζω καθίσταμαι, γίνομαι ἁλμυρός, ποίρνω ἁλμυρὰν γεῦσιν : Ἀντιφ.Σοφ.32, Πλούτ. Ἠθ.897Α **τὸ περιληφθὲν.. τῷ καθεψηθῆναι παραλυκίσασα.**
παράλυμα (τό) μσν. **τὸ** παραλελυμένον, διαλελυμένον ἐκ τῆς φθορᾶς, τὸ ἐφθαρμένον : Πρόδρ. 1,173 **ῥάψε τὸ παράλυμα, ἔπαρ' τὸ ῥάψιμόν σου.**
παραλυμένος-η-ο δημ. μτχ. παθ. παρακ. τοῦ παραλύω ἐν σημ. μτφ. διεφθαρμένος, ἀκόλαστος.
παραλύπησις-εως (ἡ) μσν. τὸ παραλυπεῖν, παρενοχλεῖν, ἡ παρενόχλησις : Νικ.Χων.Χρον.201D **βραχεῖά τις παραλύπησις.**
παράλυπρος-ον μτγν. ὁ πολὺ λυπρός, πτωχός, ἄγονος : Στράβ.3,2,3 **χωρία.. τραχέα τε καὶ παράλυπρα.**
παραλυπῶ-έω λυπῶ, παρενοχλῶ, πειράζω : Θουκ.2,51 **καὶ ἄλλο παρελύπει κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον οὐδὲν τῶν εἰωθότων** (οὐδεμία ἄλλη νόσος παρηνώχλει αὐτοὺς πλὴν τοῦ λοιμοῦ), Ξεν.

Πόρ.4,32, Θεόφρ.Φ11,7,8˙ ‖ ἐνοχλῶ, στενοχωρῶ δι' ἀντιπερισπασμοῦ : Θουκ.4,89 **οὐ γάρ πω Ἱπποκράτης παρελύπει ἐν τῇ γῇ ὤν˙** ‖ γεν. στενοχωρῶ : Πλάτ.Φαίδ.65C **ὅταν αὐτὴν μηδὲν .. παραλυπῇ**, Πλούτ.Περ.35 **ἰᾶσθαι καὶ παραλυπεῖν τοὺς πολεμίους˙** ‖ **οἱ παραλυποῦντες** οἱ ἐνοχλητικοί, ἄτακτοι, ἐπαναστατικοί : Ξεν.Ἀν.2,5,29 **ἐβούλετο δὲ Κλέαρχος .. τοὺς παραλυποῦντας ἐκποδὼν εἶναι˙** **2**) παθ. παραβλάπτομαι, κακοποιοῦμαι : Στράβ.9,1,20 **μικρὸν .. ὑπὸ τῶν βασιλέων παρελυπήθησαν.**

παραλυσία (ἡ) νεώτ. κ. δημ. ἡ παράλυσις βλ.λ.2) : Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.62 **ἦτο .. ἡ ἡμίπληκτος παθοῦσα πρὸ μηνῶν ἐκ μερικῆς παραλυσίας, καὶ διατελοῦσα κλινήρης˙** **2**) μτφ. ἔκλυτος βίος, διαφθορά, ἀκολασία˙ πρβλ. παραλυμένος.

παράλυσις-εως (ἡ) κ. νεώτ., δημ. -η τὸ λύειν ἐκ τοῦ πλαγίου ἢ κρυφίως, τὸ παρανόμως λύειν ἢ ἀνοίγειν, τὸ ἄνοιγμα ἀπηγορευμένου πράγματος : Πλούτ.Ἠθ.519C **ἡ πολυπραγμοσύνη παράλυσις τῶν ἀπορρήτων˙** **2**) κ. νεώτ. κ. δημ. νέκρωσις καὶ ἀδυναμία τῆς κινητικῆς ἐνεργείας τῶν μυῶν **ἐν** τοῖς μέλεσι τοῦ ἑτέρου μέρους : Θεόφρ.ἀπ.11, Διοσκ.16, Ροῦφ.π.Ὀρειβ.8,39,2, Γαλ.8,208, - **παράλυσις τῆς καρδίας, - ἔπαθε παράλυση τοῦ ἀριστεροῦ χεριοῦ˙** ‖ ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν, ὁ νυσταγμός : Κέλσ.6,6,36˙ ‖ κ. γεν. ἡ γενικὴ παράλυσις, ἀδυναμία τῶν μυῶν τοῦ σώματος : Κωμ. Ἀδέσπ.106,13 **παράλυσις τῶν σωμάτων** (ἐκ τῆς ἐνεργείας ἰσχυροῦ οἴνου), Κλεάνθ.Στωϊκ.ἀπ.1,130 **ἡ λύπη ψυχῆς παράλυσις˙** πρβλ.Πολύβ.30,32,10˙ **3**) νεώτ. γεν. χαλάρωσις, ἐξασθένησις : **παράλυσις τῆς συγκοινωνίας˙** **4**) τὸ φυτὸν δελφίνιον βλ.λ.2) : ΨΔιοσκ.3,73˙ **5**) ἐν τῇ γραμμ. διαίρεσις : Εὐστ. εἰς Διον.Περ.384 **κατὰ παράλυσιν τῆς ει διφθόγγου** (δ.γρ. παράλειψιν, παράληξιν).

παραλυτικός-ή-όν μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὁ πάσχων ἐκ παραλύσεως βλ.λ. : παραλυτικὰ **ἄκρα˙** ‖ ὡς οὐσ. ἄτομον πάσχον ἐκ παραλύσεως, ἀδυναμίας ἢ νεκρώσεως τῶν μυῶν μέλους τοῦ σώματος : ΚΔ Ματθ.4,24 **καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ .. σεληνιαζομένους καὶ παραλυτικούς**, Διοσκ.1,16, Ροῦφ.π.Ὀρειβ.Β,39,8, - **ἡ Κυριακὴ τοῦ παραλυτικοῦ˙** ‖ νεώτ. ὁ ἐπιφέρων, προκαλῶν παράλυσιν : **ἡ παραλυτικὴ ἐνέργεια βοτανῶν.**

παράλυτος (-η)-ο(ν) μτγν., νεωτ. κ.δημ. ὁ πάσχων παράλυσιν, παραλυτικός, ὁ ἐστερημένος τῆς ἱκανότητος τοῦ κινεῖσθαι ἢ ἐνεργεῖν : **παράλυτος χείρ, - παράλυτο κορμί˙** ‖ ὡς οὐσ. ἄτομον πάσχον ἐκ παραλύσεως : Ἀρτεμίδ.Δολδ.4,67 **καὶ γὰρ ὁ δράκων τῷ παντὶ σώματι εἰς τὴν πορείαν προσχρῆται, ὡς καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ παράλυτοι˙** ‖ πᾶν κατασκεύασμα διαλυθὲν ἐκ τῆς λύσεως τῶν ἁρμῶν καὶ ἀπολέσαν τὴν σταθερότητα σχήματος ἢ τὴν ἱκανότητα λειτουργίας : **παράλυτον πλοῖον - πηδάλιον - ἔπιπλαν˙** **2**) μτφ. δημ. ὁ ἄγων, ζῶν ἔκλυτον, ἀκόλαστον βίον, ἀκόλαστος, διεφθαρμένος, παραλυμένος.

παραλυτροῦμαι-όομαι μτγν. διὰ λύτρων ἐξαγοράζομαι˙ ‖ **ὁ παραλυτρούμενος** κωμῳδία τις τοῦ Σωτ. Κωμ. : Ἀθήν.9,368Α.

παραλύω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. κ. **-αλῶ** λύω πλησίον ἢ ἐκ τοῦ πλαγίου ἢ εἰς τὰ πλάγια, διαλύω καὶ ἀφαιρῶ, βγάζω : Ἡρ.3,136 **τὰ πηδάλια παρέλυσε τῶν Μηκιδέων νεῶν˙** ὁμ. μέσ. : Ξεν.Ἀν.5,1,11 τὰ **πηδάλια παραλυόμενοι** (ἀφαιροῦντες τὰ πηδάλια)˙ κ. παθ. : Πολύβ.8,6,2 **πεντήρεσι παραλελυμέναις τοὺς ταρσούς** (ἀφῃρημέναι, ἀπεστερημέναι τῶν κωπῶν) ‖ ὁμ. λύω καὶ ἀφαιρῶ, ἀποσπῶ, ἀπομακρύνω : Ἀριστφ.ἀπ.325 **τὴν πτέρυγα παραλύσασα τοῦ χιτωνίου,** Πλούτ.Ἀντ.76 **τὸν θώρακα παραλύων καὶ διαστέλλων˙** ὁμ. μέσ. : αὐτ.Κλεομ.37 **ἐνδυσάμενος τὸν χιτῶνα καὶ τὴν ῥαφὴν ἐκ τοῦ δεξιοῦ παραλυσάμενος .. ἐξεπήδησεν˙** κ. παθ. : Ἡρ.3,105 **παραλύεσθαι ἐπελκομένους˙** κ. μσν. διαλύω, ξεράβω, ξυλώνω : Μηναῖ.3,7 Συνξ.Παύλου **καὶ ἄλλοτε πάλιν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ παραλύσας προσέταξεν αὐτῷ ἐπιμελῶς ῥάπτειν˙** ‖ ὁμ. διαλύω, καθιστῶ τι ἄχρηστον, ἀχρηστεύω : ΠΔ Βασ.2,8,4 **παρέλυσε Δαυὶδ πάντα τὰ ἅρματα˙** **2**) ὅλως λύω, θέτω τέρμα εἴς τι, καταλύω : Εὐρ. Ἀνδρ.304 **παρέλυσε δ' ἂν Ἑλλάδος ἀλγεινοὺς μόχθους˙** ‖ παραιτοῦμαι προσπαθείας τινός, εἰδ.συζητήσεως, ἐγκαταλείπω : Ἰσαῖ.4,10 **παραλύειν τὴν τοῦ παιδίου ἀμφισβήτησιν˙** ‖ μέσ. ἀπαλλάττομαί τινος, ξεφεύγω: Διον.Ἁλ.Ρωμ.6,28 **παραλύεσθαι τὸν κίνδυνον˙** **3**) κρυφίως λύω, ἀνοίγω, ξελύω : Πλούτ.Ἠθ.10Β **τὰ σακκία τῶν χρημάτων παραλύσας φυγὰς ἀπηλάθη Σπάρτης˙** **4**) πληρώνω ὡς πρόστιμον : ΠΔ Γεν.4,15 **ἑπτὰ ἐκδικούμενα παραλύσει˙** ‖ κ. ἀποτίνω, ἀποδίδωμι : Π.ἀπ. **παραλύειν νόμισμα˙** **5**) μτ. αἰτ. προσ. κ.γενικ. πράγμ. ἀποζευγνύω ἢ ἀποχωρίζω ἀπό τινος : Εὐρ.Ἀλκ.932 **πολλοὺς ἤδη παρέλυσεν θάνατος δάμαρτος˙** κ. παθ. ἀποχωρίζομαι, φεύγω : Ἡρ.1,149 **μία γάρ σφεων παρελύθη ὑπὸ Ἰώνων˙** **6**) συνεκδ. ἀπελευθερῶ, ἀπαλλάττω, ἀπολύω : αὐτ.7,38 **παράλυσον τῆς στρατηΐης τὸν πρεσβύτατον** (ἀπελευθέρωσον τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας), Πίνδ.Ο 2, 52 **τὸ δὲ τυχεῖν πειρώμενον ἀγωνίας παραλύει δυσφρονᾶν** (ἀπελευθερώνει ἀπὸ τῶν φροντίδων καὶ μεριμνῶν), Θουκ.2,65 **τοὺς Ἀθηναίους παραλύειν τῆς ἐς αὐτὸν ὀργῆς** (ἀπαλλάττειν, ἀπελευθεροῦν τῆς ..), Ἀριστλ.Πολιτ.1315a,12 **κἂν τῆς δυνάμεώς τινα δοκῇ παραλύειν,** Πολύβ.30,4,7 **φόβου τοῦ κατὰ πόλεμον ἐδόκουν παραλελύσθαι,** Στράβ.8,6,14 **ἔφθη φαρμάκῳ παραλύσας ἑαυτὸν τοῦ ζῆν˙** ‖ ὁμ. μτ. μ. αἰτ. ἀπελευθερῶ, ἐλευθερώνω : Εὐρ.Ἀλκ.117 **δυστάνου παραλύσει ψυχάν˙** κ. παθ. : Πλούτ.Κλεομ.37 **ὡς παραλύοιτο τῆς φυλακῆς ὑπὸ τοῦ βασιλέως˙** ὁμ. παθ. ἐξαιροῦμαι ἀπό τινος : Ἡρ.5,75 **παραλυομένου δὲ τούτων τοῦ ἑτέρου καταλείπεσθαι˙** **7**) ἀπολύω, παύω : αὐτ.6,94 **παραλύει τῆς στρατηγίης˙** κ. παθ. : Εὐνάπ.ΒΣοφ.481Β **παραλύεσθαι τῆς ἀρχῆς˙** **8**) μέσ. λαμβάνω, παίρνω ἄδειαν ἀπουσίας ἔκ τινος : Ἐπιγρ. **παραλύειν τοὺς παιδονόμους˙** **9**) λύω, ἀπολύω ἐπὶ πλέον : Ξεν.Κυν.6,14 **ἐπειδὰν δὲ ἡ κύων λάβῃ τὸ ἴχνος ὀρθὸν .. παραλῦσαι καὶ ἑτέραν˙** **10**) κ. νεώτ. κ. δημ. ἐπιφέρω ἀδυναμίαν, ἐξασθένησιν καὶ χαύνωσιν : Πλάτ.Ἀξ.367Β **κἂν ἐπιμείνῃ τις, παρέλυσεν, ἐλωβήσατο,** Πλούτ. Δημήτρ.38 **παραλύειν .. καὶ θεραπείας ἀμελείᾳ καὶ τροφῆς ἀποχῇ τὸ σῶμα, - ἡ πεῖνα καὶ τὸ κρύο μὲ ἔχει παραλύσει˙** ‖ νεώτ. κ. δημ. ἐπιφέρω ἐξάρθρωσιν ἢ χαλάρωσιν, χαλαρώνω : **ἡ ὑπερβολικὴ αὔξησις τῶν φόρων παρέλυσε τὸ ἐμπόριον, - τὸ παρέλυσες τὸ βιβλίο ἀπὸ τὴν πολλὴ χρήση˙** ‖ κ. ἀπολ. ὑφίσταμαι ἐξάρθρωσιν, ἐξαρθροῦμαι, χαλαρώνομαι : **λόγῳ τῆς ἐλλιποῦς συγκοινωνίας παρέλυσε τὸ ἐμπόριον, - λόγῳ κακῆς διοικήσεως παρέλυσεν ἡ ἐπιχείρησις˙** **11**) πάσχω ἐκ παραλύσεως, ἀκινησίας τῶν μυῶν μέλους ἢ ὁλοκλήρου τοῦ σώματος : **ἀπὸ τὸν περιτονίτη παρέλυσαν τὰ κάτω ἄκρα, - παρέλυσε ἡ καρδιά του καὶ ἀπέθανε˙** **12**) παθ. **παραλύομαι** εἶμαι παράλυτος εὔχρ. ἰδ. κτ. ἀόρ. κ. παρακ., νεώτ. μ. κτ. μτχ. παρακ. : Ἱππ.Ἐπιδ.1,26, ιγ' **δεξιὴ χεὶρ παρελύθη,** Ἀριστλ.ΗΝικ.1102b,18 **τὰ παραλελυμένα τοῦ σώματος μόρια,** ΚΔ Ἑβρ.12,12 **τὰ παραλελυμένα γόνατα ἀνορθώσατε˙** ἡ μτχ. **παραλελυμένος** ὡς οὐσ. ὁ παραλυτικός, ἄτομον πάσχον ἐκ παραλυσίας : αὐτ.Λουκ.5,24 **εἶπε τῷ παραλελυμένῳ˙ σοὶ λέγω ἔγειρε καὶ .. πορεύου εἰς**

τὸν οἰκόν σου· **13)** όμ. παθ. γεν. ἐξασθενῶ, πάσχω ἐλάττωσιν τῶν δυνάμεών μου, περιέρχομαι εἰς ἀδυναμίαν : Λυσ.13,46 **ἡ δύναμις . . τῆς πόλεως παρελύθη**, Τέλ.38Η, Πολύβ.16,5,7 **τῇ σωματικῇ δυνάμει παραλυόμενος ὑπὸ τῶν τραυμάτων**, αὐτ. 20,10,9 **παραλελυμένοι καὶ τοῖς σώμασι καὶ ταῖς ψυχαῖς**· || νεώτ. κ. δημ. όμ. άμτβ. ἐν τῇ σημ. ταύτῃ τὸ ἐνεργ. : **σάν πέρασε ἀπὸ μπραστά τους τὸ φίδι, παράλυσαν ἀπὸ τὸ φόβο τους· 14)** δημ. μτφ. **παραλύω** γίνομαι ἔκλυτος, ἀκόλαστος· εὔχρ. μ. κτ. μέλλ. κ.άόρ. : **ἔτσι ὅπως δὲν τὰ γνοιάζεται, θὰ παραλύσουν τὰ παιδιά του·** όμ. ἡ μτχ. παθ. παρακ. κ. ὡς ούσ. **παραλυμένος** βλ.λ.· **15)** νεώτ. ναυτ. χαλαρῶ τεταμένον τι σχοινίον ἢ περιέλιγμα ἢ σύνδεσμον, ἵνα ἐπιφέρω τὴν ἐμπλοκὴν ἢ τὴν λύσιν αὐτοῦ, μποσικάρω.

παράλωμα-ατος (τὸ) 'Ησ. «παράρρυμα» (άμφ.).

παραμάγειρος (ὁ) νεώτ., δημ. κ. **παραμάγερας** ὁ βοηθὸς μαγείρου.

παραμαγνητικός-ή-όν νεώτ. ἐπὶ σωμάτων, ὁ κατέχων ἰδιότητος μαγνητικὰς εἰς μικρότερον βαθμὸν ἀπὸ τὰ ἰσχυρῶς μαγνητικὰ σώματα.

παραμαγούλα (ἡ) δημ. ἡ νόσος παρωτῖτις βλ.λ., ἄ. μαγουλήθρα, μαγουλάδα, μαγουλίτσα.

παραμαζεύω δημ., άόρ. **παραμάζεψα**, παθ. κ. μέσ. παραμαζεύομαι, άόρ. **-εύτηκα**, μτχ. παρακ. **παραμαζεμένος**, ἐπὶ πραγμ., μαζεύω, συστέλλω, συμπτύσσω πολὺ ἢ καθ' ὑπερβολήν· || δθ. ἐπὶ πολλῶν πραγμ., συναθροίζω, συσσωρεύω, συγκεντρῶ, συλλέγω ἐσκορπισμένα : **ὅσα πράματα γλύτωσαν ἀπ' τὴ φωτιὰ τὰ παραμάζεψαν σὲ μιὰ ἀποθήκη, - τοῦ σκόρπισε ὁ ἄνεμος τὰ φύλλα τοῦ βιβλίου καὶ τὰ παραμάζευε·** || είδ. ἐπὶ χρημάτων, κτῶμαι πολλά, ὑπὲρ τὸ μέτρον : **παραμάζεψε παράδες καὶ ξυπάστηκε·** || παθ. συναθροίζομαι, συσσωρεύομαι, τοποθετοῦμαι ἐν στενῷ χώρῳ μετ' ἄλλων πραγμ. : **ὅλα τὰ παλτὰ τῶν καλεσμένων παραμαζεύτηκαν πάνω σ' ἕνα κρεβάτι· 2)** ἐπὶ προσ., μέσ. συστέλλω ἐμαυτόν, συσπειροῦμαι : **παραμαζεύτηκε ἡ γριὰ κοντὰ στὸ μαγκάλι·** || κ. μτφ. : **ἀπ' ὅταν ἔχασε τὴν περιουσία του παραμαζεύτηκε.**

παραμαίνομαι μαίνομαι ἐντελῶς, εἶμαι τελείως μαινόμενος, παράφρων, τρελλός : 'Αμειψ.10 **Διοπείθει τῷ παραμαινομένῳ.**

παραμακραίνω δημ. κ. **-ακρύνω** μηκύνω, μακραίνω τι ὑπερμέτρως, ὑπὲρ τὸ δέον, καθιστῶ, κάμνω λίαν μακρόν· κ. μτφ. ἐν φρ. μὴ **παραμακραίνῃς τὸ σχοινί** μὴ τὰ φθάνῃς εἰς τὰ ἄκρα τὰ πράγματα· || ὡς άμτβ. γίνομαι ὑπερμέτρως μακρός, μηκύνομαι· || όμ. βραδύνω ὑπὲρ τὸ δέον, ἀργῶ ὑπερβολικά, πολύ, παραργῶ.

παράμαλλο (τὸ) δημ. ἐν τῇ ἁλιείᾳ ἕκαστον τῶν ἐξ οὐρᾶς ἵππου νηματίων τοῦ πολυαγκίστρου ἅτινα φέρουσι τὰ ἄγκιστρα.

παραμάνδυον (τὸ) μσν. ἐπινώτιον ἐπὶ μανδύου τῶν μοναχῶν : Πρόδρ.π.'Αν.Βοασσ.1,433.

παραμανίζω μσν., δημ. παροργίζομαι, θυμώνω, κακιώνω : 'Ερωτόκρ.1,1037 **συχνὰ μοῦ παραμάνιζες, κι ἔλεγες πὼς σὲ κάνω | νὰ βάλῃς τὰ βιβλία μου εἰς τὴν φωτιὰν ἀπάνω.**

παραμάννα (ἡ) δημ. ἡ τροφός, ἡ ἐπὶ μισθῷ θηλάζουσα βρέφος ἄλλης γυναικός· || ἡ διατελέσασα τροφὸς βρέφους καὶ παραμένουσα ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ μετὰ τὸν ἀπογαλακτισμὸν πρὸς νηπιαγωγίαν αὐτοῦ· **2)** καρφὶς ἀσφαλείας : **ἡ παραμάννα τῆς γραβάτας.**

παραμάντεμα (τὸ) δημ. αἴνιγμα, γρῖφος : Γρυπ. Σκ.Τεορ.28,4 **τ' ἀξεδιάλυτα παραμαντέματά της.**

παραμαξεύω ἐλαύνω, ἐποχοῦμαι : 'Επιγρ. **εἴ κ' ἄμ** (=ἐάν) **παραμαξεύῃ θύσθην** (ὥστε θῦσαι) **τὰς κελεύθω τὰς κακειμέναυ κατ' 'Αλέαν.**

παραμαρμαίρω μτγν. λάμπω, ἀκτινοβολῶ πλησίον : 'Ονήσανδρ.29,2 **πρὸς ἄλληλα παραμαρμαίροντα πρὸς ἀνταύγειαν ἡλίου.**

παραμαρτάνω σφάλλομαι, πλανῶμαι μεγάλως : 'Αριστφ.άπ.692Α **εἰς ἥρων τι παρήμαρτον**, Πλούτ. 'Ηθ.89D **μή τι λανθάνωμεν . . παραμαρτάνοντες**, 'Ιεροκλ.'Ιστ.58Α· **2)** μτ. δοτ. βλάπτω, δηῶ καταστρέφω : 'Επιγρ. **εἴ τις δὲ παραματήσε** (sic) **τῇ στήλῃ ἢ τῶν ἡρώων, ἕξτει** (sic) **τὴν οὐρανείαν 'Εκάτην κεχωλομένην** (sic).

παραμαρτυρία μτγν. ὡς δικανικὸς ὅρος παραγραφὴ βλ.λ.2)· Πολυδ.8,57 **«παραγραφὴ δ' ἦν ἡ αὐτὴ καὶ παραμαρτυρία, ὅταν τις μὴ εἰσαγώγιμον λέγῃ τὴν δίκην».**

παραμασήτης (ὁ) (μασῶμαι) μτγν. ὁ κατὰ τὴν μάσησιν, τὸ φαγητὸν σύντροφος, συνδαιτυμών, ὁ παράσιτος, σελέμης : 'Αλεξ.π.'Αθήν.6,242C **Μοσχίων ὁ παραμασήτης**, Τιμοκλ.9,6.

παραμάσκαλα ἐπίρρ. δημ. ὑπὸ τὴν μασχάλην, ὑπὸ μάλης.

παραμασύντης (ὁ) δ.γρ. παραμασήτης βλ.λ. : 'Αλεξ.4,134Α **τὸν παραμασύντην . . τὸν ἀνόσιον**, 'Εφιππ.14,642Ε **καὶ γὰρ παραμασύντας τινὰς παραδόσκομεν**

παραμάχαιρον (τὸ) μσν. μικρὸν μαχαίριον, πρόχειρον μικρὸν ἐγχειρίδιον τῆς ζώνης : Εὔστ.413, 39 **καὶ ἡ ταπεινὴ δὲ γλῶσσα ἐκ τούτων τὸ παραμάχαιραν ἐσοφίσατο.**

παραμβλύνω μτγν. ἀμβλύνω ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ἀποστομώνω : Πλούτ.'Ηθ.788Ε **ὧν τὰ μὲν ἀνίησι καὶ παραμβλύνει τὰ δὲ ὅλως ἀποσβέννυσι καὶ καταψύχει τὸ γῆρας.**

παραμεθίημι ἀφήνω τι νὰ ἐκρυῇ : 'Ιππ.Γυν.1,67 **παραμεθίημι τὴν κάθαρσιν·** κ. μτ. γενικ. διαιρ. : αὐτ.25 **παραμεθίασι τοῦ αἵματος κατὰ μῆνα**, αὐτ.21 **παραμεθίασι τῆς αὔξης τῷ ἐμβρύῳ.**

παραμεθόριος-ον νεώτ. ὁ παρὰ τὴν μεθόριον, ἐγγύς, πλησίον τῶν συνόρων κείμενος εὑρισκόμενος ἢ διαμένων : **παραμεθόριοι φυλακαί, - παραμεθόριοι πόλεις.**

παραμεθῶ-άω δημ. μεθύσκομαι, μεθῶ ὑπὲρ τὸ δέον, ὑπερβολικά : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 20,17 **παραμέθυσ' ἐδῶ κάτου | καὶ τὴ νύχτα στὸ δρυμὸ θὰ 'ρθῇ στὰ συλλογικά του.**

παραμείβω κ. μσν. μεταβάλλω ἢ ἀλλάσσω τὴν θέσιν δύο πραγμάτων : 'Αλκίφρ.3,40· **2)** (ὡς μέσ.) ἀφήνω κατὰ μέρος, πίσω, ἀντιπαρέρχομαι, μτ. αἰτ. τόπου : 'Απολλ.Ρ 2,660, Πλούτ.Μάρ.18 **συσκευασάμενοι παρήμειβον τὸ στρατόπεδον·** κ. μέσ. πορευόμενος ἀφήνω, παρέρχομαι : 'Οδ.Ζ 310 **τὸν παραμειψάμενος μητρὸς περὶ γούνασι χεῖρας βάλλειν ἡμετέρης**, 'Υμν.'Απόλλ 409 **παρημείβοντο Μάλειαν**, 'Ηρ.1,94 **ἔθνεα πολλὰ παραμειψαμένους ἀπικέσθαι**, Πλούτ.Πομπ.32 **παραμείβεσθαι τὰς πηγὰς τοῦ Εὐφράτου·** || κ. μτ. αἰτ. συστοίχ. : Πάπ. **παράμειβε κέλευθον** (προχώρει τὸν δρόμον σου)· **3)** ἐπὶ ποταμῶν, διέρχομαι, περνῶ πλησίον τινός, παραρρέω : 'Αριστλ.Θαυμ. 846b,30, "Αννα Καμν.1,40 **παραμείβειν τοὺς τόπους·** κ. μέσ. : 'Ηρ.1,72 **παραμειβόμενος δὲ τούτοις καὶ ῥέων ἄνω πρὸς βορέην· 4)** ὑπερέχω, ἐξέχω, ὑπερβάλλω : Σοφ.ΟΤ 504 **σοφίᾳ δ' ἂν σοφίαν παραμείψειεν ἀνήρ·** κ. μέσ. ὑπερτερῶ κατὰ τὴν ταχύτητα, ξεπερνῶ : Πίνδ.Π 2,50 **καὶ θαλασσαῖον παραμείβεται δελφῖνα· 5)** μέσ. διηγούμενος παρέρχομαι, δὲν μνημονεύω, παρατρέχω : 'Ηρ.2. 102 **παραμειψάμενος ὦν τούτους τοῦ ἐπὶ τούτοισι γενομένου βασιλέος τῷ οὔνομα ἦν Σέσωστρις, τούτου μνήμην ποιήσομαι· 6)** ἐπὶ χρόνου, παρέρχομαι, διαβαίνω, περνῶ : 'Ησίοδ."Εργ.409 **ἡ δ' ὥρη παραμείβηται, μινύθῃ δέ τε ἔργον· 7)** ὡς μτβ. ἐνεργείας, τρέπω, ἐκτρέπω, κάμνω τι νὰ πα-

ρεκκλίνῃ, νὰ παρεκτραπῇ : Πίνδ.Ν 3,27 θυμέ, **τίνα πρὸς ἀλλοδαπὰν ἄκραν ἐμὸν πλόον παραμείβεαι;** (κάμνεις νὰ παρεκκλίνῃ ὁ πλοῦς μου;)' πρβλ. παραμεύομαι.

παραμείγνυμι κ. -ύω, Ιων. -μίσγω, δ.γρ. -μίγνυμι ἐγκαταμειγνύω, μειγνύω τι μετά τινος, ἀνακατώνω μὲ κότι : Ἀριστφ.Σφ.678 **ἀντὶ σιραίου μέλιτος μικρὸν τῷ θυμιδίῳ παραμίξας,** Πλούτ.Ἠθ.59Β **φόγον τινὰ καὶ νουθεσίαν παραμειγνύουσι·** || κ. παθ. ἐν μτφ. σημ. Ἀριστλ.ΗΝικ.1117α,23 **ἡδονὴν παραμεμεῖχθαι τῇ εὐδαιμονίᾳ·** **2**) μ. μτ. αἰτ. προσθέτω διὸ μείξεως : Ἡρ.1,203 **παραμίσγοντας ὕδωρ,** Ἱππ.Νούσ.2,47 **παραμείγνυμι μέλι,** Ἄλεξ.84 **παραμείγνυμι στεατίου μικρόν·** κ. μτφ. : Πλάτ. Πολ.415Κ **ὅτι αὐτοῖς τούτων ἐν ταῖς ψυχαῖς παραμέμεικται.**

παράμειξις-εως μτγν. μεῖξις, ἀνάμιξις, ἀνακάτωμα : Φιλόδ.Μουσ.72Κ.

παράμειψις-εως (ἡ) μσν. ἡ μεταβολή, ἀλλοίωσις, ἀλλαγή : Χοῦμν.Ν ἐν Ἀν.Βοασσ.3,338 **τὴν πανσέληνον καὶ τὰς κατὰ μικρὸν παραμείψεις ταύτης καὶ γε μειώσεις τοῦ φωτισμοῦ.**

παραμέλησις-εως (ἡ) νεώτ. κ. -έλημα ἡ πρᾶξις τοῦ παραμελῶ βλ.λ., ἔλλειψις ἐπιμελείας, φροντίδος, ἀφροντισία.

παραμελῶ-έω κ. νεώτ. κ. δημ. ἀφροντιστῶ, ἀμελῶ, δὲν ἐπιμελοῦμαι, δὲν φροντίζω : Γοργί.Παλ.20, Θουκ.1,25 **αὐτῶν παρημέλουν ὄντες ἄποικοι,** Λυσ. 9,1 **οἱ ἀντίδικοι τοῦ μὲν πράγματος παρημελήκασι,** Ξεν.Ἀπομν.2,2,14 **εἴ τι παρημέληκας τῆς μητρός·** ὁμ. ἀμελῶ καθῆκον, ὑποχρέωσιν : Πάπ. **παραμελεῖν τῆς χορηγίας, - παρημέλησε τὸ καθῆκόν του - τὰ παιδιά του - τὴν οἰκογένειάν του·** κ. ἀπολ. : Ἡρ.1,85 **ὑπὸ τῆς παρεούσης συμφορῆς παρημελήκεε** (εἶχε παραμελήσει ὀλίγον), Πλάτ.Πολ. 555D **παραμελοῦντες δὲ ἐν ταῖς ὀλιγαρχίαις** (ὄντες ἀμελεῖς)· || παθ. παραμελοῦμαι, ἐγκαταλείπομαι ὑπό τινος : Αἰσχ.Ἑπτ.702 **θεοῖς μὲν ἤδη πως παρημελήμεθα** (ὑπὸ τῶν θεῶν . . ἐγκαταλειπόμεθα), Πλάτ.Πολ.620C **παρημελημένον ὑπὸ τῶν ἄλλων, - ἄνθρωπος παρημελημένος, - γυναῖκα παρημελημένη, - παιδιὰ παρημελημένα·** κ. ἀπολ. : Αἰσχ.Εὐμ.300 **οὐ παρημελημένον ἔρρειν,** Πλούτ. Ἠθ.862Β **ἀνὴρ . . οὐ τῶν παρημελημένων ἐν ἱστορίᾳ** (οὐχὶ ἐκ τῶν ἀσημάντων).

παραμένιος-ον μτγν. μσν. κ. -μένειος ἐτυμ. τοῦ πράμνιος βλ.λ. : Ἀθήν.1,30Ε **οἶνον . . τὸν πρὸς παραμονὴν ἐπιτήδειον, οἱονεὶ παραμένιον ὄντα,** ΕΜ 686,38, Εὐστ.871,24.

παραμενίως ἐπίρρ. σχόλ. κατὰ τρόπον παραμένιον βλ.λ. : Σχόλ.Ὀππ.Ἁλ.2,612.

παραμένω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ποι. **παρμένω** μένω πλησίον, ἐξακολουθῶ νὰ εὑρίσκωμαι ὅπου ἢ ὅπως ἤμην : Ἰλ.Λ 402 **οὐδέ τις αὐτῷ Ἀργείων παρέμεινεν,** Ἀριστφ.Εἰρ.1108 **παράμεινον τὸν βίον ἡμῖν** (μεῖνον παρ' ἡμῖν διὰ βίου), **- ἐξέδραμον εἰς Σούνιον, ἔνθα παρέμεινον καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν·** πρβλ.Πλάτ.Ἀπολ.39Ε || ἐπὶ δούλων, διαμένω πιστός, ἀντίθ. δραπετεύω, ἀποδιδράσκω : Ξεν.Οἰκ.3,4 **καὶ τούτους ἀποδιδράσκοντας . . καὶ ἐθελαντάς τε ἐργάζεσθαι καὶ** παραμένειν, Πλάτ. Μέν.97D **ἐὰν μὴ δεδεμένα ᾖ, ἀποδιδράσκει καὶ δραπετεύει, ἐὰν δὲ δεδεμένα,** παραμένει· || ἐν Ἐπιγρ. ἐν τοῖς νόμοις, ἐπὶ δούλων, τῶν ὁποίων ἀνεβάλλετο ἡ ἀπελευθέρωσις· δθ. παρμένων πιστός, ὅν. δούλου : Μέν.Σαμ.302· || κ. νεώτ. διαμένω ἐν ὑπηρεσίᾳ, διατηροῦμαι ἔν τινι καταστάσει ἢ διαθέσει : **παραμένει ἀκόμη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, - παρέμεινε πιστὸς ὀπαδός·** **2**) ἀπολ. μένω εἰς τὴν θέσιν μου, διαμένω : Ἰλ.Ν 150 **Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί, παρμένετ',** Πίνδ. Π 1,48 **ἐν πολέμοισι μάχαις τλάμονι ψυχᾷ παρέμειν',** Ἡρ.1,82 **ἑκάτερον ἐς τὴν ἑωυτοῦ μηδὲ παραμένειν ἀγωνιζομένων,** Ἀριστφ.Πλ.440 **οὐ παραμενεῖς;,** Θουκ.3,10 **παραμεινάντων δὲ ἐκείνων πρὸς τὰ ὑπόλοιπα τῶν ἔργων·** πρβλ.Πίνδ.Π 8,40, αὐτ.1,89, Θουκ.7,15· || ἐπὶ τῆς τύχης, **μένω** σταθερά : Μέν.51 **παραμένει γὰρ οὐδὲ ἕν·** || **ὁμ.** διαμένω ἔν τινι τόπῳ, μένω ὀπίσω ἢ κατ' οἶκον : Ἡρ.1,64 **τῶν παραμεινάντων Ἀθηναίων καὶ μὴ αὐτίκα φυγόντων,** Ἀντιφ.5,13 **οὐκ ἂν παρέμεινα εἰ ἐλελύμην·** πρβλ. Ἀνδοκ.1,2· || **νεώτ.** διαμένω, διατρίβω, μένω που ἀρκετὸν καιρὸν ἢ διαρκῶς : **θὰ παραμείνῃ ἐπ' ἀρκετὸν ἐν Εὐρώπῃ·** || ὁμ. διαμένω, μένω πέρα τοῦ δέοντος, ὑπερβολικά : **παρέμεινε πολὺ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν·** || διατηροῦμαι ἐν τῇ ζωῇ, ἐπιζῶ : Ἡρ.1,30 **τέκνα ἐκγενόμενα καὶ πάντα παραμείναντα·** **3**) ἐπὶ πραγμ., μένω διὰ παντός, διαμένω, διαρκῶ : Εὐρ.Ἠλ.942 **φύσις . . ἀεὶ παραμένουσ' αἴρει κακά,** Λυσ.25,28 **πλεῖστον χρόνον τὴν πολιτείαν ἂν παραμεῖναι,** Ξεν. ΚΠ 1,6,17 **ἥ τε ὑγίεια μᾶλλον παραμένειν καὶ ἰσχὺς προσγενέσθαι,** Λογγῖν.9,13 **δίχα τῆς σφοδρότητος παραμένειν τὸ μέγεθος·** || ἐπὶ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμ., μένω πλησίον τινός : Ἄλεξ 281, Τιμοκλ.9,1, Μέν.128,2· || ἐπὶ οἴνου, παραμένω ἐν καλῇ καταστάσει, μένω ἀβλαβής : Στράβ.11,10,1 **εἰς τρυγονίαν παραμένει ἐν ἀπιττώτοις ἄγγεσι.**

παράμερα ἐπίρρ. μσν. δημ. κατὰ μέρος, πιὸ πέρα, στὴ μπάντα : Ἐρωτόκρ.1,523 **κι ἐπῆγε μὲ τὸν φίλον του, παράμερα καθίζει,** Σολωμ.Ἐλ. Πολ.Σχεδίασμα 2 **παράμερα στέκει ὁ ἄντρας καὶ κλαίει,** Παλαμ.Ταφ.45,11 **καὶ μὲ μιὰ παράμερα κιθάρα συντριμμένη,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 16,1 **στὴ Θήβα παράμερα εἰκοσιπέντε σταδίους,- μὲ τράβηξε παράμερα καὶ μοῦ εἶπε·** || εἰς ἀπόκεντρον θέσιν : **τὸ σπίτι του εἶναι παράμερα.**

παραμερίζω μσν. κ. δημ. θέτω τι κατὰ μέρος, παράμερα, ἀποσύρω ἀπὸ τοῦ μέσου, βγάζω ἢ σπρώχνω τι καὶ τὸ θέτω πιὸ πέρα : **παραμέρισε τὸ τραπέζι·** || ἀμτβ. ἀποσύρομαι ἀπὸ τοῦ μέσου, τραβιοῦμαι στὴ μπάντα, κάνω τόπο : Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ.3,34 **καὶ τὸν εἶπεν ὁ βασιλεὺς νὰ παραμερίσῃ, καὶ ἐκρύφθη ὁ βεζίρης,- παραμέρισε γιὰ νὰ περάσῃ ὁ κόσμος·** || μτφ. ὑποσκελίζω, παραγκωνίζω : **παραμέρισε πολλοὺς γιὰ νὰ φθάσῃ ἐκεῖ ποὺ ἔφθασε.**

παραμέρισμα (τὸ) δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παραμερίζω βλ.λ., ἀπομάκρυνσις ἀπὸ τοῦ μέσου.

παράμερος(-η)-ο(ν) δῶρ. κ.δημ. ἀντὶ παρήμερος βλ.λ. : Πίνδ.Ὀ 1,99 **παράμερον ἐσλὸν ὕπατον·** **2**) δημ. ὁ κατὰ μέρος κείμενος, ἀπομεμονωμένος, ἀπόκεντρος : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.121,34 **τραβιέται σὲ παράμερο, καὶ κάθεται καὶ κλαίει.**

παραμέσα ἐπίρρ. μσν. δημ. ἐσώτερον, ἐνδότερον, πιὸ μέσα : Ἐρωτόκρ.4,490 **κι ἂν εἶναι καὶ πλιὰ σκοτεινή, βάλε με παραμέσα, - βάλε τὴν καρέκλα παραμέσα, - παραμέσα εἶναι τὸ δωμάτιο τῆς ὑπηρεσίας.**

παραμεσάζω μσν. ἐνεργῶ ὡς μεσίτης, μεσιτεύω : Τζέτζ.Χιλ.3,217 **τούτοις παραμεσάζοντος τοῦ Γότθου τῆς Γοτθίας.**

παραμεσημβρινὸς-ή-όν νεώτ. ὁ παρὰ τὸν μεσημβρινὸν κείμενος· || **παραμεσημβρινὰ ὕφη** τὰ λαμβανόμενα διὰ διακατόπτρου ὀργάνου, κατὰ τὴν πρὸ ἢ μετὰ τὴν διὰ τοῦ μεσημβρινοῦ διάβασιν ἀστέρος τινός.

παράμεσος-ον κ.-η-ον κ.νεώτ. ὁ παρὰ τὸν μέσον, ὁ πλησίον τοῦ μέσου : Ρούφ.Ὀνομ.83 **παράμεσος δάκτυλος,** Πολυδ.2,145, Γαλ.2,264 **καὶ οἱ μύες εἰσὶν οἵδε μικροῦ καὶ παραμέσου καὶ μέσου καὶ λιχανοῦ δακτύλου·** || ὁ ἐκτὸς τοῦ κέντρου τῆς βαρύτητος : Ἀπολλδ.Δαμ.Πολιορκ.158,7 παράμε-

σον ἠρτῆσθαι [ἀμφ.]· || **παράμεσας** [συστολεύς] ὁ πρὸς τὴν ὀπισθίαν ὄψιν τετραγώνου ἱστίου μέσος συστολεύς βλ.λ.· **2**) **παραμέση** ἡ **-σος** [χορδή] [ἡ] ἡ χορδὴ ἡ ἀμέσως ὑπεράνω τῆς μέσης βλ.λ.]), ὁ χαμηλότερος φθόγγος εἰς τὸ διεζευγμένον τετράγωνον : Ἀριστλ.Πρ.922b,5, Εὐκλ.Τομ. Καν.19, Ἀριστόξ.Ἁρμον.34Μ, Νικόμ Γερ.Ἁρμον.11.

παράμεστος-η-ο δημ. ὁ λίαν μεστός, παραγινωμένος, παρακαμωμένος.

παραμέτρησις-εως [ἡ] μτγν. σύγκρισις, παραλληλισμός, παραβολή : Ἱεροκλ Χρ.Ἐπ.16,456Μ, Βασ. 1,191C **τὸ δὲ ἰσάζειν τῷ γεγεννηκότι κατὰ τὴν φύσιν νοεῖται, οὐ κατὰ μέγεθος σωματικοῦ παραμέτρησιν**· **2**) μέτρησις, καταμέτρησις διὰ γνώμονος, κανόνος : Φιλόδ. ἐν Ἡρακλ.1251,13· **3**) διανομή, μοίρασμα : Ἐπιγρ. **παραμέτρησις σίτου.**

παραμετρητής [ὁ] πάπ. ὁ καταμετρητής.

παραμετρητικός-ή-όν μτγν. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν παραμέτρησιν, διαρρύθμισιν, τακτοποίησιν: Φιλόδ.Οἰκ.52J **τὸ π- τῷ φυσικῷ τέλει.**

παράμετρος [ἡ] νεώτ. ποσότης ἐν χρ. πρὸς παραμέτρησιν, πρὸς σύγκρισιν ἄλλων ποσοτήτων· || ἐν τοῖς μαθ. ποσότης δι' ἧς ὁρίζεται συνάρτησίς τις ἔν τινι ἀναλυτικῇ παραστάσει, οἷον ἐξισώσει, ὁλοκληρώματι κττ.· **2**) νεώτ. ὀρυκτολ. ἡ ἀπὸ τοῦ κέντρου τοῦ κρυστάλλου ἀπόστασις, καθ' ἣν ἡ ἕδρα αὐτοῦ τέμνει ἕνα ἕκαστον τῶν κρυσταλλογραφικῶν ἀξόνων· || ὁμ. ἐν τῇ ὀρυκτολ. **παραμέτρων καὶ συμμέτρων δεικτῶν νόμος** οἱ ἀσύμμετροι ἢ σύμμετροι ἀριθμοὶ οἱ διδόμενοι ὡς πηλίκον τῆς μετρήσεως τῶν μεγεθῶν τῶν παραμέτρων, δι' ὧν καθορίζεται ἡ θέσις τῶν ἑδρῶν ἑνὸς κρυστάλλου ὡς πρὸς τοὺς κρυσταλλογραφικοὺς ἄξονας.

παραμετρῶ-έω μετρῶ τι δι' ἑτέρου, παραβάλλω, συγκρίνω τι πρὸς ἕτερον : Φιλόδ.Ρητ.2,255S, Πλούτ.Ἠθ.78F **τοὺς λόγους παραριθμοῦντες καὶ παραμετροῦντες,** Ἀρρ.Ἐπίκτ.1,2,10 **εἰ τούτοις παραμετρεῖς τὰ σαυτοῦ,** Λουκ.ὑπ.Εἰκ.21 **ὡς διακρίνῃς καὶ παραμετρῇς τῷ οἰκείῳ μέτρῳ ἑκάτερον**· || μέσ. παραβάλλω, συγκρίνω ἐμαυτόν τινι, πρὸς ἕτερον πρᾶγμα : Πλάτ.Θεαίτ.154B **ᾧ παραμετρούμεθα ἢ οὗ ἐφαπτόμεθα**· || **τὸ παραμετρούμενον** τὸ πρὸς ὃ γίνεται ἡ σύγκρισις, ὁ παραλληλισμός : αὐτ. **τὸ παραμετρούμενον ἢ ἐφαπτόμενον**· || κ. παθ. παραβάλλομαι, συγκρίνομαι : Ἐπίκτ.Ἐγχ.30 **τὰ καθήκοντα ταῖς σχέσεσι παραμετρεῖσθαι,** Λουκ.Προμ.15 **εἰ τῷ μικρῷ παραμετραῖτο**· **2**) μετρῶ διὰ γνώμονος, κανονικοῦ μέτρου : Χρύσ.Στωϊκ.3,188, Φίλ.1,147· || κ. παθ. : αὐτ.92· || μετρῶ δι' εἰδικοῦ μέτρου : Πάπ. **ἵνα παραμετρήσωμεν εἰς τὸ βασιλικόν,** αὐτ. **παραμετρείτω ἀπὸ τῆς ἅλω**· || ὁμ.παρέχω γνώμονα, μέτρον πρὸς μέτρησιν : Πλούτ.Ἠθ.569C ὁ [τὴν κίνησιν] **παραμετρῶν χρόνος**· || ὁρίζω κατανάλωσίν τινα, δαπάνην : Φιλόδ.Οἰκ.71J **παραμετρῶν τοῖς πράγμασιν**· || ὁμ. μετρῶ καὶ δίδω, μετρῶν παραδίδω : Λουκ.Πλ.25 **Σαμίππῳ εἴκοσι μεδίμνους ἐπισήμου χρυσίου παραμετρῆσαι τὸν οἰκονόμον ἐκέλευσα ἄν**· || μέσ. κατορθῶ, κάμνω ὥστε νὰ μετρηθῇ τι : Ἐπιγρ. **παραμετρεῖσθαι σῖτον**· κ. παθ. ἐν Πάπ.· || ὁμ. ἐν Ἐπιγρ. παρέχω, χορηγῶ, προμηθεύω συμφώνως πρὸς εἰδικὰ μέτρα· **3**) ἀναγινώσκω, διεξέρχομαι μετὰ προσοχῆς, ἐξονυχίζω : Νόνν.Δ 41,369 **παραμετρεῖν ἀρχὴν πίνακος**· **4**) μετρῶ ἀπόστασιν πέρα τόπου τινός· μτ. αἰτ. τόπου : Ἀπολλ.Ρ 1,595, Νόνν.Δ 41,369· **5**) διέρχομαι κατὰ μῆκος : αὐτ.7,314 **παραμετρεῖν ἀτραπόν.**

παραμεύομαι δωρ. τ. τοῦ παραμείβομαι βλ.λ. : Πίνδ.Ν 11,13 **μορφᾷ παραμεύσεται ἄλλους** [ὑπερβαίνειν τὴν καλλονήν]· || ἐν τῷ ἐνεργ. τ. Ἡσ. **«παραμεῦσαι· παραλλάξαι, ἐκτραπῆναι».**

παραμηκέως ἐπίρρ. κατὰ μῆκος : Ἱππ.Ἄρθρ. 14 **κλῃῖς παραμηκέως καταγεῖσα** [ἀντίθ. ἀτρεκέως· ἐπὶ ὀστοῦ τεθλασμένου κατὰ μῆκος].

παραμήκης-ους-ες ὁ ἔχων μακρὸν σχῆμα, ἐπιμήκης, ᾠοειδής, μακρουλός : Ἱππ.Ἐπιδ.1,26,β' **ὑποχονδρίου σύντασις παραμήκης πρὸς ὀμφαλόν,** Πολύβ.1,22,6 **τὸ δὲ τρῆμα τοῦ σανιδώματος ἦν παράμηκες,** Ἀγαθρχ.44, Διόδ.Σ 15,32 **παραμήκης λόφος,** Ἀσκληπιόδ.1,3· || ὁμ. ὁ ἐκτεταμένος : Ἀρχιμ.Κων.Σφ.Προοίμ. **παράμηκες σφαιροειδές,** Στράβ 17,3,23 **γῆ . . παραμήκης καὶ παράξηρος**· κ. συγκρ. **παραμηκέστερος** : Παυσ.5,26,3 **κύκλου παραμηκεστέρου**· || κ. ἐπὶ στρατιωτικοῦ σχηματισμοῦ : Ἀσκληπιόδ.10,21 **παραμήκης φάλαγξ** [ἀντίθ.πλάγιος]· πρβλ.Ἀρρ.Τακτ.26,2· || ὁ **ἔχων** μῆκος, μακρύς : Στράβ.9,1,22 **παραμήκης ὅσον ἑξήκοντα σταδίων τὸ μῆκος**· || εἰδ. ἐπὶ γραμμάτων, ὁ ἐπιμεμηκυσμένος : Αἰν.Τακτ.31,3.

παραμηκύνω μτγν. ἐπιμηκύνω, μακραίνω : Ἀνών.π.Ἀθήν.11,502D **παραμηκύνειν ἐγχειραῦντος τοῦ Ἀρχεβούλου.**

παραμήνας Ἡσ. **«παραναγνούς».**

παραμήξας Ἡσ. **«παραλλάξας».**

παραμηριαῖος α-ον μτγν. ὁ παραμηρίδιος βλ.λ. : Πολυδ 2,187.

παραμηρίδιος ον ὁ κατὰ μῆκος τῶν μηρῶν κείμενος, εὑρισκόμενος· || ἰδ. **τὰ παραμηρίδια** ὁ ὁπλισμὸς τῶν μηρῶν : Ξεν.Ἀν.1,8,6 **ὡπλισμένοι θώραξι μὲν αὐτοὶ καὶ παραμηριδίοις καὶ κράνεσι**· || ὁμ ὁ διὰ τοὺς μηροὺς τῶν ἵππων ὁπλισμός : αὐτ.ΚΠ 6,4,1 **ὥπλιζον δὲ καὶ ἵππους προμετωπιδίοις καὶ προστερνιδίοις,** Ἀρρ.Τακτ.4,1.

παραμήριον [τό] μτγν. ἐγχειρίδιον, μαχαιρίδιον κ. γεν. κοπτερὸν ὅπλον : Ἰουστιν.Νεαρ.85,4 **σπάθας τε καὶ ξίφη, ἅπερ καλεῖν εἰώθασι παραμήρια**· κ. ὡς ἐπίθ. **παραμήριος μάχαιρα**· Ἡσ. ἐν λ. κλονιστήρ· **2**) **παραμήρια** [τὰ] τὰ ἐσωτερικὰ μέρη τῶν μηρῶν, τὰ ἐντὸς τῶν μηρῶν : Διοσκ.1,99, Ρουφ.Ὀνομ.119, Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.10,31,1, Πολυδ.2,188, Ἡσ. ἐν λ. κίκκασος.

παραμητρικός-ή-ός νεώτ. ὁ κείμενος, εὑρισκόμενος παρὰ τὴν μήτραν τοῦ γυναικείου σώματος : **παραμητρικὸς ὄγκος.**

παραμήτριος-ον νεώτ. ὁ παραμητρικὸς βλ.λ.· || **τὸ παραμήτριον** οἱ ἑκατέρωθεν τῆς μήτρας δύο φαγωγοὶ καὶ αἱ δύο ᾠοθῆκαι.

παραμητρῖτις-ιδος [ἡ] νεώτ. ἰατρ. φλεγμονὴ τῶν σαλπίγγων καὶ τῶν ᾠοθηκῶν τῆς γυναικός, ἁ. σαλπιγγοωθηκῖτις.

παραμηχανῶμαι-άομαι μτγν. μηχανῶμαι τι κακοήθως, ἀχρείως : Κέλσ.π.Ὠριγ.Κέλσ.2,49.

παραμίγνυμι δ.γρ. τοῦ παραμείγνυμι βλ.λ.

παραμικρός-ή-ό μσν. κ. δημ. ὁ ὑπὲρ τὸ δέον, πάρα πολὺ μικρός, ἐλάχιστος : **ὁ παραμικρὸς θόρυβος τὸν ἐνοχλεῖ, - ἡ παραμικρὴ ἀργοπορία τὸν ἀνησυχεῖ**· || **τὸ παραμικρὸ** ἡ ἐλαχίστη αἰτία, τὸ ὀλίγον, τὸ τίποτε : Ἐρωτόκρ.4,670 **κι εἰς τὰ πονεῖ παραμικρὸ γυρεύγει νὰ τὴ γιάνῃ, - μὲ τὸ** παραμικρὸ **συγχύζεται.**

παραμίλημα [τό] δημ. τὸ παραλήρημα βλ.λ.

παραμιλητὸ [τὸ] δημ. τὸ παραμίλημα βλ.λ., ἰδ. ἀσθενοῦντος καὶ πυρέσσοντος.

παράμιλλος-ον ὁ ὑπὲρ ἅμιλλαν, πέρα ἁμίλλης, ἐκτὸς συναγωνισμοῦ : Ἀστυδ.Ἐλεγ.3· **2**) ὁ λαμβάνων μέρος εἰς ἅμιλλαν, ἀγῶνα, διαγωνισμόν : Ἰάμβλ.Μαθ.Ἐπιστ.23 **παράμιλλος κατὰ τὴν τῶν ἀποδείξεων ἀκρίβειαν.**

παραμιλλῶμαι-άομαι μτγν. κ. μσν. ἁμιλλώμενος ὑπερτερῶ, ὑπερβάλλω, ὑπερβαίνω τινά : Ἰώσ. ΠΙ 7,8,1 **παρημιλλήσατο δὲ καὶ τὴν τούτων ἀπόνοιαν ἡ τῶν Ἰδουμαίων,** Βί.Βαρλαὰμ ἐν Ἀν. Βοασσ.4,104 **εὐχαῖς τε καὶ ἀγρυπνίαις μικροῦ**

πρὸς τὸν τῶν ἀγγέλων παρημιλλήθησαν βίαν· || π- τινί τινα ὑπερτερῶ εἴς τι : Πολύβ.12,10,4 ταύτῃ παραμίλληται τοὺς ἄλλους συγγραφέας.

παραμιλῶ μσν. δημ. κ.-άω ὁμιλῶ ὑπὲρ τὸ δέον, πάρα πολύ, λέγω πολλά, εἶμαι πολὺ φλύαρος· 2) παραληρῶ, ὁμιλῶ καθ' ἑαυτόν, μόνος : Ἐρωτόκρ.4,915 παραμιλεῖ ὁλομόναχος, καὶ λέει.., Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 54,6 κι ἀπὸ τὸ ραΐσμα ἡ φωνή σά νά 'μοιαζεν ἐργάτη, ποὺ δουλιασμένος πηγαίνοντας παραμιλάει γιά κάτι.

παραμιμνήσκομαι ποιοῦμαι, κάμνω μνείαν ἐν παρόδῳ ἢ κατ' εὐκαιρίαν, κατὰ τύχην, μτ. γενικ. πράγμ. : Ἡρ 7,96 οὐ παραμέμνημαι, Σοφ.Τρ.1124 καὶ παρεμνήσω γὰρ αὖ τῆς .. μητρός· || κ.ἀπολ. : Φιλόδ.Ὀργ.65W ὡς . . παρεμνήσθημεν· πρβλ. Ἡσ. «παραδέδρομα [κωδ. -ωμαι]· παρεμνήσθην».

παραμίμνω ποι. τ. τοῦ παραμένω βλ.λ., μένω που, ἀργοπορῶ, βραδύνω : Ὀδ.Β 297 οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν Τηλέμαχος παρέμιμνεν.

παραμιμοῦμαι-έομαι μτγν. μιμοῦμαι : Σάτυρ. Εὐρ.άπ.1, Διον.'Αλ.Δημ.23 ἐν ᾧ [διαλόγῳ] τὸν ἐπιτάφιον διεξέρχεται λόγον . . Θαυκυδίδην παραμιμούμενος.

παραμίνα [ἡ] δημ. ράβδος ἐν χρ. π. τοῖς μαντολόγοις πρὸς εὕρεσιν ὕδατος ἐν τῇ γῇ : Βλαστ. Σύνμ.129 ἐν λ. μαντεφτής.

παραμινύθω ἐλαττῶ ὁπωσοῦν ἐκ . . , σμικρύνω : Ἱππ.599,14 ἢν παραμινυθέωσι τῆς αὐξήσεως τοῦ ἐμβρύου αἱ μῆτραι.

παραμίξ ἐπίρρ. μτγν. ἀνσμίξ, συγκεχυμένως, ἀνοκατωμένα : Νικόμ.'Αρμον.6, Ἰάμβλ Πυθ.248 ῥαιστήρων σίδηρον ἐπ' ἄκμονι ῥαιόντων καὶ τοὺς ἤχους παραμὶξ πρὸς ἀλλήλους ἀποδιδόντων.

παραμιξολυδιάζω μτγν. εἰσάγω τὸν μιξολύδιον τρόπον, τὴν μιξολυδιστὶ ἁρμονίαν : Πλούτ.Ἠθ. 1144F ζημιῶσαί τε τὸν ἐπιχειρήσαντα . . χρήσασθαι χορδῶν, καὶ παραμιξολυδιάζειν ἐπιχειρήσαντα.

παραμίσγω ἰων. τ. τοῦ παραμείγνυμι βλ.λ.

παραμισθῶ-όω Ἐπιγρ. μισθῶ,ἐκμισθῶ παρά τινος.

παραμισῶ-έω μτγν. μισῶ ἐπὶ πλέον, λίαν, κατ' ἐξοχήν : Θεοδώρ.5,141 μηδὲν παραμισήσας τῆς φύσεως πλὴν τῆς ἁμαρτίας.

πάραμμα-ατος μτγν. χωρίον πρὸς ἄρσιν καὶ μεταφορὰν φορτίων : Διοκλητ.Ἐδικτ.10,3

παραμνησία [ἡ] νεώτ. ἰατρ. ἡ ψευδοίσθησις, ἡ κατ' ἐξακολούθησιν πλάνη τῆς μνήμης.

πάραμο [τὸ] (Ισπαν.) νεώτ. γεωγρ. ἔκτασις γῆς ἐρήμου, ξηρᾶς καὶ ἀδένδρου.

παραμολύνω μτγν., παθ. ἀόρ. -εμολύνθην, ἀμφ. ἐνν. π.Φιλόδ.Ρητ.2,278.

παραμονάριος [ὁ] μτγν. φρουρός, νυκτοφύλαξ· Ιδ. ὁ παραμένων ἐν τῷ ναῷ καὶ φυλάττων αὐτόν, φύλαξ, φρουρὸς ναοῦ : Ἰω.Χρυσ.6,17 τῶν κακοπαθούντων οἱ παραμονάριοι, τῶν πενθούντων οἱ παραμυθήτορες, Κωδ.Ἰουστιν.1,3,45.

παραμόνεμα [τὸ] δημ. ἐνέδρα, καρτέρι.

παραμονεύω δημ. παραφυλάττω, ἐνεδρεύω, στήνω καρτέρι : Παλαμ.Τάφ.66,21 παραμονεύει ξεσκέπαστη πίσω ἀπ'τὴν πόρτα ἡ Ἀλήθεια, Ζερβ. Τραγ.ΚΚ 59,28 κι ὁ κυνηγάρης ὁ Ἔρωτας | τὸ διάβα μας παραμονεύει.

παραμονή [ἡ] κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ ὑποχρέωσις πρὸς συνέχισιν τῆς ὑπηρεσίας, ἐπὶ δούλου, οὗτινος ἀνεβλήθη ἡ ἀπελευθέρωσις : Ἐπιγρ. ἀπέλυσε Ἀμμία τὰς παραμονὰς Σύνφορον, Πάπ. ἐγγύους παρά τινος λαμβάνειν παραμονῆς· 2) ἀνεκτικότης, διάρκεια, σταθερότης ἔν τινι : Ἰάμβλ.Προτρ.16 περὶ κοινωνίας βίου καὶ παραμονῆς· || ὁμ. τήρησις, διατήρησις : Διασκ 5, 159 εἰς πλείονα παραμονὴν χρωμάτων, Ἀθήν.1.30Ε οἶνος πρὸς παραμονὴν ἐπιτήδειος, Γεωπ.6,16,3 γλεῦκος εἰς παραμονὴν χρήσιμον· 3) τὸ μένειν, παραμένειν, διαμονή, κατοικία ἐπί τινα χρόνον : Ἀλέξ.Ἀφρ.Πρ.1,125 διὰ τὴν τοῦ βρέφους παραμονὴν [νὰ γίνῃ τόπος διὰ τὴν παραμονὴν τοῦ ἐμβρύου], - τοῦ ἔδωσε πολλὰς γνώσεις ἡ παραμονή του εἰς τὴν Εὐρώπην· 4) μσν. φυλακή, φρουρά : Κωδ.Ὀφφ.5,46 ἐν αὐλῇ τοῦ παλατίου στρατιῶται οὕτως ὀνομαζόμενοι παραμοναί· || ὁμ. φυλακὴ πρὸς κατόπτευσιν, ἐνέδραν τῶν ἐχθρῶν : Λέων Δ 141· τοὺς τὴν παραμονὴν πεπιστευμένους ἄρχοντας· 5) μσν., νεώτ. κ δημ. ἡ προηγουμένη ἡμέρα δεσποτικῆς ἑορτῆς ἢ γεγονότος τινός : Στουδ Θεόδ.700C παραμονὴ τῶν Φώτων, αὐτ.1697A παραμονὴ τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως, - παραμονὴ νέου ἔτους - τοῦ γάμου,- τὰς παραμονὰς τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως.

παραμόνιμος-ον [παραμένω] κ. μσν. κ. νεώτ., ποι. θηλ. παρμονίμα, ὁ σταθερῶς παρά τινι μένων, ὁ παραμένων σταθερός, διαρκής, μόνιμος : Πίνδ.Π 7,18 ἀνδρὶ παρμονίμαν θάλλοισαν εὐδαιμονίαν, Θέογν.198 παρμόνιμον χρῆμα, Ἱππ.Νούσ. 1,22, αὐτ.Γυν.2,162 ἐπὴν . . παραμόνιμα ᾖ [ὅταν τὰ πράγματα εἶναι σταθερά], Πλάτ.Θεάγ.130Α οἱ μὲν καὶ βέβαιον ἔχουσι καὶ παραμόνιμον τὴν ὠφέλειαν, Γαλ.6,292 παραμόνιμος ἀλοιφή· || κ μσν. ὁ ἐπὶ πολὺ διαρκῶν : Ἄννα Κομν.1,66 παραμόνιμος μάχη· 2) ἐπὶ δούλων, ὁ πιστός, ἀφωσιωμένος : Ξεν.Ἀπομν.2,4,5 ποῖον δὲ ἀνδράποδον οὕτως εὔνουν καὶ παραμόνιμον ;· || κ. μτφ. ἐπὶ ἀνθρ. : αὐτ.3,11,11 εὐεργεσίᾳ δὲ καὶ ἡδονῇ τὸ θηρίον τοῦτο . . παραμόνιμόν ἐστιν· 3) νεώτ. ὁ παραμένων καὶ μετὰ τὴν ἄρσιν τῆς προκαλεσάσης αὐτὸν αἰτίας : παραμόνιμος μαγνητισμός [ὁ παραμένων εἰς ἠλεκτρομαγνήτην μετὰ τὴν διακοπὴν τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος].

παραμονίμως μτγν. ὅλως σταθερῶς, μονίμως : Φρύν.Σοφ.Παρ.57Β.

παράμονος-ον μτγν., ποι. πάρμονος σπάν. τ. τοῦ παραμόνιμος βλ.λ. : Πίνδ Ν 8,17 ὄλβος παρμονώτερος, Πλούτ.Ἠθ.114F παράμονον ἕξειν τὸ πένθος, Κατ.Ἀστρλ.Κ 8(4),207 παράμονος εὐτυχία· πρβλ.Βέττ.8άλ.292,30· || κ. ὁ διατηρούμενος : Γεωπ.1,12,32 παράμονος οἶνος.

παραμορφίζω δημ. δ. τ. τοῦ παραμορφῶ βλ.λ.

παραμορφῶ-όω μσν., νεώτ., δημ. -ώνω μεταβάλλω τὴν μορφὴν πράγματός τινος, καθιστῶ τι διάφορον, μετασχηματίζω : Θεοφύλ.Σ Ἱστ. 36Β θετὰ τινα μελετήματα εἰς οἰκίαν παραμορφῶσαι ἀγχίνοιαν, - οἱ ἄγριοι διὰ στίξεων παραμορφώναυν τὸ πρόσωπόν των· || μέσ. μεταβάλλω ἐπὶ τὰ χείρω, κακῶς παριστάνω, διαστρέφω : Θεοφύλ Σ 332,7 τὴν ἱστορίαν παραμορφοῦσθαι· || νεώτ. κ. δημ. ἐν τῇ σημ. ταύτῃ κ.ἐνεργ. : παρεμόρφωσε τὰ λεχθέντα· κ. παθ. : ἐκ τῆς εὐλογίας παρεμορφώθη τὸ πρόσωπόν του.

παραμόρφωμα [τὸ] δημ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παραμορφοῦμαι βλ.λ., ἡ παραμόρφωσις.

παραμόρφωσις-εως [ἡ] νεώτ., δημ. κ. -ωση ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παραμορφῶ βλ.λ. : παραμόρφωσις προσώπου - εἰδήσεως.

παραμορφωτικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν παραμόρφωσιν βλ.λ. ἢ ὁ ἐπιφέρων αὐτήν : παραμορφωτικοὶ ρευματισμοί.

παραμουρμουρίζω μσν. παραπονοῦμαι, γογγύζω, μεμψιμοιρῶ : Πρόδρ.2,48 μὴ κνήθεσαι, μὴ τρίβεσαι, μὴ παραμουρμουρίζῃς.

παράμουσος-ον [Μοῦσα] ὁ παρὰ τὰς Μούσας ἢ τῇ μουσικῇ, ἀσυμφώνως ᾄδων, παράφωνος, μτ. δοτ. : Εὐρ.Φοίν.786 καὶ θανάτῳ κατέχει Βρομίου παράμουσος ἑορταῖς;· || ὁ ἀπότομος, δυσάρεστος, δεινός, φρικαλέος : Αἰσχ.Χο.467 παράμουσος ἄτας αἱματόεσσα πλαγά.

παραμούστακο (τό) δημ. τὸ παρ' ἑκατέραν τῶν ἄκρων τοῦ στόματος τρίχωμα, τὸ πρὸς ἐπέκτασιν τοῦ μύστακος μὴ κοπτόμενον.

παραμπαίνω δημ. εἰσέρχομαι, εἰσδύω, μπαίνω πολὺ ἢ συχνά : **ὁ σκύλος σας παραμπαίνει στὴν αὐλή μας**· || ὁμ. ἐν φρ. **μοῦ παραμπῆκε στὸ ρουθούνι** ἢ ἁπλ. **μοῦ παραμπῆκε** πολὺ μὲ ἠνώχλησε διὰ τοῦ τρόπου του ἢ τῶν λόγων του· || κ. ἐν μτφ. φρ. **παραμπαίνει - παραμπῆκε στὸ νόημα** ἀντιλαμβάνεται-ἀντελήφθη καλῶς, ταχέως· **2)** ἐπὶ ἐνδυμάτων κ. ἐν γέν. ὑφασμάτων, συμπτύσσομαι, βραχύνομαι καθ' ὑπερβολήν, στενεύω ἢ κοντύνω : **παραμπῆκε τὸ φουστάνι ἀπὸ τὰ πολλὰ πλυσίματα.**

παραμπέχω κ. -ίσχω καλύπτω διὰ μανδύου ἢ ἐνδύματος, σκεπάζω : Ἀλκιδ.π.Ἀριστλ.Ρητ. 1406a,29 **αὐ τὸ σῶμα παρήμπισχεν, ἀλλὰ τὴν τοῦ σώματος αἰσχύνην**· || καλύπτω πρᾶγμά τι διὰ μανδύου, μεταμορφῶ, μεταμφιέννυμι· Ἰδ. μτφ. κρύπτω διὰ λόγων τὰς σκέψεις μου : Εὐρ.Μήδ.282 **οὐδὲν δεῖ παραμπέχειν λόγους**· || μέσ. προβάλλω ὡς πρόσχημα, προφασίζομαι, μτ. αἰτ. : Ἱππ.Ἱερ.Νούσ.1.

παράμπολο (τό) δημ. **τὸ παράμαλλο** βλ.λ.

παραμπρός ἐπίρρ. μσν. δημ. περαιτέρω, παράμερα, λίγο μπροστά : Ἐρωτόκρ.1,2154 **τὴν τρίτη παίρν' ἀποκοτιά, πλιὰ παραμπρὸς ἐμπαίνει**, αὐτ. 3,787 **κι ἂν πά' ὁ λόγος παραμπρός, κι ὁ βασιλιὸς τ' ἀκούσῃ.**

παραμπροστά ἐπίρ. δημ. παραμπρὸς βλ.λ.

παράμπροστος (ὁ) δημ. **ὁ** πρῶτος, πρωτύτερος, πρωτυτερινός.

παραμπύκιον (τό) μσν. ἐν χρ. μ. τὸ πληθ. **παραμπύκια** ἀναδέσμαι, κεφαλόδεσμοι : Εὐστ.1280,58.

παραμπυκίζω κ. μσν., λακ. **παραμπυκίδδω** δέω τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου διὰ παραμπυκίου βλ.λ., ἀναδένω : Ἀριστφ.Λυσ.1316 **ἀλλ' ἄγε κόμαν παραμπύκιδδε χερὶ ποδοῖν τε πάδη**· || κ. παθ. ἔχω δέσει τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου διὰ παραμπυκίου : Εὐστ.1280,58.

παραμυθαριά (ἡ) δημ. ἡ παραμυθολόγος βλ.λ.

παραμυθάς (ὁ) δημ. ὁ ἐξ ἐπαγγέλματος διηγούμενος μύθους, παραμύθια, μυθογράφος : Ζερβ. Τραγ.ΚΚ 76,8 **κι ὅποιος παραμυθὰς τεχνίτης | διηγιέται γιὰ τὴν πλάση μύρια.**

παραμυθένιος-ια-ιο δημ. ὁ ἀναφερόμενος ἢ ὑπάρχων εἰς τὰ παραμύθια, φανταστικὸς : **παραμυθένια τέχνη**· || εἰδ. ἐπαινετικῶς ἐν ἀναφ. πρός τι ὡραῖον ἢ πλούσιον, ὁ ἔξοχος, ὁ τέλειος, οἱονεὶ ὑπὲρ τὴν πραγματικότητα, ὡς εἶναι εἰς τὰ παραμύθια, φαντασμαγορικός : **ὀμορφιὰ παραμυθένια, - πλοῦτος παραμυθένιος.**

παραμυθεύω δημ. παραμυθολογῶ βλ.λ.

παραμύθημα (τό) μτγν., μσν. κ. νεώτ. παρηγορία, παραμυθία : Παλλάδ.Λαυσ.104D **ἔχων τὰ βρώματα ἐκεῖνα παραμύθημα**, Σουΐδ. κ. Φώτ. ἐν λ. παραρρητοῖς.

παραμυθητής (ὁ) λεξ. κ. **νεώτ.** ὁ παραμυθούμενος, παρηγορῶν· Ἡσ. ἐν λ. παρακλήτορες : Παπαδ.Χρ.Τεμπ.121 **ἀπὸ μεμφιμοίρου κατέστη τώρα παραμυθητής.**

παραμυθητικός-ή-όν κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν παραμυθίαν βλ.λ., παρηγορητικός, παρηγορῶν : Ἀριστλ.ΗΝικ.1171b,2 **παραμυθητικὸν ὁ φίλος καὶ τῇ ὄψει καὶ τῷ λόγῳ**· || **παραμυθητικὸς λόγος** ἐπιστολὴ παρηγορητική, ἣν ἔγραφεν ὁ Πλούταρχος πρὸς τὸν Ἀπολλώνιον : Πλούτ.Ἠθ.101E· || ὁμ. νεώτ. λόγος ἀποβλέπων εἰς παραμυθίαν βλ.λ.2), παρηγορίαν τοῦ πρὸς ὃν ἀπευθύνεται· || τὸ οὐδ. **παραμυθητικὸν** ἡ παρηγορία : Διον.Ἀλ.Ρητ.6,4· || ὁμ. ὁ ἐπιφέρων ἀνακούφισιν, **ἀνακουφιστικός**: Χρύσ.Στωϊκ.π.Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.1,70.

παραμυθητικῶς ἐπίρρ., μτγν. κ. μσν. κατὰ τρόπον παραμυθητικὸν βλ.λ., παρηγόρως : Ἰω. Χρυσ.Λόγ. εἰς Τιμόθ.4,38, Εὐστ.225,42 **ἐπιτέμνων παραμυθητικῶς τὸν καιρόν**, Σχόλ.Ἀπολλ.Ρ 2,624.

παραμυθητός-ή-όν σχόλ. ὃν δύναταί τι νὰ παραμυθήσῃ, ὁ δεκτικὸς παρηγορίας : Σχόλ.Ἰλ.9,526.

παραμυθήτωρ-ορος (ὁ) μτγν. ὁ παραμυθητὴς βλ.λ. : Ἰω.Χρυσ.Λόγ.6,17 **τῶν πενθούντων αἱ παραμυθήτορες.**

παραμύθι (τό) δημ. τ. τοῦ παραμύθιον βλ.λ.

παραμυθία (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. τὸ παραμυθεῖν, παραθαρρύνειν, προτροπή, παρακίνησις : Πλάτ. Πολ.450D **πιστεύοντος γὰρ ἐμοῦ ἐμοὶ εἰδέναι ἃ λέγω, καλῶς εἶχεν ἡ παραμυθία**, Φιλόδ.Ὀργ. 65W· || ἡ κατάπεισις, ἡ ἀποδεικτικὴ συζήτησις : Πλάτ.Φαίδ.70B **ταῦτο δὴ ἴσως οὐκ ὀλίγης παραμυθίας δεῖται καὶ πίστεως**· **2)** τὸ παραμυθεῖν, παρηγορεῖν, ἐνθάρρυνσις, παρηγορία : αὐτ.Ἀξ.365A **καταλαμβάνομεν αὐτὸν.. ἀσθενῆ τὴν ψυχήν, πάνυ ἐνδεᾶ παραμυθίας**, Ἀρρ.Ἐπίκτ. 1,1,18, ΚΔ Κορ.1,14,3 **παράκλησιν καὶ παραμυθίαν**, Μηνοῖ.3,6 Ἑσπερ.Θεοτοκ. **παραμυθίαν εὐμενεστάτην παρεχομένην μοι, σὲ ἱκετεύω**, Πρόδρ. 2,468 **ταῦτα λαλοῦντες ἔχομεν παραμυθίαν**· || καταπραΰνσις, συνεκδ. ἀναψυχή, τέρψις : Πλάτ. Σοφ.224A **τὰ μὲν παραμυθίας, τὰ δὲ καὶ σπουδῆς χάριν ἀχθέντα καὶ πωλούμενα**· || ἀνακούφισις ἔκ τινος, κατάπτωσις, καταπραΰνσις, μετριασμός : Πλούτ.Θεμ.22 **παραμυθία φθόνου καὶ κουφισμὸς ἡδομένου**, αὐτ.Δίων 52 **παραμυθία τῶν πόνων καὶ τῶν κινδύνων**· κ. ἐπὶ τοῦ ὕπνου : Σεκοῦνδ.Γνώμ.13 **παραμυθία τῶν ταλαιπωρούντων**· **3)** λύσις, ἐξήγησις, διασάφησις δυσκολίας τινός : Πλούτ.Ἠθ.395F **παραμυθία πρὸς τὴν ἀπορίαν**, Σιμπλίκ.Φυσ.361,19· **4)** δικαιολογία : Λογγῖν.4,7 **ἔχειν τινὰ παραμυθίαν**· πρβλ.Ἑρμογ.Ἰδ.1,11.

παραμυθιακός-ή-όν ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν παραμυθίαν βλ.λ. : Πάπ. **παραμυθιακὴ ἐργασία** (τ. ἐ. ἐκσκαφὴ ἀμπέλου ἐν καιρῷ ξηρασίας πρὸς μετριασμὸν αὐτῆς).

παραμύθιον (τό) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **-ύθι** παραίνεσις, προτρεπτικὸς λόγος, παρακίνησις : Πλάτ. Νόμ.773F **περὶ γάμων δὴ ταῦτ' ἔστω παραμύθια λεγόμενα**· || ἐνθάρρυνσις : αὐτ.Εὐθ.272B **παραμύθιον τοῦ μὴ φοβεῖσθαι**· || κατεύνασις, πράϋνσις, μετριασμός : Σοφ.Ἠλ.130 **ἥκετ' ἐμῶν καμάτων παραμύθιον**· κ. ἐπὶ τῆς φλογὸς τοῦ ἔρωτος : Θεόκρ.23,7 **οὐδέ τι τῶν πυρσῶν παραμύθιον**· || παρηγορία : Θουκ.5,103 **ἐλπὶς κινδύνῳ παραμύθιον οὖσα**, Πλάτ.Πολ.329E **τοῖς γὰρ πλουσίοις.. πολλὰ παραμύθιά φασιν εἶναι**, Ἑλλ. Ἐπιγράμμ.298,7 **λύπης παραμύθιον**, ΚΔ Φιλ.2,1 **εἴ τις οὖν παράκλησις ἐν Χριστῷ, εἴ τι παραμύθιον ἀγάπης.. πληρώσατέ μου τὴν χαράν**· πρβλ. Πλάτ.Φαῖδρ.240D, Φιλόδ.Θαν.19· **2)** π. Πλάτ. **παραμύθια** πλησμονῆς καρποί τινες κινοῦντες τὴν κεκορεσμένην ὄρεξιν : αὐτ.Κριτί.115B· **3)** μσν. δημ. **παραμύθι** φανταστικὴ διήγησις περὶ θαυμασίων συμβάντων, συνήθ. δημιούργημα τῆς λαϊκῆς φαντασίας : Ἐρωτόκρ.1,1014 **ἐθέλανε τὸ λέγει γιὰ παραμύθι, καὶ κανεὶς νὰ μὴν τῶς τὸ πιστεύγῃ**, Βιζυην.35,3 (ἔκδ. Φέξη) **ἢ μήπως καὶ σὲ φάνηκε, σὰν ὄνειρα, νὰ ποῦμε, σὰν παραμύθι τάχα**, Παλαμ.Τάφ.38,8 **ἄχ! καὶ πῶς τὸ μάγευεν ἐδῶ τὸ παραμύθι**, Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 43,27 **κι ὅλοι θ' ἀκοῦν τὰ παραμύθια ποὺ οἱ γριὲς κοντὰ στὴ χόβολη θὰ λὲν τὶς νύχτιες ὧρες**· κ. δ.τραγ. λεγόμενον κατὰ τὴν ἔναρξιν διηγήσεως παραμυθίου : **κόκκινη κλωστὴ δεμένη, στὴν ἀνέμη τυλιγμένη, δῶσ' του κλότσο νὰ γυρίσῃ, παραμύθι ν' ἀρχινήσῃ**· ἐν φρ. **αὐτὰ εἶναι ὅλα παραμύθια** φαντασίαι, ψευδολογίαι, ψευτιές, φέματα.

παραμύθισμα-ατος [τὸ] μσν. δημ. παραμύθι, μῦθος, ψευδὴς λόγος : Ἐρωτόκρ.4,274.
παραμυθολογάς [ὁ] δημ., θηλ. -ού παραμυθολόγος βλ.λ.
παραμυθολόγιον [τὸ] νεώτ. βιβλίον περιέχον ἀποκλειστικῶς παραμύθια.
παραμυθολόγος [ὁ,ἡ] νεώτ., δημ., θηλ. -α ὁ ἀφηγούμενος παραμύθια· || συνεκδ.ὁ ψευδολόγος.
παραμυθολογῶ-έω νεώτ. διηγοῦμαι, λέγω φανταστικὰς ἱστορίας, λέγω παραμύθια, ψευδολογῶ.
παραμυθού [ἡ] δημ. - ἡ διηγουμένη φανταστικὰς ἱστορίας, παραμύθια, παραμυθολογού.
παραμυθοῦμαι-έομαι κ. μσν. κ. νεώτ. παραινῶ, προτρέπω, παρακινῶ τινα νὰ πράξῃ τι, μτ. δοτ. προσ. κ. ἀπαρφ. : Ἰλ.Ι 417 **τοῖς ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησαίμην οἴκαδ' ἀποπλείειν** ἐν πάπ. μ. μτ. δοτ. προσ.· κ. μτ. αἰτ. προσ. κ. ἀπαρφ. : Πλάτ. Νόμ.666Α **πῶς οὖν αὐτοὺς παραμυθησόμεθα προθύμους εἶναι;** κ. ἐννοουμ. ἀπαρφ. ἢ αἰτ. : Αἰσχ.Πέρσ.1063 **παραμυθοῦμ'** [ποιεῖν] **ὅ τι καὶ πείσεις,** Σοφ.Ἀντ.935 **θαρσεῖν (σε) οὐδὲν παραμυθοῦμαι·** || μ. μτ. αἰτ. παροτρύνω, προτρέπω κύνα : Ξεν.Κυν.6,25· || ὁμ. μ. μτ. αἰτ. παροθαρρύνω, συμβουλεύω, ὁμιλῶ δίδων θάρρος : Θουκ. 3,75 **αὐτοὺς ἀνίστη τε καὶ παρεμυθεῖτο,** Πλάτ. Πολ.476Ε **ἔξομέν τι παραμυθεῖσθαι αὐτὸν καὶ πείθειν·** || κ. μτφ. : Γεωπ.3,5,4 **παραμυθεῖται ὁ σκάφος τὴν διψῶσαν ἄμπελον·** **2)** παρηγορῶ, ἐνθαρρύνω διὰ λόγων : Ἡρ.2,121, δ' **παραμυθεομένων δὲ αὐτὸν τῶν φυλάκων,** Ἀριστφ.ἀπ.45 **παραμυθεῖσθαί τινα ὀψαρίοις,** Θουκ.2,44 **οὐκ ὀλοφύρομαι μᾶλλον ἢ παραμυθήσομαι,** Ἀλκιδ. 10, Πλάτ.Πρωτ.Φαίδ.83Α **ἡ φιλοσοφία τὴν ψυχὴν ἠρέμα παραμυθεῖται,** Μέν.641 **ταῖς ἐλπίσιν τἀλγεινὰ παραμυθεῖσθαι,** Λουκ.Τόξ.33 **παραμυθησάμενος ἐπὶ τῇ κολάσει,** Δίων Κ 48,46 **παραμυθεῖσθαι ἑαυτὸν τῆς ἥττης,** Μηναῖ.6,6 Συνξ.Νικολάου **βοηθὸν ἕτοιμον ἐπιπέμπεις, ὁμοῦ τε τὴν πενιαν αὐτῷ παραμυθούμενον·** κ. μτ. ἐπιθ. οὐδ. : Δημ. 583 **πόλλ' ἂν εἶχέ τις αὐτὸν παραμυθήσασθαι·** κ. μτ. τοῦ **ὡς** παρηγορῶ τινα λέγων ὅτι . . : Ξεν. Ἑλλ.4,8,1 **παρεμυθοῦντο τὰς πόλεις ὡς . .** [παρηγορῶ τινα λέγων ὅτι]· || π. μσν. κ. νεωτ. ἐν τῇ σημ. ταύτῃ κ. ἐνεργ. **παραμυθῶ** παρηγορῶ διὰ καταλλήλων λόγων : Καισάρ Δαπ. ἐν Σάθ.3,183 **οὐ γὰρ ἔξομεν τὰ ἀπὸ τοῦδε τὸν παραμυθήσοντα·** **3)** πραΰνω, ἐλαττώνω, μειῶ : Θεόφρ. ἀπ.120 **παραμυθεῖσθαι ὁ οἶνος τὴν τοῦ γήρως δυσθυμίαν,** Δημήτρ.Λακ.Ἡρακλ.1013,13 **Ἐπίκουρος τἀποθνήσκειν παραμυθεῖσθαι,** Δίων Χρ.1,9 **ᾄδουσιν ἡσυχῇ τὸ ἔργον παραμυθούμενοι,** Ὀνήσανδρ. 1,13, Πλούτ.Ἀλκ.13 **παραμυθούμενοι τὸν φθόνον μᾶλλον ἢ τὸν φόβον,** Γεωπ.12,13,11 [θρίδακες] **κόρυζαν παραμυθεῖσθαι·** **4)** κολάζω, μετριάζω : Πλούτ.Κλεομ.11 **τὸ τῆς μοναρχίας ὄνομα παραμυθούμενος,** Ἑρμογ.Ἰδ.2,4 **παραμυθεῖσθαι διὰ τῶν τῆς γοργότητος ἰδίων τὸ λίαν ὕπτιον·** || τίθημι ἐκτός, παραμερίζω : Πλούτ.Ἠθ.243Β **παραμυθεῖσθαι τὸ μυθῶδες·** || ἀπαλλάττω, συγχωρῶ, ἱκανοποιῶ ἐμαυτὸν δίδων εἴς τι ἐξήγησιν : Στράβ. 13,1,64· **5)** ὑποστηρίζω θέσιν τινά : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ. 7,66· || ὁμ.διασαφηνίζω, ἐξηγῶ : Σιμπ ἱκ.Φυσ.9,32.
παραμυκῶμαι-άομαι μυκῶμαι πλησίον ἢ εἰς ἀπάντησίν τινος : Αἰσχ.Πρ.1082 **βρυχία δ' ἠχὼ παραμυκᾶται βροντῆς.**
παράμυλον [τὸ] νεώτ. σῶμά τι ἀποτελούμενον ἐκ μικρῶν δισκοειδῶν κόκκων καὶ εὑρισκόμενον ἐντὸς τοῦ πρωτοπλάσματος ἢ ἐπὶ τῶν χρωματοφόρων τῶν μαστιγοφόρων.
παραμυόκλονος [ὁ] νεώτ. ἰατρ. νόσος χαρακτηριζομένη διὰ μυοκλονικῶν κινήσεων, συσπάσεων τοῦ σώματος.

παραμύσσω μτγν. σκαριφῶ, χαράττω, ξύω ὀλίγον : Γαλ.13,256.
παραμφοδίζω μτγν. παραμφοδῶ βλ.λ. : Βέττ. Βάλ.53,3.
παραμφόδισις-εως [ἡ] μτγν. κακὸς ὑπολογισμός, παρεκτροπή : Βέττ.Βάλ.250,30.
παραμφοδῶ-έω μτγν. παρεκτρέπομαι, κάμνω κακὸν ὑπολογισμόν, μτ. γενικ. : Βέττ.Βάλ.360,22 **παραμφοδεῖν τοῦ χρόνου.**
παράμωρος-ον ὁ σχεδὸν μωρός· Ἡσ. ἐν λ.ἀκκάς.
παραναβαίνω [ἀναβαίνω] μτγν. ἀναβαίνω, ἀνέρχομαι ἐπί τι, πλησίον ἄλλου τινός : Καλλίξ.2 **παραναβεβήκει δὲ παιδισκάρια.**
παραναβλαστάνω [ἀναβλαστάνω] μτγν. βλαστάνω ἐγγύς τινος : Φίλ.1,438· ὁμ. μτ. δοτ. : αὐτ. 667,29 **παρανεβλάστησε ὁ τετυφωμένος.**
παραναγιγνώσκω [ἀναγιγνώσκω] κ. μτγν. **παραναγινώσκω** ἀναγιγνώσκω τι ἐν ἀντιπαραβολῇ πρὸς ἄλλο, ἀναγιγνώσκω ἔγγραφόν τι ἀντιπαραβάλλων αὐτὸ πρὸς ἕτερον, συγκρίνω, παραβάλλω δύο ἔγγραφα πρὸς διαπίστωσιν τῆς πρὸς ἄλληλα συμφωνίας: Ἰσοκρ.4,120 **εἰ παραναγνοίη τὰς συνθήκας τὰς ἐφ' ἡμῶν γενομένας,** αὐτ.12,17 **τοὺς λόγους ἡμῶν παραναγιγνώσκοντες . . τοῖς αὐτῶν,** Δημ.315 **παρ' ἃς παρανάγνωθι καὶ σὺ τὰς ῥήσεις,** Αἰσχίν.3,201 **τοὺς νόμους τῷ ψηφίσματι παραναγνῶναι,** Βασ.2,984Α **ἐὰν δέ μοι παραναγινώσκῃ τό, Αὐξάνεσθε·** κ. παθ. : Πλάτ.Θεαίτ.172Ε **ὁ ἀντίδικος ἐφέστηκε . . ὑπογραφὴν παραναγιγνωσκομένην·** **2)** ἀναγιγνώσκω ἐπίσης, διαβάζω ἐπὶ πλέον : Γαλ.5,244 **παραναγινώσκειν τὰ τῶν ἄλλων . Στωϊκῶν βιβλία·** **3)** ἀναγιγνώσκω δημοσίᾳ : ΠΔΜακκ.2,8,23 **παραναγνοὺς τὴν ἱερὰν βίβλον,** Πολύβ.2,12,4 **τὰ πεπραγμένα διεξῆλθον, καὶ τὰς συνθήκας παρανέγνωσαν,** Πάπ. **παρανέγνων αὐτῷ τήνδε·** κ. παθ. : ΠΔΜακκ.3,1,12 **νόμου παραναγνωσθέντος,** Φίλ.2,531· || ὁμ. τὸ παθ. ἐπὶ προσ. ἢ πραγμ. ἀναφερομένων ἔν τινι κειμένῳ ἀναγνωσθέντι δημοσίᾳ : Ἀμφιλ.ἐν Bibl.Patr. 13,439 **ἡ ἀρτίως ἡμῖν παραναγνωσθεῖσα Ἄννα.**
παράναγκα ἐπίρρ. δημ. παρὰ τὸ ἀναγκαιοῦν, ὑπὲρ τὸ δέον, καθ' ὑπερβολήν : **ἔφαγε παράναγκα** [ὑπὲρ τὸ δέον]· πρβλ. Πασπάτ.Χιακ.Γλωσσ ἐν λ.
παραναγκάζω [ἀναγκάζω] κατορθῶ τι βίᾳ : Διον.Ἁλ.Λυσ.13 **οὐδ' ὡς ἡδῦναι καὶ πεῖσαι . . δύναται** [ἡ Λυσίου λέξις], **οὕτω βιάσασθαί τε καὶ παραναγκάσαι** [δ.γρ. ἀντὶ προσαναγκάσαι]· || εἰδ. ἰατρ. βίᾳ ἄγω τι πρός τι : Ἱππ.Ἄρθρ.34 **εἰ ἐγχρίπτων τις ἐς ἄλληλα τὰ ὀστέα παραναγκάζειν πειρᾶται** [προσπαθεῖ νὰ ἐξαναγκάσῃ τὰ ἄκρα τῶν ἀστῶν νὰ συνενωθῶσι].
παρανάγνωσις-εως [ἡ] [ἀνάγνωσις] γλωσσ. τὸ ἀναγινώσκειν ἐνώπιόν τινος ἢ πρός τινα ἢ καὶ τὸ παραβάλλειν πρός τι τὸ ἀναγινωσκόμενον.
παραναγνωστικὸν [τὸ] μσν. πιθ. ἐπιστολὴ δημοσίου χαρακτῆρος, ποιμαντορικὴ ἐπιστολή : Σύνοδ.Ἐφέσ.Πράξ.1 **ἐπιφερόμενον παραναγνωστικὸν τῆς ἁγίας συνόδου,** Φώτ.Βιβλ.105,20 **οὗτος γὰρ ἔγραφεν ἐπιστολὴν Εὐσεβίῳ** [παραναγνωστικὸν **δὲ καλεῖ τὴν ἐπιστολὴν**] **ὅρκοις αὐτὸν εἰς τὴν ταύτης ἀνάγνωσιν ἐκκαλούμενος,** Ἰω.Χρυσ.8,195, 25 [ἐκδ.Sav.] **παραναγνωστικὸν περιέχον τάδε.**
παρανάγω [ἀνάγω] μετατοπίζω, ἐκτοπίζω, μεταθέτω : Ἱππ.Μοχλ.4 **παρανάγειν γνάθον** [δ.γρ.]· || ἀπομακρύνω, μετακινῶ, ἀφαιρῶ : Μάξ.Τύρ.16,3 **παρανάγειν τὸ ἐνοχλοῦν.**
παραναδύομαι μτγν. κ.μσν. μέσ. μτ.ἐνεργ. ἀόρ.β' παρανέδυν κ.παρακ. παραναδέδῡκα, ἀναδύομαι πλησίον τινός, ἀνέρχομαι ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας, ἐξέρχομαι ἔκ τινος ἕρπων : Πλούτ.Ἀλέξ.3 **ὄφεις . . ἐκ τοῦ κισσοῦ καὶ τῶν μυστικῶν λίκνων παραναδυόμενοι..ἐξέπληττον,** Φώτ.Ἐπιστ.529C [ἐκδ.Combef.]

παραναθλίβω (ἀναθλίβω) μτγν. θλίβω, πιέζω τι πρὸς τὰ ἄνω : Σωρ.Ι,118.

παραναϊετῶ-άω (ναιετῶ) κατοικῶ πλησίον ἢ παραπλεύρως τινός, προσοικῶ, ὁμορῶ τινι, μτ. αἰτ. τόπου : Σοφ.Τρ.635 **πάγους Οἴτας παραναιετάοντες.**

παραναίω (ναίω) μτγν., ἀόρ. **παρένασσα**, ἐγκαθιστῶ τινά που, βάλλω τινὰ νὰ κατοικήσῃ που, κατοικίζω τινά : Καλλ.Αἴτ. ἐν Πάπ.'Οξ.2080,53· **2**) τὸ μέσ. **παραναίομαι**, ἀόρ. α' **παρενασσάμην**, παροικίζω βλ.λ. : Διον.Περ.776 **καί μιν .. σφετέρῃ παρενάσσατα χώρῃ·** **3**) τὸ μεσ. **παραναίομαι** κατοικῶ παραπλεύρως, πλησίον τινός, παροικῶ : Καλλ.ἀπ.143 **κακὸς παρενάσσατο γείτων.**

παρανακλίνω (ἀνακλίνω) μτγν. κλίνω, θέτω, ἐξαπλῶ τι πλησίον τινός : ΠΔ Σοφ.Σειρ.47,19 **παρενέκλινας τὰς λαγόνας σου γυναιξί.**

παρανακύπτω (ἀνακύπτω) μτγν. ἀναδύομαι, ἀνέρχομαι ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας, ἀναφαίνομαι, δθ. συμβαίνω : Ἡρακλᾶς π."Ορειβ.48,8,2.

παραναλαμβάνω (ἀναλαμβάνω) μτγν. ἀναλαμβάνω καὶ προσάγω τινὰ πρὸς ἐμαυτόν, σηκώνω κάποιον καὶ τὸν φέρνω κοντά μου : Ἰώσ.ΑΙ 16,4,4 **βουλομένων ὑπαπεσεῖν ἐπὶ δεήσει, παραναλαβὼν αὐτοὺς ὁ πατήρ, δακρύαντας ἠσπάζετο.**

παραναλέγομαι μσν. παραλέγαμαι, παραπλέω : Νικ.Χων.Χρον.105Α **τὰ ἱστία διαπετάσας τὴν ἐς Κύπρον παρανελέγετο κέλευθον.**

παρᾰνᾰλίσκω (ἀναλίσκω) ἢ **παρᾰναλόω**, μέλλ. παραναλώσω, παθ. ἐνεστ. μτχ. **παραναλούμενος**, παρακ. **παραναλωμένος**, ἀναλίσκω, δαπανῶ κακῶς, ἐξοδεύω παρὰ τὸ πρέπον, καταναλίσκω, σπαταλῶ, ἀσωτεύω, διασπαθίζω : Δημ.Προοίμ.21 **παραναλώσετε μὲν πάνθ᾽ ὅσ᾽ ἂν δαπανήσητε**, αὐτ,167 **ἃ νῦν ἐκ τῶν ἰδίων παραναλίσκετ᾽ εἰς οὐδὲν δέον**, Ἰώσ.'Εμφ.Πολ.3,7,13, Δίων Κ 52,29 **μηδὲν μάτην παραναλίσκοντα·** ‖ κ. παθ. π. κωμ. ἐν μτχ. ἐνεστ. **παραναλαύμενος**, κ. παρακ. **παραναλωμένος**, ὁ ἀναλισκόμενος κατὰ σύμπτωσιν, δαπανῶμαι κατὰ τύχην : 'Αντιφάν.164,5, 'Αρχέδικ.2,11· **2**) καταστρέφω, ἀφανίζω : Ἰώσ.'Εμφ.Πολ.2,21,7 **παραναλίσκειν τὴν πόλιν·** ‖ ἐπὶ προσ., θυσιάζω ματαίως, ἀνωφελῶς, ἄδικα : Λουκ.'Ανάχ.38 **οὐδὲ τὴν νεαλαίαν τῆς πόλεως εἰκῇ παραναλίσκων·** κ. παθ. : ΠΔ 'Αρ.17,12 **ἰδοὺ ἐξανηλώμεθα, ἀπολώλαμεν, παρανηλώμεθα**, Διόδ.Σ 14,5 **τὴν περὶ αὐταὺς ἀσθένειαν οὐδενὶ λόγῳ παραναλωθήσεσθαι διειλήφεισαν**, Πλούτ.Λύσ.28 **ἐν τῇ διώξει παραναλώθησαν·** **3**) ῥηματ.π. παρανάλωμα.

παρᾰνάλωμα-ατος (τὸ) (παραναλόω) κ. μσν. κ. νεώτ. τὸ παραναλωθέν, τὸ ἀνωφελῶς ἢ περιττῶς ἀναλωθέν, τὸ κακῶς δαπανηθέν, τὸ ἀδίκως φθαρέν : Πλούτ.Κικ.17 **παρανάλωμα γεγονέναι τὸ θατέρῳ κριτῇ δοθέν**, αὐτ.Πύρρ.30 **μέγα τοῦτο τῇ Σπάρτῃ παρανάλωμα τοῦ πολέμαυ πέρας ἔχοντος ἐποίησεν ἡ φιλοτιμία τῶν ἀρχόντων**, Αἰλ.ΠΙ Ι,17 **χρόνου παρανάλωμα·** ‖ τυχαῖον, πάρεργον ἀνάλωμα : Ἰώσ.'Εμφ.Πολ.4,5,2, αὐτ.5,1,3· ‖ ἐπὶ προσ. **παρανάλωμα γίνομαι** καταστρέφομαι ματαίως, ἀφανίζομαι ἀνωφελῶς : Αἰσώπ.Μῦθ.345 **οἱ ἐν ταῖς .. στάσεσιν αὐτοὺς παρεισβάλλοντες λανθάνουσιν αὐτοὶ ἑκατέρων παρανάλωμα γινόμενοι**, Φίλ.2,519 **ἐδεδίει μὴ παρανάλωμα γένηται τελευτήσαντος αὐτοῦ** (μήπως φονευθῇ καὶ αὐτὸς μετὰ τὸν θάνατον ἐκείνου), αὐτ.600 **ἐπ᾽ οὐδενὶ λυσιτελεῖ παρανάλωμα γενησόμενοι**, Εὐμάθ.282 **ξίφους γεγόνασι παρανάλωμα·** ‖ νεώτ.μ.ἐν τῇ φρ. **ἔγινε παρανάλωμα τοῦ πυρὸς** (ἐκάη ἐντελῶς).

παραναπαύομαι (ἀναπαύομαι) μτγν. ἀναπαύομαι, ἡσυχάζω πλησίον τινός : Ἰαυλ.Λόγ.206C.

παραναπείθω (ἀναπείθω) πάπ. πείθω τινὸ νὰ μεταβάλῃ γνώμην, ἀναπείθω, μεταπείθω τινά.

παραναπίπτω (ἀναπίπτω) μτγν. ἀναπίπτω πρὸς τὸ ἓν μέρος, πίπτω ὀπίσω, ἐπὶ κυνῶν συνουσιαζομένων : 'Αρτεμίδ.Δαλδ.1,79 **τὰ μὲν παραναπίπτει τὰ δὲ ἄνωθεν ἐπιβαίνει.**

παρανάρθηξ-ηκος (ὁ) μσν. ἀ. ἐξωνάρθηξ βλ.λ.

παραναστέλλω (ἀναστέλλω) μτγν. ἀναστέλλω τι πρὸς τὸ ἓν μέρος, ἀνασύρω τι πρὸς τὴν μίαν πλευράν : Εὐσ.'Εκκλ.'Ιστ.7,15 **μικρὸν παραναστείλας αὐτοῦ τῆς χλαμύδος.**

παρανατείνω (ἀνατείνω) μτγν. ἐκτείνω κατὰ μῆκος, παρατείνω : Περίπλ.'Ερ.Θαλ.37 **οὐ κατὰ μέσον εἰς τὸν κόλπον παρανατείνει.**

παρανατέλλω (ἀνατέλλω) μτγν. κ. μσν., ποι. **παραντέλλω** ἀνατέλλω, ἀναφαίνομαι πλησίον τινός, ἐπὶ ἀστέρων : Πτολ.Τετράβ.77,22 **τῶν ἄλλων παρανατελλόντων**, Βέττ.Βάλ.8,15, Πορφ π. Εὐσ.Εὐαγγ Προπ.3,4 **ὅσοι τούτοις παρανατέλλουσι**, Σέρβ.Βιργιλ.Γεωρ.1,218, Φιλόπ.'Ιω.'Υπομν. Κόσ.116,16 **τῶν νοτιωτέρων παρανατελλόντων·** ‖ ὁμ. ἐπὶ τῆς ἡμέρας : Συνέσ.267D, **παρανατειλάσης εὐθὺς ἡμέρας·** **2**) ἐπὶ οἰκοδομῆς, ἀναφαίνομαι, ἀναφύομαι, κατασκευάζομαι πλησίον ἄλλης : Λεόντ.ΑΠ 9,614 **μὴ νεμέσα, Ξεύξιππε, παραντέλλοντι λοετρῷ·** **3**) μτβ. αἴρω εἰς ὕφος, ἀνυψῶ, σηκώνω ὑψηλά : Σχόλ.Θουκ.3,22 **παρανίσχον ἀπὸ τοῦ** (τείχους φρυκτούς) **παρανέτελλον.**

παρανατολὴ (ἡ) (παρανατέλλω) ἡ ταυτάχρονος πρὸς ἄλλον ἀνατολὴ ἀστέρος τινός : Εὔδημ. π.Θέων.Σμ.200Η, Κατ.'Αστρλ.Κ Β(4),207.

παραναφύω (ἀναφύω) μτγν. δ. γρ. ἀντὶ παραφύω βλ.λ. : Φίλ.1,345 **παραναπέφυκε κακόν.**

παραναφωνῶ-έω σχόλ. εἶμαι, εὑρίσκομαι ἐντὸς παρενθέσεως : Σχόλ.'Ιλ. ἐν Πάπ.'Οξ.1086,43.

παρανδροῦμαι-όομαι (ἀνδροῦμαι), εἶμαι ἐγγὺς τῆς ἡλικίας τοῦ γάμου, φθάνω εἰς γάμου ἡλικίαν ἢ μένω ἄγαμος, ἐπὶ παρθένων : Ἱππ.Παρθ.1 **παρθένοι . . παρανδρούμεναι.**

παρανεάτη (ἡ) ἀ. παρανήτη βλ.λ.· Φώτ.291,14 «νεάτην, οὐχὶ νήτην λέγουσιν· καὶ παρανεάτην. Κρατῖνος Νόμοις» : Κρατῖν.134.

παρανέμω (νέμω) μτγν. κ. μσν. νέμω, βόσκω πλησίον : Αἰλ.ΖΙ 1,20· **2**) τὸ μέσ. **παρανέμαμαι** κατοικῶ πλησίον ἢ παραπλεύρως τινός : Ἰω.Λυδ. Ρωμ.1,50· **3**) μσν. διανέμω, μοιράζω : Ζαχαρ.'Ιστ. Δικ.Γραικορρωμ.114,7 **αἱ λοιπαὶ . . τούτοις παρανεμηθήσονται.**

παρανέομαι (νέομαι) μτγν. πορεύομαι παραπλεύρως τινός, διαβαίνω πλησίον τινός, παραπλέω: 'Απολλ.Ρ 2,357 **πολέας παρανεῖσθε κολωνούς.**

παρανευρίζομαι (νευρά) ἐκτείνομαι, χορδίζομαι κακῶς : 'Αριστλ.ΖΙ 581a,20 **φωνὴ . . ὁμοία φαινομένη ταῖς παρανενευρισμέναις καὶ τραχείαις χορδαῖς**, αὐτ.Πρ.902b,34.

παρανεύω (νεύω) μτγν., μσν. κ. νεώτ. νεύω, κλίνω πρὸς τὸ ἕτερον μέρος : 'Ανατόλ.ἐν Κατ.'Αστρλ. Κ 8(3),188 **παρανενευκότα τοὺς ὀφθαλμούς**, Ἱππιατρ.33 **οὐδέποτε παρανεύει·** **2**) νεώτ. κινοῦμαι παλινδρομικῶς, ταλαντεύομαι : **παρανεύουσα ἀτμομηχανὴ** (μηχανὴ ἄνευ διωστῆρος, ἧς ὁ κύλινδρος ταλαντεύεται πέριξ δύο στροφέων ἐλευθέρως στηριζομένων ἐπὶ τῶν ἑδράνων).

παρανεφρικός-ή-όν νεώτ. ὁ παρὰ τὸν νεφρὸν κείμενος : **παρανεφρικὸν ἀπόστημα.**

παρανεφρῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ περινεφρῖτις βλ.λ.

παρανέχω (ἀνέχω) ἀνέχω, ὑψῶ τι πλησίον· **2**) ἀμτβ. ὑψοῦμαι ἐγγύς τινος, ἐξέχω, ὑπερέχω.

παρανέω (νέω) μτγν., μέλλ. **παρανεύσομαι**, νέω, κολυμβῶ παραπλεύρως, πλησίον τινός, μτ. δοτ. : Λουκ.'Ενάλ.Δ 8,2 **ἠκροώμην . . ἅπαντα παρανέων τῷ σκάφει**, Φιλόστρ.'Απολλ.1,23 **δελφὶς τῇ γῇ παρανέων·** κ. ἀπολ. : Αἰλ.ΖΙ 9,38.

παρανηνέω [νηνέω] ἐπ. ἀντὶ παρανῶ, θέτω τι σωρηδὸν πλησίον τινός, σωρεύω πλησίον τινός, ἐπισωρεύω, μ. ἐν παρατ. : Ὀδ.Α 147, αὐτ.Π 51 **σῖτον τ' ἐσσυμένως παρενήνεεν ἐν κανέοισι** [Εὐστ. «παρετίθει συνάγων»], Ἀπολλ.Ρ Ι,1123 **βωμὸν δ' αὖ χεράδος παρενήνεον·** πρβλ. ἐπινηνέω.

παρανήτη [χορδή] [ἡ] κ. νεώτ. ἡ ἀμέσως πρὸ τῆς νήτης βλ.λ. χορδή, δηλ. ἡ προτελευταία τῶν πέντε χορδῶν : Ἀριστλ.Φυσ.248b,9 **ἡ νήτη τῇ παρανήτῃ συμβλητόν, ὅτι ταὐτὸ σημαίνει τὸ ὀξὺ ἐπ' ἀμφοῖν,** αὐτ.Μεταφ.1018b,18, Πλούτ.Ἠθ.1137C· || εἰδ. μουσ. ὁ προτελευταῖος ἐπὶ τὸ ὀξὺ φθόγγος ἐν τοῖς τετραχόρδοις τῶν συνημμένων, τῶν διεζευγμένων καὶ τῶν ὑπερβολαίων χορδῶν τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς μουσικῆς κλίμακος τοῦ τελείου ἀμεταβόλου συστήματος.

πᾰρᾰνήχομαι [νήχω] κ. μσν. νήχομαι, κολυμβῶ παρὰ τὴν ἀκτήν : Ὀδ.Ε 417 **εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω παρανήξομαι,** Πλούτ.Ἠθ.161F **ἐν χρῷ παρενήχοντο τὴν γῆν** [δ.γρ. γὰρ ἐνήχοντο τῆς γῆς]· **2)** μτ. αἰτ. τόπου, κολυμβῶ πέρα τόπου τινός, διέρχομαι κολυμβῶν : Ποιητ.π.Πλούτ.Ἠθ.901) **λισσάδα πέτραν φιλοκέρτομον ὡς παρανηχομένους·** κ. ἀπολ. : Λουκ.Ἐνάλ.Δ 6,2 **σὺ δὲ παρανήχου, ὦ Τρίτων,** Ψελλ.Θαυμ.146,18 [ἐκδ. Westerm.] **τὰ παρανηχόμενα ἰχθύδια·** || μτφ. διέρχομαι, περνῶ : Λεωνίδ.ΑΠ 6,296,5 **ἐπεὶ παρενήξατο τὸ πλεῦν ἥβης·** || κολυμβῶ πλησίον ἢ παραπλεύρως τινός : Πλούτ.Θεμ.10 **τῇ τριήρει παρανηχόμενος ἐκπεσεῖν εἰς τὴν Σαλαμῖνα,** αὐτ.Τιμ.19 **τοὺς ἵππους παρὰ τὰ πλοῖα παρανηχομένους.**

παράνθιος-ον κ. -α-ον νεώτ. ὁ παρὰ τὸ ἄνθος φυτοῦ φυόμενος : **παράνθιον φύλλον** [τὸ φύλλον ἐκ τῆς μασχάλης τοῦ ὁποίου φύεται ὁ ἀνθικὸς κλῶνος, ἄ. βράκτειον].

παρανθῶ-έω [ἀνθῶ] ἀνθῶ μερικῶς, ἀπανθῶ, ἐπὶ φυτῶν παραγόντων ἄνθη κατὰ διαδοχήν : Θεόφρ. ΦΙ 7,ΙΙ,3 **συμβαίνει δὲ καὶ παρανθεῖν αὐτοῦ μέρος ἄλλο καὶ ἄλλο,** αὐτ.4,2,5· || μτφ. παρακμάζω:Κλήμ.Ἀλ.Παιδ.261,28 [Dind.] **σφαλερὰ ἡ πάροινας ἐλευθερία παρανθεῖν δυναμένη· 2)** ἀνθῶ πλησίον : ΨΚαλλισθ.3,13.

παρανίημι [ἀνίημι] μτγν. ἀνίημι, χαλῶ, χαλαρῶ τὰς χορδάς : Πλούτ.Ἠθ.1145D **ἤδη δὲ καὶ τῶν ἑστώτων τινὰς παρανίασι φθόγγων.**

παρανικῶ-άω [νικῶ] κατανικῶ, ὑποδουλῶ, ὑποτάσσω, διαστρέφω : Αἰσχ.Χο.600 **θηλυκρατὴς ἀπέρωτος ἔρως παρανικᾷ κνωδάλων.**

παρανιός-ιά δημ. ὁ λίαν νέος, ὁ καθ' ὑπερβολὴν νεαρός : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.246,19 **ἔχω γυναῖκα παρανιὰ καὶ χήρα δὲν τῆς πρέπει.**

παρανίσσομαι [νίσσομαι], ἀόρ. α' **παρενισάμην,** παρανέομαι, διέρχομαι, διαβαίνω πλησίον ἢ πέρα τινός, μτ. αἰτ. : Ὕμν.Ἀπόλλ.430 **Πελοπόννησον παρενίσσετο πᾶσαν,** Ἀπολλ.Ρ 2,1030.

παρανίστημι [ἀνίστημι] μτγν., μέλλ. **παραναστήσω,** ἀνίστημι, στήνω τινὰ ἐγγύς τινος : Ἀθήν.4, 156C **μετέωρον αὐτὸν παραναστήσας· 2)** τὸ μέσ. μτ. ἐνεργ. ἀόρ. β', ἀνίσταμαι πλησίον, παραπλεύρως τινός : Ἰώσ.ΠΙ 2,2Ι,1 **τῷ Ἰωσήπῳ παρανίσταταί τις ἐπίβουλος ἀνήρ,** Πλούτ.Δημ.9 **Λαμάχου . . ἐγκώμιον ἀναγινώσκοντος . . παραναστάς.**

παρανίσχω [ἀνίσχω] κ. μσν μτβ. παρανέχω, ἐγείρω τι παρά τι, ὑψῶ τι πρὸς ἀνταπόκρισιν : Θουκ.3,22 **παρανίσχον . . ἀπὸ τοῦ τείχους φρυκτούς· 2)** ἀμτβ. ἵσταμαι πλησίον τινός, ἐξέχω, ὑπερέχω : Πλούτ.Αἰμ.32 **ξίφη γυμνὰ διὰ τούτων παρανίσχοντα καὶ σάρισαι παραπεπηγυῖαι· 3)** ἀνατέλλω, ἀναφαίνομαι, ἄρχομαι : Θεοφύλ.Σ Ἱστ.27C **ἦρος παρανίσχοντος.**

παρανόημα-ατος [τὸ] [παρανοῶ] μτγν. ἄνοια, λογικῆς σφάλμα : Θεμίστ.287Β.

παρανόησις-εως [ἡ] [παρανοῶ] μτγν. κ. νεώτ. ἡ παράνοια βλ.λ. : Ἡρόδ.Ἰατρ.ἐν Rh.Mus.58,70· **2)** νεώτ. ἡ ἀφῃρημένη ἔννοια τοῦ παρανοεῖν, ἐσφαλμένη νόησις, πλάνη περὶ τὴν κατανόησιν : παρανόησις **τοῦ κειμένου.**

παρανόθευμα-ατος [τὸ] μτγν. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παρανοθεύω βλ.λ.: Ἀμφιλ.44C **ἀπρόσβλεπτον τοῖς σαρκικοῖς παραναθεύμασι.**

παρανοθεύω [νοθεύω] μσν. καθιστῶ τι μάταιον, ἄνευ ἀποτελέσματος : Θεοφύλ.Σ Ἱστ.336,17 **τὸν φόνον παρανοθεύεσθαι τῇ ὑποκλοπῇ τοῦ υἱοῦ.**

παράνοια [ἡ] κ. νεώτ. ἀνικανότης περὶ τὸ διανοεῖσθαι, ἀνοησία, μωρία, παραφροσύνη : Ἱππ. Προγν.23 **ἢν δὲ ἐς τὸν πνεύμονα τρέπηται, παράνοιάν τε ποιεῖ,** Αἰσχ.Ἑπτ.756 **παράνοια συνᾶγε νυμφίους φρενώλεις,** Εὐρ.Ὀρ.824 **τὸ δ' αὖ κακουργεῖν ἀσέβεια μαινόλις κακόφρων τ' ἀνδρῶν παράνοια,** Ἀριστφ.Νεφ.1476 **οἴμοι παρανοίας· ὡς ἐμαινάμην ἄρα,** Ἀριστλ ΖΜ 653b,5 **νόσους καὶ παρανοίας ποιεῖν καὶ θανάτους·** || ἐν τῷ ἀττ. δικ., συνήθ. εἰς φρς **παρανοίας εἰσάγω τινά,- παρανοίας γράφομαι, - παρανοίας ἁλίσκομαι** [τοῦ ρ. ἐν χρ. ὡς μέσ. ἢ ὡς παθ.],**-παρανοίας γραφή - δίκη·** || γεν. τὸ μὴ ἔχειν τινὰ σώας τὰς φρένας, ὥστε νὰ ἐλλείπῃ ἡ πρὸς διαχείρισιν ἱκανότης : Ἀριστφ.Νεφ.845 **τί δράσω παραφρονοῦντος τοῦ πατρός; .. παρανοίας αὐτὸν εἰσαγωγὴν ἕλω;** [ἐγκαλῶν αὐτὸν ὡς μὴ ἔχοντα σώας τὰς φρένας θὰ τὸν κηρύξω δικαστικῶς ὑπὸ ἀπαγόρευσιν;], Πλάτ. Νόμ.228Ε **παρανοίας γράφεσθαι** [ἐγκαλεῖν πρὸς τὸ κηρυχθῆναί τινα ὑπὸ ἀπαγόρευσιν], Αἰσχίν.3,25 **παρανοίας ἑαλωκώς,** Ἀριστλ.Ἀθ.56,6 **γραφαὶ καὶ δίκαι . . παρανοίας, ἐάν τις αἰτιᾶται τινὰ παρανοοῦντα,** Λογγῖν.36,3 **αὐ δυναμένους ὑπὸ φθόνου παρανοίας ἁλῶναι· 2)** νεώτ. ἰατρ. πρωτοπαθὴς ψυχοπάθεια, καθ' ἣν ὁ πάσχων κατέχεται ἐναλλὰξ ὑπὸ μανίας καταδιώξεως καὶ ὑπὸ μεγαλομανίας· **3)** Ἡσ. «παράνοια· ὑπερηφανία».

παρανοίγνυμι κ. παρανοίγω [ἀνοίγω] κ. μσν. ἀνοίγω πλαγίως ἢ ὀλίγον τι, μισοανοίγω : Δημ.778 **οὐ κιγκλίσιν οὐδὲ θύραις, ἃ καὶ παρανοίξειεν ἄν τις,** Λουκ.Δὶς Κατ.31 **παρανοίγουσα τὰς θύρας,** Φιλόστρ.104 **παρανοιγνύντες τὸν πίθον, ἕνα τῶν ἀνέμων ἀνιᾶσιν ἐμπνεῖν,** Ἰω.Χρυσ.Ι,1032.30, Ἀλκίφρ.3,30 **παρανοίξας τὸ θυρίον,** Θεόδ.Ὑρτ. ἐν Notit.Mss.5,731· κ. παθ. : Πλούτ.Ἀρέσκ.Φιλ.4, 22,1 **εἰς τὰ παρανοιχθέντα τῶν ἀγγείων,** Γαλ.18(2), 300 **παρηνεῳγμένοι ὀφθαλμοί** [μισοανοιγμένα μάτια]· **2)** μτφ. δηλῶ, ἐμφαίνω, φανερώνω : Διον. Ἀλ.Ρητ.10,13 **παρανοίγειν τὸ πρᾶγμα.**

παρανοϊκός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων, ἀναφερόμενος ἢ ἰδιάζων εἰς τὴν παράνοιαν βλ.λ.2Ι, ὁ τῆς παρανοίας : **παρανοϊκὴ μορφὴ τῆς πρωτογόνου ἀνοίας, - παρανοϊκὴ ἰδιοσυστασία, - παρανοϊκὸν παραλήρημα· 2)** ὡς οὐσ. ὁ πάσχων ἐκ παρανοίας : **ὁ παρανοϊκὸς παραλογίζεται ἐπὶ ὡρισμένου συστήματος ἰδεῶν.**

παράνομα [τὸ] δημ. κ. παρανόμι ἐπώνυμον, ἐπίθετον : **τὸ μικρὸ του ὄνομα εἶναι Δῆμας· ξεχνῶ τὸ παράνομά του· 2)** κ. παρανόμι παρωνύμιον, παρατσούκλι, παρόβγαλμα : **τοῦ κόλλησαν ἕνα ἄσχημο παράνομα.**

παρανόμημα-ατος [τὸ] [παρανομῶ] κ. νεώτ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παρανομεῖν, ἡ παρὰ τὸν νόμον ἐνέργεια, παράνομος πρᾶξις, παρανομία : Θουκ. 7,18 **τὸ παρανόμημα, ὅπερ καὶ σφίσι πρότερον ἡμάρτητο,** Χρύσ.Στωϊκ.3,71, Πολύβ.24,8,2 **τῶν ἀσεβημάτων καὶ παρανομημάτων ὧν εἰργάσατο,** Πλούτ.Κατ.Νεώτ.47 **τῷ μετριωτάτῳ τῶν παρανομημάτων,** Λουκ.Θε.Ε 7 **τὴν ἀρχὴν τῶν τοιούτων παρανομημάτων,** Πορφ.Ἀποχ.Ι,2, Ἡλιόδ.Αἰθ.Ι,ΙΙ **θάνατον τὸ τέλος τοῦ παρανομήματος.**

παρανόμησις-εως (ἡ) (παρανομῶ) μτγν. ἡ ἐνέργεια, ἡ πρᾶξις τοῦ παρανομεῖν, τὸ παρανόμως πράττειν, ἡ παραβίασις τῶν νόμων : Ἀππ.Ἰβηρ.61 **ὅσοι διέφυγον ἐκ τῆς Λουκούλλου καὶ Γάλβα παρανομήσεως.**

παρανομητικός-ή-όν μτγν. ὁ ἐπιρρεπὴς εἰς τὸ παραβαίνειν τοὺς νόμους, ὁ ἔχων κλίσιν, διάθεσιν πρὸς παρανόμησιν : Ἱεροκλ.Πλ.Χρ.Ἔπ.ΙΙ, 440M **δύο γένη, τὸ μὲν κριτικόν, ὡς νομοφυλακικόν, . . τὸ δὲ ἁμαρτάνειν καὶ κρίνεσθαι πεφυκός, ὡς παρανομητικόν.**

παρανόμι (τὸ) δημ. παράνομα βλ.λ.2).

παρανομία (ἡ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παρανομεῖν, ἡ παράβασις τῶν νόμων, τῶν κανόνων τῆς εὐπρεπείας ἢ τῆς τάξεως, παράνομος πρᾶξις : Ἀντιφ.5,12 **τὴν σὴν παρανομίαν κρείσσω γενέσθαι αὐτῶν τῶν νόμων,** Θουκ. 4,98, αὐτ.6,15 **τῆς . . κατὰ τὸ σῶμα παρανομίας ἐς τὴν δίαιταν** (τοῦ ἀσυνήθους, ἀπρεποῦς βίου), Πλάτ.Πολ.537E **παρανομίας που . . ἐυπίπλανται,** Πολύβ.3,6,13 **σπεύδει μετελθεῖν τὴν Περαῶν παρανομίαν εἰς τοὺς Ἕλληνας,** Διον.Ἁλ.Ρωμ.8,4 **τῆς περὶ τὰς σπανδὰς παρανομίας,** ΚΔ Πέτρ.2,2,16 **ἔλεγξιν δὲ ἔσχεν ἰδίας παραναμίας,** Λουκ.Τίμ.42 **καὶ τὸ οἰκτῖραι δακρύοντα ἢ ἐπικουρῆσαι δεομένῳ παρανομία καὶ κατάλυσις τῶν ἐθῶν,** Θεμίστ.Λόγ.16,30 **ἔννομόν τινα οὐκ οἶδ' ὅπως παρανομίαν παρανομῶν,** Ἀκολουθ.Μεγ.Τρίτης Ἑσπ.Καθισμ.2 **βουλευτήριον . . παρανομίας κατά σου,** δ.τραγ. **ἐσὺ 'σαι δεύτερας Θεός, κάνεις παρανομίες·** ‖ **Παρανομία** κτ. προσωποπ. ἡ ἀδικία : Πολύβ.18,54,10 **δύο κατεσκεύαζε βωμούς, τὸν μὲν Ἀσεβείας, τὸν δὲ Παρανομίας.**

παρανομιάζω δημ. προσάπτω, δίδω εἰς τινα παρωνύμιον, ταῦ βγάζω, τοῦ κολλῶ παρατσούκλι· **2)** καλῶ τινα μὲ τὸ παράνομά του.

παράνομος (-η)-ο(ν) (νόμας) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ παρὰ τοὺς νόμους, τὴν συνήθειαν, τὰ ἤθη, ὁ ἀνόσιος, ὁ βίαιος, ὁ ἀπρεπής : Εὐρ.Βάκχ.997 **ἀδίκῳ γνώμᾳ παρανόμῳ τ' ὀργᾷ,** αὐτ.Τρῳ.284 **παρανόμῳ δάκει,** Ἀριστφ.ἀπ.387,10 **χειρὶ παρανομωτάτῃ,** Ἀναξίλ.22,2 **αὖ . . τίς ἂν δύναιτο παρανομώτερον φράσαι;,** Ἀθήν.5,220C **παράνομον εἶναι . . εἰς γυναῖκας καὶ εἰς τὴν ἄλλην δίαιταν,** Μηναῖ.12,4 Ἑσπ. **ἀσεβοῦς δὲ γεννήτορος χερσὶ παρανόμοις τέθυσαι·** **2)** ἐπὶ προσ., ὁ μὴ κατὰ νόμον ζῶν, ὁ μὴ κατὰ τὸ δίκαιον ἐνεργῶν, πράττων, ὁ τοὺς νόμους παραβιάζων, καταπατῶν, ὁ ἄδικος, ὁ ἄνομος : Πλάτ.Πολ.539A **παράνομος . . δόξει γεγονέναι ἐκ ναμικαῦ,** Ἀκολουθ.Μεγ.Τετάρτης Ὠδ.9 **λέγει πορευθεὶς τοῖς παρανόμοις ἄρχουσι,** αὐτ.Μεγ.Σαββ Ἐγκώμ.Στάσ.3,13 **Ἑβραίων παρανόμων ἐν σκολιαῖς πορείαις τρίβολοι καὶ παγίδες·** ‖ δθ. ὁ φαῦλος, ὁ ἀχρεῖος, ὁ μιαρός : Ἀκολουθ.Μεγ.Πέμπτης Ἀντίφωνον 3 **ὁ δὲ παράνομας Ἰούδας, οὐκ ἠβαυλήθη συνιέναι·** **3)** ἐπὶ πραγμ. πράξεων, γεγονότων κττ, ὁ παρὰ τοὺς νόμους, ὁ κατὰ παράβααιν τῶν νόμων, ὁ οὐχὶ κατὰ τὸ δίκαιον γινόμενος, ὁ οὐχὶ νόμιμος, ὁ ἄδικος : Ἀριστφ.Θεσμ 684 **τὰ παράνομα τά τ' ἀνόσια θεὸς ἀποτίνεται,** Θουκ.2,17 **οὐ γὰρ διὰ τὴν παράνομον ἐνοίκησιν αἱ ξυμφοραὶ γενέσθαι τῇ πόλει,** Πλάτ.Ἀπολ.31E **διακωλύων πολλὰ ἄδικα καὶ παράνομα ἐν τῇ πόλει γίγνεσθαι,** Πάπ. **παράνομος γάμος,** αὐτ. **παράνομος φυλακή,** Σέργ. Μακρ.ἐν Σάθ.3,231 **μαθὼν τὴν κατ' αὐτοῦ ταύτην παράνομον διαβολήν, - παράνομος συμβίωσις - ἐγκατάλειψις - ὁπλοφορία - κατακράτησις - ἐπέμβασις τοῦ εἰσαγγελέως·** ‖ τὸ **παράνομον** ἡ **παρανομία, ἡ** παραβίασις τῶν νόμων, ἡ ἀνομία, ἡ ἀδικία : Αἰσχίν.3,197 **ἐπειδὰν δὲ τῇ πρώτῃ ψήφῳ μὴ λυθῇ τὸ παράναμον·** **4)** εἰδ. νομ. ἐν φρς **παράνομα γράφειν-εἰπεῖν** προτείνειν τι ἀντίθετον τοῖς κειμένοις νόμοις : Δημ.573 **δόξαντι παράνομα γράφειν,** αὐτ. **ἂν μὲν εἴπῃ τις παράνομ',** Αἰσχίν 3,196 **βοηθεῖν τοῖς παράνομα γράφουσι·** ‖ **παρανόμων γράφεσθαί τινα** καταγγέλλειν τινὰ ὅτι ἐπρότεινε πράγματα παράνομα : Ἀνδοκ.1,17 **ἐγράφατο τὸν Σπεύσιππον παρανόμων,** Δημ.229 **εἰ δὲ γράφοντα παράνομα, παρανόμων γραφόμενον,** Αἰσχίν.3,31 **πῶς οὖν ἄν τις περιφανέστερον ἐπιδείξειεν ἄνθρωπον παρανομώτατα γεγραφότα;·** ὁμ. **παρανόμων γραφή** (καταγγελία κατὰ πολίτου ὅτι ἐπρότεινεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ δήμου νόμον ἀντιτιθέμενον πρὸς ἐν ἰσχύι νόμον ἢ νόμους θεμελιώδεις)· Πολυδ.8,44 «παρανόμων δὲ (ἦν γραφή) εἴ τις ψήφισμα γράφοι ἢ νόμον παράνομον» : Αἰσχίν.3,197 **ὅταν εἰσίῃ γραφὴ παρανόμων εἰς τὸ δικαστήριον,** αὐτ.191 **ἐπειδή τινες τὰς γραφὰς τῶν παρανόμων ἀνεῖλον·** ὁμ. **παρανόμων φεύγειν** ἐγκαλεῖσθαι, καταγγέλλεσθαι ἐπὶ προτάσει πραγμάτων παρανόμων : Λυσ.18,14 **παρανόμων φεύγοντος τοῦ αὐτοῦ ἀνδρός·** ὁμ. **παρανόμων ἁλῶναι** καταδικάζεσθαι ἐπὶ προτάσει παρανόμων πραγμάτων : Ἀντιφάν.196,14 **ἣν μὴ ἁλῷ τρὶς παρανόμων;,** Διόδ.Σ 18,18 **ἦν τρὶς ἡλωκὼς παρανόμων,** Πλούτ.Φωκ.26 **ἡλώκει ἑπτὰ γραφὰς παρανόμων.**

παρανομῶ-έω (παράνομος) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., παρατ. **παρενόμουν,** μέλλ. **παρανομήσω,** ἀόρ. **παρενόμησα,** μτγν. **παρηνόμησα** κ. δημ. **(ἐ)παρανόμησα,** παρακ. **παρανενόμηκα,** κ. μτγν. **παρηνόμηκα,** ὑπερσυντ. **παρενενομήκεσαν,** παθ. ἀόρ. **παρενομήθην,** παρακ. **παρανενόμημαι,** ἐν μτχ. **παρηνομημένος** (Ἐπιγρ.), παραβαίνω, παραβιάζω τοὺς νόμους καὶ τὸ δίκαιον, πράττω, ἐνεργῶ παρανόμως, διαπράττω παρανομίαν : Θουκ.3,65 **οἱ γὰρ ἄγοντες παρανομοῦσι μᾶλλαν τῶν ἑπομένων,** αὐτ.82 **κοινῇ τι παρανομῆσαι,** Πλάτ.Πολ.338E **τὸν τούτου ἐκβαίνοντα κολάζουσιν ὡς παρανομοῦντά τε καὶ ἀδικοῦντα,** ΚΔ Πράξ.23,3 **σὺ κάθῃ κρίνων με κατὰ τὸν νόμον, καὶ παραναμῶν κελεύεις με τύπτεσθαι;,** Πάπ. **τιμωρία ὧν ἂν παρανομῆσαι τολμήσειεν,** Μηναῖ.12,4 Ὄρθρ.Ὠδ.7 **ἀντίθετον πρόσταγμα παραναμοῦντας τυράννου·** ‖ ὁμ. μτ. συστοίχ. αἰτ. : Θεμίστ.Λόγ.1,15B **παρανομίαν παρανομεῖν·** **2)** διαπράττω ἔγκλημα ἢ ὕβριν, ἐγκληματῶ ἢ καθυβρίζω : Ἀντιφ.5,15 **ἃ δὲ αὖ παρανομεῖς,** Ἀνδοκ.4,21 **τὸν δὲ τοιαῦτα παρανομοῦντα μέγιστον δυνάμενον,** Αἰσχίν.3,77 **στεφανωσάμενος καὶ λευκὴν ἐσθῆτα λαβὼν ἐβουθύτει καὶ παρενόμει,** Ἀριστλ.Πολιτ.1307b,31 **εἴπερ ἄλλο τι δεῖ τηρεῖν ὅπως μηθὲν παρανομῶσι·** ‖ ὁμ. ἐμπροθ. (ἐς, περί τι) : Ἡρ.7,238 **ἐς τὸν νεκρὸν ταῦτα παρενόμησε,** Θουκ.8,108 **μή ποτε καὶ περὶ σφᾶς τι παρανομήσῃ,** αὐτ.2,37 **τὰ δημόσια . . παρανομοῦμεν** (ἐνεργοῦμεν παρανόμως εἰς ὑποθέσεις τοῦ δημοσίου), Δημ.1388 **τοὺς θεούς, εἰς οὓς οὗτοι παρανενομήκααιν,** Διόδ.Σ 16,61 **παρανομεῖν εἰς τὸ μαντεῖον,** Πλούτ.Ἠθ.166B **παρανομεῖν εἰς τὸ θεῖον καὶ πάτριον ἀξίωμα τῆς εὐσεβείας·** κ. παθ. : Θουκ.5,16 **κάθοδον παρανομηθεῖσαν** (ἐπάνοδον εἰς τὴν πατρίδα ἐπιτευχθεῖσαν παρανόμως)· ς **3)** μεταχειρίζομαί τινα κατὰ τρόπον παράνομον, **φέρομαι** πρός τινα ἀδίκως, ἀπρεπῶς, μ. ἐν παθ. : Δημ.1090 **περὶ κλήρου ἀγῶνα μηδένας ἄλλους παρανενομῆαθαι,** Διόδ.Σ ἀπ.561,58 **τὰς τῶν παρανομηθέντων γυναῖκας γήμαντες,** Πλούτ.Τιμ.13 **ἀδελφὴν . . ζῶσαν μὲν εἰς τὸ σῶμα ταῖς ἀσελγεστάταις . . ἡδοναῖς παρανομηθεῖσαν,** αὐτ.Ἠθ.775C **ἡ φύσις παρανομεῖται,** αὐτ.1070C **ἡ συνήθεια παρανενόμηται,** Ἀθήν.7,283C **ὑπὸ τῶν ταῖς κητείαις παρεδρευόντων ἀνδρῶν παρανομεῖται,** Πάπ. **ἀδίκως μετὰ βίας παρανομηθεὶς·** **4)** ρηματ. π. παρανόμημα, παρανόμησις.

παρανόμως ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **παράνομα** κατὰ τρόπον παράνομον, ἄδικον, παρὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων : Ἀντιφ.5,94 **ταῦτα νομίμως πράξεθ' ἃ νῦν ὑμᾶς παρανόμως πείθουσιν οἱ κατήγοροι ψηφίσασθαι,** αὐτ.8 **παρανομώτατα καὶ βιαιότατα εἰς τόνδε τὸν ἀγῶνα καθέστηκα,** Θουκ.3,65 **παρανόμως ἐλθεῖν ἡμᾶς ἐν σπονδαῖς . . ἐπὶ τὴν ἡμετέραν πόλιν,** Ἀνδοκ.4,22 **ὃς τοσούτῳ παρανομωτέρως Αἰγίσθου γέγονεν,** Λυσ.12.48 **μὴ παρανόμως ἄρχειν,** Πλάτ.Πολιτ.302E, Πλούτ.Ἠθ.576A, αὐτ.1126B **ἀδίκως ἀποθανεῖν εἵλετο μᾶλλον ἢ σωθῆναι παρανόμως,** Ἡλιόδ.Αἰθ.7,25 **ἄλλως ὁμιλίᾳ παρανόμως** μιανθῆναι, Φώτ.Ἐπιστ. 390,22 **παρανόμως τε καὶ ἀκανονίστως, - ἡ εἰσαγγελικὴ ἀρχὴ ἐνήργησε παρανόμως εἰς τὴν ὑπόθεσιν·** **2)** παρὰ τοὺς νόμους τῆς φύσεως, ἀτόπως, ἀλόγως : Πλούτ.Ἠθ.73.D **τὴν ἐκ μὴ ὄντος παρανόμως ἐπεισάγουσα γένεσιν.**

παρανοσοκόμος (ὁ) (νοσοκόμος) μσν. βοηθὸς νοσοκόμου : Στουδ.Θεόδ.1741 (ἔκδ.Mi.).

παρανοσφίζομαι (νοσφίζομαι) μτγν. κ. μσν. σφετερίζομαί τι λάθρα, ἁρπάζω κρυφίως : Εὐστ. 754,44 **εἴ γε μηδέν τι τῶν . . τοιούτων ὁ ἥρως παρενοσφίζετο,** αὐτ.Πον.169,28 **ἀλλοτρίων παρανοσφίσασθαι,** Νικ.Χων.Χρον.133D.

παράνους-οος-ουν-οον (νοῦς) ὁ παράφρων, ὁ μωρός, ὁ ἀνόητος : Αἰσχ.Ἀγ.1455 **παράνους Ἑλένα . . πολλὰς ψυχὰς ὀλέσασ' ὑπὸ Τροίᾳ.**

παρανοῶ-έω (νοῶ) κ. νεώτ., ἀόρ. **παρενόησα,** νοῶ τι κακῶς, ἀντιλαμβάνομαί τι ἐσφαλμένως, παρεξηγῶ : Εὐρ.ΙΑ 838 **εἰ μή τι παρανοοῦσα καινουργεῖς λόγον,** Πλάτ.Θεαίτ.195A **παρακούουσι καὶ παρανοοῦσι πλεῖστα,** Σιμπλίκ.Φυσ.1360,9 **παρανοεῖν τὰ λεγόμενα, - παρενόησε τὰ γραφόμενά μου·** **2)** παραφρονῶ, εἶμαι, γίνομαι ἔξω φρενῶν, χάνω τὰς φρένας μου : Ἀριστφ.Νεφ.1480 **συγγνώμην ἔχε ἐμοῦ παρανοήσαντος ἀδολεσχίᾳ,** Λυσ.ἀπ.74 **πῶς δ' ἂν τῆς διαθέσεως τοῦ τετελευτηκότος ἀμελήσαιμεν, ἣν ἐκεῖνος διέθετο οὐ παρανοῶν οὐδὲ γυναικὶ πεισθείς,** Ἀριστλ.Ἀθ.56,6 **ἐάν τις αἰτιᾶταί τινα παρανοοῦντα τὰ ἑαυτοῦ ἀπολλύναι,** Λουκ.Ἀποκ.30 **οὐ γὰρ ταὐτὸν παρανοεῖν καὶ παραπαίειν,** Φιλόστρ.Σοφ.25,23 (Kays.) **καθήηντο τῶν Ἀθηναίων ὡς παρανοούντων·** κ. παθ. : Σουΐδ. **ἔκνοον παρανενοημένον** (ἔξω τοῦ νοός)· **3)** ρηματ. π. παρανόησις.

πάραντα (ἄντα) ἐπίρρ. ἐκτὸς τῆς εὐθείας, πλαγίως, εἰς τὰ πλάγια, λοξά· Ἡσ. «τὰ παρὰ τὸ ἀντικρύ, οἷον πλάγια καὶ παρατετραμμένα τῆς εὐθείας ὁδοῦ» : Ἰλ.Ψ 116 **πολλὰ δ' ἄναντα κάταντα πάραντά τε δόχμιά τ' ἦλθον** (κτ. Ἐνετικὰ Σχόλ. «πάραντα, μήτε ἀνωφερῆ μήτε κατωφερῆ, ἀλλὰ εὐθύτομα»).

παραντέλλω (ἀντέλλω) ποι. ἀντὶ παρανατέλλω βλ.λ.2), ἐπὶ οἰκοδομῆς : Λεόντ.ΑΠ 9,614 **μὴ νεμέσα, Ζεύξιππε, παραντέλλοντι λοετρῷ.**

παραντίχειρ-χειρος (ἡ) (ἀντίχειρ) πάπ. ὁ λιχανός.

παραντρέπαμαι μσν. δημ. ἐσφ.γρ. ἀντὶ παρατρέπομαι βλ.λ. : Ἐρωτόκρ.1,1504 **σὲ πῆρεν ἡ χαρά, καὶ τόσα ἐπαραντράπης** (ἐσφ.γρ. ἀντὶ τόσο παρατράπης, τοῦ παρατρέπω βλ.λ.).

παρανυκτερεύω μτγν. διανυκτερεύω πλησίον τινός, διέρχομαι τὴν νύκτα φυλάττων : Πλούτ.Πελ. 35 **τὴν . . οἰκίαν .. κατεῖχον αἱ φυλακαὶ τῶν παρανυκτερευόντων,** αὐτ.Ἄρατ.8 **ἐνταῦθα . . οἱ μισθοφόροι παρενυκτέρευον.**

παρανυμφεύω (νυμφεύω) εἶμαι παράνυμφος βλ.λ.1) : Ἐπιγρ. **παρανυμφευσάντων τῶν δεῖνα.**

παρανύμφιος (ὁ) μτγν. κ. μσν. ἀντὶ παράνυμφος βλ.λ.1)· Πολυδ.3,40 «ὁ δὲ.. παρανύμφιος νυμφευτὴς ὀνομάζεται» (δ.γρ. ἀντὶ παράνυμφος), Εὐστ.652,41 «ὁ παράνυμφος εἰκαιότερον οὕτω λέγεται . .».

παράνυμφος (ὁ) (νύμφη) κ. μσν. κ. νεώτ. φίλος τοῦ γαμβροῦ συνοδεύων αὐτὸν κατὰ τὴν ἀγωγὴν τῆς νύμφης ἐκ τοῦ πατρικοῦ οἴκου εἰς τὴν συζυγικὴν ἑστίαν, ἅ. νυμφαγωγός, νυμφευτής· Πολυδ. 3,40, Εὐστ.652,14 «ὁ παράνυμφος . . ὀρθότερον γάρ ἐστι παρανυμφίον καλεῖσθαι τὸν συναπάγοντα τῷ νυμφίῳ τὴν νύμφην, ἢ πεζῇ ἢ ἐφ' ἁμάξης, ὡς παρ' Ἀθηναίοις· ὑφ' ὧν πάροχος καλεῖται . .»· **2)** ὡς θηλ. ἡ τῆς νύμφης φίλη παρθένος ἡ ὁδηγοῦσα αὐτὴν πρὸς τὸν νυμφίον, ἡ νυμφεύτρια· Μοῖρ.269P «νυμφεύτριαν Ἀττικοί, παράνυμφον Ἕλληνες», Ἡσ.,ΕΜ 145,31 «παρόχους τὰς παρανύμφους ἐκάλουν», ΨΧρυσ.5,744E (ἔκδ. Paris) **νυμφοστόλος ἤ, ὡς ἔθος ἐστὶ λέγειν τοῖς ἀνθρώποις, παράνυμφος·** || ὀμ. κ. ὡς ἓν τῶν προσώπων τοῦ δράματος ἐν Ἀριστφ.Ἀχ.· **3)** νεώτ. (ὁ κ. ἡ) ὁ ἀνταλλάσσων τοὺς νυμφικοὺς στεφάνους κατὰ τὴν ἱεροτελεστίαν τοῦ γάμου, ὁ κουμπάρος.

παρανύσσω, ἀττ. **παρανύττω** μτγν. νύττω πλαγίως, κεντῶ εἰς τὸ πλάγι, μτφ. ἐρεθίζω, ἐνοχλῶ κρυφίως, μ. παθ. : Λουκ.Φιλόπ.22 **πειθόμενός τε καὶ παρανυττόμενος παρὰ τοῦ . . δαιμονίου.**

παρανυστάζω δημ. νυστάζω καθ' ὑπερβολήν : **παράνύσταξα καὶ κλείνουν τὰ μάτια μου.**

παράνω ἐπίρρ. ἀντὶ ὑπεράνω, ἄνωθεν : Πάπ. τὸ **ἐπαίκιον παράνω τῆς ἐκκλησίας.**

πάραξ-ακος (ὁ) Ἐπιγρ. ἀντὶ βάραξ βλ.λ.

παραξάπλωμα (τὸ) δημ. τὸ ὑπὲρ τὸ δέον, καθ' ὑπερβολὴν ἐξάπλωμα.

παραξαπλώνω δημ., ἀόρ. (ἐ)**παραξάπλωσα,** παθ. ἀόρ. (ἐ)**παραξαπλώθηκα,** μτβ. ἐξαπλῶ τι εἰς μεγαλυτέραν τοῦ δέοντος ἔκτασιν : **παραξάπλωσε τὶς ἀρίδες του'** κ. παθ. : **παραξαπλώθηκε καταμεσῆς τοῦ δρόμου·** || ἀμτβ. ἐξαπλοῦμαι εἰς μεγαλυτέραν τοῦ δέοντος ἔκτασιν ἢ ἐπὶ πολὺν χρόνον· **2)** ρηματ. π. παραξάπλωμα.

παραξεκοντακιάζω δημ. μ. ἐν τῇ φρ. **τὸ ἢ τὰ παραξεκοντακιάζω** (ὑπερβαίνω τὰ ὅρια, ὑπερβάλλω, ἅ. τὸ παρακάνω, τὸ παραξηλώνω).

παράξενα ἐπίρρ. δημ. κατὰ τρόπον παράξενον, ἰδιορρύθμως, ἰδιοτρόπως : Σολωμ.Ὄνειρο 2 **εἰς τὴν ὥρα ποὺ σκιασμένος, | καὶ παράξενα ντυμένος, | βγαίν' ὁ κλέφτης γιὰ νὰ κλέφῃ.**

παραξενάδα (ἡ) δημ. ἅ. παραξενιὰ βλ.λ. : Λασκαρ.Ληξ.3,74 **νὰ 'χῃ τόση ὁ παπὰς παραξενάδα.**

παραξενεύω δημ., ἀόρ. (ἐ)**παραξένεψα,** παθ. ἀόρ. (ἐ)**παραξενεύτηκα,** μτβ. ξενίζω τινά, κάμνω τινὰ νὰ ἐκπλαγῇ, ν' ἀπορήσῃ : **μὲ παραξένεψε ὁ τρόπος του·** **2)** ἀμτβ. γίνομαι ἢ φαίνομαι παράξενος, παραξενιάζω· **3)** ἰδ. ἐν τῷ μέσ. **παραξενεύομαι** νομίζω, θεωρῶ τι παράξενον, ξενίζομαι, ἀπορῶ, ἐκπλήττομαι : **παραξενεύεσαι ποὺ μὲ βλέπεις στὸ κέφι, - παραξενεύομαι μὲ τὶς ἰδέες μερικῶν ἀνθρώπων.**

παραξενιά (ἡ) δημ. ἡ ἰδιότης ἢ ἡ πρᾶξις τοῦ παράξενου βλ.λ. ἀνθρώπου, ἡ ἰδιοτροπία, ἡ δυστροπία, τὸ μεμψιμοιρεῖν, τὸ αἰτιᾶσθαι ἄνευ λόγου, ἡ γκρίνια : **γέρασε πιὰ κι εἶναι ὅλο παραξενιές, - ἄφησε τὶς παραξενιές.**

παραξενιάζω δημ., ἀόρ. (ἐ)**παραξένιασα,** ἀμτβ. γίνομαι παράξενος, καθίσταμαι ἰδιότροπος, δύστροπος, δύσκολος : **ὅσο γεράζει παραξενιάζει.**

παραξενίζω μσν. φιλοξενῶ τινα, παρέχω φιλοξενίαν εἴς τινα : Βί.Παχωμ. ἐν ASS Μαΐου 3,31,43 **εἰς τὸ μοναστήριον παραξενιζομένη.**

παράξενος(-η)-ο(ν) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ψευδὴς κατὰ προσποίησιν ξένος ἤτοι διὰ ξενίας συνδεόμενος, μὴ ἀληθής, πλαστὸς φίλος, ὅθ. γεν. ὀθνεῖος, κίβδηλος : Ἀριστφ.Ἀχ.518 **ἀνδράρια μοχθηρά, παρακεκομμένα, ἄτιμα καὶ παράσημα καὶ παράξενα·** **2)** μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ἀσυνήθης, ἀήθης, ἀλλόκοτος, παράδοξος, ἐπὶ προσ,

κ. ἐπὶ προγμ. : Θεμίστ.Λόγ.255D (περὶ χρώματος), Ἀνών. ἐν ΗΝικ.419,24, Πρόδρ.2,428 ἔχει τὸ ὄνομα καλὸν παράξενον ὀκάτι, Ζερβ.Ἱστ.Ι 120,12 τί χώρα παράξενη! τί μαγεμένη χώρα, Γρυπ.Σκ. Τερρ.ΙΙ,6 μέσ' στὰ παράξενα πολὺ κι ἄγρια πολὺ ὄνειρά μου, - παράξενοι τρόποι - λόγοι· || δημ. ἰδιόρρυθμος : παράξενος περιηγητής· κ. ἐπιρρ. ἐν τῇ σημ. ταύτῃ : ντύνεται παράξενα· **3**) δημ. ἐπὶ προσ., δύστροπος, ἰδιότροπος, μεμψίμοιρος, γκρινιάρης : ἀπ' ὅταν ἀρρώστησε γίνηκε παράξενος· ὅλα τοῦ φταῖνε, λ.δίστ. ταῦ παράξενου ἡ ὁρμήνεια παραγόρεμα καὶ γκρίνια.

παραξενῶ-όω σχόλ. ἄ. παραξενίζω βλ.λ. : Σχόλ. Ἡφαιστ.81 (157 Gaisf.) πλανωμένη παρεξενώθη τινὶ ὀνόματι Κελεῷ.

παραξέω (ξέω) κ. μσν., μέλλ. παραξέσω, ξέω πλαγίως ἢ ἐξ ἐπιπολῆς, τρίβω : Πρόκλ.Ὑποτ.7,46 παραξέειν τὸν οὐρανόν· κ. παθ. : Λεωνίδ.Ταρ.ΑΠ 7,478 τάφος αἱ ἐν ἁμαξεῖοντος ἀδίτεω ἄξονι καὶ τροχιῇ λιτὰ παραξέεται· || θίγω, τραυματίζω ἐλαφρῶς : Ἡλιόδ.Αἰθ.5,33 τὸ ἐγχειρίδιον ἐπιβαλὼν . . ἄκρον δὲ τὸν ὦμον παραξέσας, τὴν χεῖρα . . ἀπέτεμε, Ἀνν.Κομν.Ι,213 παραξέειν τὸν χρῶτα· **2**) καθιστῶ τι λεῖον, λειαίνω : Πολυδ.7,145 ὑπαγωγεὺς (ἐργαλεῖον ξυλουργικὸν) ᾧ παρέξεον, Ἐπιγρ.· || ὁμ. τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Ἐπιγρ. παραξεσάμενον· **3**) προσκολλῶμαι εἴς τι στενῶς, πλησιάζω, προσεγγίζω τινί : Εὐνάπ.ΒΣοφ.495Β παραξέειν ἑαυτόν τισι· || γεν. ἀκολουθῶ, μιμοῦμαι : Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.ΙΙ,524Β οὐ μόνον τὴν διάνοιαν, ἀλλὰ καὶ τὰς λέξεις αὐτὰς καὶ τὰ ῥήματα τῆς Ἑβραίων γραφῆς παραξέσας ὁ Πλάτων ἐξοικειοῦται τὸ δόγμα, Εὐστ.1077,24 ἐντεῦθεν Σοφοκλῆς παραξέσας ποιεῖ τὸν Οἰδίποδα λέγοντα· κ. παθ. αὐτ.1653,27.

παραξηλώνω δημ. ξηλώνω βλ.λ. τι ὑπὲρ τὸ δέον, καθ' ὑπερβολήν· **2**) συνήθ. μτφ. μτ. τῆς ἀντων. τό, τά, ὑπερβαίνω τὰ ὅρια, τὸ παρακάνω : τὸ παραξήλωσε τ' ἀφεντικό μας.

παραξηραίνω μσν. ξηραίνω ὀλίγον τι· ἰδ. τὸ παθ. παραξηραίνομαι : Ἱππιατρ.85,1 ἀτροφεῖ τὸ ἰσχίον καὶ παραξηραίνεται.

παράξηρος-ον (ξηρός) μτγν. ὁ ὀλίγον τι ξηρός : Στράβ.17,3,23 (γῆ) ἡ τὸ σίλφιον φέρουσα στενή ., καὶ παράξηρος.

παράξιος-ον (ἄξιος) ὁ ἄνισος, ὁ ἄδικος : Πάπ. παραξίου παρανόμου οὔσης τῆς διαθήκης.

παραξιφίδιον (τὸ) ἀρχ. λεξ. κ. μσν. ὑποκορ. τοῦ παραξιφὶς βλ.λ. : Ἡσ. ἐν λ. κολοίδιον παραξιφίδια ταῖς ζώναις ἐνιέμενα, Νικ.Χων.Χρον.379R.

παραξιφὶς-ίδας (ἡ) (ξίφος) μτγν. κ. μσν. ἐγχειρίδιον, ὅπερ ἔφερον παρὰ τὸ ξίφος : ΠΔ Βασ.2,5,8 πᾶς τύπτων Ἰεβουσαῖον ἁπτέσθω ἐν παραξιφίδι καὶ τοὺς χωλούς, Στράβ.3,3,6 οὔτε ἀντιλαβὰς ἔχει . . παραξιφὶς πρὸς τούταις ἢ καπίς, Διόδ.Σ 5,33 ξίφη . . φοροῦσιν ἔχοντες σπιθαμαίας παραξιφίδας, Πλούτ.Ἄρατ.25 μικρὰς παραξιφίδας ἐνέγραφεν εἰς σάγματα, Εὐστ.413,29.

παραξοδιάζω δημ. δαπανῶ ὑπερβαλλόντως, ἐξοδεύω ὑπὲρ τὸ δέον· || τὸ μέσ. παραξοδιάζομαι ὑποβάλλομαι εἰς ὑπερβολικὰς δαπάνας, ὑφίσταμαι ἢ κάνω μεγάλας δαπάνας, φρ. ἰδ. σκωπτ. μὴν παραξαδιάζεσαι, - παραξοδιάστηκες!

παραξοὴ (ἡ) Ἐπιγρ. κ. δωρ. παρξοά ἡ ἐξομάλυνσις, ἡ λείανσις, τὸ ρακάνισμα.

παραξόνιος-ον (ἄξων) κ. νεώτ. ὁ παρὰ τὸν ἄξονα, ὁ πλησίον τοῦ ἄξονος· || τὸ οὐδ. παραξόνιον ὡς οὐσ. σιδηροῦς πασσαλίσκος ἐμπηγνύμενος ἐν τῇ κατὰ τὸ ἄκρον τοῦ ἄξονος τῆς ἁμάξης ὀπῇ πρὸς συγκράτησιν τοῦ τροχοῦ ἐν τῇ οἰκείᾳ θέσει· Φρύν.Σοφ.Παρ.100Β «παραξόνια· τὰ τῷ ἄξονι ἐμπηγνύμενα ὑπὲρ τοῦ κατέχειν τὸν τροχόν, ἃ οἱ πολλοὶ παραξονίτας ἢ ἀξονίδια καλοῦσιν», Πολυδ.1,145 «τὸ δὲ κωλῦον ἐκπίπτειν τὸν τροχὸν ἐμπηγνύμενον τῷ ἄξονι, παραξονίδιον»· πρβλ. παραξονίτης, ἀξονίδιον· **2**) μτφ. ἐν Ἀριστφ. Βάτρ.819 σκινδάλων . . παραξόνια (τολμηροὶ φλυαρίαι, παράτολμοι ἀστεϊσμοί, κτ. Σχολ. «κινδυνώδη καὶ παράβολα»).

παραξονίτης (ὁ) μτγν. τὸ παραξόνιον, βλ. παραξόνιος (ι)· Φρύν.Σοφ.Παρ.100Β «παραξόνια . . ἃ οἱ πολλοὶ παραξονίτας ἢ ἀξονίδια καλοῦσιν»· **2**) ἡ πλήμνη, ἡ χοινικὶς τοῦ τροχοῦ· Σχόλ.Αἰσχ. Ἑπτ.153 «χνόαι δέ εἰσι τὰ ἀκραξόνια, περὶ ἃ αἱ χοινικίδες, οἱ παραξονῖται λεγόμενοι» (δ.γρ. αἳ καὶ παραξονίτιδες λέγονται).

παράξυλο(ν) (τὸ) νεώτ. κ. δημ. ναυτ. μαλακὸν ξύλον ἡρμοσμένον ἐπὶ ἄλλου ξύλου ἢ σκεύους πρὸς προφύλαξιν ἀπὸ τῆς τριβῆς, ριζαδοῦρος.

παραξυρῶ-άω κ. ἰων. παραξυρέω ξυρίζω πλαγίως : Ἱππ.Νούσ.2,26 παραξυρήσας ἐν τῇ κεφαλῇ παρὰ τὸ οὖς τιθέναι ἔνθεν καὶ ἔνθεν (σικύας).

παράξυσμα-ατος (τὸ) (παραξύω) τὸ ἐξ ἐπιπολῆς ξύσμα, τρίμμα, ἐν χρ. μτφ. : Δημήτρ.55.

παράξυστον (τὸ) (παραξύω) σχόλ. τεκτονικόν τι ἐργαλεῖον, γλῶσσ. ἐπὶ τοῦ ὑπαγωγεύς· Σχόλ. Ἀριστφ.Ὄρν.1150 «ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν, ᾧ ἀπευθύνουσι τὰς πλίνθους πρὸς ἀλλήλας».

παραξύω (ξύω) μτγν. κ. μσν. ἄ. παραξέω βλ.λ.(ι), ὁμαλίζω : Ἰώσ.ΠΙ 3,10,9 παραξύοντες ἐγγύθεν ἔπαιαν, Παῦλ.Σιλ.ΑΠ 6,65 ὃς ἀτραπὸν οἶδε χαράσσειν ὀρθὰ παραξύων ἰθυτενῆ κανόνα, Ἀνών.Γεωγρ.50 πέλαγος παραξύειν τὴν Συρίαν· || μτφ. φαύω τι ἐγγύτατα, ἐγγίζω ἐπιπολαίως : Λογγῖν.312 ταῦτα γὰρ ἐγγὺς παραξύει τὸν ἰδιώτην.

παράορος-ον δωρ. κ. ἀττ. παρήορος βλ.λ. : Αἰσχ.Πρ.363 ἀχρεῖον καὶ παράορον δέμας.

παραός Ἡσ. «ἀετὸς ὑπὸ Μακεδόνων».

παράπᾰγος (ὁ) κ. ποι. πάρπᾰγας Ἡσ. «ὁ ἄνω τῆς θύρας μάνδαλος», αὐτ. «μάνδαλος θύρας».

παράπαιγμα-ατας (τὸ) πάπ. πανουργία, τέχνασμα, δόλος, ἀπάτη.

παραπαίγνιον (τὸ) μτγν. σκηνικὸν τέχνασμα, παίγνιαν : Πορφ.Χριστ.27, Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.300Α δαιμόνων γενόμενοι παραπαίγνια.

παραπαιδᾰγώγησις-εως (ἡ) μτγν. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παραπαιδαγωγῶ βλ.λ.2), διόρθωσις : Πτολ.Ἁρμ.1,1 αἴσθησις δεῖται τῆς ἐκ τοῦ λόγου παραπαιδαγωγήσεως.

παραπαιδᾰγωγῶ-έω μτγν. βοηθῶ, συντελῶ εἰς τὴν διαπαιδαγώγησιν ἢ τὴν μόρφωσιν : Πλούτ.Ἠθ. 321Β παραπαιδαγωγεῖν καὶ συσχηματίζειν τὴν πολιτείαν· **2**) μεταβάλλω καὶ διορθῶ βαθμηδὸν ὅ,τι κακόν, βελτιῶ : Λουκ.Νιγρ.12 ἠρέμα τε μεθαρμόττουσι καὶ παραπαιδαγωγοῦσι· **3**) ρηματ. π. παραπαιδαγώγησις.

παραπαιδεύω μτγν. παιδεύω προσέτι, πρὸς τούτοις : Γρηγ.Νύσσ.2,331Β τῶν ὀνομάτων τὴν χρῆσιν παραπαιδευομένων.

παραπαίδι (τὸ) δημ. τὸ οἱονεὶ θετὸν τέκνον, ὁ ψυχογυιός, ὁ παραγυιός, ἡ παρακόρη.

παραπαίζω (παίζω) παίζω παρεμπιπτόντως, ἀστεΐζομαι ἐκ παρόδου, περιπαίζω : Σχόλ.Ἀριστφ. Πλ.811 παραπαίζει πρὸς τὴν ἐναντίαν τῆς τύχης μεταβολήν, ΕΜ 463,45 μέμνηται Δημοσθένης . . τάχα καὶ παραπαίζων εἰς τὸν Αἰσχίνην· **2**) ἡ μτχ. παραπαίζων ὡς ἐπίθ. τοῦ Διονύσου, ὁ ποιῶν, καθιστῶν τινα παραπαίοντα, παράφρονα : Ἐπιγρ. Μαραθώνιας Διονύσω (sic) παραπαίζον(τι).

παραπαιόντως ἐπίρρ. Ἡσ. κατὰ τρόπον παράφρονα, ἀνόητον.

παραπαίρνω δημ., ἀόρ. (ἐ)παραπῆρα, λαμβάνω, κρατῶ τι περισσότερον τοῦ δέοντος, παίρνω περισσότερο ἀπὸ ὅσο πρέπει, ἰδ. ἐπὶ καταστάσεων,

ψυχικοῦ πάθους κττ. : **παραπῆρε θάρρος** (ἀπεθρασύνθη), - **τὸν παραπῆρε σήμερα ὁ ὕπνος** (ἐκοιμήθη περισσότερον τοῦ συνήθους), - **τὸν παραπῆρε ὁ θυμός** (τὸν κατέλαβε μεγάλη ὀργή)· **2**) τὸ μέσ. **παραπαίρνομαι** παραφέρομαι : **παράπαίρνεται** εὔκολα.

παράπαισμα (τό) (παραπαίω) μτγν. κ. **παραίπαιμα** ('Ησ.) ἀφροσύνη, παραφροσύνη : Οἰνόμ. π.Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.5,25.

παράπαιστος-ον (παραπαίω) παράφρων, μωρός, τρελλός· 'Ησ.«παραπλήξ, ἢ παρειμένος».

παραπαίω κ. νεώτ. παίω, πλήττω, τύπτω πλαγίως, κτυπῶ ἐσφαλμένως, ἀστόχως : Αἰσχ.άπ.314 **εἶτ' οὖν σοφιστὴς κάρτα παραπαίων χέλυν**· **2**) ἀμτβ. κρούω ἐσφαλμένον τόνον· **3**) μτφ. εἶμαι παράφρων, μανιώδης, μωρός, χάνω τὰς φρένας μου· 'Ησ. «παραπαίει· παρακόπτει, μαίνεται, ληρεῖ, παραφρονεῖ» : Αἰσχ.Πρ.1056. **τί γὰρ ἐλλείπει μὴ (οὐ) παραπαίειν ἡ τοῦδ' εὐχή;**, 'Αριστφ.Πλ.508 **ξυνθιασῶτα τοῦ ληρεῖν καὶ παραπαίειν**, Πλάτ.Συμπ.173Ε **μαίνομαι καὶ παραπαίω**, Πολύβ.12,8,1, Πλούτ.'Ηθ.963F **παραπεπαικότας** (παράφρονας)· κ. παθ. : Σοφ.'Ιχν.234 **φωναὶ παραπεπαισμέναι** (μανιώδεις)· || διαπράττω ἀνοησίαν, ἀφροσύνην : Λουκ.'Ιστ.Συγγρ.2 **ἔλαττον γὰρ ἂν τοῦτο παρέπαιον ἀλλοτρίοις ἰάμβοις, οὐ φαύλοις κατεσχημένοι**, Εὐνάπ.ΒΣοφ.474Β **παραπαίειν πρὸς ὑλικὰς δυνάμεις**· || εἰδ. ἰατρ. εἶμαι παράφρων : Γαλ.10,850· **4**) ἐκπίπτω, ἀφίσταμαί τινος, παραπλανῶμαι, μτ. γενικ. : Πολύβ.3,21,9 **παραπαίουσι τῆς ἀληθείας ἐν τοῖς ἀναγκαιοτάτοις διαβουλίοις**, αὐτ.4,31,2 **ἀγνοοῦντες καὶ πολὺ παραπαίοντες τοῦ δέοντος**· || εἶμαι, εὑρίσκομαι ἐν πλάνῃ, πλανῶμαι : Φιλόδ.Σημ.32· || νεώτ. μτφ. παραλογίζομαι λέγων πράγματα ἀντιφατικὰ ἢ ἀντίθετα, ὁμιλῶ ἄνευ λογικοῦ εἱρμοῦ, δὲν ξέρω τί λέω· **5**) νεώτ. κλονοῦμαι κατὰ τὸ βάδισμα, βαδίζω κλονιζόμενος καὶ προσκρούων τῆδε κἀκεῖσε, παραπέφτω, τρικλίζω· **6**) ρηματ.π. παράπαισμα, παράπαιστος.

παραπάλλομαι (πάλλομαι) πάλλομαι ἐγγύς, πηδῶ παραπλεύρως, πλησίον, μτ. δοτ. : Εὐρ.ΙΑ 228 **οἷς παρεπάλλετο .. σὺν ὅπλοισι παρ' ἄντυγα**.

παράπαν ἐπίρρ. κ. νεώτ. ἀντὶ παρὰ πᾶν, παντελῶς, ἐξ ὁλοκλήρου, καθ' ὁλοκληρίαν, ὅλως δι' ὅλου, τελείως, ἐν χρ. πάντοτε μετὰ τοῦ ἄρθρου **τό** : 'Ηρ.1,61 **ἀπαλλάσσετο ἐκ τῆς χώρης τὸ παράπαν**, Θουκ.6,80 **οἱ τῶνδε κρείσσους εἰσὶ τὸ παράπαν τὰ πολέμια**, 'Επιγρ. **εἰς τὸ παράπαν** (εἰς τὸ διηνεκές)· || συνήθ. μτ. ἀρνήσεως, οὐδόλως, οὐδαμῶς : 'Ηρ.1,32 **τῇ ἑτέρῃ ἡμέρῃ τὸ παράπαν οὐδὲν ὅμοιον προσάγει πρῆγμα**, Φερεκρ.113 **φωνὴν οὐκ ἔχειν ἰχθύν γε .. τὸ παράπαν**, 'Αριστφ.Πλ.17 **ἀποκρινομένῳ τὸ παράπαν οὐδὲ γρῦ**, Πλάτ.'Απολ.26C **οὐκ εἰμὶ τὸ παράπαν ἄθεος**, αὐτ.Θεαίτ.187Α, Γαλ.4,398,6 **οὐδὲ κινεῖται τὸ παράπαν**, Παυσ.5,12,1 **οὐ φύει τὸ παράπαν**, - **δὲν εἶναι τὸ παράπαν σταθερὸς εἰς τὸν λόγον του**· ὁμ. κ. μτ. ἀρνητικῶν ρημάτων : 'Αντιφ.3,3,7 **τὸ παράπαν ἀρναύμενοι**· **2**) ὁμ. ἐπὶ ἀριθμήσεως, ἐπὶ **διηκόσια τὸ παράπαν** κατὰ μέσον ὅρον, ὄχι ὀλιγώτερα, τοὐλάχιστον διακόσια : 'Ηρ. 1,193 **ὥστε ἐπὶ διηκόσια μὲν τὸ παράπαν ἀποδιδοῖ**, Δημ.1279 **οἱ γ' οὐδὲ πεντήκοντα δραχμῶν τὸ παράπαν ἅπαντ' ἀπολωλέκασι;**.

παραπανήσιος-ια-ιο δημ. κ. **παραπανιστός**-ή-ό ὁ ὢν ἢ γινόμενος ὑπὲρ τὸ δέον, ὁ ἐπὶ πλέον, ὁ πλεονάζων, ὁ περισσευούμενος : **ἔβαλε παραπανήσιο πιπέρι**· || ὁ περιττός, ὁ μάταιος : **αὐτὰ εἶναι παραπανήσια λόγια**.

παραπάνω ἐπίρρ. μσν., δημ. κ. **παραπάνου** ἐπὶ τόπου, ἀνωτέρω, ὑψηλότερον, πιὸ ψηλά : 'Ερωτόκρ.4,60 **κι ὡς τὰ βυζά τζ' ὁ παταμὸς καὶ παραπάνω σώνει**, - **κάθεται στὸ παραπάνω πάτωμα**· || κ. μτφ. : **ἀπὸ τμηματάρχης δὲ μπόρεσε νὰ πάῃ παραπάνω**· || περαιτέρω, ἐπέκεινα, παραπέρα : **κάθεται στὸ παραπάνω σπίτι**· **2**) ἐπὶ ποσοῦ ἢ χρόνου, ἐπὶ πλέον, περισσότερον : 'Ερωτόκρ.3,1587 **τὸ φτάξῃ δώδεκα χρονῶ, καὶ παραπάνω αὤσῃ**, - **τοῦ κόστισε παραπάνω ἀπ' ὅ,τι ὑπελόγιζε**, - **ἔχει παραπάνω ἀπὸ χρόνο νὰ σὲ ἰδῇ**, - **ἔπιε λίγο παραπάνω ἀπόψε**· || φρ **μὲ τὸ παραπάνω** πλέον ἢ ἱκανοποιητικῶς, ἀφθόνως : **τὸν πλέρωσε** - **τὸν ἐκδικήθηκε μὲ τὸ παραπάνω**, - **ἔφαγαν μὲ τὸ παραπάνω**.

παραπασσόμενος 'Ησ. «ἐπιβαλλόμενος».

παραπάσσω (πάσσω) κ. ἀττ. παραπάττω ἐπιπάσσω πλαγίως ἢ ἐντός, πασπαλίζω τῆδε κἀκεῖσε : Θεόφρ.ΦΑἰτ.5,6,10 **τέφραν παραπατταμένην**· ὁμ. μτ. δοτ. κ. αἰτ. : Δαμοκράτ.π Γαλ.13,944, Πλούτ. 'Ηθ.954Α **τῷ πυρουμένῳ .. σιδήρῳ .. λατύπην παραπάσσουσι**· ὁμ. ἔμπροθ. (εἴς τι) : Διοσκ.3,23 **παραπάσσεσθαι εἴς τι**· **2**) ρηματ.π. παραπαστόν.

παραπαστόν (τό) (παραπάσσω) κόνις ἐπιπασσομένη : 'Ιππ.Γυν.1,105.

παραπάτημα (τό) δημ. ὀλίσθημα, στραβοπάτημα : δ.τραγ. **δὲν εἶναι παραπάτημα παρὰ 'ναι ἀντρὸς ἀγκάλιασμα**· || κλονισμὸς κατὰ τὸ βάδισμα, τρίκλισμα· **2**) μτφ. παρεκτροπή, σφάλμα, παράπτωμα.

παράπατῶ-άω (ἀπατῶ) ἀπατῶ, ἀποπλανῶ, γοητεύω : Αἰσχ.Εὐμ.728 **οἴνῳ παρηπάτησας .. θεάς**.

παραπατῶ-άω δημ. ἀμτβ. πατῶ ἐσφαλμένως, πατῶ ἀλλοῦ ἀπὸ ἐκεῖ ποὺ πρέπει, ὀλισθαίνω, στραβοπατῶ : δ.τραγ. **μάνα μου, παραπάτησα καὶ τὸ σταμνί μου τσάκισα**, - **παραπάτησε κι ἔσπασε τὸ πόδι του**· || κλονοῦμαι κατὰ τὴν βάδισιν, βαδίζω ἀτάκτως, παραπαίω, τρικλίζω, παραπέφτω· **2**) ρηματ.π. παραπάτημα.

παραπαφίσκω ἐπ. ἀντὶ παραπατῶ, μ. κτ. ἀόρ. β' **παρήπαφον**, παράγω, παρασύρω, ἀπατῶ, ἀποπλανῶ, ἐξαπατῶ : 'Οδ.Ξ 488 **παρά μ' ἤπαφε δαίμων**, 'Ορφ.'Αργ.704 **μολπῇσι παραπαφίσκειν πέτρας**, Θεόκρ.27,12 **καὶ πρίν με παρήπαφες ἀδεῖ μύθῳ**, ΑΠλ.5,361· || μτ. ἀπαρφ. διὰ πανουργίας ἢ δόλου παραπείθω, παρακινῶ τινα νὰ πράξῃ τι : 'Ιλ.Ξ 360 **"Ηρη δ' ἐν φιλότητι παρήπαφεν εὐνηθῆναι**, 'Απολλ.Ρ 2,952· || θέλγω, δελεάζω, σαγηνεύω, γοητεύω : Τραγ.'Αδέσπ.434 **δῶρα καὶ θεοὺς παραπαφίσκουσι**.

παραπαχαίνω δημ., ἀόρ. (ἐ)**παραπάχυνα**, μτβ. παχύνω (τινά) ὑπὲρ τὸ δέον, καθιστῶ τι(να) καθ' ὑπερβολὴν παχύν : **τὶς παραπάχυνε τὶς κάττες**· **2**) ἀμτβ. παχύνομαι καθ' ὑπερβολήν, γίνομαι ὑπὲρ τὸ δέον παχύς.

παραπεζεύω μτγν. κ. δημ. πεζεύω ἐγγύς, πλησίον : 'Επιφάν.2,193C· || δημ. **πεζεύω** ἐπ' ὀλίγον πρὸς ἀναψυχήν.

παραπείθω (πείθω) κ. μσν. κ. νεώτ., μέλλ. **παραπείσω**, ἐπ. ἀόρ. **παρπέπῐθον** ἢ **παραιπέπῐθον** ἐλκύω, προσελκύω τινὰ διὰ τῆς πειθοῦς, καταπείθω τινά : 'Ιλ.Ψ 37 **Πηλείωνα .. σπουδῇ παρπεπιθόντες**, 'Οδ.Ω 119· || κ. μσν. κ. νεώτ. παραπλανῶ τινα διὰ τῆς πειθοῦς, καταπείθω τινὰ διὰ δολίων καὶ ἀπατηλῶν μέσων, παρασύρω, ἐξαπατῶ, ξεγελῶ : 'Οδ.Ξ 290 **ὅς μ' ἄγε παρπεπιθὼν ᾗσι φρεσίν**, Πλάτ.Νόμ.892D **μή πῃ πρεσβύτας ἡμᾶς ὄντας .. παραπείσῃ**, Νικόλ.Δαμ.130,24J, Λουκ.Κατάπλ.7 **δέδια μὴ σε παραπείσῃ δεόμενος**, Πρίσκ. 218,12 (Bekk.) **παραπείθειν χρήμασι**, Σέργ.Μακρ. ἐν Σάθ.3,231 **γύναιόν τι .. χρήμασι παραπείσας** (δωροδοκήσας)· κ. μτ. αἰτ. κ. ἀπαρφ. : 'Οδ.Χ 213 **μή σ' ἐπέεσσι παραιπεπίθησιν 'Οδυσσεὺς μνηστῆρεσσι μάχεσθαι**, Εὐρ.'Ικ.60 **παράπεισον δὲ**

τὸ σόν.. ἐλθεῖν τέκνον· κ. παθ.: Ἀριστλ.Ἀτόμ. 969b,17 **παραπεπεῖσθαι** (παρασύρομαι εἰς τι)· **2)** ρηματ π. παράπεισις.

παραπειλῶ-έω (ἀπειλῶ) μτγν. ἐπαπειλῶ: Θεοδώρ.Ἐκκλ.Ἱστ.I,4.

παραπείρω (πείρω) διατετραίνω, διατρυπῶ τι πλαγίως, τὸ μέσ.: Ρήτ.I,553 **ταῖς μὲν ἀκάνθαις τὸν ταρσὸν τοῦ ποδὸς παραπείρεται.**

παραπειρῶμαι-άομαι (πειρῶμαι) κ. μσν., μέλλ. **παραπειράσομαι,** ἀποπειρῶμαι, δοκιμάζω τινά, ἵνα βεβαιωθῶ περὶ τῆς θελήσεως αὐτοῦ: Πινδ.Ο 8,3 **ἵνα μάντιες.. ἐμπύροις τεκμαιρόμενοι παραπειρῶνται Διός**· || μσν. πειρῶμαι, ἀποπειρῶμαι, δοκιμάζω, ἐπιχειρῶ: Νικηφ.Ἀντιοχ. ἐν ASS Μαΐου 5,312,17 **παραπειρᾶσθαι ὅπως ἂν ἀνέλοι τοῦτον.**

παράπεισις-εως (ἡ) (παραπείθω) σχόλ. τὸ παραπείθειν, ἡ ἐξαπάτησις: Σχόλ.Ἰλ.Ξ 217.

παραπειστικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἱκανός, ὁ ἐπιτήδειος εἰς τὸ παραπείθειν, ὁ κατάλληλος πρὸς παραπλάνησιν, ἐξαπάτησιν: Πολυδ.4,21, - **παραπειστικὸς λόγος, - παραπειστικὴ ἐρώτησις**· κ. ἐπίρρ. νεώτ. **-κῶς.**

παραπελάζω μσν. πλησιάζω: Μιχ.Ἀτταλ 42,16.

παραπελέκιον (τὸ) μσν. μικρὸς πέλεκυς: Κ Πορφ.Ἔκθ 67 ! (ἔκδ. B.).

παραπελεκῶμαι-άομαι (πελεκῶμαι) παθ. πελεκῶμαι κατὰ τὰ πλάγια, τὰς πλευράς: Θεόφρ.Φ 4,16,2 **παραπεπελεκημένη ἐτύγχανεν** (ἡ πλάτανος) **ἐκ τῶν δύο μερῶν,** αὐτ.ΦΑἰτ.5,4,7.

παραπεμπτικός-ή όν νεώτ. ὁ δι' οὗ γίνεται παραπομπή: **παραπεμπτικὸν βούλευμα** (ἡ ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου ἐκδιδομένη προδικαστικὴ ἀπόφασις περὶ παραπομπῆς τοῦ κατηγορουμένου εἰς δίκην ἐπ' ἀκροατηρίου).

παραπέμπω (πέμπω) κ. μσν. κ. νεώτ., μέλλ. **παραπέμψω,** ἀόρ. παρέπεμψα, πέμπω πέρα ἢ στέλλω τινὰ διὰ μέσου τινός, βοηθῶ, κάνω τινὰ νὰ περάσῃ: Ὀδ.Μ 72 **ἀλλ' Ἥρη παρέπεμψεν** (διήγαγε τὴν Ἀργὼ διὰ μέσου τῶν Συμπληγάδων)· κ. παθ.: Ξεν.Ἐφ.3,4 **ἀεὶ δεόμενος αὐτῆς εἰς Ἔφεσαν παραπεμφθῆναι**· **2)** μτφ. ἀναφ. πρὸς χρόνον, διανύω, περνῶ: Ἀγαθρχ.30 **σαρκὶ καὶ γάλακτι παραπέμπειν τὸν βίον** (διέρχεσθαι τὸν βίον), Πολυδ.6,109 **παραπέμπειν τὴν νύκτα** (διέρχεσθαι τὴν νύκτα)· || ὁμ. τὸ μέσ.: Σχόλ.Ἀριστφ. Νεφ.1360 **παραπέμπεσθαι τὸν κάματον** (ἀποπέμπω, ἀποβάλλω ἀπ' ἐμαυτοῦ), Διογ.Λ 8,87 **ὅτι τὴν ἀρχὴν αὐτὸν παρεπέμψατο**· **3)** πέμπω τινὰ πλησίον ἢ κατὰ μῆκος τῆς ἀκτῆς, ἐν παθ.: Θουκ. Β,61 **στρατιὰν ἔχων.. παρεπέμφθη πεζῇ ἐφ' Ἑλλησπόντου**· **4)** προπέμπω, συνοδεύω, παρακολουθῶ, ἐπὶ πολεμικῶν πλοίων συνοδευόντων ἐμπορικά: Δημ.568 **τῶν.. τριηράρχων παραπεμπόντων ὑμᾶς,** Ἐπιγρ. **παραπέμπειν.. τὰ ἱερὰ στρατεύματα**· κ. παθ.: Δημ.96 **παραπέμπεσθαι τὰ πλοῖα αὐτῶν**· || νεώτ. ναυτ. ἐπὶ πολεμικῶν πλοίων, συνοδεύω νηοπομπὴν ἐμπορικῶν πλοίων ἐν καιρῷ πολέμου πρὸς προστασίαν αὐτῶν ἀπὸ ἐχθρικῆς ἐπιθέσεως· **5)** γεν. προπέμπω, συνοδεύω, ὁδηγῶ συντροφεύω: Λυρ.Ἀλ.Ἀδέσπ I,12, Πλούτ.Περ.5 **προσέταξέ τινι τῶν οἰκετῶν φῶς λαβόντι παραπέμψαι καὶ καταστῆσαι πρὸς τὴν οἰκίαν τὸν ἄνθρωπον,** Ἐπιγρ. **παραπέμπειν τὰ ἱερά**· || εἰδ. συνοδεύω εἰς τὸν τάφον, κηδεύω: Ποσειδών.143 **χαρῷ.. τὸ σῶμα παραπέμπειν**· κ. παθ.: Διογ.Λ 3,41 **ἐτάφη καὶ παρεπέμφθη πανδημεί**· || ὁμ. τὸ μέσ.: Ἐπιγρ. **τὸ σῶμα παραπέμφασθαι ἐπὶ τὴν κηδείαν**· || ὁμ. τὸ παθ. ἐπὶ νυμφικῆς πομπῆς, προπέμπομαι εἰς τὸν νυμφικὸν θάλαμον: Λουκ.Ἐνάλ.Δ 5,1 **ἀπεληλύθεσαν ἐς τὸν θάλαμον ὑπὸ τῆς Ἀμφιτρίτης.. παραπεμφθέντες**· || **ἀκολουθῶ, ὑπηρετῶ,** περιποιοῦμαί τινα, ἐπὶ τιμῆς διδομένης εἰς πρόσωπα ὑψηλῆς περιωπῆς: Ἐπικτ.Ἐγχ.25,2 **πῶς γὰρ ἴσον ἔχειν δύναται.. ὁ μὴ παραπέμπων τῷ παραπέμποντι**· || προπέμπω μέχρι τῆς ἀγορᾶς ἢ συνοδεύω ἐκ τῆς ἀγορᾶς Δίων Δ 43,22, αὐτ.58,11· || ὁμ. μτφ. ἐν τῇ φιλοσ.: Μᾶρκ.Αὐρ.2,17 **τί οὖν τὸ παραπέμψαι δυνάμενον, ἓν καὶ μόνον, φιλοσοφία**· κ. παθ: Ὑπερείδ.Δημ.21 **τὸν ὑπόλοιπον βίον ὑπὸ δόξης χρηστῆς παραπεμφθῆναι**· **6)** συνοδεύω μετὰ φρουρᾶς τὴν ἀποστολὴν τῶν ἐφοδίων, ζωοτροφιῶν στρατοῦ: Ξεν.Ἑλλ.7,2,18 **Χάρητα διεπράξαντο σφίσι παραπέμψαι τὴν παραπομπήν,** Φίλιππος π.Δημ.251 **ἐξαπεστάλη ταῦτα τὰ πλοῖα.. ὡς τὸν σῖτον παραπέμψοντα ἐκ τοῦ Ἑλλησπόντου εἰς Λῆμνον,** αὐτ. 1224· **7)** ἀποστέλλω στρατεύματα κατὰ μῆκος τῆς γραμμῆς ἢ τοῦ κέρατος πρὸς βοήθειαν, ὑποστήριξιν: Ξεν.Ἑλλ.4,3,4 **ἐπειδὴ.. ἐκώλυον τῆς πορείας.. ἐπελαύνοντες τοῖς ὄπισθεν, παραπέμπει ἐπ' οὐρὰν καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ στόματος ἱππικόν,** αὐτ. Ἀν.6,3,15 **παρέπεμπε.. εὐζώνους εἰς τὰ πλάγια καὶ εἰς τὰ ἄκρα,** αὐτ.Ἀγησ.2,3· **8)** φέρω προσέτι ἢ πρὸς τούτοις: Ἀριστφ.ἀπ.502 **φέρε, παῖ,.. ὕδωρ, παράπεμπε τὸ χειρόμακτρον**· κ. παθ. ἀποστέλλομαι ἐπιπροσθέτως: Ἐπιγρ.· **9)** μσν. κ. νεώτ. ἀποστέλλω τι(νά) που ἢ πρός τινα: Πρόδρ. 2,636 **φωμὶν ζητῶ τῷ Κράτει σου καλὸν κομματοπούλιν,** (**εἰς ἣν ἡ βασιλεία σου Μονὴν μὲ παραπέμψῃς,** - **τὸν παραπέμπουν ἀπὸ τὸν Ἄνναν εἰς τὸν Καϊάφαν** (ἐπὶ ὑποθέσεων παραπεμπομένων ἀπὸ ἀρχῆς εἰς ἀρχὴν διαρκῶς καὶ ἄνευ τερματισμοῦ)· || νεώτ. ἀναφ πρὸς ἔγγραφα, αἰτήσεις, ἀναφοράς κττ, ἀποστέλλω εἰς ἄλλον πρὸς διεκπεραίωσιν, μεταβιβάζω εἰς ἄλλον, πρὸς ἐξέτασιν, ἐνέργειαν κτ· **παρέπεμψαν τὴν αἴτησίν σου εἰς τὴν Νομαρχίαν, - τὸ ναμοσχέδιον παρεπέμφθη εἰς τὴν εἰδικὴν ἐξ ὑπουργῶν ἐπιτροπήν,** φρ. **παραπέμπω εἰς τὰς ἑλληνικὰς καλένδας** (ἀναβάλλω ἐπ' ἄπειρον)· || παπ. κ. νεώτ. ἀναφ. πρὸς δικαστικὰς ὑποθέσεις, πέμπω εἰς τὰς ἀνακριτικὰς ἀρχὰς πρὸς ἐνέργειαν ἢ πέμπω, διαβιβάζω, ὑποβάλλω εἰς δικαστήριον πρὸς ἐκδίκασιν. Πάπ. **τὸν δεῖνα εἰς τὸ σὸν δικαστήριον παραπέμψαι, - παρέπεμψε τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸν ἀνακριτήν, - παρεπέμφθη εἰς τὸ πταισματοδικεῖον**· **10)** νεώτ. ἀναγράφω, ὁρίζω ἀκριβῶς τὸν συγγραφέα, τὸ σύγγραμμα καὶ τὸν στίχον ἢ τὴν σελίδα ἐξ ἧς ἔλαβον λέξιν τινά, χωρίον ἢ εἴδησιν, κάμνω παραπομπὴν βλ.λ.4)· **11)** καταβροχθίζω, καταπίνω: Διον.Φυσ. 2,6· **12)** ἐπὶ φωνῆς, ἠχοῦς κττ., στέλλω ὀπίσω, μεταδίδω εἰς τὸν ἑπόμενον, μεταβιβάζω: Σοφ. Φιλ.1459 **Ἑρμαῖον ὄρος παρέπεμψεν ἐμοὶ στόνον ἀντίτυπον,** Ἀριστφ.Ἱππ.546 **παραπέμψατ' ἐφ' ἕνδεκα κώπαις θόρυβον χρηστὸν ληναΐτην** (Εὐστ. 1540 « .. εὐφημήσαντες τὸν δεῖνα ῥοθιάζοντες ναυτικῶς»), Πλούτ.Σόλ.29 **πότοις καὶ μουσικῇ παραπέμπων ἑαυτόν** (παραδίδων ἑαυτὸν εἰς τοὺς πότους καὶ τὴν μουσικήν), αὐτ.Κάτ.Νεώτ.46· || ὁμ. τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ.: Δίων Κ 74,14 **φωνὴν παραπέμπεσθαι**· **13)** ἐπὶ τοῦ φωτός, ἀντανακλῶ: Μᾶρκ.Αὐρ.8,57 **αὐτὸ.. στερήσει τῆς αὐγῆς, τὸ μὴ παραπέμπον αὐτήν**· || κ. μτφ.: αὐτ.10,9 **δόγματα ὁπόσα.. φαντάζῃ καὶ παραπέμπεις**· **14)** ἀποπέμπω, παρατρέχω, περιφρονῶ: Φίλιππος π.Δημ.283 **τοὺς οὐκ ὀρθῶς συμβουλεύοντας ὑμῖν παραπέμψαντες,** Πολύβ 30,17,17 **τούτους δὲ παρέπεμπε ποικίλας ἐμφάσεις ποιοῦσα περὶ τοῦ μέλλοντος,** Διόδ.Σ 26,1 **τινὰ τῶν ἀνθρώπων φιλόφθονα.., τὰ παραπέμποντα μὲν τὰ καλῶς ἔχοντα τῶν ἐπιτελεσθέντων**· || **τὸ μέσ.** ἀποπέμπω μαθητήν: Διογ.Λ 8,87· || ὁμ. **τὸ μέσ.** ἀποπέμπω ἀπ' ἐμαυτοῦ τὴν σύζυγόν μου, παρατῶ, χωρίζω τὴν γυναῖκα μου: Ἀπολλδ.I,9,28 **τοῦ.. βα-**

σιλέως.. τὴν θυγατέρα.. Ἰάσονι ἐγγυῶντος, παραπεμφάμενος Ἰάσων Μήδειαν ἐγάμει· **15)** ἀφήνω, παραιτῶ, παραλείπω, ἐγκαταλείπω : Σωρ.1, 46 **παραπέμπειν τὸ λουτρόν·** || τὸ μέσ. παραλείπω, παρατρέχω : Φιλούμ.36 **πλείονα.. ἱστορούμενα παραπέμπεσθαι·** **16)** ἀπορρίπτω, ἀποβάλλω, ἀποδοκιμάζω : Ἰώσ.ΑΙ 6,3,5 **τὰς δεήσεις παραπέμπειν,** Μᾶρκ.Αὐρ.1,8 **μήτε ἐξηττώμενον διὰ ταῦτα, μήτε ἀναισθήτως παραπέμποντα,** Σωρ.1, 118· || τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Ἀπολλ.Δύσκ. Συντ.6,7· **17)** μεταδίδω, μεταβιβάζω κληρονομίαν : Προκ.Μυστ.11, Πάπ. **καταλεῖψαι καὶ παραπέμπειν ἐπὶ τοὺς σοὺς κληρονόμους·** || όμ. μτφ. μεταδίδω : αὐτ.15 **παραπέμπειν ἔχθος εἰς τριγονίαν,** αὐτ.Κτισμ.1 Πρόλ. **μνήμην εἰς τοὺς ἐπιγόνους·** **18)** ρηματ.π.παραπομπή, παράπεμψις.

παράπεμψις-εως (ἡ) (παραπέμπω) μτγν. τὸ παραπέμπειν, ἡ προπομπή, ἡ συνοδεία : Διόδ.Σ 34/35, 39 **τῷ πρὸς τὴν παράπεμψιν ἐκπεμφθέντι.**

παραπεπλεγμένως ἐπίρρ. ἐκ μτχ. παθ. παρακ. τοῦ παραπλέκω· Ἡσ. «συμπεπλεγμένως».

παραπεποιημένως ἐπίρρ. μτγν. ἐκ μτχ. παθ. παρακ. τοῦ παραποιῶ βλ.λ., διαστρόφως, διεστραμμένως, ἡμαρτημένως : Ἐπιφάν.1,829D **παραπεποιημένως ναούμενα,** αὐτ.884C **ἃ φρονεῖς παραπεποιημένως διδάσκων.**

παραπέρα ἐπίρρ. δημ. ἐπὶ τόπου, ὀλίγον ἐπέκεινα, μακράν, μακρύτερα, περαιτέρω : Κρυστ. Ποιήμ.156,21 (ἔκδ.Φέξη) **παραπέρα | σταματᾷ στὴν κατάκρυα βρύση,** Παλαμ.Τάφ.73,17 **κι ἦταν ὁ ἀέρας βαρὺς παραπέρα, καὶ ἡ γῆ παραπέρα | σὰν ἀπὸ κάμα γυμνή·** || κ. μτ. τῆς ἀπό : **παραπέρα ἀπὸ τὴν ἐκκλησία σταμάτησε·** **2)** ἐπὶ χρόνου, βραδύτερον, ἀργότερα, εἰς τὸ μέλλον : **πάρε τώρα αὐτὰ καὶ παραπέρα βλέπουμε.**

παραπεριπατῶ-έω (περιπατῶ) μτγν. περιπατῶ πλησίον ἢ παραπλεύρως τινός, μτ.δοτ. : Ἰώσ.ΑΙ 18, 6,6 **παραπεριπατοῦσα τῷ φορείῳ.**

παραπέρνημι (πέρνημι) κ. αἰολ. **παραπέρνᾶμι** πωλῶ τι εἰς ἠλαττωμένην τιμήν, πωλῶ εὐθηνότερα : Ἐπιγρ. **σῖτον παραπέρναις διὰ πάντας λυσιτελέως ταῖς πολίταισι.**

παραπέσσια (τὰ) (πεσσός) μτγν. οἰκαδομήματα ἐρειδόμενα ἐπὶ μεγαλυτέρων οἰκοδομῶν : Κῶδ.Ἰουστιν.8,11,14.

παραπέτᾰλος-ον (πέταλον) μτγν. κ. μσν. ὁ κεκαλυμμένος, ὁ σκεπασμένος διὰ πετάλων ἢ φύλλων χρυσοῦ ἢ ἀργύρου, ὁ κεχρυσωμένος ἢ ἠργυρωμένος : Ἀνών.π.Σουΐδ. **τριήρεις.. χρυσῷ τὰς πρύμνας παραπέταλοι.**

παραπέταμα (τὸ) δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παροπετῶ βλ.λ.

παραπετάννῡμαι (πετάννυμαι) μτγν., παρακ. **παραπέπτᾰμαι** (ἐν σημ. ἐνεστ.), παθ. κρέμαμαι ὡς παραπέτασμα ἐνώπιόν τινος : Πολύβ.33,3,2 **τῆς αὐλαίας παραπετασμένης** (δ.γρ. **ἀντὶ** παραπετασμάτων)· || ἐκτείνομαι, ἁπλοῦμαι κατὰ μῆκος ἢ ἐπὶ πολύ : Διον.Περ.98 **σκαιῇ.. παραπέπταται.. ἰσθμός·** **2)** παραπέπταται Ὄρνις (τὸ Πτηνόν, ἢ Κύκνος) περιίπταται πρὸ αὐτοῦ ἔχον ἀναπεπταμένας τὰς πτέρυγας) : Ἄρατ.312 **ὁ δὲ οἱ παραπέπταται ὄρνις ἀσσότερον βόρεω.**

παραπέτασμα-ατος (τὸ) (παραπετάννυμαι) κ. μσν. κ. νεώτ. πᾶν ὅ,τι παραπετάννυται ἐνώπιόν τινας, τὸ ἔμπροσθέν τινος ἐκτεινόμενον προκάλυμμα, καταπέτασμα ἐξ ὑφάσματος· Ἡσ. «παραπετάσματα· παρακαλύμματα» : Ἡρ.9,82 **σκηνὴν.. παραπετάσμασι ποικίλοισι κατεσκευασμένην,** Ἀριστφ.Βάτρ.938 **παραπετάσμασιν.. Μηδικοῖς,** αὐτ. ἀπ.611 **παραπέτασμα τὸ Κύπριον,** Διόδ.Σ 11,56 **τὴν ἀπήνην πολυτελέσι παραπετάσμασι κεκοσμημένην,** Παυσ.5,12,2 **παραπέτασμα ἐρεοῦν.** Πρίσκ. 203,11 (ἔκδ.Bonn.) **εὐνὴν καλυπτομένην ποικίλοις παραπετάσμασι,** Ἐπιγρ. **παραπέτασμα λιτόν·** || νεώτ. ἰδ. τὸ ἀπὸ τοῦ ὑπερθύρου θυρῶν καὶ παραθύρων κρεμάμενον καταπέτασμα, κουρτίνα, μπερντές, ατόρι· **2)** μτφ. προκάλυμμα, πρόσχημα : Ἀντιφάν.327 (="Αλεξ.340) **τὰ χρήματα.. παραπετάσματα τοῦ βίου,** Πλάτ.Πρωτ.316E **ταῖς τέχναις ταύταις παραπετάσμασιν ἐχρήσαντο,** Δημ. 1107 **τῇ προκλήσει χρησάμενοι παραπετάσμασι,** Μέν.ἀπ.406,4 **εἶχεν δὲ παραπέτασμα τὴν ἐρημίαν·** **3)** μτγν. κ. μσν. κτ. πληθ. **παραπετάσματα** χλαμύδες, μανδύαι : Ἀγαθ.3,7.

παραπέτευμα-ατος (τὸ) μτγν. σύμβολον διδόμενον πρὸς λῆψιν σίτου ἐν καιρῷ διανομῆς : Κῶδ.Ἰουστιν.11,24,2 **modios frumenti, nomine parapeteumatis** (σῖτον λόγῳ παραπετεύματος) (δ.γρ. perisseuma ἢ peritteuma).

παραπέτο (τὸ) (Ἰταλ.) δημ. θωράκιον, στηθαῖον γεφύρας, ἀνδήρου, παραθύρου, κρηπῖδος κττ.· || ναυτ. τὸ δρύφακτον βλ.λ.· || γεν. διαχωριστικὸν διάφραγμα ἢ παραπέτασμα.

παραπέτομαι (πέτομαι) κ. μσν., ποι. **παρπέταμαι** (Καλλ.Ἐπιγρ.31,6), ἀόρ. β' **παρεπτόμην** ἢ παρεπτάμην κ. **παρέπτην,** γ' πληθ. πρόσ. **παρέπτησαν,** πέτομαι παραπλεύρως, ἵπταμαι παρά τι, πετῶ ἐγγὺς ἢ πλαγίως : Ἀριστλ.ΖΙ 593b,12 **καὶ γὰρ ἤδη πετομένους σιτίζει παραπετομένη** (κορώνη), αὐτ.Πολιτ.1323a,29 **δεδιότα.. τὰς παραπετομένας μυίας·** **2)** διέρχομαι ἱπτάμενος, ἐπὶ κηλίδων πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν : Γαλ.1,363· **3)** ἐκφεύγω, διαφεύγω τινά : Ἰουλ.Αἰγ.ΑΠ 6,19 **δώρου δ' ὑμετέροιο παραπταμένου με·** **4)** πέτομαι πρός τινα : Σιμων. Ἀμ.13 **ἡμῖν ἑρπετὸν παρέπτατο,** Φιλόστρ.Ἀπολλ. 1,7· || πέτομαι πρὸς βοήθειάν τινος, τρέχω πετῶντας νὰ βοηθήσω κάποιον : Ἀριστφ.Θεσμ.1014 **δῆλον οὖν τοῦτ' ἔσθ' ὅτι ἥξει με σώσων· οὐ γὰρ ἂν παρέπτατο·** || μτφ. : Φιλόστρ.Ἡρ.19,14 **παραπτῆναι** (ἐπὶ τοῦ λόγου)

παραπετρ(ι)ά (ἡ) μσν. κ. δημ. πλῆγμα διὰ λίθου παρεκτραπέντος τοῦ προορισμοῦ αὐτοῦ, πετριὰ ποὺ χτυπᾷ ἄλλον ἀντὶ ἄλλου· **2)** μτφ. ὑπαινιγμός : Ἐρωτόκρ.1,922 **μόνα 'ς τσὶ νύχτας τὸ σκοπὸ παραπετρὲς μοῦ ρίχνει.**

παραπετῶ-άω δημ., ἀόρ. **παραπέταξα,** μτχ. παθ. παρακ. **παραπεταμένας,** μτβ. ἀπορρίπτω τι κατὰ μέρος, ρίπτω, πετῶ κάτι παράμερα, ἐγκαταλείπω, ἀφήνω τί που ἐξ ἀμελείας ἢ περιφρονήσεως : Παλαμ.Τάφ.19,12 **μήπως καὶ τοῦ Χάροντα, | τοῦ φανῆς ἀχάϊδευτο | καὶ σὲ παραπετάξῃ, - πάλιωσαν τὰ παπαύτσια τοὺ καὶ τὰ παραπέταξε, - ἔχει παραπεταμένη τὴ γυναῖκα του·** **2)** ρίπτω εἰς μεγάλην ἀπόστασιν ἢ καθ' ὑπερβολικὴν ποσότητα ἢ καὶ συχνότερον τοῦ δέοντος, σκορπῶ, σπαταλῶ: **παραπετάει τὰ χρήματα καὶ θ' ἀπομείνῃ στὸ δρόμο·** **3)** ἀμτβ. ἵπταμαι, πετῶ εἰς μέγα ὕψος ἢ εἰς μεγάλην ἀπόστασιν ἢ ἐπὶ πολὺν χρόνον· **4)** ρηματ.π. παραπέταμα.

παραπέφτω δημ., ἀόρ. (ἐ)παράπεσα, μτχ. παθ. παρακ. **παραπεσμένος,** πίπτω κατὰ μέρος, παράμερα, φθάνω εἰς διάφορον τοῦ πρέποντος ὅρον ἐξ ἀμελείας ἢ ἐξ ἀπροσεξίας : **κάπου παράπεσε τὸ γράμμα καὶ ἀργήσαμε νὰ τὸ πάρουμε·** **2)** κλονοῦμαι κατὰ τὸ βάδισμα, βαδίζω κλονιζόμενος καὶ προσκρούων τῇδε κἀκεῖσε, παραπαίω, παραπατῶ : **ἤπιε λίγο παραπάνω καὶ ἄρχισε νὰ παραπέφτῃ.**

παραπεφυλαγμένως (παραφυλάττω) ἐπίρρ. μτγν. προφυλακτικῶς, περιεσκεμμένως, συνετῶς : Ἀφθν.Ρητ.314Η, Ἀέτ.12,23.

παράπεψις-εως (ἡ) μτγν. ἡ τελεία πέψις, χώνευσις : Κλήμ.Ἀλ.177,27 (Sylb.) **τῆς παραπέψεως τῆς τροφῆς χάριν.**

παράπηγμα-ατος (τὸ) (παραπήγνυμι) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. πᾶν ὅ,τι ἐμπήγνυται πλησίον, παραπλεύρως, κ. ἰδ. πινακίς, ἐφ᾽ ἧς ἐγράφοντο νόμοι, χροναλογικαὶ καὶ ἀστρονομικαὶ παρατηρήσεις κττ., εἶδος ἀστρονομικοῦ καὶ μετεωρολογικοῦ ἡμερολογίου· Σουΐδ. «παράπηγμα, κανών, καὶ εἶδός τι ὀργάνου ἀστρονομικοῦ» : Κικ.᾽Αττ.5,14,1 παράπηγμα ἐνιαύσιον, Φίλ.1,173 παραπήγματα· ‖ Παράπηγμα ὀνομασία ἀστρονομικοῦ καὶ μετεωρολογικοῦ συγγράμματος τοῦ Δημοκρίτου : Διογ.Λ 9,48· ‖ χρονολογικὴ ἱστορία, χρονικόν : Διόδ.Σ 1,5 τοὺς μὲν πρὸ τῶν Τρωϊκῶν οὐ διοριζόμεθα βεβαίως, διά τὸ μηδὲν παράπηγμα παρειληφέναι περὶ ταύτων πιστευόμενον· **2**) νεώτ. κ. δημ. οἰκοδόμημα προχείρως ἐκ σανίδων κατεσκευασμένον, παράγκα : Παπαδ Χριστ.Τεμπ.68 ἐπρόκειτο περὶ ἐργολαβίας, περὶ κατασκευῆς παραπηγμάτων· ‖ νεώτ. ναυτ. κτ. πληθ. παραπήγματα πάντα τὰ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος καὶ τῶν τοίχων τοῦ σκάφους πρόσθετα μέρη, οἷον ἀκροστόλια, δρύφακτα, ἐξῶσται κττ., ἄ. ὑπερπήγματα, ὑπερστεγάσματα· **3**) κανών, γνώμων, ὑπόδειγμα, τάξις, παράγγελμα, ἀπόφθεγμα : Μᾶρκ. Αὐρ.9,3 εἰ δὲ καὶ ἰδιωτικὸν παράπηγμα ἀφικάρδιον ἐθέλεις, Σέξτ.᾽Εμπ.Μαθ.1,223 παράπηγμα καθολικόν· **4**) μσν. ἰδίωμα, ἰδιότης : Εὐστ.Πον. 74,4 ἔχων τι ὅμως καὶ ὡς ἄνθρωπος καὶ παράπηγμα κακίας, αὐτ.117,18 οὐδὲ εἰς μνησικακίας αὐτὸ θήσει παράπηγμα.

παραπήγνῦμι (πήγνυμι) κ. **παραπηγνύω** (Πλούτ. ᾽Ηθ.4C) κ. μσν., μέλλ. **παραπήξω,** πήγνυμι, ἐμπήγω τι πλησίον ἢ παραπλεύρως τινός, ὡς τὸ δόρυ ἐν τῷ ἐδάφει : ῾Ηρ.4,71 παραπήξαντες αἰχμάς ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοῦ νεκροῦ· κ. παθ. μτ. β᾽ παρακ. **παραπέπηγα,** ἐμπήγνυμαι πλησίον, παραπλεύρως : ᾽Ιλ.Γ 135 παρά δ᾽ ἔγχεα μακρά πέπηγεν, ῾Ιππ.᾽Αγμ. 13 ἔνθεν καὶ ἔνθεν τά ξύλα π-, π.Πλούτ.Αἰμ.32 ξίφη . . παρανίσχοντα καὶ σάρισαι παραπεπηγυῖαι· ὁμ. ἐπὶ πασσάλων παραπήγματος βλ.λ.1) : ᾽Επιγρ.· ‖ τὸ μέσ. ἐμπηγνύω πασσάλους πρός ὑποστήριξιν φυτῶν κ. ἰδ. τῆς ἀμπέλου : Πολυδ.1,224 χάρακα παραπήξασθαι ταῖς ἀμπέλοις· **2**) μτφ ἐμφυτεύω τι παραπλεύρως ἄλλου : Πλούτ.᾽Ηθ.4C οἱ νόμιμοι τῶν διδασκάλων ἐμμελεῖς τὰς ὑποθήκας καὶ παραινέσεις παραπηγνύουσι τοῖς νέοις· κ. παθ. : ᾽Ισοκρ.1,46 αἱ λῦπαι ταῖς ἡδοναῖς παραπεπήγασι (εἶναι στερεῶς προσηρτημέναι εἰς ..), Σέξτ.᾽Εμπ.175,33 πάσῃ ἡδονῇ παραπέπηγεν ἀλγηδών, Λιβάν.Λόγ.59,151 ταῖς βασιλείαις ὁ φθόνος παρεπεπήγει· **3**) παθ. ἐμπήγνυμαι εἴς τι, ἐπί τινος : Καλλίξ.2 (τῷ βωμῷ), παραπεπήγεσαν δᾷδες· **4**) ἐνεργ. ἐγκεντρίζω, ἐνοφθαλμίζω κλάδον : Πλούτ.᾽Ηθ.640F τὰ πολυκαρπότερα τῶν φυτῶν ἐκλεγόμενοι παραπηγνύουσιν· ‖ παθ. ἐντίθεμαι : Θεόφρ.ΦΑἰτ.5,6,10· **5**) μτγν. τίθημι, ὁρίζω, τάσσω νόμον, παραγγέλλω, ἐπιτάσσω : Κλήμ.᾽Αλ. Παιδ.242,8· **6**) ἐπὶ γραμμ., προστίθημί τι ἐν εἴδει σημειώσεως : Εὐστ.190,33 παραπηγνύουσι δὲ σημείωσιν καὶ περὶ τῆς . . ὕβρεως, αὐτ.300,22 τοῖς εἰρημένοις παραπηγνὺς καὶ τὸν παρά τῷ κωμικῷ Μαρικᾶν· **7**) τὸ παθ. ἀπολιθοῦμαι, μεταβάλλομαι εἰς λίθον : Λουκ.Εἰκ.1 εἰ μέλλοιμεν πλησίον που καὶ αὐτοὶ παραπεπηγέναι σοι ἰδόντες· **8**) τὸ μέσ. ἐγγράφω, ἀναγράφω, σημειῶ, ἀπεικονίζω ὡς ἐν παραπήγματι βλ.λ.1) : Πλάτ.᾽Αξ.370C τά τοῦ κόσμου παθήματα παραπήξασθαι πρὸς τὸν αἰῶνα· **9**) ρημστ. π. παράπηγμα.

παραπηδῶ-άω (πηδῶ) κ. μσν. ὑπερπηδῶ, πηδῶ πέρα τινός, κ. μτφ. παραβαίνω, παραβιάζω : Αἰσχίν.3,192 εἰ πάντας παραπηδήσειαν τοὺς νόμους· **2**) πηδῶ ἐπί τινα, ἐπιπηδῶ, ἐπιπίπτω, ἐφορμῶ, ἐπιτίθεμαι, ἐπὶ κυνῶν : Ξεν.Κυν.6,22 κύνες παραπηδῶσαι· ‖ μσν.Ζωναρ ἐν ᾽Επιστ.Πέτρου Καν 19 Α «τοὺς παραπηδῶντας εἰς τοὺς ἀγῶνας, ἤγουν τοὺς μὴ εὐτάκτως, ἀλλά θρασέως καὶ ἀπερισκέπτως εἰσωθοῦντας ἑαυτοὺς εἰς τοὺς ἀγῶνας»· **3**) μτφ. παρέρχομαι, ἀναπηδῶ ἐπὶ τὸ βῆμα : Κράντ.π.Σέξτ.᾽Εμπ.Μαθ.11,53 ὁ πλοῦτος παραπηδήσας ἐρεῖ, Πλούτ.Πομπ.6 δημαγωγὸς αὐτοῖς ἐκ παιδαγωγείου παραπεπήδηκεν ὁ Πομπήϊος· **4**) μσν. πηδῶν ὑπερβάλλω τινά, ξεπερνῶ κάποιον: ΨΧρυσ.10,972D (ἔκδ.Paris) τοὺς πρὸ αὐτοῦ ἐλθόντας ἀκόπως δραμὼν παρεπήδησεν.

παραπηλωτός-ή-όν (πηλῶ) μσν. ὁ διὰ πηλοῦ ἀληλιμμένος : Γεωπ.12,1,6.

παραπηροῦμαι-όομαι μτγν. καθίσταμαι ἀνάπηρος, ἀκρωτηριάζομαι, σακατεύομαι : Φίλ.2,230 ἐάν τις μέλος παραπηρωθῇ τοῦ σώματος.

παραπήχιον (τὸ) (πῆχυς) μτγν. τὸ μικρότερον τῶν δύο μεγάλων ὀστῶν τοῦ πήχεως, ἄ. κερκίς, ἀντίθ. προπήχιον : Πολυδ.2,142.

παράπηχυ (τὸ) μτγν., πληθ. **παραπήχη** (πάπ.), εἶδος γυναικείου ἐνδύματος μετὰ πορφυρᾶς παρυφῆς ἑκατέρωθεν· Πολύδ.7,53 «ἱμάτιον λευκόν πῆχυν πορφυροῦν ἔχον παρυφασμένον»· ῾Ησ. «παράπηχυ ἱμάτιον τὸ παρ᾽ ἑκάτερον μέρος ἔχον πορφύρον» : Μάχ.π.᾽Αθήν.13,582D λαβοῦσα παρ᾽ ἐραστοῦ τινος κορίνθιον παράπηχυ . . λήδιον.

παραπιασμός (ὁ) ἡ διήμερος ἀγγαρεία ἡ ἐπιβαλλομένη ὑπὸ τῶν ᾽Ενετῶν εἰς τοὺς δουλοπαροίκους τῆς Μεθώνης καὶ Κορώνης.

παραπιέζω (πιέζω) μτγν., μέλλ. **παραπιέσω,** πιέζω ἐκ τῆς μιᾶς πλευρᾶς, θλίβω ἐκ τοῦ πλαγίου : Σέξτ.᾽Εμπ.Μαθ.7,192 παραπιέσας εἰς τὸν ὀφθαλμὸν ἑκατέρωθεν διά τῶν χειρῶν παραπιέζειν τὴν κεφαλήν, ῾Ηλιόδ.Χειρ.π.᾽Ορειβ.50,9,3 ᾽Αρχιγ. π. αὐτ.8,1,18· **2**) ρηματ. π. παραπίεσις, παραπιεσμός.

παραπίεσις-εως (ἡ) μτγν. τὸ καταπιέζειν, ἡ ἐκ τοῦ πλαγίου πίεσις : Λεωνίδ.᾽Ιατρ.π.᾽Αέτ.15,7.

παραπιεσμός (ὁ) (παραπιέζω) μτγν. ἄ. παραπίεσις βλ.λ. : ῾Ηλιόδ.Χειρ.π.᾽Ορειβ.45,9,2,αὐτ.46,17,1.

παραπικράζω (πικράζω) μσν. πικραίνω τινά : ᾽Ιω:Κλίμ.637C (ἔκδ.Mi.).

παραπικραίνω (πικραίνω) μτγν., μσν. κ. δημ., δημ. ἀόρ. (ἐ)**παραπίκρανα,** δημ. μτχ. παθ. παρακ. **παραπικραμμένος,** πικραίνω τινὰ πολύ, καθιστῶ τι καθ᾽ ὑπερβολὴν πικρόν, κ. μτφ. λυπῶ, δυσαρεστῶ τινα καθ᾽ ὑπερβολήν, ἐρεθίζω, παροξύνω, παροργίζω : ΠΔ᾽Ιεζ.20,21 καὶ παρεπίκρανάν με· κ. ἀμτβ. πικραίνομαι πολύ, θλίβομαι : αὐτ.24,3 εἰπὸν ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν παραπικραίνοντα παραβολήν, ΚΔ᾽Εβρ.3,16 τίνες γάρ ἀκούσαντες παρεπίκραναν;, Εὐστ.Πον.225,6 τὸν παραπίκρανε ὁ θάνατος τοῦ παιδιοῦ του· **2**) ἀπειθῶ, παρακούω, στασιάζω κατά τινος : ΠΔ Βασ.3,13,26 εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ, αὐτός ἐστιν ὅς παρεπίκρανε τὸ ῥῆμα κυρίου· **3**) ρηματ. π. παραπικρασμός.

παραπικρασμός (ὁ) (παραπικραίνω) μτγν. κ. μσν. τὸ παραπικραίνειν βλ.λ.1), ὀργή, ἐξόργισις, ἐρεθισμός : ΠΔ Ψαλμ 94(95),8 ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ, ΚΔ ᾽Εβρ.3,8, αὐτ.15, Κλήμ.᾽Αλ.149 (Kall.), ᾽Αχμ.᾽Ονειροκρ.104,11, αὐτ.271,8 εὑρήσει μέριμναν καὶ παραπικρασμόν.

παράπικρος-ον (πικρός) σχόλ. ὁ ὀλίγον τι πικρός, ὁ πικρίζων ὀλίγον, ὁ ὑπόπικρος : Σχόλ. ᾽Αριστφ.Σφ.837 σίραιον . . βραχὺ ἔχον παράπικρον, ὅταν καθεψηθῇ.

παραπίμπλημι (πίμπλημι) μτγν. πληρῶ τι ὑπὲρ τὸ δέον : Τιμόθ.Γαζ.εἰς ᾽Αριστφ.Βυζ.93,26.

παραπίμπραμαι (πίμπραμαι) παθ. καίομαι, φλέγομαι, ἀνάπτω : Ξεν.῾Ιππ.1,4 παραπίμπραται μᾶλλον τά τοιαῦτα σκέλη, Θεόφρ.῾Ιδρ.15 ἔστι δὲ οἷς καὶ αἱ κνῆμαι παραπίμπρανται, Γαλ.11,234.

παραπίνω δημ., ἀόρ. παραήπια, κ. (ἐ)παράπια, μτβ. πίνω τι ὑπὲρ τὸ δέον, καθ' ὑπερβολήν : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ19,17 **θὰ παράπιες κρασὶ . . λάγκιο καὶ καλά 'ναι, Σειληνέ, νὰ ξαπλώσῃς, - παράπια νερὸ καὶ φούσκωσα·** **2)** μτβ πίνω πλέον τοῦ συνήθους, εἶμαι ὑπὲρ τὸ δέον πότης, μέθυσος : **ἔχει μεράκια κι ἄρχισε νὰ παραπίνῃ τώρα τελευταῖα·** ἡ μτχ. παθ. παρ. **παραπιωμένος-η-ο** ὁ οἴνῳ βεβαρημένος, ὁ πολὺ μεθυσμένος.

παραπιπράσκω (πιπράσκω) πωλῶ τι εἰς ἠλαττωμένην τιμήν, πωλῶ τι μὲ ζημίαν : Ἐπιγρ. κ. παθ.: Ἐπιγρ. **παραπραθῆναι δὲ αὐτοῖς ὑπὸ τῶν ἀρχόντων·** **2)** πωλῶ ἐπιπροσθέτως, ἐπὶ πλέον, πρὸς τούτοις, ἐν τῷ παθ. : Ἐπιγρ. **ἡ δεκάτη καὶ τὸ παραπεπραμένον ἀπὸ τῶν πλέθρων.**

παραπίπτω (πίπτω) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. παραπέφτω, μέλλ. **παραπεσοῦμαι,** πίπτω πλησίον, παραπλεύρως τινός : Πλούτ.Λύσ.29 **ἐγγὺς δὲ τῶν τειχῶν τὸ σῶμα . . παραπεπτωκός·** || ἔρχομαι παραπλεύρως, πέφτω δίπλα, πλάγι-πλάγι : Ἀριστλ. ΖΓ 718a,1 **οἱ μὲν γὰρ ἰχθύες ὀχεύουσι παραπίπτοντες καὶ ἀπολύονται ταχέως·** **2)** εἰδ. μαθημ. ὡς παθ. τοῦ παραβάλλω βλ.λ., ἐφαρμόζομαι: Ἀρχιμ.Κων.Σφαιρ.2· **3)** πίπτω ἐν τῇ ὁδῷ τινος, ἐμπίπτω, συμπίπτω, παρατυγχάνω, συναντῶ : Ἡρ. 8,87 **κατὰ τύχην παραπεσοῦσα** (νηῦς), Εὐρ.Ὀρ. 1173 **εἴ ποθεν ἄελπτος παραπέσοι σωτηρία** (ἐὰν ἤθελε παρουσιασθῇ), Θουκ.4,23 **σκοποῦντες καιρὸν εἴ τις παραπέσοι ὥστε τοὺς ἄνδρας σῶσαι** (ἐὰν ἤθελε παρουσιασθῇ εὐκαιρία), Ξεν.Ἱππαρχ.7,4 **ὁπότε καιρὸς παραπέσοι,** αὐτ.ΚΠ 1,2,10 **τοξεῦσαι θηρίον καὶ ἀκοντίσαι ὅπου ἂν παραπίπτῃ,** Πλάτ.Πολ.561Ι1 (ἡδονῇ) **τῇ παραπιπταύσῃ ἀεὶ ὥσπερ λαχούσῃ** (εἰς τὴν παρατυχοῦσαν ἡδονήν), αὐτ.Νόμ.832Β **τῷ παραπεπτωκότι λόγῳ** (εἰς τὸν παρατυχόντα λόγον), Δημ.11 **τοιοῦτον . . παραπεπτωκότα καιρὸν ἀφεῖναι** (τέτοια εὐκαιρία ποὺ μᾶς παρουσιάζεται), Ἐπίκ.Δόξ.29 **ὁ παραπίπτων παρὰ τῶν πολλῶν ἔπαινος,** Πολύβ.31,17,2 **ὧν καὶ παραλεσόντων κατὰ βοήθειαν** (ἐλθόντων ἐγκαίρως πρὸς βοήθειαν), αὐτ.3,51,5 **κατὰ τὴν εἰς τοὔμπροσθεν ὁρμὴν ἐξωθοῦντες πᾶν τὸ παραπῖπτον** (ὅ,τι παρενεβάλλετο), αὐτ.11,4,5 **φέρεται φθείρων πᾶν τὸ παραπεσὸν** (ὅ,τι εὑρεθῇ ἐμπρός του), Φιλόδ.Θαν.37 **κατὰ τὸ παραπῖπτον** (κατὰ τύχην, κατὰ σύμπτωσιν), Πλούτ.Γάλβ.8 **οὐκ ἐκώλυε τὸν παραπίπτοντα τῶν Νέρωνος ἀποτυμπανίζειν,** Πάπ. **ἀγοράσαι . . χιτωνάριον, μάλιστα μὲν ἐὰν παραπίπτῃ χειριδωτόν·** **4)** μτ. δοτ. περιπίπτω, περιέρχομαι, συμβαίνω : Πλάτ.Νόμ.686D, **θαυμαστὸν κτῆμα παραπεσεῖν τοῖς Ἕλλησιν** (ἔπεσεν εἰς τὸ μέρος τῶν Ἑλλήνων), αὐτ.709C **τὸν νομοθέτην ἀληθείας ἐχόμενον τῇ τοιαύτῃ παραπεσεῖν ἑκάστοτε πόλει δεῖν** (νὰ ἔρχηται εἰς βοήθειαν τῆς . .)· ὁμ. κ. μτ. τοῦ ὥστε : Ξεν.Προσ.5,8 **παραπέπτωκε τῇ πόλει ὥστε ἀνακνᾶσθαι·** || ἐν κακῇ σημ. ἐνσκήπτω : Φιλόδ.Παρ.49Ο **ἀσθένειά τινι παραπεπτωκυῖα·** **5)** εἰσπίπτω, εἰσορμῶ, εἰσβάλλω : Πολύβ.4,80,9 **οἱ δὲ . . κατετάχησαν εἰς τὸ Σαμικὸν παραπεσόντες·** **6)** πίπτω ἔξω τινός, ἐκπίπτω, ὅθ. πλανῶμαι, ἀποπλανῶμαι, σφάλλομαι : Ξεν.Ἑλλ.1,6,4 **μέγιστα παραπίπτοιεν ἐν τῷ ἀεὶ διαλλάττειν τοὺς ναυάρχους** (εἰς μέγιστα παραπτώματα ὑποπίπτουσι), Πολύβ.18,36,6 **τοῖς δ' ὅλοις πράγμασιν ἀγνοεῖν ἔφη καὶ παραπίπτειν αὐτόν,** Βέττ.Βάλ.73,25 **παραπίπτειν τῇ διανοίᾳ·** || μτγν., μσν. κ. νεώτ., δημ. παραπέφτω, πίπτω κατὰ μέρος, παράμερα, φθάνω εἰς διάφορον τοῦ δέοντος ὅρον ἐξ ἀμελείας ἢ ἐξ ἀβλεψίας, ἀποπλανῶμαι, ἀπόλλυμαι, χάνομαι : Λουκ.Φιλοφ.27 (τὸ σανδάλιον) **παραπεσὸν ὑπὸ τῇ κιβωτῷ,** Πάπ. **μὴ προσχρήσῃ ἑτέρῳ συμβόλῳ διὰ τὸ παραπεπτωκέναι,** Πάπ. **παρέπεσεν τὸ γραμμάτιον,** Εὐστ. Πον.36,3 **ἡ ἀκαλουθία τοῦ ἁγίου . . παραπεσοῦσα οὐχ εὑρίσκετο·** || πίπτω πλαγίως ἢ μακρὰν τινος, ἐκφεύγω, ἐκβαίνω, ἀπομακρύνομαι, ἀποπλανῶμαι, μτ. γενικ.: Πολύβ.3,54,5 **πᾶν τὸ παραπεσὸν τῆς ὁδοῦ καὶ σφαλὲν ἐφέρετο κατὰ τῶν κρημνῶν·** || κ. μτφ. : αὐτ.12,12,2 **ὅταν δὲ ταύτης** (τῆς ἀληθείας) **παραπέσῃ** (ἴδ. γρ. ἀντὶ παραπαίσῃ), αὐτ.8,13,8 **συγχωρῆσαι δὲ διότι πολύ τι παρέπεσε τοῦ καθήκοντος,** Στράβ.1,17 **τῆς ἱσταρίας παραπεσόντος·** || κ. ἀπολ. ἀπομακρύνομαι, παρασύρομαι : ΚΔ Ἑβρ.6,6 **καὶ παραπεσόντας πάλιν ἀνακαινίζειν εἰς μετάνοιαν·** **7)** προσπίπτω εἴς τινα, προκύπτω, θωπεύω, κολακεύω : Δημ.1127 **παραπεπτωκὼς θαυμάζῃ τούτους ὑφ' ὧν αὐτῷ θαυμάζεσθαι προαῆκε,** (κτ.Βερναρδ.Γρ. «ὅταν ἔχῃ ἐκπέσει τόσον, ὥστε νὰ θαυμάζῃ (τιμᾷ) ἐκείνους, ὑπὸ τῶν ὁποίων αὐτὸς νὰ θαυμάζηται ἥρμοζε»· **8)** εἰδ. ἀστρολ. κεῖμαι εἰς θέσιν δυσμενῆ **ἐν ἀναφορᾷ** πρός τινα : Βέττ.Βάλ.5,5, αὐτ.27,18· **9)** ρηματ. π. παράπτωμα, παράπτωσις.

παραπιστεύω (πιστεύω) μτγν. κ. δημ., ἀόρ. (ἐ)παραπίστεψα, πιστεύω τι καθ' ὑπερβολήν: Ἡλιόδ. Αἰθ.6,8 **πρὸς οὐδενός τε ὀχλεῖσθαι παραπιστεύουσα** (κτ.Κορ.καταπιστεύουσα), **-νὰ μὴν παραπιστεύῃς τὰ λόγια του·** || ἔχω ἐμπιστοσύνην εἴς τινα : **μὴν τὸν παραπιστεύῃς.**

παραπιτνῶ-άω Ἐπιγρ. ἀντὶ παραπετάννυμι βλ.λ.

παράπλαγο (τὸ) μσν. κλιτὺς ὄρους καὶ τὰ περὶ αὐτὴν ὁμαλὰ μέρη, **ἡ πλαγιὰ** τοῦ βουνοῦ, βουνοπλαγιά, ἴδ. κτ. πληθ. : Λίβ.Ροδ.121W **δόχνει με νὰ βγῶ νὰ κυνηγήσω | . . ἐξέβηκ' εἰς παράπλαγα κι εἰς ὀρεινὸν βουνίτσιν.**

παραπλαγιάζω (πλαγιάζω) μτγν.κ.δημ. πορεύομαι πλαγίως, ὑπάγω λοξῶς· Ἡσ. «παραπλαγιάσας· πλαγιασμένος» : ΠΔ Βασ.1,23,26 **οἱ ἄνδρες αὐτοῦ παρεπλάγιαζον ἐπὶ Δαυὶδ** (ἴδ. γρ. ἀντὶ παρενέβαλον)· || τὸ μέσ. ἐν Σχόλ.Ὀδ.Ε 440 **παραπλαγιάζομαι τῇ πληγῇ** (παρέχω ἐμαυτὸν πλαγίως εἰς . .)· **2)** δημ. θέτω, τοποθετῶ τι πολὺ πλαγίως.

παραπλάγιος-ον κ. -α-ον κ. νεώτ. ὁ κατά τι πλάγιος, ὁ ὀλίγον τι λοξός : Θεόφρ.Φ1 4,12,2 **παραπλαγίους στραγγυλότητας·** **2)** νεώτ. ὁ παρὰ τὸν πλάγιον κείμενος, ἴδ. ναυτ. : **παραπλάγιος αυστολεὺς** (ὁ πρὸς τὰ ἄνω τοῦ πλαγίου συσταλέως αἴρων τὸ ἱστίον ἐκ τῆς προσθίας ὄφεως αὐτοῦ, τὸ ἀπάνω αεραπινέλι).

παραπλάζω (πλάζω), μέλλ. **παραπλάγξω,** π.Ὁμ. μ.κτ. ἀόρ. ἐνεργ. **παρέπλαγξα** κ. παθ. **παρεπλάγχθην,** γίνομαι αἴτιος νὰ ἐκτραπῇ, νὰ ἀπομακρυνθῇ τις τῆς εὐθείας ὁδοῦ, κάμνω κάποιον νὰ χάσῃ τὸ δρόμο του, ἐκτρέπω τῆς εὐθείας, παραπλανῶ, εἰδ. ἀπομακρύνω, παρασύρω ναύτας ἐκ τῆς πορείας αὐτῶν : Ὀδ.1,81 **ἀλλά με . . Βορέης ἀπέωσε, παρέπλαγξεν δὲ Κυθήρων,** Τ 187· κ. παθ. : Ἰλ.Ο 464 **παρεπλάχθη δέ οἱ ἄλλῃ ἰὸς χαλκοβαρής,** Διον.Ἀλ.Ρωμ.11,13 **ἐξέβης τῶν χρηστῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ παρεπλάγχθης τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ·** || μτφ. ἀποπλανῶ, παραπλανῶ, περιπλέκω, συγχέω, ταράσσω : Ὀδ.Χ 346 **παρέπλαγξεν δὲ νόημα** (ἐσύγχυσεν), Πίνδ.Ο 7,31 **αἱ δὲ τῶν φρενῶν ταραχαὶ παρέπλαγξαν καὶ σοφόν·** κ. παθ. : Εὐρ.Ἱππ. 240 **ποῖ παρεπλάγχθην γνώμας ἀγαθᾶς·** || τὸ παθ. ἀπολ. πλανῶμαι, σφάλλομαι : Πίνδ.Ν 10,6 **οὐδ' Ὑπερμνήστρα παρεπλάγχθη** (ἐπλανήθη, ἐσφάλη)· **2)** ἀμτβ. ἀποπλανῶμαι, παρεκτρέπομαι : Νίκ. Θηρ.757 **κραδίη παραπλάζουσα μέμηνε.**

παραπλάνησις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παραπλανᾶν.

παραπλανητικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων, ἀναφερόμενος ἢ συντελῶν εἰς παραπλάνησιν : **παραπλανητικὴ μέθοδος** κ. ἐπίρρ. **-κῶς.**

παραπλανῶ-άω [πλανῶ] σχόλ. μσν.,νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. **παρεπλάνησα,** ἐκτρέπω τινὰ τῆς εὐθείας ὁδοῦ, τὸ παθ. : Ζερβ.Μῦθ.Ζ 12 **εἰς τὸν δρόμον ὅμως ἄγνωρος περάτης .. συχνὰ ἐτύχαινε νὰ παραπλανᾶται** [νὰ χάνῃ τὸ δρόμο του]· || γίνομαι αἴτιος νὰ πλανηθῇ τις, κάμνω κάποιον ν' ἀπατηθῇ: Εὔστ.1894,28 **παρεπλάνησεν ἐκείνοις τὸν νοῦν,** - **μὲ παρεπλάνησε ἡ ἐξωτερική του ἐμφάνισις**· κ. παθ. : Σχόλ.Αἰσχ.Εὐμ.104 **ὁ ναῦς.. μὴ παραπλανώμενος τῇ θέᾳ**· **2)** νεώτ. ἀποπλανῶ τινα δι' ἀπατηλῶν καὶ δολίων μέσων, παρασύρω εἰς διαφθοράν, ξεπλανεύω : **παρεπλάνησε πτωχὴν κόρην,** - **παραπλάνησις εἰς ἀσέλγειαν** [ταὐτὸν τῷ ἀποπλάνησις βλ.λ.3]· **3)** τὸ ἐνεργ. ἀμτβ. ἀποπλανῶμαι, ἀπατῶμαι, σφάλλομαι : Σχόλ.Ἀριστφ.Ἱππ. 806 **ὀνειροπαλεῖς, παρακρούῃ, παραλογίζῃ, παραπλανᾷς**· **4)** ρηματ. π. παραπλάνησις.

παράπλᾰσις-εως [ἡ] μσν. μετασχηματισμός, μεταμόρφωσις : Πρόδρ.Ροδ.125 **τὰς ἀνάνδρους καρδίας φιλεῖ ταράττειν τῇ ξένῃ παραπλάσει.**

παράπλασμα-ατος [τὸ] [παραπλάττω] ἀρχ. λεξ. τεμάχιον κεχρωσμένου κηροῦ ἐπικολλώμενον ἐπὶ τοῦ περιθωρίου βιβλίου τινὸς πρὸς ἐπισήμανσιν ἀμφιβόλων ἢ σκοτεινῶν χωρίων τοῦ κειμένου· Ἡσ. «τὰ κηρία τὰ ἐπιτιθέμενα τοῖς ζητήμασιν ἐν τοῖς βιβλίοις»· **2)** τέρας· Σουΐδ. «τέρας παράπλασμα παρὰ φύσιν τεχθέν».

παραπλασμός [ὁ] [παραπλάττω] μτγν. ἡ ἀλλαγή, μεταβολὴ τοῦ γραμματικοῦ τύπου, μετασχηματισμός, μεταμόρφωσις : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.1,176 **ὅς δὲ κατὰ τὴν .. συνήθειαν, ἐκ παραπλασμοῦ καὶ τῆς ἐν ταῖς ὁμιλίαις παρατηρήσεως ἀναγόμενος**· **2)** ἐμφράσσων τὰς ὀπὰς αὐλοῦ κηρός· Ἡσ. «ὁ ἐν ταῖς τῶν αὐλῶν τρύπαις ῥύπος».

παραπλάσσω [πλάσσω] μτγν. κ. μαν., ἀττ. **παραπλάττω,** ἀναπλάττω, μεταπλάττω, μετασχηματίζω, μεταμορφῶ : Πρόδρ.Ροδ.2,307 **ὁποῖα πολλὰ νὺξ παραπλάττειν θέλει**· κ. παθ. λαμβάνω ἄλλην μορφήν, μεταμορφοῦμαι : Ἥρων Πνευμ.1 Προοίμ.· || τὸ μέσ. κτ. μέλλ. **παραπλάσομαι** ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Σέξ.Ἐμπ.Μαθ.1,208· **2)** τὸ μέσ. **παραπλάττομαι,** προσαρτῶ, ἐξαρτῶ : Σέξτ.Ἐμπ. Μαθ.5,70 **παραπλάσασθαι τῇ τοῦ γεννηθέντας ὥρᾳ τὰ κατ' οὐρανὸν βλεπόμενα**· **3)** ρηματ.π. παραπλασμός, παράπλασμα, παράπλαστος.

παράπλαστος-ον [παραπλάσσω] μτγν. ὁ πλαστός, ὁ κίβδηλος, ὁ νόθος : Σωσίβ.2,4 π. Τζέτζ. Χιλ 2,569 **οὗτος δ' ἐκείνου παῖς παράπλαστος νόθος**· || ὁ ὑποβολιμαῖος, ὁ ὑπείσακτος : Πάπ. **παράπλαστός ἐστιν ἡ διαθήκη.**

παράπλεγμα-ατος [τὸ] [παραπλέκω] Ἡσ. πλέγμα τι ἐπὶ ἁμάξης.

παράπλειος-α-ον [πλέως] ὁ σχεδὸν πλήρης : Πλάτ.Πολ.390Α **ὅταν παραπλεῖαι ὦσι τράπεζαι σίτου καὶ κρειῶν** [ἀναφ.εἰς τὸ ἐν Ὀδ.Ι 8 χωρίον, ἀλλ' ὅπερ ἔχει : **παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι ..**].

παραπλεκτάνη [ἡ] νεώτ. ζωολ. γένος ἀραχνοειδῶν **ἀγριοπιδῶν** ἀραχνῶν.

παραπλέκω κ. μαν., μέλλ. **παραπλέξω,** ἐμπλέκω ἢ ἐνυφαίνω· Ἡσ. «παραπλέξαι· ἐμπλέξαι» : Ἱππ.Δι.1,14 **οἱ γναφέες .. κείροντες τὰ ὑπερέχοντα καὶ παραπλέκοντες καλλίω ποιέουσι**· || τὸ μτφ. παρεμβάλλω, παρεισάγω, ἐνυφαίνω : Εὔστ. 1379,15 **τοῖς ἱστορουμένοις ὁμολογῶν παραπλέκει καὶ μύθους**· κ. παθ. : Στράβ.1,2,27 **ὅλη γε τῇ δραματουργίᾳ τοῦτο παραπέπλεκται,**Γαλ.4,474 **τὸ μηδ' ὅλως ἐν τῷ κόσμῳ μηδαμοῦ παραπεπλέχθαι κενόν**· **2)** μτφ. τὸ ἐνεργ. συμπλέκω, συνθέτω : Στράβ.1,2,35 **μύθους παραπλέκουσιν ἑκόντες οὐκ ἀγνοίᾳ τῶν ὄντων**· **3)** ἀναπλέκω ἢ βοστρυχίζω τὴν κόμην κατὰ μῆκος τοῦ μετώπου : Πολυδ 2,35.**τὰς τρίχας παραπλέκειν**· || **παραπλέκειν ἑαυτόν** κοσμεῖν ἑαυτὸν διὰ πλοκῆς τῆς κόμης : Πλούτ.Ἠθ.785Ε **ἐν Ὀμφάλης κροκωτοφόρον ἐνδιδόντα Λυδαῖς θεραπαινίσι ῥιπίζειν καὶ παραπλέκειν ἑαυτόν**· || τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ.· Πολυδ.2,35 «παραπλέκειν τὰς τρίχας, τὸ ἀναπλέκειν· καὶ παραπεπλεγμένη Ἀθηνᾶ, ἡ ἀναπεπλεγμένη» : Αἰλ.ΖΙ 16,11 **παραπλέκονται ἐξ αὐτῶν καὶ κοσμοῦνται ὡραίως ταῖς πλοκαμῖσι**· **4)** ἀναμειγνύω μετὰ φαρμάκων : Ροῦφ.π.Ὀρειβ.8,39,5, Γαλ. 11,88, Φιλούμ.π.Ὀρειβ.45,29,45· || ὁμ. ἐπὶ βαφικῆς ὕλης : Προκ.Γαζ.157Β **τὸ ξανθὸν τῷ κυανῷ παραπλέκειν**· **5)** ρηματ. π. παράπλεγμα.

παραπλευρίδιον [τὸ] [πλευρά] κ. νεώτ. ἑκάτερον τῶν πλατέων σκυτίνων τεμαχίων τοῦ ἐφιππίου, τῶν καλυπτόντων τὰ πλευρὰ τοῦ πολεμικοῦ ἵππου· κτ. Πολυδ.2,167 «παραπλευρίδια, τὰ παρὰ ταῖς τῶν ἵππων πλευραῖς ὅπλα» : Ξεν.Ἀν.6,4,1 **ὥπλιζον δὲ καὶ ἵππους .. τοὺς μὲν μονίππους παραμηριδίοις, τοὺς δ' ὑπὸ τοῖς ἅρμασιν .. παραπλευριδίοις,** Ἀρρ.Τακτ.4,1 **ἵπποι .. προμετωπιδίοις πεφραγμένοι εἰσί, παραπλευριδίων δὲ οὐδὲ δέονται.**

παραπλεύριος-ον [πλευρά] μσν. ὁ παρὰ τὴν πλευρὰν ἢ ἐν τῇ πλευρᾷ τινος κείμενος : Τζέτζ.Χιλ. 5,843 **θύραν .. παραπλεύριον.**

παράπλευρος-ον νεώτ. ὁ παρὰ τὸ πλευρόν, ὁ εἰς τὰ πλάγιά τινος κείμενος, ὁ συνεχόμενος κατὰ πλευρὰν πρός τινα, ὁ πλαγινός, ὁ διπλανός : **παράπλευρος ἐπιφάνεια,** - **παράπλευροι βρόγχοι**· || ἐπίρρ. **παραπλεύρως** δίπλα, στὸ πλάϊ.

παραπλευρῶ-όω μτγν. καλύπτω τὰ πλευρὰ διά τινος πράγματος ἢ κατασκευάζω τὰς πλευρὰς πλοίου, μτ. δοτ. : Φιλόστρ.Ἀπολλ 3,35 **σοφίζονται πλοῖον Αἰγύπτιοι .. παραπλευρώσαντες αὐτὸ ἁρμανίαις ὁπόσαι ναῦν ξυνιστᾶσι.**

παραπλέω [πλέω] κ. νεώτ., ἰων. **παραπλώω,** μέλλ. **παραπλεύσομαι** κ. **παραπλευσοῦμαι,** ἀόρ. **παρέπλευσα,** ἐπ. ἀόρ. β' **παρέπλων,** πλέω παρά τι ἢ πέρα τινός, παρέρχομαί τι πλέων πλησίον αὐτοῦ, πλέω παραλλήλως πρός τι καὶ εἰς μικρὰν ἀπ' αὐτοῦ ἀπόστασιν, περνῶ κοντὰ μὲ τὸ πλοῖον· Ἀμμών.113 «παραπλεῖν τὸ τόπον τινὰ διὰ πλοίου διέρχεσθαι» : Ὀδ.Μ 69 **οἴη δὴ κείνη γε παρέπλω ποντοπόρος νηῦς Ἀργὼ** [τὸ μόνον πλοῖον ὅπερ διέπλευσε διὰ μέσου τοῦ μέρους ἐκείνου], Ἡρ.7, 100 **παρέπλωε παρὰ τὰς πρῴρας τῶν νεῶν, ἐπειρωτῶν τε ἑκάστας,** Θουκ.2,84 **ἐν χρῷ ἀεὶ παραπλέαντες** [πλέοντες τόσον πλησίον ὅσον πλησίον τοῦ δέρματος διέρχεται τὸ ξυράφιον κατὰ τὸ ξύρισμα, πλέοντας ξυστά], Ξεν.Ἑλλ.1,5,12 **εἰς τὸν λιμένα .. εἰσπλεύσας παρ' αὐτὰς τὰς πρῴρας τῶν Λυσάνδρου νεῶν παρέπλει,** ΚΔ Πράξ.20,16 **ἔκρινε .. παραπλεῦσαι τὴν Ἔφεσον** [νὰ διέλθῃ διὰ τοῦ πλοίου ἔμπροσθεν τῆς Ἐφέσου χωρὶς νὰ προσεγγίσῃ εἰς αὐτήν]· **2)** κ. νεώτ. πλέω πλησίον ἢ κατὰ μῆκος τινός, πλέω παρὰ τὴν ἀκτήν, παραλλήλως πρὸς τὴν παραλίαν, ταξιδεύω γιαλὸ - γιαλό, πάω κάβο - κάβο : Ἡρ.4,99 **ὅς .. τῆς Ἀττικῆς ταῦτα μὴ παραπέπλωκε,** Θουκ.1,111 **παρέπλευσαν ἐς Σικυῶνα,** Ξεν.Ἀν.5,6,10 **ἐνθένδε μὲν εἰς Σινώπην** παραπλεῦσαι, αὐτ.6,2,1 **καὶ παραπλέοντες ἀφίκοντο εἰς Ἡράκλειαν,** Δημ.933 **τὸ πλοῖον παραπλέαν ἐκ Παντικαπαίου εἰς Θεοδοσίαν,** Πάπ. **παραπλεύσαντες εἰς Σόλους,** - **παρεπλέομεν τὸν Μαλέαν**· || φρ. **παραπλέω ἀπὸ κάλω** βλ. κάλως· || μτφ. παρέρχομαι πλέων, διαφεύγω : Πλάτ.Φαῖδρ.259Α,Ἄμφις 3,4 **παραπλέειν τὰς συμφορὰς**· **3)** μτγν. πλέω παρὰ τὴν ἀκτὴν πρὸς τὸ ἐπιτιθέναι κατά τινος : Πολύβ.31,26.13 **παραπλεόντων δ' αὐτῷ καὶ τῶν ἐπὶ Μοχυρίνου.**

παραπληγία [ἡ] νεώτ. ἁ. παραπληξία βλ.λ.

παραπληγίη [ἡ] ἰων. τ. τοῦ παραπληξία βλ.λ. : Ἱππ.Ἐπιδ.1,14 **ἤρξαντο παραπληγίαι.**

παραπληγικός-ή-όν (ιων. ἀντὶ παραπληκτικός βλ.λ. : Ἱππ.Ἐπιδ.1,26,13 **δεξιὴ χεὶρ παρελύθη μετὰ σπασμοῦ παραπληγικὸν τρόπον.**

παραπλήθω (πλήθω) εἶμαι πλήρης, γεμᾶτος : Ὀδ.18 παρὰ **δὲ πλήθωσι τράπεζαι σίτου.**

παραπληκτεύομαι (παράπληκτος) μτγν. ἀποθ. εἶμαι παράπληκτος, παράφρων, τρελλός : Ἀκύλ. ΠΔ Βασ.1,21,14(15), αὐτ.15(16).

παραπληκτίζω μτγν. ὅ. παραπληκτεύομαι βλ.λ. : Γρηγ.Ναζ.1,597B.

παραπληκτικός-ή-όν κ. νεώτ., ιων. **παραπληγικός-ή-όν,** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν παραπληξίαν : Ἱππ.Ἐπιδ.1,26,13 **χεὶρ παρελύθη μετὰ σπασμοῦ παραπληγικὸν τρόπον·** ‖ τὸ οὐδ. κτ. πληθ. παραπληγικὰ συμπτώματα παραπληγίας : αὐτ.1,12 **πρεσβυτέροισι δὲ .. παραπληγικὰ ἢ μανικά·** **2)** κ. νεώτ. ἐπὶ προσ., ὁ πάσχων, ὁ προσβεβλημένος ὑπὸ παραπληξίας· Συγγρ.Ὅρων Ἰατρ.397,40 (ἔκδ.Bas.) «παραπληκτικοὶ οἷς μόνα τὰ δεξιὰ ἢ τὰ ἀριστερὰ αἱ παρέσεις γίνονται» : Ἱππ. Ἀέρ.3 **κατάρροοι ἐπιγενόμενοι ἐκ τοῦ ἐγκεφάλου παραπληκτικοὺς** ποιέουσι τοὺς ἀνθρώπους· **3)** ὁ παράπληκτος, ὁ μανικός, παράφρων : Ἀντίοχ.Ἀστρ. ἐν Κατ.Ἀστρλ.Κ 7,112.

παραπληκτικῶς ἐπίρρ. κατὰ τρόπον παραπληκτικόν : Ἱππ.Κῳακ.60.

παράπληκτος-ον (παραπλήσσω) κ. μσν., δωρ. **παράπλακτος,** ὁ μανικός, ὁ μανιώδης, ὁ μανιακός : Μελανιππ.4,4 **παράπληκτος ὀμφά,** Σοφ.Αἴ. 230 **παραπλήκτῳ χερὶ συγκατακτάς .. ξίφεσιν βοτά·** ‖ ὁ παράφρων, ὁ τρελλός : ΠΔ Λευϊτ.28, 34 **καὶ ἔσῃ παράπληκτος διὰ τὰ ὁράματα τῶν ὀφθαλμῶν σου·** ‖ μσν. τὸ οὐδ. ὡς ἐπίρρ. μανιωδῶς : ASS Μαΐου 2,724,7 **μανιῶδες ἅττουσι καὶ παράπληκτον** (insane)· **2)** ὁ προσβεβλημένος ἐκ παραπληξίας : Ἱππ.Ἀέρ.10 **τοὺς δὲ παραπλήκτους γίνεσθαι τὰ δεξιὰ ἢ τὰ ἀριστερά.**

παραπλήξ-ῆγος (ὁ,ἡ) ὁ πλαγίως πληττόμενος, κτυπούμενος· Ἡσ. «παραπλῆγας, τοὺς τὰς ἄκρας ἀνατεινούσας ἔχοντας αἰγιαλοὺς ἢ πέτρας» : Ὀδ. Ε 418 **ἠϊόνας τε παραπλῆγας** (Εὐστ. «παραπλῆγες ἠϊόνες .. αἱ μὴ ἀπ' ἐναντίας ἀλλ' ἐκ πλαγίων πλησσόμεναι κύμασιν»)· **2)** μτφ. ὁ παράπληκτος, ὁ παράφρων, ὁ μανιακός, ὁ τρελλός· Ἡσ. «παραπλήξ· παράφρων, τὰς φρένας βεβλαμμένος, μανιώδης, παρακόπτων, παραφρονῶν», αὐτ. «παραπλῆγος· μανιώδους», αὐτ. «παραπλήγων· μαινομένων» : Ἡρ.5,92, ζ' **ὡς παραπλῆγά τε καὶ τῶν ἑωυτοῦ σινάμωρον,** Ἀριστφ.Πλ.242 **ἢν δ' ὡς παραπλῆγ' ἄνθρωπον εἰσελθὼν τύχω,** (σχόλ. «ἄφρονα, μωρόν· ἀπὸ τῶν κρουσμάτων τῶν διαπεπτωκότων τοῦ ἐναρμονίου λυρισμοῦ»), Ξεν.Οἰκ.1,13 **ὑοσκύαμον .. ὑφ' οὗ φαγόντες αὐτὸν παραπλῆγες γίγνανται,** Δημ.426 **οὕτως ἔκφρονας .. καὶ παραπλῆγας τὸ δωροδοκεῖν ποιεῖ,** Δημήτρ.275, Πλούτ.Πομπ.72 **ὅμοιος παράφρονι καὶ παραπλῆγι τὴν διάνοιαν,** Κλήμ.Ἀλ.92· ‖ ὁμ. μτ. γενικ. : Παρθ. 18 **ναῦ τε καὶ φρενῶν παραπλήξ·** **3)** ὁ παράλυτος : Ἱππ.Διαίτ.(Νόθα)7 **ἐπίληπτοι γίνονται ἢ παραπλῆγες·** **4)** κτ. πληθ. **παραπλῆγες** αἱ παραλύσεις : Ἱππ.Νούσ.1,3. Ἀρετ.Ὀξ.Νούσ.1,4.

παραπληξία (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. κ. **παραπληγία,** ιων. **παραπληγίη,** ἡ ἡμιπληγία βλ.λ., ἀντίθ. ἀποπληξία : Ἱππ.Ἐπιδ.1,14 **ἤρξαντο παραπληγίαι καὶ πολλαῖσιν ἐγίνοντο,** αὐτ.2,3,1, Ἐπιγρ.· ‖ νεώτ. ἰατρ. παράλυσις τῶν μυῶν ἀμφοτέρων τῶν κάτω ἄκρων, ὀφειλομένη εἰς βλάβην ἢ ἀλλοίωσιν τοῦ κεντρικοῦ κινητικοῦ νευρῶνος· **2)** διασάλευσις, διατάραξις τῶν φρενῶν, παραφροσύνη, τρέλλα· Ἡσ. «παραπληξία· μανία» : ΠΔ Δευτ.28,28 **πατάξαι σε κύριος παραπληξίᾳ .. καὶ ἐκστάσει διανοίας,** Φίλ.2,556, Οἰνόμ. π.Εὐσ.Εὐάγγ.Προπ.5,22, Διήγ. Ἀχιλλ.1654W **τὸ νά τ' ἀκούσουν παρευθὺς οἱ δώδεκα τοὺς λόγους, | τὰ ροῦχα τους ἐσχίσασιν ἀπὸ παραπληξίας.**

παραπληρῶ-όω πληρῶ τι τελείως, ποιῶ τι πλῆρες, ἐπιπληρῶ, συμπληρῶ, παραγεμίζω: Ἐπιγρ. **παραπληρῶσαι δικαστήρια εἰς ἕνα καὶ διακοσίους** (δ.γρ. παρακληρῶσαι)· ‖ εἰδ. γεωμ. ἐν παθ. : Ἀριστλ.Μηχ.848b,28 **παραπληρωθεισῶν τῶν πλευρῶν** (συμπληρωθεισῶν ἐπίσης)· **2)** εἰδ. γραμμ. παρέλκω, ἐπὶ παραπληρωματικοῦ τινος μορίου : Τρύφ.π.Ἀπολλ.Δύσκ.Συνδ.247,25, Δαμάσκ.Ἀρχ.300 **σύνδεσμον παραπληροῦντα τὴν φάσιν·** **3)** ρηματ.π. παραπλήρωμα, παραπλήρωσις.

παραπλήρωμα-ατος (τὸ) (παραπληρῶ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ περιττὸν καὶ πλεονάζον πλήρωμα, πᾶν ὅ,τι χρησιμεύει ὡς περιττὸν συμπλήρωμα, πλεόνασμα, παραγέμισμα· Ἀνών.Τρόπ. ἐν Ρητ.8,721 «παραπλήρωμα δὲ ἔστι λέξις ἐκ περισσοῦ κειμένη κόσμου χάριν ἢ μέτρου» : Διον.Ἀλ.Δημ.39 **ὀνομάτων παραπλήρωμα** (λέξεις ἢ φράσεις κείμεναι πλεοναστικῶς πρὸς κόσμον ἢ χάριν τοῦ μέτρου), αὐτ.Ἰσοκρ.3 **λέξεων παραπλήρωμα,** Χοιροβ.810 **βλήτυρι .. παραπλήρωμα λόγων λόγον μὴ ἐχόντων,** Σχόλ.Εὐρ.Μηδ.665 **ὥσπερ παραπληρώματι χρῆται τῇ λέξει·** **2)** συμπλήρωσις, συμπλήρωμα : Κλήμ.Ἀλ.85· **3)** εἰδ. γεωμ. συμπλήρωμα παραλληλογράμμου : Εὐκλ.1,43· ‖ νεώτ. γεωμ. γωνία, ἥτις προστιθεμένη εἰς ἄλλην ἀποτελεῖ μετ' αὐτῆς ἄθροισμα δύο ὀρθῶν· **4)** γλωσσ. σίτισις, σιτισμός, χορτασμός.

παραπληρωματικός-ή-όν κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ παραπλήρωμα, ὁ ἀποτελῶν παραπλήρωμα, ὁ ἀναπληρωματικός, ὁ πλεονάζων : Δημήτρ.55 **παραπληρωματικοὶ σύνδεσμοι** (οἱ ἐνιαχοῦ μὲν τοῦ λόγου πλεονάζοντες, ἐν ᾧ συνήθως τεθειμένοι συμπληροῦσι τὴν σύνδεσιν αὐτοῦ, συντελοῦντες εἴς τε τὴν πληρεστέραν σημασίαν καὶ ἔννοιαν τῆς προτάσεως, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν εὐφωνίαν αὐτῆς), Διον.Θρ.642,27, Ἀπολλ. Δύσκ.Σύνδ.247,22, Εὐστ.52,22· **2)** νεώτ γεωμ. **παραπληρωματικαὶ γωνίαι** (δύο γωνίαι ὧν τὸ ἄθροισμα εἶναι δύο ὀρθαί).

παραπληρωματικῶς ἐπίρρ. μτγν. κ. μσν. κατὰ τρόπον παραπληρωματικόν : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ. 307,18 **περισπᾶται παραπληρωματικῶς,** Ἑλλάδ.π. Φώτ.Βιβλ.532B **ἂν δὲ** (παραλάβωσι) **παραπληρωματικῶς,** Εὐστ.72,32 **εἰ μὴ παραπληρωματικῶς ἁπλῶς οὕτω τίθενται** (οἱ σύνδεσμοι).

παραπλήρωσις-εως (ἡ) (παραπληρῶ) μτγν. κ. μσν. ἡ πέρα τοῦ δέοντος, τῶν ὁρίων πλήρωσις, ἡ διὰ περιττῶν πραγμάτων πλήρωσις, τὸ παραγέμισμα : Ἀνών.Τρόπ.10 **ἡ αὐτὸς ἀντωνυμία κεῖται εἰς παραπλήρωσιν κόσμου χάριν** (ὡς παραπλήρωμα, πλεοναστικῶς), Εὐστ.467,13 **τὸ δὲ μή πώ τι ἀργὴν ἔχει τὴν παραπλήρωσιν· ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ μή τι, περιττοῦ κειμένου τοῦ πω.**

παραπλησιάζω (πλησιάζω) εἶμαι γείτων : Αἰσώπ.Μῦθ.270· ‖ εἶμαι ἐγγύς, πλησίον : Γαλ.12,200 **τῆς ἐπιθέσεως ἐκ τῆς πτέρνης παραπλησιάζοντα χωρία τὸ αἷμα διωθουμένης,** Ἰω.Χρυσ.5 757,43 **ἅπτεται ἡ συμφορὰ τῶν παραπλησιαζόντων τῷ γένει·** **2)** ἔρχομαι εἰς σαρκικὴν μεῖξιν, συνουσιάζομαι : Ἀριστλ.ΖΙ 10,3,1 **ὡς συγγινομένην τῷ ἀνδρί, καὶ προϊεμένην, ὡς ἂν εἰ παρεπλησίαζε.**

παραπλήσιος-α-ον κ. **παραπλήσιος**-ον (πλησίον) κ. νεώτ. ὁ πλησίον καὶ παραπλεύρως τινὸς ἐρχόμενος ἢ ὤν, δθ. ὁ πλησιάζων εἴς τινα, ὁ σχεδὸν ὅμοιος, ὁ παρόμοιος, ὁ παρεμφερής, ἐπὶ ποσῶν, ὁ σχεδόν, περίπου ἴσος· Ἡσ. «ἐμφερής, ὅμοιος»· ἐπὶ μεγέθους, ὁ σχεδόν, περίπου τόσον μέγας· ἐπὶ ἡλικίας, ὁ περίπου, σχεδὸν ὁμῆλιξ, συνομήλικος, ἀπολ. : Ἡρ.4,128 **ἐποιέοντο .. πα-**

ραπλησίας προσβολάς, Θουκ.1,22 κατὰ τὸ ἀνθρώπινον τοιούτων καὶ παραπλησίων ἔσεσθαι, αὐτ.7,70, Ξεν.Ἑλλ.4,3,15, αὐτ.Ἱππαρχ.8,17 ἀγωνίζεσθαι πρὸς παραπλησίους ἱππέας, Πλάτ.Γοργ. 520Α ταὐτόν.. ἐστὶ σοφιστὴς καὶ ῥήτωρ, ἢ ἐγγύς τι καὶ παραπλήσιον, Ἰσοκρ.7,78 ἐκ τῶν αὐτῶν πολιτευμάτων καὶ τὰς πράξεις ὁμοίας.. καὶ παραπλησίας ἀποβαίνειν, Πολύβ.1,37,8 παραπλησίους δυνάμεις χρῆσθαι τῇ βίᾳ, Πάπ γῆ ἐσπαρμένη χόρτῳ καὶ παραπλησίοις γενήμασι· ὁμ. κ. μτ. δοτ.: Ἡρ.8,16 ἐν ταύτῃ τῇ ναυμαχίῃ παραπλήσιοι ἀλλήλοισι ἐγίνοντο [ἦσαν περίπου ἴσοι], αὐτ.1,202 νήσους.. Λέσβῳ μεγάθεα παραπλησίας, αὐτ.5,87 ἐφόρεον.. ἐσθῆτα.. τῇ Κορινθίῃ παραπλησιωτάτην, Δημ.402 παραπλήσιον τούτῳ καὶ ὅμοιον, αὐτ.439· νεώτ. μτ. τοῦ μέ: Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.54 κτίριον.. παραπλήσιον μὲ τοὺς μοναστηριακοὺς ἀρσανάδες· ὁμ. μτ. δοτ. προσ. ἀντὶ δοτ. πράγματος, ὅπερ ἀνήκει εἰς τὸ πρόσ.: Ἡρ.4,78 ἔπαθε παραπλήσια τούτῳ, αὐτ. 1,14,2 πεπονθέναι τι παραπλήσιον τοῖς ἐρῶσι· ὁμ. σπαν. μτ. γενικ.: Πολύβ.1,23,6 παραπλήσιον.. πεζομαχίας συνέβαινε τὸν κίνδυνον ἀποτελεῖσθαι (δ.γρ. πεζομαχίᾳ), Φιλούμ.21,1 ἦχος συριγμοῦ παραπλήσιος· || ὁμ. ἑπομένου ἀναφορικοῦ ἢ ἄλλου μορίου: Ἡρ.4,172 τὴν μεῖξιν ποιεῦνται τρόπῳ παραπλησίῳ τῷ καὶ Μασσαγέται, αὐτ.1,94, Θουκ 7,71 παραπλήσιά τε ἐπεπόνθεσαν καὶ ἔδρασαν αὐτοί, Ἰσοκρ.1,27 παραπλήσιον.. πάσχουσιν, ὥσπερ ἂν εἴ τις..· 2) τὸ οὐδ. κτ. πληθ. παραπλήσια ὡς ἐπίρρ. παραπλησίως, κατὰ ταὐτό, ὁμοίως: Ἡρ.4,99 παραπλήσια ταύτῃ.. νέμονται τῆς Σκυθικῆς, ὡς εἰ [ὁμοίως, ὥσπερ εἰ..]· || ὁμ. κτ. ἑν. κ. συγκρ. παραπλησιαίτερον: Θουκ.7,19 ἀπέχει.. παραπλήσιον δὲ [οὐ πολλῷ πλέον] καὶ ἀπὸ τῆς Βοιωτίας [περίπου, σχεδὸν ἡ αὐτὴ ἀπόστασις καὶ οὐχὶ μεγαλυτέρα], Πλάτ. Πολιτ.275C ὁμοίους.. τὰς φύσεις καὶ παραπλησιαίτερον παιδείας μετειληφέναι, Διόδ.Σ 19,43 τὸ παραπλήσιον.. οἱ πλεῖστοι τὸν στρατηγὸν ἐγκαταλιπόντες· || ὁμ. τὸ οὐδ. κτ. ἑν. ὡς ἐπίρρ.: ΚΔ Φιλ.2,27 καὶ γὰρ ἠσθένησε παραπλήσιον θανάτου [ὥστε ἐκινδύνευσε νὰ ἀποθάνῃ].

παραπλησίως ἐπίρρ. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον παραπλήσιον, ὅμοιον, παρεμφερῆ, παρομοίως: Ἡρ.1,77 ἀγωνισάμενος οὕτω παραπλησίως, αὐτ. 7,119 παραπλησίως καὶ.. [ὁμοίως καὶ] [μετὰ τῶν αὐτῶν πλεονεκτημάτων],Πλάτ.Ἀπολ.37Α παραπλησίως δοκῶ λέγειν ὥσπερ, αὐτ.Ἐπιστ.321Α τὰ δ' ἐνθάδε παραπλησίως ἔχει καθάπερ.., Ἰσοκρ.5,51 παραπλησίως τοῖς εἰρημένοις πράττοντας, Δημ. 36 ἆρά γ' ὁμοίως ἢ παραπλησίως, Αἰσώπ Μῦθ. 271Β παραπλησίως ἡμαρτηκέναι τυφλῷ, ΚΔ Ἑβρ. 2,14 καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν.

παραπλήσσω, ἀττ. παραπλήττω [πλήττω] πλήττω πλαγίως, ἰδ. πλήττω ἐσφαλμένως: Φιλόστρ. Εἰκ.1,10 παραπλήττειν τὰς νευρὰς [ἐπὶ κιθαριστοῦ]· 2) τὸ παθ. πλήττομαι ἐσφαλμένως ἢ κατὰ τὸ ἓν μόνον μέρος, προσβάλλομαι ὑπὸ παραπληξίας· κ. μτφ. ὑφίσταμαι διασάλευσιν φρενῶν, γίνομαι παράφρων, μανιώδης, τρελλός: Εὐρ.Ἡρ. 935 ἔλεξε δ' ἅμα γέλωτι παραπεπληγμένῳ, Ἀριστφ.Λυσ.831 ὁρῶ προσιόντα παραπεπληγμένον, αὐτ.Ἐκκλ.137 βουλεύματα.. ὥσπερ μεθυόντων ἐστὶ παραπεπληγμένα, Ἀγαθρχ.103 παραπλήσσεσθαί τι [ἐκπλήσσομαι], Πλούτ.Αἰμ.34 ὑπὸ δὲ μεγέθους τῶν κακῶν πάντα θαμβοῦντι καὶ παραπεπληγμένῳ μάλιστα τὸν λογισμὸν ἐοικώς· 3) ῥηματ.π. παραπληξία, παράπληκτος.

παραπλόκαμος-ον [πλόκαμος] ὁ ἔχων πεπλεγμένους τοὺς πλοκάμους κατὰ τὰ πλάγια· Ἡσ. «ἡ παραπεπλεγμένη τὰς τρίχας».

παραπλοκή [ἡ] [παραπλέκω] μτγν. τὸ ἐμπλέκειν, τὸ ἐνυφαίνειν, ἡ συνύφανσις: ΕΜ 498,9 καίρωμα ἡ παραπλοκὴ τοῦ στήμονος, ἢ διαπλεκομένη ὑπὲρ τοῦ μὴ συγχεῖσθαι αὐτόν· || μτφ. τὸ παρεμβάλλειν, ἡ παρεμβολή: Ἑρμογ.Ἰδ.2,4 τὰς παραπλοκὰς τῶν ποιημάτων ἐν λόγῳ [ἐπὶ ποιητικῶν παραπομπῶν ἐν πεζῷ λόγῳ]· 2) ἡ ἀνάμειξις, ἡ σύμμειξις, ἡ ἕνωσις, τὸ ἀνακάτωμα: Σέξτ.Ἐμπ. Μαθ 1,95 χυμῶν παραπλοκή, Κλήμ.Ἀλ.5· || μεῖξις: Ἐρασίστρ π.Γαλ.4,475 παραπλοκὴ κεναῦ, Ξενοκρ.π.Ὀρειβ.2,58,146 παραπλοκὴ νάπυος, Διοσκ. 5,79 παραπλοκὴ ὑγροῦ, Ἐπιφάν.1,778C οὐδὲ θανάτου παραπλοκῆς ἔχον εἶδος.

παραπλόμενος-η-ον ἐπ. συγκεκ. μτχ. ἐνεστ. τοῦ παραπέλομαι βλ.λ., ὁ ἐρχόμενος, παρὼν εἴς τινα τόπον· Ἡσ. «παραπλομένοισι· παροῦσι».

παραπλοῦμαι-όομαι [ἁπλῶ] μσν. ἁπλοῦμαι, ἐκτείνομαι πλησίον: Μαλάλ.1 452,9 εἰς σανίδα παραπλωθεὶς πρασηλώθη· 2) ῥηματ.π. παράπλωμα.

παράπλους-οος [ὁ] [πλοῦς] κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ παραπλεῖν, πλοῦς εἰς μικρὸν ἀπόστασιν ἀπό τινος καὶ ἰδίως ὁ κατὰ μῆκος τῆς ἀκτῆς: Θουκ.1,36 τῆς.. Σικελίας καλῶς παράπλου κεῖται, αὐτ.44 ἡ νῆσος ἐν παράπλῳ κεῖσθαι, Ξεν.Ἑλλ.6,2,9 κεῖσθαι τὴν Κέρκυραν.. ἐν καλλίστῳ.. τοῦ εἰς Πελοπόννησον ἀπὸ Σικελίας παράπλου, Πολύβ. 2,11,13 εἷλον καὶ πόλεις τινάς.. ἐν τῷ παράπλῳ, Ἀριστείδ.1,237,11 παράπλοι καὶ περίπλοι καὶ εἴσπλοι ναυτῶν· || γεν. πλοῦς, ταξίδι: Λουκ. Ἀλ.Ἱστ.1,28 ἐν δὲ τῷ παράπλῳ πολλὰς μὲν καὶ ἄλλας χώρας παρημείψαμεν, Πάπ. ὁ παράπλους τοῦ Ἀνταιοπολίτου· 2) μέρος, τόπος τις παραπλευσθείς, ἡ ἀκτή, παραλία εἰς ἣν γίνεται τὸ πέρασμα Στράβ.14,5,3 παράπλους τραχὺς Πλατανιστὴς καλούμενος, αὐτ.3,2 ὁ παράπλους ἅπας ὁ Λυκιακός, Διόδ Σ 3,38 ὁ δὲ παράπλους αὐτοῦ κατὰ πολλοὺς τόπους ἔχει νήσους μακράς, Περίπλ.Ἐρ.Θαλ.12,16 [ἔκδ. Hudson] παράπλους ἐπισφαλής· 3) ὡς ἐπίθ. ὁ κατάλληλος πρὸς ἀκτοπλοΐαν: Πολύβ.ἀπ.193 παράπλοας ποιησάμενος τοὺς Σιδητῶν παρῶνας.

παραπλῴζειν Ἡσ. «τὸ παρὰ τὴν ὁδὸν ἵστασθαι, ἢ ἰέναι».

παράπλωμα-ατος [τὸ] [παραπλοῦμαι] λεξ. τὸ παραπέτασμα· Σουΐδ. ἐν λ. παραπέτασμα.

παραπλωτήρ-ῆρος [ὁ] νεώτ. ναυτ. εἰδικὸς πλωτὴρ ἐν χρήσει ὡς ἀμυντικὸν μέσον κατὰ τῶν ὑποβρυχίων ναρκῶν καὶ ὡς ἐπιθετικὸν κατὰ τῶν ἐν καταδύσει ὑποβρυχίων.

παραπλώω ἰων. τ. τοῦ παραπλέω βλ.λ.: Ὀρφ. Ἀργ.733 ἄκρην προβλῆτα παραπλώσαντες.

παραπνέω [πνέω] κ. μσν., μέλλ. παραπνεύσομαι, πνέω πλησίον, φυσῶ παρὰ τὰ πλάγια, ἐκφεύγω πλαγίως, ἐπὶ τῶν ἀνέμων περιορισθέντων ὑπὸ τοῦ Αἰόλου: Ὀδ.Κ 24 ἵνα μή τι παραπνεύσῃ ὀλίγον περ [Βερνορδ.Γρηγ. «διὰ νὰ μὴ ξεφυσήσῃ [κυρ. φυσήσῃ πλησίον τοῦ δεσίματος] μηδὲ τὸ παραμικρόν»]· || μσν. πνέω παραπλεύρως ἢ πλησίον τινός, μτ. αἰτ.: Γεωπ.1,11,2 ὁ Ἀπηλιώτης ἔχει παραπνέοντας αὐτὸν τὸν Εὖρον καὶ τὸν Καικίαν· 2) δέχομαι, λαμβάνω, παίρνω ἀέρα, εἰσπνέω: Ἥρων Πνευμ.1 Προοίμ. παραπνευσάσης.. τῆς σικύας· κ. παθ.: Γαλ.6,577 ὡς μηδαμόθι παραπνεῖσθαι· 3) ἔχω ἢ ἀναδίδω ἐλαφρὰν ὀσμὴν ἢ πνοὴν πράγματός τινος, ἀποπνέω, μυρίζω: Διοσκ. 1,19,3 παραπνέοντα ὀποβαλσάμου [μυρίζω ὡς τὸ ὀποβάλσαμον]· 4) ῥηματ.π. παραπνοή.

παραπνοή [ἡ] κ. μσν. ὀπὴ ὅθεν δύναται νὰ διέλθῃ ἀήρ, ἄνοιγμα, δίοδος, διέξοδος: Ἱππ. Φύσ.Παιδ.25 εἴ τις ἐν ἀσκῷ ὕδωρ ἐνεὸν ἀποπιέσειεν.. καὶ παραπνοὴ τῷ ὕδατι ποιήσειεν, Γεωπ.10,56,6 παραπνοὴν μὴ ἀπολείποντες.

παραπόδας ἐπίρρ. ἀντὶ παρὰ πόδας, βλ. πούς· Ἡσ. «παρὸ πόδα· εὐθέως. ἐγγύθεν».
παρὰ ποδὶ Ἡσ. «παρὰ τοῖς ποσί».
παραποδίζω (ποδίζω), μέλλ. **παραποδίσω** κ. ἀττ. παραποδιῶ, ἐμπλέκω, περιπλέκω τοὺς πόδας, δθ. γεν. κωλύω, παρεμποδίζω, ἐμποδίζω, δεσμεύω: Πολύβ.2,28,8 **διά τό τινας τῶν τόπων βατώδεις ὄντας ἐμπλέκεσθαι τοῖς ἐφάμμασι καὶ παραποδίζειν τὴν τῶν ὅπλων χρείαν,** αὐτ.18,31,6 **τὰ προειρημένα παραποδίζειν·** ‖ κ. παθ. παραποδίζομαι ἐμπλέκομαι, περιπλέκομαι, ἐξαπατῶμαι, πλανῶμαι, σφάλλομαι : Πλάτ.Νόμ.652B **προσέχοντες τὸν νοῦν, μή πῃ παραποδισθῶμεν,** αὐτ. Ἐπιστ.330B **φοβούμενος τοὺς τῶν διαβαλλόντων λόγους, μή πῃ παραποδισθείη,** Μητρόδ.Χ ἐν Πάπ. Ἡρακλ.831,5 τῶν αἰσθήσεων παραπεποδισμένων, Πολύβ.16,4,10 **παραποδίζεσθαι καὶ τὴν τῶν κυβερνητῶν καὶ τὴν τῶν ἐρετῶν χρείαν,** Ἰώσ.ΑΪ 16.4,6 **μήτε γήρᾳ παραποδιζόμενον,** Γαλ.9,575, Ἡλιόδ.ΑΪθ.10,30 **τὴν ῥύμην τοῦ δρόμου παραποδιζόμενος·** ὁμ. μτ. γενικ. : Κλήμ.Ἀλ.172 **ἡ γλῶσσα .. τῆς κατὰ φύσιν ἐνεργείας παραποδισθεῖσα·** κ. ἐμπροθ. (εἴς ἢ πρός τι) : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.1,171 **παραποδίζεσθαι εἰς ἃ ἂν δέῃ γράφειν,** αὐτ.193 **μὴ παραποδίζεσθαι** πρὸς τὰς χρείας· **2)** ρηματ.π. παραποδισμός, παραποδιστός.
παραπόδιος-ον (πούς) κ. ποι. παρπόδιος ὁ παρὰ τοὺς πόδας, ὁ πρὸ τῶν ποδῶν, δηλ. ὁ ἐπικείμενος : Πίνδ.Ν 9,38 **φόνου παρποδίου.**
παραποδισμός (ὁ) (παραποδίζω) μτγν. τὸ παραποδίζειν, ἡ παρακώλυσις, τὸ ἐμπόδισμα : Ἱεροκλ.Στ.21Α **παραποδισμὸς ἕξεως,** Γαλ.19,386 **πάθος ἐστὶ παραποδισμὸς τῆς κατὰ φύσιν ἐνεργείας νοσώδης,** Ἀρτεμίδ.Δαλδ.3,42 **παραποδισμὸς τῶν χρειῶν,** Ἰάμβλ.Προτρ.21 **παραποδισμὸς ψυχῆς.**
παραποδιστός-ή-όν (παραποδίζω) μτγν. ὁ παραποδιζόμενος, ὁ κωλυόμενος, ὁ ἐμποδιζόμενος: Ἀρρ.Ἐπικτ.1,25,3 **τὰ μὲν σὰ .. ἀπαραπόδιστα, τὰ δὲ μὴ σὰ κωλυτὰ καὶ παραποδιστά.**
παραποδύομαι μέσ. γυμνοῦμαι ὅπως συναγωνισθῶ, παραβληθῶ πρός τινα : Πλάτ.Θεαίτ.162B **αὐτὸς μὴ ἀντεπιδεικνύναι τὸ εἶδος παραποδυόμενος.**
παραποθνήσκω (ἀποθνήσκω) μτγν. ἀποθνήσκω πρὸς τούτοις, παραπόλλυμαι : Δίων Κ όπ.102,11 (εἰκ.).
παραποίησις-εως (ἡ) (παραποιῶ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. τὸ ποιεῖν τι κατὰ μίμησιν ἄλλου, νόθευσις : Γαλ.14,62 **ἔμαθον δὲ παραποιήσεις αὐτοῦ πολλάς·** ‖ ὁμ. μτφ. : Ἰω.Χρυσ.11,638C (ἔκδ. Par.) **τὰς παραποιήσεις καὶ τὰ παραχαράγματα,** Ἐπιφάν.1,198D **ἡ τῆς ἐξηγήσεως παραποίησις·** ‖ μτγν. κ. νεώτ. ἡ πρὸς ἐξαπάτησιν ἢ κερδοσκοπίαν κατασκευὴ ὁμοιώματός τινος, δολία ἀπομίμησις, πλαστογραφία, κιβδηλεία: Ἰουστιν.Νεαρ.73 Πρόλ., - **παραποίησις ἐμπορικοῦ σήματος** (ἡ παράνομος χρῆσις ἀλλοτρίου σήματος πρὸς ἀθέμιτον κέρδος)· **2)** μτγν. κ. μσν. μικρὰ μεταβολή, ἐλαφρὰ ἀλλοίωσις : Φοιβάμμ.1,3 **παραποίησις ὀνόματος,** Εὐστ.1403,60 **τὸ μὴν μολπὴν ἀνάθημα δαιτὸς εἶναι παραποιήσεως λόγῳ ταὐτόν ἐστι τῷ φόρμιγξ δαιτὶ ἑταίρη καθ' Ὅμηρον,** αὐτ.Πον.116,86.
παραποιητεύομαι μτγν. ἀντὶ παραποιῶ βλ. : Ἐπιφάν.1,406B **ἐπισωρεύειν λόγους δι' ὧν παραποιητεύονται τὴν ἑαυτῶν πλάνην.**
παραποιητής (ὁ) νεώτ. **ὁ** παραποιῶν τι, ὁ κατασκευάζων τι κατὰ δολίαν ἀπομίμησιν ἄλλου.
παραποιητικός-ή-όν μσν. ὁ ἀπομιμούμενος, ὁ ἀπομιμητικός : Εὐστ.Πον.57,41 **ὁ ποικιλίαν παραποιητικὴν ἐν αὐτῷ ἐργάζεται.**
παραποιῶ-έω (ποιῶ) κ. μσν. κ. νεώτ., ἀόρ. **παρεποίησα,** ποιῶ τι ὅμοιον πρὸς ἄλλο τι ἐπὶ δόλῳ, κατασκευάζω τι κατ' ἀπομίμησιν πρὸς ἐξαπάτησιν, νοθεύω, κιβδηλεύω· Ἡσ. «παραποιεῖν παραπράττειν» : Διόδ.Σ 1,78 **νόμισμα παρακοπτόντων, ἢ μέτρα καὶ σταθμὰ παραποιούντων·** ‖ εἰδ. ἐν ἀναφ. πρὸς νόμισμα, νεώτ. κ. πρὸς χαρτονομίσματα, παραχαράττω : Ἰουστιν.Νεαρ.73 Πρόλ. **οἱ παραποιοῦντες** (οἱ κιβδηλοποιοί, παραχαράκται)· ‖ τὸ μέσ. **παραποιοῦμαι** ἐν τῇ αὐτῇ σημ.· Ἡσ. «παραποιήσασθαι· παρασφραγῖσαι» : Θουκ.1,132 **παραποιησάμενος σφραγῖδα** (παραχαράξας, δ. γρ. ἀντὶ παρασημηνάμενος)· **2)** τὸ ἐνεργ. μτφ. διαφθείρω : Φιλόστρ.Ἀπολλ.2,30 **ὡς παραποιήσαντα βίον ἀνθρώπου·** κ. παθ. : Βασ.1,416E **τοῦτ' ἔστι μή που δόγμα παραπεποιημένον,** Ἐπιφάν. 1,712B **τῆς αὐτοῦ .. παραπεποιημένης διανοίας·** **3)** μεταβάλλω κατά τι, ἀλλάσσω, ἀλλοιῶ, τροποποιῶ ἐλαφρῶς: Παυσ.5,10,1 **τὸ δὲ ἄλσος τὸ ἱερὸν τοῦ Διός, παραποιήσαντες τὸ ὄνομα, Ἄλτιν .. καλοῦσι,** Ἰουλ.Λόγ.2,70Λ· κ. παθ. **παραπεποιημένα** τὰ παρὰ γράμμα σκώμματα : Ἀριστλ.Ρητ.1412a,28· **4)** ἰδιοποιοῦμαι, ἀντιποιοῦμαί τι μεταβάλλων αὐτὸ κατά τι, ἀπομιμοῦμαι : Ἀθήν.12,513Α **πολλὰ δὲ τῶν Ξάνθου παραπεποίηκεν ὁ Στησίχορος, ὥσπερ τὴν Ὀρέστειαν καλουμένην·** κ. παθ. : Σχόλ.Ἀριστφ.Πλ.782 **ἔστι δὲ τὸ 'βάλλ' ἐς κόρακας' παρ' ὑπόνοιαν παραποιηθὲν ἐκ τοῦ 'βάλλ' ἐς μακαρίαν',** Εὐστ.1349,4 κ. ἀπολ. : Πάπ. **παρεποιησάμην·** ‖ ποιῶ, κάμνω παρῳδίαν : Δίων Χρ. 32,81 **τοιγαροῦν οὐ κακῶς τις παρεποίησε τῶν σαπρῶν τούτων ποιητῶν·** **5)** εἰσάγω ἐπεισόδιόν τι εἰς ποίημα : Ἡρ.2,116 **κατὰ** (καθ' ἃ) **παρεποίησε ἐν Ἰλιάδι** (πιθ. ἀντὶ κατὰ γὰρ ἐποίησε)· **6)** ρηματ π. παραποίημα, παραποίησις, παραποιητής.
παραπολαύω (ἀπολαύω) μτγν. κ. μσν. ἀπολαύω πρὸς τούτοις, συναπολαύω ἢ ἁπλῶς ἀπολαύω, ἔχω τὴν ἀπόλαυσιν πράγματός τινος, μετέχω τινός, συμμερίζομαί τι : Φίλ.2,15 **παραπολαύειν τῆς τιμωρίας,** Ἰώσ.ΠΙ 2,16,4 **παραπολαύειν τῆς ἐνίων κακοβουλίας,** Λουκ.Ἀλέξ.45 **παραπολαῦσαι τῆς Παφλαγόνων μωρίας,** Δαμάσκ.Ἀρχ.7 **παραπολαύειν ἐστὶ τῆς τοῦ εἴδους ὑποστάσεως τὴν ἔκπτωσιν,** Καισάρ.Δαπ. ἐν Σά0.3,101 **τῆς τερπνοτάτης εὐωδίας .. παραπολαύσαντες.**
παραπολέγω (ἀπολέγω) ἀπολέγω, ἀποποιοῦμαι, ἀρνοῦμαι : Πάπ. **παραπέλεγέ τε .. ἥκειν ἐπὶ τὴν αὐτοῦ διάγνωσιν.**
παραπόλλυμι (ἀπόλλυμι) κ. μαν. καταστρέφω ἀδίκως, ἀφανίζω κακῶς, καταναλίσκω, καταδαπανῶ ἀσκόπως, ἀπόλλυμι, σπαταλῶ, διασπαθίζω: Πλούτ.Ἠθ.439E **παραπόλλυμι τὸ ναῦλον,** Δίων Κ 74,2 **παραπόλλυμι ἡλικίαν τὴν ἐκ τῆς Ἰταλίας,** Χαρίτ.1,7 **παραπόλλυμι καιρόν·** ‖ συνήθ. ἐν τῷ μέσ. κ. παθ. μτ. παρακ. β' **παραπόλωλα** ἀπόλλυμαι πρὸς τούτοις ἢ παρ' ἀξίαν, χάνομαι ἄδικα : Ἀριστφ.Σφ.1228 **παραπολεῖ βοώμενος** (Βερναρδ. Γρηγ. «θὰ χαθῇς κοντὰ εἰς τὰ ἄλλα (παρα) ἀπὸ τὰς φωνάς»), Διον.Κωμ.2,35 **παραπόλωλεν ἡ τέχνη,** Δημ.543 **ὁ μὲν ἠτίμωται καὶ παραπόλωλεν** (Βερναρδ.Γρηγ. «καὶ κοντὰ εἰς αὐτὰ (τὴν ἀτιμίαν) ἐχάθη»), Ἐπίκ.Δόξ.14 **ὁ βίος μελλησμῷ παραπόλλυται,** Μέν.ἀπ.835 **ἀκαρὴς παραπόλωλας,** Λουκ. Νιγρ.13 **δέδοικε μὴ παραπόληται μεταξὺ λούμενος,** Δίων Κ 63,29 **οἷος τεχνίτης παραπόλλυμαι** (qualis artifex pereo), Πάπ. **λιμῷ παραπολοῦμαι,** αὐτ. **μὴ παραπολώμεθα ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ,** Φώτ. Ἐπιστ.55,11 **τῶν γεννημάτων παραπολλυμένων,** Εὐστ.Ἰλ.42,9 **παραπόλλυνται λοιμῷ.**
παραπολύ ἐπίρρ. ἀντὶ παρὰ πολύ : Ἱππ.Ἄρθρ.7, Διοσκ.3,80 **παραπολὺ ἔλασσαν.**
παραπομένω (ἀπομένω) μτγν. ἀπομένω παρά τινι, ἐμμένω : Ἰω.Λυδ.Ρωμ.1,12 **παρὰ μόνοις τοῖς τοῦ παλατίου φύλαξι .. τὸ τοιοῦτον παραπέμεινε σχῆμα,** αὐτ.2,13.

παραπομπεύω [πομπεύω] σχόλ. παραπέμπω: Σχόλ.Ὀππ.Ἀλ.1,186 **παραπομπεύειν νῆα.**

παραπομπή [ἡ] [παραπέμπω] κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παραπέμπειν βλ.λ., ἡ μετὰ συνοδείας ἀποστολὴ ἢ μεταφορά: Ψήφισμα π.Δημ.249 **τὰ μετ' αὐτοῦ ἀποσταλέντα σκάφη.. ἐπὶ τὴν τοῦ σίτου παραπομπὴν εἰς Ἑλλήσποντον,** Ὀνήσανδρ.6,14 **ἡ κατὰ θάλασσαν παραπομπή·** || νεώτ. ναυτ. ἀ. νηοπομπὴ βλ.λ., κονβόγιο· **2)** προπομπή, συνοδεία, ἀκολουθία, ἰδίως πρὸς φρούρησιν, φύλαξιν: Ἀριστλ.Οἰκ.1351b,24 **παραπομπὴν δώσειν,** Πολύβ.30,9,13 **δεόμενος αὐτὸν δέξασθαι τῇ πόλει καὶ πέμψαι παραπομπήν,** αὐτ.15,5,7 **δοὺς ἐφόδια καὶ παραπομπὴν ἐξαπέστειλε,** Διόδ.Σ 20,45 **περὶ τῆς αὐτονομίας διαλεχθεὶς καὶ τῆς ἰδίας ἀσφαλείας, ἔτυχε παραπομπῆς·** || ὁμ. ἐπὶ νεκρικῆς πομπῆς, κηδείας: Ἐπιγρ. **παραπομπὴ καὶ κηδεία·** || ὁμ. ἐπὶ ἀθλητῶν περιστοιχιζομένων ὑπὸ τῶν ὑποστηρικτῶν αὐτῶν: Χαρίτ.6,2· **3)** μεταφορά, μετακομιδή, προσκομιδή, προμήθεια· Ἡσ. «παραπομπή· μετακομιδή»: Ἀντιφάν.190,15 **παραπομπὴν ποιεῖν τῶν ἰχθύων,** Ξεν.Ἑλλ.7,2,18 **παραπέμψαι τὴν παραπομπήν,** αὐτ.23 **ἑκάστης ἡμέρας παραπομπαὶ ἐγίγνοντο** [εἰσήγοντα πραμήθειαι], Αἰσχίν.2,168 **συμπαραπέμπων μετὰ τῶν ἡλικιωτῶν.. τὴν εἰς Φλιοῦντα παραπομπήν,** Ἀριστλ.Πολιτ.1327a,8 **τὰς τῶν γιναμένων καρπῶν παραπομπάς** [εἴτε δι' εἰσαγωγῆς εἴτε δι' ἐξαγωγῆς]· **4)** νεώτ. ἀποστολή, διαβίβασις, μεταβίβασις: **παραπομπὴ τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ Ἐφετεῖον, - παραπομπὴ ἐγγράφου εἰς ἀρχήν τινα·** || νεώτ. ἀναγραφή, σημείωσις ἐν κειμένῳ ἢ ὑποσημείωσις ὑπ' αὐτό, δι' ἧς ὁρίζεται ἀκριβῶς ὁ συγγραφεύς, τὸ σύγγραμμα καὶ ὁ στίχος ἢ ἡ σελίς, ἐξ ἧς ἐλήφθη λέξις τις, χωρίον ἢ εἴδησις καὶ ὅπου ὁ ἀναγνώστης δύναται νὰ εὕρῃ πλείονα τῶν παρατεθέντων· **5)** ἡ παρουσίασις, ἡ ἐμφάνισις: Φίλ.2,318 **ἡ ἔξω παραπομπή** [ἡ παρουσίασις, ἐξαγωγὴ ἀγάλματός τινος ἐκ τοῦ τύπου, τῆς μήτρας].

παραπομπικά [τά] μτγν. τὰ εἰς παραπομπὴν τελούμενα χρήματα, αἱ δαπάναι, τὰ ἔξοδα τῆς μεταφορᾶς, τὰ μεταφορικά: Ἰουστιν.Νεαρ.128,9.

παραπόμπιμος-ον σχόλ. ὁ προπέμπων, συνοδεύων τινά, ἐπίθ. τοῦ Ἑρμοῦ: Σχόλ.Εὐρ.Μήδ.759.

παράπομπος [ὁ] ὁ παράνυμφος βλ.λ.· Ἡσ. ἐν λ. πάροχοι **παραβάται, παραπομποί.**

παραπομπός-όν [παραπέμπω] μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ παραπέμπων, ὁ συνοδεύων τινά, ἰδ. πρὸς φύλαξιν, φρούρησιν: Πολύβ.1,52,5 **παραπομπούς.. ναῦς** [πολεμικὰ πλοῖα συνοδεύοντα ἐμπορικὰ πρὸς ἀσφάλειαν], αὐτ.15,2,6 **τριήρεις παραπομπούς, - παραπομπὸν πλοῖον** πολεμικὸν πλοῖον συνοδεῦον νηοπομπὴν ἐξ ἐμπορικῶν πλοίων πρὸς προστασίαν καὶ ὑπεράσπισιν αὐτῶν ἀπὸ πάσης ἐπιθέσεως: Ἀκροπ.Κ ἐν ASS Μαΐου 7,80,37 **παραπομποὺς γὰρ εὑρήκει καὶ προπομπούς, - παραπομπὸς ἀξιωματικός** [ὁ συνοδεύων τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν τῶν συνταγμάτων]· || τὸ θηλ. ὡς οὐσ. ἡ συνοδός: Κλήμ.Ἀλ.32,40 [Syl b.] **παραπομπὸς ἀγαθή·** **2)** ὁ προμηθευτής: Πάπ.

παραπόνεμα [τό] δημ. παράπονον, δεινολογία, μεμψιμοιρία: δ.δίστ. **ἔχω παραπονέματα στὰ χείλη μου γραμμένα | κι ὄντα θὰ σμίξουμε τὰ δυό, θὰ σοῦ τὰ 'πῶ ἕνα ἕνα,** ὁμ. **ἔχω δυὸ λόγια νὰ σοῦ 'πῶ τοῦ παραπονεμάτου** [λόγια παραπονετικά].

παραπόνεσις [ἡ] μσν., δημ. -η μεμψιμοιρία, παράπονον: Πρόδρ.2,441 **αἱ θλῖψιν.. τὴν ἔχω εἰς τὴν ψυχήν μου, | ἴδε καὶ παραπόνεσιν,** Ἐρωτόκρ.1,441, αὐτ.2,212 **γράμματα.. τὴν παραπόνεσιν τοῦ νιαοῦ καὶ τὸν καημόν του λέσι,** δ.τραγ. γιὰ **πές μου την, κυράτσα μου, τὴν παραπόνεσή σου νὰ τὴ θλιβούμεθα μαζὶ καὶ ὄχι μοναχή σου.**

παραπονετικός-ή-ό μσν. κ. δημ. ὁ ἐκφράζων παράπονον, ὁ μετὰ παραπόνου λεγόμενος ἢ γινόμενος, ὁ πλήρης παραπόνου, ὁ λυπητερός: Ἐρωτόκρ.4,1422 **λόγια παραπονετικὰ λέει, - φωνὴ παραπονετική·** κ. ἐπιρρ. **-κά**: Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.10 **ἠρώτας παραπονετικὰ τὴν μάμμην.**

παραπονεύομαι δημ. ἀ. παραπονοῦμαι βλ.λ.

παραπόνησις-εως [ἡ] μσν. ἡ παραπόνεσις βλ.λ.: Σωφρόν ἐν Spicil.Rom.3,484.

παραπονιάρης-α-ικο δημ. κ.-ος ἐπὶ προσ., ὁ ἐπιρρεπής, ὁ ἔχων κλίσιν, διάθεσιν εἰς τὸ νὰ παραπονῆται διαρκῶς, ὁ μεμψίμοιρος, ὁ μικρόλυπος, ὁ ὀδύρτης, ὁ κλαφιάρης: Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.6,5 **γιατ' ἔχουν σκλάβους ἔμορφους, πολλὰ παραπονιάρους,** δ.δίστ. **παραπονιάρικό μου τί ἔχεις κι ὅλο κλαῖς,** λ.τραγ. **παραπονιάρα μου, μὴν κλαῖς.**

παραπονιάρικος-η-ο δημ. ἀ. παραπονετικός.

παραπονιέμαι δημ. κ. -ιοῦμαι παραπονοῦμαι βλ.λ **2)** ρηματ.π. παραπόνεση, παραπόνεμα.

παραπονίναμαι μσν. παραπολαύω, ἀπολαύω τινός, καρποῦμαί τι: Ἀνών.Βί.Ἰω.Χρυσ.8,339,43 **τῆς τοιαύτης πρανοίας εἰς δύναμιν παραπόνασθαι.**

παράπονο(ν) [τό] μσν., νεώτ. κ. δημ. θλιβερὰ θυμικὴ διάθεσις προσώπου τινὸς διὰ προσγενόμενον εἰς αὐτὸν ἀδίκημα ἢ διὰ γεγονὸς ἢ κατάστασιν δυσάρεστον, ὡς καὶ ἡ ἔκφρασις αὐτῆς, μεμψιμοιρία, δεινολογία, διαμαρτυρία: Ἀραβ.Μῦθ.Χαλ.1,81 **δὲν παύει νὰ τὸν ὀνειδίζῃ διὰ τὴν σιωπήν του, ὁποὺ δὲν τῆς ὡμίλησε.. καὶ τοῦτο εἶναι τὸ μεγαλύτερόν της παράπονον,** Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.41,2 **νὰ κλάψουμε τὰ ντέρτια μας καὶ τὰ παράπονά μας,** Κάλβ.Ὠδ.6,3 **φέρνουν τὰ κύματα | καὶ τὸ παράπονόν τους | οἱ Ὠκεανῖναι,** Κρυστ.Ποιήμ.86,14 [ἐκδ.Φέξη] **ἀκούει τὴν ἀγάπη της καὶ τὸ παράπονό της,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 40,8 **κι εἶναι σὰν προσταγὴ κι εἶναί τη ἀκόμη | τραγοῦδι εἴτε παράπονο γλυκό,** φρ. **τό 'χω παράπονο** [αἰσθάνομαι πικρίαν διά τι], **- ὑποβάλλω παράπονα** [διατυπῶ, γραπτῶς ἢ προφορικῶς, πρὸς προϊστάμενόν μου ἀρχὴν αἴτησιν ἐπανορθώσεως προσγενομένης ἀδικίας]· || φρ. δ.δίστ. **μὲ παίρνει τὸ παράπονο κι ὅλα παραπονιέμαι** [καταλαμβάνομαι ὑπὸ λύπης ἢ ὑπὸ δακρύων ὡς ἀδικηθεὶς ὑπὸ τῆς τύχης ἢ τῶν ἀνθρώπων], φρ. **τὰ παράπονά σου στὸ δήμαρχο** [εἴρων. ἐπὶ τῶν παραπονουμένων ἀκαίρως κατὰ τῆς τύχης αὐτῶν ἢ πρὸς ἐκδήλωσιν ἀδιαφορίας διὰ τὰς διαμαρτυρίας τινός]· **2)** θρηνώδης μεμψιμοιρία, θρηνολόγημα: Σολωμ.Θάνατ.Βοσκοῦ 2 **μιὰ βοσκοπούλα.. κλαίει | καὶ τὰ παράπονα ἡ σπηλιὰ γλυκὰ τὰ μεταλέει.**

παραπονοῦμαι-έομαι μσν. κ. νεώτ., δημ. παραπονιοῦμαι κ. **παραπονιέμαι** μέσ. τοῦ παραπονῶ βλ.λ., ἔχω ἢ ἐκφράζω παράπονον, μεμψιμοιρίαν, αἰτιῶμαί τινα διά τι, δεινολογοῦμαι, διαμαρτύρομαι, κλαίγομαι γιὰ κάτι: **παραπονοῦμαι διὰ τὴν μοῖράν μου - κατὰ τοῦ προϊσταμένου μου - διὰ τὴν ἀδικίαν·** || μτχ. παθ. παρακ. **παραπανεμένος**-η-ο, ἰδ. ἐπὶ προσ. ὁ τεθλιμμένος, ὁ λυπημένος, ὁ δυσηρεστημένος: Ψυχάρ.Ταξ.91 **οἱ γλάραι σὰν παραπονεμένες ψυχὲς πετοῦσαν κι ἔφαλναν τὸ μυρολόγι τους, - κανεὶς δὲν ἔμεινε** παραπανεμένας.

παραπόντιος-ον [πόντος] μτγν. ὁ παραθαλάσσιος: Γαιτ.ΑΠ 7,71 **παραπόντιον σῆμα.**

παραπονῶ-έω μσν. καταθλίβω, καταλυπῶ, ταλαιπωρῶ, πικραίνω, κάμνω κάποιον νὰ ἔχῃ παράπονα: Διγεν.Ἀκρ.1941 **Θεὸν ἔχουσα μάρτυραν μὴν μὲ παραπανέσῃς,** Ἐρωτόκρ.4,407 **πολλὰ μ' ἐπαραπόνεσες κύρι, νὰ τὸ κατέχῃς·** **2)** μσν., νεώτ., δημ. συνηθ. τὸ **μέσ. παραπονοῦμαι** βλ.λ.

ἔχω, ἐκφράζω παράπονον, μεμψιμοιρῶ, δεινολολοῦμαι, διαμαρτύρομαι, κλαίγομαι : Ἐρωτόκρ.Ι,329 **ἐμὲ κανεὶς δὲ μοῦ 'φταιξε, μηδὲ παραπονοῦμαι,** αὐτ.4,1999 **μηδὲ μοῦ παραπονεθῇς καὶ μὴ βαρέν' ἡ φή σου,** Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.251,2 **νὰ εἰπῶ τραγούδι χλιβερὸ καὶ παραπονεμένο** (λυπητερό), Κρυστ.Ποιήμ.96,16 (ἐκ.Φέξη) καὶ **λὲς τραγούδι.. παραπονεμένο· 3)** ρηματ. π. παραπόνησις.

παραπορεύομαι (πορεύομαι) ἀποθ. μτ. μέσ. μέλλ. κ. παθ. ἀόρ. πορεύομαι παραπλεύρως ἢ πλησίον τινός, συμβαδίζω, παρακολουθῶ : Ἀριστλ. Ζ1 577b,31 **ὅς.. συναμπρεύων καὶ παραπορευόμενος παρώξυνε τὰ ζεύγη πρὸς τὸ ἔργον,** Πολύβ. 6,40,7 **οἱ δ' ἱππεῖς.. ποτὲ δὲ παρὰ τὰ ὑποζύγια πλάγιοι παραπορεύονται·** ὁμ. ἐπὶ παιδαγωγῶν : Διον.Ἀλ.Ρωμ.7,9· ‖ μτφ. συνοδεύω : Φύλαρχ. 44J (κῶδ.Ἀθην.) **ἀκρόαμα δὲ οὐδὲν.. παρεπορεύετο** (δὲν συνώδευε τὸ δεῖπνον)· **2)** διέρχομαι ἔμπροσθεν ἢ διαβαίνω πέρα τινός, παρέρχομαι, περνῶ : Πολύβ.3,99,2 **παραπορευθεὶς τὸν χάρακα τῶν πολεμίων ἧκε·** ὁμ. κ. ἐμπροθ. (παρά, ὑπό τι, διά τινος) : αὐτ.3,14,6 **παραπορευομένων τῶν θηρίων παρὰ τὸ χεῖλος,** αὐτ.2,27,5 **λόφον.., ὑφ' ὃν ἔδει παραπορευθῆναι τοὺς Κελτούς,** ΚΔ Μᾶρκ.2,23 **παραπορεύεσθαι αὐτὸν.. διὰ τῶν σπορίμων,** αὐτ.9,30 παρεπορεύοντο **διὰ τῆς Γαλιλαίας·** ὁμ. κ. ἀπολ. : αὐτ.Ματθ.27,39 **οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτόν· 3)** εἰδ. ἐπὶ τῶν ἀστέρων, διέρχομαι διὰ τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου : Κατ.Ἀστρλ.Κ 8(4),210.

παραπορθμεύω (πορθμεύω) Ἐπιγρ. μετακομίζω, διαβιβάζω ἐμπορεύματα πέρα λίμνης.

παραπορρίπτω (ἀπορρίπτω) μσν. ἀπορρίπτω ἐγγὺς ἢ πλαγίως : Θεοφύλ.Σ'Ιστ.52B **ἔν τι τῶν ὑποζυγίων τὸν ἐπικείμενον παραπέρριφε φόρτον.**

παραπόρτι(ν) (τὸ) μσν. κ. δημ. μικρὰ τις θύρα πλησίον τῆς μεγάλης, ἀ. παραπύλιον : Κορ. Ἄτ.4Α,388 ἐν λ.· ‖ δημ μικρὰ ὀπισθία ἢ κρυφία θύρα : **τὸν ἔμπασε ἀπὸ** τὸ παραπόρτι· **2)** δημ. μικρὰ θυρὶς ἐπὶ τῆς μεγάλης ἐξωθύρας.

παραπόρφῦρος-ον (πορφυροῦς) μτγν. ὁ πορφυροῦς κατὰ τὰ πλάγια, ὁ ἔχων πορφυρᾶν παρυφήν : Πολυδ.7,46 **παραπόρφυρος χλαμύς,** αὐτ.10, 42 **π- στρωμνή,** Ἀλκίφρ.Ι,39 **τὰ παραπόρφυρα τῶν Ἰσχίων** (τὰ πορφυρὰ πλάγια τῶν Ἰσχίων).

παραποστέλλω (ἀποστέλλω) μσν. ἀποστέλλω συγχρόνως, ταυτοχρόνως : Ποχυμ.Γ 2,587,7 (ἐκδ.Β.Ι.

παραποτάμιος-α-ον κ. παραποτάμιος-ον κ. νεώτ. ὁ παρὰ τὰς ὄχθας ποταμοῦ κείμενος, κατοικῶν, διαβιῶν ἢ γινόμενος : Ἡρ.2,60 **πόλιν παραποταμίην,** Εὐρ.Βάκχ.874 **πεδίον παραποτάμιον,** Ἀριστλ.Ζ1 630b,26 **ζῷον παραποτάμιον, οὐ ποτάμιον** (ἐπὶ τοῦ ἐλέφαντος), Διόδ.Σ 3,8 **τὴν παραποτάμιον** (χώραν) **τοῦ Νείλου** κατοικοῦντα, αὐτ.2,11 **τοὺς παραποταμίους τόπους,** Πλούτ.Μάρ.19 **παραποτάμιον μάχην,** Ἡλιόδ.Αἰθ.10,1 **παραποταμίας** (χώρας) **ἐχόμενος·** ‖ τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **παραποτάμια** ὡς οὐσ. τὰ παρὰ τὰς ὄχθας τῶν ποταμῶν φυόμενα φυτά : Θεόφρ.Φ1 3,2,4, αὐτ.4,5,6· ‖ τὸ ἀρσ. κτ. πληθ. **Παραποτάμιοι** ὀνομασία πόλεως ἐν Φωκίδι ἐπὶ τοῦ Κηφισοῦ : Ἡρ.8,33 **Ἐλάτειαν καὶ Ὑάμπολιν καὶ Παραποταμίους καὶ Ἄβας.**

παραπόταμος (ὁ) νεώτ. ποταμὸς συμβάλλων εἰς ἄλλον μεγαλύτερον ποταμόν.

παραποτὲ ἐπίρρ., μσν., δημ. ἀντὶ παρὰ ποτέ, ὑπέρποτε : Ἐρωτόκρ.5,785 **πολλὸ σημάδια.. φανῆκα | παρὰ ποτὲ ντως λαμπιρά.**

παραπούλι (τὸ) δημ. τὸ λαχανευόμενον φυτὸν βράσκη ἢ λαχανώδης ἡ βοτρυῖ·τις, ἡ ὀσπαραγοειδής : παροιμ. **καιρὸς σπέρνει τὰ λάχανα, καιρὸς τὰ παραπούλια** (βλ.λ. καιρὸς 7)· **2)** ἡ παραφυὰς βλ.λ.ΙΙ.

παραπόφυσις-εως (ἡ) νεώτ. ἀνατ. ἑκάστη τῶν πλευρικῶν καὶ κατὰ ζεύγη διατεταγμένων ἀποφύσεων τῶν σπονδύλων, ἐν χρ. πρὸς ὑποδοχὴν τῶν ὀπισθίων ἄκρων τῶν πλευρῶν τοῦ θώρακος.

παραπραξία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. νευροψυχικὴ διαταραχὴ συνισταμένη εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν πράξεώς τινος ἀντὶ ἄλλης ἢ εἰς τὴν μὴ ἀναγνώρισιν ἀντικειμένου τινὸς καὶ τὴν ἐξήγησιν τῆς χρήσεως αὐτοῦ.

παράπρᾱσις-εως (ἡ) (παραπιπράσκω) ἡ μετὰ ζημίας πώλησις πράγματός τινος, ἡ πώλησις ἐμπορεύματός τινος εἰς τιμὴν κατωτέραν τῆς ἀξίας τοῦ κόστους αὐτοῦ : Ἐπιγρ. **παρασχόμενος.. παράπρασιν τῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλευμένων.**

παραπράσσω κ. ἀττ. **παραπράττω,** ἰων. **παραπρήσσω,** μέλλ. **παραπράξω,** πράττω παρὰ τὰ διατεταγμένα, ἐκτελῶ τι ἔξω τοῦ κυρίου σκοποῦ μου, παρέργως : Ἡρ.5,45 **εἰ γὰρ δὴ μὴ παρέπρηξε μηδέν, ἐπ' ὃ δὲ ἐστάλη ἐποίεε, εἷλε ἂν τὴν Ἐρυκίνην χώρην,** Δίων Κ 76,7 **οὔτε πολυπραγμονῶν οὔτε παραπράσσων,** αὐτ.53,24· **2)** συνεργῶ, συμπράττω, βοηθῶ εἴς τινα πρᾶξιν : Σοφ.Αἴ. 261 **μηδενὸς ἄλλου παραπράξαντος** (σχόλ. «μηδενὸς συμμετασχόντος ἐν ἁμαρτημάτων καὶ συμπράξαντος»)· **3)** πράττω τι ἀδίκως, ἰδ. ἀργυρολογῶ παρανόμως, εἰσπράττω χρήματα ἀδίκως καὶ παρανόμως : Πλούτ.Ἄγ.16 **παρὰ τὴν νενομισμένην τάξιν τῶν χρόνων ἐνέβαλε τοῖς τέλεσι καὶ παρέπραττε·** κ. παθ. : Πάπ.

παραπρεσβεία (ἡ) (παραπρεσβεύω) κ. μσν. πρεσβεία γενομένη κατὰ παράβασιν τῶν ἐντολῶν τῆς πολιτείας ἢ καὶ πρὸς βλάβην τῶν συμφερόντων αὐτῆς, παράνομος καὶ δολία πρεσβεία : Δημ.515 **παρανόμων ἢ παραπρεσβείας.. ἔμελλον αὐτοῦ κατηγορεῖν,** Φιλόδ.Ρητ.2,224S **παραπρεσβείας καταικριθέντες,** Πολυδ.8,40 **παραπρεσβείας γραφή,** Τζέτζ.Χιλ.6,51 **παραπρεσβείας δίκη.**

παραπρεσβευτής (ὁ) (παραπρεσβεύω) σχόλ. ὁ ἐνεργῶν παραπρεσβείαν, ὁ διεξάγων τὰς ὑποθέσεις τῆς πρεσβείας του κατὰ παράβασιν τῶν ἐντολῶν, ἃς ἔλαβε παρὰ τῆς πόλεως αὐτοῦ : Σχόλ. Ἀριστφ.Νεφ.691 **Εὔπολις ὡς παραπρεσβευτὴν** (κωμῳδεῖ τὸν Ἀμυνίαν).

παραπρεσβεύω (πρεσβεύω) ἐνεργῶ παραπρεσβείαν, ἐκτελῶ τὰ καθήκοντα πρεσβευτοῦ ἀπίστως καὶ δολίως ἐναντίον τῶν διατογῶν ἢ τοῦ συμφέροντος τῆς πολιτείας μου : Δημ.401 **οἱ προδιδόντες καὶ οἱ παραπρεσβεύαντες καὶ αἱ δωροδοκοῦντες,** Αἰσχίν.2,94 **τὴν ἐπὶ τοὺς Ἀμφικτύονας πρεσβείαν ἐξομοσάμενος παρεπρέσβευσα·** ‖ συνήθ. τὸ μέσ. **παραπρεσβεύομαι** ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Πλάτ.Νόμ.941Α **ἐὰν ὡς πρεσβευτής τις.. καταψευδόμενος τῆς πόλεως παραπρεσβεύηται πρός τινα πόλιν,** Ἰσοκρ.18,22 **Φίλωνα.. ἐνδειχθέντα παραπρεσβεύεται,** Δημ.740 **παρεπρεσβεύσατ' εἰς Αἴγυπτον,** Λουκ.Θε.Δ 20,4 **παραπρεσβεύεις, ὦ οὗτος, ἰδίᾳ ταύτῃ κοινολογούμενος· 2)** μτγν. μτφ. διαφθείρω, παρανοιῶ : Τατιαν.173B **ὅπως ταῖς μυθολογίαις τὴν ἀλήθειαν παραπρεσβεύωσιν· 3)** ρηματ.π. παραπρεσβεία, παραπρεσβευτής.

παράπρημα-ατος (τὸ) πάπ. κ. μσν. κ. **παράπρησμα** ἐν τῷ πληθ. οἰδήματα εἰς τὰς κνήμας τῶν ἵππων : Ἱππιατρ.77.

παραπρικαμένος-η-ον μσν. δημ. **κ.-πικραμένος** ὁ καθ' ὑπερβολὴν λυπημένος : Ἐρωτόκρ.2,2379 **ὄφου κακὸ στὴν Ἀρετὴ τὴν παραπρικαμένη.**

παράπρῑσις-εως (ἡ) μτγν. πιθ. οἴδημα, φούσκωμα, φλόγωσις : Ἀέτ.6,27 (ἀναγν. -πρησις).

παράπρισμα-ατος (τὸ) κτ. πληθ. πριονίδια, πριονίσματα : Ἐπιγρ. **παραπρίσματα ἐλέφαντος,** αὐτ. **ἐβένου παραπρίσματα·** ‖ κ. μτφ. ἐν ἀναφ. πρὸς λόγον, λεπτολογίαι, ἀνάξιαι λόγου ἀναπτύξεις : Ἀριστφ.Βάτρ.881 **παραπρίσματ' ἐπῶν.**

παραπρόειμι (εἶμι) μτγν. βαίνω πρὸς τὰ πρόσω, πρὸς τὰ ἐμπρός : Λυρ.'Αλ.'Αδέσπ.20,8.

παραπροθεσμία (ἡ) σχόλ. ἡ ὑπέρβασις τῆς ὡρισμένης προθεσμίας : Σχόλ.Λουκ.Τόξ.44 **ὑπερήμεροι ἐπὶ πάσης παραπροθεσμίας λέγεται.**

παραπροθεσμῶ-έω μσν. ἀναβάλλω πέρα τῆς προθεσμίας, ἀφήνω νὰ περάσῃ ἡ ὡρισμένη προθεσμία : Εὐστ.Πον.206,10 **οὐ παραπροθεσμήσας τὴν πρόγνωσιν.**

παραπροίκι (τὸ) δημ. ἐν χρ. κ. κτ. πληθ. **παραπροίκια** τὸ ἐξώπροικον, τὸ ἐπὶ πλέον καὶ ἔξω τῆς προικὸς λαμβανόμενον.

παραπροϊόντα (τὰ) νεώτ. χημ. δευτερεύοντα προϊόντα παραγόμενα κατὰ τὰς χημικὰς ἀντιδράσεις ἐν χρ. ὡς πρώτη ὕλη δι' ἄλλην βιομηχανίαν.

παραπρολέγω μτγν. ψευδῶς προφητεύω : Συμμ.ΠΔ 'Ιερ.29(36),26.

παραπρονοῶ-έω 'Ησ. «παραπρονοῆσαι· ἐνθυμηθῆναι, νοῆσαι».

παραπροσδέχομαι μτγν. δέχομαι, ἀποδέχομαι ἀπερισκέπτως : 'Αρρ.'Επικτ.1,20,11 **χάσκοντες πᾶσαν φαντασίαν παραπροσδεχόμεθα.**

παραπροσδόκημα-ατος (τὸ) μσν. ἐν τῇ ρητορ. ἀπροσδόκητον, οὐχὶ ἐκ τῶν προλεχθέντων συναγόμενον πόρισμα : Ρήτ.'Ελάσσ.Λατ. ἔκδ.Halm 76,23.

παραπροσέχω 'Επιγρ. κ. πάπ. προσέχω καὶ ἐγὼ παραλλήλως εἴς τι : 'Επιγρ. **καλῶς οὖν ποιήσεις παραπροσχεῖν αὐτοῖς·** || ἐποπτεύω ἔργον τι καὶ ἐγώ : Πάπ. **παραπροσέχω τῷ ἔργῳ.**

παραπροσποίησις-εως (ἡ) μτγν. κ. γλῶσσ. ἡ παράνομος προσποίησις : Κῶδ.'Ιουστιν.1,4,34,15.

παραπροσποιοῦμαι-έομαι μτγν. παρανόμως προσποιοῦμαι : Κῶδ.'Ιουστιν.1,4,34,15, αὐτ.Νεαρ. 113,3 **παραπροσποιοῦμαι τὸν νόμον** (προσποιοῦμαι ἄγνοιαν τοῦ νόμου).

παραπροστάτης (ὁ) 'Επιγρ., δωρ. **παραπροστάτας** ὁ παρὰ τὸν προστάτην, ὁ πάρεδρος, ὁ ἀναπληρωτὴς τοῦ προϊσταμένου, τοῦ προέδρου ἔν τινι συγκεκροτημένῃ ὁμηγύρει, συνελεύσει, ἰδ. ἐν Βουλῇ : 'Επιγρ. **ἐπὶ ἱεροθύτα Νυμφοδώρου τοῦ Φίλωνος παραπροστά(τα) τᾶς βουλᾶς.**

παραπροστατῶ-έω 'Επιγρ. εἶμαι παραπροστάτης βλ.λ.

παραπροσωπίς-ίδος (ἡ) μσν. προσωπεῖον, μάσκα, μουτσούνα : Εὐστ.1281,1 «ἡ περίθετος κεφαλὴ καὶ περικεφαλαίσ, φασίν, ἐλέγετο, καθὰ καὶ παραπροσωπὶς ἡ παρὰ τῷ προσώπῳ τιθεμένη».

παραπροχέομαι μτγν. παθ. χύνομαι πλησίον : Νόνν.Δ 48,599 **παραπροχυθεῖσα δὲ πηγῇ.**

παραπρῠτᾰνεύω κακῶς πρυτανεύω, κακῶς διοικῶ : Ρήτ.3,608W **τὰ τῆς δικαιοσύνης ζυγὰ παραπρυτανεύουσι.**

παραπρύτανις-εως (ὁ) 'Επιγρ. πιθ. ὁ παρὰ τὸν πρύτανιν, ἀντικαταστάτης ἢ βοηθὸς τοῦ πρυτάνεως βλ.λ.II.

παραπρωτύτερα ἐπίρρ. μσν. δημ. πολὺ πρότερον : 'Ερωτόκρ.2,113 **ἦρθαν παραπρωτύτερα ρηγόπουλαι μεγάλοι.**

παράπταισμα-ατος (τὸ) ἐσφ. γρ. ἀντὶ **παράπαισμα** βλ.λ. : Οἰνόμ. π. Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.5,25.

παραπταίω μγν. προσκόπτω, παραπατῶ, σφάλλομαι, σκουντάφτω : Πλούτ.'Αρέσκ.Φιλ.5,20,5 (πιθ. παραπεπαικότος), **ἀλλ.**ΠΔ Δευτ.22,1.

παράπτερον (τὸ) μσν. πτέρυξ τῆς ἐκκλησίας: Μιχ.'Ατταλ.'Ιστ.'Ανέκδ.215B **ναὸς παραπτέροις κεκοσμημένος καὶ κίοσι,** Δουκάγγ. ἐν λ. πτερόν.

παραπτερῠγίζω μσν. πτερυγίζω πλησίον, πετῶ ἢ κινῶ τὰς πτέρυγάς μου παραπλεύρως, δίπλα· **2)** ἰδ. μτφ. κολακεύω· Φώτ. «παραπτερυγίζειν· κολακεύειν ἀπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων».

παραπτέρυγον (τὸ) μσν. μέρος ἢ εἶδος οἰκοδομῆς : Acta et Diplom. gr. ed. Miclos. et Mul.55.

παραπτέρωσις-εως (ἡ) μσν. ἀναφ. πρὸς οἰκοδομήν, τὸ ἔχειν παράπτερον βλ.λ.· || τὸ κατασκευάζειν παρὰ τῇ οἰκοδομῇ, ἰδ. ναῷ, παράπτερον : Φιλῆς 1,295 (ἔκδ. Mil.).

παράπτομαι κ.μσν.μέσ.ἀναφ.πρὸς ἀλοιφάς, ἐφαρμόζω : 'Ασκληπιάδ.Πρ.π.Γαλ.12,584, αὐτ.681, πρβλ. 13,250, 'Αέτ.12,34· **2)** παθ. ὑφίσταμαι προσαρμογήν, πρόσαψιν ἐπ' ἐμοῦ : Σοφ.ΟΚ 717 **χερσὶ παραπτόμενα πλάτα** (ὁ προσαρμοζόμενος εἰς τὰς χεῖρας, ὑφιστάμενος μάλαξιν) (ἀμφ.), 'Απολλδ.Δαμ. Πολιορκ.173,15 **παράπτομαι σανίδων** (εἶμαι προσηρμοσμένος κατὰ μῆκος τῶν σανίδων)· **3)** μέσ. ἐγγίζω ἐλαφρῶς, ἐπιψαύω : Μέν.66,4, Πλούτ.Κλεομ. 37 **ἤδη κειμένων . . τῷ ξιφιδίῳ παραπτόμενος καθ' ἕκαστον,** Σωρ.1,108 **αὐτοῦ δακτύλῳ παράπτομαι,** Γεωπ.10,4,6 **ἑαυτοὺς ἐμόλυναν παραπτόμενοι μυσαρῶν·** **4)** ἐγγίζω κατὰ λάθος : 'Ιππιατρ.49 **πρόσκαυσον, φυλασσόμενος μὴ παράψῃ τοῦ τένοντος·** **5)** ἔχω σχέσεις, συνάφειαν μετά τινος : Πάπ. **γυναικὸς ἢ ἀνδρὸς παράπτομαι·** **6)** πλησιάζω, προσεγγίζω : 'Απολλ.'Ιατρ.π. 'Ορειβ.7,19,5 **π. τῆς εἰς τὸ νοσῶδες παρατροπῆς.**

παραπτύω μτγν. ἐκπτύω, πτύω ἐγγὺς ἢ πλαγίως ἢ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ : Φιλοστρ.'Απολλ.4,10 **παραπτύω ἀφρὸν** (ἐκβάλλω ἀφρὸν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τοῦ στόματος), αὐτ.Εἰκ.1,31 **π. τοῦ μέλιτος** (στάζω μέλι)· **2)** μτφ. γράφω ἀμελῶς, ἀπροσέκτως : Φιλόστρ.Σοφ.2,93, Εὐνάπ.Β Σοφ 454B **τοὺς τῶν σοφιστῶν ἐξ ἐπιδρομῆς μετὰ χάριτας παρέπτυσε βίους·** **3)** ἀπορρίπτω, ἀποδοκιμάζω περιφρονητικῶς : Φίλ.1,488 **ὡς παρορᾶν καὶ παρακούειν, καὶ ὅσα ἂν ἐπ' ὠφελείᾳ διεξέρχονται παραπτύειν·** κ. παθ. : Καλλ.'Εκ.1,3,2.

παράπτωμα-ατος (τὸ) (πίπτω) μτγν. κ. νεώτ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παραπίπτειν, σφάλμα, πταῖσμα : Πολύβ.9,10,6 **ὁμολογούμενον ἂν εἴποι τις εἶναι τῶν πραττόντων παράπτωμα,** Φιλόδ.ἐν 'Ηρακλ. 1251,14 (πληθ.), Λογγῖν 36,2· **2)** ἧττα, καταστροφή : Διόδ.Σ 19,100 **τὸν 'Αντίγονον ἀπογνῶναι τὰς προσόδους ταύτας, διὰ τὸ γεγονὸς παράπτωμα·** **3)** κ. νεώτ. παράβασις, ἁμάρτημα : ΠΔ 'Ιεζ.14,13 **γῆ ἢ ἐὰν ἁμάρτῃ μοι τοῦ παραπεσεῖν παράπτωμα,** ΚΔ Ματθ.6,14 **ἐὰν γὰρ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν,** αὐτ.Γαλ.6,1 **ἐὰν καὶ προσληφθῇ ἄνθρωπος ἔν τινι παραπτώματι·** **4)** πάπ. εἰδ. λάθος κατὰ τὴν πληρωμὴν ποσοῦ.

παράπτωσις-εως (ἡ) κ. μσν. τὸ ἐγγὺς πίπτειν, τὸ παρ' ἀλλήλοις κεῖσθαι : 'Αριστλ.ΖΓ 712a,28· **2)** ἡ ἐκ τῆς εὐθείας ὁδοῦ ἐκτροπή, παράβασις : Πολύβ.15,23,5 **παράπτωσις τοῦ καθήκοντος·** κ. ἀπολ. παράπτωμα : αὐτ.16,20,5, ΠΔ 'Ιερ.22,21 **ἐλάλησα πρὸς σὲ ἐν τῇ παραπτώσει σου,** Φιλόδ.Παρρ.170, Μηναῖ 3,1,'Ωδ.9 **τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων καὶ παραπτώσεων·** **3)** κ. νεώτ. γραμματικὸν λάθος : Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.1,210· **4)** **ἡ τοῦ τόπου παράπτωσις** ἡ θέσις τόπου τινὸς πόρρω, μακρὸν τῆς ὁδοῦ : Πολύβ.4,32,5· **5)** **κατὰ τὴν παράπτωσιν** κατὰ τὴν διάρκειαν : Πολύβ.11,73 **κατὰ ⟨τὴν⟩ τοῦ διώγματος παράπτωσιν·** || ὅθ. δίωξις, καταδίωξις : αὐτ.3,115,2 **κατὰ τὴν ἐπὶ τοὺς Κελτοὺς παράπτωσιν** (ὅτε κατεδίωκον τοὺς Κελτούς).

παραπύημα-ατος (τὸ) ἐμπύωσις, πύωσις, ἔμπυασμα : 'Ιππ.Μοχλ.5 (πληθ.).

παραπῦθια (τὰ) μτγν. κωμ. πεποιημ. λ. ἀσθένειά τις κωλύσασά τινα νὰ ἀναδειχθῇ νικητὴς κατὰ τὰ Πύθια : ΑΠ 11,129· πρβλ. παρίσθμια.

παραπυΐσκω συνήθ. ἀπροσ. κτ. ἀπαρφ. γίνεται ἀρχὴ πυώσεως : 'Ιππ.1122F **παρὰ τὸ οὖς ἐδόκεε παραπυΐσκειν.**

παράπυκνος (ὁ) μτγν. ὄνομα ποδὸς ἐν τῇ μετρικῇ ἀποτελουμένου ἐκ μιᾶς βραχείας, μιᾶς μακρᾶς καὶ τριῶν βραχειῶν συλλαβῶν : Διου.481K.

παραπύλιον (τό) Ἐπιγρ. κ. μσν. μικρὰ πύλη, θυρίδιον παρὰ τὴν μεγάλην πύλην· ‖ ὁμ. μικρὰ πύλη κατὰ τὰ πλάγια τοῦ οἴκου διὰ τῆς ὁποίας ἐξήγοντο καὶ εἰσήγοντο τὰ ζῷα : ΚΠορφ. πρὸς τὸν Υἱὸν Ρωμανὸν 257,11.

παραπυλίς-ίδος (ἡ) μτγν. παραπύλιον βλ.λ., μικρὰ θυρὶς κρυπτή : Ἡλιόδ.Αἰθ.8,12 **κατά τινα παραπυλίδα .. ἀσθενεῖς τάς θύρας ἐκμοχλεύσας.**

παράπυξος-ον ὁ διακεκολλημένος διὰ λεπτῶν σανίδων πύξου, ὁ καπλαντισμένος μὲ τσιμισίρι : Κρατῖν.47 **παράπυξος κλίνη.**

παραπωλῶ-έω Ἐπιγρ. κ. πάπ. παραπιπράσκω βλ.λ., πωλῶ τι εἰς τιμὴν κατωτέραν τῆς τρεχούσης τιμῆς τῆς ἀγορᾶς : Ἐπιγρ. **παραπωλῶ ἔλαιον ἀφθόνως ἔλατταν παρὰ πολὺ τῆς ἐνεστώσης τιμῆς·** 2) πάπ. πωλῶ ἀθεμίτως, παρανόμως.

παραπωμάζω καλύπτω, σκεπάζω διὰ πώματος, δ. γρ. ἀντὶ περιπωμάζω : Ἀριστλ.Νεότ. 470a,9 **ἂν ὦσι παραπεπωμασμένοι τῷ καλουμένῳ πνιγεῖ.**

παραράπτω νεώτ. προετοιμάζω δι' ἀραιᾶς προσκαίρου ῥαφῆς, ῥάπτω μὲ ἀραιὲς βελονιές, διὰ νὰ συγκρατήσω προσκαίρως τεμάχια ὑφάσματος, τρυπώνω : Κορ.Ἄτ.4,589.

παραράσσομαι μσν. συναρμολογῶ παραπλεύρως, δίπλα : Εὐστ.εἰς Μαν.Κομν. ἐν Taf. de Thes.6,404.

παραργῶ-έω δημ. βραδύνω, χρονίζω καθ' ὑπερβολήν, ἀργοπορῶ, χασομεράω ὑπὲρ τὸ δέον : Βιζυην.107,112 **ἂν παραργήσω γιὰ τὴν ἐκκλησία.**

παράρθρημα-ατος (τό) μτγν. ἀτελὴς ἐξάρθρωσις, ὑπεξάρθρωσις : Γαλ.18(1),666,Ἡλιόδ.Χειρ. π.Ὀρειβ 48,65,3.

παράρθρησις-εως (ἡ) μτγν. ἐξάρθρωσις: Πλούτ. Σύγκρ.Κίμ.κ. Λουκ.2 **ὥσπερ οἱ τῶν ἰατρῶν δεσμοί, καίπερ εἰς τὰ κατὰ φύσιν ἄγοντες τὰς παραρθρήσεις·** ‖ παράρθρημα βλ.λ. : Γαλ.6,870,6 **ἐν ταῖς ἐξαρθρήσεσί τε καὶ παραρθρήσεσι.**

παραρθρῶ-έω (1) ὑφίσταμαι μερικήν, ἀτελῆ ἐξάρθρωσιν : Ἱππ.Τέχν.17 **ἄρθρον παραρθρῆσαν,**Ἀπολλ. Κιτ.2, Γαλ.Χρ.Μορ.12,10· 2) μτβ. ἐξαρθρῶ : Πλάτ.Ἀξ.367Β (δ. γρ.).

παραρθρῶ-όω (2) παραρθρῶ βλ.λ.(1) : Πλάτ.Ἀξ. 367Β **κἂν ἐπιμείνῃ τις παρέλυσεν, ἐλωβήσατο, παρήρθρωσεν** (κῶδ.Stob.).

παραρίθμησις-εως (ἡ) μτγν. ἐσφαλμένη, ψευδὴς ἀρίθμησις : Χρύσ.Στωϊκ.2,41.

παραριθμῶ-έω μτγν. κ. πάπ. συναριθμῶ, συνυπολογίζω : Πάπ. **παραριθμῶ τὰς αἶγας τινι·** πρβλ.Φίλ.1,613· 2) Ἐπιγρ. πάπ. ἀριθμῶ πράγματα, εἴδη ἐν ἀπογραφῇ· 3) ἐν ἀναφ. πρὸς λόγους, προσδίδω ἰδιαιτέραν ἀξίαν : Πλούτ.Ἠθ.78F **τοὺς λόγους παραριθμούμενοι καὶ παραμετροῦντες·** 4) σφάλλω, λαθεύω, κάνω λάθος κατὰ τὴν ἀρίθμησιν, λογαριάζω ἐσφαλμένως, κ. γεν. ἀπατῶ, μτ. αἰτ. : Στωϊκ.ἀπ.3,147 (ἐνεργ. κ. παθ.).

πάραρμα Ἡσ. παραίρημα βλ.λ.

παραρμόζω μτγν. προσαρμόζω τι πλησίον, ἐγγὺς προσθέτω, προσαρτῶ : Βασ.1,749Β **ἑκάστῃ γὰρ ἀρετῇ θύρα τὴν κακίαν, ὁμοιοτάτην ἰδέαν, ἑκατέρωθεν παρήρμοσεν.**

πάραρος-ον δωρ.τ. τοῦ παρήορος βλ.λ.3), ἀναίσθητος, ἀπρόσεκτος, ἀδιάφορος.

παραρπάζω μτγν. ἁρπάζων, ὑποκλέπτων τι ἀπάγω : Λουκίλλ. ἐν ΑΠ 11,153 **ἂν δὲ παραρπάξῃς ἄρτους καὶ κλάσματ' ἀναιδῶς.**

παραρραθυμῶ-έω μτγν. ἀμελῶ, παραμελῶ τινος : Διόδ.Σ 14,116 **παραρραθυμῶ τῆς φυλακῆς.**

παραρραίνω μτγν. ῥαίνω, ῥαντίζω παρερχόμενος : Ποσειδών.π.Ἀθήν.15,692C **ἄλλο μηδὲν ἔξωθεν παραρραίνοντες.**

παράρραμα-ατος (τό) δ. ἀνάγν. τοῦ παράρρυμα βλ.λ. : Γαλ.18(2),748.

παραρράπτομαι παθ. ῥάπτομαι ἐν εἴδει κροσσῶν κατὰ μῆκός τινος, προσράπτομαι διὰ ῥαφῆς: Ἡρ.4,109 **τῶν τὰ δέρματα περὶ τὰς σισύρας παραρράπτεται·** 2) ἐπὶ ἐπιδέσμων, ῥάπτομαι ἐπί τινος : Γαλ.18(2),917.

παραρρέγχω μτγν. ῥέγχω, ῥοχαλίζω πλησίον τινὸς ἢ συγχρόνως : Λουκίλ.ἀπ.1223 (Marx.).

παραρρέω κ. μσν. κ. νεώτ., ἀόρ. **παρερρύην,** παρακ. **παρερρύηκα,** ῥέω παρά τι, πλησίον τινὸς ἢ πέρα αὐτοῦ : Ἡρ 2,150 **ἐς τὸν Τίγριν ποταμὸν παραρρέοντα τὴν Νίνον ἐξεφόρεον,** αὐτ.6,20 **Τίγρης ποταμὸς παραρρέων ἐς θάλασσαν ἐξίει,** Στράβ.9,2,31 **εἴρηται δ' ὅτι παραρρεῖ τὰς Πλαταιὰς ὁ Ἀσωπός, - ὁ παραρρέων παρὰ τὴν πόλιν ποταμός·** κ. παροιμ. **ὕδωρ παραρρέει** (ἐπὶ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ὑπόσχονται νὰ μὴ φεισθοῦν κόπων, μόχθων) : Κρατῖν.60, πρβλ. Λιβάν.Ἐπιστ.109,2· κ. ἀπολ. : Ἱππ.Ἀέρ.6· 2) ἐκφεύγω ὀλισθαίνων : Σοφ. Φιλ 658 **εἴ μοί τι τόξων τῶνδ' ἀπημελημένον παρερρύηκεν,** Ξεν.Ἀν.4,4,11 **ἀλεεινὸν ἦν ἡ χιὼν ἐπιπεπτωκυῖα ὅτῳ μὴ παραρρυείη** (εἰς ἐκεῖνον ἀπὸ τὸν ὁποῖον δὲν εἶχεν ἐκτιναχθῆ ἡ χιών)· 3) μτφ. ἐκφεύγω, διαφεύγω τὴν προσοχήν τινος : Πλάτ. Νόμ.781Α **πολλὰ ὑμῖν παρέρρει,** Γεωπ.Προοίμ.4 **φιλοσοφίαν καὶ ῥητορικὴν παρερρυηκυίας,** Σέργ. Μακρ. ἐν Σάθ.3,203 **καὶ παραρρεῦσαν εἰς ῥαντίσματα κατεξηραίνετο·** ‖ ἐπὶ προσ. ἐν φρ. **παραρρεῖ τῶν φρενῶν** διαφεύγει τοῦ νοῦ μου ἢ τῆς αἰσθήσεως : Εὔπ.357,6· 4) παραμελῶ τὴν ἐκτέλεσιν ἐντολῆς, συμβουλῆς : ΠΔ Παροιμ.3,21 **υἱὲ μὴ παραρρυῇς, τήρησον δὲ ἐμὴν βουλὴν καὶ ἔννοιαν,** ΚΔ Ἑβρ.2,1 **μήποτε παραρρυῶμεν·** 5) φεύγω, ἐκφεύγω δρομαίως : Ἀριστλ.Πρ.866a,9, αὐτ.ΖΜ 664b,29 **ἵνα μηδὲν παραρρυῇ παρὰ τὴν ἀρτηρίαν** (πλαγίως εἰσδύσῃ)· 6) εἰσχωρῶ που ἐξ ὑπροσεξίας ἢ κρυφίως : Δημ.170 **λόγοι παρερρυήκασι πρὸς ὑμᾶς ψευδεῖς,** Πλούτ.Ἠθ.969E **παραρρυεὶς ἄνθρωπος εἰς τὸν νεών,** Θέων Ῥητ. Προγυ 6 **ὅθεν παρερρύηκεν ὁ τοιοῦτος λόγος,** Λουκ.Ἡσίοδ.5 **εἴ τι ἐν τῷ τῆς ποιήσεως δρόμῳ παραρρυὲν λάθῃ** (πᾶσα ἀταξία ἥτις ἤθελεν εἰσχωρήσει κατὰ λάθος)· 7) κτ. μτχ. παρακ. **παρερρυηκὼς** ἐπὶ φωνῆς, ἀσταθής : Ἀριστλ.Ἀκουστ 804a,32 **φωναὶ σαθραὶ καὶ παρερρυηκυῖαι.**

παραρρήγνυμι κ. παραρρηγνύω (Πλούτ.Φάβ.19), παρακ. β' **παρέρρωγα** (ἐν παθ. σημ.), διασπῶ, διαρρήγνυμι εἰς τὸ πλευρόν, ἰδ. διαρρηγνύω γραμμὴν μάχης : Θουκ.4,96 **ὑπὸ τῶν Θηβαίων ἐφεπομένων καὶ παραρρηγνύντων,** Πολύαιν.2,27,2 **παραρρήγνυμι τοῦ πύργου μέρος** (ἐπιφέρω ῥῆγμα)· κ. παθ. : Θουκ.5,73 **παρερρήγνυντο ἤδη ἅμα καὶ ἐφ' ἑκάτερα,** Ἀρρ.Ἀν.2,22,7· ‖ ὁμ. παθ. διαρρήγνυμαι, διασπῶμαι, ὑφίσταμαι ῥῆγμα : Σοφ.Φιλ. 824 **παρέρρωγεν ποδὸς αἱμορραγὴς φλέψ,** Ἀριστοφ.Βάτρ.414 **χιτωνίου παραρραγέντος,** Πλούτ. Ἀλέξ.17 **τὰ παρερρωγότα τῆς ὀρεινῆς** (τόποι πετρώδεις, φάραγγες), Ἀρρ.Ἀν.2,11,1 **τὸ παρερρωγὸς τοῦ στρατεύματος** (τὸ μέρος τοῦ στρατεύματος τὸ ὁποῖον ἔπαθε ῥῆξιν, διάσπασιν ἐκ τοῦ πλαγίου)· 2) μτφ. παραβιάζω, παραβαίνω Θεμίστ.Λόγ.15,199Β **παραρρηγνύντας τὸν νόμον** πρβλ.αὐτ.Λόγ.16,212D· 3) **φωνὴ παρερρωγυῖα** φωνὴ σπασμένη, συγκοπτομένη, οἷον ἐκ τοῦ πάθους, τῆς συγκινήσεως, τῆς ὀργῆς : Θεόφρ.Χαρ. 6,7· ‖ ὁμ. κ. π. Πλούτ.ΤΓράκχ.2 **τραχυνόμενον τῇ φωνῇ καὶ παραρρηγνύμενον.**

παραρρήνιος-αν νεώτ. ὁ παρὰ τὸν ποταμὸν Ῥῆνον εὑρισκόμενος ἢ οἰκῶν : **παραρρήνιος ἐπαρχία - πληθυσμός.**

παράρρηξις-εως (ἡ) μτγν. ἡ διάρρηξις, διάσπασις γραμμῆς μάχης : Ἀρρ.Ἀν.2,11,7 **ἐν τῇ πρώτῃ παραρρήξει τῆς φάλαγγος.**

παράρρησις-εως (ἡ) μτγν. ἡ μὴ κανονική, ἐσφαλμένη ἔκφρασις : Πλούτ.'Ηθ.994D **παραρρήσεις ἐκλέγων.**

παραρρητός-ή-όν ἐπὶ προσ., ὁ δυνάμενος νὰ συγκινηθῇ : 'Ιλ.Ι 526 **δωρητοί τ' ἐπέλοντο παραρρητοί τ' ἐπέεσσι·** 2) ἐπὶ λέξεων, παραινετικός, πειστικὸς λόγος : 'Ιλ.Ν 726 **"Εκτωρ ἀμήχανός ἐσσι παραρρητοῖσι πιθέσθαι·** 3) 'Ησ. «παραρρητοῖσι· παραμυθηταῖς».

παραρρῑγῶ-όω μτγν. ριγῶ παρά τινι, πλησίον τινός : Ρουφῖν.'Επιγρ. ἐν ΑΠ 5,43 **καὶ παραρριγώσεις μαινομένου προθύροις.**

παραρριζίτης (ὁ) δημ. ὁ παρὰ τὴν ρίζαν τῶν δένδρων φυόμενος κλάδος, παραφυάς, κωλορίζι : **οἱ παραρριζίτες τῆς ἐλιᾶς·** πρβλ.Κορ."Ατ.4,390.

παράρριζον (τὸ) νεώτ. βοταν. ἑκάστη τῶν διακλαδώσεων τῆς κυρίως ρίζης.

παραρρινῶ-άω 'Επιγρ. ρινίζω νόμισμα : **τετράδραχμον παρερρινημένον.**

παραρρῑπίζω μτγν. κ. μσν. ἀπομακρύνω τινὰ ἀπό τινος, μτ. γενικ. : Γρηγ.Ναζ.100,9 **παραρριπίζειν αὐτὸν τοῦ ὀρθοῦ λόγου·** ‖ παθ. **παραρριπίζομαι** φέρομαι ὡς δι' ἀνέμου τῇδε κἀκεῖσε : 'Ιωσ.Γενέσ.47C **διὰ τὸ . . ἡλικίᾳ νεαζούσῃ παραρριπίζεσθαι** (δ.γρ. παραριπίζεσθαι).

παραρριπισμός (ὁ) μσν. τὸ παραρριπίζειν βλ.λ. : 'Ιω.Κλίμ.1109Β.

παραρρίπτω κ. σχόλ., νεώτ. κ. δημ., μτγν. τ. **παραρριπτῶ-έω** (ΠΔ Ψαλμ.83(84),11), κ. π. μτγν. ποι. **παραρίπτω** (ΑΠ 9,174,441), δημ. κ. **παρρίχνω** ρίπτω, πετῶ πλησίον· 2) μτφ. διατρέχω τὸν κίνδυνον νὰ πράξω, κάμω τι, μτ. μτχ. : Σοφ.ΟΤ 1493 **τίς παραρρίψει τέκνα, τοιαῦτ' ὀνείδη λαμβάνων·** 3) μτ. αἰτ. πράγμ., ριψοκινδυνεύω : Σοφ. ἀπ.555,5 **π- λεπταῖς ἐπὶ ροπῇσιν ἐμπολὰς μακράς,** Διόδ.Σ 13,79 **ἁπάντων ἀφειδῶς τὰ σώματα τοῖς κινδύνοις παραρριπτόντων** (ἐκτίθημι εἰς κίνδυνον)· 4) .. νεώτ. ρίπτω κάτω ἢ πλαγίως, κατὰ μέρος, ἀπαρρίπτω, ρίπτω περιφρονητικῶς : 'Αλκίφρ.3,5(**ὀστέα καθάπερ τοῖς κυσὶ παραρριπτοῦντες,** 'Αγαθ. ἐν ΑΠ 6,74· συνηθέστερον κτ. παθ. : ΠΔ Ψαλμ.83(84),10 **παραρριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ,** 'Ιώσ.ΑΙ 19,2,4 **τῆς θυγατρὸς παρερριμμένης·** πρβλ. 'Ιουλ.Λόγ.7,229C, ΑΠ 9,174· 5) δημ. ρίπτω, βάλλω ἁμιλλώμενος πρός τινα, παραβγαίνω στὸ ρίξιμο : **παραρρίχνομε λιθάρι·** 6) ὁμ. δημ. ρίπτω τι ὑπὲρ τὸ δέον : **παράρριξες ἁλάτι στὸ φαΐ καὶ τὸ ἔκανες λύσσα·** ‖ κ. φρ. **τὸ παράρριξες ἔξω** (παραμέλησες τὴν τακτική σου δουλειὰ καὶ ἀσχολεῖσαι περὶ πολλὰ ἄλλα ἐκτὸς τοῦ ἐπαγγέλματός σου, κυρ. εἰς διασκεδάσεις)· 7) ἐκστομίζω, παθ. : Σχολ.Πίνδ.Π 1,3 **οὐ μάτην αὐτῷ παρέρριπται τὸ εἰπεῖν·** 8) τοποθετῶ τινα κατὰ χάριν : ΠΔ Βασ.1,2,36 **παράρριψόν με ἐπὶ μίαν τῶν ἱερατειῶν σου φαγεῖν ἄρτον.**

παραρριχτός-ή-ό δημ. παρηγκωνισμένος, παρημελημένος, παραπεταμένος, περιφρονημένος : Παλαμ.Τάφ.7,19 **καὶ τὸ πιὸ παραρριχτὸ βραχόσπαρτο χωράφι,** Μαλακ.Συντρ.8,2 **δὲν εἶσαι σὺ ποὺ ξεψυχᾷς παραρριχτὸς σὲ μιὰ ἄκρη.**

παραρροή (ἡ) μτγν. κ. μσν. κ. **παράρροια** τὸ ῥέειν πλησίον τινός : Πολυβ.4,203 **στεάτωμα πιμελῆς παραρροὴ ὑπὸ τῷ δέρματι·** ‖ ἐπὶ ποταμοῦ : 'Ακροπ.Γ Χρον.12D **τὸν λαὸν περὶ τὰς παραρροίας καθίζει τοῦ "Ιστρου** (περὶ τὰς ὄχθας αὐτοῦ).

παραρροιζοῦμαι-έομαι μτγν. παθ. παρέρχομαι, περνῶ πλησίον συρίζων, ἐπὶ βέλους : 'Ιώσ.ΠΙ 5,2,2 **κενὰ ὥσπερ ἐπίτηδες ἀστοχούντων, παρερροιζεῖτο πάντα** (τὰ βέλη).

παράρρους-οος-ουν οον 'Επιγρ. κτ. αἰτ. πληθ. **παράρρους κεραμίδας** (αἱ πρὸς ρύσιν τῶν ὀμβρίων ὑδάτων ἐξέχουσαι κεραμίδες).

παραρρυθμίζω μσν. καταστρέφω, χαλάω τὸν ρυθμόν : Ψελλ. ἐν Σάθ.4,433 **ἠτάκτουν τε τὴν χορείαν καὶ παρερρύθμιζον.**

παράρρυθμος-ον κ. νεώτ. ὁ παρὰ τὸν ρυθμόν, ἄνευ ρυθμοῦ, ἐκτὸς ρυθμοῦ· ἐφθαρμένον ἐν 'Αριστφ.Θεσμ.121 (ἔνθα παράρυθμος)· 2) ἐπὶ τοῦ σφυγμοῦ, ἄτακτος, ἀκανόνιστος, ἀνώμαλος : Ροῦφ.Σφυγμ.7,4, Γαλ.8,516· 3) ὁ ὢν ἐν τῷ ρυθμῷ ἢ μέτρῳ χρονικῷ : 'Ορφ.'Υμν.31,3 (-άρυθμοι).

παραρρυΐσκομαι μσν. ρέω πλησίον ἢ μαζί, ὅθ. κ. μτφ. παρακολουθῶ, ἕπομαί τινι : Εὔστ.1074,4 **παραρρυΐσκομαι τῇ φράσει.**

παράρρυμα-ατος (τὸ) (ἐρύω) κ. νεώτ. κ. **παράρυμα** πᾶν τὸ συρόμενον, τὸ ἁπλούμενον κατὰ μῆκος ἢ ὑπεράνω τινὸς καὶ χρησιμεῦον ὡς παράφραγμα· ὅθ. παραπέτασμα δερμάτινον ἢ τρίχινον ἁπλούμενον κατὰ μῆκος τῶν πλευρῶν τῶν πλοίων πρὸς προστασίαν καὶ προφύλαξιν τῶν ἀνδρῶν : Ξεν.'Ελλ.1,6,19 **τοὺς ἐπιβάτας εἰς κοίλην ναῦν μεταβιβάσας καὶ τὰ παραρρύματα παραβαλών,** Μοσχί.π.'Αθήν.5,208C **παραρρύματα ἐκ τρόπων παχέων συγκείμενα διὰ ἁλύσεων χαλκῶν κρεμάμενα** (δ.γρ. παρατρήματα), ΠΔ "Εξ.35,11 **τὴν σκηνήν, καὶ τὰ παραρύματα·** ‖ ὁμ. νεώτ. ναυτ. τὸ ἐξ ὀθόνης κατασκεύασμα ἐπιμήκους καὶ ὀρθογωνίου σχήματος ἐκτεινόμενον κατὰ μῆκος τῶν πλευρῶν μικρῶν πλοίων καὶ ἰδ. ἱστιοφόρου, ἐν χρ. ὡς προφυλακτικὸν αὐτῶν ἀπὸ εἰσβολῆς ὑδάτων, ἅ. μουσαμὰς τῆς μπάντας· 2) **παράρρυμα ποδὸς** =κάλυμμα τοῦ ποδός : Σοφ.ἀπ.527· 3) δεσμοὶ ἐπιδέσμων : Γαλ.18(2),748 (πιθ.ἀνάγν. παραρραμμάτων).

παραρρύμιος-ία-ιον νεώτ. ἐπὶ κτηνῶν ἐλάσεως, ὁ παρὰ τὸν ρυμὸν ὀχήματος ζευγνύμενος : **παραρρύμιος ἵππος.**

παραρρυπῶ-όω 'Ησ. κτ. μτχ. παθ. παρακ. **παρερρυπωμένος,** σημειῶ διὰ παραπλάσματος.

παράρρυσις-εως (ἡ) παράρρυμα βλ.λ.) : Αἰσχ.'Ικ. 715 **στολμοί τε λαίφους καὶ παραρρύσεις νεώς.**

παραρρυῶ-έω μτγν. παρασύρομαι, ἐξαπατῶμαι, παραπλανῶμαι : ΚΔ 'Εβρ.2,1 **δεῖ . . προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μήποτε παραρρυῶμεν.**

παραρτάνη (ἡ) νεώτ. ναυτ. ἀφαιρετὴ ἀρτάνη βοηθητικὴ τῆς κυρίως ἀρτάνης, ἅ. κοντρακόβα.

παράρτημα-ατος (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ προσαρτώμενον, προσαρμοζόμενον πρός τι, τὸ παραπλεύρως ἀνηρτημένον, περίαπτον : Λουκ.Φιλοψ.8 **ἢ τοῖς ἔξωθεν παραρτήμασι τοῦ κακοῦ ἔνδον διατρίβοντος;·** ‖ κ. νεώτ. πᾶν ὅ,τι εἶναι προσηρτημένον εἰς ἄλλο κύριον ἐξάρτημα, προσάρτημα, συμπληρωματικὴ προσθήκη : **παράρτημα ὑπουργείου - σχολείου·** ‖ κ. εἰδ. **παράρτημα ἐφημερίδος** (ἔκτακτος ἔκδοσις, συνήθ. μονοσέλιδος).

παραρτίζομαι 'Ησ. παρασκευάζομαι.

παραρτοῦμαι-έομαι ἰων. ρ. ἀποθ. ἑτοιμάζω, παρασκευάζω πρὸς χρῆσίν μου : 'Ηρ.7,20 **ἐπὶ τέσσερα ἔτεα .. παραρτέετο στρατιὴν** (ἠσχολεῖτο εἰς προπαρασκευήν), αὐτ.142,8,76· ὁμ. 'Αρρ.'Ινδ.27,10 **π- τὰς νέας ὡς ἐς πλόον·** ‖ κ. ἀπολ. ἑτοιμάζομαι, παρασκευάζομαι, γίνομαι ἕτοιμος : 'Ηρ.8,109 **παραρτέοντό τε ὡς ἀλεξησόμενοι,** αὐτ.9,29 **πᾶς τις παρήρτητο ὡς ἐς πόλεμον.**

παράρτυμα-ατος (τὸ) μτγν. ἄρτυμα, καρύκευμα : Φίλ.1,441,39 **τὸ τέλειον ἀγαθὸν . . ἡδυσμάτων συμπάντων παράρτυμα κάλλιστον.**

παράρτυσις-εως (ἡ) μτγν. ἑτοιμασία : Μᾶρκ. Αὐρ.π.'Ιουστ.Μ 101Ε **παράρτυσις βελῶν·** 2) τὸ ἡδύνειν, ἀρτύειν : Φίλ.1,389,22 **ὄψων περιέργοις παραρτύσεσι.**

παραρτύω μτγν. κ. μσν. ἐπὶ φαγητοῦ, ἡδύνω διὰ προσθέτων ἀρτυμάτων, καρυκεύω : Φίλ.2,477,8 **ὄψον ἅλες, οὓς οἱ ἁβροδίαιτοι παραρτύουσιν ὑσ-**

σώπω· || κ. μτφ. : Εὐστ.100,30 **ἱστορίαις π· τὴν ποίησιν·** 2| μέσ. παρασκευάζομαι, ἑτοιμάζομαι : Πλούτ.Λούκ.7 **ναῦς.. ὅπλων καὶ βελῶν γεμούσας παραρτυσάμενος ἐνέβαλεν εἰς Βιθυνίαν.**
παράρυμα παράρρυμα βλ.λ.
παραρυμίς Ἡσ. «τὸ παρὰ τὸν ῥυμόν».
παραρυτεῖν Ἡσ. «παρέχειν» |πιθ.παραχεῖν|.
παρᾶς (ὁ) |τουρκ.|, δ.γρ. **παράς**, πληθ. **παράδες**, γενικ. **παραδιῶ(ν)** κ. **παραδῶ(ν)**, τὸ εὐτελέστερον τουρκικὸν νόμισμα, ἴσον πρὸς τὸ 1/40 τοῦ γροσίου, δθ. τὸ 1/4000 τῆς τουρκικῆς λίρας |τριπλάσιον εἰς ἀξίαν τοῦ ὀνομαστικοῦ ἄσπρου βλ.λ.|, μέχρι τῶν μέσων τοῦ παρελθ. αἱ. κυκλοφοροῦν ὡς κέρμα |χάλκινον|, ἔκτοτε δὲ μ. ὡς λογιστικὴ ὑποδιαίρεσις ὑφιστάμενον· || ἐν συχνῇ χρ. μτφ. εἰς φρς καθ' ἑν. ἢ πληθ. : **δὲν ἀξίζει ἕναν παρᾶ** |ὅλως ἀνάξιος ἐπὶ προσ., εὐτελέστατος ἐπὶ πραγμ.|, **δὲ(ν) δίνω ἕναν παρᾶ** |ἀδιαφορῶ τελείως διά τι|, **τὸν ἔκανε ἑνοῦ παρᾶ ἢ τριῶ(ν) ἢ πέντε παραδῶ(ν)** |τὸν κατεξηυτέλισεν ἐλέγχων ἢ ἐπιτιμῶν ἢ ὑβρίζων|, **δέκα ἢ δώδεκα στὸν παρᾶ** |ἐπὶ πραγμ. προθύμως προσφερομένων ἢ εὐχερέστατα προσκτητῶν διὰ τὴν πλησμονήν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπαξίαν, τὴν εὐτέλειαν αὐτῶν· ἐν χρ. κ. περὶ προσ.| : δ.δίστ. **ποῦ δίναν τὰ κορίτσια δώδεκα στὸν παρᾶ·** || φρ. **δὲν κάνει** (-ουν) **παράδες** |δὲν ἀξίζει|: **τὸ χαλί σου εἶναι πολυτριμμένο· δὲν κάνει παρᾶ·** κ. μτφ. **τὰ ἐπιχειρήματά σου δὲν κάνουν παράδες** |εἶναι σαθρά|· || συνεκδ. κ. περιληπτ. ἐν φρ. τὸ πολὺ χρῆμα, ἡ εἰς χρῆμα περιουσία, τὸ βιός, τὰ χρήματα : **τὸν ἔχει τὸν παρᾶ** |εἶναι πλούσιος|, - **βρίσκεται μὲ παράδες** |ἔχει ἀρκετὰ χρήματα|, - **θέλει νύφη μὲ παράδες** |μὲ ἀξιόλογον προῖκα|, - **λυπᾶται τὸν παρᾶ** |εἶναι λίαν φειδωλός, τσιγγούνης|, - **παρᾶς μὲ οὐρά** |πολὺς πλοῦτος|, παροιμ. **ἔχεις παράδες; σοῦ κάνουν τεμενάδες**, ὁμ. **γιὰ τὸν παρᾶ κολάζεσαι, μὲ τὸν παρᾶ κι ἁγιάζεις**, Λασκαρ.109,1 |ἔκδ.Φέξη| **ὁ θειὸς δὲν ἔχει χρεία γιὰ παράδες·** || παράγ. παραδάς, παραλής, παραδοῦχος· βλ.λ.
παρασαβάζω παραισαβάζω βλ.λ.
παρασάγγης (ὁ) |περσιστὶ farsang| κ. νεώτ. Ἡσ. «μέτρον ὁδοῦ τριάκοντα σταδίους ἔχον», ἀρχαῖον περσικὸν μέτρον μήκους ἰσοδυναμοῦν κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἡροδότου πρὸς τριάκοντα στάδια ἤτοι 5250 σημερινὰ μέτρα περίπου : Ἡρ.2,6 **μεμετρήκασι τὴν χώρην.. παρασάγγῃσι**, αὐτ.5,53 **ὁ παρασάγγης δύναται τριάκοντα στάδια**, Ξεν.Ἀν.1,10,1 **τέτταρες δ' ἐλέγοντο παρασάγγαι εἶναι τῆς ὁδοῦ**, Ἀρρ.Ἀν 1,4,4· || νεώτ. φρ. **ἀπέχει παρασάγγας** μτφ. εἰς δήλωσιν μεγάλης διαφορᾶς· 2) ἀγγελιαφόρος : Σοφ.ἀπ.125, Εὐρ.ἀπ.686· πρβλ.Ἡσ. ἐν λ. παρασαγγιλόγῳ |ἀναγν. παρασάγγῃ· ἀγγέλῳ|.
παρασαίνω δελεάζω, ἐλκύω, πλανῶ : Αἰσχ.Πέρσ. 97 **παρασαίνει βροτὸν εἰς ἄρκυας Ἄτα.**
παρασάλεμα-ατος (τό) δημ. μετακίνησις, μετασάλεμα, κούνημα.
παρασαλεύω μτγν. κ. πάπ. διασείω, διασαλεύω μέχρι θεμελίων, ὑποσκάπτω, ὑπονομεύω, παραβιάζω, παραβαίνω· || κ. μτφ. : Φίλ.2,69 **παρασαλεύω νόμους παλαιούς** (ἀμφ.ἀνάγν.), Ἰουστιν.Νεαρ. 135,1 **παρασαλεύει τὰ δικαίως τετυπωμένα·** κ. παθ. : Πάπ. **τῶν νόμων οὕτως κελευόντων μὴ δεῖν παρασαλευθῆναι τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρχοντος ἅπαξ ἀποφανθέντα** 2) πάπ. διαταράττω, διακόπτω, ματαιῶ τὴν συμφωνίαν, συνεννόησιν.
παράσαμον (τό) δωρ. τ. τοῦ παράσημον βλ.λ.
παρασάνταλος-η-ο δημ. ὁ μὴ ἔχων τάξιν, μέτρον εἰς ὅ,τι λέγει ἢ πράττει, ὁ ἀτάσθαλος, ἄτσαλος : **μ' αὐτὸν τὸν παρασάνταλο συντρόφιασες;**.
παρασαρῶ-όω Ἡσ. σαρώνω πλησίον ἢ πλαγίως.
παρασάττω κ. Ἐπιγρ. παραγεμίζω, στουπώνω πλησίον ἢ εἰς τὸ πλάγι : Ἡρ.6,125 **παρέσαξε παρὰ τὰς κνήμας τοῦ χρυσοῦ ὅσον ἐχώρεον οἱ κόθαρνοι**, Ἐπιγρ. **παρασάξει δὲ τοὺς λίθους ἅπαντας γῆι τῆι ἐκ τῆς τάφρου.**
παράσειον (τό) μτγν. κ. νεώτ. ἐπιμήκης καὶ δισχιδὴς κατὰ τὸ τέλος σημαία, τιθεμένη εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ἱστοῦ πλοίου, χάριν κόσμου : Λουκ. Πλ.5 **καὶ τοῦ ἱστίου τὸ παράσειον πυραυγές·** || νεώτ. τὸ ἐν εἴδει μικρᾶς σημαίας ἔγχρωμον συνήθως τεμάχιον ὑφάσματος, δι' οὗ ἐκτελοῦνται σήματα ἐν τῷ στρατῷ καὶ τῷ ναυτικῷ· || ὁμ. καὶ ἡ δι' οὗ κοσμοῦνται αἱ λόγχαι τῶν ἱππέων, αἱ σάλπιγγες, μικραὶ σημαῖαι.
παρασειοφόρος-ον νεώτ. **ὁ φέρων παράσειον : παρασειοφόρος ναῦς·** || ὡς οὐσ. ἱππεὺς ἢ ὁπλίτης φέρων, κροτῶν λόγχην, σάλπιγγα κεκοσμημένην διὰ παρασείου.
παρασειρίτι (τό) δημ. ὄν. τοῦ φυτοῦ ὄσιρις.
παράσειρος-ον |σειρά| κ. νεώτ. **ὁ κατὰ μῆκος δεδεμένος ἵππος**, ὁ μὴ ἐζευγμένος ἀλλὰ πλησίον τῆς ἁμάξης δεδεμένος εἰς τὴν σειρὰν καὶ πορευόμενος, ὁ εἰς τὰ πλάγια τοῦ συνήθους ζεύγους ἵππων συρόντων ὀχημά τι, ἀ. σειροφόρος : Πολυδ.1,141 **παράσειρας ἵππος**, Θεμίστ.Λόγ.60,12 **ἡμιόνων ζυγίων τε καὶ παρασείρων·** 2) μτφ. σύντροφος : Εὐρ.Ὀρ.1017 **ποδὶ κηδοσύνῳ παράσειρος·** 3) γεν. παράπλευρος, ὁ παρὰ τὸ πλευρὸν ἄλλου κείμενος : Ξεν.Κυν.5,23, Αἰλ Ζ 15,10 **κάθηται εἰς ἐπὶ τῆς πρύμνης καὶ ἐντεῦθεν τε καὶ ἐκεῖθεν παρασείραυς καθῆσιν ὁρμιάς·** || **δύο** |πλευραὶ| **παράσειραι** αἱ δύο κατώταται τῶν ἀληθῶν, γνησίων πλευρῶν : Πολυδ.2,182· 4) ὡς οὐσ. **παράσειρα** αἱ ἑκατέρωθεν τῆς γλώσσης κοιλότητες : Ῥοῦφ.Ὀνομ.57, Πολυδ.2,107· πρβλ.περισείρια.
παράσεισμα-ατος (τό) τὸ παρασείειν τοὺς βραχίονας, τὰς χεῖρας κατὰ τὸν δρόμον, κίνησις, κούνημα τῶν χειρῶν ἐν τῷ τρέχειν : Ἱππ.Δι.2,64.
παρασείω σείω, κινῶ τὰς χεῖρας εἰς τὰ πλάγια : Ἀριστλ.ΖΠ 705a,17 **οἱ θέοντες θᾶττον θέουσι παρασείοντες τὰς χεῖρας** |κινοῦντες τὰς χεῖρας κατὰ τὸν δρόμον, ὅταν τρέχωσι|· κ. ἄνευ τοῦ χεῖρας : Ἀριστλ.ΗΝικ.1123b,31,αὐτ.Πρ.881b,6 **ὁ δὲ θᾶττον θεῖ παρασείων ἢ μὴ παρασείων·** πρβλ. Θεόφρ.Χαρ 3,6· 2) παροτρύνω ἐν τόπῳ : Πάπ. **τοὺς δὲ ἄλλους παρασεσεικέναι.**
παρασελήνη (ἡ) νεώτ. μετεωρολ. ἄλως βλ.λ.2|, φωτομετέωρον, καθ' ὃ σχηματίζονται ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ περὶ τὴν σελήνην φωτεινοὶ δακτύλιοι.
παράσελμα-ατος (τό) νεώτ. ναυτ. ἀφαιρετὴ σανίς, ἥτις τίθεται μεταξὺ δύο σελμάτων κατὰ τὸ διάμηκες τῆς λέμβου, δημ. πασαμπάγκος.
παρασεσιωπημένως ἐπίρρ. μτγν. ἐν σιγῇ, σιωπηλῶς, μυστικῶς : Ὠριγ.2,582.
παρασεσυρμένως ἐπίρρ.μτγν. ἐκ μτχ.παθ.παρακ. τοῦ παρασύρω, σκωπτικῶς, χλευαστικῶς:Φίλ.2,599.
παρασεύω μτγν. λεξ. διώκω πέρα τινός, παρ' ἔμπρός, παρορμῶ· Ἡσ. «παρέσσ(ε)υα· παρώρμησα» |κῶδ.|· κ. παθ. παρέρχομαι ὁρμητικῶς, φεύγω πέρα σημείου τινός, περνῶ βιαστικῶς : Κοΐντ.2,214 **ἐφέποντα παρασσύμενοι βασιλῆϊ, βήματι ταχεῖ.**
παρασημάδεμα-ατος (τό) δημ. ἀλλαγὴ στὰ σημάδια, στὰ σουσούμια, παράλλασμα : Βλαστ. Συνμ.190 ἐν λ. σημάδεμα.
παρασήμαδος-η-ο δημ. ἐλαττωματικὸς εἰς τὸ σῶμα, σημαδεμένος, κουσουρεμένος.
παρασημαίνομαι κ.νεώτ. ἀποθ. θέτω σῆμα, σημεῖόν τι παρ' ἄλλο, παρὰ τὴν ὑπάρχουσαν σφραγῖδα ἐπιθέτω καὶ ἄλλην, ἐπισφραγίζω : Πλάτ.Νόμ. 954B **τὰ σεσημασμένα παρασημηνάσθω·** 2) θέτω, βάλλω τὴν σφραγῖδά μου, σφραγίζω : Δημ. 1039 **τῶν αἰκημάτων ἃ παρεσημηνάμην** |κ. ἐν τῷ παθ. : αὐτ.1046 **τὰ παρασεσημασμένα τῶν οἰκημάτων**|, αὐτ.837 **παρασημήνασθαι.. τὰς διαθή**

κας [ἐπὶ τῶν μαρτύρων, ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης, ἐπισφραγίζω τὴν διαθήκην τοῦ ἀποθανόντος]· **3)** σημειῶ, σφραγίζω ἐπί τινος· ἐν τῷ παθ.: Ἐπιγρ. **θυμιατήριον ἵνα τὸ ἄλφα παρασήμανται**· **4)** σημειῶ ἐν παρόδῳ (πρβλ. παράσημον) : Ἀριστλ.Τοπ.105b,16 **π- δόξας**· κ. γεν. σημειοῦμαί τι : Ἀριστλ.Ρητ.1397a,2, Πολύβ.16,22,1 **πάντα παρεσημαίνοντο καὶ βαρέως αὐτοῦ τὴν αὐθάδειαν ὑπέφερον**· **5)** παρατηρῶ ἢ συμπεραίνω : Πολύβ.3, 90,14 **ἐξ ὧν καὶ παρασημήναιτ' ἄν τις τὴν κατάπληξιν καὶ καταδίωξιν**· || νεώτ. διὰ σημάτων ἢ συμβόλων κατανοῶ, μανθάνω· **6)** σημειῶ διὰ φθογγοσήμων, γράφω νότες : Ἀριστόξ.Ἁρμον.39M **π- μέλη, τὰ μεγέθη τῶν διαστημάτων**· ὁμ κ.ἀπολ.: αὐτ.40M· **7)** θέτω ψευδὲς σῆμα, παραποιῶ, παραχαράττω : Πολυβ.3,86 **ἀργύριον παρασεσημασμένον** [κεκιβδηλευμένον]· || ὄνομα **παρασεσημασμένον** [ἐπὶ ἐσφαλμένης λέξεως] : Θωμ.Μ 204R· πρβλ. παραποιῶ· **8)** μτγν. ἐν τῷ ἐνεργ. **παρασημαίνω** προδίδω διὰ τῆς ἐκφράσεως, ἐκδηλῶ, ἐπὶ τῶν ζώων : Φιλόδ.Θε.α',γ'ι,ΙΙ· **9)** ὁμ. ἐνεργ. μσν. συμβολίζω : Πρόδρ.1,22 **σταυροῦ τὴν τετραμέρειαν πάντως παρασημαίνει**· **10)** νεώτ. ὁμ. ἐνεργ. παρασημαίνομαι βλ.λ.7).

παρασήμανσις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ παρασημαίνομαι βλ.λ.5), ἡ διὰ σημάτων ἢ συμβόλων κατανόησις.

παρασημαντικός-ή-όν κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν παρασήμανσιν βλ.λ., ὁ διὰ συμβόλων ἢ σημείων σημειούμενός τι· **2)** κ. νεώτ. τὸ θηλ. ὡς οὐσ. **παρασημαντική** [ἐνν. τέχνη] ἡ διὰ γραπτῶν συμβόλων ἢ σημείων παράστασις τῶν μουσικῶν φθόγγων ᾄσματός τινος, ὡς ἀντιλαμβάνεται τούτους ἀκριβῶς ἡ ἀκοή, ἄ. μουσικὴ γραφὴ ἢ σημειογραφία : Ἀριστόξ.Ἁρμον.39M.

παρασημασία (ἡ) μτγν. ἔνδειξις, δεῖγμα, σημεῖον : Πτολ.Τετράβ.93,8 **τὰς παρασημασίας ἀνέμων**, αὐτ.Γεωγρ.2,1,7· **2)** ἔντιμος, εὔφημος μνεία : Πολύβ.22,20,1 **γυνὴ ἀξία μνήμης καὶ παρασημασίας**· **3)** ποιοτικὸν πρόθημα ὡς α' συνθετικόν, οἷον ὀξὺ -ἐν τῷ ὀξύκεδρας : Θεόφρ.Φ1 3,12,3 (πιθ.).

παρασημεῖον (τὸ) παραπεποιημένη σφραγίς : Πλάτ.Κωμ.77 **σημεῖα παρασημεῖα**.

παρασημειοῦμαι-όομαι μτγν. πάπ., μσν.κ. σχόλ. σημειοῦμαί τι εἰς τὸ περιθώριον : Πάπ., Σχόλ.Ἰλ. K 398 **Ἀμμώνιος.. πρῶτον στιγμαῖς φησὶ τὸν Ἀρίσταρχον παρασημειώσασθαι αὐτοὺς** [τοὺς στίχους]· || **γεν.** σημειοῦμαι : Εὐστ.419,6 **Εὐριπίδης μαντικάς τινας ψήφους κλήρους καλεῖ, ἃς δέλτοις παρεσημειοῦντο ἐν πτήσεσιν ὀρνίθων**· **2)** προσυπογράφω : Πάπ. **παρασημειοῦμαι ἐπιστολήν**· **3)** σημειοῦμαι, παρατηρῶ ἐν παρόδῳ : Διοσκ.Θηρ.3· || γεν. παρατηρῶ : Θέων Ρητ.Προγν. 4, Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.5,69· **4)** ὑποδεικνύω, ὁρίζω : Γαλ.7,467, Σωρ.2,2.

παρασημείωσις-εως (ἡ) μτγν. Ἐπιγρ. κ. μσν. σημείωσις εἰς τὸ περιθώριον : Πτολ.Γεωγρ.1,24,7, αὐτ. 5,5 **διὰ ψιλῶν τῶν γραμμάτων καὶ τῶν παρασημειώσεων δεικνύναι τὰς θέσεις**, Εὐστ.1512,3· **2)** προδικαστικὴ ἀπόφασις : Ἐπιγρ., Ἰουστιν. Νεαρ.82,5 **ἀκροάσονται δὲ πάντες** [οἱ διαιτηταί] **τῆς μὲν δίκης ἄχρι τριακοσίων οὔσης νομισμάτων, ἐν σχήματι παρασημειώσεως**, αὐτ.86,2· **3)** μνημόνευσις : Διοσκ.Θηρ.26· **4)** ὑπόδειξις, ὑπόμνησις : Φιλούμ.π.Ἀετ.5,127.

παράσημο(ν) (τὸ) **κ. νεώτ.** κ. δημ., δωρ. παράσαμον σημείωσις, σημεῖον ἐν τῷ περιθωρίῳ : Ἀριστλ.Σοφ.Ἔλ.177b,6 **παράσημα ποιεῖσθαι**· **2)** διακριτικὸν σημεῖον ὑπὸ ποικίλας ἐννοίας· ὅθ. σύμβολον, σημαία ἐπὶ πλοίου : Πλούτ.Ἠθ.162A **καὶ τῆς νεὼς τὸ παράσημον ἐκπέμψαι πλοῖα καὶ στρατιώτας ἐπὶ τὰς κατάρσεις παραφυλάξοντας**, ΚΔ Πράξ.28,11 **παρασήμῳ Διοσκούροις** [φέρον ὡς σῆμα ἢ ἔμβλημα τοὺς Διοσκούρους]· || ἔμβλημα πόλεως:Πλούτ.Ἠθ.399F **οὕτεΚορινθίοις τι βάτραχοι προσήκουσιν ὥστε σύμβολον ἢ παράσημον εἶναι τῆς πόλεως**· || κ. ἐπὶ πατρικίων καὶ πληβείων : Πλούτ.Κοριολ.20 **οὐδὲν δ' ἔδει.. πρὸς διάγνωσιν ἐσθῆτος ἢ παρασήμων ἑτέρων**· || ἐπὶ ἀξιωματούχων : αὐτ.Ἀντ.33 **τὰ τῆς ἡγεμονίας παράσημα**, αὐτ.Σύλλ.9 **παράσημα στρατηγικά** (λατ. insignia praetoria), Ἀθήν.12,514A **τὸ παράσημον ὃ ἐπετίθεντο τῇ κεφαλῇ οἱ τῶν Περσῶν βασιλεῖς**· || εἰδ. νεώτ. κ. δημ. διακριτικὸν σύμβολον ἢ μετάλλιον ἀπονεμόμενον ὑπὸ τῆς πολιτείας τιμῆς ἕνεκεν ἢ πρὸς ἠθικὴν ἀμοιβὴν δι' ἐξαιρετικὰς ὑπηρεσίας : **παράσημον ἀνδρείας**· **3)** χαρακτηριστικὸν σημεῖον, γνώρισμα : Ἀλεξ. 117 **τὸ παράσημον τῶν Ἀθηνῶν** [αἱ ἰσχάδες, τὰ σῦκα τῆς Ἀττικῆς], Νικόστρ.27 **εἰ.. τὸ λαλεῖν ἦν τοῦ φρονεῖν παράσημον**, Πλούτ.Ἠθ.118B **τὰ τοῦ πένθους παράσημα** [ὁ ἱματισμὸς κ. τὰ ἄ. ἐνδεικτικὰ τὰ φερόμενα ὑπὸ πενθούντος] : Ἀππ.Ἐμφ. Πολ.1,16 **τῷ παρασήμῳ τοῦ σχήματος** [διακριτικὸν γνώρισμα ἐκ τοῦ φορέματος, ἐκ τῆς στολῆς]· || γεν. διακριτικὸν γνώρισμα : Εὐνάπ.ΒΣοφ.456B **τὸ βασιλικὸν τῆς ἐσθῆτος παράσημον** [τὸ πορφυροῦν χρῶμα], αὐτ.Ἱστ.ἀπ.239D **βασιλικὰ παράσημα**· || ἐπιγραφὴ ἢ παράστασις ἐνδεικτική : Ἐπιγρ. **τέχνας μὲν παράσαμον ἔχει τάφος**· πρβλ. ἐπίσημος 1)· **4)** ἔνδειξις, ὑπόδειξις, σημεῖον : Πλούτ. Καῖσ.29 **ταῦτα τοῦ μὴ Ῥωμαῖον εἶναι παράσημα**· **5)** **παράσημα σωματικά** ἐνδείξεις, σημεῖα γεννήσεως : Πτολ.Τετράβ.122· πρβλ.Πορφ.Ἔμβρ.5,2· **6)** σύνθημα : Πλούτ.2,598B· πρβλ.Κόντ.Κριτικ. Γραμματ. παρατηρήσεις ἐν Ἀθηνᾷ 7,13.

παράσημος-ον (σῆμα) ὁ διὰ ψευδοῦς σημείου σεσημασμένος, παρακεκομμένος, ὁ μὴ γνήσιος, κίβδηλος, νόθος, ἰδ.ἐπὶ νομισμάτων : Δημ.766 **εἴ τις ὃ τῆς πόλεώς ἐστι νόμισμα, τοῦτο διαφθείρει καὶ παράσημον εἰσφέρει**, Πλούτ.Ἠθ.65B **ὥσπερ νόμισμα παράσημον**, Πολυβ.3,86· || μτφ. ἐπὶ ἀνθρώπων : Ἀριστφ. Ἀχ. 518 **ἀνδράρια μοχθηρά, παρακεκομμένα, ἄτιμα καὶ παράσημα καὶ παράξενα**· ὁμ.Αἰσχ.Ἀγ.780 **δύναμιν.. παράσημον αἴνῳ** [δύναμις κακῶς σεσημασμένη μὲ ἔπαινον, δηλ. ἐσφαλμένως ἐπαινουμένη], Εὐρ.Ἱππ.1114 **δόξα .. παράσημος**, Δημ.307 **παράσημος ῥήτωρ**· **2)** ἐπὶ λόγων καὶ φράσεων, ψευδής, κίβδηλος, ἐσφαλμένος : Κερεαλ.ἐν ΑΠ 11,144, Γαλ.Ἱδ.Βιβλ.17 **Ἀττικῶν παράσημος** [ἀναγν. -σήμων] **ἐν** [ἐνν.βιβλίον]· || ὁμ. ἐπὶ λόγου **τὸ παράσημον** ἡ ἰδιορρυθμία τοῦ ὕφους : Δημήτρ.208· **3)** ὁ κατὰ τὸ πλευρόν, πλαγίως σεσημασμένος, σεσημειωμένος : Πλούτ. Ἠθ.1510D **Ὅμηρος.. ὀλίγοις τῶν ὀνομάτων ἄρθρα ἐπιτίθησι.. διὸ καὶ παράσημα τῶν ἐπῶν ἐν οἷς ταῦτα ποιεῖ γέγονεν**, αὐτ.823B **π- τινί** [ἐπίσημος, γνωστός, περίφημος διά τι], αὐτ.Βρούτ.2 **τὴν Λακωνικὴν ἐπιτηδεύων βραχυλογίαν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ἐνιαχοῦ παράσημός ἐστιν** [ἀξιοπαρατήρητος, ἀξιοθαύμαστος], Γαλ.12,439 **τὸ παράσημον φεύγουσαι** [ἐπὶ γυναικῶν, τὸ περιφανές, τὸ ὑπὸ πάντων παρατηρούμενον]· **4)** ἐνδεικτικός, δηλωτικός, μτ. γενικ. : Πλούτ.Κοριολ.23 **τὸ παράσημον ὄνομα τῆς πρὸς ὑμᾶς ἔχθρας**.

παρασημοφορία (ἡ) νεώτ. ἡ ἀπονομὴ παρασήμου βλ.λ.3).

παρασημοφορῶ-έω νεώτ. τιμῶ, κοσμῶ διὰ παρασήμου, ἀπονέμω παράσημον : **ἐπαρασημοφορήθησαν παρὰ τῆς αὐτοῦ μεγαλειότητος τοῦ βασιλέως**.

παρασημώνω δημ. κεντῶ : **μὲ παρασήμωσε μ' ἕνα βελόνι κι ἔπαθα μόλυνση**· || μτφ. ἀναφ. πρὸς γυναῖκα ἐν αἰσχρ. σημ.

παρασήμως ἐπίρρ. ἐσφαλμένως, ἡμαρτημένως : ΕΜ 191,34 ἐπισεσυρμένως φθεγγομένους καὶ παρασήμως (δηλ. παρὰ τοὺς κανόνας τοῦ τονισμοῦ)· **2)** μτ. χαρακτηριστικοῦ προθήματος : Θεόφρ. ΦΙ 3,12,3 ἄμφω καλοῦσι κέδρους, πλὴν παρασήμως κέδρον ὀξύκεδρον (κῶδ.).

παρασθένος (τὸ) νεώτ. χημ. ὅρος, ἄ. ἀτομικότης, ἡ ἱκανότης ἑκάστου στοιχείου πρὸς ἕνωσιν καὶ κορεσμὸν μετὰ ὡρισμένων ἀτόμων ὑδρογόνου ἢ ἄλλων ἰσοδυνάμων ἀτόμων.

παρασῑγῶ-άω μτγν., ἰων. παρασιγῶ-έω (Ἱππ. Ἐπιστ.19) παρέρχομαι ἐν σιγῇ, παρασιωπῶ, δὲν μνημονεύω : Στράβ.12,3,26 αὐτὸν παρεσίγησε μέγιστον τῶν ποταμῶν ὄντα.

παράσιμος-ον ὑπόσιμος βλ.λ. : Κατ.Ἀστρλ.Κ 7,91.

παρασίνομαι μσν. παραβλάπτω, φέρω βλάβην : Μιχ.Ἀτταλ.309,12 (ἔκδ. Β.) οὐδὲν παρεσίνατο.

παρασιπάριον (τὸ) νεώτ. ναυτ. τὸ μικρότερον τῶν παριστίων ἐκπετάννύμενον κατὰ τοὺς μεγάλους δρόμωνας παρὰ τὸ σίπαρον ἢ τὸ σιπάριον, κουρτελάτσα τοῦ κούντρου.

παράσιρον (τὸ) ἀμφ. ἐνν. ἐν Πάπ. τὸ παράσιρον τὸ στυππεῖνον.

παρασίτειον (τὸ) παρασίτιον βλ.λ.

παρασιτεύω μτγν. παρασιτῶ βλ.λ. : Ψ Ἰω.Χρυσ. 610,1008Α τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἔτη παρασιτεύω τῇ κολυμβήθρᾳ.

παρασίτης (ὁ) νεώτ. ὀρυκτολ. χλωριοῦχον βορικὸν ἅλας τοῦ μαγνησίου.

παρασίτησις-εως (ἡ) γλωσσ. σιταγωγία, σιτοπομπεία, ἐπισιτισμός, ἡ ἐπιμελητεία τοῦ στρατοῦ.

παρασιτία (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ νὰ εἶναί τις παράσιτος : Λουκ.Παράσ.37 φιλοσόφους .. παρασιτίᾳ σπουδάσαντας ἔδειξα.

παρασιτικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς παράσιτον, ὁ τοῦ παρασίτου : παρασιτικὸς βίος· ‖ ὁμ. νεώτ. ὁ ὀφειλόμενος εἰς παράσιτον : παρασιτικὴ ἀσθένεια· ‖ ἡ παρασιτικὴ (ἐνν. τέχνη) τὸ ἐπάγγελμα τοῦ παρασίτου, τὸ νὰ σιτῆταί τις ἐκ τῆς τραπέζης ἑτέρου : Λουκ.Παράσ.4· κ. ἐν συνεκφ. μτ. τοῦ τέχνη : Ἀθήν. 6,240Β περὶ παρασιτικῆς τέχνης λέγοντα.

παρασιτικῶς ἐπίρρ. νεώτ. κατὰ τρόπον ἁρμόζοντα εἰς παράσιτον βλ.λ., εἰς βάρος ἄλλου : ζῇ παρασιτικῶς.

παρασίτιον (τὸ) μτγν. μέρος, τόπος συναντήσεως, ἀρχεῖον τῶν παρασίτων· Κρατ.Γραμμ.π.Ἀθήν.6,235D «ἐν ᾧ τὰς ἀπαρχὰς ἐτίθεσαν τοῦ ἱεροῦ σίτου οἱ παράσιτοι, τοῦτο παρασίτιον προσηγορεύετο» (δ.γρ. -ειον), Πολυδ.6,35 «ἀρχεῖόν τι Ἀθήνησι παρασίτιον καλούμενον, ὡς ἐν τῷ νόμῳ τοῦ βασιλέως ἔστιν εὑρεῖν».

παρασιτισμός (ὁ) νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ παρασιτοῦντος, τὸ νὰ εἶναί τις παράσιτος, τὸ νὰ ζῇ παρασιτικῶς· **2)** εἰδ. βιολογ. ἡ περίπτωσις συμβιώσεως παρασίτου τινὸς ὀργανισμοῦ μετ' ἄλλου ὀργανικοῦ ὄντος ἐπὶ ζημίᾳ ἢ βλάβῃ τούτου.

παρασιτοκτόνος-ον νεώτ. ἐπὶ φαρμάκων κττ., ὁ κτείνων, φονεύων τὰ παράσιτα.

παρασιτολογία (ἡ) νεώτ. κλάδος τῆς νοσολογίας ἀσχολούμενος εἰς τὴν μελέτην τῶν ὑπὸ παρασίτων προκαλουμένων ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ ὀργανισμῷ παθολογικῶν ἀλλοιώσεων καὶ διαταραχῶν.

παράσιτος (ὁ) κ. μσν. κ. νεώτ. ἀρχικῶς ἐν ἀγαθῇ σημ. ὁ συνήθως συνδαιτυμὼν τινι, σύνδειπνος, ὁμοτράπεζος· Ἀθήν.6,234D «Ἡρόδικος .. γράφας περὶ παρασίτων φησὶν οὕτως· τὸ τοῦ παρασίτου ὄνομα νῦν μὲν ἄδοξόν ἐστι, παρὰ δὲ τοῖς ἀρχαίοις εὑρίσκομεν τὸν παράσιτον ἱερόν τι χρῆμα καὶ τῷ συνθοίνῳ παρόμοιον» : αὐτ.236C πρῶτος δ' Ὅμηρος .. εἰσήγαγε παράσιτον, τὸν Ποδῆν εἶναι λέγων εἰλαπιναστὴν τοῦ Ἕκτορος· **2)** εἰδ. ἐπὶ ἱερέων ἢ τῶν ἐχόντων ἱεροῦ τινος τὴν ἐπιτροπείαν, ὁ ἐξ ἀξιώματος μονίμου ἢ ὁ διά τινα περίοδον ἐκλεγεὶς πρὸς εἴσπραξιν καὶ συναγωγὴν τοῦ σίτου, τῆς κριθῆς καὶ ἄλλων προϊόντων τῷ ἱερῷ καθωρισμένων : Κράτ.π.Ἀθήν.235Β πρότερον δ' ἐκαλοῦντο παράσιτοι οἱ ἐπὶ τὴν τοῦ ἱεροῦ σίτου ἐκλογὴν αἱρούμενοι, καὶ ἦν ἀρχεῖόν τι παρασίτων, αὐτ.235C ἐπιμελεῖσθαι δὲ τὸν βασιλεύοντα .. ὅπως τοὺς παρασίτους ἐκ τῶν δήμων αἱρῶνται κατὰ τὰ γεγραμμένα, αὐτ. κατωτ. τοὺς Ἀχαρνέων παρασίτους ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς τῶν κριθῶν, αὐτ. κατωτ. ἐν ᾧ τὰς ἀπαρχὰς ἐτίθεσαν τοῦ ἱεροῦ σίτου οἱ παράσιτοι, τοῦτο παρασίτειον προσηγορεύετο· Ἡσ.«παράσιτοι· ἀρχὴ ἐπὶ τὴν τοῦ ἱεροῦ σίτου ἐκδοχήν»· **3)** ὁμ. εἰδ. ἐν τῇ πολιτείᾳ Μεθωναίων, ἀξίωμά τι ὑποδεέστερον εἰσπράκτορος ἀναγκαστικῶν εἰς εἶδος εἰσφορῶν ὑπὲρ τοῦ ἄρχοντος παρ' ᾧ ὁ παράσιτος, ὁ πιθ. συνεστιώμενος : Ἀριστλ.ἀπ.551 παράσιτοι τοῖς μὲν ἄρχουσι δύο καθ' ἕκαστον ἦσαν, τοῖς δὲ πολεμάρχοις εἷς. Τεταγμένα δ' ἐλάμβανον παρ' ἄλλων τέ τινων καὶ τῶν ἁλιέων ὄψον, Ἐπιγρ.π. Ἀθήν.6,234F ἄρχοντες καὶ παράσιτοι ἀνέθεσαν· **4)** ὁμ. εἰδ. ἐπὶ ἱερέων κ. ἐπὶ ἐν ἱεροῖς διακονούντων, ὁ ἐκ τῶν τοῦ ἱεροῦ πόρων κ. ἰδ. προσφορῶν, θυσιῶν σιτιζόμενος· Πολυδ.6,35 «περὶ ἱερέων λεγόμενον οἳ ἐν ταῖς θυσίαις συνέτρωγον»· πρβλ. Ψήφ.π.Ἀθήν.6,234Ε τὰ δὲ ἐπιμήνια θυέτω ὁ ἱερεὺς μετὰ τῶν παρασίτων. Οἱ δὲ παράσιτοι ἔστων ἐκ τῶν νόθων καὶ τῶν τούτων παίδων κατὰ τὰ πάτρια· **5)** εἶτα, κ. μσν. κ. νεώτ. ἐν κακῇ σημ. συνηθέστ. (αὐτ.237Α «πολὺ δ' ἐστὶ τοὔνομα παρὰ τοῖς νεωτέροις») ὁ διὰ κολακειῶν καὶ εὐθύμων βωμολοχιῶν προσεταιριζόμενός τινα καὶ τῆς ἑστιάσεως αὐτοῦ μετέχων, ὁ οἱονεὶ κατ' ἐπάγγελμα ζῶν δαπάνῃ ἄλλου ἢ ἄλλων, σελέμης, δθ. συνεκδ. ὁ κόλαξ, ὁ χαμερπὴς καὶ εὐτελής : Ἐπιχ.36, Ἄραρ.16 οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἶ παράσιτος, φίλτατε· ὁ δ' Ἰσχόμαχος ὅδ' τρέφων σε τυγχάνει, Ἄλεξ.π. Ἀθήν.237Β δύ' ἐστί, Ναυσίνικε, παρασίτων γένη ..τούτων δ' ἑκατέρου τῶν γενῶν ὁ μὲν τύπος τῆς ἐργασίας εἷς ἐστι καλακείας ἀγών· ‖ ἐν τῇ σημ. ταύτῃ κ. τίτλος κωμῳδιῶν τῶν Ἀντιφάνους, Ἀλέξιδος καὶ Διφίλου· ‖ ὁμ. τίτλος ἔργου τοῦ Λουκ. περὶ παρασίτου· ‖ ἐν συντάξ. κ. μτ. γενικ. : ΑΠ 11,346 κενῆς παράσιτος τραπέζης,-παράσιτος ἐνὸς ἐφοπλιατοῦ· **6)** ἐπὶ ἐδέσματος, ὁ ἐν τοῖς διὰ τὴν ἑστίασιν βρώμασι περιλαμβανόμενος : Λουκ.Λεξιφ.6 ἰχθὺς ἦν παράσιτος.

παράσιτο(ν) (τὸ) νεώτ. κ. δημ. ζωϊκὸς ἢ φυτικὸς ὀργανισμὸς ζῶν ἐπὶ ἄλλων ζώων ἢ φυτῶν καὶ ἐξ αὐτῶν τρεφόμενος, οἷον ἡ ταινία, ὁ ἐχινόκοκκος κ. ἄ.· **2)** ὁμ. κτ. πληθ. παράσιτα (τὰ) εἰδ. εἰς τὸν ἀσύρματον τηλέγραφον, αἱ διαταράξεις αἵτινες ὀφείλονται εἰς ἠλεκτρικὰ φαινόμενα καὶ μεταδίδονται διὰ τῶν ἀκουστικῶν ἢ τοῦ μεγαφώνου ὡς κρότοι παρεμβλητοι.

παρασιτοφοβία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἰδεοληπτικὸς φόβος ἔναντι τῶν παρασίτων καὶ καθόλου τῶν μικροβίων ἢ τῶν εἰς ταῦτα ὀφειλομένων νόσων.

παρασιτῶ-έω κ. νεώτ. ἐσθίω, τρώγω καὶ κατοικῶ παρά τινι, μτ. δοτ. : Πλάτ.Λάχ.179Β καὶ ἡμῖν τὰ μειράκια παρασιτεῖ· **2)** νεώτ. εἶμαι παράσιτός τινος βλ.λ.5), ζῶ παρασιτικῶς, ἄγω βίον παρασίτου : Ἄλεξ.195 ἀφ' οὗ παρασιτῶ (ἀφ' ὅτου ἔγινα παράσιτος), αὐτ.201,) παρασιτῶ τινι, Ἀξιόν.6,1, Δίφιλ.63, Φιλόδ. ἐν Ἡρακλ.223, Σωκρ. Ἐπιστ.1,4 ἀλλοτρίων παρασιτεῖν ἀγαθῶν, Λουκ. Παράσ.4· **3)** ἀπολαύω τῆς τιμῆς νὰ μετέχω τῆς δαπάναις τοῦ δημοσίου σιτήσεως· πρβλ. παράσιτος 1) κ. 4) : Πλούτ.Σόλ.24 ἴδιον τοῦ Σόλωνος καὶ τὸ περὶ τῆς ἐν δημοσίῳ σιτήσεως, ὅπερ αὐ-

τός παρασιτεῖν κέκληκε· ‖ κυρ. ἐπὶ τῶν ἱερέων ὅσοι ὠνομάζοντο παράσιτοι βλ.λ.4) : Ἀθήν.6,234F **τούτους δὲ παρασιτεῖν ἐν τῷ Δηλίῳ ἐνιαυτόν.**

παρασιώπησις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ παρατρέχειν, παρέρχεσθαι ἐν σιγῇ, ρητορικὸν σχῆμα, καθ᾽ ὃ αὐτὴ ἡ σιγὴ ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν διέγερσιν προσοχῆς εἰς τὸ παρασιωπώμενον πρᾶγμα : Κοϊντιλ.9,3,99, Τρύφ.Τρόπ.199S, Κλήμ.'Αλ.609,'Ερμεί.'Αλ.Φαῖδρ.188A· **2)** νεώτ. γλωσσολ. ἡ ἔκπτωσις τοῦ ἀρκτικοῦ φωνήεντος λέξεώς τινος, οἷον (ἐ)ντροπή, (ὁ)μιλῶ· πρβλ. ἀφαίρεσις 7)· **3)** μτφ. ἀναβολή, ἀνακοπή : Σχόλ.Πτολ.Τετράβ.161· **4)** νεώτ. ἀποσιώπησις βλ.λ.

παρασιωπῶ-άω κ. νεώτ. παρατρέχω, παρέρχομαι ἐν σιγῇ, παραλείπω να ἀναφέρω τι : Ὑπερείδ. ἐν Πάπ.1607,69, Πολύβ.2,13,7 **τὴν μὲν ἄλλην Ἰβηρίαν παρεσιώπων,** ΠΔ Ψαλμ.108(109),1 **ὁ θεὸς τὴν αἴνεσίν μου μὴ παρασιωπήσῃς,** Φιλόδ.Ρητ.2, 293S, Μηναῖ.12,6 Μεγ.'Εσπερ. **μὴ παρασιωπήσῃς τοῦ βοᾶν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον·** κ. παθ. : Πολύβ.6,11,8 **παρασιωπᾶται κατὰ κρίσιν, οὐ κατ᾽ ἄγνοιαν,** 'Αλέξ.Ρήτ.1,16· **2)** κρατῶ, τηρῶ σιγήν, σιγῶ : Πολύβ.24,10,7 **περὶ δὲ τῆς συμβάσης τῷ Νικάνδρῳ περιπετείας οὐκ ἄξιον παρασιωπῆσαι,** Διόδ.Σ 30,9· κ. ἀπολ. : ΠΔ Γέν.34,5 **παρεσιώπησε δὲ Ἰακὼβ ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτούς,** Πολύβ.22,4,16· **3)** ἵσταμαι, παρίσταμαι ἐν σιγῇ, ἐπὶ τοῦ χοροῦ : Ἡσ. ἐν λ. διαύλιον ὁμ. αὐτ. «παρασιωπῶν· μακροθυμῶν».

παρασκαίρω μτγν. σκιρτῶ, πηδῶ ἐγγύς, πλησίον : Νόνν.Δ 30,172 **δράκοντες.. λοξὰ παρασκαίροντες,** Γρηγ.Ναζ.1,324D **μόσχους ὁμοῦ τῇ γενέσει ταῖς μητράσιν ἑαυτῶν παρασκαίροντας.**

παρασκάπτω 'Επιγρ. σκάπτω, ἀνασκάπτω : 'Επιγρ. **παρασκάφει γῆν τὴν νειὰν πᾶσαν, εἰὰν δὲ (μὴ παρ)ασκάφηι, ἀποτινέτω.**

παρασκελής-οῦς-ές μτγν. ὁ ἔχων τὰς πλευρὰς ἀνίσους, ὁ κατὰ τὰς πλευρὰς ἄνισος, ἀσύμμετρος : Ἥρων Μέτρ.55 (ἀντίθ. ἰσοσκελής).

παρασκέλια (τὰ) μτγν. τὰ ἄκρα, ἐπὶ ἐπιδέσμου : Ἡλιόδ.Χειρ.π.'Ορειβ.48,58,3· **2)** πρόσθετα, συμπληρωματικὰ στηρίγματα, βοηθήματα, ἐπὶ μηχανῆς : Ἡλιόδ.Χειρ π.'Ορειβ.49,4,20.

παρασκέπασμα-ατος (τὸ) μτγν. παρακάλυμμα, πλάγιον σκέπασμα βλ.λ. : Πολυδ.7,208.

παρασκεπάστρα (ἡ) μτγν. ταινία καλύπτουσα πᾶσαν τὴν κεφαλήν : Γαλ.18(1),785 **ἐφ᾽ ὧν ὅλην κεφαλὴν σκεπάσαι θέλομεν, π- ἐκλήθη.**

παρασκέπω μτγν. καλύπτω, σκεπάζω ἐκ πλαγίου : 'Απολλδ.Δαμ.Πολιορκ.169,1 **τὰ ἐφ᾽ ἑκάτερα πλευρά.. παρασκέπεται.**

παρασκευάζω κ.νεώτ., μτγν. ἐνίοτ. **παρασκεάζω** (ὡς ἐν 'Επιγρ. **παρεσκεασμένων**), παρατ. **παρεσκεύαζον** (σπαν.), μέλλ. **παρασκευάσω** (ἀλλὰ γ' ἑν. **παρασκευᾷ** : 'Επίκ.Φύσ.14,2, κ β' πληθ. **παρασκευαᾶτε** : 'Επιγρ.), ἀόρ. α' **παρεσκεύασα** (συνήθ. συμ-), παρακ. **παρεσκεύακα** (συχν. κ. συμ-), ὑπερσ. **παρεσκευάκειν** (σπαν.:Δημ.570, αὐτ.305), μέσ.κ. σπαν. παθ. **παρασκευάζομαι** (συχν. κ. ἀντι-), παρατ. μέσ. κ. σπαν. παθ. **παρεσκευαζόμην** (συχν. κ. ἀντ-), μέσ. μέλλ. **παρασκευάσομαι** (σπαν. : Θουκ.6,41, Ξεν.'Απομν.3,4,11), μέλλ. παθ. **παρασκευασθήσομαι** (σπαν. : Ξεν.ΚΠ 3,3,52), μέσ. ἀόρ. α' **παρεσκευασάμην** (συχν.κ.ἐπι-, συμ-), παθ. ἀόρ. α' **παρεσκευάσθην,** παρακ. μέσ. κ. παθ. **παρεσκεύασμαι,** ὑπερσ. μέσ. κ. παθ. **παρεσκευάσμην** κ. **παρεσκευασμένος ἦν,** Ἰων. γ' πληθ.παθ.ὑπερσ. **παρεσκευάδατο** ('Ηρ.7,218), τετελεσμ.μέλλ. **παρεσκευασμένος ἔσομαι** (Ξεν.'Ιππαρχ.6,1) (π.'Ηρ.9,10 ἀντὶ ὡς **παρεσκευάδατο** τοῖς Ἕλλησι, ὁ Reiske διώρθωσε **παρεσκεύαστο**), καθιστῶ τι ἕτοιμον πρός τι, **καταρτίζω** (τὸ παρασκευάζω κυρ. σημαίνει παρίζομαι καὶ ἑτοιμάζω ὅ,τι δὲν ἔχω κατ᾽ ἀντίθ. πρὸς τὸ κατασκευάζω, σημαῖνον διευθετῶ καὶ ἑτοιμάζω ὅ,τι ἔχω) : 'Ηρ.9,82 **δεῖπνον παρασκευάζειν,** Φερεκρ.172, Θουκ.4,74 **στρατείαν παρασκευάζειν,** 'Αριστφ.'Αχ.1176 **ὀθόνια, κηρωτὴν παρασκευάζετε,** Λυσ.13,26 **πλοῖα παρασκευασάντων,** Ξεν.'Αγησ.1,24 **τοὺς ἱππέας παρασκευάζειν,** αὐτ.ΚΠ 2,1,9, αὐτ.'Ελλ.1,4,11, ΚΔ Πράξ.10,10 **παρασκευαζόντων δὲ ἐκείνων ἐπέπεσεν ἐπ᾽ αὐτὸν ἔκστασις, - παρασκευάζω φαγητὸν - φάρμακον - γλύκισμα·** ‖ κ. παρακ. ἔχω, κρατῶ τι ἕτοιμον : Λυσ.1,24 **τῆς θύρας παρεσκευασμένης·** ‖ μέσ. ἑτοιμάζω ἢ παρασκευάζω δι᾽ ἐμαυτόν : 'Ηρ.7,25 **παρεσκευάζετο δὲ καὶ ὅπλα ἐς τὰς γεφύρας,** Αἰσχ.Πρ.920 **τοῖον παλαιστὴν νῦν παρασκευάζεται** (προετοιμάζει τοιοῦτον ἀντίπαλον δι᾽ ἑαυτόν), Θουκ.1,18 **παρεσκευάσαντο τὰ πολέμια,** αὐτ.2,56 **ἐπίπλουν τῇ Πελοποννήσῳ παρεσκευάζετο,** αὐτ 2,80, Δημ.50 **τὸν γὰρ τοῦ πράττειν χρόνον εἰς τὸ παρασκευάζεσθαι ἀναλίσκομεν** (εἰς ἑτοιμασίαν, προπαρασκευήν), Θεόφρ.Χαρ.21,11 **παρεσκευασμένος λαμπρὸν ἱμάτιον·** ‖ νεώτ. μέσ. ἑτοιμάζω, προετοιμάζω, καταρτίζω ἐμαυτόν : **παρασκευάζεται διὰ τὸ πολυτεχνεῖον - διὰ νὰ ἀπολογηθῇ·** ‖ τὸ μέσ. κ. ἀπολ. ἑτοιμάζομαι, κάμνω ἑτοιμασίας : 'Ηρ.9,15 **παρασκευασάμενος μεγάλως,** Θουκ.2,80 **τῷ ναυτικῷ.. παρασκευασαμένῳ,** Ξεν.'Αν.7,3,35 **παρασκευάσασθαι, ὥστε ἀμύνασθαι·** ‖ ἐν τῷ ἐν. ἐνεστ. κ. παρατ. δύναται νὰ θεωρηθῇ εἴτε ὡς παθ. εἴτε ὡς μέσ. : 'Ηρ.9,96 **παρεσκευάζοντο ἐς ναυμαχίην,** αὐτ.1,71 **παρασκευαζομένου.. στρατεύεσθαι,** Θουκ.3,68 **παρεσκευάζοντο.. πρὸς ταῦτα·** πρβλ.Αἰσχ.'Αγ.353,'Αριστφ.'Ορν.227· ‖ ὁμ. κ. μτ.ἀπαρφ. μέλλ. : Ξεν.ΚΠ 7,5,12 **ἔοικοι πολιορκήσειν παρασκευαζομένῳ·** ‖ συχν. ἑπομένου τοῦ ὡς μτ. μτχ. μέλλ. : 'Ηρ.5,34 **παρεσκευάσαντο δὲ ὡς πολιορκησόμενοι,** αὐτ. 2,162 **παρεσκευάζετο ὡς ἐλῶν ἐπὶ τὸν Ἀπρίην,** Θουκ.4,13 **παρεσκευάζοντο.. ὡς ναυμαχήσοντες** (ὅπερ ἀνωτέρω ἐκφέρεται διὰ τοῦ ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν), αὐτ.8, Ξεν.'Ελλ.4,2,18 **παρασκευάζεσθαι ὡς μάχης ἐσομένης·** πρβλ.αὐτ.ΚΠ 3,2,8· ‖ ὁμ. μτ. μτχ. μέλλ. ἄνευ τοῦ ὡς : Θουκ.5,8 **τέχνῃ δὲ παρεσκευάζετο ἐπιθησόμενος,** αὐτ.6,54, Ξεν.'Ελλ.4,1,41 **παρεσκευάζετο πορευσόμενος·** ‖ ὁμ. μτ. τοῦ ὅπως κ. μέλλ. ὁριστ. : Θουκ.2,99 **παρεσκευάζοντο ὅπως.. ἐμβαλοῦσιν·** πρβλ Πλάτ.Θεαίτ.183D· ‖ ἐν τῷ παρακ. **παρεσκεύασμαι** εἶμαι ἕτοιμος, εἶμαι προητοιμασμένος : 'Ηρ.3,150 **κάρτα εὖ παρεσκευασμέναι,** 'Αριστφ.'Εκκλ.839 **τράπεζαι.. παρεσκευασμέναι,** Θουκ.6,104 **ληστρικώτερον. παρεσκευασμένους** (ὡπλισμένοι, μᾶλλον πρὸς ἄσκησιν πειρατείας), Ξεν.Οἰκ.5,13 **εὖ παρεσκευασμένοι καὶ τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα,** αὐτ.ΚΠ 2,1,11, Πλάτ. Φαίδ.91B **παρεσκευασμένος.. ἔρχομαι ἐπὶ τὸν λόγον·** ‖ κ. παθ. ἐπὶ πραγμ. : Θουκ.4,67 **ἐπειδὴ.. παρεσκεύαστο** (ὅτε ἔγιναν αἱ ἑτοιμασίαι), Πλάτ. Μενξ.248A **τούτῳ ἄριστα παρεσκεύασται ζῆν·** ‖ ὁμ. κ. ὑπερσυντ. : 'Ηρ.3,150 **ἐς τὴν πολιορκίαν παρεσκευάδατο** (δ.γρ.), αὐτ.7,218 **παρεσκευάδατο ὡς ἀπολεόμενοι·** ‖ ἑπομένου τοῦ ὥστε ἢ ὡς μετ᾽ ἀπαρφ. : Εὐρ.'Ηρ.1241 **παρεσκευάσμεθ᾽ ὥστε κατθανεῖν,** Ξεν.ΚΠ 4,2,13 **παρεσκευάσθαι.. ὡς ἱκανοὶ εἶναι·** κ. μ. μτ. ἀπαρφ. : Αἰσχ.'Επτ.440 **ἀπειλεῖν.. παρεσκευασμένος,** Εὐρ.'Ηρακλ.691 **δρᾶν παρεσκευασμένον·** πρβλ. Αἰσχ.'Αγ.1442, 'Αριστφ. Νεφ.607· ‖ ὁμ. κτ. ἀόρ. : 'Αριστλ.Ρητ.1388a,26 **ὥστε ἂν.. παρασκευασθῶσιν οὕτως ἔχειν·** **2)** ἐξευρίσκω, εὑρίσκω, ἐπινοῶ, προμηθεύω : 'Αντιφ.1,28 **οἱ ἐπιβουλεύοντες τοὺς θανάτους τοῖς πέλας μηχανῶνταί τε καὶ παρασκευάζουσιν,** Θουκ.3,49 **παρασκευασάντων.. τῇ νηὶ οἶνον καὶ**

ἄλφιτα, Λυσ.1,28 ὀργάς ταῖς ἀκούουσι κατά τῶν τὰ δίκαια πραττόντων παρασκευάζουσι, Πλάτ. Συμπ.183D πᾶσαν ἡμῖν εὐδαιμονίαν παρασκευάζει· || ἐν κακῇ σημ. βυσσοδομῶ, μηχανῶμαι, μηχανορραφῶ : Δημ.840 ἀντίδοσιν ἐπ' ἐμὲ παρεσκεύασαν· **3)** καθιστῶ τινα τοιοῦτον ἢ τοιοῦτον, μτ. μτχ. ἢ ἐπιθ. : Ξεν.ΚΠ 1,6,18 τὰ σώματα ἄριστα ἔχοντας παρασκευάσειν, αὐτ.5,2,19, Πλάτ.Νόμ. 803E τοὺς θεοὺς ἵλεως αὐτῷ παρασκευάζειν, 'Αριστλ.Ρητ.1387b,17 τοὺς κριτάς τοιούτους παρασκευάζειν· πρβλ.αὐτ.1380b,31· **4)** ἀσκῶ, προγυμνάζω, συνηθίζω τινὰ νὰ κάμῃ τι, μτ. ἀπαρφ. : Ξεν.'Ελλ.7,5,19 τὸ στράτευμα παρεσκευακέναι ὡς πόνον μηδένα ἀποκάμνειν (συνηθίζω τινὰ νὰ μὴ ποιῇ τι), αὐτ.'Ιππ.2,3, Πλάτ.Πολ.405C παρασκευάζειν τὸν βίον αὐτῷ μηδὲν δεῖσθαι νυστάζοντος δικαστοῦ, Πάπ. παρασκευάζειν τινάς τὴν τιμὴν ἀποδιδόναι· || νεώτ. ἀσκῶ, προγυμνάζω : παρασκευάζει μαθητάς διά τὸ πολυτεχνεῖον· || ὁμ. μτ. τοῦ ὅπως κ. μέλλ. : Πλάτ.Γοργ.503A παρασκευάζειν ὅπως ὡς βέλτισται ἔσονται τῶν πολιτῶν αἱ ψυχαί· ὁμ. μτ. τοῦ ὡς κ. εὐκτ. : Ξεν.ΚΠ 2, 1,21 αὐτῶν παρεσκεύασε τάς γνώμας ὡς ἰτέον εἴη· **5)** εἰδ. προεισάγω, εἰσάγω εἰς τὴν κατανόησιν, καθίστημί τινα ἱκανὸν εἴς τι : Διον.'Αλ.Ρητ. 10,13 δεῖ παρασκευάσαι τὸν ἀκροατὴν ἐν τῷ προοιμίῳ· **6)** σχηματίζω φατρίαν, κόμμα, κλίκαν, μηχανορραφῶ : Ξεν.'Ελλ.1,7,8 παρεσκεύασαν ἀνθρώπους, 'Ισαῖ.8,3· φρ. παρασκευάζω τινὶ δικαστήριον προετοιμάζω δικαστήριον ἐξ ἐνόρκων φίλων, ἵνα δικάσωσί τινα : Λυσ.13,12· || ὁμ.σημ. κ. μέσ. : 'Ισαῖ.10,1, Δημ.231 αὐτὸς παρεσκευάζετο καὶ κατὰ πάντων ἐφύετο· || κ. παθ. γίνομαι ὀπαδός τινος, ἰδ. διά δωροδοκίας : Δημ.501 ἢ καὶ ὅλως ὑπὸ σοῦ παρεσκευάσθη ;· || π. ῥήτορσι, καθοδηγῶ, παραπείθω ἀνθρώπους νὰ προσέλθωσιν ὡς μάρτυρες, προσεταιρίζομαί τινας, ὥστε νὰ τύχω εὐνοϊκῆς ἀποφάσεως δι' ἀπάτης ἢ διὰ τῆς βίας : 'Ανδοκ.1,105 τοὺς συκοφάντας παρασκευάζεσθαι, 'Ισαῖ.1,7 ῥήτορας παρασκευασάμενοι, Δημ.852 μάρτυρας ψευδεῖς παρεσκευάσται· **7)** προσαρμόζω : Ξεν.Οἰκ.7,22 παρεσκεύασεν ὁ θεὸς τὴν τῆς γυναικὸς (φύσιν) ἐπὶ τὰ ἔνδον ἔργα καὶ ἐπιμελήματα· **8)** παράγω, προκαλῶ : Διοκλ.ἀπ.43 παρασκευάζειν τοὺς ὄγκους καὶ τὰ καύματα· **9)** ὁμ. μέσ. μτφ. ἀπολαύω : Πλάτ.Πολ.365B ἀδίκῳ δόξαν δικαιοσύνης παρεσκευασμένῳ· **10)** μτγν. ἐν τῷ μέσ. κτ. εὐφημ. ἀποπατῶ : ΠΔΒασ.1,24,4 Σαοὺλ εἰσῆλθε παρασκευάσασθαι.

παρασκεύασις-εως (ἡ) μτγν. παρασκευὴ βλ.λ.: Διόδ.Σ 21,16 παρασκεύασις ναυτικῶν δυνάμεων.

παρασκεύασμα-ατος (τὸ) κ. νεώτ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παρασκευάζω βλ.λ., ἑτοιμασία : Ξεν. Οἰκ.11,19 χρῆσθαι τοῖς τε πρὸς τὴν ὑγίειαν .. παρασκευάσμασι, Αἰν.Τακτ.22,19· **2)** νεώτ. βιολ. τὸ παρασκευασθὲν δι' ἰδιαιτέρας ἐπεξεργασίας πρὸς πρακτικὴν ἢ πειραματικὴν ἄσκησιν : ἀνατομικὸν - μικροβιολογικὸν παρασκεύασμα.

παρασκευαστήριον (τὸ) νεώτ. τὸ ἐν ναυστάθμῳ συνεργεῖον, ἔνθα παρασκευάζονται τὰ τῶν πλοίων ἐξαρτήματα, μπάγκος.

παρασκευαστής (ὁ) κ. νεώτ. ὁ παρασκευάζων, ὁ ποιῶν τι : Πλάτ.Γοργ.518C καὶ ἐπιθυμιῶν παρασκευαστὰς ἀνθρώπους· **2)** νεώτ. βαθμὸς τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ τοῦ πανεπιστημίου, βοηθὸς καθηγητοῦ ἑτοιμάζων τὴν ὕλην καὶ τὰ ὄργανα τῶν πρακτικῶν ἀσκήσεων καὶ πειραμάτων ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις.

παρασκευαστικός-ή-όν ὁ ἔμπειρος εἰς τὸ παρασκευάζειν : Ξεν.'Απομν.3,1,6 παρασκευαστικὸν τῶν εἰς τὸν πόλεμον τὸν στρατηγὸν εἶναι χρή, 'Αριστλ.'Αρετ.1250a,3, 'Αλκμαί.4 παρασκευαστικὸς νόσου (δ.γρ.), Θεόφρ.Χαρ.5,1 ἡδονῆς παρασκευαστική (ὁ προξενῶν ἡδονήν), αὐτ.19,1 λύπης παρασκευαστική, 'Επίκ.Φύσ.11,11 π- βεβαίου τόπου, Φιλοδ.Εὐσ.65, 'Ανδρόν.Ρ 474Μ παρασκευαστικὸς πρός τι· || ὁμ. κ. ὑπερθ. : Λογγῖν.15,1 ὄγκου αἱ φαντασίαι παρασκευαστικώταται· **2)** ἀπολ. προπαρασκευαστικός, ἀντίθ. ἀποθεραπευτικός : Γαλ.6,117· **3)** ἡ παρασκευαστικὴ βίβλος πραγματεία περὶ παρασκευῆς πρὸς ἄμυναν : Αἰν.Τακτ. 7,4· || τὸ παρασκευαστικὸν σύνθημα διδόμενον εἰς ὁμάδα ἀνδρῶν, ὅπως εἶναι ἕτοιμοι πρὸς πορείαν : Δίων Κ 47,43 οἱ τό τε στάσιμον καὶ τὸ παρασκευαστικὸν .. σαλπίγγων μελῳδοῦντες.

παρασκευαστός-ή-όν ὃν δύναταί τις νὰ παρασκευάσῃ ἢ παράσχῃ : Πλάτ.Πρωτ.319B μηδ' ὑπ ἀνθρώπων παρασκευαστὸν ἀνθρώποις, αὐτ.324C.

παρασκευή (ἡ) κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ παρασκευάζω βλ.λ, ἑτοιμασία, προετοιμασία : 'Ηρ.9, 82 παρασκευὴν μεγαλοπρεπέα τοῦ δείπνου, αὐτ. 3,25 παρασκευὴν σίτου παραγγείλας (παραγγείλας νὰ ἑτοιμασθῇ σῖτος), 'Αριστφ.'Αχ.190 ὄζουσι πίττης καὶ παρασκευῆς νεων, Θουκ.2,17 ἐν τούτῳ παρασκευῆς ἦσαν (ἐν ταύτῃ τῇ καταστάσει τῆς ἑτοιμασίας)· || ἑτοιμασία, ἄσκησις, προπαρασκευή, οἷον ὁμιλητοῦ παρασκευάζοντος τὸν λόγον, ὃν μέλλει νὰ ἀπαγγείλῃ : Ξεν.'Απομν.4,2,6 λέγειν .. ἄνευ παρασκευῆς (ἐκ τοῦ προχείρου), 'Ισοκρ.4,13 λέγοντας τοὺς μὲν ὡς ἐξ ὑπογυίου γέγονεν αὐτοῖς ἡ παρασκευή, Πολύβ.3,26,5 ἐν τῇ παρασκευῇ τῆς ἰδίας πραγματείας μνησθέντες (ἀλλαχοῦ προκατασκευὴ βλ.λ.), 'Αλέξ.Ρήτ.1,2 λεγειν ἀπὸ παρασκευῆς (ἀντίθ. αὐτοσχεδίως)· || ὁμ. ἐν λόγῳ προοίμιον : Διον.'Αλ.'Ισαί.15 (πληθ.)· πρβλ. παρασκευάζω 5) ἐν τέλ.· **2)** ἐν συνεκφ. μτ. προθέσ. : 'Αντιφ.6,19 ἐκ παρασκευῆς (ἐκ προμελέτης, ἐκ προθέσεως), αὐτ.5,22 ἀπὸ παρασκευῆς οὐδεμιᾶς, Θουκ.5,56 μάχη ἐγένετο ἐκ παρασκευῆς (ἐκ παρατάξεως, μάχη κανονική), αὐτ. 1,133 ἀπὸ παρασκευῆς, αὐτ.4,8 δι' ὀλίγης παρασκευῆς (ἐντὸς ὀλίγου χρόνου, ἐκ τοῦ προχείρου), αὐτ.8,14 ἦσαν ἐν παρασκευῇ πολέμου (ἐνησχολοῦντο εἰς ἑτοιμασίαν διὰ τὸν πόλεμον), αὐτ.2,80, Λυσ.31,80 ἵν' ἀγαθοὶ προθυμῶνται γίγνεσθαι ἐκ παρασκευῆς, 'Αριστλ.Ρητ.1382b,3 ἐν παρασκευῇ εἶναι, αὐτ.Ρητ.'Αλ.1427a,4 μετὰ παρασκευῆς πλείστης ἠδίκησεν, Πλάτ.'Επιστ.326Α ἄνευ παρασκευῆς· **3)** τὸ παρέχειν, πορίζειν, προμηθεύειν : Πλάτ.Πολ.361B διὰ παρασκευὴν φίλων καὶ οὐσίας, αὐτ.Νόμ.962Α ὑγιείας σώματι παρασκευήν· || τὰ μέσα ἢ ὁ τρόπος προμηθείας : Πλάτ.Γοργ. 510Α τίς .. τέχνη τῆς παρασκευῆς τοῦ μηδὲν ἀδικεῖσθαι, αὐτ.513D δύο εἶναι τάς παρασκευάς ἐπὶ τὸ ἕκαστον θεραπεύειν καὶ σῶμα καὶ ψυχήν· **4)** δολοπλοκίαι, μηχανορραφίαι, τεχνάσματα, ἅπερ ἐπινοεῖ τις πρὸς ἐπιτυχίαν εὐνοϊκῆς ἀποφάσεως ἢ πρὸς ἐπιψήφισιν προτάσεως νόμου : Κρατῖν.185, 'Αντιφ.5,79 χρημάτων γάρ ἕνεκα ἡ πᾶσα παρασκευὴ γεγένηται ἐπ' ἐμοὶ κἀκείνῳ, 'Ανδοκ.1,1, Λυσ.12,75 γνόντες τὴν παρασκευήν· **5)** τὸ προετοιμασθέν, καταρτισθὲν διά τινα σκοπόν : Πλάτ.Πολ.495Α πλοῦτοί τε καὶ πᾶσα ἡ τοιαύτη παρασκευή· πρβλ.Ξεν.ΚΠ 8,3,14· **6)** συχν. ἐν στρατιωτ. σημ. ὁ ἐξοπλισμός, καὶ πᾶσα ἡ πολεμικὴ ἑτοιμασία , Θουκ.2,100 ἵπποις καὶ ὅπλοις καὶ τῇ ἄλλῃ παρασκευῇ, αὐτ.6,31, 'Ανδοκ.1,107 τὸ μέγεθος καὶ τὴν παρασκευὴν τοῦ βασιλέως, Ξεν. 'Αγησ.1,13, αὐτ.'Ελλ.5,2,23, Δημ.260 γίγνεσθαι τάς παρασκευάς ἐποίησα, 'Αριστλ.Ρητ.1383b,3 αἱ πρὸς πόλεμον παρασκευαί· **6)** γεν. δύναμις, μέσα : Θουκ.1,1 ἀκμάζοντές τε ἦσαν ἐς αὐτὸν ἀμφότεροι παρασκευῇ τῇ πάσῃ· **7)** φυσικὰ μέσα ὑπε-

ρασπίσεως : Ἀρρ.Ἐπικτ.1,2,30, αὐτ.4,8,42 **φύσις καὶ παρασκευή**· πρβλ.1,6,37· **8)** ἐν ἰατρ. φρ. ἡ ἰδιοσυγκρασία νεογεννήτου βρέφους : Γαλ.6,32· **9)** προδιάθεσις τοῦ πνεύματος : Πλωτῖν.4,6,3 **δύναμις καὶ παρασκευή**· **10)** μτγν. ἡ π. Ἰουδαίοις ἡμέρα τῆς προετοιμασίας, ἡ πρὸ τοῦ Σαββάτου τοῦ Πάσχα : ΚΔ Μᾶρκ.15,42 **ἐπεὶ ἦν παρασκευή,** αὐτ.Ἰω.19,14 **ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ Πάσχα,** αὐτ.31, αὐτ.Λουκ.23,54 **ἡμέρα ἦν παρασκευή**· ‖ μσν. : Ἀνν.Κομν.1,385 ἡ **παρασκευὴ τῆς ἀπόκρεω** (ἡ πρὸ τῆς Τεσσαρακοστῆς)· **11)** κ. νεώτ. ὡς κύρ. ὄν. **ἡ Παρασκευὴ** ἡ ἕκτη ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος, **ἄ. ἡ Ἀφροδίτης** (ἐνν. ἡμέρα): Κλήμ.Ἀλ. 877· ‖ μσν., νεώτ. κ. δημ. **ἡ μεγάλη Παρασκευὴ** ἡ τῆς ἑβδομάδος τῶν παθῶν : Κωδ.Ὀφφ.· **12)** **ἡ πυρετῶν παρασκευὴ** ἡ προσέγγισις τῆς ἐτησίας περιόδου, τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν πλεονάζουσιν οἱ πυρετοὶ (οἱ ἑλώδεις) : Διοσκ.5,29.

παράσκευος-ον ὁ παρεσκευασμένος (ἐὰν ἡ γραφὴ ἔχῃ καλῶς) : Σ Μεταφ. ἐν Βl.Χρυσ.8,409, 32 **παράσκευοι γεγονότες, περιέμενον.**

παρασκηνιακός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὰ παρασκήνια τοῦ θεάτρου, ὁ τῶν παρασκηνίων· ‖ ἐν χρ. κ. μτφ. ὁ ἐν κρυπτῷ, ἰδιαιτέρως, **ὁ οὐχὶ** κατὰ τὸν ἐπίσημον τρόπον γινόμενος : **ἐνέργειαι παρασκηνιακαί.**

παρασκηνιακῶς ἐπίρρ. νεώτ. κατὰ παρασκηνιακὸν τρόπον, ἐκ τῶν παρασκηνίων, χωρὶς ἄμεσον ἐπέμβασιν, ἐμφάνισιν : **διευθύνει τὴν ὀργάνωσιν παρασκηνιακῶς.**

παρασκήνιο(ν) (τὸ) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ παρὰ τὴν σκηνὴν τοῦ θεάτρου χῶρος, ἑκάστη τῶν δύο πλευρικῶν πτερύγων τῆς σκηνῆς : Ἐπιγρ. **τῆς λιθείας τῆς εἰς τὸ παρασκήνιον**· **2)** κτ. Πολυδ.4, 109 «παρασκήνιόν φησι λέγεσθαι ὁπότε ἀντὶ τετάρτου ὑποκριτοῦ δέον τινὰ τῶν χορευτῶν εἰπεῖν ἐν ᾠδῇ»· **3)** συνήθ. ἐν τῷ πληθ. **παρασκήνια** πλάγιαι σκηναί, αἱ ἐκ πλαγίου φέρουσαι εἰς τὴν σκηνὴν **εἴσοδοι** : Δημ.520 **τὰ παρασκήνια φράττων,** Ἀλκιφρ.2,4 **ἐν τοῖς παρασκηνίοις** (πιθ. ἀντὶ ἐν τοῖς προσκηνίοις)· ‖ νεώτ. θεατρ. ὀρθογώνια πλαίσια, ἐφ' ὧν εἶναι **τεταμένα** σκηνογραφήματα, ἑκατέρωθεν τῶν **τῆς σκηνῆς,** πρὸς ἀπόκρυφιν τοῦ ἐσωτερικοῦ αὐτῆς· **4)** ὁμ. πληθ. νεώτ. μτφ. τὰ μυστικῶς συμβαίνοντα, αἱ ἐν κρυπτῷ τελούμεναι καὶ μὴ κοινολογούμεναι ἐνέργειαι : **τὰ παρασκήνια τῆς πολιτικῆς** κρισεως, - **τὰ παρασκήνια τῆς ζωῆς τοῦ Α**· **5)** ὁμ.νεώτ. ναυτ. ἐπιμήκης ὀρθογώνιος ὀθόνη, ἥτις ἀναρτᾶται ἐκ τῶν σκηνούχων πρὸς προφύλαξιν ἀπὸ τοῦ ἡλίου.

παρασκηνῶ-άω (1) (σκηνή) κ. **παρασκηνῶ-έω** τίθημι, στήνω τὴν σκηνήν μου πλησίον τινός : Ξεν. Ἀν.3,3,1,28 **ἀλλ' ἐξοπλισάμενοι ἐλθόντες παρεσκηνήσαμεν αὐτῷ.**

παρασκηνῶ-όω (2) παρασκηνῶ-άω βλ.λ.: Ξεν.ΚΠ 4,5,8 **μεθ' ὧνπερ παρεσκήνου** (δ.γρ. μεθ' ὧνπερ ἐσκήνου)· ‖ εἶμαι πλησίον τινός : Πλούτ.Ἠθ.51E **ἐπιχειρεῖ πλησιάζειν ἑκάστῳ καὶ** παρασκηνοῦν, αὐτ.735D **μῆνες τῷ χειμῶνι παρασκηνοῦντες**· **2)** ἁπλώνω ὀθόνην ὡς σκηνὴν ἢ καταπέτασμα ὑπεράνω τινός : Αἰσχ.Εὐμ.634 **φᾶρος παρεσκήνωσεν** (δ.γρ.).

παρασκήπτω μτγν. ἀστράπτω καὶ πίπτω πλησίον, ἐπὶ κεραυνοῦ : Λουκ.Τίμ.10 **ὁ δὲ κεραυνὸς εἰς τὸ Ἀνακεῖον παρασκήψας.**

παρασκιά (ἡ) νεώτ. ἐνδιάμεσος σκιερὸς χῶρος ὄπισθεν φωτιζομένου σώματος μεταξὺ τῆς κυρίως σκιᾶς καὶ τοῦ φωτιζομένου χώρου.

παρασκιάζω μτγν. ἐπισκιάζω, ἐπισκοτίζω : Παρφ.Γνώμ.38 **π- τὰς ἰδιότητας τοῦ ὄντος.**

παρασκιρτῶ-άω μτγν. πηδῶ, πάλλω, σκιρτῶ πλησίον, ἐπὶ ἰχθύος : Αἰλ.ΖΙ 13,2 **πολλοὶ σαργοὶ παρασκιρτῶσιν ἐκ τῶν συντρόφων φωλεῶν ἀναθορόντες** (δ.γρ. περισκ-)· **2)** ἐπιπηδῶ ἢ ἐφορμῶ κατά τινος : Πλούτ.Μάρ.38 **καὶ παρεσκίρτησε παρ' αὐτὸν ὑπὸ γαυρότητος.**

παρασκοπολάβιον (τὸ) νεώτ. τὸ κλισιοσκόπιον τῶν παλαιῶν ναυτικῶν πυροβόλων.

παρασκοπῶ-έω ρίπτω πλάγιον, λοξὸν βλέμμα εἴς τινα : Πλάτ.Συμπ.221B **ἠρέμα παρασκοπῶν καὶ τοὺς φιλίους καὶ τοὺς πολεμίους** (δ.γρ. περισκοπῶν)· **2)** **παρεσκόπεις** ἐσφ.γρ. ἀντὶ παρεκόπης : Αἰσχ.Ἀγ.1252.

παρασκοτῶ-όω μτγν. περικαλύπτω διὰ σκότους : Ἰω.Χρυσ.6,974,32 **ἄγγελον τὸν παρασκοτοῦντα τοὺς ἵππους τοῦ ἐχθροῦ σου.**

παρασκύβω μσν. κ. δημ. κύπτω καθ' ὑπερβολήν, πλέον τοῦ δέοντος προσπαθῶν νὰ ἴδω, εὕρω τι : Διήγ.Ἀχιλλ.609 **γυναῖκες ἐπαρέσκυφαν νὰ ἰδοῦσιν τὸ φουσᾶτον,** Βιζυην.57,25 **στὰ ρέματα παράσκυφα, νὰ τὸν εὑρῶ γυρεύω.**

παρασκυθρωπάζω μσν. ἀρχίζω **νὰ** γίνωμαι σκυθρωπός : Νικ.Χων.Χρον.103D **αἱ χειμεριναὶ τροπαὶ ἤδη παρεσκυθρώπαζον.**

παρασκυλεύω μτγν. λαμβάνω λείαν, σκυλεύω καθ' ὑπερβολήν, λαφυραγωγῶ : Ἀθανάσ.1,217.

παρασκυτῶ-όω Ἐπιγρ. ἐπενδύω διὰ σκύτους, διὰ δέρματος : **κιβώτιον παρεσκυτωμένον.**

παρασκώπτω παρεμβαίνω, μετ' ἀστειοτήτων, χαριεντισμῶν, σκώπτω **πλαγίως** : Ὕμν.Δήμ.203 **χλεύης μιν Ἰάμβη .. πολλὰ παρασκώπτουσ' ἐτρέψατο,** Πλούτ.Κικ.38 **τοῦ παρασκώπτειν τι καὶ λέγειν χαρίεν εἰς τοὺς συμμάχους.**

παρασμήχω μσν. ἐντρίβω, ἐνθρύπτω ἐλαφρῶς : Ἱππιατρ.16 **παρασμήχω ἁλαὶ λεπτοῖς.**

παρασοβῶ-έω ἀποσοβῶ, ἀποδιώκω πτηνά : Ἀριστλ.Θαυμ.841b,22 (δ. γρ. ἀντὶ κατασοβ-)· **2)** ἀμτβ. ἀλαζονικῶς, ὑπερηφάνως παρέρχομαι, διαβαίνω ἔμπροσθέν τινος : Πλούτ.Κάτ.Πρεσβ.24 **καί ποτε τοῦ γυναίου θρασύτερον παρασοβῆσαι παρὰ τὸ δωμάτιον.**

παρασολοικίζω μσν. παραφθείρω: Νικ Βυζ.756C.

παρασούσουμος-η-ο δημ. ὁ ἔχων παραμορφωμένα τὰ σουσούμια, δηλ. τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου, ὁ ἔχων **ἐλαττωματικὴν** διάπλασιν τοῦ προσώπου.

παρασοφίζομαι μεταχειρίζομαι κακῶς τὴν σοφίαν, τέχνην ἢ ἐπιτηδειότητά μου : Χρύσ.Στωϊκ. 3,199 **παρασοφιζόμενον πονηρῶς**· **2)** μτ. αἰτ. **παρασοφίζεσθαί τινα** ἐπιθυμεῖν εἶναι σοφώτερόν τινος : Ἀριστλ.Ρητ.1375b,21 **π- τὸν ἰατρόν,** Ἀγαθρχ.49 **π- ταῖς δόξαις τὴν φύσιν.**

παρασόφισμα-ατος (τὸ) μτγν. πρόσθετος ἐπινόησις, ἐφεύρεσις, σοφία ἧς κακὴ γίνεται χρῆσις : Φρύν.Σοφ.Παρ.103B (πληθ.).

παρασπαδίας (ὁ) νεώτ. ἀνατ. ἀνωμαλία εἰς τὴν διάπλασιν τῆς οὐρήθρας, καθ' ἣν τὸ στόμιον αὐτῆς ἐκβάλλει οὐχὶ ἐπὶ τοῦ κάτω τοιχώματος τῆς οὐρήθρας, ἀλλὰ πλαγίως.

παρασπαίρω μτγν. κ. μσν. ἀσπαίρω, ἀγωνιῶ πλησίον : Γρηγ Ναζ.3,192B **μέλη .. ἡμισπάρακτα .. ἅπτει παρασπαίροντα,** Πρόδρ.274 **πνέεις τι μικρὸν καὶ παρασπαίρεις ἔτι.**

παρασπάς-άδος (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. βλαστὸς ἀποσποσθεὶς πρὸς φύτευσιν : Θεόφρ.ΦΙ 2,1,1 **αἱ γενέσεις τῶν δένδρων καὶ ὅλως τῶν φυτῶν ἢ αὐτόματοι ἢ ἀπὸ σπέρματος ἢ ἀπὸ ρίζης ἢ ἀπὸ παρασπάδος,** Γεωπ.10,3,4· ἀντίθ. παραφυάς : Θεόφρ.ΦΙ 2,2,4· ‖ νεώτ. βοταν. κλάδος ἀναφαινόμενος αὐτομάτως παρὰ τὸ μητρικὸν φυτόν.

παράσπασις-εως (ἡ) μτγν. κ. σχόλ. παρασπασμὸς βλ.λ., γλώσσ. τοῦ παραίρεσις : Σχόλ.Θουκ. 1,122· **2)** ἡ ἕλξις, διάσυρσις θύματος ὑπὸ θηρίου : Πορφ.Ἀποχ.1,10.

παρασπασμός (ὁ) μτγν. τὸ ἀποσπᾶν τι πλαγίως, ἀφαιρεῖν : Πλούτ.'Αρέσκ.Φιλ.5,13,1 ἡ **διὰ παρασπασμὸν** (μήτρας)' προβλ.'Αέτ.16,72.

παρασπείρω κ. σχόλ. σπείρω πλησίον ἢ προσέτι : Θεόφρ.ΦΑἰτ.3,10,3 **τὰ παραφυτευόμενα καὶ τὰ παρασπειρόμενα**' || κ. μτφ. ἐν τῷ παθ. : Πλάτ.'Αξ.366Α **παρεσπαρμένη τοῖς πόροις ἡ ψυχή**, 'Ιώσ.ΠΙ 7,3,3 **τὸ 'Ιουδαίων γένος πολὺ κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην παρέσπαρται τοῖς ἐπιχωρίοις**, Γαλ.1,345 **ἡ πιμελὴ παρέσπαρται τῇ σαρκί** (ἔχει διασπαρῆ, διαχυθῆ εἰς τὴν σάρκα), αὐτ. Φύσ.Δυν.2,8 **τοῖς σιτίοις παρέσπαρται** (τὸ αἷμα).

παρασπειρῶμαι-**άομαι** μτγν. συσπειρῶμαι πλησίον, κουλουριάζομαι : 'Απολλδ.3,14,6 **θεῶνται τῷ βρέφει παρεσπειραμένον δράκοντα.**

παρασπίζω φέρω τὴν ἀσπίδα μου πλησίον τινός, δθ. συνεκδ. μάχομαι παρά τινι, ἵσταμαι πλησίον τινὸς κατὰ τὴν μάχην : Εὐρ.'Ιων 1528 **μά τὴν παρασπίζουσαν ἅρμασίν ποτε**, Διον.'Αλ.Ρωμ.3,19 (μτ. δοτ.)' κ.ἀπολ. : Εὐρ.Φοίν.1435 **ἀδελφή θ' ἡ παρασπίζουσ' ὁμοῦ**' κ. μτφ. : Εὐρ.'Ηρ.1099 **τόξα . . ἃ πρὶν παρασπίζοντ' ἐμοῖς βραχίοσιν**' **2**) ἐπὶ ἀριθμῶν, τοποθετῶ μεταξὺ ἢ εἰς τὰ πλάγια : 'Ιάμβλ. Νικ.'Αριθμ.40Ρ (ἐνεργ. κ. παθ.).

παρασπιστής (ὁ) ἀσπιδοφόρος, ὁπλοφόρος παρ' ἄλλῳ, ὁ ἐν ὅπλοις σύντροφος : Εὐρ.'Ηλ.886 **σύ τ' ὦ παρασπίστ', ἀνδρὸς εὐσεβεστάτου παίδευμα Πυλάδη**, αὐτ.Φοίν.1165 **ὁρῶ δὲ Τυδῆ καὶ παρασπιστὰς πυκνούς**, αὐτ.Κύκλ.6.

παράσπιτο (τὸ) δημ. μικρὰ εὐτελὴς οἰκοδομὴ παρὰ τὴν κυρίαν οἰκίαν.

παρασπόνδειος-**ον** μτγν. ὁ κατὰ τὰς σπονδὰς γινόμενος : Φίλ.2,454 **τὰ παρασπόνδεια** (ἐνν. μέλη) (ὕμνοι ψαλλόμενοι κατὰ τὰς σπονδάς).

παρασπονδηδὸν ἐπίρρ. μσν. διὰ παρασπονδήσεως : Τιμαρ. ἐν Notitt.Mss.Val.9,206.

παρασπόνδημα-**ατος** (τὸ) μτγν. παράβασις τῶν σπονδῶν, πρᾶξις παρὰ τὰς συνθήκας : Πολύβ.2, 58,4 **οὐ μεῖζον παρασπόνδημα καὶ δεινότερον οὐδ' εἰπεῖν εὐμαρές**, Πλούτ.Καῖσ.22 **τὸ παρασπόνδημα ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ τὴν ἀρὰν εἰς τὸν αἴτιον τρέποντας**, 'Απп.Κελτ.18.

παρασπόνδησις-**εως** (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. παράβασις τῶν σπονδῶν, τῶν συνθηκῶν : Πολύβ.2,7,5 **πολλὰς ἀφορμὰς ἔχουσαν εἰς παρασπόνδησιν**, Στράβ.7,1,4 **ἐν τῇ πρὸς Οὐᾶρον Κουϊντίλλιον παρασπονδήσει**, 'Απп.'Εμφ.Πολ.2,110 **π- εἴς τινα.**

παρασπονδητής (ὁ) μσν. παράσπονδος βλ.λ 2) : Εὐστ.1400,39 **παρασπονδητὰς καὶ ὑπερβαίνοντας τὰς ἱερὰς τῶν ὅρκων φιάλας.**

παρασπονδία (ἡ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ παρασπονδεῖν, παρασπόνδησις βλ.λ.

παράσπονδος-**ον** (σπονδή) κ. νεώτ. ὁ ἐναντίος συνθήκῃ ἢ συμφωνίᾳ, ὁ παραβαίνων τὰς σπονδάς, ὁ παρὰ τὰς συνθήκας γενόμενος : Θουκ. 4,23 **ἐπιδρομὴν . . παράσπονδον**, Ξεν.'Ελλ.2,4,30 **μηδὲν παράσπονδον ποιοῦντας**, αὐτ.'Αγησ.3,5, 'Ισοκρ.14,45 **ἤν τι παράσπονδον αὐτοῖς ἐκεῖνοι προστάττωσιν**, 'Αθηνί.1,4 **τοῦ θηριώδους καὶ παρασπόνδου βίου** (τοῦ μηδεμίαν σπονδήν, συνθήκην τηροῦντος)' **2**) ἐπὶ προσώπων, ὁ παραβάτης συνθηκῶν, ὁ ἐπίορκος : Λυσ.12,74 **ὅτι παρασπόνδους ὑμᾶς ἔχοι**, 'Ιώσ.ΑΙ 10,8,2 **ἀσεβῆ καὶ παράσπονδα ἀποκαλεῖν**, 'Ηράκλ.Παραδ.15.

παρασπονδῶ-**έω** κ. νεώτ. παραβαίνω τὰς σπονδὰς ἢ συνθήκας, ἀθετῶ συναφθεῖσαν συνθήκην ἢ συμφωνίαν : Δημ.85 **παρασπονδῶν καὶ λύων τὴν εἰρήνην**, Διον.'Αλ.Ρωμ.2,72 **ἀρξάντων δὲ παρασπονδεῖν εἰς αὐτοὺς ἑτέρων**' **2**) μτβ. παραβαίνω τὴν ὀφειλομένην εἴς τινα πίστιν' 'Ησ. «παρεσπονδημένοι' ἔκθεσμοι, παρηνομημένοι» : Πολύβ.1,7,8 **παρεσπόνδησαν τοὺς 'Ρηγίνους**, Πλούτ.Σύλλ.3 **καταστήσας ἑαυτὸν εἰς ἀνάγκην τοῦ παρασπονδῆσαι τὸν ἕτερον**, 'Επιγρ. **τοὺς παρεσπονδηκότας τὰς πόλεις**' κ. παθ. ὑφίσταμαι παράβασιν πίστεως : Πολύβ.3,15,7 **οὓς οὐ περιόψεσθαι παρεσπονδημένους**, 'Ιώσ.ΠΙ 1,19,4, αὐτ. Βί.59 **π- ὑπό τινος**' **3**) παρασπονδῶ πίστεις - **δεξιὰς** παραβιάζω ὑποσχέσεις μεθ' ὅρκων γενομένας : Διον.'Αλ Ρωμ.6,30, αὐτ.7,46.

παρασπόνδως ἐπίρρ., μτγν. παρὰ τὰς σπονδάς : 'Απп.'Εμφ.Πολ.5,80.

παρασπορά (ἡ) μτγν. κ. 'Επιγρ. τὸ σπείρειν πλησίον : Σέξτ.'Εμπ.Πυρρ.1,46, 'Επιγρ. **παρασπορὰ ἀγρῶν**' **2**) διασπορά : Γαλ.2,272 **πνευματικῆς ὕλης παρασπορὰ ὑπὸ τῆς σαρκὸς κατὰ διαπήδησιν ἀναδιδομένης.**

παρασπόρι (τὸ) δημ. ἡ ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ καλλιέργεια τμήματός τινος τσιφλικίου, δι' ἴδιον λογαριασμόν.

παρασπρώχνω δημ. ὠθῶ, σπρώχνω καθ' ὑπερβολήν : Βιζυην.τὸ "Ονειρόν 9 **ἀγέρας τὸ παράσπρωχνε μὲ δύναμη μεγάλη.**

παρασπῶ-**άω**, μέλλ. **παρασπάσω**, - σύρω βιαίως, μεθ' ὁρμῆς πλαγίως, ἀποσπῶ : Σοφ.'Ηλ.732 **ἔξω παρασπᾷ κἀνοκωχεύει παρείς**' || **τὸ παρασπώμενον** ἢ παρασπὰς βλ.λ. : Θεόφρ ΦΙ 2,1,3 **δεῖ δὲ ὑπόρριζον μάλιστα τὸ παρασπώμενον ἢ ὑπόπρεμνον εἶναι**' **2**) ἐκλέγω δι' ἐμαυτόν : 'Ιάμβλ.Πυθ.14 **μόνον ἂν τις τῶν θεῶν εὐμενῶς ἐξηγουμένων κατὰ βραχὺ προσιὼν ἠρέμα ἂν αὐτῆς παρασπάσασθαί τι δυνηθείη**' || κ.μτφ. : Σοφ.ΟΚ 1185 **τινὰ πρὸς βίαν παρασπάσει γνώμης**, αὐτ.'Αντ.792 **ἀδίκους φρένας παρασπᾷς** (δηλ ὥστε εἶναι ἀδίκους), Φιλόδ.Ρητ.1,174S **π- κρίσιν**' παθ. **παρεσπασμένος** (ὠθημένος μακράν, ἐπὶ κύκλου ὁρωμένου ἐκ τοῦ πλαγίου) : Εὐκλ.'Οπτ.36' || μέσ. ἀποσπῶ τινα ἢ τι ἀπό τινος πρὸς ἐμαυτόν : Ξεν.'Ελλ.4,8,33 **παρεσπᾶτό τινας τοῦ Φαρναβάζου**, Δημ.10, Πλάτ.Σοφ.241C **παρασπασώμεθα . . ἰσχυροῦ λόγου** (ἀποσπῶ ἐξ ἐπιχειρήματος), 'Ιάμβλ.Μυστ.3,27 **μαντικῆς ἴχνος παρεσπάσατα.**

παρᾶσσον ἐπίρρ μτγν. παραυτίκα, παρευθύς, διὰ μιᾶς : 'Απολλ.Ρ 1,383 **τοὶ δὲ παρᾶσσον . . (ἣ στυφέλιξαν ἐρωῇ νειόθεν ἐξ ἕδρης**' **2**) ἐπὶ τόπου, παραπλεύρως : 'Απολλ.Ρ 3,969.

παραστάδιον (τὸ) μτγν. παραστὰς βλ.λ., τὸ πλησίον ἱστάμενον, στῦλος, στήριγμα : "Ηρων Αὐτομ.270,2 **τὸ παραστάδιον τοῦ πίνακος.**

παρασταδὸν ἐπίρρ. ἐγγύθεν, ἐκ τοῦ σύνεγγυς, πλησίον, εἰς τὸ πλάϊ : 'Ιλ.Ο 22 **λῦσαι δ' οὐκ ἐδύναντο παρασταδόν**, 'Οδ.Κ 173 **μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον**, Θέογν.473 **τῷ πίνειν δ' ἐθέλοντι παρασταδὸν οἰνοχοείτω**, Αἰσχ. Χο.983 **ἐκτείνατ' αὐτὸ καὶ κύκλῳ παρασταδόν**, Θεόκρ.25,103 **παρασταδὸν ἐγγὺς ἀμέλγειν.**

παραστάζω στάζω ἐπί τινος, ἔν τινι : 'Ιπп.Γυν. 1,78,84, Διόδ.Σ 2,4 **παρασταζούσας ἀνὰ μέσον τῶν χειλέων**' κ. παθ. : Μενέμ.π.'Ορειβ.7,22,3, Γαλ.86,6 **παρασταζομένου βραχυτάτου μέλιτος.**

παραστάθι (τὸ) μσν κ δημ. ἐργασία παννύχιος, ἢ πολλοῦ μέρους τῆς νυκτός, παννυχὶς γυναικῶν πρὸς ἐργασίαν : Κορ."Ατ.4Α,390.

παρασταθμίδες (αἱ) 'Ησ. «τῆς θύρας τα πρὸς τῷ στρόφιγγι».

παρασταθμίζω γλωσσ. κακῶς, ἐσφαλμένως σταθμίζω.

παράσταθμος-**ον** μτγν. ὁ ἐλλιπὴς κατὰ τὸ βάρος, ἐλλιποβαρής, λειψός: 'Ιουστιν.Κώδ.10,27,2,6 **παράσταθμον νόμισμα.**

παρασταίνω δημ. δ.γρ. **παραστένω**, δ. τ **παριστάνω**, ἀόρ. (ἐ)**παράστησα**, παθ. **παρασταίνομαι**, ἀόρ. (ἐ)**παραστάθηκα**, παριστῶ βλ.λ. οὕτως ἢ ἄλλως : Σολωμ.'Εθν."Υμν.47,3 **ἐπαράσταιναν τὸν**

ᾄδη πού ἀκαρτέρει τὰ σκυλιά, - μὴ μᾶς τὰ παρασταίνῃς τόσο τραγικά· **2)** μέσ. παρίσταμαι, ἐμφανίζομαι, παρουσιάζομαι : Ἀραβ.Μῦθ. Χαλ.1,45 **μοῦ παρασταίνονται εἰς τὸ ὀσπήτιον μίαν ἡμέραν δύο σκυλία μαῦρα·** **3)** ναυτ. τοποθετῶ προσκαίρως ἱστίον, κεραίαν κλπ., ὅπως ἐξακριβώσω ἐὰν ἔχῃ τὰς ἀπαιτουμένας διαστάσεις ἢ τὸ ἀνάλογον σχῆμα, παραβάλλω, δοκιμάζω, προβάρω.

παράσταμα δωρ. κ.ἀρκ. τ. τοῦ παράστημα βλ.λ.

παράστανη (ἡ) δημ. ἡ παρὰ τὸ κυρίως ποιμνιοστάσιον μικρὰ στάνη βλ.λ.· || ἡ ἐν τῇ ἰδίᾳ περιοχῇ ἔνθα ἡ στάνη, ἀλλ' εἰς μέρος ὑψηλότερον ἢ κ. ἀντιθέτως χαμηλότερον μικροτέρα στάνη : Κρυστ.Τραγούδια τῆς στάνης 146,13 **καὶ στάνη καὶ παράστανη, νὰ ἰδῇς τὰ κρύα νερά μου.**

παράστανον Ἡσ. «λόγχη».

παραστάνω Ἐπιγρ. παρίσταμαι βλ.λ.

παραστάς-άδος (ἡ) (παρίσταμαι) κ. Ἐπιγρ. κ. νεώτ. κυρ. τὸ ἐγγύς, πλησίον ἱστάμενον· ἐν τῷ πληθ. **παραστάδες** (αἱ) τὰ ἑκατέρωθεν τῆς θύρας ὀρθὰ ξύλα ἢ μάρμαρα, παραστάται, ξυλοστάται : Κρατῖν.42 **παραστάδας καὶ πρόθυρα βούλει ποικίλα,** Πολυδ.1,76 **σταθμαὶ δὲ τὰ ἑκατέρωθεν ξύλα κατὰ πλευρὰν τῶν θυρῶν, ἃ καὶ** παραστάδας **φασίν,** Ἡσ.· || ὁμ. τετράγωνοι στῦλοι κατὰ τὰ ἄκρα τοῦ τοίχου τῆς προσόψεως οἰκίας ἢ ναοῦ πρὸς στερέωσιν καὶ ἐξωραϊσμὸν αὐτῶν : Ἐπιγρ. **τὰς λευκολίθους παραστάδας·** ὁμ. ἐν τῷ ἑν. : Βιτρ.10,10,2· || ἐν τῷ πληθ. ἐπὶ τῆς στοᾶς ἢ εἰσόδου ναοῦ ἢ οἰκίας : Καλλίξ.π. Ἀθήν.5,196E **διέκειτο δ' ἐπὶ μὲν τῶν τῆς σκηνῆς παραστάδων ζῷα μαρμάρινα ἑκατόν, ἐν δὲ ταῖς ἀνὰ μέσον χώραις..·** **2)** τὸ μεταξὺ τῶν παραστάδων περιλαμβανόμενον διάστημα, πρόναος ἢ εἴσοδος εἰ; ναὸν ἢ εἰς οἰκίαν, ἐν τῷ πληθ. : Εὐρ.Φοίν.415 **Ἀδράστου δ' ἦλθον εἰς παραστάδας,** Ξεν.Ἱέρ.11,2 **τὴν πόλιν τείχεσί** τε, καὶ ναοῖς, **καὶ παραστάσιν, καὶ ἀγοραῖς, καὶ λιμέσι κατεσκευασμένην,** Πολυδ.7,122 **παραστάδας δὲ ὁ Ξεναφῶν, ἃς αἱ νῦν ἐξέδρας·** ὁμ. ἐν τῷ ἑν. : Εὐρ. Ἀνδρ.1121 **ἐξέλκει δὲ καὶ παραστάδος.**

παράστασις-εως (ἡ) (παρίστημι) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. -η τὸ ἱστάναι, θέτειν, ὠθεῖν τινα κατὰ μέρος, τὸ ἀπωθεῖν, ἀπομακρύνειν, δθ. συνεκδ. τὸ ἐξορίζειν τινά, ἐκτοπισμός, ἐξορία· κτ. Ἡσ. κ. «παράστασις· φυγή, καὶ τὸ φυγαδεύειν παραστήσασθαι» : Πλάτ.Νόμ.855C **θάνατον δὲ ἢ δεσμοὺς . . ἢ παραστάσεις εἰς ἱερὰ ἐπὶ τὰ τῆς χώρας ἔσχατα** (ἐκτοπίσεις), Ἀριστλ.Πολιτ.1208b,19 **ἀποδημητικὰς ποιεῖσθαι τὰς παραστάσεις αὐτῶν** (ἐξοστρακίζειν)· **2)** μτφ. κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. -η τὸ παριστάνειν, θέτειν ἐμφανῶς τι ἐνώπιόν τινος, δθ. τὸ ἐπιδεικνύναι τι ἢ τὴν ὁμοίωσιν, τὴν εἰκόνα τινός : Φιλόδ.Ρητ.2,348· || δθ. ἐξήγησις, ἀπόδειξις : Ἀρρ.Ἐπικτ.2,19,1· || νεώτ. γενικώτ. ἡ ἐμφάνισις, ἀπόδοσις, παρουσίασις συγκεκριμένων ἢ ἀφῃρημένων πραγμ., ὁμ. δὲ καὶ τὸ πρᾶγμα τὸ οὕτως ἀποδιδόμενον, καταδεικνύμενον : **ἡ παράστασις τῶν συλλογιστικῶν τρόπων διὰ** γραμμάτων **τοῦ ἀλφαβήτου, - ἡ** παράστασις τῆς γιγαντομαχίας **- τῆς Σταυρώσεως·** || ὁμ. νεώτ. δημ. -η ἡ ἀπὸ σκηνῆς ἐμφάνισις, διδασκαλία, ἐκτέλεσις θεατρικοῦ ἔργου : **χειμεριναὶ παραστάσεις,-ἡ παράσταση ἀρχίζει στὰς δέκα, - ἡ παράστασις τοῦ ἔργου ἐπετράπη ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας·** || ὁμ.νεώτ. ἡ ἐξωτερικὴ ὄψις ἀνθρώπου ἢ ζώου, ἡ ἐμφάνισις, τὸ παράστημα, τὸ παρουσιαστικό, ἰδ. ἐπαινετικῶς : **ἔχει μεγαλοπρεπῆ - ἀρρενωπὴν παράστασιν·** || ὁμ. νεώτ. συνεκδ. ἡ κοινωνικὴ ἐμφάνισις ἀξιωματούχου, ἡ κατὰ τὰ εἰθισμένα ἢ κατὰ τὸν νόμον προσδιωρισμένη : φρ **ἔξοδα παραστάσεως** (τὰ εἰς ἀξιωματοῦχον παρεχόμενα ἢ ὑπ' αὐτοῦ ἐξ ἰδίων καταβαλλόμενα διὰ τὴν ἀξιοπρεπῆ κοινωνικὴν ἐμφάνισιν αὐτοῦ)· **3)** εἰδ. ἡ ἔκθεσις ἀντικειμένων πρὸς πώλησιν καθ' ἕκαστα, ἡ λιανικὴ πώλησις : Ἀριστλ.Πολιτ.1258b,23 **τῆς δὲ μεταβλητικῆς μέγιστον μὲν ἐμπορία· καὶ ταύτης μέρη τρία, ναυκληρία, φορτηγία, παράστασις·** **4)** διορισμός τινος ὑπὸ ἄλλου πρὸς τὸ ἐνεργῆσαί ἢ ἀποδεχθῆναί τι : Ἐπιγρ. **δι' ἐπιτροπῆς καὶ παραστάσεως·** || μτγν., μσν. κ. νεώτ. νομ. ἡ ἐνώπιον δικαστηρίου ἢ ἄ. ἀρχῆς κατὰ διορισμὸν ὑπὸ τοῦ ἀμέσως ἐνδιαφερομένου ἐμφάνισις δικηγόρου ἢ ἄ. πληρεξουσίου, ὡς ὁ νόμος ὁρίζει ἢ ἐπιτρέπει : Πανδέκτ., - **ἀμοιβὴ διὰ τρεῖς παραστάσεις ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικείου - τοῦ εἰσηγητοῦ·** **5)** (παρίσταμαι) ἀμτβ. τὸ ἵστασθαι ἐγγύς, παραπλεύρως· εἰδ. ἡ παρὰ βασιλεῖ ἢ ἡγεμόνι στάσις, θέσις τινός : Ξεν.ΚΠ 8,4,5· **6)** μτγν. κ. μσν. ἡ ἔκθεσις, ἐπίδειξις πραγμ. πολυτίμων, πολυτελῶν, ὁ πλούσιος διάκοσμος : ΠΔ Μακκ.1,15,32 **εἶδε.. κυλικεῖον μετὰ χρυσωμάτων..καὶ παράστασιν ἱκανήν·** || ὁμ. ἐπὶ προσ., ἡ μεγαλοπρεπής, ἡ πομπώδης ἐμφάνισις, ἰδ. ἡ **τοῦ** αὐτοκράτορος **καὶ τῆς** ἀκολουθίας του ἐν Βυζ.· **7)** μτφ. κ. νεώτ. **πᾶν** ὅ,τι ἡ ψυχὴ ἐν ἐγρηγόρσει ἢ ἐν ὕπνῳ θεᾶται, θεωρεῖ, στοχάζεται, τὸ ἐν τῇ ψυχῇ παρόν, «τὸ τῇ ψυχῇ παριστάμενον», στοχασμός, σκέψις: Πολύβ.5,9,6 **καὶ μεγίστη δὴ καὶ παράστασις ἐπὶ τούτοις εἶχε τόν τε βασιλέα καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν** (ψυχικὴ ἐντύπωσις)· || νεώτ. ψυχολ. **παράστασις** ἡ νοητὴ εἰκὼν προτέρου αἰσθήματος ἢ προϋπαρξάσης ἀντιλήψεως, σαφῶς καὶ ἐκ τῆς πραγματικότητος ἢ (ἰδ. ἐν καταστάσει πάθους ἢ φρενοπαθείας) συγκεχυμένως καὶ ἀκανονίστως : **ἀνάπλασις παραστάσεων - ἐν τῇ πυρετικῇ διεγέρσει αἱ παραστάσεις ἀσυναρτήτως διαδεχόμεναι ἀλλήλας ἤγον εἰς παράληρον·** || ὁμ. μαθημ. σύνολον ἀριθμῶν, γραμμάτων καὶ συμβόλων καθαριζόντων πράξεις ἐκτελεσθείσας ἢ πρὸς ἐκτέλεσιν· **8)** μτφ. θάρρος, ὁρμὴ θυμική, **ἑτοιμότης** πνεύματος : Πολύβ.3,63,14 **καὶ λαμβανόντων ὁρμὴν καὶ παράστασιν,** αὐτ.16,33,2 **ἠγωνίζοντο μετὰ παραστάσεως·** **9)** ὁμ. κλίσις, ἐπιθυμία, διάθεσις : Μέν. 540,8 **ψυχῆς πονηρᾶς δυσσεβὴς παράστασις,** Ἐπίκ. Ἐπ.1,30U **ἄλογος παράστασις,** Διόδ.Σ 33,16 **παράστασις** ψυχῆς **πρὸς ἐλευθερίαν·** **10)** παραφορά, ἀπόγνωσις, ἀπελπισία : Ἀντιφάν.104 **τὸ λυποῦν ἤγαγ' ἐς παράστασιν·** || εἰδ. κτ. πληθ. παραστάσεις ἡ ἐξ αἰτίας γεγονότος τινὸς ἢ καταστάσεως διαμαρτυρία διπλωματικοῦ ἀντιπροσώπου κράτους τινὸς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν **τοῦ** κράτους παρ' ᾗ εἶναι διαπεπιστευμένος· **11)** ὡς ἀττ. δικον. ὅρος ἡ καταβολὴ δραχμῆς, ἡ κατὰ τὴν κίνησιν δημοσίας ἀγωγῆς καταβαλλομένη ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος, εἶδος τοῦ νῦν **παραβόλου** βλ.λ. : Ἀνδοκ.16,5, Ἰσαῖ.42,31.

παραστάτης (ὁ) (παρίσταμαι) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ πλησίον ἱστάμενος· δθ. ὁ ὑπερασπιστής : Εὐρ.Ρῆσ. 506 **κτανὼν δὲ φρουροὺς καὶ παραστάτας** πυλῶν, Μηναῖ.12 Συνξ. Ἁγίου Νικολάου **καὶ δεξιὲ τοῖς κινδυνεύουσι παραστάτα·** **2)** ὁ παρὰ τὸ πλευρὸν ἱστάμενος σύντροφος, συστρατιώτης (ὡς προστάτης, ὁ πρό τινος ἱστάμενος συστρατιώτης, καὶ ἐπιστάτης, ὁ εἰς τὴν ὄπισθεν σειρὰν ἱστάμενος) : Ἡρ.6,117 **τὸν δὲ ἑωυτοῦ παραστάτην ἀποκτεῖναι,** Ξεν.ΚΠ 3,3,59 **ἐκ τούτων αὐτῷ καὶ παραστάτας καὶ ἐπιστάτας ληπτέον,** αὐτ.8,1, 10, Ἀριστλ.ΗΝικ.1130a,30, Ὅρκος Ἀθην.Ἐφήβων π. Λυκοῦργ.77 **οὐ καταισχυνῶ ὅπλα τὰ ἱερά, οὐδ' ἐγκαταλείψω τὸν παραστάτην ὅτῳ ἂν στοιχήσω,** Πολύαιν.2,10,4 **παρήγγειλε τοὺς ἐπιστάτας μεταβαίνειν εἰς παραστάτην,** Πολυδ.8,105, Στοβ.

4,1,48· **3)** γεν. σύντροφος : Πίνδ.Ν 3,37 **Τελαμὼν Ἰόλᾳ παραστάτας ἑὼν ἔπερσεν,** Ἡρ. 6,107 **ἀναστενάξας εἶπε πρὸς τοὺς παραστάτας,** Αἰσχ.Πέρσ.956 **ποῦ δέ σοι παραστάται,** Σοφ.Ἀντ. 671· || ἐπὶ ἵππου : Βάβρ.76,3 **παραστάτην ἐν μάχαις·** δθ. βοηθός, συνήγορος : Εὐρ.ἀπ.295 **παραστάτης δίκης·** **4)** ἐπὶ τῶν θεῶν, προστάτης : Ξεν.ΚΠ 3,3,21 **παραστάτας ἀγαθοὺς καὶ συμμάχους καὶ συμβούλους τῶν ἀγαθῶν·** **5)** εἰδ. ἐπὶ τοῦ Διοσκούρου : Τραγ.Ἀδέσπ.14· **6)** ὁ πρὸς τὰ δεξιὰ ἢ πρὸς τὰ ἀριστερὰ σύντροφος εἰς χορὸν τεταγμένον ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ : Ἀριστλ.Πολιτ. 1277a,12 **ὥσπερ οὐδὲ τῶν χορευτῶν κορυφαίου καὶ παραστάτου,** αὐτ.Μεταφ 1018b,27· **7)** Ἐπιγρ. ὑπάλληλος συλλόγου, σωματείου, ἐπιστάτης || κτ. πληθ. **οἱ** ὑπηρέται τῶν ἕνδεκα ἐν Ἀθήναις· ΑΒ 296, Φῶτ.391,5 «παραστάται· οἷον οἱ παριστάμενοι ἢ ὑπηρετοῦντες τοῖς ἕνδεκα, τουτέστι τοῖς βασανισταῖς», ΕΜ 652,16· **8)** ἰατρ. **οἱ παραστάται** οἱ ὄρχεις : Φίλ.1,45, Ἀθήν.9,395F **παρῆσαν δὲ πολλάκις ἡμῖν καὶ οἱ καλούμενοι παραστάται·** || ὁμ. προσωποποιημ. ἐν τῷ δυϊκ. : Πλάτ.Κωμ. 174,13· || ὁμ. ἐπὶ ἐπιδιδυμίδος : Ἱππ.Ὀστ 14· πρβλ.Γαλ.19,108· **9)** ἐπὶ σπερματικῶν πόρων : Ἡρόφ.π.Γαλ.Χρ.Μορ.14,11 **παραστάται ἀδενοειδεῖς, κιρσοειδεῖς·** πρβλ.Ροῦφ.Ὀνομ.185, Γαλ.4,643· **10)** ἐν τῷ ἑν. τὸ ὑοειδὲς ὀστοῦν: Ἡρόφ.π.Πολυδ. 2,202, Ροῦφ.Ὀνομ.155· **11)** Ἐπιγρ. κ. νεώτ. ναυτ. ἐπὶ πλοίου, τεμάχια ξύλου τεθειμένα ἑκατέρωθεν τῆς στείρας καὶ χρησιμεύοντα πρὸς στερέωσιν τοῦ ἱστοῦ, μπαμπάδες τοῦ κορακιοῦ· ὁμ. ἐν Ἐπιγρ. κτ. δυϊκ. **παραστάτα·** **12)** ὁ ἐξώτερος κατακόρυφος κανὼν καταπέλτου : Ἥρων Βελοπ.91,10, Φίλ.Μηχ.Βελοπ.55,10· **13)** νεώτ βοταν. ἕκαστον τῶν δύο κυττάρων, ἅτινα ἀναφαίνονται παρὰ τὴν ᾠοθήκην τῶν ἀγγειοσπέρμων φυτῶν.

παραστατικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ κατάλληλος, ἁρμόδιος ὅπως ἵσταται πλησίον τινός· **2)** ὁ φέρων εἰς φῶς, ἐπιδεικνύων τι : Ἀντίοχ.π. Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.7,162 **παραστατικὸς ἑαυτοῦ τε καὶ τοῦ ἑτέρου,** Στωϊκ.ἀπ.2,73 **π- ἀληθοῦς·** || ὁ ἐνδεικτικός, μτ. γενικ. : Διον.Θρ.641,28 **τὰ καιροῦ παραστατικά** (ἐνν. ἐπιρρήματα)· πρβλ.Ἀπολλ. Δύσκ.Ἀντων.7,26, Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.8,202· || ὁ καθιστῶν **φανερόν,** ἀποκαλύπτων τι : Δαμάσκ.Ἀρχ. 224 **ὁλοτελῶν κόσμων παραστατικός·** **3)** νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν παράστασιν, ὁ τῇ βοηθείᾳ προϋπαρχουσῶν παραστάσεων γενόμενος : **παραστατικὴ διδασκαλία·** || ὁ ἱκανός, ἐπιτήδειος πρὸς παράστασιν, ὁ δυνάμενος νὰ παραστήσῃ, νὰ ἐκφράσῃ καλῶς τὰ πράγματα : **παραστατικὴ περιγραφή - ἔκθεσις-ἔκφρασις·** || μαθημ. **παραστατικὴ γεωμετρία** ἢ ἁπλῶς **παραστατική** ἡ ἀσχολουμένη μὲ τὰς μεθόδους τῆς ἀπεικονίσεως τῶν στερεῶν σχημάτων ἐπὶ ἐπιπέδου ἐπιφανείας· **4)** ὁ δυνάμενος νὰ ἐξεγείρῃ, νὰ προκαλέσῃ, μτ. γενικ. : Πολύβ.3,43,8 **καὶ παραστατικὸν ἀγωνίας,** Πλούτ.Λυκ.21 **παραστατικὸν ὁρμῆς·** || ὁ δημιουργῶν, προκαλῶν διάθεσιν, ροπήν, τάσιν : Φιλόδ.Μουσ.71Κ **παραστατικὸς πρὸς τὰς πράξεις,** Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.1,307 **παραστατικὸς πρὸς συνουσίαν·** || ὁμ. **παραστατικὸς ἀπό τινος εἴς τι** : Φιλόδ.Οἰκ.52J· **5)** ὁ ἔχων ἑτοιμότητα πνεύματος, εὔτολμος, ὁ εἰς τὸ ἔπακρον θαρραλέος : Πολύβ.16,5,7 (συγκρ.)· **6)** ὁ ἀπεγνωκώς, ἀπηλπισμένος, μανιώδης, παράφορος : Πολύβ.1, 67,6 **καὶ παραστατικὴν λαμβάνειν διάθεσιν,** αὐτ. 18,46,10 **παραστατικαὶ τὰς διανοίας ἦσαν·** **7)** παραστάς βλ.λ. : Βιτρ.5,1,6, Πλίν.Φι 33,52· **8)** Ἐπιγρ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. τάφος· **9)** κ. νεώτ. ὡς οὐσ. **τὸ παραστατικὸν** τὸ μέρος τῆς ψυχολογίας τὸ ἐρευνῶν τὰς παραστάσεις, ἄ. γνωστικόν.

παραστατικῶς ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ., δημ. -ά μετὰ μεγάλου θάρρους, εὐθαρσῶς, εὐτολμώτατα: Πολύβ.16,28,8 **παραστατικῶς καὶ δαιμονίως ἐνήρμοσεν εἰς τοὺς ἐνεστῶτας καιρούς,** Διόδ.Σ 18,22 **ὑπομένοντες τὸ δεινὸν παραστατικῶς·** κ. συγκρ. **παραστατικώτερον,** αὐτ.20,11 **παραστατικώτερον τὸν κίνδυνον ὑπέμειναν·** **2)** νεῶτ., δημ. -ά κατὰ τρόπον παραστατικὸν βλ.λ., διὰ ζωηρᾶς, συγκεκριμένης ἐκφράσεως.

παραστάτῐς-ῐδος (ἡ) θηλ. τοῦ παραστάτης βλ.λ., βοηθός, ἐπίκουρος, συναγωνιστής : Σοφ.Τρ.889 **ἐπεῖδον, ὡς δὴ πλησία παραστάτις,** αὐτ.ΟΚ 559 **αὐτός τε χὴ σὴ δύσμορος παραστάτις,** Ξεν.Ἀπομν.21,32 **εὐμενὴς δὲ παραστάτις οἰκέταις.**

παραστατίς Ἡσ. «ἀγγεῖον θερμαντικόν».

παραστατῶ-έω ἵσταμαι πλησίον, ἀπολ. : Αἰσχ. Ἀγ.877 **ἐκ τῶν δέ τοι παῖς ἐνθάδ᾽ οὐ παραστατεῖ,** αὐτ.14 **φόβος γὰρ ἀνθ᾽ ὕπνου παραστατεῖ,** αὐτ.Ἑπτ.669 **αὐτῷ νῦν παραστατεῖν πέλας·** πρβλ. Σοφ.ΟΤ 400, Εὐρ.Φοίν.160· **2)** ἐπὶ θεῶν, ἔρχομαι πρὸς βοήθειαν, βοηθῶ, μτ. δοτ. : Αἰσχ.Ἀγ.1079 **τὸν θεὸν καλεῖ οὐδὲν προσήκοντ᾽ ἐν γόοις παραστατεῖν,** Σοφ.Ἠλ.917 **τοῖς αὐτοῖσί τοι οὐχ αὐτὸς αἰεὶ δαιμόνων παραστατεῖ,** Ἀριστφ.Θεσμ. 370 **ἡμῖν θεοὺς παραστατεῖν.**

παρασταυρῶ-όω λεξ. διὰ τῶν πλησίον ἀλλήλων ἐμπηγομένων σκολόπων, χαρακώνω, **περικλείω·** Σουΐδ. παρασταυροῦντες, ὀρθὰ ξύλα πηγνύντες».

παραστεγάζω πάπ. στεγάζω ἐπιπροσθέτως : **παραστεγάζω . . τὰ ἐχόμενα οἰκήματα.**

παραστέγασμα-ατος (τὸ) νεώτ. στέγη ἐπικλινὴς κατὰ μίαν μόνον πλευράν, ἄ. μονόρριχτη.

παραστέγη (ἡ) σχόλ. πρόσθετος στέγη : Σχόλ. Ὀππ.Ἀλ.2,153.

παραστείχω, ἀόρ. **παρέστῐχον,** διαβαίνω, περνῶ πλησίον, μτ. αἰτ. τόπου : Ὕμν.Ἀπόλλ.217, Αἰσχ. Χο.568 **δόμους παραστείχοντα** (πιθ. ἀντὶ δόμοις)· κ. ἀπολ. : Σοφ.ΟΤ 808 **καί μ᾽ ὁ πρέσβυς ὡς ὁρᾷ, ὄχους παραστείχοντα τηρήσας,** ΑΠ 9,679 **ἄλλο γὰρ ἄλλης** (πόλεως) **πῆμα παραστείχων . . ἠκέσατο·** **2)** παραβαίνω : Ἡρώνδ.5,50 **ἤν τι τούτων ὧν λέγω παραστείξῃς·** **3)** εἰσέρχομαι: Σοφ. Ἀντ.1255 **δόμους παραστείχοντες.**

παραστέκομαι μσν. δημ. μέσ. ἐπικουρῶ τινι, βοηθῶ τινα, συντρέχω, παρέχω συνδρομὴν εἴς τινα, συνήθ. μτ. γενικ. : Ἐρωτόκρ.4,1592 **τὸν Ἄριστο ὁ μπάρμπας δὲν ἀφήνει ἄλλος νὰ τοῦ παρασταθῇ, - σὲ κάθε δύσκαλη περίσταση τοῦ παραστέκεται ἡ θειά του** (τὸν βοηθεῖ χρηματικῶς)· || ὁ μέλλ. **θὰ παρασταθῶ** κ. ὁ ἀόρ. **παραστάθηκα** ἐν χρ. κ. ὡς μέλλ. κ. ἀόρ. τοῦ παραστέκω βλ.λ.· ὁμ. κ. ἡ μτχ. ἐνεστ. **παραστεκάμενος,** ἤτοι ἐν τῇ σημ. παριστάμενος, παραστάτης, ὑπασπιστής, κ. μτφ. ἀρωγός, ἐπίκουρός τινι, ὑποστηρικτής· ἐνίοτε κ. ὑποτιμητικῶς ὁ ὑπηρετικῶς ἀκόλουθος, ὁ εἰς ἐξυπηρέτησίν τινος προθυμούμενος : **ζῇ σὰν παραστεκάμενας κάποιου πλαύσιου,-ὁ ὑπουργὸς ἔχει πολλοὺς παραστεκάμενους.**

παραστέκω μσν δημ. παρατ. **παρέστεκα,** οἱ ἄ.χρόν. ἐκ τοῦ παραστέκομαι βλ.λ., ἵσταμαι, στέκω πλησίον ἄ. πρὸς ὑπεράσπισίν του ἢ ὡς ἀκόλουθος, εἶμαι παραστάτης, μτ. αἰτ. : Παλαμ.Τάφ.28,16 **μιὰ ψυχούλα ἀθώρητη παντοῦ σὲ παραστέκει,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 38,13 **καὶ παραστέκει τὸν ὕπνο σου βαθὺς ὁ λογισμός μου·** || κ. ἀπολ. συμπαρίσταμαι, συμπαρευρίσκομαι : αὐτ.23,22 **ἡ Ἀγάπη παράστεκε μπραστά μου,** Παπαντ.Ἀγ.Ὀρ. **στὴ σκηνὴ παραστέκουν οἱ μεγάλοι φωστῆρες·** || συνήθ. μτ. γενικ. προσ., ἰδ. ἐν τῇ σημ. τοῦ παρίσταμαι ὡς βοηθός, ὡς συμπράκτωρ : Ἐρωτόκρ. 2,Β **καὶ παραστέκαν τ᾽ ἀφεντός, σὰν ἦσαν μαθημένοι, - τῆς παραστέκει στὶς βαρειὲς δουλειές.**

παραστέλλω κ. μσν. σύρω, τραβῶ, θέτω πλαγίως, ἐν ἀναφορᾷ πρὸς παραπέτασμα : Ἡλιόδ.Αἰθ.10,28 **τὸ καταπέτασμα μικρὸν παραστείλασαι θεωροὶ τῶν δρωμένων ἐγίνοντο**· κ. παθ. : Σωρ.2,61· **2)** συστέλλω : Γαλ.2,225 **παραστέλλω τοὺς μῦς**· **3)** ἐλαττώνω ἐξοίδησιν : Ἱππ.Ἐπιδ. 5,69· **4)** ἐμποδίζω, σταματῶ : Σωρ.1,49 **παραστέλλω πλάδον** (παθ.)· **5)** μτ. γενικ. ἀφαιρῶ, ἀποστερῶ : Εὐστ.Πον.280,20 **παραστέλλω τοῦ ζῆν.**

παράστεμα μτγν. Ἐπιγρ. παράστημα βλ.λ.

παραστενάχομαι μτγν. στενάζω παρά τινι, παραπλεύρως, δίπλα : Ἀπολλ.Ρ 4,1297 **νόσφι δὲ κοῦραι ἀθρόαι Αἰήταο παρεστενάχοντα θυγατρί.**

παραστεφάνη (ἡ) νεώτ. βοταν. ὁ χιτών, τὸ περίβλημα τῶν ἀνθέων φυτῶν τινων, συνιστάμενον ἐκ τριχοειδῶν κατὰ τὸ πλεῖστον ἀποφύσεων ἐκφυομένων ἀπὸ τῶν πετάλων.

παραστήλη (ἡ) γλῶσσ. τύμβος, μνῆμα, τάφος: Ἡαραστήλη ἡρώων.

παραστήλιον (τὸ) νεώτ. ναυτ. μικρὸς ἱστὸς ὅστις παρατίθεται εἴς τινα πλοῖα, πάρωνας, ἢ δρόμωνας, ὄπισθεν καὶ κατὰ μῆκος τῆς στήλης τοῦ ἐπιδρόμου, ἄ. ἀρμπορέττο τοῦ πικιοῦ.

παράστημα-ατος (τὸ) (παρίσταμαι) μτγν. Ἐπιγρ., νεώτ. κ.δημ., δωρ.κ. ἀρκαδ. **παράσταμα,** μτγν. **παράστεμα** ἄγαλμα τοποθετημένον πλησίον ἄλλου· **2)** παραστάς βλ.λ.2), τὸ μεταξὺ τῶν παραστάδων περιλαμβανόμενον διάστημα : Ἐπιγρ. **παράστημα τοῦ πραναίου**· **3)** ἔξαρσις, θάρρος : Διόδ Σ 17, 11 **τῷ παραστήματι τῆς ψυχῆς πλεονεκτοῦντες ἐνεκαρτέρουν τοῖς δεινοῖς,** αὐτ.26,14 **εὐγενῆ παραστήματα λαβόντες,** Διον.Ἀλ.Ρωμ.8,39 **θείῳ τινὶ παραστήματι κινηθεῖσα** (ὑπὸ θείας τινὸς ἐμπνεύσεως), Φίλ.2.220, Ἰώσ.Πἱ 2,18,4. Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.5,66· **4)** ἐν τῷ πληθ. ἀρχαὶ (φιλοσοφικαί), γνωμικά, ἀξιώματα : Μάρκ.Αὐρ.3,11 **ταῖς δὲ εἰρημένοις παραστήμασιν ἓν ἔτι προσέστω, τὸ ὅραν ἢ ὑπογραφὴν ἀεὶ ποιεῖσθαι τοῦ ὑποπίπτοντος φανταστοῦ**· **5)** ἐπὶ χρόνου, ἡ παροῦσα στιγμή : Πορφ.Γνῶμ.44· **6)** νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐξωτερικὴ ἐμφάνισις τοῦ ἀνθρώπου, ἡ στάσις τοῦ σώματος κατὰ τὸ βάδισμα, παρουσιαστικό : Παπαντ.Ἀγ.Ὄρ.25 κρατοῦν **τὸ παράστημα ὁλόϊσο, - ἐθαυμάσθη** τὸ παράστημα **τῶν εὐζώνων.**

παραστιά (ἡ) δημ. ἡ ἑστία τῆς οἰκίας, γωνιά, στιά, παραγώνι, τζάκι.

παραστιάς ἐπίρρ. δημ. παρὰ τὴν εστίαν, κοντὰ στὸ παραγώνι, στὸ τζάκι : Κρυστ.Τραγ. ὁ Γέννος 123 **καὶ παραστιάς ὁλόγυρα, μέσ' ἀπ' τὸν πυραμάχα, τῆς γειτονιᾶς ἀραδιαστὲς θὰ κάθωνται οἱ κοπέλλες.**

παραστίζω μτγν. κ. λεξ. σημειῶ στίξιν, σημαδεύω εἰς τὸ πλάγιον : Ἰάμβλ.Νικ.Ἀριθμ.55C· **2)** ἐπὶ λογαριασμῶν, δὲν στίζω ἀκριβῶς : Ἡρώνδ.5.50 **ὡς ἦν τι τούτων ὧν λέγω** (τῶν χιλίων πληγῶν) **παραστίξῃς, αὐτὸς σὺ καὶ τἄρχαῖα καὶ τόκους τ(ε)ίσεις**· **3)** Ἡσ. σημειῶ τὰ ὀνόματα τῶν παραβατῶν ἢ τῶν ἐλλειμματιῶν τῶν μὴ εἰς τὸ δικαστήριον ἐμφανιζομένων· πρβλ. **αὐτ.** ἐν λ. καταστίξων.

παραστίλβω μτγν. ἀπαστράπτω, ἀκτινοβολῶ, λάμπω : Πλούτ.Ἀρέσκ.Φιλ.3,3,2, Κλήμ.Ἀλ.252 **χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ . . παραστίλβουσιν οἱ ναοί.**

παραστιχίδιον (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ παραστιχίς βλ.λ. : Διογ.Λ 8,78 (δ. γρ.).

παραστιχίς-ίδος (ἡ) (στίχος) μτγν. κ. πόπ. τὸ πλησίον, παραπλεύρως, εἰς τὸ πλάγι γεγραμμένον, **ἰδ.** ἐπὶ συντόμων ποιημάτων ἢ στίχων· πρβλ. ἀκροστιχίς) : Διογ.Λ 5 93, Γέλλ.14,6,4· **2)** ἐπὶ μαγικῆς συνταγῆς, ξόρκι : Πάπ. **ὡς ὁ θεολόγος Ὀρφεὺς παρέδωκεν διὰ τῆς παραστιχίδος** τῆς ἰδίας.

παραστοιχία (ἡ) νεώτ. βοταν. μία τῶν μορφῶν τῆς φυλλοταξίας βλ.λ.

παραστολεύς-έως (ὁ) (παραστέλλω) Ἐπιγρ. χειρουργικόν τι ἐργαλεῖον.

παραστολιάζω μσν. δημ. κατακόπτω, ἀκρωτηριάζω, κάμνω σημαδιακόν, σημαδεύω : Ἐρωτόκρ.4,939 **ἤρριχτε, παραστόλιαζε, ἐσκότων' ἀπ' αὐτείνους.**

παραστομῶ-όω μσν. ὀξύνω, ἀκονῶ : Θεοδόσ.Διάκ.Ἀκρ.4,28 **παρεστόμου ξίφος.**

παραστορέννυμι στρώνω κατὰ μῆκος, ἐξαπλώνω : Ἀριστφ.Ἱππ.481 **ἐγὼ σε νὴ τὸν Ἡρακλέα παραστορῶ** (ἀττ. μέλλ.)· ||κ. παθ. **παραστόρνυται**· Ἡσ.

παραστοχάζομαι μτγν. σκοπεύω, ἐποφθαλμιῶ τι, ἀποβλέπω εἴς τι, προσπαθῶ νὰ ἐπιτύχω τινός : Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.3,222 **παραστοχάζομαι τῆς συντομίας** (κῶδ.)· πρβλ.Ἡρόδ.Ἰατρ.π.Ὀρειβ.5,30, 25· **2)** ἀπολ. τιμῶ, ὑπολογίζω, ἐκτιμῶ : Σωρ.1,20.

παράστρᾰβος-ον πάπ. κ. μσν. ὁ ὀλίγον ἀλλοίθωρος, ὁ πλαγίως βλέπων : Εὐστ.206,29 «τινὲς δὲ ὅτι ἔπιλλος ὁ παράστραβος».

παραστρᾰτεύομαι μτγν. βαδίζω μετὰ στρατοῦ, παρακολουθῶ τὸν στρατόν, οἷον πρὸς τροφοδοσίαν κττ. : Σουΐδ. ἐν λ. λεῖξαι **τὸ γένος τῶν ἐργαστικῶν καὶ παραστρατευομένων ἀνθρώπων.**

παραστρατηγία (ἡ) πάπ. μτφ. ῥᾳδιουργία, μηχανορραφία.

παραστρατηγῶ-έω ἐκδίδω διαταγὰς ἀντιστρατευομένας πρὸς τὰς τοῦ στρατηγοῦ : Διον.Ἀλ.Ρωμ. 10,45 **χώρει διὰ ταχέων καὶ μὴ παραστρατηγεῖ,** Πλούτ.Αἰμ.11 **μὴ παραστρατηγεῖν μηδὲ λογοποιεῖν,** αὐτ.Ἀλέξ.39, Ἰουλ.Ἀθ.278C· **2)** παθ. γίνομαι ἀντικείμενον ἐκμεταλλεύσεως : Ἀριστλ.Ἀθ. 6,2 **παραστρατηγηθῆναι διὰ τῶν φίλων.**

παραστράτημα (τὸ) δημ. ἡ συντετελεσμένη πρᾶξις, τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παραστρατῶ βλ.λ., κυρ. ἐν μτφ. χρ. ἡ ἀπὸ τῆς ἠθικῆς παρέκκλισις, ἡ ἀπὸ τοῦ σώφρονος βίου περιστατικὴ ἀπομάκρυνσις, ἠθικὸν ὀλίσθημα, βαρὺ παράπτωμα, παρεκτροπή· || εἰδ. ἐπὶ γυναικὸς κόρης ἢ ἐγγάμου ἐν ἀναφ. πρὸς παρανόμους ἐρωτικὰς σχέσεις : μ' **ὅλα τὰ παραστρατήματά της τὴν ξαναπῆρε ὁ ἄνδρας της, - τὸ πρῶτο παραστράτημα μιᾶς κόρης σχεδὸν πάντα ἔχει καὶ δεύτερο καὶ τρίτο**· **2)** ἀντὶ παραστράτισμα βλ.λ.3).

παραστράτι (τὸ) (στράτα) δημ. ἄ. **παράστρατο** στενὴ ὁδός, στρατί, παρὰ πλατεῖάν πως ὁδόν, ἀπὸ σημείου τινὸς ταύτης ἀρχομένη καὶ ἄγουσα συνήθως συντομώτερον πρὸς τὸ τέρμα· πρβλ. μονοπάτι : παροιμ. **τὸ καλὸ τὸ παλληκάρι ξαίρει κι ἄλλα παραστράτια** (ἢ ἄ. μονοπάτια) (ὁ εὐφυὴς ἢ ὁ πεπειραμένος εὑρίσκει ἄλλον ἢ τὸν συνήθη τρόπον ἐπιτυχίας ἢ ἐκφυγῆς).

παραστρατιά (ἡ) (στράτα) δημ. ἡ ἀπὸ τῆς εὐθείας ὁδοῦ κατὰ πλάνην ἐκτροπὴ καὶ ἐπί τινα χρόνον ἐσφαλμένη πορεία : **ξένος ὁ ἀμαξάς καὶ μᾶς χασομέρησαν δυὸ ὧρες οἱ παραστρατιές του, - ἀπὸ παραστρατιὰ χάσαμε τὸ δρόμο.**

παραστρατίζω (στράτα) δημ. ἐκτρέπω τινὰ τῆς εὐθείας ὁδοῦ, τὸν κάνω νὰ βγῇ ἀπὸ τὴ στράτα του, ἀπὸ τὸν ἴσιο δρόμο : **τὸ σκατάδι μᾶς παραστράτισε, - δὲν ξαίρεις καὶ σὺ τὸ δρόμο καὶ θὰ μᾶς παραστρατίαῃς**· **2)** ἀμτβ. ἀντὶ τοῦ παραστρατῶ βλ.λ.· || ἡ μτχ. παθ. παρακ. **παραστρατισμένας** ὁ ὑπαστὰς ἐκτροπὴν ἀπὸ τῆς εὐθείας ὁδοῦ, παραστράτισμα **ἐξ** αἰτίας **ἄλλου, ἰδ.** ἐν μτφ. ἠθικὴ σημ. : **παραστρατισμένας ἐξ αἰτίας τοῦ πιστοῦ**· ὁμ. ἀντὶ παραστρατημένος τοῦ παραστρατῶ βλ.λ. **3)** ῥηματ.π. παραστράτισμα.

παραστράτισμα (τὸ) (παραστρατίζω) ἡ ἀπὸ τῆς εὐθείας ὁδοῦ **ἐκτροπή,** παρέκκλισις, τὸ παθεῖν παραπλάνησιν : παροιμ. **τὰ παραστρατίσματα γιὰ τοὺς ἀτζαμῆδες** (κ. **ἐν** μτφ. σημ. ἡ ἄ-

γνοια ἢ ἡ ἀπειρία ἄγει εἰς πλάνην|· **2)** ἐν ᾗ σημ. τὸ παραστράτημα βλ.λ.)|· **3)** τὸ σφάλλεσθαι κατὰ τὰ βήμα, ὀλίσθημα: **ἀπό 'να τιποτένια παραστράτισμα στραμπούλισα τὸ πόδι μου.**

παράστρατο (τό) δημ. ἀ. παραστράτι ἢ οὐχὶ εὐθεῖα, ἡ λοξὴ στράτα: παροιμ. **ἔχει ὁ νοικοκύρης στράτα, ἔχει ὁ κλεφταρὰς παράστρατο.**

παραστρατοπεδεύω στρατοπεδεύω πλησίον ἢ ἀπέναντί τινος: Πολύβ.2,6,3 **παρεστρατοπέδευσαν τοῖς βεβαηθηκόσι,** Διον.'Αλ.Ρωμ.2,41 **π· ἀλλήλοις· κ.** ἀπολ. : Πολύβ.3,17,4 **παραστρατοπεδεύσας 'Αννίβας ἐνεργὸς ἐγίγνετο περὶ τὴν πολιορκίαν,** Πολύαιν.5,2,10· κ. μέσ. μτ. δοτ. : Χίων 3,1.

παραστρατῶ-άω (στράτα) δημ. ἐκτρέπομαι τῆς εὐθείας ὁδοῦ, κυρ. ἐν ἠθικῇ ἐκδοχῇ, κάνω παραστράτημα βλ.λ.

παράστρεμμα-ατος (τό) διαστροφή, ἐπὶ παραλύσεως τοῦ προσώπου : 'Ιπп.111C **τὰ ἐν τοῖσι προσώποισι παραστρέμματα.**

παραστρέφω κ. νεώτ. στρέφω πλαγίως, διαστρέφω, μεταβάλλω : Πλάτ.Κρατ.418B **σμικρὰ πάνυ παραστρέφοντες ἐνίοτε τἀναντία ποιεῖν σημαίνειν'** || παθ. μετατοπίζομαι πλαγίως, στρέφομαι πρὸς τὸ ἕτερον μέρος : 'Ιππ.'Αρθρ.35 **π· ᾗ ἔνθα ἢ ἔνθα ἡ ῥίς,** Κωμ.'Αδέσπ.386 **τὸ στόμα** παρεστραμμένος· || ἐπὶ δένδρων : Θεόφρ.Φ[4, 2,6 **οὐκ εὐφυές, ἀλλὰ παρεστραμμένον,** Νικ.Θηρ. 758 **παρέστραπται δὲ καὶ ὄσσε·** **2)** μτφ. μεταστρέφω, κυρ. διαστρέφω, μεταβάλλω ἐπὶ τὸ χεῖρον : Εὐρ.ἀπ.491 **π. τὴν μοῖραν ἐς τὸ μὴ χρεών,** 'Αριστλ.Πολιτ.1342ε,22 **ψυχαὶ παρεστραμμέναι τῆς κατὰ φύσιν ἕξεως·** **3)** **παραστρέφειν τρίβωνα** στρέφειν πρὸς τὰ ἄνω ἢ πλαγίως : Θεόφρ.Χαρ. 22,13 **καὶ καθεζόμενος παραστρέψαι τὸν τρίβωνα** (ὁ ἀνελεύθερος ἤτοι ὁ λίαν φειδωλός).

παραστρόγγυλος-ον μτγν. ὀλίγον στρογγύλος, στρογγυλοειδής: 'Απολλδ.Δαμ.Πολιορκ.150,8.

παραστροφή (ἡ) μτγν. διαστροφή : 'Ερασίστρ. π.Γαλ.11,208 **παραστροφὴ τοῦ ἰνίου·** **2)** ἄκρα, κράσπεδον, παρυφή, ἐπὶ ἐνδύματος ἐπισήμου, μανδύου : Γαλ.18(1)776, 'Ησ.ἐν λ. λέγνη.

παραστροφὶς ίδος (ἡ) μτγν. παραστροφὴ βλ.λ.2), παρυφή : Σωρ.1,43 (πληθ.), 'Ησ. ἐν λ. ἐπίξυλον.

παραστρώννυμι μτγν.,ἀόρ. παρέστρωσα, παραστορέννυμι βλ.λ.: 'Ιώσ.Π17,9,1 **καὶ γυναικί τις αὐτὸν καὶ παισὶ κειμένοις παραστρώσας.**

παραστρωφῶ-άω μτγν. ποι. ἀντὶ παραστρέφω βλ.λ. : 'Απολλ.Ρ 2,665 **ὄμματα δέ σφι λοξὰ παραστρωφῶνται.**

παραστύφω μτγν. εἰμὶ στυφός πως, στυφίζω λίγο : Δίφιλ Σίφν.π.'Αθήν.3,73A **δυσέκκριτος διὰ τὸ παραστύφειν,** Σωρ.1,95, αὐτ.2,13.

παρασυγγραφή (ἡ) πάπ. παράβασις ἢ παραβίασις συμβολαίου, ἀπάτη διὰ μερικῆς ἢ ὁλικῆς παραβιάσεως ἢ μὴ ἐκτελέσεως συμβολαίου τινός.

παρασυγγραφῶ-έω παραβαίνω τὸ συμβόλαιον, ἀπατῶ δια παραβάσεως τῶν ὅρων τοῦ συμβολαίου : Δημ.1291 **οὐδὲν ἀδικεῖς ἡμᾶς, οὓς παρασυγγεγράφηκας εἰς 'Ρόδον καταγαγὼν τὴν ναῦν·** κ. ἀπολ. : Δημ.1293.

παρασυγχέω μτγν. συγχέω : 'Απολλ.Δύσκ.Συνδ. 239,4 **ἐπίμεμπτοι οἱ τὰςσυντάξειςπαρασυγχέοντες.**

παρασυγχωρῶ-έω πάπ. ἐκχωρῶ εἰς ὑπομίσθωσιν κτῆμά τι διὰ συμφωνίας.

παρασυζεύγνυμι σχόλ. συζευγνύω πλησίον, παραπλεύρως : Σχόλ.Εὐρ.'Ορ.1016 **κατὰ πορείαν κηδεμονικὴν παρασυνεζευγμένος.**

παρασυκοφαντῶ-έω μτγν. ψέγω κακοβούλως, κακοπίστως : Φιλ.1,340 **τὸ πρόχειρον τοῦ λόγου παρασυκοφαντεῖν'** || κ. ἀπολ. εὑρίσκω σφάλμα : Πλούτ.'Ηθ.73B **ἑτέρου δὲ μικρολογουμένου παρὰ πάντα καὶ παρασυκοφαντοῦντος.**

παρασυλλέγομαι ἐγγὺς ἢ ὁμοῦ μετ' ἄλλων συναθροίζομαι : 'Ανδοκ.1,133 **μετέσχον δ' αὐτῷ.. οἱ παρασυλλεγέντες ὑπὸ τὴν λεύκην.**

παρασυλλογίζομαι μσν. κ. δημ. συλλογίζομαι ἐσφαλμένως, οὐχὶ ὀρθῶς : Στουδ.Θεόδ.176 (ἔκδ. Μi.)· **2)** δημ. σκέπτομαί τι ἢ περί τινος πολύ, ἐντόνως, ἀναμιμνήσκομαι ζωηρῶς : **μὴν παρασυλλογίζεσαι τὸ θάνατο ποὺ θὰ 'ρθῇ, - ἀπ' ὅταν τοῦ ἔφυγε τὴν παρασυλλογίζεται.**

παρασυλλογισμός (ὁ) μσν. ὁ μὴ ὀρθός, **ὁ** ἐσφαλμένος συλλογισμός:Στουδ.Θεόδ.232 (ἔκδ.Μi.).

παρασυλλογιστικός-ή-όν ὁ ἔμπειρος καὶ συνετὸς ἅμα ἢ ὁ ἀπατηλός : ΕΜ 35,28.

παρασυλῶ-άω μσν. διαρπάζω, παρανόμως ἀφαιρῶ, ἀπογυμνῶ· ἐν χρ. μ. μτφ. : Γεώργ.Παχυμ.Βί Μιχ.Παλ.232A **παρεσύλα τὰς ἀπ' ἐκείνων** εὐνοίας φιλοφρονούμενος

παρασυμβάλλομαι μτγν. παραβάλλομαι, ἐξομοιοῦμαι πρός τινας : ΠΔΨαλμ.48(49),20 **παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις.**

παρασύμβαμα-ατος (τό) (συμβαίνω) μτγν. κ. μσν. ἐν τῇ ὁρολογίᾳ τῶν Στωϊκῶν, δευτερεῦον συμβὰν ἢ περιστατικόν : Χρύσ.Στωϊκ.2,59 (ὁ χωλὸς) **εἶχε μὲν δή που σύμβαμα τὴν χωλείαν, τὸ τραῦμα δὲ παρασύμβαμα προσέλαβεν,** Εὐστ.Πον.112,79 **εἴ τί που κακὸν ἢ σύμβαμα ἢ παρασύμβαμα·** **2)** εἰδ. ἐν τῇ γραμμ. ὀνομάζεται οὕτως ἀπρόσωπον ρῆμα συντασσόμενον μτ. αἰτ. : 'Απολλ.Δύσκ. 'Αντων.115,12, αὐτ.Συντ.3C04, αὐτ.6.

παρασυμβουλεύω σχόλ. δίδω συμβουλὴν οὐχὶ ὀρθήν : Σχόλ.'Ιλ.Δ 104.

παρασύμβουλος (ὁ) μσν. ὁ μὴ ὀρθῶς συμβουλεύων, ὁ κακὸς σύμβουλος : Θεοφάν.'Οδ.776,17.

παρασυμπαθητικός-ή-όν νεώτ.ἀνατομ. **ὁ** παρὰ τὸ συμπαθητικὸν σύστημα ὑπάρχων : **παρασυμπαθητικὸν σύστημα** (ἴδιον νευρικὸν σύστημα ἀπαρτιζόμενον ἐκ τοῦ ἐγκεφαλικοῦ καὶ τοῦ ἱεροῦ αὐτονόμου συστήματος, ὅπερ νευροῖ τὰ σπλάγχνα καὶ τὰ ἀγγεῖα ἤτοι τὰ ὄργανα, ὧν ἡ λειτουργία τελεῖται ἄνευ τῆς βουλήσεως)· || **παρασυμπαθητικὸν ἢ πνευμονογαστρικὸν νεῦρον** (τὸ εἰς τὸ παρασυμπαθητικὸν σύστημα ἀγῆκον).

παρασυμπαθητικοτονία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. **ἡ** διαταραχὴ τῆς φυσιολογικῆς ἀνταγωνιστικῆς **λειτουργίας** τῶν δύο ὁμάδων τοῦ αὐτονόμου νευρικοῦ συστήματος ἤτοι τοῦ παρασυμπαθητικοῦ καὶ τοῦ συμπαθητικοῦ νεύρου, τῇ ἐπικρατήσει τοῦ πρώτου.

παρασυνάγχη (ἡ) μτγν. φλεγμονὴ τῶν μυῶν τῆς ἑτέρας τῶν πλευρῶν τοῦ λάρυγγος : Γαλ.8,248, Καίλ.Αὐρ.'Οξ.3,1.

παρασυνάγω μτγν συνάγω παρανόμως, συναθροίζω κρυφίως, ἰδ. ποιῶ παράνομον ἢ κρυφίαν συναγωγὴν ἐναντίον τῶν τῆς 'Εκκλησίας διατάξεων· πρβλ. 'Αποστ.Καν 31 «χωρὶς συνάγω», Καν. Γάγγρ.6 «παρὰ τὴν ἐκκλησίαν ἰδίᾳ ἐκκλησιάζω», Σωκρ.4 29,441Β,αὐτ.7,5,625Α, Ζωναρ.π.Καν.31 Συνόδου ἐν Τρούλλῳ 155 **ὁ ἐν Εὐκτηρίῳ λειτουργῶν ἢ βαπτίζων ἐντὸς** οἰκίας παρὰ **γνώμην** τοῦ **ἐπισκόπου τῆς πόλεως** ἐκείνης **παρασυνάγει.**

παρασυναγωγή (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἐν τῇ ρητ. προσαγωγή, παρουσίασίς τινος πρὸς παραβολήν, πρὸς σύγκρισιν : 'Αλέξ.Ρητ.1,24 **ἅμα προσώπων καὶ πραγμάτων παρασυναγωγὴν ποιησάμενοι·** **2)** μτγν. κ. μσν. ἐν εἰδ. ἐκκλησ. χρ. ἡ παρὰ τοὺς κανόνας τῆς 'Εκκλησίας γινομένη συνέλευσις κληρικῶν ἢ λαϊκῶν καὶ κληρικῶν· πρβλ. Βασ.Καν.1 «**παρασυναγωγὰς δὲ** τὰς συνάξεις, τὰς παρὰ τῶν ἀνυποτάκτων πρεσβυτέρων ἢ ἐπισκόπων καὶ παρὰ τῶν ἀπαιδεύτων λαϊκῶν **γινομένας**» : Νικήτ.'Ορθόδ.Πίστ.5· **3)** **νεώτ. κτ. ἐπεκτ.** παράνομος ἢ κρυφία συνάθροισις.

παρασυνάγωγος (ὁ) μσν. ὁ ἀνήκων εἰς παρασυναγωγήν βλ.λ.2)· Ἀριστην.εἰς Βασ.Καν.1 «οἱ δὲ συνάγοντες ἀνυπότακτοι τούτους ἢ ἐκείνους παρασυνάγωγοι».

παρασύναξις-εως μτγν. παρασυναγωγή βλ.λ.2): Κῶδ.Ἰουστιν.1,5,8,3, αὐτ.5, Βαλσαμ. εἰς Νομοκάν. Φωτ.(12),2,174, αὐτ.1 Βασ. **πάντες .. οἱ αἱρετικοὶ μήτε παρασυνάξεις ἢ παραβαπτίσματα ποιείτωσαν.**

παρασυναπτικὸς σύνδεσμος (ὁ) μτγν. ΑΒ 643,1 «παρασυναπτικοὶ δέ εἰσιν ὅσοι μεθ' ὑπάρξεως καὶ τάσιν δηλοῦσιν· εἰσὶ δὲ οἵδε, ἐπεί, ἐπείπερ, ἐπειδή, ἐπειδήπερ : Διον.Πρ.642,25, Ἀπολλ.Δύσκ. Σύνδ.220,14, Σιμπλίκ.Φυσ.9,29.

παρασυνάπτομαι μτγν. παθ. συνδέομαι μετά τινος συνδέσμου : Κρίν.3,269, Φίλ.1,321 (τῶν ἀξιωμάτων) **τὰ μὲν συνημμένα, τὰ δὲ παρασυνημμένα τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον παρασυνάπτονται**· ‖ κ. ἐπὶ λόγου : Ἀπολλ.Δύσκ.Σύντ.14,9 **οἱ συνδεόμενοι λόγοι ἐκ συνημμένων ἢ παρασυνημμένων ἢ καὶ ἔτι συμπεπλεγμένων.**

παρασυνεργός-όν μτγν. ὁ ἀντενεργῶν, ὁ ἀντιδρῶν, ἀντίθ. συνεργός : Βέττ.Βάλ.78,22 **παρασυνεργὸς δύναμις.**

παρασύνεσις-εως (ἡ) ἡ μὴ ὀρθὴ νόησις, παρανόησις· Γαλ.18(1),370 «οὐχ ἁπλῶς πᾶσαν ἄγνοιαν ὀνομάζει παραξύνεσιν, ἀλλὰ τὴν παρακειμένην τε καὶ τὴν πλησιάζουσαν τῇ γνώσει» : Ἱππ.Τεχν.10 **παραξύνεσιν ἔχει πάνυ πολλὴν διὰ τὰ τοιαῦτα.**

παρασυνεφέρνω μσν. δημ. κ. **παρασυνηφέρνω,** ἀόρ. **ἐπαρασυνήφερα,** συνέρχομαι ὀλίγον, ἀναλαμβάνω κάπως : Ἐρωτόκρ.4,259 **σὰν ἐπαρασυνήφερεν ὁ λογισμός του,** αὐτ.531, αὐτ.1099.

παρασυνήθης-ους-ες μσν. ὁ παρὰ **τὰ εἰωθότα,** ὁ ἀσυνήθης : Ἀχμ.Ὀνειροκρ.218.

παρασυνήθως ἐπίρρ. πάπ. κατὰ τρόπον ἀήθη, ἀσυνήθιστα, παράξενα.

παρασύνθεσις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. γραμμ. σύνθεσις προθέσεως μετὰ ῥήματος ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένου : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.324,9, Φαβωρ. ἐν λ. πρόθεσις· **2)** νεώτ. παραγωγὴ ἢ σχηματισμὸς λέξεως ἐξ ἄλλης συνθέτου.

παρασύνθετος-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἀπὸ συνθέτου παραγόμενος ἢ σχηματιζόμενος : Ἀπολλ. Δύσκ.Σύντ.330,5 **πᾶν μέρος λόγου συντεθὲν καὶ εἰς ἕτερον σχῆμα μεταπεσὸν ἔχει τὸ μεταπεπτωκὸς οὐκέτι σύνθετον, παρασύνθετον δέ,** ΕΜ 131, 42, αὐτ.155.57, αὐτ.493,18, - **τὸ ἀποστατῶ εἶναι παρασύνθετον**· ‖ νεώτ. καὶ ὁ ἐκ δύο ἢ πλειόνων συνεκφερομένων λέξεων παραγόμενος : **Ἀρεοπαγίτης** (Ἄρειος, Πάγος), · **ἀνδραγαθία** (ἀνήρ, ἀγαθός), Ἁγιοταφίτης (Ἅγιος Τάφος)· ‖ ὁμ. νεώτ. τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **παρασύνθετα** ὡς οὐσ. αἱ παρασύνθετοι λέξεις.

παρασυνθέτως ἐπίρρ. γραμμ. διὰ σχηματισμοῦ ἐκ συνθέτου ἢ παρασυνθέτου βλ.λς : Ἀν.Ὀξ.3,182 **δρακοντόζωνον, ἣν καὶ σπειροδρακοντόζωνον ἄλλοι παρασυνθέτως προσαγορεύουσι.**

παρασύνθημα-ατος (τὸ) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ἀντισύνθημα, δεύτερον σημεῖον ἄφθογγον, ὃ προσετίθετο τῷ συνθήματι : Αἰν.Τακτ.25,1, Πολύβ.9,13,9 **τὸ δὲ τελευταῖον συνθημάτων καὶ παρασυνθημάτων,** Ὀνήσανδρ.26 **τὸ δὲ παρασύνθημα μὴ διὰ φωνῆς λεγέσθω**· ‖ νεώτ. στρατ. ἡ δευτέρα τῶν δύο λέξεων, αἵτινες ἀποτελοῦν τὸ ὅλον σύνθημα : ἔκφρ. πρὸς ἀναγνώρισιν : **προχώρει εἰς τὸ παρασύνθημα**· ‖ ὁμ. νεώτ. ναυτ. προσυμπεφωνημένον μυστικὸν σῆμα **ἀναγνωρίσεως** μεταξὺ συναντωμένων πολεμικῶν πλοίων ἢ πλοίου καὶ ξηρᾶς.

παρασυνίσταμαι πάπ. τίθεμαι παρὰ τὸ πλευρόν τινος, παρέχω βοήθειαν εἴς τινα.

παρασυρίζω μτγν. παίζω τὴν σύριγγα πλησίον τινός: Νόνν.Δ 1,521 **Γίγαντι νόθος παρασύριζε ποιμήν.**

παράσυρμα-ατος (τὸ) μτγν. μσν. ἐκδορά, ξέγδαρμα : Παῦλ.Αἰγ.4,14.

παρασυρτός-ή-όν μσν. ὁ παρά τινα συρόμενος, παραπλεύρως ἀγόμενος : ΚΠορφ.Ἐκθ.1,485,7 **παρασυρτὰ βασιλικὰ ἱππάρια.**

παρασύρω κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. κ. **παρασέρνω,** μέλλ. **παρασυρῶ** (Ἡσ.), ἀόρ. **παρέσυρα** (Αἰσχ.Πρ. 1065), μτχ. **παρασύρας** (Ἱππ.Κεφ.Τρωμ.11), δημ. **(ἐ)παράσυρα,** μέσ. κ. παθ. **παρασύρομαι** (Χορίκ.Λυδ. 17(21)), παρατ. **παρεσυρόμην,** ἀόρ. **παρεσύρθην,** δημ. **(ἐ)παρασύρθηκα,** ἀόρ. β' **παρεσύρην** (Φίλ. 2,566), παρακ. **παρασέσυρμαι,** μτχ. **παρασεσυρμένος** (αὐτ.570, Ἡσ.), ἐπὶ ὁρμητικοῦ ῥεύματος, παραφέρω, σύρω βιαίως, φερόμενος ὁρμητικῶς ἁρπάζω καὶ μετ' ἐμαυτοῦ λαμβάνω, συμπαρασύρω : Ἀριστφ.Ἱππ.527 **καὶ τῆς στάσεως παρασύρων ἐφόρει τὰς δρῦς,** Πολύβ.16,4,14, Διόδ.Σ 17,55 **τοῦ ῥεύματος ἡ ὀξύτης πολλοὺς . . παρέσυρε,** Ἀνν. Κομν.Πρόλογ.1 **ῥέων ὁ χρόνος . . παρασύρει πάντα καὶ παραφέρει**· κ. παθ. : Φίλ.1,223 **τῇ τοῦ κατακλυσμοῦ φορᾷ παρασύρεσθαι,** Βασ.Λόγ.2, 126E **παρασυρόμενον ἀεὶ καὶ κατακλυζόμενον**· ‖ νεώτ. κ. ἐπὶ παντὸς ταχέως φερομένου, κινουμένου : **τὸν παρέσυρε διερχόμενον αὐτοκίνητον**· κ. παθ. : **παρεσύρθη ὑπὸ τῆς ἀτμομηχανῆς**· **2)** μτγν. κ. μτφ. ἐπὶ ῥητόρων, σύρω πρὸς τὸ ἐμαυτοῦ μέρος, προσελκύω πρὸς τὰς ἰδέας μου : Πολυδ.4,21 **παρασῦραι οἷος ῥήτωρ,** Λογγῖν.Ὕφ. 32,4 **πέφυκεν ἅπαντα τἆλλα παρασύρειν καὶ προωθεῖν**· ‖ ὁμ. μτφ. τὸ παθ. ἀπολ. : Χορίκ. Λυδ.17(21) **εἰς ἑτέραν παρασύρεσθαι τέχνην,** Ἀνών. εἰς Ἀριστλ.ΗΝικ.418,21, Τζέτζ.Χιλ.9,751· ‖ φρ. **παρασύρομαι ὑπὸ τῶν ὅπλων** σύρομαι, ἀναμειγνύομαι εἰς ἀνταρσίαν, στάσιν : Θεμίστ.Λόγ.7,93C· **3)** νεώτ. κ. δημ. σύρω τινὰ ἔξω τῆς ὁδοῦ, ἣν ἀκολουθεῖ : **μὲ παρέσυρε, χωρὶς νὰ τὸ καταλάβω, ὡς τὸ σπίτι του**· ‖ κ. μτφ. ὁδηγῶ εἴς τι ἄτοπον, ἀποπλανῶ, κάμνω τινὰ νὰ παρεκτραπῇ : **τὸν παρέσυρε τὸ πάθος του καὶ κατεστράφη**· κ.παθ. : **παρεσύρθηκε ἀπὸ τὴν γυναῖκα του**· **4)** ἐπιφαύω, περνῶ ξυστά : Ἱππ.Κεφ.Τρωμ.11 **τὰ πλάγιον τοῦ ὀστέου παρασύραντα βέλεα**· **5)** ἁρπάζω καὶ φεύγω : Σοφ.ἀπ.767 **ἴκτινος ὡς ἔκλαγξε παρασύρας κρέας**· **6)** γεν. σύρω, ὁδηγῶ τινά που : Ἐπιγρ. **παρασύρω τινὰ εἰς τὰ κριτήρια**· **7)** τὸ παθ. παραστρέφομαι, στραμπουλίζομαι, ἐπὶ μελῶν τοῦ σώματος : Διόδ.Σ 17,58 **πολλῶν μὲν βραχίονας . . ἀποκόπτεσθαι, οὐκ ὀλίγων δὲ τραχήλους παρασύρεσθαι**· **8)** τὸ μέσ. παρέρπω, σούρνομαι : Σχόλ.Θεόκρ.15 48, Ἱππιατρ.5,32 **παρασύρεται τὴν κοιλίαν τῷ ἐδάφει**· **9)** μτγν. ἐπὶ χρόνου, διέρχομαι, περνῶ τὸν καιρόν μου ὅπως - ὅπως : Ἰω.Λυδ.Ρωμ.3,67· **10)** **παρασύρω ἔπος** λέγω τι ἀκαίρως, ἀσυνέτως, ἐκφέρω λόγον ἀσύνετον : Αἰσχ.Πρ.1065 **οὐ γὰρ δήπου τοῦτό γε τλητὸν παρέσυρας ἔπος**· **11)** μτφ. τὸ παθ. σκώπτομαι, γελοιοποιοῦμαι : Φίλ.2,566 **παρώφθη καὶ παρεσύρη**· κ. μέσ. : αὐτ.570 **παιδιὰς παρασεσυρμένας** (σκωπτικὰς παιδιάς)· **12)** μτγν. ἐν εἰδ. σημ. γεωμ. τὸ **παθ.** ὀλισθαίνω, γλιστρῶ κατὰ τὴν φορὰν μιᾶς καμπύλης : Πρόκλ.Ὑποτ.4,4, αὐτ. 34· **13)** Ἡσ. «παρασεσυρμένοι· ὑπεσκελισμένοι, ἐπὶ τῶν παλαιστῶν».

παρασυστολεύς-έως (ὁ) νεώτ. ναυτ. πλάγιος συστολεὺς βλ.λ., ὅστις ἐν σφοδρῷ ἀνέμῳ ἀναδέχεται προσκαίρως πρύμνηθεν μεγάλου ἱστίου, δημ. κόντρα στίγκος ἢ φάλτσος στίγκος.

παρασφαγίς-ίδος (ἡ) μτγν. τὸ πρὸς τὸν τράχηλον μέρος τῶν κλειδῶν, τὸ πρὸς τὸν λάρυγγα μέρος, ἔνθα σφάζεται τὸ ζῷον· Πολυδ.2,133 «κλειδῶν δέ, τὸ μὲν πρὸς ὠμοπλάτας ἐπωμίς, τὸ δὲ πρὸς τράχηλον παρασφαγίς».

παρασφάζω μτγν. πλήττω πλαγίως : Ἀνών.π. Σουΐδ. ἐν λ. πνεύσας ὑπὸ τὴν μάλην παρέσφαξε.

παρασφαλής-οῦς-ές μτγν. ὁ μὴ σταθερός, ἀκροσφαλής, ἐπὶ ἀνθρώπων : Νίκ.Ἀλεξ.416 αἶά τε πολλὰ παρασφαλέες σπέρχονται.

παρασφαλίζω μτγν. ἀσφαλίζω διά τινος προσθέτου ἀσφαλείας, ἐν τῷ μέσ. τ. ἐξασφαλίζομαι διὰ προσθέτων ὀχυρώσεων : ΠΔ Νε.3,8 καὶ παρ᾽ αὐτὸν [τὸν ποταμὸν] παρησφαλίσατο.

παρασφάλισμα-ατος [τὸ] πρόσθετος ἀσφάλεια : Πάπ. περὶ δὲ Νείλου οὐδὲ παρασφαλίσματά μοι ἐδίδου, οὐδὲ καταγραφήν.

παρασφάλλω κ. μσν., μέλλ. παρασφαλῶ, ἀόρ. παρέσφηλα (Ἰλ.Θ 311, παθ. ἀόρ. β' παρεσφάλην (Φίλ.2,440), μτχ.παρασφαλείς (Κωμ.Ἀδέσπ.262), παρακ. παρέσφαλμαι (Κριτί.6,13, Πλάτ.Ἐπιν.976Β), ὠθῶ πλαγίως, κάμνω τι νὰ πέσῃ εἰς τὰ πλάγια, δθ. νὰ ἐκτραπῇ τοῦ σκοποῦ, νὰ σφαλῇ, νὰ ἀστοχήσῃ, ἐν ἀναφ. πρὸς βέλος : Ἰλ.Θ 311 παρέσφηλεν γὰρ Ἀπόλλων [σχόλ. «σφαλῆναι καὶ ἀποτυχεῖν ἐποίησεν»]· || παρασφάλλω τινά τινος κάμνω τινὰ νὰ ἀποτύχῃ εἴς τι : Πίνδ.Ν 11,31 ἰσχὺν οἰκείων παρέσφαλεν καλῶν, Ὀππ.Ἁλ.3,200 πολλοὺς δὲ παρασφήλασα νόοιο εἰς ἄτην ἐνένηκε· || κ. παθ. ἐν μτφ. χρ. πλανῶμαι, παραπλανῶμαι : Κριτί. 6,13 νοῦς παρέσφαλται, Πλάτ.Ἐπιν.976Β ἀληθείας . . ἐκτὸς παρεσφαλμένοι, Κωμ.Ἀδέσπ.292 ταύτης ὁ . . μῶμος ἄχθεται παρασφαλείς, Φίλ.2,440 εἴ τι παρεσφάλη, Πρόκλ.Παρμ.548S, Γρηγ.Νύσσ.3, 207C μηδαμοῦ παρεσφάλθαι τῆς ἀληθείας, Εὐλόγ.π.Φώτ.Βιβλ.542,8, Φώτ.Ἐπιστ.27,25, αὐτ.31,2 τοῦ πολλάκις παρασφαλέντος ὁρμῆς.

παρασφήνιον [τὸ] Ἐπιγρ. σφηνίδιον ὑποβοηθητικὸν τῶν σφηνῶν : Ἐπιγρ.Δήλου Δεξίῳ . . σφῆνας καὶ παρασφήνια ποιήσαντι μισθός.

παρασφηνῶ-όω μτγν. ἐντίθημι εἰς ῥωγμὴν παρασφήνια : Σωρ.2,31, Ἀσπασία π. Ἀέτ.16,22, Ἡσ. ἐν λ ἀραρινοὶ ὅσα παρασφηνοῦνται λιθάρια εἰς τὰς ῥαγάδας.

παρασφίγγω μτγν. παρὰ ἢ πρός τι σφίγγω, δένω σφικτὰ μετά τινος : Ἀλέξ.Ἀφρ.Πρ.1,43 ἡ φύσις παρασφίγγει εἰς αὐτὴν τὸ ὑγιές.

παρασφραγίζω μτγν. θέτω ἐπί τινος σφραγῖδα· ἐν χρ. τὸ μέσ. : Τέλ.38Η ὃν τρόπον ὅταν βασιλεὺς . . τὰ ὄντα παρασφραγίσηται, οὐκ ἔστιν ἅψασθαι, Πάπ. παρασφραγίζονται τὰ ἀποδόχια· κ. παθ. : Τέλ.38Η τὰ ὑπάρχοντα παρεσφράγισται· **2**) Ἡσ. «παρακόπτω, παραχαράττω, κιβδηλεύω, παραποιῶ»· || Μοῖρ.313 «παρασημαίνεσθαι ἀττικοί, ἕλληνες παρασφραγίζεσθαι».

παρασφραγισμός [ὁ] μτγν. ἡ ἐπί τινος ἐπίθεσις σφραγῖδος, σφράγισις : Πάπ.· **2**) παραποίησις, κιβδήλευσις : Ἡφαιστ.Θηβ.Ἀποτελεσμ.10,27.

παρασφύριος-ον μτγν. ὁ παρὰ τὰ σφυρὰ κείμενος : Ὀππ.Ἁλ.3,307 παρασφύριαι τένοντες.

παράσφυρος-ον μσν. ὁ πάσχων ἐκπύρωσιν, φλόγωσιν τῶν σφυρῶν : Ἱππιατρ.53,9 γίνεσθαι ἐκ τούτου παράσφυρον.

παρασχάζω μτγν. ἐκτελῶ χειρουργικὴν ἐπέμβασιν διὰ παρακεντήσεως : Γαλ.12,412.

παρασχεδιάζω «παραχαράσσω».

παρασχεδόν ἐπίρρ. μτγν. κ. μσν. ἐπὶ τόπου, πλησίον, ἐγγύς : Ἀπολλ.Ρ 2,10 τοῖον δ᾽ ἐν πάντεσι παρασχεδὸν ἔκφατο μῦθον, αὐτ.859, Ὀππ.Ἁλ.5, 194· || μτ. δοτ. : αὐτ.4,442· **2**) ἐπὶ χρόνου, παραυτα, εὐθύς, ἀμέσως : Ἀπολλ.Ρ 1,354, Νίκ.Θηρ. 800 νηπιάχοις δὲ παρασχεδὸν ἤγαγεν αἶσαν· **3**) σχεδόν, μόλις: Διον.Ἁλ.Ῥωμ.7,45· **4**) ἐγγὺς ἢ ἐν τῷ μεταξύ : Ἀπολλ.Ρ 2,859 τόνδε παρασχεδὸν ἐκτερέϊξαν αὐτοῦ, Θεοδώρ.1,1129, Εὐστ.Πον.203,92.

παρασχέμεν ἐπ. ἀπαρφ. ἀόρ. β' τοῦ ρ. παρέχω.

παρασχεθεῖν ἀπαρφ. ποι. ἀορ. β' τοῦ παρέχω.

παράσχεσις-εως [ἡ] μτγν. παροχή, χορηγία : Δίων Κ 55,10 τὴν παράσχεσιν τῶν ἵππων.

παρασχηματίζω μεταβάλλω, ἀλλοιῶ τὸ πραγματικὸν καὶ ἰδιάζον σχῆμά τινος, μετασχηματίζω, μεταμορφῶ : Θεόφρ π.Πλούτ.Ἠθ.631Ε, Διοτογ.π. Στοβ.4,7,61 ὁ βασιλεὺς . . θεὸς ἐν ἀνθρώποις παρεσχημάτισται [ἔχει μετασχηματισθῆ εἰς . .], Διογ. Λ 6,9· **2**) μτγν. ἐν εἰδ. γραμμ. σημ. σχηματίζω λέξιν ἐκ λέξεως διά τινος μικρᾶς μεταβολῆς : Πορφ. Κατ.69,20, Σχόλ.Ἀριστφ.Ἀχ.424, Ἱεροκλ.50Α παρασχηματίσας τῷ πατρὶ [σχηματίσας ἐκ τῆς λέξεως πατὴρ τὴν λέξιν πατρίς]· κ. παθ. : Ἀπολλ Δύσκ. Σύνδ.237,27, ΕΓν. ἐν λ. πλειότεροι θηλυκῷ καὶ οὐδετέρῳ γένει παρασχηματίζεται· **3**) λέγω διεστραμμένα, ὁμιλῶ οὐχὶ ὀρθῶς, οὐχὶ κανονικῶς : Σουΐδ. ἐν λ σχηματιζόμενος· **4**) προβάλλω ψευδῆ προσχήματα, προφάσεις : Ἀνών. π.Σουΐδ. ἐν λ. τοὺς τοῦ βασιλέως στρατιώτας διέβαλε, φάσκων τούτους μὲν παρασχηματίζειν.

παρασχηματισμός [ὁ] μτγν. κ. νεώτ. σχηματισμός, παραγωγὴ λέξεως ἐξ ἄλλης διὰ μικρᾶς τινος μεταβολῆς, ἰδίως τῆς καταλήξεως : Ἀπολλ. Δύσκ.Συντ.50,25, ΕΜ 262,56 οἱ μέν τοι Αἰολεῖς δέρρη λέγουσι καὶ κατὰ παρασχηματισμὸν δέρρις· **2**) σχόλ. μετασχηματισμός, μεταβολὴ ἐν τῇ μορφῇ, ἐπὶ ἐκφράσεως, ὕφους : Σχόλ.Εὐρ.Ἑκ.763· **3**) μτγν. μσν. παραμόρφωσις ἐκ κακῆς θέσεως, ἐπὶ τοῦ ἐμβρύου : Παῦλ.Αἰγ.3,76.

παρασχίζω σχίζω κατὰ μῆκος, τέμνω, κόπτω παρά τι, διανοίγω : Ἡρ.2,86 λίθῳ ὀξέϊ παρασχίσαντες παρὰ τὴν λαπάρην· || κ. ἐπὶ σώματος ζῴων : Αἰλ ΖΙ 17,31 τῶν οἰῶν . . παρασχίσαντες τὴν πλευρὰν εἰς ὅσον καθεῖναι τὴν χεῖρα· || κ. ἐπὶ ἰχθύων : Ἐπίχ.π.Ἀθήν.7,309F κόκκυγες, οὓς παρασχίζομες πάντες, Ἄλεξ.133,4 σαῦρον . . παράσχισον χρηστῶς· κ. παθ. : Διόδ.Σ 1,91 πρὸς δὲ τὴν θεραπείαν τοῦ παρεσχισμένου σώματος· || ὁμ. τὸ παθ. ἐπὶ ἱματίων : Πολύαιν.6,49 ἱμάτια κατὰ μῆκος παρασχιζόμενα· κ. παθ. : Γαλ. 2,723,15 τῷ παρασχιζομένῳ χιτῶνι.

παρασχίς-ίδος [ἡ] κ. νεώτ. μικρὸν τεμάχιον ξύλου ἀποσχιζόμενον ἢ ἀποκοπτόμενον ἐκ μεγαλυτέρου, σχίζα, πελεκούδι· || ἰατρ. μικρὸν θραῦσμα ὀστοῦ ἀποσπασθὲν ἀπὸ τούτου ἢ συνεχόμενον ἔτι διὰ λεπτοῦ μίσχου, ἐπὶ κατάγματος : Ἱππ.Ἀγμ. 24 παρασχίδες ὀστέων, Γαλ.18(2),536.

παρασχιστεία [ἡ] πάπ. νεκροτομία βλ.λ., ἰδίως τομὴ πρὸς ταρίχευσιν.

παρασχιστής (ὁ) μτγν. κ. παρασχίστης ὁ ἐκ πλαγίου ἢ κατὰ μῆκος σχίζων, ἐπὶ τῶν διὰ μαχαίρας τεμνόντων κατὰ μῆκος τὰ σώματα πρὸς βαλσάμωσιν : Διόδ.Σ 1,91 ὁ . . παρασχίστης . . διατεμὼν ὅσα νόμος κελεύει τὴν σάρκα παραχρῆμα φεύγει δρόμῳ, Πρόκλ.Τετράβ.250· **2**) ἀκρωτηριαστής : Πολύβ.13,6,4 οὗτοι δ᾽ ἦσαν ἀνδροφόνοι καὶ παρασχίσται, λωποδύται, τοιχωρύχοι.

παρασχιστικός-ή-όν πάπ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν παρασχίστην βλ.λ.] : θεραπεία παρασχιστική.

παρασχοινίζω μτγν. φράσσω τι διὰ τεταμένου σχοινίου : Στράβ.15,1,55 παρεσχοίνισται δ᾽ ἡ ὁδός, τῷ δὲ παρελθόντι ἐντὸς . . θάνατος.

παρασχοίνισμα-ατος [τὸ] μτγν. σχοινίον τεταμένον παρά τινα ἢ κατὰ μῆκος : Πολυδ.7,160.

παρασχολῶ-έω μτγν. κ. μσν. ἐξετάζω μετὰ πλείστης προσοχῆς καὶ φροντίδος τι : Γρηγ.Νύσσ. 2,535Α προσήκει παρασχολῆσαι τὸν λόγον· || μσν. ἐν τῷ μέσ. τ. καθ᾽ ὑπερβολὴν ἀσχολοῦμαι, φροντίζω περί τινος : Συμεὼν ἐν Ἀν.Βοασσ.5,471 βραχείᾳ ἡδονῇ βίου ματαίου παρασχολούμενοι.

παρασῴζω πάπ. προσάγω εἰς τὸν ἐντεταλμένον ἀξιωματοῦχον τὸν ἀπελευθερούμενον κατάδικον·

2) μσν. ἐν τῷ μέσ. τ. διασῴζω : Ἐπιφάν.2,246A δι' αὐτὸν παρεσῴζετο.
παρασωρεύω σχόλ. σωρεύω, ἐπισωρεύω παρά τινα : Σχόλ.'Οδ.Α 147, αὐτ.Π 51.
παράτα (ἡ) (Ἰταλ.) δημ. παράταξις ἢ παρέλασις στρατιωτική· δθ. πομπή, ἑορτὴ καθ' ἣν συμμετέχει καὶ ὁ στρατός· || εἰρων. θορυβώδης ἐμπαικτικὴ παρέλασις, ἰδ. ἐπὶ ἀποδοκιμασίας.
παραταγή (ἡ) Ἐπιγρ. κ. μσν. διαταγὴ πρὸς πληρωμήν, ἐπιταγή : Ἐπιγρ.'Αφροδισείας· 2) μσν. παράταξις βλ.λ. : Δούκ.171,13 παραταγὰς καὶ συνασπισμοὺς τῶν πολεμίων, Διήγ.'Αχιλλ.24 πρὸς μάχας καὶ παραταγὰς ὅλους δοκιμασμένους.
παράταγμα-ατος (τὸ) μτγν. σῶμα στρατιωτῶν παρατεταγμένων : Ἱππόλ.Αἰρ.222,31.
παραταινᾰρίζω ἑορτάζω τὰ Ταινάρια ὡς οἱ Λάκωνες : Ἑρμιππ.32.
παραταίρι (τὸ) δημ. ὁ στερούμενος τοῦ ἀντιστοίχου του ἐν τῷ ζεύγει, ὃ μὴ ἔχων σύντροφον, ἀσυντρόφευτος : Ζερβ.Λυρ.Σατ.1,106 κανεὶς δὲν τὸν φηφοῦσε· μόν' ἴδιο παραταίρι μέσ' στὸ καράβι μοναχὸς κι ἀμίλητος γυρναῦσε.
παράταιρος-η-ο δημ. ὁ μὴ ὀρθῶς ἡρμοσμένος, ὁ κακὰ ταιριασμένος, ἀνόμοιος ἢ ἀσύμφωνος πρὸς ἄλλον, μεθ' οὗ ἔδει ν' ἀποτελῇ ἑνιαῖόν τι, ἰδ. ἐπὶ πραγμάτων ἀποτελούντων ζεῦγος, πρβλ. δίλογος : παράταιρα παπούτσια.
παρατακτικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς παράταξιν : παρατακτικὴ σύνταξις (ἡ κατὰ παράταξιν βλ.λ.).
παρατάνυσμα-ατος (τὸ) μτγν. τὸ τεταμένον, τὸ ἡπλωμένον· δθ. κάλυμμα, παραπέτασμα : Ἀκύλ. ΠΔ'Ἐξ.27,16, Σύμμ.ΠΔ'Ἐξ.27,16.
παρατανύω παρατείνω βλ.λ.), παραθέτω : Ὀδ. Α 138 παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν (τμ.)· 2) τανύω τι παρά τι : Ἱππ.'Αρθρ.44 τὰς χεῖρας παρατανύσαντα πρὸς τὸ σῶμα προσδῆσαι.
παράταξις-εως (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παρατάσσειν ἢ παρατάσσεσθαι, τοποθέτησις πλειόνων τοῦ ἑνὸς ἀτόμων ἢ πραγμάτων τοῦ ἑνὸς παρὰ τὸ ἄλλο : Θεόφρ.ΦΑἴτ. 1,6,1· || δθ. νεώτ. τάξις, θέσις τινὸς παρ' ἄλλον, γυμναστικὴ ἢ στρατιωτικὴ κανονικὴ τάξις : παράταξις μαθητῶν - στρατιωτῶν - πλοίων· 2) κ. νεώτ. μετωπικὴ διάταξις τῆς φάλαγγος, κανονικὴ τάξις ἀνδρῶν ἢ τμημάτων στρατοῦ ἢ σχηματισμός, καθ' ὃν τὰ μαχητικὰ στοιχεῖα τάσσονται παραπλεύρως ἀλλήλων ἐν πυκνῇ ἢ ἀκροβολιστικῇ τάξει πρὸς μάχην : Θουκ.5,11 διὰ τὸ μὴ ἐκ παρατάξεως . . τὴν μάχην . . γενέσθαι, Δημ.123, Αἰσχίν. 3,88 ἐκ παρατάξεως μάχῃ κρατήσαντες, Ἀσκληπιόδ.2,5, Αἰλ.Τακτ.7,1 μάχη ἐκ παρατάξεως· || νεώτ. ὁ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς τακτικῆς σχηματισμὸς τῆς ναυτικῆς δυνάμεως πρὸς ναυμαχίαν· 3) μτγν. παρατεταγμένη στρατιωτικὴ δύναμις : Πολύβ.15,12,3 ἐν τῷ μεταξὺ χωρίῳ τῶν παρατάξεων πολλὰ . . ἔπασχε κακά· 4) ἡ ἐκ παρατάξεως διδομένη μάχη, κ. γεν. μάχη : Ἰσοκρ.10,53 δεινοτέραν ἐποιήσαντο παράταξιν τῆς πρὸς Γίγαντας αὐτοῖς γενομένης, (ΠΔ'Ἀριθμ.31,14, Πολύβ. 1,40,1 ὁρῶν ἀποδειλιῶντας τοὺς Ῥωμαίους ἐν ταῖς προγεγενημέναις παρατάξεσι, Φιλόδ.Θαν.29, Ἀρρ.'Ἐπικτ.3,22,69, Ἐπιγρ. μετὰ τὰν παράταξιν γενομέναν αὐτοῖς ποτὶ Πριανεῖς· 5) νεώτ. στρατιωτικὴ παράταξις, στρατιωτικὴ τελετὴ πρὸς ἐπίσημον τέλεσιν ἑορτῆς ἢ πρὸς ὑποδοχὴν ἐπισήμου ξένου : ἡ παράταξις τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς· || δθ. συνεκδ. πομπὴ ἢ τελετὴ ἧς μετέχει παρατεταγμένον τμῆμα στρατοῦ· || φρ. ἐν πομπῇ καὶ παρατάξει μετὰ πολλῶν τιμῶν, μετὰ πάσης ἐπισημότητος· ἢ κ. εἰρων. ἐν συνοδείᾳ ἐξευτελιστικῇ· 6) μσν. πλῆθος στρατοῦ συνοδεῦον τιμητικῶς τινα : Ἀραβ.Μῦθ.Χαλ.1,8 τὸν ἔστειλε μὲ μεγάλην παράταξιν· 7) ὁμ. μσν. γεν. πλῆθος, στρατιά : Μηναῖ.3,4 Ὀρθρ.'Ωδ.5 παρατάξεις δαιμόνων κατέτρωσας γενναίως· 8) κ. νεώτ. πολιτικὴ μερίς, ὁμὰς κομμάτων ἐπιδιωκόντων τὴν πραγμάτωσιν τοῦ αὐτοῦ γενικοῦ σκοποῦ καὶ διαφορὰς ἐχόντων ἐν ταῖς λεπτομερείαις τοῦ προγράμματος αὐτῶν : Αἰσχίν.3,1 τὴν μὲν παρασκευὴν ὁρᾶτε . . καὶ τὴν παράταξιν . . καὶ τὰς κατὰ τὴν ἀγορὰν δεήσεις, - δημοκρατικὴ παράταξις, - παράταξις βασιλοφρόνων· 9) μτγν. σχηματισμὸς φατριῶν ἐκ διαστάσεως γνωμῶν ἐπί τινος ζητήματος : Πλούτ.Κίμ.8 φιλονικίας οὔσης καὶ παρατάξεως τῶν θεατῶν· 10) ὁμ. μτγν. πεῖσμων ἀντιπολίτευσις, ἀντίδρασις : Μᾶρκ.Αὐρ.11,3 κατὰ παράταξιν, ὡς οἱ Χριστιανοί,ἀλλὰ λελογισμένως· 11) συνωμοσία, σκευωρία, μηχανή : Δημ.1081 μὴ περιϊδεῖν πένητας, ἀνθρώπους . . καταστασιασθέντας ὑπὸ παρατάξεως ἀδίκου· 12) μτγν. μτφ. ἰσχυρογνωμοσύνη : Ἀριστείδ Λόγ.1,349,6 ἀπανοίᾳ τινὶ καὶ παρατάξει· 13) μσν., δημ. διασκέδασις, θεραπεία, περιποίησις, ἄνεσις : Ἐρωτόκρ.1,1132 τοῦ λογισμοῦ καὶ τοῦ καρμιοῦ παράταξη νὰ δώσου, αὐτ.1431· 14) νεώτ. γραμμ. ἡ ἐν τῇ συντάξει τοῦ λόγου διὰ τῶν συμπλεκτικῶν, διαζευκτικῶν, ἀντιθετικῶν καὶ συμπερασματικῶν συνδέσμων, ὡς καὶ τοῦ αἰτιολογικοῦ γάρ, ἐκδήλωσις τῆς ἐν αὐτῷ ἐσωτερικῆς συνοχῆς νοημάτων, ἀντίθ. ἡ καθ' ὑπόταξιν σύνταξις· 15) ὀνομασία πλοίου τινός : Ἐπιγρ.
παραταράσσω μτγν.,ἀττ.-άττω ταράττω, τρομάζω λίαν· ἐν χρ. μ. τὸ παθ. : Ἀρρ.'Ἐπικτ.3,22,25 ὑπὸ τῶν φαντασιῶν παραταραχθείς, Ἐπιφάν. 1,757A ἐὰν . . παραταραχθῇ τὰ νήπια.
παράτασις-εως (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παρατείνω βλ.λ., ἐπὶ χρόνου, ἐπιμήκυνσις χρονική, συνέχισις, ἐξακολούθησις : Σέξτ.'Εμπ.Πυθ.3,107, Πτολ.Τετράβ.75, Πρόκλ.Εἰσ.50 χρονικὴ παράτασις, Στωϊκ.ἀπ.3,96 ἐπιθυμία . . μετὰ προκοπῆς τινος καὶ παρατάσεως, Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.77,13 εἰς μὲν παράτασιν, σκαπτέτω τὰς ἀμπέλους, εἰς δὲ συντελείωσιν, σκαφάτω τὰς ἀμπέλους, αὐτ.252,4 παράτασις τοῦ ἐνεστῶτος (συνέχισις τοῦ παρόντος), αὐτ.273, 17 ἐν παρατάσει γενέσθαι τοῦ τρέχειν, Πλωτῖν.1,5 εἰ ἐν παρατάσει χρόνου τὸ εὐδαιμονεῖν, αὐτ.3,7, 8, Δαμάσκ.'Αρχ.298 τὸ ἀεὶ φαμεν παράτασιν ἔχειν, - παράτασις τῆς προθεσμίας - τῆς ἀδείας - τῆς νόσου· || φρ. παράτασιν δίδωμί τινι παρέχω προθεσμίαν, ἀναβολὴν πρὸς πληρωμήν : Πάπ.' || γραμμ. χρόνου παράτασις χρονικὴ διάρκεια παρατεινομένη παρ' ἄλλην πρᾶξιν, πρβλ. παρατατικός : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.70,27, ΕΜ 472,22 οὐ γὰρ παράτασιν χρόνου σημαίνει τὸ «οἱ δ' ἴξον» ἀλλὰ συντέλειαν, Εὐστ.19,28· || ἡ λ. ὡς ἀντίθ. τῷ ἐνεστὼς χρόνος : Ἀπολλ.Δύσκ.'Επίρρ.124,5 2) ἐπὶ πραγμ., διάτασις βλ.λ. : Ἀριστλ.ΖΜ 677b, 37 ἡ τῶν ἐντέρων παράτασις, Ἰάμβλ.Μυστ.1,9· 3) ἐπέκτασις, ἔκτασις, διάστασις : Σέξτ.'Εμπ. Μαθ.9,367 ἐξ παρατάσεις.
παρατάσσω κ. μσν. κ. νεώτ., ἀττ. παρατάττω, ἀόρ. παρέταξα, μέσ. κ. παθ. παρατάσσομαι, παρατ. παρετασσόμην, μέσ. ἀόρ. α' παρεταξάμην (Ξεν.'Ελλ.4,3,5), μτχ. παραταξάμενος (Ἰσοκρ. 12,92), παθ. ἀόρ. παρετάχθην, μτχ. παραταχθεὶς (Πλάτ.Πολ.556B), παρακ. παρατέταγμαι, ἀπαρφ. παρατετάχθαι (αὐτ.Πρωτ.333E), μτχ. παρατεταγμένος (Θουκ.4,96), γ' πληθ. ὑπερσ. παρατετάχατο (Ἡρ.8,95), τάσσω, τοποθετῶ τινα παρ' ἄλλον, θέτω ἐν κανονικῇ τάξει πρὸς μάχην : Ἡρ.9,31 τὸ δὲ ἀσθενέστερον παρέταξε κατὰ τοὺς Τεγεήτας, Θουκ.7,3 τὴν μὲν πλείστην τῆς στρατιᾶς παρέ-

ταξε πρὸς τὰ τείχη, Ξεν.'Ελλ.1,1,33 **ἅπαντας παρέταξε παρὰ τὸ Λύκειον . . ὡς μαχο[illegible]ος**, - **παρέταξε τὴν ὑπ' αὐτὸν δύναμιν εἰς δύο σειράς**· || κ. μτ. ἀπαρφ. : αὐτ.4,5,11 **τοὺς μὲν ἀπὸ τῶν συμμάχων φρουροὺς παρέταξε φυλάτ[illegible] τὸ τεῖχος** (δ.ἀνάγν. ἔταξε) (τοὺς παρέταξε διατάξας νὰ φυλάττωσι . .)· || τὸ μέσ. **παρατάσσομαι** παρατάσσω τὰ ὑπ' ἐμὲ τμήματα, τοὺς ἄνδρας μου πρὸς μάχην : αὐτ.7,5,23 **καὶ μὴν τοὺς ἱππέας οἱ μὲν πολέμιοι παρετάξαντο ὥσπερ ὁπλιτῶν φάλαγγα βάθος ἐφ' ἕξ** (δ.ἀνάγν. ἀντιπαρετάξαντο), Πασχ.Χρον.719,8 **ἦλθεν παρατασσόμενος εἰς πόλεμον**· || κ. ἐπὶ πλοίων : Θουκ.1,52 **οἱ δὲ τὰς.. ναῦς. . παραταξάμενοι μετεώρους ἡσύχαζον**· || μέσ. κ. παθ. τάσσω ἢ τάσσομαι παρά τινα ἢ παρά τι : 'Ηρ.8,95 **τῶν ὁπλιτέων οἳ παρετετάχατο παρὰ τὴν ἀκτήν**, Πλάτ.Πολ.556Ρ **παραταχθεὶς ἐν μάχῃ πλουσίῳ**· || παθ. τάσσομαι εἰς παράταξιν μάχης : Θουκ.4,32 **εἰ δὲ τοῖς πλαγίοις** (ἐπίοιεν), **ὑπὸ τῶν ἑκατέρωθεν παρατεταγμένων** (βαλλόμενοι)· || τὸ μέσ. μτ. δοτ. ἐν ἐχθρ. σημ. : Ξεν.'Ελλ.4,3,5 **ὡς παρετάξαντο ἀλλήλοις**, 'Ισοκρ. 12,92 **στρατοπεδευσάμενοι μεθ' ἡμῶν . . καὶ παραταξάμενοι τοῖς πολεμίοις** (ἐναντίον τῶν . .)· ὁμ.κ. **παρατάσσομαι ἐπί τινα** : 'Απη.'Εμφ.Πολ.5,22· || **παρατάσσομαι πρός τι(να)** ἀντιπαρατάσσομαι εἴς τι(να) : 'Ισοκρ.4,96 **οὐχ οἷοί τ' ἦσαν πρὸς ἀμφοτέρας ἅμα παρατάξασθαι τὰς δυνάμεις**, Πολύβ.2,1,8· || ἀπολ. **ἵσταμαι, εὑρίσκομαι** παρὰ τὸ πλευρόν, πλησίον τινὸς κατὰ τὴν μάχην : Θουκ. 4,96 **ὑποχωρησάντων γὰρ αὐτοῖς τῶν παρατεταγμένων**, Ξεν.'Ελλ.3,4,23· || κ. ἐπὶ ναυμαχίας : Θουκ.1,29 **ἀνταναγαγόμενοι καὶ παραταξάμενοι, ἐναυμάχησαν**, Ξεν.ΚΠ 5,3,5· **2**) μάχομαι, πολεμῶ· Κύριλλ.Λεξ. «**πάσῃ** δυνάμει πολεμῶ» : Δημ. 297 **μὰ τοὺς ἐμ Πλαταιαῖς παραταξαμένους**· **3**) μτγν. κ. μτφ. ἀντιμάχομαι, ἀντιδρῶ : Γρηγ.Ναζ. Κατ' 'Ιουλιανοῦ 3 **καὶ πρὸς τὴν τοῦ καιροῦ παρατάσσεται δυσκολίαν**· **4**) τὸ μέσ. **παρατάσσομαι**· 'Ησ. «ἐν πολέμῳ θνήσκω»· **5**) νεώτ. κ. ἐπὶ πραγμάτων, παραθέτω, ἐκθέτω, ἀραδιάζω : **παρέταξε τὰ διάφορα ἐμπορεύματα**· **6**) ὁμ. νεώτ. κ. μτφ. ἐπὶ λόγου, ἐπὶ ἐπιχειρημάτων, διατυπῶ τὸ ἓν κατόπιν τοῦ ἄλλου : **παρέθηκε σειρὰν - ἅλυσιν ἐπιχειρημάτων**· **7**) ἐν τῷ μέσ. τ. ἵσταμαι παρεσκευασμένος, **ἕτοιμος** πρὸς . . : Πλάτ.Πρωτ.333Ε **καί μοι ἐδόκει ὁ Πρωταγόρας ἤδη . . ἀγωνιᾶν καὶ παρατετάχθαι πρὸς τὸ ἀποκρίνεσθαι**, 'Επίκ. ἀπ.489· **8**) τὸ ἐνεργ. ἀντιβολῶ, ἀντιπαραβάλλω : 'Ισοκρ.11,7 **πότερα γὰρ τοῖς περὶ Αἰόλου λεγομένοις αὐτὸν παρατάξωμεν**· **9**) τὸ μέσ. μτ. ἀπαρφ. ἀρνοῦμαι ἐπιμόνως : 'Αρρ.'Επίκτ.1,5,3, Μᾶρκ.Αὐρ.8,48 **κἂν ἀλόγως παρατάξηται**· **10**) τὸ ἐνεργ. προστάττω : 'Επιγρ. Δελφῶν **φερέτω Σωσίχα τὸ ἡμιμναῖον Καλλείδα . . ἢ ὧν κα Δαμοκράτεια παρατάξῃ**.

παρατατικός-ή-όν μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἐπιφέρων παράτασιν, παρατεινόμενος, συνεχιζόμενος· 'Ησ. «**ἐκτεταμένος**» : 'Απολλ.Δύσκ.Συντ.70,8 **παρατατικὴ διάθεσις**, αὐτ.262,16 **παρατατικὴ προφορά**· || **παρατατικός** (ὁ) ὡς οὐσ. εἷς τῶν παραγώγων χρόνων τοῦ ῥήματος σημαίνων **πρᾶξιν** γινομένην ἐν παρατάσει ἢ διαρκείᾳ ἢ κατ' ἐπανάληψιν συνεχῆ εἰς τὸ παρελθόν : αὐτ.10,19· || οἱ καταλήξεις τοῦ παρατατικοῦ ἐν μὲν τῷ ἐνεργ.τ. εἶναι -**ον** οἷον **ἔλυον - ἔγραφον**, δημ. -**α**, οἷον **ἔλυνα - ἔγραφα - ἔτρωγα**, συνηρ -**ουν** κ. -**ων** οἷον **ἐφίλουν - ἐδήλουν - ἐνίκων**, δημ. -**οῦσα** οἷον (**ἐ**)**πενθοῦσα** - (ἐ)**νικοῦσα-ἀγαποῦσα**, κ.-**α(γ)α** οἷον (ἐ)**κράταγα - φύλαγα - ἀγάπαγα**· μέσ. κ. παθ. -**μην** (-όμην-ούμην-ώμην), οἷον **ἐλυόμην - ἐφιλούμην - ἐτιμώμην**, δημ. -**μαυν(α)** κ.-**μουν(ε)** (-όμουν(α) -όμουν(ε) -ιόμουν(α)), οἷον **παιδευόμουνα - τραβιόμουν(α) - ἀγαπιόμουν(α)**· **2**) μτγν. ὁ μὴ πλήρης, ἀντίθ συντελεστικός : Σέξτ 'Εμπ.Μαθ.10,91.

παρατατικῶς μτγν., μσν. κ. νεώτ. κατὰ παράτασιν, παρατεταμένως : Σχόλ.'Οδ.Δ 184 **παρατατικῶς ἔφη κλαῖε**, Εὐστ.'Ιλ.1 455 **οὗ χάριν παρατατικῶς ἔφη τὸ ἐφέζεσθαι**· **2**) μτγν. κατὰ τρόπον παρατατικόν βλ λ 2), ἀντίθ. συντελεστικῶς : Διόδ π.Σέξτ.'Εμπ Μαθ.10,101.

παραταυτότης-ητος (ἡ) μτγν. νόθος, **πλαστὴ** ταυτότης : Δαμάσκ.'Αρχ.224.

παρατείνω κ. μσν. κ. νεώτ., μέλλ. **παρατενῶ** ('Ησ.), ἀόρ. **παρέτεινα**, παρακ. **παρατέτακα** (Πλούτ.'Ηθ.832F), παθ. μέλλ. **παραταθήσομαι** (Πλάτ.Λύσ.204C), παρακ. **παρ τέταμαι** ('Ηρ.2,8, 'Αριστφ.Νεφ.212), μτχ. **παρατεταμένος**, ἐκτείνω, ἐξαπλῶ πλησίον καὶ κατὰ μῆκος ἢ ἔμπροσθέν τινος· ἐν χρ. μ. **τὸ** μέσ. : 'Ιππ.'Αγμ.13 **χεῖρες παρατεταμέναι**, αὐτ.'Αρθρ.1 **βραχίων παρὰ τὰς πλευρὰς παρατεταμένος**· || ὁμ. κ. τὸ ἐνεργ. ἐν ἀμτβ. χρ., ἐπὶ τείχους, ἐπὶ γραμμῆς χώρας κτλ., πλησίον καὶ κατὰ μῆκος ἢ ἔμπροσθέν τινος ἐκτείνομαι, παρεκτείνομαι : 'Ηρ.1,780 **παρὰ χεῖλος ἑκάτερον τοῦ ποταμοῦ αἱμασιὴ πλίνθων ὀπτέων παρατείνει**· || κ. μτ. αἰτ. τόπου : αὐτ.203 **τὰ πρὸς τὴν ἑσπέρην φέροντα ὁ Καύκασος παρατείνει**, Θουκ.4,8· || κ. μτ. δοτ. : Στράβ.8,2,2 **πρὸς ἄρκτους βλέπον καὶ τῷ Κορινθιακῷ κόλπῳ παρατεῖνον**· || κ. μτ. ἐμπροθ. διορ. : Πολύβ.6,31,5 **παρατείνειν παρὰ τὰ μέρη**· κ. ἀπολ. ἐκτείνομαι : 'Αριστλ.ΖΙ 529a,22 **ἀπὸ τοῦ ἐντέρου κάτω παρατείνειν**· || μτ. αἰτ. ἐκτείνομαι εἰς . . : 'Αριστείδ. 1,113 **πάντας χρόνους καὶ τόπους παρατείνειν**· κ. παθ. : 'Αριστφ.Νεφ.212 **ἡ δέ γ' Εὔβοι' . . ἡδὶ παρατέταται μακρά**· **2**) 'Ησ. «παρέλκω, πλατύνω»· **3**) ἀναπτύσσω τι : Ξεν.'Αν.7,3,48 **κέλευε διὰ τοῦ πεδίου παρατεῖναι τὴν φάλαγγα παρὰ τὰς κώμας**· κ. παθ. : αὐτ.1,7,15 **παρετέτατο δὲ ἡ τάφρος ἄνω διὰ τοῦ πεδίου ἐπὶ δώδεκα παρασάγγας**· **4**) μτγν. μτφ. τὸ ἐνεργ. ἐν ἀμτβ. χρ. ἐξαπλοῦμαι πρὸς πάσας τὰς κατευθύνσεις, καταλαμβάνω τι ὅλον : Δημήτρ.Λάκ. 1055,10 **ψυχὴ μικρῷ σώματι παρατείνουσα**· **5**) ἐκτείνω, ἐπιμηκύνω : 'Αριστλ.Ποιητ.1455b,2 **παρατείνειν τοὺς λόγους**, αὐτ.1451b,38, Λουκ.'Ικαρ.29 **ἐπὶ πλεῖον τὴν διάσκεψιν παρατείνειν**, αὐτ.Νεκρ. Δ 4,2, αὐτ.Εἰκ.13· || κ. ἐν ἀμτβ. χρ. ἐξακολουθῶ, αὐξάνεται ἡ χρονικὴ διάρκειά μου : 'Ιώσ.ΑΙ 15,7,4 **ἐνιαυτοῦ μῆκος παρατείνειν**, Παρθ.8,5 **παρατείνοντος τοῦ πότου**, ΚΔΠράξ.20,7 **παρέτεινέ τε τὸν λόγον μέχρι μεσανυκτίου**, 'Απη.Συρ.48· || μτγν. κ. νεώτ. κ. ἐν τῷ μέσ. τ. : Συνέσ.'Επιστ.32 **εἰ δὲ ὁ πλοῦς παρατείνοιτο**, - **παρατείνεται ἡ νόσος ἐπὶ μῆνας ἄνευ οὐδεμιᾶς βελτιώσεως**· κ. παθ. : Λουκ.'Ερωτ.4· || ὁμ. νεώτ. τὸ μέσ. ἐξακολουθῶ, διαρκῶ ἐπὶ πολλὴν ὥραν : **χειροκροτήματα παρατεταμένα**· || ὁμ. νεώτ. **ἐξακολουθῶ** νὰ ἰσχύω πέρα τοῦ τεταγμένου ὁρίου· ἐν χρ. μ. τὸ παθ. : **ἡ προθεσμία παρετάθη ἐπὶ μακρόν**· **6**) μτγν. ἐξακολουθῶ νὰ ζῶ : Πλούτ.'Ηθ.832Ε **'Αντιφῶν . . παρατέτακεν ἕως καταλύσεως Δημοκρατίας**, Κλήμ.'Αλεξ 353 **παρατετακέναι ἄχρι τῶν Δαρείου χρόνων**· **7**) μηκύνω λέξιν τινὰ ἐν τῇ προφορᾷ, προφέρω αὐτὴν ὡς μακράν : Λουκ.Πένθ.13 **γοερόν τι φθεγγόμενος καὶ παρατείνων ἕκαστον τῶν ὀνομάτων**· || ἐπιμηκύνω τὸν ἦχον τῆς φωνῆς, ἐπὶ τῆς ἠχοῦς : αὐτ.Οἰκ.3 **ἠρέμα καὶ αὐτὸς ὥσπερ τὰ ἄντρα συνεπηχῶν . . καὶ παρατείνων τὰ τελευταῖα τῆς φωνῆς**· **8**) ἁπλῶ τι χαμαὶ καὶ τανύω αὐτό, οἷον τὰ δέρματα ὑπὸ τῶν βυρσοδεψῶν· ὅθ. ταπεινῶ, ἐξευτελίζω· **ἐν** χρ. μ. τὸ παθ. : 'Αριστφ.Νεφ.213 **ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρετάθη καὶ**

Περικλέαυς |ἐν τῷ στίχ. τούτῳ ἐν συαχετισμῷ μτ. τοῦ στίχ. 212 γίνεται λογοπαίγνιόν τι· βλ. ἀνωτέρω 1) ἐν τέλει|· **9)** ἐπιβραδύνω, ἀναβάλλω : Πάπ.· **10)** καταπονῶ, βασανίζω, κουράζω : Ξεν.ΚΠ 1,3, 11 **ἕως παρατείναιμι τοῦτον, ὥσπερ οὗτος ἐμὲ παρατείνει ἀπὸ σοῦ κωλύων,** Πλούτ.Ἠθ.135D· || κ. παθ. κατατρύχομαι, βασανίζομαι : Πλάτ. Συμπ.207B **καὶ αὐτὰ τῷ λιμῷ παρατεινόμενα ὥστ' ἐκεῖνα ἐκτρέφειν**· || καταπονοῦμαι, κατακουράζομαι : Ξεν.Ἀπ.3,13,6 **παρετάθη μακρὰν ὁδὸν πορευθείς,** Πλάτ.Εὐθ.303B, αὐτ.Λύσ.204C **παραταθήσεται ὑπὸ σοῦ..θαμὰ λέγοντος**· **11)** Ἡσ. «ἀπόλλυμι»· **12)** ἐν τῷ μέσ. τ. φουσκώνω, σκάω : Ἀριστφ.ἀπ.506,1 **παρατέταμαι λιπαρὰ κάπτων** (σχεδὸν ἔσκασα τρώγων λιπαρὰ φαγητά|· **13)** ὁμ. τὸ μέσ. ἐν φρ. **παρατείνομαι ἐς τοὔσχατον** ἐκτείνω μέχρις ἐσχάτων τὰς δυνάμεις μου, ἐντείνω αὐτὰς μέχρι τοῦ ἀνωτάτου δυνατοῦ ὁρίου, ἀγωνίζομαι μέχρις ἐσχάτων : Θουκ.3,46 **πολιορκίᾳ παρατενεῖσθαι ἐς τοὔσχατον**· **14)** ἐν γεωμ.σημ. σχῆμά τι ἐπὶ ἢ ὑπὲρ γραμμὴν θέτω· ὅθ. ἐπιθέτω, ἐφαρμόζω σχῆμά τι εἰς εὐθεῖαν γραμμήν : Πλάτ. Μέν.87A **παρὰ τὴν δοθεῖσαν αὐτοῦ γραμμὴν παρατείναντα**· κ. ἀπολ. : αὐτ.Πολ.527A **τετραγωνίζειν τε καὶ παρατείνειν καὶ προστιθέναι**· **15) καιλίαν παρατείνω** αὐξάνω τὴν κοιλιολυσίαν, ἤτοι λύω, ὑπάγω τὴν καιλίαν, ποιῶ τινα εὐκοίλιον: Φιλιστ.π.Ἀθήν.3,115E· **16)** ἐν χρ. κ. ὡς βοηθ. ρ. συντασσόμενον μτ. κατηγορ. μτχ. ἐν τῇ σημ. τοῦ διατελῶ : Φιλόστρ.Ἀπολλ.7,22 **ποῖ παρατενεῖς δεδιὼς ταῦτα;** |ἕως πότε θὰ ἐξακολουθῇς νὰ φοβῆσαι ταῦτα, πόσον καιρὸν θὰ φοβῆσαι αὐτά;|.

παρατειχίζω μσν. παρά τι ἀνεγείρω, κτίζω τεῖχος, ἐπὶ πλέον τειχίζω : Φιλόστρ.Ἐπιστ.39 **παρετείχιζεν τὰς Ἀθήνας.**

παρατείχιον |τὸ| μσν. ἀνοικτὸν μέρος παρὰ τὸ τεῖχος πόλεως : ΚΠορφ.Ἐκθ.101,9.

παρατείχισμα-ατος |τὸ| τεῖχος πλησίον τινὸς ἀνεγερθέν, ἔρυμα, ὀχύρωμα : Θουκ.7,11 **ἢν μή τις τὸ παρατείχισμα ταῦτο πολλῇ στρατιᾷ ἐπελθὼν ἕλῃ,** αὐτ.42, Ἐπιγρ.Ἐφέσου, Διόδ.Σ 11,20 **τοῦ ναυτικοῦ περιτειχίσματος,** Ἀππ.Λιβ.123, Λουκ.Ἱστ. Συγγρ.38 **ἀνατρέψαι τὸ . . παρατείχισμα.**

παρατεκταίνω κ. μσν. κυρίως ἐπὶ ξύλου, μετασχηματίζω εἰς ἄλλο σχῆμα ἢ μορφήν· ὅθ. γεν. ἀλλοιῶ, μεταβάλλω, μεταποιῶ, πλάττω ψεύδη· ἐν χρ. τὸ μέσ. : Ὀδ.Ξ 131 **αἶψά κε . . ἔπος παρατεκτήναιο** |σχόλ.«παρατεχνήσαις, παρὰ τὴν ἀλήθειαν κατασκευάσειας»|· || κ. ἄνευ κακῆς σημ. ἐνεργῶ κατ' ἄλλον τινὰ τρόπον : Ἰλ.Ξ 54 **οὐδέ κεν ἄλλως Ζεὺς παρατεκτήναιτο,** Εὐστ.Πον.288,11· **2)** μτγν. οἰκοδομῶ παρά τι, κτίζω ἐγγύς, πλησίον τινός : Πλούτ.Πομπ.40 **παρετεκτήνατο λαμπροτέραν οἰκίαν ἐκείνης.**

παρατελευταῖος-α-ον μτγν. ὁ παρά, ὁ πρὸ τοῦ τελευταίου, προτελευταῖος· ὅθ. **ἡ παρατελευταία** |συλλαβή| ὡς οὐσ. ἡ παραλήγουσα βλ.λ. : Ἀθήν.3,106C **τεθείσης τῆς παρατελευταίας ἐτέθη καὶ τὸ τέλος,** AB 686,5 **εἰς τὴν τελευταίαν συλλαβήν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν παρατελευταίαν.**

παρατέλευτος-ον μτγν. ὁ παρατελευταῖος βλ.λ. : Πλούτ.Μέτρ.2, Ἀριστείδ.Κ 1,29, Σιμπλίκ.Φυσ. 62,1, Διον.Θρ.ἐν AB 686,1 **ἡ τοιαύτη λέξις βαρύτονος παρατέλευτος ἐκαλεῖτο ὡς ἐπὶ τῆς παραληγούσης κειμένης τῆς βαρείας**· **2)** σχόλ. τὸ οὐδ. **παρατέλευτον** ὡς οὐσ. εἶδός τι μέτρου : Σχόλ.Ἀρισφ.Πλ.598 «**μονόμετρον ὃ καὶ παρατέλευτον ὀνομάζεται**».

παρατελευτῶ-άω μτγν. κ. μσν. εἶμαι πρὸ τοῦ τελευταίου, κ. ἐν γραμμ. σημ. εὑρίσκομαι ἐν τῇ παραληγούσῃ : Πλούτ.Β' Ὁμ.12, Εὐστ.1557,89 **ἡ ον συλλαβὴ ἐν τούτοις παρατελευτᾷ.**

παρατελωνοῦμαι-έομαι μτγν. μετέρχομαι ἀπάτην κατὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν τελῶν, ἢ φόρων : Διογ. Λ 4,46 **ὁ πατὴρ παρατελωνησάμενός τι, πανοίκιος ἐπράχθη μεθ' ἡμῶν**

παρατέμνω, μέλλ. **παρατεμῶ,** λακων. **παρταμῶ** |Ἀρισφ.Λυσ.116|, ἐγγύς, πλησίον, πλαγίως ἢ κατὰ μῆκος κόπτω, ἀποκόπτω : αὐτ. **δοῦναι ἂν ἐμαυτῆς παραταμοῦσα θἤμισυ,** αὐτ.132, Ἄλεξ.172, 12 **τυροῦ τροφάλια χλωρὰ . . παρατεμών,** Ποσειδών.15J **μαχαιρίῳ μικρῷ παρατέμνοντες**· || ἀποκόπτω κατὰ τὰ ἄκρα : Σχόλ.Ἀριστφ.Ἱππ.525 **ποταμοὶ παρασύραντες καὶ παρατέμνοντες τὴν γῆν**· || ὁμ. κ. μέσ. : Βασ Λόγ.εἰς Ἑξαήμ.7 **παροτεμνόμεθα γῆν, συνάπτομεν οἰκίαν πρὸς οἰκίαν** || μτ. γενικ. διαιρ., ἀποκόπτω μέρος τινός : Ἀριστείδ.Λόγ.48|24|,27 **δεῖ δὲ καὶ τοῦ σώματος αὐτοῦ παρατέμνειν ὑπὲρ σωτηρίας τοῦ παντός**· || τέμνω, κόπτω, λοξῶς : Ἐπιγρ.· κ. παθ. : αὐτ. |ξύλα| **παρατετμημένα** |λοξοτομημένα ξύλα|· **2)** κόπτω ἐσφαλμένως, διαπράττω, κάμνω σφάλμα κατὰ τὴν κοπήν : Θεόφρ.Φ 6,3,2 **οὐκ ἔστι γὰρ οὔτε παρατέμνειν οὔτε πλεῖον τῶν τεταγμένων.**

παρατεταγμένως ἐπίρρ. |ἐκ μτχ. παθ. παρακ. τοῦ παρατάσσω|, ὡς ἐν πολεμικῇ παρατάξει, μετὰ καλοῦ ὁπλισμοῦ, σταθερῶς : Πλάτ.Πολ.399B **παρατεταγμένως καὶ καρτερούντως ἀμύνεσθαι τὴν τύχην**· **2)** μτγν. κατὰ τρόπον συγκεκροτημένον : Γαλ.8,362· **3)** ὁμ. μτγν. ἐν γεωμ. ἐνν. ἐπὶ εὐθείας γραμμῆς, παραλλήλως πρός τι : Ἀπολλ. Περγ.Κων.1,27.

παρατεταμένως ἐπίρρ. |ἐκ μτχ. παθ. παρακ. τοῦ παρατείνω| σχόλ. κ. νεώτ. διὰ παρατάσεως, ἐκτεταμένως : Σχόλ.Ἰλ.Ρ 748 **παρ' ὅλον πεδίον παρατεταμένως διήκων.**

παρατετηρημένως ἐπίρρ. μτγν. κ. μσν. |ἐκ μτχ. παθ. παρακ. τοῦ παρατηρῶ έω|, μετὰ προσοχῆς, ἀκριβῶς : Φίλ.1,22| **τὴν σκηνὴν ταύτην κεκλῆσθαί φησι μαρτυρίου σφόδρα παρατετηρημένως,** Κλήμ.Ἀλεξ.540, Ἡλιόδ.Χειρ.π.Ὀρειβ.49,8,7· **2)** κατὰ τὸν κανόνα, συμφώνως πρὸς τὸν κανόνα : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.238,29· **3)** κ. μσν. κατὰ παρατήρησιν, ἐκ παρατηρήσεως : Ἰω.Χρυσ.1,85,4 **οὐδὲν τῶν τοιούτων παρατετηρημένως φθέγγεται ἡ θεία γραφή,** Εὐστ.93,8.

παρατετραμμένως |παρατρέπω| ἐπίρρ. μσν. παρακλιδὸν βλ.λ. : Εὐστ.1499,4 **παρατετραμμένως καὶ κατ' ἔκκλισιν τοῦ ἀληθοῦς.**

παρατεχνολογῶ-έω μτγν. εἰσάγω ὡς ἐν παρόδῳ, ἢ λέγω ἐν παρεκβάσει· ἐν χρ. μ. τὸ παθ. : Δημήτρ.178 **ταῦτα μὲν δὴ παρατεχνολογείσθω.**

παρατεχνῶμαι-άομαι σχόλ. τεχνάζομαί τι παρὰ τὴν ἀλήθειαν, ἀπατῶ διὰ παραποιήσεως, γλώσσ. τοῦ παρατεκταίνομαι βλ.λ. : Σχόλ.Ὀδ.Ξ 131 **παρατεκτήνασθαι τὸ παρατεχνήσασθαι.**

παράτημα |τὸ| δημ. τὸ ἀποτέλεσμα **τοῦ** παρατῶ, ἐγκατάλειψις, **ἄφισμα.**

παρατημός |ὁ| δημ. ἐγκατάλειψίς τινος.

παρατήρημα-ατος μτγν., μσν. κ. δημ. ἡ ἔν τινι γινομένη παρατήρησις : Διον.Ἀλ.Ἀμμ 2,17, αὐτ. Δημ.13, Ἀμμών.127 **τὸ προκείμενον τοῦ Ἡρακλείδου παρατήρημα ἰσχυρὸν καθὰ παραγγέλλεται ὀξυτονεῖν,** Ἰω.Χρυσ.11,639B **προκατειλημμένοι τοῖς νομικοῖς παρατηρήμασι**· || ἰδ. ἐπὶ οἰωνῶν· πρβλ. Ἡσ. «παρατηρημάτων·-ἐπιτηρήσεων, παραφυλάξεων, κληδονισμῶν τε καὶ ἀπαντήσεων»: Φώτ.· || δημ. μ. ἐν φρ. **κακὸ παρατήρημα** κακὸς οἰωνός, κακὸ σημάδι· **2)** μτγν. ὁ τηρητέος ὅρος : Ἀλέξ.Ἀφρ.Τοπ.515,9.

παρατηρήσιμος-ον Ἡσ. **ἐν λ.** ἀποφράδας «ὁ δυνάμενος νὰ παρατηρηθῇ».

παρατήρησις-εως |ἡ| κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. -η ἡ ἐνέργεια τοῦ παρατηρῶ, ἡ ἐκ τοῦ σύνεγγυς

μετὰ προσοχῆς θεωρία, ἐπαγρύπνησις, ἐποπτεία : Αἰν.Τακτ.10,25 **διειλημμένοι εἰς παρατήρησιν·** **2)** μτγν. κ. νεώτ. ἐνδελεχής, προσεκτικὴ ἐξέτασις : Διόδ.Σ 1,28, Πλούτ.Ἠθ.363Β **οὕτως ἀκριβῆ ποιούμενοι τὴν παρατήρησιν, ὥστε κἂν μίαν ἔχῃ τρίχα μέλαιναν ἄθυτον ἡγεῖσθαι, - αἱ νεώτεραι** παρατηρήσεις **ἐπὶ τοῦ Ἄρεως, - μετεωρολογικαὶ παρατηρήσεις·** || **μετὰ παρατηρήσεως** μετὰ δυνατότητος νὰ παρατηρηθῇ, νὰ γίνῃ τι ἀντιληπτόν : ΚΔ Λουκ.17,20 **οὐκ ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ μετὰ παρατηρήσεως·** **3)** νεώτ. ἐπίστασις τῆς προσοχῆς,παρακολούθησις: **ἡ παρατήρησις αἰτίων καὶ ἀποτελεσμάτων - τῆς ἀλληλουχίας τῶν γεγονότων·** **4)** μτγν. κ. ἐν κακῇ σημ. ἡ ἐκ τοῦ πλησίον ἐχθρικὴ θεωρία, ἐπιτήρησις πρὸς ἀνακάλυψιν σφαλμάτων : Πολύβ.16,22,8 **τῆς τῶν αὐλικῶν παρατηρήσεως καὶ κακοπραγμοσύνης,** Πλούτ.Ἠθ.266Β **ἐνέδρα καὶ παρατήρησις·** **5)** νεώτ. στρατ. κατόπτευσις, παρακολούθησις τῶν κινήσεων τοῦ ἐχθροῦ **ἀπὸ** παρατηρητηρίου, ἀεροπλάνου κτλ.· **6)** μτγν. ἐμπειρικὴ θεωρία, ἐξέτασίς τινος; ἀντίθ. λογισμός : Γαλ.1,127· || φρ. **κατὰ ἱστορίαν ἢ παρατήρησιν** μετ' ἐπιστήμης ἢ ἁπλῆς ἐξετάσεως : Φιλόδ.Ρητ.1,40S· **7)** τήρησις κανόνων : Διον.Θρ.629,21· **8)** μτγν. κ. νεώτ. ἐν γραμμ. σημ. ὅ,τι τις σημειοῖ, ἐξετάζει, σχολιάζει : Λογγῖν. Ὑφ.23,2 **ἐκεῖνα μᾶλλον παρατηρήσεως ἄξια,** Ἀμμών.127, Σχόλ.Ἀριστφ.Βάτρ.1258 **ὥστε ματαία ἡ παρατήρησις τῷ Συμμάχῳ·** || **φιλὴ παρατήρησις** ἁπλῆ σημείωσις : Ἀπολλ.Δύσκ.Ἀντων.41,8· || νεώτ. **γραμματικὴ παρατήρησις** ἡ ἀναγομένη εἰς γραμματικὰ φαινόμενα - **συντακτικὴ** ἡ ἀναγομένη εἰς συντακτικὰ φαινόμενα· **9)** νεώτ. κ. δημ. ἀντίρρησις, ἀντίθετος γνώμη, ἀντιγνωμία, ἀντιλογία : **θὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν αἱ ἐπὶ τοῦ προκειμένου παρατηρήσεις σας, - δέχαμαι, μὲ τὴν** παρατήρηση ὅμως ὅτι . .· **10)** δμ. νεώτ. ἔλεγχος, φόγος, ἐπίπληξις : **τοῦ ἔκαμε δριμυτάτας παρατηρήσεις, - δὲν δέχομαι παρατηρήσεις.**

παρατηρητήριον (τὸ) νεώτ. θέσις χρησιμεύουσα πρὸς ἐκτέλεσιν παρατηρήσεων· ἰδ. ἐν στρατ. σημ. φυσικὴ ἢ εἰδικῶς παρεσκευασμένη ὑψηλὴ θέσις, ἀφ' ἧς εἶναι δυνατὴ ἡ κατόπτευσις τῶν κινήσεων τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοῦ.

παρατηρητής (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ θεωρῶν, ἐξετάζων, διερευνῶν : Διόδ.Σ 1,16 **περί τε τῆς τῶν ἄστρων τάξεως . . τοῦτον πρῶτον γενέσθαι παρατηρητήν·** || ἀκριβὴς ἐξεταστής : Δικαίαρχ. Ἰστ.1,4 **οἱ Ἀθηναῖοι συκοφαντώδεις παρατηρηταὶ τῶν ξενικῶν βίων·** **2)** μτγν. ὁ ἐφορεύων, ἐπόπτης : Βασ.2,655Β **τοὺς ἀγγέλους παρατηρητὰς ἑκάστου,** Ἡσ.ἐν λ. ἐπικόκκουρος **ὁ παρατηρητὴς ἐν σταδίῳ·** **3)** σκοπός : Σχόλ.Ἰλ.Ψ 359· **4)** νεώτ. στρατ. ὁ ἀπὸ παρατηρητηρίου, ἀεροπλάνου κτλ. παρακολουθῶν τὰς κινήσεις τοῦ ἐχθροῦ· **5)** δμ. **νεώτ.** ὁ κατόπιν ἐντολῆς παρακολουθῶν τὴν κίνησιν καὶ δρᾶσιν σώματος ἢ ἱδρύματός τινος, **ἄνευ** ἐνεργοῦ συμμετοχῆς : **οἱ παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν Ἀμερικανοὶ παρατηρηταί.**

παρατηρητικός-ή-όν μτγν., νεώτ. κ. δημ. **ὁ** ἔχων τὴν ἱκανότητα τοῦ παρατηρεῖν, ὁ ἱκανὸς εἰς παρατήρησιν : Διοσκ.Θηρ.Προοίμ., Πτολ.Τετράβ.4, Πρόκλ.Τετράβ.94,13, αὐτ.5,30 **οἱ παρατηρητικώτεραι τῶν . . γεωργῶν·** **2)** νεώτ. ὁ ἐκδηλῶν παρατήρησιν βλ.λ.9) : **παρατηρητικὸν ὕφος.**

παρατηρητικῶς ἐπίρρ. μτγν. διὰ παρατηρήσεως βλ.λ.11, ἐρευνητικῶς : Πτολ.Τετράβ.4 **παρατηρητικῶς σκεπταμένοις,** Πρόκλ.Κράτ.74P· || ἀντίθ. συμπτωματικῶς : αὐτ.105,13 **ἤτοι συμπτωματικῶς ἢ καὶ παρατηρητικῶς.**

παρατηρῶ κ. μαν. κ. **νεώτ.,** δημ. κ. παρατηράω, ἀόρ. **παρετήρησα,** δημ. **(ἐ)**παρατήρησα, παθ. παρετηρήθην, δημ. **(ἐ)παρατηρήθηκα,** δημ. μτχ. παθ. παρακ. **παρατηρημένας,** βλέπω τι ἐκ τοῦ σύνεγγυς καὶ μετὰ προσοχῆς, θεωρῶ, ἐποπτεύω, **ἐφορεύω** : Ἐπίκ.Ἐπιστ.2,54U **θεία φύσις παρατηροῦσα τὰς τῶν ζῴων ἐξόδους·** || κ. μτ. ἀναφορ. ἢ ἄ. ἐξηρτ. προτ. : Ξεν.Ἀπ.3,14,4 **παρατηρεῖτ', ἔφη, τοῦτον οἱ πλησίον,** Φιλήμ.100,1 **παρατηρεῖν τίς ἔπταρεν·** || κ. μτ. μτχ. κατηγ. : Ἀριστλ.Ζ1 620a,8 **παρατηρῶν ἀναδυόμενον ἐκ τῆς θαλάττης·** || νεώτ. κ. δημ. παρακολουθῶ διὰ τοῦ βλέμματος, ἐξετάζω : **παρατηρῶ διὰ τοῦ τηλεσκοπίου τὰς** ἡλιακὰς κηλῖδας, **- παρατήρησε ἐκεῖνο τὸ** λουλούδι **ποῦ ἔχει φυτρώσει·** || δμ. κ. ἀμτβ. στρέφω τὸ βλέμμα μου, κοιτάζω : **παρατήρησε ἐδῶ·** **2)** μτγν. κατ' ἐπιφάνειαν βλέπω, ἐξετάζω ἐπιφανειακῶς, οὐχὶ κατὰ βάθος : Φιλόδ.Ρητ.1,249S **3)** μτγν. παραφυλάττω, ἐπιτηρῶ : Πολύβ.1,29,4 **παρετήρουν ταῖς πεζικαῖς καὶ ναυτικαῖς δυνάμεσι τοὺς προκειμένους τῆς πόλεως τόπους,** αὐτ.11,9,9· **4)** ἐπιτηρῶ μετὰ προθέσεων κακῶν, ἐνεδρεύω, ἀναμένω, περιμένω τὴν εὐκαιρίαν : Ἀριστλ.Ρητ.1384b,7, αὐτ.Τοπ.161a,23, Πολύβ.18,3,2 **ἐν ταῖς ὁμιλίαις ἐνεδρεύειν καὶ παρατηρεῖν,** Φιλόδ.Ὀργ.43W **παρατηρεῖν καιροὺς εἰς κόλασιν,** ΚΔ Λουκ.6,7 **παρετήρουν δὲ αὐτὸν . . οἱ Φαρισαῖοι εἰ ἐν τῷ σαββάτῳ θεραπεύσει·** κ. ἀπολ. : Βέττ.Βάλ.205,13· κ. παθ. : Δικαίαρχ.Ἰστ.1,16, Δίων Κ 42,24 **μήτε ἐκδημῆσαι ἐδύνατο· παρετηρεῖτο γάρ·** || δμ. σημ. μέσ. : αὐτ.14,1 **καὶ αὐταὶ ἦσαν παρατηρούμενοι αὐτόν·** **5)** κ. νεώτ. κ. δημ. συνεχῶς ἔχω ἐστραμμένην τὴν προσοχήν μου εἴς τι, προσέχω : Δημ 281 **ὅπως τοῦτο μὴ γενήσεται παρατηρῶν διετέλουν,** Διον.Ἀλ.Δημ.53 **τοὺς ἀναγινώσκοντας χρὴ παρατηρεῖν ἵνα ταῦτον ἕκαστα λέγηται τὸν τρόπον, - κοίταξε τί κάθεται καὶ παρατηρεῖ!·** **6)** φυλάττω, τηρῶ : Ἀριστλ. Ρητ.1405b,33 **εὐλαβεῖσθαι δεῖ καὶ παρατηρεῖν ἐν ἀμφοῖν τὸ μέτριον·** || κ. ἐν τῷ μέσ. τ. : Δίων Κ 53,10 **ὅσα προστάττουσιν** (οἱ νόμοι) **ἀκριβῶς παρατηρεῖσθε·** || δμ. ἐν τῷ μέσ. τ. τηρῶ, φυλάττω, κρατῶ συμφώνως πρὸς τὸ θρησκευτικὸν ἔθος : ΚΔ Γαλ.4,10 **ἡμέρας παρατηρεῖσθε καὶ μῆνας,** Ἰώσ.Α1 14,10,25 **τὴν τῶν σαββάτων ἡμέραν παρατηρεῖσθαι·** **7)** ἐν τῷ παθ. τ. λαμβάνομαι ὑπὸ σημείωσιν : Μέν.542,6· **8)** νεώτ. διακρίνω, ἀντιλαμβάνομαι : **παρατηρῶ αἰσθητὴν βελτίωσιν εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ ἀσθενοῦς·** || τὸ παθ. ἰδ. ὡς τριτοπρόσ. **παρατηρεῖται** γίνεται ἀντιληπτόν, αἰσθητόν, ἐμφανίζεται, σημειοῦται : **παρατηρεῖται ἔλλειψις κρέατος - μεγάλη ἔκλυσις τῶν ἠθῶν·** **9)** νεώτ. ἐλέγχω, φέγω, ἐπιτιμῶ, ἐπιπλήττω : **τὸν παρετήρησε ὁ λοχαγός, διότι ἦτο ἀξύριστος·** **10)** ρηματ.π. παρατήρησις, παρατήρημα, παρατηρητής, παρατηρητέον.

παρατίθημι, δωρ. κ. ποι. **παρτίθημι,** μτγν. κ. **παρατίθω** (πάπ.), γ' ἑν. **παρ(α)τιθεῖ** (Ὀδ.Α 192, Ἡρ. 4,73), γ' ἑν. παρατ. **παρετίθει** (Ἀριστφ.Ἀχ.85, αὐτ. Ἱππ.1223), ἀόρ. **παρέθηκα** (Ἰλ.Λ 779, Ὀδ.Ε 92), παρακ. **παρατέθεικα,** μέσ. ἀόρ. β' **παρεθέμην,** ἀττ. παθ. παρακ. **παράκειμαι,** θέτω, τοποθετῶ πλησίον ἢ ἔμπροσθέν τινος, παραθέτω : Ὀδ.Φ 177 **πὰρ δὲ τίθει δίφρον τε μέγαν καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,** Ἐπιγρ., Πάπ.· || ἐν τῷ μέσ. τ. θέτω ἐμπρός μου ἢ πλησίον μου, δίδω ἐντολήν, κελεύω νὰ θέσωσί τι πλησίον μου : Ὀδ.Β 105 **νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπεὶ δαΐδας παραθεῖτο,** αὐτ.Ω 140, Εὐρ.Κύκλ.390 **σκύφος παραθέσθαι·** **2)** γεν. ἐπὶ φαγητῶν, παραθέτω, προσφέρω, σερβίρω : Ἰλ.Ψ 810 **σφιν δαῖτ' ἀγαθὴν παραθήσομεν,** αὐτ.Ι 90, Ὀδ.Α 192 **ἢ οἱ βρῶσίν τε πόσιν παρτιθεῖ,** αὐτ.Υ 260, αὐτ.Δ 66, αὐτ.Ε 92 **θεὰ παρέθηκε τράπεζαν,** Ἀριστφ.Ἀχ.85 **παρετίθει θ' ἡμῖν ὅλους ἐκ κρι-**

βάνου βαῦς, αὐτ.'Ιππ.52, αὐτ.57, 'Αριστομέν.12. Ξεν.'Αν.4,5,31 **παρετίθεσαν ἐπὶ τὴν τράπεζαν κρέα·** || μσν. κ. ἀπολ. : Πρόδρ.1,133 **ἀφ' οὗ δὲ παραθέσουσιν καὶ νίφεται καὶ κάτζῃ·** || τὸ ἀρσ. τῆς μτχ. κτ. πληθ. **αἱ παρατιθέντες** ὡς οὐσ. **οἱ ἔχοντες** ὡς ἔργον τὴν παράθεσιν τῶν ἐδεσμάτων, **οἱ** ὑπηρετοῦντες εἰς τὴν τράπεζαν, οἱ σερβιτόροι : αὐτ.ΚΠ 8,8,20 **οἰναχόους καὶ λουτροχόους καὶ παρατιθέντας·** || τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **τὰ παρατιθέμενα** τὰ προσφερόμενα, τὰ σερβιριζόμενα φαγητά : αὐτ.2,1,30 **ἦν δὲ τὰ παρατιθέμενα ἀεὶ ἴσα αὐτῷ τε καὶ ταῖς καλουμένοις ἐπὶ δεῖπναν,** αὐτ.5,2,16· || **κ.** ἐν τῷ μέσ. τ. θέτω ἢ διατάσσω **νὰ** παρατεθῇ, νὰ ἐναποτεθῇ τροφὴ **ἐνώπιόν τινας** : 'Οδ.Ο 506 **ἠῶθεν δέ κεν ὕμμιν ὁδοιπόριαν παραθείμην,** Θουκ.1,30, Ξεν.ΚΠ 8,6,12 **μήτε αὐτοί ποτε ἄνευ πόναυ σῖταν παραθῆσθε·** || **οἱ τὰ εὐτελέστερα παρατιθέμενοι** οἱ τρεφόμενοι εὐτελῶς, πτωχικά, ἥκιστα πολυδαπάνως : **αὐτ.**'Ιέρ.1,20· || κ. **ἐπὶ** τροφῶν, ἅς ἐναπέθετον **ἐπὶ** τοῦ τάφου τῶν νεκρῶν : 'Ηρ.4,73 **τῷ νεκρῷ πάντων παρτιθεῖ·** κ. παθ. : αὐτ.1,119· || κ. ἐπὶ ἱερείων : 'Επιγρ.'Επιδαύρου **ακέλος τοῦ πράτου βαὸς παρθέντω τῷ θιῷ·** **3)** προσφέρω, πορίζω, παρέχω, δίδω : 'Οδ.Γ 205 **αἲ γάρ ἐμοὶ . . θεοὶ δύναμιν παραθεῖεν** [ἐσφ.ἀνάγν. περιθεῖεν], Πλάτ. Θεαίτ.157C **παρατιθέναι ἑκάστων τῶν σοφῶν ἀπογεύσασθαι** [ἤτοι παρατιθέναι ἕκαστα τὰ σοφὰ ὥστε ἀπογεύσασθαι αὐτῶν], αὐτ.Πρωτ.325E || **κ.** ἐπὶ μητρὸς παρεχούσης τὸν ἑαυτῆς μαστὸν **πρὸς** θηλασμόν : Σωρ.1,105· **4)** μέσ. **παρατίθεμαι** προσάπτω, δίδω : Παυσ.2,14,4 **οὗτος ἦν ὁ τῷ χωρίῳ τὰ ὄναμα παραθέμενος Κελεάς·** **5)** ὁμ. τὸ μέσ. ἐκθέτω πρὸς πώλησιν : 'Αριστλ.ΖΙ 622b,34 **ὅσα παρατίθενται οἱ φαρμακοπῶλαι·** **6)** ἐπιτίθημι, θέτω ἐπί τινος : 'Ησίοδ.Θ 577 **στεφάνους παρέθηκε καρήατι·** **7)** προβάλλω ἐνώπιόν τινος, προτείνω, παρέχω ἐξηγήσεις : Ξεν.ΚΠ 1,6,14 **παρατιθεὶς ἕκαστον τί εἴη ὄφελος στρατιᾷ τακτικῶν ἄνευ τῶν ἐπιτηδείων,** Πάπ. **παρατιθέναι ἔν τισι ὡς οὐ χρή·** **8)** ἀναφέρω, παρουσιάζω : 'Ισαϊ.9,32, Φιλόδ.Μουσ.79Κ, ΚΔ Ματθ.13,24 **ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς·** || ἐν τῷ μέσ. τ. φέρω ἢ ἀναφέρω τι πρὸς ὑποστήριξιν ἢ ὡς μαρτυρίον : Πλάτ.Πολιτ.275B **διὰ ταῦτα μὴν καὶ τὸν μῦθον παρεθέμεθα,** αὐτ.279A, Πλούτ.'Ηθ.833E, Δίων Χρ.17,10, 'Αθήν.11,479C **παρατιθέμενος τὸ ἐκ Νεφελῶν 'Αριστοφάνους,** Πορφ.'Αποχ.1,3, 'Επιγρ. **παρατίθεσθαι ἀποδείξεις,** Πάπ. **ἀντίγραφον ἐπιστολῆς παρατίθεσθαι·** || πάπ. ὁμ. τὸ μέσ. ἐπιδεικνύω ἢ καταθέτω πράξεις ἢ ἔγγραφα πρὸς ἐπίρρωσίν τινος· **9)** ἀναφέρω, μνημονεύω : Διον. 'Αλ.Δημ.37, αὐτ.Συνθ.23 [ἐσφ.ἀνάγν.]· || **κ. ἐν τῷ μέσ. τ.** : 'Απολλ.Δύσκ.Συντ.65,9 **παρατίθεσθαι ἐναιάν τινος·** || **παρατίθεμαι ἐκδόσεις** παραθέτω, ἀναφέρω, **μνείαν ποιοῦμαι** τῶν ἐκδόσεων : **αὐτ.**'Αντων.89,22· || **κ. ἀπολ.** ἀναφέρω περίπτωσιν, παράδειγμα : αὐτ.52,7· **10)** πάπ. ὁμ. μέσ. συνιστῶ διὰ συστατικῆς ἐπιστολῆς· **11)** μτγν. μτφ. ἐνθέτω, τοποθετῶ ἐν τάξει εἰς τὸν νοῦν μου, κάμνω κτῆμά μου : Πλωτῖν.4,4,8 **ἅ τις ὁρᾷ παρατίθεσθαι παρ' αὐτῷ·** **12)** τίθημι, τοποθετῶ τι παρά τι ἕτερον : Πλάτ.Φιλ.47A **ἢ τὰ διακεκριμένα συγχεῖν καὶ ὁμοῦ λύπας ἡδοναῖς παρατιθέναι·** κ. παθ. : Δημάδ.6 **παρατεθείσης τῆς ἀπολογίας** [τῇ κατηγορίᾳ]· **13)** κτ. ἐπέκτ. παραθέτω, παραβάλλω, συγκρίνω ὅπως ἀνεύρω τυχὸν ὁμοιότητας ἢ διαφοράς : Πλούτ.Δημήτρ.12 **τούταν μὲν οὖν ἐπίτηδες ἐκείνῳ παρεθήκαμεν·** **14)** γραμμ. **παρατάσσω, ἀντίθ. συντίθημι, ἐν** χρ. μ. τὸ **πάθ.** : 'Απολλ.Δύσκ.'Αντων.42,5· **15)** παρακατατίθημι, **καταθέτω, ἐμπιστεύομαι εἴς τινα πᾶν** τὸ ἐμοὶ ἀνῆκον, καταθέτω πρὸς φύλαξιν : Χαρίτ. 8,4· || κ. ἐν τῷ μέσ. τ. : 'Ηρ.6,86, β' **ἦλθον ἐς τὴν Σπάρτην τούτου τοῦ παραθεμένου τὰ χρήματα οἱ παῖδες,** Ξεν.'Αθ.2,16 **τὴν μὲν οὐσίαν ταῖς νήσοις παρατίθενται,** Πολύβ.3,17,10, Πάπ. **τῶν ἀβακείων ἃ παρεθέμεθα παρ' αὐτῷ·** **16)** ὁμ. τὸ μέσ. παραδίδω τινὰ εἰς τὴν φροντίδα ἑτέρου : 'Αρρ.'Επίκτ.2,8,22 **παρατίθεσθαί τινι ὀρφανόν·** || ἐναποθέτω, παραδίδω : ΚΔ Λουκ.23,46 **πάτερ, εἰς χεῖράς σου παρατίθεμαι τὸ πνεῦμά μου,** αὐτ.Πράξ.14,23, αὐτ.20,32, αὐτ.Πέτρ.1,4,19 **17)** ὁμ. τὸ μέσ. ἀποτολμῶ, διακινδυνεύω, ἐκθέτω εἰς κίνδυνον : 'Οδ.Β 237 **σφάς γὰρ παρθέμενοι κεφαλάς,** αὐτ.Γ 74 **τοί τ' ἀλόωνται ψυχὰς παρθέμενοι,** Τυρτ.12,18· **18)** ἐφαρμόζω τι ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας πρός τινα σκοπόν, μεταχειρίζομαί τι πρὸς σκοπόν τινα : Πλάτ.Φαίδ.65E **τὴν ὄψιν παρατιθέμενος ἐν τῷ διανοεῖσθαι.**

παρατίλλω, μέλλ. **παρατιλῶ** ('Αριστφ.'Ιππ.383), μέσ. μέλλ. **παρατιλοῦμαι** (Μέν.363,5), μτχ. παθ. παρακ. **παρατετιλμένος** ('Αριστφ.Λυσ.89, Πλάτ. Κωμ.174,14), ἀποσπῶ τὰς τρίχας ἐκ τῶν διαφόρων μερῶν τοῦ σώματος, πλὴν τῆς κεφαλῆς : 'Αριστφ.'Ιππ.373 **τὰς βλεφαρίδας σου παρατιλῶ·** || ἐν τῷ μέσ. τ. ἀποσπῶ τὰς τρίχας μου, ἐνεργῶ ἀποτρίχωσιν τῶν διαφόρων μερῶν τοῦ σώματός μου : αὐτ.'Αχ.31 **πέρδομαι, ἀπορῶ, γράφω, παρατίλλομαι,** Μέν.363,5· || συχν. ἐν χρ. ἡ μτχ. παθ.παρακ. **παρατετιλμένος** ὁ πλήρη καὶ τελείαν ἀποτρίχωσιν ὑποστάς, ἐντελῶς μαδημένος, ὡς ἦσαν αἱ γυναῖκες καὶ οἱ τρυφηλοὶ καὶ φιλήδονοι ἄνδρες : 'Αριστφ.Λυσ.89 **καὶ νὴ Δία κομψότατα τὴν βληχῶ γε παρατετιλμένη,** αὐτ.Βάτρ.516, αὐτ. Λυσ.151, Πλάτ.Κωμ.174,14 **μύστων πινακίσκος χειρὶ παρατετιλμένων·** || ἐπεβάλλετο καὶ ὡς ποινὴ **εἰς** τοὺς μοιχούς : 'Αριστφ.Πλ.168 **ὁ ἁλοὺς μοιχὸς παρατίλλεται,** Λουκ.Δραπ.33 **ὡς ἀπόλοιτο παρατιλλόμενος τὰ πρῶτα·** **2)** μσν. ἐν τῷ μέσ. τ. ἐπὶ φυτῶν, ἀραιῶ διὰ παρατίλσεως : Γεωπ.2, 38,2 **ἐν τῷ σκάλλειν οὖν χρὴ παρατίλλεσθαι·** **3)** ρηματ.π. παράτιλσις, παρατιλμός, παρατίλτρια, παρατιλτέον.

παρατιλμός (τὸ) σχόλ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παρατίλλω, μάδημα τῶν τριχῶν τῶν διαφόρων μερῶν τοῦ σώματος : Σχόλ.'Αριστφ. Πλ.168 **τὸν ἁλόντα μοιχὸν παρατίλλεσθαι.**

παράτιλσις-εως (ἡ) μτγν. ὁ παρατιλμὸς βλ.λ. : Κλήμ.'Αλ.232 **παρατίλσεών τε καὶ παραφυκισμῶν,** αὐτ.Παιδαγ.3,11,60 **ἡ τοῦ γενείου ἐν χρῷ κουρὰ παρατίλσει γειτνιῶσα.**

παρατίλτρια (ἡ) δούλη ἔργον ἔχουσα νὰ παρατίλλῃ τὰς τρίχας τοῦ σώματος τῆς κυρίας της : Κρατῖν.256 **παρατιλτριῶν ἔχων χορὸν λυδιστὶ τιλλουσῶν μέλη πονηρά,** Φιλόστρ.'Απολλ.4,27.

παρατιμάζω μσν. ὑπερβαλλόντως ἀτιμάζω, ἀτιμίαν προξενῶ, ἐν χρ. **μ.** τὸ παθ. : Δούκ.'Ιστ.Βυζ. 167D **τὸν λαὸν ἅπαντα . . ἔξω τῆς πόλεως εὑρόντες παρητιμασμένον.**

παρατίμασία (ἡ) 'Επιγρ. ἡ ἔκτακτος **ἐκτίμησις,** ὁ κατ' ἀναλογίαν ἔκτακτος προσδιορισμός τινος : 'Επιγρ.Μεσσήνης.

παρατίμησις-εως (ἡ) μσν. ἐπιτίμησις βλ.λ. : Φώτ. κτ. Μονιχ. ἐν 'Αν.Βολφ.1,256 **ταῖς ἴσαις παροινίαις ἴση πάλιν καὶ** ἡ **παρατίμησις.**

παράτιμον (τὸ) 'Επιγρ. ἐλάττωσις **τιμῆς.**

παρατιμονιά (ἡ) δημ. διάπραξις **σφάλματος** εἰς τὸν χειρισμὸν τοῦ πηδαλίου, **παροιάκισις, ἁ.** στραβοτιμονιά· **2)** μτφ. ἐσφαλμένη ἢ ἐπίφογας πρᾶξις, ἐνέργεια.

παρατιμονιάζω δημ. διαπράττω σφάλμα κατὰ τὸν χειρισμὸν τοῦ πηδαλίου, παροιακίζω. **ἁ.** στραβοτιμονιάζω.

παρατιμῶ-άω ἐσφ.ἀνάγν. τοῦ προτιμῶ-άω **ἐν** Λιβάν.Μελ.4,11.

παράτιτλον (τὸ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἐπεξηγηματικὴ σημείωσις, ἐπίτομος ἐξήγησις τίτλων τινῶν ἢ βιβλίων τῶν πανδεκτῶν : Κῶδ.'Ιουστιν.Ι,17,2.21, Σχόλ.Βασ.2,53 **σημείωσαι δὲ τὸ περὶ γάμου παράτιτλον ὅτι καὶ ἀγράφως συνίσταται γάμος·** || νεώτ. νομ. παραπομπὴ εἰς τὰ σχετικὰ χωρία τοῦ αὐτοῦ ἢ ἑτέρου μέρους τῆς κωδικοποιήσεως τῆς ἰουστινιανείου νομοθεσίας

παράτιτλος (ὁ) νεώτ. δευτερεύων τίτλος ἄρθρου ἐφημερίδος παρὰ τὸν κύριον.

παρατιτρώσκω μτγν. κ. μσν. τραυματίζω, προξενῶ τραύματα, πληγὰς πλησίον ἄλλων· ὅθ. μτφ. κακοποιῶ : Μέν.Πρ.116D **παρατρώσαντι τὴν ἀλήθειαν αὐδαμῶς·** κ. παθ. : 'Ανών. ἐν Ρήτ.3,608, 16 **τὸ λογιστικὸν τῷ Τελαμωνίῳ παρατιτρώσκεται·** **2)** ὁμ. μτφ. παραβαίνω, ἀθετῶ, παραβιάζω : 'Ιω.Λυδ.Ρωμ.Ι,41 **τὸν νόμον παρετρώσατε,** 'Ανών.Cat.in.Psalm.802,26 **ἵνα μή τι παρατρώσωμεν τῶν πατρικῶν παρατηρήσεων.**

παρατμήγω 'Ησ. «παρατέμνω, καταστρέφω».

παρατμίζω μσν. ὑποβάλλω, θέτω ὅλον τι ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν ἀτμῶν, καπνίζω ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη : Γεωπ.11,18,13 **ῥόδα ἀρχόμενα ἀνοίγεσθαι παρατμίσας θείῳ, ἕξεις παραχρῆμα λευκά.**

παράτοιμος-η-ο μσν. δημ. ὁ τελείως ἑτοιμασθείς, παντελῶς ἕτοιμος : Λίβ.Ροδ.1049 **νὰ εἶμαι ἐγὼ παράτοιμος εἰς τὸ ἐπιχείρημά μου.**

παρατόλμημα-ατος (τὸ) μσν. λίαν τολμηρὰ πρᾶξις : Παχυμ.Γ'Ανδρ.Παλ.62C **ὁμολογοῦμεν τὸ παρατόλμημα.**

παράτολμος-ον μτγν., κ. νεώτ., δημ.-ος-η-ο ὁ ἀσυνέτως, ὁ ἐν οὐ δέοντι τολμηρός, ριψοκίνδυνος, παράβολος : Πλούτ.Πομπ 32 **ἀεὶ μὲν ἀνδρώδης οὖσα καὶ παράτολμος, - παράτολμος πρᾶξις, - παράτολμον σχέδιον - διάβημα.**

παρατολμῶ-άω μτγν., παρακ. **παρατετόλμηκα,** εἶμαι παράτολμος, ἀσυνέτως τολμηρὰ πράττω, ριψοκινδυνεύω ἐν οὐ δέοντι· πρβλ. Σουΐδ. «παρατετολμηκότες· ἑαυτῶν ἀφειδήσαντες» : Πολύβ.ἀπ. 66 **παρατολμήσαντες καὶ τελείως ἀπελπίσαντες τὴν σωτηρίαν,** Εὐστ.31,12 **εἰ καὶ τοῖς ὕστερον μαχθηρῶς παρατολμᾶται κατά τι Αἰγύπτιον ἔθος·** **2)** τὸ οὐδ. τῆς μτχ. παθ. παρακ. κτ. πληθ. **παρατετολμημένα** ὡς οὐσ. φράσεις, λόγοι ὑπὲρ τὸ δέον τολμηροί, ὑπερβολικοί : Λογγῖν.'Υφ.8,2 **τὰ περὶ τοὺς 'Αλωάδας . . παρατετολμημένα.**

παρατόλμως ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. ὑπὲρ τὸ δέον τολμηρῶς : 'Ηλιόδ.Αἰθ.9,21 **πρὸς τοσαύτας μυριάδας οὕτω παρατόλμως ἀντιταξάμενος**

παρατομή (ἡ) 'Επιγρ. κ.πάπ. πλαγία, λοξὴ τομὴ ἐν βράχῳ : 'Επιγρ.Δήλου· **2)** μτφ. τμῆμα περιοχῆς τινος : Πάπ.

παράτομον (τὸ) (ξύλον) 'Επιγρ. Δήλ. τὸ παρατετμημένον, τὸ πλαγίως ἢ λοξῶς κεκομμένον.

παράτομος-ον πάπ. ὁ λοξῶς, πλαγίως ἐσχηματισμένος, ἐπὶ ρυτίδων.

παρατονία (ἡ) νεώτ. μουσ. σφαλερὸς τόνος, μουσικὴ παραφωνία.

παράτονος-ον κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἐγγὺς ἢ πλαγίως ἐκτεταμένος, τετανυσμένος : Εὐρ.'Αλκ.399 **ἴδε γὰρ ἴδε βλέφαρον καὶ παρατόνους χέρας·** **2)** ὁ κακόηχος : 'Ησ. ἐν λ. βαρβαρισμός **παράτονος διάλεκτος·** **3)** νεώτ. ὁ ἀνακριβής, ἐσφαλμένος κατὰ τὸν τόνον· || ὁμ. νεώτ. μουσ. ὁ ἀσύμφωνος μουσικῶς, παράφωνος, παράχορδος· **4)** μσν. ὁ παραπλεύρως τεταμένος, τεντωμένος : ΨΚαλλισθ.Ι,31· **5)** νεώτ. ναυτ. ἀρσ. **παράτονος** ὡς οὐσ. σχοινίον πρὸς στήριξιν τῶν ἐπιστηλίων ὡς καὶ τοῦ δορατίου καὶ τῆς ἐπιδορατίδος τῶν ἀρτεμόνων, παταράτσο ἢ παταράτζο.

παρατόξευσις-εως (ἡ) μτγγ. κ. μσν. ἡ ἐκτόξευσίς τινος πρὸς τὰ πλάγια, ὅθ. ἐκτόξευσις, ρίψις πλαγίων, λοξῶν βλεμμάτων : Πλούτ.'Ηθ.521B **ἡ συνδιαστρέφουσα τὴν ψυχὴν παράβλεψις αὕτη καὶ παρατόξευσις αἰσχρά** **2)** μσν. τόξευσις μακρὰν τοῦ στόχου, ἀστοχία : Γρηγ.Κύπρ.4,5.

παράτοπος-ον μτγν. ὁ λίαν ἄτοπος, ἀπρεπής : 'Ανών.π.Σουΐδ. **παράτοπον ὁρμήσαντες διὰ τὴν ἀπειρίαν.**

παρατούριον (τὸ) (λατ.) 'Ησ. «ἀντίπανον».

παρατράβηγμα (τὸ) δημ. ἡ καθ' ὑπερβολὴν ἕλξις, ὑπὲρ τὸ δέον τάσις.

παρατραβῶ-άω δημ. ὑπὲρ τὸ δέον ἕλκω, τραβῶ πολύ, ὑπερβολικά : **τὸ παρατραβᾷς τὸ σκοινὶ καὶ θὰ σπάσῃ·** **2)** μτφ. παρατείνω ὑπὲρ τὸ δέον τὴν χρονικὴν διάρκειάν τινος : **παρατραβήξαμε τὶς ἐξετάσεις, - παρατραβάει τὴν κουβέντα·** || κ. ἐν ἀμτβ. χρ. παρατείνομαι καθ' ὑπερβολήν, ὑπερβολικά : **παρατραβάει ἡ ἀρρώστια καὶ δὲ φαντάζομαι νὰ τὰ βγάλῃ πέρα·** κ. παθ. : **παρατραβηγμένο σκοινί·** || κ. μτφ. : **παρατραβηγμένη παρομοίωσις.**

παρατραγεῖν ἀπαρφ. ἀόρ β' τοῦ παρατρώγω.

παρατραγικεύομαι σχόλ. κωμικῶς μιμοῦμαι τοὺς τραγικοὺς ποιητάς, κωμικός, γελοῖος καθίσταμαι : Σχόλ.'Αριστφ.Σφ.1473 **ὀρχούμενος ὁ γέρων παρατραγικεύεται.**

παρατράγουδο (τὸ) δημ. ἀτόπημα, θορυβῶδες καὶ ἀπρεπὲς ἐπεισόδιον : **στὸ γλέντι ἔγιναν ἕνα αωρὸ παρατράγουδα.**

παρατραγουδῶ-άω μσν. δημ. καθ' ὑπερβολὴν ᾄδω, τραγουδῶ πολύ : 'Ερωτόκρ Ι,726 **καὶ στέκουνε στσὶ γειτονιὲς καὶ παρατραγουδοῦσι.**

παρατράγῳδος-ον μτγν. ὁ ἀκαίρως, ὑπὲρ τὸ μέτρον, καθ' ὑπερβολὴν τραγικός, ὅθ. πομπώδης : Πλούτ.'Ηθ.7Α **ὥσπερ τοίνυν . . τὴν θεατρικὴν καὶ παρατράγῳδον,** Λογγῖν.'Υφ.3,1 **οὐ τραγικὰ ἔτι ταῦτα, ἀλλὰ παρατράγῳδα.**

παρατραγῳδῶ-έω μτγν. ὁμιλῶ, διηγοῦμαι τραγικῶς, ὡς οἱ τραγικοί, μιμοῦμαι τὸ τραγικὸν ὕφος : Πολυβ.10,92 **σπυρίδιον ὃ καὶ πλέκος εἴρηκε παρατραγῳδῶν** (ὁ 'Αριστοφάνης)· κ. εἰς λατ. μεταγραφήν : Πλαῦτ.Ψευδ.707 **illic homo est; vide ut paratragoedat carnufex.**

παρατράπεζον (τὸ) μτγν., μσν. κ. νεώτ., μσν. κ. παρατραπέζιον (Κ Πορφ.'Εκθ.594,12, Πασχ.Χρον. 390D) βοηθητικὴ τράπεζα ἐν τῷ ἱερῷ βήματι τῶν ναῶν, ἐφ' ἧς ἀποτίθενται τὰ προσφερόμενα δῶρα μετὰ τῶν ἀναγκαιούντων σκευῶν, πρὶν ἢ μεταφερθῶσιν ἐπὶ τῆς 'Αγίας Τραπέζης πρὸς καθαγιασμόν, πρόθεσις : Λειτουργία 'Αγ. 'Ιακώβου 36,26 **ὅτε μέλλει ὁ διάκονος τιθέναι εἰς τὸ παρατράπεζον, λέγει ὁ ἱερεὺς εὐλαγητὸν τὸ ὄνομα . . ,** Κ Πορφ.594,12.

παραυλίζω μσν. τραυλίζω τι ἐπί τινι : Θεοφύλ.Σ 'Επιστ.62 **ἔνιοι παῖδες παρατραυλίζουσι.**

παρατράχηλος-ον μσν. ὁ τὴν κεφαλὴν ἀφήνων νὰ κλίνῃ πρὸς τὸ ἕτερον τῶν μερῶν, ὁ ἔχων τὸν τράχηλον κεκαμμένον πρὸς τὸ ἕτερον μέρος, ἐπὶ τῶν ἀδριάντων τοῦ Μ. 'Αλεξάνδρου, τῶν πεποιημένων ὑπὸ τοῦ Λυσίππου : Τζέτζ.Χιλ.8,421.

παρατραχηλῶ-έω μσν. εἶμαι παρατράχηλος, ἀφήνω τὴν κεφαλὴν νὰ κλίνῃ πρὸς τὰ πλάγια : Τζετζ Χιλ.11,100 **παρατραχηλῶν δὲ ὥστε δοκεῖν πρὸς οὐρανὸν ἐνατενίζειν.**

παρατραχύνω μσν. καθιστῶ τι καθ' ὑπερβολὴν τραχύ, σκληρύνω ὑπερβολικά· ἐν χρ. μ. τὸ μεσ. ἐν μτφ. σημ. : Μετοχ.Θ 127 **παρατραχύνεται τὴν ἑρμηνείαν ἐν οἷς ἑκάστοτε σπουδάζει.**

παρατρέπω κ. μσν. κ. νεώτ., ἀόρ. α' **παρέτρεψα,** ἀόρ. **β' παρέτραπον** ('Ησιόδ.Θ 103), παθ. ἀόρ β' **παρετράπην** ('Αππ.Μιθριδ.Ι), τρέπω **κατὰ** μέ-

ρος ἢ πρός ἄλλην κατεύθυνσιν, ἡνιοστροφῶ : Ἰλ. Ψ 398, αὐτ.423 παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους ἐκτὸς ὁδοῦ· || νεώτ. τρέπω, στρέφω πρὸς ἄλλην κατεύθυνσιν, κάμνω τι(νὰ) νὰ παρεκκλίνῃ τῆς κατευθύνσεώς του : Ἡρ.7,128 εἰ τὸν ποταμὸν ἔστι παρατρέψαντα ἑτέρῃ ἐς θάλασσαν ἐξαγαγεῖν, αὐτ.130, Θουκ.1,109, Πλάτ.Νόμ.736Β, Δίων Κ 47,47 τὸν ποταμὸν παρατρέψας, Φιλόστρ.Εἰκ.1,23 (τὸ ὕδωρ) παρατρέψαι τοῦ εἴδους, Ζηνόβ.5,29 χαράδραν παρέτρεψαν εἰς τὴν ἑαυτῶν χώραν, - παρατρέπω τὸ ρεῦμα ρύακος· || ὠθῶ ἔξω τῆς ὁδοῦ : Πινδ.Ι 7(8),11 Ταντάλου λίθον παρά τις ἔτρεψεν ἄμμι θεός· || ἐν τῷ μέσ. τ. ἐκτρέπομαι, ἔξω δρόμου φέρομαι, ἀποπλανῶμαι : Ξεν.Ἑλλ.5,1, ὁ παρατρεπόμενος εἰς Τένεδον· || μτγν. κ. μσν. ἐν μτφ. χρ. : Δίων Κ άπ.83,1 παρατρέπεσθαι ἔξω τοῦ βελτίστου, Ἐρωτόκρ.1,1716 μὲ 'βαλε σὲ βαθιὰ νερὰ κι ὁ νοῦς μ' ἐπαρετράπη· κ. ποθ. : Παυσ.4,4,8 ἐκ τοῦ νοῦ παρετράπη· || κ. μτ. γενικ. : Θεοδώρ.3 τῆς πατρῴας πίστεως παρετράπη· || παρατρέπομαι τοῦ λόγου κάμνω παρέκβασιν ἀπὸ τοῦ λόγου : Ξεν.Οἰκ.12,17 καὶ τόδε μοι παρατραπόμενος τοῦ λόγου.. δήλωσον περὶ τοῦ παιδεύεσθαι· **2)** παρατρέπω τὸν λόγον ἀποστρέφω, ἄλλην τινὰ διεύθυνσιν δίδω εἰς τὸν λόγον, δθ. διαστρέφω ἢ νοθεύω αὐτόν · Ἡρ.3,2 ἀλλὰ καὶ παρατρέπουσι τὸν λόγον, προσποιεύμενοι τῇ Κύρου οἰκίῃ συγγενέες εἶναι Διον.Ἁλ.Ρωμ. 6,75 ἐάν τι παρατρέφω τὸν λόγον ἔξω τοῦ ἀληθοῦς· **3)** ἀλλοιῶ, μεταβάλλω τὴν γνώμην τινός : Ἡσίοδ.Θ 103 ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεάων, Ἀπολλ.Ρ 3,902· κ. παθ. : Πλάτ.Νόμ.885D παρὰ τὸ δίκαιον ὑπό τινων δώρων παρατρέπεσθαι κηλούμεναι· || ὁμ. κ. μέσ. : Θεόκρ.22,151 ἄνδρα παρατρέψασθε, γόμαν δ' ἐκλέψατε δώροις, Ἀπολλ.Ρ 3,902 Ἄργος γάρ μ' ἐπέεσι παρατρέπει· **4)** μεταβάλλω, ἀλλοιῶ, ἀλλάζω τι : Ἡρ.7,16,γ' οὐκ οἷά τε αὐτὸ παρατρέψαι, Αἰλ.ΖΙ 2,11, Δίων Χρ.12, 67 παρατρέπειν ὄνομα· κ. παθ. : Ἀππ.Μιθριδ.1· **5)** αἴρω, ἀπομακρύνω : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ. 37,12 παρατρέπειν τὸ ἐν κακίᾳ εἰρημένον· **6)** ἀπατῶ, ἐξαπατῶ, πλανῶ : Αἰλ.ΖΙ 2,14· **7)** ἐπὶ ἀέρος κατὰ τὰς ἐπιδημίας, μεταβάλλω εἰς δυσμενῆ, εἰς μὴ εὐνοϊκόν, χαλνῶ : Ἀέτ.5,94 παρατρέπειν τὰς κράσεις· **8)** μσν. τὸ παθ. ἐπὶ οἴνου, μεταβάλλομαι εἰς ὄξινον, ξινίζω : Γεωπ.2,47,5 οἴνῳ παρατραπέντι ὑδαρέστερον· **9)** πάπ. ἐν τῷ μέσ. τ. ἔχω σχέσεις ἢ δοσοληψίας μετά τινος.

παρατρέφω κ. μσν.,ἀόρ. παρέθρεψα (Ἡρωδιαν. Ἰστ.3,15,5), παθ. ἀόρ β' παρετράφην (Μέν.866), τρέφω πλησίον μου ἢ μεταξύ : Τιμοκλ.9,2 παρατρέφειν τὸν βουλόμενον, Πλούτ.Ἠθ.830C ἵππους παρατρέφουσι, κύνας, πέρδικας· κ. παθ. : Αἰλ.ΖΙ 3,1 κυνιδίου.. προσεοικὼς ἀγαπᾶς παρατραφῆναι· || ὁμ. παθ. ἐπὶ δούλων, ἀνατρέφομαι ὁμοῦ μετὰ τῶν τέκνων τινός : Ποσειδών.36J ὁμώνυμος Ἀθηνίωνι τῷ δεσπότῃ παρετρέφετο, Ἁρποκρ.ἐν λ.μόθωνας ; Σχόλ.Ἀριστφ.Πλ.279 μόθωνας καλοῦσι Λάκωνες τοὺς παρατρεφομένους τοῖς ἐλευθέροις παῖδας· || κ. ἐπὶ παλλακῶν, τρέφομαι μετὰ τῶν νομίμων γυναικῶν : Πλούτ.Ἀρτξ.27 ἑξήκοντα δὲ καὶ τριακόσιαι παρετρέφοντο κάλλει διαφέρουσαι παλλακίδες· || ἐπὶ προσ., ἀνατρέφομαι ἢ τρέφομαι παρά τινος : Συνέσ.244C ἦσαν δὲ οὗται τῶν ἐπ' οὐδενὶ χρησίμῳ πάλαι παρατρεφομένων αὐτῷ· **2)** ἐπὶ ἀνθρώπων κ. ζῴων, ἀνωφελῶς τρέφω, παθ. : Δημ.403 ἐν χορηγίαις ἀλλοτρίαις ἐπὶ τῷ τριταγωνιστεῖν ἀγαπητῶς παρατρεφόμενος, Μέν.244, Πλούτ.Ἠθ.13C τότε ὑβρίζεσθαι δοκοῦντες, ὅτι μάτην παρατρέφονται, Λιβάν.4,8, 28,14 Θωμ.Μάγ.690 τοὺς ἐν ταῖς τῶν πλουσίων τραπέζαις παρατρεφομένους κόλακας· **3)** ἀνοστρέφω ὁμοίως : Ἡρωδιαν.Ἰστ.3,15,5 ἀμφοτέρους ἴσους ἐκ παίδων παραθρέψαι· **4)** συντηρῶ, διατηρῶ ἐπιπροσθέτως : Ἀριστλ.Ἀθ.62,2 καὶ παρατρέφουσι κήρυκα καὶ αὐλητήν· **5)** ἐν τῷ παθ. τ. ἀνατρέφομαι, ἐκπαιδεύομαι, μορφώνομαι ἐπιπολαίως : Πλούτ.Ἠθ.37Ε ἔδει πολὺν χρόνον ἐν φιλοσοφίᾳ παρατρεφόμενον, αὐτ.138C.

παρατρεχάμενος-η-ο δημ. μτχ. παθ. παρακ. τοῦ παρατρέχω, κατώτερος ὑπηρέτης χρησιμοποιούμενος εἰς βαναυσοτέρας ἢ ἐξωτερικὰς ἐργασίας· || ὁ ἐπιδεικνύων προθυμίαν εἰς τὸ νὰ ἐξυπηρετῇ ἰσχύοντά τινα διὰ νὰ ἔχῃ τὴν εὔνοιαν τούτου.

παρατρεχόντως μτγν. ἐν παρόδῳ : Βασ.2, 155Β ἡμεῖς οὖν παρατρεχόντως τῶν μαρτυριῶν ἐφηψάμεθα.

παρατρέχω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., μέσ. μέλλ. μτ. ἐνεργ. σημ. παραδραμοῦμαι (Κωμ.Ἀδέσπ.555), ἀόρ. β' παρέδραμον (Ἰλ.Ψ 636), ἀόρ. α' παρέτρεξα, δημ. (ἐ)παράτρεξα, ποι. μτγν. μτχ. ἀόρ. α' παραθρέξας (Ἀπολλ.Ρ 3,955), παρακ. παραδέδρομα (Ἡσ.), γ' πληθ. ὑπερσ. παραδεδραμήκεσαν (Ξεν. Ἀν.7,1,23), ἐγγὺς ἢ ἔμπροσθέν τινος διέρχομαι δρομαίως τρέχων : Ἰλ.Κ 350 ὁ δ' ἄρ' ὦκα παρέδραμεν, αὐτ.Χ 157, Ἀριστφ.Σφ.1432 οὕτω δὲ καὶ σὺ παράτρεχ' εἰς τὰ Πιττάλου, Ξεν.Ἀν.7,4,18 τοὺς παρατρέχοντας παρ' αἰκίαν καιομένην ἠκόντιζον εἰς τὸ φῶς ἐκ τοῦ σκότους· **2)** τρέχω παρά τινα, συνοδεύω αὐτόν, μτ. δοτ. : Εὐνάπ.Β Σοφ. 499Β χάρις παρατρέχουσα ταῖς συνουσίαις· || οἱ παρατρέχοντες ὑπηρέται, ὑπάλληλοι· πρβλ. δημ. παρατρεχάμενοι : ΠΔ Βασ.3,14,27 καὶ ἐπέθεντο ἐπ' αὐτὸν οἱ ἡγούμενοι τῶν παρατρεχόντων, Πάπ. οἱ παρὰ τὴν διοίκησιν παρατρέχοντες· **3)** ὑπερβαίνω τινὰ εἰς τὸν δρόμον, ὑπερτερῶ ἐν τῷ τρέχειν, περνῶ, ξεπερνῶ στὸ τρέξιμο : Ἰλ.Ψ 636 Ἴφικλον δὲ πόδεσσι παρέδραμον, Ἀριστφ. Ἱππ.1353, Κωμ.Ἀδέσπ.555 χελώνη παρατρέχει δασύποδα· **4)** δημ. ἀνταγωνίζομαι, ἁμιλλῶμαι εἰς τὸν δρόμον, παραβγαίνω στὸ τρέξιμο : παρατρέξετε νὰ ἰδοῦμε ποιὸς θὰ φθάσῃ πρῶτος· **5)** ὑπερέχω, ὑπερτερῶ, ὑπερβάλλω : Πολύβ.31,25,2 ὀλίγῳ χρόνῳ τοσοῦτον παρέδραμε τοὺς καθ' ἑαυτόν, αὐτ.29,12,Εὐνάπ.Ἰστ.252D· **6)** καθίσταμαι, γίνομαι ἀνώτερος, νικῶ, ὑπερνικῶ : Εὐρ.Ἡρ.1020 τὰ δ' ὑπερέβαλε, παρέδραμε τὰ τότε κακά· **7)** ὑπερβαίνω κατὰ τὴν ἀγχίνοιαν, ἐξαπατῶ: Ὀππ. Ἁλ.3,96 παρὰ δὲ φρένας ἔδραμον ἀνδρῶν· **8)** κ. μσν. διατρέχω, διαπερῶ διάστημά τι τρέχων, σπεύδων : Ξεν.Ἀν.4,7,6 ὃ δεῖ ὅταν λωφήσωσιν οἱ λίθοι παραδραμεῖν, Πρόδρ.2,67 σὺ παρατρέχεις τὴν ὁδὸν πεζὸς μετὰ τζαγγίων, Λίβ.Ροδ.170 πῶς τὸ θαλασσαπέλαγος τὸ τόσον παρατρέχει· **9)** προστρέχω : αὐτ.7,1,23 οἱ πελτασταὶ ἐπὶ τὸ κέρας ἑκάτερον παρεδεδραμήκεσαν, αὐτ.4,7,11 δείσας μὴ οὗτος πρῶτος παραδράμῃ εἰς τὸ χωρίον· **10)** διαβιῶ : Σχόλ.Φιλόστρ.Ἡρ.391 (Boiss.) ἑπτὰ εἰσιν αἱ ἡλικίαι ἃς παρατρέχει ὁ ἄνθρωπος· **11)** μτφ. διέρχομαι ἐπιτροχάδην, πραγματεύομαι μετὰ μεγίστης συντομίας, δθ. ἐπιπολαίως θεωρῶ, ἀντίθ. προσέχω τῷ λόγῳ : Ἰσοκρ.4,73 μακρότερα.. εἰπεῖν καὶ μὴ ταχὺ λίαν παραδραμεῖν, Διον.Ἁλ.Ρητ.5,3 παρέργως παρατρέχειν, Πλούτ.Ἠθ.520Ε· **12)** Ἡσ. «παραδέδρομα· παρεμνήσθην» **13)** μτγν. κ. νεώτ. ἐν σιγῇ παρέρχομαί τι, παραλείπω, παρασιωπῶ : Πολύβ.10,43,1 μὴ παραδραμεῖν, ἀλλὰ ποιήσασθαι περὶ αὐτοῦ τὴν ἁρμόζουσαν μνήμην, Γαλ.8,869, Δίων Κ 79,12 ἵνα ταῦτα παραδράμω, - παρέτρεξε τὰ δευτερευούσης σημασίας γεγονότα· **14)** μτγν. περιφρονῶ, καταφρονῶ : Θεόκρ.20,32 ἃ δ' ἀστικὰ οὐκ ἐφίλασεν, ἀλλ', ὅτι βωκόλος ἐμμί, παρέ-

δραμε· **15**) φεύγω ἐν χρ. κτ. προστ. **παράτρεχε** φύγε : 'Αλεξ.16,11· **16**) ἀποφεύγω, διαφεύγω, ἐκφεύγω, ἀπαρατήρητος μένω : Πολύβ.6,6,4 **οὐ παρατρέχει αὐτοὺς ἡ διαφορά, ἀλλ' ἐπισημαίνεται τὸ γιγνόμενον· 17**) ἐπὶ χρόνου, παρέρχομαι : 'Ηρωδιαν.'Ιστ.2,12,4 **τριῶν ἡμερῶν παραδραμουσῶν· 18**) δημ. τρέχω πολύ, πορεύομαι πρὸς πολλὰς διευθύνσεις, ὑπὲρ τὸ δέον · **μὴν παρατρέχῃς, ἔχουμε καιρό, - παράτρεξα σήμερα φροντίζοντας γι' αὐτὴ τὴ δουλειά.**

παρατρέω ἐπ. ἐκ φόβου παρεκκλίνω, τρομάζω καὶ φεύγω, παραμερίζω, ἐπὶ ἵππου ξυπάζομαι καὶ πηδῶ πλαγίως : 'Ιλ.Ε 295 **παρέτρεσσαν δὲ οἱ ἵπποι** ἰσχόλ. «διὰ δέος ἔφυγον»ι.

παράτρημα-ατος (τὸ) ἐσφ. ἀνάγν. **ταῦ** παράρρυμα βλ.λ. ἐν Μοσχί. π. 'Αθήν.5,208C.

παράτρητος-ον μτγν. ὁ τετρυπημένος κατὰ τὰ πλάγια, **δθ. αὐλὸς παράτρητος** αὐλὸς διάτρητος κατὰ τὰ πλάγια, ὃν μετεχειρίζοντο ἐν τοῖς θρησκευτικαῖς μέλεσιν : Πολύδ.4,81 **αὐλοὶ παράτρητοι θρήνοις ἥρμοττον, ὀξὺ καὶ νωθὲς πνέοντες·** || **παράτρητος αὐλίσκος** σωληνίσκος χρήσιμος δι' ἐνέσεις φαρμάκων : Ρουφ.π.'Ορειβ.8,24, 62 **τῶν αὐλίσκων οἱ μὲν εἰσιν εὐθύτρητοι, οἱ δὲ παράτρητοι·** || **παράτρητος πόρος** πόρος, ὀπὴ διηνοιγμένη εἰς τὰ πλάγια : 'Αντυλλ.π.'Ορειβ.50,3,3.

παρατριβή (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. τριβὴ πράγματός τινος μετ' ἄλλου, ἡ πρὸς ἄλληλα τριβή : Φίλ. Βύβλ.2 **ἐκ παρατριβῆς ξύλων εὗρον πῦρ· 2**) τριβὴ δύο σωμάτων, συνουσία : 'Επιφάν.1,125D **ἐκ παρατριβῆς καὶ σπέρματος ἀνδρός· 3**) μτφ. προστριβή, φιλονικία, σύγκρουσις, ἔχθρα, λογομαχία : Πολύβ.2,36,5 **ἐν ὑποψίαις ἦν πρὸς ἀλλήλους καὶ παρατριβαῖς,** 'Αθήν.14,626E **αἱ ἐν ἀλλήλοις παρατριβαὶ καὶ φιλοτιμίαι,** Βασ.117C **τὰς ἐξ ἀντιλογιῶν παρατριβάς· 4**) παράπλευρος ὁδός, πάροδος, παραστράτι : Μάξ.Τύρ.39,3.

παράτριβος-ον γλωσσ. ἡ διορίζουσα τοὺς ἀγροὺς ἀτραπός, μεθόριος ἀτραπός, ὅρος, ὅριον.

παρατρίβω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. τρίβω τι πλησίον ἢ παραπλεύρως ἄλλου : 'Ηρ.7,10,α' **ἐπεὰν χρυσὸν τὸν ἀκήρατον παρατρίψωμεν ἄλλῳ χρυσῷ διαγιγνώσκομεν τὸν ἀμείνω·** || παθ. τρίβομαι πλησίον ἢ παραπλεύρως ἢ καὶ ἐπί τινος : Θέογν.417 **ἐς βάσανον ἐλθὼν παρατρίβομαι ὥστε μολύβδῳ χρυσός,** 'Αριστλ.Χρωμ.793a,33 **καθάπερ πρὸς τὰς βασάνους παρατρίβεσθαι· 2**) προστρίβω, τρίβω ἐπί τινος ἢ πρός τι, μτ. δοτ. κ. αἰτ.: Αἰλ.Ζ1 17,44 **πέτραις τὸ κέρας παρατρίβων·** κ. μτ. ἐμπροθ. διορ. : Σοφ.ἐν λ. ὅπου αἱ ἔλαφοι **τὰς ἐλάφους παρατριβούσας τὰ κέρατα ἀποβάλλειν πρὸς θάμνους** || κ.μέσ. προστρίβομαι, τρίβομαι πρός τι ἢ ἐπάνω εἴς τι : 'Αριστλ.Ζ1 540b,12 **παρατριβόμενα μόνον ὀχεύεται τὰ ὕπτια πρὸς τὰ ὕπτια,** Σωρ.1,7 ἰάμφ. ἀνάγν.ἰ· **3**) τρίβω κατὰ τὰ πλάγια ἢ ἐλαφρῶς, ὀλίγον : Διόδ.Σ 5,33 **τὸ σῶμα λούουσιν οὔρῳ καὶ ὀδόντας παρατρίβοντες,** Διοκλ.ἀπ.141,Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.7,258 **παρατρίβειν τοὺς ὀφθαλμούς· 4**) μτφ. τὸ μέσ. **παρατρίβομαι πρός τινα** ἔρχομαι εἰς προστριβάς, εἰς φιλονικίαν, εἰς ἔχθραν πρός τινα, συγκρούομαι μετά τινος : Φάλ.'Επιστ.70 **Πασίωνι προστριβομένῳ πρὸς ἡμᾶς,** Πολύβ.27,15,6. αὐτ.16,22,6 **εὐθέως ἐζηλοτύπει καὶ παρετρίβετο πρὸς τὸν Τληπόλεμον,** Βασ.3,66B· || κ π- **ἔκ τινων πρός τινας** : αὐτ.4 47,7 **ᾔδεσαν γὰρ τὸν Προυσίαν παρατριβόμενον ἔκ τινων·** κ. ἀπολ. : αὐτ.9,11,2· **5**) ὁμ. τὸ μέσ. ἐν φρ. **παρατρίβομαι τὸ μέτωπον** σκληρύνω τὸ μέτωπον, οἱονεὶ διὰ διηνεκοῦς τριβῆς, δθ. ἀποσκληρύνομαι, ἀποβάλλω πᾶν ἴχνος ἐντροπῆς, **εἶμαι** ἢ γίνομαι ὅλως **ἀναίσθητος**, ἀναίσχυντος : Στράβ.13,1,45 **ἐχρῆν γὰρ καὶ τοῦτο πλάσαι παρατριψάμενος τὸ μέτωπον,** 'Επιφάν.1,729· **6**) παθ. εἶμαι τελείως ἐξηντλημένος : Πάπ. **παρατρίβεσθαι ἀναβάσει· 7**) δημ. φθείρομαι ἐκ τῆς διηνεκοῦς τριβῆς, καθ' ὑπερβολήν, πέρα τοῦ ἐπιτρεπομένου ἢ ἀνεκτοῦ τρίβομαι, φθείρομαι : **παρατριφτήκανε τὰ ρουχά σου καὶ πρέπει νὰ κάνῃς ἄλλα· 8**) δημ. τρίβω καθ' ὑπερβολήν, λίαν : **παρατρίβει τὰ ροῦχα ατὸ πλύσιμο καὶ θὰ λειώσουν· 9**) ρηματ. π. παράτριμμα, παράτριψις, παρατριπτέον.

παράτριμμα-ατος (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. ἰατρ. φλόγωσις, ἐρύθημα ἐμφανιζόμενον εἰς δύο ἐφαπτομένας δερματικὰς ἐπιφανείας διὰ τῆς προστριβῆς ἢ διὰ τῆς ἀλλοιώσεως τοῦ δέρματος ἐξ ὑπεριδρώσεως ἢ ἄλλων ἐκκρίσεων οὔρων, κοπράνων κτλ., σύγκαμα : Διοσκ.1,39, 'Αντυλλ.π.'Ορειβ. 10,24,10, Γαλ.13,395 **παρατρίμματα μηρῶν ἐξ ὁδοιπορίας· 2**) ἔντριμμα βλ.λ. : 'Ιω.Σικελ. ἐν Ρήτ.6, 319,11 **τοσαυταχῶς οὖν λεγομένου τοῦ κάλλους τέταρτόν ἐστι τὸ δι' ἐπιμελείας .. ὥσπερ ἐκ παρατριμμάτων τινῶν γινόμενον.**

παράτριψις-εως (ἡ) κ. μσν. ἡ μετά τινος ἢ πρός τι τριβὴ σώματός τινος, προστριβὴ δύο σωμάτων πρὸς ἄλληλα : 'Αριστλ.Κόσ.395b,5 **ὁ μὲν οὖν ἐξακοντισμός ἐστι πυρὸς γένεσις ἐκ παρατρίψεως,** 'Επίκ.'Επιστ.2,45U, Φίλ.Μηχ.Βελοπ.78,10, Διόδ.Σ 3,36 **ἐν τῇ διὰ τῆς ὕλης παρείᾳ καὶ παρατρίψει ψόφον .. κατασκευάζοντα,** Πλούτ.'Αρέσκ.Φιλ.3,3,11, Μᾶρκ.Αὐρ.6,13 **ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν συνουσίαν, ἐντερίου παράτριψις· 2**) ἐπὶ πολυτίμων ὑλῶν, τριβή τινος πλησίον, παραπλεύρως ἄλλου πρὸς σύγκρισιν καὶ δοκιμασίαν : Θεόφρ.Λιθ. 45 **τῇ παρατρίψει τὸν χρυσὸν δοκιμάζει· 3**) ἐλαφρά, ἀνεπαίσθητος τριβή, προστριβή, πρόσψαυσις : Χρύσ.Στωϊκ.π.Σέξτ.'Εμπ.Πύρρ.1,70 **τῇ ταῦ ποδὸς πρὸς τὴν γῆν παρατρίψει,** Διογ.Λ 10,101 **κατὰ παράτριψιν καὶ σύγκρουσιν νεφῶν,** Εὐστ.153,73.

παράτρομος (ὁ) μσν. δημ. ὁ καθ' ὑπερβολήν, ὁ μέγας τρόμος, τρομάρα : 'Ερωτόκρ.2,1496 **κι ἐδά 'χει πόνο στὴν καρδιά, παράτρομος τσὶ δίδει.**

παρατροπή (ἡ) κ. μσν., δημ. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παρατρέπω, ἀλλαγὴ τῆς κατευθύνσεως, παρέκκλισις, δθ. ἀποτροπή, μέσον ἀποτροπῆς : Εὐρ.'Ιων 1230 **οὐκ ἔστ' οὐκ ἔστιν θανάτου παρατροπὰ μελέᾳ μοι,** Πλούτ.'Ηθ. 168E **φυγὰς ἑαυτοῖς μηχανώμενοι καὶ παρατροπὰς τῶν ἀβουλήτων,** 'Αλκίφρ.1,20· **2**) ἐλαφρά, μικρὰ ἀλλαγή, ἀλλοίωσις, μεταβολή, μετατροπή : αὐτ.476A **διὸ καὶ παρατροπῆς γενομένης τοῦ ὀνόματος ἑλληνιστὶ κύων κέκληται τὸ ἄστρον,** Τρύφ.Τροπ.Προοίμ. **τρόπος ἐστὶ λόγος κατὰ παρατροπὴν τοῦ κυρίου λεγόμενος· 3**) ἐκτροπή, λοξοδρόμησις : 'Απολλ.Δύσκ.Συντ.167,3· **4**) παροδήγησις, παραπλάνησις, παραστράτισμα: Πλούτ. 'Ηθ.758E **ἔπηλυς ἐπίνοια παρατροπὴ τοῦ λογιζομένου καὶ φρονοῦντος· 5**) παράκρουσις : Διον.'Αρεοπ.1373B **παρατροπὴ οὖν ἐστιν αὐτοῖς τὸ κακὸν καὶ τῶν προσηκόντων αὐτοῖς ἔκβασις· 6**) ἐν ἀμτβ. χρ. παρεκτροπή : αὐτ.1106B **παρατροπὴ τῆς ὁδοῦ,** 'Απολλ.'Ιατρ.π.'Ορειβ.7,19,5 **παρατροπὴ εἰς τὸ νοαῶδες,** Γαλ.18(1),181 **παρατροπὴ εἰς τὸ παρὰ φύσιν· 7**) ἡ ἐκ τῆς ὀρθῆς, εὐθείας ὁδοῦ ἐκτροπή, πλάνη, σφάλμα, ἀτόπημα, ἄτοπον : Πλούτ.'Ηθ.40B **τοῖς ἁμαρτανομένοις ἐφιστάναι τὴν διάνοιαν, ὑφ' ὧν αἰτιῶν καὶ ὅθεν ἡ παρατροπὴ γέγονεν,** 'Ιάμβλ.Μυστ.3,25· **8**) διαστροφή, παραμόρφωσις : Πλούτ.'Ηθ.1104D **ἐκ τούτου παρατροπῆς γενομένης καὶ ὅπλα καὶ σκεύη.. συνθάπτοντες ἥδιον ἔχουσι·** || φρ. ἐκ παρατροπῆς διὰ διαστροφῆς τῆς σημασίας : Κλὴμ 'Αλ. 490· **9**) μτφ. πλάγιος ροῦς, πλάγιον ρεῦμα : Λογγῖν.'Υψ.13,3 **ὁ Πλάτων ἀπὸ τοῦ 'Ομηρικοῦ .. νάματος εἰς αὐτὸν μυρίας .. παρατροπὰς ἀπο-**

χετευσάμενος· **10)** παρέκβασις : Πλούτ.'Ηθ.855D **αἱ γὰρ ἐκβολαὶ καὶ παρατροπαὶ τῆς ἱστορίας μάλιστα ταῖς μύθοις δίδονται,** Λουκ.Δημ.'Εγκώμ.6 **τὰς ἀφαιρούσας τὸν κόραν μεταβαλὰς καὶ τὰς ἐκ τῶν παρατροπῶν ἐπανόδους·** **11)** μσν. δημ. ταραχή, σύγχυσις : 'Ερωτόκρ.4,1264 **κάν' ὁ λαὸς μὲ τσὶ φωνὲς παρατροπὴ μεγάλη.**

παρατροπίδιον (τὸ) νεώτ. ναυτ. προεξοχὴ ἐν εἴδει πτερυγίου ἑκατέρωθεν τῆς γάστρας τῶν πλοίων κατὰ τὴν στροφὴν αὐτῆς, παραλλήλως πρὸς τὴν τρόπιν, χρησιμεύουσα πρὸς ἀνακοπὴν τῶν μεγάλων διατοιχήσεων κατὰ τὰς τρικυμίας.

παρατροπικός-ή-όν σχόλ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς παρατροπήν, **ὁ** παράτροπος βλ.λ.3), ἀποτρεπτικός : Σχόλ.Εὐρ.'Ανδρ.528.

παράτροπος-ον κ.νεώτ. ὁ παρατραπείς, παρεκκλίνας τῆς κανονικῆς θέσεως ἢ κατευθύνσεως αὐτοῦ, λοξός, λοξοδρομήσας· δθ. μτφ. ὁ τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ ἐκτραπείς, ὁ παράνομος : Πίνδ.Π 2,35 **εὐναὶ δὲ παράτροποι ἐς κακότατ' ἀθρόαν ἔβαλον ποτὶ κοῖταν ἰόντ'·** **2)** μτγν. ὁ παράδοξος, παράξενος, ἀσυνήθης, ἀλλόκοτος : Πλούτ.Λύσ.12 **χρωτὸς δὲ παράτροπον ἄνθος ἀμέρσαι,** 'Οππ.'Αλ.1,515 **λεχέων δὲ παράτροπαν αἶσαν ἔχουσιν,** αὐτ.4,18· **3)** ἐν ἐνεργ. σημ. ὁ ἀποτρέπων, ἀποτρεπτικός : Εὐρ.'Ανδρ.528 **δύστανος, τί δ' ἐγὼ μόρου παράτραπον μέλος εὕρω;·** **4)** μτγν. **ἔπος** παράτροπον παραβολή, παροιμία : Νόνν.Εὐαγγ.'Ιω.10,20 **τοῖον ἔπος κατέλεξε παράτροπον.**

παρατροπῶ-έω ἐπ. παρατρέπω, ἐκ τοῦ ὀρθοῦ ἐκτρέπω, ἀπατῶ, πλανῶ, παραπλανῶ : 'Οδ.Δ 465 **τί με ταῦτα παρατροπέων ἀγαρεύεις;·** **2)** μτγν. παραπείθω : 'Απολλ.Ρ 3,946 **λίσσεό μιν πυκινοῖς παρατροπέων ἐπέεσσι.**

παράτροφος-ον (παρατρέφω) μτγν. ὁ ὁμοῦ, ὁ ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ ἀνατραφείς : Πολύβ.38,15,3, αὐτ. 40,2,3 **δοῦλαι-οἰκογενεῖς καὶ παράτροφοι,** αὐτ.5.

παρατροχάζω μτγν. ποι. τ. τοῦ παρατρέχω βλ.λ., παρέρχομαι τρέχων, ὑπερβαίνω, ξεπερνῶ : Λουκίλλ.ΑΠ 9,372 **οὐ μὰν λεπταῖσιν ἐπαιάζοντα ποδίστραις.. παῖδα παρετρόχασα,** αὐτ.11,163· **2)** μτφ. παρέρχομαι, ἀφήνω ἀπαρατήρητον : Α Πλ.4,169 **ὡς βοώτης ὁ Πάρις τῆνδε παρετρόχασε,** 'Ελλ.'Επιγραμμ.10 **εὐσεβίη οὔ με παρετρόχασεν·** **3)** τρέχω παραπλεύρως, δίπλα : 'Αππ.'Εμφ.Πολ. 3,70 **τοὺς δὲ.. τῆς οὐρᾶς** (τῶν ἵππων) **ἀντεχομένους παρεκάλουν παρατροχάζειν·** || μτ. δοτ. προσ. τρέχω πλησίον τινός : αὐτ.Συρ.64 **Λυσίμαχον.. παρατροχάσαι ποτὲ ἐπὶ πλεῖστον αὐτῷ.**

παρατροχίλιος-ον νεώτ. ἀνατομ. ὁ παρὰ τὴν τροχιλίαν βλ.λ. κείμενος : **παρατροχίλιος ἀπόφυσις** (ὀστεώδης προεξοχὴ φηλαφητὴ παρὰ τὴν τροχιλίαν τοῦ κάτω ἄκρου τοῦ βραχιονίου ὀστοῦ).

παρατρόχιος-ον (τροχός) μτγν. ὁ παρὰ τὸν τροχόν, ὁ πλησίον τοῦ τροχοῦ ὤν, εὑρισκόμενος· δθ. τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **παρατρόχια** ὡς οὐσ. τὰ παρὰ τοὺς τροχοὺς μέρη τοῦ ἅρματος καὶ γενικώτερον παντὸς τροχοφόρου : Πολύβ 1,147 **τὰ δ' ἐπανεστηκότα δερμάτια περὶ τὸν ἄξονα κατὰ τὰ παραξόνια, παρατρόχια.**

παρατροχῶ-άω μτγν. δ. τ. τοῦ παρατροχάζω βλ.λ.1) : Γρηγ.Ναζ.2,34D **παρατροχόωντες ὁδῖται.**

παρατρυγῶ-άω μτγν. ποι. τρυγῶ παρὰ τὴν ὥραν, τρυγῶ ἀώρους σταφυλάς, ὀμφακίζομαι **ἢ** κρυφίως καὶ κλεπτικῶς τρυγῶ, κόπτω σταφυλάς : 'Ἀρισταίν.1,3· **2)** μτφ. ἐπὶ λαθραίου ἔρωτος, ἐπὶ κρυφίου ἀφροδισιασμοῦ οὐχὶ μετὰ συνουσίας διαπραττομένου : **αὐτ.2,7 Πεδοκλῆς παρατρυγῶν παιδισκάριον ἄωρον καὶ τοῦ φιλήματος ἀμαθές.**

παρατρύζω 'Ησ. «παραφωνῶ· γογγύζω»· πρβλ. Φώτ. «εἴληπται δὲ ἀπὸ τῶν ὀρνέων ὅτ' ἂν ταῖς οἰκείοις νεοττοῖς γοερὰ ἐπιφωνοῦσιν».

παρατρύπημα-ατος (τὸ) μτγν. πλαγία ὀπή, πλάγιον τρύπημα, ἄνοιγμα στὰ πλευρά : Πρόκλ.'Αλκ. 197C **εἰ δὲ καὶ τὰ παρατρυπήματα ἀνοιχθείη πλείους** (φθόγγους ἀφίησιν).

παρατρυφῶ-άω μτγν. πλησίον ἄλλου τρυφῶ, τρυφηλῶς διάγω πλησιάζων τοὺς εὐπόρους, μτ. δοτ. προσ. : Γρηγ.Ναζ.20,357C **ὥστε πᾶσι παρατρυφᾶν καινὴν εὐπορίαν τὸ ἀπορεῖν ποιούμενος·** **2)** κ. μτ. γενικ. πράγμ. ἐντρυφῶ εἴς τι· || κ μτφ. μετέχω τινὸς ἀγαθοῦ : Βί.'Ιω.Χρυσ.8,420,8 **παρατρυφῆσαι τῶν ταύτης καλῶν.**

παρατρώγω, μέλλ. παρατρώξομαι (Σουητ.Γάλβ. 4), ἀόρ. β' **παρέτραγον** ('Ιππ.'Επιδ.5,86), περιτρώγω, κρυφίως τρώγω ἢ κατὰ τὰ ἄκρα, τὰ πλάγια δάκνω, διὰ τῶν ὀδόντων ἀποκόπτω : αὐτ.'Αριστφ.Βάτρ. 988 **τίς τῆς ἐλάας παρέτραγεν;,** αὐτ.Εἰρ.415, Αἰλ. Ζ 11,27 **τῶν ἑαυτοῦ πλακάμων παρέτραγεν,** Εὔστ. 1066,16 **τόποι, οὓς αἱ χαράδραι παρατρώγουσαι καταρρίπτουσι,** αὐτ.14,26 **τῶν πλεκτανῶν τῶν ἰδίων παρατραγόντες·** || κ. μτφ. : Αὔγουστῖν.π. Σουητ.Γάλβ.4 **τῆς ἀρχῆς παρατρώξῃ, Φιλόστρ.** Σοφ.2,15,1 **δικαστηρίων παρατρώγειν.**

παρατρωπῶ-άω ἐπ. παρατρέπω, μετατρέπω τὴν γνώμην τινός, τὸν κάμνω ν' ἀλλάξῃ γνώμην, δθ. μεταπείθω· κ. ἐπὶ θεῶν, ἐξιλεῶ, ἐξευμενίζω : 'Ιλ Ι 500 **τοὺς θυέεσσι καὶ εὐχωλῇς ἀγανῇσιν, λαιβῇ τε κνίσῃ τε παρατρωπῶσ' ἄνθρωποι λισσόμενοι.**

παρατρωτής (ὁ) (παρατιτρώσκω) ἀρχ. λεξ. **ὁ** διαστρεβλωτής : 'Ησ. ἐν λ. παραχαράκτης **παρατρωτὴς τῶν εὖ τεθέντων νόμων.**

παρατσιτώνω δημ. τείνω, τανύω, τσιτώνω, τεντώνω καθ' ὑπερβολήν, πέρα τοῦ κανονικοῦ ὁρίου· **2)** μτφ. διὰ πιέσεως, πιέζων ἐξαναγκάζω· **3)** ρηματ. π. παρατσίτωμα.

παρατσούκλι (τὸ) δημ. παρωνύμιον σκωπτικὸν ἢ εἰρωνικὸν ἢ ἁπλῶς χαρακτηριστικόν, παρανόμι.

παράττω ἀττ. τ. τοῦ παραΐσσω βλ.λ.

παρατυγχάνω κ. νεώτ., ἀόρ. β' **παρέτυχον** (Πλάτ.Πολ.474Α), παρακ. **παρατετύχηκα** (αὐτ.Πρωτ. 340Ε), μτχ. **παρατετυχηκώς** (Πολύβ.12,28Α,5) **κ. παρατετευχώς** (αὐτ.12,27,8), ἐκ τύχης εὑρίσκομαι παρών, παρευρίσκομαι τυχαίως, συμβαίνει **νὰ** εἶμαι πλησίον, παρών : 'Ιλ.Λ 74 **αἱη γὰρ ῥα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοισιν,** 'Ηρ.7,236 **παρατυχὼν τε τῷ λόγῳ καὶ δείσας μὴ ἀναγνωσθῇ Ξέρξης,** αὐτ.9,107, Πολύβ 3,70,7 **μὴ δύνασθαι παρατυχεῖν τῇ μάχῃ,** αὐτ.12,28Α,5· || **παρατυγχάνω εἰς καιρὸν** ἔρχομαι, φθάνω εἰς εὔθετον στιγμήν, εἰς καλὴν ὥραν: Πλάτ.Πρωτ.340Ε **εἰς καιρόν γε παρατετύχηκεν ἡμῖν ἐν τοῖς λόγοις Πρόδικος·** **2)** παρατυγχάνω **εἴς τι** ἐπισκέπτομαί τι : Πάπ. **παρατυγχάνειν εἰς κώμην·** **3)** ἐμφανίζομαι, παρουσιάζομαι : Πάπ. **παρατυγχάνειν ἐπὶ διάγνωσιν·** || κ. ἐπὶ πραγμ. : 'Ιππ.'Αρθρ.38, Θουκ.4,19 **βίᾳ διαφύγαιεν παρατυχαύσης τινὸς σωτηρίας,** αὐτ.8,11, Πλάτ.Πολ.474Α· || κ. νεώτ. ἡ μτχ. ἀόρ. β' **ὁ παρατυχὼν** ὁστισδήποτε συνέπεσε νὰ εἶναι πλησίον, ὁ πρῶτος παρουσιασθείς, πᾶς **τις** κατὰ τύχην, ὁ τυχαῖος : Θουκ.1,22 **τὰ δ' ἔργα.. οὐκ ἐκ τοῦ παρατυχόντος πυνθανόμενος** ἠξίωσα γράφειν, Ξεν.ΚΠ 1,4,18 **σὺν τοῖς παρατυχοῦσιν ἱππόταις, - ὁ τραυματίας μετεφέρθη εἰς τὸ νοσοκομεῖον ὑπὸ παρατυχόντος διαβάτου·** || μσν. κ. ἀπολ.: Καισάρ.Δαπ.ἐν Σάθ.5,82 **λαϊκοὺς καὶ νοταρίους καὶ παρατυχόντας, ἕως τριάντα·** || κ. μτγν. κ. κτ. ἐνεστ. : ΚΔ Πράξ.17,17 **διελέγετο μὲν οὖν.. ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ πᾶσαν ἡμέραν πρὸς τοὺς παρατυγχάνοντας·** **4)** ἀπολ. εἶμαι κατὰ τύχην, οὐχὶ κατ' ἀνάγκην, περιστατικῶς παρών, παρευρίσκομαι : 'Ηρ.1,59 **παρατυχὼν καὶ θεασάμενος τὸ τέρας,** αὐτ.6,108· **5)** τὸ οὐδ. τῆς μτχ. ἐνεστ. **παρατυγχάνον** ἢ ἀόρ. **παρατυχὸν ὡς οὐσ.** αἱ ἐ-

κάατοτε περιστάσεις : Ξεν.'Ιππαρχ.9,1 **ποιεῖν δὲ τὸ παρατυγχάνον ἀεὶ αὐτῷ δεῖ** ἱνὰ πράττῃ πᾶν ὅ,τι αἱ ἑκάστοτε περιστάσεις ἀπαιτοῦσι)· || **πρὸς τὸ παρατυγχάνον** κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν περιστάσεων : Θουκ.1,122 **αὐτὸς δὲ ἀφ' αὑτοῦ τὰ πολλὰ τεχνᾶται πρὸς τὸ παρατυγχάνον**· || **ἐν τῷ παρατυγχάνοντι** κατὰ τὰς περιστάσεις; αὐτ.5,38 **ἔν τε τῷ παρατυχόντι ἀμυνεῖν τῷ δεομένῳ καὶ μὴ πολεμήσειν τῳ**· || **ἀποκρίναμαι ἐκ τοῦ παρατυχόντος** ἀποκρίνομαι, ἀπαντῶ ἐκ τοῦ προχείρου : Πλούτ.'Ηθ.154A **ἀπεκρίνατο δὲ 'Ησίοδος ἐκ τοῦ παρατυχόντος**· || **ἐκ τοῦ παρατυχόντος** ὅπως ἔτυχεν, ὅπως-ὅπως : Εὐστ. 1634,12 **ἐπίτηδες οὕτω γράφας καὶ οὐκ ἐκ τοῦ παρατυχόντος**· **6)** μτγν. περιέρχομαι, περιπίπτω : Πολύβ.12,27,8 **τὸν πλείστοις κινδύνοις παρατετευχότα**· **7)** τὸ οὐδ. τῆς μτχ. ἀορ. **παρατυχόν** ἀπολ. **ἐξόν**, ἐν ᾧ εἶναι ἢ ἦτο εἰς τὴν ἐξουσίαν μου, ἀφ' οὗ δύναμαι ἢ ἠδυνάμην νὰ . ., μτ. ἀπαρφ.: Θουκ.1,76, αὐτ.5,60 **νομίζοντες ἐν καλῷ παρατυχὸν σφίσι ξυμβαλεῖν.**

παρατυλάριον (τὸ) πάπ. προσκεφαλίδιον, μαξιλαράκι.

παράτυλος (ὁ) 'Επιγρ. κοίλωμα πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ τύλου βλ.λ.

παρατυπία (ἡ) νεώτ. κ. δημ. τὸ εἶναί τινα παράτυπον, παράβασις ὡρισμένων τύπων.

παράτυπος(-η)-ο(ν) πάπ., σχόλ., νεώτ. κ. δημ. ὁ παράσημος, παρακεκομμένος,παρακεχαραγμένος, κίβδηλος : Πάπ.,Σχόλ.'Αριστφ.'Αχ.516 **παράτυπα νομίσματα**· **2)** νεώτ. μτφ. κ. δημ. ὁ παρὰ τοὺς τύπους, παρὰ τὰ κεκανονισμένα λαμβάνων ὑπόστασιν : **παράτυπος ἐνέργεια, - παράτυποι πράξεις, - παράτυπα(ν) ἔγγραφα(ν).**

παρατυπῶ-έω (1) νεώτ. ἐνεργῶ παρὰ τοὺς τύπους, παρατύπως, παρὰ τὰ κεκανονισμένα.

παρατυπῶ-όω (2) μτγν., δημ. **παρατυπώνω** τυπῶ, τυπώνω κακῶς, σφαλερῶς, αὐχὶ ἀκριβῶς, δθ. παραποιῶ, ἐν χρ. μ. τὸ μέσ. : Πολυδ.8,27 **τὸ παρασημηνάμενος ὁ Θουκυδίδης ἐπὶ τοῦ παρατυπώσασθαι τὴν σφραγῖδα λέγει**· κ. παθ. : αὐτ.3, 86 **ἀργύριον παρατετυπωμένον**, 'Αρποκρ. ἐν λ. παράσημος ρήτωρ· **2)** μτφ. ἐπὶ παραποιήσεως τῆς πίστεως : Βασ.1,854B **ὁ τῆς πίστεως λόγος παρατετυπωμένος**· **3)** μεταβάλλω διαρκῶς τὴν μέθοδόν μου : Σωρ.1,4.

παρατύπωμα (τὸ) δημ. κακὴ τύπωσις, τυπογραφικὸν ἀβλέπτημα.

παρατυπώνω δημ. τυπῶ, ἐκτυπῶ, τυπώνω πολλὰ ἢ πλέον τοῦ προσήκοντος.

παρατύπως ἐπίρρ. νεώτ. κατὰ παράτυπον βλ.λ.2) τρόπον, παρὰ τοὺς τύπους, τὰ κεκανονισμένα : **ἐνηργήσατε παρατύπως καὶ ὡς ἐκ τούτου ἠγέρθησαν διαμαρτυρίαι.**

παρατύπωσις-εως (ἡ) μτγν. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παρατυπῶ, ψευδής, ἀπατηλὴ ἀποτύπωσις, κίβδηλον ἀντίτυπον : Πλούτ.'Ηθ.404D **εἰδώλων ἀφ' ἑνὸς εἴδους μυρίας παρατυπώσεις.**

παρατυπωτικός-ή-όν μτγν. ὁ ἐσφαλμένως, ἀπατηλῶς, ψευδῶς ἀπεικάζων, σχηματίζων, ἀπομιμούμενος, ἐκφράζων, παριστῶν : Σέξτ.'Εμπ.Μαθ. 8,67 **καὶ ἄλλας παρατυπωτικάς** (φαντασίας) **τὰς ἀπὸ ὑποκειμένων**, Γαλ.7,107· || ἐπίρρ. -ῶς : αὐτ. 8,225 **ἀμυδρῶς καὶ παρατυπωτικῶς αἰσθάνεσθαι.**

παρατυρία (ἡ) νεώτ. χημ. προϊὸν τῆς τυρίας βλ.λ. τοῦ γάλακτος.

παρατυφικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν παράτυφον, ὁ τοῦ παρατύφου.

παρατυφλικός-ή-όν νεώτ. ἰατρ. ὁ παρὰ τὸ τυφλὸν ἔντερον κείμενος.

παράτυφος (ὁ) νεώτ. κ. δημ. νόσος ὀξεῖα λοιμικὴ παρουσιάζουσα συμπτώματα ὅμοια πρὸς τὰ τῆς ἐλαφρᾶς μορφῆς τυφοειδοῦς πυρετοῦ, ὑποχωροῦσα μετὰ 15θήμερον, μικρᾶς θνησιμότητος.

παρατῶ-άω δημ. τ. τοῦ παραιτῶ βλ.λ. : Κρυστ. 'Αγροτ.Τὸ μαγεμένα μαντήλι 88 **μὴν παρατᾷς τὰ πρόβατα καὶ πᾷς, παιδί μου, κλέφτης.**

παραύα (ἡ) αἰολ. λ. ἀντὶ παρειὰ βλ.λ. : Θεόκρ. 30,4 **στυγνὰν ἔχοντα χαῖταν, ὠχρὰν τε τὰν παραύαν** (ὃ.γρ. παρειάν), 'Ηρωδιαν.2,563· **2)** πάπ. ὃ. τ. τοῦ παρόα βλ.λ.

παραυαίνομαι ξηραίνομαι τελείως : Θεόφρ.Φ Αἰτ.3,7,11 **λεπτόβλαστα καὶ ταχὺ παραυαινόμενα.**

παραυγάζω μτγν. κ. μσν. ἐκ τοῦ πλαγίου φωτίζω, λάμπω· ἐν χρ. μ. τὸ παθ. λαμβάνω τὸ φῶς, φωτίζομαι : Στράβ.2,5,42 **ἐν ὅλαις . . ταῖς θεριναῖς νυξὶ παραυγάζεται ὑπὸ τοῦ ἡλίου**· || κ. μέσ. λάμπω, εἶμαι φωτισμένος, διατηρῶ, ἔχω φῶς : αὐτ.1,18 **τὴν Κελτικὴν ἐν ὅλαις ταῖς θεριναῖς νυξὶ παραυγάζεσθαι**· **2)** κ. μσν. ἀπεικάζω, διὰ τοῦ φέγγους παριστῶ, παρεμφαίνω : Διον.Περ.89 **κριοῖο παραυγάζουσα κάρηνον**, Εὐστ.1405,47 **τριήρους σχῆμα παραυγάζειν.**

παραυγῶ-έω μτγν. ποι. βλέπω λοξῶς, στραβίζω, ἀλλοιθωρίζω : Κερκ.4,20.

παραυδῶ-άω ποι. ὁμιλῶ παρηγορῶν ἢ παραθαρρύνω, λέγω λόγους παρηγορητικούς, παραμυθοῦμαι : 'Οδ.Ο 53 **μύθοις ἀγανοῖσι παραυδήσας ἀποπέμψῃ**, αὐτ.Π 279, Κόϊντ.5,261· **2)** προσπαθῶ διὰ πειστικῶν λόγων νὰ πείσω τινὰ νὰ πράξῃ τι, παραινῶ, συμβουλεύω : 'Οδ.Σ 178 **μὴ ταῦτα παραύδα . ., χρῶτ' ἀπονίπτεσθαι**· **3)** μτ. αἰτ πράγμ. ὁμιλῶ περί τινος ὡς περὶ μικροῦ πράγματος ἢ διὰ λόγων ἐμφανίζω, παρουσιάζω, παριστάνω τι ὡς εὐχάριστον : αὐτ.Λ 488 **μὴ δή μοι θάνατόν γε παραύδα, φαίδιμ' 'Οδυσσεῦ.**

παραυλακίζω μσν. μετακινῶ τοὺς ὅρους, τὰ ὅρια : 'Ιω.Μον.Καν.π.Μοριν.120C.

παραυλακιστής μτγν. μσν. ὁ μετακινῶν τοὺς ὅρους, τὰ ὅρια : Μοριν.93B **περὶ ἐμπυριστοῦ, περὶ παραυλακιστοῦ.**

παραύλια (τὰ) 'Ησ. «**τὰ παρὰ τὴν αὐλὴν μέρη**»· **2)** Φώτ. «πρόσχωρα».

παραυλίζω πλησίον κεῖμαι : Εὐρ.'Ιων 493 **παραυλίζουσα πέτρα μυχώδεσι Μακραῖς**· **2)** μτγν. πλησίον διατρίβω, κατοικῶ· δθ. τὸ μέσ. **παραυλίζομαι** ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐλῇ διανυκτερεύων μένω παρά τινι, ἰδ. ὡς φρουρός, φύλαξ αὐτοῦ : 'Αθήν.5,180E **παραυλίζονται οἱ δορυφόροι τοῖς βασιλείοις.**

πάραυλος-ον (1) (αὐλή) ὁ παρὰ τὴν αὐλήν, δθ. πλησίον, ἐγγὺς ὢν ἢ κατοικῶν : Σοφ.ΟΚ 785 **ἥκεις ἔμ' ἄξων οὐχ ἵν' εἰς δόμους ἄγῃς, ἀλλ' ὡς πάραυλον οἰκίσῃς** (πλησίον, παρὰ τὰ ὅρια), αὐτ.Αἴ. 892 **τίνος βοὴ πάραυλος ἐξέβη νάπους;** (ἔφθασεν ἐδῶ ἐκ τοῦ δάσους), αὐτ.ἀπ.503· **2)** **μίτρη πάραυλος** ἀμφ. σημ. ἐν 'Επιγρ.

πάραυλος-ον (2) (αὐλός) ὁ παρὰ τὰ ὀρθὰ αὐλῶν, ἀσύμφωνος πρὸς τὸν ἦχον τοῦ αὐλοῦ, κακόφωνος, παράφωνος : Κωμ.'Αδέσπ.1254 (=Τραγ. 'Αδέσπ.93) **ὑπὸ ἐμφύτου γαστριμαργίας καὶ ἡδυλογίας ἐκπέμπει μέλη πάραυλα**· **2)** Εὐστ. 1597,26 «**παρεξηυλημένος**».

παραυλῶ-έω μτγν. ἐγγύς, πλησίον παίζω τὸν αὐλὸν ἢ ἀσυμφώνως πρὸς τὸν ἦχον αὐτοῦ:Πολυδ.4,67.

παραυξάνω μτγν. διὰ προσθήκης αὐξάνω, μεγεθύνω : Διον.'Αλ.Συνθ.15· **2)** τὸ μέσ. αὐξάνομαι λίαν : Γαλ.7,128 **τινὲς δὲ** (τῶν πυρετῶν) **παραυξάνονται κατὰ βραχύ.**

παραύξη (ἡ) μτγν. αὔξησις : Φίλ.1,359 **παραύξην ἀπὸ τῆς πρώτης ἀπειθείας λαβοῦσα.**

παραύξησις-εως (ἡ) μτγν. κ. μσν. ἡ διὰ προσθήκης τεμαχίων ἢ μερῶν ἐπαύξησις : Γέμιν.6,28 **παραύξησις ἡμερῶν καὶ νυκτῶν**· || μεγέθυνσις, ἀντίθ. μείωσις : αὐτ.18,4, Εὐστ.Πον.346,9 **κατὰ**

παραύξησιν εἰς πολλά· ‖ ἐπὶ τῆς σελήνης, ἡ πλήρωσις, γέμισις : Διοσκ.5,141 **ἐν τῇ τῆς σελήνης παραυξήσει**· ‖ αὔξησις τῆς ἐντόσεως : Πορφ. π.Εὐσ.Εὐαγγ Προπ.3,11, Ἰουλ.Λόγ.4,147B· **2**) προοδευτικὴ αὔξησις παραλλήλων σειρῶν : Βέττ.Βάλ. 295,6· **3**) μετρικὴ μήκυνσις, ἔκτασις : Σέξτ.Ἐμπ. Μαθ.1,126· **4**) τὸ ᾄδειν ἐν ὑψηλοῖς τόνοις : Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.6,10,7 **ἡ παραυξήσεως φιλοτεχνία**· **5**) ρητ. τὸ προσδίδειν στόμφον, δείνωσις : Κοϊντιλ.9,2,106.

παραυξητικῶς ἐπίρρ. ἐπαυξητικῶς, μεγεθυντικῶς, ἐν μεγεθύνσει, ἀντίθ. μειωτικῶς : Σέξτ. Ἐμπ.Μαθ.3,42 **παραυξητικῶς μὲν ἐνοήσαμεν Κύκλωπα . . μειωτικῶς δ᾽ τὸν Πυγμαῖον ἄνθρωπον.**

παραύξω μτγν., ἀόρ. **παρηύξησα**, παθ. ἀόρ. **παρηυξήθην**, παραυξάνω βλ.λ. : Στράβ.15,2,8 **κἂν παραύξωσί τινες αὐτὸ πρὸς τοῖς μυρίοις τὴν Καρμανίαν ἑξακισχιλίων τιθέντες**, Φίλ.1,22, αὐτ. Σέξτ.Ἐμπ Μαθ.6,26, Πτολ.Μαθ.2,6 **τὰς ὑπεροχὰς τῶν ἐγκλίσεων παραύξειν**· κ. παθ. : Ἰάμβλ.Νικ. Ἀριθμ.70P· **2**) μηκύνω, ἐκτείνω συλλαβὴν μετρικῶς : Διον.Ἁλ.Συνθ.11· κ. παθ. : αὐτ 15 **συλλαβὴ . . τεττάρων γραμμάτων προσθήκαις παραυξηθεῖσα**· **3**) ἀμτβ. αὐξάνομαι : Γέμιν.6,39 **ὅσον ἡ ἡμέρα παραύξει, τοσοῦτον καὶ ἡ νὺξ μειοῦται.**

παραύστερος-η-ο δημ. ὁ ἔσχατος πάντων, ὁ τελευταῖος τῶν τελευταίων· **2**) ἐπίρρ. **παραύστερα** ἀργότερα, ὑστερώτερα, πιὸ ἔπειτα.

παραύστηρος-ον ὁ κατά τινα τρόπον, ὁπωσοῦν, κάπως αὐστηρός : Δικαίαρχ.1,9 **αὐθέκαστος καὶ παραύστηρος μισοπονηρία.**

πάραυτα ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ. κ. **παραυτά** [ἐκ τοῦ παρ᾽ αὐτὰ τὰ πράγματα], μσν. δημ. κ. **πάραυτας** [Ἐρωτόκρ.1,335], παραχρῆμα, ἀμέσως, παρευθύς, στὴ στιγμή : Αἰσχ.Ἀγ.737 **πάραυτα δ᾽ ἐλθεῖν ἐς Ἰλίου πόλιν**, Δημ.672 **τί δὴ συμβαίνει παραυτά, ὅθεν ἐξηλέγχθη τὸ πρᾶγμ᾽ ἐπ᾽ αὐτοφώρῳ**, Πολύβ.23,5,11, Ἐπίκ.ἀπ.423 **τὸ πάραυτα πεφυγμέναν κακόν**, Ἐρωτόκρ.2,615 **πάραυτ᾽ ἡ γνώμη ντοὺ ᾽λλαξε**· **2**) πρὸς στιγμήν, στιγμιαίως : Εὐρ.ἀπ.1079,5 **πάραυτα δ᾽ ἡσθεὶς ὕστερον στένει διπλᾶ**· ‖ κ. παροιμ. : Ἐπίκ.ἀπ.423 **τὸ πάραυτα πεφυγμέναν κακόν** [ἐπὶ συμφορᾶς ταχέως παρερχομένης]· **3**) μτ. γενικ. κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ταυτοχρόνως, τὴν ἴδια στιγμή : Σωκρ. Ἐπιστ.11 [Ἀρίστιππ.] **ἥκοντες πάραυτα τοῦ θανεῖν.**

παραυτεί ἐπίρρ. Ἐπιγρ. αὐτεῖ βλ.λ.: Ἐπιγρ.Κρήτης.

παραυτίκα ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ. πάραυτα βλ.λ.1) : Ἡρ.2,89 **οὐ παραυτίκα διδοῦσι ταριχεύειν**, αὐτ.6,35, Αἰσχ.Ἱκ.767 **οὐδ᾽ ἐν ἀγκυρουχίαις θαρσοῦσι ναῶν ποιμένες παραυτίκα**, Εὐρ.ἀπ 273 **ἢ καὶ παραυτίκα ἢ χρόνῳ**, Πρόδρ.1,281 **καὶ πάντες ἐσηκώθησαν, ἔφυγον παραυτίκα**, αὐτ.2,127· ‖ κ. ἐνάρθρ. **τὸ παραυτίκα** : Ἡρ.1,19 **καὶ τὸ παραυτίκα μὲν λόγος οὐδεὶς ἐγένετο**, αὐτ.7,137, Ἀριστφ.Σφ.833· ‖ κ. ἔμπροθ. **ἐκ τοῦ παραυτίκα** : Πλούτ.Κορ.20· ‖ κ. **ἐν τῷ παραυτίκα** : Θουκ.2,11, Πλάτ.Φαῖδρ.240B· **2**) μτ. οὐσ. πρὸς δήλωσιν βραχείας διαρκείας ἢ τοῦ ἀμέσως ἐπικειμένου· δθ. **ὁ παραυτίκα Ἅδης** ὁ παρών, ὁ ἀμέσως ἐπικείμενος θάνατος : Εὐρ.Ἀλκ.13 **ᾔνεσαν δέ μοι θεαὶ Ἄδμητον ᾅδην τὸν παραυτίκ᾽ ἐκφυγεῖν**· ‖ **ἡ παραυτίκα λαμπρότης** ἡ στιγμιαία, ὀλιγοχρόνιος : Θουκ.2,64 **ἡ δὲ παραυτίκα τε λαμπρότης καὶ ἐς τὸ ἔπειτα δόξα** ἀείμνηστος **καταλείπεται**· ‖ **ἡ παραυτίκα ἐλπίς** ἡ πρόσκαιρος : αὐτ.8,82· ὁμ. **αἱ παραυτίκα ἡδοναί** : Ξεν.ΚΠ 1,5,9· ‖ κ. **τὸ παραυτίκα ἡδύ** : Πλάτ.Φαῖδρ.239A· **3**) μτγν. κ. ποσοτικῶς, μόλις : ΚΔ Κορ.2,4,17 **τὸ γὰρ παραυτίκα ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως.**

παραυτίκως ἐπίρρ. μσν. παραυτίκα, πάραυτα : Ἐφραίμ Καισ.3,290,82.

παραυτόθεν ἐπίρρ. μτγν. αὐτόθεν : Ἀρρ.ἀπ. 1597 **παραυτόθεν ὡς ἔχομεν ἐπεξιόντες.**

παραυτόθι ἐπίρρ. μσν. αὐτόθι : Τζέτζ.Πρὸ Ὁμ. 193 **χειμερίοις ἀνέμοισι παραυτόθι εἰρύκοντο.**

παραυχενίζω Ἡσ. «κάμπτω πλαγίως τὸν αὐχένα»· **2**) Φώτ. «παρακρούω».

παραυχένιος-η-ον μτγν. ὁ ἐγγύς, πλησίον ἢ ἐπὶ τοῦ αὐχένος κείμενος ἢ ὁ κρεμάμενος ἐξ αὐτοῦ : ΑΠλ.4,253 **παραυχενίη φαρέτρη.**

παραύχησις-εως (ἡ) μσν. ματαία, ἀνόητος καύχησις : Εὐστ.Πον.171,66.

παραφαγεῖν ἀπαρφ. ἀόρ. β' τοῦ παρεσθίω βλ.λ.

παραφάγωμα (τὸ) δημ. ἡ καθ᾽ ὑπερβολὴν βρῶσις, τὸ νὰ φάγῃ τις πολύ, ὑπερμέτρως.

παραφαίνω ποιη. τ. **παρφαίνω** πλησίον, ἐγγὺς ἢ ἐπὶ τούτου δεικνύω, κάμνω τι φανερόν, ἐκκαλύπτων : Ἡσίοδ.Ἔρ.734 **μηδ᾽ αἰδοῖα . . παραφαινέμεν**, Φιλήμ.70 **παραφαίνειν σπάθην**· ‖ **παραφαίνω τι τοῦ σώματος** παρέχω μέρος τοῦ σώματος εἰς θέαν, ἀποκαλύπτω : Ἀριστφ.Ἐκκλ.94 **ἣν τοῦ σώματος οὐδὲν παραφῆναι ταῖς καθημένοις ἔδει**, Φιλόστρ.Εἰκ.1,10 **παραφαίνει τῶν ὀδόντων ὅσον ἀπόχρη ᾄδοντι**, αὐτ.2,32· ‖ **φαίνομαι** ἐμφανίζομαι πλησίον ἢ ἀντικρύ, ἀποκαλύπτομαι, βγαίνω στὰ φανερά : Πλάτ.Θεαίτ.199C, αὐτ.Σοφ.231B **ἐν τῷ νῦν λόγῳ παραφανέντι**, Ἀριστλ.Πολιτ.1449a,2, Δίων Κ 51,17 **ταῦτά τε ἅμα ἐκ τῶν νεφῶν ἐξέπιπτε καὶ ὅπλα παρεφαίνετο**, Διον.Περ.364· **2**) ἐμφανίζω, παρουσιάζω : Ἀριστφ.Λυσ.183 **πάρφαινε μὰν τὸν ὅρκον, ὡς ὀμιώμεθα** [τὸν τύπον τοῦ ὅρκου]· κ. παθ. : Πλάτ. Θεαγ.122A **εἰς καλὸν ἡμῖν παρεφάνης**, Ἱεροκλ. Χρ.Ἐπ.2,442M **παραφανεῖσα σωτηρία**, Πάπ.**παραφανεὶς ὁ θεὸς ἔλεξε**· ‖ ἔρχομαι εἰς θέαν, γίνομαι ἀντιληπτός : Ἀσκληπιόδ.10,11, **αὐτ.14**· **3**) βαδίζων παρά τινα, συμπορευόμενος μετά τινος, φωτίζω, φέγγω, δεικνύω μέρος τι : Ἀριστφ.Βάτρ. 1362 **διπύρους ἀνέχουσα λαμπάδας . . χεροῖν . . παράφηνον ἐς Γλύκης**, Πλούτ.ΤΓράκχ.14· **4**) ἐνδεικνύω, ὑποδεικνύω : Εὐνάπ.ΒΣοφ.464B **παρέφηναν εἶναι τῆς σοφίας οὐκ ἀμύητοι.**

παραφαίρεσις-εως (ἡ) σχόλ. λαθραία, **κρυφία** ἀφαίρεσις, ὑπεξαίρεσις : Σχόλ.Θουκ.1,122.

παραφαιρῶ-έω μτγν. λάθρα, κρυφίως ἀφαιρῶ, ὑπεξαιρῶ : Ἀρτεμίδ.Δαλδ.3 Pr. [δ.ἀνάγν].

παραφανίζω μτγν. ἐν ταὐτῷ ἀφανίζω, ἀφανίζω τι : Ἀθανάσ.1,42,47, Γρηγ.Νύσσ.2,1028C **τὴν ἑαυτοῦ μνήμην παραφανίζειν**· κ. παθ. : Ἐπιφάν.1, 339C **ἡ κακοδοξία παραφανισθήσεται.**

παραφαντασιά (ἡ) μσν. δημ. παραβολή, ὑπαινιγμός : Ἐρωτόκρ.2,1246 **γιὰ τὴν ὥρα τούτη εἶπα τὴν παραφαντασιά.**

παραφασία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. παραλλαγὴ ἀφασίας ἀποτελοῦσα ἀταξίαν τοῦ προφορικοῦ λόγου, καθ᾽ ἣν ὁ πάσχων σφάλλεται περὶ τὴν ὀρθὴν τῶν λέξεων ἔννοιαν, ἐπαναλαμβάνει τὰς αὐτὰς λέξεις ἢ λέγει ἄλλας ἀντ᾽ ἄλλων.

παράφᾰσις-εως (ἡ) (1) [παράφημι], ποι. **παραίφᾰσις** κ. **πάρφᾰσις** συμβουλή, παραίνεσις, πειθώ : Ἰλ.Λ 793 **ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου**· **2**) τρόπος, μέσον καταπραΰνσεως : ΑΠλ. 5,373,3 **παραίφασιν εὗρεν ἐρώτων**· **3**) θέλξις, παραλογιστικὴ παραίνεσις, ἀπάτη, ξελόγιασμα, ἐπὶ τοῦ κεστοῦ τῆς Ἀφροδίτης : Ἰλ.Ξ 217 **πάρφασις, ἥ τ᾽ ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων**· ‖ λόγος ἀπατηλός : Πίνδ.Ν 8,32 **ἐχθρὰ δ᾽ ἄρα πάρφασις ἦν καὶ πάλαι.**

παράφασις-εως (ἡ) (2) [παραφάσσω (ΙΙ)], ἰων. γενικ. **-ιος**, πληθ. ὀνομ.**-ιες**, αἰτ. **-ιας**, ἐν χρ. κτ. πληθ. τὰ ἐσωτερικὰ μέρη τοῦ γυναικείου αἰδοίου : Ἱππ.Γυν. 2,171· ‖ γεν. **οἱ κρυφοὶ τόποι οἱ κατὰ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον** : Γαλ.19,128.

παράφᾰσις-εως (ἡ) (3) (παραφαίνομαι) μτγν. μσν. σχηματισχός εἰδώλου ἐν κατόπτρῳ δθ. συνεκδ. αὐτὸ τὸ σχηματιζόμενον ἐν κατόπτρῳ εἴδωλον : Χαλκίδ.Τιμ.240 (σ. 273 Wrobel).

παρᾰφάσσω (1) παράπτομαι, ἐλαφρῶς ἢ κρυφίως ψηλαφῶ, φαύω, χαϊδεύω, ἰδ. τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον : Ἱππ.Γυν.Φύσ.6· ‖ κ. μέσ. : αὐτ.Γυν.1,13.

παραφάσσω (φάσσω, φάσκω) μτγν. στρεβλῶς, ἀτόπως, πλημμελῶς λέγω, δθ. παραφρονῶ ἢ ἀλλοφάσσω βλ.λ. : Γαλ.19,128.

παραφέντης (ὁ) δημ., θηλ. **παραφέντρα,** ὁ ἐν ἀμέσως ὑποδεεστέρᾳ μοίρᾳ κύριος, ἀφέντης· δθ. ὁ ἀντικαθιστῶν ἢ ὑποκαθιστῶν τὸν ἀφέντην· ‖ **ὁ** προσωρινὸς ἀφέντης, ὁ ἐπὶ ἡμερησίᾳ ἀμοιβῇ ἐπί τινα χρόνον μισθῶν τὰς ὑπηρεσίας τινός.

παράφερνον (τὸ) μτγν. ἐν χρ. συνήθ. κτ. πληθ. **παράφερνα,** πᾶν ὅ,τι φέρει ἐπιπροσθέτως, ἐκτὸς τῆς κυρίας προικός, μεθ' ἑαυτῆς ἡ νύμφη, ἐξώπροικα βλ.λ. : Πάπ., Ἰουστιν.Νεοр.97,5, Ἡσ. ἐν λ. εἴλιον.

παραφέρνω δημ., ἀόρ. (ἐ)παράφερα, μέσ. **παραφέρνομαι,** παθ. ἀόρ. (ἐ)**παραφέρθηκα,** μτχ. παθ. παρακ. **παραφερμένος,** φέρω τι πλέον τοῦ δέοντος, κουβαλῶ καθ' ὑπερβολήν : **σήμερα παράφερα ξύλα κι ἔπεσε ἡ μέση μου· 2)** προσομοιάζω τι πρὸς ἄλλο, παρομοιάζω : **τὸν παραφέρνεις μὲ τὸ γείτονά σου, ἀλλὰ πέφτεις ἔξω· 3)** μτβ. ὁμοιάζω κατά τι, ἔχω ὁμοιότητά τινα, μοιάζω κάπως : **τὰ ρούχα σου παραφέρνουν μὲ τὰ δικά μου· 4)** τὸ μέσ. **παραφέρνομαι** παραφέρομαι, βλ. παραφέρω 23).

παραφέρω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ποι. **παρφέρω,** μέλλ. **παροίσω** (Σοφ.ΟΚ 1675), μέσ. **παραφέρομαι,** δημ. κ. **παραφέρνομαι,** παθ. ἀόρ. **παρηνέχθην** (Ἡσ.), δοτ. μτχ. ἀορ. α' **παροισθέντι** (αὐτ.), νεώτ. ἀόρ. **παρεφέρθην,** παρά τινα, πλησίον τινὸς φέρω, περιφέρω, ἰδ. ἐπὶ ἐδεσμάτων, παρατίθημι, παραθέτω ἐνώπιόν τινος, παρουσιάζω, σερβίρω : Ἡρ.1,119 **παρέφερον τοῖσι προσέκειτο τὴν κεφαλὴν τοῦ παιδὸς . . καὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας,** Ξεν.ΚΠ1,3,6 **πολλὰ αὐτῷ παραφέρειν καὶ θήρεια καὶ τῶν ἡμέρων·** ‖ κ. ἐπὶ ἐπιτραπεζίων σκευῶν : Ἀριστφ.ἀπ.466 **παραφέρειν ποτήρια,** Σώφρ.15 **πάρφερε τὸν σκύφον·** ‖ κ. παθ. τίθεμαι ἐπὶ τῆς τραπέζης, σερβίρομαι : Ἡρ.1,133 **εἰ δέ τι παραφέροιτο, ἐσθίοντας ἂν οὐ παύεσθαι,** Πλάτ.Πολ.354Β **τοῦ ἀεὶ παραφερομένου ἀπογεύονται·** ‖ **τὰ παραφερόμενα** τὰ παρατιθέμενα ἐδέσματα, τὰ σερβιριζόμενα φαγητά : Λουκ.Μισθ.Συν.26 **ὁ διάκονος τὰ σοὶ παρακείμενα φέρων ἐκείνῳ παρατέθεικεν· 2)** προσκομίζω, φέρω πλησίον : Εὐρ.Ἑλ.724 **λαμπάδων . ., ἃς τετραόροις ἵπποις τροχάζων παρέφερον· 3)** παρά τινι φέρω, παρακομίζω, προσφέρω, παραδίδω, δθ. ἐπὶ συνθήματος, μεταβιβάζω : αὐτ.Φοίν. 1140 **ξύνθημα παραφέροντι ποιμέσιν λόχων· 4)** ἐκθέτω, παρουσιάζω, ἐπιδεικνύω : Ἡρ.4,65 **τὰς κεφαλὰς ταύτας παραφέρει καὶ ἐπιλέγει,** αὐτ.3,130 **ἐκέλευσε μάστιγάς τε καὶ κέντρα παραφέρειν ἐς τὸ μέσον· 5)** κτ. ἐπέκτ. προφέρω, προβάλλω, παρουσιάζω, φέρω εἰς τὸ μέσον : Σοφ.ΟΚ 1675 **ἐν πυμάτῳ δ' ἀλόγιστα παροίσομεν ἰδόντε καὶ παθόντε,** Εὐρ.ΙΑ 981 **αἰσχύνομαι δὲ παραφέρουσ' οἰκτροὺς λόγους· 6)** ἀναφέρω ὡς αἰτίαν, ἐπάγομαι : Ἡρ.9,26 **καὶ καινὰ καὶ παλαιὰ παραφέροντες ἔργα,** Ἀντιφ.3,4,8 **παραφέρειν νόμον· 7)** ἀναφέρω, μνημονεύω : Πλάτ. Ἐπιστ.311Α **χαίρουσι τὴν Σιμωνίδου ξυνουσίαν παραφέροντες· 8)** μτγν. κ. μσν. ἐπικαλοῦμαι : Διον.Ἁλ.Ρωμ.7,27 **πίστεις παραφέροντες τοῦ μὴ βεβαίως αὐτοὺς διηλλάχθαι,** Εὐστ.Διον.Περ.306 **μάρτυρα παραφέρειν· 9)** φέρω τι πέρα ἢ μακράν, παρακομίζω, ἀπομακρύνω, παίρνω μαζί μου : Ξεν.ΚΠ 2,2,4 **ᾤχετο παραφέρων πρὶν λαβεῖν αὐτὸν ἕτερον,** Πλάτ.Πολ.515Α· ‖ παθ. φέρομαι, μεταφέρομαι μακρὰν ἢ πέρα : Θουκ.4,135 **τοῦ γὰρ κώδωνος παρενεχθέντος οὕτως ἐς τὸ διάκενον,** Πλούτ.Μάρ.35, αὐτ.Σύλλ.29, αὐτ.Δίων 25· **10)** μτγν. ἐκφέρω : Πολυβ.4,69 **παράγειν ἐπ' αὐτῆς** (τῆς σύριγγος) **τὸ πνεῦμα διὰ τοῦ στόματος καὶ παραφέρειν καὶ διασπείρειν τὸ πνεῦμα· 11)** φρ. **παραφέρω τὴν χεῖρα** κινῶ ὁρμητικῶς τὴν χεῖρα, ἐπὶ χειρονομιῶν κατὰ τὴν ἀγόρευσιν : Δημ.305 **ἢ δευρὶ τὴν χεῖρ' ἀλλὰ μὴ δευρὶ παρήνεγκα·** ‖ κ. **παραφέρω τὸν βραχίονα παρὰ τὰς πλευράς** ἐπὶ ὁριζοντίου κινήσεως τῶν χειρῶν κατ' ἀντίθ. πρὸς τὴν ἄρσιν αὐτῶν : Ἱππ. Ἄρθρ.12· **12)** ἐν τῷ μέσ. τ. ἔρχομαι ἐν σπουδῇ, σπεύδω, παρουσιάζομαι : Ἀριστλ.ΖΙ 534a,3 **τὰ δ' ἐκπίπτει παραφερόμενα· 13)** μτγν. ὁμ. τὸ μέσ. παρέρχομαι, διαβαίνω, περνῶ : Πλούτ.Πελ.10 **τοῦ πρώτου παραφερομένου, δεύτερον ἐπῆγεν ἡ τύχη χειμῶνα ταῖς ἀνδράσιν·** ‖ ἐπὶ χρόνου ἐν ὁμ. σημ. κ. ἀμτβ. : Θουκ.5,20 **αὐτόδεκα ἐτῶν διελθόντων καὶ ἡμερῶν ὀλίγων παρενεγκουσῶν,** αὐτ.26· **14)** παρατρέπω, ἀποστρέφω : Ξεν.Κυν. 5,27 **ταχὺ γὰρ ἑκάστου παραφέρει τὴν ὄψιν πρὶν νοῆσαι ὅ,τι ἐστί· 15)** μτγν. θέτω κατὰ μέρος, παραμερίζω : Πλούτ.Κάμ.41 **τοὺς ὑσσοὺς παραφέρειν, ἐπιλαμβανόμενοι ταῖς χερσίν· 16)** ὁμ. μτγν. ἀπομακρύνω, ἀποτρέπω : ΚΔ Μᾶρκ. 14,36 **παρένεγκε τὸ ποτήριον ἀπ' ἐμοῦ τοῦτο· 17)** στρέφω ἢ κινῶ πρὸς τὸ ἀντίθετον μέρος, πρὸς τὴν ἀντίθετον κατεύθυνσιν, ἐπὶ μελῶν παραλελυμένων· ἐν χρ. μ. τὸ παθ. : Ἀριστλ.ΗΝικ. 1102b,22· ‖ κ. ἐπὶ προσπεποιημένης παραφροσύνης ΠΔ Βασ.1,21,13 **καὶ παρεφέρετο ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ·** ‖ κ. ἐπὶ μεθύσου : Διον.Λ 7,183 **ἐν . . ταῖς οἰνώαεσιν ἡσύχαζε παραφερόμενος τοῖς σκέλεσι· 18)** μτγν. διαστρέφω, ἐν χρ. μ. ὁ παθ. τ. : Φρύν.Σοφ.Παρ.112Β **τὸ βλέμμα παρενήνεκται· 19)** ὁμ. μτγν. παροδηγῶ, κακῶς ὁδηγῶ, παραπλανῶ : Πλούτ.Ἠθ 41D **ἐκβακχεύουσι καὶ παραφέρουσι τοὺς ἀκροωμένους·** κ. παθ. : αὐτ.15D **παραφέρεσθαι τῷ τέρποντι πρὸς τὸ βλάπτον· 20)** ὁμ. τὸ παθ. πλανῶμαι, σφάλλομαι : Πλάτ.Φίλ.38D, αὐτ.Φαῖδρ.265Β **ἴσως μὲν ἀληθοῦς τινος ἐφαπτόμενοι, τάχα δ' ἂν καὶ ἄλλοσε παραφερόμενοι·** ‖ **ὁ παρενεχθεὶς** (τῆς γνώμης) ὁ παράφρων : Ἱππ.Προρρ.1,21· **21)** μτγν. ἀλλάσσω, μεταβάλλω διὰ μικρᾶς τινος μεταβολῆς, παραλλάσσω : Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.3,61 **παραφέρειν γνώμην·** κ. παθ. : αὐτ.2,68 **παρενεχθέντος τοῦ ὀνόματος,** αὐτ.Συρ.58· **22)** ὁμ. μτγν. ἀπὸ τοῦ πλαγίου παρατρέχων, ἀποσπῶ, ἁρπάζω, παρασύρω, ἐπὶ ρεύματος ποταμοῦ : Πλούτ.Τιμ.28 **πολλοὺς ὁ ποταμὸς . . παραφέρων ἀπώλλυε,** αὐτ.Ἠθ.432Β· ‖ παθ. παρασύρομαι : Διόδ.Σ 18,35 **ἐξεδέχετο τοὺς παραφερομένους ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ·** ‖ κ. μτφ. : Μᾶρκ.Ἀργ.ΑΠ 11,26 **σέ, Βάκχε, φέρων ὑπὸ σοῦ τάμπαλι παρφέρομαι· 23)** νεώτ. κ. δημ., μτφ. ἐπὶ βιαίου συναισθήματος, παρασύρω, ἐξάπτω : **μὴν ἀφήνῃς ποτὲ νὰ σὲ παραφέρῃ ὁ θυμός σου·** ‖ μτγν. κ. νεώτ. κ. ἐν τῷ μέσ. **παραφέρομαι,** δημ. **παραφέρνομαι** ἐξάπτομαι ἐκ βιαίου συναισθήματος, συναρπάζομαι, ἐξέρχομαι τῶν ὁρίων, παρεκτρέπομαι : Δίων Χρ.1,681 **μᾶλλον δὲ ληρεῖτε . . παραφέρεσθε καὶ μᾶλλον ἐοίκατε κραιπαλῶσι, - παραφέρθηκε κι εἶπε λόγια ποὺ δὲν ἔπρεπε· 24)** παρατρέχω τι, παραβλέπω, δὲν δίδω προσοχήν, ἀδιαφορῶ διά τι, παραμελῶ τι : Χρησμ π.Δημ 531 **τὰς ὥρας παρηνέγκατε τῆς θυσίας καὶ τῆς θεωρίας· 25)** μτγν. ἀφήνω τι νὰ ἐκφύγῃ, νὰ διαφύγῃ : Πλούτ.Ἄρατ.43 **τότε μὲν οὖν παρήνεγκε τὸ ῥηθέν·** ‖ παθ.

ἐκφεύγω, διαφεύγω : Ξεν.Κυν.6,24 **ἐὰν δὲ εἰς τὰς ἄρκυς ἐμπίπτῃ ἢ ἔξω ἢ ἐντὸς παρενεχθῇ· 26)** μτγν. πάσχω μεταβολήν, μεταβάλλομαι, διαφέρω, ἐπὶ διαλέκτων : Ξάνθ.1, Κόνων 46,4 **παρενεγκόντος τοῦ ὀνόματος,** Φιλόδ.Σημ.20 **παραφέροντα ἢ κατ' ἄλλον τρόπον διαλλάττοντα·** || **παραφέρω παρά τι ἢ πρός τι** διαφέρω ἀπό τινος : Δίων Κ 59,3, Εὐνάπ.Ἱστ.ἀπ.237D· **27)** μτγν. ὑπερέχω, ὑπερνικῶ, ὑπερβαίνω, μτ. αἰτ. προσ. κ. δοτ. πράγμ. : Λουκ.Χαρίδ.19 **τὰς ἄλλας ὁ πατὴρ οὐκ ὀλίγῳ τῷ μέσῳ παρενεγκοῦσαν ἑώρα.**

παρ(α)φεύγω ἐπ. διαφεύγω διερχόμενος πλησίον καὶ ἔμπροσθέν τινος, ξεφεύγω : Ὀδ.Μ 99 **τῇ δ' οὔ πώ ποτε ναῦται . . εὐχετόωνται παρφυγέειν.**

παραφηλῶ-όω Ἡσ. «εφηλόω, παράγω, ἀπατῶ, φενακίζω».

παράφημι, ποι. **παραίφημι** κ. **πάρφημι** ὁμιλῶ ἠπίως πρός τινα, παραμυθοῦμαι, παραινῶ, παρακινῶ, συμβουλεύω : Ἰλ.Α 577 **μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ· 2)** ἐν τῷ μέσ. τ. καταπραΰνω, δυσωπῶ, μαλάσσω : αὐτ.Μ 249, Ὀδ. Π 287 **μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσι παρφάσθαι,** αὐτ.Τ 6, Ὕμν.Δήμ.336, Ἡσίοδ.Θ 90 **μαλακοῖσι παραιφάμεναι ἐπέεσσιν,** Παρμ.1,15, Ἀπολλ.Ρ 2,287 **τοῖα παραιφαμένη κατέρυκεν· 3)** συχν. μεθ' ὑποβεβλημένης τῆς ἐννοίας τοῦ δόλου, τῆς ἀπάτης, δθ. δολίως πείθω, ἀπατῶ, παραβαίνω, δὲν φυλάττω : Πινδ.Ο 7,66 **θεῶν δ' ὅρκον μέγαν μὴ παρφάμεν,** αὐτ.Π 9,43· || ἐν τῷ μέσ. τ. ἐξαπατῶ ἐμαυτόν : αὐτ.Ν 5,32 **πολλὰ γάρ μιν παντὶ θυμῷ παρφαμένα λιτάνευεν,** Ὀρφ.Ἀργ.1317 **μείλιχα παρφαμένη δὲ τὸν ὃν πόσιν.**

παραφθᾱδόν μτγν. προφθάνων, προφτάνοντας, μτ. γενικ. : Ὀππ.Ἁλ.3,298 **σπεύδοντες μετὰ δαῖτα παραφθαδὸν ἀΐσσουσιν ἀλλήλων· 2)** ἀπολ. ἀνταγωνιστικῶς : αὐτ.4,97.

παραφθάνω, ἀόρ. β' **παρέφθην,** μτχ. **παραφθάς,** μτχ. μέσ. ἀόρ. β' **παραφθάμενος,** προφθάνω, καταφθάνω, Ἰδ. περνῶ τινα εἰς τὸν δρόμον, στὸ τρέξιμο, τὸν φθάνω διώκων : Ἰλ.Χ 197 **τοσσάκι μιν . . ἀποστρέψασκε παραφθάς,** αὐτ.Κ 346 **εἰ δ' ἄμμε παραφθαίησι πόδεσσιν** (κῶδ. παραφθήῃσι)· || τὸ μέσ. ἐν μτφ. χρ. : αὐτ.Ψ 515 **κέρδεσιν, οὔ τι τάχει γε, παραφθάμενος Μενέλαον· 2)** ἐπὶ ἵππου, νικῶ ἐν ἀγῶνι δρόμου, ἔρχομαι πρῶτος εἰς ἱπποδρομίαν : Παυσ.5,8,8 **ἵππος μὲν δὴ . . Κραυξίδα παρέφθη,** Ἡλιόδ.Αἰθ.4,4.

παραφθαρτικός-ή-όν μτγν. ὁ ἔχων τὴν δύναμιν νὰ φθείρῃ, ὁ λίαν καταστρεπτικός : Διον. Ἀρεοπ.157D **τὸ τοῦ θεοειδοῦς παραφθαρτικόν.**

παραφθέγγομαι ὑποβάλλω, προσθέτω τροποποίησίν τινα ἐν τῇ ὁμιλίᾳ μου : Πλάτ.Εὐθ.296Α **οὐκ αὖ, ἔφη, παύσει παραφθεγγόμενος;· 2)** ὑποβάλλω λόγον, ἐν τῷ μεταξὺ λέγω, ἀναφέρω ἐν παρόδῳ : Ὑπερείδ.Εὐξ.32 **ὁπότε παραφθέγγοιο ἐν τῷ λόγῳ πολλάκις ὡς πλούσιός ἐστιν Εὐξένιππος,** Ἰσαῖ.8,23, Πολύβ.28,17,13, Φιλόστρ.Ἀπολλ. 1,19 **εἶ τι παρεφθέγξατο· 3)** μτγν. κακῶς, ἔξω τοῦ ὀρθοῦ ὁμιλῶ, λέγω ἀνοησίας : Ἰώσ.Π1 2,14,8 **τοῖς δὲ παραφθεγξαμένοις ᾐτοῦντα συγγνώμην,** Σχόλ.Σοφ.Φιλ.1194· **4)** ὁμ. μτγν. ὑποκρούω τινὸς τὸν λόγον, τὸν διακόπτω : Πλούτ.Ἀλέξ.6, αὐτ. Ἠθ.738F **δῆλος ἦν καταγελῶν καὶ παρεφθέγγετο· 5)** ὁμ. μτγν. ἠπίως, μειλιχίως, σιγὰ ὁμιλῶ : Ἡλιόδ.Αἰθ.10,33, αὐτ.5,8 **παρεκελεύετο ἠρέμα καὶ Ἑλληνιστὶ παραφθεγγόμενος· 6)** ὁμ. μτγν. ψιθυρίζω, ἐρωτῶ ψιθυριστά : Εὐνάπ.ΒΣοφ.484Β **παραφθέγγεσθαι τί πρακτέον· 7)** ὁμ. μτγν. λέγω ἀνακριβῆ ἢ ψευδῆ ἢ ἐσφαλμένα : Γαλ.14,630 **τῶν παραφθεγξαμένων πάντων ἐλεγχθέντων· 8)** ὁμ. μτγν. ἐκστομίζω παρά τι : Φιλόστρ.Εἰκ. 2,5 **παραφθέγγεσθαι τὴν εὐχὴν τῷ τροπαίῳ.**

παραφθεγκτήρια (τὰ) μτγν. ἑορτή τις πρὸ τοῦ γάμου, καθ' ἣν ὁ νυμφίος προσηγόρευε τὴν νύμφην ὡς τοιαύτην : Πολυδ.2,118 Ἰδ.ἀνάγν.1.

παράφθεγμα-ατος (τὸ) προσθήκη τροποποιήσεως ἐν τῷ λόγῳ, ἢ ἐν παρόδῳ, παρέργως, ἐκ τοῦ προχείρου ὁμιλία : Πλάτ.Εὐθ.296Β **ἥκει τὸ αὐτὸ παράφθεγμα· 2)** μτγν. τυχαῖος λόγος : Ἀριστείδ.Λόγ.28(49)· **3)** ὁμ. μτγν. τὸ ἐσφαλμένως τὸ ψευδῶς λεχθέν, δθ. ψεῦδος : Ἐπιφάν.1,415D **τὸ αὐτῆς λόγων τὸ παράφθεγμα.**

παραφθείρω μτγν., μσν. κ. νεώτ., ἀόρ. α' **παρέφθειρα,** παρακ. β' μτ. παθ. σημ. **παρέφθορα** (Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.292,4), παθ. ἀόρ. β' **παρεφθάρην** (Πλούτ.Ἠθ.848Β), παρακ. **παρέφθαρμαι** (Φίλ.2,57), μτχ. **παρεφθαρμένος,** φθείρω πως, νοθεύω κατά τι, ἀλλοιῶ ἐν μέρει καὶ Ἰδ. ἐπὶ τὰ χείρω : Ἀρτέμων ΙΙ **τὴν ἀρχαίαν μουσικὴν παραφθείρειν,** Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.82,20 **παραφθείρειν τὸν λόγον,** • **διὰ τῶν παρεμβολῶν ταυ παρέφθειρε τὸ ὕφος καὶ τὸ νόημα τοῦ κειμένου·** || παθ. ἐν μέρει, κάπως φθείρομαι, καταστρέφομαι, ἀφανίζομαι : Φίλ.2,57 **αἱ παρεφθαρμένοι στάχυες,** Φιλόστρ.Ἡρ.10,4 **τῆς γῆς παρεφθορυίας,** αὐτ.Εἰκ.2,5, Εὐστ.Πον.44,85 **Μελαντιάδα, ἣν ἡ παρεφθορυῖα γλῶττα Μελιτίδα ἐθέλει καλεῖν· 2)** ὁμ. τὸ παθ.ἐπὶ χαρακτῆρος, διαφθείρομαι : Φιλόστρ.Σοφ.1,16,2 **ὑπό τινος παρεφθαρέναι· 3)** ἐν τῷ μέσ. τ. ἀπόλλυμι, χάνω : Πλούτ.Ἠθ.848Β **παραφθαρεὶς τὴν φωνήν,** Ἀπολλ.Δύσκ.Σύντ.292,4 **παρεφθορὼς τὸ λογιστικὸν** (ἀπολέσας τὸ λογικόν, παράφρων)· || κ. παθ. ἀπόλλυμαι, εἶμαι ἀπολωλώς, ἔχω χαθῆ : αὐτ.Ἐπιρρ.164,26 **αἱ φωναὶ παραφθαρεῖσαι· 4)** ἀποβάλλω : αὐτ.134,8 **παραφθείρειν τὸ ε,** αὐτ. 15,13· **5)** ἐξευτελίζω, ἐξουθενῶ, ὑποβιβάζω : Φιλόστρ.Ἀπολλ.2,29 **παραφθείρειν φιλοσοφίαν· 6)** μεταβάλλω, μεταποιῶ, ἀλλάσσω : Στέφ.Βυζ. ἐν λ. Μέγαρα **παραφθείρειν τὴν ἄρχουσαν** (συλλαβήν), Εὐστ.1532,1· **7)** ἐν τῷ παθ. τ. καθίσταμαι ἄχρηστος, περιπίπτω εἰς ἀχρηστίαν : Ἀπολλ.Δύσκ. Συντ.139,25 **τὰ τῆς τοιαύτης χρήσεως παρεφθάρη·** || **περὶ παρεφθορυίας λέξεως** τίτλος ἔργου τοῦ Διδύμου : Ἀθήν.9,368Β· **8)** μσν ὁμ. τὸ παθ. φθάνω, περιπίπτω εἰς ἀπεθισμόν, εἰς ἀχρησίαν: Ἰω. Λυδ.Ρωμ.2,15 **νόμος ἄρτι παρεφθάρη 9)** μσν. ἐν μτφ. χρ. διαφθείρω τὴν συνείδησίν τινος διὰ παντοίων μέσων : Σέργ.Μακρ. ἐν Σάθ.3,215 **καὶ ἐν Συρίᾳ τοὺς Ἄραβας παραφθείραντες.**

παραφθορά (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παραφθείρω βλ.λ.1), ἐλαφρὰ φθορά, μικρὰ ἀλλοίωσις ἐπὶ τὰ χείρω, διαφθορά : Ἀπολλ.Δύσκ.Ἐπιρρ.164,24 **παραφθαρὰ ἐν ταῖς φωναῖς·** || κ. ἐπὶ τῆς μουσικῆς : Πλούτ. Ἠθ.1131F **περί τε τῆς ἀρχαίας μουσικῆς καὶ τῆς αὐτῆς παραφθαρᾶς·** || κ. ἐπὶ τῆς γλώσσης : Ἑρμογ.Μεθ.3 **κατὰ παραφθοράν,** Στέφ.Βυζ. ἐν λ. Ἀμαζόνειον, Εὐστ.1936,23.

παράφθορος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ λίαν διεφθαρμένος : Γρηγ.Ναζ.2,14Α **δύστηνα ναυταρίδια καὶ παράφθορα,** Φώτ.Ἐπιστ.102,35 **παραφθόρῳ φύσει.**

παραφίημι ἀφίημι, ἀφήνω κατὰ μέρος : Θεόφρ. Φ1 7,4,12 **τὰ μὲν οὖν φυσικὰ τῶν ἀπορρημάτων παραφείσθω· 2)** πάπ. ἀπολύω ἐκ τῆς ὑπηρεσίας.

παραφιλάγαθος (ὁ) Ἐπιγρ. τίτλος ἀξιωματούχου ἐν συνόδοις θρησκευτικαῖς τοῦ Παντικαπαίου.

παραφίμωσις-εως (ἡ) νεώτ. περίσφιγξις τοῦ πέους ὄπισθεν τῆς στεφάνης τῆς βαλάνου ὑπὸ τῆς πόσθης ἥτις ἑλκυσθεῖσα καὶ ὀλισθήσασα πρὸς τὰ ὀπίσω ἤδη δὲν δύναται ν' ἀναταχθῇ.

παραφινέλαιον (τὸ) **νεώτ.** προϊὸν **ἐκ παραφίνης,** ἐν χρ. Ἰδ. ὡς φάρμακον καθαρτικόν.

παραφίνη (ἡ) νεώτ. μεῖγμα στερεῶν ὑδρογονανθράκων ἀποτελοῦν ἐν καθαρᾷ καταστάσει δια-

φανῇ ἄοσμον μᾶζαν ἐλαφρῶς κυανολεύκου χρώματος, ἥτις κατόπιν μαλάξεως παρουσιάζει λιπαρὰν ὑφήν, ἐν χρ. εἰς τὴν παρασκευὴν κηρίων.
παραφλόγισμα-ατος [τὸ] ὀρεκτικόν τι ἔδεσμα, παρασκευαζόμενον δι' ὀπτήσεως παρὰ τὴν φλόγα : Ἀχαι.7 **κνισηρὰ παραφλογίσματα.**
παραφλυάρημα-ατος [τὸ] μσν. ἀνόητος **φλυαρία** : Νεῖλ.Ὀμ.Ἐπιστ.49.
παραφλυαρῶ-έω μτγν. φλυαρῶ ἀνοήτως : **Γαλ.** 18[1]1,763, Εὐνάπ.Ἱστ.ὀπ.265D.
παραφομοιῶ-όω μτγν. παρομοιάζω : **Δέξιππ.** Κατ.65,24.
παράφορα Ἡσ. «παρατετραμμένα» **2)** δημ. ἐπίρρ. παραφόρως βλ.λ.
παραφορά [ἡ] κ. νεώτ., Ἰων. **παραφαρή,** δωρ. **παρφορά,** παράπλευρος κίνησις, πορεία· ὁθ. φρ. **παραφορὰς ποιοῦμαι** ἐπὶ ποταμοῦ, σχηματίζω παραβραχίονας, ρύακας : Ἀγοθρχ.23 **Νεῖλος πολλὰς ἐκτροπὰς καὶ παραφορὰς ποιούμενος· 2)** κίνησις παλινδραμική, πηγαινοερχομένη : Σωρ. 1,73, αὐτ.2,14· **3)** κίνησις ταλαντευομένη, κυμαινομένη, ἀναποφάσιστος, ἐπὶ ξίφους : Ὀνήσανδρ. 26,1· **4)** συνήθ. ἐπὶ τῆς διανοίας, τοῦ νοῦ, ταραχή, διατάραξις : Αἰσχ.Εὐμ.330 **τόδε μέλος παρακοπά, παραφορὰ φρεναπλανής,** Πλούτ.Ἠθ. 249B **τῆς διανοίας παραφορὰν ἐνεργάσασθαι,** Ἀρετ.Χρον.Νούσ.1,5 **παραφορὰ τῆς αἰσθήσιος·** || παραφροσύνη, φρενῖτις : Ἰάμβλ.Μυστ.3,7 **παραφορὰ καὶ ἔκστασις·** || μτγν. κ. νεώτ. γεν. τὸ παραφέρεσθαι ἐκ βιαίου συναισθήματος ἢ πάθους, ἔξαψις, παρεκτροπὴ ἐκ βιαίου θυμοῦ : αὐτ.Χρον. Παθ 1,6 **ἀγαθὸν πρὸς αὐγὴν σωφρονέειν τε καὶ πρηΰνεσθαι τὴν παραφαρήν, - ἐν παραφορᾷ θυμοῦ - χαρᾶς - ἐνθουσιασμοῦ· 5)** μτγν. ἀνώμαλον, ἀκανόνιστον, ἄτακτον βάδισμα, ἀσταθὲς βῆμα : Ἀδαμ.2,21· **6)** ἐν ἐνεργ. σημ. προμήθεια, παροχή : Ἐπιγρ.Δελφῶν **παραφορὰ ζυγάστρων.**
παραφορμά Ἡσ. «ἀρχή τις τῶν συνεξιόντων βασιλεῖ».
παράφορος-ον [παραφέρω] κ. **νεώτ.** ὁ μετὰ σφοδρότητος παρά τι φερόμενος, κινούμενος, σφοδρός, ὁρμητικός : Πλαύτ.Θεμ.3 **λέγεται γὰρ οὕτω παράφορος πρὸς δόξαν εἶναι·** || νεώτ. ἐπὶ πραγμ. : **παράφορος ἔρως - ἐνθουσιασμός· 2)** ὁ ἀπὸ τῆς εὐθείας ὁδοῦ, τοῦ ὀρθοῦ δρόμου παρεκκλίνων, ὁ ἐκτραπείς, μακρὰν παρασυρθείς, πλανηθείς : Πλάτ.Σοφ.228D **παραφόρου ξυνέσεως γινομένης φυχῆς·** || ὁμ. κ. ἐπὶ βολῆς, ἐξακοντισμοῦ, ὁ ἐκτρεπόμενος, παρεκκλίνων τῆς κατευθύνσεώς του : Φίλ.Μηχ Βελοπ.80,9· **3)** μτφ. ὁ παράφρων, μανικός, τρελλός : Τέλ.9Η [δ.ἀνάγν. παράφρονοι], Λουκ.Ἔρωτ.13 **ἐμμανές τι καὶ παράφορον ἀναβοήσας· 4)** ἐπὶ πραγμ., ὁ. ἐξωφρενικός : Πλούτ.Ἀρτξ.1 **μῦθοι ἀπίθανοι καὶ παράφοροι· 5)** νεώτ. **ὁ** εὐκόλως παραφερόμενος, ἐξαπτόμενος, θυμώδης : **παράφορος ἄνθρωπος· 6)** ὁ σφαλλόμενος, ἀσταθής, ἀκροσφαλής, πταίων : Εὐρ.Ἑκ.1050 **τυφλὸν τυφλῷ στείχοντα παραφόρῳ ποδί,** Πλάτ.Νόμ.775D **σπείρειν παράφορος ἅμα καὶ κακὸς ὁ μεθύων,** Πλούτ.Ἠθ.501D· || **παράφορον βαδίζειν** ἐπὶ μεθύσου, παραπαίω, τρεκλίζω : Λουκ.ΒΠρ.12 **ὡς σφαλερὸν βαδίζει καὶ παράφορον·** || **τὸ παράφορον τῶν πινόντων τὸ** παραπαίειν **τῶν** μεθυσῶν : Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.30· **7)** ἐπὶ ἐπιδέσμου, ὁ ὑποκείμενος εἰς ὀλίσθημα, ὁ δυνάμενος νὰ διαφύγῃ, νὰ ἐκφύγῃ : Ἱππ.Ἄρθρ.14· **8)** ἐνεργ. **ὁ συγχέων,** ταράττων : αὐτ.Προρρ.1,36 **παράφορον γνώμης· 9)** μτγν. τὸ οὐδ. **παράφορον ὡς οὐσ. εἶδός** τι τοῦ φυτοῦ alumina : Πλίν.Φ1 35,184· **10)** ὁμ. μτγν. τὸ οὐδ. **παράφορον** ὡς **ἐπίρρ.** παραφόρως, μανικῶς : Λουκ. Δραπ.10 **ἰταμόν τι καὶ παράφορον δεδορκότες.**
παραφορότης-ητος [ἡ] πλαγία, ἀδέξιος κίνησις, ὁθ. ἀδεξιότης τοῦ σώματος, σκαιότης, ἀνεπιτηδειότης **ἐκ** κακοῦ σχηματισμοῦ τοῦ σώματος: Πλάτ. Τιμ.87E **πολλὰ δὲ σπάσματα καὶ διὰ τὴν παραφορότητα πτώματα παρέχον.**
παραφορτίζομαι μτγν. παρεμβάλλω τι ὡς πρόσθετον φορτίον, φόρτον ἐπὶ φόρτῳ προστίθημι, παραφορτώνω : Πολυδ.2,139· || **κ. μτφ.** : Πλούτ.Ἠθ.8E **ταῦτα τῷ λόγῳ παρεφορτισάμην.**
παραφόρτωμα [τὸ] δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παραφορτώνω, ὑπερφόρτωσις.
παραφορτώνω δημ. ἐπιτίθημι φόρτον ὑπερβολικόν, φορτώνω πέρα **τοῦ** μέτρου, **ὑπερβαλλόντως** : **παραφόρτωσες τὸ μουλάρι καὶ θὰ τὸ μεσοκόψῃς·** κ. παθ. : Κρυστ.Τραγ.Στάν.Ἔλα βοσκούλα, ἔλα 4 **κόβεις μῆλα ἀπ' τὴ μηλιὰ τὴν παραφορτωμένη· 2)** ἐν μτφ. χρ. ἐπιβαρύνω τινὰ διὰ πολλῆς ἐργασίας ἢ διὰ πολλῶν φροντίδων· **3)** ὁμ. μτφ. ἐν τῷ μέσ. τ. **παραφορτώνομαι** ἐνοχλῶ τινα διὰ συχνῶν παρακλήσεων **ἢ** ὑπερβολικῶν ἀπαιτήσεων : Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.86 **τὸν κύριον ἐπιστάτην - τὸν παραφορτώνονται πολλοί, - μᾶς παραφορτώθηκανε νὰ τοὺς δανείσουμε.**
παραφορῶ-έω κ. μσν. δημ. παραφέρω βλ.λ.1), φέρω καὶ θέτω ἔμπροσθέν τινος, παρατίθημι : Ἀριστφ.Ἱππ.1215 **ἅπαντα γάρ σοι παρεφόρουν·** κ. παθ. : Ἡρ 1,133 **ἀπὸ δείπνου παραφορέεται οὐδὲν λόγου ἄξιον· 2)** ἐν τῷ μέσ. τ. συλλέγω, συναθροίζω, συνάγω δι' ἐμαυτόν : Πλάτ.Νόμ.858B **καί τινος ἑτέρας ἀρχομένοις συστάσεως παραφορήσασθαι χύδην· 3)** μσν. δημ. τὰ μέσα. ὑποπτεύω τι, ὑφορῶμαι : Ἐρωτόκρ.4,5 **παραφοροῦντ' ἀπὸ μακρά, μὰ δὲν τὸ θεμελιώνου.**
παραφόρως ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. κατὰ παράφορον τρόπον, μὲ μανίαν : Ρήγ 1,552 **συζεύξας ὄνον βοΐ τέμνων ὠράτο παραφόρως τὴν αὔλακα· 2)** νεώτ. μετ' ἐξάψεως, σφοδρῶς.
παράφραγμα-ατος [τὸ] κ. νεώτ. φράγμα, φραγμὸς παρὰ ἢ περί τι, περιπεφραγμένος ἢ κεκλεισμένος τόπος μὲ πλησίον **ἢ** πρὸ αὐτοῦ κείμενον φράκτην, ἔπαλξις, περίφραγμα, ὀχύρωμα : Θουκ. 4,115 **πῦρ ἐνήσειν διενοοῦντο εἰς τὰ ξύλινα παραφράγματα· 2)** κ. νεώτ., ἐπὶ πλοίου, διάφραγμα πλευρικὸν κατὰ τὸ διάμηκες τοῦ πλοίου : αὐτ.7,25 **πύργους τε ξυλίνους ἔχουσαν καὶ παραφράγματα· 3)** προφυλακτήρ, παραπέτασμα : Πλάτ. Πολ.514B **ὥσπερ τοῖς θαυματοποιοῖς πρὸ τῶν ἀνθρώπων πρόκειται τὰ παραφράγματα,** Ἀππ.Ἐμφ. Πολ.2,118 **ἐκ τοῦ θεάτρου διέθεον ἐς τὰ τοῦ βουλευτηρίου παραφράγματα,** Δίων Κ 59,29, Γρηγ. Νύσσ.2,677· **4)** μτγν. μτφ. φραγμός, ὅριον : Δαμ.Ἀρχ.400 **παράφραγμα καὶ ἐμπόδιον.**
παραφράζω μτγν., μσν. κ. νεώτ. λέγω, ἐκφράζω τὸ αὐτὸ πρᾶγμα δι' ἄλλων λέξεων : Φίλ.2,140 **ἐνθύμημα μεταφράζειν καὶ παραφράζειν,** Ἑρμογ. Προγυ.4, Γαλ.15,467, Εὐστ.1406,19 **βιβλίον ὅλον παραφράζειν· 2)** κ. νεώτ. μεταγλωττίζω ἐλευθέρως, μεταφράζω μᾶλλον κατ' ἔννοιαν ἢ κατὰ λέξιν : Ἑρμογ.Μεθ.24, Γαλ.5.678· **3)** μσν. μιμοῦμαι : Εὐστ.249,23 **ἐξ Ὁμήρου παραφράσας Εὐριπίδης.**
παραφράκτης [ὁ] νεώτ. παράφραγμα βλ.λ.2).
παραφρακτικός-ή-όν μτγν. ὁ ἐπάγων παράφραξιν, ὁ ἐμφρακτικός, εἰδ.Ἰατρ. ὁ ἐπιφέρων δυσκοιλιότητα : Ξενοκρ.π.Ὀρειβ.2,58,87 **κοχλίαι δύσπεπτοι παραφρακτικοὶ** [δ.ἀνάγν. παρεκφρακτικόν].
παράφρασις-εως [ἡ] μτγν. κ. νεώτ. ἡ δι' ἄλλων λέξεων πλέον σαφὴς ἔκφρασις τινος, σαφήνισις ἢ ἐξήγησις πλέον **ἐκτεταμένη** παρὰ τὸ κείμενον συγγράμματός τινος, ἐπεξήγησις : Ἑρμογ. Προγυ.3, Γαλ 17[2]1,258, Κοϊντιλ.1,9,2· **2)** νεώτ. κατ' ἔννοιαν καὶ **οὐχὶ** κατὰ λέξιν μεταγλώττισις γραπτοῦ κειμένου : **ἡ παράφρασις τῆς Ἁγίας**

Γραφῆς· **3)** νεώτ. μουσ. ἡ διὰ μεμονωμένον ὄργανον διασκευὴ μουσικοῦ τινος ἔργου, συμφωνικοῦ ἢ μελοδραματικοῦ.

παραφράσσω μτγν., ἀττ. **-άττω** διά τινος πλησίον ἢ ἐμπρὸς κειμένου φραγμοῦ ἐμφράττω, κλείω, ἀσφαλίζω, διὰ προτειχίσματος φράττω, ὀχυρώνω : Ἡρωδιαν.Ἱστ.4,1,5 **παραφράττοντες πάσας εἰσόδους εἴ τινες ἦσαν λανθάνοντες**· κ. παθ. : Πολύβ.10,46,3 **παραπεφράχθαι τὸ δεξιὸν ἐπὶ δέκα πόδας,** Ἡρωδιαν.Ἱστ.3,3,2.

παραφραστής (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ παραφράζων κείμενόν τι, ἰδίως ξένον, ὁ διὰ παραφράσεως σαφέστερον καθιστῶν τι : Ἀμμών.Φιλ.ΑΠρ.31,17· **2)** ὁ παραφράζων κείμενόν τι εἰς ἄλλην γλῶσσαν.

παραφραστικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν παράφρασιν, ὁ τῆς παραφράσεως βλ.λ.ἰ) : Ἀφθόν.Προγ 3,4 **ἐργάσαιο δὲ αὐτὴν** [τὴν χρείαν] **τοῖσδε κεφαλαίοις· ἐγκωμιαστικῷ, παραφραστικῷ· 2)** νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν παράφρασιν βλ.λ.2ι, ὁ δι' αὐτῆς γινόμενος· **3)** μσν. κ. νεώτ. ἐπίρρ.-ῶς : Εὐστ.55,32 **ἑρμηνεύει δέ πως παραφραστικῶς τὴν αὐτὴν γνώμην.**

παραφρενία (ἡ) νεώτ. ψυχικὴ πάθησις παρουσιάζουσα παραληρήματα μετὰ ψευδαισθησιῶν συστηματικὰ ἢ ψευδοσυστηματικὰ ἢ μετὰ συστηματικῆς ἐξελίξεως, τὰ ὁποῖα ἀπολήγουν εἰς ἄνοιαν.

παραφρίζω (ἀφρός) μτγν. ἀφρίζω, ἐκβάλλω ἀφροὺς κατὰ τὰ πλάγια, ἰδίᾳ κατὰ τὰ ἄκρα τοῦ στόματος : Νίκ.Ἀλεξ.223 **θήγει λευκὸν ὀδόντα παραφρίζει τε χαλινοῖς.**

παραφρόνησις-εως (ἡ) παραφροσύνη βλ.λ. : Ἱππ.Ἐπιστ.18, ΠΔ Ζαχ.12,4 **πατάξω . . ἵππον ἐν ἐκστάσει καὶ τὸν ἀναβάτην αὐτοῦ ἐν παραφρονήσει,** Ἡρόδ.Ἰατρ. ἐν Rh.Mus.58,70.

παραφρονία (ἡ) μτγν. παραφρόνησις : ΚΔ Πέτρ. 2,2,16 **ἐκώλυσε τὴν τοῦ προφήτου παραφρονίαν.**

παραφρόνιμος-ον ποι. ὁ παράφρων βλ.λ. : Σοφ.ΟΤ 691 **ἴσθι δὲ παραφρόνιμον, ἄπορον ἐπὶ φρόνιμα πεφάνθαι μ' ἄν.**

παραφρονῶ-έω κ. νεώτ., μτγν. ποι. παραιφρονῶ -έω γίνομαι παράφρων, ἐξίσταμαι τοῦ νοῦ, καθίσταμαι μανικός, τρελλός, χάνω τὸ λογικό μου, τρελλαίνομαι : Ἡρ.1,109 **οὐδ' εἰ παραφρονήσει τε καὶ μανέεται κάκιον ἢ νῦν μαίνεται,** αὐτ.3,34, αὐτ.35, Αἰσχ.Ἐπτ.806, Σοφ.Φιλ.815 **τί παραφρονεῖς αὖ; τί τὸν ἄνω λεύσσεις κύκλον;,** Ἀριστφ.Νεφ. 844, Ἀντιφ.2,2,9· **2)** κατέχομαι ὑπὸ παραληρήματος, παραληρῶ : Ἱππ.Προγν.10 [ὅ.ὀνάγν.].

παραφρόνως ἐπίρρ. ὡς οἱ παράφρονες, μετὰ παραφροσύνης, ἐν παραφροσύνῃ: Διογενιον. 1,41, Ζήν.1,43 **ἐπὶ τῶν παραφρόνως λεγόντων.**

παραφροσύνη (ἡ) κ. νεώτ. ἡ κατάστασις τοῦ παράφρονος, ἔκστασις τῶν φρενῶν, ἀπώλεια τοῦ νοῦ, χάσιμο τοῦ λογικοῦ, τρέλλα : Πλάτ.Σοφ.228Ι) **παραφόρου συνέσεως γιγνομένης, οὐδὲν ἄλλο** [ἐστὶν] **πλὴν παραφροσύνη,** Ἀφίν.333Η, Ρούφ.π. Ὀρειβ.44,7,11 **παραφροσύνην καὶ βουβώνων ἐπανάστασιν,** Γαλ.2,884,4 **παραφροσύνῃ ἁλίσκεσθαι· 2)** νεώτ. κτ. ἐπέκτ. ἄφρων λόγος, ἀσύνετος πρᾶξις : **αὐτὸ ποὺ πᾶς νὰ κάνῃς εἶναι παραφροσύνη· 3)** παραλήρημα φρενικόν : Ἱππ.Προγν.10 **παραφροσύναι αἱ μετὰ γέλωτος,** αὐτ.Ἀφορ.2,2,αὐτ.6,53.

παραφρουρῶ-έω (φρουρῶ) μτγν. φρουρῶ παρά τινι, πλησίον τινός, φυλάττω : Στράβ.3,4,20 **ὁ μὲν δύο ἔχων τάγματα παραφρουρεῖ τὴν πέραν τοῦ Δουρίου·** κ. παθ. : Ἡλιόδ.Αἰθ.8,3 **ἐπεσθαι . . τὸν Ἀχαιμένην προστάξας, ἠρέμα καὶ οὐκ εἰδότα παραφρουρούμενον.**

παραφρυγανίζω (φρύγανον) παθ. ἀναχώννυμι, ἀνυψῶ τὰς ὄχθας ὀχετοῦ τινος διὰ τῆς συσσωρεύσεως φρυγάνων μετὰ χώματος.

παραφρυγανισμός (ὁ) (παραφρυγανίζω) πάπ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παραφρυγανίζειν βλ.λ., ἡ ἀνύψωσις τῶν ὄχθων ὀχετοῦ τινος διὰ τῆς συσσωρεύσεως φρυγάνων μετὰ γῆς.

παραφρύγομαι μτγν. παθ. μτφ. διακαίομαι, φλέγομαι ἐκ φθόνου, ἀγωνιῶ, ἀδημονῶ, δυσθυμῶ ἐπί τινι : Εὐνάπ.ΒΣοφ.503Β **οἱ μὲν κόλακες παρεφρύγοντο θαυμάζοντες ὅτι καὶ ἀπὸ σχημάτων ἐστὶ μαντικός.**

παραφρυκτωρεύομαι παραφρυκτωρῶ βλ.λ. : Λυσ.13,67 **παραφρυκτωρευόμενος τοῖς πολεμίοις ληφθεὶς . . ἀπετυμπανίσθη.**

παραφρυκτωρῶ-έω (φρυκτωρῶ) δίδωμι διὰ τῶν πυρσῶν μυστικὸν σημεῖον εἰς τὸν ἐχθρόν, εἰδοποιῶ διὰ τῶν πυρσῶν τοὺς ἐχθροὺς προδοτικῶς· Ἁρποκρ. «παραφρυκτωρεῖν : . . τὸ τοῖς φρυκτοῖς παρὰ τὸ προσῆκον χρῆσθαι, τουτέστιν ἐπὶ συμφέροντι μὲν τῶν πολεμίων, ἐπὶ βλάβῃ δὲ τῶν φιλίων..» : Δεῖν.ἀπ.9,3.

παράφρων-ονος (φρήν) κ. μσν. κ. νεώτ., ποι. **πάρφρων** ὁ ἐκτραπεὶς τοῦ ὀρθοῦ λόγου, ὁ ἄφρων, ὁ ἀσύνετος, ὁ ἀνόητος, ὁ ἀλόγιστος, ὁ ἀπερίσκεπτος : Σοφ.Ἠλ.473 **εἰ μὴ 'γὼ παράφρων μάντις ἔφυν καὶ γνώμας λειπομένα σοφᾶς·** ‖ ὁ μὴ ἔχων σώας τὰς φρένας, ὁ ἀπολέσας τὸν ὀρθὸν νοῦν, τρελλός, μουρλός : Βακχ.10,103 **λύσσας πάρφρονος,** Εὐρ.Ἱππ.232 **τί τόδ' αὖ παράφρων ἔρριψας ἔπος;** Πλάτ.Νόμ.649D **ὅσα δι' ἡδονῆς αὖ μεθύσκοντα παράφρονας ποιεῖ,** Πλούτ.Πομπ. 72 **ὅμοιος παράφρονι καὶ παραπλῆγι τὴν διάνοιαν,** Φλέγ.Θαυμ.127,7 [Westerm.] **ἐμμανὴς γενόμενος καὶ παράφρων,** Πρόδρ.Ἔρωτ.126 (Boiss.)· κ. ἐπίρρ. μτγ. : Ζηνόβ.1,43 **παραφρόνως γελᾶν.**

παραφυάδιον (τό) ὑποκορ. τοῦ παραφυὰς βλ.λ.: Ἡσ. ἐν λ. Ἑρμαῖ.

παραφυάς-άδος (ἡ) (παραφύω) κ. μσν. κ. νεώτ. πᾶν τὸ παραφυόμενον κ. ἰδ. ἐπὶ φυτῶν, νεαρὸς βλαστὸς φυόμενος ἐκ τοῦ ὑπογείου τμήματος τοῦ κορμοῦ ἢ ἐκ τῆς ῥίζης τοῦ μητρικοῦ φυτοῦ, κωλορίζι, παραπούλι, ἀντίθ. παρασπάς : Θεόφρ. ΦΙ2,2,4 **ἁπάντων δὲ ὅσων πλείους αἱ γενέσεις, ἡ ἀπὸ παρασπάδος, καὶ ἔτι μᾶλλον ἀπὸ παραφυάδος,** Ἰουλ.Ἐπιστ.384 **ζιζανίου παραφυάδι,** Εὐστ.Πον.149,29· ‖ μτφ. : Ἀριστλ.ΗΝικ.1096a,21 **παραφυάδι .. ἔοικε.. τοῦ ὄντος,** Φίλ.1,330 **οἱ κατὰ λεπτὸν διαιρούμενοι τόποι παραφυάδες εἰσὶ τῶν προκειμένων,** Φώτ.Βιβλ.267,23 **τὰς ἑκατέρωθεν αἱρετικὰς παραφυάδας τῇ μαχαίρᾳ τέμνει τῆς ἀληθείας· 2)** ἐπὶ ζώων, κλάδος, διακλάδωσις φλεβός : Ἱππ.Ὀστ.18· ‖ ἐπί τινων ἄλλων ἀποφύσεων, οἷον τῶν ποδῶν τοῦ ἀστακοῦ : Ἀριστλ. ΖΙ 526a,29 **ἔχουσι δὲ καὶ παραφυάδας λεπτὰς οἱ . . πόδες·** πρβλ.αὐτ.ΖΜ 672b,27· **3)** μτφ. ἐπὶ ὑποδιαιρέσεων ἐν τῇ λογικῇ : Στοβ.2,7,2, ΕΜ 784,28 κ. Σουΐδ. **ὑποφύσεις· παραφυάδες φαύλων λογισμῶν ἔξωθεν φυόμεναι·** ‖ ὁμ. Πλωτῖν.6,2,16 **«τὸ πρός τι παραφυάδι ἐοικός»· 4)** νεώτ. μτφ. διακλάδωσις, παρακλάδι : **ὁ μπολσεβικισμὸς εἶναι παραφυὰς τοῦ κομμουνισμοῦ.**

παραφυής-αῦς-ές (παραφύω) κ. μσν. ὁ παραφυόμενος, ὁ φυόμενος πλησίον, ὁ βλαστάνων παραπλεύρως, ἐπὶ πλειόνων τῶν κατὰ φύσιν δακτύλων : Παῦλ.Αἰγ.6,43· ‖ **τὸ οὐδ. παραφυὲς** ὡς οὐσ. ἡ παραφυὰς βλ.λ. : Ἀριστλ.Ρητ.1356a,25 **συμβαίνει τὴν ῥητορικὴν οἷον παραφυές τι τῆς διαλεκτικῆς εἶναι.**

παραφυκισμός (ὁ) (φῦκος) μτγν. ὁ διὰ φύκους βλ.λ. καλλωπισμὸς τοῦ προσώπου, ἡ φιμυθίωσις, τὸ φτειασίδωμα : Κλήμ.Ἀλ.86,13 [Sylb.] **παραφυκισμὸς τοῦ προσώπου.**

παραφυκτός-όν **μ. ἐν τῷ ποι. τ. παρφυκτὸς** βλ.λ. : Πἰνδ.12,53.

παραφύλα(γ)μα-ατος (τὸ) (παραφυλάττω) μτγν., μσν. κ. δημ. ἡ ἐπιτήρησις, ἡ προσοχή, ἡ προφύλαξις : Βασ.3,426, Ἀρέθ. ἐν Ἀν.Βοασσ.5,3,6· **2)** δημ. ἡ ἐνέργεια τοῦ παραφυλάττειν, ἡ παραφύλαξις, τὸ παραμόνεμα.

παραφῠλᾰκή (ἡ) μσν. ἡ ἐπιμελὴς φύλαξις, ἡ ἀσφαλὴς φρούρησις, ἡ διαφύλαξις : Διόδ.Σ 17,71 **ἡ τῶν χρημάτων παραφυλακή**, Περίπλ.Ἐρ.Θαλ.19 **παραφυλακῆς χάριν ἑκατοντάρχης μετὰ στρατεύματος ἀποστέλλεται**, Εὐάγρ.271D **παραφυλακῆς ἕνεκα τῶν ἑῴων ἐκστρατευμάτων**· || ἄγρυπνος προσοχή : Ἱεροκλ.Πλ.Χρ.Ἐπ. **παραφυλακὴ ἐν λόγοις καὶ ἔργοις**· **2)** φυλακή, φρουρά, φρουροί, φύλακες : Πολύβ.2,58,1 **πρεσβεύσαντες πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς ἠξίωσαν δοῦναι παραφυλακὴν αὐτοῖς**, αὐτ.4,17,9, Χαρίτ.8,3 **πολλὴ ἦν παραφυλακὴ καὶ οὐδενὶ ἐξῆν προελθεῖν**· || τὸ ἔργον, ἡ ὑπηρεσία τῆς ἀστυνομίας ἢ τῆς φρουρᾶς : Ἐπιγρ.· **3)** μσν. τὸ χρονικὸν διάστημα καθ' ὃ ἐκτελεῖται ἡ φρούρησις, ἡ βάρδια· πρβλ. φυλακή: Θεοφύλ.Σ 5,8,4 **νυκτὸς ἐπιγεναμένης, πρώτῃ παραφυλακῇ ἀπάρας**, (διόρθ. φυλακῇ), ΕΜ 801,27 **παραφυλακὴ νυκτερινή**· **4)** παρατήρησις : Ἱππ. Ἐπιστ.16 **ψυχαὶ τῶν θεραπειῶν οἱ καιροί, ὧν ἡ παραφυλακὴ τὸ τέλος.**

παραφῠλᾰκισμός (ὁ) μτγν. παροτήρησις, ἐπισκόπησις : ΨΚαλλισθ.3,31 **εἰς παραφυλακισμὸν ἐλθεῖν** (δ.γρ. προπηλακισμόν).

παραφῠλᾰκίτης (ὁ) Ἐπιγρ. στρατιώτης τῆς παραφυλακῆς βλ.λ.2).

παραφῠλᾰκτικός-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων, ἀναφερόμενος ἢ ἁρμόζων εἰς τὴν παραφυλακήν, τὴν παραφύλαξιν : Ἀρτεμίδ.Δαλδ.3,58 **τὸ .. πιστὸν ἀπὸ τοῦ παραφυλακτικοῦ ἐστι τεκμήρασθαι** (δ. γρ.).

παραφυλακῶ-έω Ἐπιγρ. εἶμαι παραφύλαξ, ἐκτελῶ καθήκοντα παραφύλακος, φραυροῦ.

παραφύλαξ-ακος (ὁ) Ἐπιγρ. κ. μσν. ὁ παραφυλάττων, ὁ φύλαξ, ὁ φρουρός : Ἐπιγρ., Εὐάγγ. Νικόδ.642,19 (Thil.) **τὴν θύραν παραφύλακες ἐτήρουν**, αὐτ.604,5, Σουΐδ. ἐν λ. δεξιολάβος· **2)** μσν. βοηθὸς φύλακος : Στουδ.Θεόδ.1232Β· **3)** Ἐπιγρ. ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐκ παραφυλακιτῶν ἀποτελουμένης φρουρᾶς, ἄ. ἀρχιπαραφύλαξ.

παραφύλᾰξις-εως (ἡ) (παραφυλάττω) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ παραφυλάττω : Ἀφρικαν.Κεστ.314,50 **πρὸς παραφύλαξιν ἄμετρον**, Εὐσ. Ἐκκλ.Ἱστ.10,5 **τινὲς αὐτῶν ἀπὸ τῆς τοιαύτης παραφυλάξεως ἀνεκρούοντο**, Σχόλ.Ἰω.Κλίμ.366,26 **ἀποβλέπει ἡ ψυχὴ τὸν χαλινὸν τῆς παραφυλάξεως**· **2)** νεώτ. ἡ κρυφία παρακολούθησις, τὸ παραμόνεμα.

παραφυλάσσω (φυλάσσω), ἀττ. **παραφυλάττω** κ. μσν.κ. νεώτ., δημ. **παραφυλά(γ)ω**, ἀόρ. **παρεφύλαξα**, κ. δημ. (ἐ)**παραφύλαξα**, παθ. ἀόρ. **παρεφυλάχθην** κ. δημ. (ἐ)**παραφυλάχτηκα**, μτβ. φυλάττω πλησίον, φυλάττω ἐπιμελῶς, φρουρῶ ἀγρύπνως, ἐπὶ στρατιωτῶν φρουρούντων : Πολύβ.4,3,7 **παραφυλάξων τήν τε χώραν καὶ τὴν πόλιν**· || τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτ. σημ. : αὐτ.5,92,8 **βουλόμενος τούταις μὲν τοῖς ἀνδράσι παραφυλάττεσθαι τὴν.. χώραν**· || τὸ ἐνεργ. ἀπολ. φυλάττω, φρουρῶ, εἶμαι φρουρός, βάρδια : Πλούτ.Γάλβ.20 **τὴν παραφυλάττουσαν ἀεὶ σπεῖραν ἐδέκαζε**· **2)** μτφ. προστατεύω, ὑπερασπίζω : Πολύβ.2,58,2 **διέτριβον ἐν Μαντινείᾳ παραφυλάττοντες τὴν ἐκείνων ἐλευθερίαν**, Πάπ. **παραφυλάττειν τισὶ τὸ ἀνεπηρέαστον** (τὴν ἀτέλειαν, ἀσυδοσίαν)· **3)** κ. νεώτ. παρατηρῶ τι προσεκτικῶς, προσέχω, ἐπιτηρῶ τὰς κινήσεις τινός, παρακολουθῶ τινα κρυφίως, Δημόκρ.87 **τὸν φαῦλον παραφυλάττειν δεῖ**, Ξεν. Λακ.4,4 **παραφυλάττουσιν ἀλλήλους, ἐάν τι ῥᾳδιουργῶσι**, Πλάτ.Πολιτ.297Α **ὥσπερ ὁ κυβερνήτης τὸ τῆς νεὼς καὶ ναυτῶν .. ξυμφέρον παραφυλάττων**, Πλούτ.Ἠθ.775Ε **καιρὸν παραφυλάττειν ἐν ᾧ..** (περιμένειν τὸν καιρόν, καθ' ὃν ..), αὐτ. 969F **ἀπ' ὀφθαλμοῦ παραφυλάττειν** (τινά) (ἔχω τοὺς ὀφθαλμούς μου προσηλωμένους ἐπί τινος, ἐπὶ κυνὸς παρατηροῦντος τινὰ προσεκτικῶς), - **τὸν παραφύλαξε καὶ τὸν εἶδε νὰ μπαίνῃ ατὸ σπίτι της**· **4)** φυλάττων ἐξασφαλίζω τι, καταβάλλω φροντίδας ὅπως διαφυλάξω τι : Πλάτ.Νόμ.628Α **πρὸς ἀλλήλους παραφυλάττειν .. ὥστε εἶναι φίλους**, Πλούτ.Ἠθ.418D **παραφυλάττειν αὐτὸν μὴ ..** (φυλάττομαι, προσέχω μήπως ..)· || τὸ μέσ. **παραφυλάττομαι** προσέχω, φυλάττομαι, ἀγρυπνῶ : Ἀριστλ.Πρ.951a,18, Πολύβ.16,14,10 **δεῖ καὶ τοῦτο τὸ μέρος .. τοὺς δὲ γράφαντας αὐτοὺς παραφυλάττεσθαι** (προφυλάττεσθαι)· **5)** μσν. κ. δημ. προφυλάττω, διαφυλάττω, διατηρῶ τι ἐπιμελῶς, μετὰ προσοχῆς καὶ ἐνδιαφέροντος : Λίβ.Ροδ. 1170 **ὅρκους .. ἐποίκαμεν τὰ εἴπαμεν εἰς ἀλλήλους | νὰ τὰ παραφυλάσσωμεν, κανεὶς νὰ μὴ τὰ μάθῃ**, - **τὰ παραφυλάει τὰ ροῦχά του**· **6)** ἀμτβ. φυλάττομαι, εἶμαι προσεκτικός : Πλάτ. Νόμ.715Α **παραφυλάττοντες δὲ ἀλλήλους ζῶσιν, ὅπως μὴ ..**, Ἀριστλ.Ρητ.Ἀλ.1424a,22 **παραφυλάττειν ὅπως ..**· ὁμ. κ. ἐμπρόθ. (περί τι) : Πλάτ.Πολιτ.284Α **περὶ τὰς πράξεις παραφυλάττουσι**· || μσν. τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Γεωπ.2,26,1 **παραφυλάττεσθαι μὴ .. τάττειν τὴν ἅλω**· **7)** νεώτ. κ. δημ. ἀμτβ. ἐνεδρεύω, παραμονεύω : **παραφυλάξας ἐπετέθη αἴφνης**, - **τὸν εἶδαν ποὺ παραφύλαγε πίσω ἀπὸ τὸν τοῖχο**· **8)** Ἐπιγρ. ὑπηρετῶ ὡς παραφύλαξ βλ.λ.1).

παραφυλλίς-ίδος (ἡ) (φύλλον) γλωσσ. κ. μσν. τρυφερὸς βλαστὸς δένδρου, παραφυὰς κ. ἰδ. παραβλάστημα τοῦ κλήματος : Φυλῆς Φυτ.130 **καὶ παράφυλλις** (sic) **τῆς φυῆς ἀποτρέχαι.**

παράφυλλον (τὸ) γλωσσ. κ. νεώτ. εἰδ. βοταν. δῆμος, κώμη· **2)** νεώτ. ἡ παρὰ τὴν βάσιν τοῦ φύλλου μικρὰ πρασίνη καὶ φυλλοειδὴς ἀπόφυσις.

παράφυμα-ατος (τὸ) μσν. ἰατρ. ἡ αὔξησις, ἡ ἐπίδοσις : Μιχ.Ἐφ.Μ Φυσ.143,11.

παραφύσι(ν) ἐπίρρ. νεώτ. κ. δημ. ἀντὶ παρὰ φύσιν, ὑπὲρ τὸ φυσικόν, παρὰ τὸ σύνηθες, ὑπερβαλλόντως, ὑπερβολικά· **2)** δημ. ἐν κακῇ σημ. κ. ὡς οὐσ. ἡ παρὰ φύσιν ἀσέλγεια, ἡ παιδεραστία : **τοῦ ἀρέσει τὸ** (ἡ **τοῦ ἀρέσουν τὰ**) **παραφύσι.**

παράφῠσις-εως (ἡ) (παραφύω) κ. νεώτ. ἄ. παραφυὰς βλ.λ.1) : Θεόφρ.ΦΙ 7,2,5 **ὅσα παραφύει τὰς ἰσοπαχεῖς** (ῥίζας) **.. ἀπὸ τῆς μέσης πως ἡ παράφυσίς ἐστι**, Πολυδ.7,145 **τῶν δένδρων αἱ παραφύσεις**· || κ. μτφ. : Κλήμ.Ἀλ.Στρωμ.2,208,7 (Dind.) **τὰς παραφύσεις τῶν ἁμαρτιῶν ἐπικόπτειν**· **2)** νεώτ. βοταν. ἡ ἄγονος νηματοειδὴς ἀπόφυσις τοῦ μυκηλίου κρυπτογάμων τινῶν φυτῶν καὶ ἰδίως μυκήτων καὶ λειχήνων· **3) παραφύσιες μυῶν** φόαι βλ.λ. : Ἱππ.Ἄρθρ.45· || ἡ προσκόλλησις τῶν φλεβῶν ἢ τῶν τενόντων : Γαλλ.4,662 **τὴν πολυειδῆ διάφυσίν τε καὶ παράφυσιν ἔσχε**, αὐτ.Χρ. Μορ.1,21· **4)** ἡ παρὰ φύσιν, τερατώδης αὔξησις : Ἀριστλ.ΖΓ 773a,2 **τὸ μὲν μίαν ἔχον καρδίαν ἐν ζῷον· τὰ δὲ πλεονάζοντα μόρια, παραφύσεις.**

παραφυσῶ-άω κ. νεώτ. κ. δημ. φυσῶ πλαγίως, φυσῶν παρεκτρέπω τινά, διὰ τοῦ φυσήματος φέρω εἰς κακὸν δρόμον : Κλήμ.Ἀλ.108 **τοὺς παραφυσῶντας εἰς φυσίωσιν φυλαξάμενοι τῶν αἱρέσεων ἀνέμους**· **2)** μτφ. ἐρεθίζω, παρορμῶ, παροξύνω : Αἰσώπ.Μῦθ.94 **γαληνοὺς δεσπότας .. παραφυσῶντες ἐπεγείρουσι πρὸς ὀργάς**· **3)** νεώτ. φυσῶ λίαν, καθ' ὑπερβολήν.

παραφύτευσις-εως (ἡ) (παραφυτεύω) μσν. τὸ φυτεύειν τι πλησίον τινός : Γεωπ.9,10,10 **τῇ τῶν σκιλλῶν παραφυτεύσει.**

παραφυτεύω (φυτεύω) μσν. κ. μσν. φυτεύω τι πλησίον τινός : Πλούτ.'Ηθ.92Β **οἱ.. γεωργοὶ τὰ ῥόδα.. βελτίω ποιεῖν νομίζουσι σκόροδα.. παραφυτεύοντες**· κ. μτ. δοτ. κ. αἰτ. : Φιλόστρ.Εἰκ. 316,12 **παραφυτεύειν τινί τι**, Συνέσ.Παροιμ.62,1(Krabing.) **γλυκέα δριμέσι παραφυτεύουσι**· κ. παθ. : Φιλ.1,301, Λιβάν.27,47 (ἐκδ.Heyl) **καὶ τῷ τριχίῳ δὲ πολλὰ.. παραπεφυτευμένα δένδρα στίχῳ**, Γεωπ. 5,48,4 **παραφυτεύσαντες ἀμπέλοις**.

παράφῠτος-ον (φύω) ὁ πλησίον ἢ παραπλεύρως τινὸς φυόμενος : Θεόφρ.ΦΑἰτ.3,15,8 **συμβαίνει γ' ἐνίοτε, τῶν παραφύτων παραιρουμένου θατέρου, καὶ θάτερον αὐαίνεσθαι**.

παραφύω (φύω) κ. μσν., μέλλ. α' **παραφύσω**, ἀόρ. α' **παρέφυσα**, φύω, παράγω τι εἰς τὰ πλάγια, κάμνω τι νὰ φυτρώσῃ, νὰ βλαστήσῃ, νὰ ἐκβάλῃ παραφυάδας βλ.λ.1) : Θεόφρ.Φl 7,2,2, αὐτ.7,7,4· **2)** κυρ. μέσ. ἢ παθ. μτ. ἐνεργ. παρακ. β' **παραπέφυκα** κ. ἀορ. β' **παρέφυν**, φύομαι πλησίον ἢ φυτρώνω, βλαστάνω παραπλεύρως, εἰς τὰ πλάγια, ἐκφύω, ἐκβάλλω παραφυάδας : 'Ηρ.2,92 **ὁ καρπὸς ἐν ἄλλῃ κάλυκι παραφυομένῃ ἐκ τῆς ῥίζης γίνεται**, 'Αριστλ.ΖΜ 658a,26 **ὑπὸ.. τὸ βλέφαρον.. παραφύονται μαναὶ τρίχες**, Θεόφρ.Φl 3,17,3 **ἀπακοπὲν καὶ ἐπικαυθὲν** (τὸ ξύλον) **παραφύεται καὶ ἀναβλαστάνει**, Πλούτ.Δημ.31 **παραπέφυκεν.. πλάτανος**, Γαλ.18(2),980 **τῶν ὀδόντων οἱ παραφυόμενοι τοῖς κατὰ φύσιν**, Αἰλ.Πl 3,1 **ἐκ τῶν παραπεφυκότων δένδρων**, Γεωπ.4,3,11 **παραφυῆναι τῇ γῇ**· ‖ κ. μτφ. φύομαι, γεννῶμαι παρά τινι, ἀναφαίνομαι πλησίον τινός : 'Αναξίλ.22,13 **παραπέφυκεν ἡ Γνάθαινα πλησίον**, Μέν.άπ.407 **ἐγγὺς ἀγαθοῦ παραπέφυκε καὶ κακόν**, Σέργ.Μακρ.ἐν Σάθ.3,275 **ἤρξαντο ἐν ἑκάστῃ χώρᾳ.. παραφύεσθαι οἱ δυνάσται** (νὰ ξεφυτρώνουν)· **3)** προσφύομαι, προσκολλῶμαι : Γαλ.2,258· **4)** ρηματ.ο. παράφυσις, παράφυμα.

παραφωνή (ἡ) (φωνή) μτγν. ὁ ψευδὴς ἦχος, ἡ ἀπήχησις, ἡ εἰκὼν τῆς φωνῆς **ἐν τῷ αἰσθητηρίῳ τῆς ἀκοῆς** : 'Επίκ.π.Πορφ.'Αρμον.216W **ἀπὸ τῶν φωνῶν τῆς παραφωνῆς παραγινομένης ἐπὶ τὸ τῆς ἀκοῆς αἰσθητήριον**.

παραφωνία (ἡ) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ἡ συνήχησις φθόγγων, ἡ συνηχοῦσα φωνή, ἡ ἁρμονία, ὡς καὶ ἡ μελῳδικὴ διαδοχὴ γειτνιαζόντων διαστημάτων, **οἷον τετάρτης καὶ πέμπτης** : Βακχεῖ. Μουσ.8· **2)** μουσ. νεώτ. κ. δημ. φθόγγος ἠχῶν παρὰ τοὺς νόμους τοῦ ρυθμοῦ, τῆς ἁρμονίας, κακοφωνία, παρατονία, φάλτσο· **3)** μτφ. ἀσυμφωνία, διαφωνία.

παράφωνος(-η)-ο(ν) (φωνή) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὁ πλησίον ἠχῶν, ὁ συνηχῶν, ἰδ. τὸ ἀρσ. κτ. πληθ. **παράφωνοι** συμφωνίαι, ἁρμονίαι τινές, οἷα ἡ διὰ πέντε : Λογγῖν.28,1 **ὡς.. ἐν μουσικῇ διὰ τῶν παραφώνων καλουμένων ὁ κύριος φθόγγος ἡδίων ἀποτελεῖται**· **2)** ὁ μέσος μεταξὺ συμφωνίας καὶ παραφωνίας φθόγγος : Γαυδ.8 «**παράφωνοι** δὲ φθόγγοι οἱ μέσοι μὲν **συμφώνου** καὶ διαφώνου ἐν τῇ κρούσει **σύμφωνοι**»· **3)** νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ μουσ. φθόγγων, **ὁ κακῶς**, ἀσυμφώνως ἠχῶν· ‖ ἐπὶ προσ., ὁ κακόφωνος, ὁ φάλτσος· **4)** ἐπίρρ. νεώτ. **παραφώνως**, δημ. **παράφωνα**· ‖ ἐν χρ. κ. μτφ. κατὰ παραφωνίαν βλ.λ.3).

παραφωνῶ-έω (φωνῶ) μτγν. κ. νεώτ. ἀναφωνῶ τι διακόπτων τινὰ λέγοντα : Πλούτ.'Ηθ.183C **δημηγοροῦ δὲ.. ἐβαρβάρισε· τῶν δὲ καθημένων τινὸς ὡς ἔδει τὸ ῥῆμα λεχθῆναι παραφωνήσαντος**· **2)** 'Ησ. κ. Φώτ. ὡς γλῶσσ. τοῦ παρατρύζω βλ.λ.· **3)** νεώτ. ᾄδω, ψάλλω ἢ ὁμιλῶ **παραφώνως**, κάμνω παραφωνίαν.

παραφωσώνιον (τὸ) νεώτ. ναυτ. τὸ παρίστιον **τοῦ φώσωνος ἢ** τοῦ φωσωνίου, κουρτελατσίνι.

παραφωτίς-ίδος (ἡ) νεώτ. ναυτ. ἑκάστη τῶν ἐπὶ τῶν πλευρῶν τοῦ πλοίου κυκλικῶν θυρίδων, τῶν χρησιμευουσῶν πρὸς ἀερισμὸν καὶ φωτισμὸν τῶν ὑποφραγμάτων καὶ τῶν θαλαμίσκων, φινέστρα, φινεστρίνι, ἢ γυαλὶ τῆς μπάντας.

παραφώτισμα-ατος (τὸ) (φωτίζω) μσν. ψευδὲς φώτισμα, αἱρετικὸν βάπτισμα, παραβάπτισμα : Πράξ.Συνόδ.sub.Menna 698 **τολμήσας καὶ παρασυνάξεις καὶ παραφωτίσματα πληρῶσαι**.

παραφωτισμός (ὁ) (φωτίζω) μτγν. ὁ ψευδής, ὁ νόθος, ὁ ἀτελὴς φωτισμός, οἷος ὁ τοῦ ἡλίου μετὰ τὴν δύσιν αὐτοῦ : Ποσειδών.45J **ὅπου μὲν γὰρ εἰς ὄρη δύεται, πλείω τὸν μετὰ δύσιν χρόνον τῆς ἡμέρας συμβαίνειν ἐκ τοῦ παραφωτισμοῦ** (ἰδ.γρ. περιφωτισμοῦ).

παραχάζω, ἀόρ. προστ. **παράχασον**, μέσ. ἀόρ. **παρεχάσσατο**, παραχωρῶ, παραμερίζω, κάνω τόπο· 'Ησ. «**παρεχάσσατο**, παρεχώρησεν».

παραχᾰλασμάτιον (τὸ) μτγν. χαλασμάτιον, μέρος χαλαρωθέν, ξετεντωμένο : 'Ηρων Αὐτομ.23, 8 **τὰ παραχαλασμάτια αὐτῶν.. προσκαλλῶ**.

παραχαλινίς-ίδος (ἡ) νεώτ. ἡ ἐπὶ τῶν χειλέων τοῦ ἵππου ἡρμοσμένη στομὶς τοῦ χαλινοῦ.

παραχαλκεύω μτγν. κ. μσν. χαλκεύω πλησίον ἢ παραπλεύρως, εἰς τὸ πλάγι : 'Αφθόν.Πραγν.8 (ἰδ.γρ.), Τζέτζ.'Ομ.'Αλλ.15,63,αὐτ.18,538.

παραχαλῶ-άω (χαλῶ) διανοίγω δίοδον, διέξοδον διά τι : 'Ιππ.Γυν.1,38 **ἢν αἱ μῆτραι.. μὴ παραχαλάσωσι τὴν λοχείην κάθαρσιν**· **2)** ἀμτβ. ἐπὶ πλοίου, χαλαροῦμαι, ὑφίσταμαι χαλάρωσιν τῶν ἁρμῶν, δι' ὧν εἰσρέει τὸ ὕδωρ, ἀφίνω νὰ εἰσέλθῃ τὸ ὕδωρ, διαρρέω, παίρνω, κάνω νερά : 'Αριστφ.'Ιππ.434 **κἀγωγ', ἐὰν τι παραχαλᾷ, τὴν ἀντλίαν φυλάξω**.

παραχάραγμα-ατος (τὸ) (παραχαράσσω) μτγν. κ. μσν. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παραχαράσσειν βλ.λ., **ψευδὲς χάραγμα**, νόθον, κίβδηλον νόμισμα : Κλήμ.'Αλ.780 **διακρῖναι τὸ ἀκίβδηλον νόμισμα τοῦ παραχαράγματος**, 'Επιγρ.· ‖ ὁμ. μτφ. : Μεθόδ.Συμπ.34,14 **δίκην παραχαράγματος**, Συνέσ. .115Β **παραχάραγμα ἀγιστείας**, 'Ιππιατρ.115 **παραχάραγμα τῆς φύσεως καὶ τέρατα**.

παραχαραγμός (ὁ) μσν. ἡ ἐνέργεια τοῦ παραχαράσσειν : Κασσιαν.518Β.

παραχαράκτης (ὁ) (παραχαράσσω) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. κ. **παραχαρακτής** ὁ παραχαράσσων, ὁ ἀπομιμούμενος χάραγμά τι ἐπὶ ἀπάτῃ, δόλῳ, ὁ κατασκευάζων κίβδηλα νομίσματα, ὁ κιβδηλοποιός : Βέττ.Βάλ.74,18, Σχόλ.'Αριστφ.'Αχ.516, Εὐστ.Πον.74,33 **παραχαράκτου δίκην**· ‖ μσν. κ. νεώτ. συνεκδ. ὁ ἀλλοιῶν, ὁ διαστρέφων τι, διαφθορεύς, διαστροφεύς : Κύριλλ.π.Σουΐδ.ἐν λ.Σπόδων 3382Β **τῆς φύσεως παραχαράκτας**, Εὐστ.Πον. 38,14 **παραχαράκται τῆς ἀληθείας**.

παραχαράξιμος-ον (παραχαράσσω) λεξ. ἐπὶ νομίσματος, ὁ παρακεχαραγμένος, **ὁ** παραποιηθείς, ὁ κίβδηλος : Σουΐδ. ἐν λ. ὑπόχαλκος **παραχαράξιμον νόμισμα**· ‖ συνεκδ. ὁ ψευδὴς ὁ νόθος, ὁ φαῦλος, κακός : Μαρτυρ.Βασ.'Επισκ.'Αμασ. 25 π.Δουκάγγ. **τὴν ἀνεμώλιόν τε καὶ παραχαράξιμον διδαχὴν βδελυξάμενος**.

παραχάραξις-εως (ἡ) (παραχαράσσω) μτγν., μσν. κ. νεώτ., δημ. -η ἡ ἐνέργεια τοῦ παραχαράσσειν, ψευδὴς **χάραξις**, ἀπομίμησις χαράγματός τινος ἐπὶ ἀπάτῃ· ‖ κ. δημ. ἰδ. ἡ κατασκευὴ κιβδήλων νομισμάτων, πλαστῶν χαρτονομισμάτων ἢ ἄλλων τίτλων· ‖ συνεκδ. παραποίησις, διαστροφή : 'Επιφάν.1,321D **οὐ πληρεστάτων, ἀλλ' ὡς ἐν παραχαράξει**, Γεώργ.'Αλ.Βί.'Ιω.Χρυσ.2,244,44 **ἐπὶ παραχαράξει τῆς ἀληθείας**.

παραχαράσσω, ἀττ. **παραχαράττω** κ. μσν. κ. νεώτ., ἀόρ. **παρεχάραξα**, παθ. ἀόρ. **παρεχαρά-**

χθην κ. -άγην, μτχ. παρακ. παρακεχαραγμένος, σφραγίζω ἐκ νέου ἢ διὰ νέας σφραγῖδος ἤτοι δίδω νέαν ἀξίαν, τιμὴν εἰς τὸ νόμισμα· Ἡσ. «παραχαράσσον· παραλλάσσον, παρασημαῖνον» · Ἀλέξ. Μέγ.π.Πλούτ.Ἠθ.332C δεῖ κἀμὲ νόμισμα παρακόψαι καὶ παραχαράξαι τὸ βαρβαρικὸν Ἑλληνικῇ πολιτείᾳ, Διογ.π.Διογ.Λ 6,20, αὐτ.71, Στράβ. Χρηστ.12,23, Ἰουλ.Λόγ.7,211B κ. C, Σουΐδ.ἐν λ. γνῶθι σαυτόν καὶ τὸ νόμισμα παραχάραξον· κ. παθ. : Μακάρ.Ὁμ.12,65D ὥσπερ ἐὰν ἡ νόμισμα τὴν εἰκόνα τοῦ βασιλέως ἔχον καὶ τοῦτο παραχαραγῇ· || μτφ. : Λουκ.Δημῶν.5 παραχαράττων τὰ εἰς τὴν δίαιταν (προσδιορίζων νέους ὅρους ζωῆς)· **2)** εἰδ. ὑποβιβάζω, ὑποτιμῶ, ἐξευτελίζω τὸ νόμισμα : Δίων Χρ.31,24 οἱ παραχαράσσοντες τὸ νόμισμα, κἂν μέρος λυμήνωνται, τὸ σύμπαν διεφθαρκέναι δοκοῦσιν· κ. παθ. : Ἁρποκρ.ἐν λ. παράσημος ῥήτωρ· || κ.μτφ. : Φίλ.2,298 τὰ καθωσιωμένα παρακόπτειν καὶ παραχαράσσειν (παραβιάζειν . .), Λουκ.Ἔρωτ.22 παρὰ τοῖς οὐδὲν ἐκ πονηρᾶς διαθέσεως παραχαράξαι δυναμένοις ζῴοις ἄχραντος ἡ τῆς φύσεως νομοθεσία φυλάττεται,· Δαμάσκ.Ἀρχ.113 παραχαράσσειν τὴν πάτριον ὑπόθεσιν· **3)** μτφ. γραμμ. μεταχειρίζομαι ἐν ἄλλῃ ἢ τῇ ὀρθῇ σημασίᾳ : Ἀριστείδ.1,508S ὀνόματα κεκαινοτομημένα καὶ παρακεχαραγμένα (τὰ χρησιμοποιούμενα ἐν ἄλλῃ σημ.)· πρβλ.Γαλ. 7,834· **4)** νεώτ. ἀπομιμοῦμαι χάραγμά τι ἐπὶ ἀπάτῃ, κ. ἰδ. κατασκευάζω κίβδηλα νομίσματα, κιβδηλεύω, παραποιῶ· **5)** μτφ. διαστρέφω, παραποιῶ : Βασ.Ὁμ.9,75 τὴν φύσιν παραχαράσσων, Συνέσ.Ἐπιστ.5 τὸ θεῖον δόγμα παραχαράττειν, Σωκρ.Ἐκκλ.Ἱστ.6,26 τὴν ἀπὸ τῶν ἀποστόλων εἰσέτι νῦν φυλαττομένην παράδοσιν παραχαράττειν, Κύριλλ.Ἱεροσ.Κατηχ.4,22,66 (Lobeck) τοὺς θεσμοὺς παραχαράττειν, - παρεχάραξε τὴν ἀλήθειαν· **6)** ῥηματ.π. παραχάραγμα, παραχαράκτης, παραχάραξις, παραχαράξιμος, -αγμός.

παραχάσκω μσν. χάσκω ὀλίγον : Εὐστ.Πον. 341,84 εἰ μικρός τις παραχάσκοι βόθυνος.

παράχασσον Ἡσ. «ἀναχώρησον».

παραχειμάδιον (τό) μσν. τόπος ἐν ᾧ παραχειμάζει τις, μέρος κατάλληλον πρὸς διαχείμασιν, χειμαδιό : Μαυρικ.Στρατηγ.1,2, αὐτ.6,2· || καιρὸς παραχειμαδίου ἡ ἐποχὴ μεταβάσεως πρὸς παραχειμασίαν : Λέων Σοφ.11,49 ἐν τῷ καιρῷ τοῦ παραχειμαδίου· πρβλ.Δουκάγγ.

παραχειμάζω (χειμάζω) κ. μσν. κ. νεώτ., μτχ. παρακ. παρακεχειμακώς, διέρχομαί που τὸν χειμῶνα, περνῶ τὸ χειμῶνα εἰς κάποιον τόπο, διαχειμάζω, ξεχειμωνιάζω : Δημ.909 ἐπιστολὰς . . ἀπενεγκεῖν τῷ παιδὶ τῷ ἐμῷ παραχειμάζοντι ἐκεῖ, αὐτ.1292 ἐνταῦθα δ' ἐπιδημήσαντας παραχειμάζειν ἔδει καὶ περιμένειν τὴν ὡραίαν, Ὑπερείδ.ἀπ 260, Πλούτ.Σερτ.3 ἐν τῇ πόλει . . παρεχείμαζε, ΚΔ Πράξ.27,12 εἰς Φοίνικα παραχειμάσαι, αὐτ.28, 11 ἐν πλοίῳ παρακεχειμακότι ἐν τῇ νήσῳ, αὐτ. Τίτ.3,12, Περίπλ.Ἐρ.Θαλ.32, Ἀνν.Κομν.2,271,5 παραχειμάζειν εἰς ..· κ. παθ. : Δούκ.145D ἦσαν τὸν χειμῶνα ὅλον ἐκεῖ παραχειμασθέντα σκῆπτρα εἰς φυλακὴν τῆς πόλεως· **2)** ῥηματ.π. παραχειμασία, παραχείμασις.

παραχειμασία (ἡ) (παραχειμάζω) μτγν. κ. μσν. τὸ παραχειμάζειν, τὸ διέρχεσθαί που τὸν χειμῶνα, τὸ ξεχειμώνιασμα : Πολύβ.3,35,1 ἐπιτελέσας . . τὰ προειρημένα κατὰ τὴν παραχειμασίαν, Διόδ.Σ 14, 38 ἀπήγαγε τὴν δύναμιν εἰς παραχειμασίαν, αὐτ. 20,28 ἐνταῦθα τὴν παραχειμασίαν ἐποιήσατο, ΚΔ Πράξ.27,12 ἀνευθέτου . . τοῦ λιμένος ὑπάρχοντος πρὸς παραχειμασίαν, Ἐπιγρ., Ἀνν.Κομν. 2,185,21 παραχειμασίαν ποιεῖσθαι ἐν . ..

παραχείμασις-εως (ἡ) νεώτ. παραχειμασία βλ.λ.

παραχειμαστικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ κατάλληλος, ὁ ἁρμόδιος πρὸς παραχείμασιν : Σταδ. 125 παραχειμαστικὸς λιμήν, αὐτ.345.

παραχείμιος-ον μσν. ὁ χειμερινός : ASS Σεπτεμβρ.8,326,57 ἐν παραχειμίοις τόποις.

παρὰ χεῖρα Ἡσ. «μετὰ χεῖρα, ἐν χερσί».

παραχειρίζω νεώτ. ναυτ. μτβ. ἕλκω σχοινίον παρὰ χεῖρα, ἱστάμενος δηλ. ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημείου καὶ δραττόμενος αὐτοῦ διὰ κανονικῆς ἐναλλαγῆς τῶν χειρῶν, τραβῶ χέρι (παρὰ) χέρι.

παραχειρογραφία (ἡ) πάπ. τὸ παραχειρογραφεῖν, ἡ παραβίασις γραπτῆς συμφωνίας.

παραχειρογραφῶ-έω παραβαίνω, παραβιάζω γραπτὴν συμφωνίαν : Πάπ. ναύλου καὶ ἄλλων δαπ(ανῶν) ἐπιτεί(μου) παραχειρογρ(αφούντων).

παραχελῴτης (ὁ) μτγν. κ. νεώτ., τὸ θηλ. παραχελῷτις-ιδος ὁ παρὰ τὸν ποταμὸν Ἀχελῷον κατοικῶν : Στράβ.9,5,10 παρ' ὃν οἰκοῦσιν οἱ Παραχελῷται· || κ. νεώτ. τὸ θηλ. παραχελῷτις (χώρα) ἡ παρὰ τὸν Ἀχελῷον χώρα : αὐτ.10,2,9 τὴν Παραχελῷτιν καλουμένην χώραν.

παραχέρι (τό) δημ. ἡ διὰ τῶν χειρῶν παρεχομένη τινὶ βοήθεια πρὸς ἐπιτέλεσιν ἔργου τινός : δῶσέ μου ἕνα παραχέρι νὰ σύρωμε παρὰ 'δῶ τὸ ντουλάπι· **2)** τὸ παρέχον τὴν διὰ τῶν χειρῶν βοήθειαν πρόσωπον, ὁ βοηθός, ὁ συνεργάτης : Βλ Συνμ.51 ἐν λ. βοηθός.

παραχερσία (ἡ) (χέρσος) πάπ. ἡ κατάστασις τῆς χέρσου, ἐπὶ μὴ ἀρδευομένης γῆς.

παραχέω (χέω), μέλλ. παραχεῶ, ἀόρ. α' παρέχεα, παθ. παρεχέθην (ἰδ.γρ. παρεχύθην), χέω παρά τι, χύνω προσέτι ἢ ἐπιπροσθέτως : Ἐπιγρ. παρὰ τὸν οἶνον ὕδωρ παραχέειν· || γεν. χέω τι ἐντός τινος, ἐγχέω : Ἡρ.4,75 αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν ὕδωρ παραχέουσαι κατασώχουσι περὶ λίθον τρηχύν, Πλάτ.Κωμ.69,4 νίπτρον παραχέων ἔρχομαι . . σπονδὰς δ' ἔπειτα παραχέας τὸν κότταβον παροίσω, αὐτ.6 τὸ μύρον . . παραχέων βαδίζω, Πλούτ.Ἠθ.235A βαλανέως ἐπὶ πλεῖστον παραχέοντος ὕδωρ· κ. παθ. : Διοσκ.2,77 παραχεομένου ὕδατος· || χέω τι ἐπί τινος : Γαλ.6,328 τοῖς σκέλεσι ἔλαιον παραχέειν· **2)** ἐπὶ στερεῶν ὑλῶν ἀποτελουμένων ἐκ κόκκων, κόνεως κττ., ἐκχέω τι παρά τι, διασκορπίζω τι πλησίον, ἀφήνω τι νὰ ῥεύσῃ παραπλεύρως : Ἡρ.1,185 χοῦν ἐκ . . τοῦ ὀρύγματος . . παρὰ τὰ χείλεα τοῦ ποταμοῦ παραχέουσα· κ. παθ. : Πλούτ.Ἠθ.82F δελφάκιον . . χρώμενον . . κριθαῖς παρακεχυμέναις· **3)** τὸ παθ. ἐκτείναμαι, ἁπλοῦμαι παραπλεύρως : Πλούτ. Λύσ.3 τῆς Λυδίας παρακεχυμένης (ἰδ.γρ. ἀντὶ περικεχυμένης)· **4)** πάπ. ἀσκῶ τὸ ἔργον τοῦ παραχύτου βλ.λ.· **5)** ῥηματ.π. παραχύτης, παράχυσις, παράχυμα.

παράχηλος-ον (χηλή) μσν. ὁ παρὰ τὴν χηλὴν βλ.λ. : Ἱππιατρ.96 παράχηλα στρέμματα.

παραχλιαίνω (χλιαίνω) χλιαίνω τι ὀλίγον, θερμαίνω ἐλαφρῶς : Ἱππ.Γυν.Φύσ.32, αὐτ.Γυν.2,205 ἐν πυρὶ μαλθακῷ παραχλιαίνειν, αὐτ.158 ἔλαιον παραχλιαίνειν παρὰ τὸ πῦρ.

παραχναύω μτγν. χναύω μέρος ἔκ τινος πράγματος, ἀποδάκνω τι κρυφίως, τρώγω ἁρποκτικά, ἐπὶ τοῦ κόρακος : Αἰλ.Ζ11,47 τῶν πυρῶν παραχναῦσαι βουλόμενος.

παραχναύδι (τό) δημ. τὸ ποῶδες φυτὸν ἐπιλόβιον βλ.λ. τὸ δασύ.

παραχοντραίνω δημ. μτβ.,ἀόρ. παραχόντρυνα, καθιστῶ τι καθ' ὑπερβολὴν παχύ, ἐπὶ προσ. παχύνω τινὰ ὑπὲρ τὸ δέον, ὑπερβολικά : τὴν παραχόντρυνε ἡ καλοπέραση· || συντελῶ εἰς τὸ νὰ φαίνηταί τις παχύτερος ἀπ' ὅ,τι πράγματι εἶναι : αὐτὸ τὸ φόρεμα σὲ παραχοντραίνει· **2)** μτφ. καθιστῶ τι βαρύτερον, σκληρότερον, αὐστηρό-

τερον : τά παραχοντραίνει τά πράματα · τά λόγια του· **3)** ἀμτβ. γίνομαι παχύτερος τοῦ δέοντος, καθίσταμαι καθ' ὑπερβολὴν παχύς, χοντραίνω ὑπερβολικά, γίνομαι πολὺ χοντρός : παραχόντρυνε καὶ δὲ μπορεῖ νὰ περπατήσῃ.

παραχορδή [ἡ] νεώτ. βυζ. μουσ. ἡ διὰ τῶν φθορικῶν σημείων τῶν ἤχων μεταβολὴ ἐν ᾄσματι.

παραχορδίζω [χορδίζω], μέλλ. ἀττ. παραχορδιῶ, κρούω οὐ τὴν προσήκουσαν χορδήν, πλήττω τὴν οὐ κρουστέαν χορδήν, σφάλλομαι κατὰ τὴν κροῦσιν χορδῆς· ΑΒ 113,2 «παραχορδίσαι, ἁμαρτεῖν κιθαρίζοντα» : Ἀριστφ.Ἐκκλ.295 σαυτῷ προσέχων ὅπως μηδὲν παραχορδιεῖς ὧν δεῖ σ' ἀποδεῖξαι [αχόλ. «παρὰ ῥυθμὸν ποιήσῃς»]· **2)** κτ. Ἡσ. διαφωνεῖν, ἁμαρτάνειν.

παράχορδος-ον νεώτ. μουσ. ὁ κακῶς ἐντεταμένος, ὁ ἐσφαλμένως χορδισμένος, ὁ ξεκούρδιστος· **2)** ἐπὶ ἤχων, ὁ παραγόμενος οὐχὶ ἐκ τῆς κρουστέας χορδῆς, ἀλλ' ἐκ τῆς παρ' αὐτὴν τεταμένης· ‖ γεν. ὁ παράτονος, ὁ παράφωνος.

παραχορδῶ-έω Φώτ. ἀντὶ παραχορδίζω βλ.λ.

παραχορεύω κ. δημ. χορεύω πλησίον τοῦ χοροῦ ἢ ἐν χορῷ : Εὐρ.Ἴων 463 ἑστίᾳ παραχορευομένῳ τρίποδι μαντεύματα κραίνει [ἐσφ.γρ. ἀντὶ παρὰ χορευομένῳ]· **2)** δημ. χορεύω παραπολύ: παραχόρεψες τὶς ἀποκριές.

παραχορήγημα-ατος [τὸ] [παραχορηγῶ] μτγν. τὸ μέρος, ὁ ρόλος δευτερεύοντος χοροῦ ἀποχωροῦντος ἀπὸ τῆς σκηνῆς, ὅταν ἡ παρουσία αὐτοῦ καθίσταται πλέον περιττή, οἷον ἐν μὲν τῇ τραγῳδίᾳ οἱ προπομποὶ ἐν Αἰσχ.Εὐμ.1032, ἐν δὲ τῇ κωμῳδίᾳ τὰ τέκνα τοῦ Τρυγαίου : Σχόλ.Ἀριστφ. Εἰρ.113· ὁμ. ὁ χορὸς τῶν παίδων ἐν αὐτ.Σφ.248, οἱ βάτραχοι ἐν Βατρ.263· **2)** τὸ μέρος, ὁ ρόλος τετάρτου τινὸς ὑποκριτοῦ ἔχοντος μικρὰν ἀπὸ σκηνῆς δρᾶσιν· Πολυδ.4,110 «εἰ δὲ τέταρτος ὑποκριτής τι παραφθέγξαιτο, τοῦτο παραχορήγημα καλεῖται».

παραχορηγῶ-έω μτγν. χορηγῶ, παρέχω, δίδω : Ἀθήν 4,140Ε παραχορηγοῦντος αὐτὰ [τὰ ζῷα] ταῖς φιδίταις ἑνὸς τῶν εὐπορούντων, Γρηγ.Νύσσ. 3,181Β [Hase]· **2)** ρηματ. π. παραχορήγημα.

παραχορταίνω δημ., ἀόρ. παραχόρτασα, μτχ. παθ. παρακ. παραχορτα(σ)μένος, ἀμτβ. χορτάζομαι ὑπὲρ τὸ δέον, τρώγω μέχρις ὑπερκορεσμοῦ, χορταίνω παρὰ πολύ : χόρτασα καὶ παραχόρτασα μάλιστα· ‖ μτφ. ἀπολαμβάνω τι πληρέστατα, μέχρις ὑπερκορεσμοῦ: παραχόρτασε πιὰ τὰ γλέντια καὶ τὶς γυναῖκες, - παραχορτάσαμε πιὰ ἀπ' τὰ λόγια καὶ τὶς ὑποσχέσεις σου· **2)** σπαν. μτβ. χορτάζω τινὰ ὑπὲρ τὸ δέον, κάνω κάποιον νὰ χορτάσῃ ὑπερβολικά.

παραχραίνω [χραίνω] μτγν. ἀναμειγνύω, μιαίνω, μολύνω πρὸς τούτοις, τὸ παθ. : Πλούτ.ἀπ.7,26 τῇ οἰκείᾳ στερήσει παραχραινόμενα.

παραχρῆμα ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ. ἀντὶ παρὰ τὸ χρῆμα, ἐπὶ τῷ πράγματι, παρ' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, ἐν τῷ ἅμα, αὐτοστιγμεί, εὐθύς, παρευθύς, πάραυτα, ἀμέσως· Ἡσ. «παραχρῆμα· παραυτίκα .., εὐθέως» : Ἡρ.3,15 αἷμα ταύρου πιὼν ἀπέθανε παραχρῆμα, αὐτ.7,150, Κριτί.6,23 παραχρῆμα τέρψασαι [στιγμιαίως. πρὸς στιγμήν], Κρατῖν.6, ταχέως καὶ παραχρῆμα, Θουκ.7,75 ἀπηυτομολήκεσαν .. πάλαι τε καὶ οἱ πλεῖστοι παραχρῆμα, Λυσ.25, 17 ἐὰν ἀδικῶ παραχρῆμα δώσω δίκην, Ἰσοκρ. 18,64 εἰ καὶ μὴ παραχρῆμα ἀλλ' ὀλίγον ὕστερον, ΚΔ Ματθ.21,19 καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ συκῆ, αὐτ.Λουκ.4,39 παραχρῆμα δὲ ἀναστᾶσα διηκόνει, αὐτ.Πράξ.3,7 παραχρῆμα δὲ ἐστερεώθησαν αὐταοῦ αἱ βάσεις, - ἡ ἐντολή σας ἐξετελέσθη παραχρῆμα· ‖ ὁμ. κ. μτ. τοῦ ἄρθρ. : Ἡρ.6,11 τὸ παραχρῆμα μὲν πόνος ὑμῖν ἔσται, Ἀντιφ.5,73 ἐν δὲ τῷ παραχρῆμα οὐκ ἔστιν ἀρχὴν ὀρθῶς βουλεύεσθαι, Θουκ.1,138 τῶν τε παραχρῆμα .. καὶ τῶν μελλόντων [τῶν παρόντων], αὐτ.2,17 ὑπὸ τῆς παραχρῆμα ἀνάγκης [τῆς ἐν τῷ παρόντι ..], αὐτ. 51, αὐτ.8,1 πρὸς τὸ παραχρῆμα περιδεές, αὐτ.1, 22 κτῆμά τε ἐς ἀεὶ μᾶλλον ἢ ἀγώνισμα ἐς τὸ παραχρῆμα ἀκούειν, Ξεν.Ἑλλ.6,4,11 ἐκ τοῦ παραχρῆμα .. ἐστρατεύετο [ἐκ τοῦ προχείρου, ἄνευ προπαρασκευῆς καὶ μελέτης], αὐτ.1,1,30 λέγειν τὰ μὲν ἀπὸ τοῦ παραχρῆμα, τὰ δὲ βουλευσαμένους [ἐκ τοῦ προχείρου], αὐτ.Ἀπομν.2,1,25 αἱ .. ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἡδοναί, Πλάτ.Νόμ.645C ἀσθενεῖς εἰς τὸ παραχρῆμα γίγνονται, αὐτ.Πολ.455Α ἐν μὲν τῷ παραχρῆμα ἱκανῶς εἰπεῖν οὐ ῥᾴδιον, αὐτ. Πρωτ.356Α τὸ παραχρῆμα ἡδὺ [ἡ ἄμεσος ἡδονή], αὐτ.Πολιτ.310C τὴν ἐν τῷ παραχρῆμα διώκοντες ῥᾳστώνην, αὐτ.Κρατ.399D ἐκ τοῦ παραχρῆμα λέγειν [ἐξ ὑπογυίου, ἐκ τοῦ προχείρου], Ἀντιφ. Σοφ.58 αἱ παραχρῆμα ἡδοναὶ [αἱ στιγμιαῖαι, αἱ ἀκαριαῖαι], Δημ.9 ἐκ τοῦ παραχρῆμ' .. εἰπεῖν, Καλλ.ἀπ.106,3, Πλούτ.Κάμ.42 παραχρῆμα.. διηλλάττοντο, αὐτ.Ἠθ.6F ἐκ τοῦ παραχρῆμα .. εἰπεῖν, Ἀριστείδ.2,407J ἐν τῷ παραχρῆμα, Λογγῖν.18,2 ἐκ τοῦ παραχρῆμα πρὸς τὸ λεχθὲν .. ἀνθυπαντῶσιν, Ἰουλ.Θεμ.262Α νόμοι ἐκ ταῦ παραχρῆμα κείμενοι· ‖ ὁ Cobet θεωρεῖ ὡς γλωσσήματα τὰ ἐπιρρ. εὐθέως, ἄρτι, εὐθύς, ὅταν εὕρηνται συνημμένα μετὰ τοῦ παραχρῆμα : Ἀντιφ.1,20 εὐθέως παραχρῆμα ἀποθνήσκει, Ξεν.Ἑλλ.1,4,14 κρίνεσθαι παραχρῆμα τῆς αἰτίας ἄρτι γεγενημένης, Ἰσαί.1,11 εὐθὺς παραχρῆμα, Δημ.1178 εὐθὺς παραχρῆμα ὑπ' αὐτῶν ἐξελεγχθήσεται· ‖ μτγν. κ. μσν. κ. μτ. γενικ. : Δίων Χρ.11,130 παραχρῆμα τῆς εὐεργεσίας, Εὐνάπ.Ἱστ.ἀπ.240D παραχρῆμα τῆς διαβάσεως, Γεωπ.10,75,16 παραχρῆμα τοῦ λαβεῖν.

παράχρησις-εως [ἡ] [παραχρῶμαι] μτγν. κ. μσν. κακὴ χρῆσις, κατάχρησις : Βασ.2,245Α τὴν ἐκ περιττοῦ καὶ περιφρονήσεως παράχρησιν, Ἀνών.π. Σουΐδ. ἐν λ. Ὠριγένης παράχρησις σώματος [ἐν αἰσχρ. σημ.], Εὐστ.827,25 ἡ σκωπτικὴ παράχρησις, Σέργ.Μακρ. ἐν Σάθ.3,203 τῆς παραχρήσεως καὶ διαφθορᾶς τοῦ .. βαπτίσματος.

παραχρηστηριάζω μτγν. δίδω ψευδεῖς χρησμούς, ἀπατῶ τινα δίδων εἰς αὐτὸν ψευδῆ χρησμόν : Στράβ.9,2,4 εἰ μὲν παρεχρηστηρίασε, κολασθείσης αὐτῆς.

παραχρηστικῶς ἐπίρρ. σχολ. καταχρηστικῶς : Σχόλ.Ἀριστφ.Πλ.313 [κῶδ.R.].

παράχριστα [τὰ] [χρίω] μτγν. φαρμακευτικαὶ ἀλοιφαί : Σευῆρ.Ἰατρ.π.Ἀέτ.7,96.

παραχρίω ἐπιχρίω, ἐπαλείφω : Ἱππῶν.50 μάλθῃ τὴν τρόπιν παραχρίειν, Σουΐδ. ἐν λ. κονιᾶται οἱ τοὺς τοίχους παραχρίοντες· ‖ τὸ παθ. παραχρίομαι ἐπὶ ἀλοιφῆς, χρησιμοποιοῦμαι πρὸς ἐπίχρισιν, ἐπάλειψιν : Γαλ.12,183.

παράχρους-οος-ουν-οον [χροιά] μτγν. ὁ ἔχων ψευδὲς ἢ ἠλλοιωμένον χρῶμα τὸ χρῶμά του, ὁ ξεθωριασμένος : Λουκ.Ἱστ.Συγγρ.51 διάστροφον δὲ ἢ παράχρουν ἢ ἑτερόσχημον μηδέν.

παραχρυσωμένος-η-ον μσν., δημ. παραχρουσωμένος-η-α ὁ ἐπίχρυσος, ὁ περίχρυσος, ὁ χρυσωτός : Ἐρωτόκρ.2,529 γράμματ' ἀργυρὰ καὶ παραχρυσωμένα, αὐτ.5,51 στὴν κάμεραν τὴ πλιὰ ὄμορφη τὴν παραχρυσωμένη, αὐτ.786 στὸν οὐρανὸ 'ν' τὰ νέφαλα σὰν παραχρυσωμένα.

παραχρῶ-άω [χρῶ 2] μτγν. ἀ. παραχρηστηριάζω, δίδω ψευδῆ χρησμόν : Στράβ.Χρηστ.9,8.

παραχρῶμαι-άομαι κ. μσν. χρῶμαι, μεταχειρίζομαι κακῶς, ποιοῦμαι κακὴν χρῆσιν τινός, καταχρῶμαι, κακοποιῶ, κακομεταχειρίζομαι : Ἀριστλ.ἀπ.56 οἱ μὲν οὐ χρῶνται, οἱ δὲ παραχρῶνται, Φιλ.2,61 ἴδιον τοῦτο, χρῶ μὴ παραχρώμενος·,

|| ὁμ. κ. μτ. δοτ. : Πολύβ.6,37,9 **ἐάν τις τῶν ἐν ἀκμῇ παραχρησάμενος εὑρεθῇ τῷ σώματι,** Διον. Ἀλ.Ρωμ.6,93 **ὥσπερ ἀνδραπόδοις παραχρώμενοι,** Μαλάλ.1210,14 **ἑαυτῷ παραχρησάμενος πιπίσας ἀπέθανε·** || ὁμ. ἐπὶ καταχρήσεως λέξεως : Εὐστ.405,45 **Σοφοκλῆς παραχρᾶται τῇ λέξει ποιητικώτερον·** **2**) ὁμ. ἐν αἰσχρ. σημ. κάμνω καταχρήσεις· Φώτ.392,21 κ. Σουΐδ. «παραχρᾶται πολύ· σφοδρῶς συνουσιάζει, ἀκολάστως μίγνυται· εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ (Σουΐδ. περὶ) ἑκάστου πράγματος ὃ ἐκ περιουσίας γίνεται»· **3**) **π· εἴς τινα** φέρομαι κακῶς πρός τινα ἢ ἀναξίως αὐτῷ, ἀδικῶ, ἀσεβῶ εἴς τινα : Ἡρ.5,92,1 **παραχρᾶσθε ἐς τοὺς συμμάχους·** **4**) ἐκ παρέργου χρῶμαι, μεταχειρίζομαί τι ἐν παρέργῳ, ὥς τι πάρεργον, ὀλιγωρῶ, περιφρονῶ, καταφρονῶ τινος · Ἡρ.1,108 **πρῆγμα τὸ ἄν τοι προσθέω, μηδαμῶς παραχρήσῃ,** αὐτ.4,159, αὐτ.8,20 **παραχρησάμενοι τὸν Βάκιδος χρησμὸν ὡς οὐδὲν λέγοντα·** || ἡ μτχ. **παραχρεώμενοι** ἀπολ. ἐπὶ μαχητῶν ὁρμητικῶν καὶ ἐξηγριωμένων μηδαμῶς φειδομένων τῆς ἑαυτῶν ζωῆς : αὐτ.7,223 **παραχρεώμενοί τε καὶ ἀτέοντες·** **5**) μεταχειρίζομαι, χρησιμοποιῶ δι᾽ ἀπώτερον ἢ δευτερεύοντα σκοπόν : Ἀριστλ.ΖΜ 688a,23 **ἐπὶ δὲ τῶν θηλειῶν παρακέχρηται καὶ πρὸς ἕτερον ἔργον ἡ φύσις·** || ποιοῦμαι χρῆσιν εὐρεῖαν, χρῶμαι ἐλευθερίως.

παραχρωματοφόρος-ον νεώτ. ἐπὶ μικροβίων, ὁ παράγων χρωστικὴν οὐσίαν ὡς ἔκκριμα καὶ διατηρῶν ταύτην ἐπὶ τῶν ἑαυτοῦ ἐλύτρων.

παράχρωμος-ον (χρῶμα) μτγν. **ἅ.** παράχρους βλ.λ. : Πολυδ.4,139 **ἡ μὲν . . ὕπωχρος πάλαι δὲ παράχρωμος ἐκαλεῖτο.**

παραχρώννῦμι, μέλλ. **παραχρώσω,** φθείρω, μεταβάλλω τὴν μουσικὴν διὰ τῆς χρωματικῆς ἁρμονίας : Ἀριστλ.Πολιτ.1342a,24 **τῶν ἁρμονιῶν παρεκβάσεις εἰσὶ καὶ τῶν μελῶν τὰ σύντονα καὶ παρακεχρωσμένα·** **2**) ρηματ.π. παράχρωσις.

παράχρωσις-εως (ἡ) (παραχρώννυμι) μτγν. ἡ χρῆσις τῆς χρωματικῆς κλίμακος, ἡ διὰ τῆς μείξεως τῆς χρωματικῆς μεταβολή : Πλούτ.Ἠθ.645D **τὰς..ἐν τοῖς μέλεσι παραχρώσεις βδελυττόμενος·** **2**) μτφ. ἐπὶ χαρακτῆρος ἀπόχρωσις : Σιμπλίκ.Κατ. 216,5· **3**) ἡ ἀλλοιωθεῖσα τὸ χρῶμα εἰκών, ἀσθενής, ξεθωριασμένη εἰκόνα : Σιμπλίκ.Ἐπίκτ.21D **σκιάς τινας ἡδονῶν καὶ παραχρώσεις** (τὰ ἀμυδρὰ χρώματα, τὰ ἐκ τῆς πολυκαιρίας ἢ ἐκ τῆς συχνῆς πλύσεως ἀποβαλόντα τὸ καθ᾽ αὑτὸ χρῶμα).

παράχῦμα-ατος (τὸ) (παραχέω) λεξ. τὸ ἐπιχυθέν, προστεθὲν ὑγρόν : ΕΜ 172,13 **ὁ χωρὶς παραχύματος οἶνος, αἶον ἐφήματος.**

παραχύνω μσν. κ. δημ. περιχέω τινά : Πρόδρ. 2,119 **ὁ δ᾽ ἄλλος πάλιν γέμισε, παράχυσέ με·** **2**) δημ. χέω τι εἰς ὑπερβολικὴν ποσότητα, χύνω περισσότερον ἀπ᾽ ὅσο πρέπει.

παράχυσις-εως (ἡ) Ἐπιγρ. ἡ ἐνέργεια τοῦ παραχέειν, ὅθ. ἡ νόθευσις οἴνου δι᾽ ὕδατος.

παραχύτης (ὁ) (παραχέω) μτγν. ὁ ἐγχέων, ὁ ἐπιχέων, εἰδ. ὑπηρέτης βαλανείου κομίζων τὸ πρὸς λοῦσιν ὕδωρ καὶ ἐπιχέων αὐτὸ ἐπὶ τὸ σῶμα τοῦ λουομένου : Πλούτ.Ἠθ.538 **ἀναγκάζειν ἐκχεῖν ἐκεῖνα τοὺς παραχύτας ὡς μεμιασμένον,** Ἀθήν. 12,518C **εἰσήχθησαν εἰς τὰ βαλανεῖα λουτροχόοι καὶ παραχύται,** Πάπ. **παραχύτης δημοσίου βαλανείου·** πρβλ. βαλανεύς, λουτροχόος· **2**) πάπ. ὁ ὑπηρετῶν ἐν τῇ αἰγυπτιακῇ θρησκευτικῇ τελετῇ καταχυτήρια βλ.λ.

παράχωμα-ατος (τὸ) (παραχώννυμι) μτγν.,νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παραχώννυμι, ἡ κάλυψις διὰ χώματος, σωρὸς χωμάτων χρησιμεύων ὡς πρόχωμα εἰς τὰ πλάγια διώρυχος ἢ τάφρου : Στράβ.5,1,5 **διώρυξι δὲ καὶ παραχώμασι . . διωχέτευται,** αὐτ.10,2,19 **παραχώμασί τε καὶ διοχετείαις βιάσασθαι τὸν ποταμόν·** || νεώτ. συσσώρευσις χώματος περὶ τὴν ρίζαν φυτοῦ τινος ἢ μοσχεύματος πρὸς διατήρησιν τῆς ὑγρασίας τοῦ ἐδάφους παρὰ τὰς ρίζας· **2**) δημ. ἐνταφιασμός, ταφή· **3**) δημ. ἀπόκρυψις ἐν τῇ γῇ· πρβλ. παραχώνω.

παραχώννῦμι (χώννυμι), μέλλ. **παραχώσω,** ἐπισωρεύω χῶμα πλησίον ἢ εἰς τὰ πλάγια : Ἡρ.1,185 **χῶμα δὲ παρέχωσε παρ᾽ ἑκάτερον τοῦ ποταμοῦ τὸ χεῖλος·** || Ἐπιγρ. ἐπιχωματῶ.

παραχώνω νεώτ. κ.δημ., ἀόρ. **παρέχωσα** κ. δημ. **(ἐ)παράχωσα,** παθ. ἀόρ. **παρεχώσθην** κ. δημ. **(ἐ)παραχώθηκα,** μτχ. παρακ. **παρακεχωσμένας** κ. δημ. **παραχωσμένος,** ἐπισωρεύω χῶμα, καλύπτω διὰ χώματος, κρύπτω ἐν τῇ γῇ, κατορύσσω, ἐγκατορύσσω· || θάπτω, ἐνταφιάζω· **2**) ἐμβάλλω, εἰσάγω ἢ συντελῶ εἰς τὸ νὰ εἰσδύσῃ τί που πέρα τοῦ δέοντος, χώνω βαθιά· **3**) δημ. τὸ μέσ. **παραχώνομαι** γίνομαι εἰς ἄκρον ὀχληρός, καθίσταμαι καθ᾽ ὑπερβολὴν ἐνοχλητικὸς εἴς τινα : **τοῦ παραχώνεσαι πάντα, ἀλλὰ κάποτε θὰ μετανοιώσῃς·** **4**) ρηματ.π. παράχωσις, παραχώσιμο.

παραχωρημάτων Ἡσ. «ἐκβολῶν».

παραχώρησις-εως (ἡ) (παραχωρῶ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ παραχωρεῖν, ἡ ὑποχώρησις, ἡ παραμέρισις : Στράβ.10,2,12 **οἱ ἀρκτικοὶ . . συνεκλείπουσι κατὰ τὰς τοιαύτας παραχωρήσεις·** || ὑποχώρησις, ὀπισθοχώρησις : Πρόκλ.Ὑποτ.5,110 **ἡ ἐπὶ τὸ βόρειον τοῦ Ζ παραχώρησις·** **2**) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἑκουσία ἐγκατάλειψις, ἐκχώρησις, παράδοσις, μεταβίβασις πράγματός τινος ἢ δικαιώματος εἴς τινα, μτ. γενικ. : Πάπ. **παραχώρησις δανείου,** αὐτ. **λαβεῖν κατὰ παραχώρησιν** (ἐπὶ κατοχῆς χώρας τινός), **- παραχώρησις θέσεως - δικαιώματος- προνομίου·** || νεώτ. **θεία παραχώρησις** (ἡ ἀνοχὴ τῆς θείας Προνοίας ἔναντι τοῦ κακοῦ συμφώνως πρὸς τὴν διδασκαλίαν τῆς χριστιανικῆς θρησκείας), φρ. **κατὰ θείαν παραχώρησιν** (κατὰ θείαν ἀνοχήν, ἐπιείκειαν)· || γεν. τὸ ἀποσύρεσθαι ἔκ τινος, ἀποχώρησις, ἀπομάκρυνσις : Διον.Ἀλ.Ρωμ.4,27 **μήθ᾽ ὑπὲρ ἡγεμονίας παραχώρησιν,** Διόδ.Σ 13,43 **οὐκ ἀρκουμένους τῇ παραχωρήσει τῆς ἀμφισβητησίμου χώρας,** Πλούτ. Κάτ.Νεώτ.58 **τῇ παραχωρήσει τῆς ἀρχῆς,** Ἀρρ. Ἐπικτ.3,24,10 **παραχώρησιν ἄλλων ἄλλοις·** **3**) νεώτ. διεθν. δίκ. ἡ πρᾶξις, δι᾽ ἧς κράτος τι μεταβιβάζει, κατ᾽ ἀμοιβαίαν συμφωνίαν, εἰς ἕτερον τὴν κυριαρχίαν ἢ τὴν ἐκμίσθωσιν τμήματός τινος κατῳκημένου ἢ μὴ τοῦ οἰκείου ἐδάφους.

παραχωρητήριον (τὸ) (παραχωρῶ) νεώτ. ἅ. ἐκχωρητήριον βλ.λ.1).

παραχωρητής (ἡ) νεώτ. ὁ παραχωρῶν, μεταβιβάζων τι.

παραχωρητικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως παραχωρῶν, ὑποχωρῶν, ἐνδίδων, ὁ ὑποχωρητικός, ὁ ἐνδοτικός : Πλούτ.Ἠθ.485C **παραχωρητικῆς δόξης καὶ δυνάμεως, - παραχωρητικαὶ προτάσεις** (ἅ. ἐνδοτικαὶ βλ.λ.3)· || τὸ οὐδ. **παραχωρητικὸν** ὡς οὐσ. ἡ ἰδιότης τοῦ παραχωρητικοῦ : Μᾶρκ.Αὐρ.1,16 **τὸ παραχωρητικὸν ἀβασκάνως τοῖς δύναμίν τινα κεκτημένοις.**

παραχωρίζω παραδίδωμι, παραχωρῶ, ἐγχειρίζω : Ἐπιγρ. **κρίνας ἔνοχον εἶναι θανάτωι παρεχώρισα** (κατεδίκασα εἰς θάνατον).

παραχώριος-ον (χώρα) σχόλ. ὁ πλησίον κείμενος, ὁ συνορεύων, γλώσσ. τοῦ παραβώμιος : Σχόλ.Σοφ.ΟΤ 184 **ἀκτὰν παραβώμιον ἀντὶ τοῦ παραχώριον, ὅπου αἱ βωμοὶ τῶν ναῶν εἰσιν.**

παραχωρῶ-έω (χωρῶ) κ.μσν., νεώτ. κ. δημ., μέλλ. παραχωρήσομαι, κ. μτγν. **παραχωρήσω,** ἀόρ. **παρεχώρησα,** παθ. ἀόρ. **παρεχωρήθην,** χωρῶ,

ἀποσύρομαι πρὸς τὰ πλάγια, κάμνω τόπον, σπον. ἐν κυρ. σημ. ἐκτοπίζομαι, μετατίθεμαι : Ἱππ.Τοπ. Ἀνθρ.47· || συνήθ. ὑποχωρῶ, ἀποχωρῶ, παραμερίζω, ἀμτβ. ἀπολ. : Ἀριστφ.Βάτρ.767 ἕως ἀφίκοιτο τὴν τέχνην σοφώτερος ἕτερός τις αὐτοῦ· τότε δὲ παραχωρεῖν ἔδει, αὐτ.Ἐκκλ.633. Ἀνδοκ.1,26 καὶ σιωπῶ, καὶ παραχωρῶ, εἴ τις ἀναβαίνειν βούλεται, Πλάτ.Συμπ.213B παραχωρῆσαι γάρ τὸν Σωκράτη ὡς ἐκεῖνον καθίζειν, Δημ.212 καὶ τὸ λοιπὸν πειθομένους ὑμᾶς ἔχειν περὶ αὐτῶν, ἢ παραχωρήσαντας ἐᾶν συμβουλεύειν· ὁμ. μτ. δοτ. : Ξεν.Ἑλλ.5,4,28 τῶν θεραπόντων τῷ δεομένῳ παρεχώρει, Ἀρρ.Ἐπικτ.4,1,107· || ὑποχωρῶ, συγχωρῶ, συγκατατίθεμαι, ἐνδίδω, ὑπείκω, ὑποτάσσομαι, μτ. δοτ. : Πλάτ.Πρωτ.336B ὁμολογεῖ μὴ μετεῖναί οἱ μακρολογίας καὶ παραχωρεῖ Πρωταγόρᾳ· ὁμ. μτ. δοτ. κ. γενικ. : αὐτ.C θαυμάζοιμ' ἂν εἴ τῳ ἀνθρώπων παραχωρεῖ· κ. μτ. συστοίχ. αἰτ. : Ἀριστλ.Ψυχ.410b,25 εἴ τις ταῦτα παραχωρήσειε (ἐάν τις ἤθελεν ὑποχωρήσει εἰς ταῦτα) ὁμ. μτ. αἰτ. κ. δοτ. : Πλάτ.Νόμ.959E τῷ δὲ.. νόμῳ νομοθετοῦντι παραχωρεῖν χρὴ τὰ τοιάδε· 2) μτ. γενικ. ἀποχωρῶ, ἀπομακρύνομαι, ἀποσύρομαι ἔκ τινος : Δημ.38 ἀξιῶ . . μὴ παραχωρεῖν . . τῆς τάξεως, Διον.Ἁλ.Ρωμ.6,50 ἐκ τῆς πόλεως παραχωρεῖν (δ.γρ.)· 3) ἀφήνω ἐλευθέραν δίοδον εἴς τινα ἀποσυρόμενος εἰς τὰ πλάγια, ἀφήνω τὴν ὁδὸν ἀνοικτὴν εἰς ἄλλον, εἰς ἔνδειξιν σεβασμοῦ· μτ. δοτ. προσ. κ. γενικ. πράγμ. ἢ τόπου : Ξεν.Ἀπομν.2,3,16 καὶ ὁδοῦ παραχωρῆσαι τὸν νεώτερον πρεσβυτέρῳ, αὐτ.ΚΠ 7,5,20 ὁ . . ποταμὸς ἡμῖν παρακεχώρηκε τῆς εἰς τὴν πόλιν ὁδοῦ, Ἰσοκρ.6,13 χρὴ τοῖς ἐχθροῖς τῆς ἡμετέρας παραχωρῆσαι, Δημ.63 Φιλίππῳ . . Ἀμφιπόλεως παρακεχωρήκαμεν (παρεδώκαμεν τὴν . . εἰς τὸν . .), αὐτ.247, αὐτ. 523 τῇ πόλει παραχωρῶ τῆς τιμωρίας (ἀφήνω τὸ ἔργον τῆς τιμωρίας εἰς τὴν πόλιν), Αἰσχίν.3,5, αὐτ. 165 παραχωρῶ σοι τοῦ βήματος, Πολύβ.4,5,1 παρεκεχωρήκει τούτῳ τῆς ὅλης ἀρχῆς· 4) παρέχω, δίδω, χορηγῶ : ΠΔ Μακκ.2,2,28 τὸ μὲν διακριβοῦν περὶ ἑκάστων τῷ συγγραφεῖ παραχωρήσαντες, Ἀρρ.Ἐπικτ.1,7,15 τὰ ὡμολογημένα παραχωρεῖν· || ἐπιτρέπω, στέργω, ἀφήνω : Πλάτ. Πολιτ.260E ὄνομα ἕτερον αὐτοῖς παραχωρήσαντες θέσθαι τινά, αὐτ.Ἀπολ.34A, Πρόδρ.2,138 καὶ πάντως ἀνυπόδετον ἂν μὲ παραχωραῦσαν, | νὰ ξέβαινα, νὰ ἔβλεπα· || δίδω, παραδίδω, ἐγχειρίζω, ἐπὶ πωλήσεως : ΠΔ Μακκ.2,8,11 ἐνενήκοντα σώματα ταλάντου παραχωρήσειν· κ. παθ. ἐπιτρέπομαι, παραδίδομαι : Κορνοῦτ.Ρητ.366H,Πλούτ. Ἠθ.787D· || εἰδ. νομ. κ. νεώτ. κ. δημ. ἐγκαταλείπω τινί τι ἐκουσίως, ἐκχωρῶ, ἀπονέμω, μεταβιβάζω εἴς τινα πρᾶγμα ἢ δικαίωμα : Πάπ. παραχωρῶ δάνειον, - μᾶς παρεχώρησε δύο δωμάτια πρὸς κατοικίαν, - παρεχώρησε τὸ δικαίωμα ἐκμεταλλεύσεως· ὁμ. κ. μτ. δοτ. : Πάπ. κ. παθ. : Ἐπιγρ. ἀλλότρια δάνεια παραχωρούμεναι, Πάπ. παρακεχωρημένος τὸν Μενάνδρου κλῆρον· 5) φρ. ἐνταῦθα παραχωρεῖ εἰς τοῦτο καταλήγει, καταντᾷ : Πλούτ.Ἠθ.365C· 6) ρέω, τρέχω, ἐπὶ τοῦ σιάλου : Ὀρειβ.Σύνοψ.8,9 (δ.γρ. προχωρεῖν)· 7) ρηματ. π. παραχώρησις, παραχωρητής, παραχώρημα.

παραχώσιμο (τὸ) δημ. ἡ παράχωσις βλ.λ.

παράχωσις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ παραχώννυμι, παραχώνω βλ.λς.

παράχωστος-η-ο(ν) μσν. κ. δημ. ὁ οἱονεὶ παρακεχωσμένος, κεκαλυμμένος, δθ. ὁ ἀφανής, ὁ κρύφιος, ὁ ἀπόκρυφος, ἄ. ἀπόχωστος : Ἐρωτόκρ.) ἀμέτε σὲ παράχωστὸ τόπο, καὶ φυλαχτῆτε· κ. ἐπίρρ. παράχωστα : αὐτ.1337 παράχωστα τὴ μάναν του ἐθέλησε νὰ κράξῃ.

παραφαλιδιά (ἡ) δημ. κ. παραφαλίδισμα (τὸ) ἡ ἐκτροπὴ τῆς φαλίδος κατὰ τὴν κοπὴν ὑφάσματος.

παραφαλιδίζω δημ., μτχ. παθ. παρακ. παραφαλιδισμένος, περικόπτω, περιτέμνω τι διὰ φαλίδος ὑπὲρ τὸ δέον, φαλιδίζω ὑπερβολικά, περισσότερον ἀπ' ὅσο πρέπει· 2) κ. μτφ. ἐπὶ κειμένων συγκόπτω, συντέμνω πολύ, ὑπὲρ τὸ δέον : ἡ λογοκρισία παραφαλίδισε τὸ ἄρθρο.

παραφαλιστής (ὁ) μτγν. ὁ διὰ περικοπῆς, φαλιδίσματος κιβδηλεύων νόμισμά τι, ὁ περικόπτων νόμισμά τι διὰ φαλίδος καὶ ἀφαιρῶν μέρος τοῦ χρυσοῦ ἢ ἀργύρου αὐτοῦ : Ἰουστιν.Πανδ. (τίτλ.κεφ.(περὶ παραχαρακτῶν καὶ παραφαλιστῶν.

παραφάλλω μτγν. κ. μσν. φαύω, θίγω, ἐγγίζω ἐλαφρῶς, κρούω ἁπαλῶς : Πλούτ.Δημήτρ.9 αἱ . . Σκύθαι πίνοντες καὶ μεθυσκόμενοι παραφάλλουσι τὰς νευρὰς τῶν τόξων, αὐτ.Ἠθ.133A ἐφάπτεται τοῦ τόξου καὶ παραφάλλει τὴν νευράν· κ. μτ.γενικ. : Ὀνήσανδρ.10476 παραφῆλαι χορδῆς· 2) κ. μτ. δοτ. συμφάλλω τινί : Φιλόστρ.Εἰκ.2,1· 3) μσν. φάλλω παραφώνως, ποτατόνως : Πρόδρ. 2,533 μὴ νὰ τὸν πιάσῃ ὁ ατρόφος, | καὶ λυτρωθοῦμεν τον γοργόν, διὰ νὰ μὴ παραφάλλῃ.

παράφαυσις-εως (ἡ) μτγν. ἡ ἐλαφρὰ φαῦσις : Πλούτ.Ἠθ.588E ἄκρᾳ παραφαύσει χειρός.

παραφαύω (φαύω) κ. μσν., παρακ. παρεφαυκέναι (Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.7,116), φαύω ἐλαφρῶς, ἐπιπολαίως, ἐγγίζω ἀκροθιγῶς, ἠρέμα : Ἱππ.Γυν.2, 160· ὁμ. μτ. γενικ. : Πλούτ.Εὐμ.7 ὑπὸ τὸν θώρακα τρώσας ἢ παρέφαυσε τοῦ βουβῶνος ἀποβάς, αὐτ.Ἠθ.971C ὥστε μηδὲ ἄκοντας αὐτοῦ τῶν φορτίων παραφαῦσαι τὸ ὑγρόν· 2) μτφ. θίγω ἐλαφρῶς ἢ ὀλίγον ζήτημά τι : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.7,116 παρεφαυκέναι τῆς δόξης, Εὐνάπ.68,7 ἕτεροί τινες παραφαύοντες τοῦ καλοῦ, Γρηγορ.Ν 1,380,14 (ἔκδ.Schopen.) οὐ παραφαύοντα καὶ τὸν Ἀξιὸν τεθεάμεθα ποταμόν· κ. παθ. : Ἱππ.Νούσ. 4,44 παρέφαυσταί μοι ἀποφῆναι . .· 3) ρηματ. π. παράφαυσις.

παραφελλίζω μτγν. φελλίζω ἀσαφῶς, ὁμιλῶ ἐλλειπῶς, ἐν οὐχὶ ἀκριβεῖ γνώσει τῆς ἀληθείας τῶν πραγμάτων : Στράβ.2,1,9 ἅπαντες . . οἱ περὶ Ἰνδικῆς γράφαντες . . ψευδολόγοι γεγόνασι, . καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι παραφελλίζοντες ἤδη.

παραφεύδομαι μτγν. κ. μσν. ψεύδομαι, ψευδόμενος ἐπιτηδείως ἀποπλανῶ, παραποιῶ, ἀπατῶ, ἐξαπατῶ : Γρηγ.Νύσσ.2,46B ὅσα παραφεύδεται τὰς αἰσθήσεις ἡμῶν· || κ. παθ. παρεψευσμένος ὁ παραπεποιημένος, ὁ ψευδής, ἀντίθ. εἰλικρινής : Ἀγαθαρχ.55 τυγχάνειν οὐκ εἰλικρινοῦς ἀλλὰ παρεψευσμένου· || κ. μτφ. : Βί.Ἰω.Χρυσ.8,379,18 αἶον παρεψευσμένης τῆς καταφορᾶς.

παραφήνω δημ. κ. παραφένω ὀπτῶ τι, φήνω κάτι καθ' ὑπερβολήν, ὑπὲρ τὸ δέον.

παράφηξις-εως (ἡ) (παραφήχω) μτγν. κ. μσν. τριβή, προστριβή, ἔντριψις : Παῦλ.Αἰγ.6,87.

παράφησις-εως (ἡ) γλωσσ. ἡ κατὰ τὰ πλάγια φαῦσις τινός, προστριβὴ τῶν πλευρῶν ἢ τῶν μηρῶν τινος ἰδ. ἐξ ἱππασίας, παράτριμμα, δθ. φλόγωσις καὶ ἕλκωσις, σύγκαμα ἐκ τῆς ὁρμητικῆς ἱππασίας ἢ τῆς παρατεταμένης πορείας.

παράφηστος-η-ον μτγν. ὁ ἔχων τὴν κόμην ὡμαλισμένην πρὸς τὰ κάτω : Πολυδ.4,151, αὐτ.154 παράφηστον θεραπαινίδιον.

παραφηφίζομαι ἀπατῶ διὰ νενοθευμένης ψηφοφορίας, ἐξαπατῶ : Ἡσ. ἐν λ. παρεκρούσατο «ἐχλεύασεν, παρεψηφίσατο, διεσκέδασεν»· 2) ρηματ. π. παραφηφισμός.

παραφηφισμός (ὁ) (παραφηφίζομαι) ἡ διὰ νενοθευμένης ψηφοφορίας ἐξαπάτησις· || δθ.γεν. ἡ ἀπάτη· Ἀν.Βάχμ.1,329,32 «παραλογισμὸς λέγεται καὶ ὁ παραφηφισμός».

παραφήχω μτγν. φήχω, τρίβω τι κατὰ τὰ πλάγια ἐλαφρῶς : Αἰλ.ΖΙ 9,16 τῷ μαράθῳ προσυποθήγων καὶ παραφήχων τὸ ὄμμα· 2) καθιστῶ τι ὁμαλόν, λεῖον, λεαίνω, ὁμαλίζω : Πλούτ.᾿Ηθ.614E παραφήχειν τοὺς τοίχους· 3) θωπεύω τι διὰ τῆς χειρὸς ἢ διὰ λόγου, καταπραΰνω, καθησυχάζω: Καλλ.Δήμ.45 φᾶ δὲ παραφήχοισα κακὸν . . φῶτα (δ. γρ. παραφύχοισα)· 4) ρηματ. π. παράφηξις.

παραφίδιον (τὸ) πάπ. ἀντὶ παροφίδιον, ὑποκορ. τοῦ παροφὶς βλ.λ., μικρὰ παροψίς, πιατάκι : βάλλε εἰς παραφίδιαν.

παραφϊθῦρίζω μσν. κ. νεῶτ. φιθυρίζω περί τινος ἢ πρός τινα ἡσύχως, οὐχὶ ἐντόνως, ἐμμέσως, ἐν χρ. τὸ παθ. : ΨΧρυσ.8,824D (ἔκδ.Par.) παρεφιθυρίσθη ὅτι . .· 2) ρηματ. π. παραφιθυρισμός.

παραφιθυρισμός (ὁ) (παραφιθυρίζω) μτγν. τὸ παραφιθυρίζειν : Ἐπιφάν.1,101B οὐχ ὑπάγομαι . . παραφιθυρισμῷ τῆς (τοῦ ὄφεως) διδασκαλίας.

παράφιμον (τὸ) πάπ. μαγικὴ πρᾶξις ἐνεργοῦσα διὰ τῆς ἐπαφῆς : ἐν τούτῳ τῷ παραφίμῳ.

παραφίς-ίδος (ἡ) ῾Ησ. κ. γλωσσ. ἀντὶ παροφίς.

παράφογος (ὁ) (φόγος) πάρεργος φόγος, τυχαία κατηγορία, λ. Εὐήνου τοῦ Παρίου : Πλάτ. Φαῖδρ.267A ὃς ὑποδήλωσίν τε πρῶτος εὗρε καὶ παρεπαίνους· αἱ δ᾿ αὐτὸν καὶ παραφόγους φασὶν ἐν μέτρῳ λέγειν μνήμης χάριν.

παραφοφῶ-έω ῾Ησ. γλῶσσ. τοῦ διαφοφῶ βλ.λ.

παραφυκτήριον (τὸ) ἅ. παραφυχὴ βλ.λ. : Σοφ. ᾿Ιχν.317 λύπης ἄκεστρον καὶ παραφυκτήριον.

παραφῦχή (ἡ) κ. μσν. ἀναφυχή, ἀνάψυξις, δροσιαμός, παραμυθία, παρηγορία· ῾Ησ. «παραφυχή, παραμυθία» : Εὐρ.᾿Εκ.280 ἥδ᾿ ἀντὶ πολλῶν ἐστί μοι παραφυχή, αὐτ.᾿Ορ.62 ἔχε δὲ δή τιν᾿ ἀλγέων παραφυχήν, Τιμακλ.6,4 παραφυχὰς . . φροντίδων ἀνεύρετο ταύτας, ᾿Ισαῖ.2,13 παραφυχὴ βίου, Δημ. 1399 παραφυχὴν τῷ πένθει τὴν τούτων εὔκλειαν ἔχαντες, ᾿Αριστείδ.Λόγ.44(17),12 παραφυχὴ κινδύνων, ᾿Ιάμβλ.Προτρ.20 παραφυχὴ χαλεπῶν, Γεωπ. 11,24,3 παραφυχὴν τοῦ πάθαυς ζητῶν, Εὐστ.Πον. 340,3 φέρων μοι παραφυχήν, γράμμα δεσπότου, αὐτ.341,78 ἤρκεσε τὸ ἄνθος εἰς παραφυχήν.

παραφυχίη (ἡ) ᾿Επιγρ. ἀντὶ παραφυχὴ βλ.λ.

παραφυχολογία (ἡ) νεώτ. εἰδικὸς κλάδος τῆς φυχολογίας ἔχων ἀντικείμενον τὴν ἔρευναν καὶ σπουδὴν τῶν φυχικῶν φαινομένων, ἅτινα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἑρμηνευθῶσι διὰ τῶν κοινῶν φυχολογικῶν μεθόδων (ὁ ὑπνωτισμός, ἡ τηλεπάθεια κττ.).

παραφύχω (φύχω) μτγν. κ. μσν. ἀναφύχω, δροσίζω, τὸ παθ. : Πλούτ.᾿Ηθ.909F τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ παραφυχθὲν θερμὸν (ἐσφ. γρ. ἀντὶ παραφηχθέν)· 2) μτφ. παραμυθοῦμαι, παρηγορῶ, καταπραΰνω : Καλλ.Δήμ.46 φᾶ δὲ παραφύχοισα κακὸν . . φῶτα, Ξιφιλ.᾿Ιω.266B (Grets.) ὁ παραφύχων τὸν υἱὸν αὐτοῦ, τοῦτ᾿ ἔστιν ἐλεῶν (πιθ.γρ.)· || ὁμ. τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Θεόκρ.13,54 ἐπὶ γούνασι κοῦρον ἔχοισαι δακρυόεντ᾿ ἀγανοῖσι παρεφύχοντ᾿ ἐπέεσσιν.

παραφωρίασις-εως (ἡ) νεώτ.ἰατρ. σπάνιον δερματικὸν νόσημα ὁλοκλήρου τοῦ σώματος, παρομοιάζον πρὸς τὴν φωρίασιν.

παράωρα ἐπίρρ. δημ. κ. πάρωρα μετὰ τὴν κατάλληλον ὥραν, εἰς λίαν προκεχωρημένην ὥραν, πολὺ ἀργά, ἐξώρας : Κρυστ.Ποιήμ.88,23 (ἔκδ. Φέξη) καὶ νύχτα δὲν θά τραγουδῶ παράωρα στά πλάγια | τὸ θλιβερὸ τραγούδι μου.

παραωριμάζω δημ., μτχ. παρακ. παραωριμασμένος, ἐπὶ καρπῶν, καθ᾿ ὑπερβολήν, ὑπὲρ τὸ δέον ὡριμάζω βλ.λ., ὑπερωριμάζω, παραγίνομαι : παραωριμασμένα φροῦτα (τὰ παραγινωμένα)· 2) μτφ. ἐπὶ προσ., ἔχω διέλθει ἤδη τὴν ἀκμὴν τῆς ἡλικίας, ἰδ. τῆς διὰ τὸν γάμον : παραωρίμασε τὸ κορίτσι καὶ δὲν μποραῦν νὰ τὸ παντρέφουν.

παρβαίνω ποι. ἀντὶ παραβαίνω βλ.λ.

παρβαρετσιά (ἡ) δημ. τὸ θαμνῶδες φυτὸν βερβερὶς ἡ κρητική.

παρβασία (ἡ) ποι. ἀντὶ παραβασία βλ.λ. : Αἰσχ. ᾿Επτ.743 παρβασίαν ὀξύποινον.

παρβάτης (ὁ) ποι. ἀντὶ παραβάτης βλ.λ. : Αἰσχ. Εὐμ.553 τὸν ἀντίτολμον δέ φαμι παρβάταν (δ. γρ. παρβάδαν).

παρβεβᾰώς ποι. ἀντὶ παραβεβαώς, μτχ. ἐνεργ. παρακ. τοῦ παραβαίνω βλ.λ.

παρβολάδην ἐπίρρ. ποι. ἀντὶ παραβολάδην βλ.λ.

παργινυμένως μτχ. ἀντὶ παραγινομένους :᾿Επιγρ.

παργινύωνθη ᾿Επιγρ. ἀντὶ παραγίνωνται.

παρδᾰκός-όν ὁ ὑγρός, ὁ νοτερός, ὁ βεβρεγμένος, ὁ διάβροχος : ᾿Αρχίλ.140 παρδακὸν ἐπίσιαν (δ. γρ. παρδοκόν), Σιμων.᾿Αμ.21 σὺν παρδακοῖαιν ἐκπεσόντες εἵμασιν (δ. γρ. πορδακοῖσιν), ᾿Αριστφ. Εἰρ.1148 ἐπειδὴ παρδακὸν τὸ χωρίον (τὸ λιμνάζον).

παρδάλα (ἡ) δημ. τὸ ποῶδες καὶ ζιζάνιον φυτὸν οἰνάνθη βλ.λ.· 2) τὸ ἀποδημητικὸν πτηνὸν οἰνάνθη ἡ πετροδίαιτος, ἄ. ἀσπρόκωλος.

παρδᾰλαγωγός (ὁ) μσν. ὁ ἀγωγός, ἐπιστάτης τῶν παρδάλεων : Παντεχνῆς ἐν ᾿Annu.etc.6,50,51.

παρδᾰλέη (δορά) (ἡ) κ. μσν., δωρ. παρδαλέα, ἀττ. συνῃρ. παρδαλῆ οὐσιαστικοποιηθὲν θηλ. τοῦ ἐπιθ. παρδάλεος, δορά, δέρμα παρδάλεως, τομάρι πάνθηρος· ῾Ησ. «παρδαλέην, παρδάλεως δοράν» : ᾿Ιλ.Γ 17 παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα, αὐτ.Κ 29 παρδαλέῃ μὲν . . μετάφρεναν . . κάλυφεν, Πίνδ.Π 4,81 ἀμφὶ δὲ παρδαλέᾳ στέγετο . . ὄμβρους, ῾Ηρ.7.69 Αἰθίοπες δὲ παρδαλέας τε καὶ λεοντέας ἐναμμένοι, ᾿Αριστφ. ῎Ορν.1250 παρδαλᾶς ἐνημμένους, ᾿Αναξανδρ.65, Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.27 νεβρίδα ἢ παρδαλῆν αὐτὸν ἐνῆφθαι· || ὁμ. παροιμ. ἐν Εὐστ.374,44 «παροιμιωδῶς παρὰ τοῖς ὕστερον παρδαλέην ἐνεῖσθαι λέγεται ὁ ποικίλος τὸν τρόπον καὶ οἷον πολύατικτος τὸ ἦθος» (ἐπὶ δολίων καὶ πανούργων).

παρδάλειος-ον ἢ **παρδάλεος-ον** (ἰων. τ. κτ. ΕΜ 652,35) ὁ ἀνήκων, ἀναφερόμενος ἢ ἰδιάζων εἰς πάρδαλιν, ὁ τῆς παρδάλεως, ὁ ἐκ τῆς παρδάλεως : ᾿Αριστλ.Θαυμ.831a,5 παρδάλειον φάρμακον (πιθ. παρδαλιαγχές), Διοσκ.2,76 παρδάλειαν στέαρ· || μτφ. ἐπὶ ἀγρίων ἀνθρώπων : ΠΔ Μακκ.4,9,28 τὴν σάρκα . . καὶ τὴν τῆς κεφαλῆς δορὰν οἱ παρδάλειοι θῆρες ἀπέσυραν.

παρδαλεύω δημ. ἅ. παρδαλίζω βλ.λ.

παρδαλέχτορας (ὁ) δημ. κ. παρδαλόφτερας τὸ πτηνὸν ἔποφ ὁ γνήσιος, τσαλαπετεινός.

παρδᾰλῆ (ἡ) ἀττ. συνῃρ. τ. τοῦ παρδαλέη βλ.λ. · ᾿Αριστφ.῎Ορν.1250 παρδαλᾶς ἐνημμένους.

παρδᾰλήφορος-ον ὁ ὑπὸ παρδάλεως φερόμενος : Σοφ.ἀπ.11 παρδαλήφαρον δέρος (τὸ δέρμα, ἡ δορὰ τῆς παρδάλεως).

παρδάλια (τὰ) αἱ παρδάλεις : ᾿Αριστλ.ΖΙ 503b,5 (χροιὰν) ὠχρὰν καθάπερ οἱ σαῦροι, μέλανι ὥσπερ τὰ παρδάλια διαπεποικιλμένην.

παρδαλιᾰγχές-οῦς (τὸ), ἰων. πορδαλιαγχές τὸ ποῶδες καὶ δηλητηριῶδες φυτὸν ἀκόνιτον βλ.λ.ΙΙ : ᾿Αριστλ.ΖΙ 612a,7 ἡ δὲ πάρδαλις, ὅταν φάγῃ τὸ φάρμακον τὸ παρδαλιαγχές, ζητεῖ τὴν τοῦ ἀνθρώπου κόπρον, Πλίν.ΦΙ 20,50, αὐτ.27,7, Διοσκ.4,76.

παρδαλίαγχος (ὁ) μτγν. τὸ παρδαλιαγχὲς βλ.λ.: Αἰλ.ΖΙ 4,49 τοῦ καλουμένου παρδαλιάγχου.

παρδαλῐδεύς-έως (ὁ) μσν., ἰων. πορδαλιδεύς, τὸ νεογνὸν παρδάλεως : Εὐστ.1625,46 «πορδάλεων τὰ νεογνὰ παρδαλιδεῖς».

παρδαλίζω δημ.κ. παρδαλεύω, ὅθ. ἀόρ. (ἐ)π α ρδάλεψα, εἶμαι παρδαλός, ποικιλόχρους· 2) ἰδ. μτφ. ἐν ἀναφ. πρὸς τὴν ἠθικήν, εἶμαί πως ἄσεμνος, οὐχὶ κόσμιος : ἡ κόρη τους παρδαλίζει λιγάκι (ἐλευθεριάζει).

παρδαλιοκτόνος-ον (πάρδαλις, κτείνω) μτγν. ὁ φονεύων παρδάλεις : 'Αγαθ.ΑΠ 7,578.

πάρδαλις-εως (ἡ) κ.**πόρδ**- κ.μσν. κ.νεώτ., ἰων.γενικ. -**ιος**, δατ. **παρδάλει**, γένος **αἰλουροειδῶν** σαρκοβόρων θηλαστικῶν ζῴων, ἄ. λεοπάρδαλις, πάνθηρ· ΕΜ 652,38, Φώτ.443,24 «πόρδαλιν οἱ ἄλλοι Ἕλληνες· Ἀττικοὶ πάρδαλιν· Ὅμηρος τὸ μὲν ζῷον **διὰ τοῦ ο, τὴν δὲ** δορὰν διὰ τοῦ α» (πρβλ. πόρδαλις, παρδαλέη) : Ἰλ.Ν 103 **παρδαλίων τε λύκων**, αὐτ.Ρ 20 **παρδάλιος . . μένος**, Ὀδ.Δ 457 **δράκων καὶ πάρδαλις ἠδὲ μέγας σῦς**, Ὑμν.'Αφρ.71, Σοφ. Ἰχν.296 **πόρδαλις**, 'Αριστφ.Νεφ.347 **παρδάλει ἢ λύκῳ**, αὐτ.Λυσ.1015 **οὐδέν ἐστι θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον, . . αὐδ' ὧδ' ἀναιδὴς οὐδεμία πόρδαλις**, Πλάτ,Λάχ.196Ε **λέοντα ἢ πάρδαλιν**, 'Αριστλ.ΖΙ 500a,28 **ἡ δὲ πάρδαλις τέτταρας ἐν τῇ γαστρὶ** (ἔχει), αὐτ.612a,9 **ἡ δὲ πάρδαλις ὅταν φάγῃ τὸ φάρμακον τὸ παρδαλιαγχές**, αὐτ.Φυσιογν. 809b,36, Θεόφρ.ΦΑἰτ.6,5,2 **πάρδαλις**, Πλούτ.Κικ. 36 **παρδάλεις αὐτῷ . . ἀποστεῖλαι**, Πουσ.8,2,7 **ταῖς παρδάλεσιν**, ΚΔ 'Απ.13,2 **τὸ θηρίον ὃ εἶδον ἦν ὅμοιον παρδάλει**, 'Οππ.Κυν.3,63 **πορδάλιες δ' ὁλοαὶ δίδυμον γένος**, Εὐστ.787,39 **εἰς παροιμίαν ἐπὶ πανούργων κεῖται τὸ στικτὸν τῆς παρδάλεως**· ‖ κτ.'Απί.π.'Απολλ.Σοφ.Λεξ.'Ομ. ἐν λ. πόρδαλις «πόρδαλις· ὁ ἄρσην, ἡ δὲ θήλεια πάρδαλις»· **2**) εἶδος ἁρπακτικοῦ θαλασσίου ἰχθύος : Αἰλ.ΖΙ 9,49, 'Οππ.'Αλ.1,368· **3**) 'Ησ. ὁ πάρδαλος βλ.λ.2)· **4**) εἶδος ἐμπλάστρου : 'Αέτ.12,1.

πάρδᾰλος (ὁ) δ. γρ. ἀντὶ πάρδος βλ.λ. : Αἰλ.ΖΙ 1,31· **2**) εἶδος πτηνοῦ, πιθ. ὁ χαραδριός : 'Αριστλ.ΖΙ 617b,6 **ὁ πάρδαλος . . ὄρνεον . . ἀγελαῖον . . τὸ δὲ χρῶμα σποδοειδής**.

παρδαλός-ή-ό δημ. ὁ ἔχων χρῶμα κατάστικτον ὡς ἡ πάρδαλις, ὁ παρδαλωτός, ὁ ποικιλόχρους : **παρδαλὸ γατάκι**, - **παρδαλὸ σακάκι**· **2**) μτφ. ἐπὶ λόγων, ὁ ἐπαμφοτερίζων, ὁ ἀσαφής, ὁ σκοτεινός : **τὰ λόγια του εἶναι παρδαλά**· ‖ ὁμ. μτφ. ἐπὶ πράξεων, ἀνώμαλος, ἀσυνάρτητος· ‖ εἰδ. ὁ ὕποπτος, ὁ ἀμφιβόλου ἠθικῆς : **ἡ διαγωγή του εἶναι παρδαλή**· **3**) τὸ θηλ. **παρδαλή** ὡς οὐσ. γυνὴ ἐλευθερίων ἠθῶν, οὐχ ἀμέμπτου ἠθικῆς.

παρδαλόφτερος (ὁ) δημ. ἄ. παρδαλέχτορας, τὸ πτηνὸν ἔποψ ὁ γνήσιος.

παρδᾰλώδης-ους-ες (πάρδαλις) μτγν. κ. μσν. ὁ ὅμοιος πρὸς πάρδαλιν : 'Αθήν.2,38F **διὰ δὲ τὸ μάχιμον καὶ θηριώδεις . . γίνονται· ὅθεν καὶ τὸ παρδαλῶδες**, Εὐστ.1990,23.

παρδαλώνω δημ. μτβ. καθιστῶ τινα παρδαλόν, ποικιλόχρουν.

παρδαλωσύνη (ἡ) δημ. ἡ ἰδιότης τοῦ παρδαλοῦ βλ.λ.2) κ. 3).

παρδαλωτός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων χρῶμα στικτὸν ὡς ἡ πάρδαλις, ὁ διάστικτος, ὁ ποικιλόχρους, ὁ παρδαλός : Λουκ.Δὶς Κατ.8 **μιξόλευκοι καὶ κατεστιγμένοι καὶ παρδαλωτοὶ τὴν χρόαν**.

παρδαμάλη (ἡ) ἀντὶ καρδαμάλη βλ.λ. : Κωμ.'Αδέσπ.1107.

παρδεῖν ἐνεργ.ἀόρ. β' ἀπαρφ. τοῦ πέρδομαι βλ.λ.

παρδείχματα (τὰ) 'Επιγρ. ἀντὶ παραδείγματα βλ.λ., τὰ πρὸς κόσμησιν νεῶν διακοσμητικά.

παρδή (ἡ) μτγν. ἀντὶ πορδή βλ.λ. : 'Αλέξ.'Αφρ.Πρ 1,144 (πιθ.ἀναγν.).

παρδιαῖος-α-ον 'Επιγρ. πιθ. **ἐπὶ χρώματος**, ὁ ποικιλόχρους, ὁ παρδαλός.

παρδίας μτγν. ἐσφ. γρ. ἀντὶ περαίας βλ.λ. : Πλούτ.'Ηθ.965F.

πάρδιον (τὸ) ἄγνωστόν τι εἶδος ζῴου : 'Αριστλ. ΖΙ 498b,33 **τὸ θηρίον τὸ πάρδιον ὀνομαζόμενον** (δ. γρ. ἱππαρίδιον).

παρδοκόμος (ὁ) μσν. ὁ τρέφων, ὁ διατηρῶν πάρδους : Παντεχνῆς Κ ἐν Annu.etc.6,50,51.

παρδοκός-όν δ. γρ. ἀντὶ παρδακός βλ.λ. : 'Αρχίλ.140 **παρδακὸν ἐπίσιαν**, Σιμων.'Αμ.21 **παρδακοῖσιν . . εἵμασιν**.

πάρδος (ὁ) μτγν. κ. μσν. τ. τοῦ πάρδαλις βλ.λ. : Αἰλ.ΖΙ 1,31 **λύκοι καὶ πάρδοι**, Σχόλ.'Αριστφ.Πλ.699 **ὅθεν καὶ πάρδος· ὁρμητικὸν γὰρ τὸ ζῷον**, Διήγ. 'Αχιλλ.728 **λέοντες καὶ πάρδοι**.

παρέα (ἡ) (ἱσπαν.) δημ. ὁμιλία, κοινωνία, συναναστροφή, συντροφιά : **ὅλο μ' αὐτοὺς κάνει παρέα**, - **τὸν χάλασαν οἱ παρέες ποὺ κάνει**, - **δὲ μᾶς κάνει πιὰ παρέα** (ἀποφεύγει τὴν συναναστροφή μας)· **2**) ὁμὰς φίλων, ὅμιλος συμποτῶν, συνοδοιπόρων κττ. : **τὸν προσκάλεσαν στὴν παρέα τους**,- **προχωροῦσαν παρέες παρέες** (καθ' ὁμίλους)· ‖ ἑταῖρος, φίλος, σύντροφος : **εἶναι ἡ παρέα μας**.

παρέασι ἐπ. ἀντὶ πάρεισι τοῦ πάρειμι βλ.λ.

παρέασις-εως (ἡ) νεώτ. ναυτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ παρεᾶν, χαλάρωσις τῆς ἁλύσεως τῆς ἀγκύρας, λασκάρισμα, καλουμάρισμα τῆς καδένας.

παρεγγίζω (ἐγγίζω) μτγν. κ. μσν. πλησιάζω, προσεγγίζω, προσομοιάζω τινί : Κρατεύ.π.Διοσκ. 2,127, Θεοφύλ.Σ 81,5 (ἔκδ. Bonn.) **τῶν πολεμίων παρεγγιζόντων**, 'Ακροπ.ΓΧρον.26D **μετὰ καὶ ἑτέρων μειράκων εἰς τὰς τῶν λογικῶν παιδευμάτων θύρας παρήγγισα**.

παρεγγλύφω (ἐγγλύφω) μτγν. ἐγγλύφω προσέτι, κάμνω ἐγγλυφὰς τὴν μίαν πλησίον τῆς ἄλλης, παρεγκολάπτω : Γαλ.4,89,17 **παρενέγλυφεν ἡ φύσις ὥσπερ ἡμικύκλιόν τι**, αὐτ.90,11· κ. παθ. : αὐτ.91,12 **παρεγγεγλύφθαι**.

παρέγγραπτος-ον (παρεγγράφω) κ. μσν. ὁ παρανόμως ἐγγεγραμμένος ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν πολιτῶν, ὁ νόθος· 'Ησ. «παρέγγραπτος· νόθος παῖς. παρεγγεγραμμένος» : Αἰσχίν.2,177 **ἄνθρωποι παρέγγραπτοι γεγενημένοι πολῖται** (διὰ πλαγίων μέσων ἐγγραφέντες)· ‖ μτφ. ὁ ψευδής, ὁ προσποιητός, ὁ ἐπίπλαστος : Πλούτ.'Ηθ.3C **αἱ τίτθαι δὲ καὶ αἱ τροφοὶ τὴν εὔνοιαν ὑποβολιμαίαν καὶ παρέγγραπτον ἔχουσιν**· ‖ ἐπὶ θεοποιηθέντων ἡρώων, ὁ παρείσακτος : Λουκ.ΖΤραγ.21 **Γανυμήδους καὶ 'Ασκληπιοῦ, τῶν παρεγγράπτων τούτων**· **2**) μσν. ὁ παρέμβλητος, ὁ ἐμβόλιμος : Εὐστ.1379,62 **οὐδ' αὐτὸς ἐξέφυγε παρεγγράπτου γραφὴν συγγραφῆς**.

παρέγγρᾰφος-ον (παρεγγράφω) μτγν. ὁ παρανόμως ἐγγεγραμμένος ὡς πολίτης, παρέγγραπτος : Ποσειδών.36J, 'Αθήν.5,211F **παρέγγραφος 'Αθηναίων πολίτης ἐγένετο**· **2**) ὁ ἐμβόλιμος, ὁ παρέμβλητος : 'Αθήν.5,180F **ἡ τῶν ἀκροαμάτων εἰς τὸ σῶφρον . . συμπόσιον εἰσαγωγὴ παρέγγραφός ἐστιν ἐκ κρητικοῦ χοροῦ μετενηνεγμένη**.

παρεγγράφω (ἐγγράφω) κ. μσν. ἐγγράφω τι παραπλεύρως τινός, παραθέτω, προσθέτω : Πλάτ. Νόμ.753C **εἰς πινάκιον γράψαντα τοὔνομα πατρόθεν . . παρεγγράφειν δὲ καὶ τὸ αὑτοῦ**· **2**) ἐν κακῇ σημ. ἐγγράφω τι(νά) που κρυφίως, ψευδῶς, παρενείρω, παρεμβάλλω, παρεισάγω, παρεντίθημι· 'Ησ. «παρεγγραφέντων· ῥᾳδιουργηθέντων» : Αἰσχίν.3,74 **ἐν ψηφίσματι μετὰ τῶν ἄλλων γραμμάτων παρεγγράψας**, Στράβ.9,1,10 **παρεγγράψαντα ἐν τῷ νεῶν καταλόγῳ μετὰ τὸ ἔπος τοῦτο**, Πλούτ.ΓΓράκχ.17 **νυκτὸς ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ νεὼ παρενέγραψάν τινες τὸν στίχον τοῦτον**, Λουκ.'Απαίδ.19 **εἰ μὴ αὑτὸν φέρων ταῖς τοῦ γέροντος . . διαθήκαις παρενέγραψας**, Τζέτζ.Χιλ.7,748 **ἅπερ εἰ παρενέγραψεν ὁ Τζέτζης τῷ βιβλίῳ**· κ. παθ. : Γαλ.15,9· ‖ ἐγγράφω τινὰ παρανόμως ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν πολιτῶν, πολιτογραφῶ παρανόμως· 'Ησ. «παρεγγεγραμμένος· ὁ μὴ κατὰ νόμον τοῖς πολίταις (ἐν)τεταγμένος, δημοποίητος» : Λουκ.Δὶς Κατ.28 **αὐτὸν ἐς τοὺς φυλέ-**

τας τοὺς ἐμοὺς παρενέγραφα καὶ ἀστὸν ἀπέφηνα· κ. παθ. : Αἰσχίν.2,76 **παρεγγραφεὶς αἰσχρῶς πολίτης· 3)** ρημαт.π. παρέγγραπτος, παρέγγραφος.

παρεγγύη (ἡ) [ἐγγύη], δωρ. **παρεγγύα** προσταγή, διαταγή : Ξεν.'Αν.6,5,13 **ταχὺ ἀκούων τὴν παρεγγύην, ἐλαύνει· 2)** γλωσσ. ἀποστολή, ἔφοδος· **3)** 'Επιγρ. δωρ. **παρεγγύα** ἐγγύησις καταβληθεῖσα ὑπό τινος συμβαλλομένου.

παρεγγύημα-ατος (τὸ) [παρεγγυῶ] μτγν. κ. μσν. κέλευσμα, ἐντολή, πρόσταγμα, διαταγή : 'Αριστείδ. Κ 2,6· ‖ παράγγελμα : Οἰνόμ.π.Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ. 226Α **τούτου μὲν τοῦ παρεγγυήματος ἀφίεμέν σε,** Τιμόθ.'Αντιοχ.309Β (Grets.) **ξένα τὰ τοῦ διδασκάλου παρεγγυήματα.**

παρεγγύησις-εως (ἡ) [παρεγγυῶ] κ. μσν. ἡ διαβίβασις διαταγῆς, ἡ μεταβίβασις προστάγματος : Ξεν.Λακ.11,4 **διὰ παρεγγυήσεως καθίστανται τότε μὲν εἰς ἐνωμοτίας,** Εὐστ.Πον.215,18 **μετὰ παρεγγυήσεων· 2)** διδασκαλία, ὁδηγία, προτροπή, παραίνεσις : Οἰνόπ.π.Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.5,28.

πάρεγγυς [ἐγγύς] ἐπίρρ. ἐγγύτατα, πάνω πλησίον, πλησιέστατα, πολὺ κοντά: 'Αριστλ.ΖΙ 605b,25 **ἐν τοῖς πάρεγγυς τόποις ἡ διαφορὰ γίγνεται τῶν τοιούτων· 2)** ἐπὶ χρόνου, ἐγγύς, πλησίον : 'Αριστλ.Πολιτ.1335a,1 **ἡ δὲ παρὰ τῶν πατέρων βοήθεια τοῖς τέκνοις οὔτε λίαν πάρεγγυς εἶναι . . καὶ περὶ τὴν οἰκονομίαν ἐγκληματικὸν τὸ πάρεγγυς,** αὐτ.ΖΓ 773b,9 **ἐὰν μὲν ἡ ἑτέρα ὀχεία τῆς ἑτέρας γένηται πάρεγγυς** (ἡ μία . . ἀμέσως μετὰ τὴν ἄλλην)· **3)** ἐγγύς, πλησίον, σχεδόν, περίπου, ὁμοίως : 'Αριστλ.Μετσφ 1040b,11 **πάρεγγυς γενέσθαι,** αὐτ.Σοφ.'Ελ 167,5 **τὸ πάρεγγυς τῆς λέξεως,** αὐτ.Πολιτ.1271b,20 **ἡ δὲ Κρητικὴ πολιτεία πάρεγγυς μέν ἐστι ταύτης** (σχεδὸν ὁμοία), Θεόφρ.ΦΑἰτ.6,17,9.

παρεγγυῶ-άω [ἐγγυῶ] κ. μσν. παραδίδω τινὰ τινί, ἐγχειρίζω, συνιστῶ ἢ ἐμπιστεύομαί τινα εἰς τὴν φροντίδα τινός· 'Ησ. «παρεγγυήσαντος· παρασχόντος», Φώτ. κ. Σουΐδ. «παρεγγυᾷ, παραδίδωσι, παραγγέλλει, παραινεῖ, παρακατατίθεται» : 'Ηρ.3,8 **τοῖσι φίλοισι παρεγγυᾷ τὸν ξεῖνον,** 'Αντιφ.Σοφ. 50 **τὸ ζῆν ἔοικε φρουρᾷ ἐφημέρῳ τό τε μῆκος τοῦ βίου ἡμέρᾳ μιᾷ, . . ᾗ ἀναβλέψαντες πρὸς τὸ φῶς παρεγγυῶμεν τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἑτέροις,** Πλούτ.'Αντ.11 **ἐβούλετο . . τὴν ἀρχὴν . . Δολοβέλλᾳ παρεγγυῆσαι·** ὁμ. μτ. ἀπαρφ. : Φιλόδ. Εὐσ.110 **τοῖς φίλοις τηρεῖν παρεγγυηκώς,** Δίων Κ 59,28 **παῖδα τῇ 'Αθηνᾷ τιθηνεῖσθαι παρεγγυᾶν·** κ. παθ. : 'Ισαΐ.άπ.31 **παρεγγυᾶσθαί τι** (ἐμοὶ ἐμπιστεύεταί τίς τι)· ‖ ἐπὶ πραγμ., συνιστῶ, ἐπαινῶ, συστήνω : Μέν.άπ.487 **τοῦτ' ἐγὼ παρεγγυῶ,** Φιλόδ.Ρητ.1,137S **μέθοδος ἣν οἱ σοφισταὶ παρεγγυῶσιν,** Σχόλ.'Αριστφ.Σφ.351 **παροιμία παρεγγυῶσα μηδὲ τῶν μικρῶν καταφρονεῖν** (διδάσκουσα)· ‖ ὁμ. τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : 'Ολυμπ.'Αλχ.94Β· **2)** ὡς στρατ. ὅρος, παραδίδωμι, μεταδίδωμι τὸ σύνθημα ἢ τὸ πρόσταγμα ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς τὸν ἕτερον, μεταβιβάζω τὸ σύνθημα ἢ τὴν διαταγὴν καθ' ὅλην τὴν γραμμήν· Μοῖρ.324Ρ «παρηγγύησεν 'Αττικοί· παρήγγειλεν Ἕλληνες», 'Ησ. «παρεγγυᾷ· παραγγέλλει· διαδίδωσιν» : Εὐρ.'Ικ.700 **καὶ παρηγγύων κελευσμὸν ἀλλήλοισι σὺν πολλῇ βοῇ· θεῖν', ἀντέρειδε,** Ξεν. ΚΠ 7,1,10 **ξύνθημα παρεγγυήσας Ζεὺς σωτήρ,** αὐτ.3,3,58· ὁμ. ἀπολ. : Πολύβ.7,18,4 **σπεύδοντες παρεγγυᾶν ἐπὶ τοὺς εἰσπεπτωκότας** (σπεύδοντες νὰ μεταβιβάσωσι τὸ πρόσταγμα τῆς ἐπιθέσεως ἐναντίον τῶν . .)· ‖ ὁμ. **ἄνευ** τῆς ἐννοίας προστάγματος· 'Ησ. «παρεγγυᾶται· λέγει. παραδίδωσιν. ἐντέλλεται. παραινεῖ. διδάσκει. προλέγει. παραγγέλλει. διαβεβαιοῦται. ἢ παρεγγυᾷ» : Ξεν.'Αν.4,7,24 **ἀκούουσι βοώντων τῶν στρατιωτῶν θάλαττα θάλαττα καὶ παρεγγυώντων· 3)** ἐπὶ στρατηγοῦ, δίδω πρόσταγμα, ἐκδίδω ἄμεσον διαταγήν, διατάσσω, μτ. δοτ. κ. ἀπαρφ. : Ξεν.ΚΠ 3,2,8 **εὐθὺς παρηγγύησε τοῖς Πέρσαις παρασκευάζεσθαι,** αὐτ.7,5,17· ὁμ. μτ. μ. ἀπαρφ. : αὐτ 2,3,21 **παρηγγύησεν εἰς δύο ἄγειν τὸν λόχον,** αὐτ.'Αν.4,1,17 **παρηγγύα ἕπεσθαι,** αὐτ.'Ελλ.4,2,19 **παρηγγύησαν μὲν ἀκολουθεῖν τῷ ἡγουμένῳ·** ‖ ὁμ. τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : αὐτ Λακ.11,8 **τῷ ἐνωμοτάρχῃ παρεγγυᾶται εἰς μέτωπον καθίστασθαι,** 'Ανν.Κομν. 2,11 **ταῦτα παρεγγυῶμαι πρός τινα·** ‖ μτγν. μέσ.παραγγέλλω, ὑποδεικνύω, συμβουλεύω: Πλούτ. 'Οθ.16 **ἐκεῖνο δὲ . . παρεγγυῶμαί σοι τελευταῖον, μήτε ἐπιλαθέσθαι . . μήτε . . μνημονεύειν· 4)** προτρέπω, παροτρύνω, παρακινῶ, ἐνθαρρύνω : Πλούτ.Κάμ.37 **παρεγγυῶντας ἀλλήλοις μὴ ἀπολείπεσθαι τοῦ στρατηγοῦ** (ἐπὶ στρατιωτῶν παρακελευόντων ἀλλήλους), Λουκ.Νεκρ.Δ 1,2 **τὸ μὲν ὅλον παύσασθαι αὐταῖς παρεγγύα ληροῦσι,** 'Ιεροκλ.Πλ.Χρ.'Επ.423Μ· **5)** ἐγγυῶμαι, ὑπισχνοῦμαι, ὑπόσχομαι, τάζω· Κύρ. «βεβαιῶ ἐμπιστευτικῶς»· μτ. αἰτ. κ. ἀπαρφ. : Σοφ.ΟΚ 94 **σημεῖα δ' ἥξειν τῶνδέ μοι παρηγγύα, ἢ σεισμὸν ἢ βροντήν τιν'** (κτ. Jebb. = ἔλεγέ μοι)· **6)** ρηματ.π. παρεγγύησις, παρεγγύημα.

παρεγείρω [ἐγείρω] μτγν. ἐγείρω τι ἐν μέρει, αἴρω, ὑψῶ τι ἐκ τοῦ ἐδάφους οὕτως, ὥστε νὰ ἐφάπτεται αὐτοῦ ἐν μέρει, μισοσηκώνω : Πλούτ. Εὐμ.11 **ἵππων ἑκάστου ρυτῆρσι . . ὑποζώσας, . . παρήγειρε διὰ τροχαλίας, ὥστε τοῖς . . ὀπισθίοις σκέλεσιν ἐπὶ τῆς γῆς ἐρείδεσθαι.**

παρεγκάμπτω μτγν. ἐκτελῶ πλαγίαν κάμψιν τοῦ σώματος : 'Αντυλλ.π.'Ορειβ.6,34,2 **κατὰ σύννευσιν τῆς ῥάχεως ταῖς χερσὶ παρεγκαμπτόντων τῶν γυμναζομένων.**

παρεγκάπτω κάπτω, καταβροχθίζω τι ἐπιπροσθέτως, χάφτω κάτι μαζὶ μὲ ἄλλο : Εὔβουλ.15,9 **παρεγκέκαπται ἄρν' ἐννέ' ἢ δέκα,** Πλούτ.'Ηθ.130Β **τὸ πνεῦμα . . παρεγκάπτειν** (πιθ. παρεγκόπτειν).

παρέγκειμαι [ἔγκειμαι] μτγν. παθ. κεῖμαι ἐν τῷ μέσῳ, παρεντίθεμαι, παρεμβάλλομαι, εἶμαι βαλμένος ἀνάμεσα : Γαλ.18(1),178 **παρέγκεινται,** αὐτ.189 **καὶ οὗτος ὁ ἀφορισμὸς ἔν τισι τῶν ἀντιγράφων παρέγκειται,** Σιμπλίκ.Φυσ.44,22.

παρεγκελεύομαι μτγν. κ. μσν. παρακελεύομαι, προτρέπω, παρακινῶ, ἐνθαρρύνω, μτ. αἰτ.κ ἀπαρφ.: Πλούτ.'Ηθ.188Ε **πολλῶν συντρεχόντων πρὸς αὐτὸν καὶ παρακελευομένων ἐκεῖνον τὸν λόφον καταλαβεῖν·** ὁμ. μ. μτ. δοτ. : Βί.Κυρίλλ. ἐν ASS 'Ιουλίου 2,686,37 **παρακελευόμενος τῷ σώματι.**

παρεγκεράννυμι μτγν. κ. μσν. ἐγκεράννυμι ἐπὶ πλέον, ἀναμειγνύω προσέτι, ἐν παθ. μτχ. παρακ. : Πολύβ.3,86 **παρεγκεκραμένον ἀργύριον** (τὸ μὴ καθαρὸν καὶ ἀμιγές, τὸ κίβδηλον), Ψελλ. ἐν 'Αν. Βοασσ.1,196 **τοῦ παρεγκεκραμένου** (τῷ οὔρῳ).

παρεγκεφαλιδικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν παρεγκεφαλίδα, ὁ τῆς παρεγκεφαλίδος : **παρεγκεφαλιδικαὶ φλέβες** (αἱ φλέβες τῆς παρεγκεφαλίδος, αἵτινες φέρουσι τὸ φλεβικὸν αἷμα ἀπ' αὐτῆς πρὸς τὴν καρδίαν), - **παρεγκεφαλιδικοὶ βόθροι** (οἱ τὰ δύο ἡμισφαίρια τῆς παρεγκεφαλίδος ὑποδεχόμενοι δύο κάτω βόθροι τῆς ἔσω ἐπιφανείας τῆς κόγχης τοῦ ἰνιακοῦ ὀστοῦ), - **παρεγκεφαλιδικὴ συνδρομή** (ἡ ὀφειλομένη εἰς ἀλλοιώσεις ἢ καταστροφὴν τῆς παρεγκεφαλίδος).

παρεγκεφαλίς-ίδος (ἡ) [ἐγκέφαλος] κ. νεώτ. ἀνατ. τὸ ὀπίσθιον τμῆμα τοῦ ἐγκεφάλου τὸ κατασκηνοῦν ἐντὸς ὀστεοϊνώδους θήκης, ἀποτελουμένης ὑπὸ τοῦ ἰνιακοῦ βόθρου τοῦ κρανίου καὶ τοῦ ἐγκαρσίου πετάλου τῆς σκιροᾶς μήνιγγος, ἃ. μετεγκέφαλος : 'Αριστλ.ΖΙ 494b, 2 **διφυὴς δ' ἐν πᾶσίν ἐστιν ὁ ἐγκέφαλος, καὶ** ἐπὶ τούτου **ἡ κα-**

λουμένη παρεγκεφαλὶς ἐσχάτη, Ἡρόφ.π.Γαλ.Χρ. Μορ.8,11, Νεμέσ.204,5 **ἡ ὄπισθεν κοιλία τοῦ ἐγκεφάλου, ἣν καὶ παρεγκεφαλίδα καὶ παρεγκρανίδα καλοῦσιν.**

παρεγκεφαλῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. μορφὴ τῆς μηνιγγοεγκεφαλίτιδος ἐντετοπισμένη εἰς τὴν παρεγκεφαλίδα.

παρεγκεφαλοκήλη (ἡ) νεώτ. ἰατρ. πρόπτωσις τῆς παρεγκεφαλίδος ἐκτὸς τῆς κρανιακῆς κάφης διά τινος σχισμῆς τοῦ ἰνιακοῦ ὀστοῦ.

παρεγκλίνω κλίνω τι πρὸς τὰ πλάγια, κάμνω τι νὰ κλίνῃ πλαγίως : Ὀρφ.Ὕμν.63,7· κ. παθ. : Ἱππ. Ἄρθρ.54 **παρ᾽ ὀστέον παρεγκεκλιμένην τὴν φύσιν ἔχαν** (δ.γρ.), Πλούτ.Φωκ.2 **λοξῷ καὶ παρεγκεκλιμένῳ πορείας σχήματι χρώμενον,** Θέων Σμ. 128H **κατὰ τὴν θέσιν παρεγκλίνεσθαι·** || θέτω, ἀνακλίνω πλησίαν ἢ παραπλεύρως : ΠΔ Σοφ.Σειρ. 47,19 **παρενέκλινας τὰς λαγόνας σου γυναιξὶ** (δ.γρ.)· || κινῶ, σείω : Ὀνήσανδρ.29,2 **μετέωρα τὰ ξίφη . . παρεγκλίνοντες·** **2**) ἀμτβ. κλίνω πλαγίως : Ἀριστλ.ΖΙ 498a,16 **εἰς τὸ πρόσθεν κάμπτεται μικρὸν εἰς τὸ πλάγιον παρεγκλίνοντα·** || μτ. γενικ. παρεκτρέπομαι, παρεκκλίνω τινός : αὐτ.Ἀθ.41,2 (πολιτεία) **μικρὸν παρεγκλίνουσα τῆς βασιλικῆς·** κ. μτ. αἰτ. : Θεόφρ.Ἀντ.6,17,3 **μικρὸν παρεγκλίνειν τὴν ἀκμὴν** (δὲν ἀφίσταμαι ἀπὸ τῆς ἀκμῆς)· || παρεκκλίνω, περιπλανῶμαι, περιφέρομαι, τριγυρίζω, ἐπὶ τῶν ἀτόμων : Ἐπικ.ἀπ. 281,351U, αὐτ.333,355U· || ἐπὶ τοῦ ἡλίου, διέρχομαι τὸν μεσημβρινόν : Θεόφρ.Ἀν.16· **3**) ἀλλοιῶ, μεταβάλλω, ἀλλάσσω ὀλίγον, μεταποιῶ τι κατὰ μικρόν : Ἀθήν.15,701D **παρεγκλίνοντές τε τὴν λέξιν καὶ ἐπὶ τοῖς δεινοῖς ἀλεξητήριόν τινα παροιμίαν λέγουσιν,** αὐτ.10,454B, Σχόλ.Ἀριστφ.Ἱππ.950 **παρεγκλίνειν τῷ τόνῳ·** **4**) ρηματ.π. παρέγκλισις.

παρέγκλῐσις-εως (ἡ) (παρεγκλίνω) μτγν. κ. μσν. παρέκκλισις, πλαγία κλίσις, λοξὴ διεύθυνσις, ἐκτροπή : Ἐπικ.ἀπ.280 **κινεῖσθαι τὰ ἄτομα τοτὲ μὲν κατὰ στάθμην, τοτὲ δὲ κατὰ παρέγκλισιν,** Φιλόδ.Σημ.36 **παρεγκλίσεις,** Πλωτῖν.3,1,1 **παρεγκλίσεις·** || διάστασις, ἀπομάκρυνσις, ἀποχωρισμός : Βέττ Βάλ.342,11· **2**) κάμψις τῆς μήτρας : Σωρ.2,7, Παῦλ.Αἰγ.3,64· **3**) ἀλλοίωσις, μεταβολή, ἀλλαγή : Πλούτ.ΓΓράκχ 5 **μικρᾷ παρεγκλίσει καὶ μεταθέσει σχήματος μέγα κινήσας,** Δαμάσκ. Ἀρχ.440 **παρέγκλισις τῆς οὐσίας.**

παρεγκλῐτικός-ή-όν μτγν. ὁ παρεκκλίνων, ὁ πρὸς πλαγίαν διεύθυνσιν, ὁ πλάγιος : Διογ.Οἰν.33 **παρεγκλιτικὴ κίνησις.**

παρεγκλῐτικῶς ἐπίρρ. μσν. συμβολικῶς : Τζέτζ. Προλ.Κωμ.2,10,27 (Kaib.).

παρεγκόπτω μτγν. ἐγκόπτω, διακόπτω, ἀποκλείω, παρεμποδίζω, σταματῶ : Πλούτ.Ἠθ.130B **τὸ πνεῦμα παρεγκόπτειν** (δ.γρ.)· || κωλύω τινὰ διὰ παρεντιθεμένων ἐμποδίων : Ἰω.Χρυσ.2,639,24.

παρεγκρᾰνίς-ίδος (ἡ) (ἐγκρανίς) μτγν. ἡ παρεγκεφαλὶς βλ.λ. : Νεμέσ.204,5 **ἡ ὄπισθεν κοιλία τοῦ ἐγκεφάλου, ἣν . . καὶ παρεγκρανίδα καλοῦσιν.**

παρεγκρύπτω (ἐγκρύπτω) μσν. κρύπτω ἐντός, ἐγκρύπτω : Πρόδρ.Ἐρωτ.214 **τροφὴν παραδεικνὺς καὶ παρεγκρύπτων φόνον.**

παρεγκύκλημα-ατος (τὸ) (ἐγκύκλημα) μτγν. τὸ μεταξὺ τῶν πράξεων τοῦ δράματος παρεμβαλλόμενον, διαλογικὸν ἢ χορικὸν τεμάχιον, τὸ προστιθέμενον μέρος εἴς τι δρᾶμα : Ἡλιόδ.Αἰθ.7,7 **ἕτερον ἐγίνετο παρεγκύκλημα τοῦ δράματος ἡ Χαρίκλεια·** **2**) σημειώσεις ἢ ὁδηγίαι τῶν βιβλιογράφων ἢ σχολιαστῶν ἐν τῷ περιθωρίῳ τοῦ χειρογράφου δράματός τινος περὶ τῆς παραστάσεως αὐτοῦ ἐν τῇ σκηνῇ : Σχόλ.Ἀριστφ.Νεφ.18 **πάντα παρεγκυκλήματά εἰσι καὶ παρεπιγραφαί· δεῖ γὰρ τὸν οἰκέτην τὸ προσταχθὲν ποιῆσαι.**

παρεγκυκλῶ-έω μτγν. εἰσάγω : Ἠλ.Πορφ. 121,3 **παρεγκυκλεῖν τὸ δόγμα τῶν ἰδεῶν.**

παρεγκύπτω μσν. ἀρχίζω νὰ φαίνωμαι, ἀναφαίνομαι : Θεοφύλ.Σ 51,4 (ἔκδ.Βόννης) **μετοπώρου παρενέκυπτεν ὥρα.**

παρεγχείρησις-εως (ἡ) (παρεγχειρῶ) μτγν. ὁ σφετερισμός, ἡ οἰκειοποίησις τῶν δικαιωμάτων τινός, ἡ ἐπέμβασις εἰς ἔργα ἄλλου, ἡ ἀνάμειξις εἰς ξένας ὑποθέσεις : Κικ.Ἀττ.15,4,3· || ἐπέμβασις, μεσίτευσις : Ἐπιγρ. **μηδεμιᾷ παρεγχειρήσει·** **2**) ἐσφαλμένος συλλογισμός, συμπέρασμα : Κλήμ. Ἀλ.324,17 (Sylb.) **δι᾽ ἑτέρων παρεγχειρήσεων.**

παρεγχειρῶ-έω ἐπιχειρῶ τι κακῶς, ἐπεμβαίνω, παραβιάζω : Φίλ.ἀπ.49H **οἱ τὴν φύσιν παρεγχειρεῖν τολμῶντες·** || μτ. ἀπαρφ. ἐπιχειρῶ τι παρανόμως : Ἐπιγρ.· || ἐκφράζω τι ἢ συζητῶ περί τινος ἐσφαλμένως, προβάλλω ἐσφαλμένα ἐπιχειρήματα, κάμνω ἐσφαλμένον συλλογισμόν : Πλούτ.Σύγκρ.Τιμ.Αἰμ.1 **εἰ μὴ . . βούλοιτό τις παρεγχειρεῖν, ὡς..·** **2**) ἀποδίδω, ἑρμηνεύω συμβολικῶς : Ἀσκληπιάδ.Τρ.31 **παρεγχειρεῖν τὴν κόλασιν** (ἐνν. τοῦ Ἰξίονος), Ἀρτεμίδ.Δαλδ.4,72 **μηδὲν παρεγχείρει λέγειν εἰς τὰ κεκριμένα·** **3**) ταράσσω : Ἐπιγρ. **μηδενὸς μέρους τῶν ἀρχαίων ἐθῶν παρεγχειρουμένου·** || ἀναμειγνύομαι εἴς τι, ἀνατρέπω, ἀλλοιῶ : Πάπ. **παρεγχειρεῖν τοῖς ὑπ᾽ ἐμοῦ διατεταγμένοις·** **4**) ἀντικρούω, διαμφισβητῶ τι ὡς ψευδές : Σχόλ.Πίνδ.Π 2,78 **τὸν ὅλον μῦθον παρεγκεχειρήκασιν ὡς οὐ διφυῶν γεγονότων,** αὐτ.9,68 **παρεγχειρεῖν ὁ Χείρων τὸν Ἀπόλλωνα, ἐπεὶ προεῖπεν ἐκεῖνος·** **5**) θέτω τι ἐν τῇ χειρί τινος, ἐγχειρίζω τί τινι, μεταφέρω, ἐκχωρῶ εἴς τινα: Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.1,234 **τοῖς μέντοι γε εὐφυέσι τῶν ἑταίρων τὰ Πλάτωνος παρεγχειρεῖν·** **6**) ρηματ.π. παρεγχείρησις.

παρεγχέω κ. μσν. ἐγχέω προσέτι, ἐπὶ πλέον, ἐπιπροσθέτως : Ἀριστλ.ΗΕὐδ.1235b.39, Γρηγ Νύσσ. 1,402D **κακὴν φιλοτησίαν τῷ πατρὶ παρεγχέασαι,** Γεωπ.8,23,2 **παρεγχέομεν ἐφήματος μέρος·** κ. παθ. : αὐτ.Μετ.359a,2 **περιπηδήσας τὸ στόμα** (τοῦ ἀγγείου) **τοιούτοις ὥστε μὴ παρεγχεῖσθαι τῆς θαλάσσης,** Πλούτ.Ἠθ.82E **δελφάκιον . . χρώμενον . . κριθαῖς παρεγκεχυμέναις** (δ.γρ.), Γαλ. 18(2),469, Ἀθήν.1,26B **ἡδὺν γὰρ εἶναι τὸν οἶνον παρεγχεομένης τῆς θαλάσσης·** **2**) ρηματ. π. παρέγχυσις, παρέγχυμα.

παρεγχρίμπτομαι ἐν μέσ. μέλλ. **παρεγχρί(μ)ψεται** ἐγγίζω, πλησιάζω, προσπελάζω· Ἡσ. «παρεγχρίψεται· ἐγγίσει, προσπελάσει».

παρεγχρώννυμι μτγν. θίγω ἐλαφρῶς, ὑπαινίττομαι : Ἀθήν.5,215E **ποῦ Θουκυδίδης τὸν Σωκράτην παρενέχρωσε τὸν Πλάτωνος στρατιώτην.**

παρέγχῠμα-ατος (τὸ) (παρεγχέω) μτγν. κ. νεώτ. τὸ κατὰ προσθήκην χεόμενον ἐντός τινος, τὸ προσέγχυμα, κτ.Ἐρασίστρ. κ. νεώτ. ἀνατ. τὸ σύνολον τῶν στοιχείων ἐξ ὧν ἀποτελοῦνται τὰ συμπαγῆ σπλάγχνα τοῦ σώματος, οἷον τὸ ἧπαρ, οἱ νεφροὶ καὶ ὁ σπλήν, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν σάρκα καὶ τοὺς μυῶνας : Γαλ.14,697, Ἀλέξ.Ἀφρ.Πρ. 2,72 **ἥπατος καὶ σπληνός, ἡ στοιβοειδὴς σάρξ, ἡ παρέγχυμα λεγομένη·** **2**) νεώτ. βοταν. μαλακός, σπογγώδης καὶ ὑποπράσινος κυτταρώδης ἱστὸς τῶν φύλλων, τῶν νεαρῶν κλάδων καὶ τῶν καρπῶν πληρῶν τὰ μεταξὺ τῶν ἰνωδῶν ἱστῶν κενά.

παρεγχυματίζω μτγν. κ. μσν. ἐγχυματίζω, ἐγχέω, σταλάζω : Γαλ.12,740· || κ. παθ. ἐπὶ ὑγροῦ, ἐγχέομαι κατὰ μικρὰν ποσότητα ἐν τῷ ὀφθαλμῷ : Ἀλέξ.Τραλλ.2,153 **κάλλιον ποιεῖ** (τὸ κολλούριον) **ὑπαλειφόμενον ἢ παρεγχυματιζόμενον.**

παρεγχυματικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ παρέγχυμα, ὁ τοῦ παρεγχύματος βλ.λ.2).

παρεγχυματώδης-ους-ες νεώτ. ὁ ἀποτελούμενος ἐκ παρεγχύματος ἢ ὁ ὁμοιάζων πρὸς παρέγχυμα βλ.λ.|| : **παρεγχυματώδη ὄργανα** (τὰ ἐν τῇ τελείᾳ μορφῇ συμπαγῆ σπλάγχνα, ὧν ἡ οὐσία φαίνεται παρεγκεχυμένη μεταξὺ τῶν ἀγγείων).

παρεγχυμίζομαι μσν. συγκεράννυμαι, μετριάζομαι δι' ἀναμείξεως ἄ. οὐσίας : Εὐστ.Πον.66,14 **πικρία παρεγχυμιζομένη μέλιτι,** αὐτ.116,29 **τῇ γεύσει δὲ παρεγχυμίζεται . . τὸ μὴ φιλητόν.**

παρεγχυσία (ἡ) (παρεγχέω) μτγν. ἄ. παρέγχυσις βλ.λ. : Μαν.4,254.

παρέγχυσις-εως (ἡ) μτγν. κ. μσν. ἡ ἐνέργεια τοῦ παρεγχέειν, τὸ παρεγχέειν βλ.λ., ἡ κατὰ προσθήκην, ἡ ἐπιπρόσθετος ἔγχυσις, ἐπὶ ὕδρωπος : Ἀρετ.Χρον.Παθ.2,1 **παρέγχυσις ἔνυγρος,** Γαλ.8,350· || ὑπόχυσις : Θεοφάν Νόνν.1,258,7· **2)** ἐπισώρευσις λίπους, συσσώρευσις πάχους : Σωρ.27.

παρεγχωρεῖ σχόλ. ἀπρόσ. ἐπιτρέπεται προσέτι, ὁμοίως, μτ. ἀπαρφ. : Σχόλ.Εὐρ.Μήδ.900 **οὐκ ἀναγκαῖον . . λέγειν, . . ἀλλ' ἕνεκα τῶν κακῶν ἀνθρώπων τὰ τοιαῦτα παρεγχωρεῖ λέγειν.**

παρεδρεία (ἡ) (παρεδρεύω) μτγν. ἄ. παρεδρία βλ.λ.|| : Ἐπιγρ. **παρεδρείαν ποιούμεναι τῆς θεοῦ·** **2)** ἐφαρμογή : Φιλόδ.Οἰκ.7Ι] **παρεδρεῖαι.**

παρεδρευτής (ὁ) (παρεδρεύω) μτγν. ὁ παρεδρεύων, ὁ πάρεδρος, ὁ συγκάθεδρος : Σωκρ.Σχ. 3,204,3 **δαιμόνων παρεδρευτά,** Μᾶρκ.Ἐρ.964A **ὁ Κύριος ἐπισκέπτεται τὸν παρεδρευτήν.**

παρεδρευτικός-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν παρεδρίαν, ὁ ἐμμένων, ὁ ἐπιμένων, ὁ συνεχῶς ἐπαναλαμβανόμενος : Ἀντυλλ.π. Ορειβ.10,29,1 **παρεδρευτικῆς λιπάνσεως χρεία.**

παρεδρεύω (πάρεδρος) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἑδρεύω διαρκῶς πλησίον τινός, παρακάθημαι συνεχῶς, μένω, παραμένω πάντοτε παρά τινι, εἶμαι ἀείποτε πλησίον τινός : Εὐρ.Ἄλκ.746 **Ἅιδου νύμφη παρεδρεύοις·** || **οἱ παρεδρεύοντες** οἱ θεράποντες τῶν ἀσθενῶν, νοσοκόμοι : Φιλόδ. Ὀργ.29W· || ὁμ. ἐπὶ τῶν φυλάκων τῶν κλείθρων, τῶν ὑδροφρακτῶν : Πάπ.· || ἐπὶ τοῦ δαίμονος τοῦ προστατεύοντος τὴν οἰκίαν : Πάπ.· **2)** φοιτῶ, συχνάζω, ἀκολουθῶ, ὑπηρετῶ, περιποιοῦμαι : Πολύβ.29,11,10 **ταχέως ἀνέστησαν τὸ στρατόπεδον ἐκ τῆς χώρας, καὶ παρήδρευσαν, ἕως . .,** Διόδ.Σ 14,71 **οἱ ταῖς κάμνουσι παρεδρεύοντες,** Ἀθήν.7,283C **οἱ ταῖς κητείαις παρεδρεύοντες ἄνδρες,** Ἐπιγρ. **παρεδρεύειν θυμέλαις,** αὐτ. **παρεδρεύειν γυμνασίαις,** Ἐπιγρ. **παρεδρευέτωσαν ἐν τῷ ἱερῷ τὴν ἐπιβάλλουσαν τιμήν·** **3)** κ. νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ δικαστῶν, εἶμαι πάρεδρος, συμπάρεδρος, ἐκτελῶ καθήκοντα παρέδρου βλ.λ.4)· νεώτ. κ. δημ. κ. ἐπὶ ἄ. ἀρχῶν σωματείων : Δημ.572 **κατεχειροτονήσατ' αὐτοῦ παρεδρεύοντος ἄρχοντι τῷ υἱεῖ,** Ἀριστλ.Ἀθ.56,1 **οὗτοι δοκιμάζονται ἐν τῷ δικαστηρίῳ πρὶν παρεδρεύειν, καὶ εὐθύνας διδόασιν ἐπὰν παρεδρεύσωσιν·** ὁμ. ἐπὶ τοῦ Αἰακοῦ ὡς παρέδρου : Ἰσοκρ.9,15 **λέγεται παρὰ Πλαύτωνι καὶ Κόρῃ μεγίστας τιμὰς ἔχων παρεδρεύειν ἐκείνοις,** Σέργ.Μακρ.ἐν Σάθ. 3,269 **ἐνώπιον τοῦ ὑπάτου καὶ τῶν παρεδρευόντων, ἀπήγαγον αὐτοὺς . . οἱ δήμιοι·** || εἶμαι πάρεδρος βλ.λ.4)· **4)** εἰδ. τακτ. καταλαμβάνω τὴν ἐσχάτην τάξιν, κατέχω τὴν τελευταίαν σειράν : Ἀσκληπιόδ.3,6, αὐτ.7,7 **τὸ παρεδρεῦον ζυγόν·** **5)** εἰδ. γραμμ. **ἡ παρεδρεύουσα** (συλλαβή) ἡ προτελευταία συλλαβή, ἡ παραλήγουσα : Ἀπολλ.Δύσκ. Ἐπίρρ.135,16, αὐτ.167,10 **ὁ παρεδρεύων χρόνος** (τὸ ποσὸν τῆς παραληγούσης), αὐτ.177,14 **τῷ ᾱ, τῷ ῡ παρεδρεύεσθαι** (ὅτον τὸ α ἢ υ εἶναι ἐν τῇ παραληγούσῃ), Ἀθήν.9,392A **τὰ δὲ εἰς ξ ἀρσενικὰ ἁπλᾶ δισύλλαβα, ὅταν τῷ υ παρεδρεύηται·** **6)** ῥηματ.π. παρεδρεία.

παρεδρήσσω μτγν. ποι. τ. ἀντὶ παρεδρεύω βλ.λ. : Νόνν.Δ 9,112 **ὄμμασιν ἀγρύπνοισι παρεδρήσσουσα Λυαίῳ,** αὐτ.16,19 **οὐδέ τις ὑμείων με παρεδρήσσων ἐρεείνει.**

παρεδρία (ἡ) κ. **παρεδρεία,** Ἰων. **παρεδρίη** τὸ παρεδρεύειν, τὸ πλησίον ἢ μετά τινος καθῆσθαι, ἡ διαρκὴς διαμονὴ πλησίον τινός, παρακαθεδρία, συγκαθεδρία : Μέμν.60· || ἡ ὑπηρεσία : Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.6 **ἡ τῶν Γάλλων παρεδρία·** **2)** ἐπὶ πραγμ., ἡ διαρκὴς παρουσία τινὸς παρά τινι, ἡ συνεχὴς ὕπαρξις : Ἀριστλ.ΖΜ 652a,32 **ἡ φύσις μηχανᾶται πρὸς τὴν ἑκάστου ὑπερβολὴν βοήθειαν τὴν τοῦ ἐναντίου παρεδρίαν** (τὴν μετὰ τοῦ ἐναντίου ἕνωσιν)· || ἐμμονή, ἐπιμονή : Ἱππ.Παραγγ.8 **παρεδρίη κακοπαθείης·** **3)** τὸ ὑπούργημα, τὸ ἀξίωμα τοῦ παρέδρου βλ.λ.4) : Μαρτυρ π.Δημ.1373 **Στέφανον ἀπελάσαι ἀπὸ τῆς παρεδρίας καὶ οὐκ ἐᾶν ἔτι παρεδρεύειν·** **4)** μτγν. ἡ διαρκὴς τήρησις, ἡ συνεχὴς ἐκτέλεσις : Εὐατ.Ἐκκλ.Ἱστ.10,7 **τῇ ταῦ νόμου τούτου παρεδρίᾳ.**

παρεδρικῶς ἐπίρρ. πάπ. κατὰ τὸν τρόπον ἢ ὑπὸ τὴν ἰδιότητα παρέδρου βλ.λ.6).

παρεδριῶ-άω μτγν. ἀντὶ παρεδρεύω βλ.λ. : Ἀπολλ.Ρ 2,1039 **παρεδριόων.**

πάρεδρος-ον (ἕδρα) κ. νεώτ. κ. δημ. γεν. **ὁ** παρεδρεύων, ὁ παρακαθήμενός τινι, ὁ καθήμενος παραπλεύρως, πλησίον τινός, ὁ συμπάρεδρος, ὁ σύμμετοχος· Ἡσ. «παρακαθήμενος, παραμένων, σύνθρονος» : Πίνδ.Π 4,4 **Διὸς αἰητῶν πάρεδρος . . ἱέρεια,** Εὐρ.Ἑκ.616 **αἰχμαλωτίδων πάρα, αἵ μοι πάρεδροι τῶνδ' ἔσω σκηνωμάτων θάσσουσιν,** αὐτ.Ὀρ.83 **ἐγὼ μὲν ἄυπνος πάρεδρος ἀθλίῳ νεκρῷ·** || ὁ παρακαθήμενος, ὁ καθεζόμενος παρά τινα κατὰ τὴν ὥραν τοῦ δείπνου, ὁ ὁμοτράπεζος, ὁ συνδαιτυμών : Ἡρ.5,18 **ἐπεὰν δεῖπνον προτιθώμεθα τότε . . καὶ τὰς κουριδίας γυναῖκας ἐσάγεσθαι παρέδρους·** **2)** νεώτ. ὁ ἀναπληρῶν τινα, ἢ ὁ μὴ τακτικῶς μετέχων τινός : **τὰ τακτικὰ καὶ τὰ πάρεδρα μέλη τοῦ συμβουλίου·** **3)** κ. νεώτ. κ. δημ. τὸ ἀρσ. κ. θηλ. **πάρεδρος** ὡς οὐσ. ὁ συμπαρακαθήμενος, ὁ συμβοηθός, ὁ συνεργός, ὁ ἑταῖρος, ἰδ. ἐπὶ θεῶν ἢ ἡρώων αἵτινες παρακάθηνται πλησίον ἄλλων ἀνωτέρων θεῶν ὡς κοινωνοὶ ἢ ἐκτελεσταὶ τῶν πράξεων αὐτῶν, ἄγγελοι κτλ., ἑπομένης γενικ. ἢ δοτ. : Πίνδ.Ο 8,22 **Διὸς . . πάρεδρος** ἀσκεῖται **Θέμις,** αὐτ.2,84 **βουλαῖς ἐν ὀρθαῖσι Ῥαδαμάνθυος, ὃν τε Γᾶς ἔχει πάις ἑτοῖμον αὐτῷ πάρεδρον,** Ἀριστφ.Ὄρν.1753 **πάρεδρον Βασίλειαν ἔχει Διός,** Ἑλλ.Ἐπιγράμμ.783 **Ἑρμᾶς Ἀφροδίτα πάρεδρος,** Ὕμν.Ἴσ.139 **καί με καλεῦσι πάρεδρον·** || ἐν χρ. κ. μτφ. : Σοφ.Ἀντ.798 **ἵμερος . τῶν μεγάλων πάρεδρος ἐν ἀρχαῖς θεσμῶν** (ὁ συμπάρεδρος τῶν σεβαστῶν θεσμῶν ἐν τῇ διοικήσει τοῦ κόσμου), Εὐρ.Μήδ.842 **τᾷ σοφίᾳ παρέδρους . . ., ἔρωτας·** **4)** ὁμ. ὡς οὐσ. ὁ συγκαθήμενος ἢ βοηθὸς βασιλέως ἢ ἄλλου ἀνωτάτου ἄρχοντος, ἐπὶ τῶν συμβούλων τοῦ Ξέρξου : Ἡρ.7,147 **οἱ μὲν δὴ πάρεδροι αὐτοῦ ὡς ἐπύθοντο πολέμια εἶναι τὰ πλοῖα,** αὐτ.8,138 **τῷ δὲ βασιλέϊ σημαίνει τις τῶν παρέδρων·** || ὁμ. ἐπὶ τῶν ἐφόρων ἐν Σπάρτῃ : αὐτ.6,65 **τοὺς ἐφόρους μάρτυρας παρεχόμενας κείνους αἳ τότε ἐτύγχανον πάρεδροί τε ἐόντες·** || ὁμ. ἐν Ἀθήναις, οἱ βοηθοὶ τῶν τριῶν ἀνωτάτων ἀρχόντων, ὧν ἔργον ἦτο νὰ βοηθῶσιν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν δικαστικῶν καθηκόντων αὐτῶν : Ἀρχιππ.27, Ψήφισμ π.Ἀνδοκ.1,78 **ὅσων εὔθυναί τινές εἰσι κατεγνωσμέναι ἐν τοῖς λογιστηρίοις ὑπὸ τῶν εὐθύνων καὶ τῶν παρέδρων,** Δημ.1369 **τὴν ἀρχὴν παρ' αὐτοῦ πριάμενος, πάρεδρος γενόμενος, δίδωσι,** Ἀριστλ.Ἀθ.56,1 **λαμβάνουσι δὲ καὶ παρέδρους ὅ τε ἄρχων καὶ**

ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ πολέμαρχος δύο ἕκαστος, οὓς ἂν βούληται, καὶ οὗτοι δοκιμάζονται ἐν τῷ δικαστηρίῳ πρὶν παρεδρεύειν, καὶ εὐθύνας διδόασιν ἐπὰν παρεδρεύσωσιν· || ὁμ. ἐπὶ βοηθῶν ἄλλων ἀρχόντων, οἷον τῶν Ἑλληνοταμιῶν : Ἐπιγρ.· || ὁμ. ἐπὶ τῶν στρατηγῶν : Ἐπιγρ.· || ὁμ. ἐπὶ τῶν εὐθύνων ἀρχόντων : αὐτ.· || ὁμ. τοποτηρητὴς στρατιωτικοῦ ἀρχηγοῦ, ὑπαρχηγός : Ἑλλην.Ὀξ.10,1· || νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀναπληρωτὴς ἄρχοντος ἢ ἄλλου ἀνωτέρου δημοσίου λειτουργοῦ ἀντικαθιστῶν αὐτὸν εἰς ὡρισμένα μόνον ἔργα : **δημαρχιακὸς πάρεδρος** (ἕκαστος τῶν ὑπὸ τῶν δημοτῶν ἐκλεγομένων βοηθῶν καὶ ἀναπληρωτῶν τοῦ δημάρχου), - **πάρεδρος δικαστής, ἢ δικαστικὸς πάρεδρος** (δικηγόρος ἀντικαθιστῶν εἰρηνοδίκην), - **ἔμμισθος πάρεδρος** (ὁ παρὰ πρωτοδίκαις κατέχων τὸν κατώτερον βαθμὸν δικαστοῦ), - **πάρεδρος Συμβουλίου Ἐπικρατείας** (ὑπάλληλος ἐκτελῶν ἔργα εἰσηγήσεως καὶ μετέχων τῶν συνεδριάσεων τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας μετὰ συμβουλευτικῆς ψήφου), - **πάρεδρος ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου** (ὑπάλληλος ἀσκῶν τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν προληπτικὸν ἔλεγχον ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ τῶν ἀναλαμβανομένων ὑποχρεώσεων)· **5)** μτφ. : Ἀριστείδ.1,119 **Ἐρεχθέα τοῖς ἐν τῇ ἀκροπόλει θεοῖς πάρεδρον ἀποδείξασα,** Ἀρισταίν.2,16 **πάρεδρος ἡδονή** (ἡ δευτερεύουσα ἡδονή)· πρβλ. ἀνωτ.3)· **6)** εἰδ. ἐν τῇ μαγείᾳ, ὁ προστατεύων τὸν οἶκον δαίμων, τὸ στοιχειὸ τοῦ σπιτιοῦ : Ἐπιγρ., Πάπ.· || ὅθ. ἐπὶ πραγμ., τὸ παρέχον μαγικήν τινα βοήθειαν : Πάπ. **τρίστιχος Ὁμήρου πάρεδρος.**

παρέζομαι καθέζομαι παρά τι, κάθημαι πλησίον τινός, π. Ὁμ. μ. τ. πιθ. ἀνήκαντες εἰς ἀόρ. **παρεζόμην,** οἷον προστ. **παρέζεο,** μτχ. **παρεζόμενος,** παρατ. **παρέζετο** : Ἰλ Α 407 **παρέζεο καὶ λαβὲ γούνων,** αὐτ 557 **παρέζετο καὶ λάβε γούνων,** Ὀδ. Υ 434 **σῇ τάδε μητρὶ παρεζόμενος κατάλεξον,** Θέογν.563 **παρέζεσθαι δὲ παρ' ἐσθλὸν ἄνδρα χρεών,** Γρηγ Ναζ.91,11 (Dronk.) **μέχρι τίνος κόπροισι παρέζομαι;**

παρεθείς ποι. ἀόρ. **α'** μτχ. τοῦ παρίημι βλ.λ.

παρεθύρι (τὸ) δημ. ἀντὶ παραθύρι βλ.λ.

πάρει β' ἑν. πρόσ. ὁριστ. τοῦ πάρειμι βλ.λ.

παρειά (ἡ) κ. νεώτ., αἰολ. **παραυα,** Ἰων. **παρηή,** δωρ. ἀχρ. **παρᾱά,** Ἐπιγρ. κ. **παρεά,** ἑκάτερον τῶν πλαγίων μερῶν τοῦ προσώπου τοῦ ἀνθρώπου ἢ τῆς κεφαλῆς ζῴου, τὸ μάγουλον, π. Ὁμ. πάντοτε κτ. πληθ. (ἐπὶ δὲ τοῦ ἑν παραλαμβάνεται τὸ ἰων. παρήϊον) : Ἰλ.Γ 35 **ὦχρός τε μιν εἷλε παρειάς,** αὐτ. 393, αὐτ.Χ 491 **δεδάκρυνται δὲ παρειαί,** Ὀδ.Π 190 **κὰδ δὲ παρειῶν δάκρυον ἧκε χαμᾶζε,** Αἰσχ.Πρ. 406 **παρειὰν νοτίοις ἔτεγξα παγαῖς,** Σοφ.Ἀντ.783 **Ἔρως . ., ὃς ἐν μαλακαῖς παρειαῖς νεάνιδος ἐννυχεύεις,** αὐτ.1239 **λευκῇ παρειᾷ,** Εὐρ.Τρῳ.280 **ἕλκ' ὀνύχεσσι δίπτυχον παρειάν,** Ξεν.ΚΠ 6,4,3 **ἐλείβετο δὲ αὐτῇ τὰ δάκρυα κατὰ τῶν παρειῶν,** Πλάτ.Πολιτ.270E **τῶν δ' αὖ γενειώντων αἱ παρειαὶ λεαινόμεναι πάλιν,** Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.72 **ὡς παρειάς παρθένου·** || ὁμ. κ. ἐπὶ ἀετοῦ : Ὀδ.Β 153 **δρυψαμένω δ' ὀνύχεσσι παρειὰς ἀμφί τε δειρὰς δεξιὼ ἤϊξαν·** || νεώτ. ἀνατ. ἡ προσθία μοῖρα τῆς κάτωθι τοῦ ὑποκογχίου ὀφθαλμικοῦ χείλους καὶ τοῦ ζυγωματικοῦ τόξου χώρα τοῦ προσώπου, ἡ ἔχουσα ὑπόθεμα τὸν βυκανητὴν μῦν· **2)** τὸ ἐπὶ τῆς παρειᾶς μέρος τοῦ κράνους, τὰ πλάγια τῆς περικεφαλαίας πρὸς προφύλαξιν τῶν ὤτων καὶ τῶν πλαγίων τῆς κεφαλῆς : Ὁμ.Ὕμν 31,11 **χρυσέης ἐκ κόρυθος . . παρὰ κροτάφων τε παρειαὶ λαμπραὶ ἀπὸ κρατὸς . . κατέχουσι πρόσωπον** (πιθ. ἀνάγν.), Ἐπιγρ.· **3)** κ. νεώτ. ναυτ. τὸ ὑπὲρ τὴν ἴσαλον κυρτὸν μέρος τῆς πρῴρας πλοίου ἑκατέρωθεν τῆς στείρας μέχρι τῆς πρώτης θυρίδος, ἡ μάσκα τοῦ πλοίου· Πολυβ.1,89 «τῆς πρῴρας τὰ ἑκατέρωθεν», Φώτ. κ. Σουΐδ. «γνάθος καὶ μέρος τῆς νεώς»· || νεώτ. ναυτ. ἑκατέρα τῶν πλευρῶν τῆς θήκης τοῦ τροχίλου τῆς καλυπτούσης τὸ καρύλλιον αὐτοῦ· **4)** νεώτ γεν. πλευρόν, τοίχωμα σκεύους, ἀγγείου, κρατῆρος κττ. : **αἱ παρειαὶ τοῦ ποτηρίου·** **5)** **γῆς παρειά** τὸ φυτὸν ἀνεμώνη ἡ φοινική, εἰκ. ἐν Ψ Διοσκ.2,176.

παρειακός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν παρειὰν βλ.λ.1), ὁ τῆς παρειᾶς : **παρειακοὶ ἀδένες** (ὀροβλεννογόνοι τοῦ βλεννογόνου τῶν παρειῶν τοῦ προσώπου), - **παρειακαὶ πτυχαί.**

παρεῖαν Ἐπιγρ. ἀντὶ παρῆσαν γ' πληθ. πρόσ. παρατ. ὁριστ. τοῦ πάρειμι βλ.λ.

παρείας (ὁ) κ. **πάρωος** (Ἡσ.), συνήθ. ὡς ἐπίθ. **παρείας ὄφις** εἶδος ἐρυθροφαίου ὄφεως, ἱεροῦ τοῦ Ἀσκληπιοῦ : Κροτῖν.225, Ἀριστφ.Πλ.690 **ὡς παρείας ὢν ὄφις,** Δημ.313 **ταὺς ὄφεις τοὺς παρείας θλίβων·** ὁμ. κ. ἄνευ τοῦ ὄφις : Ὑπερείδ.ἀπ. 80, Θεόφρ.Χαρ.16,4 **καὶ ἐὰν ἴδῃ ὄφιν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἐὰν (μὲν) παρείαν, Σαβάζιον καλεῖν, ἐὰν δὲ ἱερόν..,** Αἰλ.ΖΙ 8,12 **ὁ παρείας ἢ παρούας, οὕτω γὰρ Ἀπολλόδωρος ἐθέλει,** Φιλοὺμ.32 **πάρωος·** **2)** **παρώας ἵππος** ὁ καστανόχρους ἵππος· Φώτ. «μεταξὺ τεφροῦ καὶ πυρροῦ»· τὸ θηλ. **παρόα** κ. **παραύα** κ. **παρούα** (Πάπ.) : Ἀριστλ.ΖΙ 630a,29 **χρῶμα ἔχει μέσον τι τεφροῦ καὶ πυρροῦ, οὐχ οἷον αἱ παρῶαι ἵπποι καλούμεναι.**

παρειάς-άδος (ἡ) μτγν. ἐπίδεσμος τῆς παρειᾶς: Ἡλιόδ.Χειρ.π.Ὀρειβ.48,20,9, Γαλ.18(1),787· **2)** ἡ παρειά : Ἀπολλ.Ρ 4,172 (πιθ.γρ. παρηῖσιν).

παρεῖδον ἀόρ. β' τοῦ παρορῶ, ἐν χρ. ὡς ἐνεστ., παρατηρῶ τι ὡς ἐν παρόδῳ, μτ. δοτ. προσ. κ. αἰτ. πράγμ. παρατηρῶ τι εἴς τινα : Ἡρ.1,37 **οὔτε τινὰ δειλίαν μοι παριδών,** αὐτ.108 **παρεῖδες ἀνδρὶ τῷδε ἄχαρι οὐδέν·** **2)** παραβλέπω, ἀμελῶ, παραμελῶ : Ἀντιφ.1,24 **ὅπως ἡ τοὺς νόμους παριδοῦσα μὴ δῷ δίκην ὧν ἠδίκηκε,** Δημ.545 **παρεῖδε πρὸς τὰ δίκαια Μειδίαν,** Λυκοῦργ 64, Πολύβ.4,24,8 ὅτι **δεῖ παριδεῖν τὸ γεγονός,** Δίων Κ 46,40 **οὔτ' ἀτιμάσαι καὶ παριδεῖν πάντας,** αὐτ. 56,4 **παροράτε ἃ μηδεὶς ἂν ἄλλος παρίδοι,** Ἀλκίφρ.3,42 **ἐξὸν μοι παριδεῖν ὅσον ἐζημιώθην·** **3)** βλέπω τι ρίπτων πλάγια βλέμματα : Ἀριστφ. Βάτρ.815 **ἡνίκ' ἂν ὀξύγαλον παρίδῃ θήγοντος ὀδόντα ἀντιτέχνου.**

παρείην εὐκτ. ἐνεστ τοῦ πάρειμι (εἰμί) βλ.λ.

παρείθην ἀόρ. α' τοῦ παρίημι βλ.λ. : Ἰλ.Ψ 868.

παρεῖκα ἐνεργ. παρακ. τοῦ παρίημι βλ.λ.

παρεικάζω κ. μσν. θέτω τι πλησίον ἄλλου τινὸς καὶ συγκρίνω αὐτὰ πρὸς ἄλληλα, παρομοιάζω, συγκρίνω, παραβάλλω δύο τινά, παραλληλίζω : Πλάτ.Πολ.473C **ὃ τῷ μεγίστῳ παρεικάζομεν κύματι** (ὃ.γρ. ἀντὶ προεικάζομεν), αὐτ.Πολιτ.260E **καθάπερ εἰκάζομεν νῦν δή, καὶ τοὔνομα παρεικάσωμεν,** Ἀριστλ.ΖΜ 653a,3 **δεῖ δὲ λαβεῖν, ὡς μεγάλῳ παρεικάζοντα μικρόν,** Φιλόδ.Ρητ.1,253S **ταῖς γλαυξὶν ἡμᾶς παρεικάζειν,** Γαλ.2,890,15 **τὰς ἀποφύσεις παρείκασε πλεκτάναις,** Ἀθήν.2,38E **ταύρῳ παρεικάζουσι τὸν Διόνυσον·** κ. παθ. : Ἀριστλ.Αἰσθ.445a,13 **τὸ ὀσφραντὸν . . παρείκασται οἷον βαφή τις εἶναι** (φαίνεται κατ' ἀναλογίαν ὅτι εἶναι . .). Φίλ.2,111, Τζέτζ.Λυκόφρ.87,395· **2)** καθιστῶ, κάμνω τι ὅμοιον πρός τινα : Σχόλ.Εὐρ.Φοίν. 1185 **νεφέλην τῇ Ἥρᾳ παρεικάζειν.**

παρεικασία (ἡ) (παρεικάζω) μσν. **τὸ** παρεικάζειν βλ.λ.1) : Γερμ.748 (ἐκδ.Mi.).

παρεικασμός (ὁ) (παρεικάζω) μτγν. τὸ παρεικάζειν, ἡ σύγκρισις, ἡ παραβολή : Μακάρ.444,7 **ἐν παρεικασμῷ τῆς προλαβούσης ἀσθενείας.**

παρείκω, ἀόρ.β' **παρεικάθον,** ἐν ἀπαρφ. **παρεικαθεῖν,** ἀποσύρομαι εἰς τὰ πλάγια, ὑποχωρῶ,

ἐνδίδω· Ἡσ. «παρεῖξαι, παραχωρῆσαι» : Σοφ.ΟΚ 1334 **πρός νύν σε..αἰτῶ πιθέσθαι καὶ παρεικαθεῖν,** αὐτ.Ἀντ.1102 **ταῦτ᾽ ἐπαινεῖς καὶ δοκεῖς παρεικαθεῖν;** || δίδω τινὶ τὴν ἄδειαν πρός τι, ἐπιτρέπω : Θουκ.4,36 **κατὰ τὸ ἀεὶ παρεῖκαν τοῦ κρημνώδους τῆς νήσου** [κτ. σχόλ. «ἐνδιδόν καὶ ἀνάβασιν παρέχον», κτ. Βερναρδ.Γρηγ. «κατὰ τὸ ἑκάστοτε ἐπιβατὸν [μέρος, παρέχον ἐπίβασιν] τοῦ κρημνώδους τῆς νήσου· καθ᾽ ὅσον ἑκάστοτε παρεῖχεν ἐπίβασιν τοῦ κρημνώδους τῆς νήσου»], Πλάτ. Πολ.374E **ὅσον γ᾽ ἂν δύναμις παρείκῃ,** αὐτ.Θεαίτ. 150D **αἷσπερ ἂν ὁ θεὸς παρείκῃ,** αὐτ.Νόμ.934C, Πλούτ.Καμ.27 **ἐμφυόμενοι τοῖς χωρίοις ἀποτόμοις οὖσι . . οὐ μὴν ἀλλά . . παρείκουσιν,** αὐτ. Ἠθ.8B **κατὰ τὸ παρεῖκον τῶν καιρῶν·** **2)** χαλαρῶ, ἀφήνω τι νὰ πέσῃ : Κλέαρχ.Ἱστ.25 **τοῦ νεανίσκου τὴν χεῖρα παρεικότας ἐκκρεμάμενος·** **3)** ἀπροσ. **παρείκει μοι** μοὶ ἐπιτρέπεται, ἐξαρτᾶται ἀπ᾽ ἐμοῦ : Σοφ.Φιλ.1048 **πόλλ᾽ ἂν λέγειν ἔχοιμι . . εἴ μοι παρείκοι** [σχόλ. «εἰ καιρὸς ἐπιτρέψειέ μοι»], Θουκ.3,1 **ἐγίγνοντο τῶν . . ἱππέων ὅπῃ παρείκοι** [ὁπουδήποτε ἦτο δυνατὸν ἢ κατορθωτόν], Πλάτ.Συμπ.187E **καθ᾽ ὅσον παρείκει** (καθ᾽ ὅσον ἐγχωρεῖ, καθ᾽ ὅσον εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ), Λιβάν.Λόγ.59,123 **ὅπως ἂν παρείκῃ** [ὅσον εἶναι δυνατόν]· || ὁμ. κ. μτ. ἀπαρφ. : Πλάτ.Νόμ.734B **τόν γε βουλόμενον . . οὐκέτι παρείκει . . ἀκολάστως ζῆν,** αὐτ.Σοφ.254C **ἐὰν ἄρα ἡμῖν πῃ παρεικάθῃ . . ἀπαλλάττειν** [διόρθ. ἀντὶ παρεικασθῇ].

παρειλῶ-έω μτγν. τυλίσσω πέριξ : Γαλ.18(1),728.

παρειλίττω ποι. τ. ἀντὶ παρελίσσω βλ.λ. : Σχόλ. Εὐρ.Φοίν.146 **τῶν βοστρύχων παρειλιττόντων τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ γοργονῶδες.**

παρεῖμαι παθ. παρακ. ὁριστ. τοῦ παρίημι βλ.λ.

παρειμένως ἐπίρρ. μτγν. μτχ. παθ. παρακ. τοῦ παρίημι βλ.λ., παραλελυμένως, παρημελημένως, ἀμελῶς· Ἡσ. «καταφρονικῶς, παρεωραμένως» : Αἴλ ΠΙ 1,7 **παρειμένως ἔχειν αὐτῶν** [ἐνν. τῶν ἐξόπισθεν, εἶμαι παράλυτος κατὰ τὰ ὀπίσθια ἄκρο].

πάρειμι [1] [εἶμι], ἀπαρφ. **παριέναι,** δωρ. **παρίμεν** [Ἐπιγρ.], ἐν χρ. ὡς μέλλ. τοῦ παρέρχομαι, ἀλλὰ κ. ἐν σημ. ἐνεστ. **παρῄειν** ἐν χρ. ὡς παρατ., παρέρχομαι, διέρχομαι πλησίον, διαβαίνω ἔμπροσθεν, πορεύομαι πλησίον, περνῶ ἀπὸ κοντά : Ὀδ.Δ 527 **φύλασσε δ᾽ ὅγ᾽ εἰς ἐνιαυτόν, μή ἑ λάθοι παριών,** Ἡρ.4,79 **ἐπεί τε δὲ παρῄιε σὺν τῷ θιάσῳ ὁ Σκύλης καὶ εἶδόν μιν βακχεύοντα οἱ Σκύθαι,** Ξεν.Ἀν.3,2,35 **ὥσπερ οἱ δειλοὶ κύνες τοὺς μὲν παριόντας διώκοντες καὶ δάκνουσιν** [τοὺς διαβαίνοντας, τοὺς διαβάτας], Πλάτ.Πολ. 616A **τοῖς ἀεὶ παριοῦσι σημαίνοντες,** Ἐπιγρ. **παρίτω·** || παραπορεύομαι, διέρχομαι παραπλεύρως : Θουκ.4,47 **μαστιγοφόροι τε παριόντες ἐπετάχυνον τῆς ὁδοῦ τοὺς σχολαίτερον προϊόντας·** || πορεύομαι κατὰ μῆκος τῆς παραλίας, ἐπὶ στρατοῦ : αὐτ.8,16, αὐτ.32 **παριὼν πεζῇ ἐκ τῆς Μιλήτου,** Ξεν.Ἑλλ 2,1,18 **οἱ Ἀβυδηνοὶ . . παρῆσαν πεζῇ,** αὐτ.4,5,19 **οὐκέτι πεζῇ παριόντες ἐκ Σικυῶνος διὰ τὴν τῆς μόρας δυστυχίαν, ἀλλὰ παραπλέοντες·** || ὁμ. μτ. αἰτ. τόπου, διέρχομαι παρά τι, διαβαίνω πλησίον τινός, περνῶ κοντὰ ἀπὸ κάτι : Ἡρ.7,109 **τὰς ἠπειρώτιδας πόλις παρῄιε,** αὐτ. 1,167 **τὰ παριόντα τὸν χῶρον,** Ἀνδοκ.1,146 **παριὼν τὴν οἰκίαν,** Ξεν.Ἀν.5,4,30 **ὁπόσα . . παρῆσαν χωρία,** Στράβ.14,5,14 **νύκτωρ παριὼν τὴν οἰκίαν·** ὁμ. κ. ἐμπροθ. [παρά τινα] : Ἡρ.3,14 **παρῄισαν αἱ παρθένοι παρά τοὺς πατέρας** [πιθ. ἀντὶ παρῆσαν], Ξεν.ΚΠ 5,2,29 **παρ᾽ αὐτὴν δεῖ Βαβυλῶνα παριέναι·** **2)** ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω, ὑπερτερῶ, ξεπερνῶ : Ἀριστφ.Ἱππ.331 **ἐφάνη . . ἀνὴρ . . ὅς σε παύσει καὶ πάρεισι . . πανουργίᾳ . . καὶ θράσει** [Βερναρδ.Γρηγ. «θὰ σὲ περάσῃ εἰς τὴν πανουργίαν καὶ τὴν θρασύτητα»· κτ. Σχολ. «ὑπερβαλεῖ σε, παραδραμεῖται, νικήσει σε», Ξεν ΚΠ 1,4,5 **ταχὺ μὲν εἰς τὸ ἴσον ἀφίκετο τῇ ἱππικῇ τοῖς ἥλιξι, ταχὺ δὲ παρῄει διὰ τὸ ἐρᾶν τοῦ ἔργου** [ταχέως δὲ κατέστη ὑπέρτερος]· **3)** προχωρῶ, παρέρχομαι καὶ μεταβαίνω που, ἰδ. ἐπὶ τῆς σημ. τοῦ εἰσέρχομαι, ἀναβαίνω, ὑπάγω εἴς τι μέρος, ἐμπροθ. [εἴς τι] : Ἡρ.3,84 **παριέναι ἐς τὰ βασιλήϊα,** αὐτ.77 **ἐς τὸ πρόσω παριέναι,** Εὐρ. Ἴων 228 **πάριτ᾽ εἰς θυμέλας, ἐπὶ δ᾽ ἀσφάκταις μήλοισι δόμων μὴ πάριτ᾽ εἰς μυχόν,** Ξεν.ΚΠ 1,2,2 **μὴ βίᾳ εἰς οἰκίαν παριέναι·** ὁμ. κ. μτ. ἐπιρρ : Εὐρ.Ἑλ.451 **ἔσω πάρειμι,** Πλάτ.Φαίδ.59E **εἶπεν ἐπιμένειν καὶ μὴ πρότερον παριέναι·** **4)** μτφ. ἐπὶ λόγου, μεταβαίνω ἀπὸ τοῦ ἑνὸς μέρους τῆς ὑποθέσεως εἰς ἄλλο, παρατρέχω : Ἀριστφ.Νεφ. 1075 **πάρειμ᾽ ἐντεῦθεν ἐς τὰς τῆς φύσεως ἀνάγκας,** Πλάτ.Νόμ.776D **ὃ δὴ παριὼν τῷ λόγῳ ἔτυχον εἰπὼν** [ἐν παρόδῳ]· **5)** προσέρχομαι, ἐμφανίζομαι, παρουσιάζομαι : Ἀριστφ.Ἀχ.43 **πάριτ᾽ εἰς τὸ πρόσθεν** [ἔλθετε εἰς τὰ ἐμπρός], Ξεν. Ἀν.7,3,46 **παρηγγύησε τοὺς εἰς τριάκοντα ἔτη παριέναι ἀπὸ τῶν λόχων εὐζώνους,** Πλάτ.Νόμ. 830C **τὸ . . μάχιμον τῶν . . ἀγωνιστῶν εἰς τὸν μέγιστον τῶν ἀγώνων . . τολμήσει παριέναι·** || μτφ. : Ἡρ.7,143 **ἀνὴρ ἐς πρώτους νεωστὶ παριών·** **6)** προσέρχομαι, παρουσιάζομαι διὰ νὰ ὁμιλήσω, ἀνέρχομαι, ἀναβαίνω ἐπὶ τοῦ βήματος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ δήμου διὰ νὰ ὁμιλήσω, νὰ λάβω τὸν λόγον, νὰ βγάλω λόγο : Πλάτ.Ἀλκ. 1,106C **φέρε δὴ . . παριέναι συμβουλεύσων Ἀθηναίοις,** Δημ.11 **παρῆσαν Ἀμφιπολιτῶν Ἱέραξ καὶ Στρατοκλῆς ἐπὶ τουτὶ τὸ βῆμα, κελεύοντες ἡμᾶς πλεῖν** (εἰκ. ἀντὶ παρῆσαν), αὐτ.285 **ἠρώτα μὲν ὁ κῆρυξ «τίς ἀγορεύειν βούλεται;» παρῄει δ᾽ οὐδείς,** Αἰσχίν.3,71 **παρῆμεν τῇ ὑστεραίᾳ εἰς τὴν ἐκκλησίαν** [εἰκ. ἀντὶ παρῇμεν], αὐτ.159 **παριὼν . . ἐπὶ τὸ βῆμα·** || εἰδ. ἐν Ἀθήναις, **οἱ παριόντες** οἱ πολιτικοὶ ῥήτορες, οἱ δημαγωγοί : Ἀνδοκ.2,1 **εἰ μὲν . . οἱ παριόντες μὴ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντες . . ἐφαίνοντο,** Δημ.27 **πᾶσι τοῖς παριοῦσι λόγον διδόναι,** αὐτ.170· **7)** μεταβαίνω ἀπὸ ἀνδρὸς εἰς ἄνδρα, μεταδίδομαι, διαβιβάζομαι ἀπὸ στόματος εἰς στόμα : Ξεν.Ἀν.6,5,25 **ἐκ τούτου σύνθημα παρῄει Ζεὺς σωτήρ.**

πάρειμι [2] [εἰμί] κ. νεώτ. κ. δημ. μ. ἐν τῇ μτχ. **παρών-οῦσα-όν,** ἀπαρφ. **παρεῖναι,** ἐπ. γ᾽ πληθ. πρόσ. **παρέᾱσι** [Ἰλ.Ε 192], ἰων. ὑποτ. **παρέω** [Ἡρ.4,98], ἐπ. ἀπαρφ. **παρέμμεναι** [Ὀδ.Δ 640], μτχ. **παρεών** [Ἰλ.Ω 475], ἐπ. παρατ. **παρέην** [Ὀδ.Γ 267], β᾽ ἑν. πρόσ. **παρῆας** [δ.γρ. ἐν Ὀδ.Δ 497], γ᾽ πληθ. πρόσ. **πάρεσαν** [Ἰλ.Λ 75], ἀττ. παρατ. **παρῆ** [Αἰσχ.Χο.523], μτγν. **παρήμην** [Λουκ.Ἀλ Ἱστ.2,25]. ἐπ. μέλλ. **παρέσσομαι** [Ὀδ.Ν 393] εἶμαι πλησίον ἢ μετά τινος, ἰδ. εἶμαι παρών, παρευρίσκομαι : Ἰλ.Β 485 **ὑμεῖς γὰρ θεαί ἐστε πάρεστέ τε ἴστε τε πάντα,** Ὀδ.Γ 267 **πὰρ δ᾽ ἄρ᾽ ἔην καὶ ἀοιδὸς ἀνήρ,** ΚΔ Ἰω. 11,28 **ὁ διδάσκαλος πάρεστι καὶ φωνεῖ σε·** συνήθ. κτ. μτχ. : Ἰλ.Ω 475 **ποίπνυον παρεόντε,** αὐτ.Ο 325 **σημάντορος οὐ παρεόντος,** Παρμ.2,1 **ἀπεόντα νόῳ παρεόντα,** ΚΔ Κορινθ.1,5,3 **ἐγὼ μὲν γὰρ ὡς ἀπὼν τῷ σώματι, παρὼν δὲ τῷ πνεύματι,** αὐτ. 2,13,2 **προείρηκα καὶ προλέγω, ὡς παρὼν τὸ δεύτερον, καὶ ἀπὼν νῦν γράφω·** || ὁμ. τὸ **πάρα** ἐν χρ. ἀντὶ πάρεστι κ. πάρεισι : Ἰλ.Υ 98 **αἰεὶ γὰρ πάρα εἷς γε θεῶν,** αὐτ.Ψ 479 **πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι·** || εἶμαι πλησίον τινός, εἶμαι, μένω, διατρίβω παρά τινι, μτ. δοτ. : Ὀδ.Ξ 105 **φησί ται ἄνδρα παρεῖναι,** αὐτ.Δ 640 **ἀλλά που αὐτοῦ ἀγρῶν ἢ μήλοισι παρέμμεναι,** Ἀριστφ. Ὄρν.131 **ὅπως παρέσει μοι καὶ σὺ καὶ τὰ παιδία** [παρακαλῶ νὰ εἶσαι παρ᾽ ἐμοὶ καὶ σὺ καὶ

τὰ παιδία), 'Αντιφ.4,1,7 **αἳ παρῆσαν παροινοῦντι αὐτῷ,** ΚΔ Κοριθ.2,10,11 **οἷοί ἐσμεν τῷ λόγῳ δι' ἐπιστολῶν ἀπόντες, τοιοῦτοι καὶ παρόντες τῷ ἔργῳ·** ὁμ. κ. ἐμπροθ. |παρά τινι| : Σοφ.Φιλ.1056 **ἐπεὶ πάρεστι μὲν Τεῦκρος παρ' ἡμῖν·** || εἶμαι παρὼν ἔν τινι γεγονότι, παρευρίσκομαι κατὰ τὴν ἐξέλιξιν γεγονότος τινός, παρίσταμαι κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργου τινός, μτ. δοτ. : 'Οδ.Δ 497 **μάχῃ δέ τε καὶ σὺ παρῆσθα,** Δημ.9 **ἥτις ταῦτ' ἐρεῖ καὶ παρέσται τοῖς πράγμασιν·** ὁμ. κ. ἐμπροθ. |ἔν τινι, ἐπί τινι| : 'Ιλ.Κ 217 **ἐν δαίτῃσι καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσται,** 'Αριστφ.'Αχ.513 **φίλοι γὰρ οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,** Πλάτ.Πρωτ.335B **οὐκέτι ἐμὸν ἔργον εἶναι παρεῖναι ἐν ταῖς συνουσίαις,** Δημ. 750 **εἰ μή τινες ἄρ' ἐπὶ ταῖς . . γιγνομένοις ἀγῶσι παρῆσαν·** **2**) παρίσταμαί τινι ὡς βοηθός, εἶμαι, παρευρίσκομαι πλησίον τινὸς πρὸς βοήθειαν αὐτοῦ, βοηθῶ τινι, παραστέκομαι, μτ. δοτ. : 'Οδ.Ν 393 **καὶ λίην τοι ἐγώ γε παρέσσομαι,** 'Ιλ.Σ 472 **ἄλλοτε μὲν σπεύδοντι παρέμμεναι,** Αἰσχ.Πέρσ.235 **ὧδε τις πάρεστιν αὐταῖς ἀνδροπλήθεια στρατοῦ;,** Εὐρ.'Ορ.1159 **πλησίον παρῆσθα κινδύνων ἐμοί·** || ἰδ. ἐν ἀναφ. πρὸς κατηγορούμενόν τινα : Δημ.911 **τοῖς . . παροῦσιν αὐτῷ καὶ συνδικοῦσιν·** || εἰδ. ἰατρ. ἐπὶ νοσοκόμων, βοηθῶν κττ. : 'Ιππ.'Αφορ.1,1, 'Ηρόδ.'Ιατρ.π. 'Ορειβ.10,37,11· **3**) ἔρχομαι, ὑπάγω καὶ εἶμαι εἴς τινα τόπον, ἀφικνοῦμαι, φθάνω, ἔχω φθάσει, ἐμπροθ. |εἴς τινα, ἐπί τι, πρός τινα| : 'Ηρ 1,9 **μετὰ δ' ἐμὲ ἐσελθόντα παρέσται καὶ ἡ γυνὴ ἡ ἐμὴ ἐς κοῖτον** |στὸ κρεβάτι|, αὐτ.8,60,3 **οὔτε ὑμῖν ἐς τὸν 'Ισθμὸν παρέσονται οἱ βάρβαροι,** αὐτ.1,118 **πάρισθί μοι ἐπὶ δεῖπνον,** Θουκ.6,88 **οἱ . . ἐκ τῆς Κορίνθου πρέσβεις παρῆσαν ἐς τὴν Λακεδαίμονα,** Ξεν.'Αν.7,1,11 **ὃς ἂν μὴ παρῇ εἰς τὴν ἐξέτασιν** |τὴν στρατιωτικὴν ἐπιθεώρησιν|, αὐτ.6,6,26 **πάρεστε πρὸς τὴν κρίσιν,** αὐτ.7,1,35 **τὴν ὑστεραίαν παρέσεσθαι ἐπὶ τὸ στράτευμα,** αὐτ.ΚΠ 2,4,21 **αὐτὸν παρεῖναι πρὸς αὐτόν·** ὁμ. κ. μτ. ἐπιρρ. : Θουκ.3,8 **'Ολυμπίαζε παρεῖναι,** Πλάτ. 'Απολ.33D **πάντως δὲ πάρεισιν αὐτῶν πολλοὶ ἐνταυθοῖ, οὓς ἐγὼ ὁρῶ,** ΚΔ Πράξ.10,33 **ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πάρεσμεν ἀκοῦσαι πάντα τὰ προστεταγμένα·** ὁμ. κ. μτ. αἰτ. τόπου : Εὐρ.Κύκλ.95 **πόθεν πάρεισι Σικελὸν Αἰτναῖον πάγον,** αὐτ.106, αὐτ.Βάκχ.5 **πάρειμι Δίρκης νάματ' 'Ισμηνοῦ θ' ὕδωρ·** ὁμ. μτ. δοτ. : Εὐρ.'Ιππ.805 **ἄρτι . . κἀγὼ δόμοις . . πάρειμι σῶν κακῶν πενθήτρια·** ὁμ. κ. ἀπολ. : ΚΔ Ματθ.26,50 **ἑταῖρε, ἐφ' ᾧ πάρει,** αὐτ. Πράξ.10,21 **τίς ἡ αἰτία δι' ἣν πάρεστε;·** || ὁμ. ἐμπροθ. |ἔκ . . τινος| ἔχω ἔλθει ἐκ . . : 'Ηρ.6,24 **ἐκ δὲ ταύτης παρῆν ἐς τὴν 'Ασίην,** Σοφ.ΟΚ 1540 **ἐπείγει γάρ με τοὐκ θεοῦ παρόν,** Αἰσχίν.2,101 **Φίλιππον ἐκ Θρᾴκης παρόντα·** ὁμ. κ. μτ. ἐπιρρ. : 'Αριστφ.'Αχ 862 **ὅσοι Θείβαθεν αὐληταὶ πάρα·** **4**) ἐπὶ πραγμ., εἶμαι, εὑρίσκομαι, ὑπάρχω πλησίον τινός, δηλ. εἶμαι ἕτοιμος, πρόχειρος, εὔκολος : 'Οδ.Ξ 80 **ἔσθιε νῦν . . τά τε δμώεσσι πάρεστιν,** αὐτ.Β 62 **εἴ μοι δύναμίς γε παρείη** |ἐὰν εἶχον τὴν δύναμιν|, αὐτ.Ψ 128 **ὅση δύναμίς γε πάρεστιν** |ὅσον δύναμαι, τὸ κατὰ δύναμιν|, 'Ησίοδ.''Εργ.454 **πάρα ἔργα βόεσσιν,** 'Ιππ.Κατ''Ιητρ., αὐτ.''Αρθρ.78 **εἰ τὰ δεσμὰ μὴ παρείη,** αὐτ. **ἐκ τῶν παρεόντων τὸ εὔπορον εὑρίσκειν,** Δημόκρ.224 **ἡ τοῦ πλέονος ἐπιθυμίη τὸ παρεὸν ἀπόλλυσι,** Μέν.ἀπ.62 **ὅ,τι πάρεστι** |ὅ,τι εὑρίσκεται πλησίον, πρόχειρον|· || ὁμ. ἐπὶ αἰσθημάτων, ψυχικῶν καταστάσεων κττ., ὑφίσταμαι, ὑπάρχω : 'Ηρ.8,20 **οὔτε τι ἐξεκομίσαντο .. ὡς παρεσομένου σφι πολέμου,** αὐτ. **ἐν τοῖσι τότε παρεοῦσι . . κακοῖσι,** Αἰσχ.Πέρσ.391 **φόβος δὲ πᾶσι βαρβάροις παρῆν,** Σοφ.'Αντ.254 **πᾶσι θαῦμα δυσχερὲς παρῆν·** || ὁμ. εἰδ. ἐπὶ ἰδιοτήτων ἢ κατηγορημάτων : Πλάτ.Λυσ.217D **παρείη γ' ἂν αὐταῖς** |θριξὶν| **λευκότης,** Πλωτῖν.5,6,4· **5**) κ. νεώτ. κ. δημ. **παρὸν** ἐπὶ χρόνου, ὁ καθ' ὃν ὑπάρχομεν, ὁμιλοῦμεν ἢ πράττομέν τι, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸν παρελθόντα καὶ τὸν μέλλοντα : Σοφ. 'Ηλ.1293 **τῷ παρόντι νῦν χρόνῳ** |ἀντίθ. ὁ παρεληλυθώς|, Πλάτ.Νόμ.683C **ἡ νῦν παροῦσα ἡμέρα,** Ξεν.'Αν.5,6,4 **ἡ ἱερὰ ξυμβουλὴ λεγομένη εἶναι δοκεῖ μοι παρεῖναι,** Δημ.9 **ὁ . . παρὼν καιρός,** 'Αριστλ.Ποιητ.1457a,18 **τὸ μὲν τὸν παρόντα χρόνον τὸ δὲ τὸν παρεληλυθότα,** ΚΔ Πέτρ.2,1,12 **ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρούσῃ ἀληθείᾳ·** **6**) **τὰ παρεόντα** τὰ ὑπάρχοντα πρόχειρα ἢ ἕτοιμα, ἡ ὑπάρχουσα προμήθεια : 'Οδ.Α 140 **χαριζομένη παρεόντων** |ἀπὸ τὰ εὑρισκόμενα, δηλ. τὰ πρόχειρα καὶ οὐδεμιᾶς ἑτοιμασίας χρῄζοντα|· || **τὰ παρόντα** κ. ἰων. **παρεόντα** ἡ παροῦσα κατάστασις τῶν πραγμάτων, αἱ ὑπάρχουσαι περιστάσεις : 'Ηρ.1,113 **κάρτα τε ἔδοξε βουκόλῳ πρὸς τὰ παρεόντα εὖ λέγειν ἡ γυνή,** αὐτ.6,100 **φράζει . . πάντα τὰ παρεόντα σφι πρήγματα·** ὁμ. κ. κτ. ἑν. **παρόν,** ἰων. **παρεόν** : αὐτ.1,20 **ὅκως ἄν τι προειδὼς πρὸς τὸ παρεὸν βουλεύηται,** Σοφ.Φιλ.149 **πειρῶ τὸ παρὸν θεραπεύειν,** 'Εμπ.106 **πρὸς παρεόν·** || κ. νεώτ. τὰ ἐνόντα, τὰ ὑπάρχοντα : ΚΔ 13,5 **ἀρκούμενοι τοῖς παροῦσιν,** - **εὐχαριστοῦμαι εἰς (ἢ μὲ) τὰ παρόντα·** || ὁμ. ὡς ἐπίρρ. ἐν φρς **τὸ παρὸν** |τώρα ἀκριβῶς|, **τὰ παρόντα** |τώρα| : Σοφ.'Ηλ.215 **οὐ γνώμαν ἴσχεις ἐξ οἵων τὰ παρόντ' οἰκείας εἰς ἄτας ἐμπίπτεις . . αἰνῶς,** Θουκ.5,40 **ἐκ τῶν παρόντων** |συμφώνως πρὸς τὰς παρούσας περιστάσεις|, αὐτ.63 **νόμον ἔθεντο ἐν τῷ παρόντι** |ἀντίθ. τῷ ἔπειτα|, αὐτ.1,95 **τοὺς 'Αθηναίους νομίζοντες ἱκανοὺς ἐξηγεῖσθαι καὶ σφίσιν ἐν τῷ τότε παρόντι ἐπιτηδείους,** αὐτ.3,40 **πρὸς τὸ παρὸν αὐτίκα,** αὐτ.2,88, Πλάτ.Νόμ.693B **οἷον δὴ καὶ τὸ παρὸν εἴπομεν,** αὐτ.Φαίδ.67C **οἰκεῖν.. ἐν τῷ νῦν παρόντι καὶ ἐν τῷ ἔπειτα μόνην,** 'Ισοκρ.15,94 **πρὸς γὰρ τὸ παρὸν πανταχῶς ἕξει μοι καλῶς,** 'Επίκ.'Εγχ.2,2 **ἐπὶ τοῦ παρόντος** |κατὰ τὸ παρόν, τώρα|, 'Αρρ.'Αν.1,13,5 **τὸ πρῶτον σφάλμα ἔς τε τὰ παρόντα χαλεπόν,** αὐτ.5,22,5 **ὡς μάλιστα πρὸς τὰ παρόντα ἐν καιρῷ οἱ ἐφαίνετο παρετάσσετο,** Σέξτ.'Εμπ.Πυρρ.1,201 **ὡς πρὸς τὸ παρόν·** **7**) ἀπρόσ. **πάρεστί μοι** μοὶ εἶναι εὔκολον, πρόχειρον, ἐξαρτᾶται ἀπ' ἐμοῦ, εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν μου νὰ πράξω τι· Φώτ. κ. Σουίδ. «**πάρεστιν,** ἐκ παντὸς δυνατόν ἐστιν»· πρβλ. ἔξεστι, μτ. ἀπαρφ. : Αἰσχ.Εὐμ.867 **τοιαῦθ' ἑλέσθαι σοι πάρεστιν ἐξ ἐμοῦ** |τοιαῦτα σοῦ εἶναι εὔκολον νὰ δεχθῇς παρ' ἐμέ|, Σοφ.Φιλ.364 **τἄλλα μὲν πάρεστί σοι πατρῷ' ἑλέσθαι,** 'Ανδοκ.2,2 **πάρεστιν ὑμῖν ὁρᾶν τοὺς .. πράττοντας·** ὁμ. κ. κτ. παρατ. **παρῆν** : 'Ηρ.8,20 **παρῆν σφι συμφορῇ χρᾶσθαι πρὸς τὰ μέγιστα,** αὐτ.9,70 **παρῆν τε τοῖσι 'Ελλησι φονεύειν·** ὁμ. κ. ἄνευ τῆς δοτ. : Αἰσχ.Πέρσ. 401 **παρῆν ὁμοῦ κλύειν πολλὴν βοήν,** 'Αριστφ. Πλ.638 **πάρεστι χαίρειν,** Δημόκρ.164 **ὁρᾶν πάρεστιν·** || ἡ μτχ. οὐδ. **παρόν,** ἰων. **παρεὸν** μτ. ἀπαρφ. ὡς τὸ ἐξόν, εἶναι δυνατὸν ἢ εὔκολον, ἐπιτρέπεται, ἠμπορεῖ : 'Ηρ.1,129 **παρεὸν αὐτῷ βασιλέα γενέσθαι** |ἐν ᾧ ἦτο εἰς τὴν ἐξουσίαν του νὰ γίνῃ βασιλεύς|, αὐτ.6,137 **παρεὸν αὐτοῖσι ἀποκτεῖναι τοὺς Πελασγούς,** Σοφ.Φιλ.1098 **παρὸν φρονῆσαι,** Θουκ.4,19 **παρὸν τὸ αὐτὸ δρᾶσαι,** Ξεν.'Αν.5,8,3 **οἴνου δὲ μηδ' ὀσφραίνεσθαι παρὸν** |δὲν ὑπάρχει οἶνος οὐδὲ διὰ μύρισμα, πρβλ. οὔτε γιὰ γιατρικό|, Πλούτ.Φάβ.11 **τὸν λόφον ἐκ τοῦ ῥᾴστου κρύφα κατασχεῖν παρόν·** **8**) τὸ ἀρσ. τῆς μτχ. **παρὼν** συνήθ. ἐν χρ. π. τραγικοῖς, ἐν τέλει στίχου, ὅπως καταστήσῃ τὸν λόγον ζωηρότερον : Σοφ.Αἴ.1156 **ἄνδρ' ἐνουθέτει παρὼν** |κατὰ πρό-

σωπον), αὐτ.113) τοὺς θανόντας οὐκ ἐᾷς θάπτειν παρὼν (ἔρχεσαι ἐδῶ καὶ δὲν ἀφήνεις νά . .), αὐτ. Ἠλ.300 ὁ κλεινὸς αὐτῇ ταὐτὰ νυμφίος παρών, αὐτ.Τρ.422· ‖ νεώτ. κ. δημ. μ. κτ. μτχ. παρών -όντος-οῦσα-όν ὡς ἐπίθ. βλ.λ.

παρεῖναι ἀόρ. β' ἀπαρφ. τοῦ παρίημι βλ.λ.

παρεῖνται γ' πληθ. παρακ. τοῦ παρίημι βλ.λ.

παρεῖπον ἀόρ. β' ἔχων ὡς ἐνεστ. τὸ παράφημι ἢ παραγορεύω, πείθω τινὰ διὰ πλαγίων μέσων, προσελκύω, φέρω πρὸς τὸ μέρος μου δι' ἀπατηλῶν λόγων κτλ., παραπείθω, ἐξαπατῶ· Ἡσ.«παρειπεῖν· παραμυθήσασθαι. παραινέσαι. παραπείσειν. παραλογίσασθαι», Φώτ. κ. Σουΐδ. «παρείπῃ, παραπείσῃ. παρειπών, παραινέσας» : Ἰλ.Α 555 δείδοικα . . μή σε παρείπῃ . . Θέτις, αὐτ.Ζ 337 νῦν δέ με παρειποῦσ' ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν, Αἰσχ.Πρ.131 πατρῴας μόγις παρειποῦσα φρένας (σχόλ. «καταπείσασα»)· ‖ ὁμ. μτ. συστοίχ. αἰτ. συμβουλεύω τινί τι, παρέχω συμβουλήν τινι, παραινῶ, παρακινῶ : Ἰλ.Ζ 62 παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας . . αἴσιμα παρειπών, αὐτ.Η 121.

παρείργω ἀποκλείω, κωλύω, ἐμποδίζω· ὁ ἀόρ. π. Ἡσ. «παρεῖρξαν· ἐκώλυσαν».

παρειρύω (εἰρύω) Ἰων. τ. ἀντὶ παρερύω βλ.λ. : Ἡρ.7,36 κατανάξαντες δὲ καὶ τὴν γῆν φραγμὸν παρείρυσαν ἔνθεν καὶ ἔνθεν.

παρείρω (εἴρω (Ι)) ἐνείρω, παρενείρω, συμπλέκω, συναρμόζω, παρεισάγω, παρεμβάλλω : Αἰσχ.ἀπ. 281,3 παρείρας πλεκτάνην, Σοφ.Ἀντ.368 νόμους παρείρων (ἐφθαρμ. διόρθ. παραιρῶν), Ξεν.Συμπ. 6,2 αὐδ' ἂν τρίχα, μὴ ὅτι λόγον ἄν τις παρείρειε, Πολύβ.18,18,13 οὔτ' ἐπιλαθέσθαι παρείραντα τὴν χεῖρα δυνατόν, Ἀθήν.5,190Α οὐ γὰρ ὡς πρόβλημα προτείνει, ἀλλ' ἐπιχαρίτως παρείρας.

παρείς μτχ. ἐνεργ. ἀόρ. β' τοῦ παρίημι βλ.λ.· 2) μτχ. παθ. ἀόρ. β' τοῦ πείρω βλ.λ.

παρεῖσαν γ' πληθ. πρόσ. ἐνεργ. ἀόρ. β' τοῦ παρίημι βλ.λ. · Ἀντιφ.6,44.

παρεισάγω κ. μσν κ. νεώτ., ἀόρ. παρεισήγαγον, παρακ. παρεισῆχα, παθ. ἀόρ. παρεισήχθην, εἰσάγω (τινὰ) ἐκ τῶν πλαγίων, προσάγω, εἰσάγω, παρουσιάζω, ἐπὶ προσώπων προσαγομένων εἰς δημοσίαν συνάθροισιν : Ἰσοκρ.8,82 παρεισῆγον τοὺς παῖδας τῶν ἐν τῷ πολέμῳ τετελευτηκότων, Πολύβ.3,63,2 προσάγειν τοὺς αἰχμαλώτους· ‖ συνιστῶ, προτείνω τινὰ ὡς ὑποψήφιον διάδοχον : Πλούτ.Γάλβ.21 βουλευομένου . . περὶ διαδόχου τὸν Ὄθωνα παρεισῆγεν ὁ Οὐίνιος· 2) εἰσάγω μυστικῶς, κρυφίως : Πολύβ.2,7,8 παρεισάγειν εἰς Ἔρυκα (τοὺς Γαλάτας) (εἰσάγω, δέχομαι εἰς τὴν πόλιν)· κ. παθ. : αὐτ.1,18,3 φυλακὴν ποιούμενοι τῶν ἔξωθεν ἐπιθέσεων καὶ τῶν παρεισάγεσθαι καὶ παρεισπίπτειν εἰωθότων εἰς τὰς πολιορκουμένας πόλεις· 3) εἰσάγω εἰς ποίημα, παρεμβάλλω εἰς διήγησιν : Ἀριστλ.ἀπ.142 παρεισάγειν κινδύνους, Πολύβ.3,47,7 τὸν Ἀννίβαν ἀμίμητόν τινα παρεισάγοντες στρατηγὸν (παριστῶντες ὡς . .), αὐτ.5,2,6 οἵους Ἡσίοδος παρεισάγει τοὺς Αἰακίδας, Φιλόδ.Εὐσ.32 παρεισῆχα, Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.9· κ. παθ. : αὐτ.20· 4) εἰσάγω τι ἐπιτηδείως, δολίως, ἀπατηλῶς, λαθραίως : Πολύβ.6,56,12 τὰς ὑπὲρ τῶν ἐν ᾅδου διαλήψεις οὐκ εἰκῇ καὶ ὡς ἔτυχεν εἰς τὰ πλήθη παρεισαγαγεῖν, Διόδ.Σ.1,96 τὰς παρὰ πολλοῖς εἰδωλοποιΐας ἀναπεπλασμένας παρεισαγαγεῖν, Πλούτ. Ἠθ.328D Σωκράτης ξένα παρεισάγων δαιμόνια, ΚΔ Πέτρ.2,2,1 ἐν ὑμῖν ἔσονται ψευδοδιδάσκαλοι, οἵτινες παρεισάξουσι αἱρέσεις ἀπωλείας, Σουΐδ. ἐν λ. Κωρυκαῖος θεόν τινα παρεισάγουσιν οἱ κωμικοί, Καισάρ.Δαπ.ἐν Σάθ.3,164 μεμάθηκας ἐν ταῖς περὶ τῶν καθόλου δείξεσι τὸν δεῖνα καὶ τὸν δεῖνα μάρτυρας παρεισάγειν· κ. παθ. : Ἔφορ.83 μουσικὴν παρεισῆχθαι τοῖς ἀνθρώποις· 5) καθίστημι, καθιερῶ : Πολύβ.4,21,1 ταῦτα δή μοι δοκοῦσιν οἱ πάλαι παρεισαγαγεῖν οὐ τρυφῆς . . χάριν· 6) ρηματ.π. παρεισαγωγή, παρείσακτος.

παρεισᾰγωγή (ἡ) (παρεισάγω) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παρεισάγειν, ἡ εἰσαγωγὴ παρά τι : Θέων Ρητ.10 παρεισαγωγὴ προσώπου, Πλωτῖν.2,9,5, Βασ.1,831Ι ἡ παρεισαγωγὴ τοῦ κρείττονος, αὐτ.2,1100Α τῇ παρεισαγωγῇ τῶν ξενιζόντων, Γρηγ.Κύπρ.π.Βανδ.2, 654,10 (ἐκδ.Venet.) λόγων ἄλλων παρεισαγωγαί· 2) νεώτ. ἡ κρυφία, λαθραία εἰσαγωγή.

παρεισακούω μσν. κακῶς εἰσακούω δὲν εἰσακούω, μ. παθ. : Ζαχαρ.Πάπ.2,163Β τὸ στόμα ἡμῶν παρεισακούεται ἐν τῇ αἰτήσει.

παρείσακτος-ον (παρεισάγω) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ κρυφίως εἰσαχθείς που, ὁ λάθρᾳ εἰσελθών που, χωρὶς νὰ ἔχῃ τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα ἢ χωρὶς νὰ ἔχῃ προσκληθῆ : ΚΔ Γαλ.2,4 διὰ δὲ τοὺς παρεισάκτους ψευδαδέλφους, οἵτινες παρεισῆλθον κατασκοπῆσαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν, Γεώργ.Ἀλ. Βί.Ἰω.Χρυσ.8,187,40 περὶ τῶν καλουμένων παρεισάκτων, Βί.Ἐπιφαν.2,349D παρείσακτε τῆς πόλεως ἡμῶν· ‖ ὁμ. κ. ὡς παρωνύμιον τοῦ Πτολεμαίου ΙΙου : Στράβ.17,1,8 ὁ Κόκκης καὶ Παρείσακτος ἐπικληθεὶς Πτολεμαῖος.

παρείσανον Ἡσ. «κράσπεδον, ἀκρωτήριον».

παρεισβαίνω ἐμβαίνω, εἰσβαίνω πλαγίως, εἰσέρχομαι βαθμηδόν που : Ὀρφ.ἀπ.32biv,3· 2) ρηματ. π. παρείσβασις.

παρεισβάλλω μτγν. βάλλω, ρίπτω τι ἐντὸς πλησίον ἢ κρυφίως, παρεμβάλλω : Βασ.2,718Α τιμάς ἠλπίσαμεν καὶ ἀτιμίας παρεισβάλλεις, Ἐπιφάν.1,285D, Σουΐδ. ἐν λ. παρείραντα· 2) ἀμτβ. πίπτω ἐντὸς καὶ πλησίον τινός, παρεισέρχομαι : Ἡσ. ἐν λ. παρεισκρίνεται, Φώτ. κ. Σουΐδ. ἐν λ. παρεισκρίνει παρεισέρχεται, παρεισβάλλει.

παρείσβᾰσις-εως (ἡ) (παρεισβαίνω) μσν. τὸ παρεισβαίνειν, τὸ εἰσέρχεσθαι βαθμηδὸν εἴς τι ἢ ἀρχὴ πράγματός τινος : Μετὰ Θεοφάν.440.

παρεισβατικός-ή-όν σχόλ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς πλαγίαν εἴσοδον : Σχόλ.Ἀριστφ.Ἀχ. 970 περίοδοι παραβατικαὶ πρὸς τὸ θέατρον.

παρεισβιάζομαι μτγν. εἰσέρχομαί που διὰ τῆς βίας, παραβιάζω τὴν εἴσοδον : Ἰάμβλ.Νικ. Ἀριθμ.141· ἐντεῦθεν ἡ ἀνάγκη παρεισβιάζεται.

παρεισγρᾰφή (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ παράνομος, ἡ διὰ δόλου ἔγγραφὴ προσώπου τινὸς ἐν τοῖς καταλόγοις τῶν δημοτῶν : Πλούτ.Ἠθ.756D παρεισγραφῆς δίκην φεύγειν.

παρεισδέχομαι εἰσδέχομαι ἐπιπροσθέτως, προσδέχομαι προσέτι, ἐπίσης : Σοφ.Τρ.537 κόρην . . παρεισδέδεγμαι φόρτον ὥστε ναυτίλος, Ἀριστλ. ΖΜ 662α,9 ἀναγκαῖον ἐν ὑγροῖς οὖσι παρειοδέχεσθαι τὸ ὑγρὸν ἅμα τῇ τροφῇ.

παρεισδύνω, παρακ. παρεισδέδυκα, κ. μσν. διεισδύνω πλαγίως, κρυφίως, διολισθαίνω, εἰσχωρῶ ἐντός τινος, ὅ. παρεισδύω βλ.λ. : Ἀριστλ.Πρ.88.α,7 τὸ ἔλαιον παρεισδύνει, Γεωπ.17,23,2 ῥάκος ἐπιθείς, ἐπιδέσμει δὲ ἐπιμελῶς ὡς μηδὲν παρεισδῦναι· ‖ μτφ. εἰσέρχομαι, κατανοῶ : Δημάδ.3 εἰς τὰς γνώμας παρεισδύνειν, Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.319,24 παρεισδέδυκα εἰς τὰς ἄλλας διαλέκτους.

παρείσδῡσις-εως (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παρεισδύνειν ἢ παρεισδύειν, ἡ διείσδυσις, ἡ διολίσθησις, ἡ παρείσφρησις : Χρύσ.Στωϊκ.3,199 ὡς μακρόθεν οὐκ ἀστείας παρεισδύσεως γινομένης, Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.81,9 παρείσδυσις τοῦ ἑτέρου ἄρθρου, Γαλ.8,581· ὁμ. ἐπὶ δηλητηρίου : Φιλούμ.4,1· 2) ἄνοιγμα, μέρος πρὸς εἴσοδον : Θεόφρ.ΦΑιτ.1,7,2· ‖ ὀπὴ εἰσόδου, ραγάς, ρωγμή : Ἐπίκ.Δόξ.47, Δαμάσκ.Ἀρχ.

28· **3**) τρόπος, μέσον εἰσόδου : Πάπ.· ‖ μέσον ὑπεκφυγῆς : Ἥρων Πνευμ.1, Προοίμ. (πιθ. γρ. παρέκδυσις)· **4**) ἀμφ. σημ. ἐν Βέττ.Βάλ 345,8 **ἔχουσι παρείσδυσιν καὶ φιλαυτότητα καὶ λύπην.**

παρεισδύω κ. νεώτ. ἄ. παρεισδύνω βλ.λ., εἰσδύω που ἐπιτηδείως ἢ κρυφίως, ἢ ἐκ λάθους, παρεισέρχομαι, παρεισφρέω, τρυπώνω : ΚΔ Ἰούδ.4 **παρεισέδυσαν γάρ τινες ἄνθρωποι, οἱ πάλαι προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρῖμα,** Ἀπολλ.Δύσκ. Ἀντων.4,23 **τὰ παρεισδύοντα τῶν διαλέκτων·** ‖ κ.μτφ. : Κλήμ.Ἀλ.659 **εἰς τὴν ἔννοιαν παρεισδύουσα·** **2**) τὸ μέσ. **παρεισδύαμαι,** ἐν ἐνεργ. σημ. : Ἱππ.Ἐπιδ.5,86 **ἐς τὸ στόμα παρεισδύεσθαι,** Ἀριστλ.Πρ.933a,16 (τὸ ὕδωρ) **παρεισδυόμενον πνίγει,** Ἐπίκ.Ἐπιστ.2,49U **ἀλλοφυλίας . . κατὰ μικρὸν παρεισδυομένης,** Γαλ.2,653, Ἡρωδιον.Ἱστ.2, 12,1 **κελεύει παρεισδύεσθαι ἐς τὴν πόλιν·** ‖ ἐπὶ τοῦ δήγματος βδέλλης, διεισδύω ἐντός : Ἀρετ Ὀξ.Νούσ.2,6· ‖ κ. ἔξεων, ἰδ. ἐλαττωμάτων ἐν ἀναφ. πρὸς ἔθνος, πόλιν κττ., βαθμηδὸν διαδίδομαι : Πλούτ.Ἆγ.3 **ἐπεὶ παρεισέδυ . . εἰς τὴν πόλιν ἀργύρου καὶ χρυσοῦ ζῆλος,** αὐτ.Ἠθ.216B· **3**) ρηματ.π. παρείσδυσις.

παρεισεῖδον ἀόρ. β' τοῦ ἀχρ. ἐνεστ. παρεισορῶ, εἰσεῖδον πλαγίως, ἐκ τοῦ πλαγίου ἢ κρυφίως : Ἀριστφ.Λυσ.155 **Μενέλαος τᾶς Ἑλένας τὰ μᾶλά πα γυμνᾶς παρεσιδών** (δ.γρ. παραυιδών).

παρείσειμι παρεισέρχομαι : Νικόστρ.4, Φιλιππδ. 8, Ἀριστλ.Ἀναπν.476a,30, Μέν.ἀπ.202.

παρεισελθών μτχ. ἀορ. β' τοῦ παρεισέρχομαι.

παρεισενέγκας μτχ. ἀόρ. α' τοῦ παρεισφέρω.

παρεισενηνεγμένος μτχ. παθ. παρακ. τοῦ παρεισφέρω βλ.λ.

παρεισενήνοχα ἐνεργ. παρακ. τοῦ παρεισφέρω.

παρεισέρπω μτγν., ἀόρ. **παρεισείρπυσα,** εἰσέρπω λάθρᾳ, συρόμενος εἰσέρχομαί που κρυφίως, τρυπώνω : Φίλ.π.Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.8,14.

παρεισέρχομαι μτγν. μτ. ἐνεργ. ἀορ. κ. παρακ. εἰσέρχομαί που πλαγίως ἢ κρυφίως : Πλούτ.Ποπλ. 17 **ἐπιβουλεύων δὲ τὸν Πορσίναν ἀνελεῖν παρεισῆλθεν εἰς τὸ στρατόπεδον·** ‖ εἰδ ἰατρ. ἐπὶ δακτύλων ἢ ὀργάνων, παρεντίθεμαι, παρεμβάλλομαι : Γαλ.18(1).323, αὐτ.332· ‖ γεν. εἰσέρχομαί που, ἐμβαίνω, εἰσβαίνω : Ἐπίκ.ἀπ.281,35 U **ὅπως . . τύχη παρεισέλθῃ,** Πολύβ.1,7,3 **παρεισελθόντες δ' ὡς φίλιοι, καὶ κατασχόντες τὴν πόλιν,** Πλούτ.Κοριολ.23 **παρεισελθὼν ἄφνω πρὸς τὴν ἑστίαν ἐκάθισε,** ΚΔ Ρωμ.5,20 **νόμος δὲ παρεισῆλθεν ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα·** ‖ εἰσέρχομαι διὰ πλαγίας εἰσόδου ἢ διὰ δόλου : Γαλ.8,749· ὁμ. μτ. ἀπαρφ. : ΚΔ Γαλ.2,4 **διὰ δὲ τοὺς παρεισάκτους ψευδαδέλφους, οἵτινες παρεισῆλθον κατασκοπῆσαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν·** **2**) μτφ. ἐπὶ ἰδέας, μτ. δοτ. ἐπέρχομαι, καταβαίνω στὸ νοῦ : Βέττ.Βάλ. 357,9 παρεισέρχεσθαί **τινι.**

παρείσθω προστ. ποι. παρακ. τοῦ παρίημι βλ.λ.

παρεισίτω γ' ἑν. πρόσ. προστ. τοῦ παρείσειμι.

παρεισιών μτχ. τοῦ παρείσειμι βλ.λ.

παρεισκομίζω μτγν. εἰσκομίζω πλαγίως ἢ κρυφίως : Ἰώσ.Ἰ1 2,9,2 **νύκτωρ κεκαλυμμένας εἰκόνας παρεισκομίζειν·** κ. παθ. : αὐτ.5,12,1.

παρεισκρίνω μτγν. κ. μσν. εἰσκρίνω τι πλαγίως, εἰσάγω, **εἰσφέρω** τι κρυφίως, παρεμβάλλω : Εὐστ.1397,63· ὁμ. τὸ παθ. εἰσάγομαι, εἰσέρχομαι κρυφίως παρεμβάλλομαι· Ἡσ., Φώτ, Εὐστ 263,5.

παρεισκυκλῶ-έω μτγν. κ. μσν. εἰσκυκλῶ τι λάθρᾳ, εἰσάγω τι κρυφίως, ἀπαρατήρητα Εὐστ. 683,61 «παρὰ τοῖς ὕστερον παρεισκυκλεῖν λόγους τὸ ὡς ἐκ περιόδου τινὸς κυκλικῶς παρεισάγειν καὶ στρογγύλλειν τὸ φραζόμενον· ἔτι δὲ καὶ ἄλλως, τὸ πολλάκις περὶ τὸ αὐτὸ στρέφεσθαι καὶ οἷον τροχοειδῶς εἰλεῖσθαι» : Ἀθήν.1,32 **ἰχθὺν παρεισεκύκλησεν οὐδ' ὁρώμενον·** ‖ εἰδ. εἰσάγω, παρεμβάλλω παρέκβασιν : Πρόκλ.Παρμ.829S, Δαμάσκ.Ἀρχ.23· κ.παθ. : Πρόκλ.Τίμ.',311D.

παρεισοδεύω μτγν. ἐνεργῶ, συντελῶ εἰς τὸ νὰ πορευθῇ τίς που, κάμνω **τινὰ** νὰ βαδίσῃ που : Λουκ.Φιλόπ.12 **δι' ὕδατος ἡμᾶς ἀνεκαίνισεν, ἐς τὰ τῶν μακάρων ἴχνια παρεισώδευσε καὶ ἐκ τῶν ἀσεβῶν χώρων ἡμᾶς ἐλυτρώσατο.**

παρεισοδιάζω μσν. εἰσάγω ἐν παρόδῳ, ἐπεισάγω, παρεμβάλλω ὡς ἐπεισόδιον, ἐπεισοδιάζω : Εὐστ Πον.100,40.

παρείσοδος (ἡ) μτγν. πλαγία εἴσοδος : Σωρ.1,58.

παρεισοίσω μέλλ. τοῦ παρεισφέρω βλ.λ.

παρεισπείρω μσν. προσθέτως ἐνσπείρω, ἐν χρ. κ. μτφ. : Ψελλ. ἐν Σάθ 5,355 **ἦθος ἀπὸ τοῦ πρώτου γενάρχου εἰς τοὺς ἐξ ἐκείνου παρεισπαρέν.**

παρεισπέμπω μτγν. εἰσπέμπω τι πλαγίως ἢ κρυφίως : Ἰώσ.Ἰ1 5,3,1, Πλούτ.Ἠθ.760B.

παρεισπίπτω εἰσπίπτω, ἐμπίπτω πλαγίως ἢ λάθρᾳ, εἰσορμῶ, εἰσβάλλω, εἰσέρχομαι κρυφίως : Θεόφρ.ΦΑἰτ.5,16,1, Διον.Ἀλ.Ρωμ.7,11 **παρεισπεσόντες ἔλαθον,** Λουκ.Δίκ.Φων.11 **καλὸν ἰδὼν καλὸν εἰπεῖν αὐτὸ βούλεται, τὸ δὲ παρεισπεσὸν ταλὸν εἰπεῖν αὐταὺς ἀναγκάζει·** κ. εἰδ. ἐν πολέμῳ : Πολύβ.14,1,38 **παρεισέπεσεν εἰς Θυάτειρα,** Διόδ Σ 20,44 **τοὺς πολεμίους ὑπέλαβον παρεισπεπτωκέναι, προδιδομένης τῆς πόλεως,** Πλούτ.Σερτ.3 **καθ' ἃς οἱ βάρβαροι πύλας ἔλαθον παρεισπεσόντες·** **2**) πίπτω παρά τι, ἐν τῇ ὁδῷ τινος : Πλούτ.Λούκ.17 **εἴτ' ἀπὸ ταὐτομάτου παρεισπεσόντος, εἴτε τοῦ βασιλέως ἐπίτηδες ἐμβαλόντος αὐτὸν εἰς τοὺς διώκοντας.**

παρεισπλοκή (ἡ) μτγν. ἡ παρά τινι ἄλλῃ, ἡ ἐπιπρόσθετος ἐμπλοκή . Ἥρων Πνευμ.1 Προοίμ. **ἡ κατὰ κένωσιν παρεισπλοκή** (κῶδ.).

παρεισπνέω μσν. πνέω ἐντὸς ἐκ τοῦ πλαγίου· ‖ μτφ. **ἐπὶ** φήμης, εἰσέρχομαι, διαδίδομαι κρυφίως : Νικήτ.Εὐγ.5,172.

παρεισπορεύομαι μτγν. εἰσπορεύομαι, εἰσέρχομαι, ἐμβαίνω πλαγίως ἢ κρυφίως : ΠΔ Μακκ. 2,8,1 παρεισπορευόμενοι **λεληθότως εἰς τὰς κώμας προσεκαλοῦντο** τοὺς συγγενεῖς.

παρείσπραξις-εως (ἡ) μσν. τὸ παρεισπράσσειν : Μιχ.Ἀκομ.2,48,8, αὐτ.96,20, αὐτ.107,9 (ἐκδ.Λ).

παρεισπράσσω μτγν., ἀττ. **παρεισπράττω** εἰσπράττω σὺν τοῖς ὀφειλομένοις καὶ ἄλλο, ἤτοι εἰσπράττω πλέον τοῦ ὡρισμένου, εἰσπράττω χρήματα παρανόμως, ἐπὶ εἰσπρακτόρων τῶν φόρων : Πολύβ.9,32· **2**) ρηματ.π. παρείσπραξις.

παρεισρέω κ. μσν. πλαγίως ἢ κρυφίως ρέω, παρεισέρχομαι : Θεόφρ.ἀπ.174,7 (ὕδωρ) **εἰς τὰς μυωπίας παρεισρέειν·** ‖ ὁμ παρεισδύω, εἰσέρπω, εἰσέρχομαι κρυφίως, διολισθαίνω : Πλούτ.Λυκ.17 **οἱ δὲ εἰς τὰ τῶν ἀνδρῶν συσσίτια παρεισρέοντες εὖ μάλα πανούργως,** Σέργ.Μακρ. ἐν Σάθ.3, 215 **λάθρα παρεισρυέντων κακοδόξων τινῶν·** ‖ παθ. εἰσέρχομαι πλαγίως ἢ κρυφίως, λαθραίως : Ἀριστλ.ΖΜ 664b,5 **ἐὰν παρεισρυῇ ὑγρὸν εἰς τὴν ἀρτηρίαν·** πρβλ. Ἀγαθιν.π.Ὀρειβ.10,7,28.

παρειστρέχω μτγν. τρέχω ἐντὸς κρυφίως : Κύριλλ. ἐν Μιχ.2,409 **ἀναιρουμένης ἐν ἡμῖν τῆς ἁμαρτίας ἢ τῆς ἀρετῆς** παρειστρέχει **γένεσις.**

παρεισφέρω κ. νεώτ., παθ. **παρεισφέρομαι·** ἐν τοῖς χρ. ἀνώμαλ. ὡς τὸ ἁπλοῦν φέρω βλ.λ., φέρω τι πλαγίως, ὅθ. κρυφίως ἐν μέσῳ, πλησίον ἄλλων ὅθ. παρεισάγω : Δημ.484 **νόμον . . παρεισφέρομεν γράψαντες ἀντὶ τοῦδε** (παρεισάγομεν νέον νόμον, ὅστις ν' ἀντικαταστήσῃ τὸν παλαιόν)· ‖ εἰδ. ἐν πάπ. διεξάγω, ἐκτελῶ λαθρεμπόριον· ‖ γεν. εἰσάγω, εἰσκομίζω, **φέρω** : Ἀπολλ.Ρ Συνδ. 213,9 **παρεισφέρειν Στωϊκὰς δόξας,** Ἀσπάσ.243a· κ. παθ. ἔχω εἰσαχθῇ, φέρομαι : Ἀριστλ.ἀπ.110 **χυ-**

τρῖδες εἰς τάς μέθας παρεισφέρονται· κ. νεώτ. παρεισδύω· συνήθ. ἐπὶ τυπογραφικῶν ἢ λογιστικῶν λαθῶν γενομένων ἐξ ἀβλεψίας ἔν τινι κειμένῳ ἢ λογαριασμῷ· **2)** ἐφαρμόζω προσέτι : ΚΔ Πέτρ. 2,1,5 **σπουδὴν πᾶσαν περεισενέγκαντες ἐπιχορηγήσατε τὴν . . ἀρετήν**· **3)** παρεντίθημι, παρεμβάλλω : Σχόλ.Διον.Θρ.29Η.

παρεισφθείρομαι μτγν. εἰσδύομαί που πρὸς φθορὸν ἐπ' ὠφελείᾳ μου ; Φιλ.'Αγρ.3 **τοὺς ἐπὶ τὸ αἰνεσθαι παρεισφθείρεσθαι βουλομένους ἀνεῖργον**, 'Ιώσ.ΠΙ 4,84 **παρεισφθαρέντος αὐτοῖς ληστρικοῦ τάγματος.**

παρεισφοροῦμαι-έαμαι μσν. εἰσέρχομαι προσέτι πρὸς τά μέσα : Τζέτζ.Παίδ.'Αγ.45 **παρεισφοροῦνται δ' εἰς ἀνάκτορα κρότοις συγκλητικοῖς.**

παρεισφρέω μσν., νεώτ. μ. ἀόρ. παρεισέφρησα εἰσδύω, ὀλισθαίνω : Τζέτζ.Χιλ.8,493 **τῇ κέλλῃ τῇ ἐκείνου λαθραίως παρεισφρήσαντες.**

παρείσφρησις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ λάθρᾳ παρεισέρχεσθαι, παρείσδυσις, κρυφία εἰσέλευσις: Ρήτ.ἐν Walz.4,486.

παρεισχέω μτγν. εἰσχέω, χύνομαι προσέτι εἴς τι· || μτφ. ἐν τῷ παθ. : Εὐνόπ.ΒΣοφ.477Β **γυναῖκες παρεισχέεσθαι παρά τινα πλαγίᾳ θύρᾳ.**

πᾰρέκ (παρά, ἐκ) πρὸ φωνήεντ. **πᾰρέξ** κ. **πάρεξ** (μ. π.'Ηρ. κ. 'Ιωσ. κ. πρὸ συμφώνου) ὡς πρόθ. μτ. γενικ. τόπου, ἐκτός, ἔξω : 'Ιλ Κ 349 **παρὲξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσι**, 'Οδ.Ι 116 **νῆσος ἔπειτα λάχεια παρὲκ λιμένος τετάνυσται**· || κ. γεν. ὀλίγον ἐκτός : 'Απολλ.Ρ 2,1113 **παρὲξ ὀλίγον θανάτοιο**· || ὡς τὸ χωρίς, ἐκτός, πλήν, ἐξαιρέσει τινός : Παρμ.8,37 **οὐδέν ἐστιν ἄλλο παρὲκ τοῦ ἐόντος**, 'Ηρ 1,14 **πάρεξ δὲ τοῦ ἀργύρου χρυσὸν ἄπλετον ἀνέθηκε**, 'Ιππ.Τροφ 51 **πάρεξ ἀστέου καὶ νεύρου**, Πλάτ.'Επιν.976D **ἐπιστήμην .. ἐπιχειροῦμεν ἑτέραν πάρεξ τῶν εἰρημένων εὑρεῖν**, Πολύβ.8,26,9 **μηδὲν ἰδιοπραγεῖν πάρεξ τῶν προσταττομένων**· || κ. μτ. αἰτ. ἐκτός : Παυσ.7,18,6 **πολίσματα παρὲξ αὐτάς Πάτρας τοσάδε ἄλλα ᾤκησαν**· **2)** μτ. γενικ. ἐναντίον, κατό : 'Απολλ.Ρ 2,344 **οἰωνοῖο πάρεξ**, αὐτ.3,743 **παρὲξ οὗ πατρός**· κ. μτ. αἰτ. : ἀπ. 1315 **πάρεξ Διὸς βουλήν**, αὐτ.2,341 **πάρεξ ἐμά θέσφατα βῆναι**· **3)** μτ. αἰτ. μακράν, εἰς ἀπόστασίν τινα, ξέμακρα, παραπέρα : 'Ιλ.Ι 7 **πολλὸν δὲ παρὲξ ἅλα φῦκος ἔχευεν**, 'Οδ.Μ 276 **παρὲξ τὴν νῆσον ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν**· πρβλ.'Ιλ.Ο 199,αὐτ. Ω 349· || καὶ μακρὰν τῆς φρονήσεως, ἀφρόνως, ἀνοήτως : αὐτ.Υ 133 **μὴ χαλέπαινε παρὲκ νόον**· πρβλ.Κ 391· || ὁμ. ἐν ἀγνοίᾳ : 'Ιλ.434 **ὅς με κέλεαι σέο δῶρα παρὲξ 'Αχιλῆα δέχεσθαι**· **4)** ὡς ἐπίρρ. ἐπὶ τόπου, πρὸς τὰ ἔξω, ἐκτός, πορέκει : 'Ιλ.Λ 486 **στῆ δὲ παρέξ**, 'Οδ.Ι 488 **λαβὼν περιμήκεα κοντὸν ὅσα παρέξ**, 'Απολλ.Ρ 2,272 **τῆλε παρέξ**· πρβλ. 'Οδ.Ε 439· || μτφ. ἐκτός, μακρὰν τοῦ σκοποῦ, ἀσκόπως : 'Ιλ.Μ 213 **ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικε δῆμον ἐόντα παρὲξ ἀγορευέμεν**, 'Οδ.Ψ 16 **ταῦτα παρὲξ ἐρέουσα**· κ. π.'Ιλ.Ξ 168 **ἄλλα παρὲξ μεμνώμεθα** (ἄς ὁμιλήσωμεν περί τινος ἄλλου)· || ἐκτός, πλήν : 'Ηρ.1,130 **ἐπ' ἔτεα τριήκοντα καὶ ἑκατὸν δυῶν δέοντα πάρεξ**· || κ. ἀπολ. : Πολύβ.3,23,3 **ταῦτα πάρεξ δὲ μηδέν.**

παρεκβαίνω κ. νεώτ. ἐξέρχομαι κατὰ μέρος ἀπό τινος, ἀπομακρύνομαι, βγαίνω ἀπὸ κάτι, μτ γενικ.: 'Ησίοδ "Εργ.226 **μή τι παρεκβαίνουσι δικαίου**, 'Αριστλ.Πολιτ.1325b,6 **ὅσον ἤδη παρεκβέβηκε τῆς ἀρετῆς**, Πολύβ.12,7,1 **πολύ τι τοῦ καθήκοντος παρεκβαίνει**· || κ. μτ. τῆς **ἐκ ἢ ἀπό** : 'Αριστλ. ΖΓ 767b,6 **παρεκβαίνειν ἐκ τοῦ γένους**, Πολύβ.8. 28,8 **τοῖς καθόλου παρεκβαίνουσιν ἐκ τῆς ἰδίας τάξεως**, Πρόκλ.Στοιχ.Φυσ.124 **παρεκβαίνειν ἀπὸ τῶν κρειττόνων**· || μτ. αἰτ. ὑπερβαίνω, παραβαίνω, παρανομῶ : Αἰσχ.Χο.645 **τὸ πᾶν Διὸς σέβας παρεκβάντες οὐ θεμιστῶς**, 'Αριστλ.ΗΝικ. 1160b,20 **ἐπὶ μικρὸν παρεκβαίνειν τὸ τῆς πολιτείας εἶδος**, αὐτ.Πολιτ.1309b,23 **ῥίς ἐστι παρεκβεβηκυῖα τὴν εὐθύτητα**, Θεόφρ.ΦΙ 3,1,5 **ποταμοῦ παρεκβάντος τὸ ῥεῖθρον**, Φιλόδ.Ποιημ.5,15 **παρεκβαίνειν τὸν καινὸν νοῦν**· || ἀπολ. παρεκτρέπομαι, ἐξέρχομαι τῆς εὐθείας ὁδοῦ, λοξοδρομῶ : 'Αριστλ.ΗΝικ.1126a,35 **ὁ μικρὸν παρεκβαίνων**, αὐτ Πολιτ.1275b,1 **αἱ παρεκβεβηκυῖαι πολιτεῖαι**, αὐτ 1282b,13 (ἀντίθ. ὀρθαὶ πολιτεῖαι), 'Αντίστ.ΑΠλ.4,243 **παρεκβαίνειν εἰς ἃ μὴ θέμις**· **2)** ἐξέρχομαι τοῦ προκειμένου, τοῦ κυρίου θέματος, κάμνω παρέκβασιν : 'Αριστλ.ΗΝικ.1095b,14 **ὅθεν παρεξέβημεν**, Πολύβ.4,9,1 **ἀπὸ γὰρ τούτων ἐξέβημεν.**

παρεκβάλλω κ. μσν. βάλλω, ρίπτω τι πλαγίως, κατὰ μέρος : Σχόλ.Εὐρ.'Ιππ.237, Πρόδρ.2,541 **ἐκεῖ τὸν ἀποστέλλει καὶ τοῦτο δὲ μηχανικόν, ἵνα τὸν παρεκβάλῃ**, 'Ησ. ἐν λ. ἀμβητιῶν· **2)** λαμβάνω, παραλαμβάνω σταχυολογῶ καὶ συμπιλῶ τὰς παρατηρήσεις ἄλλων : Εὐατ.3,1 **καὶ ἐκεῖ γὰρ τὸ ἔργον ὁμοίως μεθώδευται παρεκβαλοῦσι τά εὔχρηστα ὡς ἐν τῇ ἐκλογῇ**, Διήγ.'Αχιλλ.1803 **παρεξεβάλαμεν αὐτὴν διήγησιν τοῦ 'Αχιλλέως.**

παρέκβᾰσις-εως (ἡ) κ. νεώτ. τὸ παρεκβαίνειν, ἐξέρχεσθαι ἀπό τινος μέρους, ἡ ἀπομάκρυνσις· || μτφ.παρεκτροπή, παρέκκλισις ἀπό τινος:'Αριστλ. Πολιτ.1307a,7 **λύονται . . αἱ πολιτεῖαι . . διά τὴν .. τοῦ δικαίου παρέκβασιν**· || ἰδ. ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὰ χείρω παρεκκλίσεων τῶν κυριωτέρων τύπων πολιτευμάτων, οἷον ἡ τυραννὶς εἶναι παρέκβασις τῆς βασιλείας, ἡ ὀλιγαρχία τῆς ἀριστοκρατίας, ἡ δημοκρατία τῆς πολιτείας : 'Αριστλ.ΗΝικ.1160a,31· πρβλ.Πολιτ.1279a,20· **2)** ἀπομάκρυνσις ἀπὸ τοῦ προκειμένου, τοῦ κυρίου θέματος : 'Ισαῖ.6,59, Πολύβ.1,15,13 **ταὺς ἁρμόζοντας πεποιήμεθα λόγους ὑπὲρ τῆς παρεκβάσεως**, 'Απολλ.Κιτ.3,Διον.'Αλ.Ρωμ. 1,53 **τὴν παρέκβασιν ποιήσασθαι**, Διόδ.Σ 1,37 **μακράς ποιώμεθα τάς παρεκβάσεις**· πρβλ. Πολύβ. 3,2,7, Φιλόδ.Ρητ.1,575, Σέξτ.'Εμπ.Πυρρ.3,101.

παρεκβᾱτικός-ή-όν μτγν. κ. νεῶτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν παρέκβασιν βλ.λ.· **2)** συζητητικός:'Αλεξ.'Αφρ.Πυρ.18 **παρεκβατικὸς λόγος.**

παρεκβατικῶς ἐπίρρ. μσν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον παρεκβατικὸν βλ.λ , διὰ παρεκβάσεως: Εὐστρ. ΗΝικ.7,12, Τζέτζ. εἰς Λυκόφρ 653 **ταῦτα παρεκβατικώτερον εἰρήκαμεν**, Σουΐδ., Φώτ.

παρεκβολεύομαι σχόλ. διηγοῦμαι, λέγω ἐν παρεκβάσει παρεκβολικῶς : Σχόλ.'Απολλ.Ρ 4,284 **ὁ Σκύμνος . . παρεκβολεύεται ὡς ἄρα ἐλθόντες οἱ 'Αργοναῦται . .**

παρεκβολή (ἡ) μτγν. ἡ παρέκβασις βλ.λ.2) : 'Ιάμβλ.Βαβ.8· **2)** συμπίλησις, συναγωγή, συνάθροισις σειρᾶς κριτικῶν λέξεων οἷον ὑπὸ τοῦ Εὐστ. ἐπὶ τοῦ 'Ομ.,Πίνδ.κ.Διον.Περ. : Διον.Περ.426· || **παρεκβολαὶ διαφόρων γραμματικῶν** τίτλ. ἐπὶ σχολ.Διον.Θρ. εἰς Κῶδ.ΒMus.Add.5118.

παρεκβολικός-ή-όν μσν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν παρεκβολὴν βλ.λ.1), συζητητικός : Εὐστ.4,38 **κἀκεῖνο προλαβεῖν χρὴ ἐχόμενον ἤδη καὶ προκλητικὸν τοῦ παρεκβολικοῦ.**

παρεκδέχομαι μτγν. ἐκλαμβάνω ἐσφαλμένως, νοῶ κακῶς, παρονοῶ : Μᾶρκ.Αὐρ.5,6 **τὸ δὲ νῦν λεγόμενον παρεκδέχῃ.**

παρεκδίδωμι δίδω εἰς γάμον κρυφίως, ὑπανδρεύω κρυφά : **Παρεκδιδομένη** (τίτλ. ἔργου τοῦ 'Αντιφάν).

παρεκδοχή (ἡ) μτγν. διάφορος ἐκδοχή, διάφορος ἑρμηνεία, ἐσφαλμένη ἀντίληψις : Φιλ. Βύβλ.π.Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.1,34C **πρὸς τὰς αὖθις παρεκδοχάς τῶν ἐν πράγμασιν ὀνομάτων.**

παρεκδοχικῶς ἐπίρρ. σχόλ. συνεκδοχικῶς βλ.λ.: Σχόλ.'Οδ.Γ 486.

παρεκδραμεῖν ἀπαρφ. ἀόρ. β' τοῦ παρεκτρέχω βλ.λ.
παρεκδρομή (ἡ) μσν. ἡ παρέκβασις λόγου, παρέκκλισις : Εὐστ.Πον.284,20 **ταῦτα ὡς ἐν παρεκδρομῇ τινι λόγου γεγράφαται.**
παρεκδύομαι μτγν. παθ μτ. ἐνεργ. ἀορ. β' ἐξέρχομαι καὶ φεύγω λαθραίως : Λουκ ΖΤραγ.41 **καὶ ἤδη περιβλέπει οἷ παρεκδὺς ἀποδράσεται.**
παρέκει μσν. κ. νεώτ., δημ. κ. παρακεῖ περαιτέρω, πιὸ πέρα, παραπέρα : Ἐρωτόκρ.2,677 **γιατὶ παρέκει τοῦ νεροῦ σὲ δροσερὸ λαγκάδι,- θὰ πάω παρέκει,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 38,19 **ἕνα ρολόϊ ἀργομετρᾷ παρέκει τὴ διαβατάρικη ζωή' 2)** μτφ.ἐν φρ. δημ. **ὡς ἐδῶ καὶ μὴ παρέκει** ἀρκεῖ ἕως ἐδῶ, μὴν ὑπερβαίνῃς τὰ ἐπιτετραμμένα ὅρια.
παρεκεῖ ἐπίρρ. κ. νεώτ. κ. δημ. ἐκεῖ περίπου· Ἡσ. κ. Σουΐδ. ἐν λ. ἐπέκεινα.
παρεκέσκετο ἐπ. παρατ. τοῦ παράκειμαι βλ.λ.
παρέκθεσις-εως (ἡ) σχόλ. παρεμβολή, καταχώρησις· μέρος μετρικοῦ συστήματος μεταξὺ εἰσθέσεως καὶ ἐκθέσεως : Σχόλ.Ἀριστφ.Ἀχ.1007.
παρεκθέω μτγν. κ. μσν. τρέχων παρέρχομαι, προχωρῶ, διαβαίνω πλησίον· || μτ. αἰτ. τόπου : Ἀπολλ.Ρ 1,592 **παρεξέθεον Μελίβοιαν· ||** κ. μτ. γενικ. τόπου : Ἀνν.Κομν.2,277· || ἀπολ. παρεκδύω, εἰσδύω, εἰσέρχομαι : Ἀρετ.Χρον.Νούσ.2,13 **ἐλλέβορος παρεκθέων εἴσω.**
παρεκθλίβω ὠθῶ πλαγίως : Ἀριστλ.Πρ.932a,13.
παρεκκαθαίρω μτγν. καθαίρω, ἐξηγῶ, σαφηνίζω παρεμπιπτόντως : Ἐπίκ.Φυσ.119C.
παρεκκλήσιον (τὸ) νεώτ., δημ. **παρεκκλήσι ἢ παρακκλήσι** μικρὸς ναὸς ἐξαρτώμενος ἐξ ἄλλου μεγαλυτέρου ἢ ἀνήκων εἰς ἵδρυμά τι ἢ ἰδιώτην ἢ καὶ ἐκτισμένος ὅπως περιλάβῃ ἐν αὐτῷ τάφον : **τὸ παρεκκλήσιον τῆς** Μητροπόλεως - **τῆς** Μονῆς - **τῶν φυλακῶν - τῶν ἀνακτόρων,** Δροσ. Ἑσπερινὸς Ι **στὸ ρημαγμένο παρεκκλήσι.**
παρεκκλίνω κ. μσν. κ. νεώτ. κλίνω τι ὀλίγον πρὸς τὰ πλάγια ἢ εἰς ἄλλην τινὰ διεύθυνσιν, ἐκτρέπω τῆς κανονικῆς του θέσεως : Ἀρχιγ.π.Γαλ.12, 656 **παρεκκλίνειν ἑαυτόν,** Εὐστ.Πον.328,3 **παρεκκλίνας τὴν μάχην' ||** ἰδ. π.γραμμ. μεταβάλλω ὀλίγον, κλίνω, ἐπὶ τοῦ τύπου τῶν λ. : Διον.Ἀλ.Ρωμ.5,47 **παρεκκλίναντες τοὔνομα ἑλληνικὸν ὑπάρχον εἰς τὸ ἀσαφές· 2)** στρέφομαι κατὰ μέρος ἀπομακρυνόμενος, ἀποστρέφομαί τινα, ἀποφεύγω : Ἀριστλ.ΖΙ 578b,10 **καὶ ὅταν ὀργῶσι, παρεκκλίνουσιν ἀλλήλας' ||** ἀπολ. παρεκβαίνω, παρεκτρέπομαι, ἀπομακρύνομαι τῆς κανονικῆς μου θέσεως : Αἰσχίν.1,176 **μηδαμῇ παρεκκλίνειν αὐτὸν ἐάν,** Ἀριστλ.ΖΙ 666b,7 **ἡ καρδία μικρὸν εἰς τὰ εὐώνυμα παρεκκλίνειν** (κλίνει πλαγίως), αὐτ.ΗΝικ. 1103a,18 **ὄνομα μικρὸν παρεκκλῖναν ἀπὸ . .** (ἐσχηματισμένον διὰ μικρᾶς ἀλλοιώσεως ἀπὸ τοῦ . ., οἷον ἦθος ἐκ τοῦ ἔθος)· **3)** κ. ἀμτβ. παρεκκλίνω, ἐκτρέπομαι : Εὐστ.Πον.57,66 **ὅτε εἰς ἡρωϊκοὺς μύθους παρεκκλίνει κατ' οὐδὲν δέον' ||** κ. μτφ. ἐξέρχομαι τῶν ἠθικῶν κττ. ἀρχῶν : **ὁ σύλλογος παρεξέκλινε τοῦ σκοποῦ του' 4)** νεώτ. ἀστρολ. ἐπὶ σφαίρας, ἐξέρχομαι τῆς τροχιᾶς μου σχηματίζων μικρὰν μετ' αὐτῆς γωνίαν : **ἡ σφαῖρα παρεξέκλινε τῆς τροχιᾶς της.**
παρέκκλισις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παρεκκλίνειν βλ.λ.1), ἐκτροπή, παρεκτροπή : Στοβ.Ἐκλ.1,40· || νεώτ. ἡ γωνία καὶ ἡ ἀπόστασις καθ' ἣν παρεκκλίνει τις ἤ τι· || **παρέκκλισις τῆς μήτρας** κλίσις τῆς καμπύλης τοῦ ἄξονος τῆς μήτρας γυναικὸς ἕνεκεν χαλαρώσεως τῶν **μητριαίων** συνδέσμων κ.ἄ.αἰτίων.
παρεκκοπή (ἡ) μτγν. ἡ ἀποκοπή, ἀπόκλεισις, τὸ φράξιμον τῆς **φωνῆς.**: Γαλ.14,438,10 **παρεκκοπὰς** καὶ **ἐλαττώσεις τῆς φωνῆς.**

παρεκλέγω κρυφίως συλλέγω, εἰσπράττω, συνάγω : Δημ.435 **εἶναί τινα καὶ κλέπτην καὶ παρεκλέγαντα τὰ κοινὰ** (ἰδιοποιούμενον, σφετεριζόμενον τὰ δημόσια χρήματα)· πρβλ. Φίλ.2,575, Δίων Κ 54,21· || ἐπὶ τῶν πτηνῶν, συλλέγω τροφὴν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ : Αἰλ.ΖΙ 8,25 **ὅ τι ἂν τύχῃ παρεκλέγων' 2)** προτιμῶ : Εὐνάπ.Ἱστ.251D **παρεκλέγειν τὸ τῆς δόξης ἀθάνατον.**
παρεκλείπω μτγν. παραλείπω, παρέρχομαι, παρατρέχω : Ἀριστεῖδ.1,171J **καὶ γὰρ εἰσὶ** (πράξεις) **ἃς παρεξέλιπον' 2)** λείπω, ἀπολείπω, ἐκλείπω : ΠΔΚριτ.11,12 **παρεκλείπειν αὐτοὺς τὰ βρώματα** (ἐσφ ἀνάγν.).
παρεκλογαί (οἱ) μσν. αἱ ἄδικοι εἰσπράξεις : Πλαν.π: μτφρ. Βοηθίου Παραμυθ.Φιλοσ.8 (ἐκδ. Betant.).
παρεκλύω μτγν. ἀνακουφίζω ἀπό τι : Σωρ.2,11 **παρεκλύειν τοῦ ἐπισπασμοῦ' ||** παθ. ἀπορρίπτομαι ὡς ἀπαράδεκτος, ἀποκλείομαι : Φιλόδ. ἐν Ἡρακλ.1251,18 **παρεκλύεσθαι πρὸς ἅπαντα δι' ὧν ἄμεινον βιώσονται.**
παρεκμανθάνω μτγν. μανθάνω **παρεμπιπτόντως** ἢ βαθμηδόν : Φιλόδ.Μουσ.105K **παρεκμανθάνειν τὴν μουσικήν.**
παρεκνέομαι μτγν. πλέω πλησίον, διαβαίνω, περνῶ παραπλέων, μτ. αἰτ. τόπου : Ἀπολλ.Ρ 2,941 **παρεξενέοντ' Ἐρυθινούς.**
παρεκνεύω μσν. παρεκκλίνω, κλίνω εἰς τὰ πλάγια, ἐξέρχομαι τῆς ὁδοῦ · Εὐστ.891,11 **παρεκνεύειν ὧδε κἀκεῖ.**
παρεκπέμπω μσν. προπέμπω, ἐκπέμπω, συνοδεύω· ἐν χρ. κ. μτφ. : Φίλ.2,224 **αἰῶνας τὰς ἐλπίδας ἑκάστων παρεκπέμψοντες.**
παρεκπερῶ-άω περῶ, διαβαίνω παρεκεῖ ἢ πέρα τινός· μτ. αἰτ. τόπου : Αἰσχ.ἀπ.23 **Ἀθήνας Διάδας παρεκπερῶν.**
παρεκπηδῶ-άω μτγν. ἐκπηδῶ, πηδῶ, τινάσσομαι ἔξω : ΨΧρυσ.Ἰω.10,899D **ἀλλ' εὐθέως Ἰουδαῖος παρεκπηδᾷ, λέγων.**
παρεκπίπτω μτγν. πίπτω ἔξω, γίνομαι ἐπικλινής, παρεκκλίνω : Πλούτ.Ἀρέσκ.Φιλ.3,12,1 **παρεκπίπτειν εἰς τὰ μεσημβρινὰ μέρη· 2)** ἐκπίπτω ὡς εἰ κατὰ τύχην, μένω ἔξω, ἐπὶ λ. : Διον.Ἀλ.Συντ. 25 **μέσου παρεκπεσόντος τοῦ «καὶ σκοπῶ»· 3)** ὁρμῶ εἰς . . : Φίλ.Βελοπ.80,43 **οὐ δυνάμενοι εἰς τὴν πόλιν παρεκπεσεῖν.**
παρεκπληρῶ-όω μτγν. συσκευάζω, στοιβάζω : Ἡλιόδ.π.Ὀρειβ.50,49,2.
παρεκπροφεύγω ἐκφεύγω τινά, ἐκφεύγω τῶν χειρῶν τινος, διαφεύγω : Ἰλ.Ψ 314 **ἵνα μή σε παρεκπροφύγῃσιν ἄεθλα.**
παρεκπυροῦμαι-πυρόομαι ἀνάπτω ἐν τῷ μεταξύ, γίνομαι πυρώδης : Ἀριστλ.Μετ.341b,30.
παρεκπύρωσις-εως (ἡ) μτγν. ἡ πυρπόλησις ἐκ τοῦ πλαγίου : Φιλοπ.Ἰω.Ὑπομν.Μετ.75,7.
παρεκρέω μτγν., ἀπαρφ. ἀόρ. β' παρεκρυῆναι, ῥέω καὶ περῶ πλησίον, παρορρέω : Διοσκ.Εὐπ.1, 242 **πρὸς τὸ μὴ παρεκρυῆναι τὸ ἔλαιον.**
παρεκρίπτω ἀναρρίπτω, ἐπὶ τῆς θαλάσσης : Κυραν.33 **παρεκρίπτειν εἰς τοὺς αἰγιαλοὺς** (ἀμφ.).
παρέκστασις-εως (ἡ) μτγν. ἡ μεγάλη ἔκστασις βλ.λ. : Εὐσ.Ἐκκλ.Ἱστ.5,16,6 **ἐν κατοχῇ τινι καὶ** παρεκστάσει **γενόμενον ἐνθουσιᾶν.**
παρεκστροφή (ἡ) μτγν. τὸ στρέφεσθαι τὸν ἕνα πρὸς τὸν ἄλλον, στροφή, παρέκκλισις, ἐπὶ ἐραστῶν : Μάλχ.394D **παρεκστροφὴ προσώπων.**
παρέκταμα-ατος (τὸ) νεώτ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παρεκτείνω βλ.λ.· ὁμ. πᾶν τεμάχιον προστιθέμενον εἰς σῶμά τι πρὸς ἐπέκτασίν του, μάτισμα.
παρεκτάνύω μτγν. παρεκτείνω βλ.λ.1) : Κόϊντ. 3,337 **κενεὴ δὲ παρεκτάνυστο φαρέτρη,** Εἰρην.ΑΠ 5 **χείλεα δ' ἀκραβαφῆ λοξὰ παρεκτανύεις.**

παρέκτἄσις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ παρεκτείνειν, ἡ ἔκτασις εἰς μῆκος, ἡ ἐπέκτασις, ἐπαύξησις : Ἐπίκ.Ἐπιστ.2,53C **παρέκτασις ἀέρος** (ἐξάπλωσις), Σωρ.2,43 **παρέκτασις τοῦ χρόνου**, Γαλ. 7,467 **παρέκτασις τῶν ἐπισημασιῶν**, Σέξτ.Ἐμπ. Μαθ.6,57 **χρονικὴ παρέκτασις**· ‖ προεκβολή, προόγκωσις τῶν ψευδῶν **πλευρῶν** : Ῥοῦφ.Ὀστ.25· **2**) ἡ διὰ προσθήκης ἢ παρενθέσεως ἐπιμήκυνσις συλλαβῆς : Διον.Ἁλ.Συνθ.15 **Ὅμηρος ἐπὶ προσηνέμων αἰγιαλῶν τῇ παρεκτάσει τῶν συλλαβῶν τὸν ἄπαυστον ἐμφαίνειν βουλόμενος ἦχον.**

παρέκτατοι (οἱ) μτγν. οἱ ἐκ τῆς νεανικῆς ἡλικίας εἰς τὴν ἐφηβικὴν ἐρχόμενοι : Νόν.Μ 67.

παρεκτείνω κ. μσν. κ. νεώτ. ἐκτείνω εἰς γραμμήν, ἐπιμηκύνω, ἰδ. ἀναπτύσσω σῶμα στρατιωτικὸν εἰς γραμμήν : Πολύβ.11,12,4 **παρεκτείνας ἴσον ἐποίησε τὸ παρ' αὐτοῦ δεξιὸν τῷ τῶν Ἀχαιῶν εὐωνύμῳ**· κ. παθ. : Πλούτ.Ἀριστ.11 **τῆς στρατοπεδείας παρὰ τὸν Ἀσωπὸν παρεκτεταμένης**· ‖ ὁμ. ἐπὶ στόλου : Πολύβ.1,26,15 **ἐπὶ μίαν παρεκτείναντες ναῦν**, Διόδ.Σ 13,98 **ὅτι πλεῖστον παρεκτεῖναι τὰς ναῦς**· ‖ κ. γεν. ἐκτείνω πλησίον τινός : Πλούτ.Ἆγ.20 **παρεκτείνασα τῷ Ἄγιδι τὸ σῶμα**· ‖ ἐπεκτείνω, ξαπλώνω : ΨΛουκ.Φιλόπατρ 23 **εἰς λόγους ταῦτα παρεκτείνειν**· **2**) ἀμτβ. ἐκτείνομαι, ἔχω ἔκτασιν, ἐπὶ τόπου : ΠΔ Ἰεζ 47,19 **παρεκτεῖνον ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν μεγάλην**, Διόδ.Σ 14,22 **τὸ δεξιὸν κέρας παρὰ τὸν Εὐφράτην παρεκτεῖνον**, Στράβ.13,4,17 **αἱ κῶμαι παρεξέτειναν ἀπὸ Πισιδίας . . ἕως Λυκίας**· ‖ ἐπὶ χρόνου : Θεόφρ.ΦΑἰτ.1,13,9 **τὰ δοκοῦντα δικαρπεῖν ἐν τούτοις μάλιστα γίγνεται τοῖς τόποις, ἅτε παρεκτεινούσης ἐπὶ πολὺ τῆς ὥρας**, Εὐστ.97,31 **τὴν τριακονταετῆ γενεὰν Ἡρόδοτος βραχύ τι παρεκτείνων φησὶν ὡς . .**· ἐπὶ ἡμιτριταίων πυρετῶν : Ἀγαθιν.π.Γαλ.7,367 **τριταῖοι παρεκτείνοντες**· κ. ἐπὶ ἀγώνων : Φιλόδ.Μουσ 109K **παρεκτεινόντων τῶν ἀγώνων**· **3**) ἐπὶ ἀνθρ., ἐπεκτείνω τὴν ζωήν, ἐπιζῶ : Διον.Ἁλ.Ἰσοῖ.1 **καὶ μέχρι τῆς Φιλίππου δυναστείας παρεξέτεινε**· ‖ ἐν τῇ λογικῇ, εἶμαι μεγαλυτέρας ἐκτάσεως, ἔχω μεγαλυτέραν ἔκτασιν : Ἀριστλ.Α Ὑστ.99a,35· **4**) παθ. μτ. δοτ. ἐκτείνομαι παρά τι, εἶμαι ἀκριβῶς παράλληλος μὲ κάτι ἢ ἔχω τὴν ἰδίαν ἔκτασιν πρός τινα : Διόδ. Σ 3,10 **παρεκτείνεσθαι χείλεσι ποταμοῦ**, Στωϊκ. ἀπ.2,156 **ὅλα ὅλοις παρεκτείνεται**, Ἰουλ.Λόγ.4, 134A **ὕλης παρεκτεινομένης τοῖς σώμασιν**· ‖ ἐπὶ χρόνου . Διογ.Βαβ.Στωϊκ.ἀπ.3,2,6 **παρεκτείνεσθαι τῷ χρόνῳ**· **5**) μτφ. μετροῦμαι πρός τι : Δημόκρ.233 **παρεκτείνεσθαί τινι**, ΠΔ Παροιμ.23,4 **μὴ παρεκτείνου πένης ὢν πλουσίῳ.**

παρεκτελῶ-έω μτγν. ἐκτελῶ παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν, τὴν θέλησίν τινος : Μόσχ 4,125 **μηδ' ἄλλα παρεκτελέσειέ τι δοίμων.**

παρεκτίθημι ἐκτίθημι, ἐκθέτω, ἀφηγοῦμαί τι ἐν λεπτομερείᾳ : Εὐνάπ.Ἱστ.ἀπ.223D **παρεκτίθημι τὰ πραχθέντα ὅπως γέγονε**· κ. μέσ. : Κατ.Ἀστρλ.Κ 1,80· ‖ παθ. **-εμαι** ἐκθέτω κρυφίως τὸ τέκνον μου : Σχόλ.Εὐρ.Ἀνδρ.69 **τὸν παῖδα . . ὃν ἔξω δωμάτων εγκλείσασα παρεξέθου.**

παρεκτικός-ή-όν (παρέχω) μτγν. ὁ δυνάμενος νὰ παράσχῃ, ἐπιφέρῃ τι, ὁ παραίτιος : Στωϊκ.ἀπ. 2,119, Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.7,203 **παρεκτικὸς ἀλγηδόνος**· πρβλ. Ἀλέξ Ἀφρ.Μεταφ.58,29· ‖ κ. ἐπὶ καλοῦ : Γαλ.17(2),147 **παρεκτικὸς ἐλπίδος**, Θεολ.Ἀριθμ.6 **παρεκτικὸς δυάδος**, Πρόκλ.Στοιχ Φυσ.9 **παρεκτικὸς τοῦ εὖ**· **2**) ὁ γενναιόδωρος, ἐλευθέριος, κουβαρντάς : Ἀριστφ.Βυζ.Ἐπιτ.43,7, Βέττ Βάλ.47.3.

παρέκτισις-εως (ἡ) μσν. ἡ ἀπότισις, ἐξιλέωσις : Βασιλικ 2,835 **πρὸς παρέκτισιν τῆς ἐφ' ἡμῖν ὀργῆς τοῦ θεοῦ.**

παρεκτομή (ἡ) μτγν. ἐκκοπή : Ἐπιφάν.1,333B.

παρέκτοπος-ον γλωσσ. ὁ ὀλίγον μακράν, πλαγίως τῆς ὁδοῦ κείμενος.

παρεκτός ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ. ἐκτός, πλήν, ἐξόν : ΚΔ Ματθ.5,32 **ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ παρεκτὸς λόγου πορνείας, ποιεῖ αὐτὴν μοιχᾶσθαι**, αὐτ.Πράξ.26,29, Καλλιγ.Θόν.Βλ.68 **παρεκτὸς λοιπὸν ὅτι αὐτὸς τὰν ὑπεσχέθη προστασίαν καὶ συνδρομήν**· ‖ μσν. ἄνευ, χωρίς : Λίβ. Ῥοδ.114 **ἔζουν . . καὶ παρεκτὸς ἀγάπης**· **2**) ἀπολ. ἔξωθεν : ΚΔ Κορ.2,11,28 **χωρὶς τῶν παρεκτὸς** (ἐκτὸς τῶν ἐξωτερικῶν πραγμάτων).

παρεκτρέπω (τρέπω) κ. μσν. κ. νεώτ. τρέπω, στρέφω τι πλαγίως ἢ πρὸς ἄλλο μέρος, ἀπομακρύνω τι ἀπὸ τῆς διευθύνσεως, ἣν εἶχε : **παρεξέτρεψαν τὸ ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ διὰ διωρύγων**· ‖ κ. μτφ. ἰδ. ἐπὶ κακοῦ, κάμνω τι νὰ παρεκκλίνῃ, τὸ ἀποτρέπω, δθ. ἀποφεύγω τι : Εὐρ.Ἰκ.1111 **παρεκτρέποντες ὀχετὸν ὥστε μὴ θανεῖν** (παρασκευάζοντες μέσον ἐκφυγῆς)· **2**) μτγν. μτφ. διαστρέφω, παραμορφῶ : Εὐσ.Ἐκκλ.Ἱστ.6,33· **3**) παθ. ὑφίσταμαι ἐκτροπὴν πρὸς τὰ πλάγια, πάσχω παρέκκλισιν : Ἀριστλ.ΖΓ 773a,15 **τοὺς μὲν τῶν πόρων παρεκτετράφθαι, τοὺς δὲ συμπεφυκέναι**, Σχόλ. Ἀριστφ.Ἀχ 81 **παρεκτρέπεσθαι τῆς ὁδοῦ**· **4**) κ. νεώτ. κ. δημ. τὸ μέσ. μτφ. ἀόρ. δημ. **παρεκτράπηκα** ἐκτρέπομαι, ἀπομακρύνομαι τῆς εὐθείας. τ. ἔ. τοῦ προσήκοντος, ὑπερβαίνω τὰ ὅρια τοῦ πρέποντος, δθ. ἐκπίπτω, παρασύρομαι εἴς τι ἀπρεπὲς ἢ εὐτελές : Πλούτ.Ἠθ.114C **πρὸς ἄπρακτα πένθη καὶ θρήνους ἀγενεῖς ἐκτρέπεσθαι**, - **παρεξετράπη εἰς ὕβρεις**, - **ἤπιε πολὺ καὶ παρεκτράπηκε**· **5**) ρηματ. π. παρεκτροπή.

παρεκτρέχω μτγν. οἱ χρ. ὡς οἱ τοῦ τρέχω βλ.λ., ἐκτρέχων περιέρχομαι, τρέχω καὶ διοβαίνω πλησίον ἢ πλαγίως : Πλούτ.Φλαμ.8 **οἱ δὲ τοὺς μαχομένους . . παρεκδραμόντες ἐκ πλαγίων ἔκτεινον**· **2**) μτφ. π.Ἀπολλ.Δύσκ.Ἐπιρρ 171,25 **παρεκδεδραμηκότα παρὰ τὰς εὐθείας** (τύποι παραχθέντες ἐκ τῆς ὀνομαστ.)· **3**) ἐπὶ ἀστρολογικῶν ἐπιδράσεων, ἀπορρέω : Βέττ.Βάλ.185.

παρεκτρίβιον (τὸ) μτγν. παρεκτροπή βλ.λ 2) μικρὰ παρὰ τὴν τρίβον ὁδός, μονοπάτι : Γρηγ. Νύσσ.2,1030D **τὰ παρεκτρίβια διαθέοντες.**

παρεκτρίβομαι ἐκβάλλω τι πλαγίως διὰ τριβῆς : Ἀριστλ.Οὐρ.289a,20.

παρεκτροπή (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ἐκτροπή, ἀπομάκρυνσις· ἐπὶ ποταμοῦ, στροφή : Δίων Κ ἀπ.35,98 **οὔτε τοῖς Ῥωμαίοις ὄφελος ἐκ τῆς παρεκτροπῆς γενέσθαι**· **2**) εἰδ. πλαγία ἀτραπός : Κλήμ.Ἀλ. 876· **3**) κ. νεώτ. κ. μτφ. παρέκκλισις ἀπὸ τῆς σεμνότητος ἢ τοῦ καθήκοντος : **παρεκτροπαὶ παιδικαί**· **4**) **παρεκτροπὴ πυξίδος** νεώτ. ναυτ. ἡ παρέκκλισις τῆς μαγνητικῆς πυξίδος ὀφειλομένη εἰς τὴν ἐπ' αὐτῆς ἐπήρειαν τῶν σιδηρῶν τμημάτων τοῦ πλοίου· ‖ κ. νεώτ. πυροβ. τὸ μέγεθος τῆς κατὰ τὸ σημεῖον τῆς πτώσεως παρεκκλίσεως τοῦ βλήματος ἀπὸ τοῦ ἐπιπέδου βολῆς· **5**) (ἀπὸ παθ.) ἀποχωρισμός, ἀπομάκρυνσις, πλάνη : Δημήτρ.84 **παρεκτροπὴ τῆς τάξεως**, Ἀπολλ.Δύσκ. Συντ.167,3 **παρεκτροπὴ κυριωτέρου σχήματος**, Σιμπλίκ.Φυσ 232,25 **παράλλαξις καὶ παρεκτροπὴ ἡ πρὸς τὸ ὄν**· **6**) ἀταξία, ἀνωμαλία : Στεφ. Ἀθ.Ἱππ.1,110D.

παρεκτροχάζω Ἐπιγρ. κ. μσν. παρέρχομαι, διοβαίνω, περνῶ δίπλα : Ἐπιγρ.· **2**) τρέχω ἐκτὸς τῆς ὁδοῦ, ἀφήνω ἐλευθέραν τὴν διάβασιν, παρεκτρέχω : Τζέτζ.Χιλ.18,84 **παρεκτροχάσαντες τοῖς μιαροῖς τοσοῦτον.**

παρέκτωρ-ορος (ὁ) Ἐπιγρ. ὁ προνοῶν, προφυλάττων, φροντίζων.

παρεκφαίνω μτγν. δεικνύω, παρουσιάζω, φανερώνω ἐν μέρει : Πέτρ.Σικ Ἱστ Μανιχ.6,24 **παρεκ-**

φαίνουσιν **αὐτῷ καὶ τὰ παρ' αὐτοῖς μυστήρια**· || παθ. φαίνομαι πλαγιόθεν: Γαλ.19,354 **λόγος τὸ παρεκφαινόμενον τῆς διανοίας εἰς ἐπίτασιν ἄγων.**

παρεκφέρω καταχρῶμαι : 'Επιγρ **παρεκφέρειν τὸ μέγεθος τῆς δωρεᾶς** (ἀμφ ι' · **2)** ἰδ. παθ. παρεκτρέπομαι, ποιοῦμαι κατάχρησιν, βγαίνω ἀπὸ τὸ μέτρον : 'Αριστιππ.π.Στοβ.3,17,18 **κρατεῖ ἡδονῆς οὐχ ὁ ἀπεχόμενος, ἀλλ' ὁ χρώμενος μέν, μὴ παρεκφερόμενος δέ,** Πλούτ.'Ηθ.102C. **τὸ δὲ πέρα τοῦ μετρίου παρεκφέρεσθαι . . παρὰ φύσιν εἶναι**· πρβλ. Μητρόδ. ἐν 'Ηρακλ.831,1· **2)** ἐκκρίνομαι ὁμοῦ μετ' ἄλλου τινός : 'Αέτ.5,28.

παρέκφορος (ὁ) νεώτ. ναυτ. ὁ δεύτερος **ἔκφορος** τῶν δολώνων, τὸ φάλτσο μαντιζέλο.

παρεκφρακτικός-ή-όν ἐσφ.ἀνάγν. τοῦ παραφρακτικὸς βλ.λ

παρέκφυσις-εως (ἡ) μσν. **ἔκφυσις** πλησίον ἄλλης ἐκφύσεως : Φιλῆς 1,259.

παρεκχέω μτγν. ἐκχέω, χύνω ἐκτὸς βαθμηδόν, ὀλίγον κατ' ὀλίγον : Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.7,90 **παρεκχέειν ἔκ τινος εἴς τι κατὰ σταγόνα**· κ. παθ. : Γαλ. 18(2),447· **2)** ἐπὶ ποταμῶν καὶ λιμνῶν, ἐκχειλίζω, ξεχειλῶ, πλημμυρῶ : Στράβ.16,2,33 **βάραθρα ἃ ποιεῖ παρεκχεόμενος ὁ Νεῖλος,** Διόδ.Σ 5,47 **παρεκχυθὲν τὸ ῥεῦμα λάβρως ἐξέπεσεν εἰς τὸν Ἑλλήσποντον**· **3)** π. ἰατρ. γίνομαι παχύς, πολύσαρκος : Σωρ.1,42 **παρεκχέειν εἰς πιμελώδη ὄγκον.**

παρέκχῠμα-ατος (τὸ) μτγν. διάχυσις, ἔκκρισις: Ῥοῦφ.'Ανατ.66 **πιμελὴ ἐστι παρέκχυμα λευκόν.**

παρέκχῠσις-εως (ἡ) μτγν. κ. μσν. ἡ ἐκχείλισις, πλήμμυρα, ἐπὶ ποταμῶν : Πολύβ.34,10,4 **τὸ πλαζόμενον ἀπὸ τῶν ποταμῶν ὕδωρ, μεθ' οὗ ἰχθύες κατὰ τὰς παρεκχύσεις ὑπατρέχαντες,** Στράβ.3,5,7 **παρέκχυσιν εἰς τὰ πλάγια μᾶλλον διδόναι**· || ἔκχυσις, ἐξόρμησις ὑγρῶν : Γαλ 19,124 **αἱ παρεκχύσεις τοῦ αἵματος, ἃς δὴ καὶ ἐκχυμώσεις** ὀνομάζει, 'Ιππιατρ.135,9 **συμβαίνει ποτὲ παρέκχυσις τῷ ζῴῳ καὶ ὑδερίασις**· || **κ.** ἐπὶ τῶν χυμῶν : Κασσ.Φ 76, Καἰλ.Αὐρ.Χρον.3,8.

παρέλα (ἡ) (ἰταλ.) δημ. εἶδος συσκεύου **κ. εἰδ.** τὸ πολύσπαστον βλ.λ.· **2)** συμβολὴ δύο ξύλων : **παρέλα μὲ δόντι** (ὀδοντωτὴ συμβολή), - **μὲ σφήνα** (ἡ ὀνυχωτή) - **μισὸ καὶ μισό** (ἡ ἰσότιμος).

παρελαία (ἡ) νεώτ. νευρικὸς σχηματισμὸς ἐντὸς τοῦ προμήκους μυελοῦ.

παρελαϊκός-ή-όν νεώτ. **ὁ** ἀνήκων **ἢ** ἀναφερόμενος εἰς τὴν παρελαίαν βλ.λ.

παρέλᾰσις-εως (ἡ) μτγν. **κ.** νεώτ. ἡ διέλευσις ἔμπροσθέν τινος, τὸ πέρασμα, ξεπέρασμο : 'Αρρ. 'Επίκτ.37,4· || νεώτ. εἰδ. διέλευσις στρατοῦ ἢ ὀργανώσεων ἢ καὶ σχολείων κατὰ φάλαγγας ἢ κατὰ παραγωγὴν πρὸ ἀρχηγοῦ ἢ προσώπου εἰς ὃ ἀποδίδονται τιμαί, ὡς καὶ κατόπιν ἐπιθεωρήσεως ἢ τελετῆς διὰ κεντρικῶν ὁδῶν.

παρελαττῶ-όω μτγν. ἐλαττῶ, ἐλαττώνω βαθμηδόν, ὀλιγοστεύω ὀλίγον κατ' ὀλίγον : 'Ιω.Χρυσ. Παρθεν.41,6,269.

παρελαύνω κ. νεώτ. **κ. -άω,** ἀόρ. **παρήλασα** κ. ἐπ. **παρέλασσα,** ἐλαύνω, διέρχομαι πλησίον τινὸς ἢ παρέρχομαι ἐλαύνων· ἐπὶ ὀχημάτων τρεχόντων κατ' ἀντίθετον φοράν, ἀντιπαρέρχομαι : 'Αριστφ."Ορν.1129 **καὶ Θεαγένης ἐναντίω δύ' ἅρματε . . ὑπὸ τοῦ πλάτους ἂν παρελασαίτην**· || κ. γεν. κατὰ τὴν αὐτὴν φορὰν παρέρχομαι, ξεπερνῶ : Ξεν.ΚΠ 5,3,55 **αὐτὸς δὲ παρελαύνων τὸν ἵππον εἰς τὸ πρόσθεν . . κατεθεῖτο τὰς τάξεις,** Θεόκρ.5,89 **τὰς αἶγας παρελᾶντα καὶ ἁδύ κι ποππυλιάσδει,** Λόγγ.3,15· || κ. μτ. αἰτ προσ. ἀμτβ. προσπερνῶ, ξεπερνῶ τινα : 'Ιλ.Ψ 638 **αἴρισίν μ' ἵπποισι παρήλασαν 'Ακτορίωνε**· || ὁμ. παρέρχομαι, προσπερνῶ πλέων : 'Οδ.Μ 186 **οὐ γάρ πώ τις τῇδε παρήλασε νηῒ μελαίνῃ**· κ. μτ. αἰτ. προσ. : αὐτ.197 **ἐπεὶ δὴ τάς γε παρήλασαν**· || ὁμ. ἀπέρχομαι, σπεύδω ὀχούμενος, ὀχοῦμαι : Ξεν.ΚΠ 3,3,4 **ταῦτ' εἰπὼν παρήλαυνε**· **2)** ὡς ὀμτβ. ἐλαύνω, ὁδηγῶ (δίφρον, ἅρμα, ἵππους) : 'Ιλ.Ψ 382 **καί νύ κεν ἢ παρέλασσ' ἢ ἀμφήριστον ἔθηκεν**· μτ. αἰτ. : Ξεν.'Αν.1,2,17 **ἐπειδὴ δὲ πάντας παρήλασε . . ἐκέλευσε προβαλέσθαι τὰ ὅπλα**· || ὀχοῦμαι ἐπί τινος, οἷον ἅρματος ἢ ἵππου : αὐτ.1,2,16 **παρελαύνων ἐφ' ἅρματος**· πρβλ.3,4,46· || μτ. αἰτ. προσ. ἐλαύνω, ὁδηγῶ : **αὐτ.**ΚΠ 4,2,12 **ἐνετείλατο αὐτοῖς πρὸς ἑαυτὸν παρελαύνειν τινάς**· **3)** νεώτ. διέρχομαι κατὰ φάλαγγας ἢ κατὰ παραγωγὴν πρὸ ἀρχηγοῦ ἢ προσώπου **εἰς ὃ** ἀποδίδονται **τιμαί,** ὡς κατόπιν ἐπιθεωρήσεως **ἢ** τελετῆς διὰ κεντρικῶν ὁδῶν : **τὰ τμήματα τοῦ στρατοῦ, αἱ ὀργανώσεις καὶ τὰ σχολεῖα παρήλασαν πρὸ τοῦ βασιλέως καὶ** *τῶν* **ἐπισήμων**· || νεώτ. ναυτ. **παρελαύνω τοὺς πολεμίους ἐπὶ** τῶν πολεμικῶν πλοίων, πλέω κατὰ παραγωγὴν ἀντιπαραπλέων τὸν ἐχθρόν, πυροβολῶν διαδοχικῶς αὐτόν.

παρελέγχω μτγν. μέμφομαι, ἐπιπλήττω, ἐλέγχω : ΠΔ Μακκ.2,4,33 **παρήλεγχεν ἀπακεχωρηκὼς εἰς ἄσυλον τόπον,** Γαλ.2,645.

παρελέσθαι ἀπαρφ. ἀόρ. **β'** τοῦ **παραιρῶ βλ.λ.**

παρέλευσις-εως (ἡ) μσν. κ. νεώτ. τὸ περᾶν, διαβαίνειν πλησίον **ἢ** ἔμπροσθέν τινος, **παροδεία** : Μιχ.'Εφ.ΜΦυσ.79,22· || ἡ διάβασις **κ.** ἰδ. ἐπὶ χρόνου, ἡ διάρρευσις, τὸ πέρασμα : "Ανν.Κομν.1. 231 **πολλῶν ἐνιαυτῶν παρέλευσις,** Διήγ.'Αχιλλ.85 **μετὰ δὲ τὴν παρέλευσιν ἄλλων τεσσάρων χρόνων,** - **μετὰ παρέλευσιν ἀρκετοῦ χρονικοῦ διαστήματος** - **ὀλίγων ἡμερῶν**· || μσν. **μτφ.** κτ. εὐφημ. ὁ θάνατος : "Ανν ,Κομν.2,270.

παρελθόν-όντος (τὸ) (μτχ. ἀόρ. **β'** τοῦ παρέρχομαι) νεώτ. κ. δημ. χρόνος παρελθών, διαρρεύσας : **αὐτὰ συνέβαινον κατὰ τὸ παρελθόν,** - **εἶναι συνήθειαι τοῦ παρελθόντος**· || ὁ παρελθών, διαρρεύσας βίος ἀτόμου, **ὁμάδος** ἢ ἔθνους ὁλοκλήρου, τὰ πεπραγμένα αὐτῶν : **τὸ παρελθὸν τῆς οἰκογενείας-τῆς 'Ελλάδος**· || ἐν χρ. κ.ἀπολ. ὡς οὐσ. ἐπὶ προσ. κ. κυρ. ἐν ὑποτιμητικῇ σημ. : **ἔχει παρελθὸν ἡ γυναίκα ποὺ πῆρες.**

παρελκόντως ἐπίρρ., μτγν. κ. μσν. περιττῶς, κατὰ πλεονασμόν : Διοσκ.Θηρ.Προοίμ., Πτολ.'Αρμον.2,8, Σχόλ.Θουκ.3,82 **τὸ φιλέταιρος παρελκόντως κεῖται,** Εὐστ.26,7.

παρέλκῠσις-εως (ἡ) μτγν., **μσν. κ.** νεώτ. παράτασις, ἐπέκτασις, βραδύτης, ἀργοπορία, ἀναβολή : ΠΔ'Ιὼβ 25,3 **μὴ γάρ τις ὑπολάβοι ὅτι ἐστὶ παρέλκυσις πειραταῖς**· 'Ησ., **Φώτ.** (κῶδ.-εσις),-**ἡ παρέλκυσις τοῦ ζητήματος.**

παρελκυσμός (ὁ) μτγν. κ. μσν. **ἡ** παρέλκυσις, ἀργοπορία, βραδύτης, **ἐπὶ** ἀσθενείας : 'Αέτ.9,28 **2)** ἡ ἐπιμήκυνσις τοῦ ἤχου : Εὐστ.1005,6 **οὐ συγκριτικὸς ὁ σχηματισμὸς τοῦ νωΐτερον, ἀλλ' ἁπλῶς παραγωγῆς ἐστι παρελκυσμός.**

παρελκυ(σ)τής (ὁ) γλωσσ., θηλ. **παρελκύστρ(ι)α,** ὁ παρέλκων, **βραδύνων,** ἀναβάλλων.

παρελκύω μτγν. κ. νεώτ. παρέλκω βλ.λ.3) : 'Απολλ.Δύσκ.'Αντων.265,-**τὸ ὑπουργεῖον παρελκύει τὸ ζήτημα τοῦ διορισμοῦ.**

παρέλκω κ. νεώτ., μέλλ. **-ύσω,** ἀόρ. **-είλκυσα,** παρακ. **-είλκυκα,** παθ. παρακ. **-είλκυσμαι,** σύρω τι πλησίον ἢ εἰς τὰ πλάγια, σύρω κατὰ μέρος : Πίνδ.Ο 7,46 **καὶ παρέλκει πραγμάτων ὀρθὰν ὁδόν,** Χρύσ.Στωϊκ.π.Διογ.Λ 7,182 **παρέλκειν τινὰ ἀπὸ . .,** Πλούτ.Κάμ.2 **παρέλκειν τὸ ἀκόντισμα καὶ συμπλεκόμενος τοῖς ἀρίστοις,** Σέξτ.'Εμπ.Πυρρ 2, 77 **παρέλκει ἡ φαντασία πρός τι**· || μέσ. σύρω πρὸς ἐμαυτόν, κατορθώνω νὰ λαμβάνω τι διά τινος τρόπου : 'Οδ.Σ 282 **οὕνεκα τῶν μὲν δῶρα παρέλκετο**· || ἐνεργ. σύρω, ὁδηγῶ, ἄγω ἐκ τοῦ

πλαγίου, ὡς ὁδηγεῖ τις ἵππον χειραγωγῶν αὐτόν : Ἡρ.3,102 **σειρηφόρον ἑκατέρωθεν ἔρσενα παρέλκειν**· || κ.μέσ. σύρομαι ὁμοῦ, τραβιέμαι : Ἁρποκρ. ἐν λ. ἄμιπποι : **ὁ ἐλαύνων τὸν ἕτερον παρέλκεται**· || κ. νεώτ. ναυτ. σύρω, ρυμουλκῶ ἀπὸ τῆς ξηρᾶς, ἀντιθέτως πρὸς τὸ ρεῦμα, πλωτόν τι σκάφος διὰ παρόλκου· κ. παθ. : Ἡρ.2,96 **ἐκ γῆς παρέλκεται** (ρυμουλκεῖται (πλοῖον) ἀπὸ τῆς ὄχθης)· || παρασύρω : Ἀριστφ.Εἰρ.1306 **μὴ κενὰς παρέλκειν** (τὰς κώπας, κτ.Σχολ.) κωπηλατεῖν εἰς τὸν ἀέρα, ἄνευ βυθίσεως τῶν κωπῶν εἰς τὸ ὕδωρ, ἐν χρ.μτφ. ὅταν προσποιῆται τις ὅτι ἐργάζεται, χωρὶς νὰ πράττῃ τι· || ὁμ. σύρω ἐντός, εἰσάγω : Ἀριστλ. Μεταφ.985a,20 **ὅταν ἀπορήσῃ . . τότε παρέλκειν αὐτόν** (τὸν νοῦν), Πλούτ.Ἠθ.363D **τὰ Ἰουδαϊκὰ εἰς τὸν μῦθον παρέλκειν**· || παθ. σύρομαι ἐντός, εἰσάγομαι ὡς συνοδεία μέλους : Φιλόδ.Μουσ.95Κ· || ὁμ. εἰσάγω ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἀναβιβάζω ἔργον : Ἀριστφ.Νεφ.553 **Εὔπολις μὲν τὸν Μαρικᾶν πρώτιστον παρείλκυσεν**· **2)** ἐπιμηκύνω, παρατείνω, ἐπὶ χρόνου : Πολύβ.2,70,3 **τὰ κατὰ τὸν κίνδυνον παρέλκειν ὀλίγας ἡμέρας**, Ἐπιγρ. **μηδὲν παρέλκων** (ἄνευ ἀναβολῆς)· || μτ.αἰτ.ἀναβάλλω: Πάπ. **παρείλκυσα**, Διον.Ἀλ.Ρωμ.2,45 **παρείλκυσα τὸν χρόνον**, Λουκ.Ἔρωτ.54 **τοῦ παρέλκειν πλείω χρόνον εἰς ἀγορὰν ἐξίωμεν**· ἀπολ.: Ὀδ.Φ 111 **ἀλλ' ἄγε μὴ μύνῃσι παρέλκετε** (μὴ ἀναβάλλετε τὸ πρᾶγμα διὰ προφάσεων)· παθ. ἀναβάλλομαι : Πολύβ.5,30,5 **τῶν ὀφωνίων παρελκομένων καὶ καθυστερουμένων**· **3)** ἀμτβ. ἐπιμηκύνομαι, ἐξακολουθῶ : Λουκ.Ἔρωτ. 25 **ἔν γε τοῖς παροῦσιν ἥδιστα τὰ παρέλκοντα**, Εὐνάπ.Ἱστ.260D· πρβλ. Λουκ.Ἔρωτ.21· || ὁμ. πλεονάζω, περισσεύω : Φίλ.1,227 **περιττὰ καὶ παρέλκοντα**, Ἀρρ.Ἐπίκτ.1,7,29 **παρέλκει τὰ θεωρήματα ταῦτα πάντα**, Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.2,175· **περὶ τῶν παρελκόντων λόγων** τίτλ. ἔργου τοῦ Χρύσ. Στωϊκ.2,7· π. γραμμ. **τὰ παρέλκοντα** τὰ πλεονάζοντα, τὰ περιττά, ποὺ περισσεύουν : Ἀπολλ.Δύσκ. Ἀντων.3,6· κ. παθ. : Πολύβ.9,20,6 **τὰ ἐκ περιττοῦ παρελκόμενα τοῖς ἐπιτηδεύμασι** (πράγματα προσηρτημένα εἰς τὰς τέχνας, ἐξωτερικαὶ προσθῆκαι)· πρβλ.Διον.Ἀλ.Ρωμ.4,20,Πλούτ.Ἠθ.386D,Ἀπολλ. Δύσκ.Ἀντων.79,27· || νεώτ. τριτοπροσ. κ. μ. κτ. ἐνεστ. κ. παρατ. **παρέλκει, παρεῖλκε** εἶναι ἢ ἦτο περιττόν, πλεονάζον: **τὸ φιλοφρόνημα - ἡ προσηγορία - ἡ φράσις παρέλκει**· **4)** παράγομαι : αὐτ.6,16 **παρέλκειν ἀπὸ . .**

παρελλείπω μσν. παραλείπω, ἀφήνω τι : Λαυρέντ. Βί. Μωϋσέως **ἐν** ASS Αὐγούστου 6,210,24 **οὐδὲν τῶν εἰργασμένων αὐτῷ παρενέλιπεν.**

παρέλλειψις-εως (ἡ) μτγν. ἡ παράλειψις ἑνὸς ἐκ τῶν δύο συμφώνων, οἷον κάλιον ἀντὶ κάλλιον : Τρύφ.Παθ.1,26· **2)** ἐλάττωμα, κουσούρι : Ἀνών. Παρμ.ἐν Πάπ. **παρέλλειψις τῆς φύσεως** (ἀμφ.).

πάρελξις (ἡ) νεώτ. μικρὰ μεταβολὴ τῆς ἐλλειπτικῆς τροχιᾶς πλανήτου προερχομένη ἐκ τῆς ἐπιδράσεως ἄλλου τινὸς πλανήτου ἢ ἄλλου τινὸς σώματος τοῦ ἡλιακοῦ συστήματος.

παρελπίζω μτγν ἀπόλλυμι, χάνω τὰς ἐλπίδας μου, ἀπογοητεύομαι : Φιλόδ.Παρρ.8Ο.

παρέλωμα (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παρελώνω βλ.λ., ἡ συμβολή, ἕνωσις δύο ξύλων· **2)** ἡ ἀγκύρισις μεγάλων πολυσπάστων πρὸς ἄρσιν βαρέος ἀντικειμένου.

παρελώνω (παρέλα) δημ. ἐν τῷ ναυτ. συμβάλλω, ἑνώνω δύο ξύλα.

παρεμβαθύνω μσν. εἰσχωρῶ βαθέως ἔσω εἰς χώρας : Ἰώσ.Γενέσ.64,3.

παρεμβαίνω μτγν. κ. νεώτ. βαίνω, βαδίζω πλησίον τινός : Πλούτ.Ἠθ.593Ε **παραθέοντες καὶ παρεμβαίνοντες**· || ἀναβαίνω πλησίον ἑτέρου ἐπὶ τεθρίππου, ἁρματίου κτ.: Διον.Ἀλ.Ρωμ.2,34 **τεθρίππῳ παρεμβαίνειν**, αὐτ.5,47 **παρεμβαίνειν ἐφ' ἁρματίου**· **2)** νεώτ. ἐμβαίνω πλαγίως, παρεισέρχομαι, εἰσέρχομαι μεταξὺ δύο ἢ πλειόνων πραγμάτων· **3)** κτ. ἐπέκτ. ἐμβαίνω εἰς τὸ μέσον, ἐπεμβαίνω, μεσολαβῶ μεταξὺ δύο ἢ πλειόνων προσώπων πρὸς συμβιβασμὸν ἢ ὑπὲρ ἑνὸς ἐξ αὐτῶν· **4)** ὑπεισέρχομαι εἰς τὰς ὑποθέσεις, ἀσχολίας ἄ. : **τὸ ὁλοκληρωτικὸν κράτος παρεμβαίνει εἰς τὰς ἰδιωτικὰς ἐπιχειρήσεις**· πρβλ. παρεμβατισμός· **5)** νεώτ.δικον. προσέρχομαι, δικαστικῶς ἐπεμβαίνω πρὸς συμμετοχήν μου εἰς δίκην ὑφισταμένην μεταξὺ ἄλλων προσώπων, ὡς ἔχων νόμιμον συμφέρον, ὅπερ δέον νὰ τεθῇ ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου καὶ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν ἐκδίκασιν· || ὁμ. γεν. μετέχω κατὰ πρόσκλησιν δικαιοπραξίας συμβεβαιῶν καὶ συναινῶν μεθ' ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων· || εἰδ. ἀποδέχομαι ἢ πληρώνω συναλλαγματικὴν ἀντὶ τοῦ ἐν αὐτῇ ὡρισμένου ἀποδέκτου.

παρεμβάλλω κ. νεώτ., μέλλ. **-βαλῶ,** τοποθετῶ τι πλησίον ἢ μεταξύ, παρενείρω, παρενθέτω, χώνω ἀνάμεσα : Ἀριστφ.Σφ.481 **τοῦτο γὰρ παρεμβαλοῦμεν τῶν τριχοινίκων ἐπῶν,** Δημ.1026 **ἐὰν . . ἑτέρους παρεμβάλλῃ λόγους,** Αἰσχίν.1,167 **αἰσχρᾶς ὑποψίας παρεμβάλῃ** (παρεισάγῃ), Ἀριστλ.Ρητ.1415b,16 **ὅτε νυστάζοιεν οἱ ἀκροαταί, παρεμβάλλειν τῆς πεντηκονταδράχμου** (παρενείρειν εἰς τὸν λόγον περὶ τῆς πεντηκονταδράχμου διδασκαλίας, ἐπὶ Προδίκου τοῦ σοφιστοῦ), - **παρενέβαλε προσκόμματα**· πρβλ.Τοπ.157a,1· νεώτ. κ. παθ. : **παρενεβλήθησαν πολλαὶ ἄτοποι πράξεις - γεγονότα**· || παρενθέτω ξένα χωρία : Πλούτ.Ἠθ.730F **παρεμβάλλειν τι εἰς τὰ Ἡσιόδου**· πρβλ.Ἀλέξ.Ἀφρ.Τοπ.3C9,27· || ἐν στρατ. τακτ. παρεισάγω στρατεύματα εἰς γραμμὴν μάχης : Πολύβ.1,33,7 **τῶν δὲ μισθοφόρων τοὺς μὲν ἐπὶ τὸ δεξιὸν κέρας παρενέβαλε**· || ὁμ. παρεισάγω ἀνθρώπους εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατεύματος : Ἀσκληπιόδ.10,17· || τοποθετῶ εἰς τάξιν τινά, ταξινομῶ : Πλάτ.Νόμ.741A **οὐ δεῖ πολίτας παρεμβάλλειν νόθῃ παιδείᾳ**· **2)** εἰδ. ἐν πάπ. ρίπτω ἐλαίας εἰς πιεστήριον, τροφοδοτῶ πιεστήριον δι' ἐλαιῶν· **3)** ἀναμειγνύω, ἀνακατώνω τὸν ἑαυτόν μου εἴς τι : Πάπ. **εἰς ἔκθεσμα πράγματα παρεμβάλλειν ἑαυτόν**· **4)** ἰατρ. προσθέτω συστατικὸν εἰς φάρμακόν τι : Σωρ.1,122, Ἀέτ.16,85· **5)** φέρω εἰς γραμμήν, παρατάττω ὡς εἰς μάχην : Πολύβ.2,27,7 **σπουδῇ παρενέβαλλον τοὺς πεζούς,** Πλούτ.Ἠθ.618D· || ἀμτβ. ἐμβάλλω, εἰσβάλλω πλαγίως : αὐτ.5,69,7 **παρενέβαλον εἰς ναυμαχίαν**· || εἰσβάλλω, κάμνω εἰσβολήν : αὐτ.29,7,8 **παρεμβεβληκότων τῶν ἡμετέρων στρατοπέδων εἰς Μακεδονίαν**· **6)** ἐπὶ στρατιᾶς, στρατοπεδεύω : ΠΔ Ἔξ 15,27 **παρενέβαλον δὲ ἐκεῖ ἐπὶ τὰ ὕδατα,** Πολύβ.1,77,6 **παρεμβεβληκότος ἔν τινι πεδίῳ**· **7)** ἐπὶ φιλοξενουμένων, προσκεκλημένων εἰς δεῖπνον, λαμβάνω τὴν ὁρισθεῖσάν μοι θέσιν, παίρνω θέση : Πλούτ.Ἠθ.615.

παρέμβασις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ παρεμβαίνειν βλ.λ.3)· || νεώτ. δικον. ἡ προσέλευσις τρίτου εἰς δίκην ἐκκρεμῆ μεταξὺ ἄλλων, ἀξιοῦντος ὅτι ἔχει ἔννομον συμφέρον καὶ ἐπιδιώκοντος νὰ ληφθῇ τοῦτο ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν ἐκδίκασιν· || κ. γεν. τὸ παρεμβαίνειν βλ.λ.4).

παρεμβατικός-ή-όν κ. νεώτ. ὁ παρεμβαίνων, παρενθετικός.

παρεμβατισμός (ὁ) νεώτ. ἡ ἐπέμβασις τοῦ κράτους εἰς τὰς ἰδιωτικὰς ἐπιχειρήσεις πρὸς ρύθμισιν τῆς λειτουργίας αὐτῶν, ὡς πρὸς τὴν παραγωγήν, τὰς τιμάς, τὰ ἡμερομίσθια κτλ., ἀποβλέπουσα εἰς τὸν οκοπιμώτερον διακανονισμὸν τῆς ὅλης ἐθνικῆς οἰκονομίας.

παρεμβεβλημένως ἐπίρρ. μσν. διὰ παρεμβολῆς : Μιχ.᾿Ατταλ.57,6.

παρεμβλαστάνω μτγν. ἐμβλαστάνω πλησίον, προσαυξάνω : Φίλ.1,573 **αἷς ὀρθοὶ λόγοι, καθάπερ στελέχη φοινίκων, παρενέβλαστον.**

παρεμβλέπω βλέπω λοξῶς, πλαγίως : Εὐρ.᾿Ελ. 1558 **κυρτῶν τε νῶτα κεἰς κέρας παρεμβλέπων**· πρβλ. Φιλόδ.Κακ.37J, ῾Ησ. ἐν λ. παριλλαίνουσα.

παρέμβλημα-ατος (τὸ) νεώτ. τὸ παρεμβαλλόμενον, παρεντιθέμενον.

παρέμβλησις-εως (ἡ) μτγν. **ἡ** στρατοπέδευσις : ᾿Ακύλ.ΠΔ᾿Ησ.29,1.

παρεμβολεύς-**έως** (ὁ) νεώτ. ἠλεκτρ. μεταγωγεὺς ἐν χρ. κατὰ τὴν φόρτισιν ἢ ἐκφόρτισιν συστοιχίας συσσωρευτῶν.

παρεμβολή (ἡ) κ. νεώτ. τὸ παρεμβάλλειν, παρενείρειν, ἡ τοποθέτησις πλησίον ἢ μεταξύ : Αἰσχίν.3,205 **παρεμβολῇ πραγμάτων εἰς λήθην . . ἐμβαλεῖν**· πρβλ. Φιλόδ.Ρητ.1,261S· || π.γραμμ. παρένθεσις : ᾿Αλέξ.Ρητ.Εἰκ.25· || νεώτ. παρεισαγωγή, προσθήκη· **παρεμβολαὶ** νομ. προσθῆκαι ἢ μεταβολαί, αἱ ἐπιφερόμεναι ὑπὸ τῶν συντακτῶν τοῦ Πανδέκτου τοῦ ᾿Ιουστινιανοῦ· || νεώτ. φιλοσφ. ἡ ἔνθεσις ψυχικῶν καταστάσεων καὶ ἐνεργειῶν ἐν τοῖς οὖσι, ἑρμηνευομένων κατ᾿ ἀναλογίαν πρὸς τὸ συναισθανόμενον καὶ βουλόμενον ἡμέτερον ἐγώ· || πληθ. **παρεμβολαὶ** νεώτ. τηλεγραφ. σήματα ἄλλου σταθμοῦ ἐκπομπῆς παρεμβαλλόμενα μεταξὺ τῶν σημάτων τοῦ ἀνταποκρινομένου σταθμοῦ· **2**) παράταξις στρατοῦ ἐν γραμμῇ μάχης : Πολύβ.11,32,6 **ταύτῃ χρήσασθαι τῇ παρεμβολῇ**· || στρατ. τακτ. εἰσαγωγὴ ἀνδρῶν εἰς τὰς τάξεις : ᾿Ασκληπιόδ.6,1,10· || ὁμ. ὁμὰς στρατιωτῶν : ΠΔ Γέν.32,2(3) **παρεμβολὴ θεοῦ αὕτη**· πρβλ.33,8· **3**) στρατοπέδευσις, στρατόπεδον : Δίφιλ.57, Θεόφιλ.9, Κρἰτ.1, ΠΔ῎Εξ.14,19 **ὁ προπορευόμενος τῆς παρεμβολῆς τῶν υἱῶν ᾿Ισραήλ,** Πολύβ.3,74,5, Πλούτ.Γάλβ.27 **ἧκε δὲ καὶ Μάριος Κέλσος εἰς τὴν παρεμβολήν**· || γεν. στρατιωτῶν κατάλυμα, στρατών : Πολύβ.6,29,1 **γινομένης τῆς τῶν ἱππέων παρεμβολῆς κατὰ . . τὰς σκηνάς**· || παράπηγμα : ΚΔ Πράξ.21,34 **ἐκέλευσεν ἄγεσθαι αὐτὸν εἰς τὴν παρεμβολήν**· || ἐν πάπ. δν. ἀμφόδου βλ.λ. **4**) παρεξειρεσία βλ.λ. : Πολύβ. 21,5,4 **τὰς ἐμβαλὰς καὶ παρεμβολὰς εἰς τὴν πολεμίαν ναῦν ἐπαράττεσθαι πῦρ** (δ.ἀνάγν.παραβολάς)· **5**) παλαιστικὸν τέχνασμα δι᾿ οὗ καταρρίπτεταί τις διὰ τῆς μεταξὺ τῶν σκελῶν του ἐμπλοκῆς τοῦ ποδὸς τοῦ ἀντιπάλου του, τρικλοποδιά : Λουκ.᾿Ωκ.60 **οὐκοῦν παλαίων ὡς θέλων παρεμβολὴν βαλεῖν ἐπλήγην**· πρβλ.Πλούτ.᾿Ηθ.638F.

παρεμβολίζω νεώτ. περιελίσσω, τυλίσσω λεπτὸν σχοινίον, παρέμβολον βλ.λ.

παρεμβολικός-**ή**-**όν** μτγν. ὁ ὡς ἐν στρατοπέδῳ : Πλούτ.᾿Ηθ.643D **παρεμβολικὰ δεῖπνα.**

παρεμβόλιμος-**η**-**ον** μσν. ὁ παρεντιθέμενος, παρεμβαλλόμενος, παρείσακτος : Θεοφύλ.Βουλγ. 4,521, Φωκ.᾿Ιω.Παλαιστ.39 **ὁ νῦν παρεμβόλιμος Λατίνων ἐπίσκοπος.**

παρεμβόλιον (τὸ) μτγν. **εἶδος** κυνηγετικοῦ δικτύου παρεμβαλλομένου **μεταξὺ** τῶν κυρίων δικτύων : Πολυδ.5,35.

παρεμβόλισις-**εως** (ἡ) νεώτ. κ. **-ισμα** (τὸ) ἡ πρᾶξις τοῦ παρεμβολίζω βλ.λ., ἡ περιτύλιξις σχοινίου, παρεμβόλου βλ.λ.

παρεμβολοειδής-**οῦς**-**ές** ὁ ὅμοιος πρὸς παρεμβολήν, παρένθεσιν· ῾Ησ. ἐν λ. βόμβαξ.

παρεμβολοθέτης (ὁ) γλωσσ. ὁ τοποθετῶν, ὁρίζων παρεμβολήν, στρατόπεδον.

παρέμβολον (τὸ) νεώτ. λεπτὸν σχοινίον, ὅπερ περιελίσσεται **πέριξ ἄλλου, ὅπως καταστήσῃ** τοῦτο ὁμαλῶς **κυλινδρικόν.**

παρέμβυσμα-ατος (τὸ) νεώτ. βύσμα **κυρ.** ἐξ ἐλαστικοῦ ὑλικοῦ ἐν εἴδει δακτυλίου, παρεντιθέμενον μεταξὺ δύο μεταλλικῶν τεμαχίων **πρὸς ἐξασφάλισιν** τῆς στεγανότητος τῆς συνδέσεως.

παρεμβύω μτγν. παρενείρω, παρενθέτω, χώνω τι πλησίον : Λουκ.᾿Ιστ.Συγγρ.22 **μεταξὺ οὕτως εὐτελῆ ὀνόματα καὶ δημοτικὰ καὶ πτωχικὰ πολλὰ παρενεβέβυστα.**

παρεμμαίνομαι μτγν. μαίνομαί **πως,** εἶμαι ἐν μέρει μαινόμενος : Τίμ.Λεξ.ἐν λ. κορυβαντιᾶν.

παρεμμανής-**αῦς**-**ές** γλωσσ. ὁ ὁπωσοῦν, **ὀλίγον** μαινόμενος, ἐμμανής.

παρέμμεναι ἐπ. ἀπαρφ. τοῦ πάρειμι **βλλ.**

παρεμμίγνυμι μτγν. κ. μσν. κ. -μίσγω ἀναμειγνύω **προσέτι,** προσαναμειγνύω, προσθέτω εἰς τὴν μεῖξιν καὶ ἄλλο : ΨΔιοσκ.4,137, Αἰλ.ΖΙ 3,30 **ᾠῶν ἔνδον ὄντων εἶτα μέντοι τὰ ἑαυτοῦ παρενέμιξεν,** ᾿Ολυμπ.᾿Αλκ.7C **περὶ τοῦ πολιτικῶς ἑαυτὸν γνῶναι ποιεῖται τὸν λόγον· παρεμμέμικται δὲ καὶ περὶ τοῦ καθαρτικῶς,** Τζέτζ.Χιλ.2,347 **ταῦρον . . παρενέμιξεν ἀγέλαις.**

παρεμπαίζω μσν. **σκώπτω, περιπαίζω : Τζέτζ.** Χιλ.2,32

παρεμπάσσω μτγν. κ. μσν. ἐπιπάσσω **ἢ** μειγνύω **προσέτι,** πασπαλίζω **καὶ** ἀνακατώνω ἀκόμα : Δαμόκρ.π.Γαλ.14,121 **παρεμπάσσων τε τὰ ξηρὰ πάντα** μίγματα, Διοσκ.5,76 **οἱ δὲ ψιμύθιον παρεμπάσσουσιν ἀντὶ τοῦ θείου,** Γεωπ.2,34,1· || κ. παθ. μτ. δοτ. : αὐτ.3,9 **παρεμπάττεται δ᾿ αὐτῇ** (τῇ κριθῇ) **τὸ λεπτὸν αὐτῆς.**

παρεμπεδῶ-όω μτγν. ἐμπεδῶ, ἐξασφαλίζω προσέτι· ῾Ησ., ῾Ιερ.Ψαλμ.1,768,3) **τὴν ταυτοβουλίαν ἐντεῦθεν ἑκατέρων παρεμπεδῶν.**

παρεμπελάζω μσν. πλησιάζω, προσεγγίζω, ἔρχομαι κοντά : ᾿Ιωσ.Γενέσ.59B **τῷ φωσάτῳ παρεμπελάσομεν ἐπιτρέχοντες.**

παρεμπήγνυμι μσν. ἐμπήγω τι πλησίον, χώνω ἀκόμη : Πρόδρ.῎Ερωτ.213 **ἄλλου παρεμπήξαντος ἄκρον τὸ ξίφος**· κτ. παρακ. **ἐμπέμπηγα** εἶμαι στερεωμένος : Ψελλ. εἰς ᾿Αν.Βοασσ.1,220 **τούτοις παρεμπέπηγεν ὁ σφοδρὸς πόνος.**

παρεμπηδῶ-**άω** **πάπ.** ἐφορμῶ, κάμνω ἐπιδρομήν.

παρεμπίνω ῾Ησ. πίνω εἰς ὑπερβολήν, πολύ.

παρεμπίπλημι μτγν. πληρῶ, γεμίζω κρυφίως μέ τι : Πλούτ.Μάρκελλ.18 **τὸ τεῖχος παρεμπλήσας ὅπλων**· || παθ. ὑπερπληροῦμαι, γεμίζω : ᾿Ερασίστρ.π.Γαλ.7,331 **ἐπὶ πλέον δὲ πληρώσεως παρεμπίπλανται βραχίονές τε καὶ κνῆμαι καὶ χεῖρες, ὥσπερ τοῖς ἀπὸ τῶν γυμνασίων εἰς διάτασιν ἐρχομένοις.**

παρεμπίπραμαι μτγν. φλογίζομαι, ἀνάπτω διὰ τῆς προστριβῆς : Στράβ.15,1,52 **τοῦ μὴ παρεμπίπρασθαι τὰ σκέλη.**

παρεμπιπτόντως ἐπίρρ. νεώτ. **κατὰ** παρέμβασιν εἰς τὸ κύριον θέμα, ἔξω **τοῦ κυρίου θέματος, οἱονεὶ** ἐν παρενθέσει.

παρεμπίπτω κ. νεώτ., μέλλ. **-πεσοῦμαι,** πίπτω πλησίον, ἀνάμεσα, εἰσδύω, προστίθεμαι : Δημόκρ. π.Πλούτ.᾿Ηθ.733D **ἀρχαὶ παρεμπίπτουσι λοιμῶν,** Πλάτ.Χαρμ.173D **οὐ ἂν ἐῴη παρεμπίπτουσαν τὴν ἀνεπιστημοσύνην ξυνεργὸν ἡμῖν εἶναι,** ΠΔ Σοφ. Σαλ.7,25 **οὐδὲν μεμιαμμένον εἰς αὐτὴν παρεμπίπτει,** ᾿Αλκίφρ.1,13 **ἔρως με οὐκ ἐᾷ παρεμπεσὼν ὑπὸ τοῦ λογισμοῦ κυβερνᾶσθαι**· || ὁμ. λάθρα εἰσχωρῶ, παρεισδύομαι : Αἰσχίν.2,173 **παρεμπεσόντων δ᾿ εἰς τὴν πολιτείαν ἡμῶν,** ᾿Επίκ.Γνῶμ.16 **βραχέα σοφῷ τύχη παρεμπίπτει,** Πλάτ.Φαίδ.19 **παρεμπίπτοντος ἐνδελεχῶς,** Πλωτῖν.6,9,9 **παρεμπεσοῦσα ἡ σώματος φύσις πρὸς αὐτὴν ἡμᾶς εἵλκυσεν**· || ἐπὶ ἐχθρῶν, ἐπιπίπτω, προσβάλλω : Φίλ. Βελοπ.80,43· || ὁμ. διαδέχομαι παρά τι : ᾿Αριστλ. ΖΓ 768b,36 **εἰς τὰ μόρια τοῦ προσώπου παρεμπε-**

σόντος· **2)** ἐν τῇ λογ. ἐπὶ ὅρου, παρεμβάλλομαι, παρεντίθεμαι : αὐτ.ΑΠρ.42b,8 **κἂν εἰς τὸ μέσον δὲ παρεμπίπτῃ, τὸν αὐτὸν τρόπον·** ‖ π. γραμμ. τὸ **παρεμπῖπτον ἄρθρον** τὸ παρεντιθέμενον ἄρθρον : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.33,18· ‖ π. ἰατρ. παρεμβάλλομαι, μεσάζω, ἐπὶ τῶν παρεμβαλλομένων κρισίμων ἡμερῶν ἐν ἀσθενείᾳ : Γαλ 9,928· κ.ἐπὶ τοῦ διαλείποντος σφυγμοῦ : Ῥοῦφ.Σφυγμ.8,3, Γαλ.8, 525· **3)** ἐπεμβαίνω, συμβαίνω ἐν τῷ μεταξύ: Σέξτ. Ἐμπ Μαθ.9,423 **μὴ δυναμένου παρεμπεσεῖν σημείου·** πρβλ.Πλωτῖν.5,3,11, Ἰάμβλ.Μυστ.1,4· ‖ κ. ἐν τῇ γεωμ. ἐπὶ γραμμῶν, παρεμβαίνω μεταξὺ καμπύλης καὶ ἐφαπτομένης : Εὐκλ 3,16, Ἀπολλ.Περγ Κων. 1,32· ‖ ὁμ. ἐπέρχομαι, συμβαίνω, ἐμφανίζομαι : Ἀριστλ.ΖΓ 742b,8 **παρεμπίπτει γὰρ τὰ κινητικὰ τῶν μορίων πρότερα ὄντα τῇ γενέσει τοῦ τέλους,** Ἐπίκ.Ἐπιστ.1,31U **τὰ ἀεὶ παρεμπίπτοντα,** Ἑρμογ.Εὑρ.4,14 **εἰ ἀμφισβήτησις παρεμπέσοι·** **4)** ὑποπίπτω, ὑπόκειμαι ὑπὸ τὴν κυριότητα τινος: Πλούτ.Ἠθ.570F· ‖ κ. ἀπολ. συμφωνῶ κατὰ τύπον : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.256,23 **καὶ δὴ οὖν τὸ λεγέτω δεύτερον καὶ τρίτον** (πρόσωπον) **ὑπαγορεύει· ἀλλ᾽ἔστι γε πρὸς ταῦτα φάναι ὡς οὐ ψεῦδος μέν ἐστι τὸ παρεμπίπτειν δισσὸν πρόσωπον.**

παρεμπλάσσω μτγν., ἀττ. -ττω παραπλάσσω, ἐπικαλύπτω, σκεπάζω, φράσσω : Ἀλέξ.Τραλλ.2 **παρεμπλάσσειν τοὺς πόρους·** πρβλ.Διοσκ.5,81, Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.10,22,1· ‖ παθ. καλύπτομαι δι᾽ ἐμπλάστρου, ἐμφράττομαι : Διοσκ.Ἀλεξ.Προοίμ. **παρεμπλάσσεσθαι ταῖς πόροις.**

παρεμπλαστικός-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἁρμόζων εἰς ἔμφροξιν τῶν πόρων : Διοσκ.Ἀλεξ.1,109 **παρεμπλαστικὴ δύναμις·** πρβλ. Ἀέτ.9,42, Ἀλέξ. Τραλλ.5,5.

παρεμπλέκω μτγν. κ. μσν. ἐμπλέκω μετά τινος ἢ μεταξύ· **2)** παθ. ἐμπλέκομαι μετά τινος, ὅθ. περιέχομαι ἔν τινι : Δίφιλ.Σ π. Ἀθήν. 2,57C **ἔχειν παρεμπεπλεγμένον τὸ ῥητινῶδες·** ‖ εἰσάγω, παρεισάγω ἄνδρας εἰς τὰς τάξεις στρατεύματος : Ἀσκληπιόδ.10,17· **3)** μειγνύω, ἀναμειγνύω, ἀνακατώνω : Ὀρειβ.ἀπ.41 **παρεμπλέκειν τῷ ποτῷ τὴν τροφήν·** κ. μέσ. : Φώτ. (κῶδ. παρεπλεξάμην) (ἀμφ.)· ‖ παθ. εἶμαι ἀναμεμειγμένος, ἀνακατωμένος εἴς τι : Βέττ.Βάλ.181,35· **4)** μτφ. ὑφαίνω τι ἔν τινι, ἐνυφαίνω : Εὐστ.2,2 **μύθους τῇ ποιήσει παρεμπλέκων.**

παρεμπλοκή (ἡ) μτγν. κ. μσν. τὸ περικλείεσθαι, περιλαμβάνεσθαι εἴς τι, ἡ ἔγκλεισις : Ἐπίκ.ἀπ. 92,274 **παρεμπλοκὴ κενοῦ** : Ἥρων Πνευμ.1Προοίμ. **ἡ κατὰ κένωσιν παρεμπλοκή** (κῶδ. παρεισπλοκή) (ἀμφ.)· ‖ ἐπὶ ὀδόντων τροχοῦ, ἡ ἐμπλοκή : Θέων Σμ.180H· **2)** στρατ. τακτ. ἡ παρένταξις ἐλαφρῶς ὡπλισμένων στρατιωτῶν, μεταξὺ ὁπλιτῶν : Ἀσκληπιόδ.10,17· **3)** παρεμβολή : Πρόκλ. Παρμ.578S **ἡ τοῦ μᾶλλον καὶ ἧττον παρεμπλοκή·** κ. ἀστρολ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Πετόσ.π.Βέττ. Βάλ.281,23· ‖ διηγηματικὴ παρεμβολή, σύμπλεξις ἐν τῷ μέσῳ, ἐπεισόδιον : Εὐστ.103,39 **ἱστορικὴ παρεμπλοκὴ ἐν τρισκαίδεκα στίχοις ἐκτέθειται·** **4)** ἐν συγκριτ. ἐνν. ὑπερπλήρωσις : Ἀγαθρχ.34.

παρεμποδίζω μτγν., μσν. κ. νεώτ. γίνομαι ἐμπόδιον, ἐμποδίζω, παρακωλύω : Λουκ.Ἔρωτ.15 **πολλὰ δὲ ταῖς κατ᾽ ἄκρον εἶναι δυναμένοις καλαῖς ἡ τύχη παρεμποδίζει,** Εὐστ.Πον.328,7 **παρενεπόδισε τὸν τῆς σοφίας κρατῆρα, - παρεμποδίζει τὴν πρόοδον τῆς ἐργασίας·** ‖ κ. παθ. παρακωλύομαι : Γαλ.4,504 **μηδαμῇ παρεμποδιζόμενον, - παρεμποδίζεται ἡ ἐργασία.**

παρεμποδισμός (ὁ) μτγν., νεώτ. **-ισις** ἔμφραξις, κώλυμα, ἐμπόδιον : Ἐρωτιαν. ἐν λ. κώφωσις, Γαλ.14,776 **ὅταν παντελὴς παρεμποδισμὸς ᾖ τοῦ ὁρᾶν,** Ἀσπασία π. Ἀέτ.16,72.

παρεμποδών ἐπίρρ. μτγν. ὡς ἐμπόδιον : Προκ. Γαζ.Ἐπιστ. 27, Ἀλέξ.Τραλλ.2 **ὁπηνίκα τὰ τῆς γαστρὸς παρεμποδὼν γίνοιτο.**

παρεμποιῶ-έω μτγν. δημιουργῶ, πλάττω προσέτι : Πλούτ.Ἠθ.520E **βλάπτει λεληθότως τῷ μελέτην παρεμποιεῖν τὸ ζητεῖν τὰ μὴ προσήκοντα.**

παρεμπολή (ἡ) πάπ., μτγν. προφ. τοῦ παρεμβολή.

παρεμπολῶ άω εἰσάγω τι κρυφίως, ψευδῶς, συμφωνῶ κρυφίως : Εὐρ.Μήδ.910 **γάμους παρεμπολῶντι** (πρὸς τῷ νομίμῳ γάμῳ συνάπτειν καὶ ἄλλον)· ‖ ἀμ. πολίτης **παρημπολημένος** παρείσακτος : Κωμ.Ἀδέσπ 96.

παρεμπόρευμα-ατος (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. ἐμπόρευμα εὐτελές, ὀλίγης ἀξίας, πάρεργον κέρδος· Ἡσ. ἐν λ. ῥωπικά· **2)** μτφ. παράρτημα, πάρεργον : Λουκ.Δημ.Ἐγκώμ.10 **παρεμπόρευμα τῆς Ἑλένης φέρων,** Μᾶρκ.Αὐρ.3,12 **μηδὲν παρεμπόρευμα·** **3)** ἀποτέλεσμα : Γαλ.Χρ.Μορ 8,7 **παρεμπόρευμα τῆς εἰσπνοῆς ἡ τῶν ὀσμῶν γίγνεται διάγνωσις·** **4)** νεώτ. ἐν τῷ ναυτ. ἐμπόρευμα μικρᾶς ποσότητος φορτωνόμενον ἐπὶ πλοίου καὶ μεταφερόμενον δωρεάν, ὅπως πωληθῇ ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου κυρίως καὶ διανεμηθῇ τὸ κέρδος μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐμπόρου.

παρεμπορεύομαι μτγν. ἐμπορεύομαί τι ἐν παρέργῳ, ἐκ περισσοῦ· κυρ. μτφ. : Ἀλκίφρ.ἀπ.ζ,16 **μικρὰ παρεμπορεύεσθαι τῆς ἀφροδίτης·** ‖ ὁμ. μτφ. παρέχω τέρψιν σὺν τῇ διδασκαλίᾳ : Λουκ. Ἱστ.Συγγρ 9 **ἡ ἱστορία εἰ μὲν ἄλλως τὸ τερπνὸν παρεμπορεύσαιτο, πολλοὺς ἂν τοὺς ἐραστὰς ἐπισπάσαιτο.**

παρεμπρός ἐπίρρ. μσν. κ. δημ. κ. **παραμπρός** περισσότερον ἐμπρός, προσωτέρω, περαιτέρω, ὀλίγον πιὸ μπροστά : Ἀραβ.Μῦθ.Χαλ.1,152 **ἔπειτα προβαίνοντας παραμπρὸς εὗρον μίαν εὐρυχωρατάτην πλατεῖαν.**

παρέμπροσθεν ἐπίρρ. μσν. παρεμπρὸς βλ.λ. : Διγεν.Ἀκρ.3868 **διὰ νὰ γράφω κι ὄγδοον παρέμπροσθεν εἰς τοῦτο,** Λίβ.Ροδ.2684 **ἄφες καὶ τὸ παρέμπροσθεν πρᾶγμα, μηδὲν πιστεύῃς.**

παρέμπτωσις-εως (ἡ) νεώτ. ἰατρ. διαταραχὴ τῆς σφύξεως, ἀνώμαλος σφυγμός.

παρεμφαίνω κ. νεώτ., ἀόρ. **παρενέφηνα,** δεικνύω τι πλαγίως, ἐμφανίζω, φανερώνω : Πλάτ.Τίμ. 50E **τὴν αὑτοῦ παρεμφαῖνον ὄψιν·** ‖ γεν. δηλῶ, δεικνύω, παρουσιάζω : Ἀριστλ.Ἀκουστ 80.b,13, Χρύσ Στωϊκ.2,52, Πολύβ.12,24,2 **ὡς ἂν εἰ γαστρίμαργον παρεμφαίνειν,** Φιλόδ.Εὐσ.18, Πλούτ.Περ. 16 **κακοήθως δὲ παρεμφαίνουσιν οἱ κωμικοί,** Ἀπολλ.Δύσκ.204,22· κ. παθ. : Φίλ.1,485, Ἀπολλ. Δύσκ.Ἀντων.11,28· ‖ ἐπὶ ὀσμῆς, παρουσιάζω, ἐμφανίζω, ὁμοιάζω : Διοσκ.1,47 **παρεμφαίνειν ὀσμήν τινος** (τ. ἔ. ὁμοιάζειν μὲ ὀσμήν . .), αὐτ.1,61 **παρεμφαίνειν σμύρνης·** ‖ δηλῶ μετ᾽ ἐμφάσεως, τονίζω ἰδιαιτέρως : Φιλόδ.Ῥητ.1,85S, Διογ.Λ 6,3 **παρεμφαίνων τὸν ναῦν·** **2)** παθ. φαίνομαι, ἐμφανίζομαι ἔν τινι πράγματι παρεμπιπτόντως, τυχαίως : Ἀριστφ.Φυσ.212a,8 **διὰ τὸ παρεμφαίνεσθαι τὴν ὕλην καὶ τὴν μορφήν·** ‖ ἐπὶ ἀντανακλωμένων ἐντὸς τοῦ ὕδατος ἀντικειμένων, παρουσιάζομαι συγχρόνως : αὐτ.Πρ.932b,23.

παρεμφᾰνίζω, δωρ. ἀόρ.α' **παρενεφάνιξα,** παρεμφαίνω βλ.λ. : Ἐπιγρ. **παρεμφανίζειν τὴν παρουσίαν.**

παρεμφάρακτος Ἡσ. «ἀσελγής. πέρπερος».

παρέμφᾰσις-εως (ἡ) κ. νεώτ. ὑποδήλωσις. ὁρισμός· κυρ. σημασία, ἔννοια τῶν λέξεων, τίτλος ἔργου τοῦ Χρύσ.Στωϊκ.ἀπ.2,6 πρβλ.Φάλ.Ἐπιστ. 84,4, Ἀπολλδ.Ἱστορ.ἀπ.102J, Γαλ.10,83· ‖ ψυχικὴ **παρέμφασις** ψυχικὴ ἔννοια, ψυχικὸν νόημα : Ἀπολλ Δύσκ.Ἐπιρρ.131 23 (ἀντίθ. πρᾶγμα)· **2)** ἔνδειξις, δεῖγμα, σημεῖον : **αὐτ.**Σύντ.334,15 **χρονικὴ**

παρέμφασις· **3)** διαστροφή έννοίας, ψευδής παράστασις : Φιλόδ.Κακ.38J.
παρεμφᾰτικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ό παρεμφαίνων, δηλῶν ή σημαίνων τι : 'Απολλ.Δύσκ. 'Αντων.63,10 **παρεμφατικός προσώπου**· πρβλ αύτ Συντ.68,6· || **τά παρεμφατικά** κ. νεώτ. **παρεμφατικαί έγκλίσεις** αί τέσσορες έγκλίσεις [όριστική, ύποτακτική, εύκτική, προστακτική] αί παρεμφαίνουσαι πρόσωπον καί άριθμόν, άντίθ. άπαρέμφατον : Διον.'Αλ.Συνθ 5.
παρεμφερής-οῦς-ές κ.νεώτ. ό όλίγον ή σχεδόν δμοιος, ό κάπως δμοιος, προσόμοιος, παρόμοιος : 'Αριστλ.Ζ] 524b,10 **παρεμφερή όρνιθώδη** (έσφ. ἀνάγν. πιθ. περιφερή), Διόδ.Σ 1,35 **ὦτα δέ καί κέρκον καί φωνήν ἵππῳ παρεμφερή.**
παρεμφέρω μτγν. είμαι όλίγαν ή σχεδόν, κάπως δμοιος : 'Ασκληπιάδ.Ν π. Γαλ.14,168 **άλυσσος βοτάνη τῷ πρασίῳ παρεμφέρουσα**· **2)** παθ. εισάγομαι έντός προσέτι : Βέττ.Βάλ.246,15· **3)** παθ. κυμαίνομαι έπίσης καί έγώ : Γαλ.19,616 **τά παρεμφερόμενα έν τῷ χύματι.**
παρεμφερῶς έπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. κατά τρόπον παρεμφερή βλ.λ.[i] : Ζώσ.5,16 **τῇ θέσει τοῦ ζώου παρεμφερῶς.**
παρεμφράσσω μτγν., άττ. -ττω έμφράττω, ατουπώνω πλαγίως : Γαλ.6;768 **τάς καθ' ἧπαρ παρεμφράττει διεξόδους,** Κασσ.Πρ.60 **παρεμφράττειν τούς πόρους.**
παρεμφύομαι μτγν. φύομαι πλαγίως, προσκολλῶμαι έπί τινος : Λουκ.Δρ'απ.10 **παρενεφύετο οὔτε ζηλοῦν τἀμά ές βάθος οὔτε κομιδῇ άπᾴδον.**
παρέμφῠσις-εως (ή) μτγν. τό φύεσθαι πλαγίως ή πλησίον, πλαγία αὔξησις καί προσκόλλησις : 'Ηλιόδ.π.'Ορειβ.45,9,3.
παρεναλλᾰγή μτγν. άλλαγή, άλλοίωσις ή διαστροφή ἕνεκα έξαρθρώσεως : Γαλ.14,796 **κατά δέ τά σφυρά βραχεῖα μέν παραλλαγή** γινομένη **δυσαποκατάστατος.**
παρεναλλάσσομαι μτγν. άνταλλάσσομαι : Γαλ.Φιλ.'Ιστ.19.
παρενδείκνυμαι μτγν. μέσ. έπιδεικνύομαι έν παρόδῳ, έπί ήθοποιῶν : Πολυδ.4,98· || όμ. έπιδεικνύω, δείχνω : αύτ.145 **παρενδείκνυσθαι πολυπραγμοσύνην**· || κ. γεν. έπιδεικνύω, άναπτύσσω : Δαμάσκ.'Αρχ.116· || όμ. σημ. κ. έν τῷ ένεργ. π. 'Ολυμπ.'Αλκ.79Β.
παρενδημῶ-έω πάπ. ένδημῶ ἔν τινι τόπῳ.
παρενδίδωμι μτγν. ένδίδω, ύποχωρῶ : Πλούτ. 'Ηθ.813D **ύφίεσθαί τι καί παρενδιδόναι,** 'Αππ. 'Εμφ.Πολ.1,13 **μηδέ σπουδήν τοῦ δήμου τοσήνδε άνατρέψαι, ᾧ τι καί παρενδοῦναι προθυμαυμένῳ δήμαρχον ὄντα ἥρμοζε**· || έπί όξείας άσθενείας, καταπραΰνομαι : Γαλ.12,494· || π. 'Ησ. **«παρενδοθῇ·** παρατεθῇ**».**
παρενδύομαι παθ. μτ. ένεργ. άόρ. β' πλαγίως είσδύομαι, είσέρχομαι : Πάπ., Πλούτ.'Ηθ.479Α **κόλαξ παρενδύς θυραῖος.**
παρενεῖδον, άπαρφ. **-ιδεῖν,** άόρ. β' έν χρ. ώς ένεστ. [τοῦ άχρ. παρενορῶ], άποβλέπω πλαγίως πρός τι : 'Αριστφ.Λυσ.156 **γυμνᾶς παρενιδών έξέβαλ'** [δ.γρ. παραυιδών].
παρενείρω μτγν., μσν. κ. νεώτ. βάλλω τι έν τῷ μεταξύ, **παρεισάγω,** παρεμβάλλω : Σωρ.2,60 **παρενείρειν χεῖρα**· κ. μτφ. : Πλούτ.'Ηθ.793D **έαυτόν είς πάντα παρενείρων** [παρεισάγων έαυτόν είς πᾶν πρᾶγμα]· || παρενθέτω, παρεμβάλλω : 'Αλέξ.'Αφρ.Τοπ.521,34 **τῷ λόγῳ περιττάς προτάσεις παρενείρειν,** 'Ανν.Κομν.1,338 **παρενείρειν τι μεταξύ τῶν λόγων**· πρβλ. Εύστ.7,39.
παρενήνεον έπ. παρατ. τοῦ παρανηνέω βλ.λ.
παρενήνοθε (γ' έν. παρακ. έν σημ. ένεστ. κ. άόρ.) πάρεστι, παράκειται : 'Απολλ.Ρ 1,664.
παρενθεῖν δωρ. άντί παρελθεῖν ώς άπαρφ.άόρ. τοῦ παρέρπω βλ.λ.
παρένθεσις-εως (ή) μτγν. κ. νεώτ., δημ. -η τό παρεντιθέναι πλαγίως, ή πλαγία ή κακή ἔνθεσις : Γαλ.19,193 **φυλάσσεσθαι χρή τάς τῆς τροφῆς παρενθέσεις**· || ή ἔγχυσις : 'Ορειβ.άπ.58· **2)** είσαγωγή, παρεμβολή, είδ. Ιατρ. ξαντοῦ έν πληγῇ : 'Αέτ.8,27· **3)** π. γραμμ. ή παρεντιθεμένη έν τῷ λόγῳ πρότασις ή λέξις : Εύστ.30,43· κ. π. συγγρ. : αύτ.100,33 **παρένθεσις τῶν ίστοριῶν**· κ. π. ρήτ. : Κοΐντιλ.9,3,23, 'Ερμογ.'Ιδ.1,12 **κατά παρένθεσιν**· **4)** νεώτ. μτφ. ή έκτός τοῦ θέματος όμιλία, παρέκβασις· **5)** νεώτ. κ. δημ. δύο σημεῖα έν σχήματι τόξου έντός τῶν όποίων περικλείεται ή παρεντιθεμένη φράσις· **6)** στρατ. τοκτ. παρεισαγωγή άνδρῶν είς τάς τάξεις : 'Ασκληπιόδ.6,1.
παρενθετικός-ή-όν νεώτ. κ. δημ. ό άνήκων ή άναφερόμενος είς τήν παρένθεσιν βλ.λ.3] : **παρενθετική πρότασις**· || νεώτ. κ. δημ. κτ. πληθ. ούδ. **παρενθετικά** τά δύο σημεῖα τῆς παρενθέσεως.
παρένθετος-ον μσν. κ. νεώτ. ό παρεντεθειμένος, παρεμβεβλημένος, παρείσακτος : Εύστ.67,29 **παρένθετος στίχος**· **2)** νεώτ. ό περικεκλεισμένος έντός παρενθέσεως βλ.λ.4).
παρενθέτω νεώτ. τ. τοῦ παρεντίθημι βλ.λ., θέτω τι μεταξύ δύο ή περισσοτέρων πραγμάτων, παρεμβάλλω, παρενείρω, παρεισάγω.
παρενθήκη (ή) κ. νεώτ. τό παρεντιθέμενον, παρεμβαλλόμενον, προσθήκη : 'Ηρ.1,186 **τοιήνδε δέ έξ αὐτῶν παρενθήκην έποιήσατο** [έπί συμπληρώσεως τῶν ἔργων έτέρου]· || όμ. περιττή παρέκβασις, παρένθεσις : 'Ηρ.6,19 **παρενθήκην ἔχρησε ές Μιλησίους** [ἔδωκε χρησμόν ώς έν παρενθέσει], αύτ.7,5 **τοῦ λόγου παρενθήκην ποιεέσκετο τήνδε,** Πλούτ.Πομπ.41 **έτέρας τοῦ πολέμου παρενθήκας έποιεῖτο** [ήσχολεῖτο είς ἔτερα πράγματα κατά τά διαλείμματα τοῦ πολέμου]· || έν φρ. **έν παρενθήκης μέρει** παρέργως, έν παρόδῳ : 'Ολυμπ.'Αλκ.2(1)· || **παρενθήκη ὅφ:υ** τό παροφώνημα βλ.λ. : Πολυδ.6,56· **2)** συμβουλή παρεχομένη πρός παρεμπόδισιν τοῦ κινδύνου : Λιβάν. Λόγ.59,95 **έγώ μέν δή συγχαίρω τῷ βασιλεῖ** τῆς **παρενθήκης ταύτης**· **3)** μικρά ποσότης έμπορευμάτων λαμβανομένη ώς προσθήκη είς τό φορτίον [άντίθ. έμπορία] : Πλούτ.'Ηθ.151Ε **πλείονος άξία τῆς έμπορίας ή παρενθήκη**· πρβλ.Πολυδ.1,99, 'Ησ.· **4)** νεώτ. ναυτ. ἕρμα πλοίου, σαβούρα.
παρενθλίβω μτγν. ένθλίβω όλίγον : Σωρ.245.
παρενθύμησις (ή) γλωσσ. ἔλλειψις προσοχῆς, όλιγωρία.
παρενθυμοῦμαι-έομαι μτγν. παραβλέπω, παραμελῶ, άφηφῶ : Φιλ.1,78, Μάρκ.Αὐρ.5,5 **καί τοῦτο δέ άσκητέον, μή παρενθυμουμένῳ, μηδέ έμφιληδοῦντι τῇ νωθείᾳ**· || παθ. άόρ. έν ένεργ. σημ. : Πάπ. **παρενθυμηθείς,** αύτ. **ἵνα μή παρενθυμηθῇς.**
παρένθυρσος (ό) μτγν. τό όγκῶδες, έξεζητημένον, πλαστόν ὕφος λόγου : Θεόδ.π.Λογγῖν.3,5.
παρενιαυτοφόρος-ον ό καρποφορῶν κατά πᾶν δεύτερον ἔτος : Θεόφρ.ΦΙ 1,20,3 **παρενιαυταφόρα δέ καί ούκ έπετειοφόρα τῶν δένδρων,** . . **τά ξηρά καί ξυλώδη.**
παρεννέπω μτγν. παραυδάω, παραθαρρύνω, παραινῶ : 'Απολλ.Ρ 3,367 **τοῖα παρέννεπεν Ἄργος.**
παρεννόησις-εως (ή) νεώτ. έσφαλμένη άντίληψις, παρανόησις, παρεξήγησις.
παρεννοῶ-έω νεώτ. άντιλαμβάνομαι έσφαλμένως, παρανοῶ, παρεξηγῶ.
παρενόλη (ή) νεώτ. φαρμακ. μεῖγμα διαφόρων λιπαρῶν ούσιῶν, χρήσιμον είς τήν φαρμακευτικήν.
παρενοπλίζω μτγν. ένοπλίζω:Λυκόφρ.π.Τζέτζ.205.
παρενοῦμαι-όομαι μσν. ένοῦμαι μετά τινος : Θεοφύλ.Σ 8Α **αὐλήν ἥτις παρήνωται τῇ οίκίᾳ.**

παρενόχλημα-ατος (τό) μτγν. κ. μσν. ἡ παρενόχλησις βλ.λ. : Φlλ.2,519 **πανοίκιος . . συναιρεθεὶς ὡς περιττὸν ἄχθος καὶ παρενόχλημα.**

παρενόχλησις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ διατάραξις τῆς ἡσυχίας τινός, ἐνόχλησις κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐργασίας τινός : 'Αέτ.8,16· || νεώτ. **παρενόχλησις τοῦ ἐχθροῦ** ἡ διατάραξις τῶν προσπαθειῶν τοῦ ἐχθροῦ διὰ μικρῶν καὶ αἰφνιδίων ἐπιθέσεων.

παρενοχλῶ-έω κ. νεώτ. ἐνοχλῶ τινα μεγάλως, παραβλάπτω τινὸς τὰ συμφέροντα ἢ τὴν ἡσυχίαν : 'Ιππ.'Επιστ.13, 'Αριστλ.Ρητ.1381b15, Πολύβ.1,8,1 **περὶ τῆς συνορούσης οὐχ ὡς ἔτυχε παρηνώχλουν τοῖς τε Καρχηδονίοις καὶ τοῖς Συρακοσίοις**· κ. ἀπλ.μτ. δοτ. : ΠΔ Κριτ.14,17 **ἀπήγγειλεν αὐτῇ ὅτι παρηνώχλησεν αὐτῷ,** Φιλόδ.'Οργ.86W, ΚΔΠράξ.15,19 **μὴ παρενοχλεῖν τοῖς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἐπιστρέφουσιν·** || μτ. αἰτ. ἐνοχλῶ μεγάλως : Πολύβ.16,37,3 **οἱ μισθοφόραι βοηθήσαντες παρενοχλῶσιν αὐτούς,** 'Ιεροκλ.Χρ.'Επ.7,431Μ· κ. παθ. : Δημ.242 **παρηνώχλησθε δὲ καὶ ὑμεῖς ἴσως,** Πολύβ.3,53,6 **κατὰ μέρη δὲ καὶ κατὰ τόπους παρενοχλαύμενος**· κ. ἐπὶ νόσου : 'Επιγρ. **παρηνωχλούμην ὑπὸ νευρικῆς διαθέσεως**· || νεώτ. φρ. **παρενοχλῶ τὸν ἐχθρόν** διὰ συνεχῶν μικρῶν ἐπιθέσεων ἢ αἰφνιδιασμῶν δὲν τὸν ἀφήνω νὰ ἡσυχάσῃ.

παρενσάλευσις-εως (ἡ) μσν. τὸ σαλεύειν τῆδε κἀκεῖσε, κλόνησις, τίναγμα, σάλευσις : Νικ.Χων. Χρον 5,2 **μαντικὴ παρενσάλευσις ποδῶν.**

παρενσαλεύω σαλεύω, κινῶ τῆδε κἀκεῖσε : 'Αριστφ.Πλ.291 **μιμούμενος καὶ τοῖν ποδοῖν ὡδὶ παρενσαλεύων** (τινάσσω ψηλὰ τοὺς πόδας καὶ χορεύω). Φιλόστρ.'Απολλ.2,13 **πρὸς αὐλὸν παρενσαλεύειν** (χορεύω κατὰ τὴν μελῳδίαν τοῦ αὐλοῦ).

παρενσκήπτω μσν. ἐνσκήπτω πλαγίως, ἐν τῷ μεταξύ : 'Ιωσ.Γενέσ.99,9.

παρενσπείρω μτγν. κ. μσν. ἐνσπείρω, σπείρω μεταξύ, σπείρω τῆδε κἀκεῖσε, διασπείρω : Γρηγ. Νύσσ.2,640Β **παρενεσπάρη τούτοις,** Εὐστ.7,20· κ. παθ. : Πρόκλ.π.Σιμπλίκ.Οὐρ.656,4 **παρενεσπαρμένας**· || κ. μτφ π. νεωτ. **παρενέσπειρε διχονοίας μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας.**

παρενστάζω μτγν. ἀφήνω νὰ στάξῃ τι ἐπὶ πλέον ἢ κατὰ λάθος : Σωρ.1,86, Γαλ.12,794, 'Αέτ.4,9.

παρένσταξις-εως (ἡ) μτγν. ἡ ἐπὶ πλέον ἐπίσταξις : Σωρ.2,28.

παρενσφηνοῦμαι-όομαι μτγν. ἐνσφηνοῦμαι πλαγίως, δίπλο : Σωρ.2,31.

παρένταξις-εως (ἡ) μτγν. παρεμβολή, παρενθήκη, προσθήκη ἐν τῷ μεταξύ : Πλούτ.'Ηθ.1022D **τὰς τῶν μεσατήτων παρεντάξεις**· || ἐπὶ ἐλαφρῶς ὡπλισμένων στρατευμάτων, παρεμβολὴ μεταξὺ ὁπλιτῶν : 'Ασκληπιόδ.6,1.

παρεντάττω μτγν. τάσσω προσθέτως ἐν τῷ μεταξύ, παρεμβάλλω, παρενθέτω : Πλούτ.'Ηθ.1020Α **δεῖ δ' αὐτὰς** (τὰς μεσότητας) **ἐκεῖ παρεντάξαι.**

παρεντείνω μτγν. ἐντείνω πλησίον, τεντώνω τι πλησίον ἢ ἐπὶ πλέον: Πλούτ.'Ηθ.84Α **ταῖς ἑπτὰ χορδαῖς δύο παρεντειvάμενον**· **2)** ἐντείνω ἐπὶ πλέον, δυναμώνω : αὐτ.623Β **π- τὴν φωνήν**· πρβλ. Διον.'Αλ.Δημ 54· || καθίστημί τι σοβαρώτερον, ἐπιδεινῶ : Ροῦφ.Σατ.Γον.43 **παρεντείνει τὰς ἐντάσεις**· **3)** παρεισάγω : Πλούτ.Περ.8 **παρενέτεινε τὸν 'Αναξαγόραν** (ἐγκατεμείγνυεν εἰς τὸν λόγον του μέρη ἐκ τῶν διδασκαλιῶν τοῦ 'Α.).

παρεντερικός-ή-όν νεώτ. ὁ δι' ἄλλης ὁδοῦ καὶ οὐχὶ διὰ τοῦ ἐντέρου γινόμενος : **παρεντερικὴ εἰσαγωγὴ - θρέψις** (εἰσαγωγὴ τροφῆς εἰς τὸν ὀργανισμὸν οὐχὶ διὰ τοῦ πεπτικοῦ σωλῆνος ἀλλ' ἐνδοφλεβίως ἢ ὑποδορίως).

παρέντευξις-εως (ἡ) γλωσσ. ἡ κατὰ τύχην συνάντησις.

παρεντίθημι μτγν. εἰσάγω, παρεισάγω, καταχωρίζω : Διοσκ.5,120, Σωρ.1,84, Γαλ.6,574 **βραχύ τι παρεντιθέντες ἄρτου,** Πάπ. **παρεντιθέντες καυτήριον**· || π.τακτ. παρεισάγω ἄνδρας εἰς τὰς τάξεις : 'Ασκληπιόδ.10,18· **2)** παρεμβάλλω, παρενείρω, παρενθέτω, θέτω ἐν τῷ μέσῳ : Γαλ.18,179 **τὰ δ' ὅλα παρεντιθέντες,** Λογγῖν.27,1· || κ παθ. **-εμαι** παρεμβάλλομαι, τίθεμαι ἐν τῷ μέσῳ : 'Ερμογ. 'Ιδ.2,10· **3)** ἐν πάπ. **παρεντίθεσθαι ἑαυτόν.**

παρεντομή (ἡ) νεώτ. ναυτ. ἡ καμπυλότης τῶν πλαγίων πλευρῶν καὶ τοῦ ποδώματος παντὸς ἱστίου, τὸ βερέμι.

παρεντρίβω μτγν. τρίβω τι πλαγίως, εἰς τὴν ἄκραν τινός : 'Επιφάν.1,131C **παρενέτριφεν αὐτοῦ τὴν πλευρὰν τῇ πλευρᾷ τοῦ γυνείου.**

παρεντρώγω τρώγω προσέτι, ἐπὶ πλέον· κ. παθ. : Εὔβουλ.π.'Αθήν.14,622F παρεντέτρωκται **τευθὶς ἐξωπτημένη.**

παρεντυγχάνω μτγν. παρατυγχάνω, συναντῶ κατὰ τύχην· ἴδ. **οἱ παρεντυγχάνοντες** οἱ ἀναγνῶσται : 'Επιγρ.,'Επιφάν.1,417Α τὸ δεινὸν ἀποκαλύπτοντες **εἰς διόρθωσιν τῶν παρατυγχανόντων.**

παρεντυχία (ἡ) γλωσσ. ἡ κατὰ τύχην συνάντησις.

παρενυφαίνω μτγν., ἀόρ. -ύφανα, ὑφαίνω τι ἀνάμεσα εἴς τι, ἐνυφαίνω : 'Αλέξ.'Αφρ Πρ 2,52 **ἡ φύσις τὸ νεῦρον διαξάνασα πανταχόθεν εἰς πολλὰς ἶνας ἐπ' εὐθείας παρενύφανεν οὕτω τὴν σάρκα ὡς κρόκην στήμονι.**

πάρεξ ἢ **πάρεξ** κ.μσν., νεώτ. κ δημ., δ.τ. τοῦ πάρεκ βλ.λ., ἐκτός, παρεκτός : 'Ιλ.Κ 349 **παρὲξ ὁδοῦ,** 'Ηρ. 1,14 **πάρεξ τοῦ ἀργύρου χρυσόν,** Σολωμ.'Εθν. 'Υμν.67,2 **ποιος ἀφήνει ἐκεῖ τὸν τόπο, πάρεξ ὅταν ξαπλωθῇ ;**

παρεξάγω κ. μσν. ἄγω, ὁδηγῶ παρά τι ἢ πέρα τινός, μτ. αἰτ. τόπου : 'Ηρ.4,158 (ἐσφ. ἀνάγν. ἀντὶ παρῆγον)· **2)** παροδηγῶ, παραπλανῶ, ἀποπλανῶ (ἐν τμήσει) : 'Ιλ.Κ 391 **πολλῇσίν μ' ἄτῃσι παρὲκ νόον ἤγαγεν Ἕκτωρ**· πρβλ.'Υμν.'Αφρ. 36· **3)** ἐξάγω, ἐξέλκω : Θεοφύλ.Σ'Ιστ.77,5 **τὰ βέλη παρεξάγουσιν·** **4)** ὑπερέχω, ἐξέχω, ὑπερβάλλω : Εὐσ.Εὐαγγ.'Απ.372C **τοῦ Λευὶ τῷ τῆς ἱερωσύνης τιμήματι τὸν 'Ιούδαν παρεξάγοντος.**

παρεξαγωγή (ἡ) μτγν. τὸ ἐξέρχεσθαι, τὸ πορεύεσθαι ἔξω ἐναντίον τινός, ἐπὶ τῶν ἀθλητῶν : 'Αρτεμίδ.Δαλδ.5,13 **παροδεύων ἅμα τοῖς ἄλλοις παισὶν ἐν παρεξαγωγῇ ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἐκκεκρίσθαι** (τὸν 'Ασκληπιόν)· **2)** ἡ ἐξαγωγή, τὸ βγάλσιμο ἔξω : Μεθόδ.426Α **τῇ παρεξαγωγῇ τῆς ἀχαρίστου συναγωγῆς τὴν ἀντεισαγωγὴν ἐποιήσατο τῆς εὐχαρίστου "Αννης.**

παρεξαίρω μτγν. αἴρω, σηκώνω, ὑψώνω πλησίον : Στράβ.11,14,4 **ἔχειν δὲ** καὶ βακτηρίας . . **ἃς παρεξαίροντας εἰς τὴν ἐπιφάνειαν . .** σώζεσθαι· || παθ. αἴρομαι, ἐπαίρομαι : Σκύμν.343 **παρεξαρθέντες οὐκ ἀνθρωπίνως** (ἐπαρθέντες).

παρεξαιρῶ-έω μτγν. κ μσν. ἐκβάλλω τι ἐκ τοῦ μέσου, ἐξάγω, ἀφαιρῶ : Τζέτζ. εἰς 'Αν Κρ.3, 321 **μίαν μακρὰν** (συλλαβήν) **παρεξελών**· **2)** μέσ. λαμβάνω κατ' ἐκλογήν, ἐκλέγω καὶ παίρνω : 'Επιγρ. **παρεξελόμενοι οἰκήματα εἰς ἀπόθεσιν τῶν σκευῶν.**

παρεξαλλάττω μτγν. κ. μσν. ἀλλάσσω τι κάπως, κάμνω τι ἀλλοῖόν πως : Μέν.Σαμ.42· || ἡ μτχ. παθ. παρακ. **παρεξηλλαγμένος-η-ον** ὁ διάφορος, παράδοξος, γλῶσσ. τοῦ ποταίνιος· Σχόλ. Σοφ.'Αντ.849, Εὐστ.Πον.46,20 **ἡ τόλμα . . ἐνέργεια τίς ἐστι παρεξηλλαγμένη** τοῦ συνήθους.

παρεξαμείβω μτγν. παραπλέω, παρέρχομαι, διαβαίνω πλησίον τινός, μτ. αἰτ. : 'Απολλ.Ρ 1,581 **Πηλιάδας δὲ παρεξήμειβον** ἐριπνάς· || κ. ἐν τμήσει : αὐτ.2,54 **παρὲκ γόνυ γονὸς ἀμείβων,**

παρεξαρκῶ-έω μσν. ἐξορκῶ, διαρκῶ, διατηροῦμαι, σώζομαι: Τζέτζ.Χιλ.3,976 **ὃς τάφος παρεξήρκεσε μέχρι καὶ Θεοφίλου.**

παρεξάρτιον (τὸ) νεώτ. ναυτ. μικρὸς ἐξώστης, προέχων εἰς τὰς πλευρὰς τῶν ξυλίνων ἱστιοφόρων πλοίων, ἐφ' οὗ στερεοῦνται τὰ ἐντόνια τῶν ἱστῶν.

παρεξαυλῶ-έω μτγν. κ. μσν., μ. κτ. μτχ. παθ. παρακ. **παρεξηυλημένοι,** ἐφθαρμένοι ἐκ τῆς πολλῆς χρήσεως ἐν τῇ αὐλήσει· ὅθ. γεν. καταπεπονημένοι, παρατετριμμένοι, ἀνίκανοι εἰς ὁμιλίαν καὶ ἐργασίαν : Ἀριστφ.Ἀχ.681 **κωφοὺς καὶ παρεξηυλημένους,** Εὐστ 1597,26 **τοῖς παραύλοις, ταυτὸν δ' εἰπεῖν παρεξηυλημένοις Φαίαξι·** π. Σουΐδ. **παρεξηυλημένος νοῦς·** πρβλ.Ἡσ., Φώτ.

παρέξειμι (εἶμι), παρατ. **παρεξῄειν,** πορεύομαι, βαίνω παραπλεύρως, πλησίον τινὸς κατὰ μῆκος, χωρῶ πλαγίως παρά τινα : Ἡρ.7,58 **ἤιε πρὸς ἑσπέρην, Αἶνόν τε . . καὶ Στεντορίδα λίμνην παρεξιών·** κ. μτ. τῆς παρὰ κτ. πλεονασμ. : Πλούτ. Ἠθ.754F, αὐτ.Κάμ.18 **παρὰ τὰς πόλεις παρεξιόντες ἐβόων ἐπὶ τὴν Ῥώμην παρεύεσθαι·** ‖ κ.ἀπολ. παρέρχομαι, διαβαίνω, προσπερνῶ : Ἡρ.5,12 **ὡς δὲ παρεξῄιε ἡ γυνή,** Εὐρ.Φοίν.1248 **παρεξιόντες δ' ἄλλος ἄλλοθεν . . ἐξηύδων τάδε·** ὁμ. κ. μτ. συστοίχ. αἰτ. : Ἡρ.5,12 **τὴν αὐτὴν ὁδὸν παρεξιέναι·** **2**) συνεκδ. ἐπὶ ποταμῶν, ῥέω παρά τινα χώραν ἢ πόλιν : Παυσ.4,31,2· ‖ ὁμ. κ. ἐπὶ τοῦ ἡλίου, ἀναδύω, ἀναφαίνομαι : Φιλόδ.Σημ.10· **3**) μτφ ἐπὶ ὁμιλοῦντος ἢ γράφοντος, τρέπομαι ἔξω τοῦ θέματος : Πλάτ.Πολ.503Α **παρεξιόντος τοῦ λόγου·** ‖ ὁμ. ἐξέρχομαι ἀπὸ τὴν σειράν, παρεκβαίνω : Παῦλ.Αἰγ.3,45 **τὴν τάξιν τῆς διδασκαλίας παρεξιέναι·** **4**) ὁμ. ἀποφεύγω νὰ ὀνομάσω, ἀντιπαρέρχομαι : Θεμίστ.Λόγ.21,246Β **παρεξιέναι τοὔνομα·** **5**) παραβιάζω, παραβαίνω, παραβλάπτω, χαλῶ : Ὕμν.Δημ.478 (ἀμφ.), Αἰσχ.Πρ. 551 **ἁρμονίαν Διὸς θνατῶν παρεξίασι βουλαί,** Σοφ.Ἀντ.60 **ψῆφον τυράννων ἢ κράτη παρέξιμεν·** **6**) παραμελῶ, ὀλιγωρῶ, περιφρονῶ : Σωκρ. Ἐπιστ.6,11 **κακῶς πράττοντά τινα παρεξιέναι.**

παρεξειπεῖν δ.γρ. τοῦ παρὲξ εἰπεῖν, λέγω τι πλαγίως προσέτι· ὅθ. λέγω τι παρὰ τὴν ἀλήθειαν, ὁμιλῶ ἐναντίον τῆς ἀληθείας : Ὀδ.Δ 348 **οὐκ ἂν ἐγώ γε ἄλλα παρεξείποιμι παρακλιδὸν οὐδ' ἀπατήσω** (διόρθ. παρὲξ εἴποιμι).

παρεξειρεσία (ἡ) τὸ μέρος τοῦ πλοίου τὸ πέρα τῶν ἐρετῶν, τὸ κατώτατον τῆς πρῴρας καὶ τῆς πρύμνης πλοίου, ἐν οἷς δὲν ὑπάρχουσι κωπηλάται καὶ κωπηλατικὰ θρανία : Θουκ.4,12, Πλούτ. Ἠθ.347Β, Ἀρρ.Εὐξ.3, Πολύαιν.3,11,13.

παρεξελαύνω κ. μσν., μέλλ. **παρεξελάσω** (ἐνν. ἅρμα, ἵππον κττ.), ἐλαύνων παρέρχομαι, διαβαίνω πλησίον τινός, ὑπερτερῶ, ὑπερβαίνω ἐν ἀγῶνι, ξεπερνῶ : Ἰλ.Ψ 344 **εἰ γάρ κ' ἐν νύσσῃ γε παρεξελάσῃσθα διώκων·** ‖ κωπηλατῶν παρέρχομαι, διέρχομαι πρό, πλησίον τινός, μτ.' αἰτ. : Ὀδ.Μ 55 **ἐπὴν . . τάσγε** (τὰς Σειρῆνας) **παρεξελάσωσιν** (ἢ παρὲξ ἐλάσωσιν) **ἑταῖροι,** Πλούτ.Κάτ.Νεώτ.39 **ῥοθίῳ τὴν ὄχθην παρεξελαύνων ἐπὶ νεὼς ἐξήρους·** ὁμ. κ. ἐμπροθ. (παρά τι) : Πλούτ.Ἀλκ.35 **παρὰ τὰς πρῴρας τῶν πολεμίων νεῶν . . παρεξελαύνειν·** ‖ ἐλαύνω, πορεύομαι παρά τι, κατὰ μῆκός τινος : Ἡρ.8,126 **ὡς βασιλεὺς παρεξελήλακεε καὶ ὁ ναυτικὸς . . οἰχώκεε φεύγων,** Πλούτ.Ἀρτξ 12 **Ἀρτασύρας . . ὀφθαλμὸς ἔτυχεν ἵππῳ παρεξελαύνων** (διερχόμενος ἔφιππος)· **2**) ἔφιππος παρακολουθῶ ἢ καταδιώκω τινὰ ἐκ τοῦ σύνεγγυς, μτ. δοτ : Πλούτ.Φιλ.10 **τάφρου . . μεγάλης καὶ βαθείας ἐν μέσῳ διειργούσης παρεξήλαυνον ἀλλήλοις ἑκατέρωθεν, ὁ μὲν διαβῆναι καὶ φυγεῖν, ὁ δὲ τοῦτο κωλῦσαι βουλόμενος·** **3**) μτγν. κ. μσν. ἔξειμί τινος, ἐξέρχομαι ἔκ τινος : Νικ.Δαυΐδ εἰς Γρηγ.Ναζ 69,26 (Dronk.) **τοῦ ἀγαθοῦ παρατρέπῃ καὶ παρεξελαύνῃ,** Τζέτζ.ἐν Ἀν.Κρ.3,322,27.

παρεξέλεγχος (ὁ) σόφισμα ἐν χρ. ἐπὶ ἀναιρέσεως γνώμης, σοφιστικὸς ἔλεγχος : Ἀριστλ.Σοφ. Ἐλ.176a,24· **2**) ὑπερέλεγχος ἀποδεικνύων ὅτι ὁ ἀντίπαλος σφάλλεται διττῶς : Γολ.17(1) 6:8.

παρεξελέγχω ἐξελέγχω τι διὰ σοφισμάτων, ἀνασκευάζω τι διὰ σοφιστικῶν ἐπιχειρημάτων, φευδῶν συλλογισμῶν : Ἀλέξ.Ἀφρ.Τοπ.172,10· κ. παθ. : Ἀριστλ.Τοπ.112a,8.

παρεξέλκω μσν. παρασύρω τινά, προσελκύω, φέρω τινὰ εἴς τι μέρος δι' ἀπάτης : Κίνναμ.109C **ἔργον ποιούμενοι ὅπως Ῥωμαίων τινάς δόλῳ ἐπὶ τὴν κατὰ νώτου ἐλλοχῶσαν παρεξελκύσωσι στρατιάν.**

παρεξερέομαι μτγν. ἐπ. ἐρωτῶ : Ἀπολλ.Ρ 3,979.

παρεξερέω δ. γρ. ἀντὶ πάρεξ ἐρέω : Ὀδ.Ψ 16 **ταῦτα παρεξερέουσα.**

παρεξέρχομαι κ. μσν. μέσ. μτ. ἀορ. κ. παρακ. ἐνεργ. ἀορ. **παρεξῆλθον** (ὁ μ. ἐν χρ. χρόνος π.Ὁμ., κ. οὗτος μ. ἐν ἀπαρφ. κ. μτχ), ἐξέρχομαι λάθρᾳ ἢ πλησίον τινός : Ὀδ.Κ 573 **ῥεῖα παρεξελθοῦσα** (σχόλ. «ῥᾳδίως παραδραμοῦσα, ἤτοι κρυφίως»)· ‖ παρέρχομαι πλησίον, διαβαίνω ἀπὸ κοντά, μτ. γενικ. : Ἰλ.Κ 344 **ἐῶμέν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο τυτθόν** (κτ. Βερναρδ.Γρ. «ἂς ἀφίνωμεν αὐτὸν πρῶτα νὰ προχωρήσῃ ἐν τῇ πεδιάδι περνῶν ἀπὸ τὸ πλάγι μας, ὀλίγον»)· κ. μτ. αἰτ.: Ἡρ.1,197 **σιγῇ δὲ παρεξελθεῖν τὸν κάμνοντα οὔ σφι ἔξεστι,** αὐτ. 6,117 **τὸ δὲ φάσμα τοῦτο ἑωυτὸν μὲν παρεξελθεῖν, τὸν δὲ ἑωυτοῦ παραστάτην ἀποκτεῖναι·** ὁμ. κ. ἐμπροθ. (παρά τι) : Πλούτ.Ἀλέξ.76 **πάντες παρὰ τὴν κλίνην παρεξῆλθον·** κ. ἀπολ. : ΔίωνΚ 74,5 **ὡς δὲ παρεξῆλθε ταῦτα** (ἐπὶ νεκρικῆς πομπῆς)· **2**) μσν. ἐξέρχομαι, ἐκρέω : Στέφ.Ἀθ.Ἱππ.1,112D· **3**) μτφ. μτ. γενικ. ἐν τῇ φρ. **παρεξέρχεσθαί τι τῆς ἀληθείας** (ἀφίστασθαι, παρεκτρέπεσθαι ἀπὸ τῆς ἀληθείας) : Πλάτ.Φίλ 66Β **οὐκ ἂν μέγα τι τῆς ἀληθείας παρεξέλθοις** (δὲν ἤθελες ἀπομακρυνθῆ πολὺ τῆς ἀληθείας, δηλ. ἤθελες πλησιάσει τὴν ἀλήθειαν) **4**) ὑπερβαίνω, παραβαίνω, ἐκφεύγω : Ὀδ.Ε 104 **οὔ πως ἔστι Διὸς νόον . . οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὔθ' ἁλιῶσαι,** αὐτ.138, Σοφ.Ἀντ.921 **ποίαν παρεξελθοῦσα δαιμόνων δίκην;**

παρεξεστηκώς μτχ. παρακ. τοῦ παρεξίστημι βλ.λ.2).

παρεξετάζω ἐξετάζω τι ἀντιπαραβάλλων αὐτὸ πρὸς ἕτερον, ἐξετάζω δι' ἀντιπαραβολῆς, κατ'ἀντιπαράθεσιν, ἀντιπαραβάλλω, ἀντιπαραθέτω, συγκρίνω δύο τινὰ πρὸς ἄλληλα, παραλληλίζω : Δημ. 742 **ἀναγκαῖον δὲ παρεξετάσαι αὐτοὺς παρὰ τούτους,** ὁμ. μτ. αἰτ. κ. δοτ. : Δίων Κ 53,7 **τί γὰρ ἄν τις καὶ παρεξετάσειεν αὐτῷ τὴν Γαλατίας ἅλωσιν,** Γρηγ.Ναζ.1,369Β **τοῖς ἐνταῦθα εὐδοκίμοις τὰ ἐκείνου παρεξετάσας,** Ἰω.Δοκιαν. (ἐκδ Tsfel.) 11,3 **κολοφῶνι τῶν ἀρετῶν ἐκείνου παρεξετάσαι καὶ τὰ λεγόμενα·** ὁμ. μτ. ἁπλῆς αἰτ. : Ἀριστείδ. 1,171 **ταῦτ' ἐστὶν ἀγὼ τοῖς παρεξετάζειν βουλομένοις ἄχθομαι·** **2**) ἐξετάζω : Προκ.Γαζ.Ἐπιστ. 78· **3**) μτ. ἀπαρφ. ὁρίζω, καθορίζω τὸ γεγονὸς ὅτι : Φάλ.147,1· **4**) ῥηματ. π. παρεξέτασις.

παρεξέτασις-εως (ἡ) ἡ ἐνέργεια τοῦ παρεξετάζω βλ.λ.1), ἀντιπαραβολή, ἀντιπαράθεσις, σύγκρισις : Γρηγ.Ναζ 1,369 **ταύτην ποιοῦμαι τὴν παρεξέτασιν,** Θεοδώρητ.Θεραπ.2,7.

παρεξεύρημα-ατος (τὸ) (παρεξευρίσκω) μτγν. τὸ εὑρισκόμενον, ἐπινοούμενον παρὰ τὸ ἤδη ὑπάρχον, τὸ παρασόφισμα, ἡ ἐπίνοησις, ἡ πρόφασις : Φρύν Σοφ.Παρ.103Β.

παρεξευρίσκω ἐξευρίσκω τι προσέτι, ἀνακαλύπτω τι ἐπιπροσθέτως, εὑρίσκω, ἐπινοῶ τι παρὰ τὸ

ἤδη ὑπάρχον : Ἡρ.3,31 ἵνα . . **μὴ αὐτοὶ ἀπόλωνται τὸν νόμον περιστέλλοντες, παρεξεῦρον ἄλλον νόμον σύμμαχον τῷ ἐθέλοντι γαμέειν ἀδελφεάς** [ἀνεκάλυψαν ἄλλον νόμον ἐξουδετεροῦντα τὸν προηγούμενον]· κ. παθ. : Φίλ.2,46 **νόμιμα παρεξευρημένα**, Ἐπιφάν.1,254C **τὸν ὑπ' αὐτῶν παρεξευρημένον πατέρα**· **2)** ρημ. π. παρεξεύρημα.

παρεξήγημα-τος [τὸ] [παρεξηγῶ] μτγν. ἀ. παρεξήγησις βλ.λ. : Ὀλυμπ.Κατ. ἐν Ἱερεμ.3,180F [Hase].

παρεξήγησις-εως [ἡ] [παρεξηγοῦμαι] μτγν. κ. νεώτ., δημ. **παρεξήγηση** κ. **παραξήγηση** ἡ ἐσφαλμένη ἐξήγησις, ἡ κακὴ ἑρμηνεία : Νεῖλ.Ἐπιστ. 262 **τῶν παρεξηγήσεων ἀφέμενοι**· **2)** νεώτ. κ. δημ. τὸ ἐκλαμβάνειν τι ὡς λεχθὲν ἢ γενόμενον ἐκ κακῆς πρὸς τὸ ἄτομόν του προθέσεως, κακή, ἐσφαλμένη συνεννόησις, παρανόησις : **τοὺς συνέβη κάποια παρεξήγηση καὶ δὲ μιλιοῦνται.**

παρεξηγητὴς [ὁ] [παρεξηγοῦμαι] ὁ παρεξηγούμενος : E Mil. ἐν Journ.Sav. Mai 1868,315.

παρεξηγοῦμαι-έομαι μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ἐξηγῶ ἐσφαλμένως, ἑρμηνεύω κακῶς, παρερμηνεύω : Κέλσ.π.Ὠριγ.1,1077. Ἀθανάσ.1,517D, Σιμπλίκ. Οὐρ.378,29 **παρεξηγεῖσθαι τὸν Ἀριστοτέλην**, Θεοφύλ.Βουλγ.in Lat.272 Ming.Boiss.· **2)** τὸ μέσ. ἢ παθ. **παρεξηγοῦμαι**, δημ. **παρεξηγιέμαι** κ. **παραξηγιέμαι** ἀντὶ παρεξηγῶ βλ.λ.2)· **3)** ρηματ. π. παρεξήγημα, παρεξήγησις, παρεξηγητής.

παρεξηγῶ-έω νεώτ., δημ.κ. **παραξηγῶ** ἢ **παραξηγάω**, ἀόρ. παρεξήγησα, κ. δημ. **παραξήγησα**, παθ. **παρεξηγοῦμαι**, δημ. κ. **παρεξηγιέμαι**, ἀόρ **παρεξηγήθην** κ. δημ. **παραξηγήθηκα**, παρακ. μτχ. **παρεξηγημένος** κ. δημ. **παραξηγημένος**, ἀντὶ παρεξηγοῦμαι βλ.λ.1)· **2)** ἐκλαμβάνω τι ὡς λεχθὲν ἢ γενόμενον ἐκ κακῆς πρὸς τὸ ἄτομόν μου προθέσεως, ἀποδίδω ἐσφαλμένως κακὰς προθέσεις εἴς τινα : **παρεξήγησον τοὺς σκοπούς του, - εἶναι παρεξηγημένοι γιὰ κάτι ἐρωτοδουλειές**· || ὁμ. τὸ μέσ. **παρεξηγοῦμαι** κ. **παρεξηγιέμαι** ἢ **παραξηγιέμαι** : **παραξηγιέται εὔκολα, - παραξηγηθήκανε ἀπάνω στὸ γλέντι καὶ παίξανε καρεκλιές**· || ἡ παθ. μτχ. **παραξηγημένος-η-α** οὐ τὴν καθόλου διαγωγὴν ἔχουσι παρεξηγήσει οἱ ἄλλοι· πρβλ. ἀδικημένος, παραγνωρισμένος.

παρεξίημι ἐπιτρέπω, ἀφήνω νὰ διέλθῃ, διαβῇ ἢ ἐξέλθῃ τι : Δίων Κ 40,2 **ἐκεῖνα παρεξιέντες** [τὰ ἅρματα], αὐτ.50,31 **ἐβουλεύσατο παρεξεῖναι αὐτοὺς ὅπως φεύγουσι σφίσι κατὰ νώτου ἐπίθηται**· || ὁμ. ἐπὶ χρόνου, ἀφήνω νὰ παρέλθῃ, νὰ περάσῃ : Ἡρ.7,210 **τέσσαρας . . παρεξῆκε ἡμέρας**· **2)** ἀόρ. ἀπαρφ. **παρεξέμεν** διαδίδειν, γνωστοποιεῖν : Ὕμν.Δήμ.478 [πιθ. γρ.]· πρβλ. παρέξειμι.

πάρεξις-εως [ἡ] [παρέχω] τὸ παρέχειν· || ἰδ. ἰατρ. τὸ παρέχειν ἑαυτὸν πρὸς ἐγχείρησιν βλ.λ.2) : Ἱππ.Κατ' Ἰητρ.3, αὐτ.Μοχλ.41· **2)** ἡ παροχή, ἡ προμήθεια : Ἐπιγρ. **πάρεξις κεράμου.**

παρεξισάζω μτγν. τάσσω, κατατάσσω ἐν τῇ αὐτῇ τάξει ὡς ἴσον : Ἰω.Χρυσ.4,646.

παρεξίστημι κινῶ, μετακινῶ τι ἐκ τῆς οἰκείας θέσεως, ἐξάγω τι ἐκ τῆς θέσεώς του : Πλούτ.Ἠθ. 713A **παρεξιστὰς βόμβυξι καὶ πολυχορδίαις τὴν διάνοιαν** [ἐκτρέπω, περισπῶ αὐτήν]· **2)** τὸ παθ. μτ. ἀόρ. β', παρακ. κ. ὑπερσ. ἐνεργ. ἐξέρχομαι ἐκ τῆς θέσεώς μου, ὑφίσταμαι μεταβολήν τινα, μεταβάλλομαι· Σουΐδ. «παρεκστῆναι· παρεκτραπῆναι» : Ἐπίχ.170,16, Πολύβ.32,76 **ὁ δὲ Ἰσοκράτης ἐμπεσὼν εἰς τὴν αἰτίαν . . παρεξέστη τῇ διανοίᾳ** [παρεφρόνησε, τὰ ἔχασε]· ὁμ. κ. ἀπολ. : ΠΔ Ὠσ.9,7 **κακωθήσεται Ἰσραὴλ ὥσπερ ὁ προφήτης ὁ παρεξεστηκώς**, Εὐσ.Ἐκκλ.Ἱστ.5,16,14 **Θεόδοτον . . πολὺς αἱρεῖ λόγος παρεκστῆναι**· || ὁμ. **κυλίκιον** παρεξεστηκὸς ὁ ἐκτραπεὶς τῆς φυσικῆς κατοστάσεως, ὁ ὄξινος : Λυκόφρ.ἀπ.2,3 **κυλίκιον ὑδαρὲς ὁ παῖς περιῆγε τοῦ πεντωβόλου ἀτρέμα παρεξεστηκός.**

παρεξισῶ-όω κ. μσν. θέτω τι πλησίον ἄλλου ὡς ἴσον, κατατάσσω εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν, ἀντιπαραβάλλω : Ἀρχέστρ.ἀπ.59 **οὐ μέντοι κείνῳ γε παρεξισῶ αὐτόν** [τὸν οἶνον], Ἡσ. **παραζηλῶν . . παρεξισῶν**, Εὐστ.Παν.54,55 **πρὸς χεῖρας δωροφόρους . . τὸ σῶμα παρεξισῶν**· κ. παθ. : αὐτ. 241,84 **θεῷ παρεξισούμενοι**, Μηναῖ.12,3 Συνξ. **τίνι τῶν τῷ Θεῷ εὐαρεστησάντων παρεξισώθη.**

παρεξοδεύω μσν. ὁδεύω ἔξω τῆς κυρίας ὁδοῦ, ἀπομακρύνομαι τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ, λοξοδρομῶ : Εὐστ.Πον.216,10 **τί μοι παρεξοδεύειν καὶ μὴ ἐπανακάμψαι εἰς τὸ προτεθειμένον τρόχασμα ;**

παρέξοδος [ἡ] ἡ πλαγία ὁδός, ἔξοδος : ΕΓουδ. 178,45 **τῶν παρεξόδων τοῦ παλατίου φύλακες**· **2)** μτγν. κ. μσν. μτφ. ἡ παρέκβασις : Γρηγ.Ναζ. Ὠδ.18, Ἐπιφάν.1,141D, αὐτ.16D **ἵνα μὴ ἐν παρεξόδῳ γένωμαι**· **3)** ἡ δίοδος, ἐπὶ κλύσματος : Μνησίθ.π.Ὀρειβ.8,38,2· **4)** ὁ συνέκδημος τοῦ χειρουργοῦ ἰατροῦ, ἡ θήκη τῶν ἐργαλείων : Ἱππ.Εὐσχ. 8 **παρέξοδος λιτοτέρη.**

παρεξοκέλλω μτγν. ἐξοκέλλω ὀλίγον τι, παρεκτρέπομαι κατά τι : Ἐπιφάν.1,503D **παρεξώκειλε.**

παρεξουδενῶ-έω πάπ. ὅλως ἐκμηδενίζω.

παρεξουθενῶ-έω μτγν. θεωρῶ τινα μηδαμινόν, περιφρονῶ τινα τὰ μέγιστα, τὸ παθ. : Εὐστ. Ἐκκλ.Ἱστ.10,7,1 **παρεξουθενηθεῖσαν τὴν θρησκείαν** πρβλ. παρεξουδενῶ.

παρέξω ἐπίρρ. **τὰ ἔξω, τὰ ἐκτός**, τὸ ἐξωτερικόν, μτ. γενικ. : ΠΔ Λευϊτ.8,17 **κατέκαυσεν αὐτὰ παρέξω τῆς παρεμβολῆς** [δ. γρ. ἀντὶ πυρὶ ἔξω].

παρέξωθεν ἐπίρρ. μσν. ἀντὶ ἔξωθεν βλ.λ. : Καλλίμ.Χρυσ.2219 (ἔκδ.Λ.), Λίβ.Ροδ.1225 [ἔκδ. W.] **ἐπαράγγειλάν με νὰ μὴ μὲ φθάσῃ ὁ ἡμερινὸς παρέξωθεν τοῦ κάστρου.**

παρεξωθῶ-έω ἐξωθῶ τινα πλαγίως, πλαγιόθεν, ἐκβάλλω τινὰ δι' ὠθήσεων ἐκ τῆς θέσεως αὐτοῦ· κ. παθ. **παρεξωθοῦμαι** : Ἀριστλ.Κόσ.395b,31 **συγγενὲς πνεῦμα . ., παρεξωσθὲν εἰς μυχίους σύριγγας αὐτῆς.**

παρέοικα μτγν. κ. μσν. εἶμαί πως ὅμοιος, ὁμοιάζω ὀλίγον τι, παρεμφέρω, μτ. δοτ. : Διοσκ.2, 160, Φιλάγρ.π.Ὀρειβ.5,20,5, Σχόλ Ἀριστφ.Νεφ.178 **ἐργαλεῖον τῷ Λ στοιχείῳ παρεοικός**, Εὐστ.Πον. 41,15 **θεῷ παρεοικώς.**

παρεοικότως ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον ὀλίγον τι ὅμοιον πρὸς . . : Πολυδ.9,131.

παρέπαινος [ὁ] πάρεργος ἢ πλάγιος ἢ δευτερεύων ἢ τυχαῖος ἔπαινος : Πλάτ.Φαῖδρ.267A **Πάριον Εὐηνὸν . . ὃς ὑποδήλωσίν τε πρῶτος ηὗρε καὶ παρεπαίνους ;.**

παρεπαίρομαι μτγν. ἐπαίρομαι ὑπερβαλλόντως, καθ' ὑπερβολήν : Βέττ.Βάλ.9,18 **παρεπηρμένοι ταῖς διανοίαις.**

παρεπαίρω μσν. αἴρω, ἀποφέρω, ἀφαιρῶ : Ἀναστ.Σιν.Ὀδ.338,16 **παρεπᾶραι τοὺς θρόμβους τοῦ αἵματος**, Ζαχαρ.Πάπ.Διαλ.3,7.

παρεπαισθάνομαι μτγν. συμπληρῶ τὴν αἴσθησιν : Φιλόδ.Θε.1,13.

παρεπαίσθημα-ατος [τὸ] [παρεπαισθάνομαι] μτγν. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παρεπαισθάνομαι, ἡ συμπλήρωσις τῆς αἰσθήσεως : Δημήτρ.Λάκ ἐν Πάπ.

παρεπεισοδιάζω μσν. παρενείρω, παρεμβάλλω τί που ἐν εἴδει ἐπεισοδίου, ἐπισυνάπτω τι ἐν παρέργῳ : Εὐστ.100,40 **ὥσπερ δὴ καὶ ἐνταῦθα τόν τε Πειρίθοον καὶ τὸν Ἐξάδιον παρεπεισοδιάζει** [διόρθ. ἀντὶ παρεισοδιάζει].

παρεπιβοηθῶ-έω μτγν. βοηθῶ τινα ἐκ τοῦ πλησίον : Διόδ.Σ 2,6 **τοὺς ἔνδον ἀπολελοιπότας τὰς ἐνταυθαῖ φυλακάς, καὶ παρεπιβοηθοῦντας τοῖς ἐπὶ τῶν κάτω τειχῶν κινδυνεύουσι,**

παρεπιγραφή (ή) (παρεπιγράφω) μτγν. κ. μσν. τὸ πλαγίως, τὸ ἐν τῷ περιθωρίῳ γεγραμμένον ἐν εἴδει προσθήκης : Πάπ. || εἰδ. σκηνικὴ ὁδηγία ἐν τῷ περιθωρίῳ τοῦ χειρογράφου δράματός τινος : Σχόλ.'Αριστφ.Νεφ.3, Σχόλ.Αἰσχ.Εὐμ.117· **2)** μσν. ρητορικὸν σχῆμα, καθ' ὃ παρεμβάλλεται, λέγεταί τι ἐν παρόδῳ· Τζέτζ.Λυκόφρ.1 «τοῦτο τὸ σχῆμα καὶ ὁ ποιητικὸς τρόπος παρεπιγραφὴ καλεῖται, ὅτι ὃ ἄνωθεν οὐκ ἐμφαίνεται δείκνυται παρεπιγραφόμενον **ἐκ** τῆς κειμένης γραφῆς».

παρεπιγράφω μτγν. κ. μσν. γράφω τι πλησίον ἐπιγραφῆς τινος, δηλ. διορθῶ : Στράβ.14,5,14 **ἐπεὶ δ' ἐκείνας ἐν παιδιᾶς μέρει δεξάμενος ἐκέλευσε παρεπιγράψαι «βρονταὶ δὲ γερόντων»** || γράφω ἐν τῷ περιθωρίῳ, ἐν τῷ παθ. : Πάπ.,Σχόλ.'Αριστφ.'Όρν.222 **τοῦτα** (τὸ οὐλεῖ) **παρεπιγέγραπται δηλοῦν ὅτι μιμεῖταί τις τὴν ἀηδόνα,** Τζέτζ.Λυκόφρ.1 **ὃ ἄνωθεν οὐκ ἐμφαίνεται δείκνυται παρεπιγραφόμενον ἐκ τῆς κειμένης γραφῆς· 2)** ρηματ. π. παρεπιγραφή.

παρεπιδείκνυμι μτγν. δεικνύω τι παραλλήλως πρός τι ἄλλα, ταυτοχρόνως πρός τι : ΠΔ Μακκ.2, 15,10 **παρεπιδεικνὺς τὴν τῶν ἐθνῶν ἀθεσίαν καὶ τὴν τῶν ὅρκων παράβασιν·** || ἐπιδεικνύω τι εἴς τινα : Γαλ.8,600 **παρεπιδεικνύναι κακῶς** (τὴν τέχνην)· **2)** μέσ. **παρεπιδείκνυμαι** φανερῶ, ἐκδηλῶ, ἀναπτύσσω, ἐκθέτω τὰς ἰδέας μου Φιλόδ. Κακ.39J· || **ἐν** μειωτικῇ σημ. ἐπιδεικνύομαι, κάνω ἐπίδειξιν : Πλούτ.'Ηθ.43D **ἔστι γὰρ καὶ τοῦτο .. παρεπιδεικνυμέναυ,** Φίλ.2,220,27 **τὸ μὴ παρεπιδείκνυσθαι μηδὲ δημαγωγεῖν,** Λουκ.'Ιστ. Συγγρ.57 **δύναμιν λόγων.. παρεπιδείκνυσθαι.**

παρεπιδημία (ή) μτγν. κ.νεώτ., δωρ. **παρεπιδαμία** ἡ ἐν ξένῃ χώρᾳ προσωρινὴ διαμονή: Πολύβ.4,4,2 **τῇ παρεπιδημίᾳ τοῦ Δωριμάχου διαλγοῦντες,** 'Επιγρ. **παρεπιδαμίαν ποιήσασθαι·** || μτφ. ἐπὶ τῆς ζωῆς : Πλάτ.'Αξ.365B **παρεπιδημία τίς ἐστιν ὁ βίος·** πρβλ. 'Ιππαρχ.π.Στοβ.4,44,81 **ἐν τῷ βίῳ οἱονεί τινα παρεπιδημίαν ποιησοῦνται.**

παρεπίδημος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἐν ξένῳ τόπῳ προσκαίρως διαμένων, ζῶν· ὡς οὐσ. : Καλλίξ.2, Πολύβ.32,22,4 **τοῖς Ἕλλησι τοῖς παρεπιδήμοις,** ΠΔ Γέν.23,4 **εἶπεν Ἀβραὰμ .. πάροικος καὶ παρεπίδημος ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν.**

παρεπιδημῶ-έω μτγν. κ. νεώτ., βοιωτ. μτχ. ἐνεστ. **παρεπιδαμέων,** διατρίβω, μένω ἔν τινι (ξένῳ) τόπῳ, εἶμαι πάροικος, ξένος εἴς τινα τόπον : Μόχ.π.'Αθήν.13,579A **ἄνθρωπος ξένας καὶ παρεπιδημήσας Ἀθήνησίν ποτε,** Πολύβ.27,7,3 **προσέταξεν .. ἀπαλλάττεσθαι .. Μακεδόσιν, ὅσοι παρεπιδημοῦντες ἔτυχον, ἐκκλ. φρ. τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημαύντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ· 2)** μεταβαίνω, ταξιδεύω : Πολύβ.13,8,3 ἀπὸ **τῆς Βοιωτίας εἰς τὴν Λακεδαίμονα παρεπιδημήσαντες.**

παρεπίδικος-ον γλώσσ. ἔμπειρος, πανοῦργος.

παρεπιθύμησις-εως (ή) μσν. καρτερία, ὑπομονή, ἀνοχή, μακροθυμία: Εὐσ.Βί.Κωνστ.3,64 **μακρὰ παρεπιθύμησις.**

παρεπικουρῶ-έω μτγν. παρέχω βοήθειαν, ὠφέλειαν εἴς τινα : Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.5,75 **οὐδὲ γὰρ ἡ .. τῶν ὑδρειῶν ἔφοδος δύναταί τι τοῖς Χαλδαίοις παρεπικαυρεῖν.**

παρεπικρίνω πάπ. ἐπικρίνω, κατοκρίνω ἀδίκως.

παρεπιμολύνω μτγν. μολύνω τι ἐπικαλύπτων διὰ ξένης ὕλης : Φιλόδ.Θε.3,8.

παρεπινοῶ-έω μτγν. ἐπινοῶ τι ἐπιπλέον : Σχόλ. 'Αριστφ.'Όρν.454 μέσ. : Διόδ.Σ 12,11 (δ.γρ.) **πολλὰ δὲ καὶ ἴδια παρεπινοησάμενος ἐξεῦρε· 2)** παθ. γίνομαι σὺν ἄλλῳ τινί, ἐν ἀκολουθίᾳ ἄλλου τινὸς ἀντιληπτός, μανθάνομαι ταυτοχρόνως Πλωτῖν.6,6,10.

παρεπιπάσσω μτγν. ἐπιπάσσω, ἐπιρρίπτω, ἐπιχέω τι πλησίον τινός : Διοσκ.5,81.

παρεπιπλέκομαι μτγν. ἄστρον ἐπὶ ἀστέρων, εὑρίσκομαι ἐν ἀστρονομικῇ συζυγίᾳ : Γαλ.19,557 **ἐὰν δὲ παρεπιπλακῶσιν.**

παρεπισκοπῶ-έω ἐξετάζω, παρατηρῶ, ἐρευνῶ τι ἐπιπλέον τινὸς ἢ ὁμοίως πρός τι : 'Αριστλ.ΗΜ 1197b,32, Πλούτ.'Ηθ.129E **οὐ χεῖρον καὶ τὴν ἑαυτῶν παρεπισκοποῦσι δίαιταν.**

παρεπισπῶμαι-άομαι μτγν. ἕλκω τι πρὸς ἐμαυτόν : Φίλ.1,540 **ἐκείνων** (τῶν αἰσθήσεων) **ἑκάστη μικρὰ ἄττα τῶν ἐν τῇ φύσει παρεσπάσατο.**

παρεπιστείβω μτγν. περιπατῶ ἐπί τινος, βαδίζω σέ κάτι : 'Απολλιν.ΠΔ Ψαλμ.8,18 **ποντοπόρους παρεπιστείβουσι κελεύθους.**

παρεπιστέλλω πάπ. ἐκδίδω διαταγάς, διατάσσω : **καθὰ παρεπέσταλται,** οὐτ. ὅπως **τἄλλα οἰκονομηθῇς καθὼς παρεπέσταλται** (δ.γρ. καθώσπερ ἐπέσταλται).

παρεπιστρέφω μτγν. ἀμτβ. στρέφομαι πλαγίως : 'Ερατοσθ.π.Στράβ.17,1,2 **παρεπιστρέφει μικρὸν πρὸς τὴν ἕω** (περὶ τοῦ Νείλου), Μαρκιαν.1,11· **2)** μέσ. στρέφομαι διερχόμενος καὶ παρατηρῶ τι : Πλούτ.'Ηθ.521B **ὑποβλέποντα καὶ παρεπιστρέφοντα,** Διογ.Λ 2,23 **παρεπιστρεφόμενος ἡσυχῇ καὶ τηρῶν ἀμύνασθαι εἴ τις οἱ ἐπέλθοι.**

παρεπιστροφή (ή) μτγν. τὸ παρεπιστρέφειν βλ.λ., στροφή, γύρισμα πρὸς τὰ πλάγια : Πλούτ. Σύλλ.35 **ῥίψεις ὀμμάτων ἐπ' ἀλλήλους ἐγίνοντο καὶ παρεπιστροφαὶ συνεχεῖς προσώπων.**

παρεπιτείνομαι μτγν. παθ. ἐπὶ τῆς δραστικότητος τῶν φαρμάκων, ἐντείνομαι, αὐξάνω : 'Αρχιγ. π.'Ορειβ.8,2,4 **ἠρέμα παρεπιτείνεται** (ὁ ἐλλέβορος) **καὶ σίελον ἄγει.**

παρεπιτηδεύομαι μτγν. ἐπιτηδεύομαι, ἐκτελῶ, προσέτι : Φιλούμ.π.'Αέτ.5,78 (παθ.).

παρεπιτομή (ή) μτγν. πλαγία ἐντομή : Φίλ.Βελοπ. 63,37 **βάθος τῆς παρεπιτομῆς.**

παρεπίτροπος (ὁ) νεώτ. νομ. δεύτερος ἐπίτροπος ἀνηλίκου, ἐπιτηρητὴς τῶν πράξεων τοῦ κυρίως ἐπιτρόπου καὶ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ ἐν περιπτώσει ἀντιθέσεως **μεταξὺ** ἐπιτρόπου καὶ ἐπιτροπευομένου ἀνηλίκου.

παρεπιφαίνομαι μτγν. ἐπιφαίνομαι, παρουσιάζομαι πλησίον τινός : 'Ηρόδ.'Ιατρ.π.'Ορειβ.10, 17,2 **εἴ τι ἔξωθεν παρεπιφαίνοιτο σύμπτωμα· 2)** συμβαίνω κατὰ τύχην, συμπτωματικῶς, τυχαίνω : Φιλόδ.Ποιημ.5,32 **τὸ παρεπιφαινόμενον περιττόν** (τὸ συμπτωματικόν).

παρεπιφέρω μτγν. μεταχειρίζομαί τι πρός τι, πρός τινα σκοπόν : Περίπλ.'Ερ Θαλ 33 **τὸ λοιπὸν παρεπιφέροντες πρὸς ἴδιον δρόμον.**

παρεπιχέω χέω, χύνω τι ὡς πρόσθετον εἴς τι, ἐπιπροσθέτως χύνω τι εἴς τι : 'Ηρων Αὐτομ.2,4 **ἔλαιον παρεπιχέειν δεήσει εἰς ταῦτα·** πρβλ. Σωρ.1,100,Γαλ.12,430.

παρεπιφαύω μτγν. φαύω, ἐγγίζω ἐλαφρῶς : Πλούτ.'Αρέσκ.Φιλ.2,12,1, Πλούτ.'Ηθ.888C **παρεπιφαύει τῶν μέσων τριῶν κύκλων ὁ καλούμενος ζῳδιακός.**

παρέπλων ἐπ. ἀόρ. β' τοῦ παραπλέω βλ.λ.

παρέπομαι κ. νεώτ. ἀκολουθῶ ἐκ τοῦ σύνεγγυς, συνοδεύω, συντροφεύω : Ξεν.'Αποπλ.27, 'Επιγρ. **παρέπεσθαι τῇ ἐκφορᾷ·** || παρακολουθῶ τι : Πλάτ.Φαίδ.89A **προὔτρεψε πρὸς τὸ παρέπεσθαι καὶ ξυσκοπεῖν τὸν λόγον·** || μτφ. ἐπακολουθῶ εἴς τι : αὐτ.Νόμ.667B **ἐδωδῇ μὲν καὶ πόσει .. παρέπεσθαι τὴν χάριν·** || εἶμαι φυσικὸν ἐπακολούθημά τινος, προσδιάζω εἴς τι : αὐτ.Θεαίτ.186A **τοῦτο μάλιστα ἐπὶ πάντων παρέπεται** (εἰς ὅλα εἶναι ἴδιον, κοινόν)· || εἶμαι ἀποτέλεσμά τινος : Πολύβ.4,21,1 **τὴν τῶν θεῶν αὐστηρίαν, ἥτις αὐτοῖς παρέπεται·** || πάπ. εἶμαι παράρτημά τινος, ἀνήκω εἴς τι : **τὰ παρεπόμενα γήδια**

|γαῖαι ἀνήκουσαι εἴς τι χωρίον|· || λογικ. τὸ οὐδ. τῆς μτχ. ὡς οὐσ. τὸ παρακολούθημα, ἡ συνέπεια, ἀναγκαία ἢ τυχαία : Ἀριστλ.Σοφ.Ἐλ.168b,31· || τὰ παρεπόμενα τὰ ἀναγκαῖα ἐπακόλουθα : Λογγῖν.10,1· || νεώτ. γραμμ. τὰ παρεπόμενα τῶν πτωτικῶν - τῶν ρημάτων τὰ ἀπαραίτητα πρὸς προσδιορισμὸν τῆς ἐννοίας αὐτῶν γνωρίσματα |τῶν μὲν ὀνομάτων τὸ γένος, ἡ κλίσις, ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ πτῶσις, τῶν δὲ ρημάτων ἡ φωνή, ἡ διάθεσις, ἡ συζυγία, ὁ χρόνος, ἡ ἔγκλισις, ὁ ἀριθμὸς καὶ τὸ πρόσωπον|· **2**) εἶμαι σταθερά, ἀναλλοίωτος ἰδιότης, γνώρισμα : Φιλόδ.Σημ.23 ταῖς ἀνθρώποις τοῦτο παρέπεται τὸ σύμπτωμα.

παρεργάτης-ου |ὁ| ὁ ἐπιπροσθέτως καὶ ἐργάτης τινός, ὁ ἐκτός τινος καί τι ἄλλο πράττων : Εὐρ.Ἰκ. 426 κομψός γ' ὁ κῆρυξ καὶ παρεργάτης λόγων.

παρεργείτης |ὁ| πάπ. ὁ προϊστάμενος εἴς τινα ἐπιχείρησιν.

παρεργολαβῶ-έω μτγν. μεταβάλλω τι πρὸς χρῆσίν μου : Φίλ.1,541 τὰ φιλοσοφίας εὑρέματα παρασπῶνταί τε καὶ παρεργολαβοῦσι.

πάρεργος-ον κ. νεώτ. ὁ παρὰ τὸ |κυρίως| ἔργον, δευτερεύων, ἐπουσιώδης, συμπτωματικός, τυχαῖος, παραπανήσιος : Πλάτ.Τίμ.38D ὁ λόγος πάρεργος ὤν, αὐτ.Νόμ.766A οὐδὲ πάρεργον χρὴ τὴν παίδων τροφὴν τὸν νομοθέτην ἐᾶν γίγνεσθαι, Ἄλεξ.98,2 πρὸς τὸ κέρδος . . πάντα τἄλλα . πάρεργα γίγνεται, Πάπ. πάντα πάρεργα ποιησάμενος, - πάρεργος ἀσχολία πολλῶν εἶναι ἡ μουσική· **2**) τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. τὸ πάρεργον δευτερεύουσα, ἐπουσιώδης ἐργασία, ἀσχολία, πρᾶξις : Εὐρ.Ὀρ.610 καλὸν πάρεργον δ' αὐτὸ θήσομαι πόνων, αὐτ.Ἠλ.509 πάρεργ' ὁδοῦ |δευτερεύων σκοπὸς τοῦ ταξιδίου|, Δημ.1233 παντελῶς τἄλλα πάρεργα πρὸς τὸ λαβεῖν νομίζουσι, - τὸ ἔχω ὡς πάρεργον |ὡς ἐκτὸς τῆς κυρίας ἐργασίας μου, ὡς ἐρασιτεχνικὴν ἀσχολίαν|· || ἐπιπρόσθετον συμβάν, γεγονός : Εὐρ.Ἑλ.925 πάρεργον δοῦσα τοῦτο τῆς τύχης· || ἀσήμαντον συμβὰν ἢ γεγονὸς ἐν σχέσει πρὸς ἄλλο : Εὐρ.Ἡρ.1340 πάρεργά τοι τάδ' ἔστ' ἐμῶν κακῶν· || πάρεργα δόμων οἱ ὡς ὑποδεέστεροι ὑπάρχοντες ἐν τῷ οἴκῳ, οἱ νόθοι : αὐτ.Ἠλ.63 πάρεργ' Ὀρέστην κἀμὲ ποιεῖται δόμων· || πάρεργος γίγνομαι τίθεμαι εἰς τὸ τέλος κατά τινα πρᾶξιν, ὑφίσταμαί τι τελευταῖος : Παυσ.10,27,2 Πρίαμον δὲ οὐκ ἀποθανεῖν ἔφη, . . ἀλλ' ἀποσπασθέντα ἀπὸ τοῦ βωμοῦ πάρεργον τῷ Νεοπτολέμῳ πρὸς ταῖς τῆς οἰκίας γενέσθαι θύραις· || ἐπιρρ. φρ. ἐν παρέργῳ δευτερευόντως, συμπτωματικῶς, ἐπιπροσθέτως : Θουκ.6,69 ἐν παρέργῳ . . εἴ τι ἄλλο συγκαταστρεψάμενοι, Σοφ.Φιλ.473 ἐν παρέργῳ θοῦ με |μεταχειρίσου με ὥς τι ἀσήμαντον|, Εὐρ.ΙΤ 514 ὡς ἐν παρέργῳ τῆς ἐμῆς δυσπραξίας, Πλάτ.Θεαίτ.184A εἴ τις ἐν παρέργῳ σκέψεται, - ἀσχολοῦμαι ἐν παρέργῳ εἰς τὴν ζωγραφικὴν |κατὰ τὰ διαλείμματα τῆς κυρίας ἐργασίας μου, παρεμπιπτόντως|· || ἐν παρέργου μέρει ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Πλάτ. Πολ.370C· || ὁμ. ἐκ παρέργου : Θουκ.7,27 ἐκ παρέργου πόλεμον ποιεῖσθαι, αὐτ.1,142.

παρέργως ἐπίρρ. κ. νεώτ. παρὰ τὸ ἔργον, δευτερευόντως, δθ. ἀμελῶς, ἐπιπολαίως, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ ἀκριβῶς : Πλάτ.Νόμ.793E εἴ τις ἀκριβῶς ἀποτελοῖ καὶ μὴ παρέργως τοῖς εἰρημένοις χρῷτο· ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ ἐξεταστικῶς : Δημ.215 τοὺς παρέργως, ἀλλ' οὐκ ἐξεταστικῶς ἐκκλησιάζοντας, Δείν.3,14 παρέργως ἔχειν πρὸς τὰς ἀποφάσεις |ἀμελῶς, μετ' ὀλιγωρίας ἀποφασίζειν|, Ἡγήσιππ. Κωμ.1,6 οὐ παρέργως ἔμαθον· πρβλ. Μέν.462,6, αὐτ.Σαμ.293, Πορφ.Ἀποχ.2,61,-παρέργως διδάσκω τὴν γαλλικὴν |ἐν παρέργῳ, ἔχων ὡς δευτερεῦον ἔργον| || ἐν παρόδῳ, παροδικῶς: Φιλόδ.Μουσ.39K.

παρερεθίζω μτγν. ἐξερεθίζω, παροργίζω : Ἰώσ.Βί.45 παρερεθίζοντο ταῖς φωναῖς· πρβλ. Σύμμ.Παροιμ.24,19, Θεοδότ.Ψαλμ.36,1, Ἀέτ.16,61, Σιμπλίκ.Ἐπίκτ.66D.

παρερέττω μτγν. κινῶ ὡς διὰ κωπῶν, ὡς ἐν κωπηλασίᾳ : Πολυβ.5,71 ὥσπερ κώπαις τισὶ παρερέττων τὸ σῶμα |δ.γρ. παρεγγυῶν|.

πάρερμα-ατος |τὸ| παραίρημα βλ λ.

παρερμηνεία |ἡ| νεώτ. ἐσφαλμένη ἑρμηνεία παρανόησις, παρεξήγησίς τινος ἀπὸ γλωσσικῆς ἢ ἄλλης ἀπόψεως : παρερμηνεία λέξεως - φράσεως - χωρίου - νόμου - τῶν λόγων τινὸς - τῆς ἀπόψεως - τῆς προθέσεως· **2**) εἰδ. ἰατρ. παθολογικὴ σφαλερὰ κρίσις ὡς πρὸς τὴν σημασίαν τῶν διὰ τῶν αἰσθητηρίων μεταβιβαζομένων ἐρεθισμάτων, καταλήγουσα συνήθως εἰς συστηματικὸν παραλήρημα βλ.λ.

παρερμήνευμα-ατος |τὸ| μτγν. κ. νεώτ. παρερμηνεία βλ.λ. : Ἐπιφάν.1,886C τὰ παρερμηνεύματα τῆς κακοδόξου αἱρέσεως.

παρερμήνευσις-εως |ἡ| νεώτ. παρερμηνεία βλ.λ.

παρερμηνευτής-οῦ |ὁ| μσν. κ. νεώτ. ὁ διαπράττων κατὰ λάθος ἢ σκοπίμως παρερμηνείαν βλ.λ.· || παρερμηνευταί |οἱ| |ἐνν. τῶν γραφῶν| αἵρεσίς τις τοῦ χριστιανισμοῦ.

παρερμηνεύω μτγν. κ. νεώτ. ἑρμηνεύω ἐσφαλμένως, κακῶς, παρεξηγῶ, παρανοῶ : Στράβ.7,3,10 παρερμηνεύειν τὸν ποιητήν, - παρερμηνεύω χωρίον, - παρηρμήνευσαν τοὺς λόγους μου.

παρερπύζω παρέρπω βλ.λ.1) : Νόνν.Δ 9,110 παρερπύζων Διονυσίῳ.

παρέρπω, ἀόρ. παρήρπυσα, ἀόρ. ὑποτ. παρένθη κ. ἀπαρφ. παρενθεῖν |Ἐπιγρ.|, ὑφέρπω, ἕρπω κρυφίως, κρυφοσέρνομαι, γλιστρῶ : Ἀριστφ. Ἐκκλ.511 εἴσω παρερπύσασα . . καταθέσθαι θοἰμάτιον, Θεόκρ.15,48 κακοεργὸς . . παρέρπων αἰγυπτιστί· **2**) ἐπὶ ρητόρων, παρουσιάζομαι ἐμπρὸς ὅπως ὁμιλήσω : Ἀριστφ.Ἐκκλ.398 πρῶτος Νεοκλείδης ὁ γλάμων παρείρπυσεν· **3**) δωρ. ἀντὶ τοῦ παρέρχομαι πλησιάζω κάπου: Θεόκρ.15, 60 εἶτα, παρενθεῖν εὐμαρές, Ἐπιγρ. παρέρπειν ἐς τῷ Ριττηνίῳ, Ἐπιγρ. παρέρπειν ἐν τὸ ἱερόν, Ἐπιγρ. μηδὲ παρερπέτω μηθεὶς ἀμύητος εἰς τὸν τόπον· || φαίνομαι, ἐμφανίζομαι δημοσίᾳ : Διάλ 2,9.

παρερύω, ἰων. παρειρύω μ. κτ. ἀόρ. ἐνεργ. κ. παθ. σύρω παρὰ τὴν πλευράν, παραλλήλως πρὸς τὴν πλευράν : Ἡρ.7,36 φραγμὸν παρείρυσαν ἔνθεν καὶ ἔνθεν, ἵνα μὴ φοβέηται τὰ ὑποζύγια τὴν θάλασσαν ὑπερορῶντα· **2**) σύρω πρὸς τὴν μίαν πλευράν, σύρω, τραβῶ πλαγίως : Ἱππ. Ἐπιδ.3,1A στόμα παρειρύσθη |διεστράφη|.

παρέρχομαι κ. μσν. κ. νεώτ., ὡς μέλλ. ἐν χρ. τὸ πάρειμι βλ.λ., ἐξ οὗ κ. οἱ λοιποὶ ἐγκλ. κ. ὁ παρατ., ἀλλὰ νεώτ. |πιθ. κ. π. ἀρχ.| παρατ. παρηρχόμην, μέλλ. μτγν. κ. παρελεύσομαι, ἀόρ. παρῆλθον κ. ἀπαρφ. παρελθεῖν, παρακ. παρελήλυθα, σπανιώτ. παρελήλυθον |Θεόκρ.22,85|, διέρχομαι πλησίον, περνῶ κοντὰ ἢ διέρχομαι πέρα τινός, προσπερνῶ, διαβαίνω : Ὀδ.Π 357 εἴσιδον αὐτοὶ νῆα παρερχομένην, αὐτ.Ε 429 κῦμα παρῆλθεν· ἐπὶ πτηνῶν : αὐτ.Μ 62 οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται· ἐπὶ προσώπων : Αἰσχ.Ἱκ.1004 πᾶς τις παρελθὼν ὄμματος θελκτήριον τόξευμ' ἔπεμψεν· ὁμ. ἐπὶ νέφους : Δημ.291 |παρῆλθεν ὁ κίνδυνος| ὥσπερ νέφος |ὅπως περνάει τὸ σύννεφο|, ΚΔ Λουκ.18,37 Ἰησοῦς . . παρέρχεται |διέρχεται, διαβαίνει|, αὐτ. Ματθ.8,28 παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης· **2**) ἐπὶ τοῦ χρόνου ἢ ἐν ἀναφ. πρὸς αὐτόν, διέρχομαι, περνῶ, φεύγω : Ἡρ 2,86 ἐπεὰν δὲ παρέλθωσιν αἱ ἑβδομήκοντα |ἡμέραι|, Αἰσχίν.3,69 παρεληλύθει τὰ Διονύσια, ΚΔ Ματθ 5,18 ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, αὐτ.Κορ.2,5,17 τὰ

ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε καινὰ τὰ πάντα· || ἰδ. κτ. μτχ. ὁ παρελθών, ὁ παρεληλυθὼς ὁ περασμένος (πιά) : Σοφ.Τρ.69 ὁ παρελθὼν ἄροτος (ἡ παρελθοῦσα ἐποχὴ τῆς ἀρόσεως), αὐτ.ΟΚ 1397 παρελθοῦσαι ὁδοί (περιπλανήσεις τοῦ παρελθόντος), Εὐρ.ἀπ.1028 ὁ παρελθὼν χρόνος, Πλάτ. Φαῖδρ.231Β αἱ παρεληλυθότες πόνοι, Ξεν.᾿Αν.4,3, 2, αὐτ.ΚΠ 8,8,20 ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ (κατὰ τὸ παρελθόν),-ἡ παρελθοῦσα ἑβδομάς· κ. ἐν τῷ παρακ.: ΚΔΠέτρ.1,4,3 ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τοῦ βίου· || κ. ἀπολ. ὁ παρεληλυθὼς (ἐνν. χρόνος) τὸ παρελθόν : ᾿Αριστλ.Ποι.1457a,18· πρβλ.αὐτ.Κατ. 5a,8, Σέξτ.᾿Εμπ.Πυρρ.3,106· || κ. νεώτ. τὸ οὐδ. τῆς μτχ. τοῦ ἀορ. ὡς οὐσ. τὸ παρελθὸν βλ.λ. ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ μέλλον : ᾿Αριστλ.Φυσ.218a,9· || ὁμ. τὸ οὐδ. τῆς μτχ. τοῦ παρακ. ὡς οὐσ. τὰ παρεληλυθότα τὰ περασμένα : Δημ.292· || ἐπὶ γεγονότων ἢ καταστάσεων, ἀπέρχομαι, ἀπομακρύνομαι, περνῶ : ΚΔΜατθ.26,39 παρελθέτω ἀπ᾿ ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο, αὐτ.Μᾶρκ.14,35· || μσν. ἐξαφανίζομαι, σβήνω : Νεκρώσ.᾿Ακολουθ. ὡς ὄναρ παρέρχεται καὶ διαλύεται πᾶς ἄνθρωπος, Διήγ. ᾿Αχιλλ.1574 πῶς ὡς σκιὰ παρέρχεται ἡ δόξα τῶν ἀνθρώπων, - ἡ νόσος παρῆλθε· **3)** ὑπερβαίνω τινὰ ἰδ. ἐν τῇ ταχύτητι, ξεπερνῶ : ᾿Ιλ.Ψ 345, ᾿Οδ.Θ 230 ποσὶν μή τίς με παρέλθῃ· || ὑπερβαίνω, ξεπερνῶ, εἶμαι ὑπέρτερός τινας κατά τι, περνῶ κάποιον σὲ κάτι : ᾿Οδ.Ν 291 ὅς σε παρέλθῃ ἐν πάντεσσι δόλοισι, Θέογν.1285 οὔ με δόλῳ παρελεύσεαι, Εὐρ.Βάκχ.906 ἕτερος ἕτερον ὄλβῳ καὶ δυνάμει παρῆλθεν, ᾿Αριστφ.᾿Ιππ.277 ἦν δ᾿ ἀναιδείᾳ παρέλθῃ σ᾿, Αἰσχίν 3,129 παρελθόντες τῇ πρώτῃ στρατείᾳ μάλα μετρίως ἐχρήσαντο τοῖς ᾿Αμφισσεῦσι, Δημ.132 ταὺς λόγους τἄργα παρέρχεται, αὐτ.400· **4)** διέρχομαι πρό τινος χωρὶς νὰ δώσω προσοχήν, ἀδιαφορῶ διά τι : ᾿Ιλ.Θ 23,9 οὐ .. φημι τεὸν .. βωμὸν νηὶ πολυκλήιδι παρελθέμεν· || ἀδιαφορῶ, παραβλέπω, παραμελῶ, περιφρονῶ : Εὐρ.᾿Ικ.231 παρελθὼν θεοὺς ἀπώλεσας πόλιν, ΚΔ 11,42 ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον .. καὶ πᾶν λάχανον καὶ παρέρχεσθε τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ· || ἐπὶ νόμου, παραβαίνω, ὑποσκελίζω : ᾿Αντιφ.5,12, Λυσ. 6,52 παρελθὼν τὸν νόμον ὃν ὑμεῖς ἔθεσθε, Δημ. 977 τοὺς κοινοὺς παρελθὼν νόμους· || ἐπὶ λόγου, ἀντιπαρέρχομαί τι, παραλείπω : ᾿Αριστφ.Σφ. 637 πάντ᾿ ἐπελήλυθεν κοὐδὲν παρῆλθεν, Πλάτ. Φαῖδρ.278Ε, ΚΔ Λουκ.15,29 οὐδέποτε ἐντολήν σου παρῆλθον, Δημ.977 τοὺς κοινοὺς παρελθὼν νόμους· **5)** ὑπεκφεύγω, διαφεύγω, ξεφεύγω ἀπὸ κάτι : ᾿Ιλ.Α 132 μὴ δὴ οὕτως .. κλέπτε νόῳ, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι οὐδέ με πείσεις, ῾Ησίοδ.Θ 613 οὐκ ἔστι Διὸς κλέψαι νόον οὐδὲ παρελθεῖν, ῾Ηρ.3,72 φυλακὰς .. ἐούσας οὐδὲν χαλεπὰς παρελθεῖν, Εὐρ.῎Αλκ.695 ζῇς παρελθὼν τὴν πεπρωμένην τύχην, Δημ.227 τὰς αἰτίας καὶ τὰς διαβολὰς .. οὐκ ἔνι τῷ φεύγοντι παρελθεῖν, Πλωτῖν.6, 7,11 τὴν ἐν τῷ ὅλῳ ψυχὴν παρέρχεσθαι· **6)** παρέρχομαί τι (τινα) ἰδ. ἐπὶ πραγμ., διέρχομαι πρό τινος ἀπαρατήρητος, διαφεύγω, ξεφεύγω τὴν προσοχήν τινος : Θέογν.419 πολλά με καὶ συνιέντα παρέρχεται, Σοφ.Τρ.226 οὐδέ μ᾿ ὄμματος φρουρὰν παρῆλθε τόνδε μὴ λεύσσειν στόλον, Δημ.21, 550 τουτὶ γάρ αὖ μικροῦ παρῆλθέ μ᾿ εἰπεῖν· κ. ἀπολ. : Σοφ.ΟΚ 902 ὡς μὴ παρέλθωσ᾿ αἱ κόραι, ΚΔΜατθ.5,18 μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου· **7)** διέρχομαι, περνῶ καὶ προχωρῶ εἴς τι μέρος· δθ.μτφ.φθάνω, καταλήγω: ῾Ησίοδ.῎Εργ.216 ὁδὸς δ᾿ ἑτέρηφι παρελθεῖν κρείσσων ἐς τὰ δίκαια, Δημ.9,117 Λακεδαιμονίοις ἄρξασι καὶ παρελθοῦσιν εἰς τὴν αὐτὴν δυναστείαν ἡμῖν, Λουκ. ᾿Ονειρ.12 παρελθόντα εἰς τὴν οὐσίαν τὸ μὲν χρυσίον .. ἐξαντλεῖν, αὐτ.Νεκρ.Δ 12,4· || μτφ. φθάνω, καταντῶ εἴς τι, γίνομαί τι : ᾿Αριστλ.ἀπ.593 εἰς παροιμίαν παρῆλθε τὸ πρᾶγμα (κατήντησε νὰ γίνῃ παροιμία), αὐτ Ρητ.1403b,23 εἰς τὴν τραγικὴν .. ὀψὲ παρῆλθεν (ἡ ὑπόκρισις)· **8)** διαβαίνω τὴν θύραν, περνῶ μέσα, εἰσέρχομαι : ῾Ηρ.3, 77 ἐπεὶ .. παρῆλθον ἐς τὴν αὐλήν· || παρέρχομαι ἔσω ἢ εἴσω εἰσέρχομαι εἰς τὴν οἰκίαν, μπαίνω μέσα : Αἰσχ.Χο.849, Σοφ.᾿Ηλ.1337, ᾿Αριστφ.Νεφ. 853 εἴσω παρελθὼν ἄρτι παρὰ τοὺς γηγενεῖς· ὁμ Σοφ.ΟΤ 1241 περιέναι ἔσω θυρῶνος· κ. μτ. αἰτ. : Εὐρ.Μήδ.1137 παρῆλθε νυμφικοὺς θαλάμους· ὁμ. ἐπὶ στρατοῦ : Ξεν.᾿Αν.5,5,11 εἰς τὴν πόλιν βίᾳ παρεληλυθότας ἐνίους σκηνοῦν ἐν ταῖς οἰκίαις, Δημ.237 παρεληλυθέναι Φίλιππον ἔσω πυλῶν· **9)** ἔρχομαι πρό τινος, παρουσιάζομαι ἐνώπιόν τινος, ἵνα ὁμιλήσω : Θουκ.5,45 ἐς τὸν δῆμον παρελθόντες καὶ ἐπερωτώμενοι, Αἰσχίν.3,95 παρελθὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν λόγους διεξῆλθε· κ. συνήθ. ἀπολ. : ῾Ηρ.8,81 ταῦτα ἔλεγε παρελθὼν ὁ ᾿Αριστείδης, ᾿Αριστφ.Θεσμ.443 ὀλίγων ἕνεκα καὐτὴ παρῆλθον ῥημάτων, Θουκ.2,59 παρελθὼν ἔλεξε τοιάδε, Ξεν.᾿Απολ.10 παρελθὼν εἶπε, Λυσ.25,14 ὁ βουλόμενος παρελθὼν ἐλεγξάτω· || πλησιάζω, ἔρχομαι : ΚΔΛουκ.12,37 παρελθὼν διακονήσει αὐτοῖς· || ὁ παρακ. παρελήλυθα πάρειμι, εἶμαι παρών, ἔχω ἔλθει : Θουκ.4,86 ἐπ᾿ ἐλευθερώσει .. τῶν ῾Ελλήνων παρελήλυθα.

πάρεσαν ἐπ. ἀντὶ παρῆσαν, παρατ. τοῦ πάρειμι.

παρεσθίω ἐσθίω, τρώγω, ἔχω ὡς τροφὴν καὶ ἑτέραν ἐκτὸς τῆς κυρίας: ῾Ιππ.᾿Οδοντ.16 τὰ παρεσθίοντα ἐν τῷ θηλάζειν ῥᾷον φέρει ἀπογαλακτισμόν· || μτφ. τρέφομαι πνευματικῶς, μορφοῦμαι, διδάσκομαι καὶ ἔκ τινος ξένης διδασκαλίας : ᾿Ιουλ. κατὰ Χριστιανῶν 229,19 τοῦ χάριν ὑμεῖς τῶν παρ᾿ ῞Ελλησι παρεσθίετε μαθημάτων;· **2)** διὰ δήγματος ἀποσπῶ μέρος τινός, τρώγω μέρος ἀπό τινος : ᾿Αριστφ.᾿Ιππ.1026 ὁ κύων ὅδὶ ὥσπερ θύρας σοῦ τῶν λογίων παρεσθίει· || μτφ. δάκνω διὰ σκωμμάτων, σκώπτω, πειράζω τινά : Διογ.Λ 2,66.

πάρεσις-εως (ἡ) μτγν. ἀπομάκρυνσις, ἀναχώρησις, φυγή τινος ἔκ τινος τόπου : Πλούτ.Σύγκρ. Δίων Βροῦτ.2 ἡ Διονυσίου πάρεσις ἐκ Συρακουσῶν· || ἀπόλυσις, ἀπαλλαγή : Διον.᾿Αλ.Ρωμ. 7,37· **2)** χαλάρωσις τῶν δυνάμεων, κατόπτωσις, παράλυσις : ῾Ιππ.᾿Επιδ.4,45, ᾿Αρετ.Χρον.Νούσ.1,7 παραπληγίη πάρεσις ἀφῆς καὶ κινήσιος, Πλούτ. ᾿Ηθ.652Ε τοῖς δὲ πλείστοις εἰς πάρεσιν αἱ μέθαι τελευτῶσιν· || κ. μτφ. : Δαμ.Πρ.440 ἡ ἀπὸ τῆς ὕλης πάρεσις· **3)** νεώτ. ἰατρ. ἐλαφρὸ παράλυσις, ἰδ. τῶν σφιγκτήρων (κύστεως, ἐξωτήρος κτλ.)· **4)** ἐπὶ χρεῶν, ἀπαλλαγή, ἄφεσις, χάρισμα : Φαλ.81,1 χρημάτων πάρεσις· ἐπὶ ἁμαρτιῶν ἡ ἄφεσις, συγχώρησις : ΚΔ Ρωμ.3,25 διὰ πάρεσιν τῶν προγεγονότων ἁμαρτημάτων· **5)** ἀμέλεια, περιφρόνησις : ᾿Αππ.Βασιλ.ἀπ.13.

παρέσκεθον γ' πληθ. ἀόρ. β' ἀντὶ παρέσχον τοῦ παρέχω βλ.λ.

παρεσκευάδαται,-ατο γ' ἐν. τοῦ παθ. παρακ. κ. ὑπερσ. ἀντὶ παρεσκεύασται,-αστο τοῦ παρασκευάζω βλ.λ.

παρεστάμεν,-μεναι,-στεώς ἀπαρφ. κ. μτχ. ἀόρ. β' τοῦ παρίστημι βλ.λ.

παρεστιγμένος η-ον νεώτ. ὁ ἔχων παρ᾿ αὐτῷ στιγμήν· || νεώτ. μουσ. παρεστιγμένος φθόγγος ὁ ηὐξημένος κατὰ τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας αὐτοῦ καὶ παριστάμενος ἐπὶ τοῦ πενταγράμμου διὰ στιγμῆς δεξιὸ τοῦ σημείου αὐτοῦ γραφομένης.

παρέστιος-ον κ. νεώτ. ὁ παρὰ τὴν ἑστίαν ἢ ἐπ᾿ αὐτῆς : Σοφ.᾿Ηλ.269 παρεστίους σπένδοντα λιβάς, Εὐρ.Μήδ.1334 κτανοῦσα .. σὸν κάσιν παρέστιον, ᾿Απολλ.Ρ 4,713 ἡ δ᾿ εἴσω πελάνους καῖεν

παρεστίους' || κ. νεώτ. ὁ παρὰ τὴν αὐτὴν ἑστίαν, ἐν τῷ αὐτῷ οἴκῳ ζῶν, συνεστιώμενος, συγκάτοικος : Σοφ.'Αντ.372 **μήτ' ἐμοὶ παρέστιος.. ὃς τάδ' ἔρδει.**

παρεστώς-ῶσα-ώς μτχ. τοῦ παρακ. **παρέστηκα** τοῦ ρ. παρίστημι βλ.λ.

παρεσχαρίτης (ὁ) μσν. ὁ παρὰ τὴν ἐσχάραν βλ.λ, ὁ ἔχων ὡς ἔργον τὴν ἐπιμέλειαν τῆς ἐσχάρας : Ψ'Ιω.Χρυσ.10,906Α.

παρέσχατος-ον μτγν. ὁ παρὰ τὸν ἔσχατον, προτελευταῖος : Φίλ.66 **ὁ γάρ ἐν πλείοσι δεύτερος, τῷ παρεσχάτῳ κατάλληλος'** || γραμμ. ἡ **παρεσχάτη** ἡ παραλήγουσα : 'Απολλδ.Λεξ.'Ομ. (ἐν λ. ἀγρονόμοι) **τῆς παρεσχάτης ὀξυτονουμένης.**

παρετάζω 'Ησ., 'Επιγρ., μτχ. μέσ. ἀορ. **παρεταξάμενος** ('Επιγρ.), θέτω πλησίον καὶ συγκρίνω τι πρὸς ἄλλο : 'Ησ.' **2)** βλέπω ὡς ἀποδεκτόν, ἐπιδοκιμάζω : 'Επιγρ. **ὅτινι ἄμ μὴ.. παρετάξωνται ὁμοθυμοδόν'** **3)** μέσ. ἐπιτυγχάνω τὴν συγκατάθεσίν τινος : 'Επιγρ.Τεγέας.

παρετοιμάζω μτγν. παρασκευάζω προσέτι : Γρηγ.Νύσσ.2,1045 **εἰ δὲ καί τις τοιοῦτόν τι παρητοίμασεν.**

παρετοιμασία (ἡ) γλωσσ. πρόσθετος ἢ συναφὴς προετοιμασία, παρασκευή.

παρέτοιμος-ον μσν. ἕτοιμος, παρεσκευασμένος : Διήγ.'Αχιλλ.332 ἐσυνάχθησαν .. **παρέτοιμοι πρὸς κίνημα καὶ συμπλοκὴν πολέμου.**

πάρετος-ον μτγν. χαλαρός, καταπεπτωκώς, παράλυτος, παραλυμένος : Διοσκ.ΑΠ 5,54 **Δωρὶς παρέτοις ἐξεχύθη μέλεσι,** Διόδ.Σ 3,26 **μέχρι ἄν.. διακόψας τὰ νεῦρα ποιήσῃ πάρετον τὸ ζῷον,** Μαλάλ.1.262,5 **πάρετος γενάμενος ἐτελεύτα.**

παρετυμολογία (ἡ) νεώτ. ἡ ἐσφαλμένη σύναψις λέξεως πρὸς ἄλλην, πρὸς ἣν οὐδόλως σχετίζεται ἐτυμολογικῶς.

παρετυμολογῶ-έω μτγν. κ. νεώτ. ὑπαινίσσομαι τὴν ἐτυμολογίαν λέξεώς τινος : 'Αθήν.1,35C, 'Αχιλλ.Τάτ.15 **παρά τὸ ἐστήριξεν ἀστέρας αὐτοὺς παρετυμολογῶν,** Σχόλ.'Αριστφ.Θεσμ.574 **παρετυμολογεῖ τὸν πόκον οὐ κακῶς'** **2)** νεώτ. ἐτυμολογῶ ἐσφαλμένως, κακῶς, παρασυρόμενος ἐκ τοῦ ἐτύμου ἄλλης λέξεως.

παρευδιάζομαι μτγν. ζῶ ἠρέμως καὶ ἐν ἁρμονίᾳ μετὰ τῶν γειτόνων μου : Πολύβ.4,32,5 **ἦγον τὴν εἰρήνην παρευδιαζόμενοι.**

παρευδιαστής-οῦ (ὁ) μτγν. εἶδος πτηνῶν ζώντων πλησίον ὑδάτων καὶ ἐπισκεπτομένων ἐν εὐδίᾳ τὴν ξηράν : Κλέαρχ.73 (πιθ. ἀντὶ παρευδιστής).

παρευδοκίμησις-εως (ἡ) μτγν. ἡ ὑπεροχή τινος εἰς εὔνοιαν ἢ τιμὴν (ἔναντι ἄλλου) : Σχόλ.'Οδ.Ε 215 **οὐδὲν γάρ οὕτως ἥπτετο τῆς Καλυψοῦς ὡς ἡ παρευδοκίμησις'** **2)** λοιδορία, κακολογία : 'Ιω.Χρυσ.11,544D **παρευδοκιμήσεις τῶν πλησίον.**

παρευδοκιμῶ-έω ὑπερτερῶ τινος κατὰ τὴν ἰσχύν, φήμην, δόξαν : Πλούτ.Πομπ.37 **παρευδοκίμησεν αὐτὸν ἵππους ἀγωνιστὰς ἐλαύνων,** Λιβάν. Λόγ.62,44 **αἱ χελῶναι τοὺς ἵππους παρευδοκιμοῦσι,** Διον.'Αλ.Κρίσ.3,1 **ἑκάτεροι τούτων.. τῶν ἀρετῶν κρατοῦσι, ῥώμῃ δὲ καὶ ἰσχύϊ παρευδοκίμησε Θουκυδίδης,** 'Αλκίφρ.1,39 **παρευδοκιμεῖν τῇ ἀκολασίᾳ τινά'** μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. Εὐστ. Πον.6,60 **παρευδοκιμησάμενος τὸν ἀνάξιον'** || παθ. ὑπερτεροῦμαι, ὑπερβάλλομαι ὑπό τινος : Τελέσ.26Η, **παρευδοκιμεῖσθαι ὑπὸ τῶν τοιούτων καὶ χειροτονίᾳ καὶ ψήφῳ,** Λουκ.'Ερμότ.51 **παρευδοκιμεῖται** (ἡ ἀλήθεια) **ὑπὸ τοῦ ψεύδους παρὰ πολύ,** 'Αχιλλ. Τάτ. Βί.'Αράτ.6, Φιλόστρ.'Επιστ.9' **2)** μσν **παρευδοκιμοῦμαι παρά τινι** τυγχάνω μεγάλης εὐνοίας ἐκ μέρους τινός : Μηνοῖ.12,6 Συνξ **προσελθόντες.. τῷ 'Επάρχῳ.., ἅτε παρευδοκιμούμενοι παρ' αὐτῷ.**

παρευημερῶ-έω μτγν. ὑπερέχω εἰς εὐημερίαν, ἔχω μεγάλην εὐημερίαν, ἀκμήν, ἀφθονίαν : Φίλ.1,19, 'Επιγρ **νυνὶ δὲ πάντων ὅσα λέλεκται παρευημερησάντων'** || παθ. ὑπερβάλλομαι, νικῶμαι ὑπό τινος: Διόδ.Σ 20,79 **ἔν τε ταῖς χειροτονίαις ὑπὸ τοῦ τυχόντος δημαγωγοῦ παρευημερεῖσθαι,**Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.388Β **ἐπὶ θηρίων ἀρεταῖς .. παρευημερούμενον ὑπ' αὐτῶν.. σεμνύνεσθαι'** || 'Ησ. «παρευημερηθείς' παροραθείς».

παρευθύνω ὁδηγῶ, κατευθύνω, κυβερνῶ : Σαφ. Αἰ.1069 **ἄρξομεν.. χερσὶν παρευθύνοντες.**

παρευθύς κ. **παρευθύ** (Σουΐδ.ἐν λ.ἀρχήν) ἐπίρρ. μτγν., μσν. κ. νεώτ. εὐθύς, ἀμέσως, στὴ στιγμή : Δίων Κ 63,19 **παρευθὺς εἰς τὴν 'Ιταλίαν ἀποπλεῦσαι,** Πρίσκ.325Π Μαλάλ.1 43,13 **τὸ βρέφος παρευθὺς ἐγέννησε μηνῶν ἑπτά,** Πρόδρ.1,126 **καὶ παρευθὺς ὑπόδημαν ἐποίρνει καὶ πετζώνει,** Διήγ. 'Αχιλλ.685, Καισ.Δαπ.ἐν Σάθ.3,47 **ἔδιδε παρευθύς,** Σολωμ.Λάμπρ.134 **καὶ παρευθὺς σηκώνεται ἀπὸ χάμου, καὶ τραγουδάει.**

παρευκηλῶ-έω καθησυχάζω, καταπραΰνω : Εὐρ 'Ηρ.99 **ἡσύχαζε καὶ δακρυρρόους τέκνων πηγὰς ἀφαίρει καὶ παρευκήλει λόγοις.**

παρευλαβοῦμαι-έομαι αχόλ. εὐλαβοῦμαι, φοβοῦμαι (μήπως γίνῃ τι) : Σχόλ.Σοφ.Τρ.1 **παρευλαβεῖσθαι μή ποτε.. ἀναγκάσωσι μεταθεῖναί τι.**

παρευμαρῶ-έω 'Ησ. «πορημυμάρησεν' κατεφρόνησεν».

παρευνάζομαι εὐνάζομαι παρά τινι, παραπλεύρως τινός, κοιμῶμαι δίπλα, μαζί μὲ κάποιον : 'Οδ.Χ 37 **δμῳῇσιν δὲ γυναιξὶ παρευνάζεσθαι βιαίως,** Πολυδ.5,41 **κύνας παρευνασθέντας τοῖς θηρίοις'** || κ. μτγν. κ. ἐνεργ. **παρευνάζω** κοιμίζω, βάζω νὰ κοιμηθῇ τις παραπλεύρως ἄλλου' 'Ησ. «παρευνάζων' παρακοιτάζων» : Νόνν.Δ 10,200, αὐτ.Δ 25,17.

παρευναστήρ-ῆρος (ὁ) ὁ κοιμώμενος πλησίον τινός' δθ. ἔμπιστος, σωματοφύλαξ τινός' πρβλ. παρακοιμώμενος : Μέν.Πρ.101D **παρευναστὴρ τοῦ βασιλέως,** 'Αγαθ.3,16 **κατακτείνουσι προτέρους τοὺς παρευναστῆρας τῶν θεραπόντων.**

παρευνέτις-ιδος (ἡ) μτγν. ἡ παρά τινι κοιμωμένη, σύνευνος, παράκοιτις, σύζυγος : Νόνν.Δ 8, 243 **παρευνέτιν ἐννοσιγαίου.**

παρευνετῶ-άω συγκοιμῶμαι, συγκατοικῶ, μτ. δοτ. : 'Αφρικαν.Κεστ.412,23.

πάρευνος-ον ὁ παρά τινι ἢ μετά τινος εὐναζόμενος, παρακοίτης, συγκοιμώμενος, σύζυγος : 'Ιων 'Ελεγ.2,9 **εὐειδὴς.. θήλεια πάρευνος'** || μτφ. ὁ πάντοτε μετά τινος ὤν, πάντοτε πορών τινι, σύντροφος : Αἰσχ.'Επιγ.1009 **πῆμα πατρὶ πάρευνον** (σχόλ. «τουτέστιν οἰκεῖον καὶ ἐξ ἐκείνου γενόμενον»).

παρευνῶμαι-άομαι παρευνάζομαι βλ.λ. : 'Ορφ. 'Αργ.136 **Λαοθόῃ παρευνηθείς,** Νόνν.Δ 2,355.

παρεύρεσις-εως (ἡ) πρόφασις, πρόσχημα, δικαιολογία : Ψήφ.π.Δημ.238 **μηδένα 'Αθηναῖον μηδεμιᾷ παρευρέσει ἐν τῇ χώρᾳ κοιταῖον γίγνεσθαι,** Πάπ. **διὰ παρευρέσεως,** 'Επιγρ. **οὔτε τέχνηι οὔτε παρευρέσει οὐδεμιᾷ'** || πρόσχημα πρὸς ἐξαπάτησιν, ἀπάτη, φευτιά : παροιμ.π.Στράβ.9,24 **Θρακία παρεύρεσις,** Ζηνόβ.4,37.

παρεύρημα-ατος (τὸ) μτγν. παρεύρεσις βλ.λ. : Παυσ.2,16,3 **τά εἰς τὴν παῖδα καὶ τὸν θυγατριδοῦν παρευρήματα,** Οἰνόμ.π.Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.5,27 **τὰ παρευρήματα οὐ δέχομαι, ὅτι οὐκ ἦν καθαρὸν.. τὸ ἱερεῖον.**

παρευρημένως ἐπίρρ. ἐκ τῆς παθ. μτχ. παρακ. τοῦ παρευρίσκω βλ.λ., μετ' εὐφυΐας, ἐπιτηδείως, ἱκανῶς : Ζηνόβ.2,60 **εἴρηται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δικαιότατα καὶ παρευρημένως κρινόντων.**

παρεύρησις-εως (ἡ) γλώσσ.) παρεύρεσις βλ.λ

παρευρίσκω κ. μσν. ἀνακαλύπτω, ἐπινοῶ τι, ἐφευρίσκω : Ἡρ.1,26 τῶν μὲν (αἰτιῶν) ἐδύνατο μείζονας παρευρίσκειν, Στράβ.16,2,25 ἐν Ῥώμῃ πολλὰ παρευρίσκεσθαί φασι, Ἑρμογ.Εὑρ.3,1, Παυσ. 9,5,3 οὐ γάρ τι ἠδυνάμην εἰς αὐτοὺς παρευρεῖν· 2) παθ. ἀνακαλύπτομαι ἔν τινι : Παυσ.3,31 ἐς οὗ .. σφι ἄδικόν τι παρευρεθῇ· 3) ἐπινοῶ τι, πλάττω, μυθολογῶ, ἐν τῷ παθ. τ. : Φιλόστρ.Ἡρ.3,1 ὡς ἀληθῆ καὶ μὴ παρευρημένα· 4) μσν. κ. νεώτ. μέσ. εἶμαι παρών, παρίσταμαι, εἶμαι αὐτόπτης γεγονότος τινός : Καισ.Δαπ. ἐν Σάθ.3,41 οἱ παρευρεθέντες ἀρχιέρεῖς, - παρευρέθην κατὰ τὴν συμπλοκήν· ‖ ὁμ. νεώτ. ἰδ. ἐπὶ συναναστροφῶν, συναθροίσεων κτλ. ἢ ἐπισήμων ἐκδηλώσεων, παρίσταμαι, εἶμαι παρών, συμμετέχω, λαμβάνω μέρος : εἰς τὴν δεξίωσιν παρευρέθησαν πολλοὶ διπλωμάται, - παρευρέθη καὶ ὁ Ἕλλην πρεσβευτὴς κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς συμφωνίας.

παρεύτακτος (ὁ) μτγν. μέλος εἰδικῆς τινος ὀργανώσεως ἢ σωματείου ἐφήβων : Λουκίλλ.321, Ἐπιγρ.Δήλου : ὁ (δεῖνα) τὴν λαμπάδα τῶν παρευτάκτων Θήσεια νικήσας ἀνέθηκεν· θηλ. πιθ. ἐν Βάρρ.π.Νόνν.93L.

παρευτακτῶ-έω μτγν. ἐπὶ φρουρῶν, ἀσκῶ, ἐκτελῶ εὐτάκτως, κανονικῶς τὰ καθήκοντά μου : Πολύβ.3,50,7 τὰς .. ἡμέρας ἐπιμελῶς παρευτακτοῦσι καὶ τηροῦσι τοὺς τόπους· ὁμ. ἐπὶ αὐλικῶν: αὐτ.5,56,7 τοὺς εἰθισμένους παρευτακτεῖν· 2) ὑπηρετῶ ὡς παρεύτακτος : Ἐπιγρ.

παρευτρεπίζω τακτοποιῶ, παρασκευάζω, ἑτοιμάζω : Εὐρ.ΙΤ 725 ἀπέλθεθ' ὑμεῖς καὶ παρευτρεπίζετε τἄνδον· μέσ. : Πολύβ.5,108,4 παρευτρεπίσασθαι τὰ κατὰ τὴν Ἰλλυρίδα· κ. παθ. : Εὐρ.Κύκλ. 594 παρευτρέπισται δ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν πυροῦν Κύκλωπος ὄψιν.

παρευτυχῶ-έω Σουΐδ. κατορθώνω ν' ἀποκτήσω τι, ἐπιτυγχάνω, κερδίζω : Σουΐδ. (ἐν λ. Ἀναστάσιος) τὴν Μαρίνου παρευτυχήσαντος εὔνοιαν.

παρευφρατίς-ίδος (ἡ) μσν. ἐπὶ χώρας ἢ πόλεως, ἡ παρὰ τὸν Εὐφράτην κειμένη : Ἐφραὶμ 3,941,97 παρευφρατίδες πόλεις.

παρευωχοῦμαι-έομαι μτγν. εὐωχοῦμαι παρά τινι, γλεντῶ μαζὶ μὲ κάποιον : Ἀππ.Ἐμφ.Πόλ.1,48 παρευωχήθη σὺν τοῖς φίλοις.

παρεφάπτομαι μτγν. προσφαύω ἐλαφρῶς, μόλις θίγω τι : Πλούτ.Ἠθ.573F ἡ δὲ τῶν θεῶν τάξις .. τὴν δευτέραν πρόνοιαν δηλοῖ καὶ πῶς τῆς τρίτης παρεφάπτεσθαι ἔοικεν· 2) μτφ. ἐγγίζω, θίγω, ὑπαινίσσομαί τι : Φιλόδ.Μουσ.96K.

παρεφεδρεύω μτγν. ἐπὶ στρατοῦ, εἶμαι ἐγκατεστημένος καὶ φρουρῶ πλησίον τινός : Πολύβ. 2,24,13 ἐν Σικελίᾳ καὶ Τάραντι στρατόπεδα δύο παρεφήδρευεν· ‖ παρεφεδρεύω τινὶ ἐνεδρεύων παρακολουθῶ τινα : Πολυβ.3,100,7 τοῖς σιτολογοῦσι παρεφήδρευε κατὰ τόπους· 2) ἵσταμαι ὄπισθέν τινος εἰς τὴν γραμμήν : Αἰν.Τακτ.13,3.

παρεφηβεία (ἡ) Ἐπιγρ., ἰων.-είη ἡ κατάστασις τοῦ ἀμαρτύρου παρεφήβου, πιθ. τῆς αὐτῆς σημ. πρὸς τὸ παρεύτακτος βλ.λ.

παρεφθαρμένως ἐπίρρ. μτγν. ἐφθαρμένως, κατεστραμμένως: Εὐπόλεμ.π.Ἀλέξ.Πολ.18,Γαλ.18,193.

παρεχέμεν ἐπ. ἀπαρφ. τοῦ παρέχω βλ.λ.

παρέχω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., μέλλ. παρέξω κ. παρασχήσω, ἀόρ. παρέσχον, ἐπ. ἀπαρφ. ἀορ. παρεσχέμεν, προστ. παράσχες (Εὐρ.Ἑκ.842 ἀντὶ παράσχε ἐσφ.γρ.), ποι. ἀόρ. παρέσχεθον (Ἡσίοδ. Θ 639), ἀπαρφ. παρασχεθεῖν (Ἀριστφ.Ἱππ.321), αἰολ.παρέσκεθον, ἐπ. παρεκέσκετο (Ὀδ.Ξ 521 ἀντὶ παρεχέσκετο ἐσφ. γρ.), παρακ. παρέσχηκα, μέσ. κ. παθ. παρέχομαι, μέλλ. παρέξομαι κ παρασχήσομαι, ἀόρ. β' παρεσχόμην (Ἰσαῖ.3,18.19), νε.τ. παθ. ἀόρ. παρεσχέθην, παθ. παρακ. μτ. μέσ. σημ. παρέσχημαι, ἐγχειρίζω, δίδω εἰς χεῖράς τινος τι : Ἰλ.Σ 556 παῖδες δραγμεύοντες (δράγματα) ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες ἀσπερχὲς πάρεχον· 2) δίδω, προσφέρω, ἀπονέμω : Ἰλ.Τ 146 δῶρα μέν, αἴ κ' ἐθέλῃσθα, παρασχέμεν (τὸ ἀπαρφ. κεῖται ἀντὶ προστ. παράσχες), Ὀδ.Σ 317 τούτοισι φάος πάντεσσι παρέξω· ‖ χορηγῶ, προμηθεύω εἴς τινά τι (π. Ὁμ. μ. ἐν Ὀδ.) : Ὀδ.Ξ 250 ἱερήια πολλὰ παρεῖχον θεοῖσιν, αὐτ.Ο 490 Ζεύς .. ὅς δή τοι παρέχει βρῶσίν τε πόσιν τε, αὐτ.Σ 360 σῖτον .. ἐπηετανὸν παρέχοιμι, Ἡρ.4,83 τοῖσι μὲν πεζὸν στρατὸν τοῖσι δὲ νέας παρέχειν, Εὐρ.Μήδ. 388 γῆν ἄσυλον καὶ δόμους παρασχὼν ῥύσεται τοὐμὸν δέμας, Ἑρμιππ.63,9 αἱ δὲ Συράκουσαι σῦς .. παρέχουσι, Λυσ.19,44 τῶν ὅπλων τὴν ὠνὴν παρέσχε τρισμυρίας δραχμάς, Δημ.565 πληρώμαθ' ἡ πόλις παρέχει (ἐξευρίσκει καὶ ἀπαρτίζει πληρώματα), Ἐπιγρ. ἀργύριον παρέχειν, αὐτ. ποίμνια παρέχειν, - ἡ ἐργασία παρέχει τὰ μέσα τῆς ζωῆς, - μοῦ παρέσχε προθύμως τὴν συνδρομήν του· ‖ κ. ἀπολ. ἐν τῇ σημ. ταύτῃ : Ὀδ.Θ 39 ἐγὼ δ' εὖ πᾶσι παρέξω (δι' ὅλους θὰ φροντίσω, νὰ προμηθεύσω τ' ἀναγκαιοῦνται)· ‖ ἐκκλ. φρ. παράσχου, Κύριε χορήγησον, πέμψον, δῶσε· ‖ μέσ. δίδω, χορηγῶ, προσφέρω, προμηθεύω ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐξ ἰδίων, ἐκ τῶν ἰδίων μέσων : Ἡρ.6,8 νέας παρεχόμενοι ὀγδώκοντα, αὐτ.8,48 τριήρεας παρεχόμενοι ἐστρατεύοντο, αὐτ.8,17, Θουκ.8, 97 εἶναι δὲ αὐτῶν ὁπόσοι καὶ ὅπλα παρέχονται, Ξεν.Ἀν.6,2,10 μηδεμίαν δύναμιν παρεχόμενον εἰς τὴν στρατιάν (μὴ προσφέροντα καμμίαν ἐνίσχυσιν, συμβολήν), Ἀριστλ.Ἀθ.39,6 οἱ τὰ τιμήματα παρεχόμενοι (οἱ φορολογούμενοι πολῖται), Ψήφ.π. Δημ.253 μεγάλας χρείας παρέσχηται τῷ δήμῳ, Ἐπιγρ. παρέχεσθαι ὅπλα (προμηθεύειν μίαν σειρὰν ὅπλων)· ‖ νεώτ. παθ. δίδομαι, χορηγοῦμαι, προσφέρομαι : εἰς τὸν λαὸν πρέπει νὰ παρέχεται δωρεὰν ἡ μόρφωσις· ‖ κ. ἀναφ. πρὸς ἄϋλα πράγμ., δωροῦμαι, προσφέρω, φέρω : Ὀδ.Σ 133 ὄφρ' ἀρετὴν παρέχωσι θεοί, Σοφ.ΟΚ 1498 φίλοις ἐπαξιοῖ δικαίαν χάριν παρασχεῖν παθών, Ἀντιφ.5,76 παρέχειν εὔνοιαν εἴς τινα, ΚΔ Πράξ. 28,2 παρεῖχον οὐ τὴν τυχοῦσαν φιλανθρωπίαν ἡμῖν, αὐτ.Κολ.4,1 οἱ κύριοι τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἰσότητα τοῖς δούλοις παρέχεσθε, Μηναῖ.12,4 Ἑσπερ. Στιχηρὰ τοῖς πιστοῖς παρέχουσιν ἰάματα, Μηναῖ. 8,29 Ἀπολυτ. τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος, - ὁ πλοῦτος παρέχει τὴν ἄνεσιν· ‖ μτγν. παρέχω δόξαν τινός φαίνομαι, παρουσιάζομαι ὥς τι (τις), μοιάζω σάν : Πλούτ.Ἠθ.131A ὑφειμένου δόξαν παρέχειν· ‖ μτγν. παρέχω πίστιν τινὶ δίδω ἀποδείξεις, πιστοποιῶ εἴς τινα : ΚΔ Πράξ.17,31 πίστιν παρασχὼν πᾶσιν ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· ‖ σιγὴν παρέχω σιωπῶ, παύω : Σοφ. Τρ.1115 σιγὴν παρασχὼν κλῦθί μου· ‖ μτγν. παρέχω ἡσυχίαν προσφέρω ἡσυχίαν, ἡσυχάζω, εἶμαι ἥσυχος : αὐτ.Πράξ.22,2 ἀκούσαντες δὲ ὅτι τῇ Ἑβραΐδι διαλέκτῳ προσεφώνει αὐτοῖς, μᾶλλον παρέσχον ἡσυχίαν· 3) μτ. τελ. ἀπαρφ. δίδω, προσφέρω, χορηγῶ, παραδίδω τι πρός τινα σκοπόν : Ὀδ.Δ 89 (ὄϊες) παρέχουσι.. γάλα θῆσθαι, Ἀριστφ. Νεφ.441 τό γ' ἐμὸν σῶμ' αὐτοῖσιν παρέχω τύπτειν, πεινῆν, διψῆν, Θουκ.8,50 τὸ στράτευμα τὸ τῶν Ἀθηναίων ἑτοῖμος ἦν .. παρασχεῖν αὐτοῖς διαφθεῖραι· ‖ κ.κτ. παράλειψιν τοῦ ἀπαρφ. : Αἰσχ.Πέρσ.210 ὁ δ' οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ πτήξας δέμας παρεῖχε· ‖ ὁμ.μτ.τελ. ἀπαρφ. παρέχω ἐμαυτόν τινι προσφέρω, παραδίδω τὸν ἑαυτόν μου εἴς τινα πρός τινα σκοπόν, παραδίδομαι εἴς τινα ὅπως : Ξεν.ΚΠ 1,2,9 παρέχουσιν ἑαυτοὺς ταῖς ἄρχουσι χρῆσθαι, ἤν τι δέωνται, Πλάτ.Φαῖδρ.228B

ἐμαυτόν σοι ἐμμελετᾶν παρέχω, αὐτ.᾿Απολ.33B παρέχω ἐμαυτὸν ἐρωτᾶν· || σπαν. μτ. μτχ. τοῦ σκοποῦ ἐν τῇ σημ. ταύτῃ : Λουκ.Τόξ.35 παρέχει ἑαυτὸν δεδῃαόμενον· || ὁμ. μτ. τελ. ἀπαρφ. ἄνευ αὐτοπαθοῦς ἀντων. ἀφίεμαι, παραδίδομαι, ὑποτάσσομαι πρός τινα σκοπόν : ῾Ηρ.9,17 παρέχοντας διαφθαρῆναι αἰσχίστῳ μόρῳ, Σοφ.Αἶ 1146 κρυφεὶς πατεῖν παρεῖχε τῷ θέλοντι ναυτίλων, ᾿Αριστφ.Νεφ.422 θαρρῶν εἵνεκα τούτων ἐπιχαλκεύειν παρέχοιμ᾿ ἄν, Ξεν.᾿Απομν.1,2,54 τοῖς ἰατροῖς παρέχουσι . . ἀποτέμνειν καὶ ἀποκάειν, Πλάτ.Γοργ.475D τῷ λόγῳ ὥσπερ ἰατρῷ παρέχων ἀποκρίνου, αὐτ.Πρωτ.348A· || εἰδ. ἐπὶ γυναικῶν, ἐν αἰσχρ. σημ., παραδίδομαι πρὸς ἀσέλγειαν εἴς τινα : ᾿Αριστφ.Λυσ.227 ἐὰν δέ μ᾿ ἄκουσαν βιάζηται βίᾳ; ᾿Απόκρ. κακῶς παρέξω κοὐχὶ προσκινήσομαι, Λουκ.᾿Εταιρ.Δ 5,4 παρέσχον, ὦ Κλωνάριον, ἱκετευούσης παλλὰ καὶ ὅρμον τινά μαι δούσης, αὐτ.᾿Ενάλ.Δ 13,1 ᾤετο ὑπ᾿ ἐμοῦ ταῦτα πεπονθέναι καὶ διὰ τοῦτο παρεῖχεν ἑαυτήν, ᾿Αρτεμίδ.Δαλδ.1,78· **4**) δίδω, προξενῶ, προκαλῶ τι εἴς τινα, φέρνω : ᾿Οδ.Υ 8 ἀλλήλῃσι γέλω τε καὶ εὐφροσύνην παρέχουσι, ᾿Αλκ.88 ὀνίαις παρέχειν, Πίνδ.Π 9,23 ἡσύχιον βουσὶν εἰρήναν παρέχοισα πατρῴαις, Αἰσχ.Πέρσ.322 ᾿Αριόμαρδος Σάρδεσσι πένθος παρασχών, Σοφ.ΟΤ 53 τὴν τότ᾿ αἰσίῳ τύχην παρέσχες ἡμῖν, αὐτ.ΟΤ 1306 τοίαν φρίκην παρέχεις μοι, Θουκ.3,45 πενία ἀνάγκῃ τὴν τόλμαν παρέχει, ᾿Επιγρ. οὔτε ὀδμὴν..οὔτε ἄλλο ἀεικὲς οὐδὲν παρέχει· || παρέχω ἔργον προκαλῶ ἀπασχόλησιν, κόπον, κούρασιν : ᾿Αριστφ. Νεφ.523 ἣ (κωμῳδία) παρέσχε μοι ἔργον πλεῖστον· || ὁμ. μτγν. παρέχω ἐργασίαν προκαλῶ κόπους, φροντίδας, ἐνοχλήσεις, κουράζω, βασανίζω : ΚΔ Πράξ.16,16 ἥτις ἐργασίαν πολλὴν παρεῖχε τοῖς κυρίοις αὐτῆς μαντευομένη· || μτγν. παρέχω κόπους ταλαιπωρῶ, βασανίζω : ΚΔ Ματθ. 26,10 τί κόπους παρέχετε τῇ γυναικί ; ἔργον γὰρ καλὸν εἰργάσατο εἰς ἐμέ, αὐτ.Μᾶρκ.14,6, αὐτ. Λουκ.11,7 μή μοι κόπους πάρεχε· || κ. νεώτ. παρέχω πράγματα προξενῶ κόπους, δυσκολίας, ἐνοχλήσεις εἴς τινα: ῾Ηρ.7,239, ᾿Αριστφ.῎Ορν.931, Ξεν. ΚΠ 4,5,46· || παρέχω τινὶ αἴσθησιν τινος ἐπισύρω τὴν προσοχήν τινος ἐπί τινος, κάνω κάποιον νὰ παρατηρήσῃ κάτι : Θουκ.2,50 οἱ δὲ κύνες μᾶλλον αἴσθησιν παρεῖχον τοῦ ἀποβαίνοντος· || ἀλλ᾿ ἁπλῶς αἴσθησιν παρέχω γίνομαι αἰσθητός, ἀντιληπτός : Θουκ.3,22 ὅπως τὰ ὅπλα μὴ κρουόμενα πρὸς ἄλληλα αἴσθησιν παρέχοι, Ξεν.᾿Αν.4,6,13 ἀπελθεῖν τοσοῦτον ὡς μὴ αἴσθησιν παρέχειν· **5**) μέσ. παρέχομαι (ἀρετήν, ἰδιότητά τινα) ἀναπτύσσω, ἐπιδεικνύω, δείχνω : ῾Ηρ.7, 6 πᾶσαν προθυμίην παρεχόμενοι, Θουκ.4,85 πᾶν τὸ πρόθυμον παρεχόμενοι, Ξεν.᾿Αν 7,6,11 πλείστην προθυμίαν ἐμαυτῷ γε δοκῶ συνειδέναι περὶ ὑμᾶς παρεσχημένος, Δημ.228 ἣν (εὔνοιαν) ἐνδέδειχθ᾿ . . καὶ νυνὶ παράσχεσθε· **6**) ἐπὶ φυσικῶν ἀντικειμένων ὡς πρός τι δημιούργημα ἢ προϊὸν αὐτῶν, ἀποδίδω, ἀποφέρω, παράγω : ᾿Ιλ.Ψ 835 ἀλλὰ παρέξει (ἐνν. σίδηρον ὁ σόλος), ᾿Οδ.Τ 113 θάλασσα δὲ παρέχει ἰχθῦς· συνήθ. μέσ. : ῾Ηρ.4 44 (ποταμὸς) κροκοδείλους παρέχεται· || μέσ. σχηματίζω, κάνω, φτιάνω : ῾Ηρ.4,86 παρέχεται λίμνην ὁ πόντος· || μέσ. ἔχω νὰ παρουσιάσω, νὰ ἐπιδείξω : ῾Ηρ.1,93 ἓν δὲ ἔργον πολλὸν μέγιστον παρέχεται (ἡ Λυδίη), αὐτ.7,161 ᾿Αθηναῖοι ἀρχαιότατον ἔθνος παρεχόμενοι· **7**) παρουσιάζω, φέρω, προσάγω τινὰ ἐνώπιόν τινος : Λυσ.13,23 ὡμολόγουν παρέξειν (δ. γρ. παράξειν) εἰς τὴν βουλήν, Ξεν.῾Ελλ 7,4,38 παρέξειν εἰς τὸ κοινὸν τῶν ᾿Αρκάδων ὁπόσους τις προσκαλοῖτο, Αἰσχίν.2,117 τὰς δὲ πόλεις παρεχούσας εἰς κρίσιν τοὺς ἀδικήσαντας· **8**) δικαν. φρς παρέχομαι μάρτυρα παρουσιάζω, φέρω μάρτυρα πρὸς ἀπόδειξιν : Λυσ.23 8 ταῦτ᾿ οὖν ὡς ἀληθῆ ἐστι . . , μάρτυρας παρέξομαι, Πλάτ.᾿Απολ.19D μάρτυρας δ᾿ αὐτοὺς ὑμῶν τοὺς πολλοὺς παρέχομαι· || ὁμ. παρέχομαι τεκμήριον παρουσιάζω ἀποδεικτικὸν μέσον, ἀπόδειξιν: ᾿Αντιφ.1,11 ταῦτα.. τεκμήρια παρείχοντο ὡς οὐκ ἔνοχοί εἰσι τῷ φόνῳ, Πλάτ.Παρμ. 128B τεκμήρια δὲ αὐτὸς πάμπολλα καὶ παμμεγέθη παρέχεται· || ὁμ. παρέχομαι ἐκμαρτυρίαν : ᾿Ισαῖ.3,18· || παρέχομαι μαρτυρίαν : αὐτ.3,19· **9**) παρουσιάζω τινά (ἤ τι) τοιοῦτον ἢ τοιοῦτον, καθιστῶ τινά τι, κάνω κάποιον κάτι : Πίνδ.Ο 1,21 δέμας ἀκέντητον ἐν δρόμοισι παρέχων, ῾Ηρ.3,4 τὴν διέξοδόν οἱ ἀσφαλέα παρασχεῖν, ᾿Ανδοκ 1, 136 παύσειν τούτους ταῦτα ποιοῦντας καὶ βελτίους παρέξειν, Πλάτ.Φαῖδρ.277A τοῦτ᾿ ἀεὶ ἀθάνατον παρέχειν ἱκανοί, ᾿Ισοκρ.51C κοινὴν τὴν πόλιν παρέχειν (κοινὸν ἐντευκτήριον πάντων)· || μέσ. μτ. κατηγ. καθιστῶ τινά τι : Εὐρ.᾿Ανδρ.55 θεὸν παρασχέσθαι εὐμενῆ, Πλάτ.Πρωτ 317B καὶ πολλοὶ δυσμενεστέρους παρέχεσθαι ἀνάγκη τοὺς ἀνθρώπους· **10**) μτ. αὐτοπαθοῦς ἀντων. κ. κατηγ. δεικνύω ἐμαυτὸν ὡς τι, φαίνομαι, παρουσιάζομαι ὡς τοιοῦτος ἢ τοιοῦτος, δείχνομαι τέτοιος ἢ τέτοιος : ᾿Αντιφ.2,2,2 παρέχω ἐμαυτὸν ὅσιον καὶ δίκαιον, Λυσ.14,1 τοιοῦτον γὰρ πολίτην ἑαυτὸν ἐξ ἀρχῆς παρέσχεν, Ξεν.ΚΠ 2,1,22 παρέχειν ἑαυτὸν εὐπειθῆ ταῖς ἄρχουσι, Πλάτ.Εὐθύφρ 3D σπάνιον σεαυτὸν παρέχειν, αὐτ.Πρωτ.312A αὐτὸν σοφιστὴν παρέχων· || μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : ΚΔ Τίτ.2,7 περὶ πάντα σεαυτὸν παρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων, ᾿Επιγρ. εὔνουν καὶ πρόθυμον ἑαυτὸν παρέχεται· **11**) μέσ. παρουσιάζω ὥς τι, δεικνύω ὥς τι, ἔχω. : ῾Ηρ.7,61 ἄρχοντα παρείχοντο ᾿Ορτάνεα (παρουσίαζον ὡς ἄρχοντα αὐτῶν), αὐτ.7,62· **12**) ἐπὶ πρέσβεων, παρουσιάζω ἐν τῷ προσώπῳ μου, ἀντιπροσωπεύω : Θουκ.4,64 πόλιν τε μεγίστην παρεχόμενος καὶ ἐπιὼν τῷ μᾶλλον ἢ ἀμυνόμενος· **13**) παραχωρῶ, ἐπιτρέπω, δίδω τὸ δικαίωμα : Σοφ.Τρ.1112 ἐπεὶ παρέσχες ἀντιφωνῆσαι, Θουκ.1,37 παρέχει αὐτοὺς δικαστάς, ΚΔ Τιμ.1,6,17 τῷ παρέχοντι ἡμῖν πενταπλασίως εἰς ἀπόλαυσιν ἀγαθοεργεῖν, πλουτεῖν· || ἀπολ. κτ. προστ. πάρεχε παραμέρισε, κάμε τόπο : Εὐρ.Τρ.308 ἄνεχε, πάρεχε, φῶς φέρε, αὐτ.Κύκλ 203, ᾿Αριστφ.Σφ.1326 ἄνεχε, πάρεχε· κλαύσεταί τις τῶν ὄπισθεν ἐπακολουθούντων ἐμοί· || ὁμ. πάρεχ᾿ ἐκποδὼν τραβήξου, πήγαινε ἀπὸ δῶ· **14**) ἀπροσ. παρέχει τινὶ μτ. ἀπαρφ. ἐπιτρέπεται, εἶναι δυνατόν, εὔκολον εἴς τινα νά, εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν τινὸς νά, μπορεῖ κανεὶς νὰ . . : Πίνδ.Ι 7,69 τὸν αἰνεῖν ἀγαθῷ παρέχει, ῾Ηρ.1,170 παρεῖχ᾿ ἂν σφι εὐδαιμονέειν, Θουκ.6,86 ἡμῖν οὐ παρασχήσει ἀμύνασθαι, Εὐρ. ᾿Ηλ.1080 σωφρονεῖν παρεῖχέ σοι· || τὸ οὐδ. τῆς μτχ. παρέχον ἀπολ. ἐφ᾿ ὅσον εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν τινός, μιὰ καὶ μπορεῖ κανεὶς νὰ (πρβλ. ἐξόν, παρόν) : ῾Ηρ 5,49 παρέχον (ὑμῖν) ἄρχειν· || ὁμ. τὸ οὐδ. τῆς μτχ. τοῦ ἀορ. παρασχὸν ἀφοῦ κατέστη δυνατὸν νὰ : Θουκ.1,120 εὖ δὲ παρασχὸν ἐκ πολέμου πάλιν ξυμβῆναι, αὐτ.5,14 καλῶς παρασχόν, αὐτ.5,60 κάλλιον παρασχόν· **15**) μέσ. μαντήια παρέχομαι μαντεύω : ῾Ηρ.2,174 ἀληθέως θεῶν ἐόντων καὶ ἀψευδέα μαντήια παρεχομένων· **16**) ὑπόσχομαι : Θουκ.3,36 Σάλαιθον ἀπέκτειναν ἔστιν ἃ παρεχόμενον τά τ᾿ ἄλλα καὶ ἀπὸ Πλαταιῶν . . ἀπάξειν Λακεδαιμονίους (σχόλ «ὑπισχνούμενον»)· **17**) μέσ μτ. ἀριθμητικῶν, ἀποτελῶ, γίνομαι, κάνω : ῾Ηρ.1,32 ἐνιαυτοὶ ἑβδομήκοντα παρέχονται ἡμέρας διακοσίας καὶ πεντακισχιλίας καὶ δισμυρίας, Ξεν.ΚΠ 6,1,28.

παρέφησις-εως (ἡ) μτγν. ἔφησις βλ.λ.: Παλαίφ. 43 ἐπυρία τούς βουλομένους.. ὄνομα δ' ἦν τῷ πράγματι παρέφησις.

παρέω ἰων. κ. ἐπ. ἀντὶ παρῶ ὑποτ. τοῦ πάρειμι.

παρεῶ-άω μτγν. κ. μσν. ἀφήνω τι νὰ διέλθῃ, παρέλθῃ, παραμελῶ τι: Ὀλυμπ.Ἀλκ.117C παρειάκεσαν· || ἐγκαταλείπω, παρατῶ, ἀφήνω: Ψελλ. Δαίμ.8,4 τὰ αἴσχίω παρεάσας χαίρειν· || παραμελῶ κατὰ λάθος τὴν ἐκτέλεσιν ἐντολῆς ἐν διαθήκῃ περιεχομένης: Ἐπιγρ.· || παθ. παραλείπομαι: Σώπ Ρήτ.Ἑρμογ.5,177W συνέβη αὐτά παρεαθῆναι, Τζέτζ. ἐν Ἀν.Ὀξ.3,347,9 ἅπερ παρειάθησαν Εὐκλείδῃ λόγοις· || μσν. ἐπιτρέπω: Νικ. Χων 166B μηδένα παρεῶντες ἐντυγχάνειν αὐτῷ· || γλῶσσ. τοῦ παρίημι: Σχόλ.Εὐρ.Φοίν.508.

παρηβάσκω μτγν. παρηβῶ βλ.λ.2): Φίλ.1,604 τά λυττῶντα πάθη παρήβασκε (δ.γρ. παρήβηκε).

πάρηβος-ον (ἥβη) κ. νεώτ. ὁ παρελθὼν τὴν ἥβην, τὴν παιδικὴν ἡλικίαν: Φίλ.2,59· 2) ὁ ὑπερβὰς τὴν ἀκμὴν τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, παρηκμασμένος: ΑΠλ.4,289· 3) πάρηβον (τό) ὡς οὐσ. τὸ φυτὸν συκῆ ἡ ἱερὰ θεωρούμενον παρ' Ἰνδοῖς ὡς πεπροικισμένον διὰ μαγνητικῶν ἰδιοτήτων: Κτησ. π.Ἀπολλ.Παραδ.17 ξύλον γενέσθαι.. ὃ καλεῖται πάρηβον. Τοῦτ' ἐφ' ἑαυτῷ ἕλκει πᾶν τὸ προσκομισθὲν αὐτῷ.

παρηβῶ-άω κ. νεώτ., παρακ. παρήβηκα, διέρχομαι, διαβαίνω, περνῶ τὴν ἀκμὴν τῆς ἡλικίας μου, γίνομαι παρῆλιξ: Ἡρ.3,53 γέρων ἤδη καὶ παρηβηκώς, Θουκ.2,44 ὅσοι δ' αὖ παρηβήκατε, Ἰώσ.ΠΙ 7,8,7, Λογγ.3,15· 2) μτφ. ἐπὶ χρόνου, παρέρχομαι, διέρχομαι, περνῶ: Αἰσχ.Ἀγ.985 χρόνος παρήβησεν, Θεοφύλ.Σ 133,21 ἤδη τοῦ θέρους παρηβηκότος· 3) μτφ. ἐπὶ οἴνου, ἐξασθενῶ, ἀδυνατίζω: Λουκ.Λεξιφ.13 λάγυνον τουτονὶ παρηβηκότος.. καμίζων· 4) εὑρίσκομαι εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς ἥβης: Γαλ.14,755 τῶν παίδων.. τῶν ἀκμαζόντων.. τῶν παρηβώντων.

παρηγεμονικὰ ζῴδια (τά) μτγν. ἀστρολ. τὰ συναπτόμενα, τὰ συνδεόμενα μὲ τὰ δεσπόζοντα, κύρια σημεῖα: Κατ.Ἀστρλ.Κ 1,165.

παρήγησις-εως (ἡ) μτγν. τὸ διδάσκειν, τὸ ἔργον τοῦ διδάσκοντος: Νουμήν.ἀπ.π.Εὐσ.Εὐαγγ. Προπ.737 ΙΙ ἐκδεξάμενος τὴν παρήγησιν.

παρηγμένως (παράγω) ἐπίρρ. μτγν. πλεοναστικῶς, ἐπὶ συνθ. λ. ἧς μέρος ἀπώλεσε τὴν σημ.: Ἀπολλ Λεξ.Ὁμ. ἐν λ. τανύηκες (Ἰλ.Π 768) τανυηκέας ὄζους, παρηγμένως, ἀντὶ τοῦ ταναούς.

παρηγοναῖς Ἡσ. «παραγῶγως, ἀπάταις».

παρηγόρημα-ατος μτγν. κ. μσν. προτροπή, συμβουλή, παραίνεσις: Αἰσχ ἀπ.348 ἄτεγκτος παρηγορήμασιν· 2) παραμυθία, παρηγορία: Φίλ. 2,39 παρηγόρημα βίου, Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.6,18 λυπουμένων παρηγόρημα, Πρόδρ.2,443 μικρόν τι παρηγόρημα κεκτημένοι σπανίως· || ἡ πρᾶξις τοῦ παρηγορεῖν, παραμυθεῖσθαί τινα: Λίβ.Ροδ.185 διά παρηγόρεμάν μου πραστάσσει καὶ τραγούδημα.. καλοφωνίζουν· 3) ἀντιφάρμακον, ἀντίδοτον: Πλούτ.Ἠθ.543A τά φάρμακα καὶ τὰ παρηγορήματα μηχανᾶσθαι, Ἀλκίφρ.1,35 καίτοι γε ᾤμην τὸν ἄκρατον ἔσεσθαί μοι παρηγόρημα.

παρηγόρησις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. καταπράϋνσις ἀλγοῦντος μέλους: Μοσχί.Ἰατρ.π.Γυν.Παθ. 27,16 παρηγόρησις τῶν μασθῶν· 2) παρηγορία βλ.λ.2): Κάλβ.Ὠδ.3,25 ὦ μητέρα, ὦ τῶν πρώτων μου χρόνων σταθερὰ παρηγόρησις.

παρηγορητής-οῦ (ὁ) νεώτ. κ. δημ., θηλ. παρηγορήτρια κ.-ήτρα, ὁ παρηγορῶν, παραμυθούμενός τινα λυπημένον ἰδ. ἐκ πένθους: δὲν ὑπάρχει γιά μένα παρηγορητής· || συνηθέστ. θηλ.: Σολωμ.Λάμπρ.19,21 ἀπὸ τὴν ἔρημη ἀναφωνήτρα (δηλ.τὴν καμπάνα) πού 'ναι στούς δύστυχους παρηγορήτρα, Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 55 κι ὕστερα ἡ σπερδουκλιά παρηγορήτρ' ἀκούστηκε νὰ λέῃ στὴ αιγαλιά· || εἰδ. ὡς ἐπίθ. της Παναγίας ἡ Παρηγορήτρια ἢ -ήτρα ἡ εἰς τάς ψυχικὰς θλίψεις παρήγορος, ἡ παραμυθία τῶν Χριστιανῶν.

παρηγορητικός-ή-όν σχόλ. κ. μσν. κ. νεώτ. παρηγορικός βλ.λ.: Σχόλ.Ἰλ.Ν 736 παραρρητοῖσι, παρηγορητικοῖς λόγοις, Ἀραβ.Μῦθ.Χαλ.1,138 παρηγορητικὰ λόγια· 2) καταπραϋντικός: Γόλ. 14,335 καταπλάσμασι παρηγορητικωτάτοις.

παρηγορία (ἡ), ἰων.-ίη κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. παρηγοριά κ. παρηγόρια παρόρμησις εἴς τι, παραίνεσις: Ἀπολλ.Ρ 2,1281 Ἄργου.. παρηγορίῃσιν Ἰήσων.. νῆ' ἐκέλευσεν ἐρέσθαι· || μτφ. ἐνίσχυσις: Αἰσχ.Ἀγ.95 χρίματος.. ἀδόλοισι παρηγορίαις· || μτγν. ἴση παρηγορία ἰσηγορία βλ.λ.: Ἰουλ.Λόγ.1,17B τοῖς φίλοις δὲ τῆς ἴσης παρηγορίας μεταδιδούς· 2) ὁ διὰ καταλλήλων λόγων μετριασμὸς τοῦ ἄλγους καὶ ἡ πρὸς τὴν αἰσιοδοξίαν τροπή, παραμυθία, ξαλάφρωμα: Πλούτ. Κίμ.4 παραμυθία τοῦ πένθους, αὐτ.Περ 34, Ἐπιγρ. υἱοῖο παρηγορία (ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ υἱοῦ), ΚΔ Κολ.4,11 οἵτινες ἐγεννήθησάν μοι παρηγορία, Διήγ.Ἀχιλλ.365 τέκνον μου.., ψυχῆς παρηγορία, ἀνάπαυσις τοῦ γήρους μου, Ἀραβ.Μῦθ.Χαλ.1,82 ἀρωματικά.. διὰ παρηγορίαν τοῦ δυστυχοῦς ἀγαπητικοῦ, Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.143,14 καὶ μιά μαννούλα ἑνοῦ παιδιοῦ παρηγοριά δὲν ἔχει, Σολωμ.Ἀνάμν.2 χωρὶς κἂν νά μᾶς ἀφήσῃ στοχασμὸ παρηγοριᾶς, Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.64 (ἔκδ.Φέξη) ἔκλαιε καὶ παρηγορίαν δὲν εἶχε (ἦτο ἀπαρηγόρητος), Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 58 ὅλες οἱ μάννες κλαίγουνε καὶ βρίσκουν παρηγόρια, - καλὴ παρηγοριά (εὐχὴ εἰς πενθοῦντας)· || παροιμ. παρηγοριά στὸν ἄρρωστο ὥσπου νὰ βγῇ ἡ ψυχή του (ἐπὶ ματαίας ἐλπίδος ἢ ἀναμονῆς)· || μτφ. ἐπὶ τῆς σελήνης ὁδευόντων παρηγορία: Σεκοῦνδ.6· 3) δημ. παρηγοριά ἡ πρὸς ἀνακούφισιν καὶ συντροφίαν τῶν οἰκείων μετάβασις κ. συνήθ. διανυκτέρευσις ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἐκτιθεμένου νεκροῦ: ἤμουν στὴν παρηγοριά· 4) δημ. τὸ μετὰ τὴν ἐκφορὰν τοῦ νεκροῦ δεῖπνον προσφερόμενον ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ ἢ ποτόν: κάθισα στὴν παρηγοριά, - παίρνω - πίνω τὴν παρηγοριά· 5) καταπράϋνσις, κατευνασμός, κατάπαυσις: Διοκλ.Καρ.ἀπ.142, Ἀρετ. Χρον.Νούσ.1,3 παρηγορία τοῦ παροξυσμοῦ· 6) ἐπώνυμον: Ἰώσ.ΠΙ 4,8,3 (δ.ἀνάγν.προσηγορία).

παρηγορίζω δημ. ἐσφ. ἀντὶ παρηγορῶ βλ.λ.· || συνεκδ. ἡδύνω, γλυκαίνω: Σολωμ.Ὠδ. εἰς Σελήνην 14 σύ τὴν νύκτα τερπνά παρηγορίζεις.

παρηγορικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ἐνθαρρυντικός, παραμυθητικός: Πολυδ.3,100 παρηγορικοὶ λόγοι· 2) κατευναστικός, καταπραϋντικός: Ἱππ.Διαίτ.53 παρηγορικὸν βηχός, Γαλ.12,268 παρηγορικὸν φάρμακον, αὐτ.10,268 παρηγορικά καταπλάσματα, Ἀθήν.15,676 παρηγορικὸν κεφαλαλγίας· || νεώτ. ἰατρ. παρηγορικὴ θεραπεία ἡ πρὸς ἀνακούφισιν καὶ οὐχὶ πρὸς ἴασιν τοῦ πάσχοντος.

παρηγορικῶς ἐπίρρ. δι' ἠπίων τρόπων: Ἱππ Ἄρθρ.62· συγκρ. παρηγορικώτερον: Γαλ.1,211.

παρήγορος-ον (ἀγορεύω) κ. νεώτ., δωρ. παράγορος ὁ παραμυθητικός, ὁ χορίζων παρηγορίαν: Ἀπολλ.Ρ 1,479 παρήγοροι μῦθοι, Καρυωτ.Ὠδὴ σ' ἕνα παιδάκι 86 ὦ ἄγγελε παραστάτη, ὦ παρήγορο φῶς μου· || ὡς οὐσ. ἡ Παρήγορος ὡς θεότης προσωποπ. (πρβλ. παρηγορήτρα ἐν λ. παρηγορητής): Παυσ.1,43,6 θεός, ἣν Παρήγορον ὀνομάζουσιν· 2) ὡς οὐσ. ἐνισχυτής, ἐνθαρρυντής: Σοφ.Ἠλ.229 ἄνετέ μ' ἄνετε, παράγοροι, Ἑλλ.Ἐπιγράμμ.344· 3) μτ. γενικ. ὁ καταπαύων, ὁ μειῶν, ἐξουδετερῶν κακόν τι: Μᾶρκ.Αὐρ.(;) π. Ἰουστ.1,71 παρήγοροι δίψης καὶ λιμοῦ.

παρηγορῶ έω κ.μσν. κ. νεώτ., δημ. **-άω**, πορατ. παρηγόρουν, έπ. **παρηγορέεσκον**, δημ. **παρηγοροῦσα** κ. **παρηγόραγα**, μέλλ. **παρηγορήσω**, αόρ. **παρηγόρησα**, μέσ. παρατ. **παρηγορούμην**, αόρ. **παρηγορησάμην**, παθ. μέλλ. **παρηγορήσομαι**, αόρ. **παρηγορήθην**, νεώτ. κ. δημ. **παρηγορήθηκα**, παραινῶ, προτρέπω, συμβουλεύω, ἐνισχύω, ἐνθαρρύνω : Αἰσχ.Πρ 1001 **ὀχλεῖς μάτην με κῦμ᾽ ὅπως παρηγορῶν**, Ἡρ.9,54 **παρηγόρεον Ἀμομφάρετον**· || παρορμῶ, μεταστρέφω, γυρίζω τὰ μυαλά : Αἰσχ.Πρ 646 **παρηγόρουν λείοισι μύθοις**, Εὐρ.Ἑκ. 288 **στρατὸν παρηγόρησον, ὡς ἀποκτείνειν φθόνος γυναῖκας** (γύρισέ τους τὰ μυαλά, γιατ᾽ εἶναι κρῖμα νὰ .)· || **παρηγορῶ** κ.**παρηγοροῦμαί τινα** μτ. ἀπαρφ. μεταστρέφω, παρακινῶ, παρορμῶ **τινα** : Σοφ.άπ.176· ὁμ. κ. μέσ. : Ἡρ.5,104 **τὸν Γόργον παρηγορέετο ἀπίστασθαι**· κ. μτ. ἀρν. μή .. : Πινδ.Ο 9,77 **Θέτιος γόνος οὐλίῳ νιν ἐν Ἄρει παραγορεῖτο μὴ σφετέρης ἄτερθε ταξιοῦσθαι αἰχμᾶς**, αὐτ.9,55· **2)** παραμυθοῦμαι, δίνω, κάνω παρηγοριά : Αἰσχ.Πέρσ.530 **παῖδα .. παρηγορεῖτε**, Εὐρ.Φοίν.1449 **καὶ πόλιν θυμουμένην παρηγορεῖτον**, Θεοφύλ.Σ 1,5,3 **λόγοις .. παρηγοροῦντο .. τὸν ἡγεμόνα**, Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ 143,13 **ὅλες οἱ μάννες κλαίγανε κι ὅλες παρηγοριοῦνται**, Σολωμ. εἰς Μοναχὴν 66 **σοῦ σιάζει τὸ προσκέφαλο καὶ σὲ παρηγορᾷ**, Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.65 |ἐκδ.Φέξη| **ἤρχισε νὰ τὴν παρηγορῇ λέγουσα**· **3)** πραΰνω, κατευνάζω, μετριάζω, μαλακώνω, λιγοστεύω : Φιλήμ.234 **τὰ κακὰ δι᾽ ἑτέρων κακῶν παρηγορεῖν**, Μέν.549,5,Διον.᾽Αλ Ῥωμ.1,77 **παρηγορεῖν τὴν λύπην**, Πλούτ.᾽Ηθ.156C **παρηγορεῖν τὰ πάθη**, αὐτ.Ποπλ. 16 **παρηγορεῖν τὴν χωλότητα**, Μουσαῖ.39 **Ἔρωτα θυηλαῖς παρηγορέεσκε**, Ἐπιγρ. **τὸν βίον τρυφῇ παρηγορεῖν**, Ἀραβ.Μῦθ.Χαλ.1,136 **ἐπαρηγόρησα .. τὴν πεινασμένην .. καρδίαν μου μὲ τὰ πωρικά**· κ. παθ : Ἑλλ.Ἐπιγράμμ.1096,6, Ἀθήν.15,687D **αἱ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ .. αἰσθήσεις ὀσμαῖς ἡδείαις παρηγοροῦνται**, Διήγ.Ἀχιλ.599 **νὰ παρηγορηθοῦν ἐκ τῶν πολλῶν ἱδρώτων**· || τὸ οὐδ. τῆς μτχ. ὡς οὐσ. **τὰ παρηγοροῦντα** τὰ καθησυχαστικὰ μέσα : Δημ.1400 **δεῖ ὅμως πειρᾶσθαι καὶ πρὸς τὰ παρηγοροῦντα τρέπειν τὴν φυχήν**· || ἐπὶ ἰατρῶν, καταπραΰνω, μετριάζω τὸν ἐρεθισμὸν ἀλγοῦντος μέλους : Ἱππ.Διαίτ.58 **παρηγορεῖν τὸν πλεύμονα**· πρβλ.᾽Αρετ.Χρον.Νούσ.2,3· |ἐν τῷ δοκ. ἀττ. λόγῳ συνηθέστ. τὸ παραμυθοῦμαι|.

παρηγοῦμαι-έομαι πάπ. παραμελῶ, περιφρονῶ.

παρηδύνω μτγν. ἡδύνω, γλυκαίνω, νοστιμίζω, ἰδ. κ. καρυκεύω : Δωρί.π.᾽Αθήν.7,309F **παρηδύνειν χλόῃ τυρῷ ῥοῖ σιλφίῳ ἁλὶ ἐλαίῳ**· || μτφ. ἐπὶ τῆς γλώσσης: Διον.᾽Αλ.Δημ.45 **εἰ μὴ τὸ παρηδῦνον ἡ σύγχυσις ἐπενέγκοι**.

παρήθημα-ατος |τό| μτγν. τὸ στραγγαλισθέν, ὁ ἰοστράγγισμα, κατακάθι : Γολ.Χρ.Μορ.19,85 **ἀπόσφαγμα τὸ τρυγῶδες παρήθημα**.

παρηθῶ-έω διηθῶ, στραγγίζω, σουρώνω : Ἱππ. Ὀδοντ.14 |ἐπὶ τῶν σπλάγχνων|, Γαλ.Χρ.Μορ.6,16.

παρηΐάς-άδος |ἡ| μτγν. παρειό : Ἐπ.᾽Αλ.᾽Αδ.9iii6.

παρήϊον |τό| ἰων. |ἀντὶ τοῦ ἀχρ. παρεῖον| ἐν χρ. ἐν Ἰλ. ἐν τῷ ἑνικ. ἀντὶ παρειά |ὃ μ. κτ. πληθ. ἐν χρ. π. Ομ| μάγουλο : Ἰλ.Ψ 690 **κόψε δὲ παπτήναντα παρήϊον**· || ἐπὶ σιαγόνος λύκου : αὐτ.Π 159 παρήϊον **αἵματι φοινόν** |σχόλ. πεφοινιγμένον ὑπὸ αἵματος»|· || κτ. πληθ. ἐπὶ λέοντος : Ὀδ.Χ 404 **παρήϊα τ᾽ ἀμφοτέρωθεν αἱματόεντα πέλει**· || ἐν τῇ ἰων. πεζ.· πιθ. : Ἐπιγρ. λουσαμένους **παρήϊα**· **2)** ἐπὶ ἵππων, τὸ παρηγναθίδιον, κόσμημα κατὰ τὸ πλάγιον τοῦ χαλινοῦ καλύπτων τὰς παρειάς : Ἰλ.Δ 142 **ὡς δ᾽ ὅτε τίς τ᾽ ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μιήνῃ .. πολέες τέ μιν ἠρήσαντο παρήϊον ἔμμεναι ἵππων**.

παρηΐς-ΐδος |ἡ| κ. συνηρ. **παρῇς-ῇδος** μτγν. τ. τοῦ παρήϊον βλ.λ.|| : Αἰσχ.Χο.24 **πρέπει παρηῒς φοινίοις ἀμυγμοῖς** |κτ. πληθ.|, αὐτ.Ἑπτ.534 **διὰ παρηΐδων**, Τραγ.᾽Αδέσπ.584 |λυρ.|, Εὐρ.Ἑκ.410 **δὸς παρειὰν προσβαλεῖν παρηΐδι**, αὐτ.Ἠλ.1023 **λευκὴν .. παρηΐδα**· κ. ὡς συνηρ. ἑν. : αὐτ.ΙΑ 187, Ἀνύτ. ΑΠ 9,745· πληθ. Εὐρ.ΙΑ 681 **παρῇδες**, Φρύν.Τραγ.13.

παρηκαΐα |ἡ| μσν. κ. νεώτ. παρακοή, ἀνυπακοή, ἀπείθεια : Ἀκροπ.Γ ἐν ASS 2,754,23.

παρήκοος-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ κακῶς, ἐσφαλμένως ἀκούων, ὁ παρανοῶν : Εὐστ.Πον.106, 70 **παρηκόων ἀνδρῶν ἀκροωμένων**· **2)** ἀνυπάκουος, ἀπειθής : Ἀποστ.Διατ.146.

παρηκουσμένως ἐπίρρ. μτγν. ἀμελῶς, μετ᾽ ὀλιγωρίας : Ἰάμβλ.Πυθ.29,57 **ἐπ᾽ αὐτὰ ἴοι μὴ παρέργως μηδὲ παρηκουσμένως**.

παρήκτης-ου |ὁ| Ἡσ. «πάντα πράττων ἐπὶ κακῷ».

παρήκω ἔχω ἔλθει κατὰ μῆκος, δθ. εὑρίσκομαι παραπλεύρως, ἐκτείνομαι κατὰ μῆκός τινος : Ἡρ. 2,32 **παρήκουσι παρὰ πᾶσαν** |τὴν θάλασσαν| **Λίβυες**, Ἱππ Τοπ.᾽Ανθρ.6 **παρὰ τὸ ὀστέον παρήκειν**, Θουκ 2,96 **παρήκουσι πρὸς ἡλίου δύσιν μέχρι τοῦ Ὀσκίου ποταμοῦ**, Ξεν.Κυν.4,1 **παρήκειν εἰς τὸ πλάγιον**· || ἐπὶ μακρῶν ποιημάτων, ἐκτείνομαι, φθάνω εἰς μῆκος : Ἀριστλ.Ποι 1459b,22 **εἰ πρὸς τὸ πλῆθος τῶν τραγῳδιῶν .. παρήκοιεν**· **2)** παρουσιάζομαι, ἐξέρχομαι : Σοφ.Αἴ.742 **ἔνδοθεν στέγης μὴ ἔξω παρήκειν**· **3)** ἐπὶ χρόνου, ἔχω παρέλθει, περάσει : Ἀριστλ.Φυσ.222b,1 **ὁ παρήκων χρόνος** |ὁ παρελθών, ἀντίθ. ὁ μέλλων· πρβλ. παρέρχομαι|· || μτφ. φθάνω εἰς τέλος : Παρθ. 4,4 **παρήκοντος ἤδη τοῦ πολέμου**· **4)** **ὁ παρήκων χρόνος** ἢ **τὸ παρῆκον τοῦ χρόνου** ὁ ἤδη διερχόμενος, ὁ μόλις παρελθὼν ἐν συσχετίσει πρὸς τὸν ἀμέσως μέλλοντα, ἤτοι τὸ τώρα : Πλάτ.᾽Αλκ. 2,148 **ὡς τὸ παρῆκον τοῦ χρόνου** |μέχρι τοῦ παρόντος|, Ἀριστλ.Φυσ.222b,1 **τὸ νῦν τελευτὴ καὶ ἀρχὴ χρόνου, ἀλλ᾽ οὐ τοῦ αὐτοῦ, ἀλλὰ τοῦ μὲν παρήκοντος τελευτή, ἀρχὴ δὲ τοῦ μέλλοντος**· **5)** ἐπὶ πυρετοῦ, διαλείπω : Ἀρετ.Ὀξ.Νούσ.1,1 **παρήκῃ** |δ.γρ. παρείκῃ|.

παρῆλιξ-ικος |ὁ| μτγν. κ. νεώτ. ὁ ὑπερβὰς τὴν ἀκμὴν τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, πάρηβος, περασμένος : Πλούτ.᾽Ηθ.175E **μητρὸς αὐτοῦ παρήλικος μὲν οὔσης δοθῆναι δ᾽ ἀνδρὶ βουλομένης**· || μτ. οὐδ. οὐσ. : Στράτ.ΑΠ 12,228 **παρήλικα παιδικά**· συγκρ. **παρηλικέστερος** : Σωρ.1,15, Γρηγ.Νύσσ 1,3D **οἱ παρηλικέστεροι κατὰ τὸν χρόνον**· **2)** διέρχομαι τὸ νενομισμένον ὅριον ἔν τινι ὑπηρεσίᾳ, συμπληρώνω τὰ χρόνια τῆς ὑπηρεσίας : Πάπ.

παρήλιος |ὁ| κ. **παρήλιον** |τὸ| ψευδής, πλαστὸς ἥλιος : Ἀριστλ.Μετ.372a,16, Θεόφρ.Σημ.22 **ἐὰν παρήλιοι δύο γένωνται, ὁ μὲν νοτόθεν ὁ δὲ βορρᾶθεν**· ὁμ. **παρήλιον** |τό| : Ἄρατ.881, Πλούτ.᾽Ηθ. 894F· || ὁμ. νεώτ. οὐδ. τὸ **παρήλιον** τὸ φάσμα τοῦ ἡλίου ἀντανακλώμενον ἐπὶ τῶν νεφῶν.

παρηλίας-ον μτγν. ὁ παρὰ τὸν ἥλιον, πλησίον τοῦ ἡλίου : Πτολ.Τετράβ.100.

παρηλλαγμένως |παραλλάσσω| ἐπίρρ. μτγν. διαφόρως, ἀσυνήθως, καινοφανῶς, παραδόξως : Πολύβ.15,13,6 **ποιούμενοι τὸν κίνδυνον ἐκστατικῶς καὶ παρηλλαγμένως**, Διόδ.Σ 14,112 **τὸν ἄνδρα Διονύσιος τιμωρεῖται παρηλλαγμένως**.

πάρημαι μ. κτ. μτχ. **παρήμενος-η-ον** ἐν χρ. ὡς παθ. παρακ. τοῦ **παρίζω** βλ.λ. μτ. δοτ. εἶμαι καθισμένος, κάθημαι πλησίον τινός : Ἰλ.Α 421 **νηυσὶ παρήμενος**, Εὐρ.Ἰκ.290 **Δηοῦς ἐσχάραις παρημένη**· || παρακάθημαι |καὶ τρώγω| εἰς τὴν τράπεζάν τινος : Ὀδ.Ρ 456 **ἀλλοτρίοισι παρήμενος οὔ τί μοι ἔτλης σῖτον .. δόμεναι**· || γεν. κάθημαι, διαμένω, κατοικῶ παρά τινι, μετά τινος : αὐτ.Ν 407 **συέεσσι παρήμενον**· || ἀπολ. κάθη-

μαι πλησίον ἢ πλησιάζω **τινά** : Ἰλ.Ι 311 **παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλας**· || **ἐπὶ τῶν γυπῶν** τῶν σπαρασσόντων τὸ ἧπαρ τοῦ Τιτυοῦ : Ὀδ.Λ 578 **ἑκάτερθε παρημένω ἧπαρ ἔκειρον.**

παρημελημένως (παραμελῶ) ἐπίρρ. μιγν. ἀμελῶς, ἀφροντίστως, ἀπερίσκεπτα : Πλούτ.Ἠθ. 340D, Διον.Ἀλ.Ρωμ.7,12 **τοῖς δὲ παρημελημένως** (διακεῖσθαι τὰ σώματα) **διὰ πενίαν.**

παρημερεύω μτγν. διέρχομαι τὴν ἡμέραν παρά τινι ἢ ἔν τινι ἔργῳ : Πολυδ.Ι,65 **παρημερεύειν τινὶ ἔργῳ ἢ ἀνθρώπῳ.**

παρήμερος-ον, δωρ. **παράμερος-ον** ὁ ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ ἐρχόμενος, καθημερινός : Πίνδ.Ο Ι,102 **τὸ δ' ἀεὶ παράμερον ἐσλὸν ὕπατον ἔρχεται παντὶ θνητῷ**· **2)** ὁ ἀνὰ πᾶσαν δευτέραν ἡμέραν συμβαίνων, ὁ ἑτερήμερος : Πολυδ.Ι,65.

παρημιεδρία (ἡ) νεώτ. κρυσταλλογρ. ἡμιεδρικὴ κρυσταλλικὴ τάξις παρουσιάζουσα κέντρον συμμετρίας, καθ' ὃ ἀνὰ δύο οἱ κρύσταλλοι ἔχουσι παραλλήλους ἑκατέρωθεν τὰς ἕδρας αὐτῶν.

παρημοσύνη (ἡ) Ἡσ. «θεραπεία».

πάρηξις-εως (ἡ) δυσπορία, δύσκολος δρόμος : Αἰσχ.Ἀγ.556 **εἰ λέγοιμι . . σπαρνάς παρήξεις καὶ κακοστρώτους.**

παρηονῖτις-ιδος (ἡ) (ἠϊών) μτγν. θηλ. ἐπίθ. ἡ ἐπακτία, ἡ ἐπὶ τῆς ἀκτῆς : Ἀπολλωνίδ.ΑΠ 7,693 παρηονῖτις **χερμάς** (χαλικιά).

παρηορία (ἡ) οἱ πλαγίως τοῦ παρηόρου βλ.λ. ἵππου τεταμένοι ἱμάντες δι' ὧν προσεδένετο οὗτος παρὰ τοὺς ἐζευγμένους ἵππους τοῦ ἅρματος : Ἰλ. Θ 87 **ἵππαιο παρηορίας ἀπέταμνε,** αὐτ.Π 152· **2)** αἱ ἑκατέρωθεν ποταμοῦ ἐκτάσεις, παραποτάμιοι : Ἄρατ.600 **ποταμοῖο παρηορίαι ακιόωνται.**

παρηόριος-η-ον μτγν. τ. τοῦ παρήορος βλ.λ. : Ἀπολλ.Ρ 4,943 **τὴν δὲ** (νῆα) **παρηορίην κόπτεν ῥόος** (ἤλαυνεν, ὤθει μετέωρον πρὸς τὰ ἐμπρός)· || παρήαρος βλ.λ.3), ἄφρων, ἀνόητος : Ἀντίπ. Θεσσ.ΑΠ 9,603 **παρηόριόν τε νόημα.**

παρήορος-ον (παραείρω) ἐπ. κ. ἰων., δωρ., ἀττ. κ. π. τραγ. **παράορος-ον,** ὁμ. δωρ. κ. **πάραρος-ον** συνημμένος ἢ συνηρτημένος· ὅθ. **παρήορας** (ἐνν. ἵππος) **ὁ** παρὰ τὸ σύνηθες ζεῦγος τῶν ἵππων (τὴν ξυνωρίδα) δεδεμένος εἰς τὸ ἅρμα ἵππος, ὁ. σειραφόρος : Ἰλ.Π 471 **ἐπεὶ δὲ κεῖτο παρήορος ἐν κονίῃσι,** Διον.Ἀλ.Ρωμ.7,73· **2)** ὁ κατὰ μῆκος κείμενος, ξαπλωμένος : Ἰλ.Η 156 **ἔκειτο παρήορος ἔνθα καὶ ἔνθα,** Αἰσχ.Πρ.365 **ἀχρεῖον καὶ παρήαρον δέμας κεῖται**· **3)** μτφ. ἄφροντις, ἀμέριμνος, ἀσυναίσθητος : Ἰλ.Ψ 603 **παρήορος οὐδ' ἀεσίφρων ἦσθα πάρος,** Θεόκρ.15,8 **ταῦθ' ὁ πάραρος τῆνος,** Τρυφιόδ.371 **παρήορον ὄμμα τιταίνειν**· **4)** ὁ ἔξω φρενῶν, παράφρων, τρελλός· πρβλ. πάρηρος : Ἀρχίλ.56,5.

παρηρία (ἡ) Ἡσ. «μωρία»· πρβλ. παρορρέω, παρήορος βλ.λ.3).

πάρηρος (ὁ) Ἡσ. «μωρός» (κώδ. **πάρερος,** ἀλλὰ κατόπιν τοῦ παρηρία).

παρῆς (ἡ) συνηρ. τ. τοῦ παρηΐς βλ.λ.

παρησυχάζω μτγν. παρέρχομαί τι ἐν σιγῇ : Φίλ.Ι,93 **τὸν δὲ πλήττοντα παρησύχασε**· παθ. : αὐτ.Ι,504 **ἄξιαν δὲ μηδ' ἐκεῖνο παρησυχασθῆναι.**

παρήσω μέλλ. τοῦ παρίημι βλ.λ.

παρήχημα-ατος (τὸ) λεξ. παρήχησις **βλ.λ.** : Σουΐδ. ἐν λ. παραγραμματίζων.

παρήχησις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ διαδοχὴ ὁμοίων ἤχων, ὡς σχῆμα λόγου· Ἑρμογ.Εὑρ.4,7 «ὅταν δύο ἢ τρεῖς ἢ τέσσαρας λέξεις ἢ ὀνόματα εἴπῃ τις ὁμοίως μὲν ἠχοῦντα διάφορον δὲ τὴν δήλωσιν ἔχοντα· ὡς πείθει τὸν Πειθέαν»· || νεώτ. ἡ ἐν πεζῷ λόγῳ ἢ τῇ ποιήσει ἐπανάληψις φθόγγου ἢ συλλαβῆς (ὡς ἐν Σοφ.ΟΤ 371 **τυφλὸς τά τ' ὦτα τόν τε νοῦν τά τ' ὄμματ' εἶ**).

παρηχητικός-ή-όν λεξ. ὁ μετὰ παρηχήσεως, ὁ τῆς παρηχήσεως βλ.λ., παρέμβλητ. ἐν Σουΐδ. λ. Ναύσων || **παρηχητικῶς** ἐπίρρ. κατὰ παρηχητικὸν τρόπον : Εὐστ.1638,17

πάρηχος μσν. ὁ ᾄδων παρὰ τὸν ἦχον, ὁ παράφωνος : Πρόδρ.2,79 **σὺ δὲ τυγχάνεις πάρηχος καὶ φάλλειν οὐκ ἰσχύεις.**

παρηχοῦμαι-έομαι μτγν. κ. μσν. ὁμοιάζω κατὰ τὸν ἦχον πρός τι : Σχόλ.Ἀριστφ.Πλ.586 **παρηχεῖσθαί τινι,** Εὐστ.139,31 **παρηχεῖσθαι πρός τι** || **παρηχοῦμαι ἔκ τινος** παράγομαι ἔκ τινος λέξεως κατὰ παρήχησιν βλ.λ : Εὐστ.87,24· **2)** ἡ παθ. μτχ. παρακ. ὡς ἐπίθ. **παρηχημένος** παράτονος, παράφωνος, παράχορδος : Γρηγ.Νύσσ.Ι,296Β.

παρθέμενος μτχ. παθ. ἀορ. τοῦ παρατίθημι βλ.λ.

παρθένα (ἡ) δημ. ἡ παρθένος βλ.λ.

παρθεναγωγεῖον (τὸ) νεωτ. ἐκπαιδευτήριον θηλέων· || εἰδ. τύπος σχολείου τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως ἐν ᾧ φοιτῶσιν ἀποκλειστικῶς θήλεα· || **ἀνώτερον παρθεναγωγεῖον** ἐκπαιδευτήριον θηλέων ἐν ᾧ μετὰ τῶν μαθημάτων τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως παρέχεται εἰδικὴ μόρφωσις προσιδιάζουσα εἰς τὴν φύσιν, τὰ ἔργα καὶ τὸν προορισμὸν αὐτῶν ὡς Ἑλληνίδων μητέρων.

παρθενεία (ἡ) παρθενία βλ.λ. : Εὐρ.Ἡρακλ.592, αὐτ.Τρ.980.

παρθενεῖον (τὸ) λεξ. κοινόβιον, μοναστήριον παρθένων· Λεξ. χειρόγρ κώδ. Παρισ.1708 «παρθενεῖα, τὰ μοναστήρια καὶ παρθενῶνες καὶ παρθενοκομεῖα τὰ ἐπιμελούμενα τῶν παρθένων».

παρθένειος-ον, ποι. **παρθενήϊος-ον** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς παρθένον, παρθενικός, κοριτσήσιος : Πίνδ.Ν 8,2 **παρθενηΐοις παίδων . . γλεφάροις,** Αἰσχ.Ἀγ.229 **αἰῶνα παρθένειον** (τὴν ζωὴν τῆς παρθένου), Εὐρ.Τρ.676 **παρθένειον . . λέχος**· π. μτγν. πεζ. **παρθένεια τέκνα** : Πάπ.· **παρθένεια ᾄσματα** : Στέφ.Βυζ. ἐν λ. Ἐρυσίχη· **2)** ὡς οὐσ. **τὰ παρθένεια** κ. **παρθένια** ᾄσματα ᾀδόμενα πρὸς αὐλὸν ὑπὸ χοροῦ παρθένων εἰς ὡρισμένας ἑορτάς, ἰδ. τοῦ Ἀπόλλωνος : Ἀριστφ. Ὄρν.919 **κύκλιά τε πολλὰ καὶ καλὰ καὶ παρθένεια,** Σχόλ.Πίνδ.Π 3,139· **3)** ὁμ. ὡς οὐσ. ἑορτὴ τῆς Παρθένου Ἀρτέμιδος ἐν Χερσονήσῳ : Ἐπιγρ.

παρθένευμα-ατος (τὸ) ἐργασία, δουλειὰ κόρης, κοριτσίστικη δουλειά : Εὐρ.Ἴων 1425 **χρόνιον ἱστῶν παρθένευμα τῶν ἐμῶν**· || κτ. πληθ. ἀσχολίαι ἢ διασκεδάσεις, ψυχαγωγίαι κορασίων : αὐτ. Φοίν.1265 **οὐκ ἐν χορείαις οὐδὲ παρθενεύμασι**· **2)** νόθον **παρθένευμα** τέκνον ἀνυπάνδρου γυναικός : αὐτ.Ἴων 1472.

παρθένευσις-εως (ἡ) μτγν. **ἡ** διαπαρθένευσις, διακόρευσις : Λουκ.Ὀρχ.44 **εἴσεται τὴν Δανάης παρθένευσιν καὶ Περσέως γέννησιν.**

παρθενεύω κ. μσν. ἀνατρέφω ὡς παρθένον, δίνω κοριτσίστικη, σεμνὴν ἀνατροφήν : Εὐρ. Ἰκ.452 **παρθενεύειν παῖδας ἐν δόμοις καλῶς,** Λουκ.Ἐνάλ.Δ 12,1 **καλλίστην οὖσαν ἐπαρθένευεν εἰς χαλκοῦν τινα θάλαμον ἐμβαλὼν**· **2)** μέσ. ἐπὶ γυν., διάγω παρθενικὸν βίον, ζῶ διατηροῦσα τὴν παρθενίαν, ἁγνῶς : Ἡρ.3,124 **πολλόν μιν χρόνον παρθενεύεσθαι,** Αἰσχ.Πρ.648 **ὦ . . κόρη, τί παρθενεύει δαρόν, ἐξόν σοι γάμου τυχεῖν μεγίστου;** Εὐρ.Φοίν.1367, αὐτ.Ἑλ.283 **θυγάτηρ ἄνανδρος πολιὰ παρθενεύεται** (ὡς που ἀσπρίσαν τὰ μαλλιά της μένει παρθένος)· || ὁμ. κ. τὸ ἐνεργ. ἀμτβ. **παρθενεύω** ἐπὶ τῆς αὐτῆς σημ. : Ἡλιόδ.Αἰθ. 7,8 **τὸ . . παρθενεῦον τοῦ ἄστεως καὶ νυμφῶνας ἤδη φανταζόμενον,** Μηναῖ.12,9 Ὠδ.4 **καὶ μετὰ τόκον ὤφθης παρθενεύουσα πάλιν,** Ἀκολ.Κυρ. Πάσχ. Ὠδ.4 **ἄρσεν μὲν ὡς διανοῖξαν τὴν παρθενεύουσαν νηδὺν πέφηνε Χριστός**· **3)** παθ. ἐπὶ γυναικός, διαπαρθενεύομαι, διακορεύομαι :

Σχόλ.'Απολλ.Ρ 3,997 **παρθενεύεται ὑπὸ Διονύσου** (περὶ τῆς 'Αριάδνης).

παρθενεών-ῶνος (ὁ) ποι. μτγν. ἀντὶ παρθενὼν βλ.λ. : 'Αντίπ.Θεσσ.ΑΠ 9,790, Μουσαῖ.263.

παρθένη (ἡ) γλωσσ. παρθένος.

παρθένην (ἐνν. ζώνην) αἰτ. ἑνικ., πιθ. ἐσφ. γρ. ἀντὶ παρθένειον : Πάπ.

παρθένια (τὰ) παρθένεια βλ.λ.· **2**) τὰ σημεῖα τὸ χαρακτηρίζοντα τὴν παρθενίαν : ΠΔ Δευτ.22,15 **ἐξοίσουσι τὰ παρθένια τῆς παιδὸς πρὸς τὴν γερουσίαν ἐπὶ τὴν πύλην,** αὐτ.Κριτ.11,37 **τά παρθένιά μου** (ἡ παρθενιά μου, ἐπὶ κόρης).

παρθενία κ. ἐπ. -ίη κ. **παρθενεία** κ. μσν. κ. νεώτ.,δημ. **παρθενιά** ἡ ἰδιότης τῆς παρθένου, ἤτοι γυναικὸς μὴ ἐλθούσης εἰς συνουσίαν : Σαπφ.102, Πίνδ.Ι 7,45 **ἐρατὸν λύοι κεν χαλινὸν ὑφ' ἥρωϊ παρθενίας,** Αἰσχ.Πρ.898 **ταρβῶ γὰρ ἀστεργάνορα παρθενίαν,** Εὐρ.Φοίν.1487,'Αριστλ.Πρ.894b,35, 'Απολλ.Ρ 2,502 **παρθενίη καὶ λέκτρον ἀκήρατον,** ΠΔ 'Ιερ.3,4 **πατέρα καὶ ἀρχηγὸν τῆς παρθενίας σου,** Πορθ.26,2, Σωρ.1,30, 'Ακολ.'Ακαθ.'Υμν.Αἶν. Θεοτ. **τὴν ὡραιότητα τῆς παρθενίας σου,** - **προίκα ἔχει τὴν παρθενιά της**· κ. ἐπὶ ἀνδρός : 'Αχιλλ. Τάτ.5,20 **τὴν σὴν παρθενίαν μεμιμημένον, εἴ τίς ἐστι καὶ ἐν τοῖς ἀνδράσι παρθενία**· || δημ. φρ. **παίρνω τὴν παρθενιά** διαπαρθενεύω, διακορεύω γυναῖκα· μτφ. γεύομαι, λαμβάνω πρῶτος ἔκ τινος : **ἐγὼ θὰ πάρω τὴν παρθενιά ἀπ'** τὸ **γιοματάρι**· || ἡ παρθενικὴ ἡλικία ἐν ἀντιδ. πρὸς τὴν μετὰ τὴν διαπαρθένευσιν : Πλούτ.Βρούτ.13 **εἶχε δ' αὐτὴν . . οὐκ ἐκ παρθενίας, ἀλλὰ τοῦ προτέρου τελευτήσαντος ἀνδρὸς ἔλαβε,** ΚΔ Λουκ.2,36 **ζήσασα ἔτη μετὰ ἀνδρὸς ἑπτὰ ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς,** 'Επιγρ. **τὸ ἀπὸ παρθενίας ἀλοιδόρητον καὶ ἁγνόν**· || δημ. ἡ παρθενικότης βλ.λ. : Σολωμ. Φαρμακ.στὸν 'Αδη 8 **ὅπου ἐτρέμαν τὰ λουλούδια τὰ λαμπρὰ τῆς παρθενιᾶς,** Μαλακ.Συντρ. 72,6 **ζωγράφισε τὰ κρύφια ὄνειρά της ροδάτη ἡ παρθενιά, σὰν αἱμοστάτης**· || μτφ. ἁγνότης : **ἡ παρθενία τῆς ψυχῆς.**

παρθενιανός-ή-όν μτγν. ὁ γεννηθεὶς ὑπὸ τὸν ἀστερισμὸν τῆς Παρθένου : Κατ.'Αστρλ.Κ 7,112.

παρθενίας-ου (ὁ) ὁ υἱὸς παλλακῆς, πόρνης· || **παρθενίαι** (οἱ) οἱ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Σπάρτῃ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πρώτου Μεσσηνιακοῦ πολέμου ἐξ 'Αχαιῶν καὶ Σπαρτιατίδων γεννηθέντες καὶ μὴ θεωρούμενοι γνήσιοι Σπαρτιᾶται : 'Αριστλ.Πολιτ.1306b,29, Στράβ.6,3,2· **2**) εἶδος πλακοῦντος· 'Ησ. **«ἀδυρτακῶδές τι πέμμα».**

παρθενικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων, ἁρμόζων, ἀναφερόμενος εἰς κόρην, κοριτσίστικος· πρβλ. παρθένιος : Διόδ.Σ 16,26 **παρθενικὴ σκευή,** Πλούτ.Συγκρ.Λυκ.Νομ.3 **ὁ παρθενικὸς χιτών**· **2**) **παρθενικὴ νεῆνις** παρθένος κόρη : 'Οδ.Η 20· ὁμ. 'Ελλ.'Επιγράμμ.2 **παρθενικὴ κόρη**· || **παρθενική** ὡς οὐσ. ποι. παρθένος, ἀνύπαντρο κορίτσι : 'Ιλ.Σ 567 **παρθενικαὶ δὲ καὶ ἠΐθεοι . . φέρον μελιηδέα καρπόν,** 'Οδ.Λ 39 **νύμφαι . . γέροντες παρθενικαί τ' ἀταλαί,** 'Ησ.'Εργ.699 **παρθενικὴν δὲ γαμεῖν, ἵνα ἤθεα κεδνὰ διδάξῃς,** 'Αλκμ.26, 'Αλκ.Συμπλήρ.11,5, Σαπφ.Συμπλήρ.20a,15, Πίνδ.Π 9,99 **εἶδον ἄφωνοι . . φίλτατον παρθενικαὶ πόσιν,** Βακχ.16,11, Εὐρ.'Ηλ.174 **πᾶσαι δὲ παρ' "Ηραν μέλλουσιν παρθενικαὶ στείχειν**· || **παρθενικὰ πράττειν** τὰ τῶν παρθένων ἔργα ἐκτελεῖν : Αἰλ.ΠΙ 12,1· **3**) νεώτ. κ. δημ. ὁ χαρακτηρίζων τὴν μήπω συνουσιασθεῖσαν, δθ. ἁγνήν, ἄσπιλον κόρην: Γρυπ. Σκ.Τερρ 10,13 **τὰ μάτια τὰ παρθενικά**· || μτφ. : Σολωμ.Θάν.'Ορφανῆς 3 **ὁπού 'χε σὰν παρθενικὸ τριαντάφυλλο τὸ στόμα**· ὁμ. ἁγνός, ἀθῷος **παρθενικὴ ψυχή**· **4**) **νεώτ.** ἀνατ. **παρθενικὸς ὑμὴν** ὑμὴν κατὰ **τὴν εἴσοδον** τοῦ κόλπου τῆς γυναικός, ὑμενώδους ἢ σαρκώδους συστάσεως, συνήθως κυκλικοῦ ἢ ἡμισεληνοειδοῦς σχήματος· **5**) **παρθενικὸς ἀνὴρ** ὁ σύζυγος παρθένου, ὁ πρῶτος σύζυγος· πρβλ. παρθένιος ἀνήρ : ΠΔ 'Ιωὴλ 1,8 **θρήνησον πρός με ὑπὲρ νύμφην . . , ἐπὶ τὸν ἄνδρα αὐτῆς τὸν παρθενικόν**· **6**) **τὸ παρθενικόν** ὡς οὐσ. τὸ φυτὸν ἀρτεμισία βλ.λ.

παρθενικότης-ητος (ἡ) νεώτ. τὸ γνώρισμα τοῦ παρθενικοῦ, τὸ νὰ εἶναί τις παρθένος.

παρθενικῶς μσν. κατὰ τρόπον **παρθενικόν,** ὡς ἁρμόζει εἰς παρθένον : Εὐμάθ.5,6.

παρθένιον (τὸ) κ. νεώτ. κόρη, **κοπέλλα,** κορίτσι, κοριτσόπουλο : 'Αλκίφρ.3,33· **2**) βοταν. τὸ φυτὸν πύρεθρον τὸ παρθένιον, ἄ. βασκανθήρα ἢ βάλσαμον : 'Ιππ.'Ελκ.14, Νίκ.Θηρ.863, Διοσκ.3, 138, Πλίν.ΦΙ 21,176· || τὸ φυτὸν ἐλξίνη βλ.λ (ι) : Διοσκ.4,85· || τὸ φυτὸν λινόζωστις βλ.λ.2) : Θεόφρ.ΦΙ 7,7,2, Διοσκ.4,189· || νεώτ. βοταν. γένος **προσωπανθῶν** φυτῶν· **3**) νεώτ. μουσ. ὄν. εἴδους τινὸς κλαβικυμβάλου **ἐν 'Αγγλίᾳ.**

παρθένιος-α-ον κ. -ος-ον κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς κόρην, κοριτσίστικος, κοριτσήσιος (πρβλ. παρθενικός) : 'Οδ.Λ 245 **λῦσε δὲ παρθενικὴν ζώνην,** 'Ησίοδ.Θ 205 **παρθενίους τ' ὀάρους μειδήματά τ',** 'Ανακρ.13Α **παρθένιος ἔρως,** Πίνδ.Π 12,9 **τὸν παρθενίοις ὑπό τ' ἀπλάτοις ὀφίων κεφαλαῖς,** Αἰσχ.'Αγ.215 **παρθενίου θ' αἵματος ὀργᾷ,** Εὐρ.Φοίν.224 **δεῦσαι παρθένιον χλιδάν**· || **παρθένιος αὐλός** αὐλὸς ἔχων ὀξύτερον τοῦ παιδικοῦ αὐλοῦ ἦχον : 'Αριστλ.ΖΙ 521b,1, 'Αθήν. 4,176F **αὐλοὶ ἀνδρεῖοι, παιδικοί, παρθένιοι,** Πολυδ.4,81· || τὸ οὐδ. **παρθένιον** ἐπιρρ. παρθενικῶς : 'Ανακρ.4 **παρθένιον βλέπειν**· **2**) ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς παρθένον θεάν : Λεωνίδ.Ταρ.ΑΠ 6,202 **ζώνην . . 'Ατθὶς παρθενίων θῆκεν ὕπερθεν θυρῶν** (τῶν θυρῶν τοῦ ναοῦ τῆς Παρθένου ['Αρτέμιδος])· **3**) τὸ ἀρσ. **παρθένιος** ὡς οὐσ. ὁ ἐκ παρθένου, ἀνυπάνδρου κόρης υἱός : 'Ιλ.Π 180 **'Εὔδωρος . . παρθένιος**· || ὡς ἐπίθ. τῆς τικτούσης ἀνυπάνδρου : Πίνδ.Ο 6,31 **παρθενίᾳ ὠδῖς**· **4**) **παρθένιος ἀνήρ** ὁ πρῶτος σύζυγος, ὁ διαπαρθενεύων κόρην : Πλούτ.Πομπ.74· **5**) μτφ. ἁγνός, ἄσπιλος, καθαρός, λευκός : 'Αριστφ.'Ορν. 1099 **παρθένια λευκότροφα μύρτα** (περὶ τῶν λευκῶν μύρτων)· **6**) **παρθενία γαῖα** Σαμία γῆ, χῶμα τι ἐν Σάμῳ ὅπερ ἐθεωρεῖτο ἔχον θεραπευτικὰς ἰδιότητας : Νίκ.'Αλεξ.149· **7**) σχόλ. **παρθένιος** ὡς οὐσ. ὄν. μηνός τινος : Σχόλ.Πίνδ.Ο 3,35· **8**) **παρθένιον** (τὸ) ὡς οὐσ. βλ.λ.

παρθενίς-ίδος μτγν. ἀνώμ. θηλ. τοῦ παρθένιος, ὄν. ἄνθους τινὸς χρησιμοποιουμένου **εἰς** στεφάνους : Πολυδ.6,106· **2**) τὸ φυτὸν ἀρτεμισία βλ.λ. : Πλίν.ΦΙ 25,73.

παρθενισκάριον (τὸ) γλωσσ. παρθενίσκη **βλ.λ.,** κοριτσόπουλο.

παρθενίσκη (ἡ) μτγν., ὑποκορ. τοῦ παρθένος, κοριτσάκι, μικρούλα, παιδούλα : 'Ηρωδιαν.Γρ.1,317.

παρθενογενεσία (ἡ) νεώτ. κ. παρθενογένεια κ. παρθενογονία ἡ ἐκ παρθένου, δηλ. ἀδιακορεύτου γυναικὸς καὶ ἄνευ ἐπενεργείας ἄρρενος ὑπερφυσικὴ γέννησις (συνήθ. ἐν τῇ μυθολογίᾳ καὶ ταῖς θρησκείαις πολλῶν λαῶν)· **2**) νεώτ. βιολ. ἡ ἀναπαραγωγὴ ὀργανισμοῦ (ἐντόμου, ὀστρακοδέρμου, φυτοῦ κτλ.) ἄνευ γονιμοποιήσεως τοῦ θήλεος ὑπὸ τοῦ ἄρρενος, ἀλλ' ἐκ μόνου τοῦ ᾠαρίου αὐτοῦ : **παρθενογενεσία τῶν μελισσῶν.**

παρθενογενής-οῦς-ές μσν. ὁ ἐκ παρθένου γεννηθείς, προελθών:Τιμόθ.'Ιεροσολ.245B **περὶ τούτου τοῦ παρθενογενοῦς δεσποτικοῦ σημείου.**

παρθενογέννητος-ον μσν. παρθενογενὴς βλ.λ. : Λεόντ.Βυζ 1,1716Α.

παρθενογονία (ἡ) ἄ. παρθενογενεσία βλ.λ.

παρθενόθριψ-τριβος (ὁ) νεώτ. ζῳολ. γένος θυσανοπτέρων ἐντόμων τῆς οἰκογ. τῶν θριπιδῶν.
παρθενοκαρπία (ἡ) νεώτ. ὁ σχηματισμός καρποῦ ἄνευ προηγουμένης γονιμοποιήσεως.
παρθενόκισσος (ὁ) νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν τῆς οἰκογενείας τῶν **ἀμπελοειδῶν**.
παρθενοκομεῖον (τὸ) ἄ. παρθενεῖον βλ.λ.
παρθενοκομία (ἡ) μτγν. ἡ περὶ τῶν παρθένων μέριμνα, ἡ ἀνατροφὴ τῶν παρθένων : 'Αν.'Οξ. 2,398, Γρηγ.Ναζ.2,541C.
παρθενοκόμος-ον μτγν. ὁ φροντίζων περὶ τῶν παρθένων : 'Αν.'Οξ.2,398.
παρθενοκτονία (ἡ) μτγν. ὁ φόνος παρθένου : Πλούτ.'Ηθ.314C.
παρθενοκτόνος-ον μτγν. ὁ φονεύων παρθένον : Λυκόφρ.22.
παρθενόλυτος γάμος (ὁ) μτγν. ὁ λύων, ὁ χαλῶν, καταστρέφων τὴν παρθενίαν : 'Ισίδ.Πηλ.'Επιστ. 2,99 **μηδέπω τῆς ἡλικίας αὐτῆς δυναμένης παρθενολύτων ἀνασχέσθαι γάμων.**
παρθενομάρτυς-τυρος (ἡ) μσν. ἡ παρθένος μάρτυς : Εὐστ.Πον.171,46 **ἡ σοφὴ παρθενομάρτυς.**
παρθενομήτωρ-ορος (ἡ) μτγν. κ. μσν. ἡ παρθένος ἅμα καὶ μήτηρ, ὡς ἐπίθ. τῆς Παναγίας : 'Αθανάσ.2,34 **διὸ καὶ παρθενομήτωρ ὡς** Θεοτόκος **ἡ ἁγία** Μαρία, Μηναῖ.12,3 'Ωδ.3, Σταυροθ. **ἡ ἀκήρατος** Παρθενομήτωρ.
παρθενοπίπης-ου (ὁ) (ὀπιπεύω) ὁ περιβλέπων, ὀρεγόμενος τὰς παρθένους, ἐκεῖνος ποὺ καλοκοιτάζει, ποὺ νοστιμεύεται τίς κοπέλλες : 'Ιλ.Λ 385 **τοξότα, λωβητήρ, κέραι ἀγλαέ, παρθενοπῖπα,** Συνέσ.84Ι: **τὸν παρθενοπίπαν.**
παρθενοποιός-όν μσν. ὁ ποιῶν τινα παρθένον, ἁγνόν, ἐξαγνιστής : Κύριλλ.'Ιεροσ.119 **παρθενοποιὸς τῶν ψυχῶν.**
παρθενοποιῶ-έω μτγν. ποιῶ τινα παρθένον, ἁγνόν : 'Ωριγ.7,304A.
παρθενοπρεπής-οῦς-ές μσν. ὁ πρέπων, ἁρμόζων εἰς παρθένον : Εὐστ.Πον.264,29 **καθαρότητα παρθενοπρεπῆ.**
πάρθενος-ο ἐπίθ., δημ. ἀντὶ ἀπάρθενος βλ.λ. : Κρυστ. Τὸ μαγεμ. μαντῆλι 118 (ἐκδ.Φέξη) **πὄχουμε λόγγα πάρθενα** (παρθένα, ἀπάτητα).
παρθένος (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. παρθένα ἡ διατηροῦσα ἄρρηκτον τὸν παρθενικὸν αὐτῆς ὑμένα, ἀδιακόρευτος, ἀχάλαστη, ἁγνή, κορίτσι : 'Ησίοδ.Θ 514 **πρῶτος γάρ . . Διὸς πλαστὴν ὑπέδεκτο γυναῖκα παρθένον,** Σοφ.Τρ.148 **ἕως τις ἀντὶ παρθένου γυνὴ κληθῇ, λάβῃ τ' ἐν νυκτὶ φροντίδων μέρος,** Θεόκρ.27,65 **παρθένος ἔνθα βέβηκα γυνὴ δ' εἰς οἶκον ἀφέρπω,** ΠΔ 'Ησ.7,14 **ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει,** ΚΔ Λουκ.1,27 **ἀπεστάλη ἄγγελος . . πρὸς παρθένον μεμνηστευμένην,** Λουκ. 'Ερμότ.81 **'Εχεκράτους τὴν θυγατέρα ἁρπάσας, παρθένον οὖσαν,διέφθειρε·** πιθ.κ.ἐν σημ.τοῦ κόρη βλ.3): Κυριακὴ τοῦ Πάσχα'Ωδ.6,2 **ὁ τὰς κλεῖς τῆς Παρθένου μὴ λυμηνάμενος,** Σολωμ.Φαρμακ.12 **καὶ κοιμᾶται παρθένα σεμνή,** Γρυπ.Σκ.Τερρ.10,10 **τὸ τῆς γνώσεως ξινόμηλο σ' ἐλάμπασε, παρθένα, - ἔμεινε παρθένα σ' ὅλη της τὴ ζωή·** 2) Παρθένας ὡς κύρ. ὄν. παρθενικῶν θεοτήτων, ὡς τῆς θεᾶς 'Αθηνᾶς ἐν 'Αθήναις : Παυσ.5,11,10 **ἐν ἀκροπόλει . . τῇ 'Αθηναίων τὴν καλουμένην παρθένον·** ‖ ὅθ. κ. νόμισμα ἐν 'Αθήναις φέρον τὴν κεφαλὴν τῆς 'Αθηνᾶς : Εὐρ.ἀπ.675, Πολυδ. 10,75 **φιλοῦσι δὲ** (ἐνν. αἱ ἐν Κορίνθῳ ἑταιρίδες) **τὰς ἐξ 'Αθηνῶν παρθένους·** ὁμ. ὡς ἐπίθ. τῆς 'Αρτέμιδος : Εὐρ.'Ιππ.17 **χλωρὰν δ' ἀν' ὕλην παρθένῳ ξυνὼν ἀεί·** ὁμ. τῆς ἐν Ταύροις 'Ιφιγενείας : 'Ηρ.4,103 (Ταῦροι) **θύουσι μὲν τῇ παρθένῳ . . τὴν δὲ δαίμονα ταύτην . . λέγουσιν αὐτοὶ Ταῦροι 'Ιφιγένειαν τὴν 'Αγαμέμνονος εἶναι·** ὁμ. ἀνωνύμου τινὸς θεότητος : 'Επιγρ.' ‖ ὁμ. **αἱ 'Εστιάδες παρθένοι** (ἐν Ρώμῃ) : Πλούτ.Κικ.19· ‖ κ. **αἱ ἱεραὶ παρθένοι** (περὶ τῶν αὐτῶν) : Διον.'Αλ.Ρωμ.1, 69, Πλούτ.'Ηθ.89E· ‖ κ. ἁπλῶς **αἱ παρθένοι :** Διον.'Αλ.Ρωμ.2,66· ‖ Παρθένος κατ' ἐξοχὴν ὡς ὄν. τῆς Παναγίας : Μηναῖ.12,25 Κοντάκ. **ἡ Παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει, - Παναγιά μου παρθένα, βοήθησέ με·** 3) γεν. κόρη, κορίτσι, κοπέλλα : 'Ιλ.Χ 128 **παρθένος ἠΐθεός τ' ὀάριζον ἀλλήλοιιν,** Σοφ.ΟΤ 1422 **ταῖν δ' ἀθλίαιν . . παρθένοιν ἐμαῖν,** 'Αριστοφ.'Ιππ 1302, Ξεν.ΚΠ 4,6, 9 **θυγάτηρ, παρθένος . . γάμου ἤδη ὡραία,** 'Απп. Μιθρ.117 **αἱ παρθένοι αἱ συναποθανεῖν αὐτῷ ἑλόμεναι,** ΚΔ Κορ.1,7,28 **ἐὰν γήμῃ ἡ παρθένος οὐχ ἥμαρτε,** Καισάρ.Δαπ.ἐν Σάθ.3,186 **αἱ οἰκουροῦσαι παρθένοι τὴν αἰδῶ τοῦ προσώπου . . ἀποξέσασαι,** Κάλβ.'Ωδ 6,4, Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 5 **κρυμμένοι πίσω ἀπὸ τὰ θάμνα θὰ καρτεροῦμε τὶς παρθένες·** 4) μτγν. ἡ παρθένος τινός ἡ μνηστή, ἡ ἀρραβωνιαστικιά του : ΚΔ Κορ.1,7,36 **εἰ τις ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ νομίζει . . ὃ θέλει ποιείτω·** 5) ἄγαμος γυνὴ ἐν γένει· ὅθ. κ. ἐπὶ μὴ διατηρουσῶν τὴν παρθενίαν : 'Ιλ.Β 514 **οὓς τέκεν 'Αστυόχη . . παρθένος αἰδοίη,** Πίνδ.Π 3,34 **παρὰ Βοιβιάδος κρημνοῖσιν ᾤκει παρθένος,** Σοφ. Τρ.1219 **τὴν Εὐρυτείαν οἶσθα . . παρθένον,** 'Αριστοφ.Νεφ.530 **κἀγώ, παρθένος γὰρ ἔτ' ἦ . ., ἐξέθηκα . ., ὑμεῖς δ' ἐξεθρέψατε·** 6) ἄστρον ὡς κύρ. ὄν., ὄν. τοῦ μεγαλυτέρου ἀστερισμοῦ τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου : Εὔδοξ.π.'Ιππάρχ.1,2.5, 'Αρατ 97· κ. νεώτ. : **ὁ ἀστερισμὸς τῆς Παρθένου·** 7) ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ : Ξεν.π.Λογγίν.4,4, 'Αρετ.Χρον. Παθ.1,7 **ἡ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖσι παρθένος·** 8) **παρθένος γῆ** ἡ ἄ. παρθενία βλ.λ. γαῖα : Πάπ.· 9) ὡς ἄρσ. παρθένος ὁ μὴ συνουσιασθείς : ΚΔ'Αποκ. 14,4 **οὗτοί εἰσιν οἳ μετὰ γυναικῶν οὐκ ἐμολύνθησαν· παρθένοι γάρ εἰσιν·** 10) ὡς ἐπίθ. παρθένος-ον κ.δημ. **παρθένος-α-ο** ὁ τῆς παρθένου, παρθενικός, ὅθ. ἁγνός : Εὐρ.'Ιππ.1006 **παρθένον ψυχὴν ἔχων,** 'Ελλ.'Επιγράμμ.319 μίτρη παρθένος· ‖ ἐπὶ πηγῆς, ἀμόλυντος, καθαρά: Αἰσχ.Πέρσ.613 **λιβάσιν ὑδρηλαῖς παρθένου πηγῆς·** ‖ ἐν τοπωνυμ. **Παρθένου φρέαρ** : 'Υμν.Δήμ.99· ‖ νεώτ.μτφ.παρθένον **δάσος** τὸ μὴ τυχὸν ἐκμεταλλεύσεως, ἄθικτον καὶ δυσδιάβατον ἐκ τῆς πλουσίας βλαστήσεως.
παρθενόσφαγος-ον ὁ ἐξ αἵματος σφαγείσης παρθένου προελθών : Αἰσχ.'Αγ.209 **μιαίνων παρθενοσφάγοισι ῥείθροις πατρῴους χέρας.**
παρθενοτροφία (ἡ) μτγν. ἡ συντήρησις καὶ ἡ ἀνατροφὴ παρθένων, κοριτσιῶν· πρβλ. παρθενοκομία : Κλήμ.'Αλ.546.
παρθενοτροφῶ-έω ἀνατρέφω παρθένον, μεγαλώνω κόρην : Σουΐδ.ἐν λ. διαπαρθενεῦσαι· μέσ. Θεανὼ'Επιστ.6,1 **ἐν τούτοις παρθενοτροφεῖσθαι δεῖ τὴν νέαν ψυχήν μου.**
παρθενοφθορία (ἡ) μσν. ἡ φθορὰ τῆς παρθενίας, ἡ διακόρευσις παρθένου, εἰδ. ἐν ταῖς βυζ. φορολ. διατάξεσιν ὡς δικαίωμα ἀπαιτητὸν τοῦ ἄρχοντος ἐπὶ τῶν ὑποτελῶν αὐτοῦ κατὰ τὸ φεουδαλ. ἔθιμον (jus primae noctis) : Χρυσόβουλ. Στεφ. Κράλλη Σερβίας ἐν Σάθ.1,235 **δόσεως καὶ ἀπαιτήσεως ἦγουν τοῦ κεφαλαίου τῆς σιταρκείας . . τῆς παρθενοφθορίας** (ἤτοι φόρου ὃν κατέβαλλον οἱ νυμφευόμενοι καὶ οὐ κατὰ τὸ χρυσόβουλ. ὑποτελεῖς ἦσαν οἱ οἰκοῦντες ἐν περιφερείαις ἐξηρτημέναις ἀπὸ μονῶν).
παρθενόφωνα μέλη (τὰ) μσν. μέλη ᾀδόμενα ὑπὸ παρθένων: Λεοντ.μαγ.ποιήμ.ἐν Λυρ.'Αδέσπ.1096 (δ.γρ. παρθενόφρονα).
παρθενόχρως-ωτος (ὁ,ἡ) μτγν. **ὁ ἔχων** παρθενικόν, λεπτὸν χρῶμα : Μελέαγρ.ΑΠ 4,1,12 **γλυκὺν 'Ηρίννης παρθενόχρωτα κρόκον.**

παρθενῶ όω μτγν. καθιστῶ παρθένον, ἐξαγνίζω : Ψ'Ἰω.Χρυσ.8,959C **παστώσας καὶ παρθενώσας καί, ὡς εἰπεῖν, ἐξαγγελώσας.**

παρθενώδης ους-ες λεξ. ὁ ὅμοιος πρὸς παρθένον : Στέφ.Βυζ.ἐν λ. παρθένιος.

παρθενών-ῶνος (ὁ) συνήθ. κτ. πληθ. **τὰ** ἐν τῇ οἰκίᾳ προωρισμένα διὰ τὰ κοράσια ἰδιαίτερα διαμερίσματα : Αἰσχ.Πρ.646 **ὄψεις ἔννυχοι πωλούμεναι ἐς παρθενῶνας τοὺς ἐμούς,** Εὐρ.Φοίν.89 **ἐπεί σε μήτηρ παρθενῶνας ἐκλιπεῖν μεθῆκε·** **2)** ἐν τῷ ἑν. τμῆμα τοῦ ἐν τῇ Ἀκροπόλει τῶν Ἀθηνῶν ναοῦ τῆς παρθένου Ἀθηνᾶς [κτισθέντος ἐπὶ Περικλέους ὑπὸ τῶν ἀρχιτεκτόνων Ἰκτίνου καὶ Καλλικράτους τῇ ἐποπτείᾳ τοῦ Φειδίου], ἔνθα αἱ Ἀιθίδες ἐφιλοτέχνουν τὸν κόσμον τῆς θεᾶς· || ὅθ. κτ. συνεκδ. σύμπας ὁ ναός : Δημ.617 **τῶν ἀναθημάτων . . τὸ κάλλος, προπύλαια ταῦθ', ὁ παρθενών, στοαί·** **3)** ὁμ. ὁ σηκὸς τοῦ ναοῦ τῆς Ἀρτέμιδος ἐν Μαγνησίᾳ (τῇ ἐπὶ Μαιάνδρῳ) : Ἐπιγρ.· || ὁμ. τῆς Μεγάλης Μητρὸς ἐν Κυζίκῳ κ. Ἑρμιόνῃ : Ἐπιγρ.· **4)** ὄν. μηνός τινος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ : Πτολ.Μαθ.11,3· **5)** μτγν. μονὴ παρθένων : Ἐπιφάν.492· **6)** Σουΐδ. «παρθενῶνος· τοῦ τῶν παρθένων χοροῦ».

παρθενωπός-ή-όν κ. νεῶτ. ὁ ἔχων ὄψιν παρθένου, παρθενικήν : Εὐρ.Ἠλ.949 **πόσις μὴ παρθενωπός, ἀλλὰ τἀνδρείου τύπου·** **2)** μτφ. ἐπὶ λέξεων, ὁ ἔχων λεπτότητα καὶ χάριν παρθένου, λεπτός, κομψός : Διον.Ἁλ.Συνθ.23 **εὔφωνά τε βούλεται εἶναι πάντα ὀνόματα καὶ λεῖα καὶ μαλακὰ καὶ παρθενωπά.**

πάρθεσαν ποι. συγκ. ἀντὶ παρέθεσαν τοῦ παρατίθημι βλ.λ.

παρθεσίη (ἡ) μτγν. παρακαταθήκη, ἐγγύησις : Διοσκ.Ἐπιγρ.ΑΠ 7,37 **τύμβος . . Σοφακλέους, ὃν παρὰ Μουσῶν, ἱρὴν παρθεσίην, . . ἔλαχον.**

παρθικός-ή-όν μτγν., μσν. κ. νεῶτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς Πάρθους· **2)** εἰδ. **Παρθικοί** τιμητ. ἐπίθ. διαφ. Ρωμαίων στρατηγῶν νικητῶν τῶν Πάρθων· || ὁμ. ὀν. λεγεώνων τοῦ ρωμ. στρατοῦ· || ἀγῶνες ἱδρυθέντες πρὸς τιμὴν τοῦ Τραϊανοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀδριανοῦ· **3)** **Παρθικὰ** ὡς οὐσ. ἱστορία τῆς Παρθυαίας : Στράβ.11,9,3· **4)** Ἰω. Λυδ. Ρωμ.2,13 «φλογοβαφῆ δέρματα»· **5)** μτφ. **πάρθιον βέλος** ὕπουλος διὰ λόγων προσβολὴ ἐν τέλει λόγου, συζητήσεως κττ.

παρθολέτης-ου (ὁ) μτγν. ὁ τῶν Πάρθων ἐξολοθρευτής : Χρησμ.Σιβ.12,42.

πάρθυμα-ατος (τὸ) πιθ. ἐν Ἐπιγρ. πρόσθετον θῦμα ἐπιπλέον τοῦ προοριζομένου διὰ τὴν θυσίαν.

πάρι ἰταλ., ἄρτιον· κ. κτ. αἰτ. **ἀλ πάρι** ὡς διεθν. χρηματιστ. ὅρ., εἰς τὸ ἄρτιον, δι' οὗ δηλοῦται ὅτι ἡ τρέχουσα τιμὴ εἴδους τινὰς εἶναι ἴση πρὸς τὴν τιμὴν κόστους ἢ ὅτι ἡ τρέχουσα τιμὴ ἀξίος τινὸς εἶναι ἴση πρὸς τὴν ὀνομαστικήν· **2)** ὡς τραπεζ. ὅρ. ἡ ἄνευ ἐξόδων (τραπεζ. προμηθείας) ἀποστολὴ χρημάτων ἀπὸ τόπου εἰς τόπον.

παριαμβίς-ίδος (ἡ) μέλος ᾀδόμενον πρὸς κιθάραν : Ἐπίχ.109 **ὑπαυλεῖν κιθάρᾳ παριαμβίδας,** Ἀπολλόδ π.Ἡσ.

παρίαμβος (ὁ) μτγν. ὁ πυρρίχιος μετρικὸς πούς : Ἀριστείδ.Κ 1,22, Τερεντιαν.1461· **2)** Φώτ. «παριαμβίς» βλ.λ.· **3)** εἶδος κιθάρας : Πολυδ.4,59.

παριαμβώδης-ους-ες μσν. μετρικὸς πούς συγκείμενος ἐκ βραχείας, μακρᾶς, βραχείας καὶ δύο μακρῶν συλλαβῶν : Διομ.482Κ.

παριανός-ή-ό δημ.κ.σπαν. **παριανέϊκος-η-ο** ὁ πάριος βλ.λ.1) : **παριανὸ κρασί, - παριανὴ μυζήθρα·** **2)** ὡς οὐσ. ἐθν. **Παριανός,** θηλ. **Παριανή** ὁ Πάριος βλ.λ.2).

παρίας-ου (ὁ) νεῶτ. ἰθαγενὴς τῶν Νοτίων Ἰνδιῶν ἀνήκων εἰς παλαιότατον λαὸν ὑποταγέντα εἰς τοὺς ἐπιδραμόντας Ἰνδοὺς καὶ περιελθόντα εἰς μειονεκτικὴν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως θέσιν ἔναντι τῶν κατακτητῶν· **2)** μτφ. ὁ κοινωνικῶς καὶ πολιτικῶς μειονεκτῶν εἰς δικαιώματα ἄνθρωπος ἢ λαὸς ἔναντι ἄλλου ἢ ἄλλων ἐν τῷ αὐτῷ κράτει

παριαύω ποι. εὐνάζομαι, κοιμῶμαι πλησίον τινὸς ἢ μετά τινος : Ἰλ.Ι 336 **τῇ παριαύων τερπέσθω·** πρβλ. Ἀπολλ.Ρ 1,806· κ. κτ. τμῆσιν : Ἰλ Ι 470, Ὀδ.Ξ 21 **πὰρ δὲ κύνες . . αἰὲν ἴαυον.**

παριδρύω μτγν. ἱδρύω, ἐγκαθιδρύω πλησίον· Ἡσ. «παριδρύσαντες· παρακαθίσαντες»· μέσ : Νικί.ΑΠ 9,315 **παριδρύεται,** Φίλ.2,347· παθ. : αὐτ.1, 682 **ἐγγὺς οὑτωσὶ ἀγαθὸν παριδρύεταί σοι καὶ συμπέφυκεν.**

παριέρη (ἡ) μτγν. πρώην ἱέρεια: Πλούτ.Ἠθ.795Ε.

παριζιάνος (ὁ), δημ., θηλ. **παριζιάνα,** ὁ κάτοικος τῶν Παρισίων, ὁ ἐκ Παρισίων.

παριζιάνικος-η-ο δημ. παρισινός-ή όν βλ.λ.: **παριζιάνικα μοντέλλα, - παριζιάνικοι τρόποι.**

παρίζω, αἰολ. **παρίσδω.** ἐπ. ἀόρ. α' κτ. τμ. **παρὰ.. εἷσεν** παρακάθημαι, κάθημαι πλησίον : Ὀδ.Δ 311 **Τηλεμάχῳ δὲ παρῖζεν,** Ἀλκ.52, Ἡρ.6,57 **παρίζειν βουλεύουσι τοῖσι γέρουσι·** || κ. μέσ. ἐπὶ τῆς αὐτῆς σημ. : Ἡρ.7,18 **παριζόμενος Ξέρξῃ,** Βίων 2,22· πρβλ. παρέζομαι· **2)** μτβ. καθίζω τινὰ πλησίον, κάνω κάποιον νὰ καθίσῃ πλησίον : Ἰλ.Ψ 359 **παρὰ δὲ σκοπὸν εἷσεν,** Ἡρ.5,18 **κρέσσον . . ἀρχῆθεν μὴ ἐλθεῖν τὰς γυναῖκας ἢ ἐλθούσας καὶ μὴ παριζομένας ἀντίας ἵζεσθαι ἀλγηδόνας σφίσι ὀφθαλμῶν.**

παρίημι, μέλλ. **παρήσω,** ἀόρ.α' **παρῆκα,** ἀόρ.β' [γ' πληθ.] **παρεῖσαν,** μετοχ. ἀορ.β' **παρείς,** παρακ. **παρεῖκα** [Κλέαρχ.25] κ. **παρῆκα** [Θεόφρ.Φ1 5,3,6], παθ. **παρίεμαι,** ἀόρ. α' **παρείθην,** ἀπαρφ. ἀορ.α' **παρεθῆναι** κ. δωρ. **παρεθῆμεν,** ἀόρ. β' **παρείμην,** παρακ. **παρεῖμαι** [Εὐρ.Φοίν.852], ἀφήνω τι νὰ πέσῃ παραπλεύρως κ. γεν. παραμελῶν τι ἀφήνω νὰ πέσῃ : Σαπφ.16 **πὰρ' δ' ἴεισι τὰ πτέρα,** Σοφ.Ἠλ. 819 **πρὸς πύλῃ παρεῖσ' ἐμαυτὴν ἄφιλος αὐανῶ βίον,** Εὐρ.Ἡρ.1203 **ὦ τέκνον, πάρες ἀπ' ὀμμάτων πέπλον,** Κλέαρχ.25 **τὴν χεῖρα παρεικώς·** παθ. : Ἰλ.Ψ 868 **ἡ δὲ παρείθη μήρινθος ποτὶ γαῖαν** [ἐκρεμάσθη πρὸς τὴν γῆν]· **2)** παρέρχομαί τι, καταλείπω ὄπισθέν μου, παραλείπω, ἀφήνω : Ἡρ.1,177 **πᾶν ἔθνος καταστρεφόμενος καὶ οὐδὲν παριείς,** Σοφ.Ἠλ.732 **ἡνιοστρόφος ἔξω παρασπᾷ κἀνοκωχεύει παρεὶς κλύδων' ἔφιππον,** Δημ.314, Πλάτ.Νόμ.754Α **μὴ τοίνυν γιγνώσκοντές γε παρῶμεν αὐτὸ ἄρρηταν·** κ. παθ. : Πολύβ.2,59,3 **περὶ μὲν τούτου παρείσθω·** **3)** παρέρχομαί τι χωρὶς νὰ τὸ προσέξω, παραμελῶ τι, δείχνω ἀδιαφορία γιὰ κάτι : Πίνδ.Π 1,86 **μὴ παρίει καλά,** Ἡρ. 1,14 **τοῦτον μὲν παρήσομεν τοσαῦτα ἐπιμνησθέντες,** Αἰσχ.Ἀγ 291 **οὐδ' ἀφρασμόνως ὕπνῳ νικώμενας παρῆκεν ἀγγέλου μέρος,** Σοφ.ΟΚ 363 **τὰ παθήματα παρεῖσ' ἐάσω·** κ. παθ. : Σοφ.Ἠλ.545 **παίδων πόθος παρεῖτο,** Δημ.21,548 **τοῦτον ἐξόριστον ἀνῃρῆσθαι καὶ μηδαμῇ παρεθῆναι·** || μτ. ἀπαρφ. παραλείπω, παραμελῶ νὰ πράξω τι : Πλάτ.Φαῖδρ.235Ε **παρέντα τοῦ μὲν τὸ φρόνιμον ἐγκωμιάζειν, τοῦ δὲ τὸ ἄφρον φέγειν,** Ἰάμβλ Μαθ.Ἐπιστ.1· κ. μτ. ἐπαναλαμβανομένης ἀρν. : Σοφ. ΟΤ 283 **μὴ παρῇς τὸ μὴ οὐ φράσαι·** || μτ. μτχ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Παυσ.3,5,9 **οὐ παρείη σείων ὁ Θεός·** || ἀπολ. Ἐπιγρ. **αἰ δέ κα παρῇ** κι ἂν ἀμελήσῃ· || ἀναφ. πρὸς χρόνον, ἀφήνω νὰ παρέλθῃ: Ἡρ.7,183 **ἕνδεκα ἡμέρας παρέντες μετὰ τὴν βασιλέως ἐξέλασιν,** αὐτ.8,9 **νύκτα.. παρέντας,** Θουκ.4,27 **4)** χαλαρώνω, μετριάζω τὴν ἔντασιν : Ἀριστφ.Ἱππ.440 **τοὺς τερθρίους παρίει, τὸ πνεῦμ' ἔλαττον γίγνεται,** αὐτ.Ἱππ.436 **ἄθρει, καὶ τοῦ ποδὸς παρίει** [χαλάρωνε ὀλίγον τα κάτω ἄκρα τοῦ

ἱστίου]· || παραλύω, ἀδυνατίζω : Διογ.Λ 9,86 **οἶνος παρίησι·** || μετριάζω, λιγοστεύω, συγκρατῶ : Σοφ.ΟΚ 1212 **τοῦ μετρίου παρείς** [ἀφοῦ ἄφησε ὀλίγον τὴν μετριοφροσύνην], Εὐρ.Ἰκ.111 **λέγ' ἐκκαλύψας κρᾶτα καὶ παρεὶς γόον,** αὐτ.Τρ.650 **τούτου παρεῖσα πόθον ἔμιμνον ἐν δόμοις,** αὐτ. ΙΑ 1609 **λύπης δ' ἀφαίρει καὶ πόσει πάρες χόλον·** || ἐγκαταλείπω, ἀφήνω, παρατῶ : Θουκ.1,85 **ἃς οἱ πατέρες.. ἡμῖν παρέδοσαν μελέτας.. μὴ παρῶμεν·** || ὁμ. ἐγκαταλείπω, ἀφήνω τὴν χρῆσίν τινος, παύω νὰ μεταχειρίζωμαί τι : Θεόφρ.ΦΙ 5,3,6· || παθ. χαλαροῦμαι, παραλύω, ἐξασθενῶ, ἀδυνατίζω : Εὐρ.Βάκχ.635 **κόπου δ' ὕπο.. παρεῖται,** αὐτ. Ὀρ.881 **παρειμένος νόσου** [ἐξασθενημένος ἀπὸ τὴν ἀρρώστια], αὐτ.Βάκχ.683 **σώμασι παρειμένοι** [μὲ ἐξησθενημένα τὰ σώματα],Πλάτ.Νόμ.931D **πατρὸς καὶ προπάτορος παρειμένων γήρᾳ,** Διοσκ. 3,73 **παρειμένα μέρη τοῦ σώματος,** Διόδ.Σ 14,105 **τὰ σώματα παρειμένοι,** Δίων Κ 68,33 **τοῦ σώματός τι παρεθῆναι·** **5)** ἀναφ. πρὸς ποινήν, καθιστῶ ἠπιωτέραν, τὴν ἐλαφρύνω : Λυκοῦργ.9 **παρεῖσθαι δὲ τὴν ὑπὲρ τούτων τιμωρίαν συμβέβηκεν·** || συγχωρῶ εἴς τινα [πρᾶξίν τινα] : Ἀριστφ. Βάτρ.699 **τὴν μίαν ταύτην παρεῖναι συμφορὰν αἰτουμένοις** [νὰ συγχωρήσητε τὴν μόνην αὐτὴν ἁμαρτίαν]· || παθ. ἐλαφρύνομαι ἢ ἀπαλλάσσομαι ἀπό τινος ὑποχρεώσεως : Ἐπιγρ. **ἐποίησεν παρεθῆμεν·** κ. μτ.γενικ. : Ἐπιγρ. **παρεῖσθαι τὰς πόλεις τῶν τόκων** [ἵν' ἀπαλλαγῶσιν αἱ πόλεις ἀπὸ τοὺς τόκους]· **6)** παρέχω, παροδίδω, παραχωρῶ : Ἡρ.6,103 **τὴν νίκην παρεὶς τούτῳ κατῆλθε ἐπὶ τὰ ἑωυτοῦ ὑπόσπονδος,** Αἰσχ.Ἀγ.943 **κρατεῖς μέντοι παρείς γ' ἑκὼν ἐμοί,** Εὐρ.Φοίν.523 **οὐ παρήσω τῷδ' ἐμὴν τυραννίδα,** αὐτ.Τρ.693 **ἐνδόντες τύχῃ παρεῖσαν αὑτοὺς κυμάτων δρομήμασι,** Θουκ.6,23 **εἰ δὲ τῳ ἄλλως δοκεῖ, παρίημι αὐτῷ τὴν ἀρχήν,** Ἀριστλ.Πολιτ.1325a,37 **οὐδὲ δεῖν δυνάμενον ἄρχειν παρεῖναι τῷ πλησίον·** || παραχωρῶ, δίδω, ἀφήνω εἰς ἄλλον : Σοφ.Φιλ.132 **σοὶ παρεὶς τόδε,** Τραγ.Ἀδέσπ.353 **Ζεὺς τὰ μικρὰ.. ἄλλοις δαίμοσιν παρεὶς ἐᾷ·** || μέσ. ἐγκαταλείπω, ἀφήνω, παρατῶ : Ἀριστλ.Ρητ.Ἀλ.1446b,28 **παρίεσθαι δὲ δεῖ τὴν συμμαχίαν, ὅταν μὴ ἀνάγκη τις ᾖ ποιεῖσθαι αὐτήν·** || παραιτοῦμαί τινος [ἀξιώματος, δικαιώματος κττ.] : Δίων Κ 39,23 **στρατηγίαν παρεῖναι·** κ. παθ. : Πάπ. [γῆ] **παρειμένη** [ἀφειμένη εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν ἰδιώτου]· **7) παρίημί τινι** μτ. ἀπαρφ. ἐπιτρέπω, δίδω τὸ δικαίωμα, τὴν ἄδειον εἴς τινα νὰ.. : Ἡρ.7,161 **ἄλλῳ δὲ παρήσομεν οὐδενὶ ναυαρχέειν,** Σοφ.Ἠλ.1482, Ἀριστφ.Ἱππ.341 **πάρες πάρες πρὸς τῶν θεῶν αὐτῷ διαρραγῆναι,** Ἀριστλ.Πολιτ.1336b,29 **οὐδενὶ.. πώποτε παρῆκεν ἑαυτοῦ παρεισάγειν·** || ὁμ. μτ. ὑποτ. : Εὐρ.ἀπ.308 **πάρες.. ὑπερβῶ·** κ. ἀπολ. [ἐννοουμένου τοῦ ἀπαρφ.] : Σοφ.ΟΚ 591 **ἀλλ' οὐδ', ὅτ' αὐτὸς ἤθελον, παρίεσαν** [ἐνν. ἐμοὶ φεύγειν], Ἀριστφ.Ἱππ.340 **διαρραγήσομαι.**Ἀπόκρ. **καὶ μὴν ἐγὼ οὐ παρήσω** [ἐνν. διαρραγήσεσθαί σε], Πλάτ.Συμπ.199C· || δθ. **παρίημί τινί τι** [ἄνευ ἀπαρφ.] ἐπιτρέπω εἴς τινα [νὰ πράξῃ] τι, ἐπιτρέπω σὲ κάποιον κάτι : Σοφ.Φιλ.967 **μὴ παρῇς σαυτοῦ βροτοῖς ὄνειδος** [μὴ δίδῃς τὸ δικαίωμα νὰ σὲ ὀνειδίσωσι]· || ὁμ. **παρίημι ὥστε** ἐπιτρέπω, δίδω τὴν ἄδειαν οὕτως, ὥστε νά : Σοφ.ΟΚ 570 **παρῆκεν, ὥστε βραχέα με δεῖσθαι φράσαι·** **8)** παρέχω τὴν ἄδειαν, δέχομαι, παραδέχομαί τινα ἐντός τινος [τόπου], ἐπιτρέπω τὴν διάβασίν τινος εἴς τι μέρος : Ἡρ.3,72 **οὐδεὶς ὅστις οὐ παρήσει** [ἡμέας]. αὐτ.8,15 **παρεκελεύοντο ὅκως μὴ παρήσουσι ἐς τὴν Ἑλλάδα τοὺς βαρβάρους,** αὐτ.9,1 **παριέναι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα,** Εὐρ.Ἰκ.468 **Ἄδραστον εἰς γῆν τήνδε μὴ παριέναι,** Πλάτ.Πολ.561B **οὐδὲ παριεὶς** εἰς τὸ φρούριον, αὐτ.Φαίδ.90E **μὴ παρίωμεν εἰς τὴν ψυχὴν** [ἂς μὴ ἐπιτρέψωμεν εἰς τὴν ψυχὴν αὐτὴν τὴν ἰδέαν]· κ. παθ. : Δημ.194 **βαρβάρους εἰς τὰς ἀκροπόλεις παρεῖνται·** || μτγν. ἐπὶ πανδοχέων, δέχομαι [πελάτην] : Πολύβ.2,15,6 **παρίενται τοὺς καταλύτας οἱ πανδοκεῖς.. ἡμιασσαρίου·** **9)** ἐπιζητῶ, ἐπιδιώκω τὴν εὔνοιάν τινος : Πλάτ. Νόμ.742B **παρέμενος τοὺς ἄρχοντας·** πρβλ.αὐτ. 951A· **10)** ζητῶ παρά τινός τι, ἐκλιπαρῶ τινα, ὑποχρεώνομαι σὲ κάποιον : Πλάτ.Πολ.341B **οὐδέν σου παρίεμαι,** Σοφ.ΟΚ 1666 **οὐκ ἂν παρείμην οἷσι μὴ δοκῶ φρονεῖν** [δὲν θὰ ζητοῦσα χάρη, δὲν θὰ ἔπαιρνα ὑποχρέωση]· || ὁμ. ζητῶ συγγνώμην διά τι : Εὐρ.Μήδ.892 **παριέμεσθα καί φαμεν κακῶς φρονεῖν** [ζητοῦμεν συγχώρησιν καὶ ὁμολογοῦμεν ὅτι]· **11)** ἀπαιτῶ, ἀξιῶ : Πλάτ.Ἀπολ.17C **τοῦτο ὑμῶν δέομαι καὶ παρίεμαι.**

παρικτόν Ἡσ. «παρερχόμενον».

παρίκω ἐπὶ χρόνου, ἔχω παρέλθει, εἶμαι περασμένος : Πίνδ.Π 6,43 **τὰ μὲν παρίκει·** ὁμ. κτ. μτχ. παρακ. **τῶν παρικότων** : Ἐπιγρ., ἀλλὰ πιθ. παρακ. τοῦ πάρειμι.

παριλλαίνω Ἡσ. «παριλλαίνουσα· ἐμβλέπουσα· ἴλλοι γὰρ οἱ ὀφθαλμοί».

πάρινα [τά] γλωσσ. μαρμάρινα.

παρινάριον νεώτ. φυτολ. γένος φυτῶν ἐκ τῶν ροδοειδῶν.

πάριον [τὸ] Ἡσ. «πιστόν, κάτοχον» [ἀναγν. πάγιον].

παριόντος Ἐπιγρ. γενικ. μτχ. τοῦ εἰμὶ ἀντὶ παρεόντος, παρόντος : Ἐπιγρ.Βοιωτ.

πάριος-ία-ον νεώτ. ὁ ἐκ τῆς νήσου Πάρου προερχόμενος, ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς ταύτην, παριανός : **πάριος οἶνος·** || **πάριον μάρμαρον** ἢ **πάριον χρονικὸν** μαρμαρίνη ἐπιγραφὴ εὑρεθεῖσα ἐν Πάρῳ καὶ ἀποκειμένη ἐν Ὀξφόρδῃ περιέχουσα χρονικὸν τοῦ ἔτους 264/3 καὶ ἀποτελοῦσα σπουδαιοτάτην πηγὴν διὰ τὴν ἱστορικὴν ἔρευναν· **2)** ὡς οὐσ. ἐθν. ὁ **Πάριος** κ. θηλ. ἡ **Παρία** ὁ, ἡ κάτοικος τῆς νήσου Πάρου.

παριουργής-ές Ἐπιγρ. ὁ ἐν Πάρῳ κατασκευασθείς· πρβλ. ἀττικουργὴς κττ. : Ἐπιγρ Δήλου.

παριππάζω μτγν. παριππεύω βλ.λ. : Ἀφρικον. Κεστ.57V· μέσ. : Ὀνήσανδρ.23,1, αὐτ.33,6 **παριππάζεσθαι ταῖς τάξεσιν.**

παριππασία [ἡ] μτγν. **τὸ παριππάζειν, τὸ παριππεύειν** βλ.λ. : Ἀρρ.Τακτ.27,3, Αἰλ.Τακτ.35,3.

παρίππευσις-εως [ἡ] μσν. πάροδος, διάβασις ἐφίππου· μτφ. **παρίππευσις χρόνου** τὸ παρέρχεσθαι τὰ ἐν χρονικῷ τινι διαστήματι γενόμενα ἢ ἁ. ἡ τοῦ χρόνου παρέλευσις : Θεοφάν.Κερ.1024.

παριππεύω διέρχομαι διά τινος ἢ ὑπερβαίνω τι ἔφιππος : Εὐρ.Ἑλ.1665 **σὼ κασιγνήτω διπλῶ πόντον παριππεύοντε·** || ὑπερβαίνω, προσπερνῶ τι ἔφιππος : Ἀρρ.Τακτ.37,1, Φιλόστρ.Σοφ.1,24,9· **2)** προχωρῶ ἔφιππος κατὰ μῆκός τινος : Θουκ. 7,78 **αἱ δὲ Συρακόσιαι παριππεύοντές τε προσέκειντο καὶ ἐσακοντίζοντες,** Πολύβ.5,83,7 **ταῦτα δὲ.. λέγοντες.. παριππεύων·** || ἀκολουθῶ ἔφιππος : Λουκ.Παράσ.61 **τὸ ἱππεύειν ἢ τὸ παριππεύειν** (ἂν ἔλοιο)· **3)** ἐφορμῶ ἔφιππος πρός τι, καλπάζω : Πολύβ.3,116,3 **παριππεύων ἐπὶ τὰ μέσα τῆς ὅλης παρατάξεως·** **4)** ὑπερβαίνω, ὑπερτερῶ, ξεπερνῶ : Εὔβουλ.77 **δεινὸν παριππεῦσαι Κυπρίους ἄρτους.**

πάριππος-ον μτγν. ὁ βαίνων ἔφιππος πλαγίως τινός : Πολύβ.11,18,5 **τὸ παραπλήσιον ἐγίγνετο καὶ περὶ τὸν Ἀναξίδαμον ὑπὸ τῶν παρίππων·** **2)** ὁ παρὰ τὸν ἵππον βαίνων, συμβαδίζων μετὰ τοῦ ἵππου : Πολυδ.5,4· **3)** πρόσθετος ἵππος, παράσειρος βλ.λ. : Κώδ.Ἰουστιν.12,50,4, Ἰω.Λυδ Ρωμ 3,7.

παρίπταμαι μτγν. παραπέτομαι βλ.λ. : Διογ. Οἰν.25, Αἰσωπ.140.

παρισάζομαι μτγν. παρισοῦμαι βλ.λ. : Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.1,166, αὐτ.9,323, Βασίλ.1,62 ἵνα **ταῖς κορυφαῖς ἑαυτοὺς παρισάζωμεν.**

παρίσαλος (ἡ) ἐνν. **καμπύλη** ἢ **γραμμή** νεώτ. ναυτ. ἑκάστη τῶν ἐπισήμων καμπυλῶν αἵτινες παριστῶσι τὰς νοητὰς τομὰς τῆς γάστρας τοῦ πλοίου εἰς ἐπίπεδα παράλληλα πρὸς τὴν ἴσολον γραμμὴν εἰς διάφορα ἀπὸ τῆς τρόπιδος ὕψη

παρίσθμιος-α-ον κ.νεώτ. ὁ παρὰ τὸν ἰσθμὸν βλ.λ., παρὰ τὸν λαιμόν· ‖ τὸ οὐδ. **παρίσθμιον** ὡς οὐσ. τὸ ἄνω στενὸν μέρος τοῦ φάρυγγος : 'Αριστλ.ΖΙ 493a,1 **τὸ μὲν διφυὲς τοῦ στόματος παρίσθμιον·** κ.κτ. πληθ. : Πλούτ.'Ηθ.1005A, Γαλ.6,674· ‖ νεώτ. ἀνατ. **παρίσθμια** τὰ μεταξὺ τῶν παρισθμίων καμαρῶν καὶ τῶν ἀμυγδαλῶν πλάγια μέρη τῆς σαρκώδους ὑπερῴας· **2**) ὁμ.τὰ **παρίσθμια** αἱ ἀμυγδάλαι : 'Ιππ.'Αδ.7,Ροῦφ.'Ονομ.64· ὁμ. νεώτ.ἀνατ. **παρίσθμιος ἀμυγδάλη·** **3**) νεώτ. ἀνατ. **παρίσθμιοι καμάραι** βλ. καμάραι· **4**) τὸ οὐδ. πληθ. **παρίσθμια** φλεγμονὴ τῶν ἀμυγδαλῶν : 'Ιππ.'Αφορ.3,26, Γαλ.17,632· ‖ ὁμ. μτ. τινος ὑπαινιγμοῦ εἰς τοὺς παρὰ τὸν 'Ισθμὸν τῆς Κορίνθου τὰ "Ισθμια, ἀγῶνας : Κερεάλ.ΑΠ 11.129· **5**) νεώτ. ὁ παρὰ τὸν 'Ισθμὸν τῆς Κορίνθου κείμενος ἢ γιγνόμενος.

παρισίτης (ὁ) νεώτ. ὀρυκτολ. ὀρυκτὸν ἀνθρακικὸν ἅλας τοῦ ἀσβεστίου μετὰ φθορίου, λανθανίου, δημητρίου κ. ἄ.

παρίσκεφις-ιος (ἡ) δωρ. περίσκεφις (ἐν'Επιγρ.πιθ.).

πάρισος-ον κ. νεώτ. σχεδὸν ἴσος, ἀμφικλινής, ἀμφίρροπος : Πολύβ.2,10,2 **πάρισος ἀγών**, αὐτ.1,13, 12 **πάρισος ταῖς δυνάμεσι,** Στράβ 11,7,1 **πέλαγος πάρισον τῷ Ποντικῷ,** αὐτ.2,1,28 **ἴση ἢ πάρισός γε** (ἐνν. ἡ εὐθεῖα)· **2**) ἐν τῇ ρητ., κ. νεώτ. ἐπὶ προτ. τοῦ λόγου, **ὁ** ἀκριβῶς ἰσοζυγισμένος, παράλληλος, ὁ ἔχων τὰς αὐτὰς περίπου συλλαβὰς κ.γενικώτ. ἀντιστοιχίαν λέξεων πρὸς τὰς τῆς προηγ. προτάσεως : 'Αριστλ.Ρητ.1410b,1 **πάρισον καὶ ὁμοιοτέλευτον,** Διόδ.Σ 12,53 **ἰσάκωλα καὶ πάρισα,** Πλούτ.'Ηθ.350D **ἀντίθετα καὶ πάρισα καὶ ὁμοιόπτωτα·** ‖ παρόμοιος κατὰ τὴν κατασκευήν : Διον.'Αλ. Συνθ.22 **οὔτε πάρισα τὰ κῶλα ἀλλήλοις εἶναι οὔτε παρόμοια,** 'Ερμογ.Μεθ.16 **πάρισον σχῆμα.**

παρισόχρονος-ον ὁ σχεδὸν σύγχρονος : Θεόφρ. ΦΑἴτ.1,18,3 (πιθ. διορθ. περισσόχρονος).

παρισῶ-όω, μέσ. μέλλ. **παρισώσομαι,** ἐξισῶ, ἐξισώνω, κάμνω τι ἴσον πρός τι : 'Ερμογ.'Ιδ.1,12 **αἱ συλλαβαὶ αἱ κατὰ τὸ τέλος παρισοῦσαι τὰ κῶλα·** ὁμ. **παρισῶ τί τινι** : 'Αριστείδ.Λόγ.26,108 **παρισοῦν τῷ τῆς ἀρχῆς μεγέθει τὸν λόγον,** 'Ηλιόδ.Αἰθ.10,30 **τὰ στέρνα τῇ κεφαλῇ παρισοῦν·** ‖ μεταχειρίζομαι τὴν παρίσωσιν βλ.λ. : 'Ερμογ.1, 12 **2**) μέσ. ἐξισῶ ἐμαυτὸν πρός τινα, μετρῶ, συγκρίνω τὸν ἑαυτόν μου πρός τινα : 'Ηρ 4,166 **παρισεύμενοι βασιλέϊ,**Θεόκρ.18,25 **ἐπεί χ' Ἑλένᾳ παρισωθῇ·** **3**) μέσ. γίνομαι ἴσος ἢ ὅμοιος πρός τινα : Πλάτ.Πολ.498E **ἄνδρα ἀρετῇ παρισωμένον καὶ ὡμοιωμένον·** ‖ εἶμαι ἴσος τὸ μέγεθος πρός τινα : Παυσ.8,25,13 **οὐδὲ νηῒ παρισουμένας πορθμίδι παράσχοιτο ὁ Λάδων νήσους·** ‖ κ. νεώτ. εἶμαι ἐπιδεκτικὸς συγκρίσεως, **δύναμαι** νὰ συγκριθῶ πρός τινα : 'Ερμογ.'Ιδ.2,10.

παριστάνω μτγν. κ. νεώτ., δημ. κ. **παρασταίνω** ἀντὶ παρίστημι βλ.λ. διαφέρον αὐτοῦ μ. κτ. τὸν ἐνεστ. κ. παρατ. ἐν τῇ σημ. τοῦ παρίστημι βλ.λ.1) : Πολύβ.3,113,8 **καὶ τἄλλα** (τάγματα) **τούτοις ἐκ τοῦ κατὰ λόγον παρίστανε ζυγοῦντα·** **2**) ἐπιδεικνύω, δεικνύω, παρουσιάζω : Πολύβ.3,96,3 **ἡ γὰρ ἐφεδρεία τῶν πεζῶν . . ὤνησε θάρρος παριστάνουσα πρὸς τὸν κίνδυνον·** **3**) μτ. κατηγ. ἐμφανίζω τι ὡς τοιοῦτον ἢ τοιοῦτον, καθιστῶ τι τοιοῦτον ἢ τοιοῦτον : ΚΔ Ρωμ.6,13 **μηδὲ παριστάνετε τὰ μέλη ὑμων ὅπλα ἀδικίας·** ‖ **παριστάνω ἐμαυτόν τινί τι ἐμφανίζομαι** πρό τινος ὡς, καθίσταμαί τι : ΚΔ Ρωμ.6,16 **ᾧ παριστάνετε ἑαυτοὺς δούλους εἰς ὑπακοήν·** **4**) νεώτ. κ. δημ. μτ. κατηγ. εἰκονίζω διὰ περιγραφῆς τινα οὕτως ἢ ἄλλως, ἐμφανίζω, παρουσιάζω, δείχνω : **γιά πολὺ ὡραῖα τὴν παριστάνεις·** ‖ ὁμ. ἀμτβ. παρουσιάζω τὸν ἑαυτόν μου ὡς τι, ὑποδύομαι, ἐπιδιώκω νὰ φαίνωμαι κάτι ποὺ δὲν εἶμαι : **μᾶς παριστάνει τὸν εὐγενῆ - τὸν πολύξερο·** **5**) ἀντὶ παριστῶ βλ.λ.4), ἀπεικονίζω, ζωγραφίζω : **ὁ πίναξ παριστάνει ἐπέλασιν ἱππικοῦ.**

παρίστημι κ. μσν. κ. νεώτ., π. μτγν. ἐν τῷ ἐνεστ. κ. παρατ. **παριστῶ-άω κ. παριστάνω** βλ.λς, δημ. **παρασταίνω** βλ.λ., ὁμ. **παριστάνω** ἀντὶ παρίσταμαι ('Επιγρ.)· οἱ χρ. κτ. τὸ ἵστημι βλ.λ.· μτγν παρακ. **παρέστακα** (Πολύβ.3,94,7, Σέξτ.'Εμπ.Μαθ' 7,273)· κυρ. εἶναι μτβ. ἐν τῷ ἐνεργ. ἐνεστ., παρατ. μέλλ. κ. ἀόρ. α', ἀλλὰ συνήθ. κεῖται ἐπὶ μτβ. σημ' κ. κτ. τοὺς μέσους χρόνους, ἐνίοτε μὲν κτ. ἐνεστ' κ. παρατ., πάντοτε δὲ σχεδὸν κτ. τὸν μέσ. μέλλ' κ. μέσ. ἀόρ. α' (ἐξαιρέσει τῶν σημ. 7 κ. 14)· ὁ ἐνεργ. ἀόρ. κ.παρακ. πάντοτε ἐπὶ μέσ. σημ. ἵστημι, στήνω, θέτω, τοποθετῶ πλησίον τινός : Δημ.1194 **παραστήσαντά τινα τῶν οἰκετῶν φυλάττειν,** Πολύβ.3,72,9 **τοὺς ἱππέας διελθὼν εἰς ἑκάτερον παρέστησε τὸ κέρας,** 'Επιγρ. **παριστάναι σορὸν σορῷ·** ‖ τάσσω, παρουσιάζω ἐνώπιόν τινος : Δημ.286 **πλησίον δύναμιν δείξας καὶ παραστήσας τὰ ὅπλα,** ΚΔ Ματθ.26,53 **παραστήσει μοι πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶνας ἀγγέλους·** ‖ μέσ. ἵσταμαι, τοποθετοῦμαι πλησίον ἢ παραπλεύρως τινός : 'Ιλ.Ο 442 **θέων δέ οἱ ἄγχι παρέστη,** 'Οδ. Α 335 **ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη·** ἐπὶ ἐπαίτου : 'Οδ.Ρ 450 **ἑξείης πάντεσσι παρίστασαι·** ἐπὶ μαχητῶν : 'Ιλ.Χ 371 **οὐδ' ἄρα οἵ τις ἀνουτητί γε παρέστη·** ὁμ. ἐπὶ προτύπου ζωγράφου, μοντέλου : Ξεν.'Απομν.3,11,2 **ζωγράφῳ παρεστηκυῖα·** ‖ συνήθ. κτ. μτχ. ἀορ. (ἐνεργ. μτ. μέσ. σημ.) **παραστάς** ἀφοῦ ἐστάθη πλησίον : 'Ιλ. Υ 472 **ὁ δὲ Μούλιον οὔτα παραστὰς δουρὶ κατ' οὖς,** αὐτ.Ρ 333 **φηαι . . ἐμοὶ ἄγχι παραστάς,** Εὐρ. 'Ορ.365 **τόδ' εἶπεν ἐμφανῶς κατασταθείς** (δ.γρ. ἀντὶ κατασταθείς), ΚΔ Λουκ.1,19 **Γαβριὴλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ·** **2**) μέσ. ἵσταμαι πλησίον τινὸς ὡς βοηθός, ὑπερασπιστής, ὑπερασπίζω, προστατεύω, παραστέκω : 'Ιλ Φ 231 **Τρωσὶ παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν,** 'Ησίοδ.Θ 439 **ἐσθλὴ δ' ἱππήεσσι παρεστάμεν,** 'Ηρ 1,87 **τὸν 'Απόλλωνα ἐπικαλεόμενον . . παραστῆναι καὶ ῥύσασθαί μιν,** Σοφ.Αἴ.1384 **τούτῳ γὰρ ὢν ἔχθιστος 'Αργείων ἀνὴρ μόνος παρέστης χερσίν,** Ξεν ΚΠ 5,3,19 **οἵ σοι, ἐὰν δυνώμεθα, πειρασόμεθα . . βοηθοὶ παραστῆναι,** Δημ.1120 **οὐ παρέστη οὐδ' ἐβοήθησεν·** **3**) μέσ. νεώτ. νομ. **παρίσταμαι** (ὡς συνήγορός τινος) ἀσκῶ τὴν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ὑπεράσπισίν τινος ὡς δικηγόρος, συνήγορος αὐτοῦ : **δὲν θὰ παραστῇ δικηγόρος εἰς τὴν ὑπόθεσίν μου·** **4**) μέσ. εἶμαι περιπαθῶς ἀφωσιωμένος εἴς τι : 'Ιππ.'Επιδ.17 **ἵπποισι παρεστεῶτες·** **5**) μέσ. κυρ. κτ. τοὺς παρῳχημ. χρόνους, εἶμαι πλησίον τινός· δθ. ἔχω ἔλθει (ἤδη), ἔφθασα ἢ ἔχω φθάσει : 'Ιλ.Η 467 **νῆες δ' ἐκ Λήμνοιο παρέστασαν οἶνον ἄγουσαι,** αὐτ Γ 405, φρ. **ὡς εὖ παρέστης** καλῶς ἦλθες· ‖ κτ. μτχ. παρακ. **παρεστηκώς-κυῖα-κός** ὁ εὑρισκόμενος ἤδη ἐνώπιόν τινος· ἔθ. ὁ παρών, ὁ τωρινός : 'Αριστφ.'Ιππ.399 **οὐ μεθίστησι τοῦ χρώματος τοῦ παρεστηκότος,** Πλάτ.Νόμ.962D **ὁ νῦν παρεστηκὼς ἡμῖν λόγος·** ὁμ. ἐν τῷ ἀττ. τ. **παρεστώς-ῶσα-ός** : Σοφ.Φιλ.734 **τῆς παρεστώσης νόσου,** αὐτ.1340 **τοῦ παρεστῶτος θέρους·** ‖ τὸ οὐδ. τῆς μετοχ. **παρεστηκάς** ἀπολ. = ὄντος δυνατοῦ, ἀφοῦ ἦτο εἰς τὴν ἐξουσίαν, εἰς τὸ χέρι τινός :

Θουκ.4,133 Θηβαῖοι Θεσπιῶν τεῖχας περιεῖλον .. παρεστηκὸς ῥᾷον ἐπειδὴ .. ὅτι ἦν αὐτῶν ἄνθος ἀπωλώλει˙ || τὸ οὐδ. τῆς μτχ. ὡς οὐσ. κτ. πληθ. τὰ παρεστῶτα αἱ παροῦσαι περιστάσεις, τὰ τωρινά, τὰ σημερινά : Αἰσχ.'Αγ. 1053 τὰ λῷστα τῶν παρεστώτων λέγει, 'Αριστφ.'Ιππ.564 ἐκ τῶν ἄλλων τε θεῶν 'Αθηναίοις πρὸς τὸ παρεστὸς (κατὰ τὸ παρόν, γιὰ τώρα, γιὰ τὴν ὥρα), Ξεν.'Ιππαρχ.91 πρὸς τὸ παριστάμενον (ἐν τῇ αὐτῇ σημ.)˙ 6) ἐπὶ συμβάντων, εἶμαι πλησίον, ἐπίκειμαι, φθάνω, πλησιάζω : 'Ιλ.Γ 853 ἀλλά ται ἤδη παρέατηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή, Εὐρ.'Εκ.229 παρέστηχ' ὡς ἔοικ' ἀγὼν μέγας˙ || συμβαίνω, παρουσιάζομαι : 'Οδ.ι 52 κακὴ Διὸς αἶσα παρέστη ἡμῖν, αὐτ Ω 28 σοὶ παραστήσεσθαι ἔμελλεν μοῖρ' ὀλαή, 'Ηρ.1,23 τῷ δὴ λέγαυσι θῶμα μέγιατον παραστῆναι, Δημ.21, 547 ἐάν του καιρὸς ἢ χρεία παραστῇ, - ἐὰν παραστῇ εὐκαιρία, - δὲν παρίσταται ἀνάγκη˙ 7) ἐπὶ χρόνου, ἔρχομαι, φθάνω : ΚΔ Μᾶρκ.4,29 παρέστηκεν ὁ θερισμός (δηλ. ἡ ἐποχὴ τοῦ θερισμοῦ)˙ || δθ. Πάπ. ἡ γῆ παρέστηκεν ἔφθασεν εἰς ἐποχὴν θερισμοῦ, ὡριμάνσεως˙ || δθ. ἐπὶ καρπῶν, ὡριμάζω, γίνομαι : 'Επιγρ. ὅταν ὁ πρώϊμος σπόρος παραστῇ˙ 8) τοποθετῶ πλησίον ἀλλήλων, παραθέτω, παραβάλλω, συγκρίνω : 'Ισοκρ.12,40 ταῖς πόλεσι παριστάναι μὴ τὰς μικρὰς ταῖς μεγάλαις˙ 9) φέρω, παρουσιάζω ἐνώπιόν τινος (μ.π.μτγν. ἐν τῷ ἐνεργ. τ.) : ΚΔ Λουκ. 2,22 ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς 'Ιεροσόλυυα παραστῆσαι τῷ Κυρίῳ, αὐτ.Πράξ.23,24 κτήνη τε παραστῆσαι (νὰ παρουσιάσωσιν ὑποζύγια ἕτοιμα), αὐτ. Ρωμ.6,13 παραστήσατε ἑαυτοὺς τῷ θεῷ ὡς ἐκ νεκρῶν ζῶντας, αὐτ.Πράξ.1,3 παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτόν˙ || κυρ. μέσ. ἐν τῇ μτβ. σημ. ταύτῃ π. δοκίμοις : Ξεν.'Αν.6,1,22 παραστησάμενας δύο ἱερεῖα ἐθύετο τῷ Διί˙ || μτγν. (ἰδ. ἐν τοῖς παρῳχ. χρ.) κ. νεώτ. παρουσιάζομαί που, προσέρχομαι, παρευρίσκομαι : ΠΔ Ψαλμ.21 παρέατησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν, ΚΔ Πράξ.27,23 παρέστη γάρ μοι τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἄγγελος, αὐτ.Πράξ.27,24 Καίσαρί σε δεῖ παραστῆναι, - παρέστησαν πολλοὶ ἐπίσημοι εἰς τὴν δεξίωσιν, - ὡμίλησεν εἷς ἐκ τῶν παρισταμένων˙ 10) μτγν. παρίστημί τινά τι παρουσιάζω τινὰ ὥς τι, καθιστῶ τινά τι, δημιουργῶ, κάνω κάποιον κάτι : ΚΔ Κολοσ.1,28 ἵνα παραστήσωμεν πάντα ἄνθρωπον τέλειον ἐν Χριστῷ˙ || καθιστῶ τινά τι, μεταβάλλω τινὰ εἴς τι : Πλούτ. 'Ηθ.676C (ἡ πίσσα) τὸν οἶνον εὔποτον παρίστησι˙ || παθ. οἶνος παρίσταται γίνεται εὔποτος, μετριάζεται ἡ γεῦσίς του : Θεόφρ.ΦΑἰτ.6,14,10˙ 11) μέσ. παρουσιάζω εἰς τὸ δικαστήριον πρόσωπα οἰκεῖα πρὸς τὸν κατηγορούμενον ὅπως προκαλέσω τὸν οἶκτον τῶν δικαστῶν : Λυσ.20,35 τοὺς παῖδας παραστησάμενοι˙ ὁμ. ὡς κατηγορούμενος παρουσιάζω τοιαῦτα πρόσωπα : Δημ. 546 παιδία γὰρ παραστήσεται καὶ κλαήσει καὶ τούτοις αὐτὸν ἐξαιτήσεται˙ || γεν. παρουσιάζω πρὸ τοῦ δικαστηρίου : 'Ισαῖ.4,13 μάρτυρας παρίστανται˙ κ. ἀπολ. παρίσταμαί τινα παρουσιάζω ὡς μάρτυρα : 'Ισαῖ.9,9, Δημ.915 πολλοὺς παρίστανται, ἐπιμαρτυρόμενοι ὅτι˙ || παρίσταμαί τινα εἰς τὴν κρίσιν ὑποβάλλω τινὰ εἰς κρίσιν, εἰς ἔλεγχον : Πλάτ.Πολ.555B τὸν τοῦ τοιούτου ἀνδρὸς τρόπον γνόντες παραστησώμεθ' αὐτὸν εἰς τὴν κρίσιν˙ 12) παρίσταμαί τινί τινα συνιστῶ, ἐπαινῶ τινα εἴς τινα, καλοσυστήνω : 'Ιώσ Αἰ 15,7,3 ΚΔ Κορ.1,88 βρῶμα ἡμᾶς οὐ παραστήσει τῷ θεῷ˙ 13) μέσ. ἔρχομαι, προσχωρῶ, συντάσσομαι μὲ τὴν γνώμην ἢ ἄποψίν τινος : 'Ηρ.6,99 παραστῆναι εἰς τὴν Περσέων γνώμην˙ || ἀπολ. προσχωρῶ, ὑποχωρῶ, ὑποτάσσομαι : 'Ηρ.3,13 πολιορκεύμενοι χρόνῳ παρέστησαν, αὐτ.3,155 οἱ πολέμιοι παραστήσονται, Δημ.597 τῷ πολέμῳ παραστῆναι (ὑποχωρῆσαι)˙ πρβλ.ΕΜ 653,2˙ 14) παρίστημί τινί τι φέρω, παρουσιάζω εἰς τὸν νοῦν τινος, ἐνώπιον τῶν νοερῶν ὀφθαλμῶν τινος, ὑποβάλλω, ἐμπνέω τι εἴς τινα : Δημ.28 ὑπόθεσιν .. οὐχὶ τὴν οὖσαν παριστάντες ὑμῖν, αὐτ.537 οὐ γὰρ ἡ πληγὴ παρέστησε τὴν ὀργήν, ἀλλ' ἡ ἀτιμία, Αἰσχίν.2,159 παρίστησιν ὁ κίνδυνος διαλογισμόν, μὴ .., Πολύβ.3,94,7 μέγαν φόβον καὶ πολλὴν ἀπορίαν παρεστακὼς ταῖς πόλεσιν˙ || μτ. ἀπαρφ. ἐμβάλλω τὴν ἰδέαν εἴς τινα νά, ἐμπνέω τινά, ὅπως.. : Παυσ.9,14,6 τοῦτο 'Επαμεινώνδα παρέστησεν ὀπίσω Θηβαίους .. ἀπαγαγεῖν, Αἰσχίν.1,174 παραστήσειν τῷ μὲν φεύγοντι θαρρεῖν (νὰ ἐμπνεύσωσι θάρρος, πεποίθησιν) (δ. γρ.)˙ || μτ. εἰδ. προτ. διὰ τοῦ ὅτι ἢ ὡς ἐμβάλλω εἴς τινα τὴν ἰδέαν ὅτι, κάμνω τινὰ νὰ παραδεχθῇ ὅτι : Ξεν.Οἰκ.13,1 ὅταν παραστήσῃς τινὶ .. ὅτι δεῖ ἐπιμελεῖσθαι ὧν ἂν σὺ βούλῃ, Πλάτ.Πολ.600C δύνανται τοῖς ἐφ' ἑαυτῶν παριστάναι .. ὡς οὔτε οἰκίαν οὔτε πόλιν τὴν αὑτῶν διοικεῖν οἷοί τ' ἔσονται˙ 15) μέσ. ἔρχομαι εἰς τὸν νοῦν τινος, ἐπέρχομαι, παρουσιάζομαι ὡς ἰδέα, ἔμπνευσις : Παρμ.16,2 τὼς νόος ἀνθρώποισι παρίσταται, Σοφ. ΟΤ 911 δόξα μοι παρεστάθη ναοὺς ἱκέσθαι, Θουκ. 3,96 ἔκπληξις μεγίστη δὴ τῶν πρὶν παρέστη, 'Ανδοκ.2,2 παρίσταται θαῦμα, αὐτ.2,24 παρίσταται γνώμη (πιθ. δ. ἀνάγν.), Πλάτ.Φαίδ.66B, αὐτ. 333C σοὶ τοῦτο παρέστηκεν ὥστε˙ || ἀπρόσ. παρίσταταί τινι μτ. ἀπαρφ. ἐπέρχεται (ἰδέα) εἰς τὸν νοῦν τινος, ἔρχεται στὸ μυαλὸ κάποιου, τοῦ κατεβαίνει : 'Ηρ.7,46 τῷ οὐ παραστήσεται .. τεθνάναι βούλεσθαι, Λυσ.7,17 εἰ τῶν οἰκετῶν παρέστη μοι μηδὲν φροντίζειν, αὐτ.21,12˙ || φαίνεται εἴς τινα : Πλάτ.Φαίδ.58E ὥστε μοι ἐκεῖνον παρίστασθαι μηδ' εἰς 'Άδου ἰόντα ἄνευ θείας μοίρας ἰέναι, Δημ.28 οὐχὶ παρίσταταί μοι ταὐτὰ γιγνώσκειν˙ ὁμ. μτ. εἰδ. προτ. : Θουκ.4,61 παριστάναι δὲ μηδενὶ ὡς οἱ .. Δωριεῖς ἡμῶν πολέμιοι, Λυσ.12,62 μηδενὶ τοῦτο παραστῇ, ὡς 'Ερατοσθένους .. κατηγορῶ˙ || μτγν. τὸ οὐδ. τῆς μτχ. ὡς οὐσ. τὸ παριστάμενον τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸν νοῦν τινος, ἰδέα, ὅ τι τοῦ κατεβαίνει κανενός : Λουκ.Χαρ.13 τὸ δὲ παριστάμενον ἐλευθέρως λέγω˙ || ἐκ τοῦ παρισταμένου λέγειν ὁμιλεῖν ἐκ τῶν ἐνόντων, ἐκ τοῦ προχείρου : Πλούτ.Δημ.9, Γαλ.14,29˙ 16) ἐπὶ προσ. παρίστημί τινα διαθέτω τινὰ οὕτως ἢ ἄλλως : Φιλόδ.'Οργ.28W παριστάναι πρὸς μελαγχολίας, Πλούτ.Θησ.35 'Αθηναίους ἄλλα τε παρέστησεν ὡς ἥρωα τιμᾶν Θησέα˙ || μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : 'Ηρ.4,136 τὸν .. δεσπότην ἡμεῖς παραστησόμεθα οὕτω ὥστε ἐπὶ μηδαμοὺς .. στρατεύσασθαι, Πολύβ.3,109,9 ἑαυτοὺς παραστήσασθε πρὸς τὴν μάχην˙ || ὁμ. μέσ. διαθέτω ἢ πείθω τινὰ πρός τι : Πολύβ.29,3,5 παρεστήσατο τὸν νεανίσκον πρὸς τῷ κοινωνεῖν τῷ Περσεῖ τῶν αὐτῶν ἐλπίδων˙ ὁμ. μτ. εἰδ. ἀπαρφ. : Χίων 3˙ || παθ. εἶμαι διατεθειμένος, ἔχω τὴν διάθεσιν : Φιλόδ.Μουσ.71K παρίστασθαι πρὸς τὰς πράξεις, αὐτ.'Ομ.450 εἰρηνικῶς παρεστώτων˙ 17) μέσ. φέρω τινὰ πρὸς τὸ μέρος μου διὰ τῆς βίας, ἐξαναγκάζω τινὰ εἴς τι : 'Ηρ.8,80 ἔδει γάρ, ὅτε οὐκ ἑκόντες ἤθελον ἐς μάχην κατίστασθαι .. ἀέκοντας παραστήσασθαι, Σοφ.ΟΚ 916 ἄγεις θ' ἃ χρῄζεις καὶ παρίστασαι βίᾳ, Θουκ.1,98 Ναξίοις δ' ἀποστᾶσι .. ἐπολέμησαν καὶ παρεστήσαντο, αὐτ.1,29 τοὺς τὴν 'Επίδαμνον πολιορκοῦντας παραστήσασθαι ὁμολογίᾳ, Πλάτ.Νόμ.706B τοὺς οἰκοῦντας τὴν 'Αττικὴν παρεστήσατο εἰς χαλεπήν τινα φορὰν δασμοῦ, δύναμιν πολλὴν

κεκτημένος· ‖ άπολ. προσελκύω τινά, τραβῶ μὲ τὸ μέρος μου, παρασύρω **εἴς τι** (διὰ τῆς εὐφυΐας ἢ τῆς εὐμενοῦς στάσεως ἀπέναντι αὐτοῦ) : Ἡρ.3,45 **ἱκανοὶ ἦσαν Πολυκράτεα παραστήσασθαι**, Θουκ.1,124 **τῶν μὲν ἤδη ἄρχειν, τῶν δὲ διανοεῖσθαι, παραστησώμεθα ἐπελθόντες**· **18**) μτγν. ἐπὶ ποιητῶν κ. συγγραφέων, περιγράφω, δεικνύω, παριστάνω, παρουσιάζω : Φιλόδ.'Ομ. 650 **τὸν Νέστορα παρέστησε** (ὁ ποιητής) **πείθοντα**, 'Αθήν.3,110F **ὡς Φιλύλλιος ἐν Αὔγῃ παρίστησιν**, αὐτ.4,133Β· κ.ἀπολ.: Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.1 **δι' ἐτυμολογίας παριστάναι**· ‖ παθ. παριστάνομαι, ὑποτίθεμαι : Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.7,310 **παριστάσθω ὅτι** (ἂς ὑποτεθῇ ὅτι)· **19**) παθ. νεώτ. παριστῶμαι, παριστάνομαι : **ἡ 'Αθηνᾶ τοῦ Φειδίου παρίσταται κρατοῦσα τὸ δόρυ καὶ τὴν ἀσπίδα, - παρίστανται ἀπὸ σκηνῆς** (παριστάνονται)· **20**) καθιστῶ φανερόν, ἀποδεικνύω : Λυσ.12,51 **ταῦτα ἐγὼ πολλοῖς τεκμηρίοις παραστήσω**, ΚΔ Πράξ.24,13 **οὔτε παραστῆσαι δύνανταί περὶ ὧν κατηγοροῦσί μου**, Φιλόδ.'Οργ.85W **καθάπερ προϊόντες παραστήσομεν**· **21**) πάπ., 'Επιγρ. δίδω, παραδίδω· **22**) μέσ. συνέρχομαι, συγκεντρῶ τὰς δυνάμεις μου : Διόδ.Σ 17,43, Πλούτ.'Αλκ.19 **ἀνεθάρραυν καὶ παρίσταντο τῷ καιρῷ πρὸς τὴν ἀπολογίαν**, 'Αρρ. ἀπ.161 J **παρεστηκότες ταῖς γνώμαις**· **23**) παρέστηκα **τῶν φρενῶν** παρεφρόνησα, ἔχασα τὸ λογικό μου : Πολύβ.18,53,6 **ὁ δ' οὕτω παρειστήκει τῶν φρενῶν ὡς οὔτε πράττειν ἐτόλμα τῶν ἑξῆς οὐδέν**· ὁμ. αὐτ.14,5,7 **ἐξεπτοημένων καὶ παρεστώτων ταῖς διανοίαις**· πρβλ. παράστασις.

παριστία (ἡ) μσν., δημ. παραστιά τὸ περὶ τὴν θέσιν τοῦ πυρὸς μέρος τῆς ἑστίας, ἡ ἑστία, τὸ τζάκι : Εὐστ.132,32 **καλοῦσιν δὲ βαῦνον .·. Πελοποννήσιοι τὸν τοῦ πυρὸς τόπον, ὃν παριστίαν λέγομεν ἰδιωτικῶς.**

παριστίδιος-ον μτγν. ὁ παρὰ τὸν ἱστόν, τὸν ἀργαλειό : Λεωνίδ.Ταρ.ΑΠ 7,726 **παριστιδίας δινευμένη** (ἡ γραῦς).

παρίστια (τά) νεώτ. ναυτ. συμπληρωματικὰ ἱστία τῶν μεγάλων ἱστιοφόρων, χρησιμοποιούμενα συνήθ. ἐπὶ ἐλαφρῶν ἀνέμων καὶ ἰδ. κατὰ τὴν οὐριοδρομίαν, ἃ. κουρτελάτσες.

παριστορία (ἡ) μσν. ψευδὴς ἱστορία, ἀφήγησις : Φῶτ.Βιβλ.381,7 **εἰς ἑτέραν ἀναφέρει τῶν εἰρημένων τὴν παριστορίαν.**

παριστορῶ-έω ἐρωτῶ τι, ἐξετάζω ἐν παρόδῳ, ζητῶ νὰ μάθω παρεμπιπτόντως : Κικ.'Αττ.6,1,25, 'Ανν.Κομν.1,186· **2**) διηγοῦμαι, σημειῶ, παρατηρῶ συμπτωματικῶς, παροδικῶς : Πλούτ.'Αρέσκ. Φιλ.2,24,4, Δαμάσκ.'Αρχ.123· **3**) διηγοῦμαι ψευδεῖς ἱστορίας, ψευδολογῶ : Θεοφύλ.Σ 174C.

παρίστριος-α-ον ('Ιστρος) μσν. κ. νεώτ. ὁ παρὰ τὸν ποταμὸν "Ιστρον (Δούναβιν) ἢ ὁ ἐπὶ τοῦ 'Ιστρου : Τζέτζ.Χιλ.3,482 **παριστρία γέφυρα**, Γρηγορ.Ν 16Ε **τοῖς παριστρίοις ὁμαροῦντα Σκύθαις, - τὰ παρίστρια ἔθνη**· ‖ τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **παρίστρια** τὰ παρὰ τὸν ποταμὸν "Ιστρον μέρη : Νικ Χων.84Α **ἀφικνεῖται πρὸς τὰ παρίστρια.**

παριστῶ-άω κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. παριστάνω κ. παρασταίνω, ἀόρ. παρέστησα κ. δημ. (ἐ)παράστησα, παθ. ἀόρ. παρεστάθην, δημ. (ἐ)παραστάθηκα ἀντὶ παρίστημι βλ.λ.1) : 'Απολλ.Δύσκ. Συντ.272,13 (δ.γρ.), Σέξτ.'Εμπ.Πυρρ.2,42,108· κ. παθ.: Παρμ.16,2 **παριστᾶται**· πρβλ. παραστάνω· **2**) νεώτ. κ. δημ. ἐμφανίζω τι κατά τινα τρόπον, οὕτως ἢ ἄλλως, εἰκονίζω διὰ περιγραφῆς, περιγράφω, διατυπῶ : **μᾶς παρέστησε τὰ πράγματα πολὺ τραγικά, - μᾶς τὸν παριστάνει θηρίο**· **3**) μσν. εἰσάγω, παρουσιάζω τινὰ ἐνώπιόν τινος, συνιστῶ, συστήνω : 'Αραβ.Μυθ.Χαλ.1,20 **σᾶς παρακαλῶ νὰ μὲ παραστήσετε εἰς αὐτὸν ἀντὶς διὰ τὴν ἄλλην κόρην**· ‖ κ. παθ. ἐν μέσ. σημ. παρουσιάζω ἐμαυτόν : **αὐτ.28 ἂν δὲν μὲ παραστήσῃς εἰς τὸν βασιλέα, ἐγὼ λαμβάνω τὸ θάρρος νὰ παρασταθῶ**· **4**) νεώτ. κ. δημ. ἐμφαίνω παράστασιν, εἰκονίζω, ἀπεικάζω, ζωγραφῶ : **εἰκὼν παριστῶσα τὴν 'Ανάστασιν τοῦ Χριστοῦ, - ἀνάγλυφον παριστῶν τὴν 'Αθηνᾶν**· **5**) ἐπὶ ἠθοποιῶν, ὑποδύομαι πρόσωπόν τι ἐν θεάτρῳ, ὑποκρίνομαι, παίζω ρόλον : **παρέστησε τὴν 'Ηλέκτραν** (τὸ πρόσωπον τῆς 'Ηλέκτρας)· ‖ δημ. ἐπιδεικνύομαι, ἐπιδιώκω νὰ φαίνωμαι κάτι ποὺ δὲν εἶμαι : **μᾶς παριστάνει τὸ μάγκα-τὴν ὁσία-τὴν ἁγία-τὸν ἀθῷο**· **6**) δημ. ἀναβιβάζω ἐπὶ τῆς σκηνῆς θεατρικὸν ἔργον : **ὁ θίασος τῶν νέων θὰ παραστήσῃ τὴν 'Ηλέκτρα**· ‖ κ. παθ. συνηθέστ. παίζομαι, ἐπὶ θεατρικοῦ ἔργου : **ἡ κωμῳδία Βαβυλωνία παραστάθηκε πρώτη φορὰ στὰς Πάτρας.**

παρίσχῃ 'Επιγρ. ἀντὶ παρέχῃ, ·βλ. παρέχω.

παρίσχιος-ον μτγν. ὁ παρὰ τὸ ἰσχίον : Διογ.Λ 2,139 (ἐσφ.γρ. ἀντὶ ταρίχιον), 'Ησ. ἐν λ. κλονιστήρ.

παρισχναίνω (ἰσχναίνω) καθιστῶ τινα ὀλίγον τι ἰσχνόν, ἀδύνατον, τὸ παθ. : 'Αριστλ.Ζ1 546a,3 **οἱ δὲ τράγοι πίονες ὄντες ἧττον γόνιμοί εἰσιν . . ἀλλὰ παρισχναινόμενοι δύνανται ὀχεύοντες γεννᾶν.**

παρίσχω (ἴσχω), ἐπ. ἀπαρφ. **παρισχέμεν**, ἀντὶ παρέχω βλ.λ., ἑτοιμάζω, κρατῶ ἕτοιμον, ἔχω κοντά : 'Ιλ.Δ 229 **τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρισχέμεν**· ‖ προσφέρω, δίδω : 'Ιλ.Ι 638 **νῦν δὲ τοι ἑπτὰ παρίσχομεν ἔξοχ' ἀρίστας**, Πίνδ.Π 8,76 **τὰ δ' οὐκ ἐπ' ἀνδράσι κεῖται· δαίμων δὲ παρίσχει**· **2**) προνοῶ, προβλέπω, προμηθεύω : 'Επιγρ.

παρισῶ-όω (ἰσῶ) καθίστημί τι ἴσον πρὸς ἄλλο τι, ἐξισῶ : 'Ερμογ.'Ιδ.1,12 **αἱ συλλαβαὶ αἱ κατὰ τὸ τέλος παρισοῦσαι τὰ κῶλα**· ‖ ὁμ. μτ. αἰτ. κ.δοτ. : 'Αριστείδ.Λόγ.26(14),108 **παρισοῦν τῷ τῆς ἀρχῆς μεγέθει τὸν λόγον**, 'Ηλιόδ.Αἰθ.10,30 **προφθάσαντα μικρὸν τὰ στέρνα τῇ κεφαλῇ τοῦ ταύρου παρισῶσαι**· ‖ κ.παθ. μτ. μέλλ. **παρισώσομαι** καθιστῶ ἐμαυτὸν ἴσον πρός τινα, ἐξισοῦμαί τινι : 'Ηρ.4,166 **ὅς.. παρισούμενος Δαρείῳ**, αὐτ.8,140,1,Θεόκρ.18,25 **ἐπεὶ γ' 'Ελένᾳ παρισωθῇ**,'Αριστείδ.Λόγ.26(14),2 **παρισώσομαι**· ‖ ὁμ. τὸ παθ. γίνομαι ἴσος ἢ ὅμοιος πρός τινα : Πλάτ.Πολ.498Ε **ἄνδρα δὲ ἀρετῇ παρισωμένον καὶ ὡμοιωμένον μέχρι τοῦ δυνατοῦ**· ‖ ὁμ. τὸ παθ. εἶμαι τόσον μέγας ὅσον : Παυσ.8,25,13 **οὐδὲ νηὶ παρισουμένας πορθμίδι παράσχοιτο ὁ Λάδων νήσους**· **2**) τὸ ἐνεργ. ἀπολ. χρησιμοποιῶ τὸ ρητορικὸν σχῆμα παρίσωσις βλ.λ. : 'Ερμογ.'Ιδ.1,12· **3**) τὸ παθ. συγκρίνομαι, παραβάλλομαι : 'Ερμογ.'Ιδ.2,104· **4**) ρηματ. π. παρισωσις, παρίσωμα.

παρισώδης-ους-ες (πάρισος (2)) μτγν. ὁ κατὰ τὸν τρόπον τῶν παρίσων, ὁ ἔχων πάρισον εἶδος : Βι.'Ισοκρ.257W **ζηλωτὴς ἐγένετο τοῦ Γοργίου κατὰ τὸ ὁμοιοκαταληκτῶδες καὶ παρισῶδες.**

παρίσωμα-ατος (τό) (παρισῶ) ἡ παρίσωσις, ἰσότης, ὁμοιότης κ. ἰδ. κατὰ τὴν κατάταξιν τῶν λέξεων ἢ τῶν κώλων λόγου, τὸ ὁμοιοτελεύτητον τῶν κώλων, ἡ ὁμοιοκαταληξία : Κρατῖν.Νεώτ.7,4 **τοῖς ἀντιθέτοις, ταῖς πέρασι, τοῖς παρισώμασι.**

παρίσωσις-εως (ἡ) (παρισῶ) εἶδ. ρητορ. τὸ καθιστάνειν παρίσους τὰς προτάσεις περιόδου ἢ κώλου τινός· Λεξ.Ρητ.295,31 «**εἶδος σχήματος, ὃ καλεῖται καὶ ὁμοιόπτωτον καὶ ὁμοιοτέλευτον**» : 'Ισοκρ.12,2 **οὐκ ὀλίγων δ' ἀντιθέσεων καὶ παρισώσεων καὶ τῶν ἄλλων ἰδεῶν τῶν ἐν ταῖς ρητορείαις διαλαμπουσῶν**, 'Αριστλ.Ρητ.1410a,23, αὐτ. Ρητ.'Αλ.1435b,39, 'Ερμογ.'Ιδ.1,11, Σουΐδ. ἐν λ. Γοργίας **παρισώσεσιν ἐχρήσατο**· ‖ ὁμ. ἐπὶ κώλων ἴσων κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν συλλαβῶν : 'Ερμογ.'Ιδ.1,12· ‖ συνήχησις, ὁμοφωνία : Συριαν. 'Ερμ.1,51R· **2**) ἐξίσωσις : 'Ιάμβλ.Μυστ.1,9.

παρισωτικός-ή-όν μτγν. κ. μσν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν παρίσωσιν βλ.λ.2), ὁ παρισῶν, ἐξισῶν τι, ὁ ἐξισωτικός : Εὐστ.789,59 **κατὰ σχῆμα κάλλους παρισωτικόν.**

παριτέ (ἡ) (γαλλ.) νεώτ. ἄκλ. εἰδ. διεθνὴς ὅρος, ἐπὶ νομισμάτων ἢ χρηματιστηριακῶν ἀξιῶν, ἡ ἐμπορικὴ ἢ ἀνταλλακτικὴ ἰσοτιμία.

παριτός-ή-όν (πάρειμι) μτγν. ὃν δύναταί τις νὰ προσεγγίσῃ, νὰ πλησιάσῃ, ὁ εὐπρόσιτος : Καλλ. Λουτρ.Παλ.90 **ὦ Ἑλικὼν οὐκέτι μοι παριτέ.**

παρκαθήκα Ἐπιγρ. δωρ. ἀντὶ παρακαταθήκη.

παρκάλισις-εως (ἡ) Ἐπιγρ. ἡ κυλίνδησις, ἡ μεταφορὰ τῇ βοηθείᾳ κυλίνδρων ἢ τροχῶν, ἄ. διακάλισις : **παρκαλίσιος τῶν λίθων ἐπὶ λιμένι** (μετακομίσεως τῶν λίθων εἰς τὸν λιμένα διὰ κυλίσεως).

παρκέ (τὸ) (γαλλ.) δημ. ἄκλ. **παρκέτο** βλ.λ.

παρκέτα (ἡ) (ἰταλ.) δημ. ναυτ. τὸ δρομόμετρον βλ.λ. : **ξύλο τῆς παρκέτας** (τὸ δελτωτόν), - **ρίχνω παρκέτα** (δρομομετρῶ), - **σάγουλα τῆς παρκέτας** (τὸ λεπτὸν σχοινίον τοῦ δρομομέτρου), - **αδίγα ἢ ἀνέμη τῆς παρκέτας** (τὸ ἐξέλικτρον).

παρκέτο (τὸ) (ἰταλ.) δημ. ἄ. **παρκέ** (τὸ) ἄκλ. εἶδος λείου σανιδώματος **δαπέδου** δωματίων καὶ αἰθουσῶν κατεσκευασμένου **ἐκ μικρῶν** τεμαχίων σκληροῦ ξύλου διαφόρων σχημάτων καὶ χρωμάτων, διατεταγμένων καταλλήλως, **ὥστε** νὰ παράγωσιν εὐάρεστον ἐντύπωσιν.

παρκετοστρώνω δημ. προσαρμόζω παρκέτο βλ.λ. ἐπὶ σανιδώματος δωματίων καὶ αἰθουσῶν.

παρκετοστρωσία (ἡ) νεώτ. ἡ ἐπίστρωσις, ἡ προσαρμογὴ παρκέτου **βλ.λ.** ἐπὶ σανιδώματος δωματίων καὶ αἰθουσῶν.

παρκινσώνειος νόσος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. κ. **πάρκινσων σύνδρομον** (τὸ) νόσος χαρακτηριζομένη ὑπὸ αὐξήσεως τοῦ μυϊκοῦ τόνου μετὰ τρόμου τῶν ἄκρων, ἄ. τρομώδης παράλυσις.

παρκλίνω ποι. ἀντὶ παρακλίνω βλ.λ. : Ἡσίοδ.Ἔργ. 262 **οἱ λυγρὰ νοεῦντες ἄλλῃ παρκλίνωσι δίκας σκολιῶς ἐνέποντες.**

πάρκον (τὸ) (ἰταλ.) νεώτ. κ. δημ. μικρὸν τεχνητὸν δάσος, ἀλσύλλιον· ‖ μέγας δενδρόφυτος κῆπος χρησιμεύων ὡς **τόπος** περιπάτου καὶ ἀναψυχῆς : Πορφύρ.Σκ.1241 **τὸ χαρούμενο πάρκο εἶχε πάρει | . . μιὰ ὀμορφιὰ γιορτινή,** Παπαντ.ΘΔ Ἡ γυναίκα στὸ πάρκο **ἀπὸ τὸ πάρκο ἐπέρασεν ἡ ὥριμη κυρία,-τὸ πάρκο τοῦ Πεδίου τοῦ Ἄρεως.**

παρκύπτω ποι. ἀντὶ παρακύπτω βλ.λ.

παρλαμάς (γαλλ.) μσν. ἡ κατὰ τοὺς χρόνους τῆς φραγκοκρατίας γενικὴ συνέλευσις τῶν βαρώνων τοῦ πριγκιπάτου τῆς Ἀχαΐας πρὸς συζήτησιν σοβαρῶν ὑποθέσεων, ἄ. κούρτη.

παρλαμέντο(ν) (τὸ) (γαλλ.) νεώτ. κ. δημ. παλαιοτέρα ὀνομασία τῶν πρώτων κοινοβουλίων ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Γαλλίᾳ (13ον—18ου αἰῶνος)· ‖ περιληπτικὴ ὀνομασία τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ ἄνω καὶ κάτω Βουλῆς (τῶν Λόρδων κ. Κοινοτήτων).

παρλιακός-ή-ό δημ. ὁ τὸν νοῦν βεβλαμμένος καὶ πως σωματικῶς ἐλλιπής· ‖ ἐν χρ. κ. ὡς ὕβρις.

παρμάκι (τὸ) (τουρκ.) δημ. κ. **μπαρμάκι** πάσσαλος, παλούκι· **2)** ποικιλία τῆς σταφυλῆς τῆς Κορίνθου.

παρμακλίκι (τὸ) (παρμάκι) δημ. κ. **μπαρμακλίκι,** πληθ. **παρμακλίκια,** τὸ κιγκλίδωμα, ἰδ. τὸ ξύλινον.

παρμάρα (ἡ) δημ. ἡ νόσος τῶν αἰγοπροβάτων ἀγαλακτία, ἄ. παρμός· **2)** ἐπὶ προσ., ἡ ἡμιπληγία : **παρμάρα τοῦ δεξιοῦ ποδιοῦ - χεριοῦ.**

παρμεζάνα (ἡ) (ἰταλ.) δημ. ἢ **παρμετζάνα,** εἶδος σκληροῦ ἰταλικοῦ τυροῦ ἐκ γάλακτος ἀγελάδος.

παρμέμβλωκα ἐπ παρακ.τοῦ παραβλώσκω βλ.λ.: Ἰλ.Δ 11 **τῷ . . Ἀφροδίτη . . παρμέμβλωκε.**

παρμένη (ἡ) νεώτ. ζωολ. γένος καλεοπτέρων ἐντόμων· **2)** τὸ θηλ. τοῦ παρμένος βλ.λ.

παρμενίδειος-α-ον κ.-ος-ον μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν φιλόσοφον Παρμενίδην, ὁ τοῦ Παρμενίδου : Πλούτ.Ἠθ.1017C **παρμενίδειος ξένας·** ‖ τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **Παρμενίδεια** τὰ συγγράμματα τοῦ Παρμενίδου : Διογ.Λ 2,106 **οὗτος καὶ τὰ Παρμενίδεια μετεχειρίζετο.**

παρμένος-η-ο δημ. μτχ. παθ. παρακ. τοῦ παίρνω βλ.λ., ὡς ἐπιθ. ὁ βεβλαμμένος κατὰ τὸ σῶμα, ὁ ἡμιπαράλυτος· πρβλ. παρμάρα· **2)** ὁ μὴ ἔχων σώας τὰς φρένας, ὁ μὴ ὑγιὴς διανοητικῶς· **3)** ὁ φαντασιόπληκτος, ὁ ἐπηρμένος.

παρμένω ποι. ἀντὶ παραμένω βλ.λ. : Πίνδ.Π 8,40 **υἱοὺς . . παρμένοντας αἰχμᾷ,** Σοφ.Ἰχν.169.

πάρμη (ἡ) (λατ.) μτγν. εἶδος μικρᾶς περιφεροῦς ἀσπίδος τῶν ἱππέων καὶ τῶν ψιλῶν : Πολύβ.6,22,1 **ἡ δὲ πάρμη καὶ δύναμιν ἔχει .. καὶ μέγεθος ἀρκοῦν πρὸς ἀσφάλειαν,** Διον.Ἁλ.Ρωμ.2,71.

παρμόνιμος-α-ον ποι. ἀντὶ παραμόνιμος βλ.λ. : Θέογν.198 **αἰεὶ παρμόνιμον τελέθει,** Πίνδ.Π 7,18 **παρμονίμαν θάλλοισαν εὐδαιμονίαν.**

πάρμονος-ον ποι. ἀντὶ παράμονος βλ.λ. : Πίνδ. Ν 8,17 **ὄλβος ἀνθρώποισι παρμονώτερος.**

παρμός (ὁ) (παίρνω) δημ. ἡ ἅλωσις, τὸ πάρσιμο : **ὁ παρμὸς τῆς Πόλης· 2)** ἡ παρμάρα βλ.λ.

παρνασ(σ)ία (ἡ) νεώτ. βοταν. **πόα πολυετὴς ἐν** χρ. φαρμ. ὡς στυπτικόν.

παρνασ(σ)ιακός-ή-όν νεώτ. ἄ. παρνάσσιος βλ.λ.

παρνασιάς-άδος (ἡ), ἰων. **Παρνησιάς,** θηλ. τοῦ παρνάσιος βλ.λ.1) : Εὐρ.Ἴων 86 **Παρνησιάδες δ' ἄβατοι κορυφαί.**

παρνάσ(σ)ιος-α-ον κ. παρνάσ(σ)ιος-ον, νεώτ. κ. **παρνασ(σ)ιακός-ή-όν, τὸ θηλ. κ. Παρνασιάς-άδος** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ ὄρος Παρνασσός, ὁ τοῦ Παρνασσοῦ : Πίνδ.Π 10,8 **Παρνάσιος . . μυχός,** Αἰσχ.Χο.953 **ὁ Λοξίας ὁ Παρνάσιος,** Σοφ. Ἀντ.1143 **μολεῖν . . Παρνασίαν ὑπὲρ κλιτύν,** Εὐρ. ΙΤ 1244 **Παρνάσιον κορυφάν,** Ἀριστφ.Ἀχ.348 **ἄνθρακες Παρνάσιοι** (διόρθ. παρνήθιοι βλ.λ.)· **2)** νεώτ. τὸ ἀρσ.κτ. πληθ. **παρνάσιοι** ἢ **-ιακοί** ὡς οὐσ. ὀπαδοὶ ποιητικῆς σχολῆς ἐν Γαλλίᾳ κατὰ τὰ τέλη τοῦ **19ου αἰ.,** κεκηρυγμένοι **ὑπὲρ** τῆς αὐστηρᾶς τηρήσεως τῶν στιχουργικῶν κανόνων **καὶ** κατὰ τῆς ἀτημελησίας **τοῦ ὕφους καὶ τῶν αἰσθηματικῶν ὑπερβολῶν** τῶν ρωμαντικῶν, **ὡς καὶ κατὰ** τῶν ἐπιχειρούντων **τὴν** ἐκλαΐκευσιν τῶν ἐπιστημονικῶν προόδων **διὰ** τῆς ποιήσεως· **3)** νεώτ. ζωολ. τὸ ἀρσ. **παρνάσ(σ)ιος,** ὡς οὐσ. **γένος** λεπιδοπτέρων ἡμερίων **φαλαινιδῶν** ἐντόμων.

παρνασ(σ)ίς-ίδος (ἡ) κ. **παρνησίς,** ποι. παρνασιάς βλ.λ. : Αἰσχ.Χο.563 **ἄμφω δὲ φωνὴν ἥσομεν Παρνησίδα,** Παιὰν Δελφ.4.

παρνήθιος-α-ον ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ ὄρος Πάρνης, ὁ τῆς ἢ ὁ ἐκ τῆς Πάρνηθος : Ἀριστφ.Ἀχ.348 **ἄνθρακες Παρνήθιοι** (**κτ.** διόρθ. ἀντὶ Παρνάσιοι).

πάρνης (ὁ) **νεώτ. ζωολ.** γένος **φυτοφάγων παρνιδῶν** ἐντόμων.

παρνόπιος (ὁ) μτγν. ἐπιθ. **τοῦ** Ἀπόλλωνος, ὡς ἀπομακρύνοντος, ἀποδιώκοντος τὰς ἀκρίδας : Παυσ.1,24,8 **Ἀπόλλων χαλκοῦς . . Παρνόπιον δὲ καλοῦσιν,** ὅτι **σφίσι παρνόπων βλαπτόντων τὴν γῆν ἀποτρέψειν ὁ θεὸς εἶπεν ἐκ τῆς χώρας.**

παρνοπίων-ωνος (ὁ) μτγν. ἄ. παρνόπιος βλ.λ. : Στράβ.13,1,64 **θυσία συντελεῖται παρνοπίωνι Ἀπόλλωνι· 2)** ὀνομασία μηνὸς παρὰ τοῖς ἐν Ἀσίᾳ Αἰολεῦσι : Στράβ.13,1,64 **παρ' Αἰολεῦσι δὲ τοῖς ἐν Ἀσίᾳ μείς τις καλεῖται παρνοπίων** (πιθ. ἀνάγν. πορνοπίων· πρβλ. **πορνόπιος**).

πάρνοψ-οπος (ὁ) εἶδος ἀκρίδος, ἄ. κόρνοψ· **Φώτ.**398,15 «πάρνοπες, ἀττέλαβοι· **αἱ δὲ τὰς** Κυπρίας ἀκρίδας **οὕτως ἀπέδοσαν»,** Σουΐδ. **«πάρνοψ· ἀκρίδος εἶδος· οἱ δὲ μελίσσας ἀγρίας» : Ἀ-**

ριστφ.᾿Αχ.150 **ὅσον τὸ χρῆμα παρνόπων προσέρχεται,** αὐτ.᾿Ορν.588 **τάς οἰνάνθας οἱ πάρνοπες οὐ κατέδονται,** Νικοφ.1, Στράβ.13,1,64 **ἀπὸ τῶν παρνόπων, οὓς οἱ** Οἰταῖοι **κόρνοπας λέγουσι,** Γαλ. Χρ.Μορ.3,2, Παυσ.1,24,8 **παρνόπων βλαπτόντων τὴν γῆν,** Αἰλ.Ζ1 6,19 **παρνόπων νέφη ἐπιφοιτήσαντα τῇ γῇ.**

παρντεσσού (τό) (γαλλ.) ἄκλ. νεώτ. ἐπενδύτης, ἐλαφρὸν καὶ οὐχὶ μακρὸν ἐπανωφόριον, παλτό.

παρντόν (γαλλ.) δημ. κ. **μπαρντόν, μπαρδόν** ἢ παρδόν, ἐν χρ. ἐν ἐκφράσεσι φιλοφροσύνης, ἀντὶ τῆς λ. συγγνώμη κ. τῆς φρ. μὲ συγχωρεῖτε : **παρντὸν νὰ περάσωμε, - μὲ τὸ παρντόν.**

παρξοά-(ά) (παρά, ξέω) ἡ ξέσις, ἡ λείανσις τῶν λίθων : ᾿Επιγρ. **τῶν πλευρίων παρξοὰ ταῦ ἄνω στίχου τοῦ ὑπὸ τῷ ὑποδοκίῳ.**

παρό ἀντὶ παρ᾿ ὅ, δι᾿ ὅ, τούτου ἕνεκα, ὅθεν : ᾿Αριστλ.Χρωμ.798a,23, αὐτ.᾿Ακουστ.802a,1, αὐτ. Θαυμ.834b,29, Διόδ.Σ 31,15, Φιλ.1,46, Σωρ.1,85· ‖ ὁμ. ἐν συγκρ. ἐννοίᾳ : Σέξτ.᾿Εμπ.Μαθ.7,278 **πλεονάσαντα παρὸ ἐστι.**

παρόα (ἡ) πάπ. θηλ. τοῦ παρείας βλ.λ.2).

παρογκοῦμαι-όομαι μτγν. ὀγκοῦμαι ἐλαφρῶς, γίνομαί πως κυρτός, καμπύλος: Κατ.᾿Αστρλ.Κ 7,238.

παροδεία (ἡ) Σουΐδ. «ἡ παρέλευσις».

παροδεύσιμος-η-ον (παροδεύω) σχόλ. γλώσσ. τοῦ παριτός : Σχόλ.Καλλ.Λουτρ.Παλ.90 **παραβατέ, παραδεύσιμε.**

παρόδευσις-εως (ἡ) (παροδεύω) μτγν. ἡ παροδεία βλ.λ. : Πρόκλ.Τετράβ.200 **ὅσα ἄλλα συμβαίνει διὰ τῆς παροδεύσεως ἢ κακωθείσης ἢ βοηθουμένης τῆς ὑπαντήσεως.**

παροδευτικός-ή-όν μσν. ὁ ἐνεργῶν, ὁ συντελῶν εἰς τὸ νὰ διέλθῃ, περάσῃ τι, ἐπὶ τῶν οὐρητήρων : Στέφ.᾿Αθ.᾿Ιππ.2,432D.

παροδευτικῶς ἐπίρρ. μσν. **ἐν παρόδῳ : Ταράσ.** 1453,1477 (ἔκδ.Mi.).

παροδευτός-ή-όν (παροδεύω) μσν. ὃν δύναταί τις νὰ παροδεύσῃ, νὰ διέλθῃ, διαβατός : Θεοδ.᾿Αλανίας 393 (ἔκδ.Mi.).

παροδεύω (ὁδεύω) ὁδεύω, διέρχομαι ἔμπροσθέν τινος, παρέρχομαι, ἀντιπαρέρχομαι, παρατρέχω, περνῶ μπροστὰ ἀπὸ κάποιο ἢ κάτι : Θεόκρ.23,47 **ὁδοιπόρε, μὴ παραδεύσῃς,** Γλαυκ.ΑΠ 9,341· ‖ ὁμ. ἐπὶ ῥέοντος ὕδατος : Πολύαιν.3,9,61· ‖ ὁμ. ἐπὶ τοῦ οὐρητῆρος : ᾿Αρχιγ. κ. Φιλάγρ.π.᾿Αέτ.11,4· ‖ ὁμ. ἐπὶ χρόνου : Πορφ.π.Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.3,11 **διὰ τῶν καιρῶν ὁ χρόνος παροδεύει·** ‖ μτ. αἰτ. διέρχομαι διὰ μέσου ἢ πλησίον τινός, προσπερνῶ τι : ᾿Επιγρ.Διόδ.Σ 32,27, Πλούτ.᾿Ηθ.973D **ταῖς συνήθως παροδεύουσι τὸν τόπον,** Λουκ.Νιγρ. 36 **τὰ δὲ βέλη . . οὐ μένει ἐν τῷ σκοπῷ, ἀλλ᾿ ὑπὸ τῆς σφοδρότητος διελθόντα καὶ παροδεύσαντα,** ᾿Ερμογ.Τρισμ.π.Στοβ.1,49,44· κ. παθ. : ᾿Ιώσ. ΠΙ 5,10,2 **οἱ τηκόμενοι ἤδη παρωδεύοντα,** Πλαύτ. ᾿Ηθ.759B **παροδεύεται πολλάκις·** ‖ εἰδ. ἀστρον. ὁδεύω, πορεύομαι, διέρχομαι διὰ μέσου τινός : Πλούτ.᾿Ηθ.670C **ἡλίου τὸν λέοντα παραδεύοντας,** Πτολ.Τετράβ.109, Βέττ.Βάλ.145,9 **τὰ αὐτοῦ ὅρια παροδεύειν·** **2)** μτφ. διέρχομαι, διάγω, περνῶ, καταναλίσκω : ᾿Επιγρ. **τὸν βίον παροδεύειν·** **3)** ῥηματ. π. παρόδευσις, παροδεία, παροδεύσιμος, παροδευτός.

παροδηγῶ-έω μσν. ὁδηγῶ τινα ἔξω τῆς εὐθείας ὁδοῦ, ἀπομακρύνω, ἀποπλανῶ τινα τῆς εὐθείας : Θεοφύλ.Κ 288,12 (ἔκδ.Βόνν.) **ἵνα . . μὴ ἔξω τῆς νύσσης τὴν ἱστορίαν παροδηγήσωμεν,** Γεώργ. ᾿Αλ.Βί.᾿Ιω.Χρυσ.8,242,3 **τῶν σε παροδηγησάντων.**

παροδία (ἡ) ἀρχ. λεξ. κ. μσν. πλαγία ὁδός, ἀτραπός, μονοπάτι : Παχυμ.ΓΜιχ.Παλαιολ.156A **νυξὶ καὶ παροδίαις βοηθούμενος προσβαίνει τῷ Γάνῳ·** **2)** ᾿Ησ. ὡς γλῶσσ. τοῦ παροιμία.

παροδικός-ή-όν (πάροδος) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πάροδον, τὴν εἴσοδον τοῦ χοροῦ εἰς τὴν ὀρχήστραν, ὁ τῆς παρόδου βλ.λ. : ῾Υπόθ.Αἰσχ.Περσ. **παροδικὸν μέλος** (τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ χοροῦ ᾀδόμενον)· ‖ ᾿Ησ. «παρόδῳ χρώμενος»· **2)** εἰδ. ἀστρον. **παροδικὴ ἀποκατάστασις** ἀποκατάστασις εἰς τὴν πρώτην θέσιν μετὰ πλήρη περιστροφήν, πλήρης ἀνακύκλησις, περιφορά : Πρόκλ. ῾Υποτ.1,30· **3)** κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ταχέως παρερχόμενος, ὁ διαβατικός, ὁ περαστικός, ὀλιγοχρόνιος, ὁ πρόσκαιρος, ὁ προσωρινός : Βέττ. Βάλ.98,26 **παροδικὴ ἀποδημία,** Βασ.1,149 **οὐχ ἱδρυμένην ζωήν, ἀλλὰ παροδικήν,** Μαλάλ.1 175,10 **τῶν ἀνθρώπων τὸν παροδικὸν τοῦ βίου δρόμον, - παροδικὴ οἰκονομικὴ κρίσις - ἀσθένεια** **4)** εἰδ. ἀστρολ. ὁ σύμφωνος πρὸς τὴν χρονοκρατορίαν, ἀντίθ. κατὰ γένεσιν : Βέττ.Βάλ.100,29.

παροδικότης-ητος (ἡ) νεώτ. τὸ νὰ εἶναί τις παροδικὸς βλ.λ.3), διαβατικός.

παροδικῶς ἐπίρρ., μτγν., μσν. κ. νεώτ., δημ. **παροδικά** κατὰ τρόπον παροδικὸν βλ.λ.3), διαβατικῶς, ἐν παρόδῳ : Βέττ.Βάλ.171,17, Γρηγ.Νύσσ.2,163B **παροδικῶς ἐνδεικνύμενον,** αὐτ.1,207A **ὅτι παροδικῶς ἐπιφοιτῶμεν τῇ παρούσῃ ζωῇ,** Παλλάδ. ᾿Ιατρ. ᾿Ιππ.᾿Αγμ.1, ᾿Ανδρ.Κρ.158B **εἰ μὴ κατ᾿ ἐγκωμίου δύναμιν παραδικῶς ἐσχεδίασται** (ὁ λόγος)· **2)** κατὰ τρόπον παροδικὸν βλ.λ.4), συμφώνως πρὸς τὴν χρονοκρατορίαν : Βέττ.Βάλ.100,26.

παρόδιος-ον (ὁδός) κ. νεώτ. ὁ παρὰ τὴν ὁδὸν κείμενος, εὑρισκόμενος ἢ κατοικῶν : ῾Υπερείδ.ἀπ. 261 **παροδίους τοίχους,** Πλούτ.᾿Ηθ.521D **παρόδιαι θυρίδες** (παράθυρα βλέποντα πρὸς τὴν ὁδόν), Πάπ. **παρόδιος θύρα, - παρόδιοι ἰδιοκτῆται** (οἱ ἔχοντες ἀκίνητόν τι συνορεῦον πρὸς τὴν ὁδόν)· ‖ Λεξ.Ρητ.293,7 «**παρόδιος οἶκος· ἡ παρ᾿ ὁδῷ φέρουσα εἰς τὴν ὁδὸν οἴκησις**»· **2)** τὸ οὐδ. **παρόδιον** ὡς οὐσ. ἡ πρόσοψις : ᾿Επιγρ.· **3)** ὁμ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. τὸ διόδιον : Πάπ. **παροδικὸν καμήλων·** **4)** παροιμιώδης : Βασ.᾿Ομιλ.13 **ῥῆμα παρόδιον τετριμμένον·** πρβλ. ᾿Ησ. ἐν λ. παροιμία.

παροδίτης (ὁ) κ. νεώτ., θηλ. **παροδῖτις-ιδος,** ὁ παροδεύων, ὁ παρερχόμενος δι᾿ ὁδοῦ, ὁ ὁδοιπόρος, ὁ διαβάτης, ὁ διαβατικός, ὁ περαστικός : ᾿Ιππ.᾿Επιστ.17, Μαίκ.ΑΠ 9,249 **ὦ παροδῖτα,** ᾿Ιάμβλ. π.Φώτ.Βιβλ.74,31 **τοὺς παροδίτας λῃστεύοντος.**

παροδῖτις-ιδος (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. θηλ. τοῦ παροδίτης βλ.λ. : ᾿Αλκ.Μέσσ.ΑΠ 7,429, αὐτ.9,373 **παραδῖτις ἀηδών.**

παροδοιπόρος (ὁ) ᾿Επιγρ. ὁδοιπόρος, παροδίτης.

παροδοντῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. πᾶσα φλεγμονὴ τῆς παρὰ τοὺς ὀδόντας χώρας τοῦ στόματος, καὶ ἰδ. ἡ φατνιακὴ πυόρροια.

παροδοποιῶ-έω μτγν. κατασκευάζω πάροδον : ᾿Αθήν.Μηχ.16,11.

πάροδος (ὁ) (ὁδός) ὁ παροδίτης, ὁ ὁδοιπόρος : ᾿Επιγρ., ΠΔ ᾿Ιεζ.16,25 **διήγαγες τὰ σκέλη σου παντὶ παρόδῳ.**

πάροδος (ἡ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. τὸ παρέρχεσθαι, διαβαίνειν πλησίον ἢ ἔμπροσθέν τινος, διέλευσις, διάβασις, εἴσοδος : Θουκ.4,82 **τὸν . . Περδίκαν πολέμιον ποιοῦνται, νομίσαντες αἴτιον εἶναι τῆς παρόδου,** αὐτ.1,126 **καθεζομένους δέ τινας καὶ ἐπὶ τῶν σεμνῶν θεῶν τοῖς βωμοῖς ἐν τῇ παρόδῳ ἀπεχρήσαντο** (κατὰ τὴν διάβασιν, καθὼς παρήρχοντο), Δίων Κωμ.3,17 **τὴν πάροδον ἵν᾿ ἔχῃς τῶν θυρῶν εὐνουστέραν** (τὴν διὰ τῶν θυρῶν εἴσοδον)· ‖ ὁμ. ἐν φρ. : ᾿Αριστλ.Οὐρ. 306b,27 **ἐκ παρόδου** (ἐν παρέργῳ, σχεδόν, περίπου, ἐξωδίκως, λόγου συμπεσόντος, τροχάδην), Πολύβ.5,68,8 **βότρυν μὲν ἐν τῇ παρόδῳ καταλαβόμενος,** Φιλόδ.Ρητ.1,245S **ἐν παρόδῳ** (ἐκ παρό-

δου], Διόδ.Σ 18,16 **τῶν δὲ ἐν παρόδῳ προσειλημμένων τετρακισχιλίους**, Πλούτ.'Ηθ.345C **πάροδον τινὶ ἐπὶ τὰς ὕστεραν πράξεις διδόναι**, ΚΔ Κορινθ.1,16,7 **αὖ θέλω.. ὑμᾶς ἄρτι ἐν παρόδῳ ἰδεῖν**· ‖ κ. νεώτ. ὁμ. κ. ἐπὶ χρόνου, ἡ παρέλευσις, τὸ πέρασμα : Πορφ.Γνῶμ.44 **πάραδος τοῦ χρόνου**, - **τὸν συνήντησα μετὰ πάραδαν τριῶν ἐτῶν**· **2)** πορεία, δρόμος, τροχιά : 'Αριστλ. Οὐρ.294b,26, αὐτ.296b,4 **πάροδοι καὶ τροπαὶ τῶν ἄστρων**· ‖ εἰδ. ἀστρολ. ἡ περιστροφὴ τῆς χρονοκρατορίας : Βέττ.Βάλ.37,9·πρβλ.Πτολ.Τετράβ. 109· **3)** στενὴ ὁδός, δίοδος, διάβασις, στενωπός, πέρασμα, μονοπάτι : Θουκ.3,21 **ὥστε πάροδον μὴ εἶναι** [παρὰ πύργους], **ἀλλὰ δι' αὐτῶν μέσων διῄεσαν**, Λυσ.2,30 **εἰς Θερμοπύλας ἀπήντησαν, ἡγαύμενοι διὰ τὴν στενότητα τῶν χωρίων τὴν πάροδαν.. διαφυλάξαι**, Ξεν.'Αν.4,7,4 **μία αὕτη πάροδός ἐστιν ἣν ὁρᾷς· ὅταν δέ τις ταύτῃ πειρᾶται παριέναι**, αὐτ.Κυν.6,6 [ἀντιθ. διόδοι], Δημ.62 **τὸν μὲν Φίλιππον παρελθεῖν καὶ λαβεῖν τὰς παρόδους οὐκ ἐδύναντο κωλῦσαι** [νὰ καταλάβῃ τὰς διόδους, τὰ περάσματα], Πολύβ.1,75,8 **τεναγώδη τὴν παρ' αὐτῷ τῷ στόματι πάραδον**, Φιλόδ.Ρητ.1,334S, - **ὑπάρχει μικρὰ πάροδος μεταξὺ τῶν δύο βράχων**· **4)** στοά, διάβασις ὑπεράνω ὀχυρώσεων : 'Επιγρ.· **5)** εἰδ. ἑκατέρα τῶν πλαγίων εἰσόδων εἰς τὴν ὀρχήστραν τοῦ θεάτρου, μεταξὺ τοῦ προσκηνίου καὶ τῶν κερκίδων : Σῆμ.20 **παρέρχονται οἱ μὲν ἐκ παρόδου οἱ δὲ κατὰ μέσας τὰς θύρας βαίνοντες ἐν ρυθμῷ καὶ λέγοντες**, Πλούτ.Δημήτρ.34 **αὐτὸς δὲ καταβάς, ὥσπερ οἱ τραγῳδοὶ διὰ τῶν ἄνω παρόδων**, Πολυδ.4,126· ‖ ὅθ. ἡ πρώτη εἴσοδος τοῦ χοροῦ εἰς τὴν ὀρχήστραν, ἥτις ἐγίνετο ἐκ τοῦ πλαγίου· Πολυδ.4,108 «**καὶ ἡ μὲν εἴσοδος τοῦ χοροῦ πάροδος καλεῖται**» : 'ΑριστλΗΝικ. 1123a,23 **κωμῳδοῖς χορηγῶν ἐν τῇ παρόδῳ πορφύραν εἰσφέρων**, Πλούτ.'Ηθ.805D **λαμπρὰν ποιεῖται τὴν πάροδον ὥσπερ δράματος τῆς πολιτείας**· ‖ ὁμ. συνεκδ. τὸ πρῶτον χορικὸν ᾆσμα, ὅπερ ἔψαλλεν ὁ χορὸς εἰσερχόμενος διὰ τῆς παρόδου εἰς τὴν ὀρχήστραν : 'Αριστλ.Ποιητ.1452b, 22 **χορικοῦ πάραδος μὲν ἡ πρώτη λέξις ὅλου χοροῦ**, Πλούτ.'Ηθ.785Α· **6)** ἡ χρησιμοποίησις τῆς σκηνῆς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν, τὴν παράστασιν θεατρικοῦ τινος ἔργου : 'Επιγρ. **ἡ πάροδος εὗρεν δραχμήν**· **7)** ἡ ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ ἀνάγνωσις, ἡ δημοσία ἀπαγγελία : 'Αντίοχ.ΑΠ 11,422· **8)** νεώτ. κ. δημ. δευτερεύουσα ὁδὸς φέρουσα πρὸς ἄλλην μεγαλυτέραν : **αἱ πάροδοι τῆς Λεωφόρου 'Αλεξάνδρας**· **9)** ἐπὶ πλοίων, ἐξωτερικὸς διάδρομος δίκην παραμήκους ἐξώστου κατὰ μῆκος τῶν τοίχων τοῦ σκάφους εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀνωτέρας σειρᾶς τῶν σελμάτων ἐρεσίας, ἐφ' οὗ παρετάσσοντο ὁπλῖται πρὸς μάχην· 'Ησ. «**πάροδος**, μέρος τι τῆς νεώς» : Πλούτ.Δημήτρ.43 **τεσσαρακοντήρη.. ἑτέραις.. τετρακισχιλίοις, χωρὶς δὲ τούτων ὁπλίτας δεχομένην ἐπί τε τῶν παρόδων καὶ ταῦ καταστρώματος**, Πολυδ.1,88· ‖ νεώτ. ναυτ. ἐλεύθερον μέρος τοῦ καταστρώματος ἢ τοῦ ὑποστρώματος πλοίου ἑκατέρωθεν τοῦ μεγάλου καθέκτου ἢ **μεσοστέγου** ἢ καὶ περιφράγματος μηχανοστασίου ἢ λεβητοστασίου ὡς καὶ κεντρικοῦ πύργου, δι' οὗ ἐκτελεῖται ἡ μεταξὺ πρῴρας καὶ πρύμνης ἐπικοινωνία, πέρασμα· **10)** μτγν. μτφ. : 'Αρτεμίδ.Δαλδ.3 Προοίμ. **πάροδος καὶ ἐπιβάθρα ταῦ συγγράφειν**· **11)** τὸ προσέρχεσθαι, τὸ παρουσιάζεσθαι, ἡ προσέλευσις, ἡ ἐμφάνισις κ. ἰδ. ἐνώπιον δημοσίας συνελεύσεως : Δημ.1481 **οὐδὲ.. παραλείψω τὸν μέχρι τῆς παρόδου δημοτικόν**, 'Ιουλ.Λόγ.7,205Β· ‖ μτγν. γεν. ἡ **ἄφιξις, ἡ ἐμφάνισις**, ἡ παρουσία : Πολύβ.8,30,13 **ἧκον.. κεχρημένοι τῇ πορείᾳ συμμέτρως, ὥστε μηδεμίαν ἐπίστασιν γενέσθαι παρόδου ἐπὶ τὴν πόλιν**, Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.5,107 **ἡ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν εἰς ταὺς ἀνθρώπους πάροδος**, αὐτ.Εὐαγγ.'Απ.5,137 **εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον πάροδος**.

παροδοῦμαι-έομαι 'Ησ. «παροιμιάζομαι» πρβλ. παροδία.

παροδύρομαι μτγν. ὀδύρομαι προσέτι ἢ ὁμοῦ μετά τινος ἄλλου, θρηνῶ, κλαίω σφοδρῶς : Δίων Κ 43,19 **τὰ αἰκεῖα πάθη παρωδύραντο**.

παροδώτας [ὁ] δωρ. ἀντὶ παροδίτης βλ.λ. : 'Επιγρ. **τὺ δ' εὖ πράσσ', ὦ παροδῶτα**.

παροιακίζω νεώτ. ναυτ. ἐκτρέπω πλοῖόν τι τῆς καθωρισμένης πλεύσεως αὐτοῦ ἐκ κακοῦ χειρισμοῦ τοῦ οἴακος ἢ ἐξ ἀπροσεξίας, παρατιμονιάζω· ‖ τὸ μέσ. ἐπὶ πλοίου, ἐκτρέπομαι τῆς καθωρισμένης πλεύσεως· **2)** ρηματ.π.παροιάκισις.

παροιάκισις-εως [ἡ] νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ **παροιακίζω, παρατιμονιά**, στραβοτιμονιά.

παροίγνυμι κ. **παροίγω** ἀνοίγω τι κατὰ τὰ πλάγια ἢ ὀλίγον, ἡμιανοίγω, μισανοίγω : Εὐρ.ΙΑ 857 **τίς ὁ καλῶν πύλας παροίξας** [ἀνοίξας ὀλίγον τὴν θύραν], 'Αριστφ.Εἰρ.30 **παροίξας τῆς θύρας** [κτ. Μοῖρ.315 «παροίξας τῆς θύρας, 'Αττικῶς. παρανοίξας τὴν θύραν, 'Ελληνικῶς», Φρύν. ἐν ΑΒ 60,20 «παρεωγμένης τῆς θύρας· οἱ ἰδιῶται παρανεῳγμένης. ὁμοίως παροίξει τὴν θύραν»].

παροιδαίνω μτγν. οἰδαίνω ἐλαφρῶς, ὀλίγον, πρήσκομαι, φουσκώνω λίγο : 'Αρετ.Χρον.Παθ.2,1 **ἢν τὸ πᾶν παροιδαίνῃ σκῆνος**, Πολυδ.4,185 **παροιδαίνειν τὰ παρίσθμια**.

παροίδησις-εως [ἡ] [παροιδῶ] μτγν. ἡ παρά τι οἴδησις, ἐξοίδησις, τὸ φούσκωμα : Πλούτ. 'Αρέσκ.Φιλ.4,1,1 **διὰ τὸ τὰς ἐκροὰς αὐταῦ τῇ παροιδήσει τοῦ.. πελάγους** [δ.γρ. ἀντὶ παρεισδύσει], 'Ορειβ.ἀπ.128.

παροιδίσκω μτγν. σχηματίζω, ἐπιφέρω μικρὸν ἐξοίδημα : 'Αρετ.'Οξ.Νούσ.1,2 **μετρίως ἐρεθίζει τε καὶ παροιδίσκει**.

παροιδῶ-έω μτγν. ἀ. παροιδαίνω βλ.λ. : 'Ηρόδ. 'Ιατρ. ἐν Rh.Mus.58,88, Διοσκ.'Αλεξ.27 **παραιδεῖ δὲ αὐτῶν τὸ σῶμα**, 'Αντυλλ.π.'Ορειβ.6,27,2 **τοῖς ἐκ νόσου παρῳδηκόσι** ‖ κ. μτφ. : Φίλ.1,276 **τὸ κυμαῖνον καὶ παρῳδηκὸς ὑφεῖσα**.

πάροιθα αἰολ. ἀντὶ πάροιθε βλ.λ. : 'Αλκ. ἐν Πάπ. 'Οξ.1789 ἀπ.1ii5 [π.θ. πάροιθ'].

πάροιθε [πάρος]κ.πρὸ φωνήεντ.**πάροιθεν** ὡς πρόθ. μτ. γενικ. τόπου ἢ προσ. ἔμπροσθεν, ἐνώπιόν τινος : 'Ιλ.Α 360 **καὶ ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο**, 'Οδ.Δ 625 **πάροιθεν 'Οδυσσῆος μεγάροιο**, αὐτ. Π 166· ὁμ. κ. κεχωρισμένη ἀπὸ τῆς ἐξ αὐτῆς ἐξαρτωμένης πτώσεως : 'Ιλ.Γ 162 **πάροιθ' ἐλθοῦσα, φίλον τέκος, ἵζευ ἐμοῖο**, αὐτ.Π 255· ὁμ. κ. μτ. τὴν πτῶσιν : 'Αλκ.9 **Κορωνήας πάροιθεν**· **2)** ὁμ. ὡς πρόθ. ἐπὶ χρόνου, **πάροιθεν ἐμοῦ** πρὸ ἐμοῦ, πρὶν ἀπὸ μένα : Αἰσχ.Πρ.503 **χρυσὸν τε τίς φήσειεν ἂν πάροιθεν ἐξευρεῖν ἐμοῦ**, Σοφ.Τρ.605· **3)** ὡς ἐπίρρ. ἐπὶ τόπου, πρό, ἐμπρός, ἔμπροσθεν, ἀπ' ἐμπρός : 'Ιλ.Ψ 498 **οἱ δεύτεροι οἵ τε πάροιθεν**, 'Οδ.Τ 33 **πάροιθε δὲ Παλλὰς 'Αθήνη.. φάος.. ἐποίει**· ὁμ. ἀντίθ. τῷ ὑπένερθεν : 'Ιλ.Δ 185· **4)** ὁμ. ὡς ἐπίρρ. ἐπὶ χρόνου, πρότερον, προηγουμένως, πρωτύτερα : 'Ιλ.Ψ 20 **τὰ πάροιθεν ὑπέστην**, 'Οδ.Ζ 174 **ἀλλ' ἔτι πολλὰ θεοὶ τελέουσι πάροιθεν**, Πινδ.Ο 13,102 **τὰ δ' 'Ολυμπίᾳ αὐτῶν ἔοικεν ἤδη πάροιθε λελέχθαι**, Αἰσχ.'Αγ.1372 **πολλῶν πάροιθεν καιρίως εἰρημένων**· ‖ κ. μτ. τοῦ ἄρθρου : 'Οδ.Α 322 **ὑπέμνησέν τέ ἑ πατρὸς μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν** [τὸ πρότερον], αὐτ.Β 312, αὐτ.Σ 275, Πινδ.Π 2,60 **ἕτερόν τιν' ἀν' 'Ελλάδα τῶν πάροιθε γενέσθαι ὑπέρτερον** [τῶν προτέρων, τῶν ἀνθρώ-

πων τοῦ παρελθόντος, τῶν προγόνων|, Αἰσχ.Πέρσ. 180 τῆς πάροιθεν εὐφρόνης (τῆς προηγουμένης), Σοφ.'Ηλ.1131 ὡς ὤφελον πάροιθεν ἐκλιπεῖν βίον πριν.. ἐκπέμψαι (πρὶν ἤ, καλύτερα παρά), Εὐρ. Φοίν.853 τῆς πάροιθεν ἡμέρας (τῆς προτεραίας)· || ὁμ. μτ. ἀπαρφ. πρίν : Θεόκρ.17,48 πάροιθ' ἐπὶ νῆα κατελθεῖν· πρβλ. παροίτερος, παροίτατος.

παροικεσία (ἡ) (παροικῶ) μτγν.ἀ. παροικία βλ.λ.1: ΠΔ 'Ιεζ.20,38 **ἐκ τῆς παροικεσίας αὐτῶν ἐξάξω αὐτούς**, αὐτ.Ζαχ.9,12 **ἀντὶ μιᾶς ἡμέρας παροικεσίας σου διπλᾶ ἀνταποδώσω σοι.**

παροίκημα-ατος (τὸ) (παροικῶ) μσν. τὸ παροικεῖν, ἡ κατοίκησις, ἡ διαμονὴ ἐπὶ ξένης . Gregent.Disp.145,8 **τὸ ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ .. παροίκημα.**

παροίκησις-εως (ἡ) (παροικῶ) κ. μσν. τὸ παροικεῖν, ἡ παραπλεύρως ἢ πλησίον τινὸς κατοίκησις, διαμονή, γειτονεία, γειτνίασις : Θουκ.4,92 **τοσούτῳ ἐπικινδυνοτέραν ἑτέρων τὴν παροίκησιν τῶνδε ἔχομεν**· 2) ἡ παροικία βλ.λ.1 : ΠΔ Γεν.28,4 **κληρονομῆσαι τὴν γῆν τῆς παροικήσεώς σου**, Τζέτζ.Χιλ.8,431· 3) ἡ μετοίκησις, ἡ ἀποδημία τῶν ψυχῶν : Πλωτῖν.2,9,6.

παροικία (πάροικος) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. τὸ κατοικεῖν τινα ἐν ξένῃ χώρᾳ ὡς πάροικον ἄνευ πολιτικῶν δικαιωμάτων, ἡ ἐν ξένῃ τινὶ χώρᾳ κατοίκησις, διαμονή : ΠΔΣοφ.Σαλ.19,10 **ἐμέμνηντο γὰρ ἔτι τῶν ἐν τῇ παροικίᾳ αὐτῶν**, αὐτ.Σοφ.Σειρ. Προλ. **τοῖς ἐν τῇ παροικίᾳ βουλομένοις φιλομαθεῖν** (εἰς τοὺς ἐκτός), ΚΔ Πράξ 13,17 **τὸν λαὸν ὕψωσεν ἐν τῇ παροικίᾳ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ**, αὐτ.Πέτρ. 1,1,17· 2) μτγν. μσν. ἡ ἐκκλησία, ἡ πρώτη χριστιανικὴ κοινότης ἔν τινι πόλει· κτ.Σύνοδ.'Αγκύρ Κανὼν 18 «παροικίαι, αἱ παροικοῦσαι ἑκάστας τὰς πόλεις ἐκκλησίαι» : Εὐσ.'Εκκλ.'Ιστ.8,13 **παροικία 'Αντιοχείας** (ἐκκλησία 'Αντιοχείας)· 3) ἐκκλησιαστικὴ διοίκησις : αὐτ.3,28 **τὴν κατ' 'Αλεξάνδρειαν παροικίαν**· 4) ὁμ. ἐνορία : αὐτ.1,1· πρβλ.Δουκάγγ.· 5) νεώτ. κ. δημ. τὸ σύνολον τῶν ἔν τινι πόλει τῆς ἀλλοδαπῆς κατοικούντων ὁμοεθνῶν : **ἡ ἑλληνικὴ παροικία τοῦ Καΐρου, - ἡ ἑλληνικὴ παροικία τοῦ Λονδίνου,-αἱ ἑλληνικαὶ παροικίαι τῆς Ρουμανίας-τῆς Αἰγύπτου - τῆς 'Αμερικῆς, - ἡ ἐν 'Αθήναις 'Αγγλικὴ παροικία.**

παροικίζω κ. νεώτ., ἀόρ. -ῴκισα καταικίζω, βάλλω τινὰ νὰ κατοικήσῃ πλησίον ἄλλου ὡς ἄποικον, μτ. αἰτ. κ. δοτ. προσ. : Σύμμ.ΠΔ 'Ιεζ.12,25 **παροικίζειν τινά τινι**· || παθ.ἐπὶ προσ., ἐνοικίζομαί που πλησίον ἄλλου ὡς ἄποικος, κατοικῶ, ἐγκαθίσταμαι πλησίον ἄλλου τινός : 'Ηρ.4,180 **πρὶν ἢ σφι 'Ελληνας παροικισθῆναι**, Λουκ.'Ερωτ 6 **ἔθνος 'Ιονίῳ κόλπῳ παρῳκισμένον**· || τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Καλλ.'Επιγρ.24 **πεζὸν κἀμὲ παρῳκίσατο.**

παροικικός-ή-όν μτγν. κ. μσν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν παροικίαν ἢ τοὺς παροίκους : Κὼδ.'Ιουστιν.1,2,24 **παροικικὸν δίκαιον**, 'Ιουστιν. Νεαρ.7 Προοίμ., Θεοφύλ.Βουλγ.3,666Ε **διὰ τὴν παροικικὴν δουλείαν.**

παροικίς-ίδος (ἡ) μτγν. δ. γρ. ἀντὶ περιοικὶς βλ.λ: Στράβ.5,3,10 **τὰς πολλὰς τῶν ἄρτι λεχθεισῶν παροικίδας πρότερον ἐσχηκυῖα.**

παροικοδόμημα-ατος (τὸ) (παροικοδομῶ) οἰκοδόμημα πλησίον ἄλλου οἰκοδομήματος, μεσότοιχος, χώρισμα, διάφραγμα : 'Αριστλ.ΖΜ 672b,20 **οἷον παροικοδόμημα ποιήσασα καὶ φραγμὸν τὰς φρένας**· 2) οἰκοδόμημα πλησίον ὁδοῦ : Δίων Κ 68,15 **παροικοδομήματα** (πιθ εἰκ.).

παροικοδομ-ῶ-έω (οἰκοδομῶ) κτίζω τι πλησίον ἢ ἀπέναντί τινος : Θουκ.2,75 **ξύλα.. τέμνοντες.. παρῳκοδόμουν ἑκατέρωθεν, φορμηδὸν ἀντὶ τοίχων τιθέντες, ὅπως μὴ διαχέοιτο ἐπὶ πολὺ τὸ χῶμα**, αὐτ.7,11 **οἱ δὲ παρῳκοδομήκασιν ἡμῖν τεῖχος ἁπλοῦν**· 2) ἀποφράττω τι οἰκοδομῶν, διὰ κτισίματος, διὰ τοίχου : Δημ.1276 **ἀποφράττειν .. καὶ παροικοδομεῖν.. ἐκ τῆς ὁδοῦ τὸ ὕδωρ**, 'Αριστλ.ΖΙ 623b,32 **τὰς εἰσόδους δὲ παροικοδομοῦσιν, ἐὰν εὐρεῖαι ὦσι** (ἐπὶ τῶν μελισσῶν αἵτινες καθιστῶσι τὰς εἰσόδους τῶν σίμβλων στενοτέρας, οἰκοδομοῦσαι αὐτὰς ὀλόγυρα), Δίων Κ 74,15 **τὰς ὁδοὺς παροικοδομήσας**· 3) ρηματ. π. παροικοδόμημα.

παροικομέτρι(ν) (τὸ) δημ. δώρημα διδόμενον εἰς **τοὺς** πτωχοὺς παροίκους βλ.λ.5) : Κατάστιχ. Νενήτ. ἐν Πασπάτ.Χιακ.Γλωσσ.275 ἐν λ. **νὰ δίνουν καὶ τὸ παροικομέτριν ἕως τὴν ζωήν του.**

πάροικος-ον κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ παροικῶν, ὁ κατοικῶν παραπλεύρως ἢ πλησίον τινός, ὁ γείτων, ὁ γειτονικός, μτ. γενικ. : Αἰσχ.Πέρσ.869 **πόλεις.. πάροικοι Θρῃκίων ἐπαύλων**, Σοφ.'Αντ. 1155 **Κάδμου πάροικοι καὶ δόμων 'Αμφίονος**· ὁμ. μτ. δοτ. : Θουκ.3,113 **μὴ οἱ 'Αθηναῖοι.. χαλεπώτεροι σφίσι πάροικοι ὦσιν**, Διογ.'Αθ.1,7 **ποταμῷ παροίκους**· ὁμ. ἀπολ. : Σοφ.ἀπ.503 **ἡ πάροικος πηλαμύς**· || ὁ γείτων : Σαπφ.80 **οὐκ ἀσίνης πάροικας**· ὁμ. παροιμ. : 'Αριστλ.Ρητ.1395a,18 **'Αττικὸς πάροικος** (ἐπὶ ἀνησύχου γείτονος), Δοῦρ. 96 J· 2) **πάροικος πόλεμος** ὁ κατὰ τῶν γειτόνων πόλεμος : 'Ηρ.7,235 **παροίκου δὲ πολέμου σφι ἐόντος οἰκηίου**, Δίων Κ 75,5 **διὰ τὸ τότε τὸν Σεβῆρον τῷ παροίκῳ πολέμῳ πρασκεῖσθαι**· 3) ὁ ἀλλότριος, ὁ ἀλλοδαπός, ὁ ξένος : ΠΔ Γεν.15,13 **πάροικον ἔσται τὸ σπέρμα σου ἐν γῇ οὐκ ἰδίᾳ**, ΚΔΠράξ.7,6 **ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ πάροικον ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ**· 4) τὸ ἀρσ. κ. θηλ. ὡς οὐσ. ὁ κατοικῶν, ὁ διαμένων ἔν τινι ξένῃ χώρᾳ ἄνευ πολιτικῶν δικαιωμάτων· 'Ησ. «**πάροικος, ξένος, παρεπίδημος**» : Διογ.Λ 1,82, ΚΔΠράξ.7,29 **ἔφυγε.. Μωϋσῆς ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ καὶ ἐγένετο πάροικος ἐν γῇ Μαδιάμ, - οἱ 'Ελληνες πάροικοι τῆς 'Αλεξανδρείας**· || ὁ κατοικῶν που προσκαίρως, προσωρινῶς : ΚΔ Πέτρ.1,2,11 **παρακαλῶ ὡς παροίκους καὶ παρεπιδήμους ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν**, Μηναῖ.3,4 'Εσπ. **ξένος καὶ πάροικος ἐπὶ τῆς γῆς δεικνύμενος**· || ὁ μέτοικος : 'Επιγρ. || ὁ ἄποικος : Κὼδ.'Ιουστιν.1,34 **πάροικοι**· 5) ὁμ. κτ. πληθ. **οἱ πάροικοι** ὡς οὐσ. οἱ ἐνορῖται : Κατάστιχ.Νενήτ.ἐν Πασπάτ.Χιακ.Γλωσσ.275 ἐν λ. **παπᾶ Μεθόδιος .. ἀφήνει τὸ λείψανόν του.. μ' ἕναν παρὰν τοῦ κάθε παροίκου**· 6) γεν. τὸ ἀρσ. κ. θηλ. ὡς οὐσ. ξένος, ἀλλότριος, ἀλλοδαπός : ΚΔ'Εφεσ.2,19 **οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολῖται τῶν ἁγίων**· 7) ὁμ. κτ. πληθ. οἱ **πάροικοι** οἱ ἐν τοῖς καλλιεργουμένοις χωρίοις τεχνῖται **καὶ** μικρέμποροι, οἱ μὴ ὄντες γεωργοί, ἀλλὰ βοηθοὶ αὐτῶν· 8) ὁμ. ὡς οὐσ. οἰκοδίαιτος δοῦλος, ὑπηρέτης, βοηθός : ΠΔ Λευϊτ.22,10 **πάροικος ἱερέως, ἢ μισθωτός, οὐ φάγεται ἅγια**· 9) δημ. γεν. κάτοικος : Πασπάτ.Χιακ.Γλωσσ.275 ἐν λ.

παροικ-ῶ-έω κ. μσν. κ. νεώτ. κατοικῶ παρά τινα, πλησίον τινός, μτ. αἰτ. : 'Ισοκρ.4,162 **ἀπὸ δὲ Κνίδου μέχρι Σινώπης 'Ελληνες τὴν 'Ασίαν παροικοῦσιν** κατοικοῦσι καθ' ὅλην τὴν παραλίαν τῆς 'Ασίας· ὁμ. μτ. δοτ. : Θουκ.1,71 **πόλει ὁμοίᾳ παροικοῦντες**, 'Επιγρ. **ταῖς πυραμίσι παροικεῖν**· ὁμ. ἀπολ. : Θουκ.6,82 **ἡμεῖς.. 'Ιωνες ὄντες.. Δωριεῦσι, καὶ πλείοσιν οὖσι καὶ παροικοῦσιν**· || ὁμ. μτ. δοτ. κατοικῶ μεταξύ, ἀνάμεσα : αὐτ.3,93 **φοβούμενοι μὴ σφίσι μεγάλῃ ἰσχύι παροικῶσιν.. ἐπολέμουν ἀνθρώποις νεοκαταστάτοις**· 2) ἐπὶ τόπου, κεῖμαι, εὑρίσκομαι πλησίον : Ξεν.Προσ.1,5· 3) μτγν. κ. μσν. κατοικῶ ἔν τινι ξένῃ χώρᾳ ἄνευ πολιτικῶν δικαιωμάτων, διαμένω που ὡς πάροικος, εἶμαι πάροικος βλ.λ.4) : Διόδ.Σ 13,47 **οὐ.. μόνον τοῖς πολίταις ἐξιέναι πανδημεὶ προσέταξαν ἀλλὰ καὶ τοῖς παροικοῦσι ξένοις**, Φίλ.1,416 ὡς **ἐπὶ ξέ-**

νης παροικεῖν, ΚΔ Ἑβρ.11,9 παρῴκησεν εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἀλλοτρίαν, Μηναῖ.12,2 Συνξ. καὶ ἦν παροικῶν εἰς γῆν Ἰσμαήλ· || κατοικῶ, διαμένω που : ΚΔ Λουκ.24,18 σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλήμ, Σέργ.Μακρ. ἐν Σάθ.3,300 ἡσύχως παρῴκησεν εἰς Χάλκην· 4) μτφ. : Φιλόδ.Θαν.38 τὸν ἀνθρώπινον βίον παρῳκηκότες· 5) ρημ. π. παροίκησις, παροικεσία.

παροιμία (ἡ) (πάροιμος) κ.μσν. κ.νεώτ., δημ. κ.παραμιά σύντομον ἀπόφθεγμα ἐκ τῶν φερομένων εἰς τὸ στόμα τοῦ λαοῦ, ἐκφράζον συνήθως μεταφορικῶς, ἀλληγορικῶς καὶ σκωπτικῶς διαφόρους βιοτικὰς ἀληθείας κτηθείσας ἐκ μακρᾶς πείρας· Βασ.Ὁμιλ.13 «παροιμία, ῥῆμα παρόδιον τετριμμένον, ἐν τῇ χρήσει τῶν πολλῶν καὶ ἀπὸ ὀλίγων ἐπὶ πλείονα ὅμοια μεταληφθῆναι δυνάμενον»· Ἡσ. «παροιμία· βιωφελὴς λόγος, παρὰ τὴν ὁδὸν λεγόμενος, οἷον παροδία· οἶμος γὰρ ἡ ὁδός»· αὐτ. «παροιμία· παραινέσεις, παραμυθίαι, νουθεσίαι, ἠθῶν ἔχουσαι καὶ παθῶν ἐπανόρθωσιν», Εὐστ.855 «αἶνος καὶ παροιμία διαφέρουσιν»· πρβλ. γνωμικόν, ἀπόφθεγμα : Αἰσχ.Ἀγ.264 εὐάγγελος μέν, ὥσπερ ἡ παροιμία, Σοφ.Αἴ.664 ἔστ' ἀληθὴς ἡ βροτῶν παροιμία, Ἀριστφ.Θεσμ.528 τὴν παροιμίαν δ' ἐπαινῶ τὴν παλαιάν, Πλάτ.Συμπ.222Β κατὰ τὴν παροιμίαν, αὐτ.Σοφ.261C τὸ κατὰ τὴν παροιμίαν λεγόμενον, ΚΔ Πέτρ.2,2,22 συμβέβηκε δὲ αὐτοῖς τὸ τῆς ἀληθοῦς παροιμίας, κύων ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραμα, καὶ ὗς λουσαμένη εἰς κύλισμα βορβόρου, Λουκ.Νεκρ.Δ 8,1 ἐκεῖνο τὸ τῆς παροιμίας, Ἀθήν.7,307C ἡ δὲ λεγομένη παροιμία κεστρεὺς νηστεύει ἐπὶ τῶν δικαιοπραγούντων ἀκούεται· || ὀμ. κτ. πληθ. Παροιμίαι ἓν ἐκ τῶν σημαντικωτάτων βιβλίων τῆς ΠΔ οὗ τὸ πρῶτον μέρος ἐγράφη ὑπὸ τοῦ Σολομῶντος· 2) σύμβολον, σύγκρισις, παραβολή, ἀσαφὴς ἔκφρασις : ΚΔ Ἰω.10,6 αὐτ.16,25 ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν, αὐτ.29 ἴδε νῦν παρρησίᾳ λαλεῖς καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις· 3) παρέκβασις, ἐκτροπή : Ἡρῳδ.2,61, Ἡσ., Φώτ.

παροιμιάζω (παροιμία), ἐν τῇ φρ. τὸν Σολομῶντα παροιμιάζειν μνημονεύω, παραθέτω, ἀναφέρω τὰς παροιμίας τοῦ Σολομῶντος : ΠΔ Μακκ.4,18,16 τὸν Σαλομῶντα ἐπαροιμίαζεν ἡμῖν τὸν λέγοντα· 2) τὸ μέσ. ποιῶ τι παροιμίαν, καθιστῶ τι παροιμιῶδες : Πλάτ.Νόμ.818Β ὁ τὸν θεὸν πρῶτον παροιμιασάμενος· || τὸ παθ. εἰσέρχομαι εἰς παροιμίαν, γίνομαι παροιμιώδης : αὐτ.Φίλ.45D τοὺς μὲν .. σώφρονάς που καὶ ὁ παροιμιαζόμενος ἐπίσχει λόγος ἑκάστοτε, Ἀριστλ.ΖΙ 746b,7 τὸ περὶ τῆς Λιβύης παροιμιαζόμενον, Θεόφρ.Φ1 77,2 παροιμιαζόμενός ἐστι διὰ .. πικρότητα κόρχαρος, Στράβ.10,4,17 ὥστε καὶ παροιμιάζεσθαι πρὸς τοὺς προσποιουμένους μὴ εἰδέναι ἃ ἴσασιν «ὁ Κρὴς ἀγνοεῖ τὴν θάλατταν» (ὥστε εἶναι παροιμιῶδες ἐπὶ τῶν προσποιουμένων ἄγνοιαν . .), Πλούτ.Ἠθ.950F τὸ παροιμιαζόμενον (καθὼς λέγει ἡ παροιμία)· 3) τὸ μέσ. ὁμιλῶ ἐν παροιμίαις, ἐκφράζω τι διὰ παροιμιῶν, λέγω παροιμίαν, ποιοῦμαι χρῆσιν παροιμιῶν, ἵνα ἐκφράσω τι : Πλάτ.Ἱππ.Μ.301C τοιαῦτα .. φασὶν ἄνθρωποι ἑκάστοτε παροιμιαζόμενοι, αὐτ.Θεαίτ.126C εἰ αὔτως .. φασὶν οἱ παροιμιαζόμενοι (οἱ ἐν παροιμίαις λαλοῦντες), Ἀριστλ.ΗΝικ.1129b,29 καὶ παροιμιαζόμενοί φαμεν· 4) ρηματ.π. παροιμιαστής.

παροιμιακός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν παροιμίαν, ὁ τῆς παροιμίας, ὁ παροιμιώδης : Πλούτ.Ἠθ.636F τὸν κόσμον ἀντὶ τῆς παροιμιακῆς θύρας ἐπὶ σεαυτὸν ἀνοίξας, - παροιμιακὴ ῥῆσις· 2) παροιμιακὸν (μέτρον) ἀναπαιστικὸς καταληκτικὸς δίμετρος ὁπαντῶν συνήθ. εἰς τὸ τέλος ἀναπαιστικοῦ συστήματος.

παροιμιακῶς ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον παροιμιακόν, ἐν παροιμίαις, ὡς παροιμία, παροιμιωδῶς : Στράβ.11,2,16 τό τε παροιμιακῶς λεχθὲν .. «εἰς Φᾶσιν ἔνθα ναυσὶν ἔσχατος δρόμος», Παλλδ.ΑΠ 9,379 φασὶ παροιμιακῶς.

παροιμιαστής (ὁ) (παροιμιάζω) μτγν. κ. μσν. ὁ ποιῶν παροιμίας, ὁ συντάκτης, ὁ συγγραφεὺς παροιμιῶν, ἐπὶ τοῦ Σολομῶντος : Σύμμ.ΠΔ Ἐκκλ.12,10 (ἀμφ. γρ.), Ἀθανάσ.1,850, Ἰω.Χρυσ.6,203,13, Ἀνδρ. Κρ.117, Εὐστ.Πον.108,1· 2) μσν. ὁ ἔχων τὴν συνήθειαν νὰ ποιῆται χρῆσιν παροιμιῶν, ὁ συνηθίζων νὰ μεταχειρίζηται παροιμίας : Φώτ.Ἐπιστ.266,4 Ἀρκαδίαν με αἰτεῖς, εἴποι ἂν τις παροιμιαστής.

παροιμιαστικῶς ἐπίρρ. μσν. παροιμιακῶς, ἐν παροιμίαις : Γερμ. ἐν Σάθ.2,43.

παροιμιογράφος (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ γράφων ἢ συλλέγων παροιμίας, ὁ συλλέκτης καὶ ἑρμηνευτὴς παροιμιῶν : Ζηνόβ.2,45.

παροίμιον γλωσσ. παροιμία.

παροιμιώδης-ους-ες μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἐν εἴδει παροιμίας ἢ ἐν παροιμίαις λεγόμενος ἢ ἀναφερόμενος, ὁ ὅμοιος πρὸς παροιμίαν, ὁ ὡς παροιμία, ὁ παροιμιακός : Πλούτ.Ἠθ.664C ὁ λεγόμενος οὑτοσὶ καὶ παροιμιώδης (ἔφη) βαλβὸς αὖ μικρότητι διαφεύγει τὸν κεραυνόν, αὐτ.302Ε παροιμιῶδές ἐστι τό, Δεινότερα Σαμβίκου παθεῖν, Φιλόστρ. Ἀπολλ.1,8· || ὁ περίφημος, ὁ περιώνυμος : ἀνὴρ παροιμιώδους ἀρετῆς - ἤθους - χαρακτῆρος, - εἶναι παροιμιώδης ἡ τσιγκουνιά του.

παροιμιωδούμενον (τὸ) μσν. τὸ παροιμιωδῶς λεγόμενον : Γερμ.761 (ἐκδ. Μί.).

παροιμιωδῶς ἐπίρρ. μτγν., μσν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον παροιμιώδη, ἐν παροιμίαις : Ἀσπάσ.ΗΝικ. 160,23, Σχόλ.Ἀριστφ.Πλ.287, Εὐστ.Πον.277,60.

πάροιμος-ον (οἶμος) Ἡσ. ὁ καθ' ὁδόν, ὁ γείτων.

παροιμώσαντες Ἡσ. «ἐκτραπέντες τῆς ὁδοῦ».

παροίνημα-ατος (τὸ) (παροινῶ) μτγν. ἀντικείμενον κακομεταχειρίσεως ὑπὸ παροινοῦντος, τὸ ὑπὸ μεθυσθέντος κακοποιηθὲν ἄτομον, πρόσωπον: Πλούτ.Ἠθ.350C ἐκώλυσε τοὺς τῶν συμμάχων υἱοὺς ἐνύβρισμά τε καὶ παροίνημα γενέσθαι Μακεδόνων, Λόγγ.4,19 παροίνημα Γνάθωνος γενόμενον (δ. γρ. ἐμπαροίνημα).

παροίνησις-εως (ἡ) (παροινῶ) μσν. ἡ παροινία βλ.λ. : Νικ.Χων.566,10.

παροινία (ἡ) (παροινῶ) κ. μσν. ἡ κακή, ἡ ὑβριστικὴ συμπεριφορὰ τοῦ οἴνῳ βεβαρημένου, ὁ τρόπος, τὸ κακὸν φέρσιμον τοῦ μεθυσμένου· Ἡσ. «παροινία· ἡ ἐκ τοῦ οἴνου ὕβρις, καὶ οἱαδήποτε ἁμαρτία», αὐτ. «παροινίαι· κραιπάλαι· ὕβρεις ἀπὸ οἴνου» : Λυσ.1,45 λοιδορία ἢ παροινία ἢ ἄλλη τις διαφορὰ ἡμῖν γεγονέναι, Ξεν.Συμπ.6,2 τὸ τοίνυν παρ' οἶνον λυπεῖν τοὺς συνόντας, τοῦτ' ἐγὼ κρίνω παροινίαν, Ἄμφις 29 ἀτελὲς .. δεῖπνον οὐ ποιεῖ παροινίαν, Δημ.403 ἡ παροινία τοῦ καθάρματος τουτουὶ δεινή, Αἰσχίν.1,61 τὸ ὅλον πρᾶγμα παροινία γέγονεν, αὐτ.2,4, Πλούτ.Ἠθ.120Β καθάπερ ἐκ τοῦ συμποσίου, πρὶν εἴς τινα παροινίαν ἐμπεσεῖν, Κλήμ.Ἀλ.Παιδ.2,2 παροινίαν νοσεῖν, Ἀθήν.10,421Α εὐτελὲς .. δεῖπνον οὐ ποιεῖ παροινίαν, Ἡρωδιαν.Ἱστ.5,8,1 εἰς ὕβριν καὶ παροινίαν ἐκβεβακχευμένων, Εὐστ.1910,53· 2) γεν. ἡ συμπεριφορὰ παράφρονος, τὸ φέρσιμον παραφόρου, σκληροῦ ἀνθρώπου: Μηναῖ.12,13 Ὄρθρ.Ὠδ.9 γεγηθὼς .. τῇ ἀποφάσει τῆς τυραννικῆς παροινίας.

παροινιάζω ἀντὶ παροινῶ βλ.λ.· Ἡσ. «παροινιάσαι· ὑβρίσαι, λοιδορῆσαι».

παροινικός-ή-όν, τὸ ὑπερθετ. παροινικώτατος, ὁ παραδεδομένος εἰς τὸν οἶνον, ὁ οἰνοπότης, ὁ μέθυσος ἢ ὁ ἀσχημονῶν ἐν τῇ μέθῃ αὐτοῦ : Ἀριστφ.Σφ.1300 ὁ γέρων .. τῶν ξυνόντων πολὺ παροινικώτατος· ἐπίρρ. -ῶς : Κικ.Ἀττ.10,10.

παροίνιος-ον [οἶνος] κ. νεώτ. ἐπὶ προσ., ὁ ἐν τῇ μέθῃ αὐτοῦ ἀσχημονῶν, αὐθαδιάζων, ποὺ κάνει κακὸ μεθῄσι : 'Αριστφ.'Αχ.981 **ὅτι παροίνιος ἀνὴρ ἔφυ, ὅστις ἐπὶ πάντ' ἀγάθ' ἔχοντας ἐπικωμάσας, εἰργάσατο πάντα κακά** [ἐαφ.γρ. ἀντὶ πάροινος, σχόλ. «μέθυσος καὶ ὑβριστής»]· **2)** ὁ κατὰ τὴν οἰνοποσίαν ἁρμόζων ἢ γινόμενος, **ὁ συνοδεύων** τὴν οἰνοποσίαν, τὸ συμπόσιον : Φίλ.1,353 **ἀγὼν παροίνιος**, Πλούτ.Δημ.4 ποιητοῦ **τρυφερὰ καὶ παροίνια γράψαντος**, Λουκ.'Ορχ.34 **τὸ Φρύγιον τῆς ὀρχήσεως εἶδος τὸ παροίνιον καὶ συμποτικόν**, 'Αθήν.14,629E **Ἰωνικὴ ὄρχησις παροίνιος** [ἣν ἐχόρευον κατὰ τὰ συμπόσια], Σχόλ.'Αριστφ.Σφ.1217 **παροίνιοι ᾠδαί**, αὐτ.1231 **παροίνια μέλη** [τὰ κατὰ τὰ συμπόσια ψαλλόμενα ᾄσματα, ὡς τὰ σκόλια], αὐτ.1232 **τὰ Πραξίλλης παροίνια**.

πάροινος-ον [οἶνος] κ. μσν. ἄ. παροίνιος βλ.λ.1], ὁ παρ' οἶνον λυπῶν τοὺς συνόντας· 'Ησ. «πάροινος· ἁμαρτωλός μεθυστής, ὑβριστής, λοίδορος, ἔκλυτος» : Προτίν.Λυρ.1,8, 'Αντιφάν.146 **ἄνθρωπος πάροινος**, Λυσ.4,8 **ὀξύχειρ λίαν καὶ πάροινός ἐστιν**, Λουκ.Τίμ.55 **μέθυσος καὶ πάροινος, οὐκ ἄχρι ᾠδῆς καὶ ὀρχηστύος μόνον, ἀλλὰ καὶ λοιδορίας καὶ ὀργῆς**· ‖ τὸ οὐδ. **πάροινον** ὡς οὐσ. ἡ ἰδιότης τοῦ παροίνου, ἡ παροινία : Μέν.Περικ. 444· ‖ ὁ αἰνοπότης, ὁ μέθυσος : ΚΔ Τιμ.1.3,3 **τὸν ἐπίσκοπον ἀνεπίληπτον εἶναι, .. μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην**, αὐτ.Τίτ.1,7 **δεῖ .. τὸν ἐπίσκοπον εἶναι .. μὴ αὐθάδη, μὴ ὀργίλον, μὴ πάροινον** **2)** μτφ.ὁ ἀκόλαστος : ΘεοφύλΣ 197,4 [ἐκδ.Bonn.] **πάροινος βασιλεία**· **3)** ἀντὶ παροίνιος βλ.λ.2) : 'Αθήν.14,629E **ἀγγελικὴν δὲ πάροινον .. ὄρχησιν** [δ.γρ. ἀντὶ παρ' οἶνον], 'Ανακρεόντ.40,13 **ατυγέω μάχας παροίνους**.

παροινοχόος [ὁ] [οἰνοχόος] μσν. ὁ ὑπηρέτης ἢ βοηθὸς τοῦ οἰνοχόου βλ.λ. : Κωδ.'Οφφ 22,5.

παροινοχοῶ-έω μτγν. οἰνοχοῶ ἱστάμενος πλησίον τινός, ἱστάμενος πλησίον τινὸς χέω οἶνον ἐν τῷ ποτηρίῳ αὐτοῦ, κερνῶ κάποιον κρασί : Κόϊντ. 4,279 **δαινυμένοισι παροινοχόει μέθυ λαρόν**.

παροινῶ-έω [πάροινος] κ. μσν. μτ. διπλῆς αὐξήσεως, παρατ. **ἐπαρῴνουν** [Δημ.658], ἀόρ. **ἐπαρῴνησα** [Ξεν.'Αν.5,8,4], παρακ. **πεπαρῴνηκα** [Αἰσχίν.2, 154], μτχ **πεπαρῳνηκώς** [Εὐστ.1325,34], παθ. ἀόρ. **ἐπαρῳνήθην** [Δημ.612], παρακ. **πεπαρῴνημαι** [Λουκ. ΖΤραγ.14], ἀμτβ. ἀτακτῶ παρ' οἶνον, φέρομαι κακῶς καὶ ἀτάκτως κατὰ τὴν οἰνοποσίαν, ὑβρίζω ἐν τῇ μέθῃ : 'Αριστφ.'Εκκλ.143 **τὸν παροινοῦντ' ἐκφέραυσ' οἱ τοξόται**, 'Αντιφάν.40,2 **οὐ νήφοντα δεῖ παροινεῖν**, 'Αντιφ.4,1,7 **τῶν .. μαρτύρων ἀκηκόατε, οἳ παρῆσαν παροινοῦντι αὐτῷ**, Λυσ.3,19, Ξεν.'Αν.5,8,4 μεθύων ἐπαρῴνησα,'Αριστλ.Πρ.871a,8 **οὐχ οἱ σφόδρα μεθύοντες παροινοῦσιν, ἀλλ' οἱ ἀκροθώρακες**· ὁμ. ἔμπροθ. [εἴς τινα] : 'Αριστφ.άπ 249 **παροινεῖς εἰς με πρὶν δεδειπνάναι**, 'Αντιφ.4, 1,6 **ὕβρει δὲ καὶ ἀκαλασίᾳ παροινῶν εἰς ἄνδρα πρεσβύτην**, Δημ.658 **μεθύων ἐπαρῴνει μάλιστα μὲν εἰς αὐτόν, εἶτα καὶ εἰς ἡμᾶς**· ὁμ. κ. παθ. : Φάλ. 21,3 **παροινεῖσθαι εἰς τό σῶμα**· ‖ γεν. ὑβρίζω, προσβάλλω, ὀνειδίζω, ακώπτω, κακομεταχειρίζομαι : ΠΔ'Ησ.41,12 **οὐ μὴ εὕρῃς τοὺς ἀνθρώπους οἳ παροινήσουσιν εἰς σέ**, Φιλόδ.'Οργ. 35W **παροινεῖν εἰς ἱκέτας**· ‖ κακολογῶ, βλασφημῶ, περιφρονῶ : Στοβ.4,57 τίτλ. **εἰς τοὺς τετελευτηκότας παραινεῖν**· **2)** φέρομαι ὡς οἴνῳ βεβαρημένος, ὡς μεθύων, κάνω σαν μεθυσμένος : Πλάτ.Εὐθφρ.4C **παροινήσας .. καὶ ὀργισθεὶς** [ἐν τῷ παροξυσμῷ τῆς μέθης], Πλούτ.'Αλκ.38 **ὑβρίζοντας καὶ τοὺς τριάκοντα παροινοῦντας**· **3)** ζῶ, διάγω βίον ἔκλυτον, παραλυμένον : Πλούτ. 'Ηθ.437 **νῦν μὲν ἧττον οἱ αὐτοί, νῦν δὲ μᾶλλον ἐκβακχεύονται καὶ παροινοῦσι**· **4)** μτβ. πορ' οἶνον λυπῶ τοὺς συνόντας, διατελῶν ἐν μέθῃ μεταχειρίζομαί τινα κακῶς, μεθύων φέρομαι πρός τινα βιαίως καὶ ἀπρεπῶς : Πάπ. **ἐπαρῴνησα** κ. παθ. : Δημ.403, αὐτ 125B **μηδὲν ἡμᾶς ἀνήκεσταν παθεῖν μηδ' αὐτοὺς ποιῆσαι παροινουμένους ὑπὸ τούτων**· ‖ γεν. κακοποιῶ, κακομεταχειρίζομαί τινα : Διόδ.Σ 28,5, Πάπ. **λῃσταὶ παροινήσαντες ἡμᾶς**· κ. παθ. : Πάπ. **παραινεῖσθαι**· **5)** ρηματ. π. παροινία, παροίνημα.

παροίνως ἐπίρρ. μτγν. **κατὰ τὸν τρόπον τοῦ** παροίνου βλ.λ. : Πολυβ.6,21.

πάροιος 'Ησ. «πρᾶος».

παροισθείς μτχ. παθ. ἀορ. α' **τοῦ παραφέρω** βλ.λ.· 'Ησ. «παροισθέντι· παρενεχθέντι».

παροίστρησις-εως [ἡ] [παροιστρῶ] μτγν. κ. μσν. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παροιστρῶ βλ.λ., φρενῖτις, μανία, παραφροσύνη : 'Ιω.Χρυσ.2, 220C, Τζέτζ.Χιλ.10,54 **τῆς παροιστρήσεως τῆς τόσης τῆς Μαινάδος**, Εὐστ.Πον.64,10 **ἀποκλαιόμενοι ζυγομαχίας αὐτῶν καὶ παροιστρήσεις γάμου**.

παροιστρίζω μτγν. ἀντὶ παροιστρῶ : 'Αμφιλ. 98A **εἰς ἔχθραν σὲ ὀτρύνει καὶ παροιστρίζει κατὰ τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ**.

πάροιστρος-ον [οἶστρος] μτγν. **ὁ κατά τι** σφοδρός, ὁ ἐλαφρῶς παράφορος, ἐμπαθής, **ὁ** ὀλίγον τι μανιώδης, μανιακός : 'Ωριγ.Κέλσ.97,348, Σιμπλίκ.'Επίκτ.78 **πάροιστρος ἐπιθυμία**, αὐτ.20D **πάροιστρος φαντασία**.

παροιστρῶ-άω [κ. -έω] [οἰστρῶ] μτγν. κ. μσν. ἀντὶ οἰστρῶ βλ.λ. : ΠΔ'Ωσ.4,16 **ὡς δάμαλις παροιστρῶσα παροίστρησεν 'Ισραήλ**, αὐτ.'Ιεζ.2,6 **παροιστρήσουσι, καὶ ἐπισυστήσονται ἐπὶ σὲ κύκλῳ**, Διόδ.Σ 34/5,28A, Κέλσ.π.'Ωριγ.1,433A **παροιστρῶσαν γυναῖκα**, 'Ιω.Χρυσ.5,62D [ἐκδ.Par.] **καθάπερ ἄρκτος παροιστρῶσα**, Τζέτζ.Χιλ.2,219 **εἰ μή που παροιστρήσαντες** [θῆρες] **ἔκ τινων ἄλλων τόπων ὡς τέρας προσερρύησαν**· **2)** μτβ. ἐρεθίζω, προκαλῶ, προτρέπω· 'Ησ. «παροιστρῆσαι· παροξῦναι, ἐρεθίσαι» : ΠΔ'Ωσ.4,16 **ὡς δάμαλις .. παροίστρησεν 'Ισραήλ**, Βασ.1,105E **αἱ μανικαὶ καὶ παροιστρῶσαι ἐπιθυμίαι**, Πάπ. **μαινάδων ἐπ' αὐτὸν χαροὺς παρῴστρησεν**· κ. παθ. : 'Ιουλ.'Επιστ.89B **ὑπὸ** [δαιμόνων] **παροιστραύμενοι**.

πάροίτερος-η-ον [πάρος] συγκρ. ἐπίθ. **τοῦ πάροιθε**, ὁ εὑρισκόμενος ἔμπροσθεν τινος, ὁ ἐμπρόσθιος, ὁ προηγούμενος : 'Ιλ.Ψ 459 **ἄλλοι μοι δοκέουσι παραίτεροι ἔμμεναι ἵπποι** [σχόλ. «μᾶλλον ἔμπροσθεν»]· ὁμ.μτ.γενικ ἔμπροσθεν, ἐνώπιόν τινος: 'Απολλ.Ρ 4,982 **ἔστι δέ τις πορθμοῖο παροιτέρη 'Ιονίοιο νῆσος**· **2)** ἐπὶ χρόνου, ὁ πρότερος, ὁ προγενέστερος, ὁ ἀρχαιότερος : Γρηγ.Ναζ.'Ωδ. 190,18 [Dronk.] **εἰ χρόνος ἐστὶν ἐμοῖο παροίτερος**· ‖ ὁμ. τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **παροίτερα** ἐκ παλαιοῦ, ἀνέκαθεν : Εὐφορ.34· **3)** τὸ ὑπερθετ. **πάραίτατος-η-ον** ὁ πρῶτος, ὁ πρότερος παντὸς ἄλλου : 'Απολλ.Ρ 1,910 **ἤ, καὶ ἔβαιν' ἐπὶ νῆα, παροίτατος** [πρῶτος], αὐτ.2,29 **ὅς μιν ἔτυψε παροίτατος**.

πάροιτέρω [παροίτερος] ἐπίρρ. μτγν. πέρα, περαιτέρω ἢ : 'Απολλ.Ρ 2,425 **καὶ δὲ με μηκέτι τῶνδε παροιτέρω ἐξερέεσθε**.

παροίχησις-εως [ἡ] [παροίχομαι] μσν. ἀπέλευσις, ἀναχώρησις, ἀποχώρησις : Τζέτζ.Χιλ.8,431 **ἀθυμοῦντες τῇ παραιχήσει τούτου**.

παροίχομαι [οἴχομαι] κ. νεώτ. [μ. ἐν τῇ μτχ. παθ. παρακ.**παρῳχημένος**], μέλλ. **παροιχήσομαι**, παρακ. **παρῴχηκα** κ. Ἰων. **παροίχωκα**, μτγν. **παρῴχημαι**, ἔχω περάσει, παρῆλθον, ἐπέρασα : 'Ιλ.Δ 272 **παρῴχετο γηθόσυνος κῆρ**· **2)** ὁμ. ἐπὶ χρόνου : 'Ιλ.Κ 252 **παροίχωκεν δὲ πλέων νὺξ** [δ.γρ. **παρῴχηκεν**], Πίνδ.Ν 6,33 **παροιχομένων γὰρ ἀνέρων ἀοιδαὶ** [ἀνδρῶν τῶν παρελθόντων χρόνων], αὐτ.Ι 7(8),12 **δεῖμα .. παροιχόμενον**, 'Ηρ.1,209 **ἐν τῇ πα-**

ραιχομένη νυκτί (κατὰ τὴν παρελθοῦσαν νύκτα), αὐτ.2,14 **τοῦ παροιχομένου χρόνου** (τοῦ παρελθόντος), αὐτ.8,72 **Ὀλύμπια δὲ καὶ Κάρνεια παροιχώκει** (παρῆλθον), Κρατίν.71 **τοὔστρακον παροίχεται** (παρῆλθεν ὁ κίνδυνος τοῦ ἐξοστρακισμοῦ), Ξεν.Ἑλλ.¹,4.17 **τῶν παροιχομένων αὐταῖς κακῶν μόνος αἴτιος εἴη**, αὐτ.Ἀν 2,4,1 **μηδὲ ἄλλου μηδενὸς τῶν παροιχομένων** (τῶν παρελθόντων), Πολύβ.8,29,9 **ὁ . . θόρυβος ἤδη παρῳχήκει**, Διον.Ἀλ.Ρωμ.11,5 **οὐ παρῴχηκεν ὁ τῆς ἀρχῆς ἡμῶν χρόνος**, Ἰώσ.ΑΙ 8,12,3, Πλούτ.Κάμ.14 **ἐν τῇ παρῳχημένῃ νυκτί**, ΚΔ Πράξ.14,16 **ἐν ταῖς παρῳχημέναις γενεαῖς**, Ἐπιγρ. **τὰ παροιχόμενα**· ‖ ὁ προειρημένος : Ἱππ.Ἀγμ.14· **3)** εἰδ. γραμμ. κ. νεώτ. **ὁ παρῳχημένος** (χρόνος) ὁ χρόνος τοῦ ῥήματος, ὁ δηλῶν ὅτι ἐγένετο ἢ ὑπῆρξέ τι κατὰ τὸ παρελθόν, οἷον ὁ παρατατικός, ὁ ἀόριστος καὶ ὁ ὑπερσυντέλικος : Πλούτ.Ἠθ.1C81C, Ἀπολλ.Δύσκ.Ἐπιρρ.123,17, αὐτ.Συντ.272,5 **παρῳχημέναι φωναί** (οἱ τύποι τῶν παρῳχημένων χρόνων)· **4)** γίνομαι, καθίσταμαι ὡς νεκρός : Αἰσχ.Ἱκ.738 **πολυδρόμου φυγᾶς ὄφελος εἴ τί μοι παροίχομαι . . δείματι** (Βερναρδ.Γρ. «χάνομαι (πηγαίνω) ἀπὸ τὸν φόβον μου»)· **5)** μτ.γενικ. ἀπέρχομαι ἀπό τινος, ἀπομακρύνομαι, ἀπατῶμαι, πλανῶμαι : Αἰσχ.Ἱκ.452 **κάρτα νείκους τοῦδ' ἐγὼ παροίχομαι** (κτ. σχόλ. «ἐκτὸς ἔσομαι τοῦ νείκους», Βερναρδ.Γρ. «πολὺ ἀπατῶμαι ἐγὼ (εἰς τὴν κρίσιν) περὶ τῆς φιλονικίας ταύτης»), Εὐρ.Μήδ.995 **δύστανε μοίρας, ὅσον παροίχει** (Βερναρδ.Γρ. «πόσον μακρὰν εἶσαι τοῦ νὰ φαντασθῇς τὴν ἐπικειμένην σοι συμφοράν»)· ‖ ὀλιγωρῶ, ἀμελῶ, παραμελῶ : Πάπ. **παροίχεσθαι τῶν πραγμάτων**· **6)** ῥηματ.π. παροίχησις.

παροκέτο (τὸ) (ἰταλ.) δημ. ναυτ κ. **παρουκέτο** τὸ δολώνιον βλ.λ. : **τσιμπούκι τοῦ παροκέτου** (τὸ ἐπιστήλιον τοῦ δολωνίου), φρ. **σόπρα παροκέτο** (ἀνακωχὴ διὰ τοῦ δολωνίου), - **μπούκα παροκέτο** (μετάβαλλε τοὺς πρωραίους ὁλκούς).

παροκλάζω μτγν. κ. μσν. ἀντὶ ὀκλάζω, γονατίζω· Ἡσ.«παροκλάζοντες, γονατίζοντες», αὐτ.«παρώκλασεν, ἐγονάτισεν», Φώτ.κ.Σουΐδ.«παροκλάζων, γονατίζων» : Τιμόθ.Γαζ. εἰς Ἀριστφ.Βυζ.Ἐπιτ.147,11.

παροκωχή (ἡ) (παρέχω) τὸ παρέχειν, τὸ χορηγεῖν, τὸ προμηθεύειν, ἡ παροχή, ἡ χορήγησις : Θουκ.6.85 **νεῶν παρακωχῇ**, Ἰώσ.ΑΙ 17,9,5 **συνῆγεν ἐπὶ παρακωχῇ γνωμῶν τοὺς φίλους** (δ.γρ. ἀντὶ παρακωχῇ)· πρβλ. παρακωχή, πορσχή.

πάρολι (τὸ) (ἰταλ.) δημ. κ. **πάρολη** (ἡ) ἐν τοῖς τυχηροῖς παιγνιδίοις, ὅρος σημαίνων ὅτι παίκτης τις κερδίσας δὲν ἀποσύρει τὸ κερδηθὲν ποσόν, ἀλλὰ διακυβεύει ἐκ νέου τοῦτο μετὰ τοῦ ἀρχικῶς κατατεθέντος ποσοῦ.

παρολιγωρῶ-έω ὀλιγωρῶ ὀλίγον, ἀμελῶ, παραμελῶ, περιφρονῶ : Ξεν.Ἑλλ.7,4,13 **οἱ μέντοι Ἀρκάδες οὐ παρωλιγώρησαν, ἀλλ' εὐθὺς παραγγείλαντες ἐβοήθουν**, Πολύβ.4,46,6 **τῶν δὲ πλείστων παρολιγωρούντων**· κ. παθ. : Πλάτ.Ἐπιν.991D **μηδέποτε λήθῃ μηδὲ ἀμελείᾳ τῶν κρειττόνων ἡμᾶς παρωλιγωρῆσθαι** (νὰ παραμελούμεθα), Πολύβ.5,27,6 **νομιοῦσι μεγαλείως παρολιγωρεῖσθαι καὶ καταγιγνώσκεσθαι πάντες**, Φιλόδ.Ὀργ.42 W, Φίλ 2, 19,18 **μηδὲν ἀγνοίᾳ παρολιγωρηθέν**, Λογγῖν.Ὕφ.33,2 **ἐν ταῖς μεγέθεσιν . . εἶναί τι χρὴ καὶ παρολιγωρούμενον.**

παρολισθάνω κ. **παρολισθαίνω** (Ἀπολλδ.Δαμ.Πολιορκ.154,4), μέλλ. **παρολισθήσω**, ἀόρ. β' **παρώλισθον**, ὀλισθαίνω πλαγίως, γλιστρῶ εἰς τὰ πλάγια : Ἱππ.Ἄρθρ.16 **παρολισθάνειν ἐς τὸ πλάγιον**· ‖ ἐνολισθάνω, διολισθαίνω, εἰσέρχομαί που λάθρα ἢ κατὰ τύχην, εἰσδύω κρυφίως, τρυπώνω : Πλούτ.Ἠθ.698C **ὅταν παρολισθῇ τι (εἰς τὸν πνεύμονα) φερομένου τοῦ πνεύματος**, αὐτ.701C, Διοσκ.Ἀλεξ.11 **τὸ εἰς τὰ ἔντερα παρωλισθηκός**, Λουκ.Προσ.Πταίσμ.15 **ὅτι μοι τὸ σφάλμα εἰς ἄλλο μακρῷ αἰσιώτερον περιετράπη καὶ εἰς τὸ ἄμεινον παρώλισθον**· **2)** σφάλλομαι, κάνω σφάλμα : Πολύβ.31,31,1· **3)** ῥηματ.π. παρολίσθησις, παρολίσθημα.

παρολίσθημα-ατος (τὸ) μτγν. κ. μσν. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παρολισθάνειν βλ.λ. 1), τὸ γλίστρημα : Πολυχρόν.Κατ.Ἰώβ.77, Φώτ.Ἐπιστ.371,40 **τὸ σὸν ἀνέχειν παρολίσθημα.**

παρολίσθησις-εως (ἡ) (παρολισθάνω) μτγν. κ. μσν. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παρολισθάνειν βλ.λ.1), ἡ πρὸς τὰ πλάγια ὀλίσθησις, ἡ γλιστριά : Εὐσ.Βί.Κωνστ.2,69 **τίς δ᾽ ἂς ταῖς τῶν τοιούτων ζητημάτων ἀκριβείαις ἔξω τῆς ἐπικινδύνου παρολισθήσεως ἀντισταίη;**, Φώτ.Ἐπιστ.185,29.

παρολκή (ἡ) (παρέλκω) μτγν. κ. νεώτ. τὸ παρέλκειν, ἀναβολή, ὑπέρθεσις, βραδύτης, ἀργοπορία, χρονοτριβή· Φώτ. «ὑπέρθεσις» : Ἰώσ.ΑΙ 16,11,8, Χαρίτ 1,5,2, Πορφ.Ἀποχ.1,45 **παρολκὴ χρόνου**, Ἡλιόδ.Αἰθ.6,5 **μηδὲ ἐπιτείνητέ μοι τὴν συμφορὰν παρολκῇ τῆς ἀπαγγελίας**, Ἀλκίφρ 1,22 **ἐπὶ τῇ παρολκῇ τῆς βραδυτῆτος ἐκταθείς**, Θεολ.Ἀριθμ.52· **2)** νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ παρέλκειν, ἡ ἀπὸ ξηρᾶς ρυμούλκησις πλοίου ἢ ἄλλου πλωτοῦ διὰ παρόλκου βλ.λ.1), τὸ γεντεκλίκι· **3)** γραμμ. πλεονασμός : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.307,4 **ἐν παρολκῇ εἶναι**, αὐτ.Ἐπιρρ.207,4· ‖ εἰδ. λογικ. : Στωϊκ.άπ.2,79 **κατὰ παρολκήν**· **4)** πάπ. ἐκπρόθεσμος πληρωμή.

παρόλκημα-ατος (τὸ) (παρέλκω) ἡ ρυμούλκησις πλοίων : Ἐπιγρ. **εὐσχήμονας τοὺς ἐπὶ τῶν παρολκημάτων.**

πάρολκος (ὁ) (παρέλκω) μτγν. κ. νεώτ. κάλως δι' οὗ σύρονται ἢ ρυμουλκοῦνται πλοῖα, ἀκάτια, φορτηγίδες κττ. ἀπὸ ξηρᾶς ἢ ἀπὸ ἄλλου πλοίου, τὸ γεντέκι : Ἐπιγρ., Πάπ., Σχόλ.Θουκ.4,25· **2)** νεώτ. ναυτ. ρυμάτιον μονίμως ἀπὸ ἀνεκτῶν συγκρατούμενον κατὰ μῆκος τῆς πλευρᾶς τοῦ πλοίου ἀπὸ τῆς πορειᾶς ἢ τοῦ λεμβούχου μέχρι τῆς κάτω στήριγγος τῆς ἐξωτερικῆς κλίμακος πρὸς διευκόλυνσιν τῆς παραλαβῆς ἢ τῆς ἀπομακρύνσεως τῶν λέμβων πρώραθεν τῆς ἀνόδου, ἡ βαρδαμάνα τῆς μπάντας· **3)** νεώτ. ναυτ. περιαιρετὸς ὁλκὸς κεραίος προστιθέμενος ἐν κακοκαιρίᾳ πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν κυρίως ὁλκῶν, τὸ κοντραμπράτσο· **4)** γλωσσ. ὡς ἐπίθ. ὁ λυγνώδης, ὁ εὔκαμπτος.

παρόλου ἐπίρρ. μτγν. ἀντὶ διόλου βλ.λ. : Πορφ.Ἐμβρ.10,4.

παρομαρτῶ-έω (ὁμαρτῶ) μτγν. κ. νεώτ. συμπαρομαρτῶ βλ.λ., παρακολουθῶ, συνοδεύω : Πλούτ.Ἀντ.26 **τῶν δὲ ἀνθρώπων οἱ μὲν εὐθὺς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ παρωμάρτουν ἑκατέρωθεν**, Ἀρετ.Ὀξ.Παθ.2,2, Λουκ.Τίμ.55 **ἡ γοητεία προηγεῖται καὶ ἡ ἀναισχυντία παρομαρτεῖ**, Ἰουνκ.π.Στοβ.4,50,85 **πολλὰ ἐν τῷ ζῆν πρεσβύτῃ ἀνδρὶ χαλεπὰ παρομαρτεῖν**, Πορφ.Ἀποχ.2,49 **ἄνευ τῆς τῶν παρομαρτούντων ἐνοχλήσεως.**

παρομοιάζω μτγν., μσν. κ. νεώτ., δημ. κ. **παραμοιάζω**, ἀόρ. **παρωμοίασα** κ. δημ. **παρόμοιασα**, ἀμτβ. εἶμαι, φαίνομαι ὅμοιος πρός τινα, ὁμοιάζω τινί : ΚΔ Ματθ.23,27 **Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι παρομοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις**, - **παρομοιάζει μὲ τὴ μητέρα της**, Βασ 1,284C **παρομοιάζων**, Νικ.Δαυῒδ εἰς Γρηγ.Ναζ.67,12 (Dronk.) **πυρὶ θερμαίνοντι παρομοιάσω**· **2)** μσν., νεώτ. κ. δημ. ὡς μτβ. θεωρῶ ἢ παριστῶ τινα ὡς ὅμοιον πρὸς ἄλλον, παρεικάζω, συγκρίνω, παραβάλλω : Παχυμ.Γ,βλ.Κόντ.Φιλολ.Ποικίλα ἐν Ἀθηνᾶς 1,168, - **τὸν παρομοιάζουν πρὸς τὸν Ἀριστοτέλη**· **3)** δημ. ἐκλαμβάνω τινὰ ἀντ' ἄλλου ἕνεκα τῆς ὁμοιότητος, κάνω λάθος ἐν τῇ ἀναγνωρίσει τινός : **τὴν παρόμοιασα μὲ τὴν κόρη σου.**

παρόμοιος-ον κ. παρόμοιος-οία |δημ. -οια|-οιο(ν) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ λίαν, ὁ περίπου, ὁ σχεδὸν ὅμοιος πρός τινα ἄλλον, ὁ προσόμοιος, ὁ ἀπαράλλακτος, ὁ παραπλήσιος, ὁ προσεμφερής, μτ. δοτ.· Πολυδ.9,130 «παρ' ὀλίγον ὅμοιος» : Ἡρ. 2,73 εἰ τῇ γραφῇ παρόμοιος, τοσόσδε καὶ τοιόσδε, αὐτ.4,183, Θουκ.1,132 παρόμοιον πραχθῆναι ἐφαίνετο τῇ παρούσῃ διανοίᾳ, Ἰσοκρ.15,192 οὔτε . . παρομοίαν οὔτε παραπλησίαν ἔχει τούτοις τὴν δύναμιν |δ.γρ. ἀντὶ ὁμοίαν|, Ἀριστλ ΖΙ 616a,19 ἡ δὲ νεοττία παρομοία ταῖς σφαίραις ταῖς θαλασσίαις ἐστί, Θεόφρ.ΦΙ 9,16,4 πόα παρομοία τῷ σίτῳ, Πολύβ.6,3,11 παρόμοιον ἔχειν τι τοῖς ἀριστοκρατικοῖς, Διοσκ.3,127 πόα . . παρομοία ἀψινθίῳ· || ὁμ. μτ. γενικ. : Κυραν.6 παρόμαιός τινος· || ὁμ. κ. ἐμπροθ. |πρός τινα| : Θουκ.1,80 πρὸς . . Πελοποννησίους καὶ τοὺς ἀστυγείτονας παρόμοιος ἡμῶν ἡ ἀλκή· || ὁμ. κ. ἀπολ. : Δημ.12 παρόμαιόν ἐστιν καὶ περὶ τῆς τῶν χρημάτων κτήσεως, Πλούτ.Ἠθ.4D παρόμοιον ποιοῦντες ὥσπερ ἄν εἴ τις, ΚΔ Μᾶρκ.7,8 καὶ ἄλλα παρόμοια τοιαῦτα πολλά ποιεῖτε, αὐτ.13, Καισ. Δαπ. ἐν Σάθ 3,180 ἀγόρασα ἄλλην μίαν παρομοίαν, Ἀραβ.Μυθ.Χαλ.1,28 ἠμπορῶ νά σοῦ διηγηθῶ παρόμοιες ἱστορίες, Σολωμ.Μᾶρκ.Μπότσαρη 36 παρόμοια ἠχὼ θὰ λαλήσῃ, | τοῦ κόσμου τὴν ὕστατη μέρα· **2**) ἐπὶ ἀριθμῶν, ὁ πάνυ, ὁ σχεδὸν ἴσος, ὁ ἰσάριθμος : Ξεν.Ἑλλ.3,4,13 ὄντες παρόμοιοι τοῖς Ἕλλησι τὸν ἀριθμόν· **3**) εἰδ. γραμμ. ὁ ἔχων, ὁ χρησιμοποιῶν παρήχησιν : Δημήτρ.25, Διον.Ἀλ.Συνθ.22 οὔτε πάρισα .. τά κῶλα ἀλλήλοις εἶναι οὔτε παρόμοια· || τὸ οὐδ. παρόμοιον ὡς οὐσ. ἡ παρομοίωσις : Ρουτίλ.2,12.

παρομοιῶ-όω |παρόμοιος| μτγν. κ. μσν., νεώτ. κ. παρομοιώνω, ἀόρ. παρωμοίωσα, παθ. παρωμοιώθην, θεωρῶ ἢ παριστῶ τι ὡς ὅμοιον πρὸς ἄλλο, παρεικάζω, συγκρίνω, παραβάλλω, παρομοιάζω, περιγράφω, εἰκονίζω διὰ συγκρίσεως : Φιλοὐμ. 35,1, Διον.Βυζ.109, Ἀνών.Γεωγρ.53 παρομοιοῦν τινά τινι, Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.56 ἐπειδὴ ἦτο κάπως κοντὴ καὶ στρογγύλη τὸ σῶμα, τὴν παρωμοίωσαν μὲ τοὺς χονδρούς κοφίνους· || τὸ παθ. γίνομαι παρόμοιος πρός τινα, προσλαμβάνω τὴν μορφήν τινος : Τατιαν.Κατ.Ἑλλ.144C ψυχῇ παρωμοιωμένον, Εὐσ.Εὐαγγ.Ἀπ.5,4 εἰκόνα κατά πάντα τῷ πατρὶ παρωμοιωμένην, Πάπ. παρομοιοῦμαι θεῷ.

παρομοίως ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. κ. παρόμοια περίπου, σχεδὸν ἴσως : Ἀριστλ.Ἀναπν. 478b,30, Θεοφάν.Νόνν.1,116· **2**) νεώτ. δημ. παρόμοια κατὰ τρόπον παρόμοιον : Ἀραβ.Μυθ.Χαλ. 1,82 ἐπλάγιασεν .. εἰς τὸ κρεβάτι .. καὶ ἐσκεπάσθη ὡς εὗρε τὸν Ἀράπην παρομοίως, Σολωμ. Λάμπρ.25,44 καὶ παρόμοια, τοῦ λέει, Χριστὸς ἀνέστη, Κρυστ.167,12 |ἔκδ.Φέξη| μέσα μου κι ἐγὼ παρόμοια ἀνατριχιάζω· || νεώτ. κ. δημ. ἐπίσης, συνήθ. ὡς ἀπάντησις εἰς εὐχήν : σοῦ εὔχομαι ὅ,τι ποθεῖς.—Εὐχαριστῶ, παρομοίως.

παρομοίωσις-εως |ἡ| |παρομοιῶ| κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐνέργεια τοῦ παρομοιοῦν, ἀφομοίωσις, ἐξομοίωσις, ἰδ. ἐπὶ τῶν ἤχων ἐν τῷ τέλει διαδοχικῶν κώλων, παρήχησις· Ἀριστλ.Ρητ.1410a,24 «παρομοίωσις δὲ ἂν ὅμοια τὰ ἔσχατα ἔχῃ ἑκάτερον τῶν κώλων. Ἀνάγκη δὲ ἢ ἐν ἀρχῇ ἢ ἐπὶ τελευτῆς ἔχειν· καὶ ἀρχὴ μὲν αἰεὶ τὰ ὀνόματα |ὡς π.χ. ἀγρὸν γὰρ ἔλαβον ἀργὸν παρ' αὐτοῦ|, ἡ δὲ τελευτὴ τὰς ἐσχάτας συλλαβάς, ἢ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος πτώσεις ἢ τὸ αὐτὸ ὄνομα |ὡς π.χ. ᾠήθησαν αὐτὸν παιδίον τετοκέναι, ἀλλ' αὐτοῦ αἴτιον γεγονέναι καὶ ἐν πλείσταις δὲ φροντίσι, καὶ ἐν ἐλαχίσταις ἐλπίσι»: Διον.Ἀλ.Λυσ.14 παρισώσεις καὶ παρομοιώσεις, αὐτ.Ἀμμ.2,17· || κ. νεώτ. κ. δημ. λογοτεχν. σχῆμα λόγου, καθ' ὃ ὁ γράφων ἢ ὁ λέγων τι παρομοιάζει αὐτὸ πρὸς ἕτερόν τι πρᾶγμα διὰ τῶν ἐπιρρημάτων ὡς, ὅπως, καθώς, |ὡ|σάν, σάμπως, οἷον ἐν ΠΔ Ἀσμ,1,10 ὡραιώθησαν σιαγόνες σου ὡς τρυγόνος, αὐτ.4,3 ὡς σπαρτίον τὸ κόκκινον χείλη σου, καὶ ἡ λαλιά σου ὡραία, ὡς λέπυρον ῥοᾶς· || σύγκρισις, παραβολή : Ἀριστλ.Ρητ.Ἀλ. 1430b,9, Ἀραβ.Μυθ.Χαλ.1,17 ἡ πονηριά τῶν γυναικῶν δὲν ἔχει παρομοίωσιν.

παρομολογία |ἡ| |παρομολογῶ| μτγν. προσποιητὴ ὁμολογία, μερικὴ παραδοχή, συγκατάθεσις, ὡς εἶδος ῥητορικοῦ σχήματος : Κοϊντιλ.9,3,99 Ρουτίλ.1,19 **2**) Ἐπιγρ. συμφωνία.

παρομολογῶ-έω μτγν. ὁμολογῶ ἢ παραδέχομαι, συγκατατίθεμαι προσέτι, κ.' γεν. ὁμολογῶ : Πολύβ.3,89,3 παρομολογῆσαι καὶ συγχωρεῖν ὡς αὑτε νουνεχέστεραν . . οὐδένα δυνατὸν ἦν χρῆσθαι ταῖς τότε . . καιροῖς, αὐτ.7,3,7 παρομολογούντων πεποιῆσθαι μὲν τὸν ἐπίπλουν· || τὸ μέσ. παρομολογοῦμαι ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Πάπ.

παρομφαλικός-ή-όν νεώτ. ἀνατ. ὁ παρὰ τὸν ὀμφαλὸν κείμενος : παρομφαλικὰ ἀγγεῖα |ὑποπεριτοναϊκὰ φλεβίδια ἐκβάλλοντα εἰς τὴν πυλαίαν φλέβα παρὰ τὴν κάτω ἐπιφάνειαν τοῦ ἥπατος|.

παρόμφημα-ατος |τό| |ὀμφή| Ἡσ. παρωνυμίασμα |κῶδ. παρώμφημα|.

παρόν-όντος |τό| κ. νεώτ. κ. δημ. οὐδ. μτχ. ἐνεστ. τοῦ πάρειμι βλ.λ. ὡς οὐσ. ὁ παρὼν χρόνος καθ' ὃν ὑπάρχομεν, ὁμιλοῦμεν ἢ πράττομέν τι, κατ' ἀντιδιαστολὴν πρὸς τὸ παρελθὸν καὶ τὸ μέλλον : φρ. ἐπὶ τοῦ παρόντος |διὰ τώρα|, ὁμ. κατά τὸ παρόν, - πρὸς τὸ παρὸν |προσωρινῶς|.

παρονειδίζω μτγν. πλαγίως, ἐμμέσως ὀνειδίζω : Διόδ.Σ 38,9/10, Σχόλ.Ἀριστφ.Νεφ.543 οὐκ ἔστι δῆλος τίνι παρονειδίζει, Σχόλ Εὐρ.Ὀρ.32 διά τοῦ «οἷα δὴ γυνή» παρονειδίζει τῇ μητρί.

παρονομάζω κ. νεώτ. ὀνομάζω τι δι' ὀνόματος ἐλαφρῶς ἠλλοιωμένου, μεταβεβλημένου, καλῶ τι μεταβάλλων ἐλαφρῶς τὸ ὄνομα αὐτοῦ : Στράβ. 13,145 ἡ οὖν Ἀλύβη ποῦ ἢ Ἀλόπη ἢ ὅπως βούλονται παρονομάζειν· κ. παθ. : αὐτ.6,1,15 τὴν πόλιν Μεταπόντιον εἰρῆσθαι πρότερον Μέταβον, παρωνομάσθαι δ' ὕστερον, αὐτ.9,1,3 Ἀκτικὴν τὴν νῦν Ἀττικὴν παρονομασθεῖσαν· **2**) παράγω, σχηματίζω ὄνομά τι ἐξ ἄλλου : Δημήτρ.97, Στράβ.11,11,5 καθάπερ καὶ ἄλλα πολλά τὰ μὲν καινά ἔθεσαν τὰ δὲ παρωνόμασαν· κ. παθ. : λαμβάνω ὄνομα, ὀνομάζομαι ἔκ τινος : αὐτ.11,2,15 ἴσως ἀπό τῶν Κασπίων παρονομασθέντα |τὰ παιδία|, Διόδ.Σ 2,4 ὅπερ ἐστὶ κατά τὴν τῶν Σύρων διάλεκτον παρωνομασμένον ἀπὸ τῶν περιστερῶν· || ὁμ. τὸ παθ. λαμβάνω παρωνύμιον, παίρνω παρατσούκλι : Πλούτ.Κικ.17 ἐκ τούτου δὲ Σούρας παρωνομάσθη, Ἀπολλ.Δύσκ.Ἐπιρρ.148,11 παρονομάζεσθαι παρά τι, αὐτ.Ἀντων.3,17 παρονομάζεσθαι ἔν τισι, Πλωτῖν.6,1,9 παρονομάζεσθαι ἀπό τινος· || ὁμ. διά τὸ παρωνομάσθαι ἕνεκα τῆς χρήσεως τῆς παρονομασίας βλ.λ.2) : Ἑρμογ.Ἰδ.2,5· **3**) προστίθημι τινὶ ὄνομά τι : Πλούτ. Ἠθ.318F τῇ Τύχῃ τὴν ἀνδρείαν παρωνόμασεν |προσέθεσε τὸ ἐπίθετον ἀνδρεῖος|· **4**) ῥηματ. π. παρονομασία.

παρονομασία |ἡ| |παρονομάζω| μτγν. κ. νεώτ. λογοπαίγνιον ἐπὶ λέξεων ὁμοήχων διαφόρου ὅμως σημασίας, συνήχησις, παρήχησις : Ἡρωδιαν.Ρήτ. 95S, Κικ.Ρητ.2,63, αὐτ.256, Ἀλέξ.Ρήτ 2,20, Ρουτίλ.1,3· **2**) εἰδ. ῥητορ. σχῆμα λόγου, καθ' ὃ λέξις τις ληφθεῖσα τὸ πρῶτον ἐν τῇ κυρίᾳ σημασίᾳ αὐτῆς, ἐπιφέρεται κατόπιν τροπικῶς κατ' ἄλλην ἔννοιαν ἔχουσαν ὁμοιότητά τινα πρὸς τὴν πρώτην : Ἑρμογ. Ἰδ.2,5· || γεν. ῥητορικὸν σχῆμα καθ' ὃ μεταβάλλοντες κατά τι λέξιν τινὰ σχηματίζομεν ἑτέραν διαφόρου σημασίας· Ρητ.Β,477 «παρονομασία δὲ

γίνεται δταν τι τῶν ληφθέντων είς τὴν διάνοιαν ὀνομάτων ἢ ῥημάτων βραχὺ μεταποιήσαντες ἑτέραν κινήσωμεν **ἔννοιαν** ὡς **ἔχει** τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τινος πρὸς τὸν ἄποικον τὸν δικαζόμενον συνεχῶς δι' ἀμπέλους, οὐ κλήματα φέρουσιν, ἀλλ' ἐγκλήματα»· **3**) τὸ παράγωγον : Διονυσόδωρ.π.'Απολλ.Δυσκ. 'Αντων.3,16· **4**) **εἰδικὴ** ὀνομασία, προσωνύμιον : 'Αθήν.14,629C **αἱ καλούμεναι πυρρίχαι καὶ πᾶς ὁ τοιοῦτος τρόπος τῆς ὀρχήσεως καὶ αἱ πολλαὶ παρονομασίαι**· || παρωνύμιον, παρανόμι : Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.73 **πολλάκις ἐπρόσθετον παρονομασίαν τινά, κατὰ τὸ ὄνομα ἑκάστου.**

παρονομαστής (ὁ) νεώτ. μαθημ. ὁ ἕτερος τῶν ὅρων κλάσματός τινος γραφόμενος κάτωθεν τῆς ὑπὸ τὸν ἀριθμητὴν γραμμῆς καὶ **ἐμφαίνων** τὸν ἀριθμὸν τῶν μερῶν εἰς ἃ διῃρέθη ἡ ἀκεραία μονὰς πρὸς σχηματισμὸν κλάσματος· || φρ. **ἐφθάσαμε-καταντήσαμε ἢ καταλήξαμε στὸν ἴδιο** (ἢ **στὸν αὐτὸ**) **παρονομαστὴ** (εἰς τὴν ἰδίαν κατάστασιν ἢ εἰς τὸ αὐτὸ συμπέρασμα ἢ ἀποτέλεσμα).

παρονομᾰτοποιῶ-έω μτγν. πλάττω, σχηματίζω παράγωγόν τι ὄνομα : Δημήτρ.Λάκ. ἐν Πάπ. 'Ηρακλεωτ.1014,56.

παροξίζω μτγν. ὀξίζω ὀλίγον τι, εἶμαι ὕποξυς, ὑπόξινος, ἔχω λίγη ξινάδα : Διοσκ.1,19.

παροξὶς (ίδας) (ἡ) μτγν. μονὰς βάρους ἀντιστοιχοῦσα πρὸς ἓν καὶ ἥμισυ κεράτιον βλ.λ.8) (=1 1/2)· Γαλ.19,764 «ἡ παροξὶς κεράτιον ἓν ἥμισυ».

παροξυμός (ὁ) δημ. ἀντὶ παροξυσμὸς βλ.λ., συντάραξις ἀπότομος, ἀνατάραξις: Γρυπ.Σκ.Τερρ.18,9 **ξάφνου κρυφὸς παροξυμός· τὸ κῦμα λιανοτρέμει.**

παρόξυνσις-εως (ἡ) (παροξύνω) νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ παροξύνειν βλ.λ., ἡ ἐρέθισις, ἡ παρόρμησις, ἡ παρόργισις.

παροξυντής (ὁ) 'Ησ. κ. νεώτ. ὁ παροξύνων, ἐρεθίζων, παρορμῶν· || 'Ησ. «παροξυνταί· οἱ τρεφόμενοι ὑπὸ τῶν ἑταιρῶν ὡς ἂν δὴ ἐρασταί».

παροξυντικός-ή-όν κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ παροξύνων ἢ ὁ κατάλληλος εἰς τὸ παροξύνειν, ὁ παρορμητικός, ὁ διεγερτικός, ὁ προτρεπτικός : Ξεν. ΚΠ 2,4,29 **ἐπειδὰν δὲ παρέλθῃ τὸ κέρας, παροξυντικὸν εἰς τὸ σπεύδειν πάντας . . τρέχαντας ὁρᾶσθαι**, Δημ.489 **οἱ τοιοῦτοι λόγοι, παροξυντικοὶ μὲν εἰναι πρὸς τὸ τὰς ἀτελείας ὑμᾶς ἀφελέσθαι πεῖσαι**, Πλούτ.Πομπ.37 **'Ρουτιλίου λόγον εὑρεθῆναί φησι παροξυντικὸν ἐπὶ τὴν** ἀναίρεσιν **τῶν . . 'Ρωμαίων**, Πολυδ.4,71 **παροξυντικὸν αὔλημα**· **2**) ὁ ἐξεγείρων, παροργίζων, ὁ ἐρεθιστικός, ὁ προκλητικός : 'Ισοκρ.1,31 **μηδὲ φιλαίτιος ὤν, βαρὺ γάρ, μηδὲ** φιλεπιτιμητής, παροξυντι**κὸν γάρ**, Πλούτ.'Ηθ.457C **τὰ δέ, καὶ βαῖνε λὰξ ἐπὶ τραχήλου, βαῖνε καὶ πέλα χθονί, καὶ τἆλλα, παροξυντικά**· || εἰδ. ἰατρ. ὁ ἐπιτείνων τὰ κακὰ συμπτώματα, ὁ ἐπιδεινωτικός, ὁ ἐπιβαρυντικός : 'Ιππ.Προρρ.1,50, Γαλ.19,219,1 **ἡ δείλη μὲν ὀχληρὸς καὶ παροξυντική**, ΨΧρυσ.11,899B (ἔκδ.Par.) **πράγματα παθοποιά, παροξυντικά**· **3**) τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἡ ἰδιότης τοῦ παροξύνειν βλ.λ.11 ἢ -εσθαι : 'Αριστλ.'Αρετ.1251a,8, **τὸ παροξυντικὸν τοῦ ἤθους**· **4**) **παροξυντικὴ ἡμέρα** ἡ ἡμέρα τοῦ παροξυσμοῦ κατὰ τοὺς διαλείποντας πυρετούς : Γαλ.7,340· **5**) νεώτ. ἰατρ. ὁ μετὰ παροξυσμοῦ ἐπερχόμενος : **παροξυντικὴ αἱμοσφαιρινουρία.**

παροξυντικῶς ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον παροξυντικόν, ἐρεθιστικῶς παροργίζοντα : Πλούτ. 'Ηθ.21A **τοῦ Πινδάρου σφόδρα πικρῶς καὶ παροξυντικῶς εἰρηκότας**, Πολυδ.4,24.

παροξύνω κ. μσν. κ. νεώτ., μέλλ. **παροξυνῶ**, ἀόρ. **παρώξυνα**, παρακ. ἀπαρφ. **παρωξυκέναι** (Πολύβ. 31,1,3) κ. **παρωξυγκέναι** ('Ιώσ.ΑΙ 11,6,7), παθ. ἀόρ. **παρωξύνθην**, παρακ **παρώξυμμαι** (Λυσ.4,8), ὀξύνω **τι**, **παραθήγω**, παρακονῶ, ἀκονίζω, κ. μτφ. ὀξύνω τινὸ πρός τι, παρορμῶ, παρακινῶ, προτρέπω, παροτρύνω : Ξεν.ΚΠ 6,2,5 **τούτους ἐπαινῶν τε παρώξυνε**, Δημ.526 **εἰ μὲν** τοίνυν **ἀποτρέψαι συμφέρει τοὺς ἄλλους, τοῦταν καὶ δι' ἐκεῖνα κολαστέον . . εἰ δὲ παροξῦναι καὶ τοῦτον . . ἐατέον**·» || κ. ἐμπροθ. (πρός τι, ἐπί, εἴς τι) : Ξεν. 'Απομν.3,3,13 **παροξύνει πρὸς τὰ καλὰ καὶ τὰ ἔντιμα**, 'Ισοκρ.5,3 **οὗτοι μὲν γὰρ παρώξυνον ἐπὶ τὸν πόλεμον**, 'Αριστλ Ζ(.577b,31 **παραπορευόμενος παρώξυνε τὰ ζεύγη πρὸς τὸ ἔργον**, 'Επίκ. Φύσ.54G, Πολύβ.2,22,2 **προετρέποντο καὶ παρώξυνον πρὸς τὴν ἐπὶ 'Ρωμαίους στρατείαν**, Πλούτ. Θεμ.13 παροξύνει **στρατηγοὺς ἐπὶ μάχην**, 'Ηρωδιαν.'Ιστ.5,1,6 **τοὺς ἐς ὠμότητα παροξύνοντας**· || κ. μτ. ἀπαρφ. : Ξεν.'Απομν.3,5,3 **ἅπερ οὐχ ἥκιστα παραξύνει κινδυνεύειν ὑπὲρ εὐδοξίας τε καὶ πατρίδος**, 'Ισοκρ.12,37 **πολλῶν με παροξυνόντων γράφειν αὐτόν**· || παθ. ἐξάπτομαι, παρακινοῦμαι πρός τι : Ξεν.'Ελλ.6,4,6 **ταῦτα ἀκούων παρωξύνετο πρὸς τὸ μάχην συνάπτειν**, Πλάτ.'Επιστ. 321A ἐν **τοῖς θεάτροις ὁρῶ τοὺς ἀγωνιστὸς ὑπὸ τῶν παίδων παροξυνομένους**, 'Αριστλ.Πολιτ.1302a, 39 **διά κέρδος . . καὶ διά** τιμὴν . . **παροξύνονται πρὸς ἀλλήλους οὐχ ἵνα κτήσωνται σφίσιν αὐτοῖς**· || ὁμ. κ. μτ. ἀπαρφ. : 'Ισοκρ.5,101 **τίς οὐκ ἂν ἀκούσας παροξυνθείη πολεμεῖν πρὸς αὐτόν**, Πολύβ.1,14,1 **παρωξύνθην ἐπιστῆσαι τῷ πολέμῳ**, Διόδ.Σ 19,108 **παρωξύνθη τὸ παραπλήσιον ποιῆσαι**· **2**) ἐξάπτω τινὰ οἱονεὶ κεντῶν αὐτόν, διεγείρω τινὰ πρὸς ὀργήν, ἐρεθίζω, παροργίζω : Εὐρ. 'Αλκ.674 **πατρὸς δὲ μὴ παροξύνῃς φρένας**, Θουκ. 1,84 **ἤν τις .. ξὺν κατηγορίᾳ** παροξύνῃ, 'Ηρωδιαν. 'Ιστ.3,10,16 **τοῦ γάμου μῖσος διηγουμένη παρώξυνεν αὐτόν**· || τὸ παθ. μτ. δοτ. πράγμ. ἐξερεθίζομαι διά τι, παροργίζομαι πρός τι : Θουκ.5,99 **τοὺς ἤδη τῆς ἀρχῆς τῷ ἀναγκαίῳ παροξυνομένους**· || ὁμ. κ. μτ. δοτ. προσ. ἐξοργίζομαι κατά τινος : Λυκοῦργ.87 **παροξυνθέντα** (τῷ Κόδρῳ) . . **σπασάμενον τὸ ξίφος ἀπακτεῖναι τὸν Κόδρον**, Διόδ.Σ 10,11· || ὁμ. ἐμπροθ. (διά τινα, ὑπό τινος, πρός τι, ἐπί τινι, κατά τινος) : Θουκ 6,56 **χαλεπῶς δὲ ἐνεγκόντος τοῦ 'Αρμοδίου πολλῷ** δὴ μᾶλλον δι' ἐκεῖνον **καὶ** ὁ **'Αριστογείτων παρωξύνετο**, Λυσ.4,8 **ὑπὸ τῆς ἀνθρώπου παρωξυμμένος ὀξύχειρ** λίαν **καὶ πάροινός ἐστιν**, Δημ. 12,9 **τὸν καιρὸν δὲ καὶ τὸ παρωξύνθαι τὴν πόλιν πρὸς τὰς ἀποψηφίσεις φοβεῖσθαι**, Πλούτ.Θεμ. 31 **δι' ὀργήν τινα παροξυνθεὶς κατὰ τῶν πολιτῶν**, Μέν.Σαμ.276, 'Επιγρ.· || κ. μτ. μτχ. : ΚΔ Πράξ. 17,16 **παρωξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ θεωροῦντι κατείδωλον οὖσαν τὴν πόλιν**· || ὁμ κ. ἀπολ. : αὐτ.Κορινθ.1,13,5 **ἡ ἀγάπη . . οὐκ ἀσχημονεῖ . . οὐ παροξύνεται**, Μηναῖ.3,3 Συνξ. **ὁ 'Αγιος . . παροξυνθεὶς κατεγέλασε μὲν τῆς** ἀνοίας **τοῦ 'Ηγεμόνος, κατεχλεύασε δὲ τὴν τῶν** εἰδώ**λων ἀσθένειαν**· || ὁμ. τὸ παθ. ἐπὶ νόσων, ἐπιδεινοῦμαι, χειροτερεύω : 'Ιππ.'Αρχ.'Ιητρ.6 **παροξύνονται οἱ πυρετοί**· **3**) ποιοῦμαι αὐστηροτέραν χρῆσιν ἢ ἐπίθεσιν **φαρμάκου** τινός : Γαλ.12,710· **4**) μτγν. κ. νεώτ. γραμμ. τονίζω τὴν παραλήγουσαν λέξεως δι' ὀξέος τόνου, θέτω ὀξεῖαν ἐπὶ τῆς παραληγούσης λέξεώς τινος, παροξυτονῶ : 'Αθήν. 11,484F **οἱ μὲν ὀξύνουσι τὴν τελευταίαν ὡς καλή, οἱ δὲ παροξύνουσι ὡς μεγάλη**· κ. παθ. : 'Απολλ. Δύσκ.'Επιρρ.189,28, Γαλ.18(2),167, 'Αθήν.7,323C **ὡς αἰτίας ἡ παραλήγουσα παροξύνεται**· **5**) νεώτ. ναυτ. **παροξύνω τὸν ἄνεμον** πλέω τὴν ἐγγυτάτην βλ.λ. ὅσον τὸ δυνατὸν ὀξύτατα πρὸς τὸν ἄνεμον, ὥστε μόλις νὰ σβέννυνται ἢ νὰ μὴ παίζουν τὸ ἱστία, δημ. κοντραστάρω τὸν καιρό· **6**) ἀμτβ. σπεύδω, ὁρμῶ : Περίπλ.'Ερ.Θάλ.20· **7**) ρηματ. π. **παρόξυνσις, παροξυσμός.**

πάροξυς-εος-υ [ὀξύς] ὁ ὀξὺς κατά τι, ὁ ἀπολήγων εἰς ὀξύ, ἐπὶ τεθραυσμένου ὀστοῦ : Ἱππ.'Αγμ. 31· **2)** μτφ. ἐπὶ προσ., ὁ ὀξύς, ὁ ὀξύθυμος, ὁ **εὐέρέθιστος**, ὁ εὐέξαπτος, ὁ θυμώδης, ὁ ἀφύς: 'Αντιφάν.80,8 **οὐ μάχιμος, οὐ πάροξυς.**

παροξυσμός [ὁ] [παροξύνω] κ. μαν. κ. νεώτ., δημ. παροξυμός ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παροξύνειν βλ.λ.2], παρακίνησις πρὸς ὀργήν, ἐρεθισμός, ἔξαφις, παρόργισις : Δημ.1105 **ὅσοις μὲν πρόσεστιν ὀργὴ τῶν πραττομένων ἢ λῆμμά τι κέρδους ἢ παροξυσμὸς ἢ. φιλονικία,** ΠΔ 'Ιερ. 39[32],37 **οὐ διέσπειρα αὐτοὺς ἐκεῖ ἐν ὀργῇ μου, καὶ τῷ θυμῷ μου καὶ ἐν παροξυσμῷ μεγάλῳ,** ΚΔ Πράξ.15,39 **ἐγένετο οὖν παροξυσμός, ὥστε ἀποχωρισθῆναι αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων,** 'Αριστείδ. 1,476 **τὸ μῖσος καὶ ὁ παροξυσμός,** αὐτ.566· **2)** παρακίνησις, παρόρμησις πρός τι : ΚΔ 'Εβρ. 10,24 **κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης καὶ καλῶν ἔργων·** || μσν. **παροξυσμὸς μείξεως** ὁ πόθος, ἡ σφοδρὰ ἐπιθυμία πρὸς συνουσίαν : Ζωναρ. εἰς Καν.30 τῆς ἐν Τρούλλῳ Συνόδου· **3)** κ. νεώτ. ἰατρ. ὀξεῖα καὶ μεγάλη, ἀπότομος ἐπιδείνωσις νοσηρᾶς τινος καταστάσεως, ἀπότομος ἐπίτασις τῶν συμπτωμάτων τῆς νόσου ὑφ' ἧς κατέχεταί τις : Ἱππ.'Αφορ.1,11, αὐτ.12, Γαλ.17[2],387· **4)** ὁμ. νεώτ. ἰατρ. νευρικὴ ἐκδήλωσις βραχείας διαρκείας ἐπερχομένη καὶ λήγουσα ἀποτόμως· **5)** νεώτ. γεν. ἔξαφις, ἐπίτασις ψυχικῆς τινος καταστάσεως : Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.63 **ὁ παροξυσμὸς τῆς περιεργείας των ἐξήφθη εἰς τὸ ἔπακρον,** Βιζυην.Ποιήμ.122,14 [ἔκδ. Φέξη] **κι ἀδράχνει μὲ παροξυσμὸ γοργὰ τὴν καραμπίνα.**

παροξυτόνησις-εως [ἡ] [παροξυτονῶ] μτγν. κ. μσν. τὸ παροξυτονεῖν, τὸ θέτειν ὀξεῖαν ἐπὶ τῆς παραληγούσης : Εὐστ.1409,54 **ὁ ἐν παροξυτονήσει ἀγρότης,** αὐτ.1584,38.

παροξύτονος-ον [ὀξύτονος] μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ λέξεων, ὁ ἔχων ὀξὺν τόνον, ὀξεῖαν ἐπὶ τῆς παραληγούσης : 'Ιω.'Αλεξ.Τον.Παραγγ.16,5 **βαρύτονα καλεῖται τὰ παροξύτονα καὶ προπαροξύτονα καὶ προπερισπώμενα·** || νεώτ. **παροξύτονος στίχος** οὗτινος ἡ τελευταία συλλαβὴ τονίζεται ἐπὶ τῆς παραληγούσης.

παροξυτονῶ-έω [παροξύτονος] μτγν., μσν. κ. νεώτ. τονίζω λέξιν τινὰ δι' ὀξέος τόνου ἐπὶ τῆς παραληγούσης, θέτω ὀξεῖαν ἐπὶ τῆς παραληγούσης λέξεώς τινος, παροξύνω : Εὐστ.1600,18· **2)** ρηματ.π. παροξυτόνησις.

παροξυτόνως ἐπίρρ. μτγν. μετ' ὀξείας ἐπὶ τῆς παραληγούσης : 'Αγαθρχ.6, 'Ερμογ.Στάσ.2, 'Αθήν. 9,409Α **χρὴ . . προπαροξυτόνως προφέρεσθαι.**

παροπαιδία 'Ησ. «εἶδός τι πήρας».

παροπαίδιον 'Ησ. «μικρὰ μάχαιρα» [δ.γρ. παροπλίδιον].

παροπλίζω [ὁπλίζω] μτγν. κ. νεώτ., μέλλ. **παροπλίσω,** ἀόρ. **παρώπλισα,** παρακ. **παρώπλικα,** μέσ. β' ἑν. πρόσ. ἐπ. ἀόρ. **παροπλίσσαιο,** παθ. ἀόρ. **παρωπλίσθην,** μτχ. παρακ. **παρωπλισμένος,** ἀφοπλίζω, ξαρματώνω : Πολύβ.2,7,10 **οὐδὲν ἐποιήσαντο προυργιαίτερον τοῦ παροπλίσαντάς αὐτούς,** Διόδ.Σ 4,10 **διὰ τὸ τοὺς Μινύας παρωπλικέναι τὴν πόλιν,** Πλούτ.Συγκρ.Δημητρ.'Αντ.3 **'Αντώνιον . . Κλεοπάτρα παροπλίσασα καὶ καθέλξασα·** || παθ. τὰ ὅπλα παραιροῦμαι : Πλούτ.Κατ. Νεώτ.68 **κωλύομαι δὲ χρῆσθαι τοῖς ἐμαυτοῦ λογισμοῖς καὶ παροπλίζομαι·** || ὁμ. τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Νουμήν.'Ηρ.π.'Αθήν.7,306C **τοῖσί κεν ἅρμενα πάντα, παροπλίσσαιο δὲ μύρα, κούρυλον·** || τὸ ἐνεργ. νεώτ. ναυτ. ἀφοπλίζω πλοῖόν τι, θέτω πλοῖόν τι εἰς κατάστασιν παροπλισμοῦ βλ.λ.· || ὁμ. κ. παθ. **2)** ρηματ.π. **παροπλισμός,** παρόπλισις.

παρόπλιον [τὸ] νεώτ. τὸ ἀμέσως μετὰ τὸ προαόπλιον μέρος τῆς ὁπλῆς ἢ τοῦ πετάλου ὁπληφόρου ζῴου.

παρόπλισις-εως [ἡ] νεώτ. ὁ. **παροπλισμός** βλ.λ.

παροπλισμός [ὁ] [παροπλίζω] μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ παροπλίζειν, ἡ ἀφόπλισις, ὁ ἀφοπλισμός, τὸ ξαρμάτωμα : Διόδ.Σ 33,4· || νεώτ. ναυτ. κατάστασις πλοίου ὡρμισμένου ἐν ναυστάθμῳ ἢ λιμένι καὶ συντηρουμένου δι' εὐαρίθμου πληρώματος, δέσιμο ἢ ξαρμάτωμα.

παρόπτησις-εως [ἡ] [παροπτῶ] μτγν. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παροπτᾶν, ἡ ἐπιπολαία, ἀτελὴς ἢ μὴ ἐπαρκὴς ὄπτησις : 'Ηρόδ.'Ιατρ. π.'Ορειβ.10,10,4 **αἱ πρὸς τοὺς διαπύρους τοίχους παραπτήσεις,** Σωρ.2,15, Καίλ.Αὐρ.Χρον.3,4.

πάροπτος-ον [ὀπτός] μτγν. ὁ παροπτηθείς, ὁ ἀτελῶς ὀπτηθείς, ὁ μὴ ἐπαρκῶς ἑφημένος, **ὁ ἡμίοπτος,** ὁ μισοψημένος : 'Ορειβ.ἀπ.128, Γλωσσ.

παροπτῶ-άω [ὀπτῶ] μτγν. ὀπτῶ τι ὀλίγον, ἐλαφρῶς, ἕψω τι ἀτελῶς, ἐπιπολαίως, οὐχὶ ἐπαρκῶς, μισοψήνω : 'Αγαθρχ.47, Διόδ.Σ 3,20 **τὰ ἐντὸς πάντα** [τοῦ ζῴου] **βραχὺν χρόνον ἐν ἡλίῳ παροπτήσαντες κατευωχοῦνται,** Σχόλ.'Αριστφ.'Ορν.1545 **εἶδος ἰχθύος, ὃ παροπτῶντες ἐσθίουσιν·** κ. παθ. : Πολύβ.12,25,2 **ἐκπυρουμένου τοῦ χαλκοῦ τὸν μὲν ἄνθρωπον πανταχόθεν παροπτώμενον καὶ περιφλεγόμεναν,** Γαλ.14,334,4 **βοείου κρέατος παρωπτημένου·** || ὁμ. ὡς θεραπευτικὴ μέθοδος : 'Ηρόδ.'Ιατρ.π.'Ορειβ.10,10,2 **παροπτάτωσαν τὰ μέρη μέχρι τοῦ δυσανασχετεῖν.**

παρόραμα-ατος [τὸ] [παρορῶ] μτγν. κ. νεώτ. λάθος ἐξ ἀβλεψίας ἢ ἀπροσεξίας, σφάλμα ἐκ παραδρομῆς, ἀβλέπτημα : Φιλόδ.Σημ.29, Πλούτ. 'Ηθ.515Ε **παροράματα δι' ἀμέλειαν,** Λογγίν.33,4 **ἁμαρτήματα μᾶλλον αὐτὰ ἑκούσια καλῶν ἢ παροράματα δι' ἀμέλειαν,** Πρόκλ.Παρμ.556S· || νεώτ. εἰδ. τυπογραφικὸν λάθος : **διόρθωσις παροραμάτων.**

παρόρασις-εως [ἡ] [παρορῶ] μτγν., μσν. κ.νεώτ. ἡ κακή, ἡ πλημμελὴς ὅρασις : Ῥοῦφ.ἀπ.116 **ὅσοις παραράσεις γίνονται, οἷον κωνωπίων προφαινομένων,** Γαλ.7,99 **ἴλιγγοί τε καὶ παροράσεις·** **2)** κ. μσν. κ. νεώτ. κακὴ παρατήρησις, ἀπροσεξία κατὰ τὴν παρατήρησιν, ὀλιγωρία, παράβλεψις, ἀμέλεια : ΠΔ Μακκ.2,5,17 **διὸ γέγονε περὶ τὸν τόπον παρόρασις,** Πλούτ.Αἰμ.3 **τῇ γε πόλει χαλεπὸν ἢ περὶ ταῦτα συγγνώμη καὶ παρόρασις,** Λουκ.Δίκ.Φων.3 **ἐς τοσοῦτον ἀμελείας τε καὶ παροράσεως ἥξειν,** Οἰκουμ.'Αποκ.463,16, 'Ανών. Κατ.Ψαλμ.1,130,12 **ἡ γὰρ ὑπέρθεσις τῆς τιμωρίας οὐκ ἔστι παράσεως, ἀλλὰ μακροθυμίας.**

παροράτικός-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν παρόρασιν βλ.λ.2), ὁ παρορῶν, ὁ παραβλέπων : Πλούτ.'Ηθ.716Β **παροράτικοὺς τοῦ συμφέροντος.**

παροργίζω [ὀργίζω] κ. μσν. κ. νεώτ., μέλλ. **παροργιῶ,** ἀόρ. **παρώργισα,** παθ. ἀόρ. **παρωργίσθην,** μτχ. παρακ. **παρωργισμένας,** διεγείρω, κινῶ τινα εἰς ὀργήν, κάμνω τινὰ νὰ καταληφθῇ ὑπ' ὀργῆς, ὑπὸ θυμοῦ, **ἐξοργίζω, ἐξερεθίζω,** θυμώνω κάποιον : 'Αριστλ.'Αθ.34,1 **ἐξαπατηθέντος τοῦ δήμου διὰ τοὺς παροργίσαντας,** ΠΔ Βασ.3,16,13 **ὡς ἐξήμαρτε τὸν 'Ισραήλ, τοῦ παροργίσαι κύριον τὸν θεὸν 'Ισραήλ,** αὐτ Δευτ.32,21 **ἐπὶ ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιῶ αὐτούς,** Φιλ.1,682, ΚΔ 'Εφεσ. 6,4 **οἱ πατέρες μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν,** Μηναῖ.12,7 'Εσπ.Θεοτοκ. **Δέσποινα πάναγνε μὴ παρίδῃς τὸν παροργίσαντα Θεὸν τὸν εὐσυμπάθητον·** κ. μέσ. κ. παθ. **παροργίζομαι** κυριεύομαι ὑπὸ σφοδρᾶς ὀργῆς, καταλαμβάνομαι ὑπὸ σφοδροῦ θυμοῦ, ὀργίζομαι, θυμώνω πολύ : Δημ.805 **ὅταν ὑμᾶς ἴδῃ πρός τινας παροργισθέντας τι** [δ.γρ.

ἀντὶ ὀργισθέντας), Θεόφρ.Φι 9,16,6 ἀνδράποδα **παροργισθέντα,** Στράβ.7,2,1 **γελοῖον δὲ τῷ φυσικῷ καὶ αἰωνίῳ πάθει δὶς ἑκάστης ἡμέρας συμβαίνοντι παροργισθέντας ἀπελθεῖν** ἐκ **τοῦ τόπου** (πιθ.γρ. ἀντὶ προσοργισθέντας)· **2)** ρηματ.π. παροργισμός, παρόργισμα, παρόργισις.

παρόργισις-εως (ἡ) νεώτ. ἄ. παροργισμὸς βλ.λ.

παρόργισμα-ατος (τὸ) (παροργίζω) μτγν. κ. παροργισμός (ὁ) ἡ παρακίνησις πρὸς ὀργήν, αἰτία ὀργῆς : ΠΔ Βασ.3,16,33 **καὶ προσέθηκεν Ἀχαὰβ τοῦ ποιῆσαι παροργίσματα, τοῦ παροργίσαι τὸν κύριον θεὸν** τοῦ **Ἰσραήλ,** αὐτ.20(21),22.

παροργισμός (ὁ) (παροργίζω) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παροργίζειν βλ.λ., ἐρεθισμός, ὀργή, θυμός : ΠΔ Βασ.3,15,30 **καὶ ἐν τῷ παροργισμῷ αὐτοῦ ᾧ παρώργισε τὸν κύριον θεὸν τοῦ Ἰσραήλ,** ΚΔ Ἐφεσ.4,26 **ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ ὑμῶν,** Παχυμ.ΓΜιχ.Παλ.278C.

παρορέγω (ὀρέγω) μτγν. ὀρέγω, ἐκτείνω, ἁπλώνω τι πλησίον τινός, παρεκτείνω, προτείνω : Αἰλ.ΖΙ 1,4 **εἰ δὲ ἐξείη τὰ στόμα, τῶν τις οἱ ἔξω τὴν οὐρὰν παρώρεξεν** (ἐπὶ τῶν σκάρων).

παρορεῖν Ἐπιγρ. κρητ. ἀντὶ ὁμορεῖν βλ.λ.

παρόρειος-ον (ὄρος) μτγν. κ. νεώτ. κ. παρόριος ὁ πλησίον ἢ ἐπὶ τῶν ὀρέων κείμενος, εὑρισκόμενος ἢ κατοικῶν, ὁ ὀρεινός : Στράβ.12,8,13 ἥ τε **παρόρειος λεγομένη Φρυγία** (διόρθ. ἀντὶ τῆς ἐσφ.γρ. τῶν κωδ. πορώρειος), Ἰώσ.ΠΙ 1,4,7 τὸ **μεταξὺ τῆς Ἀντιπατρίδος παρορείου καὶ τῶν Ἰόππης αἰγιαλῶν·** πρβλ. παρώρεια.

παρορεξία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ κίσσα βλ.λ.2).

παρόρθιος-ον (ὄρθιος) μτγν. κ. **πάρορθος-ον** ὁ ὁπωσδήποτε ὄρθιος, εὐθύς, ὁ μὴ ἐντελῶς ὄρθιος: Ἀπολλδ.Δαμ.Πολιορκ.146,7, αὐτ.154,4.

πάρορθος-ον μτγν. ἄ. παρόρθιος βλ.λ. : Ἀπολλδ. Δαμ.Πολιορκ.143,11.

παρορία (ἡ) Ἐπιγρ. πιθ. ἡ ἀποτυχία ἢ παραμέλησις τῆς φρουρήσεως τῶν συνόρων : **καὶ γενέσθαι κατάδικον Λύσανδρον ὑπὲρ παρορίας.**

παρορίζω (ὁρίζω) μτγν. περιορίζω τι ἐντὸς ὁρίων, θέτω, διαγράφω τὰ ὅριά τινος, δθ. προσδιορίζω, καθορίζω : Λογγῖν.2,2 **τὴν ἀπλανεστάτην ἄσκησίν τε καὶ χρῆσιν ἱκανὴ παρορίσαι καὶ συνενεγκεῖν ἡ μέθοδος,** αὐτ.10,6 **ὁ δὲ ποιητὴς οὐκ εἰς ἅπαξ παρορίζει τὸ δεινόν, ἀλλὰ τοὺς ἀεὶ .. ἀπολλυμένους εἰκονογραφεῖ· 2)** ἐξέρχομαι τῶν ὁρίων, ὑπερβαίνω, παραβιάζω τὰ ὅρια, ἰδιοποιοῦμαι κτῆμα γείτονος· ΑΒ 293,16 **«παρορίζειν, ὑπερβαίνειν τοὺς οἰκείους ὅρους, ἀποτεμνόμενον ἐκ τῶν ἀλλοτρίων»** : Ἀμμιαν.ΑΠ 11,209 **κἂν μέχρις Ἡρακλέους στηλῶν ἔλθης παρορίζων·** κ. παθ. ὑφίσταμαι παραβίασιν τῶν ὁρίων : Πάπ. **παρορίζομαι ὑπὸ τῶν γειτόνων·** || τὸ παθ. λαμβάνω ἔκτασιν ὁρίων, ἔχω ἐκτεταμένα τὰ σύνορα, τὰ ὅρια : Ἐπιγρ.· **3)** τὸ παθ. ἐξορίζομαι, ἐκτοπίζομαι, ἀποκλείομαι : Πλούτ.Ἠθ.353E **τὴν θάλασσαν ἐκ πυρὸς ἡγοῦνται καὶ παρωρισμένην· 4)** ρηματ.π. παρορισμός, παροριστής.

παρορίνω (ὀρίνω) ὀρίνω κατά τι, ὀλίγον τι, ἐξεγείρω ἐλαφρῶς : Ἀλκ.99.

παρόριος-ον (1) (ὅρος) σχόλ. ἄ. παρόρειος βλ.λ. : Σχόλ.Ἰλ.Υ 490, αὐτ.Χ 190 **ἡ παρὰ ταῖς πρυμνωρείαις παιδιᾶς παρόριαν.**

παρόριος-ον (2) (ὅρος) Ἐπιγρ. κ.πάπ. ὁ παρὰ τὸ σύνορα ὤν, ὁ πλησίον τῶν συνόρων, ὁ μεθόριος : Πλούτ.Ἠθ.366B· ὀμ. κ. μτ. δοτ. : Ἐπιγρ. **παρόριος τῇ Αἰθιοπίᾳ** (συνορεύων μὲ τὴν Αἰθιοπίαν)· **2)** τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **παρόρια τὰ ὅρια,** τὰ σύνορα : Πάπ. **τὰ παρόρια τῆς πόλεως.**

παρορισμός (ὁ) (παρορίζω) μτγν. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παρορίζειν βλ.λ.2), ἡ μετάθεσις, μετακίνησις τῶν ὁρίων, τῶν συνόρων, δθ. κ. ὁ σφετερισμὸς ἀλλοτρίας γῆς : Βασ.1,947D **ὅσοι μετὰ παρορισμοῦ τῶν πλησίων ταὺς ὅραυς ὑπερεξέτειναν,** Ἐπιγρ. **δημοσίας δίκας .. ὑπὲρ παρορισμῶν χώρας,** Πάπ.

παροριστής (ὁ) (παρορίζω) μτγν. ὁ ὑπερβαίνων, παραβιάζων τὰ ὅρια καὶ καταλαμβάνων ἀλλοτρίαν γῆν, ὁ σφετεριστής, ὁ ἅρπαξ, ὡς τίτλος ἐν Ἀμμιαν.ΑΠ 11,209 **εἰς Παροριστάς.**

παρορκία (ἡ) (παρορκῶ) μτγν. ἡ παράβασις τοῦ ὅρκου, ἡ ἐπιορκία : Βασ.3,114.

παρορκῶ-έω (ὅρκος) μτγν. παραβαίνω τὸν ὅρκον μου, γίνομαι ἐπίορκος, ἐπιορκῶ, παρασπονδῶ : Ἀππ.Κελτ.19 **ἠρέθισαν τοὺς Βρεττανοὺς παρορκῆσαι,** Φιλόστρ.Ἀπολλ.5,35 **ἐπιτηδείου σχήματος εἰς τὸ μὴ παρορκεῖν δοκεῖν,** Βασ.2,764D **παρορκεῖν δὲ διδάσκοντος,** αὐτ.764Α **οἱ παρορκήσαντες· 2)** ρηματ.π. παρορκία.

παρόρμημα-ατος (τὸ) (παρορμῶ) μτγν. ἡ ἐνέργεια τοῦ παρορμᾶν, παρότρυνσις, παρακίνησις, ὑποκίνησις : Ἰώσ.Αἰ 17,12,1 **καὶ τοῦτο παρόρμημα ἦν αὐτῷ εἰς τὸ μεταποιεῖσθαι τῆς ἡγεμονίας.**

παρόρμησις-εως (ἡ) (παρορμῶ) κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ παρορμᾶν, παρακίνησις, προτροπή : Ξεν. Ἱππαρχ.1,25 **παρόρμησις τῶν φυλάρχων εἰς τὸ φιλοτιμεῖσθαι,** Πολύβ.6,39,8 **ἐκ δὲ τῆς τοιαύτης παρορμήσεως οὐ μόνον τοὺς ἀκούοντας .. ἐκκαλοῦνται πρὸς τὴν ἐν τοῖς κινδύνοις ἅμιλλαν,** Ἀνδρόν.P 572M, Μιλόδ.Μουσ.98K, Ἰάμβλ.Προτρ.4 **παρόρμησις ἐπί τι,** αὐτ.1 **παρορμήσεις τινός· 2)** νεώτ. ψυχολ. ἡ ἀσυγκράτητος τάσις πρὸς ἐκτέλεσιν διαφόρων ἀνακλαστικῶν πράξεων.

παρορμητικός-ή-όν μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν παρόρμησιν, ὁ παρορμῶν, ὁ προτρεπτικός, ὁ παρακινητικός : Ξενοκρ.π.Ὀρειβ.2,58 **παρορμητικὸς ὀρέξεων,** αὐτ. 146 **παρορμητικὸς ἀφροδισίων,** Πλούτ.Λυκ.15 **ἦν μὲν οὖν καὶ ταῦτα παρορμητικά,** Διόσκ.2,110, Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.289,16 **καὶ ὅσα παρορμητικά ἐστιν, ὡς τὸ ὀτρύνειν, ἐρεθίζειν** (ἐπὶ ρ. τὰ δηλοῦντα προτροπήν), Λογγῖν.14,3 **πλέον δὲ τούτων παρορμητικόν, εἰ προσθείης..,** Θεοφύλ.Σ 71,7 (ἔκδ. Bonn.) **παρορμητικὸν μέλος.**

παρορμίζω κ. νεώτ., μέλλ. παρορμιῶ, ὁρμίζω, προσορμίζω πλοῖόν τι πλησίον ἄλλου : Λυσ.13,25 **παρορμίσαντες δύο πλοῖα Μουνυχίασιν.**

παρορμῶ-άω (1) (ὁρμῶ) κ. νεώτ., ἀόρ. **παρώρμησα,** παροτρύνω, παροξύνω, προτρέπω, παρακινῶ εἴς τι· Φώτ. **«παρορμᾷ, διεγείρει, παροξύνει»,** μτ. αἰτ. προσ. : Ξεν.ΚΠ 2,4,10 **εὖ ποιοῦντα παρορμᾶν μᾶλλον ἢ λυποῦντα καὶ ἀναγκάζοντα·** ὀμ. κ. ἐμπροθ. (εἰς, ἐπί, πρός τι) : **οὐτ.2,2,1 λόγοι .. παρορμῶντες εἰς τὸ ἀγαθόν,** αὐτ.8,1,12 **δεῖ ἄλλους παρορμᾶν ἐπὶ τὰ καλὰ .. ἔργα,** Ἀριστλ.ΗΜ 1206a,9 **παρορμᾶν πρός τι,** Φιλόδ. Ρητ.2,60S, αὐτ.Μουσ.35K **παρορμᾶν εἰς ἀκολασίαν,** Πλούτ.Νόμ.21 **παῖς .. ἦν .. τοῦ Νομᾶν παρορμήσαντος ἐπὶ τὴν βασιλείαν·** ὀμ. μτ. αἰτ. πράγμ. : Διοσκ.2,140 **τὸ εὔζωμον πλεῖον βρωθὲν συνουσίαν παρορμᾷ,** αὐτ.1,16 **παρορμᾶν ἀφροδίσια·** ὀμ. κ. μτ. ἀπαρφ. : Ξεν.ΚΠ 8,1,43 **τούτους οὔτε μελετᾶν τῶν .. πόνων οὐδένα παρώρμα,** Ἀριστλ.ΗΝικ.1179b,7· || κ. παθ. εἶμαι πρόθυμος, ἐμπροθ. (ἐπί, πρός τι) : Πολύβ.2,22,6 **οἱ περὶ αὐτοὺς ἡγεμόνες οὕτω παρωρμήθησαν ἐπὶ τὴν στρατείαν,** Δίων Κ 40,46 **ἐπ' ἀλλήλους παρώρμηντο πολλὰ μὲν δαπανώμενοι, πολλῷ δ' ἔτι πλείω μαχόμενοι,** Ἐπιγρ. **παρορμᾶσθαι πρὸς τὸ φιλοδοξεῖν· 2)** τὸ ἐνεργ. ἀμτβ. ἔχω πρόθυμον διάθεσιν, εἶμαι πρόθυμος : Θεόφρ.Ἱδρ.28 **παρορμῶντος τοῦ σώματος,** Διογ.Λ 6,83 **παρορμᾶν πρός τι· 3)** ρηματ.π. παρόρμησις, παρόρμημα.

παρορμῶ-έω (2) [ὁρμῶ-έω, ὅρμος] μτγν. ὁρμῶ, ὁρμίζομαι παραπλεύρως ἢ πλησίον τινός, εἶμαι ἠγκυροβολημένος, ὁραγμένος ἐν τῷ λιμένι, πλησίον τινός : Διόδ.Σ 14,49 **τοῖς παρορμοῦσι πλοίοις ἐμβολὰς δούς,** αὐτ.50 **τῶν παρορμούντων πλοίων τὰ μὲν συνέτριψε,** Παυσ.1,44,5 **ἐνταῦθα ἐν τῷ πολέμῳ τῷ πρὸς Νῖσον παρώρμει τὸ ναυτικὸν τῶν Κρητῶν·** ὁμ. μτ. δοτ. : Πλούτ.'Αντ.32 **Πομπηΐῳ μὲν τοῦ στόλου παρορμοῦντος,** Ξεν.'Εφ.1,13 **ἔτυχον ἐν 'Ρόδῳ πειρατὰς παρορμοῦντες αὐτοῖς.**

πάρορνῖς-ῖθος (ὁ,ἡ) (ὄρνις) ὁ καθιστῶν δυσοίωνον τὴν πτῆσιν τῶν πτηνῶν ἢ ὁ ἔχων κακούς οἰωνούς, ὁ δυσοίωνος : Αἰσχ.Εὐμ.770 **ὁδοὺς ἀθύμους καὶ παρόρνιθας πόρους τιθέντες.**

παρόρνυμι μτγν. παροτρύνω, παρορμῶ, προτρέπω, παρακινῶ : 'Απολλ.Ρ 3,486 **παρά μητέρα μύθοις ὄρνυθι** [ἐν τμήσει].

παρορὔγή (ἡ) (παρορύσσω) ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παρορύσσειν. ὀρυγὴ πλησίον, παραπλεύρως ἑτέρας ὀρυγῆς : Ρήτ.1,436 **τάφρων ὀρυγαί, ἀκολόπων παρορυγαί.**

παρόρυγμα-ατος (τό) (παρορύσσω) νεώτ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παρορύσσω, ὄρυγμα πλησίον ἑτέρου ὀρύγματος· || εἰδ. στρατ. ὄρυγμα σχηματίζον γωνίαν μετ' ἄλλου μεγαλυτέρου ὀρύγματος.

παρορύσσω κ. νεώτ., ἀττ. παρορύττω, ἀόρ. παρώρυξα, ὀρύσσω πλησίον ἢ παραλλήλως πρός τι : Θουκ 6,101 **αὐτοὶ ἀπεσταύρουν.. καὶ τάφρον ἅμα παρώρυσσον·** **2)** ἁμιλλῶμαι πρός τινα ἐν τῷ ὀρύττειν : Διογ.Λ 6,27 **ἔλεγε περὶ μὲν τοῦ παρορύττειν καὶ λακτίζειν ἀγωνίζεσθαι τοὺς ἀνθρώπους·** || τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : 'Επίκτ. 'Εγχ.29,2, 'Αρρ.'Επικτ.3,15,4 **ἐν τῷ ἀγῶνι παρορύσσεσθαι·** **3)** ρηματ.π. παρορυγή, παρόρυγμα.

παρορφνῖδωτός-ή-όν ὁ ἔχων μέλανα ἄκρα, κράσπεδα : 'Επιγρ. **παρορφνιδωτὸς χιτών.**

παρορχοῦμαι-έομαι μτγν. παριστάνω τι χορεύων ἐσφαλμένως, παρὰ τούς κανόνας : Λουκ. 'Ορχ.80 **τάς.. Διὸς γονὰς ὀρχούμενός τις καὶ τὴν τοῦ Κρόνου τεκνοφαγίαν παρωρχεῖτο.**

παρορῶ-άω κ. μσν. κ. νεώτ., μέλλ. παρόψομαι, ἀόρ. **παρεῖδον,** παθ. ἀόρ. **παρώφθην** (Δημ.133), παρακ. **παρῶμμαι** (Μέν.ἀπ.207), προσβλέπω, ἐμβλέπω ὡς ἐν παρόδῳ, παρατηρῶ, κοιτάζω : Ξεν.ΚΠ 7,1,5 **ἤρχοντο ἤδη τὸ τῶν πολεμίων στράτευμα ἀντιπροσιὸν παρορᾶν** (κῶδ. ἀντὶ καθορᾶν)· || ὁμ. μτ. δοτ. προσ. κ. αἰτ. πράγμ. παρατηρῶ τι εἴς τινα : 'Ηρ.1,37 **οὔτε δειλίην οὔτε ἄλλο οὐδὲν ἄχαρι παριδών τοι ποιέω ταῦτα,** 'Αριστφ.'Ορν. 454 **τύχοις ἂν χρηστὸν ἐξειπὼν ὅ,τι μοι παρορᾷς·** **2)** βλέπω τι ἐν παρόδῳ, διερχόμενός που βλέπω τι χωρὶς νὰ τὸ προσέχω, παρέρχομαι, παρατρέχω τι διὰ τοῦ βλέμματος, παραβλέπω, δὲν ὑπολογίζω, δὲν δίδω προσοχὴν εἴς τι : Μάχ.π.'Αθήν.6,244D **τοῦ βασιλέος πυθαμένου τάλκήναρος μὴ παρεόρακεν 'Αρχεφῶν τοὺς κωβιούς,** Μηναῖ. 12,11 "Ορθρ.'Ωδ.9 Θεοτ. **τάς ἀνομίας παρορῶν καὶ τάς ἁμαρτίας** μου (παραβλέπων, μὴ καταλογίζων)· κ. παθ. : 'Αριστλ.ΖΙ 602b,3 **τὰ δὲ μικρὰ τῶν ἰχθυδίων σώζεται διὰ τὸ παραρᾶσθαι,** Πολύβ.5, 55,9· **3)** ὀλιγωρῶ, παραμελῶ, ἀμελῶ, περιφρονῶ, ἀφροντιστῶ, ἀδιαφορῶ περί τινος : 'Αντιφ.1,24 **ὅπως ἡ τοὺς νόμους παριδοῦσα μὴ δῷ δίκην,** Ξεν.'Ελλ.7,4,21 **οἱ δὲ 'Αρκάδες οὐδέν τι μᾶλλον ἐκινοῦντο, ἀλλὰ ταῦτα πάντα παρεώρων,** Δημ. 281 **τὸ τὸν Φίλιππον ἐᾶν αὐξάνεσθαι, παραρῶντας κοὐδὲ καθ' ἓν φυλαττομένους,** αὐτ.179 **τὴν κοινὴν ἁπάντων σωτηρίαν παρόφανται,** Πολύβ. 16,20,8 **διαφευδόμενοι καὶ παρορῶντες τὴν ἀλήθειαν,** Δίων Κ 52,12 **τοὺς μὲν τιμᾷ, τοὺς δὲ παρορᾷ,** 'Επιγρ. **ἐν οὐδενὶ τῶν συμφερόντων παρεωράκασι τὴν σύνοδον·** κ. παθ. : Δημ.133 **ταῦτα.. ἐαθέντα καὶ παροφθέντα, ἀπώλεσε Θρᾴκην,** 'Αριστλ.Μεταφ.995a,27 **τυγχάνει παρεωραμένον,** ΠΔ'Εκκλ.12,14 **σύμπαν τὸ ποίημα ὁ θεὸς ἄξει ἐν κρίσει, ἐν παντὶ παρεωραμένῳ ἐὰν ἀγαθὸν καὶ ἐὰν πονηρόν,** Πολύβ.5,2,8 **οὐ φέρειν δυνάμενος τὴν ἐλάττωσιν παραρώμενος·** **4)** παραχωρῶ, παραδέχομαι, ἐπιτρέπω : 'Επιγρ., Φιλόδ.Ρητ.2,267S· **5)** βλέπω τι ἐσφαλμένως, κακῶς, ἀντιλαμβάνομαι διὰ τῆς ὁράσεως ἄλλο ἀντ' ἄλλου : Πλούτ.Θεαίτ. 157Ε **ὅσα τε παρακούειν ἢ παρορᾶν ἤ τι ἄλλο παραισθάνεσθαι λέγεται,** αὐτ.'Ιππ.Μ 300C **οὐ κινδυνεύεις.. ἀλλὰ πάνυ ἑτοίμως.. παρορᾷς·** **6)** βλέπω πλαγίως, λοξῶς, ἐμπροσθ. (εἰς, πρός, ἐπί τι(να) : Ξεν.Συμπ.8,42 **παρορῶν εἰς ἐκεῖνον εἶπεν,** αὐτ.ΚΠ 7,1,4 **παρηγγύησε δὲ παρορᾶν πρὸς τὸ σημεῖον,** 'Αριστλ.ΖΙ 630b,1 **τὸ δὲ προκόμιον καθήκει ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς, ὥστ' εἰς τὸ πλάγιον παρορᾶν μᾶλλον ἢ εἰς τὸ πρόσθεν,** Αἰλ. Τακτ.42,1, 'Ασκληπιόδ.12,11 **παρορᾶν ἐπὶ τὸν ἡγούμενον,** Δίων Κ 73,14 **ὑπὸ τοῦ δέους οὐδ' ἀναβλέπειν εἰς αὐτοὺς εἰ μὴ παρορῶντές πως ἐτολμῶμεν·** **7)** ρηματ.π. παρόρασις, παρόραμα.

πάρος ποι. μόριον, ὡς ἐπίρρ. ἐπὶ χρόνου, πάλαι, ἄλλοτε, πρότερον, προηγουμένως, πρωτύτερα· Σουΐδ. «πάρος, χρονικῶς καὶ τοπικῶς ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν», μτ. παντὸς χρόνου πλὴν τοῦ ἐνεστ. κ. παρακ.ὁριστ.:'Ιλ.Δ 73 **ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν 'Αθήνην,** αὐτ.Λ 669 **οὐ γὰρ ἐμὴ ἲς ἔσθ', οἵη πάρος·** ὁμ. ἀντίθ. τῷ νῦν : 'Οδ.Ζ 325 **νῦν δή πέρ μευ ἄκουσον, ἐπεὶ πάρος οὔ ποτ' ἄκουσας·** ὁμ. μτ. τῶν γε κ. περ : 'Ιλ.Ρ 270 **ἐπεὶ οὐδὲ Μενοιτιάδην ἤχθαιρε πάρος γε,** 'Οδ.Ε 82· || ὁμ κ. μτ. τοῦ ἄρθρου : 'Ιλ.Τ 42 **οἵ περ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεσκον,** αὐτ.Ψ 480,Πίνδ.Ι 6(7),1 **τίνι τῶν πάρος** (τῶν πρότερον, τῶν προγόνων), 'Ηρ 9,2 **οἵ περ καὶ πάρος ταὐτὰ ἐγίνωσκον** (πρίν), Αἰσχ.Πρ. 405 **θεοῖς τοῖς πάρος,** Σοφ.Αἴ.34, αὐτ.'Ηλ.1445 **τὴν ἐν τῷ πάρος χρόνῳ,** Εὐρ.Φοίν.1733 **ἄπαγε τὰ πάρος εὐτυχήματ' αὐδῶν·** **2)** μτ. ἐνεστ. κ. παρακ. ὁριστ. πρὸς δήλωσιν ἐνεργείας ἢ καταστάσεως ἀρχῆθεν γινομένης ἢ ἀληθευούσης καὶ ἐξακολουθούσης καὶ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ λέγοντος, ἐξ ἀρχῆς μέχρι τοῦδε, ἀνέκαθεν ἕως τώρα : 'Ιλ.Μ 346 **οἳ τὸ πάρος περ ζαχρηεῖς τελέθουσι,** αὐτ.Α 553, αὐτ.Δ 264 **οἷος πάρος εὔχεαι εἶναι,** 'Οδ.Ε 88 **πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις·** **3)** (ὡς σύνδ.) πρίν, πρότερον, προτοῦ, μτ. ἀπαρφ. ἀόρ. : 'Ιλ.Ζ 348 **ἔνθα με κῦμ' ἀπόερσε πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι,** 'Οδ.Α 21 **ὁ δ' ἀσπερχὲς μενέαινεν.., 'Οδυσῆϊ πάρος ἣν γαῖαν ἱκέσθαι·** ὁμ. σπαν. μτ' ἐνεστ. : 'Ιλ. Σ 245 **ἐς δ' ἀγορὴν ἀγέροντο πάρος δόρποιο μέδεσθαι** (πρὶν τοῦ καιροῦ..)· || μτ. ἀρνήσεως ἑπομένου τοῦ **πρίν γε** : 'Ιλ.Ε 218 **πάρος δ' οὐκ ἔσσεται ἄλλως, πρίν γε..** (οὐχὶ πρίν.., ἕως αὖ), 'Οδ.Β 127 **οὔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν.., πρίν γ' αὐτὴν γήμασθαι·** **4)** πρὸ τοῦ προσήκοντος χρόνου, πάρα πολὺ ταχέως, προπετῶς, θρασέως, προώρως, πρὶν τῆς ὥρας, παραδόξως: 'Ιλ.Ψ 474 **τί πάρος λαβρεύεαι;** (ὁ.ἑρμην. ἀνέκαθεν ἕως τώρα) **5)** μᾶλλον, πρότερον, ταχύτερον, προτιμότερον, κάλλιον : 'Ιλ.Θ 166 **πάρος τοι δαίμονα δώσω** (μᾶλλον θὰ σοῦ δώσω δυστυχίαν, καταστροφήν), αὐτ.Π 629 **πάρος τινὰ γαῖα καθέξει,** Εὐρ.'Ορ.344 **τίνα γὰρ ἔτι πάρος οἶκον ἄλλον.. σέβεσθαί με χρή;** **6)** σπαν. ἐπὶ τόπου, ἐμπρός, ἔμπροσθεν : Σοφ.'Ηλ.1502 **σοὶ βαδιστέον πάρος** (σὺ πρέπει νὰ βαδίζῃς πρῶτος, νὰ πηγαίνῃς ἐμπρός)· **7)** ὡς πρόθ. ποι. ἀντὶ τῆς πρὸ β.λ., ἐπὶ τόπου, μτ. γενικ. πρός, ἔμπροσθεν, ἐνώπιον, μ. **ἅπαξ π.** 'Ομ.ἐν 'Ιλ.Θ 254 **εὔξατο Τυδεΐδαο πάρος σχέμεν.. ἵππους,** Σοφ.Αἴ.73 **στεῖχε δωμάτων πάρος,** Εὐρ.'Εκ.1049, αὐτ.Φοίν.1271, αὐτ.

'Ορ.112 δόμων πάρος, αὐτ.1217, αὐτ.'Ανδρ.572· **8**) όμ. ὡς πρόθ. ἐπὶ χρόνου, πρότερον, προηγουμένως, πρωτύτερα : Εὐρ.'Ανδρ.1208 θανεῖν σε, πρέσβυ, χρῆν πάρος τέκνων (νὰ πεθάνῃς . . πρὶν ἀπ' τὰ παιδιά . .)· **9**) μᾶλλον, πλέον, περισσότερον, ὑπέρ, ὑπεράνω, πέρα, ἐπέκεινα : Σοφ. ΟΚ 418 πάρος τοὐμοῦ πόθου προὔθεντο τὴν τυραννίδα, αὐτ.Τρ.724 τὴν δ' ἐλπίδ' οὐ χρὴ τῆς τύχης κρίνειν πάρος (προκρίνειν, προτιμᾶν)· **10**) πρό, ἀντί τινος, ὑπέρ τινος : Εὐρ.'Ηρακλ.536 παρθένου μέγαν λόγον κλύων, ἀδελφῶν ἢ πάρος θέλει θανεῖν.

πᾶρος (τό) αἰολ. ἀντὶ πῆρος βλ.λ.

παροσμία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. διαστροφὴ τοῦ αἰσθητηρίου τῆς ὀσφρήσεως, καθ' ἣν τὰ πάσχοντα ἄτομα αἰσθάνονται ὀσμὰς ἀνυπάρκτους ἢ δυσαρέστους ὡς εὐαρέστους καὶ τἀνάπαλιν.

παρόσον ἐπίρρ., μτγν. ἡνωμ. ἀντὶ παρ' ὅσον, καθ' ὅσον : Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.7,419· **2**) ἐπειδή, καθότι : Φιλόδ.Σημ.12.

παροσφραίνω μσν. πλησιάζω τι εἰς τὴν ῥῖνά τινος πρὸς τὸ ὀσφρανθῆναι, προσφέρω, δίδω τι εἴς τινα διὰ νὰ τὸ μυρίσῃ, μτ. δοτ. προσ. κ. αἰτ. πράγμ. : Γεωπ.13,17 κόρεις θλάσας παρόσφραινε τῷ ζῴῳ.

παροσφρητικὴ αὖλαξ (ἡ) νεώτ. ἀνατ. ἀγκυλοειδὴς αὖλαξ ἀφορίζουσα τὸν πρόσθιον ἐκ τοῦ ὀπισθίου ὀσφρητικοῦ λοβοῦ τῆς περιφερικῆς χώρας τοῦ ρινικοῦ ἐγκεφάλου.

παρότρυνσις-εως (ἡ) (παροτρύνω) μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ παροτρύνειν, παρόρμησις, προτροπή, παρακίνησις : Παχυμ.Γ ἐν Βί.'Ανδρον.Παλ. 39Ε πρὸς ἀποστασίαν παρότρυνσις.

παροτρυντικός-ή-όν μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ κατάλληλος, ὁ ἐπιτήδειος εἰς τὸ παροτρύνειν, ὁ συντελῶν πρὸς παρότρυνσιν, ὁ προτρεπτικός, ὁ παρορμητικός, παρακινητικός : Εὐστ.1169,55 παροτρυντικὸς εἰς μάχην.

παροτρύνω κ. μσν. κ. νεώτ., ἀόρ. παρώτρυνα, παρορμῶ, παροξύνω, προτρέπω, παρακινῶ, ἐνθαρρύνω εἴς τι· 'Ησ. «παροτρύνει, διεγείρει», Σουΐδ. «παρώτρυναν, παρώξυναν» : Πίνδ.Ο 3,38 ἐμὲ δ' ὦν πάρ θυμὸς ὀτρύνει φάμεν (ἐν τμήσει), ΚΔ Πράξ.13,50 οἱ δὲ 'Ιουδαῖοι παρώτρυναν τὰς .. γυναῖκας . . καὶ ἐπήγειρον διωγμὸν ἐπὶ τὸν Παῦλον, 'Ιώσ.ΑΙ 7,6,1, Λουκ.Τόξ.35 παροτρύνεις με πρὸς τὸν λόγον, Καισάρ.Δαπ.ἐν Σάθ.3,142 τὴν σὴν εὐμένειαν ἐπὶ τόδε παρώτρυνεν· κ. παθ. : Θεοφύλ.Σ 71Β τῆς 'Ρωμαϊκῆς πληθύος παροτρυναμένης πρὸς πόλεμον· **2**) εἰδ. ἰατρ. ἐκτοπίζω, μετατοπίζω τὴν μήτραν : 'Ιππ.Γυν.2,138 ἅπασα πρόφασις ἱκανὴ τὰς ὑστέρας παροτρῦναι, ἢν ἔχωσί τι φλαῦραν· **3**) ρηματ.π. παρότρυναις.

παρούα (ἡ) πάπ. θηλ. τοῦ παρώας, βλ. παρείας 2).

παρούας (ὁ) μτγν. ἀντὶ παρείας βλ.λ.ΙΙ : Αἰλ. ΖΙ 8,12 «ὁ παρείας ἢ παρούας, αὔτω γὰρ 'Απολλόδωρος ἐθέλει».

παρουάτιος-ον (οὖς) μτγν. ὁ ἔχων ὦτα κρεμάμενα : Καλλ.'Αρτ.91 κύνας . . παρουατίους (πιθ. ἀνάγν. ἀντὶ παρουαίους=παρώους).

παρουκέτο (τὸ) δημ. ἀντὶ παροκέτο βλ.λ.

παρουλίς-ίδος (ἡ) (οὐλή) μτγν., μσν., νεώτ. κ. παρουλῖτις-ιδος φλεγμονὴ ἢ ἀπόστημα ἐπὶ τῶν οὔλων· Πολυδ.4,199 «παρουλίς, οὔλων ἀπόστασις», Παῦλ.Αἰγ.3,26 «φλεγμονὴ περί τι μέρος τῶν οὔλων», Κέλσ.'Ιατρ.6,13,1, Γαλ.6,402, αὐτ.7,731, 'Αέτ. 8,26· **2**) νεώτ. ἰατρ. φλεγμονὴ παρὰ τὰ οὖλα ἢ ἀπόστημα ἐπὶ τοῦ περιοστέου τῆς φατνιακῆς ἀποφύσεως τῆς γνάθου ἕνεκα φλεγμονῆς ἐκ τερηδονισμένου ὀδόντος.

παρουλῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἀπόστημα ἐκ φλεγμονῆς παρὰ τὰ οὖλα, ὁ. παρουλὶς βλ.λ.2).

πάρουλος-ον (οὖλος (2)) μτγν. ὁ ὀλίγον τι οὖλος, ὁ κατά τι σγουρός, ὁ λιγάκι σγουρός, κατσαρός : Πολυδ.4,135 ὁ δὲ πάρουλος, τἆλλα ἐοικὼς τῷ πρὸ αὐτοῦ, μᾶλλον νεανίζει.

παρουλότριχος-ον μσν. ὁ ἔχων ἐλαφρῶς οὔλας τὰς τρίχας, ποὺ ἔχει τὰ μαλλιὰ λιγάκι σγουρά : Γεωπ.18,1,6 πρόβατα παρουλότριχα.

πάρουρος (ὁ) (οὖρος (2)) ὁ φυλάττων παραπλεύρως, ὁ παραφύλαξ· 'Ησ. «ὁ εἰς φυλακήν τινα τεταγμένος μισθωτικῶς, οὖρος γὰρ καὶ ὁ φύλαξ καὶ ὁ ἐπίουρος», δ.γρ.ἐν'Οδ.Λ 489 βουλοίμην κε πάρουρος ἐὼν θητευέμεν ἄλλῳ (ἀντὶ κ' ἐπάρ-).

πάρουρος-ον (οὐρά) μτγν. ὁ παρὰ τὴν οὐράν, ὁ πλησίον τῆς οὐρᾶς : Πτολ.Μαθ.8,1 ἐν τῇ παρούρῳ ἐπιστροφῇ.

παρουσία (ἡ) (πάρειμι) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ ἀφῃρημένη ἔννοια τοῦ πάρειμι, τὸ παρεῖναι, τὸ νὰ εἶναί τις παρών, ἐπὶ προσ.· Φώτ.400 «καὶ ἐπὶ τοῦ παρεῖναι δὲ τάσσεται» : Αἰσχ.Πέρσ.169 ὄμμα γὰρ δόμων νομίζω δεσπότου παρουσίαν, Σοφ. 'Ηλ.948 παρουσίαν μὲν οἶσθα . . φίλων ὡς αὔτις ἡμῖν ἔστιν (ὅσον μὲν ἀπὸ φίλους γνωρίζεις ὅτι δὲν ἔχομεν κανένα ἐδῶ διὰ νὰ μᾶς βοηθήσῃ),αὐτ. ΑΙ.540, Εὐρ.'Αλκ.606 ἀνδρῶν . . παρουσία (ἄνδρες οἱ παρόντες), αὐτ.'Εκ.1005, Θουκ.6,86 πόλει δὲ μείζονι τῆς ἡμετέρας παρουσίας ἐποικοῦντες (ἡμῶν παρόντων), ΚΔ Κορινθ.1,16,17 χαίρω ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Στεφανᾶ καὶ Φουρτουνάτου . . ὅτι τὸ ὑμῶν ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν, αὐτ.Φιλ.2,12, -τὰ ἔλεγεν ἐπὶ παρουσίᾳ μου (ἐμοῦ παρόντος, ἐνώπιόν μου, ἐμπρός μου)· ὁμ. κ. ἐπὶ πραγμ. : Εὐρ.'Εκ. 227 γίγνωσκε δ' ἀλκὴν καὶ παρουσίαν κακῶν τῶν σῶν, 'Αριστφ.Θεσμ.1049 τίς ἐμὸν οὐκ ἐπόψεται πάθος . . ἐπὶ κακῶν παρουσίᾳ, Πλάτ.Γοργ. 497Ε τοὺς ἀγαθοὺς οὐχὶ ἀγαθῶν παρουσίᾳ ἀγαθοὺς καλεῖς, αὐτ.Φαίδ.100D, Δημ.1447 τὰ . . τῆς τύχης ὀξείας ἔχει τὰς μεταβολὰς καὶ κοινὰς ἀμφοτέροις τὰς παρουσίας (Βερναρδ.Γρ. «τὰ πράγματα τῆς τύχης ταχέως μεταβάλλονται καὶ ἐξ ἴσου εἶναι ἄλλοτε μὲ τὸ ἓν μέρος καὶ ἄλλοτε μὲ τὸ ἄλλο»), 'Αριστλ.ΗΕὐδ.1217b,5 αὐτὸ τὸ ἀγαθὸν (αἴτιον) τῇ παρουσίᾳ τοῖς ἄλλοις τοῦ ἀγαθὰ εἶναι· **2**) ἄφιξις, ἔλευσις, προσέλευσις, ἐρχομός· 'Αμμών.115 «ἐπέλευσις» : Σοφ.'Ηλ.1104 τίς . . φράσειεν ἂν ἡμῶν ποθεινὴν κοινόπουν παρουσίαν ;, Εὐρ.'Αλκ.209 εἶμι καὶ σὴν ἀγγελῶ παρουσίαν, Θουκ.1,128 Βυζάντιον . . ἑλὼν τῇ προτέρᾳ παρουσίᾳ, Διον.'Αλ.Ρωμ.145 τῆς Αἰνείου παρουσίας εἰς 'Ιταλίαν, Πλούτ.Κάμ.34 πυρὰ πολλὰ καύσας διεσήμηνε τὴν ἑαυτοῦ παρουσίαν, - ἡ ἔγκαιρος παρουσία του ἐκεῖ ἔσωσε τὴν κατάστασιν· ‖ ὁμ. ἐπὶ ἐπισκέψεως βασιλέων ἢ ἄλλων ἐπισήμων προσώπων : Πάπ.· ‖ ὁμ. ἐπὶ ἐπιφανείας θεοῦ : 'Επιγρ.· ‖ μτγν., μσν. ἡ ἔλευσις, ἡ ἐμφάνισις τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ κόσμῳ : ΚΔ Πέτρ.2,1,16 οὐ γὰρ σεσοφισμένοις μύθοις . . ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ 'Ιησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται γενηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος, 'Ιουστ.1,52, Μηναῖ.12,2 'Ορθρ. 'Ωδ.3 Θεοτ. κατενόησας Θεοῦ παρουσίαν προφητικαῖς ἐν ὄμμασι, θεόπνευστε· ‖ μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁμ. ἐπὶ τῆς δευτέρας ἐμφανίσεως, ἐλεύσεως τοῦ Σωτῆρος εἰς τὸν κόσμον, ὅπως κρίνῃ ζῶντας καὶ νεκρούς : ΚΔ Ματθ.24,3 εἰπὲ ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας καὶ συντελείας τοῦ αἰῶνος ; αὐτ. 27, αὐτ.Θεσσ.1,2,19 ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου ἡμῶν 'Ιησοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ αὐτοῦ παρουσίᾳ, αὐτ.'Ιω. 'Επ.1,2,28 ἵνα ὅταν φανερωθῇ . . μὴ αἰσχυνθῶμεν ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ, 'Ιγνάτ.Θεοφ. Φιλαδ.9, 'Ιουστ.1,52,- Δευτέρα παρουσία· **3**) ἡ κατάλληλος στιγμή, εὐκαιρία : Σοφ.'Ηλ.1251 ὅταν

παρουσία φράζη, τότ' ἔργων τῶνδε μεμνῆσθαι χρεών [ὃ.γρ.]· 4) φρ. ἐν Ἐπιγρ. παρουσίαν ποιεῖσθαι τοῖς παρεπιδημοῦσι [ξενίζειν, φιλοξενεῖν τοὺς παρεπιδημοῦντας]· 5) εἰδ. ἀστρολ. ἡ θέσις πλανήτου τινὸς ἔν τινι σημείῳ τοῦ ζῳδιακοῦ : Βέττ.Θάλ.49,26 ἤτοι κατὰ παρουσίαν ἢ κατὰ συμμαρτυρίαν· 6) οὐσία, περιουσία· Ἡσ. «παρουσία· οὕτως ἐκάλουν καὶ τὸ ὑπάρχοντα παρουσίαν· καὶ μὴ ποθ' ἡ παρὰ πρόθεσις παρέλκει», Φώτ. « παρουσία λέγεται οὕτως ἐπὶ τῆς τῶν παρόντων δαψιλείας» : Κράτ.16 παρουσία χρημάτων, Πλάτ.Κωμ.177 ὡς . . ἔχομεν παρουσίας, Μέν. ἀπ.471· 7) χρηματικὴ συνεισφορά, φορολογία : Σχόλ.Λουκ.Φάλ.1,3 παρουσίαι.

παρουσιάζω [παρουσία] μτγν., μσν., νεώτ. κ.δημ., ἀόρ. παρουσίασα κ. δημ. (ἐ)παρουσίασα, παθ. ἀόρ. παρουσιάσθην, δημ. (ἐ)παρουσιάστηκα, ἀμτβ. πάρειμι, εἶμαι παρών, παρευρίσκομαι, ἀφικνοῦμαι, ἔρχομαι : Ἀνών.Ἀριστλ.ΗΝικ.438,6, Ζαχαρ.Πάπ.Διαλογ.3,7 παρουσιάζουσα μορφή, Φώτ. Ἐπιστ.386,10 καλὸν δὲ παρουσιάσαι καὶ αὐτούς, Ζωναρ.Καν.13 ;Τρούλλ.142 μὴ διαβάλλοιτο ὁ γάμος, ὃν ὁ κύριος παρουσιάσας καὶ ἐν αὐτῷ θαυματουργήσας εὐλόγησε, Παχυμ.Γ Μιχ.Παλ.263 λ παρουσιάσας ὁ πάπας· 2) νεώτ. κ. δημ. μτβ. φέρω τι πρὸ τῶν ὀμμάτων τινός, ἐμφανίζω, δεικνύω, ἐπιδεικνύω, προσάγω : παρουσίασε τὸ συμβόλαιον εἰς τὸ δικαστήριον - τὰ χαρτιά του - τοὺς μάρτυράς του, - ἡ κατάστασις τοῦ ἀσθενοῦς παρουσιάζει κάποιαν βελτίωσιν, - θὰ μᾶς παρουσιάσῃ ἐκπλήξεις· ‖ φέρω ἐμπρός, προβάλλω : στρατ. πρόσταγμ. παρουσιάστε ἀρμ· ‖ τὸ μέσ. φαίνομαι : ἡ διεθνὴς κατάστασις παρουσιάζεται περιπεπλεγμένη· 3) νεώτ. κ. δημ. ὁδηγῶ, προσάγω, εἰσάγω τινὰ παρά τινι λέγων τὸ ὄνομα καὶ τοὺς τίτλους αὐτοῦ, συνιστῶ, συστήνω : θὰ μᾶς παρουσιάσῃ εἰς τὸν βασιλέα - εἰς τὸν ὑπουργόν, - σᾶς παρουσιάζω τὸν κύριον τάδε· ‖ τὸ μέσ. παρουσιάζομαι ἐμφανίζομαι αὐτοπροσώπως, προσέρχομαι ἐνώπιόν τινος, ἰδ. ὡς κατώτερος πρὸς ἀνώτερον : ἔλαβε διαταγὴν νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ ὑπουργοῦ καὶ νὰ ἀπολογηθῇ, - παρουσιάσθη πρὸ τοῦ λοχαγοῦ παραπονούμενος· ‖ ὁμ. τὸ μέσ. ἐπὶ πραγμ., ἀναφύομαι, προκύπτω, ἀναφαίνομαι : ἐσταμάτησε τὸ ἔργον διότι παρουσιάσθησαν τεχνικαὶ δυσχέρειαι· 4) ρηματ. π. παρουσίασις, παρουσιάσιμος.

παρουσιάσιμος(-η)-ο(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἄξιος νὰ παρουσιασθῇ που, ὁ ἐμφανίσιμος βλ.λ. : μ' αὐτὸ τὸ φόρεμα δὲν εἶναι καθόλου παρουσιάσιμος, - δὲν εἶσαι παρουσιάσιμος γιὰ τὸ γάμο.

παρουσίασις-εως [ἡ] νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ παρουσιάζειν, ἡ ἐμφάνισις, ἡ προσαγωγή.

παρουσιαστικό(ν) [τὸ] νεώτ. κ.δημ. [οὐδ. τοῦ ἀχρήστου ἐπιθ. παρουσιαστικός], τὸ σύνολον ὅπερ διὰ τῆς ὄψεως, τῆς ἐκφράσεως, τῆς ἐνδυμασίας, τῆς στάσεως, τῶν τρόπων αὐτοῦ παρουσιάζει τις, ἡ ἐξωτερικὴ ἐμφάνισις, παράστασίς τινος : ἔχει συμπαθητικό(ν)-ἀποκρουστικὸν παρουσιαστικό(ν).

παρουφά [ἡ] λακων. ἡ βοιωτ. ἀντὶ παρυφή βλ.λ.· Ἡσ. «ἡ ἐν τῷ χιτῶνι πορφύρα».

παροφθαλμιστής [ὁ] γλωσσ. κ. μαν. γόης θαυματοποιός, ταχυδακτυλουργός : Νικ.Χων.Χρον.78Β.

παροφθαλμιστική [τέχνη] [ἡ] σχόλ. ἡ τέχνη τοῦ ἀπατᾶν τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν θεατῶν, ἡ θαυματοποιΐα, ἡ ταχυδακτυλουργία : Σχόλ. εἰς Συνέσ.363.

παροχέτευσις-εως [ἡ] [παροχετεύω] κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παροχετεύειν, ἡ μεταστροφὴ τῶν ὑδάτων ὀχετοῦ ἢ διώρυχος εἰς ἄλλον παρακείμενον ὀχετόν, ἡ διοχέτευσις ὑγροῦ τινος πρὸς ἄλλην τινὰ κατεύθυνσιν : Ἱππ.Χυμ. 1,Γαλ.16,149· 2) νεώτ. ἠλεκτρολ. ἡ ἕνωσις τῶν ἄκρων ἠλεκτρικοῦ κυκλώματος πρὸς τοὺς ἠλεκτροφόρους ἀγωγοὺς διανομῆς.

παροχετευτικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν παροχέτευσιν, ὁ κατάλληλος ἢ ὁ συντελῶν εἰς τὴν παροχέτευσιν, ἀντίθ. ἀντισπαστικός : Γαλ.10,641· ‖ νεώτ. ἰατρ. παροχετευτικὰ φάρμακα τὰ ἐπιφέροντα συρροὴν τοῦ αἵματος ἐκ χώρας τινὸς τοῦ σώματος πασχούσης ὑπεραιμίαν εἰς ἄλλην, ἀ. ἐπισπαστικά.

παροχετεύω κ. νεώτ., ἀόρ. παρωχέτευσα, μετοχετεύω, διοχετεύω τὸ ὕδωρ ὀχετοῦ ἢ διώρυχος εἰς ἄλλον ὀχετὸν ἢ διώρυχα κ. ἰδ. ὑφαιρῶ, ὑποκλέπτω τὸ ὕδωρ ὀχετοῦ τινος δι' ἑτέρου πλαγίου ὀχετοῦ· Ἡσ. «παροχετεύων· ὅταν ἀπὸ τούτου τοῦ μέρους στρέφῃ τὸ ὕδωρ εἰς ἄλλον ὑδραγωγόν», Φώτ. «παροχετεύει, παραπλαγιάζει· ἢ ἀπὸ ἑτέρου ὑδρηγοῦ εἰς ἕτερον ἐπιβάλλει ἢ μεταφέρει τὸ ὕδωρ» : Πλάτ.Νόμ.844Α τῶν ὑδάτων πέρι γεωργοῖσι . . νόμοι κείμενοι οὐκ ἄξιοι παροχετεύειν λόγοις, ἀλλ' ὁ βουληθεὶς ἐπὶ τὸν αὐτοῦ τόπον ἄγειν ὕδωρ ἀγέτω, Πλούτ.Θεμ.31 ἑλὼν τοὺς ὑφαιρουμένους τὸ ὕδωρ καὶ παροχετεύοντας· κ. παθ. : Θεόφρ.ΦΑἰτ.5,17,4 αὐδαμοῦ γὰρ οὐδὲν περιττὸν οὐδὲ παροχετευόμενον ἐκπίπτει τῆς τροφῆς· ‖ τὸ μέσ. παραχετεύαμαι ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Πλούτ.Ἠθ.779F εἰς ἑτέρους τὸ τῆς ἀρχῆς παροχετεύεσθαι· 2) μτφ. : Εὐρ.Βάκχ.479 τοῦτ' αὖ παρωχέτευσας εὖ κοὐδὲν λέγων [Βερναρδ. Γρ. «καὶ ταύτην πάλιν τὴν ἐρώτησιν καλῶς ἐξέφυγες καὶ χωρὶς νὰ λέγῃς τίποτε»].

παροχεύομαι ἐπὶ ζῴων, ὀχεύομαι, βατεύομαι καὶ ὑπὸ ξένου ἄρρενος : Ἀριστλ.ΖΙ 613a,7 παραχεύονται . . καὶ τῶν τοὺς ἄρρενας ἐχουσῶν τινες.

παροχεύς-έως [ὁ] [παρέχω] μτγν. κ. μσν. ὁ παρέχων, ὁ χορηγός, ὁ δωρητής, ὁ προμηθευτής, ἐπὶ τοῦ Ἑρμοῦ : Κυραν.15, Ἡρωδιαν.Ἐπιμ.116 πρύτανις ὁ παροχεύς, Γρηγορ.Ν ἐν Ἀν.Βοασσ.3,188 μεγίστων παροχεὺς ἀγαθῶν, Σχόλ.Ἰω.Κλίμ.426,37 ἀγαθῶν παροχεὺς δωρεῶν· ‖ ὁμ. ὡς γλῶσσ. τοῦ βραβεύς : Σχόλ.Εὐρ.Ὀρ.1650.

παροχή [ἡ] [παρέχω] κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ παρέχειν, χορήγησις, χορηγία, δόσις, προμήθεια : Θουκ.6,85 νεῶν παροχῇ αὐτονόμους [πιθ.ἀνάγν. παροκωχῇ, κτ. Βερναρδ.Γρ. «ὥστε οὐχ ὑποτελεῖς εἶναι φόρου ναῦς παρέχοντας»], Πολύβ.22,13 ἅπαντας . . τοὺς παραγενομένους ἀπεδέχετο φιλανθρώπως . . μεγαλομερέστατα δὲ καὶ κατὰ τὴν ἀπάντησιν καὶ τὰς τῶν ξενίων παροχάς [κατὰ τὴν ὑποδοχὴν τῶν πρέσβεων], Διον.Ἀλ.Ρωμ.6,96 πολλῶν πάνυ μισθώσαντες χρημάτων τὰς παροχάς, Ἐπιγρ. παροχὴ βολίμου, αὐτ. παροχὴ ἐλάτας, αὐτ. θυμάτων παροχαί, - ἡ παροχὴ ἐπιδόματος εἰς τοὺς πτωχοὺς κατὰ τὰς ἑορτάς· ‖ ἐπὶ μηχανῶν, ἔγχυσις ἐκ τοῦ ἀπαιτουμένου ὑγροῦ εἰς τὸ κινητήριον μηχάνημα πρὸς λειτουργίαν αὐτοῦ : παροχὴ ὕδατος - ἐλαίου - βενζίνης κτλ. εἰς μηχανήν· 2) νεώτ. νομ. πᾶν ὅ,τι ὑποχρεοῦται νὰ πράξῃ ὁ ὀφειλέτης συμφώνως πρὸς τὸν σκοπὸν ἑκάστης ἐνοχῆς, ἡ ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου ὀφειλομένη πρᾶξις· 3) ἀπότισις, πληρωμή, ἀμοιβή : Πάπ.· 4) αὐτὸ τοῦτο τὸ παρεχόμενον ἐπίδομα, δώρημα· Ἡσ. «παροχῶν, δωρημάτων, χαρισμάτων» : Ἱππόδ.π.Στοβ.4,1,9 τὰς δὲ [ἀρχὰς τὰς δεομένας] παροχᾶς τινος καὶ δαπάνας, αὐτ. π.Κλήμ.Ἀλ.483 ἅδε [φιλία] ἐκ παροχᾶς, Πολύβ.32, 19,2 πρὸς δὲ ταύτους διεσάφουν μήτε κατάλυμα δοθῆναι σφίσι μήτε παροχήν.

παρόχθιος-ον νεώτ. ὁ παρὰ τὰς ὄχθας ποταμοῦ ἢ λίμνης κείμενος ἢ κατοικῶν : παρόχθιοι πόλεις - ἀγροί, - οἱ παρόχθιοι [οἱ παρὰ τὰς ὄχθας οἰκοῦντες]· πρβλ. παραποτάμιος, παραλίμνιος.

παροχικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν παροχὴν βλ.λ.1), ὁ ἁρμόδιος, ὁ κατάλληλος πρὸς παροχήν : **παροχικὸς σίφων.**

παρόχιον (τὸ) Ἐπιγρ. δημόσιος ξενών.

παροχλίζω (ὀχλίζω) μτγν. κινῶ, ἀποκινῶ τι ὡς διὰ μοχλοῦ, μετακινῶ, ἐκβάλλω, ἀποτινάσσω βάρος τι· Φώτ. «παροχλίζουσι, μετακινοῦσι» : Ἀγαθ. ΑΠ 9,204 **νῦν δὲ μόλις βαιόν με παροχλίζουσιν ἀρούρης ἄνθρωποι.**

παροχλῶ-έω (ὀχλῶ) παρενοχλῶ, ἐπιφέρω, προκαλῶ εἴς τινα πρόσθετον ὄχλησιν : Ἀριστλ.Ἀθ.16,7 **οὐδὲν δὲ τὸ πλῆθος οὐδ' ἐν τοῖς ἄλλοις παρώχλει κατὰ τὴν ἀρχὴν** (πάπ. ἀντὶ παρηνώχλει), Θεόφρ.ΦΑἰτ.3,10,5 **φανερὸν ὅτι μᾶλλον παροχλοῦσιν αἱ ῥίζαι ταῖς σκιαῖς.**

πάροχος (ὁ) (ὄχος) κ. νεώτ. ὁ πλησίον ἄλλου τινὸς ἐν ὀχήματι καθήμενος, **ὁ** παροχούμενος, ὁ συνέποχος· Ἡσ., Σουΐδ. **«**πάροχος, ὁ ἀναβοίνων εἰς τὸ ἅρμα, ἢ τὸ ζεῦγος**»** ‖ ἰδ. ὁ παράνυμφος· Φώτ.394,20 **«**πάροχος, ὁ παροχούμενος ἐκ τρίτων τῷ νυμφίῳ καὶ τῇ νύμφῃ ἐπὶ τῆς ἁμάξης**»**· Σουΐδ. **«**πάροχοι λέγονται καὶ οἱ παράνυμφοι, παρὰ τὸ παροχεῖσθαι τοῖς νυμφίοις· ἐπ' ὀχήματος γὰρ τὰς νύμφας ἦγον**»**, Σχόλ.Ἀριστφ.Ὄρν.1740· δθ. ἐπὶ τοῦ Ἔρωτος : Ἀριστφ.Ὄρν.1740 **Ζηνὸς πάροχος γάμων τῆς τε . . Ἥρας,** Λουκ.Ἡρ.5 **πάροχος δὲ καὶ νυμφαγωγὸς Ἡφαιστίων συμπάρεστι δᾷδα καιομένην ἔχων·** 2) (παρέχω) ὡς ἐπίθ. **πάροχος-ον** κ. νεώτ. ὁ παρέχων, ὁ χορηγῶν τι κ. ἰδ. τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. ὁ χορηγός, ὁ προμηθευτής, μτ. γενικ. : Πορφ.Ἀποχ.2,12 **πάροχοί τινος, - πάροχας τροφίμων·** ‖ ὁμ. ὡς γλῶσσ. ἐπὶ τοῦ πρόξενος : Σχόλ. Ἀριστφ.Πλ.182· 3) **πάραχαι** (οἱ) ἐν ταῖς Ῥωμαϊκαῖς ἐπαρχίαις, οἱ παρέχοντες εἰς τοὺς περιοδεύοντας δημοσίους λειτουργοὺς ἐπὶ ὡρισμένῳ ποσῷ χρημάτων τὰ πρὸς ὁδοιπορίαν χρήσιμα ἐφόδια : Ὁράτ.Σάτ.1,5,46, Ἐπιγρ.· ‖ συνεκδ. ὁ φιλοξενῶν, ὁ ξενίζων τινὰ ἀπόδημον, ταξιδιώτην : Κικ.Ἀττ.13,2Α,2.

παροχοῦμαι-έομαι ὀχοῦμαι καθήμενος πλησίον τινός, εἶμαι πάροχος, συνεποχοῦμαί τινι : Ξεν.ΚΠ 8,3,14 **παρωχεῖτο δὲ αὐτῷ ἡνίοχος μέγας,** Διον. Ἀλ.Ῥωμ.7,72,1492,3 **τοῖς ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν πρότερον ἅμα ταῖς σκώμμασι παροχουμένοις** (δ.γρ. παρορχουμένοις), Λουκ.Ἐνάλ.Δ 15,3 **Ποσειδῶν ἐπιβεβηκὼς ἅρματος, παραχουμένην τὴν Ἀμφιτρίτην ἔχων προῆγε,** Δίων Κ 63,20 **καὶ αὐτῷ Διόδωρας . . παρωχεῖτο.**

παρόφημα-ατος (τὸ) (παροφῶμαι) μτγν. τὸ πρόσθετον ὄψημα, ἐκλεκτὸν ἔδεσμα προσφερόμενον ἐκτάκτως : Ἀθήν.9,367C **ἐν δὲ Εὐρώπῃ πάλιν ἐπὶ παροφήματος διὰ πλειόνων εἴρηκεν,** αὐτ. 367D, Φιλόστρ.Ἡρ.Προοίμ.1 **παροφήματα τῶν ἀμπέλων** (καρποὶ δένδρων φυομένων μεταξὺ τῶν κλημάτων)· πρβλ. ὄψον, ὄψημα.

παροψημάτιον (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ παρόψημα βλ.λ. : Πολυδ.6,56 **ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ζωμοῦ εἶδός τι, ἤ, ὥς τινες, μάζης· ἤ τις παρενθήκη ὄψου, ὃ οἱ νῦν ἂν εἴποιεν παροψημάτιον.**

παροψία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. πλημμελὴς λειτουργία τῆς ὁράσεως, καθ' ἣν ὁ πάσχων ἀντιλαμβάνεται κακῶς τὰ ἐξωτερικὰ ἀντικείμενα.

παροψίδιον (τὸ) πάπ. ὑποκορ. τοῦ παροψὶς βλ.λ., πινάκιον.

παρόψιον (τὸ) μσν. ἀντὶ παροψὶς βλ.λ.2) : Δημήτρ.Πεπ.Ἱερακ.58 **ἅλας εἰς παρόψια μεθ' ὕδατος λύσαντες.**

παροψίς-ίδος (ἡ) (ὄψον) κ. νεώτ. ἐκλεκτόν, ἔκτακτον ἔδεσμα, προσφερόμενον παρὰ τὸ σύνηθες φαγητόν, ὅ. παρόψημα· Φρύν ἐν ΑΒ 60 **«**παροψίδες τὰ ὄψα . . καὶ οὐχ ὡς οἱ νῦν ἐπὶ τῶν λεκανίων**»** : Φερεκρ.147, Ἀριστφ.ἀπ.187, Ξεν.ΚΠ 1,3,4 **βουλόμενος τὸν παῖδα ὡς ἥδιστα δειπνεῖν . . προσῆγεν αὐτῷ καὶ παροψίδας καὶ παντοδαπὰ ἐμβάμματα καὶ βρώματα·** ‖ κ. μτφ. : Μάγν.2 **τῶν κακῶν παροψίδες** (νέαι δοκιμασίαι δυστυχίας)· **2)** κ. νεώτ. τὸ πινάκιον, ἐφ' οὗ ἰδ. παρατίθενται ἐξαίρετα ἐδέσματα παρὰ τὸ σύνηθες φαγητόν· Ἡσ. **«**παροψίδες, τὰ μεγάλα τρυβλία**»** : Ἀντιφάν. 60 **καλέσας τι παρατίθησιν ἐν παροψίδι,** Ἀλεξ. 86 **εἴσω ποικίλων παροψίδων,** ΚΔ Ματθ.23,25 **καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος,** αὐτ.26, Ἀρτεμίδ.Δαλδ.1,74 **πίνακες καὶ παροψίδες·** ‖ νεώτ. ἐν χρ. ἀντὶ τοῦ πινάκιον, πιάτο.

παρόψομαι μέλλ. τοῦ παρορῶ βλ.λ.

παροψῶμαι-άομαι μτγν. τρώγω τι ὡς ἐκλεκτὸν ἔδεσμα : Λουκ.Μισθ.Συν 26 **τὸ σκληρὸν τῆς μαλάχης φύλλον ., ἄσμενος ὑπὸ λιμοῦ παροψώμενος,** Πολυδ.10,87 **ἐδέσματος εὐτελοῦς, ὃ ἔστι παροψήσασθαι,** Κλήμ.Ἀλ.824 **οἷον τρωγάλιόν τι ἐπὶ τῷ δείπνῳ παροψώμενος·** **2)** ῥηματ.π. παρόψημα.

παροψώνημα-ατος (τὸ) (παροψωνῶ) πρόσθετον ἐκλεκτὸν ἔδεσμα προσφερόμενον παρὰ τὸ σύνηθες φαγητόν, ἡδυντικὸν πρόσθετον φαγητόν, μτφ.· ἐν Αἰσχ.Ἀγ.1447 **ἐμοὶ δ' ἐπήγαγεν θοίνης παροψώνημα τῆς δ' εὐνῆς χλιδὴν** (καὶ ἄλλην, πρόσθετον ἡδονήν, ἀπόλαυσιν).

παροψωνῶ-έω ἀγοράζω παροψωνήματα βλ.λ. : Κρατῖν.92, Ἀριστφ.Ἐκκλ.226 **μοιχοὺς ἔχουσιν ἔνδον ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ· αὑταῖς παροψωνοῦσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·** **2)** ῥηματ. π. παροψώνημα.

πάρπαγος (ὁ) ἀντὶ παράπαγος βλ.λ.· Ἡσ. **«**πάρπαγος· ὁ ἄνω τῆς θύρας μάνδαλος**»**.

παρπαρώνια (τὰ) Ἐπιγρ. ἑορτὴ τελουμένη ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς Ἀργολίδος Παρπάρου Ἡσ. **«**ἐν ᾧ ἀγὼν ἤγετο καὶ χοροὶ ἵσταντο**»**.

παρπεπίθών ἐπ. μτχ. ἀόρ. β' τοῦ παραπείθω.

παρπόδιος-ον ποι. ἀντὶ παραπόδιος, ὁ ἐπὶ ποδὸς ὤν, δθ. ὁ ἐπικείμενος : Πίνδ.Ν 9,38 **βουλεῦσαι φόνου παρποδίου νεφέλαν τρέψαι.**

παρπόρφουρος-ον Ἐπιγρ. ἀντὶ παραπόρφυρος.

παρπόρφυρος-ον ἀντὶ παραπόρφυρος βλ.λ. : Ἐπιγρ. **χιτῶνα μάλινον κοριδίῳ παρπόρφυρον.**

παρράλιος-η-ον μτγν. ἐπ. ἀντὶ παράλιος βλ.λ. : Ἀπολλ.Ρ 4,1560, Διον.Περ.253 (δ.γρ.).

παρραπτῶς Ἐπιγρ. αἰτ. ἐπιθ. ἀντὶ περιρράπτους.

παρρέκτης (ὁ) (πᾶς, ῥέζω) κακοποιός, πανοῦργος· Ἡσ. **«**πάντα πράττων ἐπὶ κακῷ**»**.

παρρησία (ἡ) (πᾶς, ῥῆσις) **κ. μσν. κ. νεώτ.** ἡ θαρραλέα καὶ εἰλικρινὴς ἔκφρασις γνώμης, τὸ νὰ ἐκφράζῃ τις ἐλευθέρως καὶ μετὰ θάρρους τὰς ἑαυτοῦ σκέψεις, ἐλευθεροστομία, εἰλικρίνεια : Εὐρ. Ἱππ.422 **ἐλεύθεροι παρρησίᾳ θάλλοντες οἰκοῖεν πόλιν . . Ἀθηνῶν,** αὐτ.Βάκχ.668 **πότερά σοι παρρησίᾳ φράσω τὰ κεῖθεν ἢ λόγον στειλώμεθα,** αὐτ.Φοίν.391 **οὐκ ἔχει παρρησίαν,** Ἀριστφ.Θεσμ. 541 **εἰ γὰρ οὔσης παρρησίας κἀξὸν λέγειν,** Πλάτ. Πολ.557Β **ἐλευθερίας ἡ πόλις μεστὴ καὶ παρρησίας γίγνεται,** Ἰσοκρ.2,28 **δίδου παρρησίαν τοῖς εὖ φρονοῦσιν,** αὐτ.8,14 **δημοκρατίας οὔσης οὐκ ἔστι παρρησία,** Δημ.73 **τἀληθῆ μετὰ παρρησίας ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς,** Δεῖν.2,1 **τὴν ὑπὲρ τῶν δικαίων παρρησίαν ἀποδόμενος,** Πολύβ.2,38,6 **ἰσηγορίας καὶ παρρησίας καὶ . . δημοκρατίας . . σύστημα,** ΚΔ Πράξ.2,29 **ἐξὸν εἰπεῖν μετὰ παρρησίας πρὸς ὑμᾶς,** αὐτ.4,13 **τὴν τοῦ Πέτρου παρρησίαν,** αὐτ.29, Ἀκολουθ.Λειτουργ.Χρυσοστ. Εὐχὴ **καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας ἀκατακρίτως τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαί σε,** Μηναῖ.12,1 Ὀρθρ.Ὠδ.9 **δυσώπησον ἐκτενῶς τῇ προφητικῇ παρρησίᾳ χρώμενος·** ‖ μτγν. **περὶ παρρησίας** τίτλος ἔργου τοῦ Φιλοδ.· ‖ κτ. δοτ. ὡς ἐπίρρ. μετὰ παρρησίας, ἐλευθέρως, ἀνυποκρίτως, ἀπροκαλύπτως, ἀνεπιφυλάκτως, ἀναφανδόν, φανερά, καθαρά,

ξάστερα : ΚΔ Μάρκ.8,32 **παρρησίᾳ τὸν λόγον ἐλάλει,** αὐτ.'Ιω.7,13, αὐτ.26 **παρρησίᾳ λαλεῖ καὶ οὐδὲν αὐτῷ λέγουσι,** αὐτ.10,24 **εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, εἰπὲ ἡμῖν παρρησίᾳ,** αὐτ.18,20 **ἐγὼ παρρησίᾳ ἐλάλησα τῷ κόσμῳ·** || ὁμ. ἄνευ φόβου, ἐλευθέρως : 'Αέτ.15,8 **παρρησίᾳ . . ἐκτέμνεται τὸ δέρμα,** 'Ιουστιν.Νεορ.1,1,1· **2)** κ. ἐν κακῇ σημ. ἀθυροστομία, ἀθυρογλωσσία : Πλάτ.Φαῖδρ.240Ε **εἰς δὲ μέθην ἰόντος, πρὸς τῷ μὴ ἀνεκτῷ ἐπ' αἶσχει παρρησίᾳ κατακορεῖ καὶ ἀναπεπταμένῃ χρωμένου,** 'Ισοκρ.11,40 **περὶ μὲν τῆς πρὸς ἀλλήλους κακηγορίας νομοθετήσομεν, τῆς δ' εἰς τοὺς θεοὺς παρρησίας ὀλιγωρήσομεν,** Κικ.'Αττ.1,16,8, Πρόδρ.2,482 **καὶ τὸ νὰ λέγῃς ἀναιδῶς καὶ μετά παρρησίας·** **3)** ἐλευθερία ἐνεργείας, ἰσχὺς πρὸς δρᾶσιν : ΠΔ Λευϊτ.26,13 **συνέτριψα τὸν δεσμὸν τοῦ ζυγοῦ ὑμῶν καὶ ἤγαγον ὑμᾶς μετὰ παρρησίας,** Βέττ.Βάλ.6,3 **παρρησία ζωῆς καὶ θανάτου** (δικαίωμα, ἐξουσία ζωῆς καὶ θανάτου), 'Αρισταίν. 2,7· **4)** ἐλευθεριότης, μεγαλοδωρία : 'Επιγρ. **κεκόσμηκε τὸν αὐτοῦ βίον τῇ καλλίστῃ παρρησίᾳ·** || ὑπερβάλλουσα, μεγάλη, χρῆσις : 'Επιγρ. **ἐπὶ τῇ . . τῶν καμάτων καὶ πάσης ἐπιμελείας παρρησίᾳ·** **5)** γλωσσ. ἀφθονία.

παρρησιάζομαι (παρρησία) κ. μσν., μέλλ. παρρησιάσομαι κ. παρρησιασθήσομαι (ΠΔ 'Ιὼβ 22,26), ἀόρ. ἐπαρρησιασάμην, παρακ. **πεπαρρησίασμαι,** μεταχειρίζομαι παρρησίαν, ὁμιλῶ μετὰ παρρησίας, λέγω τι ἐλευθέρως καὶ εὐθαρσῶς : Πλάτ. Γοργ.487D **ὅτι γε οἷος παρρησιάζεσθαι καὶ μὴ αἰσχύνεσθαι,** αὐτ.491Ε **ὃ ἐγώ σοι νῦν παρρησιαζόμενος λέγω,** Αἰσχίν.1,80 **διότι ἐπαρρησιάσασθέ μοι καὶ διείλεχθε·** || ὁμ. κ. ἐμπροθ. (πρός τινα, περί τινος, κατά τινος) : Ξεν.ΚΠ 5,3,8 **πολλά . . ἔγωγε κἀκεῖνος ἐπαρρησιασάμεθα πρὸς ἀλλήλους,** Πλάτ.Λάχ.178Α **ἡγούμεθα γὰρ χρῆναι πρός γε ὑμᾶς παρρησιάζεσθαι,** αὐτ.Χαρμ.156Α, 'Ισοκρ. 11,1 **περὶ ὅλης ἐπαρρησιασάμην τῆς παιδεύσεως,** Δημ.287, Πολύβ.12,13,8 **καθ' οὗ πεπαρρησίασται πολλά,** ΠΔ 'Ιὼβ 22,26 **παρρησιασθήσῃ ἐναντίον κυρίου ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν,** ΚΔ Πράξ. 14,3, Λουκ.'Απαίδ.30 **ταῦτα . . ὑπὲρ μόνων τῶν βιβλίων παρρησιάζομαι πρός σε·** || ἐν τῷ παρακ. **πεπαρρησίασμαι** ἐν ἐνεργ. σημ. : Δημ.54 **νῦν θ' ἃ γιγνώσκω πάνθ' ἁπλῶς οὐδὲν ὑποστειλάμενος πεπαρρησίασμαι·** || ὁμ. ὁ παρακ. ἐν παθ. σημ. : 'Ισοκρ.15,10 **περὶ δὲ φιλοσοφίας πεπαρρησιασμένα** (ἐκφράσεις ἐλεύθεραι), Φιλόδ. Παρρ.40 **πεπαρρησιασμέναι φωναὶ** || ὁμ. κ. μσν. ὁ παρατ. : 'Ανν,Κομν 1,411 **ἡ ἀλήθεια ἐπαρρησιάζετο** (ἐλέγετο ἐλευθέρως καὶ μετὰ θάρρους)· || δθ. κ. ἐνεργ. : Φιλόδ.Παρρ.580, Εὐστ.Πον.265, 82 **τοῦτο ἡ ἡμέρα . . παρρησιάζουσα τὸν μοναχόν·** **2)** μσν. ἐμφανίζομαι, ἀναφαίνομαι : Σέργ. Μακρ. ἐν Σάθ.3,214 **ἤρξατο τὸ σχῆμα τῶν ἁγίων ἀρχιερέων παρρησιάζεσθαι ἀρχικώτερον ἐν τοῖς ἔθνεσι·** **3)** ρηματ. π. παρρησιαστής.

παρρησιαίτερον ἐπίρρ. μτγν. συγκρ κ. **παρρησιωδέστερον** μετὰ μείζονος παρρησίας βλ.λ.|| : 'Ωριγ.Φιλοσοφουμ.3259 (ἐκδ.Μi.).

παρρησιαστής (ὁ) (παρρησιάζομαι) ὁ παρρησιαζόμενος, ὁ ἐλευθέρως καὶ εὐθαρσῶς ὁμιλῶν, ὁ ἐλευθερόστομος : 'Αριστλ.Η Νικ.1124b,29, Φιλόδ.Παρρ.62Ο., Διόδ.Σ 14,5 **Αὐτόλυκον, ἄνδρα παρρησιαστήν,** Λουκ.Θε.Ε 3 **χρὴ δὲ παρρησιαστὴν ὄντα μηδὲν ὀκνεῖν λέγειν,** Διογ.Λ 2,127, αὐτ.4,34 **ἐπικόπτης θ' ἱκανῶς καὶ παρρησιαστής.**

παρρησιαστικός-ή-όν ὁ ἔχων κλίσιν εἰς τὸ παρρησιάζεσθαι, ὁ συνηθίζων νὰ ὁμιλῇ μετὰ παρρησίας, ὁ ὁμιλῶν ἐλευθέρως καὶ εὐθαρσῶς, ὁ ἐλευθερόστομος : 'Αριστλ.Ρητ.1382b,20 **οἱ ὀξύθυμοι καὶ παρρησιαστικοί,** Φιλόδ.'Οργ.74,W· ἐπίρρ. **-ῶς** μετὰ παρρησίας : Μᾶρκ.Αὐρ.6,30 **καὶ τὸ ἀνέχεσθαι** (τῶν) **ἀντιβαινόντων παρρησιαστικῶς ταῖς γνώμαις αὐτοῦ·** κ. συγκρ. **-ώτερον** : 'Ιώσ.(Ι) 2,21,4· κ.ὑπερθ.**-ώτατα**: Μιχ.Σύγκ.'Εγκωμ.Διον.'Αρεοπ. :551.

παρρησιοποιός (ὁ) μσν. ὁ παρρησιαστής, ὁ ἐλευθέρως καὶ εὐθαρσῶς ὁμιλῶν : Στούδ.Θεόδ. 1489 (ἐκδ.Mi.).

παρρησιώδης-ους-ες μτγν. ὁ πλήρης παρρησίας, ὁ μετὰ παρρησίας ὁμιλῶν, ὁ ἐλευθερόστομος· ἰδ. τὸ ἐπίρρ. **-ῶς** κ. συγκρ. **παρρησιωδέστερον** μετὰ πλείονος παρρησίας : Διόδ.Σ 15.6 **ἀποκρίνασθαι παρρησιωδέστερον.**

παρσένος λακων. ἀντὶ παρθένος βλ.λ. : 'Αλκμ.1, 'Αριστφ.Λυσ.1263 **μόλε δεῦρο, παρσένε σιά.**

πάρσιμο (τὸ) (παίρνω) δημ. ἡ ἐνέργεια τοῦ παίρνω βλ.λ., ἡ λῆψις· || ἡ ἅλωσις : **τὸ πάρσιμο τῆς Πόλης ἀπὸ τοὺς Τούρκους, - τὸ πάρσιμο τοῦ Κάστρου - τοῦ χαρακώματος·** **2)** ἀποκοπή, περικοπή, σμίκρυνσις ἀντικειμένου τινὸς : **τὸ παράθυρο θέλει λιγάκι πάρσιμο γιὰ νὰ κλείνῃ.**

παρσισμός (ὁ) νεώτ. ἀ. ζωροαστρισμὸς βλ.λ.

παρσουλακίρ 'Ησ.**«τὸν τρίβωνα, ὅταν γένηται ὡς θυλακίς»** (λοκων. ἀντὶ τοῦ ἀχρήστου παραθυλακίς).

παρσταίη, παρστᾶσα κττ. ἐπ. ἀντὶ παρασταίη, παραστᾶσα, ἀόρ. β' εὐκτ. κ. μτχ. τοῦ παρίστημι.

παρστῆτον ἐπ. ἀντὶ παραστῆτον β' δυϊκ. ὑποτ. ἀόρ. β' τοῦ παρίστημι βλ.λ. : 'Οδ.Σ 183.

παρτάδες 'Ησ. **«ἄμπελοι».**

παρταμέντο (τὸ) δημ. ἀ. παρτιμέντο **βλ.λ.**

πάρταξον 'Ησ. **«ὔγρανον. Λάκωνες».**

παρτέλλεται 'Ησ. **«παραινεῖται».**

παρτέμνω, παρταμεῖν ἐπ. ἀντὶ παρατέμνω βλ.λ.

παρτέντζα (ἡ) (ἰταλ.) δημ. ἀναχώρησις, κ. ἰδ. ἀπόπλους· || σημεῖον, σύνθημα ἀναχωρήσεως πλοίων καὶ σιδηροδρόμων : **σφυράει παρτέντζα.**

παρτέρι (τὸ) (γαλλ.) δημ. τμῆμα κήπου προωρισμένον διὰ καλλιέργειαν ἀνθέων.

παρτίδα (ἡ) (ἰταλ.) δημ. μερίς, τμῆμα, τεμάχιον, μέρος ἑνὸς ὅλου : **μιὰ παρτίδα φασόλια, - -παρτίδα ἐμπορευμάτων** (ποσότης ἐμπορευμάτων)· **2)** ἐπὶ χαρτοπαιγνίων κ. ἀ. τυχηρῶν ἢ τεχνικῶν παιγνίων, τὸ ὅλον παίγνιον, τὸ σύνολον τῶν πράξεων, αἵτινες ἀπαιτοῦνται, ὅπως ἐξέλθῃ τις νικητής : **ἐπαίξαμε τρεῖς παρτίδες σκάκι - μπιλλιάρδο.**

παρτιθεῖ ἐπ. παρατιθεῖ, παρατίθησι : 'Οδ.Α 192.

παρτιμέντο (τὸ) (ἰταλ.) δημ. μουσ. κ. **παρταμέντο** ἐνάριθμον ἢ ἄνευ ἀριθμῶν βάσιμον ἢ μέλος βραχείας ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διαρκείας **2)** ἰδιωμ. ὄροφος οἰκίας : **στὸ δεύτερο παρτιμέντο.**

παρτιτούρα (ἡ) (ἰταλ.) δημ. μουσ. τετράδιον ἢ βιβλίον περιέχον πάντα τὰ μέρη συμφωνικῆς μουσικῆς συνθέσεως, ἀ. κτ. **ἐξελληνισμὸν μερολόγιον.**

παρτομίς-ίδος (ἡ) 'Ησ. **«μικρὸν τῷ μήκει βιβλίδιον».**

παρτσαδιάζω (παρτσάς) δημ. τεμαχίζω, κατακομματιάζω, δθ. κ. καταρρακῶ.

παρτσάδιασμα (τὸ) δημ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παρτσαδιάζω βλ.λ., τεμαχισμός, κομμάτιασμα.

παρτσάς (ὁ) **δημ.** ἕκαστον τῶν μερῶν, τῶν τμημάτων, εἰς ἃ τεμαχίζεταί τι, μικρὸν τμῆμα, κομματάκι, δθ. ράκος, κουρέλι.

παρυβρίζω μτγν. φέρομαι πρός τινα, μεταχειρίζομαι τοῦτον ὑβριστικῶς, προσβάλλω τινά : Βασ.3,913C, αὐτ.2,417D **τὸν εὐεργέτην παρυβρίσασα·** κ. ἐν τῷ μέσ. τ. μτ. ἐνεργ. σημ. : 'Επιγρ.

παρυγραίνω μτγν. ὑγραίνω εἰς μικρὸν βαθμόν, νοτίζω τι ὀλίγον, δθ. μαλακύνω, μαλακώνω : 'Ηρόδ.'Ιατρ.π.'Ορειβ.5,27,23 **συνεχεῖ ποτῷ παρυγραίνοντας τὰ κατάξηρα τῶν σωμάτων,** 'Αθήν.8, 356Ε **παρυγραίνει δὲ κοιλίαν ἐφόμενος ἐπὶ πλεῖον·** **2)** τὸ παθ. ἐπὶ τῶν ἐντέρων, ὑφίσταμαι κάθαρσιν : Σωρ.1,122, Μνησίθ.'Αθ.π.'Ορειβ.ἀβέβ.19,5.

πάρυγρος-ον μτγν. ὁ ὕφυγρος, ὀλίγον ὑγρός: Μαν.1,87 **παρύγροισι τόποισι παρήμενοι ἐργάζονται·** **2)** τὸ θηλ. **πάρυγρος** κ. τὸ οὐδ. **πάρυγρον** ὡς οὐσ. εἶδος ἐμπλάστρου ἐφευρεθέντος ὑπὸ τοῦ Ἥρα· Γαλ.2,703 «ἐμπλαστικῷ τινι φαρμάκῳ ὁποῖον τὸ καλούμενον πάρυγρόν ἐστι», αὐτ. 13,952, Ὀρειβ.ἀπ.90· **3)** φρ. **πάρυγρα πράσσω** ἀσχολοῦμαι εἰς παρυδατίους ἐργασίας, ἐργάζομαι παρὰ τὴν παραλίαν : Βέττ.Βάλ.2,6.

παρυδάτιος-ον νεώτ. ὁ παρὰ τὸ ὕδωρ ὤν, εὑρισκόμενος ἢ γιγνόμενος ἢ ζῶν : **παρυδάτια φυτά.**

πάρυδρος-ον ὁ παρὰ τὸ ὕδωρ ζῶν, διαιτώμενος, ἐπὶ τῆς ἀλκυόνος : Ἀριστλ.ΖΙ 593b,8 **καὶ τῶν ἀλκυόνων δὲ γένος πάρυδρόν ἐστι·** **2)** ἐπὶ φυτῶν, ὁ ἔνυδρος, ὁ ὑδρόβιος : Θεόφρ.ΦΙ 4,12,4.

παρυλίζω (ὕλη) πάπ. κατασκευάζω προχώματα, φράγματα διὰ κλάδων θάμνων.

παρυλισμός (ὁ) (ὕλη) πάπ. κατασκευὴ προχωμάτων ἐκ κλάδων θάμνων.

παρυμνῶ-έω μτγν. ὑμνῶ, ἐγκωμιάζω τινὰ παρ' ἀξίαν : Ἀριστείδ.2,157J.

παρυπάγομαι μσν. κάμπτομαι, λυγίζομαι : Νικ.Χων.148,7 (ἐκδ.β') **παραίτητός ἐστι, δάκρυσι καὶ λιταῖς παρυπάγεται.**

παρυπαντῶ-άω μτγν. ἔρχομαι εἰς ἀπάντησίν τινος, συναντῶ, ἀνταμώνω : Ἰώσ.ΠΙ 1,31,4 **παρυπήντησε δὲ αὐτῷ παρὰ δόξαν ἐρημία πολλή.**

παρυπάρχω σχόλ. εἶμαι ὁμοῦ μετά τινος, ὑπάρχω παρά τινα, πάρειμι : Σχόλ.Εὐρ.Ἑκ.1041 **παρυπάρχουσί τινι βοηθοί,** αὐτ Ὀρ.579 **παρυπηρχόν τινι σύμμαχοι,** Σχόλ.Ὀππ.Ἁλ.2,474, αὐτ.3,273.

παρυπάτη (χορδή) (ἡ) ἡ παρὰ τὴν ὑπάτην χορδή, ἡ ἀμέσως μετὰ τὴν πρώτην χορδήν, ἡ δευτέρα ἐκ τῶν πέντε : Ἀριστλ.Πρ.917b,30, Πλούτ.Ἠθ.1134F.

παρυπατοειδής-οῦς-ές μτγν. ἐπὶ μουσικοῦ τόνου, ὁ ὅμοιος τῷ τόνῳ, τῷ ἤχῳ τῆς παρυπάτης χορδῆς : Ἀριστείδ.Κ 1,6.

παρύπατος-η-ον νεώτ. ὁ παρὰ τὸν ὕπατον, τὸν ἀνώτατον κείμενος.

παρυπεμφαίνω μσν. ὑπεμφαίνω ὁμοῦ μετά τινος, δεικνύω τι μὲ ἄλλο συγχρόνως : Νικ.Χων.Χρον. 337,21 **συνάλλαγμα γαμικὸν βραχὺ ἢ οὐδὲν παρυπεμφαῖνον τὸ ἄσεμνον.**

παρυπέρα (ἡ) νεώτ. ναυτ. ὑπέρα ἀφαιρετή, πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς κυρίας ὑπέρας τῶν κεραιῶν τῶν δολώνων τῶν μεγάλων πλοίων, κοντραμαντάρι.

παρυπήνη (ἡ) νεώτ. ναυτ. ἐξάρτιον, σχοινίον συγκρατοῦν καὶ ἐνισχῦον τὸ σύνολον τοῦ προβόλου ἐκ τῶν κάτωθεν, ἰδ. τὸ στερεοῦν τὸ δοράτιον καὶ τὴν ἐπιδορατίδα, κόντρα-μουστάκι.

παρυπνῶ-όω μτγν. παρακοιμῶμαι, κοιμῶμαι πλησίον τινός, πλαγιάζω δίπλα : Κόϊντ.10,28 **Ἐνδυμίωνα παρυπνώοντα** βόεσσι.

παρυπογράφω σχόλ. κ. μσν. ὑπογράφω παρά τινα, παρὰ τὴν ὑπογραφήν τινος θέτω τὴν ἐμήν : Ἰσίδ.Θεσσ.112 (ἐκδ.Μί.)· **2)** σχόλ. **ἐν τῷ μέσ. τ.** ἐπισυνάπτω : Σχόλ.Εὐρ.Ὀρ.126.

παρυποδείκνυμι μσν. δεικνύω τι συγχρόνως μετ' ἄλλου ἢ ὑποδεικνύω ἐν παρόδῳ : Φώτ.Ἐπιστ. 212,26 τοιαῦτα **σχήματα παρυποδεῖξαι.**

παρυποδύνω μτγν. παρεισάγω : Μητρόδ.ἀπ.45.

παρυποζεύγνυμι μσν. ὑπὸ ζυγὸν τίθημί τι παρ' ἄλλο, ζευγνύω ὑπὸ τὸν αὐτὸν ζυγόν : Θεόδ. Ὑρτ.Ἐγκώμ.Μαρ.22.

παρυποκλέπτω μσν. ὑποκλέπτω τι ἐκ τοῦ πλησίον, ποιῶ τι κρυφὰ ὡς κλέπτης : Παχυμ.Γ εἰς Ἀνδρ. Παλαιολ.351Α **παρυποκλέπτων τὴν ἔκπλευσιν.**

παρυποκρύπτω ὑποκρύπτω τι παρά τι ἄλλο : Ἀνών.ἐν Ἀν.Βοασσ.3,127 **ταῦτ' εἰπεῖν . . μοι ὑπέσχου . . τίνι δὲ τρόπῳ παρυποκρύπτεις ;**

παρυπολαμβάνω μτγν. ἐκλαμβάνω τι ἄλλο ἀντ' ἄλλου, ἐννοῶ ἐσφαλμένως : Ἀριστόξ.Ἁρμον. 30Μ **μὴ λάθωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς παρυπολαμβάνοντας τὸ πρᾶγμα.**

παρυπομιμνήσκω μτγν. ὑπομιμνήσκω πλαγίως, ἐν παρόδῳ, παρεμπιπτόντως : Πολύβ.5,31,3 ἐκ **τοῦ τὰς ἑκάστων ἀρχὰς καὶ συντελείας παρυπομιμνήσκειν,** Φιλόδ.Κακ.24J.

παρυπόμνησις-εως (ἡ) μτγν. πάρεργος ἀνάμνησίς τινος : Μάρκ.Αὐρ.1,10 **δι' ἑτέρας τινὸς τοιαύτης ἐμμελοῦς παρυπομνήσεως.**

παρυπονοῶ-έω μτγν. νοῶ τι παρεμπιπτόντως, ὑπονοῶ, ὑποθέτω : Φιλόδ.Παρρ.49Ο· **2)** ὑποπτεύω πρὸς τούτοις : Δαμάσκ.Ἀρχ.118· **3)** συμπεραίνω σὺν τοῖς ἄλλοις : Γαλ.16,537.

παρυποπτεύω μσν. παρανοῶ βλ.λ.2) : Τζέτζ. Χιλ.2,26.

παρυπόστασις-εως (ἡ) μτγν. ἐνηρμονισμένη ἢ παράλληλος ὕπαρξις : Πορφ.Γνῶμ.44, Πρόκλ.Πολ. 1,38Κ· **2)** παρύπαρξις, ἐκφύλισις : Σιμπλίκ. Οὐρ 429,34 **ἐκτροπὴ καὶ παρυπόστασίς ἐστι τοῦ κατὰ φύσιν τὸ παρὰ φύσιν,** αὐτ.Φυσ.1262,8.

παρυποφαίνω μσν. παρυποδείκνυμι βλ.λ. : Ἀνών. Βί.Ἰω.Χρυσ.8,336,42 **ἀμφίβολα παρυποφαίνοντες τεκμήρια,** Ἀνδρ.Κρ.113D **οὐ τὸν σταυρὸν διὰ τοῦ σημείου τρανῶς παρυπέφηνε;,** Φώτ.Ἐπιστ.219,8.

παρυποφύχω μτγν. ὑποφύχω τί πως, φύχω, δροσίζω ἐλαφρῶς : Διοσκ 2,85.

παρύπτιος-ον μσν. ὁ ὀλίγον ὕπτιος, ὁ σχεδὸν ἐπίπεδος : Θεοφύλ.Σ Ἱστ.44Α **ὁπλιτικὸν διατάξας κατὰ τὰ παρύπτια τοῦ Ἰζαλᾶ στρατοπεδεύεται.**

παρυπτιῶ-άω μτγν. ἐπὶ τοῦ στομάχου, πάσχω διατάραξιν ἐκ ναυτίας, ἀνακατώνομαι : Σωρ.1,36.

παρυφαίνω κ. μσν. κ. νεώτ., ἀόρ. **παρύφανα,** παρακ. **παρύφαγκα** (Φίλ.Βυζ.Θαυμ.2,5), παθ. **παρυφαίνομαι,** ἀόρ. **παρυφάνθην,** παρακ. **παρύφασμαι** (Ἀριστλ.ΖΙ 529a,15), μτχ. **παρυφασμένος** (Ξεν. ΚΠ 5,4,48), προσυφαίνω, ὑφαίνω κατὰ τὰ πλάγια ἢ κατὰ μῆκος, ὑφαίνω ἢ πλέκω παρυφὴν εἰς ὕφασμα· ἐν χρ. τὸ παθ. : Διόδ.12,21 **μηδὲ περιτίθεσθαι χρυσία, μηδὲ ἐσθῆτα παρυφασμένην,** Πολυδ.7,53 **ἱμάτιον λευκόν, πῆχυν πορφυροῦν ἔχον παρυφασμένον·** **2)** ὁμ. **ἐν τῷ παθ. τ.** συνενοῦμαι κατὰ μῆκός τινος : Ἀριστλ.ΖΙ 529a,15 **παρύφανται δ' ἀπὸ τῆς κοιλίας . . συνεχόμενος ὑμενίῳ μακρὸς πόρος·** || μσν. κ. μτφ. : Εὐστ. Πον.174,81 **τούτων ἁπάντων, ἃ δὴ καὶ φύσει ταῖς ἀφηγήσεσι παρυφαίνεται·** **3)** μτφ. ὁμ. τὸ παθ. ἁπλοῦμαι εἰς τὰ πλάγια καὶ κατὰ μῆκος, δθ. **ὅπλα παρυφασμένα** γραμμαὶ στρατιωτῶν ὡπλισμένων ἐμπερικλείουσαι πανταχόθεν ἄοπλον πλῆθος ἐν εἴδει παρυφῶν εἰς σχῆμα τετραγώνου ἢ πλίνθου : Ξεν.ΚΠ 5,4,48 **ὑπὸ δὲ τῶν παρυφασμένων ὅπλων πᾶς ὄχλος δεινὸς φαίνεται·** **4)** μτγν. τὸ ἐνεργ. ὑπερέχω τινὰ εἰς τὸ ὑφαίνειν, ὑπερτερῶ ἐν τῇ ὑφαντικῇ : Φιλόστρ.Εἰκ.2,28 **ὅρα καὶ τὴν ἀράχνην ὑφαίνουσαν ἐκ γειτόνων, εἰ μὴ παρυφαίνῃ καὶ τὴν Πηνελόπην.**

παρυφαιροῦμαι-έομαι μσν. ὑφαιρῶ τι χάριν ἐμαυτοῦ παρά τινος, παίρνω τι ἀπό τινα κρυφίως δι' ἐμαυτόν : Ἀνδρ.Κρ.24C **εἶδες ὅπως τῆς παρθένου παρυφείλετο τὸν φόβον;**

παρύφαντος-ον γλωσσ. ὁ παρυφασμένος, ὁ γαρνιρισμένος μὲ γῦρον εἰς τὰ ἄκρα.

παρύφασμα-ατος (τό) μτγν. παρυφὴ βλ.λ.1) : Γαλ.18(2),776, Ὀρειβ.65,1 **καθάπερ ἐπὶ τῶν παρυφασμάτων γίνεται.**

παρυφή (ἡ) κ. νεώτ. ἡ κατὰ τὸ ἄκρον τοῦ ὑφάσματος ταινιοειδὴς ὑφή, στενὴ λωρὶς κατὰ μῆκος τῶν πλευρῶν ὑφάσματος ἐν εἴδει περιθωρίου, οὔγια, γῦρος, κενάρι· πρβλ.Πολυδ.7,53 «καὶ μέντοι ἐν τοῖς χιτῶσι πορφυραῖ ῥάβδοι παρυφαὶ καλοῦνται» : Κλέαρχ.9, Φύλαρχ. π. Ἀθήν.12,521B **μηδ' ἀνθινὰ φορεῖν μηδ' ἐσθῆτας ἔχειν πορφυ-**

ρᾶς ἐχαύσας παρυφάς, Πλούτ.'Ηθ.239C σακκοφόρον ἀνεῖλαν διότι παρυφὴν εἰς τὸν σάκκον ἐνέβαλε, Γαλ.18(2),791, 'Επιγρ.' **2)** μτγν. μτφ. τὸ ἄκρον, τὸ τέρμα, ἡ κορωνίς : 'Ιουλ.Γαλ.238Β **παρυφὴν κακῶν εἰργάσασθε·** **3)** νεώτ. ὁμ. μτφ. τὸ ἄκρον, τὸ πέρας ἐκτάσεως, τὸ ὅριον, τὸ σύνορον : **παρυφὴ δάσους - χωρίου.**

παρυφής-οῦς-ές κ. μσν. ὁ ἔχων, ὁ φέρων παρυφήν· πρβλ.Πολυδ.7,53 «παρυφὲς δὲ καὶ παραλουργὲς τὸ ἑκατέρωθεν ἔχον παρυφασμένην πορφύραν»· δθ. τὸ οὐδ. **παρυφὲς** ὡς οὐσ. παρυφὶς βλ.λ. : 'Αριστφ.άπ.320,7, Φώτ. ἐν λ. παράπηχυ.

παρυφιζάνω μτγν. συμπαρομαρτῶ, ἐπὶ συμπτωμάτων νόσων : Σευῆρ.'Ιατρ.Κλυστ.3D, 'Αθαν.2,70).

παρυφίς-ίδος (ἡ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ παρυφὴ βλ.λ.1) : Πολυδ.7,46.

παρυφιστάνω (παρυφίστημι) μτγν. δηλῶ, ἐνδεικνύω : 'Απολλ.Δύσκ.'Επίρρ.129,18· κ. παθ. **παρυφιστάνομαι** ἐνδεικνύομαι, προκύπτω ἔκ τινος : αὐτ.Συντ.297,5 **τὰ ποικίλως παρυφιστανόμενα ἐκ τῶν ῥημάτων.**

παρυφίστημι μτγν., ἐνεργ. παρακ. μτ. παθ. σημ. **παρυφέστηκα** (Ρήτ.4,21W), παθ. **παρυφίσταμαι** ('Ηρόδ.'Ιατρ. π. 'Ορειβ.8,3,7) κ. **παρυφιστάνομαι** ('Απολλ.Δύσκ.Σύντ.297,5), ἀόρ. β' **παρυπέστην** (Στωϊκ.άπ 2,48), ἵστημί τι παρά τι ἄλλο, παραπλεύρως, πλησίον τινός, δθ. τὸ παθ. ἵσταμαι παρά τινα), παρυπάρχω : Ρήτ.4,21 **παρυφέστηκε τῇ χρηστῇ παρασκευῇ εἴδωλον·** **2)** τὸ παθ. ὑπάρχω ὡς ἐξηρτημένος ἔκ τινος, μτ. δοτ. : Στωϊκ.άπ.2,48, Σέξτ.'Εμπ.Πυρρ.1,205, Διογ.Λ 9,105 **μόνον ἀνθιστάμεθα πρὸς τὰ παρυφιστάμενα τοῖς φαινομένοις ἄδηλα,** Πλωτῖν.2,9,14, Πορφ.Γνῶμ.43, 'Ασκληπ.Μεταφ.371,2· κ. ἀπολ. : Σιμπλίκ.Κατ.110,5· **3)** κατ' ἀκολουθίαν, κατὰ συμφωνίαν ὑφίσταμαι, ὑπάρχω, ἐγείρομαι : 'Ιώσ.Αἰ 15,8,4· ‖ **παρυφιστάμενος φόβος** ὁ ἐξ ἐνστίκτου, ὁ ἐνστικτώδης φόβος : 'Ηρόδ.'Ιατρ.π.'Ορειβ.8,3,7 **τὸν παρυφιστάμενον ἀποθέμενοι φόβον·** **4)** ἐν γραμμ. ἐνν. ὑφίσταμαι, ὑπάρχω ἐκ παραγωγῆς : 'Απολλ.Δύσκ.Συντ. 297,5 **τὰ ποικίλως παρυφιστανόμενα ἐκ τῶν ῥημάτων,** αὐτ.4,5 **τὸ ἐξ ἑκάστης λέξεως παρυφιστάμενον νοητόν,** Εὐστ.128,25 **πολλὰ τῇ λέξει παρυφίσταται σημαινόμενα,** αὐτ.Πον.92,74· **5)** τὸ οὐδ. τῆς μτχ. **παρυφιστάμεναν** ὡς οὐσ. αἱ στερεαὶ οὐσίαι αἱ ἐνυπάρχουσαι εἰς τὸ οὖρος, τὰ κατακάθια : Γαλ.6,251, αὐτ.19,574.

παρύφηλος-ον μσν. ὁ κατά τι, ὁ ὀλίγον ὑψηλός : Θεοφύλ.Σ'Ιστ.37Α **σχολαίαν εὑρηκότες τὴν κάθοδον τῶν παρυφήλων καθεῖρπυσαν.**

παρυφῶ-όω μσν. ὑπερυψῶ : Εὐστ.Πον.41,76 **καταβαίνων τὴν ὑφηλὴν ἀνάβασιν, εἰς ἣν τὸ ἅγιον πνεῦμα παρύψωσέ σε ἄκοντα·** κ. παθ. : αὐτ. 189,43, αὐτ.278,80.

παρύφωμα-ατος (τὸ) μσν. ἡ κατὰ μικρὸν ὕφωσις, τὸ μικρὸν ὕφωμα : Εὐστ.Πον.253,31 **τῷ ὑποκωμένῳ θεμέθλῳ ἀνακόλαυθὸν σαι τὸ παρύφωμα.**

πάρφαινε ποι. τ. τοῦ παράφαινε β' ἐν. προστ. ἀόρ. τοῦ παραφαίνω βλ.λ.

παρφάμενος ποι. τ. τοῦ παραφάμενος μτχ. μέσ. τοῦ παράφημι βλ.λ. .

παρφάσθαι ποι. τ. τοῦ παραφάσθαι ἀπαρφ. μέσ. ἀορ. τοῦ παράφημι βλ.λ.

παρφασία (ἡ) ποι. τ. τοῦ παραιφασίη βλ.λ.

πάρφασις-εως (ἡ) ποι. τ. τοῦ παράφασις βλ.λ.

παρφέρω ποι. τ. τοῦ παραφέρω βλ.λ.

παρφυγέειν ἀπαρφ. ἐπ. ἀορ. β' τοῦ ρ. παραφεύγω βλ.λ.

πάρφυκτος-ον ποι. τοῦ μὴ ἀπαντωμένου **παράφυκτος** ὁ διαφευκτός, ὃν δύναταί τις νὰ ἀποφύγῃ : Πίνδ.Π 12,30 **τὸ μόρσιμον οὐ πάρφυκτον.**

παρφυσίς-ίδος (ἡ) 'Ησ. «βάτραχος».

παρῴα (ἡ) μτγν. παρυφὴ βλ.λ. : Σωρ.1,83.

παρῴας (ὁ), θηλ. **παρῴα** κ. **παρόα** (πάπ.) ἐπὶ ἵππου, ὁ καστανός· Φώτ. «ὁ μεταξὺ τεφροῦ καὶ πυρροῦ» : 'Αριστλ.ΖΙ 630a,29 **τὸ δὲ χρῶμα ἔχει μέσον τι τεφροῦ καὶ πυρροῦ, οὐχ οἷον αἱ παρῶαι ἵπποι καλούμεναι.**

παρῳδή (ἡ) μτγν. παρῳδία βλ.λ. : Φιλόδ.'Ομ.530, Κοϊντιλ.9,2,35, 'Αθήν.2,64C **Μάτρων ἐν Παρῳδαῖς.**

παρῴδημα-ατος (τὸ) παρῳδία βλ.λ.1) : 'Ανών. Κατ. εἰς 'Ιὼβ 455,16(30,9) **ᾠδή, φησίν, αὐτοῖς ἐγενόμην καὶ παρῴδημα.**

παρῴδησις-εως (ἡ) σχόλ. τὸ παρῳδεῖν : Σχόλ. 'Αριστείδ.166.

παρῳδία (ἡ) κ. νεώτ. κ. δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παρῳδῶ, ἡ παρὰ τοὺς κανόνας, παράφωνος ᾠδή, παρατράγουδο, ἰδ. κωμικὴ ἀπομίμησις, διαστροφή, σκωπτικὴ ἢ καὶ χλευαστικὴ μεταβολὴ λόγου σπουδαίου ἢ ποιήματος· πρβλ. Σουΐδ. «οὕτω λέγεται ὅταν ἐκ τραγῳδίας μετενεχθῇ λόγος εἰς κωμῳδίαν» : 'Αριστλ.Ποιητ.1448a, 13 **'Ηγήμων ὁ Θάσιος (ὁ) τὰς παρῳδίας ποιήσας,** 'Αθήν.15,698Β **καὶ σῴζεται αὐτοῦ τῶν παρῳδιῶν βιβλία τέσσαρα·** **2)** νεώτ. κ. δημ. γεν. ἀνεπιτυχὴς καὶ ἐπὶ τὸ γελοιότερον ἐκτέλεσις, παράστασις, ἐνέργεια : **παρῳδία δικαστηρίου-βουλῆς·** **3)** μτγν. ἡ ᾆσις μέρους ἔπους τινός, τοῦ ὑπολοίπου ἀναφερομένου πεζῶς· 'Ερμογ.3,436 «ὅταν ὁ λέγων μέρος τοῦ ἔπους τὸ λοιπὸν παρ' αὑτοῦ πεζῶς ἑρμηνεύσῃ».

παρῳδικός-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν παρῳδίαν, ὁ γελοῖος, δθ. ὁ ἀστεῖος, κωμικός : Διον.'Αλ.Δημ.54 **ταῦτα ἔνεστι προφέρεσθαι ἡδονῇ ἐν παρῳδικοῖς μέλεσιν.**

παρῴδιον (τὸ) μσν. ὑποκορ. τοῦ παρῳδία βλ.λ. ἄνευ ὑποκορ. σημ. : "Ανν.Κομν.1,406.

παρῳδός-όν (ᾠδή) κ. νεώτ. ὁ παρὰ τὸ ᾆσμα, ὁ ἐκτὸς τῶν τοῦ ᾄσματος κανόνων, ὁ ἀνάρμοστος ἢ ὁ παρέχων σκοτεινὴν νύξιν, ἀσαφεῖς ὑπαινιγμούς : Εὐρ.ΙΑ 1146 **ἀνακαλύψω γὰρ λόγους κοὐκέτι παρῳδοῖς χρησόμεσθ' αἰνίγμασι** (Δβερνάρδ. «τὴν ἀλήθειαν γελοίως διαστρέφουσιν ὑπαινιγμοῖς») ‖ νεώτ. ὁ ᾄδων ᾆσμά τι παρηλλαγμένον ἐπὶ τὸ γελοιότερον· **2)** μτγν. τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. ὁ παρῳδῶν, ὁ ποιητὴς παρῳδιῶν : 'Αθήν. 1,5Β **καὶ Ματρέας ὁ Πιταναῖος ὁ παρῳδός,** αὐτ.4,158D· **3)** 'Επιγρ. ὁμ. ὡς οὐσ. ὁ ἀπαγγέλλων παρῳδίας.

παρῳδῶ-έω μτγν. κ. νεώτ., ἀόρ. **παρῴδησα**, γ' ἐν. παθ. παρακ. **πεπαρῴδηται** ('Αθήν.8,364Β) ποιῶ παρῳδίαν, ἀπομιμοῦμαι, μεταποιῶ, διαστρέφω ἐπὶ τὸ γελοιότερον, τὸ κωμικώτερον, ᾆσμα, ποίημα, πεζὸν ἢ προφορικὸν λόγον : Διογ.Λ 4,52 **εὐφυὴς γὰρ ἦν καὶ παρῳδῆσαι,** Λουκ.Χάρ.14 **εὖ γε παρῳδεῖς ἤδη, ὦ Χάρων,** Φιλόστρ.Σοφ.5 **παρῳδεῖν ἐπί τινι τόδε τὸ ἐλεγεῖον·** κ. παθ. : 'Αθήν. 8,364Β **ἅπερ ἐκ τῶν 'Ησιόδου . . 'Ηοίων πεπαρῴδηται,** Σχόλ.Λουκ.'Αλέξ.54· ‖ νεώτ. κτ. ἐπέκτ. ἐκτελῶ, ἀπομιμοῦμαί τι κατὰ τρόπον γελοῖον· **2)** 'Ησ. «χλευάζω»· **3)** Σουΐδ. «ἄλλην ᾄδω ᾠδήν»· **4)** Ζωναρ.1519 «παρῳδήκει, ἔξω τῶν γεγραμμένων εἶπεν».

παρώθησις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ παρωθῶ βλ.λ.(4), ὤθησις πρὸς τὸ πρόσω· **2)** μτφ. προτροπή, παρότρυνσις, παρακίνησις.

παρωθῶ-έω κ. μσν. κ. νεώτ., ἀόρ. **παρώθησα** ('Ιω.Λυδ.Ρωμ.2,28), μέσ. κ. παθ. **παρωθοῦμαι** (Ξεν. 'Ελλ.2,3,14), γ' ἐν. μέσ. ὀόρ. α' **παρώσατο** (ΠΔ Μακκ.2,4,11), ἀπαρφ. **παρώσασθαι** (Εὐρ.'Ηρακλ. 237), μτχ. **παρωσάμενος** (Πλάτ.Πολ.471C), ἀπαρφ. παθ. παρακ. **παρεῶσθαι** (Δημ.23), ὠθῶ τι ἐκ τῶν πλαγίων πρός τι, σπρώχνω ἀπὸ τὰ πλάγια κάτι πρός τινα κατεύθυνσιν ἢ πρός τι πρᾶγμα : 'Ιππ.

"Αρθρ.18 **παρωθέειν ἐς χώρην**· **2**) μτγν. προωθῶ, ἐλαύνω, παρασύρω, ἐν χρ. μ. τὸ παθ. : Πολύβ.1,47,4 **ἀλλ' ὑπό τε ταῦ κλύδωνος καὶ τῆς τοῦ ῥοῦ βίας τὸ ῥιπτούμενον ἐν τῇ καταφορᾷ παρωθεῖσθαι,** αὐτ.3,46,3· **3**) ὁμ. μτγν. ἀπωθῶ, ἀποκρούω : Πολύβ.5,84,3 **ἕως παρώσῃ τὴν θατέρου πραναμήν**· **4**) μσν. ἐκδιώκω : Αἰσχίν.1,103 **παρωσάμενος ἄνδρα πρεσβύτην καὶ ἠτυχηκότα**· **5**) **τὸ** μέσ. **μτφ.** ἀπωθῶ μακρὰν ἐμοῦ, ἀπορρίπτω, **περιφρονῶ** : Εὐρ.'Ηρακλ.237 **τοὺς σοὺς μὴ παρώσασθαι λόγους**· **6**) ἀφήνω κατὰ μέρος, ἀποποιοῦμαι : Σοφ.Τρ.358 **ὃν** ['Ερωτα] **νῦν παρώσας αὐτος ἔμπαλιν λέγει** [Βερναρδ.Γρ. **«ὃν** ἀφήσας κατὰ μέρος οὗτος λέγει τἀναντία»]· **7**) **πα**ραγκωνίζω : αὐτ.'Ηλ.1037 **τἄνδον παρώσας λέκτρα**· || **κ.** ἐν τῷ παθ. τ. παραμελοῦμαι, περιφρονοῦμαι, παραγκωνίζομαι : Ξεν.'Ελλ.2,3,14 **ἤδη αὓς ἐνόμιζον ἥκιστα μὲν παρωθουμένους ἀνέχεσθαι** [δ.ἀνάγν. παρεωρᾶσθαι], Δημ.23 **παρεῶσθαι καὶ ἐν οὐδενὸς εἶναι μέρει** [Βερναρδ.Γρ. **«ὅτι εἶναι** παρηγκωνισμένος καὶ δὲν λογαριάζεται γιὰ **τίποτα»**]· **8**) δὲν λαμβάνω ὑπ' ὄψιν μου, δὲν λογαριάζω· ἐν μτφ. μ. χρ. : 'Ελλ.'Επιγράμμ.519 **παρωθοῦμαι τὸ χρεὼν** [βάλλω κατὰ μέρος τὴν μοῖραν]· **9**) μτγν. καθαιρῶ· ἐν χρ. μ. τὸ μέσ. : Λουκ.Τίμ.4 **καὶ κατ' ὀλίγον Κρόνον σε . . ἀποφαίνουσι παρωσάμενοι τῆς τιμῆς** [ἐκ τοῦ τιμητικοῦ ἀξιώματος]· **10**) ὁμ. ἀντικαθιστῶ : Γαλ.14,2· **11**) ὁμ. ἀποβάλλω, καθιστῶ τι ἄχρηστον, ἀχρηστεύω : 'Απολλ.Δύσκ.221,5 **ἡ χρῆσις τῆς** ἐμός **τὸ κλητικὸν παρεώσατο ὡς ὁμόφωνον** αἰτιατικῇ **τῇ ἐμέ**· **12**) μέσ. ἀναβάλλω, ὑπερτίθεμαι : Πλάτ. Πολ.471C **δοκεῖς οὐδέποτε μνησθήσεσθαι, ὃ ἐν τῷ πρόσθεν παρωσάμενος ταῦτα πάντα εἴρηκας**· **13**) μσν. ὑπερτερῶ, ὑπερβάλλω : 'Ιω.Λυδ. Ρωμ.2,28· **14**) νεώτ. παρακινῶ, παροτρύνω, προτρέπω τινά, τὸν σπρώχνω, ἐπί **τε** καλῆς καὶ κακῆς σημ.· **15**) ρηματ.π. παρώθησις.

παρωκεάνιος-ον μτγν. κ. νεώτ. **ὁ** παρὰ τὸν ὠκεανὸν κείμενος, κατοικῶν, παράλιος, παραθαλάσσιος : Πλούτ.Καῖσ.20 **οἱ μὲν παρωκεάνιοι πάντες ἀμαχεὶ προσεχώρησαν,** Νικηφ.Γρηγ.'Ιστ.Βυζ. 2,4, - **παρωκεάνιοι πληθυσμοί.**

παρωκεανίτης (ὁ) μτγν., θηλ. **παρωκεανῖτις-ιδος** (Πολύβ.34,5,6), **ὁ** παρωκεάνιος, ὁ παρὰ τὸν ὠκεανὸν κατοικῶν : Θεόπομπ.'Ιστ. π. 'Αθήν.12,526D, Στράβ.17,3,19 **ἀπὸ τῶν Αἰθιόπων τῶν παρωκεανιτῶν ἀφεστάναι φασὶν ἡμέρας ἐννέα**· || τὸ θηλ. παρωκεανῖτις (γῆ) ἡ παρὰ τὸν ὠκεανὸν ἀκτή, παραλία : Πολύβ.34,5,6, Στράβ.2,5,33 **τὴν δὲ παρωκεανῖτιν ἀπὸ τῆς Αἰθιοπίας** μέχρι τινός.

παρωκεανιτικός-ή-όν μτγν. ὁ παρωκεάνιος : Στράβ.4,2,1 [ἔθνη τὰ] **μὲν παρωκεανιτικὰ τὰ δὲ εἰς τὴν μεσόγαιαν,** αὐτ.4,3,1.

παρωλένιος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ παρὰ τὴν ὠλένην, τὸ ὀστοῦν τῆς ὠλένης κείμενος : Πολυδ.2,138 **τὰ μὲν ἔξωθεν τοῦ βραχίονος** μύες, **τὰ δὲ ἔνδον παρωλένια**· **2**) 'Ησ. «παρωλένια τῶν χειρῶν τὸ ὄπισθεν»· **3**) Πολυδ.2,139 «ἀγκάλαι καὶ ἀγκαλίδες».

παρωλενίς-ίδος (ἡ) ὠλενίς βλ.λ. : Πολυδ.10,170 **εἴποις δ' ἂν καὶ ὠλένας καὶ ὠλενίδας καὶ παρωλενίδας ἐν τοῖς Δημιοπράτοις εἰρημένας.**

παρώλοφα 'Ησ. «τὰ ἀπὸ τῶν τενόντων μέρη».

παρώμαλος-ον μτγν. ἐπὶ τόπου, ὁ σχεδὸν ὁμαλὸς ἢ ἴσος : Στράβ.3,5,1 **κύκλος τῆς νήσου τετρακόσιοι στάδιοι, παρώμαλος τὸ πλάτος.**

παρωμίς-ίδος (ἡ) μτγν. ἀορτήρ, λωρίς : ΠΔ 'Εξ. 28,14 **τὰς ἀσπιδίσκας, κατὰ τὰς παρωμίδας αὐτῶν ἐκ τῶν ἐμπροσθίων.**

παρωμοιωμένως ἐπίρρ. [ἐκ τῆς μτχ. παρωμοιωμένος] μσν. κατὰ παρομοίωσιν, διὰ παρομοιώσεως : Μιχ.'Ατταλ.87,20 [ἔκδ.β'].

πάρων-ωνος (ὁ) κ. νεώτ., μτγν. **κ. παρών** εἶδος μικρᾶς καὶ ἐλαφρᾶς ἐπιβάτιδος ἢ στρατιώτιδος νεώς : Πολύβ.ἀπ.193 **ὁ δὲ ἔπλει παράπλους ποιησάμενος τοὺς Σιδητῶν παρῶνας,** Σχόλ.'Αριστφ. Εἰρ.142· **2**) νεώτ. δίστηλον ἱστιοφόρον πλοῖον μετὰ πλήρους ἐξαρτισμοῦ σταυρωτῶν κεραιῶν καὶ τετραγώνων ἱστίων ἐπ' ἀμφοτέρων αὐτοῦ τῶν ἱστῶν, ἁ. νεώτ. βρίκιον, δημ. μπρίκι.

παρώνιον (τὸ) νεώτ. ναυτ. εἶδός **τι μικροῦ πά**ρωνος.

παρωνύμη (ἡ) μσν. παρωνύμιον βλ.λ.3) κ. 4) : Μαλάλ.1 395,12 **ᾧ τινι παρωνύμην ἔθηκαν οἱ 'Αντιοχεῖς Βαγουλάν.**

παρωνύμησις-εως (ἡ) μτγν. ἡ παρονομασία : 'Ιάμβλ Νικ.'Αριθμ.46, αὐτ.47P **ἀποσῴζοντες τὴν οἰκειότητα τῆς παρωνυμήσεως.**

παρωνυμία (ἡ) μτγν., μσν. κ. **νεώτ.** πρόσθεταν ὄνομα, παρωνύμιον ἢ σκωπτικὸν προσωνύμιον, παρατσούκλι : Πλούτ.'Ηθ.401A **πολλὰ δὲ τῶν ὀνομάτων ἀποκρύπτουσιν αἱ παρωνυμίαι,** αὐτ.421E· **2**) μτγν. λογοπαικτικὴ μεταβολὴ τῶν λέξεων : αὐτ. 853B· **3**) ὁμ. μτγν. ἐναλλασσόμενον ὄνομα : Δαμάσκ.'Αρχ.61· **4**) νεώτ. γραμμ. παραγωγὴ λέξεως, ὀνόματος ἐξ ἄλλου.

παρωνυμιάζω καλῶ διὰ παραγώγου ὀνόματος : 'Αριστλ.Φυσ.245b,11· **2**) ἐν τῷ παθ. τ. **παρωνυμιάζομαι** παρωνύμως λέγομαι : αὐτ.ΗΕὐδ. 1229a,35.

παρωνυμίασμα-ατος (τὸ) ἀρχ. λεξ. **ἐπώνυμον** βλ.λ.· 'Ησ. ἐν-λ. παρώμφημα.

παρωνύμιος-ον κ. νεώτ. ὁ ἀφιστάμενος, ὁ παρεκβαίνων ἐκ τῆς ἐννοίας, ὁ ἐλαφρῶς μεταβεβλημένος κατὰ τὴν ἔννοιαν· ἐν χρ. μ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. : Πλάτ.Νόμ.757D **ἀναγκαῖόν γε μὴν καὶ τούτοις παρωνυμίοισί ποτε προσχρήσασθαι πόλιν ἅπασαν**· **2**) τὸ οὐδ ὡς οὐσ. ὄνομα παραγόμενον ἐξ ἄλλης λέξεως διὰ μικρᾶς τινος μεταβολῆς : αὐτ.Σοφ 268C **μιμητὴς δ' ὢν τοῦ σοφοῦ δῆλον** ὅτι **παρωνύμιον αὐτοῦ τι λήψεται,** Χρύσ. Στωϊκ.3,198, 'Απολλ.Δύσκ.'Επίρρ.160,3· || πλῆρες **ὄνομα παρωνύμιον** : αὐτ.Συνδ.253,22· **3**) μτγν. κ. νεώτ. ὁμ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. τὸ ἐπώνυμον, ἐπωνυμία βλ.λ. : Πλούτ.21 **οἷς διὰ τοῦτο καὶ Ῥῆγας γενέσθαι παρωνύμιον,** αὐτ.Φάβ.1· **4**) νεώτ. ὁμ. τὸ οὐδ. ὡς οὐδ. σκωπτικὸν προσωνύμιον, παρανόμι, παρατσούκλι.

παρώνυμος-ον ὁ διὰ μικρᾶς τινος μεταβολῆς ἐσχηματισμένος, παράγωγος : Αἰσχ.Εὐμ.8 **Φοίβης ὄνομ' ἔχει παρώνυμον** [ἐνν. Φοῖβος], 'Αριστλ. Κατ.1a,12· || **κατὰ παρώνυμον σχηματισμὸν** παρωνύμως βλ.λ.1) : 'Απολλ.Δύσκ.Συντ.334,19· **2**) τὸ οὐδ. **παρώνυμον** ὡς οὐσ. παρωνύμιον βλ.λ.3), ἐπώνυμον, ἐπωνυμία : Φερεκ.25(a)J, Πλούτ.Δημ.4 **ὁ δ' 'Αργᾶς (καὶ τοῦτο γάρ φασι τῷ 'Δημοσθένει γενέσθαι παρώνυμον)**· **3**) ὁμ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. παρεπώνυμον, παρατσούκλι : Δοσίθ.390K.

παρωνυμῶ-έω μτγν. κ. μσν. παρωνυμιάζω βλ.λ.1)· ἐν χρ. μ. ὁ παθ. τ. : Εὐστ.84,28 **φιλόσοφοι ἀρετὴν μὲν λέγουσιν, ἐξ αὐτῆς δὲ παρωνυμούμενον ἀρσενικὸν ὀκνοῦσιν εἰπεῖν τὸν ἐνάρετον**· **2**) ἀμτβ. ἔχω ὁμοίαν σημασίαν πρός τι, μτ. δοτ. : Φίλ.1,486 **καὶ γὰρ τὸ Χαλδαίων ὄνομα μεταληφθὲν ὁμαλότητι παρωνυμεῖ**· **3**) ἔχω ἀντίστοιχον ὄνομα πρός τι : 'Ιάμβλ.Νικ.'Αριθμ.15P, αὐτ.18A **παρωνυμούντων ἁπάντων μερῶν ἅπασιν ἀριθμοῖς**· **4**) ἐτυμολογῶ ἐν χρ.μ. τὸ παθ.: Εὐστ.181,34 **Σπάρτης παρωνυμουμένης ἀπὸ φυτοῦ σπάρτου.**

παρωνύμως κ. μσν. κατὰ σχηματισμόν, διὰ σχηματισμοῦ ὀνόματός τινος ἐξ ἄλλου διὰ μικρᾶς μεταβολῆς : 'Αριστλ.Τοπ.109b,5 **ἀπ' οὐδενὸς γένους παρωνύμως ἡ κατηγορία κατὰ τοῦ εἴδους λέγεται,** ΗΕὐδ.1228a,36 **ὁ θρασὺς παρὰ τὸ θρά-**

σος λέγεται παρωνύμως· **3**) μσν. παρὰ τὴν σημασίαν τοῦ ὀνόματος, κατ' ἀντίθεσιν τοῦ ὀνόματος πρὸς τὴν πραγματικότητα : Στέφ.Διάκ.II25 [ἐκδ. Mi.] **ὁ δὲ κάκιστος ἐκεῖνος παρωνύμως Κάλλιστος·** **3**) μτγν. παρετυμολογικῶς : Πλούτ. Ἠθ.286D **τὸν δὲ λάθυρον καὶ τὸν ἐρέβινθον ὡς παρωνύμως ἐκ τοῦ ἐρέβους καὶ τῆς λήθης.**

παρωνυχία (ἡ) κ. νεώτ. φλεγμονὴ τῆς παρὰ τὴν ρίζαν τοῦ ὄνυχος χώρας ἐμφανιζομένη διὰ διαπυήσεως τῆς περὶ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου χώρας, δημ. τριγυρίστρα, καλαγκάθι : Θεοφ. Νόνν.2,212 «η παρωνυχία ἀπόστημά ἐστι παρὰ τὴν ρίζαν τοῦ ὄνυχος συνιστάμενον» : Ἱππ.Ἐπιδ. 3,6,27 **παρωνυχίης κηκὶς μέλαινα ἐν μέλιτι,** Ἰουλ. Γαλ.245D· **2**) τὸ παρὰ τοὺς ὄνυχας μέρος· Πολυδ.2,146 «παρωνυχίαι· τὰ ἑκατέρωθεν τῶν ὀνύχων»· **3**) μτγν. εἶδός τι φυτοῦ ἔχοντος θεραπευτικὰς ἰδιότητας διὰ τὰς παρωνυχίας : Διοσκ. 4,54, Γαλ.12,96, Παῦλ.Αἰγ.7,3· || νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν ἐκ τῶν **καρυοφυλλοειδῶν**· **4**) μτγν. ἀσήμαντον γεγονός, πρᾶγμα : Πολύβ.12,4a,1 Πλούτ. Ἠθ.43B **περὶ παρωνυχίας ὁ λόγος.**

παρωνύχιον (τὸ) νεώτ. ἰατρ. ἡμικύκλιος πτυχὴ τοῦ περὶ τὸν ὄνυχα τοῦ δακτύλου δέρματος, ἀφορίζουσα ἐπιπολῆς τὴν αὐτόθι οὔλακα, εἰς ἣν ἐγγομφοῦνται τὰ πλάγια χείλη τοῦ ὄνυχος.

παρωνυχίς-ίδος (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ., δημ. παρωνυχίδα κ. **παρανυχίδα** μικρά, σκληρὰ ἀκὶς σχηματιζομένη παρὰ τὴν ρίζαν τοῦ ὄνυχος. ἀ. παρωνυχία : Ἱεροκλ.Ἀστ.199, αὐτ.200, Παῦλ.Αἰγ. 7,3 [δ.ἀνάγν.]· **2**) νεώτ. μτφ. παρωνυχία βλ.λ.3) : **ἀμελεῖ τὴν σοβαρὰν αὐτὴν ὑπόθεσιν ὡς νὰ** πρόκειται **περὶ παρωνυχίδος.**

πάρῳον (τὸ) μτγν. παρῷα βλ.λ. : Γαλ.18(1),776.

πάρωος Ἡσ. «εἶδός τι πυρ(ρ)οῦ χρώματος ἵππου».

παρώπανος Ἡσ.«ἐμβρόντητος» [κῶδ.παρόπανος].

παρωπία (ἡ) μτγν. ὁ παρώπιος ἢ παραμηνίγγιος κανθὸς τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἡ πρὸς τὰ πλάγια κόχη τοῦ ματιοῦ, κανθήλιον : Πολυδ.2,71. καὶ **οἱ μὲν πρὸς τῇ ρινὶ** [κανθοί], **ρανττῆρες καὶ πηγαὶ .. οἱ δὲ ὑπὸ τοὺς κροτάφους, παρωπίαι·** **2**) παρωπίς βλ.λ.) : Πολυδ.10,54.

παρωπίς-ίδος (ἡ) μτγν. κ. νεώτ., μτγν. κ. παρώπιον (τὸ) [Πολυδ.10,54,Σουΐδ.] ἑκατέρα τῶν δερματίνων πλακῶν, δι' ὧν καλύπτονται ἐκ τῶν πλαγίων ρυταγωγούμενα ζῷα, ἡ κλάπα : Πολυδ.2,53.

πάρωρα μτγν., μσν. κ. δημ. ὁ ἀωρὶ βλ.λ. : Στράτ. ΑΠ 12,199 **οὐκέτι μοῦνον ἐπ' οἰνοχόον σεσόβημαι ἀλλὰ πάρωρα βλέπω κηπὶ τὸν ὑδροχόον,** Κιν. Ἀττ.10,12 **πάρωρα πλευστέον,** Ἐρωτόκρ.1,1518 **μόνο ἀργὰ καὶ πάρωρα καὶ νὰ σταθῇ καὶ λίγα;,** αὐτ.2,1183, δ.τραγ. **γιατὶ διαβαίνεις πάρωρα καὶ τραγουδᾷς πανώρια,** Γρυπ.Σκ.Τερρ.54.

παρωραϊσμός (ὁ) μτγν. κ. παρωρισμός τὸ παράκαιρον : Ἀκύλ.ΠΔ Ἡσ.24,7 [δ.ἀνάγν.].

παρώρεια (ἡ) [ὄρος] μτγν., μσν. κ. νεώτ. κ. -εία ἡ παρὰ τὰ πλευρὰ τοῦ ὄρους χώρα, ὁ παρὰ τὰς κλιτῦς ὄρους τόπος, ριζοβούνι : Πολύβ.2,14,6 **ὁρίζει κατὰ τὸ συνεχὲς ἡ τῶν Ἄλπεων παρώρεια,** Ὀνήσανδρ.21,3, Βάβρ.19,1, Πάπ., Εὐστ.13,587.

παρωρείτης (ὁ) μτγν. ποι. ὁ παρὰ τὴν παρώρειαν κατοικῶν, ὁ ὀρεινός, ὁ κατὰ τὰ ὄρη διαιτώμενος : Ἀπολλωνίδ.ΑΠλ.4,235 **παρωρείτης Πάν.**

παρωρίτης (ὁ) δημ. ὁ ἀωρί, παράωρα μένων ἐκτὸς τῆς οἰκίας του, **νυκτόβιος,** ξενύχτης : Μαλακ.Συντρ.93,5 **οἱ γύρω παρωρίτες, σὰ σ' ὑποφαντασιά, παίρναν τὸ δρόμο τοῦ γιαλοῦ·** **2**) λαογρ. ὀνομασία τῶν καλλικαντζάρων ὡς ἐμφανιζομένων ἀωρί, παράωρα, μετὰ τὸ μεσονύκτιον.

παρωρμημένως ἐπίρρ. [ἐκ μτχ. παθ. παρακ. τοῦ παρορμῶ-άω] ἀρχ. λεξ. μεθ' ὁρμῆς· Ἡσ. ἐν λ. περιέργως, Φώτ. ἐν αὐτ. λ.

πάρωρος(-η)-ο(ν) [ὥρα] κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐκτός, πέρα τῆς τεταγμένης, τῆς κανονικῆς αὐτοῦ ὥρας ἢ ἐποχῆς ἐμφανιζόμενος ἢ γινόμενος, παράκαιρος : Θεόφρ.ΦΑἴτ.5,1,3, αὐτ.5,1,4 **συμβαίνει δὲ τὴν πάρωρον βλάστησιν γίνεσθαι χειμώνων μαλακῶν ἢ νοτίων γινομένων,** Σχόλ.Ἀριστφ.Εἰρ 1165· **2**) μτγν. ὁ πέρα τοῦ προσήκοντος χρόνου : Ἐπίκ.π.Διογ.Λ 10,122 **οὔτε γὰρ ἄωρος οὐδείς ἐστιν, οὔτε πάρωρος πρὸς τὸ κατὰ ψυχὴν ὑγιαίνειν.**

παρωροφίς-ίδος (ὁ) [ὄροφος] τὸ πέρα τοῦ τοίχου, τὸ ἐξέχον τοῦ τοίχου μέρος τῆς ὀροφῆς, δημ. στριχιά, ἀστριχιά : Ἡρ.2,155 **ἔχων τὴν παρωροφίδα τετράπηχυν,** Πολυδ.1,81.

παρωτιδικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν παρωτίδα βλ.λ.2) : **παρωτιδικὴ θήκη** [τρίγωνος πρισματικὸς χῶρος συγκλειόμενος ὑπὸ ὀστῶν καὶ ἀπολῶν μορίων, οὗ τὴν κοιλότητα πληροῖ ἡ παρωτὶς βλ.λ.2], - **χώρα** [ἡ ὀπισθία μοῖρα τῆς χώρας τοῦ προσώπου ἡ ἀντιστοιχοῦσα εἰς τὸν μασητῆρα, μῦν καὶ τὴν παρωτίδα.

παρώτιος-ον μτγν. ὁ παρὰ τὸ οὖς κείμενος : Παλλάδ.Λαυσ.1225C· **2**) σχόλ. **τὸ οὐδ. παρώτιον ὡς οὐσ.** μέρος τοῦ κανθοῦ βλ.λ.1) : Σχόλ. Νίκ.Θηρ.673 **«τοῦ κανθοῦ τὸ μὲν πρὸς τὴν ρῖνα** μέρος ρανττὴρ . . τὸ δὲ ἕτερον **παρώτιον».**

παρωτίς-ίδος (ἡ) [οὖς] μτγν., μσν. κ. νεώτ. **ἐξοίδησις, ἕλκωσις τοῦ** παρὰ τὸ οὖς, τοῦ παρωτίου ἀδένος· Γαλ.**16,484** «παρωτίδες εἰσὶ **παρὰ** τοῖς ὠσὶν ἀποστήματα, ταῦτα ἔνιοι διοσκούρους ἐκάλεσαν· ἐπὶ πυρετοῖς γινόμενα τὰ πολλὰ τῶν πυρετῶν ἀπαλλάσσουσι» : Διοσκ.2,80, Πολυδ.2,134 **τὸ ἐν μέσῳ πρηστήρων τε καὶ φάρυγγος ἀγκτήρ, ἀφ' οὗ τὸ μέχρι γενύων παρωτίδες,** Γαλ. 14,4, Ἱππιατρ.60· **2**) νεώτ. ἀνατομ. ἕκαστος τῶν δύο μεγαλυτέρων σιελογόνων ἀδένων, **τῶν κειμένων** παρὰ τὸν ἔξω ἀκουστικὸν πόρον, **ἐν τῇ** ὀπισθογναθίῳ χώρᾳ καὶ ἐχόντων σχῆμα **παρεμφερὲς** πρὸς τρίγωνον πυραμίδα, ἧς ἡ μὲν βάσις στρέφεται ἐπὶ τὰ ἐκτός, ἡ δὲ κορυφὴ ἐπὶ τὰ ἐντὸς ἤτοι πρὸς τὸν φάρυγγα· **3**) ὁ λοβὸς τοῦ ὠτός : Λυκόφρ.1402 **καλλυνεῖ παρωτίδας** [σχόλ. «κοσμήσει τοὺς λοβούς»]· **4**) εἰδ. ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ τὸ οὖς βλ.λ.2), κόσμημά τι ἐξαρτώμενον **ἐκ** τοῦ ἄκρου τοῦ ὑπερθύρου : Ἐπιγρ.Διδύμων **λίθοι παρωτίδες,** Βιτρ.4,6,4.

παρωτῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. κ. **παρωτιδῖτις** φλεγμονὴ τῆς παρωτίδος, λοιμῶξις μεταδοτικὴ ἐντοπιζομένη ἰδίᾳ ἐπὶ τῶν σιαλογόνων ἀδένων, συχνοτάτη νόσος τῆς παιδικῆς ἡλικίας, δημ. μαγουλήθρα : **ἐπιδημικὴ - συφιλιδικὴ παρωτῖτις.**

παρῳχημένος-η-ον νεώτ. μτχ. παθ. παρακ. τοῦ παροίχομαι, ἐπὶ χρόνου, ὁ πρὸ πολλοῦ παρελθών, περασμένος : **εἰς παρῳχημένην ἐποχήν·** || γραμμ. **παρῳχημένοι χρόνοι** χρόνοι τοῦ ρ. δηλοῦντες ὅτι ἐγένετο ἢ ὑπῆρξέ τι κατὰ τὸ παρελθὸν **εἴτε** ἐν παρατάσει ἢ συνεχείᾳ [παρατατικός, παρακείμενος] εἴτε στιγμιαίως [ἀόριστος καὶ ὑπερσυντέλικος], ἀ. ἱστορικοὶ χρόνοι, κτ. ἀντιδιαστολὴν πρὸς τοὺς χρόνους τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος.

παρῳχημένως ἐπίρρ. σχόλ. ἐν πρὸ πολλοῦ παρελθόντι χρόνῳ : Σχόλ.Εὐρ.Φοίν.622.

πάρωχρος-ον μτγν. ὁ ὕπωχρος, ὀλίγον ὠχρός, χλωμός, κιτρινιασμένος : Πλούτ.Ἠθ.364B, Πολυδ. 4,135 **πάρωχρος νεανίσκος,** αὐτ.137.

πᾶς, πᾶσα, πᾶν κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., αἰολ. **παῖς, παῖσα** [Σαπφ.Συμπλ.13,8, αὐτ.21,2, αὐτ 20a,14, Ἀλκ. Συμπλ.12,6, αὐτ.25,81, κρητ., **θεσσ. κ. ἀρκαδ.** θηλ. **πάνσα** [Ἐπιγρ.Γόρτυνος, **οὐτ.Φαρσάλων, αὐτ.**Ἀρκαδ. Ὀρχομενοῦ], γενικ. ἀρσ. **κ. οὐδ. παντός,** θηλ. **πάσης,** μτγν. αἰτ. ἑν. ἀρσ. **πᾶν** [ΠΔ **Βασ.1,11,8,** αὐτ. Ἐξ.12,44, αὐτ.Ἱερ.13,11, δ.ἀνάγν. **πάνται**], γενικ. πληθ.

ἀρσ. κ. οὐδ. πάντων, θηλ. πασῶν, ἐπ. κ. Ἰων. πασέων, ἐπ. κ. πασάων [Ὀδ.Ζ 107], δοτ. πληθ. ἀρσ. κ. οὐδ. πᾶσι, ἐπ. κ. δελφ.· πάντεσσι [Ἰλ.Ξ 246, Ἐπιγρ.], λοκρ. κ. δελφ. πάντεσι(ν) [αὐτ.] κ. πάντοις [αὐτ.Δελφῶν] [τοῦ οὐδ. τὸ ᾰ, ὅθ. πάν ἐν τῇ δωρ. κ. αἰολ. : Πίνδ.Ο 2,85, Σαπφ.ἀπ.ἐν Πόπ.,Ἡρωδιαν. 2,12· π. ἀττ. μ. ἐν συνθέσει οἷον ἅπᾰν, πάμπᾰν, ἀλλ' ἐνίοτε κ. μακρόν : ΑΒ 416] περιληπτ. ἀντων. σημαίνουσα ἐπὶ ποσότητος, ὅλος, κτ. πληθ. δὲ τὸ ὅλον, σύνολον, ὁλότης· ἐπὶ ἑνότητος, ὅλος, παντελής, ὁλόκληρος, ἀκέραιος, σωστός· ἐπὶ ἐπιμερισμοῦ, ἕκαστος, καθείς, καθένας, κάθε· ὅθ. ἐπὶ ἀριθμοῦ, ἐπὶ ποσότητος κτ. πληθ. : Ἰλ.Θ 5 κέκλυτέ μευ, πάντες τε θεοί, πᾶσαί τε θέαιναι, Ὀδ.ἰ, ll, Ἡρ.3,23 ἔνθα τοὺς πάντας ἐν πέδῃσι χρυσέῃσι δεδέσθαι, Αἰσχ.Πρ.841 τῆς σῆς πορείας μνῆμα τοῖς πᾶσι βροτοῖς, Σοφ.ΟΚ 306, Εὐρ.Φοίν.492, Ξεν.Συμπ.8,32 τὰ νῦν καλὰ ἔργα οὐ πάντ' ἂν εὕροι τις, ΚΔ Μᾶρκ.7,14 ἀκούετέ μου πάντες καὶ συνίετε, - εἴμεθα πάντες σύμφωνοι, - δὲν εἶναι πάντες ἀσυνείδητοι· ‖ μσν. κ. νεώτ. ἐκκλ. οἱ ἅγιοι πάντες τὸ σύνολον τῶν γνωστῶν καὶ ἀγνώστων ἁγίων καὶ ἱερῶν ἀνδρῶν· ‖ συχν. ὁ πληθ. ἐπιτείνεται διά τινος ἐπιρρ. οἷον ἅμα πάντες ὅλοι ὁμοῦ, σύμπαντες : Ἰλ.Ω 253 αἴθ' ἅμα πάντες Ἕκτορος ὠφέλετ' ἀντὶ θοῇς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι, αὐτ.Α 495, Ἡρ.9,23 ἰδόντες . . οὐκέτι κατὰ τέλεα προσελαύνοντας τοὺς ἱππέας, ἀλλ' ἅμα πάντας, Ξεν.ΚΠ 1,3,10· ‖ κ. καθ' ἑνικ. μτ. περιληπτικοῦ ὀνομ. : Διον.Ἁλ.Ῥωμ.2,14 ἅμα πᾶς ὁ δῆμος· ‖ κ. μτ. τοῦ ὁμῶς : Ἰλ.Ο 98 οὐδέ τί φημι πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησέμεν· ‖ κ. μτ. τοῦ ὁμοῦ : Σοφ. Ἠλ.715 ὁμοῦ δὲ πάντες ἀναμεμιγμένοι φείδοντο κέντρων οὐδέν· ‖ κ. μτ. τοῦ μάλα : Ἰλ.Χ 115, Ὀδ.Ε 216 οἶδα καὶ αὐτὸς πάντα μάλ'· ‖ κ. μτ. τοῦ ὁμοίως : Δημ.483 πάντας ἀφαιρεῖσθαι κελεύουσιν ὁμοίως· ‖ μτ. ὑπερθ. ἐπιθ.· οἷον πάντες ἄριστοι σύμπαντες, ὅλοι οἱ καλύτεροι, ὅλοι οἱ ἐκλεκτοί : Ἰλ.Ι 3, Ὀδ.Δ 272 ἵν' ἐνήμεθα πάντες ἄριστοι Ἀργείων· ‖ ὁμ. κτ. πληθ. σύμπαντες, ὅλοι ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐξαιρέσεως, ἁπαξάπαντες : Πλάτ.Πολ.579Β φρουρούμενος ὑπὸ πάντων πολεμίων, Ἑρμητ.13,2 ἐκ πασῶν δυνάμεων συνεστώς, αὐτ.11,2· ‖ ἡ ἀντων. τίθεται μτ. τοῦ ἄρθρ. κ. τοῦ οὐσ. πρὸς δήλωσιν τοῦ συνόλου, τῆς ὁλότητος, συχνότ. κτ. πληθ., ἀλλὰ καὶ καθ' ἑν. μτ. περιληπτ. ὀν. : Ἡρ.1,80 ὄπισθε δὲ πεζοῦ ἐπέταξε τὴν πᾶσαν ἵππον, Αἰσχ.Πέρσ.339 καὶ γὰρ Ἕλλησιν μὲν ἦν ὁ πᾶς ἀριθμὸς ἐς τριακάδας δέκα ναῶν, Θουκ.8,93, Ξεν.Ἀν.5,6,7 οἱ πάντες ἄνθρωποι (ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ ἄνθρωποι)· ‖ ὅθ. τὸ οὐδ. τὸ πᾶν ὡς οὐσ. τὸ ὅλον, ἡ ὁλότης, τὸ σύνολον : Αἰσχ.Πρ.273 ἀκούσαθ' ὡς μάθητε διὰ τέλους τὸ πᾶν, αὐτ.456, αὐτ.961, Πλάτ.Φαῖδρ.235Ε, αὐτ.Συμπ.216C· ‖ ἐν συνεκφ. μτ. ἀριθμητικοῦ σημαίνει τὸν ἀκριβῶς ὡρισμένον, τὸν ἀκριβῆ ἀριθμόν : Ἰλ.Τ 247 δέκα πάντα τάλαντα, Ὀδ.Θ 258 αἰσυμνῆται δὲ κριτοὶ ἐννέα πάντες ἀνέσταν, αὐτ.Ω 60, Ἡσίοδ.Θ 803 ἐννέα πάντ' ἔτεα· ‖ πάντες τρεῖς καὶ οἱ τρεῖς : Πλάτ.Ἐπιστ.323C ταύτην τὴν ἐπιστολὴν πάντας ὑμᾶς τρεῖς ὄντας ἀναγνῶναι χρή· ‖ ὁμ. μτ. ἄρθρ. κ. νεώτ. σημαίνει ἐν ὅλῳ : Ἡρ.9,70 οἱ πάντες . . εἷς καὶ ἐνενήκοντα, αὐτ.1,214, Θουκ.1,60 μισθῷ πείσαντες ἑξακοσίους καὶ χιλίους τοὺς πάντας ὁπλίτας, αὐτ 3,85, αὐτ.1,100, αὐτ.7,1, Ἀρρ.Ἀν.1,11,5 ἐν εἴκοσι ταῖς πάσαις ἡμέραις· ‖ ἡ δοτ. τοῦ οὐδ. ἐπιρρ. καθ' ὅλα, ὅλως : Σοφ.ΟΤ 8 ὁ πᾶσι κλεινὸς Οἰδίπους καλούμενος, αὐτ.40· ‖ τὸ ἀρσ. κτ. δοτ. πληθ. πᾶσι εἰς τὴν κρίσιν ὅλων τῶν ἀνθρώπων : Ἰλ.Β 285 ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν· ὁμ. ἡ δοτ. σημαίνει εἰς τὰ ὄμματα ὅλων : Σοφ.ΟΚ 1446 ἀνάξιαι γὰρ πᾶσίν ἐστε δυστυχεῖν (διότι εἰς τὰ ὄμματα ὅλων τῶν ἀνθρώπων θεωρεῖσθε ὡς μὴ ἄξιαι νὰ δυστυχῆτε)· ‖ φρ. δοκεῖ πάσαις (ταῖς ψήφοις) ἀποφασίζεται παμψηφεί, ὁμοθύμως : Ἐπιγρ. Ἀστυπαλαίας· ‖ κρατῶ πάσαις ἐπικρατῶ διὰ παμψηφίας : Λουκ.Δὶς Κατ.18 πάσαις ἡ Ἀκαδημία κρατεῖ πλὴν μιᾶς, αὐτ.22· ‖ φρ. τὰ πάντα εἰμί τινι (νεώτ. μτ. γενικ. ἢ ἐμπροθ. αἰτ. εἰς, διά) εἶμαι εἰς τινα τὸ πᾶν, ἀξίζω τὸ πᾶν, ὅσον ὅλα τὰ ἄλλα : Ἡρ.1,122 ἦν τε οἱ ἐν τῷ λόγῳ τὰ πάντα ἡ Κυνώ, αὐτ.7,156, Θουκ.8,95 Εὔβοια αὐτοῖς πάντα ἦν, Δημ.240 πάντ' ἐκεῖνος ἦν αὐτοῖς, αὐτ.660, -εἶσαι δι' ἐμὲ τὰ πάντα (ἢ τὸ πᾶν)· ‖ ὁμ. φρ. πάντα εἰμὶ ἔν τισι ἔχω μεταξύ τινων συγκεντρώσει ὅλας ἀνεξαιρέτως τὰς ἐξουσίας εἰς χεῖράς μου : Ἡρ.3,157 πάντα δὴ ἦν ἐν τοῖσι Βαβυλωνίοισι Ζώπυρος· ‖ τὸ οὐδ. κτ. πληθ. πάντα ἅπαντα, ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ συμβαίνοντα : Αἰσχ.Εὐμ.415 πεύσει τὰ πάντα συντόμως· ‖ ὁμ. ὅλα τὰ πράγματα : Θουκ.2,64 πόλιν τε τοῖς πᾶσιν εὐπορωτάτην καὶ μεγίστην ᾠκήκαμεν (καθ' ὅλα), αὐτ.5,28· ‖ ἡ ἀντων. πᾶς ἐν χρ. κ. μτ. τοῦ ἄρθρ. ἐν τῇ σημ. τοῦ ὅλος, τοῦ σύμπας, ὁσάκις τὸ οὐσ. χρῄζει ἰσχυρᾶς ἐμφάσεως, ὅτε ἡ ἀντων. τίθεται πρὸ τοῦ ἄρθρου ἢ μετὰ τὸ ἔναρθρον οὐσ. : Ἡρ.1,214 συλλέξασα πᾶσαν τὴν ἑωυτῆς δύναμιν, Ξεν.Ἀν.3,1,20 τὰ ἀγαθὰ πάντα· ‖ κ. μτ. ἀφηρ. ὀν. κ. ἄ., τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦν τὸ ἄρθρ. : Αἰσχ.Πρ.101 πάντα προὐξεπίσταμαι σκεθρῶς τὰ μέλλοντ', Θουκ.6,87, Λυσ.19,48 πολλὰ ἔτη διεχείρισε τὰ τῆς πόλεως πάντα· ‖ κ. ἐμφαντικῶς μτ. ἐπαναλήψεως τοῦ ἄρθρ. : Ἡρ.7,59 τὰς . . νέας τὰς πάσας ἀπικομένας ἐς Δορίσκον· 2) κ. νεώτ. ὅλος, ὁλόκληρος, σύμπας, ἀκέριος, σωστός : Ἰλ.Λ 65 πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ λάμπε, αὐτ.Ν 191, Ἡσίοδ.Ἔργ.511, αὐτ.Θ 695, Ἡρ.9,70 τὴν φάτνην τῶν ἵππων ἐοῦσαν χαλκέην πᾶσαν, Θουκ.4,43 ἦν ἡ μάχη καρτερὰ καὶ ἐν χερσὶ πᾶσα, ἦν γὰρ τὸ χωρίον πρόσαντες πᾶν, ΚΔ Πράξ.20,27 οὐ γὰρ ὑπεστειλάμην τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν πᾶσαν τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ, - πᾶσα ἡ ἡμέρα διῆλθεν ἐν ἀγωνίᾳ· ‖ πᾶσαι αἱ πύλαι ὁλόκληρος ἡ θύρα : Ἰλ.Β 809 πᾶσαι δ' ὠΐγνυντο πύλαι, αὐτ.Μ 340· ‖ πᾶν κράτος σύμπασα ἡ ἐξουσία : Σοφ.Φιλ.142 τόδ' ἐλήλυθεν πᾶν κράτος ὠγύγιον· ‖ κ. μτ. ἄρθρ. : Ἡρ.6,35· ‖ κ. δημ. πᾶσα ἀλήθεια ὁλόκληρος, παντελής, τελεία, ἀπόλυτος ἀλήθεια : Ἰλ.Ω 407 ἄγε δή μοι πᾶσαν ἀληθείην κατάλεξον, Ὀδ.Λ 507, - θὰ σοῦ πῶ τὴν πᾶσαν ἀλήθεια, - ἡ πᾶσα ἀλήθεια εἶναι ὅτι τὸ φονικὸ δὲν τὸ 'κανε αὐτός· 3) ἐπιτατικῶς, ὁ εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμόν, ὅσον γίνεται περισσότερος, μεγαλύτερος ἢ ἰσχυρότερος, μέγιστος, ἀνώτατος : Σοφ.Τρ.645 πάσας ἀρετᾶς λάφυρ' ἔχων (ἔχων λάφυρα μεγίστης, ἤτοι πάσης φανταστῆς, ἀρετῆς), - πάσῃ δυνάμει θὰ προσπαθήσωμεν νὰ τὸν σώσωμεν,-ἐγένετο τὸ μάθημα ἐν πάσῃ σπουδῇ, - κατέβαλα πᾶσαν προσπάθειαν· ‖ πᾶσα ἀνάγκη μεγίστη, ἀπόλυτος ἀνάγκη : Πλάτ.Φαῖδρ.240Α ἐξ ὧν πᾶσ' ἀνάγκη ἐραστὴν παιδικοῖς φθονεῖν μὲν οὐσίαν κεκτημένοις· ‖ πᾶσα ἄδεια ἀπόλυτος ἀφοβία, τελεία, παντελὴς ἔλλειψις φόβου : Δημ.327 μετὰ πάσης ἀδείας ἀσφαλῶς ἐν εὐδαιμονίᾳ τὰς ἑαυτῶν ᾤκουν πατρίδας· ‖ νεώτ. ὑπὸ πᾶσαν ἐπιφύλαξιν μὲ τὴν μεγίστην, μὲ ἀπόλυτον ἐπιφύλαξιν : σοῦ τὸ ἀνακοινῶ ὑπὸ πᾶσαν ἐπιφύλαξιν· ‖ εἰς πᾶν κακοῦ ἀφικνοῦμαι φθάνω εἰς τὸ μὴ περαιτέρω τῆς δυστυχίας, περιέρχομαι εἰς ἀπόλυτον δυστυχίαν : Ἡρ 7,18 δεινίζοντες Ξέρξεα ἐς πᾶν κακοῦ ἀπίκατο οὕτω· ‖ εἰς πᾶν προέρχομαι μοχθηρίας φθάνω εἰς τὸ ὑπέρτατον σημεῖον τῆς μοχθηρίας,

γίνομαι καθ' ὑπερβολὴν μοχθηρός : Δημ.29 **εἰς πᾶν προελήλυθεν μοχθηρίας τά παρόντα**· || **ἐν παντὶ ἀθυμίας εἰμί** εὑρίσκομαι ἐν μεγίστῃ ἀθυμίᾳ : Θουκ.7,55 **οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἐν παντὶ δὴ ἀθυμίας ἦσαν**· || δθ. **ἐν παντί εἰμι** διατελῶ ἐν ἀπελπισίᾳ : Πλάτ.Συμπ.194Α **εὖ καὶ μάλ' ἂν φοβοῖο καὶ ἐν παντὶ εἴης**· || ὁμ. ἀκολουθούσης ἐνδοιαστικῆς προτ. εἰσαγομένης διὰ τοῦ μή, εἰς ἄκρον περίφροντις εἶμαι μήπως . . : Ξεν.Ἑλλ.5,4,29 **ἐν παντὶ ἦσαν μὴ λελοιδορημένος εἴη ὑπ' Ἀγησιλάου**· || **ἐπὶ πᾶν τὸ τῆς ἐλευθερίας ἔρχομαι** εἰς τὴν ἀκροτάτην ἐλευθερίαν φθάνω, γίνομαι τελείως ἐλεύθερος : Πλάτ.Πολ.562Ε· || νεώτ. τὸ οὐδ. **πᾶν** ὡς οὐσ. τὸ σπουδαιότερον, τὸ κυριώτερον ὅλων : **τὸ πᾶν διά τὸν ἄνθρωπον εἶναι ἡ ψυχικὴ γαλήνη**· **4**) ἐπιμεριστικῶς, ἕκαστος, καθείς, καθένας, κάθε : Ἰλ.Π 265 **οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες πρόσσω πᾶς πέτεται**, Ὀδ.Ν 313, Σοφ.Ἠλ.972 **φιλεῖ γάρ πρὸς τὰ χρηστὰ πᾶς ὁρᾶν**, Εὐρ.Βάκχ.1131, αὐτ.1135, ΠΔ Ψαλμ.150[151],6 **πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν κύριον**, ΚΔ Ματθ.13,19 **παντὸς ἀκούοντος τὸν λόγον τῆς βασιλείας καὶ μὴ συνιέντος**, - **κατά πᾶσαν τρίτην ἡμέραν**, - **κατά πᾶν τέταρτον ἔτος**, - **πᾶς ἄνθρωπος ἐνέχει ἐν ἑαυτῷ καὶ θηριώδεις τινάς καταβολάς**· || δθ. συχν. ὁ ἑν. κεῖται ἐν τῇ σημ. τοῦ πληθ. : Σοφ.Αἴ.1366, Ἀριστφ.Θεσμ. 372, αὐτ.Εἰρ.555 **ἀλλά πᾶς χώρει πρὸς ἔργον εἰς ἀγρὸν παιωνίσας**· || κ. μτ. γενικ. διαιρ. : Πίνδ. Ο 1,103 **τὸ δ' αἰεὶ παράμερον ἐσλὸν ὕπατον ἔρχεται παντὶ βροτῶν** [δ.γρ. βροτῷ], Σοφ.ΟΚ 597 **πᾶς τοῦτό γ' Ἑλλήνων θροεῖ**, Δίων Χρυσ.3,70 **τῶν ἀνθρώπων πᾶς**· || **πᾶς τις** ἕκαστος κατ' ἰδίαν, ἕκαστος ἰδιαιτέρως : Θέογν.621, Ἡρ.1,50 **πᾶσι προεῖπε θύειν πάντα τινὰ αὐτῶν τοῦτο ὅ,τι ἔχοι τις**, αὐτ.3,79, Σοφ.Αἴ.28· || μσν., δημ. τὸ θηλ. **πᾶσα** ὡς ἐπικ. ἀντων. ἄκλ. δι' ὅλα τὰ γένη, ἀντὶ τοῦ κάθε : Ἐρωτόκρ.1,31 **ξετελειωμένος βασιλιὸς πλι' ἄξιος σὲ πᾶσα τρόπο**· || σπαν. κ. μτ. ἐπιρρ. : αὐτ.4,28 **ἐκεῖνος, ὁπού πᾶσ' ἀργὰ ἤπαιζε τὸ λαγοῦτο**· **5**) κ. νεώτ. ἐν ἀοριστολ. σημ. ὁστισδήποτε, ὁποιοσδήποτε, ὁ καθένας : Πλάτ.Ἴων 532Ε **παντὸς ἀνδρός ἐστι** [γνῶναι], αὐτ.Ἀλκ.1,129Α **χαλεπόν τι καὶ οὐχὶ παντός**, - **πᾶς γνωρίζων ἀνάγνωσιν καὶ γραφήν**· || ἀρχ. παροιμ. φρ. **οὐ παντὸς πλεῖν εἰς Κόρινθον**· || ὁμ. **πᾶς μὴ Ἕλλην βάρβαρος**· || κ. νεώτ. **πᾶς τις** ἐν ἐπιτετ. ἀοριστλ. σημ. : Σοφ.Ἠλ.984 **τοιαῦτά τοι νὼ πᾶς τις ἐξερεῖ βροτῶν**, - **πᾶς τις δύναται εὐκόλως νά τὸ ἐξακριβώσῃ**· || κ. νεώτ. ἐπὶ τῆς αὐτῆς σημ. κ. τὸ **πᾶς ὅστις, πᾶν ὅ,τι** : αὐτ.Αἴ.1413 **ἀλλ' ἄγε πᾶς φίλος ὅστις ἀνήρ φησι παρεῖναι**, - **πᾶς ὅστις πονεῖ τὸν τόπον του**, - **θά ἀναφέρω πᾶν ὅ,τι γνωρίζω**· || κ. **πᾶς ὅσος** : Αἰσχ.Πρ.787 **οὐκ ἐναντιώσομαι τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν πᾶν ὅσον προσχρῄζετε**· || τὸ οὐδ. **πᾶν** ὡς οὐσ. οἱονδήποτε πρᾶγμα : Ἡρ.4,162 **πᾶν μᾶλλον ἢ στρατιὴν ἐδίδου**· || φρ. **πᾶν ποιῶ** μεταχειρίζομαι κάθε μέσον, κάμνω τὸ κάθε τί: Πλάτ.Ἀπολ.39Α **ὅπως ἀποφεύξεται πᾶν ποιῶν θάνατον**· || συχν. κτ. πληθ. : Λυσ.12, 84, Δημ.514 **ὥστε πάντα ποιοῦντος τούτου**· || κ. ἀκολουθούσης ἐξηρτ. προτ. : Ξεν.Ἑλλ.7,4,21· || ὁμ. **πᾶν πράττω** : Λυσ.9,16 **πᾶν ἂν ἔπραξαν μέλλοντες μεγάλα μὲν ἐμὲ βλάψειν** [δ ἀνάγν. τί δ' ἄν]· || **πάντα τολμῶ** ἀποτολμῶ τὸ κάθε τι : Σοφ.ΟΚ 761 **ὦ πάντα τολμῶν κἀπὸ παντὸς ἂν φέρων λόγου δικαίου μηχάνημα ποικίλον**· **6**) παντοδαπός, παντοειδής, παντοῖος : Ἰλ.Α 5 **αὐτοὺς δὲ ἑλώρια τεῦχε κύνεσσιν οἰωνοῖσί τε πᾶσι**, αὐτ.Ε 60 **ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα**, Σοφ.Αἴ. 436 **πρὸς οἶκον ἦλθε πᾶσαν εὔκλειαν φέρων**· || φρ. **πάντα γίγνομαι** γίγνομαι τὸ κάθε τι, λαμβάνω ποικίλας μορφάς, κάθε εἴδους : Ὀδ.Δ 417 **πάντα δὲ γιγνόμενος πειρήσεται**· **7**) ὁ ἐξ ἑκάστου εἴδους, κάθε εἴδους : Ἡρ.4,88 **Μανδροκλέα τὸν Σάμιον ἐδωρήσατο πᾶσι δέκα**, αὐτ.3,74· **8**) τὸ ἀρσ. κτ. πληθ. **οἱ πάντες** ὡς οὐσ. ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, οἱ πολλοί, τὸ πλῆθος, τὸ κοινόν, ἀντίθ. οἱ ὀλίγοι : Θουκ.4,86 **τὸ πλέον τοῖς ὀλίγοις ἢ τὸ ἔλαττον τοῖς πᾶσι δουλώσαιμι**· **9**) κ. νεώτ. **τὸ πᾶν** τὸ σύμπαν, ἡ πλάσις, ὁ κόσμος : Ἐμπ.13, Πυθαγ.π.Ἀριστλ.Οὐρ.268a,11, Πλάτ.Τίμ.28C, αὐτ.30Β **ψυχὴν δὲ ἐν σώματι ξυνιστὰς τὸ πᾶν ξυνετεκταίνετο**, - **ὁ ποιητὴς τοῦ παντός** [ὁ Θεός]· **10**) ὁμ. π.Στωϊκοῖς τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἐν γενικωτ. ἐνν. περιλαμβανομένου καὶ τοῦ κενοῦ, ἀντίθ. τὸ **ὅλον**, τὸ ὁποῖον δὲν περιλαμβάνει αὐτό : Πλούτ.Ἀρέσκ. Φιλ.2,1,7 «οἱ Στωϊκοὶ διαφέρειν τὸ πᾶν καὶ τὸ ὅλον· πᾶν μὲν γὰρ εἶναι τὸ σὺν κενῷ τῷ ἀπείρῳ, ὅλον δὲ χωρὶς τοῦ κενοῦ τὸν κόσμον»· **11**) ἐν τῇ πυθαγ. γλώσσῃ, ὀνομασία τοῦ ἀριθμ. 10, ὡς περιλαμβάνοντος πάσας τὰς μονάδας : Ἰάμβλ.Νικ. Ἀριθμ.118Ρ, Θεολ.Ἀριθμ.59· **12**) ὁμ. τὸ οὐδ.ὡς οὐσ. ὁ μολυβδόχαλκος : ΨΔημόκρ.Ἀλχ 56Β, Μαρία π.Ζώσ.Ἀλχ.192Β· **13**) **τὸ πᾶν** ἐν ἐπιρρ. χρ. καθόλου, ὅλως, παντάπασι : Αἰσχ.Ἱκ.781 **τὸ πᾶν δ' ἄφαντος ἀμπετὴς ἄϊστος ὡς κόνις**, Σοφ.Ἠλ.1009, Πλάτ.Νόμ.959Α· || ὁμ. ἁπλῶς **πᾶν** : Ἡρ.1,32 **ἐπιστάμενόν με τὸ θεῖον πᾶν ἐὸν φθονερόν τε**· || μτ. ἀρνήσεως, οὐδόλως, διόλου : Αἰσχ.Πρ.217 **οὐκ ἠξίωσαν οὐδὲ προσβλέψαι τὸ πᾶν**· || **ἐπὶ πᾶν** καθόλου, ὅλως, γενικῶς : Θουκ.3,82 **τὸ πρὸς ἅπαν ξυνετὸν ἐπὶ πᾶν ἀργόν**, Πλάτ.Νόμ.875D, αὐτ.Εὐθ.279Ε· || **τῷ παντί** καθ' ὅλα, ὅλως : Ξεν.Ἑλλ.7,5,12 **οἱ τῷ παντὶ πλείους καὶ προσέτι ὑπερδέξια χωρία ἔχοντες**· || **παντὸς μᾶλλον** ὑπὲρ πᾶν ἄλλο, ἀπολύτως, ἀναγκαίως : Πλάτ.Κρίτ. 49Β **ἢ παντὸς μᾶλλον οὕτως ἔχει, ὥσπερ τότε ἐλέγετο ἡμῖν**, αὐτ.Πρωτ.344Β, αὐτ.Γοργ.527Β· || κ. ἐν ἀποκρίσει **παντός γε μᾶλλον** μάλιστα κατ' ἀνάγκην, βεβαιότατα : αὐτ.Φαίδ.67Β **παντός γε μᾶλλον, ὦ Σώκρατες**· || **ἐπὶ πᾶσιν** εἰς ὅλα τὰ πράγματα, στὸ κάθε τι : Ἡσίοδ.Ἔργ.694 **καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος**· || ἐν τέλει, τελικῶς, στὸ κάτω - κάτω τῆς γραφῆς : Φιλόστρ.Σοφ.2,11,1· || **διὰ πάντων** ὅλως : Πλάτ.Σοφ.254Β **τὰ δὲ καὶ διὰ πάντων οὐδὲν κωλύειν τοῖς πᾶσι κεκοινωνηκέναι**· || ὁμ. κ. ἡ αἰτ. τοῦ οὐδ. κτ. πληθ. **πάντα** πάντως βλ.λ., ὅλως, παντελῶς : Ὀδ.Ν 209 **οὐκ ἄρα πάντα νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι ἦσαν**, αὐτ.Θ 214, Σοφ.Ἠλ.301 **ὁ πάντ' ἄναλκις οὗτος**, αὐτ.Αἴ. 1415, αὐτ.ΟΚ 1458, αὐτ.Ἀντ.721 [πρβλ. παντάγαθος, παντάριστος]· || κ. νεώτ. ὁμ. κ. **τὰ πάντα** κατὰ πάντα τρόπον, ἀπὸ οἱασδήποτε ἀπόψεως, ὅλως : Ἡρ.5,97 **Μελάνθιον ἄνδρα τῶν ἀστῶν ἐόντα τὰ πάντα δόκιμον**, Θεόκρ.7,98 **ὁ τὰ πάντα φιλαίτατος**, - **εἶναι κατά πάντα λαμπρὸς νέος**· || ὁμ. καθ' ὁλοκληρίαν, ὁλοσχερῶς : Ξεν.Ἀν.2,1,1 **οἰόμενοι τὰ πάντα νικᾶν**· || ὁμ. κ. **εἰς τὰ πάντα** : Θουκ.4,81 **δοκοῦντα δραστήριον εἶναι ἐς τὰ πάντα**· || κ. **κατὰ πάντα** : Πλάτ.Τίμ. 30D **τῷ γὰρ τῶν νοουμένων καλλίστῳ καὶ κατὰ πάντα τελείῳ**· || κ. **διὰ παντός** : Πλάτ.Πολ. 407D **τὰ δ' εἴσω διὰ παντὸς νενοσηκότα σώματα**· || **τὰ πολλὰ πάντα** τὰ πλεῖστα, σχεδὸν ὅλα : Ἡρ.5,67, αὐτ.1,202, αὐτ.2,35 **τὰ πολλὰ πάντα ἔμπαλιν τοῖσι ἄλλοισι ἀνθρώποισι ἐστήσαντο ἤθεά τε καὶ νόμους**· || **τὸ πᾶν** μ' ὅλα ταῦτα : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.188,27· || **ἐς τὸ πᾶν** καθόλου, ὅλως διόλου : Αἰσχ.Ἀγ.682, αὐτ.Εὐμ.52, αὐτ.83 **ὥστ' ἐς τὸ πᾶν σε τῶνδ' ἀπαλλάξαι πόνων**· || φρ. **περὶ παντὸς ποιοῦμαι** ἐκτιμῶ περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλο : Ξεν.Ἑλλ.7,1,16, αὐτ.Ἀν.1,9,16 **περὶ παντὸς ἐποιεῖτο τούτους πλουσιωτέρως ζῆν ποιεῖν τῶν ἐκ τοῦ ἀδίκου φιλοκερδούντων**· || πρὸς

παντός εὔχομαι περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλο εὔχομαι : Πλάτ.Φαῖδρ.239Ε **θειοτάτων κτημάτων ὀρφανὸν πρὸς παντὸς εὔξαιτ' ἂν εἶναι τὸν ἐρώμενον**· ‖ ἡ **κατὰ πάντων τελετή** πάνδημος τελετή : Πάπ.· **14**) κ. νεώτ. **διὰ παντός** (χρόνου) δι' ὅλον τὸν ὑπόλοιπον χρόνον, ἐς ἀεί, παντοτινά : Σοφ.Αἴ.705 **ἐμοὶ ξυνείης διὰ παντὸς εὔφρων,** Θουκ.1,38 **ἀφεστᾶσί τε διὰ παντὸς καὶ νῦν πολεμοῦντες, - ἡ εὐκαιρία ἐχάθη διὰ παντός, - ἀπεβλήθη διὰ παντός**· ‖ ὁμ. κ. μέχρι παντός : Στράβ.8,6,18 **ὕστερον δὲ καὶ μέχρι παντὸς ὑπερεβάλοντο Λακεδαιμόνιοι**· ‖ δημ. **(γιά) πάντα** πάντοτε, παντοτινά : **σᾶς τὸ λέω μιὰ γιὰ πάντα** (ἅπαξ διὰ παντός)· ‖ κ. εὐχή : **πάντα πλούσια**· **15**) νεώτ. **ἐν παντὶ εἰς** οἱονδήποτε περίστασιν, δι' οἱονδήποτε πρᾶγμα· **16**) ὁμ. νεώτ. κ. δημ. **πρὸ παντός** κ. **πρὸ πάντων ἢ προπαντός** κ. **προπάντων** πρὸ οἱασδήποτε ἄλλης ἐνεργείας, κατὰ πρῶτον λόγον, πρωτίστως, κυρίως : **χρειάζεται πρὸ παντὸς προσοχή, - δὲν θέλω πρὸ πάντων νὰ ἐνοχληθῇς**· **17**) ὁμ. νεώτ. **ἐπὶ πᾶσι(ν)** πλὴν ὅλων τῶν ἄλλων, ἐπὶ πλέον, εἰς ἐπίμετρον· **18**) ὁμ. νεώτ. κ. δημ. **τέλος πάντων** ἐπὶ τέλους : **ἦλθες τέλος πάντων!**· **19**) δθ. ὡς κατακλεὶς ὁμιλίας, συνελόντι εἰπεῖν, **λοιπόν : τέλος πάντων θὰ ἰδοῦμε τί μπορεῖ νὰ γίνῃ**· **20**) κ. νεώτ. μουσ. **διὰ πασῶν** (τῶν χορδῶν) ἄ. διαπασῶν βλ.λ.· **21**) μτ. τινος ἀρνήσεως ἢ ἐν ἀποφατ. προτ. εὑρισκόμενον ἐν χρ. ἐν τῇ σημ. τοῦ οὐδείς : ΠΔ Ψαλμ.142(143),2 **ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν,** Διόδ. Σ 15,87 **ἄνευ πάσης ταραχῆς** (ἄνευ οὐδεμιᾶς ταραχῆς), ΚΔ Λουκ.1,37 **οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα.**

πᾶς (ὁ) (2) 'Επιγρ. Κύπρ. τ. τοῦ πάις βλ.λ.).

πᾶς (ὁ) (3) ΕΜ 651,7 «πατήρ· Συρακόσιοι».

πασαένας, πασαμία, πασαένα δημ. ἀντων. ἐπιμερ. κ. **πασανεῖς** πᾶς τις, καθείς, ἕκαστος : παροιμ. **πασαένας τὸν καημό του κι ὁ μυλωνᾶς τ' αὐλάκι του.**

πασαίρνω δημ. δ. τ. τοῦ πασσάρω βλ.λ.

πασαλείβω δημ. δ. τ. τοῦ *πασσαλείφω* βλ.λ.

πασάλειμμα (τὸ) δημ. δ.γρ. τοῦ πασσάλειμμα.

πασαλείφω δημ. δ.γρ. τοῦ πασσαλείφω βλ.λ.

πασαλίκι (τὸ) (τουρκ.) δημ. ἡ ἰδιότης ἢ τὸ ἀξίωμα τοῦ πασᾶ· **2**) ἡ ὑπὸ ἕνα πασὰν ὑπαγομένη διοικητικῶς περιοχή.

πασαμέντο (τὸ) (ἰταλ.) δημ. πλαίσιον ἐκ σανιδώματος ἢ σειρᾶς πλακῶν ἢ μαρμάρων εἰς τὸ κάτω μέρος τῶν ἐσωτερικῶν τοίχων οἰκοδομῆς εἰς ὕψος ἑνὸς περίπου μέτρου ἀπὸ τοῦ δαπέδου πρὸς διακόσμησιν κυρίως τῶν τοίχων, ἀλλ' ἰδ. πρὸς προφύλαξιν αὐτῶν ἀπὸ φθορᾶς ἐκ τῶν ἐρεισινώτων τῶν καθισμάτων.

πασαμπάγκος (ὁ) δημ. ναυτ. τὸ παράσελμα βλ.λ.· **2**) ἕκαστον τῶν ὑποποδίων τῆς λέμβου.

πασανεῖς ἀντων. δημ. δ.τ. τοῦ πασαένας βλ.λ.

πασαπνοάριον (τὸ) μσν. κ. νεώτ. ἐκκλ. βιβλίον βυζαντινῆς μουσικῆς περιλαμβάνον τοὺς στίχους τῶν ψαλμῶν 148, 149 καὶ 150 ψαλλομένων ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ τοῦ ὄρθρου, ὀνομασθὲν οὕτω διότι ἄρχεται διὰ τοῦ «πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον».

πασαπόρτι (τὸ) δημ. δ.γρ. τοῦ πασσαπόρτι βλ.λ.

πάσαρα (ἡ) δημ. δ.γρ. τοῦ πάσσαρα βλ.λ.

πασάρω δημ. δ.γρ. τοῦ πασσάρω βλ.λ.

πασᾶς (ὁ) νεώτ. κ. δημ., δ. γρ. **πασάς,** πληθ. **πασάδες,** τιμητικὸς τίτλος ἀπονεμόμενος ἀρχικῶς μὲν εἰς ἀνωτάτους περὶ τὸν σουλτάνον ἀξιωματούχους, εἶτα δὲ εἰς ἀνωτέρους στρατιωτικοὺς ἢ πολιτικοὺς βαθμούχους ἐν Τουρκίᾳ καὶ Αἰγύπτῳ : **ὁ πασᾶς τοῦ 'Εγρίπου,-πασᾶ μου ἔχω τὸ σπαθί, βεζίρη τὸ τουφέκι,** Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.10,17 **πασᾶ μου, ποῦ εἶσαι, πρόβαλε, τρέξε νὰ μὲ γλιτώσῃς.**

πάσασθαι ἀπαρφ. μέσ. ἀόρ. τοῦ ρ. πατέομαι βλ.λ.· **2**) μτγν. ὁμ. τοῦ πάσσω βλ.λ.· **3**) ὁμ. τοῦ ρ. πάομαι βλ.λ.

πᾱσιάναξ-ακτος (ὁ) παντάναξ, παμβασιλεύς, ὁ τοῦ παντὸς κύριος, ἄρχων, ἐπὶ τοῦ Διός : Χρησμ. π.Φλέγ.1,6]· ‖ πάπ. κ. ἐπὶ τοῦ Πλούτωνος.

πασίγνωστος-ον σχόλ. κ. νεώτ., δημ. θηλ. **-η,** ὁ τοῖς πᾶσι γνωστός, γνώριμος εἰς πάντας, γνωστότατος : Σχόλ.Λυκόφρ.12.

πασιγραφία (ἡ) νεώτ. θεωρητικὸν σύστημα γραφῆς διὰ γραμμάτων ἢ σημείων παριστώντων πράγματα ἢ ἐννοίας κατὰ τρόπον τοιοῦτον, ὥστε νὰ κατανοῆται αὕτη ὑπὸ πάντων τῶν ἀνθρώπων.

πασιδάμεια (ἡ) πάπ. ἡ τῶν πάντων ἄνασσα, **ἡ** βασιλεύουσα ἐν πᾶσι, ἐπὶ τῆς σελήνης.

πασίδηλος-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ τοῖς πᾶσι δῆλος, κατάδηλος, ὁλοφάνερος· 'Ηρωδιαν.'Επίμ. 20 «δῆλον τὸ φανερόν· ὅθεν καὶ ἔκδηλον καὶ πασίδηλον», Εὐστ.688,14, αὐτ.Πον.85,80· ‖ νεώτ. ἐπίρρ. **-ήλως.**

πασιέντσα (ἡ) (ἰταλ.) δημ. παίγνιον ὑπὸ ἑνὸς μόνον συνήθως ἀτόμου διὰ παιγνιοχάρτων ἐκτελούμενον καὶ συνιστάμενον εἰς τὴν καθ' ὡρισμένους κανόνας τοποθέτησιν καὶ μετακίνησιν αὐτῶν πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ ἐπιτευχθῇ συνδυασμός τις αὐστηρῶς προδιαγεγραμμένος.

πασιθέα (ἡ) πάπ. μαγικόν τι φυτόν.

πασίθεα (τὰ) 'Επιγρ. ἑορτή τις ἐν 'Εφέσῳ.

πασιθρύλητος-ον μσν. ὁ τοῖς πᾶσι θρυλούμενος, πολυθρύλητος, ὁ ἔχων παγκόσμιον φήμην, πασίγνωστος : Τζέτζ.Χιλ.9,19 **ὑπὲρ τὰ πασιθρύλητα τῶν Σειρηνίδων μέλη.**

πασίκλητος-ον μσν. ὃν πάντες ἐπικαλοῦνται εἰς βοήθειαν· ἐν χρ. μ. κτ. θηλ. ὡς ἐπίθ. τῆς Θεοτόκου : "Υμν.'Ανών.17.

πασικράτεια (ἡ) 'Επιγρ. κ. **πασικράτη,** δωρ. **-α, ἡ** τῶν πάντων κρατοῦσα, ἡ βασίλισσα τοῦ σύμπαντος, ἐπὶ τῆς Περσεφόνης : 'Επιγρ.Σελινοῦντος, αὐτ. 'Αμβρακίας, Πάπ.

πασίμαχος (ὁ) νεώτ. γένος ἀραχνῶν **θηριδιδῶν.**

πασιμεδέουσα (ἡ) πάπ. ἡ πασιδάμεια βλ.λ., ἐπὶ τῆς 'Εκάτης.

πασιμέλων-ουσα-ον **ὁ** ἐν τῇ φροντίδι ἢ τῷ ἐνδιαφέροντι πάντων ὤν : 'Οδ.Μ 70 **'Αργὼ πασιμέλουσα, παρ' Αἰήταο πλέουσα** (σχόλ. «ὡς ἐν γνωρίμοις τόποις καὶ εὐανδροῦσι τῆς ναυστολίας γενομένης») : Στράβ.1,2,40 **πλοῦς οὔτ' ἔνδοξος οὔτε πασιμέλων.**

πασίολος (ὁ) μτγν. δ. προφ. **τοῦ** φασίολος βλ.λ.: Διοκλητ."Εδικτ.6,33, αὐτ.39.

πάσιος (ὁ) (πᾶσις) 'Επιγρ. **ὁ** Κτήσιος, ἐπίθετον τοῦ Διός : 'Επιγρ.'Αρκαδίας, **αὐτ.** Κῶ.

πασιπόρνη (ἡ) κοινή, πάγκοινος πόρνη : 'Ερμιππ. 10 **ὦ σαπρὰ καὶ πασιπόρνη καὶ κάπραινα.**

πασίπρωτος-ον 'Επιγρ. ὁ ἐν πᾶσι πρῶτος, πρῶτος πάντων, ὁλόπρωτος : 'Επιγρ.'Αγκύρας.

πασίρροπος-ον μσν. ὁ μεθ' ὅλης τῆς ὁρμῆς ἐφορμῶν, ἐπιπίπτων : Κίνναμ.5,126Α **καιροῦ λαβόμενος πασίρροπος ἐς τοῦτο ἐφέρετο.**

πασίρρωμος-ον μσν. ὁ μετὰ πάσης ῥώμης, δθ. ἰσχυρότατος, τὰ μάλιστα ῥωμαλέος : Κίνναμ. 1,12Α **Πέρσας . . Σωζόπολιν πυθόμενος πολεμεῖν** πασίρρωμος **ἐνταῦθα ἐφέρετο.**

πᾶσις-εως (ἡ) (πάομαι) κτῆσις, **ἀπόκτησις** : Βακχ. 9,42 (εἰκ.), 'Ησ.

πᾱσῐφᾰής-οῦς-ές, θηλ. κ. **πασιφάεσσα** ('Επιγρ. ἐν 'Αριστλ.Θαυμ.843b,29), **ὁ** παμφαής, ὁ τοῖς πᾶσιν, ἐπὶ πάντας λάμπων : 'Ορφ."Υμν.8,14, Μαν.3,346

πασιφανής-οῦς-ές κ. νεώτ. ὁ καταλάμπων, ὁ τοῖς πᾶσιν ἐμφανής, καταφανέστατος, ὁλοφάνερος, πασίδηλος : Βακχ.12,176 **'Αρετὰ πασιφανής,** Νόνν.Εὐαγγ.'Ιω.12,3· ‖ νεώτ. ἐπίρρ. **-ῶς.**

πασιφίλητος-ον Ἐπιγρ. ὁ τοῖς πᾶσιν ἀγαπητός, ὁ μάλιστα ἀγαπώμενος : Ἐπιγρ. Τεγέας.

πασίφιλος-ον, θηλ. κ. **πασιφίλη**, ὁ τοῖς πᾶσι φίλος, πασιφίλητος βλ.λ. : Πάπ.· ‖ τὸ θηλ. **Πασιφίλη** κ. ὡς κύρ. ὄν. : Ἀρχίλ.π.Ἀθήν.13,594C.

πασιφισμός (ὁ) (λατ.) νεώτ. διεθνὴς ὅρος ἀντιστοιχῶν πρὸς τὸν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης εἰρηνοφιλία βλ.λ., δι' οὗ ἐκφράζεται ἡ κοινωνικὴ θεωρία καθ' ἣν ὁ πόλεμος δὲν εἶναι ἀναγκαῖον κακὸν ἀλλ' ἁπλῶς κακόν, διὰ τὴν κατάργησιν τοῦ ὁποίου ὀφείλει νὰ ἀγωνισθῇ ἡ ἀνθρωπότης.

πασίχαρος-η-ο μσν. δημ. ὁ χαίρων πολύ, ὅλος χαρά, ὁ πράττων τι μετὰ πολλῆς χαρᾶς, περιχαρής, ὁλόχαρος : Ἐρωτόκρ.1,1370, αὐτ.1583 **πασίχαρος, καλόκαρδος κι ἐλεύτερος γυρίζει**, αὐτ. 2,1249, Παλαμ.Δωδ.Γύφ.190 **πῆρε ὁ κόσμος μιὰ πασίχαρη, μιὰν ἀφάνταστη ὀμορφάδα**.

πασκάλια (τὰ) δημ. δ. προφ. τοῦ πασχάλια βλ.λ.

πασκαλιάζω δημ. ἑορτάζω τὸ Πάσχα, κάμνω Πάσχα, πασχαλιά.

πασκάζω μσν. δημ. δ. προφ. τοῦ πασχάζω βλ.λ.: Ἐρωτόκρ.5,139.

πασκίζω μσν. δημ. δ. προφ. τοῦ πασχίζω βλ.λ. : Ἐρωτόκρ.1,105, αὐτ.2,904.

πάσκος (ὁ) Ἡσ. «πηλός».

πάσκω μσν. δημ. προφ. τοῦ πάσχω βλ.λ. : Ἐρωτόκρ.1,110, αὐτ.670, αὐτ.675, αὐτ.2,13, αὐτ.3,41.

πάσμα-ατος (τὸ) τὸ ἐπιπασσόμενον, πασπάλισμα : Ἀξιόν.4,9 **ἅλμης πάσματι σῶμα λιπάνας**· **2**) μσν. ἐπίθεμα : Εὐμάθ.77 **ζητήσω τὰ πρόσφορα πάσματα**· **3**) μτγν. ἰατρ. εἰδικὴ κόνις, πούδρας : Ποσειδ.Ἰατρ.π.Ἀέτ.6,21, Ἀλέξ.Τραλλ.12· **4**) μίσχος, κοτσάνι· Ἡσ. «πεῖσμα»· **5**) αὐτ. τολύπη ἐρίου· **6**) ἀμφ. σημ. ἐν Ἐπιγρ.

πασμάτιον (τὸ) Ἐπιγρ. ὑποκορ. τοῦ πάσμα, ὅθ. χρυσοπέταλον : Ἐπιγρ. **πασμάτια ἐπίτηκτα**, αὐτ. **πασμάτια χρυσᾶ**.

πασμός (ὁ) δημ. ἡ μαλάγρα βλ.λ.

πάσο (τὸ) δημ. δ.γρ. τοῦ πάσσο βλ.λ.

πάσομαι μέσ. μέλλ. τοῦ πατέομαι· **2**) μέλλ. τοῦ πάομαι βλ.λ.

πασουμάκι (τὸ) δημ. ὑποκορ. τοῦ πασούμι βλ.λ.: Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.93 **ἔβρεξεν ὀλίγον τὰ πασουμάκια της εἰς τὸ κῦμα**.

πασούμι (τὸ) (τουρκ.) εἶδός τι γυναικείου ὑποδήματος, ἐν χρήσει παλαιότερον· ‖ γυναικεία ἐμβὰς μεθ' ὑψηλῆς πτέρνης, γοβάκι.

πασπαλάς (ὁ) δημ. χοίρειον ἢ καὶ ἄρνειον κρέας διατηρούμενον μετὰ τοῦ λίπους του ἡλισμένον ἐντὸς πηλίνων ἀγγείων· **2**) ἔδεσμα χυλόζωμον ἐξ ἀλεύρου, ἐλαίου, τεμαχισμένων κρομμύων.

πασπαλέτης (ὁ) μτγν. ὁ κεγχραλέτης βλ.λ. : Γαλ.19,128.

πασπάλη (ἡ) κ. μσν., δημ. κ. νεώτ., δημ. **πάσπαλη** (ἡ) κ. **πασπάλι** (τὸ) παιπάλη βλ.λ., λεπτότατον ἄλευρον, γεν. οἱαδήποτε οὐσία τετριμμένη εἰς λεπτὴν κόνιν· Ἡσ., Φώτ.,Σουΐδ. ἐν λ. ἀλευρότησις : παροιμ. **ὅταν ὁ σκύλλος γλυκαθῇ στὴν πάσπαλη, ἢ τὸ σκύλλο σκότωσε ἢ τὸ μύλο γκρέμισε**· **2**) μσν. δημ. κτ. ἐπέκτ. κονιορτός, κόνις, σκόνη : Ἐρωφ.Πρόκλ.136 **στὴ διάκριση τσῆ θάλασσας, γῆ χάμαι στὴν πασπάλη**, Βαλαωρ.Φωτ.1,213 **καὶ παίρνω κέρδος, πληρωμή, προσφάγι τὴν πασπάλη**· **3**) μτφ. ἐπὶ λίαν βραχέος, ἐπὶ ἐλαχιστοτάτου τινὸς πράγματος : Ἀριστφ.Σφ.91 **ὕπνου δ' ὁρᾷ τῆς νυκτὸς οὐδὲ** πασπάλην.

πασπᾰληφάγος-ον ποι. ὁ τρεφόμενος διὰ πασπάλης : Ἱππῶν.69 **πασπαληφάγος γρόμφις**.

πασπαλίζω δημ. κ. πασπαλώνω ἐπιπάσσω βλ.λ.: **πασπαλίζω τὴ μυζήθρα μὲ ζάχαρη**, Ζερβ.Τραγ. τοῦ μύλου 21 **καὶ τὸ μύλο** πασπαλίζει **ἄχνη ὁλοῦθε ὡς τὴ σκεπή**.

πασπάλισμα (τὸ) δημ. ἡ ἐνέργεια **καὶ τὸ** ἀποτέλεσμα τοῦ πασπαλίζω, ἐπίπασις βλ.λ. : **πασπάλισμα μὲ ζάχαρη - μὲ κανέλλα**.

πάσπαλος (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ κέγχρος βλ.λ. : Γαλ.19,128· **2**) νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν ποωδῶν ἐκ τῶν **ἀγρωστοειδῶν**.

πασπαλῶ-άω δημ. τ. τοῦ πασπαλίζω βλ.λ.:Ζερβ. Τραγ.ΚΚ 3,8 **κι ἀσημόσκονη τῶν χορταριῶν ἡ** ἄχνη **ποὺ** πασπαλάει **τὴν ἀνθισμένη γῆ**.

πασπαλώνω δημ. δ. τ. τοῦ πασπαλίζω βλ.λ.

πασπαρτού (τὸ) (γαλλ.) δημ. ἄκλ. κλείς, δι' ἧς δύνανται νὰ ἀνοιχθοῦν πλείονα τοῦ ἑνὸς κλεῖθρα· **2**) τεμάχιον λεπτοῦ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον χαρτονίου, ἐν εἴδει πλαισίου **εἰς ὃ** ἐφαρμόζεται φωτογραφία ἢ ἄλλη τις εἰκών.

πασπάτεμα (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις **τοῦ** πασπατεύω βλ.λ., φηλαφητὴ ἔρευνα, φάξιμο, φαχούλεμα.

πασπατευτά ἐπίρρ. δημ. φηλαφητὶ βλ.λ., φαχτά, φάχνοντας : Σολωμ.Λάμπρ.19,14,6 **ἀρχίναε νὰ τριγυρίζῃ τὸ περιτείχισμα πασπατευτά**.

πασπατευτός-ή-ό δημ. ὁ φηλαφητὸς βλ.λ. : πασπατευτὸ **σκοτάδι** (βαθύτατον σκότος).

πασπατεύω μσν. δημ. κ. **πασπατεύγω** ζητῶ, φάχνω διὰ τῆς ἀφῆς, φηλαφῶ, φαχουλεύω : Ἐρωτόκρ.1,1588 **τυφλὰ πασπάτευε νὰ βρῇ τὸν ἀγαπᾷ νὰ μάθῃ**, αὐτ.2,2284, Βιζυην.93,21 **πασπατεύ' ἐδῶ κι ἐκεῖ νὰ 'βρῃ κάτι** νὰ **τὸ φέξῃ, - τὸ γύρευε πασπατεύοντας μέσ' στὸ σκοτάδι**· **2**) συνεκδ. φαύω διὰ τῶν χειρῶν, μαλάσσω διὰ **τῶν** δακτύλων : **μὴν πασπατεύῃς τὸ φωμί**.

πασπερμεῖον (τὸ) πάπ. πανσπερμία βλ.λ.

πασπέρμη (ἡ) πάπ. πασπερμεῖον βλ.λ.

πάσσα (ἡ) (γαλλ.) δημ. ἡ ἐνέργεια τῆς ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα μεταβιβάσεως ἀντικειμένου, κυρίως πρὸς φόρτωσιν ἢ ἐκφόρτωσιν· **2**) εἰδ. ἐν τῷ ποδοσφαίρῳ κ. ἐν ἄ. παιδιαῖς, ἡ μεταβίβασις τῆς σφαίρας ὑπὸ παίκτου τινὸς εἰς ἄλλον τῆς αὐτῆς ὁμάδος· **3**) ἐν χρ. κ. ὡς ὅρος χαρτοπαικτικός, ἑκάστη ἐπιτυχὴς χαρτωσιά : **στὸ σεμὲν-ντὲ-φὲρ ἐπέρασα δέκα πάσσες στὴ γραμμή**.

πασσαβάντι (τὸ) (γαλλ.) δημ. ἄδεια ἐλευθέρας κυκλοφορίας ἢ ἀναχωρήσεως ἐκδιδομένη ἀντὶ διαβατηρίου.

πασσᾰγία (ἡ) ἰων. -ίη, ἡ πανσαγία βλ.λ.:Ποιητ. π.Σουΐδ. **εἷλε δὲ πασσαγίην, τόδε δ' ἔννεπε**.

πασ(σ)αδοῦρος (ὁ) δημ. ναυτ. κρεμάμενον σχοινίον, κρεμαμένη διαβάθρα ὑπὸ τὰς σταυρωτὰς κεραίας, τὸ δοράτιον τοῦ ἀρτέμονος καὶ τὴν ὑποδορατίδα, ἄ. ἀμπασαδοῦρος.

πασσακίζω Ἡσ. «πασσαλεύω».

πασσᾰκίον (τὸ) Ἡσ. «μικρὸς πάσσαξ, πάσσαλος».

πάσσακος Ἡσ. «πάσσολος».

πασ(σ)αλείβω δημ. δ. προφ. τοῦ πασσαλείφω.

πασ(σ)άλειμμα (τὸ) δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πασσαλείφω, ἐπάλειψις, ἐπιπολαία ἢ ἄτεχνος ἐπίχρισις· **2**) εἰρων. ἐπάλειψις τοῦ προσώπου διὰ καλλυντικῶν, φιμυθίωσις : παροιμ. **ὅ,τι κάμῃ ἡ κουρεμένη στὸ πασάλειμμα τὸ δίνει** (ἐπὶ τῶν ἀσώτως καὶ ἀνωφελῶς δαπανώντων)· **3**) μτφ. ἀτελὴς ἢ ἐπιπολαία μάθησις, ἡμιμάθεια : **πῆρε ἕνα πασσάλειμμα στὴν Εὐρώπη**.

πασσαλεῖον (τὸ) μτγν., ἀττ. **παττaλεῖον, ὑποκορ.** τοῦ πάσσαλος, πασσαλίσκος, καρφί : ΕΜ 323,9, Φιλήμ Λεξ.70· ‖ κ. μτφ. κίνητρον, κέντρον, κεντρί : Πολύβ.29,8,10 **πάσης κακίας ὡσανεὶ πασσαλεῖόν ἐστιν ἡ φιλαργυρία**.

πασ(σ)αλείφω δημ. κ. **πασ(σ)αλείβω, ἀόρ. (ἐ)**πασ(σ)άλειφα, παθ. ἀόρ. (ἐ)**πασ(σ)αλείφτηκα**, μτχ. παθ.παρακ. **πασ(σ)αλειμμένος**, ἐπαλείφω, ἐπιχρίω, ἀλείφω ἐπιπολαίως ἢ ἀτέχνως : **δὲν τὸν ἄσπρισε καλὰ τὸν τοῖχο, μόνο τὸν πασσάλειφε**· **2**) κη-

λιδῶ, λερώνω ἐπαλείφων τι : **πασσάλειφες μὲ τὸ γλυκὸ τὰ ρουχά σου·** || τὸ μέσ. **πασσαλείφομαι** κ. **πασσαλείβομαι** ἀλείφομαι ἢ λερώνομαι δι' ἐπαλείψεως : **πασσαλείφτηκε ἀπὸ πάνω ὡς κάτω μέλια·** **3)** μτφ. ἀποκτῶ ἀτελῶς ἢ ἐπιπολαίως γνώσεις, ἴδ. πρὸς ἐπίδειξιν : **πῆγε στὴ Γερμανία καὶ πασαλείφτηκε.**

πάσσαλερ Ἡσ. «σφῆνες».

πασσαλευτός-ή-όν ὁ πεπασσαλευμένος, καρφωτός, καρφωμένος : Αἰσχ.Πρ.113 **ποινὰς ἀμπλακημάτων τίνω ὑπαιθρίοις δεσμίοις πασσαλευτὸς ὢν** [δ.ἀνάγν. προσελούμενος].

πασσαλεύω κ. μσν., ἀττ. **πατταλεύω** διὰ πασσάλων καρφώνω, στερεώνω : Αἰσχ.Πρ.56 **ἐγκρατεῖ σθένει ῥαιστῆρι θεῖνε, πασσάλευε πρὸς πέτραις,** αὐτ.'Αγ.579, Εὐρ.Βάκχ.1214 **ὡς πασσαλεύσῃ κρᾶτα τριγλύφοις·** **2)** ἐμπήγνυμί τι ὡς πάσσαλον : Αἰσχ.Πρ.65 **σφηνὸς αὐθάδη γνάθον στέρνων διαμπὰξ πασσάλευ' ἐρρωμένως·** **3)** μσν. ἐν μτφ. χρ. ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν, προσηλῶ που τούτους, καρφώνω τὰ μάτια κάπου : Εὐμάθ.82 **ἡ μὲν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπὶ τὴν γῆν ἐπαττάλευσεν·** **4)** ὁμ. μσν. μτφ. ἐπὶ ὀφθαλμῶν, διανοίγω ὀπὴν ἐπ' αὐτῶν : Νικ.Χων.Χρον.352D **οὐδὲ γὰρ φυτείαν σκότους ὀφθαλμοὺς ἐπαττάλευσεν.**

πασσάλιον (τὸ) Ἡσ. «πασσαλίσκος» **2)** αὐτ. «τοῦ ζυγοῦ τῆς κιθάρας τὸ μέσον».

πασσαλίς-ίδος (ἡ) μσν. πασσαλίσκος βλ.λ.:Πρόδρ. ἐν 'Αν.Βοασσ.374.

πασσαλίσκος (ὁ) κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ πάσσαλος βλ.λ. : Πολύβ.ἀπ.163 **ἄκροις τοῖς ἀγωγεῦσι τῶν ἵππων πασσαλίσκους μικροὺς ἔχοντες ἀπηρτημένους,** Ἥρων Μαθ.245 **τοὺς σπάρτους περί τινας πασσαλίσκους διατείναντες·** **2)** εἰδ. ἐργαλεῖον ἰατρικὸν πρὸς διάνοιξιν καὶ τήρησιν ἀνοικτοῦ τοῦ στόματος : Ἱππ.Γυν.2,203· **3)** ἐπὶ μουσικῶν ὀργάνων, κόλλοφ, στριφτάρι : Σχόλ.'Αριστφ. Σφ.572,ΕΜ 525,31 **κόλλοφ ὁ ἐκ τῶν αὐχενίων δερμάτων καὶ τοῦ τραχήλου γινόμενος πασσαλίσκος·** **4)** μσν. **ὁ** κυνόδους, τὸ σκυλλόδοντο : 'Επιφάν.1,1044C «τούς τε πασσαλίσκους καλουμένους καὶ κυνόδοντας, τάς τε μύλας»· **5)** μτγν. κυνδαλισμὸς βλ.λ. : Πολυδ.9,120.

πασσαλιστής (ὁ) ἀρχ. λεξ. ὁ λαμβάνων μέρος εἰς παιδιὰν διὰ πασσάλων παιζομένην· Ἡσ. ἐν λ. κυνδαλοπαίστης.

πασσαλοκοπία (ἡ) μτγν. ἔμπηξις πασσάλων : 'Απολλδ.Δαμ.Πολιορκ.143,4.

πασσαλόκτιστος-ον νεώτ. ὁ ἐπὶ πασσάλων ἐκτισμένος, ὁ ἔχων ὡς θεμέλιον πασσάλους.

πασσαλοκοπῶ-έω μτγν., ἀττ. **πατταλοκοπῶ,** πηγνύω, μπήγω πασσάλους : Δοσίθ.432Κ.

πασσαλόπηγμα-ατος (τὸ) νεώτ. σύνολον πασσάλων ἢ πασσαλοσανίδων ἐμπεπηγμένων ἐπὶ ὑγροῦ ἢ ὁπωσδήποτε μὴ σταθεροῦ ἐδάφους πρὸς θεμελίωσιν· || προστατευτικὸς τοῖχος ἐκ σανιδοπασσάλων πρὸς συγκράτησιν ὄγκων χωμάτων.

πασσαλοπήκτης (ὁ) νεώτ. μηχάνημα χρησιμεῦον πρὸς ἔμπηξιν πασσάλων καὶ πασσαλοσανίδων ἐντὸς τοῦ ἐδάφους.

πασσαλόπηκτος-ον νεώτ. ὁ ἐπὶ ἐμπεπηγμένων πασσάλων στηριζόμενος.

πάσσαλος (ὁ) (πήγνυμι) κ. μσν. κ. νεώτ., ἀττ. **πάτταλος,** ἐπ. γενικ. **πασσαλόφι** ('Ιλ.Ω 268), μέγας ξύλινος ἧλος ἐμπηγνυόμενος εἰς τὸν τοῖχον πρὸς ἀνάρτησιν διαφόρων ἀντικειμένων, μικρὸ παλούκι, ξύλινο καρφί : αὐτ.Ε 209, αὐτ.Ω 268 **ἀπὸ πασσαλόφι ζυγὸν ᾕρεον,** 'Οδ.Φ 53 **ἀπὸ πασσάλου αἴνυτο τόξον,** αὐτ.Θ 67 **ἐκ πασσαλόφι κρέμασεν φόρμιγγα,** Πίνδ.Ο 1,17 **ἀπὸ φόρμιγγα πασσάλου λάμβαν',** Βακχυλ.Σκόλ.'Οξυρ.1361,1,1, 'Ερμιππ.55 **κύλιξ.. κρέμαται περὶ πασσαλόφιν,** 'Αριστφ.Σφ. 129 **παττάλους ἐνέκρουεν εἰς τὸν τοῖχον,** 'Αριστλ. ΖΜ 681a.25· || ποχεῖα ῥάβδος μετ' αἰχμῆς ἐμπηγνυομένη εἰς τὸ ἔδαφος πρὸς διαφόρους σκοπούς, οἷον πρὸς ἐξάρτησιν διὰ σχοινίου ὑποζυγίων ἢ καὶ κατοικιδίων ζώων : Ἡρ.4,72 **χαλινοὺς.. ἐκ πασσάλων δέουσι·** || κ. ἐπὶ ξυλίνων ῥάβδων χρησιμοποιουμένων ὡς ὀροθεσίων, ὁροσήμων : 'Επιγρ.· **2)** μτγν. χάραξ βλ.λ. : 'Απολλδ.Δαμ.Πολιορκ.140,7· **3)** σφὴν πρὸς διάνοιξιν ὀπῆς ἐπὶ τοῦ στελέχους ἀμπέλου : Θεόφρ.ΦΙ 2,5,5, αὐτ.Φ Αἴτ.3,12,1· || ὁμ. σφὴν πρὸς διάνοιξιν τοῦ στόματος ἢ τεμάχιον ξύλου πρὸς ἔμφραξιν αὐτοῦ, δημ. στούπωμα : 'Αριστφ.'Ιππ.376 **ἐμβαλόντες αὐτῷ πάτταλον μαγειρικὸν ἐς τὸ στόμα,** αὐτ.Θεσμ. 222· || ἐν χρ. κ. παροιμ. ἐπὶ πραγμάτων λίαν μηδαμινῶν καὶ ἀναξίων, οἷον **οὐδὲ - μηδὲ πάσσαλον ἔχω** :.'Αριστφ.'Εκκλ.284 **τοῖς μὴ παροῦσιν.. ὑποτρέχειν ἔχουσι μηδὲ πάτταλον·** || ὁμ. **μηδὲ πάτταλον καταλείπω** ἐπὶ τῶν ἐρημούντων καὶ τὰ πάντα διαρπαζόντων : Λουκ.Δίκ.Φων.9 **ὡς τὸ δὴ λεγόμενον μηδὲ πάσσαλόν μοι καταλιπεῖν·** || ὁμ. **παττάλου γυμνότερος** ἐπὶ παντελοῦς γυμνότητος, πτωχείας : 'Αρισταίν.2,18 **τὸν ἀθλίως ἐρώμενον ἐφίλωσαν χρημάτων καὶ κατέστησαν παττάλου γυμνότερον·** || ὁμ. **πάσσαλος πασσάλῳ ἐκκρούεται** τὸ κακὸν διὰ κακοῦ πολεμεῖται : Κωμ.'Αδέσπ.494, Συνέσ.'Επιστ.45,Εὐστ. 126,13· || ὁμ. **εἶναι ἐν πασσάλοις** ἐπὶ ἀχρήστων, ὡς ὄντων ἀνηρτημένων ἐκ πασσάλων : Λιβάν.Λόγ.1,268· **4)** ἐκ τῆς ὁμοιότητος τοῦ σχήματος ἢ τῆς μορφῆς πασσάλου, ἡ πόσθη, τὸ ἀνδρικὸν μόριον : 'Αριστφ.'Εκκλ.1020 **ταῖς πρεσβυτέραις γυναιξὶν ἔστω τὸν νέον ἕλκειν ἀνατὶ λαβομένας τοῦ παττάλου,** Αὐτομ.ΑΠ 5,128· **5)** μσν. ἵππος ὀρθόκωλος : 'Ιππιατρ.1,15.

πασσαλοσανίς-ίδος (ἡ) νεώτ. παχεῖα σανὶς ἔχουσα ἐξεαμένον καὶ ὀξὺ τὸ **ἐν ἄκρον** πρὸς ἔμπηξιν ἐν τῇ γῇ.

πασσαλῶ-όω σχόλ. κ. νεώτ. κ. **πασσαλώνω** ἐμπηγνύω πασσάλους βλ.λ.1), στερεῶ διὰ πασσάλων, ἐν χρ. μ. τὸ παθ. : Σχόλ.'Αριστφ.'Ορν.436 **ξύλον ἐπίμηκες πεπασσαλωμένον, ὅθεν ἐξαρτῶσι τὰ μαγειρικὰ σκεύη.**

πασσάλωμα-ατος (τὸ) νεώτ. **ὁ.** πασσάλωσις βλ.λ.· **2)** τὸ σύνολον τῶν εἰς ἔδαφός τι ἐμπεπηγμένων πασσάλων πρὸς **στερέωσιν ἢ σχηματισμὸν** φράγματος.

πασσάλωσις-εως (ἡ) νεώτ. **ἡ πρᾶξις** καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πασσαλῶ βλ.λ.

πασσαλωτής (ὁ) δημ. ὁ ἐμπηγνύων **πασσάλους.**

πασσάμενος-η-ον μτχ. ἐπ. ἀορ. τοῦ ρ. πατέομαι.

πάσσασθαι ἀπαρφ. ἐπ. ἀορ. τοῦ ρ. πατέομαι.

πάσσαξ-ακος (ὁ) μεγαρ. ἀντὶ πάσσαλος· 'Αριστφ. 'Αχ.763 **πάσσακι τὰς ἄγλιθας ἐξορύσσετε.**

πασ(σ)απόρτι (τὸ) (Ἰταλ.) δημ. διαβατήριον βλ.λ.

πάσ(σ)αρα (ἡ) δημ. λεπτή, στενὴ καὶ ἐλαφρὰ λέμβος, κέλης βλ.λ.2).

πασσάριος Ἡσ. «σταυρός».

πασ(σ)άρισμα (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πασσάρω, ἄμεσος διαβίβασις, εἰδ. ἐπὶ ποδοσφαίρου· **2)** συνεκδ. ἡ πάσσα βλ.λ.

πασ(σ)άρω (πάσα) δημ., κ. **πασ(σ)αίρνω,** ἀόρ. **ἐπάσ(σ)αρα** κ. **(ἐ)πασ(σ)άρισα,** διαβιβάζω τι ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα, δίδω εἰς χεῖράς τινος, ἐγχειρίζω, μεταβιβάζω : **πάσσαρέ μου τὴν τράπουλα νὰ μοιράσω χαρτιά·** **2)** ἐπὶ ποδοσφαίρου, μεταβιβάζω τὴν σφαῖραν ἀπ' εὐθείας εἰς συμπαίκτην τῆς αὐτῆς ὁμάδος, δίδω πάσσαν· **3)** κτ. ἐπέκτ. κατορθώνω ἐπιτηδείως νὰ δώσω τι ἢ μεταβιβάσω εἰς ἕτερον βάρος, ἐνόχλησιν κτλ. : **μοῦ πάσσαρε ἕνα κάλπικο εἰκοσάρικο, - ἤθελε νὰ τὸν ξεφορτωθῇ καὶ μοῦ τὸν πασσάρισε ἐμένα.**

πασ(σ)ατεμπάς (ὁ) δημ. ὁ πωλῶν πασσατέμπο βλ.λ.2).

πασ(σ)ατέμπο (τὸ) (Ἰταλ.) δημ. κ. **πασ(σ)ατέμπος** (ὁ) πᾶν τὸ χρησιμεῦον πρὸς πλήρωσιν τῶν ὡρῶν σχολῆς, ἄκοπος ἐνασχόλησις πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἀνίας : **τὸ κάνει ἔτσι γιὰ πασατέμπο· 2)** σπόροι κολοκύνθης ἡμέρου ἐντὸς ἅλμης ἐμβαπτισμένοι καὶ ἐλαφρῶς κλιβανισθέντες τρωγόμενοι ὡς τρωγάλια : **πασσατέμπο γιὰ νὰ περνάῃ ἡ ὥρα.**

πασσέληνος (ἡ) δ. τ. τοῦ πανσέληνος βλ.λ.Ι) : Ἀριστλ.ΑΥστ.93a,37.

πασ(σ)ιέτα (ἡ) (Ἰταλ.) δημ. εἶδός τι τυχηροῦ παιγνίου διὰ τῶν 52 παιγνιοχάρτων ἐξαγομένων κατὰ σειρὰν ἀνὰ δύο, ὧν τὸ πρῶτον εἶναι ὑπὲρ τοῦ τραπεζοκράτου βλ.λ., τὸ δὲ δεύτερον εἶναι ὑπὲρ τοῦ ἐκλέξαντος αὐτὸ παίκτου, ὅστις καὶ πληρώνεται τὸ ἰσόποσον τῶν ὅσων κατέθεσεν.

πάσ(σ)ο (τὸ) (Ἰταλ.) δημ. βῆμα, διασκελιά : **μὴν κάνῃς πάσσα ἀπὸ δῶ·** ‖ **πάσσα δὲν κάνει** οὐδόλως προχωρεῖ ἢ προοδεύει· ‖ **μὲ τὸ πάσσο μου** ἄνευ οὐδεμιᾶς σπουδῆς, μὲ ὅλη μου τὴν ἡσυχία· **2)** ἐπίρρ. ἐν φρ. **πηγαίνω ἢ πάω πάσσο** ἢ κ. ἁπλῶς **πάσσο** ὡς χαρτοπαικτικὸς ὅρος, δὲν μετέχω ὡς συμπαίκτωρ κατά τι μερικὸν παίγνιον παραχωρῶν τὸν λόγον εἰς τὸν κατὰ σειρὰν μετ' ἐμὲ συμπαίκτορα, ἄ. περνῶ· **3)** μτφ. δὲν θέλω ἢ ἀδυνατῶ νὰ ἀναμιχθῶ εἴς τι, δὲν ἀνακατεύομαι : **ἐγὼ πάω πάσσο σ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεση.**

πάσσον (τὸ) μτγν. οἶνος ἐκ ξηρῶν σταφυλῶν, ἀπὸ σταφίδες, σταφιδίτης, πρβλ. λατ. vinum passum : Πολύβ 6,11a,4.

πασσούλι (τὸ) δημ. ξύλινος πασσαλίσκος χρησιμεύων ὡς πεῖρος βλ.λ.· πρβλ.Κορ.Ἀτ.4Α,395 ἐν λ. πασούλι.

πάσσοφος-ον δ. προφ. τοῦ πάνσοφος βλ.λ. : Πλάτ.Πρωτ.315E, αὐτ.Θεαίτ.149D, Ἐπιγρ.Τήνου.

πασσυδεὶ ἐπίρρ. δ. προφ. τοῦ πανσυδεὶ δ.τ. τοῦ πανσυδὶ βλ.λ.

πασσυδὶ ἐπίρρ. δ. προφ. τοῦ πανσυδὶ βλ.λ. : Ξεν. ΚΠ1,4,18 **ὁ δὲ Κῦρος ὁρῶν ἐκβοηθοῦντας καὶ τοὺς ἄλλους πασσυδί,** Ὀνήσανδρ.42,12.

πασσυδίῃ ἐπίρρ. δ. προφ. τοῦ πανσυδίῃ ἐπ. τ. τοῦ πανσυδίᾳ βλ.λ.

πασσυδίην ἐπίρρ. δ. προφ. τοῦ πανσυδίην βλ.λ. : Ἡσ.ἐν λ. πασσύριον.

πασσυδιάζω Ἐπιγρ. συναθροίζω ἐπὶ τὸ αὐτό : Ἐπιγρ. Κύμης.

πασσυδὸν ἐπίρρ. μτγν. ὁμοῦ, μαζί : Νόνν.Δ 27,243, αὐτ.32,230.

πασσυρεὶ ἐπίρρ. δ. τ. τοῦ πασσυδεὶ βλ.λ. : Πολυδ.9,143.

πασσύριον Ἡσ. «πασσυδίην· Αἰολεῖς».

πασσύρως Ἡσ. «πασσυδεί».

πάσσω, ἀττ. **πάττω,** μέλλ. πάσω (Κρατ.Κωμ.14,10, Ἀριστφ.Ἱππ.99 κατα-), ἀόρ. **ἔπασα** (ΠΔ'Εξ.9,8), μέσ. ἀόρ. α' **ἐπασάμην** (αὐτ.Μακκ.3,1,18), παθ. ἀόρ. **ἐπάσθην** (Πλάτ.Πολ.405E), παρακ. πέπασμαι (ΠΔ Ἐσθ.1,6), γ' ἐν.ὑπερσ. **(ἐ)πέπαστο** (Ἀπολλ.Ρ 1,729, Λόγγ.1,12) (π. Ὁμ. μ. ἐν Ἰλ. ἐν χρ. ὁ ἐνεστ. κ. παρατ.), ἐπιπάσσω, πασπαλίζω τι λεπτῶς τετριμμένον, ἐπιθέτω τοῦτο ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας πράγματός τινος : Ἰλ.Ε 401 **τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων ἠκέσατ'** (ἐπιθέτων, ἐπιπάσσων ἐπὶ τοῦ τραύματος θεραπευτικὰ φάρμακα), αὐτ. 900, Θεόκρ.2,21 **τὰ Δέλφιδος ὀστία πάσσω,** Ἀπολλ.Ρ 4,442 **θελκτήρια φάρμακ' ἔπασσεν αἰθέρι καὶ πνοῇσιν·** ‖ μτγν. τὸ μέσ. ἐπιπάσσω ἐμαυτὸν διά τινος : ΠΔ Μακκ.3,1,18 **σποδῷ καὶ κόνει τὰς κόμας πασάμενοι·** κ. παθ. : Λουκ.Πένθ.12 **καὶ κόνις ἐπὶ τῇ κεφαλῇ πάττεται,** Λόγγ.1,12 **χώματος καὶ πηλοῦ πέπαστο καὶ τὰς κόμας καὶ τὸ ἄλλο σῶμα· 2)** ἰδ. ἐπιπάσσω ἅλας, ἁλατίζω, μτφ. γενικ. διαιρ. : Ἰλ.Ι 214 **ἀνθρακιὴν στορέσας ὀβελοὺς ἐφύπερθε τάνυσσε, πάσσε δ' ἁλὸς θείοιο,** Λουκ.Ἑταιρ.Λ 4,5 **πάττουσα καὶ τῶν ἁλῶν ἐπὶ τὸ πῦρ·** κ. μτ. δοτ. : Θεόφρ.Χαρ.9,2 **τὰ δὲ κρέα ἀποτιθέναι ἁλσὶ πάσας· 3)** ραίνω, ραντίζω τινὰ διὰ ρευστοῦ : Κράτ.Κωμ.14,10 **οὔκουν.. σεαυτὸν ἁλσὶ πάσεις ;** ‖ κ. δι' ἀνθέων : Ἀριστφ.Νεφ.1330 **πάττε πολλοῖς τοῖς ρόδοις·** ‖ κ. διὰ χρυσοῦ : αὐτ.912 **χρυσῷ πάττων μ' οὐ γιγνώσκεις· 4)** μτφ. ἐγκατασπείρω, ἐνυφαίνω, ἰδίως πρόσθετον κόσμον, διακοσμῶ, ποικίλλω, κεντῶ : Ἰλ.Χ 441 **ἱστὸν ὕφαινε.. δίπλακα πορφυρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσε·** κ. παθ. : Ἀπολλ.Ρ 1,729 **δαίδαλα πολλὰ διακριδὸν εὖ ἐπέπαστο.**

πάσσων-ονος-ον ἐπ. ἀνώμ. παραθ. συγκρ. βαθμοῦ τοῦ παχὺς βλ.λ., ἐπαινετικῶς ἐπὶ εὐρυστέρνου καὶ πλατυώμου ἤτοι ρωμαλέου ἀνδρός : Ὀδ.Ζ 230 **μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα·** ‖ κ. ἐπὶ μεγαλοπρεποῦς ἀναστήματος γυναικός : αὐτ.Σ 195 **καί μιν μακροτέρην καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι.**

πάστα (ἡ) (Ἰταλ.) δημ. ζυμαρικὸν οἱουδήποτε εἴδους· **2)** εἶδός τι πλακοῦντος, γλυκίσματος, οὗ βάσις εἶναι ἡ ζύμη, τὸ σάκχαρον, τὸ βούτυρον καὶ τὰ ᾠά : **πάστα σοκολάτα - φιστίκι - φρούτου· 3)** πᾶς πολτὸς ἐκ μείξεως διαφόρων ὑλῶν, φύραμα : **πάστα τῶν δοντιῶν·** ‖ **πάστα κυλίνδρων** ἡ δι' ἧς περιβάλλονται οἱ κύλινδροι οἱ χρησιμοποιούμενοι κατὰ τὴν ἐκτύπωσιν διὰ τὸ μελάνωμα τῆς τυπογραφικῆς πλακός· **4)** μτφ. ἡ φύσις ἀτόμου τινός, τὸ ποιὸν αὐτοῦ, ἄ. ζύμη, φύραμα : **δὲν εἶναι καλὴ πάστα ὁ λεγάμενος, - ἀπὸ τὴν ἴδια πάστα εἶναι καμωμένοι** (ἐπὶ ἀνθρώπων τοῦ αὐτοῦ φυράματος).

παστάθι (τὸ) δημ. ἱστός, μέγα τετυλιγμένον τεμάχιον ὑφάσματος, τόπι : Κορ.Ἀτ.4Α,398.

πάστας (ὁ) (πάομαι) ἰδιοκτήτης : Νόμ.Γόρτ.2,43.

παστάς-άδος (ἡ) κ. νεώτ. εἶδός τι προπυλαίου ἢ προστώου ἐκ λίθου μετὰ κιόνων, ἔμπροσθεν τοῦ οἴκου κείμενον : Ἡρ.2,148 **ἐξ αὐλῆς τε ἐς τὰ οἰκήματα διεξιοῦσι καὶ ἐκ τῶν οἰκημάτων ἐς παστάδας,** αὐτ.169· **2)** στοά, αἴθουσα, διάδρομος μετὰ στηλῶν, ἰδίᾳ περίστυλον ναοῦ: Ξεν.Ἀπολ. 3,8,9 **τοῦ μὲν χειμῶνος ὁ ἥλιος εἰς τὰς παστάδας ὑπολάμπει,** αὐτ.Ἱέρ.11,2 (δ. ἀνάγν. παραστάσι), Ἐπιγρ.Δελφῶν **τὰς δὲ παστάδας κοινὰς εἶμεν πάντεσσι· 3)** ἡ ρωμαϊκὴ βασιλικὴ στοά : Διον. Ἁλ.Ρωμ.4,44, Πλούτ.Γάλβ.25 **τοῦ δ' Ἰλλυρικοῦ τάγματος ἐν τῇ.. παστάδι Βιψανίᾳ στρατοπεδεύσαντος· 4)** τὸ μέρος τοῦ οἴκου τὸ μετὰ τὸ προπύλαιον, πρόδομος, αὐλή : Ἀπολλ.Ρ 1,789, ΑΠ 6,172 **πρὸ παστάδος ἠώρησε ταῦτα τὰ τοῦ κάλλεος κόσμια· 5)** κ. νεώτ. θάλαμος, ἐσωτερικὸν δωμάτιον, γυναικών, ἰδ. νυμφικὸς θάλαμος· Ἡσ. «νυμφών» : Εὐρ.Ὀρ.1371 **κεδρωτὰ παστάδων ὑπὲρ τέραμνα,** Θεόκρ.24,46 ἀμφιλαφὴς **δ' ἄρα παστὰς ἐνεπλήσθη πάλιν ὄρφνης,** Ἀντιφάν.ΑΠ 9, 245, Μενέμ.π.Ὀρειβ.10,14,3, Ἰω.Χρυσ.5,898 **ὡσανεὶ μέλλων εἰς παστάδας ἄγειν καὶ νυμφαγωγεῖν·** ‖ **παστάδος ὥρα** ἐπὶ ἡλικίας ὡρίμου εἰς γάμον : Ἐπιγρ.Θεσσαλονίκης· ‖ **ἄμοιρος ἔτι παστάδος** ἐπὶ μήπω νυμφευθέντος, ἀγάμου ἀνδρός : Χορίκ.Προκ.1, αὐτ.4· ‖ ποι. ἀκτέριστος **παστὰς** ἐπὶ τάφου, ὁ ἄνευ κτερισμάτων βλ.λ. : Σοφ.Ἀντ. 1207 **φωνῆς δ' ἄπωθεν ὀρθίων κωκυμάτων κλύει** τις ἀκτέριστον ἀμφὶ παστάδα.

παστάτας (ὁ) παραστάτης βλ.λ. : Ἐπιγρ.Δελφ.

παστείλη (ἡ) (πᾶς, τέλος (;)) ἡ τελευταία ἡμέρα τοῦ ἐνιαυτοῦ, τοῦ ἔτους : ΕΜ 655,48 «παστείλη σημαίνει τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ ἐνιαυτοῦ· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ πᾶς καὶ τοῦ τέλος· ἐν ᾗ τελειοῦται πάντα τὰ τοῦ ἐνιαυτοῦ».

παστέλ (τὸ) (γαλλ.) δημ. ἀκλ. ἡ κρητιδογραφία (βλ.λ.1)· || τὸ διὰ κρητιδογραφίας ζωγραφούμενον ἔργον, κρητιδογραφία βλ.λ.2).

παστέλ(λ)ι (τὸ) δημ. εἶδός τι γλυκίσματος παρασκευαζομένου δι' ἀναμείξεως μέλιτος καὶ σησάμου, μελιτοῦττα, πάστιλλος βλ.λ.2).

παστελογραφία (ἡ) (ἰταλ.) νεώτ. κρητιδογραφία βλ.λ.1).

παστελοπούλης (ὁ) μσν. δημ. ὁ πωλητὴς μελιτούττης, παστελιοῦ : Πρόδρ.1,217 **παστελοπούλης, καρυδᾶς, κανναβασησαμᾶτος.**

παστελοπώλης (ὁ) νεώτ. παστελοπούλης βλ.λ.

παστεριδίασις-εως (ἡ) νεώτ. κτηνιατρ. περιληπτικὴ ὀνομασία λοιμωδῶν τινων νόσων ὀφειλομένων εἰς ἀεροβίους μικροοργανισμούς, ὁ. αἱμορραγικὴ μικροβιαιμία ἢ σηψαιμία.

παστερίζω νεώτ. κ. **παστεριῶ-όω** ἀποστειρώνω διὰ τῆς μεθόδου τοῦ Παστέρ.

παστερικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν Γάλλον μικροβιολόγον Παστὲρ ἢ τὰς μεθόδους αὐτοῦ, ὁ ὑπὸ τοῦ Παστὲρ ἐφαρμοσθεὶς τὸ πρῶτον ἢ ὑπ' αὐτοῦ ὑποδειχθείς.

παστερίς-ίδος (ἡ) νεώτ. ζωολ. γένος βακτηρίων περιλαμβάνον ἀεροβίους καὶ ἀμφιβίους μικροοργανισμούς, μὲ ἀσθενεῖς ζυμωτικὰς ἰδιότητας ὡς πρὸς τὸ σάκχαρον.

παστερισμός (ὁ) νεώτ. κ. **παστερίωσις-εως** (ἡ) μέθοδος πρὸς καταστροφὴν τῶν ἐν τοῖς ζυμουμένοις ὑγροῖς μικροβίων χωρὶς νὰ ἐπέρχεται ἀποστείρωσις τελεία.

παστεριῶ-όω νεώτ. παστερίζω βλ.λ.

παστερίωσις-εως (ἡ) νεώτ. ὁ παστερισμὸς βλ.λ.

πάστη (ἡ) παστὸς βλ.λ.(2) 3)· Πολυδ.6,49 **«ζωμὸς ἀλφίτων»,** Εὐπ.365· || Ἡσ. **«βρῶμα ἐκ τυροῦ** ἀνάλου μετὰ σεμιδάλεως καὶ σησαμίου σκευαζόμενον· οἱ δὲ ἔτνος ἀλφίτοις μεμειγμένον».

παστή (ἡ) λεξ. κ. πάπ. Ἡσ. «πασταί· ἐμπαστήρια, μελίπηκτα»· **2)** πάπ. θήκη, δοχεῖον.

παστῆον (τὸ) (ἐκ τοῦ ἀχρ. παστεῖον) Ἐπιγρ. ἐπιπλόν τι ἐξ οὗ ἐξηρτᾶτο ὁ παστὸς βλ.λ.(I) 3).

παστήρια (τὰ) ποι. εὐωχία ἐκ θυτηρίου κρέατος: Εὐρ.Ἠλ.835 **οὐχ ὅπως παστήρια θοινασόμεσθα·** **2)** Ἡσ. «σπλάγχνα· τὰ ἐντόσθια· κοιλία».

παστιλλάριος (ὁ) Ἐπιγρ. ὁ πλακουντοποιός.

παστιλλᾶς (ὁ) πάπ. ὁ παστιλλάριος βλ.λ.

παστίλ(λ)ια (ἡ) δημ. δισκίον φαρμακευτικόν.

παστίλλιον (τὸ) Ἐπιγρ. ὑποκορ. τοῦ πάστιλλος.

πάστιλλος (ὁ) μτγν. κ. **πάστελ(λ)ος** (Ὀρειβ. ἀπ. 88, Ἀλέξ.Τραλλ.5,4) τροχίσκος· πρβλ. παστίλλια: Ἀέτ.9,15· **2)** σχόλ. μελιτοῦττα, εἶδος πέμματος ἐκ μέλιτος καὶ σησάμου, παστέλι : Σχόλ.Λουκ.5, 185 **«μελιτοῦτται . . οἱ νῦν λεγόμενοι πάστιλλοι».**

παστιλλῶ-όω μτγν. βράζω ὑλικὰ μετὰ μέλιτος, ὥστε ν' ἀποτελεσθῇ πηκτή τις μᾶζα, μεταβάλλω εἰς μᾶζαν : Ὀρειβ.ἀπ.102, Ἀλέξ.Τράλλ.5,4, αὐτ.12 **τὸ μέλι παστελώσας ἕνωσον καὶ ποιήσας κοκκία δίδου·** κ. παθ. : Ἀέτ.8,74.

παστιλλώδης-αυς-ες μτγν. ὁ ὅμοιος πρὸς πάστιλλον βλ.λ.1), πρὸς τροχίσκον : Σευῆρ.Ἰατρ.40D.

παστίτσιο (τὸ) (ἰταλ.) δημ. ἔδεσμα μακαρονίων μετὰ κιμᾶ, ὠῶν καὶ φύλλων ζύμης.

παστόκιτρο (τὸ) δημ. ὁ καρπὸς τοῦ φυτοῦ κιτρέα βλ.λ. ἡ κοινή, τεχνητῶς δι' ἅλμης διατηρούμενος νωπός.

παστοκύδωνο (τὸ) δημ. τὸ κυδωνόπαστο.

παστολέμονο (τὸ) δημ. ὁ καρπὸς τοῦ φυτοῦ κίτριον βλ.λ. ἡ λεμονέα, οὗ ὁ φλοιὸς ἐν χρ. πρὸς κατασκευὴν σακχαροπήκτων.

παστοπήγιον (τὸ) μσν. κ. **παστοπηγία** (ἡ) (Πρόδρ. in Notitt.Mss.8,158) ὁ παστὸς βλ.λ.(I) : ΚΜανασσ. Χρον.4332, Νικ.Εὐγ.6,512, Πρόδρ.Ροδ.301 **νυμφικῶν ἔννοια παστοπηγίων.**

παστοποιοί (οἱ) μσν. οἱ ποιοῦντες, παρασκευάζοντες πάστην : ΚΠορφ.Ἔκθ.581 (ἔκδ. β').

παστορέλλα (ἡ) (ἰταλ.) νεώτ. κ. δημ. εἶδός τι ποιμενικοῦ ποιήματος· **2)** ἀπομίμησις ποιμενικῆς μουσικῆς ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ τῆς λειτουργίας τῶν καθολικῶν κατὰ τὰ Χριστούγεννα.

παστορίνα (ἡ) δημ. σύζυγος τοῦ πάστορος.

παστός (ὁ) (I) κ.μσν., νεώτ. κ.δημ. ἡ παστὸς βλ.λ.5), νυμφικὸς θάλαμος, νυμφών : ΠΔ Ψαλμ.18(19),6 **ὡς νυμφίος ἐκπορευόμενος ἐκ παστοῦ αὐτοῦ,** Ποσειδ.ἐν Πάπ., Λουκ.Νεκρ.Δ 23,3 **κέλευσον τὸν Ἑρμῆν τοῦτον νεανίαν εὐθὺς ἀπεργάσασθαι οἷος ἦν ἐκ παστοῦ·** **2)** μτγν. ἡ νυμφικὴ κλίνη : Μελέαγρ.7,182 **αἱ δ' αὐταὶ καὶ φέγγος ἐδᾳδούχουν παρὰ παστῷ πεῦκαι,** Διοσκ.ΑΠ 5,51 **παστῷ μεμφόμενος προδότη,** Ἀντίπ.Θεσσ.ΑΠ 7,71, Ἐπιγρ. Θάσου, αὐτ.Μ.Ἀσίας· **3)** κεντητὸν παραπέτασμα τῆς νυμφικῆς κλίνης· Πολυδ.3,37 «τὸ παρὰ τῇ εὐνῇ παραπέτασμα παστός» : Ἐπιγρ.Σμύρνης· **4)** νυμφικὸς ἢ γαμήλιος ὕμνος : Ἑλλ.Ἐπιγράμμ. 236,5· **5)** μτγν. κ. μσν. ὁ νυμφικὸς στέφανος : Ἰω.Χρυσ.6,664D **ὁ νέος οὐ παστοῖς ἐστεφανωμένος, ἀλλὰ βωμὸς δεδεμένος,** ΚΠορφ.Ἔκθ.2,256· **6)** δημ. ἡ νυμφικὴ τελετή· || ἡ ἑορτασίμως ἐστολισμένη ἐξέδρα, ὅπου ἵστανται κατὰ τὴν τελετὴν τοῦ γάμου ὁ νυμφίος καὶ ἡ νύμφη : παροιμ. **ὅ,τι πάρῃ ἡ νύφη στὸν παστό·** **7)** μτγν. ξόανον θεοῦ φερόμενον ἐν πομπῇ : Ἡρώνδ.4,56· **8)** ἡ αἰτ. **παστόν** ἀμφ. ἀνάγν. ἐν Φερεκ.13(b)J.

παστός-ή-όν (2) (πάσσω) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ δι' ἅλατος πεπασμένος, ἁλατισμένος· ὁθ. ὁ δι' ἅλατος ἢ ἅλμης διατηρούμενος, ἁλίπαστος, παστωμένος : Ἱππ.Ἐντ.Παθ.41, Διοκλῆτ.Ἔδικτ.5,5 **παστὸς ἰχθύς,** αὐτ.9, Πρόδρ.2,196 **καὶ ξιφοτράχηλον παστόν, Κυπρίνου ἀπαξιμόδιν·** || ὁ πασσόμενος : Σχόλ.Ἀριστφ Πλ.717 **φάρμακον παστόν·** **2)** τὸ οὐδ. παστὸν ὡς οὐσ. παιπάλη, ἄχνη, ὡς διὰ πάσεως τιθεμένη : Ἱππ.Τόπ.Ἄνθρ.13· **3)** ὁμ. τὸ οὐδ. κτ.πληθ. **παστά** εἶδός τι μαγειρικοῦ παρασκευάσματος πολτώδους ἐξ ἀλφίτων : Αἰλ. Διον.ἀπ.173· **4)** ὁμ. τὸ οὐδ. κτ. ἑνικ. εἶδός τι τεύτλου : Εὐδ.π.Ἀθήν.9,371Α.

παστουρμᾶς (ὁ) (τουρκ.) δημ. κ. **παστρουμᾶς** ἔδεσμα ἐκ παστοῦ κρέατος βουβάλου ἢ καμήλου καταλλήλως ἀρωματιζομένου καὶ ἀποξηραινομένου· **2)** ναυτ. παστὸν κρέας ἐντὸς βυτίνης διατηρούμενον, σαλάδο.

παστοφόριον (τὸ) μτγν. κ. **παστοφορεῖον** (Φώτ., Κύριλλ.) διαμέρισμα, οἴκημα ὡρισμένον διὰ τοὺς παστοφόρους βλ.λ.(| κείμενον παραπλεύρως τοῦ ναοῦ, ἀντικατασταθὲν εἰς τοὺς χριστιανικοὺς ναοὺς ὑπὸ τῶν ἐν τῷ Ἱερῷ ἑκατέρωθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης διαμερισμάτων τῶν γνωστῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα πρόθεσις (κόγχη) **καὶ διακονικόν** : Ἐπιγρ.Δήλου, Πάπ., Ἡσ.· **2)** θάλαμος ἱερέως ἐν τῷ ἰουδαϊκῷ ναῷ τῆς Ἱερουσαλὴμ : ΠΔ Ἰερ.42(35),4 **εἰσήγαγον αὐτοὺς εἰς οἶκον κυρίου εἰς τὸ παστοφόριον υἱῶν Ἰωνάν,** Ἰώσ.Π 4,9,12.

παστοφόρισσα (ἡ) πάπ. γυνὴ παστοφόρος βλ.λ.

παστοφόρος-ον μτγν. **ὁ φέρων τὸν παστὸν** βλ.λ.7)· ὁθ. **οἱ παστοφόροι οἱ φέροντες** κατὰ τὰς πομπὰς τῆς Ἴσιδος καὶ τοῦ Σεράπιδος τοὺς παστοὺς ἤτοι τὰ ξόανα τῶν θεῶν Αἰγύπτιοι ἱερεῖς, οἵτινες ἀπετέλουν μίαν τάξιν ἐν τῇ θρησκευτικῇ ἱεραρχίᾳ καὶ κατῴκουν εἰς ἰδιαίτερα παρὰ τὸν ναὸν οἰκήματα, τὰ παστοφόρια βλ.λ. : Διόδ.Σ 1,29 **Εὐμολπίδας ἀπὸ τῶν κατ' Αἴγυπτον ἱερῶν μετενηνέχθαι, τοὺς δὲ Κήρυκας ἀπὸ τῶν παστοφόρων,** Πορφ.Ἀπόχ.4,8, Ἐπιγρ., Πάπ., Κλήμ.· **2)** ὁ ἐφορεύων, ἐπαγρυπνῶν ἐπὶ τῆς παστάδος, τῆς νυμφικῆς κλίνης, ἐπίθ. τῆς Ἀφροδίτης : Ἐπιγρ.ἐν Στοβ.1,5,14 **παστοφόρος Παφίη.**

πάστρα (ἡ) μσν. δημ. ἡ ἰδιότης τοῦ παστρικοῦ, ἄκρα καθαριότης, παστρικάδα : Ἐρωτόκρ. 1,1896 τσ' στόλισες ὠρέγουντα, τσ' πάστρες ἐπαινοῦσα· ‖ παροιμ. φρ. : τούτη ἡ πάστρα μᾶς βαστᾷ εἰρων. ἐπὶ ἀκαθάρτων ἢ προσποιουμένων τὸν τίμιον· **2)** δημ. διαύγεια βλ.λ. : Σολωμ.Κρητ. 20,3 ἡ θάλασσα . . ἡσύχασε καὶ ἔγινε ὅλο ἡσυχία καὶ πάστρα· **3)** ὁμ. δημ. εἶδος χαρτοπαιγνίου· κ. μτφ. ἐν φρ. τὰ κάνω πάστρα σαρώνω τὸ πᾶν, ἐξαφανίζω.

πάστρεμα (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις τοῦ παστρεύω, καθάρισμα, ἰδ. ἐπὶ οἰκιακῆς καθαριότητος ἢ ἐπὶ ὑλικῶν διαφόρων φαγητῶν : πάστρεμα τοῦ πατώματος - τῶν τζαμιῶν - τῶν χορταρικῶν, - ἡ φακὴ θέλει πάστρεμα, γιατὶ ἔχει πέτρες.

παστρεύω (σπαρτεύω, σπάρτον) μσν., δημ., ἀόρ. (ἐ)πάστρεψα, παθ. ἀόρ. (ἐ)παστρέφτηκα, μτχ. παθ. παρακ. παστρεμένος, καθαρίζω, ἀποκαθαίρω, ἀπαλλάσσω τι ἀπὸ ρῦπον, κηλῖδας ἢ ἀπορρίμματα : Ἐρωτόκρ.3,1113 λγ' ἂν ἀνεμουρδώθηκε τὸ ροῦχο, πάστρεψέ το· κ. παθ. : αὐτ.5,1200 οὐδὲ παστρεύ(γ)εται ποτέ· **2)** μτφ. ἐξοντώνω, ἐξαφανίζω, φονεύω, συνηθέστ. ξεπαστρεύω : Καισάρ. Δαπ.ἐν Σάθ.3,36 τοὺς δὲ σπαχίδες μετὰ ταῦτα εὔκολον εἶναι νὰ τοὺς παστρέφουν.

πάστρια (ἡ) (πάσσω) σχόλ. κεντήστρια, κεντήστρα : Σχόλ.Εὐρ.Ἑκ.1151.

παστρικά ἐπίρρ. μετ' ἄκρας καθαριότητος, καθαρά, ὁλοκάθαρα : Λασκαρ.Ποιήμ.Γραφὴ ἀποκριτικὴ 42 κι ἂν οἱ γυναῖκες λὲν πῶς σ' ἀγαποῦνε, παστρικὰ νάν τὰ λέμε, σὲ γελοῦνε.

παστρικάδα (ἡ) δημ. πάστρα βλ.λ.1).

παστρικός-ή-ό δημ., θηλ. κ. -ιά ὁ καθαρὸς βλ.λ., ὁ ἄνευ ρύπων ἢ κηλίδων· ἐπὶ προσ. ὁ καθαρὸς τὸ σῶμα, τὴν στολὴν καὶ τὰ περὶ αὐτόν, ὁ φιλόκαλος· ‖ εἰδ. -ή ἐπὶ ἑταίρας ἢ πόρνης, ἡ μὴ πάσχουσα ἐξ ἀφροδισίας νόσου : καμμιὰ ἀπὸ τὶς κρυφὲς δὲν εἶναι παστρική· **2)** μτφ. ὁ ἀνεπιλήπτου διαγωγῆς, τίμιος, ἄψογος : εἶναι ατῖς δοσοληψίες του πάντα παστρικός· φρ. ἔχει τὸ μέτωπο παστρικό· **3)** κ. κτ. ἀντικ. μτφ. εἰρων. ὁ κακοήθης, φαῦλος : παστρικὸ ὑποκείμενο - κουμάσι· ‖ φρ. παστρικὸ μαντήλι ἐπὶ τῶν ὑποκρινομένων ἁγνότητα ἠθῶν· **4)** τὸ θηλ. γυνὴ ἐπιληψίμου διαγωγῆς : ἔμπλεξε μὲ μιὰ παστρικιά.

παστρικούλης-α-ικο δημ. ὑποκορ. τοῦ παστρικός, ἃ. ὁ παστρικούτσικος βλ.λ.

παστρικούτσικος-η-ο δημ., θηλ. κ. -ια, ὑποκορ. τοῦ παστρικός, ὁ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον, ὁ ὁπωσοῦν παστρικός, ἃ. παστρικούλης.

παστρικοχέρης-α δημ. εἰρων. κλέπτης, καταχραστής.

παστῶ-όω (παστός) μτγν. οἰκοδομῶ, ἀνεγείρω νυμφῶνα, νυμφικὸν θάλαμον : Ἀκύλ.ΠΔ Δευτ. 33,12· ‖ κ. μτφ. : Ἰω.ΨΧρυσ.8,959C παστώσας καὶ παρθενώσας καί, ὡς εἰπεῖν, ἐξαγγελώσας.

πάστωμα (τὸ) δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παστώνω, ταρίχευσις.

παστώνω δημ., ἀόρ. (ἐ)πάστωσα, παθ. ἀόρ. (ἐ)παστώθηκα, μτχ. παθ. παρακ. παστωμένος, κάμνω τι παστόν, ἁλίπαστον, διατηρῶ δι' ἀλατίσματος ἢ ἐν ἅλμῃ, ἀλατίζω πρὸς διατήρησιν, ταριχεύω· **2)** μτφ. ἐπὶ ξυλοδαρμοῦ ἐν φρ. παστώνω στὸ ξύλο δέρω, δέρνω μέχρις ἀναισθησίας.

πάστωρ-ορος (ὁ) νεώτ., δημ. πάστορας, ἐφημέριος, ἱερεὺς τῆς διαμαρτυρομένης ἐκκλησίας.

πάσχα (τὸ) (ἑβρ.pâsah=διάβασις) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἄκλ., δημ. κ. πάσκα ἑορτὴ τῶν Ἑβραίων εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἀπελευθερώσεώς των ἀπὸ τῆς Αἰγυπτιακῆς κυριαρχίας, τῆς λέξεως σημαινούσης διάβασιν, ὑπέρβασιν εἴτε τοῦ ἀγγέλου πρὸ τῶν δι' ἀρνείου αἵματος βεβαμμένων θυρῶν τῶν ἑβραϊκῶν οἰκιῶν, εἴτε τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης ὑπὸ τοῦ ἑβραϊκοῦ λαοῦ κατὰ τὸν Γρηγόριον τὸν Παλαμᾶν, εἴτε ὀρθότερον μετάβασιν ἀπὸ τοῦ χειμῶνος εἰς τὸ ἔαρ· πρβλ.Εὐστ.468,37 «τὸ πάσχα ἐκ τοῦ φάσκα καλλιφωνηθέν» : ΠΔ Ἐξ.12,48 ἐὰν δέ τις προσέλθῃ πρὸς ὑμᾶς προσήλυτος ποιῆσαι τὸ πάσχα κυρίῳ· **2)** ἡ μεγίστη τῶν χριστιανικῶν ἑορτῶν ἀγομένη εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὑπαγομένη εἰς τὰς κινητὰς ἑορτάς, ὡς ἑορταζομένη κατ' ἀπόφασιν τῆς Α' Οἰκουμενικῆς συνόδου τὴν πρώτην Κυριακὴν μετὰ τὴν πανσέληνον τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας καὶ λαβοῦσα τὸ ὄνομα ἐκ τῆς συμπτώσεως ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ ἑβραϊκοῦ πάσχα· ὅθ. κτ. ἀντιδιαστολὴν πρὸς τοῦτο καλεῖται καὶ καινὸν πάσχα, δημ. ἀνάσταση, πασχαλιά, λαμπρά, λαμπρή : Εὐσ. 6,34 ἡ ἡμέρα τῆς ὑστάτης τοῦ Πάσχα παννυχίδος, Ἀκολ.Κυριακῆς τοῦ Πάσχα Ὄρθρ.Ὠδ.1 ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν λαοί· Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, αὐτ.Ὠδ.4,4, αὐτ.5,2, αὐτ.7,2, αὐτ. 9,3 ὦ Πάσχα τὸ μέγα καὶ ἱερώτατον, αὐτ.Αἶν.1, Πρόδρ.2,86 οὐδὲ ἀπὸ πάσχα ὡς πάσχα λουτρὸν οὐδέναν βλέπεις, Σολωμ.Λάμπρ.25,75 ποιὸς εἶδε τὸ Πάσχα αἷμα νὰ ἱδρώνῃ ὁ Χριστός· ‖ δημ. παροιμ. οὔτε φέτος Λαμπρή οὔτε τοῦ χρόνου Πάσχα (ἐπὶ τῶν ἀναβαλλόντων πάντοτε τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπεσχημένων)· **3)** πασχαλινὸν δεῖπνον : ΚΔ Ματθ.26,17 ποῦ θέλεις ἑτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ πάσχα· **4)** πασχάλιος ἀμνός : ΠΔ Ἐξ.12, 21 λάβετε . . πρόβατον κατὰ συγγενείας ὑμῶν, καὶ θύσατε τὰ πάσχα, ΚΔ Κορ.1,5,7 καὶ γὰρ τὸ πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη· **5)** ἡ μετὰ τὰς καθιερωμένας νηστείας ἑορτή, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐπιτρέπεται κατάλυσις κρέατος.

πασχάζω μσν. κ. δημ. κ. πασκάζω ἄγω τὴν ἑορτὴν τοῦ Πάσχα, ἑορτάζω τὸ Πάσχα : Βαλσαμὼν Καν.Ζ' Συν.Κων/πόλεως 313· **2)** παύω νηστεύων, τρώγω πασχαλινά, μὴ νηστήσιμα φαγητά, κυρίως κρεοφαγῶ, πρβλ. ἀρτοῖνομαι : Ἐρωτόκρ. 5,139 κι εἰς λίγες μέρες μιὰ βουλὴ δίδου νὰ τὸν πασκάσου· δημ. παροιμ. πάσχασ' ὁ καλόγερος, πάλι κουκιὰ μαγείρευε (περὶ τῶν πτωχῶν, οἱ ὁποῖοι δι' ἔλλειψιν χρημάτων τρώγουν νηστήσιμα καὶ κατὰ τὰς πασχαλινὰς ἡμέρας).

πασχαλιά (ἡ) δημ. κ. πασκαλιά αἱ περὶ τὸ Πάσχα ἡμέραι, ἡ ἐποχὴ τοῦ Πάσχα, αὐτὸ τοῦτο τὸ Πάσχα· **2)** κτ. ἐπέκτ. ἡ μετὰ τὸ πέρας ἑκάστης νηστείας ἑορτή, ἀφ' ἧς ἄρχεται κατάλυσις κρέατος· **3)** μτφ. τῆς ζωῆς ἡ πασχαλιά ἡ ὡραιότης, ὀμορφιά, λαμπροτάτη πανήγυρις τῆς ζωῆς : Βιζυην.87,11 ἀπ' τῆς ζωῆς τὴν Πασχαλιὰ μὲ κάναν νὰ ξεπέσω· **4)** τὸ φυτὸν μελία βλ.λ. ἡ ἀζεδαράχη· **5)** ὁ θάμνος σύριγξ βλ.λ. ἡ κοινή : Γρυπ.Σκ.Τερρ.88,9 ραίνουν οἱ ἀκακίες γύρα περίγυρα τὰ μύρα κι οἱ πασχαλιές.

πασχαλιάτικος-η-ο δημ. κ. πασκαλιάτικος ὁ πασχαλινὸς βλ.λ. : Βιζυην.122,37 τὰ φόρεσαν τὰ γιορτερά, τὰ πασχαλιάτικά τους.

πασχαλικός-ή-όν μσν. ὁ ἀφωσιωμένος εἰς τὴν τήρησιν τοῦ πάσχα : Βί.Ἰω.Χρυσ.8,321,6.

πασχαλινός-ή-όν νεώτ., δημ. πασκαλινός-ή-ό ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ πάσχα, πασχάλιος, πασχαλιάτικος, λαμπριάτικος : πασχαλινὸς ἀμνός, - πασχαλινὰ αὐγά, - πασχαλινὸ γλέντι· ‖ πασχαλινὰ φαγητά τὰ κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ πάσχα ἐν χρ.· ‖ γεν. τὰ μὴ νηστήσιμα.

πασχάλιος-ία-ον μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ πασχαλινὸς βλ.λ. : Ἀνών.Βί.Ἰω.Χρυσ.8,321,6· ‖ πασχάλιον χρονικὸν ὀνομασία μιᾶς τῶν πρώτων βυζαντινῶν χρονογραφιῶν, γραφείσης ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου Ἡρακλείου· **2)** τὸ

αὐδ. **πασχάλιον** ὡς οὐσ. πίναξ περιέχων τὸς ἡμερομηνίας τῶν κινητῶν ἑορτῶν, τῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ Πάσχα ἐξαρτωμένων· || δημ. φρ. **ἔχασε τὰ πασχάλια του** ἀπώλεσε, ἔχασε τὸν λογικὸν εἱρμὸν σκέψεως, δὲν ξέρει τί τοῦ γίνεται.

πασχαλίς-ίδος (ἡ) νεώτ. τὸ φυτὸν πριμούλη βλ.λ.

πασχαλκεύς-έως (ὁ) δ.γρ. τοῦ παγχαλκεὺς βλ.λ.

πασχαλούδα (ἡ) δημ. ἡρανθὲς βλ.λ. τὸ εὔοσμον.

πασχαρό (τὸ) δημ. κ. μασχ- κ. -έλ(λ)ι ἐργαλεῖον τῶν ραπτῶν ἐκ σκληροῦ ξύλου χρήσιμον διὰ τὸ σιδέρωμα τῶν χειρίδων καὶ τῆς περισκελίδος.

πάσχασμα (τὸ) δημ. κ. **πάσκασμα** ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πασχάζω βλ.λ.

πασχητίας (ὁ) Ἡσ. «ἀκόλαστος, κυσίας, ἢ ὃς αἰσχρᾶς ἡδονῆς ἡττᾶται».

πασχητιασμός (ὁ) μτγν. τὸ πάθος τοῦ πασχητιῶντος βλ.λ., ἐπιθυμία σφοδρά, διάθεσις εἰς τὸ παθεῖν ἢ ἐνεργῆσαι παρὰ φύσιν σαρκικὴν μεῖξιν : Λουκ.Ὄνειρ.32 **ὁρῶ . . καταπυγοσύνην καὶ πασχητιασμὸν καὶ ἀσέλγειαν οὐκ ἀνθρωπίνην,** Κλήμ.Ἀλ.222,15, αὐτ.Προτρ.60 **τοὺς τῶν δαιμόνων ἐγγράφονται πασχητιασμούς.**

πασχητιῶ-άω μτγν. κατέχομαι ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας πρὸς σαρκικὴν μεῖξιν : Ἐρωτιαν.ἐν λ. γαργαλισμόν, Δίων Κ 79,16· || ἰδ. ἐπιθυμῶ, ἔχω τὴν διάθεσιν νὰ πάθω ἢ νὰ ἐνεργήσω παρὰ φύσιν μεῖξιν, νὰ ἀσελγήσω : Λουκ.Ἔρωτ.26 **αὐτὸς ἔμοιγε δοκεῖ πασχητιᾶν . . Ἀφροδίτην μεταδιώκων,** Ἀθήν.5,187C **καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην δὲ παράγει λέγοντα ὅτι πασχητιᾷ,** Κατ.Ἀστρλ.Κ 2,175,6.

πασχίζω μσν., δημ. κ. **πασκίζω,** ἀόρ. **ἐπάσχισα,** καταβάλλω πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν, μοχθῶ, φροντίζω ὑπὲρ τὸ μέτρον, κοπιάζω, προσπαθῶ πρὸς ἐπίτευξιν σκοποῦ τινος : Λίβ.Ροδ.1941 **καὶ δίχρονον ἐπάσχισα διὰ τὴν σὴν ἀγάπην, - ἐπάσχισε νά μοῦ βρῇ δουλειά, ἀλλά δὲν μπόρεσε.**

πασχικός-ή-όν ὁ ἐπιληπτικὸς βλ.λ.· πρβλ. Ἡσ. ἐν λ. : Βί Εὐπραξίας 26 **γυνὴ πασχικὴ ἐκ παιδιόθεν·** || τὸ θηλ. **πασχική** ὡς οὐσ. ἡ ἐπιληπτικὴ γυνή : αὐτ.28 **ἤρξατο κινεῖσθαι ἀπὸ τοῦ δαίμονος ἡ πασχική.**

πάσχω κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. κ. **πάσκω,** παρατ. ἔπασχον (Ἰλ.Ρ 375), μέσ. μέλλ. μτ. παθ. σημ. **πείσομαι** (Ὀδ.Β 134), δωρ. γ' ἑν. **παισεῖται** (Πάπ.), ἀόρ. β' **ἔπαθον** (Ἰλ.Ι 492), παρακ. **πέπονθα** (Ὀδ. Ν 6), δωρ. **πέποσχα** (Στησίχ.89, Ἐπίχ.11, Πάπ.), σπαν. β' πληθ. **πέπασθε** (Ἰλ.Γ 99) κ. **πέποσθε** (Ὀδ.Ψ 53), μτχ. θηλ. **πεπαθυῖα** (αὐτ.Ρ 555), ὑπερσ. **ἐπεπόνθειν** (Ὀδ.Ν 92), ἀττ. **-όνθη** (Πλάτ.Συμπ.198C), ὑφίσταμαι ἔξωθεν ἐπενέργειάν τινα, καθ' ἣν διατελῶ ἐν παθητικῇ καταστάσει, δθ. γεν. ὑφίσταμαι ἐξωτερικὴν ἐντύπωσιν ἢ ἐπενέργειαν καλὴν ἢ κακήν, ἀντίθ. ἐνεργῶ οἴκοθεν, αὐτεξουσίως, πράττω : Ὀδ.Θ 490 **ὅσσ' ἔρξαν τ' ἔπαθόν τε καὶ ὅσσ' ἐμόγησαν Ἀχαιοί,** Πινδ.Ν 4,32 **ῥέζοντά τι καὶ παθεῖν ἔοικεν,** Αἰσχ.Ἀγ.1564 **μένει δὲ μίμνοντος ἐν θρόνῳ Διὸς παθεῖν τὸν ἔρξαντα,** Σοφ.ΟΚ 267, Θουκ.7,71 **παραπλήσια δὲ καὶ οἱ ἐπὶ τῶν νεῶν αὐτοῖς ἔπασχον·** || κ. ἀντίθ. τὸ ποιῶ : Ἡρ.5,89 **πολλὰ μὲν . . πείσεσθαι, πολλὰ δὲ ποιήσειν·** || δθ. λαμβάνεται ὡς παθ. τοῦ ποιῶ : Ἡρ.1,44 **μαρτυρόμενος τὰ ὑπὸ τοῦ ξείνου πεπονθὼς εἴη,** αὐτ.124, Αἰσχ. Πρ.82 **οἷα πρὸς θεῶν πάσχω,** Εὐρ.Ἑκ.252, Ἰσοκρ. 3,61 **ἃ πάσχοντες ὑφ' ἑτέρων ὀργίζεσθε, ταῦτα τοὺς ἄλλους μὴ ποιεῖτε·** **2)** μτ. αἰτ. πράγμ. ὑφίσταμαί τι παρόμοιον, μοῦ συμβαίνει τι, εὑρίσκομαι εἰς ὁμοίαν πρός τι κατάστασιν ἢ περίπτωσιν: Ἀριστφ.Ἱππ.846 **ὅπερ οἱ τὰς ἐγχέλεις θηρώμενοι πέπονθας,** Πλάτ.Συμπ.174E, Ἀριστλ.Ρητ. 1398b,20 **ὁρᾶτε μὴ ταὐτὸ πάθητε τῷ ἵππῳ,** Πλάτ. Φαίδ.89C, Ἰσοκρ.1,27 **παραπλήσιον γὰρ οἱ τοιοῦτοι πάσχουσιν·** **3)** ἐπὶ ἐπηρείας πάθους ἢ αἰσθήματος, καταλαμβάνομαι, κυριεύομαι ὑπό τινος κατά τινα τρόπον, εἶμαι, ἔφθασα, εἴς τινα κατάστασιν : Θουκ.6,88 **οἱ Καμαριναῖοι ἐπεπόνθεσαν τοιόνδε,** αὐτ.1,80, Πλάτ.Ἀπολ.17A **ὅ,τι μὲν ὑμεῖς πεπόνθατε ὑπὸ τῶν ἐμῶν κατηγόρων οὐκ οἶδα,** αὐτ.Ἀλκ.1,118B, αὐτ.Συμπ.198C, Δημ.474 **τοῦτο δ' οὐ δεῖ δοκεῖν ὑμᾶς πεπονθέναι·** || ὑϊκὸν **πάσχω** φέρομαι ὡς οἱ χοῖροι : Ξεν.Ἀπομν.1,2,30· || κ. μτ. ἐμπροθ. διορ. : Ξεν.Συμπ.4,11, αὐτ.8,15, Πλάτ.Γοργ.485B **καὶ ἔγωγε ὁμοιότατον πάσχω πρὸς τοὺς φιλοσοφοῦντας,** Ἰσοκρ.2,42· **4)** συχνότ. μτ. ἐπιρρ. οἷον **κακῶς πάσχω** ὑφίσταμαι κακὴν ἐκ μέρους τινὸς μεταχείρισιν, μοῦ φέρονται, μὲ μεταχειρίζονται κακῶς : Ὀδ.Π 275 **σὸν δὲ . . κῆρ τετλάτω ἐν στήθεσσι κακῶς πάσχοντος ἐμεῖο,** Ἡρ.3,146 **παθόντες οἱ Πέρσαι κακῶς·** || κ. μτ. ποιητ. αἰτίου δι' ἐμπροθ. διορ., κακοποιοῦμαι ὑπό τινος : Αἰσχ.Πρ.1041 **πάσχειν δὲ κακῶς ἐχθρὸν ὑπ' ἐχθρῶν οὐδὲν ἀεικές·** || κ. μτ. αἰτ. οὐδ. **κακὸν πάσχω ὑπό τινος** ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Θουκ.8,48 **ὑφ' ὧν κακὸν οὐδὲν πέπονθε·** || κ. μτ. αἰτ. πληθ. τοῦ οὐδ. τῶν ἐπιθ. κακός, αἰνός, λυγρὸς κ. ἄ. : Ἰλ.Γ 99 **ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπασθε,** αὐτ.Χ 431, Ἡρ.9,37 **ὡς πεπονθότες πολλά τε καὶ ἀνάρσια,** αὐτ.5,89, Αἰσχ.Εὐμ.791, Εὐρ.Ἱππ.598, αὐτ. Ἑκ.321 **εἰ δ' οἰκτρὰ πάσχειν φῄς,** αὐτ.Ἀνδρ.1180, αὐτ.ΙΑ 852, Δημ.1233 **δεινὰ πάσχουσι καὶ θρασὺν εἶναί φασιν·** || κ. **πάσχω πρέποντα** τυγχάνω τῆς δεούσης συμπεριφορᾶς : Ἀντιφ.3,3,9 **ἡμεῖς δὲ πῶς ἂν πρέποντα πάσχοιμεν·** || κ. μτ. τινος οὐσ. : Ἰλ.Υ 297 **ἀλλὰ τί ἢ νῦν οὗτος ἀναίτιος ἄλγεα πάσχει,** αὐτ.Ε 886, Ὀδ.Ρ 555, Δημ.520 **καὶ πράγματ' αἴσχιστ' ἂν ἐπάθομεν·** || εὕρηται κ. ἄνευ περιοριστικῆς τινος λ. ἐν ἀναφ. πρὸς τὸ κακὸν συχνότ. κ. εἶναι ἐν χρ. ἀντὶ τοῦ πληρεστέρου **κακῶς ἢ κακὰ πάσχω** : Ἰλ.Ψ 607, αὐτ.Χ 220, Ὀδ.Ε 223 **μάλα πόλλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα,** Ἐπιγρ. **ἐάν τινα ἀνθρώπινα πάθῃ,** ΚΔ Ματθ.16,21 **καὶ πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων·** κ. ἀπολ. : Ἰλ.Ε 567, αὐτ.Λ 470, αὐτ. Ν 52, Ὀδ.Ρ 596 **αὐτὸν μέν σε πρῶτα σάω καὶ φράζεο θυμῷ μή τι πάθῃς·** || **ὁτιοῦν πάσχω** ὑφίσταμαι, ὑποφέρω ὁτιδήποτε, τὸ κάθε τί, τὸ πᾶν : Ἰσοκρ.12,133 **ὑπὲρ δὲ τῆς αὐτῶν πλεονεξίας ἑτοίμοις οὖσιν ὁτιοῦν πάσχειν·** || **παθὼν γιγνώσκω** μανθάνω, γνωρίζω τι, ἀφ' οὗ ὑποστῶ τι, ἀφ' οὗ πάθω, ἐκ σκληρᾶς πείρας : Ἡσίοδ.Ἔργ. 218 **παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω,** Σοφ.ΟΤ 403 **παθὼν ἔγνως ἂν οἷά περ φρονεῖς·** || **ὁ παθὼν** ὁ ὑποστάς τι κακόν : Πλάτ.Νόμ.730A **φύλαξ διαφέρων οὗτος τοῦ παθόντος γίγνεται,** αὐτ.878C· || δημ. παροιμ. φρ. **ἤθελές τα κι ἔπαθές τα** ἐπὶ τῶν οὐδόλως ἐπιδιωκόντων ὅπως ἀποτραπῇ κακόν τι ἐπ' αὐτοὺς ἐπερχόμενον, ἀλλ' οἱονεὶ προκαλεσάντων τοῦτο· || φρ. **ἤν τι πάθω ἢ εἴ τι πάθοιμι** κτ. εὐφημισμόν, ἐὰν ἤθελε συμβῇ τι εἰς ἐμέ, ἐὰν ἤθελον ὑποστῇ τι κακόν, ἐὰν ἀπέθνῃσκον : Καλλῖν.1,17, Ἡρ.8,102 **Μαρδονίου δέ, ἤν τι πάθῃ, λόγος οὐδεὶς γίνεται,** Ἀριστφ.Ἐκκλ.1105, αὐτ.Σφ.385, Λυσ.19,51, Δημ.43 **καὶ γὰρ ἂν οὗτός τι πάθῃ, ταχέως ὑμεῖς ἕτερον Φίλιππον ποιήσετε,** Θεόκρ.8,10, Λουκ.Ἑταιρ.Δ 8,3 **πλούσιος ὁ νεανίσκος ἔσται ἤν τι ὁ πατὴρ αὐτοῦ πάθῃ·** **5)** μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἐν εἰδ. σημ. ὑφίσταμαι τὸ μέγιστον κακὸν βασανισθείς, ἤτοι μαρτυρικὸν θάνατον, ἀποθνῄσκω μαρτυρικῶς : ΚΔ Λουκ.22,15 **ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν πρὸ τοῦ με παθεῖν,** Μηναῖ.12,4 Ἀπολυτ. **καὶ πάσχω διὰ σὲ ὡς βασιλεύσω σὺν σοί·** **6)** ἐπὶ πραγμ., ὑφίσταμαι βλάβην τινά : Εὐρ.Φοίν.244 **εἴ τι πείσεται . . ἅδε γᾶ,** αὐτ.ΙΤ 755 **ἤν τι ναῦς πάθῃ·** **7)** κ. δημ. ὡς ἀντίθ. τοῦ ποιῶ ἐν αἰσχρ. σημ. **ἰδ. ἐπὶ**

ἀνδρός : Αἰσχίν.3,162 ὅ,τι **δὲ πράττων ἢ πάσχων, ἀμφίβολος ἡ αἰτία,** δημ. φρ. **τὴν ἔπαθε τὴ δουλειά·** **8)** ἐν χρ. κ. ὡς νομ. ὅρος, ὁπότε ἡ σημ. τῆς δυστυχίας ἢ τοῦ κακοῦ εὕρηται ἔν τισιν ἐκφράσεσι τοῦ ἀττ. δικαίου· ὅθ. ὑφίσταμαι ποινήν, τιμωρίαν, τιμωροῦμαι : Αἰν.Τακτ.11,9 **ὡς προδότης καὶ ἐπιβουλεύων τῷ δήμῳ πασχέτω τι,**Ξεν.'Απομν. 2,9,5, Πλάτ.Πολιτ.299A, αὐτ.'Απολ.36B,Λυσ.20,30,'Επιγρ.,ΚΔΠέτρ.1,4,15 **μὴ γάρ τις ὑμῶν πασχέτω ὡς φανεὺς ἢ κλέπτης·** **9)** ἐν τῇ ἐρωτήσει τί πάθω ;-τί πείσομαι ; ἐκφράζεται ἡ ἐσχάτη τοῦ πάσχοντος ἀνάγκη καὶ ἀμηχανία, εἰς ἣν περιῆλθεν ἐξ ἀνυπερβλήτων ἐμποδίων, καὶ ὅλως ἀντιξόων περιστάσεων, ἐν ταὐτῷ δὲ ὁ φόβος περὶ μελλόντων χειροτέρων παθημάτων· ὅθ. ἀποδοτέα τί ἔχω νὰ γίνω ; τί θὰ ἀπογίνω ; : 'Ιλ.Λ 404 **ὤ μοι ἐγώ ; τί πάθω ; μέγα μὲν κακόν, αἴ κε φέβωμαι πληθὺν ταρβήσας,** 'Οδ.Ε 465, Σοφ.ΟΚ 216 **ὤ μοι ἐγὼ τί πάθω, τέκνον ἐμόν ;,** Θεόκρ.3,24 **ὤ μοι ἐγὼ τί πάθω ; τί ὁ δύσσοος ; οὐχ ὑπακούεις ;·** || ὁμ. τί μπορῶ νὰ κάμω ; τί νὰ κάμω ; : 'Ηρ.4,118 **τί γὰρ πάθωμεν μὴ βουλομένων ὑμέων τιμωρέειν ;,** Εὐρ. 'Εκ.614, αὐτ.'Ικ.257 **εἰδὲ μὴ βούλει τάδε, στέργειν ἀνάγκη ταῖσι σοῖς· τί γὰρ πάθω ;,** 'Αριστφ.Νεφ. 798, αὐτ.'Ορν.1432· || ὁμ. κ. εἰς δήλωσιν ἀκουσίας συναινέσεως : Πλάτ.Εὐθ.302D **ὡμολόγηκα· τί γὰρ πάθω ;·** || εἰς τὰς ἀνωτ. φρς οὐδέποτε ὑπονοεῖται ἡ τῆς ἐνεργείας ἔννοια, ἀλλὰ πάντοτε ἡ παθητικὴ ὑποχώρησις εἰς τὸ πεπρωμένον ἢ τὴν ὑπερτέραν δύναμιν· ὅθ. κ. ἐν τῇ φρ. **τί παθών ;** ἐνυπάρχει ἡ ἔννοια τοῦ κακοῦ, τοῦ δυσαρέστου, τοῦ ἐπιβλαβοῦς : 'Ιλ.Λ 313 **τί παθόντε λελάσμεθα θούριδος ἀλκῆς** (τί μᾶς συνέβη ὥστε νὰ λησμονήσωμεν, τί πάθαμε καὶ λησμονήσαμε τὴν πολεμικήν μας ἀνδρείαν ;), 'Οδ.Ω 106 **τί παθόντες ἐρεμνὴν γαῖαν ἔδυτε πάντες κεκριμένοι καὶ ὁμήλικες ;** (τί σᾶς συνέβη, τί κακὸν ἐπάθατε καὶ κατεβήκατε στὸν κάτω Κόσμο ;)· || ἡ ἀνωτέρω φρ. παραπλησία συχν. τοῦ **τί μαθὼν** ἐν τῇ σημ. τοῦ διατί ;, ἀλλὰ καὶ τότε πάλιν δηλοῦται ἡ αἰτία κακοῦ προερχομένου εἴτε ἐξ ἐξωτερικῆς βίας εἴτε ἔκ τινος παθητικῆς καταστάσεως, ἅτινα δεσμεύουν τὴν ἐλευθερίαν τοῦ δρῶντος προσώπου· ὅθ. ἀποδοτέα διὰ τοῦ τί σοῦ συνέβη ; τί σ' ἐβασάνιζε, τί σ' ἐδυσκόλευε ; : 'Αριστφ.Νεφ.340 **λέξον δή μοι, τί παθοῦσαι, εἴπερ Νεφέλαι γ' εἰσὶν ἀληθῶς, θνηταῖς εἴξασι γυναιξίν ;·** || δημ. **τί ἔπαθε κι ἔφυγε τρεχάλα ;** (διὰ ποῖον λόγον, ἔκ τινος αἰτίας, γιατὶ ἔφυγε τρέχων ;)· || φρ. **οὐδὲν θαυμαστὸν πάσχω πεισθεὶς** οὐδόλως εἶναι ἐκπληκτικὸν ὅτι ἐπείσθην : 'Αντιφ.2,4,7· **10)** φρ. **εὖ πάσχω** ὑφίσταμαι ἀγαθὴν ἐπενέργειαν, δέχομαι καλὴν ἐπίδρασιν, εἶμαι ἐν καλῇ καταστάσει, εἶμαι καλά, εὐτυχῶ : Πίνδ.Π 3,104 **εἰ δὲ νόῳ τις ἔχει θνατῶν ἀλαθείας ὁδόν, χρὴ πρὸς μακάρων τυγχάνοντ' εὖ πασχέμεν·** **11)** ἡ αὐτὴ φρ. ἐν τῇ σημ. τοῦ ἀποδέχομαι εὐχαρίστως, ἀπολαύω, χαίρομαι : Θέογν.1009 **τῶν αὐτοῦ κτεάνων εὖ πασχέμεν·** || **πάσχω τερπνὸν** γεύομαι, δοκιμάζω τέρψιν τινά : Σοφ.Αἶ.521 **ἀνδρί τοι χρεὼν μνήμην προσεῖναι, τερπνὸν εἴ τί που πάθοι·** || **χαρτὰ πάσχω** δοκιμάζω τέρψεις, εἶμαι εὐτυχής : Εὐρ.Φοίν.618 **χαρτὰ γοῦν πάσχω, τέκνον·** || ὁμ. **πάσχω γλυκέα** : 'Αριστφ.Εἰρ.501· || κ. **πάσχω χαρίεντα** : αὐτ. 'Εκκλ.794· || **πάσχω δίκαια** τυγχάνω δικαίας συμπεριφορᾶς, μοῦ ἀποδίδεται δικαιοσύνη· ὅθ. κ. δικαίως τιμωροῦμαι : Δεῖν.1,10· || ὁμ. **ὅσια πάσχω** : Εὐρ.'Εκ.788 **εἰ μὲν ὅσιά σοι παθεῖν δοκῶ·** **12)** τὸ **εὖ πάσχω** ὡς παθ. τοῦ **εὖ δρῶ** ἐν τῇ σημ. τοῦ εὐεργετοῦμαι : Αἰσχ.Εὐμ.868 **εὖ δρῶσαν, εὖ πάσχουσαν, εὖ τιμωμένην,** Σοφ.ΟΚ 1489 **ἀνθ' ὧν ἔπασχον εὖ . . χάριν δοῦναι,** Θουκ.2,40 **οὐ γὰρ πάσχοντες εὖ, ἀλλὰ δρῶντες κτώμεθα τοὺς φίλους,** Αἰσχίν.3,182 **τιμᾶσθαι ἐν τῇ μνήμῃ τῶν εὖ πεπονθότων·** || κ. **εὖ πάσχω** ὑπό τινας : Πλάτ.Γοργ.519D· || ἐν τῇ αὐτῇ σημ. κ. **πάσχω ἀγαθά** : 'Ηρ.2,37 **πάσχουσι δὲ καὶ ἀγαθὰ οὐκ ὀλίγα·** || ὁμ. κ. **πάσχω ἐσλὸν** εὐεργετοῦμαι : Πίνδ.Π 9,89 **τοῖσι τέλειον ἐπ' εὐχᾷ κωμάσομαί τι παθὼν ἐσλόν,** 'Αλκ.Συμπλ.22,5· || **πάσχω φιλικὰ ὑπό τινος** τυγχάνω φιλικῆς συμπεριφορᾶς, μεταχειρίσεως ἐκ μέρους τινός : Ξεν.ΚΠ 4,6,6 **πολλὰ γὰρ φιλικὰ ἔπαθον ὑπ' ἐκείνου·** **13)** κ. νεώτ. κ. δημ. κατέχομαι ὑπὸ ἀσθενείας, ὑποφέρω, εἶμαι ἄρρωστος : Γαλ.16,583 **μεταβαίνω ἀπὸ τῶν παθῶν ἐπὶ τοὺς πάσχοντας ἀνθρώπους,** αὐτ.15,501 Σωρ.'Επιδ.45,-**πάσχει τώρα τρία ἔτη καὶ δὲν ἐργάζεται·** || κ. μτ. αἰτ. τοῦ μέρους καθ' ὃ τις πάσχει : Πάπ. **πάσχω τοὺς πόδας,** αὐτ. **πάσχω τὴν πλευράν·** || νεώτ. δι' αἰτ. ἢ ἐμπροθ. διορ. δηλοῦται ἡ ἀσθένεια ἐξ ἧς ὑποφέρει τις : **πάσχει ὀφθαλμίαν, - πάσχει ἀπὸ μανίαν καταδιώξεως·** || ἀπολ. ἡ μτχ. **ὁ πάσχων** ὁ ἀσθενής, ὁ κάμνων : Πάπ.· || κ. ἐπὶ τοῦ ἀσθενοῦντος μέρους : 'Επίκτ.'Εγχ.2,13,12 **τούτου ὁ σπλὴν πέπονθε, τούτου δὲ τὸ ἧπαρ·** || μτγν. φρ. **κακῶς πάσχω** ὑποφέρω δεινῶς **ἔκ τινος** ἀσθενείας : Κ Ματθ.17,15 ὅτι **σεληνιάζεται καὶ κακῶς πάσχει·** || δημ. ἐν ἀπροσ. χρ. **πάσχει ἢ πάσκει** εἶναι παράφρων ἐν μικρῷ βαθμῷ, εἶναι τρελλός, βλαμμένος· **14)** ἐν εἰδ. σημ. εἶμαι δεκτικὸς ἔξωθεν προερχομένων ἐντυπώσεων, εὐπαθής, εὐσυγκίνητος, εὐαίσθητος, παθαίνομαι· ὅθ. **ὁ μὴ πάσχων** ὁ μετὰ δυσκολίας συγκινούμενος, ὁ ἀπαθής : 'Αριστλ.ΗΜ 1203b,21· **15)** ἐπὶ πραγμ., ὑπόκειμαι εἴς τι, ὑφίσταμαί τι, ἰδ. μεταβολήν, ἐπιγίγνεται, συμβαίνει τι : 'Ηρ.1,148 **πεπόνθασι . . αἱ 'Ιώνων ὀρταὶ τοῦτο,** 'Αριστφ. Νεφ.234 **πάσχει δὲ ταὐτὸ τοῦτο καὶ τὰ κάρδαμα,** Πλάτ.Σοφ.253Α **οἷον τὰ γράμματα πεπανθότ' ἂν εἴη·** **16)** ὡς τεχν. ὅρος τῆς στωϊκῆς φιλοσοφίας τὸ **πάσχω** σημαίνει ὑπόκειμαι εἰς τὰς ἐκ τῶν ἐξωτερικῶν ἀντικειμένων ἐντυπώσεις καὶ σχηματίζω ἰδέας ἐξ αὐτῶν, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ ἀπαπάσχω· ὅθ. ἑπομένης εἰδ. προτ. διὰ τοῦ ὅτι εἰσαγομένης, σημαίνει ἄγομαι εἰς τὸν σχηματισμὸν ὑποθέσεως ὅτι, σκέπτομαι, στοχάζομαι, νομίζω : 'Αρρ.'Επικτ.1,2,3, αὐτ.18,1· || μτ. αἰτ. ἔχω πεῖράν τινος : Φίλ.2,449, αὐτ.1,121· **17)** ἐν εἰδ. γραμμ. σημ., ἐπὶ λέξεων, ὑπόκειμαι εἰς μεταβολάς τινας : ΕΜ 200,11, αὐτ.491,2· || **τὸ πεπονθὸς** μεταβεβλημένη, τροποποιημένη μορφή : 'Απολλ.Δύσκ.'Επιρρ. 137,16· **18)** ὁμ. γραμμ. ἔχω παθητικὴν σημασίαν : αὐτ.Συντ.244,6.

πάσωλος (ὁ) γλωσ. δ. ἀνάγν. τοῦ πασίολος βλ.λ.

πατά (λ. σκυθική) κτείνω : 'Ηρ.4,110 «οἰὸρ γὰρ καλέουσι ἄνδρα, τὸ δὲ πατὰ κτείνειν».

πατάγειον (τό) λεξ. χρυσῆ ταινία, ἐπερραμμένη ἐπὶ τῆς ᾤας γυναικείου ἐνδύματος.

παταγή (ἡ) μτγν. ὁ πάταγος βλ.λ. : Διον.Περ.574 **παταγῆς δὲ λιγύθροος ὄρνυται ἠχή·** || **χειρὸς παταγὴ** χειροκρότημα : Λόγγ.1,2 **χειρὸς παταγῇ** (δ.ἀνάγν. χειροπλατάγῃ) **συλλέγεσθαι.**

πατάγημα-ατος (τό) πάταγος, κρότος, θόρυβος· ὅθ. μτφ. ἐπὶ προσ.· Σουΐδ. «λάλος καὶ πανοῦργος» : Μέν.913 **οἷον πατάγημ' ἥκεις.**

παταγητικός-ή-όν μτγν. ὁ παταγῶν, θορυβώδης· ὅθ. ἐπὶ πτηνοῦ, ὁ κρώζων : Κλήμ.'Αλ.221 **κόσσυφος παταγητικὸς ἐξ ᾠδικοῦ γενόμενος.**

παταγμός (ὁ) μτγν. κτύπημα : Ρήτ.3,520 **τὸν σωφρονίζοντα παταγμὸν ἔχει,** Νεῖλ.'Επιστ.36,6 **κρουσμὸν μετώπου καὶ παταγμὸν στήθους.**

παταγοδρόμος-ον μτγν. ὁ τρέχων μετὰ πατάγου, κρότου, θορυβωδῶς : 'Ορφ.'Υμν.20,3 **ἀστράπαντα σέλας νεφέων παταγοδρόμῳ αὐδῇ.**

πάταγος (ὁ) κ. μσν., δημ. κ. νεώτ. κρότος σκληρός, τραχὺς καὶ ἰσχυρός, ὁ ἐκ τῆς συγκρούσεως ἢ συνθλάσεως δύο στερεῶν, σκληρῶν σωμάτων, οἷον ἐπὶ δένδρων : Ἰλ.Π 769 **πάταγος δέ τε ἀγνυμενάων** (γίγνεται)· ‖ κ. ἐπὶ κρούσεως ὀδόντων : αὐτ.Ν 283 **πάταγας δέ τε γίγνετ᾽ ὀδόντων**· ‖ κρότος βαρέος σώματος καταπίπτοντος ἐν ὕδατι, πλαταγή, πλατάγισμα : αὐτ.Φ 9 **ἐν δ᾽ ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ,** Πίνδ.Π 1,24 **ἐς βαθεῖαν φέρει πόντου πλάκα σὺν πατάγῳ**· ‖ ὁ ἰσχυρὸς κρότος τῆς βροντῆς : Ἀριστφ.Νεφ.382 **ἀτάρ οὐδέν πω περὶ τοῦ πατάγου καὶ τῆς βροντῆς μ᾽ ἐδίδαξας,** Ἀριστλ.Κόσ.395a,13· ‖ **πάταγος ἀνέμου** ὁ ἐκ σφοδροτάτου ἀνέμου παραγόμενος κρότος, θόρυβος : Διον.Ἀλ.Συνθ.16· ‖ **χύτρειος πάταγος** κωμ. ὁ κρότος ὁ παραγόμενος ἐν ταῖς κρήναις ἐκ τῶν συνωστιζομένων γυναικων καὶ τῶν ἀλληλοσυγκρουομένων χυτρῶν, τσουκαλίων : Ἀριστφ. Λυσ.329 μόγις **ἀπὸ κρήνης ὑπ᾽ ὄχλου καὶ θορύβου καὶ πατάγου χυτρείου** **2**) κλαγγή τῶν ὅπλων : Ἡρ.3,79 **ἔθεον ἔξω, βοῇ καὶ πατάγῳ χρεώμενοι,** αὐτ.7,211· ‖ ὁμ. κ. **πάταγος δορός** : Αἰσχ.Ἑπτ.103 **πάταγος οὐχ ἑνὸς δορός**· ‖ κ. **πάταγος τόξων** : Σοφ.Τρ.517 **τότ᾽ ἦν χερός, ἦν δὲ τόξων πάταγος**· ‖ ὁμ. **πάταγος ἀσπίδων** : Εὐρ.Ἡρακλ.832 **πόσον τιν᾽ αὐχεῖς πάταγον ἀσπίδων βρέμειν,** Ἀριστφ.Ἀχ 539· ‖ μσν. δημ. γεν. θόρυβος, κρότος : Λίβ.Ροδ.206 **μετὰ θυμοῦ καὶ πατάγου ἔτρεχαν τὸ λιβάδιν**· **3**) ὑπόκωφος κρότος παραγόμενος ἐκ φύσης : Ἱππ.Ἀρχ.Ἰητρ.22· **4**) μτγν. κ. ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνης φωνῆς : Πορφ. Χριστ.35 **βληχᾶσθαι καὶ κρώζειν ἐν ὑποκρίσει τὸν ἔξηχον πάταγον**· **5**) νεώτ. μτφ. ζωηρῶς διεξαγόμεναι δημόσιαι συζητήσεις καὶ ἀντεγκλήσεις προκληθεῖσαι ἐξ ἀφορμῆς ἐνδιαφέροντος γεγονότος : **ἔγινε μέγας πάταγος περὶ τὴν δημοσίευσιν τοῦ κειμένου τῆς συνθήκης.**

πᾰτᾰγῶ-έω, αἰολ. παρατ. **πατάγεσκον** (Ἀλκ. Συμπλ.25,9), κάμνω πάταγον, θόρυβον, παράγω, ἐκπέμπω σφοδρὸν κρότον, οἷος ὁ ἐκ τῆς συγκρούσεως δύο στερεῶν σωμάτων, ἐπὶ τῶν νεφῶν : Ἀριστφ.Νεφ.378 (νεφέλαι) **εἰς ἀλλήλας ἐμπίπτουσαι ῥήγνυνται καὶ παταγοῦσιν**· ‖ κ. ἐπὶ κλύδωνος, τρικυμίας : Ἀνακρ.6 **βαρὺ δ᾽ ἄγριοι χειμῶνες παταγεῦσιν**· ‖ κ. ἐπὶ τῆς θαλάσσης : Θεόκρ.22,15 **παταγεῖ δ᾽ εὐρεῖα θάλασσα**· ‖ κ. ἐπὶ πίθου : Ἀλκ.Συμπλ.25,9 **τῷ δὲ πίθῳ πατάγεσκ᾽ ὁ πύθμην**· **2**) μτφ. κ. ἐπὶ τῶν Βακχῶν : Πρατίν. Λυρ.1,3· **3**) ἐπὶ πτηνῶν, κρώζω, θορυβωδῶς κραυγάζω, κράζω, ἀντίθ. ᾄδω : Σοφ.Αἴ.168 **παταγοῦσιν ἅτε πτηνῶν ἀγέλαι,** Ἀριστλ.Ζἱ 632b,17 **ὁ κόττυφος ἐν μὲν τῷ θέρει ᾄδει, τοῦ δὲ χειμῶνος παταγεῖ**· **4**) ἐπὶ ὀδόντων, τρίζω : Φιλόστρ. Εἰκ.1,28· **5**) παροιμ. **καλὰ δὴ παταγεῖς** καλὰ τὸ πέτυχες, καλὰ τὰ κατάφερες ἢ καλὰ τὰ ἐμάντευσες (πιθ. ἐκ τοῦ παιγνιδίου τοῦ περιγραφομένου ἐν τῇ λ. **πλαταγών** βλ.λ.) : Ἀριστφ.ὀπ.116· **6**) κ. ἐν μτβ. χρ. κάμνω τι νὰ κροτῇ, νὰ θορυβῇ, κρούω, κτυπῶ : Λουκ.Συρ.50 **πολλοὶ δὲ τύμπανα παταγέουσιν**· κ. παθ. : Λυρ.Ἀδέσπ.121 **αἷς ἔντεα παταγεῖται,** Λουκ.Τίμ.3 **ἡ αἰγὶς ἐπεσείετο καὶ ἡ βροντὴ ἐπαταγεῖτο.**

παταγώδης-ους-ες ἀρχ. λεξ. ἀμφ. γρ., πιθ. διορθ. **παταικώδης** ὁ ὡς οἱ πάταικοι βλ.λ. γελοιώδης· Σουΐδ. ἐν φρ. Βησᾶς ἔστηκε **ἔστηκε ἀχανὴς καὶ παταγώδης καὶ ὑπόμωρος.**

παταγωδῶς ἐπίρρ. νεώτ. μετὰ πατάγου βλ.λ., θορυβωδῶς : **ἀπεδοκιμάσθη παταγωδῶς.**

παταίκεια (τὸ) Ἐπιγρ. ἑορτὴ ἐν Δήλῳ πρὸς τιμὴν Παταίκου τινός : Ἐπιγρ.Δήλου.

πάταικοι (οἱ) ναννώδη καὶ γελοιώδη τὸ σχῆμα ἀγάλματα προστατῶν θεῶν τῶν Φοινίκων, τὰ ὁποῖα καθ᾽ Ἡρόδοτον ἐτίθεντο ἐπὶ τῆς πρῴρας, καθ᾽ Ἡσύχιον δὲ καὶ Σουΐδαν ἐπὶ τῆς πρύμνης τῶν φοινικικῶν πλοίων : Ἡρ.3,37 **ἔστι γὰρ τοῦ Ἡφαίστου τὤγαλμα τοῖσι Φοινικηΐοισι ἐμφερέστατον,** Κωμ.Ἀδέσπ.423 **χρυσί᾽ . . ἄπεφθα τοῖς Παταίκοις ἐμφερῆ.**

πατάκι (τὸ) δημ. τεμάχιον δέρματος τιθέμενον ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου μέρους τῆς ἐσωτερικῆς ἐπιφανείας τοῦ καττύματος ὑποδήματος, μισόπατος.

πατακτικός-ή-όν μσν. ὁ κτυπῶν, πατάσσων, μτ. γενικ. : Πρόδρ. ἐν Notitt.Mss.6,561 **τῶν ἀδικούντων πατακτικόν.**

πατάκτρια (ἡ) μτγν. ἐπὶ ῥάβδου, ἡ ἐν χρήσει ὅπως πατάσσῃ τις δι᾽ αὐτῆς : Ρητ.3,607 **καλαῦροψ . . τῶν ζῴων πατάκτρια.**

πᾰτακτ⟨ρ⟩οράφος (ὁ) πάπ. κατασκευαστὴς μαστιγίων (πιθ.).

πατάνεφις-εως (ἡ) μσν. ἔγχελυς ἑψημένη ἐντὸς πατάνης βλ.λ. : Πολυδ.6,90 **Ἐπίχαρμος τὴν ἔγχελυν πατάνεφιν εἴρηκεν.**

πατάνη (ἡ), σικελ. τ. βατάνη βλ.λ., εἶδος ἀβαθοῦς καὶ πεπλατυσμένου ἀγγείου : Σώφρ.13· πρβλ. Πολυδ.10,107· ‖ νεώτ. ναυτ. μετάλλινον δοχεῖον ἐν ᾧ χορηγεῖται τὸ συσσίτιον εἰς ἕκαστον τῶν ἀνδρῶν τοῦ πληρώματος, ἁ. καραβάνα.

πατάνιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ πατάνη βλ.λ. : Ἀντιφάν.70, Εὔβουλ.38,47.

πάτανον (τὸ) δ. τ. ἀντὶ πατάνη βλ.λ. : Πολυδ. 6,90 (δ.γρ.), Ἡσ.

πατάξ ἐπίρρ. ἐν τῇ φρ. **εὐρὰξ πατάξ** ἐν Ἀριστφ. Ὄρν.1258· βλ. εὐράξ.

πατάρ (ὁ) δ. τ. ἀντὶ πατήρ : Ἐπιγρ.Ὀλυμπίας.

παταράτσο (τὸ) (ἰταλ.) δημ. ναυτ. ὁ παράτονος βλ.λ. μεγάλου ἐπιστηλίου πλοίου· ‖ **παταράτσο φάλτσο** στραγγαλωτὸς παράτονος.

πατάρι (τὸ) μσν. κ. δημ. κατάστρωμα ἐκ σανίδων ἐν εἴδει ἐξέδρας ὑπεράνω τοῦ ἐδάφους πρὸς χρῆσιν θεατῶν εἰς ὑπαιθρίους ἀγῶνας κτλ. : Ἐρωτόκρ.2,97 **νὰ γενῇ ἕνα ψηλὸ πατάρι ἐκεῖ παὺ θὲ νὰ μαζωχτοῦ νὰ τρέξου οἱ καβαλλάροι**· ‖ δημ. ἡμιπάτωμα εἰς ἱκανὸν ὕψος ἀπὸ τοῦ δαπέδου εἰς καταστήματα, ἀποθήκας, οἰκίας πρὸς διαφόρους χρήσεις.

πάτας (ὁ) νεώτ. ζῳολ. γένος πιθήκων στενορρίνων.

πατάσσω κ. μσν. κ. νεώτ., παρατ. **ἐπάτασσον,** ἐπ. **πάτασσον,** μέλλ. **πατάξω,** ἀόρ. **ἐπάταξα,** παθ. μέλλ. **παταχθήσομαι,** ἀόρ. **ἐπατάχθην,** παρακ. **πεπάταγμαι** (**ἐκ-** : Ὀδ.Σ 327)· π. Ὁμ. ἐν χρ. μ. ὁ ἐνεστ. κ. παρατ., π. Ἀττ. δὲ κ. ἐν τῇ ΠΔ συνήθ. μ. ὁ μέλλ. κ. ἀόρ. ἐνεργ., τῶν ἄλλων χρόνων ἀναπληρουμένων ἐκ τῶν **τύπτω, πλήσσω** (ἰδ. τοῦ παθ. ἀορ. κ. παρακ.) κ. τοῦ **παίω**· π. Ὁμ. ἐπὶ τῆς καρδίας, πάλλω, πάλλομαι, κτυπάω, ἀμτβ. : Ἰλ.Η 216 **θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασσεν,** αὐτ.Ψ 370, Ὀδ.Ν 282 **ἐν δέ τέ οἱ κραδίη στέρνοισι πατάσσει,** πρβλ. Ἀρρ.Κυν.15· **2**) μτβ. πλήττω, κτυπῶ ἰσχυρῶς : Ἀντιφ.4,3,4 **ἔστι δ᾽ ἡ μὲν ἀτυχία τοῦ πατάξαντος ἡ δὲ συμφορὰ τοῦ παθόντος,** Εὐρ. Φοίν.1463 **πατάξαι πρόσθεν Πολυνείκην δορί,** Θουκ.8,92 **ὁ . . πατάξας διέφυγεν,** Ἀριστφ.Βάτρ. 548 **ἐκ τῆς γνάθου πὺξ πατάξας μοὐξέκοψε τοὺς χοροὺς τοὺς προσθίους** (κτυπήσας διὰ τῆς πυγμῆς, μὲ τὴ γροθιά), αὐτ.Ἱππ.1130 **τοῦτον δ᾽ ὅταν ᾖ πλέως ἄρας ἐπάταξα,** Δημ.524 **τὸν ἄρχοντα . . ἐὰν μὲν ἐστεφανωμένον πατάξῃς ἢ κακῶς εἴπῃς, ἄτιμος,** Πλάτ.Θεμ.6 **ἐπαραμένου δὲ τὴν βακτηρίαν ὡς πατάξοντος . . ἔφη πάταξον μέν, ἄκουσον δέ,** ΚΔ Ματθ.26,51 **ἀπέσπασε τὴν μάχαιραν . . καὶ πατάξας τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον**· ‖ μτ. συστοίχ. ἀντικ. **πατάσσω πληγήν** καταφέρω κτύπημα, πλῆγμα : Πλάτ.Γοργ.527C **πατάξαι τὴν ἄτιμον ταύ-**

την πληγήν, αὐτ.Νόμ 879Ε **ὅσας ἂν πατάξη** [ένν. πληγάς]· || μτ. αἰτ. τοῦ δι' οὗ τις πατάσσει πράγματος, ὀργάνου, μέσου, καταφέρω τι ἐπί τινος, κτυπῶ τι ἐπί τινος, εἴς τι : Σοφ.Φιλ.748 [ξίφος] **πάταξον εἰς ἄκρον πόδα,** Εὐρ.'Ηρ.1007 **πρὸς κίονα νῶτον πατάξας·** **3**) πλήττω θανατηφόρως, φονεύω, σκοτώνω, βορῶ, θανατώνω· : Δημ.645 **ἐὰν λίθος .. ἢ σίδηρος πατάξη,** ΠΔ Κριτ.9,41 **ἐνήδρευσεν .. καὶ ἀνέστη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐπάταξεν αὐτούς,** αὐτ.Βασ.1,17,9 **καὶ ἐὰν δυνηθῆ πολεμῆσαι πρός με καὶ ἐὰν πατάξη με·** ὁμ. ἐπὶ κεραυνοῦ : 'Αριστλ.Μετ.371b,9· **4**) μτγν. κτυπῶ ἐλαφρῶς, κρούω : Λουκ.Ρητ.Διδ.19 **τὸ δὲ οἶμοι τῶν κακῶν πολλάκις, καὶ ὁ μικρὸς πατασσέσθω καὶ λαρύγγιζε** [ἐπὶ ἀοιδῶν], ΚΔ Πράξ.12,7 **πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου ἤγειρεν αὐτόν·** || συνήθ. ἐν τῇ φρ. **πατάσσω θύραν** κρούω, χτυπῶ τὴν θύραν βλ.λ.· **5**) ἐπὶ μελίσσης, κεντῶ : 'Αχιλλ.Τάτ.2,7 **μέλιττα τῆς Κλειοῦς ἐπάταξε τὴν χεῖρα·** **6**) μτφ. ἐπιφέρω κλονισμόν, συντρίβω, καταβάλλω, κτυπῶ : Σοφ.'Αντ.1097 **ἀντιστάντα δὲ ἄτη πατάξαι θυμὸν ἐν δεινῷ πάρα,** 'Αριστφ. Βάτρ.54 **ἐξαίφνης πόθος τὴν καρδίαν ἐπάταξε,** Τιμοκλ.20 **πατάξω μεγάλοις . ποτηρίοις,** ΠΔ Δευτ.22,28 **πατάξαι σε Κύριος παραπληξία·** || μσν. δημ. ῥέρνω, ταλαιπωρῶ, βασανίζω : 'Ερωτόκρ.1,484 **κρουφά κλεφτά τὴν πάτασσε τοῦ ἔρωτα ἡ ὀδύνη,** αὐτ.3,1591· **7**) ὁμ. νεώτ. πλήττω καιρίως, κατανικῶ, ἐξοντώνω : **τὸ κράτος ἐπάταξε τὴν ληστείαν, - πᾶσα ἀντίστασις θὰ παταχθῆ ἀμειλίκτως.**

πατάτα [ἡ] [ἰταλ.] δημ. κ. **πατάκα** δ. όν. τοῦ φυτὸν στρύχνον τὸ κονδυλόρριζον, πατατιά, πατακιά· **2**) κ. ὁ καρπὸς τοῦ φυτοῦ τὸ γεώμηλον.

πατατιά [ἡ] δημ. κ. **πατακιά** τὸ φυτὸν πατάτα.

πατατοκεφτές [ὁ] δημ. κεφτὲς βλ.λ. ἐκ μάζης γεωμήλων μετὰ βουτύρου, ᾠῶν, τυροῦ κ.ἄ.

πατατούκα [ἡ] δημ. βραχὺς ἀνδρικὸς ἐπενδύτης ἐκ χονδροῦ μαλλίνου ὑφάσματος.

πάταχνον [τὸ] 'Ησ., Φώτ. «πατάνη».

πατάω δημ. δ. τ. τοῦ πατῶ βλ.λ.

πατείρ [ὁ] 'Επιγρ. Λεβαδείας ἀντὶ πατήρ.

πατελίδα [ἡ] δημ. κ. **πεταλίδα** πατελὶς βλ.λ.

πατπλίς-ίδος [ἡ] σχόλ. τὸ μαλακόστρακον λεπάς, πεταλίδα : Σχόλ.'Oππ.'Αλ.1,138.

πάτελλα [ἡ] μτγν. πινάκιον, πιάτο, πιατέλλα : Πολυδ.6,85 **τὰς καλουμένας πατέλλας.**

πατελλίδιον [τὸ] γλώσσ. πατέλλιον [κώδ.-icion].

πατέλλιον [τὸ] μτγν. ὑποκορ. τοῦ πάτελλα βλ.λ., πιατάκι, πιατέλλο : Πολυδ.6,90, Ζώσ.'Αλχ.142Β.

πάτελλον [τὸ] 'Επιγρ. πάτελλα βλ.λ.

πατέντα [ἡ] [ἰταλ.] κ. **πατέντο** [τὸ] δίπλωμα εὑρεσιτεχνίας· || ἐν γένει δίπλωμα παρέχον ἄδειαν ἀσκήσεως ἐπαγγέλματός τινος· || μτφ. φρ. **εἶναι βλάκας μὲ πατέντα** [πασιγνώστως, ἐκτὸς ἀμφισβητήσεως βλάξ].

πατέομαι ἐπ. κ. ἰων. λ. ἀπαντῶσα σπανιώτ.π. τραγ. κ. 'Αριστφ., μέλλ. **πάσομαι,** ἀόρ. **ἐπασάμην** κ. **πασάμην,** ἐπ. κ. **ἐπασσάμην,** ὑπερσ. ἐπ. **πεπάσμην** [πάντοτε π. 'Ομ. μ. ὁ ἀόρ. [ὁ παθ. ὑπερσ. ἅπαξ, ἐν 'Ιλ.Ω 642] ὁ ἐνεστ. τὸ πρῶτον π.'Ησιόδ.], γεύομαι τροφῆς τινος ἢ ποτοῦ, ἐσθίω ἢ πίνω τι, μτ. αἰτ. : 'Ιλ.Α 464 **σπλάγχν' ἐπάσαντο,** αὐτ.Φ 76 **πασάμην Δημήτερος ἀκτήν,** 'Ησίοδ.Θ 642 **νέκταρ ἐπάσαντο,** Αἰσχ.'Αγ 1408 **τί κακὸν .. ἐδανὸν ἢ ποτὸν πασαμένα,** αὐτ.'Επτ.1041 **τούτου σάρκας .. λύκοι πάσονται,** 'Αριστφ.Εἰρ.1092 [εἰς παρῳδουμένους ἡρωϊκοὺς στίχους] **ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,** αὐτ.Εἰρ.1281, Νίκ.'Αλεξ. 312 **ταύρου νέον αἷμα πάσηται·** || μτ. γεν. γεύομαι μέρους τινός, μεταλαμβάνω τινός, τρώγω ἢ πίνω ἀπό κάτι : 'Οδ.I 87 **σίτοιό τ' ἐπασσάμεθ' ἠδὲ ποτῆτας,** αὐτ.Α 124 **δείπνου πασσάμενος,** αὐτ.Κ 384· ὁμ. π. 'Ηρ. πάντοτε : 'Ηρ.1,73 **αἱ .. δαιτυμόνες τῶν κρεῶν τούτων ἐπάσαντο,** αὐτ.2,37· π. Σοφ. ἅπαξ κ. κτ. γενικ. : Σοφ.'Αντ.202 **ἠθέλησε δ' αἵματος κοινοῦ πάσασθαι·** || ἀπολ. γεύομαι τροφῆς, τρώγω : 'Ιλ.Ω 642 **πάρος γε μὲν οὔ τι πεπάσμην·** ἐν τῷ ἐνεργ. τ. **πατέω** μ. ἅπαξ ἐν 'Ωρίωνι 162,20.

πατέρα [ἡ] δημ. βακτηρία ἔχουσα κορυφὴν ἐν σχήματι Τ πρὸς χρῆσιν τῶν γερόντων παλαιότερον ἐν τοῖς ναοῖς, ἐφ' ἧς ἐστηρίζοντο δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν ἐσταυρωμένων· πρβλ. πατερίτσα.

πατεράκης [ὁ] δημ. ὑποκορ. τοῦ πατέρας θωπευτ., ἄ. πατερούλης.

πατέρας-α [ὁ] δημ. πατὴρ βλ.λ.

πατερεύω 'Επιγρ. ἀσκῶ τὸ ἔργον τοῦ πατρὸς πόλεως, βλ. πατὴρ 8).

πατερ(η)μά [τὰ] πληθ. τῆς ὡς ὀνόματος· λαμβανομένης ἀρχικῆς φρ. τῆς Κυριακῆς προσευχῆς **πάτερ ἡμῶν,** συχναὶ ἢ ἀδιάλειπτοι προσευχαί : Λασκαρ.'Η γέννησή μου 129 **κάνει χίλιους σταυροὺς καὶ πατερμά.**

πατερία [ἡ] μσν. τὸ ἀξίωμα ἢ ἡ ὑπηρεσία τοῦ πατρὸς πόλεως : Κῶδ.'Ιουστιν.10,56(55),1· πρβλ. πατὴρ 8).

πατερίζω ἀττ., μέλλ. **πατεριῶ,** κωμ. λέγω συχνὰ τὴν λέξιν «πάτερ» ἢ καλῶ τὸν [ἢ τινὰ] **πατέρα :** 'Αριστφ.Σφ.652 **ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ΦΙΛ. παῦσαι καὶ μὴ πατέριζε.**

πατερικός-ή-όν μσν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς Πατέρα ἢ Πατέρας τῆς ἐκκλησίας : 'Αναστ.Σιν.1156Β, Θεοφάν.689,17 **πατερικὰ βιβλία** [συγγραφέντα ὑπὸ Πατέρων τῆς ἐκκλησίας].

πατέριον [τὸ] μτγν. ὑποκορ. τοῦ πατήρ, θωπευτ. πατερούλης, πατεράκης : Λουκ.Νεκυομ.21.

πατερίτσα [ἡ] δημ. ὑποκορ. τοῦ **πατέρα** βλ.λ., βακτηρία ἔχουσα κορυφὴν ἐν σχήματι Τ ἐν χρήσει παρὰ τοῖς χωλοῖς, ἐφ' ἧς στηρίζονται διὰ τῆς μασχάλης, ἄ. δεκανίκι : **περπατεῖ μὲ τὴν πατερίτσα,** δημ. ἀρὰ **νὰ σὲ δῶ μὲ τὶς πατερίτσες·** **2**) ἡ ποιμαντορικὴ ῥάβδος τῶν ἀρχιερέων.

πατερνάρισμα-ατος [τὸ] δημ. ναυτ. κ. **πατουρνάρισμα-ατος** . ἡ πρᾶξις τοῦ πατερνάρω βλ.λ.

πατερνάρω δημ. ναυτ. περιελίσσω δετηρίαν πέριξ τῶν συνεσπειρωμένων ἐμβόλων σχοινίου πρὸς συγκράτησιν αὐτῶν.

πάτερο [τὸ] κ. **πατερό** δημ. ξυλίνη δοκὸς ἐκ τῶν ὑποβασταζουσῶν τὸ πάτωμα ἢ τὴν στέγην : Βιζυην.Ποιήμ.54,4 **τὸ σαράκι μονάχ' ἀγρυπνάει καὶ τρίζει στὰ παλιὰ πατερά·** || φρ. **κολοκύθια στὸ πάτερο** ἐπὶ λόγων ἢ πράξεων χαρακτηριζομένων οὕτως ὡς ἀνοήτων.

πατερούλης-η [ὁ] δημ. ὑποκορ. τοῦ πατέρας ὡς θωπευτικόν.

πατήθρα [ἡ] δημ. ἑκάτερον τῶν δύο ὀργάνων τοῦ ὑφαντικοῦ ἱστοῦ, ἐφ' ὧν πατοῦσα ἡ ὑφάντρια ἐναλλάσσει τὰ μιτάρια βλ.λ. διὰ τῶν ποδῶν, ἄ.ποδαριακό, ποδαρικό· || ὁμ.κ.ἐπὶ ῥαπτομηχανῶν.

πατήκι-ιοῦ [τὸ] δημ. καλόβαθρον βλ.λ.

πατήκωμα-ατος [τὸ] δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πατηκώνω βλ.λ., συμπίεσις, στοίβαγμα.

πατηκώνω δημ. πιέζω, συμπιέζω τι ὅπως ἐλαττωθῇ κατ' ὄγκον καὶ καταλάβῃ μικρότερον χῶραν, πατάω, στοιβάζω : **πατηκώνω τὰ ροῦχα στὴ μπουγάδα, - πατήκωσε τὰ ἄχυρα στὸ τσουβάλι, - πατηκωμένα δὲ βράζουν τὰ χόρτα.**

πάτημα-ατος [τὸ] μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. πᾶν τὸ διὰ τῶν ποδῶν πατηθέν, πατημένο πρᾶγμα : 'Αρετ.Χρον.Παθ.2,12· || πᾶν ἐφ' οὗ τις πατεῖ, ὃ πατεῖται, ὅθ. μτφ. μηδαμινόν, ταπεινὸν πρᾶγμα : ΠΔ Βασ.4,19,26 **οἱ ἐνοικοῦντες .. ἐγένοντο χόρτος ἢ χλωρὰ βοτάνη .. καὶ πάτημα**

ἀπέναντι ἑστηκότος, Ἰγνάτ.Ἐπ.109Α **πάτημα ποδῶν τοῦ Κυρίου,** Ψ'Ἰω.Χρυσ.6,624Α **πάτημα ἐποίησε δαιμόνων·** || δημ. τὸ πλάτος βαθμίδος κλίμακος ἢ κατωφλίου· **2**) ἡ πρᾶξις τοῦ πατῶ, περιπατῶ, περπάτημα, περπατησιά : **ἔχει τὸ πάτημα τῆς πέρδικας·** || τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πατῶ, βῆμα : Κάλβ.Ὠδ.18,18 **ὑπὸ τὰ θεῖα φυτρώνουσι καὶ πέφτουσι πατήματα,** Σολωμ.Λάμπρ. 25,53 **ὅπου πάῃ τ'ἀπελπισμένα γοργά πατήματά του·** || ἴχνος ποδὸς ἀνθρώπου ἢ ζῴου, πατησιά, πατημασιά, ἀχνάρι : Βαλαωρ.Ἀστροπόγ.146 **τοῦ 'βραν τὸ πάτημα στὸ χιόνι οἱ ἐχθροί, - λαγοῦ πατήματα·** || μτγν. καὶ ἐπὶ τοῦ ὕδατος τοῦ εἰσερχομένου εἰς τὰ ἴχνη, τὸ (ἀκάθαρτο) νερὸ τῆς πατησιᾶς : ΠΔ Ἰεζ.34,19 **καὶ τὰ πρόβατά μου τὰ πατήματα τῶν ποδῶν ὑμῶν ἔπιναν·** **3**) μτφ. κτ. πληθ. **τὰ πατήματα** ἡ συμπεριφορά τινος, τὸ πῶς πατάει, φέρεται, ζῇ καθείς : Λασκαρ.Σοβαρὰ κάποια 6 **ἐσὺ γιά μὲ προστάτης ἄγγελός μου, ἄμεμπτα φύλαε τὰ πατήματά μου, - πῆρε τὰ πατήματα τοῦ πατέρα του** (ἀκολουθεῖ τὴν συμπεριφοράν, τὸ παράδειγμα τοῦ πατρός του)· **4**) ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πατῶ, πιέζω, πίεσις, στοίβαγμα, πατήκωμα : **ὁ καλόγηρος μὲ πονεῖ μὲ τὸ πάτημα, - τὰ ροῦχα θέλουν πάτημα νά μποῦνε στὴ βαλίτσα·** || ἐπὶ ὑποδημάτων, πίεσις, σύνθλιψις, χτύπημα, βάρεμα : **τὸ πάτημα τοῦ παπουτσιοῦ μοῦ πλήγιασε τὸ πόδι·** || γενικῶς πίεσις διὰ βάρους τινὸς ἐκ τῶν ἄνω ἢ ὤθησις πρὸς οἱανδήποτε κατεύθυνσιν : **πάτημα τοῦ ἠλεκτρικοῦ κουμπιοῦ, - οἱ πέννες χαλοῦν μὲ τὸ πάτημα·** || σύνθλιψις πρὸς ἐκπίεσιν, ἐξαγωγὴ τοῦ ὀποῦ : **τὸ πάτημα τῶν σταφυλιῶν γίνεται στὸ πατητήρι·** **5**) μτφ. βάσις, στήριγμα ἰσχυρισμοῦ ἢ δικαιολογίας, ἀφορμή, πρόφασις : **βρῆκε πάτημα καὶ τὸν ἔδιωξε ἀπ' τὴ δουλειά.**

πατημασιά δημ. κ. **πατησιά** (ἡ) ἴχνος, ἀχνάρι ποδὸς ἀνθρώπου ἢ ζῴου : **γνώρισαν τὶς πατημασιὲς τοῦ λαγοῦ, - πίνει νερὸ ἀπ' τὶς πατησιές** (ἀπὸ τὰ ἴχνη τῶν ζῴων τὰ πλήρη ὕδατος).

πατηνόν Ἡσ. «πεπατημένον, κοινόν».

πατήρ-τρός (ὁ) (σανσκρ. pitar, λατ. pater) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **πατέρας-α,** γενικ. ἐπ.κ.λυρ **πατέρος,** δοτ. ἐπ. κ. λυρ. **πατέρι** (π. Ὁμ., Ἡσίοδ. κ. Πίνδ. ἀμφότεροι αἱ τ. τῆς γενικ. κ. τῆς δοτ.), δοτ.ἀττ. **πατρί,** αἰτ. **πατέρα,** κλητ. **πάτερ,** πληθ. ὀνομαστ. **πατέρες,** γενικ. **πατέρων** κ. **πατρῶν** (μ. ἐν Ὀδ.Δ 687, αὐτ.Θ 245), δοτ. **πατράσι** (μὴ ἀπαντῶσα π. Ὁμ. κ. Ἡσίοδ.), μτγν. ἐπ. **πατέρεσσι** (Κόϊντ Σμ.10,40), αἰτ. **πατέρας,** κλητ. **πατέρες,** ὁ γεννήτωρ τινός, ὁ γονεύς, ὁ γονιός, ὁ πατέρος : Ἰλ.Α 98 **πρίν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἑλικώπιδα κούρην,** Ὀδ. Ψ 124 **αὐτὸς ταῦτά γε λεῦσσε, πάτερ φίλε,** Σοφ. ἀπ.86 **τοῦδε κεκλῆσθαι** πατρός, Εὐρ.Ἑκ.534 **ὦ παῖ Πηλέως,** πατὴρ δ' ἐμός, Δημ.270 **ὁ πατήρ σου ὁ Τρόμης ἐδούλευε παρ' Ἐλπίᾳ,** Πλούτ.Ἠθ. 775Β γήμας **δὲ Δαμοκρίταν** πατὴρ θυγατέρων **γίνεται,** ΚΔ Ματθ.15,4 **τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου,** Διγεν.Ἀκρ.290 **ἐπῆγεν ὁ** πατέρας **της εἰς κάποιον ταξίδι,** Σολωμ. πρὸς τὸν Δὲ Ρώσση ! **τοῦ πατέρα σου ὅταν ἔρθῃς δὲ θὰ βρῇς παρὰ τὸν τάφο,** φρ. **ἔγινα πατέρας** (ἀπέκτησα τὸ πρῶτόν μου τέκνον), γνωμ. **ἄκουε τὸν πατέρα σου κι ὁρμήνευε τὸ γυιό σου·** φρ. **παιδὶ τοῦ πατέρα του** ἐπὶ τοῦ ἔχοντος τὰ αὐτὰ προτερήματα ἢ ἐλαττώματα πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ· || **πατρὸς πατήρ** ὁ πατὴρ τοῦ πατρός, ὁ πάππος : Ἰλ.Ξ 118, Ὀδ.Τ 180, Ξεν.Ἑλλ.6,34· || ἐπιρρ. φρ. **τὰ πρὸς πατρὸς** πατρόθεν, ἀπὸ τῆς πατρικῆς πλευρᾶς : Ἡρ.7,99 **γένος δὲ ἐξ Ἀλικαρνησσοῦ τὰ πρὸς πατρός·** || ὁμ. κ. νεώτ. **πρὸς πατρὸς** ἀντίθ. πρὸς μητρός : Αἰσχίν **ἐλεύθερον αὐτὸν εἶναι καὶ πρὸς πατρὸς καὶ** μητρός, **- ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος** (ὁ θεῖος ἐκ τῆς πλευρᾶς τοῦ πατρός, ὁ ἀδελφὸς τοῦ πατρός)· || δημ. φρ. **ἀπὸ πατέρα** ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : **συγγενεῖς ἀπὸ πατέρα** **2**) μτγν. κτ. πληθ. **πατέρες** ἀμφότεροι ὁμοῦ οἱ γονεῖς, οἱ τοκεῖς, τὰ γονικά : Διον.Ἀλ.Ρωμ. 2,26 **ἵνα σέβωσιν** (οἱ παῖδες) **τοὺς πατέρας, ἅπαντα πράττοντες, ὅσα ἂν ἐκεῖνοι κελεύωσιν,** Διόδ. Σ 21,17 **χειροτέχνης . . γενόμενος δι' ἀπορίαν βίου καὶ πατέρων ἀδοξίαν,** Ἀλκίφρ 3 61 **οἱ . . πατέρες Πολύβιόν με ἔθεντο καλεῖσθαι,** Ξεν. Ἐφ.5,6 **τεθνήκασι δὲ αὐτῶν οἱ πατέρες,** Ἑλλ.Ἐπιγράμμ.227· **3**) κ. νεώτ. ὁμ. κτ. πληθ. **πατέρες** οἱ πρόγονοι, οἱ προπάτορές τινος : Ἰλ.Ζ 209 **μηδὲ τὸ γένος τῶν πατέρων αἰσχυνέμεν,** Ὀδ.Θ 245 **Ζεύς ἐπὶ ἔργα τίθησι ἐξέτι** (δ. γρ ἐξ ἔτι) **πατρῶν** (ἀνέκαθεν ἀπὸ τῶν χρόνων τῶν προγόνων), Πίνδ.Π 8,45 **ἐκ πατέρων** (ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν προγόνων), ΚΔ Ἰω.6,49 **οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, - θὰ περιφρουρήσωμεν τὴν γῆν τῶν πατέρων μας·** || μτγν. ὁ κατὰ τὴν ἑβραϊκὴν παράδοσιν προπάτωρ, γενάρχης τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, ὁ Ἀβραάμ : ΠΔ Γέν.17,5 **ἔσται τὸ ὄνομά σου Ἀβραάμ, ὅτι πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε,** ΚΔ Ρωμ.4,1 **Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν·** **4**) εἰδ. ἐπὶ τοῦ θεοῦ, μτ. ἐμφάσεως, ὁ τῶν θεῶν καὶ ἀνθρώπων γεννήτωρ, ὑπέρτατος ἀρχηγὸς καὶ προστάτης, ὁ Ζεύς: Ἰλ.Δ 235 **πατὴρ Ζεύς,** αὐτ.Α 544 **πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,** αὐτ.Φ 508 **πατὴρ Κρονίδης,** Ὕμν.Δήμ.2,1 **κεκλομένη πατέρα Κρονίδην ὕπατον καὶ ἄριστον,** Πίνδ.Π.4,194 **πατέρ' Οὐρανιδᾶν ἐγχεικεραυνον Ζῆνα,** Αἰσχ Ἑπτ.512 **Ζεὺς πατὴρ ἐπ' ἀσπίδος σταδαῖος ἧσται,** Σοφ. Τρ 275 **ὁ τῶν ἁπάντων Ζεὺς πατὴρ Ὀλύμπιος,** Ἀριστφ Ἀχ.225 **Ζεῦ πάτερ καὶ θεοί·** κ. ἁπλῶς **πατήρ** : Θεόκρ.16 **τῆνον καὶ μακάρεσσι πατὴρ ὁμότιμον ἔθηκεν ἀθανάτοις·** || ὁμ. ἐπὶ τοῦ θεοῦ κτ. τὴν ΠΔ, ὡς γεννήτορος κ. προστάτου τοῦ γένους τοῦ Ἰσραήλ : ΠΔ Δευτ.32,6 **οὐκ αὐτὸς οὗτός σου πατὴρ ἐκτήσατό σε καὶ ἐποίησέ σε καὶ ἔπλασέ σε·** || ὁμ. ἐπὶ τοῦ θεοῦ κατὰ τὴν χριστιανικὴν ἀντίληψιν : ΚΔ Ματθ.6,6 **Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς·** || ὁμ. ὡς ἀποκαλεῖται παρὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ : ΚΔ Ἰω.6,39, αὐτ. Λουκ 23,46 **πάτερ, εἰς χεῖράς σου παραδίδω τὸ πνεῦμά μου,** αὐτ. Κορ.2,1,3· || εἰδ. ἐν ἀντιδιαστολῇ πρὸς τὸν **Υἱὸν** καὶ τὸ **ἅγιον Πνεῦμα** ἐν τῇ ἀντιλήψει τοῦ τρισυποστάτου : Σύμβολον τῆς πίστεως **πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, πατέρα, παντοκράτορα, . . καὶ εἰς ἕνα κύριον, Ἰησοῦν, . . καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,** Ἀκολ.Μεγ.Σαββ.Εὐλογητάρ.6 **προσκυνοῦμεν πατέρα καὶ τὸν τούτου υἱόν τε καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα,** Θλειτ. ἀρχὴ **εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος·** **5**) κ.νεώτ. κ. δημ. ὡς προσφώνησις πρεσβυτῶν ἢ ἀξιοσεβάστων προσ : Ὀδ.Η 22 **τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε πάτερ, δείξω . . δόμον,** αὐτ.Θ 145 **δεῦρ' ἄγε καὶ σύ, ξεῖνε πάτερ, πείρησαι ἀέθλων·** || ὁμ. ὡς προσφώνησις πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ : Ἐπιγρ· || ὁμ. δημ. ὡς προσφώνησις πάτρωνος, ἀφεντικοῦ : Κρυστ.Τραγ.τοῦ πιστικοῦ 6 **πατέρα, πῶς νά μὴ σουρῶ, πῶς νά μὴν τραγουδήσω·** ὁμ. μσν. κ. νεώτ. ἡ προσηγορία ἁγίων : Μηναῖ.12,6 Ἑσπ.Ἀπολυτ. **Πάτερ, Ἱεράρχα Νικόλαε,** αὐτ.5,2 Ἑσπ.Ἀπολυτ. **πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε·** || νεώτ. κ. δημ. ἰδ. ὡς προσφώνησις ἱερέων : **προσκυνῶ πάτερ Ἀμβρόσιε·** || εἰδ. ἐπὶ μοναχῶν ὡς παράθεσις πρὸ τοῦ κυρίου ὀνόματος αὐτῶν κτ. ὀνομαστ. ἢ κλητ. ἀντὶ μοναχός: **ὁ πατὴρ Ἀνανίας, - ὁ πάτερ Ἀκάκιος, - εἶναι τοῦ πάτερ Ἰωακείμ·** **6**) μσν. κ. νεώτ. κτ. πληθ **Πατέρες τῆς**

Ἐκκλησίας ἢ [ἅγιοι] Πατέρες οἱ κατὰ τοὺς πρώτους ἰδ. μ.Χ. αἰῶνας ἀκμάσαντες ἄνδρες, οἱ διακριθέντες ἐν τῇ θεωρητικῇ κυρίως θεμελιώσει τοῦ Χριστιανισμοῦ διὸ τοῦ λόγου ἢ τῆς ἐπιστημονικῆς αὐτῶν δράσεως : Μηναῖ.Ι,Ι **τῶν γὰρ Πατέρων ὄντως κυρώσας τὰ δόγματα** (περὶ τοῦ Μεγ.Βασιλείου), **-οἱ Πατέρες τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, - τὰ συγγράμματα τῶν Πατέρων, - Κυριακὴ τῶν ἁγίων Πατέρων·** ‖ **φιλοσοφία τῶν Πατέρων** ὁ κλάδος τῆς φιλοσοφίας ὁ ἀσχολούμενος περὶ τὰς ὑπὸ τῶν πατέρων τῆς Ἀνατολικῆς καὶ τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας ἀναπτυχθείσας κοσμοθεωρίας· ‖ ὁμ. **οἱ ἅγιοι πατέρες** οἱ ἀποτελοῦντες τὴν Ἱερὸν Σύνοδον ἐπίσκοποι· φρ. **εὐλογεῖτε, πατέρες ἅγιοι** λεγομένη ὑπὸ τοῦ ἀναγνώστου ἐν ταῖς μοναῖς πρὸ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ συναξορίου· **7) συγγεγραμμένοι πατέρες** [λατ. patres conscripti] οἱ προσληφθέντες κατὰ τὰς ἀρχὰς τῶν δημοκρατικῶν χρόνων εἰς τὴν Ρωμαϊκὴν σύγκλητον πληβεῖοι, ἄ. ἐκλεγέντες πατέρες ἢ κατ' ἄλλην ἐκδοχὴν γενικῶς οἱ συγκλητικοί· **8)** μτγν., νεώτ. κ. δημ. ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ὑψηλοῦ προστάτου ἢ πάτρωνος **πατὴρ πατρίδος** [λατ. pater patriae] τιμητικὸς τίτλος ἀπονεμόμενος εἰς διακριθέντας ἀρχηγοὺς τοῦ κράτους ἐν Ρώμῃ : Πλούτ.Κικ.23 **τιμὰς αὐτῷ . . μεγίστας ψηφίσασθαι καὶ προσαγορεῦσαι πατέρα πατρίδος** ‖ ὁμ. νεώτ. κ. δημ. **πατὴρ τοῦ ἔθνους, - πατέρας τῆς φυλῆς** ἐμπνευσμένος, λαοπρόβλητος ἀρχηγός· ‖ κτ. πληθ. **πατέρες τοῦ ἔθνους** συνήθ. εἰρων. οἱ ἐν τῷ κοινοβουλίῳ αἱρετοὶ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους· ‖ ὁμ. **πατὴρ πόλεως** : Ἐπιγρ.Μεθώνης· πρβλ. πατερεύω· ‖ ὁμ. **πατὴρ βουλῆς** τιμητ. τίτλος, ἀρχηγός, καθοδηγητὴς τῆς βουλῆς, τῆς συγκλήτου : Ἐπιγρ.· ‖ ὁμ. π. Ἑβραίοις **πατὴρ συναγωγῆς** : Ἐπιγρ.· ‖ ὁμ. τίτλος βαθμοῦ τινος ἱεραρχίας ἐν τοῖς μυστηρίοις τοῦ Μίθρα : Ἐπιγρ.· **9)** κτ. πληθ. **πατέρες** οἱ ἐποικισταὶ πόλεώς τινος, οἱ ἀποτελοῦντες τὴν μητρόπολιν αὐτῆς, οἱ τρόπον τινὰ πρόγονοι αὐτῆς : Ἡρ.7,51 **μηδεμιῇ μηχανῇ ἄγειν ἐπὶ τοὺς πατέρας**, αὐτ.8,22 **οὐ ποιέετε δίκαια ἐπὶ τοὺς πατέρας στρατευόμενοι**, Πλούτ.Θεμ.9· **10)** μτφ. κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ οἱονεὶ πατὴρ πράγματός τινος, ὁ δημιουργός, ἐφευρέτης, πρωτουργὸς ἢ κύριος, ἐξουσιαστής τινος : Πίνδ.Π 4,176 **ἀοιδᾶν πατὴρ . . εὐαίνετος Ὀρφεύς**, αὐτ.Ο 2,17 **χρόνος ὁ πάντων πατήρ**, Πλάτ.Συμπ.177Ι) **ἄρχειν δὲ Φαῖδρον πρῶτον, ἐπειδὴ καὶ πρῶτος κατάκειται καὶ ἔστιν ἅμα πατὴρ τοῦ λόγου**, αὐτ.Φαῖδρ.257Β, ΚΔ Ἰακ.1,17 **ὁ πατὴρ τῶν φώτων** [ὁ δημιουργὸς τῶν ἀστέρων], Θλειτ.Ὀπισθάμβ. εὐχὴ **πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων**, Γαλ.1,246 **οἱ πατέρες τῶν ἀτόμων** [οἱ ἱδρυταὶ τῆς ἀτομικῆς θεωρίας ἐν τῇ φιλοσ.], **-ὁ πατὴρ τῆς Ἱστορίας** [ὁ Ἡρόδοτος], **-ὁ πατὴρ τῆς ἰδέας ταύτης** [ὁ ἐμπνευσθεὶς ταύτην]· **11)** μτφ ἐπὶ χρηματικοῦ κεφαλαίου ὡς γεννῶντος τὸν τόκον : Πλάτ.Πολ.555Ε **τοῦ πατρὸς ἐκγόνους τόκους.**

πατησιά [ἡ] δημ. πατημασιὰ βλ.λ. : **δὲν ἀκουγόταν ἡ πατησιά του·** **2)** ἴχνος, ἀχνάρι : Ζερβ. Τραγ.ΚΚ 15,4 **γύρω πατησιὲς κι ἀχνάρια ἀπὸ ζῷα κι ἀνθρώπους, - ἀκολούθησαν τὶς πατησιές του καὶ τὸν ἔπιασαν τὸν κλέφτη.**

πάτησις-εως [ἡ] μτγν. κ. μσν. ἡ σύνθλιψις τῶν σταφυλῶν ἐν τῷ πατητηρίῳ, τὸ πάτημα τῶν σταφυλιῶν : Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.30,Γεωπ.8,36,2 **τοῦ συρρέοντος γλεύκους ἐκ τῆς πατήσεως.**

πατησμὸς [ὁ] ἡ πρᾶξις τοῦ πατῶ, ἡ διὰ τῶν ποδῶν καταπάτησίς τινος, τὸ πάτημα κάποιου πράγματος : Αἰσχ.Ἀγ.963 **πολλῶν πατησμὸν δ' εἱμάτων ἂν ηὐξάμην δόμοισι προυνεχθέντος ἐν χρηστηρίοις·** **2)** τὸ ἀλώνισμα τοῦ σίτου : Πάπ.

πατητήρι(ον) [τὸ] μτγν., νεώτ. κ. δημ. τὸ κατασκεύασμα δι' οὗ ἢ ἐν ᾧ ἐκπιέζονται σταφυλαί, ἐλαῖαι κτλ., ληνός : Ἀνδροτ. ἢ Φίλιππ.Κωμ.π.Ἁρποκρ. [ἐν λ. σταφυλοβολεῖον] **ἐν τῷ Γεωργικῷ πατητηρίῳ**, Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.44 **ὑπῆρχον . . ἐντὸς τῆς . . αὐλῆς πατητήρια διὰ τὰς ἐλαίας, - τὰ σταφύλια τὰ πατοῦν ἢ στὴν κάδη ἢ στὸ πατητήρι.**

πατητής-οῦ [ὁ] πάπ. κ. δημ. ὁ διὰ τῶν ποδῶν πατῶν τὰς σταφυλὰς πρὸς ἐξαγωγὴν τοῦ γλεύκους εἰς τὸ πατητήρι(ον)· πρβλ. Πάπ.,Ἡσ. : **ὁ πατητὴς πρέπει νὰ 'ναι γερός·** **2)** γεν. ὁ συμπιέζων πρὸς συσκευασίαν ἢ ἄλλον σκοπὸν ξηροὺς καρπούς, ἄχυρα, βάμβακα κτλ.

πατητός-ή-όν μτγν., μσν., δημ. **-ός-ή-ό,** ὁ ἐφ' οὗ τις πατεῖ, πιέζει, συνθλίβει τι : ΠΔ Ἡσ.63,2 **διατί σου ἐρυθρὰ τὰ ἱμάτια καὶ τὰ ἐνδύματά σου ὡς ἀπὸ πατητοῦ ληνοῦ·** **2)** ὁ πατημένος, ζουλημένος : **πατητὰ σῦκα·** ‖ μτγν. κ. μσν. : **πατητὸς φοῖνιξ** εἶδος χυμώδους φοινικοβαλάνου διαρρηγνυομένου ἐπὶ τοῦ δένδρου ὡς ἐὸν ἐποτεῖτο : Πλίν.ΦΙ 13,45, Γαλ.6,789 **εἰ γὰρ παραβάλλοις τὸν Αἰγύπτιον φοίνικα τῷ καλουμένῳ πατητῷ**, Ἀλέξ. Τραλλ.7,5, Γεωπ.20,9· **3)** δημ. τὸ θηλ. πατητὴ ἐνν. **βελονιὰ** τρόπος συρραφῆς ὑφασμάτων καθ' ἣν οἱ πρὸς συρραφὴν παρυφαὶ ἑνοῦνται ἐπιτιθεμένης τῆς μιᾶς ἐπὶ τῆς ἄλλης καὶ ράπτονται ἀραιῶς διὰ τῆς βελόνης.

πατιά [ἡ] δημ. πάτημα, ζούληγμα, σπρώξιμο πρὸς τὰ κάτω : Βιζυην.Ποιήμ.ΙΙ ,21 **κάθε πατιά τους ἔσκαφτε δυὸ μνήματα τοῦ ναύτη** [κάθε πάτημα ποὺ ἔδινον οἱ ἄνεμοι στὴ βάρκα καὶ βούλιαζε].

πατίκι δημ. κ. **μπατίκι** ἡ εἰς εἶδος ἐτησία καταβολὴ πρὸς τὸν Ἱερέα παρ' ἑκάστου ἐνορίτου [συνήθ. Ι κοιλὸ σιτάρι].

πατικουρᾶς [ὁ] Ἐπιγρ. ἀμφ. σημ.

πάτινα [ἡ] δημ. μέλαν χρῶμα, μαυρομπογιὰ πρὸς βαφὴν ὑποδημάτων : Λασκαρ.Ληξ.Ι,120 **νὰν τοῦ ἀλείφουμε πάτινα τὴ μούρη.**

πατινάδα [ἡ] δημ. κ. **μα[ν]τινάδα** ᾆσμα ἐρωτικὸν ᾀδόμενον τῇ συνοδείᾳ κιθάρας ἢ ἄλλων ὀργάνων καθ' ὁδὸν ἐν καιρῷ νυκτός : **ἄνοιξε τὸ παράθυρο ν' ἀκούσῃ τὴν πατινάδα·** ‖ ἡ πρᾶξις, ἡ ἀνὰ τὰς ὁδοὺς ἐκτέλεσις ἐρωτικῶν ᾀσμάτων : **ψὲς τὸ βράδυ κάναμε πατινάδα·** **2)** ἐρωτικὸν δίστιχον κυρ. ἐν Κρήτῃ.

πατινάζ [τὸ] [γαλλ.] τὸ πατινάρισμα βλ.λ.

πατινάρισμα-ατος [τὸ] δημ. γαλλ. ἡ πρᾶξις τοῦ πατινάρω βλ.λ., πεδιλοδρομία.

πατινάρω δημ. γαλλ. τρέχω διὰ τροχοπεδίλων ὀλισθαίνων ἐπὶ πάγου ἢ τεχνητῆς λείας ἐπιφανείας.

πατίνι [τὸ] δημ. γαλλ. τὸ χρησιμοποιούμενον κατὰ τὸ πατινάρισμα τροχοπέδιλον

πατιρντί κ. **πατερντί** κ. **πατριντί** [τὸ] [τουρκ.] δημ. θόρυβος ἰσχυρός, φασαρία, ἀ.σαματάς : δ.δίστιχ **τέτοιο πατιρντὶ δὲ ματάχα ἰδῆ.**

πατισάχ [ὁ] κ. **παδισάχ** κ. **παντισάχ** [τουρκ.] τίτλος τοῦ σουλτάνου, μέγας βασιλεύς.

πατνή Ἡσ. «καλή, ὑπὸ Πάρθων».

πατνώματα Ἡσ. «στεγάσματα οἴκου», ἀντὶ φατνώματα βλ.λ.

πατόκορφα ἐπίρρ. δημ. ἀπὸ τὴν κορ[υ]φὴ ὡς τὸν πάτο, ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν : **τὸν κατάβρεξε πατόκορφα.**

πατόξυλο [τὸ] δημ. ἑκάστη τῶν ἐπὶ τῶν ἑκατέρωθεν τοίχων ἐρειδομένων δοκῶν, ἐφ' ὧν ἡλοῦνται αἱ σανίδες τοῦ δαπέδου : **πέρασαν τὰ πατόξυλα στὸ σπίτι καὶ βάνουν τὴ σκεπή·** **2)** ξύλον ἀνῆκον εἰς τὸν πάτον, τὸν πυθμένα ἢ τὴν βάσιν κιβωτίου, ἁμάξης κτλ.

πάτος [ὁ] κ. μσν. κ. δημ., μσν. κ. **πάτος-ους** [τὸ] τὸ ἐφ' οὗ πατοῦσιν οἱ ἄνθρωποι ἢ τὸ διὰ τῶν πατημάτων χαραχθὲν μέρος, ἡ πεπατημένη ὁδός, ἡ

[πατημένη] στράτα· 'Ησ. «ἡ πεπατημένη καὶ λεωφόρος ὁδός» : 'Ιλ.Υ 137 **κιόντες ἐκ πάτου εἰς σκοπιήν** [σχόλ. «ἔκτοθεν τῆς κοινῆς ὁδοῦ τουτέστι τῆς συναναστροφῆς»], αὐτ.Ζ 602 **πάτον ἀνθρώπων**, 'Οδ.Ι 119 **οὐ μὲν γάρ πάτος ἀνθρώπων ἀπερύκει οὐδέ μιν εἰσοιχνεῦσιν κυνηγέται**, 'Απολλ.Ρ 3,1201 **ὅ τις πάτου ἔκτοθεν ἦεν ἀνθρώπων**· || μτφ. **ἔξω πάτου** ἔξω τοῦ συνήθους, τοῦ κανονικοῦ : Λουκ.'Ιστ.Συγγρ.44 **μήτε ἀπορρήτοις καὶ ἔξω πάτου ὀνόμασι, μήτε τοῖς ἀγοραίοις τούτοις καὶ καπηλικοῖς**· **2)** ἡ ἐνέργεια τοῦ πατεῖν, τὸ πάτημα : Θεόφρ.ΦΙ 6,6,10 [πιθ.]· **3)** τὸ δάπεδον, τὸ πάτωμα : Πάπ. πάτος βαλανείου, Διγεν.'Ακρ.3938 **πάτους μὲν εἶχε τέσσαρους ὁ ἔμπροσθεν οἰκίσκος**· **4)** μσν. κ. δημ. ἐπὶ ἀντικειμένων χωρητικότητος ἐν γένει, τὸ κατώτατον μέρος, ὁ πυθμήν : Πρόδρ.Ι,97 **βλέπω τοὺς πάτους ὅλους** [τοῦ ἐρμαρίου ἐνν.], Λίβ.Ροδ.2156 **γυαλόχτιστος φισκίνα, γυαλὶν τὸ πάτος, τά πλευρά, τὸ ὕφος της, τὸ κτίσμαν**, 'Ερωτόκρ.2,2267 **στοῦ γαβαθιοῦ τὸν πάτο**, - **κατακάθισε στὸν πάτο τοῦ ποτηριοῦ**, - **τρύπησε ὁ πάτος τῆς στάμνας**, - **τὸ ἀλεύρι τὸ φτάσαμε στὸν πάτο** [ἐνν. τῆς ἀλευροθήκης, τὸ κατηναλώσαμεν, τὸ φάγαμε], - **δῶσ' του μιὰ νά πάῃ στὸν πάτο** [ἐνν. τῆς κοιλιᾶς, πιές το]· ἰδ. ὁ πυθμὴν τῆς θαλάσσης : 'Ερωτόκρ.2,2150 **μεγάλη ταραχὴ στῆς θάλασσας τὸν πάτο**, Γρυπ.Σκ.Τερρ.18 **βούλιαξε τὸ καράβι καὶ πῆγε στὸν πάτο**, - **βρίσκω πάτο** [ἐγγίζω τὸν πυθμένα]· || μτφ. φρ. **ἡ ψυχή του δὲ θά 'βρῆ πάτο** ἐνν. στὴν πίσσα, τὰ κατράμια τῆς κολάσεως, ὅπου θὰ ριφθῇ πρὸς τιμωρίαν, δηλ. θὰ δοκιμάσῃ φρικτὸν μαρτύριον διὰ τὰ ἁμαρτήματά του· || γεν. τὸ κατώτατον μέρος πράγματός τινος, ἡ βάσις, τὸ χαμηλότερον σημεῖον : δ.τραγ. **ποιὸς εἶδε πράσινο δεντρί .., καὶ στὸν πάτο κρύα βρύση**, - **ἀνεβήκαμε ἀπ' τὸν πάτο ὣς τὴν κορφὴ τοῦ βουνοῦ σὲ δυό ὧρες**· || φρ. **ἀπ' τὴν κορφὴ ὣς τὸν πάτο**, ἄ. πατόκορφα βλ.λ. : **τὸν κοίταζε ἀπ' τὴν κορφὴ ὣς τὸν πάτο**· **5)** κτ. πληθ. ἐπὶ τῶν ὑποδημάτων, τὰ κττύματα, οἱ σόλες : **τρύπησαν οἱ πάτοι ἀπ' τά παπούτσια μου**· || ὁμ. τὰ ἐσωτερικά ὑποστρώματα τῶν ὑποδημάτων : **θά βγάλω τοὺς πάτους, γιατὶ μὲ στενεύουν**· **6)** μτφ. τὸ τέρμα, τὸ τέλος, ἡ ἄκρη : **ὅπως πᾶμε δὲ θά τὴ βγάλουμε ποτὲ στὸν πάτο τὴ δουλειά**, - **τὸ τραγοῦδι δὲν τὸ λὲν ὣς τὸν πάτο**· **7)** μτφ. ἡ ἕδρα, ὁ πρωκτός : φρ. **μοῦ βγῆκε ὁ πάτος** [κατεξηντλήθην, κατεκουράσθην, ἐξεινοπάθησα]· πρβλ. ξεπατώθηκα, ξεκωλιάστηκα· **8)** κόπρος, ἀκαθαρσία, βρωμιά : Νίκ.'Αλεξ.535 **πάτον στρουθεῖο κατοικάδος**, αὐτ.Θηρ.933 **νεαλεῖ πάτῳ**· || ἀποξέσματα, ἀπορρίμματα, σκουπίδια : Γαλ.12,116, αὐτ.12,283· **9)** πάπ. **πύρινος πάτος** ἀγρός σιτοφόρος, χωράφι σπαρμένο σιτάρι [πιθ.]· || ἡ ὑπό τινος σχολιαστοῦ τοῦ 'Αριστφ.Πλ.1185 ἑρμ. «τροφή» εἶναι ὁπόπειρα ἑρμ. τῆς λ. ἀπόρρητος.

πάτος-ους (τό) μτγν. ἐσθής : Καλλ.ἀπ.495 **"Ηρης ἁγνὸν ὑφηνάμεναι τῆσι μέμηλε πάτος**· **2)** δ.τ. τοῦ πάτος (ὁ) βλ.λ.

πατουλιά κ. **πατουκλιά** (ἡ) δημ. βατουλιὰ βλ.λ.

πατούνα (ἡ) δημ. πατοῦσα βλ.λ.

πατοῦσα (ἡ) δημ. κ. **πατούνα** κ. **πατούχα** (ἐκ τοῦ θηλ. τῆς μτχ. τοῦ πατῶ) τὸ πέλμα τοῦ ποδὸς τοῦ ἀνθρώπου· || τὸ εἰς τὸ μέρος τοῦτο τοῦ ποδὸς προσαρμοζόμενον τμῆμα τῆς κάλτσας.

πατούχα (ἡ) μσν δημ. πατοῦσα βλ.λ. : 'Ερωφ.5,113 **ποιὸς τοῦ 'δερνε τσὶ πλάτες του, ποιὸς τσὶ πατοῦχες χάμου.**

πατούχας-α (ὁ) δημ. ὁ διακρινόμενος διὰ τὸ μέγεθος τῶν πελμάτων αὐτοῦ, ἐκεῖνος ποὺ ἔχει μεγάλες πατοῦχες βλ.λ.

πάτρα (ἡ) (πατήρ), ἰων. κ. ἐπ. **πάτρη**, ἐν 'Επιγρ. **πατρεία** π.πεζ. ὁ συνήθ. τ. πατρίς βλ.λ., π.'Ηρ. ὁμφότεροι οἱ τ. ἐν χρήσει, ἡ χώρα τῶν πατέρων, τῆς καταγωγῆς τινος, πατρίς, πατρίδα : 'Ιλ.Μ 243 **εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης**, αὐτ.Ω 500, Πίνδ.Ο 12,16 **Κνωσίας πάτρας**, αὐτ.Π 9,13) **καλλιγύναικι πάτρᾳ**, Αἰσχ.Πρ.665 **ἔξω δόμων τε καὶ πάτρας ὠθεῖν ἐμέ**, 'Ηρ.6,126 **σφίσι τε αὐτοῖσι ἦσαν καὶ πάτρῃ ἐξωγκωμένοι**, Εὐρ.'Εκ.1291 **εὖ δ' ἐς πάτραν πλεύσαιμεν**· ὁμ. π. κωμ. εἰς παρῳδησιν στίχων τῶν τραγ. : 'Αριστφ.'Αχ.147 **καὶ τὸν πατέρ' ἠντιβόλει βοηθεῖν τῇ πάτρᾳ**, αὐτ.Βάτρ.1427 **ὠφελεῖν πάτραν βραδὺς πέφυκε**, αὐτ.Θεσμ.136, 'Αλεξ.193, Δίφιλ.73,9· **2)** ἡ (πρὸς πατρὸς) προέλευσις, ἡ καταγωγή : 'Ιλ.Ν 354 **ἦ μὰν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος ἠδ' ἴα πάτρη**, 'Επιγρ. **βασιλεὺς 'Ιώνων ἀνά πάτρην** (ἐκ κληρονομικῆς διαδοχῆς)· || δθ. ἄθροισμα προσώπων καταγομένων ἐκ κοινοῦ προγόνου, οἶκος, οἰκογένεια, γενεά, φάρα, σόϊ : Πίνδ.Π 8,38 **αὔξων δὲ πάτραν Μιδυλιδᾶν**, αὐτ.Ν 6,60· || ὁμ. ἕνωσις οἰκογενειῶν ἀναγνωριζομένη ὑπὸ τῆς πολιτείας : 'Επιγρ. Θάσου **ἰέναι αὐτοὺς καὶ ἐπὶ πάτρην ἣν ἂν πείθωσιν**· **3)** ἡ ἀδελφὴ τοῦ πατρός, ἡ θεία : 'Επιγρ.· πρβλ. πιάτρα, πινάτρα.

πατραγαθία (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἀρετὴ τοῦ πατρὸς ἢ τῶν προγόνων τινός : Πλούτ.'Ηθ.183D, αὐτ.534C **ἀνδραγαθίας, οὐ πατραγαθίας μισθοὺς καὶ δωρεὰς δίδωμι**, Καλλιγ.Θάν.Βλ.25 **δὲν προεβιβάζετο ἀναλόγως τῶν πατραγαθιῶν του**, - **ἐπαίρεται ἐπὶ πατραγαθίᾳ**· πρβλ. ἀνδραγαθία.

πατραδέλφεια (ἡ) συγγενικὴ σχέσις ἐκ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρός, μεταξὺ τῶν τέκνων δύο ἀδελφῶν, ξαδερφοσύνη : Αἰσχ.'Ικ.38 **ἀφετεριξάμενοι πατραδέλφειαν τήνδ'** [περὶ τῶν υἱῶν τοῦ Αἰγύπτου, οἵτινες ἥρπασαν τὰς ἐξαδέλφας αὐτῶν Δαναΐδας].

πατραδελφεός (ὁ) ποι. κ. δωρ. ἀντὶ πατράδελφος βλ.λ. : Πίνδ.Ι 8(7),72 **τὸν οὐ κατελέγχει κριτοῦ γενεὰ πατραδελφεοῦ.**

πατραδέλφη (ἡ) γλώσσ. ἡ τοῦ πατρὸς ἀδελφή, πρὸς πατρὸς θεία.

πατράδελφος (ὁ) κ. μσν. ὁ τοῦ πατρὸς ἀδελφός, πρὸς πατρὸς θεῖος : 'Ισαῖ.4,23,26 **οἱ πατέρες ἡμῶν ἦσαν ἀνεψιοὶ ἐκ πατραδέλφων**, Δημ.1034 **θεῖος τῇ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ μητρὶ ἐκ πατραδέλφων**, ΠΔ Παραλ.1,27,32 **'Ιωνάθαν ὁ πατράδελφος Δαυΐδ**, Λίβ.Ροδ.2317 **πατράδελφός μου γέγονεν ὁ ρὴξ τῆς 'Αρμενίας.**

πάτραθε ἐπίρρ. δωρ. ἀντὶ πάτρηθε βλ.λ.

πατραϊκός-ή-όν νεώτ. δημ. **πατρέϊκος-η-ο** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὰς Πάτρας : **Πατραϊκὸς κόλπος**, - **πατρέϊκα ἀχλάδια.**

πατραλίτωρ-ορας (ὁ) μαν. ὁ ἁμαρτάνων ἔναντι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ : Τζέτζ.Χιλ.6,443 **πατραλίτορα γαμβρόν** [διόρθ. πατραλιτήριον] (ἀμφ.).

πατραλοίας-ου (ὁ) (ἀλοιῶ), κλητ. **πατραλοῖα**, ἐνίοτε (ἐν κώδ.) **πατραλῴας** κ. **πατρολῴας** κ. **πατρολώας** κ. **πατρολόας** ὁ φονεὺς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, πατροκτόνος· πρβλ. μητραλοίας κ. κτ. ρητ. ὑπερβολὴν ὁ μέχρι θανάτου δέρων, κακοποιῶν τὸν πατέρα αὐτοῦ : 'Αριστφ.Βάτρ.273 **κατεῖδες οὖν που τοὺς πατραλοίας αὐτόθι καὶ τοὺς ἐπιόρκους**, αὐτ.Νεφ.911, Λυσ.10,8 **εἰ μέν τίς σ' εἴποι πατραλοίαν ἢ μητραλοίαν**, Πλάτ.Φαίδ.114Α **τοὺς δὲ πατραλοίας καὶ μητραλοίας κατὰ τὸν Πυριφλεγέθοντα** (ἐμπεσεῖν), 'Ιώσ.Α1 16,11,1, ΚΔ Τιμ.1,1,9 **ἀνοσίοις καὶ βεβήλοις, πατρολῴαις καὶ μητρολῴαις ἀνδροφόνοις, πόρνοις**· ὁμ. ὡς θηλ. : 'Ηλιόδ.Αἰθ.10,38 **τιμώρησαι, ὡς βούλει, τὴν ἀθέμιτον ἐμὲ καὶ πατραλοίαν.**

πατραλῴας (ὁ) δ τ. ἀντὶ πατρολοίας βλ.λ.

πάτραρχος (ὁ) μτγν. πατρῷος θεός, προστάτης τινός, ἐφέστιος θεός : ΠΔ Ἡσ.37,38 **καὶ ἐν τῷ αὐτὸν προσκυνεῖν ἐν τῷ οἴκῳ Νασαράχ τὸν πάτραρχον αὐτοῦ.**

πατρεία (ἡ) δ.τ. τοῦ πάτρα βλ.λ.

πατρέμβατοι Ἡσ. «ὑψηλοί».

πατρεύς-έως (ὁ) κ. νεώτ., δημ. **Πατρινός, πληθ. Πατρεῖς** (π. Ἡρ. ἀσυναίρ. **Πατρέες**), γεν. **Πατρέων** ὁ καταγόμενος ἐκ Πατρῶν ἢ ὁ μόνιμος κάτοικος αὐτῶν : Ἡρ.1,145 **Ῥύπες καὶ Πατρέες καὶ Φαρέες,** Πολύβ.4,6,9 **διὰ τῆς Πατρέων .. χώρας, - δῆμος Πατρέων, - οἱ Πατρεῖς μετέσχον εἰς τὴν ἐπανάστασιν.**

πάτρη (ἡ) ἐπ. κ. Ἰων. τ. ἀντὶ πάτρα βλ.λ.

πάτρηθε κ. **πάτρηθεν** ἐπίρρ., δωρ. **πάτραθε** ἐκ πάτρης βλ.λ., ἐκ τῆς χώρας τῶν πατέρων, τῆς πατρίδος, ἀπὸ τὴν πατρίδα : Ἀπολλ.Ρ 2,541˙ **2**) ἐκ τῆς οἰκογενείας ἢ τῆς πατριᾶς, ἀπὸ τὴ γενιά, ἀπὸ τὸ σόϊ : Πίνδ.Ν 7,70 **Εὐξενίδα πάτραθε Σώγενες.**

πατριά (ἡ) (πατήρ) κ. μσν. κ. νεώτ., Ἰων. **πατριή** τὸ σύνολον τῶν προγόνων, τὸ γενεαλογικὸν δένδρον, εἰδ. ἀπὸ τῆς πατρικῆς πλευρᾶς, ἡ γενιὰ ἀπὸ πατέρα : Ἡρ.3,75 **ἐγενεηλόγησε τὴν πατριὴν τὴν Κύρου,** αὐτ.2,143 **ἀναδήσαντι τὴν πατριὴν ἐς ἑκκαιδέκατον θεόν,** ΚΔ Λουκ.2,4 **διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαυΐδ˙** **2**) τὸ σύνολον τῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ προγόνου καταγομένων, τὸ γένος, ἡ φάρα˙ πρβλ. πάτρα : Ἡρ.1,200 **εἰσὶ δὲ αὐτῶν πατριαὶ τρεῖς** (ἐνν. τῶν Βαβυλωνίων)˙ ‖ νεώτ. μορφὴ πρωτογόνου κοινωνικῆς ὀργανώσεως παρὰ πλείστοις λαοῖς, καθ' ἣν τὸ σύνολον ἀτόμων ἀναγόντων τὴν κατογωγὴν αὐτῶν εἰς κοινὸν πρόγονον, ἀποτελεῖ κοινωνικὴν ὁμάδα ἔχουσαν τὸν χαρακτῆρα κοινωνικῶς ὠργανωμένου συνόλου (κοινὴν λατρείαν, κοινὸν ὄνομα, ἀπαγόρευσιν ἐπιγαμιῶν **μεταξὺ** τῶν μελῶν, δηλ. ὑποχρεωτικὴν ἐξωγαμίαν, **ἀλ**ληλεγγύην κττ.)˙ ‖ ὁμ. τοιοῦτον σύνολον ἄνευ τῆς ὑποχρεωτικῆς ἐξωγαμίας, ὡς τὰ σκωτικὰ κλάν˙ ‖ ὁμ. τοιοῦτον στηριζόμενον εἰς τὴν ἐκ κοινῆς μητρὸς καταγωγὴν παρά τισι λαοῖς˙ **3**) οἰκογένεια, φαμίλια, **σπίτι** : ΠΔ Ἔξ.12,3 **λαβέτωσαν ἕκαστος πρόβατον κατ' οἴκους πατριῶν, ἕκαστος πρόβατον κατ' οἰκίαν,** ΚΔ Ἐφεσ.3,15 **ἐξ οὗ** (Ἰησοῦ Χριστοῦ) **πᾶσα πατριὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ** γῆς ὀνομάζεται, Μηναῖ.12,6 Ὠδ.5 **Μυρέων μεγίστη** μητρόπολις, **Λυκίων ἐπαρχία τε καὶ πᾶσαι** πατριαί˙ **4**) μσν. κτ. πληθ. **πατριαὶ** αἱ πατρικαὶ ἐξουσίαι : Κῶδ.Ἰουστιν.1,5,14.

πατριάζω Πολυδ.3,10 «πατριάζειν δέ τι ἔλεγον οἱ Ἀθηναῖοι, τὸ πράττειν τι ἐκ τῶν πατρίων ἐθῶν».

πατριαρχεία (ἡ) δ. γρ. ἀντὶ πατριαρχία βλ.λ.

πατριαρχεῖον (τὸ) μσν. κ. νεώτ. ὁ ἐπισκοπικὸς οἶκος ἔνθα διαμένει ὁ πατριάρχης καὶ αἱ ὑπηρεσίαι αὐτοῦ : Ἀναστ.Σιν.Ὁδ.200,1 **ὁ βιβλιοφύλαξ τοῦ πατριαρχείου,** Πρόδρ.2,505 **καὶ πάντες ν' ἀναδράμωμεν εἰς τὸ πατριαρχεῖον,** Καισάρ. Δαπ.ἐν Σάθ.3,26 **καὶ ἐπῆγε μαζί του εἰς τὸ πατριαρχεῖον˙** **2**) ἕκαστος τῶν τεσσάρων ἀρχιεπισκοπικῶν θρόνων τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας˙ ὅθ. τὸ τμῆμα τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐφ' οὗ ἐκτείνεται ἡ δικαιοδοσία ἑνὸς τῶν τεσσάρων πατριαρχῶν, ἄ. κλίμα : **Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως - Ἀλεξανδρείας - Ἀντιοχείας - Ἱεροσολύμων˙** ‖ **οἰκουμενικὸν πατριαρχεῖον** ἄ. Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τὸ πατριαρχεῖον τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνώτατον καθίδρυμα τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἔχον τὰ πρωτεῖα τιμῆς ἔναντι τῶν λοιπῶν πατριαρχείων ἀπὸ τοῦ 6ου μ.Χ. αἰ.

πατριαρχεύω μσν. κ. νεώτ. κ. **πατριαρχῶ-έω** εἶμαι πατριάρχης : Σέργ.Μακρ.ἐν Σάθ.3,212 **ἐπεφώνουν τὸν πρότερον πατριαρχεύσαντα,** αὐτ.ἐν Σάθ 3,398 **πατριαρχεύσαντος** Προκοπίου.

πατριάρχης-ου (ὁ) (πατριά) μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀρχηγὸς πατριᾶς βλ λ.2), φυλῆς, γένους, ἰδ. ἐν τῇ ΠΔ γενάρχης τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ : ΠΔ Παραλ. 1,27,22 πατριάρχαι **τῶν φυλῶν Ἰσραήλ,** ΚΔ Πράξ. 2,29 **εἰπεῖν .. περὶ τοῦ πατριάρχου Δαυΐδ,** αὐτ. Ἑβρ.7,4 **Ἀβραάμ .. ὁ πατριάρχης˙** **2**) κ. νεώτ. κ. δημ. τίτλος παντὸς ἐπισκόπου κατ' ἀρχὰς ἐν τῇ Χριστιαν.Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ 5ου αἰῶνος τῶν ἀρχικῶς ἐχόντων τὸ προνόμιον νὰ χειροτονῶσι τοὺς ὑπ' αὐτοὺς μητροπολίτας καὶ νὰ συγκαλῶσι συνόδους, σὺν τῷ χρόνῳ δὲ ἀποβάντων ἀρχηγῶν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων, εἰς οὓς προσετέθησαν ἐπ' ἐσχάτων ο τῆς Ρουμανίας καὶ ὁ τῆς Σερβίας : Γρηγ. Ναζ.Λόγ 42, Ἰουστιν.Νεαρ.3,2, Μηναῖ.12,5 Ὠδ.6 **τὸν πατριάρχην Βέκκον,** Βιζυην.33,5 **κι ὁ πατριάρχης φέρνει τ' ἀντίδωρο τοῦ βασιλιᾶ˙** ‖ εἰδ. ἐν τῇ νεοελληνικῇ λογοτεχνίᾳ **πατριάρχης** ἁπλῶς ὁ ἀπαγχονισθεὶς ὑπὸ τῶν Τούρκων πατριάρχης Γρηγόριος ὁ Ε' : Σολωμ.Λὸρδ Μπάϋρ.56 **ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ πολεμάρχοι περιζώνουνε πυκνοὶ τὴν ψυχὴ τοῦ πατριάρχη,** Βαλαωρ.Γρηγ.Ε'146 **μὴ λησμονεῖτε τὸ σχοινί, παιδιά, τοῦ πατριάρχη˙** ‖ **οἰκουμενικὸς πατριάρχης** βλ. οἰκουμενικός : Μηναῖ.1,27 Συναξ. **τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ .. Ἰωάννῃ τῷ Χρυσοστόμῳ,** Καισάρ.Δαπ.ἐν Σάθ.3,6 **ἐκρέμασε καὶ τὸν Παρθενικάκην Χῖον οἰκουμενικὸν πατριάρχην.**

πατριαρχία (ἡ) μσν. κ. νεώτ., δ. γρ. **πατριαρχεία** ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ πατριάρχου βλ.λ.2) : **περιεβλήθη τὴν πατριαρχείαν˙** ‖ ὁ χρόνος καθ' ὃν εἶναί τις πατριάρχης : Σέργ.Μακρ.ἐν Σάθ.3,260 **ἐπὶ τῆς πρώτης πατριαρχείας, - κατὰ τὴν πατριαρχίαν τοῦ Φωτίου˙** **2**) νεώτ. κατὰ πατριὰς βλ.λ.2) ὀργάνωσις τῆς πρωτογόνου κοινωνίας, καθ' ἣν ἀπόλυτος ἀρχηγὸς εἶναι ὁ πατὴρ τῆς οἰκογενείας ἤ, ἐν τῇ εὐρυτέρᾳ μορφῇ ὁ θεωρούμενος ἀρχηγὸς τοῦ γένους (πατριάρχης βλ.λ.) ἐν ἀντιθ. πρὸς τὴν μητριαρχίαν βλ.λ.

πατριαρχικός-ή-όν μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς πατριάρχην : Γρηγ. Νύσσ.3,251 **πατριαρχικὴ δόξα,** Ἰουστιν.Νεαρ.7 **πατριαρχικὸς θρόνος,** Φωτ.Νομ.8,2,90 **ὁ μητροπολίτης ἀποδημῶν τὰ** πατριαρχικὰ **λαμβανέτω γράμματα,** Σέργ.Μακρ.ἐν Σάθ.3,253 **εἰς τὸν ἀποστολικὸν** πατριαρχικὸν **θρόνον** Ἱεροσολύμων, αὐτ.ἐν Σάθ.3,252 **πατριαρχικῆς ἀποφάσεως, - πατριαρχικὸν** σιγίλλιον, - πατριαρχικὴ ῥάβδος˙ **2**) νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πατριαρχίαν βλ.λ.2) : **πατριαρχικὸς βίος,** - πατριαρχικὴ ὀργάνωσις˙ ‖ ὁμ. νεώτ. **ἐπὶ** οἴκου, ὁ εὐγενής, παλαιός, αὐστηρῶν ἀρχῶν, ἀρχοντικός : **εἶναι γόνος** πατριαρχικῆς **οἰκογενείας.**

πατριαρχῶ-έω μσν. κ. νεώτ. πατριαρχεύω βλ.λ. : **Κοντακ** Ἰω.1,41,12) Ἡσαΐου **πατριαρχοῦντος.**

πατριαστί κ. πατριαστεί ἐπίρρ. πάπ. κ. Ἐπιγρ. διὰ τοῦ **πατρικοῦ** ὀνόματος.

πατρίδιον (τὸ) κωμ. ὑποκορ. τοῦ πατήρ, πατερούλης, πατερόκης : Ἀριστφ.Σφ.986 **ἴθ', ὦ πατρίδιον, ἐπὶ τὰ βελτίω τρέπου,** Ξέναρχ.4,15 **τοὺς μὲν γέροντας ὄντας ἐπικαλούμενοι πατρίδια,** Θεόφιλ.4 **πατρίδιον, πῶς ἔχεις πρὸς κάραβον ;**

πατριδογνωσία (ἡ) νεώτ. ἡ γνῶσις τῆς πατρίδος, μάθημα διδάσκον τὰ κατὰ τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα τῶν μαθητῶν, δηλ. τὴν πόλιν ἢ τὸ χωρίον ἔνθα τὸ σχολεῖον κ. ἐν γένει τὸ ἄμεσον περιβάλλον αὐτῶν ἀπὸ γεωγραφικῆς, **ἱστορικῆς κτλ.** ἀπόψεως, ἄ. πατριδογραφία.

πατριδογραφία (ἡ) νεώτ. πατριδογνωσία βλ.λ.

πατριδολάτρης (ὁ) νεώτ. **ὁ λατρεύων, ὑπεραγαπῶν** τὴν πατρίδα αὐτοῦ.

πατρικά ἐπίρρ. δημ. πατρικῶς βλ.λ. : **σὲ συμβουλεύω πατρικά, - τὸν ἐχάϊδευε πατρικά**
πατρίκιος (ὁ) [λατ.] μτγν. κ. νεώτ., θηλ. **πατρικία** ὁ ἀνήκων εἰς τὴν ἀνωτέραν ἀπὸ κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς ἀπόψεως τάξιν ἐν τῷ Ρωμαϊκῷ [καὶ μέχρι τοῦ 12ου αἰῶνος καὶ ἐν τῷ Βυζαντινῷ] κράτει ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν πληβεῖον βλ.λ. : Πολύβ.10,4, 2 **ἔθους δ' ὄντος δύο πατρικίους καθίστασθαι,** Διον.'Αλ.Ρωμ.2,8, αὐτ.Ρωμ.10,48· **2)** πολυτελὲς ὑπόδημα φορούμενον ὑπὸ τῶν πατρικίων, λατ. **patricius calceus** : Πλούτ.'Ηθ.470C [πρβλ. Διοκλητ.'Εδικτ.9,7 κάλτιοι πα[τρι]κιάται]· **3)** τιμητικὸς τίτλος ἰσόβιος ἀλλ' ὄχι κληρονομικὸς παρὰ Βυζαντινοῖς, ἀπονεμόμενος ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος εἰς ἀνωτάτους αὐλικούς, στρατιωτικοὺς καὶ πολιτικοὺς ἄρχοντας, ὡς καὶ εἰς βαρβάρους ἡγεμόνας ὑποτελεῖς ἢ συμμάχους τῆς αὐτοκρατορίας· **4) πατρίκιος τῶν Ρωμαίων** ἐν τῷ φραγκικῷ **κράτει,** ὁ βασιλεὺς ὡς προστάτης τῆς ἐκκλησίας.
πατρικιότης-ητος (ἡ) μτγν. κ. μσν. τὸ ἀξίωμα τοῦ πατρικίου βλ.λ.3) : Πριακ.343D **τῆς πατρικιότητος τυχών,** 'Ιουστιν.Νεαρ.38.
πατρικός-ή-όν [πατήρ] κ. μσν. **κ.** νεώτ., δημ. **-ή-ό** ὁ τοῦ πατρός τινος, ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πατέρα τινός : Σοφ.'Ιχν.65 **πατρικὴ γᾶρυς,** Πλάτ.Σοφ.242A **ὁ πατρικὸς λόγος,** 'Αριστλ.ΗΝικ.1180a,19 **ἡ πατρικὴ πρόσταξις,** αὐτ. Πολιτ.1253b,10 **οἰκονομία πατρικὴ** [ἐν ἀντιθ. πρὸς τὰ δεσποτικὴ κ. γαμικὴ], Πάπ. **πατρικὴ οἰκία,** Βιζυην.35,36 **ἔτσι κι ἐγὼ βαστούμενη στὸ πατρικό μου χέρι, - πατρικὸν φίλτρον, - πατρικὰ δικαιώματα·** || **ἡ πατρικὴ** [ἐνν. οὐσία] ἡ παρὰ τοῦ πατρὸς κληρονομία : Εὐρ.'Ιων 1304· || μτγν. ὁ πληθ. τοῦ οὐδ. ὡς οὐσ. **τὰ πατρικὰ** ἡ πατρικὴ οἰκία : Λουκιλλ.ΑΠ 11,75· || δημ. ὁμ. **τὰ πατρικὰ** ἡ πατρόθεν κληρονομία, ἡ κληρονομουμένη περιουσία τοῦ πατρός : **δὲν ὁρίζει τίποτα ἀπ' τὰ πατρικά του·** || νεώτ. νομ. **πατρικὴ ἐξουσία** τὸ ἐξουσιαστικὸν δικαίωμα τοῦ πατρὸς ἐπὶ τῶν τέκνων, ἀπεριόριστον κατὰ τὸ παλαιὸν Ρωμαϊκὸν δίκαιον, περιωρισμένον ἀπὸ τῆς 'Ιουστινιανείου νομοθεσίας καὶ ἑξῆς καὶ νῦν τεῖνον εἰς ὁλοσχερῆ κατάργησιν· **2)** κ.νεώτ. κ.δημ. ὁ οἱονεὶ ἐκ πατρὸς προερχόμενος, ὁ ὅμοιος πρὸς τὸν [ἐκ] τοῦ πατρός : 'Αριστλ.ΗΝικ.1160b,25 **πατρικὴ γὰρ βούλεται ἡ βασιλεία εἶναι,** Πολύβ.31,25,1 **πατρικὴ καὶ συγγενικὴ αἵρεσις,** Πλούτ.'Ηθ.802F **παρρησία πατρική, - πατρικὴ στοργή·** || ἰδ. ὁ ὡς ἐκ πατρός, ὁ πλήρης ἐνδιαφέροντος, στοργῆς, ἀνιδιοτελείας : 'Επιγρ. **πατρικὸς θεός, - μοῦ ἔδωκε πατρικὰς συμβουλάς, - ἔχει πατρικὰ αἰσθήματα γιὰ μένα·** || δημ. ὁ πληθ. τοῦ οὐδ. ὡς ἐπίρρ. **πατρικὰ** βλ.λ.· **3)** κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς πατέρας τινός, εἰς τοὺς προγόνους, προγονικός, πατρογονικός : Κρατῖν.16 **πατρικοὶ νόμοι,** Θουκ.1,13 **πατρικαὶ βασιλεῖαι,** αὐτ.7,69 **αἱ πατρικαὶ ἀρεταί,** Πάπ. **ἐνευχόμενός σοι τοὺς πατρικοὺς θεούς,** Μηναῖ.12,4'Ωδ.3 **ἅπασαν τὴν πατρικὴν ἀθεΐαν ἐβδελύξατο,** Γρυπ.Σκ.Τερρ.118,4 **ἴσια στὸ ψηλὸ τὸ πατρικὸ τὸ σπίτι·** || δημ. κ. ἁπλῶς **τὸ πατρικὸ** ἡ πατρικὴ οἰκία : Μαλακ.Συντρ. 109,5 **στὸ πατρικό μου νὰ γυρνῶ·** || ἰδ. ὁ ἐκ τῶν πατέρων, τῶν προγόνων προερχόμενος, κληρονομικός, πατροπαράδοτος : Δημόκρ.228 **ἁ ιαρτεῖν τοῦ πατρικοῦ τύπου,** 'Αριστφ.'Ορν.142 **ὧν ἐμοὶ πατρικὸς φίλος,** Καλλί.Κωμ.16 **πατρικὴ ἀρίς,** 'Ανδοκ 2,11 **πατρικὸς ξένος,** Λυσ.14,40 **πατρικὸς ἐχθρός,**'Αριστλ.Πολιτ.1285a,19 **εἰσὶ δὲ κατὰ νόμον καὶ πατρικαὶ** [αἱ βασιλεῖαι], Δημ.530 **φύσει τῆς πρὸς ἡμᾶς ἔχθρας αὐτοὺς ὑπαρχούσης πατρικῆς,** ΚΔ Γαλ.1,14 **ζηλωτὴς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων,** 'Επιγρ. **πατρικοὶ φίλοι·** || πάπ. εἰς τὸ πατρικὸν διὰ κληρονομικοῦ δικαιώματος· **4)** μτγν. γραμμ. τὸ θηλ. ὡς οὐσ. **ἡ πατρικὴ** ἡ γενικὴ πτῶσις : Χοιροβ.Θεο.1,111Η **ἡ δὲ γενικὴ λέγεται κτητική τε καὶ πατρική, ἐπειδὴ δι' αὐτῆς ποιούμεθα τὰ γένη, τὰ κτήματα καὶ τὰς πατρίδας.**
πατρικότης-ητος (ἡ) μσν. πατρότης βλ.λ. : Πρίσκ.160,5.
πατρικῶς ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ. κατὰ πατρικὸν τρόπον, ὡς πατήρ, πατρικά : 'Αριστλ.Πολιτ. 1315a,21 **τὰς κολάσεις πατρικῶς ποιεῖσθαι,** Πλούτ. 'Ηθ.1171) **ὁ θεὸς πατρικῶς κηδόμενος τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, - τὸν συνεβούλευσε πατρικῶς·** **2)** μσν. διὰ τοῦ κύρους τῶν πατέρων τῆς ἐκκλησίας : 'Αναστ.Σιν.'Οδ.133,31 **φέρε καὶ πατρικῶς, ὁμοῦ τε καὶ συνοδικῶς, ἀποδείξωμεν.**
πατρίληκτος-ον Φώτ. «ἡ οὐσία ἡ πατρικὴ καὶ ἀπὸ τοῦ πατρὸς εἰλημμένη κλήρῳ».
πατριμόνιον (τὸ) [λατ.] νεώτ. εἰδ. περιουσία ἀνήκουσα εἰς τὴν δυτ. ἐκκλησίαν· || **πατριμόνιον τοῦ 'Αγίου Πέτρου** τὸ κατὰ τὸν μεσαίωνα διὰ δωρεῶν ἱδρυθὲν Παπικὸν κράτος οὗ οἱ πρόσοδοι διατίθενται ὑπὲρ τῆς Ρωμαϊκῆς ἐκκλησίας.
πατρινός-ή-όν νεώτ., δημ. **-ή-ό** ὁ ἀνοφερόμενος εἰς τὰς Πάτρας ἢ ὁ ἐξ αὐτῶν προερχόμενος : Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.67,9 **θὰ βρῇς δυὸ μῆλα κόκκινα, δυὸ πατρινὰ λεμόνια·** **2)** ὡς οὐσ. ἐθνικὸν **Πατρινός,** θηλ. **Πατρινὴ** κ. **Πατρινιὰ** ὁ Πατρεὺς βλ.λ.
πάτριος-α-ον [πατήρ] κ. νεώτ. κ. **-ος-ον** [Εὐρ. 'Ελ.222, π. κωμ., πεζ. πλὴν τοῦ 'Ανδοκ.3,27, 'Επιγρ.] ὁ τοῦ πατρὸς ἢ τῶν πατέρων, τῶν προγόνων : Πίνδ.Ο 2,14 **ἄρουραν πατρίαν,** αὐτ.Ο 6,62, Σοφ. 'Αντ 806 **πατρία γῆ,** αὐτ.Φιλ.398 **πάτρια τεύχεα,** αὐτ.ΟΤ 1394 **πάτρια δώματα,** Εὐρ.Μηδ.651 **γᾶς πατρίας στέρεσθαι,** αὐτ.'Ελ 222 **πάτριος χθών,** 'Αριστφ.Βάτρ.1533 **ἀντεφθέγξατο δ' ἀρτιεπὴς πατρία ὄσσα,** Κάλβ.'Ωδ.11,1,4 **ἀπὸ τὴν πάτριον νῆσόν του, - θὰ διαφυλάξωμεν τὸ πάτριον ἔδαφος·** **2)** ὁ ἐκ τῶν πατέρων προερχόμενος, ὁ ἐκ τῶν προγόνων παραληφθείς, κληρονομικός, πατροπαράδοτος : 'Ηρ.1,172 **οἱ πάτριοι θεοί,** 'Αριστφ.Βάτρ. 368 **ἐν ταῖς πατρίοις τελεταῖς ταῖς τοῦ Διονύσου,** Θουκ.2,16 **πάτρια ἱερά,** αὐτ.4,118 **πάτριοι νόμοι,** Ξεν.'Ελλ.2,3,2 **οἳ τοὺς πατρίους νόμους συγγράψουσι,** Πλάτ.Νόμ.793B **πάτρια καὶ ἀρχαῖα νόμιμα,** 'Ισοκρ.9,32 **αἱ τιμαὶ αἱ πάτριαι,** αὐτ.10,63 **πάτριοι θυσίαι,** 'Αριστλ.'Αθ 34,3 **πάτριος πολιτεία,** Θρασύμ.1, Πάπ. **τὸν πάτριον ὅρκον,** 'Επιγρ. **πάτριος θεά·** || **πάτριόν ἐστι** [τινί τι] εἶναί τι ἐκ παραδόσεως ἔθιμον, ἀρχή, συνήθεια εἴς τινα, εἶναι πατροπαράδοτο : Τυρτ.15,6 **οὐ γὰρ πάτριον τᾷ Σπάρτᾳ,** 'Αριστφ.'Εκκλ.778 **οὐ γὰρ πάτριόν τοῦτ' ἐστίν,** Θουκ.1,123, Ξεν.'Ελλ.7,1,3, Δημ.295 **οὐκ ἦν ταῦτα τοῖς τότε 'Αθηναίοις πάτρια,** 'Επιγρ. **τάδε πάτρια 'Ολβιοπολίταις καὶ Μιλησίοις·** || κ. νεώτ. ὁ πληθ. τοῦ οὐδ. ὡς οὐσ. **τὰ πάτρια** τὸ σύνολον τῶν ἐκ παραδόσεως ἠθῶν, ἐθίμων, πεποιθήσεων κτλ., τὰ πατροπαράδοτα : 'Αριστφ.'Αχ. 1000 **κατὰ τὰ πάτρια τοὺς χόας πίνειν ὑπὸ τῆς σάλπιγγος,** Θουκ.2,2, Πλάτ.Πολιτ.206C **παρὰ τὰ πάτρια,** 'Ισοκρ.4,31 **ποιεῖν πρὸς τὴν πόλιν τὰ πάτρια, - ἐμμένει εἰς τὰ πάτρια·** || σπανιώτ. κτ. ἐνικ. **τὸ πάτριον** ὁ κανών, ἡ ἀρχὴ ἣν ἠκολούθουν οἱ πατέρες, ἡ πατροπαράδοτος τακτική : Θουκ. 4,86 **τὸ πάτριον παρείς·** **3)** ὡς οὐσ. **πάτριος** [ὁ] ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος : 'Επιγρ.
πατρίς-ίδος (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **πατρίδα-ας** ὡς ἐπίθ. ποι. θηλ. τοῦ **πάτριος** μτ. τῶν **αἶα, γαῖα** κτλ., ἡ τῶν πατέρων τινός, τῶν προγόνων, ἡ τῆς γεννήσεως, τῆς καταγωγῆς τινος : 'Οδ.Κ 236 **ἵνα πάγχυ λαθοίατο πατρίδος αἴης,** αὐτ.Υ 193, αὐτ.Ω 322 **ἤλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν,** 'Η-

σίοδ.Α 1, αὐτ.Α 12, Αἰσχ.'Επτ 585, Σοφ.ΟΤ 641 γῆ πατρίς, 'Αριστφ.Θεσμ.859 ἐμοὶ δὲ γῆ μὲν πατρὶς οὐκ ἀνώνυμος, Σπάρτη· || ὁμ. πατρὶς πόλις ἡ πάτριος πόλις, ἡ τῶν προγόνων, ἡ τῆς καταγωγῆς τινος : Πίνδ.Ο 10(11),36 οὐ πολλὸν ἴδε πατρίδα .. ἵζουσαν ἑάν πόλιν· 2) ὡς οὐσ. ἄ. πάτρα βλ.λ.1), ἡ γῆ τῶν προγόνων, ἡ γενέθλιος γῆ, ἡ γῆ τῆς καταγωγῆς καὶ τῆς συνήθους διαμονῆς τινος, ἐν εὐρείᾳ ἐννοίᾳ : 'Ιλ.Ε 213 ἐσόψομαι ὀφθαλμοῖσιν πατρίδ' ἐμὴν ἄλοχόν τε καὶ .. δῶμα, 'Οδ.Δ 586 φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεμψαν, αὐτ.134, 'Ηρ.3,140 ἀνασπασάμενός μοι δὸς τὴν πατρίδα Σάμον, παροιμ. π.'Αριστφ.Πλ.1151 πατρὶς γάρ ἐστι πᾶσ' ἵν' ἂν πράττῃ τις εὖ (πρβλ. ubi bene ibi patria), ΚΔ Λουκ.4,24 οὐδεὶς προφήτης δεκτὸς ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, Μηναι.12,5 'Ωδ.3 μετανάστης τῆς πατρίδος ἐγένου, - εἶναι ἀπὸ τὰ χωριά τῆς πατρίδος μου, δ. εὐχὴ καλὴ πατρίδα (καλὸ γυρισμὸ στὴν πατρίδα)· || νεώτ. κ. δημ. ἐν τῇ σημ. ταύτῃ κ. ἐπὶ ζώων ἢ φυτῶν, ὁ τόπος τῆς πρώτης ἐμφανίσεως αὐτῶν : πατρὶς τῶν φοινίκων εἶναι ἡ 'Αφρική· || ἐν στενοτέρᾳ ἐννοίᾳ, ἡ πόλις ἢ τὸ χωρίον ἔνθα ἐγεννήθη τις καὶ διαμένει κανονικῶς : Δημ.324 πάντες εἰσὶν .. τῶν αὐτῶν βουλευμάτων ἐν ταῖς αὐτῶν πατρίσιν ὧνπερ οὗτοι παρ' ὑμῖν, ΚΔ Μᾶρκ.6,1 καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα ἑαυτοῦ, - πατρίς του ἦτα ἡ Κόρινθος, - ἡ 'Αθήνα δὲν εἶναι πατρίδα μου· || δημ. συνεκδοχ. καὶ ἐπὶ προσώπων καταγομένων ἐκ τῆς πατρίδος τινός, συμπατριωτῶν, ἀντὶ πατριώτης βλ.λ. : γειά σου, πατρίδα, - ἄς εἶναι καλά ἡ πατρίδα ἀπὸ δῶ (οἱ παριστάμενοι συμπατριῶται), - μαζεύτηκε ὅλη ἡ πατρίδα ἐδῶ· 3) μτγν. κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ τόπος ἐν ᾧ τις εἶναι ἐγκατεστημένος ἀσχέτως ἂν κατάγεται ἐξ αὐτοῦ, τόπος διαμονῆς : ΚΔ 'Εβρ.11,14 ἐμφανίζουσιν ὅτι πατρίδα ἐπιζητοῦσι, - ἔπιασε καινούργια πατρίδα· || μτφ. δ.φρ. τό 'πιασε πατρίδα παραμένει κατὰ τρόπον μόνιμον, δὲν ἐννοεῖ ν' ἀπομακρυνθῇ· 4) κ. νεώτ. κ. δημ. ἐν εὐρυτάτῃ ἐννοίᾳ, τὸ ἔθνος μετὰ τῶν ἀποτελούντων αὐτὸ ἀτόμων, τοῦ πατρίου ἐδάφους καὶ παντὸς συνδέοντος ἐκ παραδόσεως τοὺς ἀνήκοντας εἰς αὐτό : Θουκ.6,69 περί τε πατρίδος μαχούμενοι καὶ τῆς ἰδίας .. σωτηρίας, Πλούτ.Κικ. 23 σεσωκέναι τὴν πατρίδα, Πλάτ.Κρίτ.51Α μητρός τε καὶ πατρὸς καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἁπάντων τιμιώτερόν ἐστιν ἡ πατρίς, Σολωμ.'Εθν."Υμν. 148,3 γιά θρησκεία καὶ γιά πατρίδα ὅμοιαν ἔχει τὴν τιμή, - ἔπεσαν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος· || ὁμ. ὡς προσωποποίησις τοῦ ἔθνους : ἡ πατρὶς ἀνήγειρεν ἀνδριάντας εἰς τοὺς ἥρωας.

πατριστί ἐπιρρ. ἐπιγρ. πατρόθεν βλ.λ.

πατρίως ἐπίρρ. μτγν. συμφώνως πρὸς τὰ πάτρια, τὰς πατροπαραδότους συνηθείας καὶ ἀρχάς : 'Ιώσ.Πἱ 1,24,2 πατρίως 'Ιουδαίοις· 2) ἐν τῇ ἰθαγενεῖ ἐπιχωρίῳ γλώσσῃ τινός : αὐτ.Πἱ 5,2,1 πατρίως καλούμεναν, 'Ιω.Λυδ.Μην.4,64.

πατριώτης-ου (ὁ) κ. νεώτ. κ. δημ., δωρ. πατριώτας, κλητ. πατριῶτα, ὁ ἐκ τῆς πατρίδος τινός, ὁ ἔχων κοινὴν πατρίδα μετά τινος, συμπατριώτης, εἰδ. ἐπὶ τῶν βαρβάρων ἐχόντων μόνον κοινὴν πατρίδα, ἐν ἀντιθ. πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἔχοντας κοινὴν πόλιν (ἐλευθέραν) κ.κολουμένους πολίτας· Πολυβ.3,54, 'Ησ.,Φώτ. : Πλάτ.Νόμ.777C μήτε πατριώτας ἀλλήλων εἶναι τοὺς μέλλοντας, ῥᾷον δουλεύσειν, Φερεκρ.11 τοῖσι Λυκούργου πατριώταις (σχόλ.'Αριστφ."Ορν.1294 «φαίνονται τὸν Λυκοῦργον Αἰγύπτιον εἶναι νομίζοντες ἢ τὸ γένος ἢ τοὺς τρόπους»), "Αλεξ.326, Λουκ.Σολοικ 5 πατριώτης ἐστί μοι. 'Απόκρ. ἐλάνθανες ἄρα βάρβαρος ὤν· || γεν. ὁ ἐκ τῆς πατρίδος ἢ ἐν τῇ πατρίδι τινὸς ὑπάρχων : Σοφ.ΟΤ 1091 ὦ Κιθαιρὼν .. μή οὐ σέ γε καὶ πατριώταν (δ.γρ. καὶ πατέρ' ᾠδάν) Οἰδίπου καὶ τροφὸν .. αὔξειν, Ξεν.ΚΠ 2,2,26 ἵπποι πατριῶται (οἱ ἐγχώριοι), Πλούτ.'Ηθ.671C πατριώτης θεός (ὁ Διόνυσος)· 2) μτγν. πολίτης βλ.λ. : 'Ιάμβλ.Πυθ.5,21· 3) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς χώρας, πόλεως, χωρίου καταγόμενος, συντοπίτης : Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.92 κανένας ἀπὸ σᾶς τοὺς πατριῶτες, - μὲ τοὺς ξένους τά περνᾶς καλύτερα παρά μὲ τοὺς πατριῶτές σου· || ἡ κλητ. πατριώτη ὡς προσφώνησις ἀγνώστου συνήθ. προσώπου : γειά σου, πατριώτη· 4) νεώτ. ὁ γνήσιος, ἀληθὴς κάτοικος χώρας τινός· δθ. ὁ πράγματι ἀγαπῶν τὴν πατρίδα, ὁ φιλόπατρις : οἱ Ἕλληνες εἶναι πατριῶται, - μᾶς κάνεις τὸν πατριώτη· 5) μέλος πατριᾶς βλ.λ.2) : 'Επιγρ.

πατριωτικός-ή-όν κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πατριώτην ἢ τὴν πατριὰν βλ.λς: 'Αριστλ.Οἰκ.1346b,15 πατριωτικὰ τεμένη, Δικαίαρχ. 'Ιστ.9 πατριωτικά ἱερά, Πάπ. πατριωτικὸν ἀργύριον· 2) νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πατριωτισμὸν ἢ τὴν πατρίδα : πατριωτικὰ αἰσθήματα - θούρια, - πατριωτικὴ πρᾶξις - ἐκδήλωσις.

πατριῶτις-ιδος (ἡ), θηλ. τοῦ πατριώτης ὡς ἐπίθ.: Εὐρ.'Ηρακλ.755 πατριῶτις γῆ (ἡ πατρίς)· 2) ὁμ. ὡς ἐπίθ. ἡ τῆς πατρίδος τινός, ἡ τοῦ τόπου τῆς καταγωγῆς αὐτοῦ : Λουκ.Σκύθ.3 πατριῶτις στολὴ (ἐνδυμασία τοῦ τόπου του ἐπὶ βαρβάρου τινός)· 3) ὡς ἐπίθ. τῆς ἐν Σπάρτῃ λατρευομένης 'Αρτέμιδος : 'Επιγρ. Σπάρτης Ἄρτεμις πατριῶτις.

πατριωτισμός (ὁ) νεώτ. ἡ πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπη, φιλοπατρία : οἱ Ἕλληνες ἐφλέγοντο πάντοτε ἀπὸ πατριωτισμόν.

πατρόβουλος (ὁ) μτγν. ὁ ἄ. πατὴρ βλ.λ.8) βουλῆς (λατ caput senatus) : 'Ιουλ.'Αθ.54.

πατρογένειος-ον μτγν. ὡς ἐπίθ. τοῦ Ποσειδῶνος, ὁ προγονικός : Πλούτ.'Ηθ.730E.

πατρογενής-οῦς-ές μτγν. ὁ ἐκ πατρὸς γεννηθείς : Χρησμ.π.Δομάσκ.'Αρχ.206 πατρογενὴς αἰών.

πατρογέννητος-ον μσν. ὁ ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθείς : Δαμασκ.'Ι.3.8131'.

πατρογέρων ἱερεύς (ὁ) 'Επιγρ. ὄν. ἱερατικοῦ τινος ἀξιώματος : 'Επιγρ. 'Εφέσου.

πατρογεώργητος ἄμπελος (ἡ) μσν. ἡ ὑπὸ τοῦ πατρὸς γεωργηθεῖσα, καλλιεργηθεῖσα : Στουδ. Θεόδ.801 (ἔκδ.Mi.).

πατρογονίας νόμος (ὁ) νεώτ. πατρογονικὸς βλ.λ.3) νόμος.

πατρογονικός-ή-όν νεώτ., δημ. -ή-ό πάτριος, προγονικός, πατρόθεν προερχόμενος : πατρογονικὰ κτήματα, - τὸ ἔχει πατρογονικὸ (ἐπὶ χαρακτηριστικοῦ τινος, κληρονομικόν)· 2) ὁ πληθ. τοῦ οὐδ. ὡς οὐσ. τά πατρογονικά οἱ πρόγονοι : ντροπιάζει τά πατρογονικά του· 3) νεώτ. βιολ. πατρογονικὸς νόμος ἄ. νόμος τῆς πατρογονίας, ὁ ἰσχύων ἐν τῇ ἐξελίξει τῶν ζώων νόμος καθ' ὃν πᾶν ἄτομον κατὰ τὴν ἐμβρυογονικὴν αὐτοῦ ἀνάπτυξιν διέρχεται διαδοχικῶς τὰς μορφὰς δι' ὧν διῆλθε τὸ εἶδος μέχρι τῆς σημερινῆς μορφῆς.

πατραδίδακτος-ον σχόλ. ὁ παρὰ τοῦ πατρὸς διδαχθείς : Σχόλ.π.Τζέτζ.Χιλ.7,959 ἐν 'Αν.'Οξ.3,370.

πατρόδοτος-ον μσν. ὁ ὑπὸ τοῦ πατρὸς δοθεὶς ἢ παραδοθείς, πατροπαράδοτος : Εὐσ. in Maitair.Miscell.139 πατροδότοις ἀρετῇσι κυβερνῶν ἡνία κόσμου.

πατροδώρητος-ον μτγν. ὁ παρὰ τοῦ πατρὸς δωρηθείς, δοθείς : Λουκ.Τραγῳδ.268 ἔχομεν δὲ χρῖσμα πατροδώρητον τόδε.

πατροείκελος-ον μσν. ὁ πρὸς τὸν πατέρα ὅμοιος : Στουδ.Θεόδ.824D.

πατροθειόθεν ἐπίρρ. μσν. ἐκ τοῦ πρὸς πατρὸς θείου : Τζέτζ.'Επιστ.523 συγγενικὴν πατροθειόθεν στοργὴν εἰδότες τηροῦντα σε πρὸς ἡμᾶς.

πατρόθεν ἐπίρρ. ἀπὸ τοῦ πατρός, ἐκ τοῦ πατρός : Ἰλ.Κ 68 **πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων** ἀποκαλῶν (δι' ὀνόματος) ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς γενεᾶς (κτ. σχῆμα **ἐκ** παραλλήλου), Ἡρ.3,1 **ἠσπάζετο πατρόθεν οὐνομάζων,** Θουκ.7,69, Πλάτ.Λύσ.204Ε· ‖ ὁμ. Ἡρ.6,14 **ἐν στήλῃ ἀναγραφῆναι πατρόθεν ὡς ἀνδράσι ἀγαθοῖσι** γενομένοισι (ν' ἀναγραφῶσι τὰ ὀνόματά των μετὰ τῶν πατρικῶν), Πλάτ.Νόμ.753C **γράφαι τοὔνομα πατρόθεν καὶ φυλῆς καὶ δήμου,** Πόπ. **πατρόθεν καὶ πατρίδος·** ‖ πρὸς πατρός, ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τοῦ πατρός, ἀπὸ πατέρα : Πίνδ.Ο 7,23 **τὸ μὲν πατρόθεν ἐκ Διὸς εὔχονται,** Σοφ.Αἴ.547 **εἴπερ . . ἔστ' ἐμὸς τὰ πατρόθεν·** **2)** ὁ ἐκ τοῦ πατρὸς προερχόμενος, πατρικός : Πίνδ.Ο 3,28 **ἀνάγκα πατρόθεν** (προερχομένη ἐκ τοῦ πατρὸς Διός), Αἰσχ. Ἀγ.1507 **πατρόθεν ἀλάστωρ,** αὐτ.Ἑπτ.841 **πατρόθεν εὐκταία φάτις** (πατρικὴ κατάρα)· **3)** ὁ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν πατέρων, τῶν προγόνων χρονολογούμενος, προγονικός, παλαιός : Ἐπιγρ. **πατρόθεν φίλοι τοῦ δήμου.**

πατροιόκος δωρ. ἀντὶ πατροιόχος (τὸ **ο** περισπώμενον) πατρῳῶχας, πατροῦχος βλ.λ. : Ἐπιγρ. Γόρτυνος.

πατροκασιγνήτη (ἡ) μτγν. ἡ ἀδελφὴ τοῦ πατρός, πρὸς πατρὸς θεία : Κόϊντ.10,58.

πατροκασίγνητος (ὁ) ὁ ἀδελφὸς τοῦ πατρός, ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος : Ἰλ.Φ 469 **αἴδετο . . πατροκασιγνήτοιο μιγήμεναι,** Ὀδ.Ζ 330, Ἡσίοδ.Θ 501 **λῦσε δὲ πατροκασιγνήτους.**

πατροκίνητος-ον μτγν. ὁ ὑπὸ τοῦ θεοῦ πατρὸς κινηθείς, προκληθείς : Διον.Ἀρεοπ.Ι.1 **πᾶσα πατροκινήτου φωτοφανείας πρόοδος** (Παχυμ.Γ «πᾶσα θεοκινήτου φωτοχυσίας προέλευσις»).

πατροκόμος-ον μτγν. ὁ περὶ τοῦ πατρὸς μεριμνῶν, φροντίζων : Νόνν.Δ 26,103 **πατροκόμου δολόεντος ἀμέργετο χεύματα μαζοῦ.**

πατροκτονία (ἡ) κ. νεώτ. ὁ ὑπὸ τέκνου φόνος τοῦ πατρός : Ἱππαρχ.π.Στοβ.4,44,81 **ἐπὶ πατροκτονίᾳ παρεγένοντο,** Πλουτ.Ρωμ.22 **ὁρίσαντα πᾶσαν ἀνδροφονίαν πατροκτονίαν προσειπεῖν,** Ἰάμβλ. Πυθ 17,78 (πληθ.)· ‖ π.Ρωμαίοις, ὁ φόνος ἀνιόντος συγγενοῦς ἢ συζύγου ἢ πάτρωνος, οὐδέποτε παραγραφόμενος (κτ. τὸν Πομπήϊον νόμον).

πατροκτόνιον (τὸ) γλώσσ. πατροκτονία βλ.λ.

πατροκτόνος-ον κ. νεώτ. ὁ φονεύων τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, πατραλοίας : Αἰσχ.Ἑπτ.752 **πατροκτόνον Οἰδιπόδαν,** - **ὁ πατροκτόνος ἐν Γαλλίᾳ ἐκαρατομεῖτο κοπτομένης πρότερον τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ χειρός·** **2)** ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πατροκτονίαν : Αἰσχ.Χο.1028 **πατροκτόνον μίασμα** (τὸ μόλυσμα τῆς πατροκτονίας), Σοφ.άπ.696 **πατροκτόνος δίκη** (ἡ τιμωρία τῆς πατροκτονίας), Φίλ. 2,73, Πορφ.Ἀποχ.3,19· **3) χεὶρ πατροκτόνος** ἡ φονικὴ χεὶρ πατρός, ἡ χεὶρ πατροκτόνου : Εὐρ. ΙΤ 1083 **ὦ πότνι' ἥπερ μ' .. ἔσωσας ἐκ πατροκτόνου χειρὸς** (τῆς τοῦ Ἀγαμέμνονος).

πατροκτονῶ-έω φονεύω τὸν πατέρα μου : Αἰσχ. Χο.909 **πατροκτονοῦσα γὰρ ξυνοικήσεις ἐμοί,** Λουκ.Τυρανν.1 **πατροκτονήσας, ὡς ἐδύνατο.**

πατρολάθησις-εως (ἡ) πάπ. ἀδιαφορία περὶ τοῦ πατρός, παραμέλησις, παραπέταμο, παράτημα τοῦ πατέρα.

πατρολέτωρ-ορας (ὁ) μτγν. πατροκτόνος βλ.λ.: Ἀντιφάν.ΑΠ 11,348.

πατρολογία (ἡ) νεώτ. κλάδος τῆς θεολογίας ἐξετάζων τὸν βίον, τὴν διδασκαλίαν καὶ τὰ ἔργα τῶν Πατέρων, ἱστορικῶν, ὑμνογράφων καὶ ποιητῶν τῆς ἐκκλησίας κ. γεν. πάντων τῶν ἐκκλησιαστικῶν συγγραφέων καὶ αὐτῶν τῶν αἱρετικῶν συμπεριλαμβανομένων· **2)** ἡ συλλογὴ τῶν συγγραμμάτων τῶν ἐκκλησιαστικῶν συγγραφέων.

πατρολογικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πατρολογίαν βλ.λ.

πατρολοός (ὁ) πάπ. πατρολέτωρ, πατροκτόνος.

πατρολύμας (ὁ) μτγν. πατρολέτωρ, πατροκτόνος : Καισάρ.1032.

πατρολῴας (ὁ) πατραλοίας βλ.λ.

πατρομανῶ δημ. βοηθῶ, προστατεύω, κηδεμονεύω τινά, παραστέκω σὲ κάποιον.

πατρομαχία (ἡ) μσν. τὸ μάχεσθαι τοὺς πατέρας τῆς ἐκκλησίας : Στουδ.Θεόδ.1484 (ἐκδ. Mi.).

πατρομητρόμοιος-ον μσν. ὁ ὅμοιος πρὸς τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα : Γλυκ.107,7 **πατρομητρόμοια τὰ γεννώμενα τίκτεται.**

πατρομήτωρ-ορας (ὁ) μτγν. ὁ πατὴρ τῆς μητρός, ὁ πρὸς μητρὸς πάππος : Λουκ.Ἀλέξ.58 **στέμματά τε τοῦ πάππου . . καὶ τὴν ἅρπην ἐκείνην τοῦ πατρομήτορος Περσέως·** **2)** θηλ. ἡ μήτηρ τοῦ πατρός, ἡ μάμμη : Λυκόφρ 502.

πατρομιμήτως ἐπίρρ. μσν. κατ' ἀπομίμησιν τῶν πατέρων (τῆς ἐκκλησίας) : Στουδ.Θεόδ.1821Α **καὶ νῦν τὸ τέκνον πατρομιμήτως λέγει.**

πατρομιξία (ἡ) μσν. ἡ μετὰ τοῦ πατρὸς σαρκικὴ μεῖξις θυγατρός : Θεοφάν.Κερ. ἐν Mi.132,1025 **πατρομιξία τῶν Λὼτ θυγατέρων.**

πατρομοίως ἐπίρρ. μσν. ὁμοίως τῷ πατρί, ὅμοια μὲ τὸν πατέρα : Στουδ.Θεόδ.1793 (ἐκδ.Mi.).

πατρομύστης-ου (ὁ) Ἐπιγρ. ὁ ἐκ πατρὸς μύστης, ὁ ἔχων κληρονομικῶς τὴν ἰδιότητα τοῦ μύστου (κτ. δ.ἑρμ.ὁ πατὴρ ἢ ὁ πρῶτος τῶν μυστῶν).

πατρόνα (ἡ) πατρώνα βλ.λ.

πατρονάμπασης (ὁ) (τουρκ.) δημ. παλαιότ. ὁ κυβερνήτης πλοίου, ἰδ. πολεμικοῦ.

πατρονομία (ἡ) μτγν. ἡ πατρικὴ κυβέρνησις, διοίκησις : Λουκ.Δημ.Ἐγκώμ.12 **τοὺς πατρονομίαις ἀνάγκαις ὑποκειμένους·** **2)** τὸ ἀξίωμα, ἡ ὑπηρεσία τοῦ πατρονόμου βλ.λ. ἐν Σπάρτῃ : Ἐπιγρ. **ἡ θεοῦ Λυκούργου πατρονομία.**

πατρονομικός-ή-όν ὁ ἀνήκων εἰς τὴν πατρικὴν διοίκησιν : Πλάτ.Νόμ.927Ε **ἡ πατρονομικὴ** (ἐνν. ἀρχὴ ἢ τροφὴ) ἡ πατρικὴ διοίκησις ἢ ἀνατροφή.

πατρονόμος (ὁ) μτγν. μέλος τοῦ παρὰ τοῦ Κλεομένους τοῦ Γ' ἱδρυθέντος ἐν Σπάρτῃ συμβουλίου εἰς ἀντικατάστασιν τῆς ἀρχῆς τῶν ἐφόρων καὶ γερουσιαστῶν, ὃ ἐξηκολούθησεν ὑφιστάμενον καὶ μετὰ τὴν ἐκ νέου ἀποκατάστασιν τούτων καὶ τοῦ ὁποίου ὁ πρῶτος ἦτο ὁ ἐπώνυμος τοῦ ἔτους : Πλουτ.Ἠθ 795F, Παυσ.2,9,1 **Κλεομένης . . τὸ κράτος τῆς γερουσίας καταλύσας πατρονόμους τῷ λόγῳ κατέστησεν ἀντ' αὐτῶν,** Φιλόστρ. Ἀπολλ.4,32, Ἐπιγρ. **ἐπὶ πατρονόμω σεῶ Λυκούργω.**

πατρονομῶ-έω κατέχω τὸ ἀξίωμα τοῦ πατρονόμου βλ.λ. : Ἐπιγρ.Σπάρτης· **2)** παθ. **πατρονομοῦμαι** τελῶ, εὑρίσκομαι ὑπὸ πατριαρχικὴν διοίκησιν προβλ. πατρονομία ΙΙ : Πλάτ.Νόμ.680Ε **ἀγέλην μίαν ποιήσουσι, πατρονομούμενοι,** Πλουτ. Δίων 10 **ταῦτα . . μετ' εὐμενείας πατρονομούμενα παρασχών,** Εὐστ.Βί.Κωνστ.483D **τῶν .. δήμων πατρονομουμένων μᾶλλον ἢ .. ἀρχομένων.**

πατροπαράδοτος-ον μτγν. κ. νεώτ., δημ. **-η-ο** ὁ ὑπὸ τῶν πατέρων, τῶν προγόνων, παραδοθείς, διαδοχικῶς μεταβιβασθείς, ὁ ἐκ παραδόσεως κληρονομικός : Διον.Ἀλ.Ρωμ.5,48 **ἡ μικρὰ καὶ πατροπαράδοτος οὐσία,** Διόδ.Σ 17,4 **ἡ πατροπαράδοτος ἡγεμονία,** ΚΔ Πέτρ.1,18 **ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαραδότου,** Ἐπιγρ. **παρέχεσθαι πατροπαράδοτον τὴν εὔνοιαν,** Ἐπιγρ. **πατροπαράδοτος Ζεύς** (ἡ πατροπαράδοτος πίστις εἰς τὸν Δία), - **τὴν τσιγγουνιὰ τὴν ἔχει πατροπαράδοτη·** ‖ νεώτ. κ. δημ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. **τὸ πατροπαράδοτο** (ἐνν. πρᾶγμα) παράδοσις, προγονικὴ κληρονομία : Ψυχ.Ταξ.153 **στὴ Χιὰ εἶναι πατροπαράδοτο, ἀντὶς νὰ πολε-**

μοῦν τὸν Τοῦρκο, νὰ πιάνωνται οἱ Γραικοί· || ἰδ. κτ. πληθ. **τὰ πατροπαράδοτα** τὸ σύνολον τῶν παραδόσεων βλ.λ.· || ὁμ. τὸ σύνολον τῶν παλαιῶν ἀντιλήψεων ἐν ἀντιθ. πρὸς τὰς συγχρόνους τοιαύτας καὶ τοὺς νεωτερισμούς : μένει πιστὸς στὰ πατροπαράδοτα.

πατροπαραδότως ἐπίρρ. μσν. κατὰ τρόπον πατροπαράδοτον, διὰ τῆς παραδόσεως, κληρονομικῶς : Φώτ.'Επ.8,33 πατροπαραδότως καὶ ὁσιοπρεπῶς προσκυνεῖσθαι.

πατροπασχῖται (οἱ) μσν. κ νεώτ. αἱρετικοὶ τοῦ χριστιανισμοῦ οἵτινες μὴ διακρίνοντες τὸν υἱὸν ἀπὸ τοῦ πατρὸς ἐδίδασκον ὅτι ἐνηνθρώπισε καὶ ἐσταυρώθη ὁ πατήρ.

πατροπάτωρ-ορος (ὁ) ὁ πατὴρ τοῦ πατρός, ὁ πρὸς πατρὸς πάππος : Πίνδ.Π 9,82 πατροπάτωρ ἔνθα Fοι Σπαρτῶν ξένος κεῖτο, 'Απολλ.Ρ 1,170, Καλλικρατ.π.Στοβ.85,16,179 ἢ μητροπάτορες ἢ πατροπάτορες· || μτγν. ὡς τίτλος θεοῦ : Πάπ. πατροπάτωρ Σάραπις.

πατροποίητος-ον κ. πατροπόητος κ.-φοίητος-ον 'Επιγρ. ὁ ὡς πατὴρ ὑπό τινος γενόμενος, ληφθείς, ἐκεῖνος ποὺ ἔγινε (σάν) πατέρας κάποιου.

πατροποιοῦμαι-έομαι μτγν. μέσ. δέχομαι, κάμνω τινὰ (ὡς) πατέρα μου : 'Ιω.Χρυσ.5,736 ὁ μὲν πατροποιεῖται, ὁ δὲ ἀδελφοποιεῖται.

πατρόπολις-εως (ἡ) κωμ. λογοπαίγνιον ἐπὶ τοῦ μητρόπολις : 'Αντιφάν.220 μητρόπολίς ἐστιν οὐχὶ πατρόπολις πόλις.

πατροπρεπὴς-οῦς-ές μσν. ὁ ἐμπρέπων, ἁρμόζων εἰς πατέρα : Στουδ.1.500 (ἔκδ. Mi.) πατροπρεπὴς διάλεξις.

πατρορραίστης-ου (ὁ) Σουΐδ. πατροκτόνος.

πατροσθενὴς-οῦς-ές μσν. ὁ ἔχων τὸ σθένος τοῦ πατρός : Εὐστ.648.

πατροστερὴς-οῦς-ές ὁ ἐστερημένος τοῦ πατρός, ὀρφανὸς ἀπὸ πατέρα : Αἰσχ.Χο.253 'Ηλέκτραν .. ἰδεῖν πάρεστί σοι, πατροστερῆ γόνον.

πατρότης-ητος (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ εἶναί τινα πατέρα, ἡ ἰδιότης τοῦ πατρός : 'Ιω.Χρυσ.10,647Ε οὐκ ἀρχὴ μόναν ἐστίν, ἀλλὰ καὶ πατρότης, ὡς ἄν τις εἴποι· || νεώτ. νομ. ἡ ἐκ τῆς φύσεως (φυσικὴ πατρότης) ἢ ἐκ νομικῆς πράξεως (ποιητὴ πατρότης ἢ υἱοθεσία) πηγάζουσα ἰδιότης καὶ σχέσις μεταξὺ πατρὸς καὶ τέκνου μετὰ τῶν συναφῶν δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων ἑκατέρου· || νεώτ. ἰατροδ. **πατρότης τέκνου** ἡ πρὸς πατρὸς γνησιότης τέκνου, ἧς ἡ ἀπόδειξις ἐπιδιώκεται ἐπὶ τῇ βάσει διαφόρων μεθόδων, κ. ἰδ. διὰ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ὁμάδος εἰς ἣν ἀνήκει τὸ αἷμα πατρός, μητρὸς καὶ τέκνου· **2)** ἡ ἰδιότης τοῦ δημιουργοῦ, τοῦ ἐπινοητοῦ, τοῦ συντάκτου κττ. : ἡ πατρότης τοῦ ἔργου - τῆς ἰδέας.

πατροτυπία (ἡ) 'Επιγρ. πατροτυφία βλ.λ.

πατροτύπτης-ου (ὁ) ὁ τύπτων, κτυπῶν τὸν ἑαυτοῦ πατέρα : 'Ισαΐ.ἀπ.166, Φίλ.1,135, Σέξτ.'Εμπ. Μαθ.2,44 οὐ διὰ τὴν παγκρατιαστικὴν τέχνην γίνεται πατροτύπτης.

πατροτυφία (ἡ) μτγν. τὸ τύπτειν τὸν πατέρα, τὸ δάρσιμο τοῦ πατέρα : Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.2,46.

πατρούεος-α-ον 'Επιγρ. Θεσσ. ἀντὶ πατρῷος, πατρῷος βλ.λ.

πατροῦχος παρθένος (ἡ) ἐπίκληρος, ἡ μόνη κληρονόμος τῆς πατρικῆς περιουσίας ὀρφανὴ κόρη : 'Ηρ.6,57 πατρούχου τε παρθένου πέρι.

πατροφάγος-ον γλωσσ. ὁ τρώγων, ἀναλίσκων τὴν πατρικὴν κληρονομίαν, σπάταλος.

πατροφαὴς-οῦς-ές μτγν. ὁ παρὰ τοῦ πατρὸς λαμβάνων τὸ φῶς, περὶ τοῦ Χριστοῦ : Γρηγ.Ναζ. 2,131C πατροφαὲς μεγάλοιο νόου λόγε.

πατρόφιλος-ίλη-ον μσν. φιλοπάτωρ βλ.λ. : Θεόφιλ.'Αντιοχ.1600 Λπαιδὸς πατροφίλας (δ.γρ.-ης).

πατροφονεὺς-έως, ἐπ.-ῆος (ὁ) ὁ φονεὺς τοῦ πατρός τινος : 'Οδ.Α 299 ('Ορέστης) ἔκτανε πατροφονῆα Αἴγισθον .. ὅ οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα· πρβλ αὐτ.Γ 197.

πατροφονία (ἡ) μτγν. πατροκτονία βλ.λ. : Βασ. 1,463Β τὴν πατροφονίαν δικαίαν τίθενται.

πατροφόνος-ον ὁ τὸν πατέρα τινὸς φονεύων : Αἰσχ.'Επτ.783 πατροφόνῳ χερὶ τῶν .. ὀμμάτων ἐπλάγχθη, Εὐρ.'Ορ.193 ἀπόφονον αἷμα δοὺς πατροφόνου ματρός· **2)** ὡς οὐσ. πατραλοίας βλ.λ. : Πλάτ.Νόμ.869Β τὸν πατροφόνον .. δικαιότατον θανάτων πολλῶν ἦν τυγχάνειν.

πατροφόντης-ου (ὁ,ἡ) πατροφόνος βλ.λ.2) : Σοφ.ΟΤ 1441 τὸν πατροφόντην, τὸν ἀσεβῆ μ' ἀπολλύναι· θηλ. : αὐτ.Τραχ.1125 τῆς πατροφόντου μητρός.

πατροφονῶ-έω μτγν. διαπράττω πατροκτονίαν, φονεύω τὸν πατέρα μου · Φιλόδ.Στωϊκ.339,10.

πατρυιὸς (ὁ) κ. -υὸς (Κατ.'Αστρλ.Κ 2,174) μτγν. κ. νεώτ. ὁ σύζυγος τῆς μητρὸς ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἐξ ἄλλου πατρὸς τέκνα ταύτης, ἀ. μητρυιός : Κατ.'Αστρλ.Κ 2,174, Εὐστ.560,26 πατρυιὸν καὶ μητρυιὸν οἱ παλαιοὶ φασι τὸν πατρῷον ἀρρενωνυμοῦντες τὴν μητρυιάν.

πατρῴζω μτγν. πατριάζω βλ.λ. : 'Ηρωδιαν.1,7,1, Θεμίστ.Λόγ.5,71Β, 'Αλκίφρ.3,14 εἰ πατρῴζεις, ὦ παῖ· μτ. αἰτ. τοῦ κατά τι, μιμοῦμαι, ἀκολουθῶ τὸν πατέρα ὡς πρός τι, σὲ κάτι : Φιλόστρ.'Απολλ.6,16 πατρῴζειν τὴν σοφίαν, αὐτ.Σοφ.2,9,3 πατρῴζοντα τὴν ἐν τοῖς πράγμασι δεινότητα.

πατρῷϊος-ον πατρῷος βλ.λ.

πατρωϊστὴς-οῦ 'Επιγρ., δωρ. πατρωϊστάς λάτρης πατρῴου θεοῦ τινος.

πατρωΐωχος-ον 'Επιγρ. πατροῦχος βλ.λ.

πάτρων-ωνος (ὁ) (λατ.) μτγν., θηλ. πατρώνα βλ.λ., ὁ ἐν Ρώμῃ προστάτης ἀπελευθερωθέντος πρώην δούλου αὐτοῦ (πελάτου), ὃν ἀντεπροσώπευεν ἐν τῇ πολιτείᾳ καὶ ὑπὲρ οὗ συνηγόρει ἐν τοῖς δικαστηρίοις ὡς μὴ τελείου πολίτου, ἔχων προσέτι δικαιώματα ἐπὶ τῆς περιουσίας αὐτοῦ πολλάκις, τὸ δικαίωμα τῆς πατρωνείας καὶ ἐπὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ κ.ἄ.· πρβλ. πατρωνεία : Διόδ.Σ 29,27 Αἰμίλιος ὁ ὕπατος, ὁ καὶ πάτρων γενόμενος, Πλούτ. Φάβ 13 οἱ δὲ στρατιῶται τοὺς πάτρωνας ἠσπάζαντο, 'Αρρ.'Επίκτ.3,9,18· **2)** θεῖος : 'Επιγρ.· **3)** νεώτ. ὁ προϊστάμενος ἐπιχειρήσεως ἢ οἴκου ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ὑφισταμένους, ἀφεντικό.

πατρώνα (ἡ) 'Επιγρ. κ.δημ. θηλ. τοῦ πάτρων βλ.λ. ἀντὶ ματρώνα, δέσποινα, προστάτις, ἀφέντισσα : 'Επιγρ. Δελφῶν· **2)** δημ. ἐν κακῇ σημ. ἡ συντηροῦσα οἶκον ἀνοχῆς.

πατρωνεία (ἡ) μτγν. κ. -ία (Διον.'Αλ.Ρωμ.2,10) ἡ ἰδιότης τοῦ πάτρωνος βλ.λ., ἡ προστασία καὶ ἀντιπροσώπευσις τοῦ ἀπελευθερωθέντος δούλου ἐν γένει κ. εἰδ. ἐνώπιον δικαστηρίου· πρβλ. πάτρων : Διον.'Αλ.Ρωμ.2,10 'Ρωμαίοις ἔθη περὶ τὰς πατρωνείας τοιάδε, Πλούτ.Ρωμ.13, Παῦλ.'Αλ.3 περὶ φιλίας ἢ πατρωνείας.

πατρωνεύω μτγν. εἶμαι πάτρων βλ.λ. τινός : 'Επιγρ. εὐνοϊκῶς δὲ καὶ ποτὶ τὰν πόλιν αὐτῶν πατρωνεύων· || παθ. προστατεύομαι καὶ ἀντιπροσωπεύομαι ὑπό τινος, ἔχω πάτρωνα: Διόδ.Σ 40,5.

πατρώνης-ου (ὁ) 'Επιγρ. ὁ πάτρων βλ.λ.1).

πατρωνίκιον (τὸ) πάπ. κτ. πληθ. τὰ δικαιώματα τοῦ πάτρωνος.

πατρωνικὸς-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων εἰς τὸν πάτρωνα ἢ ὁ προερχόμενος ἐκ τοῦ πάτρωνος βλ.λ.1) : 'Ιουστιν Νεαρ.1,4,1,Σουΐδ. πατρωνικὸν δίκαιον, τὸ ἐκ προστάτου δίκαιον.

πατρώνισσα (ἡ) πάπ., 'Επιγρ. πατρώνα βλ.λ.

πατρωνυμία (ἡ) λεξ. κ. νεώτ. ἡ ὀνομασία δι' ὀνόματος σχηματισθέντος ἐκ τοῦ πατρικοῦ, ἢ διὰ

πατρωνυμικοῦ (ὡς Πηλείδης, Ἀτρείδης) : Εὐστ. 1388,24 **λέγουσι γάρ τὸν Ὅμηραν μὴ σχηματίζειν ἀπὸ πάππου πατρωνυμίαν.**

πατρωνυμικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ προερχόμενος, σχηματισθεὶς **ἐκ τοῦ** πατρικοῦ ὀνόματος : Διον.Ἀλ.Ρωμ.3,48 **πατρωνυμικὸν ὄνομα,** Διον.Θρ.634,26, Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.Ι,133, Ἀπολλ.Δύσκ. Συνδ.248,6 **πατρωνυμικός τύπος**· || τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. **πατρωνυμικὸν** ὄνομα ἢ τύπος σχηματισθεὶς ἐκ τοῦ πατρικοῦ ὀνόματος : Ἀπολλ.Δύσκ. Συνδ.248,7· || νεώτ. **πατρωνυμικά** (ἐνν. ὀνόματα) **τὰ** σημαίνοντα τὴν ἀπὸ πατρὸς ἢ προγόνου **καταγωγὴν** καὶ σχηματιζόμενα ἐκ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ καταλήξεων (-ίδης, -άδης, -ίων κτλ. ἐν τῇ ἀρχ. γλώσσῃ, ἐν τῇ νεωτ. δὲ κ. διὰ τῶν -άκης, -άκος, -πουλος, -έας, -όγλου κ.ἄ.).

πατρωνυμικῶς ἐπίρρ. σχόλ. κ. μσν. διὰ πατρωνυμικοῦ βλ.λ. : Ἐπιφάν.Ι,132C **πατρωνυμικῶς καλεῖσθαι,** αὐτ.Ι,179 **προσαγορευθῆναι πατρωνυμικῶς.**

πατρωνύμιος-ον ὁ ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ πατρὸς καλούμενος· **δθ.** ὁ **ἐκ τῆς** πατρικῆς **πλευρᾶς,** ὁ πατρόθεν προερχόμενος : Αἰσχ.Πέρσ.146 **τὸ πατρωνύμιον γένος ἡμέτερον** (πιθ. δ.γρ.).

πατρώνυμος-ον Ἐπιγρ. ὁ ἐκ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ὀνομαζόμενος, ὁ φέρων τὸ πατρικὸν ὄνομα· **2)** νεώτ. **πατρώνυμον** (τὸ) **τὸ** ὄνομα τοῦ πατρός : **ἕκαστος φέρεται μὲ τρία ὀνόματα, τὸ ἐπίθετον,** τὸ (μικρὸν) **ὄνομα καὶ τὸ πατρώνυμον.**

πατρωνυμοῦμαι-έομαι μσν. ἐπὶ ὀνομ., σχηματίζω τὸν πατρωνυμικὸν τύπον : Εὐστ.13,41 **διὰ τοῦ -άδης πατρωνυμοῦνται καὶ τὰ εἰς-ης κύρια.**

πατρῷος-α-ον κ. **-ος-ον** (Αἰσχ.Ἀγ.210) τὸ πρῶτον π. Θέογν. κ. Πίνδ. παρ' οἷς κ. **πατρώϊος,** ἐπ. κ. ἴων. **πατρώϊος-η-ον,** ὁμ. ἐν παλαιᾷ ἰων. Ἐπιγρ. **πατρόϊος,** βοιωτ. **πατροῖος** (ΕΜ 224,31) ὁ μόνος ἐν χρήσει τ. π. Ὅμ., Ἡσίοδ. κ. Ἡρ., Θεσσ. **πατρούεος** βλ.λ. ὁ **τοῦ πατρὸς** ἢ ὁ ἐκ τοῦ πατρός τινος προερχόμενος **ἢ κληροδοτηθείς.** πατρικός : Ἰλ.Β 46 **σκῆπτρον πατρώϊον,** αὐτ.Τ 387 **πατρώϊον ἔγχος,** αὐτ.Υ 391 **πατρώϊον τέμενος,** αὐτ.Φ 44 **πατρώϊον δῶμα,** Ἡσίοδ.Ἔργ.376 **οἶκον πατρώϊον εἴη,** Αἰσχ.Ἀγ.503 **πατρῷον οὖδας,** αὐτ.Πρ.230 **πατρῷος θρόνος,** Σοφ.ΟΤ 1450 **πατρῷον ἄστυ,** Ἡρ.2,1 **δοῦλοι πατρώϊοι,** αὐτ.7,104 **πατρώϊα γέρεα,** Εὐρ.Ἑκ.22 **πατρῷα ἑστία,** Ἀνδοκ.Ι,62 **πατρῴα οἰκία,** Ξεν.Ἀνάβ.Ι,7,6 **πατρῴα ἀρχή·** ὁμ. **πατρῴα γῆ** ἡ πατρίς τινος, ὁ τόπος του : Ὀδ.Ν 188 **γαῖα πατρωΐη,** Θέογν.888, Πίνδ.Π 4,290, Σοφ. Ἠλ.67· ἐπὶ φίλων, ὁ ἐκ προγόνων, κληρονομικός, πατρικός : Ἰλ.Ζ 215 **ξεῖνος πατρώϊός ἐσσι παλαιός,** Ὀδ.Β 254 **πατρώϊοι ἑταῖροι** || τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. **τὰ πατρώϊα** τὰ πατρικὰ ἀγαθά, ἡ πατρικὴ κληρονομία, τὰ πατρικά : Ὀδ.Ρ 80 **λάθρῃ κτείναντες πατρώϊα πάντα δάσωνται,** αὐτ.Υ 336, Ἡρ.9,26 **κατιέναι Ἡρακλείδας ἐπὶ τὰ πατρώϊα,** Ἀριστφ.Θεσμ.819 **καὶ τὰ πατρῷά γε χείρους ἡμῶν εἰσὶν σῴζειν,** Λυσ.27,11 **τὰ πατρῷα κεκτημένοις,** Ἀριστλ.Πολιτ.1303b,34 **ἀδελφῶν περὶ τῆς πατρῴας νομῆς διενεχθέντων** (δ.γρ.)· ὁμ. πληρέστ. : Ἀριστφ.Ὄρν.1658 **τὰ πατρῷα χρήματα,** Πλάτ.Χαρμ.157E **πατρῷος κλῆρος,** Ἀναξανδρ.45 **πατρῴα οὐσία·** || ὁ ἐκ τῶν προγόνων, κληρονομικός : Ξεν.Ἑλλ.7,5,16 **πατρῴα δόξα,** ΚΔ Πράξ. 22,3 **πεπαιδευμένος κατ' ἀκρίβειαν τοῦ πατρῴου νόμου,** Ἐπιγρ. **εἰρήνη ἡ πατρῴα** (ἡ πατροπαράδοτος), Πάπ. **ἔχων πατρῴαν ἡμῶν ὑποθήκην·** || **πατρῷοι θεοὶ οἱ** προστάται θεοὶ οἰκογενείας ἢ λαοῦ τινος, ὡς ὁ Ἀπόλλων ἐν Ἀθήναις : Σοφ. Φιλ.933 **πρὸς θεῶν πατρῴων τὸν βίον μή μ' ἀφέλῃς,** Πλάτ.Εὐθ.302D, Ἀριστλ.Ἀθ.55,3· ὁμ. ὁ **Ζεὺς μεταξὺ** τῶν **Δωριέων** : Αἰσχ.ἀπ.162,3· ὁμ. : Ξεν.Ἑλλ.2,4,21 **πρὸς θεῶν πατρῴων καὶ μητρῴων,** Θουκ.7,69· κτ ἑν. : **θεὸς πατρῷος** ὁ Ζεύς, ἰδ. τοῦ Ἡρακλέους : Σοφ.Τρ.288, αὐτ.753· ὁμ. τοῦ Ὀρέστου : Εὐρ.Ἠλ.671· || **Ζεὺς πατρῷος** ὁ προστάτης τῶν οἰκογενειακῶν δικαίων : Ἀριστφ. Νεφ.1468 **καταιδέσθητι πατρῷον Δία,** Πλάτ.Νόμ. 881D· **2)** ὁ ἀνήκων εἰς τὸν πατέρα τινός· πρβλ. πάτριος : Ὀδ.Μ 136 **μῆλα φυλασσέμεναι πατρώϊα,** Πίνδ.Π 6,45 **πατρῴαν πρὸς στάθμαν,** αὐτ. Π 4,220 **πατρῷοι ἄεθλοι** (οἱ ὑπὸ τοῦ πατρὸς καταστασθέντες), Ἡρ.3,53 **πολλοὶ . . τὰ μητρώϊα διζήμενοι τὰ πατρώϊα ἀπέβαλον** (τῶν δικαίων) (τὰ πατρικὰ δίκαια, δικαιώματα), Αἰσχ.Ἀγ.210 **μιαίνων . . πατρῴους χέρας,** Σοφ.Ἀντ.856 **πατρῷος ἄθλος** (ὁ τοῦ πατρός), αὐτ.Ἀντ.640, αὐτ.ΟΚ 990 **πατρῷοι φόνοι** (οἱ ὑπὸ τοῦ πατρός), Δημ.150 **πατρῴα σοι καὶ παππῴα δόξα ὑπάρχει** (ἡ εἰς τοὺς πατέρας καὶ τοὺς πάππους ἡμῶν ἀνήκουσα)· **3)** γραμμ. **τὸ πατρῷος** σημαῖνον κυρ. κτῆσιν, περιουσίαν πατρόθεν προερχομένην διακρίνεται τοῦ **πάτριος** σημαίνοντος ἤθη, ἔθιμα, ἀντιλήψεις κττ. ἐκ παραδόσεως (Ἀμμών. ἐν λ. ΑΒ 297, Σουΐδ.)· **π.** ἀττ. πεζογρ. ἡ διάκρισις ὑφίσταται πάντοτε· ὁμ. κ. π. τραγ. ἔνθα δύναται ν' ἀποκατασταθῇ πανταχοῦ, ὅπου ἡ β' συλλαβὴ εἶναι βραχεῖα ὡς ἐν ἀναπ. κ. λυρ. χωρίοις (Εὐρ.Ἑκ.82, αὐτ.Τρ.162, αὐτ.Βάκχ.1368, αὐτ.Ἠλ.1315, αὐτ.Ἄλκ.249)· π. Ὅμ. κ. Ἡρ. πάντοτε **πατρώϊος** ἐν ἀμφοτέραις ταῖς σημ.

πατρωός-οῦ (ὁ) μτγν. πατρυιός βλ.λ. : Κερκ.4,43, Πλούτ.Κλεομ.11 **Μεγιστόνους ὁ πατρωὸς αὐτοῦ,** Ἀρτεμίδ.Δαλδ.3,26, Ἰουστιν.Νεαρ.22,27 **ἢ ὁ πατρυιὸς ἢ ἡ μητρυιὰ παραλήψονται.**

πάτρως-ωος κ. -ω (ὁ), δοτ. **πάτρῳ,** αἰτ. **πάτρωα** (Στησίχ.17) **κ. πάτρων,** πληθ. **πάτρωες** (Εὐστ.316,15) κ. **πάτρω** (Ἐπιγρ.), δοτ. πληθ. **πάτρωσι,** Κρητ. αἰτ. πληθ. **πάτρωανς** (Ἐπιγρ.), ὁ ἀδελφὸς τοῦ πατρός, ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος : Πίνδ.Π 6,46 **πάτρῳ γ' ἐπερχόμενος,** Ἡρ.4,76 **εἶναι δ' αὐτὸν Ἰδανθύρσου τοῦ Περσῶν βασιλέος πάτρων,** αὐτ.6,103 **παρὰ τῷ πάτρῳ Μιλτιάδῃ τρεφόμενος.**

πατρωσύνη (ἡ) μσν. ἡ ἰδιότης τοῦ πνευματικοῦ πατρὸς ἐν χρ. ὡς τὰ σεβασμιότης, πανιερότης κττ. ἐν προσφωνήσεσιν ἐπισκόπων : Ἐπιφάν.2,359B **ἱκετεύω τὴν σὴν πατρωσύνην.**

πατσαβούρα δημ. κ. **πατσαβούρι** (τὸ) ῥάκος χρησιμοποιούμενον συνήθ. εἰς καθαρισμόν, ὅθ. ῥυπαρόν, βρωμερὸν ῥάκος, βρωμοκούρελο· || μτφ. ἐπὶ γυναικῶν, ἡ ἀξία περιφρονήσεως, πρόστυχη, βρωμογυναίκα· || ὁμ. ἐπὶ ἐφημερίδων, ἐλεεινόν, χυδαῖον, ὅθ. χρήσιμον μόνον πρὸς καθαρισμὸν φύλλον.

πατσάς (ὁ) (περσ.) κυρ. **οἱ πόδες** παντὸς σφαγίου, τὰ ποδαράκια· ὅθ. κτ. συνεκδ. κ. ὁ στόμαχος· || τὸ ἐξ αὐτῶν ἔδεσμα, εἰς ὃ συνήθ. προστίθεται καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ ζῴου· || μόνον **ὁ** στόμαχος, ἡ κοιλιά : **τὰ μοῦτρά του ζάρωσαν σὰν πατσάς·** || μτφ. ἐπὶ γυναικῶν, ἐρρυτιδωμένη καὶ ἄσχημος, ζαρωμένη : **τοῦ φόρτωσαν ἕναν πατσά** (ἐπὶ νυμφευομένου μετὰ τοιαύτης γυναικός).

πατσατζής (ὁ) δημ. ὁ καθαρίζων καὶ πωλῶν πατσάδες ὠμούς· || ὁ παρασκευάζων, μαγειρεύων πατσὰν καὶ πωλῶν αὐτὸν ἐν εἰδ. μαγειρείῳ.

πατσατζίδικο (τὸ) δημ. μαγειρεῖον ἐν ᾧ παρασκευάζεται καὶ πωλεῖται ἰδ. πατσάς· || περιφρονητικῶς, ἑστιατόριον πενιχρόν, εὐτελές.

πατσινάκα (ἡ) δημ. τὸ φυτὸν δαῦκος βλ.λ.2) τὸ καρωτόν, ἄ δαυκί, καρῶτο, χαβούτσι, σταφυλώνι.

πατσίτσες (οἱ) δημ. ὁ στόμαχος προβάτου ἢ αἰγὸς μαγειρευμένος κατὰ μικρὰ τεμάχια· πρβλ. πατσάς.

πατσός-ή-ό δημ. ἐπὶ τῆς ῥινός, σιμὸς βλ.λ.· || ὁ ἔχων σιμὴν ῥῖνα, πατσομύτης, πατσουρός.

πατσουλί (τὸ) νεώτ. χημ. αἰθέριον ἔλαιον ἐξαγόμενον ἐκ τῶν φύλλων τοῦ φυτοῦ πωγωνοστήμονος τοῦ πατσουλὶ ἀπαντῶντος ἐν Κίνᾳ, Ἰάβᾳ, Αὐστραλίᾳ, ἐν χρ. εἰς τὴν ἀρωματοποιΐαν.

πατσουρομύτης-τα-τικο δημ ἢ **πατσομύτης** πατσός, ὁ τὴν ῥῖνα σιμὸς βλ.λ.

πατσουρός-ή-ό δημ. πατσὸς βλ.λ.

ππατταλεύω ἀττ. ἀντὶ πασσαλεύω βλ.λ.

πατταλίας-ου (ὁ) ἐπὶ κερασφόρων ζώων, ὁ ἔχων κέρατα ὅμοια πρὸς πασσαλους : Ἀριστλ.ΖΙ 6ΙΙa, 34 **φύουσι δὲ διετεῖς πρῶτον τὰ κέρατα εὐθέα ὥσπερ παττάλους· διὸ καὶ καλοῦσι τότε πατταλίας αὐτούς.**

πάτταλος (ὁ) ἀττ. τ. ἀντὶ πάσσαλος βλ.λ.

πάττω ἀττ. τ. ἀντὶ πάσσω βλ.λ.

πατῶ-έω (πάτος) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., δελφ. **βατέω** (Πλούτ.Ἠθ.292Ε), αἰολ. **μάτημι** (Σαπφ.54), δημ. κ. **πατάω**, παρατ. **ἐπάτουν**, δημ. **(ἐ)πάταγα** κ. **-οῦσα**, μέλλ. **πατήσω**, ἀόρ. **ἐπάτησα**, δημ. **πάτησα**, παρακ. **πεπάτηκα**, παθ **-οῦμαι**, δημ. **-ιῶμαι**, παρατ **ἐπατούμην**, **(ἐ)πατιώμουν(α)** κ.**-ιώμαν**, μέλλ. **-θήσομαι**, ἀόρ. **ἐπατήθην**, δημ. **(ἐ)πατήθηκα**, παρακ. **πεπάτημαι**, μτχ. **-ημένος-η-ον**, δημ. **πατημένος-η ο**, βαίνω, βαδίζω, περιπατῶ : Πίνδ.Π 2,85 **ἀλλ᾽ ἄλλοτε πατέων ὁδοῖς σκολιαῖς**, αὐτ.Ο Ι, ΙΙ5 **εἴη δέ σε τοῦτον τὸν χρόνον ὑψοῦ πατεῖν** (εἴθε . . νὰ βαδίζῃς, νὰ προχωρῇς πρὸς τὰ ἄνω, νὰ ἀνυψώνεσαι· σχόλ. «εἴη δέ σε τοῦτον τὸν χρόνον, ὃν ζῶμεν, ἐν ὕψει καὶ εὐδαιμονίᾳ διαζῆν»), Αἰσχ. Ἀγ.Ι398 **θεηλάτου βοὸς δίκην πρὸς βωμὸν εὐτόλμως πατεῖς**, ΚΔ Λουκ.Ι0,Ι9 **τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων** (ἔχοντες ὄφεις ὑπὸ τοὺς πόδας), Ἐρωτόκρ. Ι,277 **τὴν ἴσα στράτα δὲν πατεῖ, - μὴν πατᾷς αὐτοῦ,-πρόσεχε ποῦ πατᾷς·** || δημ. ἔχω ἢ φέρω τοὺς πόδας εἴς τι σημεῖον (τοῦ ἐδάφους)· || δημ. στηρίζω, ἀκκουμβῶ τοὺς πόδας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους : **χτύπησα τὸ πόδι μου καὶ δὲ μπορῶ νὰ πατήσω, - στεκόταν στὸν ἀέρα δίχως νὰ πατάῃ·** || ὡς πρὸς τὸν πυθμένα τῆς θαλάσσης, πατώνω βλ.λ. : **μερικοὶ πατᾶνε καὶ κάνουν πὼς κολυμπᾶν·** || ὁμ. ἐπὶ πραγμ., ἐφαρμόζω ἐπί τινος ἄλλου τελείως : **ἡ ντουλάπα δὲν πατάει παντοῦ, κουνιέται·** || δημ. φρ. **δὲν πατεῖ χάμου** ἐπὶ ἀλαζόνων· || δημ. βαδίζω γοργῶς, περποτάω : **πάτα νὰ τοὺς προφτάσουμε·** || δημ. μτφ. συμπεριφέρομαι, φέρνομαι : **δὲν πατᾷς καλά, - πρόσεχε πῶς πατᾷς·** **2)** **πατῶ τι** ἔχω ἢ θέτω τὸν πόδα ἐπί τινος τόπου ἢ ἀντικειμένου : Σαπφ.76 **πόας τέρεν ἄνθος μάτεισαι**, Αἰσχ.Ἀγ.957 **εἶμ᾽ ἐς δόμων μέλαθρα πορφύρας πατῶν**, αὐτ. Χο.732 **ποῖ δὴ πατεῖς, Κίλισσα, δωμάτων πύλας;**, Σοφ.ΟΚ 37 **χῶρος οὐχ ἁγνὸς πατεῖν** (ἐνν. αὐτόν) (τὸν ὁποῖον δὲν εἶναι ὅσιον νὰ πατῇ τις) : Πορφ.Ἀποχ.Ι,Ι4 **οἱ ἔχεις πατηθέντες**, δημ.τραγ. **τούτη ἡ γῆς ποὺ τὴν πατοῦμε, ὅλοι μέσα θὲ νὰ μποῦμε, - πάτησα ἕνα καρφί, - πατημένο λουλούδι·** || δημ. φρ. **πατῶ στὰ κάρβουνα** κατέχομαι ὑπὸ ἀνησυχίας καὶ φόβου ἐν ἀναμονῇ τινος· || δημ. φρς **πάτησες στὴν πίττα, - πάτησε στὴν ἀγκινάρα** ἐπὶ ἀποτυχόντων κατὰ τρόπον γελοῖον εἴς τι· || δημ φρ. **πατῶ πόδι** ἀπαιτῶ τι ἐντόνως καὶ ἐπιμόνως, μὲ πεῖσμα· || δημ. παροιμ. **μὴν πατᾷς τὸ φίδι στὴν οὐρά** ἀπόφευγε νὰ ἐξοργίζῃς ἐπικινδύνους ἀνθρώπους· **3)** νεώτ. κ. δημ. περὶ ἀνθρώπων **πατῶ κάποιον** πατῶ ἐπὶ τοῦ ποδός τινος : **μὲ πάτησες·** || δημ. φρ. **πατεῖς με πατῶ σε** ἐπὶ μεγάλου συνωστισμοῦ, ὅπου ὁ ἕνας πατεῖ τὸν ἄλλον· || μτφ.δημ. φρ. **τὸν πάτησα στὸν κάλο** ἢ **τοῦ πάτησα τὸν κάλο** τὸν ἔθιξα εἰς εὐαίσθητον σημεῖον· **4)** κ. δημ. μτ. αἰτ. αντικ. δηλούσης τόπον, βαδίζω, περιπατῶ εἴς τινα τόπον· ὅθ. διαμένω, συχνάζω, κατοικῶ : Σοφ.Φιλ.Ι060 **Λῆμνον πατῶν**, Θεόκρ.Ι8,20 **οἷα Ἀχαιΐδων γαῖαν πατεῖ οὐδεμί᾽ ἄλλα**, Ὀππ.Κυν.2, 2Ι8 **πατεῖν πόντον**, Ἰσίδ.Αἰγ.ΑΠ 7,532 **πατεῖν νῶτα ἁλός**, ΚΔΛουκ.2Ι,24 **Ἰερουσαλὴμ ἔσται πατουμένη ὑπὸ ἐθνῶν ἄχρι πληρωθῶσι καιροὶ ἐθνῶν**, αὐτ. Ἀποκ.ΙΙ,2 **δὲν πατιέται ὁ λόγγος αὐτὸς ἀπὸ ζῷα·** || ὁμ. ἐπὶ ὀχημάτων, φέρω τοὺς τροχούς, ἔρχομαι, κινοῦμαί που, εἶναι μέρος τι προσιτὸν εἰς ἐμέ : Καλλ.Αἴτ.Ὀξ.2079,25 **τὰ μὴ πατέουσιν ἅμαξαι, - δὲ θὰ πατήσῃ αὐτοκίνητο σ᾽ αὐτὸ τὸ μέρος, - ἂν πατοῦσε ρόδα ἐδῶ, ἦταν καλὰ** (ἂν ἔφθανεν ὄχημα, ἂν ὑπῆρχε ἁμαξιτὴ ὁδός)· || μσν. κ. δημ. μεταβαίνω, πηγαίνω, συχνάζω εἴς τι μέρος : Ἐρωτόκρ.3,926 **ὁ γυιός σου μὴν πατήσῃ μπλιὸ σ᾽ τσὶ τόπους, ὁπ᾽ ὁρίζω, - ἔχεις χρόνια νὰ πατήσῃς στὸ σπίτι μου, - δὲν πατάει στὴν ἐκκλησία - στὸ γραφεῖο - στὸ σχολεῖο - σὲ καφενεῖο·** **5)** συχνάζω πρὸς ἀθέμιτον σκοπὸν εἴς τι μέρος, καταπατῶ, μεταχειρίζομαι ἀπρεπῶς, ἀσεβῶς τι : Αἰσχ.Ἀγ.ΙΙ93 **ἀπέπτυσαν** (αἱ Ἐρινύες) **εὐνὰς ἀδελφοῦ τῷ πατοῦντι δυσμενεῖς**, Καλλ.Δήλ.248 **ἐμεῖο δέμνιον οὐκ ἐπάτησε·** **6)** καταπατῶ, ποδοπατῶ, τσαλαπατῶ : Σοφ.Αἴ.ΙΙ46 **πατεῖν παρεῖχε τῷ θέλοντι ναυτίλων**, Ἀριστφ.Ἱππ.Ι66 **βουλὴν πατήσεις καὶ στρατηγοὺς κλαστάσεις**, Πλάτ. Φαῖδρ.248Α **πατοῦσαι ἀλλήλας καὶ ἐπιβάλλουσαι ἑτέρα πρὸ τῆς ἑτέρας πειρωμένη γενέσθαι**, ΚΔ᾽Αποκ.ΙΙ,2 **τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν πατήσουσι μῆνας τεσσαράκοντα δύο·** κ. ἀπολ. : Γαλ.Ι6,562 **πατοῦσι καὶ λακτίζουσι καὶ δάκνουσι·** || κ. δημ. μτφ. καταπατῶ, περιφρονῶ, καταφρονῶ : Αἰσχ.Ἀγ. Ι357 **τῆς μελλοῦς κλέος πατοῦντες οὐ καθεύδουσιν χερί**, αὐτ.Χο.644 **Δίκας τὸ μὴ θέμις . . λὰξ πέδοι πατούμενοι**, αὐτ.Εὐμ.ΙΙ0, Σοφ.Ἀντ.745 **τιμάς γε τὰς θεῶν πατῶν**, αὐτ.ἀπ 683 **τὰ . . δίκαια . . λάγδην πατεῖται**, Ἀριστφ Σφ.377 **μὴ πατεῖν τὰ ταῖν θεαῖν ψηφίσματα, - πάτησε τὸν ὅρκο του·** **7)** κ. δημ. λεηλατῶ, διαρπάζω, κυριεύω : Ἡλιόδ. Αἰθ.Ι68 **πόλιν . . Ἑλληνίδων τὴν πρώτην πατήσαντες** (Κορ.Ἄτ.2,Ι66 «πατήσαντες σημείωσαι τὸ τῆς κοινῆς συνηθείας . . οἱ κλέπται ἐπάτησαν τὴν πόλιν, τὸ χωρίον, τὸν οἶκον»), δ. τραγ. **σαράντα παλληκάρια.. πᾶνε γιὰ νὰ πατήσουν τὴ Ντρομπολιτσά,-πατήσανε τὸ χωριὸ-τὸ κάστρο·** **8)** μτγν. **πατῶ τινα** καταβάλλω, κατανικῶ, ἐξοντώνω : Κυρ. Πασχα Ἀπολυτ. **θανάτῳ θάνατον πατήσας·** **9)** μτφ. **πατῶ τινα** ἀσχολοῦμαι συχνά, ἐνδιατρίβω εἰς τὸ ἔργον τινός, γνωρίζω, μελετῶ, σπουδάζω τινά : Ἀριστφ.Ὄρν.47Ι **ἀμαθὴς γὰρ ἔφυς κοὐ πολυπράγμων, οὐδ᾽ Αἴσωπον πεπάτηκας**, Πλάτ. Φαῖδρ.273Α **τὸν Τεισίαν . . πεπάτηκας ἀκριβῶς**, Φιλόδ. ἐν Ἡρακλ.Ι676,Ι0 **τῇ ποιητικῇ πεπατῆσθαι** (γνωσθῆναι)· || μτγν. κ. νεώτ παθ. μτχ. **πεπατημένος-η-ον** παλαιόθεν γνωστός, κοινός, λίαν συνήθης : Φίλ.2,345 **πεπατημέναι ῥήσεις**, αὐτ.2,444 **πεπατημένοι λόγοι**, Ἀπολλ.Δύσκ.Ἀντων.45,6 **τὸ πεπατημένον, - ἀκολουθεῖ τὴν πεπατημένην** (ἐνν. ὁδόν)· **10)** κ. νεώτ. κ. δημ. πιέζω διὰ τῶν ποδῶν, ἐκπιέζω τι, ἐκθλίβω, στίβω : ΠΔ Νε.Ι3,Ι5 **εἶδον ἐν Ἰούδᾳ πατοῦντας ληνούς**, ΚΔ᾽Αποκ.Ι9,Ι5 **αὐτὸς πατεῖ τὸν ληνὸν τοῦ οἴνου**, Ῥοῦφ.π.Ὀρειβ. 5,Ι2,Ι,**-πατῶ σταφύλια·** || συνθλίβω διὰ τῶν ποδῶν, ἀλωνίζω : Πάπ. **πατεῖν τὰ θέρη**, αὐτ. **πατεῖν ἐκ χόρτου σπέρματα**, αὐτ. **κριθὴν καλῶς πεπατημένην·** || δημ. γενικῶς πιέζω τι διὰ τῶν ποδῶν ἢ οἱουδήποτε μέσου, πατικώνω, στοιβάζω : **πάτησε τὰ ροῦχα νὰ χωρέσουν στὴ βαλίτσα·** φρ. **πάτησε φαΐ μὲ τὴν ψυχή του** (πατίκωσε, γέμισε τὴν κοιλιά του ὅσο μποροῦσε)· || ὁμ. ὠθῶ διὰ τῶν ποδῶν, σπρώχνω, σκουντῶ φρς **πάτα φρένο, - πάτα γκάζι** (π. ὁδηγοῖς αὐτοκινήτου)· || ὁμ. ὠθῶ τι ὅπως ὑποχωρήσῃ : **πατῶ τὸ κου-**

μπὶ τοῦ ἠλεκτρικοῦ· || ὁμ. ὠθῶ, πιέζω, βαρύνω τι ἐκ τῶν ἄνω : **πάτα τὴ σφραγῖδα,- μὴν πατᾷς τὴν πέννα ὅταν γράφῃς·** || σιδηρώνω: **ἔδωκα νὰ πατήσουν λίγο τὴ γραβάτα μου·** || ὁμ. πιέζω, συνθλίβω, συσφίγγω, ζουλῶ, σφίγγω : **πάτησα τὸν καλάγηρο νὰ σπάσῃ·** || κ. συνεκδ. τραυματίζω ἐκ συνθλίψεως : **τὸ ἄλογο τὸ πάτησε τὸ σαμάρι, - μὲ πάτησε τὸ παπούτσι** (ἀ. μὲ χτύπησε)· || ὁμ. δημ. ἐπὶ ὀχημάτων, θέτω ὑπὸ τοὺς τροχούς, παρασύρω καὶ καταπλακώνω : **τὸν πάτησε τὸ αὐτοκίνητο·** **11)** δημ. μτφ. βαρύνω, ἐπιδρῶ ὡς ἐπιβλαβὴς δύναμις ἐπί τινος : δ.τραγ. **μὴν ὁ ἥσκιος σὲ πατάῃ, μήνα φάντασμα·** **12)** δημ. εἰς δήλωσιν πλησμονῆς, κόρου, ὑπερβολῆς ἔν τινι πράξει, ἐν χρήσει εἰς πλεῖστας φρς : **πάτησα δουλειὰ γιὰ δέκα μέρες** (εἰργάσθην ὑπερβολικῶς, ὅσον θὰ εἰργαζόμην εἰς δέκα ἡμέρας), **πάτησα φαΐ γιὰ πέντε νομάτους·** || φρ. **πατῶ ξύλο κάποιον** (τὸν ξυλοφορτώνω)· ὁμ. **πατῶ βρισίδι** (καθυβρίζω τινά).

πάτωμα-ατος (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις τοῦ πατώνω βλ.λ.· **2)** ἐσωτερικὸν ἐκ σανίδων ὁριζόντιον διαχώρισμα οἰκοδομήματος ἀποτελοῦν τὸ δάπεδον : **δὲν μπορῶ νὰ κοιμηθῶ στὸ πάτωμα·** **3)** ἕκαστος ὄροφος οἰκοδομήματος : σπίτι **μὲ τρία πατώματα, - κάθεται στὸ τρίτο πάτωμα.**

πατώνω δημ. κατασκευάζω τὸ πάτωμα βλ.λ. οἰκοδομῆς τινος : **πατώνουν τὸ σπίτι·** κ. παθ μετοχ. **πατωμένος-η-ο** ὁ ἔχων πάτωμα· ἀντίθ. ξεπάτωτος· **2)** κατασκευάζω τὸν πυθμένα κιβωτίου, βαρελίου κττ., φτιάνω, βάζω τὸν πάτο· **3)** στοιβάζω εἰς σάκκον, ἀγγεῖον, κιβώτιον· **4)** ἐφάπτομαι τοῦ πυθμένος θαλάσσης, δεξαμενῆς διὰ τῶν ποδῶν κατὰ τὴν κολύμβησιν, ἐγγίζω τὸν πάτο, πατῶ : **κολυμπῶ μάνον ἕως ἐκεῖ ποὺ πατώνω.**

πάτωρ-ορος (ὁ) (ἐκ τοῦ ἀχρ. πάομαι) κτήτωρ, δεσπότης, κάτοχος : Κριτί. 15,41) (πιθ. ἀντὶ πατήρ). Στοβ.'Ανθολ.64,24 **χρημάτων πολλῶν κεκλῆσθαι βούλεται πάτωρ.**

πατώσας αἰτ. πληθ. θηλ. (κῶδ. -ώμας)· Ἡσ. «διατριβούσας».

πατωσιά (ἡ) δημ. (κρίωμα, σκαλωσιά βλ.λς· **2)** ἐπίστρωσις μέρους τινὸς διὰ σανίδων· || τὸ πάτωμα βλ.λ.(ι).

παῦ ἀποκοπ. ἀντὶ παῦε τοῦ παύω βλ.λ.

παῦλα (ἡ) (παύω) παῦσις, τέλος, σταμάτημα : Θουκ.6,60 **οὐκ ἐν παύλῃ ἐφαίνετο** (ἐφαίνετο ὅτι δὲν εὑρίσκετο εἰς τὸ τέλος του)· || μτ. γενικ. κατάπαυσις, διακοπή τινος, σταμάτημα, πάψιμο, πέρασμα, τελείωμα : Σοφ.Φιλ.1329 **καὶ παῦλαν ἴσθι τῆσδε μήποτ' ἂν τυχεῖν νόσου βαρείας,** Ἱππ.Γυν.2,124, Σοφ.Τρ.1255 **παῦλα . . κακῶν,** Πλούτ.Θησ.15, Βάκχ.9,8 **παῦλα μόχθων** (πιθ.), Ξεν. Ἀν.5,7,32 **σκοπεῖτε παῦλαν τιν' αὐτῶν** (ἐνν. τῶν ἔργων) (διακοπήν, σταμάτημα), Πλάτ.Φαῖδρ 245C **παῦλαν ἔχον κινήσεως παῦλαν ἔχει ζωῆς,** αὐτ. Πολ.584B **ἡδονὴν . . παῦλαν λύπης εἶναι,** Ἀριστλ. Ζ1 585a,35 **παῦλα ταῖς γυναιξὶ τοῦ τεκνοῦσθαι,** αὐτ.Πολιτ.1335a,31 **ἡ παῦλα τῆς τεκνοποιίας·** **2)** νεώτ. γραμμ. σημεῖον στίξεως, ἃ κεραία βλ.λ.· || φρ. **τελεία καὶ παῦλα** πρὸς δήλωσιν ὁριστικοῦ τέλους, παύσεως, παραιτήσεως ἀπὸ πᾶσαν περαιτέρω ἐνέργειαν ἢ συζήτησιν ἐπί τινος· **3)** νεώτ. μουσ. ἡ παῦσις βλ.λ.

παυλιανὴ ἀγωγὴ (ἡ) νεώτ. νομ. ἀγωγὴ τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου ἐγειρομένη κατ' ὀφειλέτου ἀπαλλοτριοῦντος τὴν περιουσίαν αὐτοῦ πρὸς βλάβην τῶν δανειστῶν του ὡς καὶ κατὰ τοῦ ὑπὲρ οὗ ἐγένετο ἡ ἀπαλλοτρίωσις, οὕτω κληθεῖσα ἐκ τοῦ εἰσαγαγόντος αὐτὴν πραίτωρος Παύλου.

παυνί Ἡσ. «μικρόν, οἱ δὲ μέγα ἢ ἀγαθόν».

παῦνις Ἡσ. «ἀπόχρεως».

παῦνον Ἡσ. «μέγα».

παυράκις Ἡσ. «ὀλιγάκις ἢ οὐδὲν ὅλως».

παυρακίς (ἡ) Ἡσ. «ἡ Πέμπτη» (ἐν Σαμοθρᾴκῃ).

παυράς-άδος (ἡ) μτγν., ποι. θηλ. τοῦ παῦρος βλ.λ. : Νίκ.Θηρ.210 **μορφὴν ἄλλοτε μὲν δολιχὴν ὁτὲ δὲ παυράδα.**

παυρίδιος-ίη-ον ὑποκορ. τοῦ παῦρος βλ.λ. : Ἡσίοδ.Ἔργ.133 **παυρίδιον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον.**

παυροεπής-οῦς-ές μτγν. ὁ ὀλίγων λόγων, ὁ ὀλιγόλογος : Ἀντίπ.Θεσσ.ΑΠ 7,713.

παυρολόγος-ον πραϋλόγος βλ.λ. : Στοβ.'Ανθολ. 113,13 **παυρολόγοι πολιαί.**

παῦρος-ον (μὴ ἀπαντῶν εἰς τὸ θηλ.· πρβλ. παυράς) μικρός, βραχύς : Ἡσίοδ.Ἔργ.538 **στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρύσασθαι,** Πίνδ.Ο 13,98 **παύρῳ δ' ἔπει θήσω φανέρ'·** || κ.ἐπὶ χρόνου, βραχύς, μικρός, ὀλίγος : Ἡσίοδ.Ἔργ.326 **παῦρον δέ τ' ἐπὶ χρόνον ὄλβος ὀπηδεῖ,** Ἑρμ.2,3 **παῦρον ζωῆς μέρος·** || ταχύς, γοργός, σύντομος : Κόϊντ.7, 613 **παῦρον τέλος βιότοιο·** || τὸ οὐδ **παῦρον** ὡς ἐπίρρ. ἐπ' ὀλίγον χρόνον, ἐπὶ μικρόν, γιὰ λίγο : Λυκόφρ.1429 **παῦρον ἀνθήσας·** ὁμ. κτ. πληθ. **παῦρα** : Πίνδ.Π 9,25 **ὕπνον ἐπὶ γλεφάροις παῦρ' ἀναλίσκοισα·** **2)** κυρ. ἀριθμητικῶς, ποι. ἀντὶ ὀλίγος βλ.λ. : Ἰλ.Ι 333 **δεξάμενος διὰ παῦρα δασάσκετο, πολλὰ δ' ἔχεσκεν,** Ὀδ.Β 241, Θέογν. 79 **παῦροι ἄνδρες,** Πίνδ.Ο 10,22 **ἄπονον δ' ἔλαβον χάρμα παῦροί τινες,** Αἰσχ.'Αγ.832 **παύροις γὰρ ἀνδρῶν ἐστι συγγενὲς τόδε·** σπαν.π.πεζοῖς : Θεόφρ.ΦΙ 8,7,4· || ὁμ. μτ. περιληπτ. ὀνόμ. : Ἰλ. Β 675 **παῦρος λαός** (μικρὸς κατὰ τὸν ἀριθμόν, ὀλίγος, μερικὸς κόσμος)· || συγκρ. **παυρότερος** -α-ον μικροτέρου ἀριθμοῦ, ὀλιγώτερος : Ἰλ.Δ 407 **παυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ' ,ὑπὸ τεῖχος,** Θέογν. 644· || τὸ οὐδ. **παῦρα** ὡς ἐπίρρ. ὀλίγας φοράς, σπανίως : Ἡσίοδ.Θ 780 **παῦρα . . ἀγγελίην πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,** Ἀριστφ. Εἰρ.764 **παῦρ' ἀνιάσας, πόλλ' εὐφράνας.**

παῦς (ὁ,ἡ) Ἐπιγρ. μ. κτ. ὀνομ. ἐν. ἀντὶ παῖς.

παυσάνεμος-ον ὁ τὸν ἄνεμον καταπαύων : Αἰσχ. Ἀγ.215 **παυσανέμου . . θυσίας.**

παυσανίας-ου (ὁ) ὁ καταπαύων **τὴν** ἀνίαν, τὴν λύπην, τὴν θλῖψιν : Σοφ.ἀπ.887 **παυσανίας κάκ' Ἀτρειδᾶν** (διόρθ.) (ὁ καταπαύων, ἀνακουφίζων τὰς λύπας τῶν Ἀτρειδῶν)· **2)** νεώτ. σκωπτ. ὁ ἀπολυθεὶς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ, παυθείς, παυμένος : **ἔγινε παυσανίας μετὰ τὸ κίνημα.**

παυσίδαι (οἱ) νεώτ. ζωολ. οἰκογ. κολεοπτέρων ἐντόμων, ἧς κυριώτερον γένος ὁ παῦσος.

παυσίκακος-ον σχόλ. ὁ παύων, καταπαύων, περατῶν, ἀπομακρύνων τὸ κακόν : Σχόλ.Πίνδ.Ο 2,1.

παυσικάπη (ἡ) (κάπτω) στρογγύλος καὶ ἐξέχων κλοιὸς ὃν ἐφόρουν οἱ δοῦλοι καὶ παρημποδίζοντο νὰ τρώγωσιν ἐκ τῶν ἀλφίτων κατὰ τὴν ἄλεσιν τοῦ σίτου ἢ τὴν ζύμωσιν : Ἀριστφ.ἀπ.302, Αἰλ.Δ ἀπ.276· || ὅμοιον φίμωτρον τῶν ζῴων : Σουΐδ.

παυσίλυπος-ον κ. νεώτ. ὁ καταπαύων, ἀπομακρύνων τὴν λύπην : Σοφ.ἀπ 425 **παυσίλυπος Ζεύς,** Εὐρ.Βάκχ.772 **παυσίλυπος ἄμπελος,** Ἐπιγρ. **ὁ παυσίλυπος οἶκος**=ὁ τάφος· **2)** ὡς κύρ. ὄν. **Παυσίλυπον** (τὸ) ἔπαυλις τοῦ Πολλίωνος ἐν Ἰταλ. Νεαπόλει· || **ἄντρον τοῦ Παυσιλύπου** σήραγξ ὑπὲρ ἣν ὑπάρχει ὁ λεγ. τάφος τοῦ Βιργιλίου.

παυσίμαχος-ον Ἐπιγρ. ὁ καταπαύων τὴν μάχην : **ταγὸς ἔφυ στρατιᾶς πεντάκι παυσίμαχος.**

παυσιμέριμνος-ον μσν. ὁ καταπαύων **τὰς** μερίμνας, τὰς φροντίδας : Ἐπιφάν.1,166.

παυσίνοσος-ον μτγν. ὁ καταπαύων, θεραπεύων νόσον, θεραπευτικός : Ἐπίγρ.ΑΠ 234 **τὸν εὐράμενον παυσινόσους ἀκέσεις.**

παυσινύσταλος-ον Εὐστ. ὁ καταπαύων τὸ νύσταγμα, τὴν νάρκην.

παυσίπονος-ον κ. νεώτ. ὁ καταπαύων τὸν πονον, δηλ. τὸν μόχθον, τὸν κάματον : Εὐρ ΙΤ 451 **πλωτήρων εἴ τις ἔβα δουλείας ἐμέθεν δειλαίας παυσίπονος,** Ἀριστφ Βάτρ.1321 **βότρυος ἕλικα παυσίπονον,** Ἑλλ.Ἐπιγράμμ.244,10, Ἐπιγρ. **παυσιπόνῳ λάθας πόματι.**

παῦσις-εως (ἡ) κ. νεώτ., δημ. **πάφη,** ἄ. **πάφιμο** (τὸ) βλ.λ. ἡ πρᾶξις τοῦ παύειν, κατάπαυσις, λῆξις, σταμάτημα, διακοπή : ΠΔ Ἱερ.31,2 **ἐκόψαμεν αὐτὴν ἀπὸ ἔθνος καὶ παῦσιν παύσεται, - παῦσις ἐργασίας, - παῦσις πληρωμῆς·** || κτ. πληθ. **αἱ παύσεις** (ἐνν. τῶν μαθημάτων) αἱ θεριναὶ διακοπαὶ τῶν σχολείων, ἄ. διακοπαί : **αἱ παύσεις διαρκοῦν περίπου τρεῖς μῆνας·** || ἡ ἀπόλυσίς τινος ἐκ τῆς ὑπηρεσίας : **ἐτιμωρήθη διὰ παύσεως ὁριστικῆς, - περιμένει τὴν πάφη του·** || ὁμ. τὸ σχετικὸν ἔγγραφον : **θὰ τοῦ κοινοποιηθῇ σήμερον ἡ παῦσις, - τοῦ ἔδωσαν τὴν πάφη στὸ χέρι·** **2**) νεώτ. μουσ. χρονικὴ διάρκεια ἄνευ ἤχου εἰς μουσικόν τι μέλος· || **παῦσις** ἢ **σημεῖον παύσεως** τὸ παριστῶν ταύτην μετὰ τῆς σχετικῆς διαρκείας μουσ. σημεῖον γραφόμενον ἐπὶ τοῦ πενταγράμμου : **παῦσις ὀγδόου.**

παυστήρ-ῆρος (ὁ) ὁ καταπαύων, περατῶν, ἀποδιώκων τι ἢ ἀνακουφίζων ἀπό τινος : Σοφ.Φιλ.1438 **Ἀσκληπιὸν παυστῆρα πέμψω σῆς νόσου,** αὐτ. Ἠλ.304, Ἀλεξ.240,9.

παυστήριος-ον ὁ πρὸς κατάπαυσίν τινος, ἀπαλλαγήν, ἀνακούφισιν ἀπό τινος. ἀνακουφιστικός, λυτρωτικός : Σοφ.ΟΤ 150 **Φοῖβος . . ἅμα σωτήρ θ' ἵκοιτο καὶ νόσου παυστήριος·** **2**) τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. **παυστήριον** ἀνακούφισις, ξαλάφρωμα : Νίκ.Θηρ.746, Ἀριστφ.Βυζ.Προοίμ.Σοφ. ΟΤ 11· **3**) ὁμ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἐμπόδιον, φραγμός· Ἡσ.· **4**) κτ. πληθ. **παυστήρια** (τὰ) ὄν. ὀρέων ἐφ' ὧν ἀπέθανεν ὁ Ὠρίων : Ἡσ.

παυστικός-ή-όν παυστήριος βλ.λ.ΙΙ : ΕΜ 543,51 **παυστικὸς δίψης.**

παύστωρ-ορος (ὁ) μτγν. παυστὴρ βλ.λ.: Ἰσυλλ.56.

παύσυβρις-ι ὁ ἀναχαιτίζων, ἐμποδίζων τὴν ὕβριν, τὴν αὐθάδειαν : Αἰσχ.ἀπ.360 (πιθ.).

παυσώδυνος-ον σχόλ. ὁ καταπραΰνων τὰς ὀδύνας, λυσίπονος : Σχόλ.Σοφ.Φιλ.44.

παυσωλή (ἡ) ἡ ἀνάπαυσις : Ἰλ.Β 386 **οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσεται οὐδ' ἠβαιόν.**

παύω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., μσν. δημ. κ. **παύγω,** ἰων. παρατ. **παύεσκαν,** μέλλ. **παύσω,** δημ. **πάφω,** ἐπ. ἀπαρφ. **παυσέμεν,** ἀόρ. **ἔπαυσα,** ἐπ. **παῦσα,** μσν. δημ. **ἤπαφα,** δημ. **ἔπαφα,** παρακ. **πέπαυκα,** μέσ. κ. παθ. **παύομαι,** ἰων. παρατ. **παυέσκετο,** μέλλ. **παύσομαι, πεπαύσομαι** (μ. ἐν Σοφ. Ἀντ.91, αὐτ.Τρ.587, καίτοι θεωρεῖται ὡς ὁ γνήσιος ἀττ. τ. ὑπὸ τοῦ Μοίρ.293Ρ), παθ. μέλλ. **παυσθήσομαι** (δ.γρ. παυθήσομαι), μτγν. **παήσομαι** (ΚΔ Ἀποκ.14,13), μέσ. ἀόρ. **ἐπαυσάμην** (Ἰλ.Ξ 260), παθ. ἀόρ. **ἐπαύθην** (ὑποτ. δ.γρ. **παυσθῇ** ἐν Θουκ.5,91), ἐπ. **παύθην,** ὁμ. **ἐπαύσθην** (Ἡρ.5,94), μσν. **ἐπάην** Χοιροβ.Θεο.2,141Η). δημ. **ἐπαύθηκα κ. παύθηκα κ. παύτηκα,** παρακ. **πέπαυμαι** (πεπάσθαι ἐσφ.γρ. ἐν Βέττ.Βάλ.359,31), νεώτ. παθ. μτχ. **παυμένος,** δημ. **παμένος,** ὡς μτβ. περαίνω, τελειώνω, δίδω τέλος, σταματῶ· μτ. αἰτ. μ. ἐνίοτε ἐπὶ προσ., συγκρατῶ, σταματῶ κάποιον : Ἰλ.Φ 314 **ἵστη δὲ μέγα κῦμα . . φιτρῶν καὶ λάων, ἵνα παύσομεν ἄγριον ἄνδρα,** Σοφ.Ἀντ.963 **παύεσκε . . ἐνθέους γυναῖκας εὔϊόν τε πῦρ,** Ἀριστφ.Ἱππ.330 **ἐφάνη ἀνὴρ ἕτερος . . ὅς σε παύσει καὶ πάρεισι·** || ὁμ. δίδω τέλος εἴς τινα, ξεκάνω, κάνω νὰ σιωπήσῃ διὰ τοῦ θανάτου : Ὀδ.Υ 274 **τῷ** (ἐνν. Διί) **κέ μιν** (Τηλέμαχον) **παύσαμεν ἐν μεγάροισι, λιγύν περ ἐόντ' ἀγορητήν,** Σοφ.ΟΤ 397 **ἐγὼ μολὼν . . Οἰδίπους, ἔπαυσά νιν, γνώμῃ κυρήσας** (περὶ τῆς Σφιγγός)· || μέσ. κ. παθ. **παύομαι** σταματῶ, ἡσυχάζω, μένω ἀργὸς οἰκειοθελῶς (μέσ.) ἢ ἐξαναγκαζόμενος (παθ.) : Ὀδ.Υ 274 **τρὶς δ' ἐρύσας** (ἐνν. Ἕκτορα) **περὶ σῶμα Μενοιτιάδαο αὖθις ἐν κλισίῃ παυέσκετο·** || σταματῶ, διακόπτω (ἔργον τι) : Ἰλ.Θ 295 **οὐ . . παύομαι, ἀλλ' ἐξ οὗ προτὶ Ἴλιον ὠσάμεθ' αὐτούς, ἐκ τοῦ δὴ τόξοισι δεδεγμένος ἄνδρας ἐναίρω,** Ἡρ.9,52 **ὡς δὲ ἥ τε ἡμέρη ἔληγε καὶ οἱ ἱππεῖς ἐπέπαυντο·** || ἐπὶ ὁμιλοῦντος ἢ ᾄδοντος, διακόπτω, σταματῶ, σιωπῶ : Ὀδ.Ρ 359 **ὁ δ' ἐπαύετο θεῖος ἀοιδός,** Ἡρ.7,8δ **ταῦτα εἴπας ἐπαύετο·** **2**) κυρ. ἐπὶ πραγμ. μτ. αἰτ., σταματῶ, τελειώνω, ἐξαφανίζω, ἀπομακρύνω, ἀποδιώκω : Ἰλ.Τ 67 **παύειν χόλον,** αὐτ.Α 282 **παύειν μένος,** αὐτ.Π 528 **παύειν ὀδύνας,** Ὀδ.Ε 451 **παύειν ῥόον,** αὐτ.Φ 279 **παῦσαι τόξον** (νὰ καταπαύσουν τὴν τοξοβολίαν, τὴν μάχην), αὐτ.Ω 543 **παύειν νεῖκος πολέμοιο,** Σοφ.Ἀντ.575 **Ἅδης ὁ παύσων τούσδε τοὺς γάμους ἔφυ** (ποὺ θὰ ματαιώσῃ, θὰ χαλάσῃ), Εὐρ.Μήδ.197 **οὐδεὶς λύπας ηὕρετο μούσῃ καὶ . . ᾠδαῖς παύειν,** αὐτ.Ἠλ.1242, Πρόδρ.2,110 **καὶ παῦσε τὸ νὰ τρῶς πολλά, ν' ἀλέθῃς τόσα τόσα,** αὐτ. 2,358 **τὴν δέ γε δίψαν παύουσι,** Ἐρωτόκρ.1,751 **τὴν παιδωμή σου πάψε, δὲν παύουν τὸ κοτσομπολιό,-πάψε τὶς κλάψες·** || **παύω νόμον** ἀκυρῶ, καταργῶ : Εὐρ.Ὀρ.571 **δράσας . . δεῖν' . . τόνδ' ἔπαυσα τὸν νόμον·** || **παύω τείχη** κατεδαφίζω, γκρεμίζω, ἀχρηστεύω : Δων Κ 69,9· **3**) **παύω τινά τινος** διακόπτω ἐμποδίζω, βγάζω, σταματῶ τινα ἀπό τινος, ὅπερ ἐκτελεῖ : Ἰλ.Ο 15 **Ἕκτορα δῖον ἔπαυσε μάχης,** αὐτ.Β 595 **Θάμυριν .. παῦσαν ἀοιδῆς,** Ὀδ Δ 801 **Πηνελόπειαν ὀδυρομένην . . παύσειε κλαυθμοῖο γόοιό τε·** || ὁθ. γεν. ἀπαλλάσσω τινὰ ἀπό τινος : Ἰλ.Δ 191 **φάρμαχ' ἅ κεν παύσῃσι μελαινάων ὀδυνάων,** Ὀδ.Ε 492 **ἵνα μιν παύσειε . . καμάτοιο,** Ἀριστφ.Ὄρν.1259 **ἢ μήν σε παύσει τῆς ὕβρεως οὑμὸς πατήρ,** Ξεν. Ἀπομν.1,2,5 **τῶν . . ἄλλων ἐπιθυμιῶν ἔπαυε,** Πλάτ. Νόμ.784C **παυόντων αὐτοὺς τῆς ἁμαρτίας καὶ ἀμαθίας,** Ἐπιγρ. **παύειν τῆς νόσου·** || ὁμ. ἀπαλλάσσω τινὰ ἀπό τινος (κακοῦ) : Σοφ.Ἠλ.987 **παῦσον ἐκ κακῶν ἐμέ,** Ξεν.Λακ.3,11 **παύειν τινὰ ἀπὸ παιδαγωγῶν·** || ὁμ. κ. ἐννοουμένης τῆς αἰτ. : Ἰλ.Δ 191 **φάρμαχ' ἅ κεν παύσῃσι . . ὀδυνάων,** Ὀδ.Δ 35 **αἴ κέ ποθι Ζεὺς . . παύσῃ ὀϊζύος·** **4**) ἐπὶ ἀρχῆς, καθαιρῶ, καταργῶ, ἀποβάλλω, διώχνω : Δημ.478 **ἡγοῦντα.. τούτων τὴν Λακεδαιμονίων ἀρχὴν καταλύσαντα πεπαυκέναι·** κ.παθ. · Θουκ.5,91 **τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς, ἢν καὶ παυσθῇ, οὐκ ἀθυμοῦμεν τὴν τελευτήν·** || κ. νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ ἀρχῆς, ἀξιώματος κττ., ἀπομακρύνω τινά, ἀπολύω, διώχνω : Ἡρ.1,123 **Ἀστυάγεα παῦσαι τῆς βασιληίης,** Ξεν.ΚΠ 8,6,3 **τούτους μὲν οὖν οὐ παύσω τῆς ἀρχῆς,** αὐτ.Ἑλλ.6,2,13 **παύσαντες αὐτὸν τῆς στρατηγίας Ἰφικράτην ἀνθαιροῦνται·** || ὁμ. δημ. ἐπὶ προσ. κατέχοντος θέσιν τινά **παύω ἀπὸ** κ. ἁπλῶς **παύω** ἀπολύω, διώχνω : **τὸν ἔπαφαν ἀπὸ λογιστή, - θὰ πάφουν πολλοὺς ὑπαλλήλους·** κ. παθ. : Ἡρ.1,56 **οὐδ' ὤν αὐτὸς** (ἐνν. ὁ Κροῖσος) **οὐδέ οἱ ἐξ αὐτοῦ παύσεσθαί κοτε τῆς ἀρχῆς,** αὐτ.6,66, **- κινδυνεύει νὰ παυτῇ ἀπ' τὴ θέση του, - εἶναι πα(υ)μένος·** **5**) μέσ. **παύομαί τινος** καταπαύω ἐκτελῶν ἢ ὑφιστάμενός τι ἢ εὑρισκόμενος ἔν τινι καταστάσει, σταματῶ, τελειώνω κάτι, φθάνω σὲ τέλος μὲ κάτι : Ἰλ.Φ 432 **πάλαι ἄμμες ἐπαυσάμεθα πολέμοιο,** Ὀδ.Δ 683 **εἰπέμεναι δμωῇσιν . . ἔργων παύσασθαι,** αὐτ.Ι 540 **παύεσθαι γόοιο,** αὐτ.Ρ 7 **παύεσθαι κλαυθμοῦ,** αὐτ. Δ 812 **παύεσθαι ὀδυνάων,** Αἰσχ.Πρ.11 **φιλανθρώπου δὲ παύεσθαι τρόπου,** Ἡρ.1,74 **τῆς μάχης . . ἐπαύσαντο,** αὐτ.4,124 **παυσάμενος τοῦ δρόμου,** Εὐρ.Μήδ.1211 **θρήνων καὶ γόων ἐπαύσατο,** Λυσ.

19,6 πεπαυμένοι γάρ τῆς ὀργῆς αὐτῶν ἀκροᾶσθε· || ὁμ. παύομαι ἔκ τινος : Εὐρ.Μήδ.46 ἐκ τρόχων πεπαυμένοι, 'Αριστφ.Βάτρ.1531 ἐκ μεγάλων ἀχέων παυσαίμεθ' ἄν, Σέργ.Μακρ. ἐν Σάθ.3,291 παρεκελεύετο παύσασθαι τῶν ἀλυσιτελῶν διενέξεων· 6) μτ. ἀπαρφ. καταπαύω, σταματῶ τινα ἀπὸ τοῦ νά : 'Ιλ.Λ 442 ἔμ' ἔπαυσας ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι, 'Ηρ.5,67 ῥαψῳδοὺς ἔπαυσε ἀγωνίζεσθαι· || κ. μτ. τοῦ ἀρν. μή : Αἰσχ.Πρ.250 θνητούς γ' ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον,'Αριστφ. 'Αχ.634 παύσας ὑμᾶς μὴ λίαν ἐξαπατᾶσθαι· κ.μέσ. μτ. ἀπαρφ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Βατραχομ.193 παυσόμεθα . . ταύτοισιν ἀρήγειν, ΑΠ 6,21,8 σκάφος . . ἐγείρειν . . οὔ ποτε παυσάμενον· || ὁμ. π. μτγν. πεζ. : Πλούτ.'Ηθ.216D· 7) μτ. μτχ. ἐνεστ. καταπαύω τινὰ ἐκτελοῦντα (πάσχοντα, ἔχοντα) τι ἀπ' αὐτοῦ, διακόπτω, κάνω νὰ σταματήσῃ : 'Ιλ Λ 506 παῦσεν ἀριστεύοντα Μαχάονα, 'Ηρ.5,23 τὸν ἄνδρα παῦσον ταῦτα ποιεῦντα, Σοφ.'Ηλ.1295 γελῶντας ἐχθροὺς παύσομεν, Εὐρ Μήδ.717 παύσω δέ σ' ὄντ' ἄπαιδα· κ.μέσ. κ.παθ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ.: 'Ιλ.Χ 502 ὅθ' ὕπνος ἕλοι, παύσαιτό τε νηπιαχεύων, 'Ηρ.1,133 τοὺς Ἕλληνας σιτεομένους πεινέοντας παύεσθαι, Αἰσχ.'Αγ.1047 σοί τοι λέγουσα παύεται σαφῆ λόγον· || ἐπὶ πραγμ. : 'Οδ.Μ 400 ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο . . θύων· κ. παραλειπομένης τῆς μτχ., ὅταν ἐνν. (ὡς φυσ. συμπλήρ. τοῦ οὐσ.) : 'Ιλ Λ 267 τὸ μὲν ἕλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἷμα, αὐτ Ψ 228 παύσατο δὲ φλόξ, 'Οδ. Μ 168 ἄνεμος ἐπαύσατο, 'Ηρ 2.135 'Ροδώπιος πέρι πέπαυμαι (ἐνν. λέγων)· 8) μέσ. ἐπὶ χροιᾶς, ἐξαλείφομαι, βγαίνω, ξεθωριάζω, ἀντίθ. ἵσταμαι : Θεόφρ.Φl 5,6,3· 9) ἀμτβ. κτ. προστ. παῦε σταμάτα, τελείωνε : 'Υμν.Δήμ.351 χόλου καὶ μήνιος.. παύσειεν (ἐνν. ἡ μήτηρ), 'Ησίοδ.Α 449 παῦε μάχης (κῶδ.), 'Ελλ.'Επιγράμμ.320,5 παῦε γόοιο· σπαν. παύου : Σοφ.'Ιχν.359 παύου τὸ λεῖον φαλακρὸν ἡδονῇ πιτνάς, 'Εφιππ.5,20, Λουκ.Εἰκ.2· δημ. πάφε, πάφ(ε)τε : πάφε τὰ κλάματα, - πάφτε τὶς κοροϊδίες· || κυρ. ἀπολ. παῦε στάσου, σταμάτα, πάφε, φτάνει : Σοφ.Φιλ.1275 παῦε, μὴ λέξῃς πέρα· πρβλ. 'Αριστφ.Σφ.1208, αὐτ.Βάτρ.122, Πλάτ. Φαῖδρ.228Ε· || ὁμ. ἐπαναλαμβανόμ. : 'Αριστφ. Ὄρν.1504 παῦε, παῦε, μὴ βόα, αὐτ.Βάτρ.580 παῦε, παῦε τοῦ λόγου, αὐτ.Εἰρ.326 παῦε, παῦ' ὀρχούμενος· || ὁμ. κ. προκειμένου περὶ πολλῶν : 'Αριστφ.'Αχ 864 παῦ' ἐς κόρακας οἱ σφῆκες οὐκ ἀπὸ τῶν θυρῶν ;· || παῦ ἀποκεκομμένον ἀντὶ παῦε : Μέν.Σαμ.36 παῦε, παῦ, μηδὲν ὄμνυ· πρβλ.ΑΤλ.Δ ἀπ.275· || κτ. μέσ. προστ. παῦσαι ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Εὐρ.'Ιππ.706 παῦσαι λέγουσα, 'Αριστφ.ἀπ. 8 παῦσαι φαρμακοπωλῶν, Πλάτ.Κωμ. 224 παῦσαι δυσωνῶν, Θεόπομπ.Κωμ.62, Φιλέτ.6, Φιλήμ.213,1, Μέν.482,1 παύσασθε ναῦν ἔχοντες (διόρθ. ἀντὶ λέγοντες), Κωμ.'Αδέσπ.601 παῦσαι μελῳδοῦσ'· 10) μσν., νεώτ. κ. δημ. ἀμτβ. παύω τελειώνω, διακόπτω, σταματῶ, φθάνω εἰς τέλος : 'Ερωτόκρ.1,70 κι ἐπάφασιν οἱ λογισμοί, αὐτ.2,271, Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.8,6 παιδιά μ', ἦρθ' ὥρα τοῦ σπαθιοῦ κι ἂς πάφῃ τὸ τουφέκι, - ἔπαφαν τὰ βάσανα (ἐτελείωσαν), - ἔπαφαν οἱ πόνοι (κατεπραΰνθησαν), - ἔπαυσα νὰ ἐργάζωμαι, - δὲν παύει τὸ χαβά του· || εἰδ. ἐπὶ τῶν σχολείων, διακόπτω τὰς ἐργασίας : τὰ σχολεῖα παύουν τρεῖς μῆνες τὸ καλοκαίρι· ὁμ. ἔπαφαν τὰ μαθήματα (διεκόπησαν)· || νεώτ. γυμναστ. παύσασθε ! παράγγελμα πρὸς διακοπὴν ἀσκήσεώς τινος ἢ κινήσεως, ἀντίθ. ἄρξασθε !· || κυρ. νεώτ. κ. δημ. διακόπτω τὸν λόγον, σιωπῶ, σωπαίνω : δὲν παύει οὔτε στιγμή· κ. ὡς προστ. πάφε !

πάφιλας (ὁ) δημ. κ. πάφι(λ)λος κ. μπάφιλος ὀρείχαλκος· || λεπτὸν ὀρειχάλκινον ἔλασμα.

παφιλένιος-ια-ιο δημ. ὀρειχάλκινος.

παφίλι (τὸ) δημ. μικρὸν τεμάχιον ὀρειχάλκου· || κόσμημα ἐξ ὀρειχάλκου ἐπὶ τοῦ κοντακίου ἢ ἄ. ξυλίνων μερῶν τῶν παλαιῶν ὅπλων : Βαλαωρ. 'Αθ.Διάκ.39 ποιὸς τρίβει τὰ παφίλια συγνεφιασμέν' ἀπὸ νοτιά, - στὸ καριοφίλι του ἀστράφταν τὰ παφίλια· || δοχεῖον ἐξ ὀρειχάλκου συνήθ. τῶν ἑκατὸν δραμίων, κατοστάρι.

πάφιος-α-ον κ. νεώτ. ὁ ἐκ τῆς νήσου Πάφου, ὁ κάτοικος τῆς Πάφου· συνήθ. ἐπὶ τῆς 'Αφροδίτης : 'Αριστφ.Λυσ 556 νὴ τὴν Παφίαν 'Αφροδίτην· ἀπολ. ἡ Παφίη : 'Αντίπ.Θεσσ.ΑΠ 5,30.

παφλαγονικός-ή-όν ὁ ἀνήκων εἰς τοὺς Παφλαγόνας ἢ τὴν Παφλαγονίαν : Ξεν 'Αν.5,4,13 κράνη σκύτινα οἷάπερ τὰ παφλαγονικά· || ἡ παφλαγονικὴ (ἐνν. γῆ) ἡ Παφλαγονία : αὐτ.6,1,15.

παφλάζω κ. νεώτ., αἰολ. -άσδω ('Αλκ.Συμπλ.25,4), βράζω, κοχλάζω, ἠχῶ ὡς τὸ βράζον ὕδωρ, κάμνω τὸν ἦχον φλά-φλά, ἰδ. ἐπὶ ὁρμητικῶς ῥέοντος ὕδατος, ἀνοταρασσομένης θαλάσσης, θραυομένων κυμάτων : 'Ιλ.Ν 798 κύματα παφλάζοντα, 'Εμπ.100,7 αἰθὴρ παφλάζων καταΐσσεται· ἐπὶ βράζοντος ὑγροῦ, φαγητοῦ κτλ. : 'Αριστφ.ἀπ.498, Εὔβουλ.109 λοπὰς παφλάζειν βαρβάρῳ λαλήματι· μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : 'Αντίφιλ.217,4 ἔγχελυς . . παφλάζεται· 2) μτφ. φαφλατίζω, σαλιαρίζω ὁμιλῶν (πρβλ. φαφλατάς), κομπάζω : 'Αριστφ. Εἰρ.314 παφλάζων καὶ κεκραγώς, ὥσπερ ἡνίκ' ἐνθάδ' ἦν (περὶ τοῦ Κλέωνος), αὐτ.'Ιππ.919, Τιμοκλ. 15,3 κόμποις παφλάζειν· 3) μσν. μτφ. ἐπὶ τῆς καρδίας, πάλλω ἰσχυρῶς ἔκ τινος πάθους, χτυπῶ δυνατά : Μουσαῖ.91 κραδίη πάφλαζεν· 4) βράζω : Κρατῖν.206 τοῖς λωποδύταις ὁ πόρος παφλάζει· 5) τραυλίζω : 'Ιππ.'Επιδ.2,5,2 ὅσοι τῇ φωνῇ παφλάζουσι.

πάφλασμα ατος (τὸ) κ νεώτ. βρασμός, κοχλασμός, ὁ προξενούμενος κατὰ τὸν κοχλασμὸν ἦχος· || μτφ.κτ. πληθ. οἱ κομπασμοί, τὰ σολιορίσματα, οἱ μπούρδες, μπουρμπουλήθρες : 'Αριστφ.Ὄρν. 1243 παῦε τῶν παφλασμάτων· ἔχ' ἀτρέμα· || νεώτ. παφλασμὸς βλ.λ.

παφλασμός (ὁ) νεώτ. ὁ ἦχος ὁ παραγόμενος ἐξ ἰσχυρᾶς ῥοῆς ἢ ἀναταραχῆς ὕδατος.

παφών 'Ησ. «κτείνας».

παχαίνω μσν. κ. δημ. δ.γρ. παχένω παχύνομαι, παχύνω βλ.λ. : 'Ερωτόκρ.1,494 καὶ φαίνεταί το' ἡ ἀγρυπνιὰ τὴ θρέφει, τὴν παχένει.

παχάνοφ-οπος (ὁ,ἡ) πάπ. ἀμφ. σημ. παχάνοφ γῆ.

πάχετος-ον ΕΜ 656,53 «πάχετος· παχύτερον κατὰ συγκοπὴν τοῦ υ καὶ ρ», παχύς, πυκνός, χονδρός : 'Οδ.Θ 187 λάβε δίσκον μείζονα καὶ πάχετον, αὐτ.Ψ 91 πάχετος δ' ἦν, ἠΰτε κίων· 2) ἐπὶ κόμβου ἢ δεσμοῦ, ὁ ἐσφιγμένος, ὁ σφιχτός : 'Ιππ. Γυν.2,110 καὶ πάχετον ποιήσαντα ὑπὲρ τῶν ἀγκώνων καὶ τῶν ἰγνύων ὑπὲρ τῶν γονάτων· || τὸ οὐδ. ὡς ἐπίρρ. : 'Ιππ.Καρδ.6· 3) μτγν.ἐπ. τὸ ἀρσ. ὡς οὐδ. οὐσ. ἡ παχύτης, ὁ ὄγκος, τὸ πάχος : Νίκ. Θηρ.385 τοῦ πάχετος μῆκός τε πολύτροπον (ἀμφ.), 'Οππ.'Αλ.4,535.

παχέως ἐπίρρ. ἐπὶ ὁρισμοῦ ἢ λογικῶν ἐπιχειρημάτων, τραχέως, ἀγροίκως : 'Αριστλ.Πολιτ.1275b, 25 οὕτω δὲ ὁριζομένων πολιτικῶς καὶ παχέως (διόρθ. ταχέως)· κ. συγκρ. : Πλάτ.Πολιτ.294Ε παχύτερον οἴονται δεῖν ὡς ἐπὶ τὸ πολύ· 2) κ. συγκρ. χονδρῶς, χονδροτέρως : 'Ηλιόδ.Αἰθ.5,18 ὀφὲ δὴ οὖν συνεὶς ὡς παχύτερον ἔχει τῆς ἀκοῆς.

παχήμερον 'Ησ. «τὸ Μενδήσιον λεγόμενον».

πάχης-ητος (ὁ,ἡ) μτγν. κ. μσν. ὁ παχύς, ὁ πολύσαρκος : Εὐάγρ.'Εκκλ.'Ιστ.4,7,17 τὰ τῆς πορείας ἐμοὶ διακέκοπται πάχητί τε ὄντι πόρρω τε τῆς ἡλικίας ἀφιγμένῳ· 2) 'Ησ. «πάχητες· πλούσιοι, παχεῖς»· πρβλ. παχὺς ἐν εἰδ. σημ.

πάχιστος-η-ον ἀνώμ. ὑπερθετικὸν τοῦ παχὺς βλ.λ., ὁ παχύτατος : Ἰλ.Π 314 ἔνθα πάχιστος μυῶν ἀνθρώπου πέλεται.

πάχίων-ονος-ον ἀνώμ. συγκρ. τοῦ παχὺς βλ.λ., ὁ παχύτερος : Ἀρατ.785.

πάχνα-πάχνα ἐπίρρ. δημ. μετὰ προσοχῆς, φόβου : πάχνα-πάχνα φύγε μὴ σὲ 'δῇ κανείς.

πάχνη (ἡ) (πήγνυμι) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. λεπτοτάτη πεπηγυῖα δρόσος, σχηματιζομένη κατὰ τὰς ψυχρὰς νύκτας ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν διαφόρων ἐν ὑπαίθρῳ ἀντικειμένων καὶ ἰδ. ἐπὶ τῶν φυτῶν : Ὀδ.Ξ 476 αὐτὰρ ὕπερθε χιὼν γένετ' ἠύτε πάχνη, Αἰσχ.Πρ.25 πάχνην θ' ἑῴαν ἥλιος σκεδᾷ πάλιν, Πλάτ.Τίμ.59Ε τὸ ἐπὶ γῆς συμπαγὲν ἐκ δρόσου γενόμενον πάχνη λέγεται, Φιλιππδ.25,4 ἀπέκαυσεν ἡ πάχνη τὰς ἀμπέλους, Ἐρωτόκρ.2,1252 κι ἔχουν εἰς τὰ φτερούγια ντως πάχν' ἀπὸ τὴ δροσούλα, Σολωμ.Λὸρδ Μπάϋρ.149,1 Γρυπ.Σκ. Τερρ.92,2 μύρια διαμάντια λάμπουνε τῆς πρωϊνῆς τῆς πάχνης, Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 3,5 μαργαριτάρι τῆς αὐγῆς ἡ πάχνη· κ. πληθ. : Πλάτ.Συμπ. 188Β πάχναι καὶ χάλαζαι, Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ 39,14 γειά σας, βουνὰ μὲ τοὺς γκρεμνούς, λαγκάδια μὲ τὶς πάχνες· || μτφ. τὸ πεπηγὸς αἷμα : Αἰσχ. Αγ.1512 ὅποι δὲ καὶ προβαίνων πάχνᾳ κουροβόρῳ παρέξει, Κωμ.Ἀδέσπ.650Α γήρως εὐρῶτα καὶ πάχνην (τὰ ἄσπρα μαλλιὰ γέροντος)

παχνήεις-εντος-εσσα-εν μτγν. ὁ πλήρης πάχνης, ὁ παχνώδης : Νόνν.Δ 3,4 παχνήεντα .. ἴχνια.

παχνί (τὸ) δημ. ἡ φάτνη : δ. δίστ. τὰ ζᾶ θέλουν τὸ παχνί.

παχνιάζω δημ. ρίπτω χόρτον εἰς τὴν πάχνην τῶν ζῴων, παρέχω τροφὴν εἰς τὰ ζῷα : σηκώθηκε τὴ νύχτα νὰ παχνιάσῃ τὰ βόδια της.

παχνίζω μτγν. ὡς τριτοπρόσ. πίπτει πάχνη : Παλλάδ.Λαυσ.12,0C· 2) ρηματ. π. πάχνισμα.

πάχνισμα-ατος (τὸ) μσν. ἡ πάχνη· 2) μτφ. ὠχρότης, πελιδνότης : Ἐρωτόκρ.3,1146 τοῦ νεκροῦ τὸ πάχνισμα εἶχε τὸ πρόσωπόν της.

παχνόλιθος (ὁ) νεώτ. ὀρυκτολ. φθοριοῦχον ἅλας τοῦ ἀργιλλίου, ἀσβεστίου καὶ νατρίου.

παχνό-όω (πάχνη) κ. μσν. καθιστῶ τι συμπαγές, συμπήγνυμι, παγώνω : Πλούτ.Ἠθ.396Β ὁ χαλκὸς μεθίησι τὸν ἰόν, ὃν ἡ πυκνότης συνέχουσα καὶ παχνοῦσα ποιεῖ ἐκφανῆ· κ. παθ. : Πλούτ. Ἠθ.736Α παχνουμένου τοῦ πνεύματος· || ὁμ. παθ. καλύπτομαι ὑπὸ πάχνης : Γεωπ.12,17,1 χρὴ .. νίτρον λεῖον ἢ ἁλμυρίδα γῆν διὰ κοσκίνου καταπασθεῖσαν πάσσειν, ὡς δοκεῖν αὐτὴν πεπαχνῶσθαι· 2) μτφ. ἐπιφέρω θλῖψιν, τρόμον, τρομάζω, παγώνω : Ἡσίοδ.Ἔργ.360 ἐπάχνωσεν φίλον ἦτορ (Τζέτζ. «παχνοῦν γὰρ τὸ λυποῦν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς πάχνης, τῆς λυπούσης τὰ λήϊα» || κ. παθ. μένω κατάπληκτος, αἰσθάνομαι πολλὴν δυσθυμίαν ἢ θλῖψιν, παγώνω· Ἡσ. «παχνοῦται· θυμοῦται, πήσσεται· παρὰ τὴν πάχνην· φρίσσει, λυπεῖται, ἀνιᾶται» : Ἰλ.Ρ 112 τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ παχνοῦται, Αἰσχ.Χο.83 κρυφαίοις πένθεσιν παχνουμένη, Εὐρ.Ἱππ.803, Ἰώσ.Πl 1,28,3.

παχνώδης-ους-ες κ. μσν. ὁ πλήρης πάχνης, ὁ γεμάτος ἀπὸ πάχνην, παχνήεις : Γεωπ.1,12,27 παχνώδης χειμών· 2) μτφ. ὁ ψυχρός, ὁ παγετώδης : Ὕμν.Ἰα 146 παχνώδης αὐχμός.

παχομέτρης (ὁ) νεώτ. εἶδος διαβήτου μὲ κεκαμμένα σκέλη, ὁ καρκίνος.

πάχος-ους (τὸ) (παχύς) κ. νεώτ. κ. δημ., γενικ. ἑν. κ. πάχεος, πληθ. τὰ πάχη, δημ. τὰ πάχια κ. πάχητα, ἐπὶ στερεῶν σωμάτων, ἡ μικροτέρα τῶν τριῶν αὐτῶν διαστάσεων (πάχος, ὕψος, μῆκος), τὸ χόντρος : Ὀδ.Ι 324 τόσσον ἔην μῆκος, τόσσον πάχος εἰσοράασθαι, Θουκ.1,93 ἐβούλετο γὰρ τῷ μεγέθει καὶ τῷ πάχει ἀφιστάναι τὰς τῶν πολεμίων ἐπιβουλάς, αὐτ.3,20· κ. κτ. πληθ. : Ἀριστλ.ΖΙ 517b,8 τὰ δὲ πάχη τῶν τριχῶν καὶ αἱ λεπτότητες καὶ τὰ μεγέθη διαφέρουσι κατὰ τόπους, ΠΔ Ἀρ.24,8 τὰ πάχη αὐτῶν ἐκμυελιεῖ, Πάπ. σκήνεα ὀρθὰ καὶ πάχη ἔχοντα· κ. ἀπολ. : Ἡρ.4,81 πάχος δὲ τὸ Σκυθικὸν τοῦτο χαλκήϊόν ἐστι δακτύλων ἕξ, Πίνδ.Π 4,245 ὃς πάχει μάκει τε πεντηκόντορον ναῦν κράτει, - τὸ πάχος τοῦ τοίχου· 2) ἐπὶ ἀνθρώπων κ. ζῴων, ἡ παχύτης, ἡ εὐσαρκία, ἡ πολυσαρκία : Εὐρ Κύκλ 380 οἱ σαρκὸς εἶχον εὐτρεφέστατον πάχος, Ἀντιφάν.19 διὰ πάχος τοῦ σώματος, Πλάτ.Πολ.523Ε ὡσαύτως πάχος καὶ λεπτότητα ἢ μαλακότητα καὶ σκληρότητα ἡ ἁφή ;, - τὸ πάχος αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι πρωτοφανές· || νεώτ. κ. δημ. συνεκδ. λίπος ζωϊκόν, ξύγκι, ἄλειμμα : χοιρινὸ πάχος· 3) ἐπὶ ὑγρῶν ἐν φρ. ἔχω πάχος ἔχω σύστασιν, πυκνότητά τινα, εἶμαι παχύς : Ἀριστλ.Αἰσθ.441a,29 οἱ χυμοὶ πάντες πάχος ἔχουσι μᾶλλον· || ἐπὶ τῆς ἁλμυρότητος τῆς θαλάσσης : Ἀριστλ.Μετ 359a,7 τὸ πάχος τῆς θαλάσσης, Φιλ.Μηχ.Βελοπ 89,21 ὥστε γίνεσθαι τὸ πάχος ὡς κυκεῶνα· 4) ἐν συγκεκρ. ἐνν., παχὺς ὄγκος : Διοσκ.5,18.

παχουλός-ή-ό μσν. κ. δημ., ὑποκορ. παχουλούτσικος, ἐπὶ ἀνθρώπων, ζῴων κ. τῶν μελῶν αὐτῶν, ὁ ὀλίγον παχύς, ὁ εὔτραφής : Διγεν.Ἀκρ.150 εἶχεν καὶ χείλη παχουλά, κοκκινοβεβαμμένα, - γυναίκα παχουλή.

παχουλούτσικος-η-ο δημ. ὑποκορ. τοῦ παχουλὸς βλ.λ.

παχούτσικος-η-ο δημ. ὑποκορ. τοῦ παχὺς βλ.λ.

παχτωτής (ὁ) ἄ. πακτωτὴς βλ.λ.

παχτώνω δημ. ἄ. πακτώνω.

παχύαιμος-ον κ. νεώτ. ὁ ἔχων παχύ, πηκτὸν αἷμα : Ἱππ.Δι.2,46 ζῷον παχύαιμον.

παχυβλεφαρία (ἡ) μτγν. ἡ ἐξόγκωσις τῶν βλεφάρων : Κυραν.35.

παχύγλωσσα (τὸ) νεώτ. κατηγορία σαύρων.

παχυδάκτυλος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων παχεῖς τοὺς δακτύλους : Πολ.Φυσ.86· 2) νεώτ. ζωολ. ὁ παχυδάκτυλος γένος ἑρπετῶν τοῦ ἀθροίσματος τῶν σαύρων.

παχύδενδρος-ον μτγν. ὁ ἔχων πυκνὰ δένδρα, ἢ κτ. ἄ. ὁ ἔχων χονδρὰ δένδρα, ὁ χονδρόδενδρος : Ἱμέρ.Λόγ.23,17 παχυδένδροις ἄλσεσιν.

παχύδερμα (τὰ) νεώτ. ζωολ. ἄθροισμα ζῴων θηλαστικῶν, ἐχόντων παχύτατον δέρμα, οἷον ὁ ρινόκερως, ὁ χοῖρος, ὁ ἐλέφας κ. ἄ. 2) μτφ. κ. κτ. ἑνικ. πρόσ. ὁ ἀναίσθητος εἰς τὰς προσβολάς, εἰς τὰς θλίψεις· || ἰδ. ὁ μὴ φιλάνθρωπος, ὁ μὴ ἀρωγὸς τῶν δυστυχούντων πλούσιος.

παχυδερμία (ἡ) κ. νεώτ., ἰων. -ίη, ἡ παχύτης τοῦ δέρματος, ἡ χονδροδερμία : Ἱππ.Ἐπιδ.5,9 τοῦ κνησμοῦ ἐπαύσατο καὶ τῆς παχυδερμίης· || νεώτ. ἰατρ. ἡ μόνιμος αὔξησις τοῦ δέρματος, ἡ ἐλεφαντίασις· 2) νεώτ. μτφ. ἡ ἀναισθησία, ἀφιλοτιμία, κτηνωδία, χωριατιά.

παχυδερμικὴ καχεξία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. εἰδικὴ κατάστασις τοῦ δέρματος ἀπαντῶσα εἰς τὸ μυξοίδημα βλ.λ.

παχύδερμος-ο(ν) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἔχων δέρμα παχύ, ὁ χονδρόδερμος· κ. συγκρ. : Ἀριστλ. ΖΓ 783a,2,αὐτ.782b,5 διάπερ ὅλως μὲν τὰ παχυδερμότερα παχυτριχώτερα τῶν ζῴων· || νεώτ. ζωολ. τὰ παχύδερμα ὡς οὐσ. βλ.λ.· 2) μτφ. ὁ νωθρὸς τὴν διάνοιαν, ὁ ἀνόητος, ὁ βλάξ, ἀναίσθητος : Λουκ.Τίμ.23 ὁ δὲ ἐμπεσὼν ἀθρόως εἰς ἐμὲ ἀπειρόκαλος καὶ παχύδερμος ἄνθρωπος, Γρηγ.Νύσσ.2,31D τοῖς παχυδέρμοις καὶ ἀδιαρθρώτοις, Σχόλ.Ἀριστφ.Νεφ.1239 ὡς παχύδερμον αὐτὸν χλευάζει· || νεώτ. κ. δημ. τὸ παχύδερμο ὡς οὐσ. : αὐτὸς εἶναι παχύδερμο.

πᾰχῠδερμῶ-έω γλωσσ. ἔχω παχὺ δέρμα.

πᾰχύθριξ-τρῖχος [ὁ] ὁ ἔχων παχείας, χονδρὰς τρίχας, ὁ χονδρότριχος, χουδρόμαλλος, κ. ἀ. ὁ ἔχων πυκνὰς τρίχας, ὁ πυκνόθριξ· κ.συγκρ.-ώτερος: 'Αριστλ.ΖΓ 782b,5 **διόπερ ὅλως μὲν τὰ παχυδερμότερα, παχυτριχώτερα τῶν ζῴων.**

πᾰχῠκάλᾰμος ον μτγν. ἐπὶ φυτῶν, ὁ ἔχων παχύν, χονδρὸν κάλαμον : Θεόφρ.ΦΑἰτ.3,21,2 **τροφῆς γὰρ πολλῆς . . δεῖται, δι' ὃ καὶ παχυκάλαμος.**

πᾰχῠκάρδιος-ον μτγν. μτφ. ὁ τὴν καρδίαν παχυλός, ἀναίσθητος : 'Ιω.Χρυσ.εἰς Ψαλμ.1,528,3 **τί δέ ἐστι βαρυκάρδιοι, παχυκάρδιοι, σαρκικοί.**

πᾰχύκαυλος-ον ἐπὶ φυτῶν, ὁ ἔχων παχύν, χονδρὸν καυλόν, ὁ χονδρόκαυλος· κ. συγκρ. : Θεόφρ. ΦΙ 6,2,6 **τὸ δὲ ἄρρεν μεῖζόν τε καὶ παχυκαυλότερον καὶ πολυκλωνότερον.**

παχυκεφαλία [ἡ] νεώτ. ἀνατ. ὑπέρμετρον πάχος τῶν ὀστῶν τῆς κεφαλῆς καὶ ἰδ. τοῦ κρανίου.

παχυκέφαλος [ὁ] νεώτ. ζῳολ. γένος πτηνῶν ᾠδικῶν ἐκ τῶν **λανιδῶν.**

πᾰχύκνημος-ον ὁ ἔχων παχείας, χονδρὰς τὰς κνήμας : 'Αριστφ.Πλ.560 **γαστρώδεις καὶ παχύκνημοι καὶ πίονές εἰσιν ἀσελγῶς,** Διογ.Λ 7,1 **παχύκνημός τε καὶ ἀπαγής.**

πᾰχῠλός-ή-όν μσν. κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ παχύς, ὁ ὀλίγον τι παχύς : Ass Μαΐου 2,739,56 **συνδεῖσθαι παχυλῷ σώματι·** **2)** συνήθ. μτφ. ὁ περισσότερος τοῦ δέοντος, ἀντίθ. γλίσχρος : **οἱ διευθυνταὶ τῶν τραπεζῶν ἔχουν παχυλοὺς μισθούς·** **3)** ὁ πλήρης, ὁ τέλειος : **ἔχει παχυλὴν ἀμάθειαν.**

πᾰχυλῶς ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ. χονδρῶς, διὰ γενικῶν λέξεων, κατὰ προσέγγισιν, ἀντίθ. ἀκριβῶς: 'Αριστλ.ΗΝικ.1094b,20 **παχυλῶς καὶ τύπῳ τἀληθὲς ἐνδείκνυσθαι,** Εὐστ.Πον.47,76 **ὑποδειγματίσαι παχυλῶς·** **2)** νεώτ. περισσότερον τοῦ δέοντος, ἀντίθ. γλίσχρως : **ἀμείβεται παχυλῶς.**

πᾰχῠμέρεια [ἡ] μτγν. κ. νεώτ. ἡ σύστασις ἐκ χονδρῶν καὶ ἀδρῶν μερῶν, ἡ παχύτης : Θέων Σμ. 97Η, Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.9,86, Γρηγ.Νύσσ.1,188C **τὴν σωματικὴν παχυμέρειαν·** **2)** νεώτ. ζῳολ. γένος ἐντόμων διπτέρων ἐκ τῶν **ἐμπυϊδῶν.**

πᾰχῠμερής-οῦς-ές ὁ ἐκ χονδρῶν καὶ ἀδρῶν μερῶν συνιστάμενος : 'Αριστλ.Πρ.873a,6· κ. συγκρ. : Τίμ.Λοκρ.100F **τὸ ψυχρὸν παχυμερέστερον·** κ. ὑπερθ. : Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.5 **π- ἀήρ·** || **τὸ παχυμερές** τὸ πυκνὸν μέρος : Διογ.Λ 7,142· κ. συγκρ. : 'Αριστλ.Οὐρ.304a,3,· κ. ὑπερθ. : Πλούτ.'Αρέσκ.Φιλ. 12,11 **πρῶτον μὲν γὰρ τὸ παχυμερέστατον αὐτοῦ εἰς αὐτὸ συστελλόμενον γῆν γενέσθαι.**

πᾰχῠμερῶς ἐπίρρ. μτγν. μτφ. παχυλῶς, διὰ γενικῶν λέξεων· 'Ησ. «παχυμερῶς· ἀδρῶς, παχέως»: Στράβ.1,4,7 **ταῦτα γὰρ εἴρηται παχυμερῶς·** κ. συγκρ. : αὐτ.1,4,8 **ἔτι δὲ παχυμερέστερον τὸ φήσαντα μὴ ὁρᾶν εἰς τί πραγματικὸν καταστρέφει τὸ τοὺς ὅρους ζητεῖν·** **2)** τροχάδην : 'Ιουστιν. Νεαρ.53,4,1 **παχυμερῶς ἐξετάζειν,** 'Ανν.Κομν.83Β **οὐ παχυμερῶς τὰς τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν πράξεις . . παραπέμπειν χρή.**

παχύμετρον [τὸ] νεώτ. ὄργανον χρησιμοποιούμενον ὑπὸ τῶν τεχνιτῶν τῶν κατεργαζομένων μέταλλα πρὸς μέτρησιν τοῦ πάχους τῶν ὑπ' αὐτῶν κατασκευαζομένων τεμαχίων· || εἰδ. ἐν τῇ δασικῇ τέχνῃ, ὄργανον ἐν χρ. πρὸς μέτρησιν τοῦ πάχους τῶν ἱσταμένων κορμῶν τῶν δένδρων ἢ καὶ τοῦ πάχους τῆς κατειργασμένης ξυλείας.

παχυμηνιγγῖτις-ιδος [ἡ] νεώτ. ἰατρ. πάχυνσις καὶ σκλήρυνσις ἅμα τῶν μηνίγγων.

παχυμουλαράτος-η-ον μσν. ὁ καθήμενος ἐπὶ παχέος ἡμιόνου : Πρόδρ.1,60 **καὶ τώρα (βλέπεις) γέγονεν . . καὶ παχυμουλαράτος.**

παχύμυρον [τὸ] νεώτ. ἀρωματικὴ ἄλοιφὴ πρὸς θεραπευτικὴν ἢ καλλυντικὴν χρῆσιν, πομάδα.

πᾰχυνευρῶ-έω μτγν. κ. μσν. ἀμτβ. ἔχω **παχεῖς,** χονδροὺς τένοντας ἢ μῦς. οἷον ἐν τῇ ἀρθρίτιδι : Στράβ.14,5,12 **ὅθεν καὶ τοῖς παχυνευροῦσι ῥοιζομένοις καὶ κτήνεσι καὶ ἀνθρώποις ἐπικουρεῖ.**

παχυνέφελος-ον μσν. ὁ ἔχων παχέα, χονδρὰ σύννεφα : ΚΜανασσ.Χρον.3,21 **τὸ πρόσωπον τοῦ . . ἡλίου ἀχλύες παχυνέφελοι θολοῦσι.**

πᾰχύνους-οος-ουν-οον λεξ. κ. νεώτ. **ὁ παχύς,** ἀμβλὺς τὸν νοῦν, ὁ δύσνους, ὁ ἀνόητος, **ὁ χοντροκέφαλος·** 'Ησ. «ἀνόητοι», Φώτ.

πᾰχυνσις-εως [ἡ] [παχύνω] κ. νεώτ. **τὸ παχύνεσθαι,** ἡ πύκνωσις : 'Αριστλ.Μετ.383a,11 **ἡ γὰρ πάχυνσις, ὑγροῦ μὲν ἀπιόντος γίγνεται, τοῦ ξηροῦ δὲ συνισταμένου,** Θεόφρ.ΦΑἰτ.6,11,7 **τούτοις αὖ γίνεται τοιαύτη πάχυνσις·** || ἐπὶ βεβρασμένων ᾠῶν : Γαλ.6,707 **τὰ δ' ἐν τῷ συμμέτρῳ τῆς παχύνσεως ἀρθέντα.**

πᾰχυντικός-ή-όν κ. νεώτ. μτ. γενικ. **ὁ ἔχων τὴν** δύναμιν τοῦ παχύνεσθαι : Διοσκ.5,71· **2)** ἐνεργ. ὁ ἐπιφέρων, προκαλῶν πάχυνσιν : 'Αθήν.'Ιατρ.π. 'Ορειβ 23,27, Σωρ.1,21 **παχυντικαὶ τροφαί, - τὰ ἀμυλώδη εἶναι παχυντικά.**

πᾰχύνω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., μσν. κ. δημ. **παχαίνω** κ. **παχένω,** ἀόρ. **ἐπάχυνα** κ. παθ. **ἐπαχύνθην,** μέλλ. παχυνῶ, παθ. παχύνομαι, παρακ. **πεπάχυσμαι** ['Αριστλ.Κόσ.394 :,28, Φιλοστρ.Γυμν.52] κ. **πεπάχυμμαι** [Γαλ.6,678] [τὸ ρ. πρῶτον π.Αἰσχ.], καθιστῶ τινα παχύν, χονδρόν : Ξεν.Οἰκ.12,20 **παχῦναι αὐτὸν ὡς τάχιστα βουλόμενος** [ἵππον], Πλάτ.Γοργ.518C **ἐμπλήσαντες καὶ παχύναντες τὰ σώματα τῶν ἀνθρώπων,** αὐτ.Πολ.343Β· || παθ. γίνομαι παχύς : 'Ιππ.'Αφ.5,44, 'Αριστφ.'Αχ.791 **αἱ δ' ἂν παχυνθῇ κἀναχνοιανθῇ τριχί,** ΠΔ'Εκκλ.12,5 **παχυνθῇ ἡ ἀκρίς,** Μελέαγρ ΑΠ 7,207 **δαιτὶ παχυνόμενος,** Πρόδρ.1,341 **τὴν ἐκδαρμένην πάντοτε καὶ μὴ παχυνομένην·** **2)** συνεκδ. ἐνισχύω, δυναμώνω : Πορφ.'Αποχ.1,38 **παχύνειν δεσμόν·** **3)** παθ. γίνομαι ἀδρός, μεστός, στερεός, σκληρός : 'Ηρ.3,12 **Αἰγύπτιοι μὲν αὐτίκα ἀπὸ παιδίων ἀρξάμενοι ξυρῶνται τὰς κεφαλὰς καὶ πρὸς τὸν ἥλιον παχύνεται τὸ ὀστέον·** || κ. ἐπὶ χυμῶν : 'Ιππ.'Αρχ.'Ιητρ.19 **λεπτύνεσθαί τε καὶ παχύνεσθαι ἐς χυμῶν εἶδος δι' ἄλλων εἰδέων καὶ παντοίων·** || κ. ἐπὶ ἐκκρίσεων : 'Ιππ.Προγν.11· πρβλ.'Αριστλ. ΖΓ 735a,36 **τὸ ὕδωρ οὐ φαίνεται παχυνόμενον ὑπὸ τοῦ θερμοῦ·** || ἐπὶ χυμῶν τῶν καρπῶν, συμπυκνοῦμαι : Θεόφρ.ΦΑἰτ.6.16,2 **ἡ μὲν γλυκύτης καὶ ὅλως ἡ εὐστομία παχύνσει τῶν χυλῶν·** || ἐπὶ ἐλαίου : Φιλόστρ.Γυμν.52· || ἐπὶ τοῦ ἡλιακοῦ φωτός, γίνομαι ἀμαυρός, σκοτεινός : Διον.Περ.35· **4)** μτφ. αὐξάνω, ἐπιτείνω : Αἰσχ.'Ικ.618 **Ζηνὸς . . κότον μέγαν προφωνῶν μήποτ' εἰσόπιν χρόνου πόλιν παχῦναι·** κ. παθ. : Αἰσχ.'Επτ.771 **ὄλβος ἄγαν παχυνθείς·** **5)** μτφ. καθιστῶ τι νωθρόν : Πλούτ.'Ηθ 995D **τὰς ψυχὰς ὑπὸ πλησμονῆς καὶ κόρου παχύνουσιν,** Φιλόστρ.'Απολλ.1,8 **βρώσεις τὸν νοῦν π-·** κ. παθ. : ΠΔ'Ησ 6,10 **ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου,** Πρόκλ.Πολ.1,119Κ **περιβλήματα . . παχυνόμενα ὑπὸ τῆς γηΐνης φύσεως·** **6)** ρηματ.π. πάχυνσις, παχυντικός, πάχυσμα, παχυσμός.

παχυποδάνθιον [τὸ] νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν ἐκ τῶν **ἀνωνοειδῶν.**

πᾰχύπους-ποδος-ουν κ. νεώτ. ὁ ἔχων παχεῖς πόδας, ὁ χονδρόποδος· 'Ησ. «παχύποδα· τὸν ὑπὸ λιμοῦ καὶ φιλαργυρίας οἰδήσαντα» : 'Αριστλ.ΖΙ 557a,23 [ὁ.γρ.], Πολ.Φυσ.287· **2)** νεώτ. ζῳολ. **ὁ** παχύπους γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.

παχύρ[ρ]ῑν-ῖνος [ὁ,ἡ] μτγν. ὁ ἔχων παχεῖαν ῥῖνα : Πολ.Φυσ.287, 'Αδαμ.2,48.

παχύρραβδος-ον μτγν. ὁ ἔχων παχείας, χονδρὰς ῥάβδους, ῥαβδώσεις, λωρίδας· κ. συγκρ. :

Διοσκ.1,14 **ἔστι δέ τι λεγόμενον κιννάμωμον, ὅ ἔνιοι ψευδακιννάμωμον καλοῦσιν εὐερνὲς καὶ** παχυρραβδότερον.

παχύρριζος-ον κ. νεώτ. ἐπὶ φυτῶν, ὁ ἔχων παχείας, χονδρὰς ρίζας, ὁ χονδρόρριζος, ἀντίθ.λεπτόρριζος : Θεόφρ.Φ1 3,11,4 **πυκνόρριζον δὲ καὶ παχύρριζον καὶ μετέωρον,** Διοσκ.1,14· **2)** νεώτ. **ὁ παχύρριζος** γένος φυτῶν **κεδροπῶν.**

παχύρρινος [ὁ] μσν. ὁ παχύρ[ρ]ιν βλ.λ. : Μαλάλ.1 306,11.

παχύρρυγχος-ον μτγν. ἐπὶ ζῴων, ὁ ἔχων παχὺ ρύγχος, χοντρὴν μούρην, ὁ χοντρομούρης : Ἀλέξ. Ἀφρ.Πρ.1,141.

πάχυς αἰολ. τ. ἀντὶ πῆχυς βλ.λ.

παχύς-έος-εῖα-ύ [πήγνυμι] κ. μσν., νεώτ., δημ. κ. **παχιός-[ε]ιά-ιό,** ἰων.θηλ. **παχέα** [Ἱππ.Ἐπιк.21],συγκρ. **παχύτερος** κ. **πάχίων** [Ἄρατ.785] κ. ἐπ. **πάσσων** [Ὀδ.Ζ 230], ὑπερθ. **παχύτατος** κ. ἐπ. **πάχιστος** [Ἰλ.Π 314], ὁ ἔχων ὀρκετὸν ἢ ὑπερβολικὸν πάχος, ὁ ἀδρός, ὁ ρωμαλέος, ὁ χονδρός : Ἰλ.Ε 309 **ἐρείσατα χειρὶ παχείῃ γαίης** [Ἡσ. «τῇ ἰσχυρᾷ»], αὐτ. Π 473 **παχέος παρὰ μηροῦ,** Ὀδ.Ι 372 **κεῖτ᾽ ἀποδοχμώσας παχὺν αὐχένα,** Ἡσίοδ.Ἔργ.497 **λεπτῇ δὲ παχὺν πόδα χειρὶ πιέζῃς,** Ἀρχίλ.184 **περὶ σφυρὸν παχεῖα, μισήτη γυνή·** || ἐπὶ δένδρου : Ἡσίοδ.Ἔργ.509 **πολλὰς δὲ δρῦς ὑψικόμους ἐλάτας τε παχείας,** Θεόφρ.Φ1 6,3,1 **τὸ δὲ σίλφιον ἔχει ρίζαν μὲν πολλὴν καὶ παχεῖαν·** || γενικ. ἐπὶ ἀψύχων, ὁ μέγας, ὁ ὀγκώδης, ὁ χονδρός : Ἰλ. Μ 446 **λᾶαν φέρεν, ὅς . . πρυμνὸς παχύς, αὐτὰρ ὕπερθεν ὀξὺς ἔην** [λίθον ἔφερεν, ὅστις πλατὺς μὲν εἰς τὴν ρίζαν ἦτο, σουβλερὸς δ᾽ εἰς τὴν κορυφήν], αὐτ.Σ 416 **σκῆπτρον παχύ,** Ὀδ.Χ 18 **αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνας παχὺς ἦλθεν αἵματος ἀνδρομέοιο,** Ἀριστφ.Νεφ.59 **τῶν παχειῶν ἐνετίθεις θρυαλλίδων,** αὐτ.Σφ.435· || ἐπὶ τῆς δραχμῆς, ἡ Αἰγιναία ἡ ἔχουσα βάρος μεῖζον τοῦ τῆς Ἀττικῆς· Πολυδ.9,76 «τὴν Αἰγιναίον δραχμὴν μείζω τῆς Ἀττικῆς οὖσαν [δέκα γὰρ ὀβολοὺς Ἀττικοὺς ἴσχυεν] Ἀθηναῖοι παχεῖαν δραχμὴν ἐκάλουν, μίσει τῶν Αἰγινητῶν Αἰγιναίαν κολεῖν μὴ θέλοντες», Ἡσ. «παχεῖα δραχμή· τὸ δίδραχμον, Ἀχαιός»· **2)** ἐπὶ ὑφασμάτων, ὁ βαρύς, ὁ χονδρός, ὁ ἀδρός, ἀντίθ. λεπτός : Πλάτ.Κρατ.389Β **οὐκοῦν ἐπειδὰν δέῃ λεπτῷ ἱματίῳ ἢ παχεῖ,** Θεόπομπ.Κωμ 10 **χλαῖναν . . παχεῖαν ἐπιβαλῶ Λακωνικήν·** **3)** ἐπὶ τῶν τριχῶν, ὁ χονδρός : Ἀριστλ.Ζ1 502a,26 **πλὴν ἡ θρὶξ παχεῖα καὶ δασεῖς ἐπ᾽ ἀμφότερα σφόδρα εἰσὶν οἱ πίθηκοι·** || νεώτ. κ. ὁ πυκνός, ἐπὶ μύστακος : Παπαδ.Χριστ.Τερπ.123 **ἔστριψε πρὸς τὰ ἄνω τὸν μακρὸν καὶ παχὺν μύστακά του·** **4)** κ. νεώτ. ἐπὶ ἀνθρώπων, ζῴων καὶ τῶν μελῶν αὐτῶν, ὁ εὔσαρκος, παχύσαρκος, εὐτραφής, χοντρός, ἀντίθ. λεπτός, ἰσχνός, λιπόσαρκος, λιγνός, ἀχαμνός : Ἀριστφ.Ἀχ.766 **ὡς παχεῖα καὶ καλά** [ἐπὶ χοίρου], Μέν.29 **ὗς παχύς,** Ἰουλ.Λόγ 5,177C **παχεῖαι ἀγελάδες** [ἐν χρ. κ. μτφ.], Λασκαρ.ἡ Γέννησή μου 5 **ἕνας ἄντρας χοντρός, παλιός, μεγάλος, - παχὺ βόδι - ἀρνί - ὀρτύκι·** || ὁμ. κ. συγκρ. κ. ὑπερθ. : Ἱππ.Ἀφ.3,25 **οἱ παχύτατοι τῶν παίδων·** **5)** μσν., νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ τῶν εἰς τροφὴν κρεάτων καὶ ἐπὶ ἄ. ἐδωδίμων, ὁ λιπαρός : **παχειὰ μπριζόλα, - παχὺ τυρὶ - λουκάνικο - φάρι·** || κ. ἐπὶ παρεσκευασμένης τροφῆς, ὁ ὀπτηθείς, ὁ μαγειρευθεὶς μετὰ πολλοῦ λίπους ἢ βουτύρου ἢ ἐλαίου : **παχειὰ σούπα, - τὸ παχὺ φαΐ ἀγκώνει·** || μσν. **τροφὴ παχεῖα** κ. **τροφὴ παχυτέρα** ἡ ἀποτελουμένη ἐκ κρέατος ἢ ἰχθύων ἢ ᾠῶν, τυροῦ κ. ἄ. θρεπτικῶν ἐδωδίμων, ἀρτυνή, πασχάτικη, ἀντίθ. νηστήσιμη, σαρακοστιανή : Μηναῖ.12,3 Συνξ. **οὐκέτι γὰρ μετελάμβανε τροφῆς παχυτέρας, παχιὰ μπριτζόλα·** || τὸ οὐδ. **παχὺ** ὡς οὐσ. τὸ λιπαρὸν μέρος κρέατος, ἀντίθ. φαχνό : **δὲν τοῦ ἀρέσει τὸ παχύ, προτιμᾷ τὸ φαχνό·** || νεώτ. ἀνατ. **παχὺ ἔντερον** τὸ ἀποτελοῦν συνέχειαν τοῦ **λεπτοῦ** καὶ **τελευτῶν** εἰς τὸν πρωκτόν· **6)** ὁμ. μαν. κ. δημ. ἐπὶ πλακοῦντος, ποπάνου κ. ἄ. προσομοίων, ὁ χονδρός, ὁ ὀγκωδέστερος τοῦ συνήθους : Πρόδρ.2,176 **καὶ διπλοτήγαναν παχὺν μεγάλες ἀθερίνες·** **7)** ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ λιπαρός, ὁ χυμώδης : Ξεν.Οἰκ.17,8 **γῇ ἡ μὲν λεπτοτέρα ἡ δὲ παχυτέρα, - παχὺ χῶμα·** **8)** ἐπὶ ὑγρῶν, ὁ πυκνόρρευστος, παχύρρευστος, πηχτός : Ἰλ.Ψ 697 **αἷμα παχὺ πτύοντα,** Ἡρ.4,23 **ἀπαρρέει . . παχὺ καὶ μέλαν,** Ἱππ.Ἀερ.7 **ταῦτα ἀνάγκη τοῦ μὲν θέρεος εἶναι θερμὰ καὶ παχέα καὶ ὀδμὴν ἔχοντα,** Ἀθήν.1,33Β **τὸ παχὺ τῆς δυνάμεως** [τῶν οἴνων], **- παχὺ λάδι·** κ. συγκρ. : Ἀριστλ.ΖΓ 521b,28 **ἔχει δὲ πλείω τυρὸν τὸ παχύτερον τῶν γαλάκτων·** **9)** ἐπὶ νοσήματος, ὁ ὀφειλόμενος εἰς παχυντικὸν φλέγμα : Ἱππ.Ἐντ.Παθ.47 **τὰ παχέα καλούμενα νοσήματα·** **10)** κωμ. ὁ μέγας : Ἀριστφ.Λυσ.23 **μῶν καὶ παχύ;** [πρᾶγμα], αὐτ.Ἐκκλ.1048 **παχεῖάν σοι χάριν·** **11)** μτφ. ἐπὶ ἤχου, βαρύς, βαθύς, χονδρός, ἀντίθ. λεπτός : Ἀριστλ.Ἀκουστ.803b,29· κ. συγκρ. : αὐτ.804a,10· || τὸ οὐδ. πληθ. ὡς ἐπίρρ. βαθέως, δυνατά : Ἄρατ.953 **καρώνη παχέα κρώζουσα·** **12)** ὁμ. ἐπὶ χαρακτῆρος λόγου, ὁ τραχύς, βαρύς· κ. συγκρ. : Διον.Ἀλ.Παμπ.2 **διάλεκτος παχυτέρα,** αὐτ.Ἰσαῖ.19 **παχύτερος τὴν λέξιν,** Ἑρμογ.Ἰδ.1,6 **παχύτερον ποιεῖν τὸν λόγον·** || ἐπὶ περιφράσεων, ὁ εὐρύς, ὁ πλατύς· κ. ὑπερθ. : Λογγῖν.Ὑφ.29,1· **13)** ὁμ. ἐπὶ φλογός, ἡ ἀμαυρά, ἡ μετὰ καπνοῦ· κ. συγκρ. : Θεόφρ.Φ1 5,9,3 **ἡ δ᾽ ἐκ τῶν πυκνῶν καὶ χλωρῶν νωθεστέρα καὶ παχυτέρα·** **14)** ὁμ. ὁ ἔχων περιουσίαν, ὁ εὔπορος, ὁ πλούσιος· Ἡσ. «πάχητες· πλούσιοι, παχεῖς»: Ἡρ. 5,30 **ἐκ Νάξου ἔφυγον ἄνδρες τῶν παχέων ὑπὸ τοῦ δήμου,** Ἀριστφ.Εἰρ 639 **τῶν δὲ συμμάχων ἔσειον τοὺς παχεῖς καὶ πλουσίους,** αὐτ.Ἱππ.1139 **τούτων ὃς ἂν ᾖ παχύς, θύσας ἐπιδειπνεῖς·** **15)** ὁμ. ἐπὶ τῆς τραπέζης, ἡ ἔχουσα ἄφθονα, πλούσια ἐδέσματα, φαγητά : Φιλόστρ.Ἀπολλ.3,26 **παχεῖα τράπεζα·** **16)** π. κωμ. κ. πεζογρ. ὁ παχύνους, ὁ βλάξ, ὁ ἠλίθιος, ὁ κουτός : Ἱππ.Ἀέρ. 24 **ἔς τε τὰς τέχνας παχέες καὶ οὐ λεπτοὶ οὐδ᾽ ὀξέες,** Ἀριστφ.Νεφ.842 **γνώσει δὲ σαυτὸν ὡς ἀμαθὴς εἶ καὶ παχύς,** Λουκ.Ἀλέξ.9 **ἐπιχείρησιν ἀνθρώπων δεῖν παχέων καὶ ἠλιθίων τῶν ὑποδεξομένων,** Φιλόστρ.Σοφ.2,1,10 **παχὺς τὴν μνήμην** [ἀδύνατος εἰς τὸ μνημονικόν]· || συγκρ. τὸ οὐδ. ὡς ἐπίρρ. : Ἡλιόδ.Αἰθ.5,18 **παχύτερον ἔχειν τῆς ἀκοῆς** [εἶναι ὀλίγον βαρυήκοος]· || παροιμ. ἐπὶ ἀνθρώπου ἠλιθίου : Εὐνάπ.Ἱστ.ἀπ.265Ι) **πηλοῦ παχύτερας·** **17)** νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ λόγων, ὁ πομπώδης : **παχιὰ λόγια** [κομπορρημοσύναι, κεναὶ ὑποσχέσεις].

παχυσαρκία [ἡ] νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ παχυσάρκου, ἡ ὑπὲρ τὸ κανονικὸν ἀνάπτυξις τοῦ ὄγκου τοῦ σώματος, ἡ πολυσαρκία.

παχύσαρκος-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων παχείας σάρκας, ὑπέρμετρον ἀνάπτυξιν τοῦ λιπώδους ἱστοῦ, χοντρός : Διοσκ.1,85, Οἰκουμ.298,27 **παχυσάρκων ἀνθρώπων.**

παχυσκελής-οῦς-ές ὁ ἔχων παχέα, χονδρὰ σκέλη, ἀντίθ. ἰσχνοσκελής : Λυρ.Ἀδέσπ.21 **παχυσκελὴς ἀλετρίς,** Γαλ.6,322,11 **τὸ δ᾽ ἤτοι παχυσκελὲς ἢ ἰσχνοσκελές,** Ἀδαμ.2,31.

πάχυσμα-ατος [τὸ] [παχύνω] μτγν. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παχύνω, ἡ πύκνωσις, ἡ πῆξις : Ἀέτ.1,52· || κ. μτφ. : Πρόκλ.Κρατ.101D **τὰς μερικὰς ψυχὰς ἀπὸ τῶν παχυσμάτων χωρίζων τῆς ὕλης.**

παχυσμός [ὁ] [παχύνω] ἡ πάχυνσις, ἡ ἰσχυροποίησις, **τὸ πάχος** : Ἱππ.Ἐπιδ.6,8,11 **παχυσμός, κρατυ-**

σμός, μινύθησις· **2**) τὸ πάχυσμα, ἡ πύκνωσις : Δαμόκρ.π.Γαλ.13,988 **π- τῶν νεύρων.**

πᾰχύσπερμος-ον μτγν. ὁ ἔχων παχὺ σπέρμα : Γαλ.1,339.

παχυστομία (ἡ) μτγν. ἡ προφορὰ τῶν λέξεων μετὰ παχείας τραχύτητος : Στράβ.14,2,28 **οὐκέτι ἐφαίνετο κατὰ παχυστομίαν καὶ ἀφυΐαν τινὰ τῶν φωνητηρίων ὀργάνων τοῦτο συμβαῖνον.**

παχύστομος-ον κ. νεώτ. ἐπὶ βουκόλεως, ὁ ἔχων πλατὺ καὶ χειλοειδὲς στόμα, ὁ πλατύστομος : Ἡνίοχ.1 **πυριγενῆ λαβὼν βραχύωτον κυκλοτερῆ παχύστομον κώθωνα παῖδα φάρυγος**· **2**) ἐπὶ τοῦ ὀστρέου, ὁ ἔχων μέγα στόμα : Ἀριστλ.ἀπ.304 **τὸ δὲ ὄστρεον παχύστομον δίθυρον καὶ λειόστρακον**· **3**) μτφ. ἐπὶ ἀνθρώπων κ. ἰδ. βαρβάρων, ὁ προφέρων τὰς λέξεις μετὰ παχείας τραχύτητος, πλατέα, χονδρά : Στράβ.14,2,28 **ἐκείνους οὖν ἰδίως ἐκάλεσαν βαρβάρους, . . ὡς ἂν παχυστόμους ἢ τραχυστόμους.**

παχυστομῶ-έω μτγν. προφέρω μετὰ παχείας τραχύτητος, ὁμιλῶ χονδρά : Στράβ.14,2, 8 **πάντων δὴ τῶν παχυστομούντων οὕτως βαρβάρων.**

παχύσχοινος-ον μτγν. ὁ ἀποτελούμενος ἐκ παχέων σχοινίων, ὁ καμωμένος ἀπὸ χοντρὰ βοῦρλα : Νόνν. ἐν Creuzer Melet.1,85 **εἶδος δικτύου παχυσχοίνου.**

παχύσωμος-ον νεώτ. ὁ ἔχων πολὺ σῶμα, ὁ παχύσαρκος, ὁ σωματώδης.

παχύτης-ητος (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. τὸ πάχος πράγματός τινος, ὁ ὄγκος, τὸ χόντρος : Ἡρ.4,74 **πλὴν παχύτητος καὶ μεγάθεος τῷ λίνῳ ἐμφερεστάτη,** αὐτ.7,36· **2**) ἐπὶ ἀνθρώπων καὶ ζῴων καὶ τῶν μελῶν αὐτῶν, ἡ παχυσαρκία, εὐσαρκία, τὸ πάχος : Ἀριστλ.ΖΙ 611a,25 **ὡς διὰ τὴν παχύτητα εὐάλωτος ὤν,** Μηναῖ.12,3 Θεοτ. **σαρκὸς τῇ παχύτητι**· κ. κτ. πληθ. : Πλάτ.Πολιτ.284E **ὁπόσαι τὸν ἀριθμὸν καὶ μήκη . . καὶ παχύτητας πρὸς τοὐναντίον μετροῦσι**· **3**) ἐπὶ τῆς κόμης, ἡ πυκνότης: Ἀριστλ.ΖΓ 782a,24 **παχύτητος μὲν οὖν καὶ λεπτότητος αἴτιον μάλιστα τὸ δέρμα**· **4**) ἐπὶ ὑγρῶν, τὸ καθίζημα, τὸ πηκτόν : Ἡρ.4,23 **ἀπὸ τῆς παχύτητος αὐτοῦ τῆς τρυγὸς παλάθας συντιθέασι**· ‖ ἡ παχεῖα σύστασις, τὸ παχύρρευστον : Ἀριστλ.ΖΜ 668b,2 **αἱ φλέβες ἀεὶ προέρχονται ἕως τοῦ γενέσθαι τοὺς πόρους ἐλάσσους τῆς τοῦ αἵματος παχύτητος,** αὐτ.676a,11 **ἔχει δὲ ταῦτα πάντα πυετίαν διὰ τὴν παχύτητα τοῦ γάλακτος**· **5**) μτφ. ἡ νωθρότης, ἡ ἠλιθιότης, ἡ μωρία : Διον.Ἁλ.Δημ.26 **παχύτητος καὶ ἀδυναστίας ἔδοξεν εἶναι μηνύματα τὰ τοιαῦτα,** Σέξτ. Ἐμπ.Μαθ.1,70· **6**) νεώτ ζωολ. γένος ἐντόμων κολεοπτέρων ἐκ τῶν **κεραμβυκιδῶν.**

πᾰχυτράχηλος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ παχὺς κατὰ τὸν τράχηλον, ὁ παχύλαιμος, χοντρόλαιμος : Ἀδαμ. 2,21, Γεωπ.19,2,2 **τοὺς πολυαύχενας καὶ παχυτραχήλους κύνας** (δ.γρ. πλατυτραχήλους).

παχυτρόπιον (τό) νεώτ. φυσ. συσκευὴ πρὸς ταχεῖαν σύνδεσιν ἐν σειρᾷ, παραλλήλως ἢ καθ' ὁμάδας ἠλεκτρικῶν στοιχείων.

πᾰχύφλοιος-ον κ. μσν. ἐπὶ δένδρων, ὁ ἔχων παχὺν φλοιόν, χοντρὴ φλούδα, ἀντίθ. λεπτόφλοιος : Θεόφρ.ΦΑἰτ.1,5,2 **τὰ δὲ παχύφλοια καθάπερ δρῦς,** Διοσκ 1,13, Γαλ.6,270 **μήτε ῥυσὸν μήτε παχύφλοιον,** Γεωπ.10,75,2 **φυτὰ παχύφλοια.**

παχύφρων-ονος-ον λεξ. κ. μσν ὁ παχύνους, ἠλίθιος : Ἡσ. ἐν λ. Βοῦθος περιφοιτᾷ, Τζέτζ Χιλ. 5,716 ἀγνώμονας **ἀνθρώπους παχύφρονας.**

πᾰχύφυλλος-ον μσν. κ. νεώτ. ἐπὶ φυτῶν, ὁ ἔχων παχέα, μεγάλα φύλλα : ΚΜονασσ.Χρον.330 **ἔρραψαν περιζώματα φύλλων ἐκ παχυφύλλων**· **2**) νεώτ. βοταν. τὸ **παχύφυλλον** γένος φυτῶν ἐκ τῶν **ὀρχεοειδῶν.**

παχύφωνος-ον μτγν. ὁ παχυς, ὁ τραχὺς κατὰ τὸν ἦχον· κ. συγκρ. : Ἀριστείδ.Κ 1,21 **παχυφωνότερον στοιχεῖον.**

πᾰχῡχειλής-οῦς-ές κ. **παχύχειλος** ὁ ἔχων παχέα χείλη, ὁ χοντρόχειλος, ἀντίθ. λεπτοχειλής : Ἀριστλ.ΖΙ 528a 9 **τὰ μὲν γὰρ λεπτοχειλῆ ἐστιν . . τὰ δὲ παχυχειλῆ, οἷον τὰ λιμνόστρεα.**

πᾰχύχειλος-ον μτγν. ὁ παχυχειλής βλ.λ. : Ῥοῦφ. ἀπ.70, Γαλ.13,491 **τὰ παχύχειλα τῶν ἑλκῶν**· **2**) νεώτ. ζωολ. **ὁ παχύχειλος** γένος ἐντόμων κολεοπτέρων ἐκ τῶν **μελανοσωμάτων.**

πᾰχύχῡμος-ον μτγν. ὁ ἔχων παχεῖς χυμούς : Γαλ.6,261, Ἀλέξ.Ἀφρ.Πρ.1,52 **δύσπεπτα καὶ παχύχυμα,** Γαλ.2,563 **ζῷον παχύχυμον ὥσπερ ὁ κύων καὶ ὁ λέων,** Φιλόπ.Ἰω.Ὑπομν.Κοσ.194,27 **ὡς πλείονος μετέχοντα γης καὶ διὰ τοῦτο παχύχυμα** (τὰ χερσαῖα).

παχών-ῶνος (ὁ) μτγν. ὄνομα Αἰγυπτίου μηνός : ΠΔ Μακκ.3,6,38 **ἀπογράφονται δὲ αὐτοὺς ἀπὸ πέμπτης καὶ εἰκάδος τοῦ Πα ὼν ἕως τῆς τετάρτης τοῦ Ἐπιφί,** Κλήμ.Ἀλ.Στρωμ.1,145 **ἔτους κη' Αὐγούστου, ἐν πέμπτῃ παχῶνος καὶ εἰκάδι.**

πάφη (ἡ) δημ. ἡ παῦσις.

πάω μσν. κ. δημ. συγκεκ. **τ.** τοῦ ὕπαγω, πηγαίνω βλ.λ. : Ἐρωτόκρ.3,1084.

πάων-ωνος (ὁ) Ἐπιγρ. **ὁ** ταῶς, τὸ παγώνι.

πάωταρ λακων. ἀντὶ πηός, ὁ ἐξ αἵματος συγγενής· Ἡσ. **«παῶται·** συγγενεῖς, οἰκεῖοι, Λάκωνες».

πε Ἐπιγρ. συγκεκ. τ. πρὸ ἀρχ. τ τοῦ πετ(ά), μετά.

πέγανη (ἡ) δημ. τὸ φυτὸν ρυτή.

πεδά αἰολ. κ. δωρ. ἀντὶ μετὰ βλ.λ. : Σαπφ 38, Πίνδ ἀπ.26, Θεόκρ.29,38 **φύλακον νεκύων πέδα Κέρβερον,** Ἐπιγρ. **πεδ' ἱαρόν.**

Πεδᾰγείτνυος (ὁ) Ἐπιγρ. κ **Πεδαγείτνιος** ὄνομα μηνὸς π. Ῥοδίοις, ἀττ. **ὁ** Μεταγειτνιών.

πεδάγρετος-ον (ἄγρα) αἰολ. ἀντὶ μετάγρετος, ὁ συλληφθεὶς **ἐν τῷ** φεύγειν **διὰ** καταδιώξεως· Ἡσ. **«**πεδάγρετον· **μεταμέλητον.** μεταληπτόν. ποικίλον. μεταδίωκτον**».**

πεδάγω Ἐπιγρ. αἰολ. **τ.** ἀντὶ μετάγω βλ.λ.

πεδαίρω αἰολ. κ. δωρ. τ. ἀντὶ μεταίρω **βλ.λ.** : Εὐρ.Φοίν.1027 **νέους πεδαίρουσα.**

πεδαίχμιος-ον αἰολ. κ. δωρ. τ. ἀντὶ μεταίχμιος βλ.λ. : Αἰσχ.Χο.589 **πεδαίχμιοι λαμπάδες πεδάοροι.**

πέδαλα Ἡσ. «ποικίλα».

πεδαλευόμενος Ἡσ. «μεταμελόμενος, μεταδιωκόμενος».

πεδάμαρας-ον δωρ. τ. τοῦ μετήορος βλ.λ. (διορθ. πεδάορος) : Αἰσχ.Χο.590.

πεδαμείβω αἰολ. ἀντὶ μεταμείβω βλ.λ. : Πίνδ.Ο 12,12 **ἐν μικρῷ πεδάμειψαν χρόνῳ.**

πεδάνεος (ὁ) μτγν. ὁ ὑποδεέστερος δικαστής, ὁ χαμαιδικαστής : Ἰω.Λυδ.201,19.

πεδᾰνός-ή-όν (πέδον) ὁ χαμαὶ φυόμενος, ὁ χθαμαλός, βραχύς· Ἡσ. **«**πεδανός· ταπεινός, πεδινός. ἢ ὁ τῷ μάντει διδόμενος μισθός» : Νίκ. Θηρ.226 **πεδανὴ ἐφολκαίη,** αὐτ.289 **πεδανὴ οὐρή**· **2**) μτφ. ὁ εὐτελής, ὁ μικρός, **ὁ** ὀλίγος : Ἴων Τραγ.4 **πεδανῷ ὕπνῳ** (Ἡσ. ἠπεδανῷ).

πεδάϝοικος-ον Ἐπιγρ. δωρ. τ. ἀντὶ μέτοικος.

πεδαοριστής (ὁ) **ὁ** πεδαωριστής βλ.λ.· Ἡσ. «πεδαοριστής· ἵππος φρυαγματίας. καὶ μετεωριστής».

πεδάορος-ον αἰολ. κ. δωρ. τ. ἀντὶ μετήορος, μετέωρος : Ἀλκ.100, Αἰσχ.**Χο.590 λαμπάδες π-.**

πεδάρσιος αἰολ. κ. δωρ. ἀντὶ μετάρσιος βλ.λ.· Ἡσ. «πεδάρσιον· μετέωρον· ὑψοῦ» : Αἰσχ.Πρ.269 **πρὸς** πέτραις **πεδαρσίοις,** αὐτ.Χο.846 **λόγοι πεδάρσιοι θρῴσκουσι,** Ἀριστφ.Ὄρν 1197 **πεδαρσίου δίνης πτερωτὸς φθόγγος ἐξακούεται.**

πεδάρτασις-εως (ἡ) πιθ. λ. ἀντὶ μεθόρμισις, ἡ νουθέτησις : Ἰάμβλ.Πυθ.22,101 **τὰς . . νουθετήσεις, ἃς δὴ πεδαρτάσεις ἐκάλουν.**

πεδαρτῶ-άω πυθαγ. λ. ἀντὶ μεθαρμόζω, νουθετῶ· Διογ.Λ 8,20 **«ἐκάλει** [Πυθαγόρας] τὸ νουθετεῖν πεδαρτᾶν», Ἰάμβλ.Πυθ.31,197 **«ἐκάλουν** δὲ τὸ νουθετεῖν πεδαρτᾶν» (διορθ. ἀντὶ παιδαρτᾶν)· **2)** ρηματ. π. πεδάρτασις.

πέδασος πάπ. ἀμφ. σημ.

πεδατρέπω αἰολ. τ. ἀντὶ μετατρέπω. βλ.λ.

πεδαυγάζω αἰολ. τ. ἀντὶ μεταυγάζω βλ.λ. : Πίνδ. Ν 10,61 **ἀπὸ Ταϋγέτου πεδαυγάζων ἴδεν Λυγκεὺς δρυὸς ἐν στελέχει ἥμενον.**

πεδᾶφορά (ἡ) Ἐπιγρ. αἰολ. τ. ἀντὶ μεταφορά.

πέδαχνον (τὸ) ἄ. πέτοχνον βλ.λ.· Ἡσ. «πέδαχνα· τὰ ἐκπέταλα καὶ φιαλοειδῆ ποτήρια».

πεδαχνοῦται Ἡσ. «ἐξυπτίωται. καὶ τρυφᾷ»· πρβλ. πετοχνοῦμαι.

πεδᾶωριστής (ὁ) αἰολ. κ. δωρ. ἀντὶ μετεωριστής βλ.λ., ἄ. πεδαοριστής.

πέδειλα Ἡσ. «ὑποδήματα».

πεδεινός-ή-όν ἄ. πεδιεινὸς βλ.λ.

πεδεκαίδεκα Ἐπιγρ. ἀντὶ πεντεκαίδεκα.

πέδελθε Ἡσ. «ἱκέτευσον, μέτελθε».

πεδέπω αἰολ. τ. ἀντὶ μεθέπω βλ.λ.

πεδέρχομαι αἰολ. τ. ἀντὶ μετέρχομαι, διώκω· Ἡσ. «πέδελθε· ἱκέτευσον, μέτελθε», αὐτ. «πεδέλθῃ· ἱκετεύῃ, μετέρχηται» : Πίνδ.Ν 7,109 **εἰ πόνος ἦν, τὸ τερπνὸν πλέον πεδέρχεται,** Θεόκρ.29,25.

πέδευρα Ἡσ. «ὕστερα. Λάκωνες».

πέδευρον Ἡσ. «ὕστερον, πάλιν, ὀπίσω. Λάκωνες».

πεδέχω αἰολ. τ. ἀντὶ μετέχω βλ.λ.:Ἀλκ.98, Σαπφ.73.

πέδη (ἡ) (πέζα) συνήθ. κτ. πληθ. δεσμὸς τῶν ποδῶν, ἰδ. ἡ διὰ τοὺς ἵππους, ἱπποπέδη, κιουστέκι, ἡ πέδικλα : Ἰλ.Ν 36 **ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλε χρυσείας·** || δεσμὸς τῶν ποδῶν δούλων αἰχμαλώτων καὶ ἐγκληματιῶν, ἐμποδίζων τὴν δραπέτευσίν των, ποδόδεσμα, ποδάγρα, ποδαστράβη : Σόλ.4,34 **τοῖς ἀδίκοις ἀμφιτίθησι πέδας,** Ἡρ.5,77 **ἐν πέδαις δήσαντες,** Αἰσχ.Πρ.6 **τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀρρήκτοις πέδαις,** Πλάτ.Νόμ.882Α **δήσας ἐν πέδαις καὶ μαστιγώσας ὁπόσας ἂν ἐθέλῃ,** Πλούτ.Ἠθ.18,Β, ΚΔ Μάρκ.5,4 **διὰ τὸν αὐτὸν πολλάκις πέδαις καὶ ἁλύσεσι δεδέσθαι·** **2)** μτφ. ἐπὶ τοῦ χιτῶνος, δι' οὗ περιεπλάκη **ὁ** Ἀγαμέμνων : Αἰσχ.Χο.493 **πέδαις ἀχαλκεύτοις δ' ἠρέθης,** αὐτ.982 **πέδας χεροῖν καὶ ποδοῖν·** || κ. κτ. ἑν. ἐπὶ τοῦ χιτῶνος τοῦ δηλητηριασθέντος διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Νέσσου : Σοφ.Τρ.1057 **ἀφράστῳ τῇδε χειρωθεὶς πέδῃ·** || ὁμ. ἐπὶ τῶν φρουρίων τῆς Χαλκίδος, Κορίνθου καὶ Δημητριάδος : Πολύβ.18,11,5 **ὃς ἔφη τοὺς προειρημένους τόπους εἶναι πέδας Ἑλληνικάς·** **3)** νεώτ. δεσμὸς τῶν χειρῶν ἐγκληματιῶν ἢ ὑποδίκων ἐμποδίζων αὐτοὺς νὰ διαφύγωσι κατὰ τὴν μεταφορὰν των εἰς τὰ δικαστήρια ἢ **τὰς φυλακάς,** χειροπέδη· **4)** περισφύριον κόσμημα : Ἀριστφ.ἀπ.320,11,Λουκ.Λεξιφ.9 **λῆρόν τινα ἐκρότουν καὶ ἐλλόβια καὶ πέδας τῇ θυγατρὶ τῇ ἐμῇ·** **5)** ἁλιευτικὸν δίκτυον : Εὐρ.ἀπ.672,5 **ἐκ ταύτης βίος βρόχοισι καὶ πέδαισιν οἴκαδ' ἔρχεται·** **6)** Ἡσ.«εἶδος ἱπποσίας» : Ξεν.Ἱππ.3,5, αὐτ. 7,14 **πέδη ἑτερομήκης, κυκλοτερής·** **7)** νεώτ. ὄργανον χρησιμοποιούμενον διὰ τὴν ἀπορρόφησιν μέρους ἢ ὁλοκλήρου τῆς κινητικῆς ἐνεργείας κινουμένου σώματος, ἡ τροχοπέδη, τὸ φρένο.

πεδήορος-ον μτγν. ἄ. πεδάορος βλ.λ. : Νίκ. Θηρ.729.

πέδησις-εως (ἡ) (πεδῶ) μσν. κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ πεδῶ, ἡ διὰ πέδης δέσμευσις τῶν ποδῶν, τὸ πεδίκλωμα : Ἐφραὶμ 664Β· **2)** νεώτ. ἡ διὰ μηχανικῆς πέδης ἐπιβράδυνσις τῆς κινήσεως τροχοῦ, τὸ φρενάρισμα.

πεδήτης (ὁ) (πεδῶ) παθ. **ὁ** πεπεδημένος, **ὁ** δεδεσμευμένος, ὁ δέσμιος : Ἀριστφ.ἀπ.65 **ἀνὴρ πεδήτης,** ΠΔ Σοφ.Σαλ.17,2 **δέσμιοι σκότους καὶ μακρᾶς πεδῆται νυκτὸς κατακλεισθέντες ὀρόφοις,** Πλούτ.Ἠθ.165Ε **τοῖς πεδήταις ἐπελαφρύνει τὸν δεσμὸν ὁ ὕπνος,** Λουκ.Κρόν.10 **ἦν δὲ οὐ πεδήτης οὐδὲ αὐχμοῦ πλέως·** || κτ. πληθ. τίτλος ἔργου Καλλία τοῦ κωμικοῦ : Καλλί.Κωμ. (ἀπ.2D)· **2)** ἐν Σάμῳ, οἰκοδόμημα, ἐν ᾧ περιείχοντο πέδαι : Πλούτ.Ἠθ.303Ε.

πεδητής (ὁ) (πεδῶ) ὁ δεσμεύων τινὰ μὲ δεσμά, ὁ δεσμευτής· || μτφ. ὁ κωλύων, ὁ ἐμποδίζων : Αἰμιλ.ΑΠ 9,756 **ἀλλ' ὁ πεδητὰς Σιληνοῖς κώμων βάσκανός ἐστι λίθος.**

πεδιαῖος-α-ον ὁ πεδισκὸς βλ.λ.

πεδιᾰκός-ή-όν ὁ ἀνήκων εἰς πεδίον ἢ ἐπὶ πεδίου· || **τὰ πεδιακά** ἡ πεδινὴ τῆς Ἀττικῆς χώρα· Ἁρποκρ. «πεδιακά· μοῖρα τῆς Ἀττικῆς ἐστιν, ἣ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος ἐκαλεῖτο πεδίον· εἶχε δὲ καὶ προβάτων νομὰς καὶ τα ἐντεῦθεν ὡς ἔοικεν, ἐκαλεῖτο πεδιακά»· Λυσ.ἀπ.238S· **2)** οἱ **Πεδιακοί** οἱ κάτοικοι τῆς πεδινῆς Ἀττικῆς, ἀποτελοῦντες ἴδιον πολιτικὸν κόμμα, ὡς οἱ Παράλιοι, ἄ. Πεδιεῖς : Ἀριστλ.Πολιτ.1305a,24 **στασιάσας πρὸς τοὺς πεδιακούς,** αὐτ.Ἀθ.13,4 **ἄλλη δὲ τῶν πεδιακῶν, οἳ τὴν ὀλιγαρχίαν ἐζήτουν.**

πεδιάλλω μετακαλῶ· Ἡσ. «πεδιάλαι· μεταπέμψασθαι, μεταβαλεῖν».

πεδιανόμος (ὁ) Ἐπιγρ. ἐν Σπάρτῃ, ἄρχοντες ἐτησίας θητείας καὶ καθηκόντων ἀναλόγων πρὸς τὰ τῶν ἀγορανόμων τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος.

πεδιάς-άδος (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **πεδιάδα** θηλ. τοῦ πέδιος, ὁ πεδινός, ὁ ἐπίπεδος, οἷον ἡ Σκυθία, ἡ Αἴγυπτος, ἡ Θεσσαλία : Ἡρ.2,8 **τῶν δὲ οὐρέων τῶν εἰρημένων τὸ μεταξὺ πεδιὰς μὲν γῆ,** αὐτ.4,23 **μέχρι μὲν δὴ τῆς τούτων τῶν Σκυθέων χώρης ἐστὶ ἡ καταλεχθεῖσα πᾶσα πεδιάς τε γῆ καὶ βαθύγαιος,** Πίνδ.Π 5,91 **πεδιάδα .. ὁδόν,** Ἱππ.Ἀερ.18 **ἡ δὲ Σκυθέων ἐρημίη καλευμένη πεδιάς ἐστι καὶ λειμακώδης,** Εὐρ.Ῥῆσ 283 **πλαγχθεὶς πλατείας πεδιάδος θ' ἁμαξιτοῦ,** Πολύβ. 2,16,7 **τὸ δὲ πλεῖον ἀποτέμνεται μέρος τῆς πεδιάδος χώρας εἰς τὰς Ἄλπεις·** || **ἡ πεδιάς** ὡς οὐσ. τόπος πεδινός, πεδίον, κάμπος : Ἡρ 9,122 **πεδιάδα σπείροντες ἄλλοισι δουλεύειν,** Σολωμ. Ἐθν.Ὕμν.53,1 **ἔτσι χάμου εἰς τὴν πεδιάδα, μέσ' στὸ δάσος τὸ πυκνό·** **2)** ὁ τοῦ πεδίου, ὁ ἐπὶ τοῦ πεδίου : Σοφ.Ἀντ 420 **πᾶσαν αἰκίζων φόβην ὕλης πεδιάδος,** αὐτ.Τρ.1058 **κοὐ ταῦτα λόγχη πεδιάς,** Πλούτ.Σύλλ.19 **τοῦτο μὲν τὸ τρόπαιον ἕστηκε τῆς πεδιάδος ᾗ πρῶτον ἐνέκλιναν οἱ περὶ Ἀρχέλαον·** **3)** μσν. ἡ **πεδιάς** ὡς οὐσ ἡ ἐκστρατεία : Ἄνν Κομν.1,185.

πεδιασιμαῖος-α-ον γλωσσ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πεδιάδα, ὁ καμπήσιος.

πεδιάσιμος-ον μτγν. ὁ πεδιάσιος βλ.λ., ἀντίθ ὀρεινός : Διοσκ.1,64 (δ.γρ.). Βασ.2,40.

πεδιάσιος-ον μτγν. ὁ ἀνήκων εἰς τὴν πεδιάδα, ὁ τῆς πεδιάδος, ὁ πεδινός : Στράβ.15,1,58 **τοὺς δὲ πεδιασίους τὸν Ἡρακλέα τιμᾶν,** Διοσκ.1,64 (δ.γρ.).

πεδῖεινός-ή-όν δ.γρ. τοῦ πεδινὸς βλ.λ.

Πεδιεῖς-έων (οἱ) μτγν. οἱ κάτοικοι τῆς πεδινῆς Ἀττικῆς, ἀποτελοῦντες ἴδιον πολιτικὸν κόμμα, ἄ. Πεδιακοί : Πλούτ.Σόλ.13 **ἦν γὰρ τὸ μὲν τῶν Διακρίων γένος δημοκρατικώτατον, ὀλιγαρχικώτατον δὲ τὸ τῶν Πεδιέων.**

πεδίζω (πέδη) γλωσσ. δένω τοὺς πόδας, ποδίζω, δεσμεύω.

πεδῑήρης-ους-ες (ἀραρίσκω) ὁ ἔχων ἀφθόνους πεδιάδας : Αἰσχ.Πέρσ.566 **Θρῄκης ἄμ πεδιήρεις δυσχίμους τε κελεύθους** (δ.ἀνάγν.ἀμπεδ-).

πέδικλον (τὸ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ πέδη τῶν ζῴων, τὸ πε(ρ)δούκλι, ἡ πε(ρ)δούκλα : Μαυρίκ. Στρατηγ.1,2, Λέων Σοφ.11,45, Γύπ 2,521.

πεδικλῶ-όω μτγν., μσν. κ. νεώτ., δημ. **πεδικλώνω** κ. **περδικλώνω** κ. **πε(ρ)δουκλώνω** βάλλω, θέτω πέδας εἴς τινα, πεδῶ : Μαυρίκ.Στρατηγ.ΙΙ,3, Λέων Σοφ.ΙΙ,45˙ **2)** δημ. κάμνω τινὰ νὰ πέσῃ παρεμβάλλων τι μεταξὺ τῶν ποδῶν του : Ἐρωτόκρ. 4,1867 **πέτρα τὸν πεδουκλώνει,** Ζερβ.Τραγ. ΚΚ 35,10 **καὶ νὰ σταθῇ ὁδηγήτρα μας στὸ κρύφιο μονοπάτι ποὺ πεδικλώνει τὸ βουνό˙** **3)** δημ. μέσ. βαδίζων προσκρούω ἐπάνω εἴς τι πρᾶγμα διὰ τῶν ποδῶν, σκοντάφτω, μπερδεύονται σὲ κάτι τὰ πόδια μου καὶ πέφτω κάτω : Ἐρωτόκρ. 1,1576 **σκοντάφτει, πεδουκλώνεται καὶ πέφτει καὶ βαρίακει,** αὐτ.5,1448˙ **4)** ρηματ.π. πεδίκλωμα, πεδικλωμός καὶ περδουκλωμός.

πεδίκλωμα-ατος (τὸ) (πεδικλῶ) δημ. κ. **περδίκλωμα** ἢ **περδούκλωμα** ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πεδικλῶ βλ.λ.2).

πεδικλωμός (ὁ) (πεδικλῶ) δημ. κ. **περδ-** κ. **περδουκλωμός** ἡ πρᾶξις τοῦ πεδικλῶ βλ.λ.2).

πεδικλώνω μσν. κ. δημ. **περδικ-** κ. **πε(ρ)δουκ-**, π. Κορ. κ. **πεδοκλώνω** (Ἄτ.2,290 γρ. -όνω), παθ. **πε(ρ)δικλώνομαι,** ἀόρ. **πε(ρ)δικλώθηκα,** μτχ. παρακ. **πε(ρ)δικλωμένος** κ. **πε(ρ)δουκλωμένος** πεδικλῶ, πεδῶ τινα, διὰ πεδῶν δεσμεύω τοὺς πόδας ἢ τὰς χεῖράς τινος : **τοὺς (ἐ)πεδίκλωσαν στὴν ἀστυνομία σὰν νὰ ἦταν λῃστές˙** πρβλ. Δουκάγγ.1139 ἐν λ. πέδικλα˙ ὁμ. Κορ.Ἄτ.2,290 ἐν λ.˙ || συνεκδ. περιζώνω, τυλίσσομαι περί τινα ἢ κυρ. περί τι : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 35,10 **στὸ κρύφιο μονοπάτι ποὺ πεδικλώνει τὸ βουνό, σερνάμενο σά φίδι,- τό κισσάρι πεδίκλωσε τὸ δέντρο καὶ θά τὸ ξεράνῃ,-τὸν ἐπεδίκλωσε στὴν ἀγκαλιά της˙** **2)** παρεμβάλλω μεταξὺ τῶν ποδῶν τινος ἐμπόδιόν τι οὕτως, ὥστε νὰ τὸν κάμω νὰ πέσῃ, συγγ. τρικλοποδιάζω˙ || συνηθέστ. παθ. κ. μέσ. **πε(ρ)δικλώνομαι** περιπλέκομαι τοὺς πόδας, μπερδεύω τὰ πόδια μου σὲ κάτι, ὅθ. κ. σκοντάπτων πίπτω ἢ κινδυνεύω νὰ πέσω κατὰ γῆς˙ || κ. μτφ., συγγ. τυλίγω : **ἀπὸ δῶ ἀπὸ 'κεῖ τὸν εἶχαν, τὸν πεδίκλωσαν καὶ τὸν ἔκαμαν νὰ τὴν πάρῃ, - περδικλώθηκε χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ καὶ δὲν μπορεῖ νὰ ξεφύγῃ˙** **3)** ρηματ. π. πε(ρ)δίκλωμα, πε(ρ)δούκλωμα, πε(ρ)δικλωμός, πε(ρ)δουκλωμός.

πεδικός-ή-όν ἐσφ.γρ. ἀντὶ παιδικὸς βλ.λ.

πεδιλοδρομία (ἡ) νεώτ. ὁ δι' ὀλισθήσεως, δρόμος ἐπὶ τοῦ πάγου ἢ τῶν χιόνων διὰ παγοπεδίλων ἢ ἐπὶ ἀσφαλτοστρωμένου ἰσοπέδου ἐδάφους διὰ τροχοπεδίλων, πατινάρισμα.

πέδῖλο(ν) (τὸ) (πέδη) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., αἰολ. **πέδιλλον** (Χοιροβ. ἐν Ἀν.Ὀξ.2,239), συνήθ. κτ. πληθ. τμῆμα δέρματος ἐκ μιᾶς ἢ πλειοτέρων πτυχῶν ἢ καὶ ἐκ φελλοῦ, καλύπτον μόνον τὸ πέλμα ἢ τὸν ταρσὸν τοῦ ποδὸς καὶ προσδενόμενον ἄνωθεν τῶν δακτύλων διὰ δερματίνου λωρίου, σανδάλιον˙ τὰ πέδιλα ἐφόρουν οἱ ἀρχαῖοι ἐξερχόμενοι τῆς οἰκίας˙ πρβλ. ὑποδήματα : Ὀδ.Ξ 23 **ἀμφὶ πόδεσσιν .. ἀράρισκε πέδιλα, τάμνων δέρμα βόειον˙** || τὰ πέδιλα τῶν θεῶν εἶχον τὴν δύναμιν νὰ φέρωσι τὸν φοροῦντα αὐτὰ ὑπεράνω ἐκτάσεως γῆς ἢ θαλάσσης : Ἰλ.Ω 340 **ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα, ἀμβρόσια, χρύσεια, τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρήν, ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν** (ἐπὶ τοῦ Ἑρμοῦ), Ὀδ.Α 97 **ὣς εἰποῦσ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα** (ἐπὶ τῆς Ἀθηνᾶς), Ἡσίοδ.Α 220 **πτερόεντα πέδιλα,** Εὐρ.Ἠλ.460 **περιδρόμῳ μὲν Ἴτυος ἕδρᾳ Περσέα λαιμοτόμαν ὑπὲρ ἁλὸς ποταναῖσι πεδίλοισι φυὰν Γοργόνος ἴσχειν˙** || νεώτ. κ. δημ. συνεκδ. πᾶν παραπλήσιον ὑπόδημα, οἷον τὸ παγοπέδιλον, τροχοπέδιλον, ξυλοπέδιλον˙ **2)** π. πεζ. γενικ. ὑψηλὰ ὑποδήματα, ἐνδρομίδες : Ἡρ.7,67 **πέδιλα δὲ ἐς γόνυ ἀνατείνοντα εἶχον,** αὐτ.7,75 **περὶ δὲ τοὺς πόδας τε καὶ τὰς κνήμας πέδιλα νεβρῶν,** Ἀριστφ.Ὄρν.973 **ἱμάτιον καθαρὸν καὶ καινὰ πέδιλα,** Πλούτ.Θησ.3 **ἀπέλιπε ξίφος καὶ πέδιλα˙** πρβλ. Πίνδ.Π 4,95˙ **3)** μτφ. ρυθμός, μέλος : Πίνδ.Ο 3,5 **Δωρίῳ πεδίλῳ φωνὰν ἐναρμόξαι** (τὴν φωνὴν ρυθμίζειν κατὰ τὸ δώριον μέλος, τὴν δώριον ἁρμονίαν), αὐτ 6,8 **ἐν τούτῳ πεδίλῳ πόδ' ἔχειν** (τὸ νὰ εὑρίσκηταί τις ἐν τούτῃ τῇ καταστάσει)˙ **4)** ποδάγρα, σχοινοθηλιά, δι' ἧς τὴν νύκτα δένονται οἱ πόδες τῶν ἵππων καὶ οἱ τῶν δαμάλεων κατὰ τὸ ἄμελγμα : Θεόκρ.25,103 (δ.γρ.)˙ **5)** νεώτ. μτφ. ξύλινον ἢ μετάλλινον τεμάχιον χρησιμεῦον ὡς ὑπέρεισμα πράγματός τινος : **πέδιλον τῆς προσωμίδος κοντακίου** (μετάλλινον τεμάχιον ἐπικαλύπτον τὴν προσωμίδα τοῦ κοντακίου τῶν ὅπλων), - **πέδιλον τοῦ κολεοῦ τῆς σπάθης** (μετάλλινον πέταλον εἰς τὸ κάτω ἄκρον τοῦ κολεοῦ προφυλάσσον τοῦτον ἀπὸ τῆς φθορᾶς κατὰ τὰς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κρούσεις του)˙ **6)** νεώτ. ξύλινος ἢ μετάλλινος πεπλατυσμένος μοχλός, ἐφ' οὗ πατῶν τις θέτει εἰς κίνησιν διὰ διωστῆρος, ἱμάντος, στροφάλου κτλ. μηχανισμόν τινα, ποδωστήρ, ποδόπληκτρον, ὑποπόδιον, χελωνίς, πατήθρα, πετάλι˙ **7)** νεώτ. ναυτ. ξυλίνη βάσις εἰς τὸ ἐσωτρόπιον λέμβου χρησιμεύουσα διὰ τὴν ἐν αὐτῷ ἀφήνωσιν τοῦ ἱστοῦ αὐτῆς, σκάτσα.

πεδιλοποιεῖον (τὸ) νεώτ. ἐργοστάσιον ἐν ᾧ κατασκευάζονται πέδιλα, σανδαλοποιεῖον.

πεδιλοποιία (ἡ) νεώτ. ἡ τέχνη τοῦ πεδιλοποιοῦ, τοῦ κατασκευάζειν πέδιλα.

πεδιλοποιός (ὁ) μσν. κ. νεώτ. ὁ κατασκευάζων πέδιλα, ὁ σανδαλοποιός : Στουδ.Θεόδ.1788.

πεδιλορράφος (ὁ) μσν. ὁ ράπτων πέδιλα, ὁ πεδιλοποιός, σανδαλοποιός : Νικ.Χρον.204Α.

πεδιλῶ-όω νεώτ. προσαρμόζω εἴς τι πρᾶγμα πέδιλον βλ.λ.5) : **πεδιλῶ προσωμίδα - τὸ βλῆμα˙** **2)** ρηματ. π. πεδίλωσις, πεδιλωτός.

πεδίλωσις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ πεδιλῶ, ἡ προσαρμογὴ πεδίλου βλ.λ.5), ἡ πέδησις : **πεδίλωσις σφαίρας.**

πεδιλωτός-ή-όν (πεδιλῶ) νεώτ. ἐπὶ πραγμάτων, ὁ φέρων ξύλινον ἢ μετάλλινον πέδιλον βλ.λ.5) : **πεδιλωτὸν βλῆμα.**

πεδινός-ή-ό(ν) (πεδίον) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ ἐκτάσεως, ὁ ἐπίπεδος, ὁ ὁμαλός, ὁ τῆς πεδιάδος, ἢ ἐν πεδιάδι : Ἡρ.7,198 **περὶ δὲ τὸν κόλπον τοῦτόν ἐστι χώρας πεδινὸς** (δ.γρ. πεδιεινός), Αἰν. Τακτ.1,2, Ἀριστλ.Πρ.880b,28, Πολύβ.1,34,8 **οὐσῶν δὲ πεδινῶν τῶν ὑποχωρήσεων,** Πλούτ.Νικ.26 **ἐν δὲ τοῖς ὁμαλοῖς καὶ πεδινοῖς τοὺς ἱππεῖς ἔταξαν,** ΚΔ Λουκ.6,17 **ἔστη ἐπὶ τόπου πεδινοῦ,** Διήγ. Ἀχιλλ.632 **ἦν δὲ ὁ τόπος πεδινός, εὐάρμοστος καὶ ὡραῖος˙** || κ. συγκρ. ἐπὶ χώρας περιληπτ. : Ξεν.Ἀν.5,5,2 **ἡ δὲ τῶν Τιβαρηνῶν χώρα πολὺ ἦν πεδινωτέρα,** Πλάτ.Νόμ.704D (δ.γρ. πεδιεινότερος)˙ **2)** ἐπὶ προσ. κ. πραγμ., ὁ κείμενος, ὁ κατοικῶν ἢ ὁ ζῶν ἐν πεδιάδι, καμπήσιος, ἀντίθ. ὄρειος : Ξεν. Κυν.5,17 **πεδινὸς λαγώς,** Θεόφρ.ΦΙ 1,8,1 **ὅλως δὲ ὀζωδέστερα τὰ ὀρεινὰ τῶν πεδινῶν,** ΨΔιοσκ.2,177 **πεδινὸν ἄνθος** (ἡ ἀργεμώνη βλ.λ.)˙ **3)** νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς πεδιάδα : **πεδινὸν κλῖμα, - πεδινὸν πυροβολικὸν** (τὸ προωρισμένον νὰ δρᾷ εἰς πεδιάδας, ἀντίθ. ὀρειβατικόν), - **πεδιναὶ καλλιέργειαι.**

πεδιόθεν ἐπίρρ. λεξ. **ἀπό, ἐκ τῆς πεδιάδος :** Θησ.Στεφ. ἐν λ.

πεδιολογία (ἡ) νεώτ. ἡ μελέτη τῶν καλλιεργησίμων ἢ καλλιεργηθέντων πεδινῶν ἐδαφῶν.

πέδιον (τὸ) λεξ. ὑποκορ. τοῦ πέδη, μικρὸς ποδόδεσμος : ΕΜ 658,23.

πεδίον (τὸ) (πέδον) κ. μσν. κ. νεώτ., π. Ὁμ. σπαν. κτ. πληθ. ἔκτασις γῆς ἀναπεπταμένη, ὁριζοντία

καὶ ὁμαλὴ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον, πεδιάς, κάμπος : Ἰλ.Ε 222 **ἐπιστάμενοι πεδίοιο κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκέμεν ἠδὲ φέβεσθαι,** αὐτ.Μ 283 **καὶ πεδία λωτεῦντα καὶ ἀνδρῶν πίονα ἔργα,** Ἡσίοδ.Ἔργ.388 **οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος,** Μέν.719 **ἐν πεδίῳ** (ἐπὶ εὐφόρου πεδιάδος, ἀντίθ. **ἐν πέτραις**)· ‖ π. ἀττ. συνήθ. ἐν χρ. καθ' ἕν. ἐπὶ τινος ἰδιαιτέρας πεδιάδος : Αἰσχ.Ἀγ.297 **ὑπερθοροῦσα πεδίον Ἀσωποῦ,** Σοφ.ΟΚ 1312 **τὸ Θήβης πεδίον,** Ἀριστφ.Ἀχ.68 **Καϋστρίων πεδίον,** Αἰσχίν.3,107 **τὸ Κιρραῖον πεδίον,** Πλάτ.Πολιτ.264C **τὰ Θετταλικὰ πεδία,** Διον.Ἀλ.Ρωμ.7,59 **τὸ Ἄρειον πεδίον** (campus Martius)· ‖ ἐπὶ τῆς πεδιάδος τῆς Ἀττικῆς : Ἡρ.1,59 **τῶν δὲ ἐκ τοῦ πεδίου Λυκούργου τοῦ Ἀριστολαΐδεω,** Θουκ.2,55 **οἱ δὲ Πελοποννήσιοι . . ἔτεμον τὸ πεδίον,** Ἰσαῖ.5,22· ‖ ἐν παροιμ. π. Πλάτ.Θεαίτ.183D **ἱππέας εἰς πεδίον προκαλεῖσθαι** (σχόλ. «ἐπὶ τῶν τοὺς ἔν τισι βελτίους καὶ ἐπιστημονικωτέρους αὐτῶν εἰς ἔριν προκαλουμένων»)· πρβλ. Μέν.268· **2**) μτφ. **πεδίον πόντου** ἡ θάλασσα : Αἰσχ.ἀπ.150 **δελφινοφόρον πεδίον πόντου,** Ἴων Τραγ.60 **πόντου πεδίον Αἰγαῖον**· ὁμ. **πεδία πλόϊμα** : Τιμόθ.Μιλ.Πέρσ.89· **3**) μτγν. τὰ ὀπίσθια ὀστᾶ τῶν δακτύλων ποδός, οἱ ταρσοί· Πολυδ.2,197 «μέρη δὲ ποδὸς τὸ μὲν ἄνω πρὸ τῶν δακτύλων πεδίον ἢ ὄρος ἢ πολυόστεον, ἐξ ὀστῶν καὶ νεύρων συγκείμενον» : Γαλ.Χρ.Μορ. 3,5· **4**) τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον : Ἀριστφ.Λυσ.88 **καλὸν γ' ἔχουσα τὸ πεδίον**· **5**) νεώτ. περιοχή, ἐν ᾗ γίνεταί τι : **πεδίον ἀσκήσεων - βολῆς** (ἔνθα ἐκτελοῦνται ἀσκήσεις στρατοῦ, ἢ βολῆς πυροβόλων ἢ τυφεκίων), - **πεδίον μάχης** (ἔνθα συνάπτεται μάχη), - **πεδίον τιμῆς, - ὀπτικὸν πεδίον** (τὸ σύνολον τῆς ἐκτάσεως ἣν βλέπει τις διά τινος ὀπτικοῦ ὀργάνου)· **6**) μτφ. νοητὴ ἔκτασις ἐνεργείας τινός : **ἔχει εὐρὺ πεδίον δράσεως, - τὸ πεδίον τῶν ἐμπορικῶν του ἐπιχειρήσεων εἶναι εὐρύ.**

πεδίονδε ἐπίρρ. εἰς τὴν πεδιάδα, στὸν κάμπο · Ἰλ.Λ 492 **ὡς δ' ὁπότε πλήθων ποταμὸς πεδίονδε κάτεισιν,** Ὀδ.Ο 183, Ἀριστφ.Ὄρν.507 **κόκκυ, ψωλοί, πεδίονδε.**

πεδιονόμος-ον (νέμομαι) ὁ κατοικῶν ἐν πεδιάσιν ἢ ἀγροῖς : Αἰσχ.Ἑπτ.272 **πεδιονόμοις θεοῖς.**

πεδιοπλόκτῠπος-ον ὁ προερχόμενος ἐκ τοῦ κατὰ γῆς κτύπου τῶν πετάλων, ἰδ. τῶν ὁπλῶν τῶν ἵππων : Αἰσχ.Ἑπτ.83 **πεδιοπλόκτυπον . . βοὴν** (διόρθ. **πεδί' ὁπλόκτυπ'** ὠτὶ χρίμπτει βοάν).

πέδιϳος Ἐπιγρ., θηλ. **πεδίϳα** ὁ πεδιεινός, πεδινὸς βλ.λ. : Ἐπιγρ. Κύπρου.

πεδιοῦχος-ον (ἔχω) σχόλ. ὁ ἔχων πεδίον, πεδιάδα, κάμπον : Σχόλ.Σοφ.ΟΚ 691 **στερνούχου χθονὸς ἀντὶ πεδιούχου χθονός.**

πεδιοφύλαξ ᾰκος (ὁ) πάπ. ὁ φυλάττων τὸ πεδίον, τὸ χωράφι.

πεδίσκη (ἡ) Ἐπιγρ ὑποκορ. τοῦ πέδη, μικρὰ πέδη.

Πεδιώ-οῦς (ἡ) Ἐπιγρ. ἐπίθ. τῆς Ἥρας.

πεδιώδης-ους-ες σχόλ. ὁ ὅμοιος πρὸς πεδίον, ὁ πεδινός, ἐπίπεδος : Σχόλ.Σοφ.ΟΚ 691 μεταφορικῶς γὰρ **καὶ στέρνα καὶ νῶτά** φασι τῆς γῆς τὰ πεδιώδη **καὶ εὐρέα.**

πεδιών Ἐπιγρ. δωρ. τ. ἀντὶ μετὼν τοῦ μέτειμι.

πεδοβάμων-ονας-ον (βαίνω) ὁ βαίνων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς γῆς, ἀντίθ. πτηνός : Αἰσχ.Χο.591 **πτανά τε καὶ πεδοβάμονα κἀνεμόεντ' ἂν αἰγίδων φράσαι κότον.**

πεδόβροχος (ὁ) μσν. εἶδος βρόχου δι' οὗ συνελαμβάνοντο ἐκ τῶν ποδῶν πτηνά, συρτοθηλειά : Πρόδρ. ἐν Notitt.Mss 185 **ἄλλους τε πολλοὺς ἑλκύω πεδοβρόχοις** (νεοσσούς).

πεδόεις-εντος-εσσα-εν (πέδον) μτγν. ὁ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κείμενος, ὁ χαμηλός : Νίκ.Θηρ.662 **μέσσῃ δ' ἐν κεφαλῇ φύεται πεδόεσσα** μολοβρή.

πεδόθεν (πέδον) ἐπίρρ. ἐκ τῆς γῆς εἰς τα ἄνω, ἀπὸ τοῦ ἐδάφους, χαμόθεν : Ἡσίοδ.Θ 680 **πεδόθεν δ' ἐτινάσσετο μακρὸς Ὄλυμπος,** Εὐρ.Τρῳ.98 **ἄνα δύσδαιμον πεδόθεν κεφαλήν**· **2**) ἐκ τοῦ βυθοῦ : Πίνδ.Ο 7,62 **γαῖαν αὐξομέναν πεδόθεν**· ‖ μτφ. ἐκ βάθους τῆς καρδίας : Ὀδ.Ν 295 **οἵ τοι πεδόθεν φίλοι εἰσὶν** (σχόλ. «ἐκ ῥίζης, ἐκ γενετῆς») (οἱ ὁποῖοι σοὶ εἶναι ἀγαπητότατοι)· **3**) ἐξ ἀρχῆς : Πίνδ.Ι 5(4),38 **ἔλα νῦν μοι πεδόθεν.**

πέδοι ἐπίρρ. ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, εἰς τὴν γῆν, κατὰ γῆς : Αἰσχ.Πρ.274 **πέδοι δὲ βᾶσαι τὰς προσερπούσας τύχας ἀκούσαθ'**· πρβλ. πέδον ἐν εἰδ. σημ.

πέδοικος (ὁ) αἰολ. κ. δωρ. τ. ἀντὶ μέτοικος βλ.λ.· Ἡσ. «πεδοίκους· μετοίκους» : Πίνδ.ἀπ.25, Αἰσχ. ἀπ.53 **πεδοίκου χελιδόνος.**

πεδοικῶ-έω αἰολ. κ. δωρ. τ. ἀντὶ μετοικῶ βλ.λ. : Αἰσχ.ἀπ.48.

πεδοιχνῶ-έω δημ. βαίνω, προβαίνω ἀναζητῶν τι : Βακχ.15,9 **πεδοιχνεῖν παιηόνων ἄνθεα.**

πεδοκοίτης (ὁ) μτγν. ἐπὶ φυτῶν ἢ καρπῶν, ὁ κείμενος, ἁπλούμενος ἐπὶ τοῦ πέδου, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, κατὰ γῆς : Φίλιππ.Θεσσ.ΑΠ 6,102 **τὸν ἐν φύλλοις πεδοκοίτην.**

πεδοκόπι (τὸ) δημ. φιλοδώρημα, μπαξίσι, πουρμπουάρ : Ζερβ.Τραγ.55,3 **δίχως νὰ δώσουν πλερωμὴ οὔτε πεδοκόπι.**

πέδον (τὸ) (πούς) τὸ ἔδαφος, ἡ γῆ, ἡ χώρα : Αἰσχ. Ἀγ.909 **πέδον κελεύθου στρωννύναι πετάσμασι,** αὐτ.Πρ.1, Εὐρ.Βάκχ.585 **πέδου χθονὸς ἔνοσι πότνια,** Ἀριστφ.Νέφ.573 **ὃς ὑπερλάμπροις ἀκτῖσιν κατέχει γῆς πέδον**· ‖ ἐπὶ ἰδιαιτέρας τινὸς πεδιάδος· πρβλ. πεδίον : Αἰσχ.Χο.1036 **Λοξίου πέδον,** Σοφ.Ἠλ.730 **Κρισαῖον πέδον** (παρὰ τοὺς Δελφούς), Βάκχ.8,5 **Ζηνὸς εὐθαλὲς πέδον** (ἐπὶ τῆς Νεμέας)· ‖ ἐπὶ τῆς πεδιάδος τῆς Ἀττικῆς : Ἀριστφ.Πλ.772 **Παλλάδος κλεινὸν πέδον,** Εὔβουλ. 10 **ἁγνὸν ἐς Θήβης πέδον**· ‖ μτ. γενικ. τόπου συχνὰ εὕρηται ὡς περίφρασις αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος τοῦ τόπου : Αἰσχ.Πρ.734 **Εὐρώπης πέδον,** Σοφ. Φιλ.1464 **Λήμνου πέδον**· ‖ μτ. προθ. : Αἰσχ.ἀπ. 183 **πρὸς πέδῳ βαλεῖν,** Σοφ.Ἀντ.441 **σὲ τὴν νεύουσαν εἰς πέδον κάρα,** αὐτ.ΟΤ 180· ‖ κ. κτ. δοτ. **πέδῳ,** εἰς τὸ ἔδαφος, κατὰ γῆς : Αἰσχ.Χο.48 **τί γὰρ λύτρον πεσόντος αἵματος πέδῳ** (διόρθ. πέδοι), Σοφ.Ἠλ.747, Εὐρ.ΙΑ 39 **ῥίπτεις πέδῳ πεύκην.**

πέδονδε ἐπίρρ. εἰς τὸ ἔδαφος, εἰς τὴν γῆν, πρὸς τὰ κάτω : Ἰλ.Ν 796 **ἥ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς εἶσι πέδονδε,** Ὕμν.Δήμ.253, Σοφ.Τρ. 786 **πέδονδε καὶ μετάρσιος**· **2**) εἰς τὴν πεδιάδα, στὸν κάμπο : Ὀδ.Λ 598 **πέδονδε κυλίνδετο λᾶας ἀναιδής.**

πεδορραντήριον (τὸ) ραντήριος βλ.λ.

πέδορτος-ον (1) (πέδον, ὄρνυμαι) ὁ ἐγειρόμενος, ὁ προερχόμενος ἐκ τοῦ ἐδάφους : Σοφ.Ἰχν.212 **πέδορτος κτύπος.**

πέδορτος-ον (2) μεθέορτος **βλ.λ.**· Ἡσ. «ἡμέρα ἐν ᾗ οὐ γίνεται ἑορτή».

πεδόσε ἐπίρρ. πέδονδε βλ.λ., εἰς τὸ ἔδαφος : Εὐρ.Βάκχ.136 **ὅταν ἐκ θιάσων .. σεύῃ πεδόσε.**

Πεδοσείων-οντος (ὁ) (λ. πλασθεῖσα πρὸς ἐτυμολογίαν τοῦ Ποσειδῶνος) ὁ σείων τὴν γῆν, τὸ ἔδαφος : Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.4.

πεδοσκᾰφής-οῦς-ές μτγν. ὁ σκάπτων τὸ ἔδαφος τῆς γῆς, τὴν γῆν : Νόνν.Δ 12,331· **2**) παθ. ὁ ἐσκαμμένος ἐν τῇ γῇ : Νόνν.Εὐαγγ.Ἰω.4,18 **πεδοσκαφεῖς κενεῶνες.**

πεδοστῑβής-οῦς-ές ὁ βαίνων, βαδίζων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς γῆς, ὁ πατῶν τὴν γῆν, ἀντίθ. πτεροῦς : Αἰσχ.Ἱκ.1000 **κνώδαλα πτεροῦντα καὶ πεδοστιβῆ κάλωρα κωλύουσαν θωσμένειν ἐρῶ,** Εὐρ.Ἑλ.1516 **πτεροῖσιν ἀρθεῖσ' ἢ πεδοστιβεῖ ποδί,** αὐτ.Μήδ.1123, αὐτ.Ῥῆσ.763 **ηὕδομεν πεδοστι-**

θεὶς [δ.γρ.]· **2)** ὁ πεζός, ἀντίθ. ἱππηλάτης : Αἰσχ.Πέρσ.127 **πεδαστιβής λεὼς σμῆνος ὡς ἐκλέλοιπεν μελισσᾶν.**

πεδοτρεφής-οῦς-ές μτγν. ἐπὶ πληγῆς, ὁ ἐκ τῆς γῆς τρεφόμενος, ὁ γαιοτρεφής : Νόνν.Εὐαγγ.'Ιω. 4,12 **πεδοτρεφὲς ὕδωρ.**

πεδοτρῖβής-οῦς-ές μσν. ὁ οἱονεὶ διὰ τῶν ἐπανειλημμένων πατημάτων τὸ ἔδαφος τῆς γῆς τρίβων, ὁ κατατρίβων τὸ ἔδαφος : Νόνν.Δ 10,361 **ἄκρον ὑπὲρ ψαμάθοιο πεδοτριβὲς ἴχνος ἐρείσας,** Γρηγ.Ναζ.2,222A **ψηφῖδος πεδοτριβοῦς.**

πεδότριψ-ῖβος [ὁ,ἡ] [πέδη, τρίβω] μτγν. κωμ. ἐπίθ. τῶν οὐδενὸς ἀξίων δούλων, ὁ τὰς πέδας, ποδόδεσμα διὰ τῆς συχνῆς χρήσεως φθείρων, ὁ δεσμοφθάρτης : Φώτ.404,6 «πεδότριψ· ὁ πολλοὺς χρόνους ἐν πέδαις γεγονώς· καὶ πέδων ὁ αὐτὸς καὶ ὀψιπέδων» : Λουκ.Κρόν.8 **τὸ εἰς τοὺς δούλους καὶ πεδότριβας φιλάνθρωπον ἐκ τοῦ μύθου ἐκείνου ποιεῖν.**

πεδούκλα [ἡ] δημ. τὸ πέδικλον βλ., ἡ πέδη.

πεδούκλι [τὸ] δημ. τὸ πέδικλον βλ.

πεδοῦμαι-όομαι μσν. παθ. δεσμεύομαι : "Ανν. Κομν.2,231.

πέδουρος-ον λεξ. πεδάορος βλ.· 'Ησ. «μετέωρος».

πεδῶ-άω [πέδη] κ. μσν. κ. νεώτ., ἐπ. γ' ἐν. **πεδάᾳ** ['Οδ.Δ 380], παρατ. ἐπ. κ. ἰων. **πεδάασκον** ['Οδ. Ψ 353], ἀόρ. **(ἐ)πέδησα** ['Οδ.Φ 391, Αἰσχ.Εὐμ 635], κ. μτχ. παθ. ἀορ. **πεδηθείς** [Πλάτ.Τίμ.71Ε], μτχ. παθ.παρακ. **πεπεδημένας** [Παυσ.8,49,6], δένω διὰ δεσμῶν ἰδ. τοὺς πόδας τινός, δεσμεύω : 'Ηρ.6, 23 **τὸν μούναρχον πεδήσας,** Αἰσχ.Εὐμ.635 **ἐν δ' ἀτέρμονι κόπτει πεδήσασ' ἄνδρα δαιδάλῳ πέπλῳ,** Μηναῖ.12,10 'Ωδ.8 **τὰς τῶν λεόντων ἀκωκὰς πεδήσαντες·** **2)** στερεοποιῶ τι : 'Οδ.Φ 391 **ἐπέδησε θύρας** [πιθ. νὰ εἶναι καὶ ἐκ τοῦ ἐπιδέω]· **3)** δεσμεύω ὡς διὰ πέδης, κροτῶ ἀκίνητον, σταματῶ : 'Ιλ.Ν 435 **πέδησε δὲ φαίδιμα γυῖα,** αὐτ.Ψ 585 **δόλῳ ἅρμα πεδῆσαι,** 'Οδ.Ν 168 **νῆα θοὴν ἐπέδησ' ἐνὶ πόντῳ,** Πίνδ.Παιᾶν.6,86 **ὅρκος 'Αχαιῶν θρασεῖ φόνῳ πεδάσαις·** || ἐπὶ ὕπνου : 'Οδ.Ψ 17 **ὅς μ' ἐπέδησε φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας,** Σοφ.Αἶ.676 **ὕπνος λύει πεδήσας·** **4)** μτ. αἰτ. προσ. π.'Ομ. συνήθ. ἐπὶ θεότητος ὡς κυβερνώσης τ' ἀνθρώπινα, κωλύω, ἐμποδίζω, κατέχω, ἀναγκάζω : 'Ιλ.Δ 517 **ἔνθ' 'Αμαρυγκείδην Διώρεα Μοῖρ' ἐπέδησεν,** 'Οδ.Δ 380 **ὅστις μ' ἀθανάτων πεδάᾳ,** αὐτ.Σ 155 **πέδησε δὲ καὶ τὸν 'Αθήνη·** μτ. ἀπαρφ. : 'Ιλ.Χ 5 **"Εκτορα δ' αὐτοῦ μεῖναι . . Μοῖρ' ἐπέδησε,** 'Οδ.Γ 269 **ὅτε δή μιν μοῖρα θεῶν ἐπέδησε δαμῆναι,** Παρμ.8,37 **τό γε Μοῖρ' ἐπέδησε οὖλον ἀκίνητόν τ' ἔμεναι·** κ. παθ. : Πλάτ. Τίμ.71Ε **καθ' ὕπνον τὴν τῆς φρονήσεως πεδηθεὶς δύναμιν,** Δίων Κ 60,29 **τῷ ἀξιώματι πεδηθείς,** Δαμάσκ.'Αρχ.400 **εἰ πεδᾶται ὁ ταὐτοῦ κύκλος·** **5)** νεώτ. συγκρατῶ διὰ πέδης, μὲ τὸ φρένο· **6)** ρηματ. π. πέδησις, πεδήτης, πεδητής.

πέδων-ωνος [ὁ] (πέδη) ἐπὶ κακοῦ δούλου, ὁ ἐν δεσμοῖς : Εὐστ.1542,48 «ὁ γράφας ὅτι στίγων καὶ πέδων δοῦλος ὁ στιγματίας καὶ πεδήτης παρὰ 'Αριστοφάνει» : 'Αριστφ.ἀπ.837.

πεδωριστής [ὁ] αἰολ. κ. δωρ. ἀ. πεδαωριστής.

πεδωριστός-ή-όν μτγν. αἰολ. κ. δωρ. ὁ μετεωριστός, μεγαλοπρεπής, ὑψηλός : Θεόκρ.'Επιγρ.18,5 [διορθ.]· πρβλ. πέλωρος.

πεδώρῦχος-ον [ὀρύσσω] μτγν. ὁ ἀνορύσσων, ἀνασκάπτων τὸ ἔδαφος τῆς γῆς : Βιάν.ΑΠ 10,101.

πέζα [ἡ] δωρ. κ. ἀρκαδ. ἀντὶ πούς, τὸ πόδι· Γαλ. 'Εξήγ.'Ιππ.γλωσσῶν 540 «Ζηνόδοτος μὲν οὖν ἐν ταῖς ἐθνικαῖς λέξεσι, πέζαν φησὶ τὸν πόδα καλεῖν 'Αρκάδας καὶ Δωριεῖς» : 'Ανδρόμ.π.Γαλ.14,37 **τῶν ἄπο πέζαν ἐκτὸς ἔχων·** **2)** τὰ σφυρὰ ἢ κτ. ἁ. οἱ ταρσοί, τὰ μετακάρπια, τὸ πεδίον· Πολυδ.2,192 «τὸ ὑπὸ τῇ κνήμῃ μέρος» : 'Ιππ.Γυν.2,169 **οἱ πόδες οἰδίσκονται καὶ αἱ πέζαι μάλιστα,** Παυσ.5, 11,2 **πρὸς πέζῃ ποδός,** Στράτ.ΑΠ 12,176· **3)** περισφύριον κόσμημα : Λεωνίδ.Ταρ.ΑΠ 6,211 **περίσφυρον πέζαν τὸ πορφυρεῖν τε Λεσβίδος κόμης ἕλιγμα·** **4)** μτφ. τὸ κατώτατον, ἀκρότατον, τὸ τελευταῖον ἄκρον οἱουδήποτε σώματος, οἷον ἐπὶ τοῦ ρυμοῦ, τὸ πρόσθιον ἄκρον : 'Ιλ.Ω 272 **ἐπὶ ρυμῷ πέζῃ ἔπι πρώτῃ·** **5)** ἐπὶ χιτῶνος, τὸ κράσπεδον, ὁ γῦρος τοῦ ἐνδύματος· Φώτ. «τὸ ἄκρον ἢ τὸ ἀπολῆγον τοῦ χιτῶνος, ὃ ἡμεῖς ᾤαν λέγομεν» : 'Απολλ.Ρ 4,46 **ἄκρην ὑψόθι πέζαν ἀερτάζουσα χιτῶνος,** 'Αντίπ.Σιδ.ΑΠ 6,287 **τὰν μίαν αἱ τρισσαὶ πέζαν ὑφηνάμεθα,** 'Ηλιόδ.Αἰθ.3,3 **τὴν εἰς ἄκρον πέζαν κυανῇ τῇ βαφῇ κεκυκλωμένη·** **6)** ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἡ παραλία, ὁ αἰγιαλός : 'Ερμησιάν.7,17 **'Ελευσῖνος παρὰ πέζαν·** **7)** ἐπὶ χώρας, ἡ συνοριακὴ γραμμή : 'Απολλ.Ρ 4,1258 **ἠπείροιο,** Λουκ.Τραγῳδ.238 **εἰς ὁδοῦ πέζαν στενήν·** **8)** ἐπὶ τοῦ ὄρους, ἡ κορυφογραμμή : 'Αππ.Λιθ.103, Διον.Περ.535 **καὶ Χίος ἠλιβάτοιο Πεληναίου ὑπὸ πέζαν·** **9)** ἁλιευτικὸν δίκτυον, πεζόβολος : 'Οππ.'Αλ.3,83 **σὺν δὲ σαγήναις πέζας** [σχόλ. «εἶδος δικτύου μικροῦ»].

πεζακοντιστής [ὁ] μτγν. ὁ πεζὸς ἀκοντιστής : Πολύβ.3,65,10 **οἱ μὲν πεζακοντισταὶ τὸ πρῶτον διαφυγόντες τὴν σύμπτωσιν τῶν ἱππέων,** αὐτ.3, 72,2 **ἐξέπεμπε τοὺς πεζακοντιστάς.**

πεζαλιός [ὁ] δημ. ὁ ἐπὶ τῆς παραλίας ἱστάμενος καὶ ἁλιεύων.

πέζαρχος [ὁ] ὁ ἀρχηγός, ὁ στρατηγὸς τοῦ πεζικοῦ ἢ τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς : Ξεν.ΚΠ 5,3,41 **ὁ δ' ἑκατόνταρχος τὴν τάξιν ἀγέτω εἰς ἕνα, ὥσπερ οἱ πέζαρχοι,** Θεμίστ.Λόγ.11,152C.

πεζαρχῶ-έω μτγν. ἀμτβ. εἶμαι πέζαρχος, ἀρχηγὸς πεζῶν στρατιωτῶν : Θεμίστ.Λόγ.11,152C **τὸν πέζαρχόν σοι πεζαρχεῖν.**

πεζεβέγκης [ὁ] δημ., θηλ. -α κ. -ισσα **ὁ** μπεζεβέγκης βλ., ὁ μαστροπός.

πεζέμπορος-ον μτγν. ὁ κατὰ ξηρὰν ἐμπορευόμενος : Στράβ.16,3,3 **πεζέμποροι δ' εἰσὶν αἱ Γερραῖοι τὸ πλέον τῶν 'Αράβων φορτίων καὶ ἀρωμάτων.**

πεζέταιροι [οἱ] οἱ πεζοὶ σωματοφύλακες τῶν Μακεδόνων βασιλέων, οἱ δὲ ἔφιπποι ἐκαλοῦντο ἑταῖροι· πρβλ.ΑΒ 289 «οἱ περὶ τὸ σῶμα τοῦ Φιλίππου φρουροί· ἦσαν δὲ οὗτοι καὶ πρῶτοι καὶ ἰσχυροί» : Δημ.2,17 **αἱ δὲ δὴ περὶ αὐτὸν ὄντες ξένοι καὶ πεζέταιροι δόξαν μὲν ἔχουσιν,** 'Αναξιμέν.Λαμψ.π.Φώτ.ἐν λ. **ἔπειτα τοὺς μὲν ἐνδοξοτάτους ἱππεύειν συνεθίσας, ἑταίρους προσηγόρευσε, τοὺς δὲ πλείστους καὶ τοὺς πεζοὺς . . πεζεταίρους ὠνόμασεν,** Πλούτ.Φλαμ.17 **ξυστοφόρους καὶ πεζεταίρους ἀκούοντες,** αὐτ.'Ηθ.197C.

πέζευμα-ατος [τὸ] [πεζεύω] μσν. κ. νεώτ., δημ. πέζεμα ἡ ἐκ τοῦ ἵππου κάθοδος, ἡ ἀφίππευσις, τὸ ξεκαβαλλίκευμα : Εὐστ.Πον.292,80· **2)** π. Βυζαντ. μέρος τοῦ παλατίου, ὅπου ἀφίππευεν ὁ αὐτοκράτωρ : Κωδ.'Οφφ.5,6,15.

πέζευσις-εως [ἡ] [πεζεύω] μσν. ἡ ἐκ τοῦ ἵππου κάθοδος, τὸ πέζευμα : Νικ.Χων.Χρον.35D **ἡ ἀπὸ τοῦ ἵππου πέζευσις.**

πεζευτικός-ή-όν ἐπὶ ζῴων, ὁ ἱκανὸς νὰ περιπατήσῃ, ὁ πεζῇ περιπατῶν, ἀντίθ. πτηνά, νευστικά : 'Αριστλ.ΖΓ 715a,27 **τὰ μὲν νευστικά, τὰ δὲ πτηνά, τὰ δὲ πεζευτικὰ τοῖς σώμασιν.**

πεζευτός-ή-όν [πεζεύω] μσν. ὁ ὃν διέρχεταί τις πεζῇ, μὲ τὰ πόδια : Μιχ.'Ακομ.2,376,30 **πεζευτὸς πόντος "Ελλης ἁμάξαις.**

πεζεύω [πεζός] κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., μσν. πεζεύγω κ. **πεζέφνω** πορεύομαι πεζός, ὁδοιπο-

ρῶ πεζῆ, βαδίζω, περιπατῶ, ἀντίθ. ἱππεύω, ἐλαύνω ἐφ' ἁμάξης : Εὐρ.῞Αλκ.869 **οὔτ' ἐπὶ γαίας πόδα πεζεύων**, 'Αριστλ.ΖΜ 669b,7 **οὔτε ἄπουν οὔτε πεζεῦον**, ΚΔ Πράξ.20,13 **μέλλων αὐτὸς πεζεύειν**· ‖ ἐπί τινων πτηνῶν : 'Αριστλ.ΖΙ 593a,25 **πάντων δὲ ὡς εἰπεῖν τῶν ὀρνίθων οἱ μὲν πεζεύουσι περὶ τὴν τροφήν**· **2)** πορεύομαι, ταξιδεύω διὰ ξηρᾶς, ἀντίθ. πορεύομαι διὰ θαλάσσης : Ξεν.'Αν.5, 5,4 **μέχρι ἐνταῦθα ἐπέζευσεν ἡ στρατιά**, Πολύβ. 10,48,6, αὐτ.16,29,11· ‖ ἐπὶ τοῦ Ξέρξου διαβαίνοντος τὴν γέφυραν τὴν ὑπὲρ τὸν 'Ελλήσποντον, περνῶ πεζὸς τὴν θάλασσαν ὡς ξηράν : 'Ισοκρ. 4,89 **πεζεῦσαι δὲ διὰ τῆς θαλάττης, τὸν μὲν 'Ελλήσποντον ζεύξας, τὸν δ' ῎Αθω διορύξας**, Φιλόστρ.Εἰκ.1,8 **πεζεύοντι τὴν θάλατταν τῷ Ποσειδῶνι ἐντετύχηκας**, Μηνοϊ.12,7 **τὸ 'Ερυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας 'Ισραήλ**· ‖ κτ. μτχ. **οἱ πεζεύοντες** αἱ πεζικαὶ δυνάμεις, τὸ πεζικόν : 'Αριστλ.Πολιτ.1327b,10 **τὸ μὲν γὰρ ἐπιβατικὸν ἐλεύθερον καὶ τῶν πεζευόντων ἐστίν**· κ. παθ. : Λουκ.Ρητ.Διδ.18 **ὁ ῎Αθως πλείσθω καὶ ὁ 'Ελλήσποντας πεζευέσθω**· ‖ κ. κτ. μτχ. **ἡ πεζευομένη ὁδός** ἡ πεζῶς περωμένη, ἡ διὰ ξηρᾶς ὁδός : Στράβ.6,35 **ἡ ἐκ Βρεντεσίου πεζευομένη ὁδός**· κ. ἀπροσ. : Στράβ.4,1,14 **τινὰ τῶν φορτίων πεζεύεται ταῖς ἁρμαμάξαις** [μεταφέρονται διὰ ξηρᾶς μὲ φορτηγὰς ἁμάξας]· **3)** μσν., νεώτ. κ. δημ. κατέρχομαι ἀπὸ τοῦ ἵππου, ἀφιππεύω, ξεκαβαλλικεύω : ΚΠορφ.῎Εκθ.84,8, Νικ. Χων.Χρον.329D [δ.γρ.], Διήγ.'Αχιλλ.144 **εὐθὺς γοργὸν πεζεύουσι, πίπτουσι, προσκυνοῦν τον**, 'Ερωτόκρ.1,1137 **κι εὑρήκασίνε μοναξά, πεζεύγουν καὶ καθίζαυ**, αὐτ.1,1841· **4)** ρηματ.π. πέζευμα, πέζευσις, πεζευτός, πεζευτικός.

πεζῇ κ. νεώτ. δοτ. θηλ. ὡς ἐπίρρ. [ἐνν. ὁδῷ], ἐπὶ βαδίσματος, πεζῶς, διὰ τῶν ποδῶν, μὲ τὰ πόδια : Ξεν.Οἰκ.5,5 **ἤν τε σὺν ἵππῳ ἀρήγειν τις τῇ πόλει βούληται . . ἤν τε πεζῇ**, ΚΔ Ματθ.14,13 **ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἠκολούθησαν αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ τῶν πόλεων**, - **κάμνουν τὸν γῦρον τοῦ κόσμου πεζῇ**· **2)** συνήθ. διὰ ξηρᾶς, ἀντίθ. διὰ θαλάσσης : 'Ηρ. 2,159 **Συρίαισι πεζῇ ὁ Νεκῶς συμβαλὼν ἐν Μαγδόλῳ ἐνίκησε**, αὐτ.7,110, Θουκ.1,137 **πορευθῆναι ἐπὶ τὴν ἑτέραν θάλασσαν πεζῇ ἐς Πύδναν**, αὐτ. 4,132, Ξεν.'Αν.5,6,1 **πεζῇ δέοι πορεύεσθαι**, Δημ.35 **καὶ πεζῇ καὶ ναυμαχοῦντες**· **3)** ἐν πεζῷ λόγῳ, ἄνευ ποιητικοῦ κόσμου, οὐχὶ ᾠδικῶς : 'Αριστφ.όπ. 713 **παῦσαι μελῳδοῦσ' ἀλλὰ πεζῇ μοι φράσον**· πρβλ.Πλάτ.Σοφ.237Α.

πεζίδιον [τὸ] ὑποκορ. τοῦ πέζα βλ.λ.3), δ.γρ. πεζετίον ἢ πεζίτιον, ἡ ταινία· Σουΐδ. ἐν λ. ταινίαι.

πεζικός-ή-ό(ν) [πεζός] κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ παριστῶν τινα πεζοποροῦντα : 'Επιγρ. **πεζικὴ εἰκὼν** [ἀντίθ. ἔφιππος]· **2)** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς πεζοὺς στρατιώτας : Πλάτ.Νόμ.753B **ὅπλα ἱππικὰ ἢ πεζικά**, 'Επιγρ. **πεζικαὶ καὶ ἱππικαὶ δυνάμεις**· ‖ **τὰ πεζικὰ** ὡς οὐσ. αἱ κινήσεις, οἱ ἑλιγμοὶ τῶν πεζῶν : Ξεν.ΚΠ 1,3,15 **οἶμαί σοι ἐκείνους τοὺς ἀγαθοὺς τὰ πεζικὰ ῥᾳδίως νικήσειν**· ‖ **τὸ πεζικὸν** ὡς οὐσ. ὁ στρατὸς τῆς ξηρᾶς, οἱ πεζοί· ἀντίθ. ναυτικόν : Ξεν.ΚΠ 5,3,38 **ἐπὶ δὲ τούτοις 'Ανδαμύας ὁ Μῆδος τὸ Μήδων πεζικόν**· ‖ νεώτ. κ. δημ. μάχιμον σῶμα τοῦ κατὰ ξηρὰν στρατοῦ, μαχόμενον πεζῇ : ΜΜ **μπροστὰ πάει τὸ ἱππικό, ξοπίσω ἦτα τὸ πεζικὸ κι ὁ Γιώργης ἦτα ἀρχηγός**, - **λαχαγὸς πεζικοῦ**· **3)** ἐπὶ τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, ὁ πεζός : Θουκ.7,16 **στρατιὰν δὲ ἄλλην ἐψηφίσαντο πέμπειν, καὶ ναυτικὴν καὶ πεζικήν**, Ξεν.'Απομν.3,6,9 **λέξον ἡμῖν τῆς πόλεως τήν τε πεζικὴν καὶ τὴν ναυτικὴν δύναμιν**, Αἰσχίν. 3,85 **ἐν πέντε ἡμέραις ἐβοηθήσατε αὐτοῖς καὶ ναυσὶ καὶ πεζικῇ δυνάμει**· **4)** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πεζὸν λόγον, πεζογραφίαν : Βέττ.Βάλ.150,23 **πεζικῶν λόγων συντάξεις**.

πεζικῶς ἐπίρρ. μσν. πεζῇ, πεζῶς, μὲ πόδια : ΚΠορφ.ἐν Mi.113,409.

πέζις-ιος [ἡ] μτγν. εἶδος ἀμανίτου ἄνευ στελέχους : Θεόφρ.ΦΙ 1,6,5 **ὑπόγεια τὰ τοιαῦτά ἐστι καὶ ἐπίγεια, καθάπερ οὓς καλοῦσί τινες πέζιας, ἅμα τοῖς μύκησι γινομένους**.

πεζίς-ίδος [ἡ] τὸ κράσπεδον ἱματίου· Φώτ.404,20 «πεζῖδα τὴν ᾤαν τοῦ ἱματίου» : 'Αριστφ.άπ.485.

πεζίτης [ὁ] Σουΐδ. «πεζός».

πέζο [τὸ] [ἰταλ.] δημ. τὸ βάρος : **τί πέζο ἔχει αὐτὸ τὸ φορτίο** [πόσο βάρος, πόσο ζυγίζει]· ‖ ναυτ. ὡς κέλευσμα **πέζο!** ἕλξον ἐπιβριθῶς βλ.λ.· **2)** παλαιὰ νομισματικὴ μονὰς ἐν Ν. 'Αμερικῇ.

πεζοβᾰτῶ-έω μτγν. διέρχομαι, περνῶ τι πεζός, μὲ τὰ πόδια : 'Αντίφιλ.ΑΠ 9,551 **ὀψὲ διδασκόμεναι πεζοβατεῖν τὸ πέλαγος**.

πεζοβόας [ὁ] δωρ. ἀντὶ πεζοβόης, ὁ ἐκβάλλων βοήν, ἰαχήν, πολεμικὴν κραυγὴν πεζός, ὅθ. γεν. ὁ πεζὸς στρατιώτης : Πινδ.Ν 9,34 **Χρωμίῳ κεν ὑπασπίζων παρὰ πεζοβόαις ἵπποις τε ναῶν τ' ἐν μάχαις ἔκρινας ἂν κίνδυνον ὀξείας ἀϋτᾶς** [σχόλ. «τῷ Χρωμίῳ συμπαρὼν ἄν ἔν τε πεζομαχίᾳ καὶ ἱππομαχίᾳ καὶ ναυμαχίᾳ ἔκρινας οἷός τις ὁ κίνδυνος ὁ τῶν πολέμων»].

πεζόβαλος [ὁ] μσν. κ. δημ. κ. **πεζόβολο** [τὸ] εἶδος ἁλιευτικοῦ δικτύου σχήματος κυκλικοῦ ἐκ νήματος καννάβεως, λινοῦ, βάμβακος ἢ καὶ μετάξης, ἀθίβολος, ἀθιβόλι : 'Ερωτόκρ.2,473 **καὶ στ' ἀκρογιάλι γεὶς φαρὰς πεζόβολον ἐκράτει**.

πεζογέφυρα [ἡ] νεώτ. στρατ. γέφυρα στενὴ προσωρινῶς καὶ κατὰ περίστασιν ζευγνυμένη ἐπὶ μικρῶν ποταμῶν πρὸς διάβασιν πεζικοῦ.

πεζογρᾰφία [ἡ] μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐν πεζῷ λόγῳ συγγραφή, ὁ πεζὸς λόγος : Εὐστ.'Οδ.1753,29 **τὸ ἀγινεῖ ἀχρεῖον εἰς πεζογραφίαν**· κ. κτ. πληθ. : Σχόλ.Εὐρ.'Εκ.581.

πεζογραφικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πεζογράφον ἢ τὴν πεζογραφίαν : **πεζογραφικὸν ὕφος**· ‖ κ. ἐπιρρ. -ῶς.

πεζογράφος [ὁ] μτγν. κ. νεώτ. ὁ συγγράφων ἐν τῷ πεζῷ, ὁ πεζὸς συγγραφεύς : Διογ.Λ 4,15, Σχόλ.Εὐρ.'Εκ.795· ‖ νεώτ. ὁ συγγραφεὺς πεζῶν ἔργων ἰδ. λογοτεχνικῶν, ἀντίθ. ποιητής.

πεζογρᾰφῶ-έω μτγν. κ. νεώτ. ἀμτβ. γράφω ἐν τῷ πεζῷ λόγῳ, εἶμαι πεζογράφος, ἀντίθ. ποιηματογραφῶ : Διογ.Λ 4,15.

πεζοδρομία [ἡ] νεώτ. κ. δημ. δρόμος, τρέξιμο, πορεία πεζῇ, πεζοπορία.

πεζοδρόμιο(ν) [τὸ] μσν., νεώτ. κ. δημ. ἀγὼν δρόμου πεζῶν : ΚΠορφ.῎Εκθ.778· **2)** νεώτ. κ. δημ. τὸ ἑκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ ἢ τῆς γεφύρας ὑψηλότερον μέρος, προωρισμένον διὰ τοὺς πεζούς.

πεζοδρόμος-ον μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ διαγωνιζόμενος ἐν τῷ ἀγῶνι τοῦ δρόμου, ὁ τρέχων πεζός : ΚΜανασσ.Χρον.410 **ζῶον . . εὔπτερον, πεζοδρόμον**· **2)** νεώτ. κ. δημ. **πεζοδρόμος** [ὁ] ὡς οὐσ. ὁ πορευόμενος, βαδίζων πεζῇ, ὁ πεζοπόρος.

πεζοδρομῶ-έω μσν. κ. νεώτ. διαγωνίζομαι ἐν τῷ ἀγῶνι τοῦ δρόμου, τρέχω πεζός : Εὐστ.Πον. 209,95 **τοὺς πεζοδρομεῖν ἐπιστημονικούς**· **2)** νεώτ. πορεύομαι, βαδίζω πεζῇ, μὲ τὰ πόδια, πεζοπορῶ.

πεζοθηρία [ἡ] πιθ. θήρα χερσαίων ζῴων, κυνήγιον ἐπὶ τῆς ξηρᾶς : Πλάτ.Σοφ.223B **ἡ τέχνης αἱ-κειωτικῆς, . . πεζοθηρίας**.

πεζοθηρικός-ή-όν ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν θήραν χερσαίων ζῴων, ἀντίθ. ὁ ἀνήκων εἰς ἁλιείαν : Πλάτ.Σοφ.220A **τὸ μὲν πεζοῦ γένους, . . πεζοθηρικόν**.

πεζολάτης [ὁ] μσν. κ. δημ. ὁ πεζὸς στρατιώτης : 'Ερωτόκρ.2,369 **μὲ καβαλλάρους εἴκοσι**

κι εἴκασι **πεζολάτες**· || γεν. ὁ πεζοπόρος: Κρυστ.'Αρπαγή12 **οὔτε ἠχὸς τραγουδιοῦ πεζολάτη.**
πεζολέκτης (ὁ) (λέγω) μσν. ὁ ὁμιλῶν ἢ γράφων ἐν πεζῷ λόγῳ, ὁ πεζολόγος: Εὐστ.569,7.
πεζολεκτῶ-έω μσν. ὁμιλῶ ἢ γράφω ἐν πεζῷ λόγῳ, πεζολογῶ: Εὐστ.1424,15 **τοῖς ποιηταῖς ὥσπερ καὶ τοῖς πεζολεκτοῦσι.**
πεζολογία (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. γραφὴ ἢ ὁμιλία ἐν πεζῷ λόγῳ, πεζὸς λόγος: Φιλόδ.Ρητ.I, 197S, Εὐστ.1888,1 **ῥῆμα εἰς πεζολογίαν ἄχρηστον**· **2**) νεώτ. κ. δημ. συνεκδ. λόγος στερούμενος ποιητικότητος, καλαισθησίας, πρωτοτυπίας.
πεζολογικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πεζολόγον ἢ τὴν πεζολογίαν.
πεζολογικῶς ἐπίρρ., μσν. ἐν τῷ πεζῷ λόγῳ, εἰς πεζὸν καὶ οὐχὶ εἰς ποιητικὸν ὕφος: Εὐστ.1533, 30 **ὅτι καὶ πεζολογικῶς εὕρηνται σταμῖνες παρὰ τῷ 'Αθηναίῳ**, αὐτ.Πον.59,47.
πεζολόγος (ὁ) (λέγω) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἐπὶ προσ., ὁ ὁμιλῶν ἢ γράφων ἐν πεζῷ λόγῳ: 'Απολλ. Δύσκ.'Αντων.65,27,Φιλόπ.'Ιω.'Υπομν.Κατ.24,34,Εὐστ. 1067,41· **2**) **νεώτ.** συνεκδ. ὁ ὁμιλῶν ἢ γράφων ἄνευ ποιητικότητος καὶ καλαισθησίας ἢ πρωτοτυπίας· || ὁμ. κ. ἐπὶ ὕφους.
πεζολογῶ-έω μσν. κ. νεώτ. ὁμιλῶ ἢ γράφω ἐν πεζῷ λόγῳ: Εὐστ.4,28 **τοῦ ἐν ἁπλότητι πεζολογεῖν**· **2**) νεώτ. ὁμιλῶ ἢ γράφω ἄνευ ποιητικότητος καὶ καλαισθησίας ἢ πρωτοτυπίας.
πεζομάχης (ὁ) ὁ πεζομάχος, ὁ μαχόμενος πεζῇ: Πίνδ.Π 2,5 **τὰ δ' ἐν πεζομάχαισι.**
πεζομαχία (ἡ) κ. νεώτ., ἰων. -ίη, μάχη πεζοῦ στρατοῦ, κατὰ ξηράν, ἀντίθ. ναυμαχία: 'Ηρ.8,15 **συνέπιπτε δὲ ὥστε τῇσι αὐτῇσι ἡμέρῃσι τάς ναυμαχίας γίνεσθαι ταύταις καὶ τὰς πεζομαχίας τὰς ἐν Θερμοπύλῃσι,** Θουκ.I,23 **δυοῖν ναυμαχίαιν καὶ πεζομαχίαιν ταχεῖαν τὴν κρίσιν ἔσχεν**· **2**) μτγν. κ. νεώτ. μάχη μεταξὺ πεζῶν στρατιωτῶν, ἀντίθ. ἱππομαχία: Φίλ.1,141, 'Αρρ.'Αν.I,15,4 **καὶ ἦν μὲν ἀπὸ τῶν ἵππων ἡ μάχη, πεζομαχίᾳ δὲ μᾶλλόν** τι ἐῴκει.
πεζομαχικόν (τό) μσν. ἐπὶ στρατεύματος, τὸ μαχόμενον πεζῇ: Μιχ.'Ακομ.I,245,13.
πεζομάχος-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ μαχόμενος πεζῇ, ὁ πεζὸς πολεμιστής: Λουκ.Μακρόβ.17 **'Ασανδρας.. πεζομάχων οὐδενὸς ἥττων ἐφάνη**· πρβλ.Κ Μανασσ.Χρον.4734 **χειρὶ πεζομάχῳ**· || γεν. ἐπὶ στρατιωτικῶν: Πλούτ.'Αλέξ.38 **τῶν ναυμάχων καὶ πεζομάχων ἐκείνων στρατηγῶν τὰ μετὰ 'Αλεξάνδρου γύναια μείζονα δίκην ἐπέθηκε Πέρσαις.**
πεζομαχῶ-έω κ. νεώτ. μάχομαι κατὰ ξηράν, συγκροτῶ μάχην μὲ τὸ πεζικόν, ἀντίθ ναυμαχῶ: 'Ηρ.3,45 **πεζομαχήσαντες δὲ ἐν αὐτῇ ἑσσώθησαν,** 'Αριστφ.Σφ.685, **οἷς αὐτὸς ἐλαύνων καὶ πεζομαχῶν καὶ πολιαρκῶν ἐκτήσω,** Θουκ.I,112 **ἐναυμάχησαν καὶ ἐπεζομάχησαν ἅμα,** 'Ισοκρ.7,75 **καὶ πεζομαχοῦντες καὶ ναυμαχοῦντες,** 'Ηλιόδ.Αἰθ.I,30 **πεζομαχούντων ὁμοῦ καὶ ναυμαχούντων**· **2**) μάχομαι ἀπὸ τοῦ καταστρώματος πλοίου ὡς ἐπὶ ξηρᾶς: Θουκ.7,62 **ἐς τοῦτο γὰρ δὴ ἠναγκάσμεθα, ὥστε πεζομαχεῖν ἀπὸ τῶν νεῶν,** Διόδ.Σ 13,16.
πεζοναύτης (ὁ) νεώτ. κ. δημ. ἔφεδρος ναύτης τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ χρησιμοποιούμενος εἰς ἀποβατικὰ ἀγήματα· **2**) π. "Αγγλοις, μέλος τοῦ πληρώματος πολεμικοῦ πλοίου ἐκτελῶν χρέη φρουροῦ ἔν τε τῷ **πλοίῳ** καὶ τῇ ξηρᾷ.
πεζοναυτικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς πεζοναύτας, ὁ συγκείμενος ἐκ πεζοναυτῶν: **πεζοναυτικὰ ἀγήματα** (ἀντίθ. ναυτικὰ ἀγήματα).
πεζονομικός-ή-όν ὁ ἀνήκων ἢ ἐπιτήδειος εἰς βοσκὴν ἢ διατήρησιν χερσαίων ζῴων: Πλάτ.Πολιτ. 267B **τοῦ δὲ πεζονομικοῦ μάλιστα ἀπεγένετο τέχνη**· || **ἡ πεζονομικὴ ἐπιστήμη** ἡ τέχνη, ἡ ἐμπειρία **περὶ** τὴν οἰκονομίαν καὶ περιποίησιν τῶν χερσαίων ζῴων: Πλάτ.Πολιτ.265C **τῆς πεζονομικῆς ἐπιστήμης δίχα διαιρεθείσης.**
πεζονόμος-ον ὁ κατὰ ξηρὰν διοικῶν: Αἰσχ. Πέρσ.76 **πεζονόμοις ἔκ τε θαλάσσας ἐχυροῖσι πεποιθὼς στυφελοῖς ἐφέταις.**
πεζοπορία (ἡ) μτγν., μσν., νεώτ. **κ.** δημ. κ. **πεζοπορεία** (ἔσφ. γρ. π. Φώτ.Βιβλ.183,101, ἡ πεζῇ ὁδοιπορία, ἡ πεζοδρομία: 'Ηρωδιαν.'Επιμ.105, 'Αναστ.Σιν.Βί.Νείλου 107,20 **πεζοπορίαν ἐστείλατο.**
πεζοπορικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πεζοπόρον ἢ τὴν πεζοπορίαν· || κ. ἐπίρρ. **-ῶς** πεζῇ, μὲ τὰ πόδια.
πεζοπόρος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ κατὰ ξηρὰν ὁδοιπορῶν: Μελέαγρ.ΑΠ 12,53 **οὐ ναύταν, ποσσὶ δὲ πεζοπόρον**· || ἐπὶ τοῦ Ξέρξου διαβαίνοντος τὴν γέφυραν τὴν ὑπὲρ τὸν 'Ελλήσποντον: Παρμέν. ΑΠ 9,304 **ναύτην ἠπείρου, πεζοπόρον πελάγους**· **2**) νεώτ. ὁ πορευόμενος πεζῇ, πεζοδρόμος.
πεζοπορῶ-έω κ. μσν. κ. νεώτ. πορεύομαι, βαδίζω πεζῇ, μὲ τὰ πόδια, πεζοδρομῶ: Ξεν.'Ιππαρχ.4,1, Πρόδρ.2,560 **γυμνοποδῶν, ῥακενδυτῶν, πεζοπορῶν, δουλεύων**· **2**) μτγν. ὁδοιπορῶ, πορεύομαι διὰ ξηρᾶς: Πολύβ.3,68,14 **ὡς ἂν ἐκ Λιλυβαίου τετταράκοντα συνεχῶς ἡμέρας πεπεζοπορηκότων εἰς 'Αρίμινον,** Λουκ.'Αλέξ.53 **εἴτε μοι πλεῦσαι ἐπ' 'Ιταλίαν εἴτε πεζοπορῆσαι λῷον.**
πεζόπτερος-ον μσν. ὁ χρώμενος τοῖς ποσὶν ἀντὶ πτερύγων, ὁ πεζὸς καὶ πτερωτός: Κ Μανασσ. Χρον.3771 **ἀκρὶς πεζόπτερος πτηνόπους.**
πεζός-ή-ό(ν) (πούς) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., συγκρ. **πεζότερος,** ὑπερθ. **πεζότατος,** ὁ ὁδεύων, ὁ διὰ τῶν ποδῶν αὐτοῦ βάδην μεταβαίνων ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, ἀντίθ. ἱππεύς, ἐποχούμενος: 'Ιλ.Θ 59 **πεζοί θ' ἱππῆές τε,** 'Οδ.Ρ 436 **πλῆτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε καὶ ἵππων,** Μηνοῖ.12,5 'Ωδ.I **πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν**· || νεώτ. κ. δημ. **ὁ πεζὸς** ὡς οὐσ. ὁ πεζῇ ὁδοιπορῶν, ἀντίθ. ἔφιππος: Πρόδρ.1,57 **πεζὸς ἐπερπατεῖ**· **2**) ὁ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, ὁ διὰ ξηρᾶς πορευόμενος, οὐχὶ ὅμως ἀναγκαίως καὶ διὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ ποδῶν, ἀντίθ. ποντοπόρος: 'Ιλ.Ω 438 **ἐν νηὶ θοῇ ἢ πεζὸς ὁμαρτέων,** 'Οδ.Α 173 **οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὀίομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι,** αὐτ.Γ 324 **εἰ δ' ἐθέλεις πεζός, πάρα τοι δίφρος τε καὶ ἵπποι,** αὐτ.Λ 58 **ἔφθης πεζὸς ἰὼν ἢ ἐγὼ σὺν νηῒ μελαίνῃ**· || ὁ ὡς πεζὸς μαχόμενος: 'Ηρ.1,80 ἀποθορόντες **ἀπὸ τῶν ἵππων πεζοὶ τοῖσι Πέρσῃσι συνέβαλον**· **3**) συνήθ. π. ἱστορ. συγγρ. ὁ πεζικὸς στρατός, μάχιμον σῶμα τοῦ κατὰ ξηρὰν στρατοῦ μαχόμενον πεζῇ, τὸ πεζικόν, αἱ πεζικαὶ δυνάμεις, ἀντίθ. ἡ ἵππος, ἱππικόν: 'Ηρ.4,128 **οἱ δὲ τῶν Περσέων ἱππότας φεύγοντες εἰσέπιπτον ἐς τὸν πεζόν,** Ξεν.ΚΠ 2,4,18 **προεληλυθότος δ' ἤδη τοῦ Κυαξάρου σὺν δυνάμει πεζῇ καὶ ἱππικῇ**· || ἡ κατὰ ξηρὰν στρατιωτικὴ δύναμις, ἀντίθ. ναυτικόν: 'Ηρ.4,97 **Δαρεῖος δὲ ὡς ἀπίκετο καὶ ὁ πεζὸς ἅμ' αὐτῷ στρατὸς ἐπὶ τὸν "Ιστρον,** Θουκ.6, 33 **πολλῇ στρατιᾷ ὥρμηνται καὶ ναυτικῇ καὶ πεζικῇ,** Λυσ.2,34 **ἡ πεζὴ στρατιὰ καὶ τὸ ναυτικόν,** Πολύβ.2,24· || ὁμ. τὰ **πεζὰ** ὡς οὐσ.: Θουκ.4,12 **τὰ πεζὰ κρατίστους**· || κ. νεώτ. κ. δημ. **ὁ πεζὸς** ὡς οὐσ. ὁ στρατιώτης ὁ ἀνήκων εἰς τὸ πεζικόν, ὁ φαντάρος: Πολύβ.2,24,4 **πεντάκις μὲν χιλίους καὶ διακοσίους πεζούς,** Κόλβ.15,13 **χιλιάδας βλέπω συγκεχυμένων πεζῶν καὶ ἱππέων**· **4**) ἐπὶ πολεμικοῦ ἀγῶνος, ἐπὶ μάχης, ὁ γινόμενος, ὁ διεξαγόμενος εἰς τὴν ξηράν: 'Αριστφ.'Ιππ.567 **οἵτινες πεζαῖς μάχαισιν ἔν τε ναυφράκτῳ στρατῷ πανταχοῦ νικῶντες,** Πλάτ.Νόμ.707C, 'Ισοκρ.4,91 **ἐν τοῖς ναυτικοῖς κινδύνοις, ὥσπερ ἐν τοῖς πεζοῖς**· **5**) ἐπὶ ζῴων, ὁ χερσαῖος, ἀντίθ. πτηνόν, ἰχθύς:

Πλάτ.Συμπ.207Α ἐπειδὰν γεννᾶν ἐπιθυμήσῃ, καὶ τὰ πεζὰ καὶ τὰ πτηνά, αὐτ.Πολιτ.288Α πεζὸν καὶ ἔνυδρον· || ἐν φρ. πεζὴ θήρα τὸ κυνήγιον τῶν χερσαίων ζώων, ἡ πεζοθηρία : Πλάτ.Σοφ. 222Β τῆς πεζῆς θήρας γίγνεσθον δύο μεγίστω τινὲ μέρω· 6) μτφ. ἐπὶ λόγου, (ἐξ ἀντιθέσεως) ὁ μὴ εἰς ποιητικὴν ἔκφρασιν ἀνυψούμενος, ὁ ἄνευ μέτρου καὶ ρυθμοῦ γεγραμμένος, ὁ πεζογραφικός, ἀντίθ. ποιητικός, ἔμμετρος : Παυσ.4,6,1 λόγοι δὲ πεζοὶ Μύρωνός ἐστιν ἡ συγγραφή, Δίων Κ 69,3 τινὰ καὶ πεζὰ καὶ ἐν ἔπεσι ποιήματα· πρβλ.Διον.'Αλ.Συνθ.4· || πεζή τις ποιητικὴ ἡ κατωτέρα κωμικὴ ποίησις, ἡ τὴν συνήθη καὶ εὔχρηστον παρὰ πᾶσιν ἔκφρασιν διατηροῦσα κατ' ἀντίθεσιν τῆς χορικῆς καὶ τραγικῆς, αἵτινες ἀφίστανται ταύτης καὶ ὅλως ἰδίαν ἔκφρασιν μετέρχονται : Λουκ.'Ιστ.Συγγρ.8 τί ἄλλο ἢ πεζή τις ποιητικὴ γίγνεται· || νεώτ. ἐπὶ συγγραφέως, ὁ ἄνευ μέτρου καὶ ρυθμοῦ γράφων, ὁ πεζογράφος, ἀντίθ. ποιητής : ἡ λέξις ἀπαντᾷ παρὰ τοῖς πεζοῖς· 7) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐστερημένος ἐξάρσεως, ὁ κοινός, ὁ τετριμμένος, ὁ κοινοτυπικός : Λουκ.'Ιστ.Συγγρ.16 κομιδῇ πεζὸν καὶ χαμαιπετές, - πεζὸν ὕφος, - πεζὴ διάνοια· 8) εἰδ. ἐν μουσ. ἐπὶ ᾄσματος ἄνευ συνοδίας μουσικοῦ ὀργάνου ἢ τοὐναντίον ἐπὶ μουσικοῦ ὀργάνου ἄνευ ᾀσματικῆς συνοδίας, ὁ ψιλός· Φώτ. «πεζῷ γόῳ· ἄνευ αὐλοῦ ἢ λύρας» : Σοφ.άπ.16 καὶ πεζὰ καὶ φορμικτά· 9) πεζαὶ ἑταῖραι ἢ πεζοὶ μόσχοι πόρναι κοινόταται καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, ἀμαθεῖς μουσικῆς καὶ χοροῦ καὶ ἐν γένει τῶν ὡραίων τεχνῶν, ἀντίθ. ἑταῖραι μουσικαί, μουσοποιοί : Εὔπ.169 πεζοὶ μόσχοι, Θεόπομπ.'Ιστ.205 πεζαὶ ἑταῖραι.

πεζότης-ητος (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ τοὺς πόδας ἐν χρ. ἔχειν : Σιμπλίκ.Κατ.100,16· 2) νεώτ. μτφ. ἡ ἔλλειψις ἐξάρσεως, ἐν τῇ σκέψει, τῷ χαρακτῆρι, τῇ ἐκφράσει.

πεζούλα (ἡ) δημ., ὑποκορ. πεζούλι, λιθόκτιστον τοιχίον ἔξω οἰκίας, ναοῦ κτλ., χρησιμεῦον ὡς κάθισμα, ἢ ὅπως ἀφιππεύῃ τις· 2) τὸ εἰς κατωφερὲς ἔδαφος ἀνάλημμα πρὸς συγκράτησιν ἢ ἰσοπέδωσιν τοῦ ἐδάφους.

πεζούλι (τὸ) δημ. ὑποκορ. τοῦ πεζούλα ἄνευ ὑποκορ. σημ. : Κρυστ.'Αγροτ.90,7 (ἔκδ. Φέξη) στὰ πέτρινα πεζούλια της, ποὺ 'χαν φυτρώσει χόρτα.

πεζούρα (ἡ) μσν. κ. δημ. πεζικὸς στρατός, πεζικόν : Καισάρ.Δαπ.ἐν Σάθ.3,58 ἥ τε πεζούρα καὶ καβάλα μετὰ τοῦ ἐπιτρόπου καὶ τῶν λοιπῶν, Γρυπ.Σκ.Τερρ.26,3 σύρετε πεζαύρα καὶ καβάλλα.

πεζοφανής-οῦς-ές (φαίνομαι) ὁ ὅμοιος πρὸς πεζόν, εἰδ. ἐπὶ λόγου : Ρήτ.5,472· κ. συγκρ. : Πρόκλ.'Αλκ.292C.

πεζοφόρος-ον ὁ μέχρι τῶν ποδῶν μακρός : Αἰσχ.άπ.246 πεζοφόραις ζώμασιν (Ἡσ. «ὥσπερ πέζαν ἐχόντων τῶν χιτώνων· τινὲς δὲ ποδήρεσι. ζῶμα δὲ τὸ ἔνδυμα»).

πεζοφορῶ-έω λεξ. φορῶ ἐνδύματα μακρὰ μέχρι τῶν ποδῶν : Φωτ.405,15.

πεθαίνω δημ. κ. ἀποθαίνω, παρατ. (ἐ)πέθαινα, ἀόρ. (ἐ)πέθανα κ. ἀπόθανα, μτχ. παθ. παρακ. πεθαμένος κ. ἀποθαμένος, θνῄσκω, τελευτῶ, παύω νὰ ζῶ, ἀποθνήσκω : Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.41,12 γιὰ ζοῦμε γιὰ πεθαίνουμε γιὰ σ' ἄλλον κόσμα πᾶμε, Σολωμ.'Ελ.Πολ.2,2,13 ὅποιος πεθάνει σήμερα χίλιες φορὲς πεθαίνει, Παλαμ.Τάφ.5,8, - πέθανε στὰ ξένα - ἀπὸ γρίππη· || παροιμ. φρ. ὅσοι ζήσουν κι ὅσοι πεθάνουν, - ὡς τότε ποιὸς ζῇ, ποιὸς πεθαίνει (ἐπὶ μοιρολατρικοῦ σκεπτικισμοῦ ὅτι τὸ μέλλον εἶναι ἄγνωστον)· || παροιμ. σάν πεθάνω ἀπ' τὸ συνάχι, φάσκελα νὰ 'χῃ ἡ πανούκλα ἡ διαφορὰ δύο κινδύνων, ὁσονδήποτε μεγάλη, ἐξουδετεροῦται, ὅταν τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ἐξ ἴσου καταστρεπτικόν· || ὁμ. πέθανε νὰ σ' ἀγαπῶ, ζῆσε νὰ σ' ἔχω ἀμάχη ἐπὶ τῶν θρηνούντων δι' ἀπώλειαν μισητοῦ συγγενοῦς· || ὁμ. σὰν πεθάνω 'γώ, φοῦρνος νὰ μὴν καπνίσῃ ὡς τὸ ἀρχ. ἐμοῦ θανόντος γαῖα πυρὶ μιχθήτω· || ἡ μτχ. παθ. παρακ. ὁ πεθαμένος ὁ ἀποβιώσας, ὁ νεκρός : Σολωμ.'Ο θάνατος τοῦ βοσκοῦ 20 μὰ δὲν ἀκοῦνε τὲς φωνὲς στὸν τάφο οἱ πεθαμένοι· || κ. εὐχή : ὁ θεὸς νὰ συχωρέσῃ τῶν ἀποθαμένω σας ἢ συνηθέστ. θεὸς σ(υ)χωρέσ' τὰ πεθαμένα σου· 2) μτβ. κάνω τινὰ ν' ἀποθάνῃ : τὸν πέθανε ὁ καημὸς τοῦ παιδιοῦ του - ὁ χαμὸς τῆς μάννας του· 3) ἀμτβ. κτ. ἐπέκτ. ἐπὶ παντὸς φθαρτοῦ ἀντικειμένου, πράγματος, παύω νὰ ὑφίσταμαι, διαλύομαι, ἐξαφανίζομαι : Πορφύρ.Σκ.7,7 τὰ φύλλα καὶ τὰ σύννεφα ποὺ φεύγουν καὶ πεθαίνουν· 4) συνεκδ. κτ. δεινῶσιν, ὑποφέρω παραπολύ, ταλαιπωροῦμαι λίαν καταπονοῦμαι, καταβασανίζομαι· ὅθ. φρ πεθαίνω στὴ δουλειὰ ἐργάζομαι λίαν κοπιωδῶς· || ὁμ πεθαίνω ἀπὸ τὴν πεῖνα λιμοκτονῶ· || ὁμ. πεθαίνω ἀπὸ τὸ κρύο ὑφίσταμαι εἰς ἐξαιρετικὸν βαθμὸν τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ψύχους, κρυώνω παραπολύ· 5) μτβ. ἐν μτφ. χρ. βασανίζω τινὰ καθ' ὑπερβολήν, καταπονῶ, προκαλῶ σφοδρὸν πόνον, ἐξαντλῶ τὴν ὑπομονήν τινος, κάμνω τινὰ νὰ φθάσῃ μέχρι θανάτου, μέχρι πλήρους ἐξαντλήσεως : τοὺς πεθάναμε στὸ ξύλο, - μᾶς πέθαναν στὴν κούραση - στὴ δουλειά, - μὲ πέθανες μὲ τὶς ἀναβολές σου· κ. ἀπολ. : μὲ πάτησες στὸν κάλα καὶ μὲ πέθανες· 6) ἐν ἀμτβ. χρ. μτφ. σφοδρῶς, διακαῶς ἐπιθυμῶ, ἀ. φοφάω : πεθαίνω γιὰ θέατρο - γιὰ κλέφτικα τραγούδια· κ. παθ. : εἶναι πεθαμένος γιὰ φαΐ - γιὰ ὕπνο - γιὰ παντρειά· 7) φρ. πέθανα στὰ γέλια μὲ κατέλαβεν ἀκατάσχετος γέλως, ἐγέλασα παραπολύ.

πεθαμός (ὁ) (πεθαίνω) δημ. κ. ἀποθαμός τὸ θνῄσκειν, τὸ νὰ πεθαίνῃ τις, θάνατος, ἀποβίωσις : εἶναι ἄρρωστος τοῦ πεθαμοῦ (ἀ. τοῦ θανατᾶ, ἐπὶ βαρέως ἀσθενοῦντος, ἑτοιμοθανάτου)· 2) μτφ. ἰσχυρά, ὑπερβολικὴ ὀδύνη, ταλαιπωρία, πολὺς κόπος, μαρτύριον : αὐτὸ τὸ ταξίδι ἦταν πεθαμός, - αὐτὸς ὁ δρόμος- αὐτὴ ἡ δουλειὰ εἶναι πεθαμός.

πεθερικός-ιά-ό δημ. προφ. τοῦ πενθερικὸς βλ.λ. : Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.201,12 στὸ σπίτι τὸ πεθερικό, στὴ γειτονιὰ ὅπου 'ρθες, σὰν κυπαρίσσι νὰ σταθῇς· 2) τὸ οὐδ. κτ. πληθ. πεθερικὰ ὡς οὐσ. περιληπτ. ὄν. τοῦ πενθεροῦ καὶ τῆς πενθερᾶς ὁμοῦ· || ἡ οἰκογένεια, τὸ σπίτι τοῦ πενθεροῦ : ἀπόψε θὰ φᾶμε στὰ πεθερικά μου.

πεθερός (ὁ) δημ., θηλ. πεθερά δημ. προφ. τοῦ πενθερὸς βλ.λ.

πεθυμητικός-ιά-ό (ἐπιθυμητικός) μσν. δημ. ὁ ἐπιθυμητός βλ.λ. : 'Ερωτόκρ.2,103 ἡ ὥρα ἡ πεθυμητικὴ ἦρθεν, ὁπ' ἀνιμένα, αὐτ.1037.

πεθυμιά (ἡ) μσν. δημ. τ. τοῦ ἐπιθυμία βλ.λ., ἀ. ἀποθυμιά : 'Ερωτόκρ.1,239, αὐτ.903 τὴν πεθυμιὰ πληθύνασι, τὴν ὄρεξή μ' ἀλλάξα, 'Ερωφ.1,45.

πεθυμῶ-άω μσν. δημ. τ. τοῦ ἐπιθυμῶ, ἀποθυμῶ βλ.λς : Πρόδρ.1,241 καὶ νὰ χορτάσῃς τὸ φωμίν, τὸ πεθυμᾷς, ὡς λέγεις, 'Ερωτόκρ.1,46 παρακαλοῦσα γιὰ νὰ τὸ ἀξώσῃ καὶ νὰ δοῦν παιδί, ποὺ πεθυμοῦσα, Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.191,5 βασιλικὸς στὴ γειτονιὰ κι ἐμεῖς τὸν πεθυμοῦμε, Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 12,10 πεθύμησα καὶ 'γὼ νὰ τραγουδήσω.

πει ἐπίρρ. 'Επιγρ. ὁπουδήποτε βλ.λ.

πεῖ (τὸ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. κ. πῖ (Καλλ. π. 'Αθήν.10,453D, Σχόλ.Διον.Θρ.489Η) ὄνομα τοῦ γράμματος Π.

πεῖ (2) ἐπίρρ. δωρ. τ. πῇ, ποῦ; βλ.λς : Σώφρ.5.

πεῖα (τὰ) 'Επιγρ. ἀγῶνες πρὸς τιμὴν τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρώμης 'Αντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς

πειθαναγκάζω νεώτ., ἀόρ. ἐπειθανάγκασα, μοθ. **πειθαναγκάζομαι**, ἀόρ.α' **ἐπειθαναγκάσθην**, ἀναγκάζω τινὰ νὰ πεισθῇ, καταπείθω τινά, οἱονεὶ μὴ θέλοντα νὰ πεισθῇ, διὰ τῆς ἀληθείας τῶν πραγμάτων ἢ μεταχειριζόμενος ψυχολογικὴν βίαν ἢ ἀπειλάς.

πειθαναγκασμός (ὁ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πειθαναγκάζω, πειθανάγκη βλ.λ.

πειθανάγκη (ἡ) μτγν. ἀναγκαστικὴ κατάπεισις, ἐξαναγκασμός, βία ὑπὸ τὸ πρόσχημα πειθοῦς ἢ παρακλήσεως, πειθὼ ἐπιτευχθεῖσα δι' ἐξασκήσεως ψυχολογικῆς βίας ἢ δι' ἀπειλῶν· Σουΐδ. «ἡ μετὰ βίας πειθώ» : Πολύβ.21,42,7, αὐτ.22,25,8 **Λεύκιον μετὰ τετρακισχιλίων ἀπέστειλε.. πειθανάγκης ἔχοντας διάθεσιν**, αὐτ.ἀπ 194, Κικ.'Αττ. 9,13,4, Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.193C, Ζηνόβ.Παροιμ 3,26 **δόρυ καὶ κηρύκ(ε)ιον· παροιμία ἣν ἔνιοι πειθανάγκην λέγουσιν** (ἐπὶ διλήμματος), 'Ησ., Νικ.Χων. Χρον.224Α **τὰς παλαιὰς πειθανάγκας ἀνατινάσσων**· || **Θεσσαλικὴ πειθανάγκη** : Εὐνάπ 110,'Ιουλ. Λόγ.1,31D, Σώσ.1,21· || **Λακωνικὴ πειθανάγκη** : Ψελλ.Δαιμ.90· || ὁμ. ἐν χρ. ἀντὶ βάσανος, βασανιστήρια ἢ ῥαβδισμός : Πάπ.

πειθαναλογία (ἡ) πάπ. εἰδικὴ ἐπιχειρηματολογία πρὸς συνηγορίαν, ὑπεράσπισιν.

πειθάνιος-ον δωρ. τ. τοῦ πειθήνιος βλ.λ.

πειθανός-ή-όν πάπ. δ.γρ. τοῦ πιθανὸς βλ.λ.

πειθανότης-ητος (ἡ) πάπ.δ.γρ. τοῦ πιθανότης βλ.λ.

πειθάνωρ-ορος (ὁ,ἡ) ποι. ὁ τοῖς ἀνδράσι πειθόμενος, ὁ εὐπειθὴς εἰς τοὺς ἄνδρας : Αἰσχ.'Αγ. 1639 **τὸν δὲ μὴ πειθάναρα ζεύξω βαρείαις**.

πειθαρχεῖο(ν) (τὸ) νεώτ κ. δημ. εἰδικὸς θάλαμος, ἐν ᾧ κρατοῦνται οἱ **διὰ τῆς** πειθαρχικῆς ποινῆς κρατήσεως **ἢ** τῆς ἁπλῆς φυλακίσεως τιμωρούμενοι στρατιῶται, στρατιωτικὸν κρατητήριον.

πειθάρχησις-εως (ἡ) μτγν. κ. μσν. πειθαρχία βλ.λ. : Εὐσ.'Εκκλ.'Ιστ.10,5,17, Εὐστρ.ΗΝικ.118,10.

πειθαρχία (ἡ) κ. νεώτ. κ. δημ. τὸ πειθαρχεῖν, τυφλὴ καὶ ἀπεριόριστος ὑπακοή, ὑποταγὴ εἴς τι ὑπὸ νόμου ἢ ὑπὸ διαταγῆς ἐπιβαλλόμενον, ἄκρα εὐπείθεια : Αἰσχ.'Επτ.224 **πειθαρχία γάρ ἐστι εὐπραξίας μήτηρ**, Σοφ.'Αντ.676, 'Ισοκρ.12,115, Πλάτ. Πολ.538Ε **τί οἴει ποιήσειν αὐτὸν πρὸς αὐτὰ τιμῆς τε πέρι καὶ πειθαρχίας;**, Πλούτ.'Ηθ.29D, αὐτ. 966C, Φίλ.2,105,10, αὐτ.94,22 **προϋπείργαστο ἡ ψυχὴ πρὸς πειθαρχίαν, - στρατιωτικὴ - ἐκκλησιαστικὴ - πολιτικὴ πειθαρχία.**

πειθαρχικός-ή όν κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ προθύμως εἰς τοὺς νόμους τῆς πειθαρχίας ὑποτασσόμενος, ὁ ἑτοίμως ὑπακούων, ὁ εὐπειθής : 'Αριστλ. ΗΝικ 1102b,31, αὐτ.Μεταφ.1061a,25 **πειθαρχικὸς τοῖς νόμοις**, Πλούτ.Λυκ.30 **διὰ τοὺς πολίτας πειθαρχικοὺς ὄντας, - πειθαρχικὸς στρατιώτης· 2)** νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πειθαρχίαν : **πειθαρχικαὶ ποιναὶ** (αἱ καθοριζόμεναι ὑπὸ εἰδικῶν διατάξεων καὶ καταγιγνωσκόμεναι ὑπὸ ἱεραρχικῶς προϊσταμένων ἀρχῶν ἢ πολυμελῶν συμβουλίων ἐπὶ τῇ βάσει ὡρισμένης διαδικασίας κατὰ ὑπαλλήλων τοῦ κράτους, οἵτινες κατέστησαν ἔνοχοι παραβάσεως τῶν ἐπαγγελματικῶν αὐτῶν καθηκόντων), - **πειθαρχικὸν δίκαιον** (τὸ τμῆμα τοῦ Δημοσίου Δικαίου, δι' οὗ ἡ πολιτεία ἐπιδιώκει τὸν ἐξαναγκασμὸν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων εἰς τὴν ἀκριβῆ καὶ πιστὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν), - **π- συμβούλιον** (συμβούλιον πολυμελές, δι' οὗ ἀσκεῖται ἡ πειθαρχικὴ ἐξουσία).

πείθαρχος-ον (ἀρχή) ποι. ὁ πειθαρχικός, πειθήνιος, ὑπήκοος, εὐπειθής : Αἰσχ.Πέρσ.374 **πειθάρχῳ φρενὶ δεῖπνον ἐπορσύνοντα**.

πειθαρχῶ-έω κ. νεώτ. κ. δημ. πείθομαι εἰς τὰς ἀρχάς, ὑπακούω τῷ ἄρχοντι, τῷ προϊσταμένῳ, ἀκολουθῶ τὸν ἀρχηγόν, ὑποτάσσομαι, εἶμαι εὐπειθής, ἐν ἀπολ. χρ. : Εὐρ.232 **πειθαρχεῖ.. , ἄπληκτος ὥσπερ ἵππος**, 'Αριστλ.Πολιτ.1262b,3, - **δὲν ἐσυνηθίσατε ἀκόμη νὰ πειθαρχῆτε**· κ. ἐν τῷ μέσ. τ. εἶμαι πειθαρχικός : 'Ηρ.5,91 **ἔθνος.. κατεχόμενον.. ὑπὸ τυραννίδος ἀσθενὲς καὶ πειθαρχέεσθαι ἕτοιμον**· || συχνότ. μτ. δοτ. : Σοφ.Τρ. 1178 **δεῖ σ' αὖ.. νόμον κάλλιστον ἐξευρόντα, πειθαρχεῖν πατρί**, 'Αριστφ.'Εκκλ.762, Ξεν.'Απ.3,5,19, 'Ισοκρ.3,13, Πλάτ.Πολ.538D **ἀλλ' ἐκεῖνα τιμῶσι τὰ πάτρια καὶ ἐκείνοις πειθαρχοῦσι**,· 'Αριστλ. Πολιτ.1295b,9, ΚΔ Πράξ.5,29 **πειθαρχεῖν δεῖ θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις**· || ὁμ. μτ. δοτ. κ. ἐμπροθ. διορ. : Πολύβ.1,45,4, αὐτ.3,4,3 **τούτοις πειθαρχεῖν ὑπὲρ τῶν παραγγελλομένων**· || κ. ἐπὶ νεῶν **πειθαρχῶ τοῖς πηδαλίοις** εἶμαι εὐκυβέρνητος : Κρατῖν.139 **ὡς ἄν.. τοῖς πηδαλίοις ἡ ναῦς πειθαρχῇ**· || κ. μτ. γενικ. · 'Επιστ.Δαρείου ἐν 'Επιγρ. **πειθαρχῶ ἐπιταγμάτων**, 'Επιγρ. **πειθαρχῶ στρατηγοῦ**, Πάπ.· || νεώτ. μτ. ἐμπροθ. διορ. : **πειθαρχεῖ εἰς τοὺς νόμους - εἰς τοὺς ἄρχοντας**· || νεώτ. τηρῶ τὴν πειθαρχίαν, εἶμαι πειθαρχικός· **2)** ῥηματ.π. πειθάρχησις.

πειθή (ἡ) 'Ησ. «πεισμονή, πίστις».

πειθήμων-ονος-ον μτγν. ποι. ὁ πειθαρχικός, πειθήνιος, εὐπειθής : Χριστόδ.ΑΠ 2,12 **πειθήμονα λύσσῃ**, Νόνν.Δ 24,171, αὐτ.34,92, αὐτ.8,165· **2)** ὁ καταπείθων, πειστικός, καταπειστικός : Τρυφιόδ. 456 **'Αφροδίτη.. προσέφη πειθήμονι φωνῇ**.

πειθήνιος-ον (ἡνία) μτγν. κ. νεώτ., δωρ. **πειθάνιος-ον** ἐπὶ ἵππου, ὁ τῷ χαλινῷ πειθόμενος, ὁ εὐπειθὴς εἰς τὰς ἡνίας, ὁ εὐάγωγος : Πλούτ.Λυκ.30 **ἱππικῆς τέχνης ἀποτέλεσμα πρᾶον ἵππον καὶ πειθήνιον παρασχεῖν**· **2)** γεν. ὁ πειθαρχικός, εὐπειθής : Πλούτ.'Ηθ.90Β **ὑπήκοον ἀεὶ τῷ λογισμῷ καὶ πειθήνιον ἔχειν** (τὴν περὶ τὴν γλῶτταν ἐγκράτειαν) **οὐκ ἔνεστι**, Μᾶρκ.Αὐρ.1,17, 'Υμν.'Ισ. 101, 'ΙεροκΛ.Χρ.'Επ.16,54Μ **πειθήνιος ψυχή**· || κ. ἐπὶ στρατεύματος : 'Ονήσανδρ.10,9 **πειθήνιον στράτευμα**· || τὸ οὐδ. **τὸ πειθήνιον** ὡς οὐσ. ἡ εὐπείθεια, ὑπακοή : Πλούτ.'Ηθ.442C, 'Ιώσ.Β1.3,5,7 **τὸ πειθήνιον τῶν στρατιωτῶν πρὸς τοὺς ἡγεμόνας**· **2)** ἐνεργ. ὁ καθιστῶν τινα πειθαρχικόν, εὐπειθῆ, ὑπήκοον : αὐτ.369C **πειθήνιοι χαλινοί**, Βέττ.Βάλ. 150,28 **πειθήνιος λόγος**.

πειθηνίως ἐπίρρ., μτγν. κ.νεώτ. εὐπειθῶς : Πλούτ. 'Ηθ.102Ε **οὕτω καὶ τῇ διανομῇ τῶν πραγμάτων ἀνεγκλήτως καὶ πειθηνίως ἕπεσθαι**, Φίλ.1,184, 'Ιω.Χρυσ.2,521,17· **2)** ἐν τῇ χειρουργικῇ, μετὰ προσοχῆς, μετὰ τέχνης : 'Ηρόδ.'Ιατρ.π.'Ορειβ.10,18, 15, Σωρ.1,70b, αὐτ.2,10.

πειθοδικαιόσυνος-ον πάπ. ὁ πειθόμενος εἰς τὴν δικαιοσύνην· (κτ. δ. ἑρμ. **ὁ ὑπερασπίζων τὴν** δικαιοσύνην, **τὸ δίκαιον**).

πειθός-ή-όν μτγν. ὁ πιθανὸς βλ.λ. : ΚΔ Κορ.1, 2,4 **καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πειθοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις**, Διον.'Αρεοπ.155, Κύριλλ.'ΙεροσολΛ.125,248, 'Επιφάν.1,896Α.

πείθω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., αἰολ. πίθημι, μτχ. **πίθεις** ('Αλκ.Συμπλ.9,4), παρατ. **ἔπειθον** ('Ιλ.Χ 91), ἐπ. κ. λυρ. **πεῖθον** (αὐτ.Π 842, Βακχ.8,161), μέλλ. **πείσω** ('Ιλ.1 345), ἐπ. ἀπαρφ. **πεισέμεν** (αὐτ.Ε 252), π. 'Ομ. μέλλ. ἐκ τῶν ἀχρ. **πιθέω, πιθήσω** ('Οδ.Φ 369), ἀόρ. α' **ἔπεισα** (Πίνδ.Ο 2,80, Αἰσχ.Εὐμ.84, 'Αριστφ Πλ.304), γ' ἐν. εὐκτ. **πείσειε** ('Οδ.Ξ 123), αἰολ. μτχ. **πείσαις** (Πίνδ.Ο 3,16), ἀορ. β' **ἔπιθον** (αὐτ.Π 3,65), ποι. **πίθον** (Κόριννι.Συμπλ.2,58, Αἰσχ.'Ικ.941, 'Αριστφ.Πλ.949, Θεόκρ.22,64), ἐπ. ἀόρ. β' μτ. ἀναδιπλασιασμοῦ **πέπιθον** ('Απολλ.Ρ 1,964), γ' ἐν. **πέπιθε** ('Υμν.'Απολλ.275), ὑποτ. **πεπιθήσω** ('Ιλ.Χ 223), αἱ πληθ. ὑποτ. **πεπίθωμεν** ('Ιλ.1 112), εὐκτ. **πεπίθοιμι** (αὐτ.Ψ 40, 'Απολλ.Ρ 3,14), ἀπαρφ. **πεπιθεῖν** ('Ιλ.1 184, 'Απολλ.Ρ 3,536), ποι. μτχ. **πεπιθών** (Πίνδ.Ι 3(4),72), θηλ. **πεπιθοῦσα** ('Ιλ.Ο 26), κ. ἐκ τοῦ **πιθέω πιθή-**

σας (αὐτ.398, Ἡσίοδ.Ἔργ.359, αὐτ.671, Πίνδ.Π 4. 109. Αἰσχ.Χο 618, Λυκόφρ 735), παρακ. **πέπεικα** (Λυσ.26,7, Ἰσαῖ.8,24, Ἰσοκρ.14,15), ὑπερσ. **ἐπεπείκειν** (Ξεν.ΚΠ 6,2,8, Πλάτ.Φαῖδρ 237B, Αἰσχίν.1,57), μέσ. κ. παθ. **πείθομαι** (Ἰλ.Α 79, Ἰσοκρ 15,170, ...), **ἐπειθόμην** (Θουκ.2.14 **ἀν-**), μέσ. μέλλ. **πείσομαι** (Ἰλ. Α 289), ἀόρ. β' **(ἐ)πιθόμην** (αὐτ.Ε 201), γ' ἑν. **ἐπίθετο** (Ἀριστφ.Νεφ.73), γ' πληθ. **ἐπίθοντο** (Ἰλ.Γ 260, Ἐπιγρ.) κ. **πεπίθοντο** (Ὀρφ.ἀπ.135), β' ἑν. προστ. **πίθεο** (Πίνδ.Π 1,59), κ. **πιθοῦ** (Σοφ.Ἀντ.992), β' πληθ. **πίθεσθε** (Αἰσχ.Εὐμ.794), ὑποτ. **πίθωμαι** (Ἰλ.Σ 273), εὐκτ. **πιθοίμην** (αὐτ.Δ 93), γ' ἑν. **πεπίθοιτο** (αὐτ.Κ 204), ἀπαρφ. **πιθέσθαι** (αὐτ.Η 293), κ. **πεπιθέσθαι** (ΑΠ 14,75), μτχ. **πιθόμενος** (Σοφ.Φιλ 1226), ἀόρ. α' **ἐπεισάμην** (Ἐπιγρ., Ἀριστείδ 1,391J. Σώπ. ἐν Ῥήτ.8, 150W), παθ. μέλλ. **πεισθήσομαι** (Σοφ.Φιλ.624, Πλάτ. Σοφ.248E), ἀόρ. α' **ἐπείσθην** (Αἰσχ.Εὐμ.593, Σοφ. ΟΤ 526, Ἀριστφ.Νεφ.866, Ξεν.Ἀν.7,7,29), δημ. **(ἐ)πείστηκα,** παρακ. **πέπεισμαι** (Αἰσχ.Πέρσ.697, Εὐρ. Ἠλ.578, Πλάτ.Πρωτ.328E), θεσσ. ἀπαρφ. **πεπεῖστειν** (sic) (Ἐπιγρ.), ὑπερσ. **ἐπεπείσμην** (Δημ.301, αὐτ.302, Ἀντιφ.6,34), τετελ. μέλλ. **πεπεισμένος ἔσομαι** (Δημ.145), ἀμτβ. ἐνεργ. παρακ. β' μτ. παθ. σημ. **πέποιθα** (Ἰλ.Δ 325), β' ἑν. ὑποτ. **πεποίθῃς** (αὐτ. Α 524), ἐπ. α' πληθ. **πεποίθαμεν** (Ὀδ.Κ 335), γ' ἑν. εὐκτ. **πεποιθοίη** (Ἀριστφ.Ἀχ.940), β' ἑν. προστ. **πέποισθι** (Αἰσχ.Εὐμ.599), ὑπερσ. **ἐπεποίθειν** (Ἰλ.Π 171), ἐπ. κ. **πεποίθεα** (Ὀδ.Δ 434, αὐτ.Θ 181), ἐπ. α' πληθ. **ἐπέπιθμεν** (Ἰλ.Β 341, αὐτ.Δ 159), γ' πληθ. **ἐπεποίθεσαν** (Ἡρ.9,88)· ὁμ. ὡς ἀμτβ. μτχ. ἀορ. β' **πιθών** (=πιθόμενος) (Πίνδ.Π 3,28) κ. **πεπιθών** (αὐτ. Ι 3(4),72), κάμνω τινὰ νὰ δεχθῇ, νὰ ἀσπασθῇ τὴν γνώμην μου ἢ νὰ λάβῃ τὴν ἀπόφασιν, ἣν ἐγὼ θέλω, κάμνω τινὰ νὰ συμφωνήσῃ μαζί μου, νὰ μὲ ὑπακούσῃ, κερδαίνω τινὰ ὑπὲρ ἐμοῦ, καταπείθω καλῷ τῷ τρόπῳ, δημ. καταφέρνω : Ἰλ.Ι 345 **μή μευ πειράτω εὖ εἰδότος· οὐδέ** με **πείσει**, αὐτ.184, αὐτ.Π 842, αὐτ.Ι 587, αὐτ.Χ 78, Ὀδ.Η 258, αὐτ.Ψ 337 **ἀλλὰ τοῦ οὔ ποτε** θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν· || μτ. αἰτ. προσ. κ. ἀπαρφ. ἐκφερομένου διὰ τοῦ **ὥστε** : Ἡρ.6,5 **οὐ γὰρ ἔπειθε τοὺς Χίους ὥστε ἑαυτῷ δοῦναι νέας,** Σοφ.Φιλ.901 **ἔπεισεν ὥστε μή μ' ἄγειν ναύτην ἔτι ;,** Θουκ.3,31· || κ. μτ. εἰδ. προτ. εἰσαγομένης διὰ τοῦ **ὡς** : Πλάτ.Πολ.327C, αὐτ.364B **πείθουσιν ὡς ἔστι παρὰ σφίσι δύναμις ἐκ θεῶν·** || μτγν. μτ. αἰτ. προσ. κ. μτ. τελ. προτ. εἰσαγομένης διὰ τοῦ **ἵνα** : Πλούτ.Ἠθ.181A, ΚΔ Ματθ.27,20 **οἱ δὲ ἀρχιερεῖς . . ἔπεισαν τοὺς ὄχλους ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν·** || μτ. αἰτ. κ. ἐμπροθ. διορ. : Θουκ.5,76 **πολλῷ μᾶλλον ἐδύναντο πείθειν τοὺς πολλοὺς ἐς τὴν ὁμολογίαν·** || μτ. αἰτ. προσ. κ. ἐνάρθρ. ἀπαρφ.: Ἀριστφ.Βάτρ.68 **κοὐδείς γέ μ' ἂν πείσειεν . . τὸ μὴ ἐλθεῖν·** || **πείθω τι ὠφέλιμον ὄν** καταπείθω, καταφέρνω νὰ γίνῃ πιστευτὸν ὅτι τι εἶναι ὠφέλιμον : Θουκ.4,17 **πράξοντας ὅ,τι ἂν ὑμῖν τε ὠφέλιμον ὂν τὸ αὐτὸ πείθωμεν·** || κ. μτ. ἁπλῆς αἰτ. : Αἰσχίν.3,41 **οὐ πείσαντες τὸν δῆμον·** || μτ. αἰτ. προσ. κ. δοτ. πράγμ. : Πίνδ.Ο 3,16 **δᾶμον Ὑπερβορέων πείσαις Ἀπόλλωνος** θεράποντα **λόγον·** || συχν. κτ. μτχ. τροπικῶς : **πείθων** ἢ **πείσας** διὰ τῆς πειθοῦς, καλῷ τῷ τρόπῳ, ἑκουσίως, ἀντίθ. ἐν δόλῳ : Σοφ.Φιλ.102 **τί δ' ἐν δόλῳ δεῖ μᾶλλον ἢ πείσαντ' ἄγειν ;,** αὐτ.612· || κ. ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ βίᾳ : Τραγ.Ἀδέσπ.402, Ξεν.Ἀν.5,5,11 **ἐκ τῶν χωρίων βίᾳ λαμβάνειν ὧν ἂν δέησθε·** || κ. μτ. αἰτ. οὐδ. πράγμ. καταπείθω, καταφέρνω διά τι πρᾶγμα ἢ περί τινος : Ἡρ.1,163 **τοῦτό γε οὐκ ἔπειθε τοὺς Φωκαιέας,** Αἰσχ.Πρ.1064, αὐτ.Ἀγ.1212 **ἔπειθον οὐδέν' οὐδέν,** Σοφ.ΟΚ 1442 μὴ **πεῖθ' ἃ μὴ δεῖ** (μὴ προσπαθῇς νὰ κατορθώσῃς διὰ τῆς πειθοῦς ὅσα δὲν πρέπει), Πλάτ.Πολ.399B **ἤ τινά τι πείθοντός τε καὶ δεομένου·** || κ. παθ. καταπείθομαι, φέρομαι πρὸς τὸ μέρος τινός, προσελκύομαι πρὸς τὴν γνώμην αὐτοῦ : Ἰλ.Ε 201 **ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην,** Σοφ.ΟΚ 520 **πείθου· κἀγὼ γὰρ ὅσον σὺ προσχρῄζεις,** αὐτ.Ἠλ.1015, αὐτ.1207, αὐτ.ΟΚ 1181, Εὐρ.ἀπ.440· || κ. μτ. ἀπαρφ. καταπείθομαι νὰ πράξω τι : αὐτ.Φιλ.624 **πεισθήσομαι γὰρ ὧδε κἀξ Ἅιδου θανὼν πρὸς φῶς ἀνελθεῖν,** Θουκ.6, 34 **ὅ . . ὑμεῖς . . ἥκιστ' ἂν ὀξέως πείθοισθε** (πρᾶξαι), Πλάτ.Πρωτ.338A **πείθεσθέ μοι πρύτανιν ἑλέσθαι·** **2)** σπαν. μτ. τῆς ἐνν. τοῦ ἀποτελέσματος ἐν φρ. **πείθω πόλιν** καταπείθω τὴν πόλιν ὥστε ἀποσπῶ τὴν συναίνεσιν αὐτῆς, ὅθ. τυγχάνω τῆς συναινέσεως, τῆς συγκαταθέσεως τῶν πολιτῶν : Σοφ.ΟΚ 1298 **οὔτ' εἰς ἔλεγχον χειρός, οὐδ' ἔργου μολών, πείσας δὲ πόλιν·** || μτ. ἀρνήσ. δὲν λαμβάνω τὴν συναίνεσιν, τὴν συγκατάθεσιν, τὴν ἄδειάν τινος : Πλάτ.Νόμ.844E **ἐὰν δ' ἐξ ἄλλων μὴ πείσας . . ἐκείνως ἀεὶ ζημιούσθω·** **3)** συχν. καταπείθω διὰ δεήσεων, παρακλήσεων, καταφέρνω παρακαλῶντας, μὲ παρακαλετά : Ἰλ. Ω 219, Ὀδ.Ξ 363 **ἀλλὰ τά γ' οὐ κατὰ κόσμον, ὀΐομαι, οὐδέ με πείσεις·** || κ. μτ. διπλ. αἰτ. : Ἐπιγρ. **τὸν φόρον ὑποτελῶ Ἀθηναίοισιν, ὃν ἂν πείθω·** **4)** μτ. τῆς ἐνν. τοῦ ἀποτελέσματος, καταπείθω, καταπραΰνω, καθησυχάζω : Ἰλ.Α 100 **τότε κέ μιν ἱλασσάμενοι πεπίθοιμεν,** αὐτ.Ι 112, αὐτ. 181, αὐτ.386, Ἡσίοδ.Α 450, Πίνδ.Ο 2,88, **Ἀχιλλέα τ' ἔνεικ', ἐπεὶ Ζηνὸς ἦτορ λιταῖς ἔπεισε, μάτηρ·** **5)** διὰ λόγου παρακινῶ τινα νὰ πράξῃ τι : Ἰλ.Χ 223 **τόνδε δ' ἐγώ τοι οἰχομένη πεπιθήσω ἐναντίβιον μαχέσασθαι,** Εὐρ.Ὀρ.29 **πείθει δ' Ὀρέστην μητέρ' ἥ σφ' ἐγείνατο κτεῖναι·** **6)** παραπείθω, καταφέρνω δι' ἀπατηλῶν λόγων, ξεγελῶ μὲ πολλὰ λόγια, εὐφημότερον τοῦ ἀπατῶ : Ἰλ.Α 132 **κλέπτε νόῳ, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι, οὐδέ με πείσεις,** αὐτ. Ζ 360, Ὀδ.Β 106 **ἔληθε δόλῳ καὶ ἔπειθεν Ἀχαιούς,** αὐτ.Ξ 123· **7)** **πείθω τινὰ χρήμασι** διαφθείρω διὰ χρημάτων, δωροδοκῶ : Ἡρ.8,134 **τοῦτον δὲ ξεῖνόν τινα καὶ οὐ Θηβαῖον χρήμασι πείσας κατεκοίμησε,** Λυσ.21,10 **εἶχον γὰρ χρήμασι πείσας κυβερνήτην Φαντίαν ἅπαντα τὸν χρόνον·** κ. παθ. : Θουκ.1,137 **ἔφη ἐρεῖν ὅτι χρήμασι πεισθεὶς αὐτὸν ἄγει·** || ὁμ. κ. **πείθω (ἐπὶ) μισθῷ** : Ἡρ.8,4 **πείθουσι Θεμιστοκλέα ἐπὶ μισθῷ τριήκοντα ταλάντοισι,** αὐτ.9,33, Θουκ 2,96 **καὶ τοὺς μὲν μισθῷ ἔπειθεν·** || παροιμ. **δῶρα θεοὺς πείθει** : Ἡσίοδ.ἀπ.272· || ἐν τῇ σημ. ταύτῃ κ. ἁπλῶς **πείθω τινά** : Λυσ.7,21 **οὐδεμίαν ἄλλην ἡγούμην ἂν εἶναί μοι σωτηρίαν ἢ σὲ πεῖσαι,** Ξεν Ἀν.1,3,19, ΚΔ Πράξ.12,20 **καὶ πείσαντες Βλάστον τὸν ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος τοῦ βασιλέως ᾐτοῦντο εἰρήνην·** **8)** ἐπὶ τροφῆς, δελεάζω, παρασύρω : Ξενοκρ.π.Ὀρειβ.2,58,84· **9)** ἐπὶ πράγμ., διεγείρω : Ἰλ.Ο 26 **τὸν σὺ ξὺν Βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθοῦσα θυέλλας·** **10)** ἐν τῷ μέσ. τ. ὑπακούω, ἕπομαί τινι, μτ. δοτ. προσ. : Ἰλ.Α 79 **ὃς μέγα πάντων Ἀργείων κρατέει καί οἱ πείθονται Ἀχαιοί,** Σοφ.Ἀντ.67 **τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι,** Ξεν. Ἀν.7,3,39, αὐτ.ΚΠ 1,2,8 **διδάσκουσι δὲ αὐτοὺς καὶ πείθεσθαι τοῖς ἄρχουσι,** Πλάτ.Ἀπολ.29D **πείσομαι δὲ μᾶλλον τῷ θεῷ ἢ ὑμῖν·** || κ. μτ. δοτ. προσ. κ. πράγματος : Ἰλ.Α 150 **πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσιν πείθηται Ἀχαιῶν,** αὐτ.Ψ 157· || κ. μτ. δοτ. πράγμ. : αὐτ.Α 33 **ἔδεισεν δ' ὁ γέρων καὶ ἐπείθετο μύθῳ·** || μτ. δοτ. προσ. κ. αἰτ. οὐδ. ὑπακούω εἴς τινα κατά τι ἢ ἔν τινι : Ἰλ Α 289 **ἅ τιν' οὐ πείσεσθαι ὀΐω** (Θ Γαζ. «καθ' ἅ, οἶμαι, οὐ πείσεσθαι αὐτῷ τινα»), Ὀδ.Ρ 21 **ὥς τ' ἐπιτειλαμένῳ σημάντορι πάντα πιθέσθαι,** Ἡρ.6,100 **οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ταῦτα Αἰσχίνῃ συμβουλεύσαντι πείθονται·** || κ. μτ. μ. αἰτ. πράγμ. : Σοφ.Αἴ.529 **πάντ' ἔγωγε**

πείσομαι, αὐτ.Τρ.1180 πείσομαι δ' ἃ σοὶ δοκεῖ, αὐτ.Φιλ.1252, Λυσ.22,3 πεισθείσης δὲ τῆς βουλῆς ταῦτα· ‖ κ. μτ. δοτ. κ. αἰτ. πράγμ. : Εὐρ.'Ιππ. 1288 ψευδέσι μύθοις ἀλόχου πεισθεὶς ἀφανῆ· ‖ σπαν. μτ. αἰτ. οὐσ. : Θουκ.2,21 δόξαντι χρήμασι πεισθῆναι τὴν ἀναχώρησιν· ‖ σπαν. εὕρηται συντεταγμένον μτ. γενικ. προσ. ἀντὶ δοτ. προσ. : 'Ιλ.Κ 57 κείνου γάρ κε μάλιστα πιθοίατο (δ.γρ. κείνῳ), 'Ηρ.1,126 βουλομένοισι μὲν ἐμέο πείθεσθαι, αὐτ.5,29, αὐτ.33, αὐτ.6,12, Εὐρ.ΙΑ 726 πείθεσθαι γὰρ εἴθισμαι σέθεν, 'Ηρώνδ.1,66 πείσθητί μευ· 11) ὁμ. τὸ μέσ. ὑπείκω, ὑποχωρῶ, ὑπομένω : 'Ιλ.Ψ 645 ἐμὲ δὲ χρὴ γήραϊ λυγρῷ πείθεσθαι, αὐτ.Θ 502 νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ, αὐτ. Ψ 48 στυγερῇ πειθώμεθα δαιτί, Σόλ.4,11, αὐτ.13,12 ἀλλ' ἀδίκοισ' ἔργμασι πειθόμενος οὐκ ἐθέλων ἕπεται· 12) πείθω ἐμαυτὸν πιστεύω, θαρρῶ εἰς τὸν ἑαυτόν μου : Θουκ.6,33 πείθων γε ἐμαυτὸν σαφέστερόν τι ἑτέρου εἰδὼς λέγειν, 'Ανδοκ.1,70, Πλάτ.Γοργ.453B· ‖ ὁμ. κ. τὸ μέσ. πιστεύω, ἔχω πεποίθησιν, μτ. δοτ. : 'Ιλ.Μ 238 τύνη δ' οἰωνοῖσι τανυπτερύγεσσι κελεύεις πείθεσθαι, αὐτ.Ω 408, 'Οδ.Υ 45 καὶ μέν τίς τε χερείονι πείθεθ' ἑταίρῳ, Πίνδ.Ο 13,79 ἐνυπνίῳ δ' ἃ τάχιστα πιθέσθαι κεκλήσατό νιν, 'Ηρ.2,146 τοῖσι τις πείσεται λεγομένοισι μᾶλλον, Μηναῖ.3,1 Συνξ.'Οσίας Εὐδοκίας βαπτίζεται οὖν . . ἀποκαλύψεσι θείαις πεισθεῖσα· ‖ μτ. δοτ. προσ. κ. ἀπαρφ. : Ξεν.'Αν.7,8,3 πείθεσθαί τινι μὴ εἶναι χρήματα (πιστεύειν ὅτι τις δὲν ἔχει χρήματα)· ‖ κ. μτ. μ. ἀπαρφ : 'Οδ.Π 192 οὐ γάρ πω ἐπείθετο ὃν πατέρ' εἶναι, 'Ηρ.1,8 ἐγὼ δὲ πείθομαι ἐκείνην εἶναι πασέων γυναικῶν καλλίστην· ‖ κ. μτ. εἰδ. προτ. εἰσαγομένης διὰ τοῦ ὡς : Πλάτ.Κρίτ.44C οὐ πείσονται ὡς σὺ αὐτὸς οὐκ ἠθέλησας, αὐτ.Πολ.391B· ‖ κ. μτ. αἰτ. οὐδ. ἐπιθ. ἢ ἀντων. : 'Ηρ.2,12 τὰ περὶ Αἴγυπτον ὦν καὶ τοῖσι λέγουσι αὐτὰ πείθομαι, αὐτ.8,81 οὐκ ἐπείθοντο τὰ εἰσαγγελθέντα, 'Αριστφ.Θεσμ.592· ‖ κ. μτ. δοτ. προσ. κ. αἰτ. πράγμ. : Πλάτ.'Απολ. 25E ταῦτ' ἐγώ σοι οὐ πείθομαι (ἐγὼ δὲν σὲ πιστεύω εἰς ταῦτα), αὐτ.Φαῖδρ.235B· ‖ κ. πείθομαί τινα ὅπως πιστεύω περί τινος ὅτι . . : Εὐρ. 'Ιππ.1251 τὸν σὸν πιθέσθαι παῖδ' ὅπως ἐστὶν κακός· ‖ μτγν. κ. ἀπολ. : Φιλόδ.Ποιημ.5,34 ὡς ἐγὼ πείθομαι (ὅπως ἐγὼ πιστεύω)· ‖ ὁμ. κ. πέποιθα πιστεύω, ἔχω πεποίθησιν, ἐμπιστοσύνην, εἶμαι βέβαιος, μτ. δοτ. προσ. ἢ πράγμ. : 'Ιλ.Δ 325 οἵπερ ἐμεῖο ὁπλότεροι γεγάασι, πεποίθασίν τε βίηφιν, 'Οδ.Π 98 οἷσι . . μαρναμένοισι πέποιθε, Πλάτ.Μενξ.248A οὔτε λυπούμενος ἄγαν φανήσεται διὰ τὸ αὐτῷ πεποιθέναι· ‖ μτ. δοτ. κ. ἀπαρφ. : 'Ιλ.Ν 96, 'Οδ.Π 71 οὔπω χερσὶ πέποιθα ἄνδρ' ἀμύνεσθαι, ΚΔ Κορ.2,10,7 εἴ τις πέποιθεν ἑαυτῷ Χριστοῦ εἶναι· ‖ κ. μτ. ἀπαρφ. μ. : Αἰσχ.'Επτ.444 πέποιθα . . τὸν πυροφόρον ἥξειν κεραυνόν, Σοφ.Αἴ.769 πέποιθα τοῦτ' ἐπισπάσειν κλέος (ἔχω τὴν πεποίθησιν ὅτι θ' ἀποκτήσω τὴν φήμην αὐτήν)· ‖ μτγν. κ. μτ. ἐμπροθ. διορ. : ΠΔ Ψαλμ.145(146),3 μὴ πεποίθατε ἐπ' ἄρχοντας καὶ ἐφ' υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία, ΚΔ Μᾶρκ.10,24 δύσκολόν ἐστι τοὺς πεποιθότας ἐπὶ χρήμασιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν· ‖ ὁμ. μτγν. μτ. ἐμπροθ. διορ. κ. εἰδ. προτ. εἰσαγομένης διὰ τοῦ ὅτι : αὐτ.Γαλ.5,10 πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ ὅτι οὐδὲν ἄλλο φρονήσετε, αὐτ. Κορ.2,2,3· κ. ἀπολ. : 'Ιλ.Α 524 εἰ δ', ἄγε τοι κεφαλῇ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποίθῃς, 'Οδ.Ν 344· ‖ μτγν. ὁ πεποιθὼς ὁ ἔχων βεβαίαν πεποίθησιν, ὁ ὢν ἀπολύτως βέβαιος : ΠΔ Δευτ.33,28 κατασκηνώσει 'Ισραὴλ πεποιθὼς μόνος ἐπὶ γῆς 'Ιακώβ· ‖ ὁμ. ἐν τοῖς μτ. τὸν 'Ομ. χρόνοις ὁ παθ. παρακ. πέπεισμαι ἐν τῇ αὐτῇ σημ., εἶμαι πεπεισμένος, πιστεύω, ἔχω πεποίθησιν, εἶμαι βέβαιος, μτ. δοτ. : Αἰσχ.Εὐμ.599, Εὐρ.'Ελ.1190 πότερον ἐννύχοις πεπεισμένη στένεις ὀνείροις; ‖ ὁμ. κ. νεώτ. κ. μτ. ἀπαρφ. : Πλάτ.Πολ.368A, Δημ.54 ὅ,τι ἂν μὴ καὶ συνοίσειν πεπεισμένος ὦ· ‖ μτγν. μτ. αἰτ. πράγμ. κ. ἐμπροθ. διορ. : ΚΔ 'Εβρ.6,9 πεπείσμεθα δὲ περὶ ὑμῶν . . τὰ κρείττονα . . , εἰ καὶ οὕτω λαλοῦμεν· ‖ νεώτ. μτ. μ. ἐμπροθ. διορ : εἶμαι πεπεισμένος ἀπολύτως περὶ τῆς ἀκεραιότητος τοῦ χαρακτῆρός του· κ. ἀπολ. : Πλάτ. Πρωτ.328E νῦν δὲ πέπεισμαι, Πλούτ.Ρωμ.14 καὶ πεπεισμένον ἔκ τινων ἄρα λογίων· 13) ὁμ. ἐν τῷ παθ. παρακ. ἐπὶ πραγμ., εἶμαι παραδεκτός : 'Αριστφ.Θεσμ.1170 τὰ μὲν παρ' ἡμῶν ἴσθι σοι πεπεισμένα· 14) ρηματ. π. πεῖσις, πεῖσα, πεῖσμα, πιθανός, πιστός, πίστις.

πειθώ-οῦς-όος (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., ἰων. αἰτ. πειθοῦν ('Ηρώνδ.6,75), ἡ δύναμις τοῦ πείθειν, τὸ καταπείθειν, πειστικὴ εὐγλωττία : Αἰσχ.Πρ.173 καί μ' οὔτε μελιγλώσσοις πειθοῦς ἐπαοιδαῖσιν θέλξει, Εὔπ. 94,5 πειθώ τις ἐπεκάθιζεν ἐπὶ τοῖς χείλεσιν (ἐπὶ τοῦ Περικλέους), Ξεν.'Απ.1,7,5 ἀργύριον παρά του πειθοῖ λαβών, Πλάτ.Γοργ.453A πειθοῦς δημιουργός ἐστιν ἡ ῥητορική, αὐτ.454E δύο εἴδη πειθοῦς, τὸ μὲν πίστιν παρεχόμενον ἄνευ τοῦ εἰδέναι, τὸ δ' ἐπιστήμην, αὐτ.Νόμ.722B, αὐτ.720D μετὰ πειθοῦς· 2) τέχνη τοῦ πείθειν, πειστικὴ τέχνη ἢ μέσον καταπείσεως : Εὐρ.ΙΑ 104 πειθὼ γὰρ εἶχον τήνδε πρὸς δάμαρτ' ἐμήν, 'Αριστφ. Νεφ.1398, Πλάτ.Νόμ.890D εἴπερ τυγχάνει γε οὖσα καὶ σμικρὰ πειθώ τις περὶ τὰ τοιαῦτα, 'Ηρώνδ.6, 75 κοίην οὐ προσήγαγον πειθοῦν αὐτῷ· 3) ἐνδόμυχος πεποίθησις, πίστις : Αἰσχ.'Αγ.385 βιᾶται δ' ἁ τάλαινα πειθὼ πρόβουλος, παῖς ἄφερτος ἄτας· 4) τὸ πείθεσθαι, εὐπείθεια, ὑπακοή : Ξεν. ΚΠ 2,3,19 ταῦτα δ' ἀγασθεὶς ὁ Κῦρος τοῦ μὲν ταξιάρχου τὴν ἐπίνοιαν, τῶν δὲ τὴν πειθώ, 'Ιεροκλ. Χρ.'Επ.5,427M, Πάπ. πειθὼ τῶν παρηγγελμένων· 5) ὡς κύρ. ὄν. ἡ θεά, ἡ θεότης τῆς πειστικότητος : 'Ησίοδ.'Εργ.73 Χάριτές τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθὼ ὅρμους χρυσείους ἔθεσαν χροΐ, αὐτ.Θ 349, Σαπφ.135, 'Ιβυκ.5, Πίνδ.Π 9,39, αὐτ.ἀπ.123,10, Αἰσχ. 'Ικ.1040, Μέν.'Επιτρ.338, 'Ερμησιάν.11, Παυσ.1,22,3, αὐτ.2,7,7, Πλούτ.Θεμ.21.

πεικάζω (ἀπεικάζω) δημ. εἰκάζω, συμπεραίνω· 2) ἐννοῶ, καταλαβαίνω.

πεικαμμαῖς 'Ησ. «ὀξείαις καὶ λεπταῖς».

πεικὸν 'Ησ. «πικρόν, πευκεδανόν».

πεῖκος-ους (τὸ) δ.τ. τοῦ πέκος βλ.λ.

πείκω ἐπ. τ. τοῦ πέκω βλ.λ.

πειλός 'Ησ. «πᾶν τὸ πεπιλωμένον».

πεῖν μτγν. τ. ἀντὶ πιεῖν, τοῦ πίνω βλ.λ.

πεῖνα (ἡ) (πένομαι, πενία) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἰων. πείνη ('Οδ.Ο 407, Πλάτ.Φίλ.52A), δημ. γενικ. πείνας, ἔφεσις, ἐπιθυμία ἰσχυρὰ πρὸς λῆψιν τροφῆς, μεγάλη ὄρεξις πρὸς τροφήν : Πλάτ.Πολ.585A, αὐτ.437D ἥν τε δίψαν καλοῦμεν καὶ ἣν πεῖναν, αὐτ.Φιλ.34D, αὐτ.31E, αὐτ.Λύσ.221A, 'Αριστλ.Ψυχ. 414b,11, αὐτ.Ρητ.1389a,9, Πλούτ.'Ηθ.689B ποιεῖ δὲ τὴν μὲν δίψαν ἡ τούτων (τῶν ἰσχνοτέρων πόρων) κένωσις, ἡ δὲ ἐκείνων (τῶν εὐρυτέρων πόρων) τὴν πεῖναν, Πρόδρ.1,107 λιγοθυμῶ, λιγοψυχῶ ἀπὸ πολλῆς μου πείνας, αὐτ.309, Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.28,13 τσῆ πείνας καὶ τσῆ δίψας ξεραμμένοι· ‖ νεώτ. ἀπεργία τῆς πείνης ἡ ὑπὸ καταδίκων ἢ ὑποδίκων ἄρνησις λήψεως τροφῆς πρὸς διαμαρτυρίαν καὶ ἐπιτυχίαν ὡρισμένων αἰτημάτων· ‖ δημ. φρ. φοφάω ἢ δὲ σὲ βλέπω ἀπὸ τὴν πεῖνα εἶμαι καθ' ὑπερβολὴν πεινασμένος, εἶμαι τελείως ἐξηντλημένος, δὲν ἀντέχω πλέον· 2) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. γενικὴ ἔλλειψις τροφῆς, τροφίμων, σιτοδεία, λιμός : 'Οδ.Ο 407 πείνη δ' οὔ ποτε δῆμον ἐσέρχεται,

Καισάρ.Δαπ.ἐν Σάθ 3,8 **ηὗρε τὸν τόπον διεφθαρμένον ἀπὸ τὸ θανατικόν, ἀπὸ πεῖναν,** Σολωμ.᾿Εθν.῞Υμν.80,2 **στέλνει ὁ ἄγγελος τοῦ ὀλέθρου πεῖνα καὶ θανατικό·** || δημ. παροιμ. **ἡ πεῖνα κάστρα καταλεῖ καὶ χῶρες παραδίνει** οἱ στερούμενοι τῶν βιοτικῶν μέσων χάνουν πρὸς τῇ ὑλικῇ καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἠθικῆς ἀντοχῆς καὶ ἀντιστάσεως· **3)** μτφ. σφοδρὰ ἐπιθυμία, πόθος πράγματός τινος, μτ. γενικ. : Πλάτ.Φίλ.52Α **δοκοῦσιν ἡμῖν αὗται πείνας μὲν μὴ ἔχειν τοῦ μανθάνειν.**

πειναλέος-α-ον κ. νεώτ. ὁ σφόδρα πεινῶν, ὁ ὑπὸ μεγάλης πείνης κατεχόμενος, πολὺ πεινασμένος : Κωμ.᾿Αδέσπ.29D, ᾿Αλκ.ΑΠ 6,218 **ὡς ἐπὶ θοίναν χάσμα φέρων χαλεπὸν πειναλέου φάρυγος,** ᾿Οππ.Κυν.4,94 **τοῦ δέ τε πειναλέην κραδίην ἐπάταξεν ἰωή,** Πλούτ.᾿Ηθ.129B **τὸ σῶμα . . ἢ πάλιν διψῶδες ἢ καὶ πειναλέον ὡς οὐ πέφυκεν· 2)** μτγν. ἐν μτφ. σημ. ὁ κενὸς τροφῶν : Λουκίλλ.ΑΠ 11,313 **πειναλέους τοὺς πίνακας προφέρων.**

πειναλέως ἐπίρρ. μσν. μετὰ μεγίστης πείνης : Νεῖλ.᾿Επιστ.189,25 **ὀρέγονται πειναλέως.**

πεινατικός-ή-όν μτγν. τ. τοῦ πεινητικὸς βλ.λ. : Πλούτ.Πομπ.51 **ἐμετικὸς δὲ ἐκ πεινατικοῦ γενόμενος,** αὐτ.᾿Ηθ.204D.

πείνη (ἡ) ἰων. τ. τοῦ πεῖνα βλ.λ.

πεινητικός-ή-όν ὁ ἔχων πεῖνον, ὁ ἐκ πείνης πάσχων : ᾿Αριστλ.ΗΕὐδ.1222a,36, Πλούτ.᾿Ηθ.635E **ἡ φύσις πεινητικωτέρους ποιεῖ.**

πεινῶ-άω (πεῖνα) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἰων. **πεινέω -ῶ** (῾Ησ.) (οἱ τ. οἱ ἔχοντες **αε** συναιροῦσιν αὐτὰ εἰς **η** κ. οὐχὶ εἰς **ᾱ** ὡς γίνεται μτγν.· πρβλ. διψῶ-άω), β' ἑν. **πεινῇς,** γ' **πεινῇ** (᾿Αριστφ.᾿Ιππ.1270), μτγν. **πεινᾷ** (ΚΔ Ρωμ.12,20), ἀπαρφ. **πεινῆν** (αὐτ.Νεφ.441, αὐτ.Πλ.595, Πλάτ.Γοργ.496C), ἐπ. **πεινήμεναι** (᾿Οδ.Υ 137), μτγν. **πεινᾶν** (ΚΔ Φιλ.4,12), **ἐπείνων** (Ξεν.᾿Ελλ.6, 2,15), δημ. **πεινοῦσα κ. πείναγα,** μτγν. β' ἑν. **ἐπείνας** (ΠΔ Δευτ.25,18), μέλλ. **πεινήσω** (῾Ηρ.2,13, ᾿Αριστφ.Πλ.539,Ξεν.᾿Απομν.2,1,17), μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. **πεινάσω** (ΠΔ Σοφ.Σειρ.24,21, ΚΔ᾿Απ.7,16), ἀόρ. **ἐπείνησα** (Ξεν.ΚΠ 8,3,39, αὐτ.7,5,81), μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. **ἐπείνασα** (ΠΔ Γέν.41,55, ΚΔ Ματθ.4,2, αὐτ.25,42, αὐτ.Μᾶρκ.2,25, Λουκ.᾿Επιγρ.50, Αἴσωπ.52, ΨΚαλλισθ.3,6), παρακ. **πεπείνηκα** (Πλάτ. Πολ.606Α), δημ. μτχ.παθ. παρακ. **πεινασμένος,** κατέχομαι ὑπὸ πείνης, ἔχω πεῖναν, σφοδρὰν ὄρεξιν πρὸς τροφήν : ᾿Ιλ.Γ 25 **ὥς τε λέων ἐχάρη . . εὑρὼν ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα πεινάων,** αὐτ.Σ 162, Σοφ.ἀπ.199, Εὐρ.ἀπ.887 **ἐν πλησμονῇ τι Κύπρις, ἐν πεινῶντι δ' οὔ,** ᾿Αχαι.25, Θεόκρ.15,148 **πεινᾶντι δὲ μηδὲ ποτένθῃς,** ΚΔ Ματθ.25,35 **ἐπείνασα γὰρ καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν,** Πρόδρ.2,247 **ὅμως ἐτρώγαμεν αὐταῖς πεινῶντες καθ' ἑκάστην,** αὐτ.406, ᾿Ερωτόκρ.1,2107 **καὶ χορτασμένον ηὗρηκα ἕναν, ὁποὺ ἐπείνα·** || μτ. γενικ. δηλούσης τὸ ἀντικείμενον τῆς πείνης : ᾿Οδ.Υ 137 **οἶνον μὲν γὰρ ἔπινε καθήμενος . . σίτου δ' οὐκέτ' ἔφη πεινήμεναι· 2)** ὑποφέρω ἐκ πείνης, λιμώττω : ῾Ηρ.2, 13 **ἔφασαν ῞Ελληνας ψευσθέντας κοτὲ ἐλπίδος μεγάλης κακῶς πεινήσειν,** αὐτ.14, ᾿Αριστφ.᾿Αχ.535 **ὅτε δὴ 'πείνων βάδην** (οἱ Μεγαρεῖς) (σχόλ. «ἀντὶ τοῦ κατὰ βραχὺ αὐξανομένου τοῦ λιμοῦ καὶ ἐπίδοσιν λαμβάνοντος»), Ξεν.᾿Ελλ.1,1,23 **ἔρρει τὰ κᾶλα· Μίνδαρος ἀπεσσύα· πεινῶντι τὤνδρες,** Κάλβ.᾿Ωδ. 16,7,3 **πόσοι πατέρες δίδουσιν, ὄχι ψωμί, φιλήματα στὰ πεινασμένα τέκνα τους,** δημ. παροιμ. **ὁ πεινασμένος καρβέλια ὀνειρεύεται** (ὁ ζωηρῶς ἐπιθυμῶν τι ἔχει ἀπαύστως τὸ ποθούμενον κατὰ νοῦν)· || νεώτ. κ. δημ. δεινοπαθῶ, ὑποφέρω ἐξ ἐλλείψεως τροφῶν, τρέφομαι ἀνεπαρκῶς : **τοὺς πλάκωσε ἡ φτώχεια καὶ πεινοῦν, - ἡ οἰκογένειά του πεινᾷ· 3)** ἐν μτφ. χρ. ἐπὶ τῆς γῆς : Θεόφρ. ΦΙ 8,6,2 **πεινῆν φασι τὴν γῆν· 4)** ὁμ. μτφ. στεροῦμαι, δέομαί τινος : Ξεν.ΚΠ 7,5,50 **῾Υρκάνιοι . . φίλοι ἐγένοντο ἡμῖν καὶ μάλα πεινῶσι συμμάχων,** Πλάτ.Πολ.521Α **οἱ πεινῶντες ἀγαθῶν ἰδίων ἐπὶ τὰ δημόσια ἴασιν· 5)** κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. σφόδρα, διακαῶς ἐπιθυμῶ τι, ποθῶ, ὀρέγομαι : Ξεν ΚΠ 8,3,39 **πεινήσας χρημάτων ἐπλούτησας,** αὐτ.Οἰκ.13,9, Μηναῖ.12,6 Βί.᾿Αγ.Νικολάου **καὶ ψυχὰς πεινώσας ἀγαθῶν ἐμπιπλᾶν·** || μτγν. κ. δημ. μτ. αἰτ. : ΚΔ Ματθ.5,6 **μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 36,2 **κι ὅλο πεινοῦν ἀπόλαψη κι ὅλο χαρὲς διψοῦνε.**

πεινώδης-ους-ες μτγν. πεινητικὸς βλ.λ. : Γαλ.7,576.

πεινωλκός-όν μτγν. ἀμφ. σημ. ἐν ῞Υμν.῏Ισ.55.

πεῖρα (ἡ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἰων. γενικ. **-ης,** αἰολ. **πέρρα** (Χοιροβ. ἐν ᾿Αν. ᾿Οξ.2,252) ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πειρῶμαι βλ.λ., τὸ γεύεσθαί τινος, δοκιμὴ τετελεσμένη, δοκιμασία : ᾿Αλκμ. 63 **πεῖρά τοι μαθήσιος ἀρχά,** Θέογν.571 **δόξα μὲν ἀνθρώποισι κακὸν μέγα, πεῖρα δ' ἄριστον,** Σοφ. Τρ.591 **πείρᾳ δ' οὐ προσωμίλησά πω,** αὐτ.᾿Ηλ.471, Θουκ.1,70 **ἢν δ' ἄρα του καὶ πείρᾳ σφαλῶσιν,** αὐτ.3,3, Θεόκρ.15,62 **πείρᾳ θην πάντα τελεῖται,** Συνέσ.᾿Επιστ.118 **τὸ γὰρ εὐτυχηθῆναι τὴν πεῖραν τοῖς φθάσασι, πολλοὺς ὁμοίους γενέσθαι προτρέφεται·** || **πεῖραν ἔχω** δοκιμάζομαι, εἶμαι δεδοκιμασμένος : Πίνδ.Ν 4,76 **ἔνθα πεῖραν ἔχοντες οἴκαδε κλυτοκάρπων οὐ νέοντ' ἄνευ στεφάνων· 2)** κ. νεώτ. γνῶσις κτηθεῖσα κατόπιν δοκιμῆς· ὅθ. φρ. **πεῖραν ἔχω τινός** γιγνώσκω τι κατόπιν δοκιμῆς, δοκιμασίας : Θουκ.1,140 **τὸ γὰρ βραχύ τι τοῦτο πᾶσαν ὑμῶν ἔχει τὴν βεβαίωσιν καὶ πεῖραν τῆς γνώμης,** Ξεν.ΚΠ 4,1,5 **πεῖράν τε αὐτῶν ἔχοντες καὶ ἄρτι γεγενημένου τοῦ πράγματος,** αὐτ.᾿Αν 3,2,16 **νῦν δὲ ὁπότε καὶ πεῖραν ἤδη ἔχετε αὐτῶν ὅτι . ., - ἔχω πεῖραν τοῦ πράγματος - τοῦ ἀνθρώπου·** || ὁμ. **πεῖράν τινος λαμβάνω** δοκιμάζω τι : Εὐρ.ἀπ.692 **ἐν τούτῳ δέ μου τὴν πεῖραν εὐθὺς λάμβαν' εἰ κρείσσων ἔσει,** ᾿Ισοκρ.12, 236, Ξεν.᾿Αν.6,6,33 **παραγενόμενον καὶ ἄρξαντα ἑαυτῶν πεῖραν λαβεῖν,** Πλάτ.Γοργ.448Α, Πλούτ. Λυκ.21 **αἱ δὲ λῆς πεῖραν λαβέ,** ΚΔ᾿Εβρ.11,29 **ἧς πεῖραν λαβόντες οἱ Αἰγύπτιοι κατεπόθησαν,- ἀπὸ τῆς πρώτης νεότητος ἔλαβε πεῖραν τῆς ζωῆς·** || κτῶμαι γνῶσίν τινος ἐκ δοκιμῆς : Ξεν.᾿Αν 5,8,15 **ἐν ἐμαυτῷ οὖν πεῖραν λαβὼν ἐκ τούτου·** || ὁμ. ἡ φρ. μτ. πλαγ. λόγου : Πλάτ.Πρωτ.342Α **πεῖραν λαμβάνω τινὸς ὅπως ἔχει·** || ὁμ. ἀκολουθούσης ὑποθ. προτ. : αὐτ.Θεάγ.129D **πεῖραν δ' ἔξεστι νυνὶ λαβεῖν τοῦ σημείου, εἰ ἄρα τι λέγει·** || **πεῖραν δίδωμί (τινος)** παρέχω δοκιμήν τινος, δοκιμάζομαι εἴς τι : Δαρείου᾿Επιστ.ἐν ᾿Επιγρ., Θουκ.1,138 **μάλιστα δὲ ἀπὸ τοῦ πεῖραν διδοὺς ξυνετὸς φαίνεσθαι,** αὐτ.6,11, Πλάτ.Πρωτ.348Α **πεῖραν ἀλλήλων λαμβάνοντες καὶ διδόντες,** ᾿Ισοκρ. 3,45, Δημ.262, αὐτ.293· || **πεῖραν ποιοῦμαι** δοκιμάζω : Θουκ.1,53 **ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς ἄνδρας . . προσπέμψαι τοῖς ᾿Αθηναίοις καὶ πεῖραν ποιήσασθαι,** αὐτ.2,20· || **ταῖς πείραις βασανίζω** ἐλέγχω, ἐξελέγχω διὰ δοκιμῆς, δοκιμασίας : ᾿Αριστλ. ΖΓ 747a,3· || μτγν. **πεῖραν καθίημι** δοκιμάζω : Αἰλ.ΠΙ 2,13, αὐτ.ΖΙ 1,39· || ὁμ. μτγν. **πεῖραν δέχομαι** ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Πλούτ.Πύρρ.5· **3)** ἡ λ. ἐν χρ. συχνότ. ἐμπροθέτως : **ἀπὸ πείρης** διὰ δοκιμῆς, διὰ πειράματος, ἀντίθ. αὐτόματον : ῾Ηρ.7,9, γ' **ἀλλ' ἀπὸ πείρης πάντα ἀνθρώποισι φιλέει γίνεσθαι·** || **διὰ πείρας ἔρχομαι** διέρχομαι διὰ δοκιμασίας, δοκιμάζομαι : Πλάτ.᾿Αξ.369Α **ἡμεῖς δ' ἴσμεν ἀκριβέστερον οἱ διὰ πείρας ἰόντες,** ᾿Ονησανδρ.Προοίμ.7 **διὰ πείρας ἔργων ἐλήλυθε** || ἐπὶ πραγμ. - **ἀποδοκιμάζομαι διὰ τῆς πείρας** ἀπορρίπτομαι κατόπιν δοκιμῆς : ᾿Αριστλ.Πολιτ. 1341a,37 **ὕστερον δὲ ἀπεδοκιμάσθη διὰ τῆς πεί-**

ρας αὐτῆς· || ἀκοῆς κρείσσων ἐς πεῖραν ἔρχεται δοκιμαζομένη ἀποδεικνυται κρείσσων τῆς φήμης αὐτῆς : Θουκ.2,41· || ἐν πείρᾳ τινὸς γίγνομαι γιγνώσκω ἐκ δοκιμασίας, ἐκ δοκιμῆς τι|να) : Ξεν.'Αν.Ι,9,Ι Κύρου ἐν πείρᾳ γενέσθαι· || ἐπὶ πείρᾳ διὰ δοκιμῆς, κατόπιν δοκιμῆς : 'Αριστφ. 'Ορν.583 καὶ τῶν προβάτων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκοφάντων ἐπὶ πείρᾳ, Μέν.118 ἐπὶ πείρᾳ δούς· 4) νεώτ. ὅ,τι ὑποπίπτει εἰς τὴν ἀντίληψιν καὶ καθίσταται γνῶσις συντελοῦσα εἰς τὴν αὔξησιν τῆς ἱκανότητος γενικῶς ἢ εἰδικῶς ἔν τινι ἐπιστήμῃ ἢ κλάδῳ, ἅ ἐμπειρία : ἔχει πεῖραν τῆς ζωῆς - πολυχρόνιον ἰατρικὴν πεῖραν, - διδακτικὴ - διοικητικὴ πεῖρα, φρ. δὲν ἔχει πεῖραν τοῦ κόσμου· 5) ἀγών, μόχθος διά τι : Πίνδ.Ν 9,28 πεῖρα θανάτου πέρι καὶ ζωᾶς· 6) προσπάθεια, ἐπιχείρησις, τρόπος, μέσον διά τι : Σοφ.Αἴ.2 δέδορκά σε πεῖράν τιν' ἐχθρῶν ἁρπάσαι θηρώμενον, 'Αριστφ.Θεσμ.499 τοιοῦδε φωτὸς πεῖραν εὐ φυλακτέαν· || ειδ. ἀπόπειρα πρὸς ἐξαπάτησιν γυναικός : Πλούτ.Θησ.26 τὴν μὲν πεῖραν ἰσχυρῶς ἀπατρίψασθαι, αὐτ.Κίμ.Ι· || ἀπολ. ἀπόπειρα, ἐπιχείρησις : Αἰσχ.Πέρσ.719 πεζὸς ἢ ναύτης δὲ πεῖραν τήνδ' ἐμώρανεν τάλας;, Θουκ.2,20· || φρ. πεῖραν ἀφορμῶ ἐξέρχομαι εἰς ἐπιχείρησίν τινα : Σοφ.Αἴ.290 τί τήνδ' ἄκαιρος οὔθ' ὑπ' ἀγγέλων κληθεὶς ἀφορμᾷς πεῖραν οὔτε του κλύων σάλπιγγος;· πρβλ. πειρατής.

πειρά [ἡ] [πείρω] ποι. ἀκωκή, αἰχμή : Αἰσχ.Χο. 860 μιανθεῖσαι πειραὶ κοπάνων ἀνδροδαΐκτων.

πείραγμα-ατος [τὸ] νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πειράζω ἢ τὸ πειράζεσθαι· 2) πρᾶξις ἢ λόγος δι' οὗ ἐνοχλεῖ, πειράζει ἢ θέλει νὰ πειράξῃ τις ἄλλον· 3) ἀστεϊσμὸς πειρακτικὸς ἢ πρὸς ἐνόχλησιν.

πειράζω [πειράω, πειράω-ῶ, πεῖρα] κ. μσν. κ. νεώτ. κ. δημ., παρατ. ἐπείραζον, οἱ δὲ ἄ χρόν. ἐκ τοῦ πειρῶ-ῶμαι βλ.λ., ἀλλὰ κρητ. μέλλ. πειράξω, παθ. μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. πειράζομαι, ἀόρ. παθ. ἐπειράχθην, δημ. (ἐ)πειράχθηκα, μτχ. παθ. παρακ. πεπειραγμένος, νεώτ. δημ. πειραγμένος, δοκιμάζω, ἐξετάζω, μτ. γενικ. : 'Οδ.Π 319 ἀνδρῶν οὐκ ἂν ἐγώ γε κατὰ σταθμοὺς ἐθέλοιμι, ἡμέας πειράζειν, αὐτ.Ψ 114 Τηλέμαχ', ἦ τοι μητέρ' ἐνὶ μεγάροισιν ἔασον πειράζειν ἐμέθεν· κ. ἀπολ. ἐν τῇ αὐτ. σημ. : αὐτ.Ι 281 ὣς φάτο πειράζων· 2) μτ. αἰτ. προσ. ὑποβάλλω, θέτω τινὰ εἰς δοκιμασίαν : ΠΔ 22,1 ὁ θεὸς ἐπείρασε τὸν 'Αβραάμ· || πειράζω ἐμαυτὸν ποιοῦμαι ἐξέτασιν, ἐποπτεῖαν ἐμαυτοῦ, διερευνῶμαι : ΚΔ Κορ.2,13,5 ἑαυτοὺς πειράζετε εἰ ἐστὲ ἐν τῇ πίστει, ἑαυτοὺς δοκιμάζετε· 3) ὁμ. μτ. αἰτ. κ. ἀπαρφ. προσπαθῶ νὰ ἐπιτύχω τι παρά τινος, ἀπευθύνομαι εἴς τινα διά τι : ΚΔ Πρ.15,10 νῦν οὖν τί πειράζετε τὸν θεόν, ἐπιθεῖναι ζυγὸν ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν μαθητῶν . . ;· 4) μτ. ἀπαρφ. ἐπιχειρῶ τι, ἀναλαμβάνω νὰ κάμω κάτι : Πολύβ.2,6,9 οἱ δὲ 'Ηπειρῶται . . ἀπεῖχον τοῦ πειράζειν ἀμύνεσθαι τοὺς ἠδικηκότας ἢ χάριν ἀποδιδόναι τοῖς βοηθήσασιν, ΚΔΠραξ.16,7 ἐπείραζον κατὰ τὴν Βιθυνίαν πορεύεσθαι· || μτ. αἰτ. πράγμ. κ. ἐμπροθ. κτ. αἰτ. διορ. [ἐπὶ] πειρῶμαι, δοκιμάζω τι ἐπί τινος : Λουκ.Τραγῳδ.149 ἄλλος γὰρ ἄλλην ἐπ' ἐμὲ πειράζει τεχνην· || κ. μ. μτ. αἰτ. πράγμ. : 'Ανακρεόντ.31,24 πειράζειν τόδε τόξον· || κ. ἀπολ. κάμνω δοκιμὴν : Πολύβ.ἀπ.195· 5) μτ. αἰτ. προσ. ἐπιχειρῶ, προσπαθῶ νὰ δελεάσω, ν' ἀποπλανήσω, νὰ παρασύρω, ὁθ. κ. ἀναλυτικῶς ἐμβάλλω εἰς πειρασμὸν βλ.λ. : 'Απολλ.Ρ 3,10 πειράζειν 'Αθηναίην· || κ. παθ. πειράζομαι ὑφίσταμαι πειρασμόν, πείραγμα δελεαστικὸν πρὸς ἀποπλάνησίν μου, πάσχω δοκιμασίαν : ΚΔ Ματθ.4Ι ὁ 'Ιησοῦς ἀνήχθη εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τοῦ πνεύματος πειρασθῆναι ὑπὸ τοῦ διαβόλου· || ὁθ. ἐν ΚΔ κ. μσν. ἡ μτχ. ὁ πειράζων ὡς οὐσ. ὁ διάβολος, ὡς ὁ κατ' ἐξοχὴν ἀποπλανῶν πρὸς ἁμαρτίαν διὰ δελεασμῶν· πρβλ. μσν., νεώτ. κ.δημ. ὁ πειρασμὸς ὁ διάβολος : ΚΔ Θεσσ.1,35 μήπως ἐπείρασεν ὑμᾶς ὁ πειράζων, Μηναῖ.12,10 Συνξ. ἀλλ' ἐπεὶ . . τοῦτον ἀμετάβλητον ἔβλεπεν ὁ πειράζων· 6) παθ. πειράζομαι πάσχω, βασανίζομαι· ἰδ. ἐν ἀναφ. πρὸς νόσον : Στράβ.16,4,24 στομακάκκῃ πειράζεται, Πάπ. πειραζομένη [ἡ πασχουσα], 'Αλεξ.Πρ. 2,54, Κυραν.47 ἐπιληψίᾳ πειράζεσθαι· || ὁμ. κ. δημ. ἐν χρ. ὄντος κ. τοῦ ἐνεργ. : τὸν πειράζουν οἱ θέρμες, - πειράζεται ἀπὸ τὸ γλυκύ του [ἀπὸ ἐπιληψία]· 7) παθ. ἀπροσ. πειράζεται διὰ βασάνου, διὰ δοκιμασίας ἐλέγχεται δείκνυται : Μέν. Μον.573 ἦθη ἐν χρόνῳ πειράζεται· 8) δημ. ἐνοχλῶ, παρενοχλῶ : οἱ φωνὲς τῶν παιδιῶν - τὰ τραγούδια τῶν μεθυσμένων μὲ πειράζουν· κ. παθ. : πειράζεται ἀπὸ τὸ θόρυβο - ἀπὸ τὴν πολυκοσμία· || ειδ. ἐν ἀναφ. πρὸς γυναῖκα, παρενοχλῶ δι' ἀκόσμων φράσεων, τρόπων κττ. : πειράζει τὰ κορίτσια τῆς γειτονιᾶς, - πείραξε κάποια καὶ τὸν ξυλοφόρτωσαν· || ἀπευθύνω πειρακτικὰς φράσεις ἢ πειρακτικῶς χειρονομῶ κττ. πρὸς ἀστεϊσμόν : πείραζε ὁ ἕνας τὸν ἄλλο ὡς ποὺ ἦρθαν στὰ χέρια, - τοῦ εἶπαν κάποιο ἀστεῖο κι ἐπειράχθηκε, - πειράζεται εὔκολα· || δυσαρεστῶ : μὲ πείραξαν τὰ λόγια σου καὶ τὰ καμώματά σου· 9) δημ. ἐν ἀναφ. πρὸς πρόσ. βλάπτω, ἐπιφέρω κακόν, ἰδ. σωματικῶς : τὸν πειράζει τὸ ξενύχτι - τὸ πιοτό· κ. παθ. : πειράζεται ἀπὸ τὸ πιοτό· || ὁμ. ἐν ἀναφ. πρὸς ζῷα, φυτὰ ἢ πράγμ. δεκτικὰ ἀλλοιώσεως ἢ βλάβης : τὰ πρόβατα τὰ πείραξε ἡ πολλὴ κλεισοῦρα, - πείραξε ἡ πάχνη τὰ σπαρτά, - τοὺς καθρέφτες τοὺς πειράζει ἡ ὑγρασία, - πείραξε ὁ σκόρος τὶς φανέλλες· 10) δημ. ἐν ἀναφ. πρὸς πράγμ. μετακινῶ, θίγω, ἀνασκαλεύω : μὴν πειράξῃς τὰ σερβίτσια ἀπ' ὅπως τὰ ἔχω, - πείραξε τὸ ρολόϊ καὶ τὸ χάλασε, - κάποιος ἦρθε καὶ μοῦ πείραξε τὰ χειρόγραφα - τὰ βιβλία· 11) ἐν ἀναφ. πρὸς κόρην, διακορεύω : λὲν πὼς τὴν ἐπείραξε· ἡ μτχ. παθ. παρακ. πειραγμένη διακεκορευμένη· 12) δημ. διαφθείρω, ἠθικῶς βλάπτω· κ.παθ. : οἱ κακὲς συναναστροφὲς πειράζουν τὰ παιδιά, - οἱ νέοι πειράζονται ἀπὸ τέτοιες θεωρίες· 13) δημ. ἀπροσ. δὲν πειράζει δὲν βλάπτει ἢ δὲν εἶναι ὀχληρὸν ἢ δυσάρεστον, ὁθ. κ. εἶναι ἀδιάφοοον : δὲν μπορῶ νὰ σ' εὐκολύνω· - δὲν πειράζει· || ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ ἔστω, ἀπειλητικῶς πως ἐκφερόμενον : δὲν πειράζει, κάποτε θὰ 'ρθοῦμε καὶ 'μεῖς στὰ πράματα· 14) ἐν ΚΔ ἅπαξ ὁ παθ. ἀόρ. ἐπειράσθην ἐσφ. ἀντὶ τοῦ (ἀν)επάρην ἐν τῇ σημ. τοῦ διετρήθην, ἐσουβλίσθηκα : ΚΔ 'Εβρ 11,37 ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον· 15) ρηματ.π. πειρασμός, πείραγμα, πείροξη.

πειραϊκός-ή-όν [1] κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν Πειραιᾶ, ὁ τοῦ Πειραιῶς : 'Επιγρ., Πλούτ.Σύλλ.14 αὐτὸς δὲ Σύλλας τὸ μεταξὺ τῆς Πειραϊκῆς πύλης καὶ τῆς ἱερᾶς κατασκάψας, αὐτ.Θησ.26, Θεοδωρ.ΑΠ 7,406 Πειραϊκοῖς κεῖται τοῖσδε παρὰ σκέλεσιν· || νεώτ. κ. δημ. Πειραϊκὴ (χερσόνησος) μικρὰ χερσόνησος μεταξὺ τοῦ κυρίου λιμένος τοῦ Πειραιῶς καὶ τοῦ φαληρικοῦ ὅρμου· 2) νεώτ. ὁ ἐκ Πειραιῶς προερχόμενος.

πειραϊκός-ή-όν [2] ὁ πέρα τῶν ὁρίων κείμενος· ὁθ. γῆ πειραϊκὴ ἡ κατὰ τὰ ὅρια, τὰ σύνορα χώρα : Θουκ.2,23 παριόντες δὲ 'Ωρωπὸν τὴν γῆν τὴν Πειραϊκὴν καλουμένην . . ἐδῄωσαν.

πειραίνω (πεῖραρ) ποι., ἀόρ. **ἐπείρηνα,** προσδένω, δένω τι μετ' ἄλλου, συνδέω διὰ σχοινίου τὰ δύο ἄκρα, τὰ πείρατα : 'Οδ.Χ 175 **σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντε** (ἀφ' οὗ ἀπὸ τὰς δύο ἄκρας τοῦ δεσίματος κατασκευάσητε πλέγμα)· **2**) ποι. τ. τοῦ περαίνω βλ.λ.

πειραιόθεν ἐπίρρ. μτγν. ἐκ Πειραιῶς, ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ : 'Αλκίφρ.2,4.

πειραιοῖ ἐπίρρ. (ἐκ δοτ. τοπ.), ἐν Πειραιεῖ, στὸν Πειραιᾶ : Ξεν.'Ελλ.2,4,32 **τοὺς δ' ἄλλους κατεδίωξαν πρὸς τὸ Πειραιοῖ θέατρον,** Αἰλ.ΠΙ 2,13.

πε(ι)ραιώτικος-η-ο δημ. ὁ πειραϊκὸς βλ.λ.

πειρακτήριο (τὸ) δημ., δ. προφ. **πειραχτήριο,** ἰδ. ἐπὶ παίδων, ὁ ἀρεσκόμενος νὰ πειράζῃ, νὰ ἐνοχλῇ τοὺς ἄλλους **εἴτε** διὰ χειρονομιῶν **εἴτε** διὰ δηκτικῶν λόγων.

πειρακτός-ή-όν νεώτ., δημ. **πειραχτικός-ή-ό** ὁ ἀρεσκόμενος, ἀγαπῶν νὰ πειράζῃ, νὰ ἐνοχλῇ· **2**) μτφ. ὁ ἐγγικτικός, δηκτικός, προσβλητικός : **πειραχτικὰ λόγια - γέλια, - πειραχτικὴ ματιά·** || ἐπίρρ. δημ. **πειρακτικὰ** δ. προφ. **πειραχτικά.**

πείραμα-ατος (τὸ) (πειρῶ-άω) γλωσσ., νεώτ. κ. δημ. ἔμπρακτος δοκιμή, πεῖρα, πρακτικὴ δοκιμασία· **2**) νεώτ. εἰδ. ἡ ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου παραγωγὴ διαφόρων φυσικῶν, φυσιολογικῶν ἢ ψυχικῶν φαινομένων πρὸς μελέτην καὶ ἐξακρίβωσιν τῆς φύσεως καὶ τῶν νόμων τῆς ἐξελίξεως αὐτῶν ὡς καὶ πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς προκαλούσης ταῦτα αἰτίας· **3**) νεώτ. κ. δημ. δοκιμαστικὴ προσπάθεια πρὸς ἐπιτέλεσιν, πρὸς ἐπίτευξιν σκοποῦ τινος, ἀπόπειρα : **θὰ κάνουμε κι αὐτὸ τὸ τελευταῖο πείραμα, νὰ ἰδοῦμε τί θὰ βγῇ.**

πειραματίζομαι νεώτ. κ. δημ., παθ. **ἀόρ. ἐπειραματίσθην,** δημ. **(ἐ)πειραματίσθηκα,** ἐκτελῶ, κάμνω πειράματα, δοκιμασίας ἢ ἐφαρμογὰς θεωρητικῶν γνώσεων, ἐφαρμόζω θεωρητικὰς γνώσεις ἐν τῇ πράξει πρὸς ἄσκησιν ἢ παρατήρησιν : **πειραματίζεται ἐπὶ κονίκλων - ἐπὶ Ἰνδικῶν χοιριδίων·** **2**) κ. δημ. δοκιμάζω, ἀποπειρῶμαι νὰ πράξω ἢ ἐπιτύχω τι : **πρέπει νὰ ξέρετε πὼς δὲν πειραματίζομαι ξανά· ἀρκετὰ πειραματίστηκα.**

πειραματικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ πείραμα, ὁ γινόμενος ἢ ἐνεργῶν διὰ πειραμάτων : **πειραματικὴ ἀπόδειξις τοῦ νόμου τῶν συγκοινωνούντων ἀγγείων·** || **πειραματικαὶ ἐπιστῆμαι:** αἱ χρησιμοποιοῦσαι κυρίως τὸ πείραμα πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ὑποθέσεων ἢ ἐπιστημονικῶν νόμων ἢ κατάρτισιν θεωριῶν.

πειραματισμός (ὁ) νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ πειραματίζεσθαι, ἐκτέλεσις πειραμάτων, ἡ τέχνη τῆς παραγωγῆς φαινομένων πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς φύσεως καὶ τῶν διεπόντων αὐτὰ νόμων· **2**) δοκιμή, ἀπόπειρα πρὸς ἐκτέλεσιν ἢ ἐπιτυχίαν τινός : **εἰς τὸ ἑξῆς πρέπει νὰ λείψουν οἱ** πειραματισμοί.

πειραματιστής (ὁ) νεώτ. ὁ πειραματιζόμενος, ἐκτελεστὴς πειραμάτων· || ὁ εἰδικὸς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν πειραμάτων εἰδ. ἐπιστημονικῶν.

πείραξη (ἡ) μσν., δημ. ἐνόχλησις, δοκιμασία, πείραγμα : 'Ερωτόκρ.1,669 **ἐπλήθενεν ἡ παίδα τζη κι ἡ πείραξή τζ' ἡ τόση·** || φρ. **πείραξην ἔχω λογισμαῦ** εἶμαι πειραγμένος εἰς τὸν νοῦν : αὐτ.94.

πεῖραρ-ατος (τὸ) κ. **πεῖρας-ατος** (Πίνδ.Ο 2,31) ἐπ., ἰων. κ. λυρ. τ. τοῦ πέρας βλ.λ., τὸ ἔσχατον ὅριον, τέλος, τέρμα, ἄκρον: 'Ιλ.Θ 478 **οὐδ' εἴ κε τὰ νείατα πείραθ' ἵκηαι γαίης καὶ πόντοιο,** 'Οδ.Ε 463, αὐτ.Λ 13 **ἐς πέρατα 'Ωκεανοῖο·** **2**) ἀποπεράτωσις, συμπλήρωσις, ἀποτελείωμα : αὐτ.Ψ 248 **οὐ γάρ πω πάντων ἐπὶ πείρατ' ἀέθλων ἤλθομεν·** **3**) μτφ. τέλος, ἔκβασις, τελικὴ κρίσις, ἀπόφασις, ἀποτέλεσμα : 'Ιλ.Σ 501 **ἄμφω δ' ἱέσθην ἐπὶ ἵστορι πεῖραρ ἑλέσθαι·** **4**) τρόπος ἢ μέσον ἐκτελέσεως ἢ ἐπιτεύξεως πράγματός τινος ἢ ἡ κυρία ὑπόθεσις, τὸ κυριώτερον μέρος : 'Ιλ.Ψ 350 **ἐπεὶ ᾧ παιδὶ ἑκάστου πείρατ' ἔειπεν,** Ζεῦξις ἐν Πάπ. **εἰ δέ τις ἀνδρῶν ἡμετέρης τέχνης πειρατά φησιν ἔχειν·** **5**) ἐπίτευξις : 'Ιλ.Η 102 **αὐτὰρ ὕπερθεν νίκης πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι** θεοῖσιν, 'Αρχίλ.55 **νίκης ἐν θεοῖσι πείρατα·** **6**) τὸ εἰς ὃ ἀποβλέπει τις, τὸ ἐπὶ τῷ πέρατι πράγματός τινος ἐπιτυγχανόμενον : Πίνδ.Π 4,220 **καὶ τάχα πείρατ' ἀέθλων δείκνυεν πατρωΐων·** **7**) τὸ πεπρωμένον, τὸ μοιραῖον τέλος : 'Ιλ.Ζ 143 **ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πεῖραθ' ἵκηαι,** 'Οδ.Ε 289 **ἐκφυγέειν μέγα πεῖραρ ὀϊζύος,** Πίνδ.Ο 2,34 **ἤ τοι βροτῶν γε κέκριται πεῖρας οὔ τι θανάτου·** **8**) τὸ ἀποπερατοῦν πρᾶγμά τι, πᾶν δι' οὗ τελειοῦταί τι· ὅθ. **πείρατα τέχνης** ὄργανα, ἐργαλεῖα, σύνεργα τῆς τέχνης : 'Οδ.Γ 433 **ἦλθε δὲ χαλκεὺς ὅπλ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήϊα, πείρατα τέχνης, ἄκμονά τε, σφῦράν τ',** Σχόλ.'Οδ.Γ 433· **9**) ἄκρα τῶν σχοινίων, κόμβος, θηλιά, ὅθ. αὐτὸ τὸ σχοινίον : 'Οδ.Μ 51 **δησάντων σ' .. ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω,** 'Υμν.'Απόλλ.129 **οὐδ' ἔτι δεσμά σ' ἔρυκε, λύοντο δὲ πείρατα πάντα·** **10**) κ. μτφ. : 'Ιλ.Ν 359 **τοὶ δ' ἔριδος κρατερῆς καὶ ὁμοιΐου πολέμοιο πεῖραρ ἐπαλλάξαντες,** αὐτ.Η 402, 'Οδ.Χ 33, Πίνδ.Π 1,81 **καιρὸν εἰ φθέγξαιο, πολλῶν πείρατα συντανύσαις ἐν βραχεῖ.**

πειρασία (ἡ) μσν., πείρασις βλ.λ. : Βι.Νείλ.Νεωτ. 69Α **τοὺς ἐν πειρασίᾳ λόγους.**

πείρασις-εως (ἡ) (πειρῶ-άω) δοκιμή, δοκιμασία, ἀπόπειρα, ἰδ. πρὸς ἀποπλάνησιν : Δίων Κ 36,37 **προμαθὼν τὴν πείρασιν τῶν βαρβάρων, ἣν ἐπὶ τοὺς ἄλλους ἐπεποίηντο·** **2**) ὅθ. ἀπαγωγή, ἀποπλάνησις : Θουκ.6,56 **τὸν δ' οὖν 'Αρμόδιον ἀπαρνηθέντα τὴν πείρασιν .. προυπηλάκισεν.**

πειρασμός (ὁ) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. πείρασις, δοκιμασία, δοκιμή, δοκίμασμα : ΠΔ Δευτ.4, 34 **ἐπείρασεν ὁ θεὸς εἰσελθὼν λαβεῖν ἑαυτῷ ἔθνος ἐκ μέσου ἔθνους ἐν πειρασμῷ,** ΚΔ Πέτρ.Ι,4, 12 **μὴ ξενίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει πρὸς πειρασμὸν ὑμῖν γινομένῃ,** Διοσκ.Ι Προοίμ.5 **τοὺς ἐπὶ τῶν παθῶν πειρασμούς,** Κυραν.40 **πειρασμοὶ ἐν τῇ γῇ καὶ θαλάσσῃ·** **2**) μτγν. ἀνία, ταραχή στενοχωρία, ἄγχος : ΠΔ 'Εκκλ.5,2 **παραγίνεται ἐνύπνιον ἐν πλήθει πειρασμοῦ·** || μσν. δημ. δοκιμασία, ἐνόχλησις, ταλαιπωρία : 'Ερωτόκρ.4,105 **δὲν εἶναι παρὰ βάσανα καὶ πειρασμὸς καὶ πάθη·** **3**) ἡ πρᾶξις τοῦ πειράζειν, παρακίνησις εἰς ἁμαρτίαν, διέγερσις ἐπιθυμίας πρός τι κακόν : αὐτ.Σοφ.Σειρ. 44,20 **ἐν πειρασμῷ εὑρέθη πιστός,** ΚΔ Ματθ.6,13 **καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,** αὐτ. Μάρκ.14,38, - **μοῦ ἦρθε ὁ πειρασμὸς νὰ τὴν φιλήσω·** **4**) ὁ σατανᾶς, ὁ διάβολος, ὡς ὁ κατ' ἐξοχὴν παρακινῶν τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν ἁμαρτίαν : Παλλάδ.Λαυσ.1042Α, Νεῖλ.'Ομ.573Β· || δημ. παροιμ. : **στὸν ἅγιο ν' ἀνάβῃς ἕνα κερὶ καὶ στὸν πειρασμὸ δέκα** (δυσκολώτερον ἐξευμενίζεται ὁ κακὸς ἀπὸ τὸν καλόν)· **5**) δημ. ὁ ἀρεσκόμενος νὰ πειράζῃ, νὰ ἐνοχλῇ, νὰ βασανίζῃ τοὺς ἄλλους, ὅ. πειραχτήριο : **αὐτὸ τὸ παιδὶ εἶναι ὁ πειρασμὸς τῆς γειτονιᾶς·** **6**) ὁμ. δημ. χαρακτηρισμὸς γυναικὸς προκλητικῆς ἐρωτικῶς.

πειραστής (ὁ) (πειράζω) μτγν. ὁ πειράζων, δοκιμάζων τινά, ὁ ἀποπειρώμενος εἰς ἀποπλάνησιν, ἀποπλανητής, πλάνος : Βασ.3,277D, 'Αμμών. 109V· **2**) ὁ διάβολος, ὁ σατανᾶς : Γρηγ.Ναζ.2, 369Β **ἐὰν σοι προσβάλλῃ ὁ τοῦ φωτὸς διώκτης καὶ πειραστής,** αὐτ.3,407Α, Βι.Νείλ.Νεωτ.116C.

πειραστικός-ή-όν ὁ εἰς δοκιμὴν ἁρμόζων, ὁ δι' οὗ τελεῖται δοκιμή δοκιμαστικός : 'Αριστλ.Μεταφ.1004b,25 **ἔστι δ' ἡ διαλεκτικὴ πειραστικὴ περὶ ὧν ἡ φιλοσοφία γνωριστική·** || **ἡ πειραστικὴ** (τέχνη ἢ ἐπιστήμη) ὡς οὐσ. κλάδος τῆς δια-

λεκτικῆς ἤτοι ἡ τέχνη τοῦ νὰ ἐξάγῃ τις ψευδὲς συμπέρασμα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀγνοίας τοῦ προβάλλοντος διϊσχυρισμόν τινα : αὐτ.Σοφ.Ἔλ.169b, 25· || **πειραστικὸς διάλογος** εἶδος τῶν πλατωνικῶν διαλόγων εἰς ὃ ὑπάγονται ὁ Εὐθύφρων καὶ ὁ Θεαίτητος· γεν. οἱ διάλογοι τοῦ Πλάτωνος διαιροῦνται εἰς ὑφηγητικοὺς καὶ ζητητικούς, οἵτινες πάλιν διακρίνονται εἰς θεωρηματικούς, φυσικούς, ἠθικούς, λογικούς, πολιτικούς, γυμναστικούς, μαιευτικοὺς καὶ πειραστικούς : Θράσυλλ π.Διογ.Λ 3,58 **ταύτης τῆς τετραλογίας .. ἡγεῖται Εὐθύφρων ..· ὁ διάλογος δ' ἐστὶ πειραστικός.**

πειραστικῶς μτγν. κ. μσν. δοκιμαστικῶς : Δίδ. Ἀλ.349,864 (ἔκδ.Mi.), Ἀσκληπ.Μεταφ 246,9· **2)** μσν. κατὰ τρόπον πειρακτικὸν βλ.λ., πειρόζοντας : Νικόλ.Μεθ.49 **εἰ μὴ πειραστικῶς ἐρωτᾷς.**

πειρατεία (ἡ) (πειρατεύω) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πειρατεύω, τὸ ἔργον, τὸ ἐπάγγελμα τοῦ πειρατοῦ, ἡ ἐν θαλάσσῃ ἢ ἐκ θαλάσσης λῃστεία : Ὠριγ.π.Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.282B **σφόδρα ἀπανθρώποις πράγμασιν, ἀνδροφονίαις καὶ πειρατείαις·** || νεώτ. ἐν τῷ διεθνεῖ δικαίῳ, πᾶσα σύλησις ἢ κλοπὴ μὴ ἐχθρικοῦ πλοίου ὡς καὶ πᾶσα διαρπαγὴ ἢ βιαιοπραγία δι' ὅπλων εἰς ἀνοικτὴν θάλασσαν κατὰ τοῦ προσώπου ἢ τῆς περιουσίας ἀλλοδαποῦ ἔστω καὶ ἐν καιρῷ πολέμου.

πειρατεύω μτγν. κ. νεώτ. εἶμαι πειρατής, ἀσκῶ τὴν πειρατείαν, τὴν κατὰ θάλασσαν λῃστείαν ὡς ἐπάγγελμα : Στράβ.14,3,2 **αὗται πειρατεύοντες ἢ τοῖς πειραταῖς .. ναύσταθμα παρέχοντες·** **2)** μτγν. ἐπιτίθεμαι, ἐπιπίπτω κατά τινος, κυνηγῶ τινα, ἐπὶ λῃστοσυμμορίας, μτ. αἰτ. : ΠΔ Γέν.49,19 **αὐτὸς δὲ πειρατεύσει αὐτὸν κατὰ πόδας·** κ.παθ. : Σχόλ.Εὐρ.Ἑκ.934 **ὑπὸ Αἰγινητῶν πειρατευομένους.**

πειρατήριον (τὸ) κ. μσν., ἰων. **πειρητήριον**, πεῖρα, δοκιμῆς, δοκιμασίας μέσον : Εὐρ.ΙΤ 967 **νικῶν δ' ἀπῆρα φόνια πειρατήρια,** ΠΔ Ἰὼβ 7,1 **οὐχὶ πειρατήριόν ἐστιν ὁ βίος τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς·** **2)** δοκιμή, βάσανος, ἔλεγχος : Ἱππ. Γυν.1,78, αὐτ.Φύσ.Γυν.96, Ἡλιόδ.Αἰθ.10,22, Ἐπίκτ. Ἐγχ.3,25,11 **οἱ πόνοι ἄρα οἱ τῶν πειρατηρίων, ἑκόντων ἢ ἀκόντων ἡμῶν, ὠφέλιμοι·** **3)** μσν. βάσανος, βασανισμός, βασανιστήριον : Ἀνδρ. Κρ.94B **τὰ πρὸ τοῦ σταυροῦ πειρατήρια** (τοῦ Χριστοῦ), **τὴν πρᾶσιν, τὴν προδοσίαν,** αὐτ.95B, αὐτ.229B· **4)** πειρασμός, παραπλάνησις : Πάπ. **5)** μτγν. ὁρμητήριον πειρατῶν : Στράβ.14,5,7 **πειρατήριόν ἐστιν ὁ Ὄλυμπος ὄρος τε καὶ φρούριον ὁμώνυμον,** Ἡλιόδ.Αἰθ.5,6· **6)** ὁμ. μτγν. συμμορία πειρατική : Ἀπολλ.Ρ,7,37 **Ἀντιάται πειρητήριον στείλαντες,** ΠΔ Γέν.49,19 **πειρατήριον πειρατεύσει αὐτόν,** Διον.Ἀλ.Ρωμ.737, Ἀχιλλ.Τάτ.6,21.

πειρατήριος-ον, ἰων. **πειρητήριος** ὁ δοκιμαστικός, ὁ δι' οὗ πειρᾶται, δοκιμάζει τίς τι : Ἱππ. Ἀφ 2)7 **θεραπεῖαι κυήσιος πειρητήριαι.**

πειρατής (ὁ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. λῃστὴς βλ.λ. : ΠΔ Ἰὼβ 16,10(9) **βέλη πειρατῶν αὐτοῦ ἐπ' ἐμοὶ ἔπεσαν,** Πολύβ.4,3,8, Ἀμμών.109V· **2)** εἰδ. κ. νεώτ. ὁ κατὰ θάλασσαν λῃστής, ὁ δι' ἐξωπλισμένου πλοίου συλλαμβάνων ἐμπορικὰ πλοῖα καὶ λῃστεύων αὐτά, κουρσάρος· Σχόλ.Πίνδ.Π 2,62 «πειρατὸς τοὺς κατὰ πέλαγος λῃστὰς λέγομεν» : Πολύβ.4,6,1 **καὶ κατὰ μὲν θάλατταν παραχρῆμα πειρατὰς ἐξέπεμψαν,** Στράβ.14,3,2, Πλούτ.Λούκ.2 **τὰ πλεῖστα τῶν σκαφῶν ἀπέβαλε πειρατῶν ἐπιφανέντων,** Ἐπιγρ.Δελφῶν· || ὁμ. κ. ὁ ἐκ πλοίου μετ' ἄλλων ὁμοίων του προσωρινῶς ἀποβιβαζόμενος καὶ ἀσκῶν ἐν ξηρᾷ λῃστείαν : **τὴν Κρήτην κατὰ τὸν μεσαίωνα ἐμάστιζον οἱ πειραταί.**

πειρατικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἁρμόδιος, ἐπιτήδειος εἰς πειρατείαν : Ἀχιλλ.Τάτ.2,17 **εὔρωστος τὸ σῶμα καὶ φύσει πειρατικός·** **2)** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πειρατείαν ἢ τοὺς πειρατάς, κουρσάρικος : Φίλ.2,567 **πειρατικὰ σκάφη,** Πλούτ.Πομπ.30 **ἀπαγγελθέντος δὲ εἰς Ῥώμην πέρας ἔχειν τὸν πειρατικὸν πόλεμον,** Βέττ.Βάλ.288,3· || τὸ οὐδ. **πειρατικὸν** ὡς οὐσ. τὸ σύνολον τῶν πειρατῶν, οἱ πειραταί : Πλούτ. Πομπ.45 **τὸ πειρατικὸν ἅπαν ἐν γῇ καὶ θαλάσσῃ καταπεπολεμημένον·** || τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **τὰ πειρατικὰ** ὡς οὐσ. συμμορία πειρατῶν : Στράβ. 14,5 2 **ἀρχὴν τοῦ τὰ πειρατικὰ συνίστασθαι Τρύφων αἴτιος κατέστη,** Πλούτ.Ἠθ.779Α **Πομπηΐου τὰ πειρατικὰ καταναυμαχοῦντος.**

πειρατικῶς μτγν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον πειρατικὸν βλ.λ. : Φίλ.1,664· **2)** πειραστικῶς βλ.λ. : Πρόκλ.Παρμ 774S (δ. ἀνάγν.).

πειραχτικός-ή-ό δημ. δ. προφ. τοῦ πειρακτικὸς βλ.λ.· || κ. ἐπιρρ. **-ά** κατὰ τρόπον πειρακτικόν, πειραστικῶς βλ.λ.2) : Ἐφταλ.Ὀδ.Ρ 215 **πειραχτικὰ τοῦ μίλησε καὶ μὲ μεγάλη κάκια.**

πειρεσκία (ἡ) νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν **ἐκ τῶν κακτοειδῶν.**

πειρῆθῆξαι Ἡσ. «πεῖραν λαμβάνῃ».

πειρὴν-ῆνος (ὁ) μτγν. εἶδός τι ἰχθύος : Νουμήν. π. Ἀθήν.7,306C **παροπλίσσαιο δὲ μῦρα, κούρυλον ἢ πειρῆνα ἢ εἰναλίην ἔρπιλλαν.**

πειρητίζω ἐπ. τ. τοῦ πειρῶ-άω βλ.λ. ἐν χρ. μ. κτ. ἐνεστ. κ. παρατ., πεῖραν λαμβάνω, δοκιμάζω, ἐξετάζω : Ἰλ.Ο 615, Ὀδ.Ω 221 **αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἆσσον ἴεν πολυκάρπου ἀλωῆς πειρητίζων·** κ. μτ. γενικ. : Ὀδ.Φ 124 **στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν καὶ τόξου πειρήτιζεν,** αὐτ.149· κ. μτ. αἰτ. : Νόνν.Εὐαγγ. Ἰω.4,76 **ἐπειρήτιζε γυναῖκα·** || μτ. δοτ. τοῦ ὀργάν. ἐν φρ. **πλήκτρῳ πειρητίζω** δοκιμάζω τὰς χορδὰς μὲ πλῆκτρον, ἐγγίζω, κρούω τὰς χορδὰς δι' αὐτοῦ : Ὕμν.Ἑρμ.53, αὐτ.419, αὐτ.501 **πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέρος·** **2)** μτ. ἀπαρφ. δοκιμάζω, πειρῶμαι, ἀποπειρῶμαι, προσπαθῶ νά.. : Ἰλ. Μ 257 **ῥήγνυσθαι μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν πειρήτιζον·** **3)** μτ. γενικ. ἀνερευνῶ τινα, βολιδοσκοπῶ : Ὀδ.Ξ 459 **τοῖς δ' Ὀδυσσεὺς μετέειπε συβώτεω πειρητίζων, εἰ .. χλαῖναν πόροι,** αὐτ.Ο 304· **4)** ὁμ. μτ. γενικ. προσ. δοκιμάζω τὰς δυνάμεις τινός, ἀντιμετροῦμαι πρός τινα, ἀντιπαρατάσσομαι : Ἰλ.Η 235 **μή τι μευ, ἠΰτε παιδὸς ἀφαυροῦ πειρήτιζε·** || κ. μτ. γενικ. πράγμ. : Ὀδ.Χ 237 **ἀλλ' ἔτ' ἄρα σθένεός τε καὶ ἀλκῆς πειρήτιζεν·** **5)** μτ. αἰτ. ἐν φρ. **πειρητίζω στίχας ἀνδρῶν** δοκιμάζω τὰ ἐχθρικὰ στίφη συγκρουόμενος ἐν τῇ μάχῃ, δθ. συγκρούομαι, προσβάλλω τὰς τάξεις τοῦ ἐχθροῦ : Ἰλ.Μ 47 **ταρφέα τε στρέφεται, στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων.**

πείρινθος (ὁ) κ. **πείρινθα** (ἡ) Ἡσ. «πλέγμα, τὸ ἐπὶ τῆς ἁμάξης, τὸ πλινθίον, τὸ ἐπιτιθέμενον τῇ ἁμάξῃ τετράγωνον», ΕΜ 668,21.

πείρινς-ινθος (ἡ) ἐπ. κ. **πείρινθας** (ὁ) (Ἡσ.,ΕΜ 668, 21) κ. **πείρινθα** (ἡ) (αὐτ.) μέγας τετράγωνος ἢ κυκλικὸς κάλαθος ἐκ κλάδων ἰτέας ἢ σχοίνων ἢ καὶ ἐκ καλάμων πεπλεγμένος, ὅστις προσεδένετο ἐν φορτηγῷ ἁμάξῃ ἢ ἅρματι χρησιμεύων εἰς ἐναπόθεσιν τροφίμων καὶ ὡς κάθισμα, ἅ. πλινθίον βλ.λ. : Ἰλ.Ω 190 **ἅμαξαν .. ὁπλίσαι ἠνώγει, πείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς** (σχόλ. «τὸ ἐπικείμενον τῇ ἁμάξῃ πλινθίον, ἐφ' οὗ φέρουσι τὰ φορτία, ὃ καὶ ὑπερτερίαν καλοῦσιν»), αὐτ.267, Ὀδ.Ο 131, Ἀπολλ.Ρ 3,873 **ἀμφίπολαι πείρινθος ἐφαπτόμεναι μετόπισθεν τρώχων.**

πεῖρος (ὁ) νεώτ. κ. δημ. μικρὸν ξύλινον ἢ μεταλλικὸν κυλινδρικὸν τεμάχιον χρησιμοποιούμενον διὰ τὴν ἔμφραξιν ὀπῆς τινος, τὴν σύνδεσιν δύο σιδηρῶν ἢ ξυλίνων τεμαχίων κατασκευῆς τινος, ἐντὸς τῶν ἀντιστοίχων ὀπῶν τῶν ὁποίων τοποθετεῖται πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον· **2)** ξύλινον πῶμα βα-

ρελίου ἢ στρόφιγξ : φρ. κρασὶ ἀπὸ τὸν πεῖρο [ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ βαρελίου]· 3) νεώτ. ναυτ. γόμφος μακρὸς κυλινδρικὸς ἐκ σκληροῦ ξύλου πρὸς ἥλωσιν τῶν ἐπηγκενίδων τῆς γάστρας· 4) σιδηροῦν βλῆτρον πρὸς ἐπινήϊον χρῆσιν, ὡς ἡ στερέωσις εἰς τὸ κατάστρωμα τῶν σιδηροτροχιῶν τῶν πυροβόλων· 5) ὁ ἄξων περὶ ὃν στρέφεται τὸ κάρυον τοῦ τροχίλου.

πειρούνι [τὸ] δημ. ὁ.γρ. τοῦ πιρούνι βλ.λ.

πειρουνιά [ἡ] δημ. ἄ. πηρουνιά, ὁ.γρ. τοῦ πιρουνιὰ βλ.λ.

πειρουνιάζω δημ. ἄ. πηρουνιάζω, ὁ.γρ. τοῦ πιρουνιάζω, περονιάζω βλ.λς.

πείρω, ἀόρ α' ἔπειρα [Ἰλ.Υ 479] κ. πεῖρα [αὐτ.Η 317], ἀόρ.β' ἐπάρην [Ἡρ.4,94 ἀνα-], παρακ.πέπαρμαι, περῶ, τρυπῶ τι ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον, τρυπῶ πέρα-πέρα, διοτρυπῶ, ἰδ. ἐν ἀναφ. πρὸς ἑτοιμασίαν κρέατος δι' ὄπτησιν : Ἰλ.Η 317 μίστυλλόν τ' ἄρ' ἐπισταμένως πεῖράν τ' ὀβελοῖσιν, Ὀδ.Γ 33 κρέατ' ὤπτων, ἄλλα τ' ἔπειραν· ‖ φρ. κρέα ἀμφ' ὀβελοῖσιν πείρω διαπερῶ, περνῶ κρέατα εἰς τοὺς ὀβελούς, στὶς σοῦβλες : Ἰλ.Α 465· ‖ πείρω [τινά] διά τινος τρυπῶ διὰ μέσου τινός, διατρυπῶ : αὐτ.Π 405 ἔγχεϊ νύξε.. διὰ δ' αὐτοῦ πεῖρεν ὀδόντων [τὸν διετρύπησε διὰ τοῦ δόρατος, μὲ τὴν λόγχην ἀνὰ μέσον τῶν ὀδόντων], αὐτ.Υ 479 τόν γε φίλης διὰ χειρὸς ἔπειρεν αἰχμῇ· ‖ κ. μτ. μ. αἰτ. : Ὀδ.Κ 124 ἰχθῦς δ' ὣς πείροντες ἀτερπέα δαῖτα φέροντο· κ. παθ. : Ἀχιλλ.Τάτ.3,4· ‖ μτγν. τρυπῶ, πλήττων τρυπῶ, σουβλίζω : Στράβ.13,1,38 τῇ τριαίνῃ.. ἔπειρε· κ. παθ. : Ἰλ.Φ 577 καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήγει ἀλκῆς, Ἡσίοδ.Ἔργ.205 γναμπτοῖσι πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχεσσι· 2) τὸ παθ. ἐν φρ. χρυσοῖς ἥλοις πείραμαι διατρυπῶμαι, περιτορνεύομαι, κοσμοῦμαι διὰ χρυσῶν ἥλων, γόμφων, μὲ χρυσὰ καρφιά : αὐτ.Α 246 σκῆπτρον βάλε γαίῃ, χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον, αὐτ.Λ 633· 3) ὁμ. τὸ παθ. ἐν μτφ. χρ. : αὐτ.Ε 399 αὐτὰρ ὁ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς.. κῆρ' ἀχέων, ὀδύνῃσι πεπαρμένος [διαπεπερονημένος δι' ὀδυνῶν· πρβλ. δημ. οἱ πόνοι μὲ τρυποῦν, μὲ σφάζουν ὡς τὸ κόκκαλο], Ἀρχίλ.84, Ἀπολλ.Ρ 4,1067 ἦτορ πεπαρμένον ἀμφ' ὀδύνῃσιν· 4) ὁμ. μτφ. ἐν φρ. κύματα πείρω διασχίζω τὰ κύματα, διαπλέω τὴν θάλασσαν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον · Ἰλ.Ω 8 ἀλεγεινά τε κύματα πείρων, Ὀδ.Θ 183· ‖ κ. ἐπὶ θαλασσίας ὁδοῦ, διανύω μέχρι τέλους : αὐτ.Β 434 παννυχίη μέν ῥ' ἥ γε καὶ ἠῶ πεῖρε κέλευθον· 5) μτγν. ὁμ. μτφ. ἐν ἀπολ. χρ. ὁπότε συμπληρωτέον διὰ τῆς λ. ὁδός, διέρχομαι, περιέρχομαι : Ἀπολλ.Ρ 2,326, αὐτ.398.

πειρῶ-άω [πεῖρα] κ. μσν., νεώτ. μ. ἐν τῷ μέσ. τ., παρατ. ἐπείρων [Θουκ.4,25], μέλλ. πειράσω [αὐτ. 9,43], ἀόρ. α' ἐπείρᾱσα [Σοφ.ΟΚ 1276, Ἀριστφ. Ἱππ.517, Θουκ.6,54], παρακ. πεπείρᾱκα [Λουκ.Ἐρωτ.26], μέσ. κ. παθ. πειρῶμαι-άομαι [Ἰλ.Β 196,αὐτ. Ω 390], μέσ. μέλλ. πειράσομαι [Σοφ.ΟΚ 959], δωρ. β' πληθ. πειρασεῖσθε [Ἀριστφ.Ἀχ.743, Ἱππόδ.π. Στοβ.4,1,94], ἀόρ. α' ἐπειρασάμην, Ἰων. ἐπειρησάμην [Ὀδ.Θ 120, Ἡρ.7,135, Θουκ.2,44], παθ. μέλλ. μτ. σημ. μέσ. πειραθήσομαι [Γεωπ.12,13,12], παθ. ἀόρ. α' ἐπειράθην κ. ἐπειρήθην ἐν μέσ. σημ. [Ἰλ. Υ 384, Ἡρ.3,152, Θουκ.2,5, αὐτ.33, αὐτ.6,92] κ. μτ. παθ. σημ. [αὐτ.54], παρακ. πεπείραμαι, Ἰων. πεπείρημαι [Ὀδ.Γ 23, Πίνδ. ἀπ 110, Ἡρ.9,46, Σοφ.ἀπ.584, Ἀντιφ.5,1], γ' πληθ. ὑπερσ. ἐπεπείραντο [Δίων Κ ἀπ.24,3], Ἰων. ἐπεπειρέατο [Ἡρ.7,125], δοκιμάζω, κάμνω δοκιμήν, προσπαθῶ νὰ πράξω ἢ ἐπιτύχω τι, ἐπιχειρῶ, ἀποπειρῶμαι, μτ. ἀπαρφ. : Ἰλ.Θ 8 μή τις.. πειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος, Ὑμν.Ἑρμ.175 πειρήσω [δύναμαι] φηλητέων ὄρχαμος εἶναι, Ἡρ 6.84 τοὺς Σκύθας παρὰ Φᾶσιν ποταμὸν πειρᾶν ἐς τὴν Μηδικὴν ἐσβαλεῖν, Ἀριστφ.Σφ.1025· ‖ κ. μτ. ἐξηρτ. προτ. εἰσαγομένης διὸ τοῦ ὡς : Ἰλ.Δ 66 πειρᾶν δ' ὥς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς ἄρξωσι, Ὀδ.Β 316· ‖ κ. διὰ τοῦ ὅπως : αὐτ.Δ 545 πείρα ὅπως κεν δὴ σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκηαι· ‖ κ. μτ. αἰτ. οὐδ. : Θουκ.6,38 καὶ δέδοικα μέντοι μήποτε πολλὰ πειρῶντες καὶ κατορθώσωσιν, Πλούτ.Ἠθ.1122Β· ‖ σπαν. τὸ ἀπαρφ. παραλείπεται : Θουκ.7,32 ἄλλῃ γὰρ αὐτοὺς οὐδὲ πειράσειν· ‖ συχνότ. ἐν τῷ μέσ. τ. μτ. ἀπαρφ. ἐπὶ τῆς αὐτῆς σημ. : Ἰλ.Δ 5 αὐτίκ' ἐπειρᾶτο Κρονίδης ἐρεθιζέμεν Ἥρην κερτομίοις ἐπέεσσιν, Ἡρ.5,71 προσποιησάμενος δὲ ἑταιρηΐην τῶν ἡλικιωτέων καταλαβεῖν τὴν ἀκρόπολιν ἐπειρήθη, αὐτ.6,138, Ἀριστφ.Πλ.459, Ξεν.Οἰκ.6,2, Λυσ. 12,64 τούς τ' ἐκείνῳ συνόντας τιμᾶσθαι πειρωμένους, Ἰσοκρ.3,41, Πλάτ.Θεαίτ.186Β· ‖ κ. μτ. μέλλ. ἀπαρφ. : Ἰώσ.ΑΙ 17.8,4· ‖ σπον. τὸ ἀπαρφ. παραλείπεται : Ὀδ.Δ 417 πάντα δὲ γιγνόμενος πειρήσεται [ἀλύξαι]· ‖ κ. μτ. ἐξηρτ. προτ. εἰσαγομένης διὰ τοῦ εἰ : Ἰλ.Μ 806 πάντῃ δ' ἀμφὶ φάλαγγας ἐπειρᾶτο προποδίζων, Πλάτ. Φαῖδρ.95Β πειρώμεθα εἰ ἄρα τί λέγεις· ‖ κ. διὰ τοῦ ἐπ. αἴ κε : Ἰλ.Σ 601 τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν ἑζόμενος κεραμεὺς πειρήσεται αἴ κε θέῃσιν· ‖ κ. διὰ τοῦ ἐὰν ἢ ἄν : Αἰσχ.Πρ.325 πειράσομαι ἐὰν δύνωμαι τῶνδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων, Πλάτ.Νόμ.638Ε πειρώμενος ἂν ἄρα δύνωμαι τὴν.. ὀρθὴν μέθοδον ἡμῖν δηλοῦν· ‖ κ. διὰ τοῦ μή = μήπως : Ὀδ.Φ 394 πειρώμενος.. μὴ κέρα ἶπες ἔδοιεν ἀποιχομένοιο ἄνακτος· ‖ κ. διὰ τοῦ ὅπως : Ξεν.Ἀν.3,2,3 ἀλλὰ πειρᾶσθαι ὅπως ἢν μὲν δυνώμεθα καλῶς νικῶντες σῳζώμεθα· ‖ κ. μτ. μτχ. κατηγ. : Ἡρ.1,77 ὡς τῇ ὑστεραίῃ οὐκ ἐπειρᾶτο ἐπιὼν ὁ Κῦρος, αὐτ.84, αὐτ. 4,139, αὐτ.6,9, αὐτ.7,139, Πλάτ.Θεαίτ.190Ε οὐκ ἐρῶ σοι πρὶν ἂν πανταχῇ πειραθῶ σκοπῶν· ‖ κ. μτ. οὐδ. ἐπιθ. : Ξεν.ΚΠ 1,5,14 ἐπίστασθε.. καὶ τὰ μικρὰ πειρώμενοι ἀεὶ ἀπὸ θεῶν ὁρμᾶσθαι· 2) μτ. γενικ. προσ. κάμνω δοκιμήν τινος, ἐξετάζω τινά : Ἰλ.Ι 345 μή μευ πειράτω, εὖ εἰδότος· οὐδέ με πείσει, αὐτ.Ω 433· ‖ συχνότ. ἐν τῷ μέσ. τ. μτ. γενικ. προσ. δοκιμάζω τινά, ἐρευνῶ, ἐξετάζω κατὰ πόσον εἶναι τοιοῦτος ἢ τοιοῦτος : Ἰλ.Κ 444 ὄφρα κεν ἔλθητον καὶ πειρηθῆτον ἐμεῖο, Ὀδ.Ν 336· ‖ κ. μτ. ἐξηρτ. προτ. εἰσαγομένης διὰ τοῦ εἰ : Ἰλ.Τ 384 πειρήθη δ' ἕο αὐτοῦ ἐν ἔντεσι.. εἰ οἷ ἐφαρμόσσειε, Ὀδ.Τ 215· ‖ κ. μτ. δοτ. πράγμ. : Ἰλ.Β 73 πρῶτα δ' ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι, ἣ θέμις ἐστίν· ‖ κ. μτ. αἰτ πραγμ. : Ὀδ. Δ 119 ἢ πρῶτ' ἐξερέοιτο ἕκαστά τε πειρήσαιτο [πρῶτα νὰ ἐρωτήσῃ αὐτὸν καὶ νὰ τὸν δοκιμάσῃ εἰς μίαν-μίαν λέξιν]· ‖ μτ. γενικ. πράγμ ἐνεργῶ, κάμνω δοκιμήν, ἔλεγχον πράγματός τινος : Ἰλ.Ο 359 ὁππότ' ἀνὴρ σθένεος πειρώμενος ᾖσιν, αὐτ.Ψ 432, Ὀδ.Φ 232· ‖ ὁμ. ἐν τῷ μέσ. τ. θέτω ὑπὸ δοκιμήν, ὑπὸ ἔλεγχον : Πλάτ Φίλ.21Α οὐκοῦν ἐν σοὶ πειρώμεθα βασανίζοντες ταῦτα;· ‖ ὁμ. μτ. γενικ. πράγμ. δοκιμάζω ἐὰν ἔχῃ τι καλῶς, ἐὰν εὑρίσκεται εἰς καλὴν κατάστασιν, ἐὰν λειτουργῇ καλά : αὐτ.Φ 159 αὐτὰρ ἐπὴν τόξου πειρήσεται ἠδὲ ἴδηται, αὐτ.180, αὐτ.410· 3) ὁμ. μτ. γενικ. πράγμ. πεῖραν λαμβάνω τινός, δοκιμάζω, γεύομαί τινος, ὑφίσταμαι : Ὀδ.Φ 418 [ὀϊστοί], τῶν τάχ' ἔμελλον Ἀχαιοὶ πειρήσεσθαι ‖ μτγν. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. ὁ ἐνεργ. τ. μτ. αἰτ : Λουκ.Ἐρωτ.46 μηδεμιᾶς τύχης πειράσαντα βάσκανον ἐπήρειαν· 4) ἐν τῷ μέσ. τ. ἰδ. κτ. παθ. παρακ., μτ. γενικ. πράγμ εἶμαι ἔμπειρος εἴς τι, ἔχω πεῖράν τινος, ὅθ γνωρίζω, ἔχω τι ἐκ πείρας : Ἡσίοδ.Ἔργ.660 τόσσον τοι νηῶν γε πεπείρημαι πολυγόμφων, Ἡρ.4,159 οὐ πεπειρημένοι πρότερον [οἱ] Αἰγύπτιοι Ἑλλη-

νων, Φάλαρ.'Επιστ.49, Θουκ.2,44 πειρασάμενος ἀγαθῶν, αὐτ.5,69, 'Αντιφ.5,1, Πλάτ.Φαίδ 118Α, Δημ. 311 τίς βαρβάρων οὐ πολλῶν κακῶν ἐν τῷ παρόντι πεπείραται;' ‖ κ. μτ. ἐξηρτ. προτ. εἰσαγ. διὰ τοῦ ὅτι : Λυσ.27,2 πεπείρανται γὰρ ὅτι . . ῥαδίως παρὰ τῶν ἀδικούντων χρήματα λαμβάνουσι' ‖ ἀπολ. : Ξεν.'Ιππ 1,16 ὁ πειραθεὶς πιστεύσει' ‖ μτγν. εὑρίσκω τι ἐκ πείρας, κρίνω, θεωρῶ ὡς τοιοῦτον ἢ τοιοῦτον : Πλούτ.Αἰμ.8 εἶτα, πειρώμεναι μετρίου καὶ κοινωφελοῦς, βασιλέα προσηγόρευσαν, αὐτ."Αρατ.43' ‖ ὁμ. τὸ μέσ. ἔχω τριβὴν ἔν τινι : 'Οδ.Γ 23 οὐδέ τί πω μύθοισι πεπείρημαι' **5)** τὸ μέσ. ἀπολ. δοκιμάζω τὴν τύχην μου, ἰδ. ἐν ἀγῶνι ἢ πολεμικῇ ἐπιχειρήσει : 'Ιλ.Ε 129 αἴ κε θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ' ἵκηται, αὐτ.Π 590 πειρώμενος ἢ ἐν ἀέθλῳ ἠὲ καὶ ἐν πολέμῳ, αὐτ.Φ 225, αὐτ.Ψ 553, αὐτ.707, 'Οδ.Θ 100, αὐτ.120, αὐτ.126, αὐτ.377, αὐτ.Σ 369' **6)** τὸ ἐνεργ. ἐν φρ. ναυσὶ πειρῶ ἐνεργῶ, κάμνω ἀπόπειραν κατὰ θάλασσαν, πειρατεύω, λῃστεύω ἐν θαλάσσῃ (πρβλ. πειρατής, πεῖρα) : Θουκ.4,25 προσβάλλοντες οἱ μὲν 'Αθηναῖοι κατὰ τὸν λιμένα ταῖς ναυσὶν ἐπείρων' **7)** ἐν ἐχθρ. ἐνν. μτ. γενικ. ἐπιχειρῶ ἐναντίον τινός, ἐπιτίθεμαι, προσβάλλω τι : 'Ηρ.6,82 πρὸς ὧν ταῦτα οὐ δικαιοῦν πειρᾶν τῆς πόλιος, Θουκ.1,61, αὐτ.4,70, αὐτ.7,38' ‖ ἐν τῇ αὐτῇ σημ. συχνότ. τὸ μέσ. : 'Ιλ.Φ 580 οὐκ ἤθελεν φεύγειν, πρὶν πειρήσαιτ' 'Αχιλῆος, 'Ηρ.1,76 ἐπειρῶντο κατὰ τὸ ἰσχυρὸν ἀλλήλων, αὐτ.8,100, Θουκ.2,81' ‖ τὸ ἐνεργ. ἐφορμῶ : 'Ιλ.Μ 301 μήλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν' **8)** ἐνεργῶ ἀπόπειραν κατὰ τῆς τιμῆς τινος, ἰδ. τῆς γυναικός, ἐπιτίθεμαι, ἀποπειρῶμαι νὰ ἀποπλανήσω, νὰ διαφθείρω : Πίνδ.Ν 5,30 ὡς ἄρα νυμφείας ἐπείρα κεῖνος ἐν λέκτροις 'Ακάστου εὐνᾶς, 'Αριστφ.'Ιππ. 517, αὐτ.Πλ.150 ὅταν μὲν αὐτός τις πένης πειρῶν τύχῃ, αὐτ.1067, Λυσ 1,12, Ξεν.ΚΠ 5,2,28 ὅτι ἐπείρασεν αὐτοῦ τὴν παλλακίδα' ‖ κ. ἐν τῷ μέσ τ. : Πίνδ.Π 2,34 ὅτι τε μεγαλοκευθέεσσιν ἔν ποτε θαλάμοις Διὸς ἄκοιτιν ἐπειρᾶτο, Αἰσχ.'Αγ.1401' κ. παθ. : Θουκ.6,54 πειραθεὶς δὲ ὁ 'Αρμόδιος ὑπὸ 'Ιππάρχου τοῦ Πεισιστράτου.

πεῖσα (ἡ) (πείθω) ποι. τ. τοῦ πειθὼ βλ.λ., ὑπακοή, εὐπείθεια, κατάπεισις. ὅθ. καθησύχασις, καταπράϋνσις, ἀταραξία : 'Οδ.Υ 23 τῷ δὲ μάλ' ἐν πείσῃ κραδίη μένε τετληυῖα νωλεμέως, Πλούτ.'Ηθ. 453D ἔρωτι γὰρ οὐδ' αὐτῷ πολλάκις ἔχοντι κατὰ χώραν ἐν τῇ 'Ομηρικῇ πείσῃ μένοντα τὸν θυμόν, 'Ηρωδιαν.1,266.

πείσει 'Επιγρ. αἰολ. προφ. τοῦ τείσει δ. τ. τοῦ τίνει γ' ἐν. τοῦ τίνω βλ.λ. : 'Επιγρ. 'Ιδαλίου Κύπρου.

πεισιᾰνάκτειος-ον ὁ τοῦ Πεισιάνακτος' ὅθ. Πεισιανάκτειος στοὰ ἀρχαιότατον ὄνομα τῆς ἐν 'Αθήναις Ποικίλης στοᾶς' Διογ.Λ 7,5 «ἀνακάμπτων δὲ ἐν τῇ ποικίλῃ στοᾷ τῇ καὶ Πεισιανακτείῳ καλουμένῃ» : Πλούτ.Κίμ.4.

πεισίβροτος-ον ποι. ὁ τοὺς θνητούς, τοὺς ἀνθρώπους καταπείθων, ὁ καθιστῶν αὐτοὺς εὐπειθεῖς' ὅθ. πεισίβροτον βάκτρον τὸ σκῆπτρον : Αἰσχ. Χο.362 μόριμον λάχος πιπλάντων χεροῖν πεισιβρότῳ τε βάκτρῳ (κῶδ. πεισιμβρότῳ).

πεισιθάνατος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ εἰς θάνατον καταπείθων, προτρέπων τινά, θανάτου προτρεπτικός. ἐπίθ. τοῦ 'Ηγησίου : Διογ.Λ 2,86 Παραιβάτης οὗ 'Ηγησίας ὁ Πεισιθάνατος, 'Επιφάν.1,1089Β.

πεισίμβροτος-ον ποι. ὁ κερδηθεὶς διὰ καταπείσεως, διὰ πειθοῦς τῶν ἀνθρώπων : Βοκχ.8,2.

πεισίνους-ουν 'Επιγρ. ὁ τὸν νοῦν πείθων' ἐν χρ ὡς ἐπίθ. πιθαν. τοῦ 'Ερμοῦ : 'Επιγρ. Κνίδου.

πεῖσις-εως (ἡ) (πάσχω, πείσομαι) τὸ πάθος βλ.λ. : 'Ιππ.Τόπ.'Ανθρ.1 πᾶν τὸ σῶμα αἰσθήσεται τὴν πεῖσιν, Σωρ.2,3, Γαλ.1,141, Κάσσ.Πρ.59 ἡ χολέρα πεῖσις τοῦ στομάχου, 'Αλέξ.'Αφρ.Πρ.1,138 τοπικὴ γὰρ γίνεται τῶν νεύρων τῆς γλώττης πεῖσις' **2)** μτφ. κτ. πληθ. πείσεις αἱ μέτριαι καὶ εὐγενεῖς ὁρμαί, τὰ λεπτότερα καὶ ἠπιώτερα αἰσθήματα τοῦ ἀνθρώπου : Φίλ.1,617 κινήσεις καὶ πείσεις ψυχῆς, Μᾶρκ.Αὐρ.3,6, αὐτ.7,55, Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.7,384 ἐκ τῶν περὶ αὐτῷ πείσεων καὶ παθῶν, Πλωτῖν.3,1,4 ποιήσιν τε καὶ πεῖσιν, αὐτ.3,6,7' **3)** (πείθω) μτγν. πειθώ, κατάπεισις : αὐτ.2,9,14.

πεισῐχάλῑνος-ον ποι. ὁ πειθόμενος, ὑπακούων εἰς τὸν χαλινόν, εἰς τὰς ἡνίας, ὁ εὐήνως, εὐχερῶς συρόμενος : Πίνδ.Π 2,12 ξεστὸν ὅταν δίφρον ἔνθ' ἅρματα πεισιχάλινα καταζευγνύῃ.

πεῖσμα-ατος (τό) (1) καλώδιον πλοίου, γενικῶς τὸ ἐκ τῆς πρύμνης σχοινίον, καραβόσκοινο, δι' οὗ τὸ σκάφος προσεδένετο εἴς τινα λίθον φέροντα ὀπὴν ἢ εἴς τινα στήλην, ἐμπεπηγμένην εἰς τὴν παραλίαν, παλαμάρι : 'Οδ.Ι 136 ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος, ἵν' οὐ χρεὼ πείσματός ἐστιν, αὐτ.Ν 77 πεῖσμα δ' ἔλυσαν ἀπὸ τρητοῖο λίθοιο, αὐτ.Χ 465, αὐτ.Κ 127, Αἰσχ.'Ικ.765 οὐδ' ὅρμος, οὐδὲ πεισμάτων σωτηρία, αὐτ.'Αγ.195' ‖ πίσυνοι λεπτοδόμοις πείσμασι ἐπὶ τῆς ἐκ πλοίου ὑπὸ τοῦ Ξέρξου ἐν 'Ελλησπόντῳ κατασκευασθείσης γεφύρας : αὐτ.Πέρσ.112 πίσυνοι λεπτοδόμοις πείσμασι λεωπόροις τε μηχαναῖς, Πλάτ.Νόμ.893Β ἐχόμεναι ὡς τινος ἀσφαλοῦς πείσματος' ‖ εἰδ. σχοινίον ἀκάτου, καραβόσκοινο : Θεόφιλ.6' ‖ νεώτ. ἕκαστον τῶν παχέων σχοινίων, δι' οὗ δένονται τὰ πλοῖα ἢ αἱ λέμβοι κατὰ τὴν ὅρμισιν ἢ ρυμούλκησιν αὐτῶν, ρεμέντζο, σχοινὶ γιὰ ρεμιτζάρισμα' ‖ σχοινίον πρὸς οἱανδήποτε χρῆσιν : 'Οδ.Κ 167 αὐτὰρ ἐγὼ σπασάμην ῥῶπάς τε λύγους τε πεῖσμα' ‖ κ. μτφ. : 'Επιγρ.Μυσίας τύχης πείσματα λυσάμενος' **2)** ὁμ. μτφ. δεσμός : 'Ηλιόδ.Αἰθ. 7,25 πᾶν πεῖσμα διέρρηκται' **3)** ὁ συζυγικὸς δεσμός : Φίλ.1,563' **4)** ὁ μίσχος τοῦ σύκου' 'Ησ. «μίσχος' ἔστι δὲ ἐξ οὗ τὸ φύλλον ἤρτηται», Γεωπ. 10,56,2 «σῦκα μετὰ τῶν πεισμάτων, ἤτοι τῶν ὀμφαλῶν, τουτέστι τοῦ μέρους, ἀφ' οὗ ἐπὶ τῶν δένδρων ἤρτηται».

πεῖσμα-ατος (τό) (2) (πείθω) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. πειθώ, πεῖσις, πεποίθησις, ἐμπιστοσύνη : 'Αρρ.'Επίκτ.2,20,26, Σέξτ.'Εμπ.Πυρρ.1,18 μετὰ βεβαίου πείσματος, Πορφ.'Αποχ.2,37, 'Ισίδ.π.Κλήμ. 'Αλ.488,22 ἐὰν γάρ τινι πεῖσμα δῷς ὅτι . . , Εὐστ. Πον.24,25' ‖ μετὰ πείσματος μετὰ πεποιθήσεως : Πλούτ.'Ηθ.106D μετὰ πείσματος τεθαρρηκότως' **2)** νεώτ. κ. δημ. ἔντονος καὶ δὴ παράλογος ἐπιμονὴ εἰς ὡρισμένην γνώμην ἢ ἐνέργειαν, ἰσχυρογνωμοσύνη, γινάτι : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 51,9 κι ἀπὸ τὸ πεῖσμά της στραβὴ ζητᾷ ὡς ἀπάνω νὰ κλαδέφῃ, - ἂς εἶν' καλὰ τὸ πεῖσμά σου' ‖ παροιμ. τὸ πεῖσμα βγάζει πρῆσμα (ἡ ἰσχυρογνωμοσύνη βλάπτει πάντοτε τὸν ἔχοντα αὐτήν).

πεισματάρης-α-ικο δημ., θηλ. -ισσα, ὁ ἔχων πολὺ πεῖσμα, ἰσχυρογνώμων, γινατσάρης.

πεισματάρικος-η-ο δημ. ὁ μετὰ πείσματος ἢ ἐκ πείσματος λεγόμενος ἢ γινόμενος, πεισματικός : πεισματάρικα λόγια - φερσίματα.

πεισματίζω μσν. ἐμμένω, ἐπιμένω εἴς τι σταθερῶς, ἰσχυρογνωμονῶ : Εὐστ.Πον 25,24 ἀγωνιῶν ἀντιβαίνει, κοινότερον δὲ φράσαι .. πεισματίζει.

πεισματικός-ή-ό(ν) πάπ., μσν. κ. δημ. ὁ ὅμοιος πρὸς πεῖσμα βλ.λ.(1), πρὸς καλώδιον' ὅθ. μτφ ὁ ἐμμένων εἴς τι σταθερῶς ὡς πεῖσμα, λίαν ἐπίμονος, πεισμων, πεισματώδης, πεισματάρικος : Πάπ., Εὐστ.1927,7 ὁ μαθὼν πεῖσμα καὶ πεισμονὴν ἐπὶ τῶν ἐνστατικῶν εἰρῆσθαι τροπικῶς ἀπὸ τῶν κατὰ νῆας πεισμάτων . . ἐρεῖ . . ὡς πάντες . . πεισματικοί' **2)** δημ. τὸ οὐδ. κτ. πληθ πεισματικὰ ὡς οὐσ. λόγοι ἢ πράξεις πεισματικαί, πεί-

σματα· **3)** ὁμ. δημ. ἡ αἰτ. τοῦ οὐδ. κτ. πληθ. **πεισματικά** ὡς ἐπίρρ. πεισματικῶς βλ.λ.

πεισματικῶς ἐπίρρ. μτγν., δημ. -ά μετὰ πείσματος, μετ' ἰσχυρογνωμοσύνης, λίαν ἐπιμόνως : Συνοδ.Διατ.II,259D **οὐ πεισματικῶς τούτων τὴν ἔννοιαν θεωροῦμεν.**

πεισματ(ι)όδεσμος (ὁ) νεώτ. ναυτ. δεσμός, δι' οὗ προσδένεται εἰς ποντιζομένην ἄγκυραν τὸ πεισμάτιον τοῦ σημαντῆρος, σημαντηρόδεσμος.

πεισμάτιον (τὸ) σχόλ. κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ πεῖσμα (I) βλ.λ.5), ὀμφαλικὸς δεσμός : Σχόλ.'Ιλ.Τ 119· **2)** νεώτ. ὑποκορ. τοῦ πεῖσμα (I) σχοινίον, δι' οὗ δένεται ἡ λέμβος ἐκ τῆς πρῴρας, μπαρούμα.

πεισμάτιος-η-ον ποι. ὁ περὶ τὰ καλῴδια, τὰ καραβόσκοινα ἀσχολούμενος, ὁ λύων ἢ δένων αὐτά, ἐπίθ. τῆς Ῥέας : 'Ορφ.'Αργ.628 **πεισμάτι' ἐεργομένης λύθεν 'Αργοῦς.**

πεισματοσύνη (ἡ) δημ. ἡ μετὰ πείσματος ἐμμονὴ εἴς τι, ἰσχυρὰ ἐπιμονή, ἰσχυρογνωμοσύνη.

πεισματώδης-ους-ες νεώτ. ὁ μετὰ πείσματος βλ.λ. (2).2) γινόμενος : **συνήφθη πεισματώδης ἀγών - μάχη - συμπλοκή·** || ἐπίρρ. -ῶς.

πεισμάτωμα (τὸ) δημ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πεισματώνω καὶ τοῦ πεισματώνομαι, τὸ γίνεσθαι πείσμονα ἢ τὸ ἐρεθίζειν τινὰ διὰ νὰ πεισμώσῃ.

πεισματώνω δημ., ἀόρ. **(ἐ)πεισμάτωσα,** παθ. ἀόρ. **(ἐ)πεισματώθηκα,** μτχ. παθ. παρακ. **πεισματωμένος,** κάμνω τινὰ νὰ βάλῃ πεῖσμα, νὰ θυμώσῃ, προκαλῶ τὴν πείσμονα ἀντίδρασιν αὐτοῦ, ἐξερεθίζω, ἐξοργίζω, ὅ. πεισμώνω βλ.λ.1)· **2)** ἀμτβ. βάζω πεῖσμα, καθίσταμαι, γίνομαι ἰσχυρογνώμων, ὅ. πεισμώνω βλ.λ.2).

πεισμονή (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἱκανότης τοῦ νὰ πείθῃ τις, πειστικότης : ΚΔ Γαλ.5,7 **ἡ πεισμονὴ οὐκ ἐκ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς,** 'Ιουστ.87D **αὐτάρκεις καὶ ταύτας εἰς πεισμονήν·** **2)** μτγν. ἐμπιστοσύνη, πεποίθησις : 'Απολλ.Δύσκ.Σύντ.299,17 **ἡ ἐξ ἀλλήλων πρὸς ἀλλήλους γινομένη πεισμονή·** || μσν.πιθανότης : Εὐστ.741,8 **Ζηνόδοτος πειρᾶται μεταγράφειν τὸν στίχον ἵνα φυλάξῃ τὴν οἰκείαν πεισμονήν** **3)** νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ πείσμονος, ἐμμονή, ἐπιμονή,ἰσχυρογνωμοσύνη,πεῖσμα βλ.λ.(2) 2): Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.47 **εἶχεν μικράν τινα ὑποστάθμην πικρίας καὶ πεισμονῆς εἰς τὸ αἷμά της.**

πεισμονικός-ή-όν ὁ πεισματικὸς βλ.λ. : Εὐστ. Πον.24,66, αὐτ.25,28.

πείσμωμα (τὸ) δημ. **τὸ** ἀποτέλεσμα **τοῦ** πεισμώνω καὶ πεισμώνομαι βλ.λ., πεισμάτωμα.

πείσμων-ονος-ον νεώτ. ὁ ἔχων πεῖσμα, ἰσχυρογνώμων, δύστροπος, πεισματάρης : **εἶναι ἐξαιρετικά πείσμων ἄνθρωπος·** **2)** ὁ μετὰ πείσματος γινόμενος, πεισματώδης, πεισματάρικος : **παρὰ τὴν πείσμονα ἀντίστασιν ἡ πόλις κατελήφθη.**

πεισμώνω δημ., ἀόρ. **(ἐ)πείσμωσα,** παθ. **πεισμώνομαι,** ἀόρ. **(ἐ)πεισμώθηκα,** μτχ. παθ. παρακ. **πεισμωμένος,** ἐμβάλλω εἴς τινα πεῖσμα, ἰσχυρογνωμοσύνην, καθιστῶ πείσμονα, πεισματάρη, πεισματώνω : Μαλακ.Συντρ.105,12 **σ' ἀλέγρα φέλπα πέρασε τὸ σταυρουδάκι, γιὰ τ'ἀντὶ τοῦ νιοῦ ποὺ τὴν πεισμώνει, - μὲ μιὰ μονάχα κουβέντα τὸν ἔκαμε νὰ πεισμώσῃ·** **2)** ἀμτβ. καθίσταμαι πείσμων, προκαλεῖται ἐν ἐμοὶ πείσμων ἀντίδρασις, πεισματώνω βλ.λ.2) : **χωρὶς αἰτία κι ἀφορμὴ πείσμωσε καὶ δὲ δεχόταν κουβέντα·** || φρ. **πεισμωμένη μάχη** ἡ μετὰ πείσματος διεξαγομένη : Σολωμ.'Ελ.Πολ.I,5,1 **στὴν πεισμωμένη μάχη σφόδρα σκιρτοῦν μακριὰ τὰ πέλαγα κι οἱ βράχοι·** **3)** ἡ αἰτ. πληθ. τῆς μτχ. τοῦ οὐδ. **πεισμωμένα** ὡς ἐπίρρ. μετὰ πείσματος : Βιζυην.94,32 **τὴν κοιτάζω θαρρετὰ καὶ τῆς λέγω πεισμωμένα.**

πείσομαι μέσ. μέλλ. τοῦ πείθω βλ.λ.· **2)** μέσ. μέλλ. τοῦ πάσχω βλ.λ.

πεῖσος-ους (τὸ) δ.γρ. **τοῦ** πῖσος βλ.λ.

πειστήρ-ῆρος (ὁ) μτγν. κ. ἀρχ. λεξ. πεῖσμα βλ.λ.I), καραβόσκοινο, σχοινί': Θεόκρ.21,58 **καὶ τὸν μὲν πειστῆρσι κατῆγον ἐπ' ἠπείροιο·** **2)** Σουΐδ. «ὑπήκοος».

πειστήριος-ον κ. νεώτ. ὁ ἔχων τὴν ἱκανότητα τῆς πειθοῦς, καταπείθων, πειστικός : Εὐρ.ΙΤ 1053 **ἀλλ' ἀντίαζε καὶ λόγους πειστηρίους εὕρισκ'·** **2)** νεώτ. νομ. τὸ οὐδ. **πειστήριον** ὡς οὐσ. πᾶν ἀντικείμενον συντελοῦν εἰς τὴν βεβαίωσιν **διαπραχθέντος** ἐγκλήματος ἢ τὴν ἀπόδειξιν **τῆς ἐνοχῆς ἢ** ἀθῳότητος τοῦ κατηγορουμένου.

πειστικός-ή-όν κ. μσν. κ. νεώτ. **ὁ πείθων, ὁ** ἔχων τὴν ἱκανότητα νὰ πείθῃ, ὅ. πειστήριος : **Πλάτ.** Γοργ.455Α **οὐ διδασκαλικὸς ὁ ῥήτωρ . . ἀλλὰ πειστικὸς μόνον,** αὐτ.493Α, 'Αριστλ.Ρητ.1355b,29, Πολύβ.30,2,3 **καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἔχων τι νουνεχὲς καὶ πειστικόν,** Φιλόδ.Ρητ.2,128, Σέξτ.'Εμπ.303 **ὁ ἀσαφὴς λόγος οὐκ ἔστι πειστικός,** Εὐστ.Πον. 138,10 **ἄλλο πρὸς παραμυθίαν πειστικώτατον, - πειστικὰ ἐπιχειρήματα·** **2)** τὸ θηλ. **πειστική** (τέχνη) ἡ **τέχνη** τῆς πειθοῦς, τοῦ πείθειν : Πλάτ. Πολιτ.304D· || ὁμ. σημ. κ. τὸ οὐδ. **τὸ πειστικὸν** ὡς οὐσ. : **αὐτ.**304C **τίνι τὸ πειστικὸν οὖν ἀποδώσομεν ἐπιστήμῃ;** **3)** δημ. ἡ αἰτ. τοῦ οὐδ. κτ. πληθ. **πειστικά** ὡς ἐπίρρ. πειστικῶς βλ.λ.

πειστικότης-ητας (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ πειστικοῦ, ἱκανότης τοῦ πείθειν, πρὸς πειθώ : **ἡ πειστικότης τῶν ἐπιχειρημάτων σου εἶναι θαυμαστή, - ὡμίλησε μετὰ πειστικότητος.**

πειστικῶς ἐπίρρ. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον πειστικόν, μετὰ πειθοῦς : Ῥοῦφ.Ῥητ.399Η, Σέξτ.'Εμπ.Μαθ. 2,62· || κ. ἐν συγκρ. βαθμῷ **πειστικωτέρως** κ. ὑπερθ. βαθμ. **πειστικώτατα.**

πείχισον 'Ησ. «δοκίμασον» (πιθ. πύρωσαν· πρβλ. 'Αν.'Οξυρ.2,464).

πειώλης (ὁ) **ἰων. τ. τοῦ** πεώλης· Σουΐδ. «κίναιδος» : ΕΜ 668,36.

πέκαρι (τὸ) **νεώτ. ζῳολ.** γένος Βηλαστικῶν **ἐκ** τῶν **συΐδῶν.**

πέκος-ους (τὸ), **αἰολ. πέκκος κ. πεῖκος** ('Ησ.) ὁ πόκος βλ.λ.· Σουΐδ. «δέρμα, κῴδιον» : 'Αν.'Οξυρ.3,358.

πεκουλιάζομαι μσν. συναθροίζω πεκούλια βλ.λ.1) : Εὐστ.1767,27, **αὐτ.**Πον.129,40.

πεκούλιον (τὸ) πάπ. **κ. νεώτ.** νομ. ἴδιον ἀργύριον, ἰδία οὐσία κατ' ἐξοχὴν **τῶν** παίδων καὶ δούλων· **2)** 'Ησ. «βαλάντιον».

πεκούνια (τὰ) (λατ.) δημ. τὰ χρήματα βλ.λ. : Ψυχάρ.Ταξ.223 **γιὰ νὰ εἶναι ἕτοιμος γιὰ κάθε περίσταση, χρειάζονται πεκούνια.**

πέκτειον (τὸ) σχόλ. ὄνομα φυτοῦ τινος : Σχόλ. Νικ.Θηρ.626 **πανάκτειόν τε τὴν ὁμοίαν πεκτείῳ.**

πεκτήρ-ῆρος (ὁ) Σουΐδ. «ὁ τὸ δέρμα τίλλων».

πεκτίς-ίδος (ἡ) **νεώτ. βοταν.** γένος φυτῶν ἐκ τῶν **προσωπανθῶν.**

πεκτόλιθος (ὁ) **νεώτ.** ὀρυκτὸν μεταπυριτικὸν ἀσβέστιον νατριοῦχον.

πεκτῶ-έω (πέκω) κείρω, κουρεύω ζῷον : 'Αριστφ. "Ορν.714 **ἡνίκα πεκτεῖν ὥρα προβάτων πόκον ἠρινόν·** || **κ.** παθ. κείρομαι, κουρεύομαι· δθ. μτφ. ἐπὶ προσ. : **αὐτ.**Λυσ.685 **ποιήσω τήμερον τοὺς δημότας βωστρεῖν σ' ἐγὼ πεκτούμενον·** **2)** 'Ησ. «τίλλω, ξαίνω».

πέκω ἐπ. β' πληθ. πρόσ. προστ. **πείκετε** ('Οδ.Σ 316), ἀπαρφ. **πείκειν** ('Ησίοδ."Εργ.775), ἀόρ. α' **ἔπεξα** (Εὐφορ.ΑΠ 6,279), μέσ. ἀόρ. α' **ἐπεξάμην** ('Ιλ.Ξ 176), **παθ.** ἀόρ. **ἐπέχθην** ('Αριστφ.Νεφ.1356), κτενίζω, ξαίνω : 'Οδ.Σ 316 **τέρπετε δ' αὐτήν, ἥμεναι ἐν μεγάρῳ, ἢ εἴρια πείκετε χερσίν,** Εὐφορ. ΑΠ 6,279 **ἔπεξε καλὰς Εὔδοξος ἔθειρας·** || τὸ μέσ. ἐν φρ. **χαίτην πέκομαι** κτενίζω τὴν κόμην : 'Ιλ.Ξ 176 **χρόα καλὸν ἀλειψαμένη, ἰδὲ χαίτας πε-**

ξαμένη· **2**) κείρω, κουρεύω : Ἡσίοδ.Ἔργ.775 **ἠμὲν ὄϊς πείκειν, ἠδ' εὔφρονα καρπὸν ἀμᾶσθαι,** Θεόκρ.5,98 **ὁππόκα πέξω τὰν οἶν τὰν πελλάν,** Αἰλ.Ζ1 1,38· κ. παθ. : Ἀριστφ.Νεφ.1356 **ᾆσαι .., τὸν Κριόν, ὡς ἐπέχθη·** ‖ ὁμ. κ. μέσ. : Σιμων. 13, Θεόκρ.28,13 **ὄϊς γὰρ ματέρες ἀρνῶν μαλακῶς ἐν βατάνᾳ πόκως πέξαιντ' αὐτοετεί.**

πελαγαῖος-α-ον μτγν. ὁ πελάγιος βλ.λ., ἐπίθ. τοῦ Ποσειδῶνος : Παυσ.7,21,7 **Ποσειδῶνι .. ὁπόσα ὀνόματα .. Πελαγαῖος καὶ Ἀσφάλιός τε.**

πελα(γ)ήσιος-α-ο δημ. ὁ τοῦ πελάγους, πελάγιος βλ.λ. : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 13,11 **εἶναι πίσω ἀπ' τὴν ξέρα πελαγήσια σπηλιά,** αὐτ.23,32, Πορφύρ.Σκ.19,12.

πελαγιανισμός (ὁ) νεώτ. χριστιανικὴ αἵρεσις τοῦ 5ου αἰῶνος ὀνομασθεῖσα ἀπὸ τοῦ Βρεττανοῦ μοναχοῦ Πελαγίου διδάσκοντος ὅτι ἡ ἀρετὴ εἶναι ἔργον τῆς ἐλευθέρας βουλήσεως τοῦ ἀνθρώπου, τῇ βοηθείᾳ πάντως καὶ τοῦ Θεοῦ, διατυπωθείσης οὕτως ἰδίας διδασκαλίας περὶ τῶν κυρίων παραγόντων τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου ἤτοι τῆς θείας χάριτος καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς βουλήσεως.

πελαγιανός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν Πελάγιον : **πελαγιανὴ θεωρία·** ‖ **πελαγιανοί** οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Πελαγίου, οἱ πρεσβεύοντες, οἱ ἀποδεχόμενοι τὸ θρησκευτικὸν αὐτοῦ δόγμα.

πελαγίζω (πέλαγος) κ. νεώτ. εἶμαι ὡς πέλαγος ἢ ὡς λίμνη, σχηματίζω πέλαγος, ἐκτείνομαι ὡς πέλαγος, πλημμυρῶ, ἐπὶ ποταμοῦ ὑπερεκχειλίσαντος : Ἡρ.1,184 **ἐώθεε ὁ ποταμὸς ἀνὰ τὸ πεδίον πᾶν πελαγίζειν·** ‖ κ. ἐπὶ λίμνης : Στράβ 5,3,12 **πρόκειται δὲ λίμνη πελαγίζουσα·** **2**) ἐπὶ τόπου, κατακλύζομαι ὑπὸ τῶν ὑδάτων, παρέχων ἐντύπωσιν πελάγους : Ἡρ.2,92 **ἐπεὰν πλήρης γένηται ὁ ποταμὸς καὶ τὰ πεδία πελαγίσῃ,** Στράβ.17,1,4 **ἐν δὲ ταῖς ἀναβάσεσι τοῦ Νείλου καλύπτεται πᾶσα καὶ πελαγίζει·** **3**) μτγν. κ. μσν. ἐν μτβ. χρ. κατακλύζω, πλημμυρῶ, πελαγῶ βλ.λ. : Ἰουλ Λόγ.1,27Β **ἐπέρρει Μυγδόνιος πελαγίζων τὸ περὶ τῷ τείχει χωρίον,** Θεοφύλ.Σ Φυσικ.Ἀπορρημάτ.12· **4**) μτγν. ἐπὶ νήσου, κεῖμαι εἰς τὸ ἀνοικτὸν πέλαγος, μακρὰν τῆς ἀκτῆς : αὐτ.10,2,19 **ἡ δ' ἐγγυτάτω πέντε, πελαγίζουσαι πρότερον·** **5**) κ. νεώτ. πλέω εἰς τὸ ἀνοικτὸν πέλαγος, διαπλέω τὸ πέλαγος· Ὑπερείδ.ἀπ.262 «διὰ πελάγους πορεύομαι» : Ξεν.Οἰκ. 21,3 **οἷαν καὶ ἐν τριήρει, ἔφη, ὅταν πελαγίζωσι,** Ποσειδών.28J, Στράβ.1,3,2 **μὴ πελαγίζειν δέ, ἀλλὰ παρὰ γῆν** (πλεῖν)· ‖ κ. μέσ. : Χαρίτ.θ,6· **6**) μτφ. ἐν τῇ ρητ. ὁμιλῶ διὰ μακρῶν, εἶμαι πολύλογος : Φιλόδ.Ρήτ.1,239, αὐτ.240S, Διον.Ἀλ.Ἰσαῖ.14 (εἰκ.)· **7**) Ἡσ. «ἀλαζονεύομαι, ψεύδομαι μεγάλα»· **8**) αὐτ. «τοὺς ὀδόντας συγκρούω».

πελαγικός-ή-όν μτγν. ὁ πελάγιος, πελαγήσιος : Πλούτ.Ἠθ.685F **τοὺς πελαγικοὺς θεοὺς πολυτέκνους καὶ πολυγόνους ἀποφαίνουσι.**

πελάγιος-α-ον κ. νεώτ. κ. **-ος-ον** (Εὐρ.Ἑλ.1062, αὐτ.1436) ὁ ἀνήκων εἰς τὸ πέλαγος, ὁ τοῦ πελάγους, πελαγήσιος : Εὐρ.Ἑκ.701 **πόντου νιν ἐξήνεγκε πελάγιος κλύδων,** αὐτ.Ἑλ.1062, Ἀριστφ.Βάτρ. 1438· ‖ **πελαγία ἅλς** ἡ ἐκτεταμένη, ἡ τοῦ πελάγους θάλασσα : Αἰσχ.Πέρσ.427 **εὐχωλὴ δ' ὁμοῦ κωκύμασιν κατεῖχε πελαγίαν ἅλα·** **2**) ἐπὶ ζῴων θαλασσίων, ὁ ἐν τῷ μέσῳ τῆς θαλάσσης εὑρισκόμενος, ὁ ἐν τῷ πελάγει διαβιῶν, ζῶν : Ἀριστλ.Ζ1 488b,7 **τῶν δὲ θαλαττίων** (ζῴων) **τὰ μὲν πελάγια, τὰ δὲ αἰγιαλώδη,** αὐτ.602a,16, αὐτ. 598a,2· ‖ κ. ἐπὶ φυκῶν : Θεόφρ.Φ1 4,6,4 **φῦκος πελάγιον·** **3**) ὁ ἐν τῷ πελάγει ὤν, ὁ τὸ πέλαγος διαπλέων : Σοφ.Τρ.649 **ὃν ἀπόπτολιν εἴχομεν παντᾶ δυοκαιδεκάμηνον ἀμμένουσαι χρόνον πελάγιον ἴδριες οὐδέν·** ‖ δθ. κ. ἐπὶ ναυτῶν ἢ πλοίων : Θουκ.8,39 **πλέουσαι οὖν αἱ νῆες ἀπὸ Μαλέας πελάγιαι Μήλῳ προσέβαλον,** αὐτ.101, αὐτ. 44, Ξεν.Ἑλλ.2,1,17· **4**) μτγν. **ὁ ἐκ** τοῦ πελάγους πνέων, θαλασσινός, ὁ μπάτης : Στράβ.3,2,5 **ἔχουσι δὲ καὶ οἱ ἄνεμοι τάξιν οἱ πελάγιοι·** **5**) ὁ πελαγοδρόμος βλ.λ. 2) : Πάπ. **ἱέραξ πελάγιος·** **6**) μτγν. ὁ παρὰ τὸ πέλαγος, ὁ ἐγγὺς τῆς θαλάσσης, παράλιος, παραθαλάσσιος : Σωρ.1,22· **7**) **πελαγία γῆ** εἶδός τι γῆς, χώματος : Ἀνδρόμ.π.Γολ.13,928· **8**) ἐν χρ. κ. ὡς ἐπίθ. δ. θεοτήτων, οἷον τοῦ Ποσειδῶνος : Ἐπιγρ.· ‖ κ. τῆς Ἀφροδίτης : Ἀρτεμίδ.Δαλδ.2,37· ‖ κ. τῆς Ἴσιδος : Παυσ.2,4,6· ‖ γεν. ἐπὶ τῶν θεῶν : Πλούτ.Ἠθ.161C· **9**) Ἡσ. «πελάγια· τὰ κρόταλα»· **10**) αὐτ. «πελαγία· ἡ ῥίνος»· **11**) νεώτ. ζωολ. γένος κοιλεντερωτῶν ἐκ τῶν **μεδουσῶν.**

πελάγισμα-ατος (τὸ) μσν. πλημμύρησις, πλήμμυρα : Τζέτζ.Χιλ.9,989 **Νεῖλος .. γῆν τοῖς πελαγίσμασιν ἄρδων.**

πελαγισμός (ὁ) μτγν. ὁ ἐν τῷ πελάγει γινόμενος κλυδωνισμός· δθ. ἡ ἐξ αὐτοῦ προερχομένη ναυτία : Ἀλκίφρ.2,4 **θάλψω σου τὸ ἀσθενοῦν τῶν πελαγισμῶν.**

πελαγίτης (ὁ) μτγν. κ. μσν., θηλ. **-ῖτις-ιδος,** ὁ διαθέων, διατρέχων, διαπλέων τὰ πελάγη : Μελέαγρ.ΑΠ 12,53 **εὔφορτοι νῆες πελαγίτιδες·** **2**) μσν. ὁ πελάγιος βλ.λ.2) : Κ Μανασσ.4478 **τὸν πελαγίτην θύννον.**

πελαγοβάτης (ὁ) μτγν. ὁ βαίνων, βαδίζων ἐπὶ τοῦ πελάγους, ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, ἐπίθ. τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ : Ἰω.ΨΧρυσ.10,887 **πελαγοβάτην τὸν Κύριον.**

πελαγοδρομία (ἡ) νεώτ. **ἡ εἰς** τὸ ἀνοικτὸν πέλαγος ναυσιπλοΐα.

πελαγοδρόμος-ον κ. νεώτ. ὁ πελαγοδρομῶν βλ.λ.1), ὁ διαπλέων τὰ πελάγη: Ὀρφ.Ὕμν.74,5 **νηῶν πελαγοδρόμων ἄστατος ὁρμή·** **2**) ὁ ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ πελάγους, τῆς θαλάσσης ἱπτάμενος : Πάπ. **πελαγοδρόμος ἱέραξ·** **3**) νεώτ. ζωολ. γένος πτηνῶν ἐκ τῶν **προκελαριδῶν.**

πελαγοδρομῶ-έω κ. νεώτ. πλέω εἰς τὸ πέλαγος, διαπλέω τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν, πελαγίζω βλ.λ.5), ταξιδεύω τοῦ πελάου : Ζηνόβ.5,32, Διογενιαν.7,20· **2**) νεώτ. μτφ. προφαίνω εἰς ἐνεργείας ἄνευ οὐδενὸς εἱρμοῦ, χάνω τὴν ἐπαφήν μου μὲ τὴν πραγματικότητα, παραποιῶ· ‖ ὁμ. ἀπεραντολογῶ, ἐκφεύγω τοῦ θέματος, κάμνω παρεκβάσεις ἀπεράντους.

πελαγολιμήν-ένος (ὁ) μτγν. κ. μσν. τεχνητὸς λιμὴν σχηματιζόμενος διὰ σάκκων ἄμμου: Πολύαιν 3,9,38, Λέων Σοφ.23,190, Ἀνν.Κομν.106Λ.

πελαγονικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς Πελαγόνας ἢ τὴν Πελαγονίαν.

πελαγόπλους-οος-ουν-οον μσν. ὁ ἐν τῷ πελάγει πλέων, ὁ διαπλέων τὸ πέλαγος, πελαγοδρόμος, θαλασσοπόρος : ΚΜανασσ.Χρον.4051.

πέλαγος-ους-εος (τὸ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. κ. πέλα(γ)ο-ου, ὀνομ. πληθ. **πελάγη,** δημ. **πέλα(γ)α,** γενικ. **πελαγέων** (Ἡρ.4,85, Σοφ.Αἰ.702) κ. συνηρ. **πελαγῶν** (Θουκ.4,24), ἐπ. δατ. **πελάγεσσι** (Ὀδ.Ε 335), ἡ μακρὰν τῶν ἀκτῶν θάλασσα, ἡ ἀναπεπταμένη, ἀνοικτὴ θάλασσα : Ἰλ.Ξ 16 **ὡς δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαγος μέγα κύματι κωφῷ,** Ὀδ.Ο 174, αὐτ.179, αὐτ.Ε 330, Ἡρ.8,60, α' **πρὸς μὲν τῷ Ἰσθμῷ συμβάλλων ἐν πελάγεϊ ἀναπεπταμένῳ ναυμαχήσεις,** Θουκ.6,13, Μαλάλ 1 485,21 **ἐν τῷ καιρῷ τοῦ σεισμοῦ ἔφυγε θάλασσα εἰς τὸ πέλαγος ἐπὶ μίλιον ἕν,** Ἐρωτόκρ.5,1531 **σ' βάθη πελάγ' ἀρμένιζα, μά δά 'ρθα στὸ λιμιῶνα,** Πολιτ.Ἐκλ.Τραγ.21,1 **φύσα, μαΐστρο δροσερὲ κι ἀέρα τοῦ πελάγου,** Σολωμ.Ἐθν.Ὕμν.119,2 **τὸν Θεὸ εὐχαριστοῦσε στοῦ πελάου τὴ λύσσα ἐμπρός,** Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.52 **εἰς μῆκος πεντακοσίων βημάτων πρὸς τὸ πέλαγος,** Κρυστ.Ἀγροτ.Ἡ νησιωτοπούλα 16, Γιαλαμ.Τάφ.

28, Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 27,27 **κι άπ' τοῦ πελάου τὰ νερὰ στ' ἀγέρα τά πλατιά φτερά'** || συχν. ἐν συνεκφ. μτ. ἄ. λ. δηλωτικῶν τῆς θαλάσσης : Ὀδ. Ε 335 **νῦν δ' ἁλὸς ἐν πελάγεσσι θεῶν ἒξ ἔμμορε τιμῆς,** Πίνδ.Ο 7,56, αὐτ.ἀπ.235, Εὐρ.Ἑκ.938, Ἀπολλ. Ρ 2,608· || συχν. συνάπτεται μτ. τινος λ. συναφοῦς σημ. : Πίνδ.Ο 7,56 **φανερὰν ἐν πελάγει Ῥόδον ἔμμεν ποντίῳ,** αὐτ.ἀπ.235, Εὐρ.Ἑκ.938, Ἀπολλ. Ρ 2,608, ΚΔ Ματθ.18,6 **ἵνα . . καταποντισθῇ ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης'** || δθ. **ἁλὸς πελάγεα** ἡ ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης : Ὀδ.Ε 335 **νῦν δ' ἁλὸς ἐν πελάγεσσι θεῶν ἒξ ἔμμορε τιμῆς'** 2) κ. μαν. κ. νεώτ. γεωγρ., τμῆμα θαλασσίας ἐκτάσεως μικρότερον τοῦ ὠκεανοῦ καὶ τῆς θαλάσσης· συχν. λαμβάνει χαρακτηρισμὸν δι' ἐπιθέτου ἐκ τῶν παρακειμένων χωρῶν : Ἡρ.4,85 **ἐκδιδοῖ δὲ ὁ Ἑλλήσποντος ἐς χάσμα πελάγεος τὸ δὴ Αἰγαῖον καλέεται,** Αἰσχ.Ἀγ.659, Σοφ.Αἴ.702, Θουκ.4,24 **ἐκ μεγάλων πελαγῶν τοῦ τε Τυρσηνικοῦ καὶ τοῦ Σικελικοῦ'** 3) κ. ἐπὶ κατακλυσθείσης πεδιάδος, οἱονεὶ μεταβληθείσης εἰς πέλαγος : Ἡρ.2,97 **τὰ μὲν γάρ ἄλλα τῆς Αἰγύπτου πέλαγος γίνεται,** αὐτ.3,117· 4) μτφ. ἐπὶ παντὸς ὑπερβαλλόντως μεγάλου ὄγκου, μέγεθος : Αἰσχ.Πρ.746 **δυσχείμερόν γε πέλαγος ἀτηρᾶς δύης'** || κ. ἐπὶ μεγάλων δυσκολιῶν : Σοφ.ΟΚ 1746 **μέγ' ἄρα πέλαγος ἐλαχέτην τι'** 5) ὁμ. μτφ. πλῆθος, ἀφθονία, πλησμανή, θάλασσα : Πίνδ.ἀπ.218 **πλούτου πέλαγος,** Αἰσχ.Πέρσ.433, Εὐρ.Ἱππ.822 **κακῶν πέλαγος εἰσορῶ τοσοῦτον ὥστε μήποτ' ἐκπνεῦσαι,** Μέν.65,6 **ἀληθινὸν εἰς πέλαγος αὐτὸν ἐμβαλεῖς . . πραγμάτων,** Πλάτ.Πρωτ.338Α **φεύγει εἰς τὸ πέλαγος τῶν λόγων,** Κλήμ.Ἀλ.86 **πέλαγος ἀγαθῶν,** Ἰω. Χρυσ.Ὁμ.27 εἰς Ματθ.190 **ἀφράστων πέλαγος θαυμάτων,** Θεοφάν.Ὁμ.2,21 **οἰκτιρμῶν ἄπειρον πέλαγος,** Μηναῖ.12,3 Ἑσπερ.Θεοτ. **τὸ ἀδιόριστον πέλαγας τῆς ἁμαρτίας'** || κ. ἐπὶ ὑπερβαλλόντως ἐξόχου κάλλους : Θεμίστ.Λόγ.13,177C **πέλαγος φῂς ἀναφαίνεσθαι τοῦ κάλλους'** 6) ἐν προσωποπ. ὡς θεός, συνών. τοῦ πόντος, γεγεννημένος ἐκ τῆς Γῆς ἄνευ πατρός : Ἡσίοδ.Θ 131.

πελαγόσδε ἐπίρρ., μτγν. πρὸς ἢ εἰς τὸ πέλαγος : Ἀπολλ.Ρ 4,1233.

πελαγόστολος-ον μσν. ὁ ἐπὶ τοῦ πελάγους πλέων : Εὐστ.Πον.198,66 **πελαγοστόλου νεώς.**

πελαγόστροφος-ον μτγν. ὁ τὰ πελάγη περιερχόμενος, ὁ περιστρεφόμενος εἰς τὸ πέλογος, περιπλέων αὐτό, ὁ διάγων ἐν αὐτῷ : Ὀππ.Ἀλ.3, 174 [δ.ἀνάγν. πελαγότροφος].

πελαγοστρόφος-ον σχόλ. ὁ στρέφων τὰ πελάγη : Σχόλ.Ὀππ.Ἀλ.3,174 «διαφέρει πελαγόστροφος καὶ πελαγοστρόφος' πελαγόστροφος γὰρ ὁ ἀναστρεφόμενος εἰς τὰ πελάγη, ἐκεῖνος δὲ ὁ στρέφων τὰ πελάγη».

πελαγότροφος-ον μτγν. ὁ ἐν τῷ πελάγει τρεφόμενος, ζῶν, δ. ἀνάγν. τοῦ πελαγόστροφος.

πελαγοφέρνω δημ. φέρω, μεταφέρω τινὰ διὰ τοῦ πελάγους, θαλασσίως : Ἐφταλ.Ὀδ.Δ 709 **σάν ἄλαγα τῆς θάλασσας** [τὰ πλοῖα] **νά τοὺς πελαγαφέρνουν.**

πελαγῶ όω μτγν. κ. μσν., δημ. **-ώνω** βλ.λ., μεταβάλλω τι εἰς πέλαγος, κατακλύζω, καταπλημμυρῶ : Ἀχιλλ.Τάτ.4,12 **τὸ ὕδωρ τοσαύτην γῆν πελαγῶσαι'** κ. παθ. : ΚΜανασσ.Χρον.415 **θῆρες ἐφέροντο νεκροὶ πελαγωθέντες.**

πελάγωμα [τὸ δημ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πελαγώνω βλ λ.2], τὸ νὰ περιπέσῃ τις εἰς ἀμηχανίαν ἢ σύγχυσιν ἐκ συναντήσεως μεγάλων δυσκολιῶν : **ἔφτασα σὲ σωστὸ πελάγωμα.**

πελαγώνω δημ. πλέω εἰς τὸ πέλαγος, πελαγίζω βλ.λ.5], πελαγοδρομῶ : δ. λόγ. **ἀπ' τ' Ἅη Γιαννιοῦ καὶ πέρα πελαγώνουν τὰ καράβια'** || ἐπὶ τόπου, βαθέως προχωρῶ εἰς τὴν θάλασσαν, ἐν χρ. μ. τὸ παθ. : Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.52 **εἰς τὸ μονῆρες καὶ πελαγωμένον Κατεργάκι'** 2) μεταβάλλομαι εἰς πέλαγος, εἰς θάλασσαν, πλημμυρῶ : Βαλαωρ.Φωτ.3,336 **ἔγιναν βάλτοι τά βουνά . . πελάγωσαν οἱ χωραφιές'** || κτ. ἐπέκτ. κ. ἐν ἀναφ. πρὸς αἷμα : Κρυστ.Ἀγροτ.Ἡ πεντάμορφη 92 **κι αἱ ρεματιὲς πελάγωσαν ἀπ' τὸ πολὺ τὸ αἷμα'** 3) μτφ. συναντῶν μεγάλας δυσκολίας περιπίπτω εἰς ἀμηχανίαν ἢ σύγχυσιν, ἀπορῶ τί νὰ πράξω, τὰ χάνω : **τοῦ πέσανε δύσκολα τὰ μαθήματα κι ἔχει πελαγώσει'** || ἐν ἀναφ. πρὸς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις, τείνω εἰς ἀποτυχίαν, ἕνεκα κακῆς διαχειρίσεως ἢ ἕνεκα ὑπερμέτρων δαπανῶν κττ. : **ξανοίχτηκε σὲ βερεσέδες καὶ πάει νά πελαγώσῃ,** φρ. **πελάγωσα στὰ ἔξοδα.**

πελάδα [ἡ] δημ. πασσαλόπηκτος ἐξ ἀχύρων καλύβη, συχνότ. ἐν λιμνοθαλάσσῃ.

πελάζω [πέλας], μέλλ. **πελάσω** [Εὐρ.Ἠλ.1332], ἀττ. συνῃρ. **πελῶ** [Αἰσχ.Πρ.284, Σοφ.Φιλ.1150, αὐτ.ΟΚ 1060, αὐτ.Ἠλ.497], ἀόρ. **ἐπέλᾰσα** [Εὐρ.Ἑλ.671], ἐπ. **πέλασα** [Ἰλ.Μ 194], ἐπ. κ. λυρ. **(ἐ)πέλασσα** [αὐτ.Φ 93, Πίνδ.Π 4,227], μέσ. ἀόρ. εὐκτ. **πελασαίατο** [Ἰλ. Ρ 341], ἀπαρφ. **πελάσασθαι** [Ἐμπ.133], παθ. ἀόρ. **ἐπελάσθην,** ἐπ. γ' πληθ. **πέλασθεν** [Ἰλ.Μ 420], ἀπαρφ. **πελασθῆναι** [Σοφ.ΟΤ 213], γ' ἑν. ἐπ. ἀορ. **ἔπλητο** [Ἡσίοδ.Θ 139], κ. **πλῆτο** [Ἰλ.Ξ 438], πληθ. **ἔπληντο** [αὐτ.Δ 449] κ. **πλῆντο** [αὐτ.Ξ 468] κ. **ἐπλάθην** [Αἰσχ.Πρ.897, Εὐρ.Τρῳ 203], παθ. παρακ. **πέπλημαι** [Ρουφῖν.ΑΠ 5,46], γ' πληθ. **πεπλήαται** [Σιμων.31Α· πιθ πεπλέαται], μτχ. **πεπλημένος** [Ὀδ.Μ 108], [πρβλ. πελάω, πελάθω, πλάθω], πλησιάζω, ἔρχομαι πλησίον, ἐγγύς, προσεγγίζω, προσέρχομαι, μτ. δοτ. : Ἰλ.Μ 112 **ἀλλὰ σὺν αὐτοῖσιν νήεσιν θοῇσιν,** Ὀδ.Μ 41, Παρμ.8,25 **ἐὸν . . ἐόντι πελάζει,** Ἡρ.9,74 **τὴν ὅκως πελάσειε ἀπικνεόμενος τοῖσι πολεμίοισι βαλλέσκετο,** Ἱππ.Προγν.24, Αἰσχ.Πρ.87 **τούτοις σὺ μὴ πέλαζε,** Σοφ.Φιλ 301, Θουκ.2,77 **ἐντὸς γὰρ πολλοῦ χωρίου τῆς πόλεως οὐκ ἦν πελάσαι,** Ξεν.Ἀν.4,2,3, αὐτ.ΚΠ 1,4,7 **προθύμως ἐπυνθάνετο ποίοις οὐ χρὴ θηρίοις πελάζειν'** κ. παροιμ. : Πλάτ.Συμπ.195Β **ὅμοιον ὁμοίῳ ἀεὶ πελάζει** [ἐπὶ φυσικῆς ἀρεσκείας τοῦ νὰ πλησιάζουν, νὰ συναστρέφωνται οἱ ὅμοιοι τοὺς ὁμοίους των]· κ. μτ. ἐπιρρ. : Εὐρ.Μήδ.101 **μὴ πελάσητ' ὄμματος ἐγγύς'** || ὅθ. κτ. τινα ἔλλειψιν εὕρηται μτ. γενικ. : Ἱππ.Γυν.1,34 **ἐπὴν** (ἡ γυνὴ) **τόκου πελάσῃ,** Σοφ.Αἴ.709 **πάρα λευκὸν εὐάμερον πελάσαι φάος θοᾶν ὠκυάλων νεῶν** [εἶναι δυνατὸν νὰ πλησιάσῃ τὸ φῶς τὰ πλοῖα], αὐτ.Φιλ.1407, Καλλ. Ἀπόλλ.88, Πολύβ.21,6,3· κ. μτ ἐμπροθ. διορ. : Ἡσίοδ.Ἔργ.732 **ὅ γε πρὸς τοῖχον πελάσας εὐερκέος αὐλῆς,** Ὀρφ.Ἀργ.888, Σοφ.ΟΚ 1761, Εὐρ.ΙΤ 1212, αὐτ.Ἠλ.1332 **οὐδ' ἐγὼ εἰς σὸν βλέφαρον πελάσω,** Πλούτ.Ἠθ.564Β· || φρ. **πελάζω εἰς τὸν ἀριθμὸν** συμποσοῦμαι περίπου, κατὰ προσέγγισιν, προσεγγίζω τὸν ἀριθμόν : Ἡρ.2,19 **πελάσας δὲ ἐς τὸν ἀριθμὸν τούτων τῶν ἡμερέων'** || **τὸ ὕδωρ εἰς τὸ θερμὸν πελάζει** τὸ ὕδωρ προσεγγίζει πρὸς τὸ θερμόν, πάει νὰ γίνῃ ζεστό, εἶναι χλιαρό : αὐτ.4,181 **ἐπὶ δὲ μᾶλλον ἰὸν ἐς τὸ θερμὸν ἐς μέσας νύκτας πελάζει'** || κ. μτ. αἰτ. τόπ. : Σοφ. ΟΚ 1060, αὐτ.Φιλ.1150, Εὐρ.Ἀνδρ.1167 **καὶ μὴν ὅδ' ἄναξ ἤδη φοράδην Δελφίδος ἐκ γῆς δῶμα πελάζει'** κ. ἀπολ. : Ξεν.ΚΠ 7,1,48 **οὐδεὶς γὰρ ἵππος ἐπέλαζε'** || ὁμ. ἐν τῷ παθ. τ. ἔρχομαι πλησίον, προσεγγίζω, πλησιάζω, μτ. δοτ. : Ἰλ.Δ 449 **ἀσπίδες . . ἔπληντ' ἀλλήλῃσι,** Ὀδ Μ 108· κ. μτ. γενικ. : Σοφ.Φιλ.1327 **Χρύσης πελασθεὶς φύλακος'** κ. μτ. ἐμπροθ. διορ. : αὐτ.ΟΤ 213 **πελασθῆναι ἐπὶ τὸν θεόν'** || φρ. **πελάζομαι χθονὶ** πλησιάζω εἰς τὴν γῆν, **πίπτω** κάτω, πέφτω

κατὰ γῆς; Ἰλ.Ξ 438 **αὖτις δ' ἐξοπίσω πλῆτο χθονί**· || ὁμ. κ. πελάζομαι **οὔδει** : αὐτ.468 **τοῦ δὲ πολὺ πρότερον κεφαλή, στόμα τε ῥῖνές τε οὔδεϊ πλῆντ'**· **2**) ὡς μτβ. ἐν χρ. μ. π. ποιητ., κάμνω νὰ ἔλθῃ τις ἤ τι πλησίον, νὰ πλησιάσῃ, νὰ προσεγγίσῃ, φέρω πλησίον, κινῶ τι πρὸς ἄλλο, ἐπί τε ἀψύχων καὶ ἐμψύχων, μτ. δοτ. κ. αἰτ. : Ἰλ. Β 744 **τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ὦσε καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσεν**, αὐτ.Ν 1, αὐτ.Ω 154, αὐτ.Δ 123 **νευρὴν μὲν μαζῷ πέλασεν τόξῳ δὲ σίδηρον**, Ὀδ.Γ 291, αὐτ. 300, αὐτ.Ξ 315 αὐτ.Ο 482, Εὐρ.Μήδ.91 **μὴ πέλαζε μητρὶ** [τέκνα]· || φρ. **πελάζω θαλάσσῃ στῆθος** εἰσέρχομαι μὲ τὸ στῆθος εἰς τὴν θάλασσαν, κολυμβῶ : Ὀδ.Ξ 350 **ξεστὸν ἐφόλκαιον καταβὰς ἐπέλασσα θαλάσσῃ στῆθος**· || **ζεύγλῃ πελάζω βοῦν** φέρω ὑπὸ τὸν ζυγὸν βοῦν, ζευγνύω, ζέβω : Πίνδ.Π 4,227 **τοὺς ἀγαγὼν ζεύγλᾳ πέλασσεν μοῦνος**· || **δεσμοῖς τινα πελάζω** φέρω, πλησιάζω τινὰ εἰς δεσμά, τὸν εἰσάγω εἰς δεσμά, τὸν καθιστῶ δεσμώτην : Αἰσχ.Πρ.155 **δεσμοῖς ἀλύτοις ἀγρίως πελάσας**· || **βρόχῳ δέρην πελάζω** φέρω τὸν τράχηλον εἰς βρόχον· δθ. ἀπαγχονίζομαι : Εὐρ.Ἀλκ.230 **βρόχῳ δέρην οὐρανίῳ πελάσαι**· || **ἱστὸν ἱστοδόκῃ πελάζω** στήνω τὸν ἱστὸν ἐν τῇ αὐτοῦ θήκῃ : Ἰλ.Α 434· || **πελάζω τινὰ χθονὶ** φέρω τινὰ πρὸς τὸ ἔδαφος, τὸν στρώνω, τὸν ξαπλώνω χάμω· δθ. καταβάλλω, φονεύω : αὐτ. Θ 277 **πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ**· || ὁμ. **οὔδει τινὰ πελάζω** : αὐτ.Ψ 719· || **γύην πελάζω ἱστοβοῆϊ** ἐνθέτω, προσαρμόζω τὸν γύην ἐπὶ τοῦ ρυμοῦ : Ἡσίοδ.Ἔργ.431 **γόμφοισιν πελάσας προσαρήρεται ἱστοβοῆϊ** [γύην]· || μτφ. **πελάζω τινὰ ὀδύναις** φέρω, ἐμβάλλω τινὰ εἰς πόνους, δυστυχίαν : Ἰλ.Ε 766 **ἥ ἑ μάλιστ' εἴωθε κακῇς ὀδύνῃσι πελάζειν**· || **κράτει τινὰ πελάζω** κάμνω τινὰ νὰ νικήσῃ, τοῦ δίδω τὴν νίκην : Πίνδ.Ο 1,80 **ἐμὲ δ' ἐπὶ ταχυτάτων πόρευσον ἁρμάτων ἐς Ἆλιν, κράτει δὲ πέλασον**· || **βορέᾳ σῶμα πελάζω** ἐκθέτω τὸ σῶμα εἰς τὸν βορρᾶν : Ἀριστφ.Ὄρν.1399 **βορέᾳ σῶμα πελάζων ἀλίμενον αἰθέρος αὔλακα τέμνων**· || **ἔπος ἀδάμαντι πελάζω** καθιστῶ τὸν λόγον ἰσχυρὸν ὡς ὁ ἀδάμας : Χρησμ.π.Ἡρ.7,141 **σοὶ δὲ τόδ' αὖτις ἔπος ἐρέω, ἀδάμαντι πελάσσας**· || κ. μτ. ἐμπροθ. διορ. : Ὀδ.Η 254 **με νῆσον ἐς Ὠγυγίην πέλασαν θεοί**, αὐτ.Κ 404· || μτ. αἰτ. προσ. κ. ἐπιρρ. : αὐτ.Ε 111 **τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἄνεμός τε φέρων καὶ κῦμα πέλασσεν**, αὐτ.Κ 440· || κ. ἐν τῷ μέσ. τ. πλησιάζω τι, προσεγγίζω, φέρω τι πρὸς ἐμαυτόν, πρὸς ὠφέλειάν μου : Ἐμπ.133 **οὐκ ἔστιν πελάσασθαι ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐφικτόν**· **3**) ἐν ἀμτβ. χρ. πλησιάζω γυναῖκα πρὸς συνουσίαν : Πίνδ.Ν 10,81 **τόνδε δ' ἔπειτα πόσις σπέρμα θνατὸν ματρὶ τεᾷ πελάσαις στάξεν ἥρως**, Ἀγαθ.ΑΠ 5,301,3 **εἰ δ' ἐπὶ παρθενικῆς πελάσοις λέχος**· || ἐν τῇ αὐτῇ σημ. κ. τὸ παθ. ἐπὶ γυναικός, πλησιάζομαι ὑπ' ἀνδρὸς πρὸς συνουσίαν, πρὸς σαρκικὴν μεῖξιν : Αἰσχ.Πρ.897 **μηδὲ πλαθείην γαμέτᾳ τινὶ τῶν ἐξ οὐρανοῦ**, Εὐρ.Ἀνδρ.25.

πελαήσιος-α-ο δημ. δ. προφ. τοῦ πελαγήσιος.

πελάθω ποι. παράλληλος τ. τοῦ πελάζω βλ.λ. ἐν ἀμτβ. χρ. κτ. ἐνεστ. μ. : Αἰσχ.ἀπ.132 **τί ποτ' .. οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;**, Εὐρ.Ῥῆσ.557 **τί ποτ' οὐ πελάθει σκοπός, ὃν ναῶν Ἕκτωρ ὤτρυνε κατόπταν** [δ.γρ. πλάθει], αὐτ.Ἠλ.1293, Ἀριστφ.Θεσμ.58.

πέλαινα Ἡσ. «πόπανα, μειλίγματα».

πέλαιτον Ἡσ. «τὸ ἐφικτόν, μέγιστον».

πέλανορ Ἡσ. «τετρόχαλκον, Λάκωνες».

πελᾰνός (ὁ) κ. πέλανος [περὶ τοῦ τόνου βλ. Ἡρωδιαν.1,178, Εὐστ.1601,41] πᾶν πυκνόρρευστον ὑγρόν, οἷον τὸ ἔλαιον : Αἰσχ.Ἀγ.96 **πελανῷ** [δι' ἐλαίου]· **2**) παχύ, πηκτὸν αἷμα : αὐτ.Εὐμ.265 **ῥοφεῖν ἐρυθρὸν ἐκ μελέων πελανόν**· || **πελανὸς αἱματοσφαγὴς** τὸ ὑγρὸν τὸ ἐκ τοῦ αἵματος τῶν πεσόντων ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης : αὐτ. Πέρσ.816 **τόσος γὰρ ἔσται πελανὸς αἱματοσφαγὴς πρὸς γῇ Πλαταιῶν**· || **πελανὸς αἱματηρὸς** τὸ συμπεπηγός, τὸ θρομβῶδες αἷμα : Εὐρ.Ἀλκ. 851 **μὴ μόλῃ πρὸς αἱματηρὸν πελανόν**· **3**) **ἀφρώδης πελανός** ὁ περὶ τῷ στόματι πεπηγὼς ἀφρός : **αὐτ.**Ὀρ.220 **ἐκ δ' ὄμορξον ἀθλίου στόματος ἀφρώδη πελανόν**· **4**) **πελανὸς μελίσσης** τὸ προϊὸν τῆς μελίσσης, τὸ μέλι : αὐτ.ἀπ.467, 5· **5**) Σουΐδ. «τὸ περιπεπηγὸς καὶ ἐξηραμμένον ὀπῶδες δάκρυον, οἷον λιβανωτός, κόμμι»· **6**) **πιαλέοι πελανοὶ** ἡ λήμη, οἱ τσίμπλες τῶν ὀφθαλμῶν : Ἡλιόδ.π.Στοβ.4,36,8· **7**) παχύρρευστον μεῖγμα ἐξ ἀλεύρου, μέλιτος καὶ ἐλαίου χεόμενον ἐπὶ τῶν βωμῶν, ὡς προσφορά, ὡς θυσία εἰς τοὺς θεούς : Αἰσχ.Χο.92 **χέουσα τόνδε πελανὸν ἐν τύμβῳ πατρός**, Εὐρ.ἀπ.912 **χοὴν πελανόν τε**· || ὁμ. κ. καιόμενον ἐπὶ τῶν βωμῶν : Εὐρ.Ἴων 707 **καὶ θεοῖσιν μὴ τύχοι καλλίφλογα πελανὸν ἐπὶ πυρὶ καθαγνίσας**, αὐτ.Τρῳ.1063, Ἀριστφ.Πλ.661· || ὁμ. ἀναφέρεται ἁπλῶς ὡς θυόμενος : Αἰσχ.Πέρσ.204 **ἀποτρόποισι δαίμοσιν.. θῦσαι πελανόν**, Πλάτ.Νόμ. 782C, Ἐπιγρ.· **8**) πλακοῦς, πλακούντιον, στρογγύλον γλύκισμα ὅπερ παρασκευαζόμενον ἐκ τοῦ ὡς ἄνω μείγματος προσεφέρετο εἰς τοὺς θεούς· Παυσ.8, 2,3 «πέμματα ἐπιχώρια .., ἃ πελανοὺς καλοῦσιν ἔτι καὶ ἐς ἡμᾶς Ἀθηναῖοι», Σουΐδ. «πελανοί· πέμματα ἐκ παιπάλης, τουτέστιν ἀλεύρου λεπτοτέρου, εἰς θυσίαν ἐπιτήδεια» : Ἀπολλ.Ρ 2,74 **θύουσι .. τῶν μὲν ἐμψύχων οὐδὲν .. πελανοὺς δὲ Δήμητρος καὶ ἄλλας τινάς .. ἀπαρχάς**, Ἡρώνδ.4,91 **ἐς τὴν τρώγλην τὸν πελανὸν ἔνθες τοῦ δράκοντος**· **9**) τὸ ἄλευρον τὸ ἐν χρήσει πρὸς παρασκευὴν τοῦ μείγματος καὶ τοῦ πλακοῦντος : Σανν.1 **πελανοὺς καλοῦμεν ἡμεῖς οἱ θεοί, ἃ καλεῖτε .. ἄλφιθ' ὑμεῖς οἱ βροτοί**, Ἀπολλ.Ρ 1,1077 **μύλης πελανοί**· **10**) Σουΐδ. «πελανοί· καρποὶ μέλιτι δεδευμένοι»· **11**) ὁ ὀβολὸς βλ.λ. [πιθαν. ἐκ τῆς ὁμοιότητος πρὸς τὸ σχῆμα τοῦ πλακοῦντος]· Σουΐδ. «ὁ τῷ μάντει διδόμενος μισθὸς ὀβολός»· πρβλ. πέλανορ: Νίκ.Ἀλεξ.488 **κεδρινέης πελανοῦ βάρος ἔμμορε πίσσης** [ὀβολοῦ ὁλκήν], Ἐπ.γρ.Ἄργους **θη'αυρὸν .. τοῖς πελανοῖς κλαικτόν**.

πέλαο (τό) δημ. τ. τοῦ πέλαγος βλ.λ.

πελαργιδεύς-έως (ὁ) κ. νεώτ. ὁ νεοσσὸς τοῦ πελαργοῦ, μικρός, νεαρὸς πελαργός : Ἀριστφ. Ὄρν.1356 **ἐπὴν ὁ πατὴρ ὁ πελαργὸς ἐκπετησίμους πάντας ποιήσῃ τοὺς πελαργιδεῖς**, Πλούτ. Ἠθ.992Β **τοῖς πελαργιδεῦσιν οἱ τέλειοι ὑφηγοῦνται τὴν πτῆσιν**.

πελαργικός-ή-όν **κ. νεώτ.** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πελαργόν, ὁ τοῦ πελαργοῦ· δθ. **πελαργικὸς νόμος** ὁ ὁρίζων παρ' ἀρχαίοις τὴν ἣν ἔχουν ὑποχρέωσιν τὰ τέκνα νὰ γηροκομῶσι τοὺς γονεῖς αὐτῶν, τοῦ ὀνόματος δοθέντος ἐκ τῆς παρατηρήσεως ὅτι τοῦτο πράττουν οἱ πελαργοί· Ἡσ., Σουΐδ.· πρβλ. Ἀριστφ.Ὄρν.1153· **2**) ὁ πελασγικὸς βλ.λ., δθ. τὸ **οὐδ. πελαργικὸν** ὡς οὐσ. εἶδος τεμένους μετὰ συγκροτήματος παλαιῶν ἱερῶν μετὰ κτιστοῦ περιβόλου καὶ ἐννέα πυλῶν ὑπὸ τὴν Ἀκρόπολιν τῶν Ἀθηνῶν, ἀποτελοῦν προέκτασιν τοῦ Πελασγικοῦ τείχους : Ἀριστφ.Ὄρν 832 **τίς δαὶ καθέξει τῆς πόλεως τὸ Πελαργικόν ;** || κ. ἐπὶ τοῦ τείχους : Ἡρ.5,64 [δ.ἀνάγν.], Θουκ.2,17 [δ.ἀνάγν.], Ἀριστλ.Ἀθ.19,5 **κατακλείσας τὸν Ἱππίαν εἰς τὸ καλούμενον Πελαργικὸν τεῖχος**· || κ. ἐπὶ τείχους Τυρρηνικοῦ : Καλλ.ἀπ.283 **Τυρσηνῶν τείχισμα Πελαργικόν**.

πελαργῖτις-ιδος (ἡ) μτγν. τὸ φυτὸν ἀναγαλλὶς ἡ κυανῆ : Ἀσκληπιόδ.Ν π.Γαλ.13,242 **βοτάνην τὴν**

λεγομένην πελαργῖτιν κόφας καὶ σήσας δίδου, Ψ Διοσκ.2,178· **2)** εἶδος γερανίου : αὐτ.3,116.

πελαργόνι(ον) (τὸ) νεώτ. κ. δημ. γένος ποωδῶν φυτῶν ἐκ τῶν **γερανιοειδῶν,** ἀξιολογώτερα εἴδη τοῦ ὁποίου εἶναι πελαργόνιον τὸ ζωνωτόν, πελαργόνιον τὸ εὐοσμότατον (δημ. ἀρμπαρόρριζα) καὶ πελαργόνιον τὸ κεφαλωτόν.

πελαργός (ὁ) κ. νεώτ. πτηνὸν ὀγκῶδες μήκους ἑνὸς καὶ πλέον μέτρου ἔχον ράμφος μακρόν, παχὺ καὶ εὐθύ, κωνοειδές, πτέρυγας μεγάλας, οὐρὰν βραχεῖαν καὶ στρογγύλην, σκέλη ὑψηλὰ καὶ ἰσχυρὰ καὶ ἀνῆκον εἰς τὸ γένος τῶν **πελαργοειδῶν,** δημ. λέλεκας, λελέκι : Ἀριστφ.Ὄρν.1355 **νόμος παλαιὸς ἐν ταῖς τῶν πελαργῶν κύρβεσιν,** Πλότ. Ἀλκ.1,135D, Ἀριστλ.Ζ1 615b,23, αὐτ.Θαυμ.832a,15, Σουΐδ. ἐν λ. ἀντιπελαργεῖν, ΕΜ 659,8, Εὐστ.310, 0· **2)** σπαν. γίνεται σύγχυσις πρὸς τὸ Πελασγὸς (πρβλ. πελαργικὸς 2) : Στράβ.9,1,18 (οἱ Πελασγοὶ) «ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν Πελαργοὶ προσηγορεύθησαν» : Καλλ.ἀπ.ἀνών.72 **ὁ πελαργὸς ἀλοίτης,** Διον.Ἀλ. Ρωμ.1,28· **3)** Ἡσ. «ἄγγος τι κεράμειον».

πελαργόχρως-ωτος (ὁ,ἡ) μτγν. ποι. ὁ ἔχων τὸ χρῶμα τοῦ πελαργοῦ : Λυκόφρ.24 **πελαργόχρωτες νῆες** (σχόλ.Εὐστ.310,39 «αἱ κατὰ τοὺς πελαργοὺς κεχρωσμέναι»).

πελαργῶ-άω λ. τῶν πυθαγορείων σημαίνουσα νουθετῶ, συμβουλεύω· Διογ.Λ 8,20 «ἐκάλει δὲ τὸ νουθετεῖν πελαργᾶν» || κτ. ἄ. ἐσφ. ἀνάγν. τοῦ πεδαρτῶ-άω βλ.λ.

πελαργώδης-ους-ες μτγν. ὁ ὅμοιος πρὸς πελαργόν : Στράβ.17,2,4 **ἡμερώτατον δ' ἡ ἶβις, πελαργώδης μὲν κατὰ σχῆμα καὶ μέγεθος.**

πέλας ἐπίρρ. πλησίον, ἐγγύς, κοντά, μτ. γενικ. προτασσομένης τούτου : Ὀδ.Ο 257 **ὅς τότε Τηλεμάχου πέλας ἵστατο,** Αἰσχ.Ἀγ.1038 **πολλῶν μετὰ δούλων σταθεῖσαν κτησίου βωμοῦ πέλας,** αὐτ. 1671, Εὐρ.Ἡρακλ.246, αὐτ.Ἡρ.1109· || κ. ἀκολουθούσης τῆς γενικ. : Ἡρ.8,39 **Αὐτονόου δὲ πέλας τῆς Κασταλίης ὑπὸ τῇ Ὑαμπείῃ κορυφῇ,** Σοφ Ἠλ.1474· || σπαν. τὸ ἐπίρρ. χωρίζεται ἀπὸ τῆς πτώσ. : αὐτ.Ἀντ.580 **ὅταν πέλας ἤδη τὸν Ἅιδην εἰσορῶσι τοῦ βίου·** κ. μτ. δοτ. : Πίνδ.Ο 7,18 **τρίπολιν νᾶσον πέλας ἐμβόλῳ ναίοντας Ἀργείᾳ σὺν αἰχμᾷ,** αὐτ.Ν 11,4, Αἰσχ.Ἱκ.208, αὐτ.ἀπ.102· κ. ἀπολ. : Ὀδ.Κ 516 **ἔνθα δ' ἔπειθ', ἥρως, χριμφθεὶς πέλας . . βόθρον ὀρύξαι,** Αἰσχ.Ἐπτ.669, Σοφ. Αἴ.83, Εὐρ.Ὀρ.877 **Ὀρέστην κεῖνον οὐχ ὁρᾷς πέλας στείχοντ'·** **2)** **οἱ πέλας** (ὄντες) οἱ γείτονες : Δημόκρ.293, Ἡρ.1,97 **οὐ γὰρ λυσιτελέειν τῶν ἑωυτοῦ ἐξημεληκότα τοῖσι πέλας . . δικάζειν,** Ἀντιφ.Σοφ.58, Κριτί.15,6D, Θουκ.1,69, αὐτ.4,78, αὐτ. 92, Ἀριστλ.ΗΝικ.1169a,14· || οἱ ὅμοιοι, οἱ πλησίον : Εὐρ.Ἡρακλ.2 **ὁ μὲν δίκαιος τοῖς πέλας πέφυκ' ἀνήρ,** αὐτ.Ἱππ.441· || οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι, **οἱ ξένοι** : Αἰσχ.Πρ.335 **πολλῷ γ' ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφυς,** Σοφ.ΟΚ 803 **σὺ μήτ' ἐμὲ πείθειν οἷός τ' εἶ μήτε τούσδε τοὺς πέλας·** || κ. **κτ. ἐνικ.** : Ἡρ.3,142, Εὐρ.Μήδ.86 **πᾶς τις αὑτὸν τοῦ πέλας μᾶλλον φιλεῖ,** Θουκ.1,32· || **τὰ τῶν πέλας κακὰ** αἱ ξέναι, αἱ τῶν ἄλλων συμφοραί : Ἡρ.7,152 **ἀγκύψαντες ἂν ἐς τὰ τῶν πέλας κακά.**

πελασγία (ἡ), ἰων. -η παλαιοτάτη ὀνομασία τῆς χώρας ἥτις ἀμέσως κατόπιν ἐκλήθη Ἑλλάς· Ἡρ. 2,56 «νῦν μὲν Ἑλλάδος, πρότερον δὲ Πελασγίης καλευμένης».

πελασγιάς-άδος (ἡ) μτγν. ἀνώμαλον θηλ. τοῦ πελάσγιος βλ.λ., ἡ πελασγική : Καλλ.Λουτρ.Παλλ.4.

πελασγικός-ή-όν κ. νεώτ. κ. **πελάσγιος-ον** (Αἰσχ.Ἱκ.634, Εὐρ.ΙΑ 1498) ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς Πελασγούς, ὁ τῶν Πελασγῶν : Ἡρ.1,56 **ἐόντα τὸ ἀρχαῖον τὸ μὲν Πελασγικόν, τὸ δὲ Ἑλληνικὸν ἔθνος,** Στράβ.5,2,4, αὐτ.9,5,15, - **πελασγικὴ γλῶσσα** (ἡ παλαιοτάτη πρωτοελληνικὴ γλῶσσα συγγενεστάτη πρὸς τὰς ἰνδογερμανικὰς καὶ ἰδ. πρὸς τὴν λατινικὴν καὶ ἰλλυρικήν)· || τὸ ἀρσ. ὡς ἐπίθ. τοῦ Διός, διότι εἰς τοὺς Πελασγοὺς ἀπεδίδετο ἡ ἵδρυσις τοῦ ἐν Δωδώνῃ ἱεροῦ : Ἰλ.Π 233 **Ζεῦ ἄνα, Δωδωναῖε, Πελασγικέ, τηλόθι ναίων·** || ὁμ. ὡς ἐπίθ. τοῦ Ἄργους, ἤτοι τῆς κεντρικῆς περὶ τὴν Λάρισαν θεσσαλικῆς πεδιάδος, ὅπου ἡ ἐπικράτεια τοῦ Ἀχιλλέως : αὐτ.Β 681 **νῦν αὖ τούς, ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον·** || ὅθ. ὁ Ἀργεῖος : Εὐρ.Φοίν.107 **κινούμενον γὰρ τυγχάνει Πελασγικὸν στράτευμα·** **2)** νεώτ. ὁ ὑπὸ τῶν Πελασγῶν ποιηθείς, κατασκευασθείς : **πελασγικὸν τεῖχος** τὸ παλαιότατον λίθινον τεῖχος τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν.

πελάσγιος-ον ὁ πελασγικὸς βλ.λ.1) : Αἰσχ.Ἱκ.634.

πελασγίς-ίδος (ἡ) ἀνώμ. ἐπίθ. θηλ. τοῦ πελάσγιος βλ.λ., ἡ πελασγική : Ἡρ.7,42 **Ἄντανδρον τὴν Πελασγίδα παραμειβόμενος.**

πελασγιῶται (οἱ) οἱ κάτοικοι τῆς θεσσαλικῆς Πελασγιώτιδος : Στράβ.9,5,3 **οἵ τε ὑπὸ τῇ Ἑστιαιώτιδι νεμόμενοι τὰ πεδία, καλούμενοι δὲ Πελασγιῶται·** **2)** ὀνομασία τῶν Δαναῶν : Εὐρ.ἀπ. 230,7 **Πελασγιώτας δ' ὠνομασμένους τὸ πρὶν Δαναοὺς καλεῖσθαι νόμον ἔθηκ' ἀν' Ἑλλάδα.**

πελασγιῶτις-ιδος (ἡ) τὸ θηλ. τοῦ πελασγιώτης βλ.λ. : Ἡρ.2,171 **ἐξ Αἰγύπτου ἐξαγαγοῦσαι καὶ διδάξασαι τὰς Πελασγιώτιδας γυναῖκας·** || **πελασγιῶτις** (γῆ) (ἡ) (μία τῶν τετράδων ἢ τετραρχιῶν, εἰς ἃς διήρεσε τὴν πεδινὴν Θεσσαλίαν ὁ Ἀλεύας καὶ 500 ἔτη μετ' αὐτὸν Φίλιππος ὁ Β' τῆς Μακεδονίας) : Στράβ.9,5,3 **τὸ μὲν Φθιῶτις, τὸ δὲ Ἑστιαιῶτις, τὸ δὲ Θεσσαλιῶτις τὸ δὲ Πελασγιῶτις.**

πελᾰσείω μτγν. ἐφετ. τοῦ πελάζω βλ.λ., ἐπιθυμῶ νὰ πλησιάσω : Ἀγαθ.3,21 **ὡς ἂν . . ἀποκρούσαιντο, πελασείοντες τῇ πολιορκίᾳ.**

πέλᾰσις-εως (ἡ) μτγν. προσέγγισις, πλησίασις, πλησίασμα : Ἰάμβλ.Μαθ.Ἐπιστ.8, Πρόκλ.Παρμ. 513S, Στωϊκ.ἀπ.2,119 **πέλασις καὶ ἁφή.**

πελάστατος-η-ον (πελαστάτω) Ἐπιγρ. ὁ πλησιαίτατος, ὁ λίαν ἐγγύς, πλησίον εὑρισκόμενος.

πελαστάτω ἐπίρρ. ὑπερθ. βαθμ. τοῦ πέλας, πλησιαίτατα : Ἱππ.Τόπ.Ἄνθρ.12, αὐτ.45, αὐτ.Γυν.1,66.

πελαστής (ὁ) μτγν. ὁ πελάτης βλ.λ.1): Ἀμμών.108V.

πελαστόν (τὸ) μσν. κ. νεώτ. μουσικὸν σημεῖον τῆς μελῳδίας τῶν κρατημάτων καὶ ἄλλων μελῳδικῶν θέσεων τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς.

πελατεία (ἡ) γλωσσ., νεώτ. κ. δημ. τὸ σύνολον τῶν πελατῶν βλ.λ.4), γλώσσ. τοῦ clientia· **2)** νεώτ. κ. δημ. τὸ σύνολον τῶν πελατῶν βλ.λ.5), τῶν ἀγοραστῶν ἢ καταναλωτῶν καταστήματος : **τώρα τελευταῖα τὸ ζαχαροπλαστεῖο αὐτὸ ἔχασε τὴν πελατεία του·** || τὸ σύνολον τῶν ἐπὶ πληρωμῇ ζητούντων τὰς ὑπηρεσίας ἐπαγγελματίου τινός : **ὁ γιατρὸς ἔχει μεγάλη πελατεία.**

πελάτης (ὁ) (πελάζω) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., δωρ. -ας, θηλ. **πελάτις-ιδος,** δημ. **πελάτισσα,** ὁ πλησιάζων, προσερχόμενος, ὁ ἐγγύς, πλησίον ἐρχόμενος : Σοφ.Φιλ.1164 **πρὸς θεῶν, εἴ τι σέβει ξένον, πέλασον, εὐνοίᾳ πάσᾳ πελάταν·** || κ. ἐπὶ τῶν ἐγγὺς ἐρχομένων μετ' ἐχθρικῶν διαθέσεων : Λέων Διάκ.117,1 **ἀντικαθίστασθαι κραταιῶς καὶ τοὺς πελάτας ἀμύνεσθαι·** || γείτων, πάροικος : Αἰσχ. Πέρσ.49 **στεῦται δ' ἱεροῦ Τμώλου πελάται ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν δούλιον Ἑλλάδι·** **2)** ἰδ. ἐπὶ τοῦ πλησιάζοντος γυναῖκα, ἐπὶ τοῦ συνευρισκομένου μετ' αὐτῆς : Σοφ.Φιλ.677 **τὸν πελάταν λέκτρων ποτὲ τῶν Διὸς Ἰξίον'·** **3)** ὁ πλησιάζων τινὰ ὅπως ζητήσῃ προστασίαν, ὅθ. ὁ ἀπό τινος ἐξαρτώμενος κ. εἰδ. μισθωτός, θὴς ἐπὶ τῷ ἕκτῳ μέρει τῶν καρπῶν καλλιεργῶν τὰ κτήματα ἄλλων· Ἡσ. «ὁ διὰ τὴν ἀναγκαίαν τροφὴν μισθῷ δουλεύων».

Φώτ.407,16 «πελάται οἱ παρὰ τοῖς πλησίον ἐργαζόμενοι καὶ θῆτες οἱ αὐτοὶ καὶ ἑκτήμοροι, ἐπειδὴ ἕκτῳ μέρει τῶν καρπῶν εἰργάζοντο τὴν γῆν» : Πλάτ. Εὐθφρ.4C, 'Αριστλ.'Αθ.2,2 **καὶ ἐκαλοῦντο πελάται καὶ ἑκτήμοροι**· **4)** γεν. ἀδύνατος, ὑπὸ τὴν προστασίαν ἰσχυροῦ τινος τιθέμενος, προστατευόμενος· λατ. cliens : Διον.'Αλ.Ρωμ.1,83, Πλούτ.Ρωμ. 13 «ἐκείνους δὲ κλίεντας, ὅπερ ἐστὶ πελάτας»· **5)** νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀγοράζων συχνὰ εἴδη ἀπό τινος καταστήματος : **ἀπὸ τότε ποὺ ἄνοιξα τὸ μαγαζὶ τὸν ἔχω πελάτη**· **6)** ὁμ. νεώτ. κ. δημ. ὁ τακτικὸς θαμὼν κέντρου τινός, καταναλωτής, μουστερής : Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.62 **ἡτοιμάζετο νὰ τὸ κλείσῃ δι' ἔλλειψιν πελατῶν**· **7)** ὁμ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐπὶ πληρωμῇ ζητῶν τὰς ὑπηρεσίας οἱουδήποτε ἀσκοῦντος ἐλευθέριον ἐπάγγελμα : **οἱ πελάται τοῦ δικηγόρου - τοῦ γιατροῦ.**

πελατίκιον (τὸ) μσν. δ. τ. τοῦ ἀπελατίκιον βλ.λ.

πελατικός-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πελάτην, ὁ τοῦ πελάτου βλ.λ.4)· ἐν χρ. μ. τὸ οὐδ. **πελατικόν** ὡς οὐσ. ἡ τάξις τῶν πελατῶν, τῶν ἐπὶ μισθῷ ἐργαζομένων ἢ εἰς πάτρωνά τινα ὑπαγομένων : Διον.'Αλ.Ρωμ.9,23.

πελάχνη 'Ησ. «τρύβλιον ἐκπέταλον» πρβλ. πεδάχνη, πέταχνον.

πελάω, ἀπαρφ. **πελάειν** ('Οππ.'Αλ.5,496) ἐπ. πελάαν ('Υμν.'Ομ.7,44) ποι. τ. τοῦ πελάζω βλ.λ. : Λυρ.'Αδέσπ.22, 'Αρατ.74, 'Οππ.Κυν.1,515.

πελδεκεῖτις-ιδος (ἡ) 'Επιγρ. ἐπίθετον τῆς 'Αρτέμιδος.

πελέα (ἡ) δ. τ. τοῦ πτελέα βλ.λ.

πελεγρῖνος (ὁ) μσν. ὁ ξένος, ὁ προσκυνητής· ὅθ. ὁ σταυροφόρος : Πρόδρ.2,144 **τοὺς πελεγρίνους τοὺς πτωχοὺς μεγάλως μακαρίζω.**

πελεθοβάφ (ὁ,ἡ) ὁ ἐν πελέθῳ βεβαμμένος, βουτηγμένος σὲ ἀκαθαρσίες : 'Ηρωδιαν.1,246, 'Ησ.

πέλεθος (ὁ) ἡ κόπρος, τὸ περίττωμα : Σοφ.'Ιχν. 414 **πελέθοις βοῶν**· || ἰδ. ἡ ἀνθρωπίνη κόπρος, τὰ σκατά : 'Αριστφ.'Αχ.1170, αὐτ.'Εκκλ.595 **κατέδει πέλεθον πρότερός μου** (δ.γρ. σπέλεθον περὶ οὗ βλ. Μοῖρ.310P).

πελέθρισμα-ατος (τὸ) 'Ησ. «πλέθρισμα, δρόμημα».

πέλεθρον (τὸ) **τὸ πλέθρον**, μέτρον μήκους ἑκατὸν ποδῶν : 'Ιλ.Φ 407 **ἑπτὰ δ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσών**, 'Οδ.Λ 577, 'Επιγρ.Δελφῶν· **2)** στάδιον, ἰδ. στίβος δρομικῶν ἀγωνισμάτων : 'Επιγρ.Συρακουσῶν **οἰκοδομήσας πέλεθρον.**

πελεθρονιάς-άδος (ἡ) μτγν. **τὸ φυτὸν κενταύρειον** βλ.λ. τὸ μέγα : ΨΔιοσκ.3,6.

πέλει γ' ἑν. προσ. τοῦ ρ. πέλω βλ.λ.

πέλεια (ἡ) (πρβλ. πελλός) **τὸ** πτηνὸν περιστερὰ βλ.λ. ἡ ἀγρία, ἀγριοπερίστερο : 'Οδ.Ο 527 **ἐν δὲ πόδεσσιν τίλλε πέλειαν ἔχων**· || **τρήρων πέλεια** δειλὴ ἀγρία περιστερά, δειλὸ ἀγριοπερίστερο : 'Ιλ.Ψ 853 **ἐκ δὲ τρήρωνα πέλειαν λεπτῇ μηρίνθῳ δῆσεν ποδός**· || ὁμ. κ. **πτηνὴ πέλεια** : Σοφ.Αἶ.140· || κ. **ὑπόπτερος πέλεια** : αὐτ.Φιλ. 289· || ὅθ. ἐν χρ. ὡς σύμβολον τῆς δειλίας : 'Ιλ.Φ 493 **δακρυόεσσα δ' ὕπαιθα θεὰ φύγεν, ὥστε πέλεια**· **2) πέλειαι** (αἱ) ὀνομασία τῶν προφητίδων ἱερειῶν τῆς Δωδώνης, ληφθεῖσα ἐκ τῶν μαντικῶν περιστερῶν τοῦ μαντείου τούτου· 'Ησ. «αἱ ἐν Δωδώνῃ θεσπίζουσαι μάντεις» : Παυσ.7, 21,2 **αἱ πέλειαι καὶ τὰ ἐκ τῆς δρυὸς μαντεύματα.**

πελειάς-άδος (ἡ), μτγν. ἐπ. δοτ. πληθ. πεληϊάδεσσι ('Οππ.Κυν.1,351), ἡ πέλεια βλ.λ.1, συχνότ. κτ.πληθ.: 'Ιλ.Λ 634 **δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον χρύσειαι νεμέθοντο**, αὐτ.Ε 778, 'Ηρ.2,55 **δύο πελειάδας μελαίνας ἐκ Θηβαίων τῶν Αἰγυπτιέων ἀναπταμένας**, Αἰσχ.'Ικ.223, Εὐρ.'Ανδρ.1140· || κ. καθ' ἑνικ. : 'Ηρ.2,55, Σοφ.ΟΚ 1081· || ὑπὸ τοῦ 'Αριστοτέλους γίνεται διάκρισις μεταξὺ πελειάδος καὶ περιστερᾶς : αὐτ.Ζὶ 597b,3 **ἀπαίρουσι δὲ καὶ αἱ φάτται καὶ πελειάδες.. αἱ δὲ περιστεραὶ καταμένουσιν**· || περιστερά : 'Ιππ.Γυν.2,110, αὐτ. 189, Σώφρ.π.'Αθήν.9,304D· **2)** ἐν 'Ινδίαις τὸ πτηνὸν κροκόπους ὁ χλωρογάστωρ : Αἰλ.Ζὶ 16,2· **3) πελειάδες** (αἱ) αἱ πέλειαι βλ.λ.2) : 'Ηρ.2,55, αὐτ.57 **πελειάδες δὲ.. κληθῆναι πρὸς Δωδωναίων.. αἱ γυναῖκες, διότι βάρβαροι ἦσαν**, Σοφ. Τρ.172· **4) Πελειάδες** (αἱ) αἱ Πλειάδες : Πίνδ.Ν 2,11, 'Αλκμ.23,60, Αἰσχ.ἀπ.177, Εὐρ.'Ορ.1005.

πελειοθρέμμων-ονος-ον (τρέφω) ποι. ὁ τρέφων πελείας, ἀγριοπερίστερα: Αἰσχ.Πέρσ.309 **ἀμφὶ νῆσον τὴν πελειοθρέμμονα** ('Ησ. «τὴν Σαλαμῖνα»).

πέλειος-ον ἀρχ. λεξ. κ. γλωσσ. ὁ πελιός, πελιδνὸς βλ.λς : Γλωσσ.· **2)** 'Ησ. «πελείους· Κῷοι καὶ 'Ηπειρῶται τοὺς γέροντας καὶ τὰς πρεσβύτιδας» (κ. γρ. **πελίαυς - πελίας ἐν** χρ. πρὸς ἔτυμ. τοῦ πέλεια βλ.λ.2) : Στράβ.7 ἀπ.1, αὐτ.2).

πελειοτρόφος-ον μτγν. ὁ πελειοθρέμμων βλ.λ.: 'Οππ.Κυν.1,153 **πελειοτρόφος ἀνὴρ** (δ.γρ. τιθασοτρόφος).

πελειώδης-ους-ες σχόλ. ὁ πελιὸς τὸ εἶδος, ὁ πελιδνός πως : Σχόλ.'Ιλ.Ψ 717.

πελεκάν-ᾶνος (ὁ) κ. μσν. κ. νεώτ., μτγν., νεώτ. κ. δημ. **πελεκᾶνος** ('Ωριγ.7,28Α) μέγα πτηνὸν μήκους περίπου 1,80 μ., ἔχον κεφαλὴν μικράν, ἔχον τὴν ὀφθαλμικὴν χώραν ὡς καὶ τὸ πρόσθιον τμῆμα τοῦ λαιμοῦ γυμνά, λαιμὸν μακρόν, ράμφος μακρόταταν καὶ εὐθύ, πτέρυγας μακρὰς ὀξυλήκτους, οὐρὰν στρογγύλην καὶ πόδας χαμηλοὺς καὶ ἀνῆκον εἰς γένος πτηνῶν νηκτικῶν τῆς ὁμοιογενείας τῶν **πελεκανιδῶν** : 'Αναξανδρ.41,66, 'Αριστλ.Ζὶ 597b,29, αὐτ.614b,27 **οἱ δὲ πελεκᾶνες.. καταπίνουσι τὰς μεγάλας κόγχας καὶ λείας**, 'Αντωνῖν.Λιβ.11,10, Αἰλ. Ζὶ 3,20, 'Ακολ.Μ Σαββάτου 'Ορθρ.'Εγκώμ.Στάσ.2, 44 **ὥσπερ πελεκὰν τετρωμένος τὴν πλευράν σου, Λόγε, σοὺς θανόντας παῖδας ἐζώωσας**· **2)** 'Ησ. «πελεκάν· ὄρνεον τὸ κολάπτον καὶ τρυπῶν τὰ δένδρα, ἀφ' οὗ καὶ δενδροκολάπτης καλεῖται», **δ.** πελεκᾶς, δημ. πέλεκας, ξυλοφάος.

πελεκᾶνος (ὁ) μτγν., νεώτ. κ. δημ. δ. τ. τοῦ πελεκὰν βλ.λ.1)· **2)** δημ. τὸ πτηνὸν δρυοκολάπτης· **3)** ἐπὶ προσ., ὁ κατ' ἐπάγγελμα ξυλοτόμος, ὁ πελεκίζων, σχίζων ἢ ὁμαλίζων ξύλα.

πηλεκανός (ὁ) γλωσσ. τὸ πτηνὸν αἴθυια βλ.λ.1).

πέλεκας (ὁ) δημ. μέγας πέλεκυς κ. γεν. ὁ πέλεκυς· **2)** ὁ πελεκᾶς βλ.λ.

πελεκᾶς-ᾶντος (ὁ) τὸ πτηνὸν δρυοκολάπτης, ξυλοφαγάς, ξυλοφάος : 'Αριστφ.'Ορν.884, αὐτ.1155 **ἦσαν τέκτανες σοφώτατοι πελεκᾶντες.**

πελεκάω κ. δημ. ἀσυναίρ. τ. τοῦ πελεκῶ βλ.λ.

πελέκημα-ατος (τὸ) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ἀπόκομμα, θρύμμα πελεκημένου ξύλου, πελεκούδι: 'Αέτ.8,3 **πελεκήματα κυπαρίσσου καὶ πρίνου ἐλαίῳ ἑψήσας, ἄλειφε τὸ σῶμα**, Γεωπ.9,11,9 **τοῦ πρέμνου ἐκκόφαντες πελεκήματα μετὰ τοῦ φλαιοῦ τετραπάλαιστα**· **2)** δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πελεκῶ βλ.λ. : **αἱ κορμοὶ τῶν δένδρων θέλουν πελέκημα**· **3)** δημ. μτφ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πελεκῶ βλ.λ.5).

πελέκησις-εως (ἡ) κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ πελεκῶ, τὸ πελεκᾶν ξύλα, περικοπή, κόψιμο ξύλου διὰ πελέκεως : Θεόφρ.Φ13,9,3 **ἅπαν γὰρ τὸ ἄρρεν τῇ πελεκήσει καὶ βραχύτερον καὶ ἐπεστραμμένον μᾶλλον**, αὐτ.5,1,9, αὐτ.1, 'Επιγρ.

πελεκητής (ὁ) 'Επιγρ. κ. νεώτ. ὁ πελεκῶν ξύλα, ὁ διὰ πελέκεως περικόπτων ἢ κόπτων ξύλα : 'Επιγρ., Γλωσσ.· **2)** νεώτ. τεχνίτης εἰδικὸς εἰς τὴν κατεργασίαν διὰ τέμνοντος ὀργάνου.

πελεκητός-ή-όν κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ πεπελεκημένος, ὁ πελεκηθείς, ὁ διὰ τέμνοντος ὀργάνου

ἐξειργασμένος, λαξευτός : Θεόφρ.Φί 5,5,6 **τῶν δὲ ξύλων τὰ μὲν σχιστά, τὰ δὲ πελεκητά, τὰ δὲ στρογγύλα·** ‖ δημ. κ. ἐπὶ λίθων, μαρμάρου : Κάλλαντα Φώτων **μαρμαροκολώνα πελεκητή.**

πελεκητρίς-ίδος γλωσσ. θηλ. τοῦ πελεκητὴς βλ.λ.· δθ. ἀξίνη **πελεκητρίς** σκέπαρνον, σκεπάρνι.

πελεκήτωρ-ορος (ὁ) μτγν. ποι. τ. τοῦ πελεκητὴς βλ.λ. : Μον.4,324 **καγκανέης ὕλης πελεκήτορας.**

πελεκηφόρος (ὁ) μσν. ὁ πελεκοφόρος βλ.λ. : Εὐστ.Διον.Περ.536 **ἀνὴρ πελεκηφόρος.**

πελέκι (τὸ) δημ. τ. τοῦ πελέκιον βλ.λ. ἄνευ ὑποκορ. σημ. : Σολωμ.Ἐθν.Ὕμν.44,3 ἀκούω **κούφια τὰ** τουφέκια, ἀκούω **ξύλα,** ἀκούω πελέκια.

πελεκίζω μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ἀποκόπτω τι διὰ πελέκεως, πελεκῶ· Εὐστ.1531 «πελεκῶ μὲν ἐπὶ ξύλων· πελεκίζω δὲ ἐπὶ προβάτων καὶ βοῶν καὶ ὅλως ζῴων» : αὐτ.Πον.119,28 **καταφορᾷ ξίφους πελεκίζειν σάρκας φιλονεικοῦσα·** ‖ δθ. ἀποκόπτω διὰ πελέκεως τὴν κεφαλήν, καρατομῶ, ἀποκεφαλίζω : Πολύβ.1,7,12, Στράβ.16,2,18 **ἣν τυραννουμένην ἠλευθέρωσε Πομπήϊος πελεκίσας ἐκεῖνον,** Διόδ.Σ 19,101· κ. παθ. : Πολύβ.11,30,2 **τῶν μὲν μαστιγουμένων, τῶν δὲ πελεκιζομένων,** Πλούτ.Ποπλ.7, ΚΔ Ἀποκ.20,4 **τὰς ψυχὰς τῶν πεπελεκισμένων διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ.**

πελεκινοειδής-οῦς-ές μτγν. ὁ πρὸς πελεκῖνον βλ.λ.5) ὅμοιος : Ἥρων Πνευμ.2,36, αὐτ.Βελοπ.75,16, Πρόκλ.Ὑποτ.4,88 **ἐνέγλυφε πελεκινοειδῆ αὐλῆνα.**

πελεκῖνος (ὁ) κ.νεώτ. εἶδος τοῦ πτηνοῦ πελεκάνος: Ἀριστφ.Ὄρν.884 **ὄρνισι . . πορφυρίωνι καὶ πελεκᾶντι καὶ πελεκίνῳ,** Διον.Κωμ.Ὄρν.2,6· **2)** τὸ φυτὸν ἡδύσαρον βλ.λ.· Διοσκ.3,146 «ἡδύσαρον ὁ ὑπὸ τῶν μυρεψῶν καλούμενος πελεκῖνος, θάμνος ἐστὶ φυλλάρια ἔχων ἐρεβίνθῳ ὅμοια, λοβοὺς δὲ κερατίοις ἐοικότας, ἐν οἷς τὸ σπέρμα πυρρόν, ὅμοιον πελέκει ἀμφιστόμῳ, δθ. καὶ ὠνόμασται»· ‖ κ. νεώτ. βοταν. **ἐτήσιον** νομευτικὸν φυτὸν ἐκ τῶν **ἑλλοβοκάρπων** φέρον τὸ ὄνομα πελεκῖνος ὁ στεφανηφόρος, πικρολούθι, πικροκούκκι: Ἱππ.Γυν.2,181 **πελεκῖνοι τριπτοὶ ξὺν σμύρνῃ,** Θεόφρ.Φί 8,8,3 **ἐν ταῖς ἀφάκαις** (φιλεῖ γίνεσθαι) **ὁ πελεκῖνος ὅμοιαν τῇ ὄψει τῷ πελέκει,** Διοσκ.130, Γαλ.11,883,Γεωπ.2,43 **φακῆν βλάπτει ἡ πελεκῖνος καλουμένη βοτάνη·** **3)** τὸ φυτὸν ἱπποφαὲς βλ.λ. : ΨΔιοσκ.4,159· **4)** μτγν. ἐν τῇ ξυλουργικῇ τέχνῃ εἶδός τι συναρμογῆς ξύλων, φαλιδωτὸν σχῆμα, τὸ ὁποῖον δίδεται εἰς ξύλον τι ὅπως συναρμοσθῇ εἰς ἕτερον, χελιδονουρά, χελιδόνι : Ἐπιγρ.Λεβαδείας, Φίλ.Μηχ.Βελοπ.66,36, Ἀριστέ.71, Ἥρων Βελοπ.76,4, αὐτ.Αὐτομ.10,1 **τὰ κανόνια διὰ πελεκίνων καταβαινέτω ὀρθὰ εἰς τοὺς τοῦ πλινθίου τοίχους.**

πελεκινωτός-ή-όν μτγν. ὁ πελεκινοειδὴς βλ.λ. : Ἥρων Μαθ.115,1 **κανόνες δύο πελεκινωτοί.**

πελέκιον (τὸ) ὑποκορ. μικρὸς πέλεκυς βλ.λ. : Ἐπιγρ.,Σχόλ.Διον.Θρ.195Η, Ἡσ.ἐν λ. σάγαρις.

πελεκισμός (ὁ) μτγν. ἀποκεφαλισμός, καρατόμησις διὰ πελέκεως, θανάτωσις διὰ πελεκήσεως, διὰ πελέκεως : Διόδ.Σ 32,26 **φίλων σφαγὰς καὶ πελεκισμοὺς καὶ πατρίδων ἁλώσεις.**

πελέκκησε γ' ἑν. πρόσ. τοῦ ἐπ. ἀόρ. **τοῦ ρ. πελεκῶ-άω** βλ.λ.

πέλεκκον (τὸ) (πέλεκυς) κ. **πέλεκκος** (ὁ) **λαβὴ** τοῦ πελέκεως, στειλεός, στειλιάρι· Ἡσ.«πέλεκκος· στελεός, ὅ ἐστι ξύλον εἰς τὴν ὀπὴν τῶν πελέκεων βαλλόμενον» : Ἰλ.Ν 612 **εἵλετο . . ἀξίνην . . ἐλαΐνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ,** μακρῷ, Πολυδ.10,146,Εὐστ.949.

πελεκοειδής-οῦς-ές μτγν. ὁ ἔχων σχῆμα πελέκεως, ὁ ὅμοιος πρὸς πέλεκυν : Πρόκλ.

πελεκοτόμος (ὁ) νεώτ. ζῳολ. γένος ἐντόμων κολεοπτέρων ἐκ τῶν τραχηλιδῶν.

πελεκούδα (ἡ) δημ. παρασχίς, πελέκημα, ἀπόκομμα ξύλου, σχίζα, **ἀ.** πελεκούδι.

πελεκούδι (τὸ) δημ. πελέκημα βλ.λ.1), ἀπόκομμα ξύλου ἐκ πελεκήσεως, παρασχίς, σχίζα : Ζερβ. Τραγ.ΚΚ 46,20 **μαζὶ μ' ἀζόῦρα χλωρὸ καὶ μαντραγόρα πελεκούδια·** ‖ μτφ. φρ. **θὰ κάνῃ τὸ** πελεκούδι προκειμένης ζωηρᾶς παρατεταμένης διασκεδάσεως καὶ πλουσίας εὐωχίας.

πελεκοφόρος (ὁ) μτγν. ὁ φέρων πέλεκυν, **ὁ διὰ** πελέκεως ὡπλισμένος : Ἀρρ.Ἀλαν.21.

πέλεκρα Ἡσ. «ἀξίνη».

πέλεκυ Ἡσ. ἐν λ. ἡμιπέλεκκον **«δεκάμνουν».**

πελεκυνάριον (τὸ) μτγν. τὸ πέλεκκον βλ.λ. : Θέων ἐν Πτολ.Μαθ.262,9 **ὥστε πελεκκυνάριον ἐν αὐτῷ εὐαρμόστως φέρεσθαι.**

πέλεκυς-εως (ὁ) κ. μσν. κ. νεώτ., Ἰων. γενικ. **-εος,** σπαν. κ. **πελέκυος** (Ἡρωδιαν.2,707), αἰτ. **πέλεκυν** (Ὀδ.Ε 234), δοτ. πληθ. **πελέκεσι,** ἐπ. **πελέκεσσι** (Ἰλ.Ν 391), αἰτ. **πελέκεας** (αὐτ.Ψ 114), (**τὸ ῡ** τῆς ὀνομ. κ. αἰτ. ἑν. ἀριθμ.· π. Ὁμ. ὅμως σπαν. **ἐκτείνεται ἐν ἄρσει** ὡς ἐν Ἰλ.Γ 60, αὐτ.Ρ 520· ἡ **αἰτ. πληθ. πελέκεας,** ὡς π. Ὁμ., πάντοτε τρισύλλαβος **υυ-**), **κοπτερὸν** ἐργαλεῖον ἀποτελούμενον ἀπὸ μεταλλικὴν σφηνοειδῆ λεπίδα ἠκονημένην κατὰ **τὸ ἄκρον ἢ** καὶ ἀμφότερα τὰ ἄκρα καὶ προσαρμοζομένην ἐπὶ στειλεοῦ, ἀξίνη ἀμφίστομος, τσεκούρι, πελέκι, ἀντίθ. ἡμιπέλεκκον : αὐτ. **ὑλατόμους πελέκεας ἐν χερσὶν ἔχοντες,** αὐτ.Ν 391, Ὀδ.Ε 234 **πέλεκυς . . χάλκεος, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένος,** Πίνδ.Π 4,263, αὐτ.Ο 7,36, Εὐρ.ἀπ.475,6, Ξεν.ΚΠ 6, 2,36 **τούτων δὲ χρὴ τοὺς μὲν . . πέλεκυν ἔχοντας ξυλοκόπον . . στρατεύεσθαι,** Συνέσ.Ἐπιστ.108 **πελέκεις ἑτερόστομοι περὶ τὴν ζώνην ἑκάστῳ·** ‖ κ. **ἀμφίσταμος πέλεκυς** : Πολυδ.1,137· ‖ **θρακικὸς πέλεκυς** : αὐτ.149· ‖ ἐν χρ. κ. ὡς πολεμικόν, ὡς φονικὸν ὅπλον : Ἰλ.Ο 711 **πελέκεασι καὶ ἀξίνῃσι μάχοντο,** Ἡρ.7,135 **οὐ δόρασι μάχεσθαι ἀλλὰ καὶ πελέκεσι,** Εὐρ.ἀπ.534,5 **πελέκεως δίσταμας γένυς·** ‖ ἐν χρ. κ. ὡς θυτικὸν ὄργανον πρὸς σφαγὴν τῶν θυσιαζαμένων ζῴων, μπαλντάς : Ἰλ.Ρ 520, Ὀδ.Γ 442 **πέλεκυν . . ὀξὺν ἔχων ἐν χειρὶ παρίστατο, βοῦν ἐπικόψων·** ‖ κ. ὡς ὄργανον θανατικῶν ἐκτελέσεων : Τραγ.Ἀδέσπ.412, Πλούτ. Ἠθ.813F **πολλοῖς μὲν ἐπέβη δεινὸς κολαστὴς πέλεκυς, αὐχένος τομεύς·** ‖ παροιμ. **Τενέδιος πέλεκυς** ἐπὶ ἀμερολήπτου καὶ αὐστηρᾶς ἀπονομῆς δικαιοσύνης : Ἀριστλ.ἀπ.593· πρβλ. Στέφ.Βυζ. ἐν λ. Τένεδος· ‖ ἀ. **ὁ Τέννου πέλεκυς** : Κόνων 28· **2)** μτφ. ἐν χρ. ὡς σύμβολον τοῦ ἀκάμπτου τοῦ χαρακτῆρος : Ἰλ.Γ 60 **αἰεί τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστιν ἀτειρής·** **3)** νεώτ. ὁμ. μτφ. ἡ τιμωρὸς δύναμις, τιμωρία : **ἐπὶ τῶν ἐνόχων θὰ ἐπιπέσῃ βαρὺς ὁ πέλεκυς τῆς δικαιοσύνης·** **4)** Ἡσ. «σταθμίον ἑξαμναῖον, ἀρχαῖον»· πρβλ. Εὐστ.1878 «πελέκεων μὲν οὐ μία σημασία, δηλοῖ γὰρ ἡ λέξις ὁμωνυμίας λόγῳ, κατὰ τοὺς παλαιούς, καὶ σταθμὸν ἐν Κρήτῃ ἑξάμνουν ἢ δεκάμνουν»· **5)** ἀσκὸς **πέλεκυς** φράσις τις ἐν παιδιᾷ : Θεόφρ.Χαρ.5,5 **καὶ τοὺς μὲν συμπαίζειν αὐτὸς λέγων «ἀσκός, πέλεκυς»·** **6)** ἐν χρ. κ. ὡς παρωνύμιον : Κωμ. Ἀδέσπ.824· **7)** γεωμετρικόν τι σχῆμα ὅμοιαν πρὸς τὴν κεφαλὴν διπλοῦ πελέκεως : Ἥρων Δασυποδ.39 «τὸ περιεχόμενον σχῆμα ὑπὸ τεσσάρων περιφερειῶν, δύο κοίλων **καὶ δύο κυρτῶν», Σιμμ** ΑΠ 15,22 (τίτλος).

πελεκύστερον Ἡσ. **«τὸ στελεόν».**

πελεκυφόρος-ον μσν. κ. νεώτ. **ὁ πελεκοφόρος** βλ.λ. : Πλανούδ.Ὀβίδ.Μεταμ.4,32, Νικ.Χων. Χρον 362Α **τοὺς πελεκυφόρους τῆς ἐκκλησίας.**

πελεκῶ-άω (πέλεκυς) κ. νεώτ. κ. δημ., παρατ. **ἐπελέκων,** δημ. **(ἐ)πελεκοῦσα** (Παπαδ.Χριστ.Τεμπ. 54), μέλλ. **πελεκήσω,** ἀόρ. (ἐ)πελέκησα, ἐπ. γ' ἑν. (ἐκ τοῦ πέλεκκος) **πελέκκησεν** (Ὀδ.Ε 244), **παθ. ἀόρ. α' ἐπελεκήθην,** δημ. **(ἐ)πελεκήθηκα, παρακ.**

πεπελέκημαι, μτχ. πεπελεκημένος (Φιλ.Μηχ.Βελοπ. 82,51, δημ. **πελεκημένος** (Κρυστ.Τραγ.Τὸ παλιόκαστρο 30), κόπτω, περικόπτω ξύλον τι διὰ πελέκεως, δθ. κατεργάζομαι διὰ πελέκεως ἢ ἄλλου αἰχμηροῦ ἐργαλείου ξύλον τι ἢ ἀντικείμενον ἐκ ξύλου, ἄ. πελεκίζω : 'Οδ.Ε 244 **εἴκοσι** (δούρατα) **δ' ἔκβαλε πάντα, πελέκκησεν δ' ἄρα χαλκῷ**, 'Ιππ.'Αρθρ.12, 'Αριστφ.'Ορν.1157 **ἦν δ' ὁ κτύπος αὐτῶν πελεκώντων ὥσπερ ἐν ναυπηγίῳ**, Παπαδ. Χρ:στ.Τεμπ.54 **εἰς τὸ δεύτερον ἐπελεκοῦσαν στραβόξυλα· 2)** μτγν. κ. νεώτ. κτ. ἐπέκτ. κ. ἐπὶ λίθων, κατεργάζομαι διὰ σφυροκοπήσεως : ΠΔ Βασ.3,5,18 **καὶ ἐπελέκησαν οἱ υἱοὶ Σαλωμών**, Τζέτζ.Λυκόφρ.349 **ἐργαλεῖον ᾧ τοὺς λίθους πελεκῶσι**, Κρυστ.Τραγ. τὸ Γεφύρι τοῦ Μανώλη 75 **πελεκοῦν οἱ μάστοροι καὶ χτίζουν**, δ.τραγ. **ἄγουρος πέτρα πελεκᾷ, ἀλήθεια κι ὄχι χωρατά·** κ. ἐν τῷ παθ. τ. : Φίλ.Μηχ.Βελοπ.82,5 **πεπελεκημένοι**, Κρυστ.Τραγ.Τὸ παλιόκαστρο 30 **ἕτοιμα πελεκημένα ἀράδιασε τὰ μάρμαρά του· 3)** μτφ. ἐν αἰσχρ. σημ. : 'Αραρ.5· **4)** νεώτ. κ. δημ. κόπτω εἰς τεμάχια, πετσοκόβω· ‖ ὁμ. ἐν πολέμῳ κατακόπτω τοὺς ἐχθρούς, ἐξοντῶ· **5)** ὁμ. φονεύω ἀποκόπτων τὰ μέλη : Βαλαωρ.'Ο Κατσαντώνης 60 **χτυπᾶτε, πελεκᾶτέ με, σκυλιά, τὸν Κατσαντώνη δὲν τὸν τρομάζει 'Αλήπασας·** ‖ δέρω, μαστιγώνω ἀνηλεῶς, ξυλοκοπῶ : **τὸν ἐπελέκησε στὰ γερά· 6)** ρηματ.π. πελέκησις, πελέκημα, πελεκητής, πελεκήτωρ, πελεκητρίς.

πελελάδα (ἡ) (πελελός) δημ. μωρία, βλακεία, τρέλλα, παλαβομάρα.

πελελός-ή-ό (κτ. συμφυρμ. ἐκ τοῦ παιλὸς κ. λωλὸς) μαν. δημ. μωρός, πολαβός, τρελλός : 'Ερωτόκρ.1,220, **αὐτ.730 καὶ πελελὲς τσὶ κράζουσι, ὅσες τῶς ἀφουκροῦνται**, αὐτ.4,604, 'Ερωφ.2,42.

πελεμίζω ποι., ἐπ. ἀπαρφ. **πελεμιζέμεν** ('Ιλ.Π 766), ἀόρ. **πελέμιξα** (αὐτ.Θ 176), γ' ἐν. παρατ. μέσ. φωνῆς **πελεμίζετο** (αὐτ.Θ 443), παθ. ἀόρ. α' **πελεμίχθην** (αὐτ.Ρ 528), τινάσσω τι εἰς τὸν ἀέρα, σείω, κινῶ, **μεταστρέφω**, κλίνω, κινῶ σφόδρα, κάμνω τι νὰ **σείηται** ἢ νὰ **τρέμῃ** : αὐτ.Π 766 **αὔρεος ἐν βήσσῃς βαθέην πελεμιζέμεν ὕλην**, αὐτ. Φ 176 **τρὶς μέν μιν πελέμιξεν**, αὐτ.Ν 443· ‖ πελεμίζω (τόξον) ἀγωνίζομαι ὅπως, προσπαθῶ μετὰ μεγάλου κόπου νὰ ἐντείνω τόξον : 'Οδ.Φ 125 **τόξου πειρήτιζεν. τρὶς μέν μιν πελέμιξεν ἐρύσσεσθαι μενεαίνων·** ‖ ἐν τῷ παθ. τ. κινοῦμαι σφόδρα, ταράττομαι, κλονοῦμαι, **σείομαι ἐκ βάθρων** : 'Ιλ.Θ 443 **τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζετ' Ὄλυμπος**, **αὐτ.Ρ 528**, 'Ησίοδ.Θ 458 **ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται εὐρεῖα χθών**, 'Εμπ.31 **πελεμίζετο γυῖα θεοῖο· 2)** κινῶ τινα ἐκ τῆς ἑαυτοῦ θέσεως : 'Ιλ.Π 108 **οὐδὲ δύναντο ἀμφ' αὐτῷ πελεμίξαι ἐρείδοντες βελέεσσιν·** κ. παθ. : αὐτ.Δ 535 **ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη**, Πίνδ.Ν 8,29 **ἕλκεα ῥῆξαν πελεμιζόμενοι ὑπ' ἀλεξιμβρότῳ λόγχᾳ**.

πελένα 'Ηθ. «ζεῦγος βοῶν».

πελέσκεο ἰων. θαμιστ. β' ἐν. τοῦ **παρατ. τῆς** μέσ. φωνῆς τοῦ ρ. πέλω βλ.λ.

πελεσσύδραι 'Ησ. «συστρέμματα ὑδάτων».

πέλευ ἐπ. β' ἐν. προστ. τοῦ ἐνεστ. **τῆς μέσ.** φωνῆς τοῦ ρ. πέλω βλ.λ.

πελήαρ 'Ησ. «περιστεράς· Λάκωνες».

πεληϊάς-άδος (ἡ) μτγν. ἐπ. τ. τοῦ πελειὰς **βλ.λ.** μ. κτ. δατ. **πεληϊάδεσσι** : 'Oππ.Κυν.1,351.

πέληος 'Ησ. «γέρων» (κῶδ. πολητός)· πρβλ. πελλάς.

πελιαί 'Ησ. «μέλαιναι».

πελιαίνομαι γίνομαι πελιδνός: 'Ιππ.Κωακ.209,αὐτ. 214 **τῶν ὀφθαλμῶν τὸ λευκὸν . . πελιαινόμενον**.

πελιγᾶνες 'Ησ. «βουλευταί. Συρακόσιοι»· πρβλ. πελιγόνες 1).

πελίγξαι 'Ησ. **«ἐπιδραμεῖν»**.

πελιγόνες 'Ησ. «οἱ ἐν τιμαῖς. Μακεδόνες» : Στράβ.7 ἀπ.42· **2)** αὐτ. «γέροντες. Λάκωνες καὶ Μασσαλιῶται».

πελιδναῖος-α-ον μτγν. πελιδνὸς βλ.λ. : Νόνν. Δ 4,383 **πελιδναίῳ δὲ σιδήρῳ** (σοφυής.

πελίδνη (ἡ) σχόλ. ἡ πελιδνότης βλ.λ., ἡ χλομάδα : Σχόλ.Νίκ.'Αλεξ.557.

πελιδνήεις-εντος-εσσα-εν μτγν. ποι. τ. **τοῦ** πελιδνὸς βλ.λ. : ΜάρκελλΣιδ.47 **τύμματα πελιδνήεντα δράκοντος**.

πελιδνός-ή-όν κ. νεώτ., ἀττ. **πελιτνός** (κτ. Αἰλ.Δ ἀπ.278, Μοῖρ.325Ρ ἀναγνωστέον ἐν Θουκ.2,49, 'Αλεξ.110,17,Κωμ.'Αδέσπ.342) ὁ πελιὸς βλ.λ., ὠχρομέλας, μουροκίτρινος· ἰδ. ἐπὶ τῆς χροιᾶς τοῦ προσώπου· πρβλ. 'Ησ. «πελιδνόν· μέλαν ὡς μόλυβδος ἢ ὕφαιμον» : 'Ιππ.'Αφορ.4,47, 'Αριστλ.Πρ. 887b,10, αὐτ.Ζ1 523a,9 **τῶν δὲ γυναικῶν τὸ πελιδνότερον γάλα βέλτιον τοῦ λευκοῦ ταῖς τιτθευομένοις**, Νίκ.Θηρ.272, Διόδ.Σ 17,10 **χρὼς ψυχρὸς καὶ πελιδνὸς ἐγένετο·** ‖ κ. ἐπὶ τοῦ προσωπείου τοῦ φερομένου ὑπὸ τῆς Τυροῦς ἐν τραγῳδίᾳ τοῦ Σοφοκλέους : Πολυδ.4,141 **Τυρὼ πελιδνὴ τὰς παρειὰς παρὰ Σοφοκλεῖ 2)** νεώτ. ζῳολ. γένος ἀποδημητικῶν **σκολοπακιδῶν** πτηνῶν.

πελιδνότης-ητος (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. πελίωσις βλ.λ. : 'Αρετ.'Οξ.Παθ.1,5 **ἡ πελιδνότης τοῦ προσώπου**.

πελιδνοῦμαι-όομαι παθ. κ. νεώτ. πελιοῦνομαι βλ.λ. : 'Ιππ.'Αρθρ.86, 'Αριστλ.Πρ.887b,13, 'Αγαθ. 147D **καθάπερ οἱ στιγματίαι τῶν οἰκετῶν ταῖς ἀδικήμασι πελιδνωμένοι**.

πελίδνωμα-ατος (τὸ) σχόλ. κ. νεώτ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πελιδνοῦμαι βλ.λ., μελάνιασμα, μελανάδα· ἰδ. ἐπὶ δέρματος ὠχρομέλαινα κηλὶς πληγωθέντος μέλους : Σχόλ.Θεόκρ.5,99, Θεοφάν.Νόνν. 1,262, Σουΐδ. ἐν λ. ὑπώπια.

πελίδνωσις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. πελίωσις βλ.λ. : 'Αρετ.'Οξ.Νούσ.1,8 **ξὺν ἐρυθήματι ἢ πελιδνώσει**.

πελίδνωτος (ὁ) νεώτ. ζῳολ. γένος ἐντόμων κολεοπτέρων φυτοφάγων ἐκ τῶν **καραβιδῶν**.

πελίκα (ἡ) αἰολ. Πολυδ.10,78 «λεκάνη»· πρβλ.Φώτ. 408,8 «πελίκαν Βοιωτοὶ τὴν ξυλίνην λεκάνην διὰ τὸ ἐκπεπελεκῆσθαι»· **2)** αὐτ. «'Απολλόδωρος εἶδος ποτηρίου».

πελίκη (ἡ) ἀττ. λ. κτ. Κράτ.Γραμμ. ἐν 'Αθήν.11,495Α· Πολυδ.10,73 «χοῦς»· πρβλ. πελίκα κ. πελίχνη.

πέλιξ-ικος (ἡ) κύλιξ ἢ προχοΐδιον : Κρατῖν. π. Πολυδ.10,67.

πελιός-ά-όν (πρβλ. πελλός) ὁ ὑπομέλας, ὠχρομέλας, μελανακίτρινος, ἄ. πελιδνός, ἰδ. ὁμοιόχρωμος μελανῇ κηλῖδι, σχηματισθείσῃ ἐκ τοῦ ὑπὸ τὸ δέρμα πεπηγότος αἵματος ἐκ διαρραγέντων αἱματοφόρων ἀγγείων : 'Ιππ.Προγν.2, Δημ.1157 **ἀμυχὰς δ' ἐν τῷ τραχήλῳ εἶχεν ἀγχομένη, πελιὸν δὲ τὸ στῆθος**, Νίκ.Θηρ.279 **πελιὸς δέ ται ἐμφέρεται χρώς·** ‖ **πελιὴ νοῦσος** νόσος χαρακτηριζομένη ὑπὸ πελιδνότητος : 'Ιππ.Νούσ.2,68· **2)** γεν. ὁ μέλας, μαῦρος : Θεόφρ.Φ13,17,5 **πελιὸν χρῶμα· 3)** 'Ηρωδιαν.1,123 «πελιὸς ὁ πολιός».

πελιότης-ητος (ἡ) μτγν. πελιδνότης βλ.λ. : 'Αρχιγ. π. 'Ορειβ.8,2,9 **μὴ πελιότης ἔστω . . περὶ τὸ ἐλλέβορον**.

πελιοῦμαι-όομαι παθ. πελιαίνομαι βλ.λ. : 'Ελλάν.123J, 'Ιππ.'Αγμ.11 **ὅσα ξὺν σκληρύσμασι πελιοῦται**, 'Αριστλ.Πρ.837b,13, ΠΔ Θρῆν.5,10 **τὸ δέρμα ἡμῶν ὡς κλίβανος ἐπελιώθη**, 'Απολλδ.1,9,8 **τὸν πελιωθέντα παῖδα Πελίαν ἐκάλεσε**.

πελιτνός-ή-όν ἀττ. τ. τοῦ πελιδνὸς βλ.λ.

πελίχνη (ἡ) ποι. πέλλα βλ.λ.1)· Σέλευκ κ.Εὐφρόν.π. 'Αθήν.11,495C «Σέλευκος δὲ πελίχναν Βοιωτοὺς μὲν τὴν κύλικα, Εὐφρόνιος δ' ἐν ὑπομνήματι τοὺς χόας»· πρβλ. πελίκα κ. πελίκη : 'Αλκμ.74Β **κὴν πελίχναις παίδεσσι χρυσόκαλλα**.

πελιώδης-ους-ες σχόλ. ὁ **πελιὸς** βλ.λ.ΙΙ, πελιδνός : Σχόλ.Ἰλ.Ψ 717.
πελίωμα-ατος (τὸ) πελίδνωμα βλ.λ.· Σχόλ.Θεόκρ. 5,99 «τὴν τοῦ σώματος ἐπιφάνειαν, ἡνίκα δι' ὑποδρομὴν αἵματος μελαίνηται, πελίωμα ἢ πελίδνωμα καλοῦσι» : Ἱππ.Κωακ.394 **πελιώματα περὶ τὴν πλευρήν,** αὐτ.Διαίτ.(Νόθ.)2, Ἀριστλ.Πρ.891a,1, Θεόφρ.Φl 9,20,3, Κρίτ.Ἰατρ.π.Γαλ.12,448, Ἐπιγρ.
πελίωσις-εως (ἡ) τὸ ποιεῖν τινι πελίδνωμα, σχηματισμὸς μελανῆς κηλῖδος, μελανιάσματος, μελανάδας ἐκ τοῦ ὑπὸ τὸ δέρμα πεπηγότος αἵματος λόγῳ διαρρήξεως αἱμοφόρων ἀγγείων, ἄ. πελίδνωσις : Ἱππ.Ἀγμ.ΙΙ **πελιώσιες φλεβῶν,** αὐτ.Ἄρθρ.86· **2)** νεώτ. εἶδ. τὸ ρευματικὸν ὀζῶδες ἐρύθημα καὶ ἡ ρευματικὴ πορφύρα.
πέλλα (ἡ) κ. δημ., Ἰων. **πέλλη** γαυλός, βραχὺς κάδος, ἀγγεῖον ξύλινον, χρήσιμον πρὸς ἄμελγμα, πλατύτερον μὲν πυθμένα ἔχον, στενότερον δὲ στόμιον, καρδάρα· πρβλ.Ἀθήν.11,495 «ἀγγεῖον σκυφοειδές, πυθμένα ἔχον πλατύτερον, εἰς ὃ ἤμελγον τὸ γάλα» : Ἰλ.Π 642 **ὅτε μυῖαι σταθμῷ ἔνι βρομέωσι περιγλαγέας κατὰ πέλλας ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ,** Θεόκρ.1,26 **ἃ δύ' ἔχοισ' ἐρίφως ποταμέλγεται ἐς δύο πέλλας·** **2)** μτγν. ποτήριον βλ.λ. π. Ἀθήν.11,495Ε **«Κλείταρχος δ'** ἐν ταῖς Γλώσσαις . . καλεῖν Θεσσαλοὺς καὶ Αἰολεῖς . . πέλλαν . . τὸ ποτήριον» : Ἱππῶν.39· || κύλιξ· πρβλ.Ἀθήν. 11,495Ε «Φιλητᾶς δ' ἐν Ἀτάκτοις [καλεῖν] τὴν κύλικα Βοιωτούς»· **3)** ὁμ. μτγν. λίθος : Οὔλπ. εἰς Δημ.390· **4)** μσν. κ. δημ. ἡ σελὶς βλ.λ. τῆς λέμβου· :* ΚΠορφ.Πρὸς Υἱὸν Ρωμανὸν 9 **τὰ παλαιὰ αὐτῶν μονόξυλα καταλύοντες . ἐξ αὐτῶν βάλλουσι καὶ πέλλας καὶ σκαρμοὺς εἰς αὐτά.**
πελλάγρα (ἡ) (ἰταλ.) νεώτ. ἰατρ. νόσος χαρακτηριζομένη ὑπὸ ἐρυθήματος συνοδευομένου ὑπὸ νευρικῶν φαινομένων, ἅτινα ἐπιτεινόμενα· σὺν τῷ χρόνῳ ἐπιφέρουσι τὸν θάνατον.
πελλαϊκόν (τὸ) ἀμφ. ἐνν. ἐν Ἐπιγρ.
πελλαῖος-α-ον ἀρχ. λεξ. κ. νεώτ. ὁ πελλὸς βλ.λ.· Ἡσ.· **2)** νεώτ. βοταν. τὸ θηλ. **πελλαία** ὡς οὐσ. γένος πτεριδοφύτων ἐκ τῶν **πολυποδιοειδῶν.**
πελλαιχρόν ἢ **πελλαιχνόν** Ἡσ. «πυρόν».
πελλάνιος (ὁ) ἐπίθετον τοῦ Ποσειδῶνος ἐν Κυρήνῃ· Ἡσ.
πελλαντήρ-ῆρος (πέλλα) ἀρχ. λεξ. **ὁ** εἰς πέλλαν βλ.λ.ΙΙ ἀμέλγων, ἀμολγεύς, ἀμελκτής· Ἡσ.
πελλᾶς (ὁ) μτγν. κ. **πέλλας** (Ἡσ.) πρεσβύτης, γέρων : Ἡρωδιαν.1,55 **τὸ μέντοι πελλᾶς ὁ γέρων περισπᾶται ἐπὶ σκώμματος ὤν.**
πελλασταί Ἡσ. «ὑποδήματα, ἃ περιέθεσαν οἱ δρομεῖς περὶ τὰ σφυρά, ἵνα μὴ ἔξω στρέφηται».
πέλληον Ἡσ. «στέφον».
πελλητήρ-ῆρος (ὁ) ἀμολγεύς, καρδάρα· Ἀθήν. 11,495Ε «Κλείταρχος δ' ἐν ταῖς Γλώσσαις πελλητῆρα μὲν καλεῖν Θεσσαλοὺς καὶ Αἰολεῖς τὸν ἀμολγέα»· **2)** κύλιξ π. Βοιωτοῖς : Φιλέτ.αὐτ.
πελλία Ἡσ. «σπέλεθοι».
πελλίνιον (τὸ) λ. ἀμφ. σημ. ἐν Ἐπιγρ.
πέλλιξ Ἡσ. «κράνος».
πελλίς-ίδος (ἡ) μτγν. πέλλα βλ.λ.2) : Ἱππῶν.38 **ἐκ πελλίδος πίνοντες,** Τραγ.Ἀδέσπ.595,Νίκ.Ἀλέξ. 77· **2)** φιάλη : Φοῖνιξ 4 **ἔλαβε πελλίδα χρυσέην,** αὐτ.5 **ἐκ πελλίδος δὲ τάργανον κατηγυίης χωλοῖσι δακτύλοισι τήτέρη σπένδει·** πρβλ. πελίκη, πελίχνη, πέλυξ.
πελλοπλαύραστον Ἡσ. «ὀξύθυμον ἢ ἔκλιμον».
πελλοράφος-ον γλωσσ. ὁ συρράπτων δέρματα.
πελλός-ή-όν κ. **πέλλος** ὁ φαιός, φαιόχρους, μολυβδόχρους, μελανός, ἀμαυρός· Ἡσ. «πελλόν· φαιὸν χρῶμα ἐμφερὲς τῷ πελιδνῷ» : Σοφ. ἀπ.509 **πελλὴ μηκάς** (ἀμφ.), αὐτ.114, Ἀριστλ. Ζl 609b,22 **τῶν δ' ἐρωδιῶν ἐστὶ τρία γένη, ὅ τε πελλὸς καὶ ὁ λευκὸς καὶ ὁ ἀστερίας καλούμενος** (δ.γρ. πέλλος), Θεόκρ.5,99 **πελλὰ ὄϊς,** Φοῖνιξ 1,24 **πελλὴ σποδός** (εἰκ.), ΕΜ 59,38 **πελλὴ βοῦς·** || εἶδ. **πελλὸν ἱμάτιον** φαιὰ ἐσθής, φαιὸν ἱμάτιον τῶν πενθούντων : Ἐπιγρ.· **2)** ἐν Σικυῶνι, κιρρὸς βλ.λ. : Ζηνόδ.π.Γαλ.19,129.
πέλλυρον Ἡσ. «μετέωρον» (πιθ. πέδαυρον).
πελλῦτα δ.τ. τοῦ πέλλυτρα βλ.λ.
πελλύτεμα δ. τ. τοῦ πέλλυτρα βλ.λ.
πέλλυτρα (τὰ) ποδεῖα· Πολυδ.2,196,7,91 «καὶ ποδεῖα τοὺς περὶ τοῖς ποσὶ πίλους Κριτίας, ἅπερ Αἰσχύλος πέλλυτρα καλεῖ», αὐτ. **πέλυτρ' ἔχουσιν εὐθέτοις ἐν Ἀρβύλαις,** Αἰσχ.ἀπ.259, Σοφ.ἀπ.1080· **2)** κτ. Ἡσ. «πέλλυτρα· οἱ δεσμοὶ οἱ περὶ τὰ σφυρὰ καὶ τοὺς ἀστραγάλους τῶν δρομέων περιελισσόμενοι, εἰς τὸ μὴ ἐκτραπῆναι».
πέλμα-ατος (τὸ) κ. μσν. κ. νεώτ. τὸ ὑποκάτω μέρος **τοῦ ποδὸς ἀπὸ** τῆς πτέρνης μέχρι τοῦ ἄκρου τῶν δακτύλων, ἡ πατούσα : Ἱππῶν.π.Μέμνωνι 11,30, ΠΔ Ἐσθ.4,17 **ἠὐδόκουν φιλεῖν πέλματα ποδῶν αὐτοῦ πρὸς σωτηρίαν Ἰσραήλ,** Ἀρτεμίδ. Δαλδ.5,81, Αἰλ.Ζl 14,3· || ὁμ. ἐπὶ καμήλων : Ἡρωδιαν.4,15,3 **μάλιστα ἔχουσαι ἁπαλὰ πέλματα·** || **τὰ πέλματα τῶν δακτύλων** οἱ τύποι, τὰ ἀποτυπώματά των, τὰ ἴχνη, τὰ ἀχνάρια : Ἀλέξ.Ἀφρ. Πρ.1,46· **2) κ. νεώτ.** τεμάχιον ἐκ παχείας βύρσης ἀποτελοῦν **τὸ** κάτω μέρος τοῦ ὑποδήματος, δι' οὗ πατῶμεν ἐπὶ τοῦ **ἐδάφους,** κάττυμα, σόλα : Ἱππ.858C **πέλματα ἢ μολύβδιον πρασεπιδεῖν,** Αἰν. Τακτ.31,4, Πολύβ.12,6,4 **ταὺς Λακροὺς εἰς τὰ πέλματα τῶν ὑποδημάτων ἐμβάλλαντας γῆν,** Πάπ. **συνάγρεα πέλματα·** **3)** ὁ μίσχος, τὸ κοτσάνι τῶν μήλων καὶ ἀπίων : Γεωπ.10,25,1· **4)** νεώτ.τεμάχιον ὅμοιον πρὸς **πέλμα** σχήματος, τιθέμενον ἐντὸς τῶν ὑποδημάτων, ἰδίως ὅπως προστατεύσῃ τὸν πόδα ἐκ τῆς ὑγρασίας, δημ. πάτος· **5)** ὁμ. ἡ κατωτέρα ἐπιφάνεια τοῦ ποδὸς ἢ τοῦ κοίλου μέρους τῆς ὁπλῆς τῶν ζῴων· **6)** ὁμ.μεταλλικὸν στέλεχος προσομοιάζον πρὸς τὸ πέλμα τοῦ ποδὸς ἀνθρώπου καὶ χρησιμεῦον εἰς χειρισμὸν μοχλοῦ τινος διὰ τοῦ ποδός· || ὁμ. πᾶν στέλεχος ἐκ μετάλλου χρησιμεῦον ὡς βάσις οἱουδήποτε ὀργάνου, μηχανήματος κλπ.: **πέλμα σιδηροτροχιᾶς** (τὸ κάτω τμῆμα αὐτῆς), - **πέλμα τροχοῦ ὁδοστρωτῆρος** (ἡ σιδηρᾶ παχεῖα στεφάνη τοῦ τροχοῦ διὰ τοῦ ὁποίου ἰσοπεδοῦται ἡ ὁδός).
πελμᾰτίζω ξέω τὰ ὑποκάτω τῶν ποδῶν, τὸ πέλμα τοῦ ποδός : Ἐτυμ.Χειρόγρ.Havn.π.Sturz. εἰς ΕΜ 1002 **πελματίσατε, ἤγουν ξέσατε τὸ ὑποκάτω τῶν ποδῶν μέρος·** **2)** πάπ. θέτω, βάζω καττύματα, σόλες.
πελματικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ πέλμα.
πελματοβάμονα (τὰ) νεώτ. ζῳολ. τὰ ζῷα, ἅτινα βαδίζουσι δι' ὁλοκλήρου τοῦ πέλματος τῶν ποδῶν των, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ βαδίζοντα διὰ τῶν δακτύλων (δακτυλοβάμονα).
πελματοῦμαι-όομαι λεξ. ἐφαρμόζω εἰς τὸν πόδα ἢ εἰς τὸ ὑπόδημά μου σόλαν, πατούσαν, πατουνώνομαι· πιθ.π.Φώτ., Σουΐδ. ἐν λ. πεπελτωμένα.
πελμᾰτώδης-ους-ες γλωσσ. ὁ πρὸς τὸ πέλμα τοῦ ποδὸς ὅμοιος.
πέλομαι πέλω βλ.λ.
πελοπήϊος-αν μτγν. ὁ τοῦ Πέλοπος: Ἀπολλ.Ρ 1,785.
πελοπηΐς-ΐδος μτγν. εἶδ. θηλ. τοῦ πελοπήϊος βλ.λ. : Ἀπολλ.Ρ 4,1570, Καλλ.Δῆλ.73 **φεῦγε δ' ὅλη πελαπηὶς ὅση παρακέκλιται ἰσθμῷ.**
πελόπιος-ον πελοπήϊος βλ.λ. : Εὐρ.ἀπ.515.
πελοποννᾰσιστί ἐπίρρ. κατὰ τὸν τρόπον, τὴν διάλεκτον τῶν Πελοποννησίων: Θεόκρ.15,92 **Πελοπαννασιστὶ λαλεῖν** (λαλεῖν διάλεκτόν τινα τῶν Πελοποννησίων, δηλ. δωριστί).

πελοποννησιακός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν Πελοπόννησον, ὁ τῆς Πελοποννήσου : Στράβ.13,1,39 **ἀφαιρεθῆναι τὴν Τροίαν ὑπὸ Ἀθηναίων τοὺς Μιτυληναίους ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ,** αὐτ.14,2,9 **ἡ πόλις ἐκτίσθη κατὰ τὰ Πελοποννησιακά,** Διόδ.Σ 13,24, **-πελοποννησιακὴ γερουσία.**

πελοποννήσιος-α-ου μτγν. κ. νεώτ. πελοποννησιακός βλ.λ. : Παυσ.4,6,1 **Πελοποννήσιος πόλεμος** (ὁ μεταξὺ τῶν πολιτειῶν Ἀθηνῶν καὶ Σπάρτης πόλεμος ἐκραγεὶς τῷ 431 π.Χ.)· **2)** νεώτ. τὸ ἀρσ. κ. τὸ θηλ. ὡς οὐσ. ὁ κ. ἡ κάτοικος τῆς Πελοποννήσου ἢ ὁ καταγόμενος ἐξ αὐτῆς, ὁ Μωραΐτης, ἡ Μωραΐτισσα.

πελός δημ. δ.γρ. τοῦ πελλός βλ.λ.· **2)** ἀ. πελελός βλ.λ., τρελλός, παλαβός, μωρός.

πελότα (ἡ) νεώτ. κ. δημ.· εἶδος παιγνιδίου σφαίρας Ἱσπανικῆς προελεύσεως καὶ ὁμοιάζοντος ὀλίγον πρὸς τὸ τέννις· **2)** δημ. μικρὸν μαξιλάριον, χρησιμεῦον ὅπως ἐμπηγνύωνται ἐπ' αὐτοῦ καρφίτσαι ἢ βελόναι, διὰ νὰ τὰς ἔχῃ τις προχείρους ὅταν θέλῃ νὰ τὰς μεταχειρισθῇ.

πελτάζω (πέλτη) εἶμαι ὡπλισμένος διὰ πέλτης, ὑπηρετῶ ὡς πελταστὴς βλ.λ., ἐλαφρῶς ὡπλισμένος ἀντίθ. ὁπλιτεύω : Ξεν.Ἀν.5,8,5 **πάλιν εἰ πελτάζαι,** αὐτ.Προσ.4,52, Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.2,70.

πελτάριον (τὸ) μτγν. κ. μσν. ὑποκορ. τοῦ πέλτη βλ.λ. : Καλλίξ.π.Ἀθήν.5,200F **παραναβεβήκει παιδισκάρια διεσκευασμένα πελταρίοις καὶ θυρσολόγχοις,** Λουκ.Διόν.1 **καί τινα πελτάρια κοῦφα,** Εὐστ.544 **ἀσπιδίσκια, ἤγουν μικρὰ πελτάρια.**

πελταστής (ὁ) στρατιώτης φέρων πέλτην βλ.λ., ἤτοι ἐλαφρὰν ἀσπίδα : Εὐρ.Ῥησ.311 **πολλοὶ μὲν ἱππῆς, πολλὰ πελταστῶν τέλη,** Θουκ.2,29 **ἱππέων τε καὶ πελταστῶν,** Λυσ.19,21 **καὶ πελταστὰς ἐμισθώσαντο,** Ξεν.ΚΠ 2,1,5 **πελταστὰς δὲ καὶ τοξότας πλείους ἢ τετρακισμυρίους·** **2)** ἐν τῷ πληθ. γεν. ἐλαφρὰ στρατεύματα, ἐπὶ τῶν ἐλαφρῶς ὡπλισμένων στρατιωτῶν : Ξεν.Ἑλλ.4,4,16 **τοὺς πελταστὰς ἐπεφόβηντο.**

πελταστικός-ή-όν ὁ ἔμπειρος, ἱκανός, δεξιὸς εἰς τὸν χειρισμὸν τῆς πέλτης : Πλάτ.Θεαίτ.165D **πελταστικὸς ἀνὴρ μισθοφόρος,** αὐτ.Πρωτ.350A **οἱ πελταστικοί·** **2)** τὸ θηλ. ὡς οὐσ. **ἡ πελταστικὴ** (ἐνν. τέχνη) ἡ τέχνη, ἡ δεξιότης τοῦ πελταστοῦ : Πλάτ.Νόμ.813E **καὶ πελταστικῆς καὶ πάσης ὁπλομαχίας·** || τὸ οὐδ. **τὸ πελταστικὸν** ὡς οὐσ. ἐν περιληπτ. σημ. τὸ ἐκ πελταστῶν στρατ. σῶμα : Ξεν.Ἀν.7,6,29 **καὶ πελταστικῷ κωλύοντες·** || κ. ἐπίρρ. ἐν τῷ ὑπερθ. **πελταστικώτατα** ὅλως, τελείως κατὰ τὸν τρόπον τῶν πελταστῶν : Ξεν.Οἰκ.21,7 **οὐχ οἳ ἂν αὐτῶν, ἄριστα τὸ σῶμα τῶν στρατιωτῶν ἔχωσι καὶ . . ἱππικώτατα ἢ πελταστικώτατα προκινδυνεύωσιν** (μάχομαι κατὰ τὸν κάλλιστον τρόπον τῶν ἐλαφρῶν στρατιωτῶν).

πελτές (ὁ) δημ. ἀ. **μπελντές** τὸ ἐκ χυμοῦ τομάτας πολτῶδες ἡλιασμένον, παρασκεύασμα.

πέλτη (ἡ), δωρ. **πέλτα** μικρὰ καὶ ἐλαφρὰ ἀσπὶς ἄνευ ἴτυος (γύρου), μηνοειδοῦς σχήματος, συνηθ. πλεκτὴ ἐκ κλώνων ἰτέας, ὧν ὑπερθεν ἐτείνετο δέρμα αἴγειον, ἐν χρ. τὸ πρῶτον ὑπὸ τῶν Θρᾳκῶν : Ἡρ.7,75 **ἀκόντιά τε καὶ πέλτας καὶ ἐγχειρίδια σμικρά,** Εὐρ.Ἀλκ.498 **Ἄρεως, ζαχρύσου Θρῃκίας πέλτης ἄναξ,** αὐτ.Βάκχ.783, Ἀριστφ.Λυσ.563 **ἕτερος δ' αὖ Θρᾷξ πέλτην σείων κἀκόντιον,** Πλούτ. Πομπ.35 **πέλταις Ἀμαζονικαῖς καὶ καθόρνοις ἐνετύγχανον·** **2)** σῶμα πελταστῶν : Εὐρ.Ῥησ. 410 **ἔρρηξα πέλτην, σοὶ δὲ δουλώσας λεὼν παρέσχον·** **3)** κόσμημα ἵππου : αὐτ.305 **πέλτης δ' ἐπ' ὤμων χρυσοκόλλητος τύποις ἔλαμπε·** **4)** ἀ. παλτόν, κοντός, κοντάρι, ξύλον : Ξεν.Ἀν.1, 10,12 **ἀετόν τινα χρυσοῦν ἐπὶ πέλτῃ ἀνατεταμένον·** Ἡσ. δόρυ, ἀκόντιον· || Σουΐδ. λόγχη.

πέλτης (ὁ) μτγν. κορακῖνος βλ.λ. τοῦ Νείλου ταριχευμένος, παστωμένος : Δίφιλ.Σ π.Ἀθήν.3,121b **ὁ δὲ ποτάμιος κορακῖνος, ὃν πέλτην τινὲς καλοῦσιν ὁ ἀπὸ τοῦ Νείλου·** || Ἡσ. «εἶδος ταρίχου»· **2)** Ἡσ. «θρᾴκιον ὅπλον»· πρβλ. πέλτη 1).

πελτίδιον (τὸ) σχόλ. πελτάριον βλ.λ. : Σχόλ. Λουκ.Νεκρ.Δ 12,2.

πελτίον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ **πέλτη** βλ.λ. : Μέν.Περικ.202.

πελτίς-ίδος (ἡ) νεώτ. ζῳολ. γένος ἐντόμων τῆς οἰκογεν. τῶν **κουρκουλιονιδῶν.**

πέλτον (τὸ) Ἐπιγρ. ἐξέχον ἐπίπεδον, δῶμα, ταράτσα πρὸς τοποθέτησιν σαρκοφάγου.

πελτοφόρος-ον κ. Ἐπιγρ. κ. νεώτ. κ. **πελτοφόρας** κ. **πελταφόρας** (Ἐπιγρ.) ὁ φέρων πέλτην βλ.λ.1), ἐλαφρὸν καὶ μικρὸν ἀσπίδα : Ἀριστλ.Πέπλ. 30· **2)** ὡς οὐσ. **οἱ πελτοφόροι** οἱ πελτασταί : Ξεν.ΚΠ 7,1,24 **καὶ ὁπλίταις καὶ πελτοφόροις·** || **πελτοφόροι ἱππεῖς** οἱ ἐλαφρῶς ὡπλισμένοι ἱππεῖς : Πολύβ 3,43,2· **3)** νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν τῆς οἰκογεν. τῶν **χεδροπῶν** οὗ γνωστότερον εἶδος εἶναι **πελτοφόρος ἡ δενδροειδής.**

πελύκιον (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ πέλυξ βλ.λ. : Περίπλ.Ἐρ.Θαλ.6,17.

πέλυξ-υκος (ὁ) μτγν. πέλλα βλ.λ. : Πολυδ.10,105· **2)** εἶδος πελέκεως : ΠΔ Ἱερ.23,29 **καὶ ὡς πέλυξ κόπτων πέτραν,** Βάβρ.64,9, Ἀθήν.9,392b (ἀπορρίπτεται ὡς βάρβαρος ὑπὸ τοῦ Φώτ. ἐν λ. πέλεκυς).

πελυσιών-ῶνος (ὁ) Ἐπιγρ. ὄνομα μηνὸς ἐν Σάμῳ.

πέλω ἐν χρ. μ. κτ. ἐνεστ., παρατ. κ. ἀόρ. ἐνεργ., τὸ α' ἑν. ἐν σπαν.χρ. (Σοφ.ΟΤ 245), ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐν τῷ γ' ἑν. προσ. **πέλει** (Ἰλ.Ι 134, Σολ.13,16, Πίνδ.Π 4,145, Αἰσχ.Χο.534), ὁμ. β' ἑν. **πέλεις** (Νόνν. Δ 44,193), γ' πληθ. **πέλουσι** (ΑΠ 7,56) κ. δωρ. **πέλοντι** (Πίνδ.Ο 6,100), παρατ. γ' ἑν. **πέλεν** (Ἰλ.Θ 64, Ἡσίοδ.Α 164, Ἀριστφ.Εἰρ.1276) κ. μετ' αὐξήσεως **ἔπελεν** (Πέμπελ.π.Στοβ.4,25,52) κ. συγκεκομμ. τ. **ἔπλεν** (Ἰλ.Μ.11), ἐν σπαν. χρ. εἰς τὰ ἄλλα πρόσ. οἷον **ἔπελες, πέλες** (Πίνδ.Ο 1,46.Κόϊντ.3,564), δωρ. α' πληθ. **πέλομες** (Θεόκρ.29,27), προστ. **πέλε** (Ἀπολλ.Ρ 1,304), ὑποτ. **πέλω** (Αἰσχ.Ἱκ.340), **πέλῃ** (Θεόκρ.28,12), εὐκτ. **πέλοι** (Πίνδ.Π 1,56, Αἰσχ.Πέρσ.526), ἀπαρφ. **πέλειν** (αὐτ.Ἱκ.620, αὐτ.Χρ.304), ἐπ. **πελέναι** (διάφ. ἀνάγν. **πελέμεν** : Παρμ.8,45), μτχ. θηλ. **πέλουσα** (Αἰσχ.Πρ.896), ἐν συνηθεστ. χρ. τὸ μέσ. **πέλομαι** ἐν τῇ αὐτῇ σημ., β' ἑν. **πέλει** (αὐτ.Εὐμ. 149,199), γ' ἑν. **πέλεται** (Ἰλ.Λ 392, Ἀλκαῖ.26,49), πληθ. **πελόμεσθα** (Θεόκρ.13,4), **πέλεσθε** (Ἀπολλ.Ρ 2,643), **πέλονται** (Ἰλ.Κ 351, Σοφ.Αἴ.159), παρατ. γ' πληθ. **πέλοντο** (Ἰλ.Ι 526), παρατ. ἢ ἀόρ. μετ' αὐξήσ. β' ἑν. **ἔπλεο** (αὐτ.Α 418) κ. συνῃρ. **ἔπλευ** (αὐτ.Ι 54), **ἔπλετο** (αὐτ.Χ 116, Ἡσίοδ.Θ 836, Σαπφ.Λυρ. Συμπλ. 23,26, Ἐμπ.21,2, Βακχ.1,31) κ. Ἰων. θαμιστ.τ. **πελέσκεο** Ἰλ.Χ 433), **πελέσκετο** (Ἡσίοδ.ἀπ.14,4, Ἀντίμ.3Ρ), προστ. **πέλευ** (Ἰλ.Ω 219), **πελέσθω** (Ἀπολλ.Ρ 1,320), εὐκτ. **πέλοιτο** (αὐτ.Χ 443, Αἰσχ.Ἀγ.255), ἀπαρφ. **πέλεσθαι** (Ἀπολλ.Ρ.1,160), μτχ. **πελόμενοι** (Αἰσχ.Ἱκ.123), κ. **πλόμενοι** (Εὐφορ.58, κ. παρ' Ὁμ. ἐν τοῖς συνθέτοις **ἐπιπλόμενοι, περιπλόμεναι**), εὔχρ. παρὰ ποιηταῖς ὡς κ. π. τοῖς μτγν. Αἰολεῦσιν, Ἴωσι καὶ Δωριεῦσι πεζογράφοις, διατελῶ ἐν κινήσει, κινοῦμαι, κατευθύνομαι : Ἰλ.Γ 3 **ἠΰτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό** (κινεῖται, ὑψοῦται πρὸς τὸν οὐρανόν) αὐτ.Λ 392 **ὀξὺ βέλος πέλεται·** || εἰδ. ἀνατέλλω : Ὀδ.Τ 192 **τῷ δ' ἤδη δεκάτη . . πέλεν ἠὼς οἰχομένῳ·** || ἐπέρχομαι, κ. μτφ. : Ὀδ.Ν 60 **εἰς ὅ κε γῆρας ἔλθῃ καὶ θάνατος, τά τ' ἐπ' ἀνθρώποισι πέλονται,** αὐτ.Ο 408 **νοῦσος . . πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν,** Αἰσχ.Ἀγ.1124 **ταχεῖα δ' ἄτα πέλει·** **2)** προέρχομαι· μτ. τῆς προθ. **ἐκ** : Ἰλ.Ε

759 τοῦ δ' ἐξ ἀργύρεος ῥυμός πέλεν, αὐτ.Ν 632 σέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται· 3) ἐν συνήθ. χρ δημιουργοῦμαι, γίνομαι, λαμβάνω ὑπόστασιν, ὀντότητα, ὑφίσταμαι : Ἰλ.Ι 287 τιμὴν . . ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέλπται, αὐτ.Λ 737 ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπειῶν ἔπλετο νεῖκος, αὐτ.Μ 677, Ὀδ.Θ 160 ἄθλων, οἷά τε πολλά μετ' ἀνθρώποισι πέλονται· 4) ὡς συνδετ. γίνομαι, καθίσταμαι : Ἰλ.Ν 103 (Τρῶες) ἐλάφῃσιν ἐοίκεσαν, αἵ τε καθ' ὕλην θώων παρδαλίων τε λύκων τ' ἤια πέλονται, Ὀδ.Α 393 αἶψά τέ οἱ δῶ ἀφνειὸν πέλεται καὶ τιμηέστερος αὐτός, Θεόκρ 14,68 ἀπὸ κροτάφων πελάμεσθα πάντες γηραλέοι· 5) ὁμ. εἶμαι, ὑπάρχω : Ἰλ.Δ 158 οὐ μέν πως ἅλιον πέλει ὅρκιον, αὐτ.Ξ 345 Ἠέλιος . . οὗ τε καὶ ὀξύτατον πέλεται φάος εἰσοράασθαι, Ὀδ.Ξ 20 οἱ δὲ τριηκόσιοί τε καὶ ἐξήκοντα πέλοντο, αὐτ Θ 124, Αἰσχ.Εὐμ.233 δεινὴ γὰρ ἐν βροτοῖσι κἀν θεοῖς πέλει τοῦ προστροπαίου μῆνις, Σοφ.Ἀντ.333 πολλὰ τὰ δεινὰ κοὐδὲν ἀνθρώπου δεινότερον πέλει, Εὐρ.Μήδ.520 δεινή τις ὀργὴ καὶ δυσίατος πέλει· ‖ εἰδ. ἐν τῇ λεσβιακῇ ποιήσει ἐν χρ ὡς συνδετικὸν ἀντὶ τοῦ εἰμί, παραλειπομένου : Σαπφ. 101· ‖ ὁ παρατ. ἢ ἀόρ. κ. ἐν σημ. ἐνεστ. ἔχω ὑπάρξει· ὅθ. εἶμαι, ὑπάρχω : Ἰλ.Α 418 νῦν δ' ἅμα τ' ὠκύμορος καὶ ὀιζυρὸς περὶ πάντων ἔπλεο, αὐτ.Ζ 634 καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖχος, Ὀδ.Α 225 τίς δμιλος ὅδ' ἔπλετο ;· ‖ μτ. μτχ. ρ. ἀποτελεῖ περίφρασιν τούτου· οἷον : Ἰλ.Ψ 69 εὕδεις, ἀτάρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ.

πέλωρ (τὸ) κ. νεώτ. μέγα τι καὶ ὑπερφυσικὸν τέρας, ἐπικ. ὄνομα ἐν χρ. μ. κτ. ὀνομαστ. κ. αἰτ. ἐπὶ ἐμψύχων, συνήθ. ἐν κακῇ σημ. ὡς ἐπὶ τῶν Κυκλώπων : Ὀδ.Ι 428 τῆς ἔπι Κύκλωψ εὗδε πέλωρ ἀθεμίστια εἰδώς, αὐτ.Μ 87 αὐτὴ δ' αὖτε πέλωρ κακόν (ἐπὶ τῆς Σκύλλης)· ‖ ὁμ. ἐπὶ τοῦ δράκοντος Πύθωνος : Ὑμν.Ἀπόλλ.374· ‖ ἐπὶ τινος δελφίνος : Ὑμν.Ἀπόλλ.401 πέλωρ μέγα τε δεινόν τε· ‖ μτγν. κ. ἐπὶ πραγμ. : Νόνν.Δ 24,257 εὐρυτενὴς ὠγκοῦτο πέλωρ μίτος· 2) νεώτ. ζωολ. γένος ἀκανθοπτερυγίων σκορπαινιδῶν ἰχθύων.

πελωριάς-άδος (ἡ) πελωρίς βλ.λ. : Ἀρχέστρ.ἀπ. 56,4 πελωριάδες κόγχαι, ΑΠ 6,224.

πελώριος-ον, νεώτ. κ. δημ. κ. -α-ο(ν), κ. τελώριος, θηλ. (οὐχὶ π. Ὁμ.) πελώριος (Ἡσίοδ.Θ 179) κ. πελωρίη (Ἀπολλ Ρ 4,1682), δημ θηλ. πελώρια, ὁ ἔχων μέγεθος πέλωρος βλ.λ., τεράστιος, ὑπερμεγέθης, γιγάντειος· συχν.π.Ὁμ. συνήθ. ἐπὶ θεῶν καὶ ἡρώων : Ἰλ.Ε 395 τλῆ δ' Ἀίδης ἐν τοῖσι πελώριος ὠκὺν ὀιστόν, αὐτ.Η 208 οἷός τε πελώριος ἔρχεται Ἄρης, αὐτ.Γ 229 οὗτος δ' Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἕρκος Ἀχαιῶν, αὐτ.Λ 820 πελώριον Ἕκτορ' Ἀχαιοί, Ὀδ.Λ 572 Ὠρίωνα πελώριον εἰσενόησα· ὁμ. ἐπὶ τοῦ Πολυφήμου : Ὀδ.Ι 187 ἔνθα δ' ἀνὴρ ἐνίαυε πελώριος, - πελώριος ἄνθρωπος, - πελώρια γυναίκα· ‖ ὁμ. κ. ἐπὶ πραγμ. : Ἰλ Θ 424 Διὸς ἄντα πελώριον ἔγχος ἀεῖραι, αὐτ.Κ 439 τεύχεα δὲ χρύσεια πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι, Ὀδ.Λ 594 λᾶαν πελώριον, Ἡσίοδ.Θ 179 δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλλαβεν ἅρπην· σπαν. π. τραγ. : Εὐρ. ΙΤ 1247 γᾶς πελώριον τέρας (ἐπὶ δράκοντος), Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.107 πελώρια κλήματα, - πελώριον οἰκοδόμημα - πλοῖον· ‖ κ. ἐπὶ ἀφηρημ. : Πίνδ. Ο 10(11),21 πελώριον κλέος· ‖ ἰσχυρός, μεγαλειώδης : Αἰσχ.Πρ.151 τὰ πρὶν δὲ πελώρια νῦν ἀιστοῖ· ‖ ἐν χρ. π. κωμ. εἰς σκωπτικὸν ὕφος : Ἀριστφ.Ὀρν.321 ἥκετον δ' ἔχοντε πρέμνον πράγματος πελωρίου· ‖ κ. π. πεζογράφοις, εἰς ὀμπώδεις φράσεις : Ἀριστλ.Ρητ.1408b,13, Ἀθήν.3,84Ε παραβληθέντες πελωρίοις καὶ ἀγριωτάτοις ζῴοις ταῖς ἀσπίσι δηχθέντες οὐδὲν ἔπαθον· 2) πελώρια (ἐνν. ἱερά) ἡ μεγάλη ἑορτὴ τοῦ θερισμοῦ, ἡ πρὸς τιμὴν τοῦ Διὸς ἐν Θεσσαλίᾳ : Βάτ. Σιν.4· πελώριος ὡς ἐπίθ. τοῦ Διός : Κόϊντ.11,273.

πελωρίς-ίδος (ἡ) μτγν εἶδος ὀστρέου : Ξενοκρ.π.Ὀρειβ.2,58,52, Ἀθήν.1,4C τὰς πελωρίδας κόγχας, Ἀλκιφρ.1,2.

πέλωρον (τὸ) πέλωρ βλ.λ., θηρίον, τέρας, ἐπὶ τῆς Γοργόνος : Ἰλ.Ε 74 ἐν δέ τε Γοργείη κεφαλὴ δεινοῖο πελώρου, Ὀδ.Λ 634· ‖ ἐπὶ τῶν τέκνων τῆς γῆς : Ἡσίοδ.Θ 295 ἡ δ' ἔτεκ' ἄλλο πέλωρον· πρβλ.αὐτ.845, αὐτ.856· ‖ γεν. ἐπὶ ζῴου ἀσυνήθους μεγέθους : Ὀδ.Κ 168 συνέδησα πόδας δεινοῖο πελώρου (ἐπὶ ἐλάφου)· ‖ ἐπὶ τῶν μεμαγευμένων ζῴων τῆς Κίρκης : Ὀδ.Κ 219 τοὶ δ' ἔδεισαν, ἐπεὶ ἴδον αἰνὰ πέλωρα· 2) πέλωρα θεῶν σημεῖα (φοβερὰ ἢ περίτρανα) πεμπόμενα ὑπὸ τῶν θεῶν : Ἰλ.Β 321· πρβλ. πέλωρ, πέλωρος.

πέλωρος-η-ον κ. -ος-ον (Ὀδ.Ο 161) τεράστιος, τερατώδης, ὑπερμεγέθης, πελώριος, μετὰ παραλλήλου ἐννοίας τοῦ φοβεροῦ, π.Ὁμ. σπανιώτ. τοῦ τ. πελώριος, π Ἡσιόδ. δὲ συνηθέστερος : Ἰλ.Μ 202 φοινήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον, Ὀδ.Ο 161 χῆνα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον, Ἡσίοδ. Θ 299 πέλωρον ὄφιν, δεινόν τε μέγαν τε, αὐτ.159 Γαῖα πελώρη, Ἐζεκ.Ἐξ.125 ὡς φοβερός, ὡς πέλωρος· ‖ τὸ οὐδ. πληθ. ὡς ἐπίρρ. : Ὑμν.Ἑρμ. 225 πέλωρα βιβᾷ (βαδίζει μετὰ γιγαντιαίων βημάτων)· πρβλ.αὐτ.349· κ. ὑπερθ. πελωριατος-η-ον : Θεόκρ.Ἐπιγρ. 8,5· πρβλ. πέλωρ.

πελωχικόν τό) πάπ. τέλος, φόρος καταβαλλόμεμενος ὑπὸ τῶν μυλωθρῶν.

πέμμα ατος τό) (πέσσω) πᾶν εἶδος τροφῆς μαγειρικῶς ἐσκευασμένον· συνήθ. ἐν τῷ πληθ. πλακούντια (ζυμαρικά), γλυκίσματα τῶν ἀρχαίων, ἀνάλογα πρὸς τὰς σημερινὰς πίττας· Ἡσ. «πέμμα· εἶδος πλακοῦντος καὶ πᾶν πεπτόμενον»· ὁμ. «πέμματα· ποικίλα ἐδέσματα πλακουντικά» : Στησίχ.2, Παν.26, Ἡρ.1,160 πέμματα ἐπέσσετο (γλυκίσματα ἐφήνοντο), Ἀντιφάν.174,2, Πλάτ.Πολ.404D Ἀττικὰ πέμματα· πρβλ. πόπανον.

πεμμάτιον (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ πέμμα βλ.λ., μικρὸν πλακούντιον : Ἀθήν.14,645Ε πεμμάτιον ἑφόμενον ἐν ἐλαίῳ καὶ μετὰ τοῦτο μελιτούμενον.

πεμμᾰτολόγος-ον μτγν. ὁ ὁμιλῶν ἢ γράφων περὶ πλακουντίων, ζυμαρικων : Ἀθήν.14,648Α ὁ σοφὸς πεμματολόγος Χρύσιππος.

πεμμᾰτουργός (ὁ) μτγν. ὁ σακχαροπλάστης, ὁ κατασκευαστὴς πεμμάτων βλ.λ. : Λουκ.Κρόν.13 ὀψοποιοὶ μόνοι καὶ πεμματουργοὶ ἔνεργοὶ ἔστωσαν.

πεμπαδάρχης (ὁ) λεξ. πεμπάδαρχος βλ.λ.· Ἡσ. ἐν λ. δωδεκάδαρχοι.

πεμπᾰδαρχος (ὁ) ὁ διοικῶν μίαν πεμπάδα, δηλ. σῶμα ἐκ πέντε ἀνδρῶν : Ξεν.ΚΠ 2,1,23 τῶν δ' αὖ πεμπαδάρχων ὡσαύτως εἰς τὰς τῶν δεκαδάρχων, αὐτ.Ἱππαρχ.4,9 (μτ. δ.γρ. -άρχης).

πεμπαδικός-ή-όν μτγν. πενταπλάσιος : Δαμάσκ.Ἀρχ.264.

πεμπάζω (πέμπε) κυρ. ἀριθμῶ ἐπὶ τῶν πέντε δακτύλων, μετρῶ στὰ πέντε δάκτυλα, δηλ. ἀριθμῶ κατὰ πεντάδας, ἀνὰ πέντε, κ. γεν. μετρῶ, ἀριθμῶ, ὑπολογίζω : Αἰσχ Εὐμ.748 πεμπάζετ' ὀρθῶς ἐκβολὰς ψήφων ξένοι, Ἀπολλ.Ρ 2,975 εἴ τις ἕκαστα πεμπάζοι, Πλούτ.Ἠθ.387Ε· ὁμ. ἐν τῷ μέσ. τ. : Ὀδ.Δ 412 ἐπὴν πάσας πεμπάσσεται (ἐπ. ἀόρ. α' ὑποτ.) (ἀφοῦ μετρήσῃ ὅλας κατὰ πεντάδας)· ‖ Ἡσ. «πεμπάσεται· κατὰ πάντα ἀριθμήσει· τὸ γὰρ πέντε Αἰολεῖς πέμπε λέγουσι. καταχρηστικῶς δὲ καὶ φιλῶς ἀριθμήσει»· 2) μτφ. ἀναμετρῶ, λογίζομαι, ἀναλογίζομαι, ἐξετάζω : Ἀπολλ Ρ 4,1748 θεοπροπίας Ἑκάτοιο, θυμῷ πεμπάζων, ἀνενείκατο· ὁμ. ἐν τῷ μέσ. : αὐτ.350 πάντα νόῳ πεμπάσσατο· ‖ π. πεζοῖς εἶναι συνη-

θέστερον **τὸ ἀνσπεμπάζω** |ἀναφέρεται ὡς αἰολ. ἐν ΕΜ 660,4|· **3**) 'Ησ. «πεμπαζόμενοι· ἐπιστρεφόμενοι. ἐκπληττόμενοι μεριμνῶντες».

πέμπαθλον |τὸ| 'Επιγρ. πένταθλον βλ.λ. |ἀμφ.|.

πεμπάκι ἐπίρρ. 'Επιγρ. πεντάκις βλ.λ.

πεμπάμερος-ον 'Επιγρ. πενθήμερος βλ.λ.

πεμπάς-άδος |ἡ| ὁ ἀριθμὸς πέντε, ἡ ποσότης πέντε : Πλάτ.Πολ.546C **ἐπίτριτος πυθμὴν πεμπάδι συζυγεὶς δύο ἁρμονίας παρέχεται,** αὐτ.Φαίδ. 104A |κώδ. πεμπτάς|, Πλούτ.'Ηθ.387E· **2**) σῶμα ἐκ πέντε στρατιωτῶν : Ξεν.ΚΠ 2,1,22 **καὶ τὴν πεμπάδα εἰς τὸ δυνατὸν τοιαύτην παρέχειν,** αὐτ. Ξεν.'Ελλ.7,2,6 **ἀφ' ἑκάστης δὲ τῆς πεμπάδος εἷς ἡμεροφύλαξ κατελείπετο,** Δαμάσκ.'Αρχ.203· πρβλ. πεντάς· **3**) 'Επιγρ. τὸ πέμπτον μέρος.

πεμπαστής |ὁ| |πεμπάζω|, δωρ. **πεμπαστάς** ὁ ἀριθμῶν, μετρῶν, θεωρῶν τι, ὡς ρηματικὸν μτ. αἰτ. : Αἰσχ.Πέρσ.981 **μύρια πεμπαστὸν** |τὸν ἀριθμοῦντα, θεωροῦντα κατὰ δεκάδας χιλιάδων|.

πέμπε αἰολ. τ. τοῦ πέντε βλ.λ. : Ψ'Ηρ.Βί.'Ομ 37 **καὶ γὰρ ὀνομάζουσιν οἱ Αἰολεῖς τὰ πέντε πέμπε** κ. γενικ. **πέμπων** : 'Αλκ.33,7.

πεμπεβόηος-ον ὁ κατεσκευασμένος ἐκ πέντε βοείων δερμάτων : Σαπφ.98 **πεμπεβόηα σάμβαλα** |κῶδ. πενταβόεια|.

πεμπεκαιδέκοτος 'Επιγρ. αἰολ. τ.τοῦ πεντεκαιδέκατος βλ.λ.

πέμπελος-ον μτγν. κ δημ. γηραλέος, ὑπέργηρος· Χοιροβ.391,14 «πέμπελος. σημαίνει τὸν πολλῶν ἐνιαυτῶν ὄντα» : Λυκόφρ.682 **νεκρόμαντιν πέμπελον,** αὐτ 826 **πέμπελον γραῦν,** Γαλ.6,380· || δημ. παμπάλσιος, μπαμπολῆς· **2**) 'Ησ. «πέμπελον· στωμύλον. λάλον. οἱ δὲ λίαν γηραλέον».

πεμπέτηρις 'Επιγρ. αἰολ. ἀντὶ πεντετηρὶς βλ.λ.

πέμποτος 'Επιγρ. ἀρκαδ. πεμπτὸς βλ.λ.

πεμπταΐζω μτγν., μτχ. **πεμπταΐζοντες** κατὰ τὴν πέμπτην ἡμέραν : Θεοδοτ.ΠΔ"Εξ.13,18.

πεμπταῖος-α-ον κ. νεώτ. ὁ συμβαίνων, ὁ γινόμενος κατὰ τὴν πέμπτην ἡμέραν |συνήθ. συμφωνεῖ πρὸς τὸ ὑποκείμενον| : 'Οδ.Ξ 257 **πεμπταῖοι δ' Αἴγυπτον ἐυρρείτην ἱκόμεσθα** (ἤλθομεν κατὰ τὴν πέμπτην ἡμέραν|· πρβλ.'Ιππ.'Αφορ.436, Πίνδ.Ο 6,53 **πεμπταῖον γεγενημένον** |γεννηθεὶς πρὸ πέντε ἡμερῶν|, 'Ιππ.'Επιδ.1,20 **ἔκρινεν** |ὁ πυρετὸς| **πεμπταίοισι** |ἡ κρίσις τοῦ πυρετοῦ ἐπῆλθεν εἰς τοὺς ἔχοντας αὐτὸν κατὰ τὴν πέμπτην ἡμέραν|, 'Αριστφ. 'Ορν.474 **προκεῖσθαι πεμπταῖον** |ὅτι ἔκειτο ἄταφος ἐπὶ πέντε ἡμέρας|, Ξεν.'Αν.6,4,9 |νεκροὶ| **ἤδη ἦσαν πεμπταῖοι,** Πλούτ.Φάβ.17 **πεμπταῖον ἀπὸ τῆς νίκης,** Λουκ.'Αλκ.5 **τὰ πεμπταῖα ἐκ γενετῆς·** **2**) ὁ ἀνὰ πᾶσαν πέμπτην ἡμέραν γινόμενος : 'Ιππ.'Επιδ.1,24 **πεμπταῖοι πυρετοί,** 'Αλέξ.'Αφρ.Πρ. 2,10, Πάπ. **πεμπταῖοι ποτισμοί.**

πεμπτάκις ἐπίρρ., μτγν. πεντάκις : Δίων Κ 53,16.

πεμπτάμερος πεμπάμερος βλ.λ.

πεμπτάς πεμπὰς βλ.λ.

πεμπτάφυλλον |τὸ| πεντάφυλλον βλ.λ.

πεμπτημόριον |τὸ| κ. νεώτ. τὸ ἓν ἐκ τῶν πέντε ἴσων μερῶν εἰς ἃ διῃρέθη ὅλον τι : 'Ιππ.Γυν.Φύσ. 50 **ὅσον πεμπτημόριον ἡμιχαινικίου,** Πλάτ.Νόμ. 956C **τὸ πεμπτημόριον ἀποτινέτω τοῦ τιμήματος τῆς γραφείσης δίκης.**

πεμπτήρ-ῆρος |ὁ| πομπεὺς βλ.λ. : Σοφ.ἀπ.142ii,10 **πεμπτὴρ ἁλίων ἐρετμῶν.**

πεμπτήριος |ὁ,ἡ| μτγν. ὁ προπέμπων, προπεμπτήριος : Γρηγ.Ναζ.3,462A.

πέμπτος-η-ον |πέντε| κ. πάπ. κ. νεώτ. ἀριθμητ. τακτ. ἐπίθ. ὁ φέρων εἰς τινα σειρὰν ἢ τάξιν τὸν ἀριθμὸν πέντε, ὁ μετὰ τεσσάρων ἄλλων : 'Οδ.Ι 335 **πέμπτος μετὰ τοῖσιν,** 'Ηρ.2,106 **ἑκατέρωθι δὲ ἀνὴρ ἐγγέγλυπται μέγαθος πέμπτης σπιθαμῆς ἔχων** μέγεθος τεσσάρων πήχεων καὶ μιᾶς σπιθαμῆς|, αὐτ.1,77 **ἐς πέμπτον μῆνα** |κατὰ τὸν πέμπτον μῆνα|, Θουκ.1,61 **πέμπτον αὐτὸν στρατηγόν,** αὐτ. 3,19, ΚΔ'Απ.6,9 **ἤνοιξε τὴν πέμπτην σφραγῖδα,** · ἦλθε πέμπτος κατὰ τὸν διαγωνισμόν, · πέμπτον τεῦχος· || **τὸ πέμπτον μέρος** τὸ πεμπτημόριον βλ.λ. : Πλάτ.'Απολ.36B, Κόλβ.ὁ Φιλόπατρις 4,4 **μὲ εἶδε τὸ πέμπτον τοῦ αἰῶνος εἰς ξένα ἔθνη·** || **τὸ πέμπτον** ὡς ἐπίρρ. διὰ πέμπτην φοράν : Διόδ.Σ 19,77 **ὑπῆρχον ὕπατοι . . τὸ πέμπτον,** Πλούτ. Φάβ 19 **Μάρκελλον μὲν ὑπατεύοντα τὸ πέμπτον ἐνέδρᾳ περιβαλὼν ἔκτεινε·** || τὸ θηλ. ὡς οὐσ. **ἡ πέμπτη** |ἐνν. ἡμέρα| : 'Ησίοδ."Εργ.802 **ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν 'Ερινύας ἀμφιπολεύειν,** 'Αριστφ.Νεφ. 1131 ὁμ. κ. νεώτ. ἡ πέμπτη ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος : **μεγάλη πέμπτη** |ἡ πέμπτη ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος τῶν παθῶν|· **2**) νεώτ. μουσ. τὸ μεταξὺ πέντε ἐφεξῆς φθόγγων τῆς μουσικῆς κλίμακος διάστημα, ἡ διὰ πέντε |ἐνν. χορδῶν συμφωνία| τῶν ἀρχαίων· || ὁμ. ἐπὶ ὥρας **ἡ πέμπτη** |ἐνν. ὥρα| : 'Αρρ.'Επικτ.1,1,29· **3**) ὁμ. **ἡ πέμπτη** |ἐνν. ὁδός| κ. εἰδ. μία τῶν διόδων τοῦ Ρωμαϊκοῦ στρατοπέδου : Πολύβ.6,30,6 **ἣν καλοῦσι πέμπτην διὰ τὸ παρὰ τὰ πέμπτα τάγματα παρήκειν·** **4**) πάπ. ὁμ. ὡς οὐσ. **ἡ πέμπτη** φορολογία ἐπιβάλλουσα τὴν καταβολὴν τοῦ ἑνὸς πέμπτου τοῦ ὅλου εἰσοδήματος ἢ τῆς ὅλης οὐσίας· πρβλ. δεκάτη· **5**) **τὸ πέμπτον σῶμα** τὸ πέμπτον ἢ ἁ. λεγόμενον οὐράνιον στοιχεῖον : Φιλόλ 12, Πλούτ.'Αρέσκ.Φιλ.1,3,22, αὐτ.2,6,2 **πέμπτον στοιχεῖον,** αὐτ.2,25,7 **πέμπτη οὐσία,** Φιλόπ.'Ιω.'Υπομν.9,29.

πεμπτός-ή-όν ἀπεσταλμένος, σταλμένος, σταλτός : Θουκ.8,86 **ἀπὸ τῶν τετρακοσίων πεμπτοὶ πρέσβεις,** ἑαφ.γρ. ἀντὶ πρεσβευταὶ οὓς τότε ἔπεμψαν : 'Ιώσ.Αἰ 18,2,2 **πεμπτὸς ὑπ' αὐτοῦ παρῆν 'Ιουδαίοις ἔπαρχος,** αὐτ.3,2 **πεμπτὸς ἔλεγεν ἥκειν ὑπὸ τοῦ 'Ανούβιδος.**

πεμπτουσία |ἡ| νεώτ. κ. **πέμπτη οὐσία** ὀνομασία τοῦ αἰθέρος, τὸν ὁποῖον ὁ 'Αριστοτέλης προσέθηκεν εἰς τὰ τέσσαρα στοιχεῖα τῆς φύσεως |γῆν, ὕδωρ, πῦρ καὶ ἀέρα|· πρβλ. πέμπτος 5)· **2**) μτφ. τὸ πλέον οὐσιῶδες συστατικόν, τὸ κυριωδέστερον περιεχόμενον, ἀπόσταγμα.

πέμπω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἐπ ἀπαρφ. **πεμπέμεν** |'Οδ.Κ 18| κ. **-έμεναι** |αὐτ.Ν 48|, ἰων. παρατ. **πέμπεσκε** |'Ηρ 7,106|, μέλλ. **πέμψω** |'Οδ Ε 167|, δωρ. **πεμψῶ** |Θεόκρ.5,141|, ἐπ. ἀπαρφ. **πεμψέμεναι** |'Οδ.Κ 484|, ἀόρ. **ἔπεμψα,** ἐπ. **πέμψα** |'Ιλ.Α 442,Φ 43|, δημ. **ἔπεψα,** παρακ. **πέπομφα** |Θουκ 7,12 Ξεν.ΚΠ 6,2,10, Δημ 54|, ὑπερσ. **ἐπεπόμφειν** |Ξεν.ΚΠ 6,2,9| κ. ἰων. **ἐπεπόμφεε** |'Ηρ.1,85|, μτχ. **πεπομφὼς** |ἐκ - : Αἰσχίν. 3,64|, μέσ. |οὐχὶ εὔχρ. ἐν τῷ πεζῷ λόγῳ πλὴν ἐν τοῖς συνθέτοις ἀπο- μετα- προ-| **πέμπομαι,** μέλλ. **πέμψομαι** |Εὐρ.'Ορ.111|, ἀόρ. **ἐπεμψάμην,** αὐτ.'Εκ. 977|, παθ. μέλλ. **πεμφθήσομαι** |Στράβ.1,1,4, Πλούτ. Δημήτρ.27|, ἀόρ. **ἐπέμφθην** |Πίνδ.Ν 3,59, Σοφ.'Ηλ. 1163|, παρακ. γ' ἑν. **πέπεμπται** |Αἰσχ.'Επτ.473 προ-, Θουκ.7,7|, μτχ. **πεπεμμένος** |Δημ.672, Λουκ.'Αλέξ.32, Δίων Κ 50,13|, ὑπερσ. **ἐπέπεμπτο** |Θουκ.7,89, προυπ-, Δίων Κ 36,18|, στέλλω, ἀποστέλλω, ἀναφορ. πρὸς πρόσωπα εἰδ. περὶ κηρύκων, πρέσβεων : 'Ιλ.Ε 116 **"Εκτωρ δὲ προτὶ ἄστυ δύω κήρυκας ἔπεμπε,** 'Ηρ. 7,15 **καὶ πέμπει ἄγγελον [ἐπὶ] 'Αρτάβανον καλέοντα,** Αἰσχ.'Επτ 37 **σκοποὺς δὲ κἀγὼ καὶ κατοπτῆρας στρατοῦ ἔπεμψα,** Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.26,7 **ἀθρώπους τότ' ἐπέψανε·** ἀναφαρ. πρὸς στρατεύματα : Αἰσχ.Πέρσ.34 **ἄλλους δ' ὁ μέγας καὶ πολυθρέμμων Νεῖλος ἔπεμψεν,** αὐτ.'Επτ.470· || κ. ἀναφορ. πρὸς πράγματα : Πλάτ.'Επιστ.310D **γράμματα πέμψαντα ἐμὲ ἐρέσθαι,** αὐτ.323B **πέμπετε μομφῆς κατήγορον ἐπιστολήν·** || οὕτω κ. μτφ. ἀναφαρ. πρὸς καταστάσεις κ. γεν. πρὸς ἀφηρημ. ἐννοίας : 'Ιλ.Ο 109 **ὅττι κεν ὔμμι κακὸν πέμπῃσιν**

ἑκάστῳ, Αἰσχ. Εὐμ. 203 ἔχρησα ποινὰς τοῦ πατρὸς πέμψαι, αὐτ. Εὐμ.598, Σοφ. 'Ηλ.460 πέμψαι τάδ' αὐτῇ δυσπρόσοπτ' ὀνείρατα, αὐτ.Φιλ.19, αὐτ.ΟΤ 189 εὐῶπα πέμψον ἀλκάν, Εὐρ.ἀπ.506 πέμπειν ..ζημίαν· || ἐν συνήθ. χρ. εἰδ. περὶ οἰωνῶν, προφητικῶν σημείων: 'Ιλ. Ω 310 πέμψαν δ' οἰωνόν.., Σοφ. ΟΤ 149 Φοῖβος δ' ὁ πέμψας τάσδε μαντείας, Ξεν. 'Απομν. 1, 4, 15 οὐδ' ὅταν τοῖς Ἕλλησι τέρατα πέμποντες προσημαίνωσιν (οἱ θεοί)· 2) εἰς δήλωσιν τοῦ τόπου εἰς ὃν τις ἀποστέλλεται, μτ. αἰτ. τοπ. : Σοφ. ΟΚ 1770 Θήβας δ' ἡμᾶς τὰς ὠγυγίους πέμψον, αὐτ. ΟΤ 761 ἀγρούς σφε πέμψαι· ὁμ. μτ. ἐμπροθ. αἰτ. : 'Ιλ. Ζ 207 πέμπε δ' ἔμ' ἐς Τροίην, 'Οδ.Ε37, αὐτ. Δ 560 οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης· || κ. μτ. δοτ.: ΙΤ 159 ἰὼ ἰὼ δαίμων, ὃς τὸν μοῦνόν με κασίγνητον συλᾷς 'Αιδι πέμψας· || κ. μτ. γενικ. ἐμπροθ.: 'Ιλ.Φ 48 θεὸς.. ὅς μιν ἔμελλεν πέμψειν εἰς 'Αΐδαο. Πλάτ.Πρωτ. 325D μετὰ δὲ ταῦτα εἰς διδασκάλων πέμποντες (εἰς τὸ σχολεῖον)· || μτ. ἐπιρρ. τοπ. : 'Ιλ.Π 445 αἴ κε ζὼν πέμψῃς Σαρπηδόνα ὅνδε δόμονδε, αὐτ.Σ 452, αὐτ.Ψ 137 ἕταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' 'Αιδόσδε. 'Οδ.Τ 281 πέμπειν τέ μιν ἤθελον αὐτοὶ οἴκαδ' ἀπήμαντον, αὐτ.Ω418 οἰκόνδε ἕκαστον πέμπον· || ὁμ. πρὸς δήλωσιν τοῦ τόπου ἐξ οὗ ἀποστέλλεταί τις, μτ. γενικ. ἐμπροθ. : 'Ιλ.Π 447 ἐθέλῃσι.. πέμπειν ὃν φίλον υἱὸν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης, 'Οδ.Λ 635 μή μοι Γοργείην κεφαλὴν δεινοῖο πελώρου ἐξ 'Αΐδεω πέμψειεν ἀγαυὴ Περσεφόνεια· 3) στέλλω πρός τινα σκοπόν, μτ. αἰτ. ἐμπροθ.: 'Ηρ.5,12 τὴν ἀδελφὴν.. ἐπ' ὕδωρ ἔπεμπαν, Σοφ.Φιλ.45 τὸν οὖν παρόντα πέμψον εἰς κατασκοπήν, Ξεν.ΚΠ 6,2,9 οἱ 'Ινδοὶ.. οὓς ἐπεπόμφει Κῦρος ἐπὶ κατασκοπήν. ὁμ. κ. μτ. δοτ. μτ. τῆς ἐπί: αὐτ. 'Ελλ. 4,8,17 Θίβρωνα πέμπουσιν ἐπὶ πολέμῳ πρὸς αὐτόν· || οὕτω κ. μτ. γενικ. ἐμπροθ. πέμπω περί τινος ἢ ὑπέρ τινος: Θουκ. 1,91 καὶ περὶ αὐτῶν ὁ Θεμιστοκλῆς τοῖς 'Αθηναίοις κρύφα πέμπει κελεύων.., Ξεν. ΚΠ 6,2,10 πεπομφέναι δὲ Κροῖσον καὶ εἰς Λακεδαίμονα περὶ συμμαχίας, Δημ. 162 οὔτε τὸ χωρίον οὔτε τοὺς φρουροὺς ἀπεδίδοσαν πέμψαντος ὑπὲρ αὐτῶν ἐμοῦ πολλάκις (ἔνθα ὑπονοεῖται πρέσβυν, ἄγγελον)· || μτ. ἀπαρφ. ἀποστέλλω τινὰ μὲ τὴν ἐντολήν, παραγγελίαν νά.. : 'Ιλ.Π 454 πέμπειν μιν θάνατόν τε φέρειν καὶ νήδυμον ὕπνον, αὐτ.575, 'Οδ.Δ 8 τὴν ἄρ' ὅ γ' ἔνθ' ἵπποισι καὶ ἅρμασι πέμπε νέεσθαι, αὐτ.Ξ 396, αὐτ.Ω 419, Σοφ.'Ηλ.406 μήτηρ με πέμπει πατρὶ τυμβεῦσαι χοάς, Εὐρ.ΙΑ 360 πέμπεις σῇ δάμαρτι.. παῖδα.. δεῦρ' ἀποστέλλειν, Ξεν.'Ελλ.3,1,7 πέμπουσιν οἱ ἔφοροι.. στρατεύεσθαι (μὲ τὴν διαταγὴν νά..)· οὕτω κ. 'Ερωτόκρ.1,2051 ὁ κύρις τσι καθημερινὸ ἔπεμπε νὰ μαθαίνῃ· || κ. μτ. μτχ. : Ξεν.'Αν.6,6,4 ἔπεμπον δὲ καὶ οἱ πολέμιοι ἤδη οἱ πλησίον ᾤκουν.. ἐρωτῶντες.., 'Επιγρ. κήρυκας πέμπειν ἀγγέλλοντας· || εἰδ. ἀποστέλλω τινὰ οἴκαδε στὴν πατρίδα του, προπέμπω: 'Οδ.Η 227 κέλευον πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον, αὐτ.Ο74 χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν, αὐτ.Ψ315· οὕτω κ. Σοφ.ΟΤ 1518 γῆς μ' ὅπως πέμψεις ἄποικον· 4) μτ. αἰτ. τοῦ προσ. εἰς δήλωσιν τοῦ πρὸς ὃν ἀποστέλλεταί τις : 'Οδ.Δ29 ἢ ἄλλον πέμπωμεν .. ὅς κε φιλήσῃ (νὰ πέμψωμεν αὐτοὺς πρὸς ἄλλον..)· συνηθέστ. ἐμπροθ.: Θουκ.2,81 παρά τε Φορμίωνα ἔπεμπον (ἐνν. ἀπεσταλμένον) κελεύοντες ἀμύνειν, Ξεν.'Αν.5,2,6 πέμπουσι πρὸς Ξενοφῶντα· || κ. μτ. δοτ. μτ. τῆς ἐπί : 'Ιλ.Β 6 πέμψαι ἐπ' 'Ατρεΐδῃ 'Αγαμέμνονι οὖλον 'Ονειρον· ὁμ. κ. μὲ ἐχθρικὴν σημ. : Αἰσχ.'Αγ. 61 οὕτω δ' 'Ατρέως παῖδας ὁ Κρείσσων ἐπ' 'Αλεξάνδρῳ πέμπει ξένιος Ζεύς || μτ. δοτ. πέμπω τινὶ ἐν εἰδ. σημ. ἐπὶ τοῦ πατρὸς τοῦ ἀποστέλλοντος τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα εἰς τὸν γαμβρόν: 'Οδ.Δ 5 τὴν μὲν 'Αχιλλῆος ῥηξήνορος υἱέϊ πέμπεν· 5) ὁδηγῶ συνοδεύω: 'Ιλ.Α 390 τὴν μὲν γάρ.. ἐς Χρύσην πέμπουσιν, 'Οδ.Ξ336 ἔνθ' ὅ γέ μ' ἠνώγει πέμψαι, Σοφ.Τρ.571· || συχν. περὶ τοῦ 'Ερμοῦ, ὡς καὶ τῶν ἄ. θεῶν τῶν ὁδηγούντων τοὺς θνητούς : 'Οδ. Λ626 'Ερμείας δὲ μ' ἔπεμψεν ἰδὲ γλαυκῶπις 'Αθήνη, Αἰσχ. Εὐμ.12 πέμπουσι δ' αὐτὸν καὶ σεβίζουσιν μέγα κελευθοποιοὶ παῖδες 'Ηφαίστου, αὐτ.'Ικ. 219,Σοφ.Φιλ.133 'Ερμῆς δ' ὁ πέμπων δόλιος ἡγήσαιτο νῷν..· || φρ. πομπὴν πέμπω ὁδηγῶ πομπήν: 'Ηρ. 5,56 ἔπεμπε τὴν πομπήν, ἐν τῇ δὴ τελευτᾷ, 'Αριστφ. 'Εκκλ.757,Θουκ.6,26,Δημ.47· εἰδ Μέν 494 Παναθήναια πέμπειν, Φιλόστρ. Σοφ.4,22 || ὁμ. πέμπω χοράν: Εὐρ. 'Ηλ.434 πέμπουσαι χορούς μετὰ Νηρῄδων, Ξεν.'Απομν.3,3,12· || παθ πέμπομαι Διονύσῳ ἄγομαι ἐπὶ πομπῇ πρὸς τιμὴν τοῦ Διονύσου: 'Ηρ.2,49 τὸν δ' ὧν φαλλὸν τὸν τῷ Διονύσῳ πεμπόμενον, Πλούτ.Αἰμ.32· 6) μτφ. ἐπὶ τῆς γῆς, προσφέρω, παράγω: Σοφ.Φιλ.1161 ὅσα πέμπει βιόδωρος αἶα· 7) ἐξακοντίζω, ρίπτω, ἀφήνω: 'Ησιόδ.Θ716 οἵ ῥα τριηκοσίας πέτρας στιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν πέμπον ἐπασσυτέρας Αἰσχ.'Ικ.1005 θελκτήριον τόξευμ' ἔπεμψεν· 8) ἐπὶ λόγων, προφέρω, ἐκπέμπω : αὐτ.'Επτ.443 θνητὸς ὢν εἰς οὐρανὸν πέμπει γεγωνὰ Ζηνὶ κυμαίνοντ' ἔπη,Σοφ.Φιλ.846 πέμπε λόγων φάμαν· 9) τὸ μέσ. πέμπομαί τινα μεταπέμπομαι, στέλλω καὶ προσκαλῶ τινα : Σοφ.ΟΚ 602 πῶς δῆτά σ' ἂν πεμψαίαθ', Εὐρ.'Εκ.977· 10) ὁμ. τὸ μέσ. στέλλω ἢ ἐνεργῶ ὥστε νὰ σταλῇ τις χάριν ἐμαυτοῦ, πρὸς ἰδίαν μου ὑπηρεσίαν: Σοφ.ΟΤ 555 ἔπειθες ἢ οὐκ ἔπειθες, ὡς χρείη μ' ἐπὶ τὸν σεμνόμαντιν ἄνδρα πέμψασθαί τινα, Εὐρ. 'Ορ. 111 καὶ πέμψομαί γε θυγατέρ', Λουκ.Τόξ. 14· ΙΙ) ρ. παράγ. πεμπτός, πεμπτέον, πέμψις, πομπαῖος, πομπή, πόμπιμος, πομπός.

πεμπώβολον (τό) (πέμπε, ὀβελός) μαγειρικὸν ἐργαλεῖον ἐκ πέντε ὀβελῶν ἀποτελούμενον, εἶδος μακρᾶς περόνης ἐχούσης πέντε ὀβελοὺς ἐν χρ. εἰς τὰς θυσίας, ὅπως δι' αὐτῶν στρέφωσι τὰς καιομένας σάρκας τῶν θυμάτων· 'Ησ. «πεμπωβόλους· πέντε ὀβελίσκους ἐκ μιᾶς λαβῆς συνεχομένους τριαινοειδῶς»: 'Ιλ.Α 463 νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν, 'Οδ.Γ460 νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.

πεμφηρίς-(ίδος)(ή) μτγν. εἶδός τι ἰχθύος: Νουμήν.π.'Αθήν. 7,309F ἐρυθρὸν κόκκυγ' ἢ ὀλίγας πεμφηρίδας.

πεμφιγώδης-ους-ες (πέμφιξ) ἐπίθ. τοῦ πυρετοῦ, ὁ συνοδευόμενος ὑπὸ ἐκχύσεως φλυκταινῶν, πομφολύγων, φουσκαλίδων: 'Ιππ.'Επιδ.6,1,14· πρβλ. Γαλ. 17(1),878, αὐτ. 19,399. 'Ησ. πεμφιδώδης.

πεμφιδώδης-ους-ες 'Ησ. ἀντὶ πεμφιγώδης βλ. λ.

πέμφιξ-ῖγος (ἡ) κ. νεώτ. πνοή, φύσημα: Αἰσχ. ἀπ.195,4 δυσχείμερος πέμφιξ (καταιγίς), Σοφ. ἀπ. 337 ἀπῇξε πέμφιξ 'Ιανίου πέλας πόρου (πιθ.), αὐτ. ἀπ. 538 κεραυνία πέμφιξ βροντῆς. 2) ἀκτίς: Αἰσχ.ἀπ.170 ἃς οὔτε πέμφιξ ἡλίου προσδέρκεται οὔτε.., Σοφ.ἀπ.338 τηλεσκόπιον πέμφιγα χρυσέαν ἰδών· 3) σταγών, ῥανίς: Αἰσχ. ἀπ.205, αὐτ. ἀπ.183 μηδ' αἵματος πέμφιγα πρὸς πέδῳ βάλῃς 4) νέφος, σύννεφο : Σοφ.ἀπ.539 πέμφιγι.. ἀγγέλῳ πυρός· || νέφος φέρον βροχήν, ὀμβροφόρον : 'Ιβυκ.17, Νικ.Θηρ.273 πελιδναὶ φλύκταιναι πέμφιξιν ἐειδόμεναι ὑετοῖο, .. ἀμυδρήεσσαι ἐς ὠπήν (δ. ἑρμην. κτ. Σχολ., πομφόλυγες), π. Καλλ. ἀπ.483 (ἀμφ. σημ.)· 5) φάσμα, φάντασμα: Λυκόφρ.1106, ὁμ. πιθ. ἐν Εὐφορ. 134· 6) οἴδημα, βαθύν, φλύκταινα ἢ ἡ περὶ τὸ οἴδημα χώρα: Εὐρυφῶν π.Γαλ.17(1),886 ἐφίσταται πέμφιξ οἷον ἐλαίου χλωρῆς ὥσπερ ἀράχνιαν· || νεώτ. γεν.

πομφόλυξ, φλύκταινα. φυσαλίς, φουσκαλίδα· εἶδ. ἰατρ. διάφοροι δερματοπάθειαι ἔχουσαι ὡς χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τὴν ἐμφάνισιν πομφολύγων ἐπὶ τοῦ δέρματος **7)** νεώτ. ναυτ. ἄνεμος στροβιλώδης δημιουργῶν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης ἄφθονον λευκὸν ἀφρόν.

πεμφίς-ίδος ἡ -ῖδας μτγν. πέμφιξ βλ.λ. : Λυκόφρ.686 [δ.γρ. πεμφίγων]· **Ἡσ. «πεμφῖδες· πομφόλυγες**, πτηνῶν ψυχαί».

πεμφρηδών-όνος [ἡ] μτγν. **εἶδος** σφηκός, ὅστις σχηματίζει τὰς ἑαυτοῦ **κυφέλας** ἐντὸς κοίλων δρυῶν : Νίκ.᾿Αλεξ.183 **μέλισσαι, πεμφρηδών, σφῆκές τε καὶ βέμβικες ὄρειαι,** αὐτ.Θηρ 812 **ὀλοὸς σφήξ, πεμφρηδὼν ὀλίγη τε·** πρβλ. τενθρηδών, ἀνθρηδών.

πέμψις-εως [ἡ] [πέμπω] κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ πέμπειν, ἀποστέλλειν, ἀποστολή, στάλσιμο : Ἡρ 8, 54 **ἀπὸ** τῆς **πέμψιος τοῦ κήρυκος,** Θουκ.7,17 **τὴν προτέραν πέμψιν τῶν νεῶν,** Αἰν.Τακτ.31,1 **ἐπιστολῶν πέμψεις·** πρβλ.᾿Αριστλ. Ποιητ.1452b,6· ‖ **ἡ πέμψις τῶν νικητηρίων** [ἐπὶ θριαμβευτικῆς πομπῆς] : Δίων Κ 44,41 [κῶδ. ·μέμψιν].

πένα [ἡ] [λατ.] μσν. **κ.** δημ. κ. **πέννα** πτερόν, γραφὶς ἐκ πτεροῦ, **κάλαμος ὀξὺς** εἰς **τὸ ἄκρον** ἐν χρ. πρὸς γραφήν : Ἐρωτόκρ.4,1605 **φέρνουν τως ἐκεῖ πένα, χαρτί, μελάνι,** αὐτ.5,459· ‖ ὁμ. μεταλλικὴ γραφὶς βλ.λ.[I]· ‖ συνεκδ. κ. ὁ κονδυλοφόρος· **2)** ναυτ. **τύπας** τῶν ἱστίων τῶν φαλαινίδων καὶ τῶν κελήτων **κ.** γεν. πᾶν ἱστίον ὠτοειδές· **3)** ἀγγλικὸν νόμισμα, τὸ ἓν δωδέκατον τοῦ σελλινίου [10,5 περίπου ἑκατοστὰ τοῦ χρυσ. φρ.].

πενεστεία [ἡ] οἱ πενέσται βλ.λ., ἡ τάξις τῶν δούλων : ᾿Αριστλ.Πολιτ.1264a,35 **ἡ τὰς παρ' ἐνίοις εἱλωτείας τε καὶ πενεστείας,** αὐτ.1269a,37.

πενέστης [ὁ] γεωργός, ἐργάτης, ὁ εἰς τὴν ἐργατικὴν τάξιν ἀνήκων, κυρ. ἐν τῷ πληθ. οἱ ἐν Θεσσαλίᾳ ὑπηρέται, δουλοπάροικοι : Ξεν.Ἑλλ.2,3,36 **τοὺς πενέστας ὥπλιζεν ἐπὶ τοὺς δεσπότας,** αὐτ. 6,1,11, Θεόπομπ.Κωμ.75, **Δημ.687 τριακοσίοις δ' ἱππεῦσι πενέσταις,** ᾿Αριστλ.άπ.586, Θεόκρ.16,35 **ἁρμαλιὴν ἔμμηναν ἐμετρήσαντο πενέσται,** Φιλόκράτ.π.᾿Αθήν.6,264A, ᾿Αρχέμ.[I]· **2)** γεν. πᾶς δοῦλος, ὑπηρέτης : Εὐρ.᾿Ηρακλ.639 **Ὕλου πενέστης· αὖ με γιγνώσκεις ὁρῶν,** αὐτ.άπ.830 **πενέστης ἁμὸς ἀρχαίων δόμων· 3)** πένης, πτωχός : ᾿Αριστφ.Σφ.1273 **αὐτὸς πενέστης ὢν ἐλάττων οὐδενός,** Τίμων Φλ.39, Λεωνίδ.Ταρ. ἐν ΑΠ 6,300 **ἐκ τε πενέστω κῆξ ὀλιγησιπύου δέξο Λεωνίδεω.**

πενεστικός-ή-όν ὁ εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ πενέστου ἀνήκων· ‖ τὸ οὐδ. περιληπτ. ὡς οὐσ. **τὸ Θετταλῶν πενεστικὸν ἔθνος** ἡ τάξις τῶν πενεστῶν ἐν Θετταλίᾳ : Πλάτ.Νόμ.776D.

πενέω μτγν. κ. Ἡσ. εἶμαι πένης, πενητεύω βλ.λ. : Ἡσ.· ‖ ὁμ. σημ. κ. **ἐν** μτχ. παθ. ἀορ. **πενηθείς** : ΠΔ Παρ.24,32[30,9] **ἢ πενηθεὶς κλέψω καὶ ὀμόσω τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ.**

πενήντα μσν. κ. δημ. πεντήκοντα βλ.λ. : Πρόδρ. 2,94 **φαίνεται ἀπὸ πενήντα τρύπας,** Διγεν.᾿Ακρ. 87 **ἀρχονταποῦλες δώδεκα, δουλεῦτρες δὲ πενήντα,** Βαλαωρ. ὁ Δῆμος καὶ τὸ καριοφίλι του I. **ἐγέρασα, μωρὲ παιδιά, πενήντα χρόνους κλέφτης.**

πενηνταράκι [τὸ] δημ. μέτρον χωρητικότητος πεντήκοντα δραμίων ὑγροῦ, ὁ. πενηντάρι : **πενηνταράκι τοῦ κρασιοῦ - λαδιοῦ - πετρελαίου· 2)** μετάλλινον κέρμα ἀξίας πεντήκοντα λεπτῶν.

πενηντάρης [ὁ] δημ., θηλ. **-άρα** ὁ ἔχων ἡλικίαν πεντήκοντα ἐτῶν, πεντηκοντούτης.

πενηντάρι [τὸ] δημ. πεντηκοντάς, πεντήκοντα μονάδες ὁμοειδῶν πραγμάτων : **ἕνα πενηντάρι λεμόνια - αὐγά· 2)** βάρος ἢ ὄγκος πεντήκοντα δραμίων : **ἕνα πενηντάρι τυρί - λάδι· 3)** χαρτονόμισμα, πεντηκοντάδραχμον.

πενηνταριά [ἡ] μ. ἐν συνεκφρ. μτ. τοῦ καμ[μ]ιά ποσότης πεντήκοντα περίπου, ἐπὶ πλέον ἢ ἐπὶ ἔλαττον, ὁμοειδῶν πραγμάτων : **φέρε μου καμιὰ πενηνταριὰ αὐγά, - ἐκέρδισε καμιὰ πενηνταριὰ χιλιάδες** [περίπου 50 χιλ. δραχμῶν].

πενηντάρικος-η-ο δημ. ὁ ἔχων ἀξίαν πεντήκοντα δραχμῶν ἢ λεπτῶν· ‖ τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. πεντηκοντάδραχμον χαρτονόμισμα, πενηντάρι βλ.λ.

πένης-ητος [ὁ] [πένομαι] κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἐργαζόμενος διὰ τὸν ἐπιούσιον, διὰ τὸν καθημερινὸν αὐτοῦ ἄρτον, ὁ μόλις ἀποζῶν διὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἐργασίας, ὁ μὴ ἔχων ἱκανὰ τὰ πρὸς τὸ ζῆν, ὁ στερούμενος, ἐνδεής, πτωχός : Ἡρ.1,133 **οἱ δὲ πένητες αὐτῶν τὰ λεπτὰ τῶν προβάτων προτιθέαται,** αὐτ.8,51 **πένητας ἀνθρώπους,** Σοφ.Φιλ. 584 **οἱ' ἀνὴρ πένης,** ᾿Αριστφ.Πλ.553 **πτωχοῦ μὲν γὰρ βίος . . ζῆν ἐστιν μηδὲν ἔχοντα τοῦ δὲ πένητος ζῆν φειδόμενον καὶ τοῖς ἔργοις προσέχοντα,** Λυσ.1,4 **πλούσιος ἐκ πένητος,** Ξεν.Οἰκ.11,5 **καὶ πένητι ἵππῳ ἀγαθῷ γενέσθαι** [ἐπὶ τὸ ἀστειότερον], Πρόδρ.2,632 **τὸν Ἱλαρίωνα τὸν σὸν δοῦλον οἰκτρὸν καὶ πένην,** αὐτ.644, Μηναῖ.12,1 Συνξ. **τοῖς πένησιν ἀφθόνως παρεῖχεν· 2)** ὡς ἐπίθ. πτωχικός : Εὐρ.᾿Ηλ.1139 **πένητας εἰς δόμους·** ‖ κ. μτ. οὐδ. : αὐτ.372 **γνώμην δὲ μεγάλην ἐν πένητι σώματι·** ‖ μτ. γενικ. ὁ ἐστερημένος, ἐνδεὴς πράγματός τινος : Εὐρ.᾿Ηλ.38 **χρημάτων πένητες,** Πλάτ.᾿Επιστ.332C **πένης φίλων,** Λουκ.᾿Απολλ.11 **πένητες ἀπολογίας·** κ. συγκρ. **πενέστερος,** Ξεν.᾿Αθ. 1,13· κ. ὑπερθ. **πενέστατος** : Δημ.555 **οἱ πενέστατοι καὶ ἀσθενέστατοι.**

πένησσα [ἡ] θηλ. τοῦ πένης βλ.λ. : Ἡσ.,Φώτ.411, 13 **πενιχρὰν λέγουσι τὴν γυναῖκα καὶ πένησσαν.**

πενητεύω κ. μσν. εἶμαι πένης, πτωχός : ΨΦωκυλ.26 **σὴν χεῖρα πενητεύουσιν ὄρεξον,** Φιλόδ. Ρητ.2,172S, Νικόλ.Δαμ.54,3J· κ. μτ. γενικ. : Ἑρμ.234 **ὄμματά τ' οἷα πλανᾶτο πενητεύοντα μετώπων.**

πενητοκόμος-ον μτγν. ὁ περιποιούμενος τοὺς πένητας, ὁ φροντίζων περὶ αὐτῶν : ΑΠ 8,31.

πενητοτροφεῖον [τὸ] μσν. πτωχοτροφεῖον, πτωχοκομεῖον : Κ Μανασσ.Χρον.3484.

πενητοτρόφος-ον μσν. ὁ τρέφων πένητας : Πρόδρ. ἐν Notitt.Mss.7,257, **Βυζ. ὁ πενητοτρόφος οὗτος ᾿Αλεξιοκλῆς.**

πενητυλίδας-α [ὁ] πειναλέος, λιμώττων : Κερκ.4,4.

πενθαλέος-α-ον μτγν. κ. Ἐπιγρ. ὁ πολὺ πενθῶν, λυπημένος : ΠαῦλΣιλ.ἐν ΑΠ 7,604 **ἐστόρεσαν παλάμαις πενθαλέαις,** Ἐπιγρ. π- **τακῆας,** αὐτ. **μορφᾶς εἰκὼν πενθαλέας· 2)** ὁ προξενῶν πένθος : Ἐπιγρ. **πενθαλέος θάνατος.**

πενθάς-άδος [ἡ] μτγν. θηλ. τοῦ πενθαλέος βλ.λ. : Μόσχ.3,49 **πενθάδες ὄρνιθες·** πρβλ. Νόνν.Δ 14,271.

πένθεια [ἡ] ποι. ἡ κατάστασις τοῦ **πένθους βλ.λ.** : Αἰσχ.᾿Αγ.430 **πένθεια τλησικάρδιος.**

πενθεινός-ή-όν μτγν. πένθιμος : **᾿Ακύλ. κ. Θεοδοτ.** ἐν ΠΔ Ἡσ.61,2.

πένθεκτος-η-ον μσν. **πέμπτος καὶ ἕκτος** : Βαλσ. Σύνοδ.Κωνστ.3 [Τρούλ.], 135A.

πενθερά [ἡ] κ. νεώτ., Ἰων. **-ή,** δημ. **πεθερά, ἡ** μήτηρ τοῦ συζύγου ἢ τῆς συζύγου, ἐν σχέσει πρὸς τὸν γαμβρὸν ἢ τὴν νύμφην : Δημ.1123 **ἀφῃρῆσαι δὲ τὴν σαυτοῦ πενθεράν,** Καλλ.᾿Αρτ.149 **μάλιστα δὲ πενθερὴ αὐτή,** ΚΔ Μάρκ.1,30 **ἡ δὲ πενθερὰ Σίμωνος κατέκειτο πυρέσσουσα,** Πλούτ. ΤΓράκχ.8 **τοὺς υἱοὺς ὀνειδίζουσαν ὅτι Ῥωμαῖοι Σκηπίωνος αὐτὴν ἔτι πενθεράν, οὔπω δὲ μητέρα Γράκχων προσαγορεύουσιν,** φρ. **κακιὰ πεθερὰ** [ἐπὶ φιλέριδος γυναικός].

πενθεριδεύς-έως [ὁ] Ἐπιγρ. **υἱὸς τοῦ πενθεροῦ,** ἀνδράδελφος ἢ γυναικάδελφος.

πενθερίδης [ὁ] πάπ. δ. τ. τοῦ πενθεριδεὺς **βλ.λ.** : Θεοδώρ.1,522 **πενθερὸν δὲ αὐτὸν κέκληκεν ὡς**

τῆς γαμετῆς ἀδελφόν· καὶ γὰρ νῦν πολλοὶ τοὺς τοιούτους πενθερίδας καλοῦσι.

πενθεριδοῦς-οῦ (ὁ) μσν. τ. ἀντὶ πενθεριδεὺς βλ.λ. : Νικηφ.Χρανογρ.111,1 (ἐκδ.de Boor).

πενθερικός-ή-όν κ. νεώτ. πενθέριος βλ.λ. : Μαν. 5,297· - || νεώτ. πενθερικά δημ. πεθερικά ὁ πενθερὸς κ. ἡ πενθερά κ. οἱ στενοὶ τούτων συγγενεῖς.

πενθέριος-α-ον μτγν. κ. Ἐπιγρ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος ε. . πενθερὸν ἢ πενθεράν, ὁ τοῦ πενθεροῦ ἢ τῆς πενθερᾶς : Ἀρατ.252· 2) Ἡσ. «πενθέριον· τὴν προῖκα. Θάσιοι».

πενθεροκτόνος-ον γλώσσ. τοῦ πενθεροφθόρος βλ.λ. : Τζέτζ.Λυκόφρ.161.

πενθερός (ὁ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. πεθερός ὁ πατὴρ τοῦ συζύγου ἢ τῆς συζύγου ἐν σχέσει πρὸς τὸν γαμβρὸν ἢ τὴν νύμφην : Ἰλ.Ζ 170 δεῖξαι δ' ἠνώγει ᾧ πενθερῷ, ὄφρ' ἀπόλοιτο, Ὀδ.Θ 582 ἐσθλὸς ἐών, γαμβρὸς ἢ πενθερός ;, Ἡρ.3,52 Περίανδρος ἐστρατεύετο ἐπὶ τὸν πενθερὸν Προκλέα, Σοφ.ΟΚ 1302 λαβὼν Ἄδραστον πενθερόν, ΚΔ Ἰω.18,13 πενθερὸς τοῦ Καϊάφα, Διήγ.Ἀχιλλ.1404 Δέσποτα ἔρχεται ὁ πενθερός σου· 2) ἐν τῷ πληθ. οἱ συμπέθεροι ἢ τὰ πεθερικά : Εὐρ.Ἱππ.636 πενθεροὺς δ' ἀνωφελεῖς· || γεν. συγγενὴς ἐξ ἀγχιστείας, οἷον ἀνδράδελφος ἢ γυναικάδελφος : Εὐρ.Ἠλ.1286 καὶ τὸν λόγῳ σὸν πενθερὸν κομιζέτω· 3) ὁ ἀνὴρ τῆς θυγατρός : Σοφ.ἀπ.305 (πληθ.).

πενθεροφθόρος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ φθείρων, καταστρέφων, φονεύων πενθερόν : Λυκόφρ.161 πενθεροφθόροις βουλαῖς ἀνάγνοις, Εὐστ.183,26 τοῦ πενθεροφθόρου Πέλοπος.

πενθετηρικός-ή-όν Ἐπιγρ. κ. πάπ. πεντετηρικὸς βλ.λ.· || τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. πενθετηρικὸν πεντετηρὶς βλ.λ.

πενθέτηρος-ον ὁ κατὰ πᾶν πέμπτον ἔτος συμβαίνων : Φιλόδαμ.131 πενθέτηραι τροπαί.

πένθημα-ατος (τὸ) θρῆνος, ὀδυρμός, πένθας, λύπη : Αἰσχ.Χο.432 ἄνευ δὲ πενθημάτων ἔτλας ἀνοίμωκτον ἄνδρα θάψαι, Εὐρ.Ἱκ.1035 ἥκω διπλοῦν πένθημ' ὁμαιμόνων ἔχων (διόρθ. ἀντὶ πένθιμον δαιμόνων), Θεόκρ.26,26 ἐξ ὄρεος πένθημα καὶ οὐ Πενθῆα φέροισαι.

πενθημερία (ἡ) πάπ. κ. νεώτ. ἐργασία, μόχθος πέντε ἡμερῶν· 2) νεώτ. διάστημα πέντε ἡμερῶν.

πενθήμερος-ον κ. σχόλ. κ. νεώτ. ὁ διαρκῶν πέντε ἡμέρας, ὁ πέντε ἡμερῶν : Σχόλ. εἰς Πίνδ.Ο 5,13 πενθήμερος ἀγών· || κ. νεώτ. ὁ περιλαμβάνων διάστημα πέντε ἡμερῶν : πενθήμερος προθεσμία· || ὁμ. τὸ οὐδ. : Ξεν.Ἑλλ.7,1,14 κατὰ πενθήμερον ἑκατέρους ἡγεῖσθαι (ἐναλλὰξ ἀνὰ πέντε ἡμέρας), Ἀριστλ.Ἀθ.30,4 τὰς δ' ἕδρας ποιεῖν τῆς βουλῆς κατὰ πενθήμερον (ἅπαξ, μίαν φορὰν κατὰ πενθημερίαν)· || ὁμ. ἐν Ἐπιγρ. καθ' ἑκάστην πενθήμερον.

πενθημιαρτάβη (ἡ) πάπ. δύο καὶ ἡμίσεια ἀρτάβη βλ.λ.

πενθημιγύον (τὸ) Ἐπιγρ. μέτρον ἐκτάσεως δύο γυῶν καὶ ἡμίσεας.

πενθημιμερής-οῦς-ές μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἐκ πέντε ἡμίσεων συνιστάμενος, δηλ. ἐκ 2 1/2 μερῶν· || ἐν τῇ προσῳδίᾳ : τομὴ πενθημιμερὴς ἡ τομὴ ἡ μετὰ δύο πόδας καὶ ἥμισυν, ὡς ἐν τοῖς ἑξαμ. κ. ἰαμ. τριμ. : Ἀριστείδ.Κ 53 ἐπιδέχεται . . τομὰς εὐπρεπεῖς, τήν τε μετὰ δύο πόδας εἰς συλλαβήν, ἣ πενθημιμερὴς καλεῖται, καὶ τὴν μετὰ τρεῖς, ἥτις ἑφθημιμερὴς ὠνόμασται· || τὸ πενθημιμερές (μετὰ ἢ ἄνευ τῆς λέξεως μέτρον) οἱ πρῶτοι δύο πόδες καὶ ἥμισυς τοῦ στίχου : Κοϊντιλ. 9,4,78, Σχόλ. εἰς Ἀριστφ.Ὄρν.627.

πενθημιπόδιος-α-ον ὁ ἀποτελούμενος ἐκ πέντε ἡμιποδίων, δηλ. ἐκ 2 1/2 ποδῶν : Ξεν.Οἰκ.19,3 οὐδὲ μὰ Δί' ἔγωγε, ἔφην, πενθημιποδίου.

πενθημισπίθαμος-ον μτγν. ὁ ἔχων μῆκος δύο καὶ ἡμισείας σπιθαμῶν : Φίλ.Μηχ.Βελοπ.59,11 πενθημισπιθάμου πρὸς τὴν ὁμοίαν σύνταξιν συμβαλλομένου.

πενθημιταλαντιαῖος α-ον μτγν. ὁ ζυγίζων 2 1/2 τάλαντα : Φίλ.Μηχ.Βελοπ.51,43.

πενθήμων-ονος (ὁ) ὁ πενθῶν, πένθιμος : Αἰσχ.Ἀγ. 420 ὀνειρόφαντοι δὲ πενθήμονες πάρεισι δόξαι.

πενθήρης-ους-ες ὁ πλήρης πένθους, λύπης, θρηνητικός : Εὐρ.Τρῳ.141 κουρᾷ ξυρήκει πενθήρη κρᾶτ' ἐκπορθηθεῖσ' οἰκτρῶς, αὐτ.Φοίν.323 (κῶδ.), Κλήμ.Ἀλ.17,10 πενθήρης γὰρ ἦν ἡ Δηώ, Βασ.2 839C χορὸς πενθήρης.

πενθηρός-ά-όν ὁ ἀνήκων ἢ ἁρμόζων εἰς πένθος, λύπην, ὁ τοῦ πένθους ἢ διὰ τὸ πένθος, πένθιμος : Ἀναξίλ.37 πενθηρὸν ἱμάτιον· || ὁμ. κ. π. μτγν. πεζοῖς : Σύμμ.ΠΔ Ἱερ.9,19(18).

πένθησις-εως (ἡ) σχόλ. τὸ πενθεῖν, τὸ πένθος Σχόλ.Αἰσχ.Ἀγ.429.

πενθητήρ-ῆρος (ὁ,ἡ) ὁ πενθῶν, λυπούμενος, θρηνητής : Αἰσχ.Πέρσ.946 πόλεως γέννας πενθητῆρος, αὐτ.Ἑπτ.1062 πολλῶν πενθητήρων τεύξει.

πενθητήριος-α-ον κ. μσν. ὁ τοῦ πένθους, ὁ εἰς θρῆνον, λύπην, πένθος ἀνήκων : Αἰσχ.Χο.7 πλόκαμον . . πενθητήριον, Ἴων Χ.Τραγ.54 βόθροι πενθητήριοι (ὀρύγματα, λάκκοι ἐν οἷς παρέμεναν οἱ πενθοῦντες), Εὐστ.1292,53 κείρει αὐτὴν (τὴν κόρην) τῷ Πατρόκλῳ πενθητήριον, αὐτ.Πον.329,82 τὸν πενθητήριον ᾄδουσιν.

πενθητικός-ή-όν μ. ἐν τῷ ἐπιρρ. πενθητικῶς.

πενθητικῶς ἐπίρρ. πενθικῶς βλ.λ. : Πλούτ.Ἠθ. 113D (δ.γρ.).

πενθήτρια (ἡ) θηλ. τοῦ πενθητὴρ βλ.λ., ἡ πενθοῦσα διά τι, ἡ θρηνοῦσα ἐπὶ δυστυχήμασι : Εὐρ. Ἱππ.805 πάρειμι σῶν κακῶν πενθήτρια.

πενθήτωρ-ορος (ὁ) μσν. πενθητὴρ βλ.λ. : Πρόδρ. Ἐπ.80.

πενθηφορῶ-έω νεώτ. φορῶ πένθιμα ἐνδύματα, μελανειμονῶ· || φέρω ἐξωτερικὰ σημεῖα τοῦ πένθους, οἷον μαύρην ταινίαν εἰς τὸν βραχίονα ἢ περὶ τὸν πῖλον.

πενθικός-ή-όν μτγν. ὁ εἰς πένθος, θρῆνον ἀναφερόμενος ἢ ἀνήκων ἢ ἰδιάζων, πένθιμος : ΠΔ Ἐξ.33,4 κατεπένθησεν ἐν πενθικοῖς (ἐνν. ἐσθήμασι), Πλούτ.Ἠθ.102B καὶ παῦλαν τῶν πενθικῶν καὶ ματαίων ὀδυρμῶν, Πορφ.Ἀποχ.2,50 πενθικὴ θέα, Χορίκ.6B πενθικὴ ἐσθής.

πενθικῶς ἐπίρρ. μ. ἐν φρ. πενθικῶς ἔχω τινός πενθῶ διά τινα : Ξεν.ΚΠ 5,2,7 πενθικῶς ἔχειν τοῦ ἀδελφοῦ τεθνηκότος (εἶμαι ἐν πένθει διὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀδελφοῦ), Λουκ.Μὴ Πιστ.Διαβ.5 πάνυ πενθικῶς ἐσκευασμένη· πρβλ.Πλούτ.Ἠθ.113D.

πένθιμος(-η)-ο(ν) κ. νεώτ. κ. δημ. ἀ. πενθικὸς βλ.λ., ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸ πένθος, ὁ δηλωτικὸς πένθους : Αἰσχ.Ἱκ.579 δακρύων δ' ἀποστάζει πένθιμον αἰδῶ, Εὐρ.Ἄλκ.512 τί χρῆμα κουρᾷ τῇδε πενθίμῳ πρέπεις, αὐτ.Ὀρ.458, αὐτ.Ἱκ. 1056 πένθιμος πρέπεις ὁρᾶν, Διόδ.Σ 11,57 πενθίμην ἐσθῆτα λαβοῦσα, Κάλβ.Ὠδ.10,2,4 πένθιμα ἐμβόλια, Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.11 οἱ γλάραι κρώζουν τὸν πλέον πένθιμον κρωγμόν των, Γρυπ.Σκ.Τερρ.101,13 καὶ φτάνουν στὰ φυλλώματα τοῦ πένθιμου κισσοῦ· || τὰ πένθιμα ἐνδύματα πένθους, λύπης : Πλούτ.Ἠθ.114E, Διόδ.Σ 13,101· 2) θλιβερός, δυστυχής, ἄθλιος : Εὐρ.Ἄλκ.622 γήρᾳ πενθίμῳ, Ἑλλ.Ἐπιγράμμ.204,7 πένθιμον ὕπνον ἰαύειν (ἐπὶ τοῦ θανάτου)· 3) νεώτ. μτφ. κατηφής, θλιμμένος : πένθιμον ὕφος· || ἐπίρρ. μσν. κ. νεώτ. πενθίμως κατὰ τρόπον πένθιμον βλ.λ. : Πρόδρ.21, -αἱ κώδωνες ἔκρουον πενθίμως.

πενθοποιῶ-έω μτγν. ἐπιφέρω θρῆνον, θρηνῳδίαν, ὀδυρμόν : Ἀλλ.ΠΔ Λευϊτ.26,22.

πένθας-ους (τὸ) κ. νεώτ. λύπη, θλῖψις : Ἰλ.Λ 658, αὐτ.Ω 105 πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσίν, αὐτ.Π 548, αὐτ.Α 254 μέγα πένθος Ἀχαιΐδα γαῖαν ἱκάνει, Ὀδ.Σ 324 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἔχε πένθος ἐνὶ φρεσὶ Πηνελοπείης, Σοφ.άπ.659 π- λαγχάνειν· || κ. νεώτ. εἰδ. ἐπὶ λύπης, θλίψεως ἰσχυρᾶς, συνήθ. ἕνεκα θανάτου, πένθος διὰ νεκρόν : Ἰλ.Ρ 37 ἄρρητον δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας, Ὀδ.Ω 423 παιδὸς γάρ οἱ ἄλαστον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔκειτο, Ἡρ.2,1 μέγα πένθος ἐποιήσατο (ἐκήρυξε δημόσιον πένθος), αὐτ.6,21 πένθος . . , αὐτ.2,46, Αἰσχ.Πέρσ.322 Σάρδεσιν πένθος παρασχών, Σοφ.Ἀντ.1249 δμωαῖς προθήσειν πένθος οἰκεῖον στένειν, Σοφ.Ἠλ.290 ἐν πένθει (εἶναι), Εὐρ.Ἄλκ.426 πένθους γυναικὸς τῆσδε κοινοῦσθαι, Ξεν.Ἑλλ.4,5,10 πολὺ πένθας ἦν κατὰ τὸ . . στράτευμα, Πλούτ.Φάβ.18 πᾶν πένθος λύεσθαι, Ἐπιγρ. πένθος ἄτλητον, δυσπαρηγόρητον, οὐκ ἐλάχιστον καταλείπειν· || κ.ἐν τῷ πληθ.: Πίνδ.Ι 8(7),6 ἐκ μεγάλων δὲ πενθέων λυθέντες, αὐτ.άπ.154, Αἰσχ.Χο.333 πολυδάκρυτα πένθη, Πλάτ.Πολ.395D πένθεσι καὶ θρήνοις ἐχομένην, Ἀριστλ.Ρητ.1370b,25· **2**) νεώτ. τὸ χρονικὸν διάστημα κατὰ τὸ ὁποῖον τηρεῖ τις τυπικὸν πένθος· **3**) τὸ πρὸς δήλωσιν τοῦ πένθους ἐξωτερικὸν σημεῖον, οἷον μέλαινα ταινία, λωρὶς ἐπὶ τοῦ βραχίονος, περὶ τὸν πῖλον κττ.· **4**) δυστύχημα, ἀτύχημα : Πίνδ.Ι 7(6),37 ἔτλαν δὲ πένθος οὐ φατόν, Ἡρ.3,14 τὸ δὲ τοῦ ἑταίρου πένθας ἄξιον ἦν δακρύων· **5**) ἐπὶ προσ., ἀθλιότης, δυστυχία : Σοφ.Αἴ.615 φίλοις μέγα πένθος ηὕρηται, Ἑλλ.Ἐπιγράμμ.228,6 πένθος ἔδωκε φέρειν (δηλ. τὸ σῶμα).

πενθῶ έω (πένθος) κ. μσν. κ. νεώτ. ἐπ. γ' δυϊκ. πενθείετον, ἐπ. ἀπαρφ. πενθήμεναι, μέλλ. πενθήσω, ἀόρ. ἐπένθησα, παρακ. πεπένθηκα (συμ-: Δημ. 1399) ὀδύρομαι, θρηνῶ, κλαίω, κυρ. νεκρόν : Ἰλ.Τ 225 νέκυν πενθῆσαι, Ἡρ.4,95 πενθέειν τινὰ ὡς τεθνεῶτα, Αἰσχ.Πέρσ.545 πενθοῦσι γόοις ἀκορέστοις, αὐτ.Χο.173, Τραγ.Ἀδέσπ.331, Λυσ.2,66 ἡ πόλις αὐτοὺς καὶ ἐπένθησε καὶ ἔθαψε δημοσίᾳ, Αἰσχίν.3,211, Βιζυην.Χιὼν ἐν Γερμανίᾳ 4 καὶ μαζὶ μὲ τ' ἀηδόνι πενθεῖ· **2**) κ. νεώτ. ἀπολ. ἔχω πένθος, διατελῶ ἐν θλίψει : Πλάτ.Φαῖδρ.258Β πενθεῖ αὐτός τε καὶ οἱ ἑταῖροι, Μηναῖ.12,6 Θεοτ πενθούντων παραμύθιον, - πενθοῦμεν τὸν θάνατον πολυτίμου φίλου· || ὁμ. νεώτ. διατελῶ ἐν πένθει, τηρῶ καὶ ἐξωτερικῶς τὸ νενομισμένον πένθος, πενθηφορῶ : ἐπὶ τρία ἔτη ἐπένθησεν· || μτ. συστοίχ. αἰτ. : Αἰσχ.Ἱκ.64 πενθεῖ νέον οἶκτον· || κ. ἐν ἀναφ. πρὸς ἄ. γεγονότα, καταστάσεις ἢ πραγμ. : Σοφ.ΟΤ 1320 διπλᾶ σε πενθεῖν . . κακά, αὐτ.ΟΚ 739 πενθεῖν πήματα, Εὐρ.Μήδ.268 πενθεῖν τύχας, Λυσ.2,2· **3**) παθ. πενθοῦμαι εἶμαι ὑποκείμενον πένθους, λύπης : Ἰσοκρ.10,27 καὶ πενθουμένους ἔτι ζῶντας, Ἀρρ.Τακτ.33,4 πένθος ἀμφί τινι πενθεῖται.

πενία (ἡ) (πένομαι) κ. μσν. κ. νεώτ., ἰων. -ίη τὸ πένεσθαι, τὸ διατελεῖν ἐν στερήσει (οὐχὶ παντελεῖ) τῶν ἐπιτηδείων, ἔνδεια, ἀνέχεια, φτώχεια· Σχόλ. Ἀριστφ. «διενήνοχε δὲ πτωχεία πενίας, ὅτι ἡ μὲν πενία μεμετρημένη ἐστὶν ἔνδεια, πόνῳ τὰ χρειώδη θηρῶσα, ἡ δὲ πτωχεία παντελὴς τῆς κτήσεως ἔκπτωσις»· πρβλ. Ἀριστφ.Πλ.549 : Ὀδ.Ξ 157 ὃς πενίῃ εἴκων ἀπατήλια βάζει, Ἡσιόδ.Ἔργ.712 μηδέ ποτ' οὐλομένην πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ τέτλαθ' ὀνειδίζειν, Πίνδ.άπ.228 στάσιν πενίας δότειραν, Εὐρ.άπ.642 πενία δὲ σοφίαν ἔλαχε διὰ τὸ δυστυχές, Ἀνδοκ.1,144 εἰς πενίαν πολλὴν καὶ ἀπορίαν κατέστην, Κάλβ. εἰς Πάργαν 15,5 ἐφύγατε | τὸν ζυγόν, προτιμῶντες | τὴν πικρὰν ξενιτείαν | καὶ τὴν πενίαν· || πενιχρότης, γλισχρότης πόρων ζωῆς : Ἡρ.7,102 τῇ Ἑλλάδι πενίη μὲν ἀεί κοτε σύντροφός ἐστι· || κ. κτ. πληθ. πενίαι στερήσεις, ἐλλείψεις εἰς τὰ τῆς συντηρήσεως : Ἰσοκρ.8,128 τὰς πενίας καὶ τὰς ἐνδείας ἀναγκάζονται διεξιέναι, Πλάτ.Πρωτ.353D νόσους τε ποιεῖ καὶ πενίας καὶ ἄλλα τοιαῦτα, αὐτ.Πολ. 618Α· || ἐν φρ. ἐν πενίᾳ εἶναι διατελεῖν ἐν στερήσει : αὐτ.Ἀπολ.23Β ἐν πενίᾳ μυρίᾳ εἰμὶ διὰ τὴν τοῦ θεοῦ λατρείαν· || ὁμ. ἐν πενίᾳ γίγνεσθαι (περιπίπτειν εἰς ἔνδειαν) : αὐτ.Πολ.613Α ἐάν τ' ἐν πενίᾳ γίγνηται· || μτ. γενικ. στέρησις, ἔλλειψις, ἔνδεια, ὅθ. κ. ἀνάγκη τινός : Πλάτ.2,4,16· **2**) ἐν προσωπ. ὡς θεά, σύζυγος τοῦ Πόρου καὶ μήτηρ τοῦ Ἔρωτος : Ἀλκ.92, Πλάτ.Συμπ.203D.

πενιχρᾰλέος-α-ον μτγν. ἕτερος τ. τοῦ πενιχρὸς βλ.λ. : Γαιτ.ἐν ΑΠ 6,190 καὶ φαιστῶν ὀλίγον δράγμα πενιχραλέων.

πενιχρολογία (ἡ) μσν. τὸ λέγειν πενιχρά : Στουδ.Θεόδ.877 (ἔκδ.Mi.).

πενίχρομαι μτγν. πένομαι βλ.λ. : Χρησμ.Σιβ. 3,364 πενιχρομένοισι θέρους ἀπὸ μοῖραν ἰάλλει.

πενιχρός-ά-όν κ. νεώτ. κυρ. ποι. λ. ἐν χρ. π. κωμ. κ. μτγν. πεζ. πένης, πτωχός, ὁ ἐν ἀνάγκῃ, ἐν στερήσει διατελῶν, ἐνδεής : Ὀδ.Γ 348 ἀνείμονος ἠδὲ πενιχροῦ, Θέογν.165 οὐδεὶς ἀνθρώπων οὔτ' ὄλβιος οὔτε πενιχρός, Ἀριστφ.Πλ.976 ἦν μοί τι μειράκιον φίλον, πενιχρὸν μέν . . , Φιλέτ.4, Πλάτ. Πολ.578Α καὶ ψυχὴν ἄρα τυραννικὴν πενιχράν, Φιλόδ.Οἰκ.48J πενιχρὰ δίαιτα, ΚΔ Λουκ.21,2 εἶδε.. χήραν πενιχρὰν βάλλουσαν ἐκεῖ δύο λεπτά· **2**) νεώτ. ὁ πενίας δηλωτικός, ὁ εἰς πτωχὸν ἁρμόζων, εὐτελής, πτωχικός : πενιχρὸν ἔνδυμα - γεῦμα· **3**) ὁμ.νεώτ. ὀλίγος, ἀνεπαρκής : πενιχρὸν εἰσόδημα, - πενιχραὶ ἀποδοχαί· || κ. γεν. ὁ μικρᾶς ἀξίας, ὁ μικροῦ λόγου ἄξιος, ἀσήμαντος : πενιχρὰ ἀποτελέσματα, - λόγος πενιχρὸς εἰς νοήματα· συγκρ. πενιχρότερος (Φίλ.2,284), κ. ὑπερθ. πενιχρότατος (Πολύβ.6,21,7).

πενιχρότης-ητος (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. πενία βλ.λ.: Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.2,103, Ἡσ. ἐν λ. εὐτέλεια· || ὁμ. νεώτ. ἡ κατάστασις, ἡ ἰδιότης τοῦ πενιχροῦ βλ.λ.

πενιχροφόρος ον μσν. ὁ πενιχρὰ φορῶν : Στουδ.Θεόδ.881 (ἔκδ.Mi.).

πενιχρόφρων-ονος-ον Φώτ. ὁ πτωχὸς τὸ πνεῦμα.

πενιχρῶς ἐπίρρ. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον πενιχρὸν βλ.λ. : Ἀριστλ.Πολιτ.1252b,3 ποιεῖ τοιοῦτον οἷον οἱ χαλκοτύποι τὴν Δελφικὴν μάχαιραν, πενιχρῶς, ἀλλ' ἓν πρὸς ἕν.

πέννα (ἡ) μσν. κ. δημ. ἄ. πένα βλ.λ.

πεννιά (ἡ) δημ. τὸ διὰ γραφίδος χάραγμα ἐπὶ χάρτου, κονδυλιά : τὸ τετράδιόν σου εἶναι γεμάτο πεννιές· **2**) τὸ ποσὸν τῆς μελάνης τὸ ὁποῖον συγκρατεῖ ἐμβαπτιζομένη εἰς αὐτὴν ἡ γραφίς· **3**) συνεκδ. ὅσον γράφει τις μὲ μιὰ πεννιὰ μελάνι : μὲ τὶς συζητήσεις του δὲ μ' ἄφησε οὔτε πεννιὰ νὰ βάλω σήμερα.

πένομαι κ. νεώτ. ἀποθ. ἐν χρ. κτ. ἐνεστ. κ. παρατ. (πρβλ. πενέω), ἀμτβ. ἐργάζομαι, πονῶ, μοχθῶ : Ἰλ. Ω 124 ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι ἐσσυμένως ἐπένοντο, Ὀδ.Κ 348 ἀμφίπολοι . . ἐνὶ μεγάροισι πένοντο, αὐτ.Δ 624 περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο (κατεγίνοντο εἰς τὴν ἑτοιμασίαν τοῦ δείπνου)· **2**) κ. νεώτ. μεθ' Ὅμ. κυρ. ἐργάζομαι πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων, ὅθ. εἶμαι πτωχός, πένης, δὲν ἔχω ἐπάρκειαν τῶν ἀναγκαίων, ζῶ ἐν στερήσει : Σόλ.15, Εὐρ.Ἑκ.1220 δοῦναι φέροντα πενομένοις, Θουκ.2,40 καὶ τὸ πένεσθαι οὐχ ὁμολογεῖν τινι αἰσχρόν, Πλάτ.Πολ.577Ε πλουσίαν ἢ πενομένην πόλιν, αὐτ.Πολιτ.293Α πλουτοῦντες ἢ πενόμενοι, αὐτ.Γοργ.477D, -ὁ λαὸς πένεται· **3**) μτ. γενικ. εἶμαι πτωχός, πένης, ἐνδεής τινος, ἔχω ἀνάγκην τινός : Αἰσχ.Εὐμ.431 τῶν σοφῶν (δηλ. τῆς σοφίας) οὐ πένει, Εὐρ.Ἱκ.210 ὡς διαλ-

λαγὰς **ἔχοιμεν ἀλλήλοισιν ὧν πένοιτο γῆ,** Ἱεροκλ.Χρ.Ἐπ.14,451Μ **πενόμενον τὴν ψυχὴν τῶν ἐπιβαλλόντων αὐτῇ καλῶν·** κ. μτ. αἰτ : Θεμίστ. Λόγ.22Β π- **χρήματα·** **4)** μτβ. καταγίνομαι εἴς τι, παρασκευάζω, ἑτοιμάζω τι : Ὀδ.8 322 **δόμον κάτα δαῖτα πένοντο,** αὐτ.Ν 394 **ὁππότε κεν δὴ ταῦτα πενώμεθα** (ὅταν εἰς ταῦτα ἀσχολώμεθα), αὐτ.Ω 407 **τί σε χρὴ ταῦτα πένεσθαι,** Ἡσίοδ. Ἔργ.773 **βροτήσια ἔργα πένεσθαι** (πρβλ. πένης).

πενόν Ἡσ. «μεμελανωμένον» (ἀναγν. πελιόν).

πενοῦμαι-όομαι, μτχ. παθ. ἀορ. **πενωθεὶς** (ὁ πτωχός, ἐνδεής) πένομαι βλ.λ. : Μεν.Μον.43 (δ.γρ. ἀντὶ πενόμενος).

πεντ-, πεντα-, πεντε-, πεντο- δημ. θέμα τοῦ ἀριθμητικοῦ πέντε ἐν χρ. ὡς α' συνθετικοῦ πολλῶν λέξεων, δηλοῦν ὅτι τὸ ὑπὸ τοῦ β' συνθετικοῦ σημαινόμενον ὑπάρχει ἢ γίνεται πεντάκις, οἷον πεντετηρὶς - πεντάδραχμον - πεντάπηχυς - πενταδάκτυλος· || ὁμ. ὡς ἐπιτατ. τοῦ β' συνθετικοῦ διαφόρων ἐπιθέτων, οἷον πεντάρφανος (ὁ ἐξ ὁλοκλήρου ὀρφανός) - πεντάμορφος (εὐειδέστατος) - πεντακάθαρος.

πεντάβιβλος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἐκ πέντε βιβλίων συνιστάμενος, ἀποτελούμενος : **πεντάβιβλος συγγραφή·** || ὡς οὐσ. **ἡ πεντάβιβλος** (ἐνν. συγγραφή) : Εὐσ.Χρον.70· || ὁμ.περιληπτ. ὀνομασ. τῶν πέντε πρώτων βιβλίων τῆς ΠΔ, ἄ. πεντάτευχος.

πεντάβραχος (ὁ) μσν. πεντάβραχυς βλ. λ. : Τζέτζ.ἐν'Αν Ὀξ.3,314.

πεντάβρᾰχυς (ὁ) (ἐνν. πούς) κ. μσν. κ. νεώτ. μετρικὸς πούς συγκείμενος ἐκ πέντε βραχειῶν συλλαβῶν, ἄ. πεντάβραχος : Χοιροβ.Ἡφ.247C.

πεντάγαμβρος-ον μτγν. ὁ ἔχων πέντε γαμβρούς : Λυκόφρ.146 **νυμφεῖα πεντάγαμβρα** (ἐπὶ τῶν νυμφευμάτων τῆς Ἑλένης, περὶ ἧς ἐλέγετο ὅτι ἐνυμφεύθη πεντάκις).

πεντάγλωσσος-ον νεώτ. ὁ ἔχων πέντε γλώσσας, ὁ εἰς πέντε γλώσσας συντεταγμένος : **πεντάγλωσσον λεξικόν.**

πενταγνώστικος-η-ο δημ. ἢ **-ικός** ὁ λίαν γνωστικός, ὁ ἐμπειρότατος : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.25,70 **ὁπού ναι πενταγνώστικος στὶς μάχες.**

πεντάγραμμον (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. γραμμικὸν ἀστεροειδὲς σχῆμα, ἀποτελούμενον ἐκ πέντε ἰσομήκων εὐθειῶν γραμμῶν καὶ ἐμφανίζον πέντε ἰσοσκελῆ τρίγωνα μὲ βάσεις τὰς πλευρὰς κανονικοῦ πενταγώνου, ἄ. πεντάγωνον ἢ πεντάλφα : Λουκ. Προσ.Πταίσμ.5 **τὸ πεντάγραμμον, ᾧ συμβόλῳ πρὸς τοὺς ὁμοδόξους ἐχρῶντο.**

πεντάγραμμος-ον νεώτ. ὁ ἐκ πέντε γραμμῶν συνιστάμενος· **2)** μουσ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. σύνολον πέντε παραλλήλων γραμμῶν, ἐφ' ὧν γράφονται οἱ φθόγγοι τῆς εὐρωπαϊκῆς μουσικῆς.

πενταγωνικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ πεντάγωνον βλ.λ., ὁ τοῦ πενταγώνου : Νικόμ.Γερ.Ἀριθμ.2,10 **πενταγωνικὸν σχῆμα,** Ἰάμβλ.Νικ.Ἀριθμ.60Ρ **π- ἀριθμός.**

πενταγωνικῶς ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον πενταγωνικὸν βλ.λ. : Θέων Σμ.39Η, Ἰάμβλ.Νικ.Ἀριθμ.60Ρ **πενταγωνικῶς σχηματιζόμενος ἀριθμός.**

πενταγωνισμός (ὁ) μτγν. ἐν φρ. **κατὰ πενταγωνισμὸν** κατὰ τὸν τρόπον τῶν πενταγώνων : Νικόμ.Γερ.Ἀριθμ.2,13.

πεντάγωνος-ον κ. νεώτ. ὁ ἐκ πέντε γωνιῶν ἢ πλευρῶν συγκείμενος : Ἀριστλ.ἀπ.310, Νικόμ.Γερ. Ἀριθμ.2,10,13 **πεντάγωνος βάσις,- πεντάγωνον οἰκοδόμημα·** || ὡς οὐσ. **πεντάγωνον** (τὸ) ἐπίπεδον γεωμετρικὸν σχῆμα ἔχον πέντε γωνίας καὶ πέντε πλευράς, ἄ. πεντάπλευρον : Πλούτ.Ἠθ.1003D, Γαλ. 5,67,**-κανονικὸν πεντάγωνον** (τοῦ ὁποίου αἱ γωνίαι καὶ αἱ πλευραὶ εἶναι ἴσαι μεταξύ των).

πεντάδα (ἡ) δημ. πεντὰς βλ.λ.

πενταδακτῡλιαῖος-α-ον μτγν. πενταδάκτυλος βλ.λ.2) : Ὀρειβ.49,23,20· **2)** ὁ ἔχων πέντε προεξοχάς, πέντε ἀκτῖνας : Πάπ. **πενταδακτυλιαῖοι ἀστέρες.**

πεντᾰδάκτῠλος-ον κ. νεώτ. ὁ ἔχων **πέντε** δακτύλους : Ἀριστλ.ΖΙ 498a,34 **πενταδάκτυλοι γάρ εἰσι καὶ ἕκαστος τῶν δακτύλων καμπὰς ἔχει τρεῖς καὶ ὄνυχα οὐ μέγαν,** αὐτ.ΖΜ 688a,4 **καὶ πενταδακτύλους ἔχει τοὺς προσθίους πόδας·** **2)** ὁ ἔχων πλάτος πέντε δακτύλων : Ἱππ.783Α **ξύλου . . πλάτος ὡς πενταδάκτυλον·** **3)** πενταδακτυλιαῖος βλ.λ.2) : Ξενοκρ.π.Ὀρειβ.2,58,85 **πενταδάκτυλοι κοχλίαι·** **4)** ὡς οὐσ. πεντέφυλλον ἢ πεντάφυλλον βλ.λ. : Διοσκ.4,42· **5)** νεώτ. βοταν. **πενταδάκτυλος** (ὁ) γένος φυτῶν τῆς **οἰκογ. τῶν πρωτεοειδῶν ἢ πρωτεΐδῶν.**

πεντάδαρχος (ὁ) ἐσφ.γρ. ἀντὶ πεμπάδαρχος βλ.λ. : Πολυβ.1,128.

πεντᾰδεκαέτης (ὁ) μσν. πεντεδεκαετὴς βλ.λ. : Ἱππιατρ.55,16.

πενταδικός-ή-όν μ. ἐν τῷ ἐπιρρ. βλ.λ., ὁ συνιστάμενος ἐκ πέντε.

πενταδικῶς ἐπίρρ., μσν. κατὰ τρόπον πενταδικὸν βλ.λ. : Προκ.ἐν Mai Auctt. Class 10,11.

πεντάδιον (τὸ) πάπ. σύμπλεγμα ἐκ πέντε, τὸ ἐκ πέντε διφύλλων τεῦχος ἀρχαιοτάτου χειρογράφου· πρβλ. **τετράδιον.**

πεντάδιπλος-η-ο δημ. ὁ πενταπλοῦς, πενταπλάσιος.

πενταδραχμία (ἡ) πεντεδραχμία βλ.λ.

πεντάδραχμος-ον κ. νεώτ. ὁ ἔχων βάρος ἢ ἀξίαν πέντε δραχμῶν : Ἡρ.6,89 **διδοῦσι δὲ πενταδράχμους ἀποδόμενοι,** Ἀριστλ.Πολιτ.1300b,33 **πεντάδραχμα συναλλάγματα** (ποσὸν ἐκ πέντε δραχμῶν)· **2)** κ. νεώτ. ὡς οὐσ. **πεντάδραχμον** νόμισμα ἀξίας πέντε δραχμῶν : Πολυβ.9,60· πρβλ. πεντέδραχμος.

πεντάδωρος-ον μτγν. ὁ ἔχων πλάτος πέντε δώρων βλ.λ.9) ἤτοι παλαμῶν : Βιτρ.2,3,3.

πεντάεδρος-ον νεώτ. ὁ ἔχων πέντε ἕδρας· || ὡς οὐσ. **πεντάεδρον** (τὸ) στερεὸν τὸ ὁποῖον περατοῦται εἰς πέντε ἐπιπέδους ἕδρας.

πεντάεθλος-ον ποι. κ. ἰων. ἀντὶ πένταθλος-ον.

πεντάειδος-ον μτγν. ὁ συγκείμενος ἐκ πέντε εἰδῶν, συστατικῶν, ἐπὶ φαρμάκου : Ἀέτ.15,30.

πενταετηρής-οῦς-ές σχόλ. πενταετὴς βλ.λ. : Σχόλ.Ἀριστφ.Εἰρ.876 **πενταετηρὴς χρόνος.**

πενταετηρία (ἡ) γλωσσ. χρονικὴ περίοδος πέντε ἐτῶν.

πενταετηρικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς πενταετηρίδα, ὁ κατὰ πᾶν πέμπτον ἔτος τελούμενος, γινόμενος : Πλούτ.Ἠθ.743F **πενταετηρικὸς ἀγών,** Ἐπιγρ. **πενταετηρικὸς ἄρχων.**

πενταετηρίς-ίδος (ἡ) κ. νεώτ. πεντετηρὶς βλ.λ. : Ἀριστλ.Πολιτ.1308b,1 **ἐν δὲ ταῖς μείζοσι διὰ τριετηρίδος ἢ πενταετηρίδος,** Λυκοῦργ.102, Πολύβ.6, 13,3 **οἱ τιμηταὶ ποιοῦσιν εἰς τὰς ἐπισκευὰς καὶ κατασκευὰς τῶν δημοσίων κατὰ πενταετηρίδα,** Δίων Κ 54,19· **2)** ὡς ἐπίθ. ὁ τελούμενος, ἐπαναλαμβανόμενος κατὰ πᾶν πέμπτον ἔτος : Πίνδ.Ο 10 (11), 57 **καὶ πενταετηρίδ' ὅπως ἄρα ἔστασεν ἑορτάν,** αὐτ.Ν 11,27 **πενταετηρίδ' ἑορτὰν Ἡρακλέος·** || ὁμ.κ. καθ' ἑαυτό, ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐννοίας : αὐτ. Ο 3,21 **καὶ πενταετηρίδ' ἁμᾷ·** **3)** νεώτ. πέμπτη ἐπέτειος σημαντικοῦ τινος γεγονότος· **4)** ὁμ. ἡ ἐπὶ τῇ συμπληρώσει πενταετίας γινομένη ἑορτή.

πενταέτηρος-ον ποι. τ. τοῦ πενταετὴς βλ.λ., ὁ ἔχων ἡλικίαν **πέντε ἐτῶν** : Ἰλ.Β 403 **βοῦν . . πενταέτηρον,** αὐτ.Η 315, Ὀδ.Ξ 419 **οἱ δ' ὗν εἰσῆγον μάλα πίονα πενταέτηρον·** **2)** πενταετηρικὸς βλ.λ.: Ἐπιγρ. **τῶν πτωΐων τῶν πενταετήρων.**

πενταετής-οῦς-ές κ. Ἐπιγρ. κ. νεώτ., ἀττ. **πενταέτης** πενταέτηρος βλ.λ., ὁ ἔχων ἡλικίαν πέντε ἐτῶν: Ἡρ.1,136 **ἀπὸ πενταέτεος ἀρξάμενοι**, Πλάτ.Νόμ. 793Ε **πενταετεῖ . . ἤθει** ψυχῆς, Παπαδ.Χριστ.Τεμπ. 22 **πενταετὲς παιδίον, - πενταετὴς ἵππος**· **2)** ὁ διαρκῶν πέντε ἔτη : Θουκ.1,112 **πενταετεῖς σπονδαὶ** (κῶδ.), Ἐπιγρ. **πενταετὴς χρόνος, - πενταετεῖς σπουδαί, - πενταετὲς σχέδιον**· **3)** τὸ οὐδ. ὡς ἐπίρρ. **πεντάετες** ἐπὶ πέντε ἔτη : Ὀδ Γ 115 **οὐδ' εἰ πεντάετές γε .. παραμίμνων ἐξερέοις.**

πενταετία (ἡ) μτγν., νεώτ. κ. δημ. πενταετηρίς βλ.λ., χρονικὸν διάστημα πέντε πλήρων ἐτῶν : Διον.Ἀλ.Ρωμ.8,75, Πλούτ.Περ.13 **ἐν πενταετίᾳ Μνησικλέους ἀρχιτεκτονοῦντος,-τὸ νοίκιασε γιὰ μιὰ πενταετία**· **2)** ἡ ἡλικία ἢ ἡ ποσότης τῶν πέντε, ὁ ἀριθμὸς πέντε : Φίλ.2,276.

πενταετίζομαι Ἐπιγρ. ἀποθ. **εἶμαι** ἡλικίας πέντε ἐτῶν.

πεντάετίς-ίδος (ἡ) μτγν. κ. νεώτ., ἀττ. **πενταέτις** θηλ. τοῦ πενταετής βλ.λ. : Πλούτ.Ἠθ.844Α **πενταετὶς ἀδελφή.**

πεντάζωνος-ον μτγν. ὁ ἔχων πέντε ζώνας : Ἀλέξ.Ἐφ.π.Θέων.Σμ.140Η, Στράβ.2,2,1, αὐτ.2,5,3 **πεντάζωνον . . ὑποθέσθαι δεῖ τὸν οὐρανόν.**

πεντάθετος-ον μτγν. ὁ συντεθειμένος ἐκ πέντε συστατικῶν : Ὀρειβ.ἀπ.90 **πεντάθετος ἀντεμβραχή**· ‖ ὡς οὐσ. πεντάθετον (τὸ) φάρμακον ἐκ πέντε συστατικῶν ἀποτελούμενον : Ἀέτ.15,37.

πενταθλεύω κ. πενταθλῶ-έω γυμνάζομαι εἰς τὸ πένταθλον : Ξενοφ.π.Ἀθήν.10,413F **ἀλλ' εἰ μὲν ταχυτῆτι παδῶν νίκην τις ἄροιτο, ἢ πενταθλεύων,** αὐτ.16, Παυσ.6,14,13 **τὸν Ἠλεῖον Τισαμενὸν πενταθλοῦντα ἐν Ὀλυμπίᾳ.**

πενταθλητικός-ή-όν σχόλ. ὁ εἰς πένταθλον βλ.λ. ἀνήκων : Σχόλ.Πίνδ.Ν 7,9 **πενταθλητικὴ νίκη.**

πενταθλία (ἡ) μτγν. τὸ πένταθλον βλ.λ. : Ἀρρ. Ἐπικτ.3,1,5.

πεντάθλιον (τὸ) κ. **πενταέθλιον** πένταθλον βλ.λ. : Πίνδ.Π 8,66 **ἁρπαλέαν δάσιν πενταεθλίου σὺν ἑορταῖς ὑμαῖς ἐπάγαγες,** αὐτ.Ι 1,26.

πένταθλον (τὸ) κ. νεώτ., Ἰων. **πεντέαθλον** σύνθετον ἀγώνισμα συγκείμενον ἐκ πέντε ἄθλων ἢ ἀσκήσεων (ἅλμα, ποδωκείη, δίσκος, ἄκων, πάλη : Σιμων.153) : Πίνδ.Ο 13,30 **πενταέθλῳ ἅμα σταδίου νικῶν δρόμον,** αὐτ.Ν 7,8, Ἡρ.6,92 **πεντάεθλον ἐπασκήσας,** αὐτ.9,33 **ἀσκέων δὲ πεντάεθλον,** Σοφ. Ἠλ.691 **πένταθλ' ἃ νομίζεται**· πρβλ. πέμπαθλον.

πένταθλος (ὁ), Ἰων. **πεντάεθλος** ὁ ἀσκούμενος, ἀγωνιζόμενος εἰς τὸ πένταθλον ἢ ὁ νικῶν ἐν τῷ ἀγῶνι τούτῳ : Βακχ.Β,27, Ἡρ.9,75 **ἄνδρα πεντάεθλον ἐκ προκλήσιος ἐφόνευσε,** Ἀριστλ.Ρητ.1361b, 10, Πλούτ.Ἠθ.738Α **τοῖς τρισὶν ὥσπερ οἱ πένταθλοι περίεστι καὶ νικᾷ**· **2)** μτφ. ἐπὶ ἀνθρώπου τὰ πάντα ἐπιχειροῦντος : Πλάτ.Ἀντ.138Ε **ἐν φιλοσοφίᾳ πένταθλας** (ὁ καταγινόμενος μὲ ὅλα τὰ πεδία τῆς φιλοσοφίας ἢ ὁ ἠσκημένος εἰς πᾶν εἶδος αὐτῆς), Διογ.Λ 9,37· ‖ κ. περιφρονητικῶς, ἐπὶ ἀνθρώπου, ὅστις τὰ πάντα πειρᾶται, καταπιάνεται, ἀναλαμβάνει πᾶν ἔργον μὲ ὅλα : Ξεν. Ἑλλ.4,7,5 **ὥσπερ πένταθλος πάντῃ ἐπὶ τὸ πλέον ὑπερβάλλειν ἐπειρᾶτο.**

πένταιχμος-ον μτγν. ὁ ἔχων πέντε αἰχμάς, πέντε ὀξείας ἄκρας : Παυλ.Σιλ.ἐν ΑΠ 6,57 **πενταίχμοισι ποδῶν ὡπλισμένον ἀκμαῖς.**

πεντακάθαρος-η-ο δημ. ὁ λίαν, εἰς ἄκρον καθαρός, καθαρώτατος, κατακάθαρος : **τὸ σπίτι της εἶναι πεντακάθαρο**· πρβλ. ἑφτακάθαρος.

πεντάκαλος-η-ο δημ. ὁ καθ' ὑπερβολὴν καλός, πάγκαλος : Βλαστ.Συνμ.95 ἐν λ. καλός.

πεντάκάτιοι Ἐπιγρ. πεντακόσιοι βλ.λ.

πεντάκαττίς-ίδος (ἡ) Ἐπιγρ. δωρ. ἀντὶ πεντηκοστύς βλ.λ. (ἀμφ. ἀποκατάστασις)

πεντακέλευθος-ον μτγν. ὁ ἔχων πέντε ὁδούς, δρόμους : Χρησμ.π Παυσ.8,9,4 **οὗ τρίοδος καὶ τετράοδος καὶ πεντακέλευθος.**

πεντακέφαλος-ον ὁ ἔχων πέντε κεφαλάς, ὁ μετὰ πέντε κεφαλῶν : Θεόφρ.Φ1 2,6,9 **πεντακέφαλος φοῖνιξ.**

πεντάκις ἐπίρρ. κ. νεώτ., μτγν. κ. **πεντάκι** πέντε φοράς : Πίνδ.Ν 6,21 **καὶ πεντάκις Ἰσθμοῖ στεφανωσάμενος,** Αἰσχ.Πέρσ.323 **πεντάκις νεῶν ταγός,** Ἀριστφ.Εἰρ.242, Ἰσοκρ.5,5 **αἵτινες . . πεντάκις ἀπολωλέκασι,** ΚΔ Κορινθ.2,11,24 **πεντάκις τεσσαράκοντα παρὰ μίαν ἔλαβον,** Ὀππ.Κυν 3,56, Ἰάμβλ.Νικ.Ἀριθμ.80Ρ, **-πεντάκις ἐνίκησε - ἐβραβεύθη - ἠτύχησεν - ἐταξίδευσε.**

πεντάκισμύριοι-αι-α κ. νεώτ. πεντάκις, πέντε φορὰς μύριοι, δηλ. πεντήκοντα χιλιάδες : Ἡρ.7, 103 **κῶς ἂν δυναίατο χίλιοι . . ἢ καὶ πεντακισμύριοι,** Λουκ.Ἀλ.20 **καὶ τῷ μίσει οἰκειότεροι πεντακισμύριοι.**

πεντακισχίλιοι-αι-α κ. νεώτ., δωρ. τ. **πεντακιχήλιοι** (Ἐπιγρ.) πέντε φορὰς χίλιοι, πέντε χιλιάδες : Ἡρ.1,194 **καὶ πεντακισχιλίων ταλάντων γόμον ἔχει,** Πλάτ.Νόμ.738Α **ὁ δὲ τῶν τετταράκοντα καὶ πεντακισχιλίων,** ΚΔ Ματθ.14,21 **ὡσεὶ πεντακισχίλιοι χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων** ‖ περιληπτ. ἐν τῷ ἑν. : ΠΔ Μακκ.1,4,28 **πεντακισχιλίαν ἵππον,** Λουκ.Ἑταιρ.Δ 9,4 **πεντακισχιλίαν ἀσπίδα** (πέντε χιλιάδες ἀσπιδαφόροι).

πεντακισχιλιοστός-ή-όν μσν. κ. νεώτ. ὁ ἐν τινι ἀριθμητικῇ σειρᾷ ἔχων, φέρων τὸν ἀριθμὸν 5000 : Κωδ.Πάτρ.8 (Boiss.).

πεντάκλαδος-ον ὁ ἔχων πέντε κλάδους, πεντάκλωνος : ΕΜ 127,41 **πεντάκλαδος ἡ χείρ.**

πεντακλήθρα (ἡ) νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν τῆς οἰκογ. τῶν **ἐλλοβοκάρπων.**

πενταελῖνικός-ή-όν πάπ. πεντάκλινος βλ.λ.

πεντάκλῖνος-ον κ. πάπ. ὁ ἔχων ἢ χωρῶν πέντε κλίνας, ἀνάκλιντρα : Χάρ.Ἱστ.2,1, Καλλίξ.1, Πάπ. σκηνὴ **πεντάκλινος**· ‖ ὁμ. τὸ ἀρσ. **πεντάκλινας** ὡς οὐσ. : Ἀριστλ.Θαυμ.842b,21 **ὅσον πεντακλίνου τὸ μέγεθος.**

πεντάκλιτος-ον νεώτ. ἐπὶ χριστιανικῶν ναῶν, ὁ ἔχων πέντε κλίτη **βλ.λ.**

πεντάκοινον (τὸ) μτγν. κ. γλωσσ. πεντέφυλλον βλ.λ. : ΨΔιοσκ.4,42.

πεντακόλουρος-ον μτγν. ὁ κολοβωθείς, συντομευθεὶς πεντάκις, **πεντακόλοβος** : Νικ.Γερ.Ἀριθμ.2,14.

πεντακόρυφος-ον μσν. κ νεώτ. ὁ ἔχων πέντε κορυφάς : Στουδ.Θεόδ.385Α **τοῦ πεντακορύφου σώματος τῆς ἐκκλησίας** (περὶ τῶν πέντε ἀρχιεπισκόπων ἤτοι πατριαρχῶν Ῥώμης, Κων/πόλεως, Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων), αὐτ.461D **πεντακόρυφον ὄρος.**

πεντάκορωνος-ον Ἐπιγρ. **ὁ πέντε** φορὰς μακροβιώτερος τῆς κορώνης.

πεντακοσάρα (ἡ) δημ. φιάλη χωρητικότητος πεντακοσίων δραμίων ὕδατος ἢ οἴνου ἢ ἐλαίου, ἄ. πεντακοσόρικο ἢ μισογάλονο.

πεντακοσάρι (τὸ) δημ. κ. **-άρικα** χαρτονόμισμα ἀξίας πεντακοσίων δραχμῶν· **2)** πεντακοσάρα.

πεντακοσαριά (ἡ) δημ. μ. ἐν συνεκφ. μτ. τοῦ κα(μ)μιὰ πεντακόσιαι μονάδες τοῦ αὐτοῦ πράγματος ἢ εἴδους : **ἦταν καμιὰ πεντακοσαριὰ οἱ πανηγυριῶτες** (περίπου πεντακόσιοι).

πεντακοσιάρχης (ὁ) κ. **πεντακοσίαρχος** μτγν. κ.νεώτ. ὁ διοικῶν σῶμα 512 ἀνδρῶν : Αἰλ.Τακτ.9,5, Ἀρρ.Ἀν.7,25,6, **καὶ πεντακοσιάρχας πρὸ τῶν θυρῶν,** Πλούτ.Ἀλέξ.76 **ταξιάρχους δὲ καὶ πεντακοσιάρχους ἔξω νυκτερεύειν**· ‖ ὁμ. νεώτ. ὁ ἐπὶ κεφαλῆς πεντακοσίων ἀνδρῶν· ‖ **στρατ.** βαθμὸς κατὰ **τὸν ἀγῶνα τοῦ 1821.**

πεντακοσιαρχία (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ διοίκησις 500 ἀνδρῶν καὶ ἀκριβέστερον 512 : 'Ασκληπιόδ.2,10· ὁμ. κ. ἐν τῷ πληθ. : 'Αρρ.Τακτ.10,9· || κ. νεώτ. τὸ ἀξίωμα τοῦ πεντακοσιάρχου βλ.λ.

πεντακοσιόδραχμος ον 'Επιγρ. κ. νεώτ. ὁ ἀποτελούμενος ἐκ 500 δραχμῶν : 'Επιγρ. πεντακοσιόδραχμον **ἔπαθλον**· **2**) νεώτ. ὁ ἔχων ἀξίαν πεντακοσίων δραχμῶν : **πεντακοσιόδραχμον ἐπίδομα**· || τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. **πεντακοσιόδραχμον** χαρτονόμισμα ἀξίας πεντακοσίων δραχμῶν, ἃ. πεντακοσάρικο.

πεντάκόσιοι-αι-α κ. 'Επιγρ., μσν. κ. νεώτ., ἐπ. -**ηκόσιοι** δημ. κ. -**ακόσ(ι)οι** -(ι)ες -(ι)α οἱ πεντάκις ἑκατόν, οἱ μετρούμενοι εἰς πέντε ἑκατοντάδας : 'Οδ.Γ 7 **ἐννέα δ' ἕδραι ἔσαν, πεντακόσιοι δ' ἐν ἑκάστῃ**, 'Ηρ.1,7 **ἔτεα πέντε τε καὶ** πεντακόσια, ΚΔ Λουκ.7,41 **ὤφειλε δηνάρια** πεντακόσια, Καισάρ.Δαπ.ἐν Σάθ.3,172 **εἰς τὸ όσπήτιόν του ἀπού τὸ λέγουν** πεντακοσίων πουγγίων, Πολίτ.'Εκλ. Τραγ.17,38 **χίλια πουγγιά σᾶς δίνω γώ κι ἀκόμα** πεντακόσια· κ. παροιμ. **τά μισά τῆς χιλιάδας πεντακόσια** (ἐπὶ ὅλως εὐνοήτων πραγμάτων ἢ ὡς ἔκφρασις ἀμεριμνησίας)· || ὁμ. ἐν τῷ ἐν περιληπτ. : Λόγγ.3,1 **πεντακοσία ἵππος** (500 ἱππεῖς)· **2**) ἐν ἀρχ. 'Αθήναις, σῶμα ἀντιπροσωπευτικὸν τοῦ ὁποίου μετεῖχον 50 βουλευταὶ ἐξ ἑκάστης φυλῆς : Δημ.1144 **καὶ τῆς βουλῆς ἅμα τῶν πεντακοσίων**, Αἰσχίν.3,2 **καὶ τὴν βουλὴν τοὺς πενrακοσίους**, Λυκοῦργ.37, 'Επιγρ. **τὴν βουλὴν τοὺς πεντακοσίους**.

πεντάκοσιομέδιμνος (ὁ) ὁ κατέχων, κάτοχος γῆς, ἥτις παρῆγε κατ' ἔτος πεντακοσίους μεδίμνους σιτηρῶν, ἐπὶ τῆς πρώτης τάξεως τῆς Σολωνείου νομοθεσίας : Θουκ.3,16 **πλὴν Ιππέων καὶ πεντακοσιομεδίμνων**, Λυσ.ἀπ.207S, 'Αριστλ.Πολιτ. 1274a,19 **τὰς δ' ἀρχὰς . . κατέστησε πάσας, ἐκ τῶν πεντακοσιομεδίμνων** (ἀλλ' ἀποδίδεται εἰς τὸν Δράκοντα : αὐτ.'Αθ 431, Πλούτ Σόλ.18 **πρώτους ἔταξε καὶ πεντακοσιομεδίμνους προσηγόρευσε**.

πεντακοσιοντάκις ἐπίρρ. σχόλ. πεντακοσίας φοράς : Σχόλ.Μάξ.'Ομολ.1,184.

πεντάκοσιοστός-ή-όν κ. νεώτ. ἀριθμ. τακτ. ὁ ἐν τινι σειρᾷ ἢ τάξει φέρων τὸν ἀριθμὸν 500 : Λυσ.26,11 **πεντακοσιοστὸς ὢν μετὰ τῶν ἄλλων ἐνιαυτὸν ἂν μόνον ἐβούλευσεν**· || τὸ θηλ ὡς οὐσ. **πεντακοσιοστή** (ἡ) φόρος 1/5 ἐπὶ τοῖς ἑκατόν : 'Αριστφ.'Εκκλ.1007 **τῶν ἐμῶν τὴν πεντακοσιοστὴν κατέθηκας τῇ πόλει**· **2**) νεώτ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. **πεντακοσιοστόν** τὸ ἓν ἐκ τῶν πεντακοσίων ἴσων μερῶν εἰς ἃ διῃρέθη πρᾶγμά τι, 1/500.

πεντακοσιοστύς-ύος (ἡ) σχόλ. ἄθροισμα ἢ ποσότης πεντακοσίων, πιθ. διόρθ.ἀντὶ πεντηκοντύς : Σχόλ.'Οδ.Γ 7, πρβλ.ΕΜ 728,55, Εὐστ.Παν 98,72 **τὰς τῶν ἀποκαταστάσεων πεντακοσιοστύας**.

πεντάκοσμος (ὁ) νεώτ. ζωολ. γένος μακρακέρων ἐντόμων.

πεντάκριβος-η-ο δημ. ὁ **πανάκριβος**· || συνεκδ. ὁ πολὺ ἀγαπητός.

πεντάκρινος (ὁ) νεώτ. ζωολ. γένος ἐχινοζῴων.

πεντάκυμία (ἡ) (πέντε, κῦμα) μτγν. φοβερὰ τρικυμία : Λουκ.Μισθ Συν.2 **τὰς τρικυμίας καὶ νὴ Δία πεντακυμίας τε καὶ δεκακυμίας** (λ. πλασθεῖσα ὑπὸ Λουκιανοῦ κατ' ἀναλογίαν τοῦ τρικυμία).

πεντάκωπος-ον γλωσσ. ὁ ἔχων πέντε κώπας.

πεντάλεκτρος-ον μτγν. ὁ ἐλθὼν πέντε φορὰς εἰς γάμον : Λυκόφρ.142 **πεντάλεκτρος θυός**.

πεντάλεπτος-ον νεώτ. ὁ ἔχων διάρκειαν πέντε πρώτων λεπτῶν τῆς ὥρας : **πεντάλεπτος σιγή**· **2**) ὁ ἔχων ἀξίαν πέντε λεπτῶν τῆς δραχμῆς : **πεντάλεπτον γραμματόσημον**· **3**) τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. **πεντάλεπτον** μεταλλικὸν νόμισμα ἀξίας πέντε **λεπτῶν**, ἃ. πεντάρα.

πεντάλιθα, πενταλιθίζω ἀμφ. ἀνάγν. ἀντὶ πεντέλιθα, πεντελιθίζω βλ.λ. : Πολυδ.9,126.

πεντάλιρο(ν) (τὸ) νεώτ., δημ. κ. **πεντόλιρο** νόμισμα ἀξίας πέντε λιρῶν.

πεντάλιτρος-ον μτγν. **ὁ ἔχων βάρος πέντε λιτρῶν** βλ λ. : Πολυδ.4,173.

πενταλκία (ἡ) 'Επιγρ. Γόρτ. μέτρον τι.

πενταλόγιον (τὸ) μσν. σύγγραμμα τοῦ Θεοδωρήτου διῃρημένον **εἰς πέντε** μέρη : Φαβρ.'Ελλ. Βιβλ.8,297 (Harl.).

πεντάλφα (τὸ) σχόλ. κ. νεώτ., δημ. **πεντάλφα** (ἡ) πεντάγραμμον βλ.λ. : Σχόλ.Προσ.Πταίσμ.5.

πεντάμαρῖτεύω (ἀμάρα) 'Επιγρ. ἀσκῶ, **ἀναλαμβάνω** ἀξίωμά τι ἐπὶ πενθήμερον.

πενταμερής-οῦς-ές μτγν. κ. νεώτ. **ὁ ἐκ πέντε** μερῶν ἀποτελούμενος, συγκείμενος : Στράβ.3,4,19 **εἰς τέτταρα μέρη διῃρῆσθαί φασι τὴν χώραν ταύτην . . , ἄλλοι δὲ πενταμερῆ λέγουσιν**, Διομ. 498Κ· || νεώτ. ζωολ. τὸ οὐδ. κτ. πληθ. ὡς οὐσ. ὑποδιαίρεσις **κολεοπτέρων** ἐντόμων.

πεντάμεροι (οἱ) 'Επιγρ. **οἱ** ἀσκοῦντες ἀξίωμά τι ἐπὶ πενθήμερον.

πενταμερῶς ἐπίρρ. μτγν. **κ.** νεώτ. εἰς πέντε μέρη : Διοσκ.3,48 **φύλλα πενταμερῶς ἐπεσχισμένα**.

πενταμετραῖα ἀσκία (τὸ) μσν. ἀσκία χωρητικότητος πέντε μέτρων : ΚΠορφ."Εκθ.463 (ἐκδ.8.(.

πεντάμετρος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀποτελούμενος ἐκ πέντε μετρικῶν **ποδῶν** : Πολυδ.4,52 **ἔπη πεντάμετρα**· || τὸ ἀρσ. **πεντάμετρος** (στίχος) ὡς οὐσ. στίχος ἀποτελούμενος ἐκ δύο ἡμιστιχίων, ὧν ἑκάτερον σύγκειται ἐκ δύο δακτύλων (ἢ σπονδείων διὰ τὸ πρῶτον ἡμιστίχιον) καὶ μιᾶς τελευταίας συλλαβῆς, μακρᾶς μὲν πάντοτε διὰ τὸ πρῶτον ἡμιστίχιον, ἀδιαφόρου δὲ διὰ τὸ δεύτερον : 'Ερμησιάν.7,36 **μαλακοῦ πνεῦμ' ἀπὸ πενταμέτρου**· || ὁμ. τὸ οὐδ. **πεντάμετρον ἐλεγειακόν** : Διον.'Αλ. Συνθ.25,'Ηφαιστ.6,2· **2**) νεώτ. γεν. ὁ ἔχων μῆκος πέντε μέτρων.

πενταμηνία (ἡ) νεώτ. κ. δημ. χρονικὸν διάστημα πέντε μηνῶν· || μίσθωμα ἢ ἀμοιβὴ ἐργασίας ἀντιστοιχοῦσα εἰς διάστημα πέντε μηνῶν.

πενταμηνιαῖος-α-ον ἐπίγρ. μσν. κ. νεώτ. ὁ πεντάμηνος : 'Ελλ.'Επιγράμμ.344,17, Πτολ.Μαθ.1,89,7 (Halm.) **πενταμηνιαίαν ἡμέραν**, 'Ιππιατρ.20, Βλεμμ. 'Επιτ.Φυσ.260 **νὺξ πενταμηνιαία**.

πενταμήνιος-ον πάπ. ἀντὶ πενταμηνιαῖος βλ.λ.

πεντάμηνος-ον κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἡλικίας ἢ διαρκείας πέντε μηνῶν : 'Αριστλ.ΖΙ 5ό8a,12 **πεντάμηνοι τὴν ἡλικίαν ὄντες**· || ὁ γεννηθεὶς τὸν πέμπτον μῆνα μετὰ τὴν σύλληψιν αὐτοῦ : 'Αριστλ.ΖΙ 585a,19 **δίδυμα κύουσά τις ἐπεκύησε καὶ τρίτον· γενομένου δὲ τοῦ χρόνου τοῦ καθήκοντος, τὰ μὲν τελεόγονα τῷ χρόνῳ ἔτεκε, τὸ δὲ πεντάμηνον**, Μέν.'Επιτρ.576 **τέρασιν ὅμοια** πεντάμηνα **παιδία ἐτρέφομεν**· πρβλ. ἑφταμηνίτης· **2**) ὁ ἀποτελούμενος ἐκ πέντε μηνῶν, ὁ περιλαμβάνων πέντε μῆνας : Πλούτ.'Ηθ.933Ε **πεντάμηνοι περίοδοι**· || ὁμ. τὸ ἀρσ. **πεντάμηνος** (χρόνος) τὸ πεντάμηνον : 'Ιππ.'Επιδ.3,1,ια'· || νεώτ. τὸ οὐδ. **πεντάμηνον** ὡς οὐσ. χρον. διάστημα πέντε μηνῶν.

πενταμναῖον (τὸ) 'Επιγρ. ἢ **πεντάμναιον** μέτρον ἢ ποσὸν πέντε μνῶν.

πενταμναῖος-ον κ. **πεντάμναος** ἀντὶ **πεντάμνους** βλ.λ. : 'Επιγρ. **πενταμναῖος σάρξ**.

πεντάμνους-ουν (μνᾶ) ὁ ἔχων βάρος πέντε μνῶν : 'Επιγρ.· || ἰδ. τὸ οὐδ. **πεντάμνουν** ὡς οὐσ. ἐμπορικὸς σταθμός, ζύγι, πέντε μνῶν ἀντιστοιχῶν πρὸς 2183,0 γραμμ. : 'Αρμόδ.(**τυροῦ πεντάμνουν**.

πενταμοδιαῖος-α-ον (μόδιος) μτγν. ὁ δυνάμενος νὰ περιλάβῃ, νὰ χωρέσῃ πέντε μοδίους, **ὁ** χωρητικότητος πέντε **μοδίων** : Διοκλητ.'Εδικτ.15,48 **πενταμοδιαῖα σκάφη**.

πενταμόδιον (τό) μσν. 'μέτρον χωρητικότητος πέντε μοδίων : Μαλάλ.1 278,14 **πενταμόδιαν, τετραμόδιον, τριμόδιον.**

πενταμοιρία (ἡ) μτγν. **τόξαν πέντε** μαιρῶν: Παῦλ.'Αλ.S 3.

πενταμοιριαῖος-α-αν (πενταμοιρία) μτγν. ὁ ἀποτελούμενος ἐκ πέντε μοιρῶν, ὁ περιλαμβάνων πέντε μοίρας, ὁ πέντε μοιρῶν : Πρόκλ.'Υποτ.6,9 **εἰς πενταμοιριαῖα διαστήματα.**

πεντάμορφος(-η)-ο(ν) μτγν. κ. δημ. ὁ ἔχων πέντε μορφάς, σχήματα, ἐπὶ τοῦ κακοῦ: Σιμπλίκ.'Επίκτ. 71,αὐτ.72D· **2)** δημ. ὁ πολὺ ὄμορφος, ὁ ὡραιότατος : Κρυστ.'Αγροτ. Νεραδόπαιδο 80 **ἐδλάστησε ἀπ' τὸ γάμα ταυς πεντάμορφο ἀγγελούδι,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 22,9 **νιὲς καὶ πεντάμορφεςπαρθένες.**

πενταμυριομέδιμνος (ὁ) μσν. ὁ ἔχων πέντε μυριάδας μεδίμνων δημητριακῶν· **καρπῶν** : Τζέτζ. Χιλ.2,108 (δ.γρ.).

πενταμυρίας δράχμάς 'Επιγρ. πεντακισμυρίας.

πεντάμῦρον (τό) μτγν, κ. μσν. εἶδος μύρου ἐκ πέντε εἰδῶν ἀρωμάτων : 'Ορειβ.άπ.70.'Αέτ.12,61 πεντάμυρον (δ. γρ. πεντάμοιρον), 'Αλέξ.Τρολλ.7,8.

πεντᾰναΐα (ἡ) (ναῦς) μτγν. μοῖρα στόλου ἐκ πέντε πλοίων : Πολύαιν.3,4,2,'Ελλην.'Οξ.2,4.

πένταvδρον (τό) νεώτ. βοταν. τὸ ἔχον πέντε στήμονας ἄνθος.

πεντάνευρο(ν) (τό) μτγν., δημ. κ. **πεντανεύρι** τὸ ποῶδες φυτὸν ἀρνόγλωσσον βλ.λ. : ΨΓαλ.10,650Β, αὐτ.661· || δημ. τὸ ποῶδες πολυετὲς φυτὸν ἀρνόγλωσσον τὸ μεῖζον, ἄ. ἐφτάνευρο.

πεντάνευρος-ον ὁ ἔχων πέντε χορδάς, **ὁ πεντάχορδος** : 'Αν.Βοασσ.2,395.

πεντάνιον (τό) νεώτ. χημ. **εἶδος κεκορεσμένου** ἀλειφατικοῦ ὑδρογονάνθρακος.

πεντάνοιχτος-η-α δημ. ὁ ἐντελῶς, ὁλότελα ἀνοικτός : Βαλαωρ.Φωτ.2,56 **ἐμπῆκε σφήνα | στοῦ δέντρου τὴν πεντάνοιχτη τὴ χαραμάδα.**

πεντανούμμιον (τό) λεξ. νόμισμα πέντε νούμμων : Ζωναρ.322 ἀσσάριον, **πεντανούμμιον.**

πεντάξενος-η-ο δημ. ὁ καθ' ὁλοκληρίαν ξένος.

πενταξεστιαῖον (τό) πάπ. μέτρον περιέχον, περιλαμβάνον πέντε ξέατας.

πενταξός-ή-όν ὁ πενταπλοῦς : 'Αριστλ.Μεταφ. 1076b,32 **πενταξαὶ στιγμαὶ** (πέντε σειραὶ στιγμῶν).

πεντάοζος-ον ὁ ἔχων πέντε ὄζους, ρόζους : Θεόφρ.Φ1 1,8,3 **δένδρα πεντάοζα.**

πενταούγκιον (τό) γλωσσ. πέντε αὐγγίαι, **πέντε** δωδεκατημόρια τοῦ ἀσσαρίου.

πενταπᾰλαιστιαῖος-α-ον μτγν. **ἄ. πενταπάλαιστος** βλ.λ. : 'Ορειβ.49,23,1.

πενταπᾰλαιστος-ον (παλαιστή) **ὁ ἔχων** πλάτος ἢ μῆκος πέντε παλαιστῶν : Ξεν.Κυν.9,14,αὐτ.10,3· πρβλ. πεντεπάλαστος.

πεντάπεδος-ον (πούς) ὁ ἔχων μῆκος πέντε ποδῶν, ὁ πεντέπους : 'Επιγρ. **πεντάπεδοι θριγκοί.**

πενταπέτᾰλον (τό) μτγν. ἄ. πενταπετὲς βλ.λ. : Κατ.'Αστρλ.Κ 8(3),162.

πενταπέταλος-ον νεώτ. βοταν. ἐπὶ ἀνθέων, **ὁ** ἔχων στεφάνην συγκειμένην ἐκ πέντε πετάλων.

πενταπετές-οῦς (τό) ἄ. πεντέφυλλον βλ.λ.:Θεόφρ. Φ1 9,13,5,Διοσκ.4,42.

πενταπέτηλον (τό) μτγν. ἄ. πενταπετὲς βλ.λ. : Νίκ.Θηρ.839, 'Ανδρόμ.π.Γαλ.14,40.

πενταπήχης-ους-ες μτγν. κ. νεώτ. ἄ. πεντάπηχυς βλ.λ. : Στράβ.17,3,11 **σαύρας δὲ πενταπήχεις φασὶν** (κῶδ. ἀντὶ διπήχεις), Διόδ.Σ 17,115.

πενταπήχινος-η-ο δημ. πεντάπηχυς : Κρυστ. Τραγ. 'Ετοιμαθ. Βοσκός 40 **τὸ πενταπήχινο ραβδί.**

πεντάπηχυς-εος-υ ὁ **ἔχων** μῆκος ἢ πλάτος πέντε πήχεων : 'Ηρ.9,83 **πενταπήχεος ἀνδρὸς ὀστέα,** Θεόφρ.Φ1 9,4,2 **εἶναι δὲ φασι τὸ τοῦ λιβανωτοῦ δένδρον πεντάπηχυ,** Καλλίξ.π.'Αθήν.5,202C **ζῷα χρυσᾶ πενταπήχη,** ΠΔ Παραλ.1,11,23 **ἄνδρα ὁρατὸν πεντάπηχυν,** 'Αθήν.5,213Β **Βαστάρνην πεντάπηχυν,** 'Επιγρ., Πάπ.· πρβλ. πεντέπηχυς.

πενταπλᾰσιάζω (πενταπλάσιος) μτγν. **κ. νεώτ.** πολλαπλασιάζω ἐπὶ πέντε, κάμνω τι πενταπλάσιον, ἐπαναλαμβάνω τι πεντάκις, τὸ παθ. ὡς παρεμβολὴ ἐν Νικόμ.Γερ.'Αριθμ.1,21· **2)** ρηματ. π. **πενταπλασιασμός.**

πενταπλασιασμός (ὁ) μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ πολλαπλασιάζειν βλ.λ., τὸ καθιστᾶν τι πενταπλάσιον : Φῶτ.Λόγ.π. Σῶμ. χειρόγρ. Μονῆς 'Ιβήρων ἐξ ἀντιγρ.Π.Ν.Ρόκκου.

πενταπλᾰσιεπίπεμπτος-ον (πενταπλάσιος, ἐπίπεμπτος) μτγν. ὁ πεντάκις καὶ ἓν πέμπτον μεγαλύτερος : Νικόμ.Γερ.'Αριθμ.1,22.

πενταπλᾰσιεπιτέταρτος-ον (πενταπλάσιος, ἐπιτέταρτος) μτγν. ὁ πεντάκις **καὶ ἓν** τέταρτον μεγαλύτερος : Νικόμ.Γερ.'Αριθμ.1,22.

πενταπλᾰσιεπίτρῐτος-ον (πενταπλάσιος, ἐπίτριτος) μτγν. ὁ πεντάκις **καὶ ἓν** τρίτον μεγαλύτερος : Νικόμ.Γερ.'Αριθμ.1,22.

πενταπλᾰσιεφημῐσυς-εος-υ (πενταπλάσιος, ἐφήμισυς) μτγν. ὁ πεντάκις **καὶ ἥμισυ** μεγαλύτερος : Νικόμ.Γερ.'Αριθμ.1,22.

πενταπλάσιος-α-ο(ν) κ. νεώτ. κ. δημ., Ιων. **πενταπλήσιος**-η-ον ὁ πεντάκις τόσος, ὁ πενταπλοῦς τὸ μέγεθος ἢ τὸ ποσόν : 'Ηρ.6,13 **εἰ καὶ τὸ παρεὸν ναυτικὸν ὑπερβαλοίατο . . , ἄλλο σφι παρέσται πενταπλήσιον,** 'Αριστλ.Πολιτ.1265b,22 **τὴν πᾶσαν οὐσίαν ἐφίησι γίνεσθαι μείζονα μέχρι πενταπλασίας,** αὐτ.1266b,6, Διον.'Αλ Ρωμ.9,58 **πενταπλάσιοι τῶν πολεμίων οἱ σφέτεροι ἦσαν,** 'Ορειβ.άπ.99· || νεώτ. **τὸ πενταπλάσιον ὡς οὐσ.** ποσότης πενταπλασία ἄλλης τινός.

πενταπλᾰσιότης-ητος (ἡ) μτγν. ἡ ἰδιότης τοῦ πενταπλασίου, τὸ νὰ εἶναί τις πενταπλάσιος, τὸ πενταπλάσιον : Νικόμ.Γερ.'Αριθμ.2,5.

πενταπλασίων-ονος-ον μτγν. ἄ. πενταπλάσιος βλ.λ. : Πλούτ.'Ηθ.846C **πενταπλασίονα ἀποτεῖσαι**· κ. μτ. γενικ. : 'Ιώσ.Α1 12,2,8,Αἰλ.Ζ1 16,12.

πενταπλασίως ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. εἰς πενταπλασίαν ποσότητα, μέγεθος ἢ ἔντασιν : ΠΔ Γέν.43, 34 **ἐμεγαλύνθη δὲ ἡ μερὶς Βενιαμὶν παρὰ τὰς μερίδας πάντων πενταπλασίως πρὸς τὰς ἐκείνων.**

πεντάπλεθρος-ον κ. νεώτ. ὁ ἔχων ἔκτασιν, διαστάσεις πέντε πλέθρων : 'Εκατ.'Αβδ.π.'Ιώσ.'Απ.1,22 **περιβολὴ μῆκος ὡς πεντάπλεθρος,** Μάξ.Τύρ 8,6.

πεντάπλευρον (τό) μτγν. κ. νεώτ. σχῆμα ἔχον πέντε πλευράς, ἄ. πεντάγωνον : Πάππ 396,13.

πεντάπλευρος-ον νεώτ. **ὁ ἔχων** πέντε πλευράς : **πεντάπλευρον σχῆμα**· || τὸ οὐδ. **πεντάπλευρον** ὡς οὐσ. βλ.λ.

πενταπλήσιος-η-ον Ιων. τ. τοῦ πενταπλάσιος βλ.λ. : 'Ηρ.6,13 **ναυτικὸν . . πενταπλήσιον.**

πεντάπλοκος-ον (πλέκω) ὁ κεκλωσμένος διὰ πέντε κλωστῶν : 'Ιππ.π.Παύλ.Αἰγ.6,78 **λίναν πεντάπλοκον** (π.'Ιππ.Συρίγγ.4 πεντάπλουν).

πενταπλοῦς-όος-ῆ-όα-οῦν-όον κ. μσν. **κ. νεώτ.** ὁ πεντάκις ἐπαναλαμβανόμενος, ὁ πεντάκις μεγαλύτερος ἢ πλειότερός τινος, ὁ πεντάδιπλας : ΠΔ Βασ.3,6,31 **ἐποίησε θύρας ἐκ ξύλων ἀρκευθίνων, καὶ φλιὰς πενταπλᾶς,** Πάπ., Τζέτζ. ἐν 'Αν.Κρ.3, 345,25 **χοροῦ τε πενταπλᾶς διαιρέσεις**· || **ἡ πενταπλόα** (κύλιξ) ἀγγεῖον περιέχον πέντε εἰδῶν πράγματα, οἶνον, μέλι, τυρόν, ἄλευρον καὶ ἔλαιον, διδόμενον ὡς βραβεῖον **εἰς** ἐφήβους νικητὰς ἐν ἀγῶνι δρόμου **κατὰ τὴν ἑορτὴν** τῶν Σκίρων, τῶν 'Ωσχοφορίων **κ. ἄ.** : Φιλόχ.43, 'Αθήν.11,496Α· **2)** νεώτ. **ὁ ἐκ πέντε** ὁμοίων μερῶν συγκείμενος, ἀποτελούμενος· **3)** νεώτ. **ὁ** κατὰ πέντε μορφὰς ἢ τρόπους ἀναφαινόμενος, ἐμφανιζόμενος· **4)** ἄ. πεντάπλοκος βλ.λ. : 'Ιππ.Συριγγ.4.

πενταπλῶ-όω μτγν. πολλαπλασιάζω ἐπὶ πέντε, πενταπλασιάζω : Μάξιμ. ἐν Petav.Uranol.338A.
πενταπλῶς ἐπίρρ. νεώτ. κατὰ πέντε τρόπους.
πεντάπλωσις-εως (ἡ) (πενταπλῶς) μτγν. ἡ ἐνέργεια τοῦ πενταπλῶ, ὁ πενταπλασιασμός : Μάξιμ. ἐν Petav.Uranol.338A.
πενταποδία (ἡ) νεώτ. μετρικ. τὸ ἐκ πέντε ποδῶν συγκείμενον κῶλον : **τροχαϊκαὶ - ἰαμβικαὶ - δακτυλικαὶ - ἀναπαιστικαὶ πενταποδίαι.**
πεντάπολις-εως (ἡ) κ. νεώτ., ἰων. πεντάπολις-ιος ὁμοσπονδία πέντε πόλεων : Ἡρ.1,144 **οἱ ἐκ τῆς πενταπόλιος νῦν χώρης Δωριέες,** ΠΔ Σοφ.Σαλ. 10,6 **ἐρρύσατο φυγόντα πῦρ καταβάσιον Πενταπόλεως,** Στράβ.6,2,4 **πεντάπολις γάρ ἦν . . ὀγδοήκοντα . . σταδίων ἔχουσα τὸ τεῖχος,** Πάπ.' **2)** μτγν. ἐπὶ τῶν πέντε αἰσθήσεων : Φίλ.2,22.
πεντάπορος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων πέντε πόρους, διόδους, περάσματα : Διον.Περ.31 "Ἴστρος . . **πενταπόροις προχοῇσιν ἑλισσόμενος** (ἔχων πενταπλοῦν στόμιον, ὡς τὸ τοῦ Νείλου).
πεντάπους-ποδος-πουν μτγν. κ. νεώτ. πεντέπους βλ.λ. : Ἀρρ.Εὔξ.3 **πεντάπουν Ἑρμοῦ ἄγαλμα' 2)** νεώτ. ζῳολ. τὸ ἀρσ. **πεντάπους** ὡς ούσ. γένος ἀκανθοπτερυγίων τελεοστέων περκιδῶν ἰχθύων.
πεντάπρακτος(-η)-ο(ν) νεώτ., δημ. κ. -χτος ἐπὶ θεατρικῶν ἔργων, ὁ συγκείμενος ἐκ πέντε πράξεων, ὁ ἐξελισσόμενος εἰς πέντε πράξεις : **πεντάπρακτον δρᾶμα, - πεντάπραχτη κωμῳδία.**
πενταπρωτεία (ἡ) μτγν. τὸ συμβούλιον ἢ τὸ ἀξίωμα τῶν πενταπρώτων βλ.λ. : Κῶδ.'Ιουστιν.12,28,2,1.
πεντάπρωτοι (οἱ) μτγν. οἱ πέντε πρῶτοι, πρωτεύοντες ἄνδρες τῆς πολιτείας : Ἰουστιν.Πανδ.
πεντάπτυχον σάκος (τὸ) μσν. ἀσπὶς ἔχουσα πέντε πτυχάς : Τζέτζ.Ὁμ.'Αλλ.'Ιλ.Σ 678.
πεντάπτωτος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων πέντε πτώσεις : Πρισκιαν.5,76.
πεντάπυλος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων πέντε πύλας· ἰδ. τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **πεντάπυλα** μέρος τῆς πόλεως τῶν Συρακουσῶν : Πλούτ.Δίων 29 **ἦν δ' ὑπὸ τὴν ἀκρόπολιν καὶ τὰ πεντάπυλα.**
πενταπύργιον (τὸ) μσν. φρούριον ἔχον πέντε πύργους : ΚΠορφ.'Εκθ.70,580,767 (ἐκδ. Β.).
πεντάρα (ἡ) δημ. κ. ὑποκορ. **πενταράκι** ἐκ χαλκοῦ ἢ ἄλλου μετάλλου νόμισμα ἀξίας πέντε λεπτῶν, ἄ. ὀβολός, πεντάλεπτον : **βρῆκε μιὰ πεντάρα στὸ δρόμο' ||** φρ. **δὲν ἀξίζει μιὰ πεντάρα** (ἐπὶ πραγμάτων ἢ προσώπων μηδαμινῆς ἀξίας), **-δὲν τοῦ βρέθηκε νὰ μοῦ χαρίσῃ οὔτε μιᾶς πεντάρας πρᾶμα, - δὲν ἔχω πενταράκι** (στεροῦμαι παντελῶς χρημάτων), **- δὲν δίνω πεντάρα** (ἀδιαφορῶ τελείως)' **2)** τὸ ὀστεϊνον ὀρθογώνιον πινακίδιον τοῦ ντόμινου βλ.λ. τὸ φέρον ἀνὰ πέντε στίγματο, διπλοῦν πέντε' || ἰδ. κτ. πληθ. **πεντάρες** εἰς τὰ διὰ τῶν κύβων παίγνια, περίπτωσις καθ' ἣν ἀμφότεροι οἱ ριφθέντες κύβοι ἐμφανίζουσι τὸν ἀριθμὸν πέντε : **ἔφερε πεντάρες' 3)** εἰδ. ἐν τῷ στρατῷ, ὀνομασία πενθημέρου πειθαρχικῆς φυλακίσεως : **ἔφαγε μιὰ πεντάρα.**
πενταράκι (τὸ) δημ. ὑποκορ. τοῦ πεντάρα, ἄ. πεντάρι βλ.λ.
πεντάρι (τὸ) δημ. κ. ὑποκορ. **πενταράκι** ποσὸν συγκείμενον ἐκ πέντε ὁμοίων πραγμάτων, πεντάς : **ακότωσε ἕνα πεντάρι πέρδικες' ||** τὸ ἀριθμητικὸν ψηφίον 5· **2)** νόμισμα πεντάδραχμον, τὸ τάληρον' **3)** παιγνιόχαρτον ἔχον πέντε ὁμοιόχρωμα σήματα : **πεντάρι κούπα - καρρό.**
πεντάριθμος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ περιλαμβάνων πέντε ἀριθμούς, πέντε τὸν ἀριθμόν : Πισίδ.Γ 'Εξαήμ.1780 **ἄρτοι μυριοτρόφοι ἐκ πενταρίθμων ἐκρυέντες κλασμάτων,** Μηναῖ.12,13 "Ορθρ.'Ωδ.1 **χορείαν μαρτυρικὴν πεντάριθμον,** Βαλσ. ἐν ΚοτεΛ. 2,496B **πενταρίθμους ἐτησίως τελεῖν ἑορτάς.**

πεντάρικος-η-ο δημ. ὁ ἔχων μιᾶς πεντάρας ἀξίαν, ὁ ἀξίζων μίαν πεντάραν, τῆς μιᾶς πεντάρας : **πεντάρικο γλυκό' 2)** μτφ. ἐπὶ ἀγορεύσεων, εἰρων. ὁ εὐτελὴς ἢ ἄσκοπος καὶ ἀνόητος.
πεντάρουρος (ὁ) (ἄρουρα) πάπ. ὁ ἔχων πέντε ἀρούρας βλ.λ.4), ὁ κάτοχος πέντε ἀρουρῶν.
πεντάρ(ρ)αβδος-ον ὁ ἐκ πέντε ράβδων ἢ γραμμῶν συνιστάμενος, ἀποτελούμενος : Τελέστ.4 **ἐν πενταράβδῳ χορδᾶν ἀριθμῷ** (μετὰ πέντε χορδῶν, ἀμφ.γρ.)' **2)** Ἐπιγρ. **(στρατηγὸς) πεντάρραβδος** λατ. praetor quinquefascalis.
πεντάρραγος-ον (ῥάξ) μτγν. ὁ ἔχων πέντε ρᾶγας : Λεωνίδ.Ταρ.ΑΠ 6,300 **κεὐοίνου σταφυλῆς ἐχ' ἀποσπάδα πεντάρραγον** (π. Σουΐδ., ἐν κώδ. Παλατ. πεντάρρωγον).
πενταρτάβία (ἡ) (ἀρτάβαι) πάπ. συνεισφορὰ ἢ φόρος πέντε ἀρταβῶν βλ.λ.
πενταρτάβιαῖος-ον πάπ. ὁ πέντε ἀρταβῶν βλ.λ.
πενταρχία (ἡ) (ἀρχή) ἡ ἀρχὴ τῶν πέντε, ἡ ἀνωτάτη πολιτικὴ ἀρχὴ ἐν Καρχηδόνι μετὰ τοὺς σουφέτας : 'Αριστλ.Πολιτ.1273a,13 **τὰς πενταρχίας κυρίας οὔσας πολλῶν καὶ μεγάλων ὑφ' αὐτῶν αἱρετὰς εἶναι' 2)** νεώτ. ἡ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος συσταθεῖσα ἐποπτικὴ ἀρχὴ τῶν πέντε μεγάλων δυνάμεων, Ἀγγλίας, Αὐστρίας, Γαλλίας, Πρωσσίας καὶ Ρωσίας, ἄ. Ἱερὰ Συμμαχία.
πεντάρφανος-η-ο δημ. ὁ παντελῶς ὀρφανός, ὁ στερούμενος καὶ γονέων καὶ συγγενῶν.
πεντάς-άδος (ἡ) κ. μαν. κ. νεώτ. σύνολον, ποσὸν πέντε ὁμοειδῶν πραγμάτων ἢ προσώπων, ἄ. πεμπάς : Στράβ.15,1,51 **οἱ δ' ἀστυνόμοι εἰς ἓξ πεντάδας διῄρηνται,** 'Ασκληπιόδ.7,6, Νόνν.Εὐαγγ. Ἰω.6,50 **πεντάδος ἄρτων' 2)** ὁ ἀριθμὸς πέντε : 'Αριστλ.Μεταφ.1082a,2, Φίλ.1,14, Πλούτ.'Ηθ.264A, αὐτ.429E **τῆς πεντάδος ἐκ τῶν πρώτων ἀριθμῶν συνεστώσης,** Ἰάμβλ.Μαθ.'Επιστ.18, Γεωπ.2,45,4 **εἰς πεντάδας τάσσειν.**
πεντάσημος-ον (σῆμα) μτγν. κ. νεώτ. μετρικ. ἐπὶ ποδῶν, ὁ ἔχων πέντε σημεῖα ἢ πρώτους χρόνους, ὁ συγκείμενος ἐκ πέντε πρώτων χρόνων, ἄ. πεντάχρονος : Κοϊντιλ.9,4,51, 'Αριστείδ.Κ 1,14 **τὸ ἡμιόλιον ἄρχεται ἀπὸ πενταασήμου** (ρυθμοῦ).
πενταασθενής-οῦς-ές νεώτ. ἐπὶ χημικῶν στοιχείων, ὁ ἔχων τὴν ἱκανότητα νὰ ἑνοῦται μετὰ πέντε ἀτόμων ὑδρογόνου ἢ ἄλλου μονοσθενοῦς στοιχείου πρὸς σχηματισμὸν κεκορεσμένης ἑνώσεως, ἄ. πεντατομικός.
πεντάσκαλμος-ον ἐπὶ πλοίου, ὁ ἔχων πέντε σκαλμούς, ὁ πεντάκωπος: "Εφιππ.5,17 **κέλητας πεντασκάλμους.**
πενταοπίθαμος-ον ὁ πέντε σπιθαμῶν, ὁ ἔχων πέντε σπιθαμῶν μῆκος ἢ εὖρος ἢ ὕψος : Ξεν.Κυν. 2,4 **ἄρκυες τὸ μέγεθος πεντασπίθαμοι,** αὐτ.7, Στράβ.15,1,57 **πενταοπιθάμους ἀνθρώπους λέγει,** Ἐπιγρ. **πεντασπίθαμον ἀνδριαντίδιον.**
πενταστάδιαῖος-α-ον (στάδιον) μτγν. ἄ. πενταστάδιος βλ.λ. : Λουκ.'Αλ.'Ιστ.1,40 **πηδάλιον πεντασταδιαῖον τὸ μῆκος.**
πενταστάδιος-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ πέντε σταδίων, ὁ ἔχων μῆκος ἢ πλάτος πέντε σταδίων : Στράβ.7,6,1 **προϊόντι γὰρ δέκα σταδίους ἄκρα ἐστὶ πενταστάδιον ποιοῦσα τὸν πορθμόν,** αὐτ. 15,1,21 **δένδρον ποιοῦν σκιὰν ταῖς μεσημβρίαις πενταστάδιον,** Εὐστ.1195 **λόφος πενταστάδιος' ||** τὸ οὐδ. **πενταστάδιον** ὡς οὐσ. διάστημα, ἀπόστασις πέντε σταδίων : αὐτ.7,6,2 **ἀπὸ μὲν . . τῆς ἄκρας τῆς τὸ πενταστάδιον ποιούσης ἐπὶ τὸν . . λιμένα στάδιαι πέντε.**
πενταστάτηρος-ον μτγν. ὁ ἔχων βάρος πέντε στατήρων βλ.λ. : Σωσικρ.1 (κῶδ. Πολυδ.) **δίκελλαν πενταστάτηρον,** Πολυδ.9,57 **ὅταν εἴπωσι πενταστάτηρον πεντάμνουν δοκοῦσι λέγειν.**

πεντάστεγος-ον μσν. ὁ ἔχων πέντε στέγας ἢ ὀροφάς· ‖ τὸ οὐδ. **πεντάστεγον** οἰκοδόμημά τι ἐν Ἀντιοχείᾳ : Θεοφάν.147Β (ἔκδ. Reg.).

πεντάστῐχος-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων πέντε στίχους, ὁ ἐκ πέντε γραμμῶν ἢ στίχων συγκείμενος : Παλλδ.ΑΠ 9,173 **ἀρχὴ γραμματικῆς πεντάστιχός ἐστι κατάρα,** Εὐχολόγ.429 **ᾠδὴ πεντάστιχος·** ‖ νεώτ. μετρικ. τὸ ἀρσ. πεντάστιχος ἢ τὸ οὐδ. **πεντάστιχον** ὡς οὐσ. στροφὴ ἐκ πέντε στίχων· πρβλ. δίστιχον, τετρόστιχον κτλ.

πεντάστοιχος-ον ὁ συγκείμενος ἐκ πέντε στοίχων, σειρῶν, ὁ ἔχων πέντε σειρὰς κόκκων ἐν τῷ στάχυϊ : Θεόφρ.Φ.8,4,2 **κριθαὶ πεντάστοιχοι.**

πεντάστομος-ον κ. νεώτ. ὁ ἔχων πέντε στόματα ἢ ἀνοίγματα, ἐπὶ ποταμῶν : Ἡρ.2,10 **τοῦ Νείλου, ἐόντος πενταστόμου,** αὐτ.4,47 **Ἴστρος μὲν πεντάστομος,** Στράβ.4,1,8 **φήσας εἶναι μὴ πεντάστομον** (τὸν Ροδανόν)· **2)** νεώτ. τὸ οὐδ. κ. ὡς οὐσ. γένος φωροπτιδῶν ἀκάρεων.

πεντασυλλᾰβία (ἡ) μτγν. κ. μσν. ἐπὶ λέξεως ἢ στίχου, ἡ ἰδιότης τοῦ πεντασυλλάβου, τὸ ἔχειν πέντε συλλαβάς : Εὐστ.Διον.Περ.916.

πεντᾰσύλλᾰβος-ον σχόλ. κ. νεώτ. ἐπὶ λέξεων, στίχων καὶ μετρικῶν ποδῶν, ὁ ἔχων πέντε συλλαβάς, ὁ συγκείμενος, ὁ ἀποτελούμενος ἐκ πέντε συλλαβῶν : Σχόλ.Εὐρ.Ἑκ 687, αὐτ.Ὀρ 195, Σχόλ. Ἀριστφ.Βάτρ.899, - **πεντασύλλαβος λέξις,** - **πεντασύλλαβον κῶλον** (ὁ ἀδώνιος βλ.λ.2)), - **πεντασύλλαβοι στίχοι** (συνήθως τὰ τονικὰ κῶλα, δακτυλικὰ ἢ ἰαμβικά)· ἐπίρρ. μτγν. κ. μσν. **-ως** εἰς πέντε συλλαβάς : Εὐστ.Διον.Περ.431.

πεντᾰσύριγγος-ον δ. γρ. ἀντὶ πεντεσύριγγος βλ.λ. : Πολυδ.8,72.

πεντάσφαιρος-ον λεξ. κ. νεώτ. ὁ ἔχων βάρος ἢ ἀξίαν πέντε σφαιριδίων ἢ κόκκων : Θησ. Στεφ. ἐν λ.· **2)** νεώτ. ἐπὶ ἐπαναληπτικοῦ πυροβόλου ὅπλου ἐν ᾧ ἐντίθενται πέντε σφαῖραι ἐν συνεχείᾳ ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην βαλλόμεναι.

πεντάσχημος-ον μτγν. ὁ ἔχων πέντε διάφορα σχήματα ἢ μορφάς : Πλούτ.Μέτρ.2 **σχήματα στίχων εἰσὶ τρία, Μονόσχημον, Πεντάσχημον, Δεκάσχημον,** αὐτ. **πεντάσχημοι δέ εἰσιν ὅσοι μὲν ἔχουσιν ἕνα μὲν σπονδεῖον, τοὺς δὲ λοιποὺς δακτύλους ἢ τὸ ἀνάπαλιν.**

πεντάσχοινος-ον ὁ μήκους πέντε σχοινίων βλ.λ.2)· ‖ τὸ οὐδ. πεντάσχοινον ὡς οὐσ. Ἡσ. **«στάδιον».**

πεντατάλαντος-ον ἀντὶ πεντετάλαντος βλ.λ.2) : Σιμπλίκ.Φυσ.1104,10.

πεντάτευχος-ον μτγν., μσν. κ. **νεώτ.** ὁ ἐκ πέντε τευχῶν ἢ βιβλίων συγκείμενος· ‖ τὸ ἀρσ. ἢ θηλ. **πεντάτευχος** ὡς οὐσ. περιληπτ. ὀνομ. τῶν πέντε πρώτων βιβλίων τῆς ΠΔ ἤτοι Γενέσεως, Ἐξόδου, Ἀριθμῶν, Λευϊτικοῦ, Δευτερονομίου βλ.λς : Ὠριγ.3,933Β (1,632C), Ἰσίδ.Σεβ.Ἐτυμ.6,2,1.

πεντατομικός-ή-όν νεώτ. χημ. ὅ. πεντασθενής.

πεντάτομον (τὸ) μτγν. τὸ ποῶδες φυτὸν πεντάφυλλον βλ.λ. : Διοσκ.4,42.

πεντάτομος (-η)-α(ν) νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ συγγραμμάτων, ὁ ἀποτελούμενος, ὁ συγκείμενος ἐκ πέντε τόμων : **πεντάτομος Ἱστορία,** - **πεντάτομον λεξικὸν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης· 2)** εἰδ. ζῳολ. τὸ ἀρσ. **πεντάτομος** ὡς οὐσ. γένος ἡμιπτέρων **πεντατομιδῶν** ἐντόμων.

πεντάτονος-ον νεώτ. **ἐπὶ** μουσικῶν κλιμάκων ἢ διαστημάτων, ὁ ἀποτελούμενος ἐκ πέντε τόνων· ‖ τὸ θηλ. **πεντάτονος** ὡς οὐσ. τὸ μουσικὸν διάστημα τῆς μικρᾶς ἑβδόμης ὡς περιλαμβάνον τέσσαρας τόνους καὶ δύο ἡμιτόνια, ὁ ἕβδομος ἀνιὼν φθόγγος τῆς μουσικῆς κλίμακος.

πεντατριακοντάνιον (τὸ) νεώτ. χημ. ὀνομασία διαφόρων ἀλειφατικῶν κεκορεσμένων ὑδρογονανθράκων.

πεντάτροπος-ον μτγν. ὁ ἔχων πέντε τρόπους, ὁ κατὰ πέντε τρόπους ἐμφανιζόμενος: ΨΔιον.1080D πεντάτροπος **κίνησις** (τοῦ ἡλίου).

πενταφάρμᾰκος-ον μτγν. ὁ ἀποτελούμενος ἐκ πέντε φαρμάκων ἢ συστατικῶν, ἐν λατινικῇ μεταγραφῇ pentapharmacum : Hist.Aug.Hel.5.

πεντᾰφυής-οῦς-ές (φυή) μτγν. ὁ ἔχων πενταπλῆν φυήν, ὁ πενταπλοῦς τὴν **φύσιν** : Φίλιππ.Θεσσ. ΑΠ 7,383 **πενταφυεῖς ὄνυχες.**

πενταφύλᾰκος-ον ἐπὶ χρονικοῦ διαστήματος μιᾶς ἡμέρας ἢ μιᾶς νυκτός, ὁ διῃρημένος **εἰς** πέντε φυλακάς, φρουράς : Στησίχ.55 **πενταφύλακος νύξ** (κώδ. πεντεφύλακος).

πενταφῠλία (ἡ) (φύλον, φυλή) πάπ. **τὸ ἐκ πέντε** φυλῶν κατηρτισμένον ἱερατεῖον ἐν Αἰγύπτῳ : **Πάπ. τῶν ε πρεσβυτέρων ἱερέων πενταφυλία.**

πεντάφυλλος (-η)-ο(ν) (φύλλον) κ. μσν., **νεώτ.** κ. δημ. ὁ ἔχων πέντε φύλλα : Θεόφρ.Φ.6,6,4 **πεντάφυλλα ῥόδα· 2)** τὸ οὐδ. **πεντάφυλλον** ὡς οὐσ. τὸ ποῶδες καὶ πολυετὲς φυτὸν πεντάφυλλον **τὸ** ἕρπον, **τὸ** πενταδάκτυλο : Ἱππ.Νούσ. 2,42, Θεόφρ.Φ.9,13,5, Γαλ.12,96, Γεωπ.2,6,29· ‖ ὁμ. **τὸ** φυτὸν πεντάφυλλον **τὸ** ἀργυροῦν : Ἱππ.Ἑλκ.20· ‖ νεώτ. βοταν. γένος **ῥοδοειδῶν** φυτῶν.

πενταφωνία (ἡ) νεώτ. ἡ ἐκτέλεσις ᾄσματος **διὰ** πέντε φωνῶν· πρβλ. διφωνία, τετραφωνία.

πεντάφωνος-ον νεώτ. **ὁ** ἔχων πέντε **φωνὰς ἢ** ἐκτελούμενος διὰ πέντε φωνῶν.

πεντάφωτος (-η)-ο(ν) μτγν., νεώτ. **κ.** δημ. ὁ ἔχων πέντε φῶτα πέντε λαμπτῆρας : Μεθόδ.382C **πεντάφωτος** λαμπάς - **λυχνία - πολυέλαιος.**

πέντᾰχα ἐπίρρ. εἰς πέντε μέρη : Ἰλ.Μ 87 **πένταχα κοσμηθέντες ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕποντο** («πενταχῶς καὶ εἰς πέντε τάξεις διαταχθέντες»).

πεντάχα Ἡσ. **«ἡ χείρ».**

πενταχῇ ἐπίρρ. ὅ. πένταχα βλ.λ. : Ἀριστλ.Ζ1 52(b,8 **τὰ δὲ περὶ τὸν τράχηλον καλούμενον διῄρηται μὲν ἔξωθεν πενταχῇ,** Στράβ.16,4,25 **κατ' ἄλλην δὲ διαίρεσιν σύμπασαν τὴν εὐδαίμονα πενταχῇ σχίζουσιν εἰς βασιλείας,** Φίλ.1,79 **πενταχῇ γέ τοι πρῶτον εἱλεῖται,** Πλούτ.Ἠθ.429Ε **τὸ γονιμώτατον σπέρμα πενταχῇ σχιζόμενον.**

πεντᾰχίλιοι-αι-α μσν. πεντάκις χίλιοι, **πέντε** χιλιάδες : Τζέτζ.Χιλ.7,96 **πενταχιλίοις στίχοις.**

πενταχιλιοστός-ή-όν ὁ πεντάκις χιλιοστός, ὁ κατ' ἀριθμητικὴν σειρὰν κατέχων τὴν διὰ τοῦ πέντε χιλιάδες (5000) ἀριθμουμένην θέσιν : Πλάτ.Νόμ. 877D **τετταράκοντα καὶ πενταχιλιοστὸν** (ἐσφ.γρ. ἀντὶ τετταρακοντακαιπεντακισχιλιοστόν).

πεντᾰχοίνῐκος-ον (χοῖνιξ) μτγν. ὁ χωρῶν, πέντε χοίνικας : Πολυδ.4,168 **μέτρων δὲ ὀνόματα μέδιμνος, .. χοῖνιξ, τριχοίνικον, πενταχοίνικον.**

πεντάχορδος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ ἔχων πέντε χορδάς : Ἀθήν.14,637Α **μάγαδιν . . πεντάχορδον·** ‖ ὁμ. **πεντάχορδα συστήματα** μουσικαὶ κλίμακες ἐκ πέντε φθόγγων : Θέων Σμ.49Η **τὰ λεγόμενα συστήματα τετράχορδα καὶ πεντάχορδα καὶ ὀκτάχορδα·** ‖ τὸ οὐδ. **πεντάχορδον** ὡς οὐσ. μουσικὸν ὄργανον ἔχον πέντε χορδὰς παιζόμενον διὰ τοξαρίου ἐκ κέρατος αἰγός : Πολυδ.4,60· **2)** μσν. ἐπὶ τῶν δακτύλων : Πισίδ.Γ Ἑξ.1434 **τοὺς πενταχόρδους δακτύλους.**

πένταχος Ἡσ. **«τὴν τάλαρον. Βοιωτοί».**

πενταχοῦ ἐπίρρ. εἰς πέντε μέρη, τόπους : Ἡρ. 3,117 **ἄρδεσκε διαλελαμμένος πενταχοῦ τούτων τῶν εἰρημένων τὰς χώρας.**

πεντάχρονος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων πέντε χρόνους, ὁ συνιστάμενος ἐκ πέντε πρώτων χρόνων, ὁ πεντάσημος : Διον.Ἀλ.Συνθ.25 **πεντάχρονος ῥυθμός,** Ἡφαιστ.3,2 **πεντάχρονος πούς.**

πεντάχρωμος (-η)-ο(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἔχων **πέντε** χρώματα.

πεντάχῶς ἐπίρρ. μτγν. κ. μσν. κατὰ πέντε τρόπους : Θέων Σμ.23Η, Σέξ.Ἐμπ.Μαθ.1,122 **θέσει δὲ** (μηκύνεται συλλαβὴ) **πενταχῶς**, Εὐστ.32,40 **τὸ ἐμοῦ καὶ σοῦ οὐ πενταχῶς κινεῖται.**

πεντάωρος(-η)-ο(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ διαρκῶν ἐπὶ πέντε ὥρας ὁ περιλαμβάνων διάστημα πέντε ὡρῶν : **πεντάωρος ἐργασία - ὕπνος**· ‖ τὸ οὐδ. **πεντάωρο(ν)** ὡς οὐσ. χρον. διάστημα πέντε ὡρῶν.

πέντε (οἱ, αἱ, τά) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἄκλ., αἰολ. **πέμπε** ἀπόλυτον ἀριθμητικὸν ἐκφράζον τὴν ἔννοιαν ποσότητος ἥτις ἀποτελεῖται ὅταν εἰς τὰς τέσσαρας μονάδας προσθέσωμεν ἀκόμη μίαν, **ὁ ἀ**μέσως μετὰ τὸν τέσσαρες ἀριθμός, ἔχων ἀραβικὸν σύμβολον τὸ 5, παρ' ἀρχαίοις Ἕλλησι τὸ ε' καὶ παρὰ τοῖς Λατίνοις τὸ V : Ἰλ.Κ 317 **ὁ μοῦνος ἔην μετὰ πέντε κασιγνήτῃσιν,** Ὀδ.Ζ 62 **πέντε δέ τοι . . υἷες . . γεγάασιν,** Πλούτ.Ἠθ.374Α **τὰ πάντα τῶν πέντε παρώνυμα γενόμενα κατὰ λόγον,** ΚΔ Ματθ.14,19 **λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους,** αὐτ.Ἰω.5,2 **πέντε στοὰς ἔχουσα,** Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.75,4 **τὶς πέντε ἀράδες τὰ κουμπιά, τὶς ἔξι τὰ τσαπράζια,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 65,18 **τρέχει στοὺς πέντε δρόμους** (ὡς ἀλήτης), φρ. **ἔμεινε στοὺς πέντε δρόμους** (ἔρημος καὶ ἐγκαταλελειμμένος), **- ξαναπαντρεύτηκε καὶ ἄφησε τὰ παιδιά του στοὺς πέντε δρόμους** (τὰ ἐγκατέλειψε τελείως)· **2)** τὸ οὐδ. κτ. πληθ. ἐνάρθρως **τὰ πέντε** ὡς οὐσ. τὸ πένταθλον βλ.λ. : Σιμων.155,11 **τὰ πέντε κρατήσας,** Φιλόστρ.Γυμν.31,1· **3)** π. Πυθαγορείοις, ὁ γάμος : Πλούτ.Ἠθ.388C· **4)** νεώτ. κ. δημ. μτ. τοῦ οὐδ. ἄρθρου ὡς οὐσ. πᾶν ὅ,τι φέρει τὸν ἀριθμὸν πέντε : **μένει εἰς τὸ πέντε δωμάτιον, - φέρε μιὰ μπίρα στὸ πέντε** (εἰς τὴν ὑπ' ἀριθμὸν πέντε τράπεζαν), **- τὸ πέντε τοῦ ντόμινου - τοῦ ζαριοῦ**· ‖ ἰδ. ἐπὶ παιγνιοχάρτων : **τὸ πέντε μπαστούνι - κούπα -σπαθὶ** (ἃ πεντόρι βλ.λ.3)· ‖ φρ. **νά σου πέντε κι ἄλλα πέντε** (συνοδεύουσα χειρονομίαν μούντζας βλ.λ. καὶ διὰ τῶν δύο χειρῶν ἀλληλοδιαδόχως, πρὸς ἐκδήλωσιν περιφρονητικῆς ἀποδοκιμασίας)· παροιμ. **κάλλιο πέντε καὶ στὸ χέρι παρὰ δέκα καὶ καρτέρι· 5)** νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ χρονολογίας, ὥρας, ἡλικίας κ.γεν. ἐπὶ χρόνου, ἀντὶ τοῦ τακτικοῦ πέμπτος : **θὰ κλείσῃ τὰ πέντε καὶ θὰ μπῇ στὰ ἔξι,- γεννήθηκε στὰ χίλια ἐννεακόσια πέντε.**

πεντε- κ. **πεντα-** κ. νεώτ. κ. δημ. πρῶτον συνθετικὸν πλείστων λέξεων τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης δηλουσῶν τὸν ἔχοντα πεντάκις τὸ ὑπὸ τοῦ β' συνθετικοῦ, ὄντος οὐσιαστικοῦ, σημαινόμενον, οἷον **πεντέβαθμος, πεντέγραμμος, πεντεδάκτυλος, πεντόοζος**· ‖ δημ. ὅταν τὸ β' συνθετ. εἶναι ἐπίθετον, ἐπιτείνει τὴν σημασίαν τούτου εἰς ὑπέρτατον βαθμόν, οἷον πεντάρφανος, πεντάμορφος κτλ.

πεντέβαθμος-ον μτγν. ὁ συνιστάμενος ἐκ πέντε βαθμίδων : Ἰώσ.Π) 5,5,2 **πεντέβαθμοι κλίμακες.**

πεντεβάλᾰνος-ον ὁ ἔχων πέντε βαλάνους βλ.λ.7): Ἐπιγρ. **πεντεβάλανον κλειδίον.**

πεντεβόειος-ον, αἰολ. **πεμπεβόηος** ὁ ἐκ πέντε βοείων δορῶν πεποιημένος : Σαπφ.ἀπ.98,2 **σάμβαλα πεμπεβόηα**· πρβλ. Ἡφαιστ.42.

πεντεγκέφᾰλος-ον ὁ ἔχων πέντε κεφαλάς : Θεόφρ ΦΙ 2,6,9 **ἐν δὲ τῇ Λαπαίᾳ τινὰ καὶ πεντεγκέφαλον** (φοίνικα) (ἰδ γρ. πεντακέφαλος).

πεντέγραμμος-ον ὁ ἐκ πέντε γραμμῶν συνιστάμενος, ἀποτελούμενος : Σοφ.ἀπ.429 **πεσσὰ πεντέγραμμα καὶ κύβων βολὰς** (πεσσοὶ παιζόμενοι ἐπὶ ἀβακίου ἔχοντος πέντε γραμμάς· Ἡσ. «παρ' ὅσον πέντε γραμμαῖς ἔπαιζον . . »· πρβλ. πεντάγραμμον.

πεντεδάκτῠλος-ον ὁ ἔχων διαστάσεις πέντε δακτύλων βλ.λ.3) : Ἐπιγρ. **ἐμπόλια πεντεδάκτυλα.**

πεντεδέκατος-η-ον ἐσφ.γρ. ἀντὶ πεντεκαιδέκατος βλ.λ. : κῶδ.Διον.Ἀλ.π.Σχαιφ.Μελετήμ.33.

πεντεδραχμία (ἡ) ποσὸν πέντε δραχμῶν : Ξεν. Ἑλλ.1,6,12 **πεντεδραχμίαν ἑκάστῳ τῶν ναυτῶν ἐφοδιασάμενος,** Δεῖν.1,56 **τὸν τὴν πεντεδραχμίαν ἐπὶ τῷ τοῦ παρόντος ὀνόματι λαβεῖν ἀξιώσαντα**· ‖ νόμισμα ἀξίας πέντε δραχμῶν : Πολύαιν. 3,10,14 (εἰκ.).

πεντέδραχμος-ον Ἐπιγρ. ὁ ἔχων ἀξίαν πέντε δραχμῶν, πεντάδραχμος : Ἐπιγρ. **μεδίμνους πυρῶν πεντεδράχμους,** αὐτ. **σῖτος πεντέδραχμος** (ὁ πωλούμενος πέντε δραχμὰς κατὰ μέδιμνον).

πεντεκαίδεκα (οἱ, αἱ, τά) ἄκλ. ἀπόλυτον ἀριθμητικόν, ποσὸν συγκείμενον **ἐκ** μιᾶς δεκάδος **καὶ** πέντε μονάδων, δεκαπέντε : Σιμων.125, Ἡρ.1,203 **πεντεκαίδεκα ἡμερέων,** Θουκ.3,94 **πεντεκαίδεκα ναυσὶν** (ἰδ.γρ. ἀντὶ πέντε καὶ δέκα), Πλάτ.Πολ.540Α **πεντεκαίδεκα ἔτη,** Δίων Κ 53,1 **οἱ πεντεκαίδεκα ἄνδρες** (οἱ ἐπὶ τῶν ἱερῶν δεκαπέντε ἄνδρες), αὐτ. 44,15 **ἱερεῖς οἱ πεντεκαίδεκα καλούμενοι.**

πεντεκαιδεκάγωνον (τὸ) μτγν. πολύγωνον ἔχον δεκαπέντε γωνίας : Ἥρων Ὅρ.138,11, Θέων Σμ. 151Η, Πρόκλ.Ὑποτ.3,28.

πεντεκαιδεκαετηρικός-ή-όν μτγν. κ. μσν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πεντεκαιδεκαετηρίδα, ὁ διαρκῶν μίαν πεντεκαιδεκαετηρίδα, ὁ δεκαπενταετής : Εὐθάλ.Ἐπιστ.Παύλ.536, Ἀνών. ἐν Volf Anecd 4,195 **περίοδος πεντεκαιδεκαετηρική.**

πεντεκαιδεκαετηρίς-ίδος (ἡ) μτγν. κ. μσν. χρονικὴ περίοδος δεκαπέντε ἐτῶν : Σχόλ.Θουκ 1,18· ‖ ὡς ἐπίθ. : Μέν.Πρ.491) **τῷ δευτέρῳ ἐνιαυτῷ τῆς πεντεκαιδεκαετηρίδος περιφορᾶς** (τοῦ κύκλου δεκαπέντε ἐτῶν).

πεντεκαιδεκαετής-οῦς-ές κ. ἀττ. **πεντεκαιδεκαέτης-ους-ες** ὁ ἔχων ἡλικίαν δεκαπέντε ἐτῶν, ὁ ἡλικίας δεκαπέντε ἐτῶν, ὁ. δεκαπενταετής : Ἀριστλ.Ζ1 546a,14 **ὅταν δὲ πεντεκαιδεκέτεις ὦσιν οὐκέτι γεννῶσι,** Πλούτ.Ἠθ.113D (ἀμφ.)· **2)** ὁ διαρκείας δεκαπέντε ἐτῶν : Διον.Ἀλ.Ρωμ.4,85 **ἀνοχὰς πεντεκαιδεκαετεῖς.**

πεντεκαιδεκαετία (ἡ) μτγν. ἀ. δεκαπενταετία βλ λ. : Ἀλ.Ἀριστλ. ἐν Συντ.Καν.4,112.

πεντεκαιδεκάκις ἐπίρρ. μτγν. δεκαπεντάκις : Θέων Σμ 203Η, Σχόλ.Πτολ.Γεωγρ.1,24,2.

πεντεκαιδεκαμναῖος-α-ον μτγν. ὁ ἔχων βάρος ἢ ἀξίαν δεκαπέντε μνῶν : Φίλ.Μηχ.Βελοπ.51,37.

πεντεκαιδεκαναΐα (ναῦς) μοῖρα στόλου ἐκ δεκαπέντε πλοίων· Λεξ.Ρητ.295,30 «αἱ δεκαπέντε τριήρεις» : Δημ.183 **συγκληρῶσαι συμμορίᾳ σωμάτων ἑκάστῃ τὴν πεντεκαιδεκαναΐαν.**

πεντεκαιδέκανδρος (ὁ) ὁ δέκατος πέμπτος ἀνήρ : Ἐπιγρ. **ἱερεὺς πεντεκαιδέκανδρος ἐπὶ τῶν ἱεροποιῶν** (λατ. XVvir sacris faciundis, ὁ δέκατος πέμπτος ἀνὴρ ἐκ τῶν ἐπὶ τῶν ἱερῶν), αὐτ. **πεντεκαιδέκανδρος τῶν ἐκδικαζόντων τὰ πράγματα** (ἐσφ. μτφρ. τοῦ decemvir).

πεντεκαιδεκαπηχυαῖος-α-ον μσν. ὁ πεντεκαιδεκάπηχυς βλ.λ. : Τζέτζ.Χιλ.1,813 **ἱμάτιον πεντεκαιδεκαπηχυαῖον.**

πεντεκαιδεκάπηχυς-εος-υ ὁ ἔχων μῆκος ἢ πλάτος δεκαπέντε πήχεων : Ἀριστλ.Θαυμ.838a,21, Καλλίξ.π.Ἀθήν.5,197Α **ἀετοὶ . . χρυσοῖ, πεντεκαιδεκαπήχεις τὸ μέγεθος,** Διόδ Σ 17,115 **πεντεκαιδεκαπήχεις δᾷδες,** Ἐπιγρ. **πεντεκαιδεκάπηχυ ξύλον.**

πεντεκαιδεκαπλάσιος-ον μτγν ὁ δεκαπενταπλάσιος βλ.λ. : Πλούτ.Ἀρέσκ.Φιλ.2,30,1 **εἶναι γὰρ πεντεκαιδεκαπλάσια τὰ ἐπ' αὐτῆς ζῷα** (ἰδ.γρ. ἀντὶ πεντεκαιδεκαπλασίονα).

πεντεκαιδεκαπλάσίων-ονος-ον μτγν. ὁ δεκαπεντάκις μείζων ἢ πλείων ἄλλου συγκριτικῶς λαμβανομένου: Ἀθήν.2,57F **τοὺς ἐκεῖ γεννωμένους πεντεκαιδεκαπλασίονας ἡμῶν εἶναι**

πεντεκαιδεκάπους-ποδος (ὁ) Ἐπιγρ. **ὁ ἔχων μῆκος ἢ ἔκτασιν δεκαπέντε ποδῶν.**

πεντεκαιδεκάς·άδος (ή) μσν. ἀ. δεκαπενιάς βλ.λ. : Λάσκ.Θεόδ.1288 (ἔκδ.Mi.).

πεντεκαιδεκάσημος·ον νεώτ. ἐπὶ μετρικῶν ποδῶν, ὁ ἔχων δεκαπέντε σημεῖα ἢ πρώτους χρόνους, ὁ ἀποτελούμενος ἐκ δεκαπέντε πρώτων χρόνων : **πεντεκαιδεκάσημον ρυθμικὸν ποδικὸν μέγεθος** (τὸ ἀποτελούμενον ἐκ δεκαπέντε πρώτων χρόνων καὶ ἐπιδεχόμενον ἑπτὰ διαιρέσεις).

πεντεκαιδεκάστεγος·ον μτγν. κ. μσν. ὁ ἔχων δεκαπέντε στέγας : Ἀνών. ἢ Ἥρων Βυζ. ἐν Wesch. Poliorc.d.Gr.239.

πεντεκαιδεκᾰταῖος-α-ον μτγν. ὁ κατὰ τὴν δεκάτην πέμπτην ἡμέραν γινόμενος ἢ γενόμενος : Στράβ.15,2,10 **πεντεκαιδεκαταῖος δὲ ἀπὸ τῆς κτισθείσης πόλεως . . ἧκεν,** αὐτ.16,4,23, Γαλ.7,500 **πεντεκαιδεκαταῖος τύπος πυρετοῦ,** Ἀχιλλ.Τάτ. Εἰσαγ.141C **πεντεκαιδεκαταία γὰρ ἐστι πληρωθεῖσα** (ἐπὶ τῆς σελήνης).

πεντεκαιδεκᾰτᾰλαντος-ον ὁ ἔχων ἀξίαν δεκαπέντε ταλάντων : Δημ.838 **οὗτοι πρὸς πεντεκαιδεκαταλάνταυς οἴκους συνετιμήσανθ' ὑπὲρ ἐμοῦ.**

πεντεκαιδεκᾰτημόριον (τὸ) τὸ δέκατον πέμπτον μέρος, τὸ ἓν δέκατον πέμπτον : Ἱππ.Ὀκτ.13 **πεντεκαιδεκατημόριον τοῦ μηνός.**

πεντεκαιδέκᾰτος·η-ον κ. μσν. **ὁ ἐν τῇ κατ'** ἀρίθμησιν σειρᾷ ἔχων τὸν ἀριθμὸν δεκαπέντε, ὁ δέκατος πέμπτος : Ἀριστλ.Πρ.941b,14, Διόδ.Σ 128) **ταῦτα . . ἐπράχθη κατὰ τὸ πεντεκαιδέκατον ἔτος τοῦ . . πολέμου,** ΚΔ Λουκ.3,1 **ἐν ἔτει δὲ πεντεκαιδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου,** Ἐπιγρ. **πεντεκαιδέκατοι τόκοι,** Διήγ.Ἀχιλλ.173W **ὅταν πεντεκαιδέκατον ἔφθασεν ἤδη χρόνον.**

πεντεκαιδεκάχορδος-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων δεκαπέντε χορδάς, ὁ ἀποτελούμενος ἐκ δεκαπέντε χορδῶν : Ἄδραστ.π.Θέων.Σμ.64H, Πτολ. Ἁρμ.3,1 τίτλ., Βρυέν.Μ Ἁρμον.368· ‖ νεώτ. μουσ. **πεντεκαιδεκάχορδον σύστημα** ἡ ἐκ δεκαπέντε χορδῶν κλῖμαξ τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς μουσικῆς, ἤτοι ἡ δὶς διαπασῶν.

πεντεκαιδεκέρετμος-ον (ἐρετμόν) σχόλ. **ὁ** ἔχων δεκαπέντε ἐρετμά, κώπας : Σχόλ.Ἰλ.Π 170.

πεντεκαιδεκήρης-ους-ες μτγν. ἐπὶ πλοίων, **ὁ** ἔχων δεκαπέντε ἑδώλια κωπηλατῶν ἢ σειρὰς κωπῶν : Πλούτ.Δημήτρ.20 **τὰς πεντεκαιδεκήρεις ἐθαύμαζον . πλεούσας,** αὐτ.43, Πολυδ.1,83 **ἡ Πτολεμαίου ναῦς πεντεκαιδεκήρης.**

πεντεκαιδεχήμερος-ον μτγν. ὁ διαρκῶν δεκαπέντε ἡμέρας, ὁ περιλαμβάνων διάστημα δεκαπέντε ἡμερῶν : Πολύβ.18,34,5 **πεντεκαιδεχημέρους ἀνοχὰς ἐποιήσατο** (ἀνακωχὴν δεκαπενθήμερον).

πεντεκαιεικοσάσημος-ον μτγν. ἐν τῇ προσῳδίᾳ ἢ μουσικῇ, ὁ συγκείμενος ἐξ εἴκοσι καὶ πέντε σημείων ἢ πρώτων χρόνων : Ἀριστείδ.Κ 1,14.

πεντεκαιεικοσιέτης-ους-ες μτγν. ὁ ἔχων ἡλικίαν εἰκοσιπέντε ἐτῶν : Δίων Κ 52,20.

πεντεκαιεικοστός-ή-όν ὁ κατέχων τὴν τάξιν τοῦ ἀριθμοῦ εἰκοσιπέντε, ὁ εἰκοστὸς πέμπτος : Πλάτ.Θεαίτ.175B **ὁ ἀπ' Ἀμφιτρύωνος εἰς τὸ ἄνω πεντεκαιεικοστὸς τοιοῦτος ἦν.**

πεντεκαιπεντηκονταετής-οῦς-ές, ἀττ. **πεντεκαιπεντηκονταέτης-ους-ες** ὁ ἔχων ἡλικίαν πεντήκοντα καὶ πέντε ἐτῶν : Πλάτ.Πολ.460E **ἀνδρὶ δέ, . . τὸ ἀπὸ τοῦτου γεννᾶν τῇ πόλει μέχρι πεντεκαιπεντηκονταέτους.**

πεντεκαιτεσσᾰρᾰκονθήμερος-ον ὁ, ἐντὸς τεσσαράκοντα καὶ πέντε ἡμερῶν : Ἱππ.Φύσ.Ἀνθρ. 12 **ὑγιέες γίνονται πεντεκαιτεσσαρακονθήμεροι.**

πεντεκαιτεσσᾰράκοντα μτγν. ἀπόλ. ἀριθμητ. τεσσαράκοντα καὶ πέντε : Ἰάμβλ.Νικ.Ἀριθμ.16P.

πεντεκαιτριᾰκοντάμετρος-ον σχόλ. ὁ ἐκ τριάκοντα πέντε μέτρων συνιστάμενος : Σχόλ.Ἀριστφ.Εἰρ.974.

πεντεκαιτριᾱκοντούτης-ους-ες ὁ ἔχων ἡλικίαν τριάκοντα πέντε ἐτῶν : Πλάτ.Νόμ.774A **καὶ ἄγαμος ὢν γένηται πεντεκαιτριακοντούτης.**

πεντέκλῖνον (τὸ) ἀττ. ἀ. πεντάκλινον : Μοῖρ.321P «πεντέκλινον Ἀττικοί, πεντάκλινον Ἕλληνες».

πεντέκοσμος-ον μτγν. ὁ ἐκ πέντε κόσμων ἀποτελούμενος : Δαμάσκ.Ἀρχ.124 **γενεὰν . . θεῶν, τὴν πεντέμφυχον καλουμένην, ταὐτὸν δ' ἴσως εἰπεῖν πεντέκοσμον.**

πεντεκτενής-οῦς-ές ἀντὶ πεντέκτενος βλ.λ.· Ἡσ. «πεντεκτενῆ ἐνδύματα, οἷον πριόνων ὀδοῦσιν ἐμφερῆ, πεποικιλμένα».

πεντέκτενος-ον (κτείς) **ὁ** διὰ πέντε πορφυρῶν νημάτων ἐνυφασμένος κυματοειδῶς κατὰ τὸ ἄκρον, τὴν παρυφήν· Φώτ. «διὰ τὸ ἐνυφάνθαι παρὰ τὰς ᾤας πέντε κτένας πορφυροῦς», Ἀντιφάν.297 **περίνησα καὶ περίλευκα καὶ πεντέκτενα,** Μέν. ἀπ.92 **πεντεκτένους μὲν καὶ περίνησα πορφυρᾶ·** ‖ τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. Πολυδ.72 «ἔστι δὲ τὰ πεντέκτενα χιτωνίσκοι παρὰ τὴν ᾤαν πορφυροῖ πέντε κτένας ἐνυφασμένοι».

Πεντεληκός-ή-όν ἢ **Πεντελεϊκός** Ἐπιγρ. ἀντὶ πεντελικός βλ.λ.

πεντέλῐθα (τὰ) ἢ **πεντέλιθοι** (οἱ) ἡ παιδιὰ ἡ γινομένη διὰ πέντε μικρῶν λίθων, τὰ πεντόβολα : Ἀριστφ.ἀπ.366 **πεντελίθοις παίζειν** (παιδιὰ ἰδ. γυναικῶν, καθ' ἣν ἔρριπτον πρὸς τὰ ἄνω πέντε λιθίδια ἢ ψήφους ἢ ἀστραγάλους καὶ ἐδέχοντο πίπτοντας κατὰ τὸ ὀπισθέναρ, δηλ. τὸ ἔξω τῆς χειρός, τὸ ἀντίθετον τῆς παλάμης).

πεντελῐθίζω (πεντέλιθα) παίζω τὴν παιδιὰν πεντέλιθα βλ.λ.· Φώτ.411,3 «πεντελιθίζειν διὰ τοῦ ε γράφουσιν» : Ἕρμιππ.34.

πεντελήσιος-α-ον νεώτ. ἀ. πεντελικός βλ.λ.

πεντελικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ ὄρος Πεντέλη ἢ Πεντελικόν, ὡς καὶ ὁ ἐξ αὐτοῦ προερχόμενος : **πεντελικὰ μάρμαρα.**

πεντέλοιπος-ον (λοιπός) μτγν. ὁ ὑπολειπόμενος, ὁ ἔσχατος ἐκ τῶν πέντε : Κικ.Ἀττ.14,21,4, αὐτ.152,4.

πεντέλοχοι (οἱ) στρατιωτικόν τι ἀξίωμα ἐν Ἄργει : Θουκ 5,72 **προσπεσόντες τῶν τε Ἀργείων τοῖς πρεσβυτέροις καὶ πεντελόχοις.**

πεντέμηνον (τὸ) ἀττ. ἀ. πεντάμηνον : Μοῖρ.321P.

πεντέμορφος·ον ὁ ἔχων πέντε μορφάς, πέντε σχήματα : Σοφ.ἀπ.548.

πεντεμῡριομέδιμνος-ον μσν. ἐπὶ πλοίου, ὁ χωρῶν πεντήκοντα χιλιάδας μεδίμνους, ὁ ἔχων χωρητικότητα πέντε μυριάδων μεδίμνων : Τζέτζ.Χιλ. 2,108 **ὁλκάδα πεντεμυριομέδιμνον.**

πεντέμῡχος-ον μτγν. ὁ ἔχων πέντε μυχούς, πέντε ἄδυτα : Δαμάσκ.Ἀρχ.124.

πεντεναΐα (ἡ) (ναῦς) μοῖρα στόλου ἐκ πέντε πλοίων : Θεόπομπ.Ἱστ. (Κρατιππ.) ἐν Ἑλλ.Ὀξ.2,22 **πεντεναΐαν ἔχων ἐπόρθησε τῶν νήσων τινάς.**

πεντενῐαύσιος-ον (ἐνιαύσιος) μσν. ὁ ἐπὶ πέντε ἔτη διαρκῶν, ὁ πενταετής : Τζέτζ.Χιλ.8,280 **σιγὴν πεντενιούσιον.**

πεντεπάλαστος-ον ἀντὶ πενταπάλαιστος βλ.λ. : Ἐπιγρ. **γεῖσα πάχος πεντεπάλαστα.**

πεντεπένιχρος-ον ὁ πεντάκις πενιχρός, πτωχός, ὁ λίαν πτωχός, ὁ πτωχότατος : ΑΠ 11,320 **ἦν δὲ παλαιστὰς ὁ τλήμων Ἴρου πεντεπενιχρότερος** (ἑσφ. γρ. πέντε πενιχρότερος).

πεντέπηχυς-εος-υ ἀττ. ἀ.πεντάπηχυς:Αἰλ.Δ ἀπ.153.

πεντεπικαιδέκᾰτος-η-ον μτγν. ποι. ἀντὶ πεντεκαιδέκατος βλ.λ. : Ἀγαθ.ΑΠ 9,482, 8.

πεντέπους-ποδος-πουν (πούς) ἀττ. τ. τοῦ **πεντάπους** ὁ ἔχων μῆκος ἢ διαστάσεις πέντε ποδῶν: Πλάτ.Θεαίτ.147D **περὶ δυνάμεών τι ἡμῖν . . ὅδε ἔγραφε, τῆς τε τρίποδος πέρι καὶ πεντέποδος,** Ἐπιγρ **λίθος πεντέπους μῆκος,** Γλωσσ. **πεντάπους τὸ ὄρυγμα (fearreeta).**

πεντεαύριγγος-ον (σῦριγξ) ὁ ἔχων πέντε σύριγγας, πέντε ὀπάς, τρῦπες : Ἀριστφ.Ἱππ.1049 **τουτονὶ δῆσαί σ' ἐκέλευ' ἐν πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ** (εἶδος κολαστηρίου ὀργάνου ἔχοντος πέντε ὀπάς, δι' ὧν ἐπερῶντο ὁ τράχηλος, αἱ χεῖρες καὶ οἱ πόδες τῶν κολαζομένων κακούργων· Ἡσ. «πεντεσύριγγον ξύλον· πέντε ὀπὰς ἔχον κατὰ τὸ δεσμωτήριον· τέσσαρας μὲν εἰς ἃς οἱ πόδες καὶ αἱ χεῖρες διείροντο· μίαν δὲ δι' ἧς ὁ τράχηλος»)· πρβλ. Πολυδ.8,72· ‖ μτφ. **πεντεσύριγγος νόσος** ἐπὶ τῆς παραλύσεως: Πολύευκτ.π.Ἀριστλ.Ρητ.1411a,22 **τὸ μὴ δύνασθαι ἡσυχίαν ἄγειν ὑπὸ τῆς τύχης, ἐν πεντεσυρίγγῳ νόσῳ δεδεμένον.**

πεντετάλαντος-ον ὁ ἔχων ἀξίαν ἢ ὁ συνιστάμενος ἐκ πέντε ταλάντων : Ἀριστφ.Νεφ.759 **εἴ σοι γράφοιτο πεντετάλαντός τις δίκη,** αὐτ.774 (δίκη πρὸς ἀνάκτησιν ἢ εἴσπροξιν ὀφειλομένων πέντε ταλάντων· σχόλ. «πέντε σε δυναμένη ζημιῶσαι τάλαντα»), Δημ.833 **πεντεταλάντου . . τῆς οὐσίας οὔσης,** αὐτ. 329 **ἐκεκληρονομήκεις . . τῶν Φίλωνος τοῦ κηδεστοῦ** (χρημάτων) **πλειόνων ἢ πεντεταλάντων·** **2)** ὁ ἔχων βάρος πέντε ταλάντων: Σιμπλικ.Φυσ.1104,10 **πεντετάλαντον βάρος** (δ.γρ.).

πεντετηρικός-ή-όν (πεντετηρίς) μτγν. ὁ γινόμενος, ὁ συμβαίνων κατὰ πᾶν πέμπτον ἔτος, ἀνὰ πᾶσαν πενταετίαν : Στράβ.7,7,6 **εἰς τὸν ἀγῶνα τὸν πεντετηρικόν,** Δίων Κ 51,1· πρβλ. πενθετηρικός.

πεντετηρίς-ίδος (ἡ) χρονικὴ περίοδος πέντε ἐτῶν, πενταετία : Ἡρ.3,97 **οὗτοι ὦν δῶρα τὰ ἐτάξαντο ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ διὰ πεντετηρίδος ἀγίνεον,** αὐτ.4,94 **διὰ πεντετηρίδος δὲ τὸν πάλῳ λαχόντα αἰεὶ σφέων αὐτῶν ἀποπέμπουσι ἄγγελον,** Λιβάν.Λόγ. 64,84 **καὶ τί δεῖ πάντας καταλέγειν, ἔργον πεντετηρίδος ὅλης ;** **2)** ἑορτὴ τελουμένη κατὰ πᾶν πέμπτον ἔτος, ἀνὰ πᾶσαν πενταετίαν : Ἡρ.6, 111 **θυσίας ἀναγόντων ἐς τὰς πανηγύριας τὰς ἐν τῇσι πεντετηρίσι γενομένας** (τὰ Παναθήναια), Θουκ.3,104 **τὴν πεντετηρίδα τότε πρῶταν .. ἐποίησαν οἱ Ἀθηναῖοι** (τὰ Δήλια), Ἀριστείδ.1,191,9 **πανήγυριν οὐδεμιᾶς πεντετηρίδος φαυλοτέραν.**

πεντέτης-ους-ες ὁ διαρκῶν ἐπὶ πέντε ἔτη, ὁ περιλαμβάνων διάστημα πέντε ἐτῶν : Ἀριστφ.Ἀχ.188 **αὗται μέν εἰσιν πεντέτεις** (αἱ σπονδαί)· **2)** τὸ θηλ. κ. **πεντέτις-ιδος** ὁ ἔχων ἡλικίαν πέντε ἐτῶν: Ἀριστλ. ΖΙ 546b,8 **ὁ δ' ἐλέφας .. ὁ . . ἄρρην βαίνει πεντέτης ὤν,** Ἐπιγρ.,Ἀν.Βοασσ.4,378,245 **κόρη πεντέτις.**

πεντετριάζομαι παθ. μτγν. νικῶ πεντάκις : Λουκίλλ.ΑΠ 11,84 **πέντε δ' ἀπ' ἄθλων πρῶτος ἐκηρύχθην πεντετριαζόμενος.**

πεντέφυλλον (τὸ) μτγν. ἀντὶ πεντάφυλλον βλ.λ. : Διοσκ.4,42 **τὸ πεντάφυλλον . . κλῶνας φέρει καρφοειδεῖς, ἐφ' ὧν ὁ καρπός.**

πεντέχαλκον (τὸ) νόμισμα ἀξίας πέντε χαλκῶν βλ.λ. : Ἀριστοφ.2.

πεντεχιλιοστύς-ύος (ἡ) μτγν. ἡ ἀφῃρημένη ἔννοια τοῦ ἀριθμοῦ πέντε χιλιάδες : Ἐφραὶμ Καισ. 2744 **πεντεχιλιοστύας ὅλας** (ὁλκάδων).

πεντέχους-ουν (χόες) ὁ χωρῶν πέντε χόας βλ.λ. : Ἀριστφ.ἀπ.136 **ὑδρίαν πεντέχουν.**

πεντέχρονον (τὸ) σχόλ. χρονικὸν διάστημα πέντε χρόνων, ἐτῶν, πενταετία : Σχόλ.Ἀριστλ.Πλ.548 **κατά πεντέχρονον.**

πεντηκονθήμερος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ διαρκῶν πεντήκοντα ἡμέρας, ὁ περιλαμβάνων διάστημα πεντήκοντα ἡμερῶν : Διον.Ἁλ Ρωμ.2,57 **πεντηκονθήμερος προθεσμία·** ‖ νεώτ. τὸ οὐδ. **πεντηκονθήμερον** ὡς οὐσ. χρονικὸν διάστημα πεντήκοντα ἡμερῶν, πρβλ. τεσσαρακονθήμερον κτλ.

πεντήκοντα (οἱ, αἱ, τὰ) κ. μσν. κ. νεώτ. ἄκλ., βοιωτ. **-είκοντα** (Κόριν.ἐν Λυρ.Συμπλ.2,67), γενικ.πληθ. **πεντηκόντων** (Ἐπιγρ.), δημ. **πενῆντα** ἢ **-ήντα** ἀπόλυτον ἀριθμητικὸν ἐκφράζον ποσότητα συνισταμένην ἐκ πέντε δεκάδων, ἔχον δὲ ὡς ἀραβικὸν σύμβολον τὸ 50, παρ' ἀρχαίοις Ἕλλησι τὸ ν' καὶ παρὰ τοῖς Λατίνοις τὸ L : Ἰλ.Θ 563 **πεντήκοντα σέλαι πυρὸς αἰθομένοιο,** Ὀδ.Μ 130 **οἰῶν πώεα καλά, πεντήκοντα δ' ἕκαστα,** Διόδ.Σ 4,58 **ἐντὸς ἐτῶν πεντήκοντα,** ΚΔ Λουκ.7,41 **δηνάρια .. πεντήκοντα,** αὐτ.Ἰω.8,57 **πεντήκοντα ἔτη οὔπω ἔχεις,** Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ.3,180 **μ' ἔδωκεν . . πεντήκοντα γρόσια,** δ.τραγ. **πενῆντα λέει ἡ λυερὴ κι ὁ νιὸς ἐπολοᾶτο·** **2)** νεώτ. κ. δημ. μτ. τοῦ οὐδ. ἄρθρου, ὡς οὐσ. πᾶν ὅ,τι φέρει τὸν ἀριθμὸν πεντήκοντα : **μένει εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν πεντήκοντα δωμάτιον,-ζητᾶνε τὸν κύριο τοῦ πενήντα·** **3)** νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ χρονολογίας, ἡλικίας κ. γεν. ἐπὶ χρόνου, ἀντὶ τοῦ τακτικοῦ πεντηκοστὸς βλ.λ. : **ἐγεννήθη τῷ πεντήκοντα μ.Χ.** -**ἀκόμα δὲν πέρασε τὰ πενήντα** (τὸ πεντηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του).

πεντηκοντα- κ. νεώτ.,δημ. **πενηντα-** πρῶτον συνθετικὸν πλείστων λέξεων τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης δηλοῦν ὅτι τὸ ὑπὸ τοῦ δευτέρου συνθετικοῦ σημαινόμενον συνυπάρχει ἢ ἐπαναλαμβάνεται πεντηκοντάκις, οἷον πεντηκοντάδραχμος, πεντηκονταετία, πεντηκοντάπλεθρος κτλ.

πεντηκοντάδραχμος-ον κ. νεώτ. ὁ ἔχων ἀξίαν πεντήκοντα δραχμῶν : Πλάτ.Κρατ.384B **ἀκηκόη παρὰ Προδίκου τὴν πεντηκοντάδραχμον ἐπίδειξιν·** **2)** τὸ οὐδ. **πεντηκοντάδραχμον** ὡς οὐσ. χρυσοῦν νόμισμα ὀνομαστικῆς ἀξίας πεντήκοντα ἀργυρῶν δραχμῶν : Πάπ.· ὁμ. κ. ἐν Κυρήνῃ : Πολυδ.9,60· ‖ ὁμ. νεώτ. χαρτονόμισμα ἀξίας πεντήκοντα δραχμῶν, τὸ πενηντάρικο.

πεντηκονταέξ (οἱ, αἱ, τὰ) μτγν. κ. νεώτ. ἄκλ. ἀριθμητικὸν ἀπόλυτον, ἀντὶ πεντήκοντα καὶ ἕξ : ΠΔ Ἔσδρ.1,5,10 **υἱοὶ Ἀρές . . πεντηκονταέξ.**

πεντηκονταετηρίς-ίδος (ἡ) σχόλ. κ. νεώτ. χρονικὴ περίοδος πεντήκοντα συνεχῶν ἐτῶν, πεντηκονταετία : Σχόλ.Θουκ.1,18· ‖ νεώτ. πεντηκοστὴ ἐπέτειος γεγονότος τινὸς ὡς καὶ ἡ κατὰ ταύτην ἑορτή : **ἑώρτασε τὴν πεντηκονταετηρίδα τῆς ἐπιστημονικῆς του δράσεως, - πεντηκονταετηρὶς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας.**

πεντηκονταετής-οῦς-ές κ. νεώτ. ,ἀττ. **πεντηκονταέτης-ους-ες,** θηλ. κ. **πεντηκονταέτις-ιδος** ὁ ἔχων ἡλικίαν πεντήκοντα ἐτῶν, ἅ. πεντηκοντούτης : Πλάτ.Ἀλκ.1,127E **εἰ μὲν γὰρ αὐτὸ ᾔσθου πεπανθὼς πεντηκονταετής, . . νῦν δὲ ἣν ἔχεις ἡλικίαν,** Πολυδ.15 **ἀνὴρ πεντηκονταετής·** **2)** ὁ διαρκῶν ἐπὶ πεντήκοντα ἔτη, ὁ περιλαμβάνων διάστημα πεντήκοντα ἐτῶν : Θουκ.5,32 **πολλῷ ὕστερον γενόμεναι αὐτῶν τῶν πεντηκονταετίδων σπονδῶν,** Διον.Ἁλ.Ρωμ.4,29,Διόδ.Σ 4,58 **ὡς ὁ πεντηκονταέτης χρόνος διῆλθε, - πεντηκονταετὴς ἐπιστημονικὴ δρᾶσις.**

πεντηκονταετία (ἡ) μτγν. ἡ ἡλικία ἢ τὸ διάστημα πεντήκοντα ἐτῶν : Διον.Ἁλ.Ρωμ.4,32 **οὐ πολὺ ἀπέχω πεντηκονταετίας τοῖς Λευίταις τὰ μὲν ἔργα ἐπιτελεῖν ἄχρι πεντηκονταετίας διείρηται,** Φίλ.1,551· **2)** χρονικὴ περίοδος πεντήκοντα συνεχῶν ἐτῶν, πεντηκονταετηρίς : Φίλ.1,532 **τὴν διὰ πεντηκονταετίαν ἄφεσιν,** Σχόλ.Θουκ.1,97 -**εἰργάσθη ἐπὶ μίαν πεντηκονταετίαν, - ἱστορία τῆς πεντηκονταετίας** (τῆς ἀπὸ τῶν Μηδικῶν πολέμων μέχρι τῆς ἀρχῆς περίπου τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου (480-430 π. Χ.) περιόδου τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας, ἅ. χρυσοῦ αἰῶνος τῆς Ἑλλάδος).

πεντηκοντακαιτριέτης-ους-ες μτγν. ὁ διαρκῶν πεντήκοντα καὶ τρία ἔτη, ὁ περιλαμβάνων διάστημα πεντήκοντα καὶ τριῶν ἐτῶν : Πολύβ.3,4,2 **χρόνος ὁ πεντηκαντακαιτριέτης εἰς ταῦτα ἔληγεν.**

πεντηκοντακάρηνος-ον (κάρηνα) ὁ ἔχων πεντήκοντα κεφαλάς : Ἡσιόδ.Θ 312 **Ἀΐδεω κύνα . . πεντηκοντακάρανον** (κῶδ. πεντηκοντακέφαλον)

πεντηκοντακέφαλος-ον κ. μσν. ἄ. πεντηκοντακάρηνος βλ.λ. : Ἡσίοδ.Θ 312, **Ἀΐδεω κύνα.. πεντηκοντακέφαλον** [ἐσφ.γρ.εἰκ.Herm. ἑκαντοντακάρανον], Εὐδοκ.408.

πεντηκοντάκις ἐπίρρ. μτγν., μσν. κ. νεώτ. πεντήκοντα φοράς : Βασ.2,212D **ἐξελιττομένη πεντηκοντάκις,** Στουδ.Θεόδ.567D,·**πεντηκοντάκις ἑπτά.**

πεντηκοντάκολλος-ον πάπ. ὁ ἔχων πεντήκοντα φύλλα, κόλλες : **πεντηκοντάκολλοι χάρται.**

πεντηκοντάλεπτον (τὸ) νεώτ. νομισματικὸν κέρμα ἀξίας πεντήκοντα λεπτῶν, πενηνταράκι.

πεντηκοντάλιτρος-ον (λίτρα) μτγν. ὁ ἔχων βάρος ἢ ἀξίαν πεντήκοντα λιτρῶν, ὁ πεντήκοντα λιτρῶν : Διόδ.Σ 11,26 **νόμισμα ἐξέκοψε.. τοῦτο δ' εἶχεν Ἀττικὰς δραχμὰς δέκα· ἐκλήθη δὲ.. ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ πεντηκοντάλιτρον.**

πεντηκονταμέσοδμον Ἡσ. «πολύστεγον· **αἱ γὰρ** μεσόδμαι στέγαι» (κῶδ. -ολμον).

πεντηκονταμηναῖος-α-ον μσν. ὁ συμβαίνων κατὰ πάντα πεντηκοστὸν μῆνα : Τζέτζ.Χιλ.1,581 **ἐξετελεῖτο δ' ὁ ἀγὼν πεντηκονταμηναῖος.**

πεντηκονταμναῖος-ον (μνᾶ) μτγν. κ. μσν. ὁ ἔχων βάρος πεντήκοντα μνῶν βλ.λ. : Φίλ.Μηχ.Βελοπ.51,40,Παχυμ.Γ Ἀνδρόν.Παλ.433D **πέτραι πεντηκονταμναῖαι τὰ πολλὰ ἔπιπτον.**

πεντηκοντάπαις-παιδος (ὁ,ἡ) (παῖς) κ. μσν. κ. πεντηκοντόπαις ὁ ἐκ πεντήκοντα παίδων συνιστάμενος, ἀποτελούμενος, ὁ περιλαμβάνων πεντήκοντα παῖδας : Αἰσχ.Πρ.853 **πέμπτη δ' ἀπ' αὐτοῦ γέννα πεντηκοντάπαις.. πρὸς Ἄργος.. ἐλεύσεται·** 2) ὁ ἔχων πεντήκοντα παῖδας, τέκνα : Αἰσχ.Ἱκ.320 **Δαναός, ἀδελφὸς δ' ἐστὶ πεντηκοντάπαις** (κῶδ. πεντηκοστόπαις), Τζέτζ.Ἐξήγ.Ἰλ.9,24 **τοῦ πεντηκοντόπαιδος ἐκείνου Αἰγύπτου.**

πεντηκονταπέλεθρος-ον μτγν. ποι. ἀντὶ πεντηκοντάπλεθρος βλ.λ. : Νόνν.Δ 25,504.

πεντηκοντάπηχυς-εας-υ μτγν. κ. μσν. ὁ ἔχων ὕψος, μῆκος ἢ πλάτος πεντήκοντα πήχεων : Καλλιξ.2 **κίονες . . ξύλινοι . . πεντηκονταπήχεις πρὸς ὕψος,** Ἰώσ.Π 15,5,8 **πέτρας πεντηκονταπήχεις μὲν ὕψος,** αὐτ.7,8,3 **πύργοι πεντηκονταπήχεις,** Τζέτζ.Χιλ.1,813 **ἱμάτιον πεντηκοντάπηχυ.**

πεντηκονταπλασιάζω νεώτ. πολλαπλασιάζω τι ἐπὶ πεντήκοντα, αὐξάνω τι πεντηκοντάκις.

πεντηκοντάπλεθρος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ ἔχων ἔκτασιν πεντήκοντα πλέθρων βλ.λ. : Εὐστ.776,60.

πεντηκοντάρχης (ὁ) μσν. ὁ πεντηκόνταρχος βλ.λ.2) : ΨΧρυσ.10,902A (**ἐκδ.Par.**) **πεντηκοντάρχας κατακαίεις.**

πεντηκονταρχία (ἡ) κ. νεώτ. τὸ ὑπούργημα καὶ ἀξίωμα τοῦ πεντηκοντάρχου βλ.λ.1) ἐν Ἀθήναις : Πλάτ.Νόμ.707A **διὰ κυβερνητικῆς γὰρ καὶ πεντηκονταρχίας καὶ ἐρετικῆς·** 2) λόχος ἐξ ἑξήκοντα τεσσάρων ἐλαφρῶς ὡπλισμένων ἀνδρῶν: Ἀσκληπιόδ.6.3,Ὀνήσανδρ.34,2 **πεντηκονταρχίαι, ἑκατονταρχίαι,** Αἰλ.**Τακτ.**16,1,Ἀρρ.Τακτ.14,3.

πεντηκόνταρχος (ὁ) κ. νεώτ. ἐν Ἀθήναις, ὁ πέμπτος ἀξιωματικὸς ἑκάστου πολεμικοῦ πλοίου διοικῶν σῶμα ἐκ **πεντήκοντα** ἀνδρῶν καὶ βοηθῶν **τὸν** τριήραρχον ἐν τῇ ἐπιτελέσει τοῦ ἑαυτοῦ ἔργου· Ἁρποκρ. «**πεντηκόνταρχος**· ὁ τῆς πεντηκοντόρου ἄρχων, ὡς δηλοῖ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ ἐπιτριηραρχήματος· ὅτι δὲ πεντηκόντορος ἐκαλεῖτο ἡ ναῦς ἡ ὑπὸ πεντήκοντα ἐρεσσομένη πρόδηλον» : Ξεν.Ἀθ.1,2 **οἱ κυβερνῆται καὶ οἱ κελευσταὶ καὶ οἱ πεντηκόνταρχοι,** Δημ.1212 **πέμψας.. τὸν πεντηκόνταρχον εἰς Λάμψακον,** αὐτ. **πεντηκόνταρχον ἕτερον λαβὼν ἀνηγόμην ἐπὶ τὴν παραπομπὴν τοῦ σίτου,** αὐτ.1214· 2) γεν. ὁ ἀρχηγός, ὁ διοικητὴς στρατιωτικοῦ σώματος ἐκ πεντήκοντα ἀνδρῶν : ΠΔ Ἐξ.18,21 **καὶ καταστήσεις ἐπ' αὐτῶν.. πεντηκοντάρχους,** αὐτ.Βασ.4,1,9.

πεντηκονταρχῶ-έω (πεντηκόνταρχος) εἶμαι πεντηκόνταρχος βλ.λ.1) : Δημ.1215 **διὰ γὰρ ἐκείνου πεντηκονταρχοῦντος καὶ ἠγοράζετο.**

πεντηκοντάς-άδος (ἡ) κ. νεώτ. σύνολον πεντήκοντα ὁμοειδῶν ὄντων, ἡ ποσότης τοῦ ἀριθμοῦ 50, πενηνταριά: Σοφ.ἀπ.432,5 **ἔτευξε.. ἐξ ἑνὸς δέκα κἀκ τῶνδε γ' αὖθις ηὗρε πεντηκοντάδας ἐς χίλια,** Θεοδόσ.Διάκ.Ἀκρ.1,177 **ὄφεις πονηροὺς πέντε πεντηκοντάδας,** Τζέτζ.Χιλ.2,222 **ἐκ** Μεγαμήδης **ἔχων κορῶν πεντηκοντάδα·** 2) ὁ ἀριθμὸς πεντήκοντα : Φίλ.2,481 **πεντηκοντὰς ἁγιώτατος.. ἀριθμῶν.**

πεντηκονταστάτηρον (τὸ) (στατήρ) Ἐπιγρ. πρᾶγμα, ἀντικείμενον πεντήκοντα στατήρων βλ.λ.

πεντηκονταταλαντία (ἡ) ποσὸν πεντήκοντα ταλάντων : Δημ.π.Πολυδ.9,52.

πεντηκοντατάλαντος-ον ὁ ἔχων βάρος ἢ ἀξίαν πεντήκοντα ταλάντων : Θησ.Στεφ. ἐν λ.

πεντηκοντατέσσαρες-α μτγν. κ. νεώτ. ἀπόλυτον ἀριθμητικὸν πεντήκοντα καὶ τέσσαρες : ΠΔ Ἔσδρ.2,2,7 **υἱοὶ Αἰλὰμ.. πεντηκοντατέσσαρες.**

πεντηκοντατρεῖς-τρία (οἱ,αἱ,τὰ) μτγν. κ. νεώτ. ἀπόλυτον ἀριθμητικόν, πεντήκοντα καὶ τρεῖς : ΠΔ Γεν.5,31 **ἑπτακόσια καὶ πεντηκοντατρία ἔτη.**

πεντηκοντάχους-οος-ουν-οον ἐπὶ σίτου, ὁ εἰς ἀπόδοσιν πεντηκονταπλάσιος : Θεόφρ.Φ 8,7,4.

πεντηκοντάωρος-ον (ὥρα) μτγν. κ. νεώτ. ὁ διαρκῶν ἐπὶ πεντήκοντα ὥρας, ὁ περιλαμβάνων διάστημα 50 ὡρῶν : Εὐάγρ.Μοναχ. πρὸς Ἀνατ.7.

πεντηκοντέρετμος-ον (ἐρετμόν) σχόλ. ἐπὶ πλοίων, ὁ ἔχων πεντήκοντα ἐρετμά, κώπας : Σχόλ. Ἰλ.Π 170 **ναῦς πεντηκοντέρετμος.**

πεντηκόντερος (ἡ) (ναῦς) ἄ. πεντηκόντορος βλ.λ.: Ἡρ.1,152 **ἀπέστειλαν πεντηκοντέρῳ ἄνδρας.**

πεντηκοντήρ-ῆρος (ὁ) ὁ διοικῶν στρατιωτικὸν σῶμα ἐκ πεντήκοντα ἀνδρῶν, ὀνομασία ἀξιωματικοῦ ἐν τῷ Σπαρτιατικῷ στρατῷ : Θουκ.5,66 **τοῖς μὲν πολεμάρχοις αὐτὸς φράζει τὸ δέον, οἱ δὲ τοῖς λοχαγοῖς, ἐκεῖνοι δὲ τοῖς πεντηκοντῆρσιν,** Ξεν.Ἀν.3,4,21 **λοχαγοὺς ἐπέστησαν καὶ ἄλλους πεντηκοντῆρας,** αὐτ.Ἑλλ.3,5,22 **συγκαλέσας πολεμάρχους καὶ πεντηκοντῆρας** (ἀντὶ πεντηκοστῆρας), αὐτ.4,5,7,αὐτ.Λακ.11,4 (ἀντὶ πεντηκοστήρ).

πεντηκοντήρης-ους-ες μτγν. ἐσφ. γρ. ἀντὶ πεντήρης βλ.λ. : Πολύαιν.4,11,3 **Κάσσανδρος τὴν πεντηκοντήρη συλλαβών.**

πεντηκοντηρικὸν πλοῖον (τὸ) μτγν. ἀντὶ πεντηκόντορος βλ.λ. : Πολύβ.25,7,1 **ἐπαγγελλόμενος δεκαναΐαν δώσειν.. πεντηκοντηρικῶν πλοίων.**

πεντηκοντόγυος-ον (γύης) ὁ ἔχων ἔκτασιν πεντήκοντα γυῶν, στρεμμάτων, ὁ ἀποτελούμενος ἐκ πεντήκοντα πλέθρων ἀπορίμου γῆς : Ἰλ.Ι 529 **τέμενος περικαλλὲς ἑλέσθαι πεντηκοντόγυον** (Εὐστ. «τὸ ὂν πεντήκοντα ζευγῶν, ἢ ἀροτήρων»).

πεντηκοντομέσοδμον δ.γρ. τοῦ πεντηκονταμέσοδμον βλ.λ.

πεντηκοντόργυιος-ον (ὀργυιά) ὁ ἔχων βάθος, ἢ ὕψος ἢ εὖρος πεντήκοντα ὀργυιῶν : Ἡρ.2,149 **λίμνη.. ἐοῦσα βάθος τῇ βαθυτάτη αὐτὴ ἑωυτῆς πεντηκοντόργυιος.**

πεντηκόντορος (ἡ) κ. νεώτ. κ. **πεντηκόντερος** μτ. ἢ ἄνευ τοῦ ναῦς, κωπήλατον πλοῖον ἐλαυνόμενον ὑπὸ πεντήκοντα κωπῶν, καράβι μὲ πενήντα κουπιά· Ἁρποκ. **ἐν λ.** πεντηκόνταρχος «.. πεντηκόντορος ἐκαλεῖτο ἡ ναῦς ἡ ὑπὸ πεντήκοντα ἐρεσσομένη» : Πίνδ.Π 4,245 **ὃς πάχει μάκει τε πεντηκόνταρον ναῦν κράτει** (δ. γρ. ἀντὶ πεντηκόντερος), Ἡρ.6,138 **πεντηκοντέρους κτησάμενοι,** Εὐρ. ΙΤ 1124 **Ἀργεία πεντηκόνταρος οἴκαν ἄξει,** Θουκ. 1,14 **πεντηκοντέροις δ' ἔτι καὶ πλοίοις μακροῖς,** Ζώσ.441,13 **δοκοῦσι.. τὰ πλοῖα ταῦτα** (τὰ λίβερναι) **ταχυναυτεῖσθαι πεντηκοντόρων οὐχ ἧττον.**

πεντηκοντόστολον Ἡσ. «ὅπου οἱ δραπέται ἀνάγονται».

πεντηκοντούτης-ους-ες κ. νεώτ., τὸ θηλ. κ. **πεντηκοντοῦτις-ιδος**, συνηρ. ἀντὶ τοῦ ἀχρήστου πεντηκοντοέτης (πεντηκονταέτης), ὁ ἔχων ἡλικίαν πεντήκοντα ἐτῶν, ὁ πενηντάρης, ἄ. πεντηκονταέτης· Σουΐδ. «πεντηκοντούτης, πεντηκονταέτης ἀνήρ· πεντηκοντοῦτις δὲ θηλυκῶς ἡ γυνή» : Πλάτ. Νόμ.670Α **πεπαιδεῦσθαι δεῖ βέλτιον τοὺς πεντηκοντούτας**, αὐτ.Πολ.545Α **γενομένων δὲ πεντηκοντουτῶν**· **2)** ὁ διαρκῶν πεντήκοντα ἔτη, ὁ περιλαμβάνων διάστημα πεντήκοντα ἐτῶν : Θουκ. 5,27 **αἱ πεντηκοντούτεις σπονδαί**.

πεντηκοντοφύλαξ-ἄκος (ὁ) ὁ φυλάττων πεντήκοντα· ΕΜ 729,16· «οὐραγός· ὁ αὐτὸς δὲ ὀπισθοφύλαξ· ἡ συνήθεια πεντηκοντοφύλακα αὐτὸν καλεῖ».

πεντηκόσιοι-αι-α ἐπ. ἀντὶ πεντακόσιοι βλ.λ. : Ὀδ.Γ 7 **πεντηκόσιοι δ' ἐν ἑκάστῃ εἵατο**.

πεντηκοσταῖος-α-ον μτγν. ὁ κατὰ τὴν πεντηκοστὴν ἡμέραν γινόμενος ἢ γενόμενος : Γαλ.7,478.

πεντηκοστάριον (τὸ) μσν. κ. νεώτ. λειτουργικὸν βιβλίον τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας περιέχον τὰς ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τῆς πρώτης Κυριακῆς μετὰ τὴν Πεντηκοστὴν ψαλλομένας ἀκολουθίας.

πεντηκόσταρχος (ὁ) λεξ. ὁ πρόεδρος, ὁ διευθυντὴς τῆς ἑταιρείας, ἥτις ἐμισθοῦτο παρὰ τῆς πολιτείας τὸν φόρον τῆς πεντηκοστῆς, ὁ ἀρχηγὸς τῶν πεντηκοστωνῶν, ἄ. ἀρχώνης· ΑΒ 297 «ὁ ἄρχων τῆς πεντηκοστῆς τοῦ τέλους καὶ τῶν πεντηκοστῶν» (διόρθ. πεντηκοστωνῶν), Φώτ.411,5.

πεντηκοστεύομαι (πεντηκοστή) παθ. φορολογοῦμαι, ἐπιβαρύνομαι διὰ τοῦ φόρου τῆς πεντηκοστῆς ἢ ἀποτίνω τὸν φόρον πεντηκοστὴ ἐπὶ παντὸς πράγματος· ΑΒ 297,21 «πεντηκοστεύονται καὶ τὸ πεντηκοστευόμενον· τῶν εἰσαγομένων εἰς τὸν Πειραιᾶ φορτίων καὶ ἀνδραπόδων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς πεντηκοστὴν ἐτέλουν οἱ ἔμποροι· καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο πεντηκοστεύεσθαι» : Δημ.932 **ἐπεσκοποῦμεν εἴ τι ἐξαιροῦνταί ποθεν ἐκ τοῦ πλοίου ἢ πεντηκοστεύονται**· ‖ ἐπὶ πράγμ., φορολογοῦμαι, καταβάλλεται, πληρώνεται ὁ φόρος μου : αὐτ. **ἡμεῖς τ' οὐδ' ὁτιοῦν εὑρίσκομεν οὔτ' ἐξῃρημένον οὔτε πεπεντηκοστευμένον ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῷ τούτων**· **2)** Ἁρποκρ. «τὴν πεντηκοστὴν πράττομαι», Φώτ. «πεντηκοστεύεσθαι δὲ τὸ πράττεσθαι τὴν πεντηκοστήν».

πεντηκοστή (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., θηλ. τοῦ πεντηκοστὸς βλ.λ. κτ. παράλ. τῆς λ. μερὶς ἢ μοῖρα ὡς οὐσ. τὸ πεντηκοστὸν μέρος, ἰδ. ἐν Ἀθήναις, Δήλῳ, Ἁλικαρνασσῷ κ. Ἐρυθραίᾳ φόρος δύο ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπιβαλλόμενος ἐπὶ παντὸς εἰσαγομένου καὶ ἐξαγομένου ἐμπορεύματος· ΑΒ 297 «τῶν εἰσαγομένων εἰς τὸν Πειραιᾶ φορτίων καὶ ἀνδραπόδων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐτέλουν οἱ ἔμποροι» : Ἀνδοκ.1,133 **οὗτοσὶ .. ἀρχώνης ἐγένετο τῆς πεντηκοστῆς**, Δημ.738 **τὰς δεκάτας τῆς θεοῦ καὶ τὰς πεντηκοστὰς τῶν ἄλλων θεῶν σεσυληκότες**, αὐτ.1353 **ἐωνημένος τὴν πεντηκοστὴν τοῦ σίτου ἐν εἰρήνῃ**, Ἐπιγρ. **ἐς Ἀθάνας πεντηκοστὰ τῶν λίθων**, αὐτ. **τῶν πρηθέντων τελείτω πεντηκαστή**· ‖ μτφ. : Δημ.568 **ταύτην εὕρηκε Μειδίας καινὴν ἱππικήν τινα πεντηκοστὴν** (ἐπενόησεν ὡς πεντηκοστήν, ἤτοι ὡς μέσον ἀπαλλαγῆς του, ἀπὸ τῆς ὡς ἱππέως στρατεύσεώς του ὅπως ἐξαιρεθῇ)· **2)** κ. μσν. κ. νεώτ. κτ. παράλ. τῆς λ. ἡμέρα, ἡ πεντηκοστὴ ἀπὸ τοῦ Πάσχα ἡμέρα, ἰδ. ὡς χριστιανικὴ ἑορτὴ πρὸς ἀνάμνησιν τῆς εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ Κυρίου ἐν Ἱεροσολύμοις πεντήκοντα ἡμέρας μετὰ τὴν Ἀνάστασιν, ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος : ΠΔ Μακκ.2,12,32 **μετὰ τὴν λεγομένην Πεντηκοστήν**, ΚΔ Πράξ.2,1 **ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς**, αὐτ.20,16 **ἔσπευδε .. τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα**, αὐτ.Κορινθ.1,16,8, Εὐσ.Βί. Κωνστ.4,64 **πάνσεπτος καὶ παναγία πεντηκοστή**.

πεντηκοστημόριον (τὸ) νεώτ. τὸ πεντηκοστὸν μόριον, μέρος τινός, ἓν ἐκ τῶν πεντήκοντα ἴσων μερῶν εἰς ἃ διαιρεῖται μέγεθος ἢ ποσόν τι, πεντηκοστόν, πρβλ. δεκατημόριον κττ.

πεντηκοστήρ-ῆρος (ὁ) δ. γρ. ἀντὶ πεντηκοντὴρ βλ.λ. : Ξεν.Λακ.11,4, αὐτ.13,4, αὐτ.Ἑλλ.4,5,7 **πολεμάρχους καὶ πεντηκοστῆρας** (δ. γρ. ἀντὶ πεντηκοντῆρας).

πεντηκοστόεκτος-ον μτγν. ὁ πεντηκοστὸς ἕκτος, ἰδ. τὸ οὐδ. **πεντηκοστόεκτον τὸ** πεντηκοστὸν ἕκτον μόριον, μέρος πράγματός τινος : Ἥρων Γεωμ.90,5.

πεντηκοστολόγιον (τὸ) Ἐπιγρ. κ. μσν. ὁ τόπος, τὸ μέρος ἔνθα εἰσεπράττετο ὁ φόρος τῆς πεντηκοστῆς : Ἐπιγρ., Ἀνῶν.π.Σουΐδ. **καὶ λαβόμενος ἦγεν εὐθὺ τοῦ πεντηκοστολογίου**.

πεντηκοστολόγος (ὁ) κ. Ἐπιγρ. ὁ εἰσπράκτωρ τοῦ φόρου τῆς πεντηκοστῆς, οἰκονομικὸς ὑπάλληλος τῆς ἀθηναϊκῆς πολιτείας ἔχων ἔργον τὴν εἴσπραξιν τοῦ φόρου τῆς πεντηκοστῆς καὶ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ εἰσπραττομένου ἐν ἰδίῳ βιβλίῳ : Εὔβουλ.122, Δημ.558 **χλανίδας δὲ καὶ κυμβία καὶ κάδους ἔχων, ὧν ἐπελαμβάνοντο οἱ πεντηκοστολόγοι**, αὐτ.909 **τὴν τῶν πεντηκοστολόγων ἀπογραφήν**· ‖ ὁμ. ἐν Δήλῳ, ὡς κ. ἐν Κυπαρισσαίᾳ : Ἐπιγρ.

πεντηκοστολογῶ-έω εἰσπράττω τὸν φόρον τῆς πεντηκοστῆς : Φιλωνίδ.5 π.Πολυδ.9,27.

πεντηκοστόπαις-παιδος (ὁ,ἡ) ἐαφ. γρ. ἀντὶ πεντηκοντάπαις βλ.λ. : Αἰσχ.Ἱκ.320.

πεντηκοστόπρωτος-ον μτγν. ὁ πεντηκοστὸς πρῶτος : Ἥρων Γεωμ.15,10.

πεντηκοστός-ή-όν κ. μσν. κ. νεώτ. τακτικὸν ἀριθμητικὸν ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸ ἀπόλυτον πεντήκοντα, ὁ κατὰ σειρὰν ἢ τάξιν κατέχων ἢ ἀντιστοιχῶν πρὸς τὸν ἀριθμὸν πεντήκοντα, ὁ μετὰ τεσσαράκοντα ἐννέα ἄλλους ἀριθμούμενος : Πλάτ. Θεαίτ.175Β **ὁ ἀπ' Ἀμφιτρύωνος εἰς τὸ ἄνω πεντεκαιεικαστὸς τοιοῦτος ἦν, .. καὶ ὁ πεντηκοστὸς ἀπ' αὐτοῦ**, Σέργ.Μακρ.ἐν Σάθ.3,203 **ἔτος .. διηνύετο χιλιοστὸν .. πεντηκοστόν**· **2)** τὸ θηλ. **πεντηκοστή ὡς οὐσ. βλ.λ.**· **3)** νεώτ. τὸ οὐδ. **πεντηκοστὸν ὡς οὐσ.** τὸ **πεντηκοστὸν** μέρος τινός, ἕκαστον **ἐκ** τῶν **πεντήκοντα** ἴσων μερῶν εἰς ἃ διαιρεῖται ποσὸν **ἢ** μέγεθός **τι**.

πεντηκοστύς-ύος (ἡ) σύνολον πεντήκοντα ὁμοειδῶν μονάδων, **ἄ.** πεντηκοστάς, ἰδ. ὡς διαίρεσις τοῦ Σπαρτιατικοῦ στρατοῦ: Θουκ.5,68 **ἐν δὲ ἑκάστῳ λόχῳ πεντηκοστύες ἦσαν τέσσαρες**, Ξεν. Ἀν.3,4,22 **κατὰ λόχους .. κατὰ πεντηκοστῦς**.

πεντηκοστώνης (ὁ) Ἐπιγρ. **κ. νεώτ.** ὁ ἐκμισθούμενος τὴν πεντηκοστὴν **βλ.λ.(ι), ὁ** ἐνοικιαστὴς τοῦ φόρου τῆς πεντηκοστῆς.

πεντήρης-ους (ἡ) ἐνν. ναῦς πλοῖον πολεμικὸν ἔχον πέντε σειρὰς κωπῶν : Πολύβ.8,6,2 **ὀκτὼ πεντήρεσι παραλελυμέναις τοὺς ταρσούς**· ‖ **ὁμ.** κ. ἐν συνεκφ. μετὰ τοῦ ναῦς **ναῦς πεντήρης** : Διόδ.2,5, αὐτ.14,41· ‖ **ἐν Ἡρ.6,87** ἐσφ. ἀνάγν. ἀντὶ πεντετηρίς.

πεντηρικός-ή-όν μτγν. **ὁ μετὰ** πέντε σειρῶν κωπῶν· ‖ **πεντηρικὸν πλοῖον** πεντήρης : Πολύβ.1,59,8· ‖ **πεντηρικὸν σκάφος** : αὐτ.3,41,2· πρβλ.Διόδ.Σ 14,41.

πεντοβολῶ κ. πεντοβολάω δημ. ἀμτβ. εὐωδιάζω, μοσχοβολῶ : Γρυπ.Σκ.Τερρ.103,11 **σὰ θάμα νέο πεντοβολᾷ κι ἀναγαλλιάζ' ἡ γῆ**.

πεντόβωλα (τὰ) δημ. παιδιὰ διὰ πέντε βώλων ἢ λιθιδίων ἅτινα ἀναρρίπτων συλλαμβάνει **ὁ παίκτης κατὰ** τὴν πτῶσιν, πεντάλιθα βλ.λ.

πεντόδρυον (τὸ) Διοσκ.4,71 «στρύχνον μανικόν».

πεντοζάλης (ὁ) δημ. κυκλικὸς χορὸς ἐπιτελούμενος διὰ πέντε ζάλων, πηδημάτων, βημάτων, ἰδ. ἐν Κρήτῃ.

πεντόζαι (αἱ) νεώτ. χημ. γεν. ὀν. μονοσακχαριτῶν περιεχόντων ἀνὰ πέντε ἄτομα ὀξυγόνου ἐν ἑκάστῳ μορίῳ καὶ λίαν διαδεδομένων ἐν τῇ φύσει.

πεντοζάναι (αἱ) νεώτ. χημ. πολυσακχαρῖται, συστατικὰ τῶν μεμβρανῶν τῶν κυττάρων.

πεντοζίδαι ἢ πεντοζῖται (οἱ) νεώτ. χημ. οὐσίαι ἀνάλογοι πρὸς τοὺς γλυκοζίτας, ἀλλὰ περιέχοντες μίαν πεντόζην ὡς σακχαρῶδες συστατικόν.

πέντοζος-ον ὁ ἔχων πέντε ὄζους, κλάδους, πεντάκλαδος· ὡς οὐσ. μτφ. ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνης χειρὸς : Ἡσίοδ.Ἔργ.742 **μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο θεῶν ἐνὶ δαιτὶ θαλείῃ αὖον ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν αἴθωνι σιδήρῳ** (Πρόκλ. «τοὺς δακτύλους ὄζους εἰκάζων»), Ἡσ. (πιθ.) ἐν λ. ἐμῇ πεντόζῳ.

πεντοζουρία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ ἐκ χημικῆς ἐπεξεργασίας ὡρισμένων τροφῶν ἐν τῷ ὀργανισμῷ παρουσία πεντόζης ἐν τοῖς οὔροις.

πεντόλιρο (τὸ) δημ. τὸ πεντάλιρον βλ.λ.

πεντόνευρο (τὸ) δημ. τὸ φυτὸν πεντάνευρο.

πεντοξ(ε)ίδιον (τὸ) νεώτ. χημ. ὀξίδιον περιέχον πέντε ἄτομα ὀξυγόνου ἐν ἑκάστῳ μορίῳ.

πεντόργυιος-ον μτγν. ὁ ἔχων μῆκος πέντε ὀργυιῶν : ΑΠ 11,87 **Τιμόμαχον τὸν μακρὸν ὁ πεντόργυιος ἐχώρει οἶκος**· πρβλ. **πεντώρυγος**.

πεντορκία (ἡ) Ἐπιγρ. τὸ ὁρκίζεσθαι εἰς πέντε θεούς.

πεντόροβος (ὁ) μτγν. κ. Ἐπιγρ. τὸ φυτὸν γλυκυσίδη βλ.λ. : Διοσκ.3,140, Πλίν.Φl 25,29· **2)** ἀρχιτεκτονικὸν κόσμημα ἐν σχήματι γλυκυσίδης : Ἐπιγρ.

πεντόφθαλμος-ον μτγν. ὁ ἔχων πέντε ὀφθαλμούς : ΨΚαλλισθ.2,37.

πεντώβολος-ον ὁ ἀξίας πέντε ὀβολῶν : Ἐπιγρ. πεντώβολος τόκος, Ἐπιγρ. **δραχμᾶν δύο πεντωβόλου**· || **κυλίκιον τοῦ πεντωβόλου** χωρητικότητος οἴνου ἀξίας πέντε ὀβολῶν : Λυρ.ἀπ.2,2· || τὸ οὐδ. **πεντώβολον** ὡς ἐπίρρ. ἀντὶ ἡμερησίας ἀμοιβῆς πέντε ὀβολῶν : Ἀριστφ.Ἱππ.798 **πεντώβολον ἡλιάσασθαι**.

πεντώγκιον (τὸ) πενταούγκιον βλ.λ. : Ἐπιχ.9 (πιθ.).

πεντωδουμένη μονάς μτγν. ὁ ἀριθμὸς δέκα χιλιάδες : Ἰάμβλ.ἐν Νικ.Ἀριθμ.89Ρ (πιθ. πεντοδ-).

πεντώνυμος-ον μσν. ὁ καλούμενος διὰ πέντε ὀνομάτων, ὁ ἔχων **πέντε ὀνόματα** : Τζέτζ.Προλ. Κωμ.29Κ.

πεντώνυχος-ον μτγν. ὁ ἔχων πέντε ὄνυχας : Φιλόστρ.Ἀπολλ.2,13 **ζῷον πεντώνυχον**.

πεντώροφος-ον μτγν. ὁ ἔχων πέντε ὀρόφους, πατώματα, πεντάπατος : Διον.Ἀλ.Ρητ.1,3, Διόδ.Σ 1,45 **οἴκους πεντωρόφους**, Τζέτζ.Χιλ.5,618.

πεντώρυγος-ον ὁ π. μτγν. πεντόργυιος **βλ.λ.** : Ξεν.Κυν.2,5.

πέξις-εως (ἡ) Ἡσ. «**φίλωσις**, κουρά, ξύρησις».

πεξὸν ἱμάτιον γλῶσσ. ὑφαντὸν ἱμάτιον.

πεοίδης-ους-ες ὁ ἔχων μέγα καὶ χονδρὸν πέος, φωλαράς : Κωμ.Ἀδέσπ.1111.

πέος-ους (τὸ) κ. νεώτ. τὸ ἀνδρικὸν αἰδοῖον : Ἀριστφ.Ἀχ.158 **τίς τὸ πέος ἀποτεθρίακεν;**

πεπάγασιν αἰολ. ἀντὶ πεπήγασιν παρακ. τοῦ πήγνυμι βλ.λ. : Ἀλκ.ἀπ.34,2.

πεπάγουσα (ἡ) Ἡσ. «ἀπαλή».

πεπαθυῖα ἐπ. ἀντὶ πεπονθυῖα τοῦ πάσχω. βλ.λ.

πεπαιδευμένως ἐπίρρ. ἐκ τῆς μτχ. παρακ. πεπαιδευμένος, κατὰ τρόπον πεπαιδευμένου, μορφωμένου ἀνθρώπου, κοσμίως : Ἰσοκρ.11,30 **ἡγούμην ἂν αὐτὸν πεπαιδευμένως ἐπιτιμᾶν**, Αἰλ.Πl 12,1.

πεπαίνω (πέπων) κ. μσν., ἀόρ. **ἐπέπανα**, παθ. μέλλ. **πεπανθήσομαι**, ἀόρ. **ἐπεπάνθην**, ἀπαρφ. παρακ. **πεπάνθαι** (Ἀριστλ.Πρ.925a,13), **μτβ.** ἀπαλύνω τι, μαλακώνω, ὡριμάζω, καθιστῶ ὥριμον, γινωμένον : Ἡρ.1,193 **φοινίκων . . τὸν καρπὸν περιδέουσι . . ἵνα πεπαίνῃ τέ σφι ὁ ψὴν τὴν βάλανον καὶ μὴ ἀπορρέῃ ὁ καρπός**, Εὐρ.ἀπ.896 ὀρχάτους ὀπωρινοὺς **πεπαίνειν**, Ξεν.Οἰκ.19,19 **φυλλοροοῦσα διδάσκει ἑαυτὴν φιλοῦν καὶ πεπαίνειν τὴν ὀπώραν** (ἐπὶ τῆς ἀμπέλου), Ἀριστλ. Θαυμ.846b,1. Θεόφρ.Φl 4,2,3 (ἡ συκῆ) **πεπαίνει τέσσαρας καρποὺς** (ὡριμάζει τέσσαρας καρπούς, καρποφορεῖ τετράκις)· ἀλλὰ Πλούτ.Ἠθ.697Β (συκῆ) **πεπαίνει τὴν σάρκα τοῦ ὄρνιθος** (βραζομένη μετ' αὐτοῦ ἀπαλύνει, μαλακώνει)· || ἀπολ. ἔχω ὡρίμους τοὺς καρπούς : Ἀριστφ Εἰρ.1163 **διασκοπῶν ἥδομαι τὰς . . ἀμπέλους, εἰ πεπαίνουσιν ἤδη**· || παθ. γίνομαι ὥριμος, ὡριμάζω, γίνομαι : Ἡρ.4,199 (ὁ καρπὸς) **πεπαίνεταί τε καὶ ὀργᾷ**, Ἴων Τραγ.57, Τραγ.Ἀδέσπ.396, Γεωπ.4,6,1 **πεπανθέντες βότρυες**, Παπαδ.Χριστ.Τεμπ 74 **ἔκειντο πεπαινόμενα εἰς τὸν ἥλιον μακρυλὰ καρπούζια**· **2)** μτφ. μαλακώνω, καταπραΰνω, μετριάζω : Ἀριστφ.Σφ.646 **τὴν γὰρ ἐμὴν ὀργὴν πεπᾶναι χαλεπόν**, Πλούτ.Ἠθ. 102Α **χρόνος ὁ πάντα πεπαίνειν εἰωθώς**· κ. παθ. : Ξεν.ΚΠ 4,5,21 **ὀργὴ πεπανθήσεται**, Μελέαγρ.ΑΠ 12,80 **τὸ πεπανθὲν ἔρωτος τραῦμα**· κ. ἐπὶ προσ. : Εὐρ.Ἡρακλ.159 **ἢν δ' ἐς λόγους τε καὶ τὰ τῶνδ' οἰκτίσματα πεπανθῇς**· **3)** παθ. ἐπὶ οἰδήματος, μαλάσσομαι, μαλακώνω, διαπυοῦμαι, ὀμπιάζω, γίνομαι : Ἱππ.Ἐπιδ.6,2,16, Διοσκ.1,184 **δοθιῆνας μαλάσσει, φύγεθλα πεπαίνει**· **4)** γεν. ἐπὶ ἀσθενειῶν, κορυφοῦμαι, φθάνω εἰς ἀκμήν : αὐτ.Ἀφ.2,40, αὐτ.Διαίτ.38 **μέχρι ἂν τῆς νούσου ἡ ἀκμὴ πεπανθῇ**· ὁμ. αὐτ.Ἐπιδ.1,3 **οὖρα πεπαινόμενα**· **5)** παθ. θερμαίνομαι, ζεσταίνομαι : Θεόκρ.2,140 **χρὼς ἐπὶ χρωτὶ πεπαίνετο** (Εὐστ.478,52 «**ἤγουν ἐρωτικῶς ἐμαλθάσσετο**»).

πεπαίτερος, -αίτατος ἀνώμ. παραθ. τοῦ πέπων.

πεπακτωμένη δοκός (ἡ) νεώτ. μηχ. δοκὸς στηριζομένη κατὰ τὰ δύο ἄκρα αὐτῆς οὕτως, ὥστε νὰ εἶναι ἀδύνατος ἡ περιστροφή της.

πεπαλαγμένος, πεπάλακτο, πεπαλάχθαι, πεπάλαχθε παθ. τ. τοῦ παλάσσω βλ.λ.

πεπαλών μετοχ. **ἀορ.** τοῦ πάλλω **βλ.λ.**· **πρβλ.** ἀμπεπαλών.

πέπαμαι παρακ. τοῦ πάομαι βλ.λ.

πέπανα (τὰ) Ἡσ. «πλακούντια» (ὁ ἀνάγν.πόπανα).

πέπανος-ον κ. **πεπανός**-όν (Ἀρτεμίδ.Δαλδ.2,25, Ἡσ.) μτγν. σπανιώτ. παράλλ. τ. τοῦ πέπων βλ.λ.Ι : Ἀρτεμίδ.Δαλδ.1,73, Πορφ.Ἔμβρ 13,4, Πρόδρ.2,170 **καὶ συναγρίδα πεπανή, ὢ θέ μου, μαγειρία**· || γλῶσσ. ὥριμος, τρυφερός, μαλακός· || Ἡσ. «πεπανός· ὁ πολὺν χρόνον ἔχων παρὰ τὸ ὀπτηθῆναι»· || συγκρ. **πεπανώτερος** ὡριμώτερος : Παυσ.9,19,8 **τοῦ δὲ ἐν Ἰωνίᾳ τῶν φοινίκων καρποῦ πεπανώτερον**.

πέπανσις-εως (ἡ) **ἐπὶ** καρπῶν, ὡρίμανσις, **τὸ** γίνωμα : Ἀριστλ.Μετ.380a,11 **ἡ ἐν τοῖς περικαρπίοις τροφῆς** πέπανσις, Θεόφρ.Φl 5,1,2 **ἅπαντα γὰρ τὰ γλυκέα βραχυτέρας ποιεῖ τὰς πεπάνσεις**, αὐτ.3,4,1, Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.30· || μτφ. ἐπὶ οἰδημάτων κττ., ὡρίμανσις, μαλάκωμα : Ἀριστλ.Μετ.380a,21, Φίλ.466,1 **τὴν . . τῶν νοσημάτων πέπανσιν**.

πεπαντικός-ή-όν ὁ ἱκανός,συντελεστικὸς πρὸς ὡρίμανσιν, μαλακτικός : Ἱππ.Διαίτ.66 **λουτρὸν πτυάλου πεπαντικόν**, Διοσκ.5,125 **πεπαντικὴ δύναμις**· || **πεπαντικὸν μέλος** (ἐνν. μουσικόν) κατευναστικόν, καταπραϋντικόν : Ἰαμβλ.Πυθ.25,113 (πιθ.).

πεπαρεῖν ἀπαρφ. ἀορ. β' μ. π. Πίνδ. κ. Ἡσ. ἐπιδεικνύειν, ἀποδεικνύειν· Ἡσ. «πεπαρεῖν· ἐνδεῖξαι, σημῆναι» : Πίνδ.Π 2,57 **τὺ δὲ σάφα νυν ἔχεις ἐλευθέρᾳ φρενὶ πεπαρεῖν** (ὁ.γρ. πεπορεῖν).

πεπαρεύσιμον (τὸ) Ἡσ. «εὔφραστον, σαφές».

πεπαρμένος-η-ον παθ. μτχ. τοῦ πείρω **βλ.λ.**

πεπαρρησιασμένως ἐπίρρ., μτγν. κ. μσν. μετὰ παρρησίας, εὐτόλμως, ἐλευθέρως : Εὐσ.Βί.Κωνστ. 4,75, Διγεν.'Ακρ.2383.

πεπαρῴνηκα παρακ. τοῦ παροινῶ βλ.λ.

πεπάσμην ὑπερσ. τοῦ πατέομαι βλ.λ.

πεπασμός (ὁ) πέπανσις βλ.λ.· π. ἰατρ. περὶ τοῦ φλέγματος, τῶν οὔρων, ἐλάττωσις τῆς σκληρότητος ἢ δριμύτητος, μαλάκωμα, μετριασμός : 'Ιππ. 'Επιδ.1,2, αὐτ.3,10 (πληθ.), 'Αρετ.Χρον.Νούσ.1,4 **πεπασμοὶ σπέρματος**· **2)** ἐμπύησις : 'Ιππ.'Επιδ.3,4.

πέπειρα (ἡ) σπάν. θηλ. τοῦ πέπων (κτ. ἀνολ. πρὸς τὸ πίειρα θηλ. τοῦ πίων) ἐπὶ γυναικῶν, ὥριμος, ἡλικιωμένη, κτ. ἀντίθ. πρὸς τὸ νέα : 'Αριστφ.'Εκκλ.896 **ἐν ταῖς πεπείραις** (δ.γρ. πεπείροις, δοτ. τοῦ πέπειρος βλ.λ.)· || ὑπερώριμος, γερασμένη· 'Ησ. «πέπειρα· γραῖα» : 'Ανακρ.87 **πέπειρα γίνομαι**· **2)** ἐπὶ πραγμ., ὥριμος, μαλακή : 'Ιππ.Κεφ.Τρωμ.11 **τὴν σάρκα πέπειραν ποιεῖ** (δ.γρ. πέπειρον)· || μτφ. μολακωμένη, κατηυνασμένη : Σοφ.Τρ.728 **ἀμφὶ ταῖς σφαλεῖσι μὴ 'ξ ἑκουσίας ὀργὴ πέπειρα.**

πέπειρος-ον ἐπὶ καρπῶν, ὥριμος, γινωμένος : Θεόφρ.ΦΑίτ.3,6,9 (συγκρ.), ΠΔ Γέν.40,10 **πέπειροι οἱ βότρυες σταφυλῆς**, Στράτ.ΑΠ 12,185· || τὸ θηλ. ἐπὶ γυναικῶν, ἡλικιωμένη : 'Αριστφ.'Εκκλ.896 (δ.γρ. πεπείραις)· || ὁμ. ὥριμος, ὡραία, ἐν ὥρᾳ γάμου : Πλούτ.Σύγκρ.Λυκ.κ.Νομ.4 **τοῦ Λυκαύργου πεπείρους καὶ ὀργώσας** (παρθένους) **νυμφεύοντος**, αὐτ.Λυκ.15, Στράτ.ΑΠ 12,9 **φιλέουσι πεπείρους**· **2)** μτφ. ἐπὶ προσ., ἤπιος, μειλίχιος, μαλακός : Διον.'Αλ.Ρωμ.9,49 **πεπειροτέρους γεγονότας**· **3)** μτφ., ἐπὶ νόσου, ἡ ἔλθοῦσα εἰς κρίσιμον σημεῖον, εἰς τὴν κρίσιν αὐτῆς : 'Ιππ.Διαίτ.39· || **πεπειρότερον πτύελον** πλέον διαπεπυημένον, μετ' ἀφθονωτέρου πύου : 'Ιππ.'Επιδ.2,3,4.

πεπειρότης-ητος (ἡ) ὡριμότης : 'Αριστλ.Φυτ.2,7,3.

πεπειροῦμαι-όομαι ὡριμάζω, γίνομαι ὥριμος : 'Αριστλ.Φυτ.2,10,8.

πέπεισμαι παθ. παρακ. τοῦ πείθω βλ.λ.

πεπεισμένως ἐπίρρ. μτγν. μετ' ἐμπιστοσύνης : Διογ.Λ 9,71 **πεπεισμένως διεγγυώμενος**, αὐτ. 4,5· || μετὰ πεποιθήσεως, ἐκ πεποιθήσεως, ἐκ πίστεως : Πτολ.Μαθ.2,6, 'Ιάμβλ.Πυθ.30,175 **ὑπήκοον αὐτὸν κατασκευάζειν μὴ πλαστῶς, ἀλλὰ πεπεισμένως**· || ἐν Στράβ.15,1,24 ἐσφ. γρ. (πιθ. ἀπεφεισμένως).

πεπείστειν 'Επιγρ. θεσσ. ἀντὶ πεπεῖσθαι.

πεπέρακα παρακ. τοῦ περαίνω βλ.λ.

πεπερασμενάκις ἐν ὡρισμένῳ ἀριθμῷ ἐτῶν : 'Αριστλ.Α'Υστ 82b,32 **τὰ πεπερασμένα πεπερασμενάκις ἀνάγκη πεπεράνθαι πάντα.**

πεπερασμένος-η-ον κ. νεώτ. παθ. μτχ. τοῦ περαίνω βλ.λ.· || νεώτ. ὡς ἐπίθ. ὁ ἔχων πέρας, ὅρια, ἀντίθ. ἄπειρος : **ὁ ἀνθρώπινος νοῦς εἶναι** πεπερασμένος.

πεπεράτος-αν μσν. κ. 'Επιγρ., δημ. πιπεράτος ὁ περιέχων πέπερι, πιπέρι, πιπεριασμένος : Γεωπ.8,39 τίτλ.· || πεπεράτον ὡς οὐσ. οἶνος γεύσεως εὐαρέστως δριμείας, πεπερίζων βλ.λ. : 'Επιγρ.· || ὁμ. δημ. : **πιπεράτα κοκκινέλι.**

πεπερημένος-η-ον παθ. μτχ. τοῦ πέρνημι βλ.λ.

πέπερι-εως (τό), γενικ. κ. **-έριος** (Θεόφρ.ΦΙ 9,20,2) κ. πιπέρεως (πάπ.), δ.τ. πέπερις (ὁ), γενικ. **πεπέριδος** (Εὔβουλ.128), δοτ. **πεπέριδι** (Αἰλ.ΖΙ 9,48), αἰτ. **πέπεριν** (Νίκ.'Αλεξ.332, αὐτ.Θηρ.876), γενικ. πληθ. **πεπερίδων** ('Αθήν.9,376D), κ. θηλ. ὀν. πληθ. **πεπέριδες**, δημ. **πιπέρι** (τό) τὸ φυτὸν πέπερι τὸ μέλαν, ἄ. πιπεριά, κ. ὁ καρπὸς αὐτοῦ, τὸ (μαῦρο) πιπέρι : 'Αντιφάν.277, 'Αριστλ.Ποι.1458a,15 **πέπερι, μέλι, κόμμι** (τὰ εἰς ι λήγοντα τρία ὀν.), 'Ορειβ.άπ.67 **τὰ τρία πεπέρια**· ὁμ. κτ. πληθ. θηλ. **αἱ πεπέριδες** οἱ πιπεριές· || νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν τῆς οἰκογενείας τῶν πεπεροειδῶν, **περιλαμβάναν ἑπτακόσια** εἴδη, ἰδ. ἀναρριχωμένων **θάμνων, τῶν** τροπικῶν χωρῶν· **2)** **πέπερι πρόμηκες ἢ πέπερι μακρόν**, νεώτ. βοταν. **πέπερι τὸ μακρὸν** θάμνος (ἰθαγενὴς τῶν ἀνατολ. 'Ινδιῶν καὶ ὁ καρπὸς τούτου : Θεόφρ. ΦΙ 9,20,1, Διοσκ.2,159 **ἔστι δὲ τὸ μὲν μακρὸν πέπερι ἐπιτεταμένον τῇ δήξει καὶ ὑπόπικρον**· **3)** νεώτ. πέπερι ἐρυθρὸν ἢ ἱσπανικὸν κόνις ἐκ τῶν καυστικῶν ραγῶν τοῦ φυτοῦ καψίου βλ.λ. τοῦ ἐτησίου, κοκκινοπίπερο, πάπρικα.

πεπερίζω μτγν., δημ. πιπερίζω ἔχω γεῦσιν πεπέρεως, καίω σὰν πιπέρι : Διοσκ.2,160 **πεπερίζων τῇ γεύσει**· || δημ. ἰδ. ἐπὶ οἴνου : **τὸ κρασὶ ποὺ πιπερίζει εἶναι δυνατό.**

πεπερόγαρον (τό) μσν. τὸ μετὰ πεπέρεως γάρον βλ.λ : 'Αλέξ.Τραλλ.1,15 (δ.γρ. πιπερόγαρον).

πεπεροειδῆ ἢ πιπεροειδῆ (τὰ) νεώτ. βοταν. οἰγένεια ποωδῶν ἢ θαμνωδῶν δικοτυληδόνων φυτῶν καυστικῆς γεύσεως ἀπαντώντων ἰδ. ἐν ταῖς τροπικαῖς χώραις.

πεπερόζωμος (ὁ) μτγν. ζωμὸς περιέχων πέπερι, πεπεριασμένο ζουμί : Κυραν.109.

πεπέφθαι παθ. παρακ. τοῦ πέσσω βλ.λ.

πεπιασμένως ἢ -εσμένως (πιάζω, πιέζω) λεξ. ἐπίρρ. διὰ πιέσεως, ζουληχτά· 'Ησ. βύζειν, τὸ πεπιασμένως μετέχειν.

πεπιθεῖν, πεπιθοῦσα, **πεπίθοιμεν, πεπίθοιεν, πεπιθήσω, πέπιθμεν** τ. τοῦ πείθω βλ.λ.

πεπινωμένως πινοῦμαι-όομαι βλ.λ.

πεπιστευμένως (πιστεύω) ἐπίρρ. μτγν. ἀξιοπίστως, ἀληθῶς : 'Αριστόξ.π.Στοβ 4,25,45 **μὴ πλαστῶς ἀλλὰ πεπιστευμένως**, Φιλόδ.Ρητ.1,352S.

πεπιστωμένως ἐπίρρ. μτγν. πεπιστευμένως βλ.λ.: 'Ακύλ.ΠΔ'Ησ.25,1, αὐτ.'Αριθ.5,22.

πεπλανημένως ἐπίρρ. κατὰ πλάνην, ἐκ πλάνης, ἐσφαλμένως : 'Ισοκρ.9,43 **οὐδὲ περὶ ἓν πεπλανημένως εἶχεν**, Στράβ.2,4,3 **πεπλανημένως λέγεσθαι**· **2)** ἐπὶ παροξυσμοῦ ἀσθενείας, ἀνωμάλως : 'Ιππ.'Επιδ.1,3.

πεπλασμένως (πλάσσω) ἐπίρρ. τεχνητῶς, ὑποκριτικῶς, ἀπατηλῶς, προσποιητά, κτ. ἀντιθ. πρὸς τὸ ἀληθῶς : Πλάτ.Πολ.485D **εἰ μὴ πεπλασμένως, ἀλλ' ἀληθῶς φιλόσοφός τις εἴη**· κτ. ἀντίθ. πρὸς τὸ ἀληθινῶς : Βάτ.7,5· ὁμ. κτ. ἀντίθ. πρὸς τὸ πεφυκότως : 'Αριστλ.Ρητ.1404b,19, Φιλόδ.Ρητ.1,200S **πεπλασμένως λαρυγγίζοντες.**

πεπλατυσμένως (πλατύνω) ἐπίρρ. μσν. ἐκτεταμένως, εὐρέως, πλατιά : Τζέτζ.Λυκόφρ.1414.

πέπληγον, πεπληγέμεν, πεπλήγετο, πεπληγώς τ. τοῦ πλήσσω βλ.λ.

πεπληθυσμένως (πληθύω) ἐπίρρ. μτγν. εἰς μέγαν ἀριθμόν, ἐν ἀφθονίᾳ : Πορφ.'Εμβρ.33,2 **μεριστῶς καὶ πεπληθυσμένως**, Πρόκλ.Κρατ.51P· ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ διῃρημένως : αὐτ.'Αλκ.52C.

πεπλημένος-η-ον τοῦ πελάζω βλ.λ.

πεπληρώκοντα 'Επιγρ. Λέσβου ἀντὶ πεπληρωκότα τοῦ πληρῶ-όω βλ.λ.

πεπληρωμένως (πληρῶ-όω) ἐπίρρ. μτγν., γλώσσ. τοῦ νουθετικῶς, ἀφθόνως, πλουσίως : Σχόλ. 'Αριστφ.Σφ.1285· || πλήρως, γεμάτα : Δοσίθ. 409K, γλῶσσ.ἐν ΑΒ 447,11 **ἄρτι ἐπὶ τοῦ ἀπηρτημένως καὶ πεπληρωμένως.**

πέπλιον (τό) ἄ. πεπλίς βλ.λ.: 'Ιππ.Διαίτ.23,Γαλ.12,97.

πεπλίς-ίδος (ἡ) μτγν. τὸ φυτὸν εὐφόρβιον βλ.λ.: Διοσκ.4,168· **2)** νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν τῆς οἰκογενείας τῶν **λυθροειδῶν.**

πεπλογραφία (ἡ) μτγν. **ἡ** περιγραφὴ τοῦ πέπλου ἢ τῶν παριστανομένων **ἐπ'** αὐτοῦ· τίτλ. ἔργου τοῦ Οὐάρρωνος, εἴδους ἐγκωμιαστικῆς βιογραφίας τῶν ἐπισήμων ἀνδρῶν : Κικ.'Αττ.16,11,3.

πεπλοδόχος-ον λεξ. ὁ δεχόμενος τὸν πέπλον βλ.λ., ὁ ἐν ᾧ τίθεται ὁ πέπλος : Εὐστ.1776,42 **πεπλοδόχους χηλούς.**

πεπλοθήκη (ἡ) Ἐπιγρ. ἡ θήκη, τὸ μέρος ἐν ᾧ φυλάσσονται οἱ πέπλοι, ἱματιοθήκη.

πεπλομαργαρόστρους (ὁ) μσν. ἐπίθ. μ. κτ. ὀνομαστ. ἀρσ. ἐν. ὁ φέρων πέπλους ἐφ᾽ ὧν μάργαροι ἐξ ὀστρέων : ΚΜανασσ.9,32.

πεπλοποιΐα (ἡ) μτγν. ἡ κατασκευὴ τοῦ πέπλου, μτφ. : Δαμάσκ.᾽Αρχ 339.

πέπλος (ὁ) κ. νεώτ. κ. δημ., π. μτγν. ὁμ. μτ. ἑτερογ. πληθ. **τὰ πέπλα** (ΑΠ 9,616, Ἐπιγρ.), δημ. κ. **πέπλα** πᾶν ὕφασμα χρησιμεῦον ὡς ἐπικάλυμμα, καλύπτρα, σινδών, τάπης, παραπέτασμα· δθ. κάλυμμα ἁμάξης : Ἰλ.Ε 194 **ἀμφὶ δὲ πέπλοι πέπανται** (πρὸς ἀποφυγὴν τῆς κόνεως)· || ἐπικάλυμμα ὑδρίας περιεχούσης τὴν στάκτην νεκροῦ: Ἰλ.Ω 796 **χρυσείην ἐς λάρνακα θῆκαν ἑλόντες πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες**· || ἐπικάλυμμα ἢ ἐπίστρωμα καθίσματος : Ὀδ.Η 96 **ἔνθ᾽ ἐνὶ πέπλοι λεπτοὶ ἐΰννητοι βεβλήατο**· || κάλυμμα ἐπὶ τοῦ προσώπου νεκροῦ : Εὐρ.Ἑκ.432 **κόμιζ᾽, Ὀδυσσεῦ, μ᾽ ἀμφιθεὶς κάρᾳ πέπλους,** αὐτ.Τρ 627· **2**) γυναικεῖον ἔνδυμα τῆς ὁμηρ. ἐποχῆς ἐξ ἐρίου λεπτοΰφαντον καὶ πεποικιλμένον διὰ κεντημάτων, φορούμενον ἐξωτερικῶς τῆς συνήθους ἐνδυμασίας καὶ πῖπτον μετὰ πολλῶν πτυχώσεων ἀπὸ τῶν ὤμων ἔνθα ἐπορποῦτο μέχρι τῶν σφυρῶν ἔμπροσθεν, ὄπισθεν δὲ συρόμενον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους : Ἰλ.Ε 734 **πέπλον . . κατάχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ᾽ οὔδει,** Βατραχομ.182, Ὀδ.Σ 292 **Ἀντινόῳ μὲν ἔνεικε μέγαν περικαλλέα πέπλον, ποικίλον,** Ξεν.ΚΠ 3,3,67 **καταρρηγνύμεναι τοὺς πέπλους καὶ δρυπτόμεναι** (οἵτινες ἠδύναντο νὰ καλύπτωσι καὶ τὸ πρόσωπον καὶ τοὺς βραχίονας ἀλλὰ δὲν ἦσαν ἁπλῶς καλύπτραι)· **3**) ἐν Ἀθήναις, ὁ κατὰ τὴν Παναθηναϊκὴν πομπὴν φερόμενος ὡς ἱστίον μακρᾶς νεὼς ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως πρὸς περικάλυψιν τοῦ ἀγάλματος τῆς Ἀθηνᾶς περίτεχνος καὶ διὰ μυθολογικῶν παραστάσεων πεποικιλμένος ὑπὸ τῶν ἐργαστινῶν βλ.λ. πέπλος : Στράττ.30 **τὸν πέπλον . . ἕλκουσ᾽, ὀνεύοντες . . ἐς ἄκρον ὥσπερ ἱστίον τὸν ἱστόν,** Πλάτ.Εὐθφρ.6C **ὁ πέπλος μεστὸς τῶν τοιούτων ποικιλμάτων,** Εὐρ.Ἑκ.468 **Παλλάδος ἐν πόλει . . ναίουσ᾽ ἐν κροκέῳ πέπλῳ ζεύξομαι . . πώλους,** Ἀριστφ.Ἱππ.566 **ἄνδρες ἦσαν τῆσδε τῆς γῆς ἄξιοι καὶ τοῦ πέπλου,** Ἀριστλ.᾽Αθ.49,3· **4**) σπαν. κ. κτ. πληθ. ἀνδρικόν, ἰδ. π.Πέρσαις ἐν χρ. μακρὸν ἐπιχιτώνιον : Αἰσχ.Πέρσ.468 **ῥήξας δὲ πέπλους κἀνακωκύσας λιγύ,** Ξεν.ΚΠ 3,1,13 (ὁ Τιγράνης) **περιεσπάσατο τὴν τιάραν καὶ τοὺς πέπλους κατερρήξατο**· || ἀνδρικὸν ἱμάτιον : Σοφ.Τρ.602 ὅπως **φέρῃς μοι τόνδε ταναΰφῆ** (ἰδ.γρ. τόνδε γ᾽ εὐϋφῆ) **πέπλον,** Εὐρ.Κύκλ.301 **ξένια . . δοῦναι καὶ πέπλοις ἐπαρκέσαι,** Θεόκρ.7,17 **ἀμφὶ δὲ αἱ στήθεσσι γέρων ἐσφίγγετο πέπλος ζωστῆρι πλακερῷ**· **5**) νεώτ. κ. δημ., δημ. κ. **τὸ πέπλα** λεπτὸν ἀραιὸν ὕφασμα καλύπτον τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ πρόσωπον τῶν γυναικῶν· **εἰδ. νυμφικὸς πέπλος** ἡ κατὰ τὴν τελετὴν τοῦ γάμου καλύπτουσα τὴν κεφαλὴν καὶ τὰ νῶτα τῆς νύμφης λευκὴ καὶ ἀραχνοειδὴς καλύπτρα· || δημ. ἀραχνοΰφαντον ὕφασμα ἐν γένει : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 60,12 **νὰ μπαίνουν μὲ τὴ σειρὰ 'φάδια καθένα στὸν πέπλο ποὺ θεαὶ ἀνυφαίναυν**· **6**) κ. νεώτ. μτφ., πᾶν τὸ παρακωλῦον τὴν θέαν, τὴν σαφῆ ἀντίληψιν ἢ γνῶσιν (ὡς πέπλος) : Πορφ.π.Εὐστ.285,25· κτ. πληθ. : Τζέτζ.Λυκόφρ.488, - **πέπλος μυστηρίου καλύπτει τὸ ἔγκλημα**· || νεώτ. κ. δημ. μτφ. ἐπὶ τοῦ σκότους : Κάλβ.1,5 **ὅταν τὰ οὐράνια ῥόδα μὲ τὸν ἀμαυρότατον πέπλον σκεπάζῃ ἡ νύχτα,** Βιζυην.40,5 **τῆς Νυκτὸς ὁ πέπλος**· || νεώτ. μτφ. προκάλυμμα πρὸς ἀπόκρυψιν τῆς πραγματικότητος, πρόσχημα : **ὑπὸ τὸν πέπλον τῆς φιλίας μὲ κατέστρεφε**· **7**) τὸ περιτόναιον ὡς περικαλύπτον τὰ ἔντερα, ἡ τραχηλιά : Ὀρφ.᾽Αργ.312 (ἀμφ.)· **8**) τὸ φυτὸν εὐφορβία ἢ πεπλὶς βλ.λ. : Ἱππ.᾽Επικ. 32, Διοσκ.4,167· **9**) νεώτ. ζωολ. στεφάνη ἐκ πτερῶν καλύπτουσα τὴν κεφαλὴν πτηνῶν τινων, ὡς τῶν γλαυκῶν κ. ἄ.

πέπλυφος (ὁ) πάπ. ὁ ὑφαίνων πέπλους.

πέπλωμα-ατος (τὸ) π. τραγ. περικάλυμμα, ἔνδυμα, φόρεμα : Αἰσχ.᾽Επτ.1044 **βυσσίνου πεπλώματος,** Σοφ.Τρ.613 **φανεῖν θεοῖς θυτῆρα καινῷ καινὸν ἐν πεπλώματι,** Εὐρ.᾽Ικ.97, Τραγ.᾽Αδέσπ.42.

πέπνυμαι ἐπ. παθ. παρακ. (ἐκ μὴ ἀπαντῶντος ἐνεστ. πνύμι ἢ πνύω) μτ. σημ. ἐνεστ., μτχ. **πεπνυμένος-η-ον,** ὑπερσ. β᾽ προσ. **πέπνυσο** μτ. σημ. παρατ., εὐκτ. παθ. ἀορ. **πνυθείης** (μτγν.), εἶμαι ἔμπνους, ἔμψυχος, ζῶ, αἰσθάνομαι, ἔχω ἀκεραίας τὰς πνευματικὰς δυνάμεις, λειτουργεῖ τὸ μυαλό μου : Ὀδ.Κ 495 **τῷ καὶ τεθνηῶτι νόον πόρε Περσεφόνεια οἴῳ πεπνῦσθαι· τοὶ δὲ σκιοὶ ἀΐσσουσιν,** Καλλ.Λουτρ.Παλλ.129 **πεπνυμένος ἐν νεκύεσσι φοιτασεῖ**· || μτγν. κτ. μτχ. ἔχων πνοήν, ἀναπνέων, ζῶν : Πολύβ.6,47,9 **τοῖς ζῶσι καὶ πεπνυμένοις ἀνδράσι,** αὐτ.6,53,10· **2**) μτφ. εἶμαι συνετός, φρόνιμος, ἔχω μυαλό : Ἰλ.Ψ 377 **πέπνυσαι . . νόῳ,** αὐτ.Χ 440 **οὐ σ᾽ ἔτυμόν γε φάμεν πεπνῦσθαι Ἀχαιοί,** Ὀδ.Χ 210 **τά περ ἄλλα μάλιστα ἀνθρώπων πέπνυσα** (ὑπερσ.), Θέογν.29 **πέπνυσο** (προστ.) **ἔσο συνετός** (ἔχε μυαλό), Νίκ.᾽Αλεξ.13 **πνυθείης ἀκόνιτον** (σχόλ. «ἀντὶ τοῦ πνῦθι, ἤγουν σύνες, γνῶθι»)· συνήθ. κτ. μτχ. **πεπνυμένος** μυαλωμένος, σωστός, ἐπὶ προσ. : Ἰλ.Γ 203 **Ἀντήνωρ πεπνυμένος,** Ὀδ.Γ 52 **πεπνυμένῳ ἀνδρὶ δικαίῳ**· π. μτγν. συνειδώς, γνωρίζων καλῶς : Πλούτ.Νομ.4 **τὰ θεῖα πεπνυμένος**· || ὁμ. κτ. μτχ. ἐπὶ πράγμ., φρόνιμος, σωστός : Ἰλ.Η 278 **κῆρυξ Ἰδαῖος, πεπνυμένα μήδεα εἰδώς,** Ὀδ.Α 361 **παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ,** Ἀναξαρχ.1 **πεπνυμένη ῥῆσις,** Ἡρ.**πεπνυμένον στόμα**· || ὁμ. **πεπνυμένα ἀγορεύειν,** βάζειν κττ. ὁμιλεῖν, λέγειν φρονίμους λόγους, φρονιμάδες, σωστὲς κουβέντες : Ὀδ.Ι 352, Ἰλ.Ι 58 κτλ.· ἅπαξ ἐν Ἡσιόδ.᾽Εργ.731 **πεπνυμένα εἰδώς**· || μτγν. **οἱ πεπνυμέναι** οἱ ἔμπειροι, πεπειραμένοι : Ἀρετ.Χρόν.Νούσ.2,11 (δ.γρ. αἱ).

πεποιημένως ἐπίρρ. πλαστῶς, προσποιητῶς ἢ δι᾽ ὠνοματοποιημένης λέξεως : Σχόλ.᾽Ιλ.Ο 607.

πέποιθα κ. νεώτ. παρακ. τοῦ πείθω βλ.λ., ἔχω πεποίθησιν, εἶμαι πεπεισμένος, βέβαιος· || μτχ. **πεποιθώς-υῖα-ός** ὁ πεπεισμένος, ὁ ἔχων πεποίθησιν περί τινος : **πεποιθότες ὅτι θ᾽ ἀναγνωρισθῇ τὸ δίκαιον ἡμῶν.**

πεποίθησις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἐμπιστοσύνη, τόλμη, θάρρος : ΠΔ Βσσ.4,18,19 **τί ἡ πεποίθησις αὕτη ἣν πέποιθας,** Φιλόδ.Παρρ.220, Βάβρ. 43,19, Φίλ.2,444· || κ. μτ. ἐμπροθ. διαρ. : Ἰώσ. ΑΙ 1,3,1 **πεποίθησις ἐπὶ τῇ δυνάμει,** αὐτ.10,1,4 **ἡ ἀπὸ τοῦ θεοῦ πεποίθησις,** ΚΔ Ἐφεσ.3,12 **ἔχομεν τὴν παρρησίαν καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐν πεποιθήσει διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ**· || νεώτ. κ. δημ. σταθερὰ πίστις, βεβαιότης, βάσιμος ἐλπίς : **ἔχω πεποίθησιν ὅτι θὰ ἐπιτύχω, - βεβαιῶ μετὰ πεποιθήσεως·ἐν πεποιθήσει-μὲ πεποίθηση**· || νεώτ. **αἱ πεποιθήσεις τινός** αἱ ἰδέαι εἰς ἃς πιστεύει, ἃς ἀκολουθεῖ τις, τὸ φρόνημά τινος : **δὲν μεταβάλλει τὰς πεποιθήσεις του παρ᾽ ὅλας τὰς διώξεις.**

πεποιθία (ἡ) Ἡσ. «ἐλπίς, προσδοκία».

πεποιθότως ἐπίρρ. μτγν. μετὰ πεποιθήσεως, μετὰ βεβαιότητος, ἀσφαλῶς : ΠΔ Ζαχ.14,11 **κατοικήσει Ἱερουσαλὴμ πεποιθότως**· || μετὰ πεποιθήσεως ἢ πειστικῶς, ἀξιοπίστως : Δίων Χρ.10,26 **ὡς ἐκεῖνος μάλιστα ἐναργῶς καὶ πεποιθότως ἐν τοῖς ἔπεσιν εἴρηκεν.**

πεποικιλμένως ἐπίρρ. μτγν. **κατὰ τρόπον ποικίλον,** παραλλάσσοντα : Φιλόδ.Ποιημ.5,29.

πεπονημένως ἐπίρρ. μτγν. μετὰ κόπου, ἐπιμελείας φροντισμένα : . Αἰλ.ΖΙ 395,18 **ὅσα ἥδε ἡ συγγραφὴ πεπονημένως ἔχει καὶ φυλάττει**· || μετὰ μόχθου, κουραστικά : 'Αγαθ.4,17.
πέπονθα παρακ. τοῦ πάσχω βλ.λ.
πεπόνθησις-εως (ἡ) (πάσχω, πέπονθα) μτγν. πάθησις, πάθημα : Δαμάσκ.'Αρχ.44,151.
πεπόνι (τὸ) δημ. ὁ καρπὸς τοῦ φυτοῦ πέπων.
πεπονιά (ἡ) δημ. τὸ φυτὸν πέπων βλ.λ.
πεπονοειδής-οῦς-ές νεώτ. ὁ ὅμοιος (ἰδ. κατὰ τὸ σχῆμα) πρὸς πέπονα : **πεπονοειδὴς κεφαλή.**
πεπονόσπορος (ὁ) δημ. τὸ σπέρμα τοῦ **πέπονος**, ὁ σπόρος τοῦ πεπονιοῦ.
πεπονόφλουδα (ἡ) δημ. ὁ φλοιὸς πέπονος.
πεπονώδης-ους-ες μτγν. ὁ ὅμοιος πρὸς πέπονα (κατὰ τὸ χρῶμα), κιτρινιάρης, χλεμπονιάρης, χλεμπονιασμένος βλ.λ.: Γαλ.7,466 **πρόσωπον ὑποῖδαν(;) καὶ χαῦνον καὶ πεπονῶδες καὶ πολλὴν ἐμφαῖνον τὴν τῆς ὕλης καχεξίαν** καὶ τροπήν.
πεπορεῖν δ.γρ. τοῦ πεπαρεῖν βλ.λ.
πεπορθημένως ἐπίρρ. λεξ. ἐκ μτχ. παθ. παρακ. πεπορθημένος-η-ον τοῦ πορθῶ βλ.λ., ἠρημωμένως, ἠφανισμένως : ΑΒ 393, Σουΐδ. ἐν λ. ἀναστάτως.
πεπόσθαι ἀπαρέμφ. παθ. παρακ. τοῦ πίνω βλ.λ.
πέποσθε ἐπ. ἀντὶ πεπόνθατε τοῦ πάσχω βλ.λ.
πέποσχα ποι. ἀντὶ πέπονθα τοῦ πάσχω βλ.λ.
πεποτήαται ἐπ. γ' πληθ. παρακ. ἀντὶ πεπότηνται τοῦ ποτάομαι βλ.λ.
πέπουλο ἢ πίπαυλο (τὸ) δημ. ναυτ. γλάρος βλ.λ.3).
πεπραδίλη (ἡ) (πέρδομαι) ἀρχ. λεξ. πορδή· 'Ησ. πετραδεῖλαι (πιθ. ἐσφ.γρ.)· **2)** 'Ησ. «πεπραδῖλαι· εἶδος ἰχθύων».
πεπρίλος (ὁ) 'Ησ. εἶδος ἰχθύος.
πέπρωται, πέπρωτο γ' πληθ. παθ. παρακ. κ. ὑπερσ. τοῦ ἄχρ. πόρω βλ.λ.
πεπρωμένος-η-ον κ. νεώτ., μτχ. παθ. παρακ. τοῦ ἄχρ. πόρω βλ.λ.· **2)** τὸ οὐδ. **πεπρωμένον** ὡς οὐσ. τὸ ὑπὸ τῆς μοίρας ὡρισμένον, μοιραῖον, τῆς μοίρας τὸ γραφτό : **τὸ πεπρωμένον του ἦτο ν' ἀποθάνῃ νέος, - εἶναι πεπρωμένον** (εἶναι μοιραῖον - γραφτό)· κτ. πληθ. **τὰ πεπρωμένα** (λαοῦ τινος) αἱ ὑπὸ τοῦ θεοῦ, τῆς μοίρας ἢ τῆς προγονικῆς **παραδόσεως** ὁρισθεῖσαι ἐπιδιώξεις καὶ ὁ ρόλος ὃν λαός τις θὰ διαδραματίσῃ : **ὅταν θὰ ἐκπληρωθοῦν τὰ μεγάλα πεπρωμένα τῆς φυλῆς.**
πέπταμαι παρακ. τοῦ πετάννυμι βλ.λ.
πεπταμένος-η-ον μτχ. παρακ. τοῦ πετάννυμι.
πεπτεῶτα ἐπ. ἀντὶ **πεπτῶτα** τοῦ πίπτω βλ.λ.
πεπτή (ἡ) κ. πεπτά (τὰ) κ. **πεπτόνη** (ἡ) νεώτ. χημ. τὰ **προϊόντα** τῆς διασπάσεως τῶν λευκωμάτων κατόπιν ἠλεκτρολύσεως μετὰ χημικῶν οὐσιῶν ἢ τῆς ἐπ' αὐτῶν ἐπιδράσεως τοῦ γαστρικοῦ ὑγροῦ **ἐν τῷ** στομάχῳ.
πεπτήριος-α-ον μτγν. ὁ δι' οὗ ἐγένετο ἡ **πέφις**, πεπτικός : 'Αρετ.Χρον.Παθ.2,7 **πεπτήριος κοιλίη**
πεπτηώς τοῦ πτήσσω βλ.λ.
πεπτικός-ή-όν (πέσσω) ὁ ἔχων τὴν δύναμιν ἢ τὴν ἰδιότητα νὰ πέπτῃ, νὰ χωνεύῃ : 'Αριστλ.ΖΓ 766a,32 **πεπτικὸν τῆς ὑστάτης τροφῆς,** αὐτ.749b,24 **θερμὴν ἔχειν τὴν κοιλίαν καὶ πεπτικωτάτην** (τὰ περιστερώδη)· **2)** ὁ διευκολύνων τὴν πέψιν, τὴν χώνευσιν, χωνευτικός : 'Αριστλ.ΖΜ 677b,32 **τὸ μὲν γὰρ θερμὸν πεπτικόν, τὸ δὲ πῖον θερμόν,** Θεόφρ. Κόπ.16, Στράβ.15,2,10 **πρὸς δὲ τὴν ὠμοσιτίαν πεπτικὸν ἦν αὐτοῖς τὸ σίλφιον,** Ξενοκρ.π.'Ορειβ.2, 58, Διοσκ.3,31 **πεπτικὴ πόα,** Γαλ.11,779 **πεπτικὸν φάρμακον· 3)** κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πέψιν, τὴν χώνευσιν : Διοσκ.1,14 **πεπτικὴ δύναμις** (ἡ πρὸς πέψιν δύναμις)· || **πεπτικὸν σύστημα** (τὸ) νεώτ. ἀνατ. **τὸ** σύνολον τῶν ὀργάνων δι' ὧν ἐκτελεῖται ἡ πέψις τῶν ἐν τῷ ὀργανισμῷ εἰσαγομένων τροφῶν· || **πεπτικὸς σωλὴν** (ὁ) νεώτ. ἀνατ. ἡ διὰ τοῦ ὀργανισμοῦ διήκουσα ἀπὸ τοῦ στόματος μέχρι τοῦ πρωκτοῦ σωληνοειδὴς δίοδος ἐν ᾗ τελεῖται ἡ πέψις τῶν διερχομένων τροφῶν ἢ ἀποτελουμένη **ἐκ** τοῦ στόματος, τοῦ φάρυγγος, τοῦ οἰσοφάγου, τοῦ στομάχου, τοῦ λεπτοῦ καὶ **τοῦ** παχέος ἐντέρου, **ἃ.** γαστροεντερικὸς σωλήν· **4)** ὁ διευκολύνων τὴν ὡρίμανσιν : Ζήν.Στωϊκ.1,36 **σπέρμα πεπτικόν.**
πεπτόνη (ἡ) πεπτὴ βλ.λ.
πεπτονοθεραπεία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ πρὸς καταπολέμησιν τῶν λοιμωδῶν νόσων **ἐφαρμοζομένη** δι' εἰσαγωγῆς πρωτεϊνῶν ἐξ αὐτοῦ τοῦ πάσχοντος ὀργανισμοῦ ἢ ξένων, μεθ' ὧν καὶ τῆς πεπτόνης βλ.λ., θεραπεία, **ἃ.** πρωτεϊνοθεραπεία.
πεπτονουρία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ παρουσία πεπτόνης βλ.λ. ἐν τοῖς οὔροις τῶν πασχόντων ἰδ. ἐκ νόσων προκαλουσῶν καταστροφὴν τῶν λευκοκυττάρων (πνευμονίας, ρευματισμῶν, φθίσεως κτλ.).
πεπτός-ή-όν ὁ δυνάμενος νὰ πέπτηται, ὅθ. κ. ὁ μαγειρευμένος : Εὐρ.ἀπ.467,4, Πλούτ.'Ηθ.2,126D **ἑφθὰ καὶ ὀπτὰ καὶ πεπτά,** Πάπ. **πεπτὰ σῖτα.**
πέπτρια (ἡ) 'Ησ. ἐν λ. σιτοποιός, ἡ μαγείρισσα
πέπτω δ. τ. τοῦ πέσσω βλ.λ.
πεπυκνωμένως μτγν. πυκνῶς, συμπεπυκνωμένως, πυκνά : 'Ιω.Χρυσ.Ψαλμ.118,1,979,24 **ὁ ψαλμὸς αὐτὸς νόμον καὶ ἐντολὰς καὶ .. κρίματα καὶ μαρτύρια πεπυκνωμένως διαγορεύει.**
πέπυσμαι παρακ. τοῦ πυνθάνομαι βλ.λ.
πεπωγμένον 'Ησ. «κεκλασμένον».
πέπων-ονος-ον, συγκρ. κ. ὑπερθ. **πεπαίτερος, πεπαίτατος,** κυρ. ἐπὶ καρπῶν, ὁ πεπανθείς, καταστὰς μαλακὸς ὑπὸ τοῦ ἡλίου, ὥριμος, γινωμένος : Βακχ.ἀπ.34, 'Ηρ.4,23 **πυρῆνα δ' ἔχει τοῦτο ἐπὰν γένηται πέπον,** Σοφ.ἀπ.181, 'Αριστφ.'Ιππ.260 **ὅστις αὐτῶν ὠμὸς ἐστιν ἢ πέπων ἢ μὴ πέπων,** 'Αλεξ.33,5 **ἄπιος πέπων,** Ξεν.Οἰκ.19,19· || ὅθ. εὐγευστος, ὁ ἡδύς· κ. ἐπὶ οἴνου, γλυκύς : 'Αριστφ.ἀπ.573· || ἐπὶ ἀποστημάτων, ὥριμος, μαλακωμένος, ὡριμασμένος ἕτοιμος πρὸς ἐμπύησιν : 'Ερμιππ.30· **2)** ὅθ. ἐπὶ προσ. μτφ., ὡς πάντοτε π. 'Ομ. (συχνότερον ἐν 'Ιλ. ἢ ἐν 'Οδ.) **κ. π.** 'Ησιοδ., κτ. κλητ. ὡς προσφώνησις προσώπου τινὸς **μετὰ** στοργῆς, χαϊδευτική, καλέ μου, χρυσέ μου, γλυκέ μου : 'Ιλ.Ε 109 **πέπον Καπανηϊάδη,** 'Ησιοδ.Α 350 **κύκνε πέπον,** αὐτ.Θ 554· || ὁμ. ἐπὶ ἀγαπητῶν ζῴων : 'Ιλ.Ι 447 **κριὲ πέπον** καλό μου κριάρι, κριαράκι μου· || συγκρ. **πεπαιτέρα** ἐπὶ ἑταίρας : Ξέναρχ.4,9· **3)** ἤπιος μετριασμένος, ξαλαφρωμένος : 'Ιππ.'Αρχ.'Ιητρ.19 **πεπαίτερα ῥεύματα·** ὅθ. μτφ. : Σοφ.ΟΚ 437 **ὅτ' ἤδη πᾶς ὁ μόχθος ἦν πέπων ἐλαφρός,** μικρός· || ὁμ. μτφ. πρᾶος, ἤπιος, ἀνεξίκακος : Αἰσχ.'Αγ.1365 **πεπαιτέρα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος·** || κ. μτ. λοτ. : αὐτ.Εὐμ.66 **ἐχθραῖς τοῖς σοῖς οὐ γενήσομαι πέπων** (δὲν θὰ φανῶ ἐπιεικής)· πρβλ.πέπειρος, πέσσω· **4)** μτφ. ἐπὶ ἀνθρώπων, μαλθακός, πλαδαρός, **ἄ**τονος, τεμπελχανάς, χαλβᾶς : 'Ιλ.Β 235 **ὦ πέπονες·** || ὁμ. ἐν τῷ συγκρ. : Αἰσχ.ἀπ.264 **ἀνὴρ ἐκεῖνος ἦν πεπαίτερος μόρων,** Θεόκρ.7,120 **πεπαίτερος ἀπίοιο·** || μτφ. φρ. **πέπονα** ποιῶ τινα διὰ μαστιγώσεως καθιστῶ μαλακόν, μαλακώνω τὰ πλευρὰ κάποιου : Κωμ.'Αδέσπ.125· **5)** **πέπων σίκυος** ἢ **σικυὸς** ὁ καρπὸς τοῦ φυτοῦ πέπονος τοῦ κοινοῦ, τὸ πεπόνι ὃ μόνον ὥριμον τρώγεται ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸν **σίκυον** (ἁπλῶς) τὸ ἀγγούρι, ὃ τρώγεται μόνον ἄωρον : 'Ιππ.Νούσ.3,17, αὐτ.Δι.2,55, Πλάτ. Κωμ.64, 'Αναξίλ.36, 'Αριστλ.Πρ.926b,4, Διοκλ.ἀπ. 120, παροιμ. ἐν Θεοπομπ.Κωμ.72 **μαλθακώτερας πέπονος σικύου·** ὁμ. **πέπων** ἁπλῶς ἐν ἀντιδ. πρὸς τὸ σικυός : Σπεύσ.π.'Αθήν.2,68E **ὁ πέπων δ' ἐστὶν εὐκαρδιώτερος καὶ εὐπεπτότερος. ἑφθὸς δ' ὁ σικυὸς ἁπαλός,** ΠΔ 'Αριθμ.11,5 τοὺς σικύους **καὶ**

τοὺς πέπονας, πρβλ. Φανl.'Ιστ.34, Διοσκ.2,135· || νεώτ.φυτολ. ὁρισμὸς γένος κολοκυνθοειδῶν οὗ εἴδη εἶναι πέπων ὁ κοινὸς πεπονιό, πέπων ὁ μόσχοσμος μοσχοπεπονιά, πέπων ὁ ἥμερος ἀγγουριὰ κ.ἄ.· || νεώτ. φαρμακ. πέπονος τῆς κολοκύνθης σπέρματα τὰ χρησιμοποιούμενα ἐν τῇ φαρμακευτικῇ σπέρματα τοῦ φυτοῦ καλοκύνθη ἢ πέπων, κολοκυθόσπορος.

περ ἐγκλιτ. βεβαιωτικὸν μόριον, πιθ. συντετμημένος τ. τοῦ περί βλ.λ., προσδίδον ἰσχυρὰν βεβαιωτικὴν δύναμιν εἰς τὴν λ., εἰς ἣν προστίθεται ἐν τῇ σημ. τοῦ λίαν, παρὰ πολύ, συνηθέστατον π. ἐπ. κ. λυρ. ποιηταῖς· || ὁμ. κ. π. τραγ. μτ. ἀναφορικῶν κ. μετοχῶν· π. Ὁμ. συνήθ. προστίθεται εἰς τὴν μετοχὴν ὢν συνδέουσαν τὸ ὑποκείμ. μετὰ τοῦ κατηγορουμένου ὡς ἐπιτατικὸν καὶ βεβαιωτικὸν τῆς συνδέσεως ταύτης, ἐν τῇ σημ. τοῦ πολὺ ἢ πράγματι : Ἰλ.Α 352 ἐπεί μ' ἔτεκές γε μινυνθάδιόν περ ἐόντα, αὐτ.Γ 201 Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης· || κυρίως ἐν τῇ χρ. ταύτῃ ἐνέχει βεβαιωτικὴν ὁμοῦ κ. ἐναντιωματικὴν σημ. ὡς τὸ καίπερ, παρὰ τὸ [πράγματι συμβαῖνον] ὅτι εἶναί τίς τι, παρὰ τὸ γεγονός, παρ' ὅλον ὅτι, καίτοι, ἂν καὶ πράγματι εἶναι τίς τι : Ἰλ.Α 131 μὴ δὴ οὕτως, ἀγαθός περ ἐών, .. Ἀχιλλεῦ, κλέπτε νόῳ· πρβλ. αὐτ.Ο 164, Ε 625, Ι 373, αὐτ.Ι 343 δουρικτητήν περ ἐοῦσαν, Αἰσχ.Ἱκ.55 ἄελπτά περ ἐόντα, Σοφ.Φιλ. 1068 γενναῖός περ ὤν· || ὁμ. κ. μτ. οὐσ. ἀντὶ ἐπιθέτου : Ἰλ.Α 546 χαλεποί τοι ἔσοντ' ἀλόχῳ περ ἐούσῃ, Αἰσχ.Ἑπτ.1043 γυνή περ οὖσα· || ὁμ. μτ. οὐσ. κ. προσδιορ. ἐπιθέτου : Ἰλ.Β 246 λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής· || μτ. προηγουμένου καί : Ἰλ.Ο 195 καὶ κρατερός περ ἐών· || κ. παραλειπομένης τῆς μτχ. ὢν : Ἰλ.Π 638 οὐδ' ἂν ἔτι φράδμων περ ἀνὴρ Σαρπηδόνα δῖον ἔγνω, αὐτ.Φ 63 ἤ μιν ἐρύξει γῆ .., ἥ τε κατὰ κρατερόν περ ἐρύκει, Αἰσχ.Ἀγ.1203 μῶν καὶ θεός περ ἱμέρῳ πεπληγμένος· πρβλ. αὐτ.1084· || ὁμ. μτ. ἄλλης μετοχῆς ἐν τῇ αὐτ. σημ. παρ' ὅλον ὅτι, παρὰ τὸ ὅτι, ἂν καί : Ἰλ.Ρ 292 ἦλθε κακόν, τό οἱ οὔ τις ἐρύκακεν ἱεμένων περ, αὐτ.Θ 125 καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου· **2)** ὡς ἐπιτατικὸν τῆς σημ. τῆς μεθ' ἧς τίθεται λέξεως, ἐφ' ἧς προκαλεῖ τὴν προσοχήν : Ἰλ.Ω 504 ἐγὼ δ' ἐλεεινότερός περ, ἔτλην δ', αὐτ.Μ 573 ὡς ὁ τυπείς ἤσπαιρε μίνυνθά περ, αὐτ.Λ 391 εἰ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρῃ, αὐτ.Ξ 295 πρῶτόν περ ἐμιγέσθην φιλότητι [γιὰ πρώτη φορά], αὐτ.Θ 353 ὑστάτιόν περ [γιὰ πιὸ στερνὴ φορά], Πινδ.Ν 3,80 ὀψέ περ· || ὁμ. μτ. ἀρνήσεως ἣν ἐπιτείνει : Ἰλ.Φ 130 οὐδ' ὑμῖν ποταμός περ ἐύρροος ἀργυροδίνης ἀρκέσει, αὐτ.Θ 201, Ὀδ.Α 59, αὐτ.Γ 236 κτλ., Ἡρ.6,57 ἢν μή περ ὁ πατὴρ αὐτὴν ἐγγυήσῃ· **3)** πρὸς ἐμφαντικωτέραν διαβεβαίωσιν ἢ ἔξαρσιν τινος, ἀναφερόμενον εἰς τὴν ἀμέσως προηγουμένην λέξιν, βεβαίως. ἐννοεῖται : Ἰλ.Κ 70 ἀλλὰ καὶ αὐτοί περ πονεώμεθα, αὐτ.Ρ 712, αὐτ.Φ 308 σθένος ἀνέρος ἀμφότεροί περ σχῶμεν· || οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἀφοῦ εἶναι ἔτσι : Ἰλ.Β 236 ὦ πέπονες, .. οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα, αὐτ. Ρ 121 αἴ κε νέκυν περ Ἀχιλλῆι προφέρωμεν· || ὁμ. ἐν πάσῃ περιπτώσει, τοὐλάχιστον : Ἰλ.Α 353 τιμήν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι Ζεύς, αὐτ.Θ 242 τόδε πέρ μοι ἐπικρήηνον ἐέλδωρ· || ἐν προτ. μτ. προστακτικῆς συνάπτεται μτ. τῆς προσ. ἀντων. ἐν τῇ σημ. τοῦ τοὐλάχιστον, ἐν πάσῃ περιπτώσει : Ἰλ.Α 508 ἀλλὰ σύ πέρ μιν τῖσον· || ὁμ. ἐν τῇ ἀποδόσει ὑποθ. προτάσεων : αὐτ.Ι 391 εἰ δέ τοι Ἀτρείδης μὲν ἀπήχθετο .., σὺ δ' ἄλλους περ .. ἐλέαιρε· πρβλ. Λ 796 **4)** μτ. συνδέσμων κ. ἀναφ. λέξεων ἐν γένει ἀποτελεῖ συνήθ. μίαν ἔννοιαν μτ. βεβαιωτικῆς ἀποχρώσεως· οὕτω, μτ. ὑποθ. συνδ. εἴπερ βλ.λ.· || μτ. χρον. συνδ., ὅτε περ ὅτε ἀκριβῶς : Ἰλ.Δ 259 ὅτε πέρ γερούσιον αἴθοπα οἶνον .. κέρωνται, αὐτ.Ε 802· ἦμός περ : αὐτ.Λ 86 ἦμος δὲ δρυτόμος περ ἀνὴρ ὡπλίσσατο δεῖπνον· ὅταν περ : Σοφ.ΟΚ 391· πρίν περ πρὶν ἀκόμη : Ἰλ.Ο 588 πρίν περ ὅμιλον ἀολλισθήμεναι ἀνδρῶν· || μτ. αἰτιολ. συνδ. ἐπείπερ, ἐπειδήπερ βλ.λς· δι' ὅ τι περ ἀκριβῶς ἐξ αἰτίας τοῦ ὅτι : Ἡρ.4,186· || μτ. ἀναφ. λ. ὅσπερ, οἷός περ, ὅσοσπερ, ἔνθαπερ, ὅθιπερ, οὗπερ, ἧπερ, ὥσπερ βλ.λς· || μτ. τοῦ διαζευκτ. ἢ (ἠέ), ἤπερ, ἠέπερ βλ.λς· || μτ. τοῦ καί, ὡς καίπερ.

περ αἰολ. πρόθ. ἀντὶ περί βλ.λ.

πέρα ἐπίρρ. κ. νεώτ. κ. δημ. παράλλ. τ. τοῦ πέραν βλ.λ., κυρ. τοπ. (ὅθ. κ. χρον. κ. μτφ. βλ. κατωτ.), ἐπέκεινα τοπικοῦ τινος ὁρίου, περαιτέρω, πιὸ μακριά : Πλάτ.Φαίδ.112Ε μέχρι τοῦ μέσου καθιέναι πέρα δ' οὔ, αὐτ.Πολ.423Β μέχρι τούτου .., πέρα δὲ μή, - δὲ θὰ διαβῇς πέρ' ἀπὸ δῶ, - κάμε πέρα καὶ κυνήγα τους· || ὁμ. δημ. πιὸ πέρα ἢ πάρα πέρα ἔτι μακρότερον ἀπό τινος : κάμε πιὸ πέρα· || μτ. γενικ. τιθέμενον πρὸ ἢ μετὰ ταύτην κατὰ πάσας τὰς σημασίας αὐτοῦ, ἀλλὰ συνήθ. πρὸ αὐτῆς, περαιτέρω τινός, πιὸ μακριά, πιὸ κεῖθε ἀπὸ κάτι : Εὐρ.Ἡρ.234 Ἀτλαντικῶν πέρα φεύγειν ὅρων, Νόμ.π.Δημ.634 πέρα ὅρου ἐλαύνειν, Ἀριστλ.Πολ.1319b,14 τούτου μὴ πέρα προβαίνειν· πρβλ. Πλάτ.Τίμ.29D· || νεώτ. ἐνίοτε ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ πέραν βλ.λ.· || δημ. ἀντὶ τῆς γενικ. τίθεται ἔμπροθ. διορ. (ἀπὸ μτ. αἰτ.) : πέρα ἀπ' τὸ ποτάμι, - πέρα ἀπ' τὰ σύνορα· || ἀπὸ (κάτι) καὶ πέρα ἐφεξῆς, ἐπέκεινα τινός : ἀπὸ τὸ σταθμὸ καὶ πέρα θὰ πᾶμε μὲ τὰ πόδια, - ἀπ' αὐτοῦ καὶ πέρα εἶναι δικό σου τὸ κτῆμα· **2)** δημ. μτ. αἰτ. ἀπέναντι, ἀντικρύ : δ.τραγ. νά 'χα νεράτζι νά 'ριχνα στὸ πέρα παραθύρι· || κ. ὡς τοπων. πέρα χώρα· **3)** ὁμ. δημ. γεν. εἰς δήλωσιν κατευθύνσεως ἢ μακρᾶς ἀποστάσεως : κοίταξε κεῖ πέρα, - εἶναι τόσο πέρα ποὺ οὔτε τὸν βλέπεις· || παροιμ. φρ. πέρα βρέχει ἐπὶ ὑπεκφεύγοντος νὰ ἀπαντήσῃ σαφῶς· || ἐν τῇ σημ. ταύτῃ καὶ μτ. τοῦ ἴσα, ἴσα πέρα, ἰσαπέρα, σαπέρα : τράβηξε ἴσα πέρα, - πᾶμε σαπέρα· || ὁμ. μτ. τοπ. ἐπιρρ. ἐν ταῖς ἀνωτ. σημ. : ἐκειπέρα, ἐδωπέρα ἀντὶ ἐκεῖ μακράν, ἐδῶ· || ὅθ. κ. πλεοναστικῶς μετ' αὐτῶν ἐκεῖ πέρα, αὐτοῦ πέρα, ἐδῶ πέρα ἄνευ τῆς τοπικῆς σημασίας, ἀλλ' ἁπλῶς χάριν ἐμφάσεως : τί μοῦ λὲς ἐκεῖ πέρα !, - τί κάνεις αὐτοῦ πέρα ἀντὶ τοῦ τί μοῦ λές !, τί κάνεις !· || φρ. πέρα δῶθε παλινδρομικῶς : πηγαίνει πέρα δῶθε· **4)** χρον. ἐπέκεινα χρονικοῦ τινος ὁρίου, ἐπὶ μακρότερον, γιὰ περισσότερον καιρό : Ξεν. Ἀν.6,1,28 οὐκέτι πέρα ἐπολιόρκησαν, Αἰσχίν. Σωκρ.52 τὸ πέρα καθεύδειν τοῦ πράγματος, Πλάτ.Φαίδ.112Ε τὸ πέρα λέγειν· || μτ. γενικ. βραδύτερόν τινος, ἐπέκεινα χρον. τινος ὁρίου, κατόπιν, μετά : Ξεν.Ἀν.6,5,7 πέρα μεσούσης τῆς ἡμέρας, Πλάτ.Νόμ.670Α τῶν πεντήκοντα πέρα γεγονότας· || δημ. ἐν παραπλησίᾳ σημ. : πέρα ἀπὸ τὰ πενήντα, - πέρ' ἀπ' τὰ Χριστούγεννα· || ὁμ. ἐν τῇ φρ. ἀπὸ δῶ ἢ ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα ἐν χρον. σημ. ἀπό τινος χρον. σημείου ἢ γεγονότος, ἐφεξῆς, εἰς τὸν ὑπόλοιπον χρόνον : ἀπὸ δῶ καὶ πέρα θὰ βάλω μυαλό, - ἀπὸ τὰ πενήντα καὶ πέρα δὲν τοὺς παίρνουν στὸ στρατό· **5)** μτφ. ἐπὶ πλέον, ἔτι πλέον, περισσότερον, πιὸ πολύ, ἀκόμα πιὸ πολύ : Σοφ.Ἠλ.633 ὡς οὐκ ἂν πέρα λέξαιμ' ἔτι, Εὐρ.Ἱππ.1033 ἐμοὶ γὰρ οὐ πέρα θέμις λέγειν, αὐτ.Ἠλ.1187 ἄλαστα μέλεα καὶ πέρα παθοῦσα σῶν τέκνων ὕπαι, Ἀριστφ.Ὄρν.1246 Ζεύς .. με λυπήσει πέρα, Τραγ.Ἀδέσπ.78 οἵ τοι πέρα στέρξαντες οἵδε καὶ πέρα μισοῦσι· || ὁμ.

τὸ πέρα τὸ ἐπιπλέον : Ἀρρ.ἀπ.123J· ἀλλὰ ἐν Σοφ. ΟΚ 1745 ἐσφ.γρ.· **6)** κ. νεώτ. μτ. γενικ. ἐπιπλέον τινός, περισσότερον ἀπὸ κάτι : Αἰσχ.Πρ.30 βροτοῖσι τιμὰς ὤπασας πέρα δίκης, αὐτ.Πρ.507, Σοφ.ΟΤ 74 τοῦ εἰκότος πέρα, αὐτ.ΟΚ 257, αὐτ. Ἠλ.1506 πέρα τῶν νόμων, Εὐρ.Ἑκ.714 θαυμάτων πέρα, Ἀντιφ.5,1 πέρα τοῦ προσήκοντος, Θουκ.2,64 πέρα ὧν προσεδεχόμεθα, Πλάτ.Γοργ.487D πέρα τοῦ δέοντος, αὐτ.Τίμ.65D πέρα τοῦ μετρίου, αὐτ.Φίλ.12C πέρα τοῦ μεγίστου φόβου, Ἰσαῖ.10,10 πέρα μεδίμνου περισσότερον ἀπὸ ἕνα μέδιμνον, Δημ.1123 δεινὸν καὶ πέρα δεινοῦ, Πλούτ.Σύλλ. 11 ἐλπίδος πέρα, - αὐτὸ εἶναι πέρα ἀπὸ τὸ μέτρα· **7)** ἀπολ. περισσότερον, ἐπιπλέον : Σοφ.ἀπ.189 πᾶν τολμήσασα καὶ πέρα, Εὐρ.ΙΤ 91 οὐδὲν ἐρρήθη πέρα, Ἀριστφ.Ὄρν.417 ἄπιστα καὶ πέρα κλύων [ἀπίστευτα καὶ περισσότερο ἀπὸ ἀπίστευτα]· ‖ ὡς συγκριτικὸν ἀκολουθούμενον ὑπὸ τοῦ ἢ περισσότερον ἤ, πιὸ πολὺ παρά, πιὸ πολὺ ἀπό : Σοφ.ΟΚ 651 οὔκουν πέρα γ' ἂν οὐδὲν ἢ λόγῳ φέροις, αὐτ.Φιλ.1277· **8)** ὑπεράνω, πάνω ἀπό : Σοφ.Φιλ.666 τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν μ' ἔνερθεν ὄντ' ἀνέστησας πέρα, Φιλόστρ.Ἡρ.18,1 πέρα ἀνθρώπου, αὐτ.19,4 πέρα τέχνης· **9)** δημ. φρ. πέρα - πέρα κ. πέρα γιὰ πέρα ἐπὶ τοπ. σημ., δθ. κ. χρον. κ. μτφ. ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον, καθ' ἅπαντα τὸν χρόνον, καθ' ὁλοκληρίαν· ‖ ὁμ. πέρα - πέρα ἢ πέρα καὶ πέρα διαμπάξ, ἀπὸ τῆς μιᾶς πλευρᾶς εἰς τὴν ἑτέραν : τὸν πέρασε μὲ τὸ μαχαίρι πέρα - πέρα· ‖ ὁμ. κ. μτφ. : ἄναψε τὸ γλέντι πέρα - πέρα, - θὰ μείνουμε φίλοι πέρα-πέρα, - εἶναι ἄχρηστος πέρα γιὰ πέρα· **10)** δημ. μτφ. φρ. τὰ βγάζω πέρα ἰδ. ἐπὶ ἐμπλεκομένων εἰς δυσχερές τι ἔργον, φέρω τοῦτο εἰς πέρας αἴσιον, ἐπιτυγχάνω εἰς τὸ ἐγχείρημα : μπερδεύτηκες μὲ τὰ δικαστήρια καὶ δὲν ξέρω πῶς θὰ τὰ βγάλῃς πέρα, φρ. δὲν τὰ βγάζω πέρα [δὲν ἔχω ἐπαρκεῖς πόρους ζωῆς]· ‖ π. τοῦ συγκρ. περαίτερος-α-ον κ. τοῦ ἐπιρρ. περαίτερον κ. περαιτέρω βλ.λ.

πέρα [ἡ] περαία βλ.λ. : Αἰσχ.Ἱκ.262 ἐκ πέρας Ναυπακτίας, αὐτ.Ἀγ.190 Χαλκίδος πέραν ἔχων· ‖ δθ. πέρανδε εἰς ξένην πόλιν : Ἐπιγρ.Ἄργους.

περάαν, περάασκε τ. τοῦ πέρνημι βλ.λ.

περαγείς (ὁ) βοιωτ. τ. ἀντὶ τοῦ ὀχρ. περιαγής πολὺ σεβαστός : Κόριvv.Συμπλ.2,86.

περάγην διέρρωγα [τοῦ ρήγνυμι βλ.λ.] : ἐν Ρίνθ.21 [ἀμφ.].

περαζόμενος-η-ο μσν. δημ. ἀντὶ περασμένος βλ.λ., ἐπὶ τοῦ παρελθόντος χρόνου : Ἐρωτόκρ.1,19 τσὶ περαζόμενους καιρούς, ποὺ οἱ Ἕλληνες ὡρίζα, αὐτ.5,1357 σὲ περαζόμενον καιρὸ στὴ Χώρα σου κατοίκου.

πέραθεν [πέρα] ἐπίρρ., Ἰων. πέρηθε(ν) ἐκ τοῦ ἀπέναντι μέρους, ἀπὸ ἀπέναντι, ἀπ' ἀντικρύ : Ἡρ.6,33 Βυζάντιοι . . καὶ οἱ πέρηθεν Καλχηδόνιοι, Εὐρ.Ἡρακλ.82 πέραθεν ἁλίῳ πλάτᾳ κατέχετε, Ξεν.Ἑλλ.3,2,2 ἦλθον . . παρὰ τοῦ Σεύθου πέραθεν . . ἱππεῖς, Λουκ.Συρ.13 πέρηθεν τοῦ Εὐφρήτεω πολλαὶ ἄνθρωποι ἐς θάλασσαν ἔρχονται.

περαία [ἡ] θηλ. τοῦ περαῖος βλ.λ.2).

περαίας-ου (ὁ) εἶδος τοῦ ἰχθύος κεστρέως βλ.λ., εὑρισκόμενος πέρα τῆς ἀκτῆς, στὰ βαθιά, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ πρόσγειος : Ἀριστλ.ΖΙ 591a,23.

περαίη [ἡ] θηλ. τοῦ περαῖος βλ.λ.

περαίνω [πέρας] κ. νεώτ., ποι. κ. πειραίνω [Ἄρατ.24], παρατ. ποι. ἐπείραινε, μέλλ. περανῶ, Ἰων περανέω, ἀόρ. ἐπέρανα, Ἰων. μτχ. ἀορ. πειρήνας [Ὕμν.Ἑρμ.48], μέσ. περαίνομαι, μέλλ. περανοῦμαι [δια- : Πλάτ.Φίλ.53C], ἀόρ. ἐπερανάμην [δι- : Εὐρ.Ἑλ.26, Πλάτ.Νόμ.900B], παθ. μέλλ. περανθήσομαι [Γαλ.Χρ.Μορ.4,12· τὸ ἐν Κρίτ.π.Στοβ. 3,3,63 περασθήσομαι διωρθώθη], ἀόρ. ἐπεράνθην [Ξεν.Ἑλλ.3,2,19], παρακ. γ' ἐν. πεπέρανται [Πλάτ.Πολ.502E], ποι. πεπείρανται [Ὀδ.Μ 37, Σοφ. Τρ.581], προστ. παρακ. πεπεράνθω [Πλάτ.Νόμ. 736B], ἀπαρφ. πεπεράνθαι [Πλάτ.Γοργ.472B], πεπεράσθαι [Ἀριστλ.Ξεν.977b,3, πιθ. δ.γρ.], μτχ. πεπερασμένος [Ζήν.3], φέρω τι εἰς πέρας, τελειώνω τι, συμπληρῶ τὴν ἐκτέλεσίν τινος, ἐκτελῶ τι : Πίνδ.Π 10,28 ὅσαις δὲ βροτὸν ἔθνος ἀγλαΐαις ἁπτόμεσθα, περαίνει πρὸς ἔσχατον πλόον [φέρει εἰς τὸ τέλος τοῦ ταξιδίου], αὐτ.Ι 7,25 ὃ καὶ δαιμόνεσσι ἐπείραινε, Αἰσχ.Χο.830 (λυρ.) καὶ περαίνων ἐπίμομφαν ἄταν [δ.γρ. ἐκπέραιν' ἀνεπίμομφον ἄταν], Σοφ.Αἶ.22 νυκτὸς γὰρ ἡμᾶς τῆσδε πρᾶγος ἄσκοπον ἔχει περάνας, Εὐρ.Ἴων 1569 ὡς περαίνω πρᾶγμα, καὶ χρησμοὺς θεῶν εἰσακούσατον, αὐτ.Ἀνδρ.1062 ἐλπίδα περαίνειν, αὐτ. Ὀρ.636 δόκησιν περαίνειν, Ἀριστφ.Βάτρ.403 ἄνευ πόνου πολλὴν ὁδὸν περαίνεις, Ξεν.ΚΠ 4,5, 38 περαίνοντας . . τὰ δέοντα οὐ πάνυ ἔστιν ὁρᾶν αὐτῶν πολλούς, Δημ.991 ἀποδόντες τὰ τρία τάλαντα περαίνετε, αὐτ.277 ἐπέραινεν ἐφ' οἷς ἐμισθώθη, Ἄρατ.289 περαίνειν πολλὴν [ἐνν. θάλασσαν]· ‖ παθ. ἄγομαι εἰς πέρας, ἀποπερατοῦμαι : Ὀδ.Μ 37 πάντα πεπείρανται, Αἰσχ.Πρ.57 περαίνεται δὴ τοὔργον, Σοφ.Τρ.581· ‖ ἐκτελοῦμαι, ἐκπληροῦμαι : Εὐρ.Φοίν.1703 νῦν χρησμὸς .. Λοξίου περαίνεται, Ἀριστφ.Σφ.799 τὰ λόγια περαίνεται, Ξεν.Ἑλλ.7,4,3 ἡ συμμαχία ἐπεραίνετο, αὐτ.Ἀν.3,2,32· **2)** ἐπὶ λόγου, φέρω εἰς πέρας, δθ. παύομαι τοῦ λόγου, τελειώνω, δίνω τέλος, παύω: Αἰσχ.Ἑπτ.1051 ἔρις περαίνει μῦθον ὑστάτη θεῶν, αὐτ.Πέρσ.699 εἰπὲ καὶ πέραινε πάντα, Εὐρ.Μήδ.701 πέραινέ μοι λόγον, Ἀριστφ. Πλ.648 πέραινε ὅ τι λέγεις· κ. ἀπολ. : αὐτ.Πλ.563 περὶ σωφροσύνης ἤδη περανῶ, Βάτρ.1283, Πλάτ.Πρωτ.353B πέραιν' ὥσπερ ἦρξω, Μέν.65,5 πέραινε· σωθείης δέ· **3)** ὁμ. περὶ ἐγγράφων, συγγραμμάτων κττ., ἀναγινώσκω, ἀπαγγέλλω ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους : Ἀριστφ.Βάτρ.1170 ἴθι πέραινε σύ, Αἰσχύλ', ἀνύσας, Ἀντιφάν.1,6 περαίνειν τραγῳδίαν, Πλάτ.Τίμ.59D τὸν δὲ δὴ νόμον ἡμῖν ἐφεξῆς πέραινε· ‖ διηγοῦμαι, ἀναφέρω, ἐκθέτω συντόμως : Εὐρ.Ἴων 362 πέραινε δ' ὧν σ' ἀνιστορῶ πέρι, αὐτ.ΙΤ 781· **4)** πραγματοποιῶ σκοπόν τινα, φθάνω εἰς ἀποτέλεσμά τι· εἰδ. μτ. ἀρν. οὐδὲν περαίνω δὲν κατορθώνω τίποτε : Εὐρ. Φοίν.589 περαίνει δ' οὐδὲν ἡ προθυμία, Θουκ. 6,86 οὐδὲν . . περανεῖ παραγενόμενον ὑμῖν, Λυσ. 8,8 περὶ μὲν οὖν τοῦ λέγοντος οὐδὲν ἂν περαίνοιτε πυνθανόμενοι, Πλάτ.Πολ.426A ἰατρευόμενοι . . οὐδὲν περαίνουσι, αὐτ.Πολ.346A ἵνα τι περαίνομεν, Ξεν.Ἀν.3,2,32 περαίνειν ἤδη ὥρα· **5)** ἐξάγω συμπέρασμα, συμπεραίνω : Ἀριστλ. ΑΠρ.41a,23 διὰ τοῦ ἀδυνάτου περαίνειν [συμπεραίνειν δι' ἀναγωγῆς εἰς τὸ ἀδύνατον]· ὁ περαίνων λόγος εἶδος συλλογισμοῦ : Διογ.Λ 7,44 περὶ τῶν περαινόντων λόγων (τίτλ. ἔργου τοῦ Χρυσίππου)· συνήθ. ἐν τῷ παθ. τ. : Ἀριστλ.ΑΠρ.42b,30 τὸ ἐν πλείοσι σχήμασι περαινόμενον (συμπεραινόμενον)· ὁμ. περαίνεται μτ. εἰδ. ἀπαρφ. συνάγεται τὸ συμπέρασμα ὅτι : Μουσών.ἀπ.1,2H· πρβλ. Φιλόδ.Ρητ.1,137S· **6)** ἀμτβ. φθάνω εἴς τι τέρμα, περιορίζομαι, ἔχω πέρας, ὅρια : Ἀριστλ.Φυσ. 203b,21 τὸ πεπερασμένον ἀεὶ πρός τι περαίνει· πρβλ. Ξεν.977b,6· παθ. ἐν τῇ σημ. ταύτῃ : Ἀριστλ. Φυσ.237a,16 τὸ ὅλον πεπεράνθαι, αὐτ.Οὐρ.273a,(πεπέρανται [ὁ οὐρανός]· εἰδ. κτ. παθ. μτχ. πεπερασμένος-η-ον βλ.λ.· ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ ἄπειρος ὁ ἔχων πέρας· ‖ φιλοσοφ. ἐπὶ τοῦ χώρου καὶ τοῦ χρόνου : Ἀριστλ.Φυσ.266b,22 πεπερασμένον μέγεθος, αὐτ.Οὐρ.272a,15 πεπερασμένος χρόνος· ‖ ἀμτβ. φθάνω, τελειώνω που, τερματίζομαι κά-

που · Εὐρ.ἀπ.340 **περαίνειν εἴς τι·** προλ.Πλάτ.Μέν. 76Λ, Πλούτ.῞Αρατ.52, αὐτ.Κάτ.Πρεσβ.13 **ἡ ὁδὸς περαίνει ἐπὶ τὸ στρατόπεδον·** **7)** διαπερῶ, διατρυπῶ τι : ῞Υμν.῾Ερμ.48· || ῥινῶ βλ.λ. : ᾿Αρτέμ.1,80, Διογ.Λ 2,127· κ. παθ. : Κωμ.᾿Αδέσπ. 14, ΑΠ 11,339· **8)** εἰσδύομαι, τρυπώνω, μπαίνω : Αἰσχ.Χο.57 (λυρ.) **δι᾿ ὤτων φρενός τε δαμίας περαῖνον,** ᾿Αριστλ.ΖΙ 1492a,21 **εἰς τὸν ἐγκέφαλον περαίνειν,** αὐτ.ΖΜ 666a,13 **πρὸς τὴν καρδίαν περαίνειν·** ἀπολ. εἰσδύομαι : αὐτ.ΖΙ 497a,10.

περαιόθεν ἐπίρρ. μτγν. πέραθεν βλ.λ. : ᾿Απολλ. Ρ 4,71, ῞Αρατ.606.

περαῖος-α-ον, Ἰων. κ. **-η-ον** (πέραν) ὁ ἐπὶ τῆς ἀπέναντι πλευρᾶς ἢ ὄχθης, ἀντικρινός : ᾿Απολλ.Ρ 2,392 **περαίᾳ ἤπειρος,** αὐτ.4,848 **περαίᾳ γαίᾳ,** Γαλ.ἀπ.1,15Ρ **τὰ περαῖα·** || συγκριτ. **περαιότερόν τι** τὸ ἔτι πέρα τινός, τὸ πιὸ πέρα ἀπὸ κάτι : Πάπ.· **2)** ὡς οὐσ. **ἡ περαία** (ἐνν. γῆ, χώρα) ἡ ἐπὶ τῆς ἀπέναντι ὄχθης ποταμοῦ, λίμνης κττ. χώρα : Στράβ.4,1,12 **ἐν τῇ περαίᾳ** (τοῦ Ροδανοῦ) **πολίχνιον ἐστι,** ῎Επιγρ. **τῆς χώρας τῆς περαίας·** || συνήθ. μτ.γενικ. ὑποκειμενικῆς (καὶ τοῦ ὅλου) τὸ μέρος τινὸς τὸ κείμενον ἀπέναντί τινος : ῾Ηρ.8,44 **ἡ περαία τῆς Βοιωτίης χώρης** (τὸ ἀπέναντι (τῆς Χαλκίδος) μέρος τῆς Βοιωτίας), Διόδ.Σ 20,97 **ἡ περαία τῆς ᾿Ασίας** (τὸ ἀπέναντι (τῆς Ρόδου) μέρος τῆς ᾿Ασίας)· || ἀλλὰ μτ. γενικ. ἀντικειμ. τὸ μέρος τὸ ἀπέναντί τινος : Στράβ.14,2,1 **ἡ τῶν Ροδίων περαία** (ἡ ἀπέναντι τῆς Ρόδου ('Ασιατική) χώρα),αὐτ. 14,5,11· ὅθ. κ. τοπωνυμ. **ἡ Περαία** : Πολύβ.18,2,3 **τῆς μὲν Περαίας ἐκέλευεν ἐκχωρεῖν τὸν Φίλιππον,** αὐτ.18,6,3· ὅμ. ἐπὶ τῆς πέραν τοῦ ᾿Ιορδάνου χώρας, τῆς ῾Υπεριορδανίας : ᾿Ιώσ.ΠΙ 3,3,3, Στέφ. Βυζ.· ὅμ. ᾿Απολλ.Ρ 1,1112 **πᾶσα περαίη Θρηϊκίης** (πᾶσα ἡ ἀπέναντι τῆς Θράκης ὄχθη), Στράβ.13,1,32. **ἡ Τενεδίων περαία** (ἡ ὄχθη (τῆς Τροίας) ἡ ἀπέναντι τῆς Τενέδου).

περαίτερος-α-ον συγκριτ. τοῦ πέρα βλ.λ., ὁ ἔτι πέρα τινός, ὁ παραπέρα : Πίνδ.Ο 9,105 **ἐντὶ γὰρ ἄλλαι ὁδῶν ὁδοὶ περαίτεραι** (ἔτι πέραν ἄγουσαι)· || τὸ οὐδ. **περαίτερον** ὡς ἐπίρρ. μτφ. : Πίνδ.Ο 8,63 **κεῖνος ἂν εἴποι ἔργα περαίτερον ἄλλων.**

περαιτέρω ἐπίρρ. τοῦ περαίτερος βλ.λ., ἔτι πέρα, πιὸ πέρα, παρέκει (τοπ., χρον. κ. ἰδ. μτφ.) : Εὐρ.Φοίν.1681 **καὶ ξυνθανοῦμαί γ᾿, ὡς μάθῃς περαιτέρω,** αὐτ.ΙΤ 247 **ἐν αἶδα κοὐ περαιτέρω,** ᾿Αριστφ.Θεσμ.705 **δεινὰ καὶ περαιτέρω,** αὐτ.῎Ορν. 1500, Θουκ.3,81 **οὐδὲν ὅ τι οὐ ξυνέβη καὶ ἔτι περαιτέρω,** ᾿Αντιφ.5,65 **περαιτέρω τι λέγειν,** Θεόφρ. Χαρ.23,4 **περαιτέρω φιλοσοφεῖν, - δὲν ἐξήτασα περαιτέρω, - μὴ περαιτέρω** (ὄχι πιὸ πέρα, φθάνει ἕως ἐδῶ)· || μτ. γενικ. ἔτι πέρα τινός, πιὸ πέρα ἀπὸ κάτι : Αἰσχ.Πρ.249 **τῶνδε καὶ περαιτέρω,** Ξεν.᾿Απομν.3,13,5 **περαιτέρω τοῦ μετρίου,** Πλάτ. Γοργ.484C **περαιτέρω τοῦ δέοντος,** Πλούτ.Γάλβ.8 **περαιτέρω τόλμης·** || ἀπολ. **περαιτέρω** (ἐνν. τοῦ δέοντος) **πεπραγμένα** πέρα, μακρὰν τοῦ πρέποντος, τοῦ ὀρθοῦ : **Σοφ.Τρ.663·** || νεώτ. τὰ περαιτέρω τὰ ἐφεξῆς, τὰ ἑπόμενα· φρ. ἐν δημοσ. ἐγγράφοις : **παραπέμπεται εἰς . . διὰ τὰ περαιτέρω·** || **τὸ μὴ περαιτέρω** τὸ ἀπροχώρητον : **ἡ ὑπομονή μου ἔφθασεν εἰς τὸ μὴ περαιτέρω.**

περαΐτης-ου (ὁ) μτγν. γηγενής, κάτοικος τῆς Περαίας : ᾿Ιώσ.ΠΙ 2,20,4, Σχόλ.᾿Αριστφ.῎Ορν.823.

περαιῶ-όω κ. νεώτ. διαπεραιῶ, φέρω εἴς τὸ ἀπέναντι μέρος, περνῶ κάποιον πέρα : Θουκ. 4,121 **στρατιὰν πλείω ἐπεραίωσε,** Πλούτ.Κράσσ. 10, Πολύβ.1,66,1 **περαιοῦν τοὺς στρατιώτας εἰς τὴν Λιβύην,** Πλούτ.῾Ηθ.196C· μτ. διπλῆς αἰτ. (ἀντικειμ. κ. τοπ.) διαβιβάζω τινὰ πέρα τινός : Πολύβ.3,113,6 **περαιώσας τοὺς λοιποὺς τὸ ῥεῖθρον·** || παθ. (μτ. μέσ. μέλλ. ἐν Θουκ.1,10) διέρχομαι, διαβαίνω, περνῶ εἰς τὸ ἀπέναντι μέρος : ᾿Οδ.Ω 437 **μὴ φθέωσι περαιωθέντες ἐκεῖνοι,** ᾿Αριστφ. Βάτρ.138 **πῶς περαιωθήσομαι ;,** Θουκ.1,5 **περαιοῦσθαι ναυσὶν ἐπ᾿ ἀλλήλους,** αὐτ.1,10 **μέλλοντας πέλαγος περαιώσεσθαι,** Ξεν.᾿Αν.7,2,12 **τοῖς στρατιώταις εἶπε μὴ περαιοῦσθαι εἰς τὴν ᾿Ασίαν·** μτ. αἰτ. τόπου : ῾Ηρ.1,209 **ἐπεραιώθη τὸν ᾿Αράξεα, - ὁ στρατὸς ἐπεραιώθη εἰς τὴν ᾿Ασίαν·** || κ. **ἐν** τῷ ἐνεργ. τ. ἀμτβ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : ῾Ηρ.2,67 **ἔμελλον τὸν ῾Ελλήσποντον περαιώσειν·** **2)** παθ. ἐπὶ καυτηρίων, διαπερῶμαι, περῶμαι διὰ μέσου τινός : ῾Ιππ.Τέχν.11, ᾿Οστ.7, ᾿Αρετ.Χρον.Παθ. 1,7· **3)** περαίνω, ἀποπερατῶ, τελειώνω : ῎Επιγρ.· ἐν ᾿Επικ.Φύσ.2,6 (ἀμφ.) **ἐπεραίωσε τὸν λόγον·** παθ. φθάνω εἰς πέρας, περατοῦμαι : Ρούφ.᾿Ανατ.64 **ἔνθα αἱ συνουσίαι περαιοῦνται,** Βέττ.Βάλ.276 **ὁ περαιούμενος χρόνος** (ἐν Ξεν.῾Ελλ.2,4,39 **περαιωθέντων** ἐσφ. γρ. ἀντὶ περανθέντων· ὅμ. ἐν Φιλολ.21 **περαιοῦται** πιθ. ἐσφ. ἀντὶ περατοῦται)· || παθ. μτφ. τελειοποιοῦμαι : ᾿Αριστλ.Κόσ.391a,12 **ἡ ψυχὴ διὰ φιλοσοφίας ἐπεραιώθη.**

περαίωσις-εως (ἡ) κ. νεώτ. ἡ εἰς τὸ ἀπέναντι μέρος ποταμοῦ, πορθμοῦ κττ. διάβασις, διαπεραίωσις, πέρασμα : Στράβ.13,1,22 **συμπράττοντος τοῦ ῥοῦ πρὸς περαίωσιν,** Πλούτ.Τιμ.16 **τὴν ἐκεῖθεν περαίωσιν . . ἄπορον ὁρῶντες·** **2)** νεώτ. ἀποπεράτωσις, τελείωμα : **μετὰ τὴν περαίωσιν τῶν διαπραγματεύσεων.**

πέρα κόστα (ἡ) δημ. ναυτ. ἡ πέραν τοῦ φυσικοῦ ὁρίζοντος ἀκτὴ ἡ ὑπεράνω αὐτοῦ **ἐκ τῶν** ὄπισθεν διαγραφομένη, ἀντίθ. δῶθε-κόστα.

πέραμα-ατος (τό) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. **τόπος** ἐν ποταμῷ ἢ πορθμῷ κατάλληλος **πρὸς** διαπεραίωσιν εἰς τὸ ἀπέναντι μέρος, διάβα, διαβατό : ᾿Ιουστιν Νεαρ.59.5 **ἔξω τῶν νέων τειχῶν ἢ ἐν ἄλλοις περάμασιν·** **2)** διαπεραίωσις, διάβασις, πέρασμα : ᾿Αθανάσ.2,929Β, Πρόδρ.1,223 **νὰ μετερχόμην πέραμαν, νὰ ᾽βρισκα ὀκάτι κέρδος, ὡς κωπηλάτης πρότερον, δεύτερον ὡς πλωρήτης·** **3)** δημ. πλοιάριον ἐκτελοῦν τὴν μεταξὺ τῶν ὄχθῶν ποταμοῦ, λίμνης κττ. διαπεραίωσιν, συνήθ. κινούμενον διὰ κωπῶν ἢ ἑλκόμενον διὰ συρματοσχοίνου, ἄ. πορθμεῖον, βάρις, περαταριά· **4)** δημ. ἡ ἔναντι παραλία, ἐγγὺς παραλία· ἐν χρ. κ. ὡς τοπων.

πέραν ἐπίρρ. κ. νεώτ. παράλλ. **τοῦ πέρα** (ὁ κ. ἀντὶ τοῦ πέραν ἐν τῇ δημ.) βλ.λ., ἐπ. κ. Ἰων. **πέρην·** π. τοῖς παλαιοτάτοις ποιηταῖς πάντοτε μτ. γενικ. δηλούσης τὸ παρεντιθέμενον (συνήθ. **ποταμόν, θάλασσαν** κττ.), **ἐπὶ** τοῦ ἄλλου μέρους, εἰς τὴν ἀπέναντι πλευράν τινος, ἀντίπερα κάποιου : ᾿Ιλ.Β 626, αὐτ.Ω 752 **πέρνασχ᾿ ὅν τιν᾿ ἕλεσκε πέραν ἁλὸς** (οὐδαμοῦ ἐν τῇ ᾿Οδ.), ῾Ησιόδ.Θ 215 **πέραν κλυτοῦ ᾿Ωκεανοῖο,** αὐτ.Θ 814, Πίνδ.Ν 5,21 **πέραν πόντοιο,** ῾Ηρ.5,9 **τὰ πέραν τοῦ ῎Ιστρου,** Αἰσχ.᾿Αγ.1200 **πόντου πέραν τραφεῖσαν,** Σοφ.᾿Αγ.334, Θουκ.2,67 **πέραν τοῦ ῾Ελλησπόντου,** Ξεν.᾿Αντ.4,3,3 **πέραν τοῦ ποταμοῦ,** ΚΔΜατθ.4,25 **ἀπὸ Γαλιλαίας καὶ .. ᾿Ιουδαίας καὶ πέραν τοῦ ᾿Ιορδάνου,** αὐτ.4,15· || ἀπολ. ἐπὶ τοῦ ἀπέναντι μέρους, ἀποπέρα, ἀντίπερα, εἰδ. ἐπὶ παρεμβαλλομένης θαλάσσης, ποταμοῦ, λίμνης : ῾Ηρ.6,97 **προσορμίζεσθαι . . πέραν ἐν τῇ ῾Ρηναίῃ,** Ξεν.2,4,20 **αὐδὲ..βοηθῆσαι πολλῶν ὄντων πέραν οὐδεὶς αὐταῖς δυνήσεται λελυμένης τῆς γεφύρας·** **2)** μτ. ρ. κινήσεως ἀκολουθοῦμενον ὑπὸ τῆς προθ. **εἰς** πρός τι, εἴς τι μέρος ἐπὶ τοῦ ἀπέναντι μέρους κείμενον : ῾Ηρ.8,36 **πέρην ἐς τὴν ᾿Αχαιΐην διέπεμψαν,** Ξεν.᾿Αν.7,2,2 **πέραν εἰς τὴν ᾿Ασίαν διαβῆναι·** || ὅμ. διὰ μέσου τινὸς εἴς τι ἐπὶ τοῦ ἀπέναντι μέρους κείμενον :·Θουκ.1,111 **διαπλεύσαντες πέραν τῆς ᾿Ακαρνανίας ἐς Οἰνιάδας·** κ. ἄνευ τῆς προθ. **εἰς** : ῾Ηρ.6,44 **ἐκ Θάσου**

διαβαλόντες πέρην ὑπὸ τὴν ἤπειρον· 3) μτ. τοῦ ἄρθρου τὸ πέραν τὸ ἐπὶ τῆς ἀντιθέτου πλευρᾶς, ὄχθης κτΤ. μέρος, τὸ ἀντικρύ, τὸ κεῖθε μέρος : Ξεν.'Αν.3,5,2 διαβιβάζεσθαι εἰς τὸ πέραν τοῦ ποταμοῦ, αὐτ.'Αν.4,3,11 κατίδοιεν ἐν τῷ πέραν . . γέροντα, ΚΔ Μᾶρκ.5,1 καὶ ἦλθον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν, αὐτ.Λουκ.8,22 εἰς τὸ πέραν τῆς λίμνης· ‖ κ. κτ. πληθ. τὰ πέραν τὰ κείμενα ἢ συμβαίνοντα ἐπὶ τῆς ἀντιθέτου πλευρᾶς, ὄχθης : Ξεν.4,3,24 ἐπεὶ τὰ πέραν ἑώρα καλῶς γιγνόμενα· ‖ ὁμ. ἐπιθετικῶς, ὁ, ἡ πέραν ὁ τοῦ ἀπέναντι μέρους, ὁ ἀντικρινός, ὁ ἀποπέρα : 'Αρρ.'Αν.5,10,2 ἡ ὄχθη ἡ πέραν· ὁμ. Πολύβ.3,97,5 τὰ πέραν πράγματα (ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ τὰ ἐπὶ τάδε)· ὁμ. οἱ πέραν (ἐνν. ἄνθρωποι) οἱ ἐπὶ τοῦ πέραν μέρους, οἱ ἀποπέρα : Πλούτ.Μάρ. 23· 4) μτ. γενικ. ἀπέναντι, κατέναντί τινος, ἀντικρὺ σὲ κάτι : 'Ιλ.Β 535 πέραν ἱερῆς Εὐβοίης· οὕτω συνήθ. ἐν Παυσ.2,22,2 πέραν δὲ τοῦ τάφου χαλκεῖόν ἐστιν οὐ μέγα, αὐτ.5,15,8· 5) σπανιώτ. μτ.γενικ. ἐν τῇ σημ.τοῦ πέρα βλ.λ., ἐπέκεινα, περαιτέρω τινός, πιὸ πέρα ἀπὸ κάτι: Πίνδ.Ι 6(5),33 πέραν Νειλοιο παγᾶν, Εὐρ.'Ιππ.1053 πέραν γε πόντου καὶ τόπων 'Ατλαντικῶν, αὐτ.'Αλκ.585 (λυρ.), αὐτ.'Ικ.676, ΚΔ 'Ιω.18,1 ἐξῆλθε πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν κέδρων, ὅπου ἦν κῆπος, - τὰ πέραν τῆς Θεσσαλίας μέρη· ‖ νεώτ. κ. μτφ. ἐν τῇ σημ. τοῦ [illegible] βλ.λ.3) ἐπιπλέον τινός, περισσότερον ἀπὸ κάτι . δὲν γνωρίζει τίποτε πέραν τῆς ἐπιστήμης του· πέραν τούτου, - πέραν αὐτοῦ (ἐφεξῆς, περισσότερον), πέραν αὐτοῦ τίποτε δὲν εἶδον· φρ. πέραν τοῦ μέτρου καθ' ὑπερβολήν· 6) κατ' εὐθεῖαν διὰ μέσου τινός, ἴσα πέρα : 'Ιππ.Μοχλ.37 καῦσις (ἔστω) μὴ πέρην, αὐτ.'Αρθρ.11) ἐς τὸ πέρην· (συντασσόμενον τὸ πέραν μτ. γενικ. συνήθ. προηγεῖται ταύτης, ἀλλ' ἕπεται π. Αἰσχ. κ. Παυσ., βλ. ἀνωτ.)· πρβλ. πέρα.

περάντης-ου (ὁ) σχόλ. ἐν πάπ. παιδεραστής : Σχόλ.Θεόκρ.13.

περαντικός-ή-όν ὁ ἄγων εἰς συμπέρασμα, συμπερασματικός, λογικός, ἀποφασιστικός : 'Αριστφ. 'Ιππ.1378 συνερκτικὸς γάρ ἐστι καὶ περαντικὸς καὶ γνωμοτυπικὸς (ὁ Φαίαξ)· ‖ περαντικὸς λόγος εἶδος συλλογισμοῦ: Στωϊκ.2,77, πρβλ.Γαλ.18,219· ‖ περαντικά (τὰ) ἀμφ. σημ : Πάπ.

περάπτων αἰολ.μτχ. ἀντὶ περιάπτων : Πίνδ.Π 3,52.

πέρας-ατος (τὸ) μσν. κ. νεώτ. (δημ. μ. ἐν φρ. πέρατα τῆς γῆς τοῦ κόσμου), ἐπ. πεῖραρ βλ.λ., κυρ. τοπικῶς, τέλος, ὅριον, ἄκρη, τέρμα κ. (ὁ. κτ. πληθ. ἐπὶ τῆς γῆς τῆς θαλάσσης ἢ τοῦ κόσμου, τὰ ἔσχατα ὅρια, οἱ ἄκρες : 'Αλκ.33,1 ἐκ περάτων γᾶς, Θουκ.1,69, Μέν.546 πέρας . . αὔλ(ε)ιος θύρα ἐλευθέρᾳ γυναικὶ νενόμιστ' οἰκίας, Μηναῖ.12,2 'Ωδ.6 ὁ φθόγγος σου καὶ ῥημάτων . . ἡ δύναμις . . διελήλυθε πάντα τὰ πέρατα (πᾶσαν τὴν οἰκουμένην), Σολωμ.Λόρδ Μπάϋρ.63 ἀπ' τοῦ κόσμου ὅλα τὰ πέρατα, Γρυπ.Σκ.Τερρ.12,8 στὰ πέρατα τῆς γῆς ποὺ θησαυρίζουν· ὁμ. μσν. ἐκ περάτων ἀπὸ τὰ πέρατα, τὰ ἄκρα τῆς οἰκουμένης : Μηναῖ.8,15 'Εξαποστ.'Απόστολοι ἐκ περάτων συναθροισθέντες ἐνθάδε· ‖ τὸ ἄκρον ἀντικειμένου τινός : 'Αριστλ.ΖΓ 773a,21 τὸ πέρας τοῦ αἰδοίου, Γαλ.18(2),28 τὸ πέρας τῆς ῥινός· κ. ἀπολ. κτ. πληθ. τὰ ἄκρα δηλ. αἱ χεῖρες καὶ οἱ πόδες ὁμοῦ: 'Αρετ.Χρον.Παθ.1,7 τισὶ τὰ πέρατα ἀλγέει· 2) ἐν χρον. κ. μτφ. ἐννοίᾳ κυρ. μτ. γενικ., τὸ τέλος τινός, τὸ τέρμα, τὸ σταμάτημα, τὸ τελείωμα, ὁ τελειωμός : Αἰσχ.Πέρσ.632 μόνος ἂν θρήνων πέρας εἴποι, Εὐρ.'Ανδρ.1216 οὐκ ἔχων πέρας κακῶν, Θουκ. 7,42 εἰ πέρας μηδὲν ἔσται σφίσι τοῦ ἀπαλλαγῆναι τοῦ κινδύνου, Λυσ.12,88 πέρας ἔχουσι τῆς παρὰ τῶν ἐχθρῶν τιμωρίας, Δημ.258 πέρας ἅπασιν ἀνθρώποις ἐστὶ τοῦ βίου θάνατος· ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ ἀρχή : 'Αριστλ.Φυσ.264b,27 συνάπτει τῇ ἀρχῇ τὸ πέρας· ‖ πέρας ἔχω περαίνομαι, φθάνω εἴς τι τέλος : 'Ισοκρ.4,5 ὅταν . . τὸν λόγον τις ἴδῃ ἔχοντα πέρας, Λυκοῦργ.60· ‖ πέρας λαμβάνω τελειώνω, παίρνω τέλος : Πολύβ.5,31,2 πέρας λαμβάνειν αὐτὸν (ἐνν. τὸν πόλεμον)· ‖ τέλος ἐπιτίθημί τινι θέτω τέλος εἴς τι, τελειώνω κάτι : 'Αριστλ.ΖΙ 776a,4 ἐπιθεῖναι τῇ γενέσει πέρας· ‖ ἐν πέρατί εἰμι εὑρίσκομαι περὶ τὸ τέλος, πάω νὰ τελειώσω κάτι : Θεόφρ.ΦΑἴτ.5,18,2· ‖ φιλοσ. τὰ ἑκατέρωθεν ὅρια ἑκάστου πεπερασμένου (ἐν χρον. ἐννοίᾳ) πράγματος, δηλ. ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος ὁμοῦ : Πλάτ.Παρμ.137D τελευτή γε καὶ ἀρχὴ πέρας ἑκάστου, 'Αριστλ.ΖΓ 777b,29 τὸ πέρας καὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς τελευτῆς, αὐτ.Μεταφ.1022a,4· 3) ὁθ. ὡς φιλοσ. ὅρος, τὸ πεπερασμένον βλ.λ., τὸ ἔχον ὅρια, ἀντίθ. ἄπειρον : Πυθ. π. 'Αριστλ.Μεταφ.986a,23, Πλάτ.Φίλ.30Α τὰ τέτταρα ἐκεῖνα, πέρας καὶ ἄπειρον καὶ κοινὸν καὶ τὸ τῆς ἐννοίας γένος· ‖ ὁμ. ἐπὶ τῶν ἀτόμων πέρατα τὰ ἐξωτερικὰ ὅρια ἑκάστου : 'Επίκ.'Επ.1,17U τὰ ἐλάχιστα καὶ ἀμιγῆ πέρατα (τῆς ἀτόμου)· ‖ ὁμ.ἐν τῇ ἠθικῇ ἡ τελειότης, τὸ ἄκρον ἄωτόν τινος : 'Επίκ.'Επ.3,65U τὸ τῶν ἀγαθῶν πέρας, αὐτ.Δόξ.20 τὰ πέρατα τῆς ἡδονῆς, Μητρόδ.Χ 831,8 ἐν τῷ κατὰ φύσιν πέρατι κατακέκλειται τἀγαθόν· 4) ἐπὶ πραγμ., ἡ τελείωσις, τελειοποίησις, τὸ ἄκρον ἄωτον : 'Ηγήσιππ. Κωμ.1,4 τὸ πέρας τῆς μαγειρικῆς . . εὑρηκέναι, Ποσείδ.26,17· 5) ἡ ὑπάτη ἐξουσία ἔν τινι, τὸ βέτο, ἡ τελευταία λέξις : Δείν.3,16 (οἱ) τὸ πέρας ἔχοντες τῶν ἐν τῇ πόλει ἁπάντων δικαίων (περὶ τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου, αἱ ἀποφάσεις δὲν ὑπέκειντο εἰς ἔφεσιν)· 6) σκοπός, τέλος, ἐπιδίωξις : Λουκ.'Αρμ.2 ἐπὶ τὸ πέρας ἀφίξῃ τῆς εὐχῆς, αὐτ.3 ἐπὶ πέρας ἥκειν με τῆς ἐλπίδος· 7) πέρας ὡς ἐπίρρ. ἐν τέλει, ἐπὶ τέλους, στὰ τελευταῖα, τέλος : Αἰσχίν.1,61 πέρας πείθουσιν ἀναστῆναι ἀπὸ τοῦ βωμοῦ τὸν ἄνθρωπον, Πολύβ.2,55,6 πέρας ἐκβαλὼν τοὺς Μεγαλοπολίτας κατέσχε τὴν πόλιν· κ. ἐν φρ. πέρας δ' οὖν ἐπὶ τέλους λοιπόν : Δημ.1285· ‖ τὸ πέρας ἐν τέλει, εἰς τὰ τελευταῖα : Λυσ.9,17,"Αλεξ.261,13· ‖ ὁμ. τὸ πέρας γιὰ νὰ τελειώνουμε, χωρὶς πολλὰ λόγια : Μέν.'Επιτρ.70,316.

πέραση (ἡ) δημ. συνήθ. ἐν φρ. μτ. τοῦ ρ. ἔχω ἐπὶ νομισμάτων, ἔχω κῦρος, ἀξίαν πρὸς κυκλοφορίαν : τὰ ρούβλια δὲν ἔχουν πέραση (ἃ. δὲν περνοῦν)· ‖ μτφ. ἐπὶ προσ., ἀναγνωρίζομαι, ὑπολογίζομαι ὑπὸ τῶν ἄλλων : ἔχει μεγάλη πέραση αὐτὸς ὅπου νὰ μπῇ· ‖ ἔχω πέραση προσελκύω, προκαλῶ ἐνδιαφέρον : ἔχει μεγάλη πέραση στὶς συγκεντρώσεις, - γέρασε πιά, δὲν ἔχει πέραση· ‖ ὁμ. κ. ἐπὶ πραγμ. ἢ λόγων : ὁ λόγος του - ἡ ὑπογραφή του ἔχει πέραση, - αὐτὰ ἐδῶ δὲν ἔχουν πέραση (δὲν ἐπιτυγχάνεις μὲ αὐτὰ ἐδῶ, δὲν περνοῦν αὐτὰ ἐδῶ).

περασιά (ἡ) δημ. τὸ μέρος δι' οὗ δύναταί τις νὰ περάσῃ, πόρος, δίοδος, διάβασις, πέραμα· 2) δημ. ναυτ. ἡ δίεροις βλ.λ.2).

περάσιμος-ον ὁ ὃν δύναταί τις νὰ περάσῃ, διαβατός : Εὐρ.ἀπ.1047 ἀὴρ ἀετῷ περάσιμος, 'Αρρ.'Αν.5,9,4 περάσιμοι ποταμοί,Σκύμν.818,Στράβ. 7,4,1, Πλούτ.Λούκ.27 ᾗ μάλιστα περάσιμον ἦν (τὸ ῥεῦμα)· 2) ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν διάβασιν, τὸ πέρασμα : 'Υμν.'Ισ.35 θαλάσσας . . περάσιμον μόχθον (τὸν μόχθον διὰ τὴν διάβασιν τῆς θαλάσσης).

πέρασις-εως (ἡ), δημ. πέραση βλ.λ. διάβασις, παρέλευσις, πέρασμα : Σοφ.ΟΚ 103 βίου κατ' ὀμφὰς τὰς 'Απόλλωνος δότε πέρασιν ἤδη καὶ καταστροφήν τινα (Σουΐδ. «πέρασις βίου, ἡ τελευτή»)· 2) π. Πυθαγ., ὄν. τοῦ ἀριθμοῦ ἐννέα : Θεολ.'Αριθμ.57.

πέρασμα-ατος (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ περῶ, περνῶ μτ. ἀντικειμενικῆς γενικ., ἡ διάβασις, διέλευσις, δίοδος, τὸ διάβα: **τὸ πέρασμα τοῦ ποταμιοῦ δὲ μᾶς δυσκόλεψε**· || μτ. ὑποκ.γενικ. ἡ διάβασις, διέλευσις, πάροδος, παρέλευσίς τινος : **τὸ πέρασμα τοῦ στρατοῦ ἀπ' τὸ ποτάμι, - στὸ πέρασμά μου ἀπ' τὴν Ἀθήνα τὸν γνώρισα, - στὸ πέρασμά της τά 'χανε**· || **τὸ πέρασμα τῶν πουλιῶν** ἡ καθ' ὡρισμένην ἐποχὴν τοῦ ἔτους διάβασις ἀποδημητικῶν πτηνῶν· || ἰδ. ἐπὶ χρόνου, ἐπὶ τῆς αὐτῆς σημ. : **μὲ τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου θὰ διορθωθοῦν ὅλα, - μετὰ τὸ πέρασμα τῆς γιορτῆς**· || κ. ἀπλῶς **πέρασμα** ἄνευ γενικ. τὸ νὰ περάσῃ, νὰ ζήσῃ τις ἔχων τὰ ἀναγκαιοῦντα, νὰ πορέψῃ : **ἔχομε κρασὶ γιὰ πέρασμα μόνο, ὄχι γιὰ πούλημα**· κ.κτ. πληθ. : Παλαμ. [τίτλ.] **περάσματα καὶ χαιρετισμοὶ** (διαβάσεις, δίοδοι διὰ διαφόρων μερῶν)· **2**) πέρασμα τὸ διερχόμενον, τὸ παροδικόν : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 77,16 **δὲν εἶσαι σὺ αὖτε νιὰ φύτρα, οὔτε καὶ γέρασμα, δίχως ἀρχὴ καὶ δίχως φτάσιμο, ἕνα πέρασμα**· **3**) ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ διαπερᾶν, περᾶν τι διὰ μέσου ἄλλου : **τὸ πέρασμα τῆς κλωστῆς στὸ βελόνι δὲν τὸ καταφέρνουν οἱ γριές**· **4**) τὸ μέρος δι' οὗ δύναταί τις νὰ διαβῇ ποταμόν, πορθμὸν κττ., ἄ. πέραμα, διάβα : Πολίτ. Ἐκλ.Τραγ.63,4 **κι ἐκόπηκε τὸ πέρασμα κι ἐκόπη τὸ γιοφύρι, ποὺ κεῖ περνάει ἡ κλεφτουριά.**

περασμένος-η-ο δημ., παθ. μτχ. τοῦ ρ. περνῶ βλ.λ., ὁ παρελθών, ὁ ἀνήκων εἰς τὸ παρελθόν: Ἐρωτόκρ.4,592 **τὸν περασμένο χρόνο,** Πολίτ.Ἐκλ. Τραγ.59,13 **νά μοῦ θυμάῃ τὸν πόλεμα τὰ περασμένα νιάτα,** Σολωμ.Ἐθν.Ὕμν.5 **νὰ λὲς περασμένα μεγαλεῖα καὶ διηγῶντας τα νὰ κλαῖς**· || ὁ πληθ. τοῦ οὐδ. **τὰ περασμένα** ὡς οὐσ. τὰ κατὰ τὸ παρελθὸν συμβάντα, πᾶν τὸ ἀναγόμενον εἰς τὸ παρελθόν : Ἐρωτόκρ.5,265 **καὶ σκλάβος της ἐγράφτηκα, τὰ περασμέν' ἀφῆκα,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 27,22 **καὶ διώχνοντας τὰ περασμένα κι ὅλα τὰ σήμερα, εἰς ἐμένα νά βρῃς τὴ γλύκα τῆς ζωῆς, - ζῇ μὲ τὰ περασμένα** (μὲ τὰς ἀναμνήσεις τοῦ παρελθόντος)· **2**) εἰδ. ἐπὶ ἀνθρ., ὁ προβεβηκὼς τὴν ἡλικίαν, ὁ οὐχὶ νέος : **γυναίκα περασμένη**· **3**) ἐπὶ γυναικὸς ἐν αἰσχρ. σημ.

περασμός (ὁ) δημ. ἡ διάβασις : Σολωμ.Λάμπρ. 25,24 **ὁ περασμὸς τοῦ λυτρωτῆ σφυρίζει.**

περαστικός-ή-ό δημ. ὁ διερχόμενος, διαβαίνων, ὁ κατὰ τὴν δίοδον ἐκτελῶν τι, διαβατικός : **εἶμαι περαστικός, δὲ θὰ καθίσω**· || παροδικός, ὀλιγοχρόνιος, στιγμιαῖος, ἐφήμερος : Παρφ. Σκ.123,7 **καὶ πότε μιὰ γαργὴ βροχὴ περαστικὴ ξεσποῦσε,-περαστικὲς εἶν' αἱ χαρὲς στὸν κόσμο**· || **περαστικὸς δρόμος** ὁ δι' οὗ πολλοὶ διέρχονται, συχναζόμενος, πολυσύχναστος· || τὸ οὐδ. **περαστικά** ἐπὶ νόσων, παροδικά, **ἐκεῖνα ποὺ περνοῦν** χωρὶς ἀνεπανορθώτους συνεπείας : **ὅταν γίνωνται περαστικά, δὲν εἶναι βαρὺ τὸ κακό,-ἄς εἶναι περαστικὰ τοὐλάχιστον**· ἰδ. ἐπὶ εὐχῆς **περαστικά (σου, σας)** ! εὔχομαι νὰ παρέλθῃ, ἡ ἀσθένεια ἢ ἡ ὀδύνη καὶ αἱ ταλαιπωρίαι (ἀτυχήσαντος).

περαστός-ή-ό δημ. ἐπὶ διαφόρων κατασκευῶν ἢ ἀντικειμένων ἰδ. ξυλίνων ἢ μεταλλικῶν, ὁ προσηρμοσμένος δι' ἐμβολῆς καὶ οὐχὶ δι' ἥλων ἢ συγκολλήσεως, ἄ. κλειδωτός, ἀντίθ. καρφωτός, κολλητός : **περαστὰ παραθυρόφυλλα**· **2**) ἐν τῇ μαγειρικῇ ὁ περασμένος ἀπ' τὸ τρυπητό : **ντομάτα περαστή.**

περατάρης (ὁ) δημ. κ. **περαματάρης** πορθμεύς, περάτης βλ.λ.· παι. μτφ. ἐπὶ τοῦ γερανοῦ τοῦ διακομίζοντος τὰς χελιδόνας : Βλαχογ.Ἀθ Διάκ.128 **σὰν περατάρης γερανός, ποὺ σέρνει στὰ φτεροῦγια τὰ χελιδόνια** τοῦ Μαρτιοῦ.

περαταριά (ἡ) δημ. πορθμεῖον βλ.λ.2), πόρος, μέρος κατάλληλον πρὸς διάβασιν, πέραμα.

περατεύω Ἡσ. «περαίνω».

περάτη (ἡ) (ἐνν. χώρα), θηλ. τοῦ **πέρατος** (ὃ δὲν ἀπαντᾷ) ἐπὶ τῆς δύσεως, ἡ ἀπέναντι τῆς (ἀνατολῆς) κειμένη ἐσχατιὰ τοῦ οὐρανοῦ : Ὀδ.Ψ 243 **νύκτα μὲν ἐν περάτῃ δολιχὴν σχέθεν,** Καλλ.Δῆλ.169 **μέχρις ὅπου περάτη τε καὶ ὁππόθεν ὠκέες ἵπποι Ἠέλιον φορέουσι**· || σπαν. κ. ἀντιθ. ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς : Ἀπολλ.Ρ 1,1281· || **τὸ νότιον ἡμισφαίριον** : Ἄρατ.499.

περάτηθεν ἐπίρρ. μτγν. πέραθεν **βλ.λ.** : Ἀπολλ.Ρ 4,54, Μαν.3,417, Ὀρφ.Λιθ.606.

περάτης-ου (ὁ) μτγν. κ. δημ. ἢ **περατής-οῦ** (Ἀρκάδ.26,24 «τὸ δὲ θεατὴς ἢ περατὴς ῥηματικὰ ὄντα ὀξύνεται») πορθμεύς, περατάρης, περαματάρης : Σουΐδ. ἐν λ. πορθμεύς, Πρόκλ.Τετράβ.250· **2**) ὁ περιπλανώμενος, πλάνος, μετανάστης, ἢ ὁ πέραν (ποταμοῦ κττ.) ἔχων τὴν κατοικίαν αὐτοῦ : ΠΔ Γέν.14,13 **ἀπήγγειλεν Ἀβραὰμ τῷ περάτῃ** (Ἰω. Χρυσ.1,284,14 «ἐπειδὴ γὰρ πέραν τοῦ Εὐφράτου τὴν κατοίκησιν εἶχε, διὰ τοῦτο καὶ περάτης ἐλέγετο»), Φίλ.1,439 ὡς ἑρμήνευμα τοῦ Ἑβραῖος· || δημ. διαβάτης, περιπατητής, κοσμογυριστής : Παλαμ.Βωμ. **μὴν τὴν εἴδατε, διαβάτες καὶ περάτες, τὴ γυναίκα μου, τὴν ἀγαπητικιά μου,** Ζερβ. Μῦθ.Ζ 12 **εἰς τὸν δρόμον ὅμως, ἄγνωρος περάτης ἀκόμη καὶ περίεργος εἰς καθετί**· **3**) δημ. ξύλινος μοχλὸς θύρας διήκων ἀπὸ τοῦ ἑνὸς **εἰς τὸ ἕτερον** ἄκρον καὶ κλείων ταύτην **ἐσωτερικῶς.**

περατής (ὁ) μτγν. ἄ. περάτης βλ.λ.

περατικός-ή-όν μτγν. ὁ προερχόμενος **ἐκ τοῦ** πέραν, τοῦ ἀπέναντι μέρους· ὅθ. ὁ ἐκ ξένου **μέρους,** ὁ μὴ ἐγχώριος, ἐπακτός, ξενικός· Περίπλ. Ἐρ.Θαλ.8,10,11 **περατικὸς λίβανος**· || **περατικὰ** (ἐνν. μέρη), ἄ. **περαματικὰ** βυζ. αἱ πέραν τῆς θαλάσσης ἢ μεγάλου ποταμοῦ χῶραι· οὕτω διὰ τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει, αἱ πέραν τοῦ Βοσπόρου καὶ τῆς Προποντίδος χῶραι τῆς Μ. Ἀσίας, αἱ πέραν τοῦ Δουνάβεως καὶ τοῦ Εὐξείνου χῶραι τῆς Ν. Ρωσίας κλπ.

περατοειδής-οῦς-ές ὁ περιωρισμένης ἢ τετελεσμένης φύσεως, πεπερασμένος, ἀντίθ. ἄπειρος : Πλάτ.Φιλ.25D **τὴν τοῦ περατοειδοῦς** (γένναν) **συναγαγεῖν,** Πρόκλ.Στοιχ.Θεολ.90· || μτγν. συγκρ. **περατοειδέστερος** : Δαμάσκ.Ἀρχ.50.

περατός-ή-όν (περῶ), ἰων. **περητός** περάσιμος βλ.λ. διαβατός : Πίνδ.Ν.4,69 **Γαδείρων τὸ πρὸς ζόφον οὐ περάσιμον,** Πλούτ.Πύρρ.28 **τάφρος οὐ περάσιμος**· || ἐπὶ ποταμοῦ πλωτός : Ἡρ.1,189 **ποταμὸς νηυσὶ περητὸς** (πρβλ.αὐτ.1,193 **νηυσιπέρητος**)· **2**) πάπ. περατικὸς βλ.λ.

περατῶ-άω (πέρας) κ. νεώτ. περιορίζω, περικλείω ἐντὸς ὁρίων : Στράβ.2,3,1 **πρὸς δύσει . . καὶ ἀνατολῇ θάλαττά ἐστιν ἡ περατοῦσα,** Φίλ.1,347 **νύκτα καὶ ἡμέραν ἀνατολαῖς καὶ δύσεσι περατοῦν,** Πλούτ.Ἠθ.719D **περατοῦν τὴν ὕλην ἄπειρον οὖσαν,** Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.1,81 **αὕτη** (μέθοδος) **περατοῖ τοῦτο** (τὸ ἄπειρον)· || **μέσ. περιορίζομαι,** περιέχομαι ἐντὸς ὁρίων : **Φίλ.2,240 ἡ σελήνη τὸν ἑαυτῆς κύκλον περατοῦται**· || παθ. τίθεμαι ἐντὸς ὁρίων ὑπ' ἄλλου τινός : Ἀριστλ.Ψυχ.407a,28, Πλούτ.Ἠθ.389F· || **εἶμαι περιωρισμένος,** πεπερασμένος : Ἄρατ.Χρον.Παθ.1,7 (ἀμφ.εἰκ.), Γαλ.18(2),766· **2**) μέσ. κ. παθ. ἐν τῇ γραμμ. λήγω, καταλήγω : Ἀπολλ.Δύσκ.Ἀντων.95,6 **περατοῦσθαι εἰς ος**· ἐπὶ στίχων: Ἡφαιστ.1,4 **περατοῦσθαι εἰς μέρος λόγου,** Ἀριστείδ.Κ 1,14 **περατοῦσθαι ἕως ὀκτωκαιδεκασήμου**· **3**) κ. νεώτ. **φέρω εἰς πέρας,** ἀποπερατῶ, τελειώνω, **περατώνω** : Ἑρμητ.18,11 **περατοῦν λόγον, - ἐπεράτωσε τὴν ἀγόρευσίν του**· || συμπληρῶ τὴν ἐκτέλεσίν τινος : Ἰώσ.ΑΙ 19,1,1 **περατοῦν**

τὴν διάβασιν τριήρει, - ἐπεράτωσε τὰς σπουδάς του κ. παθ. ἐπερατώθη ἡ οἰκοδομή.

περάτωσις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. λῆξις, κατάληξις, ἄκρον τέρμα : 'Αρετ.'Οξ.Παθ.2,8 **περατώσεις φλεβῶν· 2)** ἐκπλήρωσις, συμπλήρωσις τῆς ἐκτελέσεώς τινος : Πλωτῖν.4,4,20, - ἡ **περάτωσις τῶν παραγωγικῶν ἔργων εἶναι προσεχής·** || νεώτ. ἀποπεράτωσις, τελείωμα : **μετὰ τὴν περάτωσιν τῶν διαπραγματεύσεων - τοῦ συνεδρίου.**

περατωτικός-ή-όν μτγν. περιοριστικός : Σιμπλίκ.Φυσ.456,16, Πρόκλ.Παρμ.567S **π- δυνάμεις.**

περατωτός-ή-όν μτγν. ὁ δυνάμενος νὰ περιορισθῇ : Δομάσκ.'Αρχ.315.

περαχωρίτης (ὁ) δημ., θηλ. **περαχωρίτισσα, ὁ** κάτοικος τῆς περαχώρας, ἤτοι τῆς πέραν ποταμοῦ ἢ θαλάσσης ἢ πεδιάδος χώρας, ἐκ τοῦ ἀπέναντι, ἀντικρινοῦ μέρους, τόπου.

περαχωρίτικος-η-ο δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πέραν τοῦ ποταμοῦ ἢ θαλάσσης χώραν ἢ εἰς τοὺς περαχωρίτας βλ.λ.

περάφυλλον (τὸ) νεώτ. γένος **ροδοειδῶν φυτῶν.**

περβάζι (τὸ) (τουρκ.) δημ. κ. **πρεβάζι** τὸ περὶ τὸ ἄνοιγμα θύρας, παραθύρου κττ. πλαίσιον.

περβέβαται γ' πληθ. παθ. παρακ. τοῦ περιβαίνω βλ.λ.

περβολάρης (ὁ) δημ. συγκ. τ. τοῦ 'περιβολάρης.

περβόλι (τὸ) δημ. συγκ. τ. τοῦ περιβόλι βλ.λ. : Βιζυ[illegible]σ' **στὸ περβόλι ἕνα δεντρό.**

περγα[illegible]ιός (ὁ) δημ. ἐφιάλτης, βραχνὰς βλ.λ.

περγαμέλαιον (τὸ) νεώτ. χημ. αἰθέριον ἔλαιον παρασκευαζόμενον ἐξ ἀποστάξεως τῶν φλοιῶν κίτρου **βλ.λ.** τοῦ περγαμίου.

περγαμηνέα (ἡ) νεώτ. βοταν. τὸ **φυτὸν** κίτριον βλ.λ. τὸ περγάμιον, ἄ. περγαμό(ν)το.

περγαμηνή (ἡ) μσν. κ. νεώτ. θηλ. τοῦ ἐπιθ. περγαμηνός βλ.λ. ὡς οὐσ. μεμβρᾶνα χρησιμοποιουμένη πρὸς γραφήν, κληθεῖσα οὕτως ἐκ τῆς πόλεως Περγάμου τῆς ΜΑ ἔνθα ἐβελτιώθη ἡ ἐπεξεργασία ταύτης κατὰ τὸν β' αἰ. π.Χ. κατασκευαζομένη ἐκ λεπτοῦ καὶ μαλακοῦ δέρματος ἀμνοῦ ἢ ἐριφίου, βραδύτερον δὲ καὶ μόσχου, ὑποβαλλομένου εἰς τὴν συνήθη βυρσοδεψικὴν ἐπεξεργασίαν, εἶτα ἐκτεινομένου ἐπὶ ξυλίνου πλαισίου, μετὰ δὲ τὴν στέγνωσιν ἐπιπασσομένου ἐσωτερικῶς διὰ κόνεως ἐσβεσμένης ἀσβέστου καὶ τέλος τριβομένου ἐξωτερικῶς δι' ἐλαφροπέτρας πρὸς πλήρωσιν τῶν πόρων αὐτοῦ, κυλινδριζομένου διὰ σιδηροῦ κυλίνδρου πρὸς ἰσοπέδωσιν καὶ ἐπιπασσομένου δι' ἐλαφροῦ στρώματος ἀμύλου· βραδύτερον ἡ περγαμηνή, κατὰ τὴν στιλπνὴν ἐπιφάνειαν ἐχρωματίζετο πρὸς πολυτέλειαν, τὰ δ' ἐπ' αὐτῆς γράμματα ἐχαράσσοντο ἀντιστοίχως ἔγχρωμα· ἐδιπλοῦτο εἰς δύο φύλλα τετράγωνα συρραπτόμενα εἰς τεῦχος ἐκ τεσσάρων συνήθως φύλλων (τετράδια) ἢ τριῶν ἢ πέντε (τριάδια, πεντάδια)· || **περγαμηνὴ φυτικὴ** ἢ **περγαμηνὸς χάρτης** ἄ. παπυρίνη, χάρτης κατασκευαζόμενος χημικῶς δι' ἐπιδράσεως θειϊκοῦ ὀξέος ἐπὶ συνήθους χάρτου ἄνευ κόλλας καὶ χρησιμοποιούμενος εἰς ἀντικατάστασιν τῆς γνησίας περγαμηνῆς, ἐπὶ λίαν ἐπισήμων καὶ πολυτελῶν ἐγγράφων, διπλωμάτων κττ. ὡς κ. δι' ἄ. χρήσεις· **2)** συνεκδ. ὁ ἐπὶ περγαμηνῆς ἢ χάρτου περγαμηνοῦ γεγραμμένος τίτλος (σπουδῶν, βραβεύσεως, εὑρεσιτεχνίας κττ.), δθ.μαρτύριον, ἀπόδειξις τίτλου : **ἐπιδεικνύει τὰς περγαμηνάς του·** || κτ. ἐπέκτ. τίτλος εὐγενοῦς καταγωγῆς : **ἔχει περγαμηνάς.**

περγαμηνοειδής-οῦς-ές νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς περγαμηνὴν βλ.λ. : **περγαμηνοειδὴς χάρτης.**

περγαμηνοποιΐα (ἡ) νεώτ. ἡ κατασκευὴ περγαμηνῶν βλ.λ.(ι).

περγαμηνοπώλης-ου (ὁ) νεώτ. ὁ πωλῶν περγαμηνὰς βλ.λ.(ι), ἔμπορος περγαμηνῶν.

περγαμηνός-ή-όν νεώτ. ὁ ἐκ τῆς πόλεως Περγάμου προερχόμενος ἢ ἐν αὐτῇ κατασκευαζόμενος· || **περγαμηνὸς χάρτης** ἢ ἄ. περγαμηνὴ βλ.λ. ἡ φυτική· || ὡς οὐσ. **Περγαμηνός,** θηλ. **Περγαμηνή ὁ** κάτοικος τῆς Περγάμου· || τὸ θηλ. ὡς οὐσ. **περγαμηνή** βλ.λ.

περγαμότο (τὸ) δημ. **ὁ καρπὸς τῆς** περγαμηνέας βλ.λ.

περγαμύνη (ἡ) νεώτ. περγαμηνὴ φυτικὴ **ἐν** εἰδ. χρ. πρὸς περιτύλιξιν, λαδόχαρτο.

περγαντῖνο(ν) (τὸ) νεώτ.κ.δημ. ναυτ. βριγαντῖνον.

πέργολα (ἡ) (ἰταλ.) νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐν μεγάλαις οἰκοδομαῖς, ἰδ. πολυκατοικίαις, ἰσόπεδος καὶ πρὸς ἀντοχὴν βάρους κατεσκευασμένη στέγη, ἡ διὰ στηθαίου περιβαλλομένη καὶ κατὰ τὴν πρόσοψιν ἢ καὶ τὰς πλαγίας πλευρὰς ἔχουσα ξυλίνους καθέτους στύλους καὶ ἐπὶ τούτων βραχυτέρους ὁριζοντίους, ἤτοι διατεταγμένους κατ' ἀπομίμησιν τῆς σκιάδος, περγο(υ)λιᾶς βλ.λ.

περγο(υ)λιά (ἡ) (ἰταλ.) δημ. κ. **πέργουλα ἀναδενδράς,** κληματαριά, δράνα, **κρεββατίνα βλ.λς.**

πέργουλος (ὁ) 'Ησ. μικρὸν **πτηνόν,** πουλάκι.

πέργουν 'Ησ. **«πρέσβεις».**

πέρδησις-εως (ἡ) δ. τ. τοῦ πράδησις **βλ.λ.**

πέρδικα (ἡ) μσν. **κ.** δημ. πέρδιξ βλ.λ.

περδικάβγουλο (τὸ) δημ. **τὸ ἀβγὸ τῆς** πέρδικας, περδικήσιο ἀβγό.

περδικάκι (τὸ) δημ. ὑποκορ. τοῦ πέρδικα βλ.λ., μικρὰ πέρδιξ, περδικούλα· || ὁ νεοσσὸς τῆς πέρδικος, περδικόπουλο, **περδικοπούλι· 2)** τὸ φυτὸν παριεταρία **βλ.λ. ἡ** φαρμακευτική.

περδίκειος-αν μτγν. ὁ ἀνήκων **εἰς** τὴν πέρδικα ἢ προερχόμενος **ἐξ** αὐτῆς : Πολυδ.6,33 **περδίκεια κρέα,** Σουΐδ.

περδικήσιος-α-ο δημ. ὁ τῆς πέρδικος, ὁ ἐκ πέρδικος προερχόμενος : **περδικήσιο λάλημα, - περδικήσια ἀβγά·** || ὁ ὅμοιος πρὸς τὸν τῆς πέρδικος, ποὺ εἶναι σὰν τῆς πέρδικας· || **κτ.** πληθ. τὸ οὐδ. ὡς ἐπίρρ. **περδικήσια** κατὰ τὸν τρόπον τῆς πέρδικας, ἰδ. ἐπὶ βηματισμοῦ : **περπατεῖ περδικήσια** καμαρωτά.

περδίκι-ιοῦ (τὸ) δημ. περδίκιον βλ.λ.

περδικιάς-άδος (ἡ) μτγν. τὸ φυτὸν **περδίκιον,** ἄ. περδίκιος βλ.λ. βοτάνη : Γαλ.12,885.

περδικιδεύς-έως (ὁ) Εὐστ.753,56 ὁ νεοσσὸς τῆς πέρδικος, περδικάκι, περδικόπουλο.

περδικικός-ή-όν μτγν. ὁ τῆς πέρδικος, ὁ χρησιμεύων εἰς τὴν πέρδικα : 'Αριστφ.ἀπ.406 **περδικικὸς οἰκίσκος.**

περδίκιον (τὸ) κ. μσν., δημ. **περδίκι** ὑποκορ. τοῦ πέρδιξ, μικρὰ πέρδιξ, περδικούλα, περδικάκι βλ.λ.: Βαλαωρ.Φωτ.185 **κι ἀξίζει τὸ κεφάλι σου λαγόπουλο ἢ περδίκι·** || δ.φρς **εἶμαι περδίκι, - ἔγινα περδίκι** (εἶμαι ἢ ἔγινα ὑγιής, σφριγηλός)· || ὁ πληθ. **περδίκια** ὡς ἑτερογεν. κ. ἑτερόκλ. πληθ. τοῦ πέρδικα ἀντὶ πέρδικες : Διγεν.'Ακρ.102 **ἀργυροκατασκευάστα ἀηδόνια καὶ περδίκια,** Διήγ. 'Αχιλλ.137 **αὐτῶς τοὺς ἐσυνέτριβεν ὡς φάλκων τὰ περδίκια,** δ.τραγ. **πάσα μερούλα κυνηγῶ ἀηδόνια καὶ περδίκια· 2)** τὸ φυτὸν πολύγανον βλ.λ. τὸ παράλιον : Θεόφρ.Φ(ι)1,6,11· || τὸ φυτὸν ἐλξίνη βλ.λ. : Διοσκ.4,85.

περδίκιος βοτάνη (ἡ) 'Ησ. ἐν λ. ἐλξίνη τὸ φυτὸν περδίκιον, ἐλξίνη βλ.λς.

περδικίτης-ου (ὁ) μτγν. (ἐνν. λίθος) εἶδός τι λίθου : 'Αλέξ.Τραλλ.12.

περδικλώνω δημ. κ. **περδουκλώνω** πεδικλώνω.

περδικοθήρας-ου (ὁ) μτγν. ὁ θηρεύων, κυνηγῶν πέρδικας· || εἶδός τι ἱέρακος οὗ κατὰ πρατίμησιν λεία εἶναι αἱ πέρδικες : Αἰλ.Ζ(ι)12,4.

περδικόθυρον (τὸ) νεώτ., δημ. -ο **εἶδος** περδικοπαγίδας.

περδικομάτα (ἡ) δημ. ἐπὶ γυναικῶν ἡ ἔχουσα ὀφθαλμοὺς ἐνθυμίζοντας τοὺς τῆς πέρδικος, ὡς ἐπαινετ. ἐπίθ. : Κρυστ.137 **ποῦ πᾷς, περδικομάτα μου, κατά τὸ μεσημέρι.**

περδικοπαγίς-ίδας (ἡ) **νεώτ., δημ. -ίδα** παγὶς πρὸς ἄγραν περδίκων.

περδικοπάνι (τό). δημ. ξύλινον ἢ συρμάτινον πλαισίωμα φέρον **τεταμένον** ἐπ' αὐτοῦ ὕφασμα, ὄπισθεν τοῦ **ὁποίου καλυπτόμενος ὁ** κυνηγὸς πλησιάζει τὰς πέρδικας.

περδικοπάτημα (τὸ) δημ. πάτημα, ἴχνος, ἀχνάρι πέρδικας· **2)** τὸ φυτὸν ἀρνόγλωσσον βλ.λ.

περδικοπούλι (τὸ) δημ. τὸ πουλὶ τῆς πέρδικας, ὁ περδικιδεύς, **ἄ.** περδικόπουλο, περδίκι βλ.λς.

περδικόπουλο (τὸ) δημ. περδικοπούλι βλ.λ.

περδικόστηθη (ἡ) δημ. κ. **περδικοστήθω-ως** ἐπὶ γυναικῶν, ἡ ἔχουσα τὸ στῆθος εὐτραφὲς καὶ προτεταμένον ὡς ἡ πέρδιξ ἐν χρ. ὡς ἐπαινετ. ἐπίθ. : Κρυστ. τὸ Μαγεμένο μαντήλι 44 **γιατί, καημένη Ἀναστασιά, γιατί, περδικοστήθω,** Παλαμ.Δωδεκ. 59 **περδικόστηθη ταιγγάνα.**

περδικοτροφεῖον (τό) τόπος ἐν ᾧ τρέφονται, διατηροῦνται πέρδικες : Ὑπερείδ.ἀπ.45.

περδικοτρόφος (ὁ) μτγν. ὁ τρέφων, διατηρῶν πέρδικας : Στράβ.14,2,5 **ἐξέπληττον δ' . . αἱ περδικοτρόφοι κομίζοντες τοὺς τιθασούς.**

περδικούλα (ἡ) δημ. ὑποκορ. τοῦ πέρδικα βλ.λ., μικρά, νεαρὰ πέρδιξ : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.63,20 **τρεῖς περδικοῦλες κάθαυνται στὸν Πύργο τῆς Καστάνιας,** Κρυστ.164,37 **περίμορφη σὰν ταῦ βουνοῦ τὴν κάρια περδικούλα·** **2)** μτφ. ἐν φρ. **τὸ λέει ἡ περδικαύλα του** (τὸ λέει ἡ καρδιά του, εἶναι εὔτολμος, ἀνδρεῖος).

περδικούλι (τό) δημ. **ὑπακορ.** τοῦ πέρδικα βλ.λ., ἄ. περδικάκι, περδίκι· **2)** τὰ **φυτὸν** ἀναγαλλὶς βλ.λ. ἢ ἀρουραία.

περδίκουλος (ὁ) νεώτ. ζωολ. γένος πτηνῶν ἐκ τῶν ἀλεκτοροειδῶν περιλαμβάνον πτηνὰ παραπλήσια πρὸς τὰς πέρδικας.

περδικόχορτο (τὸ) δημ. τὸ φυτὸν κρηπὶς βλ.λ.7) ἢ κονδυλόρριζος.

πέρδιξ-ικος (ὁ,ἡ) **κ. νεώτ., κρητ. πήριξ** ('Ησ.), δημ. **πέρδικα** (ἡ) τὸ πτηνὸν πέρδιξ ἡ ἑλληνὶς ἢ ὀρεινή, πετροπέρδικα : Ἀρχίλ.106, Ἐπίχ.84, Ἀριστφ.Ὄρν. 764 **πέρδιξ γενέσθω τοῦ πατρὸς νεοττίον,** Ξεν. Ἀπομν.2,1,4 **οἱ ὄρτυγες καὶ αἱ πέρδικες,** Ἀγαθ. ΑΠ 7,204 **ακοπέλων μετανάστρια πέρδιξ,** Διγεν. Ἀκρ.942 **καὶ τὴν ἐμὴν θεάσομαι πέρδικα τὴν ὡραίαν·** ‖ μτφ. περὶ ἐρωμένης : Διήγ.Ἀχιλλ. 935 **ὡς πέρδικαν ἐκ τὸ κλουβίν, οὕτως νὰ σὲ ἁρπάξω;** Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.33,10 **νὰ μὲ κοιμᾶν οἱ πέρδικες, νά μ' ἐξυπνᾶν τ' ἀηδόνια,** Βαλαωρ.Κατααντ.2 **σταυραῖται καὶ πέρδικες, ξεφτέρια, χελιδόνια,** Κρυστ.88 **σίντα λαλοῦν οἱ πέρδικες καὶ χαιρετοῦν τὸν ἥλιο, - περπατάει σὰν πέρδικα·** ‖ νεώτ. ζωολ. γένος ὀρνιθοειδῶν πτηνῶν ἐκ τῶν **τετραονιδῶν** περιλαμβάνον περὶ τὰ ὀκτὼ εἴδη ὧν γνωστότερα ἐν Ἑλλάδι **πέρδιξ ἡ πεδινὴ ἢ φαιὰ ἢ ἀγροδίαιτας ἄ. καμπήσια πέρδικα, λιβαδοπέρδικα καὶ πέρδιξ ἡ ἑλληνὶς ἢ ὀρεινὴ** ἄ. **βουνήσια πέρδικα** πετροπέρδικα· **2)** δημ. **πέρδικα τῆς θάλασσας** τὸ πτηνὸν γλαρεόλη βλ.λ.

περδῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. χημ. **σύνθεσις** νιτρικοῦ ἀμμωνίου, ὑπερχλωρικοῦ καλίου, · δινιτροτολουολίου καὶ ξυλαλεύρου ἐν χρ. ὡς ἐκρηκτικὴ ὕλη.

περδοκλάδι (τὸ) τὸ φυτὸν τάμος ὁ κοινός.

πέρδομαι κ. **νεώτ.,** ἀόρ. **ἔπαρδον** (μ. ἐν **συνθ.·** πρβλ. ἀποκαταπέρδομαι), παρακ. μτ. σημ. ἐνεστ. **πέπορδα,** ὑπερσ. μτ.σημ. παρατ. γ' ἑν. **ἐπεπόρδει,** ἀφήνω πορδήν, κλάνω : Ἀριστφ.Ἀχ.30 **ἐπειδὰν ὦ μόνος, στένω, κέχηνα, σκορδινῶμαι, πέρδομαι, ἀπορῶ, γράφω,** αὐτ.Εὐρ.335, αὐτ.Σφ.1305.

περδουκλάρι (τὸ) δημ. τὸ φυτὸν κομβόλβουλον τὸ δασικόν, ἄ. ὀμπρέλλα.

περέχυμα (τὸ) δημ. περίχυμα βλ.λ.

περεχύνω δημ. ἄ. περιχύνω βλ.λ.

πέρηθεν ἰων. τ. ἀντὶ πέραθεν βλ.λ.

πέρην ἰων. τ. ἀντὶ πέραν βλ.λ.

περητήριον (τό) (περῶ-άω) τρύπανον, τρυπάνι, ἀρίδα : Ἱππ.π.Γαλ.19,129.

περητός-ή-όν ἰων. τ. ἀντὶ περατὸς βλ.λ.

περήτρια (ἡ) Σουΐδ. «ἡ περιογγέλλουσα τὴν ὥραν».

περηφάνεια (ἡ) μσν. κ. δημ. ἀντὶ ὑπερηφάνεια βλ.λ. : Ἐρωφ.2,504 **μ' ἀπεὶς ἀποὺ τὸν Ἅδη βγῆκε κάτω,** Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.33 **τό 'χει καμάρι ἡ λεβεντιά, κι ὁ κλέφτης περηφάνειά.**

περηφάνεση (ἡ) μσν. κ. δημ. κ. **περηφάνιση κ. περιφάνεφη** ὑπερηφάνεια βλ.λ. : Ἐρωφ.5,355 **καὶ δίχως περηφάνεση στὸν κόσμον ἐπορπάτειε,** αὐτ. Ἀφιέρ.50 **κι εἶσαι 'π' τὴν περιφάνιση μακριὰ ταῦ κόσμου κείνη τὴ σκοτεινή.**

περηφανεύομαι δημ. ἀντὶ ὑπερηφανεύομαι βλ.λ. : **περηφανεύεται γιὰ τὰ παιδιά του.**

περήφανος-η-ο δημ. ἀντὶ ὑπερήφανος βλ.λ. : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.38 **ἕνας ἀϊτὸς περήφανος, ἕνας ἀϊτὸς λεβέντης,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 34,5 **ἡ ὀμορφιὰ περήφανη δὲ δίνει εὔκολα γνώρα·** ‖ ὁ πληθ. τοῦ οὐδ. ὡς ἐπίρρ. **περήφανα** ἀντὶ ὑπερήφανα, ὑπερηφάνως : **τοῦ ἀπάντησε περήφανα.**

πέρθω ποι. ρ., παρατ. ἰων. **πέρθεσκον** ('Απολλ.Ρ 1,800), μέλλ. **πέρσω,** ἀόρ. α' **ἔπερσα,** ἐπ. ἀπαρφ. **περσέμεν** (Κόϊντ.Σμ.12,20), ἀόρ. β' **ἔπραθον,** ποι. **πράθον** (Πίνδ.Ν 7,35), π.'Ομ. ὁ ἀόρ. α' συνηθέστ.)· παθ. ἐνεστ. **πέρθομαι,** παρατ. **ἐπερθόμην,** μέλλ. μέσ. μτ. παθ. σημ. **πέρσομαι,** ἀπαρφ. παθ. ἀορ. **πέρθαι** ('Ιλ.Π 708), ἐρημώνω, ἀφανίζω διὰ καταστροφῆς, καταστρέφω, ξεθεμελιώνω (π.'Ομ.μ. περὶ πόλεων) : Ἰλ.Σ 342 **πιείρας πέρθοντε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων,** Ὀδ.Α 2 **ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσεν,** Κόρινν.16, Πίνδ.Ν 7,35 **Πριάμου πόλιν Νεοπτόλεμος ἐπεὶ πράθεν,** Χρησμ.π.Ἡρ.7, 220 **μέγα ἄστυ ἐρικυδὲς ὑπ' ἀνδράσι Περσεΐδῃσι πέρθεται,** Εὐρ.Ἑκ.597 **ὦ τὴν ἐμὴν πέρσαντες Ἀργεῖοι πόλιν·** κ. παθ. : Αἰσχ.Ἑπτ.325 **πόλιν περθομέναν ἀτίμως·** ‖ περὶ προσώπων, θανατώνω, ἀφανίζω : Πίνδ.Ο 10(11),32 **ὅτι . . Τιρύνθιον ἔπερσαν,** Σοφ.Αἶ.1198 (λυρ.) **κεῖνος γὰρ ἔπερσεν ἀνθρώπους,** Εὐρ.Ἡρ.700 **τὸν ἄκυμον θῆκεν βίοτον βροτοῖς πέρσας δείματα θηρῶν·** ὁμ. ἐπὶ ἑνὸς ἀνθρώπου : Πίνδ.Π 9,81 **ἔπραθέ (νιν) φασγάνου ἀκμᾷ,** αὐτ.Ν 3,37, Σοφ.ΟΤ 1456 **μήτε μ' ἂν νόσον μήτ' ἄλλο πέρσαι μηδέν·** ‖ μτφ. ἐπὶ τοῦ ἔρωτος : Εὐρ.Ἱππ.542 **πέρθοντα καὶ διὰ πάσας ἰόντα συμφορᾶς θνατοῖς·** ἐπὶ τοῦ πυρός : Πίνδ.Π 3,50 **πυρὶ περθόμενοι δέμας·** ‖ ἐπὶ πραγμ. : Αἰσχ.Πέρσ.1056 **γενείου πέρθε τρίχα,** Σοφ.ΟΚ 703 **φύλλον ἐλαίης . . χειρὶ πέρσας·** **2)** κυριεύω, καταλαμβάνω διὰ δῃώσεως : Ἰλ.Α 125 **τὰ μὲν πολίων ἐξ ἐπράθομεν·** ‖ αἰχμαλωτίζω : Εὐρ.Ἠλ.316 **δμῳαὶ .. ἅς ἔπερσ' ἐμὸς πατήρ.**

περί κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. ἐν χρ. μ. ἐν φρς **ἐν** ἀναστροφῇ **πέρι,** θεσσ. κ. δελφ. **περ,** αἰολ. κ. **περ,** ἐλεατ. **παρ** ('Επιγρ.), πρόθεσις συντασσομένη μτ. γενικ., δοτ. κ. αἰτ. καὶ σημαίνουσα τὴν σχέσιν τῆς περιφερείας πρὸς τὸ κέντρον, πέριξ, κύκλῳ, τριγύρω, ὁλόγυρα, κυρ. διαφέρουσα τῆς **ἀμφὶ** σημαινούσης κατ' **ἀμφότερα** τὰ μέρη, μτ. γενικ. ἐπὶ τόπου, πέριξ, κύκλῳ, ὁλόγυρα, τριγύρω : Ὀδ.Ε 68 **ἡ δ' αὐτοῦ τετάνυστο περὶ σπείους γλαφυροῖο ἡμερὶς ἡβώωσα,** Εὐρ.Τρῳ.818 **τείχη περὶ Δαρδανίας,** Ἀπολλ.Ρ 2,1129 **εἴλυμα περὶ χροός·** ‖ σπαν. ὡς τὸ ἀμφί, κατ' ἀμφότερα τὰ μέρη : Ὀδ.Ε 130 **τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα περὶ τρόπιος βεβαῶτα**

|Βερναρδ.Γρηγ. «ἐν ᾧ ἦτο «καβάλλα στὴν καρίνα ἐπάνω, ὡς ἱππεὺς ἐπάνω εἰς τὸν ἵππον»)· πρβλ. περιβαίνω· **2)** ὁμ. μτ. γενικ. πέριξ, πλησίον, κοντά : Ἐπιγρ. περὶ σοῦ πάντα γένοιτο ῥόδα· **3)** ὁμ. μτ. γενικ. πρὸς δήλωσιν τοῦ σκοποῦ, οὗ ἕνεκα πράττει τίς τι, ἰδ. μτ. ρ. ἐχόντων τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀγωνίζεσθαι, ἢ ἁμιλλᾶσθαι περί τινος |νοουμένου τοῦ πράγματος ὡς κειμένου μεταξὺ τῶν μαχομένων, πέριξ οὗ συνάπτεται ἡ μάχη ἢ ἡ ἅμιλλαι, ὑπέρ τινος, πρὸς χάριν τινός, διά τι, γιὰ κάτι : Ἰλ.Γ 137 μαχήσονται περὶ σεῖο, αὐτ.Μ 243 ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης, αὐτ.142 ἀμύνεσθαι περὶ νηῶν, αὐτ.170 ἀμύνονται περὶ τέκνων, αὐτ.Σ 265 περὶ πτόλιος . . μαχήσεται, αὐτ.195,αὐτ.Ο 416 περὶ νηὸς ἔχον πόνον, αὐτ.Π 476 τὼ δ' αὖτις συνίτην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο, αὐτ.Χ 161 περὶ ψυχῆς θέον Ἕκτορος |μτφρ. Ζερβ. «μὰ γιὰ τὴ ζωὴ τοῦ Ἕκτορα . . ἐτρέχαν»|, αὐτ.Ψ 659 περὶ τῶνδε κελεύομεν |δι' αὐτὰς τὸς τιμάς|, Ὀδ.Ι 423 δόλους καὶ μῆτιν ὕφαινον, ὥστε περὶ ψυχῆς, Ἡρ.7,57 ὀπίσω . . περὶ ἑωυτοῦ τρέχων, Εὐρ.Ἄλκ.178 ἐκ τοῦδ' ἀνδρός, οὗ θνήσκω πέρι, Ἀριστφ.Βάτρ. 191 νεναυμάχηκε τὴν περὶ τῶν κρεῶν, Θουκ.6,69 περὶ . . πατρίδος μαχούμενοι, Ξεν.Ἑλλ.7,1,7 οὐ περὶ τῶν ἴσων ὁ κίνδυνός ἐστιν, αὐτ.2,1,12 περὶ τῶν ὑμετέρων ἀγαθῶν μαχούμεθα, Δημ.98 περὶ τῶν ἐσχάτων ἤδη κινδυνεύειν, - ἐρίζειν περὶ ὄνου σκιᾶς· || ὁμ. κ. ἄνευ ρητῶς ἐκπεφρασμένου ρ. : Θουκ.1,122 περὶ γῆς ὅρων . . διαφοραί, Ξεν.ΚΠ 3,3,44 νῦν . . περὶ ψυχῶν τῶν ὑμετέρων ὁ ἀγὼν καὶ περὶ γῆς . . καὶ περὶ πάντων ὧν πέπασθε ἀγαθῶν, Πλάτ.Θεαίτ.179D μάχη δ' οὖν περὶ αὐτῆς· || ὁμ. κ. μτ. ἄλλων ρ. : Ἰλ.Ψ 437 ἐπειγόμενοι περὶ νίκης, Πίνδ.Ν 9,29 θανάτου πέρι καὶ ζωᾶς ἀναβάλλομαι, Ἀντιφ.5,95 ἀνδρὸς περὶ θανάτου φεύγοντος· || ἐν Ἰλ.Ο 284 ὁππότε κοῦροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων |σχόλ. «ἁμιλλᾶσθαι περὶ λόγων»), Ὀδ.Θ 225 οἵ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἐρίζεσκον περὶ τόξων· **4)** ὁμ. μτ. γενικ. μτ. λέξεων σημαινουσῶν φροντίδα, μέριμναν ἢ ἀνησυχίαν, πρὸς δήλωσιν τοῦ ἀντικειμένου, τοῦ θέματος, τῆς φροντίδος διά τι : Ἰλ.Υ 17 περὶ Τρώων.. μερμηρίζεις |φροντίζεις| ; Ὀδ.Φ 249 ἦ μοι ἄχος περὶ τ' αὐτοῦ, αὐτ.Π 234 ὄφρα κε δυσμενέεσσι φόνου πέρι βουλεύσωμεν, Πίνδ.Ν 5,40 πότμος δὲ κρίνει συγγενὴς ἔργων περὶ πάντων, Ἡρ.8,36 σφέων αὐτῶν πέρι ἐφρόντιζον, αὐτ. ἐμαντεύοντο περὶ τῶν ἱρῶν χρημάτων, Αἰσχ.Ἑπτ.248 ἔμ' ἀρκεῖ τῶνδε βουλεύειν πέρι, Σοφ.Φιλ.621 κεῖ τινος κήδει πέρι, Ἀριστφ.Ἱππ.87 περὶ πότου γοῦν ἐστί σοι |ὁ νοῦς σου λοιπὸν εἰς τὸ ποτὸν εἶναι| ;, Ἀντιφ.5,96 ὑμεῖς περὶ ἐμοῦ . . διαγνώσεσθε, Ξεν.ΚΠ 2,2,13 οὕτως ἀπελογήσατο περὶ τῶν τὸν γέλωτα παρασχόντων, αὐτ.Ἑλλ.2,3,50, Πλάτ.Πρωτ. 320A δεδιὼς περὶ αὐτοῦ μὴ διαφθαρῇ, αὐτ.Φαίδ. 65E περὶ αὖ σκοπεῖ, αὐτ.Φαῖδρ.270D, Ἰσοκρ.5,69 βουλεύῃ περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, Λυκοῦργ.11 περὶ οὗ μέλλετε τὴν ψῆφον φέρειν, Ἐπιγρ. περὶ Μεθωναίων, αὐτ. περὶ τοῦ ψηφίζεσθαι, ΚΔ Ματθ. 6,28 καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε ;, αὐτ.Λουκ. 12,26 τί περὶ τῶν λοιπῶν μεριμνᾶτε, αὐτ.Ἑβρ.11,40 τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένου, - δὲν ἐνδιαφέρεται ποσῶς περὶ τῆς ἐκβάσεως τοῦ ἀγῶνος· || ὁμ. μτ. ρ. σημαινόντων ἀκούειν, γιγνώσκειν, λέγειν κττ. πρὸς δήλωσιν ἀναφορᾶς, σχέσεως : Ὀδ.Τ 270 Ὀδυσῆος . . περὶ νόστου ἄκουσα, αὐτ.Ρ 563 οἶδα γὰρ εὖ περὶ κείνου, αὐτ.Η 191 περὶ πομπῆς μνησόμεθα, Ἡρ.1,5 περὶ μὲν τούτων οὐκ ἔρχομαι ἐρέων, Αἰσχ.Εὐμ. 114 ἀκούσαθ' ὡς ἔλεξα τῆς ἐμῆς περὶ ψυχῆς, Σοφ.ΟΤ 707 σύ νυν ἀφεὶς σεαυτὸν ὧν λέγεις πέρι ἐμοῦ 'πάκουσον, αὐτ.Ἠλ.1111 ἐφεῖτ' Ὀρέστου . . ἀγγεῖλαι πέρι, αὐτ.Ἀντ.193 ἀδελφὰ τῶνδε κηρύξας ἔχω ἀστοῖσι παίδων τῶν ἀπ' Οἰδίπου πέρι, αὐτ.Φιλ.553, Εὐρ.Μήδ.66 σιγὴν . . τῶνδε θήσομαι πέρι, Θουκ.4,22 λέγοντες καὶ ἀκούοντες περὶ ἑκάστου, Ξεν.ΚΠ 1,6,13 εἴ τινα λόγον ποιήσαιτο διδάσκων περὶ τοῦ πείθεσθαι τὴν στρατιάν, αὐτ.Ἀπομν.1,3,8 τοιαῦτα μὲν περὶ τούτων ἔπαιζεν ἅμα σπουδάζων, αὐτ.Ἀν.2,5,8, αὐτ. Ἑλλ.2,3,52 νόμον . . ἔγραφαν περὶ τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ, Πλάτ.Πρωτ.347B καὶ ἐμοὶ λόγος περὶ αὐτοῦ, αὐτ.Πολιτ.274B, αὐτ.Εὐθφρ.6C περὶ τῶν θείων διηγήσομαι, αὐτ.Τίμ.27A περὶ φύσεως τοῦ παντὸς εἰδέναι, Ἰσοκρ.9,2 περὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτοῦ . . διεξελθεῖν, Αἰσχίν.1,48 οὐδὲ τὴν ἐν τῇ πόλει περὶ Τιμάρχου φήμην, ΚΔ Λουκ.9,9 τίς δέ ἐστιν οὗτος περὶ οὗ ἐγὼ ἀκούω τοιαῦτα, αὐτ. 23,8 διὰ τὸ ἀκούειν αὐτὸν πολλὰ περὶ αὐτοῦ, αὐτ.Ματθ.21,45 ἀκούσαντες . . τὰς παραβολὰς αὐτοῦ ἔγνωσαν ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει, αὐτ.Ἰω.15, 26 ὁ παράκλητος . . ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ, Πλούτ.Ἠθ.43B οὐκ ἔστι σοι . . περὶ παρωνυχίας ὁ λόγος, Ἀθήν.7,310A περὶ τούτων φησὶν Ἀρχέστρατος, - συζητοῦν περὶ τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς, - ἔγραφε πολλὰ περὶ τοῦ τετραγωνισμοῦ τοῦ κύκλου, - ἀμφιβάλλει περὶ τῆς τιμιότητος τοῦ συνεταίρου του· || ὁμ. γεν. ἀναφορικῶς πρός τι, ἐν σχέσει πρός τι, ὅσον ἀφορᾷ, ὡς πρός τι : Ἡρ.1,117 οὕτω ἔσχε . . περὶ τοῦ πρήγματος τούτου, Θουκ.2,6 ἠγγέλθη εὐθὺς τὰ περὶ τῶν Πλαταιῶν γεγενημένα, αὐτ.6,53 τῶν . . μεμηνυμένων περὶ τῶν μυστηρίων, Πολύβ.1,54,5 συνιδὼν δὲ καὶ τὸ περὶ τούτου γεγονός· ὁμ. π. πεζογράφοις, συνήθ. ἄνευ ρ. : Θουκ.6,88 ἐφοβεῖτο γὰρ αὐτοὺς διὰ τὴν περὶ τῶν Μαντινικῶν πρᾶξιν, αὐτ. 32 πιστευόντων τὰ περὶ τῆς στρατείας . . τῶν Ἀθηναίων |τὰς περιστάσεις τῆς..|, αὐτ.8,14, Πλάτ. Μέν.72C οὕτω δὴ καὶ περὶ τῶν ἀρετῶν |ἔχει|, αὐτ.Πρωτ.360E, Πολύβ.4,57,1 καὶ τὰ μὲν περὶ Σινώπης ἐν τούτοις ἦν, αὐτ.11,9,2 τὴν μὲν πρότερον ὀλιγωρίαν περὶ τῶν ὅπλων, Διόδ.Σ 5,35 ἐν ταῖς περὶ Ἡρακλέους πράξεσι, Πάπ. περὶ τοῦ καταλειφθῆναι τὸν σῖτον |ἐν σχέσει πρὸς|· ὁμ. κ. ἄνευ τοῦ ἄρθρου : Ἡρ.7,102 ἀριθμοῦ δὲ πέρι μὴ πύθῃ |ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν ἀριθμόν, μὴ ἐρώτα), αὐτ.2,54 χρηστηρίων δὲ πέρι· **5)** ὁμ. μτ. γενικ. πρὸς δήλωσιν τοῦ κινοῦντος αἰτίου ἢ ἐλατηρίου τῆς πράξεως μᾶλλον παρὰ τοῦ σκοποῦ : Ἰλ. Η 301 ἠμὲν ἐμαρνάσθην ἔριδος πέρι |ἕνεκα, ἐξ αἰτίας τῆς ἔριδος|, Ὀδ.Υ 253· **6)** ὁμ. μτ. γενικ. πρὸς δήλωσιν συγκριτικῆς ὑπεροχῆς, πρό τινος, ὑπέρ τινα, ὑπεράνω, ἐν μείζονι μέτρῳ, μᾶλλον, κάλλιον, περισσότερον, ἰδ. π. τοῖς ἐπικοῖς ποιηταῖς : Ἰλ.Α 287 ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων |νὰ εἶναι ἀνώτερος ὅλων τῶν ἄλλων|, αὐτ.Δ 375, αὐτ.Ι 38 τετιμῆσθαι περὶ πάντων, αὐτ.Ε 325, αὐτ.Υ 304, Ὀδ.Η 108 περὶ πάντων ἴδριες ἀνδρῶν, Πίνδ.Ο 6,50 περὶ θνατῶν δ' ἔσεσθαι μάντιν . . ἔξοχον, Θεόκρ.25,119 ἀφνειὸν μήλοις περὶ πάντων ἔμμεναι ἀνδρῶν, Ἀπολλ.Ρ 1,65 ὃν περὶ πάντων Λητοΐδης ἐδίδαξε θεοπροπίας· || ὁμ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. συχν. χωριζομένη ἐκ τῆς γενικ. : Ἰλ.Ρ 171 ἐφάμην σε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων |ἀνώτερος στὸν νοῦν ἀπὸ τοὺς ἄλλους), αὐτ.279 περὶ δ' ἔργα τέτυκτο τῶν ἄλλων Δαναῶν, αὐτ. Η 289 περὶ δ' ἔγχει Ἀχαιῶν φέρτατός ἐσσι, Ὀδ. Α 66· || ὁμ. ἐν τῇ σημ. ταύτῃ, παραλειπομένης ἐνίοτε τῆς γενικ., ἡ περὶ καθίσταται ἐπίρρ.· πρβλ. κατωτέρω· **7)** ὁμ. μτ. γενικ. π. Ἡρ.κ. τοῖς ἀττ. κ. νεώτ. ἐν φρ. πρὸς δήλωσιν ἀξίας, τιμῆς : Ἡρ.1, 120 ἡμῖν περὶ πολλοῦ ἐστι κατορθοῦσθαι τὴν ἀρχὴν τὴν σὴν |ἔχει μεγάλην σπουδαιότητα, εἶναι πολλοῦ ἄξιον ἐν σχέσει πρὸς ἡμᾶς|, αὐτ.73 περὶ

περί πολλοῦ ποιεόμενος αὐτούς [θεωρῶν αὐτούς πολλοῦ λόγου ἀξίους, πολὺ ἐκτιμῶν, λογαριάζων αὐτούς], Ἀντιφ.6,3 ὑμῖν τοῖς δικασταῖς περί πολλοῦ εἶναι τάς φονικάς δίκας ὀρθῶς διαγιγνώσκειν [τὸ θεωρεῖτε πολλοῦ λόγου ἄξιον], Θουκ.2,89 καὶ ἐν τῷ ἔργῳ κόσμον καὶ σιγὴν περί πλείστου ἡγεῖσθε, Λυσ.2,71 οἱ πάντα περί ἐλάττονος τῆς ἀρετῆς ἡγούμενοι, αὐτ.31,31 ἅπαντας τούς πολίτας περί οὐδενός ἡγήσατο [δὲν τοὺς ἐξετίμησε ποσῶς, δὲν τοὺς ἐθεώρησε διὰ τίποτε], Ξεν.Ἀπομν.2,3,10 οἴομαι ἄν αὐτόν ἀλόντα περί πολλοῦ ποιεῖσθαί σε, αὐτ.ΚΠ 1,4,1 διὰ τὴν φιλανθρωπίαν καὶ φιλοτιμίαν περί παντός ἐποιεῖτο διαπράττεσθαι, αὐτ.Ἀν.7,7,44 ὡς σὲ περί πλείονος ποιοίμην, - τὸν ἔχει περί πολλοῦ τὸν ἐκτιμᾷ πολύ, ἡ ἐνδιαφέρεται δι' αὐτόν πολύ· **8)** ὁμ. αἰολ. περί κ. περ μτ. γενικ. ὑπέρ, ὑπεράνω, : Σαπφ 1,10 σ' ἄγον .. στροῦθοι περί γᾶς .. δίννεντες πτέρα, Ἀλκ.93 κεῖσθαι περ κεφάλας μέγας .. λίθος [πιθ. γρ.], Θεόκρ.29,25 ἀλλά πέρρ ἀπάλω στύματός σε πεδέρχαμαι' ‖ ὁμ. ἐν Πάπ. ὁ διέγραφε Προῖτος περί μου' **9)** μτ. δοτ. ἐπὶ τόπου, πέριξ, κύκλῳ, ὁλόγυρα, τριγύρω, ἰδ. ἐπὶ ἱματισμοῦ, ὁπλισμοῦ κττ. : Ἰλ.Κ 21 ἔνδυνε περί στήθεσσι χιτῶνα, αὐτ.Λ 17, αὐτ.Μ 401 βεβλήκει τελαμῶνα περί στήθεσσι, αὐτ.Ν 245 χαλκός ἔλαμπε περί στήθεσσι, αὐτ.Ο 648 πήληξ .. κονάβησε περί κροτάφοισι, Ὀδ.Ω 467 ἕσσαντο περί χροΐ νώροπα χαλκόν, Ἡρ.7,61 περί μέν τῇσι κεφαλῇσι εἶχον τιάρας, Ξεν.ΚΠ 1,2,13 θώρακά τε περί τοῖς στέρνοις .. ἔχοντες, αὐτ.3,2 οἱ στρεπτοί οἱ περί τῇ δέρῃ καὶ τὰ ψέλια τὰ περί ταῖς χερσίν, Πλάτ.Πολ.359Ε περί δὲ τῇ χειρί χρυσοῦν δακτύλιον' ‖ ὁμ. κ. ἐπὶ ἄλλων σχέσεων : Ἰλ.Β 389 περί δ' ἔγχεϊ χεῖρα καμεῖται [θὰ ἀποκάμῃ κρατῶν τὸ δόρυ], αὐτ.Α 317 κνίση .. ἑλισσομένη περί καπνῷ, αὐτ.Σ 453 μάρναντο περί Σκαιῇσι πύλῃσιν, αὐτ.Χ 95, αὐτ.Ψ 598' ‖ ὁμ. σπαν. π. τραγικοῖς : Αἰσχ.Εὐμ.259 περί βρέτει πλεχθείς [περιπλεχθείς, ἀγκαλιάσας τὸ ἄγαλμα], Σοφ.Ἀντ.1240 κεῖται δὲ νεκρός περί νεκρῷ [νεκρός ἐπὶ νεκροῦ]' **10)** ὁμ. μτ. δοτ. π. ποιηταῖς, πέριξ ὅπλου τινός, ἤτοι διαπερασθείς, διατρυπηθείς ὑπ' αὐτοῦ : Ἰλ.Ν 441 ἐρεικόμενος περί δουρί, αὐτ.570 περί δουρί ἤσπαιρε [ἐσπάραξε γύρω στὸ δόρυ], αὐτ.Φ 577 περί δουρί πεπαρμένη [διεσπαρμένη ὁλόγυρα εἰς τὸ δόρυ], αὐτ.Θ 86 κυλινδόμενος περί χαλκῷ [κυλιόμενος ἐκ τοῦ πόνου περί τὸ ἐμπεπηγμένον αὐτῷ σιδηροῦν βέλος], αὐτ.Α 303 αἷμα .. ἐρωήσει περί δουρί, Σοφ.ΑΪ.828 πεπτωκότα τῷδε περί νεορράντῳ ξίφει' **11)** ὁμ. μτ. δοτ. ἐπὶ πολεμιστοῦ ἱσταμένου ὑπεράνω νεκροῦ συντρόφου ἢ περιερχομένου περί αὐτόν, ὅπως τὸν προστατεύσῃ : Ἰλ.Ρ 4 ἀμφί δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν', ὥς τις περί πόρτακι μήτηρ, αὐτ.133 ἑστήκειν, ὥς τίς τε λέων περί οἷσι τέκεσσιν, αὐτ.137 Αἴας περί Πατρόκλῳ ἥρωι βεβήκειν, Ἀριστφ.Ἱππ.1039 μαχεῖται, ὥστε περί σκύμνοισι βεβηκώς' **12)** ὁμ. μτ. δοτ. μτ. ρ. σημαινόντων μάχομαι, ἀγωνίζομαι κττ. πρὸς δήλωσιν τοῦ περί οὗ ἀγωνίζεταί τις, ὑπέρ τινος, χάριν τινός : Ἰλ.Π 568 περί παιδί μάχης πόνος [ὑπέρ τοῦ υἱοῦ], Ὀδ.Ρ 471 περί οἷσι μαχειόμενος κτεάτεσσιν, Τυρτ.10,2 ἄνδρα περί ᾗ πατρίδι μαρνάμενον, Ἀντιφ.5,6 ἀνάγκη .. κινδυνεύοντα περί αὐτῷ, Θουκ.6,34 περί τῇ Σικελίᾳ .. ἔσται ὁ ἀγών [ἰδ.γρ. τῆς Σικελίας], Πλάτ.Πρωτ.314Α μὴ περί τοῖς φιλτάτοις κυβεύῃς' ‖ ὁμ. μτ. ρ. σημαινόντων φόβον, ἀνησυχίαν, φροντίδα ἢ καὶ τοὐναντίον : Ἰλ.Ε 566 περί γὰρ δίε ποιμένι λαῶν [ἐφοβήθη διὰ τὸν ἀρχηγόν, μήπως πάθῃ], αὐτ.Κ 240 ἔδεισεν .. περί .. Μενελάῳ, Ἡρ.3,35 περί ἑωυτῷ δειμαίνοντα, Ἀριστφ.Ἱππ.27 περί τῷ δέρματι δέδοικα, Θουκ.1,60 δεδιότες περί τῷ χωρίῳ, αὐτ.74, αὐτ.119, αὐτ.4,123 περί σφίσιν αὐτοῖς φοβουμένων, Πλάτ.Φαίδ.114D θαρρεῖν χρὴ περί τῇ ἑαυτοῦ ψυχῇ ἄνδρα [πρέπει νὰ ἔχῃ θάρρος διὰ τὴν ψυχήν του], Θεόκρ.1,54 ὅσον περί πλέγματι γαθεῖ' **13)** ὁμ. μτ. δοτ. γεν. πρὸς δήλωσιν αἰτίας ἢ ἀφορμῆς διά τι, ἐξ αἰτίας τινός, ἕνεκά τινος, χάριν τινός : Ἰλ.Θ 183 ἀτυζόμενος περί καπνῷ [ἰδ.γρ. ἀντὶ ὑπὸ καπνοῦ], Ὑμν.Δήμ.429 περί χάρματι, Πίνδ.Π 5,58 κεῖνον .. λέοντες περί δείματι φύγον [διὰ φόβον, ἕνεκα φόβου], αὐτ.2,59 περί τιμᾷ λέγει [ἐν τιμῇ ἢ ἐπαίνῳ], Ἡρ.9,101 μὴ περί Μαρδονίῳ πταίσῃ ἡ Ἑλλάς, Αἰσχ.Πέρσ.696 σέβομαι δ' ἀντία λέξαι σέθεν ἀρχαίῳ περί τάρβει [ἀπὸ φόβον], αὐτ.Χο.35, Θουκ.6,33 κἂν περί σφίσιν αὐτοῖς .. πταίσωσιν, αὐτ.1,69 περί αὐτῷ σφαλέντα' **14)** μτ. αἰτ. κ. νεώτ. ἐπὶ τόπου, μτ. ρ. κινήσεως σημαντικῶν, κυρ. ἐν ἀναφορᾷ πρὸς τὸ ἀντικείμενον πέριξ τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ κίνησις, πέριξ, κύκλῳ, γύρω, ὁλόγυρα, τριγύρω : Ἰλ.Κ 139 περί φρένας ἤλυθ' ἰωή [ὁ ἦχος, ἡ φωνὴ εἰσῆλθεν εἰς τὸν νοῦν του, ᾐσθάνθη τὸν ἦχον], αὐτ.Χ 162 περί τέρματα .. ἵπποι .. τρωχῶσι, αὐτ.Ψ 13 περί νεκρὸν .. ἤλασαν ἵππους, αὐτ.Ω 16 τρὶς δ' ἐρύσας περί σῆμα, Ὀδ.Ι 362 περί φρένας ἤλυθεν οἶνος [τὸν χτύπησε τὸ κρασὶ στὸ κεφάλι], αὐτ.142 περί βόθρον ἐφοίτων [ἐσύχναζον περί τὸν λάκκον], Σοφ.ΟΚ 135 λεύσσων περί πᾶν [κοιτάζων ὁλόγυρα], Πλάτ.Φαίδ.81C περί τὰ μνήματα .. κυλινδουμένη, - ἡ γῆ στρέφεται περί τὸν ἥλιον' ‖ ὁμ. κ.ἐπὶ ρημ. ἠρεμίας σημαντικῶν: Ἰλ.Σ 374 ἑστάμεναι περί τοῖχον, αὐτ.Β 757 οἳ περί Πηνειὸν .. ναίεσκον, αὐτ.750 οἳ περί Δωδώνην .. οἰκί' ἔθεντο, αὐτ.Θ 25 σειρήν .. κεν .. περί ῥίον Οὐλύμποιο δησαίμην, αὐτ.519 λέξασθαι περί ἄστυ, αὐτ.Λ 609 νῦν οἴω περί γούνατ' ἐμὰ στήσεσθαι Ἀχαιούς [τώρα νομίζω ὅτι θὰ προσπέσωσιν εἰς τὰ γόνατά μου οἱ Α.], αὐτ.Ζ 256 μαρνάμενοι περί ἄστυ [μαχόμενοι πέριξ τῆς πόλεως], αὐτ.Μ φυλάσσοντας περί μῆλα, Ὀδ.Ν 187 ἑσταότες περί βωμόν, Ἡρ.7,103 πλεῦνες περί ἕνα [πολλοὶ πρὸς ἕνα], αὐτ.3,61, αὐτ.7,130, Αἰσχ.Ἐπτ.760 κῦμα .. ὃ .. περί πρύμναν πόλεως καχλάζει, Ἀριστφ.Ἀχ.1180 τῆς κεφαλῆς κατέαγε περί λίθον πεσών, Ἀντιφ.4,4,2 περί τὸν ἄρξαντα τῆς πληγῆς τὸ ἀδίκημα [πρέπει ν' ἀποδοθῇ εἰς . .], Θουκ.7,23 [αἱ νῆες] ταραχθεῖσαι περί ἀλλήλας παρέδοσαν τὴν νίκην τοῖς Ἀθηναίοις, Ξεν.Ἀν.5,1,9 φυλακάς .. περί τὸ στρατόπεδον εἶναι, αὐτ.Κυν.4,4 εἶναι περί τὸν λαγώ, αὐτ.ΚΠ 1,29, Πλάτ.Φαῖδρ.259Α περί τὴν κρήνην εὕδειν, αὐτ.Φαίδ.109Β ὥσπερ περί τέλμα μύρμηκας ἢ βατράχους περί τὴν θάλασσαν οἰκοῦντας, Δημ.21 περί αὐτὰ καταρρεῖ, Ἐπιγρ. [κριῶσαι περί τὼ ἀγάλματε, ΚΔ Μᾶρκ.3,32 ἐκάθητο περί αὐτὸν ὄχλος' ‖ ὁμ. ἐπιτετ. μτ. τῆς ἀμφί, ὁλόγυρα : Ἰλ.Ρ 760 τεύχεα .. πέσον περί τ' ἀμφί τε τάφρον, Ἡσίοδ.Θ 848 περί τ' ἀμφί τε κύματα, Θεόκρ.7,142 πωτῶντο .. περί πίδακας ἀμφί μέλισσαι· πρβλ. ἀμφί' ‖ συχν. μ. μτ. αἰσ. πέριξ ἢ ἐγγύς τινος : Ξεν.Ἑλλ.2,3,32 ἐν τῇ περί Λέσβον ναυμαχίᾳ, Πλάτ.Θεαίτ.179Ε αὐτοῖς .. τοῖς περί τὴν Ἔφεσον, Πολύβ.5,24,12 οἱ περί Φωκίδα τόποι, Ἐπιγρ. στρατηγοί περί Πελοπόννησον, - ἡ περί τὴν Κνίδον ναυμαχία, - ἡ περί τὸ Κουνσξα μάχη' **15)** ὁμ. μτ. αἰτ. πρὸς δήλωσιν κινήσεως περί τόπον τινά, ἔν τινι τόπῳ : Ὀδ.Δ 368 περί νῆσον ἀλώμενοι, αὐτ.Ι περί σηκούς, Πίνδ.Π 4,122 ἂν περί ψυχὰν .. γάθησεν, Ἡρ.3,61 χρονίζοντι περί Αἴγυπτον, Πλάτ.Πολ.544D [βασιλείας] εὕροι ἄν .. τις .. περί τούς βαρβάρους' **16)** ὁμ. μτ. αἰτ. ἐπὶ ἀνθρώπων, οἵτινες περιβάλλουσί τινα ὡς ἀκόλουθοι αὐτοῦ : Ξεν.Ἑλλ.5,3,22 μεθ' ὧν εἶχε περί αὐτόν' ‖ ἰδ. ἐν τῇ φρ. οἱ περί τινα [οἱ ὀ-

παδοί, οἱ ἀκόλουθοι, οἱ θεράποντες, οἱ ἑταῖροί τινος) : Θουκ.8,63 οἱ περὶ τὸν Πείσανδρον πρέσβεις, Ξεν.'Αν.2,4,2 οἱ περὶ τὸν 'Αριαῖον, αὐτ.'Ελλ. 5,4,2 ὃς ἐγραμμάτευσε τοῖς περὶ 'Αρχίαν πολεμάρχοις (εἰς τὸν 'Αρχίαν καὶ τοὺς περὶ αὐτόν), Πλάτ.Κρατ.440C οἱ περὶ Ἡράκλειτον (οἱ μαθηταὶ καὶ ὀπαδοὶ αὐτοῦ), Πλούτ.'Ηθ.1120C τοὺς περὶ 'Αρκεσίλαον 'Ακαδημαϊκούς, αὐτ.Γάλβ.23 πλεῖσται δὲ τῶν περὶ Τριγελλῖνον .. ἐν τιμῇ γεγονότων, ΚΔ 'Ιω.11,19 ἐληλύθεισαν πρὸς τὰς περὶ Μάρθαν καὶ Μαρίαν, αὐτ.Πράξ.13,13 οἱ περὶ τὸν Παῦλον ἦλθον εἰς Πέργην, - οἱ περὶ Πλάτωνα (οἱ ὀπαδοί του καὶ αὐτὸς ὁ Πλάτων)· || ὁμ. οἱ περί τινα περίφρ. ἀντὶ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πρόσωπον : Πλούτ.Πύρρ.20 οἱ περὶ Φαβρίκιον (ὁ Φαβρίκιος)· || ὁμ. οἱ περί τινα (οἱ οἰκεῖοι καὶ οἱ συγγενεῖς τινος)· 17) κ. νεώτ. ὁμ. μτ. αἰτ. πρὸς δήλωσιν τοῦ πράγματος ἢ τοῦ θέματος περὶ ὃ τις ἀσχολεῖται ἢ φροντίζει : 'Ιλ.Ω 444 οἱ δὲ .. περὶ δόρπα .. πονέοντο (ἐνησχολοῦντο εἰς τὸ δεῖπνον, ἡτοίμαζον τὸ δεῖπνον), αὐτ.Ο 555 οἷον Δόλοπος περὶ τεύχε' ἔπουσιν (ἐν τιμήσει, ἀντὶ περιέπουσι), 'Οδ.Δ 624 οἱ μὲν περὶ δεῖπναν .. πένοντο· || ὁμ. συνήθ. μτ. τοῦ εἶναι, γίγνεσθαι κττ.: Θουκ.7,31 ὄντι δ' αὐτῷ περὶ ταῦτα ὁ Εὐρυμέδων ἀπαντᾷ (ἐν ᾧ ἠσχολεῖτο, κατεγίνετο μὲ αὐτά), Ξεν.'Ελλ.2,2,4 καὶ οὗτοι μὲν περὶ ταῦτα ἦσαν (κατεγίνοντο μὲ αὐτά), αὐτ.ΚΠ 1,2,11, Πλάτ.Γοργ.450C τὴν ῥητορικὴν τέχνην ἀξιῶ εἶναι περὶ λόγους, 'Ισοκρ.3,12 εἰ περὶ τὸ συμβουλεύειν μόνον γενοίμην, Δημ.1168 ὄντων δ' ἡμῶν περὶ ταύτην τὴν πραγματείαν, Πολύβ.1,41,6 περὶ τὸ βοηθεῖν ἐγίγνοντο, Βέττ.Βάλ. 17,20 περὶ γυναῖκας γενέσθαι, 'Αθήν.7,310A ἦν δὲ καὶ ὁ Θέογνις περὶ ἡδυπάθειαν· || ὁμ. σπον. μτ. ἄ. ρ. : Ξεν.'Ελλ.7,4,28 πάλιν δὴ περὶ τοὺς 'Ηλείους εἶχον, ΚΔ Λουκ.10,41 Μάρθα Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά, αὐτ.Ματθ.6,28 καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε;, αὐτ.Λουκ.12,56 τί περὶ τῶν λοιπῶν μεριμνᾶτε;, 'Ηρωδιαν.'Ιστ.4, 11,6, Γαλ.15,442, - ἀσχολεῖται περὶ τὴν μουσικήν· || ὁμ. συχν. ἐν φρ. : Ξεν.'Ιππ.6,3 ὁ περὶ τὸν ἵππον (ὁ ἱπποκόμος), Πλάτ.Φαίδ.69C οἱ περὶ τὰς τελετὰς (οἱ τελοῦντες τὰ μυστήρια), 'Ισοκρ.12,35 οἱ περὶ τὴν ποίησιν καὶ τοὺς λόγους ὄντες (οἱ ποιηταὶ καὶ ῥήτορες), αὐτ.9,8 οἱ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὄντες (οἱ ἀσχολούμενοι μὲ τὴν φιλοσοφίαν), αὐτ.4 οἱ δὲ περὶ τὴν μουσικὴν καὶ τὰς ἄλλας ἀγωνίας ὄντες· 18) κ. νεώτ. ὁμ. πρὸς δήλωσιν ἀναφορᾶς, σχέσεως, ὡς πρός τι(να), ὅσον ἀφορᾷ εἰς..: 'Ηρ.3,13 δείσαντες τὰ περὶ τὴν Αἴγυπτον γεγονότα, αὐτ.6,26 ἐξαγγέλλεται τὰ περὶ Μίλητον γενόμενα, αὐτ.3,76, αὐτ.8,102 οὐδεμία συμφορὴ .. ἔσται .. περὶ οἶκον τὸν σόν, αὐτ.1,158 εἰρώτεον περὶ Πακτύην ὁκοῖόν τι ποιέοντες, Εὐρ.'Αλκ.1148 εὐσέβει περὶ ξένους, 'Αριστφ.'Αχ.696 ἄνδρ' ἀγαθὸν ὄντα Μαραθῶνι περὶ τὴν πόλιν, αὐτ.Νεφ.994, Λυσ.10,21 τοιαύτην γνώμην ἔχειν περὶ τὸν πατέρα, Ξεν.'Αν.3,2,20 ἤν τι περὶ ἡμᾶς ἁμαρτάνωσι, αὐτ.ΚΠ 5,2,10 οὔτ' ἂν ἀσεβεῖν περὶ ξένους, αὐτ. 'Απομν.1,1,20, Πλάτ.Συμπ.193A εὐσεβεῖν περὶ θεούς, αὐτ.Εὐθφρ.3B, αὐτ.Γοργ.597A καὶ μὴν ὅ γε σώφρων τὰ προσήκοντα πράττοι ἂν καὶ περὶ θεοὺς καὶ περὶ ἀνθρώπους, αὐτ.Θεαίτ.142B, αὐτ. 179A αἱ νομοθεσίαι καὶ τὸ ὠφέλιμον περὶ τὸ μέλλον ἐστὶ (ἀποβλέπουσιν, ἀναφέρονται εἰς τὸ μέλλον), 'Ισοκρ.1,10 ἐθαύμαζε τοὺς περὶ αὐτὸν σπουδάζοντας (τοὺς προσάγοντας τὰ ἑαυτοῦ συμφέροντα), Πολύβ.8,31,7 δειλία .. περὶ .. τὸν .. ἡγεμόνα γενομένη (ἡ τοῦ ἡγεμόνος δειλία), 'Επιγρ. ἀνὴρ ἐστὶν ἀγαθὸς περὶ τὸν δῆμον· || ὁμ. κ. ἄνευ ρ. : Ξεν.ΚΠ 7,2,20 ταῖς περὶ τοὺς παῖδας συμφοραῖς, αὐτ.Οἰκ.20,1 τὰ περὶ τὴν γεωργίαν, Πλάτ. Φαῖδρ.246B χαλεπὴ .. καὶ δύσκολος ἐξ ἀνάγκης ἡ περὶ ἡμᾶς ἡνιόχησις (ἡ ἡνιόχησις ἡμῶν), 'Ισοκρ. 9,2 ὁρῶντα τὴν .. περὶ αὐτὸν ἐπιμέλειαν, - ἡ περὶ τὰ θεῖα εὐσέβεια· || ὁμ. γεν. ἐπὶ πάσης σχέσεως, ἐν ἀναφ. πρός τι, ὡς πρός τι, κατά τι : 'Ηρ.2,93 καὶ περὶ μὲν τοὺς ἰχθῦς οὕτω ἔχει, αὐτ. 8,86, Θουκ.8,84 ξυνηνέχθη .. θόρυβος περὶ τὸν 'Αστύοχον, Πλάτ.Πρωτ.313D ὅ,τι χρηστὸν ἢ πονηρὸν περὶ τὸ σῶμα, αὐτ.Θεαίτ.179C περὶ δὲ τὸ παρὸν ἑκάστῳ πάθος, αὐτ.Φαίδ.65A, Αἰσχίν. 1,42 καὶ παρ' ἀκολάστῳ περὶ ταῦτα ὡραῖος ὤν, αὐτ.126 περὶ τὰς ἰδίας διατριβὰς γελοῖας· || ὁμ. συχν. ἀντὶ ἐπιθ. : Πλάτ.Πολ.370D οὐδὲ τἆλλα ὄργανα ὅσα περὶ γεωργίαν (γεωργικά), αὐτ.Κρίτ.50D τοῖς νόμοις τοῖς περὶ τοὺς νόμους, αὐτ.Φιλ.51B τὰς περὶ τὰ μαθήματα ἡδονάς· || ὁμ. ἀντὶ γενικ. : Ξεν.'Ελλ.5,4,2 τὴν περὶ Φίλιππον τυραννίδα (τὸν δεσποτισμόν, τὸν δεσποτικὸν τρόπον τοῦ Φ), Πλάτ.Φαῖδρ.279A κατὰ τοὺς περὶ Λυσίαν .. λόγους (τοὺς λόγους τοῦ Λυσίου), Δημ.365 τοῦ περὶ Φωκέας ὀλέθρου, Πολύβ.1,16,1 τῶν περὶ τὸν "Αππιον .. προτερημάτων (τῶν τοῦ 'Α. προτερημάτων), 'Αριστλ.ΗΝικ.1149b,19 ἀκρασίας τῆς περὶ τὸν θυμόν· || ὁμ. π. πεζογράφοις, πρὸς δήλωσιν περιστάσεων ἐσχετισμένων πρὸς πρόσωπον ἢ πρᾶγμά τι : 'Ηρ.1,95 τὰ περὶ τὸν Κῦρον, αὐτ.2,213 ἱστορέοντι τὰ περὶ 'Ελένην, αὐτ.4,154 τὰ περὶ Βάττον, αὐτ.7,37 τὰ περὶ τὸν "Αθων (τὰ κατὰ τὸν "Αθων ἔργα), Θουκ.1,14 τὰ περὶ τὰς ναῦς (τὰ ναυτικὰ πράγματα), αὐτ.8,63 πυθόμενος τὰ περὶ τὴν ναυμαχίαν (δ.γρ. ἀντὶ ναυμαχίας, τὰ κατὰ τὴν ναυμαχίαν συμβάντα), Ξεν.ΚΠ 8,1,23 γιγνώσκων .. τὰ περὶ τοὺς θεούς, Πλάτ.Πολ.468A τὰ περὶ τὸν πόλεμον, αὐτ.Φαῖδρ.246D κεκοινώνηκε .. τῶν περὶ τὸ σῶμα τοῦ θείου· πρβλ. ἀμφί· 19) κ. νεώτ. ὁμ. μτ. αἰτ. ἐπὶ χρόνου, πρὸς δήλωσιν μὴ ἐπακριβῶς καθωρισμένου χρονικοῦ σημείου, ὡς ἔγγιστα, περίπου, πάνω - κάτω : 'Ηρ.7,215 ὡρμέατο .. περὶ λύχνων ἀφάς .. ἐκ τοῦ στρατοπέδου (περίπου κατὰ τὴν ὥραν, καθ' ἣν ἀνάπτουσι τοὺς λύχνους), Θουκ.3,89 περὶ τούτους τοὺς χρόνους (κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην), Ξεν.'Αν.1,7,1 περὶ μέσας νύκτας (κατὰ τὸ μεσονύκτιον περίπου), αὐτ.2,1,7 περὶ πλήθουσαν ἀγοράν (δ.γρ. ἀντὶ ἀμφί), αὐτ.6,5,32 ἀπῆσαν .. περὶ ἡλίου δυσμάς, αὐτ.'Ελλ.1,1,13 περὶ ἄριστου ὥραν ἧκον, 'Ισοκρ.4,73 περὶ τοὺς καιροὺς τούτους, - περὶ τὴν μεσημβρίαν· 20) κ. νεώτ. ὁμ. μτ. αἰτ. κ. ἐπὶ ἀριθμῶν, περίπου, ὡς ἔγγιστα : Θουκ.1,54 ναῦς τε καταδύσαντες περὶ ἑβδομήκοντα (περίπου ἑβδομήκοντα), Ξεν.'Ελλ.2,4,5 συνειλεγμένων .. περὶ ἑπτακοσίους, Πλάτ.Παρμ. 127B περὶ ἔτη μάλιστα πέντε καὶ ἑξήκοντα, Παχυμ.Γ 'Ανδρ.Παλ.231E, - θὰ τοῦ στοιχίσῃ περὶ τὰς δύο χιλιάδας δραχμάς· 21) συχν. ἐπιτάσσεται τοῦ πτωτικοῦ, πάσχουσα ἀναστροφὴν ἤτοι παροξυνομένη (πέρι μτ. γενικ., δοτ. κ. αἰτ.) : 'Ιλ.Χ 173 ἄστυ πέρι .. διώκει· συνήθ. μτ. γενικ. : αὐτ.Π 476 ἔριδος πέρι, 'Ηρ.8,36 σφέων αὐτῶν πέρι ἐφρόντιζον, Αἰσχ.Εὐμ.630 ψήφῳ διαιρεῖν τοῦδε πράγματος πέρι, Σοφ.Αἴ.936 ὅπλων ἔκειτ' ἀγὼν πέρι, Πλάτ.Φιλ.49A αὖ σοφίας πέρι, αὐτ.Γοργ.455A δικαίων τε πέρι καὶ ἀδίκων, αὐτ.Νόμ.809E γραμμάτων εἴπομεν ὡς οὐχ ἱκανῶς ἔχεις πέρι· 22) περὶ ἀπολ. ὡς ἐπίρρ. πέριξ, κύκλῳ, ὁλόγυρα, τριγύρω, ὁμ. κ. πλησίον, συνήθ. π. 'Ομ. : 'Ιλ.Τ 362 γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθών· || ὁμ. ἐπιτετ. μτ. τῆς ἀμφί : 'Υμν.Δήμ.276 περὶ τ' ἀμφί τε κάλλος ἄητο (ὁλόγυρα)· πρβλ. Καλλ.'Εκ.1,1,13· 23) ὁμ. ὡς ἐπίρρ. πρὸ τῶν ἄλλων ἢ ὑπὲρ τοὺς ἄλλους, καθ' ὑπερβολήν, ὑπερβαλλόντως, ὑπερβολικά, παρὰ πολύ, μ. π. ἐπικοῖς ποιηταῖς, ὁπότε καὶ συνήθ. πάσχει ἀναστροφήν : 'Ιλ.Θ 161 Τυδεΐδη, περὶ

μέν σε τίον Δαναοί, αὐτ.Ι 100 σε χρὴ πέρι μὲν φάσθαι ἔπος ἠδ' ἐπακοῦσαι, 'Οδ.Β 88 ἣ τοι πέρι κέρδεα οἶδεν, αὐτ.116 ἃ οἱ πέρι δῶκεν 'Αθήνη, αὐτ.Γ 95 πέρι γάρ μιν ὀϊζυρὸν τέκε μήτηρ, αὐτ.Θ 63 ἀοιδὸν τὸν πέρι Μοῦσ' ἐφίλησε, 'Απολλ.Ρ 2,20 πέρι δ' αὖ Πολυδεύκεα τύφεν ὁμοκλή, 'Οππ.'Αλ. 1,385 πέρι γάρ σφε Ποσειδάων ἀγαπάζει (σχόλ. «περισσότερον»)· || ὁμ. ἄνευ ἀναστροφῆς ἐν τῇ ἐπ. φρ. περὶ κῆρι ἐκ βάθους καρδίας, ἀπὸ ψυχῆς, ἐγκαρδίως : 'Ιλ.Δ 46 τάων μοι περὶ κῆρι τιέσκετο "Ιλιος (ἐγκαρδιώτερον πασῶν τούτων μὲ ἐτίμα), αὐτ.53 ὅτ' ἄν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι, αὐτ.Ν 430 τὴν περὶ κῆρι φίλησε πατήρ, αὐτ.206 περὶ κῆρι Ποσειδάων ἐχολώθη, 'Οδ.Ε 36 οἵ κέν μιν περὶ κῆρι θεὸν ὣς τιμήσουσιν· || ὁμ. κ. ἄνευ τοῦ κῆρι : 'Ιλ.Π 157 τοῖσίν τε περὶ φρεσὶν ἄσπετος ἀλκή, αὐτ.Ρ 22 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι περὶ σθένεϊ βλεμεαίνει, αὐτ.Χ 70 ἀλύσσοντες περὶ θυμῷ, 'Οδ.Ξ 433 περὶ γὰρ φρεσὶν αἴσιμα ᾔδη· || ἐπιτετ. τ. μτ. τῆς πρό, βλ. περιπρό : 'Ιλ.Π 699· **23)** ὁμ. ὡς ἐπίρρ. ἐν τῇ φρ. περὶ κάτω πρὸς τὰ κάτω : Στράττ.34 δῖνος περὶ κάτω τετραμμένος, Αἰλ.ΖΙ 9,34 τὴν κόγχην στρέψας περὶ τὰ κάτω· **24)** ἐν τῇ προσῳδίᾳ, ἡ περί οὐδέποτε πάσχει ἔκθλιψιν πρὸ λέξεως ἀρχομένης ἀπὸ φωνήεντος ἐν 'Ιλ. κ. 'Οδ., ἅπαξ ἐν 'Υμν.'Ερμ.152 περ' ἰγνύσι· ὁμ. ἅπαξ π.'Ησιοδ.Θ 678 δεινὸν δὲ περίαχε πόντος· κ. π. Πινδ.Π 3,52 γυίοις περάπτων πάντοθεν, αὐτ.4, 265 διδοῖ ψᾶφον περ' αὐτᾶς, αὐτ.Ν 11,40 πάσαις ἐτέων περόδοις, αὐτ.ἀπ.154 περιδαῖος, αὐτ.Ο 6,38 ταύτας περ' ἀτλάτου πάθας, 'Επιγρ. περ' 'Ηδάλιον, Θεόκρ.25,242 μακρὴν.. περ' ἰγνύῃσιν ἕλιξε κέρκον· || οὐδέποτε π. τραγ., π.κωμ. δὲ καὶ τοῖς κώδιξι τῶν πεζογρ., μ. ἐν τῇ μτχ. τοῦ παρίειμι (εἶμι)· || ὁμ. π. κωμ. ἡ περὶ παρέμεινε πρὸ λ. ἀρχομένης ἀπὸ φωνήεντος: 'Αριστφ.'Ιππ.1005 περὶ 'Αθηνῶν.. περὶ ἐμοῦ, περὶ ἁπάντων πραγμάτων· || π. Αἰολ. περρ χάριν τοῦ μέτρου, βλ.7).

περι- ἡ πρόθ. περὶ ἐν συνθέσει ὡς πρόθημα λέξεων, ἐπὶ τόπου, σημαίνει α') ἔκτασιν κατὰ πᾶσαν διεύθυνσιν ὡς ἀπὸ κέντρου τινός, πέριξ, κύκλῳ, ὁλόγυρα, οἷον περιβάλλω, περιβλέπω, περιέχω, περίβολος, περιτειχίζω, περίγυρα, περίφραγμα· β') κυκλικὴν περιστροφὴν περί τι καὶ ἐπάνοδον εἰς τὸ σημεῖον τῆς ἐκκινήσεως, πέριξ, κύκλῳ, οἷον περιάγω, περιβαίνω, περίειμι, περιέρχομαι, περιστρέφω, περιτρέχω, περιφέρω· **2)** σημαίνει ἐπίτασιν, ὑπεροχήν, οἷον περιβαίνω, περιβάλλω, περιγίγνομαι, περιεργάζομαι, περιτοξεύω· || κ.γεν. ἐνισχύει τὴν ἔννοιαν τῆς λ. προσδίδουσα τὴν σημ. τοῦ ὑπερμέτρως, καθ' ὑπερβολήν, οἷον περιαλγής, περιβόητος, περιδείδω, περιζήτητος, περικαλλής, περίλυπος, περιφανής· **3)** ἐν τῇ λ. περιδέξιος ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὴν ἀμφί· πρβλ. ἀμφιδέξιος.

περιάγαμαι γλωσσ. ἄγαμαι, θαυμάζω τι ὑπερβαλλόντως, ὑπερμέτρως, καθ' ὑπερβολήν.

περιᾰγᾰπάζομαι ἀγαπῶ τι(να) ὑπερβαλλόντως, ὑπερμέτρως, καθ' ὑπερβολήν : 'Ησ. ἐν λ. ἀμφαγαπαζόμενος ὑπερβαλλόντως περιαγαπώμενος καὶ περιαγαπαζόμενος.

περιαγαπῶ-άω μτγν. ἀγαπῶ τινα καθ' ὑπερβολήν, ὑπερμέτρως, ὑπὲρ τὸ δέον : Εὐνάπ.ΒΣοφ. 469Β, Σχόλ.'Οππ.'Αλ.5,90.

περιαγγέλλω κ. μσν. ἀγγέλλω τι δι' ἀγγελμάτων πεμπομένων κύκλῳ, ὁλόγυρα, ἀναγγέλλω, κοινοποιῶ τι πρὸς διαφόρους διευθύνσεις, πανταχοῦ : 'Ηρ.6,58 ἱππέες περιαγγέλλουσι τὸ γεγονὸς κατὰ πᾶσαν τὴν Λακωνικήν, Θουκ.4,122 οἱ τὴν ἐκεχειρίαν περιαγγέλλοντες ἀφικνοῦνται, Θεμίστ.Λόγ.4,53D περιαγγέλλοντες τὴν πανήγυριν, Φώτ.'Επιστ.141,28 εἰρήνην περιαγγέλλειν· κ. παθ. : 'Ηρ.7,1 τούτων δὲ περιαγγελλομένων ἡ 'Ασίη ἐδονέετο ἐπὶ τρία ἔτεα, Φλέγ.'Ολυμπ.206,3 ὧν περιαγγελθέντων κατὰ τὴν 'Ελλάδα, Σουΐδ. περιηγγέλθη τὸ ἄθεαν πρόσταγμα· || ἀπολ. πέμπω ἢ φέρω ἀγγελίαν κύκλῳ, ὁλόγυρα, εἰς διάφορα μέρη : 'Ηρ.7,119 τοῦτο μέν, ὡς ἐπύθοντο τάχιστα τῶν κηρύκων τῶν περιαγγελλόντων ὅσῳ πλείοσιν οὗτος ἠνώχληκε καὶ περιήγγελκεν (δ.γρ. ἀντὶ παρήγγελκεν)· **2)** μτ. ἀπαρφ. πέμπω διαταγὰς πρὸς διαφόρους διευθύνσεις πρὸς ἐκτέλεσιν ἐπιθυμίας μού τινος, ἀποστέλλω ὁλόγυρα ἀγγελιοφόρους πρὸς ἀγγελίαν ἢ ἐκτέλεσιν ἐντολῆς τινος, ζητῶ τι διὰ κηρύγματος ἢ διατάγματος : Θουκ.2,10 περιήγγελλον κατὰ τὴν Πελοπόννησον.. στρατιὰν παρασκευάζεσθαι, αὐτ. 80 τῷ δὲ ναυτικῷ περιήγγειλαν.. πλεῖν ἐς Λευκάδα, αὐτ.4,8 περιήγγελλον.. βοηθεῖν.. ἐπὶ Πύλον (νὰ στέλλωσι βοήθειαν), αὐτ.1,116, Ξεν.'Ελλ. 6,4,2 περιαγγείλαντας ταῖς πόλεσι συμβαλέσθαι εἰς τὸν ναόν, 'Εφιππ.5,18 περιαγγέλλειν οὐχ ὑποκαίειν (πιθ.ἀνάγν.)· ὁμ. κ. παραλειπομένου τοῦ ἀπαρφ. ἐπιτόττω τινὶ διδόναι, χορηγεῖν τι, ἐπιβάλλω τινί τι : Θουκ.2,85 ναῦς τε περιήγγειλαν κατὰ πόλεις (δ.γρ. ἀντὶ προσπεριήγγειλαν), αὐτ.7,18.

περιᾰγείρομαι συλλέγω, συνάγω τι δι' ἐμαυτὸν ὡς μισθὸν ἢ ἀμοιβήν : Πλάτ.621D ὥσπερ οἱ νικηφόροι περιαγειρόμενοι (Τιμ.Λεξ. «οἱ νικήσαντες ἐν δημοσίῳ ἀγῶνι καὶ δῶρα παρὰ τῶν φίλων καὶ οἰκείων λαμβάνοντες καὶ περιιόντες»).

περιαγερμός (ὁ) μτγν. χρηματικὸς ἔρανος, συλλογὴ κερμάτων: Κλήμ.'Αλ.Παιδ.276,18 Dind. (διόρθ. ἀντὶ ἐπαγερμός).

περιᾰγή (ἡ) μτγν. κυρτότης, καμπυλότης : 'Αρατ. 688 πρύμνης δ' ὅσαν ἐς περιαγήν (σχόλ. «ὅσον εἰς τὴν περίκλασιν καὶ καμπὴν τῆς πρύμνης»).

περιᾰγής-οῦς-ές (περιάγνυμι) μτγν. ὁ τεθραυσμένος εἰς τεμάχια : Μελέαγρ.ΑΠ 6,163 αἰγανέαι περιαγέες (συντετριμμένα ἀκόντια ἢ βέλη)· **2)** ἀντὶ περιηγής βλ.λ., ὁ στρογγύλος, ὁ περιφερής, ὁ σφαιρικός : Λεωνίδ.Ταρ.ΑΠ 6,204 περιαγὲς τρύπανον, 'Ανδρόμ.π.Γαλ.14,38 περιαγὴς ὅλμος, Πλούτ. 'Ηθ.494Β τὸ μὲν σχῆμα περιαγὲς ὡς ἁλιευτικοῦ κύρτου· || ὁμ. ἐπὶ τῶν περιφερῶν σπονδύλων, ἐπὶ κατόπτρου : Ρουφ.'Οστ.24· || ὁ κυρτός, ὁ φακοειδής : Πλούτ.'Ηθ.404C κατόπτροις ἐπιπέδοις τε καὶ κοίλοις καὶ περιαγέσι (διόρθ. ἀντὶ περιαμφέσι)· **3)** ὁ κεκαμμένος, ἀντίθ. εὐθύς : Φίλ.Μηχ.Βελοπ.52,32, αὐτ.62,8, Διον.Βυζ.28 περιαγὲς ἠρέμα χωρίον (ἐλαφρῶς κεκυρτωμένον)· πρβλ.Πορφ.'Αρμον.21D.

περιᾰγῑνῶ-έω μτγν. περιάγω : 'Αρατ.23 (ἐν τμ.).

περιαγκαλῶ μσν. ἢ περιαγκαλίζω περιπτύσσομαι, ἐναγκαλίζομαι, ἀγκαλιάζω : Λίβ.Ρόδ.3223 καὶ μόνον περιαγκάλησε καὶ φίλησε τὴν κόρην.

περιαγκωνίζω (ἀγκών) μτγν. κ. μσν., μτχ. παθ. παρακ. περιηγκωνισμένος, δεσμεύω, δένω τὰς χεῖράς τινος ὄπισθεν, εἰς τὴν ράχιν, δένω κάποιον ὀπισθάγκωνα : ΠΔ Μακκ.4,6,3 πρῶτον μὲν περιέδυσαν τὸν γηραιὸν.. ἔπειτα περιαγκωνίσαντες ἑκατέρωθεν, μάστιξι κατῄκιζον· κ. παθ. : Δίων Χρ.1,697 ἑαλωκέναι καὶ περιηγκωνίσθαι, Εὐστ. 643,44 συμπεπλεχότες τὰς χεῖρας ἢ περιηγκωνισμένοι· **2)** ρηματ.π. περιαγκώνισμα.

περιαγκώνισμα-ατος (τὸ) (περιαγκωνίζω) Φώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ περιαγκωνίζειν.

περιαγνίζω μτγν. ἁγνίζω τι πέριξ, καθαρίζω τι ὁλόγυρα : Διον.'Αλ.Ρωμ.7,72 τὰ ἱερὰ καθαρῷ περιαγνίσαντες ὕδατι, Πλούτ.'Ηθ 974C οἱ ἱερεῖς ὕδατι χρῶνται περιαγνίζαντες ἑαυτούς, Λουκ.Νεκυομ.7 ἐκάθηρέ τέ με καὶ.. περιήγνισε δᾳδίοις καὶ σκίλλῃ· **2)** ρηματ.π. περιαγνίστρια.

περιαγνίστρια (ἡ) (περιαγνίζω) γυνὴ περιαγνίζουσα, καθαρίζουσα : 'Ησ. ἐν λ. ἐγκυλικίστρια.

περιάγνῦμι κ. **περιαγνύω** (Χίων 13,2), μέλλ. **περιάξω,** μτχ. παρακ. **περιεᾱγώς** ('Επιγρ. έν παθ. σημ.), κάμπτων τι θραύω αὐτὸ πέριξ, λυγίζω καὶ συντρίβω τι ὁλόγυρο : Χίων 13,2 **λακτίζων περιαγνύων τὸν βραχίονα,** Ζηνόβ.2,48 **περιάξαντι θάτερον τῶν κεράτων αὐτοῦ,** 'Απ.'Εμφ.Πολ. 2,150 **κρημνοῖς ἐποκέλλοντας τάς ναῦς περιαγνύναι** (συντρίβειν ἐπὶ τῶν κρημνῶν τὸ πλοῖα)· κ. παθ. : 'Απολλ.Ρ 2,791 **ὅσσους.. μέλαν περιάγνυται ὕδωρ·** **2)** τὸ μέσ. π. 'Ομ. μ. ἅπαξ ἐπὶ ἤχου ἠχῶ πέριξ, περιηχῶ, ἀντηχῶ· 'Ησ. «περιάγνυται· περικλᾶται, συντρίβεται· περιέρχεται, περιηχεῖ», αὐτ.«περιάγνυτο· περιεκλᾶτο καὶ τὰ ὅμοια», Φώτ. «περιάγνυται· περικατακλᾶται· οἱονεὶ περιίσχεται» : 'Ιλ.Π 78 (ὄψ) .. **περιάγνυται** (ἡ φωνὴ θραύεται, ἀντανακλᾶται πέριξ καὶ ἀντηχεῖ)· ὁμ. κ. ἐν τμήσει : 'Ησιόδ.Α 279 **περὶ δέ σφισιν ἄγνυτο ἠχώ** (ἀντήχει περὶ αὐτούς, ἠκούετο)· **3)** **κόλπου περιαγνυμένου** περικλωμένου, ἐπικαμποῦς, ἐπικύρτου, λατ. recurvus : 'Αγαθ.5,22.

περιᾰγόραιος (ὁ) ἀρχ. λεξ. κ. **περιαγοραῖος** ὁ περὶ τὴν ἀγορὰν φοιτῶν, περιφερόμενος, συχνάζων· 'Ησ. «περιαγόραιος· περίλογος· περιαγορευτής», Φώτ. κ. Σουΐδ. «περιαγοραῖος· λάλος».

περιαγορευτής (ὁ) 'Ησ. ὁ περιαγόραιος βλ.λ.

περι(αγύρ)τρια Φώτ. «ἡ περιαγγέλλουσα τὴν ὥραν»· πρβλ. περήτρια.

περιάγχω Σουΐδ. «περιάγξαι, περιστρέψαι».

περιάγω κ. μσν. κ. νεώτ. οἱ χρόνοι ὡς τοῦ ἁπλοῦ ἄγω, ἄγω τινὰ κύκλῳ, ὁδηγῶ πέριξ, φέρω τι γύρω, περιφέρω : 'Ηρ.1,30 **τὸν Σόλωνα θεράποντες περιῆγον κατά τοὺς θησαυρούς,** αὐτ.2,179 **τά φορτία ἔδεε περιάγειν ἐν βάρισι περὶ τὸ Δέλτα,** αὐτ.4,73 **τοὺς .. ἄλλους .. περιάγουσι .. ἐν ἁμάξῃσι κειμένους,** αὐτ.3,85, Ξεν.'Αγησ.1,15 **τὸ δὲ ἱππικὸν εἰς τὸ Μαιάνδρου πεδίον περιήγαγε,** Πλάτ. Πρωτ.313D **οἱ τά μαθήματα περιάγοντες κατά τάς πόλεις καὶ πωλοῦντες,** 'Αθήν.14,626F **καθαρμὸν τῆς πόλεως ποιήσασθαι σφάγια περιαγαγόντας κύκλῳ τῆς χώρας ἁπάσης·** ὁμ. κ. μτ. αἰτ. τόπου : 'Ηρ.4,180 **παρθένον .. ἐπ' ἅρμα ἀναβιβάσαντες περιάγουσι** (τὴν λίμνην) **κύκλῳ,** Μέν.άπ. 532,13 **περιάξω·** ὁμ. κ. ἀπολ. : ΚΔ Κορινθ.1,9,5 **μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν,** Μηναῖ.12,4 'Ορθρ.'Ωδ.8 **ἄγγελος .. στολὴν σε .. ἠμφίασε καὶ ὡς νύμφην** περιήγαγε· ὁμ. νεώτ. κ. μτ. ἐπιρρ. τόπου : **περιάγει παντοῦ τὸ πρωτόκολλον πρὸς ὑπογραφήν·** || τὸ μέσ. περιφέρω τι ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα : 'Επίν.2,4 **ἐλέφαντα περιάγει** (εἶδός τι ποτηρίου)· κ. παθ. : 'Αθήν.10,420Α **τὸ δὲ περιαγόμενον ποτήριον οὐ μεῖζον ἦν κοτυλιαίου,** 'Ηλιόδ.Αἰθ.3,11 **τὰς κύλικας περιάγεσθαι·** **2)** ἄγω **τινὰ** μετ' ἐμοῦ ὅπου ἂν ὑπάγω, **περιφέρω** μετ' ἐμοῦ, **φέρω πάντοτε** μαζί μου : Ξεν.ΚΠ 2,2,28 **περιάγεις τοῦτο τὸ μειράκιον** (δ.γρ. ἀντὶ περιάγει), αὐτ.1,3,3 **ἐφ' ἵππου .. περιῆγεν** (αὐτόν), Δημ.958 **τρεῖς παῖδας ἀκολούθους περιάγεις·** || ὁμ. **τὸ** μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : αὐτ.'Απομν.1,7,2 (αἱ αὐληταὶ) **ἀκολούθους πολλοὺς περιάγονται,** Θεόπομπ.'Ιστ.89 **περιήγετο ἀεὶ νεανίσκους,** Πολύβ.20,5,8 **πάντας τοὺς ἱππεῖς μεθ' αὑτοῦ περιαγόμενος,** Ποσειδών. 7ʃ· **3)** μτφ. ἄγω, φέρω τι(νὰ) εἴς τι : 'Αριστλ.Πολιτ.1265a,4 **κατά μικρὸν περιάγει πάλιν πρὸς τὴν ἑτέραν πολιτείαν,** 'Ηρωδιαν.'Ιστ. 4,3,1 **πειρώμενος .. ἐς αὐτόν τε μόνον περιαγαγεῖν τὴν ἀρχήν·** κ. παθ. : 'Ιώσ.ΑΙ 5,2,8 **εἰς ἀνάγκην περιηγμένος,** Λουκ.Νιγρ.5 **προϊὼν δὲ ἐς τόδε περιήχθην ὅπερ ἀρτίως ἡμῖν ἐπεκάλεις,** 'Ηρωδιαν. 'Ιστ.3,15,7 **ἐς ὁμόνοιαν καὶ φιλίαν ἐπίπλαστον .. περιήγετο·** **4)** ὁμ. ἄγω τι(νὰ) κύκλῳ, ἐμβάλλω εἰς **δυσκολίαν,** περιπλέκω, **φέρω** εἰς ἀμηχανίαν, μπερδεύω : 'Ανδοκ.1,113 **αὐτώ με τὼ θεὼ περιαγάγοιεν, ὥστε** (δ.γρ. ἀντὶ παραγάγοιεν), Λουκ.Νιγρ.8 **ὡς οὐ μετρίως με ἀποκναίεις περιάγων·** κ. παθ. : Πλάτ.Λάχ.187Ε **ἀνάγκη αὐτῷ .. μὴ παύεσθαι ὑπὸ τούτου περιαγόμενον τῷ λόγῳ** (Βερναρδ.Γρ. «ἀναγκάζεται νὰ ἐξακολουθῇ, νὰ περιάγηται διὰ τοῦ λόγου ὑπὸ τοῦ Σ»)· || νεώτ. φέρω τινὰ εἴς τινα κακὴν κατάστασιν, **κάμνω** κάποιον νὰ περιέλθῃ, νὰ καταντήσῃ εἰς **κακὴν** κατάστασιν : **ἡ οἰνοποσία τὸν περιήγαγεν εἰς οἰκτρὰν κατάστασιν, - περιήχθη εἰς** ἀπελπισίαν· **5)** στρέφω τι περί τι, πέριξ, περιστρέφω, γυρίζω : Εὐρ.Κύκλ.686 **περιάγουσίν σε πρὸς τἀριστερά** (δ. γρ. περιάγου, κεῖσε), 'Αριστφ.'Ορν.176 **περίαγε τὸν τράχηλον,** αὐτ.Εἰρ.682 **τὴν κεφαλὴν ποῖ περιάγεις;,** Πλάτ.Πολ.515C **περιάγειν τὸν αὐχένα·** || στρέφω τι κυκλικῶς, περιστρέφω : Πολυδ.7,180 **περιάγειν τὴν μύλην·** κ. παθ. : Πλάτ.Τίμ.79Β **οἷον τροχοῦ περιαγομένου·** || συστρέφω, περιστρέφω στριφογυρίζω : 'Ηρ.4,60 **ἔπειτα βρόχῳ περὶ ὦν ἔβαλε τὸν αὐχένα, σκυταλίδα δὲ ἐμβαλὼν περιάγει καὶ ἀποπνίγει,** Λυσ.1,25 **τὼ χεῖρε περιαγαγὼν εἰς τοὔπισθεν καὶ δήσας** (περιστρέψας καὶ δέσας ὄπισθεν τὰς χειράς τινος), Διον.'Αλ. Ρωμ.6,82 **περιάγειν τὼ χεῖρε·** κ. παθ. : Φιλόστρ. 'Ηρ 10,7 **περιαχθεὶς τὼ χεῖρε·** ὁμ. πιθ. μ. **περιαχθείς** : Πάπ. **περιαχθεὶς κρεμήσεται·** **6)** θέτω εἰς περιφερικὴν κίνησιν : Πλάτ.Νόμ.898D **ἥλιον καὶ σελήνην καὶ τά ἄλλα ἄστρα, εἴπερ ψυχὴ περιάγει πάντα·** **7)** παρατείνω, ἀναβάλλω : Λουκ. Μισθ.Συν.31 **δεῖπνον ὅμοιον καὶ ἐς τὴν αὐτὴν ὥραν περιηγμένον·** **8)** εἰδ. ῥητορ. στρογγυλεύω, τορνεύω, ἐπεξεργάζομαι περίοδόν τινα, ἤτοι καθιστῶ κομψήν, γλαφυρὰν σύνθεσίν τινα, συνήθως ἐν τῷ παθ. : Δημήτρ.19 **περίοδος περιηγμένη,** αὐτ.30 **σύνθεσις περιηγμένη·** **9)** ἀμτβ. ἔρχομαι κύκλῳ, ὁλόγυρα, περιέρχομαι, καταντῶ : 'Αριστλ.Μετ.356a,8 **πάλιν κύκλῳ περιάγειν εἰς τὴν ἀρχήν,** 'Επίκ.Φύσ.11,2 **περιφερομένης καὶ περιαγούσης,** Μαλάλ.Ι 440,16 **οἱ πορνοβοσκοὶ περιῆγον·** || μτ. αἰτ. τόπου, πορεύομαι, ὑπάγω πέριξ, πηγαίνω ὁλόγυρα, περιέρχομαι, περιφέρομαι, μεταβαίνω ἐδῶ κι ἐκεῖ : Δημ.1040 **περιαγαγὼν τὴν ἐσχατιὰν** (περιελθών), ΚΔΜατθ.9,35 **περιῆγεν ὁ 'Ιησοῦς τὰς πόλεις πάσας,** αὐτ.23,15 **περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν ποιῆσαι ἕνα προσήλυτον·** **10)** ῥηματ. π. περιαγωγεύς, περιαγωγή, περιαγωγός, περιαγωγίς, περίακτος, περιάκτης.

περιᾰγωγεύς-έως (ὁ) (περιάγω) μτγν. κ. νεώτ. εἶδος ἐξελίκτρου ἢ βαρούλκου ἐν χρ. ἰδ. ἐν τοῖς πλοίοις πρὸς ἀνέλκυσιν τῶν ἀγκυρῶν καὶ γενικῶς βαρῶν, ἐργάτης, μποτζαργάτης, : Λουκ.Πλ.5 **ἄγκυραι καὶ στροφεῖα καὶ περιαγωγεῖς .. θαυμάσια πάντα μοι ἔδοξε.**

περιαγωγή (ἡ) (περιάγω) κ. νεώτ., δωρ. **περιαγωγά** ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ περιάγειν βλ.λ.4), ἡ κύκλῳ στροφή, περιστροφή : 'Ιππ. 'Αρθρ.62 **περιαγωγαὶ τῆς ἐπιδέσιος,** Πλάτ.Πολ.518D **τούτου .. αὐτοῦ τέχνη ἂν εἴη τῆς περιαγωγῆς .. οὐ τοῦ ἐμποιῆσαι αὐτῷ τὸ ὁρᾶν, ἀλλὰ .. διαμηχανήσασθαι,** Γαλ.6.92 **περιαγωγὴ χειρῶν·** || μτφ. ἐκτροπή, περισπασμός, περιπλάνησις, παραπλάνησις ἔκ τινος αἰτίας : Πλούτ.'Ηθ.528D· **2)** τὸ φέρειν, μεταφέρειν, μετακομίζειν τι πέριξ : Πλούτ. Νικ.7 **πολυτελῆ τὴν περιαγωγὴν τῶν ἐπιτηδείων ἐχούσης,** 'Επιγρ. **περιαγωγὴ τοῦ ὕδατος εἰς τὸ βαλανεῖον·** **3)** περιφερική, περιστροφικὴ κίνησις, κυκλικὴ περιστροφή, περιφορά· Σουΐδ. «περιαγωγάς, τὰς ἐν κύκλῳ περιφοράς» : Πλάτ. Πολιτ.269Ε **μήτ' αὖ ὅλον ἀεὶ ὑπὸ θεοῦ στρέφεσθαι διττὰς καὶ ἐναντίας περιαγωγάς,** 'Αριστλ. Κόσ.399a,2 **οὐρανὸς μιᾷ περιαγωγῇ συναναχο-**

ρεύει πᾶσι τούτοις, Πλούτ.'Ηθ.923C περιαγωγὴ τῆς σελήνης, αὐτ.939A ἀστέρων περιαγωγή, Λουκ.'Ορχ.71 τῆς ὀρχηστικῆς . . στροφάς . . καὶ περιαγωγάς καὶ πηδήματα, Πλωτῖν.2,1,3 ἡ τῆς ψυχῆς περιαγωγή, 'Ιεροκλ.Πλ.Χρ.'Επ.24,474M περιαγωγὴ περὶ τὸν ἄξονα· 4) ἡ περιδίνησις σφενδόνης : Πολύβ.27,9,6 (τὸ βέλος) δυοῖν κώλων . . ὑπαρχόντων τῆς σφενδόνης, εἰς τὸ μέσον ἐνηγκυλίζετο . . ἐν μὲν τῇ περιαγωγῇ τεταμένων τούτων ἔμενεν· 5) εἰδ. τακτ. ἑλιγμός : 'Ιώσ.ΠΙ 3,5,7 αὐτῶν συναφεῖς μὲν αἱ τάξεις, εὔστροφοι δέ εἰσιν αἱ περιαγωγαί, Αἰλ.Τακτ.18,4· 6) τὸ μὴ ποιεῖν τι ἀπ' εὐθείας, ἀλλὰ διὰ πλαγίου τρόπου, ἡ διὰ πλαγίων μέσων ἐπιδίωξις τοῦ ποθουμένου, ἡ πλαγιοδρομία : Πλούτ.'Ηθ.819A πολλὰ γὰρ ἀπ' εὐθείας οὐκ ἔστιν ἐξῶσαι τῶν ἀλυσιτελῶν, ἀλλὰ δεῖ τινος ἀμωσγέπως καμπῆς καὶ περιαγωγῆς, αὐτ.407C διπλόης τινὸς . . καὶ περιαγωγῆς καὶ ἀσαφείας· 7) ἐφέλκυσις ἢ μετάβασις : Κλήμ.'Αλ.631 ἡ πρὸς τὰ νοητὰ οἰκείωσις κατὰ φύσιν περιαγωγὴ τῷ γνωστικῷ ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν γίνεται· 8) περιφέρεια : 'Αρετ. Χρον.Παθ 1,8 τὴν τῶν ὀστέων περιαγωγήν, αὐτ.13 τὴν περιαγωγὴν τῶν λοβῶν· 9) περίβολος, τόπος περίφρακτος : 'Ερωτιαν. ἐν λ. ἐκχλοιούμενα, περιαγωγὴ φυτώδης (χωράφι γεμάτο φυτά)· 10) εἰδ. ρητορ. τὸ στρογγυλεύειν, καθιστᾶν κομψήν, γλαφυρὰν περίοδόν τινα : Δημήτρ.19, 'Ανών.Σχημ.114S ἐκ περιαγωγῆς συντεθεῖσθαι.

περιαγωγίς-ίδος (ἡ) (περιάγω) μτγν. ἀντὶ περιαγωγεὺς βλ.λ. : 'Ηλιόδ.Χειρ.π.'Ορειβ.49,4,1 κοχλίας διὰ τοῦ περιτοναίου ἢ τῆς περιαγωγίδος στρεφόμενας, Σωρ.1,68.

περιαγωγός-όν (περιάγω) μτγν. ὁ περιάγων, ὁ ἐπιφέρων περιαγωγὴν βλ.λ.1), ὁ συντελῶν εἰς τὴν περιαγωγήν : Συριαν.Μεταφ.14,36 περιαγωγὸς καὶ ἀναγωγὸς ὠφέλεια ταῖς ψυχαῖς· 2) τὸ ἀρσ. περιαγωγός ὡς οὐσ. κυκλικὸς ὀχετός : Πάπ.

περιαδεῖς 'Ησ. «περίρρυτοι, περίπνοοι».

περιαδενῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. φλεγμονὴ τοῦ περὶ τοὺς ἀδένας συνεκτικοῦ ἱστοῦ ὡς ἐπιπλοκὴ τῆς ὀξείας ἀδενίτιδος.

περιαδενοειδῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. φλέγμων τοῦ ρινικοῦ φάρυγγος κατὰ τὸ σημεῖον τῆς ἐμφύσεως τῶν ἀδενοειδῶν βλαστήσεων.

περιαδράχνω δημ. δράττομαι, ἁρπάζω ἐξ ὅλων τῶν μερῶν, ἀδράχνω ἀπ' ὅλα τὰ μέρη, ἀπὸ παντοῦ, δυνατά, ἄ. περιαρπάζω.

περιᾴδω μτγν , μσν. κ.νεώτ. πορεύομαι, περιέρχομαι, περιφέρομαι ᾄδων : Λουκ.'Ορχ.27 ἔνδοθεν αὐτὸς κεκραγώς, ἑαυτὸν ἀνακλῶν καὶ κατακλῶν, ἐνίοτε καὶ περιᾴδων τὰ ἰαμβεῖα· 2) τὸ παθ. περιηχοῦμαι : Πλούτ.'Ηθ.663D κωνώπων χορῷ περιᾳδόμενον· 3) τὸ παθ. κ. μσν. κ. νεώτ. φημίζομαι : 'Αγαθ.2,30 τὰ ὑπὸ τῶν πολλῶν περιᾳδόμενα, Φώτ.'Επιστ.75,7 πάσῃ γλώσσῃ περιᾳδόμενα, Εὐστ.381,10 Σοφακλῆς περιᾴδεται . . δεινὸς εἶναι αφαιρίσαι, αὐτ.1076,25 'Εργίνου τοῦ παρὰ Πινδάρῳ περιᾳδαμένου.

περιάθρησις-εως (ἡ) (περιαθρῶ) μτγν. τὸ βλέπειν, τὸ παρατηρεῖν κύκλῳ, ὁλόγυρα, περισκόπησις, περίβλεψις : Φίλ.1,142 ἐκ τῆς προσόψεως καὶ συνεχοῦς περιαθρήσεως, αὐτ.293 τῇ περιαθρήσει τῶν πραγμάτων.

περιάθρησμ(α)-ατος (τὸ) (περιαθρῶ) πάπ. τὸ θεωρεῖν πέριξ, ἡ τῶν πέριξ θεωρία.

περιαθροίζομαι ἀθροίζω τι κύκλῳ, συναθροίζω, συνάζω τι ὁλόγυρα : 'Ησ. ἐν λ. ἀμφαγέροντο· 2) ρηματ. π. περιαθροισμός.

περιαθροισμός (ὁ) (περιαθροίζομαι) μτγν. ἡ κύκλῳ, πέριξ συνάθροισις, ἡ πανταχόθεν σύναξις : 'Απολλιν.ΛΚατ.'Ιερεμ.2,583D.

περιαθρῶ-έω κ. μσν. ἀθρῶ κύκλῳ, βλέπω πέριξ μετὰ προσοχῆς, παρατηρῶ τι ἐκ τοῦ πλησίον, ἐξετάζω τι ἐπισταμένως, κοιτάζω γύρω, ὁλόγυρα, περισκοπῶ, περιβλέπω : Πλάτ.'Αξ.370D περιαθρῶν τὴν φύσιν, Φίλ.2,533 περιαθρεῖν ἅπαντα, 'Ιώσ.ΠΙ 1,33,7 περιαθρήσας μή τις ὁ κωλύων εἴη, Φιλόστρ. 'Ηρ.15 κόσμου ἕνεκεν περιήθρει μὲν ἑαυτόν, περιεσκόπει δὲ τὰ ὅπλα, 'Ηλιόδ.Αἰθ.10,35 ἀνανεύσας τε καὶ περιαθρῶν ἐν κύκλῳ τὸ πλῆθος· κ. ἀπολ. : Φίλ.2,445, Ζαχαρ.Μυτ.Διαλ.188 περιαθρῆσαι· 2) ρηματ. π. περιάθρησις, περιάθρημα.

περιαινῦμαι κ. 'Ησ. «περιαίνυτο· περιελάμβανεν, περιεῖχεν»: 'Επιγρ. περιαίνυται ὀστέα τύμβος.

περιαίρεμα-ατος (τὸ) (περιαιρῶ) σχόλ. πᾶν ὅ,τι περιαιρεῖται, ἀφαιρεῖται πέριξ, περικόπτεται, τὸ περιαιρούμενον· Σχόλ.'Αριστφ.'Ιππ.767 «περικομματίοις, τοῖς περιαιρέμασι τῶν κρεῶν».

περιαίρεσις-εως (ἡ) (περιαιρῶ) ἡ κύκλωθεν ἀφαίρεσις, ἡ πανταχόθεν ἀπογύμνωσις : Θεόφρ.ΦΑἰτ. 5,17,1 περιαίρεσις φλοιοῦ, 'Επίκ.'Επιστ.1,151 ‖ μετάθεσις, μετακίνησις, ἀπομάκρυνσις, ἐκρίζωσις : 'Αντυλλ.π.'Ορειβ.44,8,26, Γαλ.1,173· ‖ ἐκτομή : αὐτ.10,887· 2) ἡ ἀφαίρεσις τῶν ἀγαθῶν προσώπου τινός : Στωϊκ.ἀπ.3,96 φιλονικία ἐπιθυμία περιαιρέσεως.

περιαιρετός-ή-όν (περιαιρῶ) κ. νεώτ. ὃν δύναταί τις ν' ἀφαιρέσῃ, ν' ἀποσπάσῃ ἀφ' ὅπου εἶναι ἡρμοσμένος, ὁ αἱρετός, ὁ μετακινητός, ὁ πρόσθετος, ὁ γρετίδικος : Θουκ.2,13 ἀπέφαινε δ' ἔχον τὸ ἄγαλμα τεσσαράκοντα τάλαντα . . χρυσίου . . καὶ περιαιρετὸν εἶναι ἅπαν, Διόδ.Σ 12,50, Πλούτ. 'Ηθ.828B, Λουκ.ὑπ.Εἰκ.3 ὁ δὲ μέγα ἐπὶ τῷ κάλλει φρονοίη, καὶ ταῦτα περιαιρετῷ ὄντι καὶ ὑπὸ τοῦ τυχόντος συντριβῆναι δυναμένῳ, Παυσ.1,25,7 τῆς 'Αθηνᾶς τὸ ἄγαλμα τὸν περιαιρετὸν ἀποδύσας κόσμον, - ὁ χρυσὸς τοῦ ἀγάλματος τῆς 'Αθηνᾶς τοῦ Φειδίου ἦτο περιαιρετός. - περιαιρετὴ κλῖμαξ (ἀνεμόσκαλα), - περιαιρετὴ κόμη (περρούκα).

περιαίρημα-ατος (τὸ) (περιαιρῶ) σχόλ. δ.γρ. ἀντὶ περιαίρεμα βλ.λ. : Σχόλ.'Αριστφ.767.

περιαίρω μτγν. αἴρω τινὰ κύκλωθεν, ἀνεγείρω, σηκώνω ὁλόγυρα : 'Ιώσ.ΑΙ 17,7,1 ἐπὶ τὸν ἀγκῶνα περιαίρας ἑαυτόν.

περιαιρῶ-έω κ. μσν., ἀόρ. περιεῖλον, ἐν ἀπαρφ. περιελεῖν, ἀφαιρῶ τι, περιβάλλον ἄλλον τι, ἐκβάλλω ἐξωτερικόν τι περίβλημα, μετατοπίζω, ἀπομακρύνω, μτ. αἰτ. πράγμ. : 'Ηρ.3,96 ἐς πίθους κεραμίνους τήξας καταχέει, πλήσας δὲ τὸ ἄγγος περιαιρέει τὸν κέραμον (ἀφαιρεῖ τὸ πήλινον ἀγγεῖον εἰς ὃ ὁ χρυσὸς τακεὶς ἐχύθη), Πλάτ.Πολιτ. 288E δέρματα σωμάτων περιαιροῦσα (ἐκδέρουσα), αὐτ.Σοφ.264E αὐτοῦ τὰ καινὰ πάντα περιελόντες, 'Αριστλ.ΖΙ 557b,20 ἐάν τις τὸν χιτῶνα περιέλῃ, 'Ηρωδιαν.'Ιστ.3,11,3 περιελεῖν τινα αὐτοῦ τῆς ἐξουσίας· ‖ ἐπὶ τειχῶν, καθαιρῶ, κατακάπτω, κατεδαφίζω, καταστρέφω, ἀφανίζω : 'Ηρ.3,159 Δαρεῖος . . ἐπεί τε ἐκράτησε τῶν Βαβυλωνίων, τοῦτο μὲν σφέων τὸ τεῖχος περιεῖλε καὶ τὰς πύλας . . ἀπέσπασε, αὐτ.6,46 ἐκέλευε σφεας τὸ τεῖχος περιαιρέειν, Θουκ.1,108 Ταναγραίων τὸ τεῖχος περιεῖλον, αὐτ.4,51, αὐτ.133· κ. παθ. : Δημ.361 οἰκίας κατεσκαμμένας, τείχη περιῃρημένα, Πλούτ.Κάτ.Πρεσβ.10 τὰ τείχη κελεύσαντος αὐτοῦ περιαιρεθῆναι· 2) γεν. ἀφαιρῶ, ἀποσπῶ, ἀποστερῶ : Ξεν.Κ 12,1,21 αὐτῶν δὲ τῶν πολεμικῶν περιελὼν καὶ τὸ τόξῳ μελετᾶν, ΚΔ Πράξ 27 τὰς ἀγκύρας περιελόντες εἴων εἰς τὴν θάλασσαν· ὁμ. μτφ. : αὐτ.'Εβρ.10,11 προσφέρων θυσίας, αἵτινες οὐδέποτε δύνανται περιελεῖν τὰς ἁμαρτίας, Σέργ.Μακρ.ἐν Σάθ.3,230 τῶν δυσμενῶν τὰς ὑπονοίας περιαιρῶν· κ. παθ. : Θουκ.3,11 καὶ τὰ τελευταῖα λιπόντες τοῦ ἄλλου περιῃρημένου

ἀσθενέστερα ἔμελλον ἕξειν [ὅτε τὸ ὑπόλοιπον ἀφῃρέθη], Πλάτ.Φαῖδρ.231B **περιῃρημένων τασούτων κακῶν οὐδὲν ὑπολείπεται,** Νικόστρ.15 **τοὐπίβλημ' ἐπεὶ περιῃρέθη'** ‖ τὸ μέσ. περιαιροῦμαι ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Ξεν.ΚΠ 8,1,47 **τὸ μὲν περιελέσθαι αὐτῶν τὰ ὅπλα** [τὸ νὰ τοὺς ἀφοπλίσητε], Πλάτ.Γοργ.502C **εἴ τις περιέλοιτο τῆς ποιήσεως . . τὸ . . μέλος** [δ.γρ. ἀντὶ περιέλοι], Δημ. 246 **ἁπάντων . . τὴν ἐλευθερίαν περιείλετο,** αὐτ. 409 **τὴν Ἀττικὴν ὑμῶν περιῄρηνται,** Πάπ. **περιείλοντό μου ὑποζύγια δύο'** ὁμ. κ. ἔμπροθ. [παρά τινος] : Ἐπιγρ. **τίς** [=ὅστις] **τὸν Προσοδίου ἄνδρα περιαιρεῖται Νάκωνα παρὰ τῶν παιδίων'** ‖ ὁμ. τὸ μέσ. ἀφαιρῶ τι ἀπ' ἐμαυτοῦ, ἀπεκδύομαι : Ἡρ.2,151 **περιελόμενος τὴν κυνέην,** αὐτ.3,41 **περιελόμενος τὴν σφρηγῖδα** [ἀφαιρέσας τὸν δακτύλιον ἐκ τοῦ δακτύλου του], αὐτ.128 **τῶν βυβλίων ἓν ἕκαστον περιαιρεόμενος** [ἀφαιρῶν ἀπὸ μιᾶς ἑκάστης τῶν ἐπιστολῶν τὸν περιδεδεμένον καὶ ἐσφραγισμένον δεσμόν], Λυκοῦργ.35 **τὸν τὴν ἐξουσίαν τῆς ἀπολογίας αὐτοῦ . . περιῃρημένον,** ΚΔ Κορινθ.2,3,16 **ἡνίκα δ' ἂν ἐπιστρέφῃ πρὸς Κύριον, περιαιρεῖται τὸ κάλυμμα'** **3**) ὁμ. τὸ μέσ. ἢ παθ. μτ. αἰτ. πράγμ. ἀποστεροῦμαί τινος, ἀπογυμνοῦμαι ἀπό τινος : Δημ.37 **περιῃρημένοι χρήματα, συμμάχους,** αὐτ.559 **περιαιρεθεὶς . . τὰ ὄντα** [ἀπογυμνωθεὶς τὴν περιουσίαν], αὐτ.802 **πέπαυνται ἄρχοντες καὶ τοὺς στεφάνους περιῄρηνται,** Ἐπιγρ. **ἀξιῶ σε περιαιρεθῆναι τοῦτο τὸ ὄνομα'** ὁμ. κ. μτ. αἰτ. ἐννοουμένης : Ἐπίκ.Φυσ.15,34 **περιαιρεθήσεσθαι ἤμελλον'** **4**) ἀκυρῶ, ἀναιρῶ ὑπόσχεσιν, ἀποφεύγω νὰ ἐκτελέσω τάξιμον : ΠΔ'Αρ.30,13 **ἐὰν δὲ περιελὼν περιέλῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἀκούσῃ πάντα ὅσα ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τῶν χειλέων αὐτῆς κατὰ τὰς εὐχὰς αὐτῆς'** ‖ ἀφαιρῶ, διαγράφω κονδύλιόν τι ἔκ τινος λογαριασμοῦ : Πάπ.' κ. παθ. : Πάπ.' **5**) ρηματ.π. περιαίρεσις, περιαιρετός, περιαίρεμα.

περιαιωροῦμαι-έομαι μτγν. αἰωροῦμαι πέριξ, κρέμαμαι κύκλῳ, γύρω : Κερκ.7,12 **λευκαὶ καρυφᾷ περιαιωρεῦνται.**

περιακμάζω φθάνω εἰς ἀκμήν, εἶμαι ἐν ὅλῃ τῇ ἀκμῇ μου, εὑρίσκομαι ἐν τῷ ἄνθει, τῇ ἰσχύϊ τῆς ἡλικίας μου : Δημόκρ.π.Κλήμ.'Αλ.498 **τέρψις καὶ ἀτερπίη οὖρος τῶν περιηκμακότων.**

περιᾰκολουθῶ-έω μτγν. ἀκολουθῶ κύκλῳ, πέριξ : Ἡρακλ.Πολ.44' ‖ περικυκλῶ, περιστοιχίζω τινὰ κύκλωθεν καὶ συνοδεύω αὐτόν : Πολ.Φυσ.9.

περιᾰκονίζω μτγν. ἀμφ. γρ. ἐν Ζώσ.'Αλχ.118B [ἀντὶ περιηγκωνισμένον].

περιᾰκοντίζω μτγν. ἀκοντίζω πανταχόθεν πρός τινα, ρίπτω ἀκόντια κατά τινος ἀπ' ὅλας τὰς πλευράς : Πλούτ.Γάλβ.26 **ἀρχὴν τοῦ πολέμου ποιησάμενοι περιηκόντισαν τὸ φορεῖον.**

περιάκτης [ὁ] νεώτ. ὁ περιάγων, περιφέρων διάφορα ἐμπορεύματα πρὸς πώλησιν, πλανόδιος ἔμπορος ἢ πράκτωρ ἄλλου ἐμπόρου.

περίακτος-ον [περιάγω] μτγν. κ. νεώτ. ὁ περιστρεφόμενος περί κέντρον τι, ὁ δυνάμενος νὰ περιστραφῇ περί τινα ἄξονα : Ἀρτέμων Ἱστ.12 **καθάπερ αἱ τῶν περιάκτων δίφρων κατασκευάζονται θέσεις,** Φίλ.Μηχ.Βελοπ.91,44 **περίακτοι τροχοί** [ὑδροστρόβιλοι], αὐτ.97,23 **μηχανήματα περίακτα** [πολεμικαὶ μηχαναὶ κινούμεναι περιστροφικῶς καὶ πρὸς ἐξακόντισιν βλημάτων], Πλούτ.'Ηθ. 974E **βόες τὸν βασιλικὸν παράδεισον ἄρδουσαι περιάκτοις ἀντλήμασιν** [μὲ τροχοειδεῖς ἀντλίας], αὐτ.348E **μηχανὰς ἀπὸ σκηνῆς περιάκτους** [εἰδικὰ μηχανήματα πρὸς ἀλλαγὴν τῆς σκηνογραφίας ἐν τῷ θεάτρῳ]' ‖ τὸ θηλ. κτ. πληθ. **περίακτοι** ὡς οὐσ. εἶδος μηχανήματος χρησιμεύοντος πρὸς ἀλλαγὴν τῆς σκηνογραφίας ἐν τῷ ἀρχαίῳ θεάτρῳ : Βιτρ.5,6,8, Πολυδ.4,126 **παρ' ἑκατέρᾳ . . τῶν . . θυρῶν . . ἄλλαι δύο εἶεν ἄν, . . πρὸς ἃς αἱ περίακτοι συμπεπήγασιν'** **2**) **περίακτος ὁδός** ἑλικτή, ἑλικοειδὴς ὁδός : Ἀνών.'Ιστ.[Ἀπ.'Ελλ.'Ιστ.] 819J' **3**) μτφ. τὸ οὐδ. **περίακτον** ὡς οὐσ. τὸ πασίγνωστον, τὸ περιλάλητον, τὸ πολυθρύλητον : Πλούτ.Σύγκρ.Λυσ.Σύλλ.3 **ὁ μὲν γὰρ οὐδὲν ἀκόλαστον οὐδὲ μειρακιῶδες . φαίνεται διαπεπραγμένος, ἀλλ', εἰ δή τις ἄλλος, ἐκπεφευγὼς τουτὶ τὸ περίακτον,** αὐτ.'Ηθ.922F.

περιάλγημα-ατος [τὸ] [περιαλγῶ] μτγν. ἰσχυρὸν ἄλγημα, σφοδρὰ ὀδύνη, ἀλγηδών, δυνατός, μεγάλος πόνος : Ἀέτ.16,119(109).

περιαλγής-οῦς-ές [ἄλγος] κ. μσν. κ. νεώτ., ἅ. βαρυαλγής, ὁ αἰσθανόμενος σφοδρὸν σωματικὸν ἢ ψυχικὸν ἄλγος, βαθεῖαν λύπην, ἐνδόμυχον θλῖψιν, ὁ λίαν τεθλιμμένος, ὁ περίλυπος, ἀντίθ. περιχαρής : Πλάτ.Πολ.462B **οἱ μὲν περιαλγεῖς, οἱ δὲ περιχαρεῖς γίγνονται ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς παθήμασι τῆς πόλεως,** Πλούτ.Φάβ.6 **ἔκφοβαι καὶ περιαλγεῖς οὖσαι δρόμῳ κατὰ τῶν ὀρῶν ἐφέροντο,** Καισάρ.Δαπ.ἐν Σάθ.3,75 **ἀνεσώθημεν οἴκαδε περιαλγεῖς ἅμα καὶ λίαν ἔγκοποι'** **2**) ὁ ἐπιφέρων σφοδρὸν ἄλγος, ὁ προξενῶν ἰσχυροὺς πόνους, ὁ λίαν ἀλγεινός, ὀδυνηρός : Νίκ.Θηρ.497 **περιαλγὴς φόνος.**

περιαλγύνω μσν. ἐπιφέρω ἄλγος, προξενῶ πόνον : Μιχ.'Ατταλ.ἐν Σάθ.1,60 **διακυκᾶν αὐτὸν . . καὶ περιαλγύνειν τὰ κατ' αὐτόν.**

περιαλγῶ-έω ἀλγῶ σφόδρα, αἰσθάνομαι ἰσχυρὸν ψυχικὸν πόνον, θλίβομαι ἐνδομύχως ἐπί τινι' Σουΐδ. «περιαλγῶν, ἀχθόμενος», μτ. δοτ. : Θουκ. 4,14 **περιαλγοῦντες τῷ πάθει,** Πλάτ.'Ιππαρχ. 229D **τοὺς περιαλγήσαντας ταύτῃ τῇ ἀτιμίᾳ . . ἀποκτεῖναι,** Ἀντιφ.Σοφ.54 **περιαλγῶν τῇ συμφορᾷ'** ὁμ. κ. ἔμπροθ. [ἐπί τινι, κατά τι] : Φίλ.2,178 **ἐφ' οἷς ἀνιαθεὶς καὶ περιαλγήσας,** αὐτ.ἀπ.57H **περιαλγεῖν κατά τι,** Αἰλ.Πἱ 2,4 **ἐπὶ τούτους ὁμαλαγεῖ περιαλγῆσαι'** ὁμ. κ. μτ. αἰτ. : Φίλ.2,436' **2**) ρηματ.π. περιάλγημα.

περιαλγῶς ἐπίρρ., μτγν., μσν. κ. νεώτ., τὸ συγκρ. **περιαλγέστερον,** μετ' ἐνδομύχου θλίψεως, μετὰ βαθείας λύπης : Ἀρετ.Χρον.Παθ.1,13 **περιαλγέστερον κτείνει,** Δίων Κ 78,24 **περιαλγῶς πάνυ ζήσασα,** Ἰουλ.'Επιστ.122,15 [ἐκδ.Heyl.] **περιαλγῶς ἔχων τοῦ σώματος,** Θεόδ.'Υρτ.ἐν Notitt. Mss.6,15 [Boiss.].

περιάλειμμα-ατος [τὸ] [περιαλείφω] μτγν. τὸ περιαλειφόμενον, ἐπίχρισμα, φιμύθιον : Ἰώσ.ΑΙ 15,9,3 **κόσμῳ πολυτελεστάτῳ χρυσοῦ καὶ λίθων καὶ περιαλειμμάτων.**

περιᾰλείφω κ. μσν. κ. νεώτ., μέλλ. **περιαλείψω,** ἀόρ. **περιήλειψα,** ἐπαλείφω, ἀλείφω τι καθ' ὅλα τὰ μέρη αὐτοῦ, ἐπαλείφω, ἐπιχρίω τι πανταχόθεν, περιχρίω : Ἀριστφ.'Ιππ.907 **φάρμακον δίδωμι τὰν τοῖσιν ἀντικνημίοις ἑλκύδρια περιαλείφειν,** Πλάτ.Κριτί.116D **πάντα δὲ ἔξωθεν περιήλειψαν τὸν νεὼν ἀργύρῳ** [ἐπεκάλυψαν τὸν ναὸν δι' ἀργύρου], Θεόφρ.ΦΑἰτ.1,6,7 **περιαλείφουσι πηλῷ τετριχωμένῳ,** αὐτ.ΦΙ 1,9,4 **ὅταν περιαλείφωσι τὴν κάμινον,** Γεωπ.5,41,2 **ἄλφιτα τῇ ἀνδράχνῃ μίξαντες τὸ πρέμνον περιαλείφουσι'** κ. παθ.: Ἀριστλ.ΖΙ 624a,14 **περὶ δὲ τὸ στόμα τοῦ σμήνους τὸ μὲν πρῶτον τῆς εἰσδύσεως περιαλήλιπται μίτυϊ'** ‖ χρίω, ἐπιχρίω δι' ἀσβεστογάλακτος, ἀσβεστώνω, ἀσπρίζω : Ἐπιγρ. **περιαλείφει . . τῶν τοίχων τοὺς δεαμένους'** **2**) μτφ. ἰατρ. ἐπὶ ὑμένων τοῦ σώματος περιβάλλω, περικαλύπτω : Γαλ.5,535 **ὑμένες ὅσοι περιαλείφουσι τὸν πνεύμονα'** κ. παθ. : αὐτ.2,580,10 **τὴν τοῦ νεφροῦ κοιλίαν, περιαλειφομένην ὑμενώδει τινὶ σώματι'** **3**) ρηματ π. περιάλειμμα, περιαλιφή.

περιᾰληθής-αῦς-ές μτγν. ὁ λίαν ἀληθής : Φιλόδ.Ποιημ.2,11.

περιᾰλῐφή (ἡ) (περιαλείφω) Ἐπιγρ. ἡ δι' ἀσβέστου ἐπίχρισις, τὸ ἀσβεστόχρισμα, τὸ ἀσβέστωμα, τὸ ἄσπρισμα : Ἐπιγρ. **εἰς τὴν περιαλιφη** (διόρθ. ἀντὶ παραλιφήν).

περίαλλα ἐπίρρ. ποι. πρὸ πάντων, κατ' ἐξοχήν, κυρίως, μάλιστα, ἐξαιρέτως, διαφερόντως : Ὕμν. Πᾶν.46 **πάντες δ' ἄρα θυμὸν ἔτερφθεν ἀθάνατοι, περίαλλα δ' ὁ Βάκχειος Διόνυσος** (πρὸ παντὸς δὲ ὁ Βάκχος), Πίνδ.Π 11,5 **ὃν περίαλλ' ἐτίμησε Λαξίας**, Σοφ.ΟΤ 1219 **δύρομαι γὰρ ὡς περίαλλ' ἰὰν χέων ἐκ στομάτων** (πιθ.γρ.), Εὐρ.ἀπ.115 **τί ποτ' Ἀνδρομέδα περίαλλα κακῶν μέρος ἐξέλαχον**, Ἀπολλ.Ρ 2,217 **οἳς περίαλλα θεῶν μέμβλεσθε κιόντες**, Ὀππ.Ἁλ.1,143 **πάντων περίαλλα χθόνα δηθύνουσι**· πρβλ. περίαλλος.

περιαλλάσσω μτγν. ἀλλάσσω κύκλῳ, μεταβάλλω πέριξ, ὁλόγυρα, δηλ. ὁλοσχερῶς ἀλλοιῶ : Ἰω.Χρυσ.1,783Α (ἔκδ.Par) **τοῦτο τὸ ἔθος κατέλυσε, καὶ περιήλλαξεν αὐτό.**

περιαλλόβλαστα (τά) νεώτ. βοταν. ὁμὰς ἀναρριχητικῶν φυτῶν.

περιαλλόκαυλος-ον κ. νεώτ. ἐπὶ φυτῶν, ὁ διὰ τοῦ καυλοῦ αὐτοῦ περιτυλισσόμενος, περιπλεκόμενος ἐπὶ ἄλλων φυτῶν : Θεόφρ.ΦΙ 7,8,1 **ἔνια δὲ περίκαυλα, μὴ ἔχοντα δὲ ποῦ προσπέσωσιν, ἐπιγειόκαυλα**, αὐτ.ΦΑἰτ.2,18,2· **2)** νεώτ. βοτον. τὸ οὐδ. **περιαλλόκαυλον** ὡς οὐσ. γένος **περιαλλοκαυλιδῶν φυτῶν**, ἅ. κομβόλβουλος, τὸ περικοκλάδι, περιπλοκάδι, τοῦ καλογέρου τὸ χορτάρι.

περιάλλομαι σχόλ. ἅλλομαι κύκλῳ, πηδῶ πέριξ, σκιρτῶ γύρω : Σχόλ.Νίκ.Ἀλ.13.

περίαλλος (ὁ) μτγν. Ἡσ. «τὸ ἰσχίον»: Ἀρκάδ.54,9, Ἡρωδιαν.Τεχν.Λείψ.1,158, Ἀλκίφρ.1,39 (πιθ.γρ.).

περίαλλος-ον μτγν. ὁ πρὸ παντὸς ἄλλου, ὁ ὑπέρτερος ἄλλου· || ἰδ τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **περίαλλα** ὡς ἐπίρρ. βλ.λ.· **2)** ὁ ὑπέρτατος, ὁ ὑπέροχος, ὁ ἔξοχος, ὁ θαυμάσιος : Φιλόδ.ΑΠ 5,131 **ὦ περιάλλων γλωττισμῶν**· πρβλ. ἐπίρρ. περίαλλα.

περιᾰλουργός-όν (ἁλουργός) ὁ πορφύρα κύκλῳ βεβαμμένος, ὁ ἔχων πορφυροῦν χρῶμα εἰς ὅλα τὰ μέρη αὐτοῦ, ὁ πανταχόθεν πορφυροῦς : Ἀριστφ.Ἀχ.856 **ὁ περιαλουργὸς τοῖς κακοῖς** (σχόλ. «ὁ κακοῖς βεβαμμένος, ὁ βαθὺς τοῖς κακοῖς»).

περιαμαξεύω μσν. περιάγω, περιφέρω τινὰ ἐν ἁμάξῃ, ἐν τμ. παθ. : Βασιλάκ. ἐν Ann.etc.7,154 **τὸ περιημαξευμένον ὡς ἐν τριόδῳ.**

περιᾰμαρτίζω μτγν. προσφέρω ἐξιλαστήριον θυσίαν : Ἀκύλ.ΠΔ Ἔξ.29,36,Σύμμ.αὐτ.· **2)** ρηματ. π. περιαμαρτισμός.

περιαμαρτισμός (ὁ) (περιαμαρτίζω) μτγν. προσφορὰ ἐξιλαστηρίου θυσίας : Σύμμ.ΠΔ Ζαχ.13,1.

περίαμμα-ατος (τὸ) (περιάπτω) μτγν. κ. νεώτ. περίαπτον, προβασκάνιον, ἀντιβασκάνιον, φυλακτόν· Ζωναρ.1536 «περιάμματα τὰ κατὰ τοὺς τραχήλους καὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας βεβαμμένα κλώσματα» : Πολύβ.33,17,2, Διόδ.Σ 5,64 **πολλὰς τῶν γυναικῶν ἔτι καὶ νῦν λαμβάνειν ἐπῳδὰς ἀπὸ τούτου τοῦ θεοῦ, καὶ περίαμμα ποιεῖν**, Διοσκ.5,141,Λουκίλλ.ΑΠ 11,257 **οὐκέτ' ἀνηγέρθη καὶ περίαμμα φέρων**· **2)** νεῶτ. ναυτ. **περίαμμα τοῦ προβόλου** (ὁ ἐκ συρματοσχοινίου ἢ ἁλύσεως τροπὸς ὁ περιβάλλων τὸν πρόβολον, δι' οὗ ἐνίοτε διέρχονται οἱ πρότονοι τῆς στήλης τοῦ ἀκατίου ἱστοῦ, τὸ σκουλαρίκι τοῦ μπομπρέσου).

περιάμπαξ ἐπίρρ. κυκλοτερῶς, ὁλόγυρα : Ἐπιγρ. **ὡς ὁ Σίδαμνος .. καὶ πέραν ἐς τὰν στεφάναν καὶ ἁ στεφάνα περιάμπαξ ἐς ὀρθόν.**

περιαμπέτιξ ἐπίρρ. περιάμπαξ βλ.λ. : Ἐπιγρ. **ὡς ὁ Σίδαμνος .. τὰν στεφάναν καὶ περιαμπέτιξ ὡς ἁ στεφάνα.**

περιαμπέχω κ. **περιαμπίσχω** (Φίλ.1,369) μέλλ. **περιαμφέξω**, ἀόρ. β' **περιήμπεσχον**, ἐπιθέτω τι περί τινα, κύκλῳ, βάζω κάτι ὁλόγυρα, περιβάλλω, περιτυλίσσω, ἐνδύω : Ἀριστφ.Ἱππ.893 **καὶ τοῦτό γ' ἐπίτηδές σε περιήμπεσχεν, ἵν' ἀποπνίξῃ** (δ.γρ. ἀντὶ περιήμπισχεν)· || τὸ μέσ. **περιαμπέχομαι** ἐπιθέτω τι περὶ ἐμαυτόν, περιβάλλομαι, ἐνδύομαι, μτφ. : Πλάτ.Συμπ.221Ε **τοιαῦτα .. ὀνόματα καὶ ῥήματα ἔξωθεν περιαμπέχονται**· **2)** περικαλύπτω τι πανταχόθεν : Πλάτ.Φαίδ.98D **τὰ δὲ νεῦρα .. περιαμπέχοντα τὰ ὀστᾶ μετὰ τῶν σαρκῶν**, Φίλ.1,369· || κ. μτφ. : Πλούτ.Ἠθ.931F **τὴν ἀτοπίαν εὐφήμοις περιαμπέχειν ὀνόμασι**, Αἰλ.ΠΙ 14,41 **οὐκ ἀπεκρύπτετο τὸ ἑαυτοῦ κακὸν οὐδὲ ἐπειρᾶτο περιαμπέχειν τὴν μέθην.**

περιαμπίσχω μτγν. κ. μσν. τ. τοῦ περιαμπέχω βλ.λ.1) : Κίνναμ.61Α **περιχλαινίσμασι .. περιαμπίσχειν τὴν ὅπλισιν**· **2)** ἀντὶ περιαμπέχω βλ.λ.2) : Φίλ. 1,369 **τὴν κιβωτὸν χρυσῷ περιαμπίσχει**· || κ. μτφ. : Φιλόστρ.Σοφ.2,22 **τὰ πράγματα γυμνὰ ἐξέκειτο καὶ οὐ περιήμπισχεν αὐτὰ ἡ λέξις.**

περιᾰμύνω μτγν. ἀμύνω, ὑπερασπίζομαι ἢ φυλάττω τι πανταχόθεν, περιφυλάσσω, προστατεύω: Πλούτ.Ἀλκ.7 **οὐ παρήλασεν ἰδών, ἀλλὰ παρέπεμψε καὶ περιήμυνεν** (Σωκράτην).

περιαμύσσω, ἀττ.-ύττω ἀμύσσω τι κύκλῳ, κάμνω ἀμυχὰς εἰς ὅλα τὰ μέρη τινός, γρατσουνίζω ὁλόγυρα· κ. μτφ. : Πλάτ.Ἀξ.365D **ἀντίσχει δὲ δέας τι ποικίλως περιαμύττον τὸν νοῦν**, Γαλ.19,130 **περιξύσας, ἐν κύκλῳ περιαμύξας.**

περιαμφιέννῡμι ἀμφιέννυμί τι πανταχόθεν, περιβάλλω τι κύκλῳ, ὁλόγυρα, περιενδύω τι, περικαλύπτω : Πλάτ.Τίμ 76Α **βλαστάνον κύκλῳ περιημφιέννυε τὴν κεφαλήν.**

περιαμφίς-ίδος (ἡ) ἡ ἐπανειλημμένη περιστροφὴ τοῦ ὑπέρου ἐν τῷ ἰγδίῳ· Πολυδ.6,90 «τὰς δὲ τοῦ δοίδυκος ἐν τῇ θυίᾳ περιαγωγὰς περιαμφίδας Εὔπολις κέκληκεν» : Εὔπ.436.

περιάμφοδος-ον ἐπὶ οἰκοδομῶν ἢ μεγάλων τμημάτων πόλεως, ὁ ἔχων πρὸς ὅλα τὰ μέρη ὁδούς· Ἡσ. ἐν λ. διάλαυρος «οἰκία μεγάλη πανταχόθεν λαύραις διειλημμένη, ἡ λεγομένη περιάμφοδος».

περιᾰμῶμαι-άομαι λεξ. κ. μσν. συλλέγω, συναθροίζω τι κύκλωθεν, συνάζω τι πανταχόθεν, περισωρεύω : Ἡσ.κ.Φώτ. «περιαμησάμενος· θερίσας» : Γεωπ.1,14,8 **καὶ χελώνην δὲ τὴν ἐν τοῖς ἕλεσιν .. ἐὰν εἰς τὴν δεξιὰν χεῖρα θῇς ὑπτίαν, ὀλίγην γῆν περιαμησάμενος αὐτῆς.**

περιᾰναγκάζω ἀναγκάζω τι κύκλῳ, πανταχόθεν, περιφέρω, περιελαύνω τι διὰ τῆς βίας : Ἱππ.Ἄρθρ. 62 **τοὺς δ' αὖ δακτύλους ἀθρόους .. ἐς τὸ εἴσω μέρος ἐγκλίνειν καὶ περιαναγκάζειν οὕτως**, Γαλ. 18(1),336· **2)** ρηματ. π. περιανάγκασις.

περιανάγκασις-εως (ἡ) (περιαναγκάζω) μτγν. ἡ ἐνέργεια τοῦ περιαναγκάζειν βλ.λ. : Ἀπολλ.Κιτ.3.

περιαναιρῶ-έω μτγν. περιαιρῶ, κατεδαφίζω κύκλῳ, ἀφανίζω : Ὄκελλ.4,13 **καθόλου δὲ δεῖ περιαναιρεῖν τὰς παρὰ φύσιν γενέσεις** (πιθ. ἐσφ.γρ. ἀντὶ περιαιρεῖν).

περιανακουφίζω μσν. ἀνακουφίζω τι ἐλαφρῶς ἀπαλλάσσων αὐτὸ ἐκ τοῦ βάρους μου, δι' οὗ τὸ πιέζω, μτφ. : Λίβ.Ροδ.2272 **καὶ ὡσὰν περιανακούφιζεν ὁ πόνος τὴν ψυχήν μου.**

περιαναπαύω μσν. ἀμτβ. ἀναπαύομαι ὀλίγον τι, εὑρίσκω μικράν, βραχεῖαν ἀνάπαυσιν, ἡσυχάζω, ξεκουράζομαι, ξαποσταίνω λιγάκι : Λίβ.Ροδ. 620 **ποῦ νὰ περιαναπαύσωμεν τοὺς παροπίσω χρόνους**· || τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : αὐτ 622 **ἐκατουνεύσαμεν νὰ περιαναπαυθοῦμεν**, αὐτ.3471.

περιανάπτω μσν. ἀνάπτω τι κύκλωθεν, ὁλόγυρα : Δαμασκ.1 εἰς Θεόφιλ. ἐν Combef.Orig.Cpol. 166 **ξύλα περιανάφαντος.**

περιανασαίνω μσν. ἀνασαίνω ὀλίγον τι, ἀναλαμβάνω, ἀνακουφίζομαί πως, ἀναπαύομαι ἐπ' ὀλίγον, ξεκουράζομαι λίγο : Λίβ.Ροδ.181 **ἔφθασα στὴν κατούνα μου, πεζεύω τ' ἄλογόν μου, | καὶ ἐκ (τοῦ κόπου) ἤθελα τοῦ περιανασάνω.**

περιανθής-οῦς-ές μτγν. ὁ φύων κύκλωθεν ἄνθη, ὁ ἔχων πανταχόθεν **ἄνθη,** ὁ γεμάτος ὁλόγυρα ἀπὸ ἄνθη : Νίκ.ὀπ.130.

περιανθίζω μτγν. κ. μσν. φύω κύκλωθεν, πανταχόθεν ἄνθη· || ἰδ. κοσμῶ δι' ἀνθέων, στολίζω μὲ ἄνθη, γεν. κοσμῶ, ποικίλλω : Ψελλ.Πον.48 **οἰκίαν περιανθίζειν γραφαῖς καὶ ψηφῖσι καὶ ταῖς λοιπαῖς λέξεσι·** κ. παθ. : Φώτ.'Επιστ.364,2 **λίθῳ μὲν τιμίῳ περιηνθισμένον·** **2**) μτφ. κοσμῶ λόγον τινὰ δι' ὡραίων ἐκφράσεων, λογικῶν ἐπιχειρημάτων κττ., **ἄ.** διανθίζω βλ.λ.31, ἐν τῷ παθ. : Γρηγ. Νύσσ.2,385A **ποικίλως τῇ ὥρᾳ τοῦ λόγου περιανθίζεται,** Φώτ.Βιβλ.3,15 **λόγος . . λογικοῖς ἐπιχειρήμασι περιηνθισμένος·** **3**) Σουΐδ. «περιανθίζω, ἄνθη συλλέγω».

περιάνθιον (τὸ) **νεώτ.** τὸ ἐξωτερικὸν περίβλημα τοῦ ἄνθους ἤτοι ὁ κάλυξ καὶ ἡ στεφάνη τοῦ ἄνθους ὁμοῦ.

περιανθῶ-έω μτγν. ἀνθῶ πανταχόθεν, φύω ὁλόγυρα ἄνθη, ὁθ. λάμπω, ἀνάπτω παντοχόθεν, ἐπὶ τῆς θερμότητος : Πλούτ.'Ηθ.648A **λεπτὸν αὐτῷ** [τῷ ῥόδῳ] **περιανθεῖ τὸ θερμόν.**

περιανίστημι μτγν. ἐγείρω, ἐξεγείρω τινὰ ἐκ τοῦ ὕπνου, ἀφυπνίζω, ἐξυπνῶ· Φίλ.2,552 **ὁπότε καταδαρθόντα ἐν συμποσίῳ θεάσαιτο, περιανίστη** [ἀμφ.γρ.]· || τὸ μέσ. ἢ παθ. **περιανίσταμαι,** μτ. ἀόρ. β' παρακ. κ. ὑπερσυν. ἐνεργ. ἀφυπνίζομαι, ξυπνῶ : 'Απολλδ.2,1,4 **ῥίπτει βέλος . . καὶ κοιμωμένου Σατύρου τυγχάνει, κἀκεῖνος περιαναστάς,** Φίλ.1,672 **περιαναστάς ἐκ τοῦ . . ὕπνου.**

περιανοίγω μτγν. ἀνοίγω τι κύκλωθεν, πονταχόθεν, ὁλόγυρα, τὸ παθ. : Φίλ.2,597 **κελεύει τὰς ἐπαύλεις αὐτῷ πάσας περιανοιχθῆναι.**

περιαντιαδικὸν ἀπόστημα [τὸ] νεώτ. ἰατρ. λοιμῶδες ἀπόστημα τῆς κοιλότητος τοῦ ατόματος ἀναπτυασσόμενον πέριξ τῆς ἀντιάδος είς τὸ ἐξ ἰνώδους συνδετικοῦ ἱστοῦ περίβλημο αὐτῆς.

περιαντλῶ-έω μτγν. ἀντλῶ κύκλωθεν, χέω πανταχόθεν, χύνω ὁλόγυρα, περιχέω : 'Αρχιγ.π.'Αέτ.3, 194· κ. παθ. : Διοσκ.2,114 **περιαντλούμενον κνησμοὺς πραΰνει·** || τὸ παθ. ὁλοσχερῶς καταπνίγομαι, καταπλημμυροῦμαι, καταποντίζομαι : Σχόλ.'Οππ.'Αλ.1,155 **περιαντλεῖσθαι ὑπὸ τῆς θαλάσσης·** **2**) μτφ. περιχέω, καταπλημμυρῶ τινα, καταποντίζω : Πλούτ.'Ηθ.502C **περιαντλῶν λόγους ἀνθρώπῳ λαλοῦντι μὲν πρὸς τοὺς οὐκ ἀκούοντας,** 'Ιω.Χρυσ.3,820C [ἔκδ.Par.] **τοσαύτης σε ζάλης περιαντλούσης·** κ. παθ. : ΠΔ Μακκ.4,15,32 **πανταχόθεν ἐν τῷ τῶν παθῶν περιαντλουμένη κατακλυσμῷ,** Γαλ.10,469 **περιαντλεῖσθαι ὑπὸ τοῦ πλήθους τῆς τῶν ἰατρῶν διαφωνίας,** Μεθόδ.Συμπ. 298,6 **ψυχὴν τὴν περιαντλουμένην ταῖς τρικυμίαις τῶν παθημάτων.**

περιαοιδός 'Ησ.,Φώτ., Σουΐδ.«ἡ ἐγκύκλιος ᾠδή».

περιαπλῶ-όω μτγν. ἁπλῶ, ἀναπτύσσω τι κύκλῳ, ἁπλώνω, ἐξαπλώνω κάτι ὁλόγυρα, τὸ παθ. : Πλούτ. 'Αρέσκ.Φιλ.5,26,4 **πρὶν τὸν ἥλιον περιαπλωθῆναι** [ἐσφ.γρ.], Γαλ.19,341,9.

περιαποστέλλω πάπ. ἀποστέλλω πέριξ.

περιάπτης (ὁ) [περίαπτον] μσν. ὁ κατασκευάζων περίαπτα, ἀντιβασκάνια, φυλακτά, ὁ κατασκευαστὴς περιαμμάτων : Κανόν. **τῆς ἐν** Λαοδ. Συνόδ. ἐν Θησ.Στεφ. **ἀστρολόγος ἢ περιάπτης ἐκριπτέσθω ἐκ τῆς ἐκκλησίας.**

περίαπτος-ον [περιάπτω] κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ περιαπτόμενος, ὁ ἀπτόμενος πέριξ, ὁ ἀνηρτημένος **ἔξωθεν,** ὁ προσηρτημένος, ὁ πρόσθετος, ὁ ἐξωτερικός : Κρατῖν.22D **ἄκος περίαπτον** [φυλακτόν], Εὔστ.95,42 **οὐ δέονται περιάπτου σεμνώματος,** Σέργ.Μακρ. ἐν Σάθ.3,227 **τοῦ περιάπτου τῶν ἀγυιῶν καὶ πυλώνων καλλωπισμοῦ·** **2**) κ. νεώτ. τὸ οὐδ. **περίαπτον** ὡς οὐσ. πᾶν τὸ πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ κακοῦ ἀναρτώμενον ἀπὸ τοῦ σώματος, πᾶν ὅ,τι φέρει τις ἀνηρτημένον ἐπὶ τοῦ σώματος αὐτοῦ ὡς προφυλακτικὸν κατὰ τῆς βασκανίας, περίαμμα, βασκάνιον, ἀντιβασκάνιον, προβασκάνιον, φυλακτήριον, φυλαχτό, χαϊμαλί, μουσκάς : Πλάτ.Πολ.426B **οὐδ' αὖ ἐπῳδαὶ αὐτὸν οὐδὲ περίαπτα . . ὀνήσει,** Θεόφρ.Φl 9,19,2, Πλούτ.Περ.38 **νοσῶν ὁ Περικλῆς . . τινὶ τῶν φίλων δείξειε περίαπτον ὑπὸ τῶν γυναικῶν τῷ τραχήλῳ περιηρτημένον,** Διοακ.3167 **ἔστι περίαπτον δυστοκούσαις·** || μτγν. κτ. πληθ. κοσμήματα : Φίλ.1,608· **2**) ἐπιπρόσθετον, ἐπίπλαστον θέλγητρον : 'Αριστλ. ΗΝικ.1099ε,16 **οὐδὲν δὴ προσδεῖται τῆς ἡδονῆς ὁ βίος αὐτῶν, ὥσπερ περιάπτου τινός, ἀλλ' ἔχει τὴν ἡδονὴν ἐν ἑαυτῷ.**

περιάπτω κ. μσν. κ. νεώτ., μέλλ. **περιάψω, ἀόρ. περιῆψα,** παθ. ἀόρ. **περιήφθην,** παρακ. μτχ. **περιημμένος,** ἀναρτῶ τι πέριξ τινός, περιδένω, προσαρμόζω, ἐφαρμόζω : Πίνδ.Π 3,52 **γυίοις περιάπτων . . φάρμακα,** 'Αριστλ.ΖΙ 557b,29 **περιάπτουσί τε τὰ ἐρινὰ πρὸς τὰς συκᾶς οἱ γεωργοί,** Καλλ. 'Εκ.1,1,1, Γεωπ.16,1,17 **περιάψῃς ἐλάφου κέρας·** κ. παθ. : αὐτ.13,9,8 **περιαφθεῖσαν ῥόδου ῥίζαν·** || τὸ μέσ. ἀναρτῶ, περιδένω τι ἐμαυτῷ, θέτω τι περὶ ἐμαυτόν, κρεμῶ ἐπάνω μου : Πλάτ.Πολ.417A **οὐδὲ περιάψασθαι** [χρυσὸν ἢ ἄργυρον], Πλούτ.Περ.12 **ἀλαζόνα γυναῖκα, περιαπτομένην λίθους πολυτελεῖς·** **2**) κ.νεώτ. μτφ. ἀποδίδω τινί τι : 'Αριστφ. 'Αχ.640 **ἀφύων τιμὴν περιάψας,** Ξεν.ΚΠ 1,5,9 **πολὺν μὲν ὄλβον . . μεγάλας δὲ τιμάς . . τῇ πόλει περιάψειν,** αὐτ.'Απομν.2,6,13 **περιάψας τι ἀγαθὸν αὐτῇ,** Φιλόδ.Ρητ.1,208S **περιάπτειν αὐτοῖς τὰ διὰ μέσης θεωρούμενα φυσιολογίας·** || συνήθ. ἐν κακῇ σημ. ἀποδίδω, προσάπτω, **ἐπιφέρω** τινί τι : Σιμων.97 **περιάπτειν πήματα,** 'Αριστφ.Πλ.590 **τῆς πενίας πρᾶγμ' αἴσχιον ζητεῖς αὐτῷ περιάψαι,** Λυσ.21,24 **ὀνείδη καὶ ἐμαυτῷ καὶ ἐκείναις περιάψω,** Ξεν.ΚΠ 8,4,32 **ἀνελευθερίαν . . περιάπτειν** [ταῖς φίλοις], Πλάτ.'Απολ.35A **αἰσχύνην τῇ πόλει περιάπτειν,** Δημ.460 [δόξαν] **αἰσχρὰν τῇ πόλει περιάπτει,** 'Αριστλ.Οὐρ.304a,9 **σχῆμα περιάπτειν τῷ πυρί,** 'Αθην.1,7 **ταυτονὶ περιῆψεν** [ἡμῖν] **ὃν νυνὶ βίον ζῶμεν** [ἐπέβαλον ἡμῖν τοῦτον τὸν βίον τὸν ὁποῖον ζῶμεν], ΠΔ Μακκ.3,3,7 **τῷ τυχόντι περιῆψαν ψόγῳ,** 'Ιώσ.ΑΙ 12,5,5 **ταῖς ὁμοίαις αἰτίαις περιάπτουσιν,** Λιβάν.Λόγ.64,39 **τῷ ποτ' οὖν ἐπαρθεὶς τὴν πορνείαν περιάπτεις τῷ γένει** [τῶν ὀρχηστῶν] ;, - **αἱ κατηγορίαι τὰς ὁποίας τῷ περιάπτουσιν·** **3**) μτγν. ἁπλῶς περιάπτω δυσφημῶ, κακολογῶ, συκοφαντῶ, διασύρω : Βέττ.Βάλ.285,32· **4**) ἀνάπτω πέριξ, πανταχόθεν πῦρ : Φάλ.122,2 **ἐνεβιβάσαμεν αὐτὸν καὶ περιήψαμεν** (κῶδ. ἀντὶ πῦρ ἥψαμεν], ΚΔ Λουκ.22,55 **περιαψάντων δὲ πῦρ** [ὃ. γρ. ἀντὶ ἀψάντων δὲ πυράν].

περιαράσσω μτγν. κ. **-άττω** ἀράσσω, πλήττω πανταχόθεν, συντρίβω παντελῶς εἰς τεμάχια : Νίκ. Θηρ.842 **ψηγοῦ τε βαθὺν περὶ φλαιὸν ἀράξας,** Πολύδ.1,111 **ἐκ τοίχων ἐμπίπτοντας, ἢ περιπνέαντας . . ἢ περιαράττοντος** [ἐπὶ τοῦ ἀνέμου].

περιάργυρος-ον ὁ περιηργυρωμένος, ὁ διὰ πλακῶν ἀργύρου περιβεβλημένος, ἐπενδεδυμένος, ὁ ἀσημοδεμένος, ὁ ἀσημωμένος : Χάρ.'Ιατ.4J **κίονες . . περίχρυσοι καὶ διάλιθοι καὶ περιάργυροι,** ΠΔ 'Επιστ.8 **γλῶσσα γὰρ αὐτῶν ἐστι κατεξυσμένη ὑπὸ τέκτανας, αὐτά τε περίχρυσα καὶ περιάργυρα** (τὰ εἴδωλα), 'Απп.'Εμφ.Πολ.1,106 **περιάργυρα ὅπλα.**

περιαργυρῶ-όω κ. μσν. κ. νεώτ. περιβάλλω, περικαλύπτω τι δι' ἀργύρου, περιενδύω τι δι' ἐλασμάτων ἀργύρου, ἀσημώνω, ἀσημοδένω : Θεόπομπ.'Ιστ.4C(α), 'Αθήν.ΙΙ,476D **ἐκπώματα ποιεῖν ἐξ αὐτῶν τὰ χείλη περιαργυροῦντας καὶ χρυσοῦντας**· κ. παθ. : Διογ.π.Θέων.Ρητ.5 **ῥύπος περιηργυρωμένος**, ΠΔ 'Εξ.27,ΙΙ **τῶν στύλων . . αἱ βάσεις . . περιηργυρωμέναι ἀργυρίῳ**, 'Επιγρ. **ταινία περιηργυρωμένη**, Διγεν.'Ακρ.3939 **οἰκίσκος . . χρυσομεσόκτιστος, περιηργυρωμένος**· || μσν. μτφ. οἱονεὶ δι' ἀργύρου περιβάλλω, κοσμῶ, στολίζω τι, τὸ παθ. : Στουδ.Θεόδ.486C **ὀρθοδοξίᾳ περιηργυρωμένη** (γυνή).

περιαργῶ-έω μσν. χρονοτριβῶ, βραδύνω ὁπωσδήποτε, ἀργοπορῶ : Λίβ.Ροδ.155Ι **καὶ ἠρξάμην σὲ παρακαλεῖν δαμὶν νὰ περιαργήσῃς**.

περιαρθρικός-ή-όν νεώτ. ἰατρ. **ὁ κείμενος**, ὁ εὑρισκόμενος πέριξ ἀρθρώσεως ἢ **ὁ ἀναφερόμενος** εἰς τὰ περὶ τὴν ἄρθρωσιν μέρη : **περιαρθρικὸν ἀπόστημα**.

περιαρθρῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. φλεγμονὴ μαλακῶν μορίων περιβαλλόντων ἄρθρωσίν τινα.

περιαρθρῶ-όω μσν. συναρμόζω τι πανταχόθεν, συνδέω ὁλόγυρα, ἐντελῶς, παθ.: Θεοδ.'Υρτ.ἐν 'Αν.Βοασσ.3,3 **λόγων κεκομψευμένων καὶ περιηρθρωμένων** (συνηρμοσμένων ἐντελῶς, προσφυῶν).

περιαρμόζω ἁρμόζω, προσαρμόζω τι κύκλῳ, συνδέω, προσκολλῶ τι ὁλόγυρα, συναρμόζω, συναρμολογῶ : Πλάτ.'Αξ.366Α **τὸ δὲ σκῆνος τουτὶ πρὸς κακοῦ περιήρμοσεν ἡ φύσις**, Πλούτ Κάμ.40 **τοῖς δὲ θυρεοῖς κύκλῳ περιήρμοσε λεπίδα χαλκῆν**, Φιλόστρ.'Ηρ.Ι,2 **τὸν νυνὶ τάφον περιαρμόσαι τῷ Αἴαντι** (σχόλ. «**κύκλῳ** περιθεῖναι»)· κ. παθ. ἐπὶ πραγμάτων, προσαρτῶμαι, προσδένομαι ἐπί τινος, ἐμπροθ. (περί τι) : 'Αριστλ.ΖΙ 500a,9 **περὶ ἃ δὲ τοῦτο περιήρμοσται τὸ στερεὸν ἐκ τῶν ὀστῶν**· κ. μτ. δοτ. : 'Αντυλλ.π.'Ορειβ.10,19,4 **περιαρμόζεσθαι τῷ πέρατι**, 'Ιουλ.Λόγ.2,57C **περιαρμόζεσθαι τοῖς σφυροῖς**· || ὁμ. τὸ μέσ. ἐπὶ προσ., περιβάλλομαι, φορῶ : 'Αριστφ.'Εκκλ.274 **περιδεῖσθε τοὺς πώγωνας· ἡνίκ' ἂν δέ γε τούτους ἀκριβῶς ἦτε περιηρμοσμέναι** (ἔχουσαι προσδεδεμένους πώγωνας)· **2**) ἀμτβ. στενῶς προσαρμόζω πανταχόθεν : 'Αριστλ.Μηχ.854a,22.

περιάροσις-εως (ἡ) (περιαρῶ) μτγν. τὸ περιαροῦν, ἡ ἄροσις πέριξ, ἡ ἀροτρίασις κύκλῳ, γύρωθεν, τὸ ὄργωμα ὁλόγυρα : Διον.'Αλ.Ρωμ.Ι,88 **τῆς περιαρόσεως τῶν χωρίων**.

περιαροτρίασις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ πέριξ χώρου τινὸς διάνοιξις αὔλακος δι' ἀρότρου.

περιαρπάζω δημ., ἀόρ. **περιάρπαξα**, ἁρπάζω κύκλωθεν, πανταχόθεν, ἐκ τῶν πέριξ· **2**) δράττομαί τινος στερρῶς, ἁρπάζω, πιάνω σφιχτά· **3**) μτφ. καθάπτομαί τινος, ἐπιτιμῶ, ἐξυβρίζω τινά.

περιαρρωστῶ-έω μσν. εἶμαι βαρέως ἀσθενής, πολὺ ἄρρωστος : Εὐστ.Πον.337,61 **ἡμᾶς μὲν καλῶς ἔχειν, τὸν δὲ υἱὸν αὐτοῦ περιαρρωστεῖν**.

περιαρτηρῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. φλεγμονὴ τοῦ ἐξωτερικοῦ χιτῶνος ἀρτηρίας τινός.

περιαρτῶ-άω ἀναρτῶ τι περὶ ἄλλο τι, κρεμῶ τι ὁλόγυρα ἢ ἐπί τινος : Μάξ.Τύρ.36,2 **χρυσὸν ταῖς δακτύλοις περιαρτᾶν**, Πολυδ.Ι,242 **ἐρινά . . ἃ περιαρτῶσι ταῖς συκαῖς**, Εὐάγρ.287C **σπόγγον περιαρτήσαντες**· || κ. παθ. ἐπὶ πράγμ., εἶμαι ἀνηρτημένος, κρέμαμαι ὁλόγυρα : Πλούτ.Περ.38 **δείξειε περίαπτον ὑπὸ τῶν γυναικῶν τῷ** τραχήλῳ **περιηρτημένον**, Πολυδ.5,101 **κορίαννον τῷ λιχανῷ περιηρτημένον**· || τὸ μέσ. **περιαρτῶμαι** ἐπὶ προσ., ἀναρτῶ τι ἐπὶ τοῦ σώματός μου, κρεμῶ τι ἐπ' ἐμαυτοῦ : Φιλόστρ.Σοφ.2,Ι,8 **τὸ σύμβολον τῆς εὐγενείας περιηρτημένος τῷ ὑποδήματι**, Σέξτ.'Εμπ. Μαθ.2,105 **πήραν περιηρτημένος**.

περιαρῶ-όω, μέλλ. **περιαρόσω**, ἀρῶ κύκλῳ, ἀροτριῶ πέριξ, ὀργώνω **ὁλόγυρα** : Διον.'Αλ.Ρωμ.5, 25 **περιαρόσω**, Πλούτ.'Ηθ.820Ε **περιαροῦν γῆν**, αὐτ.Ποπλ.16 **τῆς χώρας ἣν αὐτὸς περιαρόσειεν ἐν ἡμέρᾳ**· **2**) ρηματ. π. περιάροσις.

περιασθμαίνω μτγν. ἀσθμαίνω κύκλῳ, ὁλόγυρα : 'Αχιλλ.Τάτ.4,4 **ὁ δὲ ἐλέφας ἐκεχήνει καὶ περιήσθμαινε τὸν ἄνθρωπον ἐγκείμενον**· **2**) ἀσθμαίνω ἰσχυρῶς, ἀναπνέω δυσκόλως : 'Ηλιόδ.Αἰθ.8,9.

περίασις-εως (ἡ) (περιᾴδω) μτγν. μεταστροφή, περίκλασις τῆς φωνῆς, περιήχησις, τσάκισμα τῆς φωνῆς : Πλούτ.'Ηθ.41D **τὴν φωνὴν ἐμμελείαις τισὶ καὶ μαλακότησι καὶ περιάσεσιν ἐφηδύνοντες** (δ. γρ. ἀντὶ παρισώσεσιν).

περιασπάζομαι, μέλλ. **περιασπάσομαι**, ἀσπάζομαι, περιπτύσσομαι, ἐναγκαλίζομαί τινα κατ' ἐπανάληψιν καὶ καταφιλῶ αὐτόν : Σωκρ.'Επιστ.17,3 **περιασπασάμενος** (τὸν νεκρὸν) . . **φιλότητι**, Πάπ. **ὦ τῆς μοίρας τῆς ἅπαντα περιασπαζομένης**.

περιαστράπτω μτγν. κ. μσν. ἀστράπτω, λάμπω περί τινα, περιβάλλω τινὰ δι' ἀστραπῆς, περικυκλῶ τινα διὰ λάμψεως : ΚΔ Πράξ.9,3 **ἐξαίφνης περιήστραψεν αὐτὸν φῶς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ**, 'Ιουλ.Λόγ.4,131Α· ὁμ. κ. ἐμπροθ. (περί τινα) : ΚΔ Πράξ.22,6 **ἐκ τοῦ οὐρανοῦ περιαστράψαι φῶς ἱκανὸν περὶ ἐμέ**· || ὁμ. ἀπολ. ἀστράπτω κύκλῳ, παράγω ἀστραπὰς ὁλόγυρα : ΠΔ Μακκ.4,4,10 **προσεφάνησαν ἄγγελοι περιαστράπτοντες τοῖς ὅπλοις**, Κλήμ.'Αλ.42,15 (Sylb.) **περιαστράπτειν τὸν νοῦν**· **2**) θαμβῶ, ἐκθαμβῶ, θαμπώνω : Βασ. 'Ομιλ.2 ἐν τῷ 'Εξαημ. **τῇ ὑπερβολῇ τοῦ κάλλους τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν περιαστράπτοντα**, Μετοχ. Θ 737 **ἀπαντᾶν ὄψει πάσῃ περιαστράπτοντα**· κ. παθ. : 'Ιοῦνκ.π.Στοβ.4,50,95 **ὑπὸ κάλλους καὶ ἡδονῆς περιαστράπτεσθαι λέγουσαι τὸν ἄνδρα**.

περίαστρον (τὸ) νεώτ. ἀστρον. **τὸ** σημεῖον τῆς τροχιᾶς διπλοῦ ἀστέρος καθ' ὃ **ὁ** συνοδὸς εἶναι ἐγγύτατα τοῦ κυρίου ἀστέρος τοῦ συστήματος.

περιάσχολος-ον μσν. ὁ ἔχων πολλὰς ἐνασχολήσεις, ὁ ἐνησχολημένος περὶ πολλά, ὁ πολυάσχολος : Γεώργ.'Αλ. ἐν Βι.Χρυσ.208 **ἐπειδὴ περιάσχολος ἐγενόμην, λήθῃ παρεδόθη τὸ πρᾶγμα**.

περιασχολῶ-έω μτγν. ἀσχολοῦμαι, καταγίνομαι εἴς τι : Λουκ.Δὶς Κατ.11 **ὁπόσους μηδὲν τῶν ἀναγκαιοτέρων περιασχολεῖ** (δ.γρ. ἀντὶ ἀσχολεῖ).

περιατμισμός (ὁ) μτγν. ὁ κύκλῳ ἀτμισμός, ἡ ἐξάτμισις : Σωρ.2,39 **περιατμισμοί**.

περιαυγάζω μτγν., μσν. κ. νεώτ., ἀόρ. **περιηύγασα**, αὐγάζω κύκλῳ, διαχέω λάμψιν πέριξ, φέγγω ὁλόγυρα, φωτίζω, περιβάλλω τι μὲ λάμψιν : Φίλ.Ι, 364 ἡ **τοῦ ὄντος ἐπιστήμη πάντα περιαυγάζει**, 'Ανν.Κομν.210D· ὁμ. κ. παθ. : αὐτ.395, 'Ηλιόδ. Αἰθ.8,9 **τοῦ πυρὸς . . περιαυγάζεσθαι μόνον καὶ διοπτεύεσθαι παρέχοντος**, Μηναῖ.12,7 'Ορθρ. 'Ωδ.6 **ὀρθρίσας πρὸς Χριστὸν ταῖς ἐκεῖθεν λαμπρότησι περιηυγάσθης πλουσίως**· || νεώτ. λαμπρύνω, καθιστῶ τι(να) **ἔνδοξον**· **2**) ρηματ. π. περιαύγασμα, περιαυγασμός, περιαύγασις.

περιαύγασις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ περιαυγάζω· || εἰδ. φυσ. τὸ φαινόμενον τῆς φυσιολογικῆς ὀπτικῆς, καθ' ὃ ἐπιφάνειαι ἰσχυρῶς φωτιζόμεναι φαίνονται μεγαλύτεραι τὴν ἔκτασιν ἢ ὅσον πράγματι εἶναι.

περιαύγασμα-ατος (τὸ) (περιαυγάζω) μτγν. τὸ κύκλῳ αὔγασμα, ἡ πέριξ λάμψις : 'Ηλιόδ.Αἰθ.8,9 **ἐπιφαιδρυνομένην ἐκ τοῦ περιαυγάσματος τὸ κάλλος** (τὴν Χαρίκλειαν).

περιαυγασμός (ὁ) (περιαυγάζω) μτγν. αὔγασμα, σέλας, λάμψις, στιλπνότης : Δαμάσκ.'Αρχ.81.

περιαύγεια (ἡ) μτγν. ὁ φωτισμὸς κύκλῳ, πέριξ, λάμψις ὁλόγυρα, φῶς περικεχυμένον : 'Αριστέ.Ι 77, Φίλ.2,500, Σωρ.Ι,85,Κλήμ.'Αλ.245,25 (Sylb.).

περιαυγή μτγν. ἡ περιούγεια βλ.λ. : Πλούτ. Ἠθ.936Β.

περιαυγής-οῦς-ές (αὐγή) μτγν. κ. νεώτ. ὁ περιαυγάζων, ὁ λάμπων κύκλῳ, ὁ φωτίζων πανταχόθεν, ὁλόγυρα, ὁ περιλαμπής : Φίλ.Ι,570 **τὸ περιαυγὲς τῶν ἀκτίνων**, αὐτ.443 **περιαυγέστατον φέγγος ἀρετῆς**, Στοβ.3,1,115· || ὁ λίαν στιλπνός, φεγγοβόλος : Πλούτ.Ἠθ.404C **ἐν κατόπτροις.. κοίλοις καὶ περιαυγέσι, - περιαυγὴς ἔποψις.**

περίαυγος-ον ὁ περιαυγαζόμενος, ὁ πανταχόθεν αὐγοζόμενος, ὁ περιαυγής, ὁ ὁλόφωτος, μτ. γενικ. : Ἀριστλ.Κόσ.395b,1 **ἄλως δέ ἐστιν ἔμφασις λαμπρότητος ἄστρου περίαυγος.**

περιαυγοῦμαι-έομαι (περιαυγή) μτγν. περιαυγάζομαι, περιβάλλομαι ὑπὸ φωτός, περικυκλοῦμαι ὑπὸ λάμψεως : Στράβ.16,4,6 **λίθος δὲ ἔστι.. ἀποστίλβων φέγγας, ὅσον μεθ' ἡμέραν μὲν οὐ ῥᾴδιον ἰδεῖν ἔστι** (περιαυγεῖται γάρ) (ὃ.γρ. ὑπεραυγεῖται), Λογγῖν.17,2 **ὥσπερ καὶ τάμυδρά φέγγη ἐναφανίζεται τῷ ἡλίῳ περιαυγούμενα.**

περιαυθαδίζομαι (αὐθάδης) λεξ. εἶμαι καθ' ὑπερβολὴν αὐθάδης· Ἡσ.,Φώτ.κ.Σουΐδ. «περιαυθαδίζεται· ἐν ὑπερηφανίᾳ ἀναστρέφεται, μέγα φρονεῖ περὶ ἑαυτοῦ».

περιαυλακίζω μτγν. κ. μσν. αὐλακίζω κύκλῳ, πέριξ, ὀνοίγω αὔλακας ὁλόγυρα, ἀροτριῶ, ὀργώνω ὁλόγυρα : Ρητ.Ι,498 **αὔλακος, ἣν οὐ.. περιαυλάκισεν ἄροτρον**, Κ Μανασσ.403Α.

περιαυλίζω μσν. κατασκηνῶ πέριξ τινός, μένω ἐν ὑπαίθρῳ πέριξ τινός : Τιμόθ.Ἀνθ.Σταυρ.312Α (Grets) **σκηνάς περιαυλίζειν.**

περιαύλιον (τό) μσν. κ. νεώτ. περίφρακτος αὐλὴ πέριξ οἰκοδομήματός τινος καὶ ἰδίᾳ μονῆς ἢ ἐκκλησίας : Φωκ.Ἰω.Παλαιστ.9,7 **περιαύλιον μέγα λιθόστρωτον.**

περιαύλισμα-ατος (τό) μτγν. κ. μσν. περίφρακτος αὐλή, περίβολος, μάνδρα : Ἀγαθ.4,14,αὐτ.19.

περίαυλον (τό) Ἐπιγρ. κ. μσν. περιαύλιον, περίβολος, αὐλή, μάνδρα : Ἐπιγρ.,Νικ.Χων 323C **εἰς μὲν τὸν ναὸν καὶ τὸ περίαυλαν αὐκ εἰσῆλθοσαν.**

περιαυτίζομαι (αὐτός) μέσ. μτγν. κ. μσν. μέγα φρονῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἀσχολοῦμαι πολὺ περὶ τοῦ ἑαυτοῦ μου, μεγαλοφρονῶ, μεγαλουχῶ, κομπάζω, περιαυτολογῶ πολύ· Ἡσ.,Φώτ.,Σουΐδ. επερὶ αὐτοῦ μέγα φρονεῖ» : Γρηγ.Νύσσ.3,1065C, Κύριλλ.Κατὰ Ἰουλ.100D **περιαυτίζεται καὶ πεφρόνηκε μέγα**, Θεοφύλ.Σ 3,17,1 **περιαυτίζεταί τε καὶ αὐθαδίζεται** (μέγα φρονεῖ)· **2)** λεξ. ὁμιλῶ πολλάκις περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος, λέγω πολλὰ γιὰ τὸ ἴδιο πράγμα· Ἡσ.,Φώτ.,Σουΐδ «ἐν αὐτῇ τῇ λέξει ἐνδιατρίβειν»· **3)** προσποιοῦμαι, προσελκύω, προσοικειοῦμαι : Θεοφύλ.Σ 4,1,8 **τοὺς ἀγγέλους εἰσωκίζετα καὶ λαμπρᾷ τῇ φιλαφροσύνῃ τούτους περιαυτίζεται** (προσποιεῖται).

περιαυτισμός (ὁ) (περιαυτίζομαι) μσν. τὸ περιαυτίζεσθαι βλ.λ.ΙΙ, ἡ περιαυτολογία, ἡ κομπορρημοσύνη, ἡ καύχησις : Παχυμ.Γ ἐν Ἀν.Βοασσ.5, 353,8 **περιαυτισμόν τινα προστρίβειν ἐμοί, εἴπερ εἰς τοιούτους πολλάκις ἐμπέσω λόγους.**

περιαυτολογία (ἡ) (περιαυτολογῶ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ περιουτολογεῖν, τὸ νὰ ὁμιλῇ τις ἐπαινετικῶς περὶ ἑαυτοῦ, κομπασμός, μεγαλαυχία, καυχησιαλογία : Πλούτ.Σύγκρ.Δημ.Κικ.2 **ἡ δὲ Κικέρωνας ἐν τοῖς λόγοις ἀμετρία τῆς περιαυτολαγίας ἀκρασίαν τινὰ κατηγόρει πρὸς δόξαν βοῶντος**, αὐτ. Ἠθ.41Β **πολιὰ τοῦ λέγοντος καὶ πλάσμα καὶ ὀφρῦς καὶ περιαυταλογία.. συνεκπλήττει τὸν ἄπειρον ἀκροατήν**, Ἀλέξ.Ρητ.4S· || νεώτ. **αἱ λόγοι** δι' ὧν περιαυτολογεῖ τις.

περιαυτολογικός-ή-όν (περιαυτολογία) μτγν. κ. μσν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν περιαυτολογίαν, ὁ μεγάλαυχος, ὁ κομπαστικός : Εὐστ. 897,2 **στομφασμὸν περιαυτολαγικόν**· κ. ἐπίρρ. **-κῶς** μετὰ περιαυτολογίας : αὐτ.1866,28.

περιαυτολόγος-ον μσν. κ. νεώτ. ὁ περιαυτολογῶν, ὁ περὶ ἑαυτοῦ ἐπαινετικῶς ὁμιλῶν, ὁ μεγάλαυχος, ὁ καυχηματίας : Εὐστ.Πον.θ,50 **καθά τις περιαυτολόγος ἐρεῖ.**

περιαυτολογῶ-έω μτγν., μσν. κ. νεώτ.,·ἀόρ. νεώτ. **ἐπεριαυτολόγησα**, ὁμιλῶ ἐπαινετικῶς περὶ ἐμαυτοῦ, κομπάζω, μεγαλαυχῶ, καυχησιολογῶ, αὐτοεπαινοῦμαι : Φιλόδ.Ἠμ.600, Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.1,62, Ἰάμβλ. Μυστ.2,10, Γρηγ. Κορ.2, Εὐστ. Πον.100,37· **2)** ρημοτ. π. περιαυτολογία.

περιαυχενίζω μσν. δεσμεύω **τινὰ ἐκ τοῦ αὐχένος**, θέτω σιδηρᾶ δεσμὰ περὶ **τὸν αὐχένα** τινός, τὸ παθ. : Θεοφύλ.Βουλγ.3,507Β **ὅσον μόνον ἀλύσεσι περιαυχενίζεσθαι**, Βί.Ἁγ.Κάρπου κ. Παπύλου 69Α **κλοιοῖς σιδηροῖς περιαυχενισθέντας.**

περιαυχένιος-ον (αὐχήν) κ. νεώτ. ὁ περὶ τὸν αὐχένα τιθέμενος, φερόμενος, φορούμενος, ὁ περιβάλλων τὸν **αὐχένα** : Ἡρ.3,20 **χρύσεον στρεπτὸν περιαυχένιον**, Διον.Ἀλ.Ρωμ.10,37 **κόσμος περιαυχένιος**, Φίλ.2,62, Ἀλκίφρ.3,3, Ἀγαθ.4,1 **περιαυχένιοι δεσμοί**· **2)** τὸ οὐδ. **περιαυχένιον**, ὡς οὐσ. περιδέραιον, κλοιός : Ἀππ.Μιθριδ.85 **φέλια καὶ περιαυχένια**, Ἡλιόδ.Αἰθ.7,27 **στρεπτοῖς τε χρυσαῖς καὶ περιαυχενίοις λιθοκολλήταις.. ἐκοσμεῖτο**, Ἀρισταίν.1,19· || νεώτ. τὸ περιβάλλον τὸν αὐχένα τοῦ ὑποζυγίου μέρος τῆς ζευκτηρίας σαγῆς, ἡ λαιμαριά· || κ. νεώτ. εἰδ. τεχν. πλατὺς ἑλικωτὸς μεταλλικὸς δακτύλιος, ἢ στεφάνη, κοχλιούμενος πέριξ δύο μεταλλικῶν τεμαχίων πρὸς σύνδεσιν αὐτῶν, τὸ κολλάρο.

περιαφίημι μτγν. ἐπιτετ. τ. τοῦ ἀφίημι βλ.λ.: Βασ. 1,483D, αὐτ.1059Β **ἐκείνοις μὲν γὰρ τὸν θάνατον περιαφῆκεν.**

περιαφρίζω μτγν. ἀφρίζω κύκλῳ : Γρηγ.Νύσσ. 3,193Β **τὸ ὕδωρ περιαφρίζον τῇ βίᾳ τοῦ πνεύματος.**

περίαχε ἐπ.τ. ἀντὶ περιίαχε τοῦ περιιάχω : Ἡσίοδ. Θ 678 **δεινὸν δὲ περίαχε πόντος**, Κόϊντ.3,601.

περιαχυρίζω (ἄχυρον) μτγν. ἀπαλλάττω, ἐλευθερῶ τῶν ἀχύρων, ἀφαιρῶ τὰ ἄχυρα, καθαρίζω ἐντελῶς τὸν πυρὸν ἀπὸ τὰ ἄχυρα, παθ. : Διεύχ.π. Ὀρειβ.4,7,21 **καύφως χρὴ παίειν ἐς τ' ἂν καλῶς περιαχυρισθήσεται** (ὃ.γρ. περιαχυρισθῇ, καὶ) **σῆσαι λεπτῷ κοσκίνῳ.**

περιβάδην ἐπίρρ. μτγν., μσν. κ. νεώτ. καθ' ὃν τρόπον περιβαίνει, ἐπιβαίνει τις ἵππου, μὲ τὰ σκέλη ἀνοικτά, ὀναβαδόν, ἱππαστί, καβαλλικευτά, ἐπὶ ἱππεύοντος : Πλούτ.Ἀρτξ.14 **ἐκέλευσε γυμνὴν ἀναλαβόντα πόρνην περιβάδην ἐπὶ τοῦ τραχήλου δι' ἡμέρας ὅλης ἐν ἀγορᾷ περιφέρειν**, Ἀχιλλ. Τάτ.1,1 **οὐ περιβάδην ἀλλὰ κατὰ πλευράν** (ἐπὶ τῆς τὸν ταῦρον ἱππευσάσης Εὐρώπης), Εὐάγρ.3, 359,8 **οὔπω περιβάδην καθίσαντος**, Καμεν.260,60, Εὐστ.1528,38 **περιβάδην ἐπαχούμενον τῇ τρόπει δίκην κέλητος**· **2)** μὲ διεσταυρωμένα τὰ σκέλη, σταυροπόδι· Σχόλ.Πολυβ.3,90 «καὶ περιβάδην ἐστὶ τὸ ἐπαλλάξαι τοὺς πόδας».

περιβαίνω κ. μσν., μέλλ. **περιβήσομαι**, ἀόρ. **περιέβην** κ. ἐπ. **περίβην**, βαίνω περί τι, πέριξ τινός, ἰδ. τοποθετοῦμαι ἢ ἵσταμαι πέριξ τινὸς πρὸς ὑπεράσπισιν αὐτοῦ : Ἰλ.Θ 331 **ἀλλὰ θέων παρέβη καί οἱ σάκας ἀμφεκάλυψεν**, ΔιόδΣ.17,25 **περιβαίνειν τὰ πίπτοντα σώματα**, Πλούτ.Νικ.13 **ἄνθρωπος γάρ τις ἀναπηδήσας ἐπ' αὐτόν, εἶτα περιβὰς ἀπέκοψεν αὐτοῦ λίθῳ τὸ αἰδοῖαν**, Αἰλ.Ζ16,62 **κύων.. περιβὰς τὸν τροφέα ὑλακτεῖ σφαδρότατα οἷα δὴ ἀμυνόμενος**· κ. μτ. γενικ. : Ἰλ.Ε 21 **οὐδ' ἔτλη περιβῆναι ἀδελφειοῦ κταμένοιο**, (Ἡσ. «πεπτωκότος ὑπερασπίσαι, ὑπερμαχῆσαι», Εὐστ. «τὸ ἐπάνω τοῦ νεκροῦ στάντα ὑπερμαχῆσαι», Ὀδ. Ε 130 **τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα περὶ τρόπιος βεβα-**

ῶτα· κ. μτ. δοτ. : Ἰλ.Ρ 80 Μενέλαας.. Πατρόκλῳ περιβὰς Τρώων τὸν ἄριστον ἔπεφνεν, αὐτ.313, Ὀδ.Υ 14 ὡς δὲ κύων.. περὶ σκυλάκεσσι βεβῶσα, Ἀριστφ.Ἱππ.1039· 2) ἐπιβαίνω τινὸς ἀναβαδόν, ἱππαστί, ἱππεύω, καβαλλικεύω : Πλούτ. Πύρρ.11 περιβάντα Νησαῖον ἵππον, αὐτ.Ἠθ.213Ε κάλαμον περιβεβηκὼς ὥσπερ ἵππον, Αἰλ.ΖΙ 12,15 κάλαμον περιβὰς ἵππευε, Σχόλ.Ὀδ.Ε 130 περιβεβηκότα τὴν τρόπιν· κ. ἔμπροθ. (ἔς τινι) : Μάλχ.394 ἐς ἵππον περιβαίνειν· || αἱ περιβεβηκότες οἱ ἐπὶ τῶν ἐλεφάντων ὀχούμενοι : Διόδ. Σ 17,88· || ὁμ. ἐπὶ τῆς ἄρρενος καμήλου, ἀναβαίνω, ἐπιβαίνω, πηδῶ : Ἀριστλ.ΖΙ 540α,14 αἱ δὲ κάμηλοι ὀχεύονται τῆς θηλείας καθημένης· περιβεβηκὼς δὲ ὁ ἄρρην ὀχεύει· ὁμ. κ. ἐπὶ ἀνθρ. ἐν αἰσχρ. σημ. : Ἀριστφ.Λυσ.979 κᾆτ' ἐξαίφνης περὶ τὴν φωλὴν περιβαίη· 3) μσν. περιβαίνω (πόλιν) περικάθημαι, προσκαθέζομαι, ἀποκλείω, πολιορκῶ : Θεοφύλ.Σ 2,17,2 περιβὰς τὸ πόλισμα ἐνήθλει λαβεῖν· 4) ἐπὶ ἤχου, περιηχῶ, περιβομβῶ εἰς τὰ ὦτά τινος, μτ. δοτ. : Σοφ. Ἀντ.1209 τῷ δ' ἀθλίας ἄσημα περιβαίνει βοῆς ἕρποντι μᾶλλον ἆσσον (Βερναρδ.Γρ. «ὅσῳ περισσότερον ἐπλησίαζε, τόσῳ μᾶλλον εὐδιάκριτος περιήχει τὰ ὦτά του ὁ ἦχος τῆς ἀθλίας φωνῆς του..») 5) αἰολ. διαβαίνω, παρέρχομαι, περνῶ, τὸ παθ. : Ἀλκ. ἐν Πάπ. περβέβαται χρόνος· 6) ρηματ.π. περίβασις, περιβασία, περιβασῶ.

περιβάλλον-αντος (τὸ) νεώτ. κ. δημ. κυρ. οὐδ. μτχ. ἐνεστ. τοῦ περιβάλλω βλ.λ., ὡς οὐσ. τὸ σύνολον τῶν γεωγραφικῶν καὶ φυσικῶν, προκειμένου δὲ περὶ ἀνθρ. καὶ κοινωνικῶν καὶ οἰκογενειακῶν συνθηκῶν, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁποίων γεννᾶται, ζῇ καὶ διαπλάσσεταί τις : τὸ περιβάλλον ἔχει μεγίστην ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ἀγωγῆς τῶν παίδων, - ἡ θεωρία τοῦ περιβάλλοντος, - τὸ ἄμεσον περιβάλλον, - οἰκογενειακὸν - κοινωνικὸν περιβάλλον.

περιβάλλουσα (καμπύλη ἢ ἐπιφάνεια) (ἡ) νεώτ. μαθημ. καμπύλη ἢ ἐπιφάνεια περιβάλλουσα πάσας τὰς καμπύλας ἢ τὰς ἐπιφανείας τὰς ὑπὸ ἐξισώσεώς τινος παριστωμένας, ὅταν ἡ ἐν τῇ ἐξισώσει ταύτῃ ὑπάρχουσα παράμετρος λαμβάνῃ πάσας τὰς δυνατὰς τιμάς.

περιβάλλω κ. μον. κ. νεώτ., μέλλ. περιβαλῶ, ἀόρ. περιέβαλον, παθ. ἀόρ. περιεβλήθην, μτχ. παρακ. περιβεβλημένος, βάλλω, ρίπτω τι πέριξ, θέτω, τοποθετῶ τι ὁλόγυρα, μτ. αἰτ. πράγμ. : Ἰλ.Λ 454 περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντες (ἐν τμήσει), αὐτ.Σ 479 περὶ δ' ἄντυγα βάλλε φαεινήν, Ὀδ. Λ 211 φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε, Εὐρ.Ὀρ.1044 περιβαλεῖν χέρας, Ἀριστφ.Θεσμ.914 λαβέ με, πόσι· περίβαλε δὲ χέρας (ἀγκάλιασέ με) συνήθ. μτ. δοτ : Αἰσχ.Ἀγ.529 τοιόνδε Τροίᾳ περιβαλὼν ζευκτήριον, αὐτ.Χο.576 νεκρὸν θήσω, ποδώκει περιβαλὼν χαλκεύματι, Εὐρ.Βάκχ.619 τῷδε περὶ βρόχους ἔβαλλε, αὐτ.Φοίν.1459 περιβαλοῦσ' ἀμφοῖν χέρας, αὐτ.165 περὶ δ' ὠλένας δέρᾳ.. βάλοιμι· ὁμ. κ. ἔμπροθ. (κατά, περί τι) : Ἡρ.7,60· αἱμασιὴν περιέβαλον κατὰ τὸν κύκλον, Θουκ 7,25 μὴ οὐ προϊδών τις ὥσπερ περὶ ἕρμα περιβάλῃ τὴν ναῦν (Βερναρδ.Γρ. «ἵνα μή τις ἀπρόσεκτος (κυρ. ἐπειδὴ δὲν προεῖδε τὸν σταυρόν) κτυπήσῃ πέριξ τὸ πλοῖόν του εἰς αὐτὸν ὡσὰν εἰς βράχον»)· 2) ἀμφιέννυμι, ἐνδύω τινά τι : ΚΔ Λουκ.23,11 περιβαλὼν αὐτὸν ἐσθῆτα λαμπράν, αὐτ.Ἰω.19,2 ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτόν· ὁμ. μ. μτ. αἰτ. προσ. ἐνδύω τινά : αὐτ.Ματθ.25,36 ξένος ἤμην, καὶ συνηγάγετέ με, γυμνὸς καὶ περιεβάλετέ με· ὁμ. μτ. δοτ. πράγμ. : Ἡρωδιαν.Ἱστ.7,5,3 χλαμύδι πορφυρᾷ περιβάλλουσι· κ. παθ. : Ἀκολουθ.Μεγ.Πέμπτ. Ἀντίφωνον 15 ψευδῆ πορφύραν περιβάλλεται ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις· || τὸ μέσ. περιβάλλομαι ρίπτω τι περὶ ἐμαυτόν, βάλλω τι ἐπάνω μου, θέτω τι ὁλόγυρά μου, ἐνδύομαι, μτ. αἰτ. πράγμ. : Ἰλ.Β 43 περὶ δὲ μέγα βάλλετο φᾶρος, Ὀδ.Χ 148 περιβαλλομένους.. τεύχεα, αὐτ.Ε 231 περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυῖ, αὐτ.Ξ 528 ξίφος.. περὶ στιβαροῖς βάλετ' ὤμοις, Ἡρ.1,152 ὁ δὲ πορφύρεόν τε εἷμα περιβαλόμενος, αὐτ.9,109, Εὐρ. ΙΤ 1150 φάρεα καὶ πλοκάμους περιβαλλομένα, αὐτ.Ἡρ.334 ὅταν.. κόσμον περιβάλησθε σώμασιν, Πλάτ.Συμπ.216D ὡς τὸ σχῆμα αὐτοῦ.. ταῦτα γὰρ οὗτος ἔξωθεν περιβέβληται, ΚΔ Ματθ.6,31 τί φάγωμεν ἢ τί πίωμεν ἢ τί περιβαλώμεθα, αὐτ. Μᾶρκ.14,51, αὐτ.16,5 εἶδον νεανίσκον.. περιβεβλημένον στολὴν λευκήν, αὐτ.Πράξ.12,8 περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου, αὐτ.Ἀπ.17,4 ἡ γυνὴ ἦν περιβεβλημένη πορφυροῦν, αὐτ.11,3 περιβεβλημένοι σάκκους, Λουκ.ΖΤραγ.16 ἔτυχον γὰρ νεφέλην τῶν παχειῶν περιβεβλημένος, Μηνοΐ.3,4 Συνξ. τὸ τῶν Μοναχῶν σχῆμα περιβαλόμενας, φρ. περιεβλήθη τὸ μοναχικὸν σχῆμα (ἔγινε μοναχός)· ὁμ. κ. ἔμπροθ. (ἔν τινι) : ΚΔ Ἀπ.3,5 περιβαλεῖται ἐν ἱματίοις λευκοῖς, αὐτ.4,4 πρεσβυτέρους.. περιβεβλημένους ἐν ἱματίοις λευκοῖς· || ὁμ. ἀπολ. ἀμφιέννυμαι, ἐνδύομαι : ΚΔ Ματθ.6,29 οὐδὲ Σολομὼν.. περιεβάλετο ὡς ἓν τούτων (τῶν κρίνων), αὐτ.Λουκ.12,27· 3) κ. νεώτ. μτφ. ἐπιθέτω τινί τι, περιτίθημι, περιάπτω, προσάπτω, παρέχω, δίδω : Ἡρ.1,129 δικαιότερον εἶναι Μήδων τέῳ περιβαλεῖν τοῦτο τὸ ἀγαθὸν ἢ Περσέων (τὴν βασιληίην), Εὐρ.Ἴων 829 τυραννίδ' αὐτῷ περιβαλεῖν ἔμελλε γῆς, αὐτ.Ἡρ.304, αὐτ.ΙΑ 934 οἶκτον περιβαλών, αὐτ.Ὀρ.1031 μὴ πρὸς θεῶν μοι περιβάλῃς ἀνανδρίαν (μὴ μὲ κάμῃς νὰ λιποψυχήσω), Παλλάδ.Ἰατρ. Ἱππ.12,283C περιβάλλειν τὴν αἰτίαν τῷ ἰατρῷ (ἀποδίδειν μομφὴν εἰς..), - τὸν περιβάλλει διὰ τῆς ἐκτιμήσεώς του (τὸν ἐκτιμᾷ), - τὸν περιέβαλε διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης του, - μᾶς περιβάλλει διὰ τῆς ἀγάπης του· κ. παθ. : ἡ κυβέρνησις περιβάλλεται διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ βασιλέως· 4) ὁμ. μτ. δοτ. πράγμ. περικυκλῶ, περικλείω, περικαλύπτω, περιτυλίσσω τι διά τινος : Ἡρ.1,141 λαβεῖν ἀμφίβληστρον καὶ περιβαλεῖν.. πλῆθος ἰχθύων (ἐνν. τῷ ἀμφιβλήστρῳ), αὐτ.4,60 βρόχῳ περὶ ὧν ἔβαλε τὸν αὐχένα (ἐν τμήσει), Αἰσχ.Πέρσ. 748 Βόσπορον.. πέδαις περιβαλών, Εὐρ.Ὀρ.25 πόσιν ἀπείρῳ περιβαλοῦσ' ὑφάσματι, αὐτ.Κύκλ. 330 δορᾳῖσι.. σῶμα περιβαλών· || τὸ μέσ. περικυκλῶ, περικλείω τι πρὸς ἴδιον ὄφελος : Ἀριστλ.ΖΙ 537α,20 οἱ θυννοσκόποι περιβάλλονται καθεύδοντας (τοὺς θύννους)· || ὁμ. τὸ μέσ.,γεν. περικυκλῶ, περιτριγυρίζω : Ἡρ.9,39 (τὰ ὑποζύγια) ἤλαυνον περιβαλόμενοι, Ξεν.ΚΠ 1,4,17 ἐκέλευε περιβαλλομένους ὅτῳ τις ἐπιτυγχάνοι ἐλαύνειν πρὸς ἑαυτόν· 5) μτφ. περιπλέκω τινὰ ἔν τινι κακῷ, ἐμπλέκω, ἐμβάλλω τινὰ εἴς τι κακόν : Εὐρ. Ὀρ.906 ἀστοὺς περιβαλεῖν κακῷ τινι, Ἀντιφ. 3,2,12 μὴ.. παῖδα ἀώροις συμφοραῖς περιβάλητε, Ἀνδοκ.1,142 πολλῶν βουλομένων τὴν πόλιν ἀνηκέστοις συμφοραῖς περιβαλεῖν, Λυσ.4,20 ἐλεήσατέ με.. μηδὲ ἀνηκέστῳ συμφορᾷ περιβάλητε, Δημ.604 μὴ.. ὑμῶν αὐτῶν ἀφελέσθαι τὴν δωρεὰν μηδ' ὀνείδει περιβαλεῖν, Πλούτ. Ἀριστ.4 ἐν ταῖς εὐθύναις διώκων κλοπῆς καταδίκῃ περιέβαλεν, αὐτ.Ἠθ.775C περιβάλλειν τινὰ φυγῇ (ἐξορίζειν τινά)· κ. παθ. : Φιλόδ.Εὐσ.35Β περιβάλλεσθαι συμφοραῖς· ὁμ. κ. μτ. αἰτ. : Ἐπιγρ. μεγίστην ζημίαν τὸ ταμεῖον περιβληθήσεται, Σέργ.Μακρ.ἐν Σάθ.3,264 περιβαλλέσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ λογιζόμενοι ἡμᾶς ὡς πρόβατα σφαγῆς· 6) μτ. αἰτ. καλύπτω, σκεπάζω τι ὁλόγυρα, περικαλύπτω : Εὐρ.Φοίν.1453 ἤδη γάρ με περιβάλλει σκότος, αὐτ.Ἡρ.1140 στενα-

γμῶν . . με **περιβάλλει νέφος**· ὁμ. ἔμπροθ. (ἔν τινι): Ἀκολουθ.Μεγ.Πέμπτ.Ἀντίφωνον 15 **ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις**· **7)** περιπτύσσομαι, ἐναγκαλίζομαί τινα, ἀγκαλιάζω : Εὐρ.Ὀρ.372 **χερσὶ περιβαλεῖν . . μητέρα**· ὁμ. μ. μτ. αἰτ. προσ. : Ξεν.Ἀν.4,7,25 **περιέβαλλον ἀλλήλους . . δακρύοντες,** αὐτ.Συμπ.9,7 **ἰδόντες περιβεβληκότας ἀλλήλους** (ὅτι εἶχεν ἀγκαλιάσει ὁ ἕνας τὸν ἄλλον), Πλούτ.Ἠθ.139E **ἀσπάζεσθαι καὶ φιλεῖν καὶ περιβάλλειν ἀλλήλους,** αὐτ.151D **ὥρμησε περιβαλεῖν τὸν Βίαντα καὶ φιλῆσαι,** Συνέσ.Ἐπιστ.4 **περιεβάλλομεν ὥσπερ ἔμψυχον οὖσαν μητέρα**· ὁμ. κ. ἀπολ. : Μέν.Περικ.103 **εὐθὺς προσδραμόντ᾽ οὐκ ἔφυγεν ἀλλὰ περιβαλοῦσ᾽ ἐφείλκετο**· **8)** ὁμ. ἐν ἀναφορᾷ πρὸς ὀχυρωματικὰ καὶ ἄλλα παρόμοια ἔργα, οἰκοδομῶ πέριξ τινός, κτίζω, κατασκευάζω ὀλόγυρα τείχη κττ., ὀχυρώνω τι διὰ τειχῶν κττ. μτ. δοτ. : Ἀριστλ.Πολιτ.1276a,27 **εἰ γὰρ ἂν Πελοποννήσῳ περιβαλεῖν ἓν τεῖχος,** αὐτ.1331a,2, Πολύβ.4,65,11 **τῷ λιμένι καὶ τοῖς νεωρίοις ὁμοῦ τεῖχος περιβαλών,** αὐτ.5,20,5 **οὔτε γὰρ τάφρον οὔτε χάρακα τῇ παρεμβολῇ περιέβαλον,** ΚΔ Λουκ.19,43 **καὶ περιβαλοῦσιν οἱ ἐχθροί σου χάρακά σοι καὶ** περικυκλώσουσί σε· ὁμ. κ. ἔμπροθ. (περί τινα) : Λυσ.2,45 **περὶ ἅπασαν τὴν Πελοπόννησον τεῖχος περιβαλεῖν**· κ.παθ.: Πλάτ.Θεαίτ.174E **σηκὸν ἐν ὄρει τὸ τεῖχος περιβεβλημένον,** - **ἡ πόλις περιβάλλεται διὰ τείχους**· || ὁμ. τὸ μέσ. **περιβάλλομαι** ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Ἡρ.9,96 **περιβαλέσθαι ἕρκος ἔρυμα τῶν νεῶν,** αὐτ.1,141 **τείχεά τε περιεβάλλοντο,** Δημόκρ.280 **τεῖχος καὶ σωτηρίην περιβαλέσθαι τοῖς τε χρήμασι καὶ τοῖς σώμασιν,** Θουκ.1,8 **καί τινες καὶ τείχη περιεβάλλοντο,** Ξεν.Ἀπομν.2,1,14 **ταῖς ἐρύματα περιβάλλονται**· ὁμ. μτ. διπλῆς αἰτ. : Ἡρ.1,163 **ἐδίδου σφι χρήματα τεῖχος περιβαλέσθαι τὴν πόλιν**· ὁμ. κ. ἔμπροθ. : Ἀριστλ.Πολιτ.1331a,8 **τοῖς μὲν περιβεβλημένοις τείχη περὶ τὴν πόλιν ἔξεστιν . . χρῆσθαι**· || ὁμ. τὸ μέσ. περικλείω, περιφράττω τι πρὸς ἰδίαν ὑπεράσπισιν : Ξεν.ΚΠ 6,3,30 **ὅσῳ δ᾽ ἂν μεῖζον χωρίον περιβάλλωνται, τοσούτῳ ἀνάγκη αὐτοὺς ἀσθενεστέρους γίγνεσθαι,** Πλάτ.Κριτί. 116A (τὴν νῆσον) **λιθίνῳ περιεβάλλοντο τείχει**· || τὸ οὐδ. τῆς μτχ. παθ. παρακ. **περιβεβλημένον** ὡς οὐσ. χῶρος περικεκλεισμένος, μέρος ἐγκεκλεισμένον, περίβολος : Ἡρ.2,91 **ἐν δὲ τῷ περιβεβλημένῳ τούτῳ νηὸς τε ἔνι καὶ ἄγαλμα ἐν αὐτῷ ἐνέστηκε Περσέος**· **9)** περικάμπτω, παρακάμπτω, περιέρχομαί τι : Ἰλ.Ψ 462 **τὰς** (ἵππους) **. . ἴδον περὶ τέρμα βαλούσας** (σχόλ. «περιελθούσας τὸν καμπτῆρα»)· || ἰδ. ἐπὶ πλοίων, παραλλάττω, παρακάμπτω ἀκρωτήριον, καβατζάρω : Ἡρ.6,44 **ἐκ δὲ Ἀκάνθου ὁρμώμενοι τὸν Ἄθων περιέβαλλον,** Θουκ.8,95 **αἱ νῆες παραπλεύσασαι καὶ περιβαλοῦσαι τὸ Σούνιον**· **10)** ὁπολ. ἐπὶ λαγωοῦ, συχνάζω, ἀγαπῶ νὰ φοιτῶ εἴς τι μέρος : Ξεν.Κυν. 5,29 **περιβάλλων καὶ ἀγαπῶν τοὺς τόπους, ἐν οἷς ἐγένετο καὶ ἐτράφη,** αὐτ.6,18· **11)** εὐρύνω, ἐπεκτείνω, ἀναπτύσσω, μεγαλοποιῶ : Ἑρμογ.Ἰδ.1,4 **περιβάλλειν λόγον**· ὁμ. κ. ἀπολ. : αὐτ 3· **12)** τὸ μέσ. **περιβάλλομαι** λαμβάνω τι ἐν τῇ ἐξουσίᾳ μου, κυριεύω, κτῶμαι, κερδίζω τι πρὸς ἰδίαν ὠφέλειαν : Ἡρ.3,71 **ἰδίῃ περιβαλλόμενος ἑωυτῷ κέρδεα,** αὐτ.8,8 **χρημάτων . . πολλὰ . . καὶ αὐτὸς περιεβάλετο,** Ξεν.Ἀπομν.4,2,6 **νομίζων τῇ σιωπῇ σωφροσύνης δόξαν περιβάλλεσθαι,** Ἰσοκρ.4,36 **περιεβάλοντο τὸν τόπον, ὃν νῦν τυγχάνομεν κατέχοντες,** Δημ.304 **τὰ λοιπὰ τῶν πραγμάτων ἐκεῖνος περιβαλλόμενος,** Πολύβ.1,29,7 **πολὺ δὲ πλῆθος τῆς τετράποδος λείας περιεβάλοντο,** αὐτ.3,69,7 **τῶν δὲ πραξάντων τὸ προσταχθὲν καὶ πολλὴν περιβαλομένων λείαν,** Πλούτ.Νομ.8, αὐτ. Πομπ 23 **σεμνότητα περιβαλλόμενος ἐκ τούτου τῇ ὄψει καὶ ὄγκον**· || ὁ παθ. παρακ. ἐν μέσ. σημ κυριεύω, λαμβάνω εἰς τὴν ἐξουσίαν μου, καταλαμβάνω τι : Ἡρ 6,25 **Σάμιοι δὲ ἀπαλλαχθέντες Μήδων ἀπονητὶ πόλιν καλλίστην Ζάγκλην περιεβεβλέατο,** Ἰσοκρ.4,184 **αὐτοῖς μείζους μὲν τὰς δυναστείας ἢ κατ᾽ ἀνθρώπους περιβεβλημένοις,** Λουκ.Θε.Δ 23,1 **δύναμιν οὐ μικρὰν περιβεβλημένος ἁπάντων ἄρχων**· **13)** ὁμ. τὸ μέσ. περιλαμβάνω τι νοερῶς, ἀντιλαμβάνομαι, ἐννοῶ, καταλαβαίνω : Ἰσοκρ.5,118 **χρὴ . . τοὺς μείζονος δόξης τῶν ἄλλων ἐπιθυμοῦντας περιβάλλεσθαι μὲν τῇ διανοίᾳ τὰς πράξεις,** Μέν.ἀπ.683 **κρεῖττόν ἐστιν εὖ καλῶς μεμαθηκέναι ἢ πολλὰ περιβεβλῆσθαι πράγματα** (παρά ν᾽ ἀποβλέπῃ εἰς τὴν ἐκμάθησιν πολλῶν πραγμάτων)· || εἰδ. ἐν τῇ λογικῇ : Πλάτ.Πολιτ.285B **πρὶν ἂν ξύμπαντα τὰ οἰκεῖα ἐντὸς μιᾶς ὁμοιότητος ἕρξας γένους τινὸς οὐσίᾳ περιβάληται** (περιλάβῃ)· **14)** τὸ μέσ. μ. ταχειρίζομαι, χρησιμοποιῶ περιφράσεις, περικαλύπτω διὰ λέξεων : Πλάτ.Συμπ.222C **οὐ γὰρ ἂν ποθ᾽ οὕτω κομψῶς κύκλῳ περιβαλλόμενος ἀφανίσαι ἐνεχείρεις οὗ ἕνεκα ταῦτα . . εἴρηκας,** Ἀριστείδ.2,124,7 **μακροὺς καὶ ἀνηνύτους τοῦ πολέμου κύκλους περιεβάλλοντο**· κ. ἀπολ. : αὐτ. Φαῖδρ.272D **φασὶ τοίνυν οὐδὲν αὐτὼ ταῦτα δεῖν σεμνύνειν οὐδ᾽ ἀνάγειν ἄνω μακρὰν περιβαλλομένους** (ambagibus uti)· **15)** ὑπερτερῶ τινα ἐν τῷ βάλλειν, νικῶ τινα ἐν τῷ ῥίπτειν, ὅθ. γεν. ὑπερβάλλω, ὑπερβαίνω, ὑπερτερῶ, ὑπερέχω τινὰ κατά τι, εἶμαι ὑπέρτερος, ἀνώτερός τινος εἴς τι, μτβ. : Ὀδ.Ο 17 **ὁ γὰρ περιβάλλει ἅπαντας μνηστῆρας δώροισι**· || ὁμ. ἀμτβ. ὑπερτερῶ, ὑπερέχω, εἶμαι ἀνώτερος : Ἰλ.Ψ 276 **ὅσσον ἐμοὶ ἀρετῇ περιβάλλετον ἵπποι** (ὑπερτεροῦσι κατὰ τὴν ἀρετήν) **16)** φρ. **περιβάλλειν τὸ λουτρόν** λαμβάνειν λουτρόν, λούεσθαι : Κάσσ.Πρ.5· **ὁμ.** σημ. ἐν φρ. **περιβάλλειν πρὸς λουτρόν** : αὐτ.

περιβαμβαίνω Ἀν.Κρ. ἰσχυρῶς βαμβαίνω, συγκρούω, ἀναφ. πρὸς ὀδόντας : Ἀνών. ἐν Ἀν.Κρ.3, 174,35 **ὑποτρέμων τὴν φωνὴν καὶ τοὺς ὀδόντας περιβαμβαίνων.**

περίβαρα (τὰ) λεξ. ἄ. περιβαρίδες βλ.λ.· Πολυδ. 7,94, Ἡσ. «περιβαρίδες, ὑποδήματα», Φώτ.

περιβαρίδες (αἱ) (βᾶρις) εἶδος γυναικείων ὑποδημάτων, λεπτοσχιδῶν σανδαλίων πεποικιλμένων καὶ ἄλλως καὶ διὰ χρυσῶν ἀνθεμίων : Ἀριστφ Λυσ.45 **γυναῖκες . . κροκωτὰ φοροῦσαι καὶ κεκαλλωπισμέναι . . καὶ περιβαρίδας,** Κηφισόδ.4, Θεόπομπ Κωμ.52.

περίβαρυς-εος-υ ὁ καθ᾽ὑπερβολὴν βαρύς, ὁ λίαν βαρύς, ὁ ὑπερβαρής, ὁ πρόσβαρος : Αἰσχ.Εὐμ.161 **πάρεστι μαστίκτορος δαΐου δαμίου βαρὺ τὸ περίβαρυ κρύος ἔχειν.**

περιβασία (ἡ) μτγν. ἄ. περιβασῶ βλ.λ. : Κλήμ.Ἀλ. Προτρ.2,39,2 **οὐχὶ** δὲ **Ἀφροδίτῃ περιβασίᾳ μὲν Ἀργεῖοι, ἑταίρᾳ δὲ Ἀθηναῖοι . . θύουσιν;**

περίβασις-εως (ἡ) (περιβαίνω) τὸ περιβαίνειν, ἡ βάδισις κύκλῳ, ἡ πέριξ πορεία, περιστροφή, περιφορά : Ἱππ.Ἄρθρ.33 **ἐσχίσθω ὁ ἱμὰς τὴν ἀμφὶ τὸ οὖς περίβασιν** (ἐπὶ ἐπιδέσμου, ἄς σχίσῃ τὸν ἐπίδεσμον εἰς τρόπον ὥστε νὰ περιβάλῃ τὸ οὖς), Ἐπιγρ., Γαλ.18(1),754 **ἀσφαλέστερον ἕξει περίβασιν ὁ πλατὺς μοχλός,** Ἑρμητ.5,5 **οὐρανοῦ ταχύτητα τὴν περὶ ταῦτα περίβασιν.**

περιβασώ-οῦς (ἡ) (περιβαίνω) μτγν. κ. περιβασία ἡ βαίνουσα πέριξ, ἡ ἀνοικτοσκελής, ἄσεμνον ἐπίθ. τῆς Ἀφροδίτης ἐν Ἄργει Ἡσ. «Περιβασώ· ἡ Ἀφροδίτη» : Κλήμ.Ἀλ.Προτρ.2,39,2 (ἐπιθ.γρ. ἀντὶ περιβασίαι).

περιβεβλημένως ἐπίρρ. μτγν. (ἐκ παθ. παρακ.μτχ. τοῦ περιβάλλω) ἐν πλήρει περιβολῇ, κ. ἰδ. μτφ. ἐπὶ

λόγου, εἰς ὕφος λίαν τετορνευμένον, κομψόν, περικόμψως, δ.ἑρμ. διακεχυμένως, διεξοδικῶς, λίαν ἐκτενῶς : Ἑρμογ.Ἰδ.1,10,11.

περίβη ἐπ. ἀντὶ περιέβη γ' ἑν. πρόσ. ἀορ. β' τοῦ περιβαίνω βλ.λ. : Ἰλ.Θ 331.

περιβιάζομαι μεταχειρίζομαι μεγάλην δύναμιν, καταβάλλω μεγάλην προσπάθειαν, ἔντασιν, προσπαθῶ δι' ὅλων τῶν δυνάμεών μου νὰ πράξω τι : Αἴσωπ.103 **δοὺς αὐτοῖς ἀθρόας τὰς ῥάβδους ἐκέλευσε κατεάσσειν· ἐπειδὴ δὲ καὶ** περιβιαζόμενοι **οὐκ ἠδύναντο·** **2**) μτβ. μετέρχομαι βίαν κατά τινος, παραβιάζω : Γαλ.17(2),177 **περιβιάζεσθαι τὴν φύσιν.**

περιβιβάζω μτγν. τίθημί τινα ἐπὶ ἵππου ἀναβαδόν, τοποθετῶ τινα ἱππαστί, ἀναβιβάζω τινὰ ἐπὶ ἵππου : Πλούτ.Κράσσ.31 **οἵ τε ἀναβολεῖς αὐτὸν ἀράμενοι περιεβίβασαν καὶ παρείποντα πληγῇ τὸν ἵππον ἐπιταχύνοντες.**

περιβιβρώσκω, παρακ. **περιβέβρωκα,** παθ. μτχ. παρακ. **περιβεβρωμένας,** τρώγω, κατατρώγω τι κύκλῳ, δάκνω τι ὁλόγυρα, περιτρώγω, περιδάκνω : Δίφιλ.34 **περιβέβρωκα,** Πλούτ.Ἠθ.1059E **πολύποδά φασι τὰς πλεκτάνας αὑτοῦ περιβιβρώσκειν·** κ. παθ. : Διόδ.Σ 2,4 **θεωροῦντας περιβεβρωμένους τοὺς τυρούς,** Διοσκ.2,133· ‖ ὁμ. τὸ παθ. διαβιβρώσκομαι, κατατρώγομαι ὑπὸ ἑλκῶν : Διοσκ. 1,71, αὐτ.2,74, Γαλ.12,875· **2**) ρηματ.π. περίβρωσις, περίβρωτος.

περιβιῶ-όω μτγν., ἀόρ. ἀπαρφ. **περιβιῶναι,** μέσ. μέλλ. ἀπαρφ. **περιβιώσεσθαι,** ἐπιβιῶ, ἐπιζῶ : ΠΔ Μακκ.3,5,18 **τὴν παροῦσαν ἡμέραν περιβεβιωκότες,** Πλούτ.Κοριολ.11 **ᾧ δ' ἂν διδύμῳ γενομένῳ συμβῇ περιβιῶναι, θατέρου τελευτήσαντος,** αὐτ. Ἀντ.53 **ἀπελαυνομένην δὲ τούτου μὴ περιβιώσεσθαι·** **2**) μτβ. ἐν τῷ μέλλ. διατηρῶ τινα ἐν τῇ ζωῇ : ΠΔ Ἐξ.22,18 **φαρμακοὺς οὐ περιβιώσετε** (δ.γρ. ἀντὶ περιποιήσετε).

περιβλαστάνω μτγν. κ. νεώτ. βλαστάνω κύκλῳ, πέριξ, φύω ὁλόγυρα : Πλούτ.Ἠθ.827B **ῥίζας.. αἱ κύκλῳ νεμόμεναι καὶ περιβλαστάνουσαι κάμπτουσι . . τὰς πόλεις,** Κάλβ.Ὠδ.12,11 **ἂν τῆς δικαιοσύνης) περιβλαστῇ τὸ σκῆπτρον.**

περιβλεπτικός-ή-όν (περιβλέπω) μτγν. ὁ περιεσκεμμένος, ὁ συνετός : Κατ.Ἀστρλ.Κ 2,166.

περίβλεπτος-ον (περιβλέπω) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ πανταχόθεν βλεπόμενος, ὁ περίοπτος κ. μτφ. ὁ ὑπὸ πάντων τιμώμενος καὶ θαυμαζόμενος, ὁ ἐπιφανής, ὁ ἔξοχος : Εὐρ.Ἀνδρ.89 **ἐπεί τοι κοὐ περίβλεπτος βίος δούλης γυναικός,** Ἀντιφάν.175,5 **περίβλεπτος ταὼς,** Ξεν.Ἱππ.10,1 **περιβλεπτότερος ἵππος,** Ἰσοκρ.10,17 **τῆς δὲ περίβλεπτον καὶ περιμάχητον τὴν φύσιν ἐποίησεν,** Πολύβ.10,40,9 **τῆς περιβλέπτου καὶ μακαριστῆς δυναστείας·** ‖ συνήθ. ἐπὶ προσ. Σουΐδ. «ἔξοχος, μέγιστος» : Εὐρ. Ἡρ.508 **ὁρᾶτέ μ' ὅσπερ ἦ περίβλεπτος βροτοῖς ὀνομαστὰ πράσσων,** Ξεν.Ἑλλ.7,1,30 **πάντων τῶν Ἑλλήνων περιβλεπτότατοι ἦμεν,** αὐτ.ΚΠ 6,1,5 **ὁρῶ γάρ σε ὑπερεπιθυμοῦντα ἐν Πέρσαις περίβλεπτον περιελθεῖν,** αὐτ.Συμπ.8,38 **διὰ ταῦτα περίβλεπτός τε καὶ ὀνομαστὸς ἔσεσθαι . . ἐν Ἕλλησι,** Ἰσοκρ.8,141 **περιβλέπτους ἐπ' ἀρετῇ γενομένους,** αὐτ.16,48, αὐτ.6,95 **περίβλεπτος ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐπὶ κακίᾳ γενησόμενος,** Καρνσκ. ἐν Πάπ. **περίβλεπτος παρά τισι,** ΠΔ Παροιμ.31,23 **περίβλεπτος δὲ γίνεται ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς,** Διόδ.Σ 13,92 **ὃς . . περίβλεπτος ἦν παρὰ τοῖς Συρακουσίοις,** Φιλόστρ.Ἀπολλ.1,7, Ἀνών.π.Σουΐδ. ἐν λ. Ἀρσάκης **περίβλεπτος τὸ σῶμα,** Σέργ.Μαυρ. ἐν Σάθ 3,231 **γύναιόν τι τῶν περιβλέπτων καὶ πρὸς τὴν τοῦ βασιλέως ἀδελφὴν εἰσδυουσῶν·** ‖ συνήθ. ὡς τιμητικὸς τίτλος : Πάπ.· ‖ νεώτ. **Περίβλεπτος,** ὡς κύριον ὄνομα, ἐπίθ. τῆς Θεοτόκου.

περιβλεπτότης-ητος (ἡ) πάπ. κ. γλωσσ. ἡ ἰδιότης τοῦ περιβλέπτου, ἐξοχότης, ἐπισημότης, ἐνδοξία, ἀξίωμα, ὡς τιμητικὸς τίτλος.

περιβλέπτως ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον περίβλεπτον, ἔξοχον, ὑπέροχον : Διόδ.Σ 18,30 **ἠγωνίσατο μὲν περιβλέπτως,** Πολυδ 5,159.

περιβλέπω κ. νεώτ., ἀόρ. **περιέβλεψα,** νεῶτ. κ. **περιεῖδον,** ἀμτβ. βλέπω κύκλῳ, ρίπτω τὰ βλέμματά μου πέριξ, κοιτάζω ὁλόγυρα, τριγύρω : Ἀριστφ. Ἐκκλ.403 **ὁ δ' ἀναβοήσας καὶ περιβλέψας ἔφη,** Ξεν.Λακ.3,4 **μηδαμοῖ περιβλέπειν,** Πλάτ.Ἐρυξ. 395C **περιβλέψας δὲ πρὸς τοὺς παρόντας . . ἔφη,** Τέλ.π.Στοβ.Ἀνθολ.91,33 **περιέβλεπεν ὡς μακαριζόμενος,** Λουκ.Θύσ.5 **ἀποσκοποῦσιν ἐς τὴν γῆν καὶ πάντη περιβλέπουσιν ἐπικύπτοντες·** ‖ τὸ μέσ. **περιβλέπομαι** βλέπω περὶ ἐμαυτόν, ρίχνω γύρω μου τὰ βλέμματά μου : Διόδ.Σ 16,32 **περιεβλέποντο ζητοῦντες τὸν συνηγορήσοντα,** Πλούτ. Κάτ.Νεώτ.37 **Κάτωνα.. ἐρωτᾶν, ὅπου κατακλιθείη, περιβλεψάμενον εἰπεῖν, ὅτι παρὰ Μουνάτιον,** ΚΔ Μᾶρκ.10,23 **καὶ περιβλεψάμενος ὁ Ἰησοῦς λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ,** Ἀρρ.Ἐπικτ.3,14,3· **2**) μτβ. βλέπω κύκλῳ ἐταστικῶς, ἐρευνῶ, ἐξετάζω τινὰ διὰ βλέμματος κύκλῳ ριπτομένου, κοιτάζω ὁλόγυρα διά τινα σκοπόν : Ξεν.ΚΠ 5,1,4 **γνῶναι βουλόμενοι ὁποία εἴη ἡ δέσποινα πάσας περιεβλέψαμεν . . πασῶν ἐφαίνετο διαφέρουσα·** ‖ τὸ μέσ. **περιβλέπομαι** ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : ΚΔ Μᾶρκ.3,34 **καὶ περιβλεψάμενος κύκλῳ τοὺς περὶ αὐτὸν . . λέγει,** Λογγῖν.35,3 **εἴ τις περιβλέψαιτο ἐν κύκλῳ τὸν βίον . . εἴσεται πρὸς ἃ γεγόναμεν·** ‖ ὁμ. κ. ἄνευ τοῦ κύκλῳ : αὐτ.5,32 **καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν,** αὐτ.11,11 **εἰσῆλθεν . . εἰς τὸ ἱερόν· καὶ περιβλεψάμενος πάντα, . . ἐξῆλθεν·** **3**) ἐπιδιώκω, ἐπιζητῶ τι, ἐπιθυμῶ τι δι' ἐμαυτόν, ἐποφθαλμιῶ τι : Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.3,7 **ἐπὶ δυναστείας ὢν . . ἤδη μοναρχικῆς, ἀρχὴν ἔθνους καὶ στρατιᾶς αὐτῷ περιέβλεπε·** ‖ ὁμ. τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Μᾶρκ.Αὐρ.7,55 **μὴ περιβλέπου ἀλλότρια ἡγεμονικά, ἀλλ' ἐκεῖ βλέπε . . ἐπὶ τί σε ἡ φύσις ὁδηγεῖ·** **4**) ἀναζητῶ τινα πέριξ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν, βλέπω ὁλόγυρα ζητῶν τινα, ζητῶ τι : Πολύβ.5,20,5 **τόπον εὐφυῆ περιέβλεψαν,** Λουκ.Β Πρ.12 **ὥρα σοι ἄλλον περιβλέπειν τῶν πλουσίων τούτων·** **5**) βλέπω, προσβλέπω τινὰ μετὰ θαυμασμοῦ, τιμῶ, σέβομαί τινα : Σοφ. ΟΚ 996 **τὸν αἴτιον τίνοι' ἂν οὐδὲ τοὔνδικον περιβλέποις** (δ.ἑρμ. ἀναζητῶ, ζητῶ, κτ. Βερναρδ. Γρ. «καὶ δὲν ἤθελες ἐξετάζει πολὺ πολὺ (κυρ. κοιτάζει ἀπ' ἐδῶ καὶ ἀπ' ἐκεῖ, διὰ νὰ εὕρῃς ποῖον εἶνε τὸ δίκαιον»)· κ. παθ. **περιβλέπομαι** βλέπομαι ὑπὸ πάντων κύκλῳ, βλέπομαι μετὰ θαυμασμοῦ, θαυμάζομαι, τιμῶμαι : Εὐρ.Φοίν.551 **περιβλέπεσθαι τίμιον; κενὸν μὲν οὖν,** Πλάτ.Ἐπιγρ.ΑΠ 7,100 **πάντη πᾶσι περιβλέπεται,** Φιλόστρ.Ἡρ.15 **γάνυσθαι τῷ ἑαυτοῦ κάλλει καὶ περιβλέπεσθαι μὲν ὑφ' ἑτέρων, περιβλέπειν δὲ ἑαυτόν,** Αἰλ.ΖΙ 6,1 **ζῶντα περιβλέπεσθαι καὶ ἀποθανόντα εὐφημεῖσθαι·** **6**) τὸ μέσ. **περιβλέπομαι** συμβουλεύομαι, κοιτάζω, ἀνοίγω βιβλίον : Ζώσ.Ἀλχ 138Β **περιβλέπεσθαι βίβλους·** **7**) ρηματ. π. περίβλεψις.

περιβλεφαρῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. παλαιοτέρα ὀνομασία τῆς ὀφθαλμίας βλ.λ.

περίβλεψις-εως (ἡ) (περιβλέπω) ἡ **ἐνέργεια τοῦ** περιβλέπειν βλ.λ.1, τὸ βλέπειν **κύκλῳ,** τὸ παρατηρεῖν ὁλόγυρα : Ἱππ.Ἐπιδ.7,11 **περιβλέψιες ὁπότε δὴ ἐκ τοῦ κώματος ἐγείραιτο,** Ἀριστλ.Φυσιογν. 808a,16 **ὀμμάτων περιβλέψεις·** **2**) ἐπιμελὴς φροντίς, περίσκεψις, πρόνοια : Πλούτ.Ἀλεξ.23 **θαυμαστὴ δὲ ἦν ἡ ἐπιμέλεια καὶ περίβλεψις ἐπὶ τῆς τραπέζης, ὅπως μηδὲν ἀνίσως μηδὲ ὀλιγώρως διανέμοιτο·** **3**) θαυμασμός : Ἐπίκ.Δόξ.81.

περίβλημα-ατος [τὸ] (περιβάλλω) κ. νεώτ. τὸ δι' οὗ περιβάλλεταί τις, ἱμάτιον, ἔνδυμα καλύπτον ὅλον τὸ σῶμα ὡς τὸ περιβόλαιον : Ἀριστλ.Πρ. 870a,27, ΠΔ Ἀρ.31,20 **πᾶν περίβλημα καὶ πᾶν σκεῦος δερμάτινον**, Ἀνάχ.4,349 (Gen.) **ἐμοὶ μὲν περίβλημα χλαῖνα Σκυθική**, Δημόκρ.Ἐφ.1 **πολυτελέστατον ἐν τοῖς περσικοῖς περιβλήμασιν**, Φίλ.1, 281 **περίβλημα σαρκῶν**, Μάξ.Τύρ.7,10 **τὰ ἐν Διονύσου περιβλήματα** [τὰ κοστούμια τῶν ἠθοποιῶν], Κλήμ.Ἀλ.Στρωμ.63,14 (Dind.)· || ὀνομασία ἰδιαιτέρου τινὸς ἐνδύματος : Πάπ.· || ὁμ. ἐπὶ μεμβράνης τινός : Γαλ.Χρ.Μορ 7,3· **2)** νεώτ. γεν. πᾶν ὅ τι περιβάλλει, περικαλύπτει ἄλλο τι, περικάλυμμα, ἐπένδυμα : **περίβλημα ἐκ μετάλλου - ξύλου - χάρτου - ὑφάσματος - δέρματος**· || εἰδ. ναυτ. **περίβλημα πλοίου** ἡ ἐξασφαλίζουσα τὴν στεγανότητα τοῦ πλοίου ἐξωτερική, ἐξ ἐπηγκενίδων ἢ μεταλλικῶν ἐλασμάτων, ἐπένδυσις τοῦ σκελετοῦ αὐτοῦ, τὸ πέτσωμα· || εἰδ. μηχανολ. πᾶσα ἐκ μετάλλου, ξύλου, πιλήματος ἢ καὶ ἐξ ἄλλης ὕλης ἐπένδυσις, δι' ἧς περιβάλλονται θερμαινόμενα τεμάχια μηχανῶν, συσκευῶν, σωλήνων κττ. πρὸς ἀποφυγὴν ἀκτινοβολίας τῆς θερμότητος αὐτῶν : **περίβλημα καπνοδόχου - ἀτμοκυλίνδρου** [δημ. πουκάμισο]· **3)** περιβεβλημένος, περιπεφραγμένος χῶρος, περιοχή : Φίλ.2,148· || περιτοίχισμα, ὀχύρωμα : Πλάτ.Πολιτ.288B **καὶ τείχη πάντα θ' ὅσα γήινα περιβλήματα καὶ λίθινα**.

περίβλησις-εως [ἡ] μτγν. τὸ περιβάλλειν, τὸ περικαλύπτειν, τὸ περιτύλιγμα : Σωρ.Ἐπιδ.18.

περιβλητικός-ή-όν μτγν. κ. μσν. ὁ κατάλληλος εἰς τὸ μεγαλοποιεῖν, ἀναπτύσσειν λόγον τινὰ διεξοδικῶς : Ἑρμογ.Ἰδ.1,9 **περιβλητικὸν σχῆμα**, Εὐστ. 1968,23· κ. ἐπίρρ. **-κῶς** : αὐτ.1949,17.

περίβλητος-ον (περιβάλλω) μτγν. κ. μσν. ὁ πέριξ βεβλημένος, ὁ περιτεθειμένος, ἐπὶ τῆς ἀκροβυστίας : Οἰκουμ.Ἀποκ.206,6 (ἔκδ.Cramer) **τοῦ περιβλήτου τῷ γεννητικῷ μορίῳ δέρματος**· **2)** ὃν δύναταί τις νὰ κερδήσῃ, ὁ ἐπιτευκτός : Κλήμ.Ἀλ. 944 **πλοῦτος κτητὸς καὶ περίβλητος**.

περίβληχρος-ον μτγν. ὁ λίαν βληχρός, ὁ πολὺ ἄτονος, ἀδύνατος, χαῦνος· || τὸ οὐδ. **περίβληχρον** ὡς οὐσ. μέχρι ἀτονίας : Ἀπολλ.Ρ 4,621 **ἤματα μὲν στρεύγοντο περίβληχρον βαρύθοντες ὀδμῇ λευγαλέῃ**.

περιβλύζω κ. **περιβλύω** βλύω πέριξ, βλύζω πανταχόθεν, ἀναβλύζω, πηγάζω ὁλόγυρα : Ἀριστλ. Κόσ.397a,25 **γῆ .. νάμασι περιβλύζουσα** [πλημμυροῦσα ἀπὸ τὰ ὕδατα], Ἀπολλ.Ρ 4,788 **κύματα .. περιβλύει σπιλάδεσσι**, Κόϊντ.10,150 **περὶ δ' ἔβλυσεν αἷμα βοείῃ**· **2)** μτ. αἰτ. συντελῶ εἰς τὸ νὰ ἀναβλύσῃ πέριξ, ὁλόγυρα : Φιλόστρ.Ἀπολλ.3,25 **λίμνην αὐτῷ περιβλύσαι νέκταρος**, Κόϊντ.4,9 **Νύμφαι δὲ περίβλησαν ἱερὸν ὕδωρ ἀενάου ποταμοῖο**.

περιβλύω μτγν. ὅ. περιβλύζω βλ λ. : Ἀπολλ.Ρ 4, 788 **κύματα .. περιβλύει σπιλάδεσσι**.

περιβοησία [ἡ] (περιβοῶ) μτγν. ὅ. περιβόησις βλ.λ. : Πτολ.Τετράβ.170, Ἀρτεμίδ.Δαλδ.2,30 **ταραχάς σημαίνει καὶ περιβοησίας**, Βέττ.Βάλ.40,30.

περιβόησις-εως [ἡ] (περιβοῶ) μτγν. τὸ περιβοᾶν, τὸ καθιστᾶν τι περιβόητον ἢ διαβόητον, δυσφήμησις, διαβολή, σκάνδαλον, κ. γεν. μεγάλη κραυγή, ταραχή, θόρυβος : Ἀρτεμίδ.Δαλδ.1,51 **περιβόησις καὶ ταραχαί**, Βέττ.Βάλ.230,34.

περιβόητος [-η]-ο(ν) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., δωρ. **περιβόατος**, ποι. **περίβωτος**, ὁ περὶ οὗ γίνεται μεγάλη βοή, πολὺς λόγος, δθ. ὁ περιλάλητος, ὁ περίφημος, ὁ διάσημος, ὁ ὀνομαστός, ὁ ξακουστός, ὁ ξακουσμένος· Ἡσ. «περιβόητος, ὁ ἐπὶ κακοῦ ἢ ἀγαθοῦ φήμην ἔχων» : Θουκ.6,31 **καὶ ὁ στόλος οὐχ ἧσσον τόλμης τε θάμβει καὶ ὄψεως λαμπρότητι περιβόητος ἐγένετο**, Δημ.915 **περιβόητον ποιεῖν·ἐν τῷ ἐμπορίῳ** (τινά), Μέν.Περικ.281 **περιβόητοι ξένοι**, αὐτ.ἀπ.402,3 **μέγα καὶ περιβόητον ἔργον**, Ἱππαρχ.Κωμ.3 **περιβόητος λαβρώνιος**, ΠΔ Μακκ.2,2,22 **καὶ τὸ περιβόητον καθ' ὅλην τὴν οἰκουμένην ἱερὸν ἀνακομίσασθαι**, Πλούτ.Περ.30 **χρώμενοι τοῖς περιβοήτοις .. στιχιδίοις**, Καισάρ. Δαπ. ἐν Σάθ.3,17 **γενόμενον περιβόηταν τὸν Ἀλέξανδρον εἰς τὴν ἰατρικήν**· || ἰδ. ἐπὶ κακῷ, ὁ διαβόητος, ὁ διάσημος, ὁ σκανδαλώδης· Ἀμμών.42 «διαβόητος περιβοήτου διαφέρει· διαβόητος μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἐπ' ἀρετῇ πολυθρύλητος· περιβόητος δὲ ὁ ἐπὶ κακίᾳ» : Λυσ.3,30 **ἵνα μὴ περιβόητος εἴην**, Ἀντιφάν.25 **περιβόητον ἐργαστήριον**, Δημ.324 **ταύτης .. τῆς οὕτως αἰσχρᾶς καὶ περιβοήτου συστάσεως καὶ κακίας**, Δεῖν.2,15 **πονηρία παρὰ πᾶσι περιβόητος**· **2)** ὁ ἠχηρῶς βοῶν ἢ ὁ περικυκλούμενος ὑπὸ φωνῶν, ταραχῶν : Σοφ ΟΤ 192 **Ἀρεά τε.. ὃς νῦν ἄχαλκος ἀσπίδων φλέγει με περιβόατον, ἀντιάζω** (σχόλ. «μετὰ βοῆς καὶ οἰμωγῆς ἐπιών»), Πλάτ.Φίλ.45Ε **ἡ σφοδρὰ ἡδονὴ κατέχουσα περιβοήτους ἀπεργάζεται** [κάμνει αὐτοὺς νὰ κραυγάζωσι μανιωδῶς].

περιβοήτως ἐπίρρ. κατὰ τρόπον περιβόητον, διαβοήτως, σκανδαλωδῶς : Δημ.213 **ἐμμένειν τοῖς ὅρκοις, τοῖς δ' αὐτοῖς οὕτω περιβοήτως ἀνῃρηκόσι καταλείπειν ταύτην τὴν ἐξουσίαν**, Αἰσχίν. 1,113 **ὡς περιβοήτως ἐξηλέγχθη κλέπτης ὤν**.

περιβοθρεύω μτγν. βοθρεύω κύκλῳ, σκάπτω βόθρον ἢ λάκκον πέριξ, ὁλόγυρα : Ρητ.1,497,24 **γῇ δὲ τὸ στόμα περιεβόθρευε καὶ πλατὺν ὑπέχαινε φάρυγγα**, Ἰω.Χρυσ.5,709 **γεωργοὶ δυνάμενοι περισκάψαι καὶ περιβοθρεῦσαι .. τὰ κλήματα**.

περιβοθροῦμαι-όομαι ποθ. περιβάλλομαι κύκλῳ διὰ τάφρου : Θεόφρ.ΦΙ 5,13,1 **ὁ δὲ τῆς γῆς πάγος χαλεπώτατος, ὅταν περιβεβοθρωμένα καὶ γυμνὰ λάβῃ τὰ δένδρα**.

περιβολάδιον [τὸ] πάπ. ὑποκορ. τοῦ περιβόλαιον βλ.λ., τὸ περίβλημα, τὸ ἱμάτιον.

περιβόλαιον [τὸ] (περιβάλλω) κ. μσν. κ. νεώτ. τὸ δι' οὗ περιβάλλεταί τις, περίβλημα, κάλυμμα, ἔνδυμα : Εὐρ.Ἡρ.549 **θανάτου τάδ' ἤδη περιβόλαι' ἐνήμμεθα** [καλύμματα νεκροῦ πτώματος, σάβανα], αὐτ.1269 **ἐπεὶ δὲ σαρκὸς περιβόλαι' ἐκτησάμην ἡβῶντα** [ἀφ' οὗ ἀπέκτησα νεανικὰ περιβλήματα σαρκός, ὅφ' οὗ ἀνεπτύχθη τὸ μυϊκόν μου σύστημα], ΠΔ Δευτ.22,12 **στρεπτὰ ποιήσεις σεαυτῷ ἐπὶ τῶν τεσσάρων κρασπέδων τῶν περιβολαίων σου, ἃ ἐὰν περιβάλῃ ἐν αὐτοῖς**, ΚΔ Ἑβρ.1,12 **καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτούς**, Γαλ.18(2),381 **περιβόλαια σπληνῶν**· || κάλυμμα τῆς κεφαλῆς τῶν γυναικῶν : ΚΔ Κορινθ.11,15 **γυνὴ δὲ ἐὰν κομᾷ, δόξα αὐτῇ ἐστιν, ὅτι ἡ κόμη ἀντὶ περιβολαίου δέδοται αὐτῇ**· || ὁμ. κάλυμμα τῶν ποδῶν : Πλούτ.Ἄρατ.43 **αἰτήσας περιβόλαιον ἠρώτησεν εἰ δοκεῖ κἀκείνῳ ψῦχος εἶναι**· || ὁμ. κάλυμμα δίφρου ἢ παραπέτασμα ἁμάξης : αὐτ. Ἀλέξ.67 **ἅμαξαι .. αἱ μὲν ἁλουργοῖς καὶ ποικίλοις περιβολαίοις, αἱ δὲ .. σκιαζόμεναι κλάδοις εἵποντο**· || μσν. ὁμ. κάλυμμα ἵππου : Ἱππιατρ. 135,20 **ἐσκεπασμένος παχεῖ περιβολαίῳ**· || ὁμ. κάλυμμα κλίνης : Γαλ.18(1),103 **οὐδὲ τῶν περιβολαίων ἀνέχονται**· || ἐπενδύτης, ἐπανωφόριον : Ἡρόδ.Ἰατρ. π. Ὀρειβ.10,18,13, Ἀρχιγ. π. Γαλ.13,264· **2)** μτφ. ἰσχυρὸν ἀμυντικὸν ὅπλον : ΠΔ Ἱερ.15,12 **περιβόλαιον χαλκοῦν ἡ ἰσχύς σου**· **3)** Ἐπιγρ. φραγμός, περίφραγμα, περίβολος.

περιβολάκι [τὸ] δημ. ὑποκορ. τοῦ περιβόλιον βλ.λ., μικρὸν περιβόλιον, κηπάριον : δ.δίστ. **ἐγὼ 'θάρουν κι ὁ ἔρωτας κι ἦταν περιβολάκι, | μὰ κεῖνος μοῦ τὰ πότισε τὰ χείλη μου φαρμάκι**, Σολωμ.Ὄνειρ.2 **σ' ἕνα ὡραῖο περιβολάκι | περπατούσαμε μαζί**.

περ(ι)βολάρης (ὁ) δημ., θηλ. περ(ι)βολόρισσα κ. περιβολαριά, ὁ κηπουρὸς βλ.λ.2) : λαϊκ.τραγ. περβολαριά τοῦ περβολιοῦ πές το τοῦ περβολάρη, Παλαμ.Τάφ.34,2 ἔχουν μόνο φυτευτή | κι ἔχουν περιβολάρη | τῆς δροσιᾶς τὸ στάλαμα· || παροιμ. νά 'μουνα τὸ χειμώνα φουρνάρης καὶ τό καλοκαίρι περιβολάρης (ἐπὶ τῶν ὀκνηρῶν τῶν ἐπιθυμούντων ἄπονον ἐργασίαν).

περιβολαρήσιος-ια-ια δημ. κ. περιβολήσιος -ια-ιο ὁ περιβολάρικος βλ.λ. : περιβολαρήσια ρόκα, - περιβολαρήσια ραδίκια (ἀ. ποτιστικά).

περιβολάρικος-η-ο δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν περιβολάρην ἢ τὸ περιβόλι(ον) καὶ ἰδ. ὁ ἐν περιβολίῳ καλλιεργούμενος, ὁ κηπευτός : σῦκα περιβολάρικα (ποικιλία ἐκλεκτῶν μεγάλων σύκων), - περιβολάρικα ραδίκια.

περιβολή (ἡ) (περιβάλλω) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ περιβάλλειν ἢ περιβάλλεσθαι, ἡ περίθεσις : Ἱππ.Ἀγμ.14 (ἡ ἐπίθεσις τοῦ ἐπιδέσμου), Εὐρ.ΙΤ 903 χειρῶν περιβολὰς εἰκὸς λαβεῖν (ἐναγκαλισμούς), Ἀρετ.Χρον.Παθ.2, ὁ σαρκῶν περιβολή· 2) ἀπολ. ἡ περίπτυξις, ὁ ἐναγκαλισμός : Ξεν.Κυν.7,3 τῶν δὲ μητέρων καὶ τὸ γάλα ἀγαθὸν καὶ τὸ πνεῦμα καὶ αἱ περιβολαὶ φίλαι, Πλούτ.Ρωμ.8 θεασάμενος . . τὸν Ῥῶμον ἐν περιβολαῖς καὶ φιλοφροσύναις τοῦ Νομήτορος, αὐτ.ΓΓράκχ.15 ἀτρέμα τὰς περιβολὰς ἀπολυσάμενος αὐτῆς ὁ . . ἐχώρει σιωπῇ· 3) τὸ δι' οὗ περιβάλλεταί τις, περίβλημα, σκέπασμα : Εὐρ.Τρω.389 νεκροὶ γ' ἐς οἴκους φερόμενοι φίλων ὕπο ἐν γῇ πατρῴα περιβολὰς εἶχον χθονὸς (τάφον), αὐτ.Φοίν.276 ἐς σκοτεινὰς περιβολὰς μεθῶ ξίφος (εἰς τὴν θήκην), αὐτ.Ἴων 1133 ἀτοίχους περιβολὰς σκηνωμάτων (σκηνάς), αὐτ.Ἱππ.864 ἐξελίξας περιβολὰς σφραγισμάτων (τὰ ἐσφραγισμένα καλύμματα), Πλάτ.Πολίτ.280Β τὴν τῶν στρωμάτων σύνθεσιν, περιβολῇ χωρίζοντες καὶ ὑποβολῇ, Λουκ.Ἑρμότ.19 τί ἂν δύναιντο συνιδεῖν τῶν τῆς ψυχῆς ἀπό γε τῆς ἔξωθεν ταύτης περιβολῆς· || ἔνδυμα, ἐνδυμασία, στολή, φορεσιά : Φιλόδ.Κακ.36J, Ἀρρ.Ἐπικτ.3,1,1,-παρουσιάσθη πρὸ τοῦ βασιλέως ἐν ἐπισήμῳ περιβολῇ, φρ. ἐν ἀδαμιαίᾳ περιβολῇ (ἄνευ οὐδενὸς ἐνδύματος, ὁλόγυμνος) 4) ἀπολ. περίβολος, περιτοίχισμα, περίφραγμα, φραγμός : Εὐρ.Φοίν.1078 ἑπτάπυργοι πῶς ἔχουσι περιβολαὶ (τὰ περὶ τὴν πόλιν τείχη), Λουκ.Ἀνάχ.20 ἔνδοθέν τε οἰκοδομήμασι κατεσκευασμένον καὶ ταῖς ἔκτοσθεν ταύταις περιβολαῖς ἐς τὸ ἀσφαλέστατον πεφραγμένον· || νεώτ. στρατ. περίφρακτον ἢ κλειστὸν ὀχύρωμα μικρᾶς χωρητικότητος· 5) ἐνιαυσία περιβολὴ χλαμύδος περιβολὴ ἐξουσίας, ἀξιώματος δι' ἓν ἔτος : Φιλόδ.Κακ.27J· || νεώτ. ἐκκλ. ἡ ἐγκατάστασις ἐπισκόπου τινὸς εἰς τὸ ἀξίωμα αὐτοῦ διὰ τῆς παροχῆς εἰς αὐτὸν τοῦ δακτυλίου καὶ τῆς ποιμαντορικῆς ῥάβδου· 6) τὸ περιπλέειν, ὁ περίπλους : Λουκ.Νέρ.1 τὰς γὰρ περιβολὰς τῆς Πελοποννήσου τὰς ὑπὲρ Μαλέαν ξυνῄρει τοῖς θαλαττουμένοις· 7) γεν. ὁ περιβεβλημένος, περιπεφραγμένος χῶρος, περιοχή, ἐμβαδόν : Ἡρ.4,79 ἦν οἱ ἐν . . τῇ πόλι οἰκίης μεγάλης . . περιβολή (οἰκίας μεγάλης περιοχή)· || ὅριον : Ἰουλ.Λόγ.239C· || σύνολον, ἔκτασις, μέγεθος : Ἱππ.Ἐπιδ.1,9 ἐξανθήματα σμικρὰ καὶ οὐκ ἀξίως τῆς περιβολῆς τῶν νοσημάτων· 8) περιφέρεια, γῦρος : Θουκ.8,104 τοῦ χωρίου .. ὀξεῖαν .. τὴν περιβολὴν ἔχοντος, Ξεν.ΚΠ 6,30 μείζω τὴν περιβολὴν ἀναγκάσει ποιεῖσθαι (νὰ κάμῃ μεγαλύτερον γῦρον), Πλούτ.Λούκ.21 κύκλον τινὰ καὶ περιβολὴν ἔχουσαν . . ὁδὸν . . ἀγόμενος· 9) μτφ. ἡ τάσις, ἡ προσπάθεια πρὸς κτῆσιν, ἐπιδίωξις, ἔφεσις, ἐπιθυμία τινός : Ξεν.Ἑλλ. 7,1,40 ἡ Πελοπίδου καὶ τῶν Θηβαίων τῆς ἀρχῆς περιβολή, Ἀφρικαν.Κεστ.18V· 10) ὁμ. μτφ. ἡ ὑπόθεσις, τὸ περιεχόμενον, ὁ σκοπός : Ἰσοκρ.5,16 ἡ μὲν οὖν περιβολὴ παντὸς τοῦ λόγου τοιαύτη τίς ἐστιν, Πολύβ.16,20,9 διὰ τὸ μέγεθος τῆς συντάξεως καὶ διὰ τὴν καθόλου περιβολὴν τῶν πραγμάτων, Ἰώσ.ΑΙ Προοίμ.2· 11) εἰδ.ρητορ. λεκτικὴ καλλιέπεια, ἡ εὔρυθμος, σαφὴς καὶ ἐπίτομος εἰς τὰς προτάσεις καὶ τὰς περιόδους ἔκφρασις : Κοϊντιλ.4,2,17, Ἑρμογ.Εὑρ.1,5, Φιλόστρ.Σοφ.1,6 ἡ περιβολὴ τῶν λόγων, αὐτ.1,19,1 σοφιστικὴ περιβολή, Εὐστ.1444· || διεξοδικὴ ἀνάπτυξις τοῦ λόγου, μακρολογία : Λογγῖν π.Πορφ.Πλωτ.20, αὐτ.21.

περιβολήσιος-ια-ιο δημ. ἀντὶ περιβολαρήσιος βλ.λ.· 2) ἐπὶ καλλιεργείας, ὁ κατὰ τὸν ἐν περιβολίοις τρόπον· 3) ὁ τοῦ περιβολίου.

περ(ι)βόλι (τὸ) δημ. τ. τοῦ περιβολίου βλ.λ.

περιβολιβῶ-όω Ἐπιγρ. περιβάλλω διὰ μολύβδου : Ἐπιγρ. περιβολιβῶσαι (περιμολυβδοῦσαι).

περ(ι)βόλι(ο)ν (τὸ) μσν. κ. δημ. κ. περ(ι)βόλι ὁ κῆπος βλ.λ.II : Μοσχόπ.ἐν λ. κῆπος τὸ νῦν κυρίως λεγόμενον περιβόλιον, Τυπικ.Μοναστ.Κεχαριτωμένης 74 τοῦ τῆς μονῆς περιβολίου οἰκήματά τινα, Διήγ.Ἀχιλλ.711 καὶ διὰ λόγου της ἐποίησεν πάντερπνον περιβόλιν . . ἔπαινος περιβολίου, Ἐρωτόκρ.1,1881 εἰς τὸ περβόλι ἐθέλησεν ἐκείνην τὴν ἡμέρα νὰ πάρῃ περιδιάβασι τ' Ἀφέντ' ἡ θυγατέρα, αὐτ.2236, Ἀραβ.Μῦθ.Χαλ.1,8 ἐδιώρισεν . . νὰ στήσουν τὲς βασιλικὲς τέντες .. εἰς τὰ λιβάδια καὶ περιβόλια, δ. δίστ. σὲ περιβόλι μπαίνω καὶ βρίσκω μιὰ μηλιά, Παλαμ.Τάφ.63 κι ἦρθα καὶ τό 'καμα ἐγὼ περιβόλι μὲ τὰ χλωρὰ καὶ μὲ τ' ἄνθια, Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 22,14 τράβηξα ἐγὼ τὸ μονοπάτι | κατὰ τὸ περιβόλι τῆς χρυσῆς μηλιᾶς· || δημ. φρ. μοῦ 'καμε τὴν καρδιά μου περιβόλι (μὲ ηὐχαρίστησε ὑπερβολικῶς), παροιμ. τοῦ ἀνθρώπου ἡ καρδιά εἶν' περιβόλι, | θέλει μῆλο τρώει, θέλει κυδώνι (πρβλ. περὶ ὀρέξεως οὐδεὶς λόγος), -αὐτὸς εἶναι περιβόλι (ἀπολαυστικός, διασκεδαστικός, παραδοξολόγος ἢ κωμικός).

περίβολος-ον (περιβάλλω) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ περιβάλλων, ὁ περικυκλῶν ἢ ὁ πέριξ βεβλημένος, ὁ περιτεθειμένος : Εὐρ.ΙΑ 1477 στέφεα περίβολα δίδοτε, Φερεκρ.63 σκηνὴ περίεκτος περιβόλοις κάνναισι (διόρθ. ἀντὶ περίβολος)· 2) τὸ ἀρσ. περίβολος ὡς οὐσ. περιβολή, περίβλημα, περίφραγμα : Εὐρ.Ἴων.993 θώρακ' ἐχίδνης περιβόλοις ὡπλισμένον (διὰ σπειρῶν ὄφεως), αὐτ.Τρῳ. 1141 ἀντὶ κέδρου περιβόλων τε λαΐνων ἐν τῇδε θάψαι παῖδα (ἐπὶ τάφου)· || ὁμ. ἐπὶ τοῦ περιβλήματος τῆς καρδίας : Ἱππ.Καρδ.4· || κ. ἐπὶ τοῦ σώματος θεωρουμένου ὡς περιβόλου τῆς ψυχῆς : Πλάτ.Κρατ.400C (τὴν ψυχὴν) τοῦτον . . περίβολον ἔχειν, ἵνα σῴζηται, δεσμωτηρίου εἰκόνα· || κ. νεώτ. φράγμα ἢ τοῖχος περικλείων χῶρον τινά, περιτοίχισμα : Ἡρ.1,181 ἐν δὲ φάρσεϊ ἑκατέρῳ τῆς πόλως ἐτετείχιστο ἐν μέσῳ ἐν τῷ μὲν τὰ βασιλήια περιβόλῳ τε μεγάλῳ καὶ ἰσχυρῷ (μὲ τεῖχος μεγάλον), Θουκ.1,89 τὴν πόλιν ἀνοικοδομεῖν παρεσκευάζοντο καὶ τὰ τείχη· τοῦ τε γὰρ περιβόλου βραχέα εἱστήκει, Πλάτ.Πολ.548Α περιβόλους οἰκήσεων, Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.29 νὰ κτίσῃ ἕνα καλὸν περίβολον γύρω εἰς τὴν αὐλήν της· || νεώτ. στρατ. τὸ σύνολον τῶν περιτειχισμάτων τῶν ἀποτελούντων ὀχύρωμα ἢ φρούριον· 3) ὁμ. τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. ὁ περικεκλεισμένος, ὁ περιπεφραγμένος, ὁ περίκλειστος χῶρος, μάνδρα : Εὐρ.Ἑλ.1530 ὡς δ' ἤλθομεν σῶν περίβολον νεωρίων, Πλάτ.Νόμ.759Α ἐν αὐτῷ τε τῷ τῆς πόλεως περιβόλῳ καὶ προαστείῳ, αὐτ.Θεαίτ.197C ἐν οἰκείῳ περιβόλῳ (ἐντὸς τοῦ κλωβοῦ του), Πάπ. περίβολος ἀμπελώνων, - ἔπαιζαν εἰς τὸν περίβολον τοῦ σχολείου· || ἐπὶ ναοῦ, ὁλόκληρον τὸ ἱε-

ρὸν ἔδαφος, ἡ περιοχὴ ἡ ἀνήκουσα εἰς τὸν ναόν ΠΔ Σοφ.Σειρ.50,2 **ἐθεμελιώθη . . ἀνάλημμα ὑψηλὸν περιβόλου ἱεροῦ,** αὐτ.Μακκ.2,6.4, αὐτ 4,4,11 **ἐπὶ τὸν πάμφυτον τοῦ ἱεροῦ περίβολον,** Ἰώσ.ΑΙ 15,11,5, Πορφ.Ἀποχ.2,54 Ἐπιγρ. **ὁ τῶν Ὡρῶν περίβολος,** Συνέσ.Ἐπιστ.72 **ἐάν ἄρα δυνώμεθα μένειν εἴσω τῶν ἱερῶν·** || κ. μτφ. : Πλούτ.Σόλ.32 **πρόθυρα μὲν μεγάλα καὶ περιβόλους καὶ αὐλάς τῇ ἀρχῇ περιέθηκεν·** **4)** τὸ οὐδ. **περίβολον** περιείλημα, περιτύλιγμα : Τιμόθ.Μιλ.Πέρσ.27 **περίβολα πυρὶ φλεγόμενα** (πύριναι σφαῖραι).

περιβόμβησις-εως (ἡ) (περιβομβῶ) μσν. τὸ περιβομβεῖν, ἡ περιήχησις : Μᾶρκ.Εὐγεν.Ἔκφρ.167 (ἔκδ.Kayser) **τῇ πανταχόθεν περιβομβήσει.**

περιβομβίζω μσν. ἀντὶ περιβομβῶ βλ.λ. : Ψ Χρυσ.7,277 **τί με περιβομβίζεις, κοράσιον;**

περιβομβῶ-έω (βομβῶ) μτγν. κ. μσν. βομβῶ κύκλῳ, πέριξ, παράγω βόμβον πέριξ τινὸς ὡς ἡ μέλισσα : Μάξ.Τύρ.23,4 **ποιητοῦ λόγος περιβομβεῖ ἀκοάς,** Λουκ.Εἰκ.13 **ἔναυλον εἶναι τὴν βοὴν καί τι λείψανον ἐνδιατρίβειν καὶ περιβομβεῖν τὰ ὦτα καθάπερ ἠχώ τινα,** Ἀλκίφρ.2,4, Γρηγ.Νύσσ.2, 652C **ὡς τοὺς ἀπείρους ταῖς Πλατωνικαῖς καλλιφωνίαις περιβομβήσειεν,** Θεοφύλ.Σ 132D **σάλπιγγες . . περιβομβαῦσαι τὰ τοῦ πολέμου μυστήρια,** Σέργ.Μακρ. ἐν Σάθ.3,263 **διά τοσούτων φληνάφων καὶ τοῦ περιβομβοῦντος δυσήχου θρύλου·** κ. παθ. : Λουκ.Λεξιφ.16 **κορυβαντιάσειν μαι δοκῶ περιβομβούμενος ὑφ᾽ ὧν κατεσκέδασάς μου ὀνομάτων,** Γρηγ.Ναζ.1,229D **περιβομβεῖσθαι τοῖς τούτων λόγοις πᾶσαν ἀγοράν,** Ἀγαθ.1,17 **περιβομβοῦμαι δεινοῖς,** αὐτ.3,18 **τῷ θορύβῳ καὶ τῇ βοῇ πάντοθεν περιβομβοῦμαι·** **2)** ρηματ.π. περιβόμβησις.

περιβόρειος-ον (βόρειος) μσν. ὁ περὶ, ὁ κατὰ τὸν βορρᾶν : Τζέτζ.Χιλ.8,757.

περιβοσκάω δημ. τ. τοῦ περιβόσκω βλ.λ.1) : Κρυστ.Ποιήμ.97,7 (ἔκδ. Φέξη) **μαζὶ ἐζούσαμεν . . περιβοσκούσαμεν μαζὶ τὰ δυό μας τὰ κοπάδια.**

περιβόσκω μσν. κ. μτγν., δημ. **περιβοσκάω** βόσκω πέριξ τὰ κτήνη, ὁδηγῶ ὁλόγυρα εἰς βοσκὴν τὰ θρέμματα : Θεοφύλ.Σ 63Α **ἱπποφορβοῖς τοῖς τὰς ἵππους . . περιβόσκουσι·** **2)** τὸ μέσ. **περιβόσκομαι** ἐπὶ κτηνῶν, βόσκομαι ἐν τοῖς πέριξ χωρίοις, τόποις : Νίκ.Ἀλεξ.391 **κνώδαλα φυκιόεντας ἀεὶ περιβόσκεται αγμούς,** αὐτ.Θηρ.611, Λουκ.Ὄν.17 **ἡμεῖς ὄρη πολλά ἀναβεβήκειμεν, καὶ στόματα δὲ ἡμῶν δεσμῶν ἐπείχετο, ὡς μὴ περιβοσκόμενοι τὴν ὁδὸν ἐς τὸ ἄριστον ἀναλίσκαμεν·** **3)** ὁμ. τὸ μέσ. ἐπὶ νομαδικῶν φυλῶν, περιφέρομαι τῇδε κἀκεῖσε ἀναζητῶν τὰ πρὸς τὸ ζῆν : Διον.Περ.383 **τόσα μὲν Αὐσονίην περιβόσκεται ἔθνεα γαῖαν·** || κ. μτφ. : Γρηγ.Νύσσ.2,793C **ἄλλην ἀλλαχόθι λέξιν περιβοσκόμενον·** **4)** μτφ. κατατρώγω, ἀναλίσκω, φθείρω : Καλλ.Ἀπόλλ.84 **ἀεὶ δέ τοι ἀέναον πῦρ, οὐδέ ποτε χθιζὸν περιβόσκεται ἄνθρακα τέφρη.**

περιβοτανίζω γλωσσ. ἐκριζῶ τὰς πέριξ ἀγρίας βοτάνας, τὰ ζιζάνια.

περιβουκολῶ-έω μσν. ἀπατῶ, ἐξαπατῶ τινα διὰ παντοίων τρόπων : Παχυμ.Γ ἐν Βl.Ἀνδρον.402Α **περιεβουκόλει τάς ἐλπίδας τῷ βασιλεῖ** (ἐξηπάτα αὐτὸν διὰ παντοίων ψευδῶν ἐλπίδων).

περιβουλεύω μσν. ἐπιβουλεύω τινί, στήνω ἐνέδραν κατά τινος : Μακάρ.Χρυσ.182D (Grets) **τοὺς δαλίως περιβουλεύοντας.**

περίβουνος-ον μτγν. ὁ περικυκλωμένος ὑπὸ βουνῶν, ὁ περιπεφραγμένος ὑπὸ λόφων : Πλούτ. Φιλ.14 **ὑλώδης δὲ καὶ περίβουνος ἦν** (ἡ χώρα).

περιβοῶ-άω κ. μσν. βοῶ κύκλῳ, κραυγάζω ἢ ἐγείρω ταραχὴν ὁλόγυρα, δυσφημῶ, συκοφαντῶ : Φάλ.135,1 **εἴθε μὴ δεινότερον ἁπανταχοῦ Φάλαριν τὸν τρόπον περιεβόων,** αὐτ.142,3 **ἡμᾶς κακοὺς πανταχόθεν περιβοῶσα τοῖς ἀκουσομένοις,** Πολυδ.8,154· κ. παθ. : Ἀκροπ.Κ ἐν ASS Μαΐου 2,750,25 **ὑπὸ παιδισκαρίων περιβοώμενος·** **2)** ρηματ.π. περιβοησία, περιβόησις, περιβόητος.

περιβράσσω μτγν. κ. μσν., ἀττ. **περιβράττω** βράσσω κύκλῳ καὶ τινάσσομαι πέριξ : Νεῖλ.π. Φώτ.θιβλ.514,25 **αἱμάτων . . περιβράσσοντες χείμαρροι·** **2)** μσν. τὸ μέσ. **περιβράσσομαι** ἐπὶ προσ., ἔχω μεγάλην ταραχήν, σύσπασιν, οἷον ὑπὸ γέλωτος ἢ ὀργῆς ἢ θλίψεως κτπ.: Νικ.Χων.ἐνΦαβρικ. Ἑλλ.Βιβλ.6,407 **γλυκεῖ περιβρασσόμενοι γέλωτι.**

περιβρᾰχῑόνιον (τό) (οὐδ. τοῦ περιβραχιόνιος ὡς οὐσ.) κ. νεώτ. μέρος τῆς πανοπλίας περικαλύπτον τὸν βραχίονα ἐν χρήσει μάλιστα παρὰ τοῖς Πέρσαις, εἶτα δὲ καὶ παρὰ τοῖς Ρωμαίοις : Ξεν.ΚΠ 6,4,2 **προσφέρει αὐτῷ . . χρυσοῦν κράνος καὶ περιβραχιόνια καὶ ψέλια,** Δίον.Ἀλ.Ρωμ. 10,37, Χαρίτ.5,3· **2)** νεώτ. κόσμημα φορούμενον περὶ τὸν βραχίονα ὑπεράνω τοῦ ἀγκῶνος, ψέλιον, βραχιόλι· || νεώτ. ἄ. βραχιονιστὴρ βλ.λ.3).

περιβρᾰχῑόνιος-ον (βραχίων) μτγν. κ. νεώτ. ὁ περὶ τὸν βραχίονα τιθέμενος, ὁ φερόμενος πέριξ τοῦ βραχίονος : Πλούτ.Δημ.30 **τὸν δὲ κρίκον εἶναι τοῦτον αὐτῷ φόρημα περιβραχιόνιον·** **2)** κ. νεώτ. τὸ οὐδ. **περιβραχιόνιον** ὡς οὐσ. βλ λ.

περιβρέμω βρέμω κύκλῳ, βροντῶ, ροχθῶ πέριξ, βουΐζω ὁλόγυρα : Ὀρφ.Ἀργ.689 **περίβρεμε δ᾽ ἄσπετος ἅλμη,** Ἀπολλ.Ρ 2,323 **στρηνὲς δὲ περὶ στυφελῇ βρέμει ἀκτῇ·** || ὁμ. τὸ μέσ. **περιβρέμομαι** μτ. δοτ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Ὀππ.Κυν.2,67, Διον. Περ.132 **κῦμα . . νήσοισι περιβρέμεται.**

περιβρέχω μσν., νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. **περιέβρεξα,** βρέχω, διαβρέχω τι(νὰ) πάντοθεν, ὁλόγυρα, περιρραίνω, περιρροντίζω : ΚΜανασσ.Ἐρωτ.4,9 **χώρους . . οὓς ἐνύδροις περιβρέχουσι, - μᾶς περιέβρεξαν τὰ κύματα.**

περιβριθής-οῦς-ές (βριθύς) μτγν. ὁ λίαν βριθύς, ὁ πολὺ βαρύς : Συνέσ.15D **εὐτυχία φορτίαν μολίβδου περιβριθέστερον.**

περιβρίθω μτγν. κ. μσν. ἀμτβ. εἶμαι ὑπερβαλλόντως βριθύς, βαρύς, ρέπω πρὸς τὰ κάτω, κύπτω πανταχόθεν ἐκ τοῦ βάρους : Νίκ.Ἀλεξ.180 **περιβρίθουσαν ὀπώρην,** αὐτ.Θηρ.851 **περιβρίθων μήκων·** || εἶμαι ὑπερπλήρης, ἔχω τι ἐν μεγάλῃ πλησμονῇ : Ἄρατ.1049, Νίκ.Ἀλεξ.143 **καύλεα . . πετάλαισι περιβρίθοντα** (γεμάτα ἀπὸ φύλλα), ΚΜανασσ.Χρον.1256 **περιβρίθω πλούτῳ,** αὐτ.3500, Κίνναμ.Ἱστ.89C **χώρας . . ἀφθάνοις περιβριθούσης ἀγαθοῖς.**

περιβρομῶ-έω μτγν., ἐπ. παρατ. **περιβρομέεσκαν** ἀντὶ περιβρέμω βλ.λ. : Ἀπολλ.Ρ 4,17 **δεινὸν περιβρομέεσκον ἀκουαί·** || μτ. αἰτ. βομβῶ κύκλῳ, πέριξ, ὁλόγυρα : αὐτ.1,879 **λείρια . . περιβρομέουσι μέλισσαι,** Διον.Περ.420 **δοιαὶ δ᾽ Ἴσθμια νῶτα περιβρομέουσι θάλασσαι.**

περιβροντῶμαι-άομαι μτγν. ἀντηχῶ ἐκ τῶν βροντῶν : Ἀποσπ.Ἐρωτικ. ἐν Πάπ.20 Lavaquini **ὁ κόσμος ἐν κύκλῳ περιεβροντᾶτα.**

περιβροχισμός (ὁ) νεώτ. βοταν. τὸ περιβάλλειν διὰ βρόχου μικρόν τινα μισχωτὸν ὄγκον πρὸς ἀπονέκρωσιν καὶ ἀπόπτωσιν αὐτοῦ διὰ τῆς περισφίγξεως.

περιβρυής-οῦς-ές (βρύω) μτγν. **ὁ βρύων πέριξ,** πανταχόθεν, ὁ κατάμεστός τινος, ὁ λίαν δαψιλής· Νίκ.Θηρ.531 **ὀρδειλον περιβρυές,** αὐτ.841

περιβρύχιος-ον, μ. τὸ οὐδ. ἐν φρ. **περιβρύχιον οἶδμα** τὸ περιβάλλον, περικαλύπτον τινὰ πανταχόθεν κῦμα : Σοφ.Ἀντ.336 **περιβρυχίοισιν περῶν ὑπ᾽ οἴδμασιν** (σχόλ. «τοῖς καλύπτουσι τὴν νοῦν»).

περιβρῡχῶμαι-άομαι μτγν. βρυχῶμαι πέριξ, ὠρύομαι ὁλόγυρο, ἐπὶ ἀγρίων ζῴων: Βασ.Ὁμιλ.9.87

περίθρωσις-εως (ἡ) (περιβιβρώσκω) μτγν. ἡ ἕλκωσις βλ.λ. : Διοσκ.5,5.

περίβρωτος-ος (περιβιβρώσκω) μτγν. ὁ φαγωμένος ὁλόγυρα ἰδ. ὑπὸ ἑλκῶν, ὁ ἔχων ἕλκη, ὁ φέρων πληγάς : Ἀρετ.Χρον.Παθ.2,9 **φλεβία ἐπὶ τῇσι νομῇσι γίγνονται περίθρωτα.**

περιβυρσοῦμαι-όομαι μτγν. καλύπτομαι πανταχόθεν διὰ βύρσης, σκεπάζομαι μὲ δέρμα ὁλόγυρα: Ἀθήν.Μηχ.25,1 **περιβεβύρσωνται αἱ ἁλύσεις.**

περιβύω μτγν. βύω τι πανταχόθεν, ἐντελῶς στουπώνω, βουλλώνω τι ὁλόγυρα· Ἡσ. «περιβεβυσμένος· περιπεφραγμένος»· τὸ παθ. ἐν Ἀγαθ.5,7 **ὡς ἅπασαν τὴν στεφάνην περιβεβύσθαι·** **2**) ἐμβάλλω τι πέριξ τινός, χώνω τι ὁλόγυρα : Λουκ.Ὄνειρ. 11 **ὑπαυχένια περιβύσαντες αὐτῷ πάντοθεν.**

περιβωμίζομαι (βωμός) μσν. κυρ. ἄγομαι περὶ τοὺς βωμούς, ὅθ. περιπομπεύομαι : Μαλάλ.I 473 **περιβωμισθέντων αὐτῶν ἀνὰ πᾶσαν τὴν πόλιν,** αὐτ.491 **Ἕλληνες περιεβωμίσθησαν.**

περιβώμιος-ον (βωμός) μτγν. ὁ περὶ τὸν βωμὸν κείμενος, εὑρισκόμενος : Σουΐδ. ἐν λ. ἔλεγος **τὸν δὲ αὐλὸν . . Μίδαν . . περιβώμιον ποιῆσαι·** ‖ τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **περιβώμια** ὡς οὐσ. τὸ περὶ τὸν βωμὸν τιθέμενα γλυπτὰ εἴδωλα ἐκ ποικίλης ὕλης, εἰδώλια, ἀναθήματα καὶ ἄλλα ἀφιερώματα : ΠΔ Παραλ.2,34,3 **ἤρξατο τοῦ καθαρίσαι . . τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν καὶ τῶν ἀλσέων, καὶ ἀπὸ τῶν περιβωμίων.**

περιβωμίς-ίδος (ἡ) ἀνώμαλ. θηλ. τοῦ περιβώμιος βλ.λ. : Ἐπιγρ. **περιβωμὶς τιμή.**

περιβωμισμός (ὁ) Ἐπιγρ. **ὁ περίβολος** τοῦ βωμοῦ, ὁ περὶ τὸν βωμὸν χῶρος, περιοχή.

περίβωτος-ον ποι. ἀντὶ περιβόητος βλ.λ.II : Ἀφρικαν.Κεστ.30, Ἐπιγρ.

περιγάννυμι μσν. καθιστῶ τινα λίαν φαιδρόν, φαιδρύνω σφόδρα : Θεοφύλ.Βουλγ.Ἐπιστ.52 **περιγαννύντος τοῦ οἴνου τοὺς αἰνόφλυγας.**

περιγᾰνῶ-όω (γανῶ) μτγν. γανῶ τι κύκλῳ, στιλβώνω τι ὁλόγυρα : Κάσσ.62 **στύφονται τὴν ἐπιφάνειαν καὶ ὡς εἰπεῖν περιγανοῖ** (τὸ ὄξος) **τὴν ἐξ αὐτοῦ ἀποτελουμένην πύκνωσιν τῶν πόρων,** Μελέτ. ἐν Ἀν.Κρ.3,107,17 **ἡ φύσις . . περιεγάνωσε καὶ ἐπέπλασεν αὐτὰ** (τὰ ἔντερα).

περιγάστριος-ον (γαστήρ) ὁ περὶ τὴν γαστέρα κείμενος ἢ ὁ ἀνήκων εἰς τὴν γαστέρα : Ἰα. Πορφυρ. ἐν Allat.Exs.274 **εἰς τὸν πυθμένα τοῦ κήτους τὸν περιγάστριον** (στὸν πάτο τῆς κοιλιᾶς).

περιγαστρῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. φλεγμονὴ τοῦ ὀργάνου τοῦ στομάχου ὀφειλομένη ὁτὲ μὲν εἰς ἕλκη ἢ ὄγκους τοῦ στομάχου, ὁτὲ δὲ εἰς φλεγμονώδεις ἐπεξεργασίας ὀργάνων παρὰ τὸν στόμαχον.

περιγεγονότως (περιγίγνομαι) ἐπίρρ. μτγν. κ. μσν. ἐπιτυχῶς, νικηφόρως, μετὰ θριάμβου : Ἰω. Χρυσ.4,497 **θαυμαστῶς καὶ περιγεγονότως ἔρριφεν ἔξω τὰ Ἰουδαϊκά,** Φιλόθ.Ἰω.Ὑπομν.Κατ.135,6· **2**) ἐκ περιουσίας, περιττῶς : Σιμπλίκ.Φυσ.1023,16.

περιγεγραμμένος-η-ον νεώτ. παθ. μτχ. τοῦ περιγράφω βλ.λ., ὁ πέριξ τινὸς γεγραμμένος : **περιγεγραμμένον σχῆμα** (τὸ σχῆμα εἰς τὴν περιφέρειαν ἢ τὴν περίμετρον τοῦ ὁποίου κεῖνται αἱ κορυφαὶ ἄλλου σχήματος ἢ τὸ σχῆμα οὗτινος αἱ πλευραὶ εἶναι ἐφαπτόμεναι τῆς περιμέτρου ἄλλου σχήματος), - **περιγεγραμμένος κύκλος** (ὁ κύκλος τοῦ ὁποίου ἡ περιφέρεια διέρχεται διὰ τῶν κορυφῶν τριγώνου, πολυγώνου κττ.).

περιγεγραμμένως ἐπίρρ. σχόλ. (ἐκ τοῦ παθ. παρακ. μτχ. **περιγεγραμμένος** τοῦ περιγράφω) ὡρισμένως, σαφῶς : Σχόλ.Ἀριστφ.Εἰρ.418 **οὐ περιγεγραμμένως ἐπὶ τῶν θυσιῶν εἴρηκε.**

περιγέγωνα μτγν. ἐπ. β' παρακ. ἀντὶ ἐνεστ. κραυγάζω κύκλῳ, φωνάζω ὁλόγυρα· ‖ ἰδ. τὸ οὐδ. **περιγεγωνός** ὡς οὐσ. τὸ ἠχηρόν, τὸ εὔηχον, τὸ εὔφωνον, τὸ μελῳδικόν : Διογ.Λ 5,65 **τὸ ἐκφραστικὸν αὐτοῦ καὶ περιγεγωνὸς ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ φαίνεται κἀνθάδε** (διόρθ. ἀντὶ περιγεγονός).

περίγειος-ον (γῆ) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ περὶ τὴν γῆν, ὁ περιβάλλων, ὁ περικυκλῶν τὴν γῆν : Στωϊκ. ἀπ.1,28 **περίγειον φῶς** (ἀντίθ. αἰθέριος), Φίλ.1,196 **περίγειος χῶρος,** Ἀλέξ.Ἀφρ.Πρ.2,47 **διοικεῖ ὁ θεὸς τὸν περίγειον κόσμον,** αὐτ.1,73 **τὸν περίγειον ἀέρα,** Γρηγ.Νύσσ.2,360A **ὁ περίγειος κόσμος·** ‖ τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **περίγεια** τὰ περὶ τὴν γῆν : Κλεάνθ. ἐν Στωϊκ.ἀπ.1,111 **τὰ περίγεια,** Πλούτ. Συμπ.Πρ.9,14,4 **τὴν μεταξὺ συνέχουσαν ἅμα καὶ συνεπιστρέφουσαν . . τὰ θνητὰ τοῖς θεοῖς, καὶ τὰ περίγεια τοῖς οὐρανίοις·** **2**) εἰδ. ἄστρον. ὁ πλησίον τῆς γῆς κείμενος : Βέττ.Βάλ.55,23 **περίγειος σελήνη,** Πτολ.Μαθ.9,1 **περιγειότερος,** αὐτ. 3,3 **περιγειότατος·** ‖ κ. νεώτ. τὸ οὐδ. **περίγειον** (σημεῖον) ὡς οὐσ. τὸ ἐγγύτερον πρὸς τὴν γῆν κείμενον σημεῖον τῆς τροχιᾶς οὐρανίου σώματος καὶ ἰδ. τῆς Σελήνης, ἀντίθ. ἀπόγειον : Πτολ.Μαθ.3,3· **3**) ὁ ἀνήκων εἰς τὴν γῆν, ὁ τῆς γῆς ἢ ὁ ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ γήϊνος : Κατ.Ἀστρλ.Κ 8(4),252 **περίγειοι θεοί** (ἀντίθ. ἀέριοι), Εὐσ Εὐαγγ.Ἀπ.260C **οὐδὲ τὰ περίγεια καὶ ἀπατηλὰ πνεύματα,** αὐτ.272C, Γρηγ. Νύσσ.2,875A **ὁ περίγειος βίος,** αὐτ.1,743C **ἡ περίγειος διοίκησις·** ‖ τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **περίγεια** ὡς οὐσ. τὰ ἐπίγεια : Κλήμ.Ἀλ.685 **ἡ τῶν περιγείων ἡγεμονία,** Συνέσ.455B **τὰ περίγεια·** **4**) μσν. τὸ οὐδ. **περίγειον** ὡς οὐσ. ἅπασα ἡ πέριξ ἔκτασις, ὅλη ἡ γύρω περιοχή, τὸ σύνολον τῆς πέριξ γῆς : Ἀνν.Κομν.1,168· ‖ ὁμ. ἡ ὑφήλιος, ἡ οἰκουμένη : Λίβ Ροδ.2137Wr. **τέτοιαν προσώπου σύνθεσιν . . εἰς ὅλον τὸ περίγειον καμμία νὰ μὴν εὑρέθη.**

περιγειότης-ητος (ἡ) μτγν. ἡ γειτνίασις πρὸς τὴν γῆν : Πτολ.Τετράβ.17 **διὰ τὴν περιγειότητα.**

περιγέλασμα (τὸ) δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ περιγελᾶν, χλεύη, ἐμπαιγμός· **2**) ὁ περίγελως βλ.λ. : **κατήντησε νὰ εἶναι τὸ περιγέλασμα τοῦ κόσμου.**

περιγελαστής (ὁ) δημ. **ὁ περιγελῶν, ὁ** ἐμπαίζων, ὁ σκώπτης, ὁ χλευαστής.

περιγέλαστος-ον (περιγελῶ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ γινόμενος ἢ ἄξιος νὰ γίνῃ ἀντικείμενον περιφρονητικοῦ γέλωτος, ὁ ἄξιος ἐμπαιγμοῦ, ἄ. καταγέλαστος, γελοῖος : Ἐπιφάν.1,1058B **περιγέλαστα διδάγματα.**

περ(ι)γέλιο (τὸ) δημ. ἡ ἐνέργεια τοῦ περιγελᾶν, χλευασμός, ἐμπαιγμός, περιγέλασμα : **ἤκουεν ἀτάραχη τὰ περιγέλια τῶν γειτονισσῶν της·** **2**) ἀντικείμενον χλεύης, περίγελως : Ἀρτ.Βατοπ.1,138 **τὴν περίσταση ὅποιος χάνει, τῶν ξυπνῶν εἶναι περγέλιο,** - **ἔγινε τὸ περιγέλιο τῆς γειτονιᾶς.**

περ(ι)γελῶ-άω μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. περιεγέλασα κ. δημ. **περιγέλασα,** γελῶ εἰρωνικῶς ἢ περιφρονητικῶς εἰς βάρος τινός, καταγελῶ, χλευάζω, ἐμπαίζω, περιπαίζω : Ἀπολλ.Δύσκ. Συντ.284,21 **περιγελᾶν τινα,** Φώτ.416,16, Βαλαωρ. Βράχ.Κῦμ.48 **τὸ ψυχομάχημά μου | τὸ περιγέλασαν πολλοί,** Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.75 **θὰ τὴν ἔσκωπτον σκληρῶς καὶ θὰ τὴν ἐπεριγέλων,** Ἀρτ. Βατοπ.1,5 **περγελοῦσα μοναχός μου τὴν παλιανθρωπιὰ τοῦ κόσμου·** **2**) νεώτ. κ. δημ. συνεκδ. ἀπατῶ διὰ ψευδῶν ὑποσχέσεων, γελῶ, ξεγελῶ· **3**) γελῶ πέριξ, μειδιῶ κύκλῳ, πανταχόθεν : Ἀπολλ.Δύσκ.Σύντ.311,27 (ἑρμην. τοῦ ἐν Ἰλ.Τ 362 **γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθών**).

περίγελως-ωτος (ὁ) νεώτ. **ὁ** γινόμενος ἀντικείμενον περιφρονητικοῦ γέλωτος, ὁ περιγέλαστος, ὁ καταγέλαστος: **ἔγινε ὁ περίγελως τῶν φίλων του.**

περιγενητικός-ή-όν μτγν. ὁ περιγιγνόμενος, ὁ ἔχων τὴν ἱκανότητα νὰ νικᾷ, ὁ ὑπέρτερος : Πλούτ. Ἠθ.1055E **εἱμαρμένη περιγενητική ἁπάντων.**

περιγηθής-οῦς-ές (γῆθος) μτγν. ὁ λίαν χαρούμενος· Ἡσ. «περιχαρής»: Ἀπολλ.Ρ 3,814 **μνήσαθ' ὁμηλικίης περιγηθέος οἷά τε κούρη,** αὐτ.4,888.
περιγηράσκω μτγν. γηράσκω, μαραίνομαι ἐκ περιτροπῆς: Ἰώσ ΠΙ 3,10,8 **καρποὺς διὰ τοῦ θέρους ὅλου περιγηράσκοντας ἑαυταῖς.**
περιγιάλι(ον) (τὸ) μσν. κ. δημ. ἡ περὶ τὴν θάλασσαν, γιαλόν, λωρὶς τῆς ξηρᾶς, ἡ παρὰ τὴν θάλασσαν ἐκτεινομένη ὁμαλὴ ἰδ. ἔκτασις τῆς γῆς, ἡ παραλία, ἀκτή, τὸ γυρογιάλι, ἀκρογιάλι, ἡ ἀκρογιαλιά, ἀκροθαλασσιά: Ἐρωτόκρ.2,1114 **κι ὄντε σκορπᾷ τὰ κύματα ὄξω στὸ περιγιάλι,** αὐτ.5,773 **τὰ περιγιάλια λάμπασι κι ἡ θάλασσα κοιμᾶτο,** Ἀραβ. Μῦθ.Χολ.Ι,136 **ἕνα κῦμα σφοδρὸν μὲ ἔφερεν εἰς τὸ περιγιάλιον τοῦ νησιοῦ,** Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ 244,4 **κάτου ἀπὸ Μοριά, κάτου στὸ περιγιάλι σέρνει ὁ Ἀντρειόβλαχος ἐννιὰ ἀδερφοὺς δεμένους,** δ. τραγ. **κάτου στὸ γιαλό, κάτου στὸ περιγιάλι, πλένουν Χιώτισσες.**
περιγίγνομαι κ. νεώτ., Ἰων. κ. μτγν. **περιγίνομαι,** μέλλ. περιγενήσομαι, ἀόρ. περιεγενόμην, παρακ. περιγέγονα κ. περιγεγένημαι (Θουκ.1,69), γίνομαι ὑπεράνω τινός, εἶμαι ἀνώτερός τινος, ὑπερτερῶ, ὑπερβάλλω, ὑπερέχω, ὑπερισχύω, νικῶ, μτ. γενικ. προσ. κ. δοτ. πράγμ.: Ἰλ.Ψ 318 **μήτι δ' ἡνίοχος περιγίγνεται ἡνιόχοιο** (ὑπερτερεῖ εἰς τὴν σύνεσιν), Ὀδ.Θ 102 **ὅσσον περιγιγνόμεθ' ἄλλων πύξ τε παλαισμοσύνῃ τε καὶ ἅλμασιν,** αὐτ.252, Ἡρ.2,121,5 **βουληθέντα πολυτροπίῃ τοῦ βασιλέος περιγενέσθαι,** Θουκ.1,55 **ἡ.. Κέρκυρα.. περιγίγνεται τῷ πολέμῳ τῶν Κορινθίων** (ὑπερισχύει διὰ τοῦ πολέμου τῶν Κ.), Πλάτ.Ἀπολ.22Ε **ἀπῇα οὖν καὶ ἐντεῦθεν τῷ αὐτῷ οἰόμενος περιγεγονέναι, ᾧπερ καὶ τῶν πολιτικῶν,** Ξεν.ΚΠ 3,1,19 **τάχει δὲ τοσοῦτον περιεγένου αὐτοῦ,** Ἰσοκρ.5,54 **τῶν τε χρημάτων τῶν ἐν Δελφοῖς περιγενησόμενοι ταῖς ἐκ τῶν ἰδίων δαπάναις·** ὁμ. κ. μτ. αἰτ. προσ.: Ἡρ. 9,2 **κατα.. τὸ ἰσχυρὸν Ἕλληνας ὁμοφρονέοντας.. χαλεποὺς εἶναι περιγίνεσθαι·** κ. μτ. αἰτ. πράγμ.: Δημ.306 **ὅσ' οὗτοι περιγένοιτ' ἐμοῦ,** Πλούτ.Ἠθ.242Β **τὰ Ὀλύμπια περιγίνεσθαι·** ὁμ. μ. μτ. γενικ.: Ἡρ.1,207 **πειρᾶσθαι ἐκείνων περιγίνεσθαι,** Ἀριστφ.Σφ.604 **περιγιγνόμενος τῆς ἀρχῆς τῆς περισέμνου,** Πλάτ.Πολ.362C **περιγίγνεσθαι καὶ πλεονεκτεῖν τῶν ἐχθρῶν,** αὐτ.Πρωτ.343C· ‖ ὁμ. ἀπολ. εἶμαι ἀνώτερος, ὑπέρτερος, ἐπικρατῶ, νικῶ: Ἡρ 1,214 **τέλος δὲ οἱ Μασσαγέται περιεγένοντο,** Θουκ.4,27 **περιγενήσεσθαι τοὺς ἄνδρας·** ὁμ. κ. μτ. δοτ.: Ἡρ.6,109 **οἱοί τε εἶμεν περιγενέσθαι τῇ συμβολῇ,** Θουκ.8,104 **ἀντεπεξῆγον καὶ περιεγίγνοντο τῷ πλῷ·** ὁμ. κ. ἐμπροθ. (πρός τινα): αὐτ. 1,69 **πρὸς αὐτοὺς τοὺς Ἀθηναίους πολλὰ ἡμᾶς.. περιγεγενημένους,** αὐτ.5,111 **τὰ δ' ὑπάρχοντα βραχέα πρὸς τὰ ἤδη ἀντιτεταγμένα περιγίγνεσθαι·** ‖ ὁμ. κ. ἐπὶ πραγμ.: Θουκ.6,8 **ἦν.. τι περιγίγνηται αὐτοῖς τοῦ πολέμου** (ἐὰν ὑπάρχῃ ὠφέλειά τις εἰς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πολέμου), αὐτ.2,87 **περιγίγνεται δὲ ἡμῖν πλῆθος.. νεῶν** (ὑπερέχομεν κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν πλοίων), αὐτ.39 **περιγίγνεται ἡμῖν.. μὴ προκάμνειν** (ἔχομεν τὸ πλεονέκτημα νὰ μὴ ἀποκάμνωμεν προηγουμένως, δηλ. πρὶν ἢ ἔλθωμεν εἰς τὰ δεινά..)· **2)** κ. νεώτ. ἐξακολουθῶ νὰ ὑφίσταμαι, νὰ ὑπάρχω κατόπιν γεγονότος τινός ἢ μετὰ τὸν θάνατόν τινος, ἐπιζῶ, διασῴζομαι, ὑπολείπομαι: Ἡρ.1,82 **συνέβησαν ἐς λόγους συνελθόντες ὥστε τριηκοσίους ἑκατέρων μαχέσασθαι, ὁκότεροι δ' ἂν περιγένωνται,** αὐτ.122, Θουκ.4,27 **σφῶν ἀνέντων τὴν φυλακὴν περιγενήσεσθαι τοὺς ἄνδρας·** ὁμ. μτ. γενικ. πράγμ.: Ἡρ.5,46 **μοῦνος.. περιεγένετο τούτου τοῦ πάθεος** (διέφυγε τοῦτον τὸν ὄλεθρον, διεσώθη, ἐπέζησε), Θουκ.2,49 **εἴ τις ἐκ τῶν μεγίστων περιγένοιτο·** ‖ ὁμ. ἡ μτχ. τοῦ ἀορ. κτ. πληθ. **περιγενόμενοι** οἱ ἐπιζήσαντες, οἱ διασωθέντες, οἱ ὑπολειφθέντες: Ἡρ.5,64 **οἱ δὲ περιγενόμενοι ἀπαλλάσσοντο ὡς εἶχον ἰθὺς ἐπὶ Θεσσαλίης·** **3)** ἐπὶ πραγμ., περισσεύω, πλεονάζω, μένω ὡς ὑπόλοιπον, ἀντίθ. ἐπιλείπειν: Ἀριστφ.Πλ.554 **περιγίγνεσθαι δ' αὐτῷ μηδέν,** Λυσ.30,20, Ξεν.Ἑλλ.2, 3,8 **τάλαντα, ἃ περιεγένετο τῶν φόρων** (τὸ περίσσευμα, τὸ ὑπόλοιπον ἐκ τοῦ φόρου), Πλάτ. Νόμ.742Β, Ἰσοκρ.8,82 **τὸ περιγιγνόμενον τῶν πόρων ἀργύριον,** Ἐπιγρ. **περιγενόμενον ἐκ τοῦ προτέρου ἐνιαυτοῦ·** ‖ τὸ οὐδ. τῆς μτχ. κτ. πληθ. **περιγιγνόμενα** τὰ εἰσοδήματα: Ἀρρ.Ἀν.7,17,4 **οὐκ ὄντος ἐς ὅ,τι ἀναλωθήσεται τὰ περιγιγνόμενα·** **4)** ὁμ. ἐπὶ πραγμ., ὑπολείπομαι, μένω ὡς κέρδος ἢ ὡς ἀποτέλεσμα, ἔκβασις πράξεως: Θουκ.1,144 **ἔκ τε τῶν μεγίστων κινδύνων ὅτι καὶ πόλει καὶ ἰδιώτῃ μέγισται τιμαὶ περιγίγνονται,** αὐτ.4,73 **ὥστε ἀμαχητὶ ἂν περιγενέσθαι αὐτοῖς ὧν ἕνεκα ἦλθον,** Ξεν.Ἀν.5,8,26 **περιεγένετο ὥστε καλῶς ἔχειν** (τοιοῦτον ἀποτέλεσμα, ἔκβασιν ἔσχεν, ἀπέβη καλῶς), Δημ.31 **τούτου μόνου περιγίγνεσθαι μέλλοντος, παθεῖν.. τι κακόν,** αὐτ.102 **ἐκ τούτων περιγίγνεται, ὑμῖν μὲν ἡ σχολή,** αὐτ.252 **τοῖς.. τότε πεισθεῖσιν ἡ σωτηρία περιεγένετο** (εἰς τοὺς πεισθέντας ἡ σωτηρία ἦτο τὸ κέρδος, τὸ ἀποτέλεσμα), αὐτ.1433, αὐτ.1483, Ἀριστλ.ΗΝικ. 1103a,17 **ἡ ἠθικὴ ἐξ ἔθους περιγίγνεται,** Πολύβ.1, 35,9 **τὴν ἐκ τῆς πραγματικῆς ἱστορίας περιγιγνομένην ἐμπειρίαν** (τὴν προκύπτουσαν, τὴν προερχομένην ἐκ τῆς..), Λουκ.Ψευδολ.30 **τὰ ἐκ τῆς ἀναισχυντίας περιγιγνόμενα,** Διογ.Λ 2,68 **τί αὐτῷ περιγέγονεν ἐκ τῆς φιλοσοφίας.**
περιγλᾱγής-οῦς-ές (γλάγος) ὁ πλήρης γάλακτος, ὁ γεμάτος γάλα: Ἰλ.Π 642 **περιγλαγέας κατὰ πέλλας** (εἰς τὰ γεμάτα ἀπὸ γάλα καρδάρια, Εὐστ. «περισσῶς πληθούσας γλάγους»)
περιγληνής-οῦς-ές (γλήνη) μτγν ὁ λίαν λαμπρός, ὁ πολὺ στιλπνός: Ἄρατ.476 **ἄλλος ἔδειξεν κεῖνο περιγληνὲς τροχαλόν, γάλα μιν καλέουσι** (τὸν Γαλαξίαν).
περίγληνος-ον ἐσφ.γρ. ἀντὶ πυριγληνος βλ.λ.: Ὀρφ.Λιθ.651.
περιγληνῶμαι-άομαι (γλήνη) μτγν. περιστρέφων τὰς γλήνας, τὰς κόρας τῶν ὀφθαλμῶν, βλέπω, προσβλέπω τινὰ ἀτενῶς, ἐπὶ λέοντος: Θεόκρ. 25,241 **ὁ δὲ μ' εἶδε περιγληνώμενος ὄσσοις θὴρ ἄμοτος.**
περίγλισχρος-ον ὁ λίαν γλίσχρος βλ.λ.1), ὁ πολὺ γλοιώδης, ἰξώδης, κολλώδης: Ἱππ.Ἀφορ.4,53 **ὁκόσοισι ἐπὶ τῶν ὀδόντων ἐν τοῖσι πυρετοῖσι περίγλισχρα γίνεται,** αὐτ.Ἐπιδ.4,46.
περιγλῠκύνομαι γλωσσ. γίνομαι λίαν γλυκύς.
περιγλῠκύς-εος-υ μτγν., τὸ ὑπερθ. **περιγλυκιστος,** ὁ λίαν, ὑπερβαλλόντως γλυκύς: Αἰλ.ΖΙ 15,7 **περιγλύκιστον γάλα.**
περιγλῠφή (ἡ) (περιγλύφω) μτγν. κ. μσν. τὸ περιγλύφειν, ἡ ἐκλέπισις, ἡ ἀποφλοίωσις, τὸ ξελέπισμα, τὸ ξεφλούδισμα: Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.50,3,6, Παῦλ.Αἰγ.6,54.
περίγλῠφον (τὸ) μτγν. σχῆμα, μορφὴ κύκλῳ γεγλυμμένη: ΠΔ Βασ.3,6,29 **φοίνικες καὶ περίγλυφα ἐγκύπτοντα τῷ ἐσωτέρῳ καὶ τῷ ἐξωτέρῳ.**
περίγλυφος-ον νεώτ. ὁ κύκλῳ γεγλυμμένος ἢ ὁ διὰ γλυφῶν κεκοσμημένος.
περιγλύφω μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἀφαιρῶ τὸν φλοιὸν κύκλῳ, ἐκλεπίζω, ξεφλουδίζω ὁλόγυρα: Γρηγ.Νύσσ.2,138Α **περιγλύφων τὸ εἶδος,** Πισίδ.Γ 1570· κ. παθ.: Ἀριστείδ.Λόγ.47(23),45 **ᾠὰ περιγεγλυμμένα·** **2)** γλύφω κύκλῳ, κοσμῶ τι κύκλῳ διὰ γλυφῶν, κ. γεν. κοσμῶ, καλλωπίζω, διευθετῶ, ἐπὶ παπύρου. τὸ παθ.: Ἡλιόδ.Χειρ.π.Ὀρειβ.50,9,11·

3) κοιλαίνω, σκαφιδώνω : Ὀρειβ.άπ 54 **περιγλύφειν τὴν ῥοιάν·** 4) ἐκτέμνω, ἀποκόπτω : Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.44,23,44· 5) ρηματ.π. περίγλυφις.

περίγλυφις-εως (ἡ) (περιγλύφω) μτγν. ἡ ἐκτομή : Φιλούμ.22,4.

περίγλωσσος-ον (γλῶσσα) ὁ λίαν εὔστροφος τὴν γλῶσσαν, ὁ εὔγλωττος : Πίνδ.Π 1,42 **σοφοὶ καὶ χερσὶ βιαταὶ περίγλωσσοί τ' ἔφυν.**

περιγλωττίς-ίδος (ἡ) (γλῶσσα) μτγν. εἶδος λεπτοῦ περικαλύμματος τιθεμένου περὶ τὴν γλῶσσαν ὑπὸ τῶν λαιμάργων πρὸς ἐπίτασιν τοῦ αἰσθήματος τῆς γεύσεως· Σουΐδ. «σκεπαστήριον τῆς γλώσσης» : Ἀθήν.1,6C **τὸν τένθην .. οὐ περιγλωττίδα μόνον ὑμενίνην φορεῖν, ἀλλὰ καὶ προσελυτροῦν τὴν γλῶτταν πρὸς τὰς ἀπολαύσεις.**

περιγλώχῖν-ῖνος (ὁ,ἡ) μτγν. δ.γρ. ἀντὶ πυριγλώχιν βλ.λ. : Ὀππ.Κυν.2,166.

περιγνάμπτω περικάμπτω ἐλαύνων, ὁδηγῶν τι κάμπτω αὐτὸ περί τι : Ὀδ.1 80 **ἀλλά με κῦμα .. περιγνάμπτοντα Μάλειαν .. ἀπέωσε** (ὅτε περιέπλεον, ἔστρεφον τὸ πλοῖον περὶ τὴν Μαλέαν), Ἀπολλ.Ρ 2,360 **τήνδε** (τὴν ἄκραν) **περιγνάμφαντι πολὺς παρακέκλιται ἤδη αἰγιαλός·** 2) μτγν. ἀμτβ. κυρτοῦμαι, καμπυλοῦμαι, λυγίζω : Ἄρατ. 790 **ὀρθαὶ ἑκάτερθε περιγνάμπτουσι κεραῖαι·** || κάμπτω, κλίνω : Νόνν.Δ 41,225· 3) μτφ. ἐν ἀναφορᾷ πρὸς τὴν σκέψιν, τὴν γνώμην, τὴν διάθεσιν, κάμπτω, λυγίζω, δθ. ἐξαναγκάζω τινὰ νὰ μεταβάλῃ γνώμην, τὸν κάμνω νὰ καμφθῇ, νὰ ἐνδώσῃ : Νόνν.Δ 8,174 **φρένα περιγνάμπτειν κεστῷ.**

περίγνωσις-εως (ἡ) μσν. ἡ γνῶσις : Εὔδοκ.293.

περιγογγύζω γογγύζω κύκλῳ, πέριξ, μουρμουρίζω ὁλόγυρα : Φωκυλ.6 **ἅσσ' ἂν περιγογγύζουσι.**

περίγομφος-ον διὰ γόμφων συνηρμοσμένος, συνδεδεμένος : Ἐπιγρ. **φάτναι περίγομφοι,** αὐτ. **προσαρμογαὶ περίγομφοι.**

περιγομφοῦμαι-όομαι μτγν. γομφοῦμαι κύκλῳ δι' ἥλων : Λιβάν.Λόγ.56,20 **περιγομφωθεὶς γυμνὸς ὁ πολιτευόμενος** (ἐσφ.γρ. ἀντὶ περιοφθείς).

περιγονατίς-ίδος (ἡ) μτγν., ἴδ. κτ. πληθ. **περιγονατίδες** ἐπιγονατίδες : Ἰουλ.Λόγ.2,57C.

περιγόνιον (τὸ) νεώτ. τὸ περιβάλλον τὰ γονιμοποιὰ ὄργανα τῶν φυτῶν περιάνθιον.

περίγοργος-ον μσν. ἐπιτετ. τ. τοῦ γοργὸς βλ.λ. : Μαλάλ.1 14Β **διὰ τὸ ἐκ παιδόθεν περίγοργον εἶναι τὸν παῖδα,** αὐτ.42Β.

περίγρα (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ μέγας διαβήτης τῶν τεκτόνων καὶ τοπογράφων, τὸ περιίγέλι· Σουΐδ. «περίγρα, ὁ διαβήτης· δι' ἧς οἱ τροχοὶ περιφερεῖς ἀποτελοῦνται», Εὐστ.1960,18.

περίγραμμα-ατος (τὸ) (περιγράφω) μτγν. κ. νεώτ. πᾶν τὸ πέριξ τινὸς γεγραμμένον, ἡ ἄκρα ἐξωτερικὴ γραμμὴ ἡ περιβάλλουσα ἢ περιορίζουσά τι : Ἀρισταίν.1,10 **τί τὸ περίγραμμα τοῦτο,** - **περίγραμμα σχήματος** - **εἰκόνος·** 2) ὁ περικεκλεισμένος χῶρος, περιπεφραγμένος, ὡροθετημένος τόπος, περίβολος, περιοχή, κονίστρα : Λουκ.Ἀνάχ. 38 **ἐς χωρίον ἐσελθόντες ὕδατι περιγεγραμμένον.**

περιγραπτικός-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν περιγραφὴν ἢ τὸ περίγραμμα, ὁ ὁροθετικός, ὁ προσδιοριστικός : Γρηγ.Νύσσ.1, 547C **οὐ πηλικότης, οὐ διάστημα, οὐδὲ ἄλλο τι τῶν περιγραπτικῶν ὄνομα.**

περίγραπτος-ον (περιγράφω) κ. μσν., μτγν. κ. μσν. κ. -ός ὁ περιγεγραμμένος, ὁ περιωρισμένος : Θουκ.7,49 **οὐκ ἐκ βραχέος καὶ περιγράπτου ὁρμώμεναι** (ἐκ περιωρισμένου χώρου), Ἀρισταίδ. 1,532 **ἥκιστα δὴ ταῦτα τῶν ἀνθρωπείων περιγραπτοὺς ἔχει τοὺς ὅρους·** 2) μτγν. κ. μσν. ὃν δύναταί τις νὰ περιγράψῃ, νὰ περιορίσῃ : Γρηγ.Ναζ. 1,25 **εἷς θεός ἐστιν ἄναρχος, ἀναίτιος, οὐ περίγραπτος,** Σταυδ.Θεόδ.40D,αὐτ.113Ε **εἰ οὐ περίγραπτος ὁ Χριστός,** Μηνοῖ.12,14 Ὄρθρ.Θεοτ. **τὸν ἀπερίγραπτον Λόγον περιγραπτὸν γεγονότα σώματι,** Εὐστ.Πον.333,60 **τόπῳ περιγραπτὴν ἐρῶ φιλίαν.**

περιγρᾰφεύς-έως (ὁ) (περιγράφω) γλωσσ. ὁ περιγράφων, ὁ γράφων τι κύκλῳ, ὁ προσδιορίζων τι· 2) ὁ ἀπατεών· || ὁ καταλυτής, ὁ παραχαράκτης : Γλωσσ. **διαθηκῶν περιγραφεύς.**

περιγρᾰφή (ἡ) (περιγράφω) κ. νεώτ. κ. δημ. **τὸ** περίγραμμα, ἡ περιγεγραμμένη γραμμή, τὸ κύκλῳ σχεδιογράφημα, ἰχνογράφημα, ἡ ὁλόγυρα σκιαγραφία, γράφιμο : Ἱππ.Εὐσχ.2 **ἴδοι δέ τις ἂν καὶ ἐπ' ἐσθῆτος καὶ ἐν τῇσιν ἄλλῃσι περιγραφῇσιν** (καὶ ἐκ τῆς λοιπῆς ἐμφανίσεως), Πλάτ.Νόμ.768C **περὶ μὲν ταῦτα οἷον περιγραφή τις ἔξωθεν περιγεγραμμένη τὰ μὲν εἴρηκε** (ἐξωτερική τις σκιαγραφία, ἰχνογραφία), αὐτ.Πολιτ 277C, Ἀριστλ.ΗΝικ. 1098a,23 **διαρθρῶσαι τὰ καλῶς ἔχοντα τῇ περιγραφῇ,** αὐτ.ΖΓ 743b,20 **ἅπαντα δὲ ταῖς περιγραφαῖς διορίζεται πρότερον, ὕστερον δὲ λαμβάνει τὰ χρώματα,** Πολύβ.10,44,3 **βακτηρίας διῃρημένας εἰς ἴσα μέρη τριδάκτυλα, καθ' ἕκαστον δὲ μέρος εἶναι περιγραφὴν εὔσημον,** Λουκ.Εἰκ.6 **τὴν .. τοῦ παντὸς προσώπου περιγραφήν,** Γαλ.9, 311 **περιγραφὴ κύματος,** Ἰάμβλ Μυστ.1,9 **κατὰ περιγραφὴν** (ἐν σχεδιογραφήματι)· 2) περιφέρεια, περίμετρος, περιοχή : Ἀριστλ.Πολιτ.1276a,28 **Βαβυλὼν .. ἥτις ἔχει περιγραφὴν μᾶλλον ἔθνους ἢ πόλεως,** Πολύβ.4,39,1 (λίμνη) **ἥτις ὀκτακισχιλίων ἔχει σταδίων τὴν περιγραφήν,** αὐτ.9,21,3· || ἐπιφάνεια : Γαλ.6,504· || τμῆμα : αὐτ.19,644· 3) τὸ σημειούμενον πέριξ διὰ γραμμῆς, ἐκτύπωσις, τύπος, ἀποτύπωμα : Αἰσχ.Χο.207 **δύ' ἐστὸν τῶδε περιγραφὰ ποδοῖν** (δύο ἴχνη ποδῶν εἶναι ἐντετυπωμένα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους)· 4) εἰδ. γεωμ. σχῆμα περιγεγραμμένον : Ἀρχιμ.Σφαίρ.Κυλ.1,6· 5) ὅριον, φραγμός, περιορισμός : Διόδ.Σ 3,16 **τὴν φυσικὴν ὄρεξιν ἔχοντες τῆς ἀπολαύσεως περιγραφήν·** || τὸ τέλος, τὸ τέρμα : Ἰώσ.ΑΙ 16,11,15 **κἂν περιγραφὴν νοήσας τινὰ ταύτην τῶν κακῶν** (εἰκ.) αὐτ ΠΙ 1,19,4· 6) ἡ ἀτομικότης, ὁ ἴδιος ἑκάστου χαρακτήρ : Μάρκ.Αὐρ.12,30 **μία ψυχή, κἂν φύσεσι διείργηται μυρίαις καὶ ἰδίαις περιγραφαῖς,** Σέξτ.Εμπ.Μαθ.8,161 **κατὰ περιγραφήν·** 7) εἰδ. ρητορ., ἡ διὰ λέξεων ἔκφρασις, διατύπωσις διανοήματός τινος : Κορνοῦτ.Ρητ.395Η **κῶλόν ἐστι νοήματός τινος περιγραφή,** Λουκ.Δημ.Ἐγκώμ. 32 **λέξεων εὐρυθμίᾳ καὶ ταῖς τῶν διανοιῶν περιγραφαῖς,** Ἑρμογ.Ἰδ.1,3 **ἡ περιγραφὴ τῆς ἐννοίας·** 8) εἰδ. γραμμ. τὸ ἐξαγόμενον ἔκ τινος, τὸ συμπέρασμα: πιθ. ἐν Ἀπολλ.Δυσκ.Συνδ.251,24, αὐτ. 253,15, αὐτ.Συντ.267,5· 9) κ. νεώτ. κ. δημ. ἡ διὰ γραπτοῦ ἢ προφορικοῦ λόγου ἀναπαράστασις εἰκόνος ἢ πράξεώς τινος, λεπτομερὴς ἀφήγησις, ἐξιστόρησις : Πλάτ.Νόμ.876D **τὸ περιγραφὴν τε καὶ τοὺς τύπους τῶν τιμωριῶν εἰπόντας δοῦναι τὰ παραδείγματα τοῖσι δικασταῖς,** - **περιγραφὴ τῆς μάχης τῶν Πλαταιῶν,** - **περιγραφὴ τῆς ἀσπίδος τοῦ Ἀχιλλέως,** - **περιγραφὴ τοποθεσίας·** 10) νεώτ. φιλοσ. ἡ ἔκθεσις τῶν οὐσιωδῶν γνωρισμάτων ἀντικειμένου ἢ γεγονότος τινὸς τῶν ἀρκούντων ὅπως παράσχωσιν ἡμῖν τὴν ὑποτύπωσιν ἢ εἰκόνα τὴν ἀναπληροῦσαν τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν αὐτοῦ· 11) ὡς οὐσ. **αἱ περιγραφαὶ** περιγραφικοὶ πλόες, τοξίδια : Ἑρμογ.Εὑρ.2,7· 12) εἰδ. νομ. ἀπάτη, ἐξαπάτησις, δόλος : Κὼδ. Ἰουστιν.1,2,24,1 **περιγραφὴ διατυπώσεως,** Ἰουστιν. Νεαρ.7 Προοίμ., Θεόφιλ.Ἀντικήνσωρ 1,6,3 **πρὸς περιγραφὴν τῶν οἰκείων δανειστῶν,** Πάπ. περιγραφὴ τοῦ ταμείου (πιθ. ἀντὶ ἐπιγραφή).

περιγρᾰφικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν περιγραφὴν βλ.λ.8), ὁ δηλῶν, ὁ ἐμφαίνων συμπέρασμα, ὁ συμπερασμα-

τικός : 'Απολλ.Δύσκ.Συνδ.253,18 περιγραφικοὶ σύνδεσμοι (πιθ. γρ.)· **2)** νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν περιγραφὴν βλ.λ.9), ὁ τῆς περιγραφῆς : περιγραφικὴ ἀνατομία· **3)** νεώτ. ὁ ἱκανὸς εἰς τὸ περιγράφειν, ὁ δυνάμενος νὰ περιγράφῃ πιστῶς ἢ ζωηρῶς : περιγραφικὸν ὕφος· ‖ εἰδ. μαθημ. περιγραφικὴ γεωμετρία, ἁ. παραστατική.

περιγραφικῶς ἐπίρρ. νεώτ. κατὰ τρόπον περιγραφικὸν βλ.λ.2), διὰ περιγραφῆς βλ.λ.9)

περιγράφιον (τὸ) γλωσσ. ἁ. περίγραφος βλ.λ.

περίγραφος-ον μτγν. ἀντὶ περίγραπτος βλ.λ., ὃν δύναταί τις νὰ περιγράφῃ : Γρηγ.Ναζ.4,42 φύσις περίγραφος, αὐτ.2,64.

περιγράφω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. περιέγραφα, κ. δημ. (ἐ)περίγραφα, παθ. ἀόρ. περιεγράφην, γράφω τι κύκλῳ, χαράσσω, σημειῶ τι ὁλόγυρα, σύρω γραμμὴν πέριξ : 'Ηρ.8,137 περιγράφει τῇ μαχαίρῃ ἐς τὸ ἔδαφος τοῦ οἴκου τὸν ἥλιον,αὐτ.7 60 συναγαγόντες ἐς ἕνα χῶρον μυριάδα ἀνθρώπων .. περιέγραφαν ἔξωθεν κύκλον (ἔγραφαν, ἐχάραξαν κύκλον ὁλόγυρα), Εὐπ.250 περιγράφας ὅσον ἐναριστᾶν κύκλον, Τιμ.Λοκρ.97E δύσιάς τε καὶ ἀνατολάς γεννῶσα κατ' ἀποτομάς τῶν ὁριζόντων, ὡς τᾷ ὄψει καὶ τᾷ ἀποτομᾷ τᾶς γᾶς περιγράφομεν, Πολύβ.2,14,8 τὸ μὲν ὅλον εἶδος .. τῆς ταῦτα τὰ πεδία περιγραφούσης γραμμῆς τριγωνοειδές' κ. παθ. : Πλωτῖν.6,4,7, Δαμάσκ.'Αρχ.113· ‖ ἀπολ. γράφω κύκλον : 'Αριστφ.Εὐρ.879 τί περιγράφεις; ' ‖ κ. νεώτ. γεωμ. γράφω σχῆμά τι περὶ ἕτερον, περιβάλλω σχῆμά τι δι' ἑτέρου, περικλείω σχῆμά τι ἐντὸς ἄλλου σχήματος : Εὐκλ.4,3, 5 περὶ κύκλον τρίγωνον περιγράφειν· κ. παθ. : 'Αρχιμ.Σφαίρ.Κυλ.1,40 τὸ περιγεγραμμένον σχῆμα τῷ τομεῖ· πρβλ. περιγεγραμμένος· **2)** ὁρίζω σαφῶς, καθορίζω, προσδιορίζω : Ξεν.'Απομν.1,4,12 τὰς τῶν ἀφροδισίων ἡδονὰς τοῖς μὲν ἄλλοις ζῴοις δοῦναι περιγράφαντας τοῦ ἔτους χρόνον, 'Αριστλ.Ρητ.139b,8 περιγράφειν ὅ τι .. ἐγγύτατα τοῦ πράγματος· κ. παθ. : Ξεν.'Ελλ.7,5,13 περιεγέγραπτο .. , ὡς ἔοικεν ὑπὸ τοῦ θείου μέχρι ὅσου νίκη ἐδέδοτο αὐτοῖς· ‖ τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : 'Αριστλ.Μεταφ.1064a,2 τῶν ἐπιστημῶν ἑκάστη περιγραψαμένη τι γένος αὐτῇ· ‖ περιορίζω : 'Ηρακλ.Ταρ.π.'Αθήν.2,64E περιγράφειν δεῖ τὴν πολλὴν βρῶσιν· ‖ τὸ παθ. εἰδ. ρητορ. : 'Ερμογ.'Ιδ.1,3 αἱ ἔννοιαι .. ἐφ' ἑαυτῶν περιγραφόμεναι (αὐτοπεριοριζόμεναι)· ‖ ὁμ. τὸ παθ. ὁρίζομαι, ἔχω ὅρια, σύνορα : Διόδ.Σ 3,41 ταῦτα μὲν οὖν τὰ μέρη τῆς Τρωγλοδυτικῆς ἔσχατα,γνωρίζεται περιγραφόμενά ταῖς ἄκραις· **3)** μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ἀναπαριστῶ πρᾶγμα ἢ πρᾶξίν τινα διὰ γραπτοῦ ἢ προφορικοῦ λόγου, κάμνω περιγραφὴν βλ.λ.9) : 'Αθήν.2,64E τοῦ συμποσίου περιγράφων τοὺς βολβοὺς φησι, 'Αραβ.Μῦθ.Χαλ.1, 81 κάμνει ἐκεῖνον τὸν αἱματώδη δαρμόν, ὡς σοῦ τὸν ἐπερίγραφα, - μᾶς περιέγραφε τὴν ἀγροτικὴν ζωὴν τοῦ τόπου του, - νὰ μᾶς περιγράφῃς τὴν ἀνατολὴν τοῦ 'Ηλίου, - μᾶς περιέγραφε μὲ τὰ μελανώτερα χρώματα τὴν κατάστασιν, - ἡ τσιγκουνιά του δὲν περιγράφεται· **4)** θέτω τέρμα εἴς τι, ἄγω εἰς πέρας, περαίνω, ἀποπερατῶ, τελειώνω· Φώτ., Σουΐδ. «περιγράψαι· σῖον ἀποκτεῖναι· ἐπεὶ οἱ ἀποθανόντες περιγράφονται» : Διόδ.Σ 2,60 ἡμεῖς δὲ τὴν ἐν ἀρχῇ τῆς βίβλου γεγενημένην ἐπαγγελίαν τετελεκότες αὐτοῦ περιγράφομεν τήνδε τὴν βίβλον, αὐτ.3,74 ἡμεῖς δὲ τὴν ἐν ἀρχῇ πρόθεσιν τετελειωκότες, αὐτοῦ περιγράφομεν τὴν τρίτην βίβλον, Πλούτ.'Ηθ.14A βραχέα δὲ προσθεὶς ἔτι περιγράφω τὰς ὑποθήκας, 'Αθήν.9,388C ἀγχόνῃ τὸ ζῆν περιγράφας, Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.6,280 ἑνὸς δ' ἔτι μνησθεὶς περιγράφω τὸν λόγον, 'Ιω. Χρυσ.1,646D ἐλπίζων .. τοῦ Χριστοῦ περιγράφειν τὴν ἀπόφασιν· κ.παθ.: Πλούτ.'Αρέσκ.Φιλ.3,8,2 περιγεγραμμένων δέ μοι τῶν μεταρσίων, ἐφοδευθήσεται καὶ τὰ πρόσγεια· ‖ τὸ μέσ. περιγράφομαι ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : 'Ιώσ.Αἰ 15,59 πολλάκις μὲν ἦλθε περιγράψασθαι αὐτοχειρίᾳ τὸν βίον· **5)** ἐν ἀναφορᾷ πρὸς νόσον, ἰῶμαι, θεραπεύω : 'Αρχιγ. π.Γαλ.8,50, Γαλ.13,860· κ. παθ. : Σωρ.2,16· **6)** χαράσσω περίγραμμα, σχεδιογράφημα, σχεδιογραφῶ, ἰχνογραφῶ, σκιαγραφῶ : Φιλόδ.Εὐσ.81 περιγράφειν τοὺς θεούς· κ. παθ. : 'Αριστλ.ΗΝικ.1098a, 20 περιγεγράφθω ταύτῃ, Φιλόδ.'Οργ.62W τὰ δυνατὰ περιγραφῆναι, "Αντυλλ.π.'Ορειβ.7,7,8 περιγεγραμμένους μῦς (ποὺ ἐξέχουν καὶ φαίνονται καλά)· **7)** ἐγκλείω τι οἱονεὶ ἐντὸς ἀγκυλῶν, ὅθ. ἐξαλείφω, ἀφαιρῶ, διαγράφω, ἀκυρῶ, ἀποχωρίζω, ἀποσβήνω τι : Αἰσχίν.3,209 περιεγράφατέ με ἐκ τῆς πολιτείας (ἀπείργω, ἀποκλείω τινὰ τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων), Δημόν.1,3, Πλούτ.'Ηθ.334C ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ὅλον μέχρι τῆς κορωνίδος περιγράφας, 'Επίκτ.'Εγχ.33 τὸ πρὸς δόξαν ἢ τρυφὴν ἅπαν περιγράφειν, Βέττ.Βάλ.150,10 τινά τοῦ ζῆν περιγράφειν, ΑΠ 5,67 ἢ τὸ φιλεῖν περίγραφον .. ὅλον ἢ τὸ φιλεῖσθαι πρόσθες· κ. παθ. : 'Ηλιόδ. Αἰθ.10,20 οὐκ εὐαγὲς παντάπασι περιγραφῆναι τὸ πάτριον τῆς τῶν ἐπινικίων θυσίας· **8)** ἀπορρίπτω, ἀποβάλλω τι ὡς νόθον : 'Αθήν.5,180E ὅλον τὸν γάμον περιέγραφε τοπάζων πρώτας ἡμέρας εἶναι καὶ τὸ λῆγον αὐτῶν ἔτι δὲ καὶ τὸ ἕωλον τῆς συμποσίας οὐκ ἐπιλογιζόμενος· ‖ ἐν ἀναφορᾷ πρὸς κείμενο, ἀπομακρύνω, ἀφαιρῶ τι ἔκ τινος κειμένου : 'Απολλ.Δύσκ.Συντ.6,3· **9)** εἰδ. νομ. ἀφαιρῶ τι δι' ἀπάτης, παραβιάζω : 'Ιουστιν. Νεαρ.55 Προοίμ. περιγράφειν διάταξιν· κ.παθ. : Πάπ.· **10)** ρηματ. π. περιγραφή, περιγραπτός, περίγραμμα, περιγραφεύς.

περιγυμνῶ-όω μσν. γυμνώνω τι ὁλόγυρα, γυμνώνω ἐντελῶς : Εὐστ.Πον.325,40 τὰς ἐμὰς πιθηκίδας .. περιγυμνοῦν.

περίγυνος ἀνθοδόχη (ἡ) νεώτ. βοταν. ἡ ἀνθοδόχη, θάλαμος τῶν ἀνθέων, ὅταν εἶναι τοποθετημένος ὑπὲρ τὸν ὕπερον, δηλ. τὸ θῆλυ ὄργανον τοῦ ἄνθους.

περίγυρα (τὰ) μσν.κ.δημ. τὰ περίχωρα, ὅθ.κ. οἱ ἄνθρωποι τῶν περιχώρων : 'Ερωτόκρ.1,723 ἐπά ὅσοι κατοικοῦσιν-ε εἰς τὰ περίγυρ' οὖλοι, αὐτ.4,2022 γιὰ νὰ 'ρθουν τὰ περίγυρα ὅλα νὰ τόνε κλάψου· **2)** ἐπίρρ. δημ. περίγυρα πέριξ, ὁλόγυρα, τριγύρω : Κρυστ.Τραγ. 'Ο γένος 147,19 καὶ διπλοπόδι οἱ πιστικοὶ περίγυρα ἐκαθίσαν· ‖ συνήθ. ἐν τῇ συνεκφ. μτ. τοῦ γύρα ἐπιτατ. : Γρυπ.Σκ.Τερρ. 88,8 ραίνουν αἱ ἀκακίες γύρα περίγυρα τὰ μύρα.

περιγυρεύω (γῦρος) πάπ. κατασκευάζω γῦρον, τάφρον, αὔλακα : Πάπ. περιγυρεύω βωμόν.

περιγυριά (ἡ) (γῦρος) δημ. ἡ περιφερικῶς, κυκλικῶς ἢ ἡμικυκλικῶς ἁπλουμένη ἔκτασις, ἐν ἀναφ. πρὸς τόπον : τοῦ σπιτιοῦ ἡ περιγυριὰ πυκνοφυτεμένη· ‖ γεν. ὁ πέριξ τόπος, τὰ πέριξ : στὴν περιγυριὰ ἐδῶ κι ἐκεῖ καλύβια, στάνες κι ἐρημοκκλήσια· ‖ ἐπὶ ὑφάσματος, ἐνδύματος, τριχάπτου κττ., ἡ παρυφή : στὴν περιγυριὰ τῆς ρόμπας ἦταν ραμμένο σειρίτι· **2)** ἡ γενικ. περιγυριᾶς ἄνευ ἄρθρ. ὡς ἐπίρρ. πέριξ, ὁλόγυρα.

περιγυρίζω μτγν. κ. μσν. γυρίζω ὁλόγυρα, στριφογυρίζω : Βί.Στεφ.Νεωτ. ἐν Anal.Bend.496 αἰθερίως τὴν χεῖρα περιγυρίσας· ‖ μσν. τὸ μέσ. περιέρχομαι μέρος τι : Διγεν.'Ακρ.759 ἀλλ' ἃς καβαλλικεύσωμεν καὶ ἃς περιγυρισθῶμεν.

περιγυρίς-ίδος (ἡ) 'Ησ. περιφέρεια (πληθ.).

περίγυρο (τὸ) δημ. κ. περίγυρος (ὁ) πᾶν τὸ κυκλικῶς περιβάλλον τι· ‖ γεν. περίφραγμα.

περίγυρος (ὁ) δημ. ἁ. περίγυρο βλ.λ.· **2)** εἰδ. τὸ περιτοίχισμα, ὁ περίβολος αὐλῆς, μάνδρα.

περιγῦρῶ-όω μσν. θέτω ολόγυρα, σχηματίζω εἴς τι γῦρον, περικυκλώνω μὲ γῦρον : Νικ.Χων. Χρον.73Β **ἅπερ οἷα διπλοῦν περίβολον ἡ φύσις ταύτῃ περιεγύρωσεν.**

περιγώνιον (τὸ) μτγν. γωνιόμετρον : Ἀκύλ.Ἡσ. 44,13 (πληθ.).

περιδαίδἄλος-ον μτγν. ὁ πέριξ ἢ καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν ἢ πολυτρόπως ποικίλος, πεποικιλμένος: Ὀππ.Κυν.4,388 **περιδαίδαλα .. ἄνθεα ταινιῶν.**

περιδᾶῖος-ον πιθ. αἰολ. ἀντὶ περιιδαῖος βλ.λ., ὁ περὶ τὸ ὄρος Ἴδην κείμενος : Πίνδ.Παιᾶν.4,51 **περιδάϊος νομός.**

περιδαίω μτγν. μ. ἐν τῷ παθ. **περιδαίομαι** καίομαι ὁλόγυρα, δθ. εἶμαι καθ' ὑπερβολὴν θερμός : Ὀππ.Ἁλ.5,411 **ἐκ δὲ βολάων ἠελίου φολίδας περιδαίεται·** || μτφ. καίομαι, κατακαίομαι ὑπ' ἔρωτος πρός τινα : Ἀπολλ.Ρ 4,58 **οὐδ' οἴη καλῷ περιδαίομαι Ἐνδυμίωνι.**

περίδακρυς-υος-υ μτγν. κ. νεώτ. ἔνδακρυς, πλήρης δακρύων, ὁ πολὺ δακρύων, ὁ κλαίων, ὁ χύνων πικρὰ δάκρυα : Ἰω.Χρυσ.1,6,3 **ὁρῶν ταίνυν ἐγὼ περίδακρυν ὄντα, .. καὶ τὴν αἰτίαν εἰδὼς ἐγέλων,** Σχόλ.Εὐρ.Φοίν.330.

περιδάμναμαι μτγν. δαμάζω ὁλοσχερῶς, ὑποτάσσω ἐξ ὁλοκλήρου : Κόϊντ.1,165, αὐτ.3,21 **πολὺν περιδάμνατο λαὸν δυσμενέων.**

περιδᾰπᾰνῶμαι-άομαι (δαπάνη) μτγν. δαπανῶμαι, διασκορπίζομαι πέριξ : Φιλούμ.π.Ἀέτ.5,127.

περιδαρδάπτω Ἡσ. «λαιμάργως, ἀπλήστως καταβροχθίζω»· κ. παθ. **περιδαρδάπτομαι.**

περιδέεια (ἡ) Σουΐδ. ὁ περιβάλλων φόβος, ὑπερβολικὸς φόβος.

περιδεής-οῦς-ές (δέος) κ. νεώτ. ὁ πλήρης δέους, φόβου, ὁ σφόδρα πεφοβισμένος, ἔμφοβος, ἔντρομος : Ἡρ.5,44 **τοὺς δὲ** Κροτωνιήτας **περιδεέας γενομένους,** Θουκ.3,28 **περιδεεῖς ὄντες, ὡς ἡ στρατιὰ ἐσῆλθεν, οὐκ ἠνέσχοντο,** Ἀνδοκ.4,40, Ἰσοκρ.2,23, Ἀλκίφρ.2,4, - **ἀνέμενε περιδεὴς τὴν ἀσφαλῆ καταδίκην του·** ὁμ. μτ. δοτ. : Ἡρ.7,15 **περιδεὴς γενόμενος τῇ ὄψει·** κ. μτ. γενικ. : Πλάτ. Ἐπιστ.348Β **οὐ δὴ περιδεὴς Διονύσιας γενόμενος·** κ. μτ. τοῦ μή : Θουκ.3,80 **περιδεὴς γενόμενας μὴ ἐπιπλεύσωσιν αἱ νῆες.**

περιδείδω ἀχρ. ἐνεστ., ἐξ οὗ οἱ ἑξῆς χρ. ἀόρ. **α'** περίδεισα (μ. ἐν Ἰλ.) πάντοτε εἰς τοὺς τύπους μετὰ ι, ἀντὶ **περιδϜεισαν, περιδϜείσασα** κλπ., παρακ. **μὲ** σημ. ἐνεστ. **περιδέδοικα** κ. ἐπ. **περιδείδια,** διατελῶ, εἶμαι ἐν μεγάλῳ φόβῳ ἢ φοβοῦμαι περί τινος, μτ. γενικ. : Ἰλ.Κ 93 **αἰνῶς γὰρ** Δαναῶν **περιδείδια·** πρβλ. Ρ 240· || ὁμ. μτ. δοτ. φοβοῦμαι λίαν διά τινα : Ἰλ.Ο 123 **Ἀθήνη πᾶσι περιδείσασα θεοῖσιν,** αὐτ.Ψ 822 **Αἴαντι περιδείσαντες Ἀχαιοί,** αὐτ.Λ 508,αὐτ.Ρ 242 **ἐμῇ κεφαλῇ περιδείδια μή τι πάθῃσι·** κ. μτ. αἰτ. : Βατραχομ.51 **γαλέην περιδείδια·** || κ. μτ. ἀπαρφ. μεγάλως φοβοῦμαι νὰ πράξω τι : Ἀπολλ.Ρ 2,1203 **τῷ καὶ περιδείδια ναυτίλλεσθαι.**

περιδεικνύω μτγν. ἀποδεικνύω : Φιλόδ.Παρρ. 140 **περιδεικνύειν ἐπιλογιστικῶς ὅτι ..**

περίδειλος-ον μσν. ὁ λίαν πεφοβισμένος, ἔμφοβος, ἔντρομος : Ἀποστόλ.Παροιμ.15,32.

περίδεινον Ἡσ. «πειρατήν»· πρβλ. περίδινος.

περίδεινος Ἡσ. «περιπαθής»· πρβλ. περίδινος.

περίδειπνον (τὸ) δεῖπνον διὰ τὸν ἀποθανόντα, ὅπερ παρετίθετο **εἰς** τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ἐννέα ἡμέρας μετὰ τὸν **ἐνταφιασμὸν** τοῦ νεκροῦ, δημ. νεκρόδειπνον, μακαριά, παρηγοριά : Δημ. 321 **δέον ποιεῖν αὐτοὺς τὸ περίδειπνον ὡς παρ' οἰκειοτάτῳ τῶν τετελευτηκότων,** Αἰν.Τακτ.10,5, Μέν 367, Ἡγήσιππ.Κωμ.1,11, Φιλόδ.Ἀκαδ.35Μ· || **Ἀρκεσιλάου περίδειπνον** τίτλος **ἔργου** τοῦ Τίμωνος : Διαγ.Λ 9,115.

περιδειπνῶ-έω μτγν. προσφέρω εἴς τινα περίδειπνον βλ.λ. ἢ τὰ τοῦ περιδείπνου : ΠΔ Βασ.2,3,35 **ἦλθε πᾶς ὁ λαὸς περιδειπνῆσαι τὸν Δαυῒδ ἄρτοις ἔτι οὔσης ἡμέρας·** || μέσ. **περιδειπνοῦμαι** τρώγω προσφερόμενον περίδειπνον ἢ δέχομαι περίδειπνον : Ἀρτεμῖδ.Δαλδ.4,81 **τὰ ἐν νεκυσίοις καὶ περιδείπνοις παρατιθέμενα τισὶν οὔτε ἰδεῖν οὔτε φαγεῖν ἀγαθὸν οὔτε περιδειπνεῖσθαι.**

περιδειρίδιον (τὸ) (δειρή) Ἐπιγρ. μικρὸν περιδέραιον βλ.λ.

περίδειρον (τὸ) (δειρή) μτγν. Πολυδ.2,135 **«ἡ σύμπασα** τοῦ αὐχένος περιαγωγή», ἡ περιφέρεια τοῦ τραχήλου· || Ἡσ. «περίδειρον· τὸ κατώτατον τῆς περιγραφῆς τοῦ τραχήλου».

περίδεμα-ατος (τὸ) νεώτ. κ. δημ. περίδεσμος βλ.λ.

περιδένω νεώτ. μτβ. δένω τι πέριξ τινός, ὁλόγυρα, περιζώνω, περισφίγγω.

περιδέξιος-ον ὁ ἔχων δεξιὰς ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας, ὁ μεταχειριζόμενος καὶ τὰς δύο χεῖρας ὁμοίως, ὁ ἀμφιδέξιος· Ἡσ. «περιδέξιον· φρόνιμον. ὀρθὸν μηδὲν ἀριστερὸν ἔχον. καὶ οἱ μὲν περισσῶς δεξιὸν περὶ τὴν τοῦ δόρατος βολήν, οἱ δὲ ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν ὡς τῇ δεξιᾷ βάλλον» : Ἰλ.Φ 163 **ἥρως** Ἀστεροπαῖος, **ἐπεὶ περιδέξιος ἦεν,** Στράτ. ἐν ΑΠ 12,247 **τοῖον ἔχω σε φίλον περιδέξιον·** **2)** μτφ. ὁ λίαν δεξιὸς ἢ ἔμπειρος : Ἀριστφ.Νεφ.949 **περιδεξίοισι λόγοισι,** Μηναῖ.12, 13 Ὠδ.9 **καὶ περιδέξιος παρθένος·** **3)** ὁ κατάλληλος, πρόσφορος : Ὀππ.Κυν.1,114 **Ἠὼς μὲν τέταται περιδεξίῳ ἀγρευτῆρι,** αὐτ.454 **ἀνθρώποισι πέλει π- ὥρη χειμερίη·** **4)** **δένδρον περιδέξιον** ὄνομα μυθικοῦ τινος δένδρου τῶν Ἰνδιῶν : Κυραν. 95· **5)** ὁ ὤν, ὁ φερόμενος πέριξ τῆς δεξιᾶς χειρός· δθ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. **περιδέξιον** βραχιόνιόν τι τῆς δεξιᾶς χειρός : Ἰσαϊ.3,20, ΠΔ Ἐξ.35,22 **καὶ περιδέξια πᾶν σκεῦος χρυσοῦν.**

περιδεξιότης-ητος (ἡ) μσν. ἐπιδεξιότης, μεγάλη ἐπιτηδειότης : Ἀνν.Κομν.8,225C **τὴν τόλμαν καὶ τὴν περιδεξιότητα τοῦ ἐπιχειρήματος.**

περιδέραιον (τὸ) κ. νεώτ. τὸ περὶ τὴν δέρην τιθέμενον, κόσμημα τοῦ λαιμοῦ ἐκ πολυτίμου ἁλύσεως ἢ ἐκ νήματος, εἰς ὃ διαπερῶνται ἢ ἐξαρτῶνται κοσμήματα ἐκ πολυτίμων λίθων ἢ ἄλλης πολυτίμου ὕλης, γιορντάνι, κολλιέ· Ἡσ. «περιδέραια· περιτραχήλια, ἢ ἐνώτια» : Ἀριστφ ἀπ 320,5, Ἀριστλ.Ποιητ.1454b,24, Πλούτ.Σερτ.14 **τὰ χρυσᾶ περιδέραια δωρούμενον,** Λουκ.Ἀλ.12 **ἑώρων περιδέραια χρύσεα τῶν κλοιῶν παχύτερα,** - **ἔφερε περιδέραιον ἐκ μαργαριτῶν·** **2)** ἐπὶ κύφωνος, κλοιός βλ.λ. : Λουκ Λεξιφ.10 **περιδέραιον ἐν ποδοκάκαις καὶ ποδοστράβαις ἐποίησεν.**

περιδέραιος-ον (δέρη) μτγν. ὁ περὶ τὴν δέρην, τὸν τράχηλον βαλλόμενος, φορούμενος : Πλούτ.Γάλβ.17 **τὸν περιδέραιον κόσμον ἀφελομένην,** αὐτ.Ἠθ.647F **οἱ περιδέραιοι τῶν στεφάνων·** τὸ οὐδ. **περιδέραιον** ὡς οὐσ. βλ.λ.

περιδερίς-ίδος (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. περιδέραιον βλ.λ. : Πολυδ.2,235, αὐτ.5,55· || νεώτ. δακτύλιος ἐκ χονδροῦ δέρματος, σκύτινος ταινία περιβάλλουσα τὸν τράχηλον τοῦ ὑποζυγίου καὶ φέρουσα κάτωθεν κρίκον δι' οὗ προσδένεται τὸ ζῷον εἰς τὴν φάτνην ἢ ἀλλαχοῦ.

περιδέρκομαι ποι. ἀντὶ περιβλέπω βλ.λ. : Ἀγαθ. ἐν ΑΠ 5,288 **τὴν κούρην δ' αἰεὶ περιδέρκεται,** Νόνν.Δ 22,58 **τόσσον ἰδεῖν μεθέηκεν ὅσον περιδέρκεται ἀνήρ.**

περίδερμα-ατος (τὸ) νεώτ. βοταν. ἱστὸς ἀποτελῶν τὰ τρία ἐξωτερικὰ στρώματα τῆς ρίζης καὶ τοῦ καυλοῦ.

περιδερμικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ περίδερμα, ὁ τοῦ περιδέρματος · **περιδερμικὰ κύτταρα.**

περιδέρω μτγν. ἐκδέρω, γδέρνω τι ὁλόγυρα : Γαλ.2,691 **περιδέρω τὸ δέρμα**· κ. παθ. ἐκδέρομαι, γδέρνομαι : Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.50,2,4.

περίδεσις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ περιδένω βλ.λ., τὸ δέσιμο ὁλόγυρα : Μουσών.π. Στοβ.18 ἐν τέλ. **περιδέσει πίλων ἢ ὑφασμάτων.**

περιδεσμεύω σχόλ. κ. μσν. περιδένω, δένω τι ὁλόγυρα : Ἱππιατρ.158,29 **κατάπλασσε καὶ περιδέσμευε**· κ. παθ. : Σχόλ.Ἀριστφ.Ἐκκλ.118 **περιδεσμεύουσα τὴν τριχίνην ἐσθῆτα,** αὐτ.319.

περιδέσμιος-ον μτγν. ὁ περίδετος, ὁ ὁλόγυρα δεδεμένος : Νόνν.Δ 48,142 **ἀντιτύπῳ περιδέσμιον ἅμματι χειρῶν παρθενικήν.**

περίδεσμος (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ταινία, ἱμάς, ζώνη, τὸ δι' οὗ περιδένεταί τι, ἐπίδεσμος : Γαλ.18(2). 762, Ἀρισταίν.1,25 **μεταξὺ τῶν μαστῶν ὑπὸ τῷ περιδέσμῳ, ὃν περιεστερνίσατο**· ‖ νεώτ. τεχνολ. πᾶς δεσμὸς ἐκ σχοινίου ἢ καλῳδίου ἢ πᾶσα μεταλλικὴ στεφάνη, δι' ὧν περιδένονται ἀντικείμενα πρὸς συγκράτησιν ἢ μεταφοράν.

περιδεσμῶ-έω μτγν. κ. μσν. περιδεσμεύω βλ.λ. : Ἰω.Χρυσ.2,243E **νομίσματα χαλκᾶ ταῖς κεφαλαῖς καὶ ταῖς ποσὶ περιδεσμούντων,** Γεωπ.17, 19,3 **ῥάκει περιδεσμοῦσιν,** Ἱππιατρ.91,27 **δέρματι περιδέσμει,** αὐτ.77,9 **τοὺς ὀφθαλμοὺς περιδεσμῶν,** Σχόλ.Ὀππ.Ἁλ.2,34· κ. παθ. : Ζώσ.Ἀλχ.233B.

περίδετος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ πέριξ, ὁλόγυρα δεδεμένος, ὁ περιδεδεμένος : Ἀππ.Μιθριδ.77 **θώραξ ταινίαις περίδετος.**

περιδευκές Ἡσ. «περισσῶς πεποικιλμένον».

περιδεύω μσν. βρέχω, νοτίζω τι ὁλόγυρα, περιρραντίζω, περιαλείφω : Κίνναμ. ἐν Ἱστ.114B **λίνεά τινα ὕφη ὑείῳ περιδεύουσι στέατι,** αὐτ.165 **πίλους τινὰς ὄξει περιδεύσαντες.**

περιδέω, μέλλ. **περιδήσω** περιδένω, δένω τι ὁλόγυρα : Ἡρ.1,193 **τὸν καρπὸν περιδέουσι τῇσι βαλανηφόροισι τῶν φοινίκων,** Ἀριστφ.Ἐκκλ.127 **ὥσπερ εἴ τις σηπίαις πώγωνα περιδήσειεν ἐσταθευμέναις**· ‖ μέσ. **περιδέομαι** περιδένομαι, δένω τι περὶ ἑαυτόν : Ἡρ.4,176 **περιαφύριον περιδέεται,** Ἑρμιππ.53 **τὴν ᾤαν περιδεῖσθαι περὶ τὴν ὀσφύν,** Ἀριστφ.Βάτρ.1038 **τὸ κράνος πρῶτον περιδησάμενος τὸν λόφον ἤμελλ' ἐπιδήσειν,** αὐτ.Ἐκκλ.122, ΚΔ Ἰω.11,44 **ἡ ὄψις αὐτοῦ σουδαρίῳ περιεδέδετο**· ‖ ἐπὶ πυγμάχων : Πλάτ.Νόμ.830B **ἀντὶ ἱμάντων σφαίρας ἂν περιεδούμεθα,** Πλούτ.Ἠθ.825E **ἐπισφαίροις π- τὰς χεῖρας**· ‖ περιβάλλω διά τινος, μέ τι : Ἱππ.Ἀγμ.13 **ἱμᾶσι πόδα π-,** Ἀριστλ. ΖΙ 623a,14 **περιδεῖ καὶ περιελίττει τοῖς ἀραχνίοις.**

περιδεῶς ἐπίρρ. μετὰ πολλοῦ φόβου, ἐν μεγάλῳ φόβῳ, πολὺ πεφοβισμένως : Θουκ.6,83 **εἰδότες τοὺς περιδεῶς ὑποπτεύαντάς τι,** Ἰσοκρ. 9,58 **πρός τινα περιδεῶς σχεῖν,** Ἰώσ.ΠΙ 2,11,4 **πρὸς τὴν ἀπόλειψιν περιδεῶς ἔσχον.**

περίδηλος-ον κ. μσν. κατάδηλος, ὁλοφάνερος· Ἡσ. «περίδηλον, περιφανές, καλόν» : Φώτ. Ἐπιστ.207,28 **περίδηλον γὰρ ἐκ τούτου.**

περίδημα-ατος (τὸ) μτγν. πᾶν περιδενόμενον, δενόμενον ὁλόγυρα, ταινία : Δίων Χρ.1,628 **περιδήματα φαροῦντα.**

περιδήριτος-ον μτγν. ὁ περὶ οὗ μάχονται, φιλονικοῦσι πολλοί, περιμάχητος : Παῦλ.Σιλ. ἐν ΑΠ 5,218 **περιδήριτον Κύπριδος ἐργασίην.**

περιδηριῶ-ιάω μτγν., ἐπ. μτχ. **περιδηριόωντα** (Κόϊντ.6,287), ἀγωνίζομαι, ἁμιλλῶμαι περί τι, μάχομαι ὁλόγυρα· ὁμ. κ. ἐν τῷ μέσ. : Κόϊντ.4,165 **ὅτε ποσσὶ νέοι περιδηριόωνται.**

περιδιαβάζω μσν. κ. δημ. βαίνω, περιπατῶ ἠρέμα οὐχὶ πρὸς τέρμα, ἀλλ' ἐπισκοπῶν, θεώμενος τὰ πέριξ καὶ πρὸς τέρψιν, περιπλανῶμαι πρὸς ψυχαγωγίαν μου, περιδιαβαίνω, σεργιανίζω : Ἐρωτόκρ.2,631 **συχνιὰ περιδιαβάζασι . . σὲ δάση, σὲ βουνιά,** Ἀραβ.Μῦθ.Χαλ.21 **μίαν ἡμέραν περιδιαβάζοντας εἰς τὸν τόπον ὅπου ἐτρέφοντο τὰ ζῷά του, - δυὸ ὧρες περιδιαβάζαμε στοὺς δρομάκους τοῦ χωριοῦ**· ‖ περιφέρομαι ἀσκόπως, χασομερῶ : Παπαδ.Χριστ.Τέμπ.6 **ὁ μαστρο - Παυλάκης ἐπεριδιάβασεν ἀκόμη δύο ἡμέρες**· **2)** δθ. ἀπρακτῶν τέρπομαι, διασκεδάζω : Ἐρωτόκρ.4, 1281 **δὲν ἦρθα πά νὰ τραγουδῶ καὶ νά περιδιαβάζω**· πρβλ. περιδιάβαση 2)· **3)** μτ. αἰτ. προσ. μτβ. περιάγω τινὰ εἴς τινα τόπον πρὸς ψυχαγωγίαν αὐτοῦ : **μᾶς περιδιάβασε σ' ὅλα τά κοσμικά κέντρα**· **4)** ὁμ. μτ. αἰτ. προσ. ἐμπαίζω, σκώπτω τινά, χαρακτηρίζω, περιγράφω χλευαστικῶς : **μὴ περιδιαβάζῃς τὶς γειτόνισσες, μόνε κοίτα τὶς πομπές σου**· **5)** ρηματ.π. περιδιάβαση, περιδιάβασμα, περιδιαβαστής, περιδιαβαστά.

περ(ι)διαβαίνω δημ., ἀόρ. (ἐ)**περιδιάβηκα,** ἀμτβ. περιδιοβάζω βλ.λ.1) : **χθὲς περιδιαβήκαμε ὅλο τὸ χωριό**· **2)** διαβαίνω πέριξ, διαβαίνω ἀπόγυρα : δ.τραγ. **κι ἔδησε νὰ περιδιαβῇ 'πα κεῖ χαμαὶ στὴν τρούλλαν.**

περιδιάβαση (ἡ) μσν. κ. δημ. ἡ πρᾶξις τοῦ περιδιαβάζω βλ.λ. (1 κ. 2), περίπατος πρὸς τέρψιν, σεργιάνι : Ἐρωτόκρ.1,1882 **στὸ περιβόλι ἐθέλησεν ἐκείνην τὴν ἡμέρα νά πάρῃ περιδιάβαση τ' Ἀφέντ' ἡ θυγατέρα**· **2)** δθ. γεν. κ. συνηθέστ. ψυχαγωγία, διασκέδασις : Ἐρωφ.Ἰντερμ.2,46 **χίλιες περιδιάβασες πᾶσα καρδιᾶς χαρίζει,** Ἐρωτόκρ.1,990 **καὶ μόνο περιδιάβαση νά παίρνω στὸ λαγοῦτο,** Ἀραβ.Μῦθ.Χαλ.1.10 **ἦταν ἕνα ὡραιότατον περιβόλι εἰς περιδιάβασιν τῆς βασίλισσας,** -ἐπίλογος παραμυθιῶν **ἔκαμαν γάμους καὶ χαρὲς καὶ περιδιάβασες καλές**· **3)** ἡ πρᾶξις τοῦ περιδιαβάζω βλ.λ.4), ἄ. περιδιάβασμα, ἐμπαιγμός, χλευασμός, περιγέλιο.

περιδιάβασμα-ατος (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις τοῦ περιδιαβάζω βλ.λ.1), περίπατος, σεργιάνι· **2)** ἄ. **περιδιάβαση** τὸ χλευάζειν, ἐμπαίζειν : φρ. **ἄφσ' τά περιδιαβάσματα καὶ κοίτα τὴ δουλειά σου**· **3)** τὸ φυτὸν πύρεθρον τὸ παρθένιον βλ.λ., ἄ. βασκαντήρα, παρθενούδι, βάρτσαμος.

περιδιαβαστά δημ., ἐπίρρ. διὰ λόγων χλευαστικῶν, σκωπτικῶν.

περιδιαβαστής (ὁ) δημ., θηλ. **περιδιαβάστρα,** χλευαστής, σκώπτης, συνήθ. ἐν χρ. πρὸς δυσμενῆ χαρακτηρισμόν : **χασομέρηδες καὶ περιδιαβαστάδες**· πρβλ. περιδιαβάζω 4), περιδιάβασμα 2).

περιδιαιρῶ-έω μτγν. κόπτω, χαράσσω τι ὁλόγυρα, δθ. κόπτω κατὰ χαραγήν : Ἡλιόδ.Χειρ.π. Ὀρειβ.44,8,24, Γαλ.2,296.

περιδιαρθροῦμαι-όομαι μτγν. εἶμαι διηρθρωμένος πανταχόθεν, ἀπὸ παντοῦ : Γαλ.18(2),433.

περιδιατείνω μτγν. ἐκτείνω, τεντώνω ὁλόγυρα : Ἡρόδ.Ἰατρ. in Rh.Mus.58,111.

περιδιδύμιον (τὸ) νεώτ. ἀνατ. ὁ ἰνώδης χιτὼν τοῦ ὄρχεως.

περιδιδυμῖτις-ιδας (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ὀξεῖα ἢ χρονία φλεγμονὴ τοῦ ἐλυτροειδοῦς χιτῶνος τοῦ ὄρχεως καθ' ἣν εἰς τὰ τοιχώματα αὐτοῦ σχηματίζεται φλεγμονώδης ἱστὸς μετὰ αἱμορραγικῶν ἑστιῶν.

περιδίδυμον (τὸ) νεώτ. ἀνατ. περιδιδύμιον βλ.λ.

περιδιδύσκω μσν. περιβάλλω, ἐνδύω τινὰ μέ τι : Γεώργ.Ἀκροπολ.Ἱστ.18B **τὸ βασιλικὸν τοῦτον περιδιδύσκει διάδημα**· ὁμ. ἐν τῷ μέσ. : Εὐστ.Πον. 21,90 **τὴν δὲ δέσποιναν ψυχὴν ἀφέντες ῥυποῦσθαι καὶ σκότον οὕτω περιδιδύσκεται.**

περιδίδωμι, μ. τὸ μέσ. **περιδίδομαι** στοιχηματίζω, βάλλω στοίχημα, μτ. γενικ. πράγματος (δηλ. τῆς τιμῆς) : Ἰλ.Ψ 485 **τρίποδος περιδώμεθον ἠὲ λέβητος** (ἄς στοιχηματίσωμεν ἕνα τρίποδα, ὃν θὰ καταβάλῃ ὁ ἀπολέσας), Ὀδ.Ψ 78 **ἐμέθεν περιδώσομαι αὐτῆς** (θὰ βάλω στοίχημα ἐμὲ αὐτήν,

δηλ. θὰ βάλω τὸν ἑαυτόν μου ὡς ἐχέγγυον), Ἀριστφ.Ἀχ.1115 **περιδόσθαι .. πότερον** (βάλλω στοίχημα ἄν . .), αὐτ.Ἱππ.791 **περὶ τῆς κεφαλῆς περιδόσθαι** (στοιχηματίζω τὴν κεφαλήν μου)· ‖ κ. μτ. δοτ. προσ. : Ἀριστφ.Ἀχ.772 **περίδου μοι περὶ θυμιτιδᾶν ἁλῶν** (ἔλα νὰ στοιχηματίσωμεν δι' ἅλας μετὰ θύμου τετριμμένον), αὐτ.Νεφ.644 **περίδου νῦν ἐμοί, εἰ μή . .** · πρβλ.Δίφιλ.130.

περιδιείρω μτγν. διαπερῶν, διατρυπῶν τι περιβάλλω : Φιλόστρ.819 **περιδιείρας εἰς ἑκατέραν ἀγκύλην ἄκρω τὼ πόδε..**

περιδῑνεύω (δίνη) αἰωροῦμαι πέριξ, πιθ. ἀντὶ τοῦ περιδινῶ : Σοφ.ἀπ.334· 2) περιστρέφω : Διόδ.Σ 18,27 **ἄξανας οὓς περιεδίνευον τροχοί.**

περιδῑνής-οῦς-ές μτγν. κ. νεώτ. ὁ κυκλοτερής, ὁ περιδινούμενος : ΑΠ 6,23 **περιδινέα κύρταν.**

περιδίνησις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. περιστροφή, συστροφή, περιφορά, κυκλοτερὴς κίνησις, στριφογύρισμα : Πλαύτ.Φλαμ.10 **δύναται δὲ καὶ περιδίνησις εἶναι τοῦ ἀέρος,** Πλωτῖν.2,2,1, Θεολ. Ἀριθμ.60, Ἀρρ.Τακτ.38,3 **περιδίνησις τροχοῦ,** Φιλόστρ.Νεώτ.Εἰκ.10, Ἡλιόδ.Χειρ.π.Ὀρειβ.46,11,12 **περιδίνησις τρυπάνου,** Κλήμ.Ἀλ.36.31 (Syll.) **περιδινήσεις ἡλιακαί.**

περιδινήτειρα (ἡ) πάπ. θηλ. τοῦ περιδινητής βλ.λ., ἡ ἐπιφέρουσα, προκαλοῦσα πνευματικὴν δίνην, ζάλην, ἐπὶ τῆς Ἀφροδίτης.

περιδινητής (ὁ) Ἡσ. ὁ προκαλῶν, ἐπιφέρων πνευματικὰς δίνας, ζάλας (πληθ.).

περιδίνητος-ον πάπ, κ. νεώτ. ὁ ὡς δίνη περιστρεφόμενος, περιδινούμενος, στριφογυρισμένος, στροβιλισμένος : Πάπ. **περιδίνητος ἄξων.**

περίδινος (ὁ,ἡ) περιφερόμενος, πειρατής· Ἡσ. «περίδ(ε)ινον· πειρατήν» : Πλάτ.Νόμ.777C **τὰ τῶν.. περιδίνων τῶν περὶ τὴν Ἰταλίαν γιγναμένων.**

περιδινῶ-έω (δινῶ, δίνη) κ. νεώτ. μετ' αὐτοπαθοῦς ἀντων. κτ. αἰτ. ὡς ἀμτβ. περιστρέφω ἐμαυτόν, στριφογυρνῶ : Αἰσχίν.3,167 **ὅτε κύκλῳ περιδινῶν ἑαυτὸν ἐπὶ τοῦ βήματος·** ὁμ. κ. ἐν ἀναφ. πρὸς μέλος τοῦ σώματος : Δίων Χρ.1,56 **τὴν κεφαλὴν περιδινεῖν·** ‖ μτγν. κ. ἀπολ. : Λαυκ Συρ.36 **ἄγει αφέας πάντη περιδινέων,** Μεν.Ρήτ.442S **ὁ ἥλιος περιδινεῖ περὶ αὐτὸν τὸν πόλον·** ‖ ὁμ. κ. μέσ. περιδιναῦμαι : Τίμ.Λοκρ.97C **περιδινεύμενος δὲ ὑπὸ τὰς τῶν ἀπλανέων σφαίρας** (ὁ ἥλιος), Ξεν. Συμπ.7,3 **ἐπὶ τοῦ τροχοῦ ἅμα περιδιναύμενον γράφειν,** Διοσκ.ΑΠ 7,485 **περιδινήσασθε ἀνελίγματα χαίτης·** 2) μέσ. περιπλανῶμαι, περιδιαβάζω : Λουκ.Λεξίφ.2 **εἶτα τὸ δειλινὸν περιδινησόμεθα ἐν Λυκείῳ·** 3) κ. νεώτ. μτβ. περιστρέφω, στροβιλίζω, στριφογυρίζω **τινὰ ἤ τι** : Λουκ.Ἀλ. Ἱστ.1,9 **ἄφνω τυφὼν ἐπιγενόμενος καὶ περιδινήσας τὴν ναῦν,** - **ἐξαφνικὴ πνοὴ ἀνέμου περιεδίνησε τὰ ξηρὰ φύλλα·** 4) κ. νεώτ. παθ. πάσχω, ὑφίσταμαι περιδίνησιν, περιστροφήν, στροβίλισμα, στριφογύρισμα : Φιλ.1,145, Ἰάμβλ.Μυστ. 5,20 **περιεδινεῖτο ὑπὸ τοῦ ἀνεμοστροβίλου ἡ ἄμμος,** - **μέγα τρύπανον περιδινούμενον ἐξορύττει τὴν γῆν·** 5) ρηματ.π. περιδινής, περιδίνησις, νεώτ. κ. περιδίνημα· πρβλ. περιδονέω.

περίδιον (τὸ) νεώτ. μυκητολ. εἶδος μεμβράνης περικλειούσης τὸ ὑμένιον, κυρ. τῶν γαστερομυκήτων.

περιδιπλῶ-όω μτγν. περιτυλίσσω, περιδιπλώνω, διπλώνω τι ὁλόγυρα : ΠΔ Ἰουδ.10,5 **περιεδίπλωσεν πάντα τὰ ἀγγεῖα αὐτῆς.**

περιδιφθερῶ-όω μτγν. περιτυλίσσω, περικαλύπτω διὰ διφθερῶν : Ἰω.Λυδ.Μην.3,52 **περιδιφθεροῦσαι δοραῖς τὰ ἱστία τῶν νηῶν,** αὐτ.4,96.

περιδίω ἀρχ. ἐπ. τ. τοῦ περιδείδω βλ.λ., εὑρίσκομαι, διατελῶ, εἶμαι **ἐν μεγάλῳ φόβῳ** περί τινος, μτ. δοτ. ἐν χρ. π. Ὁμ. μ. ἐν τῷ γ' ἑν. παρατ. κ. πάντοτε ἐν τμ. : Ἰλ.Ι 433 **περὶ γὰρ δίε νηυσὶν Ἀχαιῶν,** αὐτ.Λ 557· ὁμ. ἑπομένης ἐνδοιαστικῆς προτάσεως : Ἰλ.Ε 566 **περὶ γὰρ δίε ποιμένι λαῶν, μή τι πάθοι·** ὁμ. κ. ἄνευ δοτ. : Ἰλ.Ρ 666 **περὶ γὰρ δίε, μή μιν Ἀχαιοὶ .. ἕλωρ δηΐοισι λίποιεν.**

περιδιώκω μτγν. καταδιώκω τινὰ κύκλῳ, πανταχόθεν : Στράβ.6,1,8 **περιδιώκειν ἔφασαν τοῦ ἀπρεπαῦς χάριν,** Σέξτ.Ἐμπ.264 **οἱ γραμματικοὶ ποικίλως περιδιωκόμενοι,** Ἀκύλ.ΠΔ Ἰὼβ 13,25.

περιδνοφῶ-έω μτγν. περιβάλλω μὲ σκότος, σκοτίζω τι ὁλόγυρα : Ἄρατ.876 **ἤ τ' ἂν ἐπερχομένοιο περιδναφέοιντ' ἀνέμοιο** (ἀκτῖνες).

περιδόμημα-ατος (τὸ) περιοικοδόμημα, περίκτισμα, κύκλῳ ὑπάρχον οἰκοδόμημα, κτίριον ὁλόγυρα : ΕΜ 255,40 **περιδόμημα γάρ ἐστι τῆς ψυχῆς καὶ οἰκητήριον.**

περιδομῶ-έω μτγν. δομῶ, κτίζω ὁλόγυρα : Ἰώσ.ΑΙ 15,11,5 (παθ.).

περιδονῶ-έω μτγν. δ. γρ. ἀντὶ περιδινῶ βλ.λ. : Διον.Ἀλ.Ρωμ.1,19 **νησῖδα ἐν τῇ λίμνῃ περιδονουμένην,** Βασ.2,127 **περιδανεῖται .. τὸ σῶμα·** ‖ ἐπὶ ἐλέφαντος τραυματίου : Ἀγαθ.3,27 (παθ.).

περίδοξος-ον μσν. κ. νεώτ. ὁ λίαν δοξασμένος, πεφημισμένος, περίφημος, περιβόητος : Ἀχμ. Ὀνειροκρ.41, - **περίδοξος ναυμαχία.**

περιδορά (ἡ) μτγν. κ. μσν. τὸ ἀφαιρεῖν **τὸ** δέρμα κύκλῳ, ἡ ἀφαίρεσις τούτου ὁλόγυρα : Ἀέτ. 15,8, Παῦλ.Αἰγ.6,39.

περίδοσις-εως (ἡ) (περιδίδομαι) λεξ. κ. νεώτ. ναμ. τὸ περιδιδόναι, στοιχημάτισμα, στοίχημα : **ἀπαγορεύονται τὰ παίγνια καὶ ἡ περίδοσις·** 2) Ἡσ. «συνθήκη, συνθήκης θέσις».

περίδου προστ. μέσ. ἀορ. β' τοῦ περιδίδωμι βλ.λ.

περίδουπος-ον μαν. ὁ ὑποκώφως περιηχῶν, ἀντηχῶν, κροτῶν ὁλόγυρα : Τζέτζ.Μεθ' Ὁμ.457 (δ.γρ. ἐρίδουπος).

περιδουπῶ-έω μτγν. δουπῶ, κροτῶ, ἀντηχῶ ὁλόγυρα, ὑποκώφως, παθ. : Φιλόστρ.742 **περιδουπεῖται ἡ ἀσπίς.**

περίδραξις-εως (ἡ) μτγν. τὸ περιδράττεσθαι διὰ τῆς χειρός, ἄδραγμα ὁλόγυρα : Πλούτ.Ἠθ. 392A **ἡ σφοδρὰ περίδραξις ὕδατος,** αὐτ.979D.

περιδράσσομαι, ἀττ. -άτταμαι δράτταμαι, λαμβάνω, πιάνω ταχέως διὰ τῆς χειρός, φουχτώνω, φουχτιάζω : Φίλ.2,136, Πλούτ.Κάμ.26 **ἴχνη ποδῶν καὶ χειρῶν, ὡς ἀντελαμβάνετο καὶ περιεδράττετο·** ὁμ. μτ. αἰτ. : Φιλόδ.Θαν.18 **περιδεδράχθαι θαυμάσιον ἀγαθόν,** Ἰάμβλ.π.Σιμπλικ.Κατ. 375,9 **ἡ φύσις τοῦ παντὸς π- τὰ ἐν αὐτῇ·** 2) ἀπαλ. ἀξιῶ, ἀπαιτῶ ὑπερηφάνως, ἀλαζονικῶς : Φιλόδ. Ρητ.1,214S **ὥσπερ ἔνιοι περιδράττανται,** Φίλ.2,353.

περιδρομάς-άδος (ἡ) μτγν. ἀνώμ. θηλ. τοῦ περίδρομος βλ.λ., ἡ περιτρέχουσα, περικυκλοῦσα : Φιλόδ.ἐν ΑΠ 5,12 **μίτρης γυμνὰ περιδρομάδος.**

περιδρομεύς-έως (ὁ) γλώσσ. ὁ περιτρέχων, περιελισσόμενος, κολπούμενος (λατ. ambitiosus).

περιδρομή (ἡ) τὸ περιτρέχειν, τρέξιμον ὁλόγυρα, ἐδῶ κι ἐκεῖ : Πλούτ.Αἰμ.20 **ταῦς δὲ ταῖς περιδρομαῖς ἀπαλαμβάνοντες,** αὐτ.Ἠθ.493D **πλάναι καὶ περιδρομαί** ‖ **περιδρομὴν ποιεῖσθαι** περιστρέφεσθαι, τρέχειν, βαίνειν περί τι : Ξεν.Κυν. 10,11 2) περιστροφή, κύκλος : Εὐρ.Ἑλ.776 **ἔτεσι διῆλθον ἑπτὰ περιδρομὰς ἐτῶν·** 3) ἐπὶ στρατιωτικῆς κινήσεως, καταδρομή, ἔνοπλος ἐπιδρομὴ στρατεύματος : Δίων Κ 76,15 **περιδρομὴ στρατιωτῶν,** αὐτ.77,16 **περιδρομαὶ ἐνόπλιοι·** ‖ **κατὰ** περιδρομὴν δρομαίως : Ἰώσ.ΑΙ 20,12,1, Πτολ.Τετράβ.55 **ἐκ περιδρομῆς·** 4) μτφρ. ἡ πρᾶξις τοῦ περισαίνειν τινά, ἡ εὐτελής, χαμερπὴς κολακεία : Μέμν.8,1· 5) **περιδραμὴ θεραπείας** ἡ περίοδος τῆς θεραπείας : Δίων Κ 78,22.

περιδρομιάζω δημ. τρώγω τὸν περίδρομα βλ.λ.7), τρώγω ὑπερβολικά, **κατὰ κόρον,** πάντοτε

λεγόμενον ὡς ἀρὰ ἢ σκωπτικῶς ἀρατικῶς : **περιδρόμιασε ὁλόκληρη γαλλοπούλα.**

περιδρομικός-ή-όν μτγν. ἀστρικός, ἀστεροειδής, ἐπὶ τῆς σελήνης : Βέττ.Βάλ.298,28 **περιδραμικὸς κύκλος** (ἀντίθ. συνοδικός).

περιδρομίς-ίδος (ἡ) μτγν. περιφερικὸς δρόμος ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῶν τειχῶν τῆς Βαβυλῶνος : Φίλ.Βυζ.Θαυμ.5,2 (πληθ.) (πιθ.).

περίδρομος (ὁ) κ. νεώτ. κ. δημ. ὡς οὐσ. πρᾶγμα περιφερῶς περιβάλλον ἕτερον, τὸ κατὰ περιφέρειαν περιορίζον, ἡ περιφέρεια : Πλάτ.Κριτἰ. 116Β **περὶ τὸν ἐξωτάτω τροχὸν τείχους χαλκῷ περιελάμβανον πάντα τὸν περίδρομον**, Ἀρχιγ.π. Ὀρειβ.47,13,7 **περίδρομος τῆς τομῆς** (εἰς ἀκρωτηριασμούς, ἡ χαρασσομένη περὶ τὸ χειρουργικῶς τμηθησόμενον μέρος γραμμή)· ‖ εἰδ. ἡ ἄντυξ, ἡ στεφάνη τῆς ἀσπίδος : Εὐρ.Τρῳ.1197 **ἴτυός τ' ἐν εὐτόρνοισι περιδρόμοις ἱδρώς**· ‖ ὁμ. ἡ περὶ οἰκοδόμημά τι στοὰ ἢ δίοδος : Ἀριστφ.ἀπ. 133, Ξεν.ΚΠ 6,1,53 **ἐποίησε δὲ ἐπὶ τῶν οἰκημάτων καὶ περιδρόμους καὶ ἐπάλξεις**· ‖ ὁμ. τὸ σχοινίον ὅπερ διαπεπερασμένον ὂν περὶ τὸ ατόμιον τοῦ δικτύου, ὅταν ἑλκύεται, συσφίγγει καὶ κλείει τὸ δίκτυον : Ξεν.Κυν.2,6, αὐτ.10,7· **2)** ἡ περὶ τὴν κεφαλὴν γραμμή, ἡ περὶ τὸ τρίχωμα διαγραφομένη· Πολυδ.2,40 «ἡ δὲ τελευταία τῶν τριχῶν περὶ τῇ κεφαλῇ περίοδος καὶ στεφάνη καὶ περίδρομος ἐπίκλην ἔχει» : Ἀριστλ.Φυσιογν.808a,26· **3)** τὸ ἰσόπεδον τμῆμα ἱπποδρόμου ἢ σταδίου, τὸ διὰ τοὺς ἀγῶνας ἢ τὰς ἀσκήσεις ὡρισμένον, στίβος, πίστα : Δίων Κ 49,43 **αἱ περίοδοι τῶν περιδρόμων**· **4)** ὁ ἐκ κινήσεως, περιφορᾶς σχηματιζόμενος κύκλος : Πλούτ.Ἀρέσκ.Φιλ.2,1,4 **Ἐμπεδοκλῆς τὸν τοῦ ἡλίου περίδρομον** [ὠνόμασε] **περιγραφὴν τοῦ κόσμου** (δ.γρ. τὴν . . περιδρομήν)· ‖ φρ. **ἐν περιδρόμῳ** ἐν κύκλῳ : αὐτ.Ἠθ 731D· **5)** Ἐπιγρ. κτ. πληθ. **περίδρομοι** περιοδεύοντες δικοσταὶ ἐν Μυτιλήνῃ· πρβλ. δικασκόπος· **6)** δημ. ἐπὶ προσ., κτ. ἑνικ. **ὁ** λίαν ὀχληρός, ἰδ. ὁ ἐνοχλητικὸς φλύαρος : **πρωΐ, πρωῒ μοῦ ἦρθε ἕνας** περίδρομος **καὶ μὲ πονοκεφάλησε**· ‖ ἐπὶ παιδός, ὁ λίαν ζωηρὸς καὶ ἄτακτος, ὁ πειρακτικός, τὸ ζιζάνιο : **δὲν μ' ἀφήνει νὰ ἡσυχάσω αὐτὸς ὁ περίδρομος**· **7)** ὁμ. κτ. ἑνικ. κ. ἐν φρ. ἰσχυρὸς σπασμωδικὸς πόνος τοῦ στομάχου· ὁμ. κ. ὁ κωλικός, ἰδ. **ἐν** χρ. ἐπὶ ἀρᾶς : **περίδρομος νὰ σὲ κόψῃ, - ποὺ νὰ σκάσῃς ἀπὸ περίδρομο**· ‖ δθ. πιθ. κτ. πρόληψιν ἢ φρ.τρώει (ἢ **ἔφαγε** ἢ **κατεβάζει** ἢ **κατέβασε**) **τὸν περίδρομο** τρώγει ἢ ἔφαγε κατὰ κόρον, παραπολὺ (ὥστε νὰ πάθῃ περίδρομον)· ‖ ὁμ. ὡς ὕβρις ἢ ὑβριστικὴ ἐπιταγή : **περίδρομος!** σιώπησε, παῦσε ὁμιλῶν· πρβλ. σκάσε, λούφαξε : Βαλαωρ. Φωτ.1,38 **περίδρομος, κεφάλα | μὴ βλαστημήσω τὸ βυζὶ ποὺ σῶδωκε τὸ γάλα**· **8)** δημ. ἡ παρωνυχία, φλεγμονὴ τοῦ ἄκρου ἑνὸς τῶν δακτύλων, τριγυρίατρα : **ἔβγαλα περίδρομο στὸ μεσιανὸ δάκτυλο καὶ δὲν μπορῶ νὰ πιάσω τὴν πένα**· πρβλ. ἐπιθ. περίδρομος-ον.

περίδρομος-ον ὁ περιτρέχων, ὁ περιβάλλων, περιφερής, στρογγύλος : Ἰλ.Ε 728 **δοιαὶ δὲ περίδρομοι ἄντυγές εἰσι**, αὐτ.726 **πλῆμναι δ' ἀργύρου εἰσὶ περίδρομοι ἀμφοτέρωθε**· ‖ ἐπὶ τῆς περιφερείας τῆς ἀσπίδος : Αἰσχ.Ἑπτ.495 **περίδρομον κύτος**, Εὐρ.Ἠλ.448 **περιδρόμῳ μὲν ἴτυος ἕδρᾳ**· πρβλ. περίδρομος (ὁ) οὐσ.· ‖ ὁμ. ἐπὶ δικτύου : Ὀρφ.ἀπ.236 **κύκλον περίδρομον αἰὲν ἑλίσσων**, Ὀππ.Ἁλ.3,99· ‖ κ. μτ. γενικ. : Σεκοῦνδ.2 **ὠκεανὸς πάσης φύσεως περίδρομος**· ‖ ὁμ. μτ. δοτ. : Διον.Περ.60 (ἁλς) **νήσοισι περίδρομος** (ἀμφ. ἐνν.ἐν Ἐπιγρ.)· **2)** ὁ περιφερόμενος τῇδε κἀκεῖσε : Αἰσχ.Ἱκ.349 **ἴδε με τὰν ἱκέτιν φυγάδα περίδρομον**, Ἀριστφ.Βάτρ.472 **περίδρομαι κύνες**· ‖ **γυνὴ περίδρομος** ἡ περιτρέχουσα τοὺς δρόμους, αἰσχρὰ γυνή : Θέογν.581· **3)** παθ. ὅντινα δύναταί τις νὰ περιέλθῃ, περιελεύσιμος, ὁ ἱστάμενος χωρίς, ὁ κεχωρισμένος, καθ' ἑαυτόν, ἐλεύθερος : Ἰλ.Β 812 **κολώνη . . περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα**, Ὀδ.Ξ 7 **αὐλὴ . . περίδρομος**, Καρκίν.π.Ἀθήν.5,189D **βαθεῖαν εἰς αὐλῶνα περίδρομον στρατοῦ**· **4)** περιφερικός : Διον.Περ.5,718· **5)** ὁ περικυκλωμένος : Εὐρ.ἀπ.1083 **κοίλη . . ὄρεσι περίδρομος** (ἐπὶ τῆς Λακωνίας), Ἀπολλ.Ρ 3,1085 **περίδρομος οὔρεσι γαῖα.**

περιδρομόχορτο (τὸ) δημ. **κ. περιδρομοχόρταρο** τὸ φυτὸν ἀσφόδελος βλ.λ.

περιδροσίζω μσν. κ. νεώτ. δροσίζω ὀλόγυρα, καθιστῶ τι δροσερόν, ἐλαφρῶς ψυχρόν : Θεόδ. Λάσκ. ἐν Μεγ.Παρακλητ. Κανόνι εἰς τὴν Θεοτόκον Ὠδ.4 Τροπ.δ', Βαλαωρ.Ἀθ.Διάκ.76 **καὶ τοῦ φιλοῦν τὸ μέτωπο καὶ τὸν περιδροσίζουν.**

περιδρύπτω ἀποφλοιῶ τι, ξεφλουδίζω ὀλόγυρα, ἀφαιρῶ τὸν φλοιὸν δένδρου : Ἀντίφιλ.ἐν ΑΠ 9,706 **εἰ δὲ περιδρύφῃς με παρ' ἀτραπιτὸν περ' ἐοῦσαν, δακρύσεις**· ὁμ. κ. παθ. καταξεσχίζομαι, ξεφλουδίζομαι : Ἰλ.Ψ 395 **ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη, ἀγκῶνάς τε περιδρύφθη** (ἐπ. παθ. ἀόρ.) ἐξεσχίσθη, ἐξεγδάρθη κατὰ τοὺς ἀγκῶνας, Κόϊντ.4,540, Φίλ.1,311 **π- χεῖρας καὶ πρόσωπα**, αὐτ.2,527 **π- δοράς**, Ἀχιλλ.Τάτ.1,12 **τοσούτοις περιδρύπτεται τραύμασιν ὅσαι τῶν κλάδων ἦσαν αἱ αἰχμαί.**

περιδύω περιεκδύω, ἐκβάλλω τι κύκλωθεν, ἀπεκδύω : Ἰλ.Λ 100 **ἐπεὶ περίδυσε χιτῶνας**, Ἀθήν.13, 607F **τῶν αὐλητρίδων τὰ ἱμάτια περιέδυεν**· ‖ μτ. αἰτ. προσ. ἐκδύω, γυμνώνω, γδύνω : Ἀντιφ. 2,2,5 **εἰ γὰρ μὴ ἔφθησαν περιδύσαντες αὐτόν**, Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.5,68 **π- τὰ νεκρά**· **2)** μτφ. στερῶ τινα κύρους, ἐπιβολῆς : Ἰώσ.ΑΙ 12,5,4 **περιδύσας τὸν ναόν, ὡς καὶ τὰ σκεύη τοῦ θεοῦ βαστάσαι**· **3)** μτ αἰτ. προσ. κ. πράγμ. ἀφαιρῶ τι παρά τινος : Ἐπίχ.254 **αὐτὰ** (ποιήματα) **περιδύσας τὸ μέτρον** (ἀμφ.), Ἰώσ.ΑΙ 6,11,5 **π- ἑαυτὸν τὴν ἐσθῆτα**, Ἀππ.Ἐμφ.Πόλ.5,67 **τὰ λοιπὰ π- τινάς**· ‖ μτ. αἰτ. κ. γενικ. : Ἰώσ.ΑΙ 9,12,3 **περιδύειν τὸν ναὸν τῶν ἀναθημάτων.**

περιεγείρω μτγν. διεγείρω, ἐρεθίζω : Ἰώσ.ΑΙ 5,9,3· ὁμ. ἐν τῷ παθ. : Ἰώσ.ΑΙ 2.9,4· κ. ἐν τῷ μέσ. τ. κτ. μτχ. : Ἰώσ.ΑΙ 17,13,3 **περιεγρόμενος.**

περιεδρεύω (ἕδρα) γλωσσ. κάθημαι, παραμένω πέριξ τινός· ‖ δθ. μτφ. πολιορκῶ πόλιν.

περιεζόμενον Ἡσ. «περιεχόμενον».

περιεθέλω Ἡσ. «περιήθελεν· ἠγάπα» κ.«περιηθέλησεν· ἠγάπησεν».

περιεῖδον ἀόρ. β' τοῦ περιορῶ-άω βλ.λ.

περιειλάς-άδος (ἡ) μτγν. ἡ περιβάλλουσα : Ἐρατοσθ.ἀπ.16,3 **περιειλάδες ζῶναι** (δ.γρ. περιηγέες).

περιείλημα-ατος (τὸ) μτγν. κ. σχόλ. περίστρεμμα, περίπλεγμα, περίδεμα : Πολυδ.7,91 **περικλήματα ποδῶν**, Σχόλ.Ἀριστφ.Νεφ.10.

περιειλημμένως Ἡσ. «περιεκτικῶς».

περιείλησις-εως (ἡ) μτγν. περιτύλιξις : Ἡρόδ. Ἰατρ.π.Ὀρειβ.10,18,15, Σωρ.1,77,84 (πληθ.)· **2)** περιφορά, περιστροφή : Πολυδ.4,156 **π- ἄστρων.**

περιειλίσσω δ. τ. τοῦ περιελίσσω βλ.λ.

περιείλω κ. Ἐπιγρ. **κ. περιειλῶ-έω** ἢ **περιίλλω** περιτυλίσσω : Ξεν.Ἀν.4,5,36 **περὶ ταὺς πόδας τῶν ἵππων καὶ τῶν ὑποζυγίων σακία περιειλεῖν** (δ.γρ. περιδεῖν, Cobet περιίλλειν), Λουκ.Ἀλέξ.15 **τῷ αὐτοῦ τραχήλῳ περιειλήσας καὶ τὴν οὐρὰν ἔξω ἀφείς**· ‖ περιδένω, περιτυλίσσω : Ἀθήν.15,672D **τὸ βρέτας . . περιειλῆσαι πάντοθεν**· **2)** Ἐπιγρ.Μιλήτ. κατασκευάζω ἀψῖδα, θόλον· παθ. περιτυλίσσομαι : Ἀθήν.15,672Ε **συνέβη περιειληθῆναι τὸ βρέτας**· ‖ συσπειροῦμαι, ἐπὶ τῆς οὐρᾶς ὄφεως : Γαλ.14

265· || συγκεντροῦμαι : Ἀχιλλ.Ἀρ.Φαιν.3 **τοῦ πυρώδους περιειληθέντος εἰς τὸ αὐτό**· κ. μέσ. περιτυλίσσομαι : Ἀριστφ.Βάτρ.1066 **ῥακίοις περιειλάμενος** (Φώτ., Σουΐδ. περιειλλόμενος ἢ περιειλόμενος, κῶδ.).

περιειλῶ-έω δ. τ. **τοῦ** περιείλω βλ.λ.

περίειμι [εἰμί] εἶμαι κύκλῳ, πέριξ τινός : Θουκ.7,81 **χωρίον ᾧ κύκλῳ τειχίον περιῆν**· **2)** συνήθ. ὑπέρειμι, εἶμαι ὑπέρτερος, ἀνώτερος, καλύτερός τινος, ὑπερτερῶ, ὑπερέχω, ἐξέχω, μτ.γενικ. προσ : Ἰλ.Θ 27 **τόσσον ἐγὼ περί τ' εἰμὶ θεῶν περί τ' εἴμ' ἀνθρώπων**, Ἐμπ.113, Ἡρ.3,146. Ξεν.Ἀπομν. 3,7,7· || ὁμ. μτ. γενικ. πράγμ. : Ἰλ Ν 631 **περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων**, αὐτ.Α 258, Ὀδ.Σ 258 **περίεσσι γυναικῶν εἶδός τε μέγεθός τε**, πρβλ.Τ 326· || ὁμ. μτγν. μτ. δοτ. πράγμ. : Ξεν.Ἀν.1,9,24 **τῇ ἐπιμελείᾳ π- τῶν φίλων**, Πλάτ.Πρωτ.342Β **σοφίᾳ τῶν Ἑλλήνων περίεισιν**· || ὁμ. κ. ἄνευ τῆς γενικ. προσ. εἶμαι ὑπέρτερος : Ἡρ.9,31 **πολλὸν γὰρ περιῆσαν πλήθεϊ οἱ Πέρσαι**, Θουκ.6,22 **ναυσὶ πολὺ περιεῖναι**· πρβλ.Ξεν.Ἀν,1,8,13· κ. ἀπολ.: Θουκ.1,144 **ἐλπὶς τοῦ περιέσεσθαι** [ἐλπὶς ἐπιτυχίας], αὐτ.8,46 **ἐκ περιόντος ἀγωνιεῖσθαι** [ἐξ ὑπεροχῆς]· **3)** διασῴζομαι ἐκ βεβαίου θανάτου, γλυτώνω : Ἡρ.3,119 **τὸν ἄνδρα καὶ τὰ τέκνα ἐγκαταλιποῦσα τὸν ἀδελφεὸν εἵλευ περιεῖναί τοι**· **4)** ἀπολ. ζῶ, ἐπιζῶ, εἰμὶ ἐν ζωῇ : Ἡρ.1,11 **αἱρέεται αὐτὸς περιεῖναι**, αὐτ.121 **τῇ σεωυτοῦ μοίρῃ περίεις** [ἀπὸ τὴν μοῖράν σου, τὴν τύχην σου], αὐτ.7,139 **τὴν Ἑλλάδα περιεῖναι ἐλευθέρην** [ὅτι θέλει παραμείνει ἐλευθέρα]· **5)** ἐπὶ πραγμ., ὑφίσταμαι, ὑπάρχω : Ἡρ.1,92 **ταῦτα μὲν καὶ ἔτι ἐς ἐμὲ ἦν περιεόντα**· **6)** ὑπολείπομαι, ἀπομένω, συχν. κτ. μτχ. : Θουκ.2,79 **ἐς Ἀθήνας ἀναχωροῦσι τῷ περιόντι τοῦ στρατοῦ**· || κυρ. ἐπὶ περιουσίας, χρημάτων κ. ἄ. : Θουκ.1,89 **τὴν περιοῦσαν κατασκευήν**, Πλάτ.Πολ.416Ε **μήτε περιεῖναι αὐτοῖς εἰς τὸν ἐνιαυτὸν μήτε ἐνδεεῖν**, αὐτ.Νόμ.923D **τὰ περιόντα τοῦ κλήρου** [τὸ περίσσευμα, τὸ ὑπόλοιπον], Δημ.303 **οἰόμενοι περιεῖναι χρήματά τῳ** [νομίζοντες, φανταζόμενοι ὅτι ἔχει τις περίσσευμα ἀνὰ χεῖρας], αὐτ.1346 **τὰ περιόντα χρήματα τῆς διοικήσεως** [τὰ ὑπολειπόμενα χρήματα μετὰ τὴν πληρωμὴν τῆς δαπάνης], αὐτ.582 **ἃ δὲ νῦν περιόντ' αὐτὸν ὑβρίζειν ἐπαίρει** (ἀλλ' ὁ περιττός, ὁ ὑπερβάλλων πλοῦτος ὅστις τὸν παρωθεῖ νῦν)· || κ. μτφ. : Δημόκρ.144 **ἐκ τοῦ περιεῦντος γενέσθαι** [εἶναι πολυτέλειαν], αὐτ.1483 **ἐκ τοῦ περιόντος τινί** [μὲ τὴν ἄνεσίν του, τὴν εὐκολίαν του], Λουκ.Ἔρωτ.33 **τοῖς ἐκ τοῦ περιόντος εἰς εὐπρέπειαν ἠσκημένοις**· || κτ. γ' πρόσ. ὑπάρχει ἀφθονία, ὑπάρχει ἐπὶ πλέον ἢ ἁπλῶς ἐπὶ πλέον : Δημ.520 **τοσοῦταν αὐτῷ περιῆν** (ἐνν. τῆς ὕβρεως), αὐτ.1279 **τοσαῦταν περίεστιν** [ἐνν. τῆς ὕβρεως] . . **ὥστε τοὺς ἠδικημένους πρὸς συκοφαντοῦσιν** [εἰς τοιαύτην κατάστασιν ἔχουν περιέλθει τὰ πράγματα παρ' αὐτοῖς, ὥστε . .], Φίλιππ.π.Δημ.160 **τοσοῦτον ὑμῖν περίεστι τοῦ πρὸς ἐμὲ μίσους** [ἔχει ὑπολειφθῆ εἰς ὑμᾶς τοσοῦτον μῖσος ἐναντίον μου]· **7)** μένω ὡς ἀποτέλεσμα, ὑπολείπομαι ἐπὶ πλέον, ἀπομένω : Δημ.172 **ὑμῖν περίεστιν ἐκ τούτων** [ὅ,τι ἔμεινεν ὑπόλοιπον, ὅ,τι ἐκερδήσατε ἐκ πάντων τούτων], αὐτ.565 **ἐνίοις . . τὸ μηδὲν ἀναλῶσαι . . περίεστιν** [εἴς τινας τὸ ἀποτέλεσμα . . εἶναι ὅτι οὐδὲν ἐδαπάνησαν], αὐτ.1432 **ψηφίσμαθ' ὑμῖν περιέσται, βελτίω δ' οὐδ' ὁτιοῦν τὰ πράγματ' ἔσται** [θὰ ἔχητε πλῆθος ψηφισμάτων, ἀλλά . .], Αἰσχίν.1,154 **ὥστε μηδὲν ἄλλ' ἢ τὰς αἰσχύνας αὐτῷ περιεῖναι**· || ὁμ. μτ. ἀπαρφ. : Δημ 26 **περίεστι τοίνυν ὑμῖν ἀλλήλοις ἐρίζειν**· πρβλ. περιγίγνομαι.

περίειμι [εἶμι] π. τοῖς κωμ. τὸ ι τῆς περὶ ἐνίοτε ἐκθλίβεται **εἰς τὴν μετοχὴν περιών, περιόντες** περιέρχομαι, ὑπάγω κύκλῳ, ὀλόγυρα : Ἡρ.2,138 **τὸ ἱρὸν κατορᾶται πάντοθεν περιόντι**, Θουκ 4,36 **περιιέναι κατὰ νώτου αὐτοῖς** [κυκλώνω καὶ προσβάλλω ἐκ τῶν νώτων αὐτούς], Λυσ.31,18 **περιιὼν κατὰ τοὺς ἀγρούς**, Πλάτ.Μίν.320C **περιῄει κατὰ τὰς κώμας**· || περιέρχομαι, φέρνω γύρα, περιέρχομαι ἀσκόπως : Ἱππ.Ἀγμ.15, αὐτ.Ἀδ.12, Φρύν. Κωμ.3,4 **κατὰ τὴν ἀγορὰν περιόντες**, Δημ.43 **βούλεσθε περιιόντες πυνθάνεσθαι**, αὐτ.54, αὐτ.220. || μτ. αἰτ. τόπου, περιέρχομαί τι : Ἡρ.1,159 **περιιὼν τὸν νηὸν κύκλῳ**, Πλάτ.Κρατ.409Β **ὁ ἥλιος κύκλῳ περιιὼν τὴν σελήνην**, Ἐπιγρ. **αἱ μὴ περιιεῖεν** (τὰν ἱερὰν γᾶν)· || ἐπιθεωρῶ : αὐτ.5,33 **περιιόντος τὰς ἐπὶ τῶν νεῶν φυλακάς**, Ἀριστφ. Εἰρ.957 **περίιθι τὸν βωμὸν ταχέως ἐπιδέξια**, αὐτ. Πλ.709 **ἐν κύκλῳ . . περιῄει πάντα**· || περιηγοῦμαι : Ξεν.Ἀν.7,1,33 **τὴν Ἑλλάδα περιῄει**· || κ. ἐπὶ ἤχων : Ἀριστφ.Βάτρ.154 **αὐλῶν σε περίεισιν πνοή**· **2)** περιέρχομαι εἴς τινα, ἰδ. κατὰ σειρὰν ἢ κατὰ κληρονομικὴν διαδοχήν : Ἡρ.1,120 **ἡ ἀρχὴ . . ἐς τὸν παῖδα περιιοῦσα**, αὐτ.2,120 **ἡ βασιληΐη ἐς Ἀλέξανδρον περιῄιε**· **3)** ἐπὶ κανονικῶς ἐπανερχομένων χρονικῶν περιόδων : Ἡρ.2,121 **χρόνου περιιόντος** [καθὼς ὁ χρόνος περιῆλθεν, ἔφθασεν], αὐτ.2,4 **ὁ κύκλος τῶν ὡρέων ἐς τὠυτὸ περιιών**, αὐτ.4,155, Θουκ.1,30 **περι(ι)όντι τῷ θέρει**, Ξεν.Ἑλλ. 3,2,25 **περιιόντι δὲ τῷ ἐνιαυτῷ**.

περιείργω ἀττ. ἀντὶ περιέργω βλ.λ., περικλείω, περιφράσσω, κλείω, φράσσω τι ὀλόγυρα : Θουκ. 1,106 **ἔτυχεν ὄρυγμα μέγα περιεῖργον**.

περιείρω παρεμβάλλω ἢ προσαρμόζω ὀλόγυρα, διαπερῶ τι κατὰ σειρὰν ὀλόγυρα : Ἡρ.2,96 **περὶ γόμφους πυκνοὺς καὶ μακροὺς περιείρουσι τὰ διπήχεα ξύλα**.

περιεκλεπτύνω μτγν. καθιστῶ τι λίαν λεπτόν, ἐκλεπτύνω τι λίαν, ἐν τῷ παθ. : Ζώσ.Ἀλχ.223Β.

περιεκτικός-ή-όν [περιέχω] μτγν., πάπ., σχόλ. κ. νεώτ. ὁ περιέχων πολλὰ ἐν ἑαυτῷ συντόμως, ὁ περιλαμβάνων ἐν βραχεῖ, περιληπτικός, μτ. γενικ. : Ζήν.Τ 1,30 **περιεκτικὸς ἑτέρου**, Διοσκ.2,148 **θυλάκια περιεκτικὰ σπερματίων**, Ῥοῦφ.Ἀνατ.30, Γαλ. 4,722, αὐτ.5,147, Κλεομήδ.1,8, Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.10, 24,Πλωτῖν.3,7,2 **ὁ κόσμος ὁ νοητὸς ὅ τε αἰὼν περιεκτικὰ ἄμφω καὶ τῶν αὐτῶν**, Πρόκλ. Στοιχ.Θεολ.177, Θεολ.Ἀριθμ.60, - **δοχεῖον λίαν περιεκτικόν**, - **βιβλίον περιεκτικὸν πολλῶν διδαγμάτων**· || ὁμ. νεώτ. μτφ. ἐπὶ λόγου, ὁ περιέχων πολλὰ νοήματα ἐν ὀλίγαις λέξεσι, συνοπτικός, περιληπτικός : **ὁ λόγος τοῦ προέδρου τῆς κυβερνήσεως ἦτο λίαν περιεκτικός**· **2)** ὁ περιβάλλων τὸ πᾶν, ἐν τῷ ὑπερθ. : Ἀρρ.Ἐπικτ.1,9,4 **τὸ περιεκτικώτατον πάντων**· || περιληπτικός : Πτολ.Γεωγρ.4,1 [Wilberg] **μέχρι μόνων τῶν ἐν ὅλαις περιεκτικωτέραις περιγραφαῖς αὐτῇ συνημμένων**, Δαμάσκ.Ἀρχ.85 (συγκρ.)· **3)** ὁ δι' ἑαυτὸν κρατῶν τὰ χρήματά του, ὁ μὴ δαπανῶν, ὁ φειδόμενος, ἀντίθ. ἐκχύτης : Λουκ 8Πρ.24 **ἐπεὶ γάρ ἐστιν ὁ μέν τις ἐκχύτης, ὁ δὲ περιεκτικός, ἐμαυτὸν μὲν ἀσκῶ εἶναι περιεκτικόν, τὸν δὲ μαθητὴν ἐκχύτην**, Κατ.ἈστρΧ.Κ 8(4)1.173· **4)** κ. νεώτ. γραμμ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. **περιεκτικὸν ὄνομα** ὄνομα σημαῖνον τόπον ἐν ᾧ πολλὰ τοῦ αὐτοῦ εἴδους περιέχονται, οἷον παρθενών, θησαυρός : Διον.Θρ. 636,14, Φίλ.1,541, Ἡρωδιαν.1,35· || ὁμ. νεώτ. ἐν τῷ πληθ. **περιεκτικὰ** [τὰ] παρώνυμα ὀνόματα δηλοῦντα τόπον ἔνθα ὑπάρχει πλῆθος προσώπων, ζῴων ἢ καὶ πραγμ., οἷον ὀρνιθών, καλαμών, ἐλαιών· **5)** **περιεκτικὸν ῥῆμα** τὸ ἔχον ἐνεργ. κ. παθ. σημ., ὡς δωροῦμαι, βιάζομαι : Σχόλ.Ἀπολλ.Ρ 1,1.

περιεκτικότης-ητος [ἡ] νεώτ. ἡ ἰδιότης, τὸ γνώρισμα τοῦ περιεκτικοῦ, τὸ ὅσον περιέχεται ἔν τινι, ἡ ἀναλογία μεθ' ἧς ὑλικόν τι εὑρίσκεται ἀνα-

μεμιγμένον μεθ' ἑτέρου : ἡ εἰς οἰνόπνευμα περιεκτικότης τοῦ οἴνου.

περιεκτικῶς ἐπίρρ. μτγν. λεξ. κ. νεώτ. περιληπτικῶς, συντόμως· Ἡσ. γλώσσ. τοῦ περιειλημμένως βλ.λ.· κ. συγκρ. **περιεκτικώτερον** : Ἀνών. ἐν Ἀριστλ.Κατ.25,28, Ἡσ.

περιεκχέομαι μτ. γενικ. ἐκχέομαι πέριξ, ὁλόγυρα, ἀπ' ὅλα τὰ μέρη : Γαλ.18(2)1,446.

περιεκχύνω μσν. ἐκχύνω ὁλόγυρα : Μόσχ.Ι Λειμωνάριον ἐν Cotel.Monum. τ.2,344B **κολυμβήθραν πεπληρωμένην ὕδατος καὶ περιεκχύνουσαν.**

περιέλασις-εως (ἡ) τὸ περιελαύνειν βλ.λ. : Ἱππ. 292,43 **τὰ ἔρσενα ἕως ἂν οὐχ οἷά τ' ἔῃ ἐφ' ἵππου ὀχέεσθαι..κάθηται ἐν τῇ ἁμάξῃ..διὰ τὰς μεταστάσιας καὶ περιελάσιας**· **2)** τὸ ἐξακοντίζειν ὁλόγυρα : Εἰκ.π.Πλούτ.Ἠθ.916D (πληθ.)· **3)** λεωφόρος : Ἡρ.1,179 **τὸ μέσον δὲ τῶν οἰκημάτων ἔλιπον τεθρίππῳ περιέλασιν,** Ζώσιμ.Ἱστ.3,13,2 **περιελάσεσι δὲ καὶ ἐκδρομαῖς.**

περιελαύνω, μέλλ. **περιελῶ,** ἐλαύνω πέριξ : Ξεν. Συμπ.2,27 **χρὴ τοὺς οἰνοχόους μιμεῖσθαι τοὺς ἀγαθοὺς ἁρματηλάτας, θᾶττον περιελαύνοντας τὰς κύλικας,** Πολυβ.6,30· **2)** ἁρπάζω, ἀπάγω ὡς λάφυρα, ἐν ἀναφορᾷ πρὸς κτήνη : Παρθ.20,1 **π- λείαν πολλήν,** Ἀππ.Ἀννιβ.12, Παλαίφ.18 **π-** (πρόβατα), Πορφ.Ἀποχ.2,30 **π- βοῦς**· ‖ ὁμ. ἐν τῷ μέσ. περισυνάγω καὶ συνελαύνω : Πολύβ.4,29,6 **διαρπάσαντες τὴν τῶν Κυναιθέων πόλιν καὶ πολλὰ περιελασάμενοι σώματα καὶ θρέμματα**· **3)** μτφ. ἐνοχλῶ, κατατρέχω, βασανίζω τινά : Ἀριστφ.Ἱππ.887 **οἵοις πιθηκισμοῖς με περιελαύνεις,** αὐτ.290 **περιελῶ σ' ἀλαζονείαις** (διόρθ. Elmsl. -είας)· κ. παθ. : Ἡρ.1,60 **περιελαυνόμενος τῇ στάσι,** Δημ.1049 **μή με περιελαθέντα περιιδεῖν ὑπὸ τούτων**· **4)** ποιῶ τι ἐν κύκλῳ, οἰκοδομῶ πέριξ : Ἰλ.Σ 564 **περὶ δ' ἕρκος ἔλασσεν,** Ὀδ.Η 113 **περὶ δ' ἕρκος ἐλήλαται ἀμφοτέρωθεν,** Αἰσχ. Πέρσ.872 **ἐληλαμέναι πέρι πύργον,** Πλούτ.Ρωμ.11 **περιελαύνων αὔλακα βαθεῖαν**· **5)** κτ. ἔκφρ. ἀμτβ. **περιελαύνω** (ἐνν. ἅρμα, ἵππον) ὀχοῦμαι πέριξ, περιιππεύω, περιέρχομαι, περιτρέχω ἔφιππος ἢ ἐφ' ἁμάξης : Ἡρ.1,106 **ἥρπαζον περιελαύνοντες,** Θουκ.7,44 **οἱ ἱππῆς τῶν Συρακοσίων περιελάσαντες διέφθειραν,** Ξεν.ΚΠ 1,4,24 **τοὺς πεπτωκότας περιελαύνων ἐθεᾶτο,** αὐτ.7,1,36· ‖ κ. μτ. αἰτ. τόπου : Ἡρ.4,7 **ὅσα ἂν ἵππῳ ἐν ἡμέρῃ μιῇ περιελάσῃ** (τόσον διάστημα ὅσον..)· πρβλ. Ξεν.ΚΠ 4,2,32· **6)** μτφ. ἀνατρέχω, προσφεύγω : Φιλόστρ. Ἀπολλ.7,14 **οὐδὲ ἐς ὁτιοῦν περιελᾷ ψεῦδος.**

περιέλευσις-εως (ἡ) μτγν. τὸ περιέρχεσθαι κύκλῳ, τὸ βαίνειν πέριξ, περιοδεία : Πλούτ.Ἠθ.916D (πληθ.) (ἀμφ.)· πρβλ. περιέλασις· ‖ γλώσσ. τοῦ περίοδος βλ.λ. : Φώτ., Σουΐδ.

περιέλιγμα-ατος (τὸ) νεώτ. τὸ δι' οὗ περιτυλίσσεταί τι, πᾶς λεπτὸς ἀγωγός, ἢ λεπτὸν σχοινίον ἢ καλῴδιον δι' οὗ περιελίσσεται πρᾶγμά τι.

περιελιγμός (ὁ) μτγν. ἐπὶ ποταμοῦ, καμπή, ὀφιοειδὴς δρόμος : Ἀγαθ.2,21 **καμπὰς καὶ περιελιγμοὺς ποιεῖσθαι.**

περιέλιξις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. περιστροφή, περιτύλιξις, τὸ τύλιγμα πέριξ τινός : Πορφ.Ἐμβρ. 10,3, Πλούτ.Θησ.21 (πιθ.)· ‖ ναυτ. ἡ ἐργασία καθ' ἣν χονδρὸν σχοινίον περιτυλίσσεται διὰ διστρόφου συσφιγγομένου εἰς κανονικὰς καὶ πυκνὰς περὶ αὐτὸ στροφὰς διὰ καλοσφύρας, πατερνάρισμα· **2)** ἐπὶ ἐπιδέσμων, στροφή : Γαλ.18(2)809.

περιελίσσω κ. νεώτ., ἀττ. -ίττω, ἰων. **περιειλίσσω** ἑλίσσω, τυλίσσω τι πέριξ ἄλλου, περιβάλλω, περικαλύπτω : Ἡρ.8,128 **περιειλίξαντες καὶ πτερώσαντες τὸ βιβλίον ἐτόξευον ἐς συγκείμενον χωρίον,** Ἱππ.Ἄρθρ.80, Ξεν.Κυν.6,17 **κυνοδρομεῖν περιελίξαντα ὃ ἀμπέχεται περὶ τὴν χεῖρα,** Αἰν. Τακτ.18,12· ‖ **νεώτ. ναυτ.** περιβάλλω διὰ λεπτῆς δετηρίας παχύτερον σχοινίον, πατερνάρω· ‖ μέσ. περιτυλίσσω εἰς ἐμαυτόν : **ἱμάντας περιειλίττονται** (περιτυλίσσουν περὶ τὰς χεῖρας ἱμάντας πρὸς πυγμαχίαν) : Πλάτ.Πρωτ.342C· κ.παθ.: Πλάτ.Φαίδ.112D **περιελιχθέντα περὶ τὴν γῆν ὥσπερ οἱ ὄφεις,** Ἀριστλ.ΖΙ 540b,2 **οἱ ὄφεις περιελίττονται ἀλλήλαις,** Φίλ.Μηχ.Βελοπ.95,8 **τριβόλους στυππίῳ περιειλιγμένους,** Ἐπιγρ. **δράκων περὶ τὸν ἄξονα περιειλιγμένος**· **2)** ἀμτβ. ἐπὶ ὁδηγοῦ, βαίνω, βαδίζω ἑλικοειδῶς : Πλούτ.Κράσσ.29 **μηδὲν ὑγιὲς στρέφειν καὶ περιελίττειν**· ‖ παθ. περιστρέφομαι : Ἐμπ. 46 **ἅρματος ὡς πέρι χνοίη ἑλίσσεται** (ἀμφ.)· ‖ **ἐπὶ** στρατευμάτων, κάμνω μεταβολήν : Ἀρρ. Τακτ.21,3· **3)** ἀμτβ. ἐν τῷ ἐνεργ. περιστρέφω ἐμαυτόν, κουλουριάζομαι γύρω σὲ κάτι : Ἀρρ. Τακτ.39,3· ‖ ἐπὶ ἀράχνης, καλύπτω περιελισσόμενος πέριξ, ὁλόγυρα, περιτυλίσσω : Ἀριστλ.Ζ: 623a,14 **περιδεῖ καὶ περιελίττει ταῖς ἀραχνίοις,** αὐτ.ΖΜ 659a,1 (ὁ ἐλέφας τῷ μυκτῆρι) **τὰ δένδρα περιελίττων**· ‖ ὁμ. κ. μέσ. μτ. δοτ. : Ἀριστλ.ΖΙ 623a,34 **ἐπιτίθεται καὶ περιελίττεται καὶ τοῖς μείζοσι ζῴοις**· **4)** κατασκευάζω πέριξ, ὁλόγυρα : Πλούτ.Λούκ.39 **διαδρομὰς ἰχθυοτρόφους τοῖς οἰκητηρίοις περιελίσσοντος.**

περιελκυσμός (ὁ) μτγν. περισυρμός, περισπασμός, περισπαστικὸν πλάνημα : Πλωτῖν.418B **περιελκυσμοὺς τῆς ψυχῆς.**

περιέλκω, ἀττ. ἀόρ. **περιείλκυσα,** μτγν. **περιεῖλξα,** ἕλκω, σύρω τινὰ ἤ τι πέριξ, ὁλόγυρα, σύρω τῇδε κἀκεῖσε : Ξεν.Ἀν.7,6,10 **δόντα δίκην ὧν ἡμᾶς περιεῖλκε,** Ἀριστλ.ΗΝικ.1145b,24 **π- τινὰ ὡς ἀνδράποδον,** Φιλόστρ.Ἡρ.19,8 **π-** (τὸν Ἕκτορα) **τῷ τείχει**· κ. παθ. : Ἱππ.Ἀγμ.13, αὐτ.Ἄρθρ. 3, Πλάτ.Πρωτ.352C **ὥσπερ περὶ ἀνδραπόδου, περιελκομένης ὑπὸ τῶν ἄλλων ἁπάντων,** Ἀριστλ. ΗΝικ.1147b,16· **2)** μτφ. **περιέλκειν τοὔνομα** (διασύρειν, ἀμαυροῦν τὴν ὑπόληψίν τινος) : Ἰουλ. Λόγ.7,214D· **3)** ἀποτρέπω, ἀποσπῶ τοῦ προκειμένου, περισπῶ : Πλάτ.Χαρμ.174B **πάλαι με περιέλκεις κύκλῳ,** Γαλ.6,851 **π- διάνοιαν ἐπί τι**· κ. παθ. : Λογγῖν.15,11 **π- ἀπό τινος εἴς τι.**

περιεμφανίζω μτγν. ἀποδεικνύω, ἐξηγῶ δι' ἀποδείξεων : Ἥρων Αὐτομ.24,1 **περιεμφανίσαι τίνι τρόπῳ τὴν κίνησιν λαμβάνει** (τὰ ζῴδια).

περιένδυμα-ατος (τὸ) νεώτ. περιένδυσις βλ.λ.: **περιένδυμα νωτιαίου μυελοῦ** (στιβὰς νευρογλοίας περιβάλλουσα ἔξωθεν τὴν λευκὴν οὐσίαν τοῦ νωτιαίου μυελοῦ καὶ συνδέουσα ταύτην μετὰ τῆς χοριοειδοῦς μήνιγγος).

περιένδυσις-εως (ἡ) νεώτ. ἔνδυσις, ἐπένδυσις πέριξ, ὁλόγυρα, τὸ περιβάλλειν, περικαλύπτειν τι.

περιενίσταμαι παθ. εἶμαι ἐγγύς, ἐγγίζω, πλησιάζω: Θεόφρ.ΦΙ 3,4,2 **περιενισταμένου τοῦ ἦρος.**

περιέννυμι ἐπ. ρ. ἀπαντῶν εἰς τὸν ἐνεργ. κ. μέσ. ἀόρ. περιβάλλω τι, ἐνδύω : Ἰλ.Π 670 **περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσσον,** αὐτ.680, αὐτ.Σ 451 **περὶ μὲν τὰ ἃ τεύχεα ἕσσεν**· ‖ ὁμ. μέσ. περιβάλλομαι, φορῶ : Ἡσίοδ.Ἔργ.539 **χλαῖναν . . περιέσσασθαι** (νὰ ἐνδυθῶ, φορέσω μανδύαν).

περιεξαιρῶ-έω μτγν. ἐξαλείφω : Γαλ.16,837.

περιεξανθῶ-έω μτγν. καλύπτομαι πέριξ, ὁλόγυρα, ὑπὸ ἐξανθημάτων : Γαλ.5,115 **π- μέλασιν ἐξανθήμασιν.**

περιεξάπτομαι μτγν. ἀνάπτω πέριξ, κύκλῳ, ὁλόγυρα : Γαλ.7,674.

περιεπτισμένως (περιπτίσσω) ἐπίρρ. μτγν. ἐκλεπυριστικῶς, ἐκφλοιωτικῶς, ξεφλουδιστά, ὅθ. μτφ. ἐπὶ λόγου, εἰς διαυγές, καθαρὸν ὕφος : Πολυβ.6,150.

περιέπω κ. νεώτ., παρατ. **περιεῖπον,** μέλλ. **περιέψω,** ἀόρ. **περιέσπον,** ἀπαρφ. **περισπεῖν,** μέσ. μέλλ. **περιέψομαι,** ἀπαρφ. παθ. ἀόρ. (μὴ ἀπαντῶν

π. άττ. πεζογρ.) **περιεφθῆναι,** μεταχειρίζομαι καλῶς ἢ κακῶς· ἐν χρ. μτ. ἐπιρρ. ἢ ἄλλης τροπικῆς λέξεως ἐξ ἧς καθορίζεται ἡ ἔννοια, ἐπὶ καλῆς σημασίας : Ἡρ.1,73 **τούτους περιεῖπε εὖ** (τοὺς μετεχειρίζετο καλῶς, τοὺς περιεποιεῖτο), αὐτ.2,69 **κροκόδειλον . . περιέποντες ὡς κάλλιστα,** Ξεν. Συμπ.8,38 **ταὐτὸν ταῖς μεγίσταις ἂν τιμαῖς περιέπειν,** αὐτ.ΚΠ 4,4,12 **π- τινὰ ὡς εὐεργέτην καὶ φίλον, οὐχ ὡς δοῦλον·** ‖ κ. ἄνευ τροπικῆς λ. μεταχειρίζομαί τινα μετὰ σεβασμοῦ ἢ τιμῆς, περιθάλπω : Ξεν.Ἀπομν.2,9,5 **μάλα περιεῖπεν αὐτόν,** Διον.Ἀλ.Ρωμ.8,45 **κλαίων τε καὶ περιέπων κατεῖχεν** (τὴν μητέρα) **ἐκλελυμένην καὶ ῥέουσαν ἐπὶ τὴν γῆν,** Πλούτ.Νόμ 3 **ἀλλ' αὐτοῦ περιέπων πατέρα γηραιὸν ἐν Σαβίναις ὑπέμενεν,** Ἀρρ.Ἐπικτ.3,23,14 **ἐπῄνεις καὶ περιεῖπες αὐτόν,** Πορφ.Μαρκ.17 **π- τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν·** **2)** ἐν κακῇ σημ. φέρομαι πρός τινα κακῶς, τὸν κακομεταχειρίζομαι : Ἡρ.1,114 **τρηχέως κάρτα περιέσπε,** αὐτ.73 **τρηχέως κάρτα περιέσπε ἀεικείῃ,** αὐτ.215 **εἰ δὲ μή, ἅτε πολεμίους περιέψεσθαι·** κ. παθ. : Ἡρ.5,1 **περιεφθέντας.. ὑπὸ Παιόνων τρηχέως,** αὐτ.81,Ἱππ. Προρρ.2,23 **ὑπὸ τοῦ νοσήματος κακῶς περιέπεσθαι,** Ξεν.Ἑλλ.3,1,16 **οὐ πάνυ τι καλῶς περιείποντο·** **3)** ἀπολ. ἐν τῇ μτχ. ἀγρύπνως, μετὰ προσοχῆς : Πολύβ.4,10,5 **ἐφήδρευον τῇ τῆς λείας ἐξαποσταλῇ περιέποντες.**

περιεργάζομαι (περίεργος) κ. νεώτ., μέλλ. **περιεργάσομαι** κ. παθ. **περιεργασθήσομαι,** κοπιάζω καθ' ὑπερβολὴν περί τι, καταγίνομαι κοπιωδῶς εἴς τι, εἰς μάτην προσπαθῶ, μτ. μτχ. : Ἡρ.2,15 **περιεργάζοντο δοκέοντες πρῶτοι ἀνθρώπων γεγονέναι,** Πλάτ.Ἀπολ.19D **Σωκράτης περιεργάζεται ζητῶν τά τε ὑπὸ γῆς καὶ τὰ ἐπουράνια,** Δημ. 248 **περιείργασμαι μὲν ἐγὼ περὶ τούτων εἰπών, περιείργασται δ' ἡ πόλις ἡ πεισθεῖσα ἐμοί·** ‖ μτ. δοτ. τρόπου, καταβάλλω ματαίας προσπαθείας, ἐνεργῶ ἢ χρησιμοποιῶ τι ἄνευ ἀνάγκης ἢ πέρα τοῦ δέοντος : Ἡρ.3,46 **τῷ θυλάκῳ περιεργάσθαι,** Ἀριστλ.Ποιητ.1462a,6 **περιεργάζεσθαι τοῖς σημείοις,** Αἰλ.ΠΙ 4,11 **π- τῷ οἰκιδίῳ** (μάταια δαπανῶ εἰς τὴν οἰκίαν)· κ. παθ. : Λουκ.Ἡρ.6 **οὐδὲ περιείργασται ἐν αὐτοῖς** (οὐδὲ ὑπάρχει τι περιττὸν ἐν αὐτοῖς), Αἰλ.ΠΙ 2,44 **πλέον οὐδὲν περιείργασται τῷ Θέωνι·** **2)** μτ. αἰτ. καταγίνομαι εἴς τι : Ἀριστφ.Ἐκκλ.220 **εἰ μή τι καινὸν ἄλλο περιειργάζετο** (ἀσχολοῦμαι περὶ νέον τι πρᾶγμα), Φιλόστρ.Εἰκ.2,12 **αἱ μέλιτται π- τὰ παιδίον·** **3)** ἐπεμβαίνω:Χίλ.π.Στοβ.3,1,172 **π- τὰ ἀλλότρια** (ἐπεμβαίνω εἰς τὰ ξένα), Πολύβ.18,51,2 **περιεργάζεσθαι τῶν κατὰ τὴν Ἰταλίαν οὐδέν** (ἀναμιγνύομαι εἰς τὰ πράγματα τῆς Ἰταλίας), Φώτ. «περιεργάζεσθαι· πολυπραγμονεῖν»· **4)** ἀπολ. εἶμαι ἄνθρωπος περίεργος, ἀσχολοῦμαι εἰς ὑποθέσεις ἄλλων ἀνθρώπων, πολυπραγμονῶ : Δημ.805 **ἐπὶ δὲ τῶν περιεργαζομένων τι καὶ κοινῇ πάντας ἐνοχλούντων,** αὐτ.890, Μέν.Ἐπιτρ.358, Λιβάν.Ἐπιστ.1068,3· ‖ δαπανῶ τὸν καιρόν μου ἀσκόπως, παρατηρῶν πράγματα ἄνευ ἀμέσου ἐνδιαφέροντος, χαζεύω : ΚΔ Θεσσ.2,3,11 **μηδὲν ἐργαζομένους, ἀλλὰ περιεργαζομένους·** **5)** διαπραγματεύομαι τὴν τιμὴν ἀντικειμένου τινός, παζαρεύω : Πάπ. **π- περὶ τῆς τιμῆς·** **6)** ἐν καλῇ σημ. ἐπεξεργάζομαι, φιλοτεχνῶ : Μέν Ρητ.394S· **7)** ἐρευνῶ ἐντελῶς : Ἰουλ. Λόγ.7,217· πρβλ.Εὐνάπ.Ἱστ.ἀπ.250D· ‖ ἀναζητῶ ἐπιμελῶς, ψάχνω νὰ εὕρω » Ζώσ.Ἀλχ.111B **π- πόθεν ἡ εἴσοδος·** ‖ κ. νεώτ. παρατηρῶ, ἐξετάζω τι μετὰ προσοχῆς καὶ εἰς τὰς λεπτομερείας αὐτοῦ : **τὸ περίστροφόν του ἐξεπυρσοκρότησε καθ' ἣν ὥραν τὸ περιειργάζετο·** **8)** ἐπὶ οὐσιῶν, ἐπιφέρω ἀποτέλεσμά τι : Γαλ.18(1),484 **ταῦτα περιεργάζεσθαι.**

περιεργασία (ἡ) μτγν. κ. μσν. περιεργία βλ.λ. : Λογγῖν.3 **σχολαστικὴ νόησις, ὑπὸ περιεργασίας λήγουσα εἰς ψυχρότητα·** ὅμ. ἐν τῷ πληθ. : Ἀριστείδ.2,535S· **2)** μέριμνα, θλῖψις : Ἀχμ.Ὀνειροκρ.204,19 **τῆς . . περιεργασίας κουφισθήσεται.**

περιεργία (ἡ), νεώτ. **περιέργεια** ματαία, ἀνωφελὴς ἔρευνα, λεπτολογία ἢ ἀμετρία, ἔν τε λόγῳ καὶ ἔργῳ ἀσχολία περὶ ἀνωφελῆ καὶ μικροῦ λόγου ἄξια πράγματα : Πλάτ.Σίσ.387C **ἀλλὰ μὴ ἐμὴ περιεργία ᾖ καὶ τὸ ἐρωτῆσαί σε περὶ τούτου·** ‖ κ. νεώτ. τὸ ἐρευνᾶν πράγματα μὴ ἐνδιαφέροντα : Πλούτ.Ἠθ.516A, **- ἡ περιέργεια εἶναι ἐλάττωμα·** ‖ κ. γεν. ἐπίμονος προσοχὴ περί τι : **δὲν ἔχω καμμίαν περιέργειαν εἰς αὐτὰ τὰ πράγματα, - ὁ λόγος ἐκίνησε τὴν περιέργειαν ὅλου τοῦ κόσμου·** **2)** μεγάλη ἐπεξεργασία : Μέν.Ρητ.342S· ‖ **πεμμάτων περιεργίαι** ὑπὲρ τὸ δέον ἐπιμελὴς καὶ ἰδιότροπος κατασκευὴ πλακούντων : Λουκ. Νιγρ.33· **3)** ἀνωφελὴς μάθησις : Ἱππ.Εὐσχ.1· **4)** τὸ ἀναμειγνύεσθαι εἰς τὰς ὑποθέσεις τῶν ἄλλων, ἀδιακρισία : Θεόφρ.Χαρ.13 **περιεργία δόξει εἶναι προσποίησίς τις λόγων καὶ πράξεων μετ' εὐνοίας,** Λουκ.Ἀλ.Ἱστ.5 **ἡ τῆς διανοίας περιεργία,** αὐτ.Θε.Δ 7,4 **ὑπὸ περιεργίας ἄχρι τοῦ Ἅδου κατίοι,** Λιβάν.Λόγ.2,53· **5)** περίεργα τεχνάσματα, θαυματοποιίαι : Σιμπλίκ Οὐρ.536,1.

περιεργοπένητες (οἱ) ὄνομα, τίτλος βιβλίου τοῦ Διογενειανοῦ, ὅπερ ἦτο εἶδος λεξικοῦ περιέχοντος κατὰ στοιχεῖον τάς τε Ὁμηρικάς, κωμικάς, τραγικὰς καὶ τὰς παρὰ λυρικοῖς καὶ ἄ. ποιηταῖς κειμένας λέξεις· Ἡσ. Ἐπιστ. πρὸς Εὐλόγ.

περίεργος(-η|-ο(ν) (ἔργω) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ λίαν, ὑπερμέτρως ἐπιμελής, προσεκτικός, ὅθ. ὁ καθ' ὑπερβολὴν φροντίζων καὶ εἰς μάταιον οὕτω κόπον ὑποβαλλόμενος : Λυσ.12,35 **ἤ που σφᾶς αὐτοὺς ἡγήσονται περιέργους ὑπὲρ ὑμῶν τιμωρουμένους·** ‖ ὁ ὑπερβαλλόντως λεπτολόγος : Ἀντιφάν.ἐν ΑΠ 11,322 **γραμματικῶν περίεργα γένη·** **2)** ὁ ἀρεσκόμενος εἰς τὴν ἔρευναν, τὴν ἐξέτασιν τὴν εἰς γνῶσιν τείνουσαν, ἐρευνητικός : Γαλ.6,635 **περίεργα παιδία, - ἀπὸ μικρὸς ἦταν πολὺ περίεργος κι ἔμαθε πολλά·** κ. ὑπερθ. : Ἡρωδιαν.Ἱστ. 4,12,3, δημ. φρ. εἶμαι περίεργος **νὰ μάθω - ν' ἀκούσω - νὰ ἰδῶ** (λίαν ἐπιθυμῶ)· ‖ ὅθ. τὸ οὐδ. **τὸ περίεργον** ὡς οὐσ. ἡ περιέργεια : Λουκ.Ἀλέξ. 4 **καὶ τό τε περίεργον . . καὶ πρὸς τὰ μαθήματα εὐφυὲς . . ἐς ὑπερβολὴν ἕκαστα ὑπῆρχεν αὐτῷ·** **3)** περίφροντις, σκεπτικός, σοβαρῶς ἀπησχολημένος εἴς τινα σκέψιν, μέριμναν : Μέν.Ἐπιτρ.43 **σκυθρωπὸν ὄντα με ἰδὼν «τί σύννους», φησί, «Δᾶος;» «εἰ γάρ;» ἐγώ· «περίεργός εἰμι»·** **4)** κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ τὰ ἀλλότρια ἐξετάζων, ὁ ἀσχολούμενος μὲ τὰ πράγματα τῶν ἄλλων, ὁ ἀτόπως πολλάκις ἀναμειγνυόμενος εἰς ξένα ζητήματα, ὑποθέσεις : Ἰσοκρ.5,98 **εἰ τὰς σὰς πράξεις σοι διεξιοίην, δικαίως ἂν ἀνόητος ἅμα καὶ περίεργος εἶναι δοκοίην,** Ξεν.Ἀπομν.1,3,1 **τοὺς δὲ ἄλλως πως ποιοῦντας περιέργους καὶ ματαίους ἐνόμιζεν εἶναι,** Μέν.Σαμ.85, ΚΔ Τιμ.1,5,13 **καὶ φλύαροι καὶ περίεργοι, λαλοῦσαι τὰ μὴ δέοντα - πολὺ περίεργη γυναίκα, ὅλα θέλει νὰ τὰ μαθαίνῃ·** ‖ κ. δημ. τὸ οὐδ. πληθ. ἐν ἐπιρρ. χρ. μετὰ περιεργείας : Στράττ.ἐν ΑΠ 12,175 **περίεργα βλέπειν·** κ. συγκρ. : Ἡρωδιαν.Ἱστ.5,3,8· **5)** ἐν παθ. σημ. ὁ μετ' ἰδιαζούσης προσοχῆς, ἀκριβείας, ὁ λίαν ἐπιμελῶς εἰργασμένος, πεποιημένος, ὁ ἐπιτετηδευμένος : Ἀριστφ.ἀπ.321 **περίεργα φορήματα,** Πλούτ.Ἠθ.64A **ὥσπερ ζωγράφημα περίεργον·** ὅθ. κ. τὸ οὐδ. ἀντὶ τοῦ ἀφηρημ. οὐσ. : Λουκ.Νιγρ.13 **τῆς κόμης τὸ περίεργον·** ‖ εἰδ. ἐπὶ τῶν ἐκφραστικῶν μέσων, τρόπων, ἐπὶ τοῦ ὕφους ἐν τῇ γλώσσῃ, ἐν τῇ τέχνῃ τοῦ λόγου : Αἰσχίν.3,229 **ἐξ ὀνομάτων . . περιέρ-**

γων, Διον.'Αλ.Λυσ.14· **δθ.** κ. : αὐτ.Κρίσ.3,2 **τὸ περίεργον Θουκυδίδου**· **6**) κ. νεώτ. κ. δημ. παράδοξος, ἀλλόκοτος, προκαλῶν ἔκπληξιν, περιέργειαν : Πλούτ.'Αλέξ.2 **ταῖς κατακόροις . . καὶ περιέργοις ἱερουργίαις**, 'Αραβ.Μῦθ.Χαλ.Ι,89 **ἔχοντας μεγάλην ἔφεσιν εἰς τοιαύτας περιέργους διηγήσεις**, - **περίεργη ἀρρώστια**, - **περίεργα φαινόμενα**· ἀπολ. **τὰ περίεργα** αἱ μαγικαὶ τέχναι : ΚΔ Πράξ.19,19 **τῶν τὰ περίεργα πραξάντων συνενέγκαντες τὰς βίβλους κατέκαιον**· || νεώτ. κ. δημ. κ. περὶ ἀνθρώπου, ὁ μὴ δεκτικὸς σαφοῦς, ἀκριβοῦς χαρακτηρισμοῦ, ἀκατανόητος : **περίεργη γυναίκα, δὲν μπορεῖς νὰ τὴν καταλάβῃς**· **7**) μάταιος, περιττός : 'Ανδοκ.3,33, Πλάτ.Πολιτ. 286C **δείσαντες μὴ περίεργα ἅμα καὶ μακρὰ λέγοιμεν**, 'Αριστλ.Ρητ.1359b,27 **εἴ τις περίεργος** [ἐνν. δαπάνη] **ἀφαιρεθῇ**, αὐτ.Πολιτ.1315a,40 **περίεργον δὲ τὸ λέγειν καθ' ἕκαστον τῶν τοιούτων**· || ἀνωφελής, ἄσκοπος : 'Ισοκρ.15,117 **πόλεμον ἀσύμφορον καὶ χαλεπὸν καὶ περίεργον.**

περιέργω ἀρχαιοτ. τ. τοῦ ἀττ. περιείργω, πέριξ εἴργω, κλείω πανταχόθεν, τριγύρω : 'Ηρ.2,148 **τοῖχος δ' ἔξωθεν ὁ αὐτὸς σφέας περιέργει**, Θουκ. 5,11 **περιέρξαντες αὐτοῦ τὸ μνημεῖον** [ἰδ. γρ. περιείρξαντες].

περιεργῶ-έω σχόλ. εἶμαι περίεργος βλ.λ., ἀναμιγνύομαι εἰς πολλά : Σχόλ.Σοφ.Αἴ.586.

περιέργως ἐπίρρ. κ. μαν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον περίεργον βλ.λ.1), μετὰ πολλῆς κ. ἰδ. ὑπερμέτρου, ὑπερβαλλούσης, δθ. ἀνωφελοῦς ἐπιμελείας : 'Ιππ.Εὐσχ.7· **2**) πολυπραγμόνως, ἐν ἀνησυχίᾳ : 'Αστράμψ.Χρησμ.ΙΗ **περιέργως ἔχειν**· κ. συγκρ. : 'Ιουλ.Λόγ.4,130D **περιεργότερον ἔχειν** (πρός τινα)· **3**) κατὰ τρόπον ἐπιτετηδευμένον : 'Αντυλλ.π.'Ορειβ.9,14,7· κ. συγκρ. : 'Αρρ.'Επικτ.3,1,1 **περιεργότερον ἠσκημένος τὴν κόμην**, 'Ηρωδιαν.'Ιστ.5,5,3 **περιεργότερον ἐξορχεῖσθαι**· **4**) περιττῶς, ματαίως : Τιμοκλ.13,4· **5**) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. -α κατὰ τρόπον προκαλοῦντα, ἐξεγείροντα περιέργειαν : **περιέργως ἀπέφυγε νὰ καταγγείλῃ τὴν κλοπὴν ἣν ὑπέστη**, - **περιέργως δὲν διαμαρτύρεται**· **6**) μετὰ περιεργείας, μετὰ ζωηρᾶς κ. ἰδ. ἀτόπου ἐπιθυμίας πρὸς γνῶσιν γεγονάτων, πραγμάτων μὴ ἀμέσως ἐνδιαφερόντων τὸν ἐπιθυμοῦντα : **ἐζήτει περιέργως πληροφορίας περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῶν γειτόνων του.**

περιερεία 'Ησ. «καθαρσία»· πρβλ. περίεσι, Φώτ. «καθαρά» [ἀνάγν. «περίστια· καθάρσια»].

περιερέσσω λεξ., ἀττ. **περιερέττω** κωπηλατῶ· 'Ησ. «περιερέττων· κωπηλατῶν».

περίερκτος-ον κύκλῳ περικεκλεισμένος, περιπεφραγμένος : Φερεκρ.63 **περίερκτος . . κάνναισι.**

περιέρπω μτγν. κ. 'Επιγρ. περιπλανῶμαι, περιπατῶ ὁλόγυρα : 'Επιγρ. **ἅμα τᾶι ματρὶ περιῆρπε** [ὁ παῖς], αὐτ. **περιέρπουσα κατὰ τὰ ἱαρόν**· **2**) ἕρπω πέριξ, ὁλόγυρα : Γαλ.2,549,2 **ὅσα τ' εἰλυσπᾶται, καὶ περιέρπει, καὶ νήχεται**· **3**) περιελίττω : ΑΙλ.ΖΙ 6,21 **περιεῖρπαν ἱστοὺς ἄμπελοι**· || ὁμ. μτ. αἰτ. : ΑΙλ.ΠΙ 3,42, αὐτ.13,1 **κιττοὶ δὲ αὐτὸ** [τὸ σπήλαιον] **περιεῖρπον.**

περιέρρω περιπλανῶμαι, περιέρχομαι, περιφέρομαι : 'Αριστφ.'Ιππ.533 **ἀλλὰ γέρων ὢν περιέρρει**, Φερεκρ.90, Κωμ.'Αδέσπ.1112.

περιέρχομαι κ. νεώτ., παρατ. **περιηρχόμην**, ἀόρ. **περιῆλθον**, ἔρχομαι, πηγαίνω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, περιφέρομαι, τριγυρίζω : 'Ηρ.7,225 **οἱ δὲ περιελθόντες πάντοθεν περισταδόν**, Θουκ.4,36 **μόλις περιελθὼν ἔλαθε**, 'Αριστφ.Λυσ.558 **περιέρχονται κατὰ τὴν ἀγοράν**, Πλάτ.Πολιτ.283B **περιήλθομεν ἐν κύκλῳ**, Δημ.665 **περιέρχονται κατὰ πᾶσαν χώραν**, ΚΔ Πράξ.19,13 **τῶν περιερχομένων 'Ιουδαίων**, - **περιέρχεται τὰς ἐπαρχίας**, - **περιῆλθε τὸ κτῆμά του**· || περιφέρομαι ὡς ἐπαίτης : Ξεν. ΚΠ 8,2,16 **περιελθὼν πρὸς τοὺς φίλους**· || περιφέρομαι ὡς ξένος, θεωρῶν τὰ περίεργα : Ξεν. Οἰκ.10,10 **περιελθεῖν δ' ἐπισκοπουμένην**· || μτ. μτχ. περιφέρομαι ποιῶν, πράττων τι : 'Αριστφ. Θεσμ.505 **ὁ δ' ἀνὴρ περιῄρχετ' ὠκυτόκι' ὠνούμενος**, Πλάτ.'Απολ.30A **οὐδὲν γὰρ ἄλλο πράττων ἐγὼ περιέρχομαι**, Δημ.171 **δοῦλοι τῆς ἐπὶ τῷ χειροτονεῖσθαι χάριτος περιέρχονται**· || μτ. συστοίχ. αἰτ. : 'Αριστφ.'Ορν.6 **ὁδοῦ περιελθεῖν στάδια πλεῖν ἢ χίλια**, Πλάτ.Θεαίτ.147C **περιέρχεται ἀπέραντον ὁδόν**, αὐτ.Εὐθ.273A **δύ' ἢ τρεῖς δρόμους περιεληλυθότε**· κ. μτ. αἰτ. τόπου : 'Αριστφ.Εἰρ.958 **τὸν βωμὸν . . περιελήλυθα**, αὐτ. Πλ.679 **περιῆλθε τοὺς βωμοὺς ἅπαντας ἐν κύκλῳ**, 'Ανδοκ.1,99 **περιέρχῃ τὴν πόλιν ταύτην**, Δημ.411 **περιέρχεται τὴν ἀγορὰν κύκλῳ**, αὐτ.277 **περιελθεῖν τὴν χώραν** [ἐπιθεωρῶ αὐτήν]· || κ. μτφ. : Δημ.129 [πρεσβείας καὶ κατηγορίας] **περιήλθομεν**, Βέττ.Βάλ.40,28 **ποικίλως τὸν βίον περιελθεῖν**· **2**) μτ.αἰτ. προσ. π.'Ομ. (μ. ἐν τμ.) ἔρχομαι πέριξ, περιβαίνω, πλήττω τὴν ἀκοήν, ἐπὶ ἤχων : 'Ιλ.Κ 139 **τὸν . . περὶ φρένας ἤλυθ' ἰωή**· πρβλ.'Οδ. Ρ 261, αὐτ.Τ 444· || μτφ. περὶ τοῦ οἴνου ἐν ἀναφ. πρὸς τ' ἀποτελέσματα αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ πιόντος : 'Οδ.Ι 362 **Κύκλωπα περὶ φρένας ἤλυθεν οἶνος**· **3**) ὑπερβάλλω, ἀπατῶ, ἐξαπατῶ : 'Ηρ.3,4 **σοφίῃ γάρ μιν περιῆλθε ὁ Φάνης**, 'Αριστφ.'Ιππ. 1142, Πλούτ.Νικ.10· **4**) ἐν κυριολεκτικῇ σημ. ἔρχομαι, γυρίζω ὁλόγυρα, κυκλώνω : Πλούτ.Ποπλ.22 **κύκλῳ περιῆλθε τοὺς πολεμίους**· πρβλ.αὐτ.'Αγησ. 38· **5**) κ. νεώτ. περιφέρομαι, γυρίζω καὶ ἐπανέρχομαι εἴς τι σημεῖον, καταντῶ : 'Ηρ.1,96 **αὖτις ἐς τυραννίδας περιῆλθον**, Φιλόστρ.'Απολλ.4,37 **περιῆλθεν ἐς ὀκτὼ ὁμιλητὰς ἐκ τεττάρων καὶ τριάκοντα** [κατέρχομαι εἴς τι]· || νεώτ. ἰδ. εἰς φρς περιέρχομαι εἰς γνῶσιν - εἰς χεῖρας - εἰς ἀδιέξοδον κττ. : **περιῆλθον εἰς χεῖράς μου σπουδαῖα μυστικὰ ἔγγραφα**, - **περιῆλθεν εἰς αὐτὸν ἅπασα ἡ περιουσία τοῦ ἐν 'Αμερικῇ θείου του**, - **περιέρχομαι εἰς ἀδιέξοδον** - **εἰς ἀπόγνωσιν**, - **περιῆλθεν εἰς γνῶσιν ἡμῶν ἡ φήμη** - **τὸ γεγανός** - **ἡ γνώμη** [ἤτοι ἐν ᾗ σημ. τὸ ἔφθασε]· || ἐπὶ προγμ., γεγονότων κλπ. : 'Ηρ.1,7 **ἡ ἡγεμονίη περιῆλθε . . ἐς τὸ γένος**, αὐτ.187 **ἐς Δαρεῖον περιῆλθε ἡ βασιληΐη**, αὐτ.7,158 **περιελήλυθε ὁ πόλεμος καὶ ἀπῖκται ἐς ὑμέας**, αὐτ.88 **ἐς φθίσιν περιῆλθε ἡ νοῦσος** (ἡ ἀσθένεια κατέληξεν εἰς . .), Ξεν Συμπ.4,20 **ἐπειδὰν οἱ προκείμενοι λόγοι περιέλθωσι**, Πλούτ.'Ηθ.151A **περιελθεῖν δ' εἰς ἅπαντας ὑμᾶς τὸν λόγον**· πρβλ. Πλάτ.Νόμ.866D· κ. μτ. αἰτ. : 'Ηρ.8,106 **Πανιώνιον ἡ τίσις περιῆλθε** [ἐπὶ τέλους τὸν κατέλαβε ἡ ἐκδίκησις], Λουκ.Πένθ. 10 **ταῦτα ἰσχυρῶς περιελήλυθε τοὺς πολλοὺς** [ταῦτα τόσον ἰσχυρὰν ἐντύπωσιν ἔκαμαν εἰς τοὺς πολλούς], αὐτ.'Ιστ.Συγγρ.2 **τὸ πάθος . . τοὺς πολλοὺς . . περιελήλυθεν**· **6**) ἐπὶ χρόνου, παρέρχομαι : Ξεν.ΚΠ 8,6,19 **περιῆλθεν ὁ ἐνιαυτός**· **7**) ἐπὶ τῶν οὐρανίων σωμάτων, ἐκτελῶ περιφοράν, περιστρέφομαι : Πλάτ.Τίμ.39C **ὁπόταν ὁ ἥλιος τὸν ἑαυτοῦ περιέλθῃ κύκλον**, 'Αριστλ.Οὐρ.272b,14 **, ὁ οὐρανὸς περιέρχεται.**

περιεσθίω μτγν., ἀόρ. **περιέφαγον**, περιτρώγω, τρώγω ἢ δαγκάνω τι ὁλόγυρα : Λουκ.Μισθ.Συν.26 **περιεσθίων τὸ σκληρὸν τῆς μαλάχης φύλλον**· κ. μτφ. : Λουκ.Λεξιφ.23 **μὴ μιμεῖσθαι τῶν σοφιστῶν τὰ φαυλότατα μηδὲ περιεσθίειν ἐκεῖνα**· **2**) φθείρω τι γύρω βαθμηδὸν ἢ καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν : Διόδ.Σ 5,33 **διὰ τὸν χρόνον τοῦ ἰοῦ περιφαγόντος τὸ ἀσθενὲς τοῦ σιδήρου.**

περιεσκεμμένως [περισκέπτομαι] ἐπίρρ. κ. νεώτ. μετὰ περισκέψεως, μετὰ προσοχῆς, προσεκτικῶς,

συνετῶς : Πλάτ.'Αξ.365B **οὐκ ἐπιλογιεῖ τὴν φύσιν περιεσκεμμένως,** Φίλ.1,672, 'Ιώσ.ΠΙ 1,24,1.

περιέσκληκα σχόλ. παρακ. τοῦ περισκέλλω βλ.λ., ἐπὶ ἀμτβ. σημ. εἶμαι κατάξηρος : Σχόλ. Σοφ.'Αντ.475.

περιεσταλμένως [περιστέλλω] ἐπίρρ., μτγν. κ. νεώτ. κεκαλυμμένως, κρυφίως, μυστικῶς : 'Αρρ. 'Επικτ.3,7,13, Διογ.Λ 7,16 **εἰ δέ τινα ἐπικόπτοι, περιεσταλμένως καὶ οὐχ ἄδην, ἀλλὰ πόρρωθεν·** || κ. νεώτ. ἐπιφυλακτικῶς, μεμετρημένως, μετὰ συστολῆς : Θέων Ρήτ.2 **τὰ αἰσχρὰ περιεσταλμένως ἀπαγγέλλειν·** || ὡς γλῶσσ. τοῦ εὐσταλέως βλ.λ. : 'Ερωτιαν.

περιεστικός-ή-όν [περίειμι] σωτήριος (κτ.'Ερωτιαν.), ὑγιαντικός, ὁ προμηνύων ἀνάρρωσιν, ἀντίθ. θανατώδης : 'Ιππ.'Επιδ.1,25 **τίνι τούτων ὀξὺ καὶ θανατῶδες ἢ περιεστικόν,** αὐτ.Προ.ν.9 **ἄλλο τι τῶν περιεστικῶν σημείων** (δ.γρ. περιεστηκώς).

περιεστικῶς ἐπίρρ. κ. μσν. κατὰ τρόπον περιεστικὸν βλ.λ. : 'Ιππ.Προγν.24 **ὅστις δ' ἂν τῶν πυρετῶν μηκύνῃ περιεστικῶς διακειμένου τοῦ ἀνθρώπου,** Παῦλ.Αἰγ.6,74 **περιεστικῶς ἔχειν.**

περιεστραμμένως [περιστρέφω] κ. νεώτ. γλῶσσ. τοῦ ἑλίγδην βλ.λ., ἑλικοειδῶς, κυκλικῶς, περιστροφικῶς : Σχόλ.Αἰσχ.Πρ.882.

περιέσχᾰτα (τὰ) τὰ πέριξ ἔσχατα, τὰ ἄκρα ἐκτόσεώς τινος : 'Ηρ.1,86 **καίεσθαι τὰ περιέσχατα,** αὐτ.5,101 **τὰ περιέσχατα νεμομένου τοῦ πυρός.**

περιευτίζομαι 'Ησ. περιουτίζομαι βλ.λ.

περίεφθος-ον [ἕψω] μτγν. ὁ πανταχόθεν ἑφθός, ὁ ἐντελῶς βεβρασμένος, μαγειρευμένος : Λουκ.'Αλ. 'Ιστ.2,21 **περίεφθος καὶ τὸ σῶμα ὅλον ὠπτημένος.**

περιεχής-οῦς-ές μτγν. ὁ περιέχων, περιλαμβάνων τι, περιεκτικός : Φιλόστρ.Εἰκ.2,8 **κῦμα κυρτὸν καὶ περιεχές** [δ.γρ. περιηχές]· **2)** ὁ κύπτων καὶ συσπειρούμενος, ἐπὶ ἀθλητῶν : Φιλόστρ.Γυμν.40 **περιεχεῖς μᾶλλον ἢ ὀρθοί.**

περιέχω κ. μαν., νεώτ. κ. δημ., ἀ. **περίσχω** [Θουκ. 5,71], αἰολ. **περρέχω** [Σαπφ.Λυρ.Συμπλ.25,9, Θεόκρ.30,3], μέλλ. **περιέξω** κ. **περισχήσω** [Θουκ.5,7], ἀόρ. **περιέσχον,** ἀπαρφ. **περισχεῖν,** μέσ. ἀόρ. **περιεσχόμην,** ἀπαρφ. **περισχέσθαι,** περιβάλλω, περικλείω : Λυσ.7,28 **τοῦ χωρίου, ἐν ᾧ δένδρον μὲν οὐδέν ἐστι . . κυκλόθεν δὲ ὁδὸς περιέχει,** Πλάτ. Τίμ.25A **ἐκεῖνο δὲ πέλαγος ὄντως ἥ τε περιέχουσα αὐτὸ γῆ,** αὐτ.Μέν.85A **οὐκοῦν τέτταρες αὗται γίγνονται γραμμαὶ ἴσαι, περιέχουσαι τουτὶ τὸ χωρίον;,** 'Αριστλ.Μηχ.851a,14· κ. παθ. : 'Επιγρ **τόπον κύκλῳ πέτραις περιεχόμενον·** || εἰδ. ἐπὶ τῆς ἀτμοσφαίρας, τοῦ αἰθέρος τοῦ περιβάλλοντος τὸν κόσμον : 'Αναξιμ.2 **τὸν κόσμον πνεῦμα καὶ ἀὴρ περιέχει,** Εὐρ.ἀπ.919 **ὁ περὶ χθόν' ἔχων αἰθήρ,** 'Ιππ.Λεξ.3 **ὁ περιέχων ἠήρ,** 'Αριστλ.Μετ.379a, 28, Διον.'Αλ.Ρωμ.3,47. Πλοῦτ.'Ηθ.333F· κ. ἀπλ. **ὁ περιέχων** ὁ ἀήρ : αὐτ.Καριολ.38 **καὶ δέχονται βαφὰς ἐκ τοῦ περιέχοντος·** || ὁμ. **τὸ περιέχον** τὸ ἐκ τῆς ἀτμοσφαίρας περίβλημα, ὁ ἀήρ, ὁ αἰθήρ : Πολύβ.1,37,9 **πρὸς δὲ τὴν θάλατταν καὶ πρὸς τὸ περιέχον ὅταν παραβάλλωνται καὶ βιαιομαχῶσι,** Διόδ.Σ 4,38 **εὐθὺς δὲ καὶ κεραυνῶν ἐκ τοῦ περιέχοντος πεσόντων, ἡ πυρὰ πᾶσα κατεφλέχθη,** Πλοῦτ.'Αλέξ.58 **τὴν δὲ πλείστην φθορὰν . . δυσκρασίαι τοῦ περιέχοντος ἀπειργάσαντο τῆς στρατιᾶς·** οὕτω κ. **τὸ περιέχον**=τὸ περιβάλλον, περὶ τοῦ οὐρανοῦ : Στράβ.16,2,35 **τὸ περιέχον ἡμᾶς ἅπαντας καὶ γῆν καὶ θάλατταν, ὃ καλοῦμεν οὐρανόν·** || ἐν εἰδικωτ. φιλοσοφικῇ σημ. **τὸ περιέχον** τὸ στοιχεῖον τὸ περιβάλλον τὸν σύμπαντα κόσμον : 'Αναξ.2, 'Αριστλ.Γεν.Φθορ.332a, 25 **τὸ ἄπειρον καὶ τὸ περιέχον,** αὐτ.Νεότ 468 ,3, αὐτ.Φυσ.288a,13, αὐτ.211b,12, Σέξτ.'Εμπ Μαθ 8. 86· || ὁμ. φιλοσ. **τὸ περιέχον** ἐν τῇ διακρίσει τοῦ εἴδους ὡς ὑποστάσεως, ὡς δυνάμεως περιεκτικῆς τῆς ὕλης : 'Αριστλ.Οὐρ.311a,12 **τὸ μὲν περιέχον τοῦ εἴδους εἶναι, τὸ δὲ περιεχόμενον τῆς ὕλης·** **2)** περιβάλλω πρὸς φύλαξιν, δθ. προφυλάττω, προστατεύω : Πλοῦτ Καῖσ.16 **αὐτὸς δὲ διεσώθη τῶν οἰκείων περισχόντων·** **3)** ἐναγκαλίζομαι, περιβάλλω τοῖς βραχίοσιν, ἀγκαλιάζω : Πλοῦτ.'Αντ. 79 **καὶ περισχὼν αὐτὴν ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις ὁ Προκλήϊος,** αὐτ.'Αλέξ.31 **καὶ τῶν ἄλλων περιεχόντων καὶ δεομένων,** Φιλόστρ.Σοφ.2,5,3· οὕτω π. Σιμωνίδ.115,1 **πατρὸς περὶ χεῖρας ἔχουσι·** **4)** ἐν ἐχθρικῇ σημ. περικυκλῶ, κυκλώνω γύρω : Θουκ.5,71 **καὶ τότε περιέσχον μὲν οἱ Μαντινῆς πολὺ τῷ κέρᾳ τῶν Σκιριτῶν,** αὐτ.5,73 **καὶ τότε τὸ δεξιὸν τῶν Λακεδαιμονίων . . ἐκυκλοῦτο τῷ περιέχοντι σφῶν τοὺς 'Αθηναίους·** || κ. παθ. κυκλοῦμαι, κλείνομαι : 'Ηρ.8,10 **συμφορὴν ἐποιεῦντο μεγάλην ὁρῶντες περιεχομένους αὐτούς,** αὐτ. 8,79, αὐτ.8,80, Ξεν.ΚΠ 7,1,24 **οὕτω καὶ τὸ Κύρου στράτευμα πάντοθεν περιείχετο ὑπὸ τῶν πολεμίων·** || κ. μτφ. πιέζομαι, πλήττομαι : Μέν.'Επιτρ.289, 'Απολλ.Ρ 3,95 **περισχομένη κακότητι·** **5)** δθ. κ. ὑπερβάλλω, κτῶμαι πλεονέκτημά τι, δθ. ὑπερτερῶ : Θουκ.5,7 **οὐχ ὡς τῷ ἀσφαλεῖ . . περισχήσων, ἀλλ' ὡς κύκλῳ περιστὰς βίᾳ αἱρήσων τὴν πόλιν,** αὐτ.8,105 **ἐξέωσαν.. τὰς ναῦς τῶν 'Αθηναίων καὶ ἐς τὴν γῆν ἐπεξέβησαν, τῷ ἔργῳ πολὺ περισχόντες** [πολὺ ὑπέρτεροι ἀναδειχθέντες]· **6)** γεν. περιέχω τι ἢ τινα καὶ πλέον τούτων, δθ. ὑπερτερῶ : Σαπφ.Λυρ.Συμπλ.25,9 **πάντα περρέχοισ' ἄστρα** [περὶ τῆς σελήνης]· **7)** κ. νεώτ. ἔχω, περιλαμβάνω τι σὺν ἄλλοις ἐν ἐμοί, εἶμαι περιεκτικός τινος : Πλάτ.Μέν.87D **εἰ δὲ μηδέν ἐστιν ἀγαθόν, ὃ οὐκ ἐπιστήμη περιέχει,** 'Αριστλ.Πολιτ. 1285a,2 **καταμαθεῖν ὅτι πλείω τὰ γένη περιέχει,** Μέν.660 **λόγος περιέχων ἐγκώμιον, - ἡ θεωρία αὕτη περιέχει πολλὰς ἀληθείας, - τὸ βιβλίον περιέχει καὶ χρονολογικοὺς πίνακας·** || κ. παθ. περιλαμβάνομαι, κατέχω θέσιν ἔν τινι συνόλῳ : Πλάτ.Παρμ.145C **τὰ μέρη ὑπὸ τοῦ ὅλου περιέχεται,-εἰς τὰς δηλώσεις του δὲν περιείχετο καμμία σχετικὴ νύξις·** || εἰδικώτ. ἐπὶ βιβλίων, ἐγγράφων, ἐπιστολῶν, ἀναφέρω, ἀναγράφω τι μεταξὺ ἄλλων, πρὸς τοῖς ἄλλοις : Διόδ.Σ 2,1 **ἡ μὲν οὖν πρὸ ταύτης βίβλος . . περιέχει τὰς κατ' Αἴγυπτον πράξεις,** 'Ιώσ.ΑΙ 12,4,-**τὸ ὑπόμνημα δὲν περιέχει τοιαύτην πρότασιν, - εἰς τὸ βιβλίον του περιέχονται πεπαλαιωμέναι ἀντιλήψεις·** κ. ἀπροσ. : ΚΔ Πέτρ.1,2,6 **διότι περιέχει ἐν τῇ γραφῇ** [ἀναφέρεται, γράφεται]· || νεώτ. κ. δημ. τὸ οὐδ. τῆς παθ. μτχ. ἐνεστ. **τὸ περιεχόμενο(ν)** ὡς οὐσ. πᾶν ὅ τι περικλείεται, ἐνυπάρχει που, πληροῖ τι : **τὸ περιεχόμενον τοῦ κιβωτίου - τοῦ δέματος·** || εἰδικώτ. τὸ σύνολον τῶν ὅσων περιλαμβάνει πνευματικόν τι ἔργον, οἷον συγγραφή τις, ποίημα, θεωρία, μελέτη ἐπιστημονική, ἔκθεσις, ἀναφορὰ κττ.: **τὸ περιεχόμενον τῶν ἐπιστημονικῶν μελετῶν του, - πίναξ περιεχομένων** [τοῦ βιβλίου],-**τὸ ἐκπαιδευτικὸν ἐκεῖνο πρόγραμμα ἐστερεῖτο παιδαγωγικοῦ περιεχομένου·** || ὁμ. ὁ σκοπός, ἡ κατὰ βάσιν κατεύθυνσις : **τὸ περιεχόμενον τῆς προσπαθείας - τῆς ἐνεργείας του·** || φρ. **κενὸς περιεχομένου** ἢ **χωρὶς περιεχόμενο** ἄνευ οὐσίας, βαθυτέρου νοήματος : **ποίημα - βιβλίον κενὸν περιεχομένου·** || οὕτω καὶ περὶ ἀνθρώπου, ὁ ἐστερημένος συγκεκροτημένου ἐσωτερικοῦ, ἰδεολογικοῦ κόσμου, πνευματικῶν ἱκανοτήτων ἢ κατευθύνσεων, κούφιος : **εἶναι μιὰ γυναίκα χωρὶς κανένα περιεχόμενο·** || ὁμ. **κενὸς περιεχομένου** κ. περὶ ἐνεργειῶν ἢ προσπαθειῶν μὴ ἐχουσῶν προοπτικὴν ἢ πιθανότητα ἐπιτεύξεως ὠφελίμων ἀποτελεσμάτων: **ἡ ἐνέργεια-ἡ προσπάθειά του εἶναι κενὴ περιεχομένου·**

8) ἐν τῇ Ἀριστοτελικῇ Λογικῇ **τὸ περιέχον** ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ γενικοῦ, τοῦ καθ' ὅλου, κατ' ἀντιδιαστολὴν πρὸς τὸ **περιεχόμενον** ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἐπὶ μέρους, τοῦ καθ' ἕκαστον : Ἀριστλ.Μεταφ. 1023b,27, αὐτ.ΑΠρ.43b,23· ‖ **ὀνόματα περιέχοντα** ὅροι γενικοί, ἔννοιαι καθόλου : αὐτ.Ρητ. 1407a,31· ‖ οὕτω κ. **τὸ περιέχον** τὸ γενικὸν ὄνομα, ὁ γενικὸς ὅρος : Ἀθήν.7,309A **καλοῦσι δ' αὐτοὺς .. πλάτακας ἀπὸ τοῦ περιέχοντος**· **9**) ἐν εἰδ. μαθηματικῇ ἐνν. : Εὐκλ.Ὁρ.7,19 ὁ [ἀριθμὸς] **ὑπὸ δύο ἀριθμῶν περιεχόμενος** [ὁ ὢν γινόμενον δύο ἀριθμῶν]· **10**) τὸ μέσ. **περιέχομαι** ἔχομαί τινος, κρατοῦμαι σταθερῶς, σφιχτό, μτ. γενικ. ἀντικειμ. : Ἀπολλ.Ρ 4,82 **γούνων περισχομένη**, Μοσχ. 2,11 **καὶ μᾶλλον ἑῆς περιίσχεο κούρης**· κ. μτ. αἰτ. : Ἀπολλ.Ρ 3,706 **περίσχετο γούνατα χερσίν**· **11**) ὁμ. μέσ. προφυλάττω, ὑπερασπίζω, μτ. γενικ. προσ. : Ἰλ.Α 393 **ἀλλὰ σύ, εἰ δύνασαί γε, περίσχεο παιδὸς ἑῆος**· κ. μτ. αἰτ. : Ὀδ.Ι 199 **οὕνεκά μιν .. περισχόμεθ'**· **12**) ὁμ. μέσ. μτφ. προσκολλῶμαι, ἀφοσιοῦμαι εἴς τινα, ἀγαπῶ ὑπερβαλλόντως, μτ. γενικ.προσ.: Ἡρ.1,71 **Περίανδρος δὲ περιεχόμενος τοῦ νεηνίεω**, αὐτ.5,40 **ἐπεὶ τοίνυν τοι περιεχόμενόν σε ὁρῶμεν τῆς ἔχεις γυναικός**, αὐτ.7,39· οὕτω κ. ἐν ἀναφ. πρὸς πράγμ. ἀρέσκομαι εἴς τι, μτ. γενικ.: αὐτ.1,71 **γευσάμενοι γὰρ τῶν ἡμετέρων ἀγαθῶν περιέξονται**· **13**) ὁμ. μέσ. ἐπιδιώκω, τείνω εἴς τι· μτ. γενικ. τοῦ πράγμ. : αὐτ.3,72 **οὕτω οὐ ταὐτὰ ἀσκέοντες τὠυτοῦ περιεχόμεθα**· ‖ σταθερῶς ἔχομαί τινος, θέλω νὰ κατέχω, προσηλοῦμαι εἴς τι, μτ.γενικ. : Πλούτ.Θεμ.8 **τῆς Πελοποννήσου περιεχομένων καὶ πᾶσαν ἐντὸς Ἰσθμοῦ τὴν δύναμιν ὡρμημένων συνάγειν**· **14**) ὁμ. μέσ. ἐπιμένω, σταθερῶς ἐπιδιώκω νὰ .., μτ. ἀπαρφ. : Ἡρ.9,57 **περιείχετο .. μὴ ἐκλιπεῖν τὴν τάξιν.**

περιζᾰμενῶς ἐπίρρ. λίαν ἰσχυρῶς ἢ βιαίως, πολὺ δυνατά, σφόδρα : Ὕμν.Ἀπόλλ.Ἑρμ.495 **περιζαμενῶς κεχολῶσθαι.**

περιζᾰφελῶς ἐπίρρ. μτγν. μανιωδῶς : Ἐπ. ἐν Πάπ. περιζαφελῶς **βοόωσα.**

περιζεύγνυμι μτγν. ζευγνύω, ζεύγω : Νόνν.Δ 15,184 **χαλινῷ νῶτα λεόντων π-.**

περιζέω μτγν., ποι. **περιζείω** ζέω, βράζω ὁλόγυρα : Πλούτ.Ἠθ.567C, Λουκ.Τόξ.20 **τὸν ἀφρὸν περιζέοντα,** Γολ.7,707, Ὀρφ.Ἀργ.1253 **ὑπὸ πρῴρης** περιέζεεν **ὕδωρ,** ΑΠ 9,632 **φλοξὶν δὲ περιζείῃ κρυφίαισιν,** Κοῖντ.13,150· ‖ **μτφ.** ἐπὶ θυμοῦ : Εὐνάπ.ΒΣοφ.463B **π- τῷ θυμῷ.**

περίζηλος-ον μσν. κ. νεωτ. λίαν ζηλευτός : Θεοφύλ.Σ Ἱστ.109C **ἢ οὐχὶ τὸ κακὸν τοῖς πολλαῖς ἐστι** περίζηλον;, **- κατέλαβε περίζηλον θέσιν.**

περιζήτησις-εως (ἡ) μτγν. ἐπιμελὴς ζήτησις : Ἰω.Χρυσ.12,43A **ἀφίησιν αὐτὴν ἐν τῇ** περιζητήσει**, καὶ οὐκ ἐν τῷ** συμπεράσματι [ἐκδ. Παρισ.].

περιζήτητος-ον νεώτ. ὁ πολὺ ζητούμενος, εἴτε ὡς πολὺ ἀγαπητὸς εἴτε ὡς πολὺ ἄξιος ἢ σπάνιος : **περιζήτηταν βιβλίον, - περιζήτητος γαμβρός, - ὁ χρυσὸς εἶναι** περιζήτητος.

περιζητῶ-έω μτγν. κ. μσν. ἐπιμελῶς ζητῶ τι : Γρηγ.Νύσσ.3,246A **τὰ ἀναγκαῖα τῶν ἐφοδίων περιζητῶν,** Βασ.1,108B **περιζητῶ ἀλεξιφάρμακα**· ‖ κ. μτ. ἀπαρφ. : **Φώτ.**Ἐπιστ.291,33 **περὶ οὗ μαθεῖν περιεζήτησας.**

περίζυξ-ῠγος (ὁ,ἡ) κ. Ἐπιγρ., οὐδ. πληθ. **περίζυγα,** βοιωτ. **περίδδυγα** ὁ ὑπὲρ τὸ ζεῦγος, ὁ πλέον τοῦ ζεύγους, περισσεύων, πλεονάζων : Ξεν.ΚΠ 6,2,32 **ἢν μή τις ἔχῃ περίζυγα** [ἐνν. ἱμάντας] [ἱμάντες χρησιμεύοντες πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν κατατριβομένων τοιούτων ἢ οἱ ἐκ περισσοῦ ἀποκείμενοι πρὸς ἐπισκευήν], Ἐπιγρ. **ἐνωτίδια περίζυγα**· ‖ ὀνομαστ. **περίζυξ** ἀμφ. ἐνν. π. Εὐπ.385, Ἀριστφ.ἀπ.838· **2**) Ἡσ. «ὁμόζυγας, σύζυγος».

περίζωμα-ατος (τὸ) κ. νεώτ., δ. τ. **περίζωσμα** (Πλούτ.Ρωμ.21) πᾶν ὅ,τι χρησιμεύει πρὸς περίζωσιν, τὸ πέριξ τινὸς **ἐζωσμένον,** ζώνη περὶ τὴν ὀσφῦν, πρβλ. διάζωμα : Πολυδ.7,65 **τὸ δὲ περὶ τῇ κοιλίᾳ ζῶσμα, περίζωμα ἢ περιζώστρα**· ὁμ. τὸ ὑπὸ τῶν ἀθλητῶν φορούμενον : Παυσ.1,44,1 **οἱ ἐν Ὀλυμπίᾳ τὸ περίζωμα ἑκόντι περιρρυῆναι**· ‖ ἡ πλατεῖα μετὰ ποδιᾶς ζώνη, ἣν ἐφόρουν οἱ ἱερεῖς κατὰ τὰς θυσίας : Πλούτ.Αἰμ.33 **περιζώμασιν εὐπαρύφοις ἐσταλμένοι πρὸς ἱερουργίαν ἐχώρουν**· ‖ ἡ ὑπὸ τῶν σιδηρουργῶν φορουμένη ποδιά : Ἀρρ.Ἐπικτ.4,8,16· ‖ ὅθ. παροιμ. φρς **ἔχειν περίζωμα** φορῶ ποδιάν, ἐπὶ τοῦ μαγείρου : Ἡγήσιππ.Κωμ.1,7, Πλούτ.Ἠθ.182D **οἱ λόγοι σου περιζώματος ὄζουσιν,** Διον.Ἀλ.Δειν.1 **ἀσκῶ ἐκ περιζώματος** [ἀσκῶ τέχνην τινὰ φορῶν τὸ περίζωμα, δηλ. ἁπλῶς ἔχω τὸ ἐξωτερικὸν σημεῖον τῆς τέχνης, ἀσκῶ αὐτὴν ἐπιπολαίως]· ‖ ἐπὶ στρατιωτῶν, ὁ μετὰ ζώνης βραχὺς χιτὼν ὃν ἔφερον οἱ ψιλοί, τὰ ὑπὸ τὴν πανοπλίαν : Πολύβ.6,25,3 **ἐν περιζώμασιν ἐκινδύνευον** [ἐπολέμουν ἐλαφρῶς ὡπλισμένοι], ἀντίθ. ἐν θώραξι· ‖ νεώτ. τὸ ὑπὸ μορφὴν ζώνης περίβλημα, καὶ ἰδ. **τὸ ἐξ ὑφάσματος ἢ δέρματος** προκάλυμμα τῆς ἀπὸ τῆς ὀσφύος μέχρι τῶν γονάτων μοίρας τοῦ σώματος χρησιμεῦον πρὸς προφύλαξιν τῶν ἐνδυμάτων, ἡ ποδιὰ τῶν τεχνιτῶν κ. γεν. τῶν ἐκτελούντων βαναύσους ἐργασίας, ἡ μπροστέλλα· **2**) νεώτ. εἰδ. πᾶς περίκυκλος χρησιμεύων πρὸς κόσμον οἱουδήποτε κατασκευάσματος, τὸ πρεβάζι, ἄ. μπορντούρα· ‖ τὸ κράσπεδον τοῦ πεζοδρομίου· ‖ ἀρχιτεκτ. πᾶσα στεφάνη ἢ ζώνη κατασκευαζομένη εἰς διάφορα μέρη τῶν οἰκοδομῶν ἐσωτερικῶς ἢ ἐξωτερικῶς καὶ χρησιμεύουσα πρὸς διακόσμησιν ἢ ἐνίσχυσιν αὐτῶν, οἷον τὸ γεῖσον, τὸ διάζωμα κλπ.· ‖ ναυτ. ξυλίνη ζώνη κατὰ μῆκος τοῦ πλοίου παρὰ τὴν ἴσαλον γραμμὴν προφυλάττουσα τὸ πλοῖον ἀπὸ τῶν προσκρούσεων.

περιζωμᾰτίας (ὁ) μτγν. ἕρπης, ζωστὴρ βλ.λ.7) : Ὀρειβ.ἀπ.102.

περιζωμάτιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ περίζωμα βλ.λ. : Τίμ.Ἱστ.134, Διον.Ἀλ.Ρωμ.10,17 **ἀχίτων, περιζωμάτιον ἔχων.**

περιζώννυμι κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. **περιζώνω** περιβάλλω τι διὰ ζώνης, ζώνω ὁλόγυρα, μτ. δοτ., ἐπὶ προσώπων : Ἰώσ.Α 6,9,4 **π- τὸ ξίφος,** πρβλ. Ἀππ.Ἀννιβ.20, Νόνν.Δ 40,460, Ῥοῦφ.π.Ὀρειβ.ἀδέδ. 20,1 **π- τὸ παιδίον** [πιθ.]· **2**) νεώτ. κ. δημ. μτφ. περιβάλλω, περικυκλῶ : Γρυπ.Σκ.Τερρ.101,4 **τὸ χάλασμα .. ποὺ ὁ μαῦρος κι ἄγαρος κισσὸς τὸ περιζώνει, - στρατὸς περιέζωσε τὸ χωρίον-τοὺς συνωμότας - τὸν ἐχθρόν**· ‖ συνήθ. ἐν τῷ μέσ. τ. **περιζώννυμαι** ζωννύω, ζώνω τι περὶ ἐμαυτόν, ζώνομαι μέ τι : Ἀριστφ.Εἰρ.687 **γυμνὸς ὢν τοῦτον τὸν ἄνδρα περιεζώσατο** [τὸν ἐφόρεσεν ὡς προστάτην, ἐνέδυσε· παρ' ὑπόνοιαν ἀντὶ ἐπίτροπον ἐποιήσατο], Θεόπομπ.Κωμ.37 **περιζωσάμενος ᾠὰν λουτρίδα,** Ἀριστλ.Πολιτ.1324b,16 **περιεζῶσθαι τὴν φορβειάν** [νὰ φορῇ ὡς ζώνην φορβειάν, δηλ. καπίστριον], Πλούτ.Ρωμ.16 **ἐσθῆτα περιεζώσατο,** αὐτ.Κοριολ.9, ΚΔ Λουκ.17,8 **περιζωσάμενος διακόνει**· κ. μτ. δοτ. : Φιλόδ.Ὀργ.26W **περιζώσασθαι ταῖς ἐντέροις τινός**· ‖ κ. ἀπολ. : Ἀριστλ.Ἀθ. 28,3 **Κλέων .. περιζωσάμενος ἐδημηγόρησε,** Σωρ. 1,70A· ‖ ἐπὶ μαγείρων : Ἄλεξ.174,11 **περιεζωσμένος** [φορῶν τὸ περίζωμα, τὴν ποδιάν]· πρβλ. Ἀναξανδρ.41,12· ‖ ἐπὶ ἀθλητῶν : Παυσ.1,44,1 **περιεζωσμένων ἐν τοῖς ἀγῶσι .. τῶν ἀθλητῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ**· ‖ ἐπὶ ὀρχηστοῦ : αὐτ.30,22,10· **2**) μτφ. ἀναλαμβάνω, παίρνω δύναμιν : Ἀνν. Κομν.1,304, Μηναῖ.3,2 Ὠδ.3 **οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν.**

περίζωσις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ περιζώνω, τὸ περιζώνειν, τὸ ζώνειν τι ὁλόγυρα : ΨΧρυσ.1,991Α **περίζωσις σάκκου.**

περίζωσμα μτγν. περίζωμα βλ.λ : Πολυδ.7,65.

περιζώστρα (ἡ) κ. νεώτ. ζώνη περί τι, περίζωμα, ποδιά : 'Αναξανδρ.π.Πολυδ.2,166 **ὡς δὲ παχεῖαν τὴν περιζώστραν ἔχει·** 2) ταινία περὶ στέφανον περιδεδεμένη : Θεόκρ.2,122 **πάντοθε παρφυρέαισι περιζώστραισιν ἑλικτάν** (δ.γρ. περὶ ζώστραισιν)· 3) νεώτ. ναυτ. σχοινίον ὅπερ περιβάλλει τὴν λέμβον καὶ χρησιμεύει ὅπως ἀναρτῶνται ἀπ' αὐτοῦ, κατὰ διαστήματα, ἀντωθητήρια παραβλήματα βλ.λ.

περιήγημα-ατος (τὸ) σχόλ. τοπογραφικὴ περιγραφή, ἀκριβὲς περιγράφημα : Σχόλ.Διον.Περ.1.

περιηγηματικός-ή-όν μτγν. περιγραφικός : Θέων Ῥητ.11,'Αφθόν.Προγ.12.

περιηγής-οῦς-ές κ. μσν. ὁ ὡς ἐν κύκλῳ κείμενος, ἐπὶ τῶν Κυκλάδων κειμένων πέριξ τῆς Δήλου : Καλλ.Δῆλ.198 **Κυκλάδας ὀψομένη περιηγέας,** αὐτ.ἀπ.66b **κωμῆται περιηγεῖς** (πέριξ οἰκοῦντες)· 2) ἐπὶ τῶν βραχιόνων, ὁ ἐξηγκωνισμένος, ὁ δεμένος πισθάγκωνα : ΑΠλ.4,195· 3) κυκλικός, καμπυλωτός : 'Ιππ.'Αν.1, Καλλ.'Απόλλ.59 **καλῆι ἐν 'Ορτυγίηι περιηγέος ἐγγύθι λίμνης,** 'Απολλ Ρ 1,559 **περιηγής ἀκτή,** αὐτ.3,138 **περιηγεῖς ἀψῖδες,** Διον. Περ.127 **περιηγὲς τόξον·** 4) ὁ περιβάλλων : 'Εμπ.27 **μονίῃ περιηγεῖ γαίων** (χαίρων διὰ τὴν πέριξ ἐρημίαν)· 5) ὁ κυκλοτερῶς ὢν ἢ κινούμενος : Κόϊντ.2,105 **περιηγής 'Ελίκη.**

περιήγησις-εως (ἡ) κ. μσν. νεώτ., δημ. -η τὸ ὁδηγεῖν τινα κύκλῳ, τὸ περιφέρειν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ καὶ ἐξηγεῖν τὰ ἀξιοσημείωτα τῶν πέριξ, οἷον μνημεῖα, τοπία, πλήρης περιγραφή, οἵαν παρέχουσιν οἱ ὁδηγοὶ καὶ ξεναγοί : Λουκ.Χάρ.22 **καί μοι δείξας αὐτὸ ἐντελῆ ἔσῃ τὴν περιήγησιν πεποιημένας·** || κ. νεώτ. κ. δημ. γεν. μετάβασις εἰς διάφορα μέρη πρὸς ἐπίσκεψιν ἢ καὶ μελέτην τῶν ἀξιοθεάτων : 'Αραβ.Μῦθ.Χαλ.1,133 **διὰ νὰ ὑπάγω εἰς περιήγησιν εἰς ὅλα τὰ νησία τοῦ βασιλείου μου, - ἀνεχώρησε διὰ περιήγησιν εἰς Νορβηγίαν·** 2) γεωγραφικὴ περιγραφή Στράβ.9,2,6 **τὴν περιήγησιν τῆς χώρας ποιητέον,** 'Αριστείδ.Λόγ.26 (14), 102, Καισάρ.Δαπ.**ἐν** Σάθ.3,91 **Παυσανίας ἐπαινεῖται τὴν τῆς 'Ελλάδος συγγραψάμενος περιήγησιν·** κ. κτ. πληθ. : 'Αθήν.7,278D **οἱ τὰς περιηγήσεις καὶ τοὺς περίπλαυς ποιησάμενοι·** 3) **τῆς οἰκουμένης περιήγησις** τίτλος γεωγραφικοῦ ποιήματος Διονυσίου τοῦ 'Αλεξανδρέως· || ὁμ. **περιήγησις Συρακουσῶν** τίτλος ἔργου τοῦ Κρίτωνος : Σουΐδ.· 4) ἐξωτερικὸν σχῆμα : 'Ηρ.2,73 **αἰετῷ περιήγησιν ὁμοιότατος καὶ τὸ μέγεθος.**

περιηγητής (ὁ) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ καθοδηγῶν τοὺς ξένους καὶ δεικνύων ἢ καὶ ἐξηγῶν τὰ ἄξια θέας τοῦ τόπου, ὁ ξεναγός : Πλούτ. 'Ηθ.675Ε, Λουκ.'Αλ.'Ιστ.2,31 **προσετίθεσαν δὲ .. καὶ τοὺς ἑκάστων βίους καὶ τὰς αἰτίας ἐφ' αἷς κολάζονται,** 'Επιγρ. **περιηγητὴς καὶ ἀρχιατρός·** || ὁ ἐξηγῶν καλλιτέχνημά τι : Λουκ.Μὴ Πίστ.Διαβ.5 **ὁ περιηγητὴς τῆς εἰκόνος** (ὁ ἑρμηνεύων αὐτήν)· 2) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ περιερχόμενος διάφορα μέρη πρὸς ἐπίσκεψιν ἢ κ. μελέτην τῶν τόπων, τῶν ἠθῶν, ἐθίμων κττ., ἰδ. δὲ τῶν ἀξιολογωτέρων μνημείων ἐν τοῖς τόποις οὓς ἐπισκέπτεται : Καισάρ.Δαπ. **ἐν** Σάθ.3,16 **ὅπου ἤρχοντο περιηγηταὶ ἀπὸ τὴν Εὐρώπην καὶ ἐσυνομιλοῦσαν μαζί της, - πολλοὶ περιηγηταὶ ἐπισκέπτονται (ἢ ἔρχονται εἰς) τὴν 'Ελλάδα·** 3) ὁ συγγραφεὺς γεωγραφικῶν περιγραφῶν, ὁ περιγράφων τὰ καθέκαστα γεωγραφικῶς, οἷον **Διονύσιος ὁ περιηγητής, Πολέμων ὁ περιηγητής :** 'Αθήν.5,210Α· πρβλ.Πλούτ.Θεμ.32

περιηγητικός-ή-όν μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς περιηγητήν, ὁ τοῦ περιηγητοῦ βλ.λ., ὁ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς τὸν ἄλλον μεταδιδόμενος, ὁ κατὰ παράδοσιν διδόμενος : Πλούτ.'Ηθ 386Β **ἡ κοινὴ καὶ περιηγητικὴ δόξα·** 2) περιγραφικός : Πλούτ.'Ηθ.724D **βιβλία περιηγητικά** (βιβλία χρησιμεύοντα ὡς ὁδηγοὶ εἰς τοὺς περιηγουμένους)· || **τὸ ὑπὸ 'Ισιδώρου τοῦ Χαρακηνοῦ ἐγχειρίδιον περὶ τῆς Παρθίας :** 'Αθήν.3, 93Ε **ἐν τῷ τῆς Παρθίας περιηγητικῷ·** || νεώτ. κ. δημ. ὁ εἰς περιήγησιν ἢ εἰς περιηγήσεις ἀναφερόμενος ἢ ἀνήκων : **περιηγητικαὶ ἐντυπώσεις, - περιηγητικὲς περιπέτειες.**

περιηγητικῶς ἐπίρρ. μσν. κ. νεώτ. κατὰ τὸν τρόπον περιηγητοῦ βλ.λ.1), ξεναγοῦ : Εὐστ.Πον.179,90 **ἀεροβατοῦντας καὶ περιηγητικῶς τοῖς κατὰ γῆν ἐπιβάλλοντας·** || νεώτ. κατὰ τὸν τρόπον περιηγητοῦ βλ.λ.2).

περιηγητός-όν ὁ ἔχων κύκλῳ παρυφήν, εἶδος χιτῶνος : 'Αντιφάν.153 **περιηγητὸς χιτών,** 'Επιγρ. **περιηγητὸς χιτωνίσκος.**

περιηγοῦμαι-έομαι (ἡγοῦμαι, ὁδηγῶ) κ. μσν. κ. νεώτ. κ. δημ., δωρ. -αγοῦμαι ἀποθ. ἐν μέσ. ἢ ἐνεργ. σημ., μέλλ. -ήσομαι, ἀόρ. -ησάμην κ. παθ. τ. -ηγήθην (τὸ οὐδ. τῆς μτχ. ἐνάρθρ. τὸ περιηγηθὲν ἐν παθ. σημ.), δημ. ἀόρ. **περιηγήθηκα,** ἄγω τινὰ πέριξ ἢ διὰ τῶν πέριξ, ὁδηγῶ τινα περί τι : 'Ηρ.7,214 **περιηγησάμενοι τὸ ὄρος τοῖσι Πέρσῃσι,** αὐτ. **'Επιάλτης γάρ ἐστι ὁ περιηγησάμενος τὸ ὄρος κατὰ τὴν ἀτραπόν** (ὁ γενόμενος ὁδηγός), Μέν.'Ηρ.ἀπ.9 **νυνὶ δὲ τοῖς ἐξ ἄστεως κυνηγέταις ἥκουσι περιηγήσομαι τὰς ἀχράδας·** 2) δεικνύω τι εἴς τινα καὶ περιγράφω αὐτό : Λουκ.Χάρ.1 **περιήγησαι δὲ τὰ ἐν τῷ βίῳ ἅπαντα,** αὐτ.Νεκρ. 20,1 **ὦ Αἰακέ, περιήγησαί μοι τὰ ἐν Ἅδου πάντα·** 3) περιφέρομαι, περιστρέφομαι : Φιλόλ.21· 4) παθ. τὸ περιηγηθὲν τὸ περιγραφέν, τὸ σκιαγραφηθέν : Πλάτ.Νόμ 770Β **τοῦτο δὲ δεήσει συμπληροῦν ἡμᾶς τὸ περιηγηθέν·** 5) νεώτ. κ. δημ. ταξιδεύω εἰς ξένους τόπους πρὸς ἐπίσκεψιν, πρὸς γνῶσιν τῶν ἐν αὐτοῖς : **περιηγήθην ὅλην τὴν Μικρασίαν,** Ζερβ.'Ιστ.19 **εἰς τὸν καιρὸν ποὺ περιηγεῖτο τὸν κόσμον,- περιηγήθηκε ὅλη τὴν Εὐρώπη σὲ τρεῖς μῆνες·** πρβλ. περιηγητής.

περιῄδη ἀττ. ὑπερσ. τοῦ περίοιδα βλ.λ.

περιήθημα-ατος (τὸ) μτγν. διήθημα, στράγγισμα, τὸ ἠθητὸν περίττωμα ὕλης τινός, ἀ. φιλτρόρισμα : Διοσκ.1,101 **νάφθα .. ἐστὶ τῆς Βαβυλωνίας ἀσφάλτου περιήθημα,** Γαλ.19,365,10 **ἱδρώς ἐστι τὸ περιήθημα τῆς ἐν τῷ αἵματι λεπτῆς καὶ ὀρρώδους ὑγρασίας·** 2) κτ. πληθ. μέσα καθαρισμοῦ : Λογγῖν.43,5 **τὰ τοῦ παντὸς ὄγκου περιηθήματα.**

περιήκασε 'Ησ. «περιώρυξε, περιέγραφεν» (ἀντὶ περιήλασε).

περιήκω ἔχω περιέλθει εἴς τινα : Ξεν.ΚΠ 4,6,6 **εἰς τὸν φονέα ἡ ἀρχὴ περιήκει·** πρβλ. 'Αρρ.'Αν.4 13,4· κ. μτφ : Φιλόστρ.Εἰκ.2,19 **κεφαλαὶ εἰς κρανία π-** (μεταβάλλονται εἰς κρανία)· || μτ. αἰτ. ἔχω ἐπέλθει ἐπὶ τέλους εἴς τινα : 'Ηρ.7,16 **τὰ σὲ περιήκοντα** (ὅσα εἰς σὲ περιῆλθον), αὐτ.6,86 **τοῦτον τὸν ἄνδρα φαμὲν περιήκειν τὰ πρῶτα** (λέγομεν ὅτι ἡ μεγίστη εὐτυχία ἔχει πέσει εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον), Παυσ.8,51,5 **ἔμελλε .. δίκη περιήξειν καὶ Φιλοποίμενα·** 2) ἐπὶ χρόνου, ἔχω ἔλθει, ἔχω φθάσει : Πλούτ.'Αγησ.35 **περιήκοντι τῷ καιρῷ,** 'Αριστείδ.Λόγ.50(26),1 **ἔτει δεκάτῳ περιήκοντι·** πρβλ. Παρθ.30,2· 3) περιβάλλω : Φιλόστρ.'Απολλ.3,13 **πέτραν** (τὸν ὄχθον) **περιήκουσαν,** Δίων Χρ.2,41 **περὶ τὸ σπήλαιον π- ἀμπέλος.**

περιήλιον (τὸ) νεώτ. τὸ σημεῖον τῆς τροχιᾶς οὐρανίου σώματος τὸ ἀπέχον τὴν ἐλαχίστην ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἀπόστασιν, ἀντίθ. ἀφήλιον.

περιήλῦσις-εως (ἡ) περιέλευσις βλ.λ. : Πλούτ. Κάτ.Πρεσβ.13 **τὴν δὲ Περσικὴν ἐκείνην περιήλυσιν καὶ κύκλωσιν**· **2**) ἡ περιστροφή : Ἡρ.2,123 **τὴν περιήλυσιν.. γίγνεσθαι ἐν τρισχιλίοισι ἔτεσι.**

περιημεκτῶ-έω ἀλγῶ σφόδρα, λυποῦμαι μεγάλως, δυσφορῶ, ἀγανακτῶ : Ἡρ 1,44 **περιημεκτεων τῇ συμφορῇ**, αὐτ.164 **περιημεκτέοντες τῇ δουλοσύνῃ**, αὐτ.4,154 **περιημεκτήσας τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὅρκου**· ‖ μτ. γενικ. προσ. ἀγανακτῶ, δυσαρεστοῦμαι πρός τινα ἢ κατά τινος : αὐτ.8,109 **οὗτοι.. ἐκπεφευγόντων περιημέκτεον**· κ. ἀπολ. : Ἡρ.1,114.

περιήνεικα Ἰων. ἀόρ. α' τοῦ περιφέρω βλ.λ. : Ἡρ.1,84 **οὐ περιήνεικε τὸν λέοντα.**

περιηπατῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. φλεγμονὴ τοῦ περὶ τὸ ἧπαρ τμήματος τοῦ περιτοναίου.

περιηχή (ἡ) μτγν. ἀντήχησις ὁλόγυρα : Χοιροβ. Τρόπ.2495 ἡ **θεια γραφὴ.. τὴν βροντὴν φωνὴν ὀνομάζουσα διὰ τὴν ὑπὲρ ἡμᾶς** περιηχήν.

περιήχημα-ατος (τὸ) μτγν. ὁ πέριξ γινόμενος ἦχος, ἤχημα, ἀντήχημα, ἀντήχησις : Ἰάμβλ.Πυθ.244 **τῶν μεθ' ἡμέραν ταραχῶν καὶ περιηχημάτων ἐξεκάθαιρον τάς διανοίας.**

περιηχής-οῦς-ές **ὁ πέριξ ἠχῶν**, ἀντηχῶν, ἠχηρός: Ῥήτ.1,450 (Walz.).

περιήχησις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα **τοῦ** περιηχεῖν, **ἤχησις**, ἀντήχησις πέριξ, ὁλόγυρα : Φίλ.2,159 **ὡς καὶ μέχρι τῆς ἀκρωρείας τὴν περιήχησιν ἐλθεῖν,** Πλούτ.Σύλλ.19 **τῶν ὀρῶν ἀνταποδιδόντων τὴν περιήχησιν.**

περιηχητικός-ή-όν μτγν. περιηχής βλ.λ., **ὁ ἠχῶν**, ἀντηχῶν ὁλόγυρα : Πορφ.Ἁρμον.64D **τὸ ὑπόκερας καὶ τῷ σὺν τῷ χαλκώματι περιηχητικώτερα.**

περιηχῶ-έω κ. πάπ. κ. νεώτ. ἠχῶ, ἀντηχῶ πέριξ, ὁλόγυρα : Ἰλ.Η 267 **περιήχησεν δ' ἄρα χαλκός**· πρβλ. Ἰάμβλ.Μυστ.2,8· ‖ **μτ. αἰτ.** τόπου : Πλούτ Ἠθ.720C **θόρυβος π- τὴν οἰκίαν**· κ. παθ. : Λουκ. Ἀλ.Ἰατ.1,6 **νῆσον.. περιηχουμένην τῷ κύματι,** Κωμ.Ἀδέσπ.140 **τηγάνοιαι περιηχούμενοι**· **2**) ποθ. φημίζομαι πανταχοῦ, διαφημίζομαι, δοξάζομαι : Φίλ.Βύβλ.π.Εὐσ.Εὐάγγ.Προπ.39D **οἵ τε κυκλικοὶ οἱ περιηχούμενοι**· κ. μτ. ἀπαρφ. διὰ φήμης φέρομαι ὅτι.. : Κῶδ.Ἰουστιν.10,11,8 **περιηχήθησάν τινα κατέχειν δημόσια**· **3**) πάπ. ἀντιλαμβάνομαι ἐκ φήμης, λαμβάνω εἴδησιν, παίρνω μυρωδιά.

περιθάλλω, παρακ. **περιτέθηλα,** δ.γρ. ἀντὶ παραβάλλω ἐν Φιλόστρ.Εἰκ.2,6.

περιθαλπής-οῦς-ές μτγν. ὑπέρθερμος, πολὺ ζεστός : ΑΠ 7,742 **περιθαλπὲς ὄχημα ἠελίου.**

περιθάλπω μτγν., μσν. κ. νεώτ. θάλπω, θερμαίνω ἐξ ὅλων τῶν μερῶν, δθ. περιποιοῦμαι, συντρέχω πάσχοντα ἢ ἀδύνατον : Γαλ.14,304.7 **ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν περιθάλπονται**· κ. παθ. : Αἰν. Γαζ.Θεόφρ.70B, Σέργ.Μακρ.ἐν Σάθ.3,222 **ἀπεκρύβησαν.. περιθαλπόμενοι τοῖς δυτικοῖς** (ἔτυχον περιποιήσεως θεωρηθέντες ὡς σύμμαχοι).

περίθαλψις-εως (ἡ) μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ περιθάλπω βλ.λ., προστα**σία,** κοινωνικὴ πρόνοια ἢ μέριμνα : Ἰσαάκ.Πορφυρογ. ἐν Ἀλλατίου Ἐκλογ.278 **ἡ κρατικὴ περίθαλψις εἰς τοὺς σεισμοπαθεῖς ἦτο ἄμεσος.**

περιθαμβής-οῦς-ές μτγν. ὁ σφόδρα ἔκθαμβος, πολὺ θαμβωμένος : Ἀπολλ.Ρ 2,1160 **καὶ σφεας ἀμφίεπον περιθαμβέες**· **2**) ὁ λίαν ἐπτοημένος, πολὺ τρομαγμένος : Ἀπολλ.Ρ 4,1158, Πλούτ.Κάτ. Νεώτ.59 **ἀφῄρει τοῦ δέους τὸ περιθαμβές.**

περιθαρσήεις-**εντος-εσσα εν** μτγν. περιθαρσὴς βλ.λ. : Ἀπολλιν.Ψαλμ.223.

περιθαρσής-οῦς-ές μτγν. ὁ λίαν θαρραλέος, **εὐθαρσής, ὁ ἔχων** πεποίθησιν εἰς ἑαυτόν, γενναῖος: Ἀπολλ.Ρ 1,152, αὐτ.195.

περιθάρσυνος-ον μτγν. περιθαρσὴς βλ.λ. : Ἀπολλιν.Ψαλμ.189.

περιθαρσύνω σχόλ. θαρσύνω, **ἐνθαρρύνω** μεγάλως : Σχόλ.Ἀπολλ.Ρ 2,613 **ταῦτα δέ φησι περιθαρσύνων αὐτοὺς** (ἀντὶ παρα-).

περιθειῶ-όω καπνίζω τι ἐντελῶς διὰ θείου, καθαρίζω μὲ θεῖον, **ἀπολυμαίνω, ἄ.** θειαφώνω· Ἡσ «περιθειῶσαι· περικαθᾶραι, κυρ. θείῳ», **Φώτ.** : πιδ εἰς Μέν.530,22 **περιθεωσάτωσαν.**

περιθείωμα-ατος (τὸ) ἀπόμαγμα βλ.λ.2) : Ἡσ. ἐν λ. ἀπομάγματα.

περιθείωσις-εως (ἡ) κ. νεώτ. τὸ **περικαθαίρειν,** καθαρίζειν διὰ θείου, ἀπολύμανσις, **ἄ.** θειάφωσις, θειάφισμα : Πλάτ.Κρατ.405b **αἱ τοῖς μαντικοῖς περιπτώσεις τε καὶ λουτρά.. καὶ αἱ περιρράνσεις.**

περιθέλγω μσν. καταθέλγω τινά, θέλγω πολύ, προξενῶ εἴς τινα μεγάλην **εὐχαρίστησιν,** εὐαρέσκειαν, ψυχαγωγῶ : Θεοφύλ.Σ 110A **πρὶν περιθέλξοι, πρός ἀνίαν ἐκκλίνει.**

περίθεμα-ατος (τὸ) μτγν. **κ. νεώτ. πᾶν τὸ** περιτιθέμενον, ὁλόγυρα βεβλημένον· δθ. **περίβλημα,** ταινία τῆς κεφαλῆς, κεφαλόδεσμος : Σχόλ. Ἀριστφ.Πλ.22 **τά τοῦ στεφάνου περιθέματα**· **2**) περιδέραιον· Ἡσ. ἐν λ. κάθορμα, Σουΐδ ἐν λ. καθόρμια· **3**) περίβλημα, περικάλυμμα : ΠΔ Ἀρ. 16,38 **περίθεμα τῷ θυσιαστηρίῳ**· πρβλ. περίθημα.

περιθεμελιῶ-όω μτγν. θεμελιώνω τι ὁλόγυρα : Γρηγ.Νύσσ.1,148A **περιθεμελιοῦν τά ὑφωθέντα.**

περιθερμαίνω μσν. θερμαίνω ὁλόγυρα : Κ Μανασσ Χρον.6066 (παθ.).

περίθερμος-ον κ. σχόλ. λίαν θερμός, ὑπέρθερμος, πολὺ ζεστός : Θεόφρ.Αἰσθ.58, Πλούτ.Ἠθ. 642C **τὸ πνεῦμα τοῦ Λύκου περίθερμον,** Διοσκ. Θηρ.4· ‖ μτφ. ἐπὶ τοῦ νοῦ : Σχόλ.Ἀριστφ.Νεφ. 144 **δοκεῖ γενέσθαι περίθερμος καὶ σφόδρα ἐχθρεύσας τῷ ἀδελφῷ** (πάνυ θερμός : Σουΐδ.ἐν λ. Χαιρεφῶν).

περιθέσιμος-ον μτγν. ὁ πρὸς περίθεσιν χρήσιμος, ὁ δυνάμενος νὰ τεθῇ περί τινα ἢ ἐπί τινος : Ἰώσ.ΑΙ 15,8,2 **περιθέσιμος κόσμος.**

περίθεσις-εως (ἡ) τὸ θέτειν, βάλλειν τι πέριξ, ὁλόγυρα, δθ. τὸ περιβάλλεσθαί τι, ἡ περιβολή, ἡ ἐφαρμογή : Ἡρακλᾶς π.Ὀρειβ.48,12,1 **ἐκ περιθέσεως** (κατὰ τὴν πρᾶξιν τῆς ἐφαρμογῆς), ΚΔ Πέτρ. 1,3,3 **καὶ περιθέσεως χρυσίων ἢ ἐνδύσεως ἱματίων κόσμος,** Φιλοσύμ.7,8 **π- βρόχου,** Σέξτ.Ἐμπ. Πυρρ.3,15 **π- στραγγάλης**· κ. πληθ. : Ἰώσ.ΑΙ 19,1,5 **περιθέσεως πλοκαμίδων,** Σωρ.1,85.

περίθετος-ον (περιτίθημι) **κ. περιθετός-ή-όν** ὁ περιτεθεὶς ἢ **ὃν** δύναταί τις νὰ περιθέσῃ ἢ περι**βληθῇ,** περιτεθειμένος, περιβεβλημένος, ἐπίθετος, πρόσθετος (ἰδ. κόμη) : Ἀριστομ.5 **περίθετον πρόσωπον** (προσωπεῖον, μάσκα), Ἀριστφ.Θεσμ.258 **κεφαλὴ περίθετος** (προσωπεῖον ἔχον καὶ φενάκην), Πολύβ.3,78,2 **περιθεταὶ τρίχες** (ψευδεῖς τρίχες, φενάκη), Ἀθήν.12,523A **προκόμια περίθετα,** Αἰλ. ΠΙ 1,26 **περίθετος κόμη,** ΕΜ 790,20 **περιθεταὶ τρίχες**· κ. μ. **περιθέτη** : Ἄμφις 2, Μέν.359.

περιθέω κ. νεώτ. περιτρέχω, τρέχω πέριξ, ὁλόγυρα, περιβάλλω, περίκειμαι : Ἰλ.Ζ 320 **περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης** (περιέβαλλε, περιέκειτο χρυσοῦς δακτύλιος), Ὀδ.Ω 207, Ἡρ.1,178 **τάφρος.. περιθέει,** αὐτ.181 **τεῖχος περιθεῖ,** Πλάτ. Κριτί.115E περὶ **τὴν νῆσον περιθέων**· ‖ μτ. αἰτ. τόπου : Ἡρ.6,74 **τὸ δὲ ἄγκος αἱμασιῆς τις περιθέει κύκλος,** Ξεν.Κυν 11,4 **περιθέειν κύκλῳ τὸν φραγμόν,** Πλούτ.Ἀντ.16 περιθέοντες τὴν Ἰταλίαν, Πορφ.Ἀποχ.2,54 **π- τὸν βωμόν**· ‖ μτ. αἰτ. προσ. : Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.1,59 **περιθέοντες ἑκάστους**· κ. μτφ. : Λουκ Νιγρ.37 **ἡσυχῇ ἄρα τοῦ φαρμάκου τὴν ψυχὴν περιθέοντος,** Ἀρισταίν 1,10 π- τοῖς **ὄμμασι τὴν γραφήν,** Δαμάσκ.Ἀρχ.28 **τά στοιχεῖά τινος** π-· ‖ **κ. μτ.** δοτ. : Ἡρωδιαν.5,5,9 **τοῖς βωμοῖς περιέρχεσθαι**· **2**) περιτρέχω, τρέ-

χω τῇδε κἀκεῖσε, περιπλανῶμαι : Ἀριστφ.Ἱππ.65 **Παφλαγὼν περιθέων τοὺς οἰκέτας αἰτεῖ**, Πλάτ. Πολ.475D **ἐπακοῦσαι πάντων χορῶν περιθέουσι τοῖς Διονυσίοις**· κ. μτφ. : Πλωτῖν.2,22, αὐτ.5,1,4· **3)** περιστρέφομαι : Ἡρ.9,74 **ἀσπίδος αἰεὶ περιθεούσης** (δηλ. ἐνῷ αὐτὸς περιέστρεφε τὴν ἀσπίδα του ὁλόγυρα)· πρβλ.Πολυδ.4,156.

περιθεῶμαι-άομαι μτγν. θεῶμαι, θεωρῶ, παρατηρῶ ὁλόγυρα : Ἰω.Λυδ.Ρωμ.3,39.

περιθεωρῶ-έω μτγν. περιέρχομαι, πηγαίνω ὁλόγυρα καὶ θεωρῶ, ὁθ. παρατηρῶ ἐξ ὁλοκλήρου, ἀκριβῶς : Λουκ.Ἑρμότ.44 **ἣν μὴ περιθεωρήσῃς ἅπαντας** (δ.γρ. παραθεωρήσῃς), Διογ.Οἰν 24.

περιθήκη (ἡ) γλωσσ. κ. νεώτ. πᾶν τιθέμενον, βαλλόμενον πέριξ, ὁλόγυρα, περικάλυμμα, σκέπασμα.

περιθήκιον (τὸ) νεωτ. βοταν. τὸ καρποφόρον ὄργανον **τῶν ἀσκομυκήτων**.

περίθημα περίθεμα βλ.λ.2) : Νικόστρ.π.Στοβ. 4,23,62.

περίθλᾰσις-εως (ἡ) (θλίβω) μτγν. κ. νεώτ. τὸ πιέζειν τι ὁλόγυρα καὶ σπᾶν, σύντριψις γύρωθεν, ἐλαφρὸν σπάσιμον : Πλούτ.Ἠθ.609Ε Ἡρόδ.Ἰατρ. π.Ὀρειβ.10,37,6, Γαλ.18(1),468· **2)** νεώτ. φυσ. ἡ οὐχὶ συμφώνως πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς εὐθυγράμμου διαδόσεως τοῦ φωτὸς ἀπόκλισις αὐτοῦ καὶ διάδοσις εἰς διάφορα ὀπτικὰ μέσα, ὅ. παράθλασις.

περιθλῑβής-οῦς-ές μτγν. ὁ ὁλόγυρα πεπιεσμένος, ὁ ὑπὸ πόνου καταβεβλημένος, ὁ καθ' ὑπερβολὴν τεθλιμμένος : Βασ.2.235D.

περιθλῑ́βω μτγν. θλίβω, πιέζω τι πέριξ, ζουλῶ τι ὁλόγυρα : Πλούτ.ἀπ.13,2 **π- τὸν τῆς ὄφεως κῶνον**, Νόνν.Δ 10,370· **2)** πιέζων, συνθλίβων ἐξάγω τι : Νόνν.Δ 17,361.

περίθλιψις-εως (ἡ) μτγν. πίεσις, ζούλημα ὁλόγυρα : Κάσσ.Προβλ.28.

περιθλῶ-άω μτγν. πιέζων τι ὁλόγυρα θλῶ, σπῶ, συντρίβω : Πλούτ.Ἠθ.341Α (παθ.), Γαλ.18(1), 640, Σωρ.1,118 (παθ.).

περιθνήσκω ἐπὶ σαρκός, παύω νὰ ἔχω, χάνω τὴν αἰσθητικότητά μου περὶ τραῦμά **τι** : Ἱππ.Ἀγμ. 33 (δ.γρ. ἀμφιθνήσκουσιν).

περίθοιρον (τὸ) Ἐπιγρ. περίθυρον βλ.λ.

περίθραυσις-εως (ἡ) γλῶσσ. τοῦ ἀγμούς, τὸ θραύειν, σπᾶν τι ὁλόγυρο, σύντριψις· πρβλ. παράθραυσις : ΕΜ 11,47 (πληθ.).

περιθραύω θραύω, σπῶ τι ὁλόγυρα, θραύω εἰς μικρὰ **τεμάχια** : Ἀριστλ.Πρ.935b,2 συνήθ. ἐν τῷ παθ. : Ἱππ.Νούσ.4,55, Ἀριστλ.Πρ.935a,38, Ἰώσ. ΠΙ 6,1,3, Πλούτ.Ἠθ.626Β, Γαλ.Χρ.Μορ.2,17· **2)** μτφ. κατασυντρίβω : Φίλ.1,564.

περιθρηνοῦμαι-έομαι μτγν. παθ. ἀντηχῶ ἐκ θρήνων : Πλούτ.Ἀντ.56 **καὶ τῆς ἐν κύκλῳ σχεδὸν ἁπάσης οἰκουμένης περιθρηνουμένης καὶ περιστεναζομένης**.

περιθριγκῶ-όω μτγν. περιφράσσω τι διὰ θριγκοῦ, περικλείω τι ὁλόγυρα μὲ φραγμόν : Πλούτ. Μάρ.21 **τοῖς ὀστέοις περιθριγκῶσαι τοὺς ἀμπελῶνας**· || παθ. περιφράττομαι : Κλήμ.Ἀλ.303.

περίθριξ-τρῖχος (ὁ) μτγν. κ. λεξ.· Σουΐδ. «ὁ ἀπὸ γενετῆς **πλόκαμος ὁ μηδέποτε καρείς**», Καλλ.ἀπ. ἀνών.56.

περιθρομβοῦμαι-όομαι μτγν. παθ. πήζω καὶ μεταβάλλομαι εἰς θρόμβους ὁλόγυρα, ἐπὶ τοῦ αἵματος : Ἡλιόδ. Χειρ.π.Ὀρειβ.50,52,3, Γαλ.10,345 **κωλύεται γὰρ ἡ σύμφυσις ὑπὸ τοῦ περιθρομβουμένου τοῖς ἐρρωγόσιν ἀγγείοις αἵματος**.

περιθρόνιος-α-ον ὁ πέριξ θρόνου, καθίσματος κείμενος ἢ εὑρισκόμενος Ὀρφ.Ὕμν.7,4 (πιθ.γρ.).

περιθρῦλητος-ον μσν. κ. νεώτ. ὅ. περίθρυλος περιβόητος, περίφημος : Τζέτζ.Χιλ 8,371, αὐτ.7,929.

περιθρυλήτως ἐπίρρ. περιβοήτως, περιφήμως : Κατ.Ἀστρλ.Κ 8(4),205.

περίθρυλος-ον μσν. περιθρύλητος βλ.λ.

περιθρύπτω μτγν. κ. **περιθρύβω** ἐν τῷ παθ. περιτρίβω ἢ κοπανίζω εἰς τεμάχια, τρίβω τι ὁλόγυρα εἰς θρύμματα : Διόδ.Σ 3,61 **τοῦτο κατὰ τὴν πρὸς τὸ στερέμνιον πρόσπτωσιν περιθρύβεσθαι**, Φίλ.1,501 **τὰ περιθρύπτοντα τὴν ψυχήν**, αὐ. 2,527.

περιθυμιῶ-ιάω μτγν. θυμιῶ πέριξ, θυμιατίζω ὁλόγυρα : Κυραν.33 **ἡ κεφαλὴ τοῦ ἰχθύος περιθυμιωμένη μετὰ σμύρνης**

περίθυμος-ον ὁ σφόδρα ὠργισμένος, πολὺ θυμωμένος : Αἰσχ.Ἑπτ.724 **τὰς περιθύμους κατάρας Οἰδιπόδα βλαψίφρονος**, Φίλ.1,684 **τὸ περίθυμον**, Κατ.Ἀστρλ.Κ 8(4),18)· || τὸ οὐδ. ὡς ἐπίρρ. : Πλούτ.Μάρ.19 **περίθυμον ἠμύνοντο τοὺς φεύγοντας καὶ τοὺς διώκοντας**.

περιθύμως κατὰ τρόπον περίθυμον βλ.λ., πολὺ θυμωμένα : Ἡρ.2,162 **περιθύμως ἔχοντα περιταμεῖν .. αὐτοῦ τά τε ὦτα καὶ τὴν ῥῖνα**, Αἰσχ.Χο. 40 **μέμφεσθαι τοὺς γᾶς νέρθεν περιθύμως**.

περιθύομαι μτγν. προσφέρω θυσίαν δι' ἐξόδων μου ἀλλὰ δι' **ἄλλου** : Πλούτ.Ἠθ.168D **περιθυόμενος οἴκοι κάθηται** (δ.γρ. περιθειούμενος).

περίθυρον (τὸ) Ἐπιγρ. παραστάδες, τὸ ἐκ σανίδων πλαίσιον, τὸ κούφωμα, ἡ κάσα θύρας.

περιθυρῶ-έω μτγν. κ. λεξ. ἵσταμαι ἢ κάθημαι περὶ τὴν θύραν : Αἰλ.Ζ1 1,11,14· Ἡσ. «περιθυρεῖν· τὸ ἐπὶ ταῖς θύραις ἵστασθαι», Φώτ.

περιθωρακίδιον (τὸ) δ. γρ. ἀντὶ ἐπιθωρακίδιον.

περιθωρακίζω μτγν. κ. νεώτ. ὁπλίζω διὰ θώρακος· κ. παθ. ὁπλίζομαι διὰ θώρακος : Βασ.2,239.

περιθώριο(ν) (τὸ) νεώτ. κ. δημ. τὸ κενὸν γραμμάτων διάστημα τὸ καταλειπόμενον εἰς τὸ ἄκρα σελίδος χειρογράφου ἢ ἐντύπου, ὅ. ᾤα : **προσθῆκαι καὶ σημειώσεις ἐπὶ τοῦ περιθωρίου**· || συνεκδ. πᾶν ἐλεύθερον ἢ κενὸν διάστημα εἰς τὰ ἄκρα ἐπιφανείας τινός, πλαίσιον· || μτφ. πλεόνασμα, παρακαταθήκη : **αἱ ἐκ τῶν εἰσοδημάτων μου εἰσπράξεις δὲν ἀφήνουν περιθώριον διὰ προσθέτους δαπάνας**· || τὸ ἔξω τοῦ κυρίως θέματος, γεγονότος ἢ πράγματος : **εἰς τὸ περιθώριον τῆς ζωῆς** (ἔξω, μακρὰν τῆς ἐνεργοῦ ζωῆς)· κ. φρ. **ζῇ εἰς τὸ περιθώριον** (ζῇ μακρὰν πάσης δράσεως, ἀποτραβηγμένος), - **βάλλω, θέτω εἰς τὸ περιθώριον** (θέτω κατὰ μέρος, δὲν ὑπολογίζω, παραγκωνίζω, ἀποδοκιμάζω τινά)· **2)** χρηματιστ. τὸ παρὰ τῷ μεσίτῃ κατατιθέμενον ποσόν, τὸ χρησιμεῦον πρὸς κάλυψιν ἐνδεχομένης ζημίας : **ἐξηντλήθη τὸ περιθώριόν σας καὶ φροντίσατε διὰ νέαν καταβολήν**.

περιῑάλλω θέτω, ρίπτω τι πέριξ, περιβάλλω τι μέ τι : Ἰλ.Ο 19 **περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἴηλα** (ἐν τμ.).

περιῑάπτω τιτρώσκω, τραυματίζω παντοχόθεν, ὁλόγυρο : Θεόκρ.2,82 **περὶ θυμὸς ἰάφθη**.

περιιάχω, ἐπ. παρατ. περίαχε ἀντὶ περιίαχε περιηχῶ, ἠχῶ ὁλόγυρα, ἀντηχῶ πέριξ : Ὀδ.Ι 395 **περὶ δ' ἴαχε πέτρη**, Ἡσίοδ.Θ 678 **δεινὸν δὲ περίαχε πόντος ἀπείρων**.

περιίδμεναι ἐπ. ἀπαρφ. τοῦ περίοιδα βλ.λ. : Ἰλ. Ν 723 **βουλῇ ἐθέλεις περιίδμεναι ἄλλων**.

περιιδνοῦμαι-όομαι γίνομαι κυρτός, καμπύλος, κεκαμμένος : Ἱππ.Γυν.1,36.

περιιδρύομαι μτγν. εἶμαι ἱδρυμένος πέριξ, εἶμαι στημένος **ὁλόγυρα** : Φιλόστρ.Εἰκ.1,12.

περιιδρῶ-όω μτγν. ἱδρώνω καθ' ὅλον τὸ σῶμα : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.11,159, Ἀέτ.8,7.

περιίδρωσις-εως (ἡ) (ἱδρῶ) μτγν. ἵδρωσις καθ' ὅλον τὸ σῶμα: Διοσκ.Θηρ.9,Σωρ.1,28,Ὀρειβ.ἀπ.53

περιίζομαι περικάθημαι, κάθημαι ὁλόγυρα : Ἡρ. 1,202 **κύκλῳ περιιζομένους ἐπιβάλλειν ἐπὶ τὸ πῦρ**, αὐτ.6,78 **περιιζόμενοι ἐφύλασσον**· μτ. αἰτ. ἀντικειμ. : Ἡρ.5,4 **τὸν μὲν γινόμενον περιιζόμενοι οἱ προσήκοντες ὀλοφύρονται**· πρβλ.αὐτ.4.

περιικνοῦμαι-έομαι μτγν. ἔρχομαι, φθάνω πανταχόθεν ἐξ ὅλων τῶν μερῶν, ἐκ πάντων τῶν σημείων· ἐν χρ. μ. μτφ. : Ἄρατ.473 **περὶ φρένας ἵκετο θαῦμα** (ἐν τμήσει), Σχόλ.Ἄρατ.862 **οὐδὲ ὅλως περιικνουμένη ἡ ἀκτὶς παρέχει τι τοιοῦτον.**

περιίκω Ἐπιγρ. δωρ. τ. τοῦ περιήκω βλ.λ. : Ἐπιγρ. Κερκύρας **ἐπεί κα καὶ ἑκαστάκις ὁ χρόνος περιίκῃ.**

περιιππάζω μτγν. περιιππεύω βλ.λ.· ἐν χρ. μ. τὸ μέσ. : Πολύαιν.4,3,29, Ζώσιμ.1,53, Πάπ.

περιιππεύω μτγν. ἱππεύω πέριξ τινός, πορεύομαι, πηγαίνω κύκλῳ, ὁλόγυρα ἔφιππος ἢ μετὰ ἱππικοῦ : Πολύβ.5,73,12 **οἱ δὲ περιιππεύσαντες καὶ γενόμενοι κατὰ νώτου τοῖς πολεμίοις,** Ἀρρ.Τακτ. 4,6 (εἰκ.), Πολύαιν.4,8,4· **2**) μτβ. περικυκλῶ· τι πανταχόθεν δι' ἱππικοῦ : Πλούτ.Κράσσ.25 **προσέπιπτον καὶ περιίππευον τὸ κέρας ὡς κατὰ νώτου γενησόμενοι·** ‖ κτ. ἐπέκτ. μτφ. κ. ἐπὶ ἐντόμων παρασίτων : Ἀχιλλ.Τάτ.2,22 **περιιππεύει τὸν ἄνθρωπον** (ὁ ψύλλος).

περιίπταμαι κ. μσν. κ. νεώτ., μτγν. τ. τοῦ πέτομαι βλ.λ., ἵπταμαι, πετῶ ὑπεράνω καὶ πέριξ τινός : Ἀριστλ.ΖΙ 542b,24 **καὶ ἐν τοῖς ὑφόρμοις πρῶτον ὅσον περιιπταμένη περὶ τὸ πλοῖον ἀφανίζεται εὐθύς,** Δίων Κ 58,3, Ἀλέξ.Τραλλ.Πυρ.4, Μᾶρκ.Εὐγ. Εἰκόν.167,10, Θεοφύλ.Σ Ἱστ.73,14C (ἐκδ. Βόννης), • **σμῆνος ἀεροπλάνων περιίπτατο τῆς πόλεως.**

περίισος-ον μτγν. ὁ πέρα τοῦ ἴσου, περισσότερον ἢ ἴσος, λ. πλασθεῖσα πρὸς ἐτυμολόγησιν τοῦ περισσός : Θεολ.Ἀριθμ.13.

περιιστάνω μτγν. κ. **περιιστῶ-άω** (Χαμαιλ.π.Ἀθήν.1,21Ε) δ. τ. τοῦ περιίστημι βλ.λ. : Βέττ.Βάλ.285, 33, Χαμαιλ.π.Ἀθήν.1,21Ε **ὅλως πᾶσαν τὴν τῆς τραγῳδίας οἰκονομίαν εἰς ἑαυτὸν περιιστᾶν.**

περιίστημι κ. μσν. κ. νεώτ., ἐπ. ἀόρ. β' **περίστην** (Ἰλ.Δ 532), γ' πληθ. ὑποτ. **περιστήωσι** (αὐτ.Ρ 95), μέσ. ἀόρ. α' **περιστησάμην** (αὐτ.Β 410), παθ. ἀόρ. **περιστάθη** (Ὀδ.Λ 243), παρακ. **περιέστᾰκα** (Πλάτ.Ἀξ.370D) (οἱ ἄ. χρ. ὡς οἱ τοῦ ἁπλοῦ ἵστημι βλ.λ.)· τὸ ρ. εὕρηται ἐν μτβ. κ. ἀμτβ. χρ.· ὅθ. ἐν τοῖς συνθέτοις μτβ. χρόνοις, ἵστημι πέριξ, στήνω, θέτω τι ὄρθιον ὁλόγυρα, τοποθετῶ περί τι, πέριξ τινός, μτ. αἰτ. : Θουκ.8,108 **καὶ περιστήσας τοὺς ἑαυτοῦ κατηκόντισε·** ‖ κ. μτ. αἰτ. κ. δοτ. : Ἡρ.3,24 **ἔπειτα δὲ οἱ περιιστᾶσι στήλην ἐξ ὑέλου πεποιημένην κοίλην,** Πλάτ.Τίμ.78C **περιιστάναι κύτος τῷ ζῴῳ,** Ἡρωδιαν.Ἱστ 7,10,13 **περιστήσαντες αὐτοῖς ξιφηφόρους·** ‖ μτ. αἰτ. κ. ἐμπροθ. διορ. : Ξεν.ΚΠ 7,5,1 **περιέστησε μὲν πᾶν τὸ στράτευμα περὶ τὴν πόλιν·** ‖ κ. μτφ. : Δημ.555 **τὸ τοῖς ὑπὲρ αὐτῶν ἐπεξιοῦσι δικαίως ἔτι πλείω περιιστάναι κακά·** ‖ κ. ἐπὶ κινδύνων : Πολύβ.12, 15,7 **περιιστάναι κινδύνους ταῖς Καρχηδονίαις·** ‖ κ. ἐπὶ ἀγώνων : Πλούτ.Συγκρ.Ἄγ. κ. Γράκχ.5· ‖ ἐν τῷ μέσ. ἀόρ. α' ἵστημι περὶ ἐμαυτόν, τοποθετῶ τι πέριξ ἐμοῦ πρὸς ὠφέλειάν μου : Ξεν.ΚΠ 7,5,41 **ὁ οὖν Κῦρος περιστησάμενος τῶν ξυστοφόρων Περσῶν κύκλον μέγαν εἶπε,** Ἀππ.Ἐμφ. Πολ.3,4 **περιεστήσατο φρουρὰν περὶ τὸ σῶμα·** **2**) κ. μσν. κ. νεώτ. ἐν τῷ μέσ. τ. μτ. μέσ. ἀόρ. α' κ. ἐνεργ. ἀόρ. β', παρακ. κ.ὑπερσ., ἵσταμαι περί τι, τοποθετοῦμαι πέριξ τινός, ὁλόγυρα ἀπὸ κάτι, παρίσταμαι : Ἰλ.Δ 532 **περίστησαν γὰρ ἑταῖροι .. δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες,** Πλάτ.Τίμ.76Β **τοῦ περιεστῶτος ἔξωθεν πνεύματος,** Ἀκολ.Θείας Λειτουργίας Μ Συναπτὴ **καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος·** ‖ **οἱ περιεστῶτες** οἱ πέριξ ἱστάμενοι, οἱ θεαταί, οἱ ἀκροαταί : Ἀντιφ.6,14 **πολλοὶ τῶν περιεστώτων τούτων τὰ μὲν πράγματα ταῦτα πάντα ἀκριβῶς ἐπίστανται·** κ. παθ. : Ὀδ.Λ 243 **πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα περιστάθη, οὔρεϊ ἶσον·** **3**) μτ. αἰτ. ἀντικειμ. ἵσταμαι κύκλῳ, πέριξ τινός, περιβάλλω, περιστοιχίζω, περικυκλώνω : Ἰλ.Ρ 95, αὐτ.Σ 603 **πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περιίσταθ' ὅμιλος,** αὐτ.Β 410, Ὀδ.Μ 356 **τὰς δὴ περίστησάν τε καὶ εὐχετόωντο θεοῖσιν,** αὐτ.Υ 50, Ἡρ.1,43 **εὑρόντες δὲ** (τὸ θηρίον) **καὶ περιστάντες αὐτὸ κύκλῳ ἐσηκόντιζον,** Αἰσχ.ἀπ.379, Ξεν.ΚΠ 3,1,5 **Κῦρος .. περιίσταται τὸν λόφον τῷ παρόντι στρατεύματι,** Πλάτ.Πολ.432Β· ‖ κ. ἐν μτφ. χρ. ἐπὶ δεινῶν : Θουκ.4,10 **ἐκλογιζόμενος ἅπαν τὸ περιεστὸς ἡμᾶς δεινόν,** Ἰσοκρ.4,162 **τοσούτου πολέμου τὴν Ἀσίαν περιστάντος,** Δημ. 30 **χωρὶς γὰρ τῆς περιστάσης ἂν ἡμᾶς αἰσχύνης,** Αἰσχίν.3,137 **διὰ τὸν φόβον τὸν περιστάντα αὐτούς·** πρβλ. Θουκ.3,54, Δημ.293· ‖ κ. μτ. δοτ.: Πλάτ.Νόμ.947Β **περιισταμένους τῇ κλίνῃ·** ‖ συχν. μτφ. : Θουκ.1,76 **ἡμῖν .. ἀδοξία τὸ πλέον ἢ ἔπαινος περιέστη,** Λυσ.2,60 **τῇ** (Ἑλλάδι) **δουλεία περιέστηκε,** Δημ.209 **τοῦ πολέμου περιεστηκότος Θηβαίοις,** αὐτ.450· ‖ κ. ἐπὶ ἀνάγκης, μτ. δοτ. κ. ἀπαρφ. : αὐτ.407 **ἐκ δὲ τοῦ δὶς ἔμ' εἰσελθεῖν ἀνάγκη περιίστατο καὶ τούτῳ πάλιν εἰσιέναι·** ‖ ἀπολ. ἐπὶ περιστάσεων, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ κακῶν : Λυσ.2,32 **ἀποροῦντες δὲ τοῖς περιεστηκόσι πράγμασιν,** Ἐπίκ.Γνῶμ.38· ‖ κ. ἐπὶ καιρῶν : Πολύβ. 3,86,7· **4**) τὸ ἐνεργ. φέρω, περιάγω ἰδ. εἰς χειροτέραν κατάστασιν, ὅθ. ἐν χρ. τὸ μέσ. ἐπὶ συμβάντων, ἀποβαίνω, καταντῶ, μάλιστα εἰς τὸ χεῖρον : Ἱππ.Κωακ.471 **ἐξ ἀρρωστίης περιίστασθαί τινι ἐς ὕδερον,** Θουκ.6,24 **τοὐναντίον περιέστη αὐτῷ** (ὅλως τοὐναντίον ἀπέβη δι' αὐτόν), Λυσ.12, 64, Πλάτ.Μέν.70C, αὐτ.Πολ.343Α **ὁ τοῦ δικαίου λόγος εἰς τοὐναντίον περιεστήκει·** ‖ κ. νεώτ. περιπίπτω, περιέρχομαι : Θουκ.1,32 **περιέστηκεν ἡ πρότερον σωφροσύνη,** Ἰσοκρ.8,59 **ἐνταῦθα τὰ πράγματα περιέστη νῦν ἀβουλία φαινομένη,** Δημ.295 **εἰ τὰ μὲν πράγματ' εἰς ὅπερ νυνὶ περιέστη,** • **περιέστη εἰς ἀδιέξοδον·** ‖ κ. μτ. ἀπαρφ. : Πλάτ.Μένξ.244D, Δημ.301 **περιειστήκει τῆς βοηθείας δεομέναις αὐταῖς ἑτέροις βοηθεῖν·** ‖ ἐπὶ προσ., καθίσταμαι, γίνομαι : Ἱππ.Ἐπιδ.3,13 **ἐς ὕδρωπα περιίσταντο·** **5**) ἀναφέρομαι, καταντῶ, καταλήγω, ἀπολήγω εἰς .. : Θουκ.6,61 **περιειστήκει ὑποψία ἐς τὸν Ἀλκιβιάδην,** αὐτ.7,18, Ἐπιγρ. **εἰς ὀλίγους ἡμᾶς περιέστη** (ἡ στατίων)· **6**) τὸ ἐνεργ. μτβ. μετατρέπω, μεταβάλλω : Ἐπίκ. Ἐπιστ.2,51U· ‖ κ. τὸ μέσ. : Θουκ.4,12 **ἐς τοῦτο περιέστη ἡ τύχη·** **7**) **περιίσταμαι εἰς τύχας** ἐξαρτῶμαι ἐκ τῆς τύχης : αὐτ.1,78 **φιλεῖ ἐς τύχας τὰ πολλὰ περιίστασθαι·** **8**) τὸ ἐνεργ. ἐν μτβ. χρ. φέρω πέριξ, ὁλόγυρα, φέρω εἴς τι σημεῖον : Πλάτ.Ἀξ.370D, Ἀριστλ.Πολιτ.1304a,33 **ὁ δῆμος εἰς ἑαυτὸν περιέστησε τὴν πολιτείαν,** Ἡρακλ.Πον.π. Ἀθήν.12,537C· ‖ τὸ μέσ. κ. παθ. ἔρχομαι, φέρομαι πέριξ, ὁλόγυρα, περιστρέφομαι : Ἀριστλ. Φυσ.217a,19· ‖ κ. ἐπὶ ἀνέμων : αὐτ.Μετ.365a,6 **ἐκ τῶν ἀπαρκτίων εἰς θρασκίας περιίστασθαι·** ‖ κ. ἐπὶ χρόνου : Ἱππ.Φύσ.Ἀνθρ.7, Θεόφρ.ΦΑἴτ. 2,11,2· **9**) τὸ ἐνεργ. μεταθέτω, ἀποδίδω : Δημ.1014 **περιιστάναι τὰς ἑαυτοῦ συμφορὰς εἰς ἐμέ,** Δίων Ἀλ.Ρωμ.3,3· **10**) τὸ μέσ. πορεύομαι διὰ κύκλου ὅπως ἀποφύγω τι, ὅθ. παραμερίζω, ἀποφεύγω τι(νά) : Φιλόδ.Ρητ.1,384S, Ἰώσ.ΑΙ 1,1,4, Λουκ.Ἑρμότ.86 **ἐκτραπήσομαι καὶ περιστήσομαι ὥσπερ τοὺς λυττῶντας τῶν κυνῶν,** Γαλ.Χρ. Μορ.10,14, Πορφ.Ἀποχ.4,7, Ἰάμβλ.Πυθ.33,239, αὐτ. 31,187, Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.11,93, ΚΔ Τιμ.2,2,16 **τὰς δὲ βεβήλους κενοφωνίας περιίστασο,** Μᾶρκ.Αὐρ.3,4· **11**) **περιίσταμαι μὴ ..** φοβοῦμαι μήπως : Ἰώσ.ΑΙ 4,6,12· **12**) ἕρπω περί τινα, πτήσσω ἐκ φόβου : Φιλόδ.Ρητ.1,99S· **13**) ἀπατῶ, ἐξαπατῶ : Ἐπιγρ.· **14**) ρηματ. π. **περίστασις.**

περιισχναίνομαι γίνομαι λίαν ισχνός, καταλεπτύνομαι, τελείως άδυνατίζω : Ίππ.Έπιδ.6,8,18.
περιίσχω δ. τ. τοῦ περιέχω βλ.λ. : Θουκ 5,71 **περιίσχουσι κατὰ τὸ τῶν ἐναντίων εὐώνυμον ἀμφότεροι τῷ δεξιῷ.**
περιιχνεύω [ἰχνεύω] μτγν. ἀνιχνεύω, ἀναζητῶ πέριξ, ὁλόγυρα τὰ ἴχνη τινός, τριγύρω, ἀναζητῶ τι ἐπιμελῶς : Φίλ.2,479 **τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τοῖς μυκτῆρσι περιιχνεύουσι** [ὃ.ἀνάγν. περιλιχνεύουσι].
περικαγχαλῶ-άω μτγν. γελῶ πέριξ τινος, περισκιρτῶ ἐκ χαρᾶς : Όππ.'Αλ.4,326 **μητέρας ἐκ βοτάνης ἔριφοι περικαγχαλόωντες πολλῇ γηθοσύνῃ . . δέχονται.**
περικάδομαι δωρ. τ. τοῦ περικήδομαι βλ.λ., σφόδρα κήδομαι : Πίνδ.10,54 **μάλα ἀνδρῶν δικαίων περικαδόμενοι.**
περικαής-οῦς-ές ὁ καίων πέριξ, ὁλόγυρα ἤτοι ὅλος ἐκ τῆς πολλῆς θερμότητος, ὁ κατακεκαυμένος : Ίππ.Κωακ.154 **οἱ περικαέες πρὸς χεῖρα,** αὐτ. 223, αὐτ.'Αφορ.5,62, 'Ιώσ.Πl 4,8,3 **περικαὲς τὸ χωρίον·** ‖ **περικαὴς θερμότης** ὑπερβαλλόντως ἰσχυρά, ἀνυπόφορος θερμότης : Θεόφρ.Πυρ.44.
περικαθαίρω καθαίρω, καθαρίζω, παστρεύω κατὰ πάντα τὰ μέρη, πανταχόθεν, τελείως, εντελῶς : 'Αριστλ.ΖΙ 598b,14 **οἱ ἁλιεῖς τὰ δίκτυα περικαθαίρουσι,** Γαλ.12,877· **2)** καθαίρω, καθαρίζω κατὰ τὰ ἄκρα : Θεόφρ.Φl 4,13,5 **περικαθᾶραι τὰς ῥίζας·** **3)** μτφ. ἐξαγνίζω τελείως : Πλάτ. Κριτί.120Α **τὰ δ' ἄλλα εἰς τὸ νῦν ἔφερον, περικαθήραντες τὴν στήλην,** 'Αριστλ.άπ.496 **περικαθαίρω ἐπαοιδαῖς,** Θεόφρ.Χορ.16,14 **σκύλακι κελεῦσαι αὐτὸν περικαθᾶραι,** ΠΔ Δευτ.18,10 **περικαθαίρων τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ ἐν πυρί,** Δίων Χρ.48,17 **πόλιν μὴ ακίλλῃ** [ἀλλὰ] **τῷ λόγῳ περικαθαίρειν·** κ. παθ. : Κλήμ.'Αλεξ.844 **τὰ τοῦ περικαθαρθέντος κακά.**
περικαθάπτω μτγν. προσκολλῶ, προσδένω, κρεμῶ τι πέριξ, ὁλόγυρα : Πλούτ.'Αντ.29 **ἐκέλευσε τοὺς ἁλιεῖς . . κρύφα τῷ ἀγκίστρῳ περικαθάπτειν ἰχθῦς·** **2)** ἐν τῷ μέσ. τ. προσδένω ἐπὶ τοῦ σώματός μου, ἐπάνω μου, περιβάλλομαι, φορῶ : αὐτ.'Ηθ.364Ε **νεβρίδας περικαθάπτονται·** **3)** περικαταστρέφω, ἀναποδογυρίζω : Στράβ.16, 4,6 **περικαθάψαντες δὲ ἀγγεῖον σημείου χάριν μεθ' ἡμέραν ἀναρύττουσι,** Διοσκ.Εὐπ.2,45 **περικαθάπτειν τρύβλιον τῷ ἀλγοῦντι μέρει·** **4)** ἐγκλείω, περικλείω : ΨΚαλλισθ.3,31 **περικαθάπτειν πυξίδα πυξίδι·** **5)** μτ. δοτ. περιβάλλω : Πλούτ. 'Αρέακ.Φιλ.4,13,9, Γαλ.Φιλ.'Ιατ.94.
περικαθαρίζω μτγν. καθαρίζω τελείως, ἐξαγνίζω : ΠΔ Δευτ.30,6 **καὶ περικαθαριεῖ κύριος τὴν καρδίαν σου·** **2)** καθαρίζω καὶ ἀπορρίπτω, ἀποκαθαίρω : **αὐτ.**Λευ.19,23 **περικαθαριεῖτε τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτοῦ.**
περικάθαρμα-ατος [τὸ] μτγν. καθαρμός, ἁγνισμός, ἐξάγνισις : ΠΔ Παροιμ.21,18 **περικάθαρμα δὲ δικαίου ἄνομος·** **2)** κάθαρμα βλ.λ.2), ἀποσάρωμα : ΚΔ Κορ.4,13 **ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγεννήθημεν,** Φώτ.'Επιστ.224,29.
περικαθαρμός [ὁ] περικάθαρσις, τέλειος, παντελὴς ἐξαγνισμός : Πλάτ.Νόμ.815C **περικαθαρμούς τε καὶ τελετάς τινας ἀποτελούντων** [ὃ. γρ. περὶ καθαρμούς].
περικάθαρσις-εως [ἡ] ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ περικαθαίρω, ὁ κατὰ πάντα τὰ μέρη ἢ ἐκ πάντων τῶν μερῶν καθαρισμός : Θεόφρ.ΦΑἴτ. 5,9,11 **περικαθάρσεις τῶν ῥιζῶν.**
περικαθαρτήρια [τὰ] 'Ησ. ἐν λ. θεώματα «θυσίαι ἐξαγνιστικαί».
περικαθαρτής [ὁ] **πάπ. ὁ** περικαθαίρων, περιερχόμενος καὶ καθαρίζων τι, δθ. ὁ ἐξαγνίζων : Πάπ.Μαγ.,'Ησ. **ἐν λ.** ἀπομάκτης.

περικαθέζομαι, παθ. ἀόρ. **περιεκαθέσθην,** κάθημαι πέριξ, ὁλόγυρα : Λουκ.'Αλ.'Ιστ.1,23 **ὀπτωμένων δὲ περικαθεζόμενοι ὥσπερ δὴ περὶ τράπεζαν λάπτουσι,** Σέξτ.'Εμπ.Πυρρ,3,232· **2)** περικυκλῶ, πολιορκῶ : Δημ.1379 **περικαθεζόμενοι αὐτῶν τὸ τεῖχος πολλῇ δυνάμει ἐπηγγέλλοντο.**
περικάθημαι, ἰων. **περικάτημαι,** γ' πληθ. παρατ. **περιίε]κατέατο** ['Ηρ.8,111] κ. **περιεκαθέατο** [αὐτ.6,23], κάθημαι περί τι κύκλῳ, ὁλόγυρα : αὐτ. 3,32 **Αἰγύπτιοι δὲ ὡς τραπέζῃ περικατημένων λαβοῦσαν θρίδακα τὴν γυναῖκα περιτῖλαι·** **2)** μτ. αἰτ. περικυκλῶ, πολιορκῶ τι : αὐτ.1,103 **περικατημένῳ τὴν Νῖνον ἐπῆλθε Σκυθέων στρατὸς μέγας,** ΠΔ Κριτ.9,31 **καὶ ἰδοὺ αὐτοὶ περικάθηνται τὴν πόλιν ἐπὶ σέ·** ‖ ὁμ. κ. μτ. ἔμπροθ διορ. : αὐτ. Βασ 3,15,27 **καὶ πᾶς 'Ισραὴλ περιεκάθητο ἐπὶ Γαβαθών·** **3)** ἐπὶ πλοίων, ἀποκλείω : 'Ηρ.9,75 **περικατημένων 'Αθηναίων Αἴγιναν Εὐρυβάτην.. ἐφάνευσε·** **4)** μτ. αἰτ. προσ. κάθημαι πλησίον τινὸς ὡς σύντροφος αὐτοῦ ἢ φίλος : αὐτ.3.14 **τῶν ἄλλων Αἰγυπτίων τῶν περικατημένων αὐτόν.**
περικαθίεμαι ἀποθ. ἀναρτῶ, κρεμῶ τι πέριξ μέλους τοῦ σώματός μου, κρεμῶ ἐπάνω μου : Φίλ.2,266 **περιαυχένια περικαθειμένη.**
περικαθίζω ἐνεργῶ, κάμνω ὥστε νὰ καθίσῃ τις ἢ τι πέριξ ἢ ὑπεράνω τινός : 'Ιππ.Γυν.1,51· **2)** μτ. αἰτ. κ. δοτ. θέτω, τοποθετῶ, ἐγκαθιστῶ τ[ινα] πέριξ τινός : 'Ιώσ.Αl 8,14,1 **περικαθίζειν στρατὸν τῇ πόλει,** αὐτ.13,5,5· **3)** ἀμτβ. κάθημαι, κεῖμαι, εὑρίσκομαι περί τι, ὁλόγυρα ἀπὸ κάτι : Μάξ.Τύρ. 27,6, 'Αχιλλ.Τάτ.3,5, 'Ορειβ.Εὐπόρ.4,113,4· **4)** περιβάλλω, περικυκλῶ, πολιορκῶ, μτ. αἰτ. : Διόδ.Σ 20,103 **περικαθίζειν τὸ τεῖχος,** 'Αππ.'Ιβηρ.53 **περικαθίζειν κύκλῳ τὴν πόλιν,** 'Επιγρ.· ‖ κ. μτ. ἔμπροθ. διορ. : ΠΔ Μακκ.1,11,61 **περιεκάθισε περὶ αὐτήν,** αὐτ.Βασ.4,6,24· ‖ κ. ἀπολ. : 'Ιώσ.Αl 12,8,1.
περικάθισις-εως [ἡ] γλωσσ. τὸ περικαθίζειν, τὸ καθίζειν περί τι, ὁλόγυρα ἀπὸ κάτι.
περικαίνυμαι μτγν. νικῶ, ὑπερτερῶ τινα, δθ. ἐπὶ πυρὸς καταναλίσκω : Νίκ.Θηρ.38 **ἣν οὐδὲ** καρτεροῖο **πυρὸς** περικαίνυται ὁρμή.
περικαίω, ἀττ. περικάω καίω τι πέριξ, ὁλόγυρα, καψαλίζω, τσουρουφλίζω : Θεόφρ.ΦΑἴτ.2,3,8 **θερμὸς γὰρ ὢν ἄγαν ὁ ἀὴρ περικαίει,** Στράβ.17,1,27 **ὃς τὰ μὲν πυρὶ τὰ δὲ σιδήρῳ διελωβᾶτο τῶν ἱερῶν ἀκρωτηριάζων καὶ περικαίων,** Πλούτ.Μάξ. 6· ‖ κ. παθ. **φλέγομαι ἐκ πάντων τῶν μερῶν,** καψαλίζομαι : 'Ηρ.4,69 **πολλοὶ δὲ** [βόες] **περικεκαυμένοι ἀποφεύγουσι,** Θεόφρ.Πυρ.74, Πλούτ. Λούκ.25 **περικαιόμενος τῷ πολεμίῳ πυρί·** **2)** μτφ. ὑπεκκαίω, φλογίζω, ἐξεγείρω, ἐξερεθίζω : ΠΔ Μακκ.4,16,3 **ἡ τῆς φιλοτεκνίας περιέκαιεν ἐκείνην φύσις·** κ. παθ. : 'Ανδοκ.2,2 **τί ποτε οὗτοι οἱ ἄνδρες δεινῶς οὕτως περικάονται.**
περικάκησις-εως [ἡ] μτγν. μεγίστη δυστυχία, μέγα κακόν, ἀπελπισία ἐκ τοῦ πλήθους τῶν κακῶν, ἀπελπιστικὴ κατάστασις : Πολύβ.1,85,2 **προδήλου τῆς αἰκίας διὰ τὴν περικάκησιν.**
περίκακος-ον μτγν. ὁ ὑπεράγαν, λίαν κακός. Πτολ.Τετράβ.68,16 **περίκακοι, δουλόψυχοι,** Πρόκλ. Τετράβ.98 **ὑποπόνηρον περίκακον.**
περικακῶ-έω μτγν. εἶμαι ἐν τῷ μέσῳ κακῶν, λίαν δυστυχής, ἐν ἀπελπισίᾳ : Πολύβ.1,58,5 **οὐχ, ὡς Φάβιός φησιν, ἐξαδυνατοῦντες καὶ περικακοῦντες,** 'Ιω.Χρυσ.1,458 [ἐκδ. Paris] **ἵνα μὴ περικακῇ, ἵνα μὴ ἀπογιγνώσκῃ,** αὐτ.10,865C, 'Επιφάν.1,83Β.
περικαλαμῖτις-ιδος [ἡ] μτγν. ὁ φλοιὸς τοῦ καλάμου : Γαλ.12,422.
περικαλεστός-ή-ό δημ. δ. τ. τοῦ παρακαλεστός βλ.λ.· ‖ ἡ αἰτ. τοῦ οὐδ. κτ. πληθ. **περικαλεστὰ** παρακλητικῶς, ἱκετευτικῶς : Μαλακ.Συντρ. 85,9 **τὰ χέρια περικαλεστὰ . . ὑφώνει.**

περικᾰλίνδησις-εως(ἡ) μτγν. περικυλίνδησις βλ.λ. : Πλούτ.'Ηθ.919Α.

περικάλλεια (ἡ) μτγν. ἡ ἰδιότης τοῦ περικαλλοῦς βλ.λ., ὑπερβολικὸν κάλλος, μεγάλη καλλονή : Βασ.3,239Α τῇ τοῦ προσώπου περικαλλείᾳ.

περικαλλής-οῦς-ές κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων ἐξαιρετικὸν κάλλος, ὑπεράγαν ὡραῖος, παραπολὺ ὄμορφος, πανώριος, ἐπὶ προσώπων : 'Ιλ.Ε 389 εἰ μὴ μητρυιὴ περικαλλὴς 'Ηερίβοια 'Ερμέᾳ ἐξήγγειλεν, αὐτ.Π 85, 'Οδ.Λ 281, 'Υμν.'Ερμ.323, αὐτ.397, Φάλαρ.'Επιστ.96,268 περικαλλοῦς ὑμνῳδίας ἐπαινούμενον, 'Αριστφ.Θεσμ.282 ὦ περικαλλὴ Θεσμοφόρω, δέξασθέ με, 'Αριστλ.ἀπ.11,αὐτ.Κόσ.397a, 4, Φίλ.2,269, 'Ιώσ.ΠΙ 6,1,1, Δίων Κ 37,17, 'Αλκίφρ.3,59 Μηναῖ.12,13 'Ορθρ.'Ωδ.9,6 ὡς περικαλλὴς καὶ ὡραία καὶ περιδέξιος παρθένος· || κ. ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν : 'Οδ.Ν 401, αὐτ.433 κνύζωσεν δέ οἱ ὄσσε πάρος περικαλλέ' ἐόντε· || κ. ἐπὶ ἀγάλματος : Χρησμ.π.'Ηρ.5,60 νικήσας ἀνέθηκεν τεὶν περικαλλὲς ἄγαλμα· || κ. ἐπὶ χώρας : Θέογν. 1277 τῆμος 'Ερως προλιπὼν Κύπρον, περικαλλέα νῆσον· || κ. ἐπὶ ἀνθέων : 'Ελλάν.55J στέφανον ἀνθέων περικαλλεστάτων· || π. 'Ομ. συχνότ. ἐπὶ πραγμ. : 'Ιλ.Α 603 οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ἣν ἔχ' 'Απόλλων, αὐτ.Θ 249, 'Οδ.Α 153, αὐτ.Β 117, αὐτ.Ξ 263, αὐτ.Χ 438 θρόνους περικαλλέας ἠδὲ τραπέζας ὕδατι καὶ σπόγγοις . . καθαίρειν· 2) νεώτ. ζωολ. γένος ἐντόμων κολεοπτέρων τῆς οἰκογ. τῶν καραβιιδῶν.

περικαλλίμαχοι (οἱ) μτγν. κωμ. λ. οἱ περὶ τὸν Καλλίμαχον, οἱ ὀπαδοὶ αὐτοῦ : Φίλ.ΑΠ 11,347.

περικαλλύνω μσν. καθωραΐζω, καθιστῶ τι ἐξαιρέτως, ἐξόχως ὡραῖον, παθ.: 'Ιω.Φωκᾶς Descr. Pal.5,12 λευκοῖς μαρμάροις περικαλλύνεται.

περικαλλῶς ἐπίρρ. μτγν., μσν. κ. νεώτ. μετ' ἐξαιρέτου κάλλους, δι' ἐξαιρετικῆς ὡραιότητος, παραπολὺ ὡραῖα : Κατ.'Αστρλ.Κ 2,171, Λογγῖν.Ρητ. 186Η, Εὐστ.836,41 τὸ δὲ ἀπόρουσε καὶ ἐξενάριξε . . περικαλλῶς παρισώθη (δ. ἀνάγν. περικαλῶς).

περίκαλος-η-ο δημ. ὁ εἰς μέγιστον βαθμὸν καλός, ὑπέρκαλος, διακρινόμενος διὰ μεγάλην ἐξαιρετικὴν καλωσύνην : ἦταν σ' ὅλη της τὴ ζωὴ καλὴ καὶ περικαλη ἡ συχωρεμένη· || ἡ αἰτ. τοῦ οὐδ. κτ. πληθ. περίκαλα ὡς ἐπίρρ. : πῶς τὰ περνᾶτε ; - Καλὰ καὶ περίκαλα· 2) ὁ περικαλλὴς βλ.λ.ΙΙ : Κρυστ.Γκόλφω 75 ὅλα καλὰ περίκαλα, ὅμως σὰν λείπῃ ἡ Γκόλφω, ὅλα γυμνά.

περικαλπάζω μσν. καλπάζω πέριξ, ὁλόγυρα: Μιχ.'Ακομ.2,180,22 (ἔκδ.Λ.).

περικάλυμμα-ατος (τὸ) κ. νεώτ. πᾶν τὸ περικαλύπτον, πᾶν ὅ,τι χρησιμεύει πρὸς περικάλυψιν, περίβλημα, σκέπασμα, δθ. ἔνδυμα : Πλάτ.Πολιτ. 279D περικαλυμμάτων δὲ τὰ μὲν ὁλόσχιστα, σύνθετα δὲ ἕτερα, Πολύδ.7,208· 2) μτγν ἐν μτφ. χρ. πρόσχημα βλ.λ. : Φίλ.1,608 τὰ περικαλύμματα καὶ περίαπτα ταῦτα ἀπαμφιάσαντες.

περικᾰλύπτω κ. νεώτ., ἀόρ. περιεκάλυψα, παθ. ἀόρ. περιεκαλύφθην, μτχ. παθ. παρακ. περικεκαλυμμένος, καλύπτω πέριξ, ὁλόγυρα, ἐκ πάντων τῶν μερῶν, περιβάλλω, σκεπάζω ὁλόγυρα : 'Ιλ.Ρ 243 πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει, αὐτ.Κ 201, 'Ηρ.4,23 τὸν μὲν χειμῶνα ἐπεὰν τὸ δένδρεον περικαλύψῃ πίλῳ στεγνῷ λευκῷ, 'Ιππ.'Αφορ.5,59, Ξεν.ΚΠ 7,3,14 περικαλύψαι αὐτήν τε καὶ τὸν ἄνδρα ἐνὶ ἱματίῳ, ΚΔ Μᾶρκ.14,65 καὶ ἤρξαντό τινες ἐμπτύειν αὐτῷ καὶ περικαλύπτειν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, αὐτ.Λουκ.22,64· || κ. μέσ. καλύπτω ἐμαυτόν, καλύπτομαι ἐκ πάντων τῶν μερῶν, ὁλόγυρα : Πλούτ.'Ηθ.51D ἐκεῖνος ἐξαπατᾷ τε καὶ περικαλύπτεται ταῖς ὁμοιότησιν· 2) περιτίθημι ὡς κάλυμμα, θέτω τι ὁλόγυρα ὡς ἐπίθεμα, ἐπίρριμμα, περιβάλλω τι : 'Ιλ.Ξ 359 ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν περὶ κῶμα κάλυψα, Πλάτ.Τίμ.34Β καὶ ἔτι ἔξωθεν τὸ σῶμα αὐτῇ περιεκάλυψε, ΠΔ Βασ.3,8,7 περιεκάλυπτον τὰ Χερουβὶμ ἐπὶ τὴν κιβωτὸν καὶ ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῆς ἐπάνωθεν· || μτφ. περικαλύπτω τινὶ σκότον περιβάλλω, σκεπάζω τινὰ διὰ σκότους : Εὐρ.'Ιων 1522 περικαλύψαι τοῖσι πράγμασι σκότον· 3) περικαλύπτω τι σωτηρίᾳ διασφαλίζω, ἐξασφαλίζω, σῴζω τι : Πλάτ.Νόμ.793Β πάσῃ σωτηρίᾳ περικαλύψαντα ἔχει τοὺς τότε γραφέντας νόμους· 4) μτγν. περικαλύπτω τὰ πάθη ἀποκρύπτω τὰ πάθη σκοπίμως πρὸς ἐξαπάτησιν : Πλούτ.'Ηθ.100F ἡ κακία δυσωπεῖται καὶ περικαλύπτει τὰ πάθη (δ. γρ. παρακαλύπτει)· || ἀπολ. ἀποκρύπτω : αὐτ.1013E περικαλύπτειν καὶ ἀρνεῖσθαι· 5) περικαλύπτω τι τῷ θεῷ (τῷ Διονύσῳ) μεθύω, μεθύσκω : Δίφιλ.20 τὸ θνητὸν περικάλυπτε τῷ θεῷ· 6) ρηματ. π. περικάλυμμα, περικαλυφή, περικάλυψις, περικαλυπτός, -πτέον.

περικαλυφή (ἡ) περικάλυψις ἡ κύκλῳ, ἐκ πάντων τῶν μερῶν κάλυψις : Πλάτ.Νόμ.942D τὴν τῆς κεφαλῆς . . δύναμιν μὴ διαφθείρειν τῇ τῶν ἀλλοτρίων σκεπασμάτων περικαλυφῇ.

περικάλυψις-εως (ἡ) νεώτ. κάλυψις ἐκ πάντων τῶν μερῶν, περικαλυφή.

περικαλῶ-άω δημ., ἐπιρρ. μτχ. κ. περικαλιώντα(ς) δ.τ. τοῦ παρακαλῶ βλ.λ. : Πολίτ.'Εκλ.Τραγ. 244,7 πάει κι ἡ μάννα του κοντὰ περικαλιῶντα.

περικάμμορος (ὁ,ἡ) μσν. ὁ πάντων ἀθλιώτατος, δυστυχέστατος : 'Απολλιν.Μεταφρ.287.

περικάμνω πάπ. καταβάλλω μεγάλας προσπαθείας : Πάπ. ἐπεὶ Καῖσάρ εἰμι καὶ περικέκμηκα τὸ κλῖνον ἀναλήμψεσθαι.

περικαμπή (ἡ) κάμψις, κομπύλωσις πέριξ, ὁλόγυρα, πλήρης καμπή : 'Ιππ.'Αρθρ.46 ἐξ ὀλίγου χωρίου τὴν περικαμπὴν ἔχειν (ὀξεῖαν καμπήν, ἔχουσαν μικρὰν ἀκτῖνα).

περικαμπής-οῦς-ές μτγν. κ. μσν. ὁ περικεκαμμένος, λυγισμένος, κυρτὸς πέριξ : 'Ακύλ.ΠΔ'Ησ. 40,4, αὐτ.'Ησ.6,8, 'Ιωσὴφ Γενέσιος 21Α σὺν δέκα περικαμπέσι ναυσί· 2) ὁ ἔχων ἀλλεπαλλήλους κάμψεις : Βέττ.Βάλ.263,13 διὰ περικαμπῶν τόπων.

περικάμπτης (ὁ) γλωσσ. ὁ ἀναβάλλων τι, ἀποφεύγων καὶ βραδύνων νὰ πράξῃ τι.

περικάμπτω κ. νεώτ. κάμπτω τι κύκλῳ, ὁλόγυρα, καθιστῶ τι πέριξ κυρτόν, καμπυλώνω, λυγίζω ὁλόγυρα : 'Ιππ.'Αρθρ.18· 2) διαγράφω πλήρη καμπήν : 'Επιγρ. περικάμπτειν τὸν τοῖχον· 3) κάμπτω τι περὶ τι, ὑπέρ τι, μτ. αἰτ. κ. δοτ. Λουκ Φιλόπ.19 τὴν χεῖρα τοῖς βλεφάροις περικάμψας ἐσκοπίαζον ὀξυδερκέστατα· 4) ἀμτβ. παρακάμπτω βλ.λ. : Πλάτ.Εὐθ.291Β περικάμψαντες πάλιν ὥσπερ ἐν ἀρχῇ τῆς ζητήσεως ἀνεφάνημεν || κ. μτ. αἰτ. τοῦ τόπ. : 'Αριστλ.'Ακουστ.802a,35 περικάμπτει (ὁ ἦχος) τοὺς ὄζους, Αἰλ.ΠΙ 1,15 τριήρεις περικάμπτουσαι τὸν 'Αθω· 5) ἐκτελέσας καμπὴν διευθύνομαι πρός τι, στρέφομαι πρός τι : 'Απп.Λιβ.95 περικάμπτειν ἐπὶ τοὺς λιμένας· 6) περιέρχομαι, βαδίζω, πορεύομαι οὕτως, ὥστε νὰ ἀποφύγω τι : 'Ερμιππ.'Ιστ.23 τὴν τῶν κυάμων χώραν περικάμπτειν· 7) παρέρχομαι : Διόδ.Σ 5, 59 τὰς μὲν ἀπαντήσεις καὶ ὁμιλίας τῶν ἀνθρώπων περιέκαμπτε (δ. ἀνάγν. τοῦ παρέκαμπτε), 'Απολλ.Κιτ.246Β, 'Αρχιγ.π.Γαλ.12,790, Πορφ.Πυθ.59, αὐτ.96 τὰς ἀλλοτρίας ἐκκλίνειν φιλίας, ἀλλὰ πάνυ σπουδαίως περικάμπτειν αὐτάς, 'Επιγρ.Πάρου, Πάπ.· 8) νεώτ. διαβαίνω καὶ στρέφω.

περίκαμψις-εως (ἡ) γλωσσ. κ. νεώτ. περικαμπὴ βλ.λ., παράκαμψις, δθ. ὑπεκφυγή· 2) νεώτ. ἐπὶ μετάλλων, τρόπος κατεργασίας μεταλλίνου ἐλάσματος, καθ' ὃν δίδεται εἰς αὐτὸ σχῆμα καμπύλον διὰ σφυρηλασίας ἢ πιέσεως τῇ βοηθείᾳ πιεστηρίου· 3) ὁμ. διάβασις καὶ στροφή.

περικαπνίζω πάπ. περιθυμιῶ-άω βλ.λ., Σουΐδ. ἐν λ.'Ιουστινιανὸς ὁ ῥινότμητος : **περικαπνίζων ἀχύροις τοὺς ἐπιφανεστάτους ἀπέκτεινε.**

περικαρδικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ περικάρδιον, ὁ τοῦ περικαρδίου : **περικαρδική φλεγμονή.**

περικαρδιόλυσις-εως (ἡ) νεώτ. ἀπελευθέρωσις τοῦ περικαρδίου ἐκ στερεῶν συμφύσεων.

περικάρδιον (τό) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἀνατομ. ἰνώδης ὀρογόνος θύλακος κωνοειδὴς περιβάλλων τὴν καρδίαν μετὰ μέρους τῶν εἰς αὐτὴν ἐκβαλλόντων καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς ἐκπορευομένων μεγάλων ἀγγειακῶν στελεχῶν, ἡ βάσις τοῦ ὁποίου συνάπτεται μετὰ τοῦ τενοντίου κέντρου τοῦ διαφράγματος, ἡ δὲ κορυφὴ στρέφεται πρὸς τὰ ἄνω μέχρι σχεδὸν τοῦ κοίλου τοῦ ἀορτικοῦ τόξου : Γαλ.4,441, Γεωπ. 17,5,2 **περικάρδιον σκίλλης.**

περικάρδιος-ον (καρδία) κ. μσν. ὁ περὶ τὴν καρδίαν ἢ ὁ παρ' αὐτήν, πλησίον αὐτῆς κείμενος: 'Εμπ.105,3 **περικάρδιον αἷμα,** Ῥοῦφ.'Ονομ.163 **περικάρδιος χιτών,** Γαλ.Χρ.Μορ.6,16, αὐτ.18, ΕΜ 667, 7, Εὐστ.Πον.298,90 **ζέσιν περικάρδιον·** ‖ **ὁ περικάρδιος** ὡς οὐσ. τὸ περικάρδιον βλ.λ. : αὐτ.6,16.

περικαρδιοτομία (ἡ) νεώτ. ἡ διὰ τομῆς διάνοιξις τοῦ περικαρδίου.

περικαρδῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. φλεγμονὴ τοῦ περικαρδίου ὀφειλομένη συνηθέστατα εἰς παθήσεις τῶν πέριξ ὀργάνων ἢ εἰς ἐπιπλοκὴν λοιμωδῶν νόσων, σπανιώτατα δὲ οὖσα πρωτοπαθής.

περικαρπία (ἡ) τὸ περικάρπιον βλ.λ. : Θεόφρ. ΦΙ 6,1,3 **ὁ δὲ τρίβολος καὶ τῇ περικαρπίᾳ φυλλάκανθόν ἐστι.**

περικαρπιάκανθος-ον ὁ ἔχων ἀκανθωτὸν περικάρπιον, ἀκανθωτὴν σπερματοθήκην : Θεόφρ.ΦΙ 6,1,3, αὐτ.6,5,3 **ὁ δὲ τρίβολος ἴδιον ἔχει, διότι περικαρπιάκανθός ἐστι.**

περικαρπιακός-ή-όν νεώτ ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸ περικάρπιον, ὁ τοῦ περικαρπίου.

περικάρπιον (τό) κ. νεώτ. τὸ σύνολον τῶν ἐξωτερικῶν περιβλημάτων, τῶν περικαλυμμάτων τοῦ καρποῦ τῶν προερχομένων ἐκ τῶν μεταβολῶν, ἃς ὑφίσταται ἡ ᾠοθήκη μετὰ τὴν γονιμοποίησιν, ἡ θήκη τοῦ καρποῦ ἢ τοῦ σπόρου, λέπυρον : 'Αριστλ.Ψυχ.412b,2, αὐτ.Μετ.380a,11, αὐτ.ΖΓ 770a,15, αὐτ.Πρ.925b,30, Θεόφρ.ΦΙ 1,2,1 **καρπὸς δ' ἐστὶ τὸ συγκείμενον σπέρμα μετὰ τοῦ περικαρπίου,** Φανl. 'Ιστ.34, Διοσκ.2,110· **2)** μτγν. **τὸ περὶ τὸ μετακάρπιον τῆς χειρὸς ἐκ χρυσοῦ ἢ καὶ ἄλλου μετάλλου φέλιον** : Πολυδ.5,99, Μαλχ.423D.

περικαρτερῶ-έω μσν. ἀναμένω μετ' ἀνυπομονησίας : 'Ανν.Κομν.442Β **μηδὲ πρὸς μικρὸν περικαρτερήσας τοὺς μετ' αὐτόν.**

περικαρφισμός (ὁ) μτγν. ἐπὶ ἀλεκτορίδων, τὸ περικαλύπτεσθαι διὰ καρφῶν, τὸ ῥίπτειν πέριξ κάρφη, ἄχυρα : Πλούτ.'Ηθ.700D **οἷός ἐστιν ὁ τῶν ἀλεκτορίδων, ὅταν τέκωσι, περικαρφισμός.**

περικαταβάλλω, ἐπ. ἀόρ. β' **περικάββαλον** κ. **περικάμβαλον,** ῥίπτω, καταρρίπτω πέριξ, ὁλόγυρα : 'Απολλ.Ρ 3,707 **περίσχετο γούνατα χερσίν, σὺν δὲ κάρη κόλποις περικάββαλεν·** ‖ ῥίπτω τινὰ καὶ ἐξαπλῶ αὐτὸν χαμαί, κατὰ γῆς : Νόνν.Δ 37,582 **ὕπτιον αὐτοκύλιστον ὅλον περικάββαλε γαίῃ·** **2)** περιβάλλω ἐκ πάντων τῶν μερῶν τελείως : Χρησμ.εἰς Δημόκρ.π.'Αλέξ.Τραλλ.1,15 **δέρας περικάμβαλε μήλου·** ‖ κ. μτφ. Κόϊντ.1,819 **'Αργείαισι λυγρὸν περικάββαλε πένθος,** αὐτ.5,469.

περικαταγματική ἀγωγή (ἡ) μτγν. πραγματεία περὶ ἀγμῶν, καταγμάτων : Γαλ.18(2),589.

περικατάγνυμι, μτχ. παρακ. ἀμτβ. **περικατεαγώς** (Διον.'Αλ.Ρωμ.8,67), καταθραύω, συντρίβω τελείως πέριξ, ὁλόγυρα ἐν χρ. τὸ παθ. : Θεόφ.ΦΙ 3, 7,4 **περικαταγνύμενον δὲ ἔνδοθεν ἔχει πυρῆνα,** Φίλ.1,657· ‖ θραύω, συντρίβω, σπάζω ἐπί τινός τι : 'Αριστφ.Λυσ.357 **οὐ περικατᾶξαι τὸ ξύλον τύπτοντ' ἐχρῆν τιν' αὐτάς;,** 'Αλκίφρ.3,45, 'Αθήν.1, 17C **ὡς καὶ τὰς ἀμίδας ἀλλήλοις περικαταγνύναι.**

περικατακλῶ-άω λεξ. περιάγνυμι, κατασυντρίβω τι πέριξ, σπάζω κάτι ὁλόγυρα : 'Απολλ.Σοφ. Λεξ.'Ομ.ἐν λ. περιάγνυται.

περικαταλαμβάνω καταλαμβάνω, περικλείω παντοχόθεν, ἐν χρ. τὸ παθ. : 'Αριστλ.Πρ.946b,38· **2)** προκαταλαμβάνω, προφθάνω : Θεόφρ.ΦΙ 4,2,5 **περικαταλαμβάνει γὰρ ὁ νέος** (καρπὸς) **ἀεὶ τὸν ἕνον,** αὐτ.3,4,5, αὐτ.16,1, Διόδ.Σ 4,54, αὐτ.20,74,'Ιώσ. ΑΙ 2,16,3 **θάλασσα περικαταλαμβάνει τοὺς Αἰγυπτίους·** κ. παθ. : 'Αρχύτ.), 'Αριστλ.Κόσ. 400b,1, Πολύβ.14,4,10 **πολλοὶ δὲ περικαταληφθέντες ὑπὸ τῆς φλογὸς κατεπρήσθησαν·** **3)** ἀναγκάζω, ἐν χρ. μ. τὸ παθ. : αὐτ.16,2,8 **Φίλιππος δὲ περικαταλαμβανόμενος τοῖς καιροῖς** (ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τῶν περιστάσεων)· **4)** ἀμτβ. ἐπέρχομαι, ἐπανέρχομαι, ἄρχομαι, ἀρχίζω : Θεόφρ. 'Οσμ.39 **περικαταλαβούσης τῆς ὥρας.**

περικατάλαμψις-ιος (ἡ) δωρ. τ. τοῦ μὴ ἀπαντῶντος περικατάλημψις δ.τ. τοῦ περικατάληψις βλ.λ. : Τίμ.Λοκρ.97Β **ἐκτελέοντι δὲ τὸν δρόμον περικαταλάμψιας ποιεύμενοι φάσιάς τε καὶ κρύψιας καὶ ἐκλείψιας.**

περικαταλείπω μτγν. ἀφήνω τι ὑπόλοιπον : Νίκ.Θηρ.809 **κέντρον γὰρ πληγῇ περικάλλιπεν ἐμματέουσα·** κ. παθ. : Πολύβ.4,63,10 **μετὰ δὲ ταῦτα σιτομετρήσας εἰς τριάκονθ' ἡμέρας τὴν δύναμιν ἐκ τοῦ περικαταλειφθέντος σίτου** (δ.ἀνάγν. περικαταληφθέντος).

περικατάληπτος-ον ὁ καταληφθεὶς ὑπό τινος ἢ ὑπό τινων πέριξ, ὁλόγυρα, περικυκλωθείς, ὁ καταληφθεὶς καὶ κυκλωθεὶς ὑπό τινος : Φιλιππδ.24, Διόδ.Σ 2,50 **ἐπειδὰν δὲ περικατάληπτον ᾖ, τὴν κεφαλὴν εἴς τινα θάμνον .. ἀποκρύπτεται·** ‖ κ. ἐν ἀναφ. πρὸς τὸν θάνατον : Φιλόδ.Θάν.39· **2)** μτγν. ὁ ἀνακαλυφθείς : ΠΔ Μακκ.2,14,41 **περικατάληπτος γενόμενος ὑπέθηκεν ἑαυτῷ ξίφος.**

περικατάληψις-εως (ἡ) ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ περικαταλαμβάνω βλ.λ 2), τὸ καταφθάνειν, πρβλ. περικατάλαμψις : Θεόφρ.ΦΙ 7,10,3, Πτολ.Τετράβ.1,19,30 **συμμέτρως τῇ πρὸς ἄλληλα περικαταλήψει,** αὐτ.'Υποθ.44,23.

περικαταμάσσω γλωσσ. ἀπομάσσω τι πέριξ ὅλως, περικαθαίρω.

περικαταπίπτω μτγν., ἐπ. ἀόρ. β' **περικάππεσον,** πίπτω κάτω, καταπίπτω πέριξ ἢ ἐπί τινος : 'Απολλ. Ρ 3,543, αὐτ.2,831, Τρυφιόδ.576, Κόϊντ.5,502,αὐτ.9,168.

περικαταρρέω καταρρέω ἐκ πάντων τῶν μερῶν, κύκλῳ ἢ περί τι, δθ. καταπίπτω, κρημνίζομαι πανταχόθεν : Λυσ.30,22 **τοὺς δὲ νεωσοίκους καὶ τὰ τείχη περικαταρρέοντα,** Κλήμ.'Αλ 89 **περικαταρρέοντες τῇ φθορᾷ.**

περικαταρρήγνυμι κατασχίζω τι πέριξ, ὁλόγυρα, σχίζω ὁλοσχερῶς, ὁλωσδιόλου : 'Απολλ.Ρ 9,39 **τὴν ἐσθῆτα περικαταρρῆξαι,** Νικόλ.Δαμ.62J· ‖ ἐν τῷ μέσ. τ. διασχίζω καὶ ἀποσπῶ τι ἰδικόν μου, ἀνῆκον ἐμοί : Ξεν.ΚΠ 5,1,6 **περικατερρήξατό τε τὸν ἄνωθεν πέπλον καὶ ἀνωδύρατο.**

περικατάσσομαι σχόλ. παθ. μτγν. τ. τοῦ περικατάγνυμαι βλ.λ. : Σχόλ.'Ιλ.Λ 631 **ἀπὸ τοῦ περικατάσσεσθαι ἢ κατάγνυσθαι τὰ κύματα.**

περικαταστρέφω μτγν. στρέφω τι πέριξ τελείως, ἀνατρέπω : Διοσκ.2,61· κ. παθ. : Στράβ.16,2, 13 **εἰς ἣν περικαταστρέφεται κλίβανος καθεθεὶς ἀπὸ τοῦ ὑδρευομένου σκάφους.**

περικατασφάζω μτγν., ἀόρ. **περικατέσφαξα,** κατασφάζω πέριξ, ὁλόγυρα : Πολύβ.1,86,6 **περικατέσφαξαν τριάκοντα τῶν Καρχηδονίων τοὺς ἐπιφανεστάτους περὶ τὸ τοῦ Σπενδίου σῶμα.**

περικατατίθημι μτγν. καταθέτω τι πέριξ ἤ ἐπί τινος, ἐν χρ. μ. τὸ μέσ. : 'Απολλ.Ρ 3,156 **αὐτίκα δ' ἰοδόκην χρυσέῃ περικάτθετο μίτρῃ.**

περικαταχέω μτγν. χέω, χύνω τι τελείως περί τι ἤ ἐπί τινος : Ποσειδών.70J, Στράβ.16,964 **οὖρα καὶ ἄλλα δυσώδη ὑγρὰ περικαταχέοντας.**

περικατεάσσω γλωσσ. θραύω τι πλήρως πέριξ τινός, κατάγνυμι περί τι, ἐπικλῶ τι πέριξ ἤ ἐπί τινος.

περικατέχω μτγν., μτχ. παθ. ἀόρ. **περικατασχεθείς,** κρατῶ ἰσχυρῶς ἐκ πάντων τῶν μερῶν, περικλείω, ὁποκλείω πάντοθεν: 'Ιώσ.ΠΙ 3,7,3 **περικατασχεῖν κελεύσας τὴν πόλιν, ὡς μὴ λάθοι διαδρὰς ὁ 'Ιώσηπος,** αὐτ.6,4,5· κ. παθ. : Φίλ.1,657 **περικατασχεθεῖσα ὡς ναῦς ἡ ὅλη ψυχή.**

περικάτω ἐπίρρ. ἄνω κάτω : Στράττ.34, 'Επίκ. Φύσ.87(: **περικάτω ὁ λόγος τρέπεται·** 2) κατωκέφαλα, μπρούμυτα : Πλούτ.'Ηθ.943D.

περικατωτροπή (ἡ) μτγν. πλήρης, τελεία ἀνατροπή, τέλειο ἀναποδογύρισμα : Φιλόδ.Σημ.30.

περικαυλίς-ίδος (ἡ) νεώτ. τεχνητὸς λεπτὸς θύλακος πρὸς προφύλαξιν κατὰ τὴν συνουσίαν ἀπὸ τῶν ἀφροδισίων νόσων, καπότα.

περίκαυσις-εως (ἡ) μτγν. ἡ καῦσίς τινος πέριξ, ἐξ ὅλων τῶν μερῶν : Πλούτ.'Αρέσκ.Φιλ.1,16,6 **τὸ ἀπὸ γῆς κατὰ περίκαυσιν καὶ ἐκπύρωσιν ἀναθυμιώμενον'** || κ. ἐπὶ θερμάνσεως : Θεόφρ. 'Ιδρ.16 **περικαύσει χλιαρᾷ μὴ πολλῇ.**

περίκαυστος-ον μτγν. ὁ κεκαυμένος τελείως, ὅθ. ἐπὶ σποδοῦ, ὁ ἐκ παντελοῦς καύσεως προελθὼν : Διον.'Αλ.Ρωμ.14,2 (πιθ. πυρικαύστῳ).

περικαχλάζω μσν. καχλάζω πέριξ, κύκλῳ, ὁλόγυρα : Μιχ.'Ακομ.1,1,165,6 (ἔκδ.Λ.).

περικάω ἀττ. τ. τοῦ περικαίω βλ.λ.

περικαῶς ἐπίρρ., μτγν. κατὰ περικαῆ τρόπον, ὅθ. φρ. **περικαῶς ἔχω τινός** καίομαι, φλέγομαι ὑπὸ σφοδροῦ ἔρωτος πρός τινα : Πλούτ.'Αγησ.11 **ἀπελθόντος γε μὴν οὕτω περικαῶς ἔσχεν,** Εὐνάπ. 'Ιστ.ἀπ.274D, αὐτ.ΒΣοφ.501Β.

περίκειμαι κ. νεώτ., ἀπαρφ. **περικεῖσθαι,** μέλλ. περικείσομαι, ἐν χρ. ὡς παθ. παρακ. τοῦ περιτίθημι βλ.λ., κεῖμαι περί τινα περιβάλλων αὐτὸν πανταχόθεν, εἶμαι τοποθετημένος πέριξ τινός, ὁλόγυρα, μτ. δοτ. : 'Ιλ.Τ 4 **εὗρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον ὃν φίλον υἱόν,** 'Αλκ.15 **πασσάλοις κρύπτοισιν περικείμεναι . . κνάμιδες,** Πίνδ.Ο 8,76 **οἷς στέφανος περίκειται'** || ὑπάρχω, εὑρίσκομαι, εἶμαι περί τι : 'Οδ.Φ 54 **αὐτῷ τόξον αὐτῷ γωρυτῷ, ὃς οἱ περίκειτο φαεινός** (ἔλαβε τὸ τόξον του μὲ αὐτὴν τὴν θήκην του, ἥτις λαμπρὰ περὶ αὐτὸ ἦτο προσηρμοσμένη), 'Αριστλ.Ζ Γ 764b,30 **περὶ** (τὰς φλέβας) **τὸ σῶμα περίκειται τὸ τῶν σαρκῶν'** || κ. μτφ. ἐνυπάρχω εἴς τινα, ἔχω προσαφθῆ : Πλούτ.Δίων 56 **ὥς τινα τοῦ βίου καὶ τῶν πράξεων αὐτῷ κηλῖδα περικειμένην,** 'Ηρωδιαν.'Ιστ.6,1,1· 2) περιβάλλω τι : Θουκ.2,13 **καὶ αὐτῆς τῆς θεοῦ τοῖς περικειμένοις χρυσίοις,** Ξεν.'Ιππ.5,3 **καὶ τὸ ἐπιβαυλεύειν δὲ περικείμενος** (ὁ κημός) **μᾶλλον ἐξαιρεῖ τῶν ἵππων'** || κ. μτ. αἰτ. προσ. : Λουκ. 'Αστρολ.3 **αφέας εὔδιη καὶ γαληναίη περικέαται'** 3) μτ. αἰτ. πράγμ. ἔχω τι περὶ ἐμαυτόν, περιβάλλομαι, ἐνδύομαι, φορῶ, συνήθ. κτ. μτχ. : 'Ηρ.1,171 (τελαμῶνας) **περὶ τοῖσι αὐχέσι περικείμενοι,** Στράβ.15,3,15, Πλούτ.'Αρατ.17 **αὐλητρίδας ἔχων καὶ στεφάνους περικείμενος,** Λουκ.'Ικαρ.14, αὐτ. Νιγρ.11, Αἰσώπ.Μῦθ.360, Πολέμ.ΑΠ 11,38 **περίκεισο ἄνθεα,** 'Ηρωδιαν.'Ιστ.3,5,7, αὐτ.5,4,7· || **περίκειμαι ἅλυσιν** εἶμαι ἁλυσόδετος, εὑρίσκομαι ἐν δεσμοῖς : ΚΔ Πράξ.28,20 **ἕνεκεν γὰρ τῆς ἐλπίδος τοῦ 'Ισραὴλ τὴν ἅλυσιν ταύτην περίκειμαι'** || μτφ. **περίκειμαι ὕβριν** εἶμαι περιβεβλημένος ὑπεροψίαν, εἶμαι ὑπερόπτης, ἀλαζών : Θεόκρ. 23,14 **φεῦγε δ' ἀπὸ χρὼς ὕβριν τᾶς ὀργᾶς περικείμενος'** || ὁμ. **περίκειμαι ἀσθένειαν** εἶμαι περιβεβλημένος ὑπὸ ἀσθενείας, ἀδυναμίας, εἶμαι ἀσθενής, ἀδύνατος πρὸς ἀντίδρασιν : ΚΔ 'Εβρ.5,2 **ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περίκειται ἀσθένειαν'** 4) **περίκειμαι στρατιωτικὴν δύναμιν** περιστοιχίζομαι ὑπὸ στρατιωτικῆς δυνάμεως : Πλούτ.Πομπ.51· || πάπ. μτφ. ἡ μτχ. κτ. πληθ. **οἱ περικείμενοι** ὡς οὐσ. οἱ περιβάλλοντές τινα, οἱ ὑποστηρικταί, ὀπαδοί τινος· 5) μτφ. ἐν ἀπροσ. χρ. ἐν φρ. **οὐδέ τί μοι περίκειται** οὐδὲ περίεστί τι, οὐδ' ἔχω τι περιπλέον, δὲν ἔχω καμμίαν ὠφέλειαν · 'Ιλ.Ι 321 **οὐδέ τί μοι περίκειται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ.**

περικειμένως ἐπίρρ. μτγν. ἐκ μτχ. τοῦ περίκειμαι, πανταχόθεν, ὁλοτελῶς, ἐντελῶς : Κάσσ.Πρ.1 **ταῦτα περικειμένως διεκραύσατο 'Ασκληπιάδης.**

περικείρω κ. μσν. κ. νεώτ., ἀπαρφ. ἀόρ **περικεῖραι** (Φιλόστρ.'Επιστ.61), παρακ. **περικέκαρκα** (Λουκ.Συμπ.32), κείρω, κουρεύω πέριξ, ὁλόγυρα : 'Ηρ.3,154 **καὶ τὴν κόμην κακῶς περικείρας'** || κ. μέσ. : αὐτ.4,71 **τοῦ ὠτὸς ἀποτάμνονται, τρίχας περικείρονται,** Λουκ.Τίμ.4 **τοὺς πλοκάμους περικειρόμενος'** || μτγν. κ. ἀπολ. : Φιλόστρ.'Επιστ. 61· || κ. παθ. : ΠΔ 'Ιερ.32,9(25,23) **καὶ πᾶν περικεκαρμένον κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ'** || ἡ μτχ. τοῦ θηλ. **Περικειρομένη** τίτλος κωμῳδίας τοῦ Μενάνδρου· 2) μτφ. κατασκάπτω, κατακρημνίζω μέχρις ἰσοπεδώσεως : ΑΙλ ΠΙ 7,8 **τὴν τῶν 'Εκβατάνων ἀκρόπολιν περικείρας καὶ τὸ τεῖχος αὐτῆς ἀφελόμενος'** 3) μσν. κατακόπτω, φονεύω, ἀποδεκατίζω : Θεοφύλ.Σ 'Ιστ.85,14 **τοῦ Περσικοῦ τὰ νῶτα τῆς 'Ρωμαίων δυνάμεως περικείροντος'** 4) ὁμ. μσν. μτφ. διαστρέφω, διαφθείρω, παραβαίνω : αὐτ.150,20 **περικείρει τὸ εἰωθός,** Μητροφάν.π.Φῶτ.Βιβλ.473,36 **τὰ τῆς εὐσεβείας περικειραύσης δόγματα.**

περικεκᾰλυμμένως ἐπίρρ. μτγν. ἐκ μτχ. παθ. παρακ. τοῦ περικαλύπτω βλ.λ., κεκαλυμμένως πάντοθεν, κρυφίως : 'Απαλλ.Σοφ.Λεξ.''Ομ. ἐν λ. ἐντυπάς, 'Ασκληπ.Μεταφ.30,9, Βασ.1,891D **ἐν αἰνίγμασι καὶ περικεκαλυμμένως.**

περικεκλεισμένως ἐπίρρ. μτγν. ἐκ μτχ. παθ. παρακ. τοῦ περικλείω βλ.λ., συγκρατητικῶς, οὐχὶ ἐκδηλωτικῶς : Γαλ.Φιλ.'Ιστ.33.

περικεκομμένως ἐπίρρ. μτγν. ἐκ μτχ. παθ. παρακ. τοῦ περικόπτω βλ.λ., βραχέως, συντόμως : 'Ιουστ.346D **βραχέως καὶ περικεκομμένως.**

περικελαδῶ-έω μτγν. κελαδῶ περί τι, τραγουδῶ γύρω τριγύρω, κάμνω τι νὰ ἀντηχῇ ὁλόγυρα ἀπὸ τραγούδια : Ρήτ.1,634 **περιεκελάδουν τὸν τῆς ἐκκλησίας τερπνότατον λειμῶνα οἱ θεοῦ τέττιγες.**

περικέλλιον (τὸ) λ.ἀμφ. σημ. ἐν Πάπ.πιθ. οἰκίσκος ἐν αὐλῇ οἰκίας, παράρτημα οἰκοδομῆς : **πέμπτον μέρος οἰκίας καὶ αὐλῆς καὶ περικελλίου.**

περικέντησις-εως (ἡ) νεώτ. ἰατρ. χειρουργικὴ ἐπέμβασις δι' ἀκίδος ἐπὶ τοῦ κρυσταλλοειδοῦς φακοῦ τοῦ βολβοῦ τοῦ ὀφθαλμοῦ.

περικεντῶ-έω μτγν. κ. μσν. κεντῶ, τρυπῶ πανταχόθεν : 'Αππ.'Εμφ.Πολ.4,22 **δόρασι περικεντοῦντες,** Βασ.'Ομιλ.περὶ 'Οργῆς 344,'Ιω.Καμενιατ.Θεσσ. 288,29 **συμφορὰν ἀεὶ σε περικεντοῦσαν τοῖς ἀλγειναῖς·** 2) μτγν. ἐπιδιορθῶ, μπαλώνω : Γρηγ. Νύσσ.2,753C **ἐκ ῥακωμάτων τινῶν τοὺς χιτῶνας ἑαυταῖς περικενταῦντες συρράπτουσι·** κ. παθ. : αὐτ.237D **ἐσθὴς αὐτοῖς τὰ περικεντημένα ῥάκια.**

περικεράννυμι μτγν. συγκεράννυμι δριμεῖς χυμούς : 'Αλέξ.Τραλλ.7,3· κ. παθ. : Πλούτ. 'Ηθ.924Β **ῥεῦμα λάβρον ὕδατος . . ἵστασθαι περικεραννύμενον κύκλῳ περὶ πόλον.**

περικερδής-οῦς-ές σχόλ. ὁ περὶ τὰ κέρδη ἔχων τὸν νοῦν του, ἄγαν κερδαλεόφρων, λίαν φιλοκερδής : Σχόλ.'Ιλ.Α 149 **περικερδῆ τὸν νοῦν ἔχων.**

περικερῶ-άω (κέρας) μτγν. ὑπερκερῶ, ὑπερφαλαγγῶ, περικυκλώνω τὸ κέρας ἐχθρικοῦ στρατοῦ : Πολύβ.11,1,5 **προάγειν μὲν εἰς τοὔμπροσθεν καὶ περικερᾶν τοὺς ὑπεναντίους οὐκ ἐδύνατο·** ‖ κ. μτ. ἐμπροθ. διορ. : αὐτ.5,84,8 **οἱ περὶ τὸν Ἀντίοχον ὑπὲρ τὰ θηρία περικερῶντες.**

περικεφαλαία (ἡ) μτγν.κ.μσν., νεώτ. κ.δημ. εἶδος τι μεγάλου πολεμικοῦ καλύμματος τῆς κεφαλῆς, κράνος : Καλλ.Κωμ.1D, Αἰν.Τακτ.24,6, Πολύβ.3,71,4 **τὰς δὲ περικεφαλαίας ὑποτιθέναι τοῖς ὅπλοις,** Ἰώσ.ΙΑ 6,9,4, Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.6,36,3, Ἐπιγρ. **περικεφαλαία σιδηρᾶ περιηργυρωμένη,** ΚΔ Ἐφ.6,17 **καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε,** Πάπ.,Ἐρωτόκρ.2,471, αὐτ.511 **στὴν περικεφαλαία του ἦτο ζγουραφισμένο ἁμάξι,** - ἡ περικεφαλαία τοῦ Κολοκοτρώνη· ‖ νεώτ. κ. δημ. παιδικὴ ἐκ χάρτου ἢ χαρτονίου ἀπομίμησις τοῦ καλύμματος τούτου· ‖ φρ. **βλάκας μὲ περικεφαλαία** εἰς μέγιστον βαθμὸν βλάξ· **2)** Ἡσ. «φενάκη»· **3)** ὄν. νόσου τῆς κεφαλῆς : Θεόφρ.Φί 3,8,7 **τὰ πολλὰ λαμβάνεσθαι περικεφαλαίᾳ·** **4)** ὄν. ἐπιδέσμου τῆς κεφαλῆς: Σωρ.Ἐπιδ.24· **5)** τὸ προεξέχον καὶ εἰς τὴν ἄκραν σιδηρόφρακτον μέρος τῆς πρώρας τὸ ἀνωτέρω τῆς στείρας καὶ μεταξὺ τοῦ ἐμβόλου καὶ τῆς προεμβολίδος ἢ προεμβολίου· Πολυδ.1,86 «ὁ στόλος ὑπὲρ τὴν στεῖραν» : Θεόφρ.Φί 3,13,4.

περικεφάλαιον (τὸ) μτγν. περικεφαλαία βλ.λ.1) : Πολύβ.6,22,3, ΕΜ 232,40.

περικεφάλαιος-α-ον μτγν. ὁ περὶ τὴν κεφαλὴν τιθέμενος, περιβάλλων τὴν κεφαλήν· ἐν χρ. τὸ θηλ. **περικεφαλαία** ὡς οὐσ. κ. τὸ οὐδ. **περικεφάλαιον.**

περικέφαλον (τὸ) μτγν. πᾶν τὸ τιθέμενον, προσαρμοζόμενον ὡς κεφαλὴ περί τι ἢ ἐπί τινος : Ἀθήν.Μηχ.23 **ἐφαρμόζεται δὲ ἐπ' αὐτὸν περικέφ-.**

περικήδομαι ποι., δωρ. **περικάδομαι** κήδομαί τινος ὑπερβαλλόντως, εἶμαι περίφροντις, λίαν ἀνήσυχος, προνοῶ, φροντίζω λίαν διά τινα, μτ. γενικ. : Ὀδ.Γ 219 **ὡς τότ' Ὀδυσσῆος περικήδετο κυδαλίμοιο δήμῳ ἔνι Τρώων,** αὐτ.Ξ 527 **χαῖρε δ' Ὀδυσσεὺς ὅττε ῥά οἱ βιότου περικήδετο νόσφιν ἐόντος** (ἔχαιρε δὲ ὁ Ὀδυσσεύς, διότι ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ ὁ συβώτης Εὔμαιος ἐφρόντιζε τόσον πολὺ διὰ τὴν περιουσίαν του), Πίνδ.Ν 10,54 **ἀνδρῶν δικαίων περικαδόμενοι.**

περίκηλος-ον (κηλόν) ἐπ. ὁ πέριξ, ὀλόγυρα ξηρός, στεγνός, δθ. ὁ καθ' ὑπερβολήν, ὁ λίαν ξηρός, καλῶς ἐξηρομμένος ὑπὸ τοῦ ἡλίου· πρβλ. Ἡσ. «περίκηλα· περισσῶς ξηρά, περικεκαυμένα, περιεσχισμένα» : Ὀδ.Ε 240 **αὖα πάλαι, περίκηλα, τά οἱ πλώοιεν ἐλαφρῶς,** αὐτ.Σ 309.

περικήπιον (τὸ) ὁ περίκηπος βλ.λ.3) : Ἡσ. ἐν λ οὐδ' ἐν σελίνοις **ἐν γὰρ τοῖς λεγομένοις περικηπίοις τὰ σέλινα καὶ τὰ πήγανα κατεφύτευον.**

περίκηπος (ὁ) μτγν. κῆπος εἰς τὸ ἄκρον τῆς πόλεως ἢ περὶ οἰκίαν : Διόδ.Σ 34/5,2,13, Διογ.Λ 9,36 **τοῦ περικήπου δωμάτιόν τι ἀποτεμόμενος,** Πάπ.· **2)** περίοδος, ὁδός, δρόμος ἢ χῶρος πέριξ κήπου : Λόγγ.4,19, αὐτ.28, αὐτ.29· **3)** σχόλ. ἡ περὶ τὸ πεφυτευμένον μέρος τοῦ κήπου ἄκρα, γῦρος φυταλιᾶς, ἄκρον κήπου, ἐν ᾧ ἐφύτευον σέλινα καὶ πήγανα : Σχόλ.Ἀριστφ.Σφ.478, Φώτ., Σουΐδ.

περικίδναμαι μτγν., μσν. ἀποθ. ἐκτείνομαι, ἐξαπλοῦμαι πέριξ, ἐξαπλοῦμαι ὀλόγυρα, περιχέομαι : Ἀγαθ.ΑΠ 5,291 **καὶ μοι δισσὸς ἔρως περικίδναται,** Παῦλ.Σιλ.ΑΠ 9,765, αὐτ.651.

περικινδυνευτικός-ή-όν μτγν. ὁ παρακινδυνεύων, ριψοκίνδυνος : Γαλ.9,764.

περικινῶ-έω μτγν. κινῶ τι ἐκ πάντων τῶν μερῶν, φέρω ἐδῶ κι ἐκεῖ : Δοσίθ.433Κ· κ. παθ. : Ἡσ.

περικιόνιος (ὁ) προσωνυμία τοῦ Διονύσου ἐν Θήβαις : Ὀρφ.Ὕμν.47,1, Μνασέ.18.

περικίων-ονος-ον ποι. ὁ περιβαλλόμενος διὰ σειρᾶς κιόνων, ὁ ἔχων πέριξ κίονας, περίστυλος· πρβλ. σχόλ. «εἴποις δ' ἂν τὸν περίστυλον τόπον καὶ περικίονα καὶ γὰρ στῦλος καὶ κίων ὀνομάζεται» : Εὐρ.ΙΤ 405 **ἔνθα κούρᾳ δίᾳ τέγγει βωμοὺς καὶ περικίονας ναοὺς αἷμα βρότειον.**

περικλαδεύω μτγν. κ. δημ., παθ. **-εύομαι,** δημ παθ. ἀόρ. **περικλαδεύθηκα,** μτχ. παρακ. **περικλαδεμένος,** κλαδεύω γύρω, ὀλόγυρα : Ἰω.Χρυσ. 5,709 **περικλαδεῦσαι τὰ κλήματα.**

περικλαδής-οῦς-ές μτγν. ὁ ἔχων ἐκ πάντων τῶν μερῶν, πέριξ, ὀλόγυρα κλάδους, γεμάτος ὀλόγυρα ἀπὸ κλαδιά, φουντωτός. Ἀπολλ.Ρ 4,216 **φύλλα.. περικλαδέος πέσεν ὕλης.**

περικλάδι (τὸ) δημ. τὸ φυτὸν πολύγονον βλ.λ. τὸ ἄρρεν.

περικλάζω μτγν. κλάζω, κράζω, κροτῶ, θορυβῶ κύκλῳ, ὀλόγυρα : Τρυφιόδ.249 **αἰετὸν.. περικλάζουσι κολοιοὶ** (δ.ἀνάγν. περικράζουσι).

περικλαίω μτγν. κλαίω περί τι(να) ἢ καθ' ὑπερβολήν, εἰς ὕψιστον βαθμόν. Ὀππ.Ἁλ.674 **λείψανα δυστήνοιο περικλαίοντες ἑταίρου,** Πλούτ. Βρούτ.44 **καὶ τὸ μὲν σῶμα περικλαύσας καὶ προσαγορεύσας ἔσχατον ἄνδρα, τὸν Κάσσιον.. περιέστειλε καὶ ἀπέπεμψεν εἰς Θάσον.**

περίκλασις-εως (ἡ) κ. μσν κάμψις πέριξ, κύκλῳ, συστροφή : Πλούτ.Ἠθ.325Β **ἀποτριβὰς καὶ περικλάσεις τῆς ἐπιβλαστανούσης τοῖς γεώδεσι πόας,** Γαλ.18(2),436 **κάταγμα γινόμενον κατὰ περίκλασιν·** ‖ κάμψις, λύγισμα : Θεοδόσ.Διάκ. Ἀκρ.1,117, αὐτ.2,220 **χορευτῶν περικλάσεις·** **2)** περιστροφὴ ἰδίᾳ στρατοῦ δίκην τόξου : Πολύβ.10,23,6, αὐτ.11,23,2 **ἀεὶ τῶν ἑξῆς ἐπιβαλλόντων καὶ κατὰ περίκλασιν ἑπομένων,** Πλούτ. Φλαμ.8· **3)** κύκλῳ, πανταχόθεν ἀντανάκλασις : αὐτ.Λύσ.12 **λάμπειν μὲν ἀντερείσει καὶ περικλάσει τοῦ αἰθέρος·** **4)** ἐπὶ ἀνέμων, ἀλλαγὴ διευθύνσεως, πορείας : Θεόφρ.Ἀν.28· **5)** τροποποίησις : Στωϊκ.ἀπ.2,300· **6)** γραμμ. ἐν φρ. **κατὰ περίκλασιν** μετὰ περισπωμένου τόνου, μὲ περισπωμένην : Διον.Θρ.630,2· **7)** ἐπὶ ἐδάφους, ἀνωμαλία, τραχύτης : Πολύβ.3,104,4 **πολλὰς δὲ καὶ παντοδαπὰς ἐχόντων περικλάσεις.**

περικλεής-οῦς-ές μτγν. κ. νεώτ. ὁ περικλειτός, ὁ ἔχων μέγα κλέος, ἔνδοξος, περίφημος, ξακουστός, φημισμένος : ΑΠ 7,119 **Πυθαγόρης τὸ περικλεὲς εὕρετο γράμμα,** Ἀπολλ.Ρ 1,1069 **Κλείτην, δυστήνοιο περικλεὲς οὔνομα νύμφης,** αὐτ.1322, Θεμίστ.Λόγ.13,179C **αἱ περικλεεῖς ἐπωνυμίαι·** ‖ ὑπερθ. **περικληέστατος** : Ἐπίκ. ἐν Πάπ.

περίκλειος-α-ον μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν Περικλέα: Λουκ.Ἔρωτ.29 **Περίκλειον δὲ πειθὼ καὶ τῶν δέκα ῥητόρων τὰς Μακεδόσιν ἀνθωπλισμένας γλώσσας,** Ἀριστείδ Λόγ.28(49),77.

περίκλεισις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ περικλείω, τὸ ἐκ πάντων τῶν μερῶν κλείσιμον, πλήρης ἔμφραξις : Θεολ.Ἀριθμ. 60 **πάντων λόγων ἕρκος τι καὶ περίκλεισις.**

περίκλεισμα-ατος (τὸ) σχόλ. κ. νεώτ. τόπος περικεκλεισμένος,· «περιτείχισμα, περίφραγμα : Σχόλ.Λυκόφρ.615 **περικλείσμασι καὶ πόλεσι.**

περικλειστικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἱκανὸς πρὸς περίκλεισιν, ἐπιτήδειος, δυνάμενος νὰ περικλείσῃ, περιλάβῃ τι : Ἰάμβλ.Νικ Ἀριθμ.61Ρ **ὁ κύκλος περικλειστικὸς παντὸς πολυγώνου σχήματος.**

περικλεΐστος-ον μσν. ὁ περικλειτός, περικλεής : Νικ.Χων.Χρον.244Α **παρὰ τοῖς ὁμογενέσιν αὐτῷ περικλεΐστος,** Θεόδ.Μετοχ.187 **περικλεΐστον καὶ περιβλεπόμενον.**

περίκλειστος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ περικεκλεισμένος, περίφρακτος : Πλούτ.Σύγκρ.Κίμ. κ. Λούκ.1 (δ.γρ πε ..λυστος).

περικλειτός-ή-όν (κλείω) (2), κλέος) μτγν. ὁ περικλεής βλ. λ. : Θεόκρ.17,34 **οἷα| δ' ἐν πινυταῖσι περικλειτὰ Βερενίκα ἔπρεπε θηλυτέραις**,αὐτ.π.ΑΠ 9,434,3, Κόϊντ.7,694 **Πριάμοιο πόλκα περικλειτήν.**

περίκλ(ε)ιτρον (τό) γλωσσ. περίστρωμα.

περικλείω (κλείω (ΙΙ), κλείς) κ. μσν. κ. νεώτ., Ιων. περικληΐω (Ἡρ.3,117), ἀττ. παλαιότ. **περικλῄω** (Θουκ.7,52), ἀόρ. **περιέκλεισα**, παθ. ἀόρ. **περιεκλείσθην**, μτχ.παθ. παρακ. **περικεκλεισμένας**, κλείω τι κύκλῳ, ὁλόγυρα, πανταχόθεν, περιφράττω, περιβάλλω, περικυκλώνω : Ἡρ.3,117 **ἐκ δὴ ὧν τοῦ περικληΐοντος ὄρεος τούτου ῥέει ποταμὸς μέγας**, αὐτ.7,129, αὐτ.198, Θουκ.2,90 **ὅπως αἱ νῆες περικλῄσειαν**, Φιλ.2,544, Νικήτ.Εὐγ.5,371 **περικλείσασα τέχνῃ τὰς πύλας**· || κ. μέσ. Θουκ.7,52 **περικλῄσασθαι τὰς ναῦς τῶν ἐναντίων**· κ. παθ. : αὐτ.2,100 **ὑπὸ πλήθους περικληόμενοι**, Καισάρ. Δαπ. ἐν Σάθ.3,136 **καὶ περικλεισθεὶς ἀπὸ τοὺς Τούρκους**· 2) νεώτ. συνεκδ. περιέχω, περιλαμβάνω : **τὸ κιβώτιον περικλείει πολύτιμα ἀντικείμενα**· 3) μτφ. τὸ παθ. περιορίζομαι ἐντὸς τινὸς καταστάσεως, δθ. ἐμπίπτω, περιπίπτω : Διόδ. Σ 16,35 **Φίλιππος εἰς τοὺς ἐσχάτους κινδύνους περικλεισθείς**, Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.11,162, Πάπ.· 4) ὁμ. ἐνεργ. περιορίζω : Στέφ.Ἀθ.Ἱππ.1,179 **εἰς τρία τὴν πραγματείαν περικλείειν**, Βέττ.Βάλ.354,1 **ἐπεὶ δέ με ὁ χρόνος περιέκλειε τὸ τέλος ἐπάγων**· 5) ρηματ. π. περίκλεισις, περίκλεισμα, περικλειστός.

περικλῄζω Ἡσ. «δοξάζω λίαν».

περικλήϊστος-ον μτγν. Ιων. τ. τοῦ περικλεῖστος βλ.λ. : Κόλουθ.273, αὐτ.292.

περίκλησις-εως (ἡ) ἐσφ.ἀνάγν. τοῦ παράκλησις ἐν Τζέτζ.Ἐξήγ.Ἰλ.46,141.

περικλητεύομαι ἐσφ.ἀνάγν. τοῦ παρακλητεύομαι βλ.λ. ἐν Εὐστ.Πον.350,70.

περικλινής-οῦς-ές μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων κλίσιν πέριξ, ὁλόγυρα, κύκλῳ κεκλιμένος καὶ κατωφερής : Πλούτ.Περ.13 **τῇ ἐρέψει περικλινὲς καὶ κάταντες ἐκ μιᾶς κορυφῆς** (τὸ ἐν Ἀθήναις Ὠδεῖον), αὐτ.Πελ.32, αὐτ.Μάρκ.29, αὐτ.Μάρ.20, Κλεομήδ. 125,20, Σχόλ.Ὀδ.Χ 84· 2) νεώτ. ἕτερον ὄνομα τοῦ ἀρθρίτου, ἑνὸς τῶν ἀστρίων.

περίκλινον (τό) μτγν. κλίνη ἢ ἀνάκλιντρον πέριξ, κύκλῳ τραπέζης : Φίλ.2,478 **τρίκλινα καὶ περίκλινα χελώνης ἢ ἐλέφαντος κατεσκευασμένα**· 2) γλωσσ. κάλυμμα ἀνακλίντρου περιβάλλον πανταχόθεν τοῦτο.

περικλίνω μτγν. κλίνω περί τι, ὁλόγυρα· || ἐπὶ τοῦ ἡλίου, ἀποκλίνω : Ποσειδών.28J· 2) ἐκκλίνω : Ἀρχιγ.π.Ὀρειβ.9,246 **περικλιτέον δὲ τὰς κατ' ἄρθρον ἀποκοπάς**· || παθ. τ. μτφ. στηρίζομαι, ἀκκουμβῶ : Νόνν.Δ 35,14 **περικλινθεῖσα τιθήνῃ παρθένος**· 3) ὁμ. τὸ παθ. εἶμαι ἐκτετραμμένος, ἀπομεμακρυσμένος τοῦ ὀρθοῦ, δθ. ἔχω διαστραφῆ, διαστρεβλωθῆ : Φιλόδ.Ρητ 1,157S· 4) πιθ. παρεκκλίνω, ἀποφεύγω : Ἐπιγρ. **ἐν τοῖς πράγμασιν οὐ περιέκλινεν διὰ τὸ γῆρας** (ἱερμ. Herwerden οὐκ ἀπηγόρευεν).

περίκλισις-εως (ἡ) μτγν. ἡ πρὸς πάντα τὰ μέρη κλίσις : Πλούτ.Ἀρέσκ.Φιλ.2,29,3, Γρηγ.Νύσσ.1, 910Β **περικλίσεις τῶν τόπων.**

περίκλιτρον (τό) γλωσσ. δ.γρ. τοῦ περίκλειτρον.

περικλόνησις-εως (ἡ) μσν. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ περικλονῶ βλ.λ., τὸ κλονίζειν, σείειν τι πέριξ, ὁλόγυρα, δθ. ταραχή, σύγχυσις : Νικηφ. Βλεμμ. Exc.Mei.659.

περικλονῶ-έω μτγν. κ. μσν. κλονῶ, σείω πέριξ, ὁλόγυρα, δθ. διεγείρω πανταχόθεν : Ἀνών.Βί.Ἰω. Χρυσ.8,356,6, Γρηγ.Ἀλεξ.234,6· κ. παθ. : Παλλάδ.89,18, Ἰω.Ψ Χρυσ.8,840Α **μυρίοις κύμασι περικλονουμένη**· 2) μάχομαι πέριξ : Κόϊντ.2,649 **ἀλλήλοις δὲ περικλονέουσι κυδοιμόν**· 3) τὸ παθ. ἐπὶ νεφῶν, συμπυκνοῦμαι : αὐτ.3,707.

περικλύδην ἐπίρρ. χυτῶς περί τι ἢ ἐπί τινος, περιχυτὰ ἢ διὰ καταιονισμοῦ, καταιονιστικῶς : Ἱππ. Διαίτ.1,35 **λούεσθαι δὲ χλιαρῷ ὕδατι περικλύδην μᾶλλον ἢ χρίεσθαι.**

περικλύζω κ. μσν. περιβρέχω, βρέχω τι καθ' ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ, λούω χύνων ὕδωρ πέριξ, περιλούω : Ἀριστλ.Θαυμ.837b,21 **τὸ παιδίον ὕδατι περικλύσασα**· 2) τὸ παθ. ἐπὶ νήσου, πόλεως, περιβρέχομαι, περιβάλλομαι, περικυκλοῦμαι ὑπὸ θαλάσσης : Θουκ.6,3 **ἐν ᾗ νῦν οὐκέτι περικλυζομένη ἡ πόλις ἡ ἐντός ἐστιν**· || κατακλύζομαι ἐκ πάντων τῶν μερῶν ὑπὸ τῆς θαλάσσης : Πλούτ.Μάρ.36 **οὔτε τὸ πορθμεῖον ἐδόκει περικλυζόμενον ἀνθέξειν**, Ἰω.Καντακουζ.1,274,1 (ἔκδ. Βόννης) **ὀχυρωτάτης οὔσης διὰ τὸ πανταχόθεν περικλύζεσθαι τῇ λίμνῃ**· 3) μτφ. τὸ παθ. ὑπερκαλύπτομαι ὑπό τινος : Λιβάν.Μελ.30,61 **περικλύζῃ κακοῖς, πίε κώνειον**, Γαλ.15,584· 4) ὁμ. μτφ. περιβρέχομαι ὑπὸ θαλάσσης, ἀπατολμῶ καὶ ἐξέρχομαι εἰς τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν, ριψοκινδυνεύω : Ἄρατ.287 **μὴ . . περικλύζοιο θαλάσσης πεπταμένῳ πελάγει κεχρημένος.**

περικλύμενον (τό) μτγν. κ. νεώτ. τὸ φυτὸν αἰγόκλημα βλ.λ. τὸ τυρρηνικόν : Διοσκ.4,14, Πλίν.ΦΙ 27,120 (δ.ἀνάγν.)· 2) νεώτ.τὸ φυτὸν αἰγόκλημα βλ.λ. τὸ περικλύμενον, πιθ. ἡ ἄ. κυκλάμινος τοῦ Διοσκ.

περίκλυσις-εως (ἡ) ἡ καθ' ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν πλύσις, ἰδίᾳ τοῦ σώματος, λοῦσις πέριξ, ὁλόγυρα, περίλουσις, ἄ. περικλυσμός : Αἰλ.ΖΙ 16,15· 2) καταιονισμός : Θεόφρ.Ἱδρ.16 (εἰκ.).

περίκλυσμα-ατος (τό) μτγν. περίβρεγμα, περιρράντισμα, περίλουσις : Γαλ.19,130.

περικλυσμός (ὁ) γλωσσ. περίκλυσις βλ.λ.1).

περίκλυστος-η-ον κ. -ος-ον (Αἰσχ.Πέρσ.880) ὁ πανταχόθεν κατακλυζόμενος, περιβρεχόμενος ὑπὸ θαλάσσης : Ὕμν.Ἀπόλλ.181, Αἰσχ.Πέρσ.596 **αἱμαχθεῖσα δ' ἄρουραν Αἴαντος περικλύστα νᾶσος ἔχει τὰ Περσᾶν**, Εὐρ.Ἡρ.1080, Ἔφιππ.5,3, Στράβ.16,2,13 **ἔστι δὲ πέτρα περίκλυστος ὅσον ἑπτὰ τὸν κύκλον σταδίων**, αὐτ.2,5,24, Διον. Ἀλ. Ρωμ.5,13· 2) μτγν. **περίκλυστος ἄποψις** πύργος, οἰκοδόμημα ἐπὶ λόφων ἐχόντων πανοραματικὴν θέαν : Πλούτ.Σύγκρ.Κίμ. κ. Λούκ.1 **τὰς περικλύστους ἀπόψεις, ἃς Λαύκουλλος ἀπὸ τῶν βαρβαρικῶν ἐξῳκοδόμει λαφύρων.**

περικλυτός-ή-όν (κλύω) ἐπ. ὁ πανταχοῦ ἀκουόμενος, φημιζόμενος, οὗ τὸ ὄνομα πανταχοῦ ἀκούεται, περίφημος, περιώνυμος, ξακουστός, ἐπὶ τοῦ Ἡφαίστου : Ἰλ.Α 607 **περικλυτὸς ἀμφιγυήεις Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν**, Ὀδ.Θ 287, Ἡσίοδ.Θ 571· || ἐπὶ ἡρώων, ὁ περισσῶς ἔνδοξος : Ἰλ.Λ 104, αὐτ.Σ 326 **φῆν δέ οἱ εἰς Ὀπόεντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν**· || ἐπὶ ἀοιδοῦ, ὁ λίαν ὀνομαστὸς ἐπὶ τῇ αὑτοῦ τέχνῃ : Ὀδ.Α 325, αὐτ.Θ 83 **ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός**· || ἐπὶ τόπων, ὁ περίφημος, ἔνδοξος, κοσμοξακουσμένος : αὐτ.Δ 9 **τὴν . . πέμπε νέεσθαι Μυρμιδόνων προτὶ ἄστυ περικλυτόν**· || ἐπὶ πραγμ., ὁ ἔξοχος, λαμπρός : Ἰλ.Η 299 **δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώομεν ἄμφω**, Ὀρφ.ἀπ.238.

περικλῶ-άω κ. μσν. περικάμπτω τι, συστρέφων τι θραύω, λυγίζων ὁλόγυρα σπάζω : ΠΔ Μακκ.4, 10,6 **τοὺς βραχίονας καὶ τὰ σκέλη καὶ τοὺς ἀγκῶνας περιέκλων**, Αἰλ.ΠΙ 9,18· || θραύω τι ἐπί τινος : Πλούτ.Σύλλ.14 **τῷ κράνει περικλᾶν τὸ ξίφος**· κ. παθ. : Θεόφρ.ΦΙ 4,6,10 **περικεκλασμέναι ῥάβδοι**, ΠΔ Σοφ.Σαλ.4,5 **περικλασθήσονται κλῶνες ἀτέλεστοι**, Πλούτ.Σύλλ.12· 2) ἐνεργῶ, κάμνω ὥστε νὰ λυγίζῃ τι, νὰ ἐμφανίζῃ κυρτώσεις, κυματισμούς : Θεόφρ.Πυρ.53· 3) λυγίζω,

στρέφω **πέριξ, ὀλόγυρα** πρὸς τὰ κάτω, ἐν χρ. μ. τὸ παθ. : Πλούτ.'Ηθ.878C **περικεκλασμένον σχῆμα**· ‖ κ. ἐπὶ προσ. : 'Αριστλ.Φυσιογν.813a,16 **τοῖς σώμασι περικλώμενοι,** Θεόκρ.21,48 **τὼ χέρε τεινόμενος, περικλώμενος, εὐρὺν ἀγῶνα**· **4**) καθιστῶ τι ἀφιδωτόν, θολωτόν, ἐν χρ. μ. τὸ παθ. : Γαλ.18(I),420· **5**) ἐν τῇ ὀπτικῇ, διαθλῶ, ἐν χρ. μ. τὸ παθ. : Κλεομήδ.2,1· **6**) ἐνεργῶ ὥστε νὰ στραφῇ, νὰ ἀλλάξῃ μέτωπον στρατιά τις, στρέφω δεξιὰ ἢ ἀριστερά : Πολύβ.11,12,4 **λαβὼν σύμμετρον ἀπόστημα περιέκλα τὴν δύναμιν ἐπὶ δόρυ,** αὐτ. 23,2· **7**) ἐκτρέπω : Πλούτ.Καῖσ.58 (τὸν Τίβεριν) **περικλάσας ἐπὶ τὸ Κιρκαῖον ἐμβαλεῖν εἰς τὴν πρὸς Ταρρακίνῃ θάλατταν**· **8**) τὸ παθ. ἐπὶ βλημάτων, ἀποστρακίζομαι : Φίλ.Μηχ.Βελοπ.79,19· **9**) ἐπὶ ἐδάφους, ἔχω, παρουσιάζω τραχύτητας, ἀνωμαλίας : Πολύβ.12,20,6 **συστῆσαι πρὸς μάχην ἐν τόποις ὑλώδεσι καὶ περικεκλασμένοις,** αὐτ.18, 22,9· ‖ κτ. συνεκδ. **οἰκίαι περικεκλασμέναι** οἰκίαι κείμεναι ἐπὶ ἀνωμάλων τόπων : αὐτ.9,26A,7.

περικλώζομαι μσν. κλώζομαι πέριξ, ἐκ πάντων τῶν μερῶν, ὃθ. ἐπὶ ποιητοῦ ἀπερχομένου τοῦ θεάτρου, παραπέμπομαι μετὰ κλωγμῶν, ἐκσυρίττομαι, γιουχαΐζομαι : Εὔστ.1504,31.

περικλώθω μτγν. κλώθω κύκλῳ : Inc.Exod.28,11.

περικνημίδιον (τό) γλωσσ. μικρὰ περικνημὶς βλ.λ.

περικνήμιον (τό) κ. νεώτ. τὸ σαρκῶδες μέρος τῆς κνήμης : 'Ιππ.'Επιδ.3,4 **οἷαι δ' ὅλος ὁ μηρὸς ἢ τὰ περικνήμια ἀπεφιλαῦτο καὶ ποὺς ὅλος** (ἴδ. ἀνάγν. τὰ περὶ κνήμην)· **2**) νεώτ. περίβλημα ἐκ δέρματος ἢ ὑφάσματος φερόμενον περὶ τὴν κνήμην ἀπὸ τοῦ γόνατος μέχρι τῶν σφυρῶν, ἰδ. ὑπὸ στρατιωτῶν, ἀγροτῶν καὶ κυνηγῶν, γκέτα.

περικνημίς-ῖδος (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. περίβλημα τῆς κνήμης, περικνήμιον βλ.λ.2), γκέττα : Διον.'Αλ. Ρωμ.4,16,Πλούτ.Φιλ.9 **κράνεσι δὲ καὶ θώραξι καὶ περικνημῖσι πεφραγμένους,** Θεοδοτ.ΠΔ Δαν.3;21, Πάπ.· **2**) νεώτ. περίβλημα τῆς κνήμης φερόμενον ἀπ' εὐθείας ἐπὶ τοῦ δέρματος, κνημίς, κάλτσα, τσουράπι· **3**) καταχρ. κνημιδόδεσμος, καλτσοδέτα· ‖ εἰδ. **παράσημον τῆς περικνημῖδος** (ἀγγλικὸν παράσημον ἱπποτικοῦ τάγματος).

περικνίδιον (τό) μτγν. βλαστὸς ἢ φύλλον τοῦ θύμου : Ζων.ΑΠ 9,226 **θυμέων, ῥικνὰ περικνίδια.**

περικνίζω μτγν. β' πληθ. μέσ. ἀορ. α' **περικνίξασθε** (Ζων.ΑΠ 9,226), κνίζω πέριξ, ὀλόγυρα, ξύω, τσιμπῶ πανταχόθεν : Πολυδ.9,113 **οἱ δὲ τίλλουσιν οἱ δὲ περικνίζουσι**· ‖ ἐπὶ μελισσῶν : Ζων.ΑΠ 9,226 **πάντα περικνίξασθε καὶ ἄγγεα κηρώσασθε**· **2**) μτφ. λαμβάνω κατὰ βούλησιν ἐκ πάντων τῶν μερῶν τινος, περιδάκνω, περιτρώγω, τσιμπολογῶ : Διον.'Αλ.Ρωμ.9,32, Πλούτ.'Ηθ.10E **ταῦτα μιμεῖσθαι καὶ περικνίζειν ἐπιχειροῦμεν.**

περίκνιστος 'Ησ. «κνισαλέος, πυρὶ καπνιστός».

περικνυζῶμαι-άομαι ἐπὶ κυνός, κνυζῶμαι πέριξ τινός, σκιρτῶ περί τινα μετὰ κνυσμῶν, λυγμῶν χαρᾶς : 'Αν.Βοασσ.2,441 **κύων θηρατικὴ τὸν ἑαυτῆς δεσπότην περικνυζωμένη καὶ σαίνουσα.**

περικνύω Φώτ. «περιξύω».

περικόγχιον (τό) νεώτ. ἀνατομ. τὸ περιόστεον τὸ ἐπενδῦον ἔσωθεν τὸν ὀφθαλμικὸν κόγχον.

περικοιμῶμαι-άομαι μτγν. διέρχομαι τὴν νύκτα ὡς φρουρὸς πέριξ τόπου τινός, διανυκτερεύω περί τι, βιγλίζω ὀλόγυρα : 'Απп.'Εμφ.Πολ.5,79.

περικοκκάζω κάμνω περί τινα ὡς κόκκυξ, περιγελῶ, περιφρονῶ· Φώτ.416,6 «περιγελῶ, κατορχοῦμαι»: 'Αριστλ.'Ιππ.697 (π.Φώτ.) **ἐγέλασα.. ἀπεπυδάρισα μόθωνα, περιεκόκκασα** (δ.γρ. περιεκόκκυσα).

περικοκκύζω φωνάζω περί τινα ὡς κόκκυξ, περιπαίζω : 'Αριστφ.'Ιππ.697 (δ.γρ. περιεκόκκασα).

περικοκλάδα (ἡ) δημ. κ. **περικοκλάδι** (τό) ἡ περιπλακὰς βλ.λ.

περικολάπτω μσν. περιρραμφίζω, κτυπῶ διὰ τοῦ ῥάμφους πέριξ, ὀλόγυρα, γεν. ξύω πέριξ, ὀλόγυρα : 'Ιππιατρ.8 (ἰδ.ἀνάγν. περικόπτω) **περικολάπτειν καὶ ἀποχαράσσειν.**

περικολλῶ-άω κ. μσν. κολλῶ κύκλῳ, πέριξ, ἐξ ὅλων τῶν μερῶν : 'Επιγρ. **περικολλᾶν τὸ κυμάτιον,** 'Αέτ.7,106· κ. παθ. : Γεωπ.12,33 **περικολλᾶσθαι τοῖς βλεφάροις.**

περικολούω μτγν. περικλαδεύω, περικόπτω : Νίκ.'Αλεξ.267 **περὶ πταρθεῖα κολούσας**· **2**) μτφ. ταπεινώνω παντοίοις τρόποις, καταβάλλω τὴν ὀφρῦν τινος : Πλούτ.'Ηθ.139B **οὐχ ἑαυτοὺς ποιοῦσι βελτίους, ἀλλ' ἐκείνας περικολούουσιν.**

περικολπίζω μτγν. περιπλέω τὰ παράλια κόλπου : Περίπλ.'Ερ.Θαλ.57· ‖ κ. μτ. αἰτ. : αὐτ 34.

περικόλπιος-ον μσν. ἐπὶ βρέφους, ὁ περὶ τὸν κόλπον, τὸν μαστόν, ἐπιμάζιος, ὁ ἐν τοῖς κόλποις βασταζόμενος : Βσσ.Μεγαλομ. ἐν 'Αν.Βοασσ. 3,150 **βρέφη περικόλπια.**

περικολπῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. φλεγμονὴ τοῦ κυτταρώδους ἱστοῦ τῆς ἐλάσσονος πυέλου ἐντετοπισμένη πέριξ τοῦ κόλπου.

περικομιδή (ἡ) μσν. ἡ πρᾶξις τοῦ περικομίζειν βλ.λ.1) : Γεωπ.1,14,9.

περικομίζω κομίζω πέριξ ἢ ἐκ τῶν πέριξ : Θουκ. 7,9 **ἐς δὲ τὸν Στρυμόνα περικομίσας τριήρεις ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἐπολιόρκει**· κ. παθ. : Βάσ.2, 834A χάρτῃ **τῷ παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν περικομιζομένῳ**· **2**) ἐν μέσ. τ. περιπλέω : αὐτ.3 81 **ἃς ἐπλήρωσαν εἰς τὸν 'Υλλαϊκὸν λιμένα,ἐν ὅσῳ περιεκομίζοντο**· **3**) συντηρῶ, τρέφω : Κλήμ.'Αλ. Στρωμ.3,6,53 **τὴν σύζυγον ἣν οὐ περιεκόμιζε.**

περίκομμα-ατος (τό) κ. νεώτ. τὸ περικοπὲν τεμάχιον, ἀπόκομμα, κομματάκι, ἰδ. ἐπὶ κρέατος ὅπερ περικόπτει ὁ μάγειρος ἐκ τοῦ σώματος σφαγέντος ζῴου, κοφίδι : 'Αριστφ.'Ιππ.372 **περικόμματ' ἐκ σοῦ σκευάσω,** Μεταγ.6.7,"Αλεξ.175, Μέν.Σαμ.78· **2**) περικοπὴ βλ.λ 8) : Πλούτ.'Ηθ.765C **ἂν περίκομμα τοῦ καλοῦ καὶ εἴδωλον ἐν ταῖς διανοίαις ἔχωσι.**

περικομμάτιον (τό) ὑποκορ. τοῦ περίκομμα βλ.λ.1) : 'Αριστλ.'Ιππ.770 **κατατμηθεὶς ἐφοίμην ἐν περικομματίοις,** "Αλεξ.132,'Αθηνί.1,31 **περικομματίῳ διεγίγγρασ' ὑποκρούσας γλυκεῖ.**

περίκομος-ον ὁ ἔχων κόμην πανταχόθεν, δασύκομος, ὃθ. ἐπὶ φυτῶν, ὁ κεκαλυμμένος πανταχόθεν ὑπὸ φύλλων, πυκνόφυλλος, φυλλώδης : Θεόφρ.ΦΙ 3,8,4 **περίκομος γὰρ ἡ φυτεία καὶ ἐπεστραμμένη.**

περικομπῶ-έω μτγν. ἠχῶ πέριξ, ἐκ πάντων τῶν μερῶν, ἀντηχῶ ὀλόγυρα : ΠΔ Σοφ.Σαλ.17,4 **ἦχοι δὲ καταράσσοντες αὐτοὺς περιεκόμπουν**· **2**) κομπάζω, καυχῶμαι μεγαλοφώνως : 'Ιώσ.ΠΙ 1,25,2 **τούτοις περικομπήσας.**

περίκομψος-ον κ. νεώτ. ὁ πάνυ ἢ ἐξεζητημένως κομψός : 'Αριστφ.Εἰρ.994 **παῦσον δ' ἡμῶν τὰς ὑπονοίας τὰς περικόμψους.**

περικονδυλοπωραφίλα (ἡ) μτγν. ἡ ἀγαπῶσα, φίλη τῶν ἐν τοῖς ἁρμοῖς τῶν δακτύλων ἐξοιδημάτων, κωμ. λ. πρὸς ἔκφρασιν τῆς ἀρθρίτιδας, ποδάγρας : Λουκ.Τραγῳδ.202 **γονυκαυσαγρύπνα, περικονδυλοπωροφίλα.**

περικονιῶ-άω 'Επιγρ. κονιῶ τι πέριξ, καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ἐπιφάνειαν : 'Επιγρ.Δήλου.

περικοπή (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ περικόπτω, τὸ κόπτειν τι πέριξ, πανταχόθεν, ὀλόγυρα, ἀναπήρωσις, κολόβωσις, ἀκρωτηριασμὸς ὡς τῶν 'Ερμῶν ἐν 'Αθήναις : Θουκ.6,28 **ἄλλων δὲ ἀγαλμάτων** περικοπαί **τινες πρότερον .. γεγενημέναι,** 'Ανδοκ.1,15, Πλούτ.'Αλκ.18 **ἡ μέντοι τῶν 'Ερμῶν περικοπή**· **2**) ἐπὶ δένδρων, κλάδευσις πέριξ, ὀλόγυρα, πάντοθεν : Θεόφρ.ΦΑἴτ.5,4,7· **3**) ἐπὶ τριχῶν, τὸ κείρειν τι πέριξ, κουρά, κού-

ρεμα πράγματός τινος πέριξ, ὁλόγυρα : Πλούτ. Ἠθ.42Β **τὴν περικοπὴν τῶν τριχῶν ἐπισκοποῦντα καὶ τῆς κουρᾶς τὴν διαφοράν· 4)** τρυπανισμός : αὐτ.Κάτ.Πρεσβ.9 **ὁ δὲ τὴν κεφαλὴν ἐξ ἀνατρήσεως καὶ περικοπῆς κοίλην εἶχεν· 5)** συνεκδ. τὸ περικόπτειν καὶ ἐλαττοῦν τι, ἐλάττωσις, περιστολή : αὐτ.18 **ταὺς δὲ πλείστους ἠνίασε μάλιστα τῇ περικοπῇ τῆς πολυτελείας, - ἡ περικοπὴ τοῦ μισθοῦ τῶν ὑπαλλήλων δὲν θὰ ἐφαρμοσθῇ· 6)** πάπ. τὸ τοῦ τέκτονος ἔργον· **7)** Ἡσ. **«κλοπή, λῃστεία»· 8)** αἱ ἐξωτερικαὶ γραμμαί, τὸ καθόλου σχῆμα προσώπου ἢ πράγματος, μορφή, ἐξωτερικόν, παρουσιαστικό : Πολύβ.6,53,6 **περιτιθέντες ὡς ὁμοιοτάτοις εἶναι δοκοῦσι κατά τε τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἄλλην περικοπήν· 9)** δθ. τὰ ἀφορῶντα εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τοῦ σώματος, οἷον ἐνδύματα, στολή, κόσμος, ἐξωτερικὴ ἐμφάνισις : αὐτ.10,22,5 **λιτὸς κατὰ τὴν περικοπήν· 10)** μτφ. πολυτέλεια, μεγαλοπρέπεια : Διόδ.Σ 31, 27 **περικοπὴ κόσμου καὶ θεραπαινίδων· 11)** κ. μον. κ. νεώτ. αὐτοτελὲς συνήθως ἀπόσπασμα κειμένου τινός, τμῆμα συγγράμματος, χωρίον συγγραφέως : Λογγῖν.Ρητ.193Η **ἡ περικοπὴ ἐκ δύο κώλων καὶ τριῶν,** Ἡρωδιαν.Ρήτ.89S, Κλήμ.Ἀλεξ. 528 **περικοπαὶ προφητικαί, - περικοπαὶ ἐκ τοῦ Πλάτωνος·** πρβλ. περικοπίς· || εἰδ. ἐν τῇ ἐκκλ. γλώσσ. μέρος τῆς Γραφῆς πρὸς ἀνάγνωσιν, ὡς τὸ κατὰ Κυριακὴν ἢ τὰς ἑορτὰς ἀναγινωσκόμενα μέρη τῶν Εὐαγγελίων καὶ τῶν Ἐπιστολῶν τῶν Ἀποστόλων: Βασ.Περὶ Βαπτ.Ἐρωτ.4 **ὁλόκληρον περικοπὴν ἀναγινώσκοντες,** Ἱερῶν.ΚΔ Κορ.1,7· **12)** ἐν τῇ μετρικῇ χωρίον συνιστάμενον ἐκ στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς : Ἡφαιστ.Ποιημ.4,5, Σχόλ. Ἀριστφ.Πλ.619, Σχόλ.Ἡφαιστ.170C.

περικοπίς-ίδος (ἡ) γλωσσ. ἐκλογή, συλλογή, συναγωγὴ ἐκλεκτῶν τεμαχίων, περικοπῶν.

περίκοπος-η-ο μον. δημ. ὁ ἀπόκεντρος, ὁ δυσπρόσιτος, ἐπὶ τόπου : **χωράφι περίκοπο.**

περικοπτήρ-ῆρος (ὁ) νεώτ. ἐργολεῖον χρησιμεῦον εἰς τὴν ἀποπεράτωσιν καὶ λείανσιν τῶν ἐσωτερικῶν ἐπιφανειῶν κυλίνδρων ἢ σωλήνων, ἵνα λάβωσιν αὗται σχῆμα μαθηματικῶς ὅμοιον.

περικόπτης (ὁ) πάπ. κ. λεξ. τέκτων, τεχνίτης : Πάπ.· **2)** Ἡσ. **«κλώψ, λῃστής»,** Φώτ.

περικοπτικός-ή-όν ἐσφ.ἀνάγν. τοῦ παρακοπτικὸς βλ.λ. ἐν Γαλ.10,930.

περικόπτω κ. μον. κ. νεώτ., δημ. **περικόβω,** ἀόρ. **περιέκοψα,** δημ. **(ἐ)περίκοψα,** παρακ. **περικέκοφα** (Λυσ.14,42), παθ. ἀόρ. **περιεκόπην** (Θουκ.6,27), δημ. **(ἐ)περικόπηκα,** μτχ. παθ. παρακ. **περικεκομμένος** (Πλούτ.Ἀντ.68), κόπτω τι πέριξ, ὁλόγυρα, ἀφαιρῶ τὰ ἄκρα, ἀκρωτηριάζω, κολοβώνω, κουτσουρεύω : Ἀνδοκ.1,34, Λυσ.6,51 **οὓς ἡμεῖς θεοὺς νομίζομεν.. τούτους περιέκοψε,** Δημ.562 **τοὺς Ἑρμᾶς περιέκοπτεν,** αὐτ.738 **ὥσπερ οἱ τὰ ἀκρωτήρια τῆς Νίκης περικόψαντες ἀπώλοντο,** Πλούτ. Θεμ.15· κ. παθ. : Θουκ.6,27 **μιᾷ νυκτὶ οἱ πλεῖστοι περιεκόπησαν τὰ πρόσωπα,** Πλούτ.Ἠθ.74Ε **ὥσπερ οἱ λιθοξόοι τὰ πληγέντα καὶ περικοπέντα τῶν ἀγαλμάτων ἐπιλεαίνοντες·** || φρ. **περικόπτω τὰ βιβλία** κόπτω τὰ βιβλία πέριξ, κατὰ τὸ ἐξωτερικὸν αὐτῶν μέρος : Λουκ.Ἀπαίδ.16 **τὰ βιβλία καὶ ἀνατυλίττεις ἀεὶ καὶ διακολλᾷς καὶ περικόπτεις· 2)** ἐπὶ ἀκανθῶν ἰχθύος, κόπτω πέριξ, ἢ ὅλως ἀφαιρῶ, φαλιδίζω : Ἀλεξ.133,3 **περικόπτειν τὰς ἀκάνθας τὰς κύκλῳ·** κ. παθ. : Ἀριστλ.Θαυμ.835a,19· **3)** ἐπὶ δένδρων, κλαδεύω : Ἡρακλεωτ.Πίν.1,173· κ. παθ. : Θεόφρ. ΦΙ 4,16,1, αὐτ.5· **4)** δῃῶ, ἐρημώνω, ἰδ. τὴν χώραν τοῦ ἐχθροῦ, ἐκ τῆς συνηθείας τοῦ κατακόπτειν τὰ κάρπιμα δένδρα : Δημ.92 **δεινὰ ποιοῦσι δ' οἱ ξένοι περικόπτοντες τὰ ἐν Ἑλλησπόντῳ·** || δθ. σκυλεύω, λεηλατῶ, διαρπάζω, λῃστεύω : αὐτ.116 **καὶ καθ' ἓν οὑτωσὶ περικόπτειν καὶ λωποδυτεῖν τῶν Ἑλλήνων,** Διόδ.Σ 4,19· κ. παθ. : Διον.Ἀλ.Ρωμ.10,51, Στράβ.11,13,2 **ἔχουσι δ' ἰσχυροὺς γείτονας.. ὑφ' ὧν περικόπτονται πολλάκις· 5)** ἀφαιρῶ τι, ἐν χρ. μ. τὸ παθ. : Πλούτ. Ἀντ.68 **διένειμε ταῖς πόλεσι πραττούσαις ἀθλίως καὶ περικεκομμέναις χρημάτων· 6)** διακωλύω, ἀποκλείω, ἐμποδίζω : Διον.Ἀλ.Ρωμ.10,43 **περικόπτειν τὰς ἀγοράς,** Πλούτ.Μάρ.42, αὐτ. Σερτ.21 **περικόπτειν τινῶν τὴν ἀπὸ τῆς γῆς εὐπορίαν·** κ. παθ. : αὐτ.Λούκ.2· **7)** ἀναχαιτίζω, ἀνακόπτω, περιορίζω, περιστέλλω : αὐτ.Περ. 21 **κατεῖχε τὴν ἐκδρομὴν ταύτην καὶ περιέκοπτε τὴν πολυπραγμοσύνην,** Πρόδρ.1,308 **τὰς ἐνθυμήσεις τὰς πολλὰς πολλὰ τὰς περικόπτουν, - περικόπτω τὰ περιττὰ ἔξοδα·** κ. παθ. : Κατ. Ἀστρλ.Κ 2,166· **8)** καταστρέφω, ἀφανίζω, φονεύω, θανατῶ : Διον.Ἀλ.Ρωμ.10,51, αὐτ.13 **οὐδὲ καθ' ἕνα τῶν εὐγενῶν περικόπτουσι,** Ἰώσ.Ι Ιl 4,5,2· **9)** ἀποχωρίζω, ἀπομακρύνω, δθ. ἐλαττῶ, ἐξασθενῶ : Γαλ.9,781, αὐτ.Αἰρ.Εἰσ.6· **10)** **περικόπτω λογάριον** περατῶ, τελειώνω λογύδριον : Πάπ.· **11)** ρημοτ. π περικοπή, περίκοψις, περικόπτης, περικοπτήρ, περίκομμα, περικοπτέος-α-ον.

περικορδακίζω σχόλ. χορεύω τὸν κόρδακα βλ.λ. πέριξ τινός : Σχόλ.Ἀριστφ.Ἱππ.694.

περικόρημα-ατος (τὸ) ἀρχ. λεξ. περικάθαρμα, περισάρωμα, σκουπίδι : Λεξ.Ρητ.296,27, Φώτ.418,10.

περικόσμημα-ατος (τὸ) μτγν. κ. μον. κόσμημα περί τι, περιστόλισμα : Γρηγ.Νύσσ.1,409D **τῶν ὤτων τὰ περικοσμήματα,** Κ Μανασσ.Χρον.3083.

περικόσμιος-ον μτγν. κ. μον. ὁ ἐγκόσμιος, ἐπίγειος · Ἰάμβλ.Μυστ.2,1 **δύο γένη περικοσμίων τε καὶ ὑπερκοσμίων θεῶν,** Πρόκλ.Παρμ.527S, Συνέσ. 317c **ὃς ἔδωκεν ἄστρα νυκτὶ περικοσμίαν χορείαν,** Συριαν.Μεταφ.26,10, Δαμάσκ.Ἀρχ.Πρισκιαν. Λυδ.32,16, Φώτ.Βιβλ.349,20 **τῆς περικοσμίου γενέσεως· 2)** ὁ περὶ τὸν κόσμον, τὴν γῆν κείμενος, περικυκλῶν τὴν οἰκουμένην · Πρόκλ.Πλάτ.Θεολ.5,7.

περικοσμίως ἐπίρρ. μτγν. πέριξ τοῦ κόσμου, περὶ τὴν γῆν : Ἰάμβλ.Μυστ.2,4.

περίκοσμος-ον μτγν. ὁ περικόσμιος βλ.λ.1) : Δαμάσκ.Ἀρχ.98 (ἰδ.ἀνάγν.).

περικοσμῶ-έω μτγν. κ. νεώτ. κοσμῶ τι κύκλῳ, περιβάλλω διὰ κόσμου, διὰ κοσμημάτων, στολίζω ὁλόγυρα μὲ στολίδια : Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.4,94 **ὡς ἀνδραφόνους πορφύρᾳ τε ἱερᾷ καὶ ῥάβδοις καὶ πελέκεσι περικοσμοῦντες,** Ἰώσ.Ἀπη.2.35,Φόρων 4· κ. παθ. : ΠΔ Ψαλμ.143(144),12 **αἱ θυγατέρες αὐτῶν κεκαλλωπισμέναι, περικεκοσμημέναι ὡς ὁμοίωμα ναοῦ· 2)** νεώτ. μτφ. προσδίδω αἴγλην, λαμπρύνω, στολίζω : **τὸν περικοσμεῖ πλοῦτος ἀρετῶν ψυχικῶν·** κ. παθ. : **τὰ περικοσμοῦντα αὐτὸν προτερήματα.**

περίκουρος-ον (περικείρω) μτγν. ὁ περικεκαρμένος, κουρεμένος ὁλόγυρα, ἐπὶ τοῦ προσωπείου δούλης γυναικὸς ἐν τῇ κωμῳδίᾳ· Πολυδ.5,151· **2)** Ἡσ. **«ὁ ἐκ τοῦ κυκλωθῆναι ἁλισκόμενος ἐν ταῖς μάχαις».**

περικόχλιον (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. πρισματικὸν ἢ κυλινδρικόν, μεταλλικὸν συνήθως τεμάχιον, φέρον ἑλικοτομημένην ὀπὴν ἐντὸς τῆς ὁποίας περιστρεφόμενον προχωρεῖ τὸ ἄκρον τοῦ κοχλίου, ἐν χρ. πρὸς σύσφιγξιν τῶν ὑπὸ τοῦ κοχλίου συνδεομένων τεμαχίων, παξιμάδι : Ἠλιόδ.Χειρ π.Ὀρειβ.49,4,66.

περίκοψις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ περικόπτω, περικοπὴ βλ.λ.1).

περικράζω κράζω, κραυγάζω, κρώζω πέριξ : Διον.Κωμ.Ὄρν.1,9, Ὀππ.Ἰξευτ.1,7 **οὐ μείγνυνται οἱ κόρακες πρίν τινα ταῖς θηλείαις ᾠδὴν ὥσπερ γαμήλια περικράξαι.**

περικράνιος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ περὶ τὸ κρανίον κείμενος, ὅθ. **πῖλος περικράνιος** κάλυμμα, πῖλος τοῦ κρανίου, τῆς κεφαλῆς, ἰδ. ὁ κορυφαῖος πῖλος [apex] ὃν ἔφερον ἱερεῖς θεῶν τινων ἐν Ρώμῃ : Πλούτ.Νομ.7 **ἐκάλουν δὲ καὶ τοὺς προγενεατέρους Φλάμινας ἀπὸ τῶν περικρανίων πίλων**· || **ὁ περικράνιος** χιτὼν ἢ ὑμὴν ὁ χιτὼν ἢ ὑμήν, ὁ ὑπὸ τῷ δέρματι τοῦ κρανίου : Ροῦφ.'Ονομ.120, "Αντυλλ. π. 'Ορειβ.44,8,1, Γαλ.Χρ. Μορ.8,9· **2**) νεώτ. ἀνατομ. τὸ οὐδ. **περικράνιον** ὡς οὐσ. τὸ περιόστεον τὸ ἐπενδῦον τὴν ἔξω ἐπιφάνειαν τοῦ κρανίου· **3**) γλωσσ. ὁμ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. τὸ ὑπαυχένιον, προσκεφάλαιον.

περίκρανον [τὸ] μτγν. περιβολή, κάλυμμα κεφαλῆς, περικεφαλαία : Στράβ.11,4,5 **περίκρανα δὲ θήρεια παραπλησίως ταῖς "Ιβηρσιν**, Πολυδ.2,42 **ὁ διφθερίας ὄγκον οὐκ ἔχει, περίκρανον δ' ἔχει.**

περικρατής-οῦς-ές μτγν. ὁ συνεκτικός, συγκρατητικός, σφιγκτός : Σιμμ.16 **περικρατεῖς γαμφηλαί**· **2**) ὁ ἔχων πλήρη ἐξουσίαν, κράτος ἐπί τινος, ὅθ. νικητής, κύριος, κυρίαρχος : ΚΔ Πράξ. 27,16 **μόλις ἰσχύσαμεν περικρατεῖς γενέσθαι τῆς σκάφης**, Βασ.1,147D.

περικράτησις-εως (ἡ) μτγν. ὑπερίσχυσις, ἐπικράτησις : 'Ιάμβλ.π.Σιμπλ.Κατ.374,27· **2**) ἡ κυρία σημασία, τὸ κύριον νόημα : ΕΜ 584,4· **3**) ἐπίσχεσις : Σχόλ.Νικ.'Αλεξ.337 **περὶ τὴν κοιλίαν πόνοι καὶ αὔρων περικράτησις.**

περικρατητικός-ή-όν μτγν. ὁ καταβάλλων, νικῶν τινα, ὅθ. ἐμπεριέχων, ἐμπεριλαμβάνων τι : Γρηγ.Νύσσ.2,172C **τῇ περικρατητικῇ τοῦ παντὸς σπιθαμῇ**, αὐτ.5Α.

περικρατύνω μσν. κρατύνω λίαν : 'Ανδρ.Κρ.194Β **τοὺς δὲ υἱοὺς αὐτοῦ.. λόγῳ ἀληθεῖ περιεκράτυνεν.**

περικρατῶ-έω κρατῶ τι ἰσχυρῶς, κατέχω σταθερῶς : 'Ιππ.Κεφ.Τρωμ.11 **καὶ ἢν περικρατέῃ τῇ χειρὶ τὸ βέλος**· **2**) εἶμαι κύριος περί τι, ἐπικρατῶ, ὑπερισχύω ὑπεράνω τινός : Carm.Pop.46,24 **τὴν δ' οὐχὶ Θηβῶν, ἀλλ' ὅλης τῆς 'Ελλάδος σφίγγα περικρατοῦσαν**· **3**) κατισχύω, νικῶ : Φίλ.2,383· **4**) ἐξουσιάζω, χαλιναγωγῶ : ΠΔ Μακκ.4,1,9 **ἐξ ἧς δὴ τῶν παθῶν ὁ λογισμὸς περικρατεῖ** [δ.γρ. ἐπικρατεῖ], 'Ιώσ.ΑΙ 11,3,4· **5**) ἐπὶ ἠθοποιοῦ, κατέχω καλῶς τὸν ρόλον μου : Σιμπλίκ. 'Επίκτ.124D· **6**) μανθάνω διὰ τοῦ νοῦ, ἐνθυμοῦμαι : Φίλ.1,105, Θεολ.'Αριθμ.59· **7**) τὸ παθ. ἐπὶ νόσου, ἀσθενείας, κατανικῶμαι, ὅθ. θεραπεύομαι : 'Αρχιγ.π.'Αέτ.9,40.

περικρατῶς σχόλ. ἐγκρατῶς, σωφρόνως : Σχόλ.'Ιω.Κλίμ.165,14.

περικρεμάννυμι μτγν. κρεμάννυμι, κρεμῶ τι πέριξ, ὁλόγυρα : 'Αντίφιλ.ΑΠ 11,66 **βοστρύχια κροτάφοις οὖλα περικρεμάσῃς**, Νόνν.Δ 26,254· || μέσ. περικρέμαμαι, κρεμῶμαι περί τι, προσκολλῶμαι ἐπί τινος : Πλούτ.'Ηθ.924Β [εἰκ.]· || κ.μτ. δοτ. : Λεων.Ταρ.ΑΠ 9,78.

περικρεμής-οῦς-ές μτγν. ὁ ἀνηρτημένος, κρεμάμενος περί τι : 'Οππ.'Αλ.4,541 [εἰκ. τοῦ περικρατής]· **2**) μτ. δοτ. ὁ ἔχων τι πέριξ κρεμάμενον : Λουκ.Τραγῳδ.142 **ναὸς περικρεμὴς ἀναθήμασι.**

περικρεμνῶ-άω μτγν. περικρεμάννυμι βλ.λ., ἐν χρ. μ. τὸ παθ. : 'Απολλδ.Δαμ.Πολιορκ.142,2.

περίκρημνος-ον μτγν. ὁ πάντοθεν κρημνώδης, ἀπόκρημνος, ἀπότομος πέριξ, ἐκ πάντων τῶν μερῶν : 'Ιώσ.ΠΙ 5,5,8, Πλούτ.Σύλλ.16 **λόφος ἐλείπετο πετρώδης καὶ περίκρημνος**, 'Αππ.'Εμφ.Πολ.4,105.

περικροτάφιος-ον μτγν. ὁ περὶ τοὺς κροτάφους κείμενος : Γρηγ.Νύσσ.1,769Β **οἱ περικροτάφιοι βόστρυχοι.**

περίκροτος-ον μτγν. ὁ πέριξ κροτῶν, ὁ πανταχοῦ ἠχῶν, ἀντηχῶν : Νόνν.Δ 9,117, αὐτ.10,223 **περίκροτον ἦχον** [τυμπάνων] **ἀράσσων.**

περικροτῶ-έω μτγν. κ. μσν. κροτῶ πέριξ, προκαλῶ κρότον πανταχοῦ : Νόνν.Δ 14,351· || κ. μτφ.: Πρόδρ.'Επ.38 **περικροτοῦντες εὐφήμοις λόγοις.**

περικρούω κρούω, κτυπῶ τι πέριξ, ὁλόγυρα, ὅθ. κρούων ἀφαιρῶ, ἀποσπῶ πέριξ, ἐκκόπτω, κρημνίζω πάντοθεν διὰ κτυπημάτων, ἐν χρ. τὸ παθ. ἐν τῇ σημ. ὑφίσταμαι ἀπόσπασιν, ἐκκοπὴν περὶ τὴν ἐπιφάνειάν μου, ὅθ. ἀπογυμνοῦμαι· πρβλ. δημ. ξεκρουσμένος, ἀπογυμνωμένος [ἐπὶ βράχων παροχθίων κττ.] : Πλάτ.Πολ.611Ε **περικρουσθεῖσα πέτρας τε καὶ ὄστρεα**, Στράβ.12,8,19 **φασὶ δὲ καὶ δίκας εἶναι τῷ Μαιάνδρῳ μεταφέροντι τὰς χώρας, ὅταν περικρουσθῶσιν αἱ ἀγκῶνες** [ὅταν οἱ ἐξέχοντες καὶ κρημνώδεις ὄγκοι ἀποκοπῶσιν ὑπὸ τῆς πλημμύρας τοῦ ποταμοῦ]· **2**) κρούω πέριξ, ὁλόγυρα μετάλλινον ἢ πήλινον ἀγγεῖον, ἵνα κρίνω ἐκ τοῦ ἤχου αὐτοῦ ἂν εἶναί που τεθραυσμένον : Πλάτ.Φίλ.55C **εἴ πῄ τι σαθρὸν ἔχει, πᾶν περικρούωμεν**· || κ. μτφ. ἐπὶ ἀχρήστων σκευῶν : 'Ιάμβλ.Μυστ.8,5· || ὅθ. **περικεκρουμένος** σεσαθρωμένος, οὐχὶ ὑγιής, νοσῶν ἄνθρωπος : Κωμ. 'Αδέσπ.888· **3**) προσβάλλω πλήττων παντοχόθεν : Πλούτ.'Ηθ.234D· **4**) τὸ παθ. ἐπὶ προσ., ραπίζομαι ἐξ ἑκατέρας τῶν παρειῶν, μπαταίζομαι καὶ ἀπὸ τὰ δύο μάγουλα : αὐτ.831Α· **5**) **περικρούω πέδας** περιβάλλω τοὺς πόδας τινὸς μὲ σιδηρᾶ δεσμά, προσάπτω δεσμὰ εἴς τινα : αὐτ.499Α.

περικρύβω μτγν. προφ. τοῦ περικρύπτω βλ.λ. : ΚΔ Λουκ.1,24 **καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε.**

περικρυερός-ά-όν γλωσσ. ὁ πάνυ κρυερός, λίαν ψυχρός, παγετώδης.

περικρύπτω μτγν. κ. **περικρύβω** [ΚΔ Λουκ.1,24] κρύπτω τι πανταχόθεν, ἀποκρύπτω, κρύπτω τελείως : Λουκ.Νεκρ.Δ 10,8 **εἰ καὶ μάλα περικρύπτεις αὐτά**, Εὐνάπ.'Ιστ.ἀπ.248D· || μέσ. ἀποκρύπτω ἐμαυτὸν ἀπό τινος : Διογ.Λ 6,61 **δύο μαλακῶν περικρυπτομένων αὐτόν.**

περικρώζω μτγν. κρώζω πέριξ, ὁλόγυρα : Δίων Κ 58,5 **κόρακες περιἵπτάμενοι καὶ περικρώζοντες.**

περικτείνομαι ἐπ. φονεύομαι, πίπτω πέριξ τινός : 'Ιλ.Δ 538 **πολλοὶ δὲ περικτείνοντο καὶ ἄλλοι** [δ.ἀνάγν. περὶ κτείνοντο], αὐτ.Μ 245.

περίκτησις-εως (ἡ) μτγν. κτῆσις, πρόσκτησίς τινος καθ' ὑπερβολήν : 'Απολλ.Δύσκ.Συντ.278,8 **οὐσίας περίκτησις**, Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.7,166 **τὴν τῆς εὐδαιμονίας περίκτησιν**, αὐτ.11,146, 'Αππ.Προοίμ.11.

περικτητικός-ή-όν μτγν. ἐπὶ πλανητῶν, ὁ εὐνοῶν, εὔνους εἰς κτῆσιν : Βέττ.Βάλ.38,30, αὐτ.70,28.

περίκτητος-ον μτγν. ὁ ἀποκτήσας πολλά, κεκτημένος μεγάλην περιουσίαν, εὔπορος, πλούσιος : 'Ηφαιστ.'Αστρ.1,1 **ἐμπορικός τις καὶ περίκτητος.**

περικτίονες-όνων (οἱ) [κτίζω, πρβλ. ἀμφικτύονες] ἐπ. δοτ. **περικτιόνεσσι**, οἱ πέριξ οἰκοῦντες, περίοικοι, γείτονες : 'Ιλ.Σ 212 **ὑψόσε δ' αὐγὴ γίγνεται ἀΐσσουσα, περικτιόνεσσιν ἰδέσθαι**, αὐτ.Τ 104, αὐτ. 109, αὐτ.Ρ 220, 'Οδ.Β 65 **ἄλλους τ' αἰδέσθητε περικτίονας ἀνθρώπους**, Σιμων.10, Πίνδ.Ν 11,19, αὐτ. Ι 7(8),69, Χρησμ.π.'Ηρ.7,148 **ἐχθρὲ περικτιόνεσσι, φίλ' ἀθανάτοισι θεοῖσι**, Θουκ.3,104, 'Αθήν.13,591Β **αἱ περικτίονες ἀνδριάντα ποιήσαντες.**

περικτῖται (οἱ) ἐπ. οἱ περικτίονες βλ.λ. : 'Οδ.Λ 288 **τὴν πάντες μνώοντο περικτῖται**, 'Απολλ.Ρ 2,450 **τὴν δ' ἀμφὶ περικτῖται ἠγερέθοντο.**

περικτυπῶ-έω μτγν. κτυπῶ, ἠχῶ, κροτῶ, προκαλῶ, κάμνω ταραχὴν πέριξ, ὁλόγυρα : "Υμν.'Ια. 33 **περικτυπέοντι διαύλῳ**, Εὐστ.Πον.334,3 **ἡ ἠχὴ περικτυπήσει τὰς ἀκοάς**· κ. παθ. : Εὐνάπ.'Ιστ.ἀπ.246D **ὅπλα .. διὰ τὸν συνωθισμὸν περικτυπούμενα**, Νικ.Χων.'Ιστ.137D.

περικτῶμαι-άομαι μτγν. κτῶμαι περισσῶς, ἀποκτῶ τι καθ' ὑπερβολήν : 'Ιώσ.ΑΙ 13,16,6 **περιεκτήσατο δυναστείαν**, Βέττ.Βάλ.41,10, Κλήμ.'Αλ.578.

περικυβιστῶ-άω μτγν. κυβιστῶ περί τι, κάμνω τοῦμπες ὁλόγυρα ἀπὸ κάτι : Φιλόστρ.Γυμν.50 **μηδαμῇ περικυβιστῶντες.**

περικυδαίνω μτγν. μεγάλως τιμῶ τινα, ἢ ἐγκωμιάζω τινὰ πανταχοῦ : Χρησμ.Σιβ.3,575 **οἳ ναὸν μεγάλοιο θεοῦ περικυδανέουσι.**

περικυδής-οῦς-ές μτγν. ὁ λίαν πεφημισμένος, περίφημος, περίδοξος : Νίκ.Θηρ.345, Κόϊντ.9,65 **περικυδέος ἀμφ' Ἀχιλῆος.**

περικυκλάς-άδος (ἡ) ποι. ἡ κύκλῳ περιστρεφομένη : Ὀρφ.Ὕμν.43,5 **ὧραι . . περικυκλάδες.**

περικυκλεύω σχόλ. περιστρέφομαι κύκλῳ, περικυκλῶ πανταχόθεν : Σχόλ.Ἀριστφ.Βάτρ.195.

περικύκλησις-εως (ἡ) μτγν. κ. μσν. ἡ ἐν κύκλῳ περιφορά, περιστροφή : Διογ.Λ Ι,9 (εἰκ.), Ἰω.Λυδ. Μην.4,51 **ἡ περικύκλησις τοῦ χρόνου.**

περικύκλιον (τὸ) μτγν. περιφέρεια : Ἑρμητ.3,2Β.

περίκυκλος-ον μτγν. ὁ ὅλως κυκλοτερής, σφαιροειδής, ὁλοστρόγγυλος : Τρυφιόδ.34 **κοπτόμεναι περίκυκλον ἀθηλέος ὀμφακα μαζοῦ,** Νόνν.Δ 25,145· || ἡ δοτ. **περικύκλῳ** ὡς ἐπίρρ. πέριξ, ὁλόγυρα : ΠΔ Δευτ 6,14 **οὐ πορεύεσθε ὀπίσω θεῶν ἑτέρων ἀπὸ τῶν θεῶν τῶν ἐθνῶν τῶν περικύκλῳ ὑμῶν,** αὐτ.Ψαλμ.83(89),7, Ἥρων Αὐτομ.4,2, Πλούτ. Ἠθ.755Α, Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.336,24.

περικυκλῶ-έω μτγν. κ. μσν. κινῶ ἐν κύκλῳ, περιστρέφω, κινῶ ὁλόγυρα : Αἰλ.ΖΙ 13,9 **καὶ ἅρμα οὕτως περικυκλεῖν καὶ περιάγειν·** **2)** ἀμτβ. κινοῦμαι πέριξ, κύκλῳ, περιστρέφομαι : Ἐπίκ.Ἐπιστ. 2,53Ü· **3)** μσν. περιβάλλω, περικυκλώνω : Ἄνν. Κομν.2,157· **4)** τὸ παθ. κυμαίνομαι : Ἀλέξ. Τραλλ.10 **διὰ τὸ ὡς ἐν ἀσκῷ τι περικυκλεῖσθαι τὸ περιεχόμενον ὑγρόν.**

περικυκλῶ-όω κ. μσν κ. νεώτ., δημ. **περικυκλώνω,** ἀόρ. **περι κύκλωσα,** δημ. **(ἐ)περικύκλωσα,** παθ. ἀόρ. **περιεκυκλώθην,** δημ. **(ἐ)περικυκλώθηκα,** μτχ. παθ. παρακ. **περικυκλωμένος,** κυκλῶ τι(να) πανταχόθεν, περικλείω τι(νὰ) κύκλῳ, περιβάλλω κυκλικῶς, γύρω - γύρω : Ἀριστλ.ΖΙ 533b,11 **ὅταν γὰρ ἀθρόως περικυκλώσωσι τοῖς μονοξύλοις,** ΠΔ Γέν.19,4 **οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως οἱ Σοδομῖται περιεκύκλωσαν τὴν οἰκίαν,** ΚΔ Λουκ.19,43, Πάπ., Διήγ.Ἀχιλλ.397 **πολλὰ τὸ περιεκύκλωσεν καὶ ἐκατασφάλισέν το,** Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ.3,119 **ἐπερικύκλωσαν τὴν πόλιν·** κ. παθ. : Μηναῖ. 12,14 Ὄρθρ.Ὠδ.5,4 **πολλαῖς προσβολαῖς τῶν δυσχερῶν περικυκλούμενος,** Ἀραβ.Μῦθ.Χαλ.1,71 **τὸ παλάτιον ἦτον περικυκλωμένον . . ἀπὸ ἕνα τερπνότατον περιβόλιον·** || συχν. ἐν τῷ μέσ. τ. περικλείω κύκλῳ, πολιορκῶ ἐχθρόν : Ἡρ.8,78 **ἤδεσαν δὲ οὔκω ὅτι σφέας περιεκυκλέοντο τῇσι νηυσὶ οἱ βάρβαροι,** Ἀριστφ.Ὄρν.346 (ἐν τμήσει), Ξεν.Ἀν.6,3,11· **2)** μτγν. μτφ. ἐπὶ λόγου : Λουκ.Ὠκ. 63 **περικυκλοῖς ψευδῆ λόγον** (δ.γρ. περικυκλεῖς).

περικύκλωσις-εως (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ περικυκλῶ, κύκλωσις, περίκλεισις πανταχόθεν : Θουκ.3,78 **φοβούμενοι τὸ πλῆθος καὶ τὴν περικύκλωσιν.**

περικυκῶ-άω μσν. ἀναμειγνύω τὰ πάντα, φέρω, κάμνω ἄνω κάτω, ἀνακατεύω, ἀναποδογυρίζω : Θεοφύλ.Σ Ἱστ.95,15 (ἐκδ. θόννης), αὐτ.14,1 **εἰ καὶ τοῖς λόγοις κομπάζειν μεγάλα οἶδε καὶ περικυκᾶν ὁ χιλίαρχος.**

περικυλίνδησις-εως (ἡ) μσν. ἡ περικύλισις βλ.λ., περιστροφή : Ψελλ. ἐν Φαβρ.Ἑλλ.Βιβλιοθ.148.

περικυλινδῶ-έω κυλίω τι πέριξ, τῇδε κἀκεῖσε, περιστρέφω, παθ.: Πλάτ.Νόμ.893Ε **τοτὲ μὲν ἔστιν ὅτε βάσιν ἑνὸς κεκτημένα τινὸς κέντρου, τοτὲ δὲ πλείονα τῷ περικυλινδεῖσθαι.**

περικύλισις-εως (ἡ) μτγν. ἡ κύκλῳ κύλισις, ἀνακύκλωσις, περιστροφή : Γαλ.18(1),326 **κατὰ περικύλισιν καὶ περίσφαλσιν.**

περικυλίω, μέλλ.**περικυλίσω** (Βέττ.Βάλ.115,21), ἀόρ. α' **περιεκύλισα,** περικυλινδῶ βλ.λ. : Ἀριστφ.Εἰρ.7 **ἀλλ' ἐξαρπάσας ὅλην** (τὴν ὀνίδα) **ἐνέκαψε περικυλίσας τοῖν ποδοῖν,** Διόδ.Σ 18,34, Διον.Ἀλ.Ρωμ. 9,21 **περικυλίοντες εἰς τὴν γῆν τὰ σώματα·** || κ. παθ. ἐπὶ νηπίου, βρέφους : Σωρ.1,85· || κ. ἐπὶ τοῦ ὤμου κατὰ τὴν ἀνάταξιν ἐξαρθρήσεως : Γαλ.18(1),327· **2)** μτφ. ἐμπλέκομαι, περιπλέκομαι, ἐνέχομαι, ἀναμειγνύομαι : Βέττ.Βάλ.42,9,Κατ.Ἀστρλ Κ 2,206, Γαλ.19,572.

περικυμαίνω ποι. κυμαίνω πέριξ, ὁλόγυρα, ἐγείρω κύματα, κυματῶ : Ὀρφ.Ὕμν.83,3 **ὃς περικυμαίνει γαίης περιτέρμονα κύκλον.**

περικύμων-ονος-ον ἐπὶ νήσου, ὁ ὑπὸ κυμάτων περιβαλλόμενος : Εὐρ.Τρῳ.800 **Σαλαμῖνος . . νάσου περικύμονος οἰκήσας ἕδραν,** Ἀρχέστρ.ἀπ.59,4.

περίκυρτος-ον μτγν. **ὁ** πέριξ, ὁλόγυρα κυρτός, καμπύλος, φακοειδής : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.7,307 **ὃν τρόπον τὸ αὐτὸ ποτήριον κοῖλον καὶ περίκυρτον λέγεται,** Γαλ.18(1),787, Ροῦφ.Ἀνατομ.40.

περικυρτῶ-όω μτγν. καθιστῶ τι κυρτὸν πέριξ, ὁλόγυρα, ἐν χρ. μ. τὸ παθ. : Παρθ.π.Ἀθήν.11,783Β **διὰ τὸ περικεκυρτῶσθαι τὰ ὠτάρια.**

περικύρω μσν. περιπίπτω εἴς τι : Εὐστ.Πον.64,44 **ἵνα μὴ κακοῖς περικύρσῃς ἀπροόπτοις.**

περικυστῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἡ φλεγμονὴ τοῦ περὶ τὴν κύστιν κυτταρώδους διαστήματος.

περικυτῶ-όω (κύτος) περιβάλλω, περιτυλίσσω, καλύπτω τι διὰ κατειργασμένου δέρματος : Ἀνώνπ. Σουΐδ. ἐν λ. κύτος.

περίκυφος-ον ἀρχ. λεξ. ὁ περικεκυφωμένος, ὁ κατὰ πᾶσαν τὴν ἐπιφάνειαν κυφός, ὅθ. **περίκυφον ἔκπωμα** ἀμφικύπελλον : ΕΜ 549,14, Ὠρίων 81,18.

περικυφῶ-όω ἀρχ. λεξ. ποιῶ τι κυφὸν καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ἐπιφάνειαν, ἐν χρ. τὸ παθ. : Ἀπολλ. Σοφ.Λεξ.Ὁμ. **ἐν λ. κύπελλον ἀμφικύπελλον τὸ ἐξ ἀμφοτέρων μερῶν περικεκυφωμένον ποτήριον.**

περικωδωνίσαι Ἡσ. «περιβομβῆσαι».

περικωκύω ποι. κλαίω μετὰ κραυγῶν καὶ ὀλολυγμῶν περιερχόμενός τι, ὀδύρομαι, θρηνῶ περί τι : Ὀππ.Ἀλ.4,259 **τέκος περικωκύοντες,** Κόϊντ. 3,742· κ. παθ. : Ἡσ.

περικωμάζω περιέρχομαι τὰς ὁδοὺς **ἐν κώμῳ,** κωμάζων : Ἀριστφ.Σφ.1025 **οὐδὲ παλαίστρας περικωμάζειν πειρῶν.**

περικωνῶ-έω ἀλείφω τι πέριξ, ὁλόγυρα, καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ἐπιφάνειαν διὰ πίσσης, ὅθ. **περικωνῶ τὰ ἐμβάδια** στιλβώνω, γυαλίζω τὰ ὑποδήματα : Ἀριστφ.Σφ.600 **τὸν σπόγγον ἔχων ἐκ τῆς λεκάνης τἀμβάδι' ἡμῶν περικωνεῖ.**

περιλαβαίνω μσν. κ.δημ., ἀόρ. **(ἐ)περίλαβα,** δημ. τ. τοῦ περιλαμβάνω βλ.λ.· **2)** παραλαμβάνω βλ.λ. : **ἐγὼ χωρὶς νὰ 'χω διαταγὴ τίποτα δὲν περιλαβαίνω·** **3)** ἀναλαμβάνω βλ.λ. : **λένε πῶς περιλαβαίνει ὁ τάδε τὰ πράματα·** **4)** συλλαμβάνω, πιάνω, τσακώνω, περισφράχνω : Πολίτ.Ἐκλ. Τραγ.24,3 **μὰ ἄξαφνα κι ἀνέλπιστα Τοῦρκοι τὸν περιλάβανε, - τὸν περιλαβαίνω καὶ σοῦ τὸν κάνω παστὸ στὸ ξύλο·** **5)** μτφ. κυριεύω : Καισάρ. Δαπ.π.Σάθ.3,126 **φόβος τοὺς ἐπερίλαβε.**

περιλάβειον (τὸ) νεώτ. σχοινίον, δι' οὗ **περιβάλλεται** βαρύ τι ἀντικείμενον πρὸς ἀνύψωσιν ἢ μετατόπισιν αὐτοῦ, ἀρτάνη, σαμπάνιο.

περιλαβεύς-έως Ἐπιγρ. χειρουργικόν **τι ἐργαλεῖον** : Hermes 38,283.

περιλαίμιον (τὸ) νεώτ. πᾶν ὅ,τι περιβάλλει τὸν λαιμὸν καὶ εἰδικώτερον τὸ περὶ τὸν λαιμὸν μέρος ἐνδύματος, εἴτε συνερραμμένον μετ' αὐτοῦ εἴτε προσθετόν, κολλάρο, γιακάς : **περιλαίμιον στρατιωτικῆς στολῆς - ὀρθοπεδικόν·** **2)** ἡ περὶ τὸν λαιμὸν κατοικιδίων τινῶν **ζῴων τιθεμένη δερματίνη** ἢ μεταλλικὴ λωρίς.

περιλακίζω μτγν. σχίζω τι πέριξ, ξεσχίζω ολόγυρα : Γρηγ.Νύσσ.2,944Α· κ. παθ. : ΠΔ Μακκ.4,10,8 **ἑώρα τὰς ἑαυτοῦ σάρκας περιλακιζομένας.**

περιλακτίζω μτγν. λακτίζω πέριξ, κλωτσῶ ολόγυρα : Κλήμ.'Αλ.478 **οἱ περιλακτίζοντες τὰς γαστέρας πρὸ τῆς ἀποτέξεως.**

περιλάλημα-ατος (τό) ἀρχ. λεξ. κ. μσν. πολυλογία, **φλυαρία** : 'Ησ. ἐν λ. στωμύλματα, ΕΜ 729,32, Νικηφ.Γρηγ.128 (ἔκδ. Βόννης).

περιλάλησις-εως (ἡ) μτγν. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ περιλαλῶ, **φλυαρία**, σπερμολογία : Γαλ.8,943, αὐτ.17(1),547 **τὰ αὕτως εἰρημένα προσηκόντως ἄν τις ὀνομάσαι περιλάλησιν.**

περιλάλητος-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ περὶ οὗ πολὺς γίνεται λόγος, περιβόητος, περιώνυμος, ὀνομαστός, ξακουστός, ἐπὶ προσώπων καὶ πραγμ. : 'Αγαθ.'Ιστ.2,15 **πόλις ἡ περιλάλητος τῇ ποιήσει,** αὐτ.4,26, 'Ησ. ἐν λ. περιλεσχήνευτος, ΚΜανασσ.Χρον.20,80, αὐτ.5005, 'Ιω.Κίνν.'Ιστ.120Β.

περίλαλος-ον σχόλ. ὁ καθ' ὑπερβολὴν λάλος, παραπολὺ φλύαρος: Σχόλ.'Αριστφ.'Ορν.195,Σουΐδ. ἐν λ. κομψόν.

περιλαλῶ-έω λαλῶ καθ' ὑπερβολήν, περισσῶς, φλυαρῶ : 'Αριστφ.'Εκκλ.230 **ταύταισιν οὖν . . παραδόντες τὴν πόλιν μὴ περιλαλῶμεν,** Μᾶρκ.Αὐρ. 1,7 **μηδὲ τοῖς περιλαλοῦσι ταχέως συγκατατίθεσθαι·** || **περιλαλοῦσα τραγῳδία** ἡ περιέχουσα φλυαρίας, σκωπτικὸς χαρακτηρισμὸς τῶν τραγῳδιῶν τοῦ Εὐριπίδου : 'Αριστφ.ἀπ.376· **2**) μτγν. λαλῶ, ὁμιλῶ πέριξ τινός : Γαλ 8,675, αὐτ.18 2),901, Γρηγ.Νύσσ.1,704Α· **3**) μτφ. περιγράφω : Φιλόστρ.Εἰκ.2,9· **4**) ρηματ.π. περιλάλησις, περιλάλημα, περιλάλητος.

περιλαμβάνω κ. μσν. κ. νεώτ., μσν. δημ. κ. **περιλαμπάνω** (Λίβ.Ροδ.3,163, 'Ερωτόκρ.5,1445), δημ. **περιλαβαίνω,** μέλλ. **περιλήψομαι,** ἀόρ. β' **περιέλαβον,** περιβάλλω, περιπτύσσομαι, ἐναγκαλίζομαι, ἀγκαλιάζω, μτ. αἰτ. : Ξεν.'Αν.7,4,10 **ἐνταῦθα ὁ 'Επισθένης περιλαβὼν τὸν παῖδα εἶπεν** (δ.γρ. περιβαλών), αὐτ.Συμπ 9,4, ΠΔ Γέν.29,13 **καὶ περιλαβὼν αὐτὸν ἐφίλησε,** Διγ 'Αχιλλ.154 **περιλαβὼν ἐν ταῖς χερσὶν ἀπλήστως κατεφίλει·** **2**) λαμβάνω, πιάνω, ἀδράχνω, χουφτιάζω : Πλάτ.Σοφ.246Α **ταῖς χερσὶν ἀτεχνῶς ὡς πέτρας καὶ δρῦς περιλαμβάνοντες·** **3**) ἐν ἐχθρ. σημ. περιβάλλω, περικυκλῶ καὶ ἀποχωρίζω : 'Ηρ.8,7, αὐτ.16 **οἱ δὲ βάρβαροι μηνοειδὲς ποιήσαντες τῶν νεῶν ἐκυκλοῦντο ὡς περιλάβοιεν αὐτούς,** Πολύβ.2,29,5 **τὰ μὲν εὐθαρσεῖς ἐποίει τὸ μέσους καὶ πάντοθεν περιειληφέναι τοὺς πολεμίους·** || φρ. **μετεώρους τὰς ναῦς περιλαμβάνω** ἀποχωρίζω, ἀποκόπτω τὰ πλοῖα ἐν τῷ πελάγει : Θουκ.8,42 **εἴ πως περιλάβοι που μετεώρους τὰς ναῦς·** **4**) περιφράσσω: Πολύβ.1,48,10 **τάφρῳ καὶ χάρακι κύκλῳ τὴν πόλιν περιλαβεῖν·** **5**) συλλαμβάνω, πιάνω : 'Ηρ. 5,23 **ἐπεὰν δὲ αὐτὸν περιλάβῃς, ποιέειν ὅκως μηκέτι κεῖνος ἐς 'Ελληνας ἀπίξεται,** αὐτ.8,106, Πλάτ. Σοφ.235Β **σχεδὸν γὰρ αὐτὸν** (τὸν θῆρα) **περιειλήφαμεν ἐν ἀμφιβληστρικῷ τινι . . ὀργάνῳ·** || παθ. συλλαμβάνομαι, παγιδεύομαι : 'Αριστφ.Πλ. 934 **οἴμοι περιείλημμαι μόνος·** **6**) ἐν εἰδ. γεωμ. σημ. ἐγγράφω ὀρθογώνιον : Πλάτ.Θεαίτ.148Α **μείζων δὲ καὶ ἐλάττων ἀεὶ πλευρὰ αὐτὸν περιλαμβάνει·** || ἐπὶ σφαίρας, περικλείω κανονικὰ στερεὰ σχήματα : αὐτ.Τιμ.33Β **πρέπον ἂν εἴη σχῆμα τὸ περιειληφὸς ἐν αὐτῷ πάντα·** **7**) μτγν. ὁμ.τὸ παθ. ἐν μτφ. σημ. **περιλαμβάνομαι τῷ καιρῷ** ἀναγκάζομαι, πιέζομαι, ἐξαναγκάζομαι ὑπὸ τῶν περιστάσεων : Πολύβ.6,58,6 **τῷ καιρῷ περιληφθέντας ὑποχειρίους γενέσθαι τοῖς πολεμίοις·** **8**) περιβάλλω, ἰδ. καλύπτω ἄνωθεν, σκεπάζω : Φύλαρχ. 415 **περιλαμβάνον τόπον ὑπὸ** (διφθέρας)· || κ. ἐπὶ ὕδατος : Πολύβ.4,39,8 (τὸ ὑγρὸν) **ἀεὶ μείζω καὶ πλείω τοῦ κοιλώματος περιλαμβάνειν τόπον·** **9**) λαμβάνω τι ὡς κτῆμα, λαμβάνω ὑπὸ τὴν κατοχήν μου, καταλαμβάνω : 'Ισαῖ.8,37 **ἅπαντα τὰ ἐκείνου περιλαμβάνειν,** Πολύβ.8,1,3· **10**) κτῶμαι, ἀποκτῶ, κερδίζω : Φιλόδ.Ρητ.2,215· || φρ. **πολλὸν τοῦ ἀσφαλέος περιλαμβάνω** κέκτημαι μεγάλην **ἀσφάλειαν,** εἶμαι λίαν ἀσφαλής : 'Ιππ.'Αρχ.'Ιητρ.9· **11**) περιενδύω, περιτυλίσσω, περικαλύπτω: Πλάτ.Κριτί.116Β **περιλαμβάνειν τοῦ τείχους χαλκῷ τὸν περίδρομον·** κ. παθ. : Πλάτ.Τίμ.77Ε **νεύροις . . κύκλῳ κατὰ κορυφὴν περιειλημμένη,** Πολύβ. 10,27,10 **χρυσαῖς λεπίσι περιληφθῆναι,** Μοσχί. Παραδ.π.'Αθήν.5,207Β **τοῖς χαλκοῖς ἥλοις πᾶσα περιελήφθη·** **12**) κ. νεώτ. κ. δημ. (**περιλαβαίνω**) περιέχω, ἐπὶ πολλῶν καθ' ἕκαστα πραγμάτων, περικλείω, ἔχω ἐντὸς τοῦ χώρου ὃν καταλαμβάνω, χωράω : 'Ισοκρ.2,9 **περιλαμβάνειν τὴν δύναμιν ὅλου τοῦ πράγματος,** αὐτ.8,141, Πλάτ.Σοφ.249D, αὐτ.226Ε **πολλὰ εἴδη ἑνὶ ὀνόματι περιλαμβάνειν,** αὐτ.Νόμ.837Α **δύο γὰρ ὄντα αὐτὰ καὶ . . τρίτον ἄλλο εἶδος ἓν ὄνομα περιλαβόν,** αὐτ.Φαῖδρ.273Ε, Δημ.1410, Πλούτ.Λυκ.9, αὐτ.Κικ.41, αὐτ.'Αντ.27, Λουκ. Περεγρ.42 **ὡς βραχεῖ λόγῳ περιλαβεῖν,** Λυκοῦργ.9 **ὅσα μὴ σφόδρα περιείληφε ἓν ὁ νόμος τι προσαγορεύσας, - τὸ κτῆμα περιλαμβάνει ἐν ταῖς ἄλλοις καὶ πλῆρες ὀρνιθοτροφεῖον, - ἡ νέα αἴθουσα δύναται νὰ περιλάβῃ 3000 ἀτόμων·** κ. παθ. : Πλάτ.Νόμ.823Β **θήρα πάμπολύ τι πρᾶγμά ἐστι περιειλημμένον ὀνόματι νῦν σχεδὸν ἑνί,** 'Αριστλ.Πολιτ.1287b,19 **περιληφθῆναι τοῖς νόμοις,** Φιλόδ.Στωϊκ.339,13 **τοσούτων περιειλημμένων κακῶν·** || νεώτ. ἐπὶ κειμένων, περιέχω, πραγματεύομαι, διαλαμβάνω : **τὸ νέον βιβλίον του περιλαμβάνει τὴν ἱστορίαν τῆς Τουρκοκρατίας·** **13**) μτγν. κ. νεώτ. λαμβάνω μετ' ἄλλων, συμπεριλαμβάνω, συγκαταλέγω, συγκαταριθμῶ, συνυπολογίζω : Πολύβ.5,67,12 **ἐσπούδαζε περιλαβεῖν ταῖς συνθήκαις αὐτόν·** νεώτ. κ. παθ. : **δὲν περιελήφθη εἰς τὸν πίνακα τῶν προακτέων, - εἰς τὰ ἔξοδα τῆς νοσηλείας περιλαμβάνονται καὶ δαπανηθέντα διὰ φάρμακα·** **14**) ρηματ. π. περίληψις, περίλημμα, περιληπτός.

περιλαμπάζω μσν. δημ. δ. τ. τοῦ περιλομπάνω, περιλαμβάνω βλ.λ. : δ. τραγ. **ὁλονυκτὶς ἐφίλαν τη κι ἐπεριλάμπαζέ τη.**

περιλαμπάνω μσν. δημ. κ. **περιλαμπάζω** περιλαμβάνω βλ.λ.1) : Λιβ.Ροδ.3,163 **περιλαμπάνει με, μυριοκαταφιλεῖ με,** ('Ερωτόκρ.3,1055, αὐτ. 1379, αὐτ.5,1445).

περ(ι)λαμπαστός-ή-ό δημ. ὁ περιεπτυγμένος, ἀγκαλιαστός· || ἐπίρρ. **-ά.**

περιλαμπής-οῦς-ές μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ λάμπων πανταχόθεν, περίλαμπρος, ὁλόλαμπρος, λίαν λαμπρός : Φίλ.1,485, Μαν.4,44 **πυρόεις 'Αρεος περιλαμπέος ἀστήρ,** Μάξ.Τύρ.39,4· **2**) μτφ. περιφανής, περίφημος : Πλούτ.Φάβ.19 **περιλαμπὲς τὸ δραστήριον ἔχων καὶ γαῦρον·** **3**) τὸ οὐδ. **περιλαμπές** ὡς ἐπίρρ. : Κράσσ.24 **κράνεσι καὶ θώραξι τοῦ Μαργιανοῦ σιδήρου, στίλβοντας ὀξὺ καὶ περιλαμπές.**

περιλαμπίζω δημ. εἶμαι λαμπρὸς πέριξ, λάμπω ὁλόγυρα κ. μτβ. λαμπρύνω : Γρυπ.Σκ.Τερρ.7,3 **ψυχὴ . . ζητάει τοῦ ὕπνου της . . ἀγκάλη κρίνου, ποὺ περιλάμπιζε μὲ τ' ἀναφτέριασμά της.**

περίλαμπρος (-η)-ο(ν) μσν. κ.νεώτ. κ. δημ. ὁ περιλαμπής βλ.λ.: ΚΜανασσ.Χρον.2609,αὐτ.3513,Θεοφύλ.Σ'Ιστ.53,15 **περίλαμπρος χῶρος τῆς πόλεως.**

περιλάμπρως ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. κατὰ περίλαμπρον τρόπον, ἐξόχως, λαμπρῶς, λαμπρότατα, περίφημα : Γρηγ.Ναζ.1,526Β **δίφρων ὑπεραίρεσθαι περιλάμπρως.**

περιλάμπω κ. μσν. κ. νεώτ. λάμπω πανταχόθεν, ἐκ πάντων τῶν μερῶν, ἀπαστράπτω, ἀκτινοβολῶ, φεγγοβολῶ : Πλούτ.Κάμ.17 **τὰ ὅπλα περιλάμποντα τὴν ὄψιν ἀποκρύπτειν,** αὐτ.'Αρατ.21 **φῶτα πολλὰ ἀπὸ τῆς ἄκρας περιέλαμπε·** ‖ κ. μέσ. : Διόδ.Σ 3,12 **πάσας τὰς περιλαμπομένας φύσεις ὑπερβαλλούσας τῇ λαμπρότητι·** ‖ ὁμ.μτ.δοτ.: Λουκ.'Απαίδ.9 **ἐσέρχεται ὅλος περιλαμπόμενος τῷ χρυσίῳ καὶ τοῖς σμαράγδοις·** **2)** ἐν μτβ. χρ. φωτίζω τι ἐκ πάντων τῶν μερῶν, περιβάλλω, πληρῶ τι διὰ λάμψεως, κάμνω τι νὰ λάμπῃ ὁλόκληρον : Πλούτ.Κικ.35 **κύκλῳ τὰ ὅπλα περιλάμποντα τὴν ἀγοράν,** ΚΔ Πράξ.26,13 **ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου περιλάμψαν με φῶς,** Μηναῖ.12,2 Συνξ.'Αγίας Μυρόπης **φῶς μέγα περιέλαμψεν ἅπαν τὸ οἴκημα·** ‖ κ. ἐν τῷ παθ. τ. φωτίζομαι, περιβάλλομαι διὰ φωτός, πληροῦμαι λάμψεως, καταυγάζομαι : Πλούτ.Περ.39, αὐτ.Δίων 46 **κύκλῳ γὰρ ὑπὸ τῆς φλογὸς περιελάμποντο τὰς οἰκίας περινεμομένης,** Λουκ.Οἰκ.8· ‖ κ. ἐπὶ δόξης : ΚΔ Λουκ.2,9 **δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς·** **3)** φωτίζω πυρπολῶν : Δημάδ.39 **πολεμίῳ περὶ τὴν 'Ελλάδα περιλάμπειν·** **4)** μτφ. διαφωτίζω: Φίλ.1,634 **περιλάμπειν τὰ κεκρυμμένα τῶν ἀδικημάτων ταῖς ἀκτῖσι.**

περίλαμψις-εως (ἡ) μτγν. ἡ ἐκ πάντων τῶν μερῶν λάμψις, τὸ νὰ λάμπῃ τις ὁλόγυρα, ἀκτινοβολία : Πλούτ.'Ηθ.931A **οὐδὲ σύλλαμψιν ἀλλὰ περίλαμψιν αὐτῆς** (τῆς σελήνης) **ὄντα τὸν φωτισμόν,** Πλωτῖν.5,1,6, αὐτ.3,15, Εὐστ.Πον.263,22.

περιλάπτω ποι. λάπτω, λείχω πέριξ, γλείφω ἀπ' ὅλα τὰ μέρη : Φερεκρ.23 (Herm. περιλέφαντες).

περιλεγνής-οῦς-ές (λέγνη) 'Ησ. «περιποίκιλος».

περιλέγω λέγω τι διὰ πολλῶν, περιγράφω τι διὰ λόγου, ὁμιλῶ περί τινος ἐν ἐκτάσει· πρβλ.'Ησ. «περιλέγειν· τὰ περισσὰ φράζειν» : 'Ερμιππ.92, Πολυδ.2,125.

περιλείβομαι μτγν. ποι. λείβομαι πέριξ, ἐκ πάντων τῶν μερῶν, περιχέομαι : ΑΠ 2,146 **σαῖς γὰρ ὀπωπαῖς ἀγλαΐης . . περιλείβεται αἰδώς.**

περίλειμμα-ατος (τό) ὑπόλοιπον, κατάλοιπον, ἀπομεινάρι : Πλάτ.Μενξ.236B **περιλείμματ' ἄττ' ἐξ ἐκείνου συγκολλῶσα.**

περιλείπομαι ἀποθ. ὑπολείπομαι, μένω σῶος, ἐπιζῶ : 'Ιλ.Τ 230 **ὅσοι δ' ἂν πολέμοιο περὶ στυγεροῖο λίπωνται,** 'Ηρ.1,82 **τὸν δὲ ἕνα λέγουσι τὸν περιλειφθέντα τῶν τριηκοσίων,** ΚΔ Θεσσ.1,4,15 **ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου·** ‖ ἀπομένω, μένω ὑπόλοιπος : Εὐρ.'Ελλ.426 **τούς τε περιλελειμμένους φίλων φυλάσσειν τἄμ' ἀναγκάσας λέχη,** 'Αριστφ. Νεφ.725, 'Αριστλ.Οἰκ.1350a,29· κ. παθ. : Πλάτ.Τίμ. 23C **ἄριστον γένος ἐπ' ἀνθρώπους.. οὐκ ἴστε γεγανός.., περιλειφθέντος ποτὲ σπέρματος βραχέος.**

περιλείχω κ. νεώτ. λείχω τι ἐκ πάντων τῶν μερῶν, γλείφω ὁλόγυρα : 'Αριστφ.Πλ.736 **τούτω δ' ὑπὸ τὴν φοινικίδ' ὑποδύνθ' ἡσυχῇ τὰ βλέφαρα περιέλειχον,** αὐτ.ἀπ.581· ‖ λείχω τελείως, γλείφω καλὰ-καλά : Εὐπ.52 **πολλῶν . . λοπάδων τοὺς ἄμβωνας περιλείξας,** Λουκ.'Ονειρ.14 **ὁ τὸ τρύβλιον περιλείχων ἄσμενος ἐξελαύνει·** **2)** λείχων ἀφαιρῶ, ἀποτρίβω λείχων τι : 'Αριστλ.Ζ1 605a,4 **αἱ δὲ ἵπποι περιλείχουσαι καὶ καθαίρουσιν ἀπατρώγουσαι αὐτό,** Λουκ.'Ικαρ.30 **ὅπως δὲ περιλείχουσι τῶν ὀβολῶν τὸν ῥύπον;**

περίλεμφος (ἡ) νεώτ. κ. **περιλύμφη** (ἡ) ρωῶδες ὑγρὸν λευκωματοειδὲς πληροῦν πάσας τὰς ὀστεΐνας κοιλότητας τοῦ ἔσω ὠτὸς καὶ διαβρέχον τὰ ἐν αὐταῖς ὑμενώδη μόρια.

περίλεξις-εως (ἡ) περίφρασις, περιττολογία : 'Αριστφ.Νεφ.318 **ἡμῖν παρέχουσι καὶ τερατείαν καὶ περίλεξιν καὶ κροῦσιν καὶ κατάληψιν.**

περιλεπίζω μτγν. περιλέπω βλ.λ. : Φίλ.Μηχ.Βελοπ.88,47, Διεύχ.π.'Ορειβ.4,7,15, Παῦλ.Αἰγ.1,81.

περιλέπω ἐκλεπίζω τι πανταχόθεν, ἐκβάλλω πέριξ τὸ λέπι, τὸν φλοιόν, ξεφλουδίζω : 'Ιλ.Α 236 **περὶ γάρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε φύλλα,** 'Ηρ.8,115 **τῶν δενδρέων τὸν φλοιὸν περιλέποντες·** κ. παθ. : Θεόφρ.Φ1 6,4,10 **περιλεπόμενοι καυλοὶ κάκτου.**

περιλεσχήνευτος-ον (λέσχη) ὁ περὶ οὗ πανταχοῦ ὁμιλοῦν, περὶ οὗ γίνεται λόγος ἐν πάσῃ λέσχῃ, περιλάλητος, περίφημος : 'Ηρ.2,135 **ἧσσον δὲ τῆς ἑτέρης περιλεσχήνευτος.**

περιλευκαίνω μτγν. κ.νεώτ. λευκαίνω, καθιστῶ τι λευκὸν πάντοθεν, ἀσπρίζω τι ὁλόγυρα, κάμνω τι λευκόν, ὁλόλευκον, κάτασπρο : 'Αχιλλ.Τάτ.1,1 **ὁ ἀφρὸς περιλευκαίνων τὰς πέτρας.**

περιλεύκιος (λίθος) (ὁ) μτγν. ὄνομα πολυτίμου λίθου : 'Ερμ.Τρισμ. ἐν Rev.Phil.32,274.

περίλευκος-ον μτγν. ὁ λευκὸς κύκλῳ, ὁλόγυρα, ὁ ἔχων λευκὸν περιθώριον, ἄσπρον γῦρον ἢ κατάλευκος, κάτασπρος : Καλλίξ.π.'Αθήν.5,196B **αὐτὴ δ' ἐνεπετάσθη κατὰ μέσον οὐρανίσκῳ κοκκινοβαφεῖ περιλεύκῳ·** **2)** τὸ οὐδ. **περίλευκον** (ἱμάτιον) ὡς οὐσ. ἱμάτιον μετὰ λευκῆς παρυφῆς : 'Αντιφάν.297· **3)** τὸ ἀρσ. **περίλευκας** ὡς οὐσ. εἶδος ἀχάτου : 'Επιφάν.2,229B **λίθος ἀχάτης οὗτος ὑπελήφθη εἶναι περίλευκος καλούμενος.**

περίλημμα-ατος (τό) (περιλαμβάνω) λεξ. περίληψις, ἐναγκαλισμός, ἀγκάλιασμα· ΕΜ 175,7 «εἰ δεῖ τὸ δημῶδες εἰπεῖν ῥῆμα, περίλημμα» : ΠΔ'Εκκλ. 35 (δ.γρ. περίληψις).

περιλημματικός-ή-όν σχόλ. ὁ περιληπτικός, ὁ εἰς ἑνικὸν σημαίνων πολλά, περιεκτικός : Σχόλ.'Ιλ.Α 10 **περιλημματικὸν ὄνομα.**

περιληπτικός-ή-ό(ν) (περιλαμβάνω) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ κατάλληλος, ὁ ἐπιτήδειος ὅπως περιλάβῃ πολλά, περιεκτικός : 'Αριστλ.Ζ1 719b,6 **ὅσοις δ' ἡ τοῦ δέρματος φύσις ἐναντιοῦται διὰ σκληρότητα πρὸς τὸ μὴ περιληπτικὴν εἶναι μηδὲ μαλθακήν·** ‖ νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐν περιλήψει, ὁ βραχυλογικός : **περιληπτικὴ ἐξιστόρησις τῶν συμβάντων·** **2)** εὐνόητος, εὐκατάληπτος : 'Επίκ. Φύσ.28,2 **περιληπτικὸς τρόπος·** **3)** ὁ περιλαμβάνων, ὁ περιέχων : Πλούτ.'Ηθ.428D **ἡ δὲ τοῦ δωδεκαέδρου φύσις περιληπτικὴ τῶν ἄλλων σχημάτων οὖσα,** 'Απολλ.Δύσκ.Συντ.40,13 (δ.γρ.), Σέξτ. 'Εμπ.Μαθ.11,9 **τὸ καθολικὸν περιληπτικὸν τῶν ἐπὶ μέρους·** κ. συγκρ. : Πρόκλ.Στοιχ.Θεολ.143· κ. ὑπερθ. : Πρόκλ.Παρμ.858S· **4)** κ. νεώτ. γρσμμ. **περιληπτικὸν ὄνομα** ἢ μ. **περιληπτικόν** τὸ καθ' ἑνικὸν ἀριθμὸν ἐκφερόμενον καίτοι σημασιολογικῶς δηλοῦν πολλὰ πρόσωπα, ζῷα ἢ πράγματα, οἷον στρατός, λαός, πόλις, ποίμνιον : Διον.Θρ. 637,13, ΕΜ 264,45.

περιληπτικῶς ἐπίρρ., μτγν. κ. νεώτ., δημ. ·ὁ κατὰ περίληψιν, διὰ βραχέων, μὲ λίγα λόγια : 'Επίκ. Φύσ.28,7, Κλήμ.'Αλ.802 **ταῦ κακοδαίμονος τὴν κόλασιν περιληπτικῶς θεολογεῖ,** - **θὰ σοῦ διηγηθῶ περιληπτικῶς τὸ συμβάν,** Γλυκὸς'Ιω.Συντ.40,31 **τοῦ γένους, τὸ μέρος ἐν ἑαυτῷ συνέχοντος περιληπτικῶς,** αὐτ.9,9 **γενικῶς καὶ περιληπτικῶς.**

περιληπτός-ή-όν (περιλαμβάνω) ὁ δυνάμενος νὰ περιληφθῇ, νὰ ἐννοηθῇ, ὁ καταληπτός : 'Εμπ.2,8 **οὔτε νόῳ περιληπτά,** Πλάτ.Τίμ.28A **τὸ μὲν δὴ νοήσει μετὰ λόγου περιληπτόν,** Πλούτ.Κάμ.43 **τὸν μὲν ἄλλον ὄχλον οὐ περιληπτὸν ἀριθμῷ διέφθειρε** (ἀμέτρητον)· **2)** μτ. δοτ. ὁ περιλαμβανόμενος, ὁ περιεχόμενος : Φιλόδ.Εὐσ.116 **παραισθήσει . . περιληπτὴν αἴσθησιν.**

περιληπτῶς ἐπίρρ., μτγν. κατὰ τρόπον περιληπτόν, καταληπτῶς : 'Επίκ.'Επιστ.1,6 **οὐδὲν ἐπινοηθῆναι δύναται οὔτε περιληπτῶς οὔτε ἀναλόγως τοῖς περιληπτοῖς** (ἐσφ.γρ. ἀντὶ περιληπτικῶς).

περίληψις-εως (ἡ) (περιλαμβάνω) μτγν., μον. κ. νεώτ., δημ. -η τὸ λαμβάνειν διὰ τῆς χειρός : Πολυδ.9,98 περιλήψει δύο ψήφων ὀμαχρόων· 2) ὁ ἐναγκαλισμός, τὸ ἀγκάλιασμα : ΠΔ Ἐκκλ.3,5 καιρὸς τοῦ περιλαβεῖν καὶ καιρὸς τοῦ μακρυνθῆναι ἀπὸ περιλήψεως (ἰδ. γρ. περιλήμματος)· 3) ἡ κατάληψις, ἡ ἐννόησις : Ἀριστλ.ΖΓ 762a,25 ἐν τῇ περιλήψει τῆς ἀρχῆς τῆς ψυχικῆς, Πρόκλ. Ἀλκ.276C ἐπιστημονικὴ περίληψις, Διον.Ἀλ.Συνθ. 12 εἰς καθολικὴν καὶ ἔντεχνον περίληψιν πεσεῖν· 4) σύνοψις, ἐπιτομή, συντομία : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ. 10,99, Κλήμ.Ἀλ.802 κἂν θεὸν λέγωσιν ἕνα κἂν Χριστὸν ὑμνῶσι, κατὰ περίληψιν λέγωσιν (περιληπτικῶς διὰ βραχέων)· ‖ ἡ διὰ βραχέων ἀπόδοσις τοῦ περιεχομένου κειμένου τινὸς ἢ ὁμιλίας, σύνοψις : ἐν περιλήψει (διὰ βραχέων, μὲ λίγα λόγια)· ‖ νεώτ. νομ. σύνοψις δικογράφου, οἷον κλητηρίου, κατασχετηρίου, ἀποφάσεως ἢ βιβλίου ἐκ τῶν ἐν τοῖς δικαστηρίοις τηρουμένων κτλ.· 5) ἐν συγκεκρ. σημ. τὸ περιλαμβάνον, τὸ περιέχον : Πλωτῖν.6,8,18 πάντων περίληψιν καὶ μέτρον (ὁ θεός), Δαμασκ.Ἀρχ.98 ἡ ἡνωμένη περίληψις ἣν σπέρμα πάντων ἐκάλεσε.

περιλιμνάζω κ. μσν. πλημμυρῶ τι κύκλῳ, περικλύζω : Θουκ.2,102 τὴν πόλιν αὐτοῖς περιλιμνάζων, Θεοφύλ.Σ Ἱστ.127D ὁ ἕτερος ἀπορρὼξ.. τὰ τῆς Ἀσσυρίας ἕλη περιλιμνάζει διαπειρόμενος· ‖ κ. μτφ. : Εὐστ.1379,47 πλήθοντας ῥητορείας ἐξέρρευσε ποταμοὺς ὁποῖοι οὐχ ἥκιστα καὶ τὴν Ἰλιάδα περιλιμνάζουσιν· 2) ἀμτβ. μεταβάλλομαι ὁλόγυρα εἰς λίμνην : Αἰλ.ΖΙ 16,15 ὅταν τῶν λοφιδίων ἐκείνων τὰ κύκλῳ περιλιμνάσῃ.

περιλιμπάνω μτγν. τ. τοῦ περιλείπω βλ.λ. : Σχόλ. Ἀριστφ.Πλ.554· κ. παθ. : Σιμπλίκ.Ἐπίκτ.119D.

περιλῐπᾰρος-ον μσν. ὁ καθ' ὑπερβολὴν ὑγρὸς καὶ λαμπρός : Παῦλ.Αἰγ.3,71 περιλίπαρον βλέμμα.

περιλῐπής-οῦς-ές μτγν. ὁ περιληφθείς, ὁ περισωθείς, ὁ ἐναπομείνας, ὁ ὑπόλοιπος : Πλάτ.Νόμ. 702A τοὺς περιλιπεῖς γενομένους τῆς φθορᾶς· κ. ἀπολ. : Πολυβ.1,73,2 παρεσκεύαζον δὲ καὶ τὰ περιλιπῆ τῶν πλοίων, Στράβ.8,7,5 ἀνθρώπους, οὓς ἀπὸ τοῦ πειρατικοῦ πλήθους περιλιπεῖς ἔσχε Πομπήιος.

περιλιχμάζω μτγν. περιλείχω : Ὀππ.Ἁλ.1,786.

περιλίχμησις-εως (ἡ) (περιλιχμῶμαι) σχόλ. τὸ λείχειν τι γύρω, γλείψιμο ὁλόγυρα : Σχόλ.Ἄρατ. 1114 ὁ βοῦς ψυχομένην τὴν χηλὴν τὴν ἐμπροσθίαν τῇ περιλιχμήσει πειρᾶται θερμαίνειν.

περιλιχμῶμαι-άομαι ἀποθ. λείχω τι ὁλόγυρα, περιλείχω : Θεόκρ.25,226 γλώσσῃ δὲ περιλιχμᾶτο γένειον, Λουκ.Μισθ.Συν.34, αὐτ.Θε.Δ 12,2 τὴν χεῖρα δεχόμενοι ἐς τὸ στόμα περιλιχμησάμενοι ἀποδιδόασί μοι· κ. παθ. : Πλάτ.Ἀξ.372A ἔνθα θηρσὶ περιλιχμώμενοι· 2) λείχω ἐντελῶς : Πλούτ. Πύρρ.31 περιλιχμώμεναι τὸν ἑαυτῶν φόνον, Λουκ. Προμ.10 τὸν δάκτυλον τοῦ ζωμοῦ τι περιελιχμήσατο· 3) ῥηματ. π. περιλίχμησις.

περιλιχνεύω μτγν. περιλείχω, περιτρώγω μετὰ λαιμαργίας : Φίλ.1,446 σιτοπόνων καὶ ὀψαρτυτῶν κάματον περιλιχνεύουσι· πιθ. διόρθ. περιιχνεύω.

περιλογισμός (ὁ) μτγν. δ.γρ. ἀντὶ ἐπιλογισμός : Διον.Ἀλ.Ἀμμ.2,3.

περίλοιπος-ον κ. μσν. ὁ περιλιπής βλ.λ., ὁ ὑπόλοιπος : Ἀριστφ.ἀπ.160 ἄρτων περίλοιπα θρύμματα, Θουκ.1,74 μηδ' ὣς τὸ τῶν περιλοίπων ξυμμάχων κοινὸν προλιπεῖν, Ἀριστλ.Οἰκ.1350b,13 ὁπότε δ' ἀπαλλάττοιντο, εἴ τι περίλοιπον εἴη αὐτοῖς, ἐπώλουν, Θεοφύλ.Σ Ἱστ.161,22 τάς τε περιλοίπους δυνάμεις ἀναλεξάμενος.

περίλοξος-ον μσν. ὁ καθ' ὑπερβολὴν λοξός, στρεβλός : Γερμ.Κ/πόλεως 252 τὴν διεστραμμένην καὶ περίλοξον στέργοντας.

περιλοπίζω μτγν. περιλεπίζω, ἀπογυμνώνω, ξεφλουδίζω : Θεόφρ.ΦΙ 3,15,2 τὸ δὲ ξύλον σφόδρα γλίσχρον ὥστε καὶ τὰ λεπτὰ πάνυ ῥαβδία περιλοπίσαντες κανέα ποιοῦσι.

περιλούω μτγν. κ. νεώτ., δημ. περιλούζω, ἀόρ. περιέλουσα κ. δημ. (ἐ)περίλουσα, παθ. περιελούσθην κ. δημ. (ἐ)περιλούστηκα, λούω ἐξ ὅλων τῶν μερῶν, πανταχόθεν, περιβρέχω : Πλούτ.Λυκ.16 οὐδὲ ὕδατι τὰ βρέφη, ἀλλ' οἴνῳ περιέλουον αἱ γυναῖκες, αὐτ.Πομπ.80 περιλούσας τῇ θαλάσσῃ τὸ σῶμα· 2) νεώτ. κ. δημ. κ. μτφ ἐκστομίζω κατά τινος ἐπικριτικοὺς λόγους, ὕβρεις : θὰ τὸν περιλάβω καὶ θὰ σοῦ τὸν περιλούσω.

περιλῠγίζω μτγν. λυγίζω τι ὁλόγυρα, πανταχόθεν ἢ ἐκ τοῦ ἀντιθέτου : Ὀλυμπ.Ἀλκ.54C δίκην τῶν κεκαμμένων ῥάβδων οἱ θέλοντες εὐθῦναι πρὸς τὸ ἐναντίον περιλυγίζουσιν· κ. παθ. : Ἡσ. «περιλυγίζεσθαι· περιστρέφεσθαι».

περιλῡμαίνομαι μσν. ἀποθ. λυμαίνομαι πανταχόθεν, κακομεταχειρίζομαι, κακοποιῶ τινα πολύ : Φώτ.Βιβλ.54,17 τούτοις καὶ τὴν ἄλλην τῶν ὀνομάτων περιλυμαίνεται καὶ διανοθεύει εὐγένειαν.

περιλύμφη (ἡ) νεώτ. ὑγρὸν πληροῦν τὰς ὀστεΐνας κοιλότητας τοῦ ἔσω ὠτός, ἡ περίλεμφος.

περιλῡπία (ἡ) μτγν. μεγάλη λύπη, πένθος : Διογ. Λ 7,97 δυσθυμίαν καὶ περιλυπίαν.

περίλῡπος(-η)-ο(ν) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ λίαν τεθλιμμένος, ὁ ὑπερβολικὰ λυπημένος, ὁ καταλυπημένος : Ἱππ.Διαιτ.42 περίλυποι δὲ καὶ πικροὶ γίνονται, Ἰσοκρ.1,42 οὔτε δυστυχῶν περίλυπος, Δημάδ.17 στυγνὸς καὶ περίλυπος, Ἀριστλ.ΗΝικ. 1124a,16 οὔτ' εὐτυχῶν περιχαρὴς ἔσται, οὔτε δυστυχῶν περίλυπος, ΚΔ Ματθ.26,38 περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου ἕως θανάτου.

περιλύω χαλαρῶ τι πέριξ, ὁλόγυρα, μποσικάρω· κ. μέσ. : Ἠσαΐ.52,2· κ. παθ. : Ἀκύλ.ΠΔ Βασ. 1,5,9· 2) διαγράφω, ἐξαλείφω : Πάπ. μὴ πρότερον περιλύσω τὴν προκειμένην μισθοκαρπίαν, αὐτ. τῆς ἐμῆς γυναικὸς περιλυούσης δάνειον· κ. παθ. : περιλέλυται ἡ διαγραφή.

περιλωπίζω μτγν. περικαλύπτω διὰ λώπης βλ.λ., περιενδύω· Πολυδ.7,44 «καὶ περιλωπίσαι, ὅπερ Ὑπερείδης περιδῦσαι εἴρηκεν».

περιμάδᾰρος-ον ὁ κύκλῳ μαδαρός, ἰδ. ἐπὶ ἑλκῶν ἐν οἷς τὸ δέρμα ἐκλεπίζεται ὁλόγυρα· Ἐρωτιαν.140 «ἕλκεα περιμάδαρα, τὰ ἀνώμαλα καὶ ἄτυφα» : Ἱππ.Ἀφ.6,4 τὰ περιμάδαρα ἕλκεα.

περιμάζε(υ)μα (τὸ) δημ. κ. περιμάζωμα ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ περιμαζεύω· 2) κτ. πληθ. -ώματα πράγματα εὐτελῆ ἢ κατωτέρας ποιότητος, μαζώματα.

περιμαζεύω μσν. κ. δημ. κ. περ(ι)μαζώνω, ἀόρ. (ἐ)περ(ι)μάζωξα κ. παθ. (ἐ)περ(ι)μαζώχθη(κα), μτχ. παθ. παρακ. περ(ι)μαζωμένος, συνάγω, συγκεντρώνω, μαζεύω διεσκορπισμένα πράγματα, συναθροίζω, συλλέγω : Ἐρωτόκρ.4,1775 περμάζωξε τὴν ἀντρειά, βάλε τὴ δύναμή σου, Διγεν.Ἀκρ.1580 ἐπεριμάζωξεν λαόν,-τοῦ πῆρε ὁ ἀέρας τὰ φύλλα τοῦ βιβλίου καὶ τρέχει νὰ τὰ περιμαζέψῃ· ‖ κ. μέσ. : Ἐρωτόκρ.2,1266 ἐκεῖ περμαζωχτήκασιν ὅλοι μικροὶ μεγάλοι, αὐτ.2,1464 ὁποὺ θωρεῖς πόσος λαὸς περμαζωμένος εἶναι· 2) ἐπὶ ἐμψύχων, συγκροτῶ τινα παρεκτρεπόμενον, συνέχω ἐν τάξει καὶ κοσμιότητι, σωφρονίζω, περιορίζω : περιμάζεψε τὰ παιδιά σου, γιατὶ ἔγιναν ἀνυπόφορα· ‖ κ. μέσ. συνέρχομαι, συγκρατοῦμαι, σωφρονίζομαι, συμμαζεύομαι, βάζω γνώση : περιμαζέψου, γιατὶ δέ(ν) πᾶς καλά· 3) ἐπὶ προσ., περισυλλέγω, περιθάλπω : τὴν περιμάζεψα ἀπὸ τὸ δρόμο· 4) ἐν φρ. περιμαζεύω τὴ γλῶσσά μου παύω νὰ εἶμαι ἀθυρόστομος, νὰ αὐθαδιάζω, νὰ κακολογῶ· κ. προστακτ. ἢ ἀπειλητικῶς : περ(ι)μάζεψε τὴ

γλῶσσά σου, γιατὶ ἀλλιῶς θὰ σαῦ τὴν κόφω· **5**) ρηματ.π. περιμάζειμμα.

περιμαθής-οῦ-ές μσν. ὁ πολυμαθής : Φώτ. Βιβλ.346,24.

περιμαιμῶ-άω ἐπ. μ. κτ. μτχ. μετ' ἐπιθυμίας περισκοπῶ, ἀναζητῶ τι ὁλόγυρα διὰ τῶν βλεμμάτων : Ὀδ.Μ 95 ἰχθυάᾳ σκόπελον περιμαιμώωσα· **2**) ζητῶ μετὰ ζήλου, προθύμως : Κόϊντ.14,16 ὧν παῖδας ἀπειρύσαντ' ἀπὸ μαζῶν, ὑστάτιον χείλεσσι γλάγος περιμαιμώωντας.

περιμαίνομαι μαίνομαι περί τι, φέρομαι μανιωδῶς περί τι : Ἡσίοδ.Α 99 ὃς νῦν κεκληγὼς περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσος Φοίβου Ἀπόλλωνος· **2**) μτφ. μτ. δοτ. μετ' ἀκατασχέτου πάθους, ὁρμῆς ἀγαπῶ, θέλω τι : Ναυμάχ.π.Στοβ.4,23,7 μή σύ ποτε χρυσῷ περιμαίνεο (ἀμφ.γρ.).

περιμάκης-αυς-ες δωρ. ἀντὶ περιμήκης. βλ.λ. : Μνασάλκ.ΑΠ 6,125.

περιμάκτρια (ἡ) (περιμάσσω) μτγν. ἡ διὰ μαγικῶν μέσων καθαρίζουσα, ἐξαγνίζουσα, ἡ ἐλευθεροῦσά τινα ἀπὸ τὴν μαγείαν, ἡ μάγισσα : Πλούτ.Ἠθ.166A τὴν περιμάκτριαν κάλει γραῦν.

περιμᾰνής-οῦς-ές μτγν. ὁ ἐμμανὴς περί τι, σφοδρός : Πλούτ.Ἠθ.43D περιμανὴς ἐξ ἔρωτας ἐπιθυμία, αὐτ.52D Διονύσιον ζῆλος ἔσχε περιμανὴς φιλοσοφίας.

περιμᾰνῶς ἐπίρρ. μτγν. ἐμμανῶς, μανιωδῶς, ἐμπαθέστατα : Πλούτ.Ἠθ.1100A.

περιμανώς ὀνομασία ᾄσματός τινος : Εὔβουλ.46.

περιμάργᾰρος-ον μσν. ὁ περικεκοσμημένος διὰ μαργαριτῶν, ὁ μαργαριτοκόλλητος γύρω, πέρα πέρα : Εὐστ.379 ὁ τὰ περιμάργαρα φορῶν, αὐτ.Πον.240,5 τὸ περιμάργαρον καὶ κατάλιθον.

περιμαρμαίρω μτγν. ἀμτβ. ἀκτινοβολῶ πέριξ, ὁλόγυρα, λαμποκοπῶ : Κόϊντ.5,114 ἀγχόθι δ' ἄσχετον ἄορ ἄδην περιμαρμαίρεσκε.

περιμάρμᾰρος-ον Ἐπιγρ. ὁ πανταχόθεν μαρμαίρων, ἀκτινοβολῶν, λαμποκοπῶν : περιμάρμαρος ἄνθεσιν ἄχνας φλοῖσβος.

περιμάρνᾰμαι ἐπίγρ. ἀντὶ περιμάχομαι βλ.λ. : Ἐπίγρ.π. Παυσ.5,19,4 Κόων περιμάρναται αὐτοῦ.

περιμάσσω, ἀττ. -ττω ἀπομάττω, σπογγίζω, ἀποπλύνω ὁλόγυρα : Φερεκρ.132 τὠφθαλμὼ ταύτῳ περιμάττω (τῷ σύκῳ), Πλούτ.Ἠθ.976B περιμάττω ταὺς ὀδόντας ὀθονίοις, Σωρ.2,28 π- τὸ πρόσωπον, Φώτ.Βιβλ.469,35 τὰ δάκρυα περιμάξαι· ‖ κ. μέσ. : Σωρ.1,61 περιμάξασθαι τὸν κόλπον· **2**) καθαρίζω : Διοσκ.1,84 σπόγγῳ ἐξ ὕδατος ψυχροῦ περίμασσε τὰ ἐκτὸς μέρη τοῦ χαλκώματος, Γαλ.14,424,3 περίματτε σπόγγῳ θερμῷ, Φώτ.· **3**) καθαρίζω διὰ μαγείας, ἐλευθερώνω τινὰ ἀπὸ μαγείαν διὰ μαγικῶν μέσων : Μέν. 530,21 περιμαξάτωσάν σ' αἱ γυναῖκες ἐν κύκλῳ, Φίλ.316 περιμάττειν καὶ καθαίρειν· κ. παθ. : Πλούτ.Ἠθ.168D περιθειούμενος οἴκοι κάθηται καὶ περιματτόμενος· **4**) ρηματ.π. περιμάκτρια.

περιμαστεύω μτγν. περιηγοῦμαι, ταξιδεύω εἰς ξένους τόπους : ΨΚαλλισθ.1,3 πολλὰ περιμαστεύσας ἔθνη εἰς Πέλλην . . παρεγένετο.

περιμάχητος-ον (περιμάχομαι) κ. νεώτ. ὁ περὶ οὗ πολλοὶ μάχονται, ὁ περιζήτητος, ὁ ἀξιοζήλευτος : Ἀριστφ.Ὄρν.1404 ὃς ταῖσι φυλαῖς περιμάχητός εἰμ' ἀεί, Θουκ.7,84 περιμάχητον ἦν τοῖς πολλοῖς, Ξεν.Συμπ.3,9 πενία ἥκιστα περιμάχητον, Πλάτ.Νόμ.678C ἡ τροφὴ αὐτοῖς οὐ περιμάχητος ἦν, Ἰσοκρ.8,65 δυναστεία ὑπὸ πάντων ἐρωμένη καὶ περιμάχητος γεγενημένη, Ἀριστλ.ΗΝικ.1169a, 21 τὰ περιμάχητα ἀγαθὰ (περὶ ὧν μάχονται καὶ ἀγωνίζονται οἱ ἄνθρωποι, πολύτιμα)· κ. ὑπερθ. : Ἰσοκρ.9,40 σεμνότατον καὶ περιμαχητότατον εἶναι, Πλούτ.Λυκ.26 μέγιστος ἐδόκει τῶν ἐν ανθρώποις ἀγώνων οὗτος εἶναι καὶ περιμαχητότατος· ‖ ἐπὶ πόλεως περιμάχητος πιθ. ἡ περ ἣν γίνεται μάχη, ἡ περιβαλλομένη μάχαις : Ἀριστφ. Θεσμ.319 καὶ σὺ παγκρατὴς κόρα γλαυκῶπι χρυσόλογχε πόλιν οἰκοῦσα περιμάχητον.

περιμαχία (ἡ) μτγν., μσν. ἐχθρικὴ πανταχόθεν ἐπίθεσις : Σιδον.Ἐπιστ.1,7.

περιμάχομαι ἀποθ. μάχομαι, πολεμῶ διά τι : Ξεν.ΚΠ 7,1,41 ἀνεχώρισε πάντας τοὺς περιμαχομένους καὶ μάχεσθαι οὐδένα ἔτι εἴα· **2**) ρηματ.π. περιμάχητος.

περιμελαίνομαι μτγν. ἀποθ. γίνομαι μέλας πέριξ, κατάμαυρος : Πλούτ.Ἠθ.368C τοῖς τῆς σελήνης σχήμασιν ἔοικε πολλὰ τοῦ Ἄπιδος, περιμελαινομένου τὰ λαμπρὰ τοῖς ακιεροῖς, Γρηγ.Νυσσ. 1,826A τὰ χείλη περιμελαίνεται.

περιμέλας-αινα-αν πάπ. κ. νεώτ. ὁ λίαν μέλας, ὁ κατάμαυρος : περιμέλας ὄνος· **2**) νεώτ. ζωολ. εἶδος δεκαπόδων βραχυούρων μαλακοστράκων ἐκ τῶν κυκλοστόμων καρκίνων.

περιμεμφής-οῦς-ές (μέμφομαι) μτγν. ὁ πολὺ μεμφόμενος, κατηγορῶν, ὁ φιλόψογος, φιλοκατήγορος : Ἄρατ.109 (δ.γρ. ἀντὶ πολυμεμφής).

περιμενεαίνω μτγν. ἐν τμ. ἐπιθυμῶ τι πολύ, τρελλαίνομαι διά τι : Ἀπολλ.Ρ 1,670 περὶ δὲ μενέαιν' ἀγορεῦσαι, αὐτ.771 περὶ γὰρ μενέαινεν ἕπεσθαι.

περιμένω κ. μσν. κ. νεώτ. κ. δημ., παρατ. περιέμενον, δημ. ἐπερίμενα, μέλλ. περιμενῶ, νεώτ. κ. δημ. θὰ περιμείνω κ.παρατετ. μέλλ. θὰ περιμένω, ἀόρ. περιέμεινα, δημ. ἐπερίμεινα, παθ. νεώτ. κ. δημ. περιμένομαι κ. παρατ. νεώτ. περιεμενόμην, δημ. ἐπεριμένόμαυν(α), ἐκ τούτων σχηματιζομένου διὰ τοῦ θὰ κ. τοῦ μέλλ., ἄνευ ἄ. χρον., μτ. αἰτ. προσ. ἀναμένω τινὰ (ὅστις μέλλει, πρόκειται νὰ ἔλθῃ ἢ ὅστις ἀπελείφθη, ἔμεινεν ὀπίσω), μένω που προσδοκῶν τὴν ἔλευσίν τινος : Ἡρ.4,89 ταῖσι Ἴωσι παραγγείλας (Δαρεῖος) . . ἐνθαῦτα αὐτὸν περιμένειν, Ἀριστφ.Πλ.643 ἔνδον κάθημαι περιμένουσα τουτανί, Ξεν.Ἀν.2,4,1 περιέμενον Τισσαφέρνην οἵ τε Ἕλληνες καὶ ὁ Ἀριαῖος, - θὰ σᾶς περιμένωμεν ἐδῶ, - δὲν θὰ σὲ περιμένωμεν, - νὰ μὲ περιμένῃς· ‖ μτ. αἰτ. πραγμ. προσμένω, αναμένω, ἀπαντέχω νὰ μοὶ φέρουν ἢ στείλουν τι : Ἀριστφ.ἀπ.387,8 περιμένειν ἐξ ἀγορᾶς ἰχθύδια, - περιμένομεν ἔμβασμά σας (φρ. ἐμπορ. ἀλληλογραφίας), - περιμένω ἐλιὲς ἀπὸ τὸ χωριό μου· ‖ ὁμ. ἐν ἀναφ. πρὸς ἐνέργειαν, πρᾶξιν, κατάστασιν : Σοφ.Ἀν.1296 τίς με πότμος ἔτι περιμένει, Πλάτ.Πολ.365A μὴ θύσαντας δὲ δεινὰ περιμένει, αὐτ.614A, Πλούτ.Καῖσ.17 τοῦ καιραῦ μὴ περιμένοντός τι, - περιμένομεν ἐπικαυρίαν, - περιμένει τὰς ἐνεργείας σας· ‖ νεώτ. κ. δημ. κ. παθ. ἀναμένομαι ἐπὶ προσ. κ. ἐπὶ πραγμ. : περιμένεται ὁ ὑπουργός, - περιεμένοντο μεγάλαι μεταβολαί· **2**) ὁμ. νεώτ. κ. δημ. προσδοκῶ, ἐλπίζω, ἀπαντέχω : περιμένω καλυτέρευσιν τῆς θέσεώς μου - τοῦ μισθοῦ μου· κ. ἐπὶ δυσαρέστων, θεωρῶ ἐπικείμενον κακόν τι : παροιμ. σαρδούνια ἂν δῇς στὸν ὕπνο σου περίμενε φαγούρα, φρ. δὲν τὸ περίμενα (ἐπὶ ἀπροόπτου ἢ ἀπροσδοκήτου γεγονότος), ὁμ. φρ. εἰδ. τὸν περιμέναυμε ἢ -ουν (ἀναμένεται ὁ θάνατός του)· ‖ ἐν χρ. κ. παθ. : περιμένεται βελτίωσις τῆς καταστάσεως, - περιεμένετο σήμερον ὁ ἀρχηγός (ἐνν. νὰ ἔλθῃ) - ἡ διακοίνωσις (ἐνν. νὰ ἐπιδοθῇ)· **3**) ζητῶ, ἀξιῶ, ἀπαιτῶ : Πλούτ.Ἠθ.172E περιμένειν σχαλάζουσαν φιληκοΐαν· **4**) μτ. ἀπαρφ. ἀναμένω, προσμένω εὐχαρίστως ἢ δυσαρέστως, ἐν ᾗ σημ. νεώτ. κ. δημ. μτ. αἰτ. βλ. ἀνωτ.2) : Πλάτ. Πολ.375C οὐ περιμενοῦσιν ἄλλους σφᾶς διολέσαι, αὐτ.Θεαίτ.173C, Δημ.585 μηδ' ἐφ' ἑαυτὸν ἐλθεῖν περιμένειν, - Διον.Ἀλ.Ρωμ.1,13· ‖ ὁμ. μτ. χρον. προτ. (ἕως ἄν, ἄχρι ἄν, μέχρις ἄν) : Ξεν.ΚΓ

7,5,39 περιμένετε ἕως (ἄν) τὸν ὄχλον διασώμεμεθα, Δημ.113 περιμεναῦμεν ἕως ἄν ἡμῖν ὁμολογήσῃ, Ξεν.Ἀν.2,32 κελεύειν τοὺς κήρυκας περιμένειν ἄχρι ἄν σχολάσῃ, Ἐπικτ.Ἐγχ.15 (μέχρις ἄν)· 5) κ. ἀπολ. μένω που πρός τι ἤ κατ' ἐντολήν τινος, ἀναμένω που : Ἡρ.7,58 προείρητο ἀπικομένῳ περιμένειν· πρβλ. ἀναμένω, προσμένω.

περιμερίμνως ἐπίρρ. μσν. μετὰ πολλῆς μερίμνης : Στουδ.Θεόδ.488Β τάς νύμφας τοῦ Χρισταῦ φυλάττοιο περιμερίμνως.

περίμεσος-ον ΑΒ ὁ ἐν τῷ μέσῳ εὑρισκόμενος, ὁ μεσαῖος : ΑΒ 354,19 αἴγλη . . καὶ τοῦ ζυγοῦ τὸ περίμεσον.

περίμεστος-ον ὁ μεστὸς πανταχόθεν, γύρω γύρω, ὁ κοτάμεστος : Ξεν.Συμπ.2,11 κύκλος περίμεστας ξιφῶν, Πλούτ.Καῖσ.5 ὡς ἥμερον ἄνδρα καὶ περίμεστον ἤθους ἀγαπᾶν.

περιμέτρησις-εως (ἡ) (περιμετρῶ) σχόλ. τὸ περιμετρεῖν, καταμέτρησις ὁλόγυρα : Σχόλ.Ἄρατ.68.

περιμετρικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἤ ἀναφερόμενος εἰς τὴν περίμετρον, ὁ τῆς περιμέτρου : περιμετρική γραμμή.

περιμετρικῶς ἐπίρρ. νεώτ. κατὰ τὴν περίμετρον.

περίμετρον (τὸ) κ. νεώτ. ἡ περίμετρος : Ἡρ. 1,185 εὖρος δὲ τὸ περίμετρον αὐτοῦ ποιεῦσα εἴκοσί τε καὶ τετρακοσίων σταδίων, αὐτ.2,149 τὸ περίμετραν τῆς περιόδαυ, Ἀριστλ.Θαυμ.840b, 34, Λουκ.Ἀλ.Ἱστ.2,40 σταδίων γαῦν ἦν αὕτη ἑξήκοντα τὸ περίμετρον· 2) νεώτ. ὀπτικὸν ὄργανον πρὸς καταμέτρησιν τοῦ ὀπτικοῦ πεδίου.

περίμετρος-ον (μέτρον) ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ τῆς Πηνελόπης, ὁ ὑπέρμετρος, ὁ πολὺ μεγάλος : Ὀδ.Β 95 ἱστὸν . . ὕφαινε λεπτόν καὶ περίμετρον, αὐτ.Τ 140· || μτγν. ἐπὶ μεγέθους : Ὀππ.Ἁλ.3,190 ὅσοι δὲ περίμετρον δέμας ἔχουσι (σχόλ. «μέγα καὶ ὑπέρμετρον»), αὐτ.5,47 κήτεα . . πλεῖστά τε καὶ περίμετρα (σχόλ. «μεγάλα»)· 2) ἐπὶ ἐνδύμστος, ὁ ἐφαρμόζων καλῶς : Ἀρισταίν.1,1· 3) ἡ περίμετρος ὡς οὐσ. βλ.λ.

περίμετρος (ἡ) κ. νεώτ. ἡ γραμμὴ ἡ ἐκτεινομένη περὶ τὴν περιφέρειαν σώματός τινος, τὸ μέτρον τῆς περιφερείας : Ἀριστλ.Θαυμ.838b,21, Θεόφρ.Φἰ 4,12,4 τὴν περίμετρον τριῶν σταδίων, Πολύβ. 1,56,4 τούτου δ' ἡ περίμετρος τῆς ἄνω στεφάνης οὐ λείπει τῶν ἑκατὸν σταδίων, Στράβ.2,5,4 τοῦτο δ' ἐστὶν ἡ περίμετρος τῆς γῆς· || νεώτ. μαθ. ἡ τεθλασμένη γραμμή, εἰς ἣν περατοῦται πολύγωνόν τι ἤ καὶ τὸ ἄθροισμα τῶν πλευρῶν αὐτοῦ.

περιμετρῶ-έω μτγν. μετρῶ, καταμετρῶ τι ὁλόγυρα : Λουκ.Ἰκάρ.6 τὸν ἥλιαν περιεμέτραυν, αὐτ.Πλ.12 περιμετροῦντος.. τῆς ἀγκύρας τὸ πάχος.

περιμετωπίδιος-ον ὁ ἐπὶ τοῦ μετώπου εὑρισκόμενος : Ἱππ.Γυν.2,171 περιμετωπίδιος ἱδρώς.

περιμήκετος-αν κ. μσν. ποι. ἀντὶ περιμήκης, ὁ μακρός, ὑψηλός : Ἰλ.Ξ 287 εἰς ἐλάτην ἀναβάς περιμήκεταν, Εὐστ.193,40 πυραμίδες περιμήκετοι· || μτ. γενικ. : Ἄρατ.250 π- ἄλλων.

περιμήκης-ους-ες, δωρ. περιμάκης κ. συγκρ. περιμηκέατερος (Αἰλ.Τακτ.2,7) κ. ὑπερθ. περιμηκιατας (Πλούτ.Ἠθ.1077Β), ὁ πολὺ μακρός : Ὀδ.Ι 488 αὐτάρ ἐγὼ χείρεασι λαβὼν περιμήκεα κοντὸν ὦσα παρέξ, αὐτ.Κ 293 ὁπότε κεν Κίρκη σ' ἐλάσῃ περιμήκεϊ ῥάβδῳ, αὐτ.Ν 107, Ἡσίοδ.Α 138 μέσσοι δὲ ξεστοί, περιμήκεες· || ὁ λίαν ὑψηλός, ὁ πανύψηλος : Ἰλ.Ν 63 πέτρης περιμήκεος, Ὀδ.Ν 183 περίμηκες ὄρος· 2) ὁ πολὺ μέγας, ὁ ὑπέρογκας : Ἡρ.2,100 οἴκημα περίμηκες, αὐτ. 2,108 λίθους μεγάθεϊ περιμήκεας, αὐτ.7,36.

περιμηκῶμαι-άομαι μηκῶμαι πέριξ, πιθ. ἀντὶ περιμυκῶμαι βλ.λ. : Ὀρφ.Λιθ.209 ἔριφοι . . ἐνὶ σηκῷ ἀμφί σε λεπταλέοι γοερὸν περιμηκήσωνται.

περιμήρια (τὰ) γλωσσ. περικαλύμματα τῶν μηρῶν.

περιμηρίδες-ων (αἱ) γλωσσ. τὰ περιμήρια βλ.λ.

περιμηρίδιον (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ περιμήρια ἄνευ ὑποκορ. σημ. : Ἀρρ.Τακτ.4,1 (ἐσφ.γρ. ἀντὶ παραμηρίδιον).

περιμηρύομαι μέσ., δωρ. περιμαρύομαι περιτυλίσσω, τυλίγω γύρω γύρω : Φίλ.Μηχ.Βελοπ.65,39 περὶ ταῦτα περιμηρύου τοὺς τόνους· || Ἐπιγρ. κ. παθ. ἐπὶ ναοῦ. περιβάλλομαι ὑπὸ σχοινίου.

περιμητριεός-ή-όν νεώτ. ὁ κείμενος ἤ ὁ γινόμενος πέριξ τῆς μήτρας.

περιμήτριον (τὸ) νεώτ. ἀνατ. ὁ ἐξώτατος ὀρογόνος χιτὼν τῆς μήτρας, συνέχεια τοῦ περιτοναίου.

περιμητρῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. φλεγμονὴ τοῦ συνδετικοῦ ἱστοῦ τοῦ εὑρισκομένου μεταξὺ τῶν πτυχῶν τοῦ περιτοναίου.

περίμητρος-ον (μήτρα) μτγν. ὁ περὶ τὴν μήτραν, τὸ κέντρον, τὴν καρδίαν τοῦ δένδρου εὑρισκόμενος, ὅθ. ἐπὶ ξύλων, ὁ ἐκλεκτός, ἄριστος : Θεόφρ.Φἰ 3,9,6 ξύλον περίμητρον.

περιμηχανῶμαι-άομαι ἐπ. παρασκευάζω τι μετὰ πολλῆς δεξιότητος, ἐπιδεξίως, μελετῶ, σχεδιάζω : Ὀδ.Η 200 ἄλλο τι . . περιμηχανόωντο, αὐτ.Ξ 340 δούλιον ἦμαρ ἐμοὶ περιμηχανόωντα.

περιμίγνυμαι μτγν. παθ. ἀναμιγνύομαι μέ τι : Γαλ. 19,282,16 περιμεμῖχθαι τῷ πυρώδει τὸ ζοφῶδες.

περιμινύθω ἐπ. ἀμτβ. ἐλαττοῦμαι πανταχόθεν, λιγοστεύω : Ὀδ.Μ 46 περὶ δὲ ῥινοὶ μινύθουσιν.

περιμολυβδοχοῶ-έω Ἐπιγρ. χέω ὁλόγυρα μόλυβδον· πρβλ. Ἀθηνᾶ 4,371.

περιμορμύρω μσν. ἐπὶ τῆς θαλάσσης, μορμύρω πέριξ, παφλάζω : Νικ.Χων.339Ζ. περιμορμύρουσα ἅλμη.

περιμορφοῦμαι-όομαι μτγν. μέτα μορφοῦμαι, μεταμορφοῦμαι διὰ μέσου τινός : Γρηγ.Νύσσ.1,18C τοῖς ἀλλατρίοις .. σχήμασι περιμορφοῦται.

περιμοτῶ-όω μτγν. περιβάλλω πληγὴν διὰ μοτοῦ, ἐπιθέτω ἐπ' αὐτῆς ξαντόν : Ἡλιόδ.Χειρ.π. Ὀρειβ.44,10,18· 2) ῥηματ.π. περιμότωσις.

περιμότωσις-εως (ἡ) (περιμοτῶ) μτγν. ἡ πρᾶξις τοῦ περιμοτῶ, ἡ περίδεσις, ἡ ἐπίθεσις ξαντοῦ ἐν πληγῇ : Ἡλιόδ.Χειρ.π.Ὀρειβ.46,19,4.

περιμοχθίζω μτγν. ἀμτβ. κροτῶ, ἠχῶ ὁλόγυρα : Γρηγ.Ναζ.2,151D τῇ περιμοχθίζουσι θύραι, κλιπῖδες, ἔσοπτρα, φάρμακα, φαρμακίδες.

περιμοχθῶ-έω μτγν. κοπιάζω διά τινα, ὑπομένω, πάσχω τι χάριν τινός : Ὀππ.Ἁλ.4,258 παιδὸς νέκυν . . ἐς τύμβον . . στέλλουσι τοκῆες . . τῷ πολλά μάτην περιμαχθήσωσι.

περιμπλέκω μσν. περιπλέκω βλ.λ., περιελίσσω : Ἐρωτόκρ.1,665 κι ἐπεριμπλέκαν οἱ βλαστοί.

περιμπλεχτά ἐπίρρ. μσν. περιπλέγδην, ἀγκαλιαστά : Ἐρωτόκρ.5,796 ἀγκαλιαστά περιμπλεχτά τσὶ μοῦρές τως ἐσμῖγα.

περιμυδῶ-άω (μύδος) μτγν. ἀφαιρῶ διὰ μαλακύνσεως : Σωρ.1,73.

περιμυελικὸν σύστημα (τὸ) νεώτ. ἀνατ. ὁμὸς ὀστείνων πεταλίων περιβάλλουσα τὸν μυελοφόρον αὐλὸν τῶν μακρῶν ὀστῶν, περιμυελιαῖον.

περιμυῖον (τὸ) νεώτ. ἀνατ. ὁ συνδετικὸς ἱστὸς ὁ περιβάλλων κύκλῳ ἐλυτροειδῶς σύμπασαν τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ μυός.

περιμυκής-οῦς-ές μτγν. ὁ πολὺ ὠρυόμενος, μυκώμενος : Ὀρφ.Ἀργ.313 κραντῆρα βοῶν περιμυκέα ταῦρον.

περιμυκῶμαι-άομαι μτγν. ἀποθ. μυκῶμαι, ἠχῶ ὁλόγυρο, κροτῶ δυνατά : Πλούτ.Κράσσ.26 πολλά τῶν τυμπάνων αὖθις περιεμυκᾶτο τοὺς Ῥωμαίους· πρβλ. περιμηκῶμαι.

περιμύρομαι μτγν. ἀποθ. θρηνῳδῶ, μυραλογῶ ὁλόγυρα : Μόσχ.3,89, Κόϊντ.12,489 ὡς ὅτ' ἐρημαίην περιμύρεται ἀμφὶ καλιὴν . . ἀηδών.

περίνα Ἡσ. «περίναιον, τὸ αἰδοῖον».

περιναιετάω ποι. κατοικῶ πέριξ, ὁλόγυρα : Ὀδ.Β 66 **ἄλλους τ' αἰδέσθητε περικτίονας ἀνθρώπους, οἳ περιναιετάουσι,** αὐτ.Ψ 136 **οἳ κατὰ ἄστυ καὶ οἳ περινεαιτάουσιν,** Ἡσίοδ.Θ 370 **ὅσοι** περιναιετάουσι, Πίνδ.Ν 8,9 **ἀβοατὶ γὰρ ἡρώων ἄωτοι περιναιεταόντων·** ‖ ἐπὶ πόλεως, κατοικοῦμαι, κεῖμαι ὁλόγυρα : Ὀδ.Δ 177 **μίαν πόλιν ἐξαλαπάξας, αἳ περιναιετάουσιν.**

περιναιέτης (ὁ) ποι. ὁ πέριξ κατοικῶν, ὁ περίοικος, ὁ γείτων : Ἰλ.Ω 488 **καὶ μέν που κεῖνον περιναιέται ἀμφὶς ἐόντες τείρουσι,** Ἀπολλ.Ρ 4,470 περιναιέται **ἄνδρες.**

περινάϊος-ον Ἐπιγρ. ὁ πέριξ τοῦ ναοῦ : **περινάϊοι στοαί.**

περιναίω κατοικῶ πέριξ, ὁλόγυρα· κ. μέσ. : Αἰσχ. Ἱκ.1021 **οἳ χεῦμ' Ἐρασίνου περιναίονται παλαιόν.**

περιναύτιος-ον μτγν. ὁ πάσχων ναυτίασιν : Διόδ. Σ 2,58 **τὰ δὲ περιναύτια γινόμενα καὶ θάμβους πληρούμενα ῥίπτουσιν.**

περινάω κ. μσν. πλέω ὁλόγυρα : Μεταγ.6,11 **ἄμυλοι περινάουσιν ἡμῖν ἐν κύκλῳ,** Λέων Δ 51,21 **Κύδνον .. ὅς ἐξ αὐτῶν τῶν πηγῶν .. περινάων πρόεισιν.**

περινεακός-ή-όν νεώτ. ὁ περινεϊκὸς βλ.λ.

περινεϊκός-ή-όν νεώτ. ἀνατ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ περίνεον : **περινεϊκὰ διαστήματα** (δύο διαστήματα ἐντὸς τοῦ ἐδάφους τῆς πυέλου), - **περινεϊκὴ καμπή** (καμπή, ἣν ποιεῖται ἡ οὐρήθρα τοῦ ἀνδρός, διερχομένη ὄπισθεν καὶ κάτωθεν τῆς ἡβικῆς συμφύσεως καὶ ἧς τὸ κυρτὸν εἶναι ἐστραμμένον πρὸς τὸ περίνεον).

περινέμομαι μτγν. ἐπὶ τοῦ πυρός, κατατρώγω τι ὁλόγυρα, ἐκτείνομαι, ἁπλώνομαι : Πλούτ.Δίων 46 **κύκλῳ γὰρ ὑπὸ τῆς φλογὸς περιελάμποντο τὰς οἰκίας περινεμαμένης.**

περινενοημένως ἐπίρρ. μτγν. περιεσκεμμένως, προσεκτικῶς, μετὰ περισκέψεως : Ἑρμογ.Ἰδ.2,5.

περινεοκήλη (ἡ) νεώτ. ἀνατ. κήλη ἐμφανιζομένη κατὰ τὸ περίνεον ἐκ τῆς προπτώσεως τοῦ περιτοναίου τῆς λεκάνης.

περίνεον (τὸ) νεώτ. ἀνατ. ἡ χώρα τοῦ κάτω μέρους τοῦ κορμοῦ τοῦ σώματος, ἡ ἀντιστοιχοῦσα πρὸς τὸ κάτω στόμιον τῆς πυέλου.

περινεορραφία (ἡ) νεώτ. ἡ ῥαφὴ τῶν μυῶν, ἀπονευρώσεων καὶ λοιπῶν μαλακῶν μορίων ἀπαρτιζόντων τὸ περίνεον βλ.λ.

περίνεος (ὁ) τὸ μεταξὺ τῆς ἕδρας καὶ τῶν ὄρχεων διάστημα : Ἱππ.Ἄρθρ.71, Ἀριστλ.ΖΙ 493b,9 μηροῦ **δὲ καὶ γλουτοῦ τὸ ἐντὸς περίνεος.**

περινεοστομία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἐγχείρησις ἀναπλαστικὴ ἐπὶ συριγγίων μεταξὺ οὐρήθρας καὶ περινέου.

περινεοτομία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ ἐπὶ τοῦ περινέου γενομένη τομὴ δι' ἀπόστημα ἢ φλέγμονα σχηματισθέντα κατ' αὐτό.

περινεύριον (τὸ) νεώτ. ἀνατ. τὸ ἐκ συνδετικοῦ ἱστοῦ ἔλυτρον τὸ περιβάλλον ἑκάστην δεσμίδα νευρικῶν ἰνῶν, περιδέσμιον.

περινευρῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. φλεγμονὴ τοῦ περὶ τὰς νευρικὰς δεσμίδας παρεισδυομένου ἐν τῷ νεύρῳ συνδετικοῦ ἱστοῦ.

περίνευσις-εως (ἡ) (περινεύω) μτγν. ἡ κλίσις, κύρτωσις πέριξ τινός, ὁλόγυρα : Ἀπολλδ.Δαμ. Πολιορκ.178,6 **τὴν ἐφ' ἑκατέρων περίνευσιν κρατοῦσαι.**

περινεύω κύπτω ἔκ τινος μέρους καὶ περιβλέπω μετὰ φόβου, δειλίας : Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.4,46 **περινεύοντες ἐκ τοῦ λόφου·** **2)** κλίνω ὁτὲ μὲν πρὸς τὸ ἓν μέρος ὁτὲ δὲ πρὸς τὸ ἕτερον· ΑΒ 23,30 «ἀμφαξονᾶν· περινεύειν εἰς θατερον μέρος, ὅπερ ἔστιν ἰδεῖν ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν τῶν κλινομένων εἰς θάτερον μέρος» : Ἀριστλ.Φυσιογν.808a,15 **καὶ βαδίσεις διτταί, ἡ μὲν περινεύοντος ἡ δὲ κρατοῦντος τὴν ὀσφύν·** **3)** ἐπὶ χωρῶν, τόπων, ἔχω κλίσιν πρὸς τὰ κάτω, εἶμαι κατωφερής : Στράβ.8,4,1 **ἡ δὲ Μεσσηνία .. περινεύουσα τὸ πλέον ἐπὶ τὸν νότον,** αὐτ.4,1,6, αὐτ.7,1,5· **4)** προβάλλω : Ἀπολλδ.Δαμ.Πολιορκ.166,11· **5) περινενευκὼς σφυγμὸς** ὁ συγκεκομμένος, ὁ ἔχων ἀναπάλσεις: Ἀρχιγ. π. Γαλ.8,479· **6)** ῥημοτ.π. περίνευσις.

περινέφελος-ον ὁ κεκαλυμμένος ὁλόγυρα ὑπὸ νεφελῶν, ὁ νεφελώδης, ὁ συννεφιασμένος: Ἀριστφ. Ὄρν.1194 **φύλαττε πᾶς ἀέρα περινέφελον.**

περινεφής-οῦς-ές μσν. ὁ κεκαλυμμένος πανταχόθεν ὑπὸ νεφῶν : Νικ.Χων.487,19.

περινέφρια πάθη (τὰ) μσν. τὰ περὶ τὰ νεφρά: Ἰω.Διακ.ἐν Mi.105,948.

περινεφρῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ φλεγμονὴ τῆς λιπώδους θήκης τοῦ νεφροῦ, ἀπόστημα περινεφρικόν.

περίνεφρος-ον συνήθ. ἐπὶ προβάτων, ὁ ἔχων τοὺς νεφροὺς κεκαλυμμένους πανταχόθεν ὑπὸ πολλοῦ πάχους, ὁ περὶ τοὺς νεφροὺς παχύς : Ἀριστλ.ΖΙ 520a,31 **γίγνεται δὲ περίνεφρα δι' εὐβοσίαν, οἷον .. περὶ Λεοντίνους,** αὐτ.ΖΜ 672b,2.

περινέω (1) ῥέω, κολυμβῶ κύκλῳ, περιβρέχω : Ἡσ. «περινεῖ· περινήχεται» : Ἱππ.π.Γαλ.19,130, Ἀριστλ.ΖΙ 621a,18 **κύκλῳ .. περινέουσιν αἱ μέγισται.**

περινέω (2) ἀόρ. ἐν μτχ. **περινήσας** (Ἡρ.4,164) κ. ἐκτετ. τ. ἐν ἀπαρφ. **περινηῆσαι** (Ἡρ.2.107, δ γρ.), συσσωρεύω ὁλόγυρα : Ἡρ.4,164 **ἐς πύργον .. ὕλην περινήσας ὁ Ἀρκεσίλεως ἐνέπρησε,** Ἀνών.π. Σουΐδ. **π- πολὺ πῦρ·** **2)** συσσωρεύω, μαζεύω τι πέριξ τινός : Ἡρ.2,107 **πρὸς αὐτῷ τοὺς παῖδας περινῆσαι ἔξωθεν τὴν οἰκίην ὕλῃ, περινήσαντα δὲ ὑποπρῆσαι** (δ. γρ. περινηῆσαι), αὐτ.6,80 **περινέειν ὕλῃ τὸ ἄλσος.**

περίνεως-ων (ναῦς), γενικ.-**νεω** κ. ὀνομαστ. πληθ. -**νεῳ,** ἐπὶ προσ. ὁ ὑπεράριθμος ἐν πλοίῳ, ὁ μηδεμίαν ὑπηρεσίαν ἐν αὐτῷ ἐκτελῶν, ὁ ἁπλοῦς ἐπιβάτης· Φώτ. «περίνεως· τοὺς περιττοὺς καὶ ἔξω τῶν ὑπηρεσιῶν» : Θουκ.1,10 **περίνεως δὲ οὐκ εἰκὸς πολλοὺς ξυμπλεῖν ἔξω τῶν βασιλέων** (ἀντίθ. πρόσκωπος), Αἰλ.ΖΙ 2,15 **οἱ περίνεῳ πάντες** (ἀντίθ. ναύτης), Ἀνών.π.Σουΐδ.· ‖ κτ. πληθ. οἱ ἐπὶ πλέον ναῦται, ἡ ἐφεδρεία, ἀντίθ. τριηρῖται : Δίων Κ 49,1 **τούς τε περίνεως, πολλοὶ γὰρ φθειρομένων ἐν τῇ ναυαγίᾳ σκαφῶν ἀπεκολύμβησαν·** **2)** κ. γενικ. ἐπὶ πλοίου, πᾶν σκεῦος περιττόν : Ἡσ. «ὁ δεύτερος ἱστὸς καὶ .. τὰ διττὰ τῆς νεὼς σκεύη»· **3)** τὸ οὐδ. **περίνεων** ὡς οὐσ. ἑκατέρα τῶν πλευρῶν τοῦ πλοίου, τὴν ὁποίαν ἐπέβλεπεν ὁ τοίχαρχος: Ἀρτεμίδ.Δαλδ.1,35**ἄρχει περινέου μὲν ὁ τοίχαρχος.**

περίνημα-ατος (τὸ) μτγν. λοῦσις, πλύσις, λουτρόν : Γαλ.19,130.

περίνησος-ον ὁ ἔχων παρυφὴν πορφυρᾶν· Ἡσ. «περίνησα· τὰ περιβόλαια, οἷς ἐν κύκλῳ πορφύρα παράκειται», Φώτ. «περίνησα· περιβόλαια περιφερῆ καὶ νησοειδῆ, ὅμοια ταῖς ὑπὸ Ῥωμαίων καλουμέναις χλαίναις» : Ἀντιφάν 297, Μέν.92.

περινήχομαι μτγν. ἀποθ. νήχομαι, κολυμβῶ πέριξ, ἐδῶ κι ἐκεῖ : Διον.Ἀλ.Ρωμ.1,15, Πλούτ.Ἠθ. 497A **π- ἐν κύκλῳ·** ‖ μτ. δοτ. κολυμβῶ πέριξ τινός : Κόϊντ.14,548 **περινήχετο δούρατι νηός.**

περινίζω νίπτω πανταχόθεν, πλύνω τι ὁλόγυρα, καθαρίζω ἐντελῶς· κ. παθ. ἐν τμήσει : Ἰλ.Ω 419 **οἷον ἐερσήεις κεῖται, περὶ δ' αἷμα νένιπται·** ‖ μέσ ἀπονίπτομαι, νιπτόμενος ἀποκαθαίρομαι : Ἱππ.Γυν 2,158 **τῷ εὐώδει ὕδατι περινιζέσθω,** Διόδ. Σ 4,51 **περινιψαμένην τὸ σῶμα πᾶν.**

περινίσσομαι περιέρχομαι, περιστρέφομαι : Φωκυλ.11 **κυλίκων περινισομενάων,** Ὀρφ.ἀπ.247,11 **ἐν δ' αὐτοῖς αὐτὸς περινίσσεται·** ‖ ἐπὶ χρόνου : Εὐρ.Ἄλκ.449 **ἀνίκα Καρνείου περινίσσεται ὥρας.**

περινοημᾰτικός-ή-όν μτγν. ὁ περινοητικός, ὁ προσεκτικός : Ἑρμ.Τρισμ.π.Στοβ.2,8,31 **ὁ περινοηματικός λόγος,** Κατ.Ἀστρλ.Κ 2,172.

περινόησις-εως (ἡ) (περινοῶ) μτγν. ἡ περίνοια, ἡ σύνεσις, ἡ προσοχή : Πλούτ.Ἠθ.509Ε **τὸ πρᾶγμα πλοκὴν ἔχον καὶ περινόησιν** 2) ἐπίμονος σκέψις : Πλωτῖν.6,9,11 **π. πρὸς ἐφαρμογήν.**

περινοητικός-ή-όν μτγν. ὁ περινοῶν, ὁ συνετός, ὁ προσεκτικός : Πολυβ.2,229· 2) ὁ διεξοδικός : Ἑρμ.Τρισμ.π.Στοβ.1,49,4· 3) μτφ. ὁ πανοῦργος : Πρόκλ.Παράφρ.231 **δολίους, ἀστάτους, περινοητικούς, κακοτέχνους.**

περίνοια (ἡ) κ. νεώτ. ἡ σύνεσις, ἡ εὐφυΐα, ἡ γνῶσις : Πλάτ.Ἀξ 370C **δι᾽ οὗ τὴν τῶν τηλικῶνδε περίνοιαν καὶ γνῶσιν ἔσχεν·** κ. ἀπολ. : Φιλόστρ.Σοφ.2,4,2, Λουκ.Ζεῦξ.2 **περινοίας τινὸς ἢ χάριτος Ἀττικῆς,** Γαλ.18(1),331 **ἐν περινοίᾳ γεγονέναι·** 2) διάσκεψις, συζήτησις, σκέψις : Ἰώσ. ΑΙ 18,6,2 **ἐν περινοίᾳ τοῦ μεταστήσαντος αὐτὸν ἦν·** 3) ὑπερβολικὴ σύνεσις, ὑπερσοφία, δοκησισοφία : Θουκ.3,43 **μόνην τε πόλιν διὰ τὰς περινοίας εὖ ποιῆσαι ἐκ τοῦ προφανοῦς μὴ ἐξαπατήσαντα ἀδύνατον·** ‖ ἡ ἀγχίνοια, ἡ ὀξύτης : Σιμπλίκ.Φυσ.1205,28 **λογικὴ περίνοια·** 4) ἡ ὑπερηφανία : Ἀριστείδ.Λόγ.1,141J **τῆς ἐκείνου περινοίας καὶ τρυφῆς** (δ. γρ.), Λιβάν.Λόγ.12,48· 5) δόλος, ἀπάτη, τέχνασμα : Ἰουστιν.Νεαρ.7,12.

περινομή (ἡ) (νέμω) μτγν. διανομὴ κατὰ τάξιν : Διον.Ἁλ.Ρωμ.10,57 **καὶ τοῦτα ἐκ περινομῆς ἐγένετο παραλλάξ** (δ.ἀνάγν. περιτροπῆς)· 2) πομπὴ περί τινα τόπον : Μέν.894 **ἦσαν περιναμαὶ τῇ θεῷ.**

περινοστεύω μτγν. περινοστῶ, περιφέρομαι : Ἐπιφάν.1,312A **ἄνω κάτω, οὐκ ὀρθῶς βαδίζων, ἀλλὰ ἐρρᾳδιουργημένως πάντα περινοστεύων.**

περινόστησις-εως (ἡ) (περινοστῶ) μτγν. κ. μσν. τὸ περιέρχεσθαι, περιφέρεσθαι, ἡ περιέλευσις : Ἀγαθ.2,6 **τῶν στρατηγῶν ἀνὰ τὰ πλήθη περινοστήσεις,** Κωνστ.Ἐκλ.571D **ὑπὸ τῆς ταῦ ὠκεανοῦ περινοστήσεως διοριζόμενον.**

περινοστῶ-έω περιέρχομαι, περιφέρομαι, ὅπως ἴδω ἢ ἐπιθυμήσω τι : Ἀριστφ.Θεσμ.796 **πᾶς τις τὸ κακὸν ταῦτο ζητεῖ περὶ τὰς κλίνας περινοστῶν,** αὐτ.Εἰρ.762, Πλούτ.Ἠθ.155C **σὺ δὲ τὰ τεκτόνων καὶ λιθαξόων ἔργα περιναστεῖς·** ‖ κ. ἀπολ. περιέρχομαι, περιφέρομαι : Πλάτ.558Α **οὔτε ὁρῶντος οὐδενὸς περινοστεῖ ὥσπερ ἥρως·** ‖ ἐπὶ ἀλητῶν, περιφέρομαι, περιπλανῶμαι : Ἀριστφ. Πλ.121 **ὅστις σε προσπταίαντα περινοστεῖν ἐᾷ,** Δημ.421 **ἂν πιλίδιον λαβὼν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν περινοστῇς καὶ ἐμοὶ λοιδωρῇ·** πρβλ. Ἰουλ.Ἐπιστ.89· 2) μτφ. προσπαθῶ νὰ φέρω τινὰ γύρω, νὰ τὸν βάλω στὸ δίκτυ, νὰ τὸν ξεγελάσω : Αἴσωπ.204D **ἰδοῦσα δὲ ἀλώπηξ ἀπάτῃ περιενόστει τὸν κόρακα·** 3) ρηματ.π.περινόστησις.

περινοτίζω μτγν. ὑγραίνω, νοτίζω ὁλόγυρα, περιβρέχω, ἐν χρ. ὡς μέσ. : Ἀλέξ.Τραλλ.1,74 **περινοτιζέσθω τὸ πρόσωπον αὐτοῦ·** κ. παθ. : Σωρ.1,22· 2) ρηματ. π. περινότισις.

περινότῐσις-εως (ἡ) (περινοτίζω) μτγν. ἡ ὕγρανσις ὁλόγυρα, ἡ νότισις : Ἀρχιγ.π.Ἀετ.3,194 **μετ᾽ ὀλίγην περινότισιν τοῦ σώματος.**

περίνους-οος-ουν-οον (νοῶ) μτγν. κ. νεώτ. ὑπερθ. **περινούστατας,** ὁ ἔχων περίνοιαν, ὁ συνετός, ὁ προσεκτικός, ὁ φρόνιμος : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.7,326 **οἱ περινούσταται τῶν ζητησάντων τὴν ἀλήθειαν.**

περινοῶ-έω κ. μσν. ἐπινοῶ εὐφυῶς : Ἀριστφ. Βάτρ.958 **περινοεῖν ἅπαντα·** ‖ σχηματίζω μεγάλα σχέδια : Πλούτ.Φωκ.14 **μεγάλα ταῖς ἐλπίσι περινοῶν ὁ Φίλιππος εἰς Ἑλλήσποντον ἦλθε μετὰ πάσης τῆς δυνάμεως·** κ. παθ. : Ἑρμογ.Ἰδ.2,9 **περινενοημέναι ἔννοιαι·** 2) σκέπτομαι καλῶς, στοχάζομαι : Πλούτ.Βροῦτ.13 **περινοῶν πάντα τὸν κίνδυνον,** Σέργ.Μακρ. ἐν Σάθ.3,299 **περινοήσας πάντοθεν τὴν ἀνάγκην, ὡς ἀποστῆσαι οὐκ εἶχε·** 3) ἐννοῶ τι : Μᾶρκ.Αὐρ.1,7 **καὶ μὴ ἀρκεῖσθαι περινοοῦντα ὁλοσχερῶς·** 4) ρηματ. π. περινόησις, περινοητικός.

περινυκτίς-ίδος (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. κτ.πληθ. γλώσσ. τοῦ ὁλοφλυκτίδες : Ἐρωτ.· ‖ κτ. ἑν., νεώτ. ἰατρ. κηλιδοειδὲς ἢ βλατιδῶδες **ἐξάνθημα,** ἐκδηλούμενον κατὰ τὴν νύκτα.

περινυστάζω μσν. κ. δημ. ἀποκοιμῶμαι : Λίβ. Ροδ.2375 **τέως περιενύσταξεν ὁ Κλειτοβὸς ὁ φίλος καὶ ὄνειρον εἶδε θαυμαστόν.**

πέριξ κ. νεώτ. κ. δημ. ἐπιτετ. τ. ἀντὶ τῆς περὶ π. Ἰωσι πεζογρ. κ. τραγ., ὡς πρόθ. μτ. γενικ. ὁλόγυρά τινος, κύκλῳ, τριγύρω : Ἡρ.1,179 **πύλαι δὲ ἐνεστᾶσι πέριξ τοῦ τείχεος ἑκατόν,** αὐτ.2,91, Ξεν. Ἀν.7,8,12 **τὰ μὲν πέριξ ἀνδράποδα τῆς τύρσιος,** Ἐπικ.Ἐπίστ.2,51U· κ. μτ. αἰτ. : Ἡρ.1,196 **πέριξ δὲ αὐτὰς ἵστατα ὅμιλος ἀνδρῶν,** αὐτ.3,158, Αἰσχ. Πέρσ.369 **ἄλλας δὲ κύκλῳ νῆσον Αἴαντος πέριξ,** Εὐρ.Ἡρ.243· σπαν. μτ. δοτ. : Εὐρ.Φοίν.710 **μέλλειν πέριξ πύργοισι Καδμείων πόλιν·** 2) ἐπίρρ. κύκλῳ, ὁλόγυρα : Ἡρ.5,115 **πέριξ ὑπορύσσοντες τὸ τεῖχος,** αὐτ.5,87, Αἰσχ.Πέρσ.418 **ἑλληνικαὶ τε νῆες οὐκ ἀφρασμόνως κύκλῳ πέριξ ἔθεινον,** Εὐρ.Ἀνδρ.266, Λιμέν.10 **πέριξ γᾶν ἀμπέχει** (Ὠκεανός)· ‖ κ. μτφ. : Εὐρ.Ἀνδρ.448 **πᾶν πέριξ φρονοῦντες** (οὐχὶ ὀρθὰ καὶ δίκαια), Θουκ.6,90 **αἷς τὴν Πελοπόννησον πέριξ πολιορκοῦντες·** 3) μτ. τοῦ ἄρθρ. ὡς ἐπίθ. προσδ. ὁ περικείμενος, ὁ εὑρισκόμενος γύρω τινός, ὁ περιβάλλων τινά, ὁ γειτονικός: Πλάτ.Τίμ.62Ε **ὁ δὲ πέριξ οὔτε δὴ μέσος οὔτ᾽ ἔχων διάφορον αὑτοῦ μέρος ἕτερον θατέρου,** Ξεν.ΚΠ 1,5,2 **πάντων γε τῶν πέριξ ῥᾳδίως ἄρξειν,** ΚΔ Πράξ.5,16 **τὸ πλῆθος τῶν πέριξ πόλεων εἰς Ἱερουσαλὴμ φέροντες ἀσθενεῖς,** Ἐπιγρ. **αἱ πέριξ κῶμαι,** · **αἱ πέριξ τῆς πλατείας οἰκίαι·** ‖ νεώτ. κ. δημ. **τὰ πέριξ** ὡς οὐσ. τὰ περίχωρα : **τὰ πέριξ τῶν Ἀθηνῶν εἶναι ὡραῖα·** 4) μτ. ἄρθρου **ὁ πέριξ χρόνος** πᾶς χρόνος πλὴν τοῦ παρόντος : Ἀριστλ.Ἑρμ.16a,18.

περιξαίνομαι μτγν. παθ. κατασχίζομαι πανταχόθεν, κατατσακίζομαι : Ἰώσ.ΠΙ 3,9,3 **τὸ πλεῖστον ὑπὸ τῶν κυμάτων ἐκφερόμενον περιεξαίνετο ταῖς ἀπορρῶξιν.**

περιξεστήρ-ῆρος (ὁ) νεώτ. τὸ περίξεστρον βλ.λ.

περίξεστος-ον (περιξέω) νεώτ. ὁ περιεξεσμένος, ὁ ἐξεσμένος πέριξ, γύρω.

περιξεστός-ή-όν (περιξέω) ἐπ. ἐπὶ λίθων ἢ ξύλων, ὁ ἐξεσμένος, ὁ ἐστιλβωμένος κύκλῳ : Ὀδ.Μ 79 **πέτρη γὰρ λίς ἐστι, περιξεστῇ εἰκυῖα.**

περίξεστρον (τὸ) νεώτ. εἰδικὸν ξέστρον, δι᾽ οὗ περιξέονται καὶ ἐξομαλύνονται κυκλοτερῆ πράγματα, οἷον κεφαλαὶ κοχλιῶν, κάνναι ὅπλων κττ., ὁ περιξεατήρ.

περιξέω κ. νεώτ. στιλβῶ, λειαίνω, γυαλίζω : Θεόκρ.22,50 **οὕστε κυλίνδων χειμάρρους ποταμὸς μεγάλαις περιέξεσε δίναις,** Γαλ.Χρ.Μορ.16,11 **ἀναγλυφάντων καὶ περιξεόντων εἰς κάλλος·** κ. παθ. : Λιβάν.Λόγ.18,219 **νῆσος περιεξεσμένη·** 2) κ. νεώτ. ξέω ὁλόγυρα, γύρω, ὁμαλύνω καθ᾽ ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν : Ἱππ.Γυν.2,144· 3) ρηματ. π. περίξεστος, περίξεστρον, περιξεστήρ.

περιξηραίνομαι παθ. γίνομαι ξηρὸς ὁλόγυρα, στεγνώνω : Ἀριστλ.ΖΓ 758b,25 **τοῦ κελύφους περιξηρανθέντος,** αὐτ.Πρ.870a,24.

περίξηρος-ον κ. μσν. ὁ ξηρὸς ὁλόγυρα, ὁ κατάξηρος, κατάστεγνος : Θεόφρ.Πυρ.41 **περίξηρος ἀήρ,** Φιλούμ.π.Ὀρειβ.45,29,36, Γεωπ.2,13 **περίξηρος χώρα·** ‖ **τὸ περίξηρον** ὡς οὐσ. τὸ ἐξωτερικόν, ὁ φλοιός : Ἀριστλ.ΖΓ 737a,36 **καθάπερ ἐν τοῖς ἑψήμασι ψυχομένοις τὸ περίξηρον.**

περίξυλος-ον μσν. ἐπὶ λόφου, ὁ κατάφυτος ὁλόγυρα ἐκ δένδρων : Φιλῆς 2,110.

περιξύρῶ, ἰων. περιξυρέω, μτχ. παθ. παρακ. **περιεξυρημένος,** ξυρίζω τι πέριξ, ὁλόγυρα : Ἡρ.3,8 **περιξηρῶντες τοὺς κροτάφους** (δ. γρ. ὑποξυρῶντες)· κ. παθ. : Λουκ.Μισθ.Συν.33 **περιεξυρημένος τὸν πώγωνα.**

περίξυσμα-ατος (τὸ) (περιξύω) σχόλ. τὸ ἀπόξυσμα, τὸ ἀπομεινάδι τοῦ ξύσματος : Σχόλ.Πλάτ. Χορμ.161E **στλεγγίσματα τὰ περιξύσματα.**

περιξυστήρ-ῆρος (ὁ) (περιξύω) μτγν. χειρουργικὸν ἐργαλεῖον πρὸς ξῦσιν ἢ ἐκβολὴν ὀστῶν : Ἡλιόδ.Χειρ.π.'Ορειδ.46,11,29.

περιξύστης (ὁ) (περιξέω) μτγν. ὁ περιξυστήρ βλ.λ. : Ἑρμ.Τρισμ.38,28).

περιξυστικός-ή-όν νεώτ. ἐπὶ μηχανῶν, ὁ χρησιμοποιούμενος διὰ τὴν περίξεσιν καὶ ἐξομάλυνσιν κυλινδρικῶν ἐπιφανειῶν, οἷον ὁ τόρνος : **περιξυστικαὶ μηχαναί.**

περιξύω κ. νεώτ. ξύω ὁλόγυρα : Γαλ.19,130· || μέσ.ξύω ἐμαυτόν: Ἀλέξ.Ἀφρ.Τοπ.455,25· **2)** ἀφαιρῶ λεπτὰ τμήματα ἀπό τινος ἐπιφανείας διὰ ξέοντος ὀργάνου, ἀποξέω : ΠΔ Σοφ.Σαλ.13,11 **περιέξυσεν εὐμαθῶς πάντα τὸν φλοιὸν αὐτοῦ καὶ τεχνησάμενος εὐπρεπῶς κατεσκεύασεν χρήσιμον σκεῦος· 3)** ἀποκόπτω διὰ τῶν ὀδόντων, τσιμπῶ : Ὀππ.Ἀλ.3,525 **ἄκροισι διακνίζει στομάτεσσι δαῖτα περιξύων· 4)** παθ ἐπὶ τῆς γῆς, διατρυπῶμαι διὰ καταλλήλου ὀργάνου : Ἀπολλ. Δαμ.Πολιορκ.149,3 **περιξυομένη γῆ· 5)** ρηματ. π. περίξυσις, περίξυσμα, περιξυστήρ, περιξύστης.

περίογκος-ον ὁ μέγας τὸν ὄγκον, ὁ ὑπέρογκος, ὁ ὑπερμεγέθης : Ἀριστλ.Φυσιογν.810b,15 **ὅσοι ἐκ τῶν πλευρῶν περίογκοί εἰσιν, οἷον πεφυσημένοι,** Ἡλιόδ.Χειρ.π.'Ορειδ.44,8,23 **εἰ κυρτὸν ἰσχυρῶς καὶ περίογκον** (τὸ ἀπόστημα).

περιογκοῦμαι-όομαι μτγν. παθ. ἐξογκοῦμαι, γίνομαι μέγας, φουσκώνω : Γρηγ.Νύσσ.1,770B **περιογκοῦνται τῇ μεγαλοφωνίᾳ** τοῦ κήρυκος.

περιοδεία (ἡ) κ. νεώτ. κ. δημ. κ. περιοδία τὸ περιοδεύειν, ὁδοιπορεῖν, ταξιδεύειν ἐν κύκλῳ, ὁ περίδρομος : Στράβ.8,6,3 **ἡμῖν οὐ παροπτέος ἐνέφηνεν ὁ μερισμὸς τῆς περιοδείας οὗτος,** αὐτ. 9,3,1· **2)** νεώτ. κ. δημ. ἡ μετάβασις ἀπὸ τόπου εἰς τόπον πρὸς ὡρισμένον σκοπόν : Παπαντ.Ἅγ. Ὄρ.6 **θέλαντας ν' ἀποσπάσῃ τὸν ἀσκητὴ ἀπὸ τὴ ζωή, τοῦ ἔδωσε τὴν ἀπόλαυση τῆς περιοδείας· 3)** περιπόλησις, κατόπτευσις : Αἰν.Τακτ.1,1 **4)** ἐμβριθὴς μελέτη : Ἐπίκ.Ἐπιστ.1,41Γ, Φιλόδ.Ρητ.2,53S **περιοδεία φυσική· 5)** ἰατρικὴ θεραπεία : Γαλ. 17(1),518, αὐτ.14,295 **κατὰ τὴν περιοδείαν ἐν Ρώμῃ.**

περιοδευομένως ἐπίρρ. μτγν. ἐπὶ ὕφους, ἐπὶ συνθέσεως λόγου, κατὰ διατύπωσιν περιόδων βλ.λ.20), Ἀλέξ.Σχημ. ἐν Speng.Rhet.gr.3,27,21.

περιοδεύσιμος-ον γλωσσ. ὁ ὃν δύναταί τις νὰ περιοδεύσῃ, νὰ περιέλθῃ.

περιόδευσις-εως (ἡ) (περιοδεύω) Σουΐδ. κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ περιοδεύειν, περιοδεία.

περιοδευτής (ὁ) (περιοδεύω) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ περιοδεύων, ὁ μεταβαίνων ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, ὁ περιηγητής : Εὐστ.1382,59 **ἀνθρώπου πολυπλάνου καὶ περιοδευτοῦ· 2)** εἰδ. ὁ ἀπὸ πόλιν εἰς πόλιν περιοδεύων ἰατρὸς πρὸς ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτοῦ ἢ πρὸς διδασκαλίαν τῆς ἰατρικῆς : Γαλ.12,844, Στεφ.Ἀθ.Ἱππ.2,457D, Ἀθανάσ.2,690 **τίς ἐστιν ὁ τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν περιοδευτής;· 3)** ἐκκλ. μτγν. μσν. ὁ ἀποστελλόμενος ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου ἔξαρχος εἰς χωρία καὶ κώμας, ὅπως περιερχόμενος ἐπιτηρῇ καὶ διδάσκῃ τοὺς πιστούς : Κώδ.Ἰουστιν.1,3,38, Βαλσ.849 **ὁ.. κανὼν περιοδευτὰς παρακελεύεται γίνεσθαι καὶ μὴ ἐπισκόπους, ἵνα μὴ γένηται εὐκαταφρόνητος ἡ ἀρχιερωσύνη.**

περιοδευτικός-ή-όν (περιοδεύω) μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς περιοδευτὴν βλ.λ.1)· || πάπ. **τὰ περιοδευτικὰ** ἡ ἔκθεσις τοῦ περιοδευτοῦ, τοῦ περιοδεύοντος ἐπόπτου : **μεταδιδόντα τὰ περιοδευτικά· 2)** ὁ καταγινόμενος ἢ ὁ ἁρμόδιος, ὁ προσφυὴς εἰς συστηματικὴν μελέτην, ὁ ἱκανὸς νὰ περιλάβῃ σύνολόν τι γνώσεων, παρατηρήσεων: Πτολ.Τετράβ.57 **ψυχικὰς κινήσεις τῶν ἰδίως καλουμένων μαθημάτων περιοδευτικάς· 3)** εἰδ. ἐπὶ ἰατρικῆς θεραπείας, ὁ συστηματικός: Διοσκ.Θηρ. ἐν Προοιμ.7 **τὸν μὲν περὶ τῶν ἰοβόλων ζῴων καὶ θανασίμων φαρμάκων λόγον προτιθέμεθα διελθεῖν εἰς συμπλήρωσιν τοῦ περιοδευτικοῦ τόπου· 4)** ὁ ἐπανερχόμενος καθ' ὡρισμένα χρονικὰ διαστήματα : Πλούτ.Ἀρέσκ. Φιλ.2,4,13· **5)** νεώτ. ὁ διὰ περιοδείας ἢ ἐκ περιοδείας τελούμενος, ὁ ὑπὸ περιοδεύοντος γινόμενος : **περιοδευτικαὶ ἐντυπώσεις.**

περιοδεύω κ. νεώτ. κ. δημ. περιέρχομαι, περιηγοῦμαι, ταξιδεύω κύκλῳ : ΠΔ Ζαχ.1,10 **περιοδεῦσαι τὴν γῆν,** Πλούτ.Κάμ.32 **ὡς ἧκον ἐπὶ τὴν καλιάδα τοῦ Ἄρεως περιοδεύοντες τὸ Παλάτιον·** || ἐπὶ τῆς σελήνης, κινοῦμαι κυκλοτερῶς, περιφέρομαι : Γαλ.19,554· **2)** νεώτ. κ. δημ. μεταβαίνω ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, ταξιδεύω εἰς περιοχήν τινα πρὸς ὡρισμένον σκοπόν, εὑρίσκομαι ἐν περιοδείᾳ : **θὰ περιοδεύσῃ τὴν Πελοπόννησον πρὸς γεωλογικὰς μελέτας, - οἱ ὑποψήφιοι βουλευταὶ περιοδεύουν εἰς τὰ χωρία, - περιοδεύων ἀντιπρόσωπος** (ὁ βοηθὸς τοῦ ἐμπόρου, ὁ ἐπιφορτισμένος νὰ ἐπισκέπτηται κατ' οἶκον τοὺς πελάτας πρὸς ἐξασφάλισιν παραγγελιῶν) **- ἀνταποκριτής - θίασος· 3)** ἐπὶ στρατιωτικῆς σημ., κατασκοπεύω; κατοπτεύω : Αἰν.Τακτ.2,2,10, αὐτ.26,2 **π- τὴν πρώτην φυλακήν·** || πάπ. ἐπὶ τῶν ἐπιθεωρητῶν τῆς προκυμαίας· || βαδίζω κύκλῳ, ὁλόγυρα : Ἀππ.Ἐμφ.Πόλ.1,58· **4)** μτφ. διέρχομαι, ἐξετάζω συστηματικῶς : Πλούτ.Ἠθ.87B **λαβὼν ζητῶν πανταχόθεν περιοδεύει τὸν βίον,** αὐτ.Ἀρέσκ. Φιλ.3 ἐν Προοιμ. **περιωδευκὼς ἐν τοῖς προτέροις ἐν ἐπιτομῇ τὸν περὶ τῶν οὐρανίων λόγον·** κ. παθ. : Πτολ.Τετράβ.1· || σπουδάζω ἐπιμελῶς : Ἐπίκ.Ἐπιστ.2,35U **οὐ γὰρ μετὰ σκέψεως ἦλθες ἐπί τι οὐδὲ περιοδεύσας ὅλον τὸ πρᾶγμα, οὐδὲ βασανίσας,** Δημήτρ.Λάκ.Ἡρ.1013,18· κ. παθ. : αὐτ. 1055,23· **4)** ἐξαπατῶ, ξεγελῶ : Ἰώσ.Α1 17,4,2 **περιώδευσέ με Ἀντίπατρος· 5)** θεραπεύω τινὰ διὰ διαίτης καὶ ἰατρικῶν μετὰ παρέλευσιν ὡρισμένης περιόδου, γιατρεύω : Σώρ.1,3, Ἀθανάσ.2,687 **τὸν περιοδεύσαντα τὸ ἡμέτερον τέκνον·** κ. παθ.: Ἀλέξ.Τραλλ.11,4· || **οἱ περιοδεύοντες** οἱ πρακτικοὶ ἰατροί : αὐτ.8,2 πρβλ. περιοδευτής· **6)** ρητ. γράφω κατὰ περιόδους : Δημήτρ.229, Ἑρμογ.Εὑρ.4,3 **διαπαρτηκῶς περιοδεύω·** κ. παθ. : Φιλόδ.Ρητ.1,158S **ἡ περιωδευμένη προσφορὰ καὶ γραφή· 7)** ρηματ. π. περιοδεία, περιόδευσις, περιοδευτής, περιοδευτικός, περιοδεύσιμος, περιοδευτός.

περιοδία (ἡ) ἐσφ.γρ. ἀντὶ περιοδεία.

περιοδίζω μτγν. ἀμτβ. εἶμαι περιοδικός, μετὰ παρέλευσιν ὡρισμένου χρόνου ἐπανέρχομαι πάλιν, ἐπαναλαμβάνομαι κατὰ περιόδους : Στράβ.7,2,1 **ἐπιτάσεις καὶ ἀνέσεις δέχεται, τεταγμένας δὲ καὶ περιοδιζούσας ὁ Ὠκεανός· 2)** κτ. μτχ. ἐπὶ πυρετῶν, διαλείπω : Φιλ.2,576,28 **ὥσπερ ἐν ταῖς περιοδιζούσαις νόσοις,** Γαλ.19,185,1 **καὶ ὀφθαλμία καὶ ὠταλγία περιοδίζουσιν.**

περιοδικός-ή-ό(ν) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ διὰ περιοδειῶν κτηθείς: Πτολ.Γεωγρ.1,2,2 **περιοδικὴ ἱστορία· 2)** κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ γινόμενος ἢ ἐμφανιζόμενος καθ' ὡρισμένα χρονικὰ διαστήματα : Πλούτ.Ἠθ.1018D **ἀριθμὸς σελήνης περιοδικός,**

Διοσκ.1,51, Βέττ.Βάλ.243,13 **π- ὧραι,** Τίμ.Λεξ. ἐν λ. καταβολὴ **περιοδικὴ λῆψις πυρετοῦ, - περιοδικοὶ κομῆται, - περιοδικοὶ ἄνεμοι** (οἱ πνέοντες καθ' ὡρισμένας ἐποχάς)· ‖ Ἁρποκρ. «**περιοδικὰ νοσήματα** καλοῦσιν οἱ ἰατροὶ τὰ τεταγμένως ἀνιέμενα καὶ αὖθις ἐπιγινόμενα· οἷον τριταίους καὶ τεταρταίους· καὶ γὰρ ἐπὶ τούτων οἱ κάμνοντες δοκοῦσιν ἐν ταῖς τῶν ἀνέσεων ἡμέραις μηδὲν νοσεῖν», Σουΐδ. ἐν λ. περίοδος· ‖ νεώτ. **περιοδικὸς τύπος** τὸ σύνολον τῶν κατὰ περιόδους ἐκδιδομένων ἐντύπων, ἀντίθ. ἡμερήσιος τύπος· ‖ νεώτ. κ. δημ. τὸ οὐδ. **περιοδικὸν** ὡς οὐσ. ἔντυπον ἐκδιδόμενον ἀνὰ ὡρισμένα χρονικὰ διαστήματα : **λογοτεχνικὸν περιοδικόν, - δεκαπενθήμερον περιοδικόν**· **3)** νεώτ. μαθ. ἐπὶ ἀριθμοῦ, ὁ οὗ τὸ δεκαδικὸν μέρος ἀποτελεῖται ἀπὸ ὁμάδα ψηφίων ἐπαναλαμβανομένην συνεχῶς κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν, οἷον 464464464· **4)** νεώτ. χημ. **περιοδικὸν σύστημα στοιχείων** ἡ λογικὴ κατάταξις τῶν χημικῶν στοιχείων καθ' ὡρισμένην σειράν· **5)** ρητ. λόγος εἰς περιόδους γεγραμμένος ἢ ὡμιλημένος: Ρήτ.8,620 «σχῆμα περιοδικόν, ὃ συνίσταται ἐκ προτάσεως καὶ ἀποδόσεως» : Δημήτρ.13 **περιοδικὰ κῶλα,** αὐτ.16 **π- συμμετρία**· **6)** Δράκ.139 «περιοδικὸν δὲ (μέτρον) ἐστὶν ὅπερ ἐστὶ δάκτυλος καὶ σπονδεῖος ἐφεξῆς μέχρι τέλους, οἷον οὐλομένην ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν» : ΨΠλούτ.Μέτρ.2.

περιοδικότης-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ περιοδικοῦ, ἡ κατὰ κανονικὰς συνήθως περιόδους ἐμφάνισις φαινομένου τινός.

περιοδικῶς ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ., δημ. **-ά,** κατὰ περίοδον, μετὰ παρέλευσιν ὡρισμένου χρόνου : Χρύσ.Στωϊκ.3,117, Πλούτ.Ἠθ.893Β **ἀστέρων διά τινος ὡρισμένου χρόνου περιοδικῶς ἀνατελλόντων,** Ἡρόδ.Ἰατρ.π.Ὀρειβ.10,37,18· **2)** ρητ. κατὰ τρόπον περιοδικόν βλ.λ.4), διὰ περιόδων ἐν τῷ λόγῳ : Δημήτρ.33 **περιοδικῶς συγκεῖσθαι.**

περιόδιον (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ περίοδος βλ.λ.· Ἀρρ.Ἐπίκτ.2,1,31.

περιοδοιπορῶ-έω ὁδοιπορῶ, ταξιδεύω κύκλῳ, τῇδε κἀκεῖσε, περιηγοῦμαι : Ἱππ.Προρρ.2,3.

περιοδονίκης (ὁ) Ἐπιγρ. μτγν. ὁ νικήσας κατὰ τοὺς ἀρχαίους γυμνικοὺς ἀγῶνας περίοδον βλ.λ.9), ἤτοι ὁ νικήσας καὶ εἰς τοὺς τέσσαρας ἱεροὺς ἀγῶνας, Ὀλύμπια, Πύθια, Νέμεα καὶ Ἴσθμια : Φίλ. 2,438, Δίων Κ 63,8.

περιοδοντία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. εἰδικὸς κλάδος τῆς ὀδοντιατρικῆς ἀσχολούμενος μὲ τὰς νόσους τῶν περὶ τοὺς ὀδόντας μαλθακῶν ἱστῶν.

περιοδοντικός-ή-όν νεώτ. ἰατρ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ περιοδόντιον : **περιοδοντικὴ ἀναισθησία** (ἡ δι' ἐνέσεως ἀναισθητικοῦ τινος φαρμάκου ἐντὸς τοῦ περιοδοντίου νάρκωσις ὀδόντος τινός, πρὸς ἐξαίρεσιν ἢ ἄλλην χειρουργικὴν ἐπέμβασιν), **- περιοδοντικὸν ἀπόστημα** (τὸ περὶ τὸν ὀδόντα σχηματιζόμενον ἀπόστημα).

περιοδόντιον (τὸ) νεώτ. ἀνατ. ὁ μεταξὺ τοῦ ὀδόντος καὶ τοῦ φατνίου του ἀγγειοβριθὴς ἱστός, ὀδοντοπεριόστεον.

περιοδοντῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ φλεγμονὴ τοῦ περιοδοντίου βλ.λ., **ἄ. περιοστῖτις.**

περιοδοντοκλασία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. νόσος τῶν οὔλων, καθ' ἣν ἐκ τοῦ αὐχένος τῶν ὀδόντων ρέει πύον, πυόρροια φατνιακή.

περίοδος (ὁ) μτγν. ὁ περιερχόμενος πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν φρουρῶν, ὁ ἐπιθεωρητὴς τῶν φυλακῶν, ὁ περίπολος : Αἰν.Τακτ.22,3.

περίοδος (ἡ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., δωρ. **πέροδος** ὁδός, δρόμος περί τι, περίδρομος : Ἡρ.7,219 **ἐπὶ δὲ καὶ αὐτόμολοι ἦσαν οἱ ἐξαγγείλαντες τῶν Περσέων τὴν περίοδον,** Θουκ.4,35 οἱ Ἀθηναῖοι **ἐπισπόμενοι περίοδον μὲν αὐτῶν καὶ κύκλωσιν χωρίου**· **2)** βραδὺς περίπατος : Γαλ.17(2),99· **3)** ἐπὶ ὑγρῶν, δίοδος, πέρασμα : Ἀρετ.Χρον.Παθ. 1,10· πρβλ. : Ἀριστλ.Πρ.870a,10· **4)** περιφερής, κυκλοτερὴς ὁδός : Ἡρ.7,223 **βραχύτερος ὁ χῶρος πολλὸν ἤπερ ἡ περίοδός τε καὶ ἀνάβασις**· **5)** ἡ περιφέρεια, ὁ κύκλος, ὁ γῦρος : Ἡρ.1,93 **ἡ μὲν δὴ περίοδος τοῦ σήματός εἰσι στάδιοι ἓξ καὶ δύο πλέθρα,** αὐτ.1,163 **ἡ περίοδος τοῦ τείχεος οὐκ ὀλίγοι στάδιοί εἰσι**· ‖ κ. ἀπολ. : αὐτ. 7,109 **τῶν ἐν μιῇ λίμνη ἐοῦσα τυγχάνει ὡσεὶ τριήκοντα σταδίων μάλιστά κῃ τὴν περίοδον**· **6)** ἐπὶ τῆς γῆς, πίναξ περιέχων τὴν περιφέρειαν τῆς γῆς, ἰχνογραφικὴ εἰκὼν τῆς γῆς, γεωγραφικὸς χάρτης : Ἡρ.4,36 **ὁρέων γῆς περιόδους γράψαντας πολλοὺς** (χώρας τῆς γῆς περιελθόντας καὶ περιγράψαντας), αὐτ.5,49, Ἀριστφ.Νεφ.206 **αὕτη δέ σοι γῆς περίοδος πάσης,** Ἀριστλ.Πολιτ.1262a,19 **τινὲς τῶν τὰς τῆς γῆς περιόδους πραγματευομένων** (βιβλία περιγραφικῆς γεωγραφίας)· **7)** ἡ κυκλικὴ μεταβίβασις πράγματός τινος ἀπὸ ἑνὸς εἰς ἄλλον ἕως οὗ ἐπανέλθῃ εἰς τὸν πρῶτον, ἰδ. ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ τρίποδος, ὃν ἀνελκύσαντες ἐκ τῆς θαλάσσης οἱ Κῷοι ἔπεμψαν εἰς τὸν Θαλῆν, ὁ δὲ Θαλῆς εἰς τὸν Βίαντα, ὁ δὲ εἰς ἄλλον, ἕως οὗ ἦλθε πάλιν εἰς τὸν Θαλῆν : Πλούτ.Σόλ.4 **ἔτι δὲ μᾶλλον εἰς ἀξίωμα καὶ δόξαν αὐτοὺς κατέστησεν ἡ τοῦ τρίποδος περίοδος**· **8)** ἐπὶ χρόνου, κυκλικὴ περιστροφὴ χρόνου, χρονικὸν διάστημα ὡρισμένον : Πίνδ.Ν 11,40 **πάσαις ἐτέων περιόδοις,** Πλάτ.Φαίδ.170Ε **ἐν πολλαῖς χρόνου καὶ μακραῖς περιόδοις,** αὐτ.Φαῖδρ.249Α **τρίτῃ περιόδῳ τῇ χιλιετεῖ,** αὐτ.Πολ.546Β **ἔστι δὲ θείῳ μὲν γεννητῷ περίοδος,** Ἀριστλ.ΖΓ 777b,18, Ἐπίκ.Ἐπιστ.1,27Ü, **- αἱ περίοδοι τοῦ ἔτους, - θερινὴ περίοδος, - ἔχει περιόδους τρέλλας, - διερχόμεθα περίοδον κρίσεως**· ‖ ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἐνιαυτοῦ τῶν Στωϊκῶν χρονικὸν διάστημα ἐπανόδου : Χρύσ.Στωϊκ.2,187 **9)** διάστημα χρόνου περιλαμβάνον τοὺς ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἑλλάδι τελουμένους τέσσαρας μεγάλους γυμνικοὺς ἀγῶνας : Ἐπιγρ. **τὴν περίοδον νικᾶν ἢ ἀνελέσθαι** (νικᾶν εἰς πάντας τοὺς ἀγῶνας), Ἀρρ. Ἐπικτ.3,25,5 **νικώμενος τὴν περίοδον,** Ἀθήν.10,415Α **ἐνίκησε δὲ τὴν περίοδον δεκάκις**· πρβλ. περιοδονίκης· **10)** νεώτ. κ. δημ. **βουλευτικὴ περίοδος** τὸ τετραετὲς διάστημα καθ' ὃ δύναται νὰ νομοθετῇ μία βουλή· ‖ νεώτ. γεωλ. **γεωλογικαὶ περίοδοι** αἱ τέσσαρες μεγάλαι χρονικαὶ διαιρέσεις τῆς ἱστορίας τῆς διαμορφώσεως τῆς γῆς· **11)** ἐν φρ. **ἐκ περιόδου, ἐν περιόδῳ, κατὰ περιόδους** καθ' ὡρισμένα χρονικὰ διαστήματα, κατὰ καιρούς, περιοδικῶς : Πολύβ.2,43,1 **γραμματέα κοινὸν ἐκ περιόδου προχειριζόμεναι** (αἱ πόλεις), Πλούτ.Εὐμ.8 **φυλάττειν ἐν περιόδῳ καὶ παρανυκτερεύειν, - καταλαμβάνεται ὑπὸ μελαγχολίας κατὰ περιόδους**· **12)** ἐπὶ γεγονότων, τὸ περιοδικῶς, καθ' ὡρισμένα χρονικὰ διαστήματα, κατὰ καιροὺς συμβαῖνον : Ἰσοκρ.15,174 **τοιαύτης οὖν ἀεὶ τῆς περιόδου γιγνομένης ἀναγκαῖόν ἐστιν,** Θεόφρ.ΦΑἰτ.1,13,1· **13)** ἐπὶ ἰατρῶν, τακτικὸς προδιαγεγραμμένος τρόπος ζωῆς, ὡρισμένη δίαιτα : Πλάτ.Πολ.407Ε **τὸν μὴ δυνάμενον ἐν τῇ καθεστηκυίᾳ περιόδῳ ζῆν μὴ οἴεσθαι δεῖν θεραπεύειν**· **14)** ἡ ἰατρικὴ ἐπίσκεψις : Λουκ.Ὄνειρ.23 **μακρὰ οἰμώζειν λέγοντα ταῖς ἰατρικαῖς περιόδοις,** Αἰλ.ΖΙ 16,15· ‖ εἰδ. ἡ συνήθης παρὰ Ρωμαίοις πρωϊνὴ ἐπίσκεψις καὶ ἰδ. ἡ τῶν πελατῶν εἰς τοὺς πάτρωνας : Λουκ.Νιγρ.22 **γέρας δὲ τῆς μικρᾶς ταύτης..περιόδου τὸ φορτικὸν ἐκεῖνο δεῖπνον**· **15)** κ. νεώτ. κ. δημ. ἡ ἔμμηνος κάθαρσις γυναικός, τὰ ἔμμηνα : Ἀριστλ.ΖΓ 738a,17 **ἀκριβῶς μὲν οὖν ἡ περίοδος οὐ τέτακται ταῖς γυναιξί, - σταμάτησε ἡ περίοδό της**· **16)** πα-

ροξυσμὸς διαλείποντος πυρετοῦ καὶ τῶν ὁμοίων : Ἱππ.Ἀφ.4,59, Δημ.118 **ὥσπερ περίοδος ἢ καταβολὴ πυρετοῦ ἢ ἄλλου τινὸς κακοῦ,** Λουκ.Φιλοφ.9 **τῶν ἐκ περιόδου πυρετῶν τὰς ἀποπομπάς·** || νεώτ. ἡ φάσις ἀσθενείας, τὸ στάδιον : **ὁ ἀσθενὴς εἰσῆλθεν εἰς τὴν κρίσιμον περίοδον·** **17)** ἡ κύκλῳ διάβασις, διανομὴ ἐδεσμάτων, ἡ περιφορά : Ξεν.ΚΠ 2,2,2 **καὶ ἤρξατο μὲν δὴ ἀπ' ἐμοῦ ὁ μάγειρος τὴν πρώτην περίοδον περιφέρειν** [τὸ πρῶτον φαγητοῦ κυκλοφόρημα]· πρβλ. αὐτ.Συμπ.4,64 **περίοδος λόγων** [κατὰ σειρὰν κύκλῳ ὁμιλία ἑκάστου τῶν ἐν συναναστροφῇ τινι]· **18)** νεώτ.ἀστρον. ὁ χρόνος ὁ ἀπαιτούμενος διὰ τὴν πραγματικὴν ἢ φαινομενικὴν περιφορὰν ἀστέρος τινός, ἡ τροχιά : Ξεν.Ἀπομν.4,7,5 **γνῶναι καὶ τὰς ἀποστάσεις αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ τὰς περιόδους,** Βέττ.Βάλ. 94,20 **ἀστέρος κυκλικὴ περίοδος·** || κτ. πληθ. αἱ τροπαί : Ἱππ.Ἀέρ.19 **ὁκόταν ἐπὶ τὰς θερινὰς ἔλθῃ περιόδους·** **19)** θεώρησις, ἐπισκόπησις : Ἐπίκ.Ἐπιστ.32D **ἡ ἅμα νοήματι περίοδος τῶν κυριωτάτων·** **20)** ρητ. λόγος τελείου νοήματος περιεκτικός, ἔχων πρότασιν καὶ ἀπόδοσιν καὶ μέγεθος εὐσύνοπτον, πρότασις τετορνευμένη, στρογγύλη· Ἀριστλ.Ρητ.1409a,35 «λέξις ἔχουσα ἀρχὴν καὶ τελευτὴν αὐτὴ καθ' αὑτὴν καὶ μέγεθος εὐσύνοπτον» : αὐτ. **δεῖ δὲ τὴν περίοδον καὶ τῇ διανοίᾳ τετελειῶσθαι καὶ μὴ διακόπτεσθαι·** **21)** κ. νεώτ. γραμμ. σύμπλεγμα φράσεων ἐκφράζον πλήρες νόημα· **22)** κ. νεώτ. μουσ. ἄθροισμα δύο ἢ πλειόνων κώλων ἐκφραζόντων ἀπηρτισμένην καὶ τελείαν μελῳδίαν : Ἡφαιστ.Ποιημ.3,5, Ἀριστείδ.Κ 1,14· **23)** ἀγγεῖον χρησιμοποιούμενον κατὰ τὴν χύσιν τοῦ σιδήρου : Ἀριστλ.ἀπ.261· **24)** Ἐπιγρ. τὸ μέρος δι' οὗ τις εἰσέρχεται εἰς τὸν περίβολον ναοῦ, ἡ μπασιά· **25)** Ἐπιγρ. τόπος, χώρα, περιοχή : **περίοδος Καρίας·** **26)** νεώτ. μαθ. τὸ σύνολον τῶν ἀριθμῶν τῶν ἐπαναλαμβανομένων ἐντὸς περιοδικοῦ δεκαδικοῦ ἀριθμοῦ.

περιοδυνῶμαι-άομαι δ.γρ. τοῦ περιωδυνῶ βλ.λ.

περίοιδα ἐπ. παρακ. μτ. σημ. ἐνεστ., ὑπερσυντ. **περιῄδη** μτ. σημ. παρατ., γνωρίζω, ξεύρω καλά : Ἰλ.Κ **ἐπεὶ περίοιδε νοῆσαι·** || μτ. δοτ. εἶμαι ἔμπειρος : Ὀδ.Ρ 317 **καὶ ἴχνεσι γὰρ περιῄδη·** || μτ. αἰτ. πράγμ. κ. γενικ. προσ. γινώσκω τι κάλλιον παντὸς ἄλλου, ὑπερτερῶ κατὰ τὴν γνῶσιν, εἶμαι ἐμπειρότερος : Ἰλ.Ν 728 **τοὔνεκα καὶ βουλῇ ἐθέλεις περιίδμεναι ἄλλων;,** Ὀδ.Γ 244 **ἐπεὶ περίοιδε δίκας ἠδὲ φρόνιν ἄλλων.**

περιοιδαίνω οἰδαίνω, φουσκώνω ὁλόγυρα : Γρηγ. Νύσσ.2,1054C **τῇ ὀργῇ περιοιδαίνει,** αὐτ.1,358E **ἀσκοῦ δίκην περιοιδαίνουσα.**

περιοίδησις-εως (ἡ) [περιοιδῶ] μσν. οἴδησις, πρήξιμο ὁλόγυρα : Μιχ.Μον.ἐν Bl.Στουδ.Θ 197.

περιοιδῶ-έω οἰδαίνω, φουσκώνω ὁλόγυρα, περιοιδαίνω : Ἱππ.Δ 3,82 **ὅταν μὴ ἔχῃ τὸ ἔντερον ὑγρασίην, περὶ τὸν ἀπόπατον περιοιδῆσαν ἀποφράσσει τὰς διεξόδους,** Ἡρόδ.Ἰατρ.π.Ὀρειβ.6, 20,24 **περιοιδούσης τῆς καθ' ὅλον τὸν ὄγκον σαρκός·** **2)** ρηματ.π. περιοίδησις.

περιοίκημα-ατος (τὸ) [περιοικῶ] λεξ. ἀμφ.γρ. γειτονικὴ κατοικία : Θησ.Στεφ.ἐν λ.

περιοικία (ἡ) γλωσσ. ἡ περιοικὶς βλ.λ.3) : Στράβ. 6,1,6 [δ.γρ.], Ἐπιφάν.1,156A **ἐπὶ τῇ τῆς αὐτῆς Ἐλευθεροπόλεως περιοικίᾳ·** **2)** γλωσσ. περιοχή.

περιοίκιον (τὸ) ὁ περὶ οἰκίαν κείμενος χῶρος, περίβολος· Σουΐδ. «ὁ περὶ τὴν οἰκίαν ἢ τὴν ἔπαυλιν τόπος» : Ἰσαῖ.ἀπ.102 **καὶ τὸ περιοίκιον καὶ τὴν οἰκίαν,** Ἀριστείδ.Λόγ.51[27],55 **παρελθὼν εἰς τὸ περιοίκιον·** **2)** Ἁρποκρ. «τὸ ἐνοίκιον».

περιοικίς-ίδος (ἡ) ἀνώμ. θηλ. τοῦ περίοικος, ἡ κύκλῳ κειμένη, κατοικουμένη, ἡ γειτνιάζουσα, ἡ γειτονική : Ἡρ.1,76 **εἷλε δὲ τὰς περιοικίδας αὐτῆς πάσας,** Θουκ.1,9 **οὐκ ἂν οὖν νήσων ἔξω τῶν περιοικίδων . . ἠπειρώτης ὢν ἐκράτει,** Ξεν.Ἑλλ.3,2, 23, Πολύβ.5,8,4 **τάς τε περιοικίδας κώμας πορθεῖν,** Πλούτ.Κάτ.Πρεσβ.1· **2)** ὡς οὐσ. ἡ χώρα ἡ πέριξ πόλεώς τινος, τὰ περίχωρα : Θουκ.2,25 **καὶ τῶν αὐτόθεν ἐκ τῆς περιοικίδος Ἠλείων μάχῃ ἐκράτησαν,** αὐτ.3,16 **αἱ περὶ τὴν Πελοπόννησον τριάκοντα νῆες τῶν Ἀθηναίων τὴν** περιοι**κίδα αὐτῶν πορθοῦσαι·** **3)** ἡ πόλις ἔνθα κατοικοῦσι περίοικοι, δθ. οὐχὶ ἀνεξάρτητος : Ἀριστλ. Πολιτ.1320b,6 **ἀεὶ γάρ τινας ἐκπέμποντες τοῦ δήμου πρὸς τὰς περιοικίδας ποιοῦσιν εὐπόρους,** αὐτ.Ποι.1448a,36, Στράβ.10,2,2 **ὧν αἱ πλεῖσται περιοικίδες γεγόνασιν** [δ.γρ.].

περιοικοδόμημα-ατος (τὸ) [περιοικοδομῶ] Ἐπιγρ. τοῖχος πέριξ ᾠκοδομημένος, περίφραγμα· **2)** κ. κτ. πληθ. αἱ πέριξ οἰκοδομαί : **περιοικοδομήμασιν καὶ ἑτέραις περιφράγμασιν ὅρων ἀποδεικτικοῖς.**

περιοικοδόμησις-εως (ἡ) [περιοικοδομῶ] Ἐπιγρ., δωρ. γενικ. **-ιος,** ἡ περιοικοδομία βλ.λ.

περιοικοδομία (ἡ) Ἐπιγρ. ἡ πέριξ οἰκοδόμησις.

περιοικοδομῶ-έω οἰκοδομῶ πέριξ, κτίζω ὁλόγυρα : Δημ.1274 **τὴν αἱμασιὰν περιῳκοδόμησε ταύτην,** Πολυδ.7,120 **περιοικοδομεῖν θριγκούς, περιβόλους·** || κ. μέσ. : Πολυδ.1,160 **περιοικοδομήσασθαι τεῖχος·** **2)** περικλείω οἰκοδομῶν πέριξ, περιτειχίζω, περιφράσσω : Δημ.1272 **τὸ γὰρ χωρίον τοῦτο περιῳκοδόμησεν ὁ πατὴρ μικροῦ δεῖν πρὶν ἐμὲ γενέσθαι,** αὐτ.1280 **εἰ δ' ὁ πατὴρ ὁ ἐμὸς ἠδίκει περιοικοδομῶν ὑμᾶς,** Πάπ. **περιοικοδομῶ αὐλήν·** || κ. παθ. περικλείομαι διὰ τοίχου, περιφράσσομαι : Θουκ.3,81 **οἱ δέ τινες καὶ περιοικοδομηθέντες ἐν τοῦ Διονύσου τῷ ἱερῷ ἀπέθανον,** Ξεν.ΚΠ 1,4,11 **τεθνηκότα εἶναι ταῦτα ἢ ζῶντα ἐκεῖνα τὰ περιῳκοδομημένα·** || **τὸ περιοικοδομημένον** τόπος διὰ τοίχου περικεκλεισμένος : Ἡρ.7,60 **ταύτην δὲ ποιήσαντες ἄλλους ἐσεβίβαζον ἐς τὸ περιοικοδομημένον·** **3)** ρηματ.π. περιοικοδόμημα, περιοικοδόμησις.

περιοικονομῶ-έω πάπ. διαχειρίζω, διοικῶ, διευθύνω : **π- τὰ περί τινων.**

περίοικος-ον κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ οἰκῶν εἰς τὰ πέριξ : Ἡρ.4,159 **περιταμνόμενοι γῆν πολλὴν οἱ περίοικοι Λίβυες·** || **οἱ περίοικοι** ὡς οὐσ. οἱ γείτονες : Ἡρ.1,166 **ἔφερον τοὺς περιοίκους ἅπαντας,** αὐτ.1,175, Ἔφιππ.5,6 **καὶ περιοίκους εἶναι ταύτῃ** [τῇ χώρᾳ], Διήγ.Ἀχιλλ.1727 **καὶ πάντες οἱ περίοικοι τῶν δύο βασιλείων·** || **ἡ περίοικος** [χώρα] : ΠΔ Γέν.19,25 **κατέστρεψε τὰς πόλεις ταύτας, καὶ πᾶσαν τὴν περίοικον·** || ὁμ. **τὸ περίοικον** ὡς οὐσ. : ΠΔ Βασ.3,7,46 **ἐν τῷ περιοίκῳ τοῦ Ἰορδάνου ἐχώνευσεν αὐτὰ ἐν τῷ πάχει τῆς γῆς·** || κ. κτ. πληθ. **τὰ περίοικα** τὰ περίχωρα : Ἀππ.Μιθριδ.112 **ἐχειρώσατο τὰ περίοικα τῶν βαρβάρων,** Ἡρωδιαν.Ἱστ.6,2,1 **πάντα τε τὰ περίοικα βάρβαρα χειρώσασθαι·** **2)** ἐν Λακωνικῇ, οἱ περίοικοι ὡς οὐσ., οἱ ἐκτὸς τῆς Σπάρτης οἰκοῦντες ἐλεύθεροι κάτοικοι τῆς Λακωνίας, ἐν ἀντιθ. πρὸς τοὺς Σπαρτιάτας καὶ τοὺς εἵλωτας : Ἡρ.6,58 **ἀριθμῷ τῶν περιοίκων ἀναγκαστοὺς ἐς τὸ κῆδος ἰέναι,** αὐτ.9,11, Θουκ.1,101 **ἐν ᾧ καὶ οἱ εἵλωτες αὐτοῖς καὶ τῶν περιοίκων Θουριᾶται·** || κ. ἐν Κρήτῃ : Ἀριστλ.Πολιτ.1271b,30 **διὸ καὶ νῦν οἱ περίοικοι τὸν αὐτὸν τρόπον χρῶνται αὐτοῖς, ὡς κατασκευάσαντος Μίνω πρώτου τὴν τάξιν τῶν νόμων·** || κ. ἐν Ἄργει, ἅ. Ὀρνεᾶται : Ἀριστλ.Πολιτ.1303a,8 **καὶ ἐν Ἄργει τῶν ἐν τῇ ἑβδόμῃ ἀπολομένων ὑπὸ Κλεομένους τοῦ Λάκωνος ἠναγκάσθησαν παραδέξασθαι τῶν περιοίκων τινάς·** || κ. γεν. **ὁ** ἐξηρτημένος, ὁ ὑποτεταγμένος ὁ ὑποτελής : Πλάτ.Πολ.547C **περιοίκους τε καὶ οἰκέτας ἔχοντες,** Ἰσοκρ.4,131 **ἐξὸν . .**

ἅπαντας τοὺς βαρβάρους περιοίκους τῆς Ἑλλάδος καταστῆσαι· **3**) μτγν. γεωγρ. **αἱ περίοικοι** ὡς οὐσ. οἱ κάτοικοι δύο τόπων τῆς γῆς, ὧν τὰ γεωγραφικὰ μήκη διαφέρουσι κατὰ 180ο, καὶ τὰ γεωγραφικὰ πλάτη εἶναι τὰ αὐτά, οἱ κείμενοι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ παραλλήλου καὶ ἐπὶ ἡμιμεσημβρινῶν ὁποτελούντων τὸν αὐτὸν μέγιστον κύκλον, ἀντίθ. ἄντοικοι, ἀντίποδες : Γέμιν.16,1 **περίοικοι δὲ αἱ ἐν τῇ αὐτῇ ζώνῃ κύκλῳ περιοικοῦντες,** Κλεομήδ.1,2.

περιοικῶ-έω [περίοικος] μτ. αἰτ. κατοικῶ πέριξ, πλησίον, εἰς τὴν γειτονίαν : Ἡρ.1,57 **οἱ Κρηστωνιῆται οὐδαμοῖσι τῶν νῦν σφέας περιοικεόντων εἰσὶ ὁμόγλωσσαι,** αὐτ.2,112, Ξεν.Ἀν.5,6,16 **τοὺς περιοικοῦντας τὸν Πόντον,** ΚΔ Λουκ.1,65 **καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περιοικοῦντας αὐτούς·** ‖ κ. ἀπολ. : Ἡρ.5,23 **ὁμιλὸς τε πολλὸς μὲν Ἕλλην περιοικέει,** Λυσ.7,28 **ἀμφατέρωθεν δὲ γείτονες περιοικοῦσι·** ‖ κ. παθ. ἐπὶ θαλασσῶν : Ἀριστλ.Μετ.354a,4 **Ὑρκανία καὶ Κασπία . . περιοικούμεναι κύκλῳ,** Σκύλ.107, Σκύμν.766.

περιοιστικός-ή-όν λεξ. ὁ περιφερτός, κουβαλητός· Φώτ. «φορητός».

περίοιστος-ον (φέρω) Ἐπιγρ. ἐπὶ πολεμικῶν μηχανῶν, ὁ κινητός, ὁ μεταφερόμενος.

περιοίσω μέλλ. τοῦ περιφέρω βλ.λ.

περιοιχνῶ-έω μτγν. ποιῶ θόρυβον πέριξ τινός, περιηχῶ : Ἀγαθοκλ.2 **ὗς . . τῷ σφετέρῳ γρυσμῷ περιοιχνεῦσα τὸν κνυζηθμὸν τοῦ βρέφεος ἀνεπάιστον τοῖσι παριοῦσι ἐτίθει.**

περιοίχομαι Ἐπιγρ. περιέρχομαι.

περιοκέλλω μτγν. ἐπὶ πλοίου, ἐξοκέλλω, πέφτω στὴν ξηρά· ‖ κ. μτφ. περιπίπτω, καταντῶ εἰς κακὴν θέσιν, κατάστασιν : Διόδ.Σ 12,12 **εἰς ἐπιτηδεύσεις χειρίστας περιώκειλαν.**

περιοκωχή [ἡ] Ἡσ. «περιοχή».

περιολισθαίνω [ὄλισθος] κ. νεώτ. περιολισθάνω βλ.λ. : Πλωτῖν.2,2,1.

περιολισθάνω [ὄλισθος] κ. **-αίνω** ὀλισθαίνω εἰς τὰ πλάγια : Ἱππ.Ἄρθρ.47· ‖ ὀλισθαίνω ὁλόγυρα, γλιστρῶ ἐδῶ κι ἐκεῖ, ξεγλιστρῶ : Ἱππ. Ἀρχ.Ἰητρ.22 **περιαλισθάναι τε γὰρ οὐκ ἔχοι ἕδρην,** Ἰώσ.ΠΙ 3,7,10 **ὡς περιολισθάνοι ἀπ᾽ αὐτῶν τὰ λοιπὰ βέλη** [τῶν βυρσῶν], Πλούτ.Μάρκελλ.15 **μέχρις οὗ τῶν ἀνδρῶν ἀπαρριφθέντων καὶ διασφενδονιαθέντων, κενὴ προσπέσοι τοῖς τείχεσιν ἢ περιολίσθοι τῆς λαβῆς ἀνείσης·** ‖ κ. μτφ. : Πλούτ.Ἠθ.1089D **ἡδονὴ περιολισθαίνει εἰς τὸ σῶμα** [δ.γρ.]· **2**) μτφ. ἐκτρέπομαι : Πλωτῖν.2,2,1· **3**) ρηματ.π. περιολίσθησις.

περιολίσθησις-εως [ἡ] [περιολισθάνω] μτγν. κτ. πληθ. ἡ εἰς τὰ πλάγια ὀλίσθησις, τὸ γλίστρημα καὶ πέσιμο : Πλούτ.Κάμ.26 **πολλαχῇ δὲ τῶν ἐπιπεφυκότων τοῖς κρημνοῖς ἀπατριβὰς καὶ περιολισθήσεις τῶν γεωδῶν,** Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.45,24,9 **περιολίσθησις ῥαμμάτων.**

περιολκή [ἡ] [περιέλκω] μτγν. τὸ ἕλκειν ἔξω, ἡ κένωσις, ἡ ἔκκρισις : Ἀρχιγ.π.Ὀρειβ.8,1,1 **πλείονες μὲν οἱ ἀπὸ δείπνου ἔμεται, πλείονες δὲ καὶ αἱ κάτω περιολκαί·** **2**) ἡ μετακίνησις, ὁ ἀντιπερισπασμός : Φιλούμ.π.Ὀρειβ.45,29,17· **3**) ἐν πολέμῳ, ὁ περισπασμός, καθ᾽ ὃν τις διὰ προσποιητῆς προσβολῆς προσπαθεῖ νὰ παρασύρῃ τὴν προσοχὴν τοῦ ἀντιπάλου ἀπὸ τοῦ μέρους τῆς κυρίας προσβολῆς : Ἰώσ.ΑΙ 15,6,6 **στρατείας οὐ κοινωνήσας κατὰ περιολκὰς τῶν Ἀράβων·** **4**) ἐπὶ διανοίας, μανία, παραφροσύνη, τρέλλα : Σιμπλίκ.Ἐπίκτ.128D.

περιόλλυμι Ἐπιγρ. καταστρέφω ὁλοκλήρως, ἐντελῶς : Ἑλλ.Ἐπιγράμμ.336 **ἣν περὶ Ζεὺς ὀλ σει.**

περιομμἄτοποιός-όν μτγν. ὁ παρέχων τινὶ τὴν ὅρασιν τῶν ὀφθαλμῶν : Ἰάμβλ.Πυθ.6,3, **περιομματοποιὸς τῆς ψυχῆς.**

περιομφἄκώδης-ους-ες ὁ ὅλως ἄωρος φαινόμενος : Ἱππ.Ἐπιδ.4,30.

περιόνυξις-εως [ἡ] νεώτ. ἰατρ. φλεγμονὴ τῶν περὶ τὸν ὄνυχα ἱστῶν.

περιονυχίζω μτγν. περικόπτω τοὺς ὄνυχας : ΠΔ Δευτ.21,12 **καὶ ξυρήσεις τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, καὶ περιονυχιεῖς αὐτήν.**

περιοπάζω μτγν. τρέχω κατόπιν τινός, διώκω : Νίκ.Θηρ.356 **θνητοὺς . . κακὸν περὶ γῆρας ὀπάζει,** αὐτ.Ἀλεξ.270.

περιόπλιον [τὸ] νεώτ. τὸ ἐπικαλύπτον τὴν στεφάνην καὶ συνεχόμενον μετὰ τῆς χελιδόνος μέρος τῆς ὁπλῆς τῶν μωνύχων ζῴων.

περίοπτος-ον [περιορῶ] κ. νεώτ. ὁ πανταχόθεν ὁρατός, ὁ κατοφανής, ὁ ἐξέχων, ὁ ὑψηλός : Στράβ.8,6,21 **ἀνατέταται μέντοι ἐνθένδε ἱκανῶς καὶ περίοπτόν ἐστιν** [τὸ ὄρος], Πλούτ.Ἀρατ.53 **τόπον ἐξελόμενοι περίοπτον·** ‖ κ. κτ. πληθ. **τὰ περίοπτα** ὡς οὐσ. τὰ ἔχοντα θέαν, τὰ ὑψηλά : Πλούτ.Λούκ.39 **κατασκοπαὶ περιόπτων·** ‖ κ.ἐπὶ προσ. : Ἰώσ ΠΙ 2,18,4 **περίοπτος ἐπιστὰς τοῖς σώμασι·** πρβλ.Διον.Ἀλ.Συνθ.23· **2**) μτφ. **ὁ περίβλεπτος,** διαπρέπων, θαυμαστός, ἀξιοθαύμαστος : Ἰσοκρ.π.Πολυδ.2,58, Διόδ.Σ 14,1 **ὁ γὰρ τούτων βίος, περίοπτος ὢν διὰ τὴν ἐπιφάνειαν ἐν πᾶσιν,** Πλούτ.Κοϊσ.16 **πολλὰ καὶ περίοπτα τόλμης ἀποδειξάμενος ἔργα,** Ρουφῖν.Ἐπιγρ.ΑΠ 5,26 **τὰ χρύσεα καὶ περίοπτα τῆς πολυθρυλήτου κάλλεα φαντασίης.**

περιόπτως ἐπίρρ. μτγν. ἐνδόξως, λαμπρῶς : Πλούτ.Σύλλ.21 **ἀριστεύων ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ περιόπτως ἔπεσεν,** αὐτ.Μάρκελλ.10 **ἐν Κάνναις περιόπτως ἀγωνισάμενον.**

πέριορα [τὰ] δημ. τὰ ὅρια, τὰ σύνορα : Γρυπ. Σκ.Τερρ.74,2 **κατάνακρ᾽ ἀπὸ τὸ γκρεμνὸ | στὰ πέριορα τοῦ ἀβύσσου.**

περιόρᾶσις-εως [ἡ] μτγν. τὸ περιορᾶν, τὸ βλέπειν ὁλόγυρα, τριγύρω : Κλήμ.Ἀλ.821.

περιοργής-οῦς-ές κ. μσν. ὁ πλήρης ὀργῆς, ὁ λίαν ὠργισμένος, ὁ πολὺ θυμωμένος : Θουκ.4,130 **ὁ δῆμος εὐθὺς ἀναλαβὼν τὰ ὅπλα περιοργὴς ἐχώρει ἐπί τε Πελοποννησίους,** Ἰώσ.ΑΙ 18,8,1, Δίων Κ 39,19 **περιοργῆ γίγνεσθαι,** Φώτ.Βιβλ.475,7 **καὶ πάλιν περιοργὴς ὁ Κωνστάντιος.**

περιοργίζομαι μτγν. ἀποθ. σφοδρῶς ὀργίζομαι, παροργίζομαι, θυμώνω πολύ : Πολύβ.4,4,7 **περιοργισθεὶς ὁ Σκείρων.**

περιοργυιοῦμαι-όομαι μέσ., μτχ. παθ. παρακ. **περιωργυιωμένας,** περιβάλλω μὲ ἀνοικτοὺς βραχίονας, ἐνογκαλίζομαι : Κτησ.ἀπ.57,6 **πάχος, ὅσον δύο ἄνδρες περιωργυιωμένοι περιλάβοιεν** [δύνανται νὰ περιλάβωσι μὲ τὰς ὀργυιάς των].

περιοργῶς ἐπίρρ. κατὰ τρόπον περιοργῆ βλ.λ., μὲ πολλὴν ὀργήν· Ἡσ. «ὑπερεοργόντως· καὶ παρωρμημένως» : Αἰσχ.Ἀγ.216 **παυσανέμου γὰρ θυσίας παρθενίου θ᾽ αἵματος ὀργᾷ περιοργῶς ἐπιθυμεῖν θέμις.**

περιόρθριος-ον μτγν. ἐπὶ χρόνου, ὁ περὶ τὸν ὄρθρον, περὶ τὴν πρωΐαν, ὁ πρωϊνός· ‖ **τὸ περιόρθριον** ὡς οὐσ. ἡ πλησιάζουσα αὐγή, ἡ πρωΐα, τὸ γλυκοχάραγμα : Ἡρωδιαν.Ἱστ.7,4,5 [δ.γρ. περίορθρον].

περίορθρος-ον ὁ περὶ τὸν ὄρθρον, περὶ τὴν πρωΐαν· ‖ τὸ **περίορθρον** ὡς οὐσ. ἡ πλησιάζουσα αὐγή, τὸ γλυκοχάραγμα : Θουκ.2,3 **φυλάξαντες ἔτι νύκτα καὶ αὐτὸ τὸ περίορθρον ἐχώρουν ἐκ τῶν οἰκιῶν ἐπ᾽ αὐτούς,** Ἡρωδιαν.Ἱστ.6, 9,3 **κατὰ τὸ περίορθρον ἀγγειλάντων τινῶν.**

περιόρια [τὰ] Ἡσ. «ἑορτὴ ἐν Κύπρῳ».

περιορίζω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. [ἐ]**περιώ**ρίστηκα, μτχ. παθ. παρακ. **περιωρισμένος,** περικλείω ἐντὸς ὁρίων, θέτω **ὅρια εἴς** τι πανταχό-

θεν, ὁροθετῶ : Πλούτ.'Ηθ.226D, αὐτ.719E ἄνευ τοῦ περιορίζοντος (ἄνευ ὁρίου τινός), - ἡ περιορίζουσα σχῆμά τι γραμμὴ καλεῖται περίμετρος' κ. παθ. : Πλούτ.Καῖσ.58 συνάφαι τὸν κύκλον τοῦτον τῆς ἡγεμονίας τῷ πανταχόθεν 'Ωκεανῷ περιορισθείσης, Λουκ.'Ορχ.37 τούτῳ διαστήματι περιωρίσθω ἡ τοῦ ὀρχηστοῦ πολυμάθεια, - περιορίζονται ἐντὸς χώρου περιφράκτου' **2**) περιγράφω τὰ ὅρια ἑνὸς κτήματος, μιᾶς ἰδιοκτησίας : 'Επιγρ. περιορίζω τὴν χώραν' κ. παθ.:'Επιγρ. ἀπὸ τῶν περιωρισμένων τόπων' **3**) νεώτ. ἐγκλείω, ἐγκαθείργω : τὴν περιώρισαν εἰς μοναστήριον' **4**) παθ.ἐξορίζομαι: Δίων Κ 76,5 ἐν νήσῳ περιορισθείς' **5**) παθ. ἐξαρθροῦμαι : 'Απολλ. Κιτ.1' **6**) μτφ. νεώτ. κ. δημ. θέτω φραγμὸν εἴς τι, περιστέλλω, ἐλαττώνω, μετριάζω.: οἱ πυροσβέσται περιώρισαν τὸ πῦρ εἰς τὸ ὑπόγειον,-περιορίζω τὰ ἔξοδά μου' **7**) νεώτ. κ. δημ. συγκρατῶ τινα παρεκτρεπόμενον, χαλιναγωγῶ, συνετίζω : νὰ περιορίσετε τὰ παιδιά σας, γιατὶ τό'χουν παρακάνει' **8**) μέσ. ἀρκοῦμαι : περιωρίσθη εἰς ἁπλῆν πιστοποίησιν τοῦ γεγονότος - εἰς ἁπλῆν διαμαρτυρίαν' **9**) μσν. δημ. μέσ. γίνομαι ἐκτὸς ἐμαυτοῦ ἐκ τῆς θλίψεως καὶ τῆς ἀθυμίας ἢ ἐνίοτε καὶ ἐκ τῆς μεγάλης χαρᾶς, ἀθυμῶ, στενοχωροῦμαι ἢ παραφέρομαι. γίνομαι ἔξαλλος : 'Ερωτόκρ. 3,24,αὐτ.5,1166 ὅλοι περιωριστήκασι μὲ τσὶ χαρᾶς τὴ ζάλη, ὁ.τραγ. ἡ κόρη περιωρίστη' || μσν.ἐν μτχ. παθ. παρακ. ὁ γινόμενος ἔξω φρενῶν ἐκ λύπης : αὐτ.3,1534 μὲ τὴ λαχτάρα στὴν καρδιὰ στὸ νοῦ περιωρισμένη' **10**) νεώτ. κ. δημ. ἐν μτχ. παθ. παρακ. περιωρισμένος ὁ ὑστερῶν τοῦ κοινοῦ μέτρου, τοῦ μετρίου : περιωρισμένη ἀντίληψις, - περιωρισμένο μυαλό' **11**) νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ θηρίου, συσπειροῦμαι, συμμαζεύομαι : Σολωμ.'Εθν. 'Υμν.32,3 τὸ θηρίο π' ἀνανογιέται πὼς τοῦ λείπουν τὰ μικρά, περιορίζεται, πετιέται, αἷμα ἀνθρώπινο διψᾷ' **12**) ρηματ.π. περιόρισις, περιόρισμα, περιορισμός, περιοριστέος, περιόριστος, περιοριστικός, περιορίσιμος.

περιορίσιμος-ον νεώτ. ὁ δυνάμενος νὰ περιορισθῇ, νὰ περισταλῇ.

περιόρῐσις-εως (ἡ) (περιορίζω) μτγν. ἡ περίκλεισις ἔν τισιν ὁρίοις, ἡ ὁροθέτησις κύκλῳ : Στουδ.Θεόδ.472A τίς ὁ τρόπος τῆς κατὰ τὴν ἑστίαν περιορίσεώς σου;

περιόρισμα-ατος (τὸ) (περιορίζω) σχόλ. κ. λεξ. τὸ δι' ὁρίων ὁριζόμενον, τὸ ὡροθετημένον, ὁ περίκλειστος τόπος : Σχόλ.Πίνδ.Ο 13,62, Φώτ.ἐν λ. οὐροὺς τὰ νεώρια καὶ τὰ περιορίσματα τῶν νηῶν.

περιορισμός (ὁ) (περιορίζω) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ περίκλεισις ἔν τισιν ὁρίοις, ἡ περιόρισις' Διον.'Αλ. Ρωμ.8,75 τὴν ἐξέτασιν τῆς χώρας καὶ περιορισμόν, Πλούτ Νομ.16 ἰδίᾳ κατὰ τοὺς τῶν ἀγρῶν περιορισμούς' **2**) 'Επιγρ. ἡ περιγραφή τινος, οἷον κτήματος : Σκύμν.74 ὁ περιορισμὸς τῆς οἰκουμένης,'Επιγρ. περιορισμὸς τῆς χώρας' **3**) ὅριον, σύνορον : 'Ηρων Γεωμ.4,12' **4**) τὸ δι' ὁρίων ὁριζόμενον, ὁ περίκλειστος τόπος, τὸ περιόρισμα : ΕΜ 228,33' **5**) εἰδ. ἐν τῇ μετρικῇ, διαίρεσις, χωρισμὸς στροφῆς : 'Ηφαιστ.Ποιημ 6 κατὰ περιορισμοὺς ἀνίσους' **6**) μσν. νομ. ἡ ἀειφυγία, ἡ ἐξορία' Σουΐδ. «περιορισμός' ἐξορία» : 'Αρμενόπ.1,3,65' **7**) νεώτ. κ. δημ ἡ ἐγκάθειρξις, τὸ κλείσιμο : ὁ περιορισμὸς εἰς μοναστήριον' **8**) ἡ περιστολή, ἐλάττωσις, μετριασμός : περιορισμὸς τῶν ἐξοπλισμῶν - τῶν δαπανῶν' **9**) νεώτ. ἡ συγκράτησις παρεκτρεπομένου, ἡ χαλιναγώγησις : τὰ παιδιά σου θέλουν περιορισμόν' πρβλ. περιορίζω 7)' **9**) νεώτ. κ. δημ. στρατ. εἶδος ἐλαφρᾶς πειθαρχικῆς ποινῆς ἐπιβαλλομένης εἰς τοὺς στρατιωτικούς διήμερος περιορισμός.

περιοριστικός-ή-όν μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὁ χρησιμεύων, ὅπως ὁρίζῃ, καθορίζῃ, προσδιορίζῃ τι : 'Ασκληπ.Μεταφ.78,25, Κύριλλ.Σκυθ.174B τὸ (μέχρι) ῥητόν, οὐ χρόνου ἐστὶ περιοριστικόν' **2**) ὁ ἱκανὸς νὰ περικλείσῃ, νὰ περιορίσῃ τι : 'Ερμητ.11,18 τοῦ ἀσωμάτου οὐδέν ἐστι περιοριστικόν' **3**) νεώτ. κ. δημ. ὁ κατασταλτικός, ὁ δεσμευτικός : περιοριστικὰ μέτρα' **4**) νεώτ. εἰδ. ἐν τῇ λογικῇ: περιοριστικαὶ κρίσεις (κρίσεις ἐν αἷς ἡ ἔννοια τοῦ κατηγορουμένου περιέχει ἄρνησιν)' || κ. ἐπίρρ. νεώτ. -ῶς.

περιόριστος-ον (περιορίζω) κ. π. Θησ. Στεφ.περιοριστός ὁ κύκλῳ ὡροθετημένος, ὁ περιωρισμένος, ὅθ. ὁ προσδιωρισμένος' 'Ησ. «περιοριστόν' περιγραπτόν».

περιορμίζω προσορμίζω πλοῖον ἐν λιμένι ἢ πέριξ τινός : Δημ.1229 ὃς ἂν μὴ πρὸ τῆς ἕνης καὶ νέας ἐπὶ χῶμα τὴν ναῦν περιορμίσῃ, αὐτ. 1230, Πλούτ.'Αντ.35 οὐ δεξαμένων δὲ τῶν Βρεντεσινῶν τὸν στόλον εἰς Τάραντα περιώρμισεν' || κ. μέσ. ἀγκυροβολῶ, ἀράζω : Θουκ.3,6 περιορμισάμενοι καὶ τὸ πρὸς νότον τῆς πόλεως ἐτείχισαν στρατόπεδα δύο.

περιορμῶ-έω ἀγκυροβολῶ κύκλῳ πρὸς ἀποκλεισμόν, ἀποκλείω διὰ θαλάσσης : Θουκ.4,23 τῆς δὲ νυκτὸς καὶ ἅπασαι περιώρμουν (νῆες), αὐτ.4,26 ἄπορον γὰρ ἐγίγνετο περιορμεῖν, Πολυδ.1,122, Δίων Κ 59,17 ἐν ἑτέροις πλοίοις περιορμοῦντες.

περίορος γῆ (ἡ) μσν. ἡ ἔχουσα πέριξ ὅρους, ὅρια : Εὐστ.'Οδ.1535,49.

περιοροφῶ-όω μσν. στεγάζω τι κύκλῳ δι' ὀροφῆς, σκεπάζω ὁλόγυρα μὲ σκεπαστήν : Φωκ. 'Ιω.'Εκφρ.Παλαιστ.2,30 στοὰ περιοροφοῦσα τὰ τῆς πηγῆς νάματα' κ. παθ. : αὐτ.3,48 ναὸς στοᾷ περιοροφούμενος.

περιορύσσω κ. νεώτ., ἀττ. -ττω, ὀρύσσω, σκάπτω τι κύκλῳ, ὁλόγυρα : 'Ηρ.2,99 ἔξωθεν δὲ αὐτῆς περιορύξαι λίμνην ἐκ τοῦ ποταμοῦ, 'Αριστλ. Πρ.923b,10 π- πρὸς τὰς ῥίζας, Θεόφρ.ΦΑἰτ.7,6,3 τοῦ δὲ σελίνου περιορύξαντες κάτω μέχρι τῶν ῥιζῶν, 'Ιώσ.ΠΙ 7,6,3 κύκλῳ πᾶσαν αὐτὴν περιορύσσουσιν' κ. παθ. : Πλάτ.Κριτί.118C τάφρου κύκλῳ περιορυχθείσης, Διοσκ.1,126 ῥίζης περιορυχθείσης' **2**) σκάπτω τάφρον πέριξ χώρου τινός, περισκάπτω : Πλούτ.Ρωμ.20 τῶν τεχνιτῶν περιορυττόντων τὰ πλησίον' **3**) ἐκσκάπτω πέριξ : Πλούτ.'Αντ.45 τοὺς λίθους περιορυττόντων καὶ μεθιστάντων.

περιορχῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. χρονία φλεγμονὴ τοῦ ὀρώδους χιτῶνος, τοῦ περιβάλλοντος τοὺς ὄρχεις.

περιορχοῦμαι-έομαι μτγν. ὀρχοῦμαι πέριξ, περιχορεύω : Θεόφρ.ΦΙ 9,8,8 τὸν δ' ἕτερον κύκλῳ περιορχεῖσθαι καὶ λέγειν ὡς πλεῖστα περὶ 'Αφροδισίων, Λουκ.'Ορχ.8 οἵ γε περιορχούμενοι διεσώσαντο αὐτῇ τὸν Δία' || κ. μτ. αἰτ. : Καλλ. 'Αρτ.240 περὶ πρύλιν ὠρχήσαντο πρῶτα μὲν ἐν σακέεσιν ἐνόπλιον (ἐν τμήσει).

περιορῶ-άω κ. μσν., παρατ. περιεώρων, Ἰων. περιώρων ('Ηρ.3,118), μέλλ. περιόψομαι, ἀόρ. β' περιεῖδον, παρατ. περιεόρακα κ. παθ. περιῶμμαι, παθ. ἀόρ. α' περιώφθην, βλέπω ὁλόγυρα, περιβλέπω : 'Αριστλ.Μετ.345b,8' κ. παθ. : 'Αριστλ. Μετ.345a,28' κ. ἀπολ. ῥίπτω βλέμματα πέριξ, κοιτάζω ὁλόγυρα : Θεόφρ.Χαρ.25,3 κελεύων πρὸς αὐτὸν στάντας πρῶτον περιιδεῖν' **2**) συνήθ. μτ. μτχ. κατηγορημ. βλέπω τι ἀπαθῶς, παραβλέπω, παραμελῶ, ἀνέχομαι : 'Ηρ.1,89 οὐ περιεῖδαν αὐτὸν ἀναρπασθέντα, αὐτ.3,65 μὴ περιδεῖν τὴν ἡγεμονίην αὖτις ἐς Μήδους περιελθοῦσαν, Σοφ.ΟΤ 1505 μή σφε περιίδῃς πτωχὰς ἀνάνδρους ἐκγενεῖς ἀλωμένας, 'Αριστφ.'Αχ.167 ταυτὶ περὶ

εἶδεθ' αἱ πρυτάνεις πάσχοντά με ἐν τῇ πατρίδι, Θουκ.1,24 **δεόμενοι μὴ σφᾶς περιορᾶν φθειρομένους,** Δημ.246 **ταῦτα περιιδεῖν γιγνόμενα·** ‖ σπαν. ἢ μτχ. παραλείπεται : Ἀριστφ.Νεφ.124 **οὐ περιόψεταί μ' ἄνιππον** [ὄντα]· ‖ ὁμ. ἐν δ. χρ. μτ. ἐνάρθρου μτχ. : Θουκ.4,87 **εἰ ὑμᾶς τοὺς ἐναντιουμένους περιίδοιμεν** [ἐὰν παραβλέψωμεν τὴν ἐναντίωσιν ὑμῶν]· ‖ κ. μτ. ἀπαρφ. : Ἡρ.1,191 **περιιδόντες τοὺς Πέρσας ἐσελθεῖν,** αὐτ.2,63 **τοὺς προπόλους τῆς μητρὸς . . οὐ περιορᾶν παριέναι,** Θουκ.1,35 **ἀπὸ τῆς ὑμετέρας ἀρχῆς δύναμιν προσλαβεῖν περιόψεσθε·** ‖ ἐνίοτε τὸ ἀπαρφ. παραλείπεται : Ἡρ.3,118 **ὁ πυλουρὸς καὶ ὁ ἀγγελιηφόρος οὐ περιώρεον** [αὐτὸν ἐσιέναι], αὐτ.3,155, Θουκ.1,39 **ἡγήσαντο ἡμᾶς οὐ περιόψεσθαι,** Ξεν.Ἑλλ.2,1,9 **ἡ γυνὴ ἔλεγον πρὸς Δαρειαῖον δεινὸν εἶναι εἰ περιόψεται τὴν λίαν ὕβριν τούτου,** Πλάτ.Νόμ.934D **ἐάν τ' οὖν δοῦλον ἐάν τ' οὖν καὶ ἐλεύθερον περιορᾷ·** ‖ σπαν. μτ. γενικ. : Πλούτ.Ἠθ.764D **πρὸς ταῦτα μόνα ἀναπείθει βλέπειν . . τῶν δ' ἄλλων πάντων περιορᾶν,** Πολ.Σοφ.Κυν.20 **π- τοῦ πλείονος βίου·** **3)** μέσ. ἀμελῶ, ἀπέχομαι : Θουκ.2,43 **μὴ περιορᾶσθε τοὺς πολεμικοὺς κινδύνους·** **4)** ἀναμένω, περιμένω : Θουκ.4,71 **ἀμφοτέροις ἐδόκει ἡσυχάσασι τὸ μέλλον περιιδεῖν,** Ἰσοκρ.9,30 **π- εἴ τινες βοηθήσουσιν,** Μηναΐ.12,6 Συνξ. **φανέντα τοῦτον ὁ μέγας περιορᾷ·** **5)** μέσ. ἀγρύπνως παρατηρῶ τὴν πορείαν τῶν πραγμάτων, περιμένω μετὰ προσοχῆς : Θουκ.5,31 **περιορώμενοι ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων·** **6)** μέσ. παραφυλάττω, περιμένω : Θουκ.4,73 **περιορωμένους ὁποτέρων ἡ νίκη ἔσται,** αὐτ.6,93 **μέλλοντες δὲ ἔτι καὶ περιορώμενοι·** κ. μτ. γενικ. : Θουκ.4,124 **τῆς Μένδης περιορώμενοι·** **7)** ἀναλαμβάνω φροντίδα : Ἰώσ.Αἱ 4,2,2· **8)** ρηματ. π. περιόρασις, -τέον, περιοπτέος, περίοπτος.

περίοσμος-ον σχόλ. ὁ ὀσμὴν ἔντονον ἐκπέμπων, ὁ μυρίζων δυνατά, ὁ πολύοσμος, ὁ λίαν εὐώδης : Σχόλ.Ἀριστφ.Πλ.808 **οἴνου περιόσμου.**

περιοστεϊκός-ή-όν νεώτ. ἰατρ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ περιόστεον : **περιοστεϊκὴ δυσπλαστία.**

περιοστεογενής-οῦς-ές· νεώτ. ὁ ἐκ τοῦ περιοστέου προερχόμενος ἢ προκαλούμενος.

περιόστεον [τό] νεώτ. ἀνατ. ἰνῶδες ἐλαστικὸν περίβλημα ἑκάστου ὀστοῦ.

περιόστεος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ περὶ τὰ ὀστᾶ: Γαλ.2,591 **περιόστεος ὑμήν·** **2)** νεώτ. ἀνατ. τὸ **περιόστεον** ὡς οὐσ. βλ.λ.

περιοστῖτις-ιδος [ἡ] νεώτ. ἰατρ. ἡ φλεγμονὴ τοῦ περιοστέου βλ.λ.

περιόστωσις-εως [ἡ] νεώτ. ἰατρ. διόγκωσις τοῦ περιοστέου μετὰ ἢ ἄνευ νεκρώσεως τῶν ἐπιπολαίων πεταλίων τοῦ ὀστοῦ.

περιοσφραίνομαι μτγν. ὀσφραίνομαί τι κύκλῳ, μυρίζω τι ὀλίγυρα : Αἰσώπ.Μῦθ.311 **τῆς δὲ ἄρκτου προσενεγκούσης αὐτῷ τὸ ῥύγχος καὶ περιοσφραινομένης.**

περιοτρύνω μσν. παρακινῶ τινα εἴς τι κύκλῳ, πανταχόθεν, παροτρύνω : Πρόδρ.Γαλ.366.

περιουργοί [οἱ] φιλοπράγμονες : Aug.Civ.D 10,16.

περιουρηθρικός-ή-όν νεώτ. ὁ κείμενος περὶ τὴν οὐρήθραν : **περιουρηθρικὸν ἀπόστημα.**

περιουρηθρῖτις-ιδος [ἡ] νεώτ. ἰατρ. ἡ φλεγμονὴ τῶν περὶ τὴν οὐρήθραν ἱστῶν.

περιουσία [ἡ] [περίειμι] κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. περίσσευμα, πλεόνασμα, ἀφθονία : Ἀριστφ.Νεφ.50 **ἐρίων περιουσίας,** Θουκ.3,13 **ὥστε οὐκ εἰκὸς αὐτοὺς περιουσίαν νεῶν ἔχειν,** Πλάτ.Γοργ.487E **οὐ γὰρ ἄν ποτε αὐτὸ συνεχώρησας σὺ οὔτε σοφίας ἐνδείᾳ οὔτ' αἰσχύνης περιουσίᾳ,** Δημ.353 **τοσαύτῃ περιουσίᾳ χρήσασθαι πονηρίας,** αὐτ.135Ι· **2)** τὸ ὑπόλοιπον, δθ. ὑποστάθμη, κατακάθι : Ἱππ.Καρδ.11· **3)** κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁπολ. τὰ εἰς ἄτομόν τι ἀνήκοντα ὑλικὸ ἀγαθό, τὰ πλούτη, τὰ ὑπάρχοντα, ὁ βιός : Πλάτ.Πολ.554A **καὶ ἀπὸ παντὸς περιουσίαν ποιούμενος,** Δημ.35 **οὐ γὰρ εἰς περιουσίαν ἐπράττετο αὐτοῖς τὰ τῆς πόλεως,** αὐτ.566 **τῆς ἰδίας τρυφῆς ἕνεκα καὶ περιουσίας,** Μέν.382 **στρατεία οὐ φέρει περιουσίαν,** Πολύβ.4,21,1 **ταῦτα δή μοι δοκοῦσιν οἱ πάλαι παρεισαγαγεῖν οὐ τρυφῆς καὶ περιουσίας χάριν,** Καισάρ.Δαπ.ἐν Σάθ.3,15 **νὰ γράφῃ ὅλην τὴν περιουσίαν εἰς βασιλικὸν λογαριασμόν,** Ἀραβ.Μῦθ. χαλ.1,149 **ἐμοιράσαμεν ἐξίσου τὴν πατρικήν μας .. περιουσίαν·** κ. κτ. πληθ. : Ἰσοκρ.11,15· ‖ μτ. προθ. ἀπό, ἐκ, πρός κτλ. : Θουκ.5,103 **τοὺς μὲν ἀπὸ περιουσίας χρωμένους αὐτῇ,** Πλάτ.Θεαίτ. 154E **ἤδη ἂν τὸ λοιπὸν ἐκ περιουσίας ἀλλήλων ἀποπειρώμενοι,** Ἀριστλ.Τοπ.118a.6, Πολύβ.4,38,4 **πρὸς δὲ περιουσίαν μέλι, . . ἀφθόνως ἡμῖν χορηγοῦσι,** Διόδ.Σ 20,59 **ἐκ περιουσίας χρῆσθαι,** Ἀθήν.4,168A **τοὺς μὴ ἔκ τινος περιουσίας ζῶντας·** **4)** ἐπὶ ἀριθμοῦ ἢ δυνάμεως, ὑπεροχή : Θουκ.5,71 **νομίζων τῷ θ' ἑαυτῶν δεξιῷ ἔτι περιουσίαν ἔσεσθαι,** Διόδ.Σ 4,12 **τοσαύτην κεκτῆσθαι περιουσίαν, ὥστε ἐπ' αὐτῆς τῆς μάχης ἀκριβῶς στοχάζεσθαι τοῦ καιροῦ,** Ἰάμβλ.Μυστ.5,23 **περιουσία τῆς δυνάμεως·** **5)** ἡ σωτηρία, ὁ γλυτωμός : Δημ. 365 **τίς οὖν ἡ ταύτης περιουσία τῶν φόβων ἀφῃρημένων ;**

περιουσιάζω κ. μσν. ἐπὶ προσ., ἔχω ἀφθονίαν πράγματός τινος, ἔχω πλέον τοῦ ἀναγκαίου, ἀρκετά : Ἡράκλ.Φιλ.Ἐπιστ.8,3, Φάλ.69,2 **ἐὰν τὰ τῆς πόλεως χαρίζησθε ταῖς νοσφισαμένοις ὡς περιουσιάζοντες·** ‖ μτ. δοτ. ἀφθονῶ εἴς τι : Διον.Ἀλ.6,75 **πολλῇ δὲ τῇ κατὰ θάλατταν δυναστείᾳ περιουσιάζουσαν,** Διόδ.Σ 8,18 **περιουσιάσαι τρυφῇ,** Κράντ.π.Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.11,58 **εὔξαιντό τ' ἂν οἱ πολέμιοι περιουσιάζειν ὑμᾶς πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς·** ‖ εἶμαι ἀφθόνως ἐφωδιασμένος ἔκ τινος : Ἀλκίφρ.2,1 **ἂν μὴ περιουσιάσαι γένηται ὑπὸ σοῦ·** ‖ ὁμ. κ. μέσ. : Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.15 **οὐ περιουσιάζεσθαι πάντως, ἵνα τις εὐεργετικὸς ᾖ, δέοντος,** Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.1,131 **τοῖς ἴσοις περιουσιαζόμενοι,** Εὐστ.33,12 **τιθέμενος ἐν σπουδῇ περιουσιάζεσθαι τοῖσδε μαθηταῖς·** **2)** ἐπὶ πραγμάτων, εὑρίσκομαι ἐν ἀφθονίᾳ, ἀφθονῶ : Ἱππόδ. π.Στοβ.4,1,94 **τὰ ἐν τῇ πόλει περιουσιάζοντα,** Καλλικρ.π.Στοβ.4,28,16 **ὅκα ἐν οἴκῳ καὶ πόλει περιουσιάζῃ** [ὁποτεδήποτε ὑπάρχῃ περίσσευμα]· **3)** ἐπὶ ῥήτορος, ὁμιλῶ διεξοδικῶς, σχοινοτενῶς, πέρα τοῦ δέοντος : Κορνοῦτ.Ρητ.396Η· **4)** διαπρέπω : Διόδ.Σ.ἀπ.550,88· **5)** ρηματ. π. περιουσιασμός, περιουσιαστικός.

περιουσιακός-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. **ὁ ἀνήκων ἢ** ἀναφερόμενος εἰς τὴν περιουσίαν, ὁ τῆς περιουσίας : **περιουσιακὸν δίκαιον** [τὸ τμῆμα τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου τὸ ρυθμίζον τὰς περιουσιακὰς σχέσεις τῶν προσώπων], - **περιουσιακὴ ἀγωγή** [ἡ προστατεύουσα οἱονδήποτε δικαίωμα ἀναφερόμενον εἰς τὴν περιουσίαν], - **περιουσιακὰ ἀδικήματα** [τὰ προσβάλλοντα τὴν περιουσίαν ἐν τῇ φυσικῇ ἢ οἰκονομικῇ αὐτῆς ἐννοίᾳ], - **περιουσιακὴ κατάστασις,** - **περιουσιακὲς δίκες.**

περιουσιασμός [ὁ] [περιουσιάζω] μτγν. ἀφθονία, πλοῦτος, περιουσία, πλῆθος : Γρηγ.Νύσσ. 1,408A **περιουσιασμὸς βασιλέων·** **2)** κατοχή, ἐξουσία, κτῆσις : ΠΔ Ψαλμ.134[135],4 **τὸν Ἰακὼβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ κύριος, Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ.**

περιουσιαστικός-ή-όν μτγν. κ. μσν. **ὁ πλήρης** φιλοφρονήσεων· κ. συγκρ.: Ἀπολλ.Περγ.1· **2)** ἐπὶ ἀστρικῶν ἐπενεργειῶν, ὁ ἐπιφέρων πλοῦτον : Πτολ.

Τετράδ.158 **περιουσιαστικούς, φιλαχρημάτους·** **3)** ἐπὶ πραγμάτων, ὁ εὑρισκόμενος ἐν ἀφθονίᾳ, ὁ ἄφθονος : Εὐστ.Πον.222,32 **τῷ περιουσιαστικῷ πλατυσμῷ·** **4)** ὁ περιττός, ὁ ἀνωφελής : Ἀμμών.Φιλ. εἰς Ἀριστλ.ΑΠρ.37,9.

περιούσιος-ον μτγν. ὁ ἔχων περιουσίαν, ὁ πλούσιος, ὁ **εὐκατάστατος·** Ἡσ. «πλούσιος, πολύς»· **2)** ὁ ἐκλεκτός, ὁ ἀγαπητός : ΠΔ Ἔξ.19,5 **ἔσεσθέ μοι λαὸς περιούσιος ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν,** ΚΔ Τίτ.2,14 **καθαρίσῃ ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον** [Ἰω.Χρύσ. «λαὸν ἐξειλεγμένον οὐδὲν ἔχοντα κοινὸν πρὸς τοὺς λοιπούς»].

περιοφθάλμιος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ περὶ τὸν ὀφθαλμόν : Γαλ.19,436 **χήμωσίς ἐστιν ἔπαρμα τοῦ περιοφθαλμίου ὑμένος·** **2)** νεώτ. **περιοφθάλμιος περιτονία** [ἐπικουρικὸν μόριον τοῦ ὀφθαλμοῦ].

περιόφθαλμος-ον μτγν. κ. νεώτ. δ.γρ. τοῦ περιοφθάλμιος βλ. λ.· **2)** νεώτ. ζωολ. **ὁ περιόφθαλμος** γένος ἰχθύων ἀκανθοπτερυγίων.

περιοφθήσομαι παθ. μέλλ. τοῦ περιορῶ βλ.λ.

περιοχεύς-έως (ὁ) μτγν. ἄγκιστρον, ὄργανον δι' οὗ τις κρατεῖ τι κύκλῳ σφιγκτά : Φίλ. ἐν Ἀρχ. Μαθ.70 περιοχέα **σιδηροῦν.**

περιοχή (ἡ) (περιέχω) κ. νεώτ. κ. δημ. **τὸ** περιέχον, τὸ περιλαμβάνον, **ὁ** περίβολος : Πλούτ.Ἠθ. 1078Β· || περιφέρεια, κύκλος : Θεόφρ.Χρωμ.45 **ἡ ἐκτὸς περιοχή,** Ἐπίκ.Ἐπιστ.37D **περιοχή τις οὐρανοῦ,** Διόδ.Σ 1,91 **τὰς περιοχὰς τῶν σωμάτων,** αὐτ.17,58 **κατὰ τὰς τῶν ἐθνῶν περιοχὰς** [κατὰ τὴν ἔκτασιν αὐτῶν], Πλούτ.Ἠθ.892Ε, Σεκοῦνδ.1 **ὀκατάληπτος περιοχὴ** [ἐπὶ τοῦ κόσμου],-ὁλόκληρος **ἡ περιοχὴ** τῆς **Κορίνθου κατεστράφη ἀπὸ τῶν σεισμῶν·** **2)** ὄγκος, σῶμα : Πλούτ.Λύσ.12 **ἐκείνης τῆς πυροειδοῦς περιοχῆς ἔχων·** **3)** ἔκτασις νοητοῦ τινος ἀντικειμένου, οἷον ἐπιστήμης, τέχνης κτλ. : Πολυβ.11,19,2 **ἐπί τε τὴν περιοχὴν τῆς ὅλης ἐπιβολῆς καὶ πράξεως,** - ἡ περιοχὴ τῶν **εἰκαστικῶν τεχνῶν·** **4)** ἡ συνάθροισις, σύγκέντρωσις : Δαμάσκ.Ἀρχ.88· **5)** τὸ περιεχόμενον ἑνὸς ὡρισμένου πράγματος κτλ. : Κορνοῦτ.Ρητ. 382Η, Ἀλέξ.Ἀφρ. εἰς Ἀριστλ.ΑΠρ.278,11· **6)** ἀνακεφαλαίωσις, **ἐπιτομή,** περίληψις : Ἑρμ.Τρισμ.π. Στοβ.1,41,1, Πρόκλ.Τίμ.1,73 **σύντομος περιοχή·** || τίτλος περιληπτικῶν βιβλίων τοῦ Τίτου Λιβίου· **7)** ἡ περίληψις, **περίκλεισις** ἐντὸς χώρου τινός : **Φίλ.**2,488 **κατὰ περιοχήν τινας,** Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ. 3,101· **8)** μέρος πράγματος περιγραφομένου **ἢ** διὰ σημείων κεχωρισμένου, χωρίον συγγραφέως : Κικ.Ἀττ.13,25,3, ΚΔ Πράξ.8,32 **ἡ δὲ περιοχὴ τῆς γραφῆς ἣν ἀνεγίνωσκεν ἦν αὕτη·** **9)** ἡ θήκη, κ. ἰδ. **ἐπὶ φυτῶν,** τὸ λέπυρον, τὸ **κέλυφος** : Θεόφρ. ΦΑἰτ.1,19,2 **τὰ δὲ καὶ ἀλλήλοις πως** συνημμένα **καὶ κοινὴν περιοχὴν ἔχοντα·** **10)** φραγμός, φρούριον, ὀχύρωμα : ΠΔ Βασ1,22,4 **ὄντος τοῦ Δαυὶδ ἐν τῇ περιοχῇ,** αὐτ.Ψαλμ.30(31),22 **ἐθαυμάστωσε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς·** **11)** ἡ θλῖψις, στενοχώρια· Φώτ.· **12)** ὁ διὰ πολιορκίας ἀποκλεισμός : ΠΔ Ἰερ.19,9 **ἕκαστος τὰς σάρκας τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἔδονται ἐν τῇ περιοχῇ,** αὐτ.Βασ.4,24,10 **ἦλθεν ἡ πόλις ἐν περιοχῇ·** **13)** ἡ περιπέτεια· Φώτ.

περιοχλοῦμαι-έομαι μσν. θλίβομαι, στενοχωροῦμαι : Λίβ.Ροδ.3219 **μὴ ταραχθῇς, περιοχληθῇς, στενάξῃς καὶ θρηνήσῃς καὶ γίνεται συγκρότησις καὶ ἀκούσουν ἐκ τὸ κάστρον.**

περίοχος-ον, αἰολ. τ. **πέρροχος,** βοιωτ. **πέροχος** ὁ ὑπέρτερος, ὁ ὑπερέχων : Σαπφ.92, Κόρινν.2,68.

περιοχοῦμαι-έομαι παθ. διατρέχομαι κατὰ πᾶσαν διεύθυνσιν : Ἀριστλ.Κόσ.397a,25 **ἥ τε γῆ . . περιοχουμένη ζῴοις.**

περιοψία (ἡ) μσν. ἡ ὑπεροψία, οἴησις, **ἀλαζονεία** : Νικόλ.Δαμ.Καίσ.139,29J [διόρθ ὑπεροψίᾳ].

περιπάθεια (ἡ) λεξ., μσν. κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ περιπαθοῦς, ἡ σφοδρὰ ψυχικὴ ταραχή, ἐπιθυμία : Τιμ.Λέξ.,ΚΜανασσ.Χρον.3362 **μετ' οἰμωγῆς, μετὰ βοῆς, μετὰ περιπαθείας.**

περιπαθής-οῦς-ές μτγν., σχόλ. κ. νεώτ. ὁ κατειλημμένος ὑπὸ σφοδροῦ πάθους πρός τι, ὁ ὑπὸ πάθους τεταραγμένος, ὁ μεγάλως τεθλιμμένος : Πολύβ.1,81,1 **περιπαθεῖς γενόμενοι τῇ συμφορᾷ πρὸς μὲν Ἀμίλκαν καὶ τὸν ἕτερον τῶν στρατηγῶν Ἄννωνα,** αὐτ.4,54,3 **οὕτω περιπαθεῖς ἐγένοντο ταῖς ψυχαῖς,** Πλούτ.Ἀρτξ,27 **εἶτ' ἔρωτι τῆς Ἀσπασίας περιπαθὴς γεγονώς,** Ἰώσ.ΑΙ 15,2,7· κ. ἀπολ. : Πλούτ.Κίμ.8 **τὸν Αἰσχύλον περιπαθῆ γενόμενον καὶ βαρέως ἐνεγκόντα χρόνον οὐ πολὺν Ἀθήνησι διαγαγεῖν·** **2)** μτφ. ὁ ἄπληστος, ὁ λαίμαργος : Φανί.Ἱστ.13 **περιπαθὴς ὢν τοῖς ὄψοις·** **3)** ὁ πλήρης πάθους, ὁ ἐμπαθής, ὁ σφοδρός : Λουκ.Ἱστ.Συγγρ.26 **ἐπὶ τέλει τοῦ λόγου δακρύων ἅμα σὺν οἰμωγῇ περιπαθεῖ ἐμέμνητο τῶν πολυτελῶν ἐκείνων δείπνων,** Λογγῖν. Ὕψ.8 **ὅθεν ἥκιστα τῶν ῥητόρων οἱ περιπαθεῖς ἐγκωμιαστικοὶ ἢ ἔμπαλιν οἱ ἐπαινετικοὶ περιπαθεῖς·** κ. συγκρ. : Αἰλ.άπ.123 **ἑταίρα τῶν ἐν τοῖς μίμοις περιπαθεστέρα·** κ. ὑπερθ. : Σχόλ.Ἀπολλ. Ρ 2,257 **ὅρκος περιπαθέστατος·** **4)** ὁ ἐπιφέρων πάθος : Δίων Κ 40,41· κ. ὑπερθ. : αὐτ.76,9 **περιπαθέστατος λόγος.**

περιπάθησις-εως (ἡ) (περιπαθῶ) μτγν. ἡ ἔντασις τοῦ πάθους, σφοδρὸν πάθος : Φίλ.2,26, αὐτ. 2,45 **συγχυθεὶς ὑπὸ τῆς περιπαθήσεως·** **2)** κ. κτ. πληθ. εἰδ. ἐν τῇ ρητορικῇ, ἐκφράσεις συγκινήσεως : Φίλ.1,158.

περιπαθῶ-έω μτγν. ἀμτβ. εὑρίσκομαι ἐν σφοδρᾷ ψυχῆς ταραχῇ, ἐπιθυμῶ τι σφοδρῶς, ἐμπαθῶς : Φίλ.2,176 **ἐφ' οἷς Μωϋσῆς περιπαθήσας ἦν εἰ πρῶτον μὲν πᾶς ὁ λαὸς ἐξαίφνης γεγένηται τυφλός,** Πλούτ.Ἠθ.168D **ἔστιν** ἀνθρώπου μὴ πεπεισμένου **θεοὺς εἶναι λυπουμένου δ' ἄλλως καὶ περιπαθοῦντος ἀπομάξαι δάμνυον,** Κόνων 38,3.

περιπαθῶς ἐπίρρ. μτγν. ἐμπαθῶς, μὲ πάθος : Λουκ.Τίμ.46 **καὶ μὴν ἐλεγεῖά γε ᾄσῃ μάλα περιπαθῶς ὑπὸ ταύτῃ τῇ δικέλλῃ,** Αἰλ.Ζ19,8· || κ. συγκρ. : Πλούτ.Ἠθ 456Α **περιπαθέστερον λέγειν.**

περίπαιγμα-ατος (τὸ) (περιπαίζω) νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ περιπαίζω· **2)** λόγος ἢ πρᾶξις, δι' ὧν περιπαίζει τίς τινα.

περιπαίζω μσν., νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. **περιέπαιξα** κ. δημ. (ἐ)**περίπαιξα,** ἐμπαίζω, περιγελῶ, χλευάζω, κοροϊδεύω : Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ 3,96 **περιπαιζόντων ἀδεῶς ἐξίσου τήν τε Ἀνατολικὴν καὶ Δυτικὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν·** **2)** ρηματ.π. περίπαιγμα, περιπαίκτης, περιπαικτικός, περιπαίχτρα.

περιπαίκτης (ὁ) (περιπαίζω) νεώτ. κ. δημ., θηλ. **-αίκτρια,** δημ. **περιπαίχτρα,** ὁ περιπαίζων, χλευάζων, κοροϊδεύων τινά.

περιπαικτικός-ή-όν νεώτ. ὁ γινόμενος πρὸς ἐμπαιγμόν, χλευασμόν· || ὁ ἀρεσκόμενος ἢ ὁ συνηθίζων νὰ περιπαίζῃ, νὰ χλευάζῃ τοὺς ἄλλους· || κ. ἐπίρρ. **-ῶς** κ. δημ. **-ά.**

περιπαιφάσσω μτγν. ρίπτω πέριξ πολὺ ἄγρια βλέμματα : Κόϊντ.13,72 **ὡς παρδάλιες λιμῷ περιπαιφάσσοντες.**

περιπαίχτρα (ἡ) δημ. θηλ. τοῦ περιπαίκτης βλ.λ., ἡ περιπαίζουσα, ἡ χλευάζουσά τινα· || ἡ ἐξαπατῶσα : Σολωμ.Ἐλ.Πολ.Σχεδίασμα 2,3,6 **κι ἡ περιπαίχτρα σάλπιγγα.**

περιπαίω λεξ. κτυπῶ τι κύκλῳ, πανταχόθεν, κατὰ πᾶσαν διεύθυνσιν· ΕΜ 298,54 «ἁρπάζοντες τὰς βαλάνους,**περιπαίοντες** ἀλλήλους ἐσπάραττον».

περιπάλαξις-**εως** (ἡ) (περιπαλάσσομαι) ἐπὶ ἀτόμων, ἡ σύγκρουσις, ὁ συνδυασμός : Δημόκρ. π. Σιμπλίκ.Οὐρ.609,25 (δ.γρ.), Θεόφρ.Αἰσθ.66 **βούλε-**

ται δὲ σκαληνά **λέγειν ἅπερ παράλλαξιν ἔχει πρὸς ἄλληλα καὶ συμπλοκήν.**

περιπᾰλάσσομαι ἐπὶ ἀτόμων, ἐκτινάσσομαι πέριξ, ἐξακοντίζομαι : Δημόκρ.168 [πιθ. περιπαλαίσεσθαι]· **2)** Ἡσ. «περιπαλαχθῆναι· περιπλακῆ-ναι»]· **3)** ρηματ.π. περιπάλαξις.

περιπάλλομαι μτγν. παθ. πάλλομαι πανταχόθεν, τρέμω δυνατὰ ἐκ φόβου : Ὕμν.Ἰσ.156 **περιπάλλετο δ' ἐν φρεσὶ θάμβος εἰρεσίαν ἀδίκητον .. παπταινοίσαις,** Κόϊντ.10,371 **τρόμῳ θυμὸς περιεπάλλετο,** αὐτ.14,44 **ὑποτρομέουσα φίλῳ περιπάλλετο θυμῷ.**

περίπαμπαν ἐπίρρ. μτγν. ἐπιτετ. τ. τοῦ πάμπαν βλ.λ. : Ὀππ.Κυν.2,348.

περιπαμφᾰνάω ἐπ. μ. κτ. τρίτον πληθ. -όωσιν, περιλάμπω, ἀκτινοβολῶ ὁλόγυρα : Διον.Περ.530 **νῆσοι ἐξείης σποράδες περιπαμφανόωσιν.**

περιπαπταίνω μτγν. περιβλέπω μετὰ φόβου, δειλίας : Μόσχ.4,109 **περὶ δ' ὄμμασιν ἔνθα καὶ ἔνθα παπταίνειν** [ἐν τμήσει]· κ. μτ. αἰτ. : Ἄρατ. 297 **πολλάκις ἐκ νηῶν πέλαγος περιπαπταίνοντες.**

περιπαρηγοροῦμαι-έομαι μσν. παθ. παρηγοροῦμαι ἐντελῶς, παραμυθοῦμαι : Λίβ.Ροδ.1624 **ἀφῆκα τὸ εἶχε εἰς θλῖψίν μου περιεπαρηγορήθην.**

περιπάσσω, ἀττ. -ττω πάσσω, πασπαλίζω τι ὁλόγυρα : Θεόφρ.ΦΙ 9,1,7 **ἄλευρον περιπάττει αὐτῷ πρὸς τὴν πῆξιν,** Ἀλεξ.84,4, Σωτ.1,28 **ἐσπαργάνωσα περιπάσας ὀρίγανον·** || κ. παθ. πασπαλίζομαι : Ἀριστλ.Ζ) 534b,22 **οἱ μύρμηκες ὑπ' ὀριγάνου καὶ θείου περιπαττομένων λείων ἐκλείπουσι τὰς μυρμηκίας,** Γαλ.6,726 **ὀλίγοις ἁλσὶ περιπασθέντες·** **2)** ρηματ.π. περίπαστος.

περίπαστος-ον [περιπάσσω] ὁ πασπαλισμένος ὁλόγυρα : Ἱππ.Ἐντ.Παθ.51 **τεῦτλα περίπαστα,** Ἀρχέστρ.άπ.18,3 **εἶτα χρόνον πολὺν ἕψε χλόη περίπαστον ἐν ἅλμῃ.**

περιπάτημα-ατος [τό] [περιπατῶ] Ἡσ.κ.νεώτ.,δημ. κ. **περπάτημα** κ. **παρπάτημα** ἑρμην. τοῦ διαβήματα βλ.λ.· Ἡσ.· **2)** ἡ πρᾶξις τοῦ περιπατῶ, ἡ βάδισις, ἡ πορεία : **μὲ πονᾶν τὰ πόδια μου ἀπὸ τὸ πολὺ περπάτημα·** **3)** ὁ τρόπος καθ' ὃν περιπατεῖ τις, ἡ περπατησιά : Ἀραβ.Μῦθ.Χαλ.1,10 **ἡ ὁποία ἐχώριζεν ἀπὸ τὲς ἄλλες ἀπὸ τὸ φόρεμα καὶ ἀπὸ τὸ μεγαλοπρεπὲς περιπάτημα.**

περιπάτησις-εως [ἡ] [περιπατῶ] μτγν. τὸ περιπατεῖν καὶ συζητεῖν συνάμα περὶ διαφόρων ἀντικειμένων, ὅθ. φιλοσοφικὴ συνομιλία, ἰδ. διαλογικῶς, κατ' ἐρωταπόκρισιν : Διογ.Λ 7,98, Σέξτ.Ἐμπ. Μαθ.1,74 **οὐδὲ περιπάτησιν παρὰ τὸν περίπατον.**

περιπατητής [ὁ] [περιπατῶ] γλωσσ. κ. νεώτ., δημ. κ. **περπατητής** ὁ περιπατῶν, ὁ περιφερόμενος χάριν ἀναφυχῆς, ὁ κάμνων περίπατον.

περιπᾰτητικός-ή-όν κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν περιπατοῦντα, ὁ τοῦ βαδίζοντος : Ἀλέξ.Ἀφρ.Ψυχ.110,31 **περιπατητικὴ δύναμις·** **2)** ὁ ἔχων τὴν συνήθειαν νὰ περιπατῇ, ἐνῷ διδάσκει ἢ συζητεῖ· || συνήθ. κτ. πληθ. οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Ἀριστοτέλους, κληθέντες οὕτως ἐκ τῶν ἐν τοῖς περιστῴοις τοῦ Λυκείου περιπάτων τοῦ Ἀριστοτέλους, καθ' οὓς ἐδίδασκεν οὗτος, οἷον ὁ Θεόφραστος, ὁ Εὔδημος, ὁ Ἀριστόξενος, ὁ Δικαίαρχος, ὁ Στράτων. : Δημήτρ.Λακ.1055,19, Πλούτ. Ἠθ.1115Α **ὅτι τούτοις τοῖς δόγμασι Πλάτωνος ἐπηκολουθήκασιν Ἀριστοτέλης καὶ Ξενοκράτης καὶ Θεόφραστος, καὶ πάντες οἱ περιπατητικοί,** Λουκ.Ἑρμότ.14 **Περιπατητικοὶ καὶ Ἐπικούρειοι καὶ οἱ τὸν Πλάτωνα ἐπιγραφόμενοι·** || τὰ **περιπατητικά** ὡς οὐσ. τὰ δόγματα αὐτῶν : Ποσειδών.36J, Κικ.Ἀττ.13,19,4· **3)** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν φιλοσοφικὴν σχολὴν τοῦ Ἀριστοτέλους : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.11,179 **ἡ περιπατητικὴ φιλοσοφία** [ἡ τῶν Περιπατητικῶν].

περιπατητικῶς ἐπίρρ., μσν. κ. νεώτ. κατὰ τὸν τρόπον τῶν περιπατητικῶν φιλοσόφων, ὡς οἱ περιπατητικοὶ φιλόσοφοι : Εὐστ.άπ.223,48 **φιλοσοφεῖν, οὐ μὴν περιπατητικῶς ἀναστρέφεσθαι.**

περίπᾰτος [ὁ] κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ περιπατεῖν, βάδισις χάριν ἀναφυχῆς, περιδιάβασμα, σεργιάνι, σουλάτσο : Ξεν.Ἀν.2,4,15 **μετὰ δὲ τὸ δεῖπνον ἔτυχον ἐν περιπάτῳ ὄντες,** Πλάτ.Φαῖδρ.227Α **πορεύομαι δὲ πρὸς περίπατον ἔξω τείχους,** αὐτ.228Β **ἀπειπὼν εἰς περίπατον ᾔει·** || νεώτ. κ. δημ. σύντομος διαδρομὴ εἴτε πεζῇ εἴτε ἐπὶ ὀχήματος, βόλτα : **ἔλα νὰ κάμωμε ἕνα περίπατο μὲ τὸ αὐτοκίνητό μου·** **2)** μτφ. γύμνασις, ἄσκησις : Ἱππ.Ἐπιδ.6,5,5 **ψυχῆς περίπατος φροντὶς ἀνθρώποισιν,** Ἀστυδ.7 **γλώσσης περίπατός ἐστιν ἀδολεσχία·** **3)** τόπος ἔνθα περιπατοῦσιν οἱ ἄνθρωποι χάριν ἀναψυχῆς : Ξεν.Ἀπομν.1,1,10 **πρῷ τε γὰρ εἰς τοὺς περιπάτους καὶ τὰ γυμνάσια ᾔει,** Πλούτ.Λούκ.39 **εἰς παιδιὰν γὰρ ἔγωγε τίθεμαι καὶ οἰκοδομὰς πολυτελεῖς καὶ κατασκευὰς περιπάτων,** αὐτ.Ἀλέξ.7 **Ἀριστοτέλους .. ὑποσκίους περιπάτους, - τὸ Ζάππειον εἶναι ὁ καλύτερος περίπατος τῶν Ἀθηνῶν·** **4)** ὁμιλία, συζήτησις, ἰδ. περὶ φιλοσοφικῶν ζητημάτων : Ἀριστφ.Βάτρ.953 **οὐ σοὶ γὰρ ἔστι περίπατος κάλλιστα περί γε τούτου,** αὐτ.942 **τὸ βάρος ἀφεῖλον ἐπυλλίοις καὶ περιπάτοις,** Βότ. 2,3· || εἰδ. ὀνομασίαι τῆς πρωϊνῆς καὶ ἑσπερινῆς ὁμιλίας, διδασκαλίας τοῦ Ἀριστοτέλους : Γέλλ. 20,5,5 **ἑωθινὸς - δειλινὸς περίπατος·** **5)** ἡ σχολὴ τοῦ Ἀριστοτέλους, ὅστις συνήθιζε νὰ περιπατῇ καὶ νὰ διδάσκῃ τοὺς μαθητάς του ἐν τῷ ἐγγὺς τῶν Ἀθηνῶν Λυκείῳ : Ἐπίκ.άπ.171 **ἀναπεπταμένου τοῦ Πλάτωνος περιπάτου,** Φιλόδ.Ἀκαδ.38Μ **ἔτη ὀκτὼ κατασχὼν τὸν περίπατον·** || ἐν φρ. **οἱ ἐκ** ἢ **ἀπὸ τοῦ περιπάτου** οἱ περιπατητικοὶ φιλόσοφοι, οἱ ὀπαδοὶ τῆς φιλοσοφίας τοῦ Ἀριστοτέλους : Στράβ.13,1,54 **συνέβη δὲ τοῖς ἐκ τῶν περιπάτων τοῖς μὲν πάλαι τοῖς μετὰ Θεοφράστου οὐκ ἔχουσιν ὅλως τὰ βιβλία πλὴν ὀλίγων,** Πλούτ.Ἠθ.1131Ε **οἱ ἀπὸ τοῦ περιπάτου φιλόσοφοι,** Λουκ.Ἀλ.43 **ἀλλὰ ἔν γε τοῖς χρήμασι πρῶτοι ἂν ἡμεῖς εἴημεν οἱ ἐκ τοῦ περιπάτου,** Ἀμμών.Φιλ.Κατ.3,8· **6)** δημ. φρ. **πάει περίπατο** ἐξέλιπεν ἐπὶ ἀπολεσθέντος ἀνεπιστρεπτὶ ἢ καταστραφέντος ἀνεπανορθώτως· **7)** νεώτ. ζωολ. γένος ἀρθροπόδων ἐκ τῶν **περιπατιδῶν.**

περιπάττω ἀττ. ἀντὶ περιπάσσω βλ.λ.

περιπᾰτῶ-έω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἀμτβ., δημ. κ. **περπατῶ** κ. **πορπατῶ** κ. **προπατῶ** κ. **προβατῶ** ὑπάγω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, πεζοπορῶ, περιφέρομαι : Ἀριστφ.Λυσ.709 **θήλεια φρὴν παιεῖ μ' ἄθυμον περιπατεῖν τ' ἄνω κάτω,** αὐτ.Ἱππ.744 **ἐγὼ δὲ περιπατῶν γ' ἀπ' ἐργαστηρίου ἔφοντος ἑτέρου τὴν χύτραν ὑφειλόμην,** Ξεν.Ἀπομν.3,13,5 **σχεδὸν ὅλην τὴν ἡμέραν περιπατεῖς,** Πλάτ.Εὐθ.273Α **εἰσελθόντες δὲ περιεπατείτην ἐν τῷ καταστέγῳ δρόμῳ,** Ἀλεξ.204 **περιπατῶν ἀνδριάς,** Ἐρωτόκρ. 4,718 **μὰ 'πά κι ἐκεῖ σὰν πελελὸ περιπατεῖς καὶ τρέχεις,** Πρόδρ.2,95· **καὶ περιπάτει ἐμπύρετε καὶ δαύλευε τοὺς πάντας,** Ἀραβ.Μῦθ.Χαλ.1,63 **περιπατοῦντες ἔφθασαν εἰς ἕνα λόφον,** Κάλβ.28,2 **ἐπὶ τὴν ἄμμον οὕτω περιπατοῦν οἱ λέοντες ζητοῦντες τὰ κοπάδια, - μπορῶ νὰ περπατῶ δέκα ὧρες τὴν ἡμέραν·** - || μτγν. μέσ. ἐπὶ ὁδοῦ, εἶμαι κατάλληλος διὰ περίπατον : Ἀπολλ.Δύσκ. Συντ.279,19 **περιπατεῖται ἡ ὁδός·** || κ. μτβ. ὁδηγῶ, περνῶ : Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ.3,154 **τοὺς ἄλλους καπικεχαγιάδες μὲ τὰ γελμούμια ἀπὸ τὸ παζάρι νὰ ταὺς περιπατήσουν·** **2)** δημ. βαδίζω, βηματίζω : Σολωμ. ἡ Καταστροφὴ τῶν Ψαρῶν 2 **στῶν Ψαρῶν τὴν ὁλόμαυρη ράχη** | περπα-

τώντας ἡ δόξα μονάχη· 3) νεώτ. κ. δημ. βαδίζω ἔν τινι τόπῳ χάριν ἀναψυχῆς, κάμνω περίπατον, βγαίνω σεργιάνι : **βγῆκα νά περπατήσω λίγο στό Ζάππειο·** 4) ὁμιλῶ, συζητῶ ἐν περιπάτῳ : Πλάτ.'Επιστ.348C **ἔτυχον δ' ἐν τῷ κήπῳ καὶ ἐγώ τότε περιπατῶν,** Διογ.Λ 7,109 **τὸ ἐρωτᾶν καὶ ἀποκρίνεσθαι καὶ περιπατεῖν,** Φιλόστρ.'Απολλ.1,17 **περιπατεῖ ἐς τοὺς ἀκροωμένους·** 5) μτφ. ζῶ (κατά τινα τρόπον), διάγω, συμπεριφέρομαι : ΚΔ Μᾶρκ.7,5 **διατί οὐ περιπατοῦσιν οἱ μαθηταί σου κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων,** αὐτ. Θεσσ.2,3,6 **στέλλεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ ἀτάκτως περιπατοῦντος·** 6) ρηματ.π. περιπάτημα, περιπάτησις, περιπατητής, περιπατητικός.

περιπαύομαι μτγν. παθ. παύομαι, καθησυχάζομαι ὁλόγυρα : 'Αχιλλ.Τάτ.3,5 **τὸ πολὺ τοῦ πνεύματος περιεπέπαυτο.**

περιπαχνοῦμαι-όομαι μτγν. κ. σχόλ. πήζω, παχνοῦμαι πέριξ, ὁλόγυρα : 'Ορφ.Λιθ.52D **πάγῳ περιπαχνωθεῖσα πετροῦται,** Σχόλ.'Απολλ.Ρ 2,736 **κύκλῳ περιπεπάχνωται.**

περιπεζιά (ἡ) 'Ησ. «ταπείνωσις».

περιπεζίδες-ων (αἱ) μτγν. κόσμος, περίθετον στολίδι τοῦ ποδός : Πολυδ.5,99.

περιπέζιος-ον μτγν. ὁ περὶ τὸν πόδα· ‖ **τά περιπέζια** κοσμήματα τοῦ ποδός, περισφύρια : Πολυδ.5,99· 2) μτφ. ὁ πολὺ χαμηλός, ταπεινός, [illegible] 'Ερμεί.'Αλ.Φαῖδρ.102Α, Πρόκλ.Κρατ.69Ι', Σιμ[illegible]'Επίκτ.126D **τοῦ περιπεζίου τῆς ψυχῆς μέρους·** 3) ὁ καταληπτός : Ζωναρ.

περιπεζίως ἐπίρρ. μσν. κατὰ τρόπον κοινόν, συνήθη τοῖς πολλοῖς, χυδαϊστί : Εὐστ.899,56 **ὁ προπετόμενος καὶ περιπεζίως εἰπεῖν προαλής.**

περίπεζος-ον μτγν. ὁ περιπέζιος βλ.λ.· ‖ **τά περίπεζα** ὡς οὐσ.· Πολυδ.7,62 «περίπεζα· παρυφασμένα».

περιπείρω μτγν. διατρυπῶ καὶ περῶ τι περί τι, σουβλίζω· Σουΐδ. «περιπείρει· περικεντεῖ», Πλούτ. Γάλβ.27 **περιπείραντα περὶ λόγχην** (τὴν κεφαλὴν τοῦ Γάλβα)· ‖ ἐμπήγω, καρφώνω : 'Ιω Χρυσ. 3,85Α **ἑαυτῷ τὸ ξίφος περιέπειρε·** ‖ κ. παθ. διατρυπῶμαι, σουβλίζομαι : Διόδ.Σ 16,80 **τοῖς τῶν συμμάχων ξίφεσι καὶ λόγχαις περιπειρόμενοι,** αὐτ.19,80 **τινά μὲν αὐτῶν περιεπείροντο τῷ φιλοτεχνηθέντι χάρακι,** Λουκ.'Ονειρ.2 **κρέα περιπεπαρμένα τοῖς ὀβελοῖς,** Αἰλ.ΖΙ 7,48 **σκόλοπι βιαίῳ περιπαρείς·** 2) μτφ. διαπερῶ : ΚΔ Τιμ.1,6,10 **ἑαυτούς περιέπειρον ὀδύναις πολλαῖς·** 3) μέσ.μτφ. ἐμπίπτω, ἐμπλέκομαι, μπερδεύομαι : Φιλ.1,672 **δυσαναπορεύτοις βαράθροις περιπαρέντες,** αὐτ.2,411 **δίκτυα, αἷς ἀνάγκη περιπείρεσθαι τοὺς ἀπροόπτως ἔχοντας·** πρβλ. Βέττ.Βάλ.250,11· 4) παθ. ἐμβάλλομαι, χώνομαι : Αἰλ.ΖΙ 15,10 **ἄγκιστρα περιπαρέντα τοῖς ἰχθύσι,** Λιβάν.Προγ.12,2 **ὀδόντες τῇ δειρῇ περιπείρονται.**

περιπέλομαι π. 'Ομ. ἐν μτχ. ἀορ. β' **περιπλόμενος** μτ. αἰτ. ἐπὶ τόπου, κινοῦμαι κύκλῳ τινός, ὁλόγυρα : 'Ιλ.Σ 220 **ἄστυ περιπλομένων δηΐων ὕπο θυμοραϊστέων** (τῶν περικυκλούντων τὴν πόλιν καταστροφέων τῆς ζωῆς ἐχθρῶν)· πρβλ.'Απολλ.Ρ 3,1159 **τάς δ' οὔτι περιπλομένας ἐνόησε·** ‖ κ. ἐπὶ πραγμάτων : Πέρσ.ΑΠ 6,272 **μίτραν μαστοῖς σφιγκτὰ περιπλομέναν·** 2) ἐπὶ χρόνου, παρέρχομαι καὶ ἐκ νέου ἄρχομαι νὰ κυκλοφορῶ, περιστρέφομαι : 'Ιλ.Ψ 833 **ἕξει μιν πέντε περιπλομένους ἐνιαυτούς χρεώμενος,** 'Οδ.Λ 248 **περιπλομένου δ' ἐνιαυτοῦ τέξεις ἀγλαά τέκνα,** 'Ησίοδ.'Εργ.386 **αὖτις δὲ περιπλομένου ἐνιαυτοῦ φαίνονται τὰ πρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου·** 3) εἶμαι ὑπέρτερος, ἀνώτερός τινος, ὑπερτερῶ, νικῶ : 'Απολλ.Ρ 3,130.

περίπεμπτος-ον ὁ περιπεμφθείς, ὁ πρὸς ὅλα τὰ μέρη σταλείς : Αἰσχ.'Αγ.87 **τίνος ἀγγελίας πειθοῖ περίπεμπτα θυοσκεῖς;** (Βερναρδ.Γρ. «τίνι ἀγγελίᾳ πειθομένη (ποίαν ἀγγελίαν μαθοῦσα) στέλλεις πανταχοῦ εἰς τοὺς ναοὺς θυσίας;»).

περιπέμπω πέμπω τινὰ πρὸς πάσας τὰς κατευθύνσεις, στέλλω πανταχοῦ, ἐδῶ κι ἐκεῖ, ὁλόγυρα : 'Ηρ.8,7 **τῶν νεῶν . . διηκοσίας περιέπεμπον ἔξωθεν Σκιάθου,** Θουκ.4,86· κ. παθ. : αὐτ.5,3 **αἱ νῆες . . αἱ εἰς τὸν λιμένα περιπεμφθεῖσαι,** Πλούτ.Φιλ. 6, αὐτ.Κράσσ.10, Μάλχ.'Ιστ.256· ‖ πέμπω πέριξ, εἰς πολλὰ ὡρισμένα μέρη, μ. τὸ παθ. : 'Ηρ.1,48 **ὡς δὲ καὶ ὦλλοι οἱ περιπεμφθέντες παρῆσαν.**

περίπεμψις-εως (ἡ) μτγν. ἀποστολὴ πρὸς πάσας τὰς κατευθύνσεις, πέριξ : Δίων Κ 56,14 (ἀμφ.).

περιπεπλεγμένως σχόλ. περιπλέγδην βλ.λ. : Σχόλ.'Οππ.'Αλ.2,376· 2) Σουΐδ. «σπειρηδόν».

περιπέπληκα 'Ησ. «περιπεπόληκα, περιπέπληγμαι».

περίπεπλος (ὁ) μσν. περιβόλαιον βλ.λ.1) : Θεοφύλ.Σ 2,3,6 **τῶν σεβασμίων περιπέπλων γυμνώσας.**

περίπεπτος-ον 'Ησ. ὁ ἐφημένος πέριξ· ὅθ. μτφ. ὁ ἐπικεκολυμμένος· 'Ησ.

περιπέσσω κ. μσν., ἀττ. -ττω ἰδ. ἐπὶ ἄρτου, ὀπτῶ καλῶς ἕως οὗ σκληρυνθῇ πανταχόθεν, ἕως οὗ σχηματίσῃ ὁλόγυρα ἐπίπαγον, κόραν· μ. ἐν μτφ. χρ. περικαλύπτω, συγκαλύπτω, σκέπω : 'Αριστφ. Πλ.159 **ὀνόματι περιπέττουσι τὴν μοχθηρίαν** (σχόλ. «δι' ὀνόματος ἑτέρου περικαλύπτουσι τὴν τοῦ ἀργυρίου ἐπιθυμίαν, τὴν βδελυρίαν καὶ τὴν κακίαν αὐτῶν»), αὐτ.ἀπ.321, Βάτ.7,6 **πεπλασμένως τὸ πρᾶγμα περιπέσσειν·** ‖ φρ. **περιπέσσω ἀβλαβῶς** περικαλύπτω ἄνευ βλάβης : Πλούτ.Μάρ. 37 **δασὴ** (ὕλη) **κούφη καὶ περιπέσσειν ἀβλαβῶς δυναμένη,** Σωζομ.6,26 **ἀγωγήν σεμνότητι καὶ ἀκριβείᾳ πλείονι τὴν καινότητα περιπέττουσαν,** Θεοφύλ.Σ 'Ιστ.43C· ‖ ἐν τῷ παθ. τ. περικαλύπτομαι, ἀμφιέννυμαι, ἐνδύομαι : Κωμ.'Αδέσπ.338 (ἄνδρες) **χλανίσι διαφανέσι περιπεπεμμένοι·** ‖ κ. μτφ. : Ξεν.Οἰκ.1,20 **λῦπαι ἡδοναῖς περιπεπεμμέναι,** Πλάτ.Νόμ.886Ε **λόγοισιν εὖ πως εἰς τὸ πιθανὸν περιπεπεμμένα·** 2) **περιπέσσομαι ῥηματίοις** διὰ κομψῶν, κολακευτικῶν λόγων ἐξαπατῶμαι : 'Αριστφ.Σφ.668 **αὐτοὺς ἄρχειν αἱρεῖ σαυτοῦ, τούτοις τοῖς ῥηματίοις περιπεφθείς.**

περιπετάδην ἐπίρρ. μσν. ἐκτεταμένως, ξαπλωτά, ὁλόγυρα· ὅθ. μτφ. ἐν ἐκτάσει : Τζέτζ.'Εξήγ.'Ιλ. 4,20 **παρασποράδην καὶ περιπετάδην . . ἀλλ' οὐ κατατμήδην καὶ συλλήβδην ἐξηγήσατο.**

περιπεταλῶ-όω γλωσσ. καλύπτω ἐπιφάνειάν τινα, σκεπάζω διὰ πλακῶν, ἰδ. μεταλλίνων.

περιπετάννυμι κ. περιπεταννύω (Ξεν.Οἰκ.19,18), παθ. παρακ. περιπέπταμαι (Θεόκρ.1,55), μτχ.κ. **περιπεπετασμένος** (Διόδ.Σ 31,8), ἁπλῶ τι κύκλῳ ἐπί τινος, ἐκτείνω περί τι(να), περικαλύπτω : Εὐρ.'Ελ.628 **ἔλαβον ἀσμένα πόσιν ἐμὸν . . περὶ τ' ἐπέτασα χέρα,** Θεόπομπ.Κωμ.37 **τηνδὶ περιζωσάμενος ᾤαν λουτρίδα κατάδεσμον ἥβης περιπέτασον,** Διοσκ. 5,75· ‖ κ. παθ περικαλύπτομαι, καλύπτομαι διά τινος : Θεόκρ.1,55 **ἀμφὶ δέπας περιπέπταται ὑγρὸς ἄκανθος,** 'Απολλ.Ρ 1,1036, Κόϊντ.7,333, Διόδ. Σ 31,8 **φορεῖον χρυσοῦν περιπεπετασμένον πορφύραν·** ‖ ἁπλῶ, κατευθύνω τι πρὸς πᾶσαν διεύθυνσιν : Ξεν.Οἰκ.19,18 **περιπεταννύουσα δὲ** (ἡ ἄμπελος) **τὰ οἴναρα·** ‖ ἁπλώνω, ξεδιπλώνω : Αἰσχίν.3,76 **φοινικίδας περιεπέτασε.**

περιπέτασμα-ατος (τό) 'Επιγρ. κ. μσν. τὸ πέριξ τινὸς ἐφαπλούμενον, ὀθόνη, κάλυμμα, παραπέτασμα : 'Επιγρ.,'Ιώσ.ΑΙ 12,7,6 **ἀπήρτησε δὲ καὶ τὰ περιπετάσματα τῶν θυρῶν,** Πλούτ.Πομπ.24 (δ.ἀνάγν.), Πορφ.'Αντρ.24,9 **ἱσταμένης τῆς μεσημβρίας ἐν τοῖς ναοῖς τῶν θεῶν τὰ περιπετάσματα ἕλκουσιν,** Εὐστ.722,32· ‖ κ. μτφ. : αὐτ.763,1 **σεμνότητος περιπέτασμα.**

περιπεταστός-ή-όν ὁ ἐξηπλωμένος ἐπί τινος πέριξ, ὁλόγυρα, ἀνοικτός· ὅθ. περιπεταστὸν (φίλημα) φίλημα δι' ἀνοικτῶν χειλέων, περιπαθές, λάγνον: 'Αριστφ.'Αχ.1201 φιλήσατόν με μαλθακῶς, ὦ χρυσίω, τὸ περιπεταστὸν κἀπιμανδαλωτόν.

περιπέτεια (ἡ) (περιπετής) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. περιστροφή, ἀνσστροφή, μεταβολή, ἀναποδογύρισμα τῆς κρατούσης, τῆς κανονικῆς τάξεως : 'Αριστλ.Ζί 590b,13 οἱ δὲ κάραβοι κρατοῦσι μὲν τῶν μεγάλων ἰχθύων καί τις συμβαίνει περιπέτεια τούτων ἐνίοις· 2) αἰφνίδιος, ἀπρόοπτος μεταστροφή, μεταβολή τῆς τύχης ἢ τῆς καταστάσεως τοῦ ἀνθρώπου, ἐπί τε καλοῦ καί κακοῦ, ὅθ. αἰφνίδιος εὐτυχία ἢ δυστυχία : αὐτ.Ρητ.1371b,10· || ἰδ. αἰφνίδιος μεταβολὴ ἐκ τοῦ καλοῦ εἰς τὸ κακόν : Πολύβ.1,13,11 περιπετείας μείζους τῶν ἐν τῷ προειρημένῳ πολέμῳ συμβάντων· || σπανιώτ. ἐκ τοῦ κακοῦ εἰς τὸ καλόν : αὐτ.21,26,16, Διόδ.Σ 4,43 τοῖς ἐπιγιγνομένοις παραδοσίμου γεγενημένης τῆς περιπετείας· 3) μτγν., νεώτ. κ. δημ. συμβὰν ἀπρόοπτον, ἀπροσδόκητον, ἐξερχόμενον τῶν ὁρίων τοῦ συνήθους καὶ αυνεπαγόμενον κινδύνους ἢ συγκινήσεις ἢ ταλαιπωρίας : Πολύβ.9,12,6 τά . . ἐν τοῖς πολεμικοῖς συμβαίνοντα . . περιπετείας . . καὶ συγκυρήσεις (ἁρμόζει λέγειν μᾶλλον), αὐτ.38, 9,2, Διόδ.Σ 3,57 τοὺς δὲ ὄχλους θαυμάσαντας τὴν περιπέτειαν, Παπαντ.'Αγ.'Ορ.15 οἱ φίλοι τῆς περιπέτειας ἐπιχειροῦν . . νὰ κάμουν μὲ βάρκα τὸ γῦρο, - αἱ περιπέτειαι τοῦ 'Οδυσσέως - τοῦ ταξιδίου, - εἴχαμε πολλὲς περιπέτειες στὸ τελευταῖο ταξίδι, - ἐρωτικὴ περιπέτεια (σύνδεσμος ἐρωτικὸς ἀπρόοπτος ἢ βραχυτάτης διαρκείας)· 4) μτγν. κ. νεώτ. ἀπρόοπτον ἀτύχημα, ἀπροσδόκητον πάθημα, συμφορά : Διον.'Αλ.Ρωμ.2,6 μεγάλαι καὶ δειναὶ περιπέτειαι, Πλούτ.Νικ.21 αἱ περιπέτειαι τοῦ 'Ελληνικοῦ 'Εθνους ὑπῆρξαν τραγικαί, - αἱ περιπέτειαι τῶν ἐξερευνητῶν τῶν πόλων· 5) εἰδ. ἐν τῷ ἀρχαίῳ δράματι, ἡ αἰφνίδιος ἀναστροφὴ τῶν περιστάσεων, περὶ ἣν περιστρέφεται ἡ τῆς τραγῳδίας πλοκή, οἷα ἡ ὑπὸ τοῦ Οἰδίποδος ἀνακάλυψις τῆς καταγωγῆς του· 'Αριστλ.Ποιητ.1452a,22 «ἡ εἰς τὸ ἐναντίον τῶν πραττομένων μεταβολὴ . . καὶ τοῦτο δὲ ὥσπερ λέγομεν κατὰ τὸ εἰκὸς ἢ ἀναγκαῖον»· 6) μτγν. πλοκή, ὑπόθεσις δραματικοῦ ἔργου· Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.3, 3 «οὐκ ἄλλο τι καλοῦντες ὑπόθεσιν ἢ τὴν τοῦ δράματος περιπέτειαν»· 7) ὁμ. μτγν. περιπέτεια τοῦ λόγου ἡ ποικίλη ἀνάπτυξις τοῦ λόγου, ἡ πολλαπλῆ διατύπωσις τῶν ἐπιχειρημάτων : 'Ολυμπ. Μετ.98,12, αὐτ.274,28· || ὁμ. περιπέτεια τοῦ λόγου ἐπὶ κοινῶν ἐκφράσεων προκαλουσῶν ἐντύπωσιν : Φιλοδ.Ποιημ.5,33.

περιπετειώδης-ους-ες νεώτ. ὁ πλήρης περιπετειῶν βλ.λ 3 κ. 4) : περιπετειώδης βίος, - ταξίδιον, - ἐπεισόδιον περιπετειῶδες.

περιπετής-οῦς-ές (περιπίπτω) ὁ ἐπί τινος πίπτων καὶ περικαλύπτων αὐτὸ διὰ τοῦ σώματός του, ὁ περιβάλλων, ὁ περιπτυσσόμενος : Σοφ.'Αντ.1223 τὸν δ' ἀμφὶ μέσσῃ περιπετῆ προσκείμενον· 2) ἐν παθ. σημ. ὁ περιβεβλημένος, ἐντετυλιγμένος, κεκαλυμμένος ὁλόγυρα διά τινος περιβλήματος : Αἰσχ.'Αγ.233 ὕπερθε βωμοῦ πέπλοισι περιπετῆ παντὶ θυμῷ προνωπῆ λαβεῖν ἀέρδην· || ξίφος περιπετὲς τὸ ὑπό τινος σώματος περικαλυφθέν : Σοφ.Αἴ 907 ἐν γάρ οἱ χθονὶ πηκτὸν τόδ' ἔγχος περιπετὲς κατηγορεῖ (Βερναρδ.Γρ. «τό· ἐν τῇ γῇ ὑπ' αὐτοῦ ἐμπεπηγὸς τόδε ξίφος, ᾧ περιπέπτωκε σημαίνει τόδε (ὅτι αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ ἀπέθανε)»· 3) ὁ ἐμπίπτων εἴς τι, μεταπίπτων, κατανιῶν εἴς τινα κατάστασιν : Δημ.1490 μή με καταστήσῃς ἀηδεῖ καὶ δεινῷ μηδενὶ περιπετῆ, 'Ερμογ.Στασ.1 περιπετεῖς τοῖς ἑαυτῶν λόγοις· || μτγν. φρ. περιπετὴς γίγνομαι περιπίπτω, ἐμπίπτω εἴς τι : Πλούτ.Πομπ.62 ἐδέησε διώκων τοῖς σταυροῖς καὶ τοῖς ὀρύγμασι περιπετὴς γενέσθαι, αὐτ.Κικ.42, 'Ιάμβλ.Πυθ.384 περιπετῆ γενόμενον τῷ τῆς φθειριάσεως πάθει· || αὐτὸς ἐμαυτῷ περιπετὴς γίγνομαι γίγνομαι αἴτιος τῆς πτώσεώς μου : αὐτ. Φωκ.33 καταληφόμενος αὐτὴν ἑαυτῇ περιπετῆ γενομένην· || περιπετής εἰμί τινι ἐμπίπτω, ἐμπλέκομαι, περιπλέκομαι, ἔχω τὸ δυστύχημα νὰ περιπλοκῶ : Λουκ.Ψευδολ.1 ὅτι μάλιστα λυπήσειν ἔμελλε τοὺς περιπετεῖς ἐσομένους τῇ χολῇ τῶν ἰάμβων αὐτοῦ· || περιπετῆ ποιῶ τινα ἐμαυτῷ καθιστῶ τινα ὑποχείριόν μου . Πλούτ.Μάρκ.26 ποιεῖν ἔτι μᾶλλον αὐτοῖς περιπετεῖς τοὺς πολεμίους· || περιπετὴς τῇ αἰτίᾳ γίγνομαι δίδω λαβὴν πρὸς κατηγορίαν, θεωροῦμαι αἴτιος κακοῦ τινος : αὐτ.ΓΓράκχ.10 μὴ περιπετὴς τῇ αἰτίᾳ τοῦ φόνου ζητουμένου γένηται· 4) ὁ αἰφνιδίως μεταβαλλόμενος, μεταπίπτων ἀπὸ δυστυχίας εἰς εὐτυχίαν καὶ τοὐναντίον, εὐμετάβολος, ὅθ. ἀκροσφαλής : 'Ηρ.8,20 περιπετέα ἐποιήσαντο σφίσι . . τὰ πρήγματα (κατέστησαν τὴν θέσιν των ἀκροσφαλῆ), Εὐρ.'Ανδ.982 ἐπειδὴ περιπετεῖς ἔχεις τύχας (Βερναρδ.Γρ. «ἐπειδὴ ἔχεις τύχας εὐεπιφόρους εἰς τοὐναντίον, ἐπειδὴ περιέπεσες εἰς δυστυχίαν»)· 5) Λεξ.Ρητ.296,19 «περιπετῆ· τὰ πρὸς τύχην καὶ αὐτομάτως καὶ ὡς ἔτυχε γινόμενα».

περιπετικός-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς περιπετείας, ἀτυχήματα, κακοτυχίας : Κορνοῦτ.Ρητ.363Η περιπετικαὶ διηγήσεις.

περιπέτομαι κ. μσν. κ. περιπέταμαι (κῶδ.'Αριστλ. Ζί 609a,14), πέτομαι, πετῶ πέριξ, πτερυγίζω ἐδῶ κι ἐκεῖ : 'Αριστφ.'Ορν.165 μὴ περιπέτεσθε πανταχῇ κεχηνότες, Φώτ.Βιβλ.400,34 κόρακες περιπετόμενοι· κ. μτ. αἰτ. : αὐτ.1721 περιπέτεσθε μάκαρα μάκαρι σὺν τύχᾳ, 'Αντωνῖν.Λιβ.16,3 περιεπέτετο τὰ οἰκία, Λουκ.'Αλκ.1 περιπέτεσθαι τὰ πελάγη ζητοῦσα ἐκεῖνον· 2) μτφ. ἐνοχλῶ ἱπτάμενος περί τι, ἀπασχολῶ, ζαλίζω : αὐτ.'Ιστ.Συγγρ.1 τοῦ Περσέως ἔτι σὺν τῇ Μεδούσῃ τὴν ἑκάστου γνώμην περιπετομένου.

περιπετρίζομαι 'Ησ. «περικρούομαι».

περίπετρος-ον 'Ησ. «περιβεβλημένος ὑπὸ βράχων ἢ πανταχόθεν ἐξέχων».

περιπέττω ἀττ. τ. τοῦ περιπέσσω βλ.λ.

περιπευκής-οῦς-ές (πεύκη) ἐπ. ὁ λίαν πικρός, ὅθ.· μτφ. ὁ λίαν ὀδυνηρός· πρβλ. 'Ησ.«περιπευκές· περισσῶς πικρόν, διὰ τὸ χρίεσθαι· πικρὰ γὰρ ἡ πεύκη» : 'Ιλ.Λ 845 ἔνθα μιν ἐκτανύσας ἐκ μηροῦ τάμνε μαχαίρῃ ὀξὺ βέλος περιπευκές.

περιπεφρασμένως ἐπίρρ. (ἐκ μτχ. παθ. παρακ. τοῦ περιφράζομαι) 'Ησ. «περιφραδέως».

περιπεφυλαγμένως ἐπίρρ. (ἐκ μτχ. παθ. παρακ. τοῦ περιφυλάσσω) μετὰ πλείστης προφυλάξεως· 'Ερωτιαν. ἐν λ. ἀνακῶς (κῶδ. περιφυλ-).

περιπηγής-οῦς-ές μτγν. ὁ πέριξ ἢ ἐπί τινος πεπηγμένος, παγωμένος, μτ. δοτ. : Νίκ.'Αλεξ.107 γεραίης λιβάνοιο χύσιν περιπηγέα θάμνοις.

περιπήγις 'Ησ. «πόρνος, μάχλος» (πιθ. περιπυγίς).

περίπηγμα-ατος (τὸ) μτγν. τεμάχιον ξύλου ἐστερεωμένον, συνηρμοσμένον πέριξ : Φίλ.Μηχ. Βελοπ.78,15, 'Ηρων Βελοπ.82,12 καὶ συνδήσαντες ἀμφότερα ἑνὶ περιπήγματι διὰ κανόνων.

περιπήγνυμι μτγν. κ. περιπηγνύω (Πλούτ.'Ηθ. 433B), γ' πληθ. προστ. περιπησσέσθωσαν ('Απολλδ. Δαμ.Πολιορκ.173,13), παρακ. περιπέπηγα (Ξεν.'Αν 4,5,14), πήγνυμι πέριξ, καρφώνω ὁλόγυρα, ὅθ. σχηματίζω φραγμὸν πέριξ, τριγύρω, περιφράσσω, περιορίζω, περικυκλώνω, μτ. αἰτ. τόπου : Πίνδ.Ο 10(11),45 περὶ δὲ πάξαις 'Αλτιν μὲν ὅγ' ἐν καθαρῷ διέκρινε· κ. ἐν τῷ παθ. τ. μτ. παρακ. πέπηγα : Γαλ.18(2),597 αἷς περιπέπηγεν ἡ σαρκώδης οὐσία·

2) μτγν. περιβάλλω, ἐνδύω: Πλούτ.'Ηθ.966D **περιπήγνυσι τῷ σώματι χιτῶνα·** **3)** τὸ παθ. ἐν φρ. **περιπήγνυμαι αὐχένα** περισφίγγομαι : 'Αριστφ.ἀπ.30) **ἢ καρδοπείῳ περιπαγῇ τόν αὐχένα·** **4)** ἐνεργῶ ὥστε νὰ πήξῃ, νὰ στερεωθῇ, νὰ συναρμοσθῇ πέριξ, ὁλόγυρα : Πλούτ.'Ηθ.433B **τὴν τέφραν προσπλάττουσι τῷ βωμῷ καὶ περιπηγνύουσι . . παραχέοντες ὕδωρ·** ‖ ἐν τῷ παθ. τ. μτ. παρακ. **περιπέπηγα,** πήγνυμαι, παγώνω ἐπί τινος : Ξεν.'Αν.4,5,14 **εἰσεδύοντο εἰς ταὺς πόδας οἱ ἱμάντες καὶ τὰ ὑποδήματα περιεπήγνυντο,** Διοσκ.5,1 **τὸ δάκρυον** [τῆς ἀμπέλου] **περιπήγνυται τοῖς στελέχεσι·** ‖ κ. ἐπὶ στρώματος ἐπικαθημένου ἐπὶ τῆς γλώσσης : Γαλ.17(2),277· ‖ κ. μτφ. : Δαμάσκ.'Αρχ.70 **τἀγαθῷ περιπεπηγός.**

περιπηδῶ-άω μτγν. περιάλλομαι, πηδῶ πέριξ, ὁλόγυρα, ἐδῶ κι ἐκεῖ ἢ ἐπί τινος : Λουκ.'Ανάχ.31 **δεδιότες μὴ σφίσι κεχηνόσι πάττητε τὴν ψάμμον ἐς τὸ στόμα ἢ περιπηδήσαντες.**

περιπηλῶ-όω μτγν. χρίω πέριξ, ὁλόγυρα, τελείως διὰ πηλοῦ, μὲ λάσπη : Γαλ.12,727, αὐτ.13,431 **χυτρίδιον καινὸν ἐμβάλλοντες, εἶτα περιπηλοῦντες ἔξωθεν,** 'Ολυμπ.'Αλχ.76B **περιπηλώσας καὶ πωμάσας ἄνωθεν τὴν χώνην.**

περιπήλωσις-εως (ἡ) μτγν. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ περιπηλῶ, περίχρισις, ἐπίχρισις δι' ἐνθέσεως ἐν πηλῷ : Ζώσ.'Αλχ.135B.

περίπηξις-εως (ἡ) μτγν. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ περιπήγνυμι βλ.λ.4), πῆξις πέριξ τινός, πήξιμο ὁλόγυρα ἀπό κάτι : Στράβ.12,5,4 **τά τε ὄρνεα ἁλίσκεται . . παραχρῆμα πίπτοντα διὰ τὴν περίπηξιν τῶν ἁλῶν.**

περιπήσσω, ἀττ. **περιπήττω** περιπήγνυμι βλ.λ.4) : Στράβ.12,5,4 **περιπήττεται ῥᾳδίως τὸ ὕδωρ παντὶ τῷ βαπτισθέντι εἰς αὐτό·** **2)** περιπήγνυμι βλ.λ.2)· ἐν χρ. τὸ παθ. : 'Απολλδ.Δαμ.Πολιορκ.173,13 **περιπησσέσθωσαν σανίδες.**

περιπηχύνω μτγν. ποι., ἀόρ. **περιεπήχυνα,** μτχ. **περιπηχύνας,** περιβάλλω τινὰ διὰ τοῦ πήχεως, τοῦ βραχίονος, ἐναγκαλίζομαι· πρβλ. Σουΐδ. «περιπηχύναντες· περιπλεξάμενοι» : Καλλ.ἀπ.344.

περιπιαίνω μτγν. καθιστῶ τι παχὺ πέριξ, κάμνω τι πολὺ παχὺ ἢ **εὔφορον** : Διον.Περ.1071 **τὴν μὲν** [γαῖαν] **πολέες ποταμοὶ περιπιαίνουσι.**

περιπιέζω μτγν. πιέζω ἐκ πάντων τῶν μερῶν, σφίγγω· μ. παθ. : 'Ηλιόδ.Χειρ.π.'Ορειβ.50,9,5.

περιπιέσματα [τὰ] δ. ἀνάγν. τοῦ περιπτίσματα.

περίπικρος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ λίαν πικρὸς ἢ δριμύς, ὁ πολὺ στυφός : Φιλόδ.'Οργ.6W, Πτολ. Τετράβ.160,Πρόκλ.Τετράβ.225,ΚΜανασσ.Χρον.3055.

περιπίλναμαι μτγν. κινοῦμαι λίαν ταχέως : 'Απολλιν.Λ Μετφ.201,252.

περιπιλῶ-έω μτγν. συμπιέζω, συμπυκνώνω διὰ πιεσμάτων, **περιβάλλω,** καλύπτω τι διὰ πυκνοῦ στρώματος πανταχόθεν : ΠΔ Βασ.3,6,20(21) **περιεπίλησε Σαλωμὼν τὸν οἶκον ἔνδοθεν χρυσίῳ.**

περιπίμελος-ον μτγν. ὁ πέριξ πεπαχυμμένος, ὁ λίαν παχύς : Ξενοκρ.π.'Ορειβ.2,58,11, Πολυδ.2,233.

περιπίμπλαμαι πληροῦμαι ἐκ πάντων τῶν μερῶν, ἐντελῶς, τελείως : Ξεν.'Ελλ.3,2,28 **ὡς δὲ ᾔσθετο ὁ δῆμος ὅτι οὐ τέθνηκεν** [ὁ Θρασυδαῖος] **περιεπλήσθη ἡ οἰκία·** κ. μτ. γενικ. : Πλάτ.Θεαίτ. 156E **τὸ δὲ ξυγγενῆσαν τὸ χρῶμα λευκότητος περιεπλήσθη.**

περιπίμπρημι, γ' ἑν. παρατ. **περιεπίμπρα** (Ξεν. Κυν.10,17), γ' πληθ. **περιεπίμπρασαν** (Θουκ.3,98), παθ. ἀόρ. **περιεπρήσθην** (Δίων Κ 51,24), καίω, ἀνάπτω, πυρπολῶ τι ἐξ ὅλων τῶν μερῶν, πανταχόθεν : Θουκ.3,98 **πῦρ κομισάμενοι περιεπίμπρασαν,** Ξεν.Κυν.10,17· κ. παθ. : Δίων Κ 51,24.

περιπιπράσκω μ. ἐν παθ. μέλλ.· ΑΒ 432 «περιπραθήσεται· ἀπωνηθήσεται».

περιπίπτω κ. μσν. κ. νεώτ., μέλλ. **περιπεσοῦμαι** ('Αριστφ.Σφ.523), ἐπ. μτχ. θηλ. παρακ. πληθ. **περιπεπτηυῖαι** ('Ερατοσθ.16,9), πίπτω περί τι, περιβάλλω, ἐναγκαλίζομαί τινα : Ξεν.'Αν.1,8,28 **καταπηδήσας ἀπὸ τοῦ ἵππου περιπεσεῖν αὐτῷ·** ‖ κ. μτ. ἐμπροθ. διορ. : Πλούτ.Κράσσ.17 **εἶτ' ἐπ' αὐτῷ περιπεσὼν ὁ πρεσβύτερος,** αὐτ.Σερτ.26· **2)** μτγν. περιβάλλω, περικυκλῶ : 'Ερατοσθ.16,9 (ζῶναι) **πόλοις περιπεπτηυῖαι·** **3)** πίπτω ἐπί τινος : 'Αριστφ.Σφ.523 **ἢν γὰρ ἡττηθῶ λέγων σου, περιπεσοῦμαι τῷ ξίφει,** 'Αντιφ.3,3,6 **πολεμίῳ τῷ τούτου βέλει περιπεσών·** **4)** μτγν. πίπτω πλαγίως : Πλούτ.Πύρρ.24 **ὥστε ἐνὶ χρόνῳ περιπεσεῖν ἑκατέρωσε τὰ μέρη τοῦ σώματος διχοτομηθέντος,** αὐτ.'Αντ.67 **πλαγία περιπεσοῦσα·** **5)** πίπτω ὁμοῦ μετά τινος, ἐμπίπτω, ὅθ. ἐντυγχάνω, συναντῶμαι μετά τινος : 'Ηρ.6,105 **περὶ τὸ Παρθένιον ὄρος τὸ ὑπὲρ Τεγέης ὁ Πὰν περιπίπτει,** Ξεν.'Αν.7,3,38 **οἱ δὲ διασπασθέντες πολλάκις καὶ περιπίπτουσιν ἀλλήλοις** (Βερνορδ.Γρ. «πέφτουν ὁ ἕνας ἐπάνω εἰς τὸν ἄλλον», ἐμπίπτουσιν ἀλλήλοις)· ‖ συχν. ἐπὶ πλοίων συναντωμένων κατὰ τύχην ἐν τῇ θαλάσσῃ : 'Ηρ.6,41 **οἱ Φοίνικές οἱ περιπίπτουσι τῇσι νηυσί,** αὐτ.8,94, Θουκ.8,33, αὐτ.103· **6)** πίπτω ἐπάνω, συγκρούομαι : 'Ηρ.8,89 **τῇσι σφετέρῃσι νηυσὶ φευγούσῃσι περιέπιπτον,** αὐτ.16· **7)** **περιπίπτω περὶ τόπον** προσαράττω εἴς τινα τόπον, ναυαγῶ : αὐτ.7,188 **αἱ δὲ περὶ αὐτὴν τὴν Σηπιάδα περιέπιπταν·** **8)** μτφ. πίπτω ἐντός τινος, ἐμπίπτω, ἐμπλέκομαι, κτ. τὸ πλεῖστον ἐπὶ κακοῦ τινος ἢ δυστυχήματος, μτ. δοτ. : αὐτ.1,96 **πρότερον περιπίπτοντες ἀδίκοισι γνώμῃσι** (ἐμπίπτοντες εἰς ἀδίκους κρίσεις, ἀπαντῶντες ἀδικίαν), αὐτ.6,16, αὐτ. 106, 'Ιππ.'Αρχ.'Ιητρ.3 **περιπίπτειν νούσοις, νοσήμασι,** Εὐρ.'Ορ.367, αὐτ.'Εκ.498 **πρὶν αἰσχρᾷ περιπεσεῖν τύχῃ τινί,** Θουκ.2,54, 'Αντιφ.3,3,7, Ξεν.ΚΠ 6,2,27 **ὡς οὖν μὴ ἐξαίφνης ἄσιτοι γενόμενοι νοσήμασι περιπίπτωμεν,** Δημ.546 **τοιαύτῃ συμφορᾷ περιπέπτωκεν ὑπὸ τούτου,** Διον.'Αλ.Ρωμ.10,36, 'Επιγρ.Πλούτ.'Αντ.67, ΚΔ 'Ιάκ.1,2 **ὅταν πειρασμοῖς περιπέσητε ποικίλοις,** Μηναῖ.12,6 Βί.'Αγ.Νικολάου **ναῦται γοῦν ποτε κλύδωνι περιπίπτουσι χαλεπῷ,** Πρόδρ.2,293 **ἵνα μὴ περιπέσῃ τις κακίστοις τοῖς ὁμοίοις·** ‖ κ. μτ. αἰτ. συστοίχ. : Λέων Διάκ. 'Ιστ.78,12 **λέγεται Πέτρον . . ἐπιληψίας πάθος περιπεσεῖν·** ‖ κ. μτ. ἐμπροθ. διορ. : Θουκ.2, 65 **αὐτοὶ ἐν σφίσιν αὐτοῖς κατὰ τὰς ἰδίας διαφορὰς περιπεσόντες ἐσφάλησαν,** Πολύβ.8,36,4,ΚΔ Πράξ.27,41 **περιπεσόντες δὲ εἰς τόπον διθάλασσον ἐξώκειλαν τὴν ναῦν,** 'Ακολ.Μ Τετάρτης 'Ορθρ. 'Αποστ.Δοξαστ. **Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις περιπεσοῦσα γυνή·** ‖ μτ. δοτ. προσ. πίπτω εἰς τὰς χεῖράς τινος, ἁλίσκομαι, συλλαμβάνομαι ὑπό τινος : αὐτ.Λουκ.10,30 **ἄνθρωπός τις . . λῃσταῖς περιέπεσεν·** ‖ **ἐμαυτῷ περιπίπτω** συλλαμβάνομαι ἐν τῇ ἰδίᾳ μου παγίδι : 'Ηρ.1,108 **ἄλλους ἑλόμενος ἐξ ὑστέρης σεωυτῷ περιπέσῃς,** Λουκ.Νεκρ. Δ 26,2 **ὅρα . . μὴ περιπέσῃς σεωυτῷ·** ‖ **ταῖς ἐμαυτοῦ λόγοις περιπίπτω** ἀντιφάσκω πρὸς τοὺς λόγους μου : Αἰσχίν.2,144· **9)** νεώτ. περιέρχομαι εἰς χειροτέραν τινὰ κατάστασιν, καταντῶ : **περιέπεσεν εἰς ἀχρηστίαν - εἰς λήθην - εἰς τὴν ἐσχάτην ἔνδειαν - εἰς ἀφασίαν - εἰς κωματώδη κατάστασιν·** **10)** ὁμ. νεώτ. ὑποπίπτω : **περιέπεσεν εἰς σφάλμα - εἰς μέγα παράπτωμα·** **11)** περιπλέκομαι : Πλάτ.Νόμ.682E **περιπεσόντες μουσικῇ τε καὶ μέθαις** (περιπλακέντες εἰς ζητήματα περὶ μουσικῆς κτλ.)· **12)** ἐπὶ γεγονότων, συμβάντων, συμβαίνω εἴς τινα, μτ. δοτ. : 'Αριστφ. Θεσμ.271 **ἤν μοί τι περιπίπτῃ κακόν·** κ. ἀπολ. : Φιλόστρ.'Απολλ.1,33 **δεῖ τι περιπεσεῖν·** **13)** μτγν. ἐπέρχομαι, ἐπισυμβαίνω : Πετόσ.π.Βέττ.Βάλ.278,8

14) όμ. μτγν. αίφνιδίως **μεταβάλλομαι**, άλλάσσω : Πολύβ.3,4,5 **πολλάκις είς τὴν ταῦ συμφέροντος περιπεπτωκέναι μερίδα**· **15**) όμ. μτγν. έκπίπτω, καταπίπτω, άποτυγχάνω : αύτ.8,2,4 **ἢ καὶ τὸ διά τῶν τοιούτων άλογηθῆναι καί περιπεσεῖν οὐ τῶν πασχόντων**· **16**) ρηματ. π. περίπτωσις, περίπτωμα, περιπτωτικός.

περιπίσματα (τὰ) δ. άνάγν. τοῦ περιπτίσματα.

περιπισσῶ-όω, άττ. **-ττῶ**· Ἡσ. «περικωνῶ».

περιπίτνω ποι. τ. τοῦ περιπίπτω βλ.λ.1) : Αίσχ.Έπτ. 834 **κακόν με καρδίαν τι περιπίτνει κρύος** (κρυερὸς φόβος περιβάλλει, ζώνει τὴν καρδίαν μου).

περιπλάζομαι μσν. περιπλανῶμαι βλ.λ. : Ἰσαάκ. Πορφ. έν Άλλατ.Exc.300 **Ἑκάβη .. άθλία γεγένηται ἔνθεν κάκεῖθεν περιπλαζομένη.**

περιπλανής-οῦς-ές μτγν. ὁ περιπλανώμενος, πλάνης, περιφερόμενος άσκόπως τῇδε κάκεῖσε : Πλούτ.Ἠθ.1001E **ἡ σκεδαστὴ περὶ τὰ σώματα καὶ περιπλανὴς** (οὐσία) **τὸ αίσθητόν παρέσχεν.**

περιπλάνησις-εώς (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ., δημ.-η τὸ περιπλανᾶσθαι, περιφέρεσθαι άσκόπως έδῶ καὶ έκεῖ : Πλούτ.Ἠθ.520F, ΚΜανασσ.Χρον.1466, ΘΜετοχ.276 **μεγίσταις άσχολίαις φροντισμάτων καὶ περιπλανήσεσιν,** αὐτ.580, Παπαντ.Άγ. Όρ.6 **ἡ περιπλάνηση αὐτὴ θά σταματήση.**

περιπλανητής (ὁ) νεώτ. ζῳολ. γένος έντόμων όρθοπτέρων έκ τῶν **βλαττιδῶν.**

περιπλανητικός-ή-όν νεώτ. **ὁ** μετὰ ἢ διά περιπλανήσεως γινόμενος.

περιπλανία (ἡ) πάπ., ποι. **-ίη,** περιπλάνησις βλ.λ.

περιπλάνιος-αν μτγν. ποι τ. τοῦ περιπλανής βλ.λ.: Λεωνίδ.Ταρ.ΑΠ 7,736 **περιπλάνιον βίον ἕλκων.**

περιπλανῶμαι-άομαι κ. νεώτ., δημ. **περιπλανιέμαι** πλανῶμαι, περιφέρομαι τῇδε κάκεῖσε, έδῶ κι έκεῖ ἔξω τῆς πραγματικῆς όδαῦ, περιφέρομαι πανταχοῦ άσκόπως, μτ. αίτ. : Ἡρ.4,151 **περιπλανώμεναι δὲ αὐτὴν αὐτοι άπίκαντο καὶ ές Ἴτανον πόλιν**· κ. άπολ. : Λουκ.Έρμότ.59 **εἴκοσιν ἔτη παρέμενες αὐτῷ . . περινοατῶν καὶ περιπλανώμενας,** Δίων Κ 47,21, Βαλαωρ.Φροσ.2,670 **σάν άδικη κατάρα περιπλανᾶται μόνος του σκοτάδι στὸ σκοτάδι**· ‖ **ὁ περιπλανώμενος Ἰουδαῖος** (ὁ μυθολογικός Άχασβῆρός, δθ. μτφ. έπὶ άνθρώπου διαρκῶς μετακινουμένου καὶ οὐδέποτε ἡσυχάζοντος)· **2**) νεώτ. συνεκδ. χάνω τὸν δρόμον μου : **περιεπλανήθησαν έπὶ ὥρας είς τό δάσος**· **3**) μτφ. κυμαίνομαι, άνεμίζομαι πέριξ τινός, ὡς ἡ λεοντῆ περὶ τὸ σῶμα τοῦ Ἡρακλέους : Πίνδ.Ι 5(6), 47 **ὥσπερ τόδε δέρμα με νῦν περιπλανᾶται θηρός**· **4**) όμ. μτφ. πράττω τι διά περιστροφῶν, πλαγίως ένεργῶ, οὐχὶ κατ' εὐθεῖαν καὶ διὰ τρόπου συντόμου : Ξεν.ΚΠ 1,3,5 **άλλ', ὦ παῖ, οὐκ άχθόμενοι ταῦτα περιπλανώμεθα,** Φιλόδ.Στωϊκ.Π 13 **περιπλανᾶσθαι τὸν αὐλικὸν .. ῥημέναν βίαν**· **5**) μτγν. **περιπεπλανημένα μέτρα** άνώμαλα, ἄτακτα μέτρα : Διον.Άλ.Δημ.50.

περίπλασις-εως (ἡ) μτγν. περίχρισις, χρίσις τινὸς όλόγυρα : Γαλ.6,690 **πραφυχθὲν αὐτὸ** (τὸ όξύγαλα) **διά χιόνας περιπλάσεως**· **2**) μτγν. έπικάλυψις, έπίατρωσις : Γρηγ.Νύσσ.853C **τὴν τῶν σαρκῶν περίπλασιν.**

περίπλασμα-ατος (τὸ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. περίθεμα, περίχρισμα, έπίχρισμα : Εὐστ.976,50 **τὸ έκ φιμυθίου περίπλασμα**· **2**) μτφ. κ. έπὶ τοῦ άνθρωπίνου σώματος : Γρηγ.Νύσσ.1,151C **μὴ πρόσεχε τῷ ἔξω άνθρώπῳ· περίπλασμά έστι τοῦτο**· **3**) νεώτ. βοταν. εἶδος κοκκοειδοῦς μυκώδους οὐσίας, ἡ όποία είς τὸ φαγόνιον διαφόρων κρυπτογαμικῶν φυτῶν περιβάλλει τὸ φασφαίριον προωριαμένη πρὸς συντήρησιν καὶ άνάπτυξιν τοῦ ᾠοῦ.

περιπλάσσω, άττ. **περιπλάττω** πλάσσω τι πέριξ, όλόγυρα είς τι ἄλλο, πλάσσω τύπον τινὰ πέριξ τινός, περικολλῶ τι είς ἄλλο τι, ὅπως σχηματίσω τρίτον τι, προσκολλῶ: Πλάτ.Πολ.588D **περίπλασον αὐτοῖς είκόνα,** Άριστλ.ΖΜ 654b,31 **οἱ πλάττοντες έκ πηλοῦ ζῷον ὑφιστᾶσι τῶν στερεῶν τι σωμάτων, εἶθ' οὕτω περιπλάττουσιν,** Πλούτ.Κίμ.18 **τοῦ αἵματος τὸ πηγνύμενον μύρμηκες τοῦ ποδὸς περὶ τὸν μέγαν δάκτυλον περιέπλαττον**· κ.παθ. : Άριστλ.ΖΙ 621b,8 **ἡ μύξα περιπλάττεται περί . .,** Πάπ. (ὁ κηρὸς) **περιπλάσσεται τοῖς όδοῦσι**· **2**) **περιπλάσσω ἔν τινι** πλάττω έπί τινος : Θεόφρ. ΦΙ,9,20,2 (κόκκον) **έν ἄρτῳ περιπλάττοντες**· **3**) έπιχρίω διά τινος· έν χρ. μ. τὸ παθ. : Άριστλ. Πρ.924b,37 **περιπλάττεται πηλῷ**· ‖ **περιπλάτταμαι φιμυθίοις** φιμυθιοῦμαι, φτιασιδώνομαι : Εὔβουλ.98,1 **οὐχὶ περιπεπλασμέναι φιμυθίοις, οὐδ' ὥσπερ ὑμεῖς συκαμίνῳ τάς γνάθους κεχριμέναι**· **4**) μτφ. έπιπλάττω, μεταβάλλω : Μέν.652 **περιπλάσσειν τι χρηστοῖς λόγαις**· **5**) όμ. μτφ. προσκολλῶ πέριξ, έν χρ. μ. τό μέσ. : Έπίκ.Δόξ.47 (Μητρόδ.άπ.49) **οἱ** (τῷ ζῆν) **κενῶς περιπλαττόμενοι** (οἱ προσκολλώμενοι είς τὴν κενὴν ζωήν).

περιπλαστεύω πάπ. περιβάλλω τι δι' ὄχθου έκ πηλοῦ, έν τῷ παθ.

περιπλαταγῶ-έω μτγν. πλαταγῶ, προξενῶ πλατάγισμα, πάταγον, κροτῶ, βροντῶ πέριξ, όλόγυρα: Κόϊντ.7,500 **σμερδαλέον δ' ἄρα πάντα περιπλατάγησε θέμεθλα.**

περιπλατύνω μσν. πλατύνω, έκτείνω τι καθ' ὑπερβολήν, πέρα τοῦ προσήκοντος : Λίβ.Ροδ. 1950 **νά λέγω τὴν άφήγησιν, νὰ τὴν περιπλατύνω.**

περιπλέγδην έπίρρ. περιπεπλεγμένως, περιπλεκτά, περιτυλικτά, άγκαλιαστά : Έρατοσθ.27· ‖ φρ. **περιπλέγδην ἔχω πήχεσιν** ἔχω στενῶς έναγκαλιασθῆ : Όππ.Άλ.2,376,Παῦλ.Σιλ.ΑΠ 5,258 **ὅς σε περιπλέγδην ἔσχε πήχεσιν**· ‖ κ. έπὶ κισσοῦ: Λουκ.Έρωτ.12 **παντί γε μὴν δένδρῳ περιπλέγδην ὁ φίλερως προσείρπυζε κιττός.**

περίπλεγμα-ατος (τὸ) σχόλ. γλώσσ. τοῦ πρόσπτυγμα : Σχόλ.Εὐρ.Όρ.1049.

περιπλέγνυμαι μσν. δ. τ. τοῦ περιπλέκομαι βλ.λ.: Εὐστ.1456,14 **έν τῷ άλλήλοις συναντᾶν .. περιπλεγνυμένοις ἠρέμα.**

περίπλειος-ον ποι. μτγν. τ. τοῦ περίπλεως βλ.λ.: Άρατ.1118.

περιπλέκεια (ἡ) μτγν. περιπλοκή, δυσχέρεια, δυσκολία : Ἰάμβλ.Προτρ.21, κα'.

περιπλεκής-οῦς-ές μτγν. ποι. ὁ περίπλεκτος βλ.λ. : Νόνν.Δ 12,199 **χερσὶ περιπλεκέεσσι μέθης ὠδῖνα πιέζων,** αὐτ.36,368.

περιπλεκτικός-ή-όν μτγν. **ὁ** ἱκανός, έπιτήδειος είς τὸ περιπλέκειν, περιλαμβάνειν, έναγκαλίζεσθαι : Γαλ.19,131 **άπαρτημάτων περιπλεκτικῶν.**

περίπλεκτος-ον μτγν. ὁ περιπλεκόμενος, άναμειγνυόμενος μετ' ἄλλων, έπὶ τῶν ποδῶν τῶν όρχουμένων : Θεόκρ.18,8 **ἄειδον δ' ἄρα πᾶσαι ές ἓν μέλος έγκροτέοισαι ποσὶ περιπλέκτοις.**

περιπλέκω κ. μσν. κ. νεώτ. κ. δημ., άόρ. **περιέπλεξα,** παθ. άόρ. β' **-άκην,** μτχ.κ. **περιπλεκείς** (Τίμ. Πέρσ.157), πλέκω τι περί τι, περιβάλλω, περιτυλίασω : Λουκ.Άνάχ.31 **περιπλέξητε αὐτοῖς τά σκέλη περὶ τὴν γαστέρα**· ‖ κ. μέσ. : αὐτ.1 **αἱ μὲν αὐτῶν περιπλεκόμενοι άλλήλους ὑποσκελίζουσι**· ‖ κ.μτ. συστοίχ. αίτ. : **αὐτ.άπ.208** περιπλέκεσθαι **περιπλοκήν**· ‖ κ. άπολ. : Ξεν.Άπομν.3,11,10 **ἐν μὲν δή που, ἔφη, καὶ μάλα εὖ περιπλεκόμενον**· ‖ **δεσμά περιπλέκεταί τινι** έμπλέκονται πέριξ τινὸς δεσμά, σχοινία : Λουκ.ΘεΔ 17,1 **περιπλέκεται μὲν αὐτοῖς τά δεσμά, έφίσταται δὲ ὁ Ἥφαιστος**· κ. παθ. : Όδ.Ξ 313 **τῷ ρα** (ἱστῷ) **περιπλεχθεὶς φερόμην όλοοῖς άνέμοισιν,** Θεόφρ.ΦΑίτ.5,5,3 **περιπλακεῖσα συκῇ συμφύεται**· ‖ νεώτ. πλέκω τι περί τι, έμπλέκω, μπερδεύω : **ὁ χαρταετός πε-**

ριεπλάκη εἰς τὰ τηλεγραφικὰ σύρματα· 2) περιβάλλω διὰ τῶν βραχιόνων, ἐναγκαλίζομαι, ἀγκαλιάζω: Διον.'Αλ.Ρωμ.8,54 **περιπλέξασα ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις τοὺς πόδας τοῦ Μαρκίου·** || κ. μτ. αἰτ. προσ.: Καλλ.'Επιγρ.45 **μή με περίπλεκε·** κ. παθ.: 'Οδ.Ψ 33 **ἡ δ' ἐχάρη καὶ ἀπὸ λέκ-ροιο θοροῦσα γρηΐ περιπλέχθη,** Εὐρ.ἀπ.922,Τίμ. Περσ.157,'Αριστλ.ΖΓ 718a,27 **περιπλέκονται δ' ἀλλήλοις οἱ ὄφεις διὰ τὴν ἀφυΐαν τῆς παραπτώσεως,** αὐτ.ΖΙ 550a,12, αὐτ.Γέν.Φθορ.325a,34· 3) περιτυλίσσω διά τινος Θεόφρ.ΦΑἰτ.5, 15,6· 4) μτγν. ἀναμειγνύω φάρμακα: Φιλούμ.π. 'Αέτ.5,78· 5) κ. νεώτ. **περιπλέκω τὸν λόγον** καθιστῶ αὐτὸν περίπλοκον, πολύπλοκον, ατρυφνόν: Λουκ.'Ερμ.81 **οὐκ οἶδ' ὅπως περιπλέκων τὸν λόγον,** Γαλ.5,339· || παθ. μτχ. κ.ἀπολ.: **ὁ περιπεπλεγμένος** ὁ περίπλοκος, πολύπλοκος: Πλάτ. Πολιτ.265C **ἔσται σοι περιπεπλεγμένον μᾶλλον τοῦ δέοντος·** || **φιλία περιπλεκομένη** ἡ ἔχουσα ὑπερβολικὰς ἐκδηλώσεις, ὕποπτον προθυμίαν καὶ ζῆλον: Πλούτ.'Ηθ.62D **οὐκ ἀληθινῆς φιλίας οὐδὲ σώφρονος ἀλλ' ἑταιρούσης καὶ περιπλεκομένης·** 6) κ. νεώτ. παρεμβάλλω προσκόμματα, δυσχεραίνω, περιάγω εἰς ἀδιέξοδον: **αἰωνίως περιπλέκει τὰ ζητήματα·** || νεώτ. κ. ἀπολ.: **ἡ κατάστασις περιπλέκεται ἐκ νέου·** 7) περικαλύπτω διὰ λόγων, διὰ περιφράσεων ἢ ἀσαφῶν καὶ πλαγίων φράσεων: Κωμ.'Αδέσπ.576 **αἰσχυνόμενος δὲ περιπλέκει τὴν συμφοράν,** Γαλ. 8,948 **σαφῶς, μηδὲν περιπλέκων·** 8) δθ. παρεκβαίνω τοῦ λόγου: Αἰσχίν.1,52 **οὐκ οἶδ' ὅπως δυνήσομαι περιπλέκειν ὅλην τὴν ἡμέραν,** Δίων Χρ.11,24 **οἱ ψευδόμενοι ἐμπλέκοντες καὶ περιπλέκοντες οὐθὲν βουλόμενοι λέγειν ἐφεξῆς,** 'Αρρ. 'Επίκτ.2,19,27,'Ερμογ.Μεθ.8, Δίων Κ 63,20· 9) ρηματ.π. περίπλεξις, περίπλεγμα, περίπλεκτος, περιπλεκτής, περιπλέγδην.

περίπλεξις-εως [ἡ] περιπλοκή βλ.λ. 1: 'Αριστλ. Οὐρ.303a,8 **συμπλοκῇ καὶ περιπλοκῇ πάντα γεννᾶσθαι** [ὅ. ἀνάγν. ἐπαλλάξει, περιπαλάξει].

περιπλέον ἐπίρρ. νεώτ. ἐξ αἰτ. τοῦ οὐδ. τοῦ περίπλεος βλ.λ.3].

περιπλεονάζω σχόλ. πλεονάζω ὅλως διόλου, παραπολύ: Σχόλ.'Ιλ.Ν 509.

περίπλεος-ον κ. νεώτ., δ. τ. τοῦ περίπλεως βλ.λ.: 'Αριστλ.Φυσιογν.810a,32,'Απολλ.Ρ 1,858 **ἄστυ .. καπνῷ κνισήεντι περίπλεον·** 2) νεώτ. τὸ οὐδ. **τὸ περιπλέον** ὡς οὐσ. τὸ πλεονάζον, τὸ περισσεῦον, τὸ ὑπερβαῖνον ὡρισμένον τι μέτρον: **τὸ περιπλέον ἀνήκει εἰς τοὺς ἐργασθέντας·** 3) ὁμ. νεώτ. ἡ αἰτ. τοῦ οὐδ. **περιπλέον** ὡς ἐπίρρ. πλέον τοῦ δέοντος, ἐπιπλέον, προσέτι, περισσότερον: **μοῦ ἐκράτησε δέκα δραχμὰς περιπλέον.**

περιπλευμονία [ἡ] [πλεύμων], ἰων. **-νίη,** νεώτ. **περιπνευμονία,** φλόγωσις τῶν πνευμόνων, εἶδ. ἡ νόσος ὑμενογόνος πνευμονία: 'Ιππ.'Αρχ.'Ιητρ.17, αὐτ.'Αφορ.3,23, Πλάτ.Λάχ.192E **περιπλευμονίᾳ τοῦ υἱέος ἐχομένου,** 'Ιππαρχ.π.Στοβ.4,44,81.

περιπλευμονιακός-ή-όν μτγν. ὁ περιπλευμονικός βλ.λ.: Κέλσ.'Ιατρ.4,14,1.

περιπλευμονικός-ή-όν ὁ ἐκ περιπλευμονίας πάσχων, ὅ. περιπλευμονιακός: 'Ιππ.Προγν.3,Διοσκ.3, 25· 2) μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν περιπλευμονίαν: Πλούτ.'Ηθ.699E **περιπλευμονικὰ πάθη·** 3) ἐπίρρ. **-ῶς**: 'Ιππ.Κωακ.67.

περιπλευμονιῶ-άω μτγν. κ. **περιπνευμονιῶ** πάσχω ἐκ περιπλευμονίας βλ.λ.: Πολυδ.4,187.

περιπλευρίδιον [τὸ] μτγν. προφυλακτήριον τῶν πλευρῶν: 'Ανώτ. ἐν Montf. Bibl. Coisl 514.

περιπλευρίζω μτγν., μέλλ. ιῶ, ἐναγκαλίζομαι, περιπτύσσομαι· Φρύν.Σοφ.Παρ 99B «περιπλευρίζειν σημαίνει τὸ περιπλακῆναι καὶ συγκοιμηθῆναι».

περιπλευριτικός-ή-όν ὁ προσβάλλων τὴν πλευράν: 'Ιππ.Κωακ.502 **περιπλευριτικὰ νοσήματα** [ἡ πλευρῖτις] [ὅ. ἀνάγν. πλευριτικά].

περιπλευρῖτις-ιδος [ἡ] νεώτ. ἰατρ. φλεγμονὴ ὑπὸ τὰς πλευράς, οὖσα ἐπέκτασις πλευρίτιδος ἢ ἀποτέλεσμα τραυματισμοῦ.

περίπλευρος-ον ὁ ὢν περὶ τὰς πλευράς, ὁ τὰς πλευρὰς καλύπτων: Εὐρ.'Ηλ.472 **περιπλεύρῳ δὲ κύτει πύρπνοος ἔσπευδε δρόμῳ λέαινα.**

περιπλέω κ. νεώτ., ἰων. **περιπλώω,** πλέω περί τι, πέριξ τινός: 'Ηρ.6,44 **ἐπιπεσὼν δέ σφι περιπλέουσι βορέης ἄνεμος μέγας,** 'Εφιππ.5,16· || κ. μτ. αἰτ. περιηγοῦμαι, περιοδεύω διὰ θαλάσσης: 'Ηρ.4,42 **περιπλέοντες τὴν Λιβύην τὸν ἥλιον ἔσχον ἐς τὰ δεξιά,** αὐτ.179, αὐτ.5,108, αὐτ.8,14,'Αριστφ.Βάτρ.535 **ἀνὴρ πολλὰ περιπεπλευκώς,** Θουκ. 2,84 **περιέπλεον αὐτοὺς κύκλῳ·** || κ. μτ. ἐμπροθ. διορ.: αὐτ.8,34 **ἡ .. στρατιὰ ταῖς ναυσὶν ἐκ τοῦ Κωρύκου περιπλέουσα κατ' 'Αργῖνον,** αὐτ.8,92, Ξεν.'Αν.1,2,21 **περιπλέειν ἀπ' 'Ιωνίας εἰς Κιλικίαν,** Δημ.236· || κ. μτ. ἐπιρρημ. διορ.: Ξεν. 'Ελλ.1,1,11 **τὰς δὲ ναῦς περιπλεῖν ἐκεῖσε ἐκέλευσεν·** 2) ἐπιπλέω, ἐπὶ νήσου: 'Εκατ.305J· 3) μτφ. κλίνω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, κυμαίνομαι, εἶμαι ἄστατος,διολισθαίνω πρὸς τὰ ἐδῶ καὶ πρὸς τὰ ἐκεῖ:'Ιππ.'Αγμ.4· 4) μτφ. εἶμαι διαλείπων, οὐχὶ συνεχής, ἐπὶ κεφαλαλγίας: 'Αρετ.Χρον.Παθ.1,2 **τισὶ μὲν γὰρ ἀΐδιος ὁ πόνος καὶ μικρός, ἀλλ' οὐ διαλείπων, τισὶ ἐς περίοδον περιπλεῖ·** 5) μτγν. παθ. περιτυλίσσομαι· πρβλ. περιπέλομαι: 'Ηλιόδ.Χειρ.π.'Ορειβ.44,23,20.

περιπλεως-ων, ὀνομ. πληθ. **περίπλεῳ,** οὐδ. **περίπλεα,** κ. **περίπλεος-ον** ['Αριστλ.Φυσιογν.810a,32, 'Απολλ.Ρ 1,858] κ. μτγν. ποι. **περίπλειος** ['Αρατ.118], μτ. γενικ. ὁ ἀνάπλεως, κατάμεστος, παραπολύ, τελείως γεμᾶτος: Θουκ.4,13 **ὡς δὲ εἶδον τήν τε ἤπειρον ὁπλιτῶν περίπλεων,** 'Αριστλ.ΖΙ 585a,24· || κ. μτ. δοτ.: 'Απολ.Ρ 1,858, Διοσκ.3,4, 'Ιουλ.Αἰγ. ΑΠ 6,28 **εὐκόλπου τε λίνοιο περίπλεα κύκλα μολύβδῳ·** 2) ἀπολ. ὑπεράριθμος, περιττός: Ξεν. ΚΠ 6,2,33 **ἔχειν ξύλα περίπλεα καὶ ἅρμασι καὶ ἁμάξαις·** 3) ὁ πλήρης, μέγας, μεστός: 'Αριστλ. ΖΜ 672a,27 **περίπλεῳ νεφροί,** αὐτ. Φυσιογν.810a,32· 4) ὁ κατὰ πλημμονήν, πληθωρικῶς περιβαλλόμενος ὑπό τινος, μτ. γενικ.: Πλούτ.Ρωμ.28 **ἡ δὲ** [ψυχὴ] **σώματι πεφυρμένη καὶ περίπλεως σώματος.**

περιπληθής-οῦς-ές ὁ καθ' ὑπερβολὴν πεπληρωμένος, ὑπερπληθής, ὁ παντάπασι πλήρης τινός, ἰδ. ἀνθρώπων: 'Οδ.Ο 405 **νῆσός τις .. οὔ τι περιπληθὴς λίην τόσον, ἀλλ' ἀγαθή·** 2) ὁ πλήρης πράγματός τινος, μτ. γενικ.: Φίλ.2,494 **περιπληθέστατας καρπῶν,** Διοσκ.3,23 **περιπληθὴς σπέρματος·** κ. μτ. δοτ.: 'Οππ.'Αλ.1,796· || ἐπὶ λόγου, ὁ πλήρης ὕλης, οὐσίας: Πλούτ.Κάτ.Νεώτ.5 **καὶ γὰρ ὁ λόγος .. ἦν ὄρθιος καὶ περιπληθὴς καὶ τραχύς·** 3) ὁ λίαν εὐρύς, πλατύς, δθ. ὑπερμεγέθης: αὐτ.Μάρ.34 **εἰς σάρκα περιπληθῆ καὶ βαρεῖαν ἐνδεδωκώς.**

περιπλήθω μτγν. εἶμαι ὅλως πλήρης, πολὺ ἢ ἐντελῶς γεμᾶτος, μτ. γενικ.: Κόϊντ.11,160 **γαῖα νεκρῶν περιπεπληθυῖα,** Τρυφιόδ.595 **πόλις νεκρῶν περιπλήθουσα·** || κ. μτ. δοτ.: Θεόκρ 25,13 **αὐτὰς βουκολίοισι περιπλήθουσι,** 'Οππ.'Αλ.5,591· || κ. ἐν τῷ μέσ. τ. ἀπολ.: αὐτ.678.

περιπλίγδην 'Ησ. «περιβάδην».

περίπλικτος-ον μτγν. ὁ διασταυρούμενος: Θεόκρ.18,8 **ἄειδον δ' ἄρα πᾶσαι .. ἐγκροτέοισαι ποσσὶ περιπλίκτοις** [ὅ. ἀνάγν. περιπλέκτοις].

περιπλὶξ ἐπίρρ., ἀρχ. λεξ. ὁ περιβάλλων, περισφίγγων διὰ τῶν κνημῶν· 'Ησ.

περιπλίσσομαι ἀμφιβαίνω, περιβάλλω τι διὰ τῶν σκελῶν: Στρότ1.63 **τὰ θυγάτρια περὶ τὴν λεκάνην .. περιπεπλιγμένα,** 'Ησ.,Εὐστ.1564,49.

περιπλοκάδην ἐπίρρ., μτγν. περιπλέγδην βλ.λ. : Παῦλ.Σιλ.ΑΠ 5,251 **γυμνὰ δὲ γυμνοῖς ἐμπελάσει γυίοις γυῖα περιπλοκάδην.**
περιπλοκάδι (τό) δημ. τὸ φυτὸν καλυκόστεγον τὸ φραγμόφυλλον : Σολωμ.'Ελ.Πολ.1,56,1 **καὶ τὸ τριφύλλι ἐχόρτασε καὶ τὸ περιπλοκάδι.**
περιπλοκάς-άδος (ἡ) γλωσσ., μσν. κ. νεώτ., γλωσσ. κ. δημ. **περιπλοκάδα,** δημ. κ. **περικοκλάδα** τὸ φυτὸν σμῖλαξ βλ.λ. : Γλωσσ. «σμῖλαξ, φυτὸν ἀκανθῶδες, ἡ λεγομένη περιπλοκάδα», 'Ορνεοσόφ.44,213 **ἄνθος περιπλοκάδος· 2)** νεώτ. κ. δημ. **περιπλοκὰς ἡ ἑλληνικὴ** θάμνος περιελισσόμενος τῆς οἰκογ. τῶν **ἀσκληπιαδῶν.**
περιπλοκή (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ περιπλέκω, τὸ περιπλέκειν ἢ περιπλέκεσθαι, συστροφή, μπέρδεμα : 'Αριστλ.ΖΙ 540b,4 **ὁμοίᾳ γὰρ περιπλοκῇ ποιοῦνται τὴν ὀχείαν,** Πλούτ.'Ηθ.749C **περιπλοκῆς δεῖται καὶ στηρίγματος** (ὁ κιττός), Παπαντ.'Αγ.'Ορ.109 **ἡ περιπλοκὴ κειμένων καὶ σχημάτων· 2)** περίπλεξις, περιελιγμός, περιτύλιξις : 'Αχιλλ.Τάτ.1,15 **κιττὸς περὶ πεύκην εἰλιχθεὶς ᾠκειαῦτο τὸ δένδρον ταῖς περιπλοκαῖς· 3)** μτγν. κ μσν. περίπτυξις, ἐναγκαλισμός, ἀγκάλιασμα : Πολύβ.2,56,7 **εἰσάγει περιπλοκὰς γυναικῶν,** Διήγ.'Αχιλλ.1086 **καὶ ἐκ τὰ πολλὰ φιλήματα καὶ τὰς περιπλοκάς τους· 4)** μτφ. κ. νεώτ. ἐμπλοκὴ εἰς δυσχερείας, μπλέξιμο, μπερδεψιά· πρβλ.Γρηγ.εἰς'Ερμογ.7,1176 «εἴρηται περιπλοκὴ ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ πεπλεγμένου δεσμοῦ, ὅς ἐστι δύσλυτος» : Πλούτ.'Ηθ.673F **χαίρουσι . . τῶν παιδιῶν ταῖς περιπλοκὴν τινα καὶ δυσκολίαν ἐχούσαις,** Πάπ. **ἵνα μὴ ἔχωμεν περιπλοκὴν πρὸς τὸ ἀντίδικον·** ‖ κ. περὶ ἐμπλοκῆς κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν λόγου : Φίλ.1,199· ‖ νεώτ. ἀπροσδόκητος δυσχέρεια, δυσκολία : **περιπλοκὴ τῆς ὑποθέσεως· 5)** ἐν τῇ φιλοσ.τοῦ 'Επικούρου, ἀναφ. πρὸς τὰ ἄτομα, συμπλοκή, σύμμειξις : 'Επίκ.'Επιστ. 1,8U, αὐτ.2,44U· **6)** μτφ. ἐπὶ λόγου, τὸ διὰ μακρηγορίας, περιφράσεως σκοτεινῶς καὶ ἀσαφῶς ἐκφράζεσθαι· 'Ανών.εἰς'Ερμογ.5,575 «περιπλοκή ἐστι τὸ διὰ μακρηγορίας ἐκτείνειν τὸν λόγον καὶ συγκαλύπτειν καὶ συσκιάζειν καὶ ἀσαφῶς λέγειν» : Εὐρ.Φοίν.494 **οὐχὶ περιπλοκὰς λόγων ἀθροίσας εἶπαν,** 'Ερμαγ.Μεθ.8, 'Αντιφάν.74,1, Στράτ.Κωμ.1,35, Μάρκ.Αὐρ.12,1 **χωρὶς περιπλοκῆς λέγειν τἀληθῆ· 7)** νεώτ. ἐπὶ νόσου, ἐπιπλοκή.
περίπλοκος-ο(ν) μτγν., νεώτ. κ. δημ., θηλ. δημ. -η ὁ περιπεπλεγμένος, λίαν πεπλεγμένος : ΑΠ 9,362 **νυμφίον . . περίπλοκον ἠδὲ δεσμῷ,** Τρυφιόδ.300 **περιπλόκοισι αειρῆσι,** Νόνν.Δ 23,133, αὐτ.25,177· **2)** ἐπὶ ὄφεως, ὁ συνεσπειρομένος : αὐτ.22,34· **3)** ὁ περιτετυλιγμένος, περιελιγμένος περί τι, μτ. δοτ. : αὐτ.6,195 **ὅρμος περίπλοκος αὐχένι· 4)** νεώτ. κ. δημ. μτφ. ὁ μὴ ἁπλοῦς κατὰ τὴν διάταξιν, πολυσύνθετος : Παπαντ.'Αγ.'Ορ.34 **ἕνα περίπλοκο καὶ συγχρόνως λογικώτατα καλλιτέχνημα ρυθμῶν, - περίπλοκον σύστημα, - περίπλοκος μηχανή· 5)** ὁμ. νεώτ. μτφ. ὁ πλήρ ς ἐμποδίων ἢ δυσχερειῶν, ὁ περιελθὼν εἰς ἀδιέξοδον, οὐχὶ ὁμαλός : **περίπλοκας ὑπόθεσις - κατάστασις· 6)** ὁμ. **περίπλοκον ὕφος** (στρυφνόν, ἀσαφές).
περιπλόμενος ἐπ. μτχ. ἀορ. β' τοῦ ρ. περιπέλομαι βλ.λ. : 'Οδ.1,16 **ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε περιπλομένων ἐνιαυτῶν.**
περίπλους-οος-ου (ὁ) κ.νεώτ. πλοῦς, ταξίδι περί τι, πέριξ τινός, περὶ τὰς ἀκτὰς νήσου ἢ ἠπείρου, μτ. γενικ. : 'Ηρ.6,95 **δείσαντες μάλιστα τὸν περίπλοον τοῦ 'Αθω·** ‖ κ. μτ. ἐμπροθ. διορ. : Θουκ.2,80 **ὁ περίπλους οὐκέτι ἔσοιτο 'Αθηναίοις ὁμοίως περὶ Πελοπόννησον,** αὐτ.8,4, Αἰσχίν 3,253 **τὸν περίπλουν τὸν εἰς Κέρκυραν** (τὸν κύκλῳ τῆς **Πελοποννήσου πλοῦν πρὸς** Κέρκυραν)· ‖ εἰδ. ὁ περὶ τὸν στόλον τοῦ ἐχθροῦ πλοῦς : Ξεν.'Ελλ.1, 9,31 **ἦσαν ἅπασαι ἐπὶ μιᾶς ὡς πρὸς διέκπλουν καὶ περίπλουν παρεσκευασμέναι· 2)** κτ. ἐπέκτ. ἐπὶ ταξιδίου εἰς τὴν ξηράν, περιόδευσις, περιοδεία : Καλλ.ἀπ.278· **3)** μτφ. ἐπὶ τοῦ ταξιδίου τῆς ψυχῆς κατὰ τὴν μετεμψύχωσιν : Διογ.Οἰν.35· **4)** μτγν. περιγραφὴ ναυτικῆς περιηγήσεως, ἥτις ἦτο παρὰ τοῖς ἀρχαίοις περίπλευσις ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τῶν παραλίων, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ περίοδος βλ.λ. : Λουκ.'Ιστ.Συγγρ.31 **γράφειν τὸν περίπλουν τῆς ἔξω θαλάσσης·** ‖ τίτλος πολλῶν γεωγραφικῶν συγγραμμάτων ὡς τοῦ Σκύλακος, τοῦ 'Αγαθαρχίδου, τοῦ 'Αρριανοῦ **κ. ἄ.**
περίπλους-οος-ουν-οον ὁ περιπλέων, πλέων περί τι, περιοδεύων, περιηγούμενος διὰ θαλάσσης : Κριναγ.ΑΠ 9,559 **διφέω δ' ἡγητῆρα περίπλοον, ὅς μ' ἐπὶ νήσους . . ἄξει· 2)** κ. ἐν παθ. σημ. ὁ περιπλεύσιμος, ὁ δυνάμενος περιπλευσθῆναι : Θουκ. 2,97 **αὕτη περίπλους ἐστὶν ἡ γῆ τὰ ξυντομώτατα,** Φιλόστρ.Εἰκ.2,17· **3)** μτγν. ὁ διόπλευστος : αὐτ. 'Απολλ.4,24 **τὸν 'Ισθμὸν περίπλοον ἐργαζόμενος· 4)** ὁ περιβάλλων : 'Ιππ.'Επιστ.23 **σὺν λοβοῖς παλλάκις κοίλῃ περιπλόοις.**
περιπλούσιος-ον σχόλ. ὁ ὑπεράγαν πλούσιος, πάμπλουτος : Σχόλ.'Οππ.'Αλ.3,221.
περίπλυμα-ατος (τὸ) μτγν. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ περιπλύνω βλ.λ., ἀπόπλυμα, ξέπλυμα : Γαλ.12,35 **ἡ κονία περίπλυμα τῆς τέφρας.**
περιπλύνω πλύνω τινὰ ἢ τι ἐντελῶς, ἀποπλύνω, ξεπλύνω, καθαρίζω καλῶς διὰ πλύσεως : Δημ.1259 **εἰς βαλανεῖον ἐνεγκόντες με καὶ περιπλύναντες ἔδειξαν τοῖς ἰατροῖς,** Πλούτ.'Ηθ.69C **ἤγειραν καὶ περιέπλυναν καὶ κατέστειλαν** (τὰ παιδιά), Λιβάν.1,607,15 **οἱ κτείναντες περιέπλυνον αὐτοὺς τῷ ποταμῷ,** Διοκλ.ἀπ.141, Παλλάδ.Λαυσ.959B **τὰς χύτρας περιπλύνουσα,** 'Ιππιατρ.204,32, αὐτ.97,23, αὐτ.83,29· ‖ μέσ. ἀποπλύνω, ἀποβάλλω ἀπ' ἐμαυτοῦ πλυνόμενος : 'Αριστλ.ΖΙ 591a,28 **ἐξανακολυμβῶσι πολλάκις ἵνα περιπλύνωνται τὸ βλέννος·** κ. παθ. : Θεόφρ.ΦΑἶτ.4,14,4 **ὅταν ἡ ἅλμη περιπλυθῇ· 2)** ρηματ.π. περίπλυσις, περίπλυμα.
περίπλυσις-εως (ἡ) ὑδαρὰ ἀποπάτησις ἐκ τῶν ἐντέρων : 'Ιππ.Κῳακ.600, αὐτ.Προρρ.1,2 **κοιλίης περίπλυσις ἐξέρυθρος;** 'Αρετ.'Οξ.Παθ.1,5.
περιπλώω ἰων. κ. ποι. τ. τοῦ περιπλέω βλ.λ.
περίπνευμα-ατος (τὸ) νεώτ. εἰδικὸς ὅρος τῶν πνευματιστῶν, ὅστις σημαίνει ἡμιϋλικὸν περίβλημα τοῦ κυρίως πνεύματος χρησιμεῦον ἐν τῇ ζωῇ ὡς σύνδεσμος μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ σώματος, μετὰ θάνατον δὲ παρακολουθοῦν τὸ πνεῦμα καὶ καθιστῶν αὐτὸ ἱκανὸν νὰ ἐκδηλοῦται καὶ νὰ ἐπικοινωνῇ μετὰ τῶν ζώντων.
περιπνευματικός-ή-όν μτγν. περιπνευμονικός : Γαλ.14,762,10 **πλευριτικοὺς ἢ περιπνευματικούς.**
περιπνευμονία (ἡ) κ. νεώτ. ἄ. περιπλευμονία βλ.λ.· Γαλ.2,262 «περιπνευμονία ἐστὶ φλεγμονὴ πνεύμονος μετὰ πυρετοῦ ὀξέος καὶ δυσπνοίας» : Πλούτ. 'Ηθ.918C **ἐν ἀρχῇ περιπνευμονίας,** 'Αρετ.'Οξ.Παθ. 2,1, Γαλ.2,379, Καἰλ.Αὐρ.'Οξ.2,25, Λουκ.Μισθ.Συν.31 **ἡ ἀγρυπνία . . καὶ ὁ κάματος ἠρέμα ἤδη ὑπορύττουσιν . . περιπνευμονίαν.**
περιπνευμονικός-ή-όν μτγν. **ἄ.** περιπλευμονικός βλ.λ.
περιπνευμονιῶ-άω μτγν. ἄ. περιπλευμονιῶ βλ.λ.
περιπνέω πνέω περί τι, περιφυσῶ, φυσῶ κύκλῳ, προσπνέω, φυσῶ πρός τι, μτ. αἰτ. : Πίνδ.Ο 2,72 **Μακάρων νᾶσον αὖραι περιπνέοισι,** αὐτ.1,131,44 **πνεύματος ἐναντίου περιπνεύσαντος,** Λουκ.'Αλ. 'Ιστ.2,5 **καὶ θαυμαστή τις αὔρα περιέπνευσεν ἡμᾶς·** κ. ἀπολ. : Διόδ.Σ 3,19 **διά τε τὸ βάθος τῆς σκιᾶς καὶ διὰ τὰς περιπνεούσας αὔρας·** ‖ κ. ἐν τῷ παθ. τ. : Μυῖα'Επιστ.4 **οἴκησις περι-**

πνεομένα, 'Αριστλ.Κόσ.397a,34 **ἡ γῆ περιπνεομένη αὔραις**· **2**) μτγν. ἀναδίδω ὀσμὴν ἐκ πάντων τῶν μερῶν, δθ. μτφ. μτ. γενικ. : Εὐνάπ.ΒΣοφ.483Β **οἰκίαν Ἑρμοῦ καὶ Μουσῶν περιπνέουσαν.**

περιπνιγή (ἡ) μτγν. ἀσφυξία βλ.λ. : Βέττ.Βάλ. ἐν Κατ.'Αστρλ.Κ 8(1),168.

περιπνιγής-οῦς-ές μτγν. κ. **περίπνιγος-ον** (σχόλ. Νίκ.Θηρ.432) ὁ πανταχόθεν πιεζόμενος μέχρι πνιγμοῦ, ὁ σχεδὸν ἀπόπνικτος : Νίκ.Θηρ.432 **οἳ δέ τε μηκάζουσι περιπνιγέες τε πέλονται,** 'Ιώσ.ΑΙ 7,13,3, 'Αγαθρχ.76 **ὑπὸ τοῦ θυμοῦ συντόμως γίνεται** περιπνιγές (τὸ θηρίον), Διόδ.Σ 38,4 **τῇ τῆς ἀναπνοῆς φθορᾷ περιπνιγής.**

περιπνίγω μσν. ἀποπνίγω τινὰ διὰ στενοχωρίας πανταχόθεν : Θεοφύλ.Σ'Επιστ.30 **δριμυτέροις φαρμάκοις τὰ ζωογονούμενα ἐν τῇ σῇ γαστρὶ περιπνίγουσα**· κ. παθ. : Γεωπ.6,1,2 **περιπνίγεσθαι ἀπὸ τῆς τοῦ γλεύκους ἀναφορᾶς.**

περιπνοή (ἡ) μτγν. τὸ πνέειν ἐκ πάντων τῶν μερῶν, πνοὴ πάντοθεν : Διόδ.Σ 3,19 **ταῖς δὲ περιπνοίαις τῶν εὐκαίρων ἀνέμων εἰς ῥαστώνην ἄγοντες τὰ σώματα**· **2**) ἀερισμός : Γαλ.7,393.

περίπνοια (ἡ) μτγν. περιπνοὴ βλ.λ. : Σέρβ.εἰς Βεργ.'Αγρ.5,772, Βασ.1,120D **τῇ συνεχεῖ περιπνοίᾳ διασῴζουσι τὸ χειμέριον.**

περίπνους-οος-ουν-οον ὁ πανταχόθεν πνεόμενος, διαπνεόμενος ὑπὸ ἀνέμων, εὐάερος : Θεόφρ.ΦΙ 5,1,11 **ὅσα ὑπαπαράβορρα ἢ ἐν περίπνῳ.**

περιποδίη (ἡ) περιπόδιον βλ.λ.2) : 'Ιππ π.Γαλ.19,130.

περιπόδιον (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ περὶ τοὺς πόδας μέρος, τὸ κατώτατον μέρος ἐσθῆτος : Πτολ.Μαθ.7,5 **ὁ δὲ ὑπὲρ τὸν εὐώνυμον πόδα ἐν τῷ περιποδίῳ**· **2**) νεώτ. τὸ περιβάλλον τοὺς πόδας, τὸ περὶ τοὺς πόδας φερόμενον, φορούμενον, περικνημίς.

περιπόδιος-α-ον μτγν. ὁ περὶ τοὺς πόδας, ὁ περιβάλλων, ὁ περικυκλῶν αὐτούς : Πτολ.Μαθ.8,1, ΑΒ 354 **τὸν περιπόδιον κόσμον.**

περιποθής-οῦς-ές μσν. ὁ περιπόθητος βλ.λ. : 'Αλέξ.Κομν.π.Ζων.'Ιστ.'Ελλ.Δικ.124,30 **ὁ περιποθὴς γαμβρὸς τῆς βασιλείας ἡμῶν.**

περιπόθητος(-η)-ο(ν) μτγν.,μσν.,νεώτ.κ.δημ. ὁ πολυπόθητος, λίαν ποθητός, προσφιλέστατος:'Ιώσ.ΑΙ 16, 11 **περιπόθητος πᾶσι,** 'Ἀρισταίν 2,435,Σεκοῦνδ.9 **περιπόθητον ταλαιπώρημα,** 'Αππ.'Εμφ Πολ.3,4,Λουκ. Τίμ.12 **οἷς τίμιος ἐγὼ καὶ περιπόθητος,** οὔτ Νεκρ. Δ 9,2, Χορίκ.Προκ.8, Διήγ.'Αχιλλ.1032 **μὴ θλίψω τὴν ἐρωτικὴν τὴν περιπόθητόν μου,** Καισάρ.Δαπ.π. Σάθ.3,98 **ἐν 'Αγίῳ Πνεύματι ἀγαπητοῦ υἱοῦ καὶ περιποθήτου τῆς ἡμῶν μετριότητος,** 'Αραβ.Μῦθ. Χαλ.1,87 **χαῖρε καὶ εὐφραίνου, περιπόθητέ μου ἀδελφέ,** Κάλβ.'Ωδ.11,3,1 **βλέπει τὰ περιπόθητα βουνὰ . . τῆς γλυκερᾶς πατρίδος.**

περιποίημα-ατος (τὸ) μτγν. περιποίησις βλ.λ.2) : Βέττ.Βάλ.90,7.

περιποίησις-εως (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **-η** ἀσφαλὴς διατήρησις, συντήρησις : Πλάτ.'Ορ.415C **σωτηρία περιποίησις ἀβλαβής,** ΠΔ Παραλ.2,14, 13(12) **καὶ ἔπεσον Αἰθίοπες ὥστε μὴ εἶναι ἐν αὐτοῖς περιποίησιν,** ΚΔ'Εβρ.10,39 **οὐκ ἐσμὲν ὑποστολῆς εἰς ἀπώλειαν, ἀλλὰ πίστεως εἰς περιποίησιν ψυχῆς**· || μτγν. ὡς περιληπτικόν, οἱ περισωθέντες, διασωθέντες : αὐτ.'Εφεσ.1,14 **ὅς ἐστιν ἀρραβὼν τῆς κληρονομίας ἡμῶν εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περιποιήσεως**· **2**) μτγν. τὸ κτᾶσθαί τι, ἀπόκτησις, πρόσκτησις· 'Ησ. «πλεονασμός. κτῆσις» : ΚΔ Θεσσ.1,5,9 **εἰς περιποίησιν σωτηρίας διὰ τοῦ . . 'Ιησοῦ Χριστοῦ,** αὐτ.2,2,14, Βέττ.Βάλ. 85,16, Κλήμ.'Αλ 575 **τοὺς καταμεγαλοφρονήσαντας τῶν ἐνταῦθα τιμῶν εἰς περιποίησιν τἀγαθοῦ,** 'Ιουστιν.'Εδικτ.13,15, Πάπ.· || **λαὸς εἰς περιποίησιν** λαὸς περιούσιος : ΚΔ Πέτρ.1,2,9 **ὑμεῖς δὲ γένος ἐκλεκτὸν . . ἔθνος ἅγιον, λαὸς εἰς περιποίησιν**· **3**) μτγν. προμήθεια : 'Απολλ.Δύσκ.Συντ. 294,9· **4**) μσν. κ. νεώτ., δημ. **περιποίηση** ἡ ἐνέργεια τοῦ περιποιεῖσθαι, ἐπιμέλεια περί τι, πρόθυμος ἐξυπηρέτησις ἢ ἐκδούλευσις, φροντίς, παροχὴ ὑπηρεσιῶν, εὐγενὴς καὶ στοργικὴ μεταχείρισις, καλομεταχείρισμα : Καισάρ.Δαπ.ἐν Σάθ.3,22 **νὰ δείξῃ πρὸς πάντας περιποίησιν δικαιοσύνην τε καὶ ἔλεος,** 'Αραβ.Μῦθ.Χαλ.1,10 **δείχνοντάς του μεγάλες δεξίωσες καὶ περιποίησες,** Παπαδ.Χριστ. Τεμπ.113 **διὰ νὰ ἔχῃ τὴν μητρικὴν περιποίησιν**· **5**) νεώτ. κ. δημ. γεν. προσφερομένη ὑπηρεσία ἐν οἴκῳ, ἐν ξενοδοχείῳ κτλ. : **πληρώνει τόσα διὰ τὴν περιποίησίν του**· **6**) ὁμ. κτ. πληθ. φιλόφρονες ἐκδηλώσεις : **σᾶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς περιποιήσεις σας.**

περιποιητικός-ή-ό(ν) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ., δημ. θηλ. **-ιά,** ὁ ἱκανός, ὁ δυνάμενος νὰ παράσχῃ τι, παραγωγικός, πρόξενος, μτ. γενικ. : Μνησίθ.'Αθ.π.'Αθήν.8,357F **πνευμάτων τε οὐκ ἔστι περιποιητικά,** Φίλ.1,463 **ταῦτα καὶ ζημίας καὶ ὠφελείας μεγίστης πολλάκις περιποιητικὰ τοῖς ἔχουσι,** Διοσκ.2,104 **εὐχροίας περιποιητικός,** Σέξτ. 'Εμπ.Μαθ.2,9,Ψελλ.40 (ἐκδ.Boiss) **ἀγάλματα ὑγείας περιποιητικά,** Εὐστ.1170,18· **2**) ὁ δηλῶν, σημαίνων τὴν παραγωγήν, τὴν ἐξεύρεσίν τινος : 'Απολλ. Δύσκ.Συντ.297,27 **τῶν γὰρ ἐν αὐταῖς ἐγκειμένων ἐνεργειῶν εἰσι περιποιητικαί**· **3**) ἀστρολ. ὁ φέρων πλοῦτον : Νεχέφ.π.Βέττ.Βάλ.291,15· **4**) ὁ ἰδιοποιούμενός τι : 'Αρρ.'Επικτ.4,7,11 **περιποιητικὸς αὐτῷ τοῦ πλείονος**· **5**) νεώτ. κ. δημ. ὁ δεξιός, ὁ πρόθυμος εἰς περιποιήσεις, ὁ παρέχων περιποίησιν, φιλόφρων : **περιποιητικιὰ γυναίκα.**

περιποιητικότης-ητος (ἡ) νεώτ. τὸ εἶναί τινα περιποιητικὸν βλ.λ.5), προθυμία εἰς τὸ περιποιεῖσθαι, εἰς περιποιήσεις : **ἡ περιποιητικότης τῶν χωρικῶν ἐκείνων εἶναι παροιμιώδης.**

περιποιητικῶς σχόλ. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον περιποιητικὸν πρός τινα, πρὸς χάριν τινός, χαριστικῶς : Σχόλ.'Αριστφ.Πλ.717 **ἔστιν ἡ δοτικὴ αὕτη πρὸς τὸ τρίβειν περιποιητικῶς.**

περιποιητός-ή-όν 'Ησ. «περιούσιος, πολύς, περισσός».

περιποικίλλω ἀρχ. λεξ. ποιῶ, κάμνω τι ποικίλον κύκλῳ, ὁλόγυρα, δθ. τὸ παθ. γίνομαι, εἶμαι πολὺ ποικίλος : 'Απολλ.Σοφ.Λεξ.'Ομ.ἐν λ. κεστὸς ἱμὰς **. . περιπεποικιλμένος,** Εὐσ.'Εκκλ.'Ιστ.5,1,30.

περιποίκιλος-ον ὁ πολλὰ ποικίλματα φέρων πέριξ, ὁ κατάστικτος : Ξεν.Κυν.5,23 **τὴν δὲ οὐρὰν οἱ μὲν κύκλῳ περιποίκιλον, αἱ δὲ παράσειρον.**

περιποιπνύω μτγν. ποι. ταχέως, μετὰ σπουδῆς περικυκλῶ ἢ γοργῶς καταδιώκω τινά : Κόϊντ.4,210 **Τεῦκρον δ' ἐσσυμένως ἕταροι περιποιπνύοντες**· || ὁμ. σημ. κ. μέσ. : 'Οππ.'Αλ.2,615 **θῶας ὑπερφιάλους ἔλαφον περιποιπνύεσθαι ἀγρομένους.**

περιποιῶ-έω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ.. ἀόρ. **περιεποίησα,** δημ. μέσ. **περιποιέμαι,** παθ. ἀόρ. **περιεποιήθην** κ. **ἐπεριποιήθην,** δημ. **(ἐ)περιποιήθηκα,** μτχ. παθ. παρακ. **περιποιημένος,** κάμνω νὰ διαμείνῃ, παραμείνῃ, ὑπολειφθῇ τι πέρα, ἐπέκεινα ὡρισμένου σημείου, ἀφήνω νὰ ζήσῃ, διασῴζω, διατηρῶ : 'Ηρ.3,36 **ἐκείνους μέντοι τοὺς περιποιήσαντας οὐ καταπροΐξεσθαι ἀλλ' ἀποκτενέειν,** Θουκ. 2,25, Λυσ.13,63, αὐτ.6,47 **ἐξ ὅσων κακῶν καὶ πολέμου ὑμᾶς αὐτοὺς περιεποιήσατε καὶ τὴν πόλιν**· || τὸ μέσ. διαφυλάττω, διασῴζω δι' ἐμαυτόν : 'Ηρ. 1,110 **ἢν μὴν ἀποκτείνῃς αὐτὸ** (τὸ παιδίον), **ἀλλά τεῳ τρόπῳ περιποιήσῃ** (δ. ἀνάγν. περιποιήσῃς), 'Αριστλ.Πολίτ.1315a,26, Δημ.416 **κρεῖττόν ἐστιν . . τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας ταῖς παισὶν καὶ ἑαυτῷ . . περιποιήσασθαι**· **2**) ἐπὶ χρημάτων, τροφίμων, οἰκονομῶ, ἀποταμιεύω, ἀποθησαυρίζω : Ξεν.Οἰκ.

11,10 **ἀλλὰ καὶ περιποιεῖν ὥστε καὶ τὴν πόλιν κοσμεῖν καὶ τοὺς φίλαυς ἐπικουφίζειν,** αὐτ.2,10· || μτ. γενικ. **περιπαιῶ τῶν προσόδων** ἀποταμιεύω μέρος τῶν εἰσοδημάτων : Ἰσαῖ.6.38,Πάπ.· || κ.μέα. οἰκονομῶ, ἀποταμιεύω, θησαυρίζω χάριν ἐμαυτοῦ: Ξεν.Ἀπ.2,7,3 **περιποιεῖσθαι τασαῦτα ὥστε καὶ πλουτεῖν,** ΠΔ Παρ.1,29,3 **ἔστι μοι ὃ περιπεποίημαι χρυσίον καὶ ἀργύριον·** **3**) κτῶμαί τι κέρδος, κερδίζω τι παραγόμεναν ἢ ὑπολειπόμενον : Θεόφρ.Λίθ.58, ΠΔ Μακκ.1,6,44 **περιποιῆσαι ἑαυτῷ ὄνομα αἰώνιον·** || κ. μέσ. ἐπιτυγχάνω, προσκτῶμαι, ἀποκτῶ, κερδίζω τι : Θουκ.1,9, αὐτ.15 **ἰσχὺν δὲ περιεποιήσαντα ὅμως οὐκ ἐλαχίστην οἱ προσσχόντες αὐτοῖς,** Ξεν.Ἀν.5,6,17, Πάπ.· || μτ. δοτ. κ. αἰτ. : Ἀριστλ.Πολιτ.1306a,24 **οὗτοι αὑτοῖς περιποιοῦνται δυναστείαν·** || μτ. αἰτ. κ. ἐμπροθ. διορ. : Δημ.165 **περιποιεῖσθαι παρὰ ταῦ πλήθους δόξαν ὡς εἰσὶ δημοτικοί,** ΚΔ Πράξ.20,28 **ἣν περιεποιήσατα διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος·** κ. παθ.: Κῶδ.Ἰουστιν.1,4,26 **χρήματα περιποιηθησόμενα·** **4**) μέσ. κερδαίνω, χρηματίζομαι : Ξεν.Ἀπομν.4,2,38 **ἀλλὰ καὶ περιποιοῦνται ἀπ' αὐτῶν·** **5**) ποριζω, προμηθεύω, προσάπτω, παρέχω, δίδω τι εἴς τινα : Θουκ.8,48 **ἐς αὐτοὺς** [τὰ πράγματα] **περιποιήσειν καὶ τῶν παλεμίων ἐπικρατήαειν,** Ἰσοκρ. 15,301, Δημ.193 **σφόδρ' ἂν Ἀρτεμισίαν πειραθῆναι περιποιῆσαι Ῥόδον αὐτῷ,** Αἰσχίν.3,3, Ἐπιγρ. Σάρδεων **πολλὰ καὶ μεγάλα τῶν συμφερόντων τῇ πατρίδι περιποιεῖν·** || νεώτ. ἐπὶ πραγμ., **περιποιῶ τιμὴν** προσάπτω, φέρω τιμήν: **ἡ ἐργασία αὐτὴ σᾶς περιποιεῖ τιμήν·** **6**) νεώτ. κ. δημ. τὸ μέσ. παρέχω περιποίησιν, ἐπιδαφιλεύω φροντίδας, φροντίζω, ἐπιμελοῦμαι : **περιποιοῦμαι ἀσθενῆ·τὸν κῆπον - τὸν περιποιέται μιὰ γριά·** || φρ. **περιποιεῖται τὴν περιβολήν του** φροντίζει νὰ εἶναι εὐπρεπῶς ἐνδεδυμένος, κομφεύεται· || κ. ἀπολ. κτ. μτχ. : **αὐτὸς εἶναι πάντα περιποιημένος·** **7**) ὁμ. νεώτ. κ. δημ. τὸ μέσ. εἶμαι περιποιητικός, κάμνω περιποιήσεις, φέρομαι φιλοφρόνως, δεικνύομαι πρόθυμος καὶ ἐξυπηρετικός, καλοπιάνω : **περιπαιαῦνται τὸ θεῖό ταυς γιὰ νὰ ταὺς γράφῃ τὴν περιουσία ταυ, - παλὺ σὲ περιποιέται, ἀσφαλῶς κάποια ρουσφέτι ἑτοιμάζεται νὰ σοῦ ζητήσῃ·** **8**) δημ. εὐφημ. φέρομαι εἴς τινα ὡς ἀξίζει εἰς αὐτόν, δεικνύω αὐστηρὰν συμπεριφοράν, κακήν : **μόλις ἦρθε τὸν περιποιήθηκα, τοῦ δωσα ἕνα γερὸ βρισίδι·** **9**) ρηματ. π. περιποίημα, περιποίησις, περιποιητός, περιποιητικός.

περιπολάζω μτγν. ἐσφ. ἀνάγν. τοῦ ἐπιπολάζω βλ.λ. ἐν Πλούτ.Ἠθ.587B.

περιπολαῖος-ον ἐπὶ ὀφθαλμῶν, ὁ πανταχοῦ στρεφόμενος, ταχυκίνητος, εὐκίνητος, ζωηρός : Ἀριστλ.Φυσιογν.810a,1.

περιπολάρχης [ὁ] (περίπολος) κ. νεώτ. ἐπιστάτης, ἐπιτηρητὴς τῶν περιπόλων, ἄ. περιπόλαρχος· Ἡσ. ἐν λ. κωδωνοφορῶν· **2**) νεώτ. ὁ ἐπὶ κεφαλῆς περιπόλου βαθμοφόρος.

περιπόλαρχος [ὁ] ὁ περιπολάρχης βλ.λ.1) : Θουκ. 8,92 **ὅτι εἰδείη παλλούς .. καὶ ἐς τοῦ περιπολάρχου καὶ ἄλλασε κατ' οἰκίας ξυνιόντας.**

περιπόλευσις-εως [ἡ] μτγν. ἡ περιπόλησις βλ.λ.1), τὸ περιφέρεσθαι, περιφορά : Εὐσ.Εὐαγγ.Ἀπ.153C **ἀστέρων περιπολεύσεις.**

περιπολεύω μτγν. κ μσν., μτγν. τ. τοῦ περιπολῶ βλ.λ.1) : Φύλαρχ.25J (Ἥλιον) **περιπολεύοντα τὸν κόσμον,** Σχόλ.Νικ.Ἀλεξ.339 **ἐν τοῖς στόμασι τῆς γαστρὸς τὰ ἄλγη περιπολεύοντα ὅρωρε.**

περιπόλημα ατος [τὸ] μτγν. ἀστραν. περιπόλησις βλ.λ.1) : Βέττ.Βάλ.259,20.

περιπόλησις-εως [ἡ] μτγν. ἡ πρᾶξις τοῦ περιπολῶ, τὸ περιφέρεσθαι πέριξ τινός, ὅθ. ἐπὶ ἀστέρων, περιστροφή, ἀνακύκλωσις : Φίλ.1,10 **ἀστέρων περιπολήσεις,** Θέων Σμ.120Η,Πορφ.Εὐσ.Εὐαγγ. Προπ.3,12, Ἰάμβλ.Πυθ.15,65 **κίνησιν καὶ περιπόλησιν,** Ἰω Λυδ.Μην.41 **ἄπειρός τις τῶν οὐρανίων σωμάτων περιπόλησις·** || ἐπὶ μετεμψυχώσεως, **ψυχῆς περιπόλησις** ἐπαναστροφὴ τῆς ψυχῆς : Μάξ. Τύρ.38,3, Διογ.Λ 8,4 **ὅτι παρ' Ἑρμοῦ τὸ δῶρον λάβοι καὶ τὴν τῆς ψυχῆς περιπόλησιν.**

περιπολία [ἡ] νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ περιπολῶ βλ.λ., τὸ περιπολεῖν· **2**) περίπολος βλ.λ.

περιπολίζω μτγν. περιέρχομαι, περιηγοῦμαι χώραν ἢ πόλεις, περιπλανῶμαι : Στράβ.14,5,15 **Πλουτιάδης τε ἐγένετο καὶ Διογένης τῶν περιπολιζόντων καὶ σχολὰς διατιθεμένων εὐφυῶς,** Ἐπιφάν. 1,235D **περιπολίζοντες ἐν τοῖς αὐτοῖς·** **2**) πάπ. ἐγκαθίσταμαι εἰς πόλιν, εἰσέρχομαι εἰς κοινωνίαν.

περιπόλιον [τὸ] κ. νεώτ. φυλακεῖον, κατάλυμα, σταθμὸς τῶν περιπόλων : Θουκ.3,99 **περιπόλιον αἱροῦσιν ὃ ἦν ἐπὶ τῷ Ἄληκι ποταμῷ,** αὐτ.6,45, αὐτ.7,48, Ἐπιγρ.· **2**) νεώτ. μικρὸν κτίριον μὲ τυφεκήθρας, τοῦ ὁποίου ἡ ἄμυνα ἀνατίθεται εἰς μικρὸν τμῆμα πεζικοῦ· **3**) μτγν. προάστιον ἢ ἀστικὴ περιφέρεια : ΠΔ Παρ.1,6,71(56) **τὴν Γωλὰν ἐκ τῆς Βασὰν καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς,** Ἐπιγρ.Καρπάθου· || **τὸ περιπόλιον τῆς θεοῦ** κατάλυμα, οἰκήματα περὶ τὸν ναόν : αὐτ.

περιπόλιος-ον μτγν. ὁ περὶ πόλιν, πέριξ πόλεως κείμενος : Στράβ.7,7,6 **αἱ δ' ἄλλαι κατοικίαι περιπόλιοι τῆς Νικοπόλεώς εἰσιν,** αὐτ.2,2,2.

περίπολις-εως [ἡ] ἡ τὰς ὁδοὺς περιερχομένη πόρνη, τροττέζα· πρβλ. δρομάς 3) : Φρύν.Κωμ.33 **κάπραινα καὶ περίπολις καὶ δρομάς.**

περιπόλισμα-ατος [τὸ] μτγν. τὸ περιπόλημα βλ.λ. : Βέττ.Βάλ.331,20.

περιπολιστικός-ή-όν Ἐπιγρ. ὁ ἔχων διάθεσιν πλάνητος, περιπλανητικός, ὅθ. **σύνοδος περιπολιστικὴ** ὁμάς, θίασος μουσικῶν ἢ ὑποκριτῶν μεταβαινόντων ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, περιοδεύων θίασος : Ἐπιγρ.Θυατείρων **ἱερᾶς Ἀδριανῆς Ἀντωνείνης θυμελικῆς περιπολιστικῆς μεγάλης συνόδου.**

περιπολλόν (πολύς) ἐπίρρ. μτγν. παραπολύ, σφόδρα μεγάλως : Ἀπολλ.Ρ 2,437 **Αἰσιονίδης περιπολλὸν ἐϋφρονέων προσέειπεν.**

περίπολος-ον (περιπέλομαι) κ. μσν., νεώτ., δημ. κ. **περίπολο(ς)** [ἡ] κ. κτ. πληθ. οὐδ. -α [τὰ], ὁ περιπολῶν, περιερχόμενος, περιφερόμενος καὶ φρουρῶν, ὅθ. τὸ ἀρσ. **περίπολος** ὡς οὐσ. φρουρὸς τεταγμένος νὰ περιπολῇ, νὰ φρουρῇ, νὰ κατασκοπεύῃ καὶ φυλάσσῃ τόπον τινά : Ἐπίχ.35,10, Πλούτ. Νομ.16 **περιπόλους ἔταξε καὶ ἐπισκόπους τῶν ἀγρῶν,** Λουκ.Ἀλ.Ἱστ.26, Λιβάν.Λόγ.59,144 **περίπολος τῶν βασιλείων·** || κτ. πληθ. **περίπολοι** οἱ νεαροὶ ἐν Ἀθήναις πολῖται ἡλικίας 18-20 ἐτῶν οἱ ἀποτελοῦντες σῶμα φυλάκων ἐφίππων πρὸς φρούρησιν τῶν συνόρων, ἔφιπποι ὁροφύλακες : Ἀριστφ.Ὄρν.1177 **οὔκουν δῆτα περιπόλους ἐχρῆν πέμψαι κατ' αὐτὸν εὐθύς ; ,** Θουκ.4,67, αὐτ.8,92 **πληγεὶς ὑπ' ἀνδρὸς τῶν περιπόλων,** Εὔπ.341 **τοὺς περιπόλους ἀπιέν' εἰς τὰ φρούρια·** || κ. καθ' ἑν. : Αἰσχίν.2,167· **2**) νεώτ. κ. δημ. **περίπολο(ς)** [ἡ], δημ. κτ. πληθ. οὐδ. **τὰ περίπολα,** μικρὸν στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα περιφερόμενον πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως ἢ ἐν πολέμῳ ἐνεργοῦν ἀνιχνεύσεις· **3**) **περίπολος** (ναῦς) [ἡ] κ. νεώτ. πολεμικὸν πλοῖον περιπολοῦν ὡρισμένην θαλασσίαν περιοχήν : Ἀρρ.Ἀν.2,20,2· **4**) τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. πεζοπόρος : Ἱμέρ.Λόγ.14,25 **περίπολος πάσης τῆς ὑφ' ἥλιον,** Λιβάν.Ἐπιστ.168· **5**) τὸ θηλ. ὡς οὐσ. θεράπαινα, ἀκόλουθος : Σοφ.Ἀντ.1150 **προφάνηθ' ὦ Ναξίαις σαῖς ἅμα περιπόλοις θυίαισιν.**

περιπολῶ-έω κ. μσν. κ. νεώτ. πορεύομαι, κινοῦμαι περί τι, περιέρχομαι, περιφέρομαι, περιοδεύω: Σοφ.ΟΤ 1254 **ἀλλ' εἰς ἐκεῖνον περιπολοῦντ' ἐ-**

λεύσομεν· || κ. μτ. ἐμπροθ. διορ. : Πλάτ.Φαῖδρ. 252C, Ἰσοκρ.4,145 ἡ **στρατιά ἡ μετά βασιλέως περιπολαῦσα** (ἡ σωματοφυλακή τοῦ βασιλέως)· || κ. ἐπί τινων θεῶν : Πλάτ.Τίμ.41Α **πάντες ὅσοι τε περιπολοῦσι φανερῶς καὶ ὅσοι φαίνονται καθ' ὅσον ἂν ἐθέλωσιν, οἱ θεοί**· || κ.ἐπὶ τοῦ ἡλίου ἢ τῶν ἀστέρων, περιπέλομαι, περιστρέφομαι περί τὸ στερέωμα : Ἀριστλ.ἀπ.10,Ἐπίκ.Ἐπιστ 2,52U, Πλούτ. Ἠθ.155Α **καθάπερ τὸν ἥλιον ἐν ἅρμασι λέγουσι περιπολεῖν ἄλλοτε ἄλλην ἐπινεμόμενον τοῦ οὐρανοῦ χώραν**· || κ. ἐπὶ τῆς ψυχῆς κατὰ τὴν μετεμψύχωσιν, ἐν χρ. ὁ παθ. ἀόρ. μτ. μέσ. σημ. : Διογ.Λ 8,4 **καὶ τὴν τῆς ψυχῆς περιπόλησιν, ὡς περιεπολήθη**· **2)** μτ. αἰτ. τόπου, διαπορεύομαι, διέρχομαι, διατρέχω, διαβαίνω : Εὐρ.Ρῆσ.773 **λεύσσω δὲ φῶτε περιπολοῦνθ' ἡμῶν στρατὸν πυκνῆς δι' ὄρφνης**, Πλάτ.Φαῖδρ.246Β **πάντα δὲ οὐρανὸν περιπολεῖ**, αὐτ.Θεαίτ.176Α, Φιλόστρ.Ἐπιστ.5 **ἔρως ὁ τὰς πόλεις περιπολῶν**· **3)** κ. νεώτ. περιέρχομαι ὡς περίπολος πρός φρούρησιν, φρουρῶ περιφερόμενος : Ξεν.Πρόσ.4,52 **οἵ τε φρουρεῖν ἐν τοῖς φρουρίοις, οἵ τε πελτάζειν καὶ περιπολεῖν τὴν χώραν**, Ἀριστλ.Ἀθ.42,4 **περιπολοῦσι τὴν χώραν καὶ διατρίβουσιν ἐν τοῖς φυλακτηρίοις**, Ἐπιγρ.Μηναῖ.12,2 Συνξ.Ἁγ.Μυρόπης **ἀνά πᾶσαν τὴν νῆσον περιπολαῦντας**· **4)** μσν. ἀναστρέφομαι, ἀσχολοῦμαι· ΕΜ 619,48 «οἰωνοπόλος . . μάντις ὁ περὶ οἰωνοὺς . . περιπολῶν ἤγουν ἀναστρεφόμενος»· **5)** ρηματ. π. περιπόλημα, περιπόλησις.

περιπομπεύω σχόλ. πομπεύω τι πέριξ, περιφέρω ἢ συνοδεύω τι ἐν πομπῇ, πανηγυρικῇ περιφορᾷ· ἐν χρ. τὸ παθ. : Σχόλ.Ἀριστφ.Πλ.1198 **χύτρας περιπομπεύεσθαι ὑπό γυναικῶν.**

περιπομπή (ἡ) σχόλ. τὸ περιπέμπειν, ἀποστολὴ εἰς διάφορα μέρη : Σχόλ.Αἰσχ.Εὐμ.11 **καταχθῆναί φησιν ἐκεῖσε τὸν Ἀπόλλωνα κἀκεῖθεν τὴν περιπομπὴν αὐτῷ εἶναι.**

περιπόνηρος-ον κ. μσν. ὁ πολὺ πονηρός, πολὺ κακός ἢ κακῆς διαθέσεως ἄνθρωπος, παμπόνηρος, ἐν χρ. ὡς λογοπαίγνιον τῆς λ. περιφόρητος : Ἀριστφ.Ἀχ.850 **ὁ περιπόνηρος Ἀρτέμων . . ὄζων κακὸν τῶν μασχαλῶν πατρὸς Τραγασαίου**, Δαμάσκ.π.Φώτ.Βιβλ.346,37 **ἀνὴρ ἰταμὸς καὶ περιπόνηρος**, Θεοφύλ.Ἐπιστ.76, Εὐστ.Πον.89,90.

περιπονήρως ἐπίρρ. μσν. λίαν πονηρῶς, παμπονήρως : Εὐστ.Πον.161,10.

περιπόντιος-ον μσν. ὁ περὶ τὸν Εὔξεινον Πόντον κείμενος : Νικ.Χων. ἐν Σάθ.1,127 **οἱ μὲν πυθόμενοι τοῖς περιποντίοις ἐκπονεῖν σε μέρεσι.**

περιποππύζω μτγν κ. μσν. ἐπιτετ. τ. τοῦ ποππύζω βλ.λ., κολακεύω, ἐν χρ. τὸ παθ. : Γρηγ.Ναζ.1, 526Β **προπομπεύεσθαί τε καὶ περιποππύζεσθαι**· **2)** μσν. θωπεύω, χαϊδεύω : Ἱερακοσοφ.161 **ἡμέρως περιποππύζων καὶ καταφιλῶν αὐτόν.**

περιπόππυσμα-ατος (τό) μσν. θωπεία, κολακεία ἰδ. παρασίτου, τρόπος συμπεριφορᾶς παρασίτου : Νικ.Χων.Χρον.294D.

περιπορεία (ἡ) πορεία περί τι, ταξίδιον πέριξ τινός, ὁλόγυρα, περιοδεία : ΕΜ 91,8.

περιπορεύομαι πορεύομαι, ὁδεύω, ταξιδεύω περί τι, ὁλόγυρα, περιέρχομαι, περιοδεύω : Πλάτ. Νόμ.716Α **ὁ θεὸς . . εὐθεῖαν περαίνει κατὰ φύσιν περιπορευόμενος**, Κέβ.7· || κ. μτ. ἐμπροθ. διορ. : Ἰάμβλ.Προτρ.13 **περιπορεύεσθαι κατ' οὐρανόν**· || κ. ἐπὶ τοῦ ἡλίου : Γέμιν.2Β **ὁ ἥλιος περιπορεύεται τὸν ζῳδιακὸν κύκλον**· || περιπατῶ, βαδίζω πέριξ, ὁλόγυρα : Ἐπιγρ.Ἐπιδαύρου· **2)** μτ. αἰτ. τοῦ τόπου, περιέρχομαι : Ἀριστλ.Οἰκ. 1353b,20 **τὰ ἱερὰ περιπορευόμενας**, Πολύβ.3,7,3, αὐτ.9,6,3 **περιπορευόμενοι τὴν πόλιν**, Διόδ.Σ 40,1, Δίων Κ 69,10 **ἐποίει δὲ θέατρα καὶ ἀγῶνας περιπορευόμενος τὰς πόλεις**, Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.17· || κ. μτ. τινος πλεονασμοῦ : Πολύβ.4,54,4 **πάντες δὲ περιπορευθέντες αὐτὴν κύκλῳ.**

περιπόρευσις-εως (ἡ) μσν. ἡ περιπορεία βλ.λ.: Νικηφ.Βλεμμ.268.

περιπόρπημα-ατος (τό) Κύρ. «συνεχομένη περόνη καὶ πόρπη, ὅ ἐστι κομβίον».

περιπορπητός-ή-όν Ἡσ. «ὁ διὰ πόρπης περικεκομβωμένος».

περιπορπῶμαι-άομαι μτγν. περικομβώνω, κουμπώνω διὰ πόρπης : Ἀππ.Ἰβηρ.42 **χρῶνται ἱματίοις παχέσιν ἀντὶ χλαμύδων αὐτὰ περιπορπώμενοι.**

περιπορφυρίζω μσν. πορφυρίζω πέριξ, ὁλόγυρα, καθ' ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν : Μελιτην.Γ 2839.

περιπόρφυρος-ον ὁ πέριξ πορφυροῦς, περιτεθειμένος πορφύρᾳ, ὁ ἔχων παρυφὴν πορφυρᾶν : Κρότ.Κωμ.31 **λινοῖ περιπόρφυροι χιτωνίσκοι**, Ἡρακλ.Πολ.69, Πολύβ.3,114,4 **περιπορφύραις χιτωνίσκοις κεκοσμημένων**, ΚΜανασσ.Χρον.75 **τινὰ μὲν περιπόρφυρα τῶν ῥόδων ἑωρᾶτο**· || **περιπόρφυρος ἐσθής-τήβεννα ἢ τήβεννος** ἡ μετὰ πορφυροβαφοῦς παρυφῆς λευκὴ ἐσθὴς τῶν μειζόνων ἀρχόντων τῆς Ρώμης, ἣν ἔφερον κατὰ τὰς καθημερινάς : αὐτ.6,53,7 **προσλαμβάνουσιν ἐσθῆτας . . περιπορφύρους**, Διον.Ἁλ.Ρωμ.2,7, Πλούτ.Ρωμ.26 **καὶ τήβεννον ἐφόρει περιπόρφυραν**· κ. ἁπλῶς περιπόρφυρας ὡς οὐσ. : αὐτ.25 **γέροντα μὲν ἄγουσι δι' ἀγορᾶς εἰς Καπιτώλιον ἐν περιπορφύρῳ**, αὐτ.Ἠθ.283Α· || **περιπόρφυροι** (παῖδες) οἱ τὴν περιπόρφυρον ἐσθῆτα περιβεβλημένοι παῖδες τῶν ἐλευθέρων ἐν Ρώμῃ : αὐτ.Ποπλ.18 **ἐπὶ ταύτοις ὁμήρους ἔδωκαν ἐξ εὐπατριδῶν περιπορφύρους δέκα**· **2) περιπόρφυρος ἀγὼν** εἶδός τι ἀγωνίσματος ἀθλητικοῦ ἐν Σιδῶνι : Ἐπιγρ.,Πάπ.

περιπορφυρόσημος παῖς (ὁ) μτγν. ὁ περιπόρφυρος παῖς, ὁ περιβεβλημένος, ἐνδεδυμένος τὴν περιπόρφυρον ἐσθῆτα : Στράτ.ΑΠ 12,185.

περιπορφύρω μτγν. ἐπιτετ. τ. τοῦ πορφύρω, ἐπὶ θαλάσσης : Μαν.5,24 **ἁλὸς περιπορφύροντας.**

περιποταμιά (ἡ) μσν. δημ. ἡ κοίτη καὶ αἱ ὄχθαι τοῦ ποταμοῦ, ποταμιά : Ἐρωτόκρ.1,2164 **πού 'λαχε α' περιποταμιά νερὸ θολὸ γεμάτη.**

περιποτάμιος-αν γλωσσ. ὁ περὶ τὸν ποταμὸν κείμενος, ὁ παρὰ τὸν ποταμὸν κατοικῶν.

περίποτος-ον (πίνω) μτγν. ἐπὶ ποτηρίου, κυπέλλου, ὁ πανταχόθεν ἐπιτήδειος εἰς τὸ πίνειν (πρὸς ἑρμηνείαν τοῦ δέπας ἀμφικύπελλον) : Ἀθήν.11,783Β **ἄλλοι δὲ τὴν ἀμφὶ ἀντὶ τῆς περὶ εἶναί φασι, ἵν' ᾖ περίποτον, τὸ πανταχόθεν πίνειν ἐπιτήδειον.**

περιποτῶμαι-άομαι ποι. τ. τοῦ περιπέτομαι βλ.λ., περιίπταμαι, πετῶ ὁλόγυρα : Σοφ.ΟΤ 482 **τὰ δ' ἀεὶ ζῶντα περιποτᾶται**· || κ. μτ. αἰτ. : Ἡλιόδ.Αἰθ.2,22 **τετριγυῖα δὲ περιποτᾶται τὴν πολιορκίαν**, Κλήμ.Ἀλ.53 **περιποτώμενον τὸν ὄρνιν.**

περίπου ἐπίρρ. μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὡς ἔγγιστα, σχεδόν, ἀπάνω κάτω : Ἡρωδιαν.Ἱστ.5,7,4 **ἔτη . . περίπου ἑκκαίδεκα**, αὐτ.7,5,2, Παῦλ.Αἰγ.4,1.

περίπους-ποδος (ὁ,ἡ) Ἡσ. «ὁ ἁρμόζων ἀπὸ τῶν συμμέτρων τοῖς ποσὶν ὑποδημάτων· ἢ ἀκριβῶς», Φώτ.· || Πολυδ.7,21(84) «περίποδα, ὑποδήματα ἁρμόζοντα».

περιπρακτορία (ἡ) πάπ. φορολογικὴ περιφέρεια.

περιπρασινῶ-όω καθιστῶ τι καταπράσινον ὅλον, δθ. τὸ παθ. ἐπὶ τῆς γῆς, καθίσταμαι, γίνομαι καταπράσινος, ὁλοπράσινος : Ἀν.Κρ.3,220 **περιπεπρασίνωται ταῖς βοτάναις.**

περιπρεπής-οῦς-ές μσν. διαπρεπής, ἄριστος, ἔξοχος : Τζέτζ Πρὸ Ὁμ.111 **κάλλεϊ ἱμερόεντι περιπρεπεῖ γανόωσαν.**

περιπρήθω μτγν. περιπίμπρημι βλ.λ. : Κόϊντ.11,435.

περίπρησις-εως (ἡ) μτγν. καῦσις, ἀνάφλεξις πέριξ, ὁλόγυρα, καθ' ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν : Φιλούμ.24,3 **περίπρησις ὅλου τοῦ σώματος.**

περιπρό ἐπίρρ. ἐπ. εἰς τὸ ἐμπρὸς καὶ πέριξ τινός, ὅθ. μτφ. παραπολύ, περισσῶς, ἐξαιρέτως, ἐξόχως, ἐνθουσιωδῶς : Ἰλ.Λ 180 περιπρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν (Θ.Γαζῆς «πάνυ γὰρ ἐνθουσιωδῶς ὥρμα πρὸ τῶν ἄλλων δόρατι»), Καλλ.Δία 86.

περιπροβάλλω μτγν. προβάλλω τι πέριξ, ὁλόγυρα ἔμπροσθέν τινος, ῥίπτω ἢ θέτω τι ὁλόγυρα καὶ ἔμπροσθεν, προτείνω ἐκ πάντων τῶν μερῶν : Ὀππ.Ἁλ.4,657 δυσμενέεσσι διπλᾶ περιπροβαλόντες ἀνάρσια τείχεα πέτρης.

περιπροθέω μτγν. προτρέχω περί τι(να), τρέχω ἐμπρὸς καὶ ὁλόγυρα : Ὀππ.Ἁλ.2,440, αὐτ.4,89 ἄκατον δὲ περιπροθέουσαν ἀπάντῃ.

περιπροσάγω μτγν. προσάγω τι(νὰ) ἐκ τῶν πέριξ : Δίων Χρ.1,570,3 οὐχὶ ταὐτὸ ἱερεῖον ἅπασιν ἐν κύκλῳ ταῖς ἀγάλμασι περιπροσάγοντας.

περιπροστατῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. φλεγμονὴ τοῦ κυτταρώδους ἱστοῦ τοῦ περιβάλλοντος τὸν προστάτην.

περιπροχέω χέω ἐμπρὸς καὶ πέριξ, χύνω ὁλόγυρα καὶ ἐμπρός, περιχύνω, καταπλημμυρῶ, ἐν χρ. τὸ παθ. κτ. ἀόρ. : Ἰλ.Ξ 316 οὐ γάρ πώ ποτέ μ' ὧδε θεᾶς ἔρος .. θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασσε (οὐδέποτε ἔρως θεᾶς περιχυθεὶς ἐδάμασε τὴν ψυχήν μου ἐν τῷ στήθει).

περιπρωκτικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸ περιπρώκτιον, ὁ τοῦ περιπρωκτίου : περιπρωκτικοὶ ἀδένες, - περιπρωκτικὸν δέρμα.

περιπρώκτιον (τὸ) νεώτ. ἀνατομ. χωνοειδὲς βύθισμα τοῦ τριχωτοῦ καὶ μελάγχρου περιπρωκτικοῦ δέρματος, ἀποτελοῦν τὴν κάτω μοῖραν τοῦ πρωκτοῦ, ἄ. πρόδομος τοῦ πρωκτοῦ.

περιπρωκτῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. φλεγμονὴ τοῦ περὶ τὸν πρωκτὸν ὑποδορίου κυτταρικοῦ ἱστοῦ ἀπαντῶσα ἐπὶ χρονίας δυσκοιλιότητος, ἐπὶ αἱμορροΐδων καὶ ῥαγάδων πολλάκις τοῦ δακτυλίου.

περιπρωκτιῶ-άω σαυλοπρωκτιῶ-άω βλ.λ., σείω τὸν πρωκτόν· πρβλ. Ἡσ. «περιπρωκτιῶσα, τρυφερευομένη ἐπὶ τῇ πυγῇ» : Κωμ.Ἀδέσπ.1114.

περιπταίω προσπταίω, προσκρούω ἐπί τινος, σκοντάφτω σὲ κάτι, μτ. δοτ. : Πολύαιν.1,3,2, Ἀγαθ.Ἱστ.128D περιπταίειν θαμὰ ταῖς πέτραις· **2)** πίπτω εἰς, ἐμπίπτω : Πολύαιν.4,2,18 περιπταίειν ἐνέδρᾳ· **3)** κτ. ἐπέκτ. τίθεμαι, ἔρχομαι ἀντιμέτωπος πρός τινα, συγκρούομαι : Πλούτ.Πύρρ.10 οὐκ ἐβούλετο τῷ Πύρρῳ περιπταῖσαι· **4)** μτφ. ἐν ἀναφ. πρὸς συμφοράν : Ἰώσ.ΑἸ 17,5,5 περιπταίων ἑτέροις ἀφ' ἑτέρων, Μαν.2,377 ἀλγεινοῖσι περιπταίουσι σίνεσσιν, Τρυφιόδ.312· κ. ἀπολ. : Φίλ.2,62· **5)** περιπίπτω εἴς τι : Ἀριστλ.ἀπ.487 (δ.ἀνάγν. περιπεπτωκότων).

περιπτερ(ι)οῦχος (ὁ,ἡ) νεώτ. ὁ κάτοχος περιπτέρου βλ.λ.

περιπτέρνιον (τὸ) μτγν. τὸ περὶ τὴν πτέρναν, ὅθ. εἰδ. μηχαν. μεταλλικὸς ἁρμὸς συνδέων τὸν βραχίονα καταπέλτου μὲ τὸν ἀεροθάλαμον : Φίλ. Μηχ.Βελοπ.78,19 ταῖς πτέρναις τῶν ἀγκώνων περιθεὶς σιδηρᾶ περιπτέρνια.

περιπτερνίς-ίδος (ἡ) μτγν. ἐπίδεσμος τῆς πτέρνης : Σωρ.Ἐπίδ.60, Ὀρειβ.48,67.

περίπτερο(ν) (τὸ) νεώτ. κ. δημ. μικρὸν μεμονωμένον κτίσμα πρὸς φυχαγωγίαν ἢ προφύλαξιν ἀπὸ τῶν καιρικῶν μεταβολῶν, εἴτε πρὸς πώλησιν εἰδῶν προχείρου χρήσεως, ὡς ἐφημερίδων, σιγαρέττων κττ.· **2)** οἰκοδόμημα ἢ μέρος οἰκοδομήματος ὅπου στεγάζονται ἐκθέματα : τὸ Ἑλληνικὸν περίπτερον εἰς τὴν ἔκθεσιν Παρισίων.

περίπτερος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ περιιπτάμενος, φεύγων πέριξ, ὁλόγυρα, ὅθ. περίπτερα πυρὸς οἱ σπινθῆρες τοῦ πυρός, αἱ φλόγες· ΠΔ Ἀσμ.8,6 «περίπτερα αὐτῆς, περίπτερα πυρός, φλόγες αὐτῆς», Ἡσ. «περίπτερα· οἱ ἀποσπινθηρισμοί»· **2)** ἀρχιτεκτ. ἐπὶ ναοῦ, οἰκοδομήματος, ὁ ἔχων καὶ εἰς τὰς τέσσαρας αὐτοῦ πλευρὰς πτερὸν ἤτοι σειρὰν κιόνων, ὁ περιβαλλόμενος ἀπὸ μίαν μόνον σειρὸν κιόνων ἐκ τεσσάρων μερῶν: Καλλιξ.π.Ἀθήν. 5,205Α προστὰς .. κύκλῳ περίπτερος, Βιτρ.3,2,1· **3)** ὅθ. μτφ. μεγαλοπρεπής : ΠΔ Ἀμ.3,15 συγχεῶ καὶ πατάξω τὸν οἶκον τὸν περίπτερον· **4)** ΕΜ 229,35 «περίπτερον· τὸ ἄκρον τῆς ὀροφῆς»· **5)** Ἡσ. «περίπτερον· ὑψηλόν, πανταχόθεν ἐξέχον ἢ στέγην ἔχουσαν ἐξοχήν»· **6)** ὁ περιβαλλόμενος ὑπὸ στοᾶς : Ἀθήν.Μηχ.11,8.

περιπτεροῦχος (ὁ,ἡ) νεώτ. δ. τ. τοῦ περιπτεριοῦχος βλ.λ.

περιπτίσματα (τὰ) σχόλ. τὰ τῶν σταφυλῶν ἀποπιέσματα, στέμφυλα, στράφυλα : Σχόλ.Ἀριστφ. Νεφ.45, αὐτ.Ἱππ.803 «στέμφυλα ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τὰ τῶν ἐλαιῶν ἀποπιέσματα, περιπτίσματα δὲ τὰ τῶν ἀμπέλων».

περιπτίσσω ἀποφλοιῶ, ἀφαιρῶ πέριξ τὸν φλοιόν, ξεφλουδίζω, ἰδ. ἀλωνίζω καὶ καθαρίζω σιτηρὰ ἀπὸ τὰ ἄχυρα : Θεόφρ.ΦἹ 9,16,9 νῦν δ' ἂν εἰς τρίψειεν, ἀλλὰ περιπτίσαντες καὶ ἀφελόντες τὸ κέλυφος, Διεύχ.π.Ὀρειβ.4,7,21· κ. παθ. : Θεόφρ.ΦἹ 4,4,10, Σωρ.1,122· **2)** μτφ. ἐν μτχ. παθ. παρακ. περιεπτισμένοι ἀπηλλαγμένοι ξένων καὶ καθαροὶ ἀστοί : Ἀριστφ.Ἀχ.507 ἀλλ' ἐσμὲν αὐτοὶ νῦν γε περιεπτισμένοι· τοὺς γὰρ μετοίκους ἄχυρα τῶν ἀστῶν λέγω· ‖ περιεπτισμένος τὸ εἶδος καθαρὸς τὴν ὄψιν : Φιλόστρ.Ἡρ.3,4· ‖ κ. μτφ. : Συνέσ.90 κοῦφον ὄντα καὶ περιεπτισμέναν .. τῇ ψυχῇ, φορτίον τὸ σῶμα περικείμενον.

περίπτυγμα-ατος (τὸ) ποι. περικάλυμμα, περιδίπλωμα, ἐπίβλημα, σκέπασμα : Εὐρ.Ἴων 1391 ἰδοὺ περίπτυγμ' ἀντίπηγος εὐκύκλου.

περίπτυκτος-η-ον μτγν. ὁ πτυκτός, διπλωτὸς πέριξ, διπλώνων ὁλόγυρα, ὅθ. περιπτύκτη ἐξαιρῖτις κλῖμαξ πτυκτή, ἀνεμόσκαλα : Ἀθήν Μηχ.36,7.

περίπτυξις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ περιπτύσσεσθαί τινα, περιβολὴ διὰ τῶν βραχιόνων, ἐναγκαλισμός : Πλούτ.Κάτ.Νεώτ.11 κλαυθμοῖς καὶ περιπτύξεσι τοῦ νεκροῦ, Πλωτῖν.4,7,8.

περιπτύσσω μσν. κ. νεώτ. ἐν χρ. μ. τὸ μέσ. περιπτύσσομαι, μέσ. ἀόρ. περιεπτυξάμην, παθ. ἀόρ. μτ. μέσ. σημ. περιεπτύχθην, περιδιπλῶ, περικαλύπτω, περικλείω τινὰ πέριξ καὶ καθ' ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ σκεπάζω παντελῶς : Σοφ.Ἀντ. 886 κατηρεφεῖ τύμβῳ περιπτύξαντες· ‖ περιτυλίσσω, σκεπάζω ἀπὸ παντοῦ : Εὐρ.Ἑκ.735 οὐ γὰρ Ἀργεῖαν πέπλοι δέμας περιπτύσσοντες ἀγγέλλουσί μοι· κ. παθ. : Ἀριστοῖν.1,1, Γαλ.6,303 ἡ γαστὴρ περιπτύσσεται τῇ τροφῇ· ‖ τὸ παθ. κ. μτφ. : Πλάτ.Συμπ.196Α πρὸς τούτοις ὑγρὸς τὸ εἶδος (ὁ Ἔρως) οὐ γὰρ ἂν οἷός τ' ἦν πάντῃ περιπτύσσεσθαι· **2)** περιβάλλω διὰ τῶν βραχιόνων, τῶν χειρῶν μου, ἐναγκαλίζομαι : Εὐρ.ΙΑ 992, αὐτ.Μήδ.1206 καὶ περιπτύξας δέμας κυνεῖ προσαυδῶν τοιάδ', Βίων 1,44 ὥς σε περιπτύξω καὶ χείλεα χείλεσι μίξω, Πολύβ.13,7,8· ‖ μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἐν τῇ σημ. ταύτῃ ἐν χρ. ὁ μέσ. τ. περιπτύσσομαι: Ἰουλ.Ἐπιστ.193, Λιβάν.4,189,18 Σειληνὸς .. ὁ τὸν Διόνυσον ὑπὸ τῷ τρίβωνι περιπτυξάμενος, Θεοδώρητ.Ἐπιστ.154,1319 τὰς ἁγίων καὶ καλλινίκων μαρτύρων περιπτύξασθαι λάρνακας, Ἀκολ.Πάσχα Ὄρθρ.Ἑωθινὸν λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει καὶ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα· ‖ κ. ἐπὶ δράκοντος : Ἀπολλ.Ρ 4,155 μενέαινεν .. ἀμφοτέρους ὁλοῇσι περιπτύξαι γενύεσσιν· **3)** περιπτύσσω χεῖρας περιδιπλῶ, συμπλέκω, σταυρώνω τὰς χεῖρας : Εὐρ.Ἀλκ.350, αὐτ.Ἀνδρ.417 δάκρυά τε λείβων καὶ περιπτύσσων χέρας λέγ' οἷ' ἔπραξα· **4)** ὡς στρατιωτικὸς ὅρος, περικυκλῶ, κυκλώνω ἐχθρικῶς : Ξεν.Ἀν.1,10,9 ἔδεισαν .. μὴ προσάγοιεν

πρός τὸ κέρας καὶ περιπτύξαντες ἀμφοτέρωθεν κατακόψειαν· κ. παθ. : αὐτ.ΚΠ 7,1,26 **περιεπτύσσοντο ἔνθεν καὶ ἔνθεν, ὥστε πολὺ ἐπλεονέκτει·** **5)** τὸ μέσ. μτφ. περιποιοῦμαι, ἐπιδαψιλεύω χάριτας, καλοπιάνω : Λιβάν.Λόγ.59,89 **τήνδε τὴν μερίδα τῆς βασιλείας δύο ἔθνη περιπτύσσεται·** **6)** μτγν. ἐπιθέτω πέριξ : Φιλοῦμ.7,6· **7)** ρηματ. π. περίπτυξις, περίπτυγμα, περίπτυκτος.

περίπτυστος-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἄξιος ἐμπτυσμοῦ, κατάπτυστος, ἄξιος ἀποστροφῆς καὶ καταφρονήσεως, βδελυρός, βδελυκτός : Ἐπιφάν.Ι, 211A **ὄνομα αὐτοῦ περίπτυστον.**

περιπτυχὴ (ἡ) περίβλημα, περικάλυμμα, περιτύλιγμα : Τραγ.Ἀδέσπ.91 **ἀπόλωλα, πέπλων μ' ὤλεσαν περιπτυχαί·** || δθ. κτ. ποιητ. μτφ. περιγραφικῶς ἐπὶ πραγμάτων περιβαλλόντων, περικλειόντων τι : Εὐρ.Φοίν.1357 **οὐ μακρὰν γὰρ τειχέων περιπτυχαί** (σχόλ. «ἐκ τοῦ οἷον περιπτύσσεσθαι καὶ κυκλοῦν τὴν πόλιν»), Ἀριστφ.Ὄρν.1241 **λιγνὺς δὲ σῶμα καὶ δόμων περιπτυχάς καταιθαλώσῃ σου Λικυμνίαις βολαῖς·** || **ναύλοχοι περιπτυχαὶ** τὸ ναυτικὸν προπύργιον, τὸ διὰ πλοίων τεῖχος : Εὐρ.Ἑκ.1015 **αἵδ' Ἀχαιῶν ναύλοχοι περιπτυχαί·** **2)** περίπτυξις, ἐναγκαλισμός : αὐτ. Ἰκ.815 **περιπτυχαῖσι δὴ χέρας προσαρμόσασα·** **3)** συνεκδ. **ἡλίου περιπτυχαὶ** πάνθ' ὅσα ὁ ἥλιος περιπτύσσεται, ὁλόκληρος ὁ κόσμος, τὸ σύμπαν : αὐτ.Ἴων 1516 **ἆρ' ἐν φαενναῖς ἡλίου περιπτυχαῖς ἔνεστι πάντα τάδε . . μαθεῖν.**

περιπτυχής-οῦς-ές ποι. ὁ περιτεθειμένος, περιπτυσσόμενος πέριξ τινός : Σοφ.Αἴ.915 **ἀλλά νιν περιπτυχεῖ φάρει καλύψω τῷδε παμπήδην·** **2)** μτ. δοτ. ὁ περικαλύπτων τι, δθ. ὁ πεπτωκὼς ὅλος ἐπί τινος : αὐτ.899 **νεοσφαγὴς κεῖται, κρυφαίῳ φασγάνῳ περιπτυχής.**

περιπτύω πτύω τι πανταχόθεν, καταπτύω, βδελύττομαι, καταφρονῶ, σιχαίνομαι : Πορφ.Χριστ.63, Σιμπλίκ.Ἐπίκτ.52,66, αὐτ.103· κ. παθ. : Ἀρισταίν.Ι,21 **τὸ πάλαι σπουδαζόμενον ἐξαίφνης ἀπέρριπται καὶ περιπτυόμενον ἀμελεῖται.**

περίπτωμα-ατος (τὸ) τυχαῖον συμβάν, δθ. δυστύχημα, συμφορά : Πλάτ.Πρωτ.345B **ὑπὸ πόνου ἢ ὑπὸ νόσου ἢ ὑπὸ ἄλλου τινὸς περιπτώματος·** **2)** μτγν. εὐτυχὴς σύμπτωσις, συγκυρία, καλὴ τύχη : ΠΔ Ῥοὺθ 2,3 **περιέπεσε περιπτώματι τῇ μερίδι τοῦ ἀγροῦ Βοόζ.**

περιπτωσιολογία (ἡ) νεώτ. κτ. μτφρ. τοῦ ὅρου καζουιστική (-όςι βλ.λ.

περίπτωσις-εως (ἡ) κ. νεώτ., δημ.-η, γενικ. Ἰων. -ιος, τὸ πίπτειν, τὸ εἰσέρχεσθαι, ἡ εἴσοδος **εἰς τὴν σκιὰν τῆς γῆς** : Κλεομήδ.2,6· **2)** μτγν. κ. νεώτ. πᾶν τὸ συμβαῖνον, τὸ συμβὰν ἢ συμβησόμενον, δθ. τυχαῖον συμβεβηκός, σύμπτωσις, περιστατικόν, ἐνδεχόμενον, συγκυρία, ἄ. περίπτωμα : Σέξτ.Ἐμπ.Πυθ.1,144, Ἡλιόδ.Αἰθ.6,14 **ὡς τὴν Αἰγυπτίαν ὁρᾶν ἡ τοῦ καιροῦ περίπτωσις ἐνδέδωκε, - δὲν προβλέπεται περίπτωσις πολέμου·** || φρ. **ἀπὸ περιπτώσεως** ἐκ συμπτώσεως, συμπτωματικῶς : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.1,25· || νεώτ. **ἐν ᾗ περιπτώσει ἢ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν** ἢ καὶ ἐὰν συμβῇ νά : **ἐν περιπτώσει καὶ βρέξῃ θὰ ἀναβληθῇ ἡ ἑορτή·** || ὁμ. **ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει** ἐάν, ἀντιθέτως, συμβῇ νά . . , ἄλλως : **ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει πρέπει νὰ θεωρῆτε τὸν ἑαυτόν σας παρῃτημένον·** || **ἐν οὐδεμιᾷ** περιπτώσει οὐδέποτε : **ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει θὰ ὑποχωρήσω·** || **ἐν** πάσῃ **περιπτώσει** ὅπως καὶ ἂν ἔλθουν τὰ πράγματα, πάντως : **ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ ταξίδιον θὰ ἀναβληθῇ·** || **ἐν περιπτώσει** ἐπιτυχίας **-ἀποτυχίας** ἐὰν ὑπάρξῃ ἐπιτυχία - ἀποτυχία· **3)** πεῖρα τυχαίου γεγονότος : Ἱππ.Παραγγ.1 **ξυγκαταινέω .. τὸν λογισμόν, ἥνπερ ἐκ περιπτώσιος ποιέηται τὴν ἀρχήν,** Πλούτ.Ἠθ.918C **οὔτε πεῖρα οὔτε περίπτωσις,** αὐτ.440A **ἄλογος τριβὴ καὶ περίπτωσις,** Στωϊκ.ἀπ.2,29, Κλήμ.Ἀλ.366 **φιλοσοφία κατὰ περίπτωσιν ἐπήβολος τῆς ἀληθείας.**

περιπτώσσω μτγν. καταπτήσσω, φοβοῦμαι λίαν, μεγάλως, μτ. αἰτ. : Μουσαῖ.206 **αὐ βρόμον ἠχήεντα περιπτώσσαιμι θαλάσσης·** κ. ἀπολ. : Φιλόστρ.ΑΠ 4,110 **οὐ καὶ τειρομένοιο περιπτώσσοντες Ἀχαιοί.**

περιπτωτικός-ή-όν μτγν. ὁ **εἰς** περίπτωσιν, σύμπτωσιν ἀνήκων **ἢ ἀναφερόμενος,** ὁ εἰς τὴν τύχην ἐκτεθειμένος, **ὁ** ἀπὸ τυχαίου γεγονότος ἐξαρτώμενος, περιπίπτων, ἐμπίπτων, καταντῶν εἴς τι : Ἐπίκ.π.Πλούτ.Ἠθ.420D **τὸ περιπτωτικὸν τοῖς ἀναιρετικοῖς,** Ἀρρ.Ἐπίκτ.3,6,6, Μᾶρκ.Αὐρ.10,7 **ἐπεχείρησεν ἡ φύσις αὐτὴ τὰ ἑαυτῆς μέρη κακοῦν καὶ** περιπτωτικὰ **τῷ κακῷ·** **2)** ὁ τυχαῖος, ὁ κατὰ συμβεβηκὸς γινόμενος : Γαλ.Αἱρ.Εἰσ.2 **περιπτωτικὸν εἶδος ἐμπειρίας.**

περιπτωτικῶς ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον περιπτωτικὸν βλ.λ.1), ἐν ἐξαρτήσει ἐκ τυχαίου γεγονότος : Ἀρρ.Ἐπίκτ.4,10,6· **2)** τυχαίως : Σέξτ.Ἐμπ. Μαθ.1,25 **εἰ ἐξ ἑαυτοῦ περιπτωτικῶς κατ'** ἐνέργειαν **λέγοιτο.**

περιπυγής Ἡσ. «πόρνος».

περιπύημα-ατος (τὸ) (πυῶ-έω) ἡ κύκλῳ ἐμπύησις : Ἱππ.Ἐπιδ 4,52.

περιπυκάζω καλύπτω τι πέριξ, κύκλῳ, ὁλόγυρα, πυκνῶς καλύπτω καθ' ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν : Ἀχιλλ. Τάτ.1,15 **σμῖλαξ . . περιπυκάζουσα** (τὴν πλάτανον) **ῥαδινῇ τῇ κόμῃ·** || ἐν τῷ μέσ. **τ. περιβάλλω τι** διά τινος πυκνῶς, κατακαλύπτω : Κτησ.ἀπ.57,11 **περιπυκάζεσθαι τὰς τρίχας ἀμφὶ τὸ σῶμα.**

περιπυκνοῦμαι-έομαι μσν. συμπυκνοῦμαι πανταχόθεν : Νικηφ.Βλεμμ.Ἐπιτ.Φυσ.153 **διὰ τοῦ ἀέρας περιπυκνουμένου καὶ οὐχ .. ὄντος διαφανοῦς.**

περιπυργῶ-όω μτγν. περιβάλλω, περικυκλώνω τι μὲ πύργους, κατασκευάζω πέριξ τινὸς πύργους, δθ. μτφ. περιφρουρῶ : Ἀγαπητ.Σχεδ.58 **ἡ εὐσεβὴς δὲ βασιλεία ὑμῶν ἐλεημοσύναις τετειχισμένη καὶ προσευχαῖς περιπυργουμένη.**

περιπυρήνιον (τὸ) τὸ περὶ τὸν πυρῆνα κάλυμμα, φλοιός, φλούδα : Θεόφρ.ΦΙ 3,7,4 **περιπυρηνίῳ πεφυκός** (δ.γρ. περὶ πυρηνίῳ)

περίπυρον (τὸ) Ἐπιγρ. ἀγγεῖον πρὸς ἐναπόθεσιν πυρός, ἀνημμένων ἀνθράκων : Ἐπιγρ.Σμύρνης **θυμιατήριον τετράγωνον κατεσκευασμένον πέτρας Τηΐας, ἔχον περίπυρον σιδηροῦν.**

περίπυστος-ον μτγν. καὶ μσν. ὁ εἰς πάντα τὰ μέρη γνωστός, περιβόητος, περίφημος, ξακουστός : Ἀπολλ.Ρ 4,213 **Κόλχοις Μηδείης περίπυστος ἔρως καὶ ἔργα τέτυκτο,** Παρθ.25,3, Ἀππ. Ἐμφ.Πολ.2,88 **τῆς Καίσαρος εὐτυχίας περιπύστου οὔσης,** Κόλουθ.75, ΑΠ 7,42, Εὐστ.Πον.345,72 **τοῦ περιπύστου δένδρου.**

περιπωμάζω κ. μσν. περικαλύπτω, σκεπάζω διὰ πώματος ὁλόγυρα : Ἱππ.Τόπ.Ἀνθρ.47 **τοῦτο** (τὸ στόμα τοῦ τεύχεος) **περιπωμάσαι,** Φίλ.2,324 **δέον τὰ στόμια ἢ περιοικοδομῆσαι ἢ περιπωμάσαι,** Γεωπ.14,10,2 **περιπωμάσαι κηρῷ·** **2)** ἐν τῷ παθ. τ. κλείομαι, καλύπτομαι πέριξ καλῶς, ἐντελῶς : Ἀριστλ.Νεότ.470a,9· **3)** ὁμ. τὸ παθ. ἐγκλείομαι, περικλείομαι : αὐτ.ΖΙ 592a,22 **ἀποπνίγονται . . ἐὰν περιπωμασθῇ ὀλίγος ἀήρ.**

περιπωματίζω περιπωμάζω βλ.λ.1) : Θεόφρ. Πυρρ.43· κ. παθ. : Ἀριστλ.Πρ.930b,2.

περιρραγής-οῦς-ές (ῥήγνυμι) μτγν. ὁ πανταχόθεν διερρωγώς, πέριξ τεθραυσμένος, ὁλόγυρα ξεσχισμένος : Στατύλλ.ΑΠ 7,542 **περιρραγὴς τρύφος,** Κλήμ.Ἀλ.186 **μὴ ταῖς πλατείαις κύλιξι διαχέουσι τὰ χείλη περιρραγεῖς γίνωνται πλατυνομένου τοῦ στόματος.**

περιρραίνω κ. μσν. κ. νεώτ., ἀόρ. **περιέρρᾱνα,** ραίνω τι πέριξ, ὁλόγυρα, περιρραντίζω, περινοτίζω : **Θεόφρ.**Λιθ.13· || ἰδ. ἐν ἀναφ. πρὸς ἱερὰς τελετᾶς : Ἀριστφ.Λυσ.1130 **οἳ μιᾶς γε χέρνιβας βωμοὺς περιρραίνοντες·** || κ. μέσ. περιρραντίζω ἐμαυτόν, περικαθαίρομαι : Μέν.530,23 **ἀπὸ κρουνῶν τριῶν περίρραναι,** Θεόφρ.Χαρ. **16**,13, Ἀριστόβ.6J· **2)** δθ. τὸ μέσ. μτφ. ἐξαγνίζομαι : Θεόφρ.Χαρ.16,2, Ἐπιγρ.Ρόδου **ἀπὸ συνουσίας περιρραναμένους,** Πολυδ.1,25· κ. παθ.: Νόνν. Δ 5,7 **δίζυγες ἔνθα καὶ ἔνθα περιρραίνοιντο κεραῖαι** (βοὸς) **οὐλοχύταις·** **3)** ὑγραίνω, καθιστῶ τι ὑγρὸν καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ἐπιφάνειαν: αὐτ.14,48· **4)** χέω, χύνω πέριξ, παντοῦ : αὐτ.29,156· **5)** μτφ. διαποικίλλω, περικοσμῶ, ἐν χρ. μ. τὸ παθ. : Φιλούμ.Γυναικ.20,1· **6)** ρηματ.π. περίρρανσις, περιρραντής, περιρραντήρ, περιρραντήριος, -τήριον.

περίρραμμα-ατος τὸ ἐρραμμένον περί τι, ὕφασμα περιερραμμένον, μπάλωμα· Ἡσ.ἐν λ. ἄκανθος.

περίρρανσις-εως (ἡ) ἡ πρᾶξις τοῦ περιρραίνω, περιρραντισμός, περιύγρανσις : Πλάτ.Κρατ.405Β **αἱ ταῖς μαντικοῖς περιθειώσεις τε καὶ λουτρὰ τὰ ἐν τοῖς τοιούτοις καὶ αἱ περιρράνσεις.**

περιρραντήρ-ῆρος (ὁ) γλωσσ. ὁ περιρραίνων, ἐκτελῶν ραντισμούς.

περιρραντήριον (τὸ) κ. μσν. κ. νεώτ. κ. **περιραντήριον** (Ἐπιγρ.Δήλου) τὸ δι' οὗ περιρραίνομεν, σκεῦος χρήσιμον εἰς ραντισμούς, εἰδ. δοχεῖον, δι' οὗ ἐρράντιζον τὰ ἱερεῖα κατὰ τὰς ἱεροτελεστίας ἢ ἀγγεῖον περιέχον ὕδωρ ἁγνισμοῦ : Ἡρ. 1,51 **περιρραντήρια δύο ἀνέθηκε,** Πορφ.Ἀποχ. 2,27· || μσν. κ. νεώτ. πᾶν ὄργανον δι' οὗ περιρραίνουσι καὶ εἰδικώτερον τὸ δι' οὗ ραίνονται δι' ἁγιασμοῦ οἱ πιστοί, ἁγιαστούρα, ραντιστήρι, φωτιστήρα· **2) περιρραντήρια ἀγορᾶς** τὰ μέρη τῆς ἀγορᾶς τὰ ραντιζόμενα δι' ὕδατος ἁγνισμοῦ : Νόμ.π.Αἰσχίν.1,21 **μηδ' ἐντὸς τῆς ἀγορᾶς τῶν περιρραντηρίων πορευέσθω,** αὐτ.3,176, Λουκ.Θυσ.12, αὐτ.13 **μὴ παριέναι ἐς τὸ εἴσω τῶν περιρραντηρίων·** **3)** μτγν. περίρρανσις βλ.λ. : Φίλ.1,156, Λουκ.Ψευδολ.23 **πόσων περιρραντηρίων, πόσων ποταμῶν δεῖ;**

περιρραντής (ὁ) Ἐπιγρ. ὁ ἐκτελῶν ραντισμούς, ἀξιωματοῦχος ναοῦ ἐν Σάρδεσι : Ἐπιγρ.Σάρδεων.

περιρραντίζω μτγν. κ. νεώτ. περιρραίνω βλ.λ. : Ἀλέξ.Τραλλ.1,15 (ἰδ.ἀνάγν. περινοτίζω)· κ. παθ. : ΠΔ Ἀριθμ.19,13 **ὕδωρ ραντισμοῦ οὐ περιερραντίσθη ἐπ' αὐτόν,** Ἰω.Χρυσ.2,523C, αὐτ.3,909E, αὐτ.698B **οὐ μόνον οὐ κλυδωνιζομένη ἀλλ' οὐδὲ περιρραντιζομένη.**

περιρραντισμός (ὁ) μτγν. τὸ περιρραντίζειν, ἁγνισμὸς διὰ ραντισμοῦ : Σύμμ.ΠΔ Ζαχ.13,1, Γρηγ. Νύσσ.1,723C **ἁγνείᾳ καὶ περιρραντισμῷ νομοθετῆσαι τῷ λαῷ τὸ καθάρσιον,** αὐτ.731C.

περιρραπίζω μτγν. κτυπῶ τι πανταχόθεν, ὁλόγυρα : Πλούτ.Ἠθ.977B **πολλάκις δὲ τὸ στρογγύλον** (ἄγκιστρον) **ὁ κεστρεὺς ὑποπτεύων ἐν κύκλῳ περινήχεται τῇ οὐρᾷ περιρραπίζων τὸ ἐδώδιμον.**

περιρράπτρια (ἡ) Ἐπιγρ. γυνὴ ράπτουσά τι ἢ κεντῶσά τι πέριξ ἐσθῆτος ἢ καλύμματος, τίτλος ἱερείας ἐν Πειραιεῖ.

περιρράπτω μτγν. κ. νεώτ. ράπτω τι πέριξ, ὁλόγυρα, στριφώνω, ρελιάζω· μτγν. μ. ἐν τῷ παθ. τ. ἐν χρ. : Διόδ.Σ 20,91 **καλύμματα ἐκ βυρσῶν περιερραμμένα,** Πολυδ.7,84.

περιρ(ρ)άσσω μτγν. διὰ κτυπήματος κερματίζω, τεμαχίζω, κομματιάζω : Ἱεροκλ.15Α.

περιρραφή (ἡ) νεώτ. ἡ πέριξ τινὸς ραφή, στρίφωμα, ρέλιασμα· **2)** ἰατρ. περίπαρσις βλ.λ.

περιρρέζω ἀρχ. λεξ. ἐξαγνίζω διὰ θυσίας, περικαθαίρω· Ἡσ. «περιρ(ρ)έζειν· τὸ ἐπὶ τοῖς καθαρσίοις θύειν».

περιρ(ρ)εμβαῦσαι κ. περιρ(ρ)εμβεῦσαι Ἡσ. «περιφθαρῆναι».

περιρ(ρ)έμβομαι μτγν. ἀποθ. περιπλανῶμαι, περιφέρομαι : Ζώσ.Ἀλχ.244B **μὴ περιρέμβου ζητοῦσα θεόν.**

περιρρεπής-οῦς-ές ὁ ρέπων, ὁ κλίνων πρὸς τὸ ἕτερον μέρος, ἀντίθ. ἰσόρροπος, ὁ διὰ τῆς κλίσεως αὐτοῦ πρὸς τὸ ἕτερον τῶν μερῶν ἐξασκῶν πίεσιν : Ἱππ.Ἄρθρ.50 **αἱ πλάγιαι** (κλίσεις) **περιρρεπεῖς γίγνονται τῇ κύστει,** Ροῦφ.Νεφρ. Κυστ.11, Νεῖλ.π.Φώτ.Βιβλ.514,25 **αἱμάτων γὰρ χείμαρροι περιρρεπὲς ποιοῦσι τὸ σπαρέν.**

περιρρέπω κλίνω εἰς τὰ πλάγια, μεταστρέφομαι : Ἱππ.Ἀγμ.4 **τὰ ὀθόνια ἐπ' ἀριστερὰ ἢ ἐπιδεδέσθω .. καὶ ἐφ' ὁκότερα ἂν περιρρέπειν ξυμφέρῃ,** Γαλ.18(2),828.

περίρρεψις-εως (ἡ) ἡ πρὸς τὸ ἕτερον μέρος κλίσις: Ἱππ.Κατ' Ἰητρ.12 **ἡ δὲ περίρρεψις, ἀπὸ τοῦ περιρρέπειν ἐπὶ θάτερον μέρος.**

περιρρέω κ. νεώτ., μέσ. μέλλ. μτ. ἐνεργ. σημ. **περιρρεύσομαι** (Ἀριστλ.Οὐρ.287b,10), ἀόρ.α' ἀπαρφ. **περιρρεῦσαι** (Λυκοῦργ.96), ἀόρ. β' **περιερρύην** (Ἱππ.Ἐπιδ.3,4), παρακ. **περιερρύηκα** (Πλάτ.Κριτί. 111B), μτ. αἰτ. ἐπὶ ὑγροῦ, ρέω περί τι(να), πέριξ τινός, περιβρέχω τι : Ὀδ.ι 388 **τὸν δ' αἷμα περίρρεε θερμὸν ἰόντα,** Ἡρ.2,29 **ἐν τῷ νῆσον περιρρέει ὁ Νεῖλος·** κ. ἀπολ. : Θουκ.4,102 **Στρυμόνος ἐπ' ἀμφότερα περιρρέοντος,** Ξεν.Ἑλλ.4,1,16, Ἀριστλ.Οὐρ.287b,10· || κ. ἐν τῷ παθ. τ. περιβάλλομαι ὑπὸ ὕδατος, περιβρέχομαι : Ξεν.Ἀν.1,5,4 **περιερρεῖτο δ' αὕτη ὑπὸ τοῦ Μάσκα κύκλῳ,** Ἀριστλ.Κόσ.393a,11· || κ. ἐπὶ ἱδρῶτος : Πλούτ. Αἰμ.25 **ἀναψύχουσι τοὺς ἵππους ἱδρῶτι πολλῷ περιρρεομένους·** || κ. ἐπὶ δακρύων· Σουΐδ. ἐν λ. ἄναυδος· **2)** ἐπὶ ἀέρος, περιβάλλω : Πλάτ. Φαίδ.111A **τοὺς δὲ ἐν νήσοις ἃς περιρρεῖν τὸν ἀέρα πρὸς τῇ ἠπείρῳ οὔσας·** || κ. ἐπὶ πυρός, περικυκλῶ : Λυκοῦργ.96 **λέγεται γὰρ κύκλῳ τὸν τόπον ἐκεῖνον περιρρυῆναι τὸ πῦρ·** || μτφ. κ. ἐπὶ πλήθους ἀνθρώπων : Πλάτ.Χαρμ.155D **καὶ αἱ ἐν τῇ παλαίστρᾳ ἅπαντες περιέρρεον ἡμᾶς κύκλῳ κομιδῇ·** **3)** ὑπερπληροῦμαί τινος, πλημμυρῶ ἐκ πάντων τῶν μερῶν, δθ. μτφ. ἔχω ἀφθονίαν τινός: Σοφ.Ἠλ.362 **σοὶ δὲ πλουσία τράπεζα κείσθω καὶ περιρρείτω βίος** (Βερναρδ.Γρ. «καὶ ἂς εἶναι τὰ τοῦ βίου σου ἀφθονώτατα»), Διογ.Οἰν.60· || φρ. **οὐδενὸς περιρρέοντος** οὐδενὸς ὄντος καθ' ὑπερβολήν, δθ. περιττοῦ : Πλούτ.Περ.16 **οὐδενός, οἷον ἐν οἰκίᾳ μεγάλῃ καὶ πράγμασιν ἀφθόνοις, περιρρέοντος·** || κ. ἐν τῷ παθ. τ. : Φίλ.2,455 **περιρρεομένη ἀφθονία ἀγαθῶν·** || κ. ἐπὶ προσ. : αὐτ.1,592, αὐτ.2,445, Λιβάν.Λόγ.64,90 **περιρρέονται μαθηταῖς** (ἔχουσιν ἀφθονίαν μαθητῶν)· **4)** διαρρέω βλ.λ.7), ἀφανίζομαι, καθίσταμαι πτωχὸς εἴς τι, χάνω οὐσιώδη στοιχεῖα : Πλάτ.Κριτί.111B **περιερρυηκυίας τῆς γῆς, ὅση πίειρα καὶ μαλακή·** **5)** περιφθείρομαι, ξηραίνομαι, ἀδυνατίζω, χωνεύω : Ἱππ.Ἐπιδ.3,4 **πῆχυς ὅλος περιερρύη·** **6)** ἐπὶ ἀνθέων, μαραίνομαι, φυλλορροῶ : Θεόφρ.Φ1 4,8,9· **7)** ρέω, τρέχω πάντοθεν πρὸς τὰ κάτω, ἐκπίπτω, ἐκφεύγω, ξεγλιστρῶ : Θουκ.4,12 **πεσόντος αὐτοῦ ἐς τὴν παρεξειρεσίαν, ἡ ἀσπὶς περιερρύη ἐς τὴν θάλασσαν** (Βερναρδ.Γρ. «ἡ ἀσπίς του ἐγλίστρησεν ὁλόγυρα ἀπὸ τὸν βραχίονά του (ἐξ οὗ ἐκρέματο διὰ τοῦ πόρπακος) καὶ ἔπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν»)· **8)** ἐπὶ δεσμῶν, πίπτω πρὸς τὰ κάτω ἐξ ὅλων τῶν μερῶν, γλιστρῶ, χαλαροῦμαι, λύομαι : Ξεν.Ἀν.4,3,8 **αὗται δὲ** (αἱ πέδαι) **αὐτῷ αὐτόμαται περιρρυῆναι,** Πλούτ.Ἠθ.304B, Λουκ.Ἀλ. Ἱστ.2,11 **τουντεῦθεν ἡμῖν αὐτομάτων τῶν στεφάνων, περιρρυέντων ἐλελύμεθα·** **9)** πίπτω κάτω, καταπίπτω Πλούτ.Ἀρτξ.15 **πῖλον εὑρεῖν ἵππου**

περιρρυέντα καὶ τοῦτον ἀνενεγκεῖν, Παρθ.6,4 περιερρύησαν τῶν ἁρμάτων.

περιρρήγνυμι κ. περιρρηγνύω [Πλούτ.Ποπλ.6] ρηγνύω τι πέριξ, ὁλόγυρα, διασχίζω, διασπῶ, ἀποσχίζω τι πέριξ, ὁλόγυρο : Πλάτ.Κριτί.113D τὸν γήλοφον ἐν ᾧ κατῴκιστο, ποιῶν εὐερκῆ περιρρήγνυσι κύκλῳ· κ. παθ. : Ἀριστλ.ΖΙ 578b,22· 2) συχνότ. ἐπὶ ἐνδυμάτων, σχίζω πέριξ, σχίζω, ξεσχίζω καὶ ἀφαιρῶ βιαίως τι ἀπό τινος, ἀποσπῶ : Δημ 403 περιρρήξας τὸν χιτωνίσκον ὁ οἰκέτης, ξαίνει κατὰ νώτου πολλάς, Πολύβ.15,33,4, ΚΔ Πράξ.16.22 περιρρήξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια ἐκέλευον ραβδίζειν· || κ. ἐν τῷ μέσ. τ. : Πλούτ. Ἀντ.77 περιερρήξατο τοὺς πέπλους [ἐξέσχισε τὰ ἑαυτοῦ ἱμάτια], Φίλ.2,44· || κ. ἀπολ. : Ἰώσ.ΑΙ 9,7,3, Ἀρρ.Ἀν.7,24,3 περιρρηξαμένους δὲ τύπτεσθαι τά τε στήθη καὶ τὰ πρόσωπα, Δίων Χρ.35,9, αὐτ.46,12 [γυναῖκες] περιερρηγμέναι· || ὁ παθ. τ. μτ. ἀόρ. β' περιερράγην κ. ἐνεργ. τ. παρακ. περιέρρωγα : Αἰσχ.Ἑπτ.328 νέας τε καὶ παλαιὰς ἱππηδὸν πλοκάμων, περιρρηγνυμένων φαρέων· 3) ἀπογυμνῶ : Παρθ.15,3· 4) ἐπὶ ὑμένος, διαρρηγνύω τι κύκλῳ : Ἀριστλ.554,a,30 ὅταν δὲ λάβῃ πέρας, τὸν μὲν ὑμένα περιρρήξας ἐκπέταται· || κ. ἐν τῷ μέσ. τ. : αὐτ.552a,9 τὰ ζῷα τὰ ἐκ τῶν σκωλήκων περιρρηγνύμενα· || κ. παθ. ἐπὶ κελύφους ἢ ὑμένος, ἐν οἷς περικλείονται τὰ νεογνὰ ἢ τὰ ἔμβρυα : αὐτ.551a,23 περιρρήγνυται τὸ κέλυφος καὶ ἐκπέτεται ἐξ αὐτῶν πτερωτὰ ζῷα, αὐτ.552a,6, αὐτ.601a,13 διὰ τὸ περιερρωγέναι τὸ ὄστρακον· 5) ἐπὶ νεκρᾶς σαρκός, περιρρέω βλ.λ.5) : Ἱππ.Ἀγμ.26· 6) ἀναγκάζω, κάμνω ρεῦμά τι ἢ ποταμὸν νὰ διασχίσῃ, νὰ διαχωρίσῃ μέρος τι γῆς · Ἰσοκρ.11,31 [Βούσιρις] τὸν Νεῖλον περὶ τὴν χώραν περιέρρηξε· || κ. παθ. διασχίζομαι, διαιροῦμαι εἰς πολλά : Ἡρ.2,16 τοῦ Δέλτα κατὰ τὸ ὀξὺ περιρρήγνυται ὁ Νεῖλος, Αἰλ.ΖΙ 7,24· 7) ὁμ. τὸ παθ. ἐκρήγνυμαι πέριξ τόπου τινός : Πλούτ.Κράσσ.19 βρονταὶ περιερρήγνυντο· 8) διαρρηγνύω τι περί τι ἢ ἐπί τινος, προσαράττω : Λουκ.Μισθ.Συν.2 πρὸς πέτραν . . ἢ σκόπελον ἀπόκρημνον περιρρήξαντες τὸ δύστηνον σκαφίδιον, Πολυδ.1,114· 9) ρίπτω, ρίχνω : Κόϊντ. 8,61 ἀλλήλοισι περιρρηγνύασι ἀέλλας· 10) ὄρος περιερρωγός ὄρος διερρωγὸς πέριξ, ἤτοι ἀπότομον, ἀπόκρημνον πανταχόθεν : Νικ.Δαμ.1].

περιρρήδην ἐπίρρ. μτγν. ποι. κατὰ τρόπον περιρρηδῆ βλ.λ.2), ὀλισθηρόν, εἰς θέσιν ἢ σχῆμα ἐπικλινὲς ἢ κατὰ περιφέρειαν : Ἀπολλ.Ρ 4,1581 περιρρήδην δ' ἑτέρωσε κλινομένης χέρσοιο.

περιρρηδής-οῦς-ές ὁ κύκλῳ τινός, ὁ περί τι ἢ ἐπί τινος πίπτων ἀποτόμως, ἀνατρεπόμενος : Ὀδ. Χ 84 περιρρηδὴς δὲ τραπέζῃ κάππεσε δινηθείς [σχόλ. «στροβηθεὶς περιφερὴς ἔπεσε τῇ τραπέζῃ ὡς περικλασθῆναι περὶ αὐτήν»]· || μτγν. ὁ ἐπὶ πρόσωπον μεθ' ὁρμῆς καταφερόμενος : Ἀπολλ.Ρ 1,431 ἤριπε δ' [ὁ βοῦς] ἀμφοτέροισι περιρρηδὴς κεράεσσι [ἐπὶ σφαγέντος βοὸς πίπτοντος ἐμπρὸς ἐπὶ τῶν κεράτων του], Ὧρος ἐν ΕΜ 664,39 2) ὁ ἐπικλινὴς ἑκατέρωθεν : Ἱππ.Ἄρθρ.16· 3) ὁ ὑπτιασμένος, ὁ ὕπτιος : αὐτ.Γυν.2,158, Γαλ.18(1),420· 4) ΕΜ 664,39 «περιρραγής, περιρρυής».

περίρρηξις-εως (ἡ) διάρρηξις καὶ πτῶσις πέριξ, διάσχισις, ἀπόσπασις πανταχόθεν, ἰδίᾳ περίθραυσις ὀστῶν ἢ περιγύμνωσις αὐτῶν ἀπὸ τῶν νενεκρωμένων σαρκῶν : Ἱππ.Ἄρθρ.69· 2) μτγν. κυκλοτερής, περιφερὴς θραῦσις : Γαλ.π.Ὀρειβ. 46,21,5· 3) μαν. διάνοιξις τραύματος : Ἱππιατρ. 100 ἵνα μὴ περίρρηξιν λάβῃ, αὐτ.104.

περιρρήσσω μτγν., ἀττ. περιρρήττω (Διοδ.Σ 17,35, Φίλ.2,230, Διοσκ.2,107), παράλλ. τ. τοῦ περιρρήγνυμι βλ.λ. : Γαλ.11,138, Κόϊντ.8,332 [ἐσφ.ἀνάγν.].

περιρρητινοῦμαι-όομαι μτγν. καλύπτομαι πέριξ ὑπὸ ρητίνης ἀλείφομαι, χρίομαι ὁλόγυρο ἀπὸ ρετσίνι : Γαλ.12,659 [ἀμφ. ἀνάγν.].

περιρρινῶ-έω μτγν. ρινίζω τι πέριξ, ὁλόγυρα : Ἥρων Αὐτομ.271,9 περιέτεμον καὶ περιερρίνησα τὴν ἐκτὸς γραμμήν.

περιρρίπτω μτγν. ρίπτω τι πέριξ τινάς, κύκλῳ, ὁλόγυρα ἢ ἐπί τινος : Κόϊντ.8,332 (πιθ.)· || κ. παθ. ἐν τῷ ἀόρ. β' ἀπαρφ. περιρριφῆναι (σχόλ. Ἀπολλ.Ρ 2,1210), ρίπτομαι πέριξ, ὁλόγυρα : Ἀγαθ. 2,1, αὐτ.23.

περιρρογχάζω σχόλ. ρογχάζω, κάμνω ρογχασμόν τινα διὰ συστροφῆς τῶν ρωθώνων πρὸς περίγελών τινος, περιγελῶ, περιπαίζω, περιφρονῶ : Σχόλ.Ἀριστφ.Ἱππ.694 «τὸ περιεκόκκυσα, περιερρόγχασα καὶ ὑπερεῖδον καὶ κατεφρόνησα».

περιρροή (ἡ) ροὴ ἐκ τῶν πέριξ, πανταχόθεν, ρεῦσις ὁλόγυρα, ἐκροὴ καὶ συρροή που : Πλάτ.Φαίδ. 111E ὡς ἂν ἑκάστοις [τοῖς ποταμοῖς] τύχῃ . . ἡ περιρροὴ γιγνομένη [ὡς ἕκαστος ποταμὸς ρέει ἐκ τῶν πέριξ]· 2) μτγν. τὸ ρευστόν : Ἀρετ. Χρον Νούσ.1,13.

περίρροια (ἡ) ἡ περιρροὴ βλ.λ.1) : Πλούτ.Ἠθ. 1128C ὡς ἂν ἐκ τῆς ἀνακοπῆς περίρροια καταλαμβάνουσα συνεπωθῇ τὸ πορθμεῖον· 2) ὑδαρὴς ἔκκρισις, ἀποπάτησις κατὰ τὴν δυσεντερίαν : Ἱππ.Ἐπιδ.1,5 περίρροιαι μετὰ πόνου χολώδεες, ξυσματώδεες, πυώδεες καὶ στραγγουριώδεες.

περιρροιζῶ-έω μσν. προκαλῶ βοήν, ὀξὺν ἦχον πέριξ, κάμνω τι νὰ ἐκπέμψῃ πέριξ, ὁλόγυρα ὀξὺν ἦχον, δίκην συριγμοῦ, ν' ἀντηχήσῃ πέριξ ὀξέως : ΚΜονασσ.Χρον.154, αὐτ.4820.

περιρρομβῶ-έω μτγν. κ. μσν. περιστρέφω, κάμνω νὰ περιστραφῇ τι ὡς ρόμβος, στριφογυρίζω κύκλῳ, ἀναποδογυρίζω : Πλούτ.Ἀντ.67 ἀλλὰ τὴν ἑτέραν τῶν ναυαρχίδων . . τῷ χαλκώματι πατάξας περιερρόμβησε, Τζέτζ.Λυκόφρ.310.

περιρροπή (ἡ) μτγν. ροπή, κλίσις πρὸς τὸ ἕτερον τῶν πλευρῶν : Γαλ.18(2),430.

περίρρους-οος-ουν-οον ὁ περίρρυτος βλ.λ. : Ἡρ.1,174 ἐούσης τε πάσης τῆς Κνιδίης πλὴν ὀλίγης περιρρόου· 2) ὁ ρέων πέριξ, ὁλόγυρα, ἐκ πάντων τῶν μερῶν, περιβρέχων : Ἀριστείδ.Λόγ. 43(1),24· 3) τὸ ἄρσ. ὡς οὐσ. ἡ περιρροὴ βλ.λ.1) : Ἰώσ.ΑΙ 18,9,1· 4) ὁμ. ὡς οὐσ. ἡ περίρροια βλ.λ.2) : Ἱππ.Ἐπιδ.1,26, δ' πολλὰ διῆλθε μετὰ περιρρόου χολώδεος, αὐτ.3,17, ιστ', αὐτ.Κωακ.629.

περιρρυής-οῦς-ές μτγν. ὁ κύκλῳ ρέων, ὁ καταπίπτων ὁλόγυρα : Πῖος π. Ὥρῳ ἐν ΕΜ 664,39.

περίρρυπος-ον ὁ ρερυπωμένος πέριξ, πλήρης ρύπου πανταχόθεν, κατάρρυπος, καταλερωμένος : Κράτ.Θηβ.4.

περιρρύπτω μτγν. ἀπομάσσω πέριξ, πλύνω ὁλόγυρα, καθαρίζω ἐντελῶς : Γαλ.11,129, Ὀρειβ.Εὐπορ.2,1.

περίρρυσις-εως (ἡ) μτγν. περιρροὴ βλ.λ.1) : Ἀγαθρχ.50 νῆσον ποιεῖ [ὁ ποταμὸς] τῇ περιρρύσει τὴν Μερόην· 2) ἰσχυρὰ ροὴ εἰς τὰ πέριξ : Γαλ.19,456 αἱμορραγία ἐστὶν αἵματος λάβρος ἔκχυσις κατὰ περίρρυσιν μὲν μεγάλης οὔσης τρώσεως.

περίρρυτος-ον κ. μσν. κ. νεώτ., δωρ. -ος-α-ον (Ἀλκμ.2(, Αἰσχ.Εὐμ.77) ὁ περίρρους βλ.λ.1), περιρρεόμενος, περιβρεχόμενος ὑπὸ ὕδατος, ὑπὸ θαλάσσης : Ὀδ.Τ 173 Κρήτη τις γαῖ' ἔστι μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ καλὴ καὶ πίειρα, περίρρυτος, Ἡσίοδ.Θ 193, αὐτ.290, Ἡρ.4,42 Λιβύη μὲν γὰρ δηλοῖ ἑωυτὴν ἐοῦσα περίρρυτος, Αἰσχ.Εὐμ.77, Σοφ. Φιλ.1, Θουκ.4,64, Πλούτ.Ἠθ.941C, Ἀριστείδ.Λόγ. 44(17),8, Νεοπτόλ.2 ὠκεανὸς τῷ πᾶσα περίρρυτος ἐνδέδεται χθών· 2) ἐνεργ. ὁ ρέων πέριξ, ὁλόγυρα, περιβρέχων : Εὐρ.Φοίν.209 πλεύσασα περιρρύτων ὑπὲρ ἀκαρπίστων πεδίων Σικελίας

|πλεύασσα ὑπεράνω τῶν ἀγόνων πεδιάδων, αἱ ὁποῖαι περιβρέχουν τὴν Σικελίαν, δηλ. ὑπὲρ τὸ πέλαγος τὸ Σικελικόν|.

περιρρώξ-ῶγος (ὁ,ἡ) μτγν. ὁ κύκλῳ ἀπεσχισμένος, τεθραυσμένος, ἀπότομος, ἀπόκρημνος πανταχόθεν : Πολύβ.9,27,4 **πέτρα ἀπότομος καὶ περιρρώξ,** Διον.'Αλ.Ρωμ.9,15 (=Πολύβ.ἀπ.200).

πέρις ἐπίρρ. βοιωτ. προφ. τοῦ πέριξ βλ.λ. : 'Επιγρ.

περισαίνω κ. νεώτ., ἐπ. **περισσαίνω** ἐπὶ κυνῶν, σείω, κινῶ τὴν οὐρὰν περί τινα : 'Οδ.Π 4 **Τηλέμαχον δὲ περίσσαινον κύνες,** αὐτ.Κ 215 **οὐρῇσιν μακρῇσι περισσαίνοντες·** || κ. ἐπὶ σαργῶν : 'Οππ. 'Αλ.4,361· **2)** μτφ. περιτριγυρίζω, ἀκολουθῶ τινα δουλικῶς, τὸν κολακεύω ταπεινῶς, μετ' εὐτελείας : 'Ορφ.Λιθ.430 **γλώσσῃσιν . . περισσαίνειν σκύλακες ὥς,** Θεμίστ.Λόγ.7,92D **τὴν φύσιν ἐπικρύπτεσθαι πειρωμένου καὶ αἰκάλλοντος καὶ περισαίνοντος,** αὐτ.21,258D, Σιμπλίκ.'Επικτ.52D **περισαίνειν τινὰ ὡς δεσπότην, - αἱ περισαίναντες τοὺς ἰσχυροὺς τῆς ἡμέρας.**

περισαλεύω μτγν. σαλεύω, κινῶ, σείω τι πέριξ, κύκλῳ, ὁλόγυρα : Μοσχί.'Ιατρ.Γυν.Παθ.23 **τὸ στόμα τῆς μήτρας περισαλεύουσα·** **2)** μτφ. κλονίζω, καταθορυβῶ : 'Ιω.Χρυσ.8,635B **οὐδὲν τούτων τὸν πατριάρχην περιεσάλευσε.**

περισαλπιγγῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. φλεγμονὴ τοῦ περιτοναίου τοῦ περιβάλλοντος τὴν σάλπιγγα ἢ φαγωγόν, ἀναπτυσσομένη ἐνίοτε ὡς παραλλαγὴ πυελοπεριτονίτιδος μετὰ φλεγμονὴν τῆς ᾠοθήκης καὶ τῆς σάλπιγγος.

περισαλπίζω μτγν. σαλπίζω περί τι, ἠχῶ, περιηχῶ διὰ σάλπιγγος : Συνέσ.128A **ὧν ἂν ὁ μῦθος περισαλπίσῃ τὰ ὦτα·** || κ. παθ. **οὐ περισεσάλπισται ἢ -ικται** οὐδέποτε ἤχησαν περὶ αὐτὸν αἱ σάλπιγγες, δὲν διεσαλπίσθη : Εὐδαμίδ.π.Πλούτ. 'Ηθ.192B (Στοβ.4,13,65) **ὁ λόγος θαυμαστός, ὁ δὲ λέγων οὐ περισεσάλπικται,** Κλήμ.'Αλ.997 **περισαλπίζομαι πολεμικοῖς ὀργάνοις,** Εὐστ Πον.213,20.

περισαλπισμός (ὁ) μτγν. τὸ περισαλπίζειν, τὸ περιηχεῖν κύκλῳ διὰ σάλπιγγος : 'Ιουλ.Λόγ.5,169D **περισαλπισμῷ παραλαμβάνεται.**

περίσαξις-εως (ἡ) ἡ περί τι συσσώρευσις καὶ σύνθλιψις : 'Αριστλ.Πρ.924b,9, Θεόφρ.ΦΑἰτ.5,6,6 **περίσαξις τῆς γῆς.**

περισαρκίζω μτγν. περικόπτω πανταχόθεν, ὁλόγυρα τὰς σάρκας, ἐπὶ πληγῆς : 'Ηλιόδ.Χειρ. π. 'Ορειβ.46,22,12, Φιλούμ.3,5, Παῦλ.Αἰγ.5,3.

περισαρκισμός (ὁ) μτγν. κοπή, ἀφαίρεσις πέριξ, ὁλόγυρα, πανταχόθεν τῶν σαρκῶν πληγῆς : Φιλούμ.7,5, Διοσκ 7,1 **περισαρκισμὸς δὲ καὶ ἐκτομὴ πλουσιώτερον κατασχασμοῦ βοηθοῦσι.**

περίσαρκος-ον ὁ ὑπὸ σαρκῶν περιεχόμενος, περιβαλλόμενος, σαρκώδης, κρεατωμένος : 'Αριστλ.Φυσιογν.809b,7, 'Αδαμ.22· || κ. ἐν κωμ. : μτφ. : Κλέαρχ Κωμ.2 **τὸ φωνάριον ἡμῶν περίσαρκον γίνεται** (διόρθ. περίσαργον).

περισαρκῶ-όω μτγν. περιβάλλω, περικαλύπτω τι ἐκ πάντων τῶν μερῶν διὰ σαρκῶν : Γαλ.10,324.

περισάρκωσις-εως (ἡ) μτγν. περιβολή, περικάλυψις διὰ σαρκῶν : Γαλ.10,336, 'Ορειβ 46,9,2 **ἡ κατὰ περισάρκωσιν θεραπεία.**

περισάρωμα ατος (τὸ) περικόπημα, ἀπόρριμμα, πᾶν τὸ ἐκ σαρώσεως συναζόμενον ἀποκάθαρμα, σκουπίδι : ΑΒ 296, ΕΜ 5:9,46.

περισάττω συσσωρεύω τι πέριξ, σωρεύω ὁλόγυρα, περισωρεύω : 'Αριστλ.Πρ.924b,4 **περισάττειν τὴν γῆν περὶ τὰς ῥίζας,** Θεόφρ.ΦΑἰτ. 5,6,5· || κ. ἐν τῷ παθ τ. : 'Αριστλ.Πρ.92'a,28· **2)** ἐπὶ ὀπῶν, περιφράσσω, φράσσω τελείως, στουπώνω : Πολύβ.21,28,14 **περισάξαντες τὰ χείλη τοῦ πίθου πανταχόθεν·** κ. παθ. : 'Αντυλλ.π. 'Ορειβ.6,10,12 (εἰκ.).

περισβέννῡμι μτγν. σβέννυμί τι κύκλῳ, σβήνω κάτι ὁλόγυρα, τὸ παθ. : Πλούτ.'Ηθ.997A **τῇ βαφῇ τοῦ σιδήρου περισβεννύμενον τὸ αἷμα·** **2)** τὸ μέσ. μτφ. καταπαύω, καταπραΰνω : 'Ιώσ.Π1 3,7,18 **περισβέννυσθαι δὲ αὐτοῖς τὰς ὁρμάς.**

περισείρια 'Ησ. «τά πλάγια τῆς γλώττης»· πρβλ. παράσειρος.

περισείω, ἐπ. **περισσείω,** μ. τὸ παθ.παρατ. **περισσείοντο,** σείομαι κύκλῳ, κυμαίνομαι πέριξ τινός, τινάσσομαι ὁλόγυρα : 'Ιλ.Τ 382 **περισσείοντο δ' ἔθειραι** (οἱ ἀλογότριχες τῆς περικεφαλαίας ἐτινάσσοντο ὁλόγυρα), αὐτ.Χ 315, Βασ.1,572B **φύλλα τοῖς κλάδοις περισειόμενα,** 'Ιω.Χρυσ.6,348D (ἐκδ. Paris alt.) **πέταλα τούτῳ περισειόμενα.**

περίσεμνος-ον ὁ πάνυ σεμνός, ὁ λίαν σεβαστός, ὁ πολὺ σεβάσμιος : Εὐπ.333 **τὰ κάλλη τὰ περίσεμνα,** 'Αριστφ.Σφ.604 **κἀναφανήσει πρωκτὸς λουτροῦ περιγιγνόμενος τῆς ἀρχῆς τῆς περισέμνου,** Φίλ.2,9,40 **τὴν περίσεμνον τριάδα.**

περίσεπτος-η-ον ὁ λίαν ἐξόχως σεπτός, ὁ πάνυ τετιμημένος, ὁ πολὺ σεβάσμιος : Αἰσχ.Εὐμ.1038 **γᾶς ὑπὸ κεύθεσιν . . τιμαῖς καὶ θυσίαις περίσεπτ' ἴν' ἔχητε,** 'Αγαθοκλ.2 **τὸ ζῷον τοῦτο περίσεπτον ἡγοῦνται.**

περίσημος-ον (σῆμα), δωρ. **περίσᾱμος-ον** ὁ λίαν πεφημισμένος, ὁ πολὺ περίφημος, περιφανής, ἔξοχος, διαβόητος : Εὐρ.'Ηρ 1018 **ὁ φόνος ἦν . . περισαμότατος,** Καλλ.ἀπ.1,54P, Μόσχ.1,6 **ἔστι δ' ὁ παῖς περίσαμος,** Φίλ.2,330 **σημείῳ περισημοτάτῳ,** 'Ιώσ.Αἰ 15,11,6 **περισημοτάτην ἑορτήν,** Πάπ. **περιστερεὼν περίσημος.**

περισήπομαι παθ. μτ. ἀμτβ. παρακ. **περισέσηπα,** σήπομαι πανταχόθεν, εἶμαι σεσηπὼς κύκλῳ ἢ ὁλοκλήρως, σαπίζω ὁλόγυρα, ἐντελῶς : 'Ιππ.Νούσ. 2,36 **ἐπὴν περισαπῇ,** Θεόφρ.ΦΙ 3,9,3 **ὅταν ἐκπεσόντα** (δένδρα) **περισαπῇ τὰ λευκὰ καὶ τὰ κύκλῳ.**

περισθενής-αῦς-ές (σθένος) ὁ καθ' ὑπερβολὴν ἰσχυρός, ὁ πολὺ δυνατός : Πίνδ.Ν 3,16 **ἐν περισθενεῖ μαλαχθεὶς παγκρατίου στόλῳ,** αὐτ.ἀπ.131,2 **σῶμα μὲν πάντων ἕπεται θανάτῳ περισθενεῖ.**

περισθενῶ-έω (περισθενής) εἶμαι περισθενὴς βλ.λ., καθ' ὑπερβολὴν ἰσχυρός, δυνατός : 'Οδ.Χ 368 **μή με περισθενέων δηλήσεται ὀξέϊ χαλκῷ** (μήπως ἐν τῇ περισσῇ, τῇ μεγάλῃ αὐτοῦ δυνάμει . .).

περισιαλῶ-όω μτγν. ποικίλλω τι κύκλῳ, κεντῶ τι ὁλόγυρα, τὸ παθ. : ΠΔ 'Εξ 36,13(39,6) **καὶ ἐποίησαν . . τοὺς λίθους τῆς σμαράγδου συμπεπορπημένους καὶ περισεσιαλωμένους χρυσίῳ.**

περισιγῶ-άω 'Ησ. «περισιγᾶν· ἀφέλκειν τοῦ προκειμένου» (ἀναγν. περισπᾶν).

περισίδηρος-ον μτγν. ὁ περικεκαλυμμένος διὰ σιδήρου, ὁ ἔχων ὁλόγυρα σίδηρον : Διόδ.Σ 3,33 **ῥόπαλον τύλους ἔχον περισιδήρους.**

περισιδηροῦμαι-όομαι (περισίδηρος) μτγν. περιβάλλομαι, περικαλύπτομαι διὰ σιδήρου : Βίτ. 49,5 **περισεσιδηρωμένα τὰ ἄκρα,** Πάπ.

περισκαίρω μτγν. σκαίρω κύκλῳ, σκιρτῶ πέριξ, ἀναπηδῶ ὁλόγυρα, μτ. δοτ.· 'Ησ. «περισκαίρουσι· περισκαρίζουσι» : 'Οππ.Κυν.1,143 **ἑαῖσι φίλησι περισκαίρουσι τεκούσαις·** ὁμ. κ. μτ. αἰτ. : Νόνν.Εὐαγγ.'Ιω.10,3 **μῆλα . . περισκαίρουσι νομῆα·** ὁμ. ἀπολ. : 'Ανών.ἐν Ρητ.1,640,14 **ἰδὼν τὰ φυτὰ περισκαίρειν καὶ οἷον εἰπεῖν ἐπαγάλλεσθαι.**

περισκάλλω μτγν. κ. μον., ἀόρ. α' προστ. **περίσκαλον,** σκάλλω κύκλῳ, σκάπτω, σκαλίζω τι ὁλόγυρα δι' ὀξέος ὀργάνου : Γαλ 6,619 **ἀμπέλους ἀγρίας . . περισκάπτων ἢ περισκάλλων,** Γεωπ 5, 42,1 **περίσκαλον τὸ στέλεχος καὶ ἐπιμελοῦ αὐτῆς** (τῆς ἀμπέλου) (ἀναγν. περίσκαφον).

περισκάπτω κ. μσν. ὀρύσσω κύκλῳ, σκάπτω ὁλόγυρα, περιορύττω : Θεόφρ.ΦΙ 4,14,7 **μεγάλα δὲ συμβάλλεται καὶ τὰ τραύματα καὶ αἱ πλη-**

γαὶ τῶν περιοκαπτόντων, Ἡρακλεωτ.Πίν.I,173 περισκάπτειν **δένδρεα,** Φίλ.2,294, Ἀλκίφρ.3,13,70 **γύρους περισκάπτειν,** Ἰω.Χρυσ.I,10 **γήπονος, ὅταν ἴδῃ τὰ σπέρματα φυόμενα, . . περισκάπτων,** Γεωπ. 3,3,6 **περισκάπτειν ἀμπέλους·** κ. παθ. : Θεόφρ.Φ Αἰτ.5,9,3 **διά τάς ἑλκώσεις τῶν περισκαπτομένων·** **2**) ἀνασκάπτω πανταχόθεν, ὁλόγυρα, τὸ παθ. : Διον.Ἀλ.Ρωμ.2,31 **περισκαφείσης τῆς γῆς·** **3**) κόπτω κύκλῳ τὴν ἕλικα κοχλίου τὸ παθ. : Ὀρειβ.49, 4,66· **4**) ρηματ.π. περίσκαφις.

περισκαρίζω Ἡσ. γλῶσσ. τοῦ περισκαίρω.

περίσκαφις-εως (ἡ) (περισκάπτω) πάπ. κ. μσν. τὸ περισκάπτειν βλ.λ.1), τὸ σκάφιμο ὁλόγυρα : Πάπ., Γεωπ.9,9,2 **τὴν περίσκαφιν τοῦ βάθους.**

περισκεδάννῡμι μτγν. σκεδάννυμι κύκλῳ, διασκορπίζω πέριξ, ὁλόγυρα : Κλήμ.Ἀλ.226 **ἀχλὺν περισκεδάννυσι τοῖς αἰσθητηρίοις.**

περισκελᾰσία (ἡ) μτγν. ἡ τραχύτης ἐν τῇ ἐνεργείᾳ, ἐπὶ τοῦ ἐλλεβόρου : Ὀρειβ.άπ.80 (πιθ. γρ. ἀντὶ περισκέλεια, πρβλ περισκελής 3)).

περισκέλεια (ἡ) (περισκελής) ἡ ἰδιότης τοῦ περισκελοῦς βλ.λ.1), ἡ σκληρότης, ἡ σφοδρότης, ἡ τραχύτης : Πορφ.Μαρκ.2 **τῇ προσούσῃ περισκελείᾳ τῶν ἀναγκαίων·** **2**) μτφ. ἡ ἄκαμπτος ἐπιμονή, ἡ σκληροτραχηλία, ἡ δυσκολία : Ἀριστλ. άπ.29 **τὸ λεγόμενον . . χωρὶς πάσης περισκελείας εἰς ἔννοιαν ἡμῖν ἐλθεῖν.**

περισκελής-οῦς-ές (1) (σκέλλω) κ. μσν. ὁ λίαν ξηρὸς καὶ σκληρός, ὁ πολὺ τραχύς : Σοφ.Ἀντ.475 **τὸν ἐγκρατέστατον σίδηρον ὀπτὸν ἐκ πυρὸς περισκελῆ θραυσθέντα** (Βερναρδ.Γρ. «τὸν ἰσχυρότατον (στερεώτατον) σίδηρον, ἀφ' οὗ ὀπτηθῇ διὰ τοῦ πυρός, ὥστε νὰ γίνῃ ὡς ἐκ τοῦ πυρὸς πολὺ σκληρός . . »)· **2**) μτφ. ὁ λίαν ἐπίμονος, ὁ πολὺ ἰσχυρογνώμων, ἄκαμπτος, σκληροτράχηλος, δύστροπος, ἰδιότροπος : Σοφ.Αἴ.649 **ἁλίσκεται χὼ δεινὸς ὅρκος· χαὶ περισκελεῖς φρένες,** Μᾶρκ. Αὐρ.4,28 **μέλαν ἦθος, θῆλυ ἦθος, περισκελὲς ἦθος,** Σιμπλίκ.Ἐπίκτ.62D **περισκελέστερος,** Λέων Φιλ.ΑΠ 9,578 **περισκελὴς χαρακτήρ·** || τὸ οὐδ. τοῦ συγκρ. **περισκελέστερον** ὡς ἐπίρρ. μετὰ μεγαλυτέρας σταθερότητος, ἀκαμψίας, δυσκολίας, ἐπιμονῆς : Μέν.άπ.6,3 **ὁ γὰρ μετρίως πράττων περισκελέστερον ἅπαντα τἀνιαρά . . φέρει·** **3**) ἐπὶ φαρμάκων, δριμύς, τραχύς, σφοδρός, ἐρεθιστικός : Ἱππ.Ἑλκ.1, Θεόφρ.Φ(9,10,4 **ἐλλέβοροι σκληροὶ καὶ περισκελεῖς,** Γαλ.10,373· **4**) ὁ ὑπερβολικός, ὁ ὑπέρμετρος, ὁ σφοδρός, ὁ ἰσχυρός : Θεόφρ ΦΑἰτ.5,14,9 **περισκελὴς ἀὴρ ἐφ' ἑκάτερα** (ὑπερβολικὸς καὶ εἰς τὴν θερμότητα καὶ εἰς τὸ ψῦχος), Φιλόχ.171 **ἀπείργειν τὰ περισκελῆ καύματα καὶ ταὺς αὐχμούς·** **5**) ὁ δυσχερής, ὁ δύσκολος, ὁ δυσνόητος : Στράβ.14,1,9 **ἀνάγκη δ' ἐπὶ τῶν ἐνδόξων τόπων ὑπομένειν.** τὸ περισκελὲς **τῆς τοιαύτης γεωγραφίας,** Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.32 **λαξῶν καὶ περισκελῶν ὄντων τῶν χρησμῶν,** Θέων Ρήτ.4 **πρᾶγμα φύσει περισκελές.**

περισκελής-οῦς-ές (2) (σκέλος) μτγν. ὁ περὶ τὸ σκέλος· || ὅθ. τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **περισκελῆ** ἐσωτερικὴ περισκελίς, ἐσώβρακον· κτ.Φώτ.«βρακία. φημινάλια» : ΠΔ Ἐξ.28,42(38) **καὶ ποιήσεις αὐτοῖς περισκελῆ λινᾶ καλύψαι ἀσχημοσύνην χρωτὸς αὐτῶν,** Φίλ.2,157· ὁμ. κ. κτ. ἑν. : ΠΔ Λευῖτ.16,4 **περισκελὲς λινοῦν ἔσται ἐπὶ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ·** πρβλ. περισκέλια· **2**) ὁ ἔχων διεστηκότα τὰ **σκέλη :** Σχόλ.Πλάτ.Εὐθφρ.11Β **πρῶτος περισκελὲς ἄγαλμα ἐσχημάτισε, τῶν πρὸ ἐκείνου κατὰ ταὐτὸ συμβεβληκότα τὼ πόδε τὰ βρέτη ἐργαζομένων** (ἐπὶ τοῦ Δαιδάλου).

περισκελία (ἡ) μτγν. κ. μσν. τ. τοῦ περισκέλεια βλ.λ. : Ὀρειβ.8,6,6, Παῦλ.Αἰγ.6,112 **ἄνευ τινὸς περισκελίας.**

περισκέλια (τὰ) μτγν. ἐσωτερικὴ περισκελίς, ἐσώβρακον· «Σουΐδ. «περισκέλια· ἃ ἐφόρουν οἱ Ρωμαῖοι περὶ τὸ σκέλη· ἦσαν δὲ κροκοβαφῆ» : ΠΔ Ἐξ.28,42(38) **περισκέλια λινᾶ** (δ.γρ. περισκελῆ).

περισκελίζω μτγν. κ. μσν. ὑποσκελίζω, ἀνατρέπω, ἐπιβουλεύομαί τινα : Μακάρ.Ὁμιλ.164D **δαίμονες περισκελίζοντες τὴν ψυχήν·** **2**) μσν. στρέφομαι, περιστρέφομαι περὶ τοὺς πόδας τινός : Ἀκροπ.Κ ἐν ASS Μαΐου 7,83,34 **ὅ τε γὰρ ἵππος, ὁσάκις οἱ σύες περιεσκέλιζον, πέπτωκεν.**

περισκελίς-ίδος (ἡ) (σκέλος) κ. νεώτ. **εἶδος** γυναικείου κοσμήματος φερομένου περὶ τοὺς μηρούς, τὴν κνήμην ἢ τὰ σφυρά, φέλλιον : Νικόστρ. 33, Μέν.άπ.1054 **τὰς κόρας φορεῖν περισκελίδας,** Πλούτ.Ἠθ.142C **τῶν δὲ πλείστων γυναικῶν ἂν ὑποδήματα διάχρυσα περιέλῃς καὶ φέλλια καὶ περισκελίδας,** Περίπλ.Ἐρ.Θαλ.6 **εἰς συγκοπὴν φελλίων καὶ περισκελίδων,** Ἀλκίφρ.άπ.4, Λόγγ.1,5 **περισκελίδες χρυσαῖ·** **2**) νεώτ. ἔνδυμα περιβάλλον τὸ κάτω μέρος τοῦ κορμοῦ καὶ κεχωρισμένως ἑκάτερον τῶν σκελῶν, πανταλόνι, βρακί, κυλόττα : **ἀνδρικαὶ περισκελίδες** (τὰ πανταλόνια), - **ἐσωτερικὴ περισκελίς** (τὸ ἐσώβρακον)· **3**) εἶδος κοσμήματος περὶ τὴν βάσιν ἐκπώματός τινος : Ἐπιγρ.π.Ἀθήν.11,476Ε **κέρας ἔκπωμα ἀργυροῦν καὶ περισκελίς, προσέτι.**

περισκέλιαμα-ατος (τὸ) μσν. ἡ ἐσωτερικὴ περισκελίς, ἐσώβρακον : Ἀχμ.Ὀνειροκρ.129,6 **τὸ περὶ τὰ κρυπτὰ κάλυμμα ἤτοι περισκέλιαμα.**

περισκέλλω μτγν., παρακ. μτχ. **περιεσκληκώς** σκέλλω τι κύκλῳ, καταξηραίνω τι ὁλόγυρα, στεγνώνω, ὁ παρακ. μτχ. εἶμαι ἐξηραμμένος κύκλῳ, ὁλόγυρα, εἶμαι κατάξηρος, στεγνός, ἰσχνός : Φιλόστρ.Γυμν.35 **τὰ ἀμείνανα δὲ τῶν στέρνων . . τὰ μετρίως μὲν ἐκκείμενα, περιεσκληκότα δὲ σὺν ταῖς γραμμαῖς,** Γρηγ.Νύσσ.3,247C **ῥυσοῦ τοῖς ὀστέοις περιεσκληκότος τοῦ δέρματος.**

περίσκεμμα-ατος (τὸ) πάπ. ἔρευνα, ἐξέτασις.

περισκεπάζω κ. μσν. σκεπάζω τι κύκλῳ, ὁλόγυρα, περικαλύπτω, προστατεύω, προφυλάττω : Ἡσ. **ἀμφεκάλυφεν· περιεσκέπασεν,** Μᾶρκ.Ἀργ. ΑΠ 5,103 **βύσσῳ τοῦτο περισκεπάσω,** Ἰουστιν. Ἐδικτ.ἐν Πράξ.Συν.3,312,60 **ἱματίῳ ταύτην περιεσκέπασαν,** Γεωπ.2,4,2 **περισκεπασάτω τὸ ἀγγεῖον·** κ. παθ. : Θεόφρ.Φ(4,5,3 **περισκεπαζόμεναι ῥόαι.**

περισκεπής-οῦς-ές (σκέπας) ὁ πανταχόθεν, ὁ ὁλόγυρα ἐσκεπασμένος, ὁ περικεκαλυμμένος : Μοσχ(.7,27 **περισκεπεῖς ἔτευξαν οἴκους,** Καλλ. Δία 11 **ὄρος θάμνοισι περισκεπές·** || μτφ. ἐπὶ μύθου : Μάξ.Τύρ.10,5 **λόγος περισκεπὴς ἑτέρῳ κόσμῳ** (πιθ.γρ.)· **2**) ὁ καλύπτων κύκλῳ, ὁ σκεπάζων, ὁ προστατεύων ὁλόγυρα : Θεόφρ.Φ(7,1,4 (ὥρα) **τῷ ἀέρι περισκεπής** (πιθ. περισκελής), Καλλ. Δῆλ.23 **κεῖναι μὲν πύργοισι περισκεπέεσσιν ἐρυμναί.**

περισκέπτομαι μτγν. κ. νεώτ. (μ. κτ.μτχ. παρακ.), ἀόρ.π.ἀρχ. ἐνεστ., ἀνθ' οὗ γίνεται χρ.τοῦ περισκοπῶ βλ.λ., μέλλ.**-έψομαι,** παρακ. περιέσκεμμαι (ἐν ἐνεργ. σημ.), σκέπτομαι καλῶς, μελετῶ τι μετὰ περισκέψεως, ἐξετάζω τι ἐπισταμένως : Ἡρ.1,120 **συμβουλεύσατέ μοι εὖ περισκεψάμενοι,** Πλάτ.Πρωτ.313Α **πολλὰ ἂν περιεσκέψω, εἴτ' ἐπιτρεπτέον εἴτε οὔ,** αὐτ.365Β **οὐκ ἐπιλογιεῖ τὴν φύσιν περιεσκεμμένος** (εἰκ. ἀντὶ περιεσκεμμένως), Κλήμ.Ἀλ.630 **οὐ περισκέπτεται εἴ τι .. ἕπεται κέρδος·** **2**) κ.νεώτ. παρακ. μτχ. **περιεσκεμμένος-η-ον** ἐν παθ. σημ. ὁ προφυλασσόμενος, ὁ προσεκτικός, ὁ φρόνιμος, ὁ συνετός : Δίων Χρ.34,27 **περιεσκεμμένη γνώμη,** Λουκ.Ἱστ.Συγγρ.59 **ἔπαινοι μὲν γὰρ ἢ ψόγοι . . πεφεισμένοι καὶ περιεσκεμμένοι,** Γρηγ.Νύσσ.2,43C **ὁ σοφὸς . . καὶ περιεσκεμμένος,** αὐτ.196D **ὁ σταθερός τε καὶ περιεσκεμμένος, - συνετὸς καὶ πε-**

ριεσκεμμένος· ‖ δθ. κ. ἐπίρρ. περιεσκεμμένως βλ.λ.· **3)** ρηματ.π. περίσκεψις.

περίσκεπτος-ον ὃν δύναταί τις νὰ ἴδῃ πανταχόθεν, ὁ πανταχόθεν βλεπόμενος, ὁ κύκλῳ καταφανής, ὁ περίοπτος, ὁ ἄποπτος, ὁ ὑψηλός, δ.ἑρμ. ὁ κύκλῳ ἐσκεπασμένος, ὁ πέριξ σκεπόμενος, ὁ ὀλόγυρα προφυλαγμένος· Ἡσ. «περισκέπτῳ· πάντοθεν δρωμένῳ· οἱ δὲ μόνῳ, κεχωρισμένῳ, ὥστε ἀπ' αὐτοῦ περισκέφασθαι» : Ὀδ.Α 426 **θάλαμος.. δέδμητο, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,** αὐτ.Κ 211, αὐτ. Ξ 6, Πλάτ.Ἐπιγρ.26,3, Ἄρατ.213 (ἀστέρες) **περίσκεπται μάλ' ἐόντες·** **2)** ὁ ἀξιοθέατος : Καλλ. Ἐπιγρ.5,8 **ὄφρα γένωμαι σοὶ τὸ περίσκεπτον παίγνιον·** ‖ ὁ θαυμαζόμενος ὑπό τινος : Πολύστρ.ἐπιγρ.ΑΠ 12,91 **τὸν χρυσέαισι περίσκεπτον Χαρίτεσσι.**

περισκέπω μτγν. κ. μσν. ἄ. περισκεπάζω βλ.λ. : Μόσχ.2,61 **χρυσείου ταλάροιο περίσκεπε χείλεα ταρσοῖς,** Πολύβ.2,30,3 **οὐ.. δυναμένου τοῦ.. θυρεοῦ τὸν ἄνδρα περισκέπειν,** Ἀσκληπιόδ.1,3, Ἀντίφιλ.ΑΠ 6,250 **ὄφρα χιτὼν μὲν χρῶτα περισκέπῃ,** Γεωπ.19,2,15 **περισκέπειν λαιμούς·** ‖ μσν. μτφ. περιθάλπω, προστατεύω : Νικήτ.Δαυΐδ.Γρηγ.Ναζ. 162,17 **ἀμφέπων τὸν πένητα καὶ περισκέπων.**

περίσκεψις-εως (ἡ) (περισκέπτομαι) μτγν. κ. νεώτ. τὸ παρατηρεῖν πέριξ, περίβλεψις, μεγάλη σύνεσις, προσοχή, προσεκτικὴ καὶ λεπτομερὴς ἐξέτασις : Χρύσ.Στωϊκ.3,115 **ἄνευ περισκέψεως,** Εὔδωρ.π. Στοβ.2,7,2 **ἡ θεωρία δ' ἐστὶ περίσκεψις τοῦ πράγματος,** Στράβ.4,4,2 ἀθρόοι **συνίασι πρὸς τοὺς ἀγῶνας καὶ φανερῶς καὶ οὐ μετὰ περισκέψεως,** - **ἐνεργεῖ πάντοτε μετὰ περισκέψεως.**

περισκέψομαι μέλλ. τοῦ περισκέπτομαι βλ.λ.

περισκήνιον (τὸ) λεξ. κ. μσν. ἰδ. κτ. πληθ. ὀρειχάλκινα κιγκλιδώματα ἐν τῷ θεάτρῳ : ΕΜ 743,30· **2)** ὁμ. κτ. πληθ. ὀρχήστρα : ΕΜ 743,33· **3)** μσν. κτ. ἐν. μτφ. **ἐπὶ** τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, ὡς κατοικητηρίου τῆς ψυχῆς : Θεοφύλ.Σ'Ἐπιστ.25 **ἐλύπει τὸν φιλόσοφον τὸ θνητὸν.. περισκήνιον.**

περισκήπτω Ἡσ. «περισκήπτειν· περιθλίβειν».

περισκιάζομαι μτγν. ἐπισκιάζομαι πανταχόθεν, καλύπτομαι ὑπὸ σκιᾶς ὀλόγυρα : Πλούτ.Ἠθ. 1129D· ‖ ἐπὶ τῆς σελήνης, ἐπισκιάζομαι, σκοτεινιάζω : αὐτ.Νικ.21 **σελήνης.. περισκιαζομένης·** **2)** ρηματ.π. περισκιασμός, περισκίασμα.

περισκίασμα-ατος (τὸ) νεώτ. ἀστρον. τὸ ὀλιγώτερον σκοτεινὸν μέρος τῶν κηλίδων τοῦ ἡλίου.

περισκιασμός (ὁ) (περισκιάζομαι) μτγν. ἡ ἐπισκότισις, ἐπισκίασις, ἀμαύρωσις : Πλούτ.Ἠθ.372Ε **ταῖς δὲ μελανοστόλοις ἐμφαίνεσθαι τὰς κρύψεις καὶ τοὺς περισκιασμούς, ἐν οἷς διώκει ποθοῦσα τὸν ἥλιον** (ἡ σελήνη).

περίσκιος-ον (σκιά) μτγν. κ. νεώτ. ὁ ρίπτων σκιὰν κύκλῳ, οὗ ἡ σκιὰ στρέφεται πρὸς πᾶσαν διεύθυνσιν, ἐπὶ τῶν κατοίκων τῶν πολικῶν κύκλων : Ποσειδών.76J, Στράβ.2,5,43 **τρανότερα δ' ἐστὶ καὶ τὰ περὶ τῶν περισκίων καὶ ἀμφισκίων,** Κλεομήδ. 1,7, Ἀχιλλ.'Αρ.Φαιν.157Β **τινὲς δὲ καὶ περισκίους τοὺς περὶ αὐτοὺς κύκλῳ ἔχοντας τὴν σκιὰν εἶναι βούλονται·** ‖ νεώτ. ὁ περιβαλλόμενος ὑπὸ σκιᾶς, ὁ σκιαζόμενος κύκλῳ.

περισκιρτῶ-άω μτγν. κ. μσν. σκιρτῶ κύκλῳ, πέριξ, πηδῶ ἐλαφρῶς τῇδε κἀκεῖσε, μτ. αἰτ. : Λουκ.Διόν.2 **τῇ δεξιᾷ δὲ ῥάβδον καμπύλην ἐπηρμένον καὶ περισκιρτῶντα ὅλον τὸ στρατόπεδον,** Αἰλ.Ζ1 14,28 **περισκιρτᾶν τὸ ἅρμα·** ὁμ. ἀπολ. : Μᾶρκ.Εὐγεν.140,7 Kays. **περισκιρτῶσι δὲ ἄγγελοι.**

περίσκληρος-ον ὁ λίαν σκληρός, ὁ κατάσκληρος : Ἱππ.Παθ.59 **περίσκληρα γινόμενα** (τὰ σιτία) **οὐ διαχωρέει,** αὐτ.Ἐπιδ.6,1,10, Γαλ.19,443,5 **καρκίνωμά ἐστιν ὄγκος κακοήθης καὶ περίσκληρος,** - **περίσκληραν φῦμα·** **2)** μτφ. ὁ λίαν τραχύς, σφοδρός, ἰσχυρός : Ἀντιφάν.202,17 **οὕτως ἀνερρίπιζον, ὥστε σύμμετρον αὐτῷ τὸ πνεῦμα, μὴ περίσκληρον ποιεῖν·** ‖ ὁμ. ἐπὶ προσ., ὁ λίαν ἐπίμονος, ἄκαμπτος, ἰσχυρογνώμων : Ὀρειβ.44,14,4.

περισκληρύνω σκληρύνω τι κύκλῳ, καθιστῶ τι σκληρὸν ὀλόγυρα, κατασκληρύνω : Ἱππ.Ἀφορ.520 **δέρμα περισκληρύνει,** αὐτ.Ὑγρ.6.

περίσκον (τὸ) μτγν. τὸ φυτὸν στρύχνος ὁ μανικός, ἄ. περιττόν : Ὀρειβ.12,8,56.

περισκοπή (ἡ) (περισκοπῶ) μσν. τόπος ὅθεν δύναταί τις νὰ περισκοπῇ, ὑψηλόν τι καὶ κύκλῳ ἄποπτον μέρος, σκοπιά : Θεοφύλ.Σ'Ἱστ.292,2 (ἔκδ. Βόννης) **ὁρᾷ ἐξ ἀπόπτου τινὸς περισκοπῆς.**

περισκόπησις-εως (ἡ) (περισκοπῶ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ περίσκεψις βλ.λ. : Ἰώσ.ΑΙ 17,9,1 **τὴν ἐπὶ Ῥώμης ὁδὸν ἀνύεσθαι.. ἐπὶ περισκοπήσει τῶν δοξάντων Καίσαρι·** ‖ νεώτ. ἡ τῶν πέριξ ἐπισκόπησις· **2)** ἐν συγκεκρ. σημ. ἡ ἔκτασις : Σχόλ.Ὀππ.Ἁλ. 1,364 **θαλάσσης ἀπέραντοι περισκοπήσεις.**

περισκοπικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ περισκόπιον, ὁ τοῦ περισκοπίου.

περισκόπιον (τὸ) νεώτ. ὀπτικὸν ὄργανον ἀποτελούμενον ἐκ συστήματός τινος κατόπτρων καὶ φακῶν, ἐν χρήσει πρὸς περισκόπησιν τοῦ ὁρίζοντος ἀπὸ χαμηλοῦ τινος καὶ περικλείστου χώρου : **τὰ περισκόπια εἶναι οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν ὑποβρυχίων ἐν καταδύσει εὑρισκομένων,** - **περισκόπια φρουρίων - χαρακωμάτων.**

περισκοπῶ-έω κ.μσν. κ. νεώτ., ἀόρ. περιεσκόπησα, τὸν μέλλ. κ.παρακ. ἐκ τοῦ ἀχρ. περισκέπτομαι, σκοπῶ, θεωρῶ κύκλῳ, βλέπω, παρατηρῶ πέριξ μετὰ προσοχῆς, κοιτάζω ὀλόγυρα μὲ προσοχή, περιβλέπω : Σοφ.Ἠλ.897 **καὶ περισκοπῶ μή πού τις ἡμῖν ἐγγὺς ἐγχρίμπτει βροτῶν,** Πλάτ.Θεαίτ. 155Ε **ἄθρει δὴ περισκοπῶν, μή τις τῶν ἀμυήτων ἐπακούῃ,** αὐτ.Ἀξ.364Α, Λουκ.Προμ.1 **περισκοποῦμεν δὲ ἤδη κρημνόν τινα ἐπιτήδειον, εἴ που τῆς χιόνος τι γυμνόν ἐστιν,** Λίβ.Ροδ.2422 **τὸ πόθεν νὰ ὑπάγωμεν πάλιν περισκοποῦμεν·** ‖ τὸ μέσ. περισκοποῦμαι βλέπω περὶ ἐμαυτὸν καὶ παρατηρῶ : Ἀριστφ.Ἐκκλ.487 **πρὸς ταῦτα συστέλλου σεαυτήν, καὶ περισκοπουμένη τἀκεῖσε καὶ τἀκ δεξιᾶς·** **2)** ἐξετάζω τι μετὰ προσοχῆς, παρατηρῶ, ἐρευνῶ τι ἐπακριβῶς : Θουκ.1,36 **τὸ αὐτίκα περισκοπῶν ἐνδοιάζῃ χωρίον προσλαβεῖν,** Ἄρατ. 119 **νύκτα περισκέψασθαι,** Πλούτ.Πομπ.80 **περισκοπῶν τὸν αἰγιαλὸν εὗρε μικρᾶς ἁλιάδος λείψανα,** Λουκ.Ἀλ.Ἱστ.1,32 **ἐβάδιζον εἰς τὴν ὕλην περισκοπήσασθαι τὰ πάντα βουλόμενοι·** **3)** ἀντὶ περισκέπτομαι βλ.λ.ἰ(: Σοφ.ἀπ.737 **τάφανῆ περισκοπεῖν** (προσπαθῶ νὰ ἐξιχνιάσω κεκρυμμένα πράγματα), Θουκ.6,49 **οὐ διαμελλήσειν περισκοποῦντας ὁπότεροι κρατήσουσιν·** **4)** ρηματ. π. περισκόπησις, περισκοπή.

περισκορπίζω μτγν. κ. μσν. σκορπίζω κύκλῳ, διασκορπίζω ὀλόγυρα : Ὀλυμπ.Μετ.108,19,26, Ἀγαθάγγ.81.Γρηγ. Ὁμ. ἐν ASS Σεπτεμβρίου 8,325,41 **ταῖς ὁδοῖς περιεσκόρπισαν ἄπειρον τῶν κατακοπέντων πλῆθος.**

περισκουτλῶ-όω (λατ. scutula) Ἐπιγρ. καλύπτω, περιβάλλω τι διὰ μαρμαρίνων πλακῶν· πρβλ. σκουτλῶ, σκούτλωσις.

περισκυθίζω ἐκδέρω, ἀφαιρῶ τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς μετὰ τῶν τριχῶν κατὰ τὸν τρόπον τῶν Σκυθῶν· Ζωναρ.1541 «περισκυθίσαι, τὸ ἀποτεμεῖν τὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν δέρμα σὺν ταῖς θριξί» : ΠΔ Μακκ. 2,7,4 **προσέταξε γλωσσοτομεῖν, καὶ περισκυθίσαντες ἀκρωτηριάζειν·** κ. παθ. : Φάλ.147,3 **κεφαλὰς ἄλλοι περιεσκυθίσθησαν·** πρβλ. περισκυφίζω· **2)** ὁμ. ἐνεργῶ, ἐκτελῶ ἐγχείρησιν πρὸς ἀφαίρεσιν τοῦ τριχωτοῦ δέρματος τῆς κεφαλῆς, τὸ παθ. : Γαλ.18(1),790 **τῶν διὰ ῥευματισμὸν ὀμμάτων χρό-**

νιον περιεσκυθισμένων· **3)** μτ. αἰτ.γεν. ἐν σίσχρ. σημ. ἀποσκολύπτω, ἀπογυμνῶ: Μελέαγρ.ΑΠ 12,95,6 σὸν κέρας Οὐδιάδης.. **περισκυθίσαι·** **4)** ρηματ. π. περισκυθισμός, περισκυθιστής.

περισκυθισμός (ὁ) (περισκυθίζω) μτγν. ἡ δι' ἐγχειρήσεως ἀφαίρεσις τοῦ τριχωτοῦ δέρματος τῆς κεφαλῆς: Γαλ.14,784, Πάπ.

περισκυθιστής (ὁ) (περισκυθίζω) μτγν. ὁ ἐκδέρων, ὁ ἀφαιρῶν τὸ τριχωτὸν μέρος τοῦ δέρματος τῆς κεφαλῆς : Στράβ.11,14,14 **ἀνθρώπους.. περισκυθιστάς τε καὶ ἀποκεφαλιστάς.**

περισκῠλακισμός (ὁ) (σκύλαξ) μτγν. ἐξιλαστήριος ἢ καθαρτήριος ἑορτὴ πρὸς τιμὴν τῆς Ἑκάτης, καθ' ἣν ἐθύετο καὶ περιεφέρετο σκύλαξ, ἐγίνετο δὲ καὶ καθαρμὸς τῶν οἰκιῶν καὶ καῦσις τῶν ἀπορριμμάτων πρὸ τοῦ εἰδώλου τῆς θεᾶς: Πλούτ.Ρωμ.21 **ἔν τε τοῖς καθαρσίοις σκύλακας ἐκφέρουσι καὶ πολλαχοῦ χρῶνται τοῖς λεγομένοις** περισκυλακισμοῖς, Πλούτ.Ἠθ.280Β.

περισκῦτῶ-όω Ἐπιγρ. περικαλύπτω διὰ σκύτους, περιβάλλω ὁλόγυρα διὰ δέρματος.

περισκυφισμός (ὁ) (σκύφος) περισκυφίζω) μτγν.κ.μσν. τὸ ἐντέμνειν κύκλῳ τὸ περίκρανον: Ἀέτ.7,56,Παῦλ. Αἰγ.6,7 περισκυφισμός (Βλ. γρ. ὑποσκυφισμός).

περισμᾰρᾰγῶ-έω σμαραγῶ κύκλῳ, παταγῶ ὁλόγυρα, περικροτῶ, τὸ παθ. : Ἀνών.π Λουκ.Ἱστ. Συγγρ.22 **Ἔδεσσα μὲν δὴ οὕτω τοῖς** ὅπλοις **περιεσμαραγεῖτο** καὶ ὄτοβος **ἦν**,Διον.Περ.844 **περισμαραγεῦντες** ἄηται.

περίσμημα-ατος (τὸ) (περισμῶ) ἴδ. κτ. πληθ. ρινίσματα. Ἐπιγρ. **μαστίον ἀπὸ τῶν περισμημάτων.**

περισμήχω μτγν. σμήχω τι κύκλῳ, ἀπομάσσω, σπογγίζω, καθαρίζω τι ὁλόγυρα, περιτρίβω: Σωρ. 2,83 περισμήχειν τόπους· κ. παθ. : Διόσκ.3,45 βοηθεῖ (τὸ πήγανον) **καὶ** περισμηχόμενον (ἔσφ.γρ.).

περισμύχω μτγν. σμύχω τι κύκλῳ, καταναλίσκω, κατακαίω τι διὰ βραδέος καὶ ἡσύχου πυρός, φθείρω τι ἐντελῶς διὰ καπνώδους καὶ ὑποκαίοντος πυρός, κατατήκω, καταστρέφω: Ὀρφ.Λιθ.602 **ἐρυσίβην ἥ τε.. ἀμφὶ περὶ σταχύεσσι περισμύχουσα κάθηται·** || μτφ. ἐπὶ τοῦ ἔρωτος: Ἀγαθ. ΑΠ 5,291,11 **σέ, μάκαρ, ποθέω καὶ γλυκερὴν δάμαλιν, ἥ με περισμύχουσι μελεδόνες.**

περισμῶ-άω μτγν. ἀπομάττω τι κύκλῳ, ἀποσπογγίζω ὁλόγυρα, περισμήχω: Ἡρωδιαν.Τεχν. Λειψ.1,468, ΕΜ 128,4 «σμῶ, περισμῶ»· κ. παθ. : Διοσκ.3,45 (ἔσφ. γρ.)· **2)** ρηματ. π. περίσμημα.

περισοβῶ-έω σοβῶ κύκλῳ, διώκω τινὰ ὁλόγυρο, κάμνω τινὰ νὰ περιέλθῃ ταχέως· Ἡσ. επερισοβεῖν· ἐν κύκλῳ πίνειν, ἢ περιτρέχειν, ἢ φωνεῖν, ἢ διώκειν» : Μέν.ἀπ.224 **παῖ, ταχὺ τὸ πρῶτον περισόβει ποτήριον αὐτοῖς ἀκράτου** (νὰ τὸ περιάγῃς, περιφέρῃς...), Ἱππόλοχος π. Ἀθήν.4,130C **ἄρξας πότου μικροῖς ἐκπώμασι περισοβεῖν ἐκέλευε τοῖς παισίν·** κ. παθ. : Λουκ.Συμπ.15 **ἐς τοὺς ἄλλους συνεχῶς περιεσοβεῖτο ἡ κύλιξ**, Ἀλκίφρ.1, 22 **κύλικος συνεχὲς περισοβαυμένης**, αὐτ.3,55 **φιλοτησίας συνεχῶς περισοβουμένης·** **2)** περιτρέχω θορυβωδῶς, περιέρχομαι μετὰ θορύβου: Ἀριστφ. Ὄρν.1425 **εἶτα δέομαι πτερὰ λαβὼν κύκλῳ περισοβεῖν τὰς πόλεις καλούμενος** (σχόλ. «περιίπτασθαι») || κινοῦμαι, σείομαι: Γρηγ.Νύσσ. 1,769 περισοβεῖ **ταῖς αὔραις ὁ βόστρυχος**, (γραπτ. περισοβεῖται), αὐτ.670 **βόστρυχοι.. τῇ τοῦ πνεύματος αὔρᾳ** περισοβούμενοι.

περισ(σ)ομένη Ἡσ. «πορθουμένη» (ἀναγν. περθ-).

περισουφρώνω μσν. κ. δημ. ἐπιδιορθῶ ἐφθαρμένον τι διὰ ραφῆς, διὰ σούφρας, περιμαζεύω, συμμαζεύω, μπαλώνω: Πρόδρ.1,156 **ὡς ἦσαν τὰ καλίγια μου πλήρις ἐξεσχισμένα, (ἐπιάσα τάχατε μικρὸν νὰ τὰ περισουφρώσω·** **2)** κλέπτω, νοσφίζομαι βαθμιαίως· πρβλ. σουφρώνω.

περισοφίζομαι ἀπατῶ, ἐξαπατῶ τινα: Ἀριστφ. Ὄρν.1646 **οἴμοι τάλας, οἷόν σε περισοφίζεται.**

περισπᾰθίζω σπαθίζω κύκλῳ, πέριξ, ἀνασκαλεύω, ἀνακινῶ ὁλόγυρα: Ὀρειβ.ἀπ.88.

περισπαίρω σπαίρω, ἀσπαίρω κύκλῳ, σφαδάζω περί τι, σπαρταρῶ ὁλόγυρα: Πλούτ.Ἀλέξ.33 **οἱ δὲ ἄριστοι.. φονευόμενοι κατ' ἀλλήλων πίπτοντες ἐμποδὼν τῆς διώξεως ἦσαν, ἐμπλεκόμεναι καὶ περισπαίρουσι αὐτοῖς καὶ ἵπποις**, Κόϊντ.1,624 **τάθη δ' ἐπὶ νηδύα μακρὴν δουρὶ περισπαίρουσα·** || ἀγωνιῶ σπασμωδικῶς: Λυκόφρ.68 **ψυχὴν περισπαίροντι** (σχόλ. «τὴν ψυχὴν σκαρίζοντι καὶ ἀποπνέοντι»), Νίκ.Θηρ.773 **περισπαίρουσι δὲ λώβῃ** (σχόλ. «ψυχορραγοῦσιν ἢ συνεχῶς κινοῦνται ἐν τῇ λώβῃ, ἤγουν τῷ πάθει»).

περισπαράσσω μτγν., μέλλ. περισπαράξω, σπαράσσω τι πανταχόθεν, σχίζω τι ὁλόγυρα: Γρηγ. Νύσσ.2,850C **ἑαυτῷ τὴν ἐσθῆτα περισπαράσσοντα**, Σχόλ.Ὀδ.Ε 426, τὸ παθ. : Ἡσ. ἐν λ. ἀμφιδρυφής **περιεσπαραγμένη τὸ πρόσωπον.**

περίσπᾰσις (ἡ) (περισπῶ) κ. μσν. ἄ. περισπασμὸς βλ.λ.2) : Γεώργ.Ἀλ.ἐν Βί.Χρυσ.8,179,44 **περίσπασις πραγμάτων**, Πάπ.· **2)** ὁ τόνος περισπωμένη: Ἐφορ.108J, Εὐστ.630,28.

περισπασμός (ὁ) (περισπῶ) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ στρατ. κινήσεων, στροφὴ παρατεταγμένου τινὸς τμήματος περὶ μίον τῶν πτερύγων αὐτοῦ κατὰ δύο τεταρτοκύκλια «ὡς μεταλαβεῖν τὸν ὀπίσω τόπον»· Αἰλ.Τακτ.22 «περισπασμός, ἡ ἐκ δυοῖν ἐπιστροφῶν τοῦ τάγματος κίνησις, ὥστε μεταλαμβάνειν τὸ ὀπίσω τόπον» : Πολύβ.10,23,3 **κατ' οὐλαμὸν δ' ἐπιστροφὴ καὶ περισπασμός**, αὐτ.12,18,3 **μεταξὺ τῶν ἰλῶν ἑκάστης συνυπάρχειν δεῖ διάστημα τοῖς μετώποις πρὸς τὸ ταῖς ἐπιστροφαῖς δύνασθαι καὶ τοῖς περισπασμοῖς εὐχρηστεῖν·** πρβλ. ἐκπερισπασμός· **2)** κ. νεώτ. κ. δημ. ἀπασχόλησις, ἀπομάκρυνσις ἀπὸ τῆς κυρίας ἐργασίας, ἐνασχόλησις τῆς προσοχῆς εἰς ἀντικείμενον διάφορον τοῦ κυρίως ἐνδιαφέροντος ἔργου: Χρύσ.Στωϊκ.3,77 **περισπασμοὶ καὶ πιθανότητες**, ΠΔ Ἐκκλ.2,23 **πᾶσαι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ἀλγημάτων καὶ θυμοῦ περισπασμὸς αὐτοῦ**, Πολύβ.3,87,9 **γίγνεται δ' οἷον εἰ διάδοχος τῆς ἀρχῆς ἐν τοῖς ἐκείνου περισπασμοῖς**, Φιλόδ.Μουσ.98Κ, Πλούτ. Ἠθ.831F **αὐτὰς τὰς οἰκονομίας καὶ φροντίδας καὶ περισπασμοὺς ἐδυσχέραινε**, Ἀρρ.Ἐπικτ.3,22, 71· || κτ. ἐπέκτ. μέριμνα, φροντίς, στενοχωρία, ἀνησυχία, βιοτικὴ δυσχέρεια, ἔγνοια, σκοτοῦρα, μπελάς: Πολύβ.4,32,5 **ὅτε μὲν οὗτοι πρὸς ἀλλήλους ἢ πρὸς ἑτέρους πολεμοῦντες ἐν περισπασμοῖς ἦσαν**, Διόδ.Σ 12,38 **διὰ τὴν ταραχὴν καὶ τοὺς τῆς πόλεως περισπασμοὺς καὶ φόβους**, **δὲν τὸν ἀφήνουν οἱ οἰκογενειακοὶ περισπασμοὶ νὰ καιτάξῃ τὴ δουλειά του·** **3)** ὁ τόνος περισπωμένη: Διον.Ἀλ.Συνθ.11,Ἀπολλ.Δύσκ.Ἀντων.34,24 **τὸ ὦμοι αὐκέτι τοῦ ὦ τὸν περισπασμὸν ἐφύλαξεν**, Ἀμμών.23 **ὁ κατὰ περισπασμὸν λεγόμενος σύνδεσμος** (ἆρα).

περισπαστικός-ή όν μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν περίσπασιν βλ.λ.1), ὁ περισπῶν τινα, ὁ ἐπιφέρων, ὁ προκαλῶν περισπασμὸν βλ.λ.2): Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ 6,21 **ἡ μουσικὴ δύναμιν ἔχει περισπαστικήν**, Ὀρειβ.Εὐπορ.4,14.

περισπεῖν ἀόρ. ἀπαρφ. τοῦ περιέπω βλ.λ. : Ἡρ. 1,112 **ἐτόλμησας τὸν τοῦδε παῖδα.. ἀεικείῃ τοιῇδε** περισπεῖν.

περισπείρω μτγν. σπείρω κύκλῳ, διασπείρω τῇδε κἀκεῖσε, διασκορπίζω ὁλόγυρα: Ἀχιλλ.Ἀρ. Φαιν.1 **περιέσπειρε δέ τι καὶ περὶ τῶν ὅλων**, Γρηγ.Θαυμ.71: ἀπεράντους ζητήσεις **καὶ λογομαχίας** περισπείροντες κ. παθ. : Γαλ.7,314 **διασπείρεται φλόξ**, Ἀπολλδ.Δαμ.Πολιορκ.145,13.

περισπειρῶ-άω μτγν. ἑλίσσω τι σπειροειδῶς πέριξ τινός, περιτυλίσσω : Πλούτ.Κάμ.25 **τὴν μὲν ἐσθῆτα τῇ κεφαλῇ περισπειράσας**· κ. παθ. **περισπειρῶμαι** συσπειρῶμαι περί τινα ὡς περὶ κέντρον, συσσωματοῦμαι πέριξ τινὸς πρὸς φύλαξιν αὐτοῦ : αὐτ.Κικ.22 **τῶν μὲν ἡγεμονικωτάτων ἀνδρῶν κύκλῳ περιεσπειραμένων καὶ δορυφορούντων**· || όμ. τὸ παθ. ἐπὶ ὄφεων, ἐλίσσομαι, συσπειροῦμαι περί τι(να), περιελίσσομαι, κουλουριάζομαι γύρω ἀπὸ κάποιον· κτ. Σουΐδ. «περισπειραθείς· περιπλακείς, περιελιχθείς» : Διόδ.Σ 4,48 **δράκοντα περιεσπειραμένον τὸ δέρμα**· όμ. μτ. δοτ.: Λουκ.'Ιστ.Συγγρ.29 **περισπειραθέντων αὐτοῖς** (δρακόντων), αὐτ.Διφ.6 **τὸ θηρίον δὲ τὴν διψάδα ἐμπεφυκὸς αὐτῷ περιεσπειρᾶσθαι τῷ ποδί**· **2)** τὸ μέσ. **περισπειρῶμαι** καταλαμβάνω τι κύκλῳ διὰ στρατοῦ : Πλούτ.'Αγησ.31 **τῆς πόλεως τὰ μέσα καὶ κυριώτατα τοῖς ὁπλίταις περιεσπειράμενος ἐκαρτέρει τὰς ἀπειλάς** (Κορ. «περικυκλωσάμενος, περιβαλὼν τὰ μέσα τῆς πόλεως τοῖς ὁπλίταις, ἢ τοὺς ὁπλίτας περιστήσας τοῖς μέσοις τῆς πόλεως»)· **3)** τὸ παθ. μτφ. παρεισάγω ἐμαυτὸν ἐντός, παρεισέρχομαί που : Εὐνάπ.'Ιστ.257D **ὁ εὐνοῦχος . . περισπειρασάμενος τὰς αὐλὰς συνέσφιγγεν ἅπαντα.**

περισπέρμιον (τὸ) νεώτ βοταν. πλούσιος εἰς λεύκωμα ἱστὸς περὶ τὸ σπέρμα πλείστων καρπῶν, ἀναπτυσσόμενος εἰς βάρος τοῦ καρυδίου.

περισπέρχεια (ἡ) (περισπερχής) μτγν. κ. μσν. ἡ ἰδιότης τοῦ περισπερχοῦς βλ.λ., ἡ σπουδή, ἡ ταχύτης, ἡ γληγοράδα· Σχόλ.'Οππ.'Αλ.2,334 «ἡ ἄγαν σπουδή»: Εὐστ.832,12 **τῇ τῶν ἔργων περισπερχείᾳ συντρέχων τῷ λόγῳ τεχνικῶς.**

περισπερχής-οῦς-ές (σπέρχω) ὁ λίαν σπερχνός, ὁ πολὺ ταχύς, βίαιος, ὁρμητικός, βιαστικός : Σοφ. Αἶ.982 **ὢ περισπερχὲς πάθος** (βιαστικό, ξαφνικὸ κακό, σχόλ. «βαρύ, ἀμηχανίαν ἐμποιοῦν, περισσῶς κατεπεῖγον»), Τραγ.'Αδέσπ.254 **περισπερχὴς βοή**, Πλούτ.'Ηθ.59D **ὁ δὲ κόλαξ πικρὸς εἶναι καὶ περισπερχής**· **2)** 'Ησ. «περιώδυνος» : 'Οππ.Κυν. 4,218 **περισπερχὴς ὀδύνῃσι** (κεντούμενος, βασανιζόμενος ὑπὸ τῶν ὀδυνῶν), αὐτ.'Αλ.5,145.

περισπέρχω βιάζω τινὰ πανταχόθεν, ἐπείγω, διώκω, ἀναγκάζω, συνταράσσω : 'Οππ.'Αλ.2,334· || τὸ παθ. ταράσσομαι, συνταράσσομαι, παροργίζομαι : 'Ηρ.7,207 **Λοκρῶν περισπερχθέντων τῇ γνώμῃ** (διόρθ. ἀντὶ περισπερχεόντων)· **2)** ἀμτβ. εὑρίσκομαι ἐν μεγάλῃ κινήσει καὶ ταραχῇ, κινοῦμαι βιαίως, συνταράσσομαι, ἀναταράσσομαι, ἐπὶ τρικυμιώδους θαλάσσης : 'Οππ.'Αλ.3,449,αὐτ.4,330.

περισπερχῶ-έω ἀντὶ περισπέρχω βλ.λ.(ἰ), τὸ παθ.: 'Ηρ.7,207 **Λοκρῶν περισπερχεόντων τῇ γνώμῃ** (διόρθ. περισπερχθέντων).

περισπεύδω μτγν. σπεύδω κύκλῳ, διώκω, καταδιώκω τινὰ πανταχόθεν : 'Ιώσ.ΑΙ 17,1,1 **τοιαίδε αὐτὸν περιέσπευδον ἀραί** (δ. γρ. περιέσπενδον)· **2)** σπουδάζω περί τι, πορεύομαι εἰς ἀναζήτησίν τινος, ἐπιδιώκω τι : 'Αρατ.1122 **αἶγες . . περισπεύδουσαι ἀκάνθαις.**

περισπιλῶ-όω μτγν. δι' ἐγκαυτῆρος σπιλῶ, σημαδεύω : Κυρὰν.77 (πιθ. δ.γρ.).

περισπλάγχνιος-ον νεώτ. ὁ περὶ τὰ σπλάγχνα κείμενος : **περισπλάγχνιον πέταλον** (τὸ ἔσω φύλλον ἢ πέταλον παντὸς ὀργόνου ὑμένος, ὅπερ περιβάλλει ἀπ' εὐθείας τὸ ὑποκείμενον σπλάγχνον).

περισπλαγχνῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. χρονία φλεγμονὴ τῶν περὶ τὰ σπλάγχνα ὀρωδῶν ὑμένων.

περίσπλαγχνος-ον (σπλάγχνον) μτγν. ὁ μεγάθυμος, ὁ μεγαλόκαρδος, ὁ μεγαλόψυχος : Θεόκρ. 16,56 **αὐτός τε περίσπλαγχνος Λαέρτης.**

περισπληνῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. φλεγμονὴ τοῦ περὶ τὸν σπλῆνα τμήματος τοῦ περιτοναίου.

περισπογγίζω σπογγίζω πανταχόθεν, καθαρίζω ὀλόγυρα : 'Ιππ.Νούσ.2,13, Θεόφρ.Χαρ.25,5 **τοῦτον θεραπεύειν καὶ περισπογγίζειν**, Γαλ.13,357· **2)** περισπογγισμός.

περισπογγισμός (ὁ) (περισπογγίζω) μτγν. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ περισπογγίζειν, τὸ σπογγίζειν ὀλόγυρα : Σωρ.2,28.

περισπόρια (τὰ) μτγν. τὰ προάστια : ΠΔ 'Ιησ. 21,2 **δοῦναι ἡμῖν πόλεις κατοικεῖν καὶ τὰ περισπόρια τοῖς κτήνεσιν ἡμῶν**, αὐτ.Παραλ.Ι,6,55(40) **ἔδωκαν αὐτοῖς τὴν Χεβρὼν ἐν γῇ 'Ιούδα, καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς κύκλῳ αὐτῆς.**

περισπόριον (τὸ) νεώτ. ἄ. σποριάγγειον βλ.λ.

περισπουδάζω μτγν. ἀσχολοῦμαι μετὰ σπουδῆς περί τι, ἐκτελῶ τι μετὰ ζήλου, εἶμαι λίαν πρόθυμος πρός τι : Σύμμ.ΠΔ Ψαλμ.67(68),17.

περισπούδασμα-ατος (τὸ) (περισπουδάζω) μσν. τὸ μετὰ σπουδῆς, ζήλου ἐπιδιωκόμενον : Οἰκουμ. 'Αποκ.280,17 **ψυχόλεθρον περισπούδασμα.**

περισπούδαστος-ον (περισπουδάζω) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ μετὰ σπουδῆς ἐπιδιωκόμενος, ὁ λίαν ἐπιθυμητός, ὁ πολὺ ποθεινός, ὁ ζηλωτός, ὁ περιζήτητος, ὁ περιπόθητος : Θεόπομπ.'Ιστ.114, Διον.'Αλ. Ρητ.7,3 **ἔνδοξον καὶ περισπούδαστον**, Μουσών. ἀπ.18B,104Ι(, Λουκ.Τίμ.38 **ἀοίδιμος δι' ἐμὲ ἦσθα καὶ περισπούδαστος**, Μέν.Ρήτ.366S· όμ. μτ. δοτ.: Μᾶρκ.Αὐρ.5,36 **ἐπελάθου, τί ταῦτα ἦν ; — Ναί· ἀλλὰ τούτοις περισπούδαστα**, Γαλ.6,519 **καὶ τοῖς ἐν τοῖς πόλεσιν περισπούδαστόν ἐστιν**, 'Ηρωδιαν. 'Ιστ.6,8,4 **τὸ δὲ μέλλον καὶ προσιὸν ἔς τε τὸ κερδαλέον αὐτοῖς εὔελπι καὶ τῷ κτωμένῳ παρὰ προσδοκίαν τίμιόν τε καὶ περισπούδαστον**, 'Ιάμβλ.Μαθ.'Επιστ.26, Σέργ.Μακρ.ἐν Σάθ.3,296 **τὸ εὐθὲς καὶ ἄπλαστον ἐν ἔργοις . . ἐπιδείξας, πᾶσιν ἀγαστὸς ἦν καὶ περισπούδαστος**· **2)** νεώτ. ὁ πολλῆς σπουδῆς, μελέτης ἄξιος, ὁ λίαν ἀξιόλογος, σημαντικός : **ἔγραφε μιὰ μελέτη περισπούδαστη**, - **περισπούδαστη ἐργασία**· || ὁ μετὰ πολλῆς σοβαρότητος γινόμενος ἢ ὁ ἐμφαίνων πολλὴν σπουδήν, σοβαρότητα : **περισπούδαστον ὕφος**· **3)** ὁ πρόθυμος εἴς τι : Πάπ.

περισπουδάστως ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. μετὰ τῆς δεούσης φροντίδος, ἐπιμελῶς : Φύλαρχ.30J, 'Αθήν.4,164Ι) **λαβὼν βιβλίον . . περισπουδάστως ἐκράτει**, 'Ιω.Χρυσ.2,252, Σχόλ.'Αριστφ.Εἰρ.33.

περίσπουδος-ον (σπουδή) μτγν. κ. μσν. ὁ λίαν σπουδαῖος, ὁ ἔχων πολλὴν σπουδήν, ζῆλον περί τι, ὁ λίαν πρόθυμος : Πολυβ.6,29 **γράφων περίσπουδα** Τζέτζ.Χιλ.12,12· όμ. μτ. γενικ. : Σιμπλίκ.'Επίκτ.51D **περίσπουδος τῶν ἐφ' ἡμῖν** (διὰ τὰ. .).

περισπῶ-άω κ. μσν. κ. νεώτ., μέλλ. **περισπάσω**, ἀόρ. **περιέσπασα**, ἀποσπῶ τι ἐκ τῶν πέριξ τινός, ἀφαιρῶ τι κύκλῳ διὰ τῆς βίας, ἀπογυμνώνω· Σουΐδ.«περισπᾶν, καὶ τὸ μετὰ βίας ἀφαιρεῖσθαί τι»: 'Ισοκρ.'Επιστ.9,10 **τῶν ἄλλων ἃ περὶ τοῖς σώμασιν ἔχουσιν περισπῶντες**, Διόδ.Σ 19,9 **τὸ μὲν χλαμύδιον ἑαυτοῦ περιέσπασε**· || ἀποσπῶ τι ἀπ' ἐμαυτοῦ, ἀφαιρῶ, ἐκβάλλω τι βιαίως ἀπ' ἐμαυτοῦ : Πλούτ.Αἰμ.22 **τὴν πορφύραν, ὡς μὴ διάσημος εἴη, περισπάσας ἔθετο πρόσθεν αὐτοῦ**· || τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Ξεν.ΚΠ 3,1,13 **περιεσπάσατο τὴν τιάραν καὶ τοὺς πέπλους κατερρήξατο**· **2)** ἕλκων, σύρων γυμνῶ, ξεγυμνώνω τι : Εὐρ.ΙΤ 296 **ὁ δὲ περισπάσας ξίφος** (δ.γρ. **χερὶ σπάσας**)· **3)** ἐν ἀναφορᾷ πρὸς χαλινόν, ἕλκω, σύρω : Λουκ.Μισθ.Συν 21 **δέχῃ τοίνυν τὸν χαλινὸν μύσας καὶ τὰ πρῶτα εὐάγωγος εἰ πρὸς αὐτὸν οὐ πάνυ περισπῶντα** (διότι δὲν σὲ τραβᾷ πρὸς τὰ ἐδῶ καὶ πρὸς τὰ ἐκεῖ μὲ πολλὴν δύναμιν)· **4)** κ. νεώτ. ἑλκύω τὴν προσοχήν τινος ἐκ τῆς κυρίας αὐτοῦ ἀσχολίας εἰς ἄλλο τι, ἀποσπῶ τὴν προσοχήν τινος ἐκ τοῦ κυρίου αὐτοῦ ἔργου καὶ

κατευθύνω ταύτην ἀλλαχοῦ, φέρω, ἐπιφέρω περισπασμὸν βλ.λ.2) : Μητροδ. ἐν Πάπ. **περισπᾶν** (τὴν διάνοιαν) **ἀπό τινος,** Φιλόδ.Ρητ.2,53S, Ὀνήσανδρ.42,6· κ. παθ. νεώτ. **περισπῶμαι** ὁποσπῶμαι τοῦ κυρίου ἔργου μου· ‖ ὁμ. τὸ μέσ. **περισπῶμαι** καταγίνομαι εἴς τι, ἀσχολοῦμαι περί τι : ΚΔ Λουκ 10,40 ἡ **δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν·** κ. ἀπολ. : Πολύβ.4,10,3 **μὴ κατὰ τὴν εἰς τὰς ναῦς ἔμβασιν ἐπίθωνται σφίσι περισπωμένοις·** ‖ ὁμ. κ. τὸ παθ. : Διόδ.Σ 2,29 **περισπασθεὶς ὑπὸ βιοτικῆς χρείας,** Ἐπιγρ. **μηδ' ὑφ' ἑνὸς περισπωμένη ἡ πόλις ἀποκατασταθῇ εἰς τὴν ἐξ ἀρχῆς εὐδαιμονίαν·** **5)** στρέφω τι πρὸς ἄλλην κατεύθυνσιν, ἀπασχολῶ τινα εἴς τι, μεταφέρω : Ἀριστλ.Πολιτ.1307a,24 **περισπῶσιν εἰς τοὐναντίον** (τὴν πολιτείαν), Θεόφρ.ΦΑἴτ.1,16,2 **τροφὴν εἰς τὸ περικάρπιον περισπᾶν,** Πολύβ.1, 26,1 **εἰς τὴν Λιβύην πλεῖν καὶ τὸν πόλεμον ἐκεῖ περισπᾶν** (νὰ μεταφέρωσιν ἐκεῖ τὸν πόλεμον), αὐτ. 9,22,5 **ἐξέπληττε καὶ περιέσπα Ῥωμαίους διὰ τῆς πρὸς Φίλιππον κοινοπραγίας** (ἀπησχόλει τὴν προσοχὴν τῶν Ρωμαίων), Διον.Ἁλ.Ρωμ.6,23 **δεῖ περισπᾶν τὸν ἐντὸς . . θόρυβον ἐπὶ τοὺς ἔξω πολέμους,** αὐτ.9,43 **περισπᾶν περὶ τὰς ἔξω στρατείας τὸν δῆμον,** Διόδ.Σ 20,3 **ἀπὸ τῆς πατρίδος καὶ πάσης Σικελίας περισπάσειν τοὺς Βαρβάρους,** Πλούτ.Κικ.45 **ἐπειρᾶτο . . ἀποκαλεῖν αὐτοῦ τὰ στρατεύματα καὶ περισπᾶν τὴν δύναμιν** (ν' ἀποσπάσῃ, ν' ἀποσύρῃ)· κ. παθ. : Ἀριστλ.Πρ.863a,5 **ἕως τοῦ ἔξω τόπου περισπᾶται** (ἀποσύρεται καὶ ἐκτείνεται), Λουκ.Θε.Δ 20,11 **οὐκ οἶδα πρὸς ὅ,τι ἀποβλέπω πάντῃ τὰς ὄψεις περισπώμενος** (περιστρέφων τοὺς ὀφθαλμούς)· ‖ ὅθ. γεν. διαταράσσω, ἐνοχλῶ, πειράζω, παροργίζω : Μέν.Ἐπιτρ. 504 **τί δέ μοι περισπᾷς, ἱερόσυλε ;,** Πλούτ.Ἠθ.96B **οἱ δὲ φίλοι πολλάκις φθονοῦσί τε καὶ ζηλοτυποῦσι καὶ περισπῶσιν,** αὐτ.160C **οὐδενὸς περισπῶντος οὐδ' ἀπάγοντος·** κ. παθ. : Πολύβ.15,3,4 **τοὺς κατὰ τὴν Ἰβηρικὴν . . μετεώρους εἶναι καὶ περισπᾶσθαι ταῖς διανοίαις,** ΠΔ Σοφ.Σειρ.41,2 **ἀνθρώπῳ ἐπιδεομένῳ . . ἐσχατογήρῳ καὶ περισπωμένῳ περὶ πάντων,** Πάπ. **περισπᾶσθαι ὑπὸ τῶν τελωνῶν·** **6)** μτγν. κ. μσν. ἀποσπῶ, ἀφαιρῶ τι βιαίως : Φιλόδ.Ἀκαδ.79M **περισπᾶν τινας αὐτοῦ τῶν ἀκροατῶν,** Ἀππ.Συρ.1 **περισπᾶν Συρίαν τινός,** Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ.3,91 **μήτε ἄρχοντος, μήτε ἡγεμόνος τὴν σὴν δίαιταν περισπῶντος·** **7)** κλέπτω, ἁρπάζω, ὑπεξαιρῶ : Φιλόστρ. Γυμν.45 **περισπᾶν ἀργυροῦν ἢ χρυσοῦν ἀνάθημα·** κ. παθ. : Μέν.Ἐπιτρ.143 **ἅπαντα περιέσπασμαι** (μοῦ ἔχουν κλέψει τὰ πάντα)· **8)** τὸ παθ. ἐξαναγκάζομαι νὰ πράξω τι : Πάπ. **περιησπάσθην** (sic) **ἀνενεγκεῖν·** **9)** ἐπὶ στρατηγοῦ, παραγγέλλω περισπασμὸν βλ.λ.1), διατάσσω στροφήν : Πολύβ.1, 76,5 **ταὺς δ' ἐπὶ τῆς οὐραγίας ἐξ ἀρχῆς ὑπάρχοντας ἐξ ἐπιστροφῆς περισπῶν ἐξέταττε πρὸς τὴν τῶν πολεμίων ἐπιφάνειαν·** ‖ ὁμ. ἀμτβ. ἐπὶ στρατευμάτων, ἐκτελῶ στροφήν : αὐτ.3.116,5 **ἀπράκτους γε μὴν ταὺς πολεμίαυς παρεσκεύαζον περισπῶντες καὶ πανταχόθεν προσπίπτοντες·** **10)** ὁμ. στρέφομαι δὶς κατ' ὀρθὴν γωνίαν : Ἀσκληπιόδ.12,6· **11)** εἰδ. γραμμ. μτγν. κ. νεώτ. τίθημι τὸ σημεῖον τῆς περισπωμένης ἐπὶ τοῦ φωνήεντος λέξεώς τινος, θέτω τὸν τόνον περισπωμένην : Πλούτ.Θησ.26 **οὐκ ὀρθῶς τὴν δευτέραν συλλαβὴν περισπῶντας,** Ἀπολλ.Δύσκ.Ἀντων.33,24· ‖ ὁμ. ἰδ. ἐπὶ τῆς ληγούσης : αὐτ.87,15 **περισπᾶν τὸν τόνον,** Γαλ 16, 495 **περισπᾶν τῷ τόνῳ,** Ἀθήν.2,52F **Φιλόξενος δ' ἀμφότερον περισπᾷ·** κ. παθ. ἐπὶ λέξεων, φθόγγων κττ., λαμβάνω, δέχομαι περισπωμένην : Διον.Θρ. 630,2 **περισπωμένη** (προσῳδία), Διον.Ἁλ.Συνθ.11 **ἃς δὴ περισπωμένας** (λέξεις) **καλοῦμεν,** Φίλ.1,29, αὐτ.46 **περισπώμενος** (φθόγγος), - **μακρὸν πρὸ βραχέος περισπᾶται,** - **περισπώμενα ρήματα** (τὰ λαμβάνοντα περισπωμένην ἐπὶ τῆς ἐκ συναιρέσεως προερχομένης ληγούσης τοῦ ἐνεστῶτος, ἅ. συνῃρημένα (-άω-ῶ, -έω-ῶ, -όω-ῶ)· ‖ νεώτ. τὸ θηλ. τῆς μτχ. παθ. ἐνεστ. **περισπωμένη** ὡς οὐσ. βλ.λ.· **12)** ρηματ. π. περίσπασις, περισπασμός.

περισπωμένη (ἡ) νεώτ. (κυρ. θηλ. τῆς παθ. μτχ. ἐνεστ. τοῦ περισπῶ βλ.λ.10) ὡς οὐσ.) ἓν ἐκ τῶν τριῶν σημείων τονισμοῦ τῶν λέξεων, ἐν χρήσει μόνον ἐπὶ τῆς ληγούσης καὶ παραληγούσης.

περισπωμένως ἐπίρρ. μτχ. παθ. ἐνεστ. τοῦ περισπῶ βλ.λ., μετὰ περισπωμένης, κ. ἰδ. ἐπὶ τῆς ληγούσης : Γαλ.19,120, Ἀθήν.9,400A **Ξενοφῶν δ' ἐν Κυνηγετικῷ χωρὶς τοῦ ν λαγῶ καὶ περισπωμένως,** Σχόλ.Ἀριστφ.Πλ.109, Ἡρωδιαν.Ἐπιμ.245.

περίσσα ἐπίρρ. μσν. κ. νεώτ. κ. **περισσὰ** καθ' ὑπερβολήν, ὑπερβαλλόντως, ὑπερβολικά, πάρα πολύ : Διγεν.Ἀκρ.3514 **καὶ τὸν αὐτὸν ποιήσαντα θεὸν τὸν πλουτοδότην | νά τὸν δοξάσῃς περισσά,** Ἐρωτόκρ.1 **μά 'χε ἕνα φίλο μπιστικὸ καὶ φρόνιμο περίσσα,** Ἐφταλ.Ὀδ.Α 2.

περισσάδελφος-ον μτγν. ὁ ἔχων περισσούς, λίαν πολλοὺς ἀδελφούς : Βέττ.Βάλ.18,33.

περισσαίνω (περισσός) κ. μσν. αἰσθάνομαι πλήρωσιν ἢ πίεσιν : Ὀρειβ.Συνοψ.5,1 Παῦλ.Αἰγ.1,1· **2)** ἐπ. τ. τοῦ περισαίνω βλ.λ. : Ὀδ.Κ 215 **αὐρῆσιν . . περισσαίνοντες.**

περισσάκις (περισσός) ἐπίρρ. κ. ἀττ. **περιττάκις** ἐπὶ ἀριθμῶν, κατὰ περιττὸν ἀριθμόν, μονά : Πλάτ.Παρμ.144A, Πλαύτ.Ἠθ.744A, αὐτ.1145C.

περισσακῶς ἐπίρρ. μτγν. ἀντὶ περισσάκις βλ.λ.: Ἰάμβλ.Νικ.Ἀριθμ.13P **περισσακῶς μετρεῖται** (πιθ.).

περισσάρις (ὁ) μσν. δημ. κ. ἰδ. κτ. πληθ. **περισσάροι,** οἱ κεκτημένοι, οἱ ἔχοντες περισσάς, λίαν πολλὰς χάριτας, οἱ ὑπερέχοντες κατὰ τὰ προτερήματα, οἱ προέχοντες, οἱ ἐξέχοντες : Ἐρωτόκρ.2, 603 **μά σὰν ὁποὺ πολλὲς φαρὲς αὐτοῖν' οἱ περισσάραι | κομπώνουνται καὶ πιάνουνται στὸ δίχτυ σὰν τὸ φάρι.**

περισσάρτιος-ον (περισσός, ἄρτιος) μτγν. κ. μσν. ἐπὶ ἀριθμῶν, ὁ περιττὸς καὶ ἄρτιος, ἰδ. ἐν τῇ ἀριθμητ. ἐπὶ ἀριθμῶν οἵτινες διαιρούμενοι διά τινος δυνάμεως τοῦ δύο γίνονται περιττοί, οἷον ὁ 24 (ἀντὶ $24 : 2^3 = 3$) : Νικόμ.Γερ.Ἀριθμ.1,10,Πολυδ.4,162, Τζέτζ. ἐν Ἀν.Κρ.3,317,21.

περισσαχῶς ἐπίρρ. μτγν. δ.γρ. περισσακῶς βλ.λ.: Ἰάμβλ.Νικ.Ἀριθμ.13P **περισσαχῶς μετρεῖται.**

περισσεία (ἡ) μτγν. κ. μσν., μτγν. κ. νεώτ. κ. **περίσσεια** τὸ περίσσευμα, τὸ πλεόνασμα, τὸ πλῆθος, ἡ ἀφθονία : ΚΔ Ρωμ.5,17 **οἱ τὴν περισσείαν τῆς χάριτος.. λαμβάνοντες,** αὐτ.Κορινθ.2,8,2 **ἡ περισσεία τῆς χαρᾶς αὐτῶν,** αὐτ.Ἰακ.1,21 **περισσείαν κακίας,** Τζέτζ.Ἐξήγ.Ἰλ.119,23 **σύνδεσμος παραπληρωματικὸς καὶ κατὰ περισσείαν κείμενας** (ὡς ἐκ περισσοῦ)· **2)** κέρδος, ὄφελος, προαγωγή, πρόοδος, προκοπή : ΠΔ Ἐκκλ.1,3 **τίς περίσσεια τῷ ἀνθρώπῳ ἐν.. μόχθῳ αὐταῦ ᾧ μοχθεῖ ὑπὸ τὸν ἥλιον.**

περισσείω ποι. τ. τοῦ περισείω βλ.λ. : Ἰλ.Τ 382 **περισσείοντα δ' ἔθειραι.**

περίσσε(υ)μα-ατος (τὸ) (περισσεύω) μτγν., νεώτ. κ. δημ., ἀττ. **περίττευμα,** πᾶν ὅ,τι περισσεύει, ἡ περισσεύουσα ποσότης, τὸ πλεόνασμα : Ὀρειβ. 22,7,1, - **περίσσευμα προϋπολογισμοῦ** (ἡ ἐπὶ πλέον διαφορὰ τοῦ συνόλου τῶν ἐσόδων ἀπὸ τῶν ἐξόδων)· ‖ πᾶν ὅ,τι ὑπολείπεται, μένει ὡς κατάλοιπον : ΚΔ Μᾶρκ.8,8 **ἔφαγον δὲ καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦραν περισσεύματα κλασμάτων ἑπτὰ σπυρίδας·** ‖ περίσσεια, ἀφθονία, ξεχείλισμα, ἀντίθ. ὑστέρημα : αὐτ.Ματθ.12,34 **ἐκ . . τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας τὸ στόμα λαλεῖ,** αὐτ.Κορινθ.2,8,14 **ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων περίσσευμα γένη-**

ται εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέρημα· **2)** περίσσωμα, περίττωμα, κόπρος : Πλούτ.'Ηθ.962F **αἱ χελιδόνες ἔξω στρεφομένους διδάσκουσι τοὺς νεοττοὺς ἀφιέναι τὸ περίττευμα** (ἔσφ.γρ.), Σωρ.Ι,108.

περίσσευσις-εως (ἡ) (περισσεύω) γλωσσ. περισσεία βλ.λ.).

περισσεύω (περισσός) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἀττ. περιττεύω (Ξεν.'Αν.4,8,11), μσν. ἰδιωμ. δημ. **περισσεύγω** ('Ερωτόκρ.3,374, 'Ερωφ.2,282), δημ. κ. **περσεύω,** παρατ. **ἐπερίσσευον** (ΚΔ Πράξ.16,5), ἀττ. **ἐπερίττευον** (Διον.'Αλ.Ρωμ.3,11), μσν. δημ. (ἐ)**περίσσευ(γ)α,** δημ. κ. **πέρσευσ,** ἀόρ. **ἐπερίσσευσα** (Θουκ.2,65, 'Ιώσ.ΑΙ 19,1,18), δημ. (ἐ)**περίσσεφα** κ. **πέρσεφα,** δημ. μτχ. παθ. ἐνεστ. **περ(ι)σσευόμενος,** εἶμαι πέρα, ἐπέκεινα τοῦ ἀπαιτουμένου ποσοῦ, ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω ὡρισμένον ἢ τὸν κανονικὸν ἀριθμόν, πλεονάζω : 'Ησίοδ.άπ. 160 **μύριοί εἰσιν τὸν ἀριθμὸν .. εἷς δὲ περισσεύει,** ΚΔ Κορ.2,4,15 **ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ**· ‖ μτ. γενικ. ὑπερβάλλω, ὑπερβαίνω τινὰ κατὰ τὸν ἀριθμὸν ἢ τὸν ποσόν : Ξεν.'Αν.4,8,11 **περιττεύουσιν ἡμῶν οἱ πολέμιοι**· **2)** εἶμαι πλέον ἢ ἐπαρκής, ἐν περισσείᾳ, ἀφθονίᾳ, πλεονάζω, ἀφθονῶ : Θουκ.2,65 **τοσοῦτον τῷ Περικλεῖ ἐπερίσσευσε τότε** (τόσην ἀφθονίαν, περίσσειαν λόγων καὶ ὀρθοφροσύνης εἶχεν ὁ Περικλῆς τότε), Πλάτ.Νόμ. 855B, Ξεν.Συμπ.4,35, αὐτ.Πρόσ.4,7 **ἀλλ' ἣν τισι γένηται** (τὸ ἀργύριον) **παμπληθές, τὸ περιττεῦον κατορύττοντες οὐδὲν ἧττον ἥδονται ἢ χρώμενοι αὐτῷ,** 'Αριστλ.ΖΙ 619a,20, 'Ιώσ.ΑΙ 19,1,18 **τοσόνδ' ἐπερίσσευσεν αὐταῖς εὐνοίας,** Διον.'Αλ. Ρωμ.3,11 **τὸ ἀνδρεῖον ἐπερίττευεν αὐτῇ,** Γρυπ.Σκ. Τερρ.59,9 **περίσσεφεν ἡ γνώση, πρῶμα ξασπρίζουν τ' ἀμεστά μας θέρη,** παροιμ. στὸ **καλάθι δὲ χωράει, στὸ κοφίνι τοῦ περσεύει** (ἐπὶ δυσχερείας ἐν τῇ προσαρμογῇ εἴς τινα κατάστασιν), - **τοῦ χωριάτη** - **τοῦ τρελλαῦ τὸ ακοινὶ δὲ φτάνει μονό, διπλὸ φτάνει καὶ περισσεύει** (ὁ ἀνοήτως φειδωλὸς εἰς ἀναγκαίαν τινὰ δαπάνην, πλείονα κατόπιν θὰ ἀναγκασθῇ νὰ δαπανήσῃ)· ‖ μτγν. μτ. γενικ. ἐν τῷ μέσ. τ. ἔχω πλέον ἢ ἐπαρκές, ἄφθονον, δαψιλές τι : ΚΔ Λουκ.15,17 **πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρός μου περισσεύονται ἄρτων** (ἴδ.γρ. περισσεύουσιν)· **3)** καθίσταμαι γίνομαι πλειότερος, περισσότερός, ἀφθονώτερος, αὐξάνω, πληθύνομαι : ΚΔ Ματθ.5,20, αὐτ.Πράξ.16,5 **αἱ μὲν οὖν ἐκκλησίαι ἐστερεοῦντο τῇ πίστει καὶ ἐπερίσσευον τῷ ἀριθμῷ καθ' ἡμέραν,** 'Ερωτόκρ.3,374 **ἡ παῖδα ντου περίσσευγε καὶ μηλιὸ δὲν εἶχε γνώση,** Ζερβ.'Ιστ.'Ιδ.27 **εἶχε δώσει εἰς τὴν ψυχήν του γαλήνην, ποὺ καθημερινῶς ἐπερίσσευε**· **4)** ἐκ πλεονασμοῦ μένω ὡς ὑπόλοιπον, ἀπομένω : 'Επιγρ.Δελφῶν **εἴ τι περισσεύοι ἀπὸ τῶν τόκων,** Βιζυην.30,5 **ἀπ' ὅλη τὴν ἀρχόντια του δὲν τοῦ περίσσευσ' ἄλλα, - μᾶς περίσσεφ' ἀρκετὸ φαΐ ἀπὸ χθές**· ‖ μτγν. τὸ οὐδ. τῆς μτχ. **τὸ περισσεῦον** ὡς οὐσ. τὸ περίσσευμα βλ.λ. : ΚΔ Ματθ. 14,20 **ἦραν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις,** αὐτ.Μάρκ.12,44· ‖ δημ. κ. ἀπολ. ἐπὶ χρημάτων : **τοῦτο τὸν καιρὸ δὲν περισσεύει τίποτα, - ἂν περσέψῃ κάτι, οἱ γιατροὶ τὸ τρῶνε**· **5)** ἐν κακῇ σημ. νεώτ. κ. δημ. μ. τὸ **περιττεύω** εἶμαι περιττός, πλεονάζω ὡς ἄχρηστος, παρέλκω : Σοφ.'Ηλ.1288 **τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λόγων ἄφες,** Διογ.Οἰν.64, - **ἡ περαιτέρω ἀνάμειξίς σου εἰς τὴν ὑπόθεσιν περιττεύει, - ὅπου μιλοῦν τὰ πράγματα τὰ λόγια περιττεύουν**· **6)** ἐπὶ προσ., ἔχω τι ἄφθονον, δαψιλές, ἔχω ἀφθονίαν τινός, εἴς τι : Πολύβ.18,35,5 **περισσεύειν χορηγίᾳ** (ἀντίθ. **ἐλλείπειν**), ΚΔΦιλ.4,12 **οἶδα καὶ ταπεινοῦσθαι καὶ περισσεύειν**· - **7)** κ. ἐν μτβ. χρ. ἐπὶ πραγμ., καθιστῶ τι ἄφθονον, παρέχω τι δαψιλῶς, ἀφθόνως : αὐτ.Κορ.2,9,8 **δυνατὸς δὲ ὁ θεὸς πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς**· ‖ κ. παθ. παρέχομαι, δίδομαι δαψιλῶς, ἐν ἀφθονίᾳ : αὐτ.Ματθ.13,12 **ὅστις γὰρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ καὶ περισσευθήσεται,** αὐτ.25,29· **8)** εἶμαι ἀνώτερος, ἔχω περισσότερα πλεονεκτήματα, πλεονεκτῶ, ὑπερβάλλω τινά : ΠΔ 'Εκκλ.3,19 **καὶ τί ἐπερίσσευσεν ὁ ἄνθρωπος παρὰ τὸ κτῆνος,** αὐτ. Μοκκ.1,3,30, 'Ερωφ.4,282 **πᾶσα κιανεὶς στὸ δύναται τσ' ἄλλους νὰ περισσεύγῃ**· ‖ μτγν. καθίσταμαι, γίνομαι κρείσσων, ἀνώτερος, καλύτερος : ΚΔ Κορ.1,14,12 **πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας ζητεῖτε ἵνα περισσεύσητε**· ‖ ὁμ. **περισσεύω μᾶλλον** προάγομαι, προκόπτω ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον : αὐτ.Θεσσ.1,4,1 **παρελάβετε παρ' ἡμῶν τὸ πῶς δεῖ ὑμᾶς περιπατεῖν καὶ ἀρέσκειν Θεῷ, ἵνα περισσεύητε μᾶλλον**· ‖ ὁμ. κ. μέσ. : αὐτ. Κορ.1,8,8 **οὔτε γὰρ ἐὰν φάγωμεν περισσευόμεθα, οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα**· **9)** μτγν. κ. ἐν μτβ. χρ. ἐνεργῶ, κάμνω ὥστε νὰ προάγηταί τις, προάγω : αὐτ.Θεσσ.3,12 **ὑμᾶς δὲ Κύριος πλεονάσαι καὶ περισσεύσαι τῇ ἀγάπῃ**· **10)** ὁμ. μτβ. ἐπὶ χρόνου ἐν φρ. **περισσεύω τὰς ὥρας** μηκύνω αὐτὰς ἐπὶ μᾶλλον : 'Αθήν.2,42B **οὐκ ἀναδίδωσι τὰς ὥρας ἐν τῷ χειμῶνι, ἀλλὰ περιττεύει**· **11)** ρηματ.π. περίσσευσις, περίσσευμα, περισσεία.

περίσσια ἐπίρρ. δημ. ἀντὶ περίσσα βλ.λ. : Σολωμ.Θάνατ.Κυρ.'Αγγλίδ.2.

περίσσ(ι)ος-α-ο μσν. δημ. ὁ περισσός, πλεονάζων, παμπληθής, πολυάριθμος : Σολωμ.Εἰς Μοναχὴν 15 **εἰς τὰ περίσσια ἀνάμεσα κεριὰ καὶ στὲς λαμπάδες**· **2)** ὁ δαψιλής, ἄφθονος, ὑπερπλούσιος εἴς τι : αὐτ.άπ.7,2 **ὅπου δὲν ἔχουν ὄνομα κι ἔχουν περίσσια κάλλη,** Γρυπ.Σκ.Τερρ.16,5 **περίσσια, 'Αγάπη, ἡ χάρις σου κι ἡ δύναμις μεγάλη**· **3)** ὁ ὑπερβάλλων, ὑπερβαίνων τὸ μέτρον, τὸ κανονικόν, παραπανήσιος : παροιμ. **τὸ πολὺ περίσσο χαλᾷ τὸ ἴσο** (ἡ ὑπὲρ τὸ μέτρον χρῆσίς τινος ἐπιφέρει διοτάραξιν, ἀνωμαλίαν)· **4)** μσν. δημ. ὁ παραπολὺ μέγας ἢ ὑπερβαλλόντως πολύς, ὑπερβολικός : 'Ερωτόκρ.4,1319 **ὁποὺ μὲ βάνου σ' λογισμὸ καὶ σὲ περίσσα ζάλη**· ‖ ὁμ. ἡ αἰτ. τοῦ οὐδ. κτ. πληθ. **περίσσ(ι)α** ὑπερβαλλόντως, ὑπερβολικά, παραπολύ : αὐτ.1,141 **μά 'χε ἕνα φίλο μπιστικὸ καὶ φρόνιμο περίσσα,** Σολωμ.εἰς Θάνατο κυρ. 'Αγγλίδ.2,3 **περίσσια γλυκομίλητο νέον πνεῦμα τῆς θαλάσσης**· **5)** ὁ περιττός, ἄχρηστος, περισσευούμενος, παραπανιστός : **ἔχει στὸ σπίτι του πολλὰ περίσσια πράματα, - ἔχεις περίσσια λόγια.**

περισσόβαρος-η-ο δημ. ὁ ἐπιβάλλων ἀνίσους ὑποχρεώσεις, ὁ ἑτεροβαρής, ὁ ἀνισόβαρος, δθ. ὁ δυσάρμοστος, ὁ ἀσύμφωνος, ὁ ἀσυμβίβαστος, ὁ ἀταίριαστος, ὁ ἀσυνταίριαστος : Παλαμ.Δωδ. Γύφτ.55 **γνώρισα τῶν περισσόβαρων ταιριασμάτων τὸν ἀγῶνα**· πρβλ.Συνμ.43 ἐν λ. ἀταίριαστος.

περισσόβοτος-ον μτγν. ὁ ἔχων περίσσειαν τροφῶν, ἀφθονίαν φαγητῶν : Νόνν.Εὐαγγ.'Ιω.6,12 **περὶ περισσοβότοιο τραπέζης.**

περισσογονία (ἡ) (γίγνομαι) μτγν. ἡ παραγωγὴ περιττῶν ἀριθμῶν : 'Ιάμβλ.Νικ.'Αριθμ.21, αὐτ.34P.

περισσοδάκτυλος-ον μτγν.,ἀττ. περιττοδάκτυλος ὁ ἔχων περισσοτέρους τοῦ κανονικοῦ δακτύλους τῆς χειρὸς ἢ τοῦ ποδός : Γεωπ.14,7,9 **τοῖς ὄγκοις μεγάλαι καὶ περιττοδάκτυλοι.**

περισσοειδής-οῦς-ές (περισσός) μτγν. ὁ μετέχων τῆς φύσεως τῶν περιττῶν ἀριθμῶν, ὁ ὡς περιττὸς φαινόμενος, κατ' οὐσίαν ὅμως ἄρτιος ἀριθμός, ἐπὶ τῆς δυάδος : Θέων Σμ.24Ι1, 'Ιάμβλ.Νικ. 'Αριθμ.31P, Θεολ.'Αριθμ.19 **περισσοειδὴς γὰρ πολλάκις ἡμῖν ὤφθη ἡ δυάς.**

περισσοέπεια (περισσοεπής) μτγν. **ἡ περιττολογία** : Κύριλλ.4,797B.

περισσοεπής-οῦς-ές (ἔπος) μτγν. **ἡ περιττοεπής** ὁ περισσολόγος : Κύριλλ.10,21D.

περισσοεπῶ-έω (περισσοεπής) μτγν. ἀντὶ περισσολογῶ· Ἡσ., Σουΐδ. : Κύριλλ.1,597A, αὐτ.9,93C.

περισσοκαλλής-οῦς-ές (κάλλος) ὁ ἐξαιρέτως, ὁ καθ' ὑπερβολὴν ὡραῖος, ὁ περικαλλής, ὁ πανώριος : Κρατῖν.238.

περισσοκαυχῶμαι δημ. καυχῶμαι ὑπερβαλλόντως, περίσσα : Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.245,4 **ὁ Χάρος ἔκατσε ψηλὰ καὶ τραγουδεῖ πανώρια, | λέει τραγούδια τσῆ χαρᾶς καὶ περισσοκαυκᾶται.**

περισσόκομος-ον (κόμη) μτγν. ὁ ὑπερβαλλόντως κομῶν, ὁ ἔχων μεγάλην καὶ πυκνὴν κόμην, πάρα πολλὰ μαλλιά : 'Οππ.Κυν.3,317 **π- ἐθείραις.**

περισσολογία (ἡ) τὸ περιττολογεῖν, ἡ περιττολογία, πολυλογία : Ἰσοκρ.12,88, αὐτ.15,264 **περισσολογία καὶ ἀκρίβεια**· **2**) ἡ περὶ τοὺς λόγους κομψότης, ἐπιτήδευσις : Διον.'Αλ.Πομπ.2· **3**) ὑπερβολή, μεγαλοποίησις : Ἰώσ.AI 14,7,2.

περισσολόγος-ον σχόλ. ὁ περισσολογῶν, **ὁ** πολυλόγος : Σχόλ.'Αριστφ.'Ιππ.89.

περισσολογῶ-έω (λέγω) μτγν. κ. ἀττ. **περιττολογῶ** λέγω λόγους περιττούς, ἀχρήστους : Σιμπλ. Φυσ.770,14, Ἰω.Χρυσ.3,8,43, Ἡσ., Σουΐδ. ὡς γλώσσ. ἐπὶ τοῦ περισσοεπῶ, 'Επιφάν.1,1013A **ἄλλα μυρία καὶ ἐπέκεινα περιττολογοῦντες.**

περισσόλοφος-ον μτγν. ὁ ἔχων ὑπερβαλλόντως μέγαν λόφον περικεφαλαίας : 'Οππ.Κυν. 3,369 **περισσόλοφος πήληξ.**

περισσομελής-οῦς-ές (μέλος) μτγν. **ὁ ἔχων** περιττὸ μέλη : Μαν.4,464 **ἀ τικτόμενας τότε θνητῶν σῶμα περισσομελὴς τεχθήσεται,** Βέττ.Βάλ. 18,33, Ἡφαιστ.'Αστρ.1,1.

περισσόμυθος-ον **ὁ** περισσολόγος βλ.λ. : Εὐρ. ἀπ.52 **περισσόμυθος ὁ λόγος**· || ὁ τ. **περισσαμῦθεῖ** ὡς ἐπίρρ. πολυλόγως : Φιλόδ.Ρητ.1,101 (πιθ.).

περισσόνους-οος-ουν-οον μτγν. ὁ ἔχων περισσὸν νοῦν, μεγάλην ἀντίληψιν, **ὁ** ἔξοχος τὸν **νοῦν,** τὴν διάνοιαν : 'Οππ.'Αλ.3,13, Νόνν.Δ 5,222 **π- παρακοίτῃ,** αὐτ.26,139 **περισσόνου κούρης.**

περισσοξαπλώνω μσν. δημ. ἐξαπλούμενος καταλαμβάνω ὑπερβολικῶς μεγάλην ἔκτασιν, λαμβάνω ὑπερβολικῶς μεγάλην διάδοσιν, ἐπεκτείνομαι μεγάλως : 'Ερωτόκρ.1,1624 **νὰ μὴν ἀφήνουν τὸ κακὸ νὰ περισσοξαπλώσῃ.**

περισσοπᾰθῶ-έω μτγν. πάσχω περισσῶς, ὑποφέρω καθ' ὑπερβολήν : Κάασ.Πρ.15 **περισσαπαθεῖν τινα τῶν μερῶν.**

περισσαπαιός-όν μτγν. ὁ ποιῶν **τινα** περιττόν, ἐπὶ ἀριθμῶν : Συριαν.Μεταφ.131,36.

περισσόπους-ποδος (ὁ,ἡ) μτγν. κ. **μσν.** **ὁ ἔχων** ἕνα πόδα περισσότερον, μὲ ἕνα πόδι παραπάνω, ποι. περὶ τῆς βακτηρίας : Νόνν.Δ 7,43 **κυφὸς . . ὅτε τρομερῇσι περισσοπόδεσσι πορείαις γηροκόμῳ βαρύγουνος ἐρείδεται ἠθάδι βάκτρῳ** (ἐπὶ τοῦ γήρατος)· **2**) μσν. **κόμμα περισσόπουν τὸ ἐξ** ἀνίσου ἀριθμοῦ ποδῶν συνιστάμενον : Τζέτζ. Μέτρ. ἐν 'Αν.Κρ.3,317,14.

περισσοπρακτία (ἡ) μσν. ἄ. περισσοπραξία βλ.λ.

περισσοπρακτῶ-έω (πράσσω) μσν. εἰσπράττω περισσοτέρους τῶν ὀφειλομένων φόρους, εἰσπράττω παρανόμως φόρους : Βασιλικ.1,56· **2**) ρηματ.π. περισσοπραξία.

περισσοπραξία (ἡ) κ. **περισσοπρακτία** (περισσοπρακτῶ) μσν. ἡ **ὑπὲρ** τὸ ὀφειλόμενον ἄδικος ἀπαίτησις φόρων, ἡ παράνομος εἴσπραξις φόρων : 'Αρμενόπ.1,3,58· **πρβλ.**Κορ."Ατ.4A,411 ἐν λ.

περίσσος α ο μσν. κ. δημ. ἀντὶ περίσσιος βλ.λ. : 'Ερωτόκρ.4,1319 **ὁποὺ** μὲ **βάνου 'ς λογισμὸ καὶ σὲ περίσσα ζάλη,** Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.89,43 **σέρνει φωνὴ περίσσα**· || παροιμ. **τὸ πολὺ περίσσο χαλᾷ τὸ ἴσο** (βλ. **περίσσιος** 3).

περισσός-ή-ό(ν) (περί, πέριξ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. κ. **περίσσ(ι)ος-α-ο** κ. **περσός-ή-ό, ἀττ. περιττός** ἡ όν, συγκρ. **περισσότερος**-α-ον, ὑπερθ. **περιττότατος-η-ον,** ὁ ὑπὲρ τὸν ὡρισμένον ἀριθμόν, ὁ ὑπερβαίνων τὸ κανονικὸν μέτρον ἢ μέγεθος, ὁ ὑπέρμετρος, ὁ ὑπερμεγέθης, ὁ μέγας, ὁ τεράστιος : Ἡσίοδ.Θ 399 **τὴν δὲ Ζεὺς τίμησε, περισσὰ δὲ δῶρ' ἀπέδωκεν,** Πίνδ.2,91 **στάθμας δέ τινος ἑλκόμενοι περισσᾶς ἐνέπαξαν ἕλκος ὀδυναρὸν ἑᾷ πρόσθε καρδίᾳ,** Τραγ.'Αδέσπ 458,3 **θυσίας ἀπαρχὰς γὰρ κρέας ἐπέμπομεν πατρί, περισσὸν ὦμον, ἔκκριτον γέρας**· **2**) ὁ ἐκτὸς τοῦ συνήθους, ὁ πέρα τοῦ κοινοῦ, ὁ ἀσυνήθης, ὁ **ἔκτακτος,** ὁ ἔξοχος, ὁ ἐκλεκτός, ὁ θαυμάσιος, ὁ σπάνιος : Θέογν.769 **εἴ τι περισσὸν εἰδείη σοφίης** (ἐὰν ἔχῃ ἐξοχόν τι χάρισμα σοφίας), Σοφ.ΟΤ 841 **ποῖον δέ μου περισσὸν ἤκουσας λόγον ;,** Εὐρ.Βάκχ.1197, αὐτ.'Ικ.791 **τί μὲν γὰρ ἤλπιζον ἂν πεπονθέναι πάθος περισσόν,** αὐτ.'Ιππ.437 **οὐ γὰρ περισσὸν οὐδὲν οὐδ' ἔξω λόγου πέπονθας** (Βερναρδ Δ. «δὲν ἔπαθες τίποτε παραπάνω ἀπ' ὅ τι καὶ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι»), 'Αντιφ.3,4,5, 'Αντιφ.Σοφ.51 **βίος οὐδὲν ἔχων** περιττὸν **ἀλλὰ πάντα σμικρά,** Ἰσοκρ.12,77 **τὰ μὲν** περιττὰ **τῶν ἔργων καὶ** τερατώδη, αὐτ. 15,145 **πρὸς δὲ τούτοις οὕτως ἰδίοις οὖσι καὶ περιττοῖς κἀκεῖνο λέγεις,** 'Αριστλ.ΗΝικ.1141b,6 **περιττὰ καὶ θαυμαστά,** αὐτ.Πολιτ.1312a,27 **ἄλλης τινὸς γενομένης πράξεως περιττῆς καὶ δι' ἣν ὀνομαστοὶ γίγνονται,** αὐτ.Μεταφ.1053b,3 **οὐθὲν δὴ λέγοντες περιττὸν φαίνονταί τι λέγειν,** αὐτ.ΖΙ 53 a,9 **τὰ δὲ καλούμενα τήθυα τούτων πάντων ἔχει τὴν φύσιν περιττοτάτην,** ΚΔ Ματθ.5,47 **καὶ ἐὰν ἀσπάσησθε τοὺς φίλους ὑμῶν μόνον, τί περισσὸν ποιεῖτε ;,** Πλούτ.Κικ.18 **λογισμῷ νήφοντι καὶ συνέσει περιττῇ,** 'Αθήν.13,611C **τὸ . . συνανθρωπίζον . . πάντων περιττότατον** (ἐπὶ κυνός), Ζερβ.'Ιστ.11,27 **καὶ μόνος κατὰ τὰς στιγμὰς τῆς περισσῆς γαλήνης ἐπήγαινε . . πρὸς ἓν μέρος ἐρημικόν**· || τὸ οὐδ. ἐπὶ ὕφους, τὸ προκαλοῦν τὸν θαυμασμόν, τὸ ἐκπληκτικόν, τὸ ἐντυπωσιακόν : 'Αριστλ.Πολιτ.1265a,11 **τὸ μὲν οὖν περιττὸν ἔχουσι πάντες οἱ τοῦ Σωκράτους λόγοι,** 'Επίκ.ἀπ.409 **τὰ σοφὰ καὶ τὰ περιττὰ** (τὰ λεπτά, τὰ κομψά), Λογγίν.40,2 **ὅμως κοινοῖς καὶ δημώδεσι τοῖς ὀνόμασι καὶ οὐδὲν ἐπαγομένοις περιττὸν ὡς τὰ πολλὰ συγχρώμενοι** (οἱ ποιηταί)· || ὁμ. τὸ οὐδ. ἐπὶ ὕφους, τὸ ἐπεξειργασμένον, τὸ τελειοποιημένον : αὐτ.3,4 **ὀρεγόμενοι μὲν τοῦ περιττοῦ καὶ πεποιημένου καὶ μάλιστα τοῦ ἡδέος**· || ὁμ. τὸ οὐδ. ἐν κακῇ σημ. : Διον.'Αλ.Πομπ.2, αὐτ.Δημ.56 **3**) ἐπὶ προσ., ὁ ἔκτακτος, ὁ ἔξοχος, ὁ ἀξιόλογος, ὁ ἐπιφανής, ὁ σπουδαῖος, κ. ἰδ. ἐπὶ μεγάλῃ παιδείᾳ : Εὐρ.'Ιππ.948 **σὺ δὲ θεοῖσιν ὡς περισσὸς ὢν ἀνὴρ ξύνει ;,** αὐτ.ἀπ.786 **τοὺς . . περισσοὺς καί τι πράσσοντας πλέον τιμῶμεν ἄνδρας,** 'Αριστλ.Μεταφ.983a,2 **δυστυχεῖς εἶναι τοὺς περιττούς**· || ὁμ. συχν. μτ. προσδιορισμοῦ τοῦ κατά τι : αὐτ.Πρ.953a,10 **περιττὸς κατὰ φιλοσοφίαν,** αὐτ.Πολιτ.1267b,24 **γενόμενος καὶ περὶ τὸν ἄλλον βίον περιττότερος** (κάπως παράδοξος, ἰδιότροπος), αὐτ.ΖΙ 622b,6, Πλούτ.Δημ.3 **περιττὸς ἐν ἅπασι,** αὐτ.Δημήτρ.2 **ἰδέᾳ δὲ καὶ κάλλει προσώπου θαυμαστὸς καὶ περιττός,** 'Αλκίφρ.1,12 **γυναίων** περιττῶν **τὴν ὥραν,** Συνέσ. 89A **περισσὸς τὴν σοφίαν**· || ὁμ. κ. μτ. ἀπαρφ.: Διον.'Αλ.Συνθ.13 **δεινὸς οὕτως ἐκλέξαι τὰ ὀνόματα ὡς συνθεῖναι περιττός**· || τὸ οὐδ. ὡς ἐπίρρ. ἀντὶ περισσῶς βλ.λ.2) : Ἡρ.2,129 **περισσότερόν τι τῶν ἄλλων θάψαι τὴν θυγατέρα,** 'Αριστλ.ΖΙ 589a,31 **περιττότατα δὲ** πάντων **ὁ δελ-**

φίς ἔχει τῶν ζῴων |εἶναι περισσότερον ἀξιόλογος|, Δίων Κ 37,17 περισσότατα ἀνθρώπων θρησκεύειν |κατὰ τὸν πλέον μοναδικὸν τρόπον|· 4) κ. νεώτ. ὁμ. μτ. γενικ. ὁ ὑπέρ τινα, ὁ ὑπερβαίνων, ὁ ὑπερβάλλων τινά, ὁ ἀνώτερος ἢ μεγαλύτερός τινος : Σοφ.Ἠλ.155 πρὸς ὅ,τι σὺ τῶν ἔνδον εἶ περισσά, ΚΔ Ματθ.11,9 ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; προφήτην; ναί λέγω ὑμίν, καὶ περισσότερον προφήτου, Λεωνίδ.Ἀλ.ΑΠ 6,321 εἰς δὲ νέωτα . . θύσει τοῦδε περισσότερα· 5) κ. νεώτ. κ. δημ. |δ. ἐν τῷ τ. περιττός-ή-ό(ν) ὁ πλέον ἢ ἐπαρκής, ἀρκετός, ὁ πλεονάζων, ὁ περισσεύων, ὁ παραπονήσιος : Ξεν.Ἀπομν.3,6,6 τάς περιττάς ἀφαιρεῖν διανοεῖ |δαπάνας|, αὐτ.Ἀν.7,6,31 περιττὸν δ' ἔχοντος τοῦτο |ἔχοντος τοῦτο ὡς περίσσευμα|, αὐτ.Οἰκ.20,1· || ὁμ. μτ. γενικ. : αὐτ.ΚΠ 8,2,21 οἱ μὲν ἐπειδάν τῶν ἀρκούντων περιττὰ κτήσωνται |παραπάνω ἀπ' ὅσα χρειάζονται|, αὐτ.Ἱέρ 1,19, ΚΔ Ματθ.5,37 τὸ δὲ περισσὸν τούτων ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστιν, Ἰώσ.ΑΙ 8,15,4 χορηγεῖσθαι μηδὲν ἄρτου καὶ ὕδατος αὐτῷ περισσότερον· || συχν. ἐν στρατ. σημ. : Ξεν.Ἱππαρχ.8,14 οἱ περιττοὶ ἱππεῖς |οἱ ἐν ἐφεδρείᾳ|, αὐτ.7,7 οἱ περιττοὶ τῆς φυλακῆς, αὐτ.ΚΠ 4,6,12 τάς δὲ περιττάς σκηνάς ὅσαι ἦσαν Κύρῳ παρέδοσαν, αὐτ.Ἀν.4,8,11 περιττεύουσιν ἡμῶν οἱ πολέμιοι καὶ τοῖς περιττοῖς χρήσονται ὅ,τι ἂν βούλωνται, αὐτ.6,3,20 περιττῷ κυκλωσόμενος |θὰ περικυκλώσω τὸν ἐχθρὸν διὰ δυνάμεων πολυαριθμοτέρων, ὑπερτέρων|· || τὸ οὐδ. τὸ περιπλέον, τὸ περίσσευμα, τὸ κατάλοιπον : Ἐπιγρ.π.Ξεν.Ἀν.5,3,13 ἐκ δὲ τοῦ περιττοῦ τὸν ναὸν ἐπισκευάζειν· || ὁμ. μτ. γενικ. : Λουκίλλ.ΑΠ 11,239 Ἁρπυιῶν τὰ περισσά |τὰ περιττώματα|, ΚΔ Ρωμ.3,1 τί οὖν τὸ περισσὸν τοῦ Ἰουδαίου ἢ τίς ἡ ὠφέλεια τῆς περιτομῆς |τὸ πλεονέκτημα|, Ξεν.Ἐφ.1,3 τὸ περισσὸν τῆς ἡμέρας |τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἡμέρας|· || τὸ οὐδ. ὡς ἐπίρρ. πρὸς τούτοις, προσέτι : ΠΔ Ἐκκλ.12,12 καὶ περισσὸν ἐξ αὐτῶν υἱέ μου φύλαξαι, τοῦ ποιῆσαι βιβλία πολλά· 6) κ. νεώτ. κ. δημ. ἐν τῷ τ. περιττός -ή-ό(ν), συνήθ. ἐν κακῇ σημ., ὁ ὑπὲρ τὸ δέον καὶ τὸ ἀναγκαῖον ὑπάρχων ἢ γινόμενος, ὁ πλέον τοῦ δέοντος, ὁ ἄχρηστος, ὁ ἀνωφελής, ὁ μάταιος : Αἰσχ.Πρ.383 μόχθον περισσὸν κουφόνουν τ' εὐήθίαν, αὐτ.Ἑπτ.1044 αὐδῶ σε μὴ περισσά κηρύσσειν ἐμοί |Βερναρδ.Γρηγ. «καὶ ἐγὼ σοὶ λέγω νὰ μὴ κηρύττῃς πράγματα ἐκτὸς τῶν καθηκόντων σου εὑρισκόμενα»|, Σοφ.Αἴ.758 περισσὰ κἀνόνητα σώματα, αὐτ.ἀπ.945 βάρας περισσὸν γῆς ἀναστρωφώμενοι |Βερναρδ.Γρηγ. «ἀναστρεφόμενοι ὡς βάρος περιττὸν τῆς γῆς», αὐτ.Ἠλ.1241 τόδε μὲν οὔ ποτ' ἀξιώσω τρέσαι, περισσὸν ἄχθος ἔνδον γυναικῶν ὂν αἰεί |Βερναρδ.Γρηγ. «οὐδέποτε κρίνω ἄξιον φόβου τόδε, τὸ περισσὸν βάρος τῶν ἀεὶ οἰκουρουσῶν γυναικῶν»|, αὐτ.ἀπ.82 τὰ γάρ περισσά πανταχοῦ λυπήρ' ἔπη, Εὐρ.Μήδ.819 περισσοὶ πάντες οὑν μέσῳ λόγοι, αὐτ.Ἱκ.459 περισσὰ φωνῶν, Ἐμπ.13 οὐδέ τι τοῦ παντὸς κενεὸν πέλει οὐδὲ περισσόν, Πλάτ.Ἀξ.365Ι. οἱ μὲν καρτεροὶ καὶ περιττοὶ λόγοι, - περιττά ἔξοδα - λόγια· || τὸ οὐδ. κτ. πληθ. περισσά μτ. τοῦ ἄρθρου ματαίως, ἐπὶ ματαίῳ, εἰς μάτην : Στρότ.ΑΠ 12,192 ταῦτά με νῦν τὰ περισσά φιλεῖς· || κ. νεώτ. ἐν ἐπιρρ. φρς ἐκ περιττοῦ |ἄνευ ἀνάγκης, ἀνωφελῶς, ματαίως| : Πλάτ.Πρωτ.338Β ἐκ περιττοῦ ἠρήσεται, αὐτ.Σοφ.265Ε χρόνος γάρ ἐκ περιττοῦ γίγνοιτ' ἄν, νεώτ. ὡς ἐκ περισσοῦ |χωρὶς νὰ χρειάζεται, χωρὶς νὰ εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖον|· 7) ὁ παρὰ πολύς, ὁ ὑπερβολικός : Ἡρ.2,32 τούς ἄλλα τε μηχανᾶσθαι . . περισσά, Σοφ.Τρ.167 περισσὰ δρᾶν, αὐτ.Ἀντ.68 περισσὰ πράσσειν |πολυπραγμονεῖν|, Εὐρ.ἀπ.916 τί περισσὰ φρονεῖς; |διαλως |διάζοντα| ;, Ἄλεξ.254 τοῦ τὰ δέοντ' ἔχειν περιττὰ μισῶ |ὅταν ἔχω τὰ δέοντα, μισῶ τὰ περιττά|, Πλάτ.Πολ 407Β ἡ περιττὴ αὕτη ἐπιμέλεια τοῦ σώματος, αὐτ.Νόμ.645C μῆκος πολὺ λόγων περιττόν, Πλούτ.Ἠθ.615D ἐσθὴς περιττή· || ὅθ. κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἄφθονος, ὁ δαψιλής, ὁ πολύς, ὁ μπόλικος : ΚΔ Ματθ.23,13 διὰ τοῦτο λήψεσθε περισσότερον κρίμα, αὐτ.Κορινθ.Ι,12,23 τούτοις τιμὴν περισσοτέραν περιτίθεμεν, αὐτ. 2,2,7 μήπως τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ καταποθῇ ὁ τοιοῦτος, Πρόδρ.2,602 εἰ δὲ καὶ γράφω περισσὰ καὶ τοὺς λόγους μηκύνω, Λίβ.Ροδ.2249 W τ. θρῆνος περισσός, ἠκούσθην εἰς τὸ κάστρον, Ζερβ. Τραγ.ΚΚ 20,8 ποιὸν λυπᾶσαι κι ἔχεις ἔγνοια τώρα πού 'πιες τὸ κρασί. | -Τοὺς ἀνθρώπους ποῦ 'ναι μπαίγνια | κι ἔχουν στόχαση περσή· || τὸ οὐδ. ὡς ἐπίρρ. ἀντὶ περισσῶς βλ.λ.11 : Πίνδ.Ν 7,43 βάρυνθεν δὲ περισσὰ Δελφοὶ ξεναγέται |ἐβαρύνθησαν περισσῶς, πολύ|, Εὐρ Ἑκ.579 οὐκ εἴ τι δώσων τῇ περίσσ' εὐκαρδίῳ ψυχήν τ' ἀρίστῃ, ΚΔ Μᾶρκ.7,36 μᾶλλον περισσότερον ἐκήρυσσον, αὐτ.Ἑβρ.7,15 περισσότερον ἔτι κατάδηλόν ἐστι, Λουκ.ὑπ.Εἰκ.14 ἀεὶ ἀναγκαῖον ὑπάρχειν τοὺς πολλοὺς περιττότερον ὁρᾶν τοῦ ἑνός· || ὁμ. κ. μτ. ἀρνήσεως : Ἀντιφ.3,4,6 οὐδὲν περισσὸν τούτων ἁμαρτών, Πλάτ.Ἀπολ.20C οὐ γάρ δή που σοῦ γε οὐδὲν τῶν ἄλλων περιττότερον πραγματευομένου, αὐτ.Συμπ.219C οὐδὲν περιττότερον καταδεδαρθηκὼς ἀνέστην μετὰ Σωκράτους, ἢ εἰ μετὰ πατρὸς καθηῦδον |τίποτε πλέον, περισσότερον ἢ ἐάν . .|· || ὁμ. ἐν ἐπιρρ. φρ. ἐκ περιττοῦ ἢ ἐκ περισσοῦ ὑπερβολλόντως, πάρα πολύ : Πλάτ.Νόμ. 734D ὑπερέχειν ἐκ περιττοῦ κάλλει, ΚΔ Μᾶρκ. 14,31 ὁ δὲ . . ἐκ περισσοῦ ἔλεγε μᾶλλον, Θεοδοτ.ΠΔ Δαν.3,22 ἡ κάμινος ἐκαύθη ἐκ περισσοῦ· πρβλ. ὑπερεκπερισσοῦ· 8) ἐπὶ προσ., ὁ λίαν σοφός, συνετός, ὁ λίαν προσεκτικός, ὁ λεπτολόγος : Εὐρ.Ἱππ.445 ὃν δ' ἂν περισσὸν καὶ φρονοῦνθ' εὕρῃ μέγα, αὐτ.Βάκχ 429, Πολύβ.9,1,4 τὸν . . πολυπράγμονα καὶ περιττόν, Πλούτ.Κικ.8 ἦν δὲ καὶ τὴν ἄλλην περὶ τὸ σῶμα θεραπείαν ἀκριβὴς καὶ περιττός, Σχόλ.Θεόκρ.2,48 οἱ περισσοὶ καὶ πολυπράγμονες· || ὁμ. κ. ἐπὶ ῥητόρων : Αἰσχίν.1,119 ὁ γὰρ περιττὸς ἐν τοῖς λόγοις Δημοσθένης· 9) ὁ λεπτός, ὁ ὀξύς, ὁ ὀξύνους : Ἀριστλ.Τοπ.141b,13 ἀκριβὴς καὶ περιττὴ διάνοια· 10) κ. νεώτ. κ. δημ. περιττός-ή-ό(ν), ἐπὶ ἀριθμῶν, ὁ ἀκέραιος θετικὸς ἀριθμός, ὅστις διαιρούμενος διὰ τοῦ δύο ἀφήνει ὑπόλοιπον τὴν μονάδα, ὁ μὴ δυνάμενος νὰ διαιρεθῇ ἀκριβῶς διὰ τοῦ δύο, ὁ μονός, ἀντίθ. ἄρτιος, ζυγός· Νικόμ.Γερ.Ἀριθμ 1,7, 74 « . . περιττὸν δὲ τὸ μὴ δυνάμενον εἰς δύο ἴσα μερισθῆναι διὰ τὴν προειρημένην τῆς μονάδος μεσιτείαν», Σουΐδ. «περισσά· τὰ ἐν τῇ ἀριθμητικῇ καλούμενα ἄζυγα, οἷον ἕν, τρία καὶ τὰ ὅμοια» : Ἱππ.Ἀφορ 4,61 περισσαὶ ἡμέραι, Ἐπίχ.170,7, Φιλόλ. 5, Πλάτ.Πρωτ.356Ε ἐν τῇ τοῦ περιττοῦ καὶ ἀρτίου αἱρέσει, Εὐκλ.7 Ὁρισμ.9 ἀρτιάκις περιττὸς ἀριθμὸς |ἀριθμὸς ἄρτιος διαιρέσιμος εἰς δύο περιττούς, οἷον οἱ ἀριθμοὶ 2, 6, 10|· || τὸ περιττὸν καὶ τὸ ἄρτιον |ἡ φύσις τοῦ περιττοῦ καὶ τοῦ ἀρτίου| : Πλάτ.Γοργ 451C· || περισσαὶ χῶραι ἐπὶ τῶν περιττῶν θέσεων ἔν τινι στίχῳ : Ἡφαιστ.5,1· 11) τὸ οὐδ. περιττόν ἢ περισσόν ὡς οὐσ. τὸ φυτὸν στρύχνον τὸ μανικόν, ἄ. θρύον βλ.λ.2) : Θεόφρ.ΦΙ 9,11,6 περιττόν, Διοσκ.4,73 περισσόν.

περισσόσαρκος-ον |σάρξ| λεξ. κ. μσν. ὁ ἔχων περιττὰς σάρκας, ὁ καθ' ὑπερβολὴν πολύσαρκος, σωματώδης : Σουΐδ.ἐν λ. Πρίαπος, Εὐδοκ.345.

περισσοσοφῶ-έω μσν. ἀμτβ. εἶμαι λίαν σοφός: ΚΜανασσ.Χρον.3612 τὰ χρησμοδοτήματα τῶν περισσοσοφούντων |δ. γρ. περισσολογούντων|

περισσοσύλλᾰβος-ον κ. περιττοσύλλαβος μτγν. κ. μσν. ὁ ἔχων μίαν συλλαβὴν πλειοτέραν ἄλλου τινός, ὁ περιττοσύλλαβος, ἀντιθ. ἰσοσύλλαβος: Ἀπολλ.Δύσκ.Ἐπιρρ.166,26 γενικὴ **περισσοσύλλαβος**, Στέφ.Βυζ.ἐν λ.Φλεγύα **ὡς ἀπὸ περιττοσυλλάβου γενικῆς**· κ. ἐπίρρ. -**ως** κατὰ μίαν συλλαβὴν πλειοτέραν ἄλλου τινός, μὴ ἰσοσυλλάβως: αὐτ. ἐν λ. Ἄβασι **περιττοσυλλάβως κλίνεται ἀεί, ὅτε δὲ ἐστι κύριον, καὶ ἰσοσυλλάβως**, Σχόλ.Εὐρ.Ὀρ.18.

περισσοσυλλᾰβῶ-**έω** [περισσοσύλαβος] μτγν. κ. περιττοσυλλαβῶ εἶμαι περιττοσύλλαβος, ἔχω μίαν συλλαβὴν πλειοτέραν ἄλλου τινός, ἀντίθ. ἰσοσυλλαβῶ, μτ. γενικ. ἢ δοτ.: ΕΜ 35,41 **πᾶσα γενικὴ περιττοσυλλαβοῦσα τῆς ἰδίας εὐθείας**, αὐτ.131,57 **εἰ δὲ περιττοσυλλαβοῦσι τὰ ῥήματα τοῖς ὀνόμασι**· ὁμ. κ. ἀπολ.: Ἀπολλ.Δύσκ.Ἀντων.28,11

περισσοτᾰγής-οῦς-ές [τάσσω] μτγν. ὁ ἐν τοῖς περιττοῖς ἀριθμοῖς τεταγμένος, ἀντίθ. ἀρτιοταγής: Νικόμ.Γερ.Ἀριθμ.1,22.

περισσότερος-α(-η)-ο(ν) κ. νεώτ. κ. δημ., συγκρ. τοῦ περισσὸς βλ.λ.7), **ὁ ὑπερβάλλων ἄλλον εἰς ποσότητα, ὁ πολυπληθέστερος**, ὁ πολυαριθμότερος: Καρνεάδης π. Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.9,140· κ. ἐπίρρ.-**ως** περισσότερον, πλέον: ΚΔ Μᾶρκ.15,14 **οἱ δὲ περισσοτέρως ἔκραξαν· σταύρωσον αὐτόν**.

περισσοτεχνία [ἡ] [τέχνη] κ. νεώτ. ἡ ὑπερβολικὴ ἀκρίβεια ἐν τῇ τέχνῃ, ἡ μέχρις ὑπερβολῆς ἐπιτήδευσις ἐν τῇ τέχνῃ, ἡ λίαν ἠκριβωμένη τέχνη: Δημήτρ.247 **τῇ περισσοτεχνίᾳ μᾶλλον δὲ κακοτεχνίᾳ προσέχων ὁ ἀκροατής**.

περισσότης-ητος [ἡ] [περισσός] κ. μσν., ἀττ. περιττότης τὸ περισσόν, τὸ ὑπέρμετρον, ἡ περίσσεια, ἡ ὑπερβολή· Φώτ.424,11 «περιττότης· δύο σημαίνει ἡ λέξις, τό τε ὑπερβάλλον, οἷον εἰς περιττότητά σε φιλῶ· καὶ τὸ μὴ ἀναγκαῖον, ἀλλ' ἄχρηστον», κτ. πληθ.: Ἰσοκρ.10,7,Δίων Σ 77,16 **περιττότητι μιαιφονίας ἐχρήσατο**· || ἰδ. ὑπερβολικὴ μεγαλοπρέπεια, πολυτέλεια, πομπή: Πολύβ.9,10,5 **εἰ δ' ἁπλουστάτοις χρώμενοι βίοις καὶ πορρωτάτω τῆς ἐν τούτοις περιττότητος καὶ πολυτελείας ἀφεστῶτες**· **2)** τὸ λίαν ἐπιτετηδευμένον ὕφος, τὸ πομπῶδες ὕφος, ὁ πλεονασμός, ἡ περιττολογία: Ἑρμογ.Μεθ.5 **ἡ περιττότης ἐστὶ διπλῆ, καὶ κατὰ λέξιν καὶ κατὰ γνώμην**, Γρηγ.Κορ.7,1145· **3)** τὸ ἐξαίρετον, ἡ ὑπεροχή: Διόδ.Σ 1,94 **πολλὰ τῶν διαγνωσθέντων διὰ τὴν περιττότητα μνημονεύεσθαι μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων**, αὐτ.18,26 **τῇ κατὰ τὴν τέχνην περιττότητι περιβόητον ὑπῆρξε**, Εὐστ.1406,29 **περισσότης ἐπιτευκτική**· **4)** ἐπὶ ἀριθμῶν, ἡ ἰδιότης τοῦ περιττοῦ ἀριθμοῦ, τὸ νὰ εἶναί τις περιττός, ἀντίθ. ἀρτιότης: Ἀριστλ. Μετ.1004b,11 **περιττότης ἀριθμοῦ**.

περισσοτρύφητος-ον [τρυφή] μτγν. ὁ καθ' ὑπερβολὴν τρυφηλός, ὁ λίαν ἁβροδίαιτος: Τίμων Φλ.3,3 **περισσοτρύφητος ὀϊζὺς** [πιθ. ἀνάγν.].

περισσοφρονῶ-**έω** [φρονῶ] Ἡσ. γλῶσσ. τοῦ περιφρονῶ βλ.λ. [κῶδ. περισωφρονέω].

περισσόφρων-φρονος [ὁ,ἡ] [σώφρων] ἀντὶ περισσόνους, ὁ καθ' ὑπερβολὴν σώφρων, φρόνιμος, συνετός: Αἰσχ.Πρ.328 **ἢ οὐκ οἶσθ', ἀκριβῶς ὢν περισσόφρων, ὅτι**· **2)** ὁ καθ' ὑπερβολὴν εὐφυής, ὁ λίαν πνευματώδης, ἔξυπνος: Βέττ.Βάλ.17,22.

περισσοχορηγία [ἡ] μτγν. μεγάλη χορηγία, ἄφθονος παροχὴ σίτου: Κῶδ.Θεοδοσ.14,26,22.

περισσόχρονος-ον [χρόνος] ἐσφ.γρ. ἀντὶ παρισόχρονα βλ.λ.: Θεόφρ.ΦΑἰτ.1,18,3 **περισσόχρονα** [τὰ ζῷα] **κατὰ τὰς κυήσεις καὶ τὰς ἐκτροφάς**.

περισσόψῡχος-ον [ψυχή] μσν. ὁ ὑπερβαλλόντως εὔψυχος, ὁ καθ' ὑπερβολὴν θαρραλέος, λίαν γενναῖος, γενναιόκαρδος, παράτολμος: Γεώργ. Ἀλ.ἐν Βί.Ἰω.Χρυσ.23Σ, Παλλάδ. ἐν Βί.Ἰω.Χρυσ.82,22 **οἱ γεννάδες καὶ περισσόψυχοι**.

περισσῶ-**όω** [περισσός] μτγν. ἀντὶ περισσεύω βλ.λ.: Παλλάδ.ἐν Βί.Ἰω.Χρυσ.19Β **περισσούσης τῆς χρείας** [ἀναγν. περισσευούσης].

περίσσωμα-ατος [τό], ἀττ. περίττωμα βλ.λ.: Διοκλ.Καρ.ἀπ.141, Μένων 4,35· || ὁμ. ἐπὶ τῶν τριχῶν καὶ τῶν ὀνύχων: Ἰουλ.Λόγ.6,189Β.

περισσωματικός-ή-όν κ. ἀττ. **περιττωματικός** -ή-όν ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ περίττωμα βλ.λ.1), ὁ τοῦ περιττώματος: Ἀριστλ.ΖΜ 681b, 36 **δι' οὗ ποιεῖται τὴν ἀπόκρισιν . . τὴν περιττωματικήν**, αὐτ.ΖΙ 531a,29 **ἄλλο δὲ οὐδὲν ἔχει μόριον . . περιττωματικόν** [πρὸς ἔκκρισιν], Πλούτ. Ἠθ.130C **ὑγρότητας . . περιττωματικῆς**· **2)** ἐπὶ προσ., ὁ ἔχων ἢ ὁ ἐκκρίνων ἄφθονα περιττώματα βλ.λ.1): Ἀριστλ.ΖΙ 584a,6 **αἱ γυναῖκες .. περιττωματικαὶ . . μᾶλλον**, αὐτ.Πρ.873a,18, αὐτ.ΖΓ 766b,35 **σώματα περιττωματικώτερα**, Ἀλέξ.Ἀφρ.Πρ.1,2 **τὰ βρέφη ὑγρὰ καὶ ὑπνώδη καὶ περιττωματικά**· || ὁμ. κ. ἐπὶ χοίρου: Ἰουλ.Λόγ.5,177C **περισσωματικὸς καὶ παχὺς τὴν σάρκα**· ἐπίρρ. μτγν. -**ῶς**: Γρηγ.Νύσσ.1,799C **εἰ μηδὲν περιττωματικῶς τῶν εἰς τροφὴν λαμβανομένων ἐξεποιεῖτο**.

περισσωματώδης-ους-ες [περίσσωμα] μαν., ἀττ. **περιττωματώδης** ὁ ὅμοιος πρὸς περίττωμα, ὁ περιττωματικός: Μοσχόπ.Ἡσίοδ.Ἔργ.751 **ἀπόρροιαί τινες ἀπὸ τῶν γυναικείων σωμάτων χωροῦσι περιττωματώδεις**.

περισσώνῠμος-ον [περισσός, ὄνομα] μτγν. ἐπὶ ἀριθμῶν, ὁ ὀνομαζόμενος περιττός, **ὁ μὴ ἄρτιος**, ἀντίθ. ἀρτιώνυμος: Νικόμ.Γερ.Ἀριθμ.84Ρ.

περισσωνυμῶ-**έω** [περισσώνυμος] μτγν. ἐπὶ ἀριθμῶν, εἶμαι περισσώνυμος, περιττός, μὴ ἄρτιος, ἀντιθ. ἀρτιωνυμῶ: Ἰάμβλ.Νικ.Ἀριθμ.22Ρ **τοῖς τῶν ἐν τῷ ἀρτίῳ ἀριθμῷ μερῶν ὀνομάτων αἱ αὐτῶν δυνάμεις ἀντιποιοῦσιν, ἄρτιαι μὲν οὖσαι περισσωνυμούντων ἐκείνων, περισσαὶ δὲ ἀρτιωνυμούντων**.

περισσῶς ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ., συγκρ. **περισσοτέρως**, κ. ἀττ. **περιττοτέρως**, καθ' ὑπερβολήν, ὑπερβαλλόντως, ὑπερμέτρως, σφόδρα, λίαν, ὑπερβολικά: Ἡρ.2,37 **θεοσεβέες .. περισσῶς ἐόντες**, Εὐρ.Βάκχ.1197 **ἐπαινέσεται . . περισσῶς**, αὐτ.Μήδ.295 **παῖδας περισσῶς ἐκδιδάσκεσθαι** [πάρα πολύ], Ἰσοκρ.3,44 **περιττοτέρως τῶν ἄλλων** [πολὺ ὑπὲρ πάντας τοὺς ἄλλους], ΠΔ Δαν. 7,7 **θηρίον . . φοβερὸν καὶ ἔκθαμβον καὶ ἰσχυρὸν περισσῶς**, ΚΔ Ματθ.27,23 **οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον λέγοντες**, αὐτ.Μᾶρκ.10,26 **οἱ δὲ περισσῶς ἐξεπλήσσοντο**, αὐτ.Κορινθ.2,11,23 **ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως**, Ἐπιφάν.1,1054Ε **περισσοτέρως ἐγκωμιάσας**· **2)** κατὰ τρόπον ἰδιάζοντα, πολυτελῶς, λαμπρῶς, μεγαλοπρεπῶς, ἐξόχως: Πολύβ.1,29,7 **πολλὰς . . οἰκήσεις περιττῶς κατεσκευασμένας διέφθειραν**, Διον.Ἀλ. Συνθ.3 **ἡδέως καὶ περιττῶς** [κατὰ τρόπον ἀσυνήθη, μοναδικόν], αὐτ.Ἰσαῖ.20 **εἰπεῖν στρογγύλως καὶ περιττῶς**, Πλούτ.Θησ.19 **ἰδίως δέ πως καὶ περιττῶς . . ἀπήγγειλε περὶ τούτων**, αὐτ.Ἠθ.30D **μὴ λανθάνειν τὰ καινῶς ἱστορούμενα καὶ περιττῶς**, αὐτ.145Ε **κοσμουμένη περιττῶς**· **3)** ἀφθόνως, δαψιλῶς: Ἀλκίφρ.3,41 **ἐχέτω περισσῶς τῆς κρόκης**.

περίσσωσις-εως [ἡ], ἀττ. περίττωσις ἡ περίσσεια, τὸ περίσσευμα, ὁ πλεονασμός, ἡ δαψίλεια, ἡ ἀφθονία: Ἱππ.Ἐπιδ.6,5,10 **ἢν ἁλμυραὶ σάρκες γευομένῳ, περισσώσιος σημεῖον**, Πλούτ.Ἠθ. 134C· **2)** τὸ περίσσωμα βλ.λ.: Ἀριστλ.ΖΙ 489a,7 **τὸ τῆς ὑγρᾶς περιττώσεως δεκτικὸν μόριον**, αὐτ.ΖΓ 717b,6 **δέχονται τὴν σπερματικὴν περίττωσιν**, Θεόφρ.Ἱδρ.20, Κλήμ.Ἀλ.Παιδ.2,10,85 **τοῦ πόρου τῆς περισσώσεως**.

περιστάδην ἐπίρρ. μσν. ἀντὶ περισταδὸν βλ.λ.: Πρόδρ.Ἔρ.1,9**κύκλωθενὑμνήσάσακαὶ περιστάδην**.

περιστᾰδόν (ἵστημι) ἐπίρρ. καθ' ὅν τρόπον ἵσταταί τις κύκλῳ, περί τι, ἱστάμενοι ἤ προσερχόμενοι ὁλόγυρα : Ἰλ.Ν 551 **Τρῶες δὲ περισταδὸν . . οὔταζον** (σχόλ. «περιιστάμενοι»), Ἡρ.7,225 **αἱ δὲ περιελθόντες πάντοθεν περισταδόν,** Εὐρ. Ἀνδρ.1136 **ὡς δέ νιν περισταδὸν κύκλῳ κατεῖχον,** Καλλ.Ἐκ.1,1,14, Θεόκρ.2,68 **τᾷ δὴ τόκα πολλά μὲν ἄλλα θηρία πομπεύεσκε περισταδόν,** Ἀπολλ.Ρ 2, 206 **περισταδὸν ἠγερέθοντο,** Ὀππ.Κυν.2,259, Γρηγ. Ναζ.81,1 **γοεροῖς μελέεσσι περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλος μύραντ'** **2)** ἐξ ὅλων τῶν πλευρῶν, πανταχόθεν : Θουκ.7,81 **ἐβάλλοντο περισταδόν.**

περιστάζω μτγν. στάζω κύκλῳ, σταλάζω ὁλόγυρα : Ἀλέξ.Τραλλ.9,1· κ. παθ. : Ἐρύκ.ΑΠ 7,36 **αἰεί τοι βούπαισι περιστάζοιτο μελίσσαις τύμβος.**

περιστάθη ἐπ. ἀντὶ περιεστάθη, γ' ἑν. πρόσ. παθ. ἀορ. τοῦ περιίστημι βλ.λ.

περιστᾰλάδην ἐπίρρ. σχόλ. διὰ σταγόνων, μὲ σταλαματιές, εἰκ.π.Σχόλ.Νίκ.Ἀλ.475.

περιστᾰλαδόν Ἡσ. «περισταζόμενον, περιρρεόμενον τῷ χόλῳ».

περισταλτικός-ή-όν (περιστέλλω) μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων τὴν δύναμιν, τὴν ἱκανότητα νὰ περιστέλλῃ, νὰ περιβάλλῃ καὶ νὰ συμπιέζῃ, νὰ περιορίζῃ, κατασταλτικός, περιοριστικός : Γαλ.Φυσ.Δυν.3,4 **δύναμις περισταλτική** (ἡ συσταλτικὴ καὶ διασταλτικὴ δύναμις τοῦ στομάχου καὶ τῶν ἐντοσθίων, δι' ἧς τελεῖται ἡ πέψις), αὐτ.3,8 **τῆς περισταλτικῆς ἐνεργείας,** αὐτ.Χρ.Μορ.4,9 **τῆς περισταλτικῆς κινήσεως·** ὁμ. κ. ἐπὶ τῆς οὐροδόχου κύστεως : αὐτ.Φυσ.Δυν.8,404, - **ἐλήφθησαν περισταλτικὰ μέτρα κατὰ τῶν ἀπεργιῶν·** || **περισταλτικαὶ κινήσεις** κυματοειδεῖς συσπάσεις τοῦ στομάχου καὶ τῶν ἐντέρων τελούμεναι κατὰ τὴν περίοδον τῆς πέψεως καὶ κατὰ τὴν ἀποπάτησιν.

περισταλτικῶς ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον περισταλτικόν, κατασταλτικόν, περιοριστικόν : Γαλ.Φυσ.Δυν.3,4 **ἡ γαστὴρ δὲ περισταλτικῶς ἐκινεῖτο.**

περισταλτίνη (ἡ) νεώτ. φαρμακευτ. γλυκοσίδη ἐξαγομένη ἐκ τῶν φλοιῶν τοῦ φυτοῦ ῥάμνος ἡ κληθρόφυλλος, ἐν χρ. ὡς καθαρτικόν.

περιστάσιμος-ον (ἵσταμαι) ὁ πλήρης ἀνθρώπων κύκλῳ ἱσταμένων, ὁ πλήρης ἀκροατῶν : Λυρ.π.Τιμ. Ἰστ.80 **τῷ περὶ θηραπέπλου μανίας ὕβρεώς τε περιστάσιμον στοὰν ἔχοντι** (αἴθουσαν πλήρη ἀκροατῶν ἱσταμένων κύκλῳ).

περιστάσιον (τὸ) μσν. τὸ περιτόναιον τῶν βυζαντινῶν πλοίων, ἔχον μεγάλην ξυλοπηγίαν πρὸς προφύλαξιν τῶν ἀνδρῶν.

περίστᾰσις-εως (ἡ) (περιίστημι) κ. μσν., νεώτ., δημ. -η τὸ περιίστασθαι, τὸ ἵστασθαι κύκλῳ, ὁλόγυρα : Θεόφρ.Χαρ.8 **οἱ . . ἐν τοῖς βαλανείοις περιστάσεις ποιούμενοι,** Τίμων Φλ.34,1 **ὀχλοιο περίστασις·** || ὅθ. συνεκδ. τὸ περιιστάμενον πλῆθος, ὄχλος πέριξ ἱστάμενος : Τελεκλ.35 **τίς ἥδε κραυγὴ καὶ δόμων περίστασις,** Πολύβ.1,32,3, αὐτ. 18,53,11 **ὄντων δὲ καὶ τῶν εἰσελθόντων νεανίσκων πλειόνων καὶ τὴν ἔξω περίστασιν διασαφήσαντός τινος;** Ἀθήν.5,212F **τὸ δὲ μέγεθος τῶν μελλόντων λέγεσθαι διὰ τὸ παράδοξον τῆς περιστάσεως ἐμποδίζει με·** **2)** τὸ περιβάλλειν, τὸ περικλείειν τι, ἡ περικύκλωσις : Ἀριστλ.Πρ.869ε,21 **διὰ τί ἐν τοῖς πυριατηρίοις μᾶλλον ἱδροῦσιν ὅταν ᾖ ψύχος; ἢ ὅτι τὸ θερμὸν οὐ βαδίζει ἔξω διὰ τὴν τοῦ ψύχους περίστασιν·** **3)** συνεκδ. πᾶν ὅ,τι περιβάλλει τι, τὸ περιβάλλον διάστημα, ὁ πέριξ τινὸς τόπος : Πολύβ.6,31,1 **ἐξ ἑκατέρου δὲ τοῦ μέρους τῆς τοῦ στρατηγίου περιστάσεως,** αὐτ.6,41,2 **παρὰ πᾶσαν . . πλευρὰν τῆς περὶ τὴν σκηνὴν περιστάσεως·** || εἰδ. ὁ περί τινα οἰκοδομὴν ἐλεύθερος χῶρος : Ἐπιγρ.· **4)** κ. νεώτ. ἡ περιβάλλουσα τὸν ναὸν κιονοστοιχία, ὁ. πτερόν, περίστυλον : Ἐπιγρ. **τὸν ναὸν τοῦ Διὸς . . εἰς τὴν ἔξω περίστασιν τοῦ σηκοῦ·** || συνεκδ. κ. ἡ ὑπὸ τῆς περιστάσεως σχηματιζομένη στοά : Καλλίξ.1 **αἱ δὲ τῆς περιστάσεως θύραι . . θυΐναις κατεκεκόλληντο σανίσιν·** **5)** κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων, ἡ συγκυρία, ἡ σύμπτωσις, ὁ καιρὸς βλ.λ.7) : Στωϊκ.ἀπ.3,135 **τὰ κατὰ περίστασιν καθήκοντα** (ὅσα ἐπιβάλλει ἡ ἑκάστοτε κατάστασις τῶν πραγμάτων), Πολύβ.1, 35,10 **ἐπὶ παντὸς καιροῦ καὶ περιστάσεως,** αὐτ.4, 67,4, αὐτ.10,21,3 **τὰς διαθέσεις καὶ περιστάσεις** (τῶν πόλεων), Ποσειδών.36J **τὸ παράδοξον τῆς περιστάσεως,** Κικ.Ἀττ.4,8b,2 **περίστασις nostra** (ἡ πολιτική μας κατάστασις), Ἀρετ.Χρον.Παθ.2,9 **μέζων τῆς περιστάσεως ἡ φαντασίη** (ἡ πραγματικότης), Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.112 **εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν·** || ἐπὶ ἰδιαιτέρας τινὸς καταστάσεως : Αἰλ.Τακτ.35,1, Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.145,4, Γαλ.11,242 **κατά τινα περίστασιν γραμμάτων,** - **κατὰ τὰς περιστάσεις** (ὅπως ἀπαιτοῦν αἱ ἑκάστοτε συνθῆκαι)· || εἰδ. ἡ δύσκολος, κρίσιμος κατάστασις, οἱ κακοὶ καιροί, ἡ κακὴ περίστασις : Ὀρφ.ἀπ. 285,63, Στωϊκ.ἀπ.3,49 **δὸς περίστασιν καὶ λάβε τὸν ἄνδρα,** Πολύβ.1,82,7 **μεγάλας αὐτοῖς ἀεί ποτε χρείας παρεχομένης τῆς νήσου . . κατὰ τὰς περιστάσεις** (εἰς τὰς κρισίμους στιγμάς), αὐτ.2,21,2, αὐτ.4,45,10 **εἰς πᾶν ἦλθον περιστάσεως,** Μᾶρκ. Αὐρ.9,13 **σήμερον ἐξῆλθον πάσης περιστάσεως· μᾶλλον δὲ ἐξέβαλον πᾶσαν περίστασιν,** Λουκ. Περεγρ.18 **εἴ τις ἄλλος ἐν περιστάσει τοιαύτῃ ἐγένετο,** Διογ.Λ 6,22 **πόρον ἐξεῦρε τῆς περιστάσεως,** Πορφ.Ἀποχ.1,55 **ἐν περιστάσει ἰσχυρᾷ τῶν ἔξωθεν,** Ἐπιγρ. **μετὰ τὴν κατασχοῦσαν τὴν πόλιν περίστασιν·** ὁμ. κ. μτ. τῶν σχετικῶν ἐπιθ. : ΠΔ Μακκ.2,4,16 **περιέσχεν αὐτοὺς χαλεπὴ περίστασις,** Μηναῖ.12,2, Ὀρθρ.Ὠδ.1 **κινδύνων ἀπολυτρῶσαι καὶ δεινῶν περιστάσεων,** - **δύσκολοι περιστάσεις,** - **κρίσιμοι περιστάσεις·** || νεώτ. κ. δημ. ἡ εὔθετος, κατάλληλος στιγμή, ἡ εὐκαιρία : Ἀρτ.Βατοπ.1,132 **τὴν περίσταση ὅποιος χάνει | τῶν ξυπνῶν εἶνε περγέλια,** - **ἐξεμεταλλεύτηκε τὶς περιστάσεις καὶ πλούτισε,** - **δὲν ἀφήνει νὰ τοῦ ξεφύγῃ ποτὲ καμιὰ περίσταση·** **6)** εἰδ. ρητορ. τὰ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν, ἣν πραγματεύεται ῥήτωρ τις, σχετικὰ περιστατικά : Κοϊντιλ.3,5,18, αὐτ. 5,10,104, Κορνοῦτ.Ρητ.362H, Ἑρμογ.Εὑρ.3,5 «**τὸ πᾶν ἐν ἡμῖν καὶ λόγοις καὶ πράγμασι, καὶ δίκαις καὶ ὑποθέσεσι, καὶ βίῳ, τόπον, χρόνον, τρόπον, πρόσωπον, αἰτίαν, πρᾶγμα**», Θωμ.Μ 710 «**περίστασις καὶ ἡ αἰτία, ὡς δηλοῦσι καὶ τὰ τῶν ῥητόρων ἐξ περιστατικά**»· **7)** πομπώδης καὶ μεγαλοπρεπὴς ἐξωτερικὴ ἐμφάνισις, ἐπίδειξις, χλιδή : Ἀντιγ. Καρ.π.Ἀθήν.12,547F **ἃ . . ἐφαίνετο . . τρυφῆς . . καὶ περιστάσεως οἰκειότερα,** Πολύβ.3,98,2 **κατὰ μὲν τὴν δόξαν καὶ τὴν τοῦ βίου περίστασιν οὐδενὸς δεύτερος,** αὐτ.32,12,3, Φιλόδ.Ἀκαδ.101M **ὑπάρχων ἐν μεγάλῃ περιστάσει·** **8)** εἰδ. μετεωρ. αἱ κλιματολογικαὶ συνθῆκαι, ἡ κατάστασις τῆς ἀτμοσφαίρας: Πολύβ.3,84,2 **δυσσυνόπτου τῆς κατὰ τὸν ἀέρα περιστάσεως ὑπαρχούσης,** αὐτ. 6,5,5 **λοιμικὰς περιστάσεις** (καταστάσεις τοῦ ἀέρος ἔχοντος λοιμώδη μιάσματα), Διόδ.Σ 4,22 **καυματώδους περιστάσεως οὔσης·** **9)** εἰδ. ἀστρον. ἡ θέσις, ἡ τοποθεσία τῶν οὐρανίων σωμάτων : Σχόλ.Ἄρατ.862 **ἐκλειπτικὴ περίστασις·** **10)** περιστροφή, περιφορά, ἐπὶ ἀνέμων : Ἀριστλ.Μετ. 364b,27· || κύκλος : Εὔδημ.π.Θέων.Σμ.198H **ἡ τοῦ μεγάλου ἐνιαυτοῦ περίστασις·** **11)** ἡ διεύθυνσις τῆς κινήσεως : Νικόμ.Γερ.Ἀριθμ.2,6 **αἱ ἓξ περιστάσεις** (δηλ. πρὸς τὰ ἄνω, κάτω, ἐμπρός, ὀπίσω, δεξιὰ καὶ ἀριστερά)· **12)** πάπ. ὑλικὰ πρὸς χρῆσιν.

περιστατήρια Ἡσ. «σπλάγχνα».
περιστατικό(ν) (τὸ) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. (κυρ. οὐδ. τοῦ περιστατικός, ὡς οὐσ.), τὸ κατὰ περίστασιν, κατὰ συγκυρίαν συμβαῖνον, τυχαῖον συμβάν, ἀπροσδόκητον, δυσάρεστον ἰδ. γεγονός : Κλήμ.Ἀλ.572 **τοῖς περιστατικοῖς καλῶς χρῆσθαι,** αὐτ.838 **τὰ περιστατικὰ ὑπομένειν,** Καισάρ. Δαπ.ἐν Σάθ.3,8 **ηὗρε τὸν τόπον διεφθαρμένον ἀπὸ τὸ θανατικόν, ἀπὸ πεῖναν, καὶ ἀπὸ ἄλλα περιστατικά,** - **μᾶς διηγήθηκε πολλὰ περιστατικὰ τῆς ζωῆς του**· ‖ εἰδ. ρητορ. κτ. πληθ. περιστατικά αἱ περιστάσεις βλ.λ 6) : Θωμ.Μ 710 **περίστασις καὶ ἡ αἰτία, ὡς δηλοῦσι καὶ τὰ τῶν ῥητόρων ἐξ περιστατικά.**
περιστατικός-ή-ό(ν) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὰς δυσκόλους περιστάσεις βλ.λ.5), ὁ τῶν δυσκόλων περιστάσεων : Πλούτ.Ἠθ.169C **ἐν τοῖς ἀβουλήτοις καὶ περιστατικοῖς λεγομένοις πράγμασι** (ἐν ταῖς περιστάσεσι, εἰς τας κρισίμους καταστάσεις τῶν πραγμάτων), Ἀλέξ.Ἀφρ.Τοπ.255,26 **περιστατικαὶ ἐνοχλήσεις**· **2)** ὁ ἐξαρτώμενος ἐκ τῶν περιστάσεων βλ.λ.5), ὁ ὑπὸ τῶν περιστάσεων ἐπιβαλλόμενος : Στωϊκ.3, 135 **τῶν καθηκόντων τὰ μὲν ἄνευ περιστάσεως, τὰ δὲ περιστατικά,** Πλωτῖν.1,4,13 **περιστατικαὶ ἐνέργειαι**· ‖ ὁ ἀβέβαιος, ὁ ἀμφίβολος, ὁ ἐπισφαλής : Μάξ.Τύρ.36,4 **περιστατικὴ διαγωγὴ τοῦ βίου**· **3)** ὁ τυχαίως, ὁ ἀπροσδοκήτως συμβαίνων, ὁ τυχαῖος, ὁ ἀδόκητος : Ἱεροκλ.Πλ.Χρ.Ἐπ.11, 439Μ **περιστατικὰ κακά**· ‖ μτγν.,μσν., νεώτ.κ.δημ. τὸ οὐδ. περιστατικό(ν) ὡς οὐσ. βλ.λ.· **4)** νεώτ. ὁ συμβαίνων ἢ χρησιμεύων εἰς ἐξαιρετικὰς περιστάσεις βλ.λ.5) : **περιστατικὸς φανός** (ναυτικὸς φανὸς ἐπισημάνσεως ἀναπτόμενος εἰς ἐξαιρετικὰς μόνον περιστάσεις)· **5)** εἰδ. ρητορ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὰς περιστάσεις δίκης τινός : Κορνοῦτ.Ρητ.354Η **περιστατικὰ προοίμια,** Μέν.Ρητ.366S **περιστατικὰ μόρια,** Πρόκλ. Παρμ.482S **τὰ ὑποκείμενα τῷ διαλόγῳ περιστατικά**· **6)** ὁ λίαν ἀπησχολημένος, ὁ πολυάσχολος : Γαλ.6,403 **βιοῦντι δὲ βίον δουλικόν, ἢ περιστατικόν** (εἰκ.), αὐτ.15,177, Ἀποφθέγμ.Πατέρ. ἐν Κοτελ. 1,438C **μή σου ὁ νοῦς περιστατικὸς γένηται καὶ τὸν τῆς ἡσυχίας ταράξῃ τρόπον.**
περιστατικῶς ἐπίρρ. μτγν. κ. μσν. κ. νεώτ. κατὰ τὰς περιστάσεις, συμφώνως πρὸς τὰς περιστάσεις, ἀναλόγως τῶν περιστάσεων : Πλωτῖν.1,2,7 **περιστατικῶς ἐνεργεῖν,** Βασ.1,817D **τῶν δὲ περιστατικῶς συμβαινόντων**· **2)** ἀθλίως, ταλαιπώρως, δυστυχῶς : Ὠριγ.2,464Ι) **ζῆν περιστατικῶς**· **3)** νεώτ. κατὰ περίστασιν βλ λ.5).
περίστατον Ἡσ. «τὸ ἀνάστατον».
περίστατος-ον (περιΐστημι) ὁ περικυκλούμενος καὶ θαυμαζόμενος ὑπὸ τοῦ πλήθους· Λεξ.Ρητ.296,6 «περίστατοι· οἱ περίβλεπτοι, ἐφ᾽ οἷς ἄν τις σταίη βουλόμενος θεᾶσθαι» : Εὔπ.176, Ἰσοκρ 6,95 **ἀντὶ δὲ τοῦ περίστατος ὑπὸ πάντων δι᾽ ἀρετὴν εἶναι,** Ἰάμβλ. Πυθ.7,35 **περίβλεπτος καὶ περίστατος ἐγένετο**· **2)** ἐνεργ. ὁ κύκλῳ ἱστάμενος καὶ θαυμάζων : Θεόπομπ.Κωμ.41 **περίστατον βοῶσα τὴν κώμην ποιεῖ.**
περιστατοῦμαι-έομαι (ἵστημι) μτγν. παθ. περιβάλλομαι κύκλῳ, περικυκλοῦμαι : Ἰω.Χρυσ.4,642Β **ὑπὸ λεόντων περιστατούμενος.**
περισταυρῶ-όω σταυρῶ τι κύκλῳ, περιφράσσω τι διὰ σταυρωμάτων, ὀχυρώνω τι ὁλόγυρα διὰ πασσάλων καὶ τάφρου : Θουκ.2,75 **περιεσταύρωσαν αὐτοὺς τοῖς δένδρεσιν ἃ ἔκοψαν,** Ξεν. Ἑλλ.7,4,21, Διον.Ἀλ.Ρωμ.2,37 **χωρίον . . ἀποταφρεύων καὶ περισταυρῶν**· κ. παθ. : Ξεν.Ἀν.7,4,14 **αἱ οἰκίαι κύκλῳ περιεσταύρωντο μεγάλοις σταυροῖς**· ‖ ὁμ. τὸ μέσ. περιχαρακοῦμαι, ὀχυρώνομαι κύκλῳ : Ξεν.Ἑλλ.3,2,2 **στρατοπεδευσάμενοι καὶ περισταυρωσάμενοι**· ‖ ὁμ. τὸ μέσ. κ μτφ. : Κλήμ Ἀλ.Παιδ.393,13 (Dind.) **ᾧ περισταυρώμεθα καὶ περιθριγκώμεθα τῶν προτέρων ἁμαρτιῶν**· **2)** ρηματ.π. περισταύρωμα.
περισταύρωμα-ατος (τὸ) (περισταυρῶ) μτγν. περίφραγμα διὰ πασσάλων κύκλῳ τεθειμένων, περιχαράκωμα, ὀχύρωμα : Διον Ἀλ.Ρωμ.5,42 **μεταξὺ τῶν τάφρων καὶ τῶν περισταυρωμάτων,** αὐτ. 8,67 **ἐπιβαινόντων τοῖς περισταυρώμασιν.**
περισταφυλῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ πυώδης συνήθως φλεγμονὴ τοῦ περὶ τὴν κιονίδα ἢ σταφυλὴν συνδετικοῦ ἱστοῦ τῶν παρισθμίων.
περισταφυλοφαρυγγικὸς μῦς (ὁ) νεώτ. ἀνατ. ἡ ἄνω μοῖρα τοῦ φαρυγγοσταφυλικοῦ μυὸς ἡ προσφυομένη εἰς τὰ χείλη τῆς κιονίδος.
περιστάχυαν (τὸ) νεώτ. βοταν. τὸ ἐξωτερικὸν περίβλημα τῶν φύλλων τῶν ἀγρωστοειδῶν φυτῶν.
περισταχυώδης-ους-ες ὁ ἔχων κύκλῳ στάχυν ἢ ὁ ἀπολήγων εἰς στάχυν : Θεόφρ.Φ1 4,12,2 **περισταχυώδεις μίσχοι.**
περιστεγάζω μτγν. κ.νεώτ., ἀόρ **περιεστέγασα, στεγάζω τι κύκλῳ,** γύρωθεν, πάντοθεν, σκεπάζω τι μὲ στέγην ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη, τὸ παθ. : Γρηγ.Νύσσ. 2,567Β **τὸ περιεστεγασμένον διὰ σωλῆνος ὕδωρ**· **2)** ρηματ.π. περιστέγασις
περιστεγανὸς-όν ὁ ὁλόγυρα καλῶς ἐστεγασμένος· Ἡσ. «περιστεγανόν· περισσῶς στεγανόν».
περιστέγασις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ περιστεγάζειν βλ.λ.
περιστεγνῶ-όω μτγν. στεγνῶ τι κύκλῳ· εἰδ: ἐπὶ σωλῆνος, συγκολλῶ πανταχόθεν, τὸ παθ. : Ἥρων Πνευμ.2,23 **περιεστεγνώσθω.**
περιστέγω στέγω, σκεπάζω τι κύκλῳ, ὁλόγυρα, πανταχόθεν : Ἱππ.Διαίτ.21 **περιστέγειν ἱματίῳ τὴν θάλψιν,** Θεόφρ.Πυρ.19, αὐτ.ΦΑἰτ.1,7,2 **ἐν αὐτοῖς περιστέγοντα σώζει τὴν ἀρχήν**· κ. παθ. : Ἀριστλ. Πρ.900a,1 **ὅτι περιστεγόμενα μᾶλλον εἰς αὐτὰ δέχεται καὶ κατέχει τὸν ἀέρα,** Θεόφρ.ΦΑἰτ.1,19,2 **ταῦτα περιστεγόμενα διατηρεῖται,** Πλούτ.Ἠθ.691Ε **τὸ ψυχρὸν ἐγκατέχεται περιστεγόμενον τῷ ἱματίῳ**· **2)** περιβάλλω, περιέχω, δθ. περιστέλλω, συγκρατῶ : Γαλ.15,709.
περιστείνω μτγν. ἐπ. τ. τοῦ περιστένω βλ.λ. : Κόϊντ.3,23 **νεκύεσσι περιστείνοντο ῥέεθρα.**
περιστείχω στείχω, βαίνω κύκλῳ, περικυκλῶ, μτ.αἰτ.: Ὀδ.Δ 277 **τρὶς δὲ περίστειξας κοῖλον λόχον** (ἐτριγύρισας, κτ. Σχολ. «περιῆλθες, περιώδευσας»), Μελέαγρ.ΑΠ 5,133 **πάντῃ μὲ περιστείχουσιν Ἔρωτες,** Πλούτ.Ἠθ.931C **οἷος τὴν σελήνην περιστείχει κύκλος**· ὁμ. ἀπολ. : Καλλ.Αἴτ.1,1,13 **περιστείχοντος ἀλείσου,** Τρυφιόδ.469.
περιστέλλω κ. μσν. κ. νεώτ., μέλλ. **περιστελῶ,** ἀόρ. **περιέστειλα,** παθ ἀόρ. **περιεστάλην,** παρακ. **περιέσταλται,** μτχ. **περιεσταλμένος,** ἀμφιέννυμι, ἐνδύω, περιβάλλω, περιτυλίσσω, περικαλύπτω τινά· Ἡσ. «περιστέλλει· κοσμεῖ. σκέπει. φυλάττει. περιβάλλει», αὐτ. «περιστείληται· περικαλύφηται» : Πίνδ.Ν 11,15 **θνατὰ μεμνάσθω περιστέλλων μέλη,** Ἐμπ.126 **σαρκῶν π- χιτῶνι,** Σοφ.Αἴ. 821 **ἔπηξα δ᾽ αὐτὸν εὖ περιστείλας ἐγώ** (ἐνν. τὸν σφαγέα, Βερναρδ Γρηγ. «ἐνέπηξα δ᾽ αὐτὸν ἐν τῇ γῇ, καλῶς στερεώσας», Σχολ. «εὐτρεπίσας, περισφίγξας ἐν τῇ γῇ»), Ἀριστλ.Πρ.868b,36 **περιστέλλειν τοὺς πόδας,** Θεόφρ.Χαρ.2,10 **ταῦτα λέγων περιστεῖλαι αὐτόν** (τὸν σκεπάζει μὲ τὸ ἔνδυμά του), Πολύβ.22,18,14, Πλουτ.Πύρρ.11 **καυσίᾳ τινὶ καὶ λιτῷ χλαμυδίῳ περιστείλας ἑαυτόν**· κ. παθ. : Ἀριστλ.Πρ.866a,25 **περιεσταλμένον ἀναπαύεσθαι,** Γεωπ 9,11,1 **μέρος** (τοῦ φυτευομένου) **τῇ γῇ περιστέλλεται**· ‖ τὸ μέσ. **περιστέλλομαι** περιβάλλω, περιτυλίσσω, περικαλύπτω ἐμαυτόν· Φρύν. ἐν ΑΒ 61,7 «περιστέλλεσθαι· ὃ ποιοῦσιν αἱ γυναῖκες

περικαλύπτουσαι ἑαυτάς» : Ἱππ.Ἐπιδ.3,17,15 ἐξ ἀρχῆς . . περιεστέλλετο καὶ διὰ τέλεος αἰεὶ σιγῶσα ἐφηλάφα· **2)** ἐνδύω, στολίζω, ἑτοιμάζω ἰδ. νεκρὸν πρὸς ἐνταφιασμόν, νεκροστολίζω, κ. γεν. ἀποδίζω τὰς νενομισμένας τιμὰς εἰς νεκρόν : Ὀδ.Ω 293 οὐδέ ἑ μήτηρ κλαῦσε περιστείλασα· || περιτυλίσσω διὰ τοῦ σαβάνου: Ἡρ.2,90 ταριχεύσαντας αὐτὸν καὶ περιστείλαντας ὡς κάλλιστα θάψαι, αὐτ.6,30, Σοφ.Ἀντ.903 θανόντας . . ἔλουσα κάκόσμησα . . νῦν δὲ . . τὸ σὸν δέμας περιστέλλουσα, Εὐρ.Ὀρ.1066 κατθανόντοιν εὖ περίστειλον δέμας θάψον τε, Μέν.ἀπ.325,12· ὁμ. μτ. τῆς λ. τάφος : Σοφ.Αἴ 1170 τάφον περιστελοῦντε . . νεκρῷ· || συνεκδ. κηδεύω, θάπτω νεκρόν· Λεξ. Ρητ.293,9 «περισταλέντα, ταφέντα» : Πλάτ.Ἱππ.Μ 291E τοὺς αὑτοῦ γονέας τελευτήσαντας καλῶς περιστείλαντι, ΑΠ 7,613· **3)** μτφ. συγκαλύπτω, περισκεπάζω : Εὐρ.Μήδ.582 γλώσσῃ γὰρ αὐχῶν τἄδικ᾽ εὖ περιστελεῖν [Βερναρδ.Γρηγ. «διότι καυχώμενος, ὅτι διὰ τῆς εὐγλωττίας του θὰ σκεπάσῃ τὰ ἄδικα»], Πολύβ.30,4,14 τὰ δ᾽ ἁμαρτήματα . . τῶν Ῥοδίων ἐπειρᾶτο περιστέλλειν, Φιλόδ. Ρητ.1,175S αἰσχρορρημοσύνην περιστέλλειν, Πλούτ.Ἠθ.47D τοῖς . . θρασέσιν . . περιστέλλειν . . συνοικοῦσαν τὴν ἀμαθίαν· || φρ. ἐμαυτὸν περιστέλλων λαμβάνων σοβαρὸν ὕφος : Αἰν.Γαζ. Ἐπιστ.12· || μτ. διπλῆς αἰτ. ἀποκρύπτω τι ἀπό τινος : Φιλόδ.Παρρ.200 περιστέλλειν τινά τι· **4)** ὁμ. μτφ. προστατεύω, ὑπερασπίζομαι, προφυλάττω, διαφυλάττω, διατηρῶ τι : Ἡρ 1,98, αὐτ.9,60 ἀμυνομένους . . δυνάμεθα . . περιστέλλειν ἀλλήλους, αὐτ.2,147 τοὺς νόμους τούτους . . περιστέλλοντες, Αἰσχ.Εὐμ.697 τὸ μήτ᾽ ἄναρχον . . περιστέλλουσι, Σοφ.Φιλ.447 εὖ περιστέλλουσιν αὐτὰ δαίμονες [σχόλ. «περικαλύπτουσι»], Δημ.744 τὰ πάτρια περιστέλλειν, Φιλόδ.Θαν.27 περιστέλλειν [τὸν Ἐπίκουρον]· κ. παθ. : Πολύβ.2,60,4 περισταλεὶς ὑπὸ τῆς τῶν Ἀχαιῶν πραότητος· **5)** ὁμ. μτφ. φροντίζω περί τινος, καταγίνομαι περί τι μετὰ στοργῆς, περιποιοῦμαι, θεραπεύω, ἀσκῶ τι : Πίνδ.Ι 1,33 περιστέλλων ἀοιδάν, Δημ.958 ταῦτ᾽ ἀντὶ τοῦ κοσμεῖν καὶ περιστέλλειν· || ὁμ. τὸ μέσ. περιστέλλομαι ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Θεόκρ.17,97 λαοὶ δ᾽ ἔργα περιστέλλονται ἕκηλοι· || τὸ μέσ. ἐν Εὐρ.Ἡρ.1129 τὴν θεὸν ἐάσας τὰ σὰ περιστέλλου κακά [κοίταξε νὰ σκεπάσῃς τὰ δικά σου κακά]· **6)** εἰδ. ἰατρ. τὸ παθ. συστέλλομαι, συνέλκομαι, συσπῶμαι, περισφίγγομαι : Ἱππ.Γυν.1,34 κοιλίης περιστελλομένης ἀμφὶ τὸ ἔμβρυον, Γαλ. Χρ.Μορ.4,7 (ἡ γαστὴρ) περισταλεῖσα τοῖς ἐνυπάρχουσι, αὐτ.7,67· || εἰδ. ρητορ. τὸ ἐνεργ. συμπυκνῶ, συμπτύσσω λόγον : Κορνοῦτ.Ρητ.396Η δεῖ περιστέλλειν καὶ μὴ περιουσιάζειν· || μσν. κ. νεώτ. γεν. τὸ ἐνεργ. περιορίζω ἢ ἐλαττῶ τι κατ᾽ ἔκτασιν ἢ ἔντασιν ἢ ποσότητα, ἀναχαιτίζω, σταματῶ τι : Σέργ.Μακρ. ἐν Σάθ.3,213 περιέστελλε τὰς ἀκαίρους αὐτῶν φιλοτιμίας, - ἡ κυβέρνησις περιέστειλε τὰς δαπάνας τῶν ἐξοπλισμῶν, - δὲν κατωρθώθη νὰ περισταλῇ τὸ πῦρ· **7)** κατατέμνω, κατακόπτω, ἀποκόπτω· δθ. παθ. περιστέλλομαι ἀπαλλάττομαί τινος : Φίλ.Μηχ.Βελοπ.62,28 περιέσταλται ἡμῖν πᾶν τὸ τῆς δέσεως τῶν περιτρήτων· **8)** μέσ. -ομαι ἀποσύρομαι, ἀποχωρῶ ἐκ τῆς κοινωνίας : Ἀρχιγ.π.Ἀέτ.13,120· **9)** ρηματ. π. περιστολή, περιστολάδην, περισταλτικός.

περιστεμματῶ-όω Ἐπιγρ. στεμματῶ, στέμματι περιβάλλω κύκλῳ, περιστέφω.

περιστενάζω μτγν. στενάζω κύκλῳ, περί τινα, μ. ἐν τῷ μέσ. τ. περιστενάζομαι, στενάζω, θρηνῶ τὰ ἐμαυτοῦ δεινά : Πλούτ.Ἀντ.56 καὶ τῆς ἐν κύκλῳ σχεδὸν ἁπάσης οἰκουμένης περιθρηνουμένης καὶ περιστεναζομένης.

περιστεναχίζομαι ἀντηχῶ κύκλῳ, πέριξ ἐκ κρότου ἐκφερομένου ὑπό τινος : Ὀδ.Ψ 146 τοῖσιν δὲ μέγα δῶμα περιστεναχίζετο ποσσὶν ἀνδρῶν παιζόντων, αὐτ.Κ 10 κνισῆεν δέ τε δῶμα περιστεναχίζεται αὐλῇ ἤματα [Εὐστ. «ἀντὶ τοῦ περιηχεῖται, ὡς καὶ τοῦ τοιούτου δώματος ἠχήεντος ὄντος ἢ ἀντὶ τοῦ στενοχωρεῖ τοῖς δαινυμένοις»]· || τὸ ἐνεργ. περιστεναχίζω μτγν. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Κόϊντ.12,415.

περιστενάχω μτγν. περιστενάζω : Κόϊντ.9,49, αὐτ.5,730 τοῦ δὲ καὶ ὀστέα πάντα περιστενάχοντε· ἑταῖροι ἄλλεγον· || τὸ μέσ. περιστενάχομαι ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : αὐτ.3,591 περιστενάχοντο δὲ λυγρὸν κήτεα μυρομένῃσιν.

περιστεναχῶ-έω ἀντηχῶ κύκλῳ, πέριξ, ὁλόγυρα, ἀντιλαλῶ ὁλόγυρα : Ἡσίοδ.Α 344 περιστενάχησε δὲ γαῖα (δ.γρ. περιστονάχιζε).

περιστενῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. κτηνιατρ. χρονία φλεγμονὴ τῶν στεφανιαίων δακτυλίων τῆς ὁπλῆς τῶν ἱππιδῶν, καθιστῶσα ἀνώμαλον τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ τοιχώματος τῆς ὁπλῆς.

περίστενος κτ. Φώτ. «οὗτος δράκων κολεῖται», Σουΐδ. «οὕτω δράκων καλεῖται».

περιστενοχωροῦμαι-έομαι ἀρχ. λεξ., περιορίζομαι ἐντὸς στενοῦ χώρου : Ἀπολλ.Σοφ.Λεξ.Ὁμ. ἐν λ.στείνοντο . . περιστενοχωρεῖται, Σχόλ.Ἰλ.Π 163.

περιστένω [στενός], ἐπ. περιστείνω καθιστῶ τι στενόν, στενοχωρῶ, βαρύνω, μ. ἐν τῷ μέσ. : Ἰλ. Π 163 περιστένεται δέ τε γαστὴρ [στενοχωρεῖται ὁ στόμαχος ἐκ τῆς πλησμονῆς], Ὀππ.Ἁλ.4,458, Κόϊντ.3,23 νεκύεσσι περιστείνοντο ῥέεθρα· **2)** περιστένω [στένω] στένω κύκλῳ ἢ στενάζω ἐπί τινος, γεν. ἀντηχῶ κύκλῳ, ἀντιλαλῶ ὁλόγυρα, περιηχῶ : Ὕμν.Πᾶν.21 περιστένει οὔρεος ἠχώ· κ. ἀπολ. : Διον.π.Κλήμ.Ἀλ.Στρωμ.5,8,47 πόντου περιστείνει ἁλυκὴ ζάφ· || τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Ὀππ.Ἁλ.5,209 περιστένεται δέ οἱ ὕδωρ.

περίστεπτος-ον ὁ περιεστεμμένος, ὁ περιεστεφανωμένος : Ἐμπ.112,6 ταινίαις περίστεπτος.

περιστέρα [ἡ] μσν. κ. δημ. τὸ θηλ. τοῦ περιστέρι βλ.λ. : Διγεν.Ἀκρ.264 σὰν περιστέρα καθαρή, δ. κάλανδ. ἔχεις καὶ κόρην ὄμορφη, σὰν περιστέρα πλουμιστή· || ὁμ. ὡς θωπευτικὸν ἐπίθετον ὡραίας ἢ ἠγαπημένης γυναικός : Διγεν.Ἀκρ. 3872 ἐκεῖ τὴν κόρην ἔχαιρε . . καὶ τὴν τρυγόνα τὴν τερπνὴν καὶ ἄσπρην περιστέρα, Πολίτ.Ἐκλ. Τραγ.175,21 ποιὸς τό εἶπε, περιστέρα μου, ποιὸς τό εἶπε, κρύα βρύση.

περιστερά [ἡ] κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. κ. περιστέρα κ. περιστέρι [τὸ] τὸ πτηνὸν περιστερὰ ἡ κοινή : Ἡρ.1,138 λευκὰς περιστεράς, Σοφ.ἀπ 866, Δημόκρ.164· || τὸ πτηνὸν περιστερὰ πελιδνὴ ἢ κατοικίδιος : Ἀριστλ.ΖΙ 562b,5, αὐτ 593a,16 οἷον φάψ, φάττα, περιστερό, οἰνάς, τρυγών, αὐτ.544b,3, ΠΔ Γέν.8,10 πάλιν ἐξαπέστειλε τὴν περιστερὰν ἐκ τῆς κιβωτοῦ, ΚΔ Ματθ.3,16 εἶδε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καταβαῖνον ὡσεὶ περιστεράν, αὐτ.Ἰω.2,16 τοῖς τὰς περιστερὰς πωλοῦσιν εἶπε, Μηναῖ.1,6 Ἀπολ. καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές, Παπαδ.Χριστ.Τεμπ. 74 ἐνδιαίτημα γλάρων καὶ ἀγρίων περιστερῶν· || νεώτ. φρ. ὑποκρίνεται τὴν ἀθῴαν περιστερὰν τὸν ἀθῷον, τὸν ἀγνοοῦντα περὶ τίνος πρόκειται· || δημ. κολακευτικὴ προσφώνησις πρὸς γυναῖκα : περιστέρα μου.

περιστεράκι [τὸ] δημ. ὑποκορ. τοῦ περιστέρι βλ.λ. : δ.δίστ. περιστεράκι θά γενῶ νά κάτσω στό λαιμό σου· || ἰδ. ἐν χρ. ὡς θωπευτ. ἐπίθ. ὡραίων ἢ ἠγαπημένων γυναικῶν.

περιστερέμπορος [ὁ] μσν. ὁ ἀσχολούμενος περὶ τὸ ἐμπόριον τῶν περιστερῶν, ὁ ἔμπορος περιστερῶν : Πρόδρ.Ἐπιστ.49,

περιστερεοτροφεῖον (τὸ) νεώτ. ἄ. περιστεροτροφεῖον βλ.λ.

περιστερεὼν-ῶνος (ὁ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. περιστερεώνας κ. περιστεριώνας (ὁ) κ. περιστεριώνα (ἡ) τεχνητὸν κατασκεύασμα ἐν ᾧ διαιτῶνται αἱ ἥμεροι περιστεραί, ἡ τεχνητὴ κατοικία τῶν ἐξημερωμένων περιστερῶν : Πλάτ.Θεαίτ.197C **περιστερὰς . . , θηρεύσας οἴκοι κατασκευασάμενος περιστερεῶνα τρέφοι**, αὐτ.198B, Ἐπιγρ., Πάπ., Γαλ.2,582,7, Παλαμ.Μάτ.Ψυχ.Δαχτυλ.Ἀρραβῶνα 44 **δλ' ἡ ζωὴ . . εἶναι ὁ μικρὸς περιστερεώνας'** ‖ ἐν Ἐπιγρ. **τρίτη περιστερώνων** εἶδος φόρου ἐν Αἰγύπτῳ ἐπὶ τῶν περιστερεοτροφείων· **2**) τὸ φαρμακευτικὸν φυτὸν Ἱεροβοτάνη ἡ φαρμακευτική, περιστερόχορτον, περιστεροβότανο : Πλούτ.Ἠθ. 614B **τοῖς ἀποβρέγμασι τῶν περιστερεώνων καὶ ἀδιάντων τὰ ἐδάφη ῥαίνοντες** (πιθ.γρ. ἀντὶ ἀριστερεώνων), ΨΔιόσκ.4,59· ‖ περιστερεὼν ὕπτιος τὸ φυτὸν ἱεροβοτάνη ἡ ὑπτία : ΨΔιοσκ.4,60, Γαλ.14,321,13, Γεωπ.15,1,19 **περιστερεῶνα τὸν ὕπτιον**.

περιστερήσιος-ια-ιο δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ περιστέρι, ὡς καὶ ὁ ἐξ αὐτοῦ προερχόμενος : **περιστερήσια ἀβγά - φτερά**.

περιστέρι (τὸ) δημ. τ. τοῦ περιστέριον βλ.λ. : Λασκαρ.Πνίχτης 309 **σά δυὸ ζευγαρωμένα περιστέρια**, Πορφύρ.Σκ.72,7 **τὶς στέγες ποὺ χιονίζουνε περιστεριῶν φτεροῦγες**.

περιστεριδεύς-έως (ὁ) πάπ., σχόλ., μσν. κ. νεώτ. νεογνόν, νεοσσὸς περιστεράς, περιστεράκι, πιτσούνι : Πάπ., Σχόλ.Ἀριστφ.Ἀχ.866, Εὐστ.753,56 **περιστεριδεῖς, περδικιδεῖς, χηνιδεῖς**.

περιστερίδιον (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ περιστερὰ βλ.λ.) : Ἀθήν.14,654A **περί τε κρεῶν καὶ ὀρνίθων καὶ περιστεριδίων**, Πάπ.

περιστέρι(ο)ν κ. μσν., δημ. **περιστέρι** ὑποκορ. τοῦ περιστερὰ βλ.λ., μικρὸν περιστέρι, περιστεράκι, δημ. κ. ἄνευ ὑποκορ. σημ. : Φερεκρ.135, Φρύν. Κωμ.51 **περιστέριον δ' αὐτῷ τι λάβε τριωβόλου**, Πάπ. ‖ μσν. κ. δημ. ἄνευ ὑποκορ. σημ. ἡ περιστερά : Διγεν.Ἀκρ.175 **τὲς κόρες δὲ τὲς εὔμορφες κρατεῖ ὡς περιστέρια**, Διήγ.Ἀχιλλ.1111 **φαρὶν ἐκαβαλλίκευσεν ἄσπρον ὡς περιστέριν**, Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.164,11 **τὰ περιστέρια κουβαλοῦν, τὰ χελιδόνια χτίζαυν**, δ. κάλανδ. **ἐκίστηκαν οἱ οὐρανοὶ καὶ βγῆκε περιστέρι**, Σολωμ.Λάμπρ.18,38 **ἐγύρευε ἀνήσυχος, | ὡσὰν περιστέρι, | γιὰ νά 'βρῃ τὸ ταίρι**, Γρυπ.Σκ.Τερρ.12,2 **σὰν περιστέρια ὁλόασπρα διπλώνουν τὸ φτερό των'** **2**) Φώτ. 422,17 «περιστέριον· τὸ περιστερίδιον· ἔστι δὲ κοσμάριόν τι»· **3**) νεώτ. ἐκκλ. ἄ. ἀρτοφόριον βλ.λ.2)· **4**) τὸ φαρμακευτικὸν φυτὸν ἱεροβοτάνη ἡ φαρμακευτική, ἄ. περιστερεὼν : Διοσκ.4,59.

περιστερίς-ίδος (ἡ) ἀντὶ περιστέριον βλ.λ.1) : Ἀκύλ.ΠΔ Γέν.15,9, Γαλ.6,708 **ἀλεκτορίδων καὶ περιστερίδων** (δ.γρ.)· **2**) εἶδος γυναικείου κοσμήματος : Κωμ.Ἀδέσπ.1115.

περιστερίτης (ὁ) νεώτ. ὀρυκτολ. ὀρυκτὸν πολυπυριτικὸν ἅλας ἐκ τῶν **πλάγιοκλάστων**.

περιστερ(ι)ώνας (ὁ) δημ. κ. **περιστερεώνας** κ. **περιστεριώνα** (ἡ) ὁ περιστερεὼν βλ λ.1) : Παλαμ. Ματ.Ψυχ.Περιστέρια 30 **καὶ νὰ γενῇ ὁ παράδεισος ποὺ τάζεις εἰς αἰῶνας, | μὲ τῶν δικαίων τὰ πνεύματα, φωτὸς περιστεριώνας**.

περιστερνίδιος-ον Φώτ. ἀντὶ περιστέρνιος βλ.λ.

περιστερνίζω μτγν. θέτω τι περὶ τὸ στέρνον, τὸ στῆθος, μέσ. : Ἀρισταίν.1,25 **μεταξὺ τῶν μαστῶν ὑπὸ τῷ περιδέσμῳ ὃν περιεστερνίσατο**.

περιστέρνιος-ον (στέρνον) μσν. ὁ περὶ τὸ στέρνον : Κ Μανασσ.Χρον.6315 **πλήξασα πληγὰς περιστερνίους'** ‖ τὸ οὐδ. τὸ περὶ τὸ στέρνον μέρος : Θεοφύλ.Ἐρ.15 **νεανίας εὐσθενὴς . . τὸ περιστέρνιον λάσιος**, αὐτ.Ἱστ.295,5 (ἔκδ.Bonn.).

περιστεροειδής-οῦς-ές κ. νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς περιστεράν, ὁ ἐκ τοῦ εἴδους τῶν περιστερῶν : Ἀριστλ.ΖΙ 562b,3 **τίκτουσι δὲ πάντα μὲν τὰ περιστεροειδῆ δύο**, αὐτ.593a,24 **ἐκτρέφει τὰ πλεῖστα ζῴοις, πλὴν τῶν περιστεροειδῶν'** ‖ νεώτ. ζῳολ. τὸ οὐδ κτ. πληθ. **περιστεροειδῆ** ὡς οὐσ. τάξις πτηνῶν περιλαμβάνουσα πλεῖστα εἴδη.

περιστερόεις-εντος-εσσα-εν μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ φυτὸν περιστερεὼν βλ.λ.2): Νίκ.Θηρ.860 **ἐν δὲ περιστερόεντα κατασμώξαιο πέτηλα** (σχόλ. «ταύτην τὴν βοτάνην Κρατεύας φησὶν ὑπ' ἐνίων περιστερεῶνα καλεῖσθαι»).

περιστεροποιός γλωσσ. ὁ ἐκτρέφων περιστεράς.

περιστερόπουλον (τὸ) μσν. νεογνόν, νεοσσὸς περιστερᾶς, περιστερίδιον : Λέων Ἰατρ.193 ἐν Ermerin.An.Graeca.

περιστεροπώλης (ὁ) πάπ. ὁ πωλῶν περιστεράς, ὁ ἔμπορος περιστερῶν.

περιστερός (ὁ), δημ. **περίστερος** , τὸ ἄρρεν τῆς περιστερᾶς, τὸ ἀρσενικὸ περιστέρι, ὁ γοῦτος : Φερεκρ.33 **ἀπόπεμφον ἀγγελοῦντα τὸν περιστερόν**, Ἄλεξ.214 **λευκὸς Ἀφροδίτης εἰμὶ . . περιστερός**, Λουκ.Ψευδοσ.7 **περιστερὸν δέ τινος εἰπόντος ὡς δὴ Ἀττικόν, Καὶ τὸν φάττον ἐροῦμεν, ἔφη**, Ἀθήν.9,395A **Δία ἱστορεῖ μεταβαλεῖν τὴν μορφὴν εἰς περιστεράν, . . Ἀττικοὶ δὲ ἀρσενικῶς περιστερὸν καλοῦσιν**.

περιστεροτροφεῖον (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ χῶρος ἐν ᾧ ἐκτρέφονται περιστεραί: Βαρρ.RR 3,7.

περιστεροτροφία (ἡ) νεώτ. ἡ διατροφὴ περιστερῶν πρὸς οἰκονομικὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ κρέατος καὶ τῶν πτερῶν αὐτῶν, ἐπίσης δὲ καὶ διαμόρφωσιν πτηνῶν καταλλήλων πρὸς ταχυδρομικοὺς σκοπούς.

περιστεροτρόφος (ὁ) πάπ. κ. νεώτ. ὁ ἐκτρέφων περιστεράς, ὁ περὶ τὴν ἐκτροφὴν καὶ τὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν περιστερῶν ἀσχολούμενος.

περιστερώδης-ους-ες ἄ. περιστεροειδὴς βλ.λ. : Ἀριστλ.ΖΓ 749b,18 **τὰ δὲ περιστερώδη, πολλὰ μὲν οὔ**, 750a,15 **τὰ δὲ περιστερώδη, δύο ὡς τὰ πολλὰ τίκτειν εἴωθε**.

περιστερὼν-ῶνος (ὁ) πάπ. κ. νεώτ. ἀντὶ περιστερεὼν βλ.λ.1) : Πάπ., Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.8 **τὰ περιστέρια εἶχαν μαζωχθῆ εἰς τοὺς περιστερῶνας**.

περιστεφανίς-ίδος (ἡ) μσν. φλὲψ διήκουσα διὰ τῆς στεφάνης τῆς ὁπλῆς τοῦ ἵππου : Ἱππιατρ.117 **ἄλειφε τὴν περιστεφανίδα**.

περιστεφανῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. κτηνιατρ. φλεγμονὴ τῆς στεφάνης τοῦ ποδὸς καὶ ἰδ. τοῦ ὑποδορίου ἱστοῦ τῶν ἱπποειδῶν.

περιστεφανῶ-όω κ. νεώτ., νεώτ. κ. **-ώνω**, ἀόρ. **περιεστεφάνωσα**, περιβάλλω τινὰ διὰ στεφάνου ἢ οἱονεὶ διὰ στεφάνου, στεφανώνω ὁλόγυρα, περιστέφω, περικυκλῶ· Σουΐδ. «περιστεφανωσάντων, κυκλωσάντων» : Ἀριστφ.Πλ.787 **ποῖος οὐκ ὄχλος περιεστεφάνωσεν ἐν ἀγορᾷ** (περιεκύκλωσε τὸ πλῆθος), Γαλ Χρ.Μορ.6,14 **φλὲψ περιστεφανοῦσα τὴν καρδίαν** (ἡ φλὲψ τῆς στεφάνης)· κ. παθ. : Ἡρ. 7,92 **περὶ δὲ τῇσι κεφαλῇσι πίλους πτεροῖσι περιεστεφανωμένους**, αὐτ.130 **ὄρεσι γὰρ περιεστεφάνωται πᾶσα Θεσσαλίη'** **2**) περιτίθημι ἐν κύκλῳ : Διον.Ἀλ.Ρωμ.3,30 **οἱ περιεστεφανωκότες τὸν ὄχλον**, αὐτ.8,66 **τὸν χάρακα περιστεφανώσαντες'** κ. παθ. : Ἀριστλ.Κόσ.393b,17 **νῆσοι κύκλῳ περιεστεφάνωνται τὴν οἰκουμένην**, Φίλ.2,324· **3**) ρηματ. π. περιστεφάνωμα, περιστεφάνωσις.

περιστεφάνωμα-ατος (τὸ) (περιστεφανῶ) σχόλ. τὸ περιστεφανοῦν, περιστέφον τι : Σχόλ.Θεόκρ.1,33.

περιστεφάνωσις-εως (ἡ) μσν. ἡ περὶ τὴν ὀροφὴν ἐξέχουσα στεφάνη, ὁ θριγκός, τὸ γεῖσον : Δωρόθ.1776B **περιστεφάνωσις τοῦ δώματος**.

περιστεφής-οῦς-ές (περιστέφω) ὁ περιεστεμμένος, ὁ ἐστεφανωμένος ὁλόγυρα : Σοφ.'Ηλ.895 **ὁρῶ . . περιστεφῆ κύκλῳ πάντων ὅσ' ἐστὶν ἀνθέων θήκην πατρός'** || ὁ οἱονεὶ διὰ στεφάνων περιβεβλημμένος κύκλῳ : Πλούτ.Φάβ 6 **ἡ χώρα τὰ μὲν ἄλλα περιστεφὴς ὄρεσιν,** 'Απολλωνίδ.ΑΠ 9,791 **περιστεφέα** σηκὸν . . θαλάσσῃ, Μᾶρκ.Εὐγεν.Εἰκ. 169,5 **τῷ Αἰνειαδῶν σκήπτρῳ περιστεφὲς σύμβαλον'** **2)** ἐνεργ. ὁ περιστέφων τι(νά), ὁ περιβάλλων κύκλῳ : Εὐρ.Φοίν.651 **κισσὸς . . περιστεφής.**

περιστέφω, μέλλ. **περιστέψω,** περιβάλλω τι κύκλῳ οἱονεὶ διὰ στεφάνου, στεφανῶ τι ὁλόγυρα, περικαλύπτω, περικυκλῶ : 'Οδ.Ε 303 **νεφέεσσι περιστέφει οὐρανὸν . . Ζεύς,** Καλλ.Δῆλ.94 **θηρίον . . Παρνησσὸν . . περιστέφει ἐννέα κύκλους** (ἐπὶ τοῦ ὄφεως Πύθωνος), Πλούτ.'Αριστ.9 **τὴν δὲ νησῖδα ταῖς ὅπλοις πανταχόθεν . . περιστέψας,** αὐτ.'Ηθ.245Ε **περιστέφειν κύκλῳ τὰ τείχη,** 'Αλκίφρ.1,22,86 **περιστεφόντων τραγημάτων τὰ πέμματα'** κ. παθ. : 'Ορφ.ἀπ.186' || τὸ παθ. κ. ἐν μτφ. σημ. : 'Αφθόν.Προγ.3 **ὁ παῖς ἀρετῇ περιστέφεται'** **2)** ρηματ. π. περιστεφής.

περιστήθιος-ον (στῆθος) μτγν. κ. νεώτ. ὁ περὶ τὸ στῆθος τιθέμενος : Γρηγ.Νύσσ.1,731D **τήν τε περιστήθιον μίτραν'** **2)** κ. νεώτ. τὸ οὐδ. **περιστήθιον** ὡς οὐσ. ζωστὴρ τοῦ στήθους, πεποικιλμένος διὰ πολυτίμων λίθων καὶ φερόμενος ὑπὸ ἀρχιερέων τῶν 'Ιουδαίων : ΠΔ 'Εξ.28,4 **καὶ αὗται αἱ στολαί, ἃς ποιήσουσι. τὸ περιστήθιον, καὶ τὴν ἐπωμίδα,** Φίλ.1,653 **τὸ ποικίλον ὃ κέκληκεν ἐπ' αὐτῷ περιστήθιον,** αὐτ.2,226, Κλήμ.'Αλ.241,24 (Sylb.)' || νεώτ. τὸ περιβάλλον τὸ στῆθος τῶν γυναικῶν ἔνδυμα, στηθόδεσμος, μποῦστος.

περιστηθὶς-ίδος (ἡ) (στῆθος) μτγν. τὸ περιστήθιον, ὁ στηθόδεσμος : 'Ιω.Χρυσ.4,281,8 **τί ἄν τις εἴποι . . περὶ τῆς δέσεως, τῆς νῦν μὲν κρυπτομένης ἐν τῇ δέσει τῆς περιστηθίδας.**

περιστηλοῦμαι-όομαι ἱδρύομαι ὡς στῆλαι κύκλῳ, στήνομαι ἐν εἴδει στηλῶν ὁλόγυρα : 'Επιγρ. **οἱ περιεστηλωμένοι ὅροι.**

περιστηρίζω ἔχομαί τινας στερρῶς κύκλῳ, προσκολλῶμαι στερεῶς ὁλόγυρά τινός : 'Ιππ. Νούσ.4,51 **τὸ ἀλλότριον οὐκ ἐπιμίσγεται τῷ ἄλλῳ, ἣν περιστηρίζῃ πρὶν ἰσωθῇ εἰς δύναμιν.**

περίστια (τὰ) μτγν. καθαρτήριος καὶ ἐξαγνιστήριος τελετὴ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνεδρίας τῆς ἐκκλησίας τοῦ δήμου ἐν 'Αθήναις, καθ' ἣν ἐθύετο σφάγιον, συνήθ. χοιρίδιον, ὃ μετὰ τὴν θυσίαν κατὰ κρατοῦν ἔθιμον ἐρρίπτετο εἰς τὴν θάλασσαν' Φώτ. «'Ιστρος δὲ ἐν τοῖς 'Αττικοῖς, περίατια, φησί, προσαγορεύεται τὰ καθάρσια» : 'Ιστρ.32, Σχόλ.'Αριστφ.'Εκκλ.128.

περιστίαρχος (ὁ) ὁ ἐκτελῶν τὰ περίστια βλ.λ., ἱερεὺς προπορευόμενος τῶν περιαγομένων περὶ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ δήμου θυμάτων' Φώτ. κ.Σουΐδ. «ὁ περικαθαίρων τὴν ἑστίαν καὶ τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν» : 'Αριστφ.'Εκκλ.128 **ὁ περιστίαρχος, περιφέρειν χρὴ τὴν γαλῆν** (σχόλ. «ὁ τῶν καθαρμῶν προηγούμενος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις»), 'Ιστρ.32.

περιστιβής-οῦς-ές (στίβω) μτγν. ὁ πεπατημένος κύκλῳ, πανταχόθεν' || συνεκδ. ὁ συμπαγής, ὁ στερεός : Νίκ.Θηρ.376 (δ.γρ. περιστιγές)

περιστιγής-οῦς-ές (περιστίζω) μτγν. ὁ περιεστιγμένος, ὁ ὁλόγυρα ἐστιγμένος, ὁ κατάστικτος, ὁ καταποίκιλας : Νίκ.Θηρ.376 **ῥωμαλέον φαρέουσα περιστιγὲς . . ἔρφος** (δ.γρ. περιστιβές).

περιστίζω στίζω κύκλῳ ἢ ἑκατέρωθεν, κεντῶ τι ὁλόγυρα, διαστίζω ὁλόγυρα, καταστίζω, ποικίλλω, κ. γεν. τοποθετῶ τι(να) κύκλῳ τινός : 'Ηρ.4,202 **τῶν δὲ σφι γυναικῶν τοὺς μαζοὺς ἀποταμοῦσα περιέστιξε καὶ τούτοισι τὸ τεῖχος** (δ.γρ. περιέστησε, πέριξ ἔστησε, περιέβαλεν, ἐκόσμησεν ὁλόγυρα τὸ τεῖχος δι' ἀποκεκομμένων μαστῶν), αὐτ.2 **περιστίξαντες κατὰ τὰ ἀγγήια τοὺς τυφλούς** (τοποθετήσαντες ὁλόγυρα εἰς τὰ ἀγγεῖα .., κτ. 'Ησ. «ἀπὸ τοῦ στίχειν»)' **2)** εἰδ. γραμμ. σημειῶ τι διὰ τῆς στίξεως, θέτω τὸ σημεῖον τῆς στίξεως : Γαλ.16,800 **τὸ λ περιστίζει,** ΕΜ 169,37 **τότε δεῖ περιστίζειν τὸ ι καὶ τὸ υ'** || μτχ. παθ. παρακ. περιεστιγμένος-η-ον ὁ σημειωμένος διὰ στίξεως : Διογ.Λ 3,66 **περιεστιγμένος ὀβελός,** Σχόλ. 'Ιλ.σ.xiii.Dind. **διπλῆ περιεστιγμένη'** **3)** ρημοτ. π. περιστιγής, περίστικτος.

περίστικτος-ον (περιστίζω) μτγν. ὁ ἐστιγμένος κύκλῳ, ὁ πλήρης στιγμάτων ὁλόγυρα, ὁ κατάστικτος : Νίκ.Θηρ.464 **δολιχὸν τέρας . . περίστικτον φολίδεσσι'** || μτφ. : Τρυφιόδ.227 **λωβητοῖσι περίστικτος μελέεσσι** (ἐστιγματισμένος διὰ . .).

περιστίλβω μτγν. κ. μσν. στίλβω κύκλῳ, πέριξ, ἐκπέμπω ὁλόγυρα λάμψιν, ἀκτινοβολῶ, λαμποκοπῶ ὁλόγυρα : Διόδ.Σ 4,45 **ὥστε περὶ τὰς ἐκβολὰς τὴν ἰλὺν ἀποφέρεσθαι περιστίλβουσαν,** Πλούτ.'Ηθ.693D, Γρηγ.Νύσσ.1,510Β **ὅρμους περιστίλβοντας,** αὐτ.2,552C **κόμην τῇ κεφαλῇ περιστίλβουσαν,** ΨΧρυσ.8,615Α (ἔκδ. Par.), Βασ.1,351Α **οὐρανὸν περιστίλβοντά σε,** Εὐνάπ.ΒΣοφ.459Β **περιστίλβειν τι'** **3)** ρηματ.π. περίστιλψις.

περιστιλβῶ-όω μσν. στιλβῶ τι(να) κύκλῳ, πανταχόθεν, τὸ παθ. : Γερμ. ἐν Συντ.Καν.1,347 **περιεστιλβωμένος κάλλει ὑπαγορίας.**

περίστιλψις-εως (ἡ) (περιστίλβω) μσν. τὸ περιστίλβειν βλ.λ.ἰἰ, ἡ πέριξ ἀκτινοβολία : Θεόδ. 'Υρτ. ἐν 'Αν.Βοασσ.3,10 **χρυσοῦ περιστίλψεσι.**

περιστιμμίζω μσν. στιμμίζω βλ.λ. κύκλῳ, ὁλόγυρα : 'Ιω.Διακ. εἰς 'Ιωσὴφ ἐν Mi.105,941.

περίστιχες (οἱ,αἱ) μτγν. οἱ κατὰ στίχον, σειρὰν τεθειμένοι κύκλῳ : Νόνν.Δ 2,170 **φρουραὶ περίστιχες** (δ.γρ. ἀντὶ περὶ στίχες).

περιστιχίζω (στίχος) ἀντὶ περιστοιχίζω βλ.λ. : Αἰσχ.'Αγ.1383 **ἄπειρον ἀμφίβληστρον, ὥσπερ ἰχθύων, περιστιχίζω, πλοῦτον εἵματος κακόν.**

περιστιχῶ-άω μτγν. περιίσταμαι κατὰ σειράν : Νίκ.Θηρ.442 **ἐν δὲ γενείῳ τρίστοιχοι ἑκάτερθε περιστιχόωσιν ὀδόντες,** Νόνν.Δ 26,223

περιστλεγγίζω περιξέω διὰ τῆς στλεγγίδος, ξύω τι ὁλόγυρα μὲ τὴν ξύστραν 'Ησ. «περιστλεγγίσαι' περιξῦσαι' στλεγγὶς γὰρ ἡ ξύστρα».

περιστοιχίζω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. **περιεσταίχισα,** περιβάλλω τινὰ κύκλῳ διὰ στοίχου, περιλαμβάνω τινὰ γύρωθεν ἐν στοίχῳ, περικυκλῶ τινα ὁλόγυρα κ. ἰδ. ὡς διὰ δίκτυων' 'Ησ. «περιστοιχίσαντες' περιλαβόντες», ἐπὶ στρατεύματος πολιορκοῦντος Πολύβ.6,5,2 **τῇ μὲν πεζῇ δυνάμει κατὰ τὴν Σκυτικὴν στοὰν . . περιστοιχίσαντες'** κ. παθ. . Φίλ.ἀπ.104Η **φυχὴ περιστοιχιζομένη ὑπὸ πονηρῶν πνευμάτων,** Δίων Κ 49,30 **περισταιχίζεσθαι ὑπό τινων,** 'Ασισταίν.1,9 **γυνή τις ὑπὸ τῶν οἰκετῶν περιεστοιχίζετο,** Παλλάδ. 'Ιατρ.'Ιππ.2,112D, Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ.3,194 **ἵπποις τε καὶ βαυσὶ περιστοιχίζεσθαι, - περιστοιχίζεται ἀπὸ πλῆθος θαυμαστῶν - ἀπὸ μπράβους'** || τὸ μέσ. **περιστοιχίζομαι** περιβάλλω, περικυκλῶ τινα πρὸς ἴδιον συμφέρον : Δημ.43 **ἡμᾶς καὶ καθημένους περιστοιχίζεται,** Δίων Κ 39,3 **καταλαβὼν αὐτοὺς περιεστοιχίσατο καὶ κατεφόνευσε,** αὐτ. 50,31 **περιστοιχιοῦμαι'** **2)** ὁμ. μτφ. : 'Ιώσ.ΑΙ 17, 2,4' κ. παθ. : αὐτ.17,8,1 **κινδύνοις περιστοιχιζόμενος μυρίοις,** 'Ηλιόδ.ΑἰΘ.7 4 **συνεχύθη τὴν διάνοιαν καὶ κλύδωνι φροντισμάτων περιεστοίχιστο.**

περίστοιχος-ον (στοῖχος) ὁ ἱστάμενος ἢ τεθειμένος κύκλῳ κατὰ σειράν' Φώτ.540,3 «περιστοίχους ἐλαίας εἴρηκεν Δημοσθένης, οὐχὶ περιστίχους» : Δημ.53,15 **φυτευτήρια ἐλαῶν περιστοίχων κατέκλασεν.**

περιστοιχῶ-έω (στοῖχος) μτγν. κ. μσν.· ἀντὶ περιστοιχίζω βλ.λ.1), τὸ παθ. : Καισάρ.Δαπ.3,194 **φρουράρχαις τε καὶ φρουραῖς περιστοιχεῖσθαι·** **2)** περιλαμβάνω, περικλείω ἐντὸς στοίχων, ὁρίων, τὸ παθ. : Μέν.Ρητ. ἐν Ρητ.9,168 **τὸ γὰρ τοιοῦτον μέρος ἀδύνατον περιστοιχεῖσθαι διὰ τὸ ἄπειρον.**

περιστολάδην (περιστέλλω) ἐπίρρ. μτγν. κύκλῳ, ὁλόγυρα, τριγύρω : Νίκ.᾿Αλέξ.475 **σάρκες δὲ περιστολάδην μινύθουσι τηκόμεναι** (π.γρ. περισταλάδην, κτ. Σχολ. «οὐκ ἀθρόαι, ἀλλ᾿ οἷον κατὰ σταλαγμὸν ἐλαττοῦνται»)· ὁμ. ἐπὶ μέτρων : Τζέτζ. ἐν ᾿Αν.Κρ.3,333,6 **μέτρεα φραδμασύνῃσι περιστολάδην ἀγορεύσας.**

περιστολή (ἡ) (περιστέλλω) μτγν., μσν. κ. νεώτ. τὸ περιστέλλειν, τὸ περιβάλλειν, τὸ περιτυλίσσειν, τὸ ἐνδύειν : Πλούτ.᾿Ηθ.652E **περιστολῇ καὶ κατακλίσει συνθάλπειν·** ‖ τὸ ἔνδυμα, ἡ ἐνδυμασία· ῾Ησ. «περιστολή· περιβολή· ἔνδυμα», Φώτ. «περιστολή· περιβολή· ἐπαγωγή», Σισίν.ἐν ΛSS Σεπτεμβρίου 44,39 **περιβολὴ δὲ ταύτης κοσμία·** **2)** τὸ ἐνδύειν, τὸ στολίζειν νεκρὸν πρὸς ἐνταφιασμόν, κηδεία, ἐνταφιασμός : Διον.᾿Αλ.Ρώμ.3,21 **κηδείας καὶ περιστολῆς μεταλαβεῖν·** **3)** διακόσμησις, καλλώπισμα, κόσμημα, στόλισμα : ΠΔ ᾿Εξ.33,6 **περιείλαντο οἱ υἱοὶ ᾿Ισραὴλ τὸν κόσμον αὐτῶν, καὶ τὴν περιστολὴν ἀπὸ τοῦ ὄρους·** ‖ κ. μτφ. : αὐτ. Σοφ.Σειρ.54,7 **καὶ περιέζωσεν αὐτὸν περιστολὴν δόξης·** **4)** νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ περιστέλλειν βλ.λ.6), ἡ ἐλάττωσις τῆς ἐκτάσεως ἢ τῆς ποσότητος πράγματός τινος, περιορισμός : **ἡ περιστολὴ τῶν δαπανῶν·** ‖ μτφ. **ἡ περισταλὴ τῆς ἀνηθικότητος - τῶν καταχρήσεων·** **5)** περισταλτικὴ ἐνέργεια τῶν ἐσωτερικῶν ὀργάνων : Γαλ. 8,440, αὐτ.7,219 **περιστολὴ τῆς γαστρός,** αὐτ.Φυσ. Δυν.2,1 **τῶν φλεβῶν περιστολήν·** **6)** μτφ συστολή, εὐπρέπεια, κοσμιότης : ᾿Αριστέ.1 284 **ὅσα παίζεται μετὰ περιστολῆς·** **7)** φρ. **ἐν περιστολῇ** κρύφα, λαθραίως : Ψαλμ.Σολ.13,7.

περιστόλια (τὰ) μσν. **κοσμήματα ἢ σταλαί** : Θεοφύλ.Σ 8,5,322,6 (ἔκδ. Β.).

περιστολίζομαι (στολίζομαι) μτγν. μέσ. περιβάλλομαι στολῇ, περικαλύπτω ἐμαυτὸν δι᾿ ἐνδύματος, ἐνδύομαι· Σουΐδ. ἐν λ ἐπανοβάλεσθε κ. παθ. : Διοσκ.Εὐπ.2,115 **περιεστολισμένος ἔστω κύκλωθεν, ἵνα ἀδιάπνευστος ᾖ.**

περιστόμιον (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. στόμιον, στόμα, ἄνοιγμα ἀγγείου : Πολύβ.21,28,12 **περιστόμιον πίθου·** **2)** κ. νεώτ. σκύτινος ἱμὸς τοῦ χαλινοῦ περιβάλλων τὸ κατώτερον μέρος τῆς κεφαλῆς τοῦ ἵππου καὶ ἀποτελούμενος ἐκ τοῦ ἐπιρρίνου καὶ τοῦ γενειαστῆρος : Πλούτ.᾿Ηθ.456B **φορβειᾷ καὶ περιστομίοις·** **3)** ῾Ησ. «περιστόμιον· ὁ τῆς ἐπιγλωσσίδος τόπος ἐν τῷ βρόγχῳ»· **4)** περιλαίμιον, περιτραχήλιον ἐνδύματος, γιακάς, κολλάρο : ΠΔ ᾿Ιὼβ 30,18 **τὸ περιστόμιον τοῦ χιτῶνός μου περιέσχε με,** ῾Ησ. ἐν λ. φα **τὸ λῶμα τοῦ ἐνδύματος, καὶ τὸ περιστόμιον τοῦ ἱματίου·** - **5)** τὸ ἄκρον, τὸ χεῖλος **φάραγγος** : αὐτ.᾿Ιεζ.39,11 **καὶ περιοικοδομήσουσι τὸ περιστόμιον τῆς φάραγγος·** **6)** νεώτ. πᾶν ὅ,τι περιβάλλει στόμιον, ὀπήν, ἄνοιγμα κττ. καὶ ἰδ. τεχνικόν τι ἔργον : **περιστόμιον φρέατος** (τὸ φρόχειλο)· **7)** νεώτ. βοταν. ἁπλοῦς ἢ διπλοῦς δακτύλιος ἐκ μικρῶν ὑγροσκοπικῶν λεπίων, περιβάλλων τὸ στόμιον τῶν πλέον ἀνεπτυγμένων βρύων.

περιστόμιος-ο(ν) (στόμα) μτγν., νεώτ. κ. δημ. (μ. τὸ οὐδ.) ὁ πέριξ στομίου ἢ ἀνοίγματός τινος : ᾿Οππ.᾿Αλ.3,603 **δεσμῷ περιστομίῳ·** **2)** κ. νεώτ. κ. δημ. τὸ οὐδ. **περιστόμιον** ὡς οὐσ. βλ.λ.

περιστομίς-ίδος (ἡ) μτγν. εἶδος ξυλίνου ὀργάνου, δι᾿ οὗ δοκιμάζουσι τὸ πάχος τῶν τόνων : ῞Ηρων Βελοπ.108,8 **ἀπολαβόντες παρὰ τῇ χοινικίδι τὸν τόνον περιστομίδι τινὶ ἐκλύσομεν τὸν τόνον ἐκ τοῦ ὀνίσκου,** Φίλ Μηχ Βελοπ 54,46 **περιστομίδα·** **2)** σιδηροῦς συνοχεὺς τιθέμενος περὶ τὸ στόμιόν τινος πρὸς συγκρότησιν : ᾿Απολλδ. Δαμ.Πολιορκ.155,11 **ἵνα δὲ μὴ ἀνοίγηται τὰ κάτω ζυγά, περιστομίδας λήψεται·** **3)** γλωσσ. **περιστομὶς φρέατος** περιστόμιον φρέατος, φρόχειλο.

περίστομος-ον (στόμα) μτγν. ὁ παρουσιάζων πανταχόθεν στόμα, στόμιον : ᾿Ασκληπιόδ.11,6 **περίστομον τετράπλευρον**

περιστοναχίζω στενάζω κύκλῳ, ὁλόγυρα, ἀντηχῶ πέριξ, βοῦζω : ῾Ησίοδ.Α 344 **γαῖα περιστονάχιζε** (ὁ.γρ. περιστενάχιζε, περιστονάχησε).

περιστοναχῶ-έω ἀναστενάζω περί τινα, θρηνῶ τινα : Κόϊντ.3,397 **υἷα περιστονάχησε πεσόντα·** **2)** ἀντηχῶ πέριξ, βοῦζω : ῾Ησίοδ.Α 344 **γαῖα περιστονάχησε** (εἰκ.).

περιστορέννυμι, ἀόρ. ἀπαρφ. μέσ. **περιστορέσασθαι,** παθ. **περιστρωθῆναι,** ἐκτείνω τι κύκλῳ, ἐξαπλώνω τι πέριξ, στρώνω ὁλόγυρα· πρβλ. περιστρώννυμι : ᾿Ορφ ᾿Αργ.1335, Νόνν.Δ 18,81.

περιστρατοπεδεύω στρατοπεδεύω κύκλῳ, κατασκηνῶ ὁλόγυρα, περικάθημαι, περικυκλώνω, πολιορκῶ : Λυκοῦργ.128 **κύκλῳ περιστρατοπεδεύσαντες,** Πολύβ.1,30,5 **περιστρατοπεδεύσας ταύτην συνίστατο μετὰ σπουδῆς ἔργα καὶ πολιορκίαν,** αὐτ.2,2,7 **περιστρατοπεδεύσαντες αὐτῶν τὴν πόλιν,** Διον.᾿Αλ.Ρωμ.6,29, Πλούτ.Φάβ.22 **τοὺς Ταραντίνους τοῦ Φαβίου** περιστρατοπεδεύσαντας· κ. παθ. : Ξεν.῾Ελλ.4,7,1 **νομίσαντες διὰ τὸ ἐν μεσογείᾳ σφίσι τὰς πόλεις εἶναι ὁμοίως ἂν πολιορκεῖσθαι ὑπὸ τῶν τὸν σῖτον φθειρόντων ὥσπερ εἰ περιεστρατοπεδευμένοι** πολιορκοῖντο· ‖ τὸ μέσ. **περιστρατοπεδεύομαι** ἐν τῇ αὐτῇ σημ. ἀπολ. : Ξεν.῾Ελλ.3,1,7 **περιστρατοπεδευσάμενος ἐπολιόρκει,** αὐτ.ΚΠ 3,1,6 **ὁ Κῦρος . . περιεστρατοπεδεύσατο,** ᾿Ιώσ.ΠΙ 5,9,4 **τήνδε περιεστρατοπεδεύσατο τὴν πόλιν.**

περίστρεμμα-ατος (τὸ) (περιστρέφω) μτγν. **δ.** διάστρεμμα βλ λ.1) : Γαλ.18(2),888.

περίστρεπτος-ον νεώτ. ὁ περιστρεφόμενος : **περίστρεπτον κάτοπτρον** (εἶδος κύβου ἔχοντος τὰς παραπλεύρους ἕδρας ἐξ ἐπιπέδων κατόπτρων καὶ δυναμένου νὰ περιστραφῇ περὶ ἄξονα διερχόμενον διὰ μέσου τῆς βάσεως, χρησιμοποιουμένου δὲ ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις τῆς φυσικῆς διὰ τὴν παρακολούθησιν διαφόρων φαινομένων).

περιστρέφω κ. μσν. κ. νεώτ., ἀόρ. **περιέστρεψα,** παθ. ἀόρ. **περιεστράφην,** παρακ. μτχ. **περιεστραμμένος,** στρέφω τι κυκλικῶς περὶ ἄξονα ἢ ὡς περὶ ἄξονα, στρέφω ὁλόγυρα, γυρίζω, στριφογυρίζω : ᾿Ιλ.Τ 131 **ἔρριψεν . . χειρὶ περιστρέψας,** ᾿Οδ.Θ 189 **τόν ῥα περιστρέψας ἧκε . . ἀπὸ χειρός,** ῾Υμν.῾Ερμ.409 **χερσὶ περίστρεφε καρτερὰ δεσμὰ ἄγνων,** ᾿Αριστλ.ΖΙ 504a,16 **ἔτι δὲ περιστρέφει τὸν τράχηλον εἰς τοὐπίσω, τοῦ λοιποῦ σώματος ἠρεμοῦντος,** Πλούτ.Μάρκελλ.6 **περιστρέψας τὸν ἵππον ἐναντίον τοῖς πολεμίοις,** αὐτ.᾿Ηθ. 931A, Γαλ.Χρ.Μορ.17,1 **θέαμα πρὸς τὴν αὐγὴν περιστρέφειν,** Καλλιγ.Θαν.Βλ.96 **ἡ Εὐφροσύνη συνῆλθε καὶ περιστρέφουσα τοὺς ὀφθαλμοὺς ἠρώτησε·** κ. παθ. : ᾿Ιλ.Ε 903 **ὡς δ᾿ ὅτ᾿ ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν ὑγρὸν ἐόν, μάλα δ᾿ ὦκα περιστρέφεται κυκόωντι** (ὁ.γρ. ἀντὶ περιτρέφεται), Πολυδ.4,156 **ἄστρα περιστρεφόμενα·** ‖ κ. μτφ. : Πλάτ.Πολιτ.303C **κινδυνεύει τοῦτο εἰς τοὺς πολιτικοὺς . . περιεστράφθαι τὸ ῥῆμα,** αὐτ.Πολ.519B **ὧν εἰ ἀπαλλαγὲν περιεστρέφετο εἰς τἀληθῆ** (κατέληγεν εἰς . .), ΠΔ ᾿Αρ.36,9 **καὶ οὐ περιστραφήσεται ὁ κλῆρος ἐκ φυλῆς ἐπὶ φυλὴν ἑτέραν** (δὲν θὰ ἀπομακρυνθῇ ὁ κλῆρος ἀπὸ τῆς μιᾶς **εἰς ἄλλην** φυλήν), Παπαντ.῞Αγ.῞Ορ.175 **μιᾷ**

ἀκολουθία παὺ περιστρέφεται σὲ λεπτομέρειες, - ἡ συζήτησις περιεστράφη περὶ τά ἐκπαιδευτικά· || τὸ μέσ. **περιστρέφομαι** κ.μσν.κ.νεώτ. στρέφομαι περί τι ἢ ὁλόγυρα : Πλάτ.Κρατ.411B **οἱ πολλοὶ τῶν σοφῶν, ὑπὸ τοῦ πυκνὰ περιστρέφεσθαι ζητοῦντες, ὅπῃ ἔχει τά ὄντα, ἀεὶ ἰλιγγιῶσι,** αὐτ. Λυσ.411B **περιστρεφόμενος . . θαμά ἐπεσκοπεῖτο ἡμᾶς,** Πρόδρ.2,·21 **συχνὰ περιστρεφόμενος, καὶ βλέπων τὸν κελλάρην, | καὶ πυκνογυριζόμενος μὴ νά 'βρω κἂν σαυρίδιν, - ἡ γῆ** περιστρέφεται **περὶ τὸν ἄξονά της·** || ὁμ. ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ, συμπληρῶ **περιστροφήν** : Ἀριστλ.Οὐρ.273a,2· **2**) φρ. **περιστρέφειν τὼ χεῖρε** συστρέφω τὰς χεῖρας καὶ συμπλέκω αὐτὰς ὀπίσω, δένω τὰ χέρια ὀπισθάγκωνα : Λυσ.1,27 **περιέστρεφα δ' αὐτοῦ τὼ χεῖρε·** || τὸ παθ. ἐπὶ ἐντέρων, συστρέφομαι, πάσχω **εἰλεόν** : Γαλ.8,388· **3**) προσελκύω τὴν προσοχήν τινος : Λιβάν.Λόγ 11,236 **περιστρέφειν τὸν θεατήν·** || μετατρέπω, προσηλυτίζω τινά : Κατ.'Αστρλ.Κ 2,180· **4**) ρηματ.π. περιστροφή, **περιστροφάδην,** περίστρεμμο, περίστρεπτος, περίστροφος.

περιστρόβησις-εως (ἡ) [περιστροβῶ] μσν. τὸ περιστροβεῖν, ἡ κύκλῳ στρόβησις, περιδίνησις, περιστροφή : Μιχ.Νικήτας π. Tafel de Thessalon. 357,1 **σκοτοδινιάσας ἐκ τῆς ἀστάτου τῶν πραγμάτων περιστροβήσεως.**

περιστροβῶ-έω μτγν. κ. μσν. στροβῶ τι κύκλῳ, θέτω τι εἰς περιστροφικὴν κίνησιν, στροβιλίζω τι ὁλόγυρα, περιδινῶ τι : Ἑρμ.Τρισμ.π.Στοβ.1,49,44, Νικηφορ. ἐν Ρητ.1,497,6 **περιεστρόβει τὸ πῦρ καὶ πρηστῆρας ὅλους .. ἀπεδίσκευεν,** Ἀνδρ.Κρ.224D **περιστροβοῦντες τὸν κείμενον·** κ. παθ. : Νικήτ. Δαυΐδ εἰς Γρηγ.Ναζ.6,23 [Utonk.] **ἀενάως ἐν κύκλῳ περιστροβούμενον.**

περιστρόγγῦλος-ον μτγν. ὁ ὅλως σφαιροειδής, στρογγύλος, καταστρόγγυλος, ὁλοστρόγγυλος : Ἀθήν.Μηχ.38,11 **σφαιροειδὴς καὶ περιστρόγγυλας.**

περιστροφάδην ἐπίρρ. περιφοράδην βλ.λ. : Ἱππ.Μοχλ.20 **περιστραφάδην ὁδοιπορέειν ὡς βόες·** **2**) μτγν. περιστροφικῶς, ὡς ἐν στροβίλῳ, στριφογυριστά : Ὀρφ.'Αργ.1256, Ὀππ.'Αλ.5,146 **περιστροφάδην πλαγκτὸν δρόμον εἱλίσσοιτο.**

περιστροφή (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ περιστρέφω ἢ περιστρέφομαι, ἡ στροφὴ ἐν κύκλῳ, κυκλικὴ κίνησις : Πλάτ.Πολ. 521C **οὐκ ὀστράκου ἂν εἴη περιστροφή, ἀλλὰ ψυχῆς περιαγωγή,** Εὐκλ.Φαιν.8M **περιστροφὴ τοῦ κόσμου,** Ἡλιόδ.Αἰθ.1,18 **αἰσθήσει φυσικῇ τῆς τοῦ ἡλίου καθ' ἡμᾶς περιστροφῆς·** || νεώτ. ἄστρον, κίνησις οὐρανίου σώματος πέριξ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ἄξονος· || ὁμ. **φαινομένη ἢ συνοδικὴ περιστροφὴ τοῦ ἡλίου** ὁ χρόνος ὃν ἑκάστη ἡλιακὴ κηλὶς δαπανᾷ ἵνα ἐπανέλθῃ εἰς τὸ σημεῖον ἐξ οὗ ἀνεχώρησεν· ἀντίθ. ἡ ἀληθὴς ἢ ἀστρικὴ περιστροφὴ τοῦ ἡλίου ἥτις εἶναι μικροτέρα τῆς πρώτης· **2**) περιφορὰ βλ.λ. : Σοφ.ἀπ.432,8 **ἐφεῦρε δ' ἄστρων μέτρα καὶ περιστροφάς·** **3**) μτγν. μτφ. συναναστροφή, ὅθ. φρ. **ἐν περιστροφῇ τινος** ἐν μέσῳ τινός : ΠΔ Σοφ.Σειρ.50,5 **ὡς ἐδοξάσθη ἐν περιστροφῇ λαοῦ·** **4**) πάπ. ἀντιστροφὴ τῶν ὅρων· **5**) ὁμ. μτγν. σύσπασις, σπασμός : Γαλ 15,126· **6**) ὁμ. κ. ἐπὶ τῆς κόμης, ἐπὶ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς : Ἡφαιστ.'Αστρ.1,1 **δύο περιστροφὰς ἕξει ἐν τῇ κεφαλῇ·** **7**) νεώτ. στρατ. κίνησις συντεταγμένου ἱππικοῦ, δι' ἧς μονάς τις τεταγμένη, βαδίζουσα εἰς φάλαγγα, λαμβάνει κατεύθυνσιν ἀντίθετον ἐκείνης, ἣν ἔχει διατηροῦσα τὴν αὐτὴν ἐντελῶς τάξιν τῶν ἱππέων πρὸς ἀλλήλους· **8**) μαθημ. εἰδικὴ κίνησις σχημάτων ἐν ἐπιπέδῳ καὶ ἐν τῷ χώρῳ· **9**) ὁμ. μηχανολ. κίνησις σώματος, καθ' ἣν αἱ τροχιαὶ τῶν σημείων αὐτοῦ ἀποτελοῦν **περιφερείας** κύκλων.

περιστροφίδιον (τὸ) Ἐπιγρ. ὀνομασία ἐνδύματος : Ἐπιγρ.Δήλου.

περιστροφικός-ή-όν νεώτ. ὁ διὰ περιστροφῆς ἐνεργῶν ἢ γινόμενος : **περιστροφικὴ κίνησις, - περιστροφικὸν πιεστήριον, - περιστροφικὴ μηχανή·** || κ. ἐπίρρ. **-ῶς.**

περιστροφίς-ίδος (ἡ) μτγν. σκυτάλη, ὀπόμακτρον, ξύλινον ἐξάρτημα δι' οὗ ἀποβάλλουσι τὸν ὑπερπληροῦντα τὸ μέτρον σῖτον, ρήγλα· Πολυδ. 4,170 «τὸ δὲ ἀποψῶν ἐργαλεῖον ἀπομάκτρα ἢ σκυτάλη ἢ περιστροφίς» : αὐτ.10,113· **2**) λοβὴ δι' ἧς περιστρέφεται τὸ πιεστήριον τοῦ γναφέως : αὐτ.135 **καὶ περιστροφίδα δ' ἂν εἴποις τὸ ξύλον τὸ τὸν ἰπον περιστρέφον.**

περίστροφο(ν) (πιστόλιον) (τὸ) νεώτ. κ.δημ. πυροβόλον ὅπλον φορητόν, ἐπαναληπτικόν, ἐλαφρόν, ἐν ᾧ τὰ φυσίγγια τοποθετοῦνται ἐντὸς περιστρεπτοῦ κυλίνδρου καλουμένου βικίου διατρήτου ὑπὸ πέντε, ἓξ ἢ καὶ περισσοτέρων θαλαμιδίων κειμένων συμμετρικῶς πέριξ τοῦ κυλινδρικοῦ αὐλοῦ τοῦ χρησιμεύοντος διὰ τὴν δίοδον τοῦ ἄξονος τοῦ βικίου, ἐντὸς τῶν ὁποίων εἰσάγονται τὰ φυσίγγια.

περίστροφος-ον κ νεώτ. ὁ περιστρεφόμενος, στρεφόμενος ἐντὸς κοιλώματος, διὰ περιστροφῆς λειτουργῶν, περιστροφικός : Ἀρετ.Χρον. Παθ 2,12· || νεώτ. ὁ περιεστραμμένος· **2**) τὸ ἀρσ. **περίστροφος** ὡς οὐσ. σχοινίον συνεστραμμένον πρὸς συστολὴν καὶ διαστολὴν θηρευτικοῦ δικτύου, δι' οὗ τοῦτο συστέλλεται ἢ ἁπλοῦται, πρβλ. τὰ βρόχια : Ξεν.Κυν.2,6 **τὰ δὲ δίκτυα δακτυλίους [ἐχέτω]· τοὺς δὲ περιστρόφους ἀπὸ στροφείων** [δ.γρ. περιδρόμους]· **3**) Ἡσ. «ὁ τῆς ὑποσφραγῖδος τόπος»· **4**) νεώτ. τὸ οὐδ. **περίστροφον** ὡς οὐσ. βλ.λ.

περιστροφῶ-έω μτγν. κ.μσν. δ γρ. τοῦ περιστρωφῶ, περιστρέφω, περιτριγυρίζω βλ.λς : Κόϊντ.6,504 **ὅλοντο δυσμενέων παλάμῃσι περιστροφέοντες ὁμίλῳ,** Θεοφύλ.Σ'Ἱστ.99,22 [ἐκδ.Βόνν.] **φόβος τὸ ῥωμαϊκὸν περιεστρόφει στρατόπεδον.**

περίστρωμα-ατος (τὸ) κ. μσν. κάλυμμα κλίνης : Διόδ Σ 13,84 **ὅπως μή τις ἔχῃ πλεῖον τύλης καὶ περιστρώματος . . καὶ δυοῖν προσκεφαλαίων,** Λύκων π.Διογ.Λ 5,73 **δύο προσκεφάλαια καὶ περίστρωμα καὶ κλίνην·** || κλινοσκέπασμα, ἐφάπλωμα, ἀντίθ. στρῶμα : Ἀθήν.2,48B **τὰ δὲ περιστρώματα ῥήγεα καλά πορφύρεα·** **2**) μσν. τὸ ὑπόστρωμο : Θωμ.Μ 876· **3**) τάπης ἢ παραπέτασμα αἰθούσης : Φίλιστ.28. Καλλίξ.π.'Αθήν. 5,197C **περιστρώματα ποικίλα διαπρεπῆ ταῖς τέχναις ἐπῆν,** Σιμύλ.1.

περιστρώννυμι μτγν., ἀόρ **περιέστρωσα,** περιστορέννυμι βλ.λ. : Δοῦρ.49 J, Ἀκύλ ΠΔ Παροιμ.7,16, Θεοδοτ ΠΔ Παροιμ.7,16· κ. παθ. : Νόνν.Δ 18,81 **φάλαγγι περιστρωθέντα .. χρύσεα δουρατέης ἐρυθαίνετο νῶτα καλύπτρης.**

περιστρωφῶ-άω μτγν. στρέφω τι πέριξ, ἐδῶ κι ἐκεῖ, περιφέρω : Νόνν.Δ 41,264· **2**) ἀμτβ. στρέφομαι περί τι : Κόϊντ.6,504 [δ.ἀνάγν. περιστροφέοντες]· **3**) μέσ. περιέρχομαι : Ἡρ.8,135 **περιστρωφώμενος .. τὰ χρηστήρια,** Κόϊντ.12,404 **περιστρωφῶντο δ' ὀπωπαὶ τειρόμεναι ὑπένερθεν.**

περιστύλιον (τὸ) Ἐπιγρ. κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ περίστυλον βλ.λ. : Ἐπιγρ Δήλου· || νεώτ. ἄνευ ὑποκορ. σημ. περίστυλον βλ.λ.

περίστυλος-ον κ. νεώτ. ὁ ἔχων κύκλῳ στύλους, ὁ περιβαλλόμενος ὑπὸ στύλων, κιόνων, ὁ. περίπτερος : Ἡρ.2,148 **αὐλὴ δὲ ἑκάστη περίστυλος λίθου λευκοῦ ἁρμοσμένου τὰ μάλιστα,** Εὐρ. Ἀνδρ.1099 **φρουρὰν ἐτάξαντ' ἐν περιστύλοις δόμοις,** Καλλίξ.2, Παυσ.6,25,1 **ναὸς ἀρχαῖος, στοαῖς**

ἐν κύκλῳ περίστυλος, Μουσών.άπ.19,108Η, Ἀφθόν.Προγ.12· **2)** μτγν. τό ούδ. **περίστυλον** ὡς ούσ., νεώτ. κ. **περιστύλιον** ἀρχιτεκτονικόν συγκρότημα ἐκ σειρᾶς ἢ σειρῶν κιόνων ὁποτελοῦν στοάν, περιβάλλουσαν οἰκοδόμημά τι, οἷον ναόν, ἢ καὶ εὑρισκομένην περὶ αὐλήν τινα : ΠΔ Ἰεζ.42,3 **καὶ ὃν τρόπον τά περίστυλα τῆς αὐλῆς τῆς ἐξωτέρας ἐστοιχισμέναι,** Διόδ.Σ 18,26, Ἰώσ.ΠΙ 1,21,11· ‖ ὁμ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. κ. τὸ ἀρσ. **περίστυλος** (Διόδ.Σ 1,48) χῶρος, τόπος περιβαλλόμενος ὑπὸ κιονοστοιχίας : ΠΔ Μακκ.3,5,23 **ὁ Ἕρμων ἐν τῷ μεγάλῳ περιστύλῳ διεκίνει,** Καλλίξ.2, Πολύβ.10,27,10 **τοὺς κίονας τοὺς ἐν ταῖς στοαῖς καὶ περιστύλοις,** αὐτ.15,Α25,3, Διόδ.Σ 1,47,Πλούτ.Ἄρατ.26 **φύλακας ἔξω παρεμβάλλειν ἐκέλευεν ἐν τῷ περιστύλῳ,** αὐτ.Ἠθ.586Β· **3)** νεώτ. βοταν. τὸ θηλ. **περίστυλος** ὡς οὐσ. γένος ὀρχεοειδῶν φυτῶν.

περιστυλοῦμαι-όομαι ἀποθ. περικυκλοῦμαι, περιβάλλομαι ὑπὸ κιονοστοιχίας : Εὐστ.706,22 **ἀμφικίονες ναοὶ αἱ κίοσι κύκλῳ περεστυλωμένοι.**

περιστυφελίζομαι ὀποθ. μτγν. τύπτομαι, κτυπῶμαι, κακοῦμαι, αἰκίζομαι πανταχόθεν, ἐξ ὅλων τῶν μερῶν, ὁλόγυρα : Ὀππ.Ἁλ.3,23 **ὁ δ' αἰθόμενος πυρὸς ὄμβροις κρᾶθ' ἑκατὸν πέτρῃσι περιστυφελίζετο πάντῃ ξαινόμενος.**

περιστύφω μτγν. στύφω τι ἐντελῶς, ἀποξηραίνω διὰ στυπτικῆς ὕλης, δι' ἀπορροφητικοῦ ὀξέος : Πλούτ.Ἠθ.659D **ἀναστέλλει τὰ ῥεύματα καὶ περιστύφει τὸ δάκρυον.**

περίστῳον μτγν. κ. **περιστόϊον** (Ἐπιγρ.Δήλου, ΕΜ 665,1) περίστυλον βλ.λ.· Μοῖρ.295 «περίστῳον Ἀττικοί· περίστυλον Ἕλληνες» : Διόδ.Σ 5,40 **ἔν τε ταῖς αἰκίαις τὰ περίστῳα πρὸς τὰς τῶν θεραπευόντων ὄχλων ταραχάς** (δ.γρ. περίστοα), Ἱεροκλ.54Α, Ἰώσ.ΠΙ 5,4,4, αὐτ.5,5,8, Δίων Κ 44,16, Ἐπιγρ.

περισυγκαταλαμβάνομαι ἀποθ. περιλαμβάνομαι ἔν τινι, δθ. συνάπτομαι μετά τινος : Ἀριστλ. Ἀκουστ.803b,41 **διὰ γὰρ τὸ περισυγκαταλαμβάνεσθαι τοὺς ἑτέρους ἤχους ὑπὸ τῶν ἑτέρων.**

περισυγχωρῶ-έω Ἐπιγρ. συγχωρῶ βλ.λ.

περισυλλέγω μτγν. κ. νεώτ., ἀόρ. **περισυνέλεξα,** παθ. ἀόρ. **περισυνελέγην,** μτχ. παθ. παρακ. **περισυνειλεγμένος,** συλλέγω τι πανταχόθεν, συλλέγω, μαζεύω πράγματα διεσπαρμένα ἢ ἐγκαταλελειμμένα : Ἐπιφάν.1,661D; Νύσσ.2,325Β **περισυλλέγοντα τὰς εὐηχοτέρας φωνάς, - περισυλλέγει τοὺς ἀδεσπότους κύνας, - περισυνέλεξε τὰ ὑπολείμματα τῆς πατρικῆς του περιουσίας·** **2)** νεώτ. ἀναλαμβάνω ὑπὸ τὴν προστασίαν μού τινα, παρέχω ἄσυλον, περιμαζεύω : **τὸν περισυνελέξαμεν ἀπὸ τοὺς δρόμους.**

περισυλληπτικός-ή-όν μτγν. ὁ ἔχων τὴν ἱκανότητα τοῦ συλλαμβάνειν ἐκ πάντων τῶν μερῶν : Ἐπιφάν.2,1Β **διὰ τὸ περισυλληπτικὸν τῆς ἐν αὐτῷ συντάξεως.**

περισυλλογή (ἡ) νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ συλλέγω βλ.λ., συλλογὴ τῶν διεσκορπισμένων, τῶν ἠμελημένων : **ἡ περισυλλογὴ τῶν ἐγγράφων τῆς Ἐπαναστάσεως - τῶν ἐν Μοναῖς κωδίκων-τῶν λιποτακτῶν·** **2)** μτφ. περιεσκεμμένη καὶ μετὰ φειδοῦς διαχείρισις : **ἡ κυβέρνησις ἐφαρμόζει πολιτικὴν αὐστηρᾶς περισυλλογῆς.**

περισυλῶ-άω ἀφαιρῶ τι πέριξ, ἀπεκδύω : Φίλ.1, 637 **περισυλᾶν τὸ ἱμάτιον·** **2)** ἀπογυμνῶ τινα ἤ τι πάντων ὅσα περιεβάλλετο ἢ ἐπ' αὐτοῦ ἔφερε, δθ. συνεκδ. κλέπτω, ἀφαιρῶ, ἰδ. ἐπὶ τεθνεώτων : Αἰλ.άπ.48, αὐτ.167 **ἀποκτείνει αὐτοὺς καὶ περισυλᾷ ὅσα ἐπηγάγοντο·** ‖ κ. ἀπολ. ἁρπάζω, κλέπτω : αὐτ.ΠΙ 1,20· ‖ κ. ἐν τῷ παθ. τ. : Πλάτ. Γοργ.486C **ὑπὸ δὲ τῶν ἐχθρῶν περισυλᾶσθαι πᾶσαν τὴν οὐσίαν,** Φίλ.1,687 **περισυληθεὶς ὁ νοῦς ὧν ἐδημιούργησεν** (δ. ἀνάγν. περισυλληφθείς), Λουκ.Φιλοφ.20, αὐτ.Ζ'Ελεγχ.8 **λῃστεύεσθε .. καὶ περισυλᾶσθε ὑπὸ τῶν ἱεροσύλων.**

περισυμπλέκω μτγν. συμπλέκω πέριξ, κύκλῳ, ὁλόγυρα· ἐν χρ. μ. τὸ παθ., ἐπὶ κοχλίου, εἶμαι περιειλιγμένος : Βίτ.47,4 (δ.ἀνάγν. συμπεπλεγμένος).

περισυνάγω σχόλ., μσν. κ.νεώτ. συνάγω, συναθροίζω τι πέριξ τινὸς ἢ συνάγω ἐκ τῶν πέριξ τὰ διεσκορπισμένα μέρη ἑνὸς ὅλου, συναθροίζω πανταχόθεν εἰς ἓν μέρος, περισυλλέγω : Σχόλ.Εὐρ. Ἑκ.1139, Ἐπιφάν.Καθ'Αἱρετ.780 **ὁ ἐκ τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος τοσοῦτον γένος τῶν ἀνθρώπων περισυναγαγὼν ἐν ἀγαθότητι,** Παχυμ.Γ'Ανδρόν.450Ε **αὐτὸ περισυνάγει ὁ τῶν σῶν δικαίων ἔφορος·** ‖ κ. ἐν τῷ παθ. τ. : Σχόλ.Ὀππ.Ἁλ.3,231, Σχόλ. Θεμίστ.Λόγ.16,201Α.

περισύναγμα-ατος (τὸ) μσν. ἡ περισυναγωγὴ βλ.λ. : Νικ.Χων.Ἱστ.508,25, αὐτ.774,25, αὐτ.805,24.

περισυναγωγή (ἡ) νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ περισυνάγω βλ.λ., περισυλλογή.

περισυνίσταμαι μτγν. ἀνίσταμαι, σηκώνομαι πέριξ, ὁλόγυρα : Δαμάσκ.Ἀρχ.34 **ἄλλοτε ἄλλα τῶν φθαρτῶν πληρωμάτων περισυνίσταται.**

περίσυνος-ον πάπ. ὁ ὅμορος, ὁ συνορεύων.

περισυρίττω μσν. συρίττω κύκλῳ, πρὸς πάσας τὰς κατευθύνσεις, σφυρίζω ὁλόγυρα : Εὐστ. 1816,46· κ. ἐν τῷ παθ. τ. : αὐτ.1504,31.

περίσυρμα-ατος (τὸ) (περισύρω) διασυρμός, χλευασμός, περιγέλασμα, περίπαιγμα : Εὐστ.1816,45 **ταὐτὸν δ' εἰπεῖν φογερὸν καὶ περισῦρον, ἐπεί τοι τὴν κωμῳδίαν φόγον καὶ περίσυρμα ὡρίζοντο οἱ παλαιοί.**

περισυρμός (ὁ) παρασυρμός, ἀποπλάνησις ἀπὸ τῆς εὐθείας ὁδοῦ, παραπλάνησις : Θεόφρ.Πυρ.53 **ἄτοπος περισυρμὸς ὥσπερ κούφων τινῶν καὶ ἐπιπολαίων ὄντων.**

περισύρω κ. μσν. κ. νεώτ. σύρω τι κύκλῳ, ὁλόγυρα, σύρω τῇδε κἀκεῖσε, ἐδῶ κι ἐκεῖ : Γρηγ. Ναζ.1,112Β· κ. ἐν τῷ παθ. τ. : Ἰώσ.ΠΙ 2,12,7 **περισυρέντα τὴν πόλιν οὕτω τὴν κεφαλὴν ἀποκοπῆναι,** Λουκ.Μισθ.Συν.30 **νῦν δὲ τὸ τοῦ λόγου, λέων κρόκῃ δεθείς, ἄνω καὶ κάτω περισύρομαι·** **2)** μσν. ἐν μτφ. χρ. διασύρω, χλευάζω, περιγελῶ : Εὐστ.1816,46· κ. παθ. : αὐτ.· **3)** μτγν. σύρων τι πέριξ ἀφαιρῶ, ἀποσπῶ τελείως : ΠΔ Γέν.30,37 **καὶ περισύρων τὸ χλωρόν, ἐφαίνετο ἐπὶ ταῖς ῥάβδοις τὸ χλωρόν,** αὐτ.Μακκ.2,7,4· **4)** ὁμ. μτγν. ἀποσπῶ, ἁρπάζω, ἀφαρπάζω ἀπό τινος : Πολύβ.3,93,1 **τὴν μὲν λείαν αὐτῶν ἤλπισεν ἀδηρίτως περισυρεῖν·** **5)** ἐν τῷ μέσ. τ. ἀποκομίζω : Ὑπερείδ.άπ.264 **λείαν περιεσύραντο,** Ἀππ. Ἰβηρ.65 **πολλὴν λείαν περιεσύρατο·** **6)** μτφ. καταστρέφω : Φίλ.1,178 **τὰς διδασκαλίας εὐθὺς περιγράφειν καὶ περισύρειν,** Διον.Περ.864.

περισυστέλλω μσν. συστέλλω τι πέριξ, συμμαζεύω ὁλόγυρα, περιμαζεύω, δθ. περικαλύπτω : Νικ.Χων.Ἱστ.198D **καθὰ καὶ ὄρνις ὑπὸ τὰς ἑαυτῆς περισυστέλλει πτέρυγας τὰ νεόττια.**

περισφαιρηδόν ἐπίρρ. μτγν. ἐπιτετ. τ. τοῦ σφαιρηδόν : Ἄρατ.531 (δ.γρ. περὶ σφαιρηδόν).

περισφαίριον (τὸ) μσν. περικύκλιον, περιφέρεια : Τζέτζ.Ἐξήγ.Ἰλ.83,20 **τὸ ὅλον τοῦ οὐρανοῦ περισφαίριον.**

περισφάλεια (ἡ) μτγν. ἡ ἰδιότης τοῦ περισφαλοῦς βλ.λ., μεγάλη ὀλισθηρότης : Ἡρώνδ.8,19 **περισφάλεια χωρίων.**

περισφαλής-οῦς-ές μτγν. ὁ κατὰ πάντα, ὁ λίαν ὀλισθηρός : Πλούτ.Ἀλέξ.16 **ὑγρῶν καὶ περισφαλῶν γενομένων διὰ τὸν πηλὸν** (τῶν τόπων), Γρηγ.Νύσσ.1,240Β **περισφαλής τε καὶ ὀλισθηρός·** ‖ κ. μτφ. ἐπὶ τῆς τύχης : αὐτ.Ἠθ.317Ε **οὐ πτεροῖς ἐλαφρίζουσα κούφοις ἑαυτὴν .. περισφαλὴς καὶ ἀμφίβολος πρόσεισιν.**

περισφάλλω γίνομαι αἴτιος, κάμνω ὥστε νὰ προσπταίσῃ, νὰ σκοντόφῃ, νὰ ὀλισθήσῃ, νὰ ἀνατραπῇ τις : Ἀπολλ.Κιτ.1· ‖ ἐν τῷ παθ. τ. κλονοῦμαι, κοντυλῶ : Ἱππ.Ἄρθρ.6 **περισφάλλεσθαι τὸ σῶμα κίνδυνος.**

περίσφαλσις-εως (ἡ), Ἰων. γενικ. **-ιος,** ἡ πρᾶξις τοῦ περισφάλλομαι, σκόνταμα, πέσιμο, ἀνατροπή, ἀναποδογύρισμα : Ἱππ.Μοχλ.15 **ἐμβολὴ ἐκ περισφάλσιος** (κατὰ περιστροφὴν ἐναρμογὴ τοῦ ἐξαρθρωθέντος ποδός), αὐτ.Ἄρθρ.25.

περισφαλῶ-άω μτγν. κ. **-έω** περισφάλλομαι, εἶμαι ζαλισμένος καὶ σκοντάφτω : Νίκ.Ἀλεξ.542 **οἱ δὲ περισφαλέοντες, ἅτε βρέφος,** ἑρπύζουσι.

περισφᾰρᾰγῶ-έω μτγν. σπαργῶ ἐκ πληθώρας, στενοχωροῦμαι ἐκ πλησμονῆς : Νίκ.Θηρ.553 περισφαραγεῦσα **γάλακτι.**

περίσφατος-ον Ἡσ. «ἐπιθρήνητος καὶ μοχθηρᾶς ἐπιφωνήσεως ἄξιος, ἐπονείδιστος».

περισφάτως ἐπίρρ. ποι. κατὰ τρόπον ἐπιθρήνητον, ἐπονείδιστον· Ἡσ. «περιωδύνως, περιβοήτως»· δθ. φρ. **περισφάτως ἔχω** εἶμαι λυπημένος, μελαγχολικός : Τραγ.Ἀδέσπ.333.

περισφηκῶ-όω μτγν. περιδένω, περισφίγγω σφηκὸς δίκην, ὡς ὅταν περιδένῃ τις τὸ στόμιον δοχείου, στουπώνω : Διοσκ.5,18, αὐτ.26 **μετεράσας τὸν οἶνον εἰς ἕτερον ἀγγεῖον, ἀπόθου, περισφηκώσας·** ‖ κ. παθ περισφίγγομαι, περιδένομαι στερεῶς, σφιγκτά : Ἱππ.Ἐπιστ.15 **κίστας φαρμάκων εὖ μάλα περιεσφηκωμένας ἔχοντες ἦεσαν,** αὐτ.16· **2)** σχόλ. ὁμ. περιδένομαι, περιβάλλομαι δι᾽ ἐπενδύσεως μεταλλικῆς πρὸς ἐνίσχυσιν : Σχόλ.Εὐρ.Φοίν.114 **χαλκόδετα ἔμβολα, ἐπεὶ χαλκῷ περισφηκοῦνται οἱ στροφεῖς, διὰ τὸ μὴ** προστριβόμενον **ἐξασθενεῖν τὸ ξύλον.**

περισφίγγω κ. νεώτ., ἀόρ. **περιέσφι(γ)ξα,** μτχ. παθ.παρακ. **περιεσφιγμένος,** σφίγγω τι(νά) πανταχόθεν, ὁλόγυρα, δένω, πιέζω ἰσχυρῶς ἢ σφιγκτῶς πανταχόθεν : Διόδ.Σ 3,33 **βοὸς οὐρᾷ τὸν αὐχένα περισφίγγειν,** Ἀγαθ.ΑΠ 6,74 **παραρρίψασα δὲ κισσὸν χεῖρα περισφίγξω χρυσοδέτῳ σπατάλῃ·** ‖ κ. ἐπὶ τοῦ κύκλου τοῦ οὐρανοῦ, περιβάλλω, περιζώνω σφιγκτῶς πανταχόθεν : Φίλ.1,227 **κύκλος οὐρανοῦ περισφίγγει πάντα·** ‖ νεώτ. ἐπὶ φρουρίων ἢ πόλεων, περιζωννύω, πολιορκῶ : **ἀπὸ τῆς τρίτης ἡμέρας περιέσφιγξε τὸ φρούριον στενῶς ἀπὸ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης· 2)** συνάπτω, δένω δι᾽ ἀρρήκτων δεσμῶν· ἐν χρ. μτφ. : Νόνν.Δ 5,585 **δεσμῷ . . Ἄρηα περισφίγξας Ἀφροδίτη· 3)** ἐπιθέτω τι σφιγκτῶς περί τι, ἐφαρμόζω διὰ περισφίγξεως : Ἀρετ.Χρον Νούσ 1,10· κ. παθ. : Ἱππ. Ὀστ.13, Ἰώσ.ΑΙ 3,7,4, Στράβ.16,2,13 **τῷ δὲ πυθμένι περιέσφιγκται σωλὴν σκύτινος· 4)** συσφίγγω, συστέλλω, μαζεύω : Ἱππ.Κεφ.Τρωμ.15, Σωρ.1,83 **περισφίγγειν τοῖς ἱδρῶσι τοὺς λινοῦς· 5)** μτφ. καθιστῶ αὐστηρότερον: Ἰουστιν.Νεαρ.46(Προοίμ.)· **6)** ρηματ π. περίσφιγξις, περίσφιγμα.

περίσφιγμα-ατος (τὸ) μσν. πᾶν ὅ,τι περισφίγγεται ὑπό τινος : Ἀνν.Κομν.152Β **σιδήρῳ τὰ τούτων συνδήσας περισφίγματα.**

περίσφιγξις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ περισφίγγω, σφίγξις ἐκ πάντων τῶν μερῶν, ὁλόγυρα, σφιγκτὴ περίδεσις, σύνδεσις, σύσφιγξις : Ἑρμεί.Ἀλ.π.Στοβ.1,49,69 **τὰ σώματα . . εἰς περίσφιγξιν οὐκ ἄγεται,** Σωρ.2,40 περι**σφίγξεις βρόχων,** Παλλάδ.Ἰατρ.Ἱππ.12,284C.

περισφραγίζω μτγν. σφραγίζω τι πέριξ, ὁλόγυρα, ἐπιθέτω σφραγῖδα ἢ σημεῖον εἰς πάντα τὰ ἄκρα πράγματός τινος : Γρηγ.Νύσσ.2,199· κ. παθ. : Σύμμ.ΠΔ Παροιμ.30,31 **περιεσφραγισμένος τὴν ὀφρύν** (ἵππος).

περισφραγισμός (ὁ) μτγν. καθορισμὸς ἐκ τῶν ἀστρικῶν σημείων : Ἡφαιστ.Ἀστρ.1,1.

περισφριγῶ-άω σχόλ. περιφλίω βλ.λ., περιβρύω, εἶμαι πέριξ ἢ καθ᾽ ὑπερβολὴν πλήρης ἔκ τινος, σφριγῶ καθ᾽ ὑπερβολήν : Σχόλ.Νίκ.Ἀλεξ.62 **μοσχαρίου κρέατα ἑψήσας περισφριγῶντος καὶ περιπλήθοντος τῷ λίπει.**

περισφύριος-ον κ. νεώτ. ὁ περὶ τὰ σφυρὰ ἢ τοὺς πόδας ὤν, ὁ περιβάλλων τοὺς πόδας κατὰ τὰ σφυρά : Ἀρχί.ΑΠ 6,207,7 **ἃ δὲ καλὸν σπείραμα περισφύροιο δράκοντος . . ἐνεγκαμένα,** Κλήμ. Ἀλ.244 **περισφύριοι πέδαι,** Σέξτ.Ἐμπ.Πυρ.3,201 **αἱ πλείστοις συνιοῦσαι καὶ κόσμον ἔχουσαι περισφύριον· 2)** τὸ οὐδ. **περισφύριον** ὡς οὐσ. γυναικεῖον κόσμημα φερόμενον περὶ τὰ σφυρὰ ἐπὶ τοῦ γυμνοῦ ποδός : Ἡρ.4,176 **τῶν αἱ γυναῖκες περισφύρια δερμάτων πολλὰ ἑκάστη φορέει,** ΑΠ 6,172 **τοῦτα τὸ λογχωτὸν καὶ τὸ περισφύριον· 3)** νεώτ. κάλυμμα ἐξ ἀδιαβρόχου ὑφάσματος, πιλήματος ἢ δέρματος περιβάλλον τὰ σφυρὰ τοῦ ἀνδρός, περικνήμιον, γκέττα, ἰδ. ἐν χρ. ὑπὸ τῶν πεζοναυτῶν, ποδηλατιστῶν ἢ στρατιωτῶν.

περισφυρίς-ίδος (ἡ) μτγν. δεσμὸς περὶ τὰ σφυρά, ἐπίδεσμος τῶν σφυρῶν : Ὀρειβ.48,67.

περίσφυρος-ον μτγν. ὁ περισφύριος βλ.λ.(1) : Λεωνίδ.Ταρ.ΑΠ 6,211 **τὸν ἀργυροῦν Ἔρωτα καὶ περίσφυρον πέζαν . . ἐν σαῖς τίθησι . . παστάσιν,** Λουκ.Ἐρωτ.41 **τὰ περίσφυρα σκέλη** (πιθ τὰ περὶ σφυρὰ σκέλη, ἔνθα τὸ περὶ σφυρὰ εἶναι γλώσσ. τοῦ σκέλη)· **2)** τὸ οὐδ. **περίσφυρον** ὡς οὐσ. τὸ περισφύριον : Γαλ.19,144 **δηλοῖ δὲ** καὶ τὸ **γυναικεῖον περίσφυρον.»**

περισχαδόν Ἡσ. «ψίαθον ἐν ᾧ περιειλοῦσι τὰς ἰσχάδας»· **2)** αὐτ. «περισχαδὸν τὸν ὑποκρινόμενον τὸν Περσέα, ὡς πτωχόν».

περισχελές Ἡσ. «δυσχερές».

περισχέμεν ἐπ. ἀπαρφ. ἀόρ. β᾽ τοῦ ρ. περιέχω.

περίσχεσις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ περιέχειν, τὸ περιβάλλειν τι, δθ. περικύκλωσις, περίσφιγξις, ἡ ἐκ τοῦ πλαγίου προσβολή : Δίων Κ 50,31 **φοβηθεὶς τὴν ἐπίκαμψιν αὐτοῦ καὶ τὴν περίσχεσιν·** ‖ φρ. **ἡ περίσχεσις τῶν βαρβάρων** ἡ περικυκλοῦσα βαρβαρικὴ δύναμις : αὐτ.60,30 **τὴν περίσχεσιν αὐτῶν παραλόγῳ τόλμῃ διέρρηξε,** αὐτ. 40,39· **2)** νεώτ. στρατ. ἡ προκαταρκτικὴ ἐνέργεια τῆς πολιορκίας ἡ ἐγκειμένη εἰς τὸν ἐξαναγκασμὸν νὰ ἐγκλεισθῇ ἐντὸς φρουρίου ἢ ἄλλου μέρους ὁ ἀντίπαλος καὶ εἰς τὴν παρεμπόδισιν πάσης ἐπικοινωνίας μετὰ τῶν πέριξ φιλίων στρατευμάτων· **3)** μτγν. ἀστρολ. πλανητικὴ περίφραξις, πλανητικὸς ἀποκλεισμός : Ἡφαιστ.Ἀστρ.1,15.

περίσχετος-ον ὁ περιεσχημένος, περικεκυκλωμένος : Ὀππ.Ἁλ.4,146 **ἀφῖσι περισχέτοισι.**

περισχιδής-οῦς-ές ὁ κύκλῳ ἐσχισμένος ἢ ἐσκαλισμένος : Διοσκ.4,119 **ὥσπερ ἀνθεμίδος περισχιδὲς κεφάλαιον· 2)** τὸ θηλ. κτ. πληθ **περισχιδεῖς** ὡς οὐσ. εἶδός τι ὑποδημάτων : Ἔφιππ.Ὀλυνθ.π.Ἀθήν.12,537Ε **Ἀλέξανδρος . . ἐφόρει . . . . πορφυρίδα καὶ περισχιδεῖς καὶ κέρατα καθάπερ ὁ θεός·** ‖ Ἡσ. «εἶδος ὑποδήματος εὐτελές»· ‖ εἶδος ὑποδημάτων φερομένων ὑπὸ τῶν δούλων : αὐτ. πρβλ.Φώτ. «περισχιδές· οἰκετικὸν ὑπόδημα».

περισχίζω σχίζω, ἀνοίγω κύκλῳ, ξεσχίζω ὁλόγυρα : Πλούτ.Κικ.36 **λέγεται δὲ . . μήτ᾽ ἐσθῆτα περισχίσαι μήτε βλασφημίαν ὑπ᾽ ὀργῆς . . προσβαλεῖν,** Λουκ.Ἑταιρ.Δ 8,1 **ὅστις δὲ . . μήτε ἐρράπισέ ποτε ἢ περιέκειρεν ἢ τὰ ἱμάτια περιέσχισεν· 2)** θραύω πέριξ, ἀνοίγω, διαρρήγνυμι: Ἀριστλ.ΖΙ 550a,30 **ἐὰν δέ τις περισχίσῃ πρότερον ἤδη τετελειωμένων, προΐενται κόπρον τὸ σηπίδια· 3)** ἐν τῷ παθ. τ. διασχίζομαι, χωρίζομαι εἰς τὸ μέσον : Πολυδ.2,25 **περισχιζομένην τῷ μετώπῳ** (κόμην)· **4)** ἐν τῷ μέσ. τ. ἐπὶ ποταμοῦ, διασχίζομαι, διαμε-

ρίζομαι εἰς δύο περί τινα τόπον καὶ ρέω ἀμφοτέρωθεν αὐτοῦ : Ἡρ.9,5 **τὸν δὴ** (χῶρον) **Ἀσωπὶς Ὠερόη περισχίζεται ῥέουσα ἐκ τοῦ Κιθαιρῶνος·** || κ. μτ. ἐμπροθ. διορ. : Πολύβ.3,42,7 **ἐν ᾧ συνέβαινε περί τι χωρίον νησίζον περισχίζεσθαι τὸν ποταμόν·** **5**) ὁμ. τὸ μέσ. ἀπολ. ἐπὶ πληθύος ἀνθρώπων, διαχωρίζομαι, χωρίζομαι καὶ πορεύομαι πρὸς διαφόρους διευθύνσεις : Πλότ.Πρωτ.3.5B **περιεσχίζοντο ἔνθεν καὶ ἔνθεν·** || ἐπὶ φωτός, διαχωρίζομαι καὶ κατευθύνομαι πρὸς πάσας τὰς διευθύνσεις, σκορπίζομαι : Θεόφρ.Πυρ.52, Πλούτ.Ἠθ.407E **αὐγὴν .. πολλαχοῦ περισχιζομένην·** || κ. ἐπὶ ἤχου : Σχόλ.Πολυδ.2,116· || κ. μτφ. : Κλήμ.Ἀλ.236 **ἡ ἄγαμος μόνῳ σχολάζει τῷ θεῷ καὶ ἡ φροντὶς αὐτῆς οὐ περιαχίζεται·** **6**) μτγν. ἀπογυμνώνω τινὰ ἐκ πάντων τῶν ἐνδυμάτων : Ἀρρ.Ἐπικτ.1,25,30.

περίσχισις-εως (ἡ) μτγν περισχισμός βλ.λ. : Ὀλυμπ.Μετ.18,28.

περισχισμός (ὁ) μτγν. διαχωρισμός, διαίρεσις, ἁ. περίσχισις : Πλούτ.Ἀρέσκ.Φιλ.5,10,1 **δίδυμα καὶ τρίδυμα γίγνεσθαι κατὰ πλεονασμὸν καὶ περισχισμὸν τοῦ σπέρματος.**

περισχοινίζω περιδένω διὰ σχοινίου, δένω ὁλόγυρα μὲ σχοινί : Κλήμ.Ἀλ.800· **2**) περιβάλλω, περικλείω, διαχωρίζω τι ἀπό τινος διὸ σχοινίου : Πολυδ.8,20, αὐτ.141 **περισχοινίσαι τὸ δικαστήριον, ὁπότε περὶ μυστικῶν δικάζοιεν ἵνα μὴ προσίῃ μηδεὶς ἀνεπόπτευτος ὤν,** Διον.Ἀλ.Ρωμ.7.59 **περισχοινίζειν χωρία τῆς ἀγορᾶς·** || ἐν τῷ μέσ. τ. ἐπὶ τῆς βουλῆς τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἀποχωρίζομαι, ἀποχωρίζω ἐμαυτὸν διὰ σχοινίου, τιθεμένου ἐν εἴδει φραγμοῦ : Δημ.776 **ἡ ἐξ Ἀρείου Πάγου βουλὴ ὅταν ἐν τῇ βασιλείῳ στοᾷ καθεζομένη περισχοινίσηται·** κ. παθ. : Πολυδ.8,123· **3**) ρηματ π. περισχοίνισμα, περισχοινισμός.

περισχοίνισμα-ατος (τὸ) μτγν. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ περισχοινίζω, περίφροξις, διαχωρισμὸς διὰ σχοινίου· δθ. κτ. ἐπέκτ. χῶρος διακεχωρισμένος, ἀπακεχωρισμένος διὰ σχοινίου : Πλούτ.Ἠθ.847A **πλησίον τοῦ περισχοινίσματος καὶ τοῦ βωμοῦ τῶν δώδεκα θεῶν,** Ἀπп Λιβ.78, Ἀλκίφρ.2,3, Πολύδ.8,124 **περισχοίνισμα τοῦ δικαστηρίου·** || κ. μτφ. : Ἰω.Χρυσ.5,831,24 **ἱερά τὰ καθ' ἕκασταν ἐποίησεν ὅσα τῷ περισχοινίσματι .. περιείληπτο,** Γρηγ.Νύσα.1,820B, αὐτ.2,677A.

περισχοινισμός (ὁ) Ἐπιγρ. τὸ περιβάλλειν χῶρόν τινα διὰ σχοινίου, περίκλεισις καὶ διαχώρισις τόπου διὰ σχοινίου : Ἐπιγρ.Δελφῶν **περισχοινισμὸς τοῦ περιστύλου.**

περισῴζω κ. μσν. κ. νεώτ. σῴζω τινὰ ὥστε περιεῖναι, διαφυλάττω ζῶντα, διασῴζω ἀπὸ θανάτου ἢ καταστροφῆς, ἰδ. ἐν πολέμῳ : Ξεν.Ἑλλ.2,3,25 **Λακεδαιμονίοις τοῖς περισώσασιν ἡμᾶς,** αὐτ.6,5,47 **ἀλλὰ καὶ ὅλην τὴν πόλιν περισώσαιτε;,** Σέργ.Μακρ.ἐν Σάθ.3,226 **τὸν μισαύμενον περισῴζων,** Φάλαρ.Ἐπιστ.106,302 **τὸν δυσὶ κινδύνοις ἀναιραύμεναν .. περιεσώσατο** : Ἀλκίφρ.1,30 **ἑταίραν χρηστὴν σεαυτῷ περιεσώσω·** || κ.παθ. διασῴζομαι, ἐπὶ αἰχμαλώτου : Ξεν.Ἑλλ.2,3,32 **ἀπέκτεινεν αὐτούς, ἵνα αὐτὸς περισωθείη,** αὐτ.4,8,21, Φιλόδ.Ρητ.1,28S, Ἀππ.Σαυν.4,7, Δίων Κ 46,50 **τῶν ἐκ τῆς μάχης περισωθέντων,** Μηναῖ.12,5 Ὀρθρ.Ὠδ 7 **δυνάμει δὲ κρείττονι περισωθέντας τούταυς ἰδών·** || ὁμ. τὸ παθ. κ. νεώτ. ἐπὶ πργμ. διασώζομαι, διατηροῦμαι, ἀπομένω : Ἀριστλ.Μεταφ.1074b,13 **οἷον λείψανα περισεσῶσθαι,** Ζερβ.Ἰστ.1 22 **ἐπερισώθησαν ἀνάμεσα εἰς τὰ ἐρείπεια τῆς ἱερᾶς πόλεώς του·** **2**) νεώτ. σῴζω τι τῶν ἄλλων ἀπολεσθέντων, διασῴζω : **ὅσα κατώρθωσε νὰ περισώσῃ ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς - ἐκ τῆς πτωχεύσεως·** **3**) ρηματ. π. περίσωσις.

περισωρεύω σωρεύω κύκλῳ, πέριξ, ὁλόγυρα, ἢ ἐπί τινος : Ἀριστλ.ἀπ.216 **περισωρεύειν ἀγγείῳ χιόνα,** Αἰσώπ.Μῦθ.12 **ταῖς δὲ ὀθνείαις πλείανα περισωρεύων,** Γρηγ.Νύσσ.1,620C **ψάμμον ἢ κόνιν περισωρεύει·** **2**) παθ. ὑπερπληροῦμαι : Πλούτ.Τιμ.29 **σκηνὴ περισωρευθεῖσα παντοδαποῖς λαφύροις·** **3**) ὁμ. παθ. καλύπτομαι παντοχόθεν, σκεπάζομαι τελείως : Διον.Ἀλ.Ρωμ.2,40 **Τάρπειαν περισωρευθεῖσαν ὑπὸ τῶν θυρεῶν.**

περίσωσις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ περισῴζω βλ.λ.2) : **ἡ περίσωσις τῶν αἰχμαλώτων - τῶν τραυματιῶν.**

περιταινία (ἡ) μτγν. ἐσφ. ἀνάγν. τοῦ **περιτένεια** βλ.λ.ἐν Ἀρετ.Χρον.Παθ.1,8.

περιτάμνω ἐπ. κ. ἰων. τ. τοῦ περιτέμνω βλ.λ.

περίτᾰνος (ὁ) μτγν. ἀρκαδ. εὐνοῦχος βλ.λ. : Πτολ.Ἡφαιστ. ἐν Φώτ.Βιβλ.147B **ἐξ ἐκείνου Ἀρκάδες τοὺς εὐναύχους περιτάνους λέγουσιν.**

περιταρχύομαι μτγν. ποι. ἐπιτετ. τοῦ ταρχύομαι, καίω πτῶμα, δθ. κηδεύω, ἐνταφιάζω τινὰ μεγαλοπρεπῶς, ἐπισήμως : Κόϊντ.7,157 **παυσάμενοι ἑκάτερθε νεκροὺς περιταρχύσαντο.**

περίτασις-εως (ἡ) ἡ περί τι τάσις, τέντωμα ὁλόγυρα : Πλούτ.Ἠθ.1503D **τῇ περιτάσει καθάπερ αἱ δωδεκάσκυτοι σφαῖραι, κυκλοτερὲς γίνεται·** **2**) ἡ καθ' ὑπερβολὴν τάσις, διάτασις, ἐξοίδησις: Ἱππ.Προρρ.1,99 **περίτασις κοιλίης,** αὐτ.Ἐπιδ.4,55 **περίτασις τοῦ δέρματος,** Διοσκ.3.34 **μαστῶν τε περίτασιν καὶ σπάργωσιν πραΰνει·** **3**) ἰσχυρὰ σύσπασις, συστολή : Ἀνδρομ. π. Γαλ.13,1036· **4**) σφιγκτὴ καὶ εὐρεῖα πρόσφυσίς τινος ἐπὶ ἄλλου : Θεόφρ.ΦΑἴτ.4,12,11· **5**) **ἅπλωσις,** ἅπλωμα (ἀμφ. σημ.) : Βέττ.Βάλ.14,2.

περιτάσσω μτγν. παρατάσσω τι κύκλῳ, τάσσω πέριξ τινός, ἐν χρ. τὸ παθ. : Διον.Ἀλ.ἐν Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ 776D **τῶν δὲ περιτεταγμένων ἵνα αὐτῶν εἰκῇ στερεώσωσιν,** Γαλ.2,350.

περιταύριος-αν μσν. ὁ περὶ τὸ ὄρος Ταῦρον, ὁ πέριξ αὐτοῦ οἰκῶν ἢ κείμενος : ΚΜανασσ.Χρον.3760 **πᾶσαν περιταύριον ἤγειρεν ἐθναρχίαν.**

περιταφεύς-έως (ὁ) μτγν. ὁ ἐπιμελούμενος τῶν περὶ τὴν ταφήν, τὸν ἐνταφιασμόν : Λιβάν.2,89,1 **ἀποθνήσκοντί γε φόβος οὐδεὶς ταφῆς· περιταφέα γὰρ αὐτὸν ἔχει** (ἰδ. ἀνάγν. ταφῆς πέρι· ταφέα..).

περιτάφρευσις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ διὰ τάφρου περιβολή, περικύκλωσις : **περιτάφρευσις φρουρίου - λόφου - ἀγροῦ.**

περιταφρεύω κ. νεώτ. περιβάλλω, περικυκλῶ τι διὰ τάφρου : Πολύβ.1,48,10 **περιταφρεύσαντες δὲ καὶ χάρακι περιλαβόντες κύκλῳ τὴν πόλιν,** Πλούτ.Ἠθ.191C, **περιταφρεύειν τὸ στρατόπεδον τῶν πολεμίων,** Ἀππ.Λιβ.72, Φλέγ.36,18J **οἱ περιταφρεύοντες τὴν ἰδίαν ἐπαρχίαν, - περιταφρεύω φρούριον - λόφον·** || κ. ἐν τῷ παθ. τ. : Ξεν.ΚΠ 3,3,28 **στρατοπεδεύεσθαι ἐν περιτεταφρευμένῳ,** Πλούτ.Μάρ.33 **περιταφρευόμενος ἠνέσχετο.**

περιτέγγω μσν. νοτίζω, ὑγραίνω τι κύκλῳ ἢ καθ' ὑπερβολήν : Ἄνν.Κομν.Προοίμ.6 **ῥείθροις δακρύων περιτέγγω τοὺς ὀφθαλμούς.**

περιτείνω κ. μσν. τανύω καὶ ἁπλώνω τι πέριξ ἢ ἐπί τινος, ἐκτείνω, τεντώνω τι κύκλῳ, ξαπλώνω ἐπί τινος ἢ περί τι : Ἡρ.1,194 **περιτείνουσι τούτοις διφθέρας στεγαστρίδας,** αὐτ.4,65, αὐτ.73 || κ. παθ. τανύομαι λίαν, ἐκτείνομαι ἰσχυρῶς, τεντώνομαι : Ἱππ.Προγν.2 **δέρμα περιτεταμένον,** Ἀριστλ.ΖΙ 548b,32 **περιτέταται δὲ ὥσπερ ὑμὴν περὶ τὰ κάτω,** Μηναῖ.3,3 Ὀρθρ.Ὠδ.4 **δεσμοῖς περιτεινόμενοι καὶ ξεσμοῖς ἀλγοῦντες,** Γεωπ.5,33,7 **περιταθῇ κοσκίνῳ δορά·** || **περιτείναμαι** περὶ ἀέρα ἐκτείνομαι εἰς τὸν ἀέρα : Πλάτ.Τίμ.66B **ἃ δὴ νοτίδος περὶ ἀέρα κοίλης περιταθείσης·** || κ. ἐπὶ ὕδατος, ἐξαπλοῦμαι : Ἀριστλ.Μετ.354b,24 **τοῦ**

ὕδατος περὶ τὴν γῆν περιτεταμένου· **2**) ὁμ. τὸ παθ. περικολύπτομαι ὑπό τινος τεταμένου : αὐτ. ἀπ.498 ἀσπὶς **δέρματι περιτεταμένη** (ἔχουσα περικάλυμμα ἐκ δέρματος)· **3**) ὁμ. τὸ παθ. ἐντείνομαι λίαν, ἐξοιδαίνομαι, φουσκώνω : αὐτ.Ζ1 591b, 2 **διὸ ἡ κοιλία περιτείνεται·** **4**) ὁμ. σφιγκτῶς προσφύομαί τινι : Θεόφρ.ΦΑἴτ.4,12,11, **τὰ ἀτεράμονα περιτετάσθαι τῷ κελύφει·** || φρ. **οἱ ὄνυχες περιτεταμένοι εἰσὶ** εἶναι στερρῶς, σφικτὰ ἡρμοσμένοι περὶ τὰ ἄκρα : Ἱππ.Τόπ.Ἀνθρ.14.

περιτείρω μτγν. ποι. τρίβω τι πέριξ, ὁλόγυρα κατατρίβω· ὅθ. μτφ. κατατρύχω, βασανίζω, ἐνοχλῶ μεγάλως, λίαν : Ὀρφ.Ἀργ.878 **πέρι γάρ ῥά ἑ τεῖρον ἔρωτες.**

περιτειχίζω κ. μσν. κ. νεώτ. περιβάλλω διὰ τείχους, περικυκλῶ τείχει, τειχίζω ὁλόγυρα : Ἀριστφ.Ὀρν.552 **περιτειχίζειν μεγάλαις πλίνθοις ὀπταῖς ὥσπερ Βαβυλῶνα·** κ. παθ. : Ἐπιγρ. **τόπος περιτετειχισμένος·** **2**) ἀποκλείω διὰ τείχους, περικλείω διὰ τείχους, πολιορκῶ : Θουκ.2,78 **τὸ δὲ πλέον ἀφέντες περιετείχιζον τὴν πόλιν κύκλῳ,** αὐτ.4,69, αὐτ.3,18, Δημ.1380 **ἐπολιόρκουν αὐτοὺς διπλῷ τείχει περιτειχίσαντες·** κ. παθ. : Θουκ.3,68 **ἃ πρὸ τοῦ περιτειχίζεσθαι προείχοντο αὐτοῖς·** **3**) κτίζω, ἀνεγείρω τι κύκλῳ, ὁλόγυρα, ἐν χρ. ἐν τῷ μέσ. τ. : Θεμίστ.Ἐπιστ.8 **περιτειχίζεσθαι ξύλινον τεῖχος πολίταις·** κ. παθ. : Ξεν.Ἑλλ.5,3,22 **ἐκθέων ἀπέκρουε φύλακας ἄλλοτ' ἄλλῃ τοῦ περιτετειχισμένου κύκλου·** **4**) μτγν. κ. μσν. ἐν μτφ. χρ. ἐνισχύω, κρατύνω, δυναμώνω : Βέττ.Βάλ.334,10 **περιτειχίζειν θεωρίαν ἐρείσμασι,** Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ.3, 38 γεμάτος **ἀπὸ ἀρετάς,** ἀπὸ δόξαν . ., **μὲ τὰ ὁποῖα αὐτὰ ὅλα ὄντας** περιτειχισμένος· **5**) ρηματ. π. περιτείχισις, περιτειχισμός, περιτείχισμα.

περιτείχιον (τὸ) μσν. μικρὸν περιτείχισμα : Τζέτζ.Λυκόφρ.652,1.

περιτείχισις-εως (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ περιτειχίζω βλ.λ.1), ἡ διὰ τείχους ὀχύρωσις : Θεμιστοκλ.Ἐπιστ.4,3 **τὸ στρατήγημα τῆς περιτειχίσεως τοῦ ἄστεος·** **2**) ἀποκλεισμός, πολιορκία διὰ κατασκευῆς πέριξ τινὸς τείχους : Θουκ.2,77 ἑλεῖν **τὴν πόλιν πρὸς τὴν περιτείχισιν παρεσκευάζοντο,** αὐτ.4,131· **3**) μτγν. ἄμυνα : Θεμίστ.Ἐπιστ.4,3 **περιτείχισις τοῦ ἄστεος.**

περιτείχισμα-ατος (τὸ) κ. νεώτ. τεῖχος περιβάλλον τόπον τινά, ὀχύρωμα : Θουκ.3,25, αὐτ.5,2, Ξεν.Ἑλλ.1,3,5 **ἔξω τῶν περιτειχισμάτων προσεβοήθει στρατιᾷ τε καὶ ἵπποις πολλοῖς,** Πλούτ.Καῖσ.39, Ἰώσ.ΠΙ 6,2,8· **2**) τόπος, χῶρος περιτετειχισμένος : Ἐπιγρ.Ἐφέσου.

περιτειχισμός (ὁ) περιτειχισμός βλ.λ.2) : Θουκ. 4,131 **καὶ εἰς τὸν περιτειχισμὸν τροπαῖον στήσαντες παρεσκευάζοντο,** αὐτ.6,88, Πλούτ.Νίκ.19 **ἀπέκοψε τὸν ἐκείνων περιτειχισμόν.**

περίτειχος-ους (τὸ) μτγν. κ. μσν. τεῖχος περιβάλλον, περικυκλοῦν τι : ΠΔ Βασ.4,25,1 **ᾠκοδόμησεν ἐπ' αὐτὴν περίτειχος κύκλῳ,** Ἰωσ.Χρυσ.1,787C, Εὐστ.Πον.285,53 **τὸ περίτειχος κατασεῖσαι.**

***περιτελέθω** ἐπ. φύομαι, πέριξ, φυτρώνω ὁλόγυρα : Ἡσίοδ.Α 398 **ἦμος δὴ κέγχροισι πέρι γλώχες τελέθουσι.**

περιτέλλομαι ποι. περιστρέφομαι καὶ συμπληρῶ κύκλον, εἰς τὸ αὐτὸ καθ' ὡρισμένην περίοδον περιέρχομαι καὶ τελειοῦμαι, ἐπανέρχομαι : Ἰλ.Β 551 **ἀρνειοῖς ἱλάονται κοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν** (σχόλ. «εἰς τὸ αὐτὸ κατὰ περίοδον περιερχομένων καὶ τελειουμένων»), αὐτ.Θ 404, Ὀδ.Λ 295 **περιτελλομένου ἔτεος,** Ὕμν Δήμ.445, Σοφ.ΟΤ 156 **περιτελλομέναις ὥραις πάλιν ἐξανύσεις χρέος,** Ἀριστφ.Ὀρν.696· || ἐν τοῖς μτγν. ποι. κ. ἐνεργ. τ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Ὀρφ.ἀπ.247,25· **2**) ὀνυφοῦμαι ἀπὸ τοῦ ὁρίζοντος, ἀνατέλλω : Ἀλκ.39, Ἄρατ.215, αὐτ.232· || ὁμ. μτγν. κ. ἐνεργ. τ. : αὐτ.828, Ψ Ὀρφ.π.Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.13,2,665C **σφαίρης κίνημ' ἀμφὶ χθόνα ὡς περιτέλλει.**

περιτελῶ-έω ἐπ. συντελῶ, τελειώνω ἐντελῶς, ἐν χρ. μ. τὸ παθ. : Ὀδ.Κ 470 **μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα μακρὰ τελέσθη** (συνετελέσθησαν), αὐτ.Τ 153 (=Ἡσίοδ.Θ 59).

περιτέμνω κ. μσν. κ. νεώτ., ἐπ. κ. ἰων. **περιτάμνω** (Ἡσίοδ.Ἔργ.570, Ἡρ.2,104), ἀόρ. β' **περιέταμον,** παθ. ἀόρ. α' **περιετμήθην,** μτχ. παθ. παρακ. **περιτετμημένος,** τέμνω, κόπτω τι πέριξ, κύκλῳ, ὁλόγυρα, περικόπτω : Ἡρ.4,64 **περιταμὼν** (τὴν κεφαλὴν) **κύκλῳ περὶ τὰ ὦτα·** **2**) ἐπὶ ἀμπέλων, κλαδεύω : Ἡσίοδ.Ἔργ.570 **τὴν φθάμενος οἴνας περιταμνέμεν·** **3**) τὸ μέσ. προκαλῶ, σχηματίζω τομὰς ἢ ἐγκοπὰς εἰς διάφορα μέρη, μτ. αἰτ. : Ἡρ.4,71 **τρίχας περικείρονται, βραχίονας περιτάμνονται·** **4**) κ. μσν. κ. νεώτ. τέμνω τὴν ἀκροβυστίαν, ἐκτελῶ περιτομήν : αὐτ.2,104 **τῶν ἐπιγιγνομένων οὐ περιτάμνουσι τὰ αἰδοῖα,** ΠΔ Ἰησ. 5,3 **περίτεμε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ καλουμένου τόπου,** Διόδ.Σ 1,28, ΚΔ Λουκ.1,59 **ἦλθον περιτεμεῖν τὸ παιδίον,** αὐτ.Ἰω.7,22, αὐτ.Πράξ.7,8, αὐτ 15,5· || κ. μέσ. : Ἡρ.2,36 **τὰ αἰδοῖα ὧλλοι μὲν ἐῶσι ὡς ἐγένοντο . ., Αἰγύπτιοι δὲ περιτάμνονται,** ΠΔ Γέν.34,24 **περιετέμνοντο τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτῶν,** Διόδ.Σ 3,32· || ὁμ. τὸ μέσ. κ. ἀπολ. ἐκτελῶ περιτομήν : Ἡρ.2,104 **Αἰγύπτιοι καὶ Αἰθίοπες περιτάμνονται ἀπ' ἀρχῆς τὰ αἰδοῖα·** κ. παθ. : ΠΔ Γέν.17,10 **περιτμηθήσεται ὑμῶν πᾶν ἀρσενικόν,** ΚΔ Γαλ.2,3 **ἀλλ' οὐδὲ Τίτος . . , Ἕλλην ὤν, ἠναγκάσθη περιτμηθῆναι,** αὐτ. Κορ.1,7,18, αὐτ.Πράξ.15,1, αὐτ.Κολ.2,11, Μηναῖ.1,1 Ὄρθρ.Ὠδ.8 **τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ περιτέμνεται ὡς βρέφος ὁ Δεσπότης·** **5**) ἀποκόπτω τὰ ἄκρα, ἀκρωτηριάζω : Ἡρ.2,162 **περιταμεῖν προστάξαι αὐτοῦ τά τε ὦτα καὶ τὴν ῥῖνα,** Δίων Κ 62,7, Λουκ. Ἀνάχ.20 **τηνικαῦτα περιτέμνουσί τε** τὰ περιττά· **6**) μέσ. ἀποκόπτομαι, ἀφαιροῦμαι, στεροῦμαί τινος, μτ. αἰτ. : Ἡρ.4,159 **περιταμνόμενοι γῆν πολλὴν οἱ περίοικοι Λίβυες·** || κ. μτφ. ἀποβάλλω, ἀπόλλυμι, χάνω : Εὐρ.ἀπ.473 **πᾶσαν . .** περιταμνόμενον **σοφίαν·** **7**) ἀποκόπτων περιορίζω, περικλείω τι, ἀποχωρίζω, ἐν χρ. μ. ἐν τῷ μέσ. τ. : Ὀδ. Λ 402 **ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου βοῦς περιταμνόμενον** (περιελαύνων, ἀποχωρίζων βοῦς δι' ἑαυτόν, ὅπως δηλ. ἀφαιρέσῃ ἢ κλέψῃ αὐτούς), αὐτ.Ω 112· || κ. παθ. κόπτομαι, ἀποκόπτομαι, **ἀποχωρίζομαι** : Ξεν.ΚΠ 5,4,8 **ἔνια δὲ καὶ ἅρματα καὶ περιτεμνόμενα ὑπὸ τῶν ἱππέων ἡλίσκετο·** **8**) ρηματ.π. περιτομή, περίτμημα, περιτομεύς, περίτομος, περιτομίς, περίτμητος.

περιτένεια (ἡ) μτγν. ἔντασις, ἔκτασις, τέντωμα: Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.10,27,11, Ἀρετ.Χρον.Παθ.1,8 **αἱ κοιλίαι ῥυσαὶ καὶ πλατέες· ὑπ' ἀσαρκίης γὰρ οὔτε τὴν περιτένειαν οὔτε τὸ στρογγύλον ἴσχουσι** (ἐσφ.ἀνάγν. περιταινίην), Κάσσ.43 **τῶν δὲ ζώντων τοιαῦτά ἐστιν** (τὰ σώματα) **ὥστε καὶ περιτένειαν ὑπομένειν** (ὁ ἀνάγν. περιταινίαν)· **2**) ἀρχιτ. ἐξειργασμένη ἐπιφάνεια : Ἐπιγρ. Λεβαδείας.

περιτενής-οῦς-ές ὁ λίαν ἐντεταμένος, **ὁ πολὺ** τεντωμένος, ἰδ. **ὁ καθ' ὑπερβολὴν** ἐντεταμένος ὑπὸ ἐξοιδήματος, πρησμένος : Ἱππ.Ἄρθρ.46 **περιτενέος γινομένου ταύτῃ τοῦ δέρματος ἢ τέτρωται,** Παῦλ.Αἰγ.5,8 **ὁ τόπος . . ἄρχεται φλεγμαίνειν σκληρὸς . . καὶ περιτενὴς σὺν ὀδύνῃ γινόμενος·** || ὁ περιτεταμένος : Ἐρωτιαν.,Γρηγ.Κορ.556S.

περιτεραμνίζω περικαλύπτω, περιβάλλω τι : Πολέμ.Ἱστ.63 **τὴν μὲν οἰνοχόην καὶ τὸ κύπελλον λίθινα, χρυσῷ τὰ χείλη περιτεραμνίσας** (χρυσοδέσας, περιχρυσώσας).

περιτέρμων-ονος-ον μτγν. ποι. ὁ κύκλῳ περιέχων, περικυκλῶν, ὁ πανταχόθεν περιορίζων : 'Ορφ. 'Υμν.83,3 **γαίης περιτέρμονα κύκλον**· **2)** ἐν παθ. σημ. ὁ κύκλῳ περιωρισμένος, περικεκυκλωμένος : 'Αντίπ.Θεσσ.ΑΠ 9,297 **Ρώμην ὠκεανῷ περιτέρμονα πάντοθεν.**

περιτερπής-οῦς-ές μσν. ὁ λίαν εὐχάριστος, τερπνός, εὐάρεστος, διασκεδαστικός : Εὐμάθ.2,37 **ἡ δὲ λαιὰ σφαιρίδιόν τι κατέχει περιτερπές.**

περιτέρπω μσν. ὑπερβαλλόντως τέρπω, μεγίστην εὐχαρίστησιν προξενῶ : Μιχαὴλ 'Αποστολ. 'Επιστ.3 **ὁ τὴν διακονίαν ἰαίνων καὶ περιτέρπων.**

περιτεύοντες 'Ησ. «συλῶντες» (πιθ. πειρατεύοντες).

περιτεύχω μσν. ἑτοιμάζω, κατασκευάζω τι πανταχόθεν, δθ. μτφ. παρέχω : Τζέτζ.Πρὸ 'Ομ.249 **νίκην οἷς ἑτάροισιν ἐῷ θανάτῳ περιτεύξας.**

περιτέχνησις-εως (ἡ) ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ περιτεχνῶμαι, ἔξοχος, ἐξαίρετος -τέχνη, τέχνασμα πανοῦργον, πανουργία, δόλος : Θουκ.3, 82 **τῶν τ' ἐπιχειρήσεων περιτεχνήσει καὶ τῶν τιμωριῶν ἀτοπίᾳ,** Δίων Κ 46,19.

περιτεχνῶμαι-άομαι μτγν. τεχνάζομαι, ποιῶ τι λίαν ἐντέχνως, μηχανῶμαι, δολιεύομαι : 'Ανών.π. Σουΐδ. ἐν λ. **περιτεχνᾶσθαί τι τοῦτον νομίσαντες, οὐχ αἷς ἐκεῖνος εἶπε πραaέσχον.**

περίτηγμα-ατος (τὸ) μτγν. πᾶν τὸ κατὰ τὴν τῆξιν ἢ διάλυσιν ἀποχωριζόμενον ὡς ἄχρηστον, κόνις, ἀκαθαρσία, σκωρία, κατακάθι, δθ. μτφ. ἐπὶ προσ.,ἀπόρριμμα, κάθαρμα : Χρύσ.Στωϊκ.3,85 **ἰσοτιμίας περίτηγμα καὶ διάξυσμα ἡ εὐγένειά ἐστι.**

περιτήκω τήκω, διαλύω τι τελείως, λειώνω ἐντελῶς, μέταλλον ἢ σῶμά τι στερεὸν μεταβάλλω εἰς ὑγρόν : 'Ιππ.Δι.1,13 **σιδήρου ὄργανα τέχνης τὸν σίδηρον περιτήκουσι**· || κ. παθ. μτ. παρακ. **περιτέτηκα,** ἐπὶ χιόνος, τήκομαι, διαλύομαι τελείως, ἐντελῶς, τήκομαι, λειώνω καὶ ἐκλείπω : Πλούτ.'Ηθ. 648C **ἡ χιὼν περιτήκεται περὶ τὸν κισσὸν ὑπὸ θερμότητος**· **2)** ἐπὶ γῆς, ἐκπλύνω, διὰ τῆς ροῆς ἀφαιρῶ οὐσιώδη στοιχεῖα, ξεπλένω : Πλάτ. Κριτί.112Α **νὺξ ὑγρὰ διαφερόντως γῆς αὐτὴν ψιλὴν περιτήξασα πεποίηκε**· κ. παθ. : 'Αριστλ. Θαυμ.833b,7· || **τὸ ἐνεργ. κ.** ἐν μτφ. χρ. ἐν ἀναφ. πρὸς ἀσθενείας : 'Ηρόδ.'Ιατρ.π.'Ορειβ.10, 40,1 **περιτήκειν τῶν σωμάτων τὰ νοσερά** || ἐν τῷ παθ. τ. καθίσταμαι ἰσχνός, ἀδύνατος : 'Ιππ. Προρρ.2,6, 'Αρετ.Χρον.Παθ.2,13 **περιερρύησαν μὲν τὰ πρῶτα αἱ κόμαι . . ἑξῆς δὲ περιτετήκεισαν πάντα**· **3)** περιχρίω, ἐπικαλύπτω, περικαλύπτω τι διὰ τετηκυίας, διαλελυμένης ὕλης : Πλάτ.Κριτί.116Β **τοῦ δ' ἐντὸς** (τείχους περίδρομον) **καττιτέρῳ περιέτηκον**· **4)** ρηματ.π. περίτηξις, περίτηγμα.

περίτηξις-εως (ἡ), ἰων. γενικ. -ιος. τελεία, ἐντελὴς τῆξις, μεταβολὴ μετάλλου ἢ στερεοῦ τινος σώματος εἰς ρευστόν, διάλυσις, ἀποχώρησις ἢ ἔκκρισις μορίων περιτηκομένου, διαλυομένου σώματος, εἰδ. ἔκκρισις ὑγρῶν, ὡς ἐν τῇ ὑδρωπικίᾳ : 'Ιππ. Κωακ.471 **τούτοισι κοιλίαι ξηραὶ σπυραθώδεες ἔρχονται, μετὰ περιτήξιος μυξώδεος.**

περιτηρῶ-έω μσν. τηρῶ, φυλάττω τι πανταχόθεν : Βί.Παχωμίου ἐν Μαΐ.3,48,8 **ἐκέλευσε νυκτὸς τὸ στρατόπεδον περιτηρῆσαι τὴν μονήν.**

περίτια (τά) 'Ησ. ἑορτὴ ἐν Μακεδονίᾳ κατὰ τὸν μῆνα περίτιον βλ.λ. (κῶδ. περιπέτεισ).

περιτιάρα (ἡ) μσν. περικάλυμμα κεφαλῆς, φερόμενον ἰδ. ὑπὸ πολιτικῶν ἀξιωματούχων : Τζέτζ. Χιλ.8,310 «ἡ δὲ περιτιάρα τῆς κεφαλῆς τὸ φόρημα τῶν πολιτῶν κυρίως».

περιτιάριον (τὸ) σχόλ. ὑποκορ. τοῦ περιτιάρα βλ.λ. : Σχόλ.Τζέτζ. ἐν 'Αν.'Οξυρ.3,358.

περιτίθημι κ. μσν. τίθημί τι περί τι, θέτω, τοποθετῶ πέριξ τινός τι, βάζω ὁλόγυρα · 'Οδ.Σ 308 **περὶ δὲ ξύλα κάγκανα θῆκαν,** 'Αλκ.28.29(33,32) **ἀλλ' ἀνήτω μὲν περὶ ταῖς δέραισιν περθέτω πλέκταις ὑποθύμιδάς τις**· **2)** περιβάλλω, φορῶ, μτ. αἰτ. κ. δοτ. : 'Ηρ.2,122 **τῶν τις Αἰγυπτίων ὄπισθε στὰς περιέθηκέ οἱ κυνέην,** ΚΔ Ματθ.27,28 **περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην**· || κ. μτ. μ. αἰτ. : 'Ηρωδιαν.'Ιστ.3,7,12 **τὸν δὲ Σεβῆρον τοῦ ἵππου ἐπεβίβασαν καὶ τὴν χλαμύδα περιέθεσαν**· || κ. μτ. ἐμπροθ. διορ. : Πλάτ.Πολ.406D **πιλίδιά τε περὶ τὴν κεφαλὴν περιτιθείς**· || κ. ἐν τῷ μέσ. τ. τίθημι περὶ ἐμαυτόν, περιβάλλομαι, φορῶ : 'Ιλ.Τ 381 **περὶ δὲ τρυφάλειαν . . κρατὶ θέτο,** Σαπφ.64 **περθέμενον χλάμυν,** Πλάτ.Κρίτ.53D **ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου ἀπεδίδρασκες σκευήν τέ τινα περιθέμενος**· || στέφανον ἢ **στεφάνους περιτίθημί** τινι περιβάλλω τὴν κεφαλήν τινος διὰ στεφάνου, στεφανῶ τινα : 'Ηρ.6,69 **συνευνηθὲν δὲ τοὺς στεφάνους, τοὺς εἶχε, ἐμοὶ περιετίθει,** 'Ακολουθ.'Εσπερ.Μ.Πέμπτης 'Αντίφωνον 15 **στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται ὁ τῶν 'Αγγέλων Βασιλεύς**· || μτγν. κ. ἐπὶ διαδήματος : 'Αππ.Μιθρ.67 **διάδημα αὐτὸς περιεθήκατο**· || κ. ἐπὶ κοσμημάτων : Ξεν.ΚΠ 2,4,6, Πλάτ.Πολ.360Β **καὶ τὸν μὲν** (δακτύλιον) **ὁ δίκαιος περιθεῖτο**· || **περιτίθημι** χρυσὸν περιβάλλω τι διὰ χρυσοῦ, ἐπιχρυσῶ : αὐτ. 420Ε **τοὺς γεωργοὺς ξυστίδας ἀμφιέσαντες καὶ χρυσὸν περιθέντες**· || ἐν τῷ μέσ. τ. φρ. **ξίφος περιτίθεμαι ὤμῳ** ἐξαρτῶ, κρεμῶ ἐκ τοῦ ὤμου τὸ ξίφος : 'Οδ.Β 3 **περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ**· **3)** προσθέτω, ἐπιθέτω, ἐπισυνάπτω εἰς διάφορα σημεῖα ὅλου τινός, μτ. ἐμπροθ. διορ. : 'Αριστλ.ΖΜ 685a,8 **σκληρὸν περὶ τὸ σαρκῶδες περιέθηκεν ἡ φύσις**· || μτγν. ἁπλῶς ἐπισυνάπτω, προσδένω : ΚΔ Ματθ.27,48 **λαβὼν σπόγγον πλήσας τε ὄξους καὶ περιθεὶς καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτόν**· || συνάπτω, ἑνώνω : Πλάτ.Κρατ.393Ε **τοῖς φωνήεσί τε καὶ τοῖς ἀφώνοις . . περιτιθέντες ἄλλα γράμματα λέγομεν** (συνάπτοντες ἄλλα γράμματα προφέρομεν)· **4)** μτφ. παρέχω τινί τι, περιποιῶ, δίδω, χορηγῶ : 'Ηρ.1,129 **εἰ γὰρ δὴ δεῖν πάντως περιθεῖναι ἄλλῳ τεῳ τὴν βασιληΐην,** αὐτ. 3,81, αὐτ.142, Σιμων.10, Θουκ.4,87 **ξυμπάσῃ τῇ πόλει τὸ κάλλιστον ὄνομα περιθεῖναι**· **5)** ἐπιφέρω : 'Αντιφ.2,3,1 **ἀκούσιον μὲν τῷ παθόντι περιθεὶς τὴν συμφοράν**· **6)** παρέχω : Αἰσχίν.2,103 **τοὺς ὑπηρέτας ἔπεμψεν ἡ πόλις περιθεῖσα πίστιν αὐτοῖς**· **7)** ἐν κακῇ σημ. προσάπτω : 'Αντιφ.5,18 **ὄνειδός τε αὐτῷ τε ἐμοὶ περιέθεσαν,** Θουκ.6,89 **ἐμοὶ δὲ ἀτιμίαν περιέθετε**· **8)** ἐπιθέτω, ἐπιβάλλω : αὐτ. 8,43 **ἀντ' ἐλευθερίας ἂν Μηδικὴν ἀρχὴν ταῖς Ἕλλησι τοὺς Λακεδαιμονίους περιθεῖναι**· **9)** ἀποδίδω : 'Αριστλ.Πολ.1341b,8 **τῇ δὲ 'Αθηνᾷ τὴν ἐπιστήμην περιτίθεμεν καὶ τὴν τέχνην,** αὐτ.Ρητ. 1368a,29· || κ. ἐν τῷ μέσ. τ. : Δημόκρ.252 **περιτίθεσθαι ἰσχὺν ἑαυτῷ**· **10)** μτ. αἰτ. κ. δοτ., περιβάλλω τινὰ διά τινος, δθ. φρ. **περιτίθημί τινα ὕβρει** ὑβρίζω τινά, φέρομαι εἴς τινα προσβλητικῶς : Διογ.Λ 6,33 **ὥστε αὐτοὺς ὕβρει περιέθηκε**· **11)** ἐν τῷ μέσ. τ. (ἀνα)λαμβάνω, ὑποδύομαι : 'Αρρ. 'Επικτ.2,19,28 **σχῆμα ἀλλότριον περιτίθεσθαι**· **12)** προδιαγράφω, συνεκδ. ἐφαρμόζω τι προσδιαγεγραμμένον : 'Αριστλ.ΗΝικ.1180b,11 **ὁ πυκτικὸς οὐ πᾶσι τὴν αὐτὴν μάχην περιτίθησι.**

περιτίλλω τίλλω πέριξ, περιμαδῶ, μαδῶ τι ὁλόγυρα, ἐντελῶς, δθ. ἐν φρ **περιτίλλω θρίδακα** ἀφαιρῶ τὰ ἔξωθεν φύλλα θρίδακος, ξεφυλλίζω, καθαρίζω μαρούλι : 'Ηρ.3,32 **λαβοῦσαν θρίδακα τὴν γυναῖκα περιτίλαι**· κ. πάθ. : αὐτ. **κότερον περιτετιλμένη ἡ θρίδαξ ἢ δασέα καλλίων**· **2)** ὁμ. τὸ παθ. ἐν μτφ. χρ. ἐπὶ ἐκπεσόντος, κακοπαθήσαντος δυνάστου, ἐν φρ. **περιτίλλομαι τὰ πτερὰ** ἀπογυμνοῦμαι ἐκ τοῦ περιβάλλοντος κό-

σμου καὶ τῆς, ἣν ἔχω, ἐξουσίας : Λουκ.Ὄνειρ.23 **ὅταν ὁ Κροῖσος περιτετιλμένος τὰ πτερά γέλωτα παρέχῃ Πέρσαις**· **3**) ἐκβάλλω, παρατίλλω βλ.λ. : Ἀριστφ.Ἱππ.373 **τὰς βλεφαρίδας σου περιτιλῶ** (δ.γρ. παρατιλῶ).

περιτιμήεις-εντος-εσσα-εν ποι. ὁ ἐν πλείστῃ τιμῇ ὤν, ὁ λίαν τετιμημένος : Ὑμν.Ἀπολλ.65 **ὧδε δέ κεν περιτιμήεσσα γενοίμην.**

περιτιμῶ-άω μτγν. ὑπερβαλλόντως τιμῶ, μεγάλως, λίαν ἐκτιμῶ : Χρησμ.Σιβ.5,265 **ἀλλά σε κυδάλιμοι παῖδες περιτιμήσουσι.**

περιτινάσσω δνοπαλίζω, διασείω, ἀνατρέπω : ΕΜ 281,22.

περίτιος (ὁ) μτγν. ὁ τέταρτος μὴν τοῦ μακεδονικοῦ ἔτους, ἀντιστοιχῶν πρὸς τὸν ἀττικὸν ἀνθεστηριῶνα : Μέν.Ἐφ.π.Ἰώσ.ΑΙ 8,5,3, Πάπ.

περιτιταίνω ἐπ. περιτείνω, τανύω, ἐκτείνω, διατείνω, τεντώνω τι ὁλόγυρα : Ἰλ.Ν 534 **περὶ μέσσῳ χεῖρε τιτήνας** (σχόλ. περὶ τὰ μέσα αὐτοῦ τὰς χεῖρας διατείνας).

περιτίτραμαι μτγν. περιτρυπῶμαι, διατρυπῶμαι πέριξ, ὁλόγυρα : Ἡλιόδ.Χειρ.π.Ὀρειβ.46,11,34 **μόνη ἡ ῥωγμὴ περιτιτράσθω,** Ἀέτ.15,12.

περιτιτρώσκω μσν. τιτρώσκω, πληγώνω τινὰ πέριξ, ὁλόγυρα : Πρόδρ. ἐν Notitt.Mss.8,185 **ὀνειδείοις ἐπέεσσιν ἦτορ ἐμὸν περιτρώσας.**

περιτίω ἐπ. ἐν πλείστῃ τιμῇ ἔχω τινά : Ἰλ.Θ 161 **περὶ μέν σε τίον Δαναοὶ ταχύπωλοι**· ‖ μτγν. παθ.: Ἀπολλ.Ρ 3,74 **τῷ νύ μοι ἄλληκτον περιτίεται.**

περίτμημα-ατος (τὸ) κ. μσν. περίκομμα, ἀπόκομμα, τεμάχιον, κομμάτι : Ἐπιγρ. (εἰκ.), Ἡσ. ἐν λ. κόλλεα, Ἰωσ.ΑΙ 3,7,4 **χιτὼν οὐκ ἐν δυοῖν περιτμήμασι,** αὐτ.5 **περίτμημα σπιθαμῆς τὸ μέγεθος**· **2**) μσν. τομὴ πέριξ, ἐκτομή : Ἱππιατρ.52,31 **ἔκτεμε· εἶτα χρῖσον τὸ περίτμημα**· **3**) περισκάλισμα, περίγλυμμα, γλυφὴ πέριξ τινός, ὁλόγυρα : Ἐπιγρ. **πινάκων ἀργυρῶν περιτμήματα,** Μᾶρκ.Αὐρ.8,50 **ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ ξέσματα καὶ περιτμήματα τῶν κατασκευαζομένων ὁρᾷς**· **4**) μτφ. **περίτμημα λόγων** λόγος ἀσήμαντος, ἄνευ ἀξίας : Πλάτ.Ἱππ.Μ 304Α **κνίσματά τοι ἐστι καὶ περιτμήματα τῶν λόγων, ὅπερ ἄρτι ἔλεγον, κατὰ βραχὺ διῃρημένα.**

περίτμητος-ον νεώτ. ὁ ὑποστὰς περιτομήν.

περιτοιχίζω νεώτ., ἀόρ. **περιετοίχισα,** περιβάλλω τι διὰ τοίχου, περιφράττω διὰ τοιχώματος, μαντρώνω· **2**) ρηματ. π. περιτοίχισις, περιτοιχισμός, περιτοίχισμα.

περιτοίχισις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ περιτοιχίζω, **ἡ διὰ τοίχου περί**φραξις, μάντρωμα.

περιτοίχισμα-ατος (τὸ) νεώτ. τοῖχος περιβάλλων χῶρόν τινα· **2**) χῶρος περιβαλλόμενος ὑπὸ τοίχου· **3**) περιτοίχισις βλ.λ.

περιτοιχισμός (ὁ) νεώτ. περιτοίχισις βλ.λ.

περιτομεύς-έως (ὁ) μτγν. κ. μσν. εἰδικὸν ἐργαλεῖον, μαχαιρίδιον σκυτοτόμου, δι' οὗ περιτέμνονται τὰ σκύτη, φαλτσέτα : Πολυδ.7,83 **τὰ δὲ ἐργαλεῖα αὐτῶν σμίλη καὶ περιτομεύς,** αὐτ.10,141, Ζωναρ.1529, Θεοδώρητ.46,7 **ὁ μὲν σκυτοτόμος ἐπιδείκνυσιν ὅπως δεῖ τὸν περιτομέα κατέχειν.**

περιτομή (ἡ) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. (ἐκκλ.) ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ περιτέμνω, περικοπή, κυκλική, περιφερικὴ ἐντομή : Ἡλιόδ.Χειρ.π.Ὀρειβ.45,6,9, αὐτ.45,7,3, Ἀέτ.15,8· **2**) κ. νεώτ. κ. δημ. ἡ διὰ χειρουργικῆς **ἐπεμβάσεως** κυκλικὴ ἐκτομὴ τμήματος τῆς πόσθης, τῆς **ἀκροβυστίας,** τῆς περικαλυπτούσης τὴν βάλανον, ἰδ. ἐπὶ κανόνος θρησκευτικοῦ, σουνέτι : ΠΔ Γέν.17,13 **πᾶν ἀρσενικὸν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν . . περιτομῇ περιτμηθήσεται,** ΚΔ Ἰω.7,22, αὐτ.Πράξ.7,8, αὐτ.Ρωμ.3,1, **αὐτ.**4,9, αὐτ.Κορ.1,7,19, Μηναῖ.1,1 **ἡ κατὰ σάρκα περιτομὴ τοῦ Κυρίου,** αὐτ.Ὄρθρ.Ὠδ.1 **περιτομὴν δέχεται τῇ ὀγδοάδι Χριστός**· **3**) μτγν. **οἱ ἐκ περιτομῆς** οἱ Χριστιανοὶ οἱ προερχόμενοι ἐκ λαῶν, παρ' οἷς ἴσχυε τὸ ἔθιμον τοῦ περιτέμνειν τὴν ἀκροβυστίαν : ΚΔ Πράξ.10,45, αὐτ.Γαλ.2,12 **ὑπέστελλε καὶ ἀφώριζεν ἑαυτόν, φοβούμενος τοὺς ἐκ περιτομῆς,** αὐτ.Κολ.4,11, αὐτ.Τίτ.1,10· ‖ ὁμ. μτγν. ἐν περιληπτ. σημ. **περιτομὴ** οἱ περιτετμημένοι, οἱ ἐκ περιτομῆς Χριστιανοί : αὐτ.Κολ.3,11 **ὅπου οὐκ ἔνι Ἕλλην καὶ Ἰουδαῖος, περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία,** αὐτ.Φιλ.3,8· **4**) ὁμ. μτγν. ἐν μτφ. σημ. περικάθαρσις, καθαρμός : αὐτ.Ρωμ.2,29 **περιτομὴ καρδίας ἐν πνεύματι, οὐ γράμματι**· **5**) μτγν. ἐν εἰδ.χρ. τμῆμα μηχανῆς: Ἀπολλδ.Δαμ.Πολιορκ.173,4· **6**) νεώτ. ἰατρ. ἡ κύκλῳ τοῦ σκληροκερατίου δακτυλίου τομὴ τοῦ ἐπιπεφυκότος.

περιτόμιος (ὁ,ἡ) μσν. ὁ περιτετμημένος : Ἀναστ.Σιν.282,3 **περιτόμιον σάρκα.**

περιτομίς-ίδος (ἡ) Ἡσ. «μέρος τι τῆς νεώς».

περίτομος-ον μτγν. ὁ πανταχόθεν ἀποκεκομμένος, ἀπότομος κύκλῳ, πανταχόθεν, λίαν ἀπόκρημνος : Πολύβ.1,56,4 **ὄρος περίτομον ἐξανεστηκὸς ἐκ τῆς περικειμένης χώρας,** Διον.Ἁλ.Ρωμ.5,19, Κόϊντ.5,19· ‖ τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **περίτομα** θέσεις, ἀπόκρημνοι, μέρη κρημνώδη : Ἐπιγρ. Πριήνης.

περιτοναϊκός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ περιτόναιον βλ.λ. : **περιτοναϊκὸν ὑγρὸν** (ὀρῶδες ὑγρὸν ἐλαχίστης ποσότητος, περιεχόμενον ἀνὰ μέσον τῶν δύο πετάλων τοῦ περιτοναίου καὶ καθιστῶν ταῦτα εὐόλισθα ἐπ' ἄλληλα.

περιτόναιος-ον κ. νεώτ. ὁ περιτεινόμενος, ὁ τεινόμενος περί τι ἢ ἐπ' αὐτοῦ· δθ. **περιτόναιος χιτὼν** ἢ **ὑμὴν** κ. **περιτόναιον σκέπασμα** (Γαλ.Χρ. Μορ.4,9) κ. συχνότ. **περιτόναιος** (ὁ) ὡς οὐσ. (Κέλσ. 4,13(κ. τὸ οὐδ. **περιτόναιον** ὡς οὐσ. ὀρογόνος χιτὼν ἐμφανίζων δύο πέταλα, τὸ ἐξωτερικὸν ἢ περίτονον, ὅπερ ὑπαλείφει τὸ τοίχωμα τοῦ κύτους τῆς κοιλίας, καὶ τὸ ἐσωτερικὸν ἢ περισπλάγχνιον, ὅπερ περικαλύπτον τὰ ἐντὸς αὐτῆς σπλάγχνα ἀποτελεῖ πτυχάς, τοὺς συνδέσμους, οἱ ὁποῖοι χρησιμεύουν ὡς στηρίγματα αὐτῶν : Ἱππ.Ἐπιδ.7,20 **σφόδρα συνεπληρώθη καὶ ὄσχεαν καὶ σκέλεα καὶ περιτόναια,** Γαλ.18(1),164· **2**) μτγν. τὸ οὐδ. **περιτόναιον** ὡς οὐσ. ἐντερόνεια βλ.λ. : Πολυδ.1,92· **3**) μτγν. **περιτόναια** (τὰ) ὡς οὐσ. δοκοὶ προβάλλουσαι ἐν τῇ πρύμνῃ τοῦ πλοίου : αὐτ.89· **4**) νεώτ. ναυτ. τὸ οὐδ. **περιτόναιον** ὡς οὐσ. τὸ σύνολον τῶν ὁριζοντίως διατεθειμένων ἐπηγκενίδων, τῶν ἐπικαλυπτουσῶν τὰς κορυφὰς τῶν σταμίνων καθ' ἅπασαν τὴν περίμετρον τοῦ πλοίου, ἐπισκαλμὶς μεγάλου πλοίου, κουπαστή.

περιτοναιορραγία (ἡ) νεώτ. ἡ ρῆξις τμήματος τοῦ περιτοναίου καὶ ἡ ἐκ ταύτης προκαλουμένη αἱμορραγία.

περιτοναϊσμός (ὁ) νεώτ. ἰατρ. ἐρεθισμὸς σφοδρὸς τοῦ περιτοναίου ἢ συμπτωματικὴ συνδρομὴ ἐμφανίζουσα ὁλόκληρον σχεδὸν τὴν κλινικὴν εἰκόνα τῆς ὀξείας περιτονίτιδος, ἤτοι δυσκοιλιότητα, ἐμέτους, ἄλγη κλπ., ἄνευ παθήσεως φλεγμονώδους τοῦ περιτοναίου.

περιτονία (ἡ) μσν. κ. νεώτ. ἐσφ. ἀνάγν. τοῦ περιτένεια βλ.λ., ἐν Ὀρειβ.10,27,11 **τὸ στύφειν μετὰ τῆς περιτονίας καὶ συστέλλειν τῇ στύψει τὰ ἀγγεῖα**· **2**) νεώτ. ἀνατομ. ἰνῶδες πέταλον ἐκ συνδετικοῦ ἱστοῦ περιβάλλον ὁμάδας μυῶν ἢ διαχωρίζον αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων : **νεφρικὴ περιτονία** (ἡ περικαλύπτουσα τὸν νεφρόν), - **προστατοπεριτοναϊκὴ περιτονία,** - **περιτονία κωπήριας** (ἡ κρεμαστήριος περιτονία ἢ τὸ ἔλυτρον τοῦ σπερματικοῦ τόνου τοῦ ὄρχεως).

περιτόνιον (τὸ) μτγν. κ. μσν. δ.ἀνάγν. **τοῦ** ἐπιτόνιον βλ.λ. : Ἡλιόδ.Χειρ.π.Ὀρειβ.49,4,65· **2**) μσν.

περιτόναιον βλ.λ.Ι) : Ἱππιατρ.73 **ὅθεν συμβαίνει** ῥῆξιν **γίνεσθαι τοῦ περιτονίου κατά τούς κρεμαστῆρας** τῶν **ὄρχεων.**

περιτονῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ.ἰατρ.,δημ. **περιτονίτη** |ἡ| ἡ **περιτονίτης** |ὁ| φλεγμονὴ τοῦ περιτοναίου μικροβιακῆς φύσεως προερχομένη ἐκ διαφόρων παθήσεων τῶν σπλάγχνων τῆς κοιλίας, οἷον σκωληκοειδίτιδος, διατρήσεως ἕλκους τοῦ στομάχου ἢ τοῦ δωδεκαδακτύλου, τραυματικῆς μολύνσεως, τραύματος τῆς κοιλίας : **ὀξεῖα - χρονία περιτονῖτις**· || **φυματιώδης περιτονῖτις** συχνοτάτη μορφὴ χρονίας περιτονίτιδος φυματικῆς **φύσεως** : **γονοκοκκικὴ περιτονῖτις.**

περίτονος-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ λίαν ἐντεταμένος, ἐκτεταμένος, τεντωμένος, ἐξηπλωμένος κύκλῳ περί τι, ἄνωθέν τινος, τανυστὰ περιτεθειμένος, καλύπτων: Διον.᾿Αλ.Ρωμ.4.58 **ἀσπὶς ξυλίνη βύρσῃ βοείῃ περίτονος**· || νεώτ.ανατομ. ὁ ἐπενδύων, ἐπικαλύπτων τὸ τοίχωμα κοιλότητος ἐν ᾗ ἰδίως σκηνοῖ σπλάγχνον ἢ ὄργανόν τι : **περίτονον πέταλον** |τὸ ἕτερον τῶν πετάλων τοῦ ὀρογόνου χιτῶνος|· **2)** μσν. τὸ οὐδ. **περίτονον** ὡς οὐσ. τὸ περιτόναιον βλ.λ.ΙΙ : Εὐστ.1533,41.

περιτοξεύω ὑπερτοξεύω, ὑπερακοντίζω : ᾿Αριστφ.᾿Αχ.712 **περιετόξευσεν δ᾿ ἂν αὐτοῦ τοῦ πατρός τοὺς ξυγγενεῖς**· **2)** μτγν φονεύω διὰ τοξευμάτων ῥιπτομένων κατά τινος πολλαχόθεν : ᾿Αππ.Λιβ.3|324Μ|· κ. παθ. : ᾿Αριστείδ.Ι,125J **περιτοξευθεὶς ὑπὸ τῶν βαρβάρων.**

περιτορεύω μτγν. κ. νεώτ., ἀόρ. **περιετόρευσα,** μτχ. παθ. παρακ. **περιτετορευμένος,** περιτορνεύω βλ.λ.3| : Διον.᾿Αλ.Δημ.21 |δ.γρ. περιτετορνευμένον|.

περιτορνεύω κ. νεώτ. τορνεύω τι πάντοθεν, περιστρέφω ἐπὶ τοῦ τόρνου καὶ καθιστῶ τι στρογγύλον : Πλάτ Τίμ.73Ε **περὶ . . τὸν ἐγκέφαλον . . σφαῖραν περιετόρνευσεν ὀστεΐνην** |ἐσχημάτισεν ὡς διὰ τόρνου σφαῖραν ὀστεΐνην πέριξ τοῦ ἐγκεφάλου|· **2)** φιλοτεχνῶ γύρω τινός : αὐτ.69C **θνητὸν σῶμα αὐτῇ περιετόρνευσαν**· **3)** μτγν. κ. νεώτ. καθιστῶ περίκομψον, περίτεχνον· || ἐπὶ ὕφους, καθιστῶ γλαφυρόν, μτγν. ἐν χρ. **μ.** τὸ παθ. : Διον.᾿Αλ Δημ.21 |δ.γρ **περιτετορευμένον**|.

περίτρανος-ον μτγν. κ. νεῶτ. ὁ λίαν τρανός, σαφῶς ἀκουόμενος, ὁ λίαν εὐκρινής, εὐδιάκριτος: ᾿Αντίγ.Καρ.Θαυμ.45 **Καλλίμαχος .. περίτρανος εἶναι βουλόμενος,** ΚΜανασσ.Χρον.2334 **περίτρανος σάλπιγξ**· || φρ. **περίτρανα λαλῶ** ὀρθῶς, μὲ τελείαν ἄρθρωσιν, ὀρθοεπῶς λαλῶ, ὁμιλῶ : Πλούτ.᾿Ηθ.4Α **ἔτι μέντοι ᾿Ελληνικὰ καὶ περίτρανα λαλεῖν**· **2)** μτγν. ἐπὶ ῥήτορος, ὁ λίαν σαφής, ἀντίθ. στρυφνός : Φιλόδ.Ρητ.Ι,336S· **3)** νεώτ. περίφημος. λίαν ἀκουστός.

περιτράνως ἐπίρρ. μτγν κ. νεώτ. διὰ περιτράνου φωνῆς, λίαν μεγαλοφώνως : Μᾶρκ.Αὐρ.8,30 **λαλεῖν καὶ ἐν συγκλήτῳ καὶ πρὸς πάνθ᾿ ὁντινοῦν κοσμίως μὴ περιτράνως** |δ.γρ. περιτρανῶς|, ΕΜ729,31· **2)** νεώτ. μτφ. μετὰ μεγίστης σαφηνείας καὶ πειστικότητος : **τοῦ ἀπέδειξα περιτράνως ὅτι εἶχεν ἄδικον.**

περιτραυλίζω μσν. τραυλίζω πέριξ, **προφέρω** ἄναρθρά τινα, περιθρυλῶ **τραυλίζων** ἢ τραυλίζω εἰς ὑπερβολικὸν βαθμόν. **μτφ.** τερετίζω, **κελαδῶ ἐδῶ κι ἐκεῖ,** κλαίω, θρηνῶ λίαν : Εὐστ.Πον.320,91 **χελιδών . .** τὸν **Τηρέα περιτραυλίζουσα.**

περίτραφας (ὁ) δημ. τάφρος περὶ ἀγρόν, περιβάλλουσα ἀγρόν : Πολίτ.᾿Εκλ.Τραγ.120,20 **κι ὅπου ἄκρη** καὶ περίτραφος **στὸ μέρος τὸ δικό του.**

περιτρᾰχηλίδιον |τό| ᾿Επιγρ. κ. πάπ. ὑποκορ. τοῦ περιτραχήλιον **βλ.λ.**

περιτραχήλιος-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ περὶ τὸν τράχηλον ὤν, ὁ περιβάλλων τὸν τράχηλον : ῾Ησ. ἐν λ. κλοιός, ΕΜ477,31· **2)** τὸ οὐδ. **περιτραχήλιον** ὡς οὐσ. κόσμημα τοῦ τραχήλου, ὅρμος βλ.λ.ΙΙ, περιδέραιον· Μοῖρ.326 «περιδέραια ᾿Αττικοί, περιτραχήλια ῞Ελληνες» : Στράβ.3,4,17 **περιτραχήλια σιδηρᾶ φορεῖν αὐτάς** φησιν, Πλούτ.᾿Αλέξ.32 **συνήρμοστο δὲ αὐτῷ περιτραχήλιον ὁμοίως σιδηροῦν, λιθοκόλλητον,** ᾿Αρρ.᾿Επίκτ.3,14,12, Γρηγ.Νύσσ.Ι,409D, Πάπ.· **3)** κ. μσν. κ. νεῶτ. ὁμ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ ἐν εἰδ. ἐκκλησ. χρ. τὸ ἐπιτραχήλιον βλ.λ., δημ. πετραχήλι : ΨΓερμαν.393C **τὸ δὲ περιτραχήλιόν ἐστι τὸ φακεώλιον.**

περιτράχηλος-ον πάπ. κ. λεξ. ὁ περιτραχήλιος βλ.λ.Ι) : Πάπ. **περιτράχηλος ἅλυσις,** ῾Ησ. ἐν λ. βραγχεία **περιτράχηλος ἀλγηδών.**

περιτραχύνω μτγν κ. μσν. καθιστῶ τι λίαν τραχύ, σκληρόν : Φώτ.Βιβλ.98,3 **τρανῶς ἀπαγγέλλειν ἃ περιτραχύνων καὶ συστρέφων . . ἐκεῖνος μόλις συνέταττε**· || κ. μτφ. : Γρηγ.Νύσσ.2,775Β **περιτραχύνειν τὸν βίον.**

περιτρέμω τρέμω καθ᾿ ὅλον τὸ σῶμα, πάντοθεν, τρέμω λίαν : Σιμων.7,58 **δούλι᾿ ἔργα καὶ δύην περιτρέμει** |δ.γρ. περιτρέπει|, ᾿Αρρ.᾿Επίκτ.3,26,36 **περιτρέμειν τοῖς ἱματιδίοις,** ᾿Ιω Χρυσ.3,759Α, αὐτ.10,839Β, Βασ.Ι,120Α.

περιτρεπτικῶς ἐπίρρ. σχόλ. περιτροπάδην βλ.λ. : Σχόλ.᾿Απολλ Ρ 2,143.

περιτρέπω κ. νεώτ., ἀόρ. **περιέτρεψα** |Τραγ.᾿Αδέσπ.547,4|, ἀπαρφ. **περιτρέψαι** |Λυσ.6,13|, μέσ. κ. παθ. **περιτρέπομαι** |᾿Αριστλ.Μετ.367a,32|, παθ. ἀόρ. **περιετράπην** |Λουκ.Προσ.Πταισμ.15|, παθ. παρακ. **περιτέτραμμαι** |Πλούτ.᾿Ηθ.1036F|, τρέπω, στρέφω τι πρὸς τὴν ἀντίθετον διεύθυνσιν, ἐκτρέπω τι τῆς ὁδοῦ ἣν ἀκολουθεῖ, ἐν χρ. μ. τὸ μέσ. : ᾿Αριστλ.Μετ.367a,32 **τὴν ἀναθυμίασιν εἴσω περιτρέπεσθαι**· **2)** μτφ. μεταστρέφω : Λυσ.6,13 **μὴ βούλεσθε εἰς ὑμᾶς τὴν αἰτίαν περιτρέψαι,** ᾿Αριστείδ.Ι,112J, αὐτ.2,420J **γυναῖκάς φασι τοῖς ἀνδράσι περιτρέπειν τὰ σφέτερ᾿ αὐτῶν ἁμαρτήματα,** Εὐσέβ.Μυνδ 2 **εἰς τοὐναντίον τὸν λόγον περιτρέπειν**· **3)** περιάγω : ΚΔ Πράξ.26,24 **τὰ πολλά σε γράμματα εἰς μανίαν περιτρέπει**· || **περιτρέπω τινὰ** εἰς **χαρὰν** φέρω τινὰ εἰς χαράν, τὸν καθιστῶ χαρούμενον : ᾿Ιώσ ΑΙ 9,4,4· || **κ.** παθ. ἐν κακῇ σημ. : Σωρ.Ι,26 **εἰς ἄλγημα περιτρέπεσθαι**· **4)** ὁμ. τὸ παθ. καθίσταμαι, καταλήγω, καταντῶ Πλούτ.᾿Ηθ.1036F **ὁ λόγος εἰς ὄνειδος περιτέτραπται,** Λουκ.Προσ Πταισ.15 **τὸ σφάλμα εἰς ἄλλο μακρῷ αἰσχιώτερον περιετράπη**· **5)** μτ. ἀπαρφ. μεταβάλλω δι᾿ ἀλλοιώσεως, ἀλλάσσω διὰ τροποποιήσεως : Πλάτ.Κρατ.418Β **καὶ τοὐναντίον περιέτρεψε μηνύειν τὸ δέον καὶ ζημιῶδες**· **6)** ἀνατρέπω, ἀναποδογυρίζω : ΠΔ Σοφ.Σαλ.5,24 **ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν,** Πλούτ.Μάρκ.7, Λουκ.Χάρ.7 **χειμὼν . . καὶ γνόφος ἐμπεσὼν ὀλίγου δεῖν περιέτρεψεν ἡμῖν τὴν ναῦν**· κ παθ. : Πλούτ.᾿Ηθ.831D **περιτραπεὶς ᾿Οδυσσεύς**· || νεώτ. ἐν τῷ μέσ. τ. ἐπὶ σκάφους, ἀνατρέπομαι ἐκ μετατοπίσεως τοῦ **κέντρου** του βάρους ἢ ἐκ τῆς βίας τοῦ ἀνέμου, **οὕτως** ὥστε ἡ τρόπις νὰ ἔλθῃ πρὸς τὰ ἄνω, **δημ.** σοβερτάρω, σουρβετάρω· || κ. μτφ. : Τραγ.᾿Αδέσπ 547,4 |ὕψος| **περιέτρεψεν ἢ χρόνος τις ἢ φθόνος**· **7)** ὁμ. μτφ. διαστρέφω, διαστρεβλῶ : ᾿Αθήν.᾿Ιατρ.π.᾿Ορειβ.ὀβέβ.21,1· **8)** ἐκμηδενίζω, ἀκυρῶ, καταστρέφω : Πλάτ.Φαίδ.95Β μή τις **ἡμῶν βασκανία περιτρέψῃ τὸν λόγον τὸν** μέλλοντα |λέγεσθαι|· **9)** ἀνατρέπω, ἀνασκευάζω, ὑποπίπτω εἰς ἀντιφάσεις, μεταβάλλω : αὐτ.᾿Αξ.370Α **νῦν δὲ περιτρέπεις σεαυτόν, δειματούμενος στερήσεσθαι τῆς ψυχῆς**· || κ. μέσ. : Διογ.Λ 3,35 **διδάσκοντος ὅτι περιτρέπεται, ἔγραψε διάλογον κατὰ Πλάτωνος**· || κ. παθ. : Λουκ.ΖΤραγ.49 **τὸ παράδειγμα περιτέτραπται,** Δαμάσκ.᾿Αρχ.7·

10) καταρρέω, ἡττῶμαι ἔν τινι συζητήσει: Φιλόδ. Σημ.29· 11) ἀποστρέφω ἔκ τινος : Σιμων.7,58 δούλι' ἔργα καὶ δύην περιτρέπει [κῶδ. περιτρέμει]· 12) τὸ παθ. ἐπὶ δέρματος, πτυχοῦμαι : Γαλ. Χρ.Μορ.3,12· 13) Ἡσ. «περιτρέπεται· ἰλιγγιᾷ»· 14) ἀμτβ. περιπέλομαι, συμπληρῶ τὸν κύκλον, τὴν περίοδόν μου : Ὀδ.Κ 469 περὶ δ' ἔτραπον ὧραι [μηνῶν φθινόντων]· 15) ρηματ.π. περίτροπος, περιτροπή, περιτροπάδην.

περιτρέφω, παρακ. περιτέτροφα [Ἀπολλ.Ρ 2,738], κάμνω τι νὰ παγώσῃ, νὰ πήξῃ πέριξ, ὁλόγυρα : σύτ. αὔτμὴ πηγυλὶς ἀργινόεσσαν ἀεὶ περιτέτροφε πάχνην· κ. παθ. : Ἰλ.Ε 903 μάλα δ' ὦκα περιτρέφεται κυκόωντι [περιπήγνυται ταράττοντος τοῦ τυροποιοῦ], Ὀδ.Ξ 477 σακέεσσι περιτρέφετο κρύσταλλος [σχόλ. «περιεπήσσετο»], Μᾶρκ Αὐρ. 12,1 μηδὲ μὴν αἴσθησις τοῦ περιτεθραμμένου σοι σαρκιδίου, Γαλ.2,504· ‖ κ. ἐν μτφ. χρ. : Νίκ. Θηρ.299 ἄλγος περιτρέφει κραδίην.

περιτρέχω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., μέλλ. περιθρέξομαι [Ἀριστφ.Βάτρ.193] κ. περιδραμοῦμαι [αὐτ. Σφ.138], ἀόρ. β' περιέδραμον [αὐτ.Ἱππ.56], ἀπαρφ. ἀορ. α' περιθρέξαι [αὐτ.Θεσμ.657], παρακ. περιδεδράμηκα [Πλάτ.Κλειτ.410Α] κ. περιδέδρομα [Ἀπολλ.Ρ 3,676, Μαν.2,298], τρέχω κύκλῳ, κινοῦμαι ὁλόγυρα ταχέως, περιστρέφομαι : Θέογν.505 καί με βιᾶται οἶνος . . τὸ δὲ δῶμα περιτρέχει, Ἀριστφ.Σφ.138 οὐ περιδραμεῖται σφῷν ταχέως δεῦρ' ἅτερος, Ξεν.Οἰκ.13,8 περιτρέχειν καὶ κυβιστᾶν καὶ ἄλλα πολλὰ μανθάνει· ‖ περιτρέχω εἰς ταὐτόν περιστρέφομαι καὶ καταλήγω, ἐπανέρχομαι εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον : Πλάτ.Θεαίτ.200C ἀναγκασθήσεσθε εἰς ταὐτὸν περιτρέχειν μυριάκις οὐδὲν πλέον ποιοῦντες;, αὐτ.Κλειτ.410Α περιδεδράμηκεν εἰς ταὐτὸν ὁ λόγος· 2) τρέχω τῇδε κἀκεῖσε, πηγαίνω ἐδῶ κι ἐκεῖ : Κρατῖν.52 αἱ δὲ πυππάζουσι περιτρέχοντες, Πλάτ.Συμπ.173Α πρὸ τοῦ δὲ περιτρέχων ὅπῃ τύχοιμι, Λυσ.30,21, Ἀλεξ.174,1 κύκλῳ περιτρέχειν καὶ βοᾶν· 3) τρέχω πανταχοῦ, εἶμαι πανταχοῦ παρών, πάγκοινος : Πλάτ.Θεαίτ.202Α ταῦτα μὲν γὰρ περιτρέχοντα πᾶσι προσφέρεσθαι, Διον.Ἀλ.Δείν.2 ὄνομα ἐμφερόμενον καὶ περιτρέχον [τὸ κοινόν, τὸ περιτυχόν]· ‖ ἡ περιτρέχουσα ἑταιρεία ἡ κοινὴ ἑταιρεία : Πλάτ.Ἐπιστ.333Ε ἐκ τῆς περιτρεχούσης ἑταιρείας ταύτης τῆς τῶν πλείστων φίλων· ‖ τέχνη περιτρέχουσα ἐπὶ τῆς ρητορικῆς, ἡ πανταχοῦ διαδεδομένη : Κοϊντιλ.2,21,7· 4) γεν. κυκλοφορῶ, κινοῦμαι : Πλωτῖν.6,3,24· ‖ ἡ περιτρέχουσα ὑγρότης ἡ ἐνυπάρχουσα, ἐπικρατοῦσα, περιρρέουσα ὑγρότης, ὑγρασία : Πλούτ.Ἠθ.67Ε περιτρέχουσαν ὑγρότητα καὶ περιεργίαν ἀπεῖναι τῆς χειρός· 5) κ. νεώτ. μτ. αἰτ. τρέχω πέριξ τινός, περιέρχομαί τι : Ἀριστφ.Βάτρ.193 οὔκουν περιθρέξει δῆτα τὴν λίμνην κύκλῳ, ΚΔ Μᾶρκ.6,55 περιέδραμον ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην, Κάλβ. Ὠδ.4,10,4 περιτρέχει τὴν θάλασσαν καὶ τὴν γῆν ὅλην· ‖ περιέρχομαι, ἀναζητῶν τι : Ἀριστφ. Θεσμ.657 περιθρέξαι τὴν πύκνα πᾶσαν καὶ τὰς σκηνὰς καὶ τὰς διόδους διαθρῆσαι· 6) τρέχων, δραμὼν περιβάλλω, περικυκλῶ τι[να] : Ἡρ.8,128 τὸν δὲ βληθέντα περιέδραμε ὅμιλος· ‖ κ. ἐπὶ τοῦ ὠκεανοῦ, περιβάλλω, περιβρέχω, περιζωννύω : Διον.Περ.41 ὠκεανὸς περιδέδρομε γαῖαν· 7) μτγν. ἐπὶ πραγμάτων, διέρχομαι, διατρέχω καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν, ἐξαπλοῦμαι πανταχοῦ : Ἀπολλ.Ρ 3,676 περιδέδρομεν ἄφεα νοῦσος· 8) μτφ. περιέρχομαι, διαδίδομαι πανταχοῦ : Μαν. 2,298 φήμη κακὴ περιδέδρομεν αὐτούς· 9) ἔρχομαι περί τινα δολίως, ὅθ. δολιεύομαι : Ἀριστφ. Ἱππ.56 πανουργότατά πως παραδραμὼν ὑφαρπάσας αὐτὸς παρέθηκε τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην.

περιτρέω ἐπ. τρέμω ἐκ φόβου, ὅθ. φεύγω τῇδε κἀκεῖσε ἐκ τρόμου: Ἰλ.Λ 676 λαοὶ δὲ περίτρεσαν ἀγροιῶται [σχόλ. «ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, τρέμοντες διεσκορπίσθησαν ἄλλος ἀλλοῦ»].

περίτρημα-ατος [τὸ] μτγν. ἐσφ.ἀνάγν. τοῦ περίτρητα ἐν Φίλ.Μηχ Βελοπ.72,9.

περίτρησις-εως [ἡ] μτγν. κυκλοτερὴς διάτρησις, διατρύπησις : Ἡλιόδ.Χειρ.π.Ὀρειβ.46,11,35.

περίτρητος-ον μτγν. ὁ κύκλῳ διάτρητος, ἐν χρ. μ. τὸ οὐδ. περίτρητον ὡς οὐσ. διάτρητος ὁριζοντία δοκὸς ἐν πολεμικῇ μηχανῇ : Φίλ.Μηχ.Βελοπ. 55,5, Ἥρων Βελοπ.93,9 περὶ τὸ περίτρητον, αὐτ.10 τὰ κάτω περίτρητα.

περιτρηχής-οῦς-ές μτγν. Ἰων. τ. τοῦ μὴ ἀπαντῶντος περιτραχής ὁ λίαν τραχύς, σκληρότατος : Νουμήν.π.Ἀθήν.7,315Β ἀπὸ μακρὸν ἀείροις σκορπίον ἢ ὀρφὸν περιτρηχέα.

περιτριβής-οῦς-ές μτγν. κ. νεώτ. ὁ τετριμμένος πάντοθεν, ὁ λίαν ἐφθαρμένος, λειωμένος, φαγωμένος, ὅθ. ἄχρηστος ἐκ τῆς πολυχρηστίας : Δαμόχ.ΑΠ 6,63 ἔνθα περιτριβέων ὀξὺ χάραγμα πέλει, - περιτριβῆ σχοινία· 2) μτφ. κατάκοπος ἐκ τῆς πολλῆς ἐργασίας, ἀποκεκμηκώς, ἀποκαμωμένος : Ἀπολλ.Ρ 1,1175 περιτριβέας χεῖρας.

περιτρίβω κ. νεώτ. τρίβω τι πέριξ, ἐκ πάντων τῶν μερῶν ἢ ἐλαφρῶς : Εὐστ.1327,12 τῷ δεξιῷ γόνατι περιτρίβει τὸ ἀριστερὸν σκέλος· 2) ὅθ. τρίβω ὁλόγυρα καὶ φθείρω διὰ τριβῆς, περιφθείρω : Φιλόστρ.Ἡρ.2,1 περιτρίψας ὁ χρόνος [τὸ ἄγαλμα]· κ. παθ. : Ἀριστλ Ζ1 637a,13 ἔχουσι δὲ τὰ πτερὰ περιτετριμμένα καὶ χροιὰν μέλαιναν· κ. παθ. : Λυκόφρ.790 κόγχος ἅλμῃ περιτριβείς· ‖ μτφ. τὸ ἀρσ. τῆς μτχ. κτ. πληθ. οἱ περιτετριμμένοι τὰ περιτρίμματα, καθάρματα : Ἀρρ.Ἐπίκτ. 2,6,5· 3) διὰ τριβῆς καθιστῶ τι καθαρόν, ἀποκαθαίρω τρίβων : Νόν.Δ 6,190, αὐτ.41,110.

περιτρίγυρα ἐπίρρ. δημ. γύρω-γύρω, ὁλόγυρα.

περιτριγυρίζω μσν. δημ., ἀόρ. περιτριγύρισα, παθ. ἀόρ. περιτριγυρίστηκα, μτχ. παθ. παρακ. περιτριγυρισμένος, περιβάλλω τι γύρωθεν διά τινος πράγματος, ὅθ. ἐπὶ κήπων, αὐλῆς κττ., φράττω διά τινος γύρωθεν, περιφράττω : περιτριγύρισα τὸ περβόλι μὲ φραγκοσυκιές· 2) μτφ. ἐπὶ πλήθους ἀτόμων, περιβάλλω, περικυκλῶ τινα : Διγεν.Ἀκρ.228 ἀρχοντοποῦλες ἔρχονται τὴν περιτριγυρίζουν, καὶ διηγεῖται τ' ὄνειρον, - στὴ στιγμὴ οἱ γυναῖκες περιτριγύρισαν τὸν πληγωμένο· 3) περιέρχομαι : Ἀραβ.Μῦθ.Χαλ.1,136 ἐπεριτριγύρισα ὅλον ἐκεῖνο τὸ νησίον . . καὶ τὸ εὗρον ἔρημον· 4) ὅθ. μτφ. περιφέρομαι περί τινα, περισαίνω, ὅπως ἐπιτύχω ὠφέλημά τι : περιτριγυρίζει τὸν θεῖόν του μήπως καὶ τοῦ δώσῃ τίποτα, - τὴν περιτριγυρίζουν πολλοὶ γαμπροί.

περιτριγύρισμα [τὸ] δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ περιτριγυρίζω βλ.λ.

περιτρίζω μτγν. ποι., παρακ. περιτέτριγα, τρίζω γύρωθεν, ὅλως : Κόϊντ.12,431 δεινὸν . . τρόπις περιτετριγυῖα, αὐτ.14,265 [πιθ.], Γρηγ.Ναζ.1,404D.

περίτριμμα-ατος [τὸ] κ. νεώτ. τὸ διὰ τριβῆς ἢ ἄλλως πως ἀπό τινος πράγματος ἀποβαλλόμενον μέρος, ἀπότριμμα, θρύμμα, ἀπόρριμμα· ‖ ὅθ. μτφ. ἄνθρωπος εὐτελής, οὐτιδανός, παμπόνηρος, ἰδ. συκοφάντης, στρεψοδίκης. ἅ. κάθαρμα : Ἀριστφ.Νεφ.447 ψευδῶν συγκολλητής, εὑρησιεπής, περίτριμμ' ἀγορᾶς, ὄλεθρος γραμματεύς [ἦν], Κωμ.Ἀδέσπ 889· 2) μτγν. ἰατρ. παρασκεύασμα δι' ἐντριβήν : Κρίτ.Ἰατρ.π.Γαλ.12,447.

περίτριπτος-ον ὁ γύρωθεν τετριμμένος, ἐκ τριβῆς λεῖος καταστάς, ἐντελῶς ὡμαλισμένος, ἰσοπεδωμένος : Χρησμ.π.Σχόλ.Εὐρ.Ρῆσ.638.

περίτριχος-ον νεώτ. ὁ καθ' ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ σώματος φέρων τρίχας, ὁ ἔχων σῶμα

κεκαλυμμένον ὑπὸ τριχῶν : **περίτριχον βακτήριον** (τὸ φέρον καθ' ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ σώματός του μαστίγια ἢ βλεφαρίδας).
περιτριχῶ-όω μτγν. κ. μσν. περιβάλλω, καλύπτω ὑπὸ τριχῶν, ἐν χρ. τὸ παθ. : Πολυδ.4,192, Μακάρ.'Ομιλ.298,5 **περιτετρίχωται καὶ περιπέφρακται.**
περίτριψις-εως (ἡ) σχόλ. ἡ γύρωθεν τριβή : Σχόλ.Νίκ.'Αλεξ.256 **ἀνερευγόμενον τῇ περιτρίψει.**
περίτρομος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ὅλος τρέμων, περίφοβος, περιδεής : 'Οππ.'Αλ.2,309, Παπαδ. Χριστ.Τεμπ.8 **τὰ περιστέρια εἶχαν μαζωχθῆ εἰς τοὺς περιστερῶνας περίτρομα.**
περιτρομῶ-έω ποι. τρέμω κατὰ πάντα τὰ μέλη, τρέμω ὅλος λίαν : Κόϊντ.13,184· || μτ. αἰτ. τρέμω λίαν, παραπολὺ τιμαί : αὐτ.3,182 **ὡς ὅτε θῆρα δαφοινὸν.. μῆλα περιτρομέουσι,** αὐτ.364· || μτ. γενικ. τρέμω, τρομάζω ἐξ αἰτίας τινός : 'Αρστ. 861, 'Οππ.'Αλ.4,194· || μτ. δοτ. τρέμω, τρομάζω διά τι : αὐτ.1,293, αὐτ.4,202· || κ. μέσ. : 'Οδ.Σ 77 **σάρκες δὲ περιτρομέοντο μέλεσσιν** (αἱ σάρκες ἔτρεμαν περὶ τὰ μέλη)· || κ. ἀπολ. : Κόϊντ.1,477.
περιτρόμως ἐπίρρ. περιδεῶς, ἐμφόβως : Φάλ. 'Επιστ.109 **περιτρόμως ἔχω πρὸς τὴν δίκην.**
περιτροπάδην ἐπίρρ. μτγν. ἐπ. περιστρεπτικῶς, δι' ἀναστροφῆς : 'Απολλ.Ρ 2,43 **ἤδη δ' ἄσπετα μῆλα περιτροπάδην ἐτάμοντο** (πολυάριθμα πρόβατα ἀπεχώρισαν τοῦ ποιμνίου δι' ἀναστροφῆς).
περιτροπὴ (ἡ) κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ περιτρέπω, περιστροφή : Σιμων.1,8 **ἐτέων περιτροπάς,** Πλάτ.Θεαίτ.209Ε, αὐτ.Πολ. 546Α **ὅταν περιτροπαὶ ἑκάστοις.. περιφορὰς συνάπτωσι,** 'Επιγρ. **περιτροπὴ ἔτους**· || παροιμ. **ὑπέρου περιτροπή** (σχόλ. «ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ ποιούντων πολλάκις καὶ μηδὲν ἀνυόντων, ἢ ἐπὶ τῶν ταχέως τι προττόντων»)· **2)** μετατροπή, μεταλλαγή, ἐναλλαγή, διαδοχή, δθ. φρ. **ἐν περιτροπῇ** ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον κατὰ σειράν, κατὰ διαδοχὴν ἢ περιοδικῶς : 'Ηρ.2,168 **τάδε δὲ ἐν περιτροπῇ ἐκαρποῦντο καὶ οὐδαμὰ ὡυτοί,** αὐτ.3,69· || μτγν. κ. νεώτ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. **ἐκ περιτροπῆς** : Διον. 'Αλ.Ρωμ.5,2, 'Αριστείδ.Λόγ.43(1),24, Δίων Κ 53,1, αὐτ. 54,19, **- τὸ θέατρον ἀναβιβάζει ἐκ περιτροπῆς ἔργα ξένα καὶ 'Ελλήνων συγγραφέων· 3)** μτγν. ἀνατροπή, ἀναποδογύρισμα : Πλούτ.'Ηθ.639F **ὠθισμοὶ καὶ περιτροπαὶ ἀλλήλων· 4)** ὅμ. μτγν. ἐν εἰδ. σημ. ἐν τῇ ρητορικῇ **ἡ περιτροπὴ τοῦ λόγου** τὸ στρέφειν ἐπιχείρημα προβαλλόμενον ὑπὸ τοῦ ἀντιπάλου ἐναντίον αὐτοῦ, ἡ ἀνατροπή, ἀνασκευὴ τῶν ὑπὸ τοῦ ἀντιπάλου ὑποστηριζομένων διὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἐπιχειρημάτων : Σέξτ.'Εμπ. Πυρ.2,128. Δαμάσκ.'Αρχ.13.
περιτροπικὸς-ή-όν νεώτ. ὁ ἐκ περιτροπῆς.
περίτροπος-ον μτγν. ὁ περιστρεφόμενος, περιδινούμενος, κύκλῳ φερόμενος, στριφογυριζόμενος : Πλούτ.Λύσ.12 **ἐνδόσει τινὶ τόνου καὶ περιτρόπου κινήσεως ἐκπαλῶν φερομένων· 2)** ἡ γενικ. τοῦ ἀρσ. **περιτρόπου** ὡς οὐσ.· 'Ησ. «Ἴλιγγος».
περιτροπῶ-έω ἐπ. κ. Ἰων. τ. τοῦ περιτρέπω, δθ. ἐν ἀμτβ. χρ. περιστρέφομαι κύκλῳ, περιπέλομαι, περιοδικῶς ἐπανέρχομαι : 'Ιλ.Β 295 **ἡμῖν δ' εἴνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτὸς ἐνθάδε μιμνόντεσσι· 2)** μτβ. τρέπω, στρέφω τι ἐκ τῶν πέριξ πρός τι κέντρον, συγκεντρῶ, περισυνάγω : 'Οδ.Ι 465 **πολλὰ** (μῆλα) **περιτροπέοντες ἐλαύνομεν· 3)** ἐλαύνω τῇδε κἀκεῖσε, περιπλέκω : 'Υμν.'Ερμ. 542 **περιτροπέων φῦλ' ἀνθρώπων.**
περιτροχάζω μτγν. κ. μσν. περιτρέχω βλ.λ. : 'Απολλδ.1,9,26 **περιτροχάζων τὴν νῆσον**· || νεώτ. ἐπὶ ἵππων καὶ ἱππέων, τροχάζω κυκλοτερῶς· κ. παθ. : Εὐστ.Πον.75,27 **ὁμοίαις ἐργωδίαις περιτροχάζεται· 2)** μσν. βαίνω, πορεύομαι πέριξ : 'Ιππιατρ.33 **περιπατείτω ἠρέμα περιτροχάζων.**
περιτρόχαλος-ον κ. μσν. ὁ περίτροχος βλ.λ.· δθ. **περιτρόχαλος κουρὰ** ἰδιάζων τις τρόπος κουρᾶς, ὀνομαζόμενος καὶ σκάφιον, κατὰ τὸν ὁποῖον ἐκείρετο ἡ κόμη κύκλῳ ἐκ τῶν κάτω : Φώτ. ἐν λ. σκάφιον· || τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **περιτρόχαλα** ὡς ἐπίρρ. ἐν φρ. **περιτρόχαλα κείραμαι** κείρω, κόπτω τὴν κόμην μου κύκλῳ, ὁλόγυρα : 'Ηρ.3,8 **κείρονται δὲ περιτρόχαλα, ὑποξυρῶντες τοὺς κροτάφους,** Πλούτ.'Ηθ.261F **τὰς δὲ θηλείας ἠνάγκαζε περιτρόχαλα κείρεσθαι.**
περιτροχὰς-άδος (ἡ) μτγν. ἡ τὰς ὁδοὺς περιτρέχουσα, περιπλανωμένη, περιδρομάς, φοιτάς, κοινὴ γυνή, πόρνη : 'Ιγνάτ.Θεοφ.6.
περιτροχασμὸς (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. τροχασμὸς πέριξ τινός. τὸ νὰ τρέχῃ τις κυκλικῶς : 'Αντυλλ.π. 'Ορειβ.6,22,10 (δ.ἀνάγν. περιτροχισμός).
περιτρόχιον (τὸ) μτγν. κ. μσν. τροχὸς περιστρεφόμενος περὶ ἄξονα : Πάππ.1060,9 **ὁ ἄξων ἐν τῷ περιτροχίῳ** (ὁ ἄξων ἐνηρμοσμένος ἐν τροχῷ καὶ μετ' αὐτοῦ περιστρεφόμενος), Τζέτζ.Χιλ.11,607 **ὁ ἄξων μετὰ περιτροχίου.**
περιτροχισμὸς (ὁ) μτγν. κυκλικὴ περιστροφή : 'Αντυλλ.π.'Ορειβ.6,22,10 (δ.ἀνάγν. περιτροχασμός).
περίτροχον (τὸ) νεώτ. ναυτ. σύσκευον ἀποτελούμενον ἐκ σχοινίου μετ' ἀραβοκόμβων ἐν χρήσει κατὰ τὰς ἀπάρσεις πρὸς ἄρσιν καὶ ἀνολκὴν τοῦ ἀγκυρίου κάλω ἢ ἀλύσεως.
περίτροχος-ον (περιτρέχω) ὁ κύκλῳ περιτρέχων, ὁ κύκλῳ φερόμενος, δθ. κυκλοτερής, στρογγύλος, περιφερής, ὁ ἔχων μηνοειδὲς σχῆμα, μηνοειδῆ μορφήν, ἐπὶ τοῦ μετώπου ἵππου : 'Ιλ.Π 455 **ἐν δὲ μετώπῳ λευκὸν σῆμ' ἐτέτυκτο περίτροχον ἠύτε μήνη**· || μτγν. κ. ἐπὶ τοῦ ἡλίου ἢ τῆς σελήνης : 'Απολλ.Ρ 3,1229 **περίτροχον φέγγος 'Ηελίου**· || κ. ἐν ἀναφ. πρὸς τὸ ὄμμα : Τρυφιόδ. 518 **περίτροχον ὄμματος αὐγήν**· || κ. ἐπὶ πίλου : Καλλ.ἀπ.124· || κ. ἐπὶ κυκλοτεροῦς λίμνης : Διον. Περ.987 **περίτροχος ὕδασι λίμνη· 2)** μτγν. ἡ αἰτ. τοῦ οὐδ. κτ. πληθ. **περίτροχα** ὡς ἐπίρρ. ἐν φρ. **περίτροχα κείραμαι** περιτρόχαλα βλ.λ. κείρομαι : 'Αγαθί.1,3.
περιτροχῶ-άω μτγν. ποι. περιτροχάζω, περιτρέχω : ΑΠ 7,338· κ. μτ. αἰτ. : Καλλ.Δῆλ.28 **πολέες σε περιτροχόωσιν ἀοιδαί**· || κ. ἐν τῷ μέσ. τ. : 'Αρατ.815 **ταὶ δύο δ' ἂν** (ἅλωαι) **λειμῶνι περιτροχάαντο λίμνην.**
περιτρύζω μτγν. ποι. τρύζω κύκλῳ, ὁλόγυρα, γογγύζω χαμηλοφώνως : Κόϊντ.14,36 **ταὶ δ' ἀλγεινὸν μύγδα περιτρύζουσι διηνεκὲς ἀλλήλοισι.**
περιτρύπησις-εως (ἡ) μτγν. μσν. διάνοιξις ὀπῶν, διατρύπησις κύκλῳ : Παῦλ.Αἰγ.6,90.
περιτρυπῶ-άω μτγν. μσν. ἀνοίγω ὀπάς, διατρυπῶ κύκλῳ, κάνω τρῦπες ὁλόγυρα : 'Αέτ.9,38, Παῦλ.Αἰγ.6,3.
περιτρύχω σχόλ. μεγάλως θλίβω, λίαν λυπῶ, καταλυπῶ : Σχόλ.Εὐρ.Φοίν.873.
περιτρυχῶ-όω μσν. κατατρύχω, βασανίζω ὅλως, ἐν χρ. τὸ παθ. : Δαμασκ.'Ιω.'Επιστ. πρὸς Θεοφ. περὶ εἰκόνων 133 **νόσῳ περιτρυχωθείς.**
περιτρώγω, μέλλ. **περιτρώξαμαι** (Λουκ.'Ενύπν.28), ἀόρ. **περιέτραγον** ('Αριστφ.'Αχ.258), τρώγω πέριξ ἐκ πάντων τῶν μερῶν, ὁλόγυρα : 'Αριστλ.ΖΙ 605a,4 **αἱ δὲ ἵπποι περιλείχουσι καὶ καθαίρουσι περιτρώγουσαι αὐτὸ** (δ. ἀνάγν. ἀποτρώγουσαι), Φερεκρ.13 **περιτρώγειν τοὺς δακτύλους,** Λουκ.Τίμ.8 **οἱ δὲ τὰ ὀστᾶ γυμνώσαντες ἀκριβῶς καὶ περιτραγόντες· 2)** μτφ. περιαφαιρῶ, ὑπεξαιρῶ, ἀπογυμνῶ : 'Αριστφ.'Αχ.258 **μή τις λαθών σου περιτράγῃ τὰ χρυσία,** αὐτ.Σφ.672· **3)** ὅμ. μτφ. ἐνοχλῶ τινα, μέμφομαι, ψέγω, πειράζω : αὐτ.596 **αὐτὸς δ' ὁ Κλέων ὁ κεκραξιδάμας μόνον ἡμᾶς οὐ περιτρώγει.**

περιτρωχῶ-άω μτγν. ἐπ. τ. παράλληλος τοῦ περιτρέχω βλ.λ. : Κόϊντ.7.459 **οἱ δ᾽ ἀλεγεινοὶ νηὶ περιτρωχῶσι.**

περιττάκις ἐπίρρ. ἀττ. τ. τοῦ περισσάκις βλ.λ. : Πλάτ.Παρμ.143A **ἄρτιά τε ἄρα ἀρτιάκις ἂν εἴη καὶ περιττά περιττάκις.**

περιττεύω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. περισσεύω.

περιττοδάκτυλος-ον νεώτ. ὁ ἔχων περιττοὺς τὸν ἀριθμὸν δακτύλους· τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **περιτταδάκτυλα** ὡς οὐσ. τάξις ζῴων θηλαστικῶν περιλαμβάνουσα πάντα, πλὴν τῶν προβοσκιδωτῶν, τὰ παχύδερμα ὁπληφόρα θηλαστικὰ τὰ ἔχοντα περιττὸν ἀριθμὸν δακτύλων.

περιττολόγημα-ατος (τὸ) νεώτ. λόγος περιττός, περιττολογία.

περιττολογία (ἡ) νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ περιττολογῶ, τὸ λέγειν περιττά, ἄχρηστα· || ὅθ. περιττὸς λόγος, ἄχρηστος.

περιττολόγος-ον νεώτ. ὁ λέγων περιττά, ἄχρηστα, ἀνωφελῆ.

περιττολογῶ-έω νεώτ., ἀόρ. **ἐπεριττολόγησα,** εἶμαι περιττολόγος, λέγω λόγους περιττούς, πολὺ πλείονας τῶν ὅσων χρειάζονται, ὅθ. ἀχρήστους, ἀνωφελεῖς.

περιττολόγως ἐπίρρ. μσν. διὰ λόγων περιττῶν, μετὰ περιττολογίας: Στουδ.Θεόδ.1076 (ἔκδ.Mi).

περιττοπλιάς ἐπίρρ. μσν. δημ. καὶ μάλιστα, καὶ προπάντων : Ἐρωφ.1,329, αὐτ.2,414 **περιτοπλιάς γιατὶ πατὲ δὲν ἔχει γνωρισμένα μάννα,** Στάθ.1,117, αὐτ.2,92, Γύπ.2,12, αὐτ.3,19, αὐτ.4,106.

περιττός-ή-ό(ν) κ. μσν. νεώτ. κ. δημ. περισσός.

περιττοσύλλαβος-ον νεώτ. ὁ ἔχων συλλαβὴν περισσήν, ἐπὶ πλέον, ὅθ. ἐν εἰδ. γραμμ. σημ. **περιττοσύλλαβα ὀνόματα** τὰ ὀνόματα τῆς τρίτης κλίσεως ὡς ἔχοντα εἰς τὰς πλαγίας πτώσεις τοῦ ἑνικοῦ, πλὴν ἐνίοτε τῆς αἰτιατικῆς, καὶ εἰς πάσας τὰς πτώσεις τοῦ πληθυντικοῦ μίαν συλλαβὴν περισσοτέραν τῆς ὀνομαστικῆς τοῦ ἑνικοῦ, ἀντίθ. ἰσοσύλλαβα.

περιττοσυλλαβῶ-έω νεώτ. ἐπὶ ὀνομάτων, εἶμαι περιττοσύλλαβος, ἔχω μίαν συλλαβὴν ἐπὶ πλέον εἰς τὰς ἄλλας πλὴν τῆς ὀνομαστικῆς πτώσεως.

περιττότης-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ περιττοῦ, τὸ εἶναί τι περιττόν.

περίττου ἐπίρρ. μσν. δημ. ἐκ περιττοῦ, περιπλέον : Καρ.Ἀτ.4(1),413 **περίτταυ ἡ γυναῖκα ταυ, ὡσὰν τὸ λέγει ἡ ρίμα, ἔχει πολλὴν κρυφὴν χαράν.**

περίττωμα-ατας (τὸ) νεώτ. ἀττ. τ. τοῦ περίσσωμα, τὸ ἐπὶ πλέον, τὸ πλεονάζον καὶ ὑπολειπόμενον, πᾶν ὅ,τι ἀπομένει ὡς ἄχρηστον ὑπόλοιπον ἔκ τινος ἐργασίας ἢ λειτουργίας τοῦ ὀργανισμοῦ, εἰδ. αἱ ἀποβαλλόμεναι περιτταὶ ὕλαι τοῦ σώματος διὰ τῆς φυσικῆς ὁδοῦ, ἀποπάτημα, κόπρος· Ἀριστλ. ZΓ 724b,26 «**λέγω δὲ** περίττωμα μὲν τὸ τῆς τροφῆς ὑπόλειμμα» : αὐτ.ZI 511b,9 **ταῦτα δέ, τὰ περιττώματα, ἐστὶ κόπρος, φλέγμα, χολή,** Ἐπίκ.ἀπ.293, Πλούτ.Ἠθ.130A **πλέον περίττωμα ποιεῖ καὶ πλῆθος·** || κ. μτφ. ὑποστάθμη, ἀπόρριμμα : Πλούτ. Κορ.12 **ὥσπερ περίττωμα τῆς πόλεως νοσερόν . . ἀποκαθαρθείη.**

περιττωματικός-ή-όν κ. νεώτ. ἀττ. τ. τοῦ περισσωματικός βλ.λ. : Ἀριστλ.ZM 681b,36, αὐτ.ZI 531a,29· || νεώτ. **περιττωματικαὶ οὐσίαι** αἱ προερχόμεναι ἐκ τῆς ζωῆς καὶ ἐργασίας τῶν ἀνθρώπων καὶ κατοικιδίων ζῴων, ὡς καὶ ἐκ τῆς βιομηχανίας ἐν γένει καὶ τῶν λοιπῶν ἀναγκῶν τοῦ βίου.

περιτυγχάνω κ. μσν., μέλλ. **περιτεύξομαι** (Ἡσ.), ἀόρ. β' **περιέτυχαν** (Θουκ.4,55), παρακ. **περιτετύχηκα** (Ἰσοκρ.11,2), κατὰ τύχην, συγκυρίαν παρευρίσκομαι, προσέρχομαι, συμβαίνει νὰ συμπέσω, νὰ τύχω, ὅθ. μτ. δοτ. προσ. ἀπαντῶ, συναντῶ τινα : Θουκ.1,20 **τῷ Ἱππάρχῳ περιτυχόντες παρά τὸ Λεωκόρειον . . ἀπέκτειναν,** Λυσ.13,23, Ξεν.Ἀν.2,8,5· || μσν. κ. μτ. αἰτ. προσ. : Μηναῖ. 12,2 Συνξ. ὁσίων Ἰωάννου, Ἡρακλαίμονος κλ. **ἄνδρα περιτυχόντες ἅγιον·** || κ. ἀπολ. : Θουκ. 1, 135 **ξυνδιώκειν ἄνδρας οἷς εἴρητο ἄγειν ὅπου ἂν περιτύχωσιν,** Πλάτ.Συμπ.221A· || μτ. δοτ. πράγμ. συναντῶ, εὑρίσκω τι : Ἀνδοκ.1,37, Θουκ.4,120 **εἰ μέν τινι τοῦ κέλητας μείζονι πλοίῳ περιτυγχάνοι,** Πλάτ.Φαῖδρ.268C, αὐτ.Πρωτ.320A **ἐάν που αὐτόματοι περιτύχωσι τῇ ἀρετῇ·** **2)** **περιτυγχάνω ἰατρικῇ** ἐπιτυγχάνω ἐν τῇ ἰάσει, τῇ θεραπείᾳ : Ἱππ. Τεχν.5 **δοκέει δέ μοι οἷόν τε εἶναι καὶ ἰητρῷ μὴ χρωμένους ἰητρικῇ περιτυχεῖν·** **3)** **περιτυγχάνω ἀτυχήματι** περιπίπτω εἰς ἀτύχημα, ἀτυχῶ : Πολύβ.1,37,6 **περιτυχόντες ἀτυχήμασι τότε τὴν αὐτῶν ἀβουλίαν ἔγνωσαν·** **4)** ἐπὶ γεγονότων, ἐπέρχομαι, συμβαίνω : Θουκ.4,55 **μὴ συμφορά τις αὐτοῖς περιτύχῃ.**

περιτυκίζω σχόλ. περικόπτω, πελεκῶ τι πέριξ κύκλῳ : Σχόλ.Ἀριστφ.Ὄρν.1138 (εἰκ. ἀντὶ περιτύκω).

περιτύλιγμα-ατος (τὸ) νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ περιτυλίσσειν· || τὸ δι' οὗ περιτυλίσσομέν τι : **χάρτης περιτυλίγματος** (χάρτης ἐν χρ. ὑπὸ τῶν ἐμπόρων καὶ παντοπωλῶν διὰ τὴν περιτύλιξιν τῶν πωλουμένων εἰδῶν).

περιτύλιξις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ περιτυλίσσω· **2)** ἰατρ. **ὑγρὰ περιτύλιξις** τὸ περιτυλίσσειν ἐν τῇ ὑδροθεραπευτικῇ διὰ βεβρεγμένου ὑφάσματος ὅλον ἢ μέρος τοῦ σώματος πρὸς θεραπευτικοὺς σκοπούς.

περιτυλίσσω μτγν., μσν. κ. νεώτ., δημ. **περιτυλίγω** τυλίσσω τι πέριξ, ὁλόγυρα, περικαλύπτω, σπαργανώνω : Σωρ.1,82, αὐτ.84, Ἡσ. ἐν.λ. ἐσπαργάνωσεν, Φώτ.

περίτυλος-ον μτγν. ὁ τυλώδης βλ.λ. : Σωρ.2,16· **2)** **περίτυλος κρανεῖνος** περίζωμα ἐνέχον τύλους ἐν εἴδει κεφαλῶν ἥλων : Ἐπιγρ. Δήλου.

περιτυλῶ-όω μτγν. σχηματίζω τύλους, ὄζους, ρόζους καθ' ὅλον τὸ σῶμα : Κρίτ.Ἰατρ.π.Γαλ.13, 798· || **παθ.** πληροῦμαι, γεμίζομαι καθ' ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ σώματός μου ἀπὸ τύλους ὑπό τινος : Κάσσ.Προβλ.13 **τοῦ λεπτοῦ καὶ περιτεταμένου ὑμένος περιτυλουμένου καὶ ἐξοιδαίνοντος.**

περιτύλωσις-εως (ἡ) μτγν. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ περιτυλῶ, τύλωσις πέριξ, ὁλόγυρα : Σωρ.2,7,9.

περιτύμβιος-ον μτγν. ὁ περὶ τὸν τύμβον, ὁ ἐπιτάφιος : Παῦλ.Σιλ.ΑΠ 7,560 **περιτύμβια δάκρυα.**

περιτυμπανίζω μτγν. τυμπανίζω περί τι, κροτῶ τύμπανα πέριξ τινὸς καὶ ζαλίζω, ἐν χρ. μ. τὸ παθ. : Πλούτ.Ἠθ.144D **τὰς τίγρεις φασὶ περιτυμπανιζομένας ἐκμαίνεσθαι καὶ ταράττεσθαι.**

περιτύπτω μτγν. τύπτω, κτυπῶ πέριξ, ὁλόγυρα: Ἀπολλ.Ρ 2,20.

περιτυπῶ-όω μτγν. περιπτύσσομαι, περιβάλλω, ὡς ὁ ἀτμοσφαιρικὸς ἀὴρ ἐπὶ τῶν διαφόρων σωμάτων : Σέξτ.Ἐμπ.Πυρ.3,75, αὐτ.Μαθ.10,95 **ὁ περιτετυπωκὼς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ σώματος ἀήρ·** || κ. ὅρος τῶν περιπατητικῶν : αὐτ.Πυρ.3,131.

περιτύπωμα-ατος (τὸ) νεώτ. ἀντικείμενον ἐκ σιδήρου ἢ ξύλου ἢ ἄλλης τινὸς σκληρᾶς οὐσίας ὑποστὰν ὡρισμένην διαμόρφωσιν διὰ περικοπῆς καὶ χρησιμοποιούμενον πρὸς ἔλεγχον τῶν ἐξωτερικῶν διαστάσεων ἑτέρου ἀντικειμένου ἢ ὡς πρότυπον συμφώνως πρὸς τὸ ὁποῖον κατασκευάζεταί τι, ἄ.: τύπος.

περιτυφλῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. φλεγμονὴ τῆς περὶ τὸ τυφλὸν ἔντερον μοίρας τοῦ περιτοναίου.

περιϋβρίζω κ. νεώτ., ἀόρ. **περιύβρισα,** ὑβρίζω τινὰ καθ' ὑπερβολήν, ἐξυβρίζω, μεταχειρίζομαι κακῶς, ἀπρεπῶς, προσβάλλω, περιπαίζω δι' ὑβριστικοῦ, ἀγροίκου τρόπου, μτ. αἰτ. προσ. : Ἡρ.5,

9ἱ ἡμέας μὲν καὶ τὸν βασιλέα ἡμέων περιϋβρίσας ἐξέβαλε, Ἰώσ.ΑΙ 7,6,1, Ἰουλ.Λόγ.5,157Α **εὖ οἶδ' ὅτι περιϋβρίζω τοὺς ἄνδρας**, Ζώσιμ.Ἱστ.485, **ὁ περιϋβρισέ τε καὶ ἀπελαύνεσθαι ἐκέλευσεν**· ‖ κ. μτ. δύο αἰτ. : Ἀριστφ.Σφ.1319 **τοιαῦτα περιΰβριζεν αὐτοὺς ἐν μέρει**, αὐτ.Θεσμ.535· ‖ μτγν. κ. μτ. αἰτ. πράγμ. : Πλούτ.Κόμ.18 **περιΰβρισαν οἱ πολλοὶ τὰ θεῖα καὶ κατεγέλασαν**· ‖ κ. ἐν τῷ παθ. τ. : Ἡρ.2,152 **περιϋβρισμένος εἴη πρὸς αὐτῶν**, αὐτ.4,159 **τῆς τε χώρης στερισκόμενοι καὶ περιϋβριζόμενοι**, αὐτ.4,159, Ἀριστφ.Ἱππ.727, Φίλ. 1,488 **ψυχὴ ὑπὸ λαιμαργίας περιϋβριζομένη**.

περιῦλακτῶ-έω μτγ. ὑλακτῶ πέριξ τινός, γαυγίζω ὁλόγυρα : Ἰουλ.Λόγ.2,88Β· ‖ κ. ἐν μτφ. χρ. : Ἀχιλλ.Τάτ.2,29 **ἡ ὀργὴ περιῦλακτοῦσα τὴν καρδίαν**.

περιύμνητος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ πανταχοῦ ὑμνούμενος, ἐγκωμιαζόμενος δι' ᾀσμάτων, πολυΰμνητος ἢ ἄξιος πολλῶν ὕμνων, ἐγκωμιαστικῶν ᾀσμάτων : Εὐσ.Εὐαγγ.Ἀπ.16 **τὰ περιύμνητα τῆς θεοσεβείας ἆθλα**.

περιύομαι μτγν. βρέχομαι πέριξ, ὅλως δι' ὑετοῦ, περιβρέχομαι : Στράβ.14,2,20 **τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερὸν . . ὃ πεπιστεύκασι περιύεσθαι**.

περιϋπνίζω γλωσσ. ἐγείρομαι ἐκ τοῦ ὕπνου, ἀφυπνίζομαι.

περιϋπνος-ον μτγν. ὁ ἐκ τοῦ ὕπνου ἐγερθείς, ἀφυπνισθείς : Ἀριστόδημ.8,1J.

περιϋφαίνω μτγν. ὑφαίνω τι πέριξ, ὁλόγυρα εἴς τι, προσυφαίνω τι καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν, ἐν χρ. μ. τὸ παθ. : Πολυδ.7,62 **περίπεζα καὶ οὕτω περιϋφασμένα**, Ἀν.Ὀξ.3,9.

περιφαγεῖν ἀπαρφ. ἀόρ. β' τοῦ ρ. περιεσθίω βλ.λ. : Διόδ.Σ 5,33.

περιφαής-οῦς-ές μτγν. ποι. **ὁ** κύκλῳ λάμπων, δθ. ὁ βλέπων πρὸς πάσας τὰς κατευθύνσεις : Ὀππ.Ἀλ.2,6 **οὐδ' ὅσον ἀμπετάσαι βλεφάρων περιφαέα κύκλα**.

περιφαίνομαι εἶμαι περίοπτος, φαίνομαι πανταχόθεν, εἶμαι ὁρατὸς πέριξ : Ἰλ.Ν 179 **ὄρεος κορυφῇ ἕκαθεν περιφαινομένοιο** (σχόλ. «πόρρωθεν ὁρωμένου, περιόπτου»), Ὀδ.Ε 476, Ὑμν.Ἀφρ.100 **ἐν σκοπιῇ, περιφαινομένῳ ἐνὶ χώρῳ, βωμὸν ποιήσω**· ‖ μτγν. κ. τὸ ἐνεργ. ἐν ἀμτβ. χρ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Παρθ 17,4· ‖ μτγν. εἶμαι ὁρατός : Ἄρατ. 517 **ὅσση περιφαίνεται ὀκλάξ**· **2)** ὁμ. μτγν. λάμπω πανταχόθεν, εἶμαι περίλαμπρος, ὁλόλαμπρος : Πλούτ.Ἠθ.932Β· **3)** κ. ἐνεργ. περιφαίνω.

περιφαίνω σπαν. κ. μ. π. μτγν. ἐπιδεικνύω πέριξ, ἐμφανίζω : Διόδ.Σ 17,10 **ὕφασμα τὸ μὲν μέγεθος ἔχον ἱματίου, κύκλῳ δὲ περιφαῖνον ἶριν**.

περιφάκιον (τὸ) νεώτ. λεπτὸς ὑαλοειδὴς φακὸς περιβάλλων πανταχόθεν, **τὸν** κρυσταλλοειδῆ φακὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ.

περιφάλλια Ἡσ. «πομπὴ Διονύσῳ τελουμένη τῶν φαλλῶν».

περιφάνεια (ἡ) **κ. δημ.** **ἡ ἰδιότης** τοῦ περιφανοῦς, τοῦ λαμπρῶς, καθαρῶς τι φαίνεσθαι, τὸ καταφώτιστον, καταφανὲς εἶναι πανταχόθεν, δθ. μτφ. σαφήνεια, ὡρισμένη καὶ πλήρης γνῶσις : Ἡρ. 4,24 **μέχρι μέν νυν τῶν φαλακρῶν τούτων πολλὴ περιφάνεια τῆς χώρης ἐστὶ** (ἡ χώρα εἶναι πολὺ γνωστή), Ἰσαῖ.7,28, Δημ.1102 **τοσαύτη περιφάνεια τοῦ πράγματός ἐστι**, αὐτ.844· ‖ μτγν. φρ. **ἐκ περιφανείας ὁρᾶσθαι** ὁρᾶσθαι ἐκ πασῶν τῶν πλευρῶν, ἐντελῶς, τελείως : Διαν.Ἀλ.Συνθ.22, αὐτ.23· **2)** μτγν. ἡ ἰδιότης τοῦ ἐπιφανοῦς, τὸ διακρίνεσθαι, ἐπισημότης: Ἰουλ.Λόγ.3,108D· **3)** ὁμ. μτγν. ἐπιφάνεια βλ.λ.5) : Πλούτ.Ἠθ.674Α **ὅπως ἐκλιπόντος ἀνθρώπου καὶ μαραινομένου λάβῃ περιφάνειαν ὁ χαλκός**· **4)** δημ. δ. γρ. τοῦ περιφάνεια βλ λ.

περιφανής οῦς-ές κ. μσν. κ. νεώτ. **ὁ** πάντοθεν φαινόμενος, περίοπτος, ἐπὶ πόλεως : Θουκ.4,102 (πόλιν) **περιφανῆ ἐς θάλασσάν τε καὶ τὴν ἤπειρον ᾤκισεν**· ‖ **περιφανῆ ζῷα** ὁμοιώματα, ἱστάμενα καθ' ἑαυτὰ καὶ πανταχόθεν ὁρατά, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὰ ἀνάγλυφα : Καλλίξ. π. Ἀθήν.5,199Ε **εἶχον ἄνωθεν καθήμενα περιφανῆ τετορευμένα ζῷα**· **2)** ὁ προκαλῶν ζωηράν, ἰσχυράν ἐντύπωσιν ἐν τῇ ὁράσει, ὁ ζωηρῶς ἐπιβαλλόμενος, δθ. προφανής, δῆλος, κατάδηλος, πασίγνωστος : Σοφ.Αἴ.66 **δείξω δὲ καὶ σοὶ τήνδε περιφανῆ νόσον**, Ἀριστλ Λυσ.756, Πλάτ Φίλ 31Ε· ‖ ὁ πασίδηλος : Λυσ.9,22 **ὑπὲρ τῶν περιφανῶν ἀδικημάτων συγγνώμην ποιεῖσθε**· ‖ κ. φρ. **περιφανὲς ἐστὶν ὡς** εἶναι πασίδηλον ὅτι . . : Ξεν.Ἑλλ.7,2,17 **ὡς γε μὴν καὶ διὰ καρτερίας τὴν πίστιν τοῖς φίλοις διέσῳζον περιφανές**· **3)** ὁ περίφημος : Δημ.825 **ταῦτα οὐ μεγάλη καὶ περιφανὴς ἀναισχυντία**;, Λυσ.22,11· ‖ ὁ μέγας, ἔσχατος : Ἀντιφάν.167 **περιφανὴς πενία**· ‖ μσν. κ. νεώτ. ὁ ἔξοχος, ἔνδοξος, ἐπιφανής, ξακουστός : Βί.Σοφ. **τῷ βίῳ καὶ τοῖς ποιήμασι περιφανής**, Μηναῖ,12,6 Βί.Ἀγ. Νικολάου **περὶ τὰ βασίλεια διῆγον ἀπόβλεπται καὶ περιφανεῖς**, **ἤρατο νίκην περιφανῆ**· **4)** ἡ αἰτ. τοῦ οὐδ. κτ. συγκριτ. βαθμ. **περιφανέστερον** ὡς ἐπίρρ. κατὰ τρόπον πλέον φανερόν, περισσότερον πασίδηλον : Δημ.815· **οὐδένες ἀναιδέστερον οὐδὲ περιφανέστερον ἢ οὗτοι τὰ ἡμέτερα διηρπάκασιν**· ‖ ὁμ. ἡ αἰτ. τοῦ οὐδ. ὑπερθ. βαθμ. κτ. πληθ. ὡς ἐπίρρ. : Ἰσαῖ.8,17.

περιφαντάζομαι μτγν. σχηματίζω φαντασιώδη ἔννοιαν πράγματός τινος, θεωρῶ τι ἐπιπολαίως, κρίνω κατ' ἐπιφάνειαν καὶ οὐχὶ κατ' οὐσίαν : Σιμπλίκ.Ἐπικτ.112D **περιφαντάζεσθαι τὰ πράγματα καὶ μὴ κατακρατεῖν αὐτῶν τῆς οὐσίας**.

περίφαντος-ον ποι. **ὁ** περιφανὴς βλ.λ.1) : ΑΠ 8,202 **περίφαντος τάφος**· ‖ μτφ. ἐν φρ. **περίφαντος θνήσκω** περιφανῶς, πασιδήλως ἢ ἀνακαλυφθείς, φανερωθεὶς φονεύομαι : Σοφ.Αἴ.229 **περίφαντος ἀνὴρ θανεῖται παραπλάκτῳ χερὶ συγκατακτάς**· **2)** ἔνδοξος, ἐπιφανής, ὀνομαστός : αὐτ.599 **σὺ μέν που ναίεις ἁλίπλακτος εὐδαίμων πᾶσιν περίφαντος ἀεί**.

περιφανῶς κ. μσν. κ. νεώτ. φανερῶς, πασιδήλως, προδήλως, πασιφανῶς, ἐπισήμως : Σοφ.Αἴ.81 **μεμηνότ' ἄνδρα περιφανῶς ὀκνεῖς ἰδεῖν**;, Ἀριστφ.Ἱππ.1186, αὐτ.Πλ.948, Θουκ.6,60, Λυσ.16,8, Πλάτ. Μέν.91D, αὐτ.Ἐπιστ.346Α, Μηναῖ.12,4 Ὀρθρ.Ὠδ.9,3 **περιφανῶς ὁρῶντες γενομένην τὴν ἔκβασιν** (τῶν σῶν προρρήσεων).

περίφασις-εως (ἡ) μτγν. περιφάνεια βλ.λ.1) : Πολύβ.10,42,8 **εὐφυῶς κειμέναν πρὸς τὰς τῶν προειρημένων τόπων περιφάσεις** (πρὸς ἀποψιν, ἐκτεταμένην θέαν).

περιφέγγεια (ἡ) μτγν. ἡ ἰδιότης τοῦ περιφεγγοῦς, φώτισις, λάμψις, λαμπρότης πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν : Πλούτ.Ἀρέσκ.Φιλ.3,5,11.

περιφεγγής-οῦς-ές μτγν. ὁ φέγγων πέριξ, ὁλόγυρα, ὁ κύκλῳ ἀκτινοβολῶν, ὁ πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν λάμπων : Φίλ.1,631 **φῶς θεοῦ περιφεγγέστατον**· **2)** ὁ φωτίζων γύρω, ὁ παντοῦ παρέχων φῶς : αὐτ.2,505 **περιφεγγὴς φλόξ**, Μαν 6,57 **περιφεγγὴς μήνη**, Κατ.Ἀστρλ.Κ 1,109 **περιφεγγὴς ἀκτίς**· ‖ κ. ἐπὶ τοῦ Διός : Ὀρφ.ἀπ.168,22 **περιφεγγὲς σῶμα**.

περιφέγγω μτγν. φέγγω, φωτίζω πέριξ, ὁλόγυρα, ἐν χρ. τὸ μέσ. : Σύμμ.ΠΔ Ἰεζ.1,27.

περιφείδομαι μτγν. φειδόμενος διασῴζω τι : Ἰσυλλ.26, Ἀπολλ.Κ 1,620, Πλούτ.Λουκ.3 **περιφεισάμενος αὐτοῦ Μιθριδάτου**, Ἀλέξ.Αἶτ. ἢ Αὔτομ. ΑΠ 7,534· **2)** προσέχω, εἶμαι προσεκτικός, δθ. ἀποφεύγω : Ἀρχιγ.π.Ὀρειβ.46,25,2.

περιφέρεια (ἡ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., Ιων. περιφερείη κλειστή, κυκλική ἢ περίπου κυκλική γραμμὴ ἀποτελοῦσα τὸ ἐξωτερικὸν ὅριον τῆς ἐκτάσεως σώματός τινος, δθ. **περιφέρεια κύκλου** ἡ καμπύλη γραμμὴ εἰς ἣν περατοῦται ἡ ἐπιφάνεια τοῦ κύκλου καὶ τῆς ὁποίας πάντα τὰ σημεῖα ἀπέχουν ἐξ ἴσου ἀπὸ τοῦ κέντρου αὐτοῦ : Ἡράκλειτ. 103· **2)** νεώτ. κλειστὴ γραμμὴ περιβάλλουσα σφαιρικὸν ἢ παρομοίου σχήματος σῶμα, περίμετρος : **ἡ περιφέρεια τῆς γῆς - τοῦ κορμοῦ τοῦ δένδρου - τοῦ κίονος - τοῦ βωμοῦ**· **3)** ἐπὶ σφαίρας, ἡ κυρτότης τῆς ἐπιφανείας, ἡ κυρτὴ ἐπιφάνεια : Τίμ.Λοκρ.100Ε· ‖ κ. ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς κεφαλῆς : Ἀριστλ.ΖΙ 494b,14 **τὰ ὦτα ἐπὶ τῆς αὐτῆς περιφερείας τοῖς ὄμμασι**· ‖ κ. ἐπὶ κράνους : Πλούτ.Κάμ.40 **ἐχαλκεύσατο . . κράνη . . ὁλοσίδηρα καὶ λεῖα ταῖς περιφερείαις**· **4)** κυρτότης, στρογγυλότης : Ἱππ.Ἄρθρ.61· **5)** γενικώτ. καμπύλη γραμμή: Ἀριστλ.ΗΝικ.1102a,31· **6)** σφαιρικόν, κοῖλον ἢ κυρτὸν σχῆμα : Ἐπίκ.Ἐπιστ.2,49, αὐτ.51Ὑ· **7)** τόξον κύκλου : Ἀριστλ.Ρητ.264b,25· **8)** νεώτ. τὸ μῆκος τῆς καμπύλης γραμμῆς εἰς τὴν ὁποίαν περατοῦται ἐπιφάνειά τις· **9)** ὁμ. νεώτ. ἐδαφικὴ περιοχή, ἐφ' ἧς ἐκτείνεται ἡ δικαιοδοσία ἀρχῆς τινος ἢ ἐν ᾗ ὑπάρχει ἢ συντελεῖταί τι τὸ ὡρισμένον : **περιφέρεια στρατιωτική** (ὑποδιαίρεσις τῆς στρατιωτικῆς περιοχῆς ἀντιστοιχοῦσα εἰς μεραρχίαν) **-στρατολογική** (ἔκτασις ἐδάφους χώρας τινὸς ὑπαγομένη εἰς τὴν δικαιοδοσίαν στρατιωτικῆς τινος μονάδος ἢ ἀνήκουσα στρατολογικῶς εἰς τὴν μονάδα ταύτην) **-ἐκκλησιαστική -ἐκπαιδευτική - διοικητική - σιτοπαραγωγός**· ‖ **περιφέρεια εὐρεῖα ἢ στενή** (ὅροι καθιερωμένοι ἐν τοῖς ἑλληνικοῖς ἐκλογικοῖς συστήμασι καὶ δηλοῦντες ὁ πρῶτος τὴν κατὰ νομοὺς, ὁ δὲ δεύτερος τὴν κατ' ἐπαρχίας ἐκλογὴν τῶν βουλευτῶν ἢ γερουσιαστῶν)· **10)** νεώτ. κ. δημ. σκωπτ. **οἱ** ὀγκώδεις γλουτοί· **11)** μτφ. πλάνη, σφάλμα : ΠΔ Ἐκκλ.9,3 **περιφέρεια ἐν καρδίᾳ αὐτῶν**.

περιφερειακός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν περιφέρειαν βλ.λ.9) : **περιφερειακὰ ἐπιμελητήρια** (τὰ κατὰ τοπικὰς περιοχάς), **-περιφερειακὴ ἐπιτροπή**.

περιφερής-οῦς-ές κ. νεώτ. ὁ κύκλῳ φερόμενος, πέριξ κινούμενος, περιστρεφόμενος, περιπελόμενος : Ἕρμιππ.4 **ὢν δὲ περιφερὴς** (ὁ ἐνιαυτὸς) **τελευτὴν οὐδεμίαν οὐδ' ἀρχὴν ἔχει**· ‖ κτ. ἐπέκτ. κ. ἐπὶ ὀφθαλμῶν, ὁ πρὸς πολλὰς κατευθύνσεις βλέπων, ὁ ζωηρός, **ὁ** στριφογυρίζων : Λουκ.Ζ Τραγ.30 **οἱ ὀφθαλμοὶ περιφερεῖς καὶ κόμη ἀνασοβουμένη**· **2)** κυκλοτερής, στρογγύλος, κυκλικὸς ἢ καμπύλος, ἐπὶ ἐπιφανείας ἢ γραμμῆς : Ἱππ. Ἄρθρ.7, αὐτ.Ἐπιδ.1,26 α' **σπλὴν ἐπήρθη περιφερεῖ κυρτώματι**· ‖ κ. ἐπὶ κυλίκων : Φερεκρ.143,5· ‖ κ. ἐπὶ ἀσπίδων : Αἰλ.Τακτ.2,7· ‖ κ. ὡς ἀντίθ. τοῦ εὐθύς : Πλάτ.Παρμ.137Ε **εἴτ' εὐθέος σχήματος εἴτε περιφεροῦς μετέχοι**, αὐτ.138Α, Ἀριστλ Ρητ.248a,12· ‖ τὸ οὐδ. **περιφερὲς** ὡς οὐσ. κυκλικὸν σχῆμα : αὐτ.Α'Υστ.73a,39· ‖ ὁμ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. περιφέρεια βλ.λ. : Πλάτ.Πολ.436Ε **ἀλλὰ φαῖμεν ἂν ἔχειν αὐτὰ εὐθύ τε καὶ περιφερὲς ἐν αὐτοῖς**, Διοσκ.ϑ,6,48· **3)** ἐπὶ σωμάτων, ὁ σφαιρικός, σφαιροειδής : Δημόκρ.164, Πλάτ.Φαίδ.108Ε, αὐτ.Συμπ.190Β, Ἀριστλ.Οὐρ 298a,7 **περιφερὲς τὸ σχῆμα τῆς γῆς**, Ἐπίκ.Ἐπιστ.2,50Ὑ **περιφερὴς σχηματισμός**, Φιλόδ.Θαν.8· **4)** ὁ ἡμισφαιρικός, ὁ ἐν εἴδει τρούλλου : Δημήτρ.13 **περιφερεῖς στέγαι**· **5)** ἐπὶ ὕφους, ὁ τετορνευμένος, περίτεχνος, περίκομψος : Διον.Ἀλ.Συνθ.22, αὐτ.Ρητ.10,13 **τὰ στρογγύλα καὶ τὰ περιφερῆ προοίμια**· **6)** ὁ περιβάλλων, περιέχων, περικυκλῶν : Εὐρ.Ἑλ.430 **δῶμα περιφερὲς θριγκοῖς τόδε**· **7)** ὁ σφαλλόμενος, ὁ μὴ σταθερός, κυμαινόμενος, τρικλίζων : Εὐρ. Ἴων 743 **βάκτρῳ δ' ἐρείδου περιφερῆ στίβον χθονός**· **8)** κτ. δωρ. κ. ἰων. τ. περφερής βλ.λ.

περιφερικός-ή-όν νεώτ. ὁ περιφερειακός, περιφερής, ἰδ. ὁ καμπύλος, ὁ εἰς σχῆμα περιφερείας : **περιφερικὴ τροχιά**· ‖ κ. ἐπιρρ. **-ῶς**.

περιφέριον (τὸ) μσν. πλαίσιον, περιθώριον, εἰδ. ἐπὶ εἰκόνων, ἐλαφρῶς κυρτὸν μετάλλινον ἐπίθετον μέλος : Μιχ.Ἀτταλ. ἐν Σάθ.1,47 **εἰκὼν . . ἡ Ἁγία Αἰκατερίνα** μετὰ **περιφερίων ἀργυρῶν διαχρύσων**· **2)** ὁμφ. σημ. ἐν αὐτ.69 **ἕτερον βλαττίον κιτρινοτρίβλαττον, ἔχον** μέσα **γρύφα καὶ περιφέρια ἐσωφόρια**.

περιφερόγραμμος-ον ὁ περιβαλλόμενος ὑπὸ κυκλοτεροῦς γραμμῆς, ὁ ὑπὸ περιφερικῆς γραμμῆς ὁριζόμενος, ἀντίθ. εὐθύγραμμος : Ἀριστλ.Οὐρ. 286b,14, Στράβ.5,1,2 **περιφερογράμμου σχήματος .. τὴν βάσιν καὶ τὴν πλευράν**, Σιμπλίκ.Οὐρ.413,4.

περιφέρω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., νεώτ. κ. δημ. ἀόρ. α' **περιέφερα**, φέρω τι γύρω, κυκλοτερῶς, δθ. συνεκδ. φέρω τι πρὸς πάσας τὰς διευθύνσεις, πανταχοῦ : Ἡρ.4,36 **τὸν ὀϊστὸν περιέφερε κατὰ πᾶσαν** γῆν **οὐδὲν σιτεόμενος, - περιφέρουσι** (ἢ-ουν) **τὸν δίσκον - τὸν ἐπιτάφιον**· ‖ φέρω τι(νὰ) μετ' ἐμαυτοῦ πέριξ, περιάγω, κουβαλῶ μαζί μου ἐδῶ κι ἐκεῖ, γυρίζω κάτι ἢ ἕναν παντοῦ : αὐτ.64 **ὅλους ἄνδρας ἐκδείραντες καὶ διατείναντες ἐπὶ ξύλων ἐπ' ἵππων** περιφέρουσι, Εὐρ. Ὀρ.464 **τὸν Ἀγαμέμνονος παῖδ'** ἀγκάλαισι **περιφέρων**, Ἀριστφ.Ἐκκλ.128, αὐτ.Ἱππ.1385, Μέν. Σαμ.29, ΚΔ Μᾶρκ.6,55 **ἤρξαντο ἐπὶ τοῖς κραβάττοις τοὺς κακῶς ἔχοντας περιφέρειν ὅπου ἤκουον ὅτι ἐκεῖ ἐστι**, αὐτ.Κορ.2,4,10 **μὲ περιέφερεν εἰς πάντα τὰ ἀξιοθέατα τῆς πόλεως**· ‖ κ. παθ., μτ. αἰτ. τόπου : Ἡρ.1,84 **δικασάντων ὡς περιενειχθέντος τοῦ λέοντος τὸ τεῖχος ἔσονται Σάρδιες ἀνάλωτοι** (ἐνεχθέντος περὶ τὸ τεῖχος)· ‖ φέρω τῇδε κἀκεῖσε τινά, ἀπάνω - κάτω ἄνευ σκοποῦ : Πλούτ.Καῖσ.37 **περιφέρων καὶ χρώμενος ὥσπερ ἀτρύτοις καὶ ἀψύχοις ἡμῖν;**· ‖ κ. μέσ. φέρομαι τῇδε κἀκεῖσε, πορεύομαι, πηγαίνω ἀπάνω - κάτω, τριγυρίζω, τριγυρνῶ : Ξεν.Κυν.3,5 **μανικῶς δὲ περιφερόμεναι ὑλακτοῦσι περὶ τὰ ἴχνη**, Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.189,5 **ὁ ὕπνος περιφέρνεται στὴν κλίνη μου ἀπάνω**, Ψυχάρ.Ταξ 163· κ. παθ. : ΚΔ Ἰούδ.12 **νεφέλαι ἄνυδροι ὑπὸ ἀνέμων περιφερόμεναι** (δ.γρ. παραφερόμεναι)· **2)** ἐπὶ φαγητῶν, φέρων τὸ ἔδεσμα κύκλῳ, ὀλόγυρα, προσφέρω, δίδω εἰς τοὺς συνδαιτυμόνας : Ξεν.ΚΠ 2,2,2 **ἤρξατο μὲν ὁ μάγειρος ἀπ' ἐμοῦ τὴν πρώτην περίοδον περιφέρων**· κ. παθ. : αὐτ. **ἐγένετο κρέα ἑκάστῳ ἡμῶν τρία ἢ καὶ πλείω τὰ περιφερόμενα**· **3)** μτγν. περιστρέφω, στρέφω τι πρὸς πάντας ἢ πρὸς πάσας τὰς κατευθύνσεις : Πλούτ.Μάρκελλ. 20 **ἡσυχίας σὺν ἐκπλήξει γενομένης, τὴν κεφαλὴν ἐπάρας καὶ περιενεγκών**· ‖ κ. μέσ. : Πλάτ. Συμπ.190Α **οἱ κυβιστῶντες εἰς ὀρθὸν τὰ σκέλη περιφερόμενοι κυβιστῶσι κύκλῳ**· κ. παθ. ἐν τῇ τακτικῇ : Ἀσκληπιόδ.10,4 **τοῦ συντάγματος περιενεχθέντος**, Αἰλ.Τακτ.25,5, Μηναί.12,10 Συνξ. Θωμᾶ Δεφουρκινοῦ **ἀλλ' ὁπωσδήποτε περιφερόμενος ἵστατο**· ‖ τὸ ἐνεργ. κ. ἐν ἀμτβ. χρ. περιστρέφομαι : Ἐπιγρ.Ἐφέσου **ὡς ὁ στεφὼν περιφέρει κύκλῳ**· ‖ μτγν. κ. νεώτ. **π- τὸ βλέμμα** φέρω, στρέφω **τὸ βλέμμα** πρὸς πάντας ἀλλεπαλλήλως, εἰς τὸν ἕνα κατόπιν τοῦ ἄλλου : Πλούτ.Ἄγ. 18 **τὸ βλέμμα διεφθαρμένον καὶ συντετηκὸς ὑπὸ λύπης περιήνεγκεν εἰς τοὺς παρόντας, - περιφέρει ἀνήσυχα βλέμματα**· **4)** κινῶ τι περί τι, περιφερῶς : Ξεν.Ἱππ.7,2 **ὅταν δὲ περιενέγκῃ τὸν πόδα**· **5)** ἐν τῷ μέσ. τ. περιστρέφομαι, κύκλῳ φέρομαι, περιπέλομαι : Ἡρ.1,207 **κύκλος τῶν ἀν-**

θρωπηΐων πρηγμάτων περιφερόμενος, Πλάτ.' Παρμ.138C **ἐν τῷ αὐτῷ ἂν περιφέροιτο κύκλῳ,** 'Αριστλ.Οὐρ.290a,5, 'Αθήν.4,156C **ὥσπερ τοὺς πυρέσσοντας περιφερόμενα ὁρᾶν·** || κ.ἐπὶ περιόδου τοῦ ἐνιαυτοῦ : 'Ηρ.4,72 **ἐνιαυτοῦ δὲ περιφερομένου αὖτις ποιεῦσι τοιόνδε·** **6)** ὁμ. τὸ μέσ. αἰωρούμενος περιπλανῶμαι, αἰωροῦμαι γύρω, ἐδῶ κι ἐκεῖ : Πλάτ.'Απολ.19C **ταῦτα γὰρ ἑωρᾶτε καὶ αὐτοὶ . . Σωκράτη τινὰ ἐκεῖ περιφερόμενον·** **7)** μτγν. μτφ. εἶμαι ἀσταθής, κυμαίνομαι : Πλούτ. Αἰμ.27 **ὁ τῆς περιφερομένης καὶ προσισταμένης ἄλλοτ' ἄλλοις εἱμαρμένης λογισμός ;,** αὐτ.Γάλβ.6· **8)** τὸ ἐνεργ. μεταφέρω, ἀναφέρω, προσάγω : 'Απη.'Εμφ.Πολ.1,54 **τὴν ἀπορίαν περιφέρειν εἰς τοὺς δικαστάς·** **9)** μτφ. ἐν ἀναφ. πρὸς λόγον, αὐζήτησιν τὸ μέσ. περιστρέφομαι, στριφογυρίζω περί τι : Πλάτ.Γοργ.517C **οὐδὲν παυόμεθα εἰς τὸ αὐτὸ ἀεὶ περιφερόμενοι,** αὐτ.Νόμ.659D· || δθ. ἀνάγομαι διηνεκῶς εἴς τι, ἐνδιατρίβω διαρκῶς : αὐτ.Πολ.456B **ἥκαμεν ἄρα εἰς τὰ πρότερα περιφερόμεναι·** **10)** φέρω τι πέριξ διὰ τοῦ λόγου, ἀνακοινῶ δημοσίᾳ, καθιστῶ εἰς πάντας γνωστόν : Πλούτ.'Ηθ.80F **τοῦτο διηγούμενος καὶ περιφέρων·** κ. παθ. : Πλάτ.Πρωτ.343B **τοῦ Πιττακοῦ ἰδίᾳ περιεφέρετο τοῦτο τὸ ῥῆμα,** αὐτ.Πολ.402A, αὐτ.Δημόδ.383C, Πολύβ.5,9,4 **κατέγραφον δ' εἰς τοὺς τοίχους καὶ τὸν περιφερόμενον στίχον·** **11)** φέρω τι περὶ ἐμαυτόν, ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν μου, καθιστῶ τι ὑποχείριον, ὑποτάσσω : Πλούτ.Περ 15 **κομιδῇ περιήνεγκεν εἰς ἑαυτὸν τὰς 'Αθήνας,** αὐτ. Γάλβ.8· κ. παθ. : 'Απη.Μιθριδ.68 **ἐς 'Ρωμαίους πάντα περιηνέχθη·** **12)** δθ. φέρω τι(νὰ) εἴς τινα κατάστασιν, περιάγω, καταντῶ : Πλούτ.'Ηθ.165B **εἰς ἀπάθειάν τινα δοκεῖ τῇ ἀπιστίᾳ τοῦ θείου περιφέρειν,** αὐτ.546C, 'Απη.'Εμφ.Πολ.5,43 **τὴν 'Ιταλίαν περιφέρειν εἰς λιμόν,** αὐτ.Λιβ.86· **13)** ἐν τῷ παθ. τ. περιέρχομαι, δίδομαι ἀποκλειστικῶς εἴς τινα : 'Ιπη.Γυν.6 **τὸ σπέρμα ἐς θῆλυ περιηνέχθη·** **14)** μτφ. ἐπὶ τῆς διανοίας, φέρω τὸν νοῦν μου περί τι ἢ ἐναλλὰξ εἰς διάφορα πράγματα ἢ γεγονότα : 'Ηρ.6,86, β' **οὔτε μέμνημαι τὸ πρῆγμα οὔτε με περιφέρει οὐδὲν εἰδέναι τούτων** [οὔτε μὲ φέρει ὀπίσω [ὁ νοῦς μου] εἰς τὴν γνῶσιν ἢ ἐνθύμησιν οὐδενὸς ἐκ τούτων τῶν πραγμάτων]· || κ. ἐπὶ τῆς μνήμης : Πλάτ.Λάχ.180E **περιφέρει δέ τίς με καὶ μνήμη ἄρτι τῶνδε λεγόντων·** || κ. ἐν ἀναφ. πρὸς ὑπόνοιαν : Πλούτ.'Ηθ.522C· **15)** περιστρέφω, περιδινίζω, κάμνω τινὰ νὰ ἰλιγγιᾷ, παραφέρω, καθιστῶ παράφορον, δθ. εἰς παραφροσύνην ἄγω, τρελλαίνω : ΠΔ'Εκκλ.7,8(7) **ἡ συκοφαντία περιφέρει σοφὸν καὶ ἀπόλλυσι τὴν καρδίαν εὐγενείας αὐτοῦ·** κ. παθ. παραφέρομαι, καθίσταμαι, γίνομαι παράφορος, ἐμμανής : Πλούτ.Καῖσ.32 **λογισμὸς αὐτὸν εἰσῄει μᾶλλον ἐγγίζοντα τῷ δεινῷ καὶ περιφερόμενον τῷ μεγέθει τῶν τολμωμένων,** αὐτ.Δίων 11, 'Ιώσ.Αἰ 17,5,2 **κακοῦ μεγέθει περιφερόμενος·** **16)** ἐν ἀμτβ. χρ. φέρω τὰ γύρωθεν, τὰς τοῦ περιβάλλοντος ἐπιδράσεις, δθ. ὑπομένω, ὑποφέρω, ἀντέχω : Θουκ.7,28 **οὐδεὶς πλείω χρόνον** (ἐνόμιζε) **περιοίσειν αὐτούς,** Θεόφρ.Φl 9,12,1, 'Ιώσ.Αἰ 17,6,1· **17)** ἐπιζῶ, διαρκῶ πέρα τινός : 'Απη.'Εμφ.Πολ.2,149, αὐτ.153 **περιφέρειν τὰς εἰδούς·** **18)** ἀναλαμβάνω, ἀνακτῶ τὰς δυνάμεις μου : 'Ησ. π- **ἐκ τῆς νόσου·** **19)** ἡ μτχ.κτ. πληθ. **περιφερόμεναι** ἐπιρρ. εἰκῇ καὶ ὡς ἔτυχε, στὰ κουτουρού : 'Αριστλ.Μεταφ.985a,14 **περιφερόμενοι τύπτουσι·** **20)** ρηματ.π. περιφορά, περιφερής, περιφέριον.

περιφερῶς ἐπίρρ., μτγν. κύκλῳ, κυκλοτερῶς, διὰ κυκλικοῦ σχήματος, ἐν κυκλοτερεῖ μορφῇ : Πρόκλ.'Υπερεἰδ.3,6· || ὡς ἐν κύκλῳ, κυκλικῶς : Διοσκ.4,169· **2)** κυκληδόν : "Ηρων 'Ορ.5.

περιφεύγω ἐκφεύγω, διαφεύγω τι : 'Ιλ.Μ 322 **εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντε,** Πλάτ.Νόμ. 677B **ὡς οἱ τότε περιφυγόντες τὴν φθοράν,** Μέν. Μον.467, Πλούτ.'Ηθ.171E **πῦρ ἀπεριακέπτως καὶ ἀλογίστως περιφεύγοντες ἐμπίπτουσιν εἰς ἀνοδίας·** || μτ. αἰτ. πράγμ. ἐκφεύγω τὴν δυνατότητά τινος : Πίνδ.Ο 2,108 **ἐπεὶ ψάμμος ἀριθμὸν περιπέφευγεν** (ἡ ἄμμος ἐκφεύγει τὴν δυνατότητα τῆς ἀριθμήσεως, τὴν ἀρίθμησιν, δὲν ἀριθμεῖται)· **2)** ἰδ. διαφεύγω νόσον, περιγίγνομαι, σῴζομαι : 'Ιπη.Προγν.23, 'Αριστλ.Ζl 604a,10, Δημ.1256 **ὥστε .. μήτε τοὺς οἰκείους μήτε τῶν ἰατρῶν μηδένα προσδοκᾶν περιφεύξεσθαί με·** **3)** ἀποφεύγω εἰδικῶς τι : 'Ιπη.'Αγμ.48 **περιφεύγειν δὲ χρὴ ἐν τῇ ἐπιδέσει ὅκως μὴ κατὰ τὴν καμπὴν πολλῷ τοῦ ὀθονίου ἠθροισμένον ἔσται ἐκ τῶν δυνατῶν.**

περίφημα ἐπίρρ. δημ. ἐξόχως, κάλλιστα, ὡραιότατα : **διασκεδάσαμε - ἐμίλησε - ἐτραγούδησε - ἐφέρθηκε περίφημα.**

περιφημίζω μσν. φημίζω, καθιστῶ, κάμνω τινὰ περίφημον κύκλῳ, πανταχοῦ, δθ. διαφημίζω εὐρέως : ΕΜ 517,17 **περιφημίσαι σε ἔχω εἰς πᾶσαν τὴν γῆν·** κ.παθ. : Διγεν.'Ακρ 2269 **καὶ τοῦ Χοσρόου τὸ σπαθὶ τὸ περιφημισμένον·** **2)** ἀναγγέλλω, ἀνακοινῶ δημοσίᾳ : 'Ιω.Λυδ.Ρωμ.1,46.

περιφήμιστος-ον μτγν. ὁ εὐρέως πεφημισμένος, περίφημος : ΨΚαλλισθ.1,38, αὐτ.3,18.

περίφημος(-η)-o(v) [φήμη] κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἔχων μεγάλην φήμην, ὁ πολὺ πανταχοῦ πεφημισμένος, περιώνυμος, ξακουστός : 'Αρχίλ.63, 'Ορφ.'Αργ.24 **Εὐβούλου τε καὶ 'Ηρακλέος περίφημον ἀμυξιν,** Πολυβ.5,158 **περίφημος συγγραφεύς,** Εὐστ.Πον.229,48 **εἰσὶ δέ τινες περίφημαι ἐν τοῖς τοιούτοις·** **2)** μσν., νεώτ. κ. δημ. συνεκδ. ὁ ἐξαίρετος, ἔξοχος, θαυμαστός : 'Αχμ. 'Ονειροκρ.194,7 **περίφημον καὶ μέγιστον ἀξίωμα,- περίφημος φίλος,-περίφημη τοποθεσία, - περίφημος μεζές, - περίφημα ταξίδι·** **3)** μτγν. ἐν κακ. σημ. ὁ διαβόητος, περιβόητος : Παῦλ.'Αλ.Ν 3.

περιφθέγγομαι μτγν. φθέγγομαι, ὁμιλῶ πρὸς πάντας τοὺς πέριξ, μετὰ παντὸς εἴδους ἀνθρώπων : Γολ.4,448 **διαναστῆναι καὶ περιφθέγξασθαι.**

περιφθείρομαι ἀποθ. φθείρομαι πέριξ, ἐκ πάντων τῶν μερῶν, δθ. καταστρέφομαι, ἀφανίζομαι ἐντελῶς : Φίλ.2,627 **τοὺς ἐξαπατωμένους καὶ περιφθειρομένους λαούς,** Γρηγ.Νύσσ.2,17B **περιφθειρομένων τῇ τῶν δακτύλων ἀφῇ τῶν ἀραχνείων νημάτων,** αὐτ.1063A· **2)** 'Ησ. «μειοῦμαι, ἐλαττοῦμαι»· **3)** περιφέρομαι, περιπλανῶμαι πρὸς φθοράν, βλάβην, ἀφανισμὸν ἐμαυτοῦ ἢ ἄλλων : 'Ισοκρ.'Επιστ.9,10, Λυκοῦργ.40 **ἄνδρας καθ' ὅλην τὴν πόλιν ἐπὶ γήρως ὁδῷ περιφθειρομένους·** **4)** τοὺς φθεῖρας συλλέγω, φειρίζομαι : Κόνων.π.'Ηὸ.

περιφθινύθω ἐπ. περιφθείρομαι βλ.λ.1|, παντελῶς καταστρέφομαι, ἐξολοθρεύομαι : 'Ορφ.Λιθ.521, αὐτ.515 **φύλλα περιφθινύθουσιν ὑφ' ἅλμης.**

περιφίλητος-ον μτγν. ὁ ἐξαιρέτως πεφιλημένος, λίαν ἀγαπητός, πολυαγαπημένος : 'Απη.'Εμφ. Πολ.4,85 **ἀγχοτάτω τε ὄντα καὶ περιφίλητον ἅπασιν ἐν τῷ τότε.**

περιφιμῶ-όω μτγν. φιμῶ τι, περικλείω πέριξ, ὁλόγυρα, καλύπτω, σκεπάζω τελείως διὰ πώματος, πωματίζω, στουπώνω : 'Αφρικαν.Κεστ.45V, ΨΔημόκρ.'Αλχ.48B, Ζώσ.'Αλχ.141B, Σουΐδ. **ἐς χύτρας καινὰς ἐνέβαλλον καὶ περιφιμώσαντες αὐτὰς εἶχον ἐν ἑτοίμῳ πρὸς χρείαν.**

περιφίμωσις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. περικάλυψις, περίσφιγξις διὰ περικαλύψεως, δθ. εἰδ. πλημμελὴς ἀνατομικὴ κατασκευὴ τῆς πόσθης οὕτως ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ ἐπισυρθῇ αὕτη ἐπὶ τῆς βαλάνου· πρβλ.Γαλ.19,445 «περιφίμωσίς ἐστιν ἀπο-

συρέντος τοῦ τῆς βαλάνου νεύρου, ὡς μηκέτι ἐπισῦραι τὴν πόσθην δύνασθαι» [δ.ἀνάγν. παραφίμωσις] : 'Αντυλλ.π.'Ορειβ.50,5,2, Παῦλ.Αἰγ.6,55.

περιφλεβῖτις-ιδος [ἡ] νεώτ. ἰατρ. φλεγμονὴ τοῦ περιβάλλοντος τὰς φλέβας συνδετικοῦ ἱστοῦ στενότατα συνδεδεμένη πρὸς τὴν φλεβῖτιδα.

περιφλεγής-οῦς-ές μτγν. κ. νεώτ. ὁ γύρωθεν, πάντοθεν φλεγόμενος, σφόδρα καυστικός : Πλούτ. 'Ηθ.699Ε **δίφος.. περιφλεγέστατον.**

περιφλεγμαίνω μτγν. κ. μσν. περιφλέγομαι, εἶμαι γύρωθεν, πάντοθεν, φλογισμένος : Γρηγ.Νύσσ. 1,768D **περιφλεγμαίνων τῷ τύφῳ,** 'Ανν.Κομν.12, 357D **τάκτὸς πάντα περιεφλέγμηνε.**

περιφλέγω μτγν. κ. νεώτ. καίω, ἀνάπτω, φλέγομαι, φλογίζομαι γύρωθεν, ἐκ πάντων τῶν μερῶν : Πλούτ.'Ηθ.648C **τῶν τόπων ἐμπύρων ὄντων καὶ περιφλεγόντων·** **2)** μτβ. φλέγω, θερμαίνω τι γύρωθεν, πάντοθεν, περιφλογίζω, κατακαίω : Φίλ.2,391 **θέρος περιφλέγει τὰ γεννώμενα,** Δίων Χρ.36,47· ‖ κ. μτ. αἰτ. ὑπονοουμένης : Πολυδ.10,51 **πρὶν ἢ τὸν ἥλιον περιφλέγειν·** κ. παθ. : Πολύβ.12,25,2 **ἄνθρωπον περιφλεγόμενον·** ‖ ὁμ. περικαίομαι, καφαλίζομαι : Φιλούμ.Γυναικ.7,12· κ. μτφ. : Πλούτ.'Ηθ.498Β· **3)** κατακαίω, καίω ὅλως : αὐτ.651Β **καταπιμπράναι καὶ περιφλέγειν,** Σωρ.1,72· κ. παθ. : Τζέτζ.'Εξηγ.'Ιλ.143,9 **οἱ** [τοῖχοι] **ὑπὸ Περσῶν.. περιεφλέγησαν.**

περιφλεγῶς μτγν. μετὰ μεγάλης φλογιστικότητος, καυστικώτατα : Πλούτ.Κάτ.Πρεσβ.1 **πλὴν εἴποτε διψήσας περιφλεγῶς ὄξος ᾔτησεν.**

περιφλέκτως μτγν. περιφλεγῶς βλ.λ.· ‖ μτφ. μετὰ ἰσχυροτάτου, σφοδροτάτου πάθους : Εὐνάπ. ΒΣοφ.455Β **αὖ τυγχάνων τῆς ἐπιθυμίας ταυτόν τι τοῖς ἐρῶσιν ἐμμανῶς καὶ περιφλέκτως ἔπαθον.**

περίφλεξις-εως [ἡ] μτγν. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ περιφλέγω, ἀνάφλεξις, θέρμανσις πάντοθεν· ‖ ὑπερβολικός, ὑπέρμετρος, ἀνυπόφορος καύσων : 'Αέτ.7,106.

περιφλευσμός [ὁ] μτγν. περίκαυσις, ἐπίκαυσις, καφάλισμα : 'Ακύλ.ΠΔ Δευτ.28,22.

περιφλεύω φλέγω γύρωθεν, πάντοθεν, περικαίω, ἐπικαίω, τσουρουφλίζω, ἐν χρ. μ. τὸ παθ. ἐπικαίομαι, περικαίομαι, φρύγομαι, τσουρουφλίζομαι : Διοσκ.2,25 **γαλῆ περιφλευσθεῖσα** [δ.ἀνάγν. περιφλεχθεῖσα]· ‖ ὁμ. παθ. περιφλογίζομαι, περιβάλλομαι ὑπὸ φλογῶν, πυρός, κατακαίομαι : 'Ηρ. 5,77 **κρεμάμεναι ἐκ τειχέων περιπεφλευσμένων πυρὶ ὑπὸ τοῦ Μήδου.**

περιφλιδῶ-άω δ.ἀνάγν. τοῦ περιφλίω ἐν Νίκ. 'Αλεξ.62.

περιφλίω μτγν. ποι. περιπλήθω ἔκ τινος, απαργῶ ἐκ πλησμονῆς, εἶμαι πολὺ γεμάτος ἀπὸ κάτι : Νίκ.'Αλεξ.62 **περιφλίοντος ἀλοιφῇ** [σχόλ. «περισφριγῶντος καὶ περιπλήθοντος τῷ λίπει»].

περιφλίωμα-ατος [τὸ] 'Επιγρ. στοά, πρόστῳον : 'Επιγρ.'Αφροδισιάδος **τοῦ Ζήνωνος "Ατταλος τὸ περιφλίωμα ἐκ τῶν ἰδίων ἀνέθηκεν.**

περιφλογίζω πάπ., μσν. κ. νεώτ. φλογίζω τι γύρωθεν, πάντοθεν : Πάπ., Παλλδ.'Ιστ.Λαυσ.989Α.

περιφλογισμός [ὁ] μτγν. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ περιφλογίζω, περικύκλωσις διὰ φλογῶν, περιφλευσμός, περίκαυσις : Σύμμ.ΠΔ Δευτ.28,22, Θεοδοτ.ΠΔ Δευτ.28,22.

περιφλοΐζω ἀποφλοιῶ πέριξ τι, ἀφαιρῶ ὁλόγυρα τὸν φλοιόν, ξεφλουδίζω ὁλόγυρα : Θεόφρ.ΦΙ 9,5,3, αὐτ.Πυρ.72, Διοσκ.1,20· ‖ κ. μέσ. : αὐτ. 4,148· κ. παθ. : αὐτ.1,19 **ἔστι δὲ καλὸς ὁ βαρὺς καὶ μετὰ τὸ περιφλοισθῆναι ὑπέρυθρος.**

περίφλοιος-ον ὁ πάντοθεν ὑπὸ φλοιοῦ περιβαλλόμενος, ἔχων πέριξ, ὁλόγυρα φλοιόν : Ξεν.Κυν. 9,12 **χρὴ δὲ εἶναι τὰς ποδαστράβας σμίλακος πεπλεγμένας, μὴ περιφλοίους.**

περιφλοισμός [ὁ] ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ περιφλοΐζω, ἀποφλοίωσις, ἐκκαθάρισις ἀπὸ τοῦ φλοιοῦ, ξεφλούδισμα : Θεόφρ.ΦΑἶτ.5,15,1.

περιφλύω δ.τ. τοῦ περιφλεύω βλ.λ., ἐπὶ κεραυνοῦ, ἀπανθρακῶ : 'Αριστφ.Νεφ.396 **καταφρύγει βάλλων ἡμᾶς, τοὺς δὲ ζῶντας περιφλύει.**

περίφοβος-ον κ. νεώτ. ὁ ὑπὸ μεγάλου φόβου κατεχόμενος, σφόδρα πεφοβημένος, κατεπτοημένος, περιδεής, περίτρομος : Αἰσχ.'Ικ.736 **περίφοβόν μ' ἔχει τάρβος ἐτητύμως πολυδρόμου φυγᾶς ὄφελος εἴ τί μοι,** Θουκ.6,36, Ξεν.'Αν.3,1,12, Λυκοῦργ.40 **ὁρᾶν δ' ἦν ἐπὶ μὲν τῶν θυρῶν γυναῖκας ἐλευθέρας περιφόβους,** 'Υπερείδ.'Αθ.13· ‖ κ. μτ. γενικ. πράγμ. : Πλάτ.Φαῖδρ.239Β **περίφοβος τοῦ καταφρονηθῆναι·** ‖ κ. μτ. ἐμπροθ. διορ. : 'Αριστλ.ΗΕὐδ.1229b,7 **πρὸς τὸν θάνατον μαλακὸς καὶ περίφοβος,** Πολύβ.5,74,3 **περίφοβος περὶ σφῶν αὐτῶν.**

περιφοβῶ-έω φοβῶ λίαν, τρομάζω τινά, ἐκφοβίζων ἐκδιώκω : Φώτ. κ. Σουΐδ. ἐν λ. στροβεῖ· ‖ κ. ἐν τῷ μέσῳ τ. μεγάλως φοβοῦμαι, ὅθ. ἀποφεύγω τινὰ λίαν ἐκ φόβου : Ξεν.Κυν.9,17 **διὰ τὸ περιφοβεῖσθαι τοὺς ἀνθρώπους** [δ.ἀνάγν. πεφοβῆσθαι].

περιφόβως ἐπίρρ. μτγν. μετὰ μεγάλου φόβου, περιδεῶς : 'Επίκ.ἀπ.532, Διον.'Αλ.Ρωμ.11,22 **ἀνιαρῶς διακείμενοι καὶ περιφόβως,** Πλούτ.'Αρατ.29.

περιφοινίσσω μτγν. χρίω τι πέριξ, καθ' ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ διὰ πορφυροῦ χρώματος, χρωματίζω ἢ κάμνω τι ὁλόγυρα κόκκινον : Γρηγ. Νύσσ.1,199Β **κἂν περιφοινίξῃ τὸ εἶδος.**

περιφοίτησις-εως [ἡ] μτγν. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ περιφοιτῶ, τὸ φοιτᾶν, συχνάζειν εἰς διάφορα μέρη, ὅθ. περιπλάνησις : Πλούτ.Λύσ. 20 **πλάνης ὀρέγεσθαι καὶ περιφοιτήσεώς τινος.**

περίφοιτος-ον ὁ περιστρεφόμενος, περιπελόμενος: Παρμ.10,4 **ἔργα σελήνης περιφοίτου·** **2)** ἐπὶ προσ., ὁ περιπλανώμενος, τριγυρίζων ἐδῶ κι ἐκεῖ : Καλλ.'Επιγρ.28,3 **μισῶ καὶ περίφοιτον ἐρώμενον** [ἐπὶ ἐρωμένου μὴ σταθεροῦ, ἀλλὰ ἀλλάσσοντος ἀπὸ ἡμέραν εἰς ἡμέραν ἐραστάς], αὐτ.38,2, Νόνν. Δ 3,297· **3)** ἐπὶ τῆς ψυχῆς, ὁ φερόμενος, συχνάζων εἰς πλεῖστα μέρη, ἐδῶ κι ἐκεῖ : Φίλ.1,484 **ψυχὴ περίφοιτος καὶ περιπλανωμένη.**

περιφοιτῶ-άω φοιτῶ, συχνάζω, πηγαίνω ἐδῶ κι ἐκεῖ, περιπλανῶμαι : Κρατῖν.245 **Βοῦθας περιφοιτᾷ,** 'Αριστλ.ἀπ.616, 'Αριστείδ.Λόγ.26[41,18, Φίλ.1,305 **περιβλέπεσθαι καὶ περιφοιτᾶν·** ‖ κ. μτ. αἰτ. : 'Ιππ.Δι.1,6 **ψυχὴ περιφοιτῶσα τὰ μόρια τὰ ἑωυτῆς,** Φιλόστρ.Σοφ.Προοίμ. **περιφοιτᾶν τὰ ἄστη.**

περιφορά [ἡ] κ. μαν., νεώτ. κ. δημ. ἡ πρᾶξις τοῦ περιφέρειν, τὸ φέρειν τι πέριξ, ὁλόγυρα, τὸ δίδειν, τὸ προσφέρειν τι κύκλῳ, ἐπὶ φαγητῶν ἐν δείπνῳ· Πολυδ.6,55 «**τὸ δὲ περιφέρεσθαι τὰς μερίδας περιφορὰν Ξενοφῶν ὠνόμασεν**» : Ξεν.ΚΠ 2,2,4 **καὶ ἐν ταύτῳ περιέφερε τὸ τρίτον, ὅπερ δὴ λαιπὸν ἦν τῆς περιφορᾶς, - ἡ περιφορὰ τοῦ 'Επιταφίου·** ‖ ὅθ. τὸ ἐν δείπνῳ προσφερόμενον εἰς τοὺς συνδαιτυμόνας ἔδεσμα, φαγητόν : 'Ηρακλ.Ταρ.π.'Αθήν.3,120C **καὶ μάλιστα τὰς εἰθισμένας προπαρατίθεσθαι περιφοράς,** αὐτ.7,275Β· **2)** [περιφέρομαι] τὸ κύκλῳ φέρεσθαι, κυκλικὴ περιστροφή, κίνησις περιφερική, περιστροφική· 'Ησ. «ἡ κατὰ κύκλον κίνησις», ἐπὶ **τροχοῦ** : Εὐρ.Βάκχ. 1067 **κυκλοῦτο δ' ὥστε τόξον ἢ κυρτὸς τροχὸς τόρνῳ γραφόμενος περιφοράν·** ‖ ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν οὐρανίων σωμάτων : 'Αριστφ.Νεφ. 172 **ζητοῦντος αὐτοῦ τῆς σελήνης τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς περιφοράς,** Ξεν.'Απ.4,7,5, Πλάτ.Φαῖδρ.247C, αὐτ.Νόμ.898C **τὴν δὲ οὐρανοῦ περιφορὰν ἐξ ἀνάγκης περιάγειν,** αὐτ.Πολ.546Α, αὐτ.Πολιτ.271Α, αὐτ.274Ε, 'Αριστλ.Μετ.341a,2, αὐτ.Οὐρ.291a,35, 'Επίκ.Φύσ.11,10,'Ιώσ.Α1),1,1 **αἱ τῶν ὡρῶν περιφοραί,**

- **ἡ περιφορὰ τῆς γῆς περὶ τὸν ἥλιον·** **3**) ὅθ. ὁ περιστρεφόμενος τοῦ οὐρανοῦ θόλος : Πλάτ.Πολ. 616C, αὐτ.Θεαίτ.153D **δηλοῖ ὅτι ἕως μὲν ἂν ἡ περιφορὰ ᾖ κινουμένη καὶ ὁ ἥλιος·** **4**) κτ. ἐπέκτ. ὁ οὐρανός, οἱ οὐρανοί : Κριτί.25,31 **ἡ ὕπερθε περιφορά·** **5**) περιστροφή, συστροφή, περιτύλιγμα : Εὔβουλ.73 **περιφοραῖς κυκλούμενος, ὥσπερ κυλιστὸς στέφανος·** **6**) μτγν. μτφ. κοινωνικὴ σχέσις, συναναστροφή· πρβλ. συμπεριφορά I) : Πλούτ.Περ.5 **ἐπαινεῖ δὲ τὸ Κίμωνος ἐμμελὲς . . καὶ μεμουσωμένον ἐν ταῖς περιφοραῖς·** **7**) ὁμ. μτγν. πλάνη, σφάλμα : ΠΔ Ἐκκλ.2.12 (δ.γρ. τοῦ παραφορά), αὐτ.7,26 **τοῦ γνῶναι ἀσεβοῦς ἀφρασύνην καὶ ὀχληρίαν καὶ περιφοράν** **8**) μτγν. περίζωμα ἢ περιφερὲς βάθρον ἐν ἐπιτυμβίοις στήλαις : Διόδ.Σ 17,115.

περιφοράδην ἐπίρρ. κατὰ κυκλικὴν περιφοράν, περιστροφήν, περιφερῶς, περισυρτῶς : Ἱππ. 52 **ὁδοιπορέουσι δὲ περιφοράδην ὡς βόες** (ὁδοιποροῦσι δὲ κυκλοτερῶς περιφέροντες τὸ σκέλος ὡς οἱ βόες ἢ ἑλίττοντες τὸ σκέλος κατὰ τὴν ἔσω χώραν, πρβλ. περιστροφάδην, εἰλίπους), Γαλ.18(1), 586 **τῆς ὑπ' αὐτοῦ λεγομένης ὄπισθεν ὁδοιπορίας περιφοράδην γενομένης.**

περιφοράρης (ὁ) δημ. τ. τοῦ περιφοράριος.

περιφοράριος (ὁ) γλωσσ., δημ. **περιφοράρης ὁ** περιφερόμενος, γυριστής, τριγυριατής.

περιφόρημα-ατος (τὸ) γλωσσ. τὸ περιφερόμενον περὶ τὴν τράπεζαν ἔδεσμα.

περιφορητικός-ή-όν μτγν. ὁ περιφερόμενος, τρέχων, ταχύς, ὅθ. μτφ. ἐπὶ λόγου : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ. 10,87 **τὸν περιφορητικὸν συνερωτᾷ λόγον.**

περιφορητός-ή-όν ὁ δυνάμενος νὰ φέρεται πέριξ, πανταχοῦ, νὰ κουβαλιέται ὁλόγυρα : Ἡρ.4,190 **οἰκήματα δὲ σύμπηκτα . . , καὶ ταῦτα περιφορητά,** Στράβ.3,3,7, Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.310,14· **2**) ὁ ἐπὶ κλίνης περιφερόμενος, ὅθ. περιβόητος, διαβόητος, ἐπὶ τοῦ διαβοήτου ἐπὶ τρυφῇ Ἀρτέμωνος : Ἀνακρ.21,2 **ξανθῇ δ' Εὐρυπύλῃ μέλει ὁ περιφορητὸς Ἀρτέμων·** μτ. παιδιᾶς εἰρημένον : Δίφιλ 36, Πλούτ.Περ.27 **ὃν χωλὸν ὄντα καὶ φορείῳ πρὸς τὰ κατεπείγοντα τῶν ἔργων προσκομιζόμενον ὀνομασθῆναι περιφόρητον.**

περιφόρινος-ον (φορίνη) ὁ ὑπὸ παχέος δέρματος περιβαλλόμενος : Δίφιλ.90 **χοιρίδια περιφόρινα κρομβώσας ὅλα·** **2**) ἀρσ. κτ. πληθ. **περιφόρινοι ὡς οὐσ. εἶδός τι ὑποδημάτων** : Ἐπιγρ.

περίφορος-ον μτγν. **ὁ φερόμενος κύκλῳ**, περιστρεφόμενος διὰ ταχίστης κινήσεως : Μᾶρκ. Αὐρ.1,15 **καὶ κατὰ μηδὲν περίφορον εἶναι·** **2**) τὸ θηλ. **περίφορας** ὡς οὐσ. ἐσφ.ἀνάγν. τοῦ περιφορὰ ἢ **περίοδος** : **Λουκ.**Ἀστρολ.5.

περίφορτος-ον μτγν. ὁ πλήρης φόρτου, κατάφορτος : Ἀπολλιν.Ψαλμ.9,55 **γλῶσσαν ἀεὶ δουλόεσσαν ἔχει περίφορτον ἀνίης.**

περιφορῶ-έω κ. μσν. περιφέρω βλ.λ. : Ἡρ.2,48 **τὰ περιφορέουσι κατὰ κώμας γυναῖκες·** || κ. μέσ. : Εὐστ.Πον.13,9 **οὐκ ἀφήσει περιφορεῖσθαι μάτην καὶ τρίβεσθαι.**

περίφουρνος-ον πιθ. κακὴ γρ. τοῦ περιφόρινος: Διοκλητ.Ἔδικτ.9,20 **ὑποδήματα λευκὰ περίφαυρνα.**

περιφρᾰγή (ἡ) μσν.τὸ περίφραγμα βλ.λ.:Γεωπ.11,5,4.

περίφραγμα-ατος (τὸ) (περιφράσσω) κ. νεώτ. φραγμὸς περί τινα τόπον, φράκτης : Ἀγαθ.2,4· || κ. μτφ. : Τίμ.Λοκρ.100B **μυελῶν περιφράγματα (τὰ ὀστᾶ)·** **2**) τόπος περιπεφραγμένος : Στράβ. 15,1,55 **κυνηγετεῖ δ' ἐν μὲν τοῖς περιφράγμασιν ἀπὸ βήματος ταξεύων·** **3**) τὸ ἄνω δερμάτινον περικάλυμμα ἁμάξης : Πολυδ.1,142 **τὸ ὑπεράνω αὐτοῦ περίφραγμα ὃ σκύτει εἴωθε διαλαμβάνεσθαι·** **4**) νεώτ. ναυτ. φρεάτιον ἐν τῷ κύτει τοῦ πλοίου διὰ τὸν ἀντλοσίφωνα, σιφωνοθήκη.

περιφραγμός (ὁ) (περιφράσσω) μτγν. κ. μσν. φραγμὸς τεθειμένος ὁλόγυρα : Χρησμ.Σιβ.8,209 **οὐ τείχεσιν, οὐ περιφραγμοῖς,** Σχόλ.Νικήτ.Εὐγ.1,107.

περιφραγμῶ-όω μσν. περιφράσσω, περικλείω πανταχόθεν : Νικ.Χων.Χρον.48D **τοῖς ὀστέοις . . τὰς ἀμπέλους περιεφράγμωσαν,** αὐτ.251A.

περιφράγνυμι μτγν. περιφράσσω βλ.λ. : Θεμίστ.Λόγ.32,357C **τείχεσι τὴν πόλιν περιφραγνύναι.**

περιφρᾰδέως ἐπίρρ. ἐπιμελῶς, συνετῶς· Ἡσ. «περιφραδέως· περιπεφρασμένως· ἐμπείρως» : Ἰλ. Α 466 **ὤπτησάν τε περιφραδέως** (σχόλ. «πάνυ ἐμπείρως, καὶ ἐντέχνως»).

περιφρᾰδής-οῦς-ές (φράζομαι) **ὁ** λίαν περιεσκεμμένος, λίαν ἔμφρων, ἐπιμελής : Ὕμν.Ἑρμ.464 **εἰρωτᾷς μ' ἑκάεργε περιφραδές,** Σοφ.Ἀντ.348 **περιφραδὴς ἀνήρ.**

περιφράζω, παθ. ἀόρ. α' **περιεφράσθην, ἐκφέρω,** λέγω τι περιφραστικῶς : Διον.Ἀλ.Ἀμμ.2,4 **περιφράζων ὧδε τὴν νόησιν·** || κ. ἀπολ. χρησιμοποιῶ, μεταχειρίζομαι περιφράσεις : Φιλόδ. Ποιημ.5,28· || κ. παθ. : Διον.Ἀλ.Θουκ 29, Πλούτ. Ἠθ.407A **τὸ μὴ σύνηθες . . , ἀλλὰ λοξὸν ἀτεχνῶς καὶ περιπεφρασμένον·** **2**) μέσ. σκέπτομαι, στοχάζομαί τι πανταχόθεν, πολλαχῶς : Ὀδ.Α 76 **περιφραζώμεθα πάντες νόστον,** Νίκ.Θηρ.7 **τοῖα περιφρασθέντος ἀλεξητήρια νούσων** (σχόλ. «ἐγνωκότος, μεμαθηκότος»)· **3**) ρηματ. π. περίφρασις, περιφραστικός.

περιφράκτης (ὁ) (περιφράσσω) μτγν. **ὁ οἰκοδόμος** φραγμῶν : Ἀκύλ.ΠΔ Ἡσ.58,12.

περιφράκτισμα-ατος (τὸ) μτγν. περίφραγμα : Ἀκύλ.ΠΔ Ἡσ 58,42 **περιφράκτισμα χολῆς.**

περίφρακτος-ον (περιφράσσω) μτγν., μσν. **κ.** νεώτ. ὁ περιπεφραγμένος, ὁ διὰ φράκτου περικεκλεισμένος : **περίφρακτος χῶρος·** || **τὸ περίφρακτον** ὡς οὐσ. τὸ περίφραγμα, φραγμὸς κύκλῳ : Πλούτ.Θησ.12 **ὅπου νῦν ἐν Δελφινίῳ τὸ περίφρακτόν ἐστιν,** Λουκ.Διόν.6 **παρὰ τούτοις ἄλσος ἐστὶν ἐν περιφράκτῳ, οὐ πάνυ μεγάλῳ χωρίῳ·** **2**) ἀστρον. **περίφρακτοι πεδιάδες οἱ** μέγιστοι τῶν κρατήρων τῆς Σελήνης, ὅμοιοι πρὸς πεδιάδας περιφρασσομένας ὑπὸ ὀρέων.

περίφραξις-εως (ἡ) μτγν., μσν. **κ. νεώτ.** ἡ πρᾶξις τοῦ περιφράττειν, ἡ διὰ φράκτου περίκλεισις : Ἀγαθ 2,20, Βί.Νεἰλ.Νεώτ.75,5 **τὴν τῶν ὑπηκόων περίφραξιν, - περίφραξις ἀρχαιολογικοῦ χώρου.**

περίφρᾰσις-εως (ἡ) (περιφράζω) μτγν., μσν. **κ.** νεώτ., δημ. **-η** ἡ διὰ δύο ἢ περισσοτέρων λέξεων ἔκφρασις μιᾶς ἐννοίας, οἷον ποιοῦμαι λόγον ἀντὶ λέγω : Διον.Ἀλ.Πομπ.2,5, αὐτ.Θουκ.29, Πλούτ. Ἠθ.406F **ἀφελὼν περιφράσεις καὶ ἀσάφειαν·** || νεώτ. κ. δημ. εἰκονικὴ ἔκφρασις ἐννοίας τινός, **καθ' ἣν** ἀντὶ τοῦ κυρίου ὅρου μεταχειριζόμεθα **ἄλλους** παραπλησίους, οἷον τὸ ἄστρον τῆς ἡμέρας ἀντὶ ὁ ἥλιος κττ.

περιφράσσω κ. μσν. κ. νεώτ., ἀττ. **-ττω,** φράττω κύκλῳ, ὁλόγυρα, προφυλάττω πανταχόθεν· Ἡσ. «περιέφραξαν· ἐσκέπασαν, ἐφύλαξαν» : Πλάτ. Πολ.365B **ἀναβὰς καὶ ἐμαυτὸν οὕτω περιφράξας διαβῶ ;,** Στράβ.4,5,2 **περιφράξαντες γὰρ δένδρεσι καταβεβλημένοις εὐρυχωρῆ κύκλον ἐνταῦθα,** Προκ.Κτισμ.3,1, Φώτ.Ἐπιστ.28,38 **σεαυτὸν φιλίᾳ περιφράξας,** Παπαντ.Ἀγ.Ὄρ.119 **ὁ φιλόσοφος φρόντισε νὰ περιφράξῃ τὴ θεωρία του μὲ τύπους·** || κ. παθ. : Ἱππ.Ἀέρ.18 **αὗται δὲ πίλαις περιπεφραγμέναι,** Σύμμ.ΠΔ Ψαλμ.30(31),22 **πόλις περιπεφραγμένη·** || μέσ. χωρίζω ἀπ' ἐμαυτοῦ : Ὑπερείδ.ἀπ.139 **π. μέρος [τῆς στοᾶς] αὐλαίᾳ·** **2**) περικλείω τι, μωλώνω : Ἀριστλ.ΖΙ 603a,9 **ἐν μέσῳ τῷ ποταμῷ φρυγάνοις καὶ λίθοις περιφράξαντες ὅσον στόμα καταλείπουσιν·** **3**) ρηματ. **π. περίφραξις,** περίφρακτος, -γμός, περίφραγμα.

περιφραστικός-ή-όν μσν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς περίφρασιν, ὁ ἐκφράζων τι διὰ περισσοτέρων λόγων, ἀντίθ. μονολεκτικός: **περιφραστικὴ ἐκφορά**· || κ. συγκρ.: Εὐστ.557,37 **τὸ δὲ τραγικὸν περιφραστικώτερον ἐν τῷ . .**· || νεώτ. γραμμ. **περιφραστικοὶ τύποι τοῦ ρήματος** οἱ σχηματιζόμενοι διὰ περιφράσεως, οἷον ὁ παρακείμενος καὶ ὁ ὑπερσυντελικός κττ., ἔχω γράφει, εἶχον γράφει.

περιφραστικῶς ἐπίρρ. μτγν. σχόλ. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον περιφραστικόν, διὰ περιφράσεων: Ζώσ.'Αλχ.182Β, Σχόλ.Θεόκρ.1.1.

περιφρίσσω, ἀττ. -ττω, φρίττω, τρέμω ἐνώπιόν τινος: Κόϊντ.3,184 **ὡς ζώοντα νέκυν περιπεφρίκασιν**· || κ. μτ. δοτ. φρίττω, τρέμω διά τι: Νόνν.Δ 6,8· **2)** ὀρθοῦμαι, σηκώνομαι ὄρθιος, οἷον αἱ τρίχες τοῦ χοίρου: Ρήτ.1,487 **ἡλίκα περιφρίσσει τὰ κέντρα,** Νόνν.Δ 11,502 **π- κορύμβοις.**

περιφρόνησις-εως (ἡ) (περιφρονῶ) μτγν., μσν. κ. νεώτ., δημ. -η ἡ ἔλλειψις σεβασμοῦ ἢ ἐκτιμήσεως πρός τινα, ὑβριστικὴ ἀδιαφορία πρός τινα, καταφρόνια: Πλούτ.Κάμ.6 **ὅπου δ' εἰς ὀλιγωρίαν τῶν θεῶν καὶ περιφρόνησιν,** αὐτ.Περ.5, Εὐστ. Πον.12,1,Ζερβ.'Ιστ.110 **ἀπελπισμένη ἀπὸ τὴν περιφρόνησιν τῶν ἀνθρώπων ἐπῆγε νὰ πνιγῇ, - ἡ πρὸς τὸ χρῆμα περιφρόνησις.**

περιφρονητής (ὁ) (περιφρονῶ) μσν. κ. νεώτ. ὁ περιφρονῶν, ὁ καταφρονητής: Παχυμ.Γ Μιχ.Παλαιολ.189D **ἦν περιφρονητὴς χρυσίου τὰ μάλιστα,** Χοῦμν.Ν ἐν 'Αν.Βοασσ.5,302 **περιφρονητὰς πατέρων καὶ μητέρων,- περιφρονητὴς τῆς θρησκείας.**

περιφρονητικός-ή-όν μτγν., μσν. κ.νεώτ. ὁ ρέπων, ὁ ἔχων κλίσιν εἰς τὸ περιφρονεῖν: Εὐνάπ.'Ιστ. ἀπ 233D **περιφρονητικοὺς τῶν ὁρωμένων,** Εὐστ. Πον 319,1· || ὁ ἐκφράζων περιφρόνησιν ἢ ὁ γινόμενος πρὸς περιφρόνησιν: **περιφρονητικὸς λόγος, - περιφρονητικὸν βλέμμα.**

περιφρονητικῶς ἐπίρρ. μσν. κ. νεώτ., δημ. -ά, κατὰ τρόπον περιφρονητικόν, διὰ περιφρονήσεως: Χοῦμν.Ν ἐν 'Αν.Βοασσ.5,305,1.

περιφρονητός-ή-ό(ν) (περιφρονῶ) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἄξιος περιφρονήσεως, ὁ καταφρονεμένος: Ζερβ.'Ιστ.1 41 **πλέον ὅμως περιφρονητὸς, εἶναι ἐκεῖνος, ποὺ δὲν πιστεύει τίποτε.**

περιφρόνια (ἡ) δημ. ἡ περιφρόνησις, ἡ καταφρόνια: Βλαστ.Συνμ.169.

περίφροντις-ιδος-ι νεώτ. ὁ πλήρης φροντίδων, ὁ ὑπὸ φροντίδων κατειλημμένος, ὁ ἀνήσυχος.

περιφρονῶ-έω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. στοχάζομαι, σταθμίζω τι πανταχόθεν καὶ μετ' ἐπιμελείας: 'Αριστφ.Νεφ.225 **ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον** (σχόλ. «περιεργάζομαι καὶ περισκοπῶ τὴν τοῦ ἡλίου πορείαν»), αὐτ.741 **σχάσας τὴν φροντίδα λεπτὴν κατὰ μικρὸν περιφρόνει τὰ πράγματα**· **2)** μτ. αἰτ. θεωρῶ τι ἀνάξιον προσοχῆς καὶ ἐκτιμήσεως, καταφρονῶ, δὲν ὑπολογίζω: Θουκ.1, 25 **περιφρονοῦντες δὲ αὐτοὺς κἂν χρημάτων δυνάμει ὄντες,** Διον.'Αλ.1,71, Παπαντ.'Αγ.'Ορ.131 **μόνα ἐκεῖ βρίσκονται ἀκόμα τέσσερες χιλιάδες ἄνθρωποι ποὺ περιφρονοῦν τὰ ἀγαθὰ τῆς ζωῆς καὶ τῆς κοινωνίας**· || κ. μτ. γενικ.: Πλάτ.'Αξ.372Β **καὶ ἤδη περιφρονῶ τοῦ ζῆν, ἅτε εἰς ἀμείνω οἶκον μεταστησόμενος,** Πλούτ.Θησ.1 **ὅπου δ' ἂν αὐθαδῶς τοῦ πιθανοῦ περιφρονῇ,** ΚΔ Τίτ.2,15 **μηδείς σου περιφρονείτω**· || μτφ. ἐπὶ ἀσθενῶν, καταφρονῶ τὰ φάρμακα: 'Αρχιγ.π.'Αέτ.6,8, 'Αλέξ.Τραλλ. 1,15· **3)** ἀμτβ. εἶμαι περίφρων, στοχαστικός, συνετός· || συνεκδ. εἶμαι σοφός: Πλάτ.'Αξ.365Β **τὸ δὲ οὕτω μαλακῶς . . ἔχειν νηπίου δίκην οὐ περιφρονοῦσαν ἡλικίαν ἐστὶν** (δ.γρ.)· **4)** ρηματ. π. περιφρόνησις, **περιφρονητής, περιφρονητικός, περιφρονητός, περιφρονητέος.**

περιφροσύνη (ἡ) ἡ περιφρόνησις: Θεμίστ.Λόγ. 21,259Β **σοφιστὴν τύφου μεστὸν καὶ γέμοντα περιφροσύνης,** Κόλουθ.197 **δαϊζόμεναι δρύες "Ιδης ἤριπον ἀρχεκάκοια περιφροσύνῃσι Φερέκλου.**

περιφρουρεύω μτγν. φυλάσσω κύκλῳ, ἃ. περιφρουρῶ: 'Οππ.'Αλ.4,233 **νῦν ἀλόχους τε περιφρούρευε φυλάσσων.**

περιφρούρησις-εως (ἡ) (περιφρουρῶ) νεώτ. ἡ φρούρησις, ἡ προφύλαξις ἀπὸ κινδύνου, ἡ προστασία: **ἡ περιφρούρησις τοῦ Συντάγματος-τῶν δικαιωμάτων μου - τῆς περιουσίας μου.**

περιφρουρῶ-έω κ. νεώτ. φυλάσσω τι κύκλῳ, πανταχόθεν, περιφυλάττω, ἀποκλείω: Δίων Κ 40,36 **πέριξ αὐτὸ . . περιεφρούρουν** (τὸ φρούριον)· κ. παθ.: Θουκ.3,21 **τὸ τεῖχος, ᾧ περιεφρουροῦντο οἱ Πλαταιῆς**· || κ. μτφ.: Βέττ.Βάλ.271,Β **πλήθει βίβλων πεφρούρημαι**· **2)** φρουρῶ, προφυλάττω, προστατεύω τι ἐξ ὅλων τῶν μερῶν ἢ ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν: **περιφρουρεῖ τὴν οἰκογενειακήν του τιμήν**· || κ. παθ. τυγχάνω προστασίας: Παῦλ. Αἰγ.6,105· **3)** ρηματ.π. περιφρούρησις.

περιφρυγής-οῦς-ές μτγν. ὁ καταπεφρυγανισμένος, ὁ κατάξηρος: Φίλιππος π.Γαλ.7,686 **περιφρυγὴς μαρασμός**· **2)** ὁ ἀπεξηραμμένος, ὁ καφαλισμένος: 'Αλέξ.Τράλλ.Πυρ.4.

περιφρύγω κ. **περιφρύσσω,** ἀττ.-ττω, παθ. ἀόρ. **περιεφρύγην** ('Αλέξ.Τράλλ.Πυρ.4), φρύγω πανταχόθεν, καταροδίζω, καταφρυγανίζω: Θεοδοτ. ΠΔ 'Ασμ.1,6, 'Ολυμπ.Μετ.292,33· κ. παθ.: 'Αλέξ. Τράλλ.Πυρ.4 **εἰ ἀναλωθῇ τελείως ἡ περιφρυγῆ** (ἡ οὐσιώδης ὑγρότης).

περιφρυγῶς ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον περιφρυγῆ βλ.λ., διὰ περιφρύξεως: Σευῆρ.'Ιστρ.25D **περιφρυγῶς καυσούμενοι.**

περίφρων-ονας (ὁ,ἡ) (φρήν) κ. κλητ. **περίφρον,** π. 'Ομ. **ἐπὶ τῆς Πηνελόπης** κ. ἄ. ὀνομαστῶν γυναικῶν, ὁ περιῶν τῶν ἄλλων κατὰ τὸ φρονεῖν, ὁ λίαν συνετός, φρόνιμος· 'Ησ. «περίφρων· σωφρονέστατος, ἢ περισσῶς φρονῶν, συνετώτατος»: 'Ιλ.Ε 412 **μὴ δὴν Αἰγιάλεια περίφρων 'Αδρηστίνη ἐξ ὕπνου γοόωσα φίλους οἰκῆας ἐγείρῃ,**'Οδ.Λ 345 **οὐδ' ἀπὸ δόξης μυθεῖται βασίλεια περίφρων,** αὐτ.Π 435 **περίφρον Πηνελόπεια**· || κ. ἐπὶ ἀνδρῶν: 'Ησίοδ.Α 297 **κλυτὰ ἔργα περίφρονος 'Ηφαίστοιο,** αὐτ.313, αὐτ.Θ 894 **ἐκ γὰρ τῆς εἵμαρτο περίφρονα τέκνα γενέσθαι**· **2)** δόλιος, πανοῦργος: 'Οππ.'Αλ.3,205 **περίφρων θήρη**· **3)** ὁ ὑπερήφανος, ὁ ὑπεροπτικός: Αἰσχ.'Ικ.757 (δ.γρ.), αὐτ.'Αγ.1426 **περίφρονα δ' ἔλακες**· **4)** μτ. γενικ. ὁ περιφρονῶν τι, ὁ καταφρονῶν: ΠΔ **Μακκ.4,8, 28 ἦσαν γὰρ περίφρονες τῶν παθῶν.**

περιφυγή (ἡ) μτγν. ἡ ὑπεκφυγή, καταφυγή, καταφύγιον: Πλούτ.Δημήτρ.46 **πραγμάτων πολλὰς . . περιφυγὰς καὶ ἀναχωρήσεις ἐχόντων.**

περιφυής-οῦς-ές (περιφύω) μτγν. ὁ φυόμενος, ὁ αὐξάνων, ὁ βλαστάνων κύκλῳ: Διοσκ.4,103 **εἰσὶ δὲ καὶ φλομίδες διπλαῖ, δασεῖαι, περιφυεῖς τῇ γῇ, στρογγύλα ἔχουσαι τὰ φύλλα** (δ. γρ.).

περιφύλαγμα-ατος (τὸ) (περιφυλάσσω) μσν. προφύλαγμα, -προφυλακτήριον, φυλακτό: Νικ.Χων. Χρον.223D **τὸ ἀρχαῖον αὐτῷ περιφύλαγμα τὸν σταυρὸν ἀποτραχηλισάμενος.**

περιφυλακή (ἡ) μσν. ἡ προφυλακή, ἡ ἐμπροσθοφυλακή: Γεννάδ.1617C.

περιφυλάσσω μτγν. κ. σχόλ., ἀττ.-ττω, περικλείω καὶ φυλάσσω τι κύκλῳ, πανταχόθεν: 'Ιώσ.Πΐ 5,10,1 **περιεφύλαττον τὰς τούτων ἐξόδους** (κῶδ.), Σχόλ.Εὐρ.'Εκ.1209· κ. πάθ.: Φίλ.Μηχ Βελοπ.83,29, Σχόλ.Θουκ.1.93 **τῷ τείχει περιεφυλάχθησαν**· **2)** ρηματ. π. περιφύλαγμα, περιφυλακή.

περιφύρω μτγν. ἀναμειγνύω, ἀνακατώνω· κ. παθ.: Φίλ.2,656 **περιπεφυρμένος βίος.**

περιφύσησις-εως (ἡ) [ἀχρ. περιφυσῶ] μσν. φύσησις πανταχόθεν : Οἰκουμ. εἰς Ἀποκ.34Ι,Ι **περιφυσήσεσι καὶ ἀντιπνοίαις τῶν πονηρῶν πνευμάτων.**

περιφύσητος-ον [ἀχρ. περιφυσῶ] ὁ πανταχόθεν φυσώμενος : Ἀριστφ.Λυσ.323 **πρὶν ἐμπεπρῆσθαι Καλύκην τε καὶ Κρίτυλλαν περιφυσήτω ὑπό τε νόμων ἀργαλέων.**

περίφυσις-εως (ἡ) [περιφύω] ἡ σύμφυσις περί τι ἢ ἐπί τινος : Ἀριστλ.ΖΠ 7Ι0a,32 **στῆθος .. ὀξὺ μὲν πρὸς τὸ εὔτονον εἶναι, .. ἰσχυρὸν δὲ πρὸς τῇ περιφύσει τῆς σαρκός,** Γαλ.Χρ.Μορ. Ι6,5 **ὅτι μήτ' ἐπίφυσίς ἐστι μήτε περίφυσις'** κ. ἀπολ. : Θεόφρ.ΦΙ 5,2,2 **συμβαίνει καταπίνεσθαι τοὺς ὄζους ὑπὸ τῆς περιφύσεως.**

περιφυτεύω φυτεύω τι ὁλόγυρα, καταφυτεύω : Ἰλ.Ζ 4Ι9 **περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσαν νύμφαι ὀρεστιάδες** [ἐν τμήσει], Πλάτ.Νόμ.947E **πέριξ δένδρων ἄλσος περιφυτεύουσι'** κ. παθ. : Βασ.Ι,865B **τὰ ἄλση τὰ τοῖς εἰδώλοις εἰς κόσμον περιφυτευόμενα'** || κ. μτφ. : ΠΔ Μακκ.4,2,2Ι **ὁππνίκα γὰρ ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον κατεσκεύαζε λόγῳ, τὰ πάθη αὐτῷ καὶ τὰ ἤθη περιεφύτευσεν.**

περίφυτος-ον [περιφύω] μτγν. ὁ πεφυτευμένος ὁλόγυρα, ὁ κατάφυτος : Ἀππ.Ἰβηρ.64 **ἐν ὄρει περιφύτῳ ἐλάαις.**

περιφύω, μέλλ. **περιφύσω,** ἀόρ. α' **περιέφυσα** κ. β' **περιέφυν,** παρακ. **περιπέφυκα,** μέσ.κ.παθ. **περιφύομαι,** μέσ. μέλλ. κ. ὡς παθ. **περιφύσομαι,** καθιστῶ τι σύμφυτον, συνδέω στερεῶς μετά τινος ὡσεὶ συμπεφυμένον, περικολλῶ, ἐπικολλῶ : Πλάτ. Τίμ.7D **τὸ κύτος περὶ τὸ σῶμα ὅσον κοῖλον ἡμῶν περιέφυσε,** Φιλόστρ.Ἀπολλ.2,Ι3 **τοῖς κερασφόροις ἅπασιν ὑποβάλλουσα ἡ φύσις ὀστᾶ σηραγγώδη περιφύει τὸ κρέας ἔξωθεν'** **2)** ἀμτβ. κ. μέσ. φύομαι, φυτρώνω, αὐξάνω ὁλόγυρα : Ὀδ.Ι Ι4Ι **περὶ δ' αἴγειροι πεφύασιν** [ἐν τμήσει], Ἀριστλ.ΖΜ 654b,27 **περὶ τὰ ὀστᾶ αἱ σάρκες περιπεφύκασι,** Θεόφρ.ΦΑἴτ.5,5,4 **ὅσα βλάπτει περιφυόμενα καὶ ἐμφυόμενα,** Πλούτ.Κάμ.25 **πέτρα κύκλῳ .. περιπέφυκε** [ὑπάρχει πέτρα ὁλόγυρα]' **3)** ἀμτβ.κ.παθ. ἐπὶ προσ., ἐναγκαλίζομαι σφιγκτά : Ὀδ.Τ 4Ι6 **μήτηρ δ' Ἀμφιθέη μητρὸς περιφῦσ' Ὀδυσῆϊ'** κ. ἀπολ. : Ὀδ.Π 2Ι **Τηλέμαχον .. κύσεν περιφύς,** αὐτ.Ω 236 **περιφῦναι ἑὸν πατέρα'** || ἐπὶ ὑποδημάτων : Ἀριστφ.Νεφ.Ι5Ι **περιέφυσαν περσικαί'** || ἐπὶ κισσοῦ : Πλάτ.Πολ.6Ι2A **(τῇ ψυχῇ) γεηρὰ .. πολλὰ καὶ ἄγρια περιπέφυκε,** Εὔβουλ.Ι04 **κισσὸς καλάμῳ περιφύεται'** πρβλ.Πλάτ. Νόμ.898E' || ἐπὶ φήμης : Ἰσοκρ.5,78 **ὧν ἐνθυμούμενον χρὴ μὴ περιορᾶν τοιαύτην φήμην σαυτῷ περιφυομένην'** **4)** ἐπὶ σταχύων σίτου, περιβλαστάνω, αὐξάνω : Θεόφρ.ΦΙ 8,ΙΙ,4 **οὐκ ἐσθίεται σῖτος, ὅταν ὑσθεὶς περιφυῇ** [πιθ. δ. γρ.]' **5)** ρηματ. π. περιφυής, περίφυσις, περίφυτος.

περιφώνησις-εως (ἡ) [περιφωνῶ] μτγν. τὸ ἠχεῖν πέριξ, τὸ περιφωνεῖν : Πλούτ.Ἠθ.587C [πιθ.].

περιφωνῶ-έω μτγν. ἠχῶ πέριξ, φωνάζω ὁλόγυρα, ἀντηχῶ : Πλούτ.Μάρ.20 **τὰ κοῖλα τοῦ ποταμοῦ περιεφώνει'** **2)** ρηματ. π. περιφώνησις.

περίφωρος-ον [φώρ] μτγν. ὁ καταφωραθείς, ὁ καταληφθεὶς ἐπ' αὐτοφώρῳ, ὁ ἀποκαλυφθείς, ὁ καταφανής, ὁ κατάδηλος: Πλούτ.Ἠθ.49C **ὡς ἂν μάλιστα περίφωρος οὖσα μὴ βλάπτῃ.**

περιφωτίζω μτγν. φωτίζω τι ὁλόγυρα, καταφωτίζω : Κλεομήδ.2,Ι **πάντα περιφωτίσας τὰ ἀμφοδα,** Πλωτῖν.6,9,4 **π- πᾶσαν τὴν ψυχήν'** κ. παθ. : Πλούτ.Ἠθ.953A **τὸ λαμπρὸν οὐ παρίησιν ὑπὸ στερεότητας ἀλλ' ἐπιπολῆς περιφωτίζεται,** Δαμάσκ.Ἀρχ.83' **2)** ρηματ. π. περιφωτισμός.

περιφωτισμός (ὁ) [περιφωτίζω] μτγν. φωτισμὸς διὰ διασκορπίσεως, ἀντανακλάσεως τῶν ἀκτίνων φωτός: Στράβ.3,Ι,5 **πλείω τὸν μετὰ δύσιν χρόνον τῆς ἡμέρας συμβαίνειν ἐκ τοῦ περιφωτισμοῦ** [δ. γρ. παραφωτισμοῦ], Ἡλιόδ.Αἰθ.9,22 **τῷ πανταχόθεν περιφωτισμῷ τὴν παρέμπτωσιν τῆς σκιᾶς ἀπελαυνούσης.**

περιχαίνω ἀ. περιχάσκω βλ.λ. : Φώτ.Ἐπιστ.337, 20 **τὴν ἄγνοιαν περιχαίνουσι.**

περιχαίρω μτγν. μτ. αἰτ. χαίρω ὑπερβαλλόντως : Εὐνάπ.Β Σοφ.46ΙB **εὔθυμος ἦν, καὶ περιέχαιρεν.**

περιχᾰλῑνῶ-όω μτγν. περιβάλλω τὸν ἵππον χαλινῷ, χαλινώνω : Ἀππ.Συρ.26 **τοὺς ἵππους περιχαλινούντων.**

περιχαλκίζω πάπ. ἀ. περιχαλκῶ βλ.λ.

περίχαλκος-ον μτγν. ὁ χαλκῷ περικεκαλυμμένος, ὁ χαλκόδετος : Ἀθήν.Ι0,4Ι3B **φακὸν τῆς κλίνης περίχαλκον ὄντα κλάσας ἐξέτεινε μαλάξας.**

περιχαλκῶ-όω μτγν. κ. νεώτ. ἐπικαλύπτω τι γύρωθεν διὰ στρώματος ἢ ἐλάσματος χαλκοῦ : ΠΔ Ἐξ.27,6 **καὶ περιχαλκώσεις αὐτοὺς χαλκῷ'** **2)** ρηματ. π. περιχάλκωσις.

περιχάλκωσις-εως (ἡ) [περιχαλκῶ] νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ περιχαλκῶ βλ.λ.

περιχᾰλῶ-άω μτγν. ἀπολύω, χαλαρώνω, ξελύνω τι κύκλωθεν' κ. παθ. : ΠΔ Μακκ.4,7,Ι3 **περικεχαλασμένων δὲ τῶν σαρκῶν.**

περιχαμπτά ἐφθαρμ. λ. ἐν Αἰσχ.Ἰκ.878.

περιχανδής-οῦς-ές [χανδάνω] μτγν. ὁ πολλὰ περιέχων, περιλομβάνων : Νίκ.ἀπ.72,3 **ὄφρ' ἂν δμῶες ἅλις περιχανδέα χύτραν πλήσαντες.**

περιχᾰρακτήρ-ῆρος (ὁ) μτγν. κ. μσν. ἰατρ. ἐργαλεῖον πρὸς περικοπὴν καὶ ἀπογύμνωσιν τῶν πέριξ οὔλων ἐξαχθησομένων ὀδόντων : Καίλ.Αὐρ. Χρον.2,4., Ἀέτ.8,36, Παλλάδ.Ἰατρ.Ἱππ.2,Ι74D.

περιχαρακτήριον (τό) μτγν. τὸ ἰατρ. ἐργαλεῖον περιχαρακτὴρ βλ.λ. : Γαλ.Ι0,6Ι6.

περιχᾰρακτικός-ή-όν μτγν. ὁ κατάλληλος πρὸς περιχάραξιν: Διοσκ.Ι,Ι05 **περιχαρακτικὰ ἐσχαρῶν, σὺν μέλιτι καταπλασσόμενα,** αὐτ.2,Ι00 **δύναμιν δὲ ἔχει περιχαρακτικὴν νόμων καὶ σηπεδόνων καὶ γαγγραίνης.**

περιχᾰρᾰκῶ-όω κ. νεώτ., δημ.**-ώνω** περιβάλλω τόπον τινὰ κύκλῳ χαρακώμασι, σκόλοψι, περιτειχίζω : Αἰσχίν.3,236 **οὐ γὰρ περιχαρακώσαντα χρὴ τὰ τείχη'** || ὀχυρῶ τι πανταχόθεν : Πολύβ.4,56,8 **ἀποσταυροῦντες καὶ περιχαρακοῦντες τὰς ἐκ θαλάττης προσβάσεις,** Φίλ.Μηχ.Βελοπ.96,39 **π- (πόλιν) ἐκ θαλάσσης εἰς θάλασσαν'** **2)** πολιορκῶ : Ἀππ.Ἰβηρ.90' || κ. παθ. πολιορκοῦμαι : Πολύαιν.2,2,5 [δ.γρ.]' || ὁμ. παθ. μτφ. : Δεῖν.Ι,64 **τὸν περικεχαρακωμένην προδεδωκότα τὴν πατρίδα ταῖς αὐτοῦ συμβουλίαις'** **3)** ρηματ. π. περιχαράκωμα, περιχαράκωσις.

περιχαράκωμα-ατος (τό) [περιχαρακῶ] λεξ. κ. νεώτ. τόπος περικεχαρακωμένος, ὠχυρωμένος κύκλῳ σκόλοψι' Ἡσ. ἐν λ. θριγκός, ΕΜ 455,55' **2)** νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ περιχαρακῶ βλ.λ., ἡ περιχαράκωσις.

περιχαράκωσις-εως (ἡ) [περιχαρακῶ] νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ περιχαρακῶ βλ.λ.

περιχάραξις-εως (ἡ) [περιχαράσσω] μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ περιχαράσσω, χαράσσω τι ὁλόγυρα : Ὀρειβ.44,ΙΙ,Ι **πρὸς τὴν περιχάραξιν διδόσθω μία πρώτη πλαγία διαίρεσις'** || ἐν ἀναφορᾷ πρὸς δένδρον : Γεωπ. Ι0,77,2 **τὸν ἐξ αὐτῆς** (τῆς βλάστης) **ὀφθαλμὸν ἐνθετέον κατὰ ἀκριβῆ περιχάραξιν κατὰ τοῦ ἐναλλασσομένου στελέχους.**

περιχαράσσω κ. μσν. κ. νεώτ., ἀττ. **-ττω,** χαράσσω τι πέριξ, ὁλόγυρα : Στράβ.Ι5,Ι,42 **πέντε σταδίων τάφρῳ περιχαράξαντες τῇ βοηθείᾳ'** || χαράσσω, χωρίζω τὰ ὅριά τινος : Διοσκ.Ι,72, αὐτ.2,ΙΙ2' || περικόπτω καὶ ἀπογυμνῶ τὰ πέριξ οὖλα ἐξαχθησομένων ὀδόντων' πρβλ. περιχαρα-

κτήρ : Γαλ.14.431 **τοὺς ὀδόντας** ἐξαιροῦμεν **περιχαράσσοντες**· **2**) παθ. ἔχω ὀλόγυρα ἐγκοπὰς [εἰκ. Σκολιγ.] : Θεόφρ.Φί 3 12,5 **φύλλον περικεχαραγμένον**· **3**) μσν. μέσ. ὑποφώσκω, χαράζω : Πρόδρ.1,117 **ὅταν γὰρ ἴδῃ τὴν αὐγὴν περιχαρασσομένην**· **4**) ρηματ. π. περιχάραξις, περιχαρακτήρ, περιχαρακτικός· νεώτ. κ. περιχάραγμα, περιχαρακτός.

περιχάρεια (ἡ) κ. μσν., ἐσφ. γρ. **περιχαρία**, ὑπερβολικὴ χαρά : Πλάτ.Φίλ.65D **οἶμαι γὰρ ἡδονῆς μὲν καὶ περιχαρείας οὐδὲν τῶν ὄντων πεφυκὸς ἀμετρότερον εὑρεῖν ἄν τινα**, αὐτ.Νόμ.732C, Πλούτ.'Ηθ.83D **παιδικὰς περιχαρείας**, Γαλ.10.283 **αἱ ἐναντίαι τοῖς φόβοις ἡδοναὶ μέγισται, καλοῦσι δὲ ταύτας περιχαρείας**, Πλωτῖν.1,4,12.

περιχαρής-οῦς-ές [χαίρω] ὁ πλήρης χαρᾶς, ὁ χαίρων μεγάλως, ὁ καταχαρούμενος, ἀντίθ. περιώδυνος, περιαλγής, περίλυπος· 'Ησ. «περιχαρής· χαιρόμενος, γελωτοποιός» : 'Ηρ.1,119 **αὐτὸς δὲ περιχαρὴς ἐὼν φράζει τῇ γυναικὶ τὰ συγκυρήσαντα**, αὐτ.3,35, Σοφ.Αἴ.693 **περιχαρὴς δ' ἀνεπτόμαν**, 'Αριστφ.Σφ.1477 **περιχαρὴς τῷ πράγματι ὀρχούμενος τῆς νυκτὸς οὐδὲν παύεται**, Πλάτ.Πολ.462B **ὅταν οἱ μὲν περιαλγεῖς, οἱ δὲ περιχαρεῖς γίγνωνται ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς παθήμασι τῆς πόλεως**, Πολύβ.1,41,1 **περιχαρεῖς ἦσαν οὐχ οὕτως ἐπὶ τῷ τοὺς πολεμίους ἠλαττῶσθαι τῶν θηρίων ἐστερημένους**, Διόδ.Σ 11,57 **ὁ δὲ βασιλεὺς περιχαρὴς γενόμενος ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τἀνδρός**· ‖ **τὸ περιχαρές** ὡς οὐσ. ἡ περιχάρεια, ἡ ὑπερβολικὴ χαρά : Θουκ.2,51 **τῷ παραχρῆμα περιχαρεῖ καὶ ἐς τὸν ἔπειτα χρόνον ἐλπίδος τι εἶχον κούφης**.

περιχαρία (ἡ) μτγν. κ. μσν. ἐσφ. γρ. ἀντὶ περιχάρεια βλ.λ. : Δίων Κ 44,8, 'Αλκίφρ.3,38, Διηγ.'Αχιλλ. 894 **ὁ δὲ δεξάμενος αὐτὸ μετὰ περιχαρίας σπουδαίως τὸ ἀνεγίνωσκε**.

περιχάριστος-ον μτγν. ὁ εὔθυμος, ὁ χαρούμενος : 'Επιφάν.257A **περιχάριστα καὶ ἐφεόρτια**.

περίχαρος-η-ο δημ. ὁ περιχαρής, ὁ καταχαρούμενος· ‖ ὁ χαρίεις, ὁ λίαν χαριτωμένος : Βαλαωρ.Τὰ δυὸ Βουνὰ 14 **κι ὁ κρίνος ὁ περίχαρος ἀπ' τὸ νερὸ προβαίνει σὰν πρόσωπο παρθενικό**.

περιχαρῶς μτγν., μσν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον περιχαρῆ : Γρηγ.Νύσσ.2,833C **ἀναγγείλῃ περιχαρῶς**, Θεοφύλ.Σ 'Ιστ.54,14 **ταύτην ὠνεῖται περιχαρῶς**, Μηναῖ.12,7 Θεοτ. **φωνὴν σοι βοῶμεν, Παρθένε, περιχαρῶς τοῦ 'Αρχαγγέλου**, Βιζυην.38,21 **περιχαρῶς νέα καὶ σφριγῶσα φύσις**.

περιχάσκω, ἀόρ. α' περιέχανον, παρατ. **περικέχηνα**, ἀνοίγω μεγάλως τὸ στόμα μου· 'Ησ. «περιχάσκειν, ἀνοῖξαι τὸ στόμα» : 'Ιππ.Νούσ.2,26 **περιχάσκων ἑλκέτω εἴσω τὴν ἀτμίδα**, Φιλόδ.Ρητ.1, 194S· ‖ ἀνοίγω ζώνην : 'Ηλιόδ Χειρ.π.'Ορειβ.48, 58,5 [δ. γρ.]· **2**) καταπίνω μὲ τὸ στόμα ἀνοικτόν: 'ΑριστλΖΙ 604b,18 **καὶ ἐὰν σταφυλῖνον περιχάνῃ**, Διόδ.Σ 10,18, Λουκ.Μισθ.Συν.3 **καθάπερ ὁ λάρος ὅλον περιχανὼν τὸ δέλεαρ**, Αἰλ.ΖΙ 4,33 **τοῦ κάρφους τὸ πλάτος οὐκ ἔχων περιχανεῖν**,'Ιππιατρ.119· **3**) χάσκω διά τι πρᾶγμα : Κλήμ.'Αλ.242 **αἱ δε .. ὅλαι περικεχήνασι τοῖς λίθοις**.

περιχασμῶμαι-άομαι μσν. χασμῶμαι περί τι : 'Αντιοχ.'Ιστ ἐν'Ακαμ.2,406,7.

περιχειλῶ-όω κ. νεώτ. περιβάλλω τι κύκλῳ, ὁλόγυρα μὲ χείλη, γῦρον : Ξεν.'Ιππ.4,4 **περιχειλώσας σιδήρῳ, ὡς ἂν μὴ σκεδαννύωνται** [οἱ λίθοι]· **2**) ρηματ. π. περιχείλωσις, περιχείλωμα.

περιχείλωμα-ατος (τὸ) [περιχειλῶ] νεώτ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ περιχειλῶ βλ.λ., ἡ μπορντούρα.

περιχείλωσις-εως (ἡ) [περιχειλῶ] νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ περιχειλῶ βλ.λ.

περιχειρίδιον (τὸ) λεξ. ὑποκορ. τοῦ περίχειρον βλ.λ.· 'Ησ. ἐν ἀβάκυευτον.

περιχείριον (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ περίχειρον βλ.λ.· Πολυδ.1,185 «τὸ πλεκόμενον ἐκ τῆς φοινικῆς ἀμπεχόνης κοῖλον καὶ διάκενον περιχείριον ὃ καταστέλλει τὴν τρίχα [τοῦ ἵππου] καὶ ἐκλιπαίνει».

περιχειρὶς-ίδος (ἡ) νεώτ. τὸ περὶ τὴν ἄκραν χεῖρα φερόμενον μέρος ἐνδυμασίας ἢ πανοπλίας, μανικέτι· **2**) χειρόκτιον, γάντι.

περίχειρον (τὸ) μτγν. κόσμημα τῆς χειρός, ψέλιον, βραχιόλι : Πολύβ.2,29,8 **περιχείροις ἦσαν κατακεκοσμημένοι**.

περιχειρίδες-ων (αἱ) μτγν. **αἱ** περιχειρίδες, τὰ μανικέτια : 'Ιω.Λυδ.Ρωμ.1,17.

περίχευμα-ατος (τὸ) νεώτ. **ἡ** κυκλικὴ προέξοχὴ τοῦ πυθμενίου κάλυκος, ἡ σχηματιζομένη δι' ἐξογκώσεως τοῦ σώματος τοῦ κάλυκος.

περιχέω κ. μσν. κ. νεώτ., ἐπ. **περιχεύω, ἀόρ. περιέχεα** κ. ἐπ. **περιέχευα**, μέλλ. περιχεῶ, συνήθ. ἐπὶ ὑγρῶν ἢ στερεῶν, χύνω τι ὀλόγυρα ἢ ἐπί τινος, περιχύνω : 'Ιλ.Φ 319 **ἅλις χέραδος περιχεύας μυρίον**,'Οδ.Η 140 **πολλὴν ἠέρ' ἔχων, ἣν οἱ περίχευεν 'Αθήνη**, αὐτ.Ψ 162 **τῷ περίχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις**· ‖ ἐπὶ χρυσοχόου : 'Ιλ.Κ 294 **χρυσὸν κέρασιν περιχεύας** [περιχρυσώσας τὰ κέρατα], 'Οδ.Γ 384· ‖ ὁμ.κ. μέσ. : 'Οδ.Ζ 232 **ὡς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ**, αὐτ.Ψ 159· ‖ κ. παθ. χύνομαι ὀλόγυρα, οἷον ἐπὶ ὕπνου, ὅστις περιχύνεται, διαδίδεται εἰς ὅλον τὸ σῶμα : 'Ιλ.Β 19 **περὶ δ' ἀμβρόσιος κέχυθ' ὕπνος** [ἐν τμήσει], 'Ηρ.3,12 **τῶν ὀστέων περικεχυμένων** [δ.γρ.], 'Ιππ. Κεφ.Τρωμ.11 **ἣν σκότος περιχυθῇ**· ‖ κ. μτφ. : Βέττ.Βάλ.241,5 **περιχυθεῖσα θεωρία**, αὐτ.246,18 π. **εὐδαιμονία**· **2**) μέσ. ἐπὶ προσ., συνέρχομαι, συναθροίζομαι ὀλόγυρα : 'Ηρ.9,120 **οἱ μὲν περιχυθέντες ἐθωύμαζον**, Ξεν.'Ελλ.2,2,21 **αὐτοὺς ὄχλος περιεχεῖτο πολύς**, Πλάτ.Πολ.488C **αὐτοὺς τῷ ναυκλήρῳ περικεχύσθαι δεομένους**· **3**) μτ. δοτ. χύνω τι ἐπί τινος, οἷον ὕδωρ : Διογ.Λ 2,36· ‖ κ. μέσ. χύνω ἐπάνω μου ἢ βάλλω ἄλλον καὶ χύνει ἐπάνω μου : Μνησίθ.'Αθ.π.'Αθήν.11,484B **ἀναπαύου μικρὸν περιχεάμενος** ‖ κ. συνεκδ. περιβάλλω ἄλλο τι ἢ περιβάλλομαι : Εὐνόπ.ΒΣοφ. 477B **στολὴν .. περιχέειν**· **4**) καταβρέχω : Διοσκ.4,150,4· **5**) παθ. ἐναγκαλίζομαι : Λουκ.Πένθ. 13 **ὁ πατὴρ ἐκ μέσων τῶν συγγενῶν προελθὼν καὶ περιχυθεὶς αὐτῷ**, 'Ηλιόδ.Αἰθ.1,2 **πανταχόθεν αὐτῷ περιχυθεῖσα, ἐδάκρυεν ἐφίλει κατέματτεν**.

περιχθόνιος-ον [χθών] μσν. ὁ περικυκλῶν τὴν γῆν, ὁ περιχθών : Θεοφύλ.Σ 2,10,6 **ἐπὶ δ' ἐαρέτιδες ὧραι τὴν περιχθόνιον πόαν ἐξέφυσαν**.

περίχθων-ονος (ὁ,ἡ) μτγν. ὁ περὶ τὴν γῆν, ὁ περικυκλῶν τὴν γῆν : Φίλιππ.Θεσσ.9,77B **γαῖαν .. ὅσην ἔδωκε περίχθων ὠκεανός**.

περιχιλῶ-όω [χιλός] «περιχιλοῦντες· ἀντὶ τοῦ ἄδην κορεσθέντες».

περιχλαινίζομαι λεξ. μέσ. περικαλύπτομαι, περιβάλλομαι διὰ χλαίνης· 'Ησ. «περιχλαινίζεται· περικαλύπτεται· καλλωπίζεται»· **2**) ρηματ. π. περιχλαίνισμα, περιχλαινισμός.

περιχλαίνισμα-ατος (τὸ) [περιχλαινίζομαι] μσν. τὸ περικάλυμμα : Κίνναμ 61A **περιχλαινίσμασι τῶν εὐτελεστέρων περιαμπίσχειν τὴν ὅπλισιν**.

περιχλαινισμός (ὁ) [περιχλαινίζομαι] τὸ περικάλυμμα : 'Ηρωδιαν.'Επιμ.149.

περιχλευάζω μτγν. χλευάζω πικρῶς, παρὰ πολύ, καταχλευάζω : Νεῖλ.'Επιστ.177,19.

περιχλιαίνω μτγν. καθιστῶ τι ἐντελῶς χλιαρόν· Γαλ.14,519,17 **περιχλιάνας ἔνσταξον**.

περίχλωρος-ον μσν. ὁ πράσινος πανταχόθεν, ὁλόγυρα, ὁ καταπράσινος : Θεόδ.'Υρτ. ἐν 'Αν.Βοασσ.3,65 **φιττακὸς ὁ περίχλωρος**.

περιχόλη (ἡ) νεώτ. φαρμακ. φαρμακευτικὸν σκεύασμα, ἐνδεικνύμενον κατὰ τῆς στηθάγχης.

περιχολοκυστῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ φλεγμονὴ τοῦ περιβάλλοντος τὴν χοληδόχον κύστιν τμήματος τοῦ περιτοναίου.

περίχολος-ον ὁ πλήρης χολῆς, ὁ πολὺ χολώδης· Γαλ.8,737 «τὰ πέριξ αὐτῶν ἔχοντα χολὴν τῇ συστάσει λεπτήν» : Ἱππ.Προρρ.1,53 **περίχολα διαχωρήματα**, αὐτ.Κωακ.590.

περιχόνδριον (τὸ) νεώτ. ἀνατ. ἀγγειοβριθὴς συνδετικὸς ἱστός, περιβάλλων πάντα χόνδρον καὶ χρησιμεύων πρὸς θρέψιν, αὔξησιν καὶ ἀναγέννησιν αὐτοῦ.

περιχονδρῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. φλεγμονὴ τοῦ περιβάλλοντος τὰς ἀρθρώσεις χόνδρου.

περιχονδριῶ-άω πιθ. διογκῶ, φουσκώνω : Κωμ.Ἀδέσπ.1116.

περιχόραι Ἡσ. «περιχορεῖται».

περιχορεύω χορεύω κύκλῳ τινός, ὁλόγυρα : Εὐρ.Φοίν.315 **ἐκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο περιχορεύουσα**, Λουκ.Ἐνάλ.Δ 15 **ἅπαντα περιεχόρευε τὴν παῖδα**, αὐτ.Ὀρχ.24 **τοῦ πατρὸς τὸν βωμὸν περιχορεύουσαι**· ‖ κ. μτφ. : Ἐπίκ.Δόξ.55 **ἡ φιλία περιχορεύει τὴν οἰκουμένην.**

περιχορίζω περιχορεύω βλ.λ. : Ἡσ. «περιχορίζειν· ἐνόπλως, συντόνως ὀρχεῖσθαι».

περίχρεμπτος-ον ὁ ἄξιος ἐμπτυσμοῦ, ὁ κατάπτυστος· ‖ μτφ. ὁ ἐπονείδιστος : Αἰσχ.ἀπ.856 (δ.γρ. περίχριμπτος).

περιχρήμᾰτος-ον μτγν ὁ πολὺ πλούσιος, ὁ πολυχρήματος, ὁ πολυκτήμων : Ὄκελλ.4,7.

περίχριμπτος-ον (χρίμπτω) ὁ ἐπιφαύων, ὁ πλησιάζων εἴς τι : Αἰσχ.ἀπ.856 (δ.γρ.).

περίχρῖσις-εως (ἡ) (περιχρίω) μτγν. ἄλειψις ὁλόγυρα, ἐπαλοιφή, χρίσιμον : Διοσκ.1,99 **οὕτω δὲ ἀποτίθεσθαι εἰς τὰς ὀφθαλμικὰς περιχρίσεις.**

περίχρισμα-ατος (τὸ) (περιχρίω) μτγν. κ. νεώτ. περιάλειμμα, ἀλοιφή : Ἀλέξ.Τραλλ.7,8, Γαλ.14,346,1 **περίχρισμα τῶν ὀφθαλμῶν**· ‖ κ. μτφ. : Φιλόδ.Μουσ.96Κ **εἰ τὰ γινόμενά ποτε περιχρίσματα τῶν παιδευόντων καὶ παρορμώντων πρὸς ἀρετὴν ἐπιγινώσκοιτο.**

περίχριστος-ον (περιχρίω) μτγν. κ. νεώτ. ὁ πανταχόθεν κεχρισμένος, ὁ περικεχρισμένος, ὁ περιηλειμμένος : Πλούτ.Ἠθ.102Β **δίχα τῆς τῶν ἔξωθεν περιχρίστων ἐπιθέσεως**, Διοσκ.1,77 **συναγχικῶν περίχριστος**· ‖ **τὰ περίχριστα** ὡς οὐσ. αἱ ὁλοιφαί : Διοσκ.1,97 **χρηστέον δὲ αὐτῇ εἰς τὰ καλλιβλέφαρα καὶ περίχριστα.**

περιχρίω μτγν. κ. νεώτ. χρίω, ἀλείφω τι ὁλόγυρα, ἐπιχρίω : Στράβ.17,3,11 **καθεύδοντες δὲ περιχρίουσι τοὺς κλινόποδας σκορόδοις τῶν σκορπίων χάριν**, Λουκ.Πενθ.21 **ὁ δὲ Ἰνδὸς ὑάλῳ περιχρίει**, Πολυδ.5,102 **τὸ πρόσωπον περιχρίει**, Κλήμ.Ἀλ.5,102· κ. παθ. : Διοσκ.1,77· **2)** ἐπιχέω, χύνω ὁλόγυρα : Ἰώσ.ΑΙ 7,102 **περιχρίσαντας τὸ ἅγιον ἔλαιον ἀποδεῖξαι βασιλέα**· ‖ κ. παθ. μτφ. : Φιλόδ.Μουσ.97Κ (πιθ.)· **3)** ρηματ.π. περίχρισις, περίχρισμα, περιχριστέον, περίχριστος.

περίχρους-οος-ουν-οον μτγν. ὁ καθ' ὑπερβολήν, πολὺ χρωματιστός : Γαλ.16,627, Γρηγ.Ναζ.2,30Α **αὖ χρυσὸν αἰτῶ σ' αὖ πλάκας περιχρόους.**

περίχρῡσος-ον κ. νεώτ. ὁ πανταχόθεν κεχρυσωμένος : Ἐπιγρ. **περίχρυσος σφραγίς**, Χάρ.Ἱστ.4J **κίονες .. περίχρυσοι καὶ διάλιθοι**· ‖ ὁ χρυσοδεμένος : Λουκ.Νεκυομ.12 **ἀνατείλας αὐτοῖς πορφυροῦς τις ἢ περίχρυσος ἢ διαποίκιλος.**

περιχρῡσῶ-όω κ. νεώτ. χρυσῶ τι ὁλόγυρα, καθ' ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν : Ἡρ.4,65 **ἔσωθεν δὲ περιχρυσώσας οὕτω χρᾶται ποτηρίῳ** (δ.γρ.), Ἀγαθρχ.Ἱστ.ἀπ.2J **τὸ μέλλον παρατεθήσεσθαι τῶν τραγημάτων περιεχρύσουν**· κ. παθ. : Ἐπιγρ. **σφραγῖδες ὑάλιναι περικεχρυσωμέναι**· **2)** ρηματ.π. περιχρύσωσις.

περιχρύσωσις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ περιχρυσῶ βλ.λ., τὸ χρύσωμα.

περιχρώννυμι μτγν. χρωματίζω τι ὁλόγυρα· κ. παθ. : Γρηγ.Νύσσ.493Α **μέλανι περιχρωσθῆναι**· ‖ κ. μτφ. καλλωπίζω : Γρηγ.Νύσσ.96D **ἡδονῇ τὸν καρπὸν περιχρώσας**· κ. παθ. : αὐτ.703Α **λόγος περικεχρωσμένος.**

περίχῠδᾰ (περιχέω) ἐπίρρ. περικεχυμένως : Ἱππ.Παθ.52 **τὰ ἄλφιτα τῶν κριθέων ἀποβρέχων περίχυδα ἐπτισμένων.**

περίχῡμα-ατος (τὸ) (περιχέω) κ. σχόλ., νεώτ. κ. δημ. τὸ χυνόμενον ἐπὶ ἢ πέριξ τινός : Διοσκ.1,87, - **τὸ περίχυμα τῶν ἀσπρορρούχων**· ‖ ἐπὶ ἀφροῦ γάλακτος : Γαλ.17,1,983· **2)** τὸ διάχυτον πέριξ τῆς γῆς, ἡ ἀτμόσφαιρα : Ἑρμ.Τρισμ.π.Στοβ.1,49,44· **3)** ἡ ἀπόλουσις : Μαρῖν.Πρόκλ.26.

περιχύνω δημ. κ. **περεχύνω** χύνω ὑγρόν τι ἐπί τινος πράγματος διαβρέχων τοῦτο καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ἐπιφάνειαν, περιχέω, ραντίζω : **περιέχυσαν τοὺς λουκουμάδες μὲ μέλι**· ‖ κ. μέσ. χύνομαι ὁλόγυρα, ἁπλώνομαι : Ἐφταλ.Ὀδ.Ε 295 **νύχτα περιχύνεται ἀποπάνω ἀπ' τὰ οὐράνια**

περίχῠσις-εως (ἡ) (περιχέω) μτγν. ἡ πρᾶξις τοῦ περιχέω, χύσις ὁλόγυρα, ἡ ἐπίχυσις : Ὀρειβ.46,20,11 **π- ἐλαίου**, Εὐσ.Προπ.98Α **πυρὸς αἰθερίου περιχύσει**· **2)** ἡ ἔκπλυσις, τὸ ξέπλυμα : Διοσκ.5,103· **3)** ἡ καταιόνησις ψυχροῦ ὕδατος, ἡ ψυχρολουσία, ντούς : Γαλ.12,461· **4)** ἡ διάχυσις, ἡ ἔκχυσις, τὸ διασκόρπισμα : Ἑρμ.Τρισμ.π.Στοβ.1,49,69, Πορφ.Ἔμβρ.3,3 **π- ὑγροῦ**· ‖ ἐπὶ φωτός, ἡ διασκόρπισις τῶν φωτεινῶν ἢ θερμαντικῶν ἀκτίνων : Πορφ.Ἔμβρ.11,2· ‖ κ. ἐν συγκεκρ. ἐνν. : Πορφ.π.Εὐστ.Εὐαγγ.Προπ.3,7 **τοῦ θείου ἐν πυρὸς αἰθερίου π- διάγοντος.**

περιχυτή (ἡ) (περιχέω) μτγν. μσν. εἶδος ἀγωνίσματος τῶν μονομάχων : Κῶδ.Ἰουστιν.3,43,3· ‖ μετὰ παιγνίων τοῦ κόττου, μονωβόλου καὶ ἄλλων παιζομένων ἐπὶ χρήμασι : Φώτ.Νομ.13,29

περιχυτήριον (τὸ) (περιχέω) γλωσσ. ἀγγεῖον πρὸς περίχυσιν, ψεκαστήρ, ραντιστήρι.

περιχύτης (ὁ) (περιχέω) μτγν. ὁ χύνων ὕδωρ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς λουομένου ἐν βαλανείῳ ἢ λουτρῷ : Πάπ. **περιχύτης τοῦ γεουχικοῦ λουτροῦ**, Πτολ.Τετράβ.179, Κῶδ.Ἰουστιν.3,43,1,4.

περιχύτρισμα-ατος (τὸ) Ἐπιγρ. τὸ περὶ τὴν ρίζαν ἐλαιοδένδρου διάστημα ἐφ' οὗ συνεσώρευον συντρίμματα ὀστράκων, τὸ ἐκ λιθαρίων περίφραγμα πρὸς προφύλαξιν ἀπὸ χειμαρρωδῶν ὑδάτων, ἡ πεζούλα : Ἐπιγρ. **καὶ μύκητας καταλιπεῖν μὴ ἔλαττον ἢ παλαστιαίους ἐν περιχυτρίσμασιν, ὅπως ἂν αἱ ἐλᾶαι ὡς κάλλισται καὶ μέγισται γένωνται.**

περιχῶ μσν., δημ. **περεχῶ** περιχέω, περιρραντίζω, περιχύνω : Ἐρωτόκρ.1,1436 **καὶ πιάνει ἀθοὺς καὶ ραίνει τη, ρόδα καὶ περιχᾷ τη.**

περίχωμα-ατος (τὸ) (περιχώννυμι) πάπ. σωρὸς χώματος σχηματιζόμενος δι' ἐκσκαφῆς ἢ συσσωρεύσεως ἢ προσχώσεως, τὸ ἀνάχωμα : **πρεσβύτεροι οἱ τὰ .. περιχώματα φυλάσσοντες**· **2)** ὁμ. τόπος, χῶρος περικλειόμενος ὑπὸ προχώματος.

περιχωματίζω πάπ. κ. νεώτ. ρίπτω, σωρεύω χῶμα πέριξ ἐκτάσεώς τινος, οἷον ἀγροῦ, φυτείας κττ.· **2)** ρηματ.π. περιχωματισμός.

περιχωματισμός (ὁ) (περιχωματίζω) πάπ. ἡ πρᾶξις τοῦ περιχωματίζειν βλ.λ.

περιχωνεύομαι μτγν. τήκομαι, χωνεύομαι μετά τινος ἐν ἀμαλγάμασι : Διοσκ.Εὐπ.2,168 **π χρυσῷ.**

περιχώννῡμι μτγν. κ. νεώτ., δημ. **περιχώνω** ἐπισωρεύω χῶμα ὁλόγυρα, περικαλύπτω διὰ χώματος : Διόδ.Σ 17,82· ‖ παθ. καλύπτομαι διὰ πηλοῦ : Διόδ.Σ 3,40 **συσσωρεύει παραδόξως, ὥστε τὸν κύκλῳ τόπον περιχώννυσθαι**· ‖ κ. μτφ. :

μτφ. : Φιλόστρ.'Απολλ.4,23 **περιχωσθῆναι τοῖς τοξεύμασιν**· 2) πάπ. δι' ἐπιχωματώσεως ἀποφράττω, ἀποκλείω, ἀποχώννυμι : **περιχώννυμι τὴν γῆν**· 3) ρηματ.π. περίχωμα, περίχωσις.

περιχώνω δημ. περιχώννυμι βλ.λ.

περιχώομαι μέσ. ὀργίζομαι σφόδρα, μεγάλως : Κόϊντ.1,741 **περιεχώσατο θυμῷ**, Σχόλ.'Ιλ.Ι 449 **ὅς μοι παλλακίδος περιχώσατο**, αὐτ.Ξ 266 **Ἡρακλῆος περιχώσατο**.

περιχώρησις-εως (ἡ) (περιχωρῶ) ἡ μετάβασις, διαδοχή, κυκλοφορία, συναναστροφή : 'Αναξ.12,13· 2) νεώτ. θεολ. ἐν τῇ 'Αγίᾳ Τριάδι, ἡ ἐνύπαρξις τῶν τριῶν προσώπων ἐν ἀλλήλοις, καθ' ἣν ταῦτα διακρίνονται ἅμα καὶ συνάπτονται ἐν τῇ ταυτότητι τῆς οὐσίας· || ἡ ἕνωσις τῶν δύο φύσεων, τῆς θείας καὶ τῆς ἀνθρωπίνης, ἐν τῷ Χριστῷ, καθ' ἣν εἶναι ἐσωτερικῶς συνδεδεμέναι, ἀλλ' ἑκατέρα διατηρεῖ τὸν οἰκεῖον αὐτῇ χαρακτῆρα.

περιχωρία (ἡ) Φώτ. ἡ πέριξ χώρα, τὰ περίχωρα.

περιχώριος-ον μτγν. ὁ περίχωρος βλ.λ. : Στράβ. 1,2,15 **ὅσοι τὰ περιχώρια λέγουσι τὰ περὶ τὴν Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν** (δ.γρ.).

περιχώριστος-ον μτγν. ὁ χωριστός, ὁ ἰδιαίτερος : 'Ηλί.Πορφ.19,23.

περίχωρος-ον κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ πέριξ τόπου τινός, ὁ γειτονικός : Δημ.426 **πάντας δὲ τοὺς περιχώρους ἔχοντες συμμάχους**, Πλούτ.Κάτ.Πρεσβ. 25 **ἐκάλει γὰρ ἑκάστοτε τῶν ἀγρογειτόνων καὶ περιχώρων τοὺς συνήθεις**, αὐτ.Εὐμ.15· || **ἡ περίχωρος** ὡς οὐσ. ἡ πέριξ χώρα : ΠΔ Γέν.13,10 **ἐπεῖδε πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου**, ΚΔ Ματθ.14,35 **ἀπέστειλαν εἰς ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην**· || κ. νεώτ. κ. δημ. **τὰ περίχωρα** ὡς οὐσ. οἱ πέριξ χώρας τόποι, ἰδ. δὲ οἱ πέριξ πόλεως. ὅθ. κ. οἱ ἐν τοῖς τόποις τούτοις ἀραιοὶ συνοικισμοί : Παλαιφ.20, Μηναῖ.12,11 'Εσπερ. **ἀκούσατε ὄρη καὶ βουνοί, καὶ τὰ περίχωρα τῆς Ἰουδαίας**. - πιθανὸν νὰ διορισθῇ **εἰς τὰ περίχωρα τῆς Θεσσαλονίκης**, - ἡ **συγκοινωνία Ἀθηνῶν - Πειραιῶς καὶ περιχώρων**.

περιχωρῶ-έω χωρῶ ὁλόγυρα, ὑπάγω πέριξ, ἐδῶ κι ἐκεῖ : Θαλ.π.Διογ.Λ 1,44 **π- τὴν Ἑλλάδα**, 'Αριστφ.'Ορν.958 **σὺ περιχώρει λαβὼν τὴν χέρνιβα**, Λουκ.ΒΠρ.14 **ἄνω κάτω περιχωρέοντα**· 2) περιστρέφομαι : 'Αναξ.9,12· 3) μεταβαίνω ἀφ' ἑνὸς εἰς ἄλλον ἐκ διαδοχῆς, περιέρχομαι : 'Ηρ.1,210 **ἡ δὲ βασιληΐη αὐτοῦ περιχωρέοι ἐς Δαρεῖον**, Δίων Κ 40,49 **ἡ ὀργὴ περιχωρεῖ εἰς τό τινων μίασμα**· 4) ρηματ.π. περιχώρησις.

περίχωσις-εως (ἡ) (περιχώννυμι) πάπ. ἡ πρᾶξις τοῦ περιχώννυμι, ἡ κάλυψις διὰ χώματος· 2) πάπ. πρόχωμα, ἀνάχωμα.

περιψαύω μτγν. ψαύω, ψηλαφῶ, ψάχνω τι ὁλόγυρα, ἀκουμβῶ μὲ τὰ ἄκρα τῶν δακτύλων : Νίκ. 'Αλεξ.122 **περιψαύουσι δ' ἀνῖαι θώρηκος**.

περίψημα-ατος (τό) (περιψῶ) μτγν. πᾶν τὸ ἐν σπογγίσει ἢ καθαρίσει ἀπορριπτόμενον, ἀκαθαρσία, σκουπίδι· 2) μτφ. ἐπὶ φαύλου ἢ μηδαμινοῦ, ἐξηυτελισμένου ἀνθρώπου · ΚΔ Κορινθ.1,4,13 **ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγεννήθημεν, πάντων περίψημα ἕως ἄρτι**, Φώτ.'Επιστ.224,39 **ἔκτρωμα καὶ περίψημα**.

περίψησις-εως (ἡ) (περιψῶ) λεξ. ἡ σπόγγισις, κάθαρσις· Σουΐδ. ἐν λ. «**ψαιστὰ δὲ καλεῖται ἀπὸ** τῆς τοῦ μύλου περιψήσεως».

περίψηφος (ὁ) σχόλ., λεξ. ὁ διδάσκαλος τῆς ἀριθμητικῆς, ὁ λογιστής : Σχόλ.'Αριστφ.Πλ.237, 'Ησ. ἐν λ. ρυπαρός, Σουΐδ. ἐν λ. λογισταί **οἱ μεθοδικοὶ καὶ περίψηφοι**.

περιψήχω γλωσσ. ἄνευ ἑρμ. δ. τ. τοῦ περιψῶ.

περιψιθυρίζω λεξ. ψιθυρίζω ὁλόγυρα, παθ.· Σουΐδ. ἐν λ. «**περιηχήθην, περιεψιθυρίσθην**».

περιψιλῶ-όω κ. μσν. μαδῶ τὰς τρίχας τινὸς ὁλόγυρα καὶ ποιῶ αὐτὸν ψιλόν, φαλακρόν, γυμνόν, ἀπογυμνώνω· κ. παθ. : 'Ηρ.9,83 **τῶν νεκρῶν περιψιλωθέντων τὰς σάρκας** (ὅταν τὰ λείψανα ἐγυμνώθησαν ἀπὸ τὰς σάρκας)· || μσν. ἐπὶ κρομμύων : Γεωπ.12,31,3 **περιψιλώσας τὰς κεφαλὰς αὐτῶν**· 2) ρηματ.π. περιψίλωσις.

περιψίλωσις-εως (ἡ) (περιψιλῶ) γλωσσ. ἡ μάδησις καὶ γύμνωσις ὁλόγυρα **τῶν τριχῶν**, ἡ φαλάκρωσις, ἡ ἀπογύμνωσις.

περιψόφησις-εως (ἡ) (περιψοφῶ) μτγν. ἡ περιήχησις, περικρότησις, ὁ ἰσχυρὸς **κρότος** : Πλούτ. 'Ηθ.549.. **περιψόφησις τῶν χειλέων**.

περιψοφῶ-έω μτγν. περιηχῶ, περικροτῶ, κροτῶ ἰσχυρῶς· κ. παθ : 'Ιώσ.ΑΙ 6,2,2 **βρονταῖς περιψοφήσας**, Πλούτ.'Ηθ.266 D· 2) ρηματ.π. περιψόφησις.

περιψυγμός (ὁ) (περιψύχω) ἡ περίψυξις, ἀνάψυξις, δρόσισις : Πλάτ.'Αξ.366D **δι' ἔνδειαν ἢ περιψυγμὸν ἢ θάλπος .. ὀδυνᾶται**· 2) ὑπερβολικὸν ψῦχος ἐπιφέρον βλάβην : Κατ.'Αστρλ.Κ 8(4),188.

περίψυκτος-ον (περιψύχω) ὁ πανταχόθεν ψυχθείς, ὁ λίαν ψυχρός, ὁ παγερός : 'Ερατοσθ.Κατ. 16,12 (δ.γρ.)· || ἐπὶ τόπων : Πλούτ.Αἰμ.14 **οἱ περίψυκτοι καὶ πιδακώδεις τόποι τῆς γῆς ὕδωρ μὲν οὐκ ἔχουσι καλυπτόμενον**, αὐτ.'Ηθ.649C· 2) ὁ τυγχάνων πολλῶν περιποιήσεων, ὁ πεφιλημένος, ὁ χαϊδεμένος· 'Ησ. «περιπόθητος, ἐκ ψυχῆς ὅλης ἀγαπώμενος» : 'Αλκίφρ.3,59, Εὐνάπ.8Σοφ.455Β.

περίψυξις (ἡ) (περιψύχω) ἡ ψῦξις κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν, ἡ ἐντελὴς ψύχρανσις : 'Ιππ.Προρρ.1,34 **ἐν κρισίμοις περιψύξεσι**, Φίλ.1,39, 'Ηρόδ.'Ιατρ.π. 'Ορειβ.10,37,1· 2) ἡ ἀπόψυξις βλ.λ.2), τὸ **πάγωμα** : 'Αριστλ.ἀπ.231, Θεόφρ.Πυρ52, Πλούτ.'Ηθ.73C **ὥσπερ ὁ σίδηρος πυκνοῦται τῇ περιψύξει καὶ δέχεται τὴν στόμωσιν**.

περίψυχρος-ον ὁ πέριξ ψυχρός, ὁ κατάψυχρος : 'Ιππ.'Επιδ.1,18 **ἄκρεα περίψυχρα** (δ.γρ.).

περιψύχω ψυχραίνω, κρυώνω, δροσίζω τι ὁλόγυρα, ἐντελῶς ἢ τὴν ἐπιφάνειαν, τὸ ἐξωτερικὸν σώματος : 'Αριστλ.Πρ.966b,11· || κ. παθ. γίνομαι ψυχρός, παγώνω κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν ἢ τὰ ἄκρα : 'Ιππ.'Επιδ.1,26,3, Θεόφρ.Πυρ.52 **περιψυχομένων τῶν ἄκρων**, Πλούτ.'Ηθ.690D **εἰ δὲ θερμός, πῶς περιψύχει πάλιν**· 2) μτφ. δροσίζω, ἀναψύχω, περιποιοῦμαι, θωπευτικῶς συμπεριφέρομαι πρός τινα : ΠΔ Σοφ.Σειρ.30,7 **περιψύχων υἱὸν καταδεσμεύσει τραύματα αὐτοῦ** (δ.γρ.), Διον.'Αλ.Ρωμ.7,46 **καὶ τοῦτον ὅμως εἰσί τινες οἱ περιψύχοντες καὶ περικροτοῦντες ἐξ ὑμῶν αὐτῶν**, 'Αλκίφρ.1,39 **σὺ δὲ ἡμῖν μόνη τὸν Ἄδωνιν περιέψυχες**· 3) ρηματ. π. περιψυγμός, περίψυκτος, περίψυξις.

περιψῶ-άω σπογγίζω τι ὁλόγυρα, καθαρίζω : 'Αριστφ.'Ιππ.909 **ἰδοὺ δέχου κέρκον λαγὼ τὠφθαλμιδίω περιψῆν**, αὐτ.Πλ.730 **καθαρὸν ἡμιτύβιον λαβὼν τὰ βλέφαρα περιέψησεν**, 'Επιγρ. **σπόγγαι περιψῆσαι τὰ ἀναθήματα**, Ζώσ.'Αλχ. 224Β **περιψᾷ σπόγγῳ τὸ ἄγγος**· 2) ρηματ.π. περίψημα, περίψησις.

περιώγανα· 'Ησ. «ἐπίσσωτρα»· 2) 'Ησ. «οἱ δὲ τὰς κνημίας, αἳ περιπήγνυται ταῖς ἁμάξαις».

περιωγή (ἡ) μτγν. ἡ περιαγωγὴ βλ.λ. : Γρηγ.Ναζ. 5,49 **εἰ γὰρ κύκλος ἅπαντα φέρει, κείνου περιωγῇ ῥοιζοῦμαι**.

περιωδευμένως (ἐκ τῆς μτχ. τοῦ παθ. παρακ. τοῦ περιοδεύω) ἐπίρρ. διὰ περιστροφῶν, διὰ τρόπου περιστροφικοῦ, πλαγιοδρόμως : Φιλόδ. Ρητ.1,248S, Πλούτ.'Ηθ.537D **πολυμερῶς καὶ περιωδευμένως ἐξεμόρφωσε**.

περιῳδή (ἡ) σχόλ. καμπὴ ἐν τῇ μουσικῇ : Σχόλ 'Αριστφ.Νεφ.332 **κυκλίων χορῶν ᾀσματοκάμπτας, τοὺς διθυράμβους, ἐπεὶ καμπὰς τὰς περιῳδὰς λέγουσι**.

περιῳδικά (τά) μτγν. χωριστὰ μετρικὰ συστήματα, οἷαι αἱ ἐπῳδοί : Ἡφαιστ.Ποιημ.4 **περιῳδικὰ δέ, ἐν οἷς τὰ μὲν περιεχόμενα ἀλλήλοις ἐστὶν ὅμοια, τὰ δὲ περιέχοντα οὔτε ἀλλήλοις οὔτε τοῖς περιεχομένοις.**

περιωδυνής-οῦς-ές μτγν. ὁ περιώδυνος βλ.λ.: Ἡρόδ.Ἰατρ.π.Ὀρειβ.10,5,6.

περιωδυνία (ἡ) ὑπερβολικὴ ὀδύνη, μεγάλος πόνος, ἀντιθ. περιχάρεια : Πλάτ.Νόμ.732C **ὅλην περιχάρειαν πᾶσαν ἀποκρυπτόμενον καὶ περιωδυνίαν εὐσχημονεῖν πειρᾶσθαι,** αὐτ.Πολ.583D· || ἐπὶ κεφαλαλγίας : Ἱππ.Παθ.2· || κ. κτ. πληθ. : αὐτ. Διαίτ.34 **τῇσιν ἀπὸ τῶν φρενῶν περιωδυνίῃσι,** αὐτ.4 **ἥπατος περιωδυνίαι,** Ἀριστλ.Ποιητ.1452b,12 **οἵ τε ἐν τῷ φανερῷ θάνατοι καὶ αἱ περιωδυνίαι.**

περιώδυνος-ον (ὀδύνη) κ. νεώτ. ὁ ἐπιφέρων μεγάλον πόνον, ὁ πολὺ ὀδυνηρός, πολυώδυνος, ἐπὶ τοῦ θανάτου: Αἰσχ.Ἀγ.1449 **τίς ἂν ἐν τάχει, μὴ περιώδυνος,.. μόλοι τὸν ἀεὶ φέρουσ' ἐν ἡμῖν Μοῖρ' ἀτέλευτον ὕπνον,** Πλάτ.Νόμ.873C **μήτε περιωδύνῳ ἀφύκτῳ προσπεσούσῃ τύχῃ ἀναγκασθείς, - μετὰ περιώδυνον νόσον ἀπεβίωσε·** **2)** ὁ πάσχων μεγάλον πόνον : Ἱππ.Διαίτ.34 **ἐλλέβορον μέλανα ἀποζέσας πλευριτικῷ ἐν ἀρχῇσι περιωδύνῳ ἐόντι δίδου,** Δημ.1260 **συνέβη περιωδύνῳ τ' ὄντι καὶ ἀπορουμένων ἤδη.**

περιωδυνῶ-άω (1) αἰσθάνομαι μεγάλην ὀδύνην, πολλοὺς πόνους : Διοσκ.3,23 **ἀφεψόμενόν τε αὖν γλυκεῖ, κατάπλασμα ὀφθαλμῶν περιωδυνώντων ἐστί,** Γαλ.12,603· || κ. μέσ. : Ἱππ.Ἀφ.7,52 (δ.γρ.).

περιωδυνῶ-έω (2) αἰσθάνομαι μεγάλην ὀδύνην, δυνατοὺς πόνους : Ἱππ.Ἀφ.6,10 **κεφαλὴν πονέοντι καὶ περιωδυνέοντι,** αὐτ.Ἐπιδ.5,12, Ἡρόδ.Ἰατρ.π. Ὀρειβ.10,10,4· || κ.μτβ. προκαλῶ ἰσχυρὸν πόνον: Φίλ.15 **κρόμμυα.. περιωδυνοῦντα τὰς κόρας.**

περιωδύνως ἐπίρρ. κατὰ τρόπον περιώδυνον βλ.λ.2)· Ἡσ. ἐν λ. περισφάτως.

περιῳδῶ-έω μτγν. διὰ περιῳδῶν, γοητευτικῶν ᾀσμάτων γοητεύω, μαγεύω, ἐξορκίζω διὰ μυστηριωδῶν λόγων, δι' ἐξορκισμῶν, ἅ. περιᾴδω : Ψ Λουκ.Φιλόπ.9 **ἐπαοιδίαις ταύτην περιῳδήσαντες.**

περιωθῶ-έω ὠθῶ τινα τῇδε κἀκεῖσε, σπρώχνω τινὰ ἐδῶ κι ἐκεῖ : Δημ.570 **πάντα τρόπον περιωθῶν καὶ ἐλαύνων τοὺς ἀνθρώπους·** || ἐπὶ τῆς ἀναπνοῆς : Πλάτ.Τίμ.79C **ἀποτρεπόμενος ὁ ἀὴρ καὶ διὰ τοῦ σώματος ἔξω ἰὼν εἴσω τὴν ἀναπνοὴν περιωθεῖ κατὰ τὴν τοῦ σώματος καὶ τῶν μυκτήρων δίοδον·** πρβλ. Ἀριστλ.Ἀναπ.472b,18· **2)** παθ. ἀποδιώκομαι ἀπό τινος θέσεως, διώχνομαι ἀπὸ κάπου, ἐκτοπίζομαι : Θουκ.3,57 **παρεώσμεθα ἐκ πάντων Πλαταιῆς,** Διον.Ἀλ Ρωμ.7,25 **ἀσθενὲς ὂν παρωθεῖται ὑπὸ τοῦ βιαιοτέρου,** Ἀππ. Ἐμφ.Πολ.1,45 **εἰς τὴν φάραγγα περιωσθείς·** **3)** παθ. μτφ. χάνω τὴν εὔνοιάν τινος, περιφρονοῦμαι : Θουκ.3,67 **μὴ τοῖς τῶνδε λόγοις περιωσθῶμεν ἐν ὑμῖν·** **4)** ὁμ. ἀπολ. ἀποβάλλομαι, ἀπομακρύνομαι, ἐξορίζομαι : Ἀριστλ.Πολιτ.1304a,8 **ὁ περιωσθεὶς.. Δέξανδρος ἦρξε τῆς στάσεως** (δ.γρ.)· **5)** ὁμ. παθ. κινοῦμαι ἔκ τινος : Ἰώσ.Αἰ 17,3,) **λόγων ἀρετῇ περιωθούμενος·** **6)** ρηματ.π. περίωσις.

περίωμα-ατος (τό) πάπ. δ.τ. ἀντὶ πελίωμα βλ.λ. : **ἔχουσαν κατὰ τῶν ἰσχίων ἀμυχὰς μετὰ περιωμάτων καὶ τοῦ δεξιοῦ γόνατος τραυμάτων.**

περιωμιάζω (ὠμία) πάπ. ἐν μτχ. παθ. παρακ. **περιωμιασμένας,** ἐν ἀναφ. πρὸς πρόσ. περιβάλλω τινὰ δι' ὠμίας, δι' ἐνδύματος περικαλύπτοντος τοὺς ὤμους· **2)** ἐπὶ τόπου, περιφράσσω, τὸ παθ. : Πάπ. **περίβολος περιωμιασμένος.**

περιώμιον (τό) γλωσσ. κ. νεώτ. ἔνδυμα καλύπτον τοὺς ὤμους, **ἐν** εἴδει βραχέος μονδύου, μπέρτα, πελερίνα.

περιωμίς-ίδος (ἡ) περιώμιον βλ.λ.· Πολυδ.7,54.

περιώνυμος-ον κ. νεώτ. ὁ πανταχοῦ ὀνομαστός, φημισμένος, περίφημος, ξακουστός : Ὀρφ. Ἀργ.149 **Ἀβαντιάδαι περιώνυμοι,** Ἀππ.Ἐμφ.Πολ. 2,2 **μεγέθει τε δόξης καὶ γένους λαμπρότητι περιώνυμος, - περιώνυμος ἀοιδὸς - συγγραφεύς.**

περιωνύχιον (τό) νεώτ. ἀνατ. ἐπιδερμικὴ στιβὰς καλύπτουσα τὸν μόλις διαπλασσόμενον λεπτὸν ὄνυχα τοῦ ἐμβρύου.

περιωπή (ἡ) (ὤφ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. τόπος ὑψηλός, ἐξ οὗ τις βλέπει εἰς λίαν μακρὰν ἀπόστασιν, σκοπιά, ὕψωμα : Ἰλ.Ξ 8 **ἐγὼν ἐλθὼν τάχα εἴσομαι ἐς περιωπήν,** αὐτ.Ψ 451, Ὀδ.Κ 146 **ἐγὼν ἐμὸν ἔγχος ἑλὼν.. παρὰ νηὸς ἀνήιον ἐς περιωπήν,** Πλάτ.Πολιτ.272E **εἰς τὴν αὑτοῦ περιωπὴν ἀπέστη,** Ἀγαθ.ΑΠ 6,167 **παράκτιον εἰς περιωπὴν τὸν τράγον,** Σεργ.Μακρ.ἐν Σάθ.3,245 **ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ ὕψους τῆς τοιαύτης περιωπῆς παρελθών·** || κ. ἐν φρ. **ἐκ περιωπῆς** ἐκ τόπου ὑψηλοῦ, ἐξ οὗ δύναταί τις νὰ βλέπῃ τί γίνεται ὁλόγυρα : Λουκ. Συμπ.11 **ἐκ περιωπῆς ἑωρακώς,** Φιλόστρ.Ἡρ.19,1 **ἐκ περιωπῆς τοῦ Πηλίου** (ἐκ τῆς κορυφῆς τοῦ Πηλίου)· **2)** περίβλεψις, προσοχή, σύνεσις : Θουκ.4,87 **πολλὴν περιωπὴν τῶν ὑμῖν ἐς τὰ μέγιστα διαφόρων ποιούμεθα·** **3)** μτγν. θεωρία, μελέτη, σκέψις ἐπί τινος : Πρόκλ.Ἀλκ.19 **περιωπὴ ἐπιστήμης,** αὐτ.21C **περιωπὴ τοῦ θείου·** || κ. κτ. πληθ. : Δαμασκ.Ἀρχ.54 **τοῖς τοῦ νοῦ περιωπαῖς·** **4)** νεώτ. κ. δημ. μτφ. ὑψηλὴ κοινωνικὴ θέσις : **ἰατρὸς περιωπῆς** (ἀνεγνωρισμένης ἀξίας, ὁ ἐξόχου κύρους), φρ. **ἄνθρωπος** (κυρίαι) **ὑψηλῆς περιωπῆς** (ὁ μεγάλης καταγωγῆς ἢ ἐξόχου κοινωνικῆς θέσεως, οἷον δι' ἀξίωμα ἢ πλοῦτον)· || ὁμ. νεώτ. ἐπὶ κοινωνικῶν λειτουργιῶν, θεσμῶν, ἱδρυμάτων κττ. ὡς κ. ἐπὶ ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων, ἰδ. ὁμαδικῶν ἐν φρ. **φέρω ἢ ἄγω εἰς περιωπήν : ἤγαγεν εἰς περιωπὴν τὴν λειτουργίαν τῆς δικαιοσύνης - τὸ φιλανθρωπικὸν ἵδρυμα - τὴν ἐμπορικὴν ναυτιλίαν·** || ὁμ. φρ. ἀπὸ περιωπῆς ἀφ' ὑψηλοῦ, ἄνευ προκαταλήψεως, ἀντικειμενικῶς.

περιωπής-οῦς-ές ὁ κύκλῳ μακρὰν ὁρατός, ὁ πανταχόθεν ὁρώμενος, ὁ καταφανής : Ὀρφ. Ἀργ.14 **περιωπέα.. Ἔρωτα** (ἀμφ.γρ.).

περιωπίζομαι περιωπῶ βλ.λ. : Σχόλ.Ἰλ.Ξ 8 (δ.γρ.).

περίωπος-ον (ὤφ) ὁ πανταχόθεν ὁρώμενος, ὁ καταφανής· Ἡσ. «περίωπον· πάντοθεν ἀναπεπταμένον» · Ὀρφ.Ἀργ.14 (ἀμφ.γρ.).

περιωπῶ-έω μτγν. κ. σχόλ. περιβλέπω, βλέπω ἀτενῶς ὁλόγυρα : Φιλόστρ.Διαλ.2 **περιωπήσαις δ' ἂν καὶ τὰ ἀνθρώπου ὁμοίως ἔχοντα·** || κ. μέσ. : Σχόλ.Ἰλ.Ξ 8 **περιωπήσασθαι πάντα.**

περιωραΐζω μσν. ποιῶ τι λίαν ὡραῖον, ἀνθηρόν, καλλωπίζω, ἀνανεώνω : Θεόδ.Ὑρτ.ἐν Ἀν.Βοασσ.1,254 **βασιλεὺς.. ὃν πᾶσαι περιέστεφαν χάριτες καὶ περιωράϊσαν καλλοναί.**

περιωρεσία (ἡ) Ἐπιγρ. πιθ. ἡ πέριξ τινὸς κειμένη ὀρεινὴ περιοχή : **κατὰ τοῦ ῥοΐσκου ἐς τὸν ῥοῦν τὸν Ἄλαισαν καὶ ἂν τοῦ Ἀλαίσου ἐς τὰν ἀρχὰν τὰς περιωρεσίας.**

περιώσιος-ον πιθ. Ἰων. τ. ἀντὶ περιούσιος, αἰολ. **περώσιος** ὁ μέγας σφόδρα, ἄπειρος, ὁ πολυπληθής, ὁ ἀναρίθμητος : Σόλ.24,7 **περιώσια χρήματα,** Ἀπολλ.Ρ 2,394 **περιώσια φῦλα,** Μαριαν.ΑΠ 9,197 **ζαθέης κεφαλῆς περιώσιον ἔργον,** αὐτ.9, 688 **περιώσιας ὀργιοφάντης·** **2)** ὁ ἀσυνήθης, ὁ σπάνιος : Ἐμπ.129,1 **περιώσια εἰδώς** (ἐπὶ τοῦ Πυθαγόρου)· **3)** π.Ὁμ. **περιώσιον** ὡς ἐπίρρ. περισσῶς, παρὰ τὸ προσῆκον, ὑπερμέτρως, ὑπερβολικά : Ἰλ.Δ 359 **οὔτε σε νεικείω περιώσιον οὔτε κελεύω,** Ὀδ.Π 203 **οὔτε τι θαυμάζειν περιώσιον οὔτ' ἀγάασθαι·** || κ. κτ. πληθ. : Ὑμν.Πάν. 41· || κ. μτ. γενικ. ἐν φρ. **περιώσιον ἄλλων**

πλειότερον τῶν ἄλλων : Ὑμν.Δήμ.362 **μηδέ τι δυσθύμαινε λίην περιώσιαν ἄλλων,** Πίνδ.Ι 5(4),3 **σέο γ' ἕκατι καὶ μεγασθενῆ νόμισαν χρυσὸν ἄνθρωποι περιώσιον ἄλλων,** Ἀπολλ.Ρ Ι,466.

περίωσις-εως (ἡ) ἡ ὤθησις, ἐξώθησις, τὸ σπρώξιμο ἐδῶ κι ἐκεῖ : Ἀριστλ.Ἀναπν.472b,6 **ἡ ἐν τῷ Τιμαίῳ γραφομένη περίωσις,** Γαλ.5,708.

περιωσίως περισσῶς, ὑπερμέτρως, ὑπερβαλλόντως, ὑπερβολικά : Ἡσ. ἐν λ. περιώσιον.

περιωτειλοῦμαι παθ. πληροῦμαι πανταχόθεν ὠτειλῶν : Ἱππ.Ἄρθρ.63 **περιωτειλοῦμαι λεπτῇσι ὠτειλῇσι καὶ ἀσθενέσι** (τὸ ὀστέον).

περιωτικός-ή-όν νεώτ. ἀνατ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν περὶ τὸ οὖς μοῖραν τῆς κεφαλῆς : **περιωτικὸν ὀστοῦν** τὸ λιθοειδὲς μέρος τοῦ κροταφικοῦ ὀστοῦ, οὗ ἡ βάσις ἀποτελεῖ ἐν μέρει τὸ ὄπισθεν τοῦ ἔξω ἀκουστικοῦ πόρου μαστοειδὲς μέρος τοῦ αὐτοῦ κροταφικοῦ ὀστοῦ.

περιωτίς-ίδος (ἡ) (οὖς) μτγν. ἡ ἀμφωτὶς βλ.λ. : Μεθόδ.π.ΕΜ 93,14.

περιώφθην παθ. ἀόρ. τοῦ περιορῶ βλ.λ.

πέρκα (ἡ) γλωσσ. κ. δημ. ἡ πέρκη βλ.λ.

περκάζω (πέρκος) κ. μσν. ἀμτβ. ὑπομελαίνομαι, γίνομαι μέλας, μαυρειδερὸς ἐδῶ κι ἐκεῖ, παρδαλίζω, ἰδ. ἐπὶ τῶν μαύρων σταφυλῶν καὶ ἐλαιῶν, ὅταν ἄρχωνται νὰ ὡριμάζωσι καὶ νὰ χρωματίζωνται ἐδῶ κι ἐκεῖ : Χαιρήμ.12,2 **ὀπώρα ἄκραισι περκάζουσα οἰνάνθαις,** Θεόφρ.Φί 9,11,7 **ὅταν ἤδη περκάζῃ σταφυλή,** αὐτ.ΦΑἰτ.3,16,3 **ὅταν ἄρχωνται π- βότρυες,** Γεωπ.9,19,2 **ὅταν τὰς ἐλαίας ἀρχομένας περκάζειν ἴδῃς·** ‖ κ. ἐπὶ τῶν ἀνθέων : Πορφ.Πυθ.44 **περκάζοντος τοῦ ἄνθους·** ‖ μτφ. ἐπὶ νεανίου : Καλλ.Λουτρ.Παλ.76 **ἄρτι γένεια περκάζων** (σχόλ. «μελαινόμενος ὑπὸ τῆς φύσεως τῶν τριχῶν») (νεανίας παρδαλίζων, οὗ οἱ ἴουλοι τοῦ γενείου ἀνέφυσαν καὶ τὸ πρόσωπόν του μελόγχρουν ἐν μέρει κατέστησαν)· **2)** δίδω εἴς τι μέλαν, μαῦρο χρῶμα : Διοσκ.5,2 **αὐ περκάζει τὴν σταφυλήν, ἄχρι δ' ἀνθήσεως ἄγει τὴν.. οἰνάνθην.**

περκαίνω ὑπομελαίνω τι, καθιστῶ τι μελάγχρουν, μελαχρινό, παρδαλώνω· Ἡσ. «περκαίνειν· διαποικίλλεσθαι» : Εὐρ.Κρ.15 **σέλας οἰνωπὸν ἐξέλαμπε περκαίνων γένυν.**

περκάλι (τὸ) (περσ.) δημ. **εἶδος λεπτοῦ** βαμβακεροῦ ὑφάσματος.

πέρκανα (τὰ) εἶδος **ὑφάσματος ἢ** πλέγματος· Ἡσ. «τὰ ἱστοῦ **περιπλέγματα**»· πρβλ. πευκάνα.

περκάς-άδος (ἡ) μτγν. θηλ. τοῦ πέρκος **βλ.λ.** : Ἐρατοσθ.Κατ.12,2 **περκάδα κίχλην.**

πέρκη (ἡ) κ. νεώτ., γλωσσ. κ. δημ. **πέρκα** ἰχθύς τις ποτάμιος : Ἐπίχ.47,48 **κομαρίδας τε καὶ κύνας κέστρας τε πέρκας τ' αἰόλας,** Φιλύλλ.13,3, Ἀριστλ. Ζ1 505a,17 **οἷαν κίχλη καὶ πέρκη καὶ γλανὶς καὶ κυπρῖνος,** αὐτ.599b,8, Νουμήν.π.Ἀθήν.7,313C **πέρκαισι καθηγητὴν μελάνουραν·** ‖ νεώτ. ζῳολ. γένος ἰχθύων ἀκανθοπτερυγίων ἐκ τῶν **περκιδῶν.**

περκίδιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ πέρκη βλ.λ. : Ἀναξανδρ.27 **μετὰ περκιδίων καὶ θραττιδίων.**

περκίον (τὸ) πάπ. ὑποκορ. τοῦ πέρκη βλ.λ.

περκίς-ίδος (ἡ) κ. νεώτ. ἡ πέρκη : Διοσκ.2,33· **2)** νεώτ. ζῳολ. γένος ἀκανθοπτερυγίων ἰχθύων τῆς οἰκογ. τῶν **τραχινιδῶν.**

πέρκνες (αἱ) δημ. ἐφηλίδες ἀναφαινόμεναι **εἰς τὸ** πρόσωπον καὶ τὰ ἀκάλυπτα μέρη ξανθῶν ἀτόμων συνεπείᾳ ἐπιδράσεως τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων, διατηρούμεναι δὲ καθ' ὅλον τὸ θέρος καὶ **ἐξαφανιζόμεναι** τὸν χειμῶνα.

περκνόπτερος-ον ὁ ἔχων πτερὰ μελανίζαντα, μελανόστικτα : Ἀριστλ.Ζ1 618b,23 **ἔστι δὲ ἕτερον γένος περκνόπτερος.**

περκνός-ή-όν κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ περκάζων, ὁ μελανόστικτος, ὁ παρδαλός, ἰδ. ἐπὶ σταφυλῶν ἢ ἐλαιῶν ὅταν ἄρχωνται νὰ ὡριμάζωσι καὶ νὰ χρωματίζωνται ἐδῶ κι ἐκεῖ : Ἀριστλ.Θαυμ.846b,18, Νίκ.Θηρ.129, Πολυδ.1,61, Μάρκελλ.Σιδ.7 **περκνοὶ ἰχθύες·** ‖ ὁ πελιδνός, ὁ μαῦρος : Ἱππ.Κεφ.Τρωμ. 19· **2)** τὸ ἀρσ. **ὁ περκνός** ὡς οὐσ. εἶδος ἀετοῦ : Ἰλ.Ω 316 **αἰετόν.., μόρφνον θηρητῆρ', ὃν καὶ περκνὸν καλέουσι** (Ἀρίσταρχ.πέρκνον), Λυκόφρ.260· ‖ **τὸ** πτηνὸν πλάγγος βλ.λ. : Ἀριστλ. Ζ1 618b,23.

πέρκος (ὁ) **εἶδος** ἱέρακος : Ἀριστλ.Ζ1 620a,20 **αἱ δὲ πλατύπτεροι ἱέρακες ὑποτριόρχαι καλοῦνται· ἄλλοι δὲ πέρκοι καὶ σπιζίαι.**

πέρκωμα-ατος (τὸ) ἡ μελανίζουσα κηλίς· Ἡσ «περκώματα· τὰ **ἐπὶ** τοῦ **προσώπου** ποικίλματα».

πέρλα (ἡ) δημ., πληθ. **πέρλες,** ὁ πολύτιμος λίθος μαργαρίτης.

περλάντι (τὸ) δημ. ἄ. **μπιρλάντι** ὁ ἀδάμας, τὸ μπριλλάντι : Γρυπ.Σκ.Τερρ.53,12 **φαντάζει, μέσ' στὴν πρόφαντη ἀντηλιὰ | περλάντι ;**

περλίτης (ὁ) νεώτ. ἡ εὐτηκτοειδὴς ἀναλογία τῶν κραμάτων σιδήρου-σεμεντίτου.

περλιτικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν περλίτην, ὁ περιέχων περλίτην : **περλιτικὸς χάλυψ** (ὁ ἀποτελούμενος κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκ τοῦ μεταλλογραφικοῦ συστατικοῦ περλίτης), - **περλιτικὸς χυτοσίδηρος** (ὁ ἀποτελούμενος κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκ περλίτου καὶ γραφίτου).

πέρμιος-ον νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Πέρμ· ὅθ. **πέρμιος διάπλασις ἢ περίοδος** γεωλ. ἡ νεωτάτη διάπλασις τῶν παλαιοζωϊκῶν στρωμάτων τοῦ φλοιοῦ τῆς γῆς εἰς Πέρμ τὸ **πρῶτον** καθορισθεῖσα.

πέρνα (ἡ) μτγν. κ. **πέρνη** (Ἡρωδιαν.2,939) σχελὶς ὁλόκνημος, χοιρομέρι : Στράβ.3,4,11 **παρ' οἷς πέρναι διάφοροι συντίθενται ταῖς Κανταβρικαῖς ἐνάμιλλοι,** Ἀθήν.14,657E **πετασῶνος μέρος ἑκάστῳ κεῖται, ἣν πέρναν καλοῦσι.**

περνάναι ἀπαρφ. τοῦ πέρνημι **βλ.λ.** : Ἡρώνδ.3, 74· πρβλ.Ἡσ. **«περνᾶς·** πωλεῖς».

πέρναξ Ἡσ. «θρίδαξ».

πέρνημι (πέραν) ποι. ἀντὶ πιπράσκω, γ' πληθ.**περνᾶσι** (Θέογν.1215), μτχ. **περνάς** (Ἰλ.Ω 252), γ' ἰων. παρατ. **πέρνασκε,** ἀόρ. **ἐπέρασσα** (Ἰλ.Φ 40) κ. Ἐπιγρ. **ἔπρησα** κ. μτχ. **περάσαντες** (Ὑμν.Δήμ.132), μτχ. παθ. **πεπερημένος** (Ἰλ.Φ 58), ἐξάγω τι ἐκ χώρας τινὸς πρὸς πώλησιν, ἰδ. αἰχμαλώτους, μεταβιβάζων αὐτοὺς διὰ θαλάσσης ἀντιπέραν ἢ ἀλλαχοῦ, ἀνθρωπεμπορεύομαι, πωλῶ : Ἰλ.Φ 454 **περάαν νήσων ἔπι τηλεδαπάων,** αὐτ.Ω 752, Θέογν.1215 **οὐδ' ἡμᾶς περνᾶσι·** ‖ κ. ἐπὶ ἄ. πραγμ. ἐμπορίος : Ἱππῶν.43 **χαράδριον περνάς,** Εὐρ.Κύκλ.271 **τοῖς ξένοις τὰ χρήματα περνάντα σ' εἶδαν·** κ. παθ. : Ἰλ.Σ 292 **πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μῃονίην ἐρατεινὴν κτήματα περνάμεν' ἵκει** (πράγματα πρὸς πώλησιν), Ἀριστφ.Ἱππ.176 **διὰ σοῦ ταῦτα πάντα πέρναται.**

πέρνης (ὁ) νεώτ. ζῳολ. γένος πτηνῶν ἁρπακτικῶν τῆς οἰκογ. τῶν **ἱερακιδῶν.**

περνιά (ἡ) δημ. δρῦς ἡ πρῖνος.

πέρνιον (τὸ) νεώτ. **ἐρύθημα ἐκ** στάσεως τῆς κυκλοφορίας, παραγόμενον **καὶ** ἀναπτυσσόμενον ἰδ. ἐπὶ τῶν δακτύλων.

περνοδιαβαίνω δημ. ἀμτβ. περνῶ καὶ διαβαίνω κατ' ἐπανάληψιν, συχνοδιαβαίνω : Πολίτ.Ἐκλ. Τραγ.283,3 **ἐφὲς ἐπερνοδιάβαινα, κόρη, ἐκ τὴ γειτονιά σου·** **2)** ρηματ. π. περνοδιαβασιά.

περνοδιαβασιά (ἡ) δημ. τὸ περνᾶν καὶ διαβαίνειν κατ' ἐπανάληψιν : Βλαστ.Συνμ.168· **2)** τόπος διαβάσεως, πόρος· πρβλ. πέρασμα.

περντάχι (τὸ) (περσ.) δημ. κ. **μπερντάχι** τὸ **δεύτερον ἐξ** ἀντιστρόφου ξύρισμα, πρὸς λείανσιν τοῦ **δέρματος,** κόντρα· ‖ **μτφ.** ἐν φρ. **τοῦ**

'δωκα ἕνα περντάχι [τὸν ἐπέπληξα σφοδρῶς, τὸν ὕβρισα ἢ τὸν ἐξύλισα, τὸν ἔβαλα στὴ θέση του].

πέρνω δημ. ἐσφ. γρ. ἀντὶ παίρνω βλ.λ.

περνῶ-άω μαν. κ. δημ. κ. ἀπερνῶ, σπαν. κ. περῶ, ἀόρ. (ἐ)πέρασα, παθ. περνιέμαι, ἀόρ. (ἐ)περάστηκα, μτχ. παρακ. περασμένος, διαπερῶ τινα ἢ τι, διατρυπῶ : τὸν ἐπέρασε πέρα γιὰ πέρα μὲ τὸ μαχαίρι, - ἡ σφαῖρα δὲν περνάει τὸ ἀτσάλι' κ. μτφ. ἐπὶ διαθέσεων ψυχικῶν : Γρυπ. Σκ.Τερρ.104,7 κρυφὴ λαχτάρα ἐπέρασε τὰ βάθη μιᾶς ψυχῆς' 2) διαβιβάζω δι' ὀπῆς, ἀνοίγματος, διείρω : πέρασέ μου τὴν κλωστὴ ἀπ' τὴ βελονότρυπα, γιατὶ δὲν βλέπω τόσα καλά, - πέρασε τὸ κορδόνι στὰ καυρτινάκια' κ. παθ. : ἡ κλωστὴ δὲν περνιέται ἀπ' τὴ βελόνα' 3) εἰδ. ἐπὶ ὑγρῶν, διαβρέχω, διαποτίζω, μουσκεύω : τὸν πέρασε τὸν τοῖχο ἡ ὑγρασία, - τὸν μουσαμὰ δὲν τὸν περνᾷ ἡ βροχή' 4) διαπεραιῶ, διαβιβάζω τι πέραν, διακομίζω, μεταφέρω διὰ μέσου : πέρασε τὰ γιδοπρόβατά του μέσ' ἀπ' τὸ χωράφι μου, - πέρασέ μου τὸ παιδὶ ἀπ' τὸ γιαφυράκι, νὰ μὴν πέσῃ' || μετακομίζω, μεταθέτω : περάστε τὸν ἄρρωστο στὴ διπλανὴ κάμαρα' 5) φορῶ τι εἴς τινα, περιβάλλω, ντύνω μὲ..: πέρασε στὴ μικρὴ τὸ πουκαμισάκι της, - δὲν μοῦ βολεῖ νὰ περάσω τὸ χαλινάρι στὸ ἄλογο, -τοῦ πέρασε τὴν τραχηλιὰ στὸ λαιμό' || ὁμ. ἐνδύομαι, περιβάλλομαι διά τινος : περίμενε μιὰ στιγμὴ νὰ περάσω τὰ παπούτσια μου - τὸ σακκάκι μου' 6) μεταβιβάζω, μεταγράφω : πέρασε ὅλα του τὰ χτήματα στ' ὄνομα τῆς γυναικός του' σπαν. κ. παθ. : τὸ σπίτι περάστηκε σὲ μένα' 7) ἐπὶ ἐγγράφων, λογαριασμῶν, ἐγγράφω, καταχωρίζω, καταγράφω : πέρασε αὐτὰ τὰ ἔξοδα στὴν μερίδα μου - στὸ λαγαριασμό μου' κ. παθ.: ὁ λογαριασμός σας δὲν περάστηκε ἀκόμη στὰ βιβλία' 8) καταχωρίζω εἰς ἔντυπον, ἐφημερίδα, περιοδικόν, δημοσιεύω : πέρασε τὴ ρεκλάμα μου στὸ περιοδικό σου' 9) ἐπαλείφω καθ'ὅλην τὴν ἔκτασιν : πέρασέ το ἄλλη μιὰ φορὰ μὲ χρῶμα γιὰ νὰ πιάσῃ' κ. παθ. : τὸ παρκέτο πρέπει νὰ περαστῇ μὲ κερί' 10) κ. ἀμτβ. διέρχομαι, διαβαίνω, μτ. αἰτ. : Μαλακ.Συντρ.57,2 τὸ δάσος ποὺ λαχτάριζες πάντα νὰ τὸ περάσῃς, - τόπους πολλοὺς ἐπέρασα, - πέρασε στεριὲς καὶ θάλασσες' κ. ἔμπροθ. : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.35,3 περάστε ἀπὸ τὴν στάνη . . καὶ πᾶρτε τὸν ὑγιό μου, Γρυπ. Σκ.Τερρ.94,10 περνᾷ ἀπ' τὸ δάσος τὸ ὑγρὸ . ., Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 10,17 ἀπ' τὸ στρατὶ περνᾷ ἡ ξανθομαλλοῦσα, - τὸ νοῦ σου μὴν περάσῃς ἀπὸ τὰ σπαρμένα' κ. μετ' ἐπιρρημ. δηλωτικῶν τοῦ τόπου: Πορφύρ.Σκ.20,8 σὰ φάντασμα θολὸ . . κι ὅπου περνᾷ σιγὰ τὸ κάθε ἀγγίζει, Γρυπ.Σκ.Τερρ.72,5' κ. ἀπολ. : κάθε μέρα περνάει ὁ ταχυδρόμος,-περνάει καὶ δὲ λέει μιὰ καλημέρα, δ. δίστ. περνῶ καὶ δὲ σὲ χαιρετῶ, τὰ μάτια χαμηλώνω' || εἰδ. διέρχομαι ἐν πλῷ : πέρασε τὸ πλοῖο ἀπ' τὸν Ἰσθμὸ τὰ χαράματα' || μτφ. ἐπὶ ἰδεῶν, διανοημάτων : τοῦ πέρασε ἡ ὑποψία, - μὴ σοῦ περνᾷ ἡ ἰδέα πὼς εἶσαι κάτι' 11) μεταβαίνω, διέρχομαι ἔκ τινος τόπου εἰς ἕτερον : ὁ στρατός μας ἐπέρασε στὰ ἐχθρικὰ ἐδάφη' || διαπεραιοῦμαι : ἐπέρασε στὸ νησὶ μὲ τὴ βάρκα' || ἀπολ. ἀπομακρύνομαι, προσπερνῶ : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 53,5 μονάχα πιὲς καὶ πέρνα' 12) εἰσέρχομαι, μπαίνω : περάστε στὸ διπλανὸ δωμάτιο - στὴν αἴθουσα - στὸ σαλόνι, - ὁρίστε, περάστε, - δὲν περνᾶτε ; (πρόσκλησις φιλοφρονητικὴ πρὸς ἐπισκέπτας ὅπως εἰσέλθωσιν εἰς οἰκίαν)' || εἰσδύω, εἰσχωρῶ βαθέως : Σολωμ.Τρελλὴ Μάννα 32.2 (ἡ αὔρα . .) στὰ φύλλα ἐπέρνας καὶ τῆς καρδίας, Γρυπ.Σκ.Τερρ.103,2 ἐνῶ ὡς τὶς ρίζες ταῦ κισσοῦ.. περνᾷ μιὰ ἀνατριχίλα' 13) ἐπὶ χρονικοῦ διαστήματος, χρονικῆς περιόδου, ἐποχῆς, παρέρχομαι : Ἐρωτόκρ.4,357 καὶ μηδὲ θὲ νὰ παντρευτῇ, ἃ δὲν περάσου χρόνοι, Σολωμ.'Η Εὐρυκόμη 2 πολὺς καιρὸς ἐπέρασε καὶ δὲν τὴν εἶδα ἀκόμη, Λασκαρ.Ποιήμ.114,1 (ἐκδ. Φέξη) ὡστόσο ἐπέρασε ὁ καιρὸς καὶ οἱ μέρες, - ὁ χειμώνας ἐπέρασε μὲ βραχὲς καὶ χιόνια, - περάσανε πέντε χρόνια ἀπὸ τότε' κ. ἐν τῇ παθ. μτχ. : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 33,17 ὅσες ἀνθίσανε ὀμορφιὲς σὲ χρόνια περασμένα' || ὁυ. ἐπὶ καταστάσεων, γεγονότων, νόσων, παρέρχομαι, παύω ὑφιστάμενος, ὑπάρχων : Ἐρωτόκρ. 3,971 ἐταῦτ' ὅλα περνούσανε, κι ὀγλήγορα διαβαίνα, αὐτ.4,160 σημάδ' εἶν' Ἀρετοῦσα μου, πὼς σοῦ περνοῦν τὰ πάθη, - τοῦ πέρασε ὁ πυρετὸς -ὁ θυμὸς - τὸ πεῖσμα, - αὐτὴ ἡ μόδα πέρασε πιά, - ἡ οἰκοναμικὴ κρίση δὲν φαίνεται πὼς θὰ περάσῃ σύντομα' κ. ἐν τῇ παθ. μτχ. : περασμένα βάσανα μὴν τὰ θυμᾶσαι, Σολωμ.'Εθν.'Ύμν.5,3 περασμένα μεγαλεῖα | καὶ διηγώντας τα νὰ κλαῖς, φρ. παροιμ. περασμένα ξεχασμένα' 14) κ. ἐν μτβ. χρ. μετ' ἀντικειμ. δηλοῦντος τὸν χρόνον, ζῶ, διάγω : πέρασα δυὸ χρόνια στὰ χαρακώματα, - περάσαμε ἕνα ὡραῖο πρωϊνό, - περνάει τὸν καιρό του χαρτοπαίζοντας - διαβάζοντας' || κ. ἀπολ. διαβιῶ, ζῶ : Διγεν.'Ακρ.4212 καὶ αὔτως ἦτον πάντοτε καὶ πέρνα ὁ 'Ακρίτης | χαίρων καὶ εὐφραινόμενος, Ἐρωτόκρ.1,139 καὶ μόνιος κι ὁλομόναχος ἐδάλθη νὰ περάσῃ, 'Αραβ.Μῦθ.Χαλ.1,163 καὶ ἐπεράσαμεν ἕως τὴν σήμεραν ἀδελφικά, φρ. πὼς (τά) περνᾶτε ; (πῶς διάγετε, πῶς εἶσθε)' 15) διανύω, ὑφίσταμαι : Ἐρωτόκρ.5,492 μὲ φρόνεψ' ὅλα τὰ περνᾷ, - πέρασα τὶς ἐξετάσεις μου μὲ ἐπιτυχία, - δὲν ἐπέρασε ἀκόμα τὸ στρατιωτικό του, - πέρασα πολλοὺς κινδύνους' || ὑποφέρω : περάσαμε βάσανα - στενοχώριες πολλές' 16) ὑπερβαίνω : περάσαμε τὴ βουνοκορφὴ κοντὰ νὰ ξημερώσῃ' || κ. μτφ. ἀναφορ. πρὸς καταστάσεις, ἀφῃρημένας ἐννοίας δηλωτικὰς πνευματικῆς τινος ἢ ἠθικῆς στάσεως : ἔχει περάσει πρὸ πολλοῦ τὰ ὅρια τῆς εὐπρεπείας' 17) ὑπερβάλλω, ὑπερτερῶ, ξεπερνῶ : τὸν περνάω πέντε πόντους στὸ ἀνάστημα, - μὲ πέρασε ἀρκετὰ στὸ τρέξιμο - στὸ κολύμπι' || οὕτω κ. ἐν ἀναφ. πρὸς ἀφῃρημένας ἐννοίας ἢ καταστάσεις : νομίζει πὼς μᾶς περνάει ὅλους στὴ γραμματωσύνη-στὴ μάθηση-στὴν ἐξυπνάδα, - πέρασε τοὺς συμμαθητές του στὴν βαθμολογία' 18) ἔχω ἰσχύν, ὑπολογίζομαι, λαμβάνομαι ὑπὸ σοβαρὰν ἔποψιν : ὁ λόγος του - ἡ κουβέντα του περνάει πολὺ στὸν ὑπουργὸ (εἰσακούεται ὑπ' αὐτοῦ), - τὰ φέματα-οἱ παλληκαριὲς -τὰ νταηλίκια δὲν περνᾶνε σὲ μᾶς (δὲν δύνανται νὰ ἔχουν ἀποτέλεσμα)' || μοῦ περνάει κατορθῶ ὅ τι ἐπιδιώκω, ἔχω ἀποτελεσματικὴν ἰσχύν, γίνεται τὸ θέλημά μου : ἤθελε νὰ κάμῃ τὰ πεισματάκια της, μὰ δὲν τῆς ἐπέρασε' 19) θεωροῦμαι, νομίζομαι' ἐν φρ. : περνάει στὴν πιάτσα γιὰ μεγαλέμπορας, - περνάει γιὰ σπουδαῖος ἄνθρωπας' || ἰδίως θεωρῶ ἐμαυτόν, παίρνω τὸν ἑαυτό μου γιὰ . . : αὐτὸς ὁ βλάκας περνάει γιὰ ἔξυπνος, - περνάει κι αὐτὸς γιὰ ποιητής' || κ. μτβ. θεωρῶ, νομίζω τινά : τὸν ἐπεράσαμε γιὰ σοβαρὸν ἄνθρωπο, μὰ βγῆκε σκάρτος' 20) τυγχάνω ἀποδοχῆς, ἐγκρίσεως (ἰδ. διὰ ψηφοφορίας): ὁ προϋπολογισμός - τὸ νομοσχέδιο ἐπέρασε' 21) γίνομαι δεκτὸς ἐν τῇ κυκλοφορίᾳ, ἔχω νόμιμον ἰσχύν' εἰδ. ἐπὶ νομισμάτων : τὸ εἰκοσάρι εἶναι κάλπικο καὶ δὲν περνάει' κ.μτβ. : προσπάθησε νὰ περάσῃ κίβδηλα' || οὕτω κ. ἐν γενικωτέρᾳ χρ. : τὸ εἰσιτήριο - ἡ πρόσκλησις δὲν περνάει' 22) ἐν ποικίλαις φρ. : δὲν περνᾷ ἡ μπο-

γιά της (δέν τυγχάνει έκτιμήσεως ή ιδιαιτέρας προσοχής), - **τόν πέρασε γενεές δεκατέσσαρες** (τόν καθύβρισε διά λόγων, τόν έξηυτέλισε), - **τοῦ πέρασα** (**ή τοῦ ἔβαλα**) **τά γυαλιά** τόν έξηπάτησα ή άνεδείχθην εύφυέστερος, ίκανώτερος αύτοῦ· || **κ.** έν αίσχρ. σημ. : **τήν ἐπέρασε**· δθ. **περασμένη** (**κ.** ή διακεκορευμένη)· **23**) τό ούδ. τῆς παθ. μτχ. **τά περασμένα** τό παρελθόν ή τά είς τό παρελθόν άνογόμενα γεγονότα, πάθη, αί περιπέτειαι: Ἐρωτόκρ.5,265 **τά περασμένα ἀφῆκα, κι οἱ πόνοι ποὺ μ' ἐκρίνασι, ἐξελησμονηθῆκα.**

πέροδος (ἡ) δωρ. τ. άντί περίοδος βλ.λ. : Πίνδ.Ν 11,40 **δένδρεά τ' οὐκ ἐθέλει πάσαις ἐτέων περόδοις ἄνθος εὐῶδες φέρειν πλούτῳ Fίσον.**

περομνύναι Ἡσ. «ἐλέγχεσθαι».

περόνᾱμα-ατος (τό) δωρ. τ. άντί περόνημα βλ.λ.

περόνη (ἡ) (πείρω) κ. νεώτ. πόν όξύ, - σουβλερόν ἄκρον πρός διάτρησιν χρήσιμον, ίδ. ή σουβλερά γλῶσσα τῆς πόρπης, ήτις διαπερωμένου **τοῦ** ἄκρου τοῦ ένδύματος δι' έκείνης διετρύπα αύτό καί έκράτει σταθερῶς περί τό σῶμα ἄνωθεν τῶν ὤμων, ή καρφίτσα : Ἰλ.Ε 425 **πρὸς χρυσέῃ περόνῃ καταμύξατο χεῖρα ἀραιήν,** Ὀδ.Τ 226 **περόνη χρυσοῖο τέτυκτο αὐλοῖσι διδύμοισι,** Εὐρ.Φοίν.805 **χρυσοδέταις περόναις ἐπίσαμον**· || όμ. έν πολυτελεῖ γυναικείῳ ένδύματι : Ὀδ.Σ 293 **περόναι δυοκαίδεκα πᾶσαι χρύσειαι, κληῖσιν ἐϋγνάμπτοις ἀραρυῖαι** (αί γλῶσσαι, τά σκαλώματα συνηρμοσμένα είς όπάς)· || γεν. μεγάλη πόρπη έν χρ. πρός έπικόμβωσιν τοῦ έξωτερικοῦ ίματίου, ή καρφίτσα : Ἡρ.5,87 **πέριξ τὸν ἄνθρωπον τοῦτον λαβούσας καὶ κεντεούσας τῇσι περόνῃσι τῶν ἱματίων εἰρωτᾶν ἑκάστην αὐτέων,** Σοφ ΟΤ 1269 **ἀποσπάσας γὰρ εἱμάτων χρυσηλάτους περόνας ἀπ' αὐτῆς**· **2**) έργαλεῖόν τι έν σχήματι βελόνης χρήσιμον πρός συστροφήν αχοινίων έν πλοίῳ : Ἀπολλ.Ρ 1,567· **3**) στρόφιγξ παραστάδος θύρας : Παρμ.1,20· || έπί μηχανῆς : Ἡλιόδ.Χειρ.π.Ὀρειβ.49,24,1· **4**) ἧλος, καρφίον περώμενον είς τό ἄκρον τοῦ ἄξονος καί ἔξωθεν τοῦ όμφαλοῦ τοῦ τροχοῦ : Παρθ.6 **πείθει διὰ τῶν ἁρματηγῶν τροχῶν μὴ διεῖναι τὰς περόνας**· || γεν. πάσσαλος, γόμφος, ἧλος : Φίλ.Μηχ.Βελοπ.76,3 **περόνη κεφαλωτή,** Πλούτ.Μάρ.25 **περόναις . . σιδηραῖς,** Ἐπιγρ. **περόναι χαλκαῖ**· **5**) τό μικρότερον τῶν δύο όστῶν τοῦ πήχεως: Ἱππ.Τόπ.Ἄνθρ.6, αὐτ.Ὀστ.3 **ἄνω δὲ σμικρῷ τῆς περόνης ἐς τὸν ἀγκῶνα**· || συνήθ. τό μικρότερον όστοῦν τῆς κνήμης : Ἱππ.Ἄρθρ.62 **παρὰ δὲ τὴν κνήμην περόναι δύο παρήκουσιν, αἳ κάτωθεν μὲν πρὸς τοῦ ποδὸς τὰ σφυρὰ τελευτῶσιν,** Γαλ.Χρ.Μορ.3,9· **6**) δεσμός τῶν ποδῶν τοῦ ἵππου, πέδη : Ξεν.Ἱππ.1,5· **7**) έπίφυσις όστοῦ, φῦμα : Ἱππ.Τόπ.Ἄνθρ.6· || κ. κτ. πληθ.· Πολυδ.2,191 «**τὰ ἑκατέρωθεν τοῦ μείζονος ὀστοῦ, ὃ τὴν κνήμην φέρει, .. μικρὰ ὀστάρια, ἃ περόναι λέγονται**»· **8**) θαλάσσιός τι ίχθύς, διά τό βελονοειδές αύτοῦ σχῆμα **ἁ.** βελόνα, ζαργάνα : Μάρκελλ.Σιδ.15· **9**) νεώτ. έπιτραπέζιον σκεῦος άποτελούμενον έκ στελέχους, λαβῆς καί δύο ή τριῶν ή τεσσάρων αίχμῶν, περόνιον, πιρούνι.

περόνημα-ατος (τό) (περονῶ) μτγν., δωρ. περόναμα πόρπημα, ίμάτιον διά περόνης συναπτόμενον, κομβωνόμενον, οἷον ή περονητρίς : Θεόκρ. 15,79 **θεῶν περονάματα φασεῖς.**

περονητήρ-ῆρος (ό) (περονῶ) Ἐπιγρ. πόρπη, κόσμημα· πρβλ. περόνη.

περονῆτις-ιδος (ἡ) μτγν. ή περονητρίς βλ.λ. : Ἀντίπ.Σιδ.ΑΠ 7,413 **ἀμπεχόναι περονήτιδες** (δ.γρ.).

περονητρίς-ίδος (ἡ) μτγν., δωρ. **περανᾶτρίς,** ἴδιον ἔνδυμα τῶν Δωρίδων, μάλλινον ἄνευ χειρίδων, **ἐκ** δύο **συνιστάμενον τμημάτων,** τά όποῖα ἐπί τῶν ὤμων **καί τῶν πλευρῶν ἐκομβοῦντο** διά περονῶν, **ἁ.** καταπτυχές έμπερόναμα : Θεόκρ.15, 21 **τὠμπέχονον καὶ τὰν περονατρίδα λάζευ**· || **κ.** ὡς έπίθ. : Ἀντίπ.Σιδ.ΑΠ 7,413 (δ.γρ.).

περονιάζω (περόνη) δημ. κ. **πιρουνιάζω** διατρυπῶ διά τῆς περόνης, μέ τό πιρούνι : **γιὰ δὲς πῶς πιρουνιάζει τὰ κοφίδια**· **2**) μτφ. έπί ψύχους ή ύγρασίας, διεισδύω, διαπερῶ : **μᾶς περόνιασε τὸ κρύο**· **3**) θίγω μυχιαίτατα, κάμνω τινά νά λυπηθῇ σφοδρῶς : **τὰ λόγια σου μὲ περονιάζουν**· **4**) ρηματ. π. περόνιασμα.

περόνιασμα (τό) δημ. ή πρᾶξις καί τό άποτέλεσμα τοῦ περονιάζω βλ.λ.

περονιαῖος-α-ον νεώτ. άνατ. ό άνήκων ή άναφερόμενος είς τό όστοῦν τῆς περόνης : **περονιαῖον νεῦρον** (κλάδος τοῦ ίσχιακοῦ νεύρου διανεμόμενος άνά τήν γαστροκνημικήν χώραν), - **περονιαία ἀρτηρία** (κλάδος τῆς όπισθίας κνημιαίας άρτηρίας), - **περονιαῖοι μύες ἢ ἔξω κνημιαῖοι.**

περονίδιον (τό) πάπ. κ. σχόλ. ύποκορ. τοῦ περόνη βλ.λ. : Σχόλ.Εὐρ.Ἑκ.1170.

περόνιον (τό) μτγν. ύποκορ. τοῦ περόνη, μικρά περόνη, βελόνη ή ἧλος, καρφάκι : Φίλ.Μηχ.Βελοπ. 62,14, Ἥρων Αὐτομ.28,1, αὐτ.Πνευμ.1,42· **2**) ό όχεύς, ό σύρτης όμοῦ δέ καί ό δακτύλιος, ό κρίκος, ό όμφαλός έν ᾧ ό σύρτης έμβάλλεται : Φίλ. Μηχ.Βελοπ.76,4.

περονίς-ίδος (ἡ) ή περόνη, ή πόρπη, ή καρφίτσα : Σοφ.Τρ.125 **ἡ χρυσήλατος προὔκειτο μαστῶν περονίς,** Ἰώσ.ΑΙ 3,6,6.

περονοκνημιαῖος-ον νεώτ. άνατ. ό κείμενος μεταξύ τοῦ όστοῦ τῆς περόνης καί τῆς κνήμης, ό διήκων άπό τῆς περόνης είς τήν κνήμην : **περονοκνημιαῖος μῦς** (μικρός ύποτυπώδης μῦς κάτωθεν τῆς ἄνω κνημοπερονιαίας άρθρώσεως είς τό μεσόστεον διάστημα).

περονόσπορος (ό) νεώτ. ζῳολ. κ. δημ. γένος μυκήτων **ἐκ τῶν περονοσποροειδῶν,** ζῶν ὡς παράσιτον **ἐπί** διαφόρων φυτῶν καί ίδ. τῆς άμπέλου· **2**) νεώτ. κ. δημ. ή ύπό τοῦ μύκητος περονοσπόρου γινομένη είς τάς άμπέλους νόσος : **εἰς τινας τῶν σταφιδαμπέλων ἐπέφερε ζημίας ὁ περονόσπορος**· **3**) δημ. μτφ. έπί χρηματικῆς περιουσίας, **ἐν** φρ. **πέφτει - ἔπεσε περονόσπορος** έπῆλθον **καταστρεπτικαί ἢ λίαν μειωτικαί** ζημίαι : **ὅπου δουλέψῃ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος πέφτει περονόσπορος.**

περονῶ-άω (περόνη) διατρυπῶ τι διά περόνης, κ. γεν. διατρυπῶ, καρφώνω, κεντῶ : Ἰλ.Η 145 **δουρὶ μέσον περόνησε,** αὐτ.Ν 347 **τὸν δ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης δουρὶ μέσον περόνησε τυχών,** Διον. Ἀλ.Ρωμ.6,11 **μέσον περονήσας τὸν δεξιὸν ἐκείνου βραχίονα**· κ. παθ. : Κέλσ.π.Ὠριγ.2,55 **ἔδειξε .. τὰς χεῖρας ὡς ἦσαν πεπερονημέναι**· **2**) μέσ. φορῶ ἔνδυμα στερεούμενον διά περόνης έπί τοῦ ὤμου μου, καρφώνω τι έπάνω μου : Ἰλ Κ 133 **ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν περονήσατο** (σχόλ. «πόρπῃ συνέλαβεν», αὐτ.Ξ 180,Θεόκρ.14,66 **ὥστε εἴ τοι κατὰ δεξιὸν ὦμον ἀρέσκει λῶπος ἄκρον περανᾶσθαι**· **3**) ρηματ. π. περόνημα, περονητήρ.

περόσχια Ἡσ. «τὰ ῥάκη».

περουβιανός-ή-όν νεώτ. ό άνήκων ή άναφερόμενος είς τήν Περουβίαν, ό έξ αύτῆς προερχόμενος : **περουβιανὴ γλῶσσα,** - **περουβιανὰ προϊόντα**· || **περουβιανός-ή** ὡς ούσ. ό κάτοικος τῆς Περουβίας.

περουζές (ό) (περσ.) δημ. ό πολύτιμος λίθος κάλλαϊς.

περούκα (ἡ) δημ. **ἁ.** περρούκα βλ.λ.

περπάτημα (τό) δημ. συγκ. τ. τοῦ περιπάτημα **ἡ** πρᾶξις **τοῦ περιπατεῖν, βαδίζειν,** βαίνειν, ή πορεία : Ζερβ.Ἱστ.Ι 14 **τὸ περπάτημα τῆς μέρας τὸν**

κουράζει· || ὁ τρόπος τοῦ βαδίζειν, ἡ περπατησιά : Κρυστ.'Ο χορὸς τῆς Λαμπρῆς 34 **ἡ περίσσια ἡ ἐμορφιά της. τὸ περπάτημα.**

περπατησιά (ἡ) κ. ἰδιωμ. -ηξιά ὁ τρόπος τοῦ περιπατεῖν, βαδίζειν : Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.161,8 **ἡ ἀγάπη θέλει φρόνηση . . θέλει λαγοῦ περπατησιά·** || τὸ βάδισμα, τὸ βῆμα : Βιζυην.'Ο Σοφιανὸς 99 **ὁ Σοφιανὸς πετᾷ γοργὲς περπατησιές.**

περπατητά ἐπίρρ. δημ. διὰ κανονικοῦ, συνήθους βηματισμοῦ, ἀντίθ. τρεχάλα : **τὸ χωριὸ εἶναι μακριὰ ἀπὸ τὴ θάλασσα μιὰ ὥρα περίπου περπατητά·** **2)** γεν. πεζῇ, μὲ τὰ πόδια· ἀντίθ. καβάλλα, ἁμαξάδα.

περπατητής (ὁ) δημ. συγκ. τ. τοῦ περιπατητής, ὁ πεζῇ βαίνων, πεζοπόρος· || ὁ κάμνων περίπατον, ἥσυχον καὶ βραχεῖαν πορείαν ἀναψυχῆς : **στὸν παραλιακὸ δρόμο τὴν Κυριακὴ εἶναι πολλοὶ οἱ περπατητές.**

περπατογυρεύω δημ. περιπλανώμενος ἀναζητῶ.

περπατῶ-άω μον., δημ. κ. πορπατῶ συγκ. τ. τοῦ περιπατῶ βλ.λ., βαίνω πεζῇ : Σολωμ.Τὸ'Ονειρο 6 **σ' ἕνα ὡραῖο περιβολάκι περπατούσαμε μαζί,** Κρυστ.Τὸ νεραϊδόπαιδο 96 **ὁ γυιός του τώρ' ἀνδρειεύθηκε καὶ περπατάει τὴ νύχτα·** || περιπλανῶμαι ἀνὰ τὰς ὁδούς, περιφέρομαι : Πρόδρ. 2,555 **καὶ περποτῶ καὶ προσαιτῶ καὶ φόλην οὐ λαμβάνω,** Σολωμ.Καταστροφὴ τῶν Ψαρῶν **περπατώντας ἡ Δόξα μονάχη·** **2)** κτ. ἐπέκτ. ἐν φρ. περπατῶ ἀφρόντιστος - ξέγνοιαστος ἀμερίμνως διάγω : Διγεν.'Ακρ 1825 **νὰ περπατῇ ἀφρόντιστος, νὰ χαίρῃ εἰς τὸν κόσμον·** **3)** κ. ὡς μτβ. ποι. διέρχομαι ἀπό τινος τόπου, διαβαίνω : Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.39,9 **νὰ πάρω δίπλα τὰ βουνὰ νὰ περπατήσω λόγγους·** || όμ. ὁδηγῶ, περιάγω τινά, συνοδεύω εἰς περίπατον : **μᾶς περπάτησε σ' ὅλα τὰ ἀρχαῖα, - θυμήσου νὰ περπατήσῃς σήμερα τὸ παιδάκι.**

περπέρα (ἡ) δημ. ἡ φλύορος γυνή.

περπερεία (ἡ) (περπερεύομαι) μτγν. κ. μον. μεγαληγορία, μεγαλαυχία, κενοδοξία : Κλήμ.'Αλ.251, Εὐστ.Πον.228,12.

περπερεύομαι (πέρπερος) μτγν. κ. δημ. ἀποθ. ὁμιλῶ, πράττω ὡς πέρπερος, καυχῶμαι, κομπάζω, ἀλαζονεύομαι, καυχησιολογῶ : ΚΔ Κορινθ.I,13,4 **ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται,** Μᾶρκ. Αὐρ.5,5 **τὸ σωμάτιον καταιτιᾶσθαι, καὶ ἀρεσκεύεσθαι, καὶ περπερεύεσθαι,** Εὐστ.Πον.224,83 **οὐ περπερεύεται·** **2)** ρηματ.π. περπερεία.

περπερόγλωσσος-ον μον. π. Βυζαντ. ὁ κομπορρήμων, ὁ ἀλαζὼν : Κ Μανασσ.3,52 **τὸ περπερόγλωσσον καὶ κομψὸν ἐν λόγοις.**

πέρπερος-ον μτγν. ὁ κενόδοξος, ὁ ἀλαζὼν καὶ ψευδολόγος, ὁ φαντασμένος : Πολύβ.32,6,5 **φύσει δὲ ὢν λάλος καὶ πέρπερος,** αὐτ.39,1,2, 'Αρρ.'Επίκτ.3,2,14 **μηδέποτε ἡσυχίαν ἔχοντα, πέρπερον,** Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.1,54 **τὴν πέρπερον καὶ περιεργοτέραν γραμματικήν.**

περπερότης-ητος (ἡ) μτγν. ἡ.περπερεία βλ.λ. : ΨΧρυσ.12,1063Ε **ἡσυχία περπερότητος ἀναίρεσις καὶ ἀναιδείας ἐχθρά.**

περπυράριοι (οἱ) μσν. κ. περπεριάρηδες (δημ.) ἐπιθ. ἐν χρ. ὡς οὐσ. μία τῶν κοινωνικῶν τάξεων ἐν Κύπρῳ, ἡ ἀποτελουμένη ἐκ δουλοπαροίκων, καταβαλλόντων φόρον ἀνάλογον τοῦ παρὰ τοῖς Τούρκοις κεφαλικοῦ.

πέρπυρο (τὸ) μσν. δημ. τὸ βυζ. χρυσοῦν νόμισμα ὑπέρπυρον βλ.λ. : Πρόδρ.2,80 **αὐτὸς ψηφίζει πέρπυρα καὶ γράφει καὶ στρογγύλεα** (ἐκτελεῖ λογιστικὰς ἐργασίας καὶ εἶναι καλλιγράφος), παροιμ. **ἂν πάρῃς χίλια πέρπυρα καὶ κακαειδῆ γυναῖκα, τὰ πέρπυρα χαθήκανε κι ἡ κακαειδῆ ἀπομένει** (ἢ ἀναμένει).

πέρρα (ἡ) μτγν. αἰγυπτ. λ. ὁ ἥλιος : Λυκόφρ.1428 Κίμμερός θ' **ὅπως σκιὰ καλύψει πέρραν, ἀμβλύνων σέλας·** **2)** ἡ πεῖρα βλ.λ.

πέρρᾰμος (ὁ) ὁ ἐξέχων· 'Ησ. «ὁ βασιλεύς»· **2)** αἰολ. ἀντὶ Πρίαμος : 'Αλκ.8,2, ΕΜ 665,39.

περρέχω αἰολ. τ. ἀντὶ περιέχω βλ.λ., ὑπερέχω.

περρησιππίαν 'Ησ. «τὴν ἀνατρέχουσαν ἵππον».

περ(ρ)ούκα (ἡ) (ἰταλ.) δημ. πρόσθετος κόμη, φενάκη· **2)** τὸ φυτὸν λινόφις ἡ κυμβαλοειδής.

πέρροχος-ον αἰολ. τ. ἀντὶ περίοχος, ὁ ὑπέροχος : Σαπφ.ἀπ.92.

περσέα (ἡ) κ. νεώτ. κ. **περσεία** (Παυσ.5,14,3) κ. ποι. -είη (Νίκ.'Αλεξ.99) κ. **περσία** (Διόδ.Σ 1,34) δένδρον αἰγυπτιακόν, φέρον τὸν καρπὸν **ἐπ'** αὐτοῦ τοῦ στελέχους : 'Ιππ.Γυν.1,90, Θεόφρ.Φ1 3,3,5, Διόδ.Σ 1,34 **ἔστι δὲ καὶ δένδρων γένη πλείω καὶ τούτων αἱ μὲν ὀνομαζόμενοι περσίαι καρπὸν διάφορον ἔχουσι τῇ γλυκύτητι,** Στράβ.17,2,2 **πλεονάζει δὲ τῶν φυτῶν ὅ τε φοίνιξ καὶ ἡ περσέα,** Πλούτ.'Ηθ.378C, Παυσ.5,14,3 **τὸ δένδρον δὲ ἡ περσεία μόναυ χαίρει τοῦ Νείλου τῷ ὕδατι,** Νίκ.'Αλεξ.99· **2)** νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν ἐκ τῶν **δαφνοειδῶν·** **3)** ἐπίθ. τῆς 'Αρτέμιδος, λατρευομένης ἐν Περσίᾳ.

περσεῖνος-η-ον πάπ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ πέρσειον βλ.λ.

πέρσειον (τὸ) κ. **πέρσιον** ὁ καρπὸς τῆς περσέας βλ.λ., ἁ. στρύχνον μανικὸν (Διοσκ.4,73) : Κλέαρχ.'Ιστ.65, Θεόφρ.Φ1 2,2,10, Ποσειδών.3J.

περσέμολο (τὸ) (ἰταλ.) δημ. κ. **περσίμολο** κ. **περσίμουλο** τὸ φυτὸν πετροσέλινον τὸ ἥμερον, μαϊντανός.

περσείδης (ὁ), ἐπ. **Περσηϊάδης** πατρων. ὁ υἱὸς ἢ ὁ ἕλκων τὸ γένος ἐκ τοῦ Περσέως : 'Ιλ.Τ 116 **ἔνθ' ἄρα ἤδη ἰφθίμην ἄλοχον Σθενέλου Περσηϊάδαο,** Θουκ.1,9 **τὴν βασιλείαν 'Ατρέα παραλαβεῖν καὶ τῶν Περσειδῶν τοὺς Πελοπίδας μείζους καταστῆναι.**

περσεῖος-α-ον, ἐπ. **Περσήϊος** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν Περσέα, ὁ τοῦ Περσέως : Εὐρ.'Ελ.1464 **πέμποντες εὐλιμένους Περσείων οἴκων 'Ελέναν ἐπ' ἀκτάς,** Θεόκρ.24,72 **θάρσει, ἀριστοτόκεια γύναι, Περσήϊον αἷμα.**

περσέπολις-εως (ἡ) (πέρθω) ποι. κ. **περσέπτολις** ὁ καταστρέφων τὰς πόλεις, ὁ ἐρημωτής : Αἰσχ. Πέρσ.65 **πεπέρακεν μὲν ὁ περσέπτολις ἤδη βασίλειος στρατὸς εἰς ἀντίπορον γείτονα χώραν,** ποι.π.'Ηλιοδ.Αἰθ.3,2 **τῷ ὑπὸ Πύρρα τέκεν παῖδα Νεοπτόλεμον, περσέπολιν Τρώων·** || ἐπίθ. τῆς Παλλάδος : 'Αριστφ.Νεφ.967 **Παλλάδα περσέπολιν δεινάν, ἢ τηλέπορόν τι βόαμα,** Καλλ.Λουτρ. Παλ.43 **ἔξιθ' 'Αθαναία περσέπτολι χρυσεοπήληξ·** **2)** ἡ ἀρχαία τῆς Περσίας πρωτεύουσα πόλις καὶ τόπος ταφῆς τῶν βασιλέων αὐτῆς : Στράβ.15,3,6 **πρὸς αὐτῇ δὲ τῇ Περσεπόλει τὸν 'Αράξην διέβη,** 'Αρρ.'Αν.7,1,1 **ἐς Περσέπολιν ἀφίκετο 'Αλέξανδρος.**

περσέπτολις-εως (ἡ) ποι. ἀντὶ περσέπολις βλ.λ.

περσεύς-έως (ὁ), ἰων. γενικ. -έος κ. ἐπ. -ῆος, ὁ υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Δανάης, εἷς τῶν ἐνδοξοτάτων 'Ελλήνων ἡρώων : 'Ιλ.Ξ 320 **ἣ τέκε Περσῆα πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν·** **2)** ὄνομα ἰχθύος τῆς 'Ερυθρᾶς θαλάσσης : Αἰλ.Ζ1 3,28· **3)** κ. νεώτ. ἄστρον. ἀστερισμὸς τοῦ Β. ἡμισφαιρίου κείμενος ἐντὸς τοῦ Γαλαξίου : Εὔδοξ.π.'Ιππάρχ.1,2,15, 'Αρατ. 249· **4)** ὄνομα τοῦ 'Ηλίου : Στωϊκ.ἀπ.2,197· **5)** τὸ δένδρον περσέα : Νίκ.Θηρ.764.

περσεφονεῖον (τὸ) κ. **Φερρεφάττιον** ναὸς τῆς Περσεφόνης : Δημ.1259 **καὶ ἡμῖν συνέβαινεν ἀναστρέφουσιν ἀπὸ τοῦ Φερρεφαττίου,** ΑΒ 314.

Περσεφόνη (ἡ), ἐπ. Περσεφόνεια ('Ιλ.Ι 569,'Ησίοδ. Θ 913), **Φερσεφόνη** (Πίνδ.Ο 14,21), **Φερσεφονείη** ('Επιγρ.), **Περσέφασσα** (Αἰσχ.Χο.490), **Φερσέφασσα**

(Σοφ.᾽Αντ.894) κ. **Φερσέφαττα** (᾽Αριστφ.Θεσμ.287) κ. **Φερρέφαττα** (Πλάτ.Κρατ.404C), ἡ θυγάτηρ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Δήμητρος : ᾽Ιλ.Ι 569 **κικλήσκουσ᾽ ᾽Αΐδην καὶ ἐπαινὴν Περσεφόνειαν,** ῾Ησίοδ.Θ 913.

περσεφόνιον (τὸ) μτγν. κ. **φερσεφόνιον,** τὸ φυτὸν ράμνος : ΨΔιοσκ.Ι,90· **2)** τὸ φυτὸν βερβένα, ἄ. περιστερεών : ΨΔιοσκ.4,60.

Περσηΐς-ΐδος (ἡ) ἐπών. τῆς ᾽Αλκμήνης, ἡ ἐκ τοῦ Περσέως γεννηθεῖσα ἢ καταγομένη : Εὐρ.῾Ηρ.801 **ὃς ἦλθεν ἐς εὐνὰς Νύμφας τᾶς Περσηΐδος·** **2)** ἐπών. τῆς ῾Εκάτης : ᾽Απολλ.Ρ 3,467.

Πέρσης (ὁ), αἰτ. ἑτερόκλ. **Πέρσεα** (῾Ηρ.Β,108 δ.γρ.), κλητ. **Πέρσᾶ** (ἀλλὰ **Πέρση,** ὅταν εἶναι κύρ. ὄν. προσώπου):῾Ηρωδιαν.2,696), ὁ κάτοικος τῆς Περσίδος χώρας: ῾Ηρ.Ι,4 **τὰ ἐνοικέοντα ἔθνεα βάρβαρα οἰκηιεῦνται οἱ Πέρσαι·** || **οἱ Πέρσαι** συνεκδ. ἡ Περσέπολις : ᾽Αρρ.᾽Αν.3,18,10 **ἐντεῦθεν δὲ αὖθις σπουδῇ ἤλαυνεν ἐς Πέρσας·** **2)** ὡς κύρ. ὄν. : ῾Ησίοδ.῎Εργ.10,27, ῾Ηρ.7,61· || ὄν. τιτᾶνος : αὐτ. Θ 409· **3)** ῾Ησ. «κυβευτικοῦ βόλου ὄνομα».

πέρσι δημ. ἄ. πέρυσι βλ.λ.

περσίδιον (τὸ) πάπ. ὑποκορ. τοῦ πέρσειον βλ.λ.

περσίζω ὁμιλῶ, λαλῶ περσιστί : Ξεν.᾽Αν.4,5,34 **ἀνηρώτων τὸν κώμαρχον διὰ τοῦ περσίζοντος ἑρμηνέως τίς εἴη ἡ χώρα;,** Πορφ.᾽Αποχ.3,5· **2)** μιμοῦμαι τοὺς Πέρσας : ᾽Αρρ.᾽Αν.7,6,3 **Πευκέστας τε ὁ Περσῶν σατράπης τῇ τε σκευῇ καὶ τῇ φωνῇ περσίζων ἐλύπει αὐτούς·** πρβλ. Στράβ. 11,11,8 **Σίγιννοι δὲ τἆλλα . . περσίζουσιν·** **3)** φρονῶ τὰ τῶν Περσῶν, ὑποστηρίζω τοὺς Πέρσας, πηγαίνω μὲ τὸ μέρος τῶν Περσῶν : Στράβ.14,2,17 **περσίσας δὲ μεταπέμπεται σατράπην ἐπὶ κοινωνίᾳ τῆς ἀρχῆς·** **4)** ὑποστηρίζω τὸν Περσέα, πηγαίνω μὲ τὸ μέρος τοῦ Περσέως : Διόδ.Σ 30,5Α.

περσιθέα (ἡ) ἐπίθ. τῆς ᾽Αφροδίτης· ῾Ησ.

περσικία (ἡ) μτγν. ἡ ροδακινέα : Κυραν.25.

περσίκιν (τὸ) μσν. εἶδος βαλαντίου : Πρόδρ.Ι, 103 **ἁπλόνω στὸ περσίκιν μου, γυρεύω τὸ πουγγίν μου.**

περσίκιον (τὸ) μτγν. τὸ σκῆπτρον : ᾽Ιω.Λυδ.Ρωμ.2,9.

περσικός-ή-ό(ν) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς Πέρσας· || **ἡ Περσική** ὡς οὐσ. ἡ χώρα τῶν Περσῶν, ἡ Περσία : ῾Ηρ.4,39 **ἥ τε Περσικὴ καὶ ἡ ἀπὸ ταύτης ἐκδεκομένη ᾽Ασσυρίη·** || **ἡ περσική** κ. πληθ. τοῦ οὐδ. **τὰ περσικά** ὡς οὐσ. ἡ γλῶσσα τῶν Περσῶν : Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ.3,6 **ἐσπούδαζεν ἑλληνικά, λατινικά, ἀραβικά καὶ περσικά, - ὁμιλεῖ καλά τὴν περσικήν·** **2)** αἱ περσικαὶ κ. τὰ περσικά ὡς οὐσ. εἶδος γυναικείων ὑποδημάτων : ᾽Αριστφ.Νεφ. 151 **κᾆτα ψυγείσῃ περιέφυσαν Περσικαί,** αὐτ.Λυσ. 229 **οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὼ Περσικά·** **3)** φιλὴ **Περσική** εἶδος τάπητος κατασκευαζομένου ἐν Περσίᾳ : Καλλίξ.2 **ψιλαὶ δὲ Περσικαὶ τὴν ἀνὰ μέσον τῶν ποδῶν χώραν ἐκάλυπτον·** **4)** **ἡ περσική** ἡ ροδακινέα : Γαλ.12,76· || ὁμ. τὸ ἐλένιον βλ.λ.: Διασκ.Ι,28· || **τὸ περσικὸν (μῆλον)** τὸ ροδάκινον : Διοσκ.6,592· || **ἡ περσική καρύα** ἡ καρύα, ἡ καρυδιά : Θεόφρ.Φ 3,6,2· **5)** **περσικὸς ὄρνις** ὁ ἀλεκτρυών, ὁ πετεινός, ὁ κόκκορας : ᾽Αριστφ.῎Ορν.485 **ὥστε καλεῖται Περσικὸς ὄρνις ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἔτ᾽ ἐκείνης,** αὐτ.707· **6)** τὸ **περσικὸν** εἶδος ὀρχήσεως ἐν Περσίᾳ : ᾽Αριστφ.Θεσμ. 1175 **αὐ δ᾽, . . ., ἐπαναφύσα Περσικόν,** Ξεν.᾽Αν.6,Ι, 10 **τέλος δὲ τὸ Περσικὸν ὠρχεῖτο·** **7)** τὰ **Περσικά** οἱ πόλεμοι τῶν Περσῶν ἐναντίον τῶν ῞Ελλήνων, ἄ.τὰ Μηδικά : **Πλάτ.**Νόμ.642D **ἐλθὼν δὲ πρὸ τῶν Περσικῶν δέκα ἔτεσι πρότερον παρ᾽ ὑμᾶς κατὰ τὴν τοῦ θεοῦ μαντείαν θυσίας τε ἐθύσατό τινας·** || **Περσικὸς πόλεμος** ὁ πρὸς τὸν Περσέα πόλεμος : Πολύβ.3,3,8 **τὸν Περσικὸν πόλεμον·** **8)** ὁ πολυτελής : Μέν.24 **Περσικαὶ στολαί.**

περσικών-ῶνος (ὁ) ᾽Επιγρ. **τόπος** κατάφυτος ἐκ ροδακινεῶν.

πέρσιον (τὸ) ἄ. πέρσειον βλ.λ.

πέρσις-εως (ἡ) (πέρθω) ἐκπόρθησις, ἅλωσις, δθ. πέρσις ᾽Ιλίου τίτλος τραγῳδίας τινός : ᾽Αριστλ. Ποιητ.1456a,16 **᾽Ιλίου πέρσις καὶ ἀπόπλους καὶ Σίνων καὶ Τρωιάδες,** αὐτ.1459b,6· || ὁμ. τίτλος ποιήματος τοῦ Λέσχου : Παυσ.10,25,5 **᾽Ιλίου πέρσιδος·** || ὁμ. τοῦ Στησιχόρου : αὐτ.10,26,1.

Περσίς-ΐδος (ἡ) κ. νεώτ. θηλ. τοῦ ἐπιθ. Περσικὸς βλ.λ., ἡ τῆς Περσίας : Αἰσχ.Περσ.59, ῾Ηρ.3,97 **ἡ Περσὶς δὲ χώρη μούνη μοι οὐκ εἴρηται δασμοφόρος,** Θουκ.Ι,138 **ὁ δ᾽ ἐν τῷ χρόνῳ ὃν ἐπέσχε τῆς Περσίδος γλώσσης ὅσα ἐδύνατο κατενόησεν·** **2)** ὁμ. ὡς οὐσ. κτ. παράλ. τοῦ οὐσ. χώρα ἢ γῆ, ἡ Περσία : Στράβ.15,3,1 **μετὰ δὲ τὴν Καρμανίαν ἡ Περσίς ἐστι·** || κ. νεώτ. ὁμ. ὡς οὐσ. κτ. παράλειψιν τοῦ οὐσ. γυνή, ἡ ἐκ Περσίας γυνή : Ξεν.ΚΠ 8,5,21 **πᾶσι Πέρσαις καὶ Περσίσι·** || ὁμ. ὡς οὐσ. κτ. παράλειψιν τοῦ οὐσ. χλαῖνα, περσικὸν ἱμάτιον, περσικὸν ἐπανωφόρι : ᾽Αριστφ. Σφ.1137 **οἱ μὲν καλοῦσι Περσίδ᾽ οἱ δὲ καυνάκην.**

περσιστί ἐπίρρ. κ. νεώτ. εἰς περσικὴν γλῶσσαν : ῾Ηρ.9,110 **οὔνομα δὲ τῷ δείπνῳ ταύτῳ Περσιστὶ μὲν τυκτά, κατὰ δὲ τὴν ῾Ελλήνων γλῶσσαν τέλεον,** Ξεν.᾽Αν.4,5,10, ᾽Ιω.Χρυσ.10,392D **τινὰ ἰδεῖν μὲν Περσιστί, τὸν δὲ Συριστὶ φθεγγόμενον·** **2)** κατὰ τὸν περσικὸν τρόπον, κατὰ τὴν περσικὴν συνήθειαν : ᾽Αριστείδ.Λόγ.34(50),56.

περσογενής-οῦς-ές μτγν. ὁ περσικῆς καταγωγῆς : Κυραν.4.

περσοδιώκτης (ὁ) ὁ διώκτης τῶν Περσῶν, ὁ νικητὴς τῶν Περσῶν, ἐπίθ. τοῦ Μιλτιάδου : Θεαίτ. ΑΠλ.4,233.

περσοκτόνος-ον ὁ κτείνας τοὺς Πέρσας, ἐπὶ τοῦ Θεμιστοκλέους : Πλούτ.᾽Ηθ.349C **μηδὲ Μιλτιάδου τοῦ Μηδοφόνου, μηδὲ τοῦ Περσοκτόνου Θεμιστοκλέους.**

περσολέτης (ὁ) μσν. ὁ ἐξολοθρευτής, ὀλετὴρ τῶν Περσῶν : ΨΚαλλισθ.3,22.

περσονόμος-ον ὁ ἄρχων τῶν Περσῶν : Αἰσχ. Περσ.919 **περσονόμον τιμῆς μεγάλης.**

περσονομοῦμαι-έομαι παθ. ἐπὶ λαοῦ ἢ χώρας, κυβερνῶμαι ὑπὸ τῶν Περσῶν ἢ κατὰ τοὺς περσικοὺς νόμους : Αἰσχ.Πέρσ.585 **ταὶ δ᾽ ἀνὰ γᾶν ᾽Ασίαν δὴν οὐκ ἔτι περσονομοῦνται.**

πέρσος (ὁ) ῾Ησ. ἰχθύς τις, ἄ. περσεὺς βλ.λ.

περσότερος δημ. συγκρ. τοῦ πολύς, περισσότερος βλ.λ.

πέρσυ μτγν. πέρυσι βλ.λ. : ᾽Επιγρ.

περσύας (ὁ) οὐσιαστικοποιηθὲν ἐπίθ. κατὰ παράλειψιν τοῦ **οἶνος** ὁ περυσίας, ὁ περυσινὸς οἶνος· ῾Ιππ.π.Γαλ.19,130 «περσύας· ὁ περυσινὸς οἶνος, αἷον περυσίας τις ὤν».

περσωνάλια (τὰ) μσν. ἐν φρ. **περσωναλίων ἀναγραφή** ἐν Βυζαντίῳ ἡ λατινικὴ παράφρασις νομικῆς συζητήσεως : ᾽Ιω.Λυδ.Ρωμ.3,20.

περτέδωκε ᾽Επιγρ. προσέδωκε.

πέρτικα (ἡ) κ. νεώτ. μονὰς μήκους π. Ρωμαίοις, τὸ δεκαπλάσιον τοῦ ποδός, 10 παλάμαι.

περυδρίτης (ὁ) νεώτ. χημ. ἕνωσις ὑπεροξιδίου τοῦ ὑδρογόνου μετ᾽ οὐρίας.

πέρυσι ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ. πρὸ φωνήεντος **πέρυσιν,** δωρ. **πέρυτι** κ. **πέρυτις,** αἰολ. **πέρρυσι,** μτγν. κ. **πέρσυ,** δημ. **πέρσι** κ. **ἐπέρσι** κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, τὴν περσινὴ χρονιά : Σιμων.75, Κρατῖν.76, ᾽Αριστφ.Σφ.1038 **πέρυσι καταπρούδοτε,** Λυσ.17,5 **πέρυσι μὲν οὖν διεγράφαντό μου τὰς δίκας,** Πλάτ.Πρωτ.327D, Μέν.731, Θεόκρ.29,26 **ὦ μνάσθηθ᾽ ὅτι πέρυσιν ἦσθα νεώτερος,** παροιμ. **κάθε πέρσι καὶ καλύτερα** (πρὸς δήλωσιν ὀπισθοδρομήσεως)· || φρ. **νῦν τε καὶ πέρυσι** καὶ

τώρα καὶ προηγουμένως : Ξεν.Ἑλλ.3,2,7 **ἡμεῖς ἐσμὲν αἱ αὐτοὶ νῦν τε καὶ πέρυσι·** || μτ. τοῦ ἄρθρου **ὁ, ἡ,** τὸ πέρυσι ὁ περυσινός, ὁ τοῦ παρελθόντος ἔτους : Ἀριστφ.Ἀχ.378 **ἡ πέρυσι κωμῳδία·** || μτγν., νεώτ. κ. δημ. μτ. τῆς προθ. **ἀπὸ ἀπὸ πέρυσι** ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους : ΚΔ Κορ.2,8,10 **οἵτινες οὐ μόνον τὸ ποιῆσαι, ἀλλὰ καὶ τὸ θέλειν προενήρξασθε ἀπὸ πέρυσι, - πέρυσι πῆρε τὸ πτυχίον.**

περυσινός-ή-ό(ν) κ. μσν. κ. νεώτ., πάπ. κ. **περσυνός,** δημ. **περσινός** ὁ τοῦ παρελθόντος ἔτους, **ὁ** κατὰ ἢ εἰς τὸ παρελθὸν ἔτος, ἐπὶ προσώπων, ζῴων καὶ πραγμάτων · Ἀριστφ.Βάτρ.986 **τρύβλιον περυσινόν,** Πλάτ.Νόμ.855C **οἱ περυσινοὶ ἄρχοντες,** Ἐπιγρ. **περυσινὸς φόρας,** αὐτ. **περυσινὸς δήμαρχος,** Ἀριστλ.ΖΙ 556a,7 **ἐκ τῶν περυσινῶν κυημάτων,** Θεόφρ.ΦΙ 3,12,4 **διαμένει δ' εἰς ἐνιαυτὸν** (ὁ καρπός)· **εἶθ' ὅταν ἄλλας ἐπιφυῇ, ὁ περυσινὸς ἀποπίπτει,** Μνησίθ.π.Ὀρειβ.2,67,1 **περυσινὰ σπέρματα,** Πάπ. **ἡ περυσινὴ ἔγληψις,** Γεωπον.4,12,9 **περυσινὸν κλῆμα,** Πολιτ.Ἐκλ.Τραγ. 10,4 **δὲν εἶν' ὁ περσινὸς καιρὸς κι ὁ φετεινὸς χειμώνας,** παροιμ. **περσινὰ ξινὰ σταφύλια** (πρὸς δήλωσιν πράγματος ἀναξίου λόγου λησμονηθέντος καὶ πάλιν μνημονευομένου)· || **περυσινοὶ ἡγεμόνες** ἐπὶ τῶν βασιλισσῶν τῶν μελισσῶν : Ἀριστλ. ΖΙ 628a,26· || **ὁ περυσινὸς ἔφηβος** ὁ ἄρτι ἐξ ἐφήβων, ὁ ἔφηβος ἄρτι· Πολύδ.2,9 **«μειράκια, ἔφηβος ἄρτι ἐξ ἐφήβων· τοῦτον δὲ καὶ ἀφειμένον ὠνόμαζον καὶ περυσινὸν ἔφηβον»,** Ἡσ.**«περυσινὸν ἔφηβον· τὸν ἐξ ἐφήβων»·** || δημ. **περσινὴ χρονιά** τὸ παρελθὸν ἔτος.

περφεξιονισμός(ὁ) (λατ.) νεώτ. αἵρεσις ἐν Ἀγγλίᾳ δοξάζουσα τὸ δυνατὸν τῆς ἐπιτεύξεως ἀναμαρτήτου τελειότητος τῶν πιστῶν, παραδεχομένη καὶ ὅτι διὰ τοὺς ἁγίους οὐδεὶς νόμος ὑπάρχει.

περφεραῖος (ὁ) μτγν. ὑπερβόρειος, ὡς ἐπίθ. τοῦ Ἑρμοῦ : Καλλίμ.άπ.117 (πιθ.).

περφερέες (οἱ) ὄνομα τῶν πέντε θεωρῶν οἵτινες συνώδευον τὰς Ὑπερβορείους κόρας εἰς Δῆλον : Ἡρ.4,33 **ἅμα δὲ αὐτῇσι ἀσφαλείας εἵνεκεν πέμψαι τοὺς Ὑπερβορέους τῶν ἀστῶν ἄνδρας πέντε πομπούς, τούτους οἳ νῦν περφερέες καλέονται·** (δ.γρ. **περιφερέες** κ. **περφέρες**)· πρβλ. κ. πέρφερες.

πέρφερες Ἡσ. **«θεωροί»·** πρβλ. περφερέες.

περφερέτας-ου (ὁ) Ἐπιγρ. ὄνομα τοῦ Διὸς **ἐν** Θεσσαλίᾳ.

περῶ-άω (I) κ. μσν. κ. δημ., **ἐπ.** μτχ. **περόων, ἐπ.** ἀπαρφ. **περάαν,** ἰων. παρακ. **περάασκε, μέλλ. περάσω,** ἰων. κ. ἐπ. **περήσω,** ἀπαρφ. **περησέμεναι,** ἀόρ. **ἐπέρᾱσα,** ἰων. κ. ἐπ. **ἐπέρησα** κ. **πέρασα,** μτγν. εὐκτ. **περάσειας,** αἰολ. ἀόρ. **ἐπέραισα,** παρακ. **πεπέρᾱκα,** ἐπὶ πραγμ. αἰχμηρῶν, διαπερῶ, διέρχομαί τι, τρυπῶ : Ἰλ.Ε 291 **βέλος δ' ἴθυνεν Ἀθήνη ῥῖνα παρ' ὀφθαλμόν, λευκοὺς δ' ἐπέρησεν ὀδόντας·** || ὁμ. ἀμτβ. διαπερῶ, διέρχομαι διά τινος : Ἰλ.Φ 594 **πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρουσεν βλημένου, οὐδ' ἐπέρησε,** αὐτ.Δ 502 **ἡ δ' ἑτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρησεν αἰχμὴ χαλκείη, - ἡ σφαῖρα ἐπέρασε τὸν πνεύμονα·** || ὁμ. ἀμτβ.: Ὀδ.Ε 480 **οὔτ' ὄμβρος περάασκε διαμπερές·** **2)** νεώτ. κ. δημ. διαπερῶ διά τινος, κάμνω νὰ διέλθῃ τι διά τινος : **πέρασέ μου τὴν κλωστὴ ἀπὸ τὴ βελόνα, - περνᾷ τὴ σφαῖρα ἀπὸ τὸ δαχτυλίδι·** **3)** γεν. διέρχομαι διά τινος διαστήματος : Ὀδ.Ζ 272 **ᾗσιν ἀγαλλόμενοι πολιὴν περόωσι θάλασσαν,** αὐτ.Ω 118, αὐτ.Ε 174 **ἤ με κέλεαι σχεδίῃ περάαν μέγα λαῖτμα θαλάσσης,** Ἡσίοδ.Ἔργ.738 **περᾶν ὕδωρ,** Ἀλκ.Συμπλ.7,8 **περᾶν Ἀχέροντα,** Πίνδ.Ν 3,21 **περᾶν ἅλα,** Ἡρ.4,115 **καὶ περήσαντες Τάναϊν ποταμὸν οἰκέωμεν,** Αἰσχ.Πρ.792 **πόντου περῶσα φλοῖσβον,** αὐτ.718, Σοφ.Αἴ.461 **πέλαγος Αἰγαῖον περῶ, - ἐπέρασε κολυμβῶν τὸν Βόσπορον·** || γεν. διέρχομαι διά τινος, διαβαίνω : Ἰλ.Ε 646 **ἀλλ' ὑπ' ἐμοὶ δμηθέντα πύλας Ἀΐδαο περήσειν,** αὐτ.Μ 63 **ἀφραδέως διὰ τάφρου ἐλαύνομεν ὠκέας ἵππους ἡ δὲ μάλ' ἀργαλέη περάαν,** Ἡρ.3,72 **φυλακὰς . . τὰς τέῳ τρόπῳ περήσομεν;,** Αἰσχ.Ἰκ.549 **περᾶν Τεύθραντος ἄστυ Μυσῶν Λύδιά τε γύαλα·** κ. ἀμτβ. : Ἰλ.Β 613, Ὀδ.Δ 709 **περόωσι δὲ πουλὺν ἐφ' ὑγρήν,** αὐτ.Κ 508, Ὑμν.Ἑρμ.271 **διεκπροθύροιο περᾶν,** Αἰσχ. Πέρσ.501 **περᾶν διὰ πόρον** (διὰ μέσου τοῦ πορθμοῦ), Εὐρ.Ἀνδρ.864 **περᾶν διὰ Κυανέας ἀκτὰς** (διὰ τῶν Συμπληγάδων), αὐτ.Ρῆσ.919 **περᾶν διὰ ῥοάς,** Ἀριστφ.Ὄρν.1195 **μή σε λάθῃ . . ταύτῃ περῶν·** **4)** μτφ. ἐπὶ διανοημάτων, ἰδεῶν κτλ., διέρχομαι διὰ τοῦ νοῦ : Ὑμν.Ἑρμ.43 **ὡς ὁπότ' ὠκὺ νόημα διὰ στέρνοιο περήσῃ·** **5)** ὁμ. μτφ. διέρχομαι διά τινος καταστάσεως, δθ. δοκιμάζω, ὑφίσταμαι : Αἰσχ.Χο.270 **χρησμὸς κελεύων τόνδε κίνδυνον περᾶν, - πέρασα πολλοὺς κινδύνους - στεναχώριες, - πέρασα πολλὰ βάσανα·** **6)** ὁμ. μτφ. διέρχομαι διά τινος μέχρι πέρατος αὐτοῦ, δθ. φέρω εἰς πέρας, ἐπιτελῶ, ἐκτελῶ : Αἰσχ.Εὐμ. 489 **περᾶν ὅρκον,** Ξεν.Οἰκ.21,3 **καὶ δέῃ περᾶν ἡμερινοὺς πλοῦς ἐλαύνοντας·** **7)** ὁμ. μτ. γενικ. ἔρχομαι εἰς τὸ πέρας τινός : Σοφ.ΟΤ 674 **στυγνὸς μὲν εἴκων δῆλος εἶ, βαρὺς δ', ὅταν θυμοῦ περάσῃς** (ὅταν παρέλθῃ ἡ ὀργή σου)· **8)** διαπερῶ ἔκ τινος τόπου εἰς ἕτερον, διαβιβάζομαι, ἔρχομαι, μεταβαίνω : Θέογν.906 **εἰς Ἀΐδαο περᾶν,** Πίνδ.Ι 2, 41 **περᾶν ποτὶ Φᾶσιν,** Αἰσχ.Πέρσ.65 **πεπέρακεν . . στρατὸς εἰς ἀντίπαρον γείτονα χώραν,** αὐτ.Πρ. 572, Σοφ.Ἀντ.386 **ἐκ δόμων περᾶν,** αὐτ.ΟΤ 531 **αὐτὸς δ' ὅδ' ἤδη δωμάτων ἔξω περᾷ,** Εὐρ.Μήδ. 272 **γῆς ἔξω περᾶν,** αὐτ.Φοίν.981 **ποῖ περῶ;,** Νόνν. Εὐαγγ.Ἰω.4,73 **ὄφρα μηκέτι διψήσω, καὶ μηκέτι δεῦρα περήσω·** || ὁμ. μτ. αἰτ. τόπ.: Εὐρ. Φοίν.980 **Δελφοὺς περᾶν,** αὐτ.Ἱππ.782· || δθ. φθάνω, ἔρχομαι : Ξεν.Κυν.8,5 **οὐδαμοῖ περᾶν·** || ὁμ. μτ. αἰτ. ὀργ. τῆς κινήσεως : Εὐρ.Ἑκ.53 **περᾷ γὰρ ἥδ' ὑπὸ σκηνῆς πόδα** (σχόλ. **«περᾷ δὲ ὑπὸ τὴν σκηνὴν τοῦ Ἀγαμέμνονος ἵν' αὐτόθι τῇ Κασσάνδρᾳ ἐντύχῃ»**)· || μτγν. κ. νεώτ. διαβιβάζω, μεταβιβάζω **τινά** : Ἀγαθ. ἐν ΑΠ 11,379 **εἰ σὲ περήσω·** **9)** ἀναφορικῶς πρὸς χρόνον, διέρχομαι διά τινος χρονικοῦ διαστήματος, δθ. συμπληρῶ χρονικόν τι διάστημα : Πίνδ.Ν 11,10 **τέλος δωδεκάμηνον περάσαις,** Σοφ.ΟΤ 1530 **πρὶν ἂν τέρμα τοῦ βίου περάσῃ μηδὲν ἀλγεινὸν παθών,** Εὐρ.Ἀνδρ.102 **τὴν τελευταίαν ἡμέραν περᾶν,** Ξεν.Λακ.4,7 **οἱ τὴν ἡλικίαν πεπερακότες,** Ὀππ. Κυν.1,512 **τέρμα βίοιο καὶ ἐς βαλβῖδα περήσας·** **10)** ὑπερβαίνω : Εὐρ.Ρῆσ.437 **γῆς ὁρίσματα περᾶν·** πρβλ. πέρνημι κ. περνῶ.

περώσιος διαλεκτ.τ. τοῦ περιώσιος : Ἡσ.

πεσδᾷ δωρ. τ. τοῦ πεζῇ : Θεόκρ.13,75 **πεσδᾷ δ' ἐς Κόλχους τε καὶ ἄξενον ἵκετο Φᾶσιν** (δ.γρ.πεζᾷ).

πεσδο- αἰολ. τ. ἀντὶ πεζο-.

πεσεῦμαι δωρ. τ. μέλλ. τοῦ πίπτω ἀντὶ πεσοῦμαι.

πέσημα-ατος (τό) κ. μτγν. ἡ πτῶσις, τὸ πέσιμον : Αἰσχ.Ἰκ.937 **πολλὰ γίγνεται πάρος πεσήματ' ἀνδρῶν,** Σοφ.Αἴ.1033 **αὐτὸς δ' ἐκείνου τήνδε δωρεὰν ἔχων πρὸς τοῦδ' ὄλωλε θανασίμῳ πεσήματι,** αὐτ.Βάκχ.588 **τὰ Πενθέως μέλαθρα διατινάξεται πεσήμασιν·** **2)** ὅ,τι πίπτει, τὸ πεπτωκός : Εὐρ.Φοίν.640Α **ᾧ τετρασκελὴς μόσχος ἀδάματον πέσημα δίκε** (μόσχος ἀδάματος ἔπεσε· σχόλ. **«ἀδάματον πέσημα· τὸ μηδέπω ζεύγλῃ δαμασθὲν σῶμα»·** ἀποδιδομένου τοῦ **πέσημα** διὰ τοῦ σῶμα, δηλ. τὸ πεσὸν σῶμα, τὸ πεπτωκὸς σῶμα), αὐτ.ΙΤ 1384 **τὸ οὐρανοῦ πέσημα** (ἐπὶ τοῦ Παλλαδίου)· || δθ. **νεκρῶν** πεσήματα **τὰ** πτώ-

ματα : Εὐρ.'Ανδρ.652 **αὖ πεσήματα πλεῖσθ' Ἑλλάδος πέπτωκε δορυπετῆ νεκρῶν,** 'Αφρικαν. Κεστ.298,20 **τὰς μάχας, τὰ πεσήματα·** **3)** τὸ κρήμνισμα, τὸ χάλασμα : Αἰν.Τακτ.32,12 **πρὸς δὲ τὸ πέσημα τείχαυς.**

πέσιμο (τὸ) μσν. κ. δημ. ἡ πτῶαις : **τὸ πέαιμο τῶν τριχῶν - τῶν μαλλιῶν·** **2)** δημ. εἰδ. ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ἀξιῶν, ἡ πτῶσις, ἡ ἐλάττωσις τῆς ἀξίας : **τὸ πέαιμο τῶν μετοχῶν- τοῦ νομίσματας, - τοῦ τιμαρίθμαυ·** **3)** μσν. ἐπὶ στρατευμάτων, ἡ **κάθοδος,** ἡ συρροή, ἡ συγκέντρωσις : Λίβ.Ροδ.663 **νὰ** μάθῃ τίς **ἡ ταραχὴ τῶν τόσων τῶν ἀνθρώπων, καὶ τίνας ἔν τὸ πέαιμον καὶ τὸ κατουνοτόπιν.**

πεσίνι (περσ. ἢ τουρκ.) τοῖς μετρητοῖς.

πεσκαδοῦρος (ὁ) δημ. ναυτ. ὁ μασχαλιστὴρ τῆς ἀγκύρας.

πεσκέσι (τὸ) (τουρκ.) δημ. δῶρον συνιστάμενον κυρίως εἰς ἐδώδιμα : **κάθε μέρα τοῦ πᾶνε πεσκέσ(ι)α·** || φρ. **εἶναι ταῦ διαόλαυ πεσκέσι** κ. **εἶναι γιά τὸ διάολο πεσκέσι** ἐπὶ ἀνθρώπων πονηρῶν ἢ ἀνηθίκων.

πεσκίρι (τὸ) (τουρκ.) δημ. μάκτρον τῶν χειρῶν ἢ τοῦ προσώπου, προσόψιον, χειρόμακτρον, πετσέτα : **πεσκίρι τοῦ πρασώπαυ.**

πέσκος (τὸ) ἄ. πέκος βλ.λ., φλοιός, φλούδα : Νικ. Θηρ.549· **2)** δέρμα : 'Ησ. (κατὰ τοὺς παλαιοὺς γραμματικοὺς κατὰ μετάθεσιν γραμμάτων ἐκ τοῦ σκέπω).

πέσμα (τὸ) ὁ μίσχος, πεῖσμα βλ.λ. ἐν εἰδ.σημ.· 'Ησ.

πεσματιά (ἡ) δημ. κ. **πεσοματιά** ἡ πτῶσις : 'Ερωτόκρ.2,1672 **κι ἂν εἶχε λείπ' ἡ πεσματιά, π'ἀδίκεφεν ἐμένα.**

πέσο (τὸ) νεώτ. κ. δημ. ἱσπανικὸν νόμισμα ἀξίας πέντε πεσετῶν· πρβλ. πέζο.

πεσοματιά (ἡ) δημ. κ. **πεσωμ-** πτῶσις, πέσιμον : **ἔφαγε μιὰ γερὴ πεσοματιά.**

πεσομός (ὁ) δημ. κ. **πεσωμός** πτῶσις, πέσιμο, πεσοματιά : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 70,23 **βαστάει τοῦ πεσομοῦ της τὸ μεθύσι.**

πέσος-εος (τὸ) ἡ πτῶσις, τὸ **πέσημα·** πρβλ.πτῶμα ἐν ὁμ. σημ. : Εὐρ.Φον.1298 **πέσεα πέσεα δάϊα.**

πεσσάριον (τὸ) **πεσσὸς** βλ.λ.7) : **Δημόκρ.π.Γαλ.** 13,1050.

πεσσεία (ἡ), ἀττ. **πεττεία** τὰ παίγνιον τῶν πεσσῶν ἐπὶ ἄβακος, ἀνάλογον πρὸς τὸ σημερινὸν ζατρίκιον ἢ ντάμα ἢ τριόδα κτδ. : Σωκρ.π.Στοβ. 4,56,39, Σοφ.ἀπ.1081, Πλάτ.Πολ.487C, αὐτ.Φαῖδρ. 279D· **2)** ἐπὶ τῆς μουσ., ἡ ἐπανάληψις τοῦ ἰδίου φθόγγου· 'Ησ. **«ἡ ὑφ' ἑνὸς τόνου** πολλάκις γιγνομένη πλῆξις» : Κλεωνίδ.'Αρμον.14.

πεσσεῖον (τὸ), ἀττ. **πεττεῖον** τόπος ἔνθα ἔπαιζον πεσσούς : Σοφ.π.Πολυδ.7,203.

πεσσειῶ-άω, ἀττ. **πεττειῶ** **ἐπιθυμῶ νὰ παίζω** πεσσούς· 'Ησ. «παίζω».

πέσσευμα-ατος (τὸ), ἀττ. **πέττευμα** κ. μσν. τὸ πεσσεύειν, τὸ παιγνίδι τῶν πεσσῶν, δθ. κ. μτφ. : Νικ.Χων.Χρον.300Α **τύχης πέσσευμα.**

πεσσευτήριον (τὸ) μτγν. κ. μσν. τὸ ἀβάκιον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔπαιζον τοὺς **πεσσούς,** δθ. αἰγυπτιακὸς ἀστρονομικὸς πίναξ, διῃρημένος εἰς τετράγωνα ὡς ὁ ἄβαξ **ἐφ'οὗ ἐπέσσευον** : Πάπ.,Εὐστ. 1397,12. (Πιθ. ὁ παρὰ Πλούτ.'Ηθ.355D μῦθος καθ' ὃν ὁ 'Ερμῆς **ἔπαιξε** τοὺς πεσσοὺς μετὰ τῆς Σελήνης **καὶ** ἐκέρδησε **πέντε** ἡμέρας, ἃς προσέθεσεν **εἰς** τὸ ἔτος, ἀναφέρεται εἰς **τὸν ἀστρονομικὸν** τοῦτον **πίνακα,** τὸ **πεσσευτήριον.**)

πεσσευτής (ὁ) (πεσσεύω), ἀττ. **πεττευτής** ὁ παίζων πεσσούς : Πλάτ.Πολιτ.292Ε **χιλίων ἀνδρῶν ἄκροι πεττευταὶ . . οὐκ ἂν γένοιτό ποτε·** || ὁμ. μτφ. ἐκ τῆς θείας προνοίας : Πλάτ.Νόμ.903D **οὐδὲν ἄλλο ἔργον τῷ πεττευτῇ λείπεται,** Πολύβ.1, 84,7 **πολλοὺς μὲν γὰρ αὐτῶν ἐν ταῖς κατὰ μέρος χρείαις ἀποτεμνόμενος καὶ συγκλείων, ὥσπερ ἀγαθὸς πεττευτής, ἅμα καὶ διέφθειρε.**

πεσσευτικός-ή-όν, ἀττ. πεττευτικός ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ παίγνιον τῶν πεσσῶν : Εὐστ.1397,14 **καταγράφεσθαι γάρ τι πλινθίον ὥσπερ ἐν τῇ πεττευτικῇ παιδιᾷ·** || τὸ θηλ. **πεσσευτική** (κατὰ παράλ. τοῦ τέχνη) τὸ παίγνιον τῶν πεσσῶν, ἡ πεσσεία : Πλάτ.Γοργ.450D **οἷον ἀριθμητικὴ καὶ** λογιστικὴ **καὶ** γεωμετρικὴ **καὶ πεττευτική·** || ὁμ τὸ οὐδ. κτ. ἑνικ. κ. κτ. πληθ. ὡς οὐσ. **τὸ πεττευτικόν** : Πλάτ.Χαρμ.174Β **ἢ τὸ πεττευτικὸν οἶδε,** Πλάτ.'Αλκ.Ι,110Ε **τά πεττευτικά καὶ τὰ μὴ ἱκανός διδάξαι·** **2)** ἐπὶ προσ., ὁ ἱκανὸς παίκτης τῶν πεσσῶν, ὁ ἱκανὸς πεσσευτής : **Πλάτ.** Πολ.333Β, αὐτ.374C **πεττευτικὸς δὲ ἢ κυβευτικὸς ἱκανῶς οὐδ' ἂν εἷς γένοιτο, μὴ αὐτὸ τοῦτο ἐκ παιδὸς ἐπιτηδεύων.**

πεσσεύω, ἀττ. πεττεύω παίζω τοὺς πεσσούς· 'Αμμών.85 «τὸ διὰ ψήφων παίζειν» : 'Ηράκλειτ.52, Πλάτ.'Αλκ.Ι,110Β **ἀλλὰ καὶ πολλά οἷοί τ' εἰσὶ διδάσκειν σπουδαιότερα τοῦ πεττεύειν,** αὐτ.Πολ. 487Β, Ξεν.'Απομν.3,9,9 καὶ γὰρ τοὺς **πεττεύοντας καὶ τοὺς γελωτοποιοῦντας** ποιεῖν τι **πάντας·** || μτφ. ἐπὶ τῆς τύχης ὡς ἐν τυχηρῷ παιγνίῳ χειριζομένης τὰ ἀνθρώπινα : Φίλ.2,85 **τύχης γὰρ ἀσταθμητότερον οὐδέν, ἄνω** καὶ **κάτω τὰ ἀνθρώπεια πεττευούσης.**

πεσσικός-ή όν, ἀττ. **πεττικός** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ παίγνιον τῶν πεσσῶν : 'Απίων π.Εὐστ.1397,3· || τὸ θηλ. **πεττική** (κτ. **παράλ.** τοῦ οὐσ. τέχνη) ὡς **οὐσ.** ἡ πεσσεία, **τὸ** παίγνιον τῶν πεσσῶν : Πολυδ.7,210.

πεσσιμισμός (ὁ) (λατ.) νεώτ. φιλοσ. ὡς **διεθν.** ὅρος ἡ θεωρία τῆς ἀπαισιοδοξίας βλ.λ.· || γεν. ἐν κοινῇ χρ. ἡ διάθεσις, ἡ τάσις τοῦ ἀπαισιοδοξεῖν : Παπαντ.'Αγ.'Ορ.120 **γιὰ νὰ φυλάξῃ τὸν κόσμο του, τὸν πεσσιμισμό** του **καὶ** τοὺς **δεκαεφτὰ αἰῶνες τοῦ παρελθόντος του.**

πεσσιμιστής (ὁ) νεώτ. ὁ ὀπαδὸς τῆς θεωρίας τοῦ πεσσιμισμοῦ· || γεν. **ὁ** ἀπαισιόδοξος : Παποντ.'Αγ.'Ορ.6 **ἐπειδὴ μόνο ἄνθρωπος σκοτωμένος στὴ** σωματική **του** ζωὴ **μποροῦσε νὰ φτάσῃ τὸ ἰδεῶδες ποὺ ἔβαλεν** ὁ πεσσιμιστὴς **πρίγκιπας.**

πεσσιμιστικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πεσσιμισμὸν ἢ τὸν πεσσιμιστήν : **πεσσιμιστ- θεωρία - κήρυγμα.**

πέσσιον (τὸ), ἀττ. **πέττιον** ὑποκορ. τοῦ πεσσός βλ.λ. : Πλούτ.'Ηθ.355D **παίξαντα** πέττια **πρὸς τὴν Σελήνην.**

πεσσοειδής-οῦς-ές νεώτ. ὁ ἔχων τὸ **σχῆμα** πεσσοῦ βλ.λ. ἐν εἰδ. σημ. : **πεσσοειδῆ ὑποστηρίγματα, - κίονες πεσσοειδεῖς.**

πέσ(σ)ον 'Ησ. «πέσ(σ)ον· ὅρος· χωρίον Κύπριοι, πεδίον Αἰολεῖς· τινὲς ὁμαλές».

πεσσονομῶ-έω διευθετῶ, θέτω εἰς **τάξιν τοὺς** πεσσοὺς διὰ τὸ παίγνιον· δθ. παίζω τοὺς πεσ**σούς** : **Κράτ.**7· || δθ. μτφ. διευθετῶ, καθορίζω, σχεδιάζω : Αἰσχ.'Ικ.13 **Δαναὸς δὲ πατὴρ . . τάδε πεσσονομῶν** (σχεδιάζων δι' ἡμᾶς ταῦτα).

πεσσοποιοῦμαι-έομαι κατασκευάζω καὶ **ἐφαρμόζω** πεσσόν, ἤτοι ξαντόν, δι' **ἐμαυτόν·** **πρβλ.** κ. πεσσός 7) : Ποιητ.Βοταν.103.

πεσσός (ὁ) κ. μσν. κ. νεώτ., ἀττ. **πεττός,** πληθ. **κ.** **πεσσά** (τὰ), ᾠοειδὴς ψῆφος ἐν χρήσει εἰς τὴν **πεσσείαν,** ἀνάλογος πρὸς τὰ σημερινὰ πούλια **τοῦ ταβλίου** ἢ τῆς ντάμας : 'Οδ.Α 107 **οἱ μὲν ἔπειτα πεσσοῖσι προπάροιθε θυράων** θυμὸν **ἔτερπον,** Πινδ.ἀπ.129,4 **τοὶ μὲν ἵπποις . . τοὶ δὲ πεσσοῖς . . τέρπονται,** Σοφ.ἀπ.479,4 **ἐφεῦρε πεσσοὺς κύβους τε,** Πλάτ.Πολ.333Β **πεττῶν** θέσις, Πλούτ.'Ηθ.1068C **πεττῶν δίκην τὰς κοινὰς ἐννοίας μετατιθείς·** **2)** κτ. **πληθ.** τὸ παίγνιον τῶν πεσσῶν, **πρβλ.** τὰ

ζάρια, τὰ κότσια κτπ. : Ἡρ.I,94 **ἐξευρεθῆναι δὴ ὦν τότε καὶ τῶν κύβων καὶ τῶν ἀστραγάλων καὶ τῆς σφαίρης καὶ τῶν ἄλλων πασέων παιγνιέων τὰ εἴδεα, πλὴν πεσσῶν,** Εὐρ.άπ.360,9 **πόλεις πεσσῶν ὁμοίως διαφοραῖς ἐκτισμέναι** (ὡς ἐὰν ἐξηρτῶντο ἐκ παιγνιδίου πεσσῶν), αὐτ.Ἰκ.409 **ἐν μὲν τόδ' ἡμῖν, ὥσπερ ἐν πεσσοῖς, δίδως κρεῖσσον,** Ἀριστφ.Ἐκκλ.967 **κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον,** Ἀριστλ.Πολ.1253a,7 **ἄζυξ ὢν, ὥσπερ ἐν πεττοῖς** (ἀνερμήνευτος ἡ φράσις), Πλούτ.Ἠθ.272F **ἐν πεττοῖς καὶ κύβοις διημερεύειν·** ‖ ὁμ. μτφ. : Νικηφ.ἐνWalz.Ρητ.I,497,4 **ὁ τῆς δίκης πεττὸς πρὸς τοὺς ἠδικηκότας μετεπεττεύετο·** **3)** κτ. πληθ. ὁ τόπος ἔνθα ἐπαίζοντο οἱ πεσσοὶ ἢ αὐτὴ αὕτη ἡ παιδιά : Εὐρ.Μήδ.68 **ἤκουσα τοῦ λέγοντος, οὐ δοκῶν κλύειν, πεσσοὺς προσελθών, ἔνθα δὴ παλαίτατοι θάσσουσι,** Κρατῖν.7 **ἔνθα Διὸς . . θᾶκοι πεσσοί τε καλοῦνται·** **4)** τὸ ἀβάκιον ἐφ' οὗ ἐπαίζοντο οἱ πεσσοί : Σοφ.άπ.429 **πεσσὰ πεντάγραμμα** (Ἡσ. «παρ' ὅσον πέντε γραμμαῖς ἔπαιζον»)· **5)** πᾶν κυλινδρικὸν σῶμα, ἔχον τὸ σχῆμα τῶν ψήφων τοῦ παιγνίου τῶν πεσσῶν, δθ. ψῆφος : Ἀππ.Μιθριδ.31 **πεσσοῖς ἐκ μολύβδου πεποιημένοις ἐγγράφοντες ἀεὶ τὸ γιγνόμενον εἰς τοὺς Ῥωμαίους ἠφίεσαν ἀπὸ σφενδόνης,** Σχόλ. Ἀριστφ.Πλ.1167 **ἵνα ἐὰν ἀποληφθῶσιν ἑνὸς** (δικαστηρίου οἱ δικάζοντες) **ἐν τῷ ἄλλῳ δικάσωσι, τὸν πεσσὸν καὶ εἰς τόδε καὶ εἰς τόδε ἐμβάλλοντες τῶν δικαστηρίων·** **6)** Ἐπιγρ. δθ. δελτίον ἢ σκυτάλη δεικνύουσα τὴν εἰς τὴν ἐκκλησίαν παρουσίαν : Ἐπιγρ.· **7)** εἰδ. ἰατρ. μάλλινον ἢ λινοῦν ξαντὸν ἐν σχήματι πεσσοῦ, τὸ ὁποῖον ἐπιχριόμενον ἢ ἀναμειγνυόμενον φαρμάκοις εἰσήγετο εἰς διαφόρους κοιλότητας τοῦ σώματος πρὸς θεραπείαν· Παῦλ.Αἰγ.3,61 «πεσσὸν . . ἔριον διεξεσμένον καὶ σφαιρωθέν, δακτύλου σχῆμα εἰληφός, ἐν ᾧ ἐγκατέχεται τὰ φάρμακα» : Θεόφρ.Φl 9,20,4 **ἡ ἀριστολοχία . . ἀγαθὴ . . πρὸς ὑστέραν ὡς πεσσός,** Διοσκ.I,143 **ἐν πεσσοῖς λεῖον προστίθεται ῥοϊκαῖς γυναιξί,** αὐτ.2,61 **ἄγουσι καὶ ἔμμηνα πεσσοῖς μαλακτικοῖς μιγεῖσαι,** Κέλσ.5,21· **8)** νεώτ. εἰδ. ἰατρ. ὄργανον ἢ μηχάνημα ἐξ ἐλαστικοῦ κόμμεως ἢ ἐξ ἀλουμινίου καὶ χάλυβος, χρησιμοποιούμενον πρὸς συγκράτησιν τοῦ αὐχένος τῆς μήτρας εἰς τὴν κατὰ φύσιν θέσιν αὐτῆς· **9)** εἰδ.πάπ. μοχλὸς θύρας, μάνδαλος· **10)** κυβοειδὲς κτίσμα πρὸς ὑποδοχὴν χώματος ἢ ἄ. ὕλης : Στράβ.16,I,5 **οἱ δὲ πεττοὶ κοῖλοι πλήρεις γῆς, ὥστε δέξασθαι φυτὰ δένδρων . . ἐξ ὀπτῆς πλίνθου κατεσκευασμένοι** (περὶ τοῦ ἐν Βαβυλῶνι κρεμαστοῦ κήπου), Προκ.Κτισμ.I,I· ‖ μαν. κ. νεώτ. τετράγωνος κίων ἐφ' οὗ ἐστηρίζοντο αἱ ἀψῖδες τοῦ θόλου : **οἱ πεσσοὶ τῶν βυζαντινῶν ἐκκλησιῶν·** ‖ εἰδ. ἀρχιτ. κίων στηρίζων τὸ πρόστῳον τῆς εἰσόδου ὠχυρωμένων μονῶν· **11)** τὰ περὶ τὴν κόρην τοῦ ὀφθαλμοῦ μέλανα· Ἡσ. «τὸ περὶ τὴν κόρην μέλαν τῶν ὀφθαλμῶν», Πολυδ.2,71 «τὰ δὲ παρὰ τῇ κόρῃ μέλανα, πεσσοί».

πεσσούμενος-η-ο δημ. ὁ πίπτων· φρ. **πεσσούμενο ἄστρο** ὁ διάττων ἀστήρ : Κρυστ.164,105 **φωτοπερίχυτη, . . σὰν τὸ πεσσούμενο ἄστρο.**

πέσσυμπτον Ἡσ. «σκυτεῖον».

πεσσύπτη Ἡσ. σκυτεύ‹τ›ρια»· πρβλ. πίσυγγος, πεττύκια.

πέσσυρα αἰολ. τ. τοῦ τέσσαρα· πρβλ. πίσυρα.

πέσσω, ἀττ. **πέττω,** μτγν. **πέπτω,** μέλλ.**πέψω,** ἀόρ. **ἔπεψα,** μέσ. ἀόρ. **ἐπεψάμην,** παθ. μέλλ. **πεφθήσομαι,** ἀόρ. **ἐπέφθην,** παρακ. **πέπεμμαι,** ἀπαρφ. **πεπέφθαι,** μαλακώνω, ὡριμάζω, μεταβάλλω τι διὰ τῆς θερμότητας· δθ. **ἐπὶ** τοῦ ἡλίου, τοῦ ἀνέμου κτπ., ὡριμάζω, πεπαίνω τοὺς καρπούς : Ὀδ.Η 119 **ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ ζεφυρίη πνείουσα τὰ μὲν φύει, ἄλλα δὲ πέσσει,** Ἀριστλ.ΖΓ 780b,10 **ὅταν** (ὁ **ἥλιος**) **ὑγρὸν ὄντα τὸν ἀέρα πέττῃ καὶ διακρίνῃ,** αὐτ. Πρ.944a,13· **2)** διὰ τῆς ἐνεργείας τοῦ πυρὸς μαλακώνω, δθ. ἕψω, βράζω, μαγειρεύω, ὀπτάω : Ἡρ.8,137 **ἡ δὲ γυνὴ τοῦ βασιλέος αὐτὴ τὰ σιτία σφι ἔπεσσε,** Ἀριστφ.Βάτρ.505 **ἔπεττεν ἄρτους,** Πλάτ.Πολ.372B **τὰ μὲν πέψαντες, τὰ δὲ μάξαντες,** ΠΔ Βασ.8,13 **τὰς θυγατέρας ὑμῶν λήψεται εἰς μυρεψοὺς καὶ εἰς μαγειρίσσας καὶ πεσσούσας·** ‖ ὁμ. τὸ παθ. : Ἡρ.2,37 **σιτία σφι ἐστι ἱρὰ πεσσόμενα,** Ἀριστφ.Εἰρ.869 **ὁ πλακοῦς πέπεπται,** αὐτ.Πλ.1136 **ἄρταν εὖ πεπεμμέναν·** ‖ τὸ μέσ. μαγειρεύω δι' ἐμαυτόν : Ἡρ.I,160 **οὔτε οὐλὰς κριθέων πρόχυσιν ἐποιέετο θεῶν οὐδενὶ οὔτε πέμματα ἐπέσσετο καρποῦ τοῦ ἐνθεῦτεν·** **3)** Ἐπιγρ. διανέμω γενναιοδώρως, δωρεὰν μαγειρευμένα ἐδώδιμα· **4)** ἐπὶ τῆς ἐνεργείας τοῦ στομάχου, κατεργάζομαι τὴν τροφήν, χωνεύω : Ἱππ.Ἀρχ.Ἰητρ.11 **κοιλίαι πέσσουσι,** Ἀριστλ.ΖΓ 718b,21, αὐτ.ΖΜ 677b,31, Πλούτ.Εὐμ.11 **τὰς δὲ κριθὰς ἐνέβαλλον αὐταῖς ἐπτισμέναι, ἵνα κατεργάζωνται θᾶττον καὶ πέττωσι βέλτιον,** Ἀλέξ.Ἀφρ. Πρ.249,15 **στρουθοκάμηλος σίδηρον πέττει·**κ.παθ.: Ἀριστλ.ΖΓ 762a,15 **τὸ σηπτὸν περίττωμα τοῦ πεφθέντος ἐστίν,** αὐτ.Μετ.481b,12· ‖ ἐπὶ τοῦ οἴνου, διευκολύνω τὴν πέψιν : Ἀθήν.I,26A **ὁ παλαιὸς οἶνος . . πέσσει μᾶλλον τὰ σῖτα·** ‖ κ. μτφ. ἀνέχομαι, χωνεύω : αὐτ.3,121F **ἕως ἂν καταλιπὼν τὸ συμπόσιον οἴχωμαι, πέττειν ὑμῶν τοὺς λόγους οὐ δυνάμενος·** ‖ ὁμ. μτφ. ἀναφορικῶς πρὸς ψυχικὰς καταστάσεις, καταπνίγω, ἀποκρύπτω, καταπίνω : Ἰλ.Ω 617 **ἔνθα, λίθος περ ἐοῦσα, θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει** (καταπίνει πίκρες), Ἀριστλ.Η Νικ.1126a,24 **ἐν αὐτῷ δὲ πέψαι τὴν ὀργὴν, χρόνου δεῖ,** Φιλητ.I **ἀλλ' ὅτ' ἐπὶ χρόνος ἔλθῃ ὅς ἐκ Διὸς ἄλγεα πέσσειν ἔλαχε·** ‖ **χόλον πέσσω** τρέφω ὀργήν: Ἰλ.Δ 513 **ἀλλ' ἐπὶ νηυσὶ χόλον θυμαλγέα πέσσει·** ‖ ὁμ.μτφ. τὸ μέσ.ἐπὶ νόσων,καταπραΰνομαι, κατακάθομαι : Ἱππ.Διαίτ.42 **πέσσεται νοῦσος** (διέρχεται εὐνοϊκὴν κρίσιν, ὑποχωρεῖ)· ‖ ὁμ. μτφ. **βέλος πέσσω** περιποιοῦμαι, θεραπεύω τραῦμα βέλους : Ἰλ.Θ 513 **ἀλλ' ὥς τις τούτων γε βέλος καὶ οἴκοθι πέσσῃ βλήμενος ἢ ἰῷ, ἢ ἔγχεϊ ὀξυόεντι·** ‖ ὁμ. μτφ. ἀπολαύω : Ἰλ.Β 237 **τόνδε δ' ἐῶμεν αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεσσέμεν** (νὰ χωνεύῃ τὰ δῶρά του, νὰ ἀπολαύῃ ταῦτα ἐν ἀνέσει), Πίνδ.Π 4,186 **ἀκίνδυνον αἰῶνα πέσσειν** (διέρχεσθαι βίον ἥσυχον, καὶ ἀσφαλῆ).

πεστιμάλι (τὸ) (τουρκ.) κ. **πεστεμάλι** τῶν λουομένων περίζωμα, ᾤα λουτρὶς : Κορ.Ἄτ.4Α,417.

πέστροφα (ἡ) δημ. ὁ ἰχθὺς σολωμὸς ὁ κοινός.

πέσυρες-ρα αἰολ. τ. τοῦ τέσσαρες : Ἐπιγρ.

πετά Ἡσ. «πτῶσις, στάχυα».

πέταγμα (τὸ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ πετᾶν (ἵπτασθαι), πτῆσις, πέταμα βλ.λ.

πετάζω Ἡσ. «πετάννυμι».

πεταιτά Ἡσ. «μετέωρα, ἀμπελουργία· ὡς αἱ ἀναδενδράδες».

πέτακας (ὁ) δημ. ὁ σκώληξ, τὸ ἄκαρι τοῦ τυροῦ, πετάκι ἢ τυροπέτακας.

πέτακνον Ἡσ. «πέταχνον».

πεταλᾶς (ὁ) δημ. ὁ κατασκευάζων πέταλα.

πετάλειον (τὸ) ποι. τὸ πέταλον : Νίκ.Θηρ.628.

πεταλεκτομία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἐγχείρησις συνισταμένη εἰς τὴν ἐκτομὴν ὄπισθεν τῶν πετάλων τῶν σπονδύλων.

πετάλη (ἡ) δ. τ. τοῦ πέταλον : ΑΠ 9,226.

πετάλι (τὸ) δημ. ἀλίπαστος κέφαλος ἀνοιγόμενος πλαγίως καὶ λαμβάνων οὕτω τὸ σχῆμα πετάλου· **2)** δημ. τὸ πρὸς ἀποξήρανσιν ἐσχισμένον σῦκον· **3)** δημ. τὸ πέδιλον μηχανῆς ἢ ποδηλάτου, ἄ. πεντάλι (γαλλ. pédale).

πετάλια τὰ) δημ. ἡ παιδιὰ ἐποστράκισμα.

πεταλία (ἡ) πάπ. ἀβαθὲς μέγα πινάκιον, πιθ. ἐπιμηκες (οἷον τὸ πέταλον, τὸ φύλλον),ἀπλάδα, πιατέλλα· 2) στέφανος ἐκ πετάλων, ἐκ φύλλων.

πεταλίδα (ἡ) δημ. κ. πατελίδα τὸ ἐδώδιμον γαστερόποδον μαλάκιον λεπὰς ἡ κοινή.

πεταλίζω Ἡσ. ἐξορίζω διὰ πεταλισμοῦ βλ.λ.· 2) ὁμ. «πεταλίζειν, βλαστεῖν, φυλλολογεῖν».

πετάλιον μτγν., μσν. κ. νεώτ. κ. πετήλιον ὑποκορ. τοῦ πέταλον βλ.λ., τὸ φύλλον : Εὐστ.Ἰλ.Β 362 τά δὲ πέταλα, ὅ ἐστι τά ἀναπεπταμένα καὶ πλατέα φύλλα. . αἱ γοῦν περὶ Λυκίαν πετήλια ..ταῦτά φασιν· 2) νεώτ. εἶδ. μικρὸν δισκίον στίλβοντος μετάλλου ἐν χρ. πρὸς διακόσμησιν, ἄ. πούλια· 3) ὁμ. πᾶν μεταλλικὸν λεπτὸν ἔλασμα· 4) εἶδ. ἀνατομ. πετάλια ὀστεῖνα τὸ κύριον συστατικὸν τῆς μεσοκυτταρίου οὐσίας τοῦ ὀστίτου ὀστοῦ· 5) κάλαμος ζωγραφικός : Παῦλ.Αἰγ.6,8, Κωδ.Ὀφφ.4,53 διά πεταλίου ζωγραφικοῦ.

πεταλίς-ίδας (ἡ) ὗς ἀνεπτυγμένη μεγάλη γουρούνα : Ἀχαι.8· πρβλ. πέτηλος

πεταλισμός (ὁ) ἡ εἰς ἐξορίαν καταδίκη πολίτου διὰ κοινῆς ψηφοφορίας ἀποφασιζομένη,ἡ ἄ.ἐκφυλλοφορία ἢ ἐκφυλλοφόρησις, ὡς ἐγίνετο ἐν Συρακούσαις, γραφομένου τοῦ ὀνόματος ἐπὶ φύλλου ἐλαίας, ὡς ἐν Ἀθήναις ἐπὶ ὀστράκου· Ἡσ. «πεταλισμός· ὁ διὰ φύλλων ὀστρακισμός» : Διόδ.Σ.11,87 οἱ μὲν οὖν Ἀθηναῖοι . . ὠνόμασαν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος ὀστρακισμόν, οἱ δὲ Συρακούσιοι πεταλισμόν· πρβλ. ἐκφυλλοφορῶ, ἐξοστρακισμός, ὀστρακισμός.

πεταλῖτις-ιδος (ἡ) φυλλῖτις βλ.λ. : Νικ.Θηρ.864.

πεταλοειδής-οῦς-ές μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων σχῆμα πετάλου : Φιλοπ.Ἰω.Ὑπομν.Κατ.86,26.

πεταλοθήκη (ἡ) νεώτ. κ. δημ. δερματίνη θήκη ἱππείων πετάλων ἀναρτωμένη ἀπὸ τοῦ ἐφιππίου.

πέταλο(ν) (τὸ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. κ. πέτηλον, δοτ. πληθ. ἑτερόκλ. πέταλσι, τὸ φύλλον : Ἰλ.Β 312 πετάλους ὑποπεπτηῶτες ὀκτώ, Ὀδ.Τ 520 δενδρέων ἐν πετάλοισι κατεζομένη πυκινοῖσιν, Ἡσίοδ.Α 289 οἵγε μὲν ἤμων αἰχμῇς ὀξείῃσι κορωνιόωντα πέτηλα, Ἀλκίφρ.39, Ξεν.Ἀν.5,4,12 εἰκασμένα κιττοῦ πετάλῳ, Αἰλ.Πἱ 5,16· || ἐπὶ τῶν ἀνθέων, τὸ φύλλον τῆς στεφάνης τοῦ ἄνθους : Εὐρ.Ἑλ.245 χλοερά δρεπομέναν ἔσω πέπλων ῥόδεα πέταλα, Γρυπ.Σκ.Τερρ.40 μιὰ ψυχούλα θά 'ρθῇ τά πέταλά του | φιλῶντας νά τοῦ ἀνοίξῃ τὴν αὐγή, Ζερβ.Ἰστ.Ι 10 ποὺ ἀπὸ τά φύλλα καὶ τά πέταλά των ἐκρέμονρο σταγόνες νεροῦ· || γεν. τὰ ἄνθη : Ἀντιπ.Σιδ.ἐν ΑΠ 7,23 ἁβρά τε λειμώνων πέταλα, Λουκ.ΖΤραγ.48 ἀπαλοῖς καμᾷ πετήλοις· || μτφ. εὐδαιμονίας πέταλον ἐπὶ τοῦ ἐκ κλάδων ἐλαίας στεφάνου τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων : Βακχ.5,186· || νεικέων πέταλα φιλόνικοι ψῆφοι· πρβλ. πεταλισμός : Πίνδ.Ι,8(7), 46· || ὠκεανοῦ πέταλα αἱ πηγαί : Πινδ.ἀπ.326· 2) τὸ πεπλατυσμένον μετάλλινον ἔλασμα, τὸ ἔχον σχῆμα φύλλου : Ἐπιγρ. χρυσίων πέταλα, Διοσκ.5, 79 λεπίδων αἷς περιεχόμενα τὰ χρυσᾶ πέταλα ἐλαύνεται, Λουκ.Φιλοφ.19, ΠΔ Ἐξ.28,32 (36) πέταλον χρυσοῦ, Γεωπον.7,15,12 πέταλα ἀπὸ μολύβδου καὶ κασσιτέρου ποιήσαντες· || μτφ. πύρινα πέταλα οἱ ἀστέρες: Πλούτ.Ἀρέσκ.Φιλ.2,14,4 || ὁμ. μτφ. ἡ φέτα: Ὀρειβ.ἀπ.81 ῥαφανῖδες κατατμηθεῖσαι εἰς πέταλα· || εἶδ. ἀνατομ. πᾶν μόριον πεπλατυσμένον συνιστάμενον ἐξ ὀστεΐνης ἢ χονδρώδους οὐσίας εἴτε ἐξ ἰνώδους ἱστοῦ : πέταλον τῆς ἀτράκτου, - πέταλαν βασικόν, - πέταλον τελικόν· 3) νεώτ. κ.δημ. σιδηροῦν ἔλασμα προσηλούμενον ἐπὶ τῆς πελματικῆς ἐπιφανείας τῆς ὁπλῆς τῶν ὑποζυγίων, ἄ. ἵππειον πέταλον : Ἐρωτόκρ.4,1075 κι ἀπάνω 'σ τσὶ λαβωματιὲς τά πέταλα βουλοῦσα, Κάλβ.33 τῶν ἀραβίων πετάλων | . . ὁ κτύπος, Βαλαωρ.Ἡ φυγὴ 46 λάμπουν τά νύχια, τά πέταλά του (τοῦ ἵππου).

πεταλοποιός (ὁ) γλωσσ. κ. νεώτ. ὁ κατασκευάζων πέταλα, ὁ πεταλουργὸς βλ.λ.

πέταλος-η-ον Ἰων. τ. τοῦ πέτηλος βλ.λ.

πεταλούδα (ἡ) δημ. πλατύπτερον κολεόπτερον, ψυχή : Σολωμ.Κρητ.Σχεδ.Β' 2 ἔπαιξε μὲ τὸν ἥσκιο της γαλάζια πεταλούδα, Γρυπ.Σκ.Τερρ.32 σάν πεταλούδα βελουδένια χνούδια τινάζει· || μτφ. ἐπὶ γυναικὸς λεπτῆς καὶ εὐκινήτου καὶ καθόλου κομψῆς· 2) εἶδος δέσεως λαιμοδέτου· 3) εἶδος μαλακοῦ ἀνδρικοῦ πίλου.

πεταλούδι (τὸ) δημ. ὑποκορ. τοῦ πεταλούδα : Βιζυην.150.

πεταλουδίζω δημ. πετῶ ὡς πεταλούδα μὲ γοργὸν καὶ ἀσταθὲς πέταγμα.

πεταλουργεῖον (τὸ) νεώτ. τὸ ἐργαστήριον ἔνθα κατασκευάζονται ἵππεια πέταλα.

πεταλουργία (ἡ) μτγν. ἡ τέχνη τοῦ κατασκευάζειν ἵππεια πέταλα : Ἀνών.π.Στεφ. προσχωρεῖ εἰς πᾶσαν πεταλουργίαν τὸ αὐτὸ πέταλον.

πεταλουργός (ὁ) μσν. κ. νεώτ. ὁ κατασκευάζων πέταλα : Ἀνών.π.Στεφ. τεχνῖται πεταλουργοί.

πεταλόχορτο (τὸ) δημ. τὸ θαμνοειδὲς χόρτον ἱπποκρηπὶς βλ.λ. ἡ μονόκερως.

πεταλῶ-όω μτγν. κ. νεώτ., δημ. πεταλώνω καλύπτω διὰ φύλλων ἢ πλακῶν μετάλλου, διὰ πετάλων : ΠΔ Βασ.3,6,21 τὸ ἔσω τοῦ δαβεὶρ ἐπετάλωσεν τῷ χρυσίῳ· 2) δημ. πεταλώνω βλ.λ.

πεταλώδης-ους-ες κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς πέταλον, ἤτοι πρὸς φύλλον ἢ πρὸς ἔλασμα λεπτὸν μετάλλου : Ἱππ.Προγ.12 ὑποστάσιες ἐν τοῖσιν ἀθρόοισιν πεταλώδεις, Γαλ.8,411, Τζέτζ.Λυκόφρ.270 τάλαντον τὸ πλατὺ καὶ πεταλῶδες τοῦ ζυγοῦ· 2) νεώτ. ὁ ἔχων σχῆμα ἱππείου πετάλου.

πετάλωθρον (τὸ) νεώτ. εἰδικὸν ἐργαλεῖον δι' οὗ ἐκτελεῖται ἡ πετάλωσις· 2) νεώτ. ξύλινον κατασκεύασμα ἀποτελούμενον ἐκ τεσσάρων ὀρθοστατῶν, ἐντὸς τοῦ ὁποίου τίθενται τὰ πρὸς πετάλωσιν δύστροπα ζῷα.

πετάλωμα (τὸ) δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πεταλώνω, προσήλωσις πετάλου ἐπὶ τοῦ πέλματος τῆς ὁπλῆς τῶν ὑποζυγίων.

πεταλώνω δημ. προσαρμόζω πέταλον ἐπὶ τοῦ πέλματος τῆς ὁπλῆς τῶν ὑποζυγίων, καλιγώνω βλ.λ.

πετάλωσις-εως (ἡ) κ.νεώτ. ἡ κάλυψις διὰ λεπτῶν φύλλων μετάλλου, πετάλων : ΕΜ 69,44 ἡ ἐπάνω τῆς τοῦ θαλάμου γανώσεως ἐνιεῖσα ἐπάλειψις, καθαπερανεὶ πετάλωσις οὖσα ἐν αὐτῷ, Ἀριστέ.Ι 255 τὰ δὲ τῆς ἐκτὸς προσόψεως ὀρθὴν ἔχοντα τὴν πετάλωσιν· 2) μσν. τὸ ἐκβλαστάνειν φύλλα, πέταλα : ΨΧρυσ.10,927 τῶν ἀμπέλων καὶ φυτῶν ἡ πετάλωσις· 3) τὸ πετάλωμα βλ.λ.

πεταλωτήριον (τὸ) τὸ ἐργαστήριον ἢ ὁ τόπος, ὅπου πεταλῶνονται τὰ ὑποζύγια.

πεταλωτής (ὁ) νεώτ. κ. δημ. ὁ εἰδικὸς εἰς τὸ πετάλωμα τῶν ὑποζυγίων, ἀλμπάνης βλ.λ.

πεταλωτικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πεταλωτήν· || τὸ οὐδ. κτ. πληθ. πεταλωτικά ἡ ἀμοιβὴ τοῦ πεταλωτοῦ διὰ τὸ πετάλωμα.

πεταλωτός-ή-όν ὁ ἔχων σχῆμα φύλλου ἀνεπτυγμένου, δθ. ὁ ἐν ἀκμῇ, ὁ ἀνεπτυγμένος, ὁ ὡραῖος· Ἡσ. «πεταλωτόν· ἀκμαιότατον, εὐειδέστατον».

πετάλωτρον (τὸ) νεώτ. πετάλωθρον βλ.λ.

πέταμα (τὸ) δημ. κ. πέτασμα ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πετῶ, ἡ πτῆσις τὸ πέταγμα : Ἐρωτόκρ.1,350 στὸ πέταμα, ποὺ πέταξες, μὴ δὲν πετάξῃς πάλι (κῶδ. πέτασμα), Σολωμ.Ἀγν. ποι.ἀπ.5,2 πολλὲς φορὲς σ' ἀγκάλιασα . . πολλὲς μὲ τὴν ἀγάπη μου καὶ μὲ τὸ πέταμά μου, Γρυπ. Σκ.Τερρ.111 μὲ πέταμα τρελλό, νά, ὁ Πήγασος

σιμώνει· **2)** ἡ βολή, τὸ ρίψιμον : **τὸ πέταγμα τῆς πέτρας**· ‖ ἡ ἀποβολή, ἡ ἀπόρριψις : **εἶναι γιὰ πέταμα** (στερεῖται ἀξίας παντελῶς), **- δὲν τό 'χω γιὰ πέταμα.**

πέταμαι πέτομαι βλ.λ.

πεταμένος-η-ο δημ. μτχ. παθ. τοῦ πετῶ (ἀπορρίπτω), ὁ ἀπερριμμένος, ὁ ἄχρηστος : **πεταμένα στὰ σκουπίδια**· ‖ **πεταμένα λεφτὰ ἢ ἔξοδα** (εἰς μάτην ἀναλωθέντα).

πεταμνυφάντειρα (ἡ) Ἐπιγρ. ὑφάντρια παραπετασμάτων.

πετάννυμι κ. **πεταννύω** (ἀνα-), μτγν. **πετῶ-άω** (ἀνα-), ποιητ. **πίτνημι**, μέλλ. **πετάσω** (ἐκ-), ἀττ. μέλλ. **πετῶ** (ἀνα-), ἀόρ. **ἐπέτασα** (κατ-), ἐπ. ἀόρ. **πέτασα, πέτασσα,** παρακ. **πεπέτακα** (δια-), μέσ. ἐπ. ἀόρ. **πετάσαντο,** παθ. ἀόρ. **ἐπετάσθην,** ἐπ. παθ. ἀόρ. **πετάσθην,** παρακ. **πέπταμαι** κ. **πεπέτασμαι** (ἐκ-), ὑπερσ. **ἐπέπτατο,** ἐπ. **πέπτατο** (τὸ ἁπλοῦν ρ. σπανίως ἀπαντᾷ κ. δὴ μόνον εἰς τὸν ἐνεργ. κ. παθ. ἀόρ. κ. παθ. παρακ.· πρβλ. ἀνα- δια- κατα - περι - πετάννυμι), ἁπλώνω, ἐκτείνω, ξεδιπλώνω : Ὀδ.Ε 269 **οὔρῳ πέτασ' ἱστία,** αὐτ.Ζ 94 (εἵματα) **ἑξείης πέτασαν παρὰ θῖν' ἁλός**· ‖ ὁμ. τὸ παθ. ἁπλοῦμαι : Ἰλ.Ε 195 **ἀμφὶ δὲ πέπλοι πέπτανται**· ‖ ἡ παθ. μτχ. ἐκτεταμένος, ἁπλωμένος : Ἀπολλ.Ρ 2,405 **κῶας πεπταμένον,** Ἀρατ.238 **πεπταμένον πέλαγος,** Ἀντιφ.ΑΠ 9,86 **ὄστρεον χείλεσι πεπταμένον**· ‖ ὁμ. ἐπὶ τῶν χειρῶν, ἐκτείνω, ἁπλώνω : Ἰλ.Δ 523 **ἄμφω χεῖρε φίλοις ἑτάροισι πετάσσας, θυμὸν ἀποπνείων,** Ὀδ.Ε 374 **αὐτὸς δὲ πρηνὴς ἁλὶ κάππεσε χεῖρε πετάσσας, νηχέμεναι μεμαώς**· ‖ ἀπολ. προθυμοποιοῦμαι, ἁπλώνω τὰς χεῖρας πρὸς ὑποδοχήν : Θεόκρ.16,6 **ἁμετέρας χάριτας πετάσας ὑποδέξεται οἴκῳ ἀσπασίως** (μὲ προθυμίαν, μὲ ἀνοιχτὴ τὴν ἀγκαλιά)· ‖ κ. μτφ. **θυμὸν πετάσαι** δίδειν θάρρος, φέρειν τινὰ εἰς τὴν κατάστασιν ν' ἀναπληρώσῃ τὸ φρόνημα : Ὀδ.Σ 160 **τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ . . μνηστήρεσσι φανῆναι, ὅπως πετάσειε μάλιστα θυμὸν μνηστήρων**· ‖ τὸ παθ. ἐπὶ τοῦ φωτὸς κττ., ἐκτείνομαι καθ' ἁπάσας τὰς διευθύνσεις : Ἰλ.Ρ 371 **πέπτατο δ' αὐγὴ Ἠελίου ὀξεῖα, νέφος δ' οὐ φαίνετο πάσης γαίης,** Ὀδ.Ζ 45 **αἴθρη πέπταται ἀνέφελος**· ‖ ὁμ. ἁπλοῦμαι, διασκορπίζομαι : Ἐπιγρ. **ὡς ἄνεμος ἐπετάσθη,** Ὀππ.Κυν.3,106 **πεπταμέναι περὶ τέκνα μέγα κλαίουσι γυναῖκες**· ‖ ἐπὶ τῶν θυρῶν, ἀνοίγομαι : Ἰλ.Φ 531 **πεπταμένας ἐν χερσὶ πύλας ἔχετ' εἰς ὅ κε λαοὶ ἔλθωσι προτὶ ἄστυ,** αὐτ.538, Ὀδ.Ρ 50 **τόσ' ἔβραχε καλὰ θύρετρα πληγέντα κληῖδι, πετάσθησαν δὲ οἱ ὦκα** πρβλ. ἀναπετάννυμι.

πεταξιά (ἡ) δημ. ἡ ἐνέργεια τοῦ πετῶ, τὸ πέταμα : **δῶσ' του μιὰ πεταξιὰ νὰ πάῃ πέρα.**

πεταρίζω δημ. πτερυγίζω, πετῶ ἀσταθῶς : **τὰ σπουργιτάκια ὅ τι ἄρχιζαν νὰ πεταρίζουν, - πεταλοῦδες πεταρίζανε γύρω στὰ λουλούδια**· **2)** μτφ. τρέμω, σκιρτῶ : **πεταρίζει ἡ καρδιά μου.**

πεταρούδι (τὸ) δημ. νεοσσός, ξεπεταρούδι· ὅθ. μτφ. ἐπὶ νηπίων : Βαλαωρ.Εὐχὴ Γάμ Βαλαωρ.13 **ἡ μάνα σου στὸν κόρφο της σ' ἔσφιγγε** πεταρούδι.

πετάσιμος-ον μσν. ὁ κατάλληλος εἰς τὸ πετᾶν : Νικ.Χων 185Β **ἀτράκτους βελῶν πετασίμους τιθεὶς λόγοις πτερόεσσιν ἐπηφίει κατὰ τῆς πόλεως.**

πετάσιον (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ πέτασος βλ.λ. : Ποσειδ.π.Ἀθήν.176Β **πετάσια κανωβικά** (ὃ. γρ. κανωπικά), Σχόλ.Ὀρειβ.362 (*Matth.*) **ἀπὸ τούτου καὶ Ἀλεξανδρεῖς καλοῦσι πετάσια κανωπικὰ τὰ τὴν κεφαλὴν σκέποντα, ὥς φησιν Εἰρηναῖος ἐν τῷ περὶ Ἀλεξανδρέων διαλέκτῳ.**

πέτασις-εως (ἡ) μσν. πετοσμός βλ.λ. : Ἀχμ. Ὀνειροκρ.137.

πετασίτης (ὁ) μτγν φυτὸν ἔχον πλατὺ φύλλον ὅμοιον πετάσῳ, ἡ .ωλοπάννα : Διοσκ.4,108 **πετασίτης μίσχος** (μόσχος) **ἐστί, μείζων πήχεως, δακτύλου πάχος· ἐφ' οὗ φύλλον πετασῶδες μέγα, προσκείμενον ὥσπερ μύκης.**

πέτασμα-ατος (τὸ) ἡ ἐνέργεια τοῦ πετάννυμι βλ.λ., τὸ τέντωμα, ἡ ἔκτασις : Ἀριστλ.ΖΙ 541b,6 **τὸ πέτασμα τῶν πλεκτανῶν** (τοῦ πολύποδος)· **2)** τὸ ἀναπεπταμένον, τὸ τεταμένον, ἁπλωμένον ὕφασμα, ὅθ. τάπης : Αἰσχ.Ἀγ.909 **πέδον κελεύθου στρωννύναι πετάσμασι**· ‖ ὁμ. τὸ ἁπλωμένον κάλυμμα, παραπέτασμα : Γρηγ Ναζ.196,91 **θεῖόν τε πέτασμα ἔνδοθι ναοῦ,** αὐτ.27,6 **πετάσματι δ' ἀμφικαλυφθείς**· ‖ νεώτ. εἰδ. ναυτ. τὸ σύνολον τῶν ἀναπεπταμένων ἱστίων πλοίου διακρινόμενον ἐκ τοῦ ὀνόματος ἑκάστου τῶν ἱστῶν : **πρωραῖον πέτασμα, - πρυμναῖον πέτασμα.**

πετασμός (ὁ) ἔκτασις, ἅπλωμα, ξάπλωμα : Ἀλλ. ΠΔ Ἀρ.23,22· **2)** μσν. ἡ κτῆσις, τὸ πέταγμα : Κ Μανασσ.Χρον.152.

πέτασος (ὁ κ. ἡ) πλατύγυρος πῖλος πρὸς προφύλαξιν ἀπὸ τοῦ ἡλίου καὶ τῆς βροχῆς, ὃν ἔφερον συνήθως οἱ ἔφηβοι· μετὰ πετάσου παριστάνετο καὶ ὁ Ἑρμῆς· ὁ πέτασος ἦτο καὶ ἔνδειγμα τῶν νέων ὡς καὶ σύμβολον τῆς παλαίστρας : Ἀθήν. 12,537F **καὶ τὸν πέτασον ἐπὶ τῇ κεφαλῇ καὶ τὸ κηρυκεῖον ἐν τῇ χειρί,** Ἐρατοσθ.π.Ἀθήν.11,499Ε **Ἐρατοσθένης δέ φησι λέγεσθαι τὴν πέτασον καὶ τὴν στάμνον ὑπό τινων,** Πολύδ.10,164, Σουΐδ. **εὐφημούμενος ὑπὸ τῶν Αἰγινητῶν ἐν τῷ θεάτρῳ ἐπιρριφάντων αὐτῷ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν πετάσους πλείονας καὶ χιτῶνας καὶ ἱμάτια ἀπεπνίγη**· ‖ **ὑπὸ πέτασον ἄγειν τοὺς ἐφήβους** γυμνάζω τοὺς ἐφήβους, ἐξασκῶ εἰς τὴν γυμναστικήν : ΠΔ Μακκ.2,4,12 **γυμνάσιον καθίδρυσε καὶ τοὺς κρατίστους τῶν ἐφήβων ὑπὸ πέτασον ἤγεν**· **2)** πλατὺ φύλλον ἔχον σχῆμα πετασοειδές : Θεόφρ.ΦΙ 4,8,9, Διοσκ.2,106 **φύλλον μέγα ὡς πέτασος**· ‖ νεώτ. εἰδ. φυτολ. τὸ ὀπίσθιον καὶ συνήθως μεγαλύτερον πέταλον τῆς στεφάνης τῶν ψυχανθῶν· **3)** ὁ ἐξέχων γῦρος στέγης οἰκοδομήματός τινος : Ἐπιγρ. **ὁ πέτασος τοῦ** θεάτρου.

πετασοφόρος-ον νεώτ. ζωολ. γένος πτηνῶν κυψελομόρφων, κολυβρίων.

πεταστή (ἡ) μσν. κ. δημ. σημεῖον τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς δηλοῦν ὡς τὸ ὀλίγον ἀνάβασιν συνεχῆ κατὰ ἕνα φθόγγον· **2)** δημ. ἄρτος προχείρως ζυμωθεὶς καὶ ὀπτηθείς, ἄ. πεταχτάρα.

πετασώδης-ους-ες ὁ ἔχων σχῆμα πετάσου : Φανίας π. Ἀθήν.371D **πετασώδη τὴν τῶν σπερμάτων ἀπείληφε φύσιν ἄννισον, μάραθρον.**

πετασών-ῶνος (ὁ) τὸ χοιρομήριον : Ἀθήν.14,657Ε **πετασῶνος μέρος . . ἣν πέρναν καλοῦσι.**

πεταυρίζω γλωσσ. χορεύω, ἀναπηδῶ ἐπὶ ἐλαστικῆς σανίδος, πετεύρου, κυβιστῶ.

πεταυρισμός (ὁ) δ. τ. τοῦ πετευρισμὸς βλ.λ.

πεταυριστήρ (ὁ) δ. τ. τοῦ πετευριστὴρ βλ.λ.

πεταυριστής (ὁ) δ. τ. τοῦ πετευριστὴς βλ.λ.

πέταυρον (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. τ. τοῦ πέτευρον βλ.λ.

πεταύρωμα (τὸ) νεώτ. ἡ πεταύρωσις, ἡ διὰ πετεύρων κάλυψις, σανίδωσις.

πεταυρώνω νεώτ. ἐπενδύω διὰ λεπτῶν σανίδων, πετεύρων βλ.λ.

πεταύρωσις-εως (ἡ) νεώτ. πεταύρωμα βλ.λ.

πέταχνον (τὸ) (πετάννυμι) πλατὺ ποτήριον, ἄ. πέτακνον βλ.λ. : Ἄλεξ.59, Ἐπιγρ.

πεταχνοῦμαι-όομαι πίνω διὰ πετάχνου, ὅθ. πίνω καθ' ὑπερβολήν : Ἀριστφ.ἀπ.288 (π. Φώτ.· πρβλ. Ἡσ. «πεταλοῦνται»· κώδ. Ἀθ. «πεταχνεῦται»).

πεταχτάρι (τὸ) δημ. ὄργανον ἁλιείας γινομένης ἀπὸ τῆς ξηρᾶς, ἀποτελούμενον ἐξ ὁρμιᾶς, ἀγκιστρίου καὶ βαριδίου.

πεταχτός-ή-ό (πετῶ) δημ. ὁ πετῶν, δθ. σκιρτητικός, ζωηρός, σβέλτος : κοριτσόπουλο ζωηρὸ καὶ πεταχτό· || εἰδ. τὸ οὐδ. τὸ πεταχτό τὸ πρῶτον χονδρὸν ἐπὶ τῶν τοίχων ἐπιτιθέμενον κονίαμα· || φρ. στά πεταχτά ἐπὶ κυνηγοῦ, σκόπευσις καὶ πυροβολισμὸς ἐν πτήσει, ἄ. στὸ φτερό : τοῦ 'ριξε στά πεταχτά,-τὸ σκότωσε τὸ πουλὶ στὰ πεταχτά· || ὁμ. φρ. μτφ. ἐν σπουδῇ, ταχέως : ἔφαγα στά πεταχτά.

πετεηνός ἐπ. κ. ποι. τοῦ πετεινὸς βλ.λ.

πετεινάρι (τὸ) δημ. νεαρὸς πετεινός : Παπαδ. Χριστ.Τεμπ.115 θὰ τῆς στείλω καὶ δύο πετεινάρια . . γιά νὰ ξαρρωστήσῃ τὸ παιδί της· **2**) μτφ. ἐπὶ νεανίσκων ἢ καὶ παίδων, ὁ ἐν συζητήσει εὐερέθιστος ἢ προκλητικός· || ὁ φίλερις : ἦρθε κι αὐτὸ τὸ πετεινάρι νὰ μᾶς φωτίσῃ.

πετειναράκι (τὸ) δημ. ὑποκορ. τοῦ πετεινάρι.

πετεινοκαύκαλος (ὁ) δημ. πετεινόμυαλος βλ.λ.

πετεινολαλιά (ἡ) δημ. τὸ νὰ λαλῇ ὡς πετεινὸς ἡ ὄρνις, θεωρούμενον δημωδῶς ὡς κακὸς οἰωνός.

πετεινόμυαλος-η-ο δημ. μτφ. ἐπὶ ἀνθρώπων, οἱονεὶ ὁ ἔχων ἐγκέφαλον πετεινοῦ, κοῦφος, μικρόνους, ἀνόητος, ἄ. κοκορόμυαλος βλ.λ.

πετεινός-ή-όν κ. πετηνός κ. πτηνός, ἐπ. κ. ποι. πετεηνός (κ. πετεεινός) ἐπὶ νέων πτηνῶν, ὁ δυνάμενος νὰ πετᾷ : 'Οδ.Π 218 οἱ αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, οἷσί τε τέκνα ἀγρόται ἐξείλοντο πάρος πετεηνὰ γενέσθαι· || γεν. ἐπὶ πτηνῶν, ὁ δυνάμενος νὰ πετᾷ : Αἰσχ.'Επτ.1025 πετηνῶν . . ὑπ' οἰωνῶν, Εὐρ.Ρῆσ.515 πετηνοῖς γυψί· || ὁμ. ἐπὶ ζώων πτερυγοφόρων : Μέν.Περικ.342 πετεινὸς ἵππος· || ὁμ. ἀπολ. ὁ ἔχων πτερά, ὁ πετῶν, δθ. τὸ πτηνόν : 'Ιλ.Θ 247 αἰετὸς . . τελειότατος πετεινῶν· || τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. πετεινόν τὸ πτηνόν : Θέογν.1097, Δίων Κ 68,27 πᾶν μὲν ἐπίγειον ζῷον, πᾶν δὲ πετεινὸν ἀποφθείρειν, Θωμ.Μ 765 πτηνὸν λέγε· τὸ δὲ πετεινὸν ἀδόκιμον· || συνήθ. κτ. πληθ. τὰ πετεινά (δ.γρ. πετηνά) : 'Ηρ.1,140 ὁμοίως μύρμηκάς τε καὶ ὄφις καὶ τἆλλα ἑρπετὰ καὶ πετεινά, αὐτ.2,123, αὐτ.3,106, Λυκοῦργ.Λεωκρ. 132 τὰ πετεινὰ μάλιστα πέφυκε πρὸς τάχος, ΚΔ Ματθ.6,26 ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, Σάθ.3,140· **2**) μσν., νεώτ. κ. δημ. τὸ ἀρσ. πετεινός ὡς οὐσ. ὁ ἀλέκτωρ, ὁ κόκκορας : Γλωσσ. εἰς Βατραχομ.π.Δουκάγγ. ἐβόησεν ἀλέκτωρ· ἐλάλησεν πετεινός, Φυσιολογ. π. Δουκάγγ. ὁ πετεινὸς γάρ τὸ πουλλὸν τὸ ἥμερον τὸ ζῷον, - σηκωθήκαμε μὲ τοῦ πετεινοῦ τὸ λάλημα (μόλις ἐξημέρωσε), παροιμ. ὅπου λαλοῦν πολλοὶ πετεινοὶ ἀργεῖ νὰ ξημερώσῃ (διὰ τῆς πολυαρχίας ἢ πολυγνωμίας οὐδὲν γίνεται, οὐδὲν ἄγεται εἰς πέρας)· **3**) μσν. κ. δημ. τὸ οὐδ. πετεινόν ὡς οὐσ. τὸ ἄνθος τῆς ἀνεμώνης : Νεόφυτ. Γλωσσ.'Ιατρ.π.Δουκάγγ. τὸ ἄνθος τῆς ἀνεμώνης, ἤτοι τῆς κουτσουνάδος, τὸ λεγόμενον παρὰ τοῖς ἰδιώταις πετεινόν.

πετεινόχορτο (τὸ) δημ. τὸ φυτὸν ἀρνόγλωσσον ἢ πλαντάγινον τὸ κορωνόπουν.

πετελκές 'Ησ. «καμπύλον».

πετευρίζομαι μτγν. ἀναπηδῶ ἐπὶ πεταύρου, ἐπὶ ἐλαστικῆς σανίδος, χορεύω ἐπὶ σανίδος, δθ. κυβιστῶ, σχοινοβατῶ : Φιλόδ.Ρητ.1,74, Γλωσσ.

πετεύριον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ πέτευρον, ἐν εἰδ. σημ. μικρὸν σημειωματάριον : 'Επιγρ.

πετευρισμό (ὁ) κ. μτγν. πεταυρισμός τὸ χορεύειν ἐπὶ πετεύρου, ἡ σχοινοβασία, πάντοτε μτφ. ἐπὶ τῆς τύχης, τὸ ἄστατον : Πλούτ.'Ηθ.498C σκοτοδινίσας πρὸς τὸν τῆς τύχης πεταυρισμὸν ἀπόβασιν ζητεῖ.

πετευριστήρ ῆρος (ὁ) κ. μτγν. ἄ. πεταυριστήρ ὁ κυβιστητήρ, ὁ σχοινοβάτης : Μαν.4,278 πηκτοῖσι πετευριστῆρας ἐν ἔργοις.

πετευριστής (ὁ) κ. μτγν. κ. νεώτ. ἄ. πεταυριστής πετευριστήρ βλ.λ. ἐν λατ. γραφῇ petaurista : Οὐάρρ.π.Νόν Μ 79L· || μτφ. ἐπὶ φυλλῶν καὶ τῶν ὁμοίων : Πλίν.Φὶ 11,115.

πέτευρον (τὸ), μτγν. κ. νεώτ. πέταυρον σανὶς ἐφ' ἧς κοιμοῦνται αἱ ὄρνιθες· Πολυδ.10,156 «πέταυρον· οὗ τοὺς ἐνοικιδίους ὄρνιθας ἐγκαθεύδειν συμβέβηκεν», 'Ησ. «πέτευρον· σανίδα, ἐφ' ἧς αἱ ὄρνιθες κοιμῶνται» : 'Αριστφ.ἀπ 389, Θεόκρ.13,13 οὔθ' ὁπόκ' ὀρτάλιχοι μινυροὶ ποτὶ κοῖτον ὁρῷεν, σεισαμένας πτερὰ ματρὸς ἐπ' αἰθαλόεντι πετεύρῳ, Νίκ.Θηρ.197· **2**) δθ. γεν. πᾶν ξύλον ἢ ἐπιμήκης σανίς, κοντάρι· 'Ησ. «πέτευρον· σανίδα ἐφ' ἧς αἱ ὄρνιθες κοιμῶνται» καὶ «πᾶν τὸ ἐμφερὲς τούτῳ», Φώτ.426,11 «πέτευρον· πᾶν τὸ . . ὑπόπλατυ καὶ μετέωρον ξύλον» : Λυκόφρ.884· **3**) εἰδ. λεπτὴ ἐλαστικὴ σανὶς ἐφ' ἧς ἐπήδων οἱ κυβιστητῆρες, σχοινοβάται ἢ θαυματοποιοί : Μαν.6,444, Πάπ.· πρβλ. λατ. Juv.14,265, Lucil.ἀπ. 1298· **4**) νεώτ. λεπτὴ καὶ ἐπιμήκης σανίς· **5**) τὸ ἰκρίωμα : Πολύβ.8,4,8 ἐπὶ τῆς κλίμακος ἄκρας ὑπάρχει πέτευρον ἠσφαλισμένον γέρροις τὰς τρεῖς ἐπιφανείας, ἐφ' οὗ τέτταρες ἐπιβεβηκότες ἀγωνίζονται· **6**) παγίς, καταπακτή· 'Ησ. «πέταυρον· εἶδος παγίδος» : ΠΔΠαροιμ.9,18 ὁ δὲ οὐκ οἶδεν ὅτι γηγενεῖς παρ' αὐτῇ ὄλλυνται καὶ ἐπὶ πέταυρον ᾍδου (ἑρμην. «ἐς πέταυρον ᾍδου, ἤγουν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ᾍδου, ἀπὸ μέρους· ὥσπερ ἀπὸ τῆς στέγης ἡ οἰκία»)· **7**) 'Επιγρ. κατόστιχον ἐν ᾧ κατεγράφοντο λογαριασμοὶ δημοσίας διαχειρίσεως πρὸς κοινὴν γνῶσιν : 'Επιγρ. πέταυρον τῷ λόγῳ.

πετέχεια (ἡ) νεώτ. δερματολ. αἱμορραγικαὶ κηλῖδες, αἱ ἀναφαινόμεναι ἐπὶ τοῦ δέρματος ἄνευ τραυματικῆς τινος ἀφορμῆς.

πετζίν, πετζώνω, πετζωτής μσν. τ. τοῦ πετσί, πετσώνω, πετσωτής βλ.λς.

πετήλη (ἡ) μικρὸν εἶδος φοίνικος· 'Ησ. «πετήλας· τοὺς μικροὺς καὶ θαμνώδεις φοίνικας».

πετηλίας (πετάννυμι) ἐπὶ τοῦ καρκίνου· πετηλίας καρκίνος εἶδος καρκίνου, πιθ. ὁ ἔχων ἀνοικτὰς τὰς χηλὰς αὐτοῦ : Αἰλ.ΖΙ 7,30.

πετηλίς-ίδος (ἡ) 'Ησ. «ἀκρίς».

πέτηλον (τὸ) πέταλον βλ.λ.

πέτηλος-η-ον ἰων. ἀντὶ πέταλος ὁ ἐκτεταμένος, τεντωμένος, ἐξηπλωμένος (κτ. ἄλλ. πεπτωκώς, πεσμένος): 'Αρατ.271 ἐπὶ σκελέεσσι πέτηλον (εἴδωλον) γούνατί οἱ σκαιῷ πελάει (σχόλ. «πέτηλον δὲ ἢ τὸ ἀναπεπταμένον ἢ τὸ ἀναπεπτωκώς», ἐπὶ γόνασι κείμενον, γονυπετές)· **2**) ὁ ηὐξημένος, ὁ ἐν πλήρει ἀναπτύξει, μέγας : 'Αθήν.9,376Α πεταλίδας δ' αὐτὰς εἴρηκε, μεταφέρων ἀπὸ τῶν μόσχων· οὗτοι γὰρ πέτηλοι λέγονται ἀπὸ τῶν κεράτων, ὅταν αὐτὰ ἐκπέταλα ἔχωσιν· πρβλ. 'Ησ. ἐν λ. βοῦς πέτηλος.

πετηλώδης-ους-ες μτγν. ὁ ὅμοιος πετάλῳ, φύλλῳ, δθ. λεπτὸν ὡς φύλλον, ὡς πέταλον· **2**) μτφ. ἐπὶ νομίσματος, ὁ λίαν λεπτός, εἴτε ἀρχῆθεν εἴτε ἐξ ἀποτρίψεως : Εὐστ.136,12 ταπεινοὺς καὶ πετηλώδεις καί, ὡς ἄν τις ἐρεῖ, ἐπιπέδους ὀβολούς.

πετήν-ῆνος (ὁ) ποι. τ. τοῦ πετηνός : ΕΜ 407,1.

πετηνίς 'Ησ. «κόρις».

πετηνός-ή-όν δ. τ. τοῦ πετεινὸς βλ.λ.

πετιμέζι (τὸ) δημ. κ. πετμέζι κ. πιτιμέζι γλεῦκος συμπυκνούμενον διὰ παρατεταμένου βροδέος βρασμοῦ ἐν πυρᾷ.

πετιμεζόχωμα (τὸ) δημ. χῶμα λευκὸν περιέχον ἀνθρακικὸν νάτριον.

πέτ(τ)ο (τὸ) (Ἰταλ.) δημ. τὸ στῆθος: Μαλακ.Συντρ.105.

πετοῖσαι αἰολ. ἀντὶ πεσοῦσαι τοῦ πίπτω βλ.λ.

πέτομαι κ. μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ., β' ἑν. πέτεαι, παρατ. ἐπετόμην, ἐπ. πετόμην, μέλλ. πετή-

σομαι, συγκεκ. πτήσομαι (έκ-, πάντοτε παρά τοῖς δοκίμοις πεζογράφοις) συγκ. άόρ. ἐπτόμην, άπαρφ. πτέσθαι, συχν. ἐξ ἐνεστῶτος ἵπταμαι, ἐπτάμην, γ' ἐν. πτάτο, άπαρφ. πτάσθαι (δια-), μτχ. πτάμενος (ἐν τοῖς κώδ. τοῦ Πλάτ. οἱ τύποι τοῦ ἐπτόμην ἐν συνθέτοις ὑπερτεροῦν τοὺς ἐκ τοῦ ἐπτάμην), ὑποτ. πτῆται ἀντὶ πτᾶται, άόρ. ἐνεργ. τύπου ἔπτην, ἔπτης, ἔπτη κτλ., εὐκτ. πταίης, μτχ. πτᾶσα, παρακ. πέπτηκα (μ. ὡς πεπλασμένος τύπος π. Χοιροβ.Θεο.2,79), οἱ 'Αττ. πάντοτε πεπότημαι (ἐξ ἐνεστῶτος ποτάομαι), παθ. άόρ. ἐπετάσθην, παθ. μέλλ. πετασθήσομαι, (π. 'Ομ. κ. 'Αττ. πεζοῖς ἐν χρ. μ. ὁ ἐν. πέτομαι· π. Πινδ. κ. λυρικοῖς κ. μτγν. κ. πέταμαι, ἐξ οὗ άόρ. προστ. πέτασσαι), ὁ ἐνεστ. ἵπταμαι μ. π. μτγν., ἐπὶ πτηνῶν, πετῶ, ἵπταμαι : 'Ιλ.Μ 207 αὐτὸς δὲ (ἐνν. αἰετός) κλάγξας πέτετο πνοιῇς ἀνέμοιο, αὐτ.Ν 62 ὥστ' ἴρηξ ὠκύπτερος ὦρτο πέτεσθαι, 'Οδ.Β 147 τῷ δ' αἰετὼ εὐρύοπα Ζεὺς ὑψόθεν ἐκ κορυφῆς ὄρεος προέηκε πέτεσθαι, 'Ερωτόκρ.Ι,653 ὡσάν ἀϊτὸς ἐπέτετα, καὶ τὸ σπαθίν του ἐκράτει· ‖ ὄρνις πετόμενος πτηνὸν πάντοτε πετῶν· πρβλ. πουλὶ πετούμενο : 'Αριστφ.'Ορν.169 ἄνθρωπος ὄρνις ἀστάθμητος πετόμενος ἀτέκμαρτος· ‖ κ. ἀπολ. πετόμενος ὁ πετῶν, τὸ πτηνόν· ὅθ. κ. μτφ. ὁ ὡς πτηνὸν πετῶν, διαφεύγων· πρβλ. τὸ πετούμενο : Πλάτ.Εὐθ.4Α τί δέ; πετόμενόν τινα διώκεις;, 'Αριστλ.Μεταφ.1009b,38 τὸ γὰρ τὰ πετόμενα διώκειν τὸ ζητεῖν ἂν εἴη τὴν ἀλήθειαν· ‖ ὁμ. ἐπὶ ἐντόμων, οἷον μελισσῶν, ἐμπίδων κττ. : 'Ιλ.Β 89 βοτρυδὸν δὲ πέτονται (ἐνν. μέλισσαι) ἐπ' ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν, 'Ηρ.2,95 αἱ γὰρ κώνωπες ὑπὸ τῶν ἀνέμων οὐκ οἷοί τέ εἰσι ὑψοῦ πέτεσθαι· ‖ ὁμ. ἐπὶ θεῶν μετὰ πτερύγων ἢ ἄνευ : 'Ιλ.Ω 345 πέτετο κρατὺς 'Αργεϊφόντης, 'Αριστφ.'Ορν.573 πέτεται θεὸς ὢν πτέρυγάς τε φορεῖ, Λίβ.Ροδ.695 καὶ πάλιν ἐν ὀνείρῳ μου τὸν 'Ερωταν ἐθώρουν | ἐπέτετον καὶ ἤρχετον μετὰ πολλοῦ τοῦ θράσους, 'Ερωφ.Ι,621 στὰ κοραλλένια χείλη τὰ γλυκιά τως πέτεσαι ὁλημερνίς· **2**) ὁμ. ἐπὶ πνευμάτων : 'Ιλ.Χ 362 ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη 'Αϊδόσδε βεβήκει, αὐτ.Ψ 880 ἐκ μελέων θυμὸς πτάτο· **3**) μτφ. ἐπὶ φήμης, διαδίδομαι, πετῶ : Πίνδ.Ν 6,48 πέταται τηλόθεν ὄνυμ' αὐτῶν· **4**) ὁμ. μτφ. ἐπὶ μικρῶν παιδίων : Σοφ.ΟΤ 17 οἱ μὲν οὐδέπω μακρὰν πτέσθαι σθένοντες, οἱ δὲ σὺν γήρᾳ βαρεῖς ἱερεῖς· **5**) ὁμ. μτφ. ἐπὶ παντὸς ταχέως κινουμένου, ὡσεὶ πετῶντος, οἷον ἐπὶ βελῶν, λίθων, ἀκοντίων κττ.: 'Ιλ.Υ 99 καὶ δ' ἄλλως τοῦγ' ἰθὺ βέλος πέτετ' οὐδ' ἀπολήγει, αὐτ.Ν 140· ‖ ὅθ. ἐκφεύγω, πίπτω κατὰ γῆς, χαμαί : 'Οδ.Μ 203 τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπτατ' ἐρετμά, αὐτ.Ω 534 τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπτατο τεύχεα· **6**) γεν. ἐπὶ πάσης ὁρμητικῆς κινήσεως, οἷον ἐπὶ ἀνθρώπων, κινοῦμαι, τρέχω δρομαίως, οἱονεὶ πετῶν : 'Ιλ.Ν 755 διὰ δὲ Τρώων πέτετ' ἠδ' ἐπικούρων, αὐτ.Χ 143 ὣς ἄρ' ὅγ' ἐμμεμαὼς ἰθὺς πέτετο, 'Αριστφ.Λυσ.55 ἐχρῆν .. πετομένας ἥκειν πάλαι (δρομαίως, τρεχάτες), Πλάτ. Πολ.567D πολλοὶ ἥξουσι πετόμενοι (τρεχάτοι), 'Αντιφ.229 πέτονται .. ἐπὶ ταῦτ' ἄκλητοι (ἐνν. οἱ παράσιτοι)· ‖ ἡ προστ. πέτου σπεῦσον, τρέχα, πετάξου : 'Αριστφ.Λυσ.321 σπευστέον ἐστὶ θᾶττον. πέτου πέτου, Νικοδίκη· ‖ ὁμ. ἐπὶ ἵππων : 'Ιλ.Ε 366 μάστιξεν δ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην· ‖ ὁμ. ἐπὶ ἁρμάτων : 'Ησίοδ. Α 308 τὰ δ' ἐπικροτέοντα πέτοντο ἅρματα κολλήεντα· ‖ ὁμ. ἐπὶ χορευτῶν : Εὐρ.Κύκλ.71 ᾠδὰν μέλπω πρὸς τὰν 'Αφροδίταν ἂν θηρεύων πετόμαν Βάκχαις σὺν λευκόποσιν· **7**) μτφ. κ. ἐν παροιμ. χρήσεσι, λαμβάνω θάρρος, ἀποκτῶ ψυχικὰ πτερὰ ἐκ τῆς ἐλπίδος, προσδοκίας κττ.: Πίνδ. Π 8,90 μεγάλας ἐξ ἐλπίδος πέταται, Σοφ.ΟΤ 487 πέτομαι δ' ἐλπίσιν οὔτ' ἐνθάδ' ὁρῶν οὔτ' ὀπίσω, - πέτομαι μὲ τὴν ἐλπίδα· **8**) μτφ. ἐπὶ ἀσθενῶν χαρακτήρων, ταλαντεύομαι, εἶμαι ἄστατος : Εὐρ. Βάκχ.332 πέτει τε καὶ φρονῶν οὐδὲν φρονεῖς, 'Αριστφ.'Εκκλ.899 ἐφ' ἕτερον πέτομαι· **9**) μτφ. μτ. δοτ. πτάμενος νοήματι ὁ πετῶν διὰ τοῦ νοῦ, πετῶντα μὲ τὸ νοῦ : Πίνδ.ἀπ.122,4.

πετόνι (τὸ) μσν. τὸ ἐξ οὗ ἐκρέει τὸ ὕδωρ, κρουνός : Λίβ.Ροδ.2157 γυαλόκτιστος φιακίνα .. γυαλία τὰ πετόνια της καὶ οἱ νεροαγωγές της.

πετονιά (ἡ) δημ. κ. πετουνιά εἰδικὴ ὁρμιὰ ἐν χρ. διὰ τὴν ἁλιείαν μεγάλων κυρίως ἰχθύων.

πετόντεσσι αἰολ. δοτ. πληθ. τῆς μτχ. ἀορ. β' τοῦ πίπτω βλ.λ.

πετούγια (ἡ) δημ. ὅ. μπετούγια βλ.λ.

πετούμενος-η-ο δημ. μτχ. τοῦ πετῶ ὡς ἐπίθ. ὁ πετῶν, ὁ ἱπτάμενος : δ.τραγ. μηδὲ πουλὶ πετούμενο νά μὴ βρεθῇ μπροστά σου· ‖ τὸ οὐδ. συνήθ. κτ. πληθ. τὰ πετούμενα τὰ πτηνά.

πετουνιά (ἡ) δημ. πετονιὰ βλ.λ.

πετουρίζω δημ. πετῶ γοργῶς καὶ ἀσταθῶς, πτερυγίζω : Λασκαρ.Ληξ.4,43 ἐτοῦτο ἔχει φτερὰ καὶ πετουρίζει | σὰν νυχτερίδα.

πέτρα (ἡ) κ. μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ., 'Ιων. κ. ἐπ. πέτρη βράχος, συνήθ. ὁ παρὰ τὴν θάλασσαν : 'Ιλ.Ο 618 πέτρη ἠλίβατος ἁλὸς ἐγγὺς ἐοῦσα, 'Οδ.Γ 293 ἔστι δέ τις λισσὴ αἰπεῖά τε εἰς ἅλα πέτρη, αὐτ.Δ 501 Γυρῇσίν μιν Ποσειδάων ἐπέλασσεν πέτρῃσιν μεγάλῃσιν καὶ ἐξεσάωσε θαλάσσης· ‖ ὅθ. χῶρος λεῖος πετράων τόπος ἄνευ βράχων, αἰγιαλός : 'Οδ.Ε 443 τῇ δή οἱ ἐείσατο χῶρος ἄριστος, λεῖος πετράων· ‖ δημ. εἰδ. ναυτ. βραχονησίς· ‖ ὁμ.κτ. πληθ. πέτρες ἐξέχοντες ἐνάλιοι βράχοι μικροτέρων διαστάσεων ἢ ἡ ξέρα· **2**) ὁμ. ἐπὶ βράχων τῆς ξηρᾶς, βραχώδης κορυφὴ ἢ ράχη, βραχῶδες ὄρος : 'Ιλ.Ι 15 ἥ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ, αὐτ.Π 35 γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα, πέτραι δ' ἠλίβατοι, Πίνδ.Π 1,23 πέτρας κυλινδομένα φλὸξ (τῆς Αἴτνης), Κόρινν.Συμπλ.1,30 λιττάς πέτρας· ‖ Λευκὰς πέτρα ὁ εἰς τὰς στήλας τοῦ 'Ηρακλέους βράχος : 'Οδ.Ω 11 πὰρ δ' ἴσαν 'Ωκεανοῦ τε ῥοὰς καὶ Λευκάδα πέτρην· ‖ 'Ωλενίη πέτρα 'Ωλένιος βράχος : 'Ιλ.Λ 757 ὄφρ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύρου βήσαμεν ἵππους πέτρης τ' 'Ωλενίης καὶ 'Αλεισίου ἔνθα κολώνη κέκληται· ‖ πέτραι σύνδρομαι ἢ Συμπληγάδες αἱ Συμπληγάδες πέτραι, τὰ ἀπόκρημνα νησύδρια τὰ κατὰ τὴν εἴσοδον τοῦ Βοσπόρου: Πίνδ.Π 4,209 συνδρόμων πετρῶν, Εὐρ. Μήδ.1264 κυανεᾶν λιποῦσα Συμπληγάδων πετρᾶν ἀξενωτάταν εἰσβολάν· ‖ ὑψηλόκρημνοι πέτραι ἐπὶ τοῦ Καυκάσου : Αἰσχ.Πρ.4· ‖ πέτρα Δελφίς, πέτρα δίλοφος ἐπὶ τοῦ Παρνασοῦ : Σοφ. ΟΤ 463 τίς ὅντιν' ἁ θεσπιέπεια Δελφὶς εἶπε πέτρα, αὐτ.'Αντ.1126 σὲ δὲ ὑπὲρ διλόφου πέτρας στέροψ ὄπωπε λιγνύς· ‖ πέτρα Κωρυκὶς βράχος κωρυκώδης, κοῖλος, θυλακοειδής, ἐν χρ. κ. ὡς τοπωνυμ. : Αἰσχ.Εὐμ.22 σέβω δὲ νύμφας, ἔνθα Κωρυκὶς πέτρα κοίλη· πρβλ. κώρυκος, κωρυκώδης· ‖ πέτρα Κεκροπία ἡ τῶν 'Αθηνῶν 'Ακρόπολις: Εὐρ. 'Ιων 936 οἶσθα Κεκροπίας πέτρας πρόσβορρον ἄντρον, ἃς Μακρὰς κικλήσκομεν· **3**) πέτρη γλαφυρὴ-κοίλη κττ. κοῖλος βράχος, ὅθ. σπήλαιον : 'Ιλ.Β 88 πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων, αὐτ.Δ 107, 'Ησίοδ.Θ 301 σπέος.. κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ, Ξεν.'Αν.4,3,11 κατατιθεμένους ἐν πέτρᾳ ἀντρώδει· ‖ δίστομος πέτρα σπήλαιον μετὰ δύο εἰσόδων : Σοφ.Φιλ.16 σκοπεῖν δ' ὅπου 'στ' ἐνταῦθα δίστομος πέτρα· **4**) γεν. μέγας ἐρριζωμένος λίθος, βράχος ριζιμιός : Πλάτ.Νόμ.838Β εἰς πέτρας καὶ λίθους σπείροντες, Πλούτ.'Ηθ.773Α

ρίπτει ἑαυτὸν κατὰ πετρῶν, Ἐπιγρ. τόπος κύκλῳ πέτραις περιεχόμενος, Πάπ. ἕως τῆς πέτρας, ΚΔ Ματθ.16,18 σὺ εἶ Πέτρος καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν, Πολίτ.Ἐκλ. Τραγ.21,1 κάτου στὴν ἄσπρη πέτρα καὶ στὸ κρυὸ νερό, Σολωμ.Πρὸς Βασιλ.Ἑλλ.1 μαύρ' εἶμαι πέτρα κι ἔρμη· **5)** τεμάχιον, ὄγκος μέγας βράχου : Ὀδ.Ι 243 ἠλίβατον πέτρην ἐπέθηκεν θύρῃσιν, Ἡσίοδ. Θ 675 πέτρας ἠλιβάτους στιβαρὰς ἐν χερσὶν ἔχοντες, Ξεν.Ἀν.4,2,20 ἐκυλίνδουν πέτρας, Πολύβ. 3,53,4, Κόϊντ.2,401 δθ' ἄρ' εἵλετο χείρεσι πέτρην τήν ῥα βροτοὶ θέσαν οὖρον .. πεδίοιο· **6)** δθ. μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. λίθος : Πλούτ. Ἠθ.398Ε πετρῶν καὶ φλεγμονῶν ὑπὸ πνεύματος ἀναρρίψεις, - ἄρχισαν νὰ ρίχνουν πέτρες στοὺς διαβάτες, παροιμ. ἀπὸ πέτρα σὲ λιθάρι (πρὸς δήλωσιν μεταβάσεως ἀπό τινος κακῆς καταστάσεως εἰς ἑτέραν ὁμοίως κακήν), ὁμ. πέτρα ποὺ κυλᾷ μαλλὶ δὲν πιάνει (ὁ μὴ ἐπιμένων εἴς τινα ἐργασίαν ἢ εἴς τινα τόπον δὲν προκόπτει)· ὁμ.κύλισε ἡ πέτρα στ' ἀβγό, ἀλὶ στ' ἀβγό· κύλισε τ' ἀβγὸ στὴν πέτρα, ἀλὶ στ' ἀβγὸ (πρὸς δήλωσιν ὅτι ὁ ἀσθενέστερος ὑποφέρει εἴτε ἐπιτιθέμενος εἴτε ἀμυνόμενος)· ‖ εἰδ. πεσσός, μικρὸς λίθος παιγνίου : οἱ πέτρες τῆς τριόδας· ‖ πέτρα τσ' ἀστραπῆς ὁ κεραυνός, τὸ ἀστροπελέκι : Ἐρωτόκρ.4,1685· **7)** δημ. ἡ λιθίασις βλ.λ.· **8)** ὁ λίθος ὡς ὕλη : Ἐπιγρ. πέτρα λαρτία, αὐτ. πέτρα τηΐα· ‖ περιληπτ. σύνολον λίθων : κουβαλούσαμε πέτρα γιὰ τὸ δρόμο - γιὰ τὸ σπίτι· ‖ πέτρα τῆς κολάσεως ὁ νιτρικὸς ἄργυρος· **9)** μτφ. κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ παντὸς σκληροῦ πράγμ. : τὸ ψωμὶ - τὸ ἀβγὸ ἔγινε πέτρα, δὲν τρώγεται· ‖ ὁμ. ἐν διαφ. παροιμιακαῖς ἐκφρ. ἢ εἰκόσι πρὸς δήλωσιν στερεότητος ἢ σταθερότητος : Ὀδ. Ρ 463 ὁ δ' ἐστάθη ἠύτε πέτρη ἔμπεδον, - γερὸ σὰν πέτρα (περὶ τῆς παροιμ. οὐκ ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης βλ. δρῦς)· ‖ ὁμ. πρὸς δήλωσιν ψυχικῆς καρτερίας : ἔκαμε πέτρα τὴν καρδιὰ καὶ ὑπόμεινε τὶς συμφορές· ‖ ὁμ. πρὸς δήλωσιν σκληρότητος : Αἰσχ.Πρ.244 σιδηρόφρων τε κἀκ πέτρας εἰργασμένος, Εὐρ.Ἀνδρ.537 ἅλιον πέτραν ἢ κῦμα λιταῖς ὣς ἱκετεύων, - ἔχει πέτρα ἀντὶς γιὰ καρδιά· **10)** μτφ. μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. πέτρα σκανδάλου (ἐκ φρ.τῆς ΚΔ) τὸ ἀντικείμενον, ἡ αἰτία ἢ ἀφορμὴ ἡ προκαλοῦσα σκάνδαλον, ἔριδας : ἂς πουλήσουν τὸ σπίτι, νὰ λείψῃ κι ἡ πέτρα τοῦ σκανδάλου ἀπὸ τὴ μέση.

πετρὰ (τὰ) δημ. οἱ βράχοι, τὰ βράχια : Ζέρβ. Τραγ.ΚΚ 66,13 μαυρολογᾶν φηλάθε τὰ πετρὰ | σὰν ἔγνοια κολασμένου.

πετραγγουριὰ (ἡ) δημ. τὸ φυτὸν ἐλατήριον ὁ ἀγριοσίκυς, ὅ. γαϊδαραγγουριά.

πετραδάκι (τὸ) δημ. ὑποκορ. τοῦ πέτρα, μικρὸς λίθος, λιθάριον : μπῆκε στὸ μάτι μου ἕνα πετραδάκι.

πετραδερὸς-ή-ό δημ. πετρώδης, πλήρης πετρῶν.

πετράδι (τὸ) μσν. κ. δημ. μικρὸς λίθος, ψηφίς· **2)** πολύτιμος λίθος : Διγεν.Ἀκρ.262 ἔλαμπεν πάντα τὸ βράδυ, ὡσὰν πολύφεγγον πετράδι, Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 36,18 εἶδε τὶς τόσες ὀμορφιὲς σὰν ἀκριβὰ πετράδια.

πετραείτης Ἐπιγρ. ἐπίθ. τοῦ θεοῦ Μηνός.

πετραία (ἡ) ἡ κάππαρις : Διοσκ.2,73.

πετραῖον (τὸ) ἀσπάραγος ὁ ἄγριος : ΨΔιοσκ. 2,125· ‖ φυτόν τι τῶν βράχων, πιθ. τὸ πετροσέλινον : Θεόφρ.Φ1 9,15,7, Νίκ.ἀπ.71,2.

πετραῖος-α-ον ὁ ἀνήκων εἰς τὸν βράχον, ὁ τοῦ βράχου : Ἡσίοδ.Ἔργ.589 σκιὴ πετραία, Κωμ.Ἀδέσπ.669 ἠχὼ πετραία· ‖ ὁ διαβιῶν, ὁ διάγων εἰς τοὺς βράχους, τὰς πέτρας : Ὀδ.Μ 231 ἔνθεν γάρ μιν ἐδέγμην πρῶτα φανεῖσθαι Σκύλλην πετραίην, Αἰσχ.ἀπ.304,3 ὄρνις πετραῖος, Εὐρ.Ἠλ.805 Νύμφαι πετραῖαι, Θεόπομπ.Κωμ.62,3 τὰ πετραῖα τῶν ἰχθυδίων (τὰ πετρόψαρα), Σωτ.Κωμ.1,22· ‖ δθ. τὸ οὐδ. κτ. πληθ. τὰ πετραῖα ἀπολ. τάξις ἰχθύων, ἀντίθ. πελάγια, αἰγιαλώδη : Ἀριστλ.Ζ1 488b, 7· ‖ ἐπὶ φυτῶν, ὁ φυόμενος, ὁ αὐξανόμενος ἐπὶ βράχων : Ἀρχίλ.19 συκῆ πετραίη πολλὰς βόσκουσα κορώνας· ‖ τὸ θηλ.ὡς οὐσ. ἡ πετραία βλ.λ.· ‖ τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. τὸ πετραῖον βλ.λ.· **2)** ὁ ἐκ βράχου, ἐκ πέτρας, πέτρινος : Αἰσχ.Πρ. 1019 πετραία δ' ἀγκάλη σε βαστάσει, Σοφ.Ἠλ. 151 τάφος πετραῖος, αὐτ.Αἴ.697, Εὐρ.Ἡρ.120, αὐτ. Κύκλ.392 ἐπεὶ πετραίαν τήνδ' εἰσήλθομεν στέγην, αὐτ.ΙΑ 1082,Ἀπολλ.Ρ 2,705 πετραῖα ἄντρα· **3)** βραχώδης, πετρώδης : Σοφ.Φιλ.459 ἀλλ' ἡ πετραία Σκῦρος ἐξαρκοῦσά μοι, Ἀριστλ.Ζ1 570b,26 ὁ δὲ κορακῖνος .. διὰ τὸ βιοτεύειν ἐν τοῖς πετραίοις χωρίοις· **4)** ὡς ἐπίθ. τοῦ Ποσειδῶνος ἐν Θεσσαλίᾳ ὡς διασχίσαντος τὰ Τέμπη καὶ ἀποξηράναντος τὴν χώραν· Σχόλ.Πίνδ.Π 4,246 «Πετραῖος τιμᾶται Ποσειδῶν παρὰ Θετταλοῖς, διατεμὼν τὰ ὄρη τὰ Θετταλικά, λέγω δὴ τὰ Τέμπη, πεποίηκε δι' αὐτῶν ἐκτρέχειν τὸν ποταμὸν Πηνειόν» : Πίνδ. Π 4,138 παῖ Ποσειδᾶνος Πετραίου.

πετράκης-εος-ες μτγν. σκληρὸς ὡς πέτρα : Ὀρφ.Λιθ.228 χρὴ δὲ εὐπέταλον πετράκεα λᾶαν ἔχοντας ἀρᾶσθαι παρὰ βωμὸν (ἀμφ.).

πετρακισχείλιη βοιωτ. ἀντὶ τετρακισχίλιαι : Ἐπιγρ.

πετράμβατοι Ἡσ. «ὑψηλοὶ» ἀντὶ πετρανάβατοι (κῶδ. πατρέμβατοι).

πετράμεινος-ον Ἐπιγρ. βοιωτ. ἀντὶ τετράμηνος.

πετραμιθιὰ (ἡ) δημ. τὸ φυτὸν πιστάκη ἡ τερέβινθος.

πετραμύγδαλο (τὸ) δημ. ὀνομασία διαφόρων εἰδῶν τοῦ γένους λυκίου.

πετρανὸς Ἐπιγρ. πιθ. ἔσφ. ἀντὶ οὐετρανὸς (λατ. veteranus).

πετραρέα (ἡ) νεώτ. πολεμικὴ μηχανὴ τῶν ἀρχαίων, λιθοβόλος.

πετρὰς-άδος (ἡ) Ἐπιγρ. βοιωτ. ἀντὶ τετράς, ἡ τετάρτη ἡμέρα τοῦ μηνός.

πετρὰς (ὁ) δημ. ὁ κόπτων λίθους ἀπὸ λατομεῖον, λατόμος· **2)** λιθοξόος.

πέτρατος-α-ον Ἐπιγρ. βοιωτ. ἀντὶ τέταρτος.

πετραχήλι (τὸ) μσν., νεώτ. κ. δημ. τὸ ἐπιτραχήλιον βλ.λ. : Λασκαρ.Ληξ.133 εἶχε ὡστόσο ὁ παπὰς τὸ πετραχῆλι βαλμένο, καὶ στὴ μύτη τὰ γυαλιά του, Βαλαωρ.Κατσαντ.7 θηλειὰ κι ἀστρίτης στὸ λαιμὸ τ' ἁγιό του πετραχήλι· ‖ παροιμ. φρ. τοῦ ἔταξε λαγοὺς μὲ πετραχήλια (ἐπὶ μεγάλων ὑποσχέσεων ἀνεκπληρώτων).

πετρέα (ἡ) νεώτ. γένος βερβενοειδῶν φυτῶν.

πετρελαϊκὸς-ή-όν νεώτ. ὁ τοῦ πετρελαίου : πετρελαϊκὸς αἰθήρ.

πετρελαιάροτρον (τὸ) νεώτ. πετρελαιοκίνητον ἄροτρον.

πετρελαιοάσφαλτος (ἡ) νεώτ. ἄσφαλτος παραγομένη ἐξ ἀσφαλτούχου πετρελαίου.

πετρελαιοκαύστης (ὁ) νεώτ. ναυτ. πλοῖον χρησιμοποιοῦν πετρέλαιον πρὸς ἀτμοπαραγωγήν.

πετρελαιοκινητὴρ (ὁ) νεώτ. πετρελαιοκίνητος μηχανὴ ἰδ. πλοίου.

πετρελαιοκίνητος(-η)-ον νεώτ. κ. δημ. ὁ κινούμενος διὰ πετρελαίου : πετρελαιοκίνητοι μηχαναί, - πετρελαιοκίνητα πλοῖα.

πετρελαιολέβης-ητος (ὁ) νεώτ. ἀτμολέβης θερμαινόμενος διὰ πετρελαίου.

πετρελαιομηχανὴ (ἡ) νεώτ. μηχανὴ ἐσωτερικῆς καύσεως χρησιμοποιοῦσα ὡς καύσιμον ὕλην τὸ πετρέλαιον.

πετρέλαιον [τὸ] νεώτ. ὀρυκτὸς ὑδρογονάνθραξ, ὀσμῆς δυσαρέστου, ἐν χρ. ὡς ὕλη φωτισμοῦ, θερμάνσεως καὶ κινήσεως, δημ. πετρόλαδο.

πετρελαιόπισσα [ἡ] νεώτ. μελανόχρους πυκνόρρευστος μᾶζα ὑπολειπομένη ἐντὸς τῶν λεβήτων ἀποστάξεως τοῦ πετρελαίου μετὰ τὴν ἀπόσταξιν τούτου, ἄ. ἄσφαλτος πετρελαίου.

πετρελαιοσάπων ωνος [ὁ] νεώτ. ὑδαρὲς διάλυμα σάπωνος ἐν ἀκαθάρτῳ πετρελαίῳ.

πετρελαιοφόρος-ον νεώτ. ὁ φέρων, ὁ περιέχων πετρέλαιον: **πετρελαιοφόρος** γῆ, - **πετρελαιοφόρα στρώματα**· ‖ **πετρελαιοφόρον πλοῖον** τὸ εἰδικῶς πρὸς μεταφορὰν πετρελαίου κατεσκευασμένον πλοῖον.

πετρένιος-α-ο δημ. πέτρινος βλ.λ.

πετρεντινάκτης [ὁ] πόη. ἐπὶ τοῦ Ποσειδῶνος, ὁ τινάσσων, ἐκσφενδονίζων πέτρας.

πετρεφράμη Ἡσ. «θρασεῖα, θερμή».

πετρηγενής-οῦς-ές μτγν. ὁ ἐκ πετρῶν γεννηθείς: Μάρκελλ.Σιδ.38 **πετρηγενέες τε μυῖσκοι.**

πετρηδόν ἐπίρρ. ὡς πέτραι, σὰν πέτρες· Σουΐδ. «δίκην πετρῶν»: Λουκ.Τιμ.3 **ἡ χιὼν σωρηδὸν καὶ ἡ χάλαζα πετρηδόν.**

πετρήεις-εντος-εσσα-εν ἐπὶ χωρῶν, βραχώδης, πετρώδης: Ἰλ.Β 496 **οἵ θ' Ὑρίην ἐνέμοντο καὶ Αὐλίδα πετρήεσσαν**, αὐτ.519 **Πυθῶνά τε πετρήεσσαν**, Ὀδ.Δ 844 **ἔστι δέ τις νῆσος μέσσῃ ἁλὶ πετρήεσσα**, Ἡσίοδ.Ἔργ.533 **πυκνοὺς κευθμῶνας ἔχουσι, καὶ γλάφυ πετρῆεν**· **2**) πετραῖος, ὁ τῆς πέτρας: ΑΠ 4,154· **3**) ὁ διαβιῶν, ὁ συχνάζων ἐν πέτραις: Λεωνίδ.Ταρ.ἐν ΑΠ 7,504 **Ἰαυλίδα πετρήεσσαν**· **4**) πέτρινος, ὡς πέτρα: Νόνν.Εὐαγγ. Ἰω.10,18 **ὄφρα σε πετρήεντι κατακρύψωσι χιτῶνι.**

πετρηρεφής-οῦς-ές ὁ στεγαζόμενος ὑπὸ βράχου, ὁ ἔχων στέγην ἐκ πέτρας: Αἰσχ.Πρ.302 **ἄντρα πετρηρεφῆ**, Εὐρ.Κύκλ.82 **ἄντρα δ' ἐς πετρηρεφῆ ποίμνας ἀθροῖσαι προσπόλους κελεύσατε.**

πετρήρης-ους-ες ὁ ἐκ πέτρας, πέτρινος: Σοφ. Φιλ.1262 **ἀμείψας τάσδε πετρήρεις στέγας.**

πετριά [ἡ] δημ. βολὴ λίθου: Λασκαρ.Ληξ.1,42 **ἔτσι τὸ μῶλο τόνε ρίχνουν τώρα σὰν πετριὰ στραβαῦ μέσα στὴ χώρα**· ‖ συνεκδ. ἡ ἀπόστασις εἰς ἣν ἐξικνεῖται ἡ βολὴ λίθου: **ἔχει δυὸ πετριὲς τόπο**· **2**) πληγή, πλῆγμα διὰ λίθου: **ἔφαγε μιὰ πετριὰ στὸ κεφάλι**· **3**) μτφ. ὑπαινιγμός: **τοῦ ἔρριξα μιὰ πετριά, δὲν ξέρω ὅμως ἂν κατάλαβε**· **4**) μτφ. ἔμμονος ἰδέα, φύχωσις, ἰδιοτροπία: **ἔχει τὴν πετριὰ τῆς μεγαλομανίας**, - **ἔχει τὴν πετριὰ νὰ νομίζῃ πὼς εἶναι πολιτικός.**

πετρίδιον [τὸ] ὑποκορ. τοῦ πέτρα βλ.λ.: Ἀριστλ. ΖΙ 547b,21 **περὶ τὰς σήραγγας τῶν πετριδίων**, αὐτ.άπ.338, Θεόφρ.ΑΠ 160, Φιλοδ.ΑΠ 9,570 **ἐν μονοκλίνῳ. . λιθοδμήτῳ. . πετραδίῳ εὕδειν**, Πορφ. Ἀποχ.2,17 **σκληρὰ γεωργῶν πετρίδια.**

πέτρινος-η-ο(ν) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ βραχώδης: Ἡρ.2,8 **τὸ δὲ πρὸς Λιβύης. . ὄρος ἄλλο πέτρινον τείνει**, Σοφ.Φιλ.160 **πετρίνης κοίτης**, Εὐρ. ΙΤ 1089 **παρὰ πετρίνας πόντου δειράδας**· **2**) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐκ πέτρας, λίθου [ὡς ὕλης], λίθινος: Εὐρ.ΙΤ 290 **μητέρ' ἀγκάλαις ἐμὴν ἔχουσα, πέτρινον ὄχθον, ὡς ἐπεμβάλῃ**, Ἐπιγρ. **στάλα πετρίνα**, Ἀνων.Βατ.56 ποτήριον **πέτρινον**, Ἐπιγρ. **πέτρινος ῥόος,-τοῖχος πέτρινος**· ‖ εἰδ. **πέτρινοι λίθοι οἱ** κοινοὶ λίθοι ἐκ βράχου, ἀντίθ. λίθοι λευκοὶ [τὰ μάρμαρα]: Ἐπιγρ.· ‖ μτφ. πρὸς δήλωσιν σκληρότητας ἢ καρτερίας: Ἀνάξιππ.3,3,Πολίτ.Ἐκλ. Τραγ.219,1 **παιδὸς ἔχει πέτρινη καρδιά, θέλω νὰ μὴ ῥαΐσῃ,] νὰ εἰπῶ τραγοῦδι χλιβερό**· **3**) ἐπὶ τῆς Νιόβης, ἡ εἰς πέτραν, βράχον μεταβληθεῖσα: Τζέτζ.Χιλ.4,715· **4**) **πέτρινος ἀκοντισμὸς** εἶδος κελτικῆς τακτικῆς: Ἀρριαν.Τακτ.57 **ἀκοντισμὸς. . ὁ πέτρινος ὀνομαζόμενος τῇ τῶν Κελτῶν φωνῇ.**

πέτριον [τὸ] πετραῖον βλ.λ.

πετριτάριος (ὁ) μσν. ὁ φέρων τοὺς πετρίτας: Νικήτ.Ἀλεξ.3 **καὶ τοὺς πετριταρίους καὶ ἱερακαρίους εἶχε ἐφεπαμένους.**

πετρίτης [ὁ] μσν. κ.δημ. εἶδος ἱέρακος: Ὀρνεοσοφ.244 **ὁ πετρίτης ὀφείλει εἶναι κοντοπόδης, μακρυδάκτυλος, μακρόλαμνος**, Ἀνων.π.Δουκάγγ. **οἷς ζαγάνων φαλκονίων, πετριτῶν ἱερακίων, τζουρακίων καὶ ὀξυπτερύγων**, Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.70, 36 **στὰ ἔμπα ταυ μπῆκε σὰν ἀετός, στὰ ξέβγα σὰν πετρίτης**, Ἐρωτόκρ.2,227 **πολλὰ πουλλιὰ κυνήγησα καὶ λέσι με πετρίτη**· ‖ ὁμ. μτφ. ἐπὶ προσ. γενναίων, ἀνδρείων: Διήγ.Ἀχιλλ.260 **ὅλοι ἰσχυροὶ καὶ δυνατοί, δράκοντες καὶ πετρίτες.**

πετροβάτης [ὁ] ὁ ἐπὶ τῶν βράχων περιπατῶν, ὁ ἀναβαίνων πέτρας: Ἀππ.Ἐμφ.56, Στοβ.1,1,31Α.

πετροβατικός-ή-όν ὁ ἱκανὸς εἰς τὸ νὰ περιπατῇ ἐπὶ τῶν πετρῶν, ὁ πετροβατῶν: Εὐστ.733,36 **ἀλτικὸν ζῷον καὶ πετροβατικόν.**

πετροβατῶ-έω περιπατῶ, βαίνω ἐπὶ βράχων, ἀναβαίνω τοὺς βράχους: Διόδ.Σ 2,6 **τῶν στρατιωτῶν τοὺς πετροβατεῖν εἰωθότας**, Ἀρρ.Ἀν.41,19,1 **ξυνταξάμενοι δὴ ὅσοι πετροβατεῖν ἐν ταῖς πολιορκίαις αὐτῶν μεμελετήκεσαν**, Ἀππ.Ἐμφ.4,79.

πετρόβλητος-ον κ. μσν. ὁ ὑπὸ πέτρας, λίθου τρωθείς, βληθείς· Φώτ. «πετρόβλητον· τὸ ὑπὸ πέτρας τιτρωσκόμενον»· **2**) ἐπὶ τῶν νεφρῶν, ὁ προσβληθείς, ὁ πάσχων ἐκ λιθιάσεως, ἀπὸ πέτρα βλ.λ.71· Φώτ. «πετροβλήτους νεφροὺς τοὺς ὑπὸ λίθων βαλλομένους καὶ πάσχοντας».

πετρόβλυστος-ον ὁ ἐκ πέτρας ἀναβλύζων: Κωδ.Παρ.105.

πετροβόλημα [τὸ] δημ. ἡ βολὴ πετρῶν κατά τινος, λιθοβολισμός.

πετροβόλητος-ον μσν. πετρόβλητος βλ.λ.: Θεόδ.Πρόδρ.Τετραστ.48.

πετροβολία [ἡ] τὸ πετροβολεῖν, τὸ βάλλειν, ρίπτειν πέτρας, λίθους: Ξεν.Ἀν.6,6,15 **εἰ ἐγὼ πετροβολίας ἢ ἄλλου τινὸς βιαίου ἐξάρχω.**

πετροβολικός-ή-όν ὁ πρὸς πετροβολίαν, ὁ ἀνήκων ἢ κατάλληλος πρὸς πετροβολίαν: Πολύβ. 5,99,7 **πετροβολικὰ ὄργανα** [πετροβόλα ὄργανα].

πετροβόλιον [τὸ] νεώτ. ἄ. **πετροβολίδιον** τὸ ἐκ λίθου ἢ ἐκ μετάλλου βλῆμα τῆς σφενδόνης **τῶν** παρ' ἀρχαίοις σφενδονητῶν.

πετροβολισμός [ὁ] κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. τὸ πετροβολεῖν, ἡ πετροβολία: Σχόλ.Αἰσχ.Ἑπτ.342, - **ἀρχίσανε ἄγριο πετροβολισμό**· **2**) μσν. μηχανὴ πολεμικὴ πρὸς ἐξακόντισιν λίθων, πετροβόλος βλ.λ.21: Δούκ.211 **καὶ πετροβολισμοὺς πολλοὺς κατασκευάσας μικροὺς τε καὶ μεγάλους.**

πετροβόλος-ον κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ρίπτων πέτρους, λίθους: Ξεν.Ἑλλ.2,4,12 **πελτοφόροι τε καὶ ψιλοὶ ἀκονισταί, ἐπὶ δὲ τούτοις οἱ πετροβόλοι**· ‖ ἀθ. μσν. ὁμ. κ. μτφ.: Φώτ.Ἐπ.49,12 **τοὺς κατὰ τῆς εὐσεβείας** πετροβόλους Πέτρους [περὶ τῶν παπῶν]· **2**) τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. μηχανὴ πολεμικὴ δι' ἧς ἐξεσφενδονίζοντο οἱ λίθοι [λατ. ballista]: Πολύβ 5,4,6 **τῶν δὲ πρὸς τὴν πολιορκίαν διαθεὶς τὰ βέλη καὶ** τοὺς πετροβόλους, Διόδ.Σ 20,48 **πετροβόλους** παντοίους, **ὧν** ἦσαν οἱ μέγιστοι **τριτάλαντοι**, αὐτ.18,51 **καταπέλτας ὀξυβελεῖς τε καὶ πετροβόλους** [ὁ Πολύβ. διακρίνει τοὺς πετροβόλους ἀπὸ τῶν καταπελτῶν], ΠΔ Ἰώβ 41,19, Ἀθήν. Μηχ.34,2· ‖ ὁμ. τὸ οὐδ. κτ. πληθ. τὰ **πετροβόλα** [ἐνν. ὄργανα] πολεμικαὶ μηχαναὶ πρὸς ἐκσφενδόνησιν λίθων ἐν ἀντιθ. πρὸς τὰ δορυβόλα: Ἰώσ. ΑΙ 9,10,3 **πετροβόλα τε καὶ δορυβόλα**, αὐτ.ΠΙ 3,7, 23 **ὑπὸ τῶν πετροβόλων**· **3**) ὁμ. τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. ἡ σφενδόνη: ΠΔ Βασ.1,14,14 **ὡς εἴκοσιν ἄνδρες ἐν βολίσι καὶ ἐν πετροβόλοις** καὶ **ἐν κόχλαξι τοῦ πεδίου**· **4**) **λίθοι** πετροβόλοι ἐπὶ

τῆς χαλάζης, ὡς ἐκσφενδονιζομένης ὑπὸ σφενδόνης : ΠΔ Ἰεζ.13,11 **καὶ δώσω λίθους πετροβόλους εἰς τοὺς ἐνδέσμους αὐτῶν.**

πετροβολῶ-έω κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. -**άω** ρίπτω κατά τινος λίθους, λιθοβολῶ, καὶ τὸ παθ. λιθοβολοῦμαι : Σχόλ.Αἰσχ.Ἑπτ.560.Εὐσ.Πον.61,69, Πολίτ. Ἐκλ.Τραγ.47,2 **μὲ τὸ ποτάμι μάλωνε καὶ τὸ πετροβολοῦσε,** Παλαμ.Δωδ.Γύφτ.148 **τὸ βιολιστὴ πετροβολοῦσαν·** || γεν. ρίπτω κατά τινος οἱαδήποτε μικρὰ ἀντικείμενα : δ.τραγ. **νά μὲ πετροβολήσουνε μ' ἀβγά** καθαρισμένα.

πετρογαλῆ (ἡ) νεώτ. ζωολ. γένος μαρσυποφόρων θηλαστικῶν **μακροπόδων.**

πετρογένεσις (ἡ) νεώτ. πετρογονία βλ.λ.

πετρογενετικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πετρογένεσιν, τὴν πετρογονίαν.

πετρογενής-οῦς-ές πετρηγενὴς βλ.λ. : ΨΧρυσ.8, 660C **τὸ πετρογενὲς καὶ διειδέστατον ὕδωρ·** || ὁμ. ὡς ἐπίθ. τοῦ Μίθρα : Ἰω.Λυδ.Μην.4,30.

πετρογονία (ἡ) νεώτ. τμῆμα τῆς πετρολογίας πραγματευόμενον περὶ τῆς γενέσεως καὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν πετρωμάτων.

πετρογραφία (ἡ) νεώτ. κλάδος τῆς γεωλογίας πραγματευόμενος τὴν χημικὴν καὶ ὀρυκτολογικὴν σύστασιν τῶν πετρωμάτων, ἄ.πετρολογία,λιθολογία.

πετρογραφικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πετρογραφίαν : **πετρογραφικαὶ ἔρευναι - μελέται.**

πετρογωβιός (ὁ) δημ. ὁ ἰχθὺς γωβιὸς **ὁ** μελανός.

πετροετηρίς-ίδος (ἡ) Ἐπιγρ. θεσσ. **ἀντὶ** τετραετηρίς : Ἐπιγρ. Λαρίσης.

πετροκαλαμήθρα (ἡ) δημ. ναυτ. ἡ πρωτόγονος πυξίς : Σολωμ.Κρητικὸς 21,10 **καταπῶς στέκει στὸ βοριά ἡ πετροκαλαμήθρα·** **2)** γεν. ὁ μαγνήτης.

πετροκάλαμο (τὸ) δημ. τὸ φυτὸν κάλαμος **ὁ** δόναξ ἢ κοινός.

πετροκάραβο (τὸ) δημ. ναυτ. μτφ. νησίον βραχῶδες, ξέρα ὑψηλή.

πετροκάρβουνο (τὸ) δημ. λιθάνθραξ, γαιάνθραξ.

πετροκάρδιος-ον μσν. ὁ ἔχων λιθίνην, **ἐκ** πέτρας καρδίαν, ὁ σκληρόκαρδος : Νικήτ. Εὐγ.2,254.

πετρόκαρδος-η-ο δημ. πετροκάρδιος

πετροκαταλύτης (ὁ) δημ. ὁ καταλύων **τὰς** πέτρας, δθ. ὁ δυνατός, ὁ πανδαμάτωρ, ἀκατάβλητος : Γρυπ.Σκ.Τερρ.69 **κι ὁ καιρὸς διαβαίνει ὁ** πετροκαταλύτης, Πορφ.Σκ.41 **τοῦ χρόνου πετροκαταλύτη.**

πετροκατοίκητος-ον **ὁ** ἔχων τὴν κατοικίαν του εἰς τὰς πέτρας, εἰς τοὺς βράχους : Λιμεν.15 **πετροκατοίκητος ἀχώ.**

πετροκερασιά (ἡ) δημ. **εἶδος** κεράσου τῆς γλυκυκάρπου.

πετροκέρασο (τὸ) δημ. **ὁ** καρπὸς τῆς πετροκερασιᾶς.

πετροκιρκινέζι (τὸ) δημ. ζωολ. τὸ πτηνὸν ἱέραξ ὁ γνήσιος.

πετροκίσσηρος (ὁ) μσν. ἡ σκληρὰ ἐλαφρόπετρα : Θεοφάν.622,5 πετρο**κισσήρους** ὡς λίθους **τινάς ἀναπέμψαι.**

πετρόκοιτος-ον ὁ ἔχων κοίτην ἐκ πετρῶν : Σιμμ. 26,18 **πετρόκοιτον ὄρους εὐνάν.**

πετρόκολλα (ἡ) γλωσσ. λιθόκολλα.

πετροκοντυλάτος-η-ο δημ. ὁ γεγλυμμένος ἐπὶ μαρμάρου : **μύτη πετροκοντυλάτη.**

πετροκοπειό (τὸ) δημ. πετροκόπιον βλ.λ.

πετροκόπιον (τὸ) μσν. τόπος ἔνθα κόπτουν λίθους, λατομεῖον : Μηναῖ.11,3 Συναξ. **τὴν ἔθηκαν εἰς τὰ πετροκόπια,** αὐτ.23,4 Συναξ.Ἀγ.Γεωργ. **καὶ νά μὴν εὑρίσκεται πετροκόπιον εἰς τὸν τόπον διά κατασκευὴν κολονῶν·** πρβλ. Δουκάγγ.

πετροκόπος (ὁ) μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ κόπτων, ὁ σκαλίζων τοὺς λίθους, λιθοξόος : ΜΣυναξ. 9 Νοεμβρ.π.Δουκάγγ. **πετροκόπος εἰς τὴν τέχνην.**

πετροκοπῶ-έω μσν. κόπτω, ἐπεξεργάζομαι λίθους.

πετροκόραξ-ακος (ὁ) Ἐπιγρ. **κόραξ τῶν** βράχων· ὡς παρωνύμιον.

πετροκόσσυφος (ὁ) γλωσσ. κ. μσν. κ. νεώτ., **δημ.** πετροκότσυφας τὸ πτηνὸν κόσσυφος ὁ κυανοῦς : Γλωσσ., Κρυστ.Τραγ.Τρύγου 1.

πετροκυλιστής (ὁ) ὁ κυλίων πέτρους, λίθους : Στρ.15,1,56 **κερκοπιθήκους πετροκυλιστάς·** || **Σίσυφος πετροκυλιστής** τίτλος τραγῳδίας τοῦ Αἰσχύλου : Ἀνών.ἐν ΗΝικ.145,25.

πετρολάπαθον (τὸ) μτγν. τὸ **ἐπὶ** πετρῶν φυόμενον λάπαθον : Διοσκ.Εὐπ.2,49.

πετρολεΐνη (ἡ) νεώτ. βοζελίνη βλ.λ.

πετρολιθοξύστης (ὁ) μσν. λιθοξόος : Λίβ. Ροδ.960 **ἴδε τῶν δώδεκα** μηνῶν **παράγγελμα καὶ λόγοι, | τὰ ἔποικεν ὁ . . πετρολιθοξύστης.**

πετρολογία (ἡ) νεώτ. πετρογραφία βλ.λ.

πετρομάρουλα (τὸ) **δημ.** τὸ φυτὸν πετρομάρουλον τὸ ἀμφίπτερον.

πετρομαρουλίδα (ἡ) δημ. πετρομάρουλον.

πετρόμυζον (τὸ) νεώτ. γένος **κυκλοστόμων** ἰχθύων.

πετρόμυλος (ὁ) νεώτ. κ. δημ. μύλος ἀλέθων διὰ μυλοπετρῶν βλ.λ.

πετροπέρδικα (ὁ) δημ. τὸ πτηνὸν πέρδιξ ἡ ἑλληνικὴ ἐνδιαιτωμένη εἰς πετρώδη μέρη : Πολίτ. Ἐκκλ.Τραγ.182,2 **μοιάσε τῆς πετροπέρδικας, τῆς ἀηδονολαλούσας.**

πετροπήγαδο (τὸ) δημ. φρέαρ πέτρινον, **λίθινον**, ἐν βράχῳ ἐξωρυγμένον : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ. 155,6 **καὶ τοῦ ματιοῦ σου ἡ σαΐττιά πύργους ξεθεμελιώνει, | πύργους καὶ** πετροπήγαδα **κι αὐλὲς** μαρμαρωμένες.

πετροποιΐα (ἡ) μτγν. τὸ ἐκ πετρῶν κτίσμα:ΚολλΙξ.1 **ἄντρον κατεσκεύαστο, οὗ χρῶμα μὲν ἦν ἔχον τὴν** πετροποιΐαν **ἐκ λίθων** ἀληθινῶν **καὶ χρυσοῦ.**

πετροποιός-όν ὁ ποιῶν, κατασκευάζων λίθους : Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.3,11 **δύναμις πετροποιός.**

πετροπόλεμος (ὁ) νεώτ. κ. δημ. πόλεμος διὰ πετρῶν, διὰ λίθων, συνήθ. μεταξὺ παίδων παιδιὰ διεξαγομένη διὰ πετροβολημάτων.

πετροπομπός-όν ἀρχ.λεξ. κ. μσν. ὁ ρίπτων λίθους, λιθοβόλος : Τζέτζ Χιλ.11,597 **ἀφέσεις πετροπομπούς,** Νικήτ.Εὐγ.1,9, Θεοδόσ.Διάκ.Ἀκρ.5,56 **πετροπομπῶν σπενδονῶν.**

πετρορρήκτης (ὁ) νεώτ. ὀπὴ ἀνοιγομένη ἐν βράχῳ **καὶ** πληρουμένη ἐκρηκτικῆς ὕλης πρὸς διάρρηξιν αὐτοῦ, φουρνέλο.

πετρορριφής-οῦς-ές ὁ ἐκ βράχων ριφθείς : Εὐρ.Ἴων 1222 **πετρορριφῆ θανεῖν.**

πετρόρρυτος-ον ὁ ἐκ πετρῶν, **ἐκ** βράχων ρέων : Ὀρφ.Ὕμν.51,9.

πέτρος (ὁ), ἐν μτγν. ποι. κ. **ἡ πέτρος** λίθος, πέτρα : Ἰλ.Π 734 **λάζετο πέτρον ἰκριόεντα,** αὐτ.Η 270 **βαλὼν μυλοειδέϊ πέτρῳ,** Πίνδ.Ο 10(11),72 **ἔδικε πέτρῳ,** αὐτ.Ν 10,67 **ἄγαλμ' Ἀΐδα ξεστὸν πέτρον ἔμβαλον στέρνῳ,** Αἰσχ.ἀπ.199,7 **νιφάδι γογγύλων πέτρων,** αὐτ.Πέρσ 460 **ἐκ χερῶν πέτροισιν ἠράσσοντο,** Σοφ.ΟΚ 435 **πέτροις λευσθῆναι,** αὐτ.Φιλ.296 **ἐν πέτροισι πέτρον ἐκτρίβων** (ἐνν. πρὸς παραγωγὴν πυρός), Εὐρ.Ἀνδρ.1128, Ξεν.Ἑλλ. 3,5,20 **ἐπὶ τοὺς λοιποὺς ἐπεκυλίνδουν** πέτρους **ἐς τὸ κάταντες,** Διον.Ἀλ.Ρωμ.10,16 **ἐπικαταρραγεὶς αὐτῷ πέτρος ὑπερμεγέθης ἐπιβαίνοντι** τοῦ **περιτειχίσματος,** Ἐπιγρ. **τόνδ' ἀνέθηκα** πέτρον **ἀειράμενος·** || μτγν. κ. θηλ. **ἡ πέτρος** : Ὀνεατ.ἐν ΑΠ 7,274 **ἡ δὲ περισσὴ πέτρος ἐγώ,** Θεοδώρητ. ἐν ΑΠ 7,479 **πέτρος ἐγὼ τὸ πέλας γυρή·** || παροιμ. **πάντα κινῆσαι** *πέτρον* μετέρχομαι πᾶν μέ-

σον, κινῶ πάντα λίθον : Εὐρ.'Ηρακλ.1002 **οὐκ ἐχρῆν με . . πάντα κινῆσαι πέτρον, κτείνοντα κάκβάλλοντα καὶ τεχνώμενον,** Πλάτ.Νόμ.843Α **πέτρον ἐπιχειρῆσαι κινεῖν τὸν μέγιστον·** || ὁμ. ἐν μεταφοραῖς καὶ εἰκόσι πρὸς δήλωσιν σκληρότητος : Σοφ.ΟΤ 334 **καὶ γὰρ ἂν πέτρου φύσιν σύ γ' ὀργάνειας,** Εὐρ.Μήδ.28 **ὡς δὲ πέτρος ἢ θαλάσσιος κλύδων ἀκούει νουθετουμένη φίλων·** || ὁμ. ἀναφ. πρὸς τὸν νοῦν, ὁ ατερούμενος νοῦ, ὁ ἄνευ νοήσεως, ἀναίσθητος : 'Επιγρ.π.Σωτ.126,7 νόῳ πέτρος **ὁ τῆσδε** (τῆς πηγῆς) **πιών** (Σωτί.ἑρμ. «ἀναίσθητος τῇ ψυχῇ»)· **2**) ἐνίοτε ὡς τὸ πέτρα βλ.λ., ἀλλ' ἀμφίβολον : Σοφ.ΟΚ 19 **οὗ κῶλα κάμψον τοῦδ' ἐπ' ἀξέστου πέτρου,** αὐτ.1595 **τοῦ Θορικίου πέτρου,** Σοφ.Φιλ.272 **εὕδοντ' ἐπ' ἀκτῆς ἐν κατηρεφεῖ πέτρῳ** (κῶδ.πέτρᾳ)· **3**) εἶδος καλάμου : Περίπλ.'Ερ.Θαλ.65.

πετροσελινίτης (ὁ) μτγν. κ. μσν. ἐπὶ τοῦ οἴνου· || πετροσελινίτης **οἶνος** ὁ διὰ πετροσελίνου παρεσκευασμένος οἶνος : Διοσκ.5;65, Γεωπον.8,12.

πετροσέλινον (τὸ) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. τὸ σέλινον τῶν βράχων, τὸ φυτὸν μαϊντανὸς ἢ μακεδονήσι : Διοσκ.3,77 **σέλινον τὸ καὶ πετρασέλιναν· τοῦτο φύεται ἐν Μακεδονίᾳ ἐν ἀποκρήμνοις τόποις,** Γαλ.12,99, 'Αλέξ.'Αφρ.Πρ.1,110, Πάπ.

πετρόστεγος-ον μσν. ὁ ἐστεγασμένος διὰ πετρῶν, διὰ λίθων : Πισίδ.Γ 'Εξαήμ.423.

πετρόστερνος-ον μσν. ὁ ἔχων στέρνα πέτρινα, ὁ σκληρόκαρδος : Νικήτ.Εὐγεν.4,149 **πετρόστερνε, χαλκῆ καρδία.**

πετροτόμος (ὁ) μτγν. ὁ τέμνων, κόπτων, πελεκῶν πέτρας : Θεαίτ. ἐν ΑΠλ.4,221 **λαοτύπος τμήξας πετροτόμοις ἀκίσι.**

πετροτόπι (τὸ) δημ. ὁ πετρότοπος βλ.λ. ἐν χρ. συνήθ. κτ. πληθ. : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 29,18 **κι ὁλοῦθε θυμάρι στὰ πετροτόπια.**

πετρότοπος (ὁ) δημ. τόπος πλήρης πετρῶν, πετρώδης.

πετροτόρος (ὁ) (τείρω) νεώτ. ὄργανον δι' οὗ ἐπιτυγχάνεται διάτρησις λίθων, βράχων, λοστός.

πετροτριφύλλι (τὸ) δημ. τὸ φυτὸν δορύκνιον βλ.λ. τὸ πεντάφυλλον.

πετρόφασσα (ἡ) νεώτ. ζῳολ. γένος πτηνῶν ἐκ τῶν **περιστεριδῶν.**

πετροφυής-οῦς-ές μτγν. κ. νεώτ. ἐπὶ φυτῶν, ὁ ἐπὶ πετρῶν, βράχων φυόμενος, βλαστάνων, δθ. ἐπὶ πολύποδος, ὁ προσπεφυκὼς πέτραις, προσκολλώμενος εἰς βράχους : ΨΦωκυλ.49 **πετροφυὴς πολύπους,** Χρησμ.Σιβ.2,121· **2**) μτγν. τὸ οὐδ. **πετροφυές** ὡς οὐσ. τὸ φυτὸν ἀείζωον τὸ λεπτόφυλλον : ΨΔιοσκ.4,90, αὐτ.89.

πετροχελίδονο (τὸ) δημ. τὸ πτηνὸν χελιδὼν ἢ βραχοδίαιτος· **2**)·τὸ πτηνὸν κύφελος ὁ ἄπους.

πετροχελιδών-όνος (ἡ) μσν. εἶδος χελιδόνος, τὸ πτηνὸν κύφελος ὁ ἄπους, πετροχελίδονο : Εὐστ.1502,27 **χελιδόνας τινάς, ἃς οἱ ἰδιῶται πετραχελιδόνας φασί.**

πετρόχορτο (τὸ) δημ. φυτὸν φυόμενον, βλαστάνον ἐπὶ πετρῶν, βράχων, δθ. κοινὴ ὀνομασία πλείστων εἰδῶν τοῦ φυτοῦ ἀειζώου βλ.λ.

πετρόψαρο (τὸ) δημ. κοινὴ ὀνομασία τῶν ἰχθύων τῶν διοβιούντων παρὰ τοὺς φυκοβριθεῖς βράχους τῆς θαλάσσης, ὡς ὁ σπάρος, ἡ πέρκη κά.' πρβλ. ἀφρόψαρο.

πετροψυχιά (ἡ) δημ. ἡ ἰδιότης τοῦ πετρόψυχου, σκληρότης καρδίας.

πετρόψυχος-η-ο δημ. ὁ ἔχων ψυχὴν οἱονεὶ ἀπὸ πέτραν, ἤτοι σκληράν, μὴ μαλασσομένην, ἄτεγκτον, ἀδυσώπητον, ἄ. πετρόκαρδος.

πετρῶ-όω κ. μσν., δημ. **πετρώνω,** ἐπ. γ' ἐν. μέσ. ἀόρ. α' **πετρώσατο** (Νόνν.Δ 25,811, μεταβάλλω εἰς πέτραν, εἰς λίθον, ἀπολιθῶ, ἐν χρ. συνηθεστ. ἐν τῷ παθ. τ. : Λυκόφρ.901, Θεοδωρίδ.ΑΠλ.4,132 **ἃ δὲ λίθῳ καὶ σαρκὶ μεμιγμένον εἶδος ἔχουσα πετροῦται,** 'Ορφ.Λιθ.527· **2**) μτγν. πήγνυμαι, παγώνω, μεταβάλλομαι διὰ πήξεως εἰς στερεόν, ἐν χρ. τὸ παθ. : Δίων Κ 48,51 **οἱ ὄγκοι . . πήγνυνταί τε καὶ πετροῦνται,** Νόνν.Δ 47,591· **3**) μσν. ἐν μτφ. χρ. τὸ παθ. εἶμαι ἢ γίνομαι οἱονεὶ λίθος, εἶμαι ἀναίσθητος καὶ σκληρός : Παλλδ.Λαυσ.141Α **πεπετρωμένη ψυχή·** **4**) λιθοβολῶ, ἐν χρ. τὸ παθ. : Εὐρ.'Ορ.564 **ἐφ' οἷς δ' ἀπειλεῖς ὡς πετρωθῆναί με χρή,** αὐτ.946 **πετρουμένους θανεῖν,** αὐτ.'Ιων 1112, αὐτ.Φοίν.1177· **5**) μτγν. πληρῶ τι λίθων, γεμίζω μὲ πέτρες, ἐν χρ.τὸ παθ.:Νόνν.Δ 43,131

πετρώδης-ους-ες (εἶδος) κ. νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς πέτραν, βράχον, δθ. πλήρης πετρῶν, καλυπτόμενος ἀπὸ λίθους, πετραῖος, βραχώδης : 'Ιππ.'Αέρ.1, Πλάτ.Πολ.612Α **γεηρὰ καὶ πετρώδη καὶ ἄγρια,** 'Αριστλ.Ζ1 549b,14 **γίγνονται δὲ οἱ μὲν κάραβοι ἐν τοῖς τραχέσι καὶ πετρώδεσιν,** Πλούτ.'Αριστ.14, αὐτ.Σύλλ.16 **λόφος πετρώδης καὶ περίκρημνος,** Διοσκ.3,72 **φύεται δὲ ἐν πετρώδεσι τόποις·** || **πετρώδης κατῶρυξ** τάφος πέτρινος, διὰ πετρῶν ἐκτισμένος ἢ ἐν βράχῳ ἀνεωγμένος : Σοφ.'Αντ.774 **κρύψω πετρώδει ζῶσαν ἐν κατώρυχι·** || **πετρώδης δεσμός** βραχῶδες, πέτρινον δεσμωτήριον, ἤτοι ἄντρον ἐπὶ ὄρους : αὐτ.957 **κερτομίοις ὀργαῖς ἐκ Διονύσου πετρώδει κατάφρακτος ἐν δεσμῷ·** || τὸ οὐδ. **πετρῶδες** ὡς οὐσ. πετραῖος, βραχώδης τόπος : 'Επιγρ.Πριήνης, ΚΔ Ματθ.13,5 **ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰ πετρώδη, ὅπου οὐκ εἶχε γῆν πολλήν,** αὐτ.20, αὐτ.Μάρκ.4,5· **2**) ἐπὶ ἀνθρώπου, ὁ ἐκ πετρῶν κατεσκευασμένος, ἐκ λίθων προελθών : 'Ηράκλειτ. 'Αλληγ.23 **ἄνθρωποι πετρώδεις καὶ δενδρώδεις·** || **πετρώδης κεφαλή** ἐκ πέτρας, πετρίνη κεφαλή : Φιλοῦμ.Γυναικ.15,4.

πετρώδικος-η(-α)-ο δημ. ἐπὶ ἐδάφους, ὁ πετρώδης βλ.λ.1.

πετρώεις-εντος-εσσα-εν μτγν. ὁ συχνάζων εἰς τοὺς λίθους, εἰς τοὺς βράχους : Μάρκελλ.Σιδ.15 **πετρώεντες ἴουλοι.**

πέτρωμα-ατος (τὸ) (πετρῶ-όω) κ. νεώτ. κ. δημ. ὄγκος, μᾶζα ἀποτελουμένη ἐκ πετρῶν, ἐκ λίθων : Παυσ.8,15,1 **ἱερὸν πέτρωμα καλούμενον, λίθοι δύο πρὸς ἀλλήλους ἡρμοσμένοι·** **2**) **λεύσιμον πέτρωμα** λιθοβολισμός, πετροβολισμός, τὸ φονεύειν τινὰ διὰ λίθων ἢ διὰ κατακρημνίσεως ἐπὶ βραχώδους κρημνοῦ : Εὐρ.'Ορ.50 **εἰ χρὴ θανεῖν νὼ λευσίμῳ πετρώματι,** αὐτ.442· **3**) νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πετρῶ, πετρώνω, μεταβολὴ εἰς λίθους, ἀπολίθωσις· **4**) ὁμ. τὸ ὑλικόν, ἐξ οὗ συνίσταται ὁ στερεὸς φλοιὸς τῆς γῆς, ὅπερ ἐμφανίζεται γεωλογικῶς αὐτοτελὲς καὶ ἔχει κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ὡρισμένην χημικὴν καὶ ὀρυκτολογικὴν σύστασιν : **κροκαλοπαγὲς - ἰζηματογενὲς - ἐκρηξιγενὲς πέτρωμα·** **5**) δημ. μτφ. πῆξις μέχρις ἀπολιθώσεως, μεταβολὴ ὑγροῦ διὰ πήξεως εἰς στερεόν : **τὸ πέτρωμα τοῦ γλυκοῦ·** **6**) ὁμ. ἀποσκλήρυνσις : **τὸ πέτρωμα τοῦ βυζιοῦ τῆς λεχώνας.**

πετρών-ῶνος (ὁ) 'Επιγρ. πετρώδης, βραχώδης τόπος : 'Επιγρ.Πριήνης.

πετρώνιον (τὸ) μτγν. τὸ φυτὸν βήχιον : Διοσκ.3,112.

πετρώνω δημ., ἀόρ. (ἐ)πέτρωσα, παθ. ἀόρ. (ἐ)πετρώθηκα, μτχ. παθ. παρακ. πετρωμένος πετρῶ, μεταβάλλω εἰς πέτραν, λίθον, ἀπολιθῶ : Συνξ. **ἡ 'Αγία 'Αναστασία πέτρωσε τὸ καράβι τῶν κουρσάρων·** || μτβ. μεταβάλλομαι εἰς πέτραν, λίθον, ἀπολιθοῦμαι : **τὸ χωρύγι μὲ τὸν καιρὸ πετρώνει·** **2**) κτ. ἐπέκτ. πήγνυμαι, μεταβάλλομαι διὰ πήξεως εἰς στερεόν : **πέτρωσε τὸ γλυκό·** **3**) μτφ. ἀποσκληρύνομαι : **πέτρωσε τὸ**

βυζί της - **τὸ στῆθός της καὶ δὲν βγάζει γάλα** (ἐπὶ φλεγμονῆς τοῦ μαστοῦ νεοτόκου)· **4)** ὁμ. ἐπὶ προσ. ἐκ φόβου ἢ ἄλλου τινός, μένω ἐνεός, μεταβάλλομαι οἱονεὶ εἰς λίθον, πρβλ. μαρμαρώνω: **ἅμα τὸν εἶδα, πέτρωσα.**

πετρώροφος-ον (ὄροφος) μσν. ὁ πετρηρεφής βλ.λ. : Τζέτζ.Λυκόφρ.Ὑπόθ.268 (ἔκδ. Müll.).

πετρωτός-ή-ό δημ. ὁ ἐκ πετρῶν, λίθων κατεσκευασμένος : **πετρωτὸ καλντερίμι.**

πέτσα (ἡ) δημ. δέρμα, ἐπιδερμίς, πετσί· || φρ. **ἡ πληγὴ ἔκανε πέτσα** ἐπουλώθη τὸ τραῦμα· **2)** λεπτὸν στρῶμα κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον σκληρὸν σχηματιζόμενον ἐπί τινος ἐπιφανείας, ἐφελκίς : **ὁ βούζουνας ἔκανε πέτσα** (ἐσχημάτισεν ἐσχάραν, ἐφελκίδα)· || ἐπὶ γάλακτος, ὁ ἐπίπαγος, ἄ. κρούστα : **τὸ παχὺ γάλα κάνει χοντρὴ πέτσα**· || ἐπὶ ἄρτου, ὁ ἐπίπαγος αὐτοῦ, ἄ. κόρα : **τοῦ ἀρέσει παραπολὺ ἡ πέτσα τοῦ ψωμιοῦ**· **3)** μτφ. αἰδώς, ἐντροπή, ἄ. τσίπα : **αὐτός, φίλε μου, δὲν ἔχει πέτσα** (ἄ. τσίπα) (εἶναι ἐξαιρετικὰ ἀδιάντροπος).

πετσάς (ὁ) δημ. ὁ κατεργαζόμενος ἢ πωλῶν δέρματα, πετσιά, βυρσοδέψης ἢ δερματέμπορος· **2)** ὁ οἰκόσιτος κάπρος ὡς παρέχων μετὰ τὴν σφαγήν του ἐκτὸς τοῦ κρέατος καὶ τοῦ λίπους του καὶ τὸ δέρμα, τὸ πετσί του.

πετσένιος-ια-ιο δημ. κ. **πέτσινος-η-ο** ὁ κατεσκευασμένος ἐκ δέρματος, ἀπὸ πετσί, δερμάτινος, σκύτινος : **πετσένια ζώνη.**

πετσέτα (ἡ) (Ἰταλ.) δημ. μάκτρον χρησιμοποιούμενον κατὰ τὸ φαγητὸν πρὸς προκάλυψιν καὶ πρὸς ἀπόμαξιν τῶν χειλέων καὶ τῶν χειρῶν· **2)** προσόψιον βλ.λ.

πετσετάς (ὁ) δημ. ὁ πωλῶν προσόψια.

πετσετοθήκη (ἡ) δημ. ἡ θήκη πετσέτας· **2)** σκεῦος ἢ ἔπιπλον μικρὸν ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀναρτῶνται προσόψια.

πετσί (τὸ) μσν. κ. δημ., μσν. δημ. κ. **πετζίν** (Πρόδρ. 2,454) δέρμα ἀνθρώπου ἢ ζώου· || φρ. **εἶναι πετσὶ καὶ κόκκαλο** τὸ σῶμά του ἀποτελεῖται ἀπὸ ὀστᾶ συγκρατούμενα ὑπὸ τοῦ δέρματος, ἐν ᾧ αἱ σάρκες ἐλλείπουν, ἐπὶ λίαν ἰσχνῶν· || φρς **σηκώθηκε τὸ πετσί μου** (ἐφρικίασα, ἔφριξα),-**τοῦ τινάξανε τὸ πετσί** (τὸν ἔδειραν ἀνηλεῶς)· **2)** κατειργασμένον δέρμα ζώου, σκύτος, βύρσα : Διγεν. Ἀκρ.4730 **μὲ τὰ πετσιὰ ὁποὺ φοροῦν ἅπαντες εἰς τοὺς πόδας, - παπούτσια ἀπὸ καλὸ πετσί.**

πετσιά (ἡ) δημ. δέρμα μεγάλων ζώων.

πέτσικος-η(-ια)-ο δημ. ὁ ἐλλιπής, ξύγκικος : **λίρα πέτσικη**· || ἐπὶ ὑφάσματος, ὁ μὴ ἐπαρκῶν διὰ τὴν εἰς ἣν προώρισται χρῆσιν : **ἡ τσόχα εἶναι πέτσικη, δὲ βγαίνει κοστούμι.**

πέτσινος-η-ο δημ. ὁ πετσένιος βλ.λ. : **πέτσινα γάντια, - πέτσινη βαλίτσα.**

πετσόγερος (ὁ) δημ. ὁ λίαν μεγάλης ἡλικίας, ἐσχατόγηρος, ὡς καταστὰς ἐκ τοῦ γήρατος μόνον ὀστᾶ καὶ δέρμα, πετσὶ καὶ κόκκαλο.

πετσοκόβω δημ. κ. **πετσοκόφτω,** ἀόρ. **(ἐ)πετσόκοψα,** παθ. ἀόρ. **(ἐ)πετσοκόπηκα** κ. **-όφτηκα,** μτχ. παθ. παρακ. **πετσοκομμένος,** κατακόπτω τι εἰς μικρὰ τεμάχια ὡς δέρμα, σὰν πετσί, κατακερματίζω, κατακομματιάζω· **2)** κατασφάζω, φονεύω ἀγρίως : **τοὺς κλείσανε στὸ στενὸ καὶ τοὺς πετσοκόψανε.**

πετσόκομμα (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πετσοκόβω βλ.λ.1), κατακερμάτισις, κατακομμάτιασμα· **2)** παντελὴς καὶ ἀγρία σφαγή, φόνος δι' ἀνηλεοῦς σφαγῆς.

πετσοκόμματο (τὸ) δημ τεμάχιον ἐκ δέρματος, κομμάτι ἀπὸ πετσί.

πετσοκομματιάζω δημ. κατατεμαχίζω, **πετσοκόβω,** λιανίζω τελείως, ἐντελῶς.

πετσοχάρτι (τὸ) δημ. ὀνομασία τῆς περγαμηνῆς.

πέτσωμα (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πετσώνω, ἐπένδυσις, ἐπικάλυψις διὰ δέρματος : **τὰ παπούτσια σου θέλουν πέτσωμα**· **2)** ναυτ. περίβλημα, ἐντερόνεια· **3)** μτφ. χρηματικὸν ποσὸν παρεχόμενον ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τοὺς ἀντάρτας τῶν κατὰ τῆς Τουρκίας ἀκηρύκτων πολέμων, ἀπὸ τοῦ 1867-1879· || δθ. χρηματικὴ ἐκ δημοσίου ταμείου παροχή, δι' ἀμφιβόλους ὑπηρεσίας, λουφές· **4)** ὁμ. ὑπερπλήρωσις τῆς κοιλίας ἐκ φαγητῶν.

πετσωματάς (ὁ) δημ., θηλ. **-ού** ὁ λαμβάνων ἢ ἐπιδιώκων νὰ λάβῃ πέτσωμα βλ.λ.3).

πετσώνω δημ., ἀόρ. (ἐ)πέτσωσα, παθ. ἀόρ. **(ἐ)πετσώθηκα,** μτχ. παθ. παρακ. **πετσωμένος,** ἐπενδύω, ἐπικαλύπτω, περιβάλλω διὰ δέρματος, μὲ πετσί· **2)** ναυτ. ἐκτελῶ ἐξωτερικὴν ἐπένδυσιν, ἐπικαλύπτω διὰ περιβλήματος ἢ κατασκευάζω ἐσωτερικὴν ἐπένδυσιν, ἐντερόνειαν, φόδρα· **3)** μτφ. ἐπὶ τῆς κοιλίας ἐν ἀναφ. πρὸς ἐδέσματα, ὑπερπληρῶ ταύτην τροφῆς, ὑπερχορτάζομαι : **τώρα μιὰ καὶ τὴν πέτσωσα, θὰ πέσω νὰ κοιμηθῶ**· **4)** δέρω ἀνηλεῶς : **θὰ σὲ πετσώσω**· **5)** ρηματ π. πέτσωμα, πετσωτός.

πετσωτής (ὁ) μσν. ἡ πετζωτής ὁ ἐπιδιορθωτὴς ὑποδημάτων, μπαλωματής : Πρόδρ.1,115 **γείτοναν ἔχω πετζωτήν, τάχα φευδοτσαγγάρην.**

πετσωτός-ή-ό δημ. ὁ ἐπικεκαλυμμένος, ἐπενδεδυμένος διὰ δέρματος, πετσωμένος.

πεττἄράκοντα ἀριθμητ. Ἐπιγρ. βοιωτ. προφ τοῦ τετταράκοντα βλ.λ. : Ἐπιγρ.Βοιωτ.Ὀρχομενοῦ

πέτταρες-α ἀριθμ. Ἐπιγρ. βοιωτ. προφ. τοῦ τέτταρες-α βλ.λ. : Ἐπιγρ.Θηβῶν, αὐτ.Βοιωτ.Ὀρχομενοῦ, αὐτ.Τανάγρας.

πεττεία (ἡ) ἀττ. τ. τοῦ πεσσεία βλ.λ., παιδιὰ διὸ πεσσῶν, πεττευτική : Πλάτ.Πολ.487C, αὐτ.Νόμ 280E, Ἀθήν.1,16E **οὐ παρὰ τοῦ . . Θεοξένου μαθόντες τὴν πεττείαν**· **2)** Φώτ. «ἡ διὰ ψήφων παιδιά· ἔστιν δ' ὅτε καὶ γεωμετρίαν λέγει».

πέττευμα-ατος (τὸ) μσν. ἀγὼν πεσσείας· δθ μτφ. : Νικ.Χων.Χρον.300A **τύχης ἀγνώμονος πέττευμα τὰ σκῆπτρα παρείληπται.**

πεττευριπτῶ-έω μτγν. ρίπτω εὐστόχως, καλῶς τοὺς ἀστραγάλους : Γαλ.2,9 **μηδὲν τούτων ἐστὶ τέχνη, οἷον τό τε πεττευριπτεῖν καὶ βαδίζειν ἐπὶ σχοινίων λεπτῶν.**

πεττευτής (ὁ) ἀττ. τ. τοῦ πεσσευτὴς βλ.λ. : Πλάτ. Νόμ.903D.

πεττευτικός-ή-όν ἀττ. τ. τοῦ πεσσευτικὸς βλ.λ., δθ. ὡς οὐσ. πεσσευτής : Πλάτ.Πολ.333B.

πεττεύω ἀττ. τ. τοῦ πεσσεύω βλ.λ. : Πλάτ.Πολ. 487B, Φίλ.2,85.

πεττικός-ή-όν ἀττ. τ. τοῦ πεσσικός : Πολυβ.7,210.

πέττιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ πέσσιον:Πλούτ.Ἠθ.355D.

πεττός (ὁ) ἀττ. τ. τοῦ πεσσὸς βλ.λ. : Ἀριστφ. Ἐκκλ.987, Ἀριστλ.Πολιτ.1253a,7.

πεττύκια (τά) Μοῖρ.305P «πεττύκια τὰ λεπτὰ περιτμήματα τῶν δερματίων, ἀφ' οὗ ἡμεῖς πιττάκια λέγομεν».

πέττω ἀττ. τ. τοῦ πέσσω βλ.λ. : Ἀριστλ.Πρ.944a,13.

πετυχαίνω δημ. κ. πιτυχαίνω, ἀόρ. **(ἐ)πέτυχα,** κ. **(ἐ)πίτυχα,** μτχ. παθ. παρακ. **πετυχεμένος** κ. **πετυχημένος** κ. πιτυχημένος, εὑρίσκω τὸν στόχον, βάλλω ἐπιτυχῶς, εὐστοχῶ : **σημάδεψε καλὰ καὶ τὸν πέτυχε στὸ κεφάλι**· **2)** μτφ. ἐννοῶ, συλλαμβάνω διὰ τοῦ νοῦ, μαντεύω : **μωρ' τὸ πέτυχες, αὐτὸ εἶναι**· **3)** εὑρίσκω τυχαίως, συναντῶ τινα κατὰ τύχην, τυχαίνει νὰ βρῶ, ν' ἀνταμώσω : **τὸν πέτυχα στὴν πλατεῖα Συντάγματος καὶ τοῦ τὰ 'ψαλα**· **4)** κτ. ἐπέκτ. εὑρίσκω τὸ ζητούμενον, καταλήγω εἰς τὸ ἐπιδιωκόμενον ἢ εἰς τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα, κατορθώνω τι, πρα-

γματοποιῶ, καταφέρνω : πετυχαίνει πάντα νά μιλάῃ ὅλος ὁ κόσμος γιά δαύτονε˙ 5) εὐδοκιμῶ, προκόπτω, εὐνοοῦμαι ὑπὸ τῆς τύχης : πέτυχε στίς εἰσαγωγικὲς ἐξετάσεις,-ὅ,τι καὶ νά κάνῃ πάντα πετυχαίνει˙ 6) ἐκτελῶ καλῶς : τὸ πέτυχε τὸ γλυκό, - ὁ ράφτης δὲν πέτυχε καὶ τόσο τὸ νέο κοστούμι˙ || κ. ἀμτβ. ἐκτελοῦμαι ἢ γίνομαι καλῶς : ἡ παράσταση πέτυχε θαυμάσια, - δὲν πέτυχε ἡ φωτογραφία˙ || ἡ μτχ. παθ. παρακ. πετυχημένος κ. πετυχεμένος κ. πετυχημένος ὁ μετ' ἐπιτυχίας γενόμενος : πετυχεμένο καστούμι˙ || ἐπὶ ἀστεϊσμοῦ, ὁ μετ' ἐπιτυχίας, εὐστόχως λεχθείς, διατυπωθείς : πετυχεμένο ἀστεῖο.

πετῶ-άω κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. κ. ἀσυναίρ. -άω, παρατ. ἐπέτων, δημ. (ἐ)πέταγα κ. (ἐ)πετοῦσα, μσν. δημ. ἀόρ. ἐπέτασα (Διήγ.'Αχιλλ.1015), κ. (ἐ)πέταξα, μέσ. πετῶμαι-άομαι, δημ. πετάγομαι κ. πετιέμαι κ. πετιοῦμαι, μτχ. ἐν χρ. μ. τὸ οὐδ. πετούμενο ὡς οὐσ. βλ.λ., παρατ. (ἐ)πετιόμουνα κ. (ἐ)πετιούμουνα, παθ. ἀόρ. (ἐ)πετάχτηκα, μτχ. παθ. παρακ. πεταίγ)μένος, πέτομαι, ἵπταμαι, φτερουγίζω : Κατ. 'Αστρλ.Κ 8111,249 ὅ,τι πετᾷ, Διήγ.'Αχιλλ.1015 καὶ ἐκ τὸ δένδρον ἐπέτασεν, ἐχάθην ἀπὸ μπρός της, 'Ερωτόκρ.1,994 ὄντε πετᾷ καὶ κιλαηδῇ μὲ πλάνος νά τὸ πιάσῃ, Παλαμ.Δωδ.Γύφτ.30,7 (ἔκδ.3η) μέλισσες ἐκεῖ οἱ λαοὶ πετοῦσαν, - πετοῦνε κοράκια, - πέταξαν τά χελιδόνια - ἀκρίδες - μυῖγες, - πετοῦν ἀεροπλάνα˙ κ. ἐν τῷ μέσ. τ. : 'Αριστλ.Μετ.1009b,38 (ἐσφ. ἀνάγν. τοῦ ποτάομαι), Στράβ 16,4,11 παρ' οἷς ὄρνεις εἰσὶ μέγεθος ἐλάφων ἔχοντες πετᾶσθαι μὲν οὐ δυνάμενοι (δ. ἀνάγν. πέτασθαι), ΑΠ 14,63˙ || κ. μτφ. : 'Ερωτόκρ. 3,507 οἱ λογισμοὶ πετάξανε, στὸν οὐρανὸ ἐφτάσα˙ || φρ. πετᾶνε τά μυαλά του εἶναι φανταιόπληκτος ἢ ἐπιπόλαιος, ἰδίᾳ ἐπὶ νέων˙ || δημ. κτ. ἐπέκτ. ἐν φρ. πετάει τὸ βέλος τρέχει εἰς τὸν ἀέρα, διασχίζει τὸ διάστημα˙ 2) ἐπὶ ἀνθρώπου ἐν ὀναφ. πρὸς ἀεροπλάνα, διασχίζω δι' ἀεροπλάνου ἀπόστασίν τινα : πόσες φορὲς πέταξες ;, -πετάγαμε πέντε ὧρες πάνω ἀπὸ τὴ θάλασσα˙ || κ. εἰδ. ἐπὶ ἀεροπόρων, ἐκτελῶ ὑπηρεσίαν πτήσεως : ὅσο περισσότερες ὧρες ἔχεις πετάξει, τόσο περισσότερα παίρνεις˙ 3) μσν., νεώτ. κ. δημ. διὰ τῆς πτήσεως ἀλλάσσω θέσιν : Κάλβ.'Ωδ. 3,35,3 ὡς ἀπ' ἕνα βουνὸν ὁ ἀετὸς εἰς ἄλλο πετάει˙ 4) ἀπομακρύνομαι διὰ πτήσεως φεύγω ἱπτάμενος : Παλαμ.Δωδ.Γύφτ.132,6 (ἔκδ. 3η) ὁ δικέφαλός σου νάἰ μακριά, μακριὰ πέταξε˙ || φρ. πέταξε τὸ καπέλλο μου ἀνηρπάγη ὑπὸ τοῦ ἀνέμου καὶ ἔγινεν ἄφαντον˙ || μτφ. πέταξε τὸ πουλὶ ἐπὶ εὐκαιρίας διαφυγούσης ἢ ἀπολεσθείσης˙ || πετάει ὁ καιρὸς φεύγει, παρέρχεται ταχέως˙ 5) πορεύομαί που ἱπτάμενος ἢ οἱονεὶ ἱπτάμενος, ὅθ. βαίνω, πορεύομαί που δρομαίως τάχιστα : Παπαδ.Πρωτ.Διηγ.51 (ἔκδ. Δικαίου) ἐπετοῦσαν πρὸς τὴν οἰκίαν ἐκείνην τοῦ ἀρραβωνιαστικοῦ της˙ || ὅθ. φρ. πηγαίνω πετῶντας βαίνω μὲ ἐλαφρὸν καὶ ταχὺ βῆμα, οἱονεὶ ἱπτάμενος˙ κ. ἐν τῷ μέσ. τ. πετιοῦμαι καὶ πετιέμαι μεταβαίνω που πολὺ ταχέως, οἱονεὶ ἱπτάμενος : πετάξου ὣς τὸ σπίτι μου, - πρέπει νὰ πεταχτῇς ὡς τὸ γραφεῖο, - πετάχτηκε νά μοῦ φέρῃ λίγο νερό˙ || μτφ. φρ. πετῶ ἀπὸ τὴ χαρά μου εἶμαι καθ' ὑπερβολὴν περιχαρής˙ 6) τὸ μέσ. ἐγείρομαι αἰφνιδίως, ἀνίσταμαι, ἐξανίσταμαι ἀποτόμως, ἀνατινάσσομαι ἐκ τῆς θέσεώς μου : Παπαδ.Πρωτ. Διηγ.51 (ἔκδ. Δικαίου) τινάζει . . τὸ πάπλωμα, πετιέται ἀπάνω καὶ βάζει τὶς φωνές, - πετάχτηκε ἀπάνω καὶ τοὺς πῆρε στὸ κυνήγι, - τὸ νερὸ πετάγεται πέντε μέτρα ψηλά˙ || πετιέται στὸν ὕπνο του ὑπνώττων ἀνατινάσσεται, καθ' ὕπνους ἀναταράσσεται˙ 7) ὁμ. τὸ μέσ. συνεκδ. ἐπεμβαίνω θρασέως ἢ ἀκαίρως ἢ προπετῶς εἰς συνομιλίαν ἄλλων : ὅταν μιλοῦν οἱ μεγάλοι, νὰ μὴν πετιέσαι ἐσύ, - πετιέται στὴ μέση σὰν κοκοράκι˙ 8) μσν. δημ. βάλλω, ἐκσφενδονίζω : 'Ερωτόκρ. 4,719 ὄντέ στὰ ὕψη μᾶς πετᾷς, τὰ χαμηλὰ γυρεύγεις, - πετάει πολὺ μακριὰ τὴν πέτρα, - τοῦ πέταξε ἕνα ποτήρι νερὸ στὰ μοῦτρα˙ || μτφ. φρ. μοῦ πέταξε ἕνα λόγο - μιὰ κουβέντα μοῦ ἔκαμεν ὑπαινιγμόν, μοῦ εἶπέ τι προσβλητικὸν ἢ μοῦ ὡμίλησε περί τινος ἀπ' ἔξω ἀπ' ἔξω˙ || πετάει τά λόγια του - τὶς κουβέντες του ἐπὶ ἀκρίτως ὁμιλοῦντος˙ 9) ἀπορρίπτω : τὸν ἅρπαξε μὲ τὰ δυό του χέρια καὶ τὸν πέταξε ἔξω ἀπὸ τ' ἀμάξι, φρ. τοῦ πετάξανε ἔξω τά πράγματα (τοῦ ἔκαμαν ἔξωσιν ἐκ τοῦ μισθίου)˙ 10) ἐκδιώκω, ἀποβάλλω τινά˙ τοὺς πετάξανε ἀπ' τὴ θέση (τοὺς ἔπαυσαν)˙ 11) ἀπορρίπτω τι ὡς λίαν ἐφθαρμένον ἢ ἄχρηστον : Παπαδ.Πρωτ.Διηγ.78 (ἔκδ. Δικαίου) ὅπου ἑκάστοτε τὸν ἐπετοῦσαν «σάν παλιόβαρκα», - αὐτὸ τὸ κουστούμι καιρὸς εἶναι νὰ τὸ πετάξῃς˙ κ. παθ. : πεταγμένα χαρτιά - ροῦχα (ἀπερριμμένα, ἄχρηστα)˙ 12) ρίπτω, δίδω περιφρονητικῶς : μοῦ πέταξε ἕνα κομμάτι ψωμί - δυὸ δεκάρες˙ 13) ἐπὶ χρημάτων, ἀναλίσκω, δαπανῶ ἀλογίστως καὶ ματαίως : τά 'χει πολλὰ καὶ τά πετάει˙ κ.παθ. : πεταχτήκανε τόσα χρήματα καὶ δουλειὰ δὲν ἔγινε, - πεταμένοι κόποι (οἱ μάτην γενόμενοι),-πεταμένα χρήματα (ἡ ἄσκοπος, ἀνωφελὴς δαπάνη)˙ 14) φρ. πετῶ τὰ μυαλά μου στὸν ἀέρα πυροβολῶ κατὰ τοῦ κρανίου μου ὥστε νὰ διασκορπισθῇ ὁ ἐγκέφαλος, ὅθ. αὐτοκτονῶ πυροβολῶν κατὰ τοῦ κρανίου μου˙ 15) ἐπὶ δένδρων ἢ φυτῶν, ἀναδίδω, ἐκφύω, ἐκβλαστάνω τι : Κάλανδα Πρωτ. καὶ τὸ ραβδὶ ξερό 'τανε, χλωρά βλαστάρια ἐπέτα, - ἡ τριανταφυλλιά πέταξε φύλλα - μπουμπούκια - κλαδιά˙ || ἐπὶ ἀνθρώπων ἐν φρ. πετάω μπόϊ αὐξάνω κατ' ἀνάστημα καὶ ἰδίᾳ πολὺ ταχέως, ψηλώνω˙ 16) πετάει ἡ σημαία - τὸ πανὶ κυματίζει˙ 17) πετάει τὰ μάτι μου πάλλονται αἰφνιδίως καὶ διαρκῶς τὰ βλέφαρά μου˙ πρβλ. ξεπετάει τὸ μάτι μου˙ || κ. μτφ. : πετάει ἡ καρδιά του γιά . . ἔχει ζωηρὸν πόθον διὰ . .˙ 18) πετάει-πετάει εἶδος παιδιᾶς, καθ' ἣν οἱ παίζοντες παρακολουθοῦν ἕνα ὅστις προσπαθεῖ νὰ τοὺς παρασύρῃ νὰ ὑψώσουν τὴν χεῖρα εἰς δήλωσιν ὅτι παραδέχονται ὅτι ἵπτανται διάφορα ζῷα ἢ πράγματα˙ 19) ρηματ. π. πέταγμα, πεταξιά, πεταχτός.

πευδρία 'Ησ. «ἀρτοθήκη».

πευθείς 'Ησ. «ἐφηθείς» (πιθ. πεφθείς).

πεύθη (ἡ) (πεύθομαι) 'Ησ. «πεῦσις, ἐρώτησις».

πευθήν-ῆνος (ὁ) (πεύθομαι) μτγν. ὁ συλλέγων πληροφορίας περί τινος, ὠτακουστής,κατάσκοπος˙ Σχόλ.'Ιλ Κ 38 «τὸν εἰς πολεμίους στελλόμενον κατάσκοπον . . οἱ ὕστερον καὶ πευθῆνα ἐκάλεσαν»: Λουκ Φάλ.1,10 ὅς γε σκοποὺς ἐπὶ τῶν λιμένων ἔχων καὶ πευθῆνας, τίνες καὶ ὅθεν καταπεπλεύκασι, αὐτ.'Αλέξ.23, αὐτ.37, Λιβάν.Λόγ.4,25, Θεμίστ. Λόγ.34,461 (Dind.)˙ 2) ὁ ἐξετάζων τι, ἐξεταστής: αὐτ.21,253 D˙ 3) φιλοπερίεργος, ἀδιάκριτος : 'Αρρ.'Επικτ.2,33,10 περίεργοι καὶ πευθῆνες.

πεύθω ἐν συχνοτ. χρ. τὸ μέσ. πεύθομαι, παρατ. ἐπευθόμην ('Ιλ.Ρ 408, Εὐρ.Ρῆσ.767), μέλλ. πεύσομαι (τὸν τ. τοῦτον δανείζεται τὸ πυνθάνομαι βλ.λ.), παρέχω, δίδω πληροφορίαν, εἴδησιν : Νόμ.Γόρτ.8,55, 'Επιγρ.˙ 2) τὸ μέσ. παλαιότ. τ. τοῦ πυνθάνομαι βλ.λ.: 'Οδ.Γ 87 ἄλλους μὲν γάρ πάντας, ὅσοι Τρωσὶν πολέμιζον πευθόμεθ' ἧχι ἕκαστος ἀπώλετο, 'Ησίοδ.Θ 463, Μίμν.14,2, Πίνδ.Π.4,38, Αἰσχ.Χο.679 πεύθομαι γάρ ἐν λόγῳ, Σοφ.ΟΤ 604,Εὐρ.ΙΑ 1138 τοῦτ' ἐμοῦ πεύθει πάρα, 'Ηρώνδ.6,38˙ 3) ρηματ. π. πεῦσις, πευστής -στήριος, -στός, -ατέον.

πευθῶ οὖς (ἡ) ποι. ἀγγελία, ἀναγγελία, ἀνακοίνωσις εἰδήσεως : Αἰσχ.'Επτ 370 ὅ τοι κατόπτης.. στρατοῦ πευθώ τιν' ἡμῖν.. νέαν φέρει.
πευίς-ίδος (ἡ) 'Ησ. «λαμπάς».
πευκάεις-εντος-εσσα-εν δωρ. τ. τοῦ πευκήειςβλ.λ.: Αἰσχ.άπ.25Α πευκᾶεν σέλας ἀστραπῆς, Σοφ.'Αντ. 123 πρὶν.. στεφάνωμα πύργων πευκάενθ' 'Ηφαιστον ἑλεῖν (τὸ πῦρ τῶν ἐκ πεύκης πυρσῶν).
πεύκας 'Ηρωδιαν.Ι,394 «τὸ πικρόν».
πευκάκι (τὸ) δημ. ὑποκορ. τοῦ πεῦκο βλ.λ., μικρόν, νεαρὸν ἢ μικροῦ ἀναστήματος πεῦκον: **2)** ὑποκορ. τοῦ πεύκι, μικρὸν ἐπεύχιον, μικρὸς τάπης : Λασκαρ.Ποιήμ.39,27 μ' ἕνα ὄμορφο πευκάκι νὰ σκεπάζωνται.
πευκαλέος-α-ον ἐπ. ὁ ξηρός : 'Αριστέ. π.'Ησ.
πευκάλιμος-η-ον ἐπ. ὁ ὀξύς, ἐμβριθής· πρβλ. 'Ησ. «πευκαλίμῃσι· πυκναῖς, συνεταῖς· καὶ πικραῖς ὀξείαις»: 'Ιλ.Θ 366 εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ᾔδε' ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμῃσιν, αὐτ.Ξ 165, αὐτ.Ο 81, αὐτ.Υ 35, 'Ησιόδ.άπ.170, Χρησμ.π.Διογ.Λ 1,30 σοῦ μᾶλλον πραπίδεσσιν ἀρηρότα πευκαλίμῃσιν, 'Επιγρ.Τροιζῆνος, Κόϊντ.10,388 πευκαλίμας ἀχέων φρένας.
πευκαλοῦμαι-έομαι ἐπ.. ξηραίνομαι : 'Αριστέ.π.'Ησ.
πευκάνα 'Ησ. «πευκονία, ἱστοῦ παράπλεγμα, τροχίαι»· πρβλ. πέρκανα, πεύκλα.
πευκέδανον (τὸ) κ.νεώτ. πολυετὴς πόα μὲ ρίζας ἐπιμήκεις, παχείας καὶ κυματοειδεῖς, καυλὸν φθάνοντα τὸ ὕψος τῶν 100 ἑκτμ., μὲ φύλλα ἐναλλασσόμενα καὶ ἄφθονα παράφυλλα ἐπιμήκη καὶ γραμμωτὰ καὶ ἄνθη λευκὰ ἢ ἐρυθρόλευκα : Θεόφρ.Φ1 9,14,1, Νίκ.Θηρ.76· ‖ νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν ἐκ τῶν σκιαδανθῶν.
πευκέδανος (ἡ) μτγν. τὸ πευκέδανον βλ.λ. : Διοσκ.3,78 (δ. ἀνάγν.), Σχόλ.Νίκ.Θηρ.76· **2)** τὸ φυτὸν σίκυς ἄγριος : ΨΔιοσκ.4,150.
πευκεδανός-ή-όν ποι ὁ πευκήεις βλ.λ.3)· ἐθ. ὀλέθριος, καταστρεπτικός : 'Ιλ.Κ 8 ἠέ ποθι πτολέμοιο μέγα στόμα πευκεδανοῖο, 'Ορφ.Λιθ.500, αὐτ.609· **2)** μτγν. πικρός : 'Οππ.'Αλ.2,33 πευκεδανὴν ἀνίχνευε θάλασσαν.
πευκεδνής-οῦς-ές μσν. ὁ πευκεδανὸς βλ.λ.2)· ἐπὶ οἴνου, ὁ πικρίζων κατὰ τὴν γεῦσιν, ὁ ρητινίτης, ἡ ρετσίνα : Μιχ.'Ακομ.2,237,3 (ἐκδ.Λ.).
πεύκη (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. πεῦκος (ὁ) κ. πεῦκο (τὸ) δένδρον μέγα ἢ θαμνῶδες δασικὸν ἐκ τῶν κωνοφόρων ἔχον φύλλα βελονοειδῆ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον μονήρη ἢ ἀνὰ πέντε ἢ ἓξ περιβαλλόμενα κατὰ τὴν ρίζαν ὑπὸ λεπιδοειδοῦς θήκης, φέρον ἄνθη ἄρρενα καὶ θήλεα, ἐξ ὧν τὰ πρῶτα σχηματίζουσιν ἐπιμήκη κῶνον κρεμάμενον, τὰ δὲ θήλεα βραχὺν καὶ μικροῦ μεγέθους κῶνον· ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ 'Ομήρου πεῦκαι ὀνομάζονται τὰ πεδινὰ εἴδη, πίτυες δὲ τὰ ὀρεινὰ καὶ ὡρισμένως πεύκη ἡ λαρικοειδής· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ Θεοφράστου ἢ καὶ προγενέστερον πολλαχοῦ τῆς 'Ελλάδος καλοῦνται γεν. πεῦκαι τὰ ὀρεινὰ εἴδη, οἷα ἡ πεύκη ἡ ὀρεινὴ καὶ φιλόψυχρος (Θεόφρ.Φ1 3,31,1, αὐτ.4,5,1), ἥτις ἀναφέρεται εἰς πεύκην τὴν λαρικοειδῆ, ἐν ᾧ τὰ πεδινὰ εἴδη ἤτοι ἡ πεύκη ἡ κοινὴ καὶ πεύκη ἡ παράλιος καλοῦνται πίτυες : 'Ιλ.Λ 494 πολλὰς δὲ δρῦς ἀζαλέας, πολλὰς δέ τε πεύκας, αὐτ.Ψ 328, Εὐρ.Μήδ.4 μηδ' ἐν νάπαισι Πηλίου πεσεῖν ποτε τμηθεῖσα πεύκη, αὐτ.Τρῳ.351, 'Αριστφ.Νεφ.604, αὐτ.'Ιππ.1310, Θεόφρ.3,9,5, αὐτ.4, αὐτ.1, 'Απολλ.Ρ 4,1682 ἐν ὄρεσσι πελωρίη ὑψόθι πεύκη, Πλούτ.'Ηθ.676Α πεῦκαι καὶ στρόβιλοι τῶν τε ξύλων παρέχει τὰ πλωϊμώτατα, πίττης τε καὶ ρητίνης ἀλοιφήν· ‖ νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν ἐκ τῶν κωνοφόρων περιλαμβάνον δένδρα καὶ ἐλαχίστους θάμνους, ἀξιολογώτερα εἴδη τοῦ ὁποίου εἶναι πεύκη ἡ κοινή, ἡ λαρικοειδής, ἡ μακεδονική, ἡ παράλιος, πεύκη ἡ πίτυς, ἡ βρέττειος, ἡ ὑφικάρηνος, ἡ νότιος, ἡ μακρόβιος κ. ἄ.· ‖ παροιμ. πεύκης τρόπον ἐπὶ παντελοῦς καταστροφῆς: Ζηνόβ.5,72· **2)** ἡ ἐκ ξύλου πεύκης πεποιημένη δᾴς, λαμπάς, πυρσός : Αἰσχ.'Αγ.288 ἰσχὺς πορευτοῦ λαμπάδος πρὸς ἡδονὴν πεύκη τὸ χρυσοφεγγές.. σέλας παραγγείλασα, αὐτ.άπ. 171, Σοφ.ΟΤ 214, Εὐρ.'Ιων 716· **3)** πευκίνη πινακίς, ἀβάκιον ἐκ πευκίνου ξύλου πρὸς γραφήν : αὐτ.ΙΑ 39 ταὐτὰ πάλιν γράμματα συγχεῖς.. ρίπτεις τε πέδῳ πεύκην, αὐτ.'Ιππ.1254.
πευκήεις-εντος-εσσα-εν, δωρ.-άεις (Αἰσχ.άπ.25Α), ἐπὶ τόπου, χώρας, ὁ πλήρης πευκῶν, κατάφυτος ἐξ αὐτῶν, πευκόφυτος : 'Ορφ.'Αργ.1189 νῆσον πευκήεσσαν, Δίον.Περ.678· **2)** ὁ ἐκ πεύκης, ἐκ ξύλου ταύτης πεποιημένος, κατεσκευασμένος, πεύκινος · Εὐρ.'Ανδρ.863 κυανόπτερος ὄρνις εἴθ' εἴην ἢ πευκᾶεν σκάφος· **3)** μτφ. ὁ ὀξέως διαπερῶν, πικρὸς καὶ ὀξύς, διαπεραστικός : Αἰσχ.Χο.386 ἐφυμνῆσαι γένοιτό μοι πευκάεντ' ὀλολυγμὸν ἀνδρὸς θεινομένου (δ. γρ. πυκάεντ'), 'Οππ.'Αλ.2,457.
πεύκι (τὸ) δημ. τ. τοῦ πεύκιον βλ.λ.
πευκία (ἡ) μσν. ἡ πικρότης ἐν τῇ γεύσει τῆς πίσσης, πικρὰ γεῦσις : Τζέτζ.Χιλ.9,835.
πευκιάς (ὁ) δημ. ὁ πευκών, πευκόδασο.
πεύκινος-η-ον κ. νεώτ. ὁ τῆς πεύκης : Εὐρ.'Εκ. 575 οἱ δὲ πληροῦσιν πυρὰν κορμοὺς φέροντες πευκίνους· ‖ πεύκινον δάκρυ ρητινώδης σταγὼν ἐκρέουσα ἐκ τοῦ κορμοῦ τῆς πεύκης, ἤτοι θρόμβοι ρητίνης : Εὐρ.Μήδ.1200 σάρκες δ' ἀπ' ὀστέων ὥστε πεύκινον δάκρυ γναθμοῖς ἀδήλοις φαρμάκων ἀπέρρεον· ‖ ὁμ. πευκίνη ρητίνη : Διοσκ.1,71· ‖ τὸ οὐδ. κτ. πληθ. τὰ πεύκινα οἱ κορμοί, κλάδοι πεύκης : Πολύβ.5,89,1, 'Επιγρ.· **2)** ὁ ἐκ πεύκης πεποιημένος, κατεσκευασμένος, καμωμένος ἀπὸ ξύλο πεύκου : Σοφ.Τρ.1198 πευκίνης λαβόντα λαμπάδος σέλας πρῆσαι, Εὐρ.'Ηρ. 575, Δίων Χρ.2,331 οὐδὲ γὰρ πίττῃ τὴν ψυχὴν οὐδὲ σχοινίοις ἐπιτρέπουσιν οὐδὲ τριδάκτυλον αὐτοὺς σώζει ξύλον πεύκινον.
πεύκι(ον) (τὸ) μσν. κ. δημ. προφ. τοῦ ἐπεύχιον βλ.λ., τάπης ἢ τεμάχιον χονδροῦ ὑφάσματος στρωννύμενον τοῖς ἐν ἐκκλησίᾳ δεομένοις, ἐθ. γεν. μικρὸς τάπης, χαλί : Διγεν.'Ακρ.4207 πευκίων ἀπλωμένων τε ἀνίστατο τοῦ μέλους, 'Αραβ.Μῦθ.Χαλ. 1,120 μὲ ὡδήγησεν εἰς ἕνα ἀνώγεον ἐστρωμένον μὲ πολύτιμα πεύκια καὶ μαξιλάρια, Πολίτ.'Εκλ. Τραγ.98,19 φέρτε τρακόσια στρώματα, φέρτε τρακόσια πεύκια.
πεύκλα 'Ησ. «ἁματροχιαί».
πεῦκο (τὸ) δημ. τὸ φυτὸν πεύκη ἡ κοινή : Πολίτ. 'Εκλ.Τραγ.73,2 κι ἀκῶ τὰ πεῦκα νὰ βογγοῦν καὶ τὶς ὀξυὲς νὰ τρίζουν, Βιζυην.66,18, Πολαμ.Τάφ.15,6 κελαηδοῦνε τὰ πουλιὰ στὰ πεῦκα, στὰ πλατάνια, Γρυπ.Σκ.Τερρ.7,11, Πορφύρ.Σκ.58,1 τὰ σκοτεινὰ φυλλώματα τὰ πεῦκα ἀργοσαλεύουν.
πευκόδασο (τὸ) δημ. δάσος ἐκ πεύκων, πευκών : Βάρν.'Απολ.Σωκρ.44 ἐκεῖ διάλεγα κάποια πρόσχαρη μεριὰ στὴν σύγια τοῦ πευκόδασου.
πευκοδάσωτος η-ο δημ. ὁ καλυπτόμενος ὑπὸ δασῶν πεύκης.
πευκόδενδρον (τὸ) μσν., νεώτ. κ. δημ. τὸ δένδρον πεύκη : Νικόλ.Κερκ.Στίχοι ἐν τῇ ὑπὸ Horw. ἐκδ. τοῦ Σουλπικίου Σεβήρου 391 ἐν σοὶ μὲ σώζει προσπαγεὶς ὁ δεσπότης τῷ πευκοδένδρῳ καὶ κυπαρισσοξύλῳ.
πευκόκλειστος-η-ο δημ. ὁ περιβαλλόμενος, περικλειόμενος ἀπὸ πεῦκα, ὑπὸ δάσους πευκῶν.
πευκονία 'Ησ. «πευκάνα».
πεῦκος (ὁ) δημ. τὸ φυτὸν πεύκη ἡ λαρικοειδής· **2)** μεγάλου μεγέθους, πολυετὴς πεύκη, ἰδ. φυομένη που μόνη.

πευκόσκεπος-η-ο δημ. ἐπὶ καλυβῶν, ὁ ἔχων στέγην, σκεπὴν ἐκ κλάδων ἐξηραμμένων πεύκης.
πευκόσκιαστος-η-α δημ. ὁ σκιαζόμενος ὑπὸ πεύκης, ὁ ὑπὸ τὴν σκιὰν πεύκης εὑρισκόμενος.
πευκόστρωτος-η-ο δημ. ἐπὶ ἐδάφους, ὁ ἐστρωμένος ὑπὸ φυλλωμάτων ἢ κλάδων πεύκης.
πευκοφλοιός(ὁ) νεώτ. φλοιὸς πεύκης συνιστάμενος ἐκ δύο κεχωρισμένων μερῶν, τοῦ ἐσωτερικοῦ περιέχοντος μεγάλην ποσότητα ταννίνης καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ περιέχοντος μικροτέραν, καὶ χρησιμεύων ἐν τῇ βυρσοδεψικῇ.
πευκοφύτευτος(-η)-ο(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ πεφυτευμένος διὰ πεύκων.
πευκόφυτος(-η)-ο(ν) νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ τόπων, ὁ πεφυτευμένος διὰ πεύκων : **πευκόφυτος περιοχή.**
πευκών-ῶνος(ὁ) μτγν. κ. νεώτ., δημ. **πευκώνας** τόπος κατάφυτος ἐκ πευκῶν, δάσος πευκῶν, πευκιάς, πευκόδασο : Ἡρωδιαν.1,29, Σχόλ.Ἰλ.Σ 576, Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.32 **μακράν τοῦ λιμένος, κάτω ἀπὸ τοὺς πευκῶνας καὶ τοὺς δρυμοὺς τῆς νήσου.**
πεῦσις-εως(ἡ) (πεύθομαι) ἐρώτησις, ἐρώτημα : Φίλ.1,202 **τὰ δ' ἐκ πεύσεως καὶ ἀποκρίσεως ἐθεσπίσθη**, Ροῦφ.Ἰατρ.Ἐρωτ.2, Πλούτ.Ἠθ.614D, Φιλόστρ.Νεώτ.Εἰκ.10, Συνέσ.Ἐπιστ.67 **πεῦσιν περὶ Παῦλον προτεῖναι τῷ δήμῳ**, αὐτ.210 **ἀπόκρισιν ἐκείνης τῆς πεύσεως**, Σχόλ.Ἀπολλ.Ρ 4,1515· ‖ κ. ὡς ρητορικὸν σχῆμα : Διον.Ἀλ.Δημ.54, Λογγῖν.Ὕψ. 18,1 **τί δ' ἐκεῖνα φῶμεν τὰς πεύσεις τε καὶ ἐρωτήσεις;**· **2**) πληροφορία : Φάλ.Ἐπιστ.125 **μέχρις ἂν ἥκῃς ἡμῖν σῶος, πρὸς τὰς ἀπὸ σοῦ πεύσεις ἀνακρεμάμεθα.**
πεύσομαι μέλλ. τοῦ πυνθάνομαι βλ.λ.
πευστήριος-α-ον ποι. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς πεῦσιν, ἐρώτησιν, ἔρευναν, ὁ ἐρωτῶν, ἐρευνῶν· ὅθ. τὸ θηλ. **πευστηρία** (ἐνν. θυσία) ὡς οὐσ. ἡ θυσία δι' ἧς ἠρώτων τοὺς θεούς, δι' ἧς ἠρεύνων τὰς διαθέσεις καὶ τὴν θέλησιν αὐτῶν : Εὐρ.Ἠλ.835 **ὅπως πευστηρίαν θοινασόμεσθα.**
πευστής(ὁ) σχόλ. ὁ ἐρωτῶν, ἐρευνητής, γλώσσ. τοῦ πευθὴν : Σχόλ.Λουκ.Φάλ.1,10.
πευστικός-ή-όν μτγν. ὁ ἐρωτηματικός, ἐρευνητικός, ἐρωτῶν, ἐρευνῶν : Ἀπολλ.Δύσκ.Ἐπιρρ.193,26 **πευστικὸν ἐπίρρημα**, Διον.Θρ.637,7, Χοιροβ.1,183, 18, Σχόλ.Ἰλ.Β 565· ‖ τὸ οὐδ. **πευστικὸν** ὡς οὐσ. ἡ ἱκανότης, ἰδιότης τοῦ ἐρωτᾶν, ἐρευνᾶν, ὅθ. ἐρώτησις, ἔρευνα : Φίλ.1,97.
πευστικῶς ἐπίρρ. μτγν. ἐρωτηματικῶς, ἐρευνητικῶς : Ἀπολλ.Δύσκ.Ἐπίρρ.209,26· ‖ κ. φρ. **πευστικῶς ἔχω** ἐρωτῶ, ἐρευνῶ, ζητῶ νὰ πληροφορηθῶ, νὰ μάθω : Σχόλ.Ἀπολλ.Ρ 4,1405.
πευστός Ἡσ. «ὑπήκοος».
πεφαλσευμένον (γράμμα) (τὸ) μσν. τὸ νόθον ἢ παραπεποιημένον γράμμα : Acta Patriar.Constantinop.1,415.
πέφανται γ' ἑν. παθ. παρακ. τοῦ ρ. φαίνω βλ.λ.· **2**) γ' πληθ. παθ. παρακ. τοῦ ρ. θείνω βλ.λ.2).
πεφάσθαι ἀπαρφ. παθ. παρακ. τοῦ θείνω βλ.λ.2).
πεφάσθω γ' ἑν. τῆς προστ. τοῦ παθ. παρακ. τοῦ ρ. φημὶ βλ.λ.
πεφασμένος-η-ον μτχ. παθ. παρακ. τῶν ρ. φαίνω κ. θείνω βλ.λ.2).
πεφασμένως ἐπίρρ. (ἐκ μτχ. παθ. παρακ. πεφασμένος) φανερῶς, ἀριδήλως, σαφῶς : Νόμ.π.Λυσ. 10,19 **ὅσαι δὲ πεφασμένως πολοῦνται** (ἑρμ. τοῦ αὐτ. «προσέχετε τὸν νοῦν, τὸ μὲν πεφασμένως ἐστὶ φανερῶς, πολεῖσθαι δὲ βαδίζειν»).
πεφειράκοντες(οἱ) Ἐπιγρ.Θεσσ. μτχ. παρακ. κτ. πληθ. τοῦ ρ. θηρῶ-άω βλ.λ.
πεφεισμένως (φείδομαι) ἐπίρρ. μτγν. κ. μσν. μετὰ φειδοῦς, φειδωλῶς, οἰκονομικὰ : Διόδ.Σ 31,31, Βέττ.Βάλ.187,6, Αἰλ.Ζ17,45, Σχόλ.Ἀριστφ.Ἱππ.434 **μὴ πολλῇ χρῷ ἀθυρογλωττίᾳ, ἀλλὰ πεφεισμένως διαλέγου**, Ἱππιατρ.96, αὐτ.230 **σφυρὰ καύσομεν πεφεισμένως**· ‖ κ. μτ. γενικ. : Αἰλ.Ζ16, 24 **ἡσύχως καὶ πεφεισμένως τοῦ ἑαυτῆς στόματος ἀνατρέπει αὐτούς.**
πέφη Ἡσ. «ἐφάνη ἢ πεφύκασι».
πεφήσομαι τετελ. μέλλ. τῆς παθ. φων. τοῦ φαίνω ἢ θείνω βλ.λ.2).
πεφιδέσθαι ἀπαρφ. ἐπ. ἀορ. β' τοῦ ρ. φείδομαι βλ.λ.
πεφιδήσομαι ἐπ. μέσ. μέλλ. τοῦ φείδομαι βλ.λ.
πεφιδοίμην εὐκτ. τοῦ ἐπ. ἀορ. β' τοῦ φείδομαι.
πεφλάζει Ἡσ. «βράζει».
πεφλοιδέναι Ἡσ. «φλυκταινοῦσθαι».
πεφλοιδώς Ἡσ. «τὸν φλοιὸν ἀποβαλών».
πεφναῖος-α-ον μτγν. ὁ (ἐκ) τῆς Πέφνου τῆς Λακωνίας· ὅθ. φρ. **Πεφναία κύων** χαρακτηρισμὸς τῆς Ἑλένης τῆς Σπάρτης : Λυκόφρ.87.
πεφνέμεν ἀπαρφ. τοῦ ἀορ. β' ἔπεφνον βλ.λ. : Ἰλ.Ζ 180.
πέφνον ἐπ. κ. λυρ. τ. τοῦ ἔπεφνον, ἀόρ. β' τοῦ μὴ ἀπαντῶντος φένω, παραλλ. τ. τοῦ θείνω : Ἰλ. Ν 363, Βακχυλ.8,13.
πέφνω (ἔπεφνον) μτγν. ἐπ. φονεύω, σκοτώνω : Ὀππ.Ἁλ.5,390, αὐτ.2,133 **σῦς πέφνουσι φονῆας.**
πεφνών μτχ. τοῦ ἀόρ. β' ἔπεφνον βλ.λ.: Ἰλ.Π 827.
πεφοβημένως (ἐκ μτχ. παρακ. τοῦ φοβοῦμαι -έομαι) ἐπίρρ. μετὰ φόβου, φοβισμένα, τρομαγμένα : Ξεν.Ἑλλ.7,5,25 **πεφοβημένως διὰ τῶν φευγόντων διέπεσον**, Ἀρρ.Ἀν.2,11,5.
πεφραγμένως (ἐκ μτχ. παθ. παρακ. τοῦ ρ. φράσσω), ἐπίρρ. μτγν. μετὰ προφυλάξεως, ἀσφαλῶς : Χρύσ.Στωϊκ.2,42 **πεφραγμένως συγκατατίθεσθαι πρὸς τοὺς ἐναντίους**· **2**) διὰ ἢ μετὰ ἰσχυρᾶς ἀμύνης : Ἰώσ.Π17,6,4 **πεφραγμένως δέχεσθαι τὴν ἐκδρομήν.**
πέφραδε γ' ἑν. τοῦ ἐπ. ἀορ. β' τοῦ ρ. φράζω.
πεφραδέειν κ. **πεφραδέμεν** ἀπαρφ. τοῦ ἐπ. ἀορ. β' τοῦ ρ. φράζω βλ.λ.
πεφρασμένως (ἐκ μτχ. παθ. παρακ. τοῦ ρ. φράζω) ἐπίρρ. μετὰ περισκέψεως, συνετῶς : ΕΜ 399,33.
πέφρικα παρακ. τοῦ ρ. φρίσσω βλ.λ.
πεφρονημένως (ἐκ μτχ. παθ. παρακ. τοῦ φρονῶ-έω) ἐπίρρ. μτγν. μετὰ φρονήσεως, περιεσκεμμένως, συνετῶς· ὅθ. φρ. **πεφρονημένως ἔχω** εἶμαι συνετός, φρόνιμος : Διοτογ.π.Στοβ.4,1,96 **τοῖς ἀνθρώποις περὶ μὲν ἀμπέλων . . πεφρονημένως ἔχει.**
πεφροντικότως (ἐκ μτχ. παρακ. τοῦ φροντίζω) ἐπίρρ. μτγν. μετὰ φροντίδος, ἐπιμελῶς, περιεσκεμμένως, μελετημένα : Βασ.2,578D **οὐκ ἀδοκιμάστως δέ, ἀλλὰ πεφροντικότως.**
πεφροντισμένως (ἐκ μτχ. παθ. παρακ. τοῦ φροντίζω) ἐπίρρ. μτγν. ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, συνετῶς : Διόδ.Σ 12,40 **περὶ τοῦ πολέμου πεφροντισμένως ἀπολογησάμενος**, Στράβ.15,1,2 **ταῦτα συγγράφαντες ὡς ἂν πεφροντισμένως ἐξητασμένα**, Φίλ.2, 214, Ἰώσ.Α115,2,7, Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.44,8,7, Θεμίστ. Ἐπιστ.8· ‖ φρ. **πεφροντισμένως ἔχω** φροντίζω λίαν περί τινος, μετ' ἀκριβείας καὶ συνέσεως ἐξετάζω τι : Αἰλ.Ζ13,33 **τῆς ποίμνης τῆς σφετέρας ἔχοντας πεφροντισμένως.**
πέφτω μσν. κ. δημ., ἀόρ. **ἔπεσα**, μτχ. παθ. παρακ. **πεσμένος**, μσν. δημ. προφ. τοῦ πίπτω βλ.λ., φέρομαι ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω διὰ τοῦ βάρους μου, καταπίπτω, καταρρέω : Βιζυην.49,21 **τοῦ Δεκέμβρη σὰν βλέπω νὰ πέφτῃ τὸ χιόνι**, Παπαδ. Πρωτ.Διηγ.38 (ἐκδ.Δικαίου) **ὅλοι θὰ ἔπεφταν εἰς τὸ κῦμα**, Πορφύρ.Σκ.7,10 **καθετ) ποὺ πέφτει στῆς λίμνης τὸν καθρέφτη, - πέφτει βροχὴ** (βρέχει), **- ἔπεσε τὸ ποτήρι ἀπὸ τὸ χέρι της, - ἔπεσε τὸ ταβάνι καὶ τοὺς πλάκωσε**· **2**) ἀποσπῶμαι ἀπὸ τῆς θέσεώς μου καὶ φέρομαι πρὸς τὰ κάτω, ὅθ.

ἀποπίπτω, μαδῶ, μαδιέμαι : Πρόδρ.2,616 καὶ τὰ μαλίτζια μου ἔπεσαν ἀπὸ τὴν ἀλουτζίαν, - πέφτουν τά μαλλιά - τά φτερά - τά φύλλα - τὰ σῦκα - οἱ ἐλιές, παροιμ. πέσε πίττα νά σὲ φάω [ἐπὶ τῶν εἰς μέγιστον βαθμὸν ὀκνηρῶν]· **3**) ἐκ τῆς ὀρθίας στάσεως φέρομαι λοξῶς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, κατακρημνίζομαι ἐξ ὀρθίας θέσεως ἢ στάσεως, καταπίπτω, ἀνατρέπομαι, σωριάζομαι : Διγεν.'Ακρ.2454 καὶ διά ταῦτο εὔκολα πᾶς νέος πέφτει κάτω, Σολωμ.'Εθν.'Υμν.51,1 τόσα πέφτουνε τά θερισμένα ἀστάχια εἰς ταὺς ἀγρούς, - σκόνταφα κι ἔπεσα, - αὐτὸς ὁ τοῖχος δὲ βαστᾶ, θὰ πέσῃ, - πολλὰ δέντρα πέσανε ἀπ' τὸν ἀέρα, - ἔπεσε λιπόθυμος - νεκρὸς - πληγωμένος· || παροιμ. ὅποιος κατηγοράει τὸ σπίτι του πέφτει καὶ τὸν πλακώνει [οἱ ψέγοντές τι ἀπαραίτητον εἰς αὐτοὺς ἀντὶ νὰ τὸ ὑποστηρίζουν, ὑφίστανται αὐτοὶ οἱ ἴδιοι τὴν ἐκ τῆς καταστροφῆς του βλάβην]· || πέφτω ἀνάσκελα - μπρούμυτα πίπτω χαμαί, ἐξαπλοῦμαι ὕπτιος ἢ πρηνὴς κατὰ γῆς· **4**) φονεύομαι, ἰδ. ὑπὸ ἐχθροῦ : Παλαμ.Δωδ.Γύφτ.175,23 κι ἀπ' τὸ Χάρο λαβωμένος ἔπεφτε μὲ μιᾶς· || φρ. πέφτουν κορμιὰ φονεύονται ἄνθρωποι· || πέφτουν κεφάλια ἀποκεφαλίζονται ἄνθρωποι· **5**) ἐξαπλοῦμαι πρὸς ὕπνον, κατακλίνομαι, πλαγιάζω : Πρόδρ.1,371 νυστάζω, πέφτω τάχα τε, τυλίγομαι τὴν κάπαν, - πάω νὰ πέσω, γιατὶ νύσταξα· || παροιμ. ὅπου πέσῃ κι ὅπου σηκωθῇ ἐπὶ τελείως ἀδιαφοροῦντος διὰ τὸ μέλλον του· **6**) ἐπὶ ἀνδρὸς ἢ γυναικός, συγκοιμῶμαι μετά τινος ἐν τῇ αὐτῇ κλίνῃ, συνουσιάζομαι, συνευρίσκομαι : Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.125,16 μὲ τὴ δουλεύτρα μου ἔπεσες καὶ δοῦλός μου λογᾶσαι· **7**) κατακλίνομαι, πλαγιάζω ἐξ ἀσθενείας : δὲν πρόφτασε νά σηκωθῇ καὶ ξανά ἔπεσε καὶ τώρα πιὸ βαριά· || φρ. πέφτω στά ροῦχα ἢ στὸ κρεβάτι ἀσθενῶ· || πέφτω μὲ τὸ κεφάλι ἀσθενῶ ἀποτόμως καὶ σοβαρῶς· **8**) φρ. πέφτω στὰ γόνατα γονυπετῶ, γονατίζω· || δθ. πέφτω στά γόνατα ἄλλου προσπίπτω ὅπως ἱκετεύσω διά τι· || κ. ἀπολ. : Παλαμ.Δωδ.Γύφτ.45,24 πρὸς τὸ εἴδωλα, ποὺ πέφτοντας μπροστά του ἔτσι τὸ παθεῖς, λαέ· **9**) πέφτω στὴν ἀγκαλιά κάποιου ρίπτομαι ἐπὶ τῆς ἀγκάλης τινός· || κ. μτφ. καταπίπτω, κατακρημνίζομαι : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 22,10 κι ὅλα τους πέφτανε γοργά μέσα στῆς λήθης τὴν πλατιάν ἀγκάλη· || δθ. κ. πέφτω στὸ λαιμὸ κάποιου προσπίπτω ἐναγκαλιζόμενος τὸν λαιμὸν ἢ ἀκουμβῶν ἐπ' αὐτοῦ ὅπως ἱκετεύσω ἢ εὕρω καταφυγήν: Γρυπ.Σκ.Τερρ.117,8 πέφτει στὸ λαιμὸ ἡ δόλια τοῦ ἀδερφοῦ της· **10**) μεταπίπτω ἐν μτφ. χρ. : Κάλβ.'Ωδ.9,1,5 τελειώναμεν ἕνα θρῆνον καὶ εἰς ἄλλον πέφτομεν πάλιν· **11**) ἐμπίπτω, πίπτω ἐντός : ἔπεσε στά βρόχια - στὴν παγίδα ποὺ τοῦ στήσανε· || φρ. πέφτω στά χέρια κάποιου συλλαμβάνομαι ἢ ἐκ τύχης περιέρχομαι εἰς χεῖράς τινος : ἔπεσαν στά χέρια μας χίλιοι αἰχμάλωτοι - λεφτὰ καὶ λεφτά!· || μτφ. πέφτω στὸ στόμα ἢ στὴ γλῶσσα κάποιου γίνομαι ἀντικείμενον τῆς κακογλωσσιᾶς του : ἀλίμονο ἂν πέσῃς στὴ γλῶσσα τῆς πεθερᾶς μου, - πέφτω στά νύχια τοκογλύφου [γίνομαι ἕρμαιον τῆς ἀπληστίας του]· || φρ. πέφτω καὶ στὴ φωτιά γιά σένα εἶμαι πρόθυμος πρὸς πᾶσαν θυσίαν καὶ δὴ τῆς ζωῆς μου· **12**) περιπίπτω, περιέρχομαι ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τινὸς ἢ εἴς τινα κατάστασιν : ἡ καημενούλα ἔπεσε σὲ καλά χέρια, - ἄτυχη κοπέλλα, ἔπεσε σὲ κακά χέρια, - πέφτω ἀπὸ κακὸ σὲ χειρότερο· **13**) ἐπιπίπτω, ἐπιτίθεμαι, ὁρμῶ, ρίχνομαι, χοιμῶ : πέσαν τρεῖς ἀπάνω σ' ἕνα, μά καὶ πάλι δὲν τὸν κατάφεραν· **14**) ἐπιπίπτω που αἰφνιδίως καὶ δὴ ἐπὶ κακῷ, ἐνσκήπτω : Παλαμ.Δωδ.Γύφτ.30,6 σὰν ἀκρίδες πέφταν οἱ λαοί, - ἔπεσε ἀστροπελέκι - ἀρρώστια - θανατικό, ἀρὰ θεοτικὴ φωτιά νὰ πέσῃ νὰ σὲ κάψῃ· **15**) ἐπὶ σκότους, ἐπέρχομαι : ἐν ᾧ ἔπεφτε τὸ σκοτάδι, ἀμέτρητες κωλοφωτιὲς φωσφόριζαν γύρω· || φρ. πέφτει ἡ 'μέρα ἔρχεται πρὸς τὴν δύσιν της· **16**) λαγχάνω, περιέρχομαι εἰς τὴν κατοχήν τινος διὰ κλήρου : Παλομ.Δωδ.Γύφτ.145,20 καὶ σ' ἐμένα τοῦ βιολιοῦ του πέφτει ὁ θησαυρός, - τοῦ ἔπεσε ὁ πρῶτος ἀριθμὸς τοῦ 'Εθνικοῦ λαχείου, - μᾶς ἔπεσε στὴ λοταρία τ' ἀρνί· **17**) ἐπὶ ποσοῦ διανεμητέου μεταξὺ πολλῶν δικαιούχων, ἀναλογῶ, ἐπιδικάζομαι : θέλω νὰ ξέρω τί μοῦ πέφτει στὸ μερτικό μου, - λίγα πέφτουνε στὸν καθένα μας· || μτφ. φρ. πολὺ ἢ βαρὺ σοῦ πέφτει εἶναι δυσανάλογον πρὸς σὲ ἢ τὰς δυνάμεις σου· || δὲν σοῦ πέφτει λόγος δὲν ἔχεις δικαίωμα νὰ ὁμιλῇς· **18**) ἐπιδίδομαι μετὰ ζήλου, ἀφοσιοῦμαι, παραδίδομαι εἴς τι ὁλοψύχως : πέφτω στά χαρτιά - στά γλέντια - στίς γυναῖκες· || ὁμ. φρ. πέφτω μὲ τὰ μοῦτρα· || πέφτω ἢ τὸ ρίχνω στὸν ὕπνο κοιμῶμαι πολλὰς ὥρας πέρα τοῦ δέοντος· **19**) ἐλαττοῦμαι, ὀλιγοστεύω, ἐξασθενίζω : ἔπεσε λίγο τὸ κρύο - ὁ πυρετὸς τοῦ ἀρρώστου· **20**) ἐπὶ ἀνέμου ἢ τρικυμίας, κοπάζω : ἄρχισε νά πέφτῃ ὁ ἀέρας, - πρὸς τὸ πρωὶ ἔπεσε ἡ φουρτούνα· **21**) ἐπὶ ἀνθρώπου, γίνομαι κάτισχνος, ἀδυνατίζω λόγῳ ἀσθενείας ἢ γηρατείων : ὁ καημένος ὁ πατέρας ἔπεσε πολὺ τὸν τελευταῖον καιρό· || κ. ἐπὶ τοῦ ἠθικοῦ τινος : ὕστερ' ἀπ' τὴ συμφορά ποὺ τοὺς βρῆκε ἔπεσε πολὺ τὸ ἠθικό τους· κ. παθ. : τὸ ἠθικό τους ἦταν τότε πολὺ πεσμένο, κι ὅμως βγῆκαν ἀπ' τὴ δύσκολη κατάσταση· **22**) φρ. πέφτουν τά φτερά μου ἀπόλλυμι, χάνω τὴν προτέραν μου δύναμιν ἢ αἴγλην, καταστρέφομαι, ξεπέφτω· || πέφτει ἡ μύτη μου ταπεινοῦμαι, ἀποβάλλω τὴν ἀγερωχίαν μου· || πέφτουν τὰ μοῦτρά μου καταισχύνομαι : μόλις τὸν ἀντίκρυσε, πέσανε τὰ μοῦτρά της· || πέφτουν τά φόντα μου πίπτουν τὰ χρεόγραφά μου, δθ. μτφ. χάνω τὸ πρῶτον κῦρός μου· **23**) ἐπὶ τιμῶν ἢ νομισμάτων, ὑποτιμῶμαι : ὅλα καὶ πέφτει ἡ λιρέττα, - ἔπεσε ἡ τιμὴ τοῦ σιταριοῦ - τοῦ καφὲ - τοῦ λαδιοῦ, - πέσανε τά χρεόγραφα κι ἔπαθε νίλες· **24**) εἰδ. ἐπὶ σκηνικοῦ ἔργου, ἀποτυγχάνω, παύω νὰ παίζωμαι : ἔπεσε γρήγορα ἡ κωμῳδία· **25**) ἐκπίπτω τῆς ἀρχῆς δι' ἀνατροπῆς ἢ παραιτοῦμαι ἀπό τινος : τὸ συμβούλιο ἔπειτα ἀπὸ τὸ σκάνδαλο ἔπεσε, - θά πέσῃ ἡ κυβέρνησις· **26**) φρ. πέφτω ἀπ' τά ἢ στὰ μάτια κάποιου ἐκπίπτω τῆς ὑπολήψεώς τινος, παύω νὰ χαίρω τῆς ἐκτιμήσεως· **27**) ἐπὶ πόλεων καὶ ὀχυρῶν, ἁλίσκομαι, κυριεύομαι, παραδίδομαι : Παλαμ.Δωδ.Γύφτ.136,7 μέσ' στίς παινεμένες χῶρες, χώρα παινεμένη, θά 'ρθῃ κι ἡ ὥρα καὶ θὰ πέσῃς· || μτφ. κ. ἐπὶ γυναικῶν, αἵτινες εἶναι οἱονεὶ εὐάλωτοι : αὐτὴ εὔκολα θὰ πέσῃ, ἂν εἶναι ἔξυπνος καὶ βάλῃ σ' ἐνέργεια τὰ λεφτά του· **28**) ἐπὶ τικτομένου παιδός, ἀποσπῶμαι τῶν μητρικῶν κόλπων, γεννῶμαι : τὸ πρωὶ τὴν πιάσανε οἱ πόνοι καὶ τὸ βράδυ τῆς ἔπεσε τὸ παιδί· || κ. ἐπὶ ἀποβολῆς : σήκωσε βάρος καὶ τῆς ἔπεσε τὸ παιδὶ στοὺς ἑφτὰ μῆνες· **29**) ἐπὶ τῶν ὄρχεων, ὑφίσταμαι, παθαίνω πτῶσιν αὐτῶν· **30**) ἐπὶ πλοίων, πέφτω ἔξω ἀποκλίνω ἀπὸ τῆς πλεύσεως αὐτομάτως ἢ παρὰ τοὺς χειρισμοὺς τοῦ οἰακίζοντος, ἐξοκέλλω, προσαράττω, πρβλ. ἐνεργ. ρίχνω ἔξω· || μτφ. ἐπὶ ἀνθρώπων, ἀποτυγχάνω εἰς τοὺς ὑπολογισμούς μου, κακῶς ὑπολογίζω, ἀτυχῶ ἢ ἀστοχῶ εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις μου ἢ τὰς κρίσεις μου περί τινος, γελιέμαι : ἂν φαντάζεσαι αὐτά, πέφτεις ἔξω, - τώρα ποῦ 'πεσα ἔξω

καὶ δὲν μὲ φτάνουν τά λεφτά, τί θέλετε νὰ κάνω ; 31) ἐπὶ πλοίων, **πέφτω δίπλα** πλευρίζω, παραβάλλω· ‖ μτφ. ἐπὶ ἀνθρώπων, πλησιάζω τινὰ ἐπιτηδείως, ὅπως ἐπιτύχω τι παρ' αὐτοῦ : τοῦ **'πεσε δίπλα καὶ φαίνεται πώς θά τόν τυλίξῃ**· ‖ ὁμ. **τοῦ 'πεσε ἀπὸ κοντά** τὸν στενοχωρεῖ ὅπως ἐπιτύχῃ τι παρ' αὐτοῦ· **32**) **πέφτω ἀπάνω** προσκρούω ἐπί τινος, τρακάρω : **τὸ καράβι ἔπεσε ἀπάνω σὲ μιὰ βάρκα καὶ τὴν ἔκανε θρύψαλα**· **33**) φρ. **πέφτουν ταυφέκια** ἢ **τουφεκιὲς** ρίπτονται ἢ ἀκούονται τυφεκιοβολισμοί : Πολίτ. Ἐκλ.Τραγ.12,13 **ἀχὸς βαρὺς ἀκούεται, πολλὰ τουφέκια πέφτουν**· ‖ ὁμ. **πέφτουν πιστολιὲς - κανονιὲς** ρίπτονται ἢ ἀκούονται πιστολισμοὶ - κανονιοβολισμοί· ‖ **πέφτει ξύλο** ἢ **πέφτουν ξυλιὲς** ἐπὶ ξυλοδαρμοῦ, ἐπὶ συμπλοκῆς διὰ ξύλων· ‖ **πέφτουν καρεκλιὲς - γροθιὲς** ἢ **πέφτει γροθίδι** γίνεται συμπλοκὴ διὰ καρεκλῶν ἢ γρόνθων· **34**) ἐπὶ γεγονότων ἢ ἑορτῶν, συμβαίνω, συμπίπτω εἰς ὡρισμένην χρονολογίαν : **ποιὰ μέρα πέφτει ἡ γιορτή σου ; - τοῦ Ἅη Γιωργιοῦ ἔπεσε φέτος πρὸ τοῦ Πάσχα**· **35**) κ. ἐπὶ τόπων ἢ χωρῶν, ἐν φρ. **κατά ποῦ πέφτει ;** ποῦ κεῖται, ποῦ εὑρίσκεται ; : **κατὰ ποῦ πέφτει ἡ Θήβα ; - ἡ ἀνατολή;**.

πεφύασι ἐπ. γ' πληθ. τοῦ παρακ. τοῦ ρ. φύω.

πεφύγγων αἰολ τ. μτχ. παρακ. τοῦ ρ. φεύγω βλ.λ. ἀντὶ πεφευγώς : Ἀλκ.147.

πεφυζότες ἐπ. τ. μτχ. παρακ. κτ. πληθ. τοῦ ρ. φεύγω ἀντὶ πεφευγότες.

πεφυκότως [ἐκ μτχ. παρακ. τοῦ φύω] ἐπίρρ. κατὰ φύσιν, φύσει, φυσικῶς, ἀντίθ. πεπλασμένως : Ἀριστλ.Ρητ.1404b,19 **δεῖ . . μὴ δοκεῖν λέγειν πεπλασμένως, ἀλλὰ πεφυκότως.**

πεφύκω ἐπ. [ἐνεστ. ἐκ τοῦ παρακ. πέφυκα] φύω βλ.λ. : Ἡσίοδ.Ἔργ.149 **χεῖρες ἄαπτοι ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν,** αὐτ.Θ 152.

πεφυλαγμένως [ἐκ μτχ. ποθ. παρακ. τοῦ φυλάσσω] ἐπίρρ. μετὰ προφυλάξεως, προσεκτικῶς : Ξεν.Ἀν.2,4,24 **διέβαιναν τὴν γέφυραν . . ὡς οἷόν τε μάλιστα πεφυλαγμένως,** αὐτ.Ἱππ.6,2, Αἰν.Τακτ. 15,7, Δημ.83, Πλούτ.Ὀθ.7, Λουκ.Φιλοφ.6 **κἀγὼ μάλα πεφυλαγμένως μὴ φαύσαιμι τῶν ποδῶν αὐτοῦ**· ‖ φρ. **πρός τι πεφυλαγμένως ἔχω** εἶμαι ἔναντί τινος πράγμ. ἢ γεγονότος προσεκτικός : Ἰσοκρ.8,79 **πεφυλαγμένως ἔχειν πρός τι.**

πεφυρμένως [ἐκ μτχ. παθ. παρακ. τοῦ φύρω] ἐπίρρ. μτγν. κ. μσν. ἀναμείξ, ἀναμεμιγμένως, ἄνευ διακρίσεως : Διοτογ.π.Στοβ.4,1,133, Μᾶρκ.Αὐρ.2,11 **ἵνα τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ κακὰ . . τοῖς τε ἀγαθοῖς . . καὶ τοῖς κακοῖς πεφυρμένως συμβαίνῃ,** Καντακουζ.Ἱστ.2,427,10 **ἀτάκτως καὶ πεφυρμένως.**

πεφυσημένως [ἐκ μτχ. παθ. παρακ. τοῦ φυσῶ] ἐπίρρ. μτγν. πεφυσιωμένως, μετ' οἰήσεως, ὑπερηφάνως : Πολυβ.9,147.

πεφυσιωμένος-η-ον [μτχ. παρακ. τοῦ φυσιοῦμαι] νεώτ. ὁ πλήρης οἰήσεως, οἰηματίας, ἀλαζών.

πεφυώς-υῖα ός ἐπ τ. μτχ. παρακ. τοῦ ρ. φύω.

πέχαρι Ἀμερίας π.Ἡσ. «ἔλαφος».

πεχλιβάνης [ὁ] δημ., θηλ. **-ισσα,** δ. προφ. τοῦ μπεχλιβάνης βλ.λ.

πεψίνη [ἡ] νεώτ. ζύμωμα τοῦ γαστρικοῦ ὑγροῦ, τὸ ἐνεργοῦν, τῇ βοηθείᾳ τοῦ ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος, τὴν πέψιν τῶν λευκωμάτων.

πεψινοπεπτὴ [ἡ] νεώτ. ἡ ἐκ τῶν λευκωμάτων διὰ τῆς ἐπιδράσεως τῆς πεψίνης παραγομένη πεπτὴ ἢ πεπτόνη.

πέψις-εως [ἡ] [πέσσω] κ. μσν. κ. νεώτ. τὸ πεπαίνειν, ὡρίμανσις ἢ μεταβολή τινος διὰ τῆς θερμότητος : Ἀριστλ.Μετ.379b,18, αὐτ ΖΓ 775a,17 **ἡ γὰρ διάκρισις πέψις ἐστί· πέττει δ' ἡ θερμότης· εὔπεπτον δὲ τὸ θερμότερον,** αὐτ.Πρ.907a,18· **2**) ἐπὶ καρπῶν, πέπανσις καρποῦ· αὐτ.Μετ.380a,11 «πέπανσίς ἐστι πέψις τις» : Θεόφρ.Φ1,1,12,2, αὐτ.5, 1,3· **3**) μαγείρευσις τῆς τροφῆς δι' ἑψήσεως καὶ ὀπτήσεως : Ἀριστλ.Μετ.380b,13, αὐτ.381a,23, ΠΔ'Ωσ.7,4 **κλίβανος καιόμενος εἰς πέψιν κατακαύματος ἀπὸ τῆς φλογός**· **4**) ἐπὶ οἴνου, ζύμωσις, βράσιμο : Πλούτ.Ἠθ 656Α· **5**) κ. νεώτ. ἡ ἐν τῷ πεπτικῷ σωλῆνι κατεργασία τῶν τροφῶν πρὸς μετασχηματισμὸν αὐτῶν εἰς χρησίμους διὰ τὴν ὕπαρξιν τοῦ ζῶντος ὀργανισμοῦ οὐσίας : Ἀριστλ.Μετ.381b,7, αὐτ.ΖΜ 650a,4 **αὕτη μὲν οὐδεμιᾶς αἰτία πέψεως, ἀλλ' εὐπεψίας μᾶλλον,** Ἀγαθρχ.77, Γαλ.Φυσ.Δυν.1,10 **τὰ τῆς πέψεως ὄργανα,** Πορφ.Ἀποχ 1,45 **πέψις καὶ ἀνάδοσις**· **6**) μάλαξις, μαλάκυνσις, πράϋνσις τῶν δριμέων χυμῶν, ὡρίμασμα, γίνωμα δι' ἐκκρίσεως : Ἱππ.Ἀρχ.Ἰητρ. 18, Πλούτ.Ἠθ.102Α **ἀλλ' ἐῶσι τὸ βαρῦνον τῆς φλεγμονῆς . . αὐτὸ δι' ἑαυτοῦ λαβεῖν πέψιν**· **7**) ἡ ἐξ ὡριμάνσεως ἔκκρισις, ὡς λειτουργία τοῦ ζωϊκοῦ ὀργανισμοῦ : Ἀριστλ.ΖΓ 719b,2 **πρός τε σωτηρίαν καὶ πρὸς τὴν τοῦ σπέρματος πέψιν**· ‖ κ. ἐπὶ γάλακτος : αὐτ.776b,35.

πεώδης-ους-ες μτγν. ὁ ἔχων μέγα καὶ ἐξωγκωμένον πέος : Λουκ.Λεξιφ.12 **ἀναφλῶντα καὶ βλιμάζοντα ἥν τινα πεώδη . . αἴσθηται ;**

πη ἐπίρρ. Ἐπιγρ. που, κάπου, ὁπουδήποτε : Ἐπιγρ. Κυρήνης **ἄλλη πη**· **2**) ὡς ἐρωτημ. μόρ. ἐν πλαγίαις ἐρωτήσεσιν ἐν τῷ τ. **πῆ** ποῦ : Ἐπιγρ.Ἐπιζεφ. Λοκρῶν **ἴσατι πῆ ἐστι.**

πῃ ἐγκλιτ. μόρ., ἰων. **κῃ**, δωρ. **πᾳ** τοπικῶς ἐπὶ κινήσεως εἴς τι μέρος, εἴς τινα τόπον, πρός τι μέρος : Ἰλ.Ζ 378, αὐτ.383 **οὔτε πῃ ἐς γαλόων, οὔτ' εἰνατέρων εὐπέπλων, οὔτ' ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται,** Ὀδ.Β 127, αὐτ.Γ 251· ‖ κ. μτ. γενικ. : Ἰλ.Γ 400 **ἦ πῄ με . . πολίων . . ἄξεις** (θά μὲ φέρῃς εἴς τινα πόλιν ;)· **2**) που, κάπου, ὁπουδήποτε : Ὀδ. Χ 25 **οὐδέ πῃ ἀσπὶς ἔην οὐδ' ἄλκιμον ἔγχος ἑλέσθαι,** Θουκ.1,49 **εἴ πῃ πιέζοιντο,** Ξεν.Ἑλλ.5,2,5 **πεσόντος πῃ τοῦ τείχους,** Θεόκρ.17,120 **ἀέρι πᾳ κρύπτεται, ὅθεν πάλιν οὐκέτι νόστος** [ὁ.γρ.πᾷ]· ‖ **οὐδέ πῃ ἄλλῃ** οὔτε ἀλλοῦ πουθενά : Ὀδ.Χ 140 **οὐδέ πῃ ἄλλῃ τεύχεα καθέσθην Ὀδυσσεὺς καὶ φαίδιμος υἱός**· ‖ **πῇ μὲν . . πῇ . . δὲ** ποῦ μὲν .. ποῦ δέ : Πλούτ.Καῖσ.25 **καὶ πῇ μὲν ἀτέκμαρτοι βάθει χιόνος ἀτραποί, πῇ δὲ δι' ἑλῶν . . ἀσάφεια πολλὴ πορείας**· **3**) **πῇ μεν . . πῇ δέ** ἐν μέρει μὲν . . ἐν μέρει δέ . ., ἀφ' ἑνὸς μὲν . . ἀφ' ἑτέρου δέ . ., τὸ μὲν . . τὸ δὲ .. : Ξεν.Ἀν.3,1,12 **καὶ τὸ ὄναρ πῇ μὲν ἔκρινεν ἀγαθόν . ., πῇ δὲ καὶ ἐφοβεῖτο**· ‖ **πῇ μὲν . . ἔστι δ' ὅτε** ὁτὲ μέν . ., ἐνίοτε δέ : Πλούτ.Ἀλκ.6 **πῇ μὲν ἐκράτει τοῦ Ἀλκιβιάδου . . ἔστι δ' ὅτε καὶ ταῖς κόλαξι**· **4**) τροπικῶς, κατά τινα τρόπον, τρόπον τινά, κάπως, κ. μτ. ἀρνήσεως, οὐδόλως, διόλου, καθόλου : Ἰλ.Ζ 267 **οὐ δέ πῃ ἔστι, κελαινεφεῖ Κρονίωνι αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάασθαι,** αὐτ.Φ 219, Ὀδ.Μ 433, αὐτ.Ν 207, Ἡσίοδ.Ἔργ.105, Ἡρ.5,40 **ταῦτά κῃ λεγόντων συνεχώρησε ὁ Ἀναξανδρίδης**· ‖ **ταύτῃ πῃ** κατὰ τοιοῦτόν τινα τρόπον : Ἰλ.Ω 373 **οὕτω πῃ τάδε γ' ἐστί, φίλον τέκος, ὡς ἀγορεύεις**· ‖ ὁμ. κ. **τῇ δέ πῃ** : Πλάτ.Φαίδ.73Β **σκέψαι ἂν τῇδέ πῄ σοι σκοπουμένῳ συνδόξῃ**· ‖ κ. **ταύτῃ πῃ** : αὐτ.Πολ.433Ε **καὶ ταύτῃ ἄρα πῃ ἡ τοῦ οἰκείου τε καὶ ἑαυτοῦ ἕξις**· ‖ **πῃ ἄλλῃ** κατ' ἄλλον τινὰ τρόπον, ἄλλως πως : αὐτ.Κράτ. 427Ε **ἢ ἔχεις πῃ ἄλλῃ κάλλιον λέγειν,** αὐτ.Συμπ. 189C· ‖ **εἴ πῃ** ἐὰν κατά τινα τρόπον : αὐτ.Πρωτ. 355Α **εἴ πῃ ἔχετε ἄλλο τι φάναι εἶναι ἀγαθόν**· ‖ **μή πῃ** μήπως κατά τινα τρόπον, κάπως : αὐτ. Σοφ.242C **μή πῃ τεταραγμένοι μὲν ὦμεν περὶ ταῦτα**· ‖ **ἦ πᾳ** μήπως τῷ ὄντι : Θεόκρ.4,3 **ἦ πᾷ με κρύβδαν τὰ ποθέσπερα πάσας ἀμέλγες ;** αὐτ.7,149, αὐτ.151· ‖ **μάλιστά κῃ** κάπως περί-

που, κατὰ προσέγγισιν : Ἡρ.2,75 ἔστι δὲ χῶρος τῆς Ἀραβίης κατὰ Βουτοῦν πόλιν μάλιστά κῃ κείμενος, αὐτ.4,86· ‖ ἐν χρ. κ. πρὸς περιορισμὸν τῆς δυνάμεως, πρὸς μετριασμὸν ὑποθετικοῦ : Πλάτ.Τίμ.51Β πῇ δ' ἂν τις ὀρθότατα λέγοι (δ.γρ. τῇδ'), Ἀριστλ.ΑΠρ.49a,8· **5)** πῇ ἐρωτημ. μόρ., ἰων. κῇ, δωρ. πᾷ τοπικῶς, εἰς ποῖον τόπον, σὲ ποιὸ μέρος, ποῦ ; : Ἰλ Ζ 377 πῇ ἔβη Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἐκ μεγάροιο ;, αὐτ.Θ 229, Αἰσχ.Χο.409 πᾷ τίς τράποιτ' ἄν, ὦ Ζεῦ ;, Πλάτ. Πολιτ.258Ε· ‖ σπαν. μτ. τινος ἄ. μορ. ἢ συνδ., οἷον πῇ δή ; ποῦ λοιπόν ; : Ἰλ.Ε 472 Ἕκτορ, πῇ δή τοι μένος οἴχεται, ὃ πρὶν ἔχεσκες ;, αὐτ.Ω 201· ‖ ὁμ. κ. πῇ γάρ ; διότι ποῦ, σὲ ποιὸ μέρος : Ὀδ. Ο 509 πῇ γὰρ ἐγώ, φίλε τέκνον, ἴω ;· ‖ σπανιώτ. ἐν τῇ αὐτῇ ἀκριβῶς σημ. τοῦ ποῦ βλ.λ. : Ἰλ.Ν 307 πῇ τ' ἄρ μέμονας καταδῦναι ὅμιλον ;, Σοφ.Αἴ. 912 πᾷ πᾷ κεῖται ὁ δυστράπελος, δυσώνυμος Αἴας ;, Εὐρ.Ἑκ.1056· ‖ ἐν χρ. κ. ἐν πλαγ. ἐρωτ.: Ξεν.Ἑλλ.2,4,31 σκοπῶν πῇ εὐαποτειχιστότατος εἴη ὁ Πειραιεύς· ‖ κ. μτ. γενικ. : Ἡρ.5,73 κῇ γῆς οἰκημένοι δεοίατο Περσέων σύμμαχοι γενέσθαι· **6)** ἐπὶ τρόπου, τίνι τρόπῳ ; κατὰ ποῖον τρόπον ; πῶς ; : Ὀδ.Μ 287 πῇ κέν τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον, Πλάτ.Φαίδ.76Β, αὐτ.Πρωτ.353C πονηρὰ δὲ αὐτὰ πῇ φατὲ εἶναι ;· ‖ πῇ δή ; πῶς λοιπόν ; πῶς, παρακαλῶ ; : Πλάτ.Πολ.376Β πῇ δή ; Ἧι, ἣν δ' ἐγώ, ὄψιν οὐδενὶ ἄλλῳ φίλην καὶ ἐχθρὰν διακρίνει· ‖ πῇ δὴ οὖν ποτε ; πῶς ἄρά γε ; πῶς ἐπὶ τέλους ; αὐτ.Νόμ.694C πῇ δὴ οὖν ποτε ἀπώλετο ἐπὶ Καμβύσου καὶ πάλιν.. ἐσώθη ;· ‖ πῇ μάλιστα ; πῶς ἀκριβῶς ; : αὐτ.Πολ.537Ε ‖ σπαν. ἐν συνεκφ. μτ. τοῦ πῶς : αὐτ.Νόμ.686Β πῶς οὖν καὶ πῇ διώλετο ;· ‖ κ. ἐν πλαγ. ἐρωτ. : Ἡρ.8,67 ἐκαραδόκεον τὸν πόλεμον κῇ ἀποβήσεται, Ξεν.Ἱέρ.1,2 εἰδέναι σε μᾶλλον ἐμοῦ πῇ διαφέρει ὁ τυραννικός τε καὶ ὁ ἰδιωτικὸς βίος, αὐτ. ΚΠ 1,6,14, Δημ.844, Πολύβ.11,2,6 πῇ καὶ τί πρακτέον ἑκάστοις· **7)** πρὸς τί, διατί, πρὸς τίνα σκοπόν ; : Ἰλ.Κ 385 πῇ δ' οὕτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεαι οἶος, αὐτ.Ρ 219, Ὀδ.Β 364.

πηγάδα (ἡ) δημ. πλατύ, μέγα φρέαρ, πηγάδι, ἐξ οὗ ἡ ἄντλησις γίνεται κυρίως διὰ μηχανήματος, πρὸς ἄρδευσιν κτήματος ἢ ὕδρευσιν.

πηγαδᾶς (ὁ) δημ. ὁ ὀρύσσων φρέατα, ὁ ἐπαγγελματίας φρεωρύχος, φρεορύκτης.

πηγαδήσιος-α-ο δημ. ὁ φρεάτιος, κτ. ἀντιδιαστολὴν πρὸς τὸ βρυσήσιος : νερὸ πηγαδήσιο.

πηγάδιον (τὸ) μτγν. κ. νεώτ., μσν. πηγάδιν, δημ. πηγάδι πηγίδιον, μικρὰ πηγή : Μόσχ.Ι 3037Α πηγάδιον πάνυ μικρόν· **2)** φρέαρ ; Ἡρωδιαν. Ἐπιμ.143, Πρόδρ.2,325 ἀμὴ λαλῶ καὶ λέγουν με περπάτει ἀπὸ πηγάδιν, Ἐρωτόκρ.1,222 μέσ' στὸ πηγάδι κάρβουνα κανεὶς μὴν πὰ γυρεύγῃ, Ἀραβ. Μῦθ.Χαλ.1,82, Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.151,10 ξεντύθη ὁ νιός, ξεζώστηκε καὶ στὸ πηγάδι ἐμπῆκε, Παπαδ. Χριστ.Τεμπ.106, Ζερβ.Τραγ.ΚΚ50,26 πυκνόφυλλ' ἦταν καρυδιὰ κοντὰ στ' ἀπλήχωρο πηγάδι, Παλαμ.Δωδ.Γύφτ.43, Πορφύρ.Σκ.94,5· **3)** δημ. ἡ ἀποτόμως παρουσιαζομένη αἰσθητὴ διαφορὰ βάθους τοῦ θαλασσίου βυθοῦ, περιοριζομένη δὲ εἰς μικρὰν ἔκτασιν.

πηγαδόνερο (τὸ) δημ. φρεάτιον ὕδωρ, κτ. ἀντίθ. πρὸς τὸ πηγαῖον.

πηγαδόπετρα (ἡ) δημ. λίθινον περιστόμιον φρέατος.

πηγαδόστομος-η-ο δημ. ὁ ἔχων στόμιον ὅμοιον πρὸς τὸ τοῦ φρέατος, ὅθ. μτφ. ἐπὶ ἀνθρώπου, ὁ ἔχων μέγα στόμα.

πηγαδόχορτο (τὸ) δημ. τὸ φυτὸν ἀδίαντον τὸ κοινὸν ἢ καλλίτριχον ἢ ἀδίαντον ἡ κόμη τῆς Ἀφροδίτης, ὅ. πολυτρίχι.

πηγάζω (πηγή) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἐπὶ ῥεόντων ὑδάτων καὶ γενικώτερον ὑγρῶν, ῥευστῶν, ἀναβρύω, ἀναβλύζω, πιδύω : Δαμόχ.ΑΠλ.4,310 πηγάζει τὸ διαυγὲς ἐν ὄμμασι· **2)** μτγν. παράγω τι ῥευστόν, ἀναβλύζω : Φίλ.1,31 πηγάζοντες μαστοί, αὐτ.2,324 φλέβες πηγάζουσαι· ‖ κ. μτ. αἰτ. συστοίχου : Ἀντίφιλ.ΑΠ 9,404 νᾶμα μέλισσα πηγάζει, Ἡράκλειτ.Ἀλληγ.9 πηγάζειν ῥεῖθρα· ‖ μσν. κ. ἐπὶ δρόσου : Μηναῖ.12,4 Ὄρθρ.Ὠδ.8 ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας· **3)** νεώτ. ἐπὶ ῥεόντων ὑδάτων, ἔχω τὰς πηγάς μου : ὁ Νεῖλος πηγάζει ἐκ τῶν Ἀβυσσηνιακῶν ὀρέων· **4)** μτγν. γεν. παράγω, δημιουργῶ : Πρόκλ.Κρατ 52Ρ (Ζεὺς) πηγάζει ζωὴν νοεράν· **5)** μτγν ἐνεργῶ, κάμνω ὥστε νὰ ἀναβλύσῃ : Βασ.520 ῥάβδῳ πέτραν πηγάσας· **6)** ὁμ. μτγν. ὑγραίνω, βρέχω : αὐτ. τὸ ἔδαφος δάκρυσι πηγάζειν **7)** νεώτ. μτφ. προέρχομαι, κατάγομαι ὡς ἀπὸ πηγῆς, ἔχω τὴν ἀρχήν μου, ἐκπορεύομαι, ἀπορρέω : πᾶσαι αἱ ἐξουσίαι ἐπήγαζον ἐκ τοῦ λαοῦ

πηγαιμὸς (ὁ) δημ. κ. παγεμός κ. παημός ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πηγαίνω, μετάβασις : τὸν ἀντάμωσα στὸν πηγαιμό.

πηγαινοέλα (τό,τὰ) δημ. συχνή, ἐπανειλημμένη μετάβασις καὶ ἐπάνοδος.

πηγαινοερχάματα (τὰ) δημ. πηγαινοερχομὸς βλ.λ.

πηγαινοέρχομαι μσν., δημ. συχνάκις πηγαίνω καὶ ἔρχομαι, μεταβαίνω καὶ ἐπιστρέφω ἐπανειλημμένως : Καισάρ.Δαπ.ἐν Σάθ.3,59 ἐπεριπατοῦσαν οἱ ἄνθρωποι . . πηγαινοερχόμενοι ἀπὸ τὸ ἕνα εἰς τὸ ἄλλο μέρος.

πηγαινοερχομὸς (ὁ) δημ. ἡ πρᾶξις τοῦ πηγαινοέρχομαι, συχνὴ μετάβασις καὶ ἐπιστροφή.

πηγαίνω μσν. κ.δημ. κ. πα(γ)αίνω κ. κτ. συγκ. πά(γ)ω, παρατ. (ἐ)πή(γ)αινα κ. (ἐ)πά(γ)-, ἀόρ.(ἐ)πῆ(γ)α, μτχ. παθ. παρακ. πηγεμένος κ. παγ-, πορεύομαι, μεταβαίνω που : Διγεν.Ἀκρ.714 διὰ νὰ μὲ ἐπάρωσι νὰ πάγω πρὸς ἐκείνην, Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ. 55,8 κι ὁλοξοπίσω πάγαινεν ἡ δόλια του ἡ μαννούλα, Σολωμ.Λάμπρ.17,21 πηγαίνει ἐκεῖ πού 'ναι φηλὸ κυπαρίσσι, Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 11,6 καὶ πῆγα ἐγὼ στὰ χαμηλὰ ἐκεῖ πέρα, Γρυπ.Σκ.Τερρ.21,7· παροιμ. πῆγε γιὰ μαλλὶ κι ἦρθε κουρεμένος (ἐπὶ τῶν παθόντων ἀντίθετα ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἐπεδίωκον), ὁμ. Γιάννης πῆγες, Γιάννης ἦρθες (ἐπὶ ἀδιορθώτων ἢ ματαίως κοπιασάντων), ὁμ. πῆγε γιὰ μαμμὴ κι ἔκατσε γιὰ λεχώνα (ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολὴν χρονιζόντων εἴς τι ἔργον), ὁμ. ὅταν πήγαινες ἐσύ, ἐγὼ γύριζα (ἐπὶ ἐπιδεικνυόντων εἰδημοσύνην ἢ ἐμπειρίαν ἢ πονηρευομένων, ὡς ἀπάντησις διδομένη ὑπὸ τοῦ πρὸς ὃν γίνεται ἡ ἐπίδειξις ἢ ἡ πονηρία), ὁμ. δὲν ξέρει ποῦ πᾶν τὰ τέσσερα (ἐπὶ παντελῶς ἀνιδέου πράγματός τινος)· **2)** συχνάζω που, φοιτῶ : δὲν πάει στὰ καφενεῖα - στὸ θέατρο, - ἔχει ἕνα χρόνο ὁ μικρὸς ποὺ πάει στὸ σχολεῖο· **3)** βαδίζω ὁδόν, ἀκολουθῶ δρόμον : δὲν πᾶτε καλά, νὰ πάρετε τὸν ἄλλο δρόμο, - πάω καλὰ γιὰ τὴ Θήβα ;· **4)** πηγαίνω ἢ πάω μπρὸς (ἢ μπροστά) προχωρῶ, προηγοῦμαι, ἀντίθ. μένω πίσω : οἱ ἀρχηγοὶ πάντα πηγαίνουν μπροστά· **5)** μτφ. προάγομαι, προκόπτω, προοδεύω : ἔχει γερὰ ἐφόδια, καὶ θὰ πάῃ σίγουρα ἐμπρός· **6)** ἀπομακρύνομαι, ἀπέρχομαι, φεύγω : Διήγ.Ἀχιλλ.656 τὸ δὲ φουσάτον τὸ πολὺν ὥρισεν νὰ πηγαίνῃ, - καιρὸς νὰ πηγαίνουμε, - πήγαινε ἢ πάγαινε ἀπὸ δῶ (φεῦγε, φεύγα, ξεκουμπίσου)· ‖ ἀπὸ δῶ πᾶν κι ἄλλοι ἐπὶ διαφυγόντων διὰ παντός· ‖ φρ. πηγαίνω κι ἔρχομαι πηγαινοέρχομαι βλ.λ., φεύγω, μεταβαίνω καὶ ἐπιστρέφω : δὲν ξέρω τί συμβαίνει, πάει κι ἔρχεται μιὰ ὥρα τώρα· ‖ φρ. αὐτὸ πάει κι ἔρχεται εἶναι ὁπωσδήποτε ἀνεκτόν,

ταιριάζει κάπως· || φρ. **πάει στό καλό** ἀνεχώρησεν ἐπ' αἰσίοις οἰωνοῖς : **ἄς πάῃ στὴν εὐχὴ τῆς Παναγίας** ἄς πορευθῇ εἰς ὁδὸν ηὐλογημένην· || **πήγαινε στὸ καλό!** εὐφημ. ξεφορτώσου με!· **7)** ἐπὶ πληρώσεως ἢ κενώσεως ἀγγείων, ἐξικνοῦμαι, φθάνω : **τὸ νερὸ πῆγε ὥς τὴ μέση** (ἀ. συνηθέστ. ἔφθασε)· || κ. μτθ. **πήγανε τὸ μπουκάλι κάτω ἀπ' τὴ μέση· 8)** ἄγω, κατευθύνω, ὁδηγῶ, φέρω τινά που : **τὸν πῆγα στὸ γιατρὸ νά κοιταχτῇ, - πήγαινε τὸ γράμμα στὸ ταχυδρομεῖο, - τὴν πάει παντοῦ,-τὸν πήγανε μέσα - στὸ τμῆμα** (τὸν ὡδήγησαν εἰς τὸ ἀστυνομικὸν κατάστημα)· || **τὸν πῆγα στὴν ἀστυνομία** τὸν κατήγγειλα εἰς τὰς ἀστυνομικὰς ἀρχάς· || ἀρὰ **νά σὲ πᾶν οἱ τέσσαρες!** εἴθε νὰ σὲ κηδεύσουν, νὰ ἀποθάνῃς· **9)** ἐνάγω τινά, τὸν καταγγέλλω : **τὸν πῆγε στὰ δικαστήρια γιά τὸ τίποτα·** || ἀμτβ. καταφεύγω, ἀναφέρομαι : **θά πάω στὰ δικαστήρια γιά νά λύσω τὶς διαφορές μου· 10) πηγαίνω μὲ κάποιον** συναναστρέφομαι, κάνω παρέα κάποιον : παροιμ. **πές μου μὲ ποιὸν πᾶς, νά σοῦ πῶ ποιός εἶσαι** (πρβλ. ὁμιλίαι κακαὶ φθείρουσιν ἤθη χρηστά)· **11)** διάγω, ζῶ, περνῶ : Ἐρωτόκρ.Ι,2 **π' ὧρες φηλὰ κι ὧρες στὰ βάθη πηαίνου, - καθὼς πάει, θά'χῃ κακά γεράματα,-ὅπως πᾶμε, θὰ 'χουμε κακὰ ξεμπερδέματα· 12)** εὑρίσκομαι, εἶμαι εἴς τινα κατάστασιν : Ἐρωτόκρ Ι,628 **ἀνὲγρικᾷ λαδωματιά, πῶς βρίσκεται, πῶς πηαίνει;, - πῶς πάει τώρα ἡ ὑγεία;,- πῶς πάνε τά κέφια;, - πῶς πάει ὁ ἄρρωστος;· 13)** βαίνω, ἐξελίσσομαι : **ἡ ὑπόθεσις, ποὺ ξέρετε, πηγαίνει πολὺ καλά, - πάνε ἄσχημα οἱ δουλειές του - τά οἰκονομικά του·** || ἐπὶ ἀσθενοῦς, **πάω καλύτερα** βαίνει ἡ ὑγεία μου ἐπὶ τὰ βελτίω· || μτφ. φρ. **δὲν τὰ πάει καλά μὲ τὴ γυναίκα του** (αἱ σχέσεις του μετὰ τῆς συζύγου του δὲν βαίνουν ὁμαλῶς, δὲν διάγει μετ' αὐτῆς ἐν ὁμονοίᾳ)· **14)** λειτουργῶ, ἰδ. ἐπὶ ὡρολογίου : **τώρα τελευταῖα δὲν πάει καὶ τόσο καλά τὸ στομάχι μου, - τὸ ῥολόϊ σας δὲν πάει σωστά· 15)** καταλήγω, καταντῶ, φτάνω : **ποῦ θά πάῃ αὐτή ἡ κατάστασις;, - ἡ ὑπόθεσις πῆγε στά δικαστήρια·** || ἐπὶ χρεογράφων ἢ συναλλάγματος, φθάνω εἴς τι ὅριον διατιμήσεως : **ποῦ πήγανε σήμερα ἡ λίρα - τὸ δολλάρια - τά χρεόγραφα;· 16) πηγαίνω νά...** φθάνω εἰς τὸ σημεῖον, κινδυνεύω νὰ.. : **πάει νά τρελλαθῇ ἀπὸ τὸν πόνα - νά πεθάνῃ ἀπ' τὸ κακό του· 17)** σκέπτομαι, διανοοῦμαι, σκοπεύω: **πάω νά τοῦ πῶ κάτι, μά πάλι ντηριέμαι, - καὶ κεῖ ποὺ πήγαινε νά φρονιμέφῃ, οἱ παλιοὶ φίλοι τὸν ξανάρπαξαν· 18) πάω γιά** ἐπιδιώκω τὴν ἐπίτευξιν σκοποῦ τινος ἢ τὴν ἐπιτέλεσιν ἔργου τινὸς ἢ νὰ γίνω τι : **πάει γιά ὑπουργὸς - γιά γαμπρὸς - γιά βουλευτής, - πηγαίνουν γιά μεγάλες μπάζες· 19)** ὡς τριτοπρόσ. ἁρμόζει, προσήκει, ταιριάζει : **δὲν σοῦ πάνε τά κόκκινα - τά σκοῦρα, - δὲν σαῦ πάει νά κάνῃς τὸν μάγκα, - δὲν πάει νά μιλᾷς ἔτσι· 20)** παρέρχομαι, δὲν ὑπάρχω πλέον, περνῶ : **πάνε τρία χρόνια ποὺ παντρεύτηκες, - πάνε αὐτά ποὺ ἤξερες· 21)** ἐπὶ ἀνθρώπων, ἀποθνήσκω, πεθαίνω : **πάει ὁ καημένος ὁ Νῖκος, - μέσα σ' ἕνα χρόνο πάνε τρεῖς ἀπ' τὸ ἴδιο σπίτι· 22) πηγαίνω** ἢ **πάω χαμένος** κατεστράφην ἢ πρόκειται νὰ καταστραφῶ : **πῆγε χαμένος μὲ τὴν παντρειά ποὺ 'κανε·** || **πάει ὁ κόπος** μου **χαμένος** εἰς μάτην ἀναλίσκω δυνάμεις· **23)** δαπανῶμαι, ἀναλίσκομαι, ξοδεύομαι, χρειάζομαι : **μοῦ πήγανε πολλά αὐτὸν τὸ μῆνα,- μοῦ πήγανε πέντε χιλιάδες στοὺς γιατροὺς καὶ στά φάρμακα, - γι' αὐτὴ τὴν οἰκοδομὴ θά πάῃ πολὺ τσιμέντο - πολλὴ πέτρα·** || φρ. **ἄς πάῃ καὶ τὸ παλιάμπελο!** ἄς ἐκποιηθῇ, δθ. συνεκδ. ἄς γίνῃ τῶν ὅλων δαπάνη πρὸς συνέχισιν διασκεδάσεως· **24)** ἐπὶ εἰδῶν τινων χαρτοπαιγνίου κ. ἄ. τυχηρῶν παιγνίων, στοιχηματίζω, ποντάρω βλ.λ. : **πάω ἕνα κατοστάρικα στὸ φάντη·** || κ. ἀμτβ. ἐπὶ τοῦ παιγνίου πασσέττα κ. ἄ. : **πάει τὸ πέντε;** (δέχεσαι νὰ ποντάρω εἰς τὸ πέντε;)· || ἐπὶ χαρτοπαικτικῶν παιγνίων, φρ. **πάω πάσο** ἀποσύρομαι, δὲν συμμετέχω τοῦ παιγνιδίου, δὲν προτείνω ἢ δὲν ἀποδέχομαι στοίχημα· **25)** ὡς τριτοπρόσ. ἐπὶ ὥρας ἢ χρόνου, ἐγγίζει, πλησιάζει : **πάει μεσημέρι, - πάει ἡ ὥρα δέκα·** || κ. μτ. τοῦ **νά** : **πάει νά γίνῃ μεσημέρι, - πάει νὰ πιάσῃ ζέστη·** || φρ. **πάει σὲ μάκρος ἡ δουλειά** χρονίζει· **26)** φρ. **ποῦ θὰ μοῦ πᾷς;** δὲν θὰ μοῦ διαφύγῃς, δὲν θὰ μοῦ ξεφύγῃς ὅ,τι καὶ ἄν κάμῃς· **27)** φρ. **τοῦ ἤ τὸν πῆγε πέντε πέντε - ζουμὶ - ριπιτίδι** ἐδειλίασε, κατεφοβήθη· **28)** σπαν. τὸ γ' πρόσ. προτάσσεται ρ. πρὸς ἔμφασιν αὐτοῦ Ἰσοδυναμοῦν πρὸς μόριον σχετλιαστικόν : **πάει φύγανε, - πάει, χάλασε ὁ κόσμος, - πάει, πέρασε κι αὐτό· 29)** ρηματ.π. πηγαιμός, παγεμός, παημός.

πηγαῖος-α-ον κ. μσν. κ. νεώτ., ποι. κ.-**ος-ον** (Εὐρ. Ἀλκ.991, ὁ ἀπὸ πηγῆς ἀρυσθείς, ἀντλούμενος ἢ ἀντληθείς : Ἱππ.Ἀέρ.8 **πηγαῖα ὕδατα**, Αἰσχ.Ἀγ.901 **πηγαῖον ρέος**, Εὐρ.Ἀλκ.99,αὐτ.Ἠλ.108 **ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τήνδε προσπόλων τινὰ πηγαῖον ἄχθος** (ἀγγεῖον πλῆρες πηγαίου ὕδατος), αὐτ.Ῥῆσ.929 **πηγαῖαι κόραι** (αἱ Νύμφαι), Πλάτ.Νόμ.845Ε, αὐτ. Κριτ.113Ε **ὕδατα μὲν διττὰ ὑπὸ γῆς ἄνω πηγαῖα κομίσας,** Πλοῦτ.Ἠθ.912Α, Συνέσ. Ἐπιστ.147,285C Διον.Ἀρεοπ.39· || ὁμ. ἐπὶ ὕδατος, ὁ ρέων, ὁ ἐκ πηγῆς προερχόμενος, ἀντιθ. συλλογιμαῖος: Ἀριστλ. Μετ.353b,25· **2)** μτγν. ἐν μτφ. χρ. ὁ ἀνήκων εἰς τὴν πρώτην πηγήν, ὁ ἐκ θεοῦ προερχόμενος : Δαμάσκ.Ἀρχ.96,Διον.Ἀρεοπ.39 **τὴν πηγαίαν καὶ ἀνέκλειπτον αἰτίαν καὶ διανομὴν τῶν ἀγαθοπρεπῶν δώρων· 3)** νεώτ. μτφ. ὁ οἱονεὶ ἀπ' εὐθείας ἐκ τῆς πηγῆς προερχόμενος, αὐθόρμητος : **πηγαία καὶ ἀβίαστος εἰρωνεία· 4)** τὸ οὐδ. **πηγαῖον** ὡς οὐσ. Ἡσ. «**ἀρδάνιον**».

πηγάνειος-α-ον μτγν. πηγάνινος βλ.λ. : Γαλ.12,511.

πηγανέλαιον (τό) μτγν. κ. νεώτ., δημ. **(ἀ)πηγανόλαδα** αἰθέριον ἔλαιον τοῦ πηγάνου βλ.λ. : Ἡρόδ.Ἰατρ. ἐν Rh.Mus.58,75, Ἀλέξ.Τραλλ.1,16.

πηγανηρά (ἡ) μτγν., κ. πηγανηρόν (τό) (Ἀέτ.15,40) ἔμπλαστρον ἐκ πηγάνου βλ.λ. : Ἀντυλλ.π.Παῦλ. Αἰγ.7,17,Ἀλέξ.Τραλλ.5,4.

πηγανίζω μτγν. ὁμοιάζω πρὸς πήγανον, εἶμαι ὅμοιος πηγάνῳ : Διοσκ.1,14, Γαλ.14,258.

πηγάνινος-η-ον μτγν. ὁ ἐκ πηγάνου βλ.λ. παρεσκευασμένος : Γαλ.11,489, Ἀλέξ.Τραλλ.1,22,98.

πηγάνιον (τό) κ. μσν. τὸ φυτὸν πήγανον βλ.λ. : Θεόφρ.Φι 1,10,4,Νίκ.Θηρ.531,αὐτ.Ἀλεξ.49· || μσν. ὡς ἐπίθ. **πηγάνιος-αν** ὁ πηγάνινος βλ.λ. : Ἱππιατρ. 186,17 **ἐλαίῳ πηγανίῳ.**

πηγανίτης (ὁ), μτγν. κ. μσν., θηλ. **-ῖτις -ίτιδος,** ὁ διὰ πηγάνου παρεσκευασμένος : Γεωπ.8,13 **πηγανίτης οἶνος·** || **πηγανῖτις χολὴ** δριμὺς συμπεπυκνωμένος χυμὸς πηγάνου βλ.λ. : Σώπ.18.

πηγανόεις-εντος-εσσα-εν μτγν. ὁ τοῦ πηγάνου βλ.λ. : Νίκ.Ἀλεξ.154 **πηγανόεντες ὄραμνοι.**

πήγανον (τό) κ. νεώτ., δημ. **ἀπήγανα** (τό) κ. **ἀπήγανας** (ὁ) τὸ φυτὸν ρυτὴ βλ.λ. ἡ βαρύοσμος : Διοκλ.ἀπ.138, Θεόπομπ.Ἱστ.177(α), Ἄλεξ.127,8, Θεόφρ.Φι 1,3,4, Ἀγάθων π. Στοβ.100,10 **βοτάνη.. πηγάνῳ παρόμοιος,** Νίκ.Ἀλεξ.413, ΚΔ Λουκ. 11,42 **ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ πήγανον·** || **πήγανον τὸ ὀρεινὸν** τὸ φυτὸν ρυτὴ βλ.λ. ἡ ὀρεινή : Διοσκ.3,45· || **πήγανον τὸ ἄγριον** τὸ φυτὸν ρυτὴ βλ.λ. ἡ χαλέπειος : αὐτ.· ἢ τὸ φυτὸν μῶλυ βλ.λ. : αὐτ.46· || νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν ἐκ τῶν **ζυγοφυλλοειδῶν·** || παροιμ. : **οὐδ' ἐν**

σελίνῳ, οὐδ' ἐν πηγάνῳ |σχόλ. «ἐπὶ τῶν μηδὲ κατὰ τὸ ἐλάχιστον διηνυκότων, οἷς ἐπέθεντο· μετήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν κήπων· ἐν γὰρ τοῖς λεγομένοις περικήποις τὰ σέλινα καὶ πήγανα κατεφύτευον»| : 'Αριστφ.Σφ.480.

πηγανόσπερμον |τὸ| μσν. σπέρμα, σπόρος πηγάνου : Γεωπ.8,30!

πηγανώδης-ους-ες ὁ πρὸς πήγανον ὅμοιος : Θεόφρ.ΦΙ 6,5,3,αὐτ.9,9,6.

πηγάς-άδος |ἡ| (πήγνυμι) πᾶν πεπηγμένον, στερεόν, σκληρόν, δθ. πεπηγμένη δρόσος, πάχνη, παγετός : 'Ησίοδ."Εργ.505 πηγάδας, αἵτ' ἐπὶ γαῖαν πνεύσαντος Βορέαο δυσηλεγέες τελέθουσι· **2)** πηγάς |γῆ| γῆ σκληρυνθεῖσα μετὰ τὴν βροχήν· 'Ησ. «πηγάς· ἡ οὐ πολλῷ ὕδατι κεχρημένη γῆ, ὕστερον γενομένη ξηρὰ καὶ πεπηγυῖα».

πηγάσειος-α-ον ὁ τοῦ Πηγάσου : 'Αριστφ.Εἰρ. 76 ὦ Πηγάσειον, φησί, γενναῖον πτερόν.

πηγασίς-ίδος |ἡ| μτγν. ποι. ἡ πηγασεία βλ.λ., δθ. πηγασὶς κρήνη ἡ ἐπὶ τοῦ 'Ελικῶνος κρήνη ἡ ἀναβλύσασα ὑπὸ τὴν ὁπλὴν τοῦ Πηγάσου καὶ καλουμένη 'Ιπποκρήνη : Μόσχ.3,78 ὃς μὲν ἔπινε Παγασίδος κράνας, ὁ δ' ἔχεν πόμα τᾶς 'Αρεθοίσας, 'Αντίπ.Θεσσ.ΑΠ 11,24.

πηγασμός |ὁ| μσν. ἀνάβλυσις βλ.λ.· ἐν μτφ. χρ. μ. : Νεῖλ.'Ομ.'Επιστ.54,3 πηγασμὸς ἐλπίδος.

πήγἄσος |ὁ| κ. νεώτ., δωρ. πάγἄσος, μυθολογικὸς ἵππος ἀναπηδήσας ἐκ τοῦ αἵματος τῆς Μεδούσης καὶ λαβὼν τὸ ὄνομα τοῦτο, διότι ἐγεννήθη περὶ τὰς πηγὰς τοῦ 'Ωκεανοῦ, ἔνθα ὁ Περσεὺς ἔσφαξε τὴν Μέδουσαν : 'Ησίοδ.Θ 281 ἔκθορε Χρυσάωρ τε μέγας καὶ Πήγασος ἵππος· || ἐπ' αὐτοῦ ἵππευσεν ὁ Βελλεροφόντης, ὅτε ἐφόνευσε τὴν Χίμαιραν : αὐτ.325· || οἱ μετέπειτα ποιηταὶ περιγράφουν αὐτὸν ὡς ὑπόπτερον, πτερωτόν : Εὐρ. ἀπ.308 ἄγ' ὦ φίλον μοι Πηγάσου πτερόν, 'Απολλδ. 2,3,2 ἀναβιβάσας οὖν ἑαυτὸν ὁ Βελλεροφόντης ἐπὶ τὸν Πήγασον· || μτγν. ἐθεωρεῖτο προσφιλὴς ταῖς Μούσαις καὶ ὑπὸ τὴν ὁπλὴν αὐτοῦ ἀνέβλυσε τὸ ὕδωρ τῆς 'Ιπποκρήνης ἐπὶ τοῦ 'Ελικῶνος : Στράβ.8,6,21 ἐνταῦθα δὲ φασι πίνοντα τὸν Πήγασον ἁλῶναι ὑπὸ Βελλεροφόντου· **2)** κτ. τὸν μτγν. μῦθον ἐδωρήθη τῇ 'Ηοῖ ἢ μετετέθη μεταξὺ τῶν ἀστέρων ὡς οὐράνιος ἵππος : "Αρατ. 205· || νεώτ. ἀστρον. ὀνομασία ἀστερισμοῦ τοῦ Β. ἡμισφαιρίου μεταξὺ τῶν ἀστερισμῶν τῶν 'Ιχθύων, τῆς 'Ανδρομέδας, τοῦ Κύκνου καὶ τοῦ 'Υδροχόου· **3)** κτ. πληθ. πήγασοι εἶδός τι τεράτων : Πλάτ.Φαῖδρ.229D ἐπιρρεῖ δὲ ὄχλος τοιούτων Γοργόνων καὶ Πηγάσων, Πλίν.ΦΙ 8,72,αὐτ.10, 136· || νεώτ. μτφ. ἐν ἀναφ. πρὸς ποιητὸς ἐν φρ. ἱππεύει τὸν Πήγασον ἐμπνέεται ποιητικῶς, ἔχει ποιητικὰς ἐξάρσεις, συνθέτει ποιήματα.

πηγαστικός-ή-όν μσν. ὁ δυνάμενος νὰ πηγάσῃ, πηγάζων τι, ὁ ἐξ οὗ τι πηγάζει : Γερμ.Κων/πόλεως 242Β, αὐτ.250C ζωῆς καὶ ἀθανασίας πηγαστικός.

πηγεσίμαλλος-ον ἐπ., ἐπὶ ἀμνοῦ, ὁ πυκνὸν μαλλὸν ἔχων, πυκνόμαλλος, δασύμαλλος· πρβλ. πηγός : 'Ιλ.Γ 197 ἀρνειῷ μιν .. ἐΐσκω πηγεσιμάλλῳ.

πηγετός |ὁ| μτγν. ὁ παγετὸς βλ.λ. : Διον.Περ.669.

πηγή |ἡ| κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., δωρ. παγά, ροή, ροῦς, ρεῦμα ὕδατος, νᾶμα, π. 'Ομ. πάντοτε κτ. πληθ. : 'Ιλ.Υ 9 αἵ τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεα ποιήεντα, Αἰσχ.Πρ.89 ποταμῶν τε πηγαὶ ποντίων τε κυμάτων ἀνήριθμον γέλασμα, αὐτ.434, αὐτ.Πέρσ.311, Εὐρ.'Ηρ.1297,αὐτ. Ρῆσ.827· || διαστέλλεται ἀπὸ τοῦ κρουνοῦ : 'Ιλ. Χ 147 κρουνὼ δ' ἵκανον καλλιρρόω, ἔνθα δὲ πηγαὶ δοιαὶ ἀναΐσσουσι· || κ. κτ. ἑνικ. : Αἰσχ. Πέρσ.202 ἀνέστην καὶ χεροῖν καλλιρρόου ἔψαυσα πηγῆς· **2)** μτφ. ἐπὶ δακρύων ροή : αὐτ. 'Αγ.888,Σοφ.'Αντ.803 ἴσχειν δ' οὐκέτι πηγὰς δύναμαι δακρύων, αὐτ.Τρ.852, 'Ακολ.Μ. Τετάρτης "Ορθρ.Δοξ. δέξαι μου τὰς πηγὰς τῶν δακρύων, ὁ νεφέλαις διεξάγων τῆς θαλάσσης τὸ ὕδωρ· κ. ὁπολ. : Αἰσχ.Πρ.402 παρειὰν νοτίοις ἔτεγξα παγαῖς, Εὐρ."Αλκ.1068· || συνεκδ. πηγαὶ γάλακτος ροαί, ρεύσεις γάλακτος : Σοφ. 'Ηλ.895 ὁρῶ .. νεορρύτους πηγὰς γάλακτος· || κ. πηγαὶ μαστῶν τὸ ἐκ μαστῶν προερχόμενον μητρικὸν γάλα : 'Επιγρ.Κῶ· || δθ. πηγαὶ τροφῆς ἐν ἀναφ. πρὸς γεννώμενον, τὸ μητρικὸν γάλα : Πλάτ.Μενξ.237Ε ἐὰν μὴ ἔχῃ πηγὰς τροφῆς τῷ γεννωμένῳ· || ὁμ. πηγαὶ βοτρύων ροαί, ρεύσεις, ποτὸν οἴνου, δθ. ὁ οἶνος : Εὐρ.Κύκλ.496 μάκαρ ὅστις εὐιάζει βοτρύων φίλαισι πηγαῖς ἐπὶ κῶμον ἐκπετασθείς· || πηγαὶ πόντου τὸ θαλάσσιον ὕδωρ : αὐτ.ΙΤ 1039 πόντου σε πηγαῖς ἁγνίσαι βουλήσομαι· **3)** τὸ μέρος ἔνθεν ἀναβλύζει ὕδωρ ἄφθονον, νερομάννα, κεφαλάρι : Μόσχ.3,77 ἀμφότεραι παγαῖς πεφιλαμέναι, Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.283,1 ἀπὸ πηγὴν πάλιν πηγὴ κι ἀπὸ πηγὴν πηγάδι, Βιζυην.48,25 καθαρὴ πηγὴ γεννᾷ τὰ θολὰ τὰ κύματα· || νεώτ. θερμὴ πηγή ἄ. θερμοπηγὴ βλ.λ.· || ὁμ. πηγὴ ἰαματικὴ ἡ ἀναβρύουσα ὕδωρ ἔχον ἰαματικὰς ἰδιότητας λόγῳ τῆς χημικῆς συνθέσεως αὐτοῦ· δθ. ἐπὶ ποταμοῦ, τὸ μέρος ἔνθεν ἄρχεται πηγάζων, ρέων οὗτος : 'Ηρ.1,189,αὐτ.2,28,αὐτ.4,53 μούνου δὲ τούτου τοῦ ποταμοῦ καὶ Νείλου οὐκ ἔχω φράσαι τὰς πηγάς, Στράβ.17,1,52 περὶ τὰς νήσους τὰς πρὸς τῇ Συήνῃ .. τὰς πηγὰς τοῦ Νείλου εἶναι |φασί|, 'Επιγρ.Συήνης· || γεν. τόπος προελεύσεως ἢ τὸ ἐξ οὗ προέρχεταί τι : πηγὴ θερμότητος - φωτὸς - ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας· || πηγαὶ ἡλίου τὸ μέρος ἐξ οὗ ἀνατέλλει ὁ ἥλιος, ἡ ἀνατολή : Αἰσχ.Πρ.809 οἳ πρὸς ἡλίου ναίουσι πηγαῖς· || πηγαὶ νυκτὸς ἡ δύσις : Σοφ.ἀπ.956· || πηγαὶ πυρὸς τὸ μέρος ἐξ οὗ ἐκπορεύεται, ἐρεύγεται τὸ πῦρ, ἡφαίστειον : Πίνδ.Π 1,22 τᾶς ἐρεύγονται μὲν ἀπλάτου πυρὸς ἁγνόταται ἐκ μυχῶν παγαί· || κ. μτφ. ἐπὶ ἐπῶν, λόγων : αὐτ.4,299 εὗρε παγὰν ἀμβροσίων ἐπέων, πρόσφατον Θήβᾳ ξενωθείς· || νεώτ. ἀκένωτος πηγὴ ἀνεκδότων ἐπὶ ἀνθρώπου κατέχοντος πλοῦτον ἀνεκδότων· || πηγὴ ἀργύρου ἐπὶ τῶν ὀρυχείων ἀργύρου, τῶν ἀργυρείων τῆς Λαυρεωτικῆς : Αἰσχ.Πέρσ.238 ἀργύρου πηγή τις αὐτοῖς ἐστι, θησαυρὸς χθονός· || νεώτ. πηγαὶ πετρελαίου μέρος ἔνθεν ἐξάγεται πετρέλαιον· || ἡ ἀκούουσα πηγὴ δι' ὤτων ἐπὶ τῆς αἰσθήσεως τῆς ἀκοῆς : Σοφ.ΟΤ 1387 ἀλλ' εἰ τῆς ἀκουούσης ἔτ' ἦν πηγῆς δι' ὤτων φραγμός· || κ. ἐν συνεκφ. μτ. τοῦ ἀρχή : 'Αριστλ.ΖΜ 668a,15 ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς καὶ πηγῆς εἰς πολλοὺς ὀχετούς, Πλούτ.'Ηθ.856Ε· **4)** μτφ. κ. νεώτ. κ. δημ. ἀρχὴ καὶ αἰτία, προέλευσις πράγματος, ρίζα τινός : Αἰσχ.Πέρσ.743 νῦν κακῶν ἔοικε πηγὴ πᾶσιν ηὑρῆσθαι φίλοις, Ξεν. ΚΠ 7,2,13 αἱ τέχναι, ἅς πηγάς φασι τῶν καλῶν εἶναι, Πλάτ.Φαῖδρ.245C, αὐτ.Φίλ.62D, αὐτ.Νόμ. 808D, αὐτ.Τίμ.85Β φλέγμα δ' ὀξὺ καὶ ἁλμυρὸν πηγὴ πάντων νοσημάτων, 'Αριστλ.Πολιτ.1301b,5 ἀρχαὶ καὶ πηγαὶ τῶν στάσεων, Πολύβ.18,40,3 πηγαὶ τῆς κακοπραγμοσύνης, Νεκρώσ.'Ακολ. εὗρε πηγὴν τῆς ζωῆς καὶ θύραν Παραδείσου, 'Ερωτόκρ.1,82 ἦτονε τσ' ἀρετῆς πηγὴ καὶ τσ' ἀρχοντιᾶς ἡ φλέγα, Σολωμ.'Ελ.Πολ.2,30,1 τοῦ πόνου ἐστρέψαν οἱ πηγὲς ἀπὸ τὸ σωθικό μου, Ζερβ. Τραγ.ΚΚ 23,10 ποιὸς στὴν πηγὴ τῆς ζωῆς θὰ μ' ὠδηγοῦσ' ἐμένα· || νεώτ. εἴδησις ὑπόπτου πηγῆς εἴδησις ὑπόπτου προελεύσεως· || φρ. μτφ. βαίνω εἰς ἐμὰς πηγάς ἀνάγομαι εἰς τὴν πηγὴν τῆς ὑπάρξεώς μου : 'Ελλ.'Επιγράμμ.463, Δαμάσκ. 'Αρχ.95· **5)** κτ. πληθ. ὀφθαλμῶν κανθοί, ἐξ ὧν πηγάζουσι τὰ δάκρυα : Πολυδ.2,71, 'Ησ.· **6)** νεώτ.

κ. δημ. ἐπὶ ἱστορικῶν ἐπιστημῶν, κείμενα πρωτότυπα, ἔγγραφα ὅθεν **συνάγονται** συμπεράσματα ἀμέσως ἢ ἐπαληθεύονται γεγονότα ἢ ἐκτεθεῖσαι γνῶμαι, κτ. ἀντιδ. πρὸς τὸ βοήθημα : **πηγαὶ διὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον εἶναι κυρίως ὁ Θουκυδίδης καὶ ὁ Ξενοφῶν**, - **ἱστορικαὶ πηγαί**· **7**) νεώτ. **πηγαὶ τοῦ κρανίου** ὑμενώδη μικρὰ διαστήματα **τοῦ** θόλου **τοῦ** κρανίου μήπω ἀποστεωθέντα, **παρατηρούμενα** κατὰ τὴν συμβολὴν τῶν ὑποστρογγύλων γωνιῶν τῶν κρανιακῶν ὀστῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς **ἐμβρύου ἢ** μικροῦ βρέφους· **8**) μαν., νεώτ. κ. δημ. **Ζωοδόχος πηγὴ** ἐπίθ. τῆς Θεοτόκου.

πηγίδιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ πηγή, μικρὰ πηγή, βρυσούλα· Σουΐδ.

πηγιμαῖος-α-ον μτγν. ὁ ἐκ πηγῆς, πηγαῖος : Ἡρωδιαν.Ἐπιμ.68 **κρηναῖον ὕδωρ τὸ πηγιμαῖον.**

πηγίον (τὸ) **πάπ.** τὸ πηγίδιον βλ.λ.

πῆγμα-ατος (τὸ) **κ.** νεώτ. τὸ διὰ πήξεως, διὰ συναρμογῆς **ἀποτελεσθέν**, πᾶν τὸ κατεσκευασμένον **ἐκ** πολλῶν **τεμαχίων συνημμένων** εἰς ἕν, ὅθ. ἐπὶ **πλοίου**, **ὁ** σκελετὸς αὐτοῦ, τρόπις, καρίνα : Μελέαγρ.ΑΠ 5,203 **τὸ πρὶν γλαφυροῖο κέλητος πῆγμα φέρει πλωτὸν Κύπριδος εἰρεσίην**, Φιλ.Βυζ. Θαυμ.4,5 **τὸ πῆγμα τῆς σχεδίας**· ‖ νεώτ. **πῆγμα ὀχήματος - βαγονίου - αὐτοκινήτου** τὸ ἄνωθεν τῶν τροχῶν καὶ τῶν μηχανημάτων μέρος **αὐτῶν** βάσιν ἔχον ξύλινον σκελετόν, **ἃ.** καροσσερί· ‖ πάπ. σκελετὸς στέγης, ἐπιστεγάσματος, οἰκοδομήματος : Πάπ. **θύρα κέλλας, στοὰ σὺν πήγμασι**· ‖ κ. ἐπὶ ὀστέων, ὁ ὀστέϊνος σκελετός : ΠΔ Μακκ. 4,9,21 **περιτετμημένον . . ἔχων τὸ τῶν ὀστέων πῆγμα ὁ . . νεανίας**· **2**) μτγν. κινητὴ σκηνή, παράπηγμα ἢ ἰκρίωμα ἐν τοῖς θεάτροις : Στράβ.6,2,6 **ἐπὶ πήγματος γάρ τινος ὑψηλοῦ τεθεὶς ὡς ἂν ἐπὶ τῆς Αἴτνης**, Ἰώσ.Α14,15,5, αὐτ.Π17,5,5· ‖ ἐν τῷ ρωμαϊκῷ ἀμφιθεάτρῳ ξύλινον κωνοειδὲς πολυώροφον κατασκεύασμα (pegma), ὅπερ μηχανικῶς διὰ τροχαλιῶν, σχοινίων καὶ ἀντιβάρων ὑψοῦτο ἢ καθειλκύετο, συμπτυσσομένων ἐντὸς τῶν κατωτέρων ὀρόφων τῶν ἀνωτέρων οἵτινες ἦσαν μικρότεροι : Ἰουβεν.4,122, Σουητ.34· **3**) ξύλινος σκελετὸς βιβλιοθήκης, βιβλιοθήκη : Κικ.Ἀττ.4,8,2· **4**) μτφ. ἐπὶ ὅρκου, ἐν φρ. **πῆγμα γενναίως παγὲν** δεσμὸς ἐντίμως συνημμένος : Αἰσχ.Ἀγ.1198 **καὶ πῶς ἂν ὅρκου πῆγμα γενναίως παγὲν παιώνιον γένοιτο;**· **5**) ὁμ. ἐπὶ σοφίας, κατασκεύασμα : Φίλ.1,536 **τὸ τῆς ὅλης πῆγμα σοφίας**· **6**) πᾶν τὸ πεπηγός, ὅθ. **πῆγμα χιόνος** πεπηγυῖα, παγωμένη χιών, πάγος : Πολύβ.3,55,5 **διὰ τὸ πῆγμα τῆς προϋπαρχούσης χιόνος**· ‖ **τὸ πῆγμα τῆς τροφῆς** τὸ στέαρ, τὸ λίπος : Ρούφ.Ὀνομ.215· ‖ πεπηγμένη, συμπαγής, στερεὰ μᾶζα, ἐπὶ τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου : ΠΔ Ἰησ.3,16 **ἔστη πῆγμα ἓν ἀφεστηκὸς μακρὸν σφόδρα**· **7**) πᾶν τὸ συντελοῦν πρὸς πῆξιν, ὡς ἡ πυτία : Ἀριστλ.Ζ1 516a,4 **ἀλλὰ πλαδῶσα, καθάπερ ἡ τοῦ γάλακτος ἂν τις εἰς αὐτὸ τὸ πῆγμα μὴ ἐμβάλῃ.**

πηγμάτιον (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ πῆγμα βλ.λ.2), μικρὸν ἰκρίωμα, μικρὸν ὑπόθεμα : Πρόκλ.Ὑπερειδ. 3,15 **πηγμάτια ἐκ λεπίδος χαλκῆς.**

πηγματίτης (ὁ) νεώτ. πέτρωμα πυριγενὲς ἱστοῦ γρανιτοειδοῦς συγκείμενον ἀπὸ ἀστρίους καὶ χαλαζίαν, ἐνίοτε κ. μαρμαρυγίαν ἢ τουρμαλίνην.

πηγματικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πηγματίτην, ὁ τοῦ πηγματίτου : **πηγματικὸς ἱστὸς** (ὁ ἱστὸς ὁ διακρίνων τοὺς πηγματίτας).

πηγματόλιθος (ὁ) νεώτ. ὀρυκτὸν πολυπυριτικὸν ἅλας ἀνῆκον εἰς τὴν ὁμάδα τῶν ἀστρίων τοῦ μονοκλινοῦς συστήματος.

πήγνυμι κ. μσν. κ. νεώτ. κ. **πηγνύω**, γ' πληθ. **πηγνῦσι** (Ἱππ.Διαίτ.2,60) κ. **πηγνύουσι** (Ἡρ.4,72, Θεόφρ. Φ1 6,6,9), γ' ἐν. εὐκτ. **πήγνυτο** (Πλάτ.Φαίδ.118Α), ἀπαρφ. **πηγνύειν** (Ξεν.Κυν.6,7, Διοσκ.4,95), παρατ. **πήγνυον** (Ὀρφ.Λιθ.567 **περι-**, Νόνν.Δ 5,50), μέλλ. **πήξω** (Ἰλ.Χ 283), δωρ. **πάξω** (Πίνδ.Ο 6,3), ἀόρ. **ἔπηξα**, ἐπ. **πῆξα** (Ὀδ.Μ 15), αἰολ. μτχ. **πάξαις** (Πίνδ.Ο 10(11),45), παρακ. **πέπηχα**, ὑπερσ. **ἐπεπήχειν**, γ' πληθ. **πεπήχεσαν** (Δίων Κ 40,40 **ἐμ-**), παρακ. ἐνεργ. μτ. παθ. σημ. **πέπηγα** (Ἰλ.Γ 135), αἰολ. **πέπᾱγα** (Ἀλκ.34), εὐκτ. **πεπαγοίην** (Εὐπ.435), ὑπερσ. **ἐπεπήγειν** (Ἰλ.Ν 442, Θουκ.3,23), μέσ. ἐν μτβ. σημ. **πήγνυμαι** (Ἡσιόδ.Ἔργ.809, μέλλ. **πήξομαι** (Γαλ. 10,388), κ. ἐν παθ. σημ. (Ἱππ.Ἀέρ.8), ἀόρ. **ἐπηξάμην** (Ἡσίοδ.Ἔργ.455, Ἡρ.6,12), παθ. μέλλ. **παγήσομαι** (Ἀριστφ.Σφ.437, Θουκ.4,92), ἀόρ. α' **ἐπήχθην**, ἐπ. γ' πληθ. **πῆχθεν** (Ἰλ.Θ 298), δωρ. γ' ἐν. ὑποτ. **παχθῇ** (Θεόκρ.23,31), μτχ. **πηχθείς** (Εὐρ.Κύκλ. 302), συνηθέστ. ὁ ἀόρ. **β' ἐπάγην**, ἐπ. **πάγην**, γ' πληθ. **πάγεν** (Ἰλ.Λ 572), μτχ. **παγείς** (Αἰσχ.Εὐμ.190, Εὐρ.ΙΑ395), ὑπερσ. **πέπηγμαι** (Διον.Ἀλ.Ρωμ.5,46 **κατα-** Ἀρρ.Ἀν.3,21,1 **συμ-**), γ' ἐν. ὑπερσ. **ἐπέπηκτο** (Ἰουλ. Λόγ.3,123Β), πρβλ. **πήσσω** κ. δημ. **πήζω**, εἰσάγω τι διὰ κρούσεως ἢ πιέσεως ἐντὸς ἄλλου σώματος, ἐμπηγνύω, μπήγω, μπήζω : Ἰλ.Δ 460 **ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε** (τὴν αἰχμήν), **πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω**, αὐτ.Ν 570, Ὀδ.Ψ 276 **καὶ τότε μ' ἐν γαίῃ πήξαντ' ἐκέλευεν ἐρετμόν**, αὐτ.Λ 129, αὐτ.77, αὐτ. Μ 15, Ἡσίοδ.Ἔργ.430 **εὖτ' ἂν Ἀθηναίης δμῷος, ἐν ἐλύματι πήξας γόμφοισιν πελάσας προσαρήρεται ἱστοβοῆϊ**, Πίνδ.Ν 7,26 **ὁ καρτερὸς Αἴας ἔπαξε διὰ φρενῶν λευρὸν ξίφος**· ‖ ἐμπηγνύω τι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ ἵστημι, στήνω ὄρθιον : Σοφ. Ἠλ.420 **εἶτα τόνδ' ἐφέστιον πῆξαι λαβόντα σκῆπτρον οὑφόρει ποτὲ αὐτός**, Ξεν.Κυν.6,7 **πηγνύειν δὲ τὰς σχαλίδας ὑπτίας, ὅπως ἂν ἐπαγόμεναι ἔχωσι τὸ σύντονον**· ‖ κ. παθ. μτ. ἀμτβ. παρακ. : Ἰλ.Ν 442 **δόρυ δ' ἐν κραδίῃ ἐπεπήγει**, αὐτ.Ο 315, αὐτ.Θ 298, αὐτ.Δ 572, Σοφ.ΑΪ.819 **πέπηγε δ' ἐν γῇ πολεμίᾳ τῇ Τρῳάδι**· **2**) ἐπὶ φυτῶν, φυτεύω δι' ἐμπήξεως σπέρματος ἢ παραφυάδος : Θεόφρ.6, 6,9, αὐτ.7,4,10· **3**) ἐμπηγνύω τι ἐπὶ αἰχμηροῦ τινος ἀντικειμένου : Ἰλ.Σ 177 **κεφαλὴν δέ ἑ θυμὸς ἄνωγει πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι** (ἀνασκολοπίσαι), Εὐρ.ΙΤ 1430, αὐτ.Βάκχ.1141 **κρᾶτα πήξας' ἐπ' ἄκρον θύρσον**· κ. παθ. : Αἰσχ.Εὐμ.190 **μύζουσιν οἰκτισμὸν πολὺν ὑπὸ ῥάχιν παγέντες**, Εὐρ.Κύκλ.302 **ἀμφὶ βουπόροισι πηχθέντας μέλη ὀβελοῖσι**· **4**) μτφ. προσηλῶ, καρφώνω, μπήγω : Ἰλ.Γ 217 **στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε, κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας**· ‖ ἐν τῇ σημ. τ. ἐν χρ. κ. ὁ μτβ. παρακ. : Πλάτ. Πολ.530D **πρὸς ἀστρονομίαν ὄμματα πέπηγεν**, Φιλόστρ.Νεώτ.Εἰκ.11 **πεπηγυῖα τὰς τῶν ὀμμάτων βολὰς ἐς τὰ τῆς ψυχῆς ἀπόρρητα**· ‖ **ἡ σοφία πέπηγεν εἰς τὸ ἀρέσκειν** εἶναι προσηλωμένη εἰς **τὸ** νὰ φαίνεται καὶ νὰ εἶναι ἀρεστή : Πλάτ.Παλ. 605Α· ‖ ἀπολ. **τὰ πεπηγὸς ὄμμα** ἀμετακίνητον, ἀτενὲς βλέμμα : Ἱππ.Προρρ.1,46, Γαλ.16,610· **5**) ἀναφ. πρὸς σκηνήν, ἀνίστημι, στήνω, σκηνοπηγῶ : Ἀνδοκ.4,30 **τούτῳ σκηνὴν . . Ἐφέσιοι διπλασίαν τῆς δημοσίας ἔπηξαν**, Πλάτ.Νόμ.817C· ‖ κ. **ἐν τῷ** μέσ. τ. : Ἡρ.6,12 **σκηνάς τε πηξάμενοι ἐν τῇ νήσῳ ἐσκιητροφέοντο**· κ. παθ. : αὐτ.7,119 **σκηνὴ ἔσκε πεπηγυῖα ἑτοίμη**, αὐτ.64· **6**) μτγν. συναρμόζω, ἑνώνω, ἐν χρ. τὸ μέσ. : Παῦλ.Σιλ.ΑΠ 5,254 **ὑπ' ἀτλήτοιο δὲ λύσσης δηρὸν ἐν ἀλλήλοις χείλεα πηξάμενοι**· **7**) συνάπτω ἰδιαίτερα μέρη ἢ τεμάχια, συμπήγω εἰς ἓν ὅλον, συναρμόζω, ὅθ. κατασκευάζω τι εἰς ἓν ὅλον ἐκ πολλῶν τμημάτων : Ἰλ.Β 664 **αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ' ὅγε λαὸν ἀγείρας**, Ὀδ.Ε 163, Θουκ.6,66 **παρά τε τὰς ναῦς σταύρωμα ἔπηξαν**, - **πηγνύω καλύβην - πλοῖον**· ‖ κ. μέσ. : Ἡσίοδ.Ἔργ.455 **φησὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς πήξασθαι ἅμαξαν**, Ἡρ.5,83 **νέας τε πηξάμενοι . . ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν Ἐπι-**

δαυρίων· || κ. παθ. συνδέομαι, συνάπτομαι. Πλάτ.Φαῖδρ.246C φυχὴ καὶ σῶμα παγέν, θνητὸν τ' ἔσχεν ἐπωνυμίαν· **8)** μτγν. κ. μσν. κτίζω, ἀνεγείρω, ἱδρύω : ΚΔ Ἑβρ.8,2 τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἔπηξεν ὁ Κύριος· κ. παθ. : Μηναῖ. 12,9 Ὄρθρ.Ὠδ.1,3 τὸν ἐπὶ γῆς παγέντα σοι Ναόν· **9)** συντελῶ, ἐκτελῶ, κάμνω, ἐν χρ. ἐν τῷ παθ. τ. κ. τὸ ἀμτβ. παρακ. : Αἰσχ.Χο.67 φόνος πέπηγεν αὖ διαρρύδαν· **10)** μεταβάλλω ὑγρόν τι εἰς στερεὸν διὰ φύξεως ἢ ἄλλως πως, κάμνω τι νὰ παγώσῃ, πήζω ἢ παγώνω κάτι : Αἰσχ.Πέρσ.496 θεὸς.. πήγνυσι πᾶν ῥέεθρον, Ἀριστφ.Ἀχ.139· κ. παθ. : Ἡρ.4,28 ἡ δὲ θάλασσα πήγνυται καὶ ὁ Βόσπορος πᾶς ὁ Κιμμέριος, Ἀλκ.34 πεπάγαισιν ὐδάτων ῥόαι· || ἐπὶ ἀλῶν, κρυσταλλοῦμαι : Ἡρ.4,53 ἅλες τε ἐπὶ τῷ στόματι αὐτοῦ αὐτόματοι πήγνυνται ἄπλετοι, αὐτ.6,119· || κρύσταλλος πέπηγεν οὐ βέβαιος ὄχι τόσον ὥστε νὰ ἀντέχῃ : Θουκ.3,23 κρύσταλλός τε γὰρ ἐπεπήγει οὐ βέβαιος ἐν αὐτῇ ὥστ' ἐπελθεῖν, Θεόκρ.23,31 ἁ δὲ χιὼν λευκὰ καὶ τάκεται ἁνίκα παχθῇ· || κ. ἐπὶ γάλακτος, πήζω, τυροποιῶ : Διοσκ.4,95· || κ. μέσ. ἐπὶ τυρῶν : Λουκ.Ἀλ.Ἱστ.1,24 ὥστε καὶ τυροὺς ἐπ' αὐτοῦ πήγνυσθαι· κ. παθ. : Ἀριστλ.ΖΜ 676a,14 διὸ τῶν μὲν κερατοφόρων πήγνυται (τὸ γάλα)· **11)** ἐπὶ τῶν ἀνθρωπίνων ἄκρων ἢ ἀρθρώσεων, παγώνω, πιάνομαι : Ἰλ.Χ 453 ἐν δ' ἐμοὶ αὐτῇ στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δὲ γοῦνα πήγνυται, Εὐρ.Ἡρ.1395 ἄρθρα γὰρ πέπηγέ μου· κ. ἐπὶ ἀνθρ. ἐν χρ. τὸ ἐνεργ. : Ξεν.Ἀν.4,5,3 βορρᾶς πηγνὺς τοὺς ἀνθρώπους· **12)** ἐπὶ ὀφθαλμῶν φυτῶν, κατακαίομαι ὑπὸ τοῦ φύχους, τοῦ παγετοῦ, παγώνω : Θεόφρ.ΦΑἴτ.5,12,10 ὀφθαλμῶν αἱ μὲν ὑγιεῖς, οἱ δὲ πεπηγότες· **13)** στερεοποιῶ, σκληρύνω, ἐκ μαλακοῦ καθιστῶ τι τραχύ, σκληρόν, ἐν χρ. τὸ παθ. : Ἀριστλ.ΖΓ 752a,35 ὄστρακον (ᾠοῦ) πέπηγεν· **14)** μτφ. ἀπολιθοῦμαι, γίνομαι πέτρα, μαρμαρώνω : Ἀντιφάν.166,7· **15)** ὁμ. μτφ. ὁρίζω, προσδιορίζω τι εἴς τινα : Λυκοῦργ.73 ὅρους τοῖς βαρβάροις πήξαντες τοὺς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος, Ἀριστοφ.9,7· κ. παθ. : Εὐρ.ΙΑ 395 τοὺς κακῶς παγέντας ὅρκους καὶ κατηναγκασμένους, Δημ.797 τὰ καλῶς οὕτω πεπηγότα τῇ φύσει καὶ ταῖς ἤθεσι· || μτγν. ἀστρολ. προσδιορίζω τὴν γέννησιν : Πτολ.Τετράβ. 103· **16)** μτφ. ἐν τῷ μέσ. τ. τηρῶ τι σταθερῶς : Πινδ.Ν 3,62 ὄφρα ἐν φρασὶ πάξαιθ', ὅπως.. (ὅπως τηρῇ σταθερῶς ἐν τῇ καρδίᾳ του)· **17)** ἐν τῷ ἀμτβ. παρακ. κ. παθ., εἶμαι σταθερῶς καὶ ἀμετακλήτως ὡρισμένος, τεταγμένος : Θουκ.4,82 εἷς ὅρος ἡμῖν παγήσεται, Δημ.42 μὴ γὰρ ὡς θεῷ νομίζετ' ἐκείνῳ τὰ παρόντα πεπηγέναι πράγματ' ἀθάνατα· **18)** ρημ. π. πήγνυσις, πῆγμα, πῆξις, πηγός, πηγυλίς, πηκτός.

πήγνυσις-εως (ἡ) τὸ πήγνυσθαι, ἡ πῆξις βλ.λ. : ΨΘαλ.π.Γαλ.16,37.

πηγόβρῦτος-ον μτγν. ὁ ἀπὸ πηγῆς ἀναβρύων : ΨΧρυσ.5,736C πέτραν ἀκρότομον πηγόβρυτα νάματα βλαστάνειν.

πηγόμαλλος-ον πηγεσίμαλλος βλ.λ. : Εὐστ.404,1.

πηγομαντεία (ἡ) νεώτ. εἶδός τι μαντικῆς τῶν ἀρχαίων, καθ' ὃ ἐξηρτᾶτο ἡ εὐτυχὴς ἢ ἀτυχὴς ἔκβασις τοῦ ἐρωτωμένου ἐκ τοῦ ἂν καὶ ἐπὶ πόσον χρόνον ἀντικείμενόν τι ῥιπτόμενον εἰς πηγὴν ἐπέπλεεν ἢ ἐβυθίζετο ἢ παρῆγε κύκλους.

πηγόρρῦτος-ον ποι. ὁ ῥέων ἐκ πηγῆς : Ὀρφ. Ὕμν.83,5.

πηγός-ή-όν (πήγνυμι) ποι., δωρ. πᾱγός ὁ εὐπηγής, στερεός, συμπαγής, παχύς, χονδρός, ὅθ. εὔσαρκος, εὐτραφής, σωματώδης, ἰσχυρός, ἀκμαῖος : Ἰλ.Ι 124 δώδεκα δ' ἵππους πηγούς, ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο, Ἀλκμ.23,48· || κῦμα πηγὸν μέγα, πελώριον, ὀλοφούσκωτο κῦμα : Ὀδ.Ε 388 ἔνθα δύω νύκτας δύο τ' ἤματα κύματι πηγῷ πλάζετο, αὐτ.Ψ 235, Ἀντίπ.Θεσσ. ΑΠ 9,143· **2)** ὁ λευκός : Λυκόφρ.336 πηγὸς πλόκος, Πάπ. πηγὰ ὀστέα, Καλλ.Ἄρτ.90 δύο μὲν κύνας ἥμισυ πηγούς· **3)** τὸ ἀρσ. πηγός (ἅλς) ὡς οὐσ. τὸ ἅλας : Στράτ.Κωμ.1,36· **4)** Ἡσ. «πηγόν· οἱ μὲν λευκόν, οἱ δὲ μέλαν», Εὐστ.403,43, αὐτ. 740,50, αὐτ.1539,42.

πηγουνάτος η-ο δημ. ὁ ἔχων προεξέχοντα τὸν πώγωνα, ἐκεῖνος τοῦ ὁποίου εἶναι προτεταμένον τὸ πηγούνι.

πηγούνι (τὸ) δημ. ὁ πώγων βλ.λ., τὸ ἐξέχον μέρος τῆς κάτω σιαγόνος.

πηγουνιά (ἡ) δημ. τὸ διὰ τοῦ πώγωνος, μὲ τὸ πηγούνι διδόμενον πλῆγμα, κτύπημα· **2)** κ. πηγωνιά τὸ φυτὸν παιωνία βλ.λ.

πηγουνίτης (ὁ) δημ. κ. πηγωνίτης τὸ φυτὸν τραγοπώγων βλ.λ. ὁ μείζων.

πηγυλίς-ίδος (ἡ) (πήγνυμι 9) παχνώδης καὶ παγερά, ἔχουσα πάχνην καὶ πάγον, ὅθ. φυχρά, παγετώδης, κατάφυχρος : Ὀδ.Ξ 476 νὺξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ Βορέαο πεσόντος πηγυλίς, Ἀπολλ.Ρ 2,737· **2)** ὡς οὐσ. πάχνη βλ.λ. : ΑΠ 9,384,24, Ἀλκίφρ.1,23 ἄχρις σὺ τὸν νιφετὸν πηγυλὶς διεδέξατο· **3)** πάγος, παγετός : Ὀρφ.ἀπ.270,4.

πηδάλιον (τὸ) (πηδόν) κ. μσν. κ. νεώτ. ὄργανον, δι' οὗ προσδίδεται εἰς πλέον σκάφος ἡ ἐπιθυμητὴ διεύθυνσις, οἴαξ, τιμόνι : Ὀδ.Γ 281 πηδάλιον μετὰ χερσὶ θεούσης νηὸς ἔχοντα, αὐτ.Ε 255, αὐτ.270 πηδαλίῳ ἰθύνετο τεχνηέντως ἥμενος, αὐτ.315, Ἡρ.2,96 πηδάλιον δὲ ἓν ποιεῦνται (Αἰγύπτιοι) καὶ τοῦτο διὰ τῆς τρόπιος διαβύνεται, Θεμίστ.Λόγ.13,14, αὐτ.387,25, Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.80 μὲ τὸν ἄλλον ἴθυνε τὸ πηδάλιον, Κάλβ.Ὠδ.10,34 τὰ τρομερὰ πηδάλια· || τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα ἦσαν ἐφωδιασμένα διὰ δύο πηδαλίων, συνδεομένων διὰ τῆς ζεύγλης ἢ δι' ἱμάντων καὶ κυβερνωμένων ὡς ἐκ τούτου ὑφ' ἑνὸς ἀνδρός, ὅθ. ἡ λ. ἐν χρ. κτ. πληθ. ἐπὶ ἑνὸς μ. πλοίου : Κρατῖν.139 ὡς ἂν μᾶλλον τοῖς πηδαλίοις ἡ ναῦς ἡμῶν πειθαρχῇ, Εὐρ.Ἑλ. 1536 πηδάλια ζεύγλαισι παρακαθίετο, Ἀριστφ. Ἱππ.542, Δίφιλ.43,11, ΚΔ Πράξ.27,40 ἀνέντες τὰς ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων· || ἡ τεσσαρακοντήρης τοῦ Πτολεμαίου τοῦ 4ου εἶχε τέσσαρα πηδάλια : Καλλίξ.1· || μτφ. ἐν τῇ κωμ. ποι. ἐπὶ νέας γυναικὸς ἐχούσης πρεσβύτην ἄνδρα : Θεόφιλ.6 (γυνὴ) .. οὐδὲ μικρὸν πείθεται ἐνὶ πηδαλίῳ· || ἐν φρ. ἐπεχούσῃ θέσιν ναυτικῆς ὁδηγίας : Ἀριστφ.Ὄρν.711 καὶ πηδάλιον τότε ναυκλήρῳ φράζει κρεμάσαντι καθεύδειν (πρβλ. δημ. παροιμ. «τοῦ Σταυροῦ σταύρωνε καὶ δένε, τ' Ἅη Γιωργιοῦ τσιμάριζε κι ἀμόλα») **2)** κτ. ἐπέκτ. ἱππικὸν πηδάλιον αἱ ἡνίαι : Αἰσχ.Ἑπτ.206 ἱππικῶν τ' ἄπυον πηδαλίων διὰ στόμια πυριγενετᾶν χαλινῶν· **3)** νεώτ. ὁμ. τὸ ὄργανον διευθύνσεως τῶν αὐτοκινήτων, ἀεροπλάνων κ. ἄ.· **4)** ὁμ. τμῆμα τοῦ ὡρολογιακοῦ μηχανισμοῦ, δι' οὗ μεγεθύνεται ἢ ἐλαττοῦται τὸ μῆκος τοῦ σπειροειδοῦς ἐλατηρίου· **5)** νεώτ. συλλογὴ τῶν ἀποστολικῶν καὶ συνοδικῶν κανόνων ὡς καὶ τῶν ἁγίων πατέρων συνταχθεῖσα λήγοντος τοῦ 18ου αἰῶνος ὑπὸ δύο λογίων μοναχῶν καὶ χρησιμεύουσα ὡς ὄργανον διακυβερνήσεως τοῦ σκάφους τῆς Ὀρθοδόξου Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας· **6)** μτφ. ἐπὶ τῆς διανοίας : Πλάτ.Κλειτ.498Β παραδόντι τὰ πηδάλια τῆς διανοίας ἄλλῳ· **7)** ὁμ. μτφ. τρόπος διακυβερνήσεως, διοικήσεως : Πινδ. Π 1,86 νώμα δικαίῳ πηδαλίῳ στρατόν· **8)** νεώτ. διακυβέρνησις : ἐκράτησεν ἐπὶ μακρὸν εἰς χεῖρας του τὸ πηδάλιον τῆς πολιτείας (ἐκυβέρνησε τὸ κράτος)· **9)** κτ. πληθ. ἐπὶ τῶν πλεκτανῶν τοῦ ναυ-

τίλου χρησιμοποιοῦντος αὐτὰς ἐν εἴδει κωπῶν ἐπεχουσῶν θέαιν οἴακος : Ἀριστλ.ΖΙ 622b,13 **ἀντὶ πηδαλίων δὲ τῶν πλεκτανῶν** (δύο) **παρακαθίησιν·** **10)** ὁμ. ἐπὶ τῶν μακρῶν ὀπισθίων ποδῶν τῆς ἀκρίδος : αὐτ.532a,29, αὐτ.535b,19· **11)** τὸ φυτὸν πολύγονον τὸ ἄρρεν : ΨΔιοσκ.4,4· || νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν ἐκ τῶν **πηδαλιοειδῶν.**

πηδαλιοῦμαι-όομαι μτγν. ἀποθ. ἐφοδιάζομαι διὰ πηδαλίου : Σιμπλίκ.Κατ.187,14.

πηδαλιουργική (τέχνη) (ἡ) μτγν. ἡ τέχνη τῆς κατασκευῆς πηδαλίων : Ἀσπάσ.ΗΝικ.5,1.

πηδαλιουχεῖον (τὸ) νεώτ. θαλαμίσκος ἐν πλοίῳ ἐπὶ τῆς γεφύρας πλοῦ, ἐν ᾧ εὑρίσκονται ἡ εὐθυντηρία πυξίς, τὸ οἰακοστρόφιον, θῆκαι τῶν χαρτοφυλάκων, τράπεζα χαρτῶν, τηλέγραφοι καὶ φωναγωγοί, πρβλ. οἰοκιστήριον.

πηδαλιουχία (ἡ) μσν. κ. νεώτ. ἡ διὰ τοῦ πηδαλίου κυβέρνησις τοῦ πλοίου, κ. μτφ. : ΚΜανασσ. Χρον.5138, Νικ.Χων.Χρον.218C **τῇ πηδαλιουχίᾳ τῶν μεγίστων πραγμάτων.**

πηδαλιοῦχος (ὁ) (ἔχω) μτγν. μσν. κ. νεώτ. **ὁ** κρατῶν τὸ πηδάλιον, **ὁ** χειριζόμενος τὸ πηδάλιον τοῦ πλοίου, τιμονιέρης, ὅθ. μτφ. κυβερνήτης, ἄρχων : Φίλ.1,145 **ὁ πηδαλιοῦχος καὶ κυβερνήτης τοῦ παντός,** Ἀνν.Κομν.290D.

πηδαλιουχῶ-έω μτγν. κ. νεώτ. εἶμαι πηδαλιοῦχος, χειρίζομαι τὸ πηδάλιον, κυβερνῶ τὸ πλοῖον διὰ τοῦ πηδαλίου : Φίλ.1,131· || νεώτ. κ. παθ. μτχ. **πηδαλιουχαύμενος-η-ον** ὁ διὰ τοῦ πηδαλίου κυβερνώμενος, ἐκεῖνος ὃν δύνατοί τις νὰ κυβερνήσῃ διὰ πηδαλίου· || **πηδαλιουχούμενον ἀερόστατον** κ. ἁπλῶς **πηδαλιουχούμενον** (τὸ) ὡς οὐσ. ἀερόστατον φέρον κινητῆρα κ. πηδάλιο· **2)** μτγν. ἐν μτφ. χρ. : ΠΔ Μακκ.4,71 **πηδαλιουχεῖν τὴν τῆς εὐσεβείας ναῦν,** Φίλ.1,516 **πηδαλιουχεῖν τὸ κοινὸν τοῦ κόσμου σκάφος** (ἐπὶ τοῦ Θεοῦ)· **3)** ὁμ. κυβερνῶ, διοικῶ, διέπω : Βόηθ.Σιδ.3,266 **πηδαλιουχεῖν τὰ σύμπαντα,** Φίλ.1,370.

πηδαλιώδης-ους-ες (εἶδος) κ. νεώτ. ὁ ἔχων τὸ σχῆμα πηδαλίου, ὁ ὅμοιος πρὸς πηδάλιον: Ἀριστλ. ΖΜ 683a,36 **ὄπισθεν μόνον ἔχουσι τὰ πηδαλιώδη οἱ ἀκρίδες·** || νεώτ. ζῳολ. **πηδαλιώδη** πτερά τὰ πτερύγια τῆς οὐρᾶς, ἅτινα χρησιμοποιοῦνται κατὰ τὴν πτῆσιν τοῦ πτηνοῦ ὡς πηδάλιον.

πηδαλιωτός-ή-όν ὁ ἐφωδιασμένος διὰ πηδαλίου : Ἀριστλ.Κατ.7a,12 **ἀπὸ τοῦ πτεροῦ τὸ πτερωτὸν καὶ ἀπὸ τοῦ πηδαλίου τὸ πηδαλιωτόν.**

πηδηθμός (ὁ) πήδημα, σκίρτησις, ὅθ. ἐπὶ τῆς καρδίας, παλμός : Ἱππ.Ἐπιδ.7,39.

πήδημα-ατος (τὸ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. κ. **ἀπήδημα** ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πηδῶ, τὸ πηδᾶν, σκίρτημα, ἅλμα : Αἰσχ.Πέρσ.95 **τίς ὁ κραιπνῷ ποδὶ πηδήματος εὐπετέος ἀνάσσων;,** αὐτ.305, Σοφ.Αἴ.833, Εὐρ.Ἀνδρ.1189 **τὸ Τρωϊκὸν πήδημα πηδήσας ποδοῖν χωρεῖ πρὸς αὐτούς;,** Πρόδρ.2,211 **καὶ τότε νὰ 'δες, Δέσποτα, πηδήματα νεωτέραυ,** Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.90,24 **ποῦ 'χε λαγοῦ πιλάλα, δράκου δύναμη καὶ τῆς ἀγριολαφίνας τὰ πηδήματα,** Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.64 **πρασεπάθει νὰ φθάσῃ διὰ πηδημάτων·** **2)** μτγν. ἀναπήδησις, ἀνασκίρτησις ἐκ θαυμασμοῦ, ἐπὶ ἀκροατοῦ : Πλούτ.Ἠθ.41C **οἱ θόρυβοι καὶ τὰ πηδήματα τῶν παρόντων·** **3)** κτύπος, κτύπημα, παλμὸς τῆς καρδίας : Εὐρ.Βάκχ.1288 **ὡς τὸ μέλλον καρδία πήδημ' ἔχει,** Πλούτ.Ἠθ.83B **ἴσχεσθαι καρδίαν πηδήματος·** **4)** δημ. ἐπὶ ζῴων, ἐπίβασις, ὄχευσις.

πηδηματιά (ἡ) δημ. ἡ πηδηξιὰ βλ.λ., πήδημα.

πηδηξιά (ἡ) δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πηδῶ, πήδησις, πήδημα, πηδηματιά : **μὲ μιὰ πηδηξιὰ τὸν ἔφτασε.**

πήδησις-εως (ἡ) πήδημα, σκίρτησις, πηδηξιά : Πλούτ.Ἀντ.75 **μετὰ εὐασμῶν καὶ πηδήσεων σατυρικῶν,** Ἀρρ.Τακτ.43,3 **πηδήσεις ἐπὶ τοὺς ἵππους·** || κ. ἐπὶ καιομένων ξύλων : Θεόφρ.Πυρ.69· **2)** πήδημα βλ.λ.3), παλμὸς καρδίας : Πλάτ.Τίμ.70C **τῇ δὲ δὴ πηδήσει τῆς καρδίας ἐν τῇ τῶν δεινῶν προσδοκίᾳ,** αὐτ.Νόμ.791A, Ἀριστλ.ΖΜ 669a,20.

πηδητής (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ πηδῶν, ὁ ἱκανὸς εἰς τὸ πήδημα, ὅθ. ὁ χορευτής : Πτολ.Τετράβ.64 **ὀρχησταὶ καὶ πηδηταί.**

πηδητικός-ή-όν κ. νεώτ. **ὁ ἔχων κλίσιν, ἢ ὁ** ὢν ἱκανός, ἔχων τὴν ἱκανότητα νὰ πηδᾷ, νὰ ἐκτελῇ πηδήματα, ἐπὶ τῆς ἀκρίδος, τοῦ φύλλου κ.ἄ. : Ἀριστλ.ΖΙ 532a,27 **ὅσα δὲ πηδητικά. . ἐστι, τούτων τὰ μὲν ἔχει τὰ ὄπισθεν σκέλη μείζω,** αὐτ. ΖΜ 683a,33· || κ. ἐπὶ σατύρων : Λουκ.Δὶς Κατ.10 **πηδητικώτατε σατύρων·** || νεώτ. ζῳολ. τὸ οὐδ. **πηδητικά** ὡς οὐσ. κατηγορία ἐντόμων τοῦ ἀθροίσμ. τῶν **ὀρθοπτέρων·** || ὁμ. κατηγορία θηλαστικῶν ζῴων τῆς τάξεως τῶν **μαρσιποφόρων·** **2)** νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ πήδημα, τὴν πήδησιν· **3)** ἐπίρρ.-**ῶς** κατὰ **πηδητικὸν τρόπον,** πηδῶντας, πηδηχτά : Γλωσσ.

πηδητικῶς γλωσσ. διὰ πηδημάτων, **πηδηχτά.**

πηδητός-ή-όν νεώτ., δημ. **πηδηχτός-ή-ό** ὁ ἔχων τάσιν, κλίσιν νὰ πηδᾷ, πηδητικὸς βλ.λ.1)· **2)** δημ. ὁ διὰ πηδημάτων ἐκτελούμενος, γινόμενος : **πηδηχτὸς χορός·** || τὸ ἀρσ. **πηδηχτός** ὡς οὐσ. ὁ πηδηχτὸς χορός· || τὸ οὐδ. πληθ. **πηδηχτά** ὡς ἐπίρρ. διὰ πηδήματος, μὲ πηδήματα.

πήδϊνος-η-ον ὁ ἐκ πηδοῦ κατεσκευασμένος : Ἰλ. Ε 838 (δ.ἀνάγν. φήγινος), ΕΜ 669,40, Εὐστ.613,9.

πηδοδόκη (ἡ) νεώτ. ναυτ. ὀπὴ ὑπὸ τὴν πρύμνην τοῦ πλοίου, δι' ἧς διέρχεται ὁ ἄτρακτος τοῦ πηδαλίου, δημ. τρῦπα τοῦ τιμονιοῦ.

πηδόκρανον (τὸ) νεώτ. ναυτ. τὸ ἀνώτατον ἄκρον τῆς ῥίζης τοῦ πηδαλίου, εἰς ὃ ἐφαρμόζεται ὁ οἴαξ.

πηδόν (τὸ) ποι. κ. **πηδαν** (τὸ) κ. **πηδος** (ὁ) (Ἡσ.) τὸ πλατὺ μέρος τῆς κώπης, τὸ φύλλον αὐτῆς, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὴν λαβήν, ὅθ. γεν. ἡ κώπη : Ὀδ.Η 328 **νῆες ἐμαὶ καὶ κοῦροι ἀναρρίπτειν ἅλα πηδῷ,** αὐτ.Ν 78, Ἀπολλ.Ρ 4,200 **πηδοῖσιν ἐρέσσετε,** Λυκόφρ.1416 **γῆ δὲ ναυσθλωθήσεται ῥήσσοντι πηδοῖς χέρσον·** **2)** κτ. πληθ. **πηδά** τὰ πηδάλια βλ.λ.1) : Ἀρατ.155 **εἰς ἄνεμον δὲ τὰ πηδὰ κυβερνητῆρες ἔχαιεν.**

πῆδος (ὁ) ἀρχ. λεξ. κ. δημ. Ἡσ. «**τὸ πηδόν**»· **2)** δημ. μέγα πήδημα, μέγα ἅλμα, πηδηματιά, πηδηξιά : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.247,1 **στὸ γλάκιο πιάνει ὁ υἱὸς λαγό, στὸν πῆδο πιάνει ἀγρίμι.**

πηδός (ὁ) δένδρον τοῦ ὁποίου ὁ καρμὸς ἐχρησιμοποιεῖτο πρὸς κατασκευὴν ἀξόνων, πιθ. ὁ πάδος βλ.λ. : Θεόφρ.Φι 5,7,6.

πηδούλι (τὸ) δημ. κ. **πήδαλος** (ὁ) κ. **ἀπήδουλας** (ὁ) ὁ σκώληξ τοῦ τυροῦ.

πηδύω δ.γρ. τοῦ πιδύω βλ.λ.

πηδυλίς-ίδος (ἡ) δ.γρ. τοῦ πιδυλὶς βλ.λ.

πηδῶ-άω κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. κ. **ἀππηδῶ-άω,** δωρ. γ' ἐν. **παδῇ** (Σώφρ.20), λακων. β' προστ. **πάδη** (Ἀριστφ.Λυσ.1317), Ἰων. μτχ.πληθ. θηλ. **πηδεῦσαι** (Ἡρώνδ.4,61), οὐδ. **πηδεῦντα** (αὐτ.3,96), παρατ. **ἐπήδων** (Ἰλ.Φ 269,-Εὐρ.Βάκχ.1094), δημ. **(ἐ)πηδοῦσα** κ. **ἀπηδοῦσα** κ. **(ἐ)πήδαγα** κ. **ἀπήδαγα,** μέσ. μέλλ. μτ. ἐνεργ. σημ. **πηδήσομαι** (Πλάτ.Λύσ.216A **προσ-,** Θεόφρ.Χαρ.21,6 **ἐπι-,** Ἄλεξ.124,16), μτγν. **πηδήσω** (ΑΠλ.4,54*, αὐτ.142), ἀόρ. **(ἐ)πήδησα** (Ἰλ.Ξ 455), δημ. κ. **(ἐ)πήδηξα,** παρακ. **πεπήδηκα** (Αἴσωπ.203 **ἀπο-,** Ἱππ.Ἄρθρ.47 **ἐκ-,** Ξεν.Ἑλλ.7,4,37 **ὑπερ-,** Δημ.644 **ὑπερ-**), δημ. παθ. **πηδιοῦμαι** κ. **πηδιέμαι** κ. **ἀπηδιέμαι,** ἀόρ. **(ἐ)πηδήθηκα** κ. **(ἐ)πηδήστηκα,** μτχ. παθ. παρακ. **πηδημένος,** γ' ἐν. **ὑπερσ. ἐν** ἐνεργ. σημ. **ἐπεπήδητα** (Ἱππ.Φύσ.Παιδ.131, τινάσσομαι πρὸς τὰ ἄνω καὶ εἰς ἀπόστασιν, ὑψοῦμαι διὰ βιαίου τινάγματος ὑπὲρ τὸ ἔδαφος, **μετα-**

φέρω τὸ σῶμά μου διὰ πηδήματος, ἅλματος, ἀπὸ σημείου τινὸς εἰς ἄλλο, ἅλλομαι : Ἰλ.Φ 269 **ὁ δ' ὑψόσε ποσσὶν ἐπήδα,** αὐτ.302, Ἱππ.Φύσ.Παίδ.13, Ξεν.Κυν.5,31 **ὅταν ἀτρέμα διαπορεύηται πηδᾷ, βαδίζοντα δὲ οὐδεὶς ἑόρακεν οὐδ' ὄφεται,** Διήγ. Ἀχιλλ.356 **ἐδώκασιν τὰ ὄργανα, πηδοῦν, καβαλλικεύουν,** Ἐρωτόκρ.Ι,236 **πηδῶντας καὶ χλιμίζοντας ἤκανε κάθε ζάλο,** Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.43,21 **πηδᾶνε, παίζουν καὶ γλεντᾶν καὶ πίνουν στὸ σημάδι,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 66,26 **ἕνα φράχτη πηδᾷ κι ἀνέγνωρά της ατὸ πλατὺ μπαίνει τοῦ ὕπνου κοιμητήρι, - πήδησα πέντε μέτρα, - πήδηξε στὸ ἄλογο κι ἔφυγε·** ‖ κ. μτ. συστοίχ. ἢ συνωνύμ. αἰτ. : Σοφ.ΟΤ 1300, Εὐρ.Ἴων 717, αὐτ.Ὀρ.263 **χεῖρα δ' ἐμπλέξασ' ἐμὴν σχήσω σε πηδᾶν δυστυχῆ πηδήματα·** **2)** μτβ. διέρχομαι ὑπεράνω τινὸς διὰ πηδήματος : Σοφ.Αἴ.1278 **ἐς δὲ ναυτικὰ σκάφη πηδῶντος ἄρδην Ἕκτορος τάφρων ὕπερ;** ‖ κ. μτ. αἰτ. : αὐτ.30, Εὐρ.Βάκχ.307 **πηδῶντα σὺν πεύκαισι δικόρυφον πλάκα, - μπορεῖς νὰ τὸ πηδήξῃς τὸ χαντάκι;** ‖ δημ. φρ. **πηδάει πολλὰ παλούκια** ἐκτίθεται συχνὰ εἰς κινδύνους, ἰδ. ἐπὶ ἐπιληφίμων πράξεων· **3)** τινάσσομαι, ἀνατινάσσομαι ἀποτόμως : Εὔβουλ.75,6, αὐτ.109, **- καθὼς τ' ἄκουσε, πήδησε ἀπ' τὴν καρέκλα του·** ‖ δημ. φρ. **πηδῶ ἀπ' τὴ χαρά μου** σκιρτῶ ἐκ χαρᾶς, χαίρω σφόδρα : **σὰν ἄκουσε πὼς τοῦ δίνουν παράσημο, πηδοῦσε ἀπὸ τὴ χαρά του·** **4)** μτφ. ἐπὶ πραγμ. : Ἰλ.Ξ 455 **οὐ μὰν αὖ τ' οἴω μεγαθύμου Πανθοΐδαο χειρὸς ἄπο στιβαρῆς ἅλιον πηδῆσαι ἄκοντα,** Αἰσχ.Ἑπτ.459 **πάλος..** **πήδησεν εὐχάλκου κράνους,** Εὐρ.Φοίν.1194· **5)** ἐπὶ τῆς καρδίας ἢ τοῦ σφυγμοῦ, πάλλομαι, σφύζω : Σώφρ.20 **ἁ καρδία παδῇ,** Ἀριστφ.Νεφ.1392 **οἶμαι τὰς καρδίας πηδᾶν ὅ,τι λέξει,** Πλάτ.Συμπ. 215E, αὐτ.Φαῖδρ.251D **πηδῶσα οἷον τὰ σφύζοντα·** ‖ κ. ἐπὶ σπασμῶν, σφαδασμῶν : Εὐρ.Ἱππ. 1352 **κατὰ δ' ἐγκέφαλον πηδᾷ σφάκελος,** Ἡρώνδ.4,61· ‖ κ. ἐπὶ τοῦ νοῦ : Τραγ.Ἀδέσπ.176 **πηδῶν ὁ θυμὸς ἔνδοθεν μαντεύεται,** αὐτ.390· **6)** κ. δημ. ἀλλάσσω ἀποτόμως ἀντικείμενον λόγου, σκέψεως, ἐνεργείας : Εὐρ.Τρῳ.67 **τί πηδᾷς εἰς ἄλλους τρόπους, - πηδάει ἀπὸ τὸ ἕνα θέμα στ' ἄλλο·** **7)** τρέπομαι, στρέφομαι : αὐτ.ἀπ.294 **εἰς τἀπίσημα δ' ὁ φθόνος πηδᾶν φιλεῖ,** Φιλόστρ. Σοφ.2,25,4 **πηδᾶν πρός τινος εὐπραγίαν·** **8)** νεώτ. κ. δημ. παραλείπω τι ἐν τῷ μεταξύ, ἰδ. κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν, ἔκθεσιν διὸ προφορικοῦ ἢ γραπτοῦ λόγου ἢ καὶ κατὰ τὴν ἀντιγραφήν : **ἐπήδησε τρία τροπάρια - δυὸ σελίδες·** **9)** δημ. ἐπὶ ζῴων, ἐπιβαίνω, ὀχεύω· **10)** ρηματ. π. πηδηθμός, πήδημα, πήδησις, πηδητής, πηδητικός, πηδηξιά.

πήζω δημ., ἀόρ. **ἔπηξα,** μτχ. παθ. παρακ. **πη(γ)μένος,** πήγνυμι, πηγνύω, κάμνω τι νὰ μεταβληθῇ ἀπὸ ρευστοῦ εἰς στερεόν : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.266,21 **πῆραν τὴν καρδάρα μου ποὺ 'πηζα τὸ γάλα μου·** ‖ **πήζω τυρὶ** ἐνεργῶ ὥστε τὸ γάλα νὰ μεταβληθῇ, νὰ δώσῃ τυρόν· ‖ **πήζω γιαούρτι** κάμνω ὥστε τὸ γάλα διὰ πήξεως νὰ γίνῃ ὀξύγαλα, γιαούρτι· ‖ κ. μτφ. : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 50,16 **καὶ γαῖμ' ἀπ' ἄνδρες καὶ παιδιὰ θέλω γιὰ νὰ τὴν πήξω·** **2)** ἀμτβ. πήγνυμαι, μεταβάλλομαι ἀπὸ ρευστοῦ εἰς στερεόν : **ἔπηξε τὸ βούτυρο - τὸ μέλι - τὸ σιρόπι·** ‖ μτφ. ἐν φρ. **δὲν ἔχει πήξει ἀκόμη τὸ μυαλό του** δὲν ἀπέκτησεν ἀκόμη, ἰδ. λόγῳ μικρᾶς ἡλικίας, τὴν πρέπουσαν φρόνησιν, σύνεσιν· **3)** μτφ. πήγνυμι διὰ φύξεως, παγώνω ἐκ φόβου, ἐν χρ. τὸ παθ. : Βιζυην.22,27 **κρυφὸς τῆς κόφτει ταύρτουρας τὴν θερμὴ πνοὴ καὶ πήζεται τὸ αἷμά της.**

πήθω (πρβλ. πηρός) μτγν. πάσχω βλ.λ. : Φίλιππ. εἰς Κατ.180,24, ΕΜ 671,1.

πηΐσκος (ὁ) Ἐπιγρ. ὑποκορ. τοῦ παῖς, παιδίον, παιδάκι : Ἐπιγρ.Κρήτης.

πήκασμα-ατος (τὸ) μσν. πιθ. ἐσφ.ἀνάγν. τοῦ πάκασμα, ἐν χρ. κτ. πληθ. φάλαρα ἵππων : Ἱππιατρ.14.

πηκτή (ἡ) (πήγνυμι) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **πηχτή,** δωρ. **πακτά,** θηλ. τοῦ ἐπιθ. πηκτὸς (δημ. πηχτός) ἐν χρ. ὡς οὐσ. εἶδός τι δικτύου ἢ κλωβοῦ τεθειμένου πρὸς σύλληψιν πτηνῶν, δίκτυ ἢ βρόχι στηνόμενον πρὸς ἄγραν πτηνῶν : Ἀριστφ.Ὄρν.528 **ἵστησι βρόχους, παγίδας.. δίκτυα, πηκτάς,** Ἀριστλ.Ζ1 614a,12 **τούτου δὲ ἁλόντος ἐν ταῖς πηκταῖς·** **2)** μτγν. τυρὸς ἐκ νεοπήκτου γάλακτος, νωπός, χλωρὸς τυρός, φρέσκο τυρί : Θεόκρ.11,20 **λευκοτέρα πακτᾶς.., ἁπαλωτέρα ἀρνός,** Βαρβούκ.ΑΠ 6,55 **Παφίᾳ πακτάν.. ἀνέθηκεν·** **3)** νεώτ. δημ. πηχτὴ ἔδεσμα ἐκ βεβρασμένης κεφαλῆς χοίρου ἢ ἄλλως ἰχθύων ὁμοῦ μετὰ τοῦ πεπηγμένου ζωμοῦ αὐτῆς περιέχοντος κ. διάφ. καρυκεύματα· **4)** νεώτ. ἡ ζελατίνη βλ.λ.· **5)** νεώτ. μικροβ. **θρεπτικὴ πηκτὴ** παρασκεύασμα χρησιμοποιούμενον διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν μικροοργανισμῶν· **6)** μτγν. ποικιλία τις τοῦ συμφύτου : Διοσκ.4,10.

πήκτης (ὁ) πάπ. πιθ. ὁ κατασκευάζων ἢ στήνων πηκτὸς βλ.λ.11.

πηκτικός-ή-όν κ. νεώτ. ὁ ἐπιφέρων πῆξιν ἐκ φύξεως, πάγωμα : Θεόφρ.ΦΑἴτ.6,1,3, αὐτ.5,14,3 **ταύτῃ μὲν οὖν δόξειεν ἂν ὁ λεπτὸς ἀὴρ πηκτικώτατος εἶναι·** **2)** μτγν. κ. νεώτ. ὁ προκαλῶν πῆξιν, πήξιμο : Διοσκ.1,128, **- πηκτικαὶ ἑνώσεις,- πηκτικὸν ὀξύ.**

πηκτίς-ίδος (ἡ), δωρ. **πᾶκτις,** αἰολ. **πάκτις-ιδος** μουσικὸν ὄργανον τῶν Λυδῶν, ὅμοιον πρὸς ἅρπαν μετὰ εἴκοσι χορδῶν καὶ διαφέρον ὀλίγον ἂν μὴ οὐδόλως τοῦ ὀργάνου τοῦ καλουμένου μάγαδις βλ.λ.· κατὰ τὸν Μέναιχμ.5, ὁ Τέρπανδρος ἤκουσε τὸ ὄργανον ἐν λυδικοῖς συμποσίοις καὶ πρώτη μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων ἡ Σαπφὼ μετεχειρίσθη τοῦτο· κατὰ δὲ τὸν Ἀριστόξ.Ἱστ.ἀπ.66 ἐπαίζετο διὰ τῶν δακτύλων ἄνευ πλήκτρου· Φῶτ.427,26 **«πανδούριον, ἤτοι Λύδιον ὄργανον, χωρὶς πλήκτρου ψαλλόμενον»:** Σαπφ.122, Ἀλκ.ΣυμπΛ.5,5, Πίνδ. ἀπ.125, Ἡρ.1,17 **ἐστρατεύετο δὲ ὑπὸ συρίγγων τε καὶ πηκτίδων καὶ αὐλοῦ,** Τελέστ.5,4, Σοφ.ἀπ. 241, αὐτ.412, Ἀριστφ.Θεσμ.1217 **τὴν γραῦν ἐρωτᾷς, ἢ 'φερεν τὰς πηκτίδας;,** Σώπ.11, Ἀναξίλ.15, Πλάτ.Πολ.399C, Ἀριστλ.Πολιτ.1341e,10· **2)** μτγν. λύρα : Λουκ.Ἐνάλ.Δ 1,4 **καὶ αὐτὴ δὲ ἡ πηκτὶς οἵα;** **3)** μτγν. κ. μσν. εἶδός τι αὐλοῦ ποιμενικοῦ ἐκ πολλῶν συμπεπηγότος σωλήνων καλάμου καὶ ὁμοιάζοντος πρὸς τὴν τοῦ Πανὸς σύριγγα : Ἀγαθ. ΑΠλ.4,244, Προκ.Γαζ.137Β, Κομητ.ΑΠ 9,586 **ἐπὶ χείλεσι σύρων πηκτίδα·** **4)** κλωβὸς ἢ δίκτυον πρὸς σύλληψιν ἢ διατήρησιν πτηνῶν : Διον.Κωμ. Ὄρν.3,1, Σχόλ.Ἀριστφ.Ὄρν.528· **5)** Σουΐδ. **«μάχαιρα κρεοκόπος».**

πηκτόζη (ἡ) νεώτ. πηκτικὴ οὐσία ἡνωμένη μετὰ κυτταρίνης εἰς τὰς μεμβράνας τῶν φυτ. κυττάρων.

πηκτοκαφάκια (τὰ) νεώτ. εἶδος μικρῶν καφῶν ἐκ πηκτῆς, ζελατίνης, σχήματος ᾠοειδοῦς ἢ σφαιρικοῦ, ἐν χρ. ἐν τῇ φαρμακοτεχνίᾳ.

πηκτόλιθος (ὁ) νεώτ. ὀρυκτὸν τῆς τάξεως τῶν ζεολίθων περιέχον ἄσβεστον καὶ νάτριον.

πηκτός-ή-ό(ν) (πήγνυμι) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **πηχτός,** δωρ. **πακτός-ά-όν,** ὁ ἐμπεπηγμένος, μπηγμένος, μπηχτὸς καὶ στερεωμένος: Σοφ.Αἴ.907 **ἐν γὰρ χθονὶ πηκτὸν τόδ' ἔγχος περιπετὲς κατηγορεῖ·** ‖ δθ. **πηκτὸς θάνατος** ὁ ἐξ ἐμπήξεως ἐπὶ ἐστερεωμένου ἐν τῇ γῇ ξίφους προελθών, πρβλ. Ἡσ. «ὁ τοῦ Σαλαμινίου Αἴαντος τοῦ μανέντος, ὃς τῷ ξίφει περιπεσὼν ἀπέθανεν» : Τραγ.Ἀδέσπ.255· **2)** ἐπὶ φυτῶν, ὁ δι' ἐμπήξεως πεφυτευμένος καὶ οὐχὶ διὰ σπορᾶς : Θεόφρ.ΦΙ 7,4,11· **3)** (πήγνυμι 7)

ἐπὶ κατασκευασμάτων ἐκ ξύλου, ὁ ἐκ πολλῶν τμημάτων ἢ μερῶν συμπηγνύμενος, συντιθέμενος, ὅθ. ὁ καλῶς συνηρμοσμένος, στερεῶς συντεθειμένος : Ἰλ.Κ 353 **αἱ γάρ τε βοῶν προφερέστεραί εἰσιν, ἑλκέμεναι νειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον,** Ὀδ.Ν 32, Ἡσίοδ.Ἔργ.433, Σοφ.άπ.238 **πηκταὶ λύραι,** Εὐρ.Φοίν.489 **μήτε προσφέρειν πύργοισι πηκτῶν κλιμάκων προσαμβάσεις·** ‖ **πηκτὸν ἕδος** ἕδρο, ἕδρανον, κάθισμα ἐκ πολλῶν τεμαχίων συνηρμοσμένον καὶ ὡς ἐκ τούτου πολυσύνθετον καὶ στερεόν : Ὑμν.Δήμ.196· ‖ **πηκτὰ δωμάτων** οἱ φραγμοὶ τῶν οἰκίων, οἱ θύραι : Εὐρ.άπ. 991 **λῦε πηκτὰ δωμάτων·** πρβλ.Ἀριστφ.Ἀχ.479· ‖ τὸ θηλ. πηκτὴ ὡς οὐσ. βλ.λ.1)· **4)** (πήγνυμι 10)) κ. νεώτ., δημ. **πηχτός** ὁ συμπεπηγώς, πεπηγμένος, πηγμένος : Εὐρ.Κύκλ.190 **πηκτοῦ γάλακτός τ' οὐ σπάνια τυρεύματα,** Θεόκρ.1,128 **τάνδε φέρευ πακταῖο μελίπνουν ἐκ κηρῶ σύριγγα,** Νίκ.Ἀλεξ.518 **ἅλς πηκτός,** Ζαλοκ.13,18 **εἶχαν αἷμα πολὺ καὶ πηκτόν·** ‖ τὸ θηλ. πηκτὴ ὡς οὐσ. βλ.λ.2)· **5)** νεώτ. κ. δημ. πυκνόρρευστος, ποχύρρευστος : **πηχτὴ σάλτσα, - πηχτὸ σιρόπι·** ‖ δημ. πυκνός, δασύς : **πηχτὰ μαλλιά·** ‖ ὁμ. μτφ. ἐπὶ σκότους, πυκνός, βαθύς, ἀδιαπέραστος : **πηχτὸ σκοτάδι·** **6)** ὁ πεπηγώς, παγωμένος : Τίμ.Λοκρ.99C **ὕδωρ τὸ μὲν ῥέον τὸ δὲ πακτόν,** Πλάτ.Τίμ.59C **τῶν λαμπρῶν πηκτῶν τε ἓν γένος ὑδάτων χαλκὸς συσταθεὶς γέγονε·** **7)** ὁ ἐπιδεχόμενος πῆξιν, δυνάμενος νὰ πηχθῇ : Ἀριστλ.Μετ.385a,12· **8)** τὸ θηλ. **πηκτὴ** ὡς οὐσ. βλ.λ.5)· **9)** Ἡσ. «πηκτά, δάκρυα, παρὰ τὸ πεπηγέναι ὡς ἐκ πηγῆς ῥέοντα».

πηκτώδης-ους-ες μσν. ὁ πρός τι πηκτὸν ὁμοιάζων, ὅμοιος πρὸς πηκτήν, νεωστὶ πεπηγμένον τυρόν : Παράφρ.Διον.Περ.745.

πήκτωμα-ατος (τὸ) νεώτ. ὀνομασία τῆς ζωϊκῆς κόλλας, ζελατίνη· **2)** φαρμακοτεχν. σκεύασμα λαμβανόμενον ἐξ οὐσίας γλισχρασματώδους ἢ πηκτωματώδους, σακχάρου καὶ ὕδατος.

πηκτωματώδης-ους-ες νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς πήκτωμα : **πηκτωματώδης οὐσία** (ἡ ἀποτελοῦσα τὰ πυκνότερα μέρη τῆς νευρογλοίας τῆς φαιᾶς οὐσίας τοῦ νωτιαίου μυελοῦ).

πῆλαι ἀπαρφ. ἀορ. τοῦ ρ. πάλλω βλ.λ.

πηλαῖος-α-ον μτγν. ὁ ἐκ πηλοῦ πεποιημένος, πήλινος, χωματένιος, κατεσκευασμένος ἐκ κεραμίτιδος γῆς : Μαν.4,292 **πηλαιης πλίνθου·** **2)** ἐπὶ ἰχθύων, ὁ ἐντὸς πηλωδῶν ὑδάτων διαβιῶν, ζῶν : Παυσ.4,34,2 **αἱ κέφαλοι δέ, ἅτε ἰχθύων ὄντες τῶν πηλαίων, παταμῶν φίλοι τῶν θολερωτέρων εἰσί.**

πηλακίζω πάπ. ῥίπτω πηλὸν ἐναντίον τινός· **2)** κ.ὡς ἐτυμολογία τοῦ προπηλακίζω βλ.λ.· πρβλ. πήλαξ : ΕΜ 669,49.

πηλακισμός (ὁ) λ. ἀναφερομένη πρὸς ἐτυμολογίαν τοῦ προπηλακισμός βλ.λ.· Σουΐδ.

πηλάλα (ἡ) δημ. δ.γρ. τοῦ πιλάλα βλ.λ.

πηλαλητὸ (τὸ) δημ. δ.γρ. τοῦ πιλαλητὸ βλ.λ.

πηλαλῶ-άω δημ. δ.γρ. τοῦ πιλαλῶ-άω βλ.λ.

πηλαμυδεία μτγν. ἁλιεία πηλαμύδος, φάρεμα παλαμύδας : Στράβ.12,3,19 **κατὰ θάλατταν μὲν ἔχουσα εὐφυΐαν τὴν ἐκ τῆς πηλαμυδείας.**

πηλαμυδεῖον (τὸ) μτγν. τόπος ἁλιείας τῆς πηλαμύδος, μέρος, ὅπου γίνεται τὸ φάρεμα τῆς παλαμύδας: Στράβ.12,3,11 **ἑκατέρωθεν δὲ τοῦ ἰσθμοῦ λιμένες, ναύσταθμα καὶ πηλαμυδεῖα θαυμαστά.**

πηλαμύς-ύδος (ἡ) κ. νεώτ., δημ. **παλαμύδα** (ἡ) εἶδος θύννου, ἰχθύος ἐκ τῶν σκουβριδῶν (κτ. τὸν Ἀριστλ.Ζ 571a,11 εἶναι νεαρὸς θύννος) : Σοφ.άπ. 503, Φρύν.Κωμ.35, Ἱκέσ.π.Ἀθήν.3,116E **οὐκ εἶναι εὐεκκρίτους κοιλίας οὔτε πηλαμύδας,** Σώστρ.π. Ἀθήν.7,303F, Ἰουβεν.7,120 **vas pelamydum.**

πήλαξ-ακος (ὁ) ὁ πηλός (ἐκ τῆς λ. ταύτης ἐτυμολογεῖται τὸ πηλακίζω βλ.λ.) : ΕΜ 669,49.

πῆλε ἐπ. γ' ἑν. ἀορ. τοῦ ρ. πάλλω βλ.λ.

πήλειος-α-ον, ἐπ. **πηλήϊος-η-ον** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν Πηλέα, ὁ τοῦ Πηλέως : Ἰλ. Σ 60 **δόμον Πηλήϊον εἴσω,** ΑΠ 9,476Β.

πηλεύς-έως (ὁ), ἐπικ. -ῆος ἢ -έος, ἀττ. αἰτ. -ῆ υἱὸς τοῦ Αἰακοῦ, ἀνὴρ τῆς Θέτιδος, πατὴρ τοῦ Ἀχιλλέως καὶ ἡγεμὼν τῶν Μυρμιδόνων ἐν Θεσσαλίᾳ, ὅθ. παροιμ. **Πηλέως μάχαιρα** ἐπὶ ἀπροσδοκήτου βοηθείας : Σχόλ.Ἀριστφ.Νεφ.1059· ‖ ἐτυμολ. κ. ἐκ τοῦ πηλός, ὅθ παροιμ. **μὴ δεῖν τὸν Οἰνέα Πηλέα ποιεῖν** (δὲν πρέπει νὰ μεταβάλλῃς τὸν οἶνον εἰς ὑποστάθμην : Δημήτρ.171, Ἀθήν.9,383C.

πηλεφάνης-ους-ες αἰολ. τ. τοῦ τηλεφανής βλ.λ.: Ἀλκ.άπ.1,17 (πιθ.).

πηλήκιο(ν) (τὸ) νεώτ. κ. δημ. στρατιωτικὸν κάλυμμα τῆς κεφαλῆς· **2)** χθαμαλὸς πῖλος, ἰδ. μαθητῶν, κασκέτο.

πήληξ-ηκος (ἡ) κόρυς, περικεφαλαία : Ἰλ.Ν 805 **ἀμφὶ δέ οἱ κροτάφοισι φαεινὴ σείετο πήληξ,** αὐτ.Θ 308. αὐτ.Π 797, Ἀριστφ.Βάτρ.1017 **πήληκας καὶ κνημῖδας καὶ θυμοὺς ἑπταβοείους,** Ἀριστλ. Τοπ.173b,20· **2)** τὸ λοφίον τοῦ ὄφεως : Εὐρ. Ὑψιπ.άπ.16(18),4.

πηλιάς-όδος (ἡ) ἐπ. ἡ ἐκ τοῦ Πηλίου ὄρους : Ἰλ.Π 143 **ἀλλά μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεὺς Πηλιάδα μελίην.**

πηλιδνός Ἡσ. «πελιδνός».

πηλίκον (τὸ) νεώτ. τὸ ἐξαγόμενον, **τὸ ἀποτέλεσμα** τῆς διαιρέσεως δύο ἀριθμῶν ἢ δύο ἀλγεβρικῶν παραστάσεων· ‖ μτφ. φρ. **μηδὲν εἰς τὸ πηλίκον** ἐπὶ ἀποτυχούσης ὑποθέσεως ἢ συζητήσεως ἀφ' ἧς οὐδὲν προκύπτει.

πηλίκος-η-ον ἀντων. ἐρωτημ. αυσχετ. τοῦ τηλίκος, ἡλίκος βλ.λς. πόσον μέγας ἢ ἐκτεταμένος, ὅθ. γεν. πόσος : Πλάτ.Μέν.82D **πηλίκη τις ἔσται ἡ γραμμή,** αὐτ.83E, Εὔβουλ.82 **πηλίκον τινὰ οἴεσθε μέγεθος;,** Δημ.432 **πηλίκην ὑμᾶς προσήκει λαβεῖν τοὺς ὀμωμοκότας καὶ δικάζοντας;,** Πολύβ.1,2,8 **πόσα καὶ πηλίκα** (πόσα κατὰ τὸν ἀριθμὸν καὶ κατὰ τὸ μέγεθος), ΚΔ Ἑβρ.7,4 **θεωρεῖτε δὲ πηλίκος οὗτος,** αὐτ.Γαλ.6,11· ‖ κ. μτ. ἄρθρ. **ὁ πηλίκος;** ἐπιφωνηματ. πόσος μικρός; : Βάβρ.69,4· ‖ τὸ οὐδ. **πηλίκον** ὡς οὐσ. τὸ μέγεθος, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ ποσόν : Νικόμ.Γερ.Ἀριθμ.1,2, Δαμάσκ. Ἀρχ.371 **ὁ χρόνος . . ἐστὶ μῖγμα πηλίκου καὶ ποσοῦ·** **2)** ποίας ἡλικίας;, πόσων ἐτῶν; : Ξενοφ. 22,5 **πηλίκος ἦσθ' ὅθ' ὁ Μῆδος ἀφίκετο;·** **3)** ἀοριστολ. ὁ ἔχων ἡλικίαν τινά : Ἀριστλ.ΗΝικ.1134b,11 **καὶ τὸ τέκνον ἕως ἂν ᾖ πηλίκον καὶ χωρισθῇ,** Ἀρετ.Χρον.Παθ.2,1) (ἐσφ.ἀνάγν. τοῦ ἀπηλικέστερος)· **4)** νεώτ. τὸ οὐδ. **πηλίκον** ὡς οὐσ. βλ.λ.

πηλικότης-ητος (ἡ) μτγν. μέγεθος, ἡλικία, γεν. ποσότης, ἰδ. ἡ ἀριθμητικὴ ἀξία ἢ ὁ λόγος ἀναλογίας : Ἀπολλ.Δύσκ.Ἀντων.26,13, Γαλ.1,333 **τὰ ἐπὶ μέρους τῇ πηλικότητι συμβεβηκότα, τό τε μῆκος καὶ πλάτος καὶ βάθος,** Σχόλ.Ἀριστφ.Πλ.377 ‖ κ. ὡς ἀντίθ. τοῦ ποσότης : Νικόμ.Γερ.Ἀριθμ.1,7

πηλίκως ἐπίρρ. μτγν. κατὰ πηλίκον τρόπον;, πόσον πολύ; : Ἡρωδιαν.2,925.

πηλινόγλωσσος-ον μσν. **ὁ ἔχων γλῶσσαν πηλίνην** : Δομασκ.1 ἐν Mi.96,649.

πηλινολεκίς-ίδος (ἡ) Πολυδ.10,87 «λεκὶς πηλίνη».

πήλινος-η-ο(ν) κ. νεώτ. κ. δημ. κ. -ος-αν (Δίων Χρ.31,152) ὁ ἐκ πηλοῦ πεποιημένος, κατεσκευασμένος, χωματένιος : Ἀριστλ.Μεταφ.1035a,32 **ἀνδριὰς πήλινος,** Πλούτ.Ἠθ.155A **τὰ πήλινα καὶ κεράμεα στεγάσματα,** Λουκ.Προμ. ἐν Λόγ.1 **ὡς πηλίνων κἀμοὶ τῶν ἔργων ὄντων,** Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.61 **ἀπέθεσεν ἀπροσέκτως τὰς πηλίνας λεκάνας εἴς τινα γωνίαν,** Ζερβ.Μῦθ.Ζ 4) **τὴν ζωηρότητα τῆς πηλίνης μορφῆς σου τὴν ἔγλειψεν ἡ δύναμις τῆς μεταλλαγῆς·** ‖ **πήλινος τοῖχος** ὁ ἐκ μόνου πη-

λοῦ ἐκτισμένος, ἀντίθ. λίθινος : Πλούτ.Δημ.11 **τοὺς μὲν κλέπτας χαλκοῦς τοὺς δὲ τοίχους πηλίνους ἔχομεν·** || κ. **πήλινος βωμός** ὁ ἐκ πηλοῦ κ. οὐχί κ. ἐκ λίθων : Κωμ.'Αδέσπ.341· || **πήλινοι εἰκόνες** ἀνδριάντες ἐκ πηλοῦ : Δίων Χρ.3),152· || τὸ ἀρσ. κτ. πληθ. οἱ **πήλινοι** ὡς οὐσ. πήλινοι ἀνδριάντες : Δημ.47 **ὥσπερ γάρ οἱ πλάττοντες τοὺς πηλίνους·** || πήλινον **ὀξύ** εἰς ὀξὺ ἀπολήγουσα φωλεά ἐκ πηλοῦ κατασκευαζομένη ὑπὸ βομβυκίων βλ.λ.ΙΙ, ἀγριομελισσῶν : 'Αριστλ.ΖΙ 155a, 14 **ἔνια δὲ τῶν βομβυκίων πρὸς λίθῳ ἢ τοιούτῳ τινὶ ποιοῦσι πήλινον ὀξύ.**

πήλιουρο (τό) δημ. τὸ φυτὸν γενίστη ἡ ἀκανθόκλαδος, **ἃ.** ξυλαφάνα, κατσαφάνα, μαυραφάνα.

πηλιωτικός-ή-όν κ. νεώτ. ὁ τοῦ ὄρους τῆς Θεσσαλίας Πηλίου, ὁ πηλιακός : Σοφ.άπ.154.

πηλοβάτης (ὁ) κ. νεώτ. ὁ ἐν τῷ πηλῷ βαίνων, περιπατῶν, ὄνομα βατράχου : Βατραχομ.241 (ἰδ. ἀνάγν.)· **2)** νεώτ. ζωολ. γένος ἀμφιβίων ἀνούρων ἐκ τῶν **βομβινοριϊδῶν.**

πηλοβατίς-ίδος (ἡ) μτγν. κ. νεώτ., ἃ. πηλοπατίς βλ.λ. : Γαλ.18(1),680· **2)** νεώτ. ὑπόδημα ἐξ ἐλαστικοῦ φερόμενον ἐπὶ τοῦ κοινοῦ ὑποδήματος ἐν ἡμέραις βροχῆς, γαλότσα.

πηλοβατῶ-έω νεώτ ἀμτβ. βαίνω ἐπὶ πηλοῦ, βαδίζω, πατῶ μέσ' στὶς λάσπες, τσαλαβουτῶ.

πηλογενής-οῦς-ές μσν. ὁ πηλογόνος **βλ.λ.** : Κ Μανασσ.Χρον.4,9 **ἀνθρώπων πηλογενῶν.**

πηλόγονος-ον μτγν. ὁ ἐκ πηλοῦ γεννηθείς, **δθ.** ἐπὶ γίγαντος, ὁ γηγενής, ὡς γεννηθεὶς ἐκ τῆς γῆς : Καλλ Δία 3 **πηλογόνων ἐλατῆρα.**

πηλογόνος (ὁ) νεώτ. ζωολ. γένος **ἐντόμων ἡμιπτέρων** ἐκ τῶν **πηλογονιδῶν.**

πηλόδετος-ον μτγν. ὁ δεδεμένος **ἢ** συνημμένος διὰ πηλοῦ : Γρηγ.Ναζ.2,180.

πηλοδευστῶ-έω 'Επιγρ. παρασκευάζω ἀσβεστοκονίαν : αὐτ. μισθωτοῖς **τοῖς . . πλινθοφοροῦσιν καὶ πηλοδευστοῦσιν.**

πηλόδομος-ον μτγν. ὁ πηλόκτιστος, ὁ ἐκ πηλοῦ, ἀπὸ λάσπη ἐκτισμένος: 'Αγαθ.ΑΠ 9,662 **πηλοδόμαις τοίχοις.**

πηλοδομῶ-έω μτγν. κ. μσν. δέμω, κτίζω διὸ πηλοῦ, κατασκευάζω ἐκ πηλοῦ : Θύïλλ ΑΠ 10,5 **ἤδη πηλοδομεῦσι χελιδόνες,** Μᾶρκ.'Αργ.ΑΠ 10,4.

πηλοδύτης (ὁ) νεώτ. ζωολ. γένος βατράχων ἐκ τῶν **δισκογλωσσιδῶν**

πηλοειδῶς ἐπίρρ. μτγν. ἐν εἴδει πηλοῦ, ὡς πηλός : Γρηγ.Νύσσ.1,191· **μηκέτι πηλοειδῶς ἀνακεκραμένης πρὸς τὴν γῆν τῆς ὑγρότητος.**

πηλοεργίη (ἡ) ἰων. τ. τοῦ πηλουργία βλ.λ.

πηλοεψητής (ὁ) γλωσσ. ὁ πλινθοποιός, κατασκευαστὴς ὀπτῶν πλίνθων, κεραμεύς.

πήλοθεν ἐπίρρ., αἰολ. τ. τοῦ τηλόθεν **βλ.λ.** : 'Αλκ.Συμπλ.12,10.

πήλοι ἐπίρρ., αἰολ. τ. τοῦ τηλοῦ βλ.λ. : Σαπφ.1,6· πρβλ.'Απολλ.Δύσκ.'Επίρρ.197,15.

πηλοπάτησις-εως (ἡ) νεώτ. **ἡ** πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πηλοπατῶ.

πηλοπατίς-ίδος (ἡ) ἡ τὸν πηλὸν πατοῦσα, δθ. **ἀρβύλαι πηλοπατίδες** εἶδός τι ὑποδημάτων μετὰ χονδρῶν πελμάτων φερόντων κάτωθεν ἥλους, ἐν χρήσει **ἐν** τοῖς πηλώδεσιν ἐδάφοις : 'Ιπ.'Αρθρ.62 **ἀρβύλαι αἱ πηλοπατίδες** καλεόμεναι.

πηλοπατῶ-έω πάπ., σχόλ κ. νεώτ. πατῶ ἐπὶ πηλοῦ, **πατάω** μὲς στὶς λάσπες, πηλοβατῶ, τσαλαπατῶ, τσαλαβουτῶ : Πάπ.· **2)** σχόλ. βαίνω, **ἐπὶ** πηλώδους ἐπιφανείας : Σχόλ.'Αριστφ.Εἰρ.1148.

πηλοπλάθος (ὁ) μτγν. ὁ πηλοπλάστης, ὁ πλάσσων, πλάθων τὸν πηλὸν καὶ κατασκευάζων πήλινα ἀγγεῖα ἢ σκεύη, **κεραμεύς** : Λουκ.Προμ ἐν Λόγ.1 **οὐδ' ἀναίνομαι πηλοπλάθος ἀκούειν.**

πηλοπλάστης (ὁ) νεώτ. ὁ πηλοπλάθος **βλ.λ.**

πηλοπλαστικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πηλοπλάστην, ὁ τοῦ πηλοπλάστου· || τὸ θηλ. ἡ **πηλοπλαστική** ὡς οὐσ. **ἡ τέχνη** τοῦ πηλοπλάστου, τὸ κατασκευάζειν ἀγγεῖα ἢ σκεύη ἐκ πηλοῦ, κεραμευτική.

πηλόπλαστος-ον κ. νεώτ. ὁ ἐκ πηλοῦ πεπλασμένος, δθ. **πηλόπλαστον σπέρμα** ὁ ἄνθρωπος : Αἰσχ.άπ.369 **τοῦ πηλοπλάστου σπέρματος.. γυνή.**

πηλοπλαστῶ-έω μτγν. πλάττω, πλάθω τι ἐκ πηλοῦ, κατασκευάζω ἀπὸ πηλόν : 'Αθανάσ.2,682 **ὅτε τὸν 'Αδὰμ ὁ Κύριος ἐπηλοπλάστει.**

πηλοπλάτων-ωνος (ὁ) μτγν. ὁ οἱονεὶ λασποπλάτων, σκωπτικὸν παρωνύμιον τοῦ σοφιστοῦ 'Αλεξάνδρου : Φιλόστρ.Σοφ.2,5,1.

πηλοποιητικός-ή-όν ἐσφ. ἀνάγν. τοῦ πιλοποιητικὸς βλ.λ.

πηλοποιΐα (ἡ) πάπ. κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ τέχνη τοῦ πηλοποιοῦ, κατασκευὴ ἐκ πηλοῦ ἀγγείου ἢ σκεύους τινός : Πάπ., Εὐστ.Πον.189,88 **ἀλλὰ καὶ πηλοποιΐαν πλάττων εἰς τὸ στερέμνιαν.**

πηλοποιϊκός-ή-όν ἐσφ. ἀνάγν. τοῦ πιλοποιϊκός.

πηλοποιός (ὁ) μτγν. πηλοπλάθος, πηλοπλάστης : 'Αλέξ.'Αφρ.Πρ.1,49.

πηλοποιῶ-έω μτγν. ποιῶ τι πηλῶδες, μεταβάλλω εἰς πηλόν, κόνω λάσπη· πρβλ. ΕΜ 29,34 «ὀργάσαι τὸ πηλοποιῆσαί ἐστι καὶ ξηρῷ ὑγρὸν μεῖξαι» : Λυκόφρ.473, 'Αχμ.'Ονειροκρ.151,12 **ἐπηλοποίει χώματι καθαρῷ.**

πηλός (ὁ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., δωρ. **παλός** (Σώφρ.32, Κερκ.3,3, 'Επιγρ.Μεσσήνης), αυρακ. **πηλός** (ἡ) (Φούν.55, ΚΜανασσ.Χρον.2239), μσν., δημ. κτ. πληθ. οὐδ. **πηλά** ('Ερωτόκρ.5,446), κεραμῖτις γῆ ζυμωθεῖσα μεθ' ὕδατος πρὸς κατασκευὴν ἀγγείων καὶ σκευῶν ἢ γλυπτικῶν προπλασμάτων **ἢ** ζύμη χώματος μεθ' ὕδατος, χρησιμοποιουμένη ὑπὸ τῶν οἰκοδόμων ὡς κολλητικὴ ὕλη, λάσπη : 'Ηρ.2, 36 **φυρῶσι τὸ μὲν σταῖς τοῖσι ποσί,** τὸν **δὲ πηλὸν τῇσι χερσί,** αὐτ.136, 'Αριστφ.'Ορν.1143 **τὸν δὲ πηλὸν ἐνεβάλλαντο πῶς;,** Θουκ.2,76, Πλάτ.Θεαίτ. 147Α, Πολύβ.15,35,2, Λουκ.Προμ.ἐν Λόγ.1 **εἰ καὶ φαυλότερος ἐμοὶ ὁ πηλὸς οἷος ἐκ τριόδου,** Παλαμ.Παράκ.20,8 **γιὰ τὰ αἴτια στοὺς χτίστες . . κουβαλῶ τὸν πηλό,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 54,25 **λάσπη καὶ ποδοπάτι πῆρα τὸν πηλὸ | καὶ τὸν ἐζύμωσα,** αὐτ.Μῦθ.Ζ 42· || **πηλὸν ὀργάζω** μαλάσσω πηλόν : Εὐπ.248, **Σοφ.ἀπ.482,** αὐτ.510, αὐτ.787, 'Αριστφ.'Ορν.839 **πηλὸν ἀποδὺς ὄργασον·** || **πηλὸς ἠχυρωμένος** πηλὸς μεμειγμένος μετ' ἀχύρων, ἵνα καταστῇ **συνεκτικός,** ἐν χρήσει πρὸς κατασκευὴν πλίνθων : 'Επιγρ.,ΠΔ Γέν.11,3· **2)** ἡ ὕλη ἐξ ἧς ἐπλάσθη ὁ ἄνθρωπος : 'Αριστφ.'Ορν. 686 **πλάσματα πηλοῦ,** 'Ηρώνδ.2,29 **ἐκ** ποίου **πηλοῦ πεφύρητ' εἰδότα·** || **δθ.** ἀ πηλὸς **ὁ Προμηθεῖος** ὁ ἄνθρωπος : **Καλλ.**άπ.87 **καὶ τὸ τετράπουν οὕτως ἐφθέγγεθ' ὡς ὁ πηλὸς ὁ Προμηθεῖος,** αὐτ.133· **3)** κ. μσν. κ. νεώτ., μσν. κ. δημ. κτ. πληθ. οὐδ. **πηλά** (τά) βόρβορος αὐτομάτως σχηματιζόμενος **ἐπὶ** τοῦ ἐδάφους, ἰδ. κατόπιν πτώσεως βροχῆς, **ἰλύς, λάσπη** : 'Ηρ.2,5 **κατεὶς καταπειρητηρίην πηλόν τε ἀνοίσεις καὶ ἐν ἕνδεκα ὀργυιῇσι ἔσεαι,** 'Αριστφ.Σφ.248, Θουκ.2,4, Πλάτ. Πολ.363D **τοὺς δὲ ἀνοσίους αὖ καὶ ἀδίκους εἰς πηλόν τινα κατορύττουσιν ἐν "Αιδου,** Πλούτ.'Ηθ. 616Ε **τὸν πηλὸν ἀπονιψάμενοι** τῶν ποδῶν· || παροιμ. φρ. **ἔξω κομίζειν πηλοῦ πόδα** ἐπὶ ἐξόδου ἐκ δυσκολίας : Αἰσχ.Χο.697· || παροιμ. φρ. **κάσις πηλοῦ ξύνουρος** ἡ κόνις εἶναι ἀδελφὴ τοῦ πηλοῦ : αὐτ 'Αγ.495· || κ. μτφ. : Κερκ.3,3 **ἀνέρες ὧν τὸ κέαρ παλῷ σέσακται·** **4)** νεώτ. εἶδος ἀργιλώδους γῆς **ἐν** χρ. ἀντὶ σάπωνος, σμηκτρὶς ἢ πλυντρὶς γῆ· **5)** συνεκδ. πήλινον ποτήριον οἴνου : Μακεδ.ΑΠ 11,27 **βρομιώδεα πηλὸν φύρησαν**

.. Χάριτες· **6)** ποι. πηκτὸς ἢ θολὸς οἶνος, ὑποστάθμη, κατακάθι : Σοφ.ἀπ.783 **πολὺς δὲ πηλὸς ἐκ πίθων τυρβάζεται·** **7)** **εὐώδης πηλός** βόρβορος, λάσπη προελθοῦσα ἐκ χώματος βεβρεγμένου δι' οἴνου ἀρωματώδους : Τρυφιόδ.349· ‖ κ. ἐπὶ οἴνου χυθέντος ἐπὶ τοῦ ἐδάφους : Πλούτ.'Ηθ.463Α, Χαρίτ.1,3· **8)** μτφ. χονδροκέφαλος, ἠλίθιος, βλάξ : Κωμ.'Αδέσπ.890.

πηλοστρόφιον (τὸ) 'Επιγρ. ἐργαλεῖον, μηχάνημα πρὸς ζύμωσιν, μάλαξιν πηλοῦ.

πηλοσωλήν-ῆνος (ὁ) νεώτ. σωλὴν ἐκ πηλοῦ πυριμάχου ἢ ἐκ μείγματος τοιούτου μετὰ συνήθους πηλοῦ, κιούγγι.

πηλότροφος-ον μτγν. ὁ ἀνατραφεὶς ἐν πηλῷ, ποὺ μεγάλωσε στὴ λάσπη ἢ ἐπὶ μαλακοῦ ἐδάφους: 'Οππ.Κυν.1,288 **ὀπλὴν.., πηλότροφον, εὐρυπέδιλον.**

πηλοῦμαι-όομαι μτγν. ἀποθ. καλύπτομαι διὰ πηλοῦ, κυλίομαι ἐν πηλῷ, λασπώνομαι : Πλούτ.'Ηθ. 831Α, αὐτ.980Ε.

πηλουργία (ἡ) μτγν., Ἰων. **πηλοεργίη** κατεργασία τοῦ πηλοῦ : 'Αρετ.Χρον.Παθ.1,6, 'Επιφάν.1,8Α.

πηλουργός-όν κ. νεώτ. ὁ τὸν πηλόν, κεραμίτιδα γῆν κατεργαζόμενος, δουλεύων : Λύρ.'Αλεξ. 'Αδέσπ.7,16· ‖ κ. νεώτ. τὸ ἀρσ. **πηλουργός** ὡς οὐσ. πηλοπλάθος, πηλοπλάστης, κεραμεύς : ΠΔ Σοφ.Σαλ.15,7 **τούτων δὲ ἑκατέρου τίς ἑκάστου ἐστὶν ἡ χρῆσις, κριτὴς ὁ πηλουργός,** Λουκ. Προμ.ἐν Λόγ.2 **τοὺς χυτρέας καὶ ἰπνοποιοὺς καὶ πάντας, ὅσοι πηλουργοὶ Προμηθέας ἀπεκάλουν.**

πηλουργῶ-έω μτγν. κατεργάζομαι, δουλεύω τὸν πηλόν : Γρηγ.Νύσσ.18,162· κ. παθ. : Νεῖλ. π.Φώτ.Βιβλ.514,16 **ἐκ χοὸς νεκρὸς πηλουργεῖται.**

πηλουσιακός-ή-όν ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν αἰγυπτιακὴν πόλιν Πηλούσιον, ὁ τοῦ Πηλουσίου : 'Ηρ.2,15, Στράβ.17,1,18 **τὸ Πηλουσιακὸν στόμα** (τὸ πηλούσιον βλ.λ. στόμα).

πηλούσιος-α-ον ὁ πηλουσιακὸς βλ.λ. : 'Ηρ.2,17 **καὶ ἡ μὲν πρὸς ἠῶ τράπεται, τὸ καλέεται Πηλούσιον στόμα** (τὸ ἀνατολικὸν στόμιον τοῦ Νείλου), αὐτ.154· **2)** τὸ οὐδ. **πηλούσιον** ὡς οὐσ. ἑορτή τις ἐν Αἰγύπτῳ : 'Ιω.Λυδ.Μην.4,57.

πηλουσιώτης (ὁ) μτγν. ὁ κατοικῶν ἐν Πηλουσίῳ : Λουκ.ΖΤραγ.42.

πηλόφιλος-ον νεώτ γένος **ὀφιδίων** ἑρπετῶν.

πηλοφόρι (τὸ) δημ. ξύλινον σκεῦος, δι' οὗ οἱ ἐργάται κομίζουν τὸν πηλὸν εἰς τοὺς κτίστας : Παλαμ.Παράκ.20,11· ‖ φρ. **δουλεύει πηλοφόρι** εἶναι βοηθὸς κτίστου.

πηλοφόρος-ον μτγν ὁ φέρων, κομίζων τὸν πηλόν : Πολυβ.7,130· ‖ Σουΐδ. «χειροτέχνης, μισθωτός»· ‖ νεώτ. τὸ ἀρσ. **πηλοφόρος** ὡς οὐσ. βοηθητικὸς ἐργάτης κομίζων τὸν πηλὸν εἰς τοὺς κτίστας.

πηλοφορῶ-έω φέρω, κομίζω πηλόν, κουβαλῶ λάσπη : 'Αριστφ.'Ορν.1142, αὐτ.'Εκκλ.310 **ὅταν πράττωσί τι καινὸν ὥσπερ πηλοφοροῦντες.**

πηλοφύρατος-ον μσν. ὁ πεφυρμένος, ἐζυμωμένος μὲ πηλόν : ΚΜανασσ.'Ερ.4,18 **ἄνθρωποι πηλοφύρατοι, χωμάτινοι τὴν πλάσιν.**

πηλόφυρτος-ον μσν. ὁ πηλοφύρατος : ΚΜανασσ.Χρον.233, αὐτ.2407.

πηλοχρισία (ἡ) νεώτ. ἡ χρίσις, ἐπάλειψις διὰ πηλοῦ, τὸ ἄλειμμα μὲ λάσπη.

πηλόχτιστος-η-ο δημ. ἐπὶ κτίσματος, ὁ κατεσκευασμένος διὰ πηλοῦ.

πηλόχυτος-ον μτγν. ὁ ἐκ πηλοῦ χυθέντας εἰς μήτραν κατασκευασθείς, δθ. γεν. ὁ πήλινος : Θεαίτ.ΑΠ 10,16 **πηλοχύτοις θαλάμοις.**

πήλυι αἰολ. τ. τοῦ τηλοῦ βλ.λ. : Θεόγνωστ.Καν.160.

πῆλυξ 'Ησ., Φώτ. «ραγάς», ρωγμή, σχισμάδα.

πηλῶ-όω μτγν. ἐπιχρίω, ἀλείφω διὰ πηλοῦ : Γαλ.14,291· ‖ μέσ. ἐπιχρίω ἐμαυτὸν διὰ πηλοῦ : 'Απολλδ.Δαμ.Πολιορκ.147,4, Πλούτ.'Ηθ.2,980Ε, 'Επιγρ. **ἀφῇ πηλώσασθαι·** μέσ. κ. παθ. ἐπὶ ἀθλητῶν, ἐπιχρίομαι διὰ πηλοῦ καθ'ὅλον τὸ σῶμα: Λουκ.'Ανάχ.6 **εἰς καὶ αὐτὸς ἐᾷ τῶν πεπηλωμένων ἢ κεκονιαμένων·** **2)** παθ. καλύπτομαι ὑπὸ πηλοῦ, κατολασπώνομαι : 'Ιώσ.Αἰ 1,3,5, Πλούτ.'Ηθ.831Α, 'Ιω.Λυδ.Μην.4,57 **ὅλον τὸ σῶμα πεπηλωμένος.**

πηλώδης-ους-ες κ.νεώτ. ἐπὶ τόπων, ὁ πλήρης πηλοῦ, βορβορώδης, γεμάτος λάσπη : Παρμ.20 **πηλώδης ἀταρπιτός,** Θουκ.6,101 **εἰς τὸ ὁμαλὸν καὶ διὰ τοῦ ἕλους, ᾗ πηλῶδες ἦν,** Πλάτ.Φαίδ.113Β **χωρεῖ κύκλῳ θαλερὸς καὶ πηλώδης** (ὁ 'Αχέρων), 'Αριστλ.Ζ1 549b,15· **2)** νεώτ. ὁ ὅμοιος μὲ πηλόν.

πηλώεις-εντος-εσσα-εν μτγν. ποι. ἀντὶ πηλώδης βλ.λ. : 'Οππ.'Αλ.4,520, Νόνν.Δ 2,59.

πήλωμα-ατος (τὸ) μτγν. ἰλὺς ἐκ πηλοῦ: Χαρίσ.33Κ.

πήλωσις-εως (ἡ) μτγν. τὸ ἀλείφειν τινὰ ἢ ἀλείφεσθαι διὰ πηλοῦ, τὸ λάσπωμα : Πλούτ.'Ηθ.166Α **ὦ βάρβαρ' ἐξευρόντες Ἕλληνες.. πηλώσεις, καταβορβορώσεις, σαββατισμούς.**

πῆμα-ατος (τὸ) κ. δωρ., ποι. λ. πάθημα, δυστύχημα, συμφορά : 'Ιλ.Ρ 688 **πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει,** αὐτ.Ο 721, 'Οδ.Β 163, αὐτ.Γ 152 ἐπὶ **γὰρ Ζεὺς ἤρτυε πῆμα κακοῖο,** Πίνδ.Π 3,81 **ἓν παρ' ἐσλὸν πήματα σύνδυο δαίονται βροτοῖς ἀθάνατοι,** Αἰσχ.Πρ.265 **πημάτων ἔξω πόδα ἔχει,** Σοφ.Αἴ. 363 **πῆμα τῆς ἄτης,** αὐτ.'Αντ.594 **πήματα ἐπὶ πήμασι πίπτον·** ‖ μτφ. **πῆμ' ἐπὶ πήματι** ἐπὶ τοῦ κατασκευαζομένου ξίφους (τοῦ ὀλεθρίου σιδήρου) καὶ τοῦ ἄκμονος ἐφ' οὗ σφυρηλατεῖται τοῦτο : Χρησμ.π.'Ηρ.1,67 **τύπος ἀντίτυπος καὶ πῆμ' ἐπὶ πήματι κεῖται·** ‖ ἐν ἀναφ. πρὸς τοὺς ἐπιβληθέντας εἰς τὸν 'Ηρακλέα ἄθλους, μόχθος βαρύς : Εὐρ.'Ηρακλ.993 **πολλῶν σοφιστὴς πημάτων ἐγιγνόμην·** **2)** μτφ. ἐπὶ προσ., ὄλεθρος, καταστροφή, βάσανο : 'Ιλ.Χ 421 **ὅς μιν ἔτικτε.. πῆμα γενέσθαι Τρωσί,** 'Ησίοδ.'Εργ.346 **πῆμα κακὸς γείτων ὅσσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειαρ,** Σοφ.ΟΤ 379 **Κρέων δέ σοι πῆμ' οὐδέν, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σοί.**

πημαίνω ποι. ἀλλ' ἐν χρ. κ. ἐν 'Επιγρ. κ. π. μτγν. πεζ., μέλλ. **πημανῶ,** ἰων. **πημανέω,** ἀόρ. **ἐπήμηνα,** δωρ. μτχ. ἀόρ. **πημάνας** ('Επιγρ.)· μέσ. **πημαίνομαι,** μέλλ. **πημανοῦμαι** ('Αριστφ.'Αχ.842 πιθ.), μτχ. μέλλ. μτ. παθ. σημ. **πημανούμενος** (Σοφ.Αἴ.1155), ἐπ. ἀόρ. γ' πληθ. **πημήναντο** (Κόϊντ.13,379), παθ. ἀόρ. **ἐπημάνθην,** ἐξολοθρεύω, βυθίζω εἰς δυστυχίαν, ἀφανίζω· κ. ἐν ἠπιωτέρᾳ σημ. θλίβω, λυπῶ, βασανίζω, πικραίνω : 'Ιλ.Ο 42 **Ποσειδάων.. πημαίνει Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα,** 'Ησίοδ.Θ 232 **Ὅρκον θ', ὃς δὴ πλεῖστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους πημαίνει,** Θέογν.689, 'Ηρ.9,13 **οὔτε ἐπήμαινεν οὔτε ἐσίνετο γῆν τὴν 'Αττικὴν** (ὁ Μαρδόνιος) (οὔτε κατέστρεφεν οὔτε ἔβλαπτε), Σοφ.Τρ.715 **τὸν γὰρ βαλλόντ' ἄτρακτον οἶδα καὶ θεὸν Χείρωνα πημήναντα,** Πλάτ.Νόμ.932Ε **ὅσα τις ἄλλος ἄλλον πημαίνει φαρμάκοις,** 'Αριστλ.Πρ 957b,24 **ὑγρότης πημαίνει τὰ ὄμματα·** ‖ παθ. ὑφίσταμαι βλάβην ἢ ζημίαν, βλάπτομαι, ζημιώνομαι:'Οδ. Ξ 255 **οὐδέ τις οὖν μοι νηῶν πημάνθη,** αὐτ.Θ 563, Αἰσχ.Πρ.334 **πάπταινε δ' αὐτὸς μή τι πημανθῇς ὁδῷ,** Σοφ.Αἴ.1155 **ἴσθι πημανούμενος·** ‖ ἀπολ. προξενῶ βλάβην, φέρνω κακό : 'Ιλ.Ω 781 **μὴ πρὶν πημανέειν, πρὶν δωδεκάτη μόλῃ ἠώς,** αὐτ.Γ 299 **ὁππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια πημήνειαν** (ἤθελον κάμει κακὸν παραβαίνοντες τοὺς ὅρκους των), Κόϊντ.13,379.

πημεντάριοι (οἱ) (λατ.) μσν. οἱ π. Βυζαντινοῖς **ὁ.** κ. μυρεψοὶ καλούμενοι φαρμακοποιοί.

πημονή (ἡ) συνήθ. π. τραγ. ἡ ἐκ πήματος βλ.λ. κατάστασις : Αἰσχ.Πρ.237 **τοιαῖσδε πημοναῖσι κάμπτομαι,** Σοφ.Τρ.1189 **εἰ δ' ἐκτὸς ἔλθοις, πημονὰς εὔχου λαβεῖν,** Εὐρ.ἀπ.682· **2)** ἐπιδιωκομέ-

νη βλάβη, ζημία, ἐχθρικὸς σκοπός : Σπονδή π. Θουκ.5,18 **ὅπλα μὴ ἐπιφέρειν ἐπὶ πημονῇ.**
πῆμος ἐρωτ. ἐπίρρ. πηνίκα, πότε : Ἡρωδιαν.2, 925, Ἡσ.· πρβλ. ἦμος, τῆμος.
πημοσύνη (ἡ) πημονὴ βλ.λ.) : Αἰσχ.Πρ.1058 **ὑμεῖς γ' αἱ πημοσύναις συγκάμνουσαι,** Εὐρ.ἀπ.910,3 (λυρ.), Ὀρφ.ἀπ.285,10.
πήμων-ονος-ον (τὸ) ὀλέθριος, καταστρεπτικός : Ὀρφ.Ὕμν.1,31.
πῆν πιθ. δωρ. συνηρ. τ. τοῦ **ἀχρ. πάω** πάσσω· Ἡσ. **«πῆ καὶ πῆν ἐπὶ τοῦ κατάπασσε καὶ καταπάσσειν».**
πῆνα Ἡσ. **«ἀπήνη».**
πηνειός (ὁ) νεώτ. ζῳολ. γένος μαλακοστράκων ἐκ τῶν δεκαπόδων τῆς οἰκογεν. τῶν **καριδιδῶν.**
πηνελόπειοι δόλοι (οἱ) μσν. δόλοι τῆς Πηνελόπης ἢ ὡς τῆς Πηνελόπης : Μιχ.Ἀκομ.1,14,8.
πηνέλοψ-οπος (ὁ) αἰολ., δωρ. **πανέλοψ** εἶδος νήσσης μετὰ πορφυρῶν ταινιῶν : Ἀλκ.84, Ἴβυκ.8, Ἴων Τραγ.68, Ἀριστφ.Ὄρν.298 **οὑτοσὶ δὲ πηνέλοψ, ἐκεινηὶ δέ γ' ἀλκυών,** Ἀριστλ.ΖΙ 593b,23.
πήνη (ἡ) ὁ μίτος ὁ περιελισσόμενος εἰς τὸ πηνίον τῆς κερκίδος, τὸ σχοινὶ τοῦ μασουριοῦ, τὸ ὑφάδι· κτ. πληθ. τὸ ὕφασμα : Εὐρ.Ἑκ.471 **ζεύξαμαι.. πώλους ἐν δαιδαλέαισι ποικίλλαυσ' ἀνθοκρόκοισι πήναις,** αὐτ.Ἴων 197· **2)** τὸ πηνίον, τὸ μασούρι : Ἀντίπ.Σιδ.ΑΠ 6,160.
πηνήκη (ἡ) (δ.γρ. πηνίκη) μτγν. φενάκη, τεχνητὴ κόμη : Λουκ.Ἑταιρ.Δ 5,3 **τὴν πηνήκην ἀφείλετο τῆς κεφαλῆς,** αὐτ.Ἑταιρ.Δ 11,4· **διακρίνεται ἀπὸ τὸ ἔντριχον** κ. **προκόμιαν** : Φώτ., πρβλ. Πολυδ.2,30.
πηνηκίζω φενακίζω, ἀπατῶ : Κρατῖν.319, Ἡσ. **πηνηκίσμασιν** (κῶδ. πηνικίσμασιν, ἀλλὰ πρὸ τοῦ πήνην), Σουΐδ.· πρβλ. διαπηνηκίζω.
πηνήκισμα-ατος (τὸ) Ἡσ. (κτ. πληθ.) ἀπάτη.
πηνίζομαι, δωρ. **πανίσδομαι** (πήνη) τυλίσσω νῆμα ἐκ τῆς ἀγαθῖδος εἰς τὸ πηνίον, ἀπὸ τὸ κουβάρι στὸ μασούρι, κάνω μασούρι, μασουρίζω : Φιλύλλ.33, πιθ. ἐν Ἐπιγρ.· ‖ γεν. ἐκτυλίσσω, ξετυλίγω : Θεόκρ.18,32 **οὔτε τις ἐν ταλάρῳ πανίσδεται ἔργα τοιαῦτα·** ‖ μτγν. κ. ἐνεργ. **πηνίζω** ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Ὀρειβ.ἀπ.137.
πηνίκα ἐρωτ. ἐπίρρ. συσχετικὸν τῶν **τηνίκα** κ. **ἡνίκα** εἰς ποῖον χρονικὸν σημεῖον ἀκριβῶς, πότε ἀκριβῶς (ἐν ᾧ τὸ **πότε** ἀναφέρεται εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον) : Ἀριστφ.Ὄρν.1498 **πηνίκ' ἐστὶν ἄρα τῆς ἡμέρας,** Ἀνών.π.Σουΐδ. **πηνίκα τῆς νυκτός·** ‖ **πηνίκα μάλιστα;** τί ὥρα περίπου εἶναι; : Πλάτ.Κρίτ.43Α, Αἰσχίν.1,9, Πλούτ.Κάτ. Νεώτ.13· ‖ **πηνίκ' ἄττα;** κατὰ ποίαν περίπου ὥραν; : Ἀριστφ.Ὄρν.1514· ἁπλῶς ἐν τῇ αὐτῇ σημ.: Λουκ.Σολοικ.5 **πρὸς μέντοι γε τὸν ἐρωτήσαντα πηνίκα ἔξεισι;·** ‖ ἐπὶ πλαγ. ἐρωτ. : Μέν.367 **ἐρωτᾷ πηνίκα δεῖπνόν ἐστι·** **2)** γεν. ἀντὶ τοῦ πότε : Δημ.329 **ἐν τίσιν.. σὺ νεανίας καὶ πηνίκα λαμπρός,** Φιλόστρ.Ἀπολλ.4,25, Λουκ.Τίμ.4 **πηνίκα πεύσεται.. παρορώμενα·** ‖ ὁμ. ἐπὶ πλαγ. **ἐρωτ.**: Δημ.328 **φυλάττει πηνίκ' ἔσεσθε μεστοί.**
πηνίκη (ἡ) δ.γρ. τοῦ πηνήκη βλ.λ.
πηνίον (τὸ) κ. νεώτ., δωρ. **πανίον** ὑποκορ. (μ. κτ. τὸν τύπον) τοῦ **πῆνας** ἢ **πήνη ἄτρακτος,** ἀδράχτι· Ἡσ. **«ἄτρακτος, εἰς ὃν εἱλεῖται ἡ κρόκη»** : Ἰλ.Ψ 762 **ὅν τ' εὖ μάλα χερσὶ τανύσσῃ πηνίον ἐξέλκουσα παρὲκ μίτον·** κ. πληθ. : Λεωνίδ.Ταρ. ΑΠ 6,288 **τὰ τροχαλὰ πανία,** Θεόφρ.ΦΙ 6,4,5, Νικαρχ.ΑΠ 6,285· ‖ νεώτ. κύλινδρος ἢ κῶνος χάρτινος, ξύλινος ἢ μετάλλινος περὶ ὃν ἑλίσσεται νῆμα πρὸς ὕφανσιν, ραφήν, κέντημα κττ., ἅ. μασούρι, κουβαρίστρα· **2)** νεώτ. ἠλεκτρολ. ἠλεκτρικὸς ἀγωγὸς περιειλιγμένος περὶ κύλινδρον ἑλικοειδῶς καὶ σχηματίζων κατὰ τὸν ἄξονα τῆς **ἕλικος** μαγνητικὸν πεδίον, εὐρέως **ἐν** χρήσει **εἰς** πᾶσαν περίπτωσιν μαγνητίσεως· **3)** ἠλακάτη, ρόκα : Ἐπιγρ.· **4)** εἶδός τι κώνωπος : Ἀριστφ. ἀπ.377, Ἀριστλ.ΖΙ 551b,6· **5)** εἶδος κοσμήματος τιθέμενον ἐπὶ τῶν πλακούντων : Πολυδ.6,79, Ἡσ.
πήνισμα-ατος (τὸ) τὸ πρὸς ὕφανσιν περιειλιγμένον εἰς τὸ πηνίον νῆμα, τὸ ὑφάδι : ΑΠ 6,283 **μίσθια νῦν σπαθίοις.. πηνίσματα κρούει·** ‖ γεν. ὕφασμα : Ἀριστφ.Βάτρ.1315 **ἱστότονα πηνίσματα.**
πηνῖτις-ιδος (ἡ) μτγν., δωρ. **πανῖτις** ἡ ὑφάντρα, ἐπίθ. τῆς Ἀθηνᾶς : Αἰλ.ΦΙ 6,57, Λεωνίδ.Ταρ.6,289 **δῶρον Ἀθαναίᾳ Πανίτιδι** (εἰκ. ἀντὶ Πανάτιδι).
πηνοειδής-οῦς-ές μτγν. νηματοειδής, ὅμοιος μὲ νῆμα, μὲ κλωστήν : Παυσ.Γραμμ.ἀπ.228.
πῆνος (ὁ) Ἡσ. **«ὕφασμα».**
πηνῶμαι-άομαι ἀρχ. λεξ. πηνίζομαι βλ.λ. : Ἡσ. ἐν λ. πηνώμενον (κῶδ. πηνόμενον), Φώτ.
πηξιθάλαττα (ἡ) ποι. ὡς ἐπίθ. χαρακτηριστικὸν πανούργου γυναικός· ΑΒ 61,2 **«ἡ τὴν θάλατταν πῆξαι δυναμένη, ἥκιστα πηγνυμένη»**:Κωμ.Ἀδέσπ.1118.
πήξιμο (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πήζω, ἡ πῆξις : **τὸ πήξιμο τῆς γιαούρτης, - τὸ τυρὶ πέτυχε στὸ πήξιμο.**
πηξιοσκοπία (ἡ) νεώτ. χημ. ὄργανον πρὸς καθορισμὸν τοῦ σημείου πήξεως τῶν διαλυμάτων, ἅ. κρυοσκοπία.
πηξιοσκόπιον (τὸ) νεώτ. χημ. ὄργανον πρὸς προσδιορισμὸν τοῦ σημείου πήξεως τῶν διαλυμάτων· πρβλ. πηξιοσκοπία.
πῆξις-εως (ἡ), ἰων. γεν. -ιος (ἡ) (πήγνυμι) κ μσν. κ. νεώτ. σύμπηξις, συνένωσις, συναρμογή, εἰδ. ἐπὶ ξυλίνων πηγμάτων : Πλάτ.Πολιτ.280D· ‖ νεώτ. στερεὰ συναρμογὴ πολλῶν τμημάτων εἰς ἓν ὅλον : **πῆξις σκηνῆς - σκάφους·** **2)** στερεότης : Διόδ. Σ 1,7 **πῆξιν λαβεῖν·** ‖ φρ. μτφ. **πῆξιν λαμβάνω** κτῶμαι στερεότητα, γίνομαι σταθερός, ἀκλόνητος : Χρύσ.Στωϊκ.3,138, Δαμάσκ.Ἀρχ.56· **3)** ἡ μεταβολὴ τῆς ὑγρᾶς καταστάσεως σώματός τινος εἰς στερεάν, οἷον ἰδ. λόγῳ ψύξεως ἢ ἅ. ἐκ θερμότητος, σύμπηξις, πήξιμο, πάγωμα, ἀντίθ. τῆξις, διάχυσις : Πλάτ.Φίλ.32Α **ἡ.. τῆς ὑγρότητος πῆξις,** Ἱππ.Ἀέρ.8, Ἐπίκ.Ἐπ.2,49Ū (ὕδατος) πῆξις, Ἀριστλ.Μετ.382b,31, Ὠκελλ.2,9, Διόδ.Σ 4,81 **πῆξις γάλακτος, - διὰ τῆς πήξεως** τοῦ γάλακτος παρασκευάζεται **ὁ τυρός·** ‖ μσν. ἐν εἰδ. σημ. ἡ λόγῳ τοῦ χειμῶνος ψῦξις, τὸ πάγωμα τῶν **ἐν** ὑπαίθρῳ εὑρισκομένων : Μηναῖ.3,9 Ἑσπ. **δριμὺς ὁ χειμών, ἀλλὰ γλυκὺς ὁ παράδεισος·** ἀλγεινὴ **ἡ πῆξις, ἀλλ' ἡδεῖα ἡ ἀπόλαυσις·** **4)** ἐπὶ φυτῶν, ὁ σχηματισμὸς κόμμεως : Θεόφρ.ΦΙ 9,1,5.
πηός (ὁ), δωρ. **παός** συγγενὴς ἐξ ἀγχιστείας : Ἰλ.Γ 163 **πόσιν πηούς τε φίλους τε,** Ὀδ.Θ 581 **ἤ τίς τοι καὶ πηὸς ἀπέφθιτο Ἰλιόθι πρό,** Ἡσίοδ.Ἔργ. 345 **γείτονες ἄζωστοι ἔκιον, ζώσαντες δὲ πηοί,** Καλλ.ἀπ.6,8Ρ· ‖ γεν. συγγενής : Πάπ., Ἐπιγρ.
πηοσύνη (ἡ) μτγν. σχέσις, σύνδεσμος, συγγένεια ἐξ ἀγχιστείας : Ἀπολλ.Ρ 1,48.
πήποκα ἐπίρρ. μτγν. δωρ. ἀντὶ πώποτε βλ.λ. : Θεόκρ.8,34 **αἴ τι Μενάλκας πήποχ' ὁ συρικτὰς προσφιλὲς ἆσε μέλος,** Ἐπίγρ.π.Πολυδ.4,102, Ἐπιγρ. **χίλιά ποτε βιβάντε πλεῖστα δὴ τῶν πήποκα.**
πήρα (ἡ) κ. νεώτ., ἰων. **πήρη** κ. **πάρη** (Ἡρακλ.Πον. π.Εὐστ.29,31) ὁδοιπορικὸς σάκκος δερμάτινος ἀναρτώμενος ἐκ τοῦ ὤμου διὰ λωρίου, ταγάρι : Ὀδ.Ν 437 **δῶκε δέ οἱ σκῆπτρον καὶ ἀεικέα πήρην,** Ἀριστφ.Πλ.298 **πήραν ἔχοντα λάχανά τ' ἄγρια δροσερά,** αὐτ.ἀπ.273, Αἰσώπ.Μῦθ.359 **ἀνθρώπων ἕκαστος δύο πήρας φέρει, τὴν μὲν ἔμπροσθεν, τὴν δὲ ὄπισθεν,** ΚΔ Μᾶρκ.6,8 παρήγγειλεν **αὐτοῖς ἵνα μηδὲν αἴρωσιν εἰς ὁδὸν εἰ μὴ ῥάβδον μόνον, μὴ πήραν, μὴ ἄρτον,** αὐτ.Λουκ.22,35· ‖ νεώτ. **κυνηγετικὴ** πήρα σάκκος ἐκ δέρματος **ἢ ἀδιαβρόχου ὑφάσματος** ἢ δικτύου χρησιμοποι-

ούμενος ὑπὸ τῶν κυνηγῶν· || νεώτ. ἁλιευτ. παγὶς ἐκ καλαμωτῆς ἢ συρματοπλέγματος χρησιμοποιουμένη εἰς τὰ ἰχθυοτροφεῖα.

πήραξον Ἡσ. «ἀφόδευσον».

πηρία(ν) Ἡσ. «Ἀ(σ)πένδιοι τὴν χώραν τοῦ ἀγροῦ».

πηρίδιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ πήρα βλ.λ., μικρὸς σάκκος, σακκίδιον, σακκουλάκι, ταγαράκι : Ἀριστφ.Νεφ.923 ἐκ πηριδίου γνώμας τρώγων, αὐτ. ἀπ.486, Μέν.Ἐπιτρ.114 πηρίδιον γνωρισμάτων, Ἀντών.Διογ.6, Ἡλιόδ.Αἰθ.10,9 ἐκ πηριδίου τινὸς ὃ ἐπεφέρετο προκομίσασα, Πορφ.Ἀποχ.2,15.

πηρίν-ῖνος (ἡ) κ. **πηρίς-ῖνος** (ἀμφότεροι οἱ τ. π. Χοιροβ. ἐν Ἀν.Ὀξ.2,248) ὁ σάκκος τῶν ὄρχεων : Νίκ.Θηρ.586 ἠὲ καὶ ἐξ ἐλάφοιο ταμὼν πηρῖνα (διόρθ. ἀντὶ ποιρῖνα) θοραίαν, Ἀντίγ.Καρ.π.Ἐρωτιαν., Ἡσ. ἐλάφου πηρίς.

πηρίνα (ἡ) μτγν. τὸ περίνεον βλ.λ. : Γαλ.19,130· || ἡ ἕδρα βλ.λ. : αὐτ. ἐκ τῶν Ἱππ.Αἱμ.κ.Συρίγγ.

πῆριξ Ἡσ. «πέρδιξ».

πηροδακτυλία (ἡ) νεώτ. συγγενὴς δυσμορφία δακτύλου ἢ δακτύλων τῶν ποδῶν ἢ τῶν χειρῶν, καθ' ἣν οὗτοι εἶναι ὑπερβολικῶς μικροὶ ἢ κολοβοί.

πηρόδετος-ον μτγν. ὁ δι' οὗ δένεται ἡ πήρα βλ.λ. : Ἀντίπ.Θεσσ.ΑΠ 9,150 πηρόδετος ἱμάς.

πηρομέλεια (ἡ) νεώτ. συγγενὴς δυσμορφία μέλους τινὸς καθ' ἣν τοῦτο εἶναι ὑπερβολικῶς μικρὸν ἢ κολοβόν, παρουσιαζομένη ὡς πηροδακτυλία, πηροχειρία βλ.λς κ. ἄ.

πηρομελής-οῦς-ές μτγν. ὁ ἔχων πεπηρωμένον, ἠκρωτηριασμένον μέλος ἢ μέλη: Ἐπίγρ.π.Διογ.Λ 5,40· || νεώτ. ὁ ἔχων πηρομέλειαν βλ.λ.

πηροποδία (ἡ) νεώτ. συγγενὴς δυσμορφία καθ' ἣν οἱ πόδες εἶναι ὑπερβολικῶς βραχεῖς.

πῆρος-ους (τὸ), αἰολ. **πᾶρος-εος** ἀπώλεια δυνάμεως, ἐξασθένησις : Ἀλκ.98.

πηρός-ά-όν ὁ ἔχων πεπηρωμένον μέλος τι τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἀνάπηρος, σακάτης : Ἰλ.Β 599 αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν (αἱ Μοῦσαι), Ἱππ. Γυν.2,131 πηραὶ τὰ σκέλεα, Φίλ.Θεσσ. ἢ Ἰσίδ.Αἰγ. ἐν ΑΠ 9,11 πηρὸς ὁ μὲν γυίοις, ὁ δ' ἄρ' ὄμμασι· **2)** κτ. ἐπέκτ.κ. ὁ πνευματικῶς ἀνάπηρος, ἐλαττωματικὸς διανοητικῶς, ἀμβλύνους, κουτός : Σιμων. Ἀμ.7,22, Φίλ.1,624 ἀμβλεῖς καὶ πηροί, Σχόλ.Ἀριστλ.Πλ.48 πηρὸς τῷ νῷ· || κ. ἐπὶ τῶν σκέψεων, ἀνόητος : Λουκ.Ἔρωτ.46 πηροὶ οἱ λογισμοί.

πηρότης-ητος (ἡ) μσν.. πήρωσις : Πρόδρ. ἐν Notitt.Mss.8,136.

πηρούνι (τὸ) δημ. ἐσφ.γρ. ἀντὶ πιρούνι βλ.λ.

πηροφόρος-ον μσν. ὁ φέρων πήραν : Ἰω.Πεδιάσ.Ἐξήγ.Σύριγγ. (ἔκδ. Dübn) 111.

πηροχειρία (ἡ) νεώτ. συγγενὴς δυσμορφία τῶν χειρῶν καθ' ἣν αὗται εἶναι ὑπερβολικῶς βραχεῖαι.

πηρῶ-όω, δωρ. **πᾱρῶ-όω** καθιστῶ τινα πηρόν, ἀνάπηρον, ἀκρωτηριάζω, σακατεύω ἰδ. κατὰ τὰ ἄκρα (χεῖρας κ. πόδας) : Ἀριστφ.Βάτρ.623 κἄν τε πηρώσω γέ σοι τὸν παῖδα τύπτων, Ἐπιγρ. αἴ κα σῦς καρταῖπος παρώσει· συνήθ. παθ. : Ἱππ.Ἄρθρ. 60 πηροῦται τὸ σκέλος τούτοισι, Δημ.247 τὸ σκέλος πεπηρωμένος, Ἀριστλ ΖΙ 620a,1 πεπήρωται τοὺς ὀφθαλμούς· || εὐνουχίζω : Ἀριστλ.ΖΙ 631b,31 ἐὰν παῖδας .. ὄντας πηρώσῃ τις, οὔτε αἱ ὑστεραγενεῖς ἐπιγίγνονται τρίχες, οὔτε ἡ φωνὴ μεταβάλλει, ἀλλ' ὀξεῖα διατελεῖ· || παθ. ἐπὶ ζῴων ἐν γένει, εἶμαι ἀτελὴς ἢ ἐλαττωματικὸς κατά τι μέλος ἢ ὄργανον : Ἀριστλ.ΖΙ 532b,40 ὅσα ἔναιμα καὶ ζῳοτόκα πάντα φαίνεται ἔχοντα ταύτας (τὰς αἰσθήσεις) πάσας, πλὴν εἴ τι πεπήρωται γένος, αὐτ.ΖΙ 498a,32 ἡ δὲ φώκη ὥσπερ πεπηρωμένον τετράπουν ἐστί, αὐτ.ΖΓ 749a,2 τὸ πηρωθὲν ἐν τῇ ὑστέρᾳ· **2)** μτφ. καθιστῶ τινα ἀνίκανον, ἀτελῆ, παραβλάπτω : Πλάτ.Φαῖδρ.257Α τὴν ἐρωτικήν μοι τέχνην .. μήτε ἀφέλῃ μήτε πηρώσῃς δι' ὀργήν, Στράβ.17,3,3 φεύγοντες τὰ πάντα σιγῇ παραπέμπειν καὶ τρόπον τινὰ πηροῦν τὴν ἱστορίαν· **3)** παθ. εἶμαι ἀνίκανος πρός τι : Ἀριστλ. ΗΝικ.1099b,19 πεπηρωμένος πρὸς ἀρετήν, Ἀνάξαρχ.π.Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.7,55 πεπηρωμένος πρὸς γνῶσιν, Θεόφρ.ΦΑἰτ.1,5,5 πεπηρωμένος πρὸς καρπογονίαν· **4)** ζημιῶ ἠθικῶς, ἀτιμάζω, ἐξευτελίζω· || κ. παθ. ἀτιμάζομαι : Λιβάν.Λόγ.59,19 τὴν οἰκουμένης κορυφὴν (τὴν Ρώμην) ὑπὸ τυράννου (τοῦ Μαξεντίου) βίας περιορᾶσθαι πηρουμένην.

πηρώδης-ους-ες λεξ. ἠκρωτηριασμένος, ἀνάπηρος· Ἡσ. ἐν λ. γυιός.

πήρωμα-ατος (τὸ) ἠκρωτηριασμένον ἢ ἀτελὲς ζῷον, ἀντίθ. τέλειον : Ἀριστλ.Ψυχ.415a,27, αὐτ.Μεταφ.1034b,4· **2)** ἡ πήρωσις βλ.λ. : Ἀριστλ.ΖΓ 746b, 32 καὶ διὰ πηρώματα τοῦτο συμβαίνει τὸ πάθος.

πηρώνυμος-ον μσν. ὁ ἐκ τῆς πήρας ὀνομασθείς, ἔχων τὸ ὄνομα : Τζέτζ.Λυκόφρ.183.

πήρωσις-εως (ἡ) κ. νεώτ. βλάβη ἢ ἀτέλεια, ἀναπηρία, ἀνικανότης μέλους τινὸς τοῦ σώματος ἢ αἰσθήσεως : Ἱππ.Ἄρθρ.61, Δημόκρ.296 γῆρας ὁλόκληρός ἐστι πήρωσις, Πλάτ.Νόμ.874Ε τραύματα δὲ καὶ πηρώσεις ἐκ τραυμάτων, Ἀριστλ. ΗΝικ.1145a,31 νόσοι καὶ πηρώσεις, Πλούτ.Ἠθ. 167C πήρωσις ἀκοῆς, αὐτ.Ἠθ.633C πήρωσις τῶν ὀφθαλμῶν, Ἀρετ.Χρον.Παθ.1,4 πήρωσίς τινος αἰσθήσιος, Λουκ.Ἐνάλ.Δ 2,4 πήρωσίν μοι ὀφθαλμῶν ἰᾶσθαι ἀδύνατον· || εἰδ. ἡ τύφλωσις : Πλούτ. Ἠθ.791D, Διοσκ.2,180, Λουκ.Οἶκ.29 καὶ ὁ ἥλιος φανεὶς ἰᾶται τὴν πήρωσιν· || ὁμ. ἐπὶ φυτῶν, βλάβη, ἀτέλεια : Θεόφρ.ΦΙ 2,43, αὐτ.4,14,8· || μτφ. ἐπὶ τῆς ψυχῆς, τραυματίζομαι, πληγώνομαι : Μαν.4, 518· || νεώτ. στρατ. ποιν. νομοθ. πήρωσις κτήνους ὁ ἀκρωτηριασμὸς ἢ βλάβη κτήνους ἐξ ἧς τοῦτο καθίσταται ἀνίκανον πρὸς ἐργασίαν.

πής (ὁ) Βοιωτ. ἀντὶ παῖς βλ.λ. : Κόρινν.Συμπλήρ.2, 51,76· ἀλλ' ἐν βοιωτ. Ἐπιγρ. παις (πιθ. παῖς) παῖς.

πήσασθαι Ἡσ. «μέμφασθαι».

πῆσις-εως (ἡ) μτγν. τ. ἀντὶ πεῖσις (τοῦ πάσχω) βλ.λ.: Ὀλυμπ.Κατ.99,22.

πήσσω, ἀττ. **πήττω** μτγν. τ. τοῦ πήγνυμι βλ.λ., παρατ. ἔπησσον, παθ. ἀττ. πήττομαι, ἐμπηγνύω, ἐμπήγω, μπήχνω : ΠΔ Σοφ.Σειρ.14,24 πήξει πάσσαλον ἐν τοῖς τοίχοις αὐτῆς, Φίλ.1,420· **2)** μεταβάλλω ὑγρόν τι εἰς στερεόν, πήζω : Στράβ.13,4,14 τὸ .. ὕδωρ .. ῥᾳδίως εἰς πῶρον μεταβάλλει πηττόμενον, Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.1,217 πήσσων πηλόν.

πήτεα Ἡσ. «πίτυρα».

πητῖται Ἡσ. «πιτύρινοι ἄρτοι. Λάκωνες».

πήττα (ἡ) δημ. δ. γρ. ἀντὶ πίττα βλ.λ.

πητταράκια (τὰ) δημ. δ. γρ. πιτταράκια βλ.λ.

πηττάρι (τὸ) δημ. δ.γρ. πιττάρι βλ.λ.

πήχη (ἡ) κ. **πήχυ** ἢ **πήχι** (τὸ) πῆχυς βλ.λ.

πῆχθεν ποι. γ' πληθ. παθ. ἀορ. α' τοῦ πήγνυμι ἀντὶ ἐπήχθησαν.

πηχίζω μτγν. μετρῶ διὰ τοῦ πήχεως βλ.λ. : ΠΔ Ἰεζ.43,13 πήχισμα πεπηχισμένον.

πήχιον (τὸ) μτγν. βήχιον βλ.λ.II : Διοσκ.3,112.

πηχίσκος (ὁ) μτγν. τεμάχιον ξύλου, ῥίγα μήκους πήχεως : Ἀνών.π.Σουΐδ. τῶν δὲ τὸν σχοῖνον ἑλκυσάντων, ἐν ᾧ πηχίσκους τινὰς ἐμβαλόντες, ἀνάβασιν ἀσφαλῆ ἀπειργάσαντο.

πήχισμα-ατος (τὸ) μτγν. τὸ μῆκος ἑνὸς πήχεως· || ἡ διὰ πήχεως μέτρησις : Σύμμ.ΠΔ Ἰεζ.43,13.

πηχισμός (ὁ) μτγν. ἡ διὰ τοῦ πήχεως μέτρησις : Σύμμ.ΠΔ Ἰεζ.43,13, Ἐπιγρ.

πηχτός-ή-ό δημ. πηκτὸς βλ.λ.4I : Σολωμ.Ἐθν.Ὕμν. 55 γυρεύουν ὅπου εἶν' αἵματα πηχτά, Κρυστ. Τραγ.Γέννος 98 τὸ χιόνι, θὰ κατεβῇ πηχτότερα· || μτφ.ἐπὶ βαθέος σκότους.τὸ σκοτάδι ἦταν πηχτό.

πήχτρα (ἡ) δημ. οἱονδήποτε πρᾶγμα ὑπερβολικῶς παχύρρευστον, πηκτόν, συμπεπυκνωμένον :

ἡ σούπα ἔγινε **πήχτρα**· || μτφ. ἐπὶ πυκνοῦ πλήθους : **ἦτανε πήχτρα ὁ τόπος ἀπὸ κόσμο**· || ὁμ. ἐπὶ τοῦ ψηλαφητοῦ, τοῦ βαθέος σκότους : **πήχτρα ἦτανε τὸ σκοτάδι ἐκεῖνο τὸ βράδυ.**

πηχυάζω δημ. μετρῶ μὲ τὴν πήχη βλ.λ.

πηχυαῖος-α ον κ. νεώτ. ὁ ἔχων μῆκος ἑνὸς πήχεως : Ἡρ.2,48 **πηχυαῖα ἀγάλματα νευρόσπαστα,** Ἱππ.Ἀγμ.8, Πλάτ.Φαίδ.96Ε **τὸ δίπηχυ τοῦ πηχυαίου μεῖζον εἶναι,** Πολύβ.6,23,12 **πτεροῖς.. τρισίν, ὡς πηχυαίοις τὸ μέγεθος, - ἄνθρωπος πηχυαίου ἀναστήματος** (βραχύσωμος).

πηχυαλὲς ἱμάτιον (τὸ) μτγν. Ἰων. ἱμάτιον, ἐσθὴς μὲ παρυφὰς βλ.λ. : Πολυδ.7,53.

πήχυιος-α-ον πηχυαῖος βλ.λ. : Ἀπολλ.Ρ 3,1207 **πήχυιος βόθρος**· || μτφ. : Λήμν.2,3 **πήχυιον ἐπὶ χρόνον ἄνθεσιν ἥβης τερπόμεθα** (ἐπ' ὀλίγιστον χρόνον)· || τὸ οὐδ. πήχυιον ὡς ἐπίρρ. εἰς μῆκος ἑνὸς πήχεως : Ἀπολλ.Ρ 1,379 **ἐρετμὰ πήχυιον προύχοντα** (ἐξέχοντα εἰς ἀπόστασιν πήχεως).

πηχύνω (πῆχυς ΙΙ) μτγν. λαμβάνω εἰς τοὺς βραχίονάς μου, ἐναγκαλίζομαι, ἀγκαλιάζω : Ἀπολλ.Ρ 4,972 **ἀργύρεον χαῖον παλάμῃ ἐνὶ πηχύνουσα** (σχόλ. «τῷ πήχει τῆς χειρὸς προσαρτηκυῖα»), Νόνν. Δ 25,177· συνηθέστ. ἐν τῷ μέσ. τ. ὁμ. σημ. : Ριαν.ΑΠ 12,121 **χείρεσσι πηχύνεσθαι,** Ὀππ.Ἁλ.4,286, Νόνν.Δ 9,30· || **ἀγοστῷ πηχύνω** λαμβάνω ἐν τῇ παλάμῃ : αὐτ.3,340· ὁμ. σημ. κ. μέσ. **ἀγοστῷ πηχύνομαι** : αὐτ.14,152.

πῆχυς-εως (ὁ) κ. νεώτ., δημ. **πήχη** (ἡ) κ. **πήχυ-ιαῦ** ἢ **πήχι-ιοῦ** (τό), αἰολ. **πᾶχυς,** γενικ. κ. **πήχεος** (Ἱππ. Ἀγμ.2, Ἡρ.1,178, Πλάτ.Ἀλκ.1,126D), ὁμ. **πήχως** (ἀπορριπτομένη ὑπὸ Φρυν.222 κ. διορθουμένη ἐν πάπ. εἰς **πήχεος**), γενικ. πληθ. **πήχεων** (Ἐπιγρ.) κ. συνῃρ. **πηχῶν** (Ξεν.Ἀν.4,7,16 (κῶδ.), Ἀριστλ. Πολιτ.1302b,37, Φιλόδ.Σημ.2, Φρύν.222, Μοῖρ.327P, Πάπ.), τὸ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος μέχρι τοῦ καρποῦ μέρος τῆς χειρός : Ἱππ.Ἀγμ.2,3, Πολυδ.2,140· ἐν ἀντιδ. πρὸς τὸ βραχίων : Ξεν.Ἱππ.12,5, Πλάτ.Τίμ.75Α **περὶ τὰ τῶν βραχιόνων ὀστᾶ καὶ τὰ τῶν πήχεων**· || νεώτ. ἀνατ. τὸ τμῆμα τοῦ ἄνω ἄκρου τοῦ σώματος, τὸ περιλαμβανόμενον μεταξὺ τοῦ ἀγκῶνος καὶ τῆς πηχυοκαρπικῆς ἀρθρώσεως· || π. ποι. γεν. βραχίων, μπράτσο : Ἰλ.Ε 314 **ἀμφὶ δ' ἑὸν φίλον υἱὸν ἐχεύατο πήχεε λευκώ,** Ὀδ.Ρ 38 **ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε δακρύσασα,** Βακχ.ἀπ.13,4 **λευκὸν ἀντείνασα πῆχυν,** Εὐρ.Ὀρ.1466 **λευκὸν δ' ἐμβαλοῦσα πῆχυν στέρνοις,** αὐτ.Ἡρακλ.728· **2)** ἀνατ. τὸ ὀστοῦν τοῦ ἀγκῶνος : Ρουφ.Ὀνομ.80, Γαλ.Χρ Μορ.2,2, Σωρ. Κατ.20· **3)** τὸ κεντρικὸν μέρος τοῦ τόξου, ἔνθα ἑνοῦνται τὰ δύο ἑκατέρωθεν κέρατα, ἡ λαβή : Ἰλ.Λ 375 **ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἄνελκε,** Ὀδ.Φ 419 **τόν ῥ'** (ὀϊστὸν) **ἐπὶ πήχει ἑλὼν ἕλκεν νευρήν**· **4)** κτ. πληθ. οἱ ἑκατέρωθεν βραχίονες τῆς λύρας ἐν ἀντιδ. πρὸς τὸ ζυγὸν βλ.λ.3) : Ἡρ.4,192 **ὄρυες τῶν τὰ κέρεα τοῖσι Φοίνιξι οἱ πήχεες ποιεῦνται,** Λουκ.Θε.Δ 7,4 **πήχεις ἐναρμόσας καὶ ζυγώσας**· **5)** ὁμ. τὸ ζυγὸν βλ.λ.3) : Ἀρτέμον. Ἱστ.12· **6)** ἐπὶ τοῦ ζυγοῦ, ζυγαριᾶς, ἡ φάλαγξ, δοκός : Θεολ.Ἀριθμ.29· **7)** ὡς μέτρον μήκους, ἡ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος μέχρι τοῦ ἄκρου τοῦ μικροῦ δακτύλου ἀπόστασις ἴση πρὸς ἓξ παλαστὰς βλ.λ., δηλ. εἴκοσι τέσσαρας δακτύλους ἢ πρὸς 0,46 μ. περίπου : Πολυδ.2,158· **πῆχυς μέτριος** ἐν τῇ ἐννοίᾳ ταύτῃ : Ἡρ.1,178· ὁμ. **πῆχυς ἰδιωτικὸς ἢ κοινός** : Σχόλ.Λουκ.Κατάπλ.16· || **πῆχυς βασιλήϊος** (δηλ. περσικός) μακρότερος τοῦ προηγουμένου κατὰ τρεῖς δακτύλους ἤτοι ἴσος πρὸς εἴκοσι ἑπτὰ δακτύλους ἢ πρὸς 0,52 μ. περίπου : Ἡρ.1,178 **τεῖχος πεντήκοντα μὲν πηχέων βασιληίων**· ὁμ. κ. ὁ Αἰγυπτιακός : αὐτ.2,168 **ὁ Αἰγύπτιος πῆχυς τυγχάνει ἴσος ἐὼν τῷ Σαμίῳ**· || **πῆχυς τοῦ πριστικοῦ ξύλου** κ. **πῆχυς λιθικὸς** ὁ σταθεροποιηθεὶς εἰς μῆκος 0,45 μ.π. μτγν. πῆχυς, εἰδ. διὰ τὴν μέτρησιν ξύλου ἢ λίθου (ἐνῷ ὁ πρὸς ἄ. χρ. εἶχε π. μτγν. μῆκος 0,61 μ.) : Ἥρων Ὁρ.131, αὐτ.Γεωμ.4,2· || νεώτ. ὀνομ. διαφόρων μονάδων μετρήσεως μήκους, ὧν αἱ ὑποδιαιρέσεις καὶ τὸ μῆκος ποικίλλουσι κατὰ χώρας : **ἀγγλικὸς - γαλλικὸς - σερβικὸς - δανικὸς πῆχυς**· || νεώτ. ἐν Ἑλλάδι **βασιλικὸς πῆχυς** ἡ διὰ διατάγματος (28 Σεπτεμβρίου 1936) εἰσαχθεῖσα ὡς νόμιμος μετρικὴ μονὰς κατὰ τὸ δεκαδικὸν σύστημα ἴση πρὸς ἓν μέτρον, ἄ. μέτρο· || νεώτ. ἐν Ἑλλάδι **κοινὸς ἢ ἐμπορικὸς πῆχυς** ἡ εἰσέτι ἐν χρ. διὰ τὴν μέτρησιν ὑφασμάτων τουρκικὴ μονὰς **ἀρσὶν ἀνταζέ** (ἥτις ὅμως ἰσοδυνάμει πρὸς 0,68 μ.), ἔχουσα μῆκος 0,648 μ., ἀλλ' ἐν τῇ πράξει λογιζομένη πρὸς 0,64 μ. ὑποδιαιρουμένη εἰς 8 ρούπια· δημ. **πήχη** (ἡ)· || νεώτ. **τεκτονικὸς πῆχυς** ἡ ἐν Ἑλλάδι ἐν χρ. ἐπὶ γραμμικῶν ἢ τετραγωνικῶν μετρήσεωνγηπέδων μονὰς μήκους ἴση πρὸς 0,75774 μ. καὶ ἐν τῇ πράξει λογιζομένη πρὸς 0,75 μ., ὑποδιαιρουμένη δὲ εἰς 24 δακτύλους, ὧν ἕκαστος ἐπίσης εἰς 12 γραμμάς, ὧν πάλιν ἑκάστη εἰς 12 στιγμάς· ὡς μονὰς ἐπιφανείας **ὁ τετραγωνικὸς πῆχυς** ἰσοδυναμεῖ πρὸς 9/16 τ. μ.· **8)** κανών, ρίγα πηχυαίου μήκους· πρβλ. δημ. πήχη : Ἀριστφ.Βάτρ. 798 **καὶ κανόνας ἐξοίσουσι καὶ πήχεις ἐπῶν, καὶ πλαίσια ξύμπηκτα,** Γαλ.1,47· πῆχυς ἀκαμπὴς ὁ αὐτός : Λεωνίδ.Ταρ.ΑΠ 204 **τᾷ Παλλάδι πῆχυν ἀκαμπῆ καὶ τετανόν,.. πρίονα καὶ πέλεκυν**· **9)** κτ. ἐπέκτ. πᾶσα ἐπιμήκης καὶ μικροῦ πάχους καὶ πλάτους κανονικὴ σανίς : **τὸ ταβάνι γίνεται μὲ πῆχες**· **10)** μτφ. ἐπὶ μικρᾶς ποσότητος, ὀλίγον τι : ΚΔ Ματθ.6,27 **προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἕνα**· || ἐπιρρ. φρ. **κατὰ πῆχυν** μικρὸν κατὰ μικρόν: Μαρῖν.Πρόκλ.26· **11) πήχεις** (οἱ) τὰ ἐν ἀνθρωπίνῃ παραστάσει τοῦ Νείλου ἀναρριχώμενα ἐπ' αὐτοῦ 16 παιδία τὰ συμβολίζοντα τοὺς 16 πήχεις, εἰς οὓς ἀνήρχετο ἡ στάθμη αὐτοῦ κατὰ τὴν εὐτυχῆ πλήμμυραν, ἔχοντα ὕψος πήχεως αἰγυπτιακοῦ ἕκαστον : Λουκ.Ρητ.Διδ. 6 **μικρὰ δέ τινα παιδία περὶ αὐτὸν παίζοντα, πήχεις δ' αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι καλοῦσι,** Φιλόστρ. Εἰκ.1,5· **12) πήχη** (ἡ) δημ. ὀνομ. τῶν ἀστέρων τῶν ἀποτελούντων τὸν τελαμῶνα τοῦ ἀστερισμοῦ Ὠρίωνος καὶ διστετογμένων ἐν σχήματι πήχεως.

πῖ (τὸ) ἄ. πεῖ βλ.λ.

πιάζω δωρ., αἰολ. κ. μτγν. τ. ἀντὶ πιέζω βλ.λ. (Ἀλκμ.44, Ἀλκαῖ.148), ἀόρ. **ἐπίασα** (ΚΔ Ἰω.2,80 κ. ἀ.), **δωρ. ἐπίαξα** (Θεόκρ.4,35), παθ. μέλλ. **πιασθήσομαι,** ἀόρ. **ἐπιάσθην,** παρακ. **πεπίασμαι** (Διοσκ.1,15, Πάπ.), δράττομαι, λαμβάνω διὰ τῶν χειρῶν, πιάνω : Θεόκρ.4,35 **ταῦρον πιάξας ταῖς ὁπλαῖς,** ΚΔ Πράξ.3,7 **καὶ πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἤγειρε**· **2)** συλλαμβάνω, πιάνω βλ.λ.: ΚΔ Ἰω.7,32 **ἀπέστειλαν ὑπηρέτας.. ἵνα πιάσωσιν αὐτόν**· κ. παθ. : αὐτ.Ἀποκ.19,20 **καὶ ἐπιάσθη τὸ θηρίον καὶ ὁ μετ' αὐτοῦ ψευδοπροφήτης.**

πιαίνω (πίων), μέλλ. πιανῶ, ἀόρ. **ἐπίανα,** ποι. **πίανα,** μτγν. **ἐπίηνα** (Διογ.Λ 1,83), παθ. **πιαίνομαι,** μέλλ. **πιανθήσομαι,** ἀόρ. **ἐπιάνθην,** ἀλλὰ κ.ἀπαρφ. ἀόρ. **(συμ-)πιασθῆναι** (Ἱππ.Ἐπιδ.7,63 πιθ. ἀνάγν.), παρακ. **πεπίασμαι** (Πλάτ.Νόμ.807Β **κατα-**), παχύνω, καθιστῶ τι παχύ : Ἱππ.Γυν.1,47 **πιαίνειν τὸ σῶμα,** Εὐρ.Κύκλ.333 **ἡ γῆ τἀμὰ πιαίνει βοτά** (παχύνει τὰ βοσκήματά μου), Ἀριστλ.ΖΙ 603b,27 **πιαίνειν τὰς ὗς**· || παθ. παχύνομαι, γίνομαι παχύς : Σιμων.Ἀμ.7,6 **αὐτὴ δ'** (ἡ ὗς) **ἄλουτος.. ἐν κοπρίῃσιν ἡμένη πιαίνεται,** Πλάτ.Νόμ.807Α **ἐν τρόπῳ βοσκήματος ἕκαστον πιαινόμενον,** Ἀριστλ.ΖΙ 520b,7 **πιαίνεται δὲ πάντα πρεσβύτερα μᾶλλον ἢ νεώτερα ὄντα,** Ἀνών.π.Ἀριστλ.Οἰκ.1345a,3 **ἵππον.. πιαίνει ὁ τοῦ δεσπότου ὀφθαλμός,** Θεόκρ.17,126· || περὶ τῆς

γῆς, παχύνω, λιπαίνω, κοπρίζω : Αἰσχ.'Επτ.587 **τόνδε πιανῶ γύην μάντις κεκευθὼς πολεμίας ὑπὸ χθονός** (ἐνν. διὰ τῆς ἀποσυνθέσεως τοῦ πτώματος)· || ὁμ. περὶ τοῦ ἐκ τῆς καύσεως πτωμάτων καπνοῦ, πληρῶ διὰ λίπους, κάνω λιπαρόν, πυκνόν : Πίνδ.Ν 9,23 **σώμασι πίαναν καπνόν**· || παθ. περὶ τῶν σταχύων, αὐξάνομαι, χοντραίνω : Θεόκρ. 10,47 **πιαίνεται ὁ στάχυς οὕτως**· **2**) μτφ. αὐξάνω, πληθύνω, μεγαλώνω τι : Πίνδ.Π 4,150 **μῆλα .. ἐγὼ καὶ βοῶν ξανθὰς ἀγέλας ἀφίημ' ἀγρούς τε.. νέμεαι, πλοῦτον πιαίνων**, Ξενοφάν.2,22 **οὐ γὰρ πιαίνει ταῦτα μυχοὺς πόλεως**· **3**) μτφ. τονώνω, ἐμψυχῶ, πληρῶ θάρρους, πίστεως, πεποιθήσεως : Αἰσχ.'Αγ.276 **ἀλλ' ἦ σ' ἐπίανέν τις ἄπτερος φάτις**· || τονώνω, ἐνισχύω : 'Οππ.'Αλ.5,620. **πιαίνων ἐς ἄεθλα μένος αὐδῆς**, αὐτ.'Αλ.5,372 **ἑὴν φρένα πιαίνοντες**· **4**) μτγν. τρέφω, εὐφραίνω : 'Αγάθ.ΑΠ 5,293 **μάστακα πιαίνων εὐαφίῃ**· || παθ. τρέφομαι διά τινος, μὲ χοντραίνει κάτι : Πίνδ.Π 2,56 **ψογερὸν 'Αρχίλοχον βαρυλόγοις ἔχθεσι πιαινόμενον** (ποὺ χοντραίνει μὲ τοὺς καβγάδες)· || ὁμ. κ. μέσ. : Αἰσχ.'Αγ.1669 **πρᾶσσε, πιαίνου, μιαίνων τὴν δίκην, ἐπεὶ πάρα.**

πιαλέος-α-ον ἰων., ποι., μτγν. πεζ. ἀντὶ πίων βλ.λ. : 'Ιππ.Γυν.1,17, Γαιτ.ΑΠ 6,190 **εἰ δ' .. ἐλάσσεις καὶ πενίην, δώσω πιαλέον χίμαρον**, Φανί.ΑΠ 6,299 **τρύφος** (**πνεύτα πιαλέου φθόιος πάρκειται**, 'Αρτεμίδ.Δαλδ.1,46, 'Οππ.Κυν.1,86· || πλούσιος : Νίκ. 'Αλεξ.360 **πιαλέος πάσις**, Νόνν.Δ 3,146.

πιάλλω 'Ησ. πιαίνω βλ.λ., ἀπαρφ. ἀόρ. α' **πιῆλαι.**

πιαλὸν 'Ησ. «παράλευκον».

πίαλος (ὁ) δ.ἀνάγν. ἀντὶ αἴαλος βλ.λ. : 'Ιππ.Γυν.2, 133 **τῆς πιάλου δαιτὸς πιοτάτης.**

πιανίσσιμο (τὸ) ἰταλ. μουσ. ὅρος διεθν. ἐν τῇ εὐρωπαϊκῇ μουσικῇ δηλούμενος ἐν τῷ πενταγράμμῳ διὰ pp, σημαίνων πολὺ πιάνο βλ.λ.2).

πιανίστας-α (ὁ) δημ. κλειδοκυμβαλιστὴς βλ.λ.

πιάνο (τὸ) (ἰταλ.) δημ. τὸ κλειδοκύμβαλον βλ.λ.· **2**) μουσικὸς ὅρος διεθνὴς ἐν τῇ εὐρωπαϊκῇ μουσικῇ δηλούμενος ἐν τῷ πενταγράμμῳ διὰ p καὶ σημαίνων ὅτι οἱ ὑπεράνω τοῦ σημείου φθόγγοι δέον νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἀσθενῶς καὶ μετὰ γλυκύτητος· ἀντίθ. φόρτε.

πιανόλα (ἡ) (ἰταλ.) αὐτόματον κλειδοκύμβαλον, ἐν ᾧ προσαρμόζεται εἰδικὴ χαρτίνη ἢ μεταλλίνη ταινία φέρουσα κεχαραγμένον δι' ὀπῶν τὸ πρὸς ἐκτέλεσιν μουσικὸν τεμάχιον καὶ συρομένη διὰ καταλλήλου μηχανισμοῦ ὑπεράνω ὀργάνου καλουμένου αὐλοῦ τοῦ Πανὸς φέροντος καθ' ὅλον τὸ μῆκος αὐτοῦ ὀπάς, δι' ὧν κατὰ τὴν δίοδον τῶν ὀπῶν τῆς ταινίας τίθενται αὐτομάτως εἰς κίνησιν τὰ ἀντίστοιχα πλῆκτρα παράγοντα τοὺς κεχαραγμένους ἐπὶ τῆς ταινίας ἤχους τοῦ τεμαχίου.

πίανσις-εως (ἡ) μσν. ἡ πρᾶξις τοῦ πιαίνειν, ἡ πάχυνσις : 'Αχμ.'Ονειροκρ.239.

πιάντα (ἡ) (ἰταλ.) δημ. ὁ γῦρος τῶν καττυμάτων τῶν ὑποδημάτων.

πιαντάρισμα-ατος (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις τοῦ πιαντάρω βλ.λ.

πιαντάρω (ἰταλ.) δημ. ἐπὶ ὑποδηματοποιῶν, στιλβῶ, γυαλίζω δι' εἰδ. ὀργάνου τὴν πιάντα βλ.λ.

πιαντήριος-α-ον ὁ κατάλληλος πρὸς πάχυνσιν, θρέψιν, θρεπτικός· τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. **τὰ πιαντήρια** αἱ παχύνουσαι, κατάλληλοι πρὸς θρέψιν, θρεπτικαὶ τροφαί : 'Ιππ.Τόπ.''Ανθρ.28 **τρέφε καὶ λουτροῖσι καὶ πιαντηρίοις.**

πιαντικός-ή-όν λεξ. πιαντήριος βλ.λ. : 'Απολλ. Λεξ.'Ομ. ἐν λ. πίονα ἔργα.

πιάνω μσν. κ. δημ. (ἐκ τοῦ μέλλ. κ. ἀόρ. τοῦ πιάζω βλ.λ.), παρατ. **ἔπιανα**, ἰδιωματικῶς **ἐπίανα**, ἀόρ. **ἔπιασα** κ. **ἐπίασα** κ.**ἔπιακα**, ὑποτ. **νὰ πιάσω**, παθ. **πιάνομαι**, ἀόρ. **(ἐ)πιάσθηκα** κ. **(ἐ)πιάστηκα**, ὑποτ. **νὰ πιασθῶ** κ. **πιαστῶ**, προστ. **πιάσου**, μτχ. παθ. παρακ. **πιασμένος**, λαμβάνω τι διὰ τῆς χειρὸς καὶ τὸ κρατῶ, λαμβάνω ἀνὰ χεῖρας, παίρνω στὸ χέρι, λαβαίνω, χερώνω, χουφτώνω : Πρόδρ.1,136 **τὸ πῶς ἀνακομπώνεται νὰ πιάσῃ τὸ κουτάλιν**, Διγεν.'Ακρ.2073 **ὅταν τὴν πέρδικα ἰδῇ, σκύπτει καὶ τὴν πιάνει**, αὐτ.1830, 'Ερωτόκρ. 2,1985 **πιάνου κοντάρια δυνατά, βαρά, παλλὰ μεγάλα**, Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.66,9 **νὰ γιατρευτῇ τὸ χέρι μου, νὰ πιάσω τὸ σπαθί μου**, αὐτ.74,19 **ποῦ 'σαι, μαννούλα, πρόφτασε, πιάσε μου τὸ κεφάλι**· κ. παθ.: **τὸ κανάτι πιάνεται ἀπ' τὸ χερούλι**· τὸ παθ. κ. ἀλληλοπαθῶς ἐν τῇ φρ. **πιάνομαι χέρι μὲ χέρι** (μὲ κάποιον) ἢ **πιανόμαστε ἀπὸ τὸ χέρι** λαμβάνομεν τὰς χεῖρας ἀλλήλων· || δημ. φρς **πιάνω τὴ μύτη μοὺ** ἐπὶ βδελυγμίας· ὁμ. **ἀπ' ὅπου νὰ τὸν πιάσῃς λερώνεσαι** περὶ βδελυροῦ, συχαμένου ὡς ἐκ τῶν πολλῶν αἰσχροτήτων ἀτόμου· φρ. μτφ. **πιάνω τὰ σίδερα κρύα** ἐπὶ ἀποποιουμένων εὐθύνην τινά· || δράττομαι, ἁρπάζω, ἀδράχνω : Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.99,22 **κι ἁρπαχτικὰ τὴν πιάνω καὶ τὴ φίλησα, - τὸν ἔπιασε ἀπ' τὸ λαιμό**· || ἀναλαμβάνω, σηκώνω, παίρνω ἀπὸ κάτω : Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.119,15 **μονοχεριάρι τὸ 'πιασε καὶ πίσω του τὸ ρίχτει** (τὸ λιθάρι)· || λαμβάνω τι εἰς χεῖρας ὅπως τὸ μεταχειρισθῶ· ὅθ. μεταχειρίζομαί τι : **ἔπιασα τὴν τσάπα, ἂν καὶ ἦταν γιορτή**· συνήθ. μτ. ἀρν. ἀποφεύγω τι συστηματικῶς : **δὲν πιάνει βιβλίο**· **2**) μέσ. ἀμτβ. ἔχομαι, ἐξαρτῶμαι, ἀναρτῶμαι ἀπό τινος διὰ τῶν χειρῶν, βαστιέμαι ἀπὸ κάπου, κρεμιέμαι : **πιάστηκε ἀπ' τὸ κλαδὶ κι ἀνέβηκε στὸ δέντρο, - πιάσου νὰ μὴν πέσῃς**· || παροιμ. **ὁ πνιγμένος ἀπ' τὰ μαλλιά του πιάνεται** (ὁ ἐν κινδύνῳ εὑρισκόμενος καταφεύγει εἰς οἱονδήποτε μέσον σωτηρίας)· || ὁμ. μτφ. φρ. **πιάνομαι ἀπὸ ψηλά** ἐπιδεικνύω ἀνωτερότητα, σπουδαιότητα· ὁμ. φρ. εἰρων. **πιάνεται ἀπὸ μεγάλα (πράματα)** ἀσχολεῖται περὶ σπουδαῖα, κάμνει τὸν σπουδαῖον· || ὁμ. μτφ. ἐξαρτῶμαι ἀπό τινος, τίθεμαι ὑπὸ τὴν προστασίαν τινός : **πιάστηκες ἀπὸ καλοὺς ἀνθρώπους - ἀπὸ τζάκι - ἀπὸ σόι**· **3**) παθ. **πιάνομαι ἀπὸ κάτι ἢ σὲ κάτι** κρατοῦμαι, παρακωλύομαι, παρεμποδίζομαι ὑπό τινος, μὲ βαστᾷ, μὲ γατζώνει, μὲ σταματᾷ κάτι : **πιάστηκα ἀπὸ ἕνα βάτο, - πιάστηκε τὸ παντελόνι μου σ' ἕνα καρφί**· || ὁμ. κ. ἐνεργ. ἀμτβ. ἀγκιστροῦμαι, γατζώνομαι, προσκρούω εἰς ἐμπόδιον, παρακωλύομαι : **ἔπιασε ἡ ἄγκυρα - ὁ γάντζας, - κάπου πιάνει τὸ κλειδὶ καὶ δὲ γυρίζει**· **4**) μέσ. ἀλληλοπαθῶς **πιάναμαι (στὰ χέρια) μὲ κάποιον** συμπλέκομαι, διαπληκτίζομαι, τσακώνομαι, ἔρχομαι στὰ χέρια, δέρνομαι μὲ κάποιον : **πιάστηκαν στὰ χέρια, - εἶχαν πιαστῆ καὶ πῆγα νὰ τοὺς χωρίσω**· || ὁμ. ἐπὶ ὁμάδων, συμπλέκομαι, συγκρούομαι, μάχομαι, πολεμῶ : Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.24,38 **πετάχτηκαν σὰν τοὺς ἀϊταὺς καὶ πιάστηκαν μὲ τοὺς ὀχτρούς**· ὅθ. κ. περιέρχομαι εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν, εἰς ἐχθροπραξίας : **πιάστηκαν οἱ 'Ιταλοὶ μὲ τοὺς 'Αλβανούς**· || τρέφω ἀμοιβαίαν ἐχθρότητα μετά τινος, μαλλώνω, τὰ χαλῶ : **εἴμαστε πιασμένοι** (ἄ. μαλλωμένοι, τσακωμένοι) **5**) συλλαμβάνω, βάζω στὸ χέρι, τσακώνω, ἰδ. κατόπιν καταδιώξεως ἢ ἐνέδρας, ἀγρεύω, θηρεύω : δ.τραγ. **μιὰ πέρδικα παινεύτηκε .. πὼς δὲν τὴν πιάνει κυνηγός, - ὁ σκύλος ἔπιασε τὸ λαγό, - πιάσαμε παλλὰ ψάρια, - ἡ φάκα ἔχει πιασμένα ἕναν παντικό**· || δ.φρς **ἔπιασε μεγάλο ψάρι** ἔσχε μεγάλην ἐπιτυχίαν· ὁμ. **πιάνει παυλιὰ στὸν ἀέρα** ἐπὶ τῶν λίαν ἐπιδεξίων· ὁμ. **πιάνει παυλιὰ μὲ τὰ βρόχια** ἐπὶ φυγοπόνων, εἶναι τεμπέλης, χασομέρης· ὁμ. **παιὸς τὸν πιάνει!** ἀναφώνησις θριάμβου

ἐπὶ μεγάλης ἐπιτυχίας· || δ.παροιμ. **πιάσε τὸν κασίδη, πᾶρε τὰ μαλλιά του·** πρβλ. οὐκ ἂν λάβοις παρὰ τοῦ μὴ ἔχοντος· || εἰδ. συλλαμβάνω, αἰχμαλωτίζω : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.55,6 **τὸν Κίτσο τόνε πιάσανε καὶ πᾶν νὰ τὸν κρεμάσουν,** αὐτ.78,24 **εἰπέτε τους πῶς μ' ἔπιασαν μὲ προδοσιὰ κι ἀπάτη, - πιάστηκε αἰχμάλωτος·** **6)** συλλαμβάνω, καταλαμβάνω ἐπ' αὐτοφώρῳ : **τὸν ἔπιασαν νὰ κλέβῃ·** || ὅθ. ἀνακαλύπτω, ἀποκαλύπτω τινὰ ὡς ἔνοχον πράξεώς τινος : **τὸν ἔπιασαν τὸν κλέφτη, - πιάστηκε ὁ φεύτης ἀπὸ τὰ λόγια του, - σ' ἔπιασα ποὺ μὲ κοροϊδεύεις·** || φρς **πιάνομαι στὰ πράσα** συλλαμβάνομαι ἐπ' αὐτοφώρῳ· ὁμ. **ὅπου μὲ πιάσῃς κι ὅπου σὲ πιάσω** εἰς ὅ,τι κατορθώσῃ ν' ἀπατήσῃ ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, ὁποῖος γελάσῃ τὸν ἄλλον· **7)** μτφ. περὶ γυναικῶν, κατακτῶ, κάνω φιλενάδα : **ὅταν εἶσαι τεχνίτης, τὴν πιάνεις αὐτή, - δὲν πιάνονται ὅλες αἱ γυναῖκες·** **8)** καταλαμβάνω ἰδιαιτέρως τινά, συναντῶ, σταματῶ, ἐπικοινωνῶ προσωπικῶς μετά τινος : **τὸν ἔπιασε στὸ δρόμο καὶ τοῦ ζήτησε τὸ λόγο·** || ὅθ. συνομιλῶ ἰδιαιτέρως, ἀπαιτῶ κατ' ἰδίαν τι παρά τινος, ἐπηρεάζω τινὰ ὡς πρός τι : **θὰ τὸν πιάσω ἐγὼ γιὰ τὴ δουλειά σου, - πρέπει νὰ πιάσῃς τὴν ἐπιτροπὴ γιὰ νὰ πετύχῃς, - ἦταν οἱ ἔνορκοι πιασμένοι καὶ ἀθῳώθηκε·** || δ.φρς **πιάνω κάποιον μὲ τὸ καλό** ἄ. καλοπιάνω, προσπαθῶ νὰ ἐπηρεάσω τινὰ δι' ἠπίων μέσων, εὐγενῶν τρόπων, περιποιήσεων κττ.· **9)** ἐπὶ χαρτοπαικτῶν, λαμβάνω, παίρνω φύλλον τι ἢ φύλλα κερδίζων : **πιάνω τὸ ρήγα, - ἔπιασα τρεῖς μπάζες, - τὸ χαρτί σου δὲν πιάνει,** φρ. **πιάσε κι ἄσε** πᾶρε καὶ ἄφησε (παικτικῶς)· || μτφ. φρ. **δὲν πιάνω μπάζα μπραστὰ σὲ κάποιον** δὲν δύναμαι ν' ἀντιπαραταχθῶ εἴς τινα, δὲν εἶμαι τίποτε μπραστά του· || φρ. **πιάνω πόντο** καταλαμβάνω ἀριθμόν τινα, σταματῶ, στέκω κάπου, ὅπως ἀντιμετωπίσω τὸν ἀντίπαλον : **ἔπιασα καλὸν πόντο·** || ὅθ. μτφ. φρ. **πιάνω γερὸν πόντο** κατέχω θέσιν ἐξ ἧς δύναμαι ν' ἀντιμετωπίσω ἄλλον τινὰ εὐχερῶς· **10)** ἀναφ. πρὸς χρήματα, λαμβάνω, εἰσπράττω, κερδίζω : **δὲν πιάσαμε οὔτε τὰ ἔξοδά μας, - τὸ μαγαζὶ πιάνει πέντε χιλιάδες τὴν ἡμέρα·** || δημ. φρ. **ἔπιασε πέντε παράδες καὶ μᾶς κάνει τὸν καμπόσο** μόλις ἀπέκτησε ἐλάχιστα χρήματα, παριστάνει τὸν σπουδαῖον· || μτφ. φρ. **δὲν τὰ πιάνω τὰ λεπτά μου** δὲν μὲ συμφέρει· || ὅθ. ἐπὶ τοῦ ἐμπορεύματος ἢ ἀντικειμένου ἐξ οὗ τὸ χρηματικὸν κέρδος, ἀποφέρω, ἀξίζω, ἔχω ἀξίαν : **τὸ σπίτι αὐτὸ πιάνει διακόσες χιλιάδες, - τὸ ἐμπόρευμα πιάνει ἕνα ἑκατομμύριο·** || μτφ. φρ. **δὲν πιάνει παράδες** (ἀντικείμενόν τι ἢ πρόσωπον) δὲν ἀξίζει σπουδαῖα πράγματα· || **πιάστηκε** ἀπέκτησε κεφάλαια, περιουσίαν· **11)** ὑποδέχομαι, δέχομαι, λαμβάνω ἐντὸς δοχείου : **πιάσε μας ἀπ' τὸ γιοματάρι, - ἔπιασε ἕναν κουβᾶ νερό, - πιάνει τὶς σταλαματιὲς σ' ἕναν τενεκέ·** || ἀμτβ. ἐπὶ δοχείων καὶ ἀντικειμένων χωρητικότητος ἐν γένει, δύναμαι νὰ περιλάβω, χωρῶ : **τὸ βαρέλι πιάνει τρακόσιες ὀκάδες, - τὸ στάδιο πιάνει ἑξήντα χιλιάδες, - δὲ θὰ τὰ πιάσῃ ὅλα τὰ βιβλία τὸ μπαοῦλο·** || μτφ. δημ. φρ. **δὲν τὸν πιάνει τὸ μάτι σου** δὲν τὸν ὑπολογίζεις, ἄ. δὲν σοῦ γεμίζει τὸ μάτι· || μτφ. φρ. **πιάνω κάποιον στὸ στόμα μου** ἀναφέρω τὸ ὄνομά τινος, ἰδ. πρὸς κακολογίαν, τὸν κατσομπολεύω : **δὲν σοῦ ἐπιτρέπω νὰ μὲ πιάνῃς στὸ ατόμα σου·** || ὅθ. κτ. ἔλλειφιν, φρ. **πιάνω τὸ θεό-ταὺς ἁγίους** μεταχειρίζομαι ἀσεβῶς τὸ ὄνομά των, ὁρκίζομαι ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν· **12)** ἐν ἀναφαρᾷ πρὸς τόπον, καταλαμβάνω, λαμβάνω θέσιν που, τοποθετοῦμαι, ἐγκαθίσταμαι, ἰδ. πρὸς πολεμικὸν σκοπόν, ὀχυροῦμαι : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.16,9 **γλήγορα καὶ νὰ πιάσουμε κάτω στὴν Ἀλαμάνα,** αὐτ.16,11 **στὴν Ἀλαμάνα φτάνουνε καὶ πιάνουν τὰ ταμπούρια, - ἔπιασε τὸ καρασούλι, - ἔπιασαν τὴ στράτα καὶ παραμόνευαν·** || δ.φρ. **πιάνω τὸ κρεβάτι** καταλαμβάνω τὴν κλίνην ὡς ἀσθενής, κρεβατώνομαι, ἀσθενῶ, ἀρρωσταίνω· || ἐγκαθίσταμαι εἴς τι μέρος, καταλαμβάνω, κατέχω μέρος τι : **ἔπιασα τὸ κάθισμά σου, - εἶναι πιασμένες ὅλες οἱ θέσεις τοῦ θεάτρου·** || ἐπὶ ἐνοικιαστῶν, καταλαμβάνω, ἐνοικιάζω τι ἐγκαθίσταμαί που ἐπ' ἐνοικίῳ : **ἔπιασα σπίτι - μαγαζί·** **13)** ὁμ. ἐν ἀναφορᾷ πρὸς τόπον, ἔρχομαι, φθάνω (μακράν) που, ἀπομακρύνομαι : **θὰ σοῦ δώσω μιά, νὰ πιάσῃς τὸ ρέμα, - ὥσπου νὰ τὸν καταλάβουν, ἔπιασε τὸ βουνό,** φρ. **ἔπιασε τὰ βουνά - τὸ κλαρί** (ἔγινε φυγόδικος, λῃστής)· || μτφ. φθάνω, καταντῶ εἴς τινα ἡλικίαν : **ὅταν πιάσῃ τὰ ἑξήντα, δὲν πρέπει νὰ δουλεύῃ κανένας·** || δημ. ναυτ.ἐπὶ πλοίων, φθάνω εἰς τὸ ὕψος τόπου τινός : **μόλις πιάσῃ τὸν κάβο τὸ βαπόρι, ἔχει θάλασσα·** || ὁμ. δημ. ναυτ. ἐπὶ πλοίων, προσορμίζομαι εἰς λιμένα τινά, σκαλώνω : **τὸ πλοῖο ἔπιασε στὴ Σύρα·** || ὁμ. συνεκδ. ἐπὶ τῶν ἐπιβαινόντων ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : **πιάσαμε στὴν Ἰτιά-στὸ Αἴγιο·** πρβλ. Κορ.Ἄτ.1,140· || ἐπὶ ὁδοιπόρων, ἀκολουθῶ ὁδὸν ἢ κατεύθυνσιν : **πιάσε τὴ δημοσιὰ καὶ τράβα, - πιάνοντας αὐτὴ τὴ ρεματιά, θὰ βγῇς ἐκεῖ ποὺ θέλεις·** **14)** μτφ. δ.φρ. **πιάνω τόπο** τοποθετοῦμαι καταλλήλως, ἐπωφελῶς, ἀξίως, ἀποβαίνω εἰς ὄφελος, χρησιμοποιοῦμαι καλῶς : **τὰ λεπτά του μὲ τὴν ἀγορὰ ποὺ ἔκαμε πιάσαν τόπο, - ἔπιασαν τόπο οἱ κόποι μας, - τὰ λόγια σου δὲν πιάνουν τόπο** (λέγονται ἐπὶ ματαίῳ, δὲν εἰσακούονται)· **15)** μτφ. ἐπὶ ψυχικῶν καταστάσεων, νόσων κττ., καταλαμβάνω, κατέχω, συνέχω, κυριεύω τινά, ἐπέρχομαι, παρουσιάζομαι, συμβαίνω εἴς τινα, βρίσκω, παίρνω κάποιον : Διγεν.Ἀκρ.3763 **τρόμος ἐκείνην ἔπιασε, μεγίστη δὲ δειλία,** Βαλαωρ.Πρωτομαρτιὰ 11 **μᾶς ἔπιασε λιγοψυχιά, - μ' ἔπιασαν τὰ γέλια - οἱ χαρές - ἡ ὀργή - τὰ κλάματα - τὸ παράπονα - τρόμος - φρίκη - μελαγχολία, - μᾶς ἔπιασε φαγωμάρα** (ἔμμονος διάθεσις φιλονικίας), **- μ' ἔπιασε ἡ γρίππη - ἑλονοσία,** φρ. **τί σ' ἔπιασε;** (τί ἔπαθες, εἶσαι στὰ καλά σου;)· || ὅθ. συνεκδ. ἐπὶ τοῦ ὑφισταμένου τὴν διαταραχὴν ἢ τὸ ἄλγος ὀργάνου, **πιάνω κάποιον** προξενῶ αἴσθησιν ἄλγους ἢ ἀδιαθεσίας εἴς τινα : **μ' ἔπιασε ἡ κοιλιά μου, - τὸν ἔπιασε τὸ κεφάλι του** (ἔχω κοιλόπονον, ἔχει κεφαλόπονον)· || ὁμ. φρ. **μὲ πιάνουν τὰ νεῦρα (μου)** ἐκνευρίζομαι, νευριάζω, παροργίζομαι, ἐξερεθίζομαι· || ἐπιδρῶ ἐπὶ τῶν αἰσθήσεων ἢ ὀργάνων ἢ φυσιολογικῶν λειτουργιῶν τινος ἐπιβλαβῶς ἢ δυσαρέστως : **τὸ λάδι μ' ἔπιασε στὸ λαιμό, - μ' ἔπιασε ὁ καπνὸς στὰ μάτια·** || φρ. **τὸν πιάνει τὸ γλυκύ του** ἐπὶ ἐπιληπτικῶν, τοῦ ἐπέρχεται παροξυσμὸς ἐπιληψίας, σεληνιάζεται, φεγγαριάζεται, τὸν βρίσκει, τοῦ ἔρχεται τὸ κακό· ὁμ. **μὲ πιάνει τὸ κρασί** μεθύσκομαι εὐκόλως· ὁμ. **μὲ πιάνει ἡ θάλασσα** καταλαμβάνομαι ὑπὸ ναυτίας, ζαλίζομαι· ὁμ. **μὲ πιάνει ὁ ἥλιος** μοῦ μαυρίζει τὸ δέρμα· ὁμ. **μὲ πιάνει (τὸ) μάτι ἢ πιάνω ἀπὸ μάτι** ἄ. παίρνω ἀπὸ μάτι, ἐπηρεάζομαι ἀπὸ βάσκανον ὀφθαλμόν, βασκαίνομαι : **ἔπιασε ἀπὸ μάτι·** ὅθ. εὐχὴ **κακὸ μάτι νὰ μὴ σὲ πιάσῃ** νὰ μὴ βασκανθῇς ἀπὸ κακὸ μάτι· || ὁμ. ἐπὶ εὐχῆς, κατάρας, ἱκεσίας, παρακλήσεως, ἐξορκισμῶν κττ., ἐπιδρῶ, ἐπενεργῶ, φέρω τὸ ἐπιδιωκόμενον ἀποτέλεσμα ἐπί τινος : **δὲν μὲ πιάνουν οἱ κατάρες, - δὲν πιάνουν οἱ εὐχές - τὰ παρακάλια - τὰ ξόρκια - τὰ μάγια - τὰ λόγια·** ὁμ. **πιάνει τὸ ἀστεῖο, - τὸ καλαμπούρι**

- τὸ κόλπο - ἡ φάρσα (ἐπιτυγχάνει, φέρει τὸ ἐπιδιωχθὲν ἀποτέλεσμα)· || ἐνεργῶ δραστικῶς, ἀποτελεσματικῶς ἐπί τινος : τὶς ἐλιὲς τὶς ἔπιασε τὸ ἁλάτι, - τὸ κρασὶ τὸ ἔπιασε τὸ ρετσίνι· 16) παθ. ἐπὶ μελῶν τοῦ σώματος, πάσχω μόνιμον ἢ παροδικὴν παράλυσιν, παραλύω, παίρνομαι : Διγεν. Ἀκρ.460 πῶς δὲν ἐπιάστη χεῖρά του ἀνηλεῶς ἐκείνου, τοῦ μὴ κατελεήσαντος νεότητος τερπνῆς σου, - πιάστηκε τὸ πόδι του - τὸ μισό σῶμά του· || μουδιάζω : πιάστηκε τὸ χέρι μου ὅπως κοιμόμουν ἀπάνω· || φρ. πιάνεται ἡ γλῶσσά μου ἅ δένεται, παραλύει, ἀκινητεῖ, ἀδυνατῶ ν' ἀρθρώσω λέξιν· || κ. συνεκδ. πιάνεται ἡ φωνή μου ἐν τῇ αὐτῇ σημ.· || ὅθ κ. ἐπὶ προσώπου, πάσχω γενικὴν παράλυσιν, παραλύω, παίρνομαι : πιάστηκε καὶ τὸν γυρίζουν οἱ ἄλλοι στὸ κρεβάτι, - ζῇ πιασμένος ἀπὸ χρόνια· 17) ἐπιλαμβάνομαί τινος, ἔρχομαι, ἀρχίζω κάτι : Διήγ. Ἀχιλλ.87 ἀφῆκε γοῦν τὰ γράμματα κι ἐπίασεν ἄλλην τέχνην, - πιάσαν τὴ συζήτηση - τὸ χορό - τὸ τουφεκίδι· || φρ. πιάνω δουλειὰ ἀρχίζω τὴν ἐργασίαν : πιάνομε δουλειὰ στὶς ὀχτὼ καὶ σχολᾶνε στὴ μία· || ἐξευρίσκω, ἀναλαμβάνω ἐργασίαν, ἀρχίζω νὰ ἐργάζωμαι : ἔπιασε δουλειὰ σ' ἕνα τυπογραφεῖο· || μέσ. ἐπὶ καταστάσεων, ἔρχομαι, λαμβάνω ὑπόστασιν : Πολίτ. Ἐκλ.Τραγ.161,2 πέστε καὶ τραγουδήσετε πῶς πιάνεται ἡ ἀγάπη .. Ἀπὸ τὰ μάτια πιάνεται· || ὁμ. μέσ. ἐπὶ ἐδαφικοῦ τμήματος, ἄρχομαι, ἔχω τὴν ἀρχήν, τὸ ἓν ὅριον : ἀπὸ δῶ πιάνεται τὸ δικό μου κτῆμα, - ἡ Θεσσαλία πιάνεται ἀπὸ τὸν Ὄλυμπο, - ἡ ὁδὸς Πατησίων πιάνεται ἀπ' τὴν Ὁμόνοια· || ὁμ. μτ. τελ. προτ. εἰσαγομένης διὰ τοῦ νὰ ἐπιχειρῶ, ἀρχίζω νά.. : Πρόδρ.I,156 ὡς ἦσαν τὰ καλίγια μου πλήρις ἐξεσχισμένα, ἐπιάσα τάχα τε μικρὸν νὰ τὰ περιασουφρώσω, - ἔπιασα νά σοῦ γράφω, - πιάσε νὰ δουλέψῃς· 18) ὅθ. πλεοναστικῶς μτ. τοῦ καί, ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἐπιλαμβάνομαι ἢ ἀποφασιστικῶς ἐκτελῶ τι : Πολίτ. Ἐκλ.Τραγ.138,13 πιάνουν καὶ χαρατσώνουν τον ἕνα βαρὺ χαράτσι, αὐτ.8,8 κι ὅλοι ἐπιασαν καὶ σπάσανε τὶς θῆκες τῶ σπαθιῶ τους, δ.τραγ. πιάνουν καὶ γράφουν μιὰ γραφή, - ἔπιασε κι ἔσκαψε μόνος του τὸ περιβόλι· || κ. κτ. παράλειψιν τοῦ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.145,15 πιάνει μηνάει τῆς λυγερῆς μὲ τὸ πουλὶ τ' ἀηδόνι· 19) πιάνω φωτιὰ κ. ἁπλῶς πιάνω ἀνάπτομαι, ἀρχίζω νὰ καίωμαι, καίομαι, ἅ. παίρνω φωτιά : Ἐρωτόκρ 2,1856 σάν ἕνα ξύλο ἀπόξερο, ποὺ στὴ φωτιὰ σιμώσῃ, πιάσῃ φωτιὰ καὶ ἄφῃ, Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ.3,4 ἔπιασε τὸ κάτεργον καὶ ἐκάηκε· || ἐπὶ ὅπλων, ἐκπυρσοκροτῶ, παίρνω φωτιά : δὲν πιάνει τὸ τουφέκι - τὸ πιστόλι, - δὲν πιάνουν φωτιὰ τὰ κουμπούρια σου· || ἐπὶ φαγητοῦ, τσικνίζω, ἅ. κολλάω : ἔπιασε τὸ φαΐ, γιατὶ δὲν εἶχε νερό· 20) ἐπὶ φυσικῶν φαινομένων, ἐκδηλοῦμαι, ἐκρήγνυμαι, ἀρχίζω : ἔπιασε βροχή, - θὰ πιάσῃ ἀέρας· || κ. ἀπροσ. πιάνει ἀρχίζει νὰ βρέχῃ : ἔπιασε πάλι, - μὴν ξεκινᾷς, γιατὶ θὰ πιάσῃ σὲ λίγο· || ὁμ. μὲ πιάνει βροχή, χιόνι μὲ καταλαμβάνει καθ' ὁδόν : μᾶς ἔπιασε δυνατὴ μπόρα μισοστρατίς, -, μᾶς ἔπιασε χαλάζι - χιόνι· 21) προσφύομαι, προσαρμόζομαι, ἐπικάθημαι, ἐπικολλῶμαι, προσκολλῶμαι ἐπί τινος, κολλάω : αὐτὴ ἡ μπογιὰ ἔπιασε καλά, - ἡ κόλλα δὲν πιάνει, - πιάνει τὸ τσερότο - τὸ γραμματόσημο· || κ. μτφ. γίνομαι δεκτὸς εὐκόλως, εὑρίσκω κατάλληλον ἔδαφος, κολλάω : τοῦ 'ριξα ἕναν πόντο κι ἔπιασε, - δὲν πιάνουν αὐτὲς αἱ ρετσινιὲς σὲ μένα· || ἐπὶ ἐμβολίων, προσφύομαι, συνάπτομαι μετὰ τοῦ ἐμβολιαζομένου δένδρου, ἐπιτυγχάνω, κολλάω : τὸ μπόλι γιὰ νὰ πιάσῃ πρέπει νὰ γίνῃ πρὶν ἀρχίσουν οἱ χυμοί, κέντρωσα πολλά, ἀλλὰ λίγα κεντράδια ἔπιασαν· || ὁμ. ἐπὶ θεραπευτικῶν ἢ προληπτικῶν ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου ἐμβολίων : μπολιάστηκα, ἀλλὰ δὲν ἔπιασε· 22) ἐπὶ σπέρματος ἢ φυτευομένου φυτοῦ, ριζοβολῶ, φύομαι, φυτρώνω: Ἐρωτόκρ.2,315 στὴ γέμωση τοῦ φεγγαριοῦ ἄλλο δεντρὸ δὲν πιάνει, - φύτεψα πολλὰ δέντρα, ἀλλὰ δὲν ἔπιασαν, - ὁ σπόρος ὅταν εἶναι καμένος δὲν πιάνει· || ἐπὶ τοῦ ζωϊκοῦ σπέρματος τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ζῴων, γονιμοποιῶ τὸ ᾠάριον, καθιστῶ τὸ θῆλυ ἔγκυον, γγαστρώνω : ατὶς μουλάρες δὲν πιάνει κανένας σπόρος· || κ. ἀπροσ. πιάνει γίνεται γονιμοποίησις· || ὁμ. ἐπὶ τοῦ θήλεος πιάνω ἢ πιάνω παιδὶ γονιμοποιοῦμαι, γγαστρώνομαι : ἔπιασε παιδὶ χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ, - ὅταν ἡ γυναίκα διαβῇ τὰ σαράντα, δὲν πιάνει πιά· 23) ἐφοδιάζομαι διά τινος, ἀποκτῶ τι, πληροῦμαι, γεμίζω ἀπὸ κάτι : ἔπιασε φεῖρες, γιατὶ δὲ λούζεται, - τὸ σπίτι ἔπιασε κοριούς, - ὁ δρόμος ἔπιασε λάσπη, - τὸ σίδερο ἔπιασε σκουριά· || φρ. πιάνω μαγιὰ ἀποκτῶ ἢ κατασκευάζω ζύμην· || κ.μτφ.ἀποκτῶ ὅ,τι βασικῶς προϋποτίθεται πρός τι : πιάσαμε μαγιὰ γιὰ τὴ δουλειὰ ποὺ λέγαμε· || ὁμ. πιάνω σπόρο ἀποκτῶ σπόρον ἔκ τινος φυτοῦ ἢ ζῴου ἐκλεκτοῦ συνήθως· || φρ. πιάνω κρέας γίνομαι εὔσαρκος, παχύνομαι, γεμίζω· || ὅθ. μέσ. πιάνομαι ἀποκτῶ ρώμην διὰ τῆς ἐνηλικιώσεως, ζωηρεύω, δυνατεύω, γίνομαι γερός : πιάστηκαν τὰ παιδιά του τώρα· μὴν τὸν κλαῖς· Ἰδ. κτ. μτχ. πιανούμενος-η-ο ἐν τῇ αὐτῇ σημ.: εἶναι πιανούμενο τὸ πρῶτο παιδί του, - δουλεύει κι ἡ μικρή, εἶναι πιανούμενη τώρα· 24) μτ. κατηγ. πιάνω κάποιον κάτι καθιστῶ τινά τι, δημιουργῶ, κάνω κάποιον κάτι ἀπέναντί μου, ἀποκτῶ σχέσιν τινὰ μετά τινος : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.193,3 τῆς κορασίδας τὰ μυαλὰ γυρίζουν σὰν τὸ μύλο, ἕναν ποὺ διώχνει σήμερα αὔριο τὸν πιάνει φίλο, Βαλαωρ. Τραγ.τοῦ Ἀργύρη 6 μὲ Κούρτη φίλος μὴν πιαστῇς καὶ μπέσα μὴν τοῦ δώσῃς, - τὴν ἔπιασε φιλενάδα-ἀγαπητικιά, - τὸν ἔπιασε ὀχτρὸ ὕστερ' ἀπ' αὐτό, - αὐτὸς δὲν πιάνεται φίλος· || κ.μέσ. ἀλληλοπαθῶς : πιαστήκαμε φίλοι - ἐχθροὶ - σύντροφοι - συνέταιροι (ἐγίναμε ὁ εἷς πρὸς τὸν ἄλλον)· || φρ. πιάνω κάποιαν (γιὰ) κορόϊδο ἐκλαμβάνω ὡς, μεταχειρίζομαι ὡς κορόϊδο : τὸν ἔπιασαν κορόϊδο καὶ τὰ πλήρωσε μονάχος του, πιάστηκε κορόϊδο· || ὁμ. φρ. πιάνω κάποιον στὴν κοροϊδία κοροϊδεύω, περιπαίζω κάποιον· 25) μτ. ἀντικ. οὐσ. δηλοῦντος ἀορίστως πρόσωπον, μεθ' οὗ τις δημιουργεῖ σχέσιν τινά, ἀποκτῶ, ἀρχίζω νὰ ἔχω, δημιουργῶ, κάνω, φτειάνω : ἔπιασα ἕνα φίλο, - θὰ πιάσῃς ἐχθροὺς μ' αὐτὸ ποὺ κάνεις, - ἔπιασε φιλενάδα - ἀγαπητικιά-ἀγαπητικό - σύντροφο - παρέα· || ὁμ. μτ. ἀφηρ. οὐσ. δηλοῦντος σχέσιν τινὰ μετά τινος, ἀποκτῶ, δημιουργῶ σχέσιν τινα μετά τινος : πιάνω φιλία - ἔρωτα - ἔχθρα - συγγένεια - μῖσος μὲ κάποιον· || ὁμ. μτ. τοῦ ἀντικ. κτ. πληθ. δηλοῦντος σχέσεις πρὸς ἄλλους ἀνθρώπους : πιάνει φιλίες σὰ νὰ πάῃ γιὰ βουλευτής, - πιάνω ἔχθρες - σχέσεις· 26) ἀποτιμῶ, ἐκτιμῶ τι, ὑπολογίζω, καθορίζω τὴν ἀξίαν τινός : τὸ οἰκόπεδο τὸ ἔπιασαν γιὰ δέκα χιλιάδες, - πενήντα δραχμὲς τὴν ὀκά τὸ πιάνει· || μτφ. ἐκτιμῶ, λογίζομαι, κρίνω, ἐκλαμβάνω, ὑπολογίζω, θεωρῶ τι ὡς.. : Διγεν.Ἀκρ. 791 ἔπιασε λύπην ἄπειρον τὸν χωρισμὸν τῆς κόρης, Ἐρωτόκρ.5,373 κι ἂν ἓν καὶ τσ' ἄλλους ἤδιωξε γιὰ τόσο δὲν τὸ πιάνει, αὐτ.3,875 ὡς τοῦ φανῇ ἂς τὸ πιάσῃ· || παθ. μτφ. ὑπολογίζομαι, θεωροῦμαι ἄξιος λόγου, λαμβάνομαι ὑπ' ὄψιν :

δὲν πιάνεται ὅ,τι κάνεις ἐσύ, μόνον τὰ δικά μου πιάνονται, - δὲ σοῦ πιάνεται ὁ λόγος, ἄ. δὲν περνοῦν τὰ λόγια σου· || συνυπολογίζω, συμπεριλαμβάνω : **ἔπιασες καὶ** τὰ δανεικὰ στὸ λογαριασμό, **- εἶναι πιασμένη καὶ ἡ προκαταβολή·** || κ. μτφ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. **οἱ ζαβολιὲς δὲν πιάνονται** δὲν συνυπολογίζονται, εἶναι ἄκυροι.

πῖαρ (τὸ) (πίων) ἐπ. κ. ἰων. μ. ὀνομ. κ. αἰτ. ὁ Σουΐδας ἀναφέρει κ. δοτ. **πίαρι**, πάχος, λίπος, ξύγγι : Ἰλ.Β 550 **βοῶν ἐκ πῖαρ ἑλέσθαι**· ὁμ. ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου : Ἱππ.Φύσ.Παιδ.21· **2)** πᾶσα λιπώδης ἢ παχύρρευστος οὐσία : Ἀπολλ.Ρ 4,1133 **πῖαρ ἐλαίης,** Κριναγ.ΑΠ 9,224 **πῖαρ. μελιηδές** (πιθ. τὸ ἀφρόγαλα, τὸ καϊμάκι)· || ὁμ. ὁ παχύρρευστος ὀπὸς δένδρων τινῶν : Ἱππ.Φύσ.Παιδ.26· || ὁ ὀπὸς τῆς συκῆς : αὐτ.Γυν.2,205, αὐτ.Ἑλκ.15· || τὸ πάχος, αἱ θρεπτικαὶ οὐσίαι τοῦ ἐδάφους, τὸ λίπασμα : Λυκόφρ.1060 **ἐσθλῆς ἀραύρης πῖαρ ἔγκληρον χθονός**· πρβλ. Κριναγ.ΑΠ 9,555· || κ. ὡς ἐπίθ. ὁμ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ὁ περιεκτικός, πλούσιος εἰς θρεπτικὸς λιπώδεις οὐσίας, παχύς : Ὀδ.Ι 135 **ἐπεὶ μάλα πῖαρ ὑπ᾽ οὖδας,** Ὑμν.Ἀπόλλ.60· || ὡς ἐπίθ. πιθ. κ. ἐν Σόλ.36,21 **πρὶν ἂν ταράξας πῖαρ ἐξεῖλεν γάλα** (πρὶν βγάλη μὲ τὸ κοπόνισμα τὸ βούτυρον)· **3)** μτφ. τὸ ἐκλεκτότατον μέρος παντὸς πράγματος· πρβλ. ἀφρὸς 6) : Ὑμν.Ἀφρ.30.

πιαρός-ά-όν παχύς, λιπαρός, περιεκτικὸς εἰς λιπώδεις οὐσίας, πλούσιος : Ἱππ.Φύσ.Παιδ.21,514L **τὸ πιαρόν** (δ. ἀνάγν. **τὸ πῖαρ**· πρβλ. αὐτ.Φύσ. Παιδ.21,512)· ὁμ. **πιαρά** κ. **πιερά** ἐν Ἱππ.Φύσ. Παιδ.22, Ἀριστλ.Πρ.892b,33 (πιθ. ἐσφ. ἀνάγν. ἀντὶ **πίειρα**)· ὁμ. ἐν Ἱππ.Ἀερ.21 **πίεραι** (ἐσφ. ἀνάγν. ἀντὶ **πίειραι**)· ὁμ. ἐν Ἀθήν.Ἰατρ.π.Ὀρειβ.1,2,5 **πιεραῖς** (ἐσφ. ἀνάγν. ἀντὶ **πιείραις**).

πιάσιμο (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πιάνω, λῆψις, λαβή, ἀνάληψις, ἐξάρτησις, σύλληψις, ἅρπαγμα, ἄδραγμα : **ἀπ᾽ τὸ πιάσιμο τοῦ χεριοῦ φαίνεται πὼς ἔχει δύναμη, - δύσκαλο** τὸ πιάσιμο **τοῦ ἐλαφιοῦ μὲ τὸ** βρόχο (ἡ σύλληψις)· || ἀφή, ψαῦσις, ἄγγιγμα : **τὸ καλὸ ὕφασμα φαίνεται κι ἀπὸ τὸ πιάσιμο, - μὲ τὸ πιάσιμο φαίνονται ἂν εἶναι κάλπικα**· || κτ. πληθ. **πιασίματα** (τὰ) ὡς οὐσ. αἱ λαβαί· **2)** ῥιζοβόλημα : τὸ **πιάσιμο ταῦ δέντρου, ἂν δὲ φυτευτῇ στὸν καιρό του, δὲν εἶναι αἴγουρο**· || **πιάσιμο τοῦ παιδιοῦ** ἐγκυμοσύνη· **3)** **παράλυσις,** ἀκινησία μόνιμος ἢ παροδική : **δὲν κουνιέται ἀπ᾽ τὸ πιάσιμο.**

πίασμα-ατος (τὸ) (1) (πιαίνω) ἐπὶ ποταμοῦ, ὁ πιαίνων, παχύνων, καθιστῶν παχύ, γόνιμον (ἔδαφός τι) : Αἰσχ.Πέρσ.806 **πεδίον Ἀσωπὸς ῥοαῖς ἄρδει, φίλον πίασμα Βοιωτῶν χθονί.**

πίασμα-ατος (τὸ) (2) δωρ. **κ. π. μτγν.** γραμματικοῖς ἀντὶ πίεσμα βλ.λ.· **2)** βυζαντ. μουσ. ἓν τῶν τεσσαράκοντα ἀφώνων μεγάλων σημαδίων σημειούμενον δι᾽ ἐρυθρᾶς μελάνης καὶ δηλοῦν μελῳδικὰς γραμμὰς ψαλλομένας ἀπὸ μνήμης ἀναλόγως τοῦ ἤχου καὶ τοῦ φθόγγου, ἐφ᾽ οὗ ἐγράφετο.

πιάσμα-ατας (τὸ) δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πιάνομαι, τὸ πιάσιμο βλ.λ.6) : **ἔχει ἕνα πιάσμα στὴ μέση ποὺ δὲν μπορεῖ νά κουνηθῇ**· **2)** ἐπὶ δοχείων, ἡ λαβή, τὸ χερούλι : **ἡ στάμνα ἔχει δυὸ πιάσματα, - ἔσπασε τὸ πιάσμα τοῦ κανατιοῦ**· **3)** τὸ μέσον ὃ χρησιμοποιεῖ τις ὅπως λάβῃ, πιάσῃ τι· εἰδ. ἡ πιάστρα βλ.λ. κ. κτ. πληθ. **πιάσματα** (τὰ) δύο τοιαῦται ἡνωμέναι διὰ σχοινίου ἢ ἱμάντος : **κατεβάζει μὲ τὰ πιάσματα τὸ κακκάβι γιὰ νά μὴν καῇ**· **4)** ἐν ἀναφ. πρὸς γυναῖκα. τὸ ἐν γαστρὶ συλλαμβάνειν : **πιάσμα μπάσταρδο**· συνηθέστ. σύνθετον τουρκόπιασμα.

πιασμός (ὁ) (πιαίνω) μτγν. πάχυνσις κ. ἐπὶ ἀγροῦ λίπανσις : Αἰλ.ΖΙ 13,25.

πιαστήριος-ον πιεστήριος βλ.λ.

πιάστρα (ἡ) δημ. κ. **πιάσμα** (τὸ) βλ.λ.3) τεμάχιον ὑφάσματος δι᾽ οὗ λαμβάνει, πιάνει τις θερμὰ σκεύη : **πιάσε τὸ τσουκάλι μὲ τὶς πιάστρες,** μὴν καῇς.

πιάστρο (τὸ) κ. **πιάστρα** (ἡ) δημ. νομισματικὴ μονὰς ἔχουσα διάφορον ἀξίαν κατὰ χώρας, συνήθ. δὲ ἰσοδύναμος πρὸς τὸ ἓν ἑκατοστὸν τῆς αἰγυπτιακῆς λίρας, τὸ γρόσι.

πιατάκι (τὸ) δημ. ἄ. πιατέλλο βλ.λ.

πιατέλλα (ἡ) ἰταλ. δημ. πινάκιον πλατὺ καὶ ἀβαθὲς στρογγύλου ἢ ἐλλειψοειδοῦς σχήματος.

πιατέλλο (τὸ) (ἰταλ.) ὑποκορ. μικρὸν πινάκιον, πιατάκι.

πιατικά (τὰ) δημ. τὸ σύνολον τῶν παντὸς εἴδους καὶ μεγέθους πιάτων κ. ὁμοίων σκευῶν : **πρόστυχα - καλὰ** πιατικά, **- κοστίζουν πολὺ τὰ πιατικά τους.**

πιάτο (τὸ) (ἰταλ.) πινάκιον βλ λ. : **πιάτο βαθύ - ρηχό - τοῦ γλυκοῦ**· **2)** μουσ. κτ. πληθ. **πιάτα** (τὰ) κύμβαλα βλ.λ., ἄ. **τάσια.**

πιατοθήκη (ἡ) δημ. ἔπιπλον ἢ σκεῦος ἢ κόγχη ἐν τῷ τοίχῳ μεθ᾽ ὁριζοντίων ὑποδοχῶν ἐν αἷς τοποθετοῦνται τὰ πιάτα.

πιάτοις Ἡσ. «τὸ ἄσημον ἀργύριον».

πιάτρα (ἡ) Ἐπιγρ. ὅρος συγγενείας, ἡ πάτρα βλ.λ.

πιάτσα (ἡ) (ἰταλ.) πλατεῖα· || κτ. συνεκδ. ἀγορά, χῶρος ἐν ᾧ ἐκτίθενται πρὸς πώλησιν παντοειδῆ ὤνια, παζάρι : **στὴν πιάτσα φωνίζεις φτηνότερα ἀπὸ τά καταστήματα** || ἡ χρηματιστηριακὴ ἀγορά : **ἡ πιάτσα εἶναι χαλαρωμένη**· || φρ. **ἄνθρωπος τῆς πιάτσας** ὁ συχνάζων ἐν ταῖς ἀγοραῖς· ὅθ. ὁ ἄνθρωπος τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν συναλλαγῶν (σκωπτ. ἰδιωμ. **πιατσαδόρος**)· || φρ. **βγάζω στὴν πιάτσα** (κάτι) ἐκθέτω τι πρὸς πώλησιν ἐν τῇ ἀγορᾷ· ἰδ. περὶ γυναικός, καθιστῶ ἀγοραίαν, τοῦ δρόμου, τοῦ πεζοδρομίου : **ἡ μάννα της τὴν ἔβγαλε στὴν πιάτσα**· ὁμ. **βγαίνω στὴν πιάτσα** γίνομαι ἀγοραία, γυναῖκα τοῦ δρόμου : **ὅπως πάει, σύντομα θὰ βγῇ στὴν πιάτσα**· || ἀναφ. πρὸς ὄχημα, καθιστῶ ἀπὸ ἀργοῦ ἀγοραῖον : **ἔβγαλε τὸ αὐτοκίνητο στὴν πιάτσα**· || **κάνω πιάτσα** ἐπὶ ὁδηγῶν αὐτοκινήτου, συχνάζω, σταθμεύω, ἔχω ὡς τόπον συνήθους παραμονῆς τοῦ ὀχήματος: **κάνει πιάτσα στὴν πλατεῖα.**

πιβουλεύγω μσν. δημ. ἀντὶ **ἐπιβουλεύω** ἐπιβουλεύομαι, δολιεύομαι, ἀπατῶ : Ἐρωτόκρ.2,1132 **ἡ χέρα μου πιβούλεψε καὶ δὲν τόνε σκοτώνει.**

πιβουλιά (ἡ) μσν. δημ. ἀντὶ **ἐπιβουλή** δόλος : Ἐρωτόκρ.1,15 **γιατ᾽ ὅποιος δίχως** πιβουλιὰ **τὸν πόθον του ξετρέχει . . καλὸ τὸ τέλος ἔχει.**

πίβουλος-η-ο μσν. δημ. ἀντὶ **ἐπίβουλος**, δόλιος, πανοῦργος, ἀπατεών : Ἐρωτόκρ.1,1079 **εἶντα δὲν κάνει ὁ πίβουλος, ὄντε τὸ νῖκος ἔχῃ,** αὐτ.3,1168 **πίβουλο κοπέλλι** (ὁ Ἔρωτας)· || ὁ πληθ. τοῦ οὐδ. ὡς ἐπίρρ. **πίβουλα** ἐπιβούλως, δολίως, μὲ δόλο, πανουργία, ἀπάτη : αὐτ.1,759, αὐτ.4,368 **ὅσ᾽ ὥρα τοῦτα ἡ Ἀρετὴ πίβουλ᾽ ἀναθιβάνει.**

πίγγαλος (ὁ) Ἡσ. «χαλκίς», εἶδος σαύρας.

πίγγαν Ἀμερίας π. Ἡσ. «νεοσσίον».

πιγγουῖνος (ὁ) νεώτ. ζωολ. γένος πτηνῶν, ἄ. ἀπτηνοδύτης βλ λ.

πιγκέρνης (ὁ) (λατ.) πάπ. **ὁ οἰνοχόος· πρβλ** ἐπικέρνης.

πιθάκιον (τὸ) μικρὸς πῖδαξ βλ.λ. : Σουΐδ.

πιδακῖτις-ιδος (ἡ) ἐπὶ πόας, ἡ πλησίον πίδακος, πηγῆς βλαστάνουσα : Ἱππ.Ἐπιστ.16 **π. βοτάναι.**

πιδακόεις-εντος-εσσα-εν (πῖδαξ) ὁ πλήρης πιδάκων, γεμάτος ἀπὸ πηγές, ἀναβρύστρες, μάτια : Ἡγησίνους π.Παυσ.9,29,1 **Ἄσκρην, ἥ θ᾽ Ἑλικῶνος ἔχει πόδα πιδακόεντα**· **2)** ὁ ὡς πῖδαξ ἀναβρύων, ἀναβλύζων : Εὐρ.Ἀνδρ.116 **τάκομαι ὡς πετρίνα πιδακόεσσα λιβάς.**

πιδακώδης-ες μτγν. πιδακόεις βλ.λ.) : Πλούτ. Αἰμ.14 **οἱ περίφυκτοι καὶ πιδακώδεις τόποι τῆς γῆς**· **2**) πιδακώδης σάρξ ἐπὶ τῶν μαστῶν τῆς γυναικός, σάρξ ἀναβλύζουσα δίκην πίδακος (τὸ γάλα) : αὐτ.᾿Ηθ.496Α.

πῖδαξ-ακος (ὁ) κ.νεώτ. πηγή, ἄμπουλας, ἀναβρύατρα, μάτι : ᾿Ιλ.Π 825 **μάχεσθον πίδακος ἀμφ᾿ ὀλίγης· ἐθέλουσι δὲ πιέμεν ἄμφω**, ῾Ηρ.4,198 **μελάγγαιός τε γάρ ἐστι καὶ ἔπυδρος πίδαξι** (ἡ Λιβύη), Εὐρ.᾿Ανδρ.285 **οὐρειᾶν πιδάκων νίψαν αἰγλᾶντα σώματα ῥοαῖς**, Θεόκρ.7,142 **πωτῶνται ξουθαὶ περὶ πίδακας ἀμφὶ μέλισσαι**, Καλλ.᾿Απόλλ.112 **ἀνέρπει πίδακος ἐξ ἱερῆς ὀλίγη λιβάς**, ᾿Απολλωνίδ. ΑΠ 6,238 **βαιοῦ πίδακα ῥωγὸς ἔχω**, Λεωνίδ.Ταρ. ΑΠ 6,334 **αἵ θ᾿ ὑπὸ πέτρῃ πίδακες**· **2**) νεώτ. πηγὴ ἐξακοντίζουσα πρὸς τὰ ἄνω λόγῳ τῆς πιέσεως τὸ ὕδωρ· || εἰδ. τεχνητὴ τοιαύτη ἐξακοντίζουσα διὰ συσκευῆς εἰς ὕψος τὸ ὕδωρ καὶ δημιουργοῦσα διάφορα σχήματα δι᾿ αὐτοῦ πολλάκις χρωματιζόμενα φαντασμαγορικῶς δι᾿ εἰδικῶν ἐγκαταστάσεων φωτισμοῦ, κατασκευαζομένη δὲ εἰς πλατείας, κήπους κττ. ὡς κόσμημα, ἃ. ἀναβρυτήριον, σιντριβάνι.

πιδέξια κ. **πιδέξα**, δ. τ. ἀντὶ ἐπιδέξια, ἐπίρρ. μσν. κ. δημ. ἐπιδεξίως, ἱκανῶς, μὲ τέχνη : ᾿Ερωτόκρ. 5,698 **καὶ κείνη μεσ᾿ τσ᾿ ἀγκάλες τσι πιδέξια τὴν ἐκράτει**, Σολωμ.᾿Εθν.῞Υμν.105 **πιδέξια πολεμᾶτε**, - **τὰ κατάφερε πιδέξια νὰ ξεφύγῃ**· || καταλλήλως, ἐναρμόστως : ᾿Ερωτόκρ.2,2282 **πιδέξια τσ᾿ ὀρδινιάζουσι, τὸ κάνει χρειὰ θωροῦσι**.

πιδέξιος-ια-ιο δημ. δ. τ. ἀντὶ ἐπιδέξιος βλ.λ. : **εἶναι πιδέξιος στὸ σπαθὶ** - **στὸ κυνήγι** - **στὰ φέρματα**· || γεν. ἱκανὸς ἄνθρωπος, μὲ ἀξία, ἄξιος : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 35,6 **ἡ στόχαση . . σκλάβα πιδέξια πόστειλεν ὁ καστροκύρης νοῦς**.

πιδεξιότη κ. **πιδεξότη-ης** (ἡ) κ. **πιδεξιότητα-τας** (ἡ) μσν. κ. δημ. δ. τ. ἀντὶ ἐπιδεξιότης βλ.λ. : ᾿Ερωτόκρ.2,1641 **πάσι πολλοὶ καὶ βγάνουν του μὲ βιὰ καὶ πιδεξότη τὰ σίδερα ταὶ κεφαλῆς**, αὐτ.1, 1535, - **ἡ κλεφιὰ θέλει πιδεξιότη**.

πιδεξιωσύνη (ἡ) δημ. ἐπιδεξιότης βλ.λ. : **αὐτὸς ὁ καβαλλάρης δὲν ἔχει ταίρι στὴν πιδεξιωσύνη**· || κτ. πληθ. ἐπιδέξιοι πράξεις, τεχνάσματα, τέχνες : Πολίτ.᾿Εκλ.Τραγ.278,13 **νὰ ᾿δες μικροῦ φιλήματα, μικροῦ πιδεξιωσύνες**.

πιδήεις-εντος-εσσα-εν ἐπ. ὁ ἔχων ἀφθονίαν πιδάκων, πηγῶν : ᾿Ιλ.Λ 183 **῎Ιδης ἐν κορυφῇσι καθέζετο πιδηέσσης**.

πιδυλίς-ίδος (ἡ) ῾Ησ. «πιδακόεσσα» (κῶδ. πηδακόεσσα).

πιδύω μτγν. ἀναβρύω, ἀναβλύζω, βγαίνω : Λεωνίδ.Ταρ.ΑΠ 9,322, Σάτυρ.ΑΠ 10,13, Πλούτ.Αἰμ.14 **ὀλίγαν καὶ πονηρὸν ἐπίδυε** (τὸ ποτόν)· || κ.μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Νίκ.Θηρ.302.

πιδῶ-άω δ.τ. ἀντὶ πιδύω βλ.λ. : ῾Ιππ.᾿Επιδ.5,16 (πιθ.), ᾿Αριστλ.Μετ.349b,34, Θεόκρ.8,42 **παντᾷ δὲ γάλακτος οὔθατα πιδῶσιν** (δ.γρ. πλήθουσιν), Χοιροβ. ἐν ᾿Αν.᾿Οξ.2,249.

πιεζοηλεκτρικός-ή-όν νεώτ. φυσ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πιεζοηλεκτρισμὸν βλ.λ.· || **πιεζοηλεκτρικοὶ κρύσταλλοι** στερεὰ κρυσταλλωμένα σώματα χρησιμεύοντα εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν πιεζοηλεκτρικῶν στοιχείων· || **πιεζοηλεκτρικὸν στοιχεῖον** τμῆμα πιεζοηλεκτρικοῦ κρυστάλλου χρησιμοποιούμενον πρὸς κατασκευὴν πομπῶν καὶ δεκτῶν ὑπερηχητικῶν βλ.λ. κυμάτων.

πιεζοηλεκτρισμός (ὁ) νεώτ. φυσ. ἠλεκτρισμὸς παραγόμενος διὰ μηχαν.πιέσεως κρυστάλλων τινῶν.

πιεζόκλασις-εως (ἡ) νεώτ. λιθόκλασις βλ.λ.

πιεζόμετρον (τὸ) νεώτ. φυσ. συσκευὴ δι᾿ ἧς πειραματικῶς ἀποδεικνύεται ἡ συμπιεστότης τῶν ὑγρῶν, ἃ. πιεσίμετρον.

πιέζω κ. μσν. κ. νεώτ., δωρ., αἰολ. κ. μτγν. **πιάζω** βλ.λ., ἐπ. κ. ἰων. **πιεζέω**, μτχ. ἐνεστ. **πιεζεῦντα** (῾Ιππ. Κατ᾿ ᾿Ιητρ.25), θηλ. **πιεζεῦσαν** (῾Ηρώνδ.8,47), παρατ. **ἐπίεζον** ἐπ. **πιέζευν** (᾿Οδ.Μ 173, δ.γρ. πίεζαν), μέλλ. **πιέσω** ἐπ. **πιέσσω**, ἀόρ. **ἐπίεσα**, ἰων. **ἐπίεξα** (μὴ ἀπαντῶν κτ. ὁριστ., ἀλλὰ κτ. ὑποτ. **πιέξῃς** : ῾Ιππ.᾿Αγμ.5, ἀπαρφ. **πιέξαι** : ᾿Επιγρ., κ. μτχ. **πιέξας** : Νίκ.᾿Αλεξ.224, δ.γρ. **πιάξας**), παρακ. **πεπίεκα** (Δημήτρ.Λάκ.1012,44), παθ. **πιέζομαι**, ἰων. μτχ. **πιεζεύμενος** (῾Ηρ.3,146, αὐτ.6,108, ἀλλὰ πάντοτε ὡς δ.γρ. ἀντὶ **πιεζόμενος**), προστ. **πιεζείσθω** (᾿Επιγρ.), παρατ. **ἐπιεζόμην**, μτγν. **ἐπιεζοῦντο** (Πολύβ.11,33,3, Πλούτ.Θησ.61, μέλλ. **πιεσθήσομαι**, ἀόρ. **ἐπιέσθην**, παρακ. **πεπίεσμαι** κ. **πεπίεγμαι** (῾Ιππ.᾿Αγμ.5), συνθλίβω, θλίβω, σφίγγω ἰσχυρῶς, ζουλῶ δυνατά : ᾿Ιλ. Π 510 **χειρὶ ἑλὼν ἐπίεζε βραχίονα**, ᾿Οδ.Μ 196 **μ᾿ ἐν δεσμοῖσι δέον μᾶλλόν τε πίεζον**, ῾Ησίοδ.῎Εργ. 479 **λεπτῇ δὲ παχὺν πόδα χειρὶ πιέζῃς**, Ξεν.᾿Απομν.3,10,13 **ἄλλα τι τοῦ σώματος σφόδρα πιέζοντες**, Πλάτ.Φαίδ.117Ε **σφόδρα πιέσας αὐτοῦ τὸν πόδα ἤρετο, εἰ αἰσθάνοιτο**, ᾿Αξιόν.8,5 **ῥύγχος εἰς ὄξος πιέζων**, Πολύβ.32,10,9 **λαβόμενος ἀμφοτέραις χερσὶ τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ καὶ πιέσας ἐμπαθῶς**· κ. παθ. : ᾿Οδ.Θ 336 **ἦ ῥά κεν ἐν δεσμοῖς ἐθέλοις κρατεροῖσι πιεσθεὶς εὕδειν . . παρὰ . . ᾿Αφροδίτῃ**, ῾Ιππ.᾿Αγμ.25· || ἐπὶ παλαιστῶν, συνθλίβομαι ἰσχυρῶς, σφίγγομαι δυνατὰ ἀπὸ τὸν ἀντίπαλον : Πλούτ.᾿Αλκ.2 **ἐν μὲν γὰρ τῷ παλαίειν πιεζούμενος . . τοῦ πιεζοῦντος οἷος ἦν διαφαγεῖν τὰς χεῖρας**· || περὶ τῶν χειλέων, συμμύω, σφίγγω τὸ ἕνα πρὸς τὸ ἄλλο : ῾Ιππ.᾿Αρχ. ᾿Ιητρ.22· || κ. νεώτ. συσφίγγω, συμμαζεύω, στοιβάζω, πατηκώνω : ᾿Αριστλ.Μετ.386b,1 **πιέζεται ὅσα πόρους ἔχει κενούς**, ΚΔ Λουκ.6,38 **μέτρον καλόν, πεπιεσμένον καὶ σεσαλευμένον** (ἐν ᾧ ὁ καρπὸς ἔχει πατηθῆ καὶ κινηθῆ, ὥστε νὰ μὴ καταλίπῃ κενὸν χῶρον), - **πιέζω τὸν βάμβακα κατὰ τὴν συσκευασίαν**· || νεώτ. **πεπιεσμένος χάρτης** ὁ διὰ συμπιέσεως κατασκευασθεὶς καὶ ἀντικαθιστῶν εἰς πλείστας κατασκευὰς τὸ ξύλον ἢ ἄλλας ὕλας· || ὁμ. νεώτ. **πεπιεσμένος ἀὴρ** ὁ διὰ συμπιέσεως ἐλαττωθεὶς κατ᾿ ὄγκον καὶ χρησιμοποιούμενος ὡς μηχανικὴ δύναμις· **2**) νεώτ. ὠθῶ, σκουντῶ, σπρώχνω : **πιέσατε** τὸ (ἠλεκτρικὸν) **κομβίον**, - **ἐπιέσθη τὸ κάλυμμα τοῦ κιβωτίου καὶ ἐθραύσθη**· **3**) νεώτ. εἰδ. περὶ καρπῶν καὶ ἐν γένει περιεχόντων χυμόν, συνθλίβω, ζουλῶ πρὸς ἐξαγωγὴν τοῦ χυμοῦ : **πιέζω τὰς σταφυλάς** - **τὰς ἐλαίας**, - **τὸ γάλα ἐξέρχεται, ὅταν πιέζωνται οἱ μαστοί**· **4**) μτφ. καταπνίγω : Πίνδ.Ο 6,37 **ἐν θυμῷ πιέσαις χόλον**, Πλούτ.᾿Αλκ.4 **πιεζοῦντος τὸν κενὸν καὶ ἀνόητον τῦφον**· || ἀντισταθμίζω τι δι᾿ ἄλλου : Εὐρ.᾿Ιππ.637 **πιέζει τἀγαθῷ τὸ δυστυχές**, αὐτ.᾿Ικ.249 (πιθ.δ.γρ.)· **5**) μτφ. προσδιορίζω τι ἀκριβῶς : Πορφ.Γνῶμ.36 **πιέζειν δεῖ πῶς ἐν ἐκεῖνο καὶ ἕτεραν**, Πρόκλ.῾Υποτ.5,19, αὐτ.5,49· **6**) μτφ. τονίζω, ἐξαίρω τι : Πλούτ.᾿Ηθ.31Ε **βέλτιαν δὲ ταῦτα τοῖς γραμματικοῖς**, - **παρέντας ἐκεῖνα μᾶλλον πιέζειν**· **7**) μτφ. ἐπιμένω εἴς τι : ῾Ιππ. ᾿Εν.88, Πλάτ.Νόμ.965D **τοῦτο . . σφόδρα πιέσαντες μὴ ἀνῶμεν πρὶν ἂν ἱκανῶς εἴπωμεν, τίποτ᾿ ἐστὶν εἰς ὃ βλεπτέον**, Πολύβ.3,21,3 **ἐπίεζον δὲ καὶ προσαπηρείδοντα παρ᾿ ὅλην τὴν δικαιολογίαν ἐπὶ τὰς τελευταίας συνθήκας**, Δημήτρ.Λάκ.1012, 44· **8**) κ. νεώτ. ἐπὶ μαχομένου στρατοῦ, ἀσκῶ πίεσιν, ὠθῶ ἰσχυρῶς, στενοχωρῶ ἐπί τινος σημείου τῆς παρατάξεως : ῾Ηρ.9,63 **τῇ δ᾿ ἐτύγχανε Μαρδόνιος . ., ταύτῃ δὲ καὶ μάλιστα τοὺς ἐναντίους ἐπίεσαν**, - **ὁ ἐχθρὸς πιέζει τὸ ἀριστερόν μας**· παθ. : αὐτ.9,6 **πρὸς τὴν πιεζομένην μάλιστα τῶν μοιρέων ἀμυνέοντες ἰέναι**, Θουκ.1,49 **εἴ πῃ πιέζοιντο**, Ξεν.᾿Ελλ.2,4,34 **ὁ δὲ Παυσανίας μάλα πι-**

εαθεις καὶ ἀναχωρήσας δσον στάδια τέτταρα,- ἐπιέζετο ἰσχυρῶς τὸ τάγμα μας· || φέρω εἰς δυσχερῆ θέσιν, στενοχωρῶ τινα ἐν γένει : Πλάτ. Κρατ.409A ταῦτο δὲ τὄνομα φαίνεται τὸν Πυθαγόραν πιέζειν, Πλούτ.'Αλκ.6 πιέζων τῷ λόγῳ καὶ συστέλλων ταπεινὸν ἐποίει καὶ ἄτολμον, Φιλόδ. Θε.3,8 ὑπὸ τῶν ἐλέγχων πιέζεσθαι· **9**) ἀσκῶ πίεσιν ἐκ τῶν ἄνω, συνθλίβω τι διὰ βάρους, βαρύνω τι, πλακώνω : Πίνδ.Π 1,19 Σικελία τ' αὐτοῦ πιέζει στέρνα λαχνόεντα· κ.παθ.:'Αριστφ.Βάτρ.30 ὁ δ' ὦμος αὑτοσὶ πιέζεται, Ξεν.ΚΠ 7,5,11 πιεζόμενοι οἱ φοίνικες ὑπὸ βάρους ἄνω κυρτοῦνται· **10**) ὁθ. κ. νεώτ. μτφ. βαρύνω, στενοχωρῶ, βασανίζω, λυπῶ : 'Ηρ.5,35 ἐπίεσε δ' αὐτοὺς πρὸς τῷ ὑπάρχοντι πόνῳ ἡ ξυγκομιδὴ ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὸ ἄστυ, Αἰσχ.Χο.250 τοὺς δ' ἀπωρφανισμένους νῆστις πιέζει λιμός, αὐτ.Χο.301 καὶ πρὸς πιέζει χρημάτων ἀχηνία, Εὐρ."Αλκ.894 συμφορὰ δ' ἑτέρους ἑτέρα πιέζει φανεῖσα θνητῶν, 'Αριστφ. Νεφ.1120 μήτ' αὐχμὸν πιέζειν μήτ' ἄγαν ἐπομβρίαν [τὰς ἀμπέλους], αὐτ.Νεφ.437 ἡ γὰρ ἀνάγκη με πιέζει· || συνήθ. παθ. καταπιέζομαι, κατατρύχομαι, δεινοπαθῶ, βασανίζομαι, ὑποφέρω : Σόλ.12,37 χὤστις μὲν νούσοισιν ὑπ' ἀργαλέῃσι πιεσθῇ, Φερεκ.π.Διογ.Λ 1,122 τῇ νούσῳ πιέζεσθαι, 'Ηρ.4,11 Σκύθας . . πολέμῳ πιεσθέντας ὑπὸ Μασσαγετέων, Θουκ.1,126 οἱ δ' ἄλλοι ὡς ἐπιέζοντο [ἐκ τῆς ἀπορίας σίτου] καί τινες καὶ ἀπέθνησκον, Λυσ.28,3 πιεζόμενοι ταῖς εἰσφοραῖς, Ξεν.ΚΠ 7,2,20 πιεζόμενος δὲ ταῖς περὶ τοὺς παῖδας συμφοραῖς, αὐτ.'Ελλ.5,4,56 σπάνει σίτου πιέζεσθαι, Μηναῖ.12, 12 'Εξαποστ. τῷ κρύει καὶ τῷ καύσωνι πιεζόμενος, Πάτερ· **11**) ἐξαναγκάζομαι, πειθαναγκάζομαι : 'Ηρ.7,121 πιεζόμενοι ὅμως τὸ ἐπιτασσόμενον ἐπετέλεον· || νεώτ. κ. ἐνεργ. ἀναγκάζω, στενοχωρῶ τινα νὰ πράξῃ, ὑποστῇ, δεχθῇ τι παρὰ τὴν θέλησίν του : τὸν ἐπίεσαν νὰ ὁμολογήσῃ - νὰ ὑπογράψῃ, - ἡ κυβέρνησις πιέζεται ὑπὸ τῶν ἀδιαλλάκτων.

πίειρα [ἡ] θηλ. τοῦ πίων ἐπὶ ζῴων, παχεῖα, ἔχουσα λίπος, ξύγγι : 'Αριστλ.ΖΙ 600a,23 ἄρχεται δὲ τῆς φωλείας σφόδρα πίειρα οὖσα [ἡ τρυγών]· **2**) μτφ. ἐπὶ τῆς γῆς, παχεῖα, πλουσία, γόνιμος, καρπερή : 'Ιλ.Σ 541 πίειραν ἄρουραν, 'Οδ.Β 328, αὐτ.Τ 173 Κρήτη τις γαῖ' ἔστι . . καλὴ καὶ πίειρα, Πίνδ.Ν 1,15 ἀριστεύοισαν εὐκάρπου χθονὸς Σικελίαν πίειραν, Σόλ.π.'Αριστλ.'Αθ.12,3 πίειρα χθών, Πλάτ.Κριτί.111Β τῆς γῆς, ὅση πίειρα καὶ μαλακή, Θεόφρ.Φ) 8,6,2· || ἐπὶ φαγητοῦ, ἄφθονον : 'Ιλ.Τ 180 ἔπειτά σε δαιτὶ ἐνὶ κλισίῃς ἀρεσάσθω πιείρῃ· || ἐπὶ πόλεως, πλουσία, εὐδαίμων : αὐτ. Σ 342 πιείρας πέρθοντε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων· || ἐπὶ ξύλου, πλήρης χυμοῦ, ρητίνης : Σοφ.Τρ.766 φλὸξ αἱματηρὰ κἀπὸ πιείρας δρυός· πρβλ.'Ιππ.Φύσ.Παιδ.26.

πιένα (ἡ) δημ. Ἰταλ. ἐπὶ θεάτρων, ἡ ἐκ τῆς ἀθρόας προσελεύσεως θεατῶν πλήρωσις τοῦ θεάτρου, τὸ νὰ καταλαμβάνωνται ὅλαι αἱ θέσεις : τὸ θέατρο μ' αὐτὸ τὸ ἔργο κάνει πιένες.

πιέντρα [ἡ] νεώτ. ἰατρ. νόσος τῶν τριχῶν καὶ τοῦ τριχωτοῦ μέρους τῆς κεφαλῆς, χαρακτηριζομένη ὑπὸ ἐξογκώσεων δίκην ὄζων ἐμφανιζομένων ἐπὶ τῶν τριχῶν καὶ ὀφειλομένη εἰς παρασιτικὸν μύκητα.

πίεξις-ιος [ἡ] Ἰων.τ. ἀντὶ πίεσις βλ.λ. : 'Ιππ.'Αγμ.6, αὐτ."Αρθρ.63, 'Αρετ.Χρον.Παθ.3 [πληθ.].

πιερίδαι (οἱ) νεώτ. ζωολ. οἰκογ. λεπιδοπτέρων ἐντόμων, ὧν γνωστότερον γένος ἡ πιερὶς βλ.λ.

Πιερίδες [αἱ] ὄνομα τῶν Μουσῶν ὡς οἰκουσῶν ἐν Πιερίᾳ : 'Ησίοδ.Α 206 Μοῦσαι Πιερίδες, Πίνδ.Ο 10,96 κόραι Πιερίδες Διός, αὐτ.Ι,14.

πιερικός-ή-όν ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν Πιερίαν ἢ ὁ ἐκ Πιερίας : 'Ηρ.4,195 τῆς Πιερικῆς πίσσης.

πιερίς-ίδος (ἡ) νεώτ. ζωολ. γένος πιεριδῶν ἐντόμων· **2**) νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν τῆς οἰκογ. τῶν ἐρεικοειδῶν, οὗ εἴδη τινὰ καλλιεργοῦνται ὡς διακοσμητικά.

πιερός ἀντὶ πιαρός βλ.λ.

πιερόττος [ὁ] [γαλλ.] νεώτ. ἐκγαλλισθεῖσα ὀνομ. προσώπου τῆς παλαιᾶς ἰταλ. κωμῳδίας (Pedrolino), ὑπηρέτου, φοροῦντος βραχὺν καὶ πλατὺν χιτῶνα λευκοῦ χρώματος· || ὁ οὕτω μεταμφιεζόμενος κατὰ τὰς 'Απόκρεως.

πιεσίμετρον [τὸ] νεώτ. πιεζόμετρον βλ.λ.

πιέσιμος-ον (πιέζω) γλωσσ. πιεστικὸς βλ.λ.

πίεσις-εως (ἡ) κ.νεώτ., δημ.-η ἡ ἐνέργεια τοῦ πιέζω, σύνθλιψις, σύσφιγξις, σφίξιμο, πάτημα, ζούλημα : 'Αριστλ.ΖΜ 687b,11 αἱ καμπαὶ τῶν δακτύλων καλῶς ἔχουσι πρὸς τὰς λήψεις καὶ τὰς πιέσεις, αὐτ.Μετ.387a,16· || κνισμός, τσίμπημα : 'Αρετ.'Οξ.Νούσ.1,2· || ἐπὶ τῶν χειλέων, σύμμυσις, σφίξιμο τοῦ ἑνὸς πρὸς τὸ ἄλλο : Γαλ.18,398· **2**) νεώτ. φυσ. τὸ ἄθροισμα τῶν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας σώματός τινος ἐπενεργουσῶν καθέτως δυνάμεων, ὁσάκις εἶναι πολλαὶ καὶ παράλληλοι αὗται καὶ κατὰ μέσον ὅρον ὁμοιομόρφως διανεμημέναι· || πίεσις ἀεροστατικὴ ἢ τῶν ἀερίων ἡ ὑπὸ τῶν ἀερίων ἀσκουμένη ἐπὶ τῶν τοιχωμάτων τοῦ περικλείοντος ταῦτα δοχείου· || πίεσις ἀτμοσφαιρικὴ ἡ κατὰ τετραγ. ἑκατοστόμετρον ἀσκουμένη ἐπὶ τῶν σωμάτων ὑπὸ τοῦ βάρους τοῦ ὑπερκειμένου ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος· || πίεσις ὑδροστατικὴ ἡ ἀσκουμένη ὑπὸ ὑγροῦ ἠρεμοῦντος ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν τοιχωμάτων τοῦ περιέχοντος τοῦτο δοχείου καὶ ἐπὶ πάσης ἐπιφανείας εὑρισκομένης ἐν τῇ μάζῃ τοῦ ἠρεμοῦντος ὑγροῦ· || πίεσις ὑδροδυναμικὴ ἡ ἐκ τῆς ροῆς ὑγροῦ προκαλουμένη· || πίεσις κρίσιμος ἡ πίεσις ἀερίου ὑφ' ἣν ὑγροποιεῖται τοῦτο κατὰ τὴν κρίσιμον θερμοκρασίαν αὐτοῦ· **3**) νεώτ., δημ. -η φυσιολ. πίεσις ἀρτηριακὴ ἢ τοῦ αἵματος ἡ ἀσκουμένη ἐπὶ τῶν τοιχωμάτων τῶν ἀρτηριῶν ὑπὸ τοῦ ἐξακοντιζομένου ἐκ τῆς καρδίας αἵματος λόγῳ τῶν ἐν αὐταῖς συναντωμένων ἀντιστάσεων, μετρουμένη κατὰ διαφόρους τρόπους καὶ ἰδ. διὰ τοῦ σφυγμομέτρου βλ.λ., ἐν χρ. κ. ἀπολ. : ἔχει μεγάλη(ν) πίεσιν (-η).

πίεσμα-ατος [τὸ] κ. νεώτ., δωρ. κ. μτγν. πίασμα τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πιέσεως, πᾶν ἐκ πιέσεως προερχόμενον, πᾶν πεπιεσμένον : Γαλ.10,911 πίεσμα μυροβαλάνου [ἡ μετὰ τὴν σύνθλιψιν ὑπολειπομένη μᾶζα τούτου], Γεωπ.20,28· || κτ. πληθ. πιέσματα εἶδός τι πλακούντων ἐκ πεπιεσμένων ἐλαιῶν : 'Επιγρ.· **2**) τὸ διὰ πιέσεως ἐξερχόμενον ὑγρόν : Διοσκ.1,78· **3**) πίεσις βλ.λ. : Εὔβουλ.75,11 δακτύλου πιέσματι [κῶδ. πιάσματι], Μελέαγρ.ΑΠ 12,41· **4**) νεώτ. βυζαντ. μουσ. ἅ. πίσσημα βλ.λ.

πιεσμός [ὁ] πίεσις βλ.λ. : 'Ιππ.Φύσ.Παιδ.21 [ὁ.γρ. ἀντὶ ἐκπιεσμός], Εὐστ.1181,63· **2**) μτφ.κτ. πληθ. ἡ βία, ἡ ἀνάγκη, ὁ ἐξαναγκασμὸς τῶν περιστάσεων : 'Επίκ.Φυσ.28,3.

πιεστήρ-ῆρος [ὁ] μτγν. ὁ πιέζων, συνθλίβων τι, ὁθ. πιεστήριον βλ.λ. : Διοσκ.4,76 ὁ φλοιὸς τῆς ῥίζης χλωρὸς κοπεὶς καὶ ὑποτεθεὶς πιεστῆρι, Γαλ. 13,1044, 'Αέτ.12,55.

πιεστήριος-ο(ν) μτγν., νεώτ. κ. δημ., μτγν. πιαστήριος-ον ὁ δι' οὗ τις πιέζει, συνθλίβει τι : 'Ηλιόδ.Χειρ.π.'Ορειβ.49,4,68 πιαστήρια ὄργανα· || τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. τὸ πιεστήριο(ν), δωρ. πιαστήριον [γλωσσ.] τὸ ὄργανον δι' οὗ τις πιέζει, συνθλίβει, πατεῖ τι : Διοσκ.4,75· || ὁμ. νεώτ. πᾶν ὄργανον ἢ μηχάνημα ἐκ τῶν χρησιμοποιουμένων εὐρύτατα ἐν τῇ βιομηχανίᾳ καὶ βιοτεχνίᾳ πρὸς συμπίεσιν, σύνθλιψιν κτ. διαφόρων σωμάτων καὶ ἀπαντώντων ἀναλόγως τῆς εἰδικῆς χρήσεως αὐτῶν ὑπὸ

ποικίλας μορφὰς καὶ συστήματα, ἡ πρέσσα: **πιεστήριον σταφυλῶν - ἐλαιῶν** (ἄ. σταφυλοπιεστήριον, ἐλαιοπιεστήριον)· || **πιεστήριον συσκευασίας** ἄ. συσκευοπιεστήριον, χειροκίνητον πιεστήριον ἐν χρήσει εἰς τὴν συσκευασίαν βιομηχανικῶν ἢ γεωργικῶν προϊόντων· || ὁμ.**σιδηρωτήριον πιεστήριον** ἐν χρ. εἰς ὑφαντουργεῖα, πιλοποιεῖα, καθαριστήρια κττ. διὰ τὸ σιδέρωμα· || ὁμ. **ὑδραυλικὸν πιεστήριον** τὸ στηριζόμενον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ Πασκὰλ καὶ χρησιμοποιούμενον εἰς τὴν δημιουργίαν λίαν ὑψηλῶν πιέσεων πρὸς ἔλεγχον τῆς ἀνθεκτικότητος μεταλλίνων ὀργάνων ἢ μηχανῶν ἢ κατεργασίαν μετάλλων· || ὁμ. νεώτ. κ. δημ. **τυπογραφικό(ν) πιεστήριο(ν)** ἢ ἁπλῶς πιεστήριο(ν) ἢ **τυπιεστήριον** τὸ χρησιμοποιούμενον ἐν τῇ τυπογραφίᾳ πρὸς ἐκτύπωσιν ἐπὶ τοῦ χάρτου γραμμάτων, εἰκόνων κτλ. διὰ πιέσεως, παλαιότερον χειροκίνητον καὶ νῦν μηχανοκίνητον· || ὁμ. **λιθογραφικό(ν) πιεστήριο(ν)** τὸ ἐν χρ. πρὸς ἐκτύπωσιν διὰ λιθογραφικῶν πλακῶν· **2)** νεώτ. ἀνατ. **πιεστήριος μῦς** μῦς προκαλῶν τὴν σύμμυσιν, τὴν πρὸς ἄλληλα σύσφιγξιν δύο μερῶν ὀργάνου τινός: **πιεστήριος μῦς τῆς ῥινὸς - τῶν χειλέων.**

πιεστής-οῦ (ὁ) νεώτ. ἐργάτης χειριζόμενος τὸ τυπογραφικὸν πιεστήριον.

πιεστικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πίεσιν, ὁ δι' οὗ ἀσκεῖται πίεσις βλ.λ.· || **πιεστικὸς κοχλίας** λαβὶς ἧς τὸ ἓν σκέλος κινούμενον διὰ κοχλιοειδοῦς μοχλοῦ ἐπιφέρει πίεσιν ἐπὶ τοῦ ἄλλου, ἐν χρ. ὡς χειρουργικὸν ἐργαλεῖον, ὡς λαβὶς εἰς χημικὰ ἐργαστήρια ἢ πρὸς συμπίεσιν ἐλαστικῶν σωμάτων εἴς τι σημεῖον· **2)** μτφ. περιοριστικός, καταπιεστικός : Ζερβ.Μῦθ.Ζ 15 **ἡ ἐξουσία εἶναι κάτι ποὺ πρέπει νὰ τὸ αἰσθάνεται καθένας πιεστικὸν τῆς αὐτοβουλίας καὶ τῆς αὐθαιρεσίας του·** || καταθλιπτικός, ἐξαναγκαστικός: **ἡ κυβέρνησις μετῆλθε πιεστικὰ** μέτρα **κατὰ τῶν ἀντιδραστικῶν·** || ἐπίρρ. **πιεστικῶς** κατὰ τρόπον πιεστικόν, καταθλιπτικῶς.

πιεστός-ή-όν κ. νεώτ. ὁ δυνάμενος νὰ πιεσθῇ: 'Αριστλ.Μετ.385a,15, Θεόφρ.Κόπ.8· || νεώτ. ὁ πεπιεσμένος, ἐκ πιέσεως προελθών· || νεώτ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. **τὸ πιεστὸν** ἡ ἰδιότης τῶν σωμάτων νὰ ἐλαττῶνται κατ' ὄγκον πιεζόμενα ἐξωτερικῶς.

πίεστρον (τὸ) κ. νεώτ. πιεστήριον βλ.λ. : 'Ιππ.Γυν. 1,70, Γαλ.19,104, αὐτ.19,130· **2)** νεώτ. πᾶν ὄργανον δι' οὗ πιέζεται, συσφίγγεται, συνθλίβεται, ὠθεῖταί τι ὡς ὁ πιεστικὸς βλ.λ. κοχλίας, τὸ βλῆτρον πιέσεως, τὸ ἔμβολον τῶν μηχανῶν κτλ.· || νεώτ. ἰατρ. χειρουργικὸν ἐργαλεῖον χρήσιμον ἄλλοτε πρὸς ἐπίσχεσιν αἱμορραγίας, παρακώλυσιν τῆς κυκλοφορίας εἴς τι μέλος, πίεσιν τῶν νεύρων κτλ., νῦν δ' ἐν χρ. ὡς **πίεστραν ·τῆς οὐρήθρας** πρὸς παρακώλυσιν τῆς ἐκρύσεως τῶν οὔρων.

πιετισμός (ὁ) (λατ.) νεώτ. ἄ. **εὐσεβισμός** θρησκευτικὴ τάσις ἀναπτυχθεῖσα εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Λουθηρανισμοῦ ἀποδίδουσα τὴν **τελειοποίησιν** τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν ἐνενέργειαν τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἀτομικὴν προσπάθειαν τοῦ πιστοῦ καὶ ὄχι εἰς μόνον τὸ βάπτισμα καὶ τὴν δι' αὐτοῦ παρεχομένην χάριν, ὡς ἐπίστευον οἱ ἄκροι Λουθηρανοί.

πιήεις-εντος-εσσα-εν μτγν. ποι. ἀντὶ πίων βλ.λ. : Λεωνίδ.Ταρ.ΑΠ 6,300 **δέξο . . φαιστὰ τε πιήεντα καὶ εὐθήσαυρον ἔλαιην.**

πιθάκνη (ἡ), ἀττ. **φιδάκνη** (Μοῖρ.392P, Φώτ.), λακων. **πιάκνα** (Ἡσ.), ὑποκορ. τοῦ **πίθος** ὡς πολίχνη τοῦ πόλις, πίθος, πιθάρι, συνήθ. πρὸς ἐναπόθεσιν οἴνου, κρασοπίθαρο : 'Αριστφ.Πλ.546 **ἀντὶ δὲ μάκτρας πιθάκνης πλευρὰν ἐρρωγυῖαν,** αὐτ. 'Ιππ.792 **τοῦτον ὁρῶν οἰκοῦντ' ἐν ταῖς πιθάκναισι** (στεγαζόμενον ἐν πίθῳ, ὡς ἠναγκάσθησαν νὰ ζῶσι κατὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον πτωχοί τινες 'Αθηναῖοι· πρβλ. Θουκ.2,14, αὐτ.2,17), 'Ιων Τραγ.10· || ὁμ.πίθος πρὸς ἐναπόθεσιν καρπῶν: Δημ. 871 **τοὺς καρποὺς καὶ τὰ σκεύη τὰ γεωργικὰ πάντα πλὴν τῶν πιθακνῶν** || **πιθάκνη ἰατρικὴ** δοχεῖον φαρμάκων, ἰγδίον φαρμακευτικόν : Γαλ. 19,115· πρβλ. αὐτ.Χρ.Μορ.4,3.

πιθάκνιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ πιθάκνη βλ.λ., μικρὸς πίθος, πιθαράκι : Εὔβουλ.132 **Κνίδια κεράμια Σικελικὰ βατάνια, Μεγαρικὰ πιθάκνια,** 'Υπερείδ. ἀπ.265, Λουκ.'Ιστ.Συγγρ.4 **τουμὸν τοῦτο πιθάκνιον οὐδὲ πάνυ καρτερῶς κεκεραμευμένον.**

πιθακνίς-ίδος (ἡ), ἀττ. φιδακνίς δ. τ. ἀντὶ πιθάκνη βλ.λ. : Πολυδ.10,74, αὐτ.10,131.

πίθακος (ὁ) δωρ. τ. ἀντὶ πίθηκος βλ.λ.

πιθαμὴ (ἡ) μσν. κ. δημ. ἀντὶ σπιθαμὴ βλ.λ. : 'Ερωτόκρ.2,268 **μιὰν πιθαμὴ περίσσευγε** τὸν **ἠλιὰ μακρὺ ἀντρειωμένο,** Καισάρ.Δαπ.ἐν Σάθ.3,157 **ἐπεριπατοῦσαν ἀπάνω ἀπὸ τὴν γῆν μίαν πιθαμήν, - μετροῦσε μὲ τὴν πιθαμή.**

πιθανεύομαι μτγν. πιθανολογῶ βλ.λ. : 'Αρτεμίδ. Δαλδ.2,32.

πιθανικός-ή-όν μσν. πιθανοφανής, εὐλογοφανής, πειστικός : Διγεν.'Ακρ 3341 **λόγοις δ' ὅμως πιθανικοῖς ταύτην παρεκρουόμην.**

πιθανοκρατία (ἡ) νεώτ. φιλοσ. τὸ παρὰ σκεπτικισταῖς συνήθως διατυπούμενον ἀξίωμα περὶ τῆς ἀνθρωπίνης γνώσεως, καθ' ὃ αὕτη μόνον πιθανότητος ἀξίαν ἔχει, τῆς ἀπολύτου ἀληθείας μὴ δυναμένης νὰ γνωσθῇ· **2)** ἐν τῇ πρακτικῇ ἠθικῇ, ἡ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων σοφιστῶν καὶ τῶν Ἰησουϊτῶν διατυπωθεῖσα ἀρχή, καθ' ἣν δύναταί τις ἐν τῇ ἀβεβαιότητι τῆς συνειδήσεως περὶ τοῦ ἑκάστοτε πρακτέου ν' ἀκολουθήσῃ οὐχὶ ἀποκλειστικῶς τὴν λογικῶς πιθανωτέραν καὶ ἀσφαλεστέραν ἀρχήν, ἀλλ' ἀντίθετόν τινα ἢ ἄλλοίαν βασιζομένην εἰς ἧττον πιθανὴν ἄποψιν, ἐφ' ὅσον ἐσωτερικοὶ λόγοι ἢ τὸ κῦρος αὐθεντικῆς τινος προσωπικότητος συνηγοροῦσιν ὑπὲρ αὐτῆς.

πιθανολόγημα-ατος (τὸ) σχόλ. κ. νεώτ. πιθανὸς λόγος, ἐπιχείρημα βασιζόμενον ἐπὶ πιθανοτήτων : Σχόλ.Εὐρ 'Εκ.258.

πιθανολογία (ἡ) κ. νεώτ. τὸ πιθανολογεῖν βλ.λ., ὁ ἐπὶ πιθανοτήτων βασιζόμενος λόγος, ἀντίθ. ἀπόδειξις : Πλάτ.Θεαίτ.162E **σκοπεῖτε οὖν . . εἰ ἀποδέξεσθε πιθανολογίᾳ τε καὶ εἰκόσι περὶ τούτων λεγομένους** λόγους, ΚΔ Κολ.2,4 **ἵνα μή τις ὑμᾶς παραλογίζηται ἐν πιθανολογίᾳ,** Γαλ.17,619.

πιθανολογικός-ή-όν μτγν. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸ πιθανολογεῖν βλ.λ.· ὅθ. **πιθανολογικὴ τέχνη** ἡ τέχνη τοῦ νὰ πιθανολογῇ, τοῦ νὰ μεταχειρίζεταί τις εὐλογοφανῆ ἐπιχειρήματα : 'Αρρ.'Επίκτ.1,8,7.

πιθανολόγος-ον σχόλ. ὁ καθιστῶν τι πιθανὸν διὰ τοῦ λόγου : Σχόλ.'Αρισφ.Βάτρ.91.

πιθανολογῶ-έω κ. νεώτ. ἐκφέρω ἐπιχειρήματα πιθανά, ὁμιλῶ βασιζόμενος ἐπὶ πιθανοτήτων, παρουσιάζω τι ὡς πιθανόν : 'Αριστλ.ΗΝικ.1094b,26, Διόδ.Σ 1,39 **'Εφορος . . πιθανολογεῖν μὲν πειρᾶται, τῆς δ' ἀληθείας οὐδαμῶς ἐπιτυγχάνων θεωρεῖται·** κ. μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Δαμάσκ.'Αρχ.405, Σχόλ.Εὐρ.'Ορ.424· κ.παθ.: 'Επίκ.'Επ.2,36U, 'Ορειβ.49, 22,22· || νεώτ. συνήθ. τὸ παθ. ἀπροσώπ. **πιθανολογεῖται** φέρεται, λέγεται ὡς πιθανόν : **πιθανολογεῖται ὁ ἀνασχηματισμὸς τῆς κυβερνήσεως.**

πιθανός-ή-ό(ν) (πείθω) κ. νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ προσ. κ. ἰδ ῥητόρων, ὁ πείθων, δυνάμενος νὰ πείθῃ, νὰ γίνῃ πιστευτός : Θουκ.6,35 **πιθανώτατος τοῖς πολλοῖς,** αὐτ.3,36 **τῷ δήμῳ παρὰ πολὺ . . πιθανώτατος** (περὶ τοῦ Κλέωνος), Πλάτ.Γοργ.458E **ἐν ὄχλῳ πιθανὸν εἶναι οὐ διδάσκοντα, ἀλλὰ πείθοντα,** 'Αριστλ.Ρητ.1395b,27 **πιθανώτεροι οἱ ἀπαίδευτοι τῶν πεπαιδευμένων,** αὐτ.Ποι.1455a,30 **πιθανώτα-**

τοι οἱ ἐν τοῖς πάθεσιν, Δημ.980 πιθανώτατος πάντων ἀνθρώπων, Πλούτ.Ἠθ.26Α πιθανώτατος καὶ πανοῦργος, Λουκ.Διόν.2 πάνυ πιθανόν τινα συνταγματάρχην αὐτοῦ· || μτ. ἀπαρφ. πειστικός, πιστευτός, ἀξιόπιστος, κατά τι, ὡς πρός τι : Εὐρ. Ὀρ.906 πιθανώτατος στρατηγῆσαί τε καὶ προσαγαγέσθαι, Πλάτ.Γοργ.479C πιθανώτατοι λέγειν, Ἀππ.Ἰβηρ.15· ὁμ. πιθανὸς εἴς τι ὁ πείθων, πειστικός, ἀξιόπιστος εἴς κάτι, κατά τι, ὡς πρός τι : Ἀππ.Μιθριδ.51 πιθανὸς ἐς στρατηγίαν, αὐτ.Λιβ. 108 πιθανὸς ἐς ἐνέδρας· **2)** κ. νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ λογικῶν ἐπιχειρημάτων, ὁ πείθων, ὁ πειστικός : Ἀριστφ.Θεσμ.464 οὐδ' ἀσύνετ', ἀλλὰ πιθανὰ πάντα, αὐτ.Ἱππ.629, Πλάτ.Φαίδ.88D σφόδρα πιθανὸς ὤν, ὃν ὁ Σωκράτης ἔλεγε λόγον, αὐτ.Πολ. 568C, Δημ.928 λόγοι θαυμασίως ὡς πιθανοί, - ἐπιχείρημα πιθανόν· || κ. νεώτ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. τὸ πιθανὸν ἡ πειστικότης : Πλάτ.Θεαίτ.178E τό γε περὶ λόγους πιθανὸν ἑκάστῳ ἡμῶν ἐσόμενον εἰς δικαστήριον, Ἀριστλ.Μεταφ.1000a,10 ἐφρόντισαν τοῦ πιθανοῦ τοῦ πρὸς αὐτούς, αὐτ.Ρητ. 1356b,26· **3)** κ. νεώτ. ἐπὶ λόγων, δοξασιῶν, ἀπόψεων κτλ., ἀληθοφανής, οὐχὶ βέβαιος ἀλλὰ παρουσιαζόμενος ὡς πιστευτός, εὐλογοφανής, ἐνδεχόμενος : Ἡρ.I,214 πολλῶν λόγων λεγομένων ὅδε μοι πιθανώτατος εἴρηται, αὐτ.2,123 ὅτεῳ τὰ τοιαῦτα πιθανά ἐστι, Πλάτ.Νόμ.677A πάνυ .. πιθανὸν τὸ τοιοῦτον, αὐτ.Νόμ.782D πιστεύεσθαι πιθανά, - ἡ θεωρία τῶν ἠλεκτρονίων εἶναι πιθανή, - πιθανὴ ἑρμηνεία· || νεώτ. λογικ. πιθανὴ κρίσις ἢ πρότασις κρίσις ἀβεβαία, ἧς ἡ ἀντίθετος δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀδύνατος ἢ ἀντιφατική, δηλ. ἐν τῇ ὁποίᾳ οἱ λόγοι ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς αὐτῆς πλεονάζουσι τῶν ἐναντίον αὐτῆς λόγων, ἐν ᾧ ὅταν συμβαίνῃ τὸ ἀντίστροφον ἡ κρίσις χαρακτηρίζεται ὡς ἀπίθανος, ὅταν δὲ αἱ λόγοι εἶναι ἴσοι καὶ ἀσθενεῖς, ὡς ἀμφίβολος ἢ προβληματική· || κ. νεώτ. τὸ οὐδ. ἐπὶ ἀπροσώπου συντάξεως, πιθανὸν (ἐστὶ) φαίνεται πιστευτόν, ἐνδέχεται, ἴσως νὰ.. : Ἀριστλ.Τοπ.151a,29·πιθανὸν νὰ μὴ φύγω· || κ. νεώτ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. τὸ πιθανὸν ἡ πιθανότης, ἀντίθ. ἡ ἀλήθεια : Μέν. 622 τὸ πιθανὸν ἰσχὺν ἔχει τῆς ἀληθείας μείζω, - συγχέουν τὸ πιθανὸν πρὸς τὸ πραγματικόν· **4)** πιθανὸν ἦθος τὸ πιστευόμενον ὡς ὀρθόν, ἐπιδοκιμαζόμενον, ἐπικροτούμενον : Ξεν.Ἀπομν.3,10,3 τὸ πιθανώταταν καὶ ἥδιστον καὶ φιλικώτατον .. ἀπομιμεῖσθε τῆς ψυχῆς ἦθος, Πλούτ.Φωκ.3 οὗτος οὐ πιθανὸν ἔσχεν οὐδὲ προσφιλὲς ὄχλῳ τὸ ἦθος· **5)** ἐπὶ ἔργων τέχνης, ὁ δυνάμενος νὰ πιστευθῇ ὡς πραγματικός, ὁ ὁμοιάζων, παραπλήσιος πρὸς τὸ φυσικὸν (ἀντικείμενον ὃ ἀντιγράφει) : Ξεν. Ἀπομν.3,10,7 ὁμοιότερά τε τοῖς ἀληθινοῖς καὶ πιθανώτερα ποιεῖς φαίνεσθαι· **6)** ὁ εὐκόλως πειθόμενος, εὐκολόπιστος : Αἰσχ.Ἀγ.485 πιθανὸς ἄγαν ὁ θῆλυς ὅρος ἐπινέμεται ταχύπορος· || τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. τὸ πιθανὸν τὸ εὐκόλως πείθεσθαι, ἡ εὐπιστία : Πλάτ.Γοργ.493A διὰ τὸ πιθανόν καὶ πειστικὸν (τῆς ψυχῆς) ὠνόμασε πίθον (ταύτην)· **7)** ὁ εὐπειθής, ὑπάκουος : Ξεν.ΚΠ 2,2,10 πιθανοὶ δ' οὕτως εἰσί τινες ὥστε πρὶν εἰδέναι τὸ προσταττόμενον πρότερον πείθονται, αὐτ.Οἰκ.13,9.

πιθανότης-ητος (ἡ) κ. νεώτ. ἐπὶ ἀνθρ., πειστικότης, τὸ προτέρημα τοῦ πείθειν : Πολύβ.12,26.2 τοιαύταις χρῶνται παραδοξολογίαις καὶ τοιαύτας εὐποροῦσι πιθανότητας, Πλούτ.Ἠθ.1040B· **2)** κ. νεώτ. ἐπὶ λογικῶν ἐπιχειρημάτων, τὸ εἶναί τι πιθανόν, ἡ ἰδιότης τοῦ πιθανοῦ, πειστικοῦ, τὸ νὰ πείθῃ τι : Πλάτ.Νόμ.839D λόγον ἐχόμενον πιθανότητος εἰπεῖν τινος, αὐτ.Κρατ.402A, Ἀριστλ.Ἠ Νικ.1097a,4 πιθανότητά τινα ἔχει ὁ λόγος, Φιλόδ. Ρητ.1,209S || ἡ πιθανοφάνεια, τὸ δυνάμενον νὰ πιστευθῇ, νὰ θεωρηθῇ ἀληθές : Πολύβ.17,13,9 τὰ μὲν ἀφαιροῦν, τὰ δὲ προστιθέν, ἐλάμβανε πιθανότητας κατὰ τῶν ἀνθρώπων συνῆγε, κατεσκεύαζε, ἐδημιούργει ἀληθοφανῆ πράγματα ἐναντίον τῶν ἀνθρώπων, οὓς διέβαλλε, αὐτ.13,5,5, Φίλ.1,94· **3)** νεώτ. τὸ ἐνδεχομένως ἀληθές, τὸ ὑπὲρ οὗ συνηγοροῦσιν ὡρισμένοι λόγοι ὅτι δύναται ν' ἀληθεύῃ : ἔχω πολλὰς πιθανότητας προαγωγῆς, - δὲν ὑπάρχει πιθανότης νὰ ἐπιτύχω, φρ. κατὰ πᾶσαν πιθανότητα (μᾶλλον ἀσφαλῶς, πολὺ ἐνδεχομένως)· || νεώτ. φιλοσ. ὁ βαθμὸς τῆς βεβαιότητος, καθ' ὃν συνηγοροῦσι μὲν ἰσχυροὶ λόγοι ὑπέρ τινος, ἀλλ' ἀντιτίθενται ἄλλοι τοιοῦτοι οἵτινες δέον ἐξ ἴσου νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν· ποσοτικὴ πιθανότης ἡ στηριζομένη ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν περιπτώσεων ὑπὲρ καὶ κατὰ τοῦ περὶ οὗ πρόκειται· ποιοτικὴ πιθανότης ἡ ἐπὶ τῆς ἀναλογίας καὶ ὁμοιότητος τῶν περιπτώσεων στηριζομένη· || νεώτ. μαθημ. λογισμὸς τῶν πιθανοτήτων ὁ παριστῶν τὴν πιθανότητα καθ' ἣν θὰ συμβῇ τι διὰ κλάσματος ἔχοντος ἀριθμητὴν μὲν τὸν ἀριθμὸν τῶν εὐνοϊκῶν περιπτώσεων, παρονομαστὴν δὲ τὸν ἀριθμὸν πασῶν τῶν περιπτώσεων, ἐὰν ληφθῶσι πᾶσαι αἱ ἐξ ἴσου δυναταί· || νεώτ. στρατ. πιθανότητες βολῆς ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιτυχιῶν ἐπὶ συνόλου ἑκατὸν βολῶν· συντελεστὴς πιθανότητος τὸ κλάσμα τὸ ἔχον ἀριθμητὴν τὸ σύνολον τῶν ἐπιτυχιῶν καὶ παρονομαστὴν τὸν ἀριθμὸν ἑκατόν.

πιθανουργία (ἡ) μτγν. τὸ καθιστᾶν τι πιθανόν, πιστευτόν : Θεμίστ.Λόγ.26,330A.

πιθανουργικός-ή-όν ὁ ἀνήκων εἰς τὴν πιθανουργίαν βλ.λ. : πιθανουργικὴ (τέχνη) ἡ καθιστῶσα τι πιθανόν, ἡ τέχνη τοῦ πείθειν : Πλάτ.Σοφ.222C τὴν δέ γε δικανικὴν καὶ δημηγορικὴν .., ἐν αὖ τὸ ξύνολον, πιθανουργικήν τινα μίαν τέχνην προσειπόντες· || ὁ ἔχων τὴν δύναμιν τοῦ πείθειν, πειστικός : Νουμήν.Ἀπ.Εὐάγγ.Προπ.14,5.

πιθανουργός-όν σχόλ. ὁ καθιστῶν τι πιθανόν, πιστευτόν : Σχόλ.Ἑρμογ.ἐν Ρήτ.7,218W.

πιθανῶ-όω καθιστῶ πιθανόν, ἀληθοφανές : Ἀριστλ.Ρητ.1408a,19.

πιθανῶς κ. νεώτ. κ. δημ. κατὰ τρόπον πιθανὸν βλ.λ.2Ι, πειστικῶς : Ἀριστφ.Θεσμ.268 ὅπως τῷ φθέγγυατι γυναικιεῖς εὖ καὶ πιθανῶς, Πλάτ. Φαῖδρ.269C τὸ δ' ἕκαστα τούτων πιθανῶς λέγειν· συγκρ. πιθανώτερον μετὰ μείζονος πειστικότητος, πιὸ πειστικά : αὐτ.Φαίδ.63B πειραθῶ πιθανώτερον πρὸς ὑμᾶς ἀπολογήσασθαι ἢ πρὸς τοὺς δικαστάς, αὐτ.Γοργ.456C, Ἀριστλ.ἨΝικ. 1096b,5· **2)** νεώτ. κ. δημ. κατὰ τρόπον πιθανὸν βλ.λ.3Ι, μετὰ πιθανότητος, ἐνδεχομένως, ἴσως : πιθανῶς νὰ διορισθῇ.

πιθαράδικο (τὸ) δημ. ἐργαστήριον κατασκευῆς πίθων βλ.λ.

πιθαράκι (τὸ) δημ. ὑποκορ. τοῦ πιθάρι βλ.λ.

πιθαρᾶς (ὁ) δημ. ὁ κατασκευαστὴς πίθων, πιθοποιός.

πιθαριάζω δημ. θέτω τι εἰς πίθον.

πιθάριον (τὸ) ἀρχ. λεξ. κ. νεώτ., δημ. πιθάρι -ιοῦ ὑποκορ. τοῦ πίθος : Ἡσ. ἐν λ. φιδάκνη, ΕΜ 671,46· || δημ. πίθος βλ.λ. : Ζεοβ.Τραγ.ΚΚ 63,12 κι ἀπὸ τὴν ἄλλη ἰδὲς ἀράδ' ἀράδα στὰ ὁλόγεμα πιθάρια τὰ πλατιά, · πιθάρι τοῦ κρασιοῦ.

πιθείας (ὁ) δ. γρ. ἀντὶ πιθίας βλ.λ.

πιθέσκετο γ' ἐν. παρατ. τοῦ πείθω βλ.λ.

πιθεών-ῶνος (ὁ) μτγν. κ. μσν. ἀντὶ πιθὼν βλ.λ. : Διόδ.Σ.13,83 Πολύκλειτος .. ἐξηγεῖται περὶ τοῦ κατὰ τὴν οἰκίαν πιθεῶνος, Γεωπ.6,12.3.

πιθηκάνθρωπος (ὁ) νεώτ. ζωολ. ἐκλελειμμένον γένος θηλαστικῶν ἐκ τῶν ἀνθρωποειδῶν τῆς ὁμοιογενείας τῶν ἀνθρωπιδῶν περιλαμβάνον ἓν μόνον εἶδος πιθηκάνθρωπον τὸν ὄρθιον ἀνήκοντα εἰς

τὴν κάτω πλειστόκαινον διάπλασιν, θεωρηθέντα ὑπὸ πολλῶν ἀνεπιφυλάκτως ὀπαδῶν τῆς δαρβινικῆς θεωρίας ὡς μεταβατικὴν μορφὴν μεταξὺ τῶν ἀνθρωποειδῶν πιθήκων καὶ τοῦ ἀνθρώπου ἢ ὡς πρωτογενὲς εἶδος τοῦ γένους ἄνθρωπος.

πιθήκειος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων εἰς πίθηκον ἢ ὅμοιος πρὸς πίθηκον, πιθηκικός, πιθηκοειδής, μαϊμουδήσιος : Γαλ.2,386, αὐτ.Χρ.Μορ.3,8, Σουΐδ.· ‖ νεώτ. ἀνατ. **πιθήκειος σχισμὴ τὸ** ἐπὶ τῆς ἔξω ἐπιφανείας τοῦ ἐγκεφάλου πιθήκων ἢ ἠλιθίων ἀνθρώπων λίαν ἐπίμηκες καὶ μέχρις ἐγγὺς τοῦ κροταφικοῦ λοβοῦ ἐνίοτε ἐξικνούμενον ραχιαῖον σκέλος τῆς βρεγματοϊνιακῆς σχισμῆς.

πιθήκη (ἡ) μτγν. φύλλα βλ.λ. : Αἰλ.ΖΙ 6,26.

πιθηκιδεύς-έως (ὁ) μτγν. τὸ νεογνὸν τοῦ πιθήκου, μαϊμουδάκι : Αἰλ.ΖΙ 7,47.

πιθηκίζω κ. νεώτ. μιμοῦμαι τὸν πίθηκον, ἰδ. ἐπὶ κολάκων, φέρομαι ὡς πίθηκος πρός τινα, κολακεύω, κάνω σοῦζες : Ἀριστφ.Θεσμ.1133 **μιαρὸς ἀλώπηξ, οἷον ἐπιτήκιζέ μοι** (βαρβαρ.τ. ἀντὶ ἐπιθήκιζέ μοι ἢ πιθηκίζει μοι), Λιβάν.Ἐπ.424,1, αὐτ.1397,5· ‖ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Σχόλ.Δημ.307· ‖ νεώτ. φέρομαι ὡς πίθηκος, ἀπομιμοῦμαι **τὰ τῶν ἄλλων** ἐξ ὁλοκλήρου ἢ μωρῶς, μαϊμουδίζω.

πιθηκικός-ή-όν νεώτ. πιθήκειος βλ.λ.

πιθήκιον (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ πίθηκος, μικρὸς πίθηκος, μαϊμουδίτσα, μαϊμουδέλλι : Πλαῦτ. 989· **2)** νεώτ. ζωολ. γένος πλατυρρίνων νυκτοβίων πιθήκων τῆς Ν.Ἀμερικῆς ἐχόντων συνεπτυγμένον σῶμα καὶ θυσανωτὴν οὐράν· **3)** μτγν. βάθρον στηριζόμενον ἐπὶ δύο πλοίων, **ἐφ' οὗ** ἐτοποθετοῦντο πρὸς μεταφορὰν βαρεῖαι πολεμικαὶ μηχαναί : Ἀθήν.Μηχ.32,11· **4)** τὸ φυτὸν ἀντίρρινον βλ.λ. : Ψ'Ἀπουλ.86.

πιθηκίς-ίδος (ἡ) μσν. ὑποκορ. τοῦ πίθηκος, μαϊμουδίτσα· πρβλ.πιθήκιον : Εὐστ.Πον.325,4.

πιθηκισμός (ὁ) κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ πιθηκίζω βλ.λ., ἡ μίμησις τῶν τρόπων τοῦ πιθήκου : Ἀριστφ.Ἱππ.887 **οἵοις πιθηκισμοῖς με περιελαύνεις,** Μᾶρκ.Αὐρ.9,37· ‖ νεώτ. μαϊμουδισμός.

πιθηκοειδής-οῦς-ές κ. νεώτ. ὅμοιος πρὸς πίθηκον, ἀνήκων εἰς τὸ γένος τῶν πιθήκων : Ἀριστλ.ΖΙ 498b,15 **περὶ δὲ τῶν πιθηκοειδῶν ζῴων ὕστερον διορισθήσεται,** Γαλ.2,545.

πιθηκοκέντριον (τὸ) μσν. συγκέντρωσις πιθήκων : Βαλσ.Ἐπίγρ.22,652 **φαυλότατα Σατύρων γένη πιθηκοκιρνᾷς ἐν πιθηκοκεντρίῳ.**

πιθηκοκιρνῶ μσν. κιρνῶ ὡς πίθηκος : Βαλσ. Ἐπίγρ.22,652.

πιθηκολόβιον (τὸ) νεώτ. γένος **χεδροπῶν** φυτῶν.

πιθηκόμορφος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων μορφὴν πιθήκου : Λυκόφρ.1000, Σωρ.1,39.

πιθηκοποιῶ-έω μσν. ἐκμηδενίζω, ἐξευτελίζω τι, καθιστῶ μηδαμινόν : Βαλσ.36,4 **καὶ γιγαντώδεις κόπους πιθηκοποιεῖν.**

πίθηκος (ὁ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. κ. **πίθηκας,** δωρ. **πίθακος** πᾶν εἶδος **ζῴων** τῶν καλουμένων τετραχείρων, ἤτοι πάντων **τῶν** ἀνηκόντων εἰς τὰς **δύο** ἀνωτέρας μετὰ τὸν **ἄνθρωπον** τάξεις τοῦ ζωϊκοῦ βασιλείου, ἡ μαϊμού : Ἀρχίλ.89,3,91, Σοφ.Ἰχν. 122, Ἀριστλ.ΖΙ 502a,17 **ἔνια δὲ τῶν ζῴων ἐπαμφοτερίζει τὴν φύσιν τῷ τε ἀνθρώπῳ καὶ τοῖς τετράποσιν οἷον πίθηκοι καὶ** κῆβοι· ὡς θηλ. : Πλάτ. Πολ.620C **πίθηκον ἐνδυομένην** (περιβαλλομένην μορφὴν πιθήκου, περὶ τῆς ψυχῆς τοῦ γελωτοποιοῦ Θερσίτου), Βάβρ.56 **πίθηκος μήτηρ· 2)** μτφ. ἐν χρ. ὡς παρωνύμιον ἢ χαρακτηρισμὸς δυσειδοῦς ἢ ἀγύρτου ἢ ἀναιδοῦς ἀνθρώπου : Ἀριστφ.Ἀχ. 907 **λάβοιμι . . κέρδος ἀγαγών . . ἅπερ πίθακον ἀλιτρίας πολλᾶς πλέων,** αὐτ.Ἀχ.120, αὐτ.Ὄρν. 440 **ἣν περ ὁ πίθηκος τῇ γυναικὶ διέθετο** (διαθήκην), **ὁ μαχαιροποιός,** Δημ.307 **πίθηκος αὐτοτραγικός** (περὶ τοῦ Αἰσχίνου, ὡς ἐν τραγῳδίᾳ πιθήκος)· ‖ ὁμ. νεώτ. τυφλὸς καὶ ἀδέξιος μιμητής· ‖ ὁμ. ὁ ἀσελγὴς ἢ ἀναιδὴς ἄνθρωπος· ‖ παροιμ. **ἀντὶ λέοντος πίθηκον γίγνεσθαι** ἐπὶ θρασυδείλου : Πλάτ.Πολ.590B· ὁμ. **ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίθηκαν περιστέλλειν** ἐπὶ θρασυδείλου καὶ πονηροῦ ὅστις ὑποκρίνεται τὸν γενναῖον καὶ ἀξιοπρεπῆ : Λουκ.Φιλοψ.5· ὁμ. **πίθηκας ἐν πορφύρᾳ** ἐπὶ τοῦ κρύπτοντος ὄπισθεν τῆς ἐπιφανειακῆς αἴγλης αἰσχρότητα, πονηρίαν, βδελυρὸν χαρακτῆρα : Διογεν.7,94· ὁμ. **ἐν πιθήκοις ὄντα δεῖ εἶναι πίθηκον** (μὲ τοὺς αἰσχροὺς πρέπει νὰ εἶσαι αἰσχρός) : Ἀπολλδ.Κωμ.1,3· ὁμ. **ὄνος ἐν πιθήκοις** αἰσχρὸς ἐν αἰσχροῖς, παλιάνθρωπος μέσα σὲ παλιανθρώπους : Μέν.402,8· ὁμ. **γέρων πίθηκος οὐχ ἁλίσκεται** ὁ πολύπειρος δὲν περιπίπτει εἰς παγίδα· πρβλ. γριὰ ἀλεπού· **3)** μτγν. εἶδός τι σελαχώδους ζῴου : Αἰλ.ΖΙ 12,27· **4)** Σουΐδ. «νᾶνος».

πιθηκοφαγῶ-έω τρώγω κρέας πιθήκου : Ἡρ. 4,194 **μιλτοῦνται . . καὶ πιθηκοφαγέουσι.**

πιθηκοφόρος-ον μτγν. ὁ φέρων ἐγκεχαραγμένον τὸ σῆμα πιθήκου : Λουκ.Ἀλ.47 **ὄφει . . τοὺς πολλοὺς αὐτῶν ἀλωπεκίας ἢ πιθηκοφόρους.**

πιθηκώδης-οῦς-ες πιθηκοειδὴς βλ.λ. : Ἀριστλ. Φυσιογν.812a,9, Αἰλ.ΖΙ 12,27.

πίθηξ-ηκος (ὁ) μτγν. πίθηκος βλ.λ.· Ζωναρ.· Σουΐδ. «μιμώ»· πρβλ. μαϊμοῦ : Αἰσωπ.43B· **2)** νᾶνος : Προκ.Γοτθ.4,24.

πιθήσας μτχ. ἀορ. τοῦ πείθω βλ.λ.

πῖθι προστ. ἀορ. β' τοῦ πίνω βλ.λ.

πιθίας-ου (ὁ) μτγν. κομήτης τις ἔχων σχῆμα πίθου : Σενέκ.ΦΖ 1,14, Φιλόπ.Ἰω.Μετ.92,34· κτ. δ. γρ. **πιθείας** : Πρόκλ.Τετράβ.131.

πιθιοδείκτης-ου (ὁ) μσν. προσηγορία τοῦ Θεοῦ ὡς ἐκδηλοῦντος τὴν βουλήν του ἢ προσημαίνοντος διὰ τοῦ κομήτου πιθίου βλ.λ. : Λάσκ.Θεόδ.769.

πίθιον (τὸ) μτγν. τὸ φυτὸν βήχιον βλ.λ.2) : Διοσκ.3,112.

πιθίσκος (ὁ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ πίθος, πιθαράκι : Πλούτ.Κάμιλλ.20 **τὸν τόπον . ἔτι καὶ νῦν τῶν Πιθίσκων φέρεσθαι τὴν ἐπωνυμίαν** (πιθ.ἀνάγν.).

πιθίτης-ου (ὁ) μτγν. ὁ ἔχων σχῆμα πίθου, πιθόμορφος : Διοσκ.4,65· ‖ **πιθίτης κομήτης** ἄ. πιθίας βλ.λ.· πρβλ. πίθος 2) : Πλίν.2,25.

πιθῖτις-ιδος (ἡ) θηλ. τοῦ πιθίτης βλ.λ. ὡς ἐκ τοῦ σχήματος αὐτοῦ, τὸ φυτὸν μήκων ἢ ροιάς, παπαρούνα : Διοσκ.3,112 **ἡ δέ τις ἀγρία ἐγκαθημένην ἔχουσα τὴν κωδίαν, μέλαν σπέρμα, ἣ καὶ πιθῖτις ὀναμάζεται, ὑπ' ἐνίων δὲ ροιάς.**

πιθόγαστρος-ον ὁ ἔχων γαστέρα ὁμοίαν πρὸς πίθον : Εὐθύδ.π.Ἀθήν.3,116B.

πιθοειδής-οῦς-ές μτγν. ὁ ὅμοιος πρὸς πίθον : Ἥρων Στερεομ.2,22 **πιθοειδὲς σχῆμα.**

πιθοίγια (τὰ) κ. **πιθοιγία** (ἡ) (οἴγνυμι) μτγν. ἡ τελετὴ τοῦ ἀνοίγματος τῶν πίθων τοῦ νέου οἴνου, γινομένη κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῶν Ἀνθεστηρίων : Πλούτ.Ἠθ.655E, αὐτ.Ἠθ.735E **οἶνόν τε νέον οἱ πρωϊαίτατα πίνοντες, ἀνθεστηριῶνι πίνουσι μηνὶ μετὰ χειμῶνα καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἡμεῖς μὲν ἀγαθοῦ δαίμονος, Ἀθηναῖοι δὲ πιθοιγίαν** (δ.γρ. πιθοινίαν) προσαγορεύουσι, Εὐστ.1863,26.

πιθοιγὶς ἠὼς (ἡ) μτγν. ἡ αὐγὴ τῆς ἑορτῆς τῶν πιθοιγίων βλ.λ. : Καλλ.Αἴτ.1,1.

πιθοιγιὼν-ῶνος (ὁ) Ἐπιγρ. ὄν. τοῦ μηνὸς καθ' ὃν ἐτελοῦντο τὰ πιθοίγια βλ.λ. : Ἐπιγρ.Πεπαρήθου (διόρθ. ἀντὶ πιθοικιῶν).

πιθοκοίτη (ἡ) σχόλ. γλώσσ. τοῦ πιθάκνη βλ.λ. : Σχόλ.Ἀριστφ.Ἱππ.789.

πιθόμορφος-ον νεώτ. ὁ ἔχων μορφὴν πίθου.

πίθος (ὁ) κ. νεώτ. μέγα δοχεῖον ἄνευ χειρῶν, συνήθως πήλινον, ἐν εὐρυτάτῃ παρ' ἀρχ. χρ. πρὸς ἐναπόθεσιν κυρίως οἴνου ἢ ἐλαίου ἢ ὕδατος, ξη-

ρῶν καρπῶν κττ. : 'Ιλ.Ω 527 **δοιοὶ . . πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει**, 'Οδ.Β 340 **ἐν δὲ πίθοι οἴνοιο παλαιοῦ ἡδυπότοιο**, 'Ησίοδ.'Εργ.98 **'Ελπὶς . . ἔνδον ἔμιμνε πίθου ὑπὸ χείλεσιν**, 'Ηρ.3,96 **ἐς πίθους κεραμίνους τήξας καταχέει** [ἐνν. τὸν χρυσόν], αὐτ.1,51 **καὶ πίθους τε ἀργυρέους τέσσερας ἀπέπεμψε** [ἐνν. ὁ Κροῖσος εἰς Δελφούς], 'Αριστφ.Εἰρ.703 **ἰδὼν πίθον καταγνύμενον οἴνου πλέων**, Πλούτ.Κάμιλλ.20 **δύο φασὶν οὐ μεγάλους ἀποκεῖσθαι πίθους**· ὁμ. **πίθος ξύλινος** βυτίον, κάδος, κάδη : Στράβ.5,1,12 **τοῦ δ' οἴνου τὸ πλῆθος μηνύουσιν οἱ πίθαι**· πρβλ.'Ηρωδιαν.8,4,5· ‖ παροιμ. **εἰς τὸν τετρημένον πίθον ἀντλεῖν** [ἐνν. τῶν Δαναΐδων αἵτινες εἶχον καταδικασθῆ νὰ ἀντλῶσιν εἰς πίθον ἄνευ πυθμένος ἀενάως, δθ. ματαιοπονεῖν] : Ξεν.Οἰκ.7,4, Φιλετ.18,5, Λουκ.'Ερμότ.61, αὐτ.Νεκρ.Δ 11,4· ὁμ. ἐπὶ ἀνικανοποιήτου ὀρέξεως· πρβλ. αὐτὸς εἶναι καταβόθρα : Πλάτ. Γοργ.493Β· ὁμ. ἐπὶ ματαίας σπατάλης γινομένης ὑπὸ τῶν δημαγωγῶν : 'Αριστλ.Πολιτ.1320a,32, αὐτ. Οἰκ.1344b,25· ὁμ. **δός μοι τύχης σταλαγμὸν καὶ δωρήσω σοι φρενῶν πίθον**· ὁμ. **ἐν πίθῳ ἡ κεραμεία γιγνομένη** ἐπὶ τοῦ ἐπιχειροῦντος δυσχερές τι ἔργον πρὶν ἀποκτήσῃ πεῖραν εἰς εὐχερέστερα· 'Ησ. «ἐπὶ τῶν τὰς πρώτας μαθήσεις ὑπερβαινόντων καὶ ἀπτομένων εὐθέως τῶν μεγάλων καὶ τελείων, ὡς εἴ τις μανθάνων κεραμεύειν πρὶν μαθεῖν πίνακας ἢ ἄλλο τι τῶν μικρῶν πλάττειν, πίθῳ ἐγχειρεῖ» : 'Αριστφ.ἀπ.469· ‖ φρ. **ἐκ πίθου ἀντλεῖς** δηλ. ἔχεις, διαθέτεις ὁλόκληρον πίθον, ἐπὶ τῶν ἐχόντων ἄφθονον περιουσίαν, πρβλ. πηγὴ ἀκένωτος, δὲν ξέρει ποῦ νὰ τὰ βάλῃ : Θεόκρ.10,13 **ἐκ πίθω ἀντλεῖς ἐγὼ δ' ἔχω οὐδ' ἅλις ὄξος**· ὁμ. **ζωὴ πίθου** ἐπὶ τῆς ζωῆς τῶν κυνικῶν, ὡς τοῦ Διογένους : Ζήν.4,14· ὁμ. **πίθας φρενῶν** ἐπὶ τῶν ἐχόντων ἀνεξαντλήτους γνώσεις ἢ εὐφυΐαν· πρβλ. ταμεῖον γνώσεων, τά 'χει τετρακόσια : Μέν.Μον.240 [κτ. τὸν Εὐστ.1363,40 ἀναφέρεται εἰς τὸν Διογένην]· **2)** πιθίας βλ.λ. : 'Αριστλ.Γυν.395b,12, Πτολ.Τετράβ. 90· ‖ ὡς γεν. ὀν. τάξεως οὐρανίων φαινομένων : 'Αριστλ.Κόσ.4,23 **πολλαὶ καὶ ἄλλαι φαντασμάτων ἰδέαι θεωροῦνται, λαμπάδες τε . . καὶ δοκίδες καὶ πίθοι καὶ βόθυνοι κατὰ τὴν πρὸς ταῦτα ὁμοιότητα ὧδε προσαγορευθεῖσαι.**

πιθυμιά [ἡ] δημ. ἐπιθυμία βλ.λ. : Σολωμ.'Ελ. Πολ.Σχεδ.3,10,2 **τ' ὀνείρου μάταια πιθυμιά, κι ὄνειρο αὐτὴ 'ναι ἡ ἰδία.**

πιθυμῶ δημ. ἐπιθυμῶ : Σολωμ.'Εθν.'Υμν.35,4 **τρόμου ἀστροπελέκι νὰ τῆς ρίξῃς πιθυμᾶς.**

πιθῶ-όω 'Επιγρ. Βοιωτ. ἀντὶ πείθω βλ.λ.

πιθώδης-ους-ες ὁ ὅμοιος πρὸς πίθον, πιθοειδής : 'Αριστλ.Ζ1 558a,8 **ὀρύξασα βόθυνον πιθώδη καὶ ἐντεκοῦσα καταλείπει.**

πίθων-ωνος [ὁ] μικρὸς πίθηκος, μαϊμουδάκι, μαϊμουδίτσα : Βάβρ.56,4· ‖ μτφ. κόλαξ : Πίνδ.Π 2, 72 **καλὸς πίθων παρὰ παισίν**· πρβλ.Σώστρ.π. Εὐστ.1665,53.

πιθὼν-ῶνος [ὁ] κ. μσν., δ.τ. **πιθεών** βλ.λ., τόπος ἐν ᾧ ἀποτίθενται οἱ πίθοι, ἀποθήκη πίθων : Φερεκρ. 138, Εὐπ.111· ‖ μσν. τὸ ἐν τοῖς μοναστηρίοις ἰσόγειον κελλίον ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἦσαν τοποθετημένοι οἱ περιέχοντες τὸν οἶνον, **τὸ ἔλαιον** καὶ ἄλλας τροφὰς τῆς μονῆς πίθοι.

πιθὼν-οῦσα-όν μτχ. ἀορ. β' τοῦ πείθω βλ.λ.

πιθώνω δημ. ἀπιθώνω βλ.λ. : Κρυστ.Τραγ. Τὸ γεφύρι τοῦ Μανώλη 31 **σὰν γίγαντοι πιθώνουν πέτρα σὲ πέτρα οἱ μάστοραι καὶ χτίζουν.**

πίκα [ἡ] [ἰταλ.] δημ. ὀν. τῶν παιγνιοχάρτων μιᾶς τῶν τεσσάρων φυλῶν, ἄ. μπαστούνι, [ἀκλ.] : **ντάμα πίκα**· **2)** ὀξύς, πείσμων θυμός : **τοῦ μίλησε μὲ πίκα**· ‖ εἰς φρς ἐν τῇ σημ. πεῖσμα, μνησικακία : **δὲν τὸν χαιρετῶ ἀπὸ πίκα,-τοῦ ἔχω πίκα,- θὰ τὸν ζημιώσω γιὰ πίκα**· ‖ ὁμ. πείραγμα, σκῶμμα ἐλαφρόν.

πικάντικος-η-ο δημ. ἰταλ. ὁ διερεθίζων, διεγείρων, κεντῶν : **γεύση πικάντικη**· ‖ μτφ. ὁ διεγείρων, προκαλῶν· ἰδ. ἐπὶ τῶν ἐκδηλώσεων γυναικός, διερεθιστικός, προκλητικός : **πικάντικα λόγια, - πικάντικο γέλιο.**

πικάρισμα-ατος [τὸ] δημ. ἰταλ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πικάρω βλ.λ., πρόκλησις τῆς ὀργῆς τινος, ἐξερεθισμός, κέντημα, πείσμωμα· **2)** ἡ ἐν τῇ χαρτογραφίᾳ ἐργασία τῆς συγκολλήσεως χημικοῦ λιθογραφικοῦ φύλλου χάρτου ἐπὶ ἑτέρου διὰ διατηρήσεως αὐτῶν δι' αἰχμηροῦ ὀργάνου καὶ ὄχι διὰ κολλητικῆς οὐσίας.

πικάρω [ἰταλ.] δημ. ἐξερεθίζω τινά, προκαλῶ τὸν θυμόν, τὸ πεῖσμά τινος, κεντῶ, πεισμώνω κάποιον : **τὰ πειράγματα πικάρουν, - σὲ πικάρω.**

πικᾶσι 'Ησ. «πικραῖς».

πικέα [ἡ] νεώτ. βοταν. γένος κωνοφόρων φυτῶν, ἄ. ἐρυθροελάτη βλ.λ.

πικέριον [τὸ] φρυγ. λ. κτ. 'Ερωτιαν. βούτυρον βλ.λ. : 'Ιππ.Γυν.1,63, 'Αριστλ.ἀπ.636,'Αρετ.'Οξ.Νούσ. 1,1,Γαλ.19,131.

πικές [ὁ] [γαλλ.] δημ. ὕφασμα, συνήθ. βαμβακερόν, ἐφ' οὗ διὰ κατολλήλου ὑφάνσεως παριστῶνται ἀναγλύφως διάφορα σχήματα, χρησιμοποιούμενον εἰς κατασκευὴν καλυμμάτων, παραπετασμάτων, ἀσπρορρούχων κττ.

πικέττο [τὸ] [γαλλ.] δημ. παίγνιον διὰ 32 παιγνιοχάρτων εἰς ὃ μετέχουν δύο παῖκται, ἐμφανίζον ποικίλας παραλλαγάς : Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.86 **εἶχε παίξει τρεῖς ρωσσικὲς πρέφες καὶ δύο πικέττα.**

πίκι [τὸ] δημ. ναυτ. τὸ κέρας βλ.λ.(7) κεραίας τῶν τραπεζοειδῶν ἱστίων.

πίκκολο [τὸ] [ἰταλ.] μικρὸν βλ.λ.· **2)** νεώτ. μουσ. μικρὸς πλαγίαυλος.

πικλάρισμα-ατος [τὸ] δημ. ἡ ἐν τῇ βυρσοδεψίᾳ ἐργασία καθ' ἣν τὰ δέρματα μετὰ τὴν ἀπασβέστωσιν δι' ὀξέων καὶ συσκευασμάτων ἐκ παγκρέατος καὶ ἀμμωνιακῶν ἁλάτων ἐμβαπτίζονται εἰς διάλυμα θειϊκοῦ ἢ ἄλλου ὀξέος μετὰ μαγειρικοῦ ἅλατος ἐντιθέμενα εἰς λάκκον ἢ κατεργαζόμενα εἰς ἀνέμην ἢ βαρέλαν.

πίκ-νίκ [τὸ] [ἀγγλ.] ἀκλ. γεῦμα ἐν τῇ ἐξοχῇ **εἰς** ὃ ἕκαστος συνεισφέρει τὸ φαγητόν του.

πίκνομον [τὸ] νεώτ. βοταν. τὸ φυτὸν κύρσιον βλ.λ.

πικολῖναι [αἱ] νεώτ. χημ. μεθυλιωμένα παράγωγα τῆς πυριδίνης ἀπαντῶντα ἐν τῇ πίσσῃ.

πίκρα [ἡ] μτγν., μσν. κ. δημ. ἡ ἰδιότης τοῦ πικροῦ, ἄ. πικράδα βλ.λ. : **ἡ πίκρα τοῦ κινίνου**· ‖ κυρ. μτφ. πικρία, λύπη, ὀδύνη, βάσανο, φαρμάκι : Κρυστ.'Αγροτ.95 **κι ἀπ' τὴν πολλὴ τὴν πίκρα του πέθαν' ἐκεῖ στὰ ξένα**, Γρυπ.Σκ.Τερρ.36, **-ἔχω πίκρα στὴν καρδιά**, λαϊκ.τραγ. **μὲ πίκρες καὶ μὲ βάσανα**· **2)** ἀντίδοτόν τι· πρβλ. ἱερὰ πικρά : 'Αλέξ.Τραλλ.7,6,αὐτ.Πυρ.6· **3)** δημ. τὸ φυτὸν κιχώριον βλ.λ., ἄ. πικράδα, πικραλίδα, πικρομάρουλο, ἀντίδι.

πικρά ἐπίρρ. δημ. πικρῶς βλ.λ. : Σολωμ.Λόρδ Μπάϋρ.28 **κι ὅποιος . . πικρὰ σὲ λοιδορεῖ.**

πικραγγουριά [ἡ] δημ. τὸ φυτὸν σίκυς ἢ κιτρύλλος ἢ κολοκυνθίς· ‖ **τὸ** φυτὸν ἐκβάλλιον βλ.λ. τὸ ἐλατήριον.

πικράδα [ἡ] δημ. ἡ ἰδιότης τοῦ πικροῦ, πικρὰ γεῦσις, ἄ. πίκρα, πικρίλα, φαρμακάδα, φαρμακίλα : Βαλαωρ.'Αθ.Διάκ.197 **ἀπὸ τὰ βάθη τῆς φυχῆς ἀνέβηκε ἡ πικράδα στὰ δροσερὰ τὰ χείλη του καὶ τοῦ τὰ φαρμακεύει,- τὰ ραδίκια ἔχουν ἐλαφρὴ** πικράδα, **- δὲν τρώγεται ἀπ' τὴν πικράδα**· ‖ σπαν. μτφ. ὀδύνη, λύπη, βάσανο, ἄ. πικρία : Βιζυην.118,2 **τόσες πικράδες καὶ χολὲς μᾶς δίν' ὁ μαῦρος χωρισμός**· **2)** τὸ φυτὸ κιχώριον βλ.λ.

πικραδήν-ενος (ὁ) νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν τῆς οἰκογεν. τῶν **προσωπανθῶν.**

πικράζω μτγν. πικραίνω βλ.λ.: Σέξτ.'Εμπ.Πυρρ.Ι, 2ΙΙ,Κλήμ.'Αλ Στρωμ.8,933 (787) **τὸ μέλι γλυκόζει τοὺς ὑγιαίνοντας, πικράζει δὲ τοὺς πυρέσσοντας·** || μέσ. ἔχω πικρὰν γεῦσιν : αὐτ.Πυρρ.2,5Ι· **2)** μτφ. καθιστῶ τι πικρόν, δυσάρεστον, λυπηρόν: 'Επίκτ.Γνωμ.22 **πικράζειν τὸν λόγον τῇ κακίᾳ.**

πίκραινα (ἡ) νεώτ. γένος **ρυτοειδῶν** φυτῶν.

πικραίνω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., μέλλ. **πικρανῶ,** ἀόρ. **ἐπίκρανα,** μέσ. κ. παθ. **πικραίνομαι,** μέλλ. **πικρανοῦμαι,** παθ. μέλλ. **πικρανθήσομαι,** ἀόρ. **ἐπικράνθην,** δημ. (ἐ)**πικράθηκα,** δημ. μτχ. παρακ. **πικραμμένος-η-ο,** δημιουργῶ εἴς τινα ἤ τι τῶν ὀργάνων αὐτοῦ τὴν αἴσθησιν τοῦ πικροῦ, κάνω νὰ αἰσθανθῇ πίκρα, πικράδα : ΚΔ 'Αποκ.Ι0,9 **λάβε καὶ κατάφαγε αὐτὸ καὶ πικρανεῖ σου τὴν κοιλίαν·** **2)** παθ. δοκιμάζω τὴν αἴσθησιν τοῦ πικροῦ, φαρμακώνομαι : 'Ιππ.Διαίτ.30 **τὸ στόμα πικραίνεται·** κτ. ἀντίθ. πρὸς τὸ γλυκαίνεσθαι : 'Αριστλ.Φυσ.244b,20,**-πικράθηκε ἡ γλῶσσά μου - τὸ στόμα μου·** || μτγν. δηλητηριάζω, φαρμακώνω: ΚΔ 'Αποκ.8,ΙΙ **καὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀπέθανον ἐκ τῶν ὑδάτων, ὅτι ἐπικράνθησαν,** 'Ιω.Χρυσ. Κατηχητ.Λόγ.Κυρ.Πάσχα **ἐπίκρανεν αὐτὸν** (τὸν "Αδην) **γευσάμενον τῆς σαρκὸς αὐτοῦ,** αὐτ. **ἐπικράνθη, καὶ γὰρ κατηργήθη·** || δημ. ἀμτβ. γίνομαι πικρός : **τὸ νερὸ πικραίνει, ὅταν τοῦ βάλῃς κινίνο·** || σπαν. δημ. ἀμτβ. ἀντὶ πικρίζω βλ.λ. : **τὰ ἀγγουράκια πικραίνουν ὅταν εἶναι μικρά·** || ὁμ. ἐπὶ καρποφόρων, καθιστῶ, κάνω τοὺς καρπούς μου πικρούς : **αὐτὴ ἡ μηλιὰ τὰ πικραίνει τὰ μῆλά της·** **3)** μτφ., μσν., νεώτ. κ. δημ. μτβ. λυπῶ, καταθλίβω, στενοχωρῶ, βασανίζω : ΠΔ 'Ιὼβ 27,2 **ὁ Θεός, ὅς οὕτω με κέκρικε καὶ ὁ παντοκράτωρ ὁ πικράνας μου τὴν ψυχήν,** Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.248,Ι9 **κι ὅταν θά ἀδρθῇ ὁ Κωσταντῆς, νά μὴ μοῦ τὸν πικράνῃς·** || μέσ. ὑφίσταμαι πικρίαν, λυποῦμαι, βασονίζομαι, θλίβομαι, τραβῶ φαρμάκι : Πλάτ.Νόμ.73ΙD **καὶ μὴ ἀκραχολοῦντα γυναικείως πικραινόμενον, διατελεῖν,** 'Αντιφάν.Ι44,3 **ὁ ζωγράφος πονεῖ τι καὶ πικραίνεται,** Θεόκρ.5,Ι20 **ἤδη τις, Μόρσων, πικραίνεται,** ΠΔ 'Εξ.Ι6,20 **καὶ ἐπικράνθη ἐπ' αὐτοῖς Μωϋσῆς** (ἐλυπήθη, ἐταράχθη δι' αὐτά), Πολίτ.'Εκλ. Τραγ.Ι45,Ι7 **μάστορα, μὴν πικραίνεσαι κι ἐγὼ νά πά' στὸ φέρω,** Σολωμ.'Εθν.'Υμν.3,2 **ἐκεῖ μέσα ἑκατοικοῦσες πικραμμένη, ἐντροπαλή·** || μσν.δημ. κ. μτ. ἀντ. τοῦ πράγματος δι' ὅ τις πικραίνεται : Λίβ.Ροδ.Ι465 **μάθε τα τὰ πικραίνομαι, γνώρισε τὰ λυποῦμαι,** 'Ερωτόκρ.Ι,4Ι2 **καὶ σὺ δὲν τὰ πικραίνεσαι τὰ παραδάρματά μου·** || μτγν. ἀπροσ. **πικραίνεταί τινι** πικραίνεταί τις, λυπεῖταί τις : ΠΔ Ρούθ Ι,Ι3 **ἐπικράνθη μοι ὑπὲρ ὑμᾶς·** || ὁμ. μτφ. ἐν ἀναφορᾷ πρὸς τὰς αἰσθήσεις, ἐρεθίζω δυσαρέστως, δυσαρεστῶ, ἀντίθ. γλυκαίνω, εὐφραίνω, τέρπω : Διον.'Αλ.Συνθ.Ι2,Ι5 **πικραίνειν τὴν ἀκοήν·** **4)** ὁμ. μτγν. μτφ. περὶ ὕφους, ἐκτραχύνω, καθιστῶ τραχύ, ἄκομψον, σκληρόν : Διον.'Αλ. Δημ.55 **πικραίνειν διάλεκτον,** αὐτ.Δημ.34· || ὁμ. μέσ. ἐπὶ προσ. **πικραίνομαι πρός τινα** καθίσταμαι τραχύς, σκληρός, ἄγριος, κακὸς πρός τινα : ΠΔ Κολ.3,Ι7 **οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας καὶ μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς.**

πικραλίδα (ἡ) δημ. ἡ **πρικαλίδα** (ἡ) ἡ **πικραλίδι** (τὸ) τὸ φυτὸν πικράδα βλ.λ 2).

πίκραμα (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πικραίνω βλ.λ.Ι)· **2)** μτφ. ἡ θλίψις ἰδ. ἐκ δυσαρεσκείας, ἡ λύπη· συγγ. καημός.

πικραμός (ὁ) δημ. πικρασμός βλ.λ.

πικραμυγδαλέλαιον (τὸ) νεώτ. τὸ ἐκ τῶν πικραμυγδάλων βλ.λ. ἐξαγόμενον αἰθέριον ἔλαιον.

πικραμυγδαλιά (ἡ) νεώτ. βοταν. παραλλαγὴ τοῦ φυτοῦ ἀμυγδαλῆ βλ.λ. ἡ κοινή, ἧς ὁ καρπὸς ἔχει πικρὸν σπέρμα.

πικραμύγδαλον (τὸ) νεώτ. ὁ καρπὸς τῆς πικραμυγδαλιᾶς, βλ.λ.

πικράντερος-η-ο δημ. ὁ ἔχων πικρὰ ἔντερα, μτφ. ὁ ἄσπλαγχνος : Κορ."Ατ.4,427 ἐν λ.· **2)** ἐν Κύπρῳ, ὁ θυμώδης, ὁ ἐκδικητικός.

πικραντικός-ή-όν μτγν. ὁ ρέπων πρὸς πικρίαν, διατεθειμένος εἰς πικρίαν· ἐπίρρ. **πικραντικῶς** κατὰ τρόπον πικραντικόν : Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.7,367 **πικραντικῶς διατίθεσθαι.**

πικρὰς ἄδος (ἡ) μτγν. τὸ φυτὸν ἀνδρόσακες βλ.λ.: Ψ Διοσκ.3,Ι33.

πικρασμός (ὁ) μτγν. κ. μσν., δημ. **πικραμός** ('Ακύλ.ΠΔ'Ιὼβ 3,5) πικρία, αἴσθημα πικρίας, πίκρας κ. μτφ. λύπης, θλίψεως : ΠΔ 'Ιεζ.27,3Ι **κλαύσονται περὶ σοῦ ἐν πικρασμῷ ψυχῆς,** Φίλ.Ι,44Ι,Διήγ.'Αχιλλ.Ι606 **ἔδε συμφορὰ καὶ πικρασμός.**

πικραφάνα (ἡ) δημ. κ. **πικραφάκη** τὸ φυτὸν ταράξακος, ἀγριοραδίκι, πικραλίδα βλ.λ.

πικρία (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ πικροῦ καὶ ἡ αἴσθησις αὐτῆς, πικράδα, πίκρα : Θεόφρ.Φ Αἰτ.6,Ι0,7,αὐτ.'Οσμ.32,ΠΔΔευτ.29,Ι8 **μή τις ἐστὶν ἐν ὑμῖν ῥίζα ἄνω φύουσα ἐν χολῇ καὶ πικρίᾳ,** Πλούτ.'Αρέσκ.Φιλ.3,Ι6,2,Διοσκ.Ι,6Ι· **2)** μτφ. ἐπὶ ἠθικῆς ἐννοίας, πᾶν τὸ προκαλοῦν δυσαρέσκειαν, λύπην, ποὺ πικραίνει, φαρμακώνει, πληγώνει, δηλητήριο, φαρμάκι : 'Αριστλ.'Αρετ.Ι25Ιa,4, Δημ.580 **τὴν ἀπὸ τῆς ψυχῆς πικρίαν καὶ κακόνοιαν,** αὐτ. 795 **ἡ . . τούτου πικρία καὶ μιαιφονία καὶ ὠμότης,** Φιλόδ.'Οργ.56W, Διόδ.Σ Ι6,88 **ἡ ἐν τοῖς λόγοις πικρία,** Πλούτ.Κοριολ.Ι5 **ἀπῄει ταραχῆς μεστὸς ὢν καὶ πικρίας πρὸς τὸν δῆμον,** αὐτ.Λυκ.Ι9 **ἐδίδασκον δὲ τοὺς παῖδας λόγῳ χρῆσθαι πικρίαν ἔχοντι μεμιγμένην χάριτι,** ΚΔ Ρωμ.3,Ι4 **ὧν τὸ στόμα ἀρᾶς καὶ πικρίας γέμει,** αὐτ.'Εφ.4,3Ι **πᾶσα πικρία καὶ θυμὸς καὶ ὀργὴ καὶ κραυγὴ καὶ βλασφημία ἀρθήτω·** **3)** τὸ συναίσθημα τῆς ὀδύνης, ἡ λύπη, ἡ πίκρα : ΠΔ 'Ιερ.Ι6,Ι7 **κατὰ μόνας ἐκαθήμην, ὅτι πικρίας ἐνεπλήσθην,** Μηναῖ.Ι2,3 Συναξ. **μετὰ πικρίας συνέδραμον αὐτόν, - ἐδοκίμασα πολλὰς πικρίας, - τὸν ἀπεχαιρέτησε μὲ πικρίαν·** **4)** ἐπὶ τοῦ καιροῦ, ἡ δριμύτης, τὸ νὰ εἶναι ἀφύς, κρύος : 'Επιγρ. **ἡ τοῦ καιροῦ πικρία.**

πικριάρης (ὁ) δημ. μελαγχολικός· πρβλ. Κορ. "Ατ.4Β,550 ἐν λ. στούβιος.

πικρίδιον (τὸ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. τὸ φυτὸν σέρις ἥμερος ἤ κιχώριον βλ.λς : ΨΔιοσκ.2,Ι32, Γεωπ.Ι2,Ι· **2)** νεώτ. βοταν. γένος **ποωδῶν** φυτῶν ἐκ τῶν συνθέτων, οὗ συνήθη ἤδη ἐν 'Ελλάδι **πικρίδιον τὸ μεσαῖον,** λαγόφωμο, καὶ **πικρίδιον τὸ πικροειδές,** πικραλίδα, γαλατσίδα.

πικρίδιος-ον μτγν. ὁ ὑπόπικρος, πικρούτσικος : 'Αθήν.3,78Α **λαπύρια πικρίδια.**

πικρίζω μτγν., νεώτ. κ. δημ. ἀμτβ. ἔχω πικρὰν γεῦσιν : Στράβ.ΙΙ,2,Ι7 **ἀγαθὴ δ' ἐστὶν ἡ χώρα καὶ καρποῖς πλὴν τοῦ μέλιτος (πικρίζει γὰρ τὸ πλέον),** 'Αρχιγ.π.'Ορειβ.8,Ι,37,Διοσκ.Ι,20 **πικρίζειν ἐν τῇ γεύσει, - τὰ ραδίκια πικρίζουν·** || δημ. γίνομαι πικρός, ἀποκτῶ πικρὰν γεῦσιν, παίρνω πικράδα : **τὸ τυρὶ ὅταν δὲ διατηρηθῇ καλὰ πικρίζει·** || μτβ. καθιστῶ τι πικρόν, πικραίνω κάτι : Βιζυην. Ποιήμ 52,8 **τ' ᾄσματα ὁ καημὸς τὰ πικρίζει.**

πικρικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸ πικρόν· || νεώτ. χημ. ὁ ἔχων σχέσιν πρὸς τὸ πικρικὸν ὀξύ : **πικρικὰ ἅλατα** (τὰ τοῦ πικρικοῦ ὀξέος)· || ὁμ. **πικρικὸν ὀξύ** (τὸ) δηλητηριῶδες ὀξὺ παρασκευαζόμενον συνήθως διὰ νιτρώσεως τῆς φαινόλης, ἐν χρ. κυρίως ὡς ἐκρηκτικὴ ὕλη πρὸς πλήρωσιν βλημάτων πυροβολικοῦ.

πικρίλα (ἡ) δημ. πικράδα βλ.λ.· πρβλ. ξινίλα.

πικρίς-ίδος (ἡ) κ. νεώτ. τὸ φυτὸν ἑλμινθία ἡ ἐχινοειδὴς ἄ. ἀγριοζοχός, χοιροβότανο : Ἀριστλ.Ζ1 612α,30 **ὁ δὲ δράκων ὅταν ὀπωρίζῃ τὸν ὀπὸν τῆς πικρίδος ἐκροφεῖ**, Θεόφρ.Φ17,11,4 **ὡσαύτως δὲ ἡ πικρὶς . . τῷ ἦρι ἀνθεῖ . . καὶ τοῦ θέρους παρανθεῖ· τῇ γεύσει δὲ πικρά· διὸ καὶ τοὔνομα εἴληφε·** ‖ νεώτ. βοταν. γένος **προσωπανθῶν** φυτῶν ὧν γνωστότερον εἶδος ἐν Ἑλλάδι **ἡ πικρὶς ἡ ἀκανθωτή·** **2)** τὸ φυτὸν κιχώριον βλ.λ. : Διοσκ.2,132 **σέρις δισσή· ὧν ἡ μὲν ἀγρία πικρίς, ἡ καὶ κιχώριον καλουμένη.**

πίκρισμα (τὸ) δημ. τὸ νὰ πικρίζῃ τι, τὸ νὰ εἶναι ἢ νὰ γίνεταί τι πικρόν, νὰ ἔχῃ πικράδα : **τὸ πίκρισμα τοῦ καφέ, - μὴν τὸ φοβᾶσαι γιὰ πίκρισμα** (δὲν πρόκειται νὰ πικρίσῃ).

πικρόγαμος (ὁ) ὁ συνάψας γάμον πικρόν, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπηκολούθησαν πικρίαι, συμφοραί, πικροπαντρεμένος : Ὀδ.Α 266 **πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε** (σχόλ. «ἐπὶ κακῷ τῷ ἑαυτῶν τὸν γάμον τοῦτον μνηστευσόμενοι»), αὐτ.Δ 346,Ἡλιόδ.Αἰθ 5,30, αὐτ.7,28.

πικρόγελως-ωτος (ὁ) νεώτ., δημ. **πικρόγελο** (τὸ) γέλως πλήρης πικρίας, γέλιο πικρό, γεμάτο λύπη, παράπονο : **τὶς βρισιὲς τὶς δεχόταν μ' ἕνα πικρόγελο στ' ἀχείλι.**

πικρόγλυκος (-η)-ο(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἅμα πικρὸς καὶ γλυκὺς εἰς τὴν γεῦσιν, ἄ. γλυκόπικρος· **2)** μτφ. ὁ ταυτοχρόνως δυσάρεστος καὶ εὐάρεστος : **λόγια πικρόγλυκα, - πικρόγλυκα μαντάτα.**

πικρόγλωσσος (-η)-ο(ν)· κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐκ πικρᾶς γλώσσης προερχόμενος, ἀπὸ πικρή, φαρμακερὴ γλῶσσα, δηκτικός, σκληρός : Αἰσχ.Ἑπτ.787 **τέκνοισιν δ' ἀρὰς ἐφῆκεν . . πικρογλώσσους ἀράς·** **2)** νεώτ. κ. δημ. ὁ ἔχων γλῶσσαν πικράν, δηκτικήν, ποὺ ἡ γλῶσσά του πειράζει, πληγώνει, εἶναι φαρμακερή.

πικρογόνος-ον μσν. ὁ γεννῶν πικρίας : Κοσμ. Ἱερ. ἐν Mi 98,504 **πικρογόνοι πηγαὶ ἀπιστίας.**

πικροδάφνη (ἡ) νεώτ. κ. δημ. τὸ φυτὸν νήριον βλ.λ. ἡ ροδοδάφνη : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.239,2, **τῆς πικροδάφνης τὸ ζουμὶν ὕστερα πότισέ μας**, παροιμ. **μιὰ φαρὰ τὸ χρόνο τρώει ἡ κατσίκα τὴν πικροδάφνη** (δὲν περιπίπτει κανεὶς διὰ δευτέραν φορὰν εἰς τὸ αὐτὸ ἐπιζήμιον λάθος, πρβλ. τὸ δὶς ἐξαμαρτεῖν οὐκ ἀνδρὸς σοφοῦ).

πικρόδεντρον (τὸ) νεώτ. βοταν. γένος **σιμαρουβοειδῶν** φυτῶν, οὗ σύνηθες εἶδος **πικρόδεντρον τὸ δενδρῶδες** ἐκ τοῦ φλοιοῦ τοῦ ὁποίου παρασκευάζεται πικρὸν τονωτικὸν φάρμακον.

πικροθάλασσα (ἡ) δημ. μτφ. ἐπίθ. τῆς θαλάσσης, ὡς παρεχούσης πικρίας, συμφορὰς εἰς τοὺς ναυτιλλομένους καὶ τοὺς οἰκείους αὐτῶν : Πολίτ. Ἐκλ.Τραγ.143,18 **θάλασσα πικροθάλασσα καὶ πικροκυματοῦσα, | πόπνιξες τὸ παιδάκι μου.**

πικρόθαμνος (ὁ) νεώτ. βοταν. κ. δημ. γένος σιμαρουβοειδῶν φυτῶν, περιλαμβάνον ἓν μόνον εἶδος τὸν **πικρόθαμνον τὸν ἀντίδεσμον** οὗ ὁ φλοιὸς χρησιμοποιεῖται ἐν τῇ φαρμακευτικῇ ὑπὸ τὸ ὄνομα κασκάρα ἡ πικρά· **2)** δημ. τὸ φρυγανῶδες φυτὸν ἀρτεμισία ἡ καμφορώδης.

πικροθάνατος-ον μσν. ὁ ἐπιφέρων, ὁ προκαλῶν πικρόν, ὀδυνηρὸν θάνατον : ΚΜανασσ.Χρον. 5628 **ὁ . . ἄξιος πότμων πικροθανάτων.**

πικρόθυμος-ον μσν. ὁ ἔχων πικράν, ἐχθρικὴν διάθεσιν, πικρόν, ἐχθρικὸν αἴσθημα : Πρόδρ.Ἐπιγράμμ.138,1 (ἔκδ. Souvigny), ΚΜανασσ.Χρον.3615 **τὸν θῆρα τὸν πικρόθυμον·** κ. ἐπίρρ. -ύμως : αὐτ. 4999 **ἐκεῖνος ἔφησε σκληρῶς καὶ πικροθύμως.**

πικροκακοπαθῶ-έω μσν. πάσχω πικρὰ καὶ κακὰ πάθη : ΠΔυστυχ.κ.Εὐτυχ.729 (ἔκδ. Λ.).

πικροκαρδίζω δημ., μτχ. παθ. παρακ. **πικροκαρδισμένος**, μτβ. πικραίνω τὴν καρδίαν τινός, λυπῶ τινα ἐνδομύχως· **2)** ἀμτβ. πικραίνομαι μυχίως, λυποῦμαι κατάκαρδα.

πικρόκαρδος-η-ο δημ. ὁ ἔχων κακὴν ψυχικὴν διάθεσιν, ὁ πικρόθυμος, ὁ μοχθηρός, ὁ φθονερός.

πικρόκαρπος-ον κ. μσν. ὁ ἔχων, φέρων πικροὺς καρπούς : Αἰσχ.Ἑπτ.693 **ὠμοδακής σ' ἄγαν ἵμερος ἐξοτρύνει πικρόκαρπος ἀνδροκτασίαν τελεῖν αἵματος οὐ θεμιστοῦ**, ΚΜανασσ.Χρον.4317 **πολλῷ πικροκαρπότερος κλάδος ὑπανεφύη.**

πικροκαστανιά (ἡ) δημ. τὸ φυτὸν ἱπποκαστανέα ἡ κοινή.

πικροκλάδα (ἡ) δημ. **τὸ** κοσμητικὸν φυτὸν ἐφέδρα ἡ καμπυλόπους.

πικροκούκκι (τὸ) δημ. τὸ ἐτήσιον καὶ νομευτικὸν φυτὸν πελεκῖνος ὁ στεφανίσκος, ἄ. πικρολόδι.

πικροκυματοῦσα (ἡ) δημ ἐπίθ. τῆς θαλάσσης, ὡς ἐχούσης πικρά, ἤτοι ὀλέθρια κύματα διὰ τοὺς ναυτιλλομένους καὶ τοὺς οἰκείους αὐτῶν : Πολίτ. Ἐκλ.Τραγ.143,18 **θάλασσα πικροθάλασσα καὶ πικροκυματοῦσα, πόπνιξες τὸ παιδάκι μου.**

πικρολιά (ἡ) δημ. ποικιλία τοῦ φυτοῦ ἐλαία ἡ εὐρωπαϊκή, ἧς οἱ καρποὶ ἔχουσα λίαν πικρὰν γεῦσιν.

πικρόλιθος (ὁ) νεώτ. ὀρυκτολ. ἔνυδρον ὀρυκτὸν πυριτικὸν ἅλας τοῦ μαγνησίου.

πικρολόδι (τὸ) δημ. ἄ. πικροκούκκι βλ.λ.

πικρολογία (ἡ) (πικρολόγος) τὸ λέγειν πικρούς, δηκτικοὺς λόγους, ὁ πικρὸς λόγος, πικρὰ ὁμιλία : Ἀριστλ.Ἀρετ.1251α,9.

πικρολόγι(ο)ν μσν. τὸ λέγειν πικροὺς λόγους, ἡ πικρολογία : Καλλίμ.Χρυσ.1446 (ἔκδ. Λ.).

πικρολόγος-ον ἐπίγρ. ὁ ἐκφέρων, ἐκφράζων πικρούς, δηκτικοὺς λόγους : Ἑλλ.Ἐπιγράμμ.288c,4 πικρολόγος **γλῶσσα** (πιθ.γρ.).

πικρολογῶ-έω (πικρολόγος) μσν. λέγω πικρούς, σκληρούς, δηκτικοὺς λόγους : ΚΜανασσ.Χρον.9,72.

πικρόλωτος-ον μτγν. ὁ τοῦ πικροῦ λωτοῦ : Γαλ.14,159 **πικρολώτου σπέρματος.**

πικρομανίτης (ὁ) δημ. εἶδος δηλητηριώδους μύκητος.

πικρομάρουλο (τὸ) δημ. τὸ πολυετὲς λαχανευόμενον φυτὸν κιχώριον τὸ ἐντετμημένον, ἄ. πικραλίδα· ‖ παροιμ. **πολλὰ 'φαες, καρδούλα μου, φάε καὶ πικρομάρουλα** ἐπὶ αὐτοπαρηγορουμένων διὰ τὴν ἀπώλειαν προτέρας εὐημερίας.

πικρομερίτης (ὁ) νεώτ. ὀρυκτολ. ἔνυδρον ὀρυκτὸν διπλοῦν θειικὸν ἅλας τοῦ καλίου καὶ τοῦ μαγνησίου.

πικρόμηλο (τὸ) δημ. τὸ πικρὸν μῆλον, ἰδ. ἐν μτφ. χρ. : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 48,4 **μόν' κήκιδο εἶσαι ἀλησμονιᾶς, | πικρόμηλο τοῦ θρήνου.**

πικρομύτης (ὁ) δημ., θηλ. **πικρομύτα,** ἐκεῖνος, τοῦ ὁποίου ἡ μύτη στάζει πίκραν, δηλητήριον, φαρμάκι, ὁ φθονερός, ὁ κακεντρεχής· πρβλ. φαρμακομύτης : Βλ.Συνμ.173 ἐν λ. πικρός.

πικροπάνι (τὸ) δημ. τὸ ποῶδες καὶ πολυετὲς φαρμακευτικὸν φυτὸν πράσιον τὸ κοινόν.

πικροπηγή (ἡ) νεώτ. μεταλλικὴ πηγή, ἧς **τὸ** ὕδωρ περιέχει θειικὸν μαγνήσιον καὶ θειικὸν νάτριον.

πικροποιός-όν μτγν. κ. μσν. ὁ προκαλῶν, ἐπιφέρων πικρίαν : Σχόλ.Ὀππ.Ἁλ.1,559 **πικροποιὸς ἔχις,** ΚΜανασσ.Χρον.2677 **τῷ μήλῳ τῷ πικροποιῷ,** αὐτ.5444 **πικροποιοῖς καὶ κακωτρίαις ὥραις,** Εὐστ.820,49 **κακῷ πικροποιῷ.**

πικροπαιούμενος οἶνος ὑπὸ **δᾴδων** μσν. οἶνος καθιστάμενος πικρὸς ὑπὸ τῶν δᾴδων : Μιχ.Ἀκομ. 2,237,4 (ἔκδ. Λ.).

πικρόπονοι λόγοι (οἱ) μσν. οἱ πικροὺς πόνους ἐπιφέροντες λόγοι : ΠΔυστυχ.κ.Εὐτυχ.144 (ἔκδ. Λ.).

πικροποσία (ἡ) μσν. τὸ πίνειν πικρὰ ποτά, ἡ πόσις πικρῶν ποτῶν : Μιχ.Ἀκομ.1,270,26 (ἔκδ. Λ.).

πικρόποτος-ον μσν. ὁ πικρὸς τὴν πόσιν : ΚΜανασσ.Χρον.3989 **κύλικας πικροπότους.**

πικροράδικο (τὸ) δημ. ἄ. πικρομάρουλο βλ.λ.

πικρόρ(ρ)ιζα [ἡ] νεώτ. βοταν. κ. δημ. γένος γρομφαδιοειδῶν φυτῶν· **2)** δημ. τὸ ποῶδες καὶ πολυετὲς φυτὸν ἀριστολοχία ἡ μικρόστομος.

πικρός-ά [-ή κ. -ιά]-ό(ν) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ποι. κ. **πικρός-όν** ('Οδ.Δ 406), κυρ. ὁ ὀξύς, ὁ αἰχμηρός, ὁ μυτερός, ὁ κοπτερός : 'Ιλ.Δ 118 **ἐπὶ νευρῇ κατεκόσμεε πικρὸν ὀϊστόν,** αὐτ.Χ 206 **ἱέμεναι ἐπὶ Ἕκτορι πικρὰ βέλεμνα,** Σοφ.Τρ.681 **πονῶν πλευρὰν πικρᾷ γλωχῖνι·** ‖ μτφ. : Εὐρ. 'Ηρ.1288 **γλώσσης πικροῖς κέντροισι κληδουχούμενοι·** **2)** γεν. ὁ ὀξέως ἐπενεργῶν ἐπὶ τὰς αἰσθήσεις, ὁ δριμέως εἰσδύων εἰς τὰς αἰσθήσεις· ‖ ἐπὶ γεύσεως, ὁ ἔχων εἰδικήν τινα δυσάρεστον γεῦσιν, ἀντιτιθεμένην [δ. πρὸς τὴν γλυκεῖαν, πρβλ. δριμύς, ἁλμυρός, ἀντίθ. ἡδύς, γλυκύς : 'Ιλ.Λ 846 **ἐπὶ δὲ ῥίζαν βάλε πικρὴν χερσὶ διατρίψας,** 'Οδ.Ε 323 **στόματος δ' ἐξέπτυσεν ἅλμην πικρήν,** αὐτ.Δ 153, 'Ηρ.4,52 **ὁ Ὕπανις ποταμὸς ῥέει ἐπὶ μὲν πέντε ἡμερέων πλόον.. γλυκὺς ἔτι, ἀπὸ δὲ τούτου πρὸς θαλάσσης.. πικρός,** αὐτ.7,35, Αἰσχ.'Αγ. 970 **ὅταν δὲ τεύχῃ Ζεὺς ἀπ' ὄμφακος πικρᾶς οἶνον** (κτ. ποι. μτφ.), Πλάτ.Νόμ.705Α **πρόσαικος γὰρ θάλαττα χώρᾳ,** Γοργ.522Α, Μένων 5,13 **ὑγρότης πικρὰ** [ἀντίθ. ὀξεῖα], ΚΔ 'Ιάκ.3,11 **μήτι ἡ πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ὀπῆς βρύει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρόν,** Πλούτ.'Ηθ.1120Ε **γλυκὺ τὸ μέλι καὶ πικρὸς ὁ θαλλός,** Πάπ. **τριγλία πικρά, - πικρὸς καφές, - πικρὸ ἀγγούρι, - πικρὰ φάρμακα** [πικραὶ τὴν γεῦσιν φαρμακευτικαὶ οὐσίαι]· ‖ **πικραὶ ὗλαι** [τάξις ὀργανικῶν ἑνώσεων ἀγνώστου χημικῆς συντάξεως, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι ἀζωτοῦχοι, οὐδὲ ἀνήκουσιν εἰς τοὺς γλυκοζίτας], **- πικρὸν ἅλας** [τὸ θειικὸν μαγνήσιον], **- πικρὰ πηγὴ** [ὅ. πικροπηγή βλ.λ.]· ‖ δημ. **πικρὸ κρεμμύδι** [τὸ φυτὸν ακόροδον τὸ συριγγοειδὲς]· **3)** ἐπὶ ὀσμῆς, ὁ δυσάρεστος εἰς τὴν ὄσφρησιν, ὁ προσβάλλων τὴν ὄσφρησιν, ὁ δριμύς, ὁ ἐρεθιστικός, ὁ ἀφύς : 'Οδ.Δ 406 **πικρὸν ἀποπνείουσαι ἁλὸς.. ὀδμήν,** 'Αλκίφρ.3,59 **πικρὸν ὀδωδώς·** **4)** κ. μσν. ἐπὶ τῆς ἀφῆς, ὁ προσβάλλων τὴν αἴσθησιν, τὴν ἀφήν, ὅθ. ὁ σκληρὸς ἢ ὀξύς, ὁ ὀδυνηρός, κ. μτφ. : 'Ιλ.Λ 271 **πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι,** Σοφ.Τρ.41 **πλὴν ἐμοὶ πικρὰς ὠδῖνας αὐτοῦ προσβαλὼν ἀποίχεται,** αὐτ.Αἴ.1024, Μηναῖ.12, 2 'Ωδ.3 Σταυροθ. **δεινῆς μοι ῥομφαίας, τραῦμα πικρὸν διέδραμε,** Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.61,4 **τρεῖς μπάλες τοῦ ἐρρίξανε πικρές, φαρμακωμένες·** **5)** ἐπὶ τῆς ἀκοῆς, ὁ ὀδυνηρῶς προσβάλλων τὴν ἀκοήν, ὁ δυσάρεστος εἰς τὴν ἀκοήν, ὅθ. ὁ ὀξύς, ὁ διάτορος, ὁ διαπεραστικός, ὅμ. κ. μτφ. : Σοφ. Φιλ.189 **ἀχὼ.. πικρᾶς οἰμωγᾶς,** αὐτ.ΟΚ 1610 **ἀκούει φθόγγον.. πικρόν,** Εὐρ.Φοίν.883 **πικροὺς γόους,** αὐτ.Τρῳ.1227 **πικρὸν ὄδυρμα,** 'Αριστφ. Εἰρ.805 **οὐ δὴ πικροτάτην ὄπα γηρύσαντος ἤκουσ'·** **6)** μτφ. κ. νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ πραγμ., ὁ ἐπιφέρων πικρίαν, θλῖψιν, ὁ ἐπώδυνος, ὁ λυπηρός· ὁμ. συνεκδ. ὁ βλαπτικός : 'Οδ.Ρ 448 **μὴ τάχα πικρὴν Αἴγυπτον.. ἵκηαι,** Πίνδ.Ι 6(7),48 **τὸ δὲ πὰρ δίκαν γλυκὺ πικροτάτα μένει τελευτὰ** [πικρότατος θάνατος], Αἰσχ.Πέρσ.473 **πικρὰν.. τιμωρίαν.. ηὗρε,** αὐτ.Πρ.179 **πικραῖς δύσαισιν αὐδὲν ἐπιχαλᾷς,** αὐτ.'Αγ.198 **πικροῦ χείματος,** αὐτ.'Ικ.875, Σοφ.Αἴ.1239, αὐτ.'Ηλ.470 **πικρὰν δοκῶ με πεῖραν τήνδε τολμήσειν ἔτι** [Γρηγ.Βερναρδ. ενομίζω ἔσεσθαί μοι πικρὰν ἔτι (τ. ἔ. ἐν τῷ μέλλοντι τήνδε τὴν πεῖραν (τ. ἔ. ἀπόπειραν), ἣν τολμήσω : «θὰ μοῦ βγῇ πικρό, ξινό»], Εὐρ.Μήδ.399 **πικροὺς.. γάμους,** αὐτ.ΙΑ 955, αὐτ.Βάκχ.357, αὐτ.Κύκλ. 589, αὐτ.'Εκ.772 **πικροτάτου χρυσοῦ φύλαξ,** 'Αριστφ.Ὄρν.1045 **πικροὺς ἐγώ σοι.. δείξω νόμους,** Πλάτ.Φιλ.46C **τὸ δὴ λεγόμενον πικρῷ γλυκὺ μεμιγμένον,** Μέν.ἀπ.795 **ἔχει τι πικρὸν τῆς γεωργίας γλυκύ.** ΚΔ 'Ιάκ.3,14 **εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν ἔχετε καὶ ἐριθείαν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν,** Πάπ. **πικραὶ ἀνάγκαι,** Κόλβ.'Ωδ.7,15 **προτιμῶντες | τὴν πικρὰν ξενιτείαν,** Σολωμ. εἰς Μοναχὴν 27 **πικρὴ 'ναι ἡ φοβερώτατη | τοῦ κόσμου ἀνεμοζάλη,** Βαλαωρ.'Αθ.Διάκ.5,10· ‖ ἐπὶ λόγου, ὁ δηκτικός, ὁ καυστικός, ὁ πειρακτικός, ὁ ἐγγικτικός : Εὐρ.'Ελ. 481 **πικροὺς λόγους,** Πλάτ.Γοργ.522Β **τοὺς πρεσβυτέρους κατηγορεῖν λέγοντα πικροὺς λόγους,** Πλούτ.'Ηθ.126Α **πικρότερον φανεῖται τὸ.. πρὸς τοὺς μοιχικοὺς.. εἰρημένον,** Κρυστ.Ποιήμ.Λόγια καὶ μάτια 2 **δὲν μὲ πλανοῦν τὰ λόγια σου | καὶ πλιὸ πικρὰ ἀκόμα, | ἂν λέῃ τὸ ὡραῖό σου στόμα,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 34,9 **κι ἂν κάποια σοῦ φιθύριζε λόγια πικρὰ ἡ ψυχή·** ‖ κ. μτ. ἀπαρφ.:Δημ. 16 **μὴ λίαν πικρὸν εἰπεῖν,** Πλούτ.'Ηθ.764D **εἰ μὴ δόξει πικρότερον λέγεσθαι,** Συνέσ.'Επιστ.138 **εἰ μὴ πικρὸν εἰπεῖν ᾖ·** **7)** ἐπὶ προσ., ὁ σκληρός, ὁ τραχύς, ὁ σφοδρός, ὁ ὀξύθυμος, ὁ δύσνους, ὁ δυσμενής, ὁ ἐχθρικός : Σόλ.13,5 **εἶναι δὲ γλυκὺν ὧδε φίλοισ', ἐχθροῖσι δὲ πικρόν,** Θέογν.301 **πικρὸς καὶ γλυκὺς ἴσθι.. λάτρισι,** Αἰσχ.Χο.234, αὐτ.Εὐμ.152 **ἄθεον ἄνδρα καὶ τοκεῦσιν πικρόν·** κ. ἐμπροθ. [ἔς τινα] : 'Ηρ.1,123 **ἐόντος τοῦ 'Αστυάγεος πικροῦ ἐς τοὺς Μήδους·** κ. ἀπολ. : Αἰσχ.Πρ.739 **πικροῦ δ' ἔκυρσας, ὦ κόρη, τῶν σῶν γάμων μνηστῆρας,** αὐτ.'Επτ.941 **πικρὸς λυτὴρ νεικέων ὁ πόντιος ξεῖνος,** Πολύβ.7,13,7 **ἀλλὰ τύραννος ἐκ βασιλέως ἀπέβη πικρός,** Σοφ.Αἴ. 966 **ἐμοὶ πικρὸς τέθνηκεν ἢ κείνοις γλυκὺς** [ὁ θάνατός του προυξένησε περισσοτέραν λύπην εἰς ἐμὲ ἢ χαρὰν εἰς ἐκείνους· κτ. σχόλ. «μᾶλλον ἐμοὶ πικρὸς τέθνηκεν ἤπερ ἐκείνοις γλυκύς»], 'Επιγρ. **δαίμων πικρὸς** [πρόωρος θάνατος, λατ. acerbus]· ‖ μτ. δοτ. ὁ ἀπεχθής, ὁ μισητός : Σοφ.Φιλ.254 **ὦ πικρὸς θεοῖς,** Εὐρ.Μήδ.224 **ὅστις αὐθάδης γεγὼς πικρὸς πολίταις ἐστὶν·** **8)** ὁ τεθλιμμένος, ὁ λυπημένος, ὁ πικραμμένος : Σοφ.'Αντ.424 **κἀνακωκύει πικρᾶς ὄρνιθος ὀξὺν φθόγγον, ὡς ὅταν κενῆς εὐνῆς νεοσσῶν ὀρφανὸν βλέψῃ λέχος·** **9)** ὁ ἀδυσώπητος, ὁ ἀμείλικτος, ὁ ὠμός, ὁ σκληρός : 'Αντιφ.2,2,4 **οὐδὲν πικρότερον τῆς ἀνάγκης ἔοικεν εἶναι·** ‖ ὁ αὐστηρός : Πολύβ.5,41,3 **ἀπαραίτητος ἦν καὶ πικρὸς δικαστής·** ‖ ὁ μοχθηρός, ὁ κακεντρεχής, ὁ πεισματάρης, ὁ φαῦλος, ὁ εὐτελής, ὁ ἐκδικητικός : Δημ.262 **βάσκανον δὲ καὶ πικρὸν καὶ κακόηθες οὐδέν ἐστι πολίτευμα ἐμόν,** αὐτ.784 **πικρὸς καὶ συκοφάντης,** 'Αριστλ.Ρητ.1368b,21 **ὁ δὲ ὀξύθυμος, δι' ὀργήν, ὁ δὲ πικρός, διὰ τιμωρίαν,** αὐτ.ΗΝικ.1126a,19 **οἱ δὲ πικροί, δυσδιάλυτοι, καὶ πολὺν χρόνον ὀργίζονται· κατέχουσι γὰρ τὸν θυμόν·** ‖ π. κωμ. ἐπὶ γερόντων : Μέν.ἀπ.10, αὐτ.Γεωργ.ἀπ.3.

πικρασμίνης [ὁ] νεώτ. ὀρυκτολ. ἔνυδρον ὀρυκτὸν τοῦ μαγνησίου μετὰ πυριτικοῦ ὀξέος.

πικροστάλακτα δάκρυα [τὰ] μσν. τὰ πικρὰ δάκρυα : Φλώρ.Πλατζιαφλώρ.1145 [ἔκδ.Μαυρ.].

πικροσταφίδα [ἡ] δημ. τὸ ποῶδες φυτὸν σμύρνιον τὸ μελανοσέλινον.

πικρότης-ητος [ἡ] κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ πικροῦ βλ.λ.2), ἡ πικρία, ἡ πικράδα, ἐπὶ τῆς γεύσεως : 'Ιππ.Διαίτ.23, αὐτ.'Αρχ.'Ιητρ.19, Πλάτ.Θεαίτ. 159Ε **περὶ μὲν τὴν γλῶτταν αἴσθησιν πικρότητας, περὶ δὲ τὸν οἶνον γιγνομένην καὶ φερομένην πικρότητα,** αὐτ.Τίμ.83Β **καὶ τοτὲ μὲν ἀντὶ τῆς πικρότητος ὀξύτητα ἔσχε τὸ μέλαν χρῶμα,** αὐτ. 82Ε **αἷμα.. παντοδαποῖν ἐν ταῖς φλεψὶ χρώμασι καὶ πικρότησι ποικιλλόμενον,** Πλούτ.'Ηθ.624F **ἡ τῶν ἀμυγδάλων πικρότης,** 'Ιουλ.'Επιστ.33,12 [ἔκδ. Heyler] **τῆς ἐκ φύσεως αὐτοῦ πικρότητος,-ἡ πικρότης τοῦ κινίνου·** **2)** μτφ. ἡ σκληρότης, ἡ τραχύτης, ἡ ὠμότης, ἡ αὐστηρότης : 'Ηρ.1,130 **Μῆδοι δὲ ὑπέκυψαν Πέρσῃσι διὰ τὴν τούτου πικρό-**

τητα, Εὐρ.'Ηλ.1014 **γλώσσῃ πικρότης ἔνεστί τις,** 'Ισοκρ.15,300 **τάς τῶν συκοφαντῶν πικρότητας.**

πικροτοξίνη (ἡ) νεώτ. χημ. πικρὰ οὐσία εἰς τοὺς καρποὺς τοῦ φυτοῦ κοκκίσκος ὁ φελλώδης.

πικροτραγουδῶ-άω δημ. ᾄδω θλιβερῶς, τραγουδῶ λυπητερά : Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.182,1 **μιά κόρη πικροτραγουδάει ἀπὸ κρουσταλλένιον πύργο.**

πικρούτσικος-η-ο δημ. ὑποκορ. ὁ ὀλίγον πικρίζων, ὁ κατά τι πικρός, **ὁ** ὑπόπικρος.

πικροφᾱγία (ἡ) μσν. τὸ ἐσθίειν πικρὰς τροφάς : 'Ανών. ἐν 'Αν.Βοασα.3,415.

πικροφόρος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ φέρων, ὁ ἀποφέρων πικροὺς καρπούς : Μεθόδ.Συμπ.274,3, Ψ Χρυσ.9,946C (ἔκδ.Par.alt.) **τὴν πικροφόρον συκῆν,** αὐτ.11,894A **πικροφόρα . . βλαστήματα.**

πικρόφυλλος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ ἔχων πικρὰ φύλλα : Πισίδ.Γ 'Εξαήμ.410, Γλυκ.50A.

πικρόχαρος-η-α δημ. ἐπίθ. τοῦ Χάρου, ὡς προκαλοῦντος πικρίας, πένθη, συμφοράς : δ.τραγ. **ἀκοῦστε τί διαλάλησε τοῦ πικροχάρου ἡ μάνα.**

πικροχολία (ἡ) ἡ κατάστασις τοῦ πικροχόλου βλ.λ., ἀντίθ. μελαγχολία : 'Ιππ.Διαίτ.394.

πικρόχολος (-η)-ο(ν) **κ. νεώτ. κ. δημ.** ὁ πλήρης πικρᾶς χολῆς, ὁ χολώδης, ὁ χολερικός, ἀντίθ. μελάγχολος : 'Ιππ.Διαίτ.34 **οἱ πικρόχολοι τά ἄνω,** 'Αρετ.'Οξ.Παθ.1,5, Γαλ.6,247 **πικρόχολος χυμός,** Γρηγ.Νύσσ.1,929D· **2)** μτγν., νεώτ. κ. δημ. μτφ. ὁ οἱονεὶ πικρὰν χολὴν ἔχων, ὁ εὐκόλως καὶ ὑπερβαλλόντως χολούμενος, εὐερέθιστος, ὀξύθυμος, ὀργίλος, ὁ στρυφνός : 'Ιουλ.Αἰγ.ΑΠ 7,69 **πικροχόλου στόματος, - πικρόχαλη ἀπάντηση** (ἡ πλήρης κακίας, ἡ φαρμακερή).

πικρόχορτο (τὸ) δημ. **κ. πικραχόρταρο** τὸ φαρμακευτικὸν φυτὸν σισύμβριον τὸ ἐρύσιμον.

πικρῶ-όω (πικρός) μτγν. καθιστῶ, ποιῶ τι πικρόν, τὸ παθ. γίνομαι, καθίσταμαι πικρός : 'Αλέξ. 'Αφρ.Πρ.2,70 **τὸ μέλι παλαιούμενον πικροῦται.**

πικρώδης-ους-ες μτγν. ὁ πλήρης πικρότητος, ὁ γεμάτος πίκραν : Αἰλ.ἀπ. ἐν Θησ.Στεφ.

πικρῶς ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **πικρά,** συγκρ. **πικρότερον** κ. **πικροτέρως,** ὑπερθετ. **πικρότατα,** κατὰ τρόπον πικρόν, ακληρῶς, τραχέως, αὐστηρῶς, ἀπηνῶς, ἐκδικητικῶς, ἀμειλίκτως : Αἰσχ Πρ. 195 **ποίῳ λαβών σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάματι οὕτως ἀτίμως καὶ πικρῶς αἰκίζεται,** Σοφ.ΟΚ 990, Εὐρ. "Ιων 610 **τὴν τύχην αἴασει πικρῶς,** Δημ.26 **οὐ γάρ ἔστι πικρῶς ἐξετάσαι τί πέπρακται τοῖς ἄλλοις,** αὐτ.315, αὐτ.145, αὐτ.1477 **πικρῶς καὶ ταραχωδῶς ἔχειν πρός τοὺς δημοτικούς,** Μέν.Μον.659 **πικρότερον,** Πολύβ 1,72,3 **τοῖς δὲ κατά τὴν χώραν πικρότατα χρωμένους,** αὐτ.4,14,1 **πικρῶς διέκειτο . . πρὸς τὸν "Αρατον,** Πλούτ.'Ηθ.28B **οἱ πολλοὶ τῶν μὲν τοιαύτων τάς αἰτίας πικρῶς ἀπαιτοῦσι,** Δίων Κ 40,1, Σχόλ.Εὐρ.Μήδ.500 **οὕτω γάρ ἂν πικροτέρως ἐλεγχθείης,** 'Ιω.Κλίμ.11 **πικροτέρως·** **2)** μτγν., νεώτ. κ. δημ. μετὰ πικρίας, ἐν ψυχικῇ συντριβῇ : ΚΔ Λουκ.22,62 **καὶ ἐξελθὼν ἔξω ὁ Πέτρος ἔκλαυσε πικρῶς·** **3)** μετὰ μεμψιμοιρίας, σχολαστικῶς : Διον.'Αλ.Λυσ.6· || δημ. μετὰ πικρίας : δ.τραγ. **πικρά τὸν καταράστηκε νά μὴν τὸν εὕρῃ ἡ μέρα·** || μτγν. μετ' ἀκριβοῦς, ἐπιμελοῦς φροντίδος : 'Απολλ.Κιτ.3.

πικτίς-ίδας (ἡ) ἀντὶ **πυκτίς** βλ.λ. : 'Αριστφ.'Αχ.879 **πικτίδας, ἰκτίδας.**

πικτογραφία (ἡ) νεώτ. ἡ πρώτη βαθμὶς τῆς ἐπιγραφικῆς, ἤτοι ἡ δι' εἰκόνων γραφή.

πιλάδιον (τό) μτγν. δ.γρ. ἀντὶ πιλίδιον : Πολυδ.10, 158· πρβλ. Κόντ.Φιλολ.Παρατ. ἐν 'Αθηνᾶς 9,84.

πιλάλα (ἡ) δημ., ἐσφ.γρ. **πηλάλα** δρόμος ταχύς, τρέξιμο, τρεχάλα· **2)** ὡς ἐπίρρ. τροχάδην, λίαν δρομαίως : Γρυπ.Σκ.Τερρ.26 **καὶ τώρ' ἂς τρέξουν τά μωρά μέσ' στοὺς νεκροὺς πιλάλα.**

πιλάλημα-ατος (τὸ) (πιλαλῶ) μσν. ἡ ἐνέργεια τοῦ πιλαλῶ, ὁ ταχὺς δρόμος, τὸ ὁρμητικὸν τρέξιμον, ἡ πιλάλα, ἡ τρεχάλα· || ἔφοδος, ὁρμητικὴ ἐπίθεσις, ἰδ. ἐφίππου : Διήγ.'Αχιλλ.136 **εἰς ἕνα του πιλάλημα . οὕτως τοὺς ἐσυνέτριβεν.**

πιλαλητός-ή-όν μσν. ὁ βαίνων δρομαίως, ὁ τρέχων ὁρμητικῶς : 'Αγάπ.'Αμαρτ.Σ 447.

πιλαλῶ-άω μσν. κ. δημ., ἐσφ.γρ. **πηλαλῶ** μτβ. ἀναγκάζω τινὰ νὰ βαδίσῃ ταχέως, παρωθῶ πρὸς ταχεῖαν βάδισιν, ἐλαύνω : Διγεν.'Ακρ.333 **τὸν μαῦρον ἐπιλάλησε, στὸν 'Αμηρᾶν ἐπῆγεν,** αὐτ.1727 **τὸ ἄλογαν ἐπιλάλησεν στὴν κόρην πλησιάζει, - πιλάλα τὸ ἄλογο νά πᾶμε γρήγορα·** **2)** ἀμτβ. τρέχω κραυγάζων, τρέχω δρομαίως, βαδίζω τροχάδην, ταχέως, ἐπελαύνω : Πρόδρ.2,496 **καὶ ἀποκοτίσῃ ὡς ἄγουρος καὶ πιλαλήσῃ εἰς μέσην, καὶ σείσῃ τὸ κοντάριν του,** Χρον.Μορ.6983, Σαχλ. 1,422W, 'Ερωτόκρ.1,1207 **κι ἂν εἶν' στά πόδια γλήγορος, κι ἂν πιλαλῇ καὶ τρέχῃ,** αὐτ.4,784, αὐτ.5,1165 **τίς πιλαλεῖ στὴ μιά μερά, καὶ τίς γλακᾷ στὴν ἄλλη,** Γρυπ.Σκ.62,9 **μονάχα τους τά κριάρια, | . . μὲ τά χίλια τους ποδάρια | πιλαλᾶνε·** **3)** ρηματ.π. πιλάλα, πιλάλημα, πιλαλητός.

πιλάριοι (οἱ) μτγν. ἀκοντισταί : 'Ιω.Λυδ.Ρωμ.1,46.

πιλάριον (τὸ) μτγν. κ. μσν. εἶδος ἀλοιφῆς τῶν ὀφθαλμῶν, κολλύριον : 'Αέτ.7,103, 'Αλέξ.Τρολλ.2, Παῦλ.Αἰγ.7,16· **2)** εἶδος ἐμπλάστρου : 'Ορειβ. ἀπ.90· **3)** μικρὸς πῖλος : Λεωνίδ.'Ιατρ.π.'Αέτ.6,1.

πιλάστρι (τὸ) (ἰταλ.) δημ. τετραγωνικὸς κίων εἰς ὃν ἀπολήγει τοῖχός τις, ἢ προσηρμοσμένος ἐπὶ τοίχου, παραστάς.

πιλάτεμα (τὸ) δημ. ἡ ἐνέργεια τοῦ πιλατεύω βλ.λ.

πιλατεύω (πιλᾶτος) δημ. ὑποβάλλω εἰς βασανιστήρια, εἰς μαρτύρια, βασανίζω, τυραννῶ τινα.

πιλᾶτος (ὁ) (ἐκ τοῦ κυρ. ὀνόμ. Πιλᾶτος) δημ. ὁ χαλεπός, ὁ σκληρός, ὁ τυραννικός.

πιλάφι (τὸ) (τουρκ.) δημ. ἔδεσμα ἐκ βεβρασμένης ὀρύζης καὶ βουτύρου ἢ ἐλαίου ἄνευ ζωμοῦ κ. μετά ἢ ἄνευ κρέατος.

πίλεος (ὁ) (λατ.) μτγν. ὁ ἐρεοῦς πῖλος, τὸν ὁποῖον ἔδιδον οἱ Ρωμαῖοι εἰς τοὺς δούλους ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει αὐτῶν : Πολύβ.30,16,3 **πίλεον ἔχων καὶ τήβενναν καὶ καλικίους . . καὶ καθόλου τοιαύτῃ διασκευῇ κεχρημένος οἵαν ἔχουσιν οἱ προσφάτως ἠλευθερωμένοι παρά 'Ρωμαίοις,** Διοδ.Σ ἀπ.625,51.

πίλημα-ατος (τὸ) (πιλῶ (I)) κ. νεώτ. εἶδος χονδροῦ ὑφάσματος ἐκ συμπεπιεσμένων ἐρίων ἢ τριχῶν διαφόρων ζῴων, ὁ κετοές : Διοσκ.1,58 **καὶ πρὸς τά νευρότρωτα ἐν πιλήμασιν ἀραιῶς βρεχόμεναν καὶ ἐπιτιθέμενον,** Γαλ.12,504 **τῷ δὲ . . κώλῳ περιελιττομένου πιλήματος ἐλαίῳ θερμῷ βεβρεγμένου·** (| γεν. πᾶν τὸ διά συμπιέσεως συγκεκολλημένον : Δοῦρ.14J **πίλημα λαμβάνων τῆς πολυτελεστάτης πορφύρας,** Ποσειδών.9(a)J **σὺν ἀνδραμήκεσι λημνίσκων πιλήμασι χρυσοῖς πλήθη** (πλήθη χρυσομαλλίνων πεπιλημένων ταινιῶν)· || εἰδ. νεώτ. κωνικοῦ σχήματος τεμάχιον ὑφάσματος ἐκ συμπεπιεσμένων ἐρίων ἢ τριχῶν διαφόρων ζῴων, διά τῆς ἐπεξεργασίας τοῦ ὁποίου κατασκευάζονται οἱ πῖλοι, πρβλ. καστόρι 5)· **2)** τὸ ἐκ πιλήματος κατεσκευασμένον κάλυμμα τῆς κεφαλῆς, ὁ πῖλος : Καλλ.ἀπ.124, αὐτ.125· **3)** τὸ στενῶς ἢ ἰσχυρῶς συμπεπιεσμένον, ἡ συμπύκνωσις, τὸ συμπύκνωμα : 'Αριστλ.Κόσ.394b,2 **νιφετοῦ βρῖθος ἐκ πιλήματος λαβόντος,** Φίλ. 1,143 **πίλημα φλογός** (ἐπὶ τοῦ ξίφους τῶν ἀγγέλων), αὐτ.284 **πίλημα αἰθέριον** (ἐπὶ τοῦ ἡλίου), αὐτ.624 **πίλημα αἰθέρος** (ἐπὶ τῆς σελήνης), 'Ιώσ.Αἰ 8,4,2 **πίλημα νεφέλης,** 'Ιουστ.172C **ὁ ἥλιος πίλημα αἰθεροειδὲς τῇ οὐσίᾳ,** 'Αχιλλ.'Αρ.Φαιν.147,16 **πίλημά τι ἀέρος.**

πῖλήσει βαρβαρισμὸς ἀντὶ φιλήσεις ἐν 'Αριστφ. Θεσμ.1190 οὐκὶ πιλήσει πρῶτά με).

πίλησις-εως (ἡ) (πιλῶ (I)) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ συμπίεσις ἐρίων ἢ τριχῶν πρὸς κατασκευὴν πιλήματος, ἡ διὰ συμπιέσεως κατασκευὴ πιλήματος ἐξ ἐρίων ἢ τριχῶν διαφόρων ζῴων, τὰ πεπιλημένα ἔρια : Πλάτ.Νόμ.849C ὁπόσων . . χρημάτων γεωργοῖς μὲν πρᾶσις, οἷον δερμάτων ἢ καὶ πάσης ἐσθῆτος ἢ πλοκῆς ἢ πιλήσεως, Πολυδ.7,171· **2**) γεν. ἡ διὰ συμπιέσεως συμπύκνωσις, συμπίεσις, σύμπηξις, στερεοποίησις, ἰδ. ἡ ἐκ τοῦ ψύχους συστολή : Πλάτ.Τίμ.76C σκληρότερον δὲ καὶ πυκνότερον τῇ πιλήσει τῆς φύξεως, αὐτ.58B ἡ δὲ τῆς πιλήσεως ξύνοδος τά σμικρά εἰς τά τῶν μεγάλων διάκενα ξυνωθεῖ, Θεόφρ.ΦΑἰτ.5,8,3 αἱ ὡραῖοι χειμῶνες ἰσχὺν ἐμποιοῦσι καὶ τῇ πιλήσει καὶ πυκνώσει καὶ εὐβλαστίαν (ὁ.γρ. πιλώσει)· ἀντίθ. ἐξάπλωσις : Φίλ.1,335 πυκνώσεσί τε καὶ πιλήσεσι καὶ τοὐναντίον μανότητι καὶ ἐξαπλώσεσι· ‖ ὁμ. ἐπὶ τῆς συμπυκνώσεως τοῦ ἀέρος : 'Επίκ.'Επιστ.2,44U πιλήσεις ἀέρος, Φίλ.Μηχ.8ελοπ. 77,22· **3**) ἡ ὑπερβολικὴ φόρτωσις τῶν ζῴων : 'Ανών.π.Σουΐδ. τῶν ἀχθοφόρων ζῴων διά τάς πιλήσεις οὐ σθενόντων τὰ πρὸς ἐδωδὴν παράγειν.

πιλητής (ὁ) (πιλῶ (I)) μτγν. ὁ κατασκευάζων πιλήματα βλ.λ. : Πολυδ.7,171.

πιλητικός-ή-όν ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πίλησιν βλ.λ.1), ὁ τῆς πιλήσεως· ‖ τὸ θηλ. πιλητική (ἐνν. τέχνη), ἡ τέχνη τοῦ πιλητοῦ, δηλ. τοῦ ξαίνειν, καθαίρειν καὶ συγκολλᾶν διὰ πιέσεως βεβρεγμένα ἔρια ἢ τρίχας διαφόρων ζῴων μετ' ἀναμείξεως καὶ ἄλλων τινῶν ὑλῶν πρὸς κατασκευὴν πιλημάτων : Πλάτ.Πολιτ.280C τήν τ' αὖ πιλητικὴν ἀφωρισάμεθα καὶ τὴν τῇ τρήσει καὶ ῥαφῇ χρωμένην σύνθεσιν· **2**) ἐπὶ τοῦ ψύχους, ὁ συσταλτικός : 'Αριστλ.Πρ.909b,18 τὸ δὲ ψῦχος πιλητικόν ἐστι, Γαλ.11,711· ‖ τὸ πιλητικόν εἰκ. ἀντὶ τὸ πλατικὸν βλ.λ. : 'Ιππ.Καρδ.8.

πιλητός-ή-όν (πιλῶ (I)) κ. μσν. ὁ ἐκ πιλημάτων πεποιημένος, ὁ ἐξασμένος καὶ συγκεκολλημένος διὰ συμπιέσεως : Πλάτ.Τίμ.74B πιλητά κτήματα, 'Αγαθρχ.20 στολαὶ πιληταί, Διόδ.Σ 17,115, Γολ.Χρ. Μορ.6,4 τοῖς πιλητοῖς .. ὁμοιότατον σκέπασμα, 'Ανών. π. Σουΐδ. ἐν λ. πίλοις θώρακας πιλητούς· **2**) ὁ συμπιεστός : 'Αριστλ.Μετ.385a,17 πιλητά ὅσα τῶν πιεστῶν μόνιμον ἔχει τὴν πίεσιν.

πιλίδιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ πῖλος, μικρὸς πῖλος ἐξ ἐρίων, τριχῶν κττ. ἄνευ περιφερικοῦ χείλους καὶ ἀπολήγων εἰς ὀξύ : 'Αριστφ.'Αχ.439 τὸ πιλίδιον περὶ τὴν κεφαλὴν τὸ Μύσιον (σχόλ. «καμελαύκιον»), 'Αντιφάν.33,4, Πλάτ.Πολ.406D πιλίδιά τε περὶ τὴν κεφαλὴν περιτιθείς, Δημ.421 πιλίδιον λαβὼν ἐπὶ τὴν κεφαλήν.

πίλῖνος-η-ον (πῖλος) ὁ ἐκ πιλήματος κατεσκευασμένος : Πολυδ.7,171, 'Επιγρ πίλινα ὑποδήματα.

πιλίον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ πῖλος βλ.λ.2) : 'Αριστλ. ἀπ.235, Πολύβ.35,6,4 ὥσπερ τὸν 'Οδυσσέα, βούλεσθαι πάλιν εἰς τὸ τοῦ Κύκλωπος σπήλαιον εἰσελθεῖν, τὸ πιλίον ἐκεῖ καὶ τὴν ζώνην ἐπιλελησμένον, Πλούτ.Φλαμ.13 ξύρεσθαί τε τάς κεφαλάς καὶ πιλία φορεῖν, Πάπ.· **2**) ὀνομασία ἐπιδέσμου τινός : Σωρ.'Επιδ.2.

πιλῖπής-οῦς-ές (π, λείπω) μτγν. ἐκεῖνος ἐξ οὗ λείπει τὸ στοιχεῖον π, ὁ ἐλλιπὴς τοῦ γράμματος π : Θεόφρ.Σῦρ.4 οὗ πιλιπὲς αἶθε πάρος φρένα τέρμα σάκους (πιθ. πειλιπής· πρβλ.Κόντ.Φιλολ. Σύμμ. ἐν 'Αθηνᾶς 10,530).

πιλίσκος (ὁ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ πῖλος βλ.λ. : Διοσ. 3,4 ἄνθη λευκά ἔχουσα αἱονεὶ πιλίσκους.

πιλλᾶτος (ὁ) (πιθ. πιλλεᾶτος, λατ.) μτγν. ὁ πιλοφόρος, ὁ φορῶν ἐρεοῦν πῖλον (ὅπερ ἦτο σημεῖον ἐλευθερίας), δθ. ὁ ἀπελεύθερος : 'Αρρ.'Επικτ.4,7,37.

πίλναμαι παθ. τοῦ πιλνῶ βλ.λ.

πιλνόν 'Ησ.«φαιόν. Κύπριοι» πρβλ.πελιός, πελιδνός.

πιλνῶ-άω (πέλας, πρβλ. pello) πελάζω, φέρω πλησίον : 'Ησίοδ."Εργ.510 δρῦς ὑψικόμους . . πιλνᾷ χθονὶ . . ἐμπίπτων (Βορέας) (τὰς κάμνει νὰ ἐγγίζουν τὴν γῆν, τὰς ἐξαπλώνει κατὰ γῆς)· ‖ τὸ παθ. πίλναμαι (ἄνευ ἐνεργ. τ. πίλνημι) προσεγγίζω, πλησιάζω· 'Ησ. «πίλνασθαι, ἐγγίζειν, πλησιάζειν, προσάγειν»· μτ. δοτ. . 'Ιλ.Ψ 368 ἅρματα . . χθονὶ πίλνατα (ἤγγιζον, ἐσύροντο εἰς τὴν γῆν), αὐτ.Τ 93 οὐ γὰρ ἐπ' οὔδει πίλναται (δὲν ἐγγίζει τὸ ἔδαφος· κτ. σχόλ. «οὐ γὰρ προσπελάζει τῇ γῇ»), Σιμμ.7, 'Απολλ.Ρ 4,952· ὁμ. κ. ἀπολ. μτ. δύο ὑποκειμένων : 'Ησίοδ.Θ 703 Γαῖα καὶ Οὐρανὸς . . ὕπερθεν πίλναιντ' (Βερναρδ.Γρηγ. «κυρ. ἡ Γ. καὶ ὁ Οὐρ. ἀπ' ἐπάνω ἐπλησίαζον, ἐπὶ ἐγγιζούσης θυέλλης»)· **2**) τὸ ἐνεργ. ἀμτβ. προσεγγίζω, πλησιάζω, ἔρχομαι πλησίον· 'Ησ. «πίλνα, προσήγγιζε» : "Υμν.Δήμ.115 δόμοισι πιλνᾷς (πλησιάζεις πρὸς τὴν οἰκίαν, πιθ.γρ. ἀντὶ πίλνασαι).

πιλοειδής-οῦς-ές μτγν. ὁ ὅμοιος πρὸς πῖλον ἢ πίλημα : Κλεάνθ.1,113 πιλοειδῆ δὲ τῷ σχήματι (κῶδ. πηλοειδῆ), 'Ηλιόδ.Χειρ.48,50,1 (πιλοειδής)· ἐπίρρ. -δῶς : Σωρ.1,14.

πιλοκαρπιδίνη (ἡ) νεώτ.χημ. ἀλκαλοειδὲς συνοδεῦον τὴν πιλοκαρπίνην εἰς τὰ φύλλα τοῦ φυτοῦ πιλόκαρπος ὁ πτερόφυλλος.

πιλοκαρπίνη (ἡ) νεώτ. χημ. ἀλκαλοειδὲς περιεχόμενον εἰς τὰ φύλλα τοῦ φυτοῦ πιλόκαρπος ὁ πτερόφυλλος.

πιλόκαρπος (ὁ) νεώτ. βοταν. γένος θαμνωδῶν ρυτοειδῶν φυτῶν.

πιλόκερας-ατος (τὸ) νεώτ. παλαιοζ. γένος ἐνδοκερατιδῶν ναυτιλοειδῶν τετραβραγχίων κεφαλοπόδων μαλακίων ἀπαντώντων μόνον ἐν ἀπολιθώσει.

πιλοποιεῖον (τὸ) νεώτ. ἐργοστάσιον ἢ κατάστημα κατασκευῆς πίλων, πρβλ. καπελλάδικο.

πιλοποιητικός-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων, ἀναφερόμενος ἢ κατάλληλος εἰς τὴν πιλοποιίαν βλ.λ. : Γαλ.13,361· ‖ ἰδ. τὸ θηλ. πιλοποιητική ὡς οὐσ. ἡ τέχνη τοῦ πιλοποιοῦ : Πολυδ.7,171.

πιλοποιία (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ ἔργον τοῦ πιλοποιοῦ, ἡ κατασκευὴ πίλων ἢ πιλημάτων, ἡ τέχνη τοῦ κατασκευάζειν πίλους : Πολυδ.7,171· ‖ νεώτ ἡ βιομηχανία κατασκευῆς πίλων : αἱ πρόοδοι τῆς ἑλληνικῆς πιλοποιίας.

πιλοποιικός-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων εἰς τὴν πιλοποιίαν, ὁ ἁρμόδιος, ὁ κατάλληλος εἰς τὴν κατασκευὴν πίλων, ἄ. πιλοποιητικός : Γαλ.13,938 πηλοποιικὸν (sic) ὕδωρ.

πιλοποιός (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ ποιῶν, κατασκευάζων πίλους ἢ πιλήματα, ὁ καπελλάς : Πολυδ.1,149, αὐτ.7,171.

πιλοπωλεῖον (τὸ) νεώτ. κατάστημα πωλήσεως πίλων· πρβλ. πιλοποιεῖον, καπελλάδικο.

πιλοπώλης (ὁ) νεώτ. ὁ πωλητὴς πίλων, ὁ ἔμπορος πίλων· πρβλ. καπελλάς.

πῖλος (ὁ) κ. μσν. κ. νεώτ. κεκαθαρμένα ἔρια ἢ τρίχες κατειργασμέναι διὰ συμπιέσεως εἰς πυκνὸν πίλημα, συμπεπιλημένον ἔριον ἐν χρ. πρὸς ἐσωτερικὴν ὑπένδυσιν περικεφαλαιῶν, ἐσωτερικὴν κάλυψιν πεδίλων κττ., κετσές : 'Ιλ.Κ 265 μέσσῃ δ' ἐνὶ πῖλος ἀρήρειν, 'Ησίοδ."Εργ.542 πέδιλα . . πίλοις ἔντοσθε πυκάσσας (Τζέτζ. «πίλοις κυρίως τοῖς ἐξ ἐρίων πεπιλημένοις καὶ συμπατηθεῖσι καὶ συσφιγχθεῖσιν ὑφάσμασιν»), Πλάτ.Συμπ.220B ἐνειλιγμένων τοὺς πόδας εἰς πίλους καὶ ἀρνακίδας, αὐτ.Νόμ.942E, Λουκ.Ρητ.Διδ.15 ἡ ἐμβάς Σικυωνία πίλοις τοῖς λευκοῖς ἐπιπρέπουσα· πρβλ. κραταίπιλος· **2**) κ. νεώτ. πᾶν τὸ ἐκ πιλήματος κατεσκευασμένον, ἰδ. τὸ ἐκ πιλήματος κάλυμμα τῆς κεφαλῆς, εἶδος σκούφου, σκούφια· ΕΜ 672,1 «πῖ-

λος τὸ ἐξ ἐρίων εἰργασμένον πρὸς τὸ κοιμᾶσθαι ἐπιτήδειον, ὃ ἡμεῖς πιλωτόν φαμεν» : Ἡσίοδ.Ἔργ. 546 **κεφαλῆφι δ' ὕπερθεν πῖλον ἔχειν ἀσκητόν,** Ἡρ.3,12 **πίλους τιάρας φορέοντες** (φοροῦντες τιάρας ἀντὶ πίλων), αὐτ.7,62 **ἀντὶ δὲ τῶν πίλων μιτρηφόροι ἦσαν,** αὐτ.61, αὐτ.92, Ἀριστλ.ΖΓ 785a, 27 **τὸ τὰς σκεπαζαμένας τρίχας πίλοις ἢ καλύμμασι πολιοῦσθαι θᾶττον,** Φίλιππ.Θεσσ.ΑΠ 6,90 **πῖλον ἀμφίκρηνον ὑδασιστεγῆ,** Ἐπιγρ. **πῖλοι τοῖς δημασίοις,** αὐτ. **πῖλος λευκός**· ‖ κ. νεώτ. κτ. ἐπέκτ. παντὸς εἴδους κάλυμμα τῆς κεφαλῆς, καπέλλο : Ἀριστφ.Λυσ.562 **ἐς τὸν χαλκοῦν . . πῖλον** (χαλκοῦν κάλυμμα τῆς κεφαλῆς, κράνος, περικεφαλαία), Πολύαιν.4,14 **πῖλος Ἀρκαδικός,** Πολυδ. 1,149 **πῖλος Λακωνικός,** αὐτ.10,162 **πῖλος Μακεδονικός καυσία** βλ.λ.· ‖ ὁμ. ὁ πῖλος, ἡ μίτρα τῶν Ρωμαίων ἱερέων (**flamines**) : Διον.Ἁλ.Ρωμ.2,64· **3**) ὑποδήματα, πέδιλα ἐκ πιλημάτων : Κρατῖν.100 **λευκοὺς ὑπὸ πασσὶν ἔχων πίλους**· **4**) εἶδος ὑφάσματος κατεσκευασμένου διὰ συμπιέσεως ἐξ ἐρίων, ἐν χρ. ἀντὶ ταπήτων, στρωμάτων, σκηνῶν κττ. : Ἡρ.4,23 **ὑπὸ δένδρεῳ δὲ ἕκαστος κατοίκηται, τὸν μὲν χειμῶνα, ἐπεὰν τὸ δένδρεον περικαλύψῃ πίλῳ στεγνῷ λευκῷ, τὸ δὲ θέρος ἄνευ πίλου,** αὐτ.73, αὐτ.75, Ἱππ.Ἀέρ.18 **ἅμαξαι . . πίλοις περιπεφραγμέναι,** Ξεν.ΚΠ 5,5,7 **τῶν τε Μηδικῶν πίλων ὑποβαλεῖν ἐκέλευσεν αὐτῷ καὶ καθίσας . . εἶπεν,** Αἰν.Τακτ.33,3· ‖ ὁμ. ὡς κάλυμμα ἵππου : Πλούτ.Ἀρτξ.11 **τὸν δ' ἐφίππειον πῖλον.. λαμβάνει**· **5**) θώραξ ἐκ πιλήματος, κετσέ, πίλινος θώραξ : Θουκ.4,34 **οὔτε γὰρ οἱ πῖλοι ἔστεγον τὰ τοξεύματα**· **6**) ὁ μύκης πολύπορος ὁ πυροφόρος προσβάλλων κυρίως τὴν ἀμυγδαλῆν, τὴν μορέαν καὶ τὰ ἐσπεριδοειδῆ, ἐκ τῆς ἐξανθήσεως τοῦ ὁποίου παρασκευάζεται ἡ ὕσκα : Θεόφρ.ΦΙ 3,7,4 **φύει δὲ καὶ τὸν ὑπ' ἐνίων καλούμενον πῖλον, τοῦτο δ' ἔστι σφαιρίον ἐριῶδες . . ᾧ χρῶνται πρὸς τοὺς λύχνους**· ‖ βλαστὸς τοῦ ψευδοκυάμου : αὐτ.4,8,7 **συντρίψαντι δ' ἕκαστον τῶν κυάμων φανερόν ἐστι τὸ μικρὸν συνεστραμμένον, ἐξ οὗ γίνεται ἡ πῖλος** (sic)· **7**) σφαῖρα : Ἀνών.π.Εὐστ.1554 **σφαιρίζουσα πίλῳ, ὤλισθεν εἰς τὸν Πηνειόν**· **8**) ἀντὶ τοῦ λατ. **pilus**, δηλ. ὁ λόχος τῶν τριαρίων, ὡς ἐν τῷ **primus pilus**· Σουΐδ. «ἔστι δὲ πῖλος καὶ τάγμα, πρῶτος πῖλος καλούμενος»· προλ. πριμοπιλάριος.

πιλός Ἡσ. «κοχλιός».

πιλοτάρω δημ. εἶμαι πλοηγός, πλοηγῶ βλ.λ.

πιλοτιέρα (ἡ) δημ. τὸ διεθνὲς σημεῖον S τοῦ ναυτικοῦ κώδικος σημάτων σημαῖνον «αἰτοῦμαι πλοηγόν»· **2**) συνεκδ. ἡ πλοηγίς βλ.λ., ὡς φέρουσα τὸ διεθν. σημεῖον S (τὴν πιλοτιέρα) πρὸς ἀναγνώρισιν ὑπὸ τῶν καταπλεόντων πλοίων, ἄ.πιλοτῖνα.

πιλοτῖνα (ἡ) (Ἰταλ.) δημ. τὸ πλοιάριον τοῦ πιλότου, ἡ πλοηγίς.

πιλότος (ὁ) (Ἰταλ.) νεώτ. κ. δημ. ὁ πλοηγὸς βλ.λ.· ‖ κτ. ἐπέκτ. πιλότος **ἀεροπλάνου** (ὁδηγὸς ἀεροπλάνου, ἀεροπλοίου)· **2**) νεώτ. ζωολ. γένος ἀκανθοπτερυγίων **σκομβριδῶν** ἰχθύων.

πῖλοφορικός-ή-όν μτγν. ὁ εἰθισμένος εἰς τὸ πιλοφορεῖν, ὁ ἔχων τὴν συνήθειαν νὰ φέρῃ, νὰ φορῇ πῖλον : Λουκ.Σκύθ.1 **οὐ τοῦ βασιλείου γένους ὢν οὐδὲ τῶν πιλοφορικῶν.**

πῖλοφόρος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ φέρων, ὁ φορῶν πῖλον βλ.λ.2) : Κριναγ.ΑΠ 9,430 **πιλοφόροι Ἀρμένιοι**· ‖ ὁμ. ἐπὶ τῶν Δακῶν εὐγενῶν : Δίων Κ 68,9 **ἐπεπόμφει πρέσβεις . . ἀλλὰ τῶν πιλοφόρων τοὺς ἀρίστους,** Πέτρ.Πατρίκ.Ἱατ.123,3 **Δεκέβαλος πρὸς Τραϊανὸν πρέσβεις ἔπεμψε πιλοφόρους· οὗτοι γὰρ εἰσι παρ' αὐτοῖς οἱ τιμιώτεροι.**

πῖλοφορῶ-έω μτγν. κ. νεώτ. ἀμτβ. φέρω, φορῶ πῖλον ἢ μίτραν, ὡς οἱ Ρωμαῖοι ἱερεῖς **flamines**, οἱ φοροῦντες τὸν κορυφαῖον πῖλον (**apex**) : Ἀππ.Ἐμφ. Πολ.1,65· ‖ νεώτ. γεν. φέρω, φορῶ πῖλον : **ἐπεβλήθη διὰ νόμου τὸ πιλοφορεῖν.**

πῖλῶ-έω (1) (πῖλος) κ. μσν. μεταβάλλω ἔρια εἰς πίλημα συμπιέζων αὐτά, κατασκευάζω πίλημα βλ.λ.1), διὰ τῆς συμπιέσεως κεκαθαρμένων ἐρίων· ΕΜ 672,12 «παρὰ τὸ πῖλος πιλῶ, καὶ ἔστι πρώτης συζυγίας· ὁ μέλλων πιλήσω, καὶ αὖ πιλώσω, ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ φομέν», τὸ παθ. : Θεοδωρίδ.ΑΠ 6, 282 **σοὶ τὸν πιληθέντα δι' εὐξάντου τριχὸς ἀμναῦ . . ἐκρέμασεν πέτασον** (κατασκευασθέντα διὰ πιλήσεως)· **2**) γεν. συμπιέζω, συνθλίβω, συμπυκνῶ : Ἀριστφ.Λυσ.577 **τούς γε συνισταμένους τούτους καὶ τοὺς πιλοῦντας ἑαυτούς** (σχόλ.«τοὺς θλίβοντας εἰς τὴν πολιτείαν ἑαυτούς»), Διον.Ἁλ.Ρωμ. 9,58 **ἠκολούθησαν οἱ πολέμιοι πιλήσαντες . . τοὺς λόχους**· κ. παθ. : Ἀριστλ.Μετ.366b,13 **διὰ τὸ πολὺ εἰς ὀλίγον πιληθῆναι τόπον,** Ἀντίφιλ.ΑΠλ.4,333 **μᾶζα ὕδατι πιληθεῖσα** (ψωμὶ ζυμωμένο μὲ νερό)· ὁμ. ἐπὶ τοῦ ἀέρος : Ἥρων Πνευμ.) Προοίμ.· ὁμ. ἐπὶ τῆς σελήνης : Πλούτ.Ἀρέσκ.Φιλ.2,25,4 **σελήνην νέφος εἶναι πεπιλημένον**· ‖ καθιστῶ τι στερεόν, σταθερόν, ἰσχυρόν : Γαλ.11,758 **πιλεῖν καὶ πυκνοῦν τὴν σάρκα,** αὐτ.394 **πιλεῖν τὸ σῶμα,** αὐτ. 6,417 **τρίψει σκληρᾷ πιλοῦντας τὸ δέρμα**· κ.παθ. : Ἀπολλ.Ρ 4,678 **χθὼν . . οὔπω πιληθεῖσα**, ὁμ. ἐπὶ προσ.:Φιλ.2,449 **παγκρατιαστὴς ὑπὸ τῆς πυκνότητος σαρκῶν πεπιλημένος,** Ἰώσ.ΠΙ 6,1,6 **ἰσχνός, ἀλλὰ πεπιλημένος τὴν σάρκα,** Σχόλ.Διον.Θρ.43 **τοῖς χείλεσι πιλουμένοις** (μὲ σουφρωμένα τὰ χείλη)· **2**) μτφ. τὸ παθ πιέζομαι, καταπιέζομαι, καταθλίβομαι : Ἡγησί.π.Διον.Ἁλ.Συνθ.18 **πιλούμενας κακοῖς,** Ἀγαθ.5,3 **τῷ θανάτῳ πεπιλημένος**· **3**) πιλεῖν **πουλύπουν** κτυπῶ τὸν πολύποδα ἐπὶ πλακός, ὅπως καταστῇ τρυφερὸς καὶ κατάλληλος πρὸς βρῶσιν, κοπανίζω, γουλίζω τὸ ὀκταπόδι : Ἀριστφ. ἀπ.191 **πουλύπου πιλουμένου,** Εὔβουλ.150,7 **πιλεῖν . . πλεκτάνας,** Ἀριστλ.ΖΙ 622a,16 **πιλούμενος γὰρ ἀφίησιν ἀεί τι καὶ τέλος ἀφανίζεται** (ὁ πολύπους), παροιμ.π.Ζηνόβ.3,24 **δὶς ἑπτὰ πληγαῖς πουλύπους πιλούμενος** (ἑρμ.αὐτ. «ἐπὶ τῶν κολάσεως ἀξίων»)· **4**) ρηματ.π. πίλημα, πίλησις, πιλητός.

πῖλῶ-όω (2) (πῖλος) δ.τ. τοῦ πιλῶ-έω βλ.λ., ἰδ. ἐπὶ τῆς ἐνεργείας τοῦ ψύχους, συστέλλω, ἀντίθ. μανῶ : Θεόφρ.ΦΑἴτ.3,23,5 **ὁ . . χειμὼν πιλώσας . . τὰς ῥίζας,** αὐτ.5,4,2 **οὐ δύναται συμπυκνῶσαι καὶ πιλῶσαι**· κ. παθ. : αὐτ.1,12,3 **πιλούμενος ὑπὸ χειμῶνος σῖτος**· ‖ ὁμ. τὸ παθ. συμπυκνοῦμαι : Πλούτ. Ἀρέσκ.Φιλ.4,1,4 **νέφη μὲν ἐκ τῶν ἀτμῶν πιλοῦσθαι**· **2**) ρηματ.π. πίλωσις, πιλωτός.

πιλώδης-ους-ες μτγν. ὁ ὅμοιος πρὸς πῖλον βλ.λ.1), πρὸς πίλημα, γεν. ὁ συμπεπιεσμένος : Πτολ. Κριτ.25Β **τὰ πιλωδέστερα . . τοῖς εὐμεριστοτέροις καὶ εἰκτικωτέροις.**

πιλών-ῶνος (ὁ) δ.γρ. ἀντὶ πυλὼν βλ.λ. : Πάπ. **περὶ τοῦ πιλῶνος καὶ τοῦ βιλίσκου.**

πίλωσις-εως (ἡ) (πιλῶ (2)) δ.γρ. ἀντὶ πίλησις βλ.λ.2) : Θεόφρ.ΦΑἴτ.5,8,3 **οἱ δ' ὡραῖοι χειμῶνες ἰσχὺν ἐμποιοῦσι τῇ πιλώσει** (δ.γρ. ἀντὶ πιλήσει).

πιλωτάριος (ὁ) μτγν. ὁ πιλοποιὸς βλ.λ. : Ἀέτ.12,49.

πιλωτοποιός (ὁ) γλωσσ. ὁ πιλοποιός.

πιλωτός-ή-όν (πιλῶ) μτγν. ὁ ἐκ πιλήματος, ὁ πιλητός, ὁ πίλινος : Στράβ.7,3,17 **τῶν δὲ νομάδων αἱ σκηναὶ πιλωταὶ πεπήγασιν ἐπὶ ταῖς ἁμάξαις** (ἐπὶ τῶν Σκυθῶν), αὐτ.15,3,15 **τιάρας περικείμενοι πιλωτάς,** Πολυδ.6,10 **πτερωτὰ** καὶ **πιλωτὰ προσκεφάλαια ὀνομάζουσι**· ‖ τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **πιλωτά** οἱ πῖλοι τῶν Ρωμαίων ἱερέων (**flamines**) : Διον.Ἁλ.Ρωμ.2,64 **φλάμισιν, οὓς ἐπὶ τῆς φορήσεως τῶν πιλωτῶν τε καὶ στεμμάτων . . οὕτω προσαγορεύουσι**· ‖ ὁμ. τὸ οὐδ. κτ. ἑν. **πιλωτόν** ΕΜ 672,1 ἐν λ. πῖλος «τὸ ἐξ ἐρίων εἰργασμένον

πρὸς τὸ κοιμᾶσθαι ἐπιτήδειον, ὃ πιλωτόν φαμεν ἡμεῖς»· **2**) ὁ συμπεπιεσμένος, ὁ συμπεπυκνωμένος [λατ.densus] : Σέρβ.Dan.ad Verg.A 12,121.

πιμελαλγία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἀντὶ λιπαλγία βλ.λ.

πῑμελή (ἡ) (πίων, πῖαρ) κ. νεώτ. μαλακὸν λίπος, πάχος, ξύγγι, λαρδί : Ἡρ.2,40 **σπλάγχνα δὲ αὐτοῦ λείπουσι ἐν τῷ σώμασι καὶ τὴν πιμελήν,** αὐτ.47 **τοῦ κτήνεας τῇ πιμελῇ τῇ περὶ τὴν νηδὺν γινομένῃ,** Ἱππ.Ἀέρ.19 **διὰ πιμελήν τε καὶ φιλὴν τὴν σάρκα,** Σοφ.Ἀντ.1011 **καὶ καταρρυεῖς μηροὶ καλυπτῆς ἐξέκειντο πιμελῆς,** Ἄλεξ.83· ‖ κ. ἐν διαστολῇ πρὸς τὸ στέαρ : Ἀριστλ.ΖΙ 520a,8 **πιμελὴ δὲ καὶ στέαρ διαφέρουσιν ἀλλήλων· τὸ μὲν γὰρ στέαρ ἐστὶ θραυστὸν πάντῃ, καὶ πήγνυται ψυχόμενον· ἡ δὲ πιμελὴ χυτὸν καὶ ἄπηκτον,** αὐτ. ΖΜ 651a,20 **πιμελὴ καὶ στέαρ διαφέρουσι μὲν κατὰ τὴν ταῦ αἵματας διαφοράν,** Ἀθήν.7,294E **οὔτε δὲ ατέαρ οὔτε πιμελὴν ἔχειν ταὺς ἰχθῦς τούτους διὰ τὸ χονδρώδεις εἶναι·** **2**) τὸ πάχος, τὸ ἄνθος, ἡ κορυφὴ τοῦ γάλακτος, ἀνθόγαλα, ἀφρόγαλα, κρέμα, καϊμάκι : Φιλόστρ.Εἰκ.1,31 **τῆς ἐπιπολαζούσης** [γάλακτι] **πιμελῆς·** **3**) νεώτ. βοταν. γένος **θυμελαιοειδῶν** κοσμητικῶν φυτῶν.

πῑμελής-οῦς-ές μτγν. κ. νεώτ., συγκρ. **πιμελέστερος,** ὑπερθετ. **πιμελέατατας,** ὁ παχύς, ὁ λιποβριθής, ὁ λιπώδης, ὁ εὔτραφής : Βάβρ.100,1, Ἰώσ. ΑΙ 6,7,4 **πιμελῆ ἱερεῖα,** Πλούτ.Ἀλέξ.57, Λουκ.Τίμ.15 **ὅπως αὐτοῖς παχύτερας γενοίμην καὶ πιμελής,** αὐτ.Συμπ.43 **ἡ δὲ ὄρνις ἡ τοῦ Ἕρμωνος πιμελεστέρα,** Ἀκύλ.ΠΔ Κριτ.3,17.

πιμελίδαι (οἱ) νεώτ. ζῳολ. οἰκογ. κολεοπτέρων **νυκτοβίων** ἐντόμων, οὗ γένος ἡ πιμελία.

πιμέλιθος (ὁ) νεώτ. ὀρυκτολ. ὀρυκτὸν **ἔνυδρον** πυριτικὸν ἄλας τοῦ νικελίου περιέχον καὶ μικρὰν ποσότητα τριοξιδίου τοῦ ἀργιλλίου.

πιμελικὸν ὀξὺ (τὸ) νεώτ. χημ. κεκορεσμένον δικαρβονικὸν ὀξὺ τῆς λιπαρᾶς σειρᾶς.

πῑμελοσαρκοφάγος (ὁ) μτγν. σαρκοφάγος ἐκ πιμελῆς : Κερκ.7,5.

πῑμελῶ-όω (πιμελής) μτγν. καθιστῶ τι πιμελές, ποιῶ τι παχύ, τὸ παθ. : Ἀκύλ.ΠΔ Βαα.1,2,31.

πῑμελώδης-ους-ες ὁ ὅμοιος πρὸς πιμελήν, ὁ πλήρης πιμελῆς, ὁ παχύς, ὁ λιπώδης : Ἱππ.Ἄρθρ. 41 **τὸ πιμελῶδες,** Ἀριστλ.ΖΜ 652a,7 **στεατώδεις οἱ μυελοὶ καὶ πιμελώδεις εἰσίν,** Μοσχί.Ἰατρ.Γυν. Παθ.58,21 **αἱ πολὺ πιμελώδεις ἢ παχεῖαι,** Πλούτ. Ἀλέξ.57, Γαλ.2,352,17 **ἐν τοῖς πιμελώδεσι.**

πιμέλωσις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ βαθμιαία πάχυνσις.

πῑμεντάριος (ὁ) (λατ.) μτγν. κ. μσν. ὁ ἀρωματοπώλης, ὁ μυροπώλης, ὁ φαρμακοποιός : Ἀέτ.15, 29 (εἰκ. ἀντὶ ποιμενταρίων, ὅ.γρ. ποιμενικῶν), Ὀλυμπ.Γοργ.362J, Φώτ.Νομ.9,25.

πιμπλάνομαι ἐπ. παθ. τ. τοῦ πίμπλαμαι βλ.λ., πίμπλημι : Ἰλ.Ι 679 **ἔτι μᾶλλον πιμπλάνεται μένεος.**

πιμπλέω σπαν. ἰων. τ. τοῦ πίμπλημι βλ.λ. μ. ἐν μτχ. θηλ. **πιμπλεῦσαι** ἀντὶ **πιμπλοῦσαι** : Ἡσίοδ.Θ 880 (ὅ. γρ. πιμπλᾶσαι, πιμπλεῖσαι).

πιμπληϊάς-άδος (ἡ) κ. **πιμπληΐς-ίδος** ὡς ἐπίθ. ἡ τῆς ἢ ἐκ τῆς Πιμπλείας τῆς Πιερίας : Ὀρφ.ἀπ.342 Πιμπληϊάς **κούρη** (ὅ.γρ.), Ἐπικ.ἐν ΕΜ 588,4 **Πιμπληΐς ἄκρη,** Ἀπολλ.Ρ 1,25 **σκαπιὴ Πιμπληΐς,** Λεωνίδ.ΑΠ 5,205 **Μούσαις Πιμπληΐσι.**

πίμπλημι κ. μσν. κ. νεώτ. (ἐν χρ. μ. ἐν συνθέσει μτ. τῆς ἐν, κτ. ἀόρ. **ἐνέπλησα,** παθ. ἀόρ. **ἐνεπλήσθην,** κ. μτχ. παρακ. **ἐμπεπλησμένος**), αἰολ. γ' ἑν. **πίμπλεισι** (Ἀλκ.ἐν Λυρ.Συμπλ.25,3), ἐπ. γ' ἑν. ὑποτ. **πιμπλῇσι** (Ἡσίοδ.Ἔργ.301), προστ. **πίμπλη** (εἰκ. ἐν Ξενάρχ.3), μτχ. **πιμπλάς,** ἀλλὰ θηλ. ὀνομαστ. πληθ. **πιμπλεῖσαι** (Ἡσίοδ.Θ 880), παρατ. γ' πληθ. **ἐπίμπλασαν** (Ξεν.Ἀν.1,5,10), οἱ λοιποὶ χρόνοι ἐκ τοῦ **πλήθω** (ὅπερ ἐν ἐνεστ. κ. παρατ. ἀμτβ.), μέλλ. **πλήσω** (Εὐρ.Ἱππ.692), ἀόρ. **ἔπλησα** (Εὐρ.Μήδ.905) κ. ἐπ. **πλῆσα** (Ἰλ.Ν 60), παρακ. **πέπληκα** (Πλάτ. Ἀπολ.23E), μέσ. μέλλ. **πλήσομαι** (Ἄρατ.1121), ἀόρ. **ἐπλησάμην** (Ἰλ.Ι 224), παθ. μέλλ. **πλησθήσομαι** (ΚΔ Λουκ.1,50), κ. **πεπλήσομαι** (Πορφ.Ἀποχ.1,16), ἀόρ. **ἐπλήσθην,** (Ἰλ.Υ 156), ἐπ. γ' πληθ. **πλῆσθεν** (Ὀδ. Δ 705), παρακ. **πέπλησμαι** γ' πληθ. **πεπλήαται** (Σιμων.Ἀμ.31A) **πέπληνται** (Ἱππ.Φυσ.8), ὁμ. συντετμ. **πλῆνται** (Παρμ.1,13), ἀόρ. β' **ἐπλήμην,** ἐπ. γ' ἑν. **πλῆτο** (Ἰλ.Ρ 499), γ' πληθ. **πλῆντο** (Ὀδ.Θ 57), ὁμ. **ἐνέπλητο** (Ἀριστφ.Σφ.911), προστ. **ἔμπλησο** (αὐτ.603), εὐκτ. **ἐμπλῄμην** (Ἀριστφ.Ἀχ.236), **ἐμπλῇτο** (αὐτ.Λυσ.235), μτχ. **ἐμπλήμενος** (αὐτ.Σφ. 424)· ἐν τῷ συνθέτῳ **ἐμπίπλημι** (ὅπερ εἶναι συνηθέστερον ἐν χρ. π. πεζογράφοις), τὸ δεύτερον μ ἐκπίπτει ἐπανερχόμενον μετὰ τῆς αὐξήσεως· πληρῶ, γεμίζω μὲ κάτι : Ἰλ.Ρ 573 **τοίου μιν θάρσευς πλῆσε φρένας,** Ὀδ.Ε 93 **τράπεζαν ἀμβροσίης πλήσασα,** αὐτ.Ρ 411, Ἡρ.1,194 **καλάμης πλήσαντες . . τὸ πλοῖαν,** Αἰσχ.Ἀγ.1398 **κρατῆρ᾽ . . κακῶν . . πλήσας,** Σοφ.Ἠλ.906 **πίμπλημ᾽ . . ὄμμα δακρύων,** Εὐρ.Ὀρ.368 **δακρύων δ᾽ ἔπλησεν ἐμέ,** Ξεν.Ἀν.1,5,10 **διφθέρας . . ἐπίμπλασαν χόρτου·** ὁμ. κ. μτ. δοτ. πράγμ. πληρῶ διά τινος : Ἰλ.Π 374 **οἱ δὲ ἰαχῇ τε φόβῳ τε πάσας πλῆσαν ὁδούς,** Εὐρ.Ὀρ.1363 **δακρύοισι . . Ἑλλάδ᾽ ἅπασαν ἔπλησε·** ‖ μτ. αἰτ. πληρῶ, γεμίζω : Ἰλ.Φ 23 **ἰχθύες.. φεύγοντες πιμπλᾶσι μυχοὺς λιμένος,** Ἡσίοδ. Ἔργ. 411 **οὐ γὰρ ἐτωσιοεργὸς ἀνὴρ πίμπλησι καλιήν,** Αἰσχ.ἀπ.57,4 **πιμπλάναι μέλος,** Πλάτ.Γοργ.494A **τὰ δ᾽ ἀγγεῖα . . πιμπλάναι·** κ. ἀπολ. : Ξέναρχ.3 **πίμπλη σὺ μὲν ἐμοί** (ἐνν. τὴν κύλικα)· κ. παθ. μτ. γενικ. : Ἰλ.Α 104 **μένεος . . φρένες . . πίμπλαντ᾽,** αὐτ. Υ 156 **τῶν . . ἐπλήσθη πεδίον,** αὐτ.Φ 16 **πλῆτο ῥόος . . ἵππων,** Ὀδ.Δ 705 **ὄσσε δακρυόφι πλῆσθεν,** Εὐρ.Ἡρακλ.646 **αὐτῆς . . ἐπλήσθη στέγος,** ΚΔ Λουκ.1,15 **Πνεύματος Ἁγίου πλησθήσεται ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ,** αὐτ.Πράξ.2,4 **ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου,** Λουκ.Νιγρ.16 **χῶρος . . δίψης ἀεὶ πιμπλάμενος·** ὁμ. σπαν. μτ. δοτ. : Αἰσχ.Πέρσ.134 **λέκτρα δ᾽ ἀνδρῶν πόθῳ πίμπλαται δακρύμασιν,** Θουκ.7,75 **δάκρυσι πᾶν τὸ στράτευμα πλησθέν,** Μαλάλ.154,17 **τοῦτο δὲ ἐποίουν οἱ ἄνθρωποι ἀγνοίᾳ πλησθέντες** (διόρθ. πλανηθέντες)· ‖ τὸ μέσ. πληρῶ τι δι᾽ ἐμαυτόν, γεμίζω κάτι διὰ τὸν ἑαυτόν μου : Ἰλ.Ι 224 **πλησάμενος δ᾽ οἴνοιο δέπας,** (γεμίσας τὸ ποτήρι του μὲ κρασί), Ὀδ.Ξ 87 **πλησάμεναι . . νῆας ἔβαν** (φορτώσαντες τὰ πλοῖα ἀνεχώρησαν), αὐτ.Ρ 603 **πλησάμενος . . θυμὸν ἐδητύος** (ἀφ᾽ οὗ ἐκόρεσε τὴν ἐπιθυμίαν του ..), Σοφ.ΟΚ 528 **ματρόθεν .. δυσώνυμα λέκτρ᾽ ἐπλήσω** (διόρθ.ἐπάσω), Εὐρ.Φοίν.522 **πεδία πίμπλασθ᾽ ἁρμάτων** (ὅ γρ. ἀντὶ πίμπλαθ᾽, γεμίσατε τὴν πεδιάδα μὲ τὰ ἅρματά σας)· **2**) ὑπερπληρῶ, κορέννυμι, χορταίνω, ἱκανοποιῶ : Εὐρ. Κύκλ.146 **οὕτας μὲν οὐδ᾽ ἂν τὴν γνάθον πλήσειέ μου·** κ. παθ. : Σοφ.Ἀντ.121 **πρίν ποθ᾽ . . αἱμάτων γένυσιν πλησθῆναι** (προτοῦ νὰ χορτάσῃ, γεμίσῃ τὸ στόμα του μὲ αἵματα), αὐτ.Φιλ.520 **ὅταν δὲ πλησθῇς τῆς νόσου ξυνουσίᾳ** (ὅταν θὰ βαρεθῇς τὴν ἀρρώστια, γιατί τὴν ἔχεις πολὺ καιρόν), Πλάτ. Πολ.442A **τῷ πίμπλασθαι τῶν περὶ τὸ σῶμα . . ἡδονῶν·** **3**) πληρῶ θέσιν τινά, ἀσκῶ, μετέρχομαι ἀξίωμά τι : Αἰσχ.Χο.361 **μόριον λάχος πιπλάντων χεροῖν πεισιβρότῳ τε βάκτρῳ** (πιθ.γρ.)· **4**) τὸ παθ. ἐπὶ τῶν θηλέων, γίνομαι ἔγκυος, συλλαμβάνω ἐν γαστρί, ἐγγαστρώνομαι : Ἀριστλ.ΖΙ 576b,29 **ὅταν δὲ τέκῃ ἡ ἵππας, αὐκ εὐθὺς μετὰ τοῦτο πίμπλαται,** αὐτ.578b,32 **ἐπειδὰν δ᾽ ἐμπλησθῶσιν αἱ θήλειαι, ἐκκρίνανται οἱ ἄρρενες καθ᾽ ἑαυτούς.**

πίμπρημι κ. νεώτ. (ἐν χρ. μ. ἐν συνθέσει μετὰ τῆς ἐν κτ. μτχ.παρακ. **ἐμπεπρησμένος**), προστ. **πίμπρη** (Εὐρ.Ἴων 527), ἀπαρφ. **πιμπράναι** (Αἰσχ.Πέρσ.810),

ἐμπιπράναι (Πολύβ.11,5,6), μτχ. ὀνομαστ.πληθ. **πιμπράντες** (Θουκ.6,94), παρατ. **(ἐν-)επίμπρην** (Θουκ. 6,94)· οἱ λοιποὶ χρόνοι σχηματίζονται ἐκ τοῦ πρήθω βλ.λ., μέλλ. **πρήσω** (Αἰσχ.'Επτ.434), **ἐμπρήσω** ('Ιλ.Ι 242), ἀόρ. **ἔπρησα** ('Ιλ.Β 415), γ' ἑν.βραχυνθ. **ἔπρεσε** ('Ησιόδ.Θ 856), παρακ. **πέπρηκα** (κ. ἐν συνθέσει μτ. τῆς **ὑπό, ἐν, κατά**), μέσ. **πίμπραμαι** (Νίκ.'Αλεξ. 345), ἀόρ. **ἐπρησάμην** (κ. ἐν συνθέσει μτ. τῆς ἐν-) (Κόϊντ.5,485), παθ. μέλλ. **πρησθήσομαι** (ΠΔ'Αρ.5, 27) **κ. πεπρήσομαι** (κ. δ.γρ. **πρήσομαι** : 'Ηρ.6,9), ἀόρ. **ἐπρήσθην** ('Ιππ.Γυν.Φύσ.10), παρακ. (ἐμ-) **πέπρησμαι** ('Ηρ.8,144, Παυσ.2,5,5) κ. ἀττ. **πέπρημαι** (κτ. Φώτ. ἐν λ. αέσωται), προστ. **πέπρησα** (Φερεκρ 80), πρβλ. κ. ἐμπίπρημι· ἐν τῷ συνθέτῳ **ἐμπίμπρημι** (ὅπερ εἶναι συνηθέστερον ἐν χρ. π. πεζογράφοις), τὸ δεύτερον μ ἐκπίπτει, ἐπανερχόμενον μετὰ τῆς αὐξήσεως, καίω, κατακαίω τι διὰ τοῦ πυρός, πυρπολῶ, μτ.γενικ. **πυρός**: 'Ιλ.Β 415 **πρῆσαι δὲ πυρὸς . . θύρετρα**· ὁμ. μτ. δοτ. **πυρί** : Σοφ.'Αντ.201 **ἠθέλησε . . πυρὶ πρῆσαι κατ' ἄκρας**· ὁμ. κ. **ἄνευ** τοῦ **πυρός** ἢ **πυρί** : 'Ησίοδ.Θ 856 **ἀμφὶ δὲ πάσας ἔπρεσε . . κεφαλάς . . πελώρου,** Αἰσχ.'Επτ.434 **πρήσω πόλιν,** αὐτ.Πέρσ.810 **πιμπράναι νεώς,** Εὐρ.'Ανδρ.390 **ποῖον δ' ἔπρησα δῶμ';,** αὐτ.'Ιων 1293 **κἀπίμπρας γ' 'Ερεχθέως δόμους**· κ. παθ. καίομαι : Φερεκρ.80 **πέπρησα καὶ βόα** (καίου [ἐκ τοῦ πυρετοῦ] καὶ βόα), 'Αριστφ. Λυσ.341 **ἅς . . μή ποτ' ἐγὼ πιμπραμένας ἴδοιμι**· **2)** τὸ μέσ. **πίμπραμαι** μτφ. ἐξεγείρομαι, ἐξάπτομαι, ἐξοργίζομαι, ἐμπροθ. (ἐπί τινι) : 'Αππ.'Ιταλ. ἀπ.3 **πίμπρασθαι ἐπὶ 'Ρωμαίοις,** Λουκ.Δίκ.Φων.8 **οὐ μετρίως ἐπὶ τούτοις ἀγανακτῶ καὶ πίμπραμαι**· **3)** τὸ ἐνεργ. ἀμτβ. φλεγμαίνω, φλογίζομαι : Νίκ.'Αλεξ.438 **πίμπρησι δὲ χείλη**· || τὸ μέσ. ἐπὶ τραυμάτων ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : αὐτ.Θηρ.306 **τῆς μὲν ὀδαξαμένης τὰ μὲν ἀθρόα πίμπραται οὖλα** (σχόλ. «ὑποκαίεται καὶ πυροῦται»· **4)** ἀντὶ τοῦ πρήθω βλ.λ.1), φυσῶ τι καὶ διογκῶ, ἐξοιδαίνω, φουσκώνω, πρήσκω : 'Αριστλ.ΖΙ 522b,28 **κύτισος μὲν ὁ ἀνθῶν οὐ συμφέρει· πίμπρησι γάρ,** Διοσκ. 4,32· || ὁμ. τὸ παθ. διογκοῦμαι, πρήσκομαι, φουσκώνω : 'Ιππ.Γυν.Φύσ.10, Νίκ.'Αλεξ.477, ΠΔ'Αρ. 5,27 **πρησθήσεται τὴν κοιλίαν,** ΚΔ Πράξ.28,6 **οἱ δὲ προσεδόκων αὐτὸν μέλλειν πίμπρασθαι ἢ καταπίπτειν ἄφνω νεκρόν,** 'Επιγρ. **ἐπέπρητο ὅλα.**

πῖν κωμ. συντετμ. λ. ἀντὶ τοῦ πιεῖν ἀπαρφ. ἀορ. τοῦ πίνω βλ.λ. : Λουκίλλ.ΑΠ 11,140 **οἷς οὐ σκῶμμα λέγειν, οὐ πῖν φίλον** (κῶδ.Pal.πεῖν).

πῖνα (ἡ) μτγν. ἀ. πίνη βλ.λ. : 'Ηρωδιαν.Τεχν.Λειφ. 2,570, Χοιροβ.ἐν'Αν.'Οξ.2,250.

πινάκα (ἡ) δημ. μέγα καὶ βαθὺ ξύλινον ἢ ἐνίοτε πήλινον πινάκιον, γαβάθα, τσανάκα.

πίνακας (ὁ) μσν. κ. δημ. ὁ πίναξ βλ.λ.2)· **2)** μσν. ὁ πίναξ βλ.λ.3) : Πρόδρ.2,186 **μὴ νὰ τζακώσω πίνακαν κἂν ἕναν .., καὶ πιάσω καὶ συντρίψω ταν.**

πῑνᾰκᾶς (ὁ) μσν. ὁ κατασκευάζων ἢ πωλῶν πινάκια, ἐν χρ. ὡς ἐπώνυμον : Νικήτ.Παφλ.544C.

πῑνᾰκηδόν (πίναξ) ἐπίρρ. δίκην πινάκων, σανίδων, σὰν σανίδα· Εὐστ.633,29 «δίκην σανίδων» : 'Αριστφ.Βάτρ.824 **ῥήματα γομφοπαγῆ, πινακηδὸν ἀποσπῶν** (σχόλ. «ἀποσπῶν τὰ ῥήματα ὥσπερ πίνακας ἀπὸ πλοίων, δίκην σανίδων τῶν ἐκ νεὼς ἀποσπωμένων ἐν τρικυμίᾳ»), 'Ανὼν.ἐν Ρητ.1,642,21 **ὁ γραφεὺς τῆς σφετέρας τέχνης πᾶν τὸ φιλότιμον πινακηδὸν ἐξαντλεῖ.**

πῑνᾰκιαῖος-α-ον (πίναξ) μσν. ὁ ἰσοπαχής, οἷος ὁ πίναξ : 'Ιππιατρ.104 **οἱ πινακιαῖοι . . ἵπποι μαλακοὶ καὶ πονηροί.**

πινακίδα (ἡ) δημ. ἡ πινακίς βλ.λ.

πῑνᾰκιδᾶς (ὁ) μτγν. ὁ κατασκευαστὴς ἢ ὁ πωλητὴς πινακίδων βλ.λ.2) ἢ πινακίων βλ.λ.1) κ. 7) : 'Ηρωδιαν.Τεχν.Λειφ.2,657 (διόρθ. πινακᾶς).

πῑνᾰκίδιον (τὸ) κ. μσν. κ. νεώτ. πινάκιον, πινακίς : 'Ιππ.'Επιδ.6,8,7, 'Αριστλ.Θαυμ.834b,12 **ὅσα γὰρ ὄμνυσί τις, γράφας εἰς πινακίδιον, ἐμβάλλει εἰς τὸ ὕδωρ,** Γαλ.7,855,Σύμμ.ΠΔ 'Ιεζ.9,2· || πινακίδιον κεκηρωμένον, ἐφ' οὗ ἔγραφον : Πλούτ.Εὐμ.1 **Εὐμένης δὲ γραφεῖον ἔχων καὶ πινακίδιον ἠκολούθει,** ΚΔ Λουκ.1,63 **αἰτήσας πινακίδιον ἔγραφε,** Διογ.Λ 6,3 **γραφείου καινοῦ καὶ πινακιδίου καινοῦ,** Παλλάδ.Λαυσ.976Β **γράφας ἐν πινακιδίῳ,** Εὐστ.633,30· **2)** νεώτ. μικρὸν τεμάχιον χάρτου ἢ χαρτονίου, ἐφ' οὗ σημειοῦταί τι· **3)** νεώτ. τριπλότυπος κατάστασις ἀποκοπτομένη ἐξ εἰδικοῦ βιβλιαρίου, εἰς ἣν ἀναγράφονται καθ' ὡρισμένον τρόπον αἱ ὑπὸ χρηματιστοῦ τινος ἐκτελούμεναι ἐντολαὶ ἀγοραπωλησίας χρεογράφων καὶ δι' ἧς ἀποδεικνύονται εὐκόλως αἱ ὑποχρεώσεις χρηματιστῶν καὶ πελατῶν καὶ διαφυλάττονται τὰ ἑκατέρωθεν συμφέροντα, τὸ μπορντερό.

πῑνᾰκικός-ή-όν μτγν. κ. μσν. ὁ ἀνήκων εἰς πίνακα ἢ ὁ διὰ τοῦ πίνακος γινόμενος, ὁ τοῦ πίνακος ἢ ὁ μέσῳ τοῦ πίνακος : Πτολ.Τετράβ.120,25 **ἐν ταῖς πινακικαῖς ἐκθέσεσιν,** Βέττ.Βάλ.173,26 **πινακικὴ τῶν ἀστέρων θεωρία,** Παῦλ.'Αλ.L.1 **τῆς πινακικῆς ἐκθέσεως,** Γεώργ.Σύγκ.104Α **ὡς δειχθήσεται ἐν τῇ πινακικῇ αὐτῶν** (τῶν βασιλέων) **στοιχειώσει**· || ἐπίρ. -ῶς ἐν σχήματι πίνακος ἢ ὡς ἐν πίνακι : Πτολ.Τετράβ.53 **τὰ μὲν δὴ κυριώτερα τῶν πινακικῶς προεκτεθειμένων.**

πῑνάκι(ο)ν (τὸ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὑποκορ. τοῦ πίναξ, μικρὸς πίναξ, μικρὰ σανίς, ἰδ. ἐπικεχρισμένη διὰ κηροῦ ἐφ' ἧς ἔγραφον ἢ ἐσημείουν· 'Αρποκρ. «πινάκια, τὰ καθιέμενα ἀντὶ κλήρων τοῖς κληρουμένοις»: 'Αριστφ.Σφ.167 **πινάκιον τιμητικὸν** (τὸ ἐφ' οὗ αἱ δικασταὶ ἔγραφον τὴν ἀπόφασιν αὐτῶν), Πλάτ.Νόμ.753C **εἰς πινάκιον γράψαντα τοὔνομα,** Δημ.998 **τὸ δυοῖν πινακίοιν τὸν ἕνα κληροῦσθαι** (τὸ ἐν χρήσει πρὸς κλήρωσιν τῶν ἀρχῶν), 'Αριστλ.Πολιτ.1268a,2 **τὰς δὲ κρίσεις ἐν τοῖς δικαστηρίοις οὐ διὰ ψηφοφορίας . . γίγνεσθαι .., ἀλλὰ φέρειν ἕκαστον πινάκιον, ἐν ᾧ γράφειν, εἰ καταδικάζοι . . , τὴν δίκην, εἰ δ' ἀπολύοι ἁπλῶς, κενόν,** αὐτ.'Αθ.63,4 **ἔχει δ' ἕκαστος . . δικαστὴς .. πινάκιον πύξινον** (ὡς ἐνδεικτικὸν τοῦ ἀξιώματός του)· **2)** ὁ πίναξ ἐφ' οὗ ἐγράφοντο νόμοι, διατάγματα κτλ. : 'Αριστφ.'Ορν.450 **σκοπεῖν δ' ὅ,τι ἂν προγράφωμεν ἐν τοῖς πινακίοις,** Πλούτ.Περ.30 **τοῦ Περικλέους νόμον τινὰ προβαλλομένου κωλύοντα καθελεῖν τὸ πινάκιον,** 'Επιγρ. **ἐν πινακίῳ λελευκωμένῳ**· || ὁμ. ὁ πίναξ, ἐφ' οὗ ἐγράφετο ἡ μήνυσις κατὰ δημοσίων ἀξιωματούχων· 'Αρποκρ. ἐν λ. «τυχὸν πινάκιον λέγει εἰς ὃ ἐγγράφεται τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῶν εἰσαγγελλομένων», Λεξ.Ρητ.299,3 «σύμβολον δικαστικόν, ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο τὸ τοῦ κρινομένου πρᾶγμα καὶ ὁ δῆμος»: Δημ.96 **εἰ . . δεινὰ ποιεῖ . . μικρὸν πινάκιον ταῦτα . . ἐπισχεῖν δύναιτ' ἄν,** 'Αριστλ.'Αθ.48,4 **γράφας εἰς πινάκιον λελευκωμένον τοὔνομα τό (θ' αὑτο)ῦ καὶ τὸ τοῦ φεύγοντος,** 'Επιγρ. **ἀναγράψαντες ἐμ πινακίῳ τὸ μέτρον τοῦ καρποῦ**· **3)** κατάστιχον, βιβλίον σημειώσεων, σημειωματάριον : Πλούτ.'Αριστ.27 **ὃς ἑαυτὸν ἔκ πινακίου τινὸς ὀνειροκριτικοῦ παρὰ τὸ 'Ιακχεῖον λεγόμενον καθεζόμενος ἔβοσκε,** 'Επιγρ. **τά τε πινάκια καὶ τὰ γραμματεῖα**· **4)** νεώτ. δικαστικὸν βιβλίον, ἐν ᾧ ἀναγράφονται αἱ πρὸς ἐκδίκασιν εἰσαχθεῖσαι ἔν τινι δικαστηρίῳ ὑποθέσεις, ὡς καὶ αἱ χρονολογίαι τῆς ἐκδικάσεως αὐτῶν· **5)** 'Επιγρ. ἀναθηματικός, ἀφιερωτικὸς πίναξ· **6)** πίναξ, ἐφ' οὗ ἐζωγράφουν, πινακὶς πρὸς ζωγραφίαν : Θεόφρ. Φ13,9,7 **τὰ τῶν ζωγράφων πινάκια,** Λουκ.Εἰκ.17 **αὕτη ὡς ἂν ἐπὶ πλατυτάτου πινακίου καταγεγραμμένη** (δ.γρ. πίνακος)· || μικρὰ ἢ κακῶς

ἐζωγραφημένη εἰκών : Ἰσοκρ.15,2 **Ζεῦξιν καὶ Παρράσιον τὴν αὐτὴν ἔχειν φαίη τοῖς τὰ πινάκια γράφουσιν·** 7) μτγν.,μσν, νεώτ. κ. δημ. ἐπίπλοτυ ἢ ἐλαφρῶς βαθὺ ἐπιτραπέζιον σκεῦος ἐξ ὀπτῆς γῆς, ξύλου ἢ μετάλλου ἢ καὶ ἐξ ἄλλης ὕλης, ἐν ᾧ παρατίθεται τὸ φαγητόν, παροψίς, πινάκι, πιάτο, τσανάκι : Ἀρρ.Ἐπικτ.1,19,4 **τὸ πινάκιον θεραπεύω καὶ πλύνω αὐτὸ καὶ ἐκμάσσω,** αὐτ.2,22,31,Πάπ. **πινάκιον ἀργυροῦν,** Πάπ. **πινάκιον κασσιτέρινον,** Πρόδρ.2,109 **καὶ πλύσιμον οὐ δέχεται καθόλου τὸ πινάκιν,** αὐτ.398 **σηκώνω τὸ πινάκιν μου, καὶ βλέπω τὸ σκουτέλιν,** φρ. **ἐπώλησε ἀντὶ πινακίου φακῆς** (εἰς τιμὴν ἐξευτελιστικήν)· 8) ἀστρονομικὸς πίναξ : Πάπ. **πινάκιον ἀστρολογικόν.**

πῐνᾰκίρ λακων. Ἡσ. «πινακίς».

πῐνᾰκίς-ίδος (ἡ) κ. νεώτ., δημ. **πινακίδα,** ὑποκορ. τοῦ πίναξ, ἀ. πινάκιον βλ.λ.1) : Φιλύλλ.11, Μάχ.π. Ἀθήν.13,582C **Εὐριπίδην ἰδοῦσαν ἐκ κήπῳ τινὶ πινακίδα καὶ γραφεῖον ἐξηρτημένον εἰπεῖν,** Πολυδ. 10,58 **καὶ πινακίδας δ' ἂν εὕροις ἐν ταῖς Φιλυλλίου Πόλεσιν·** || πάπ. **πινακίδες Ἑλληνικαὶ** κωδίκελλοι ἐν τῇ Ἑλληνικῇ· 2) κτ. πληθ. **πινακίδες** μικροὶ πίνακες ἐπικεχρισμένοι διὰ κηροῦ πρὸς γραφήν, ἀ. δέλτοι : Πλούτ.ΤΓράκχ.6 **ἐν δὲ τούτοις καὶ πινακίδες ἦσαν τοῦ Τιβερίου γράμματα καὶ λόγους ἔχουσαι,** αὐτ.Ἠθ.47E **ἀγγείοις τε βραχυστόμοις καὶ πινακίσι χαλκαῖς ἀπεικάζοντες,** Ἀρρ.Ἐπικτ.1,10,5 **πινακίδες παρὰ Καίσαρος,** Θεμίστ.Λόγ.31,353A **ἔστωσαν αἱ πινακίδες ψευδεῖς τῷ γε πινακίσιν ἰσχυριζομένῳ πρὸς ὑπεροχὴν ἀρετῆς·** || νεώτ. γεν. μικρὸς ἐκ ξύλου ἢ ἄλλης ὕλης πίναξ, ἐφ' οὗ γράφομεν, ἀ. ἀβάκιον· 3) νεώτ. μικρὰ πλὰξ ἐπὶ θύρας, ἑρμαρίου, τοίχου κττ. φέρουσα ἐπιγραφήν, ταμπέλλα· 4) νεώτ. ναυτ. πηδαλιουχικὸν ὄργανον ἐν χρ. ἄλλοτε ὡς δρομομετρικὸς πίναξ· 5) εἶδος ὀρχήσεως ἐν συνοδείᾳ αὐλοῦ· Ἀθήν.14,629F **μετ' αὐλῶν δὲ ὠρχοῦντο τὴν τοῦ κελευστοῦ καὶ τὴν καλουμένην πινακίδα,** Πολυδ.4,103 **τὰς δὲ πινακίδας ὠρχοῦντο οὐκ οἶδα εἴτ' ἐπὶ πινάκων, εἴτε πίνακας φέροντες.**

πῐνᾰκίσκιον (τὸ) κ. μσν. ὑποκορ. τοῦ πινακίσκος βλ.λ. : Ἀντιφάν.55,8 **τοῦτο τοὐπικείμενον ἄνω τὸ μικρὸν τὸ πινακίσκιον λέγεις;,** Εὐστ.633,27.

πινακίσκος (ὁ) ὑποκορ. τοῦ πίναξ βλ.λ.4), ἀ. πινάκιον βλ.λ.7), πινάκα, γαβάθα : Φερεκρ.108,14 **σχελίδες δ' ὀλόκνημαι πλησίον τακερώταται ἐπὶ πινακίσκοις,** Πλάτ.Κωμ.119, Ἀριστφ.Πλ.813 **τοὺς δὲ πινακίσκους τοὺς σαπροὺς τοὺς ἰχθυηροὺς ἀργυροῖς πάρεσθ' ὁρᾶν,** Λυγκ.1,6 **πίνακα μέγαν, ἔχοντα μικροὺς πέντε πινακίσκους,** Κλήμ.Ἀλ. Παιδ.2,35 **ὀξύβαφα καὶ πινακίσκοι καὶ τρυβλία·** 2) πινακὶς φέρουσα ζωγραφίαν : Ἰω.Χρυσ.2,635A (ἔκδ. Par.alt.) **οἱ τὰς εἰκόνας ἐπιδεῖξαι βουλόμεναι καλῶς, μικρὸν τοῦ πινακίσκου τοὺς θεωμένους ἀποστήσαντες, αὕτως αὐτὰς ἐκκαλύπτουσι.**

πινακογλείφτης (ὁ) δημ.,θηλ. **πινακογλείφτισσα** σκωπτ. ἐπὶ προσ. ὁ οἱονεὶ λείχων τὰ πινάκια τῶν ἄλλων, ἤτοι κόλαξ, εὐτελής, παράσιτος, ἀ. τσανακογλείφτης.

πῐνᾰκογράφημα-ατος (τὸ) μσν. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πινακογραφῶ, τὸ ἐπὶ πίνακος, ἐπὶ σανίδος, γεγραμμένον ἢ ἐζωγραφημένον : Εὐστ.Πον.307,23.

πῐνᾰκογραφία (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. τὸ γράφειν, τὸ χαράσσειν γεωγραφικὸν πίνακα, ἡ εἰκονογράφησις, ἡ κατασκευὴ γεωγραφικοῦ χάρτου : Στράβ.2,1,11 **τοὺς παλαιοὺς τοσαῦτα πλημμελήσαντας περὶ τὴν πινακογραφίαν,** Εὐστ.Διον.Περ. 73· || ἡ ἐπὶ ξυλίνου πίνακος ζωγραφία.

πῐνᾰκογραφικός-ή-όν μτγν. κ. μσν. ὁ δίκην γεωγραφικοῦ πίνακος, χάρτου : Εὐστ.1167,39 **πινακογραφικῷ χαρακτῆρι . . τὸν Ὠκεανὸν περιέθετο** (ὡς ἐν γεωγραφικῷ πίνακι), αὐτ.Διον.Περ.4.

πῐνᾰκογράφος (ὁ) μτγν. κ. μσν. ὁ γράφων γεωγραφικοὺς πίνακας, ὁ κατασκευαστὴς γεωγραφικῶν χαρτῶν : Εὐστ.Διον.Περ.4· || ὁ γράφων, ὁ κατασκευάζων καταλόγους : Στεφ.Βυζ. ἐν λ. Ἄβδηρα **πλεῖστοι δ' Ἀβδηρῖται ὑπὸ τῶν πινακογράφων ἀναγράφονται.**

πῐνᾰκογρᾰφῶ έω μτγν. κ. μσν. ἐγγράφω ἔν τινι πίνακι, γράφω ἐπὶ σανίδος, τὸ παθ. : Εὐστ. 633,25 **τοὺς Ἀττικοὺς ἄξονας, ἐν οἷς ἐπινακαγραφοῦντο νόμοι,** αὐτ.1594,12 **ἱστοριῶν, ἐν αἷς καὶ οἱ Συβαρῖται πινακογραφοῦνται.**

πῐνᾰκοειδής-οῦς-ές (πίναξ) μτγν. ὁ ὅμοιος πρὸς πίνακα : Διογεν. 5,72 **κύρβεις ξύλα τινὰ πινακοειδῆ·** || νεώτ. ὀρυκτολ. ἐπὶ κρυστάλλων, ὧν αἱ ἕδραι διήκουσι παραλλήλως πρὸς δύο τῶν ἀξόνων, τέμνουσι δὲ μόνον τὸν τρίτον.

πῐνᾰκοθήκη (ἡ) μτγν., νεώτ. κ. δημ. αἴθουσα ἢ ἵδρυμα, ἔνθα εἶναι μονίμως ἐκτεθειμένοι ζωγραφικοὶ πίνακες, μουσεῖον ζωγραφικῆς : Στράβ.14,1,14 **νεὼς μέγας, δς νῦν πινακοθήκη ἐστί, - ἡ πινακοθήκη τῶν Προπυλαίων, - ἡ ἐθνικὴ Πινακοθήκη·** 2) συνεκδ. τὸ σύνολον τῶν ἔν τινι αἰθούσῃ μονίμως ἐκτεθειμένων ζωγραφικῶν πινάκων : Παπαντ. Ἀγ.Ὄρ.89 **ἔχει παρατάξει τὶς τοιχογραφίες ὁσίων ποὺ ἀπατελοῦν μιὰ πινακοθήκη.**

πινακολῖναι (αἱ) νεώτ. χημ. αἱ κετόναι, ἐν αἷς ἡ ἑτέρα τῶν μονάδων συγγενείας τοῦ καρβονυλίου διατελεῖ ἐν ἑνώσει μὲ τριτογενὲς ἄτομον ἄνθρακος.

πῐνᾰκοποιός (ὁ) ὁ ποιῶν πίνακας, ὁ κατασκευάζων σανίδας : Πάπ. (πινακοποίς).

πῐνᾰκοπώλης (ὁ) ὁ πωλῶν μικρὰ πτηνὰ ἀπεπτιλωμένα καὶ τοποθετημένα κατὰ σειρὰν ἐπὶ πίνακος, ὁ ἐκθέτων πρὸς πώλησιν μικρὰ πτηνὰ ἀπεπτιλωμένα καὶ τοποθετημένα κατὰ σειρὰν ἐπὶ σανίδος· Ἡσ. «πινακοπώλης· ὀρνιθοπώλης, τίλλοντες γὰρ αὐτὰ καὶ τιθέντες ἐπὶ πίνακας ἐπώλουν, τὰ λοιπὰ ὁρμαθίζοντες» : Ἀριστφ.Ὄρν.14 **ἦ δεινὰ νὼ δέδρακεν οὐκ τῶν ὀρνέων, ὁ πινακοπώλης Φιλοκράτης μελαγχολῶν** (σχόλ. «ὁ τὰ λιπαρὰ τῶν ὀρνέων ἐπὶ πινάκων πωλῶν»).

πῐνάκωσις-εως (ἡ) μτγν. ἡ κατασκευὴ σανιδώματος, πατώματος, ἡ σανίδωσις : Πλούτ.Ἠθ. 658E **τοῖς δὲ βαλανείοις πολέμιόν ἐστι, καὶ λυμαίνεται τὴν πινάκωσιν αὐτῶν καὶ τοὺς θεμελίους ὑπακαιόμενον.**

πινακωτή (ἡ) δημ. ἐπίμηκες ἐκ σανίδων κατασκεύασμα ἔχον χωρίσματα, ἐν αἷς τοποθετοῦνται οἱ εἰς κλίβανον πρὸς ὄπτησιν μεταφερόμενοι ἄρτοι· 2) εἶδος παιδιᾶς.

πίναξ-ακος (ὁ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **πίνακας,** σανίς, σανίδα· Ἡσ. «πίνακας, τὰς σανίδας» : Ὀδ. Μ 67 **πίνακας . . νεῶν** (αἱ ἐπὶ τῶν δρυόχων γομφούμεναι σανίδες τῶν πλοίων), Ὀππ.Ἀλ.1,194 **εὐγόμφοισιν . . πινάκεσσιν,** Ἡσ. **πίνακας κουρὰ** «τὰ τμήματα, καὶ ἀποκαθάρματα τῶν ξύλων»)· 2) ὅθ. κ. ἐπὶ διαφόρων πραγμάτων κατασκευαζομένων ἐκ σανίδων, μετάλλων κττ., οἷον σανὶς διὰ κηροῦ ἐπικεχρισμένη πρὸς ἐγχάραξιν ἢ γραφήν, ἀ. δέλτος βλ.λ.1) : Ἰλ.Ζ 169 **σήματα λυγρά, γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ** (ξύλινον πινάκιον δίφυλλον, ὥστε νὰ διπλώνηται), Αἰσχ.Ἱκ 546 **ταῦτ' οὐ πίναξιν ἔστιν ἐγγεγραμμένα,** Ἀριστφ.Θεσμ.778 **πινάκων ξεστῶν δέλτοι, δέξασθε σμίλης ὁλκαύς,** Πλάτ. Κριτί.120C **ἐν χρυσῷ πίνακι γράψαντες,** Δημ.1055 **γράψας ἐν πίνακι ἅπαντας τοὺς συγγενεῖς τοῦ Ἁγνίου·** || ὅμ. ἐπὶ ἀναθηματικοῦ πίνακος ἀνηρτημένου ἐπὶ τοῦ εἰδώλου θεοῦ : Αἰσχ.Ἱκ.463 **νέοις πίναξι βρέτεα κοσμῆσαι,** Ἀριστλ.Πολιτ.1341a, 36 **ἐκ τοῦ πίνακος ὃν ἀνέθηκε,** Ἡρώνδ.4,19 **πίναξ Ὑγείας,** Στράβ.8,6,15 **τὸ ἱερὸν πλῆρες ἔχοντας ἀεὶ τῶν τε καμνόντων καὶ τῶν ἀνακειμένων πι-**

νάκων, ἐν οἷς ἀναγεγραμμέναι τυγχάνουσιν αἱ θεραπεῖαι· ‖ νεώτ., δημ. **πίνακας** ὀρθογώνιον ἢ τετράγωνον κατασκεύασμα ἐκ σανίδων συνηρμοσμένων καὶ βεβαμμένων διὰ μέλανος χρώματος, ἐφ' οὗ γράφουσι διὰ κιμωλίας ἰδ. οἱ μαθηταὶ τῶν σχολείων, ἄ. μαυροπίναξ· **3)** **Πίνακες** κατάλογοι συγγραφέων, ὀνομασία συγγράμματός τινος τοῦ Καλλιμάχου : Διογ.Λ 8,86, 'Αθήν.13,585B **ἀνέγραφε δὲ αὐτὸν Καλλίμαχος ἐν τῷ τρίτῳ πίνακι**· ‖ κατάλογος τῶν φιλοσόφων : Φιλόδ. Στωϊκ.339,13 **αἵ τ' ἀναγραφαὶ τῶν πινάκων αἵ τε βυβλιοθῆκαι,** Πλούτ.Σύλλ.26 ἀναγράφαι τοὺς **νῦν φερομένους πίνακας**· **4)** ξύλινον ἰδ. πινάκιον, παροψίς, πιάτο, γαβάθα, πινάκα : Θωμ.Μ 714 **«πίνακες**, τὰ ἀγγεῖα ἐν οἷς ἐσθίομεν» : 'Οδ.Α 141 **κρειῶν πίνακας παρέθηκεν,** αὐτ.Π 49, Φιλιππδ. 9,4 **ἐπ' ἀργυροῦ πίνακος,** 'Αθήν.4,128D **ἐν χαλκῷ πίνακι τῶν Κορινθίων κατασκευασμάτων ἄρτος ἑκάστῳ . . ἐδόθη**· ‖ δίσκος, ἐφ' οὗ τιθέμενα ἐδέσματα προσεφέροντο : Λυγκ.1,5 **πίνακα . . μέγαν, ἔχοντα μικροὺς πέντε πινακίσκους,** 'Αέτ.7, 106 **πίνακες ὑέλινοι**· **5)** σανὶς πρὸς ζωγραφίαν ἢ εἰκὼν ἐζωγραφημένη ἐπὶ σανίδος· 'Ησ. «ζωγραφία», Θωμ.Μ.714 «πίνακες . . αἱ διὰ σανίδων εἰκόνες» : Σιμων.178, 'Αναξανδρ.33,2, Θεόφρ.Φ1,5,7, 4 **τοὺς πίνακας τοὺς γραφομένους,** 'Αθήν.12,543F, 'Επιγρ.· ‖ νεώτ. ἔργον ζωγραφικῆς ἐπὶ σανίδος ἢ ὀθόνης : **οἱ πίνακες τοῦ 'Ραφαήλου**· ‖ νεώτ. ὁμ. εἰκὼν ἢ σχέδιον ἐκτυπωθὲν ἐπὶ χάρτου : **πίνακες ἐκτὸς κειμένου**· **6)** γεν. πλὰξ ἔχουσά τι γεγραμμένον ἢ κεχαραγμένον, ἐπὶ γεωγραφικοῦ πίνακος : 'Ηρ.5,49 **ἔχων χάλκεον πίνακα ἐν τῷ γῆς . . περίοδος ἐνετέτμητο,** Στράβ.1,1,11 **τὸν μὲν οὖν ἐκδοῦναι πρῶτον γεωγραφικὸν πίνακα,** Πλούτ. Θησ.1 **ἐν ταῖς γεωγραφίαις . . τὰ διαφεύγοντα τὴν γνῶσιν αὐτῶν τοῖς ἐσχάτοις μέρεσι τῶν πινάκων . . παραγράφουσιν**· **7)** σανὶς ἢ πλάξ, ἐφ' ἧς ἐγράφοντο τὰ ἀστρονομικὰ σχήματα : Πλούτ. Ρωμ.12 **ἁπτόμενος . . τῆς περὶ τὸν πίνακα μεθόδου θεωρίας** [τῆς τέχνης τῆς ὡροσκοπήσεως], αὐτ.Σύγκρ.'Αριστ.Κάτ.3 **τοὺς μὲν εἰς ἀγυρτικοὺς κατέβαλε πίνακας**· πρβλ. πινάκιον 8)· ‖ παροιμ. ἐν Πλούτ.'Ηθ.386B **ἐκ πίνακος καὶ πυλαίας** [ἐπὶ μυθοπλασιῶν]· ‖ νεώτ.ἀστρον. **πίνακες ἀστεροειδῶν** [οἱ χρησιμεύοντες πρὸς ὑπολογισμὸν τῶν ἀκριβῶν θέσεων τῶν μικρῶν πλανητῶν], - **πίνακες τῶν πλανητῶν** [οἱ χρησιμεύοντες πρὸς ὑπολογισμὸν τῶν εἰς τὰς ἀστρονομικὰς ἐφημερίδας ἑκάστου ἔτους δημοσιευομένων θέσεων τῶν πλανητῶν], **πίνακες Σελήνης, - πίνακες ἀστρονομικοὶ** [οἱ παρέχοντες τὰς τιμὰς διαφόρων ἀστρονομικῶν στοιχείων]· **8)** πίναξ, ἐν ᾧ ἀνεγράφοντο δημόσιαι κοινοποιήσεις, ἀρχεῖον : Δημ.1091 **εἰς τὸν 'Οτρυνέων πίνακα τὸν ἐκκλησιαστικὸν ἐγγράφειν αὐτόν,** 'Επιγρ. **δαμόσιος πίναξ** [τὸ δημόσιον ἀρχεῖον]· **9)** νεώτ. τετράγωνος ἄβαξ ἀναρτώμενος ἀπὸ τοῦ τοίχου καὶ φέρων ἐπ' αὐτοῦ ἐπιγραφὴν ἢ χρησιμεύων πρὸς ἐπικόλλησιν ἐπ' αὐτοῦ δελτίων, ὡρισμένων ἐπισήμων πράξεων, εἰδοποιήσεων κττ.· **10)** νεώτ. ἡ καθ' ὡρισμένην τάξιν ἀναγραφὴ οἱωνδήποτε πραγμάτων : **πίναξ τῶν περιεχομένων - κυρίων ὀναμάτων - ἀγνώστων λέξεων, - χρονολογικὸς πίναξ** [ἐν ᾧ ἀναγράφονται κατὰ σειρὰν αἱ χρονολογίαι διαφόρων γεγονότων]· ‖ εἰδ. μαθημ. κατάλογος περιέχων καθ' ὡρισμένην μέθοδον ἐξαγόμενα διαφόρων μαθηματικῶν πράξεων : **λογαριθμικοὶ πίνακες** [ἐν οἷς ἀναγράφονται κατὰ σειρὰν οἱ λογάριθμοι τῶν διαφόρων ἀριθμῶν], - **πίναξ τῶν πρώτων ἀριθμῶν** [ὁ περιέχων μόνον τοὺς πρώτους ἀριθμούς]· ‖ **πίναξ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος** μαρμαρίνη συνήθως πλάξ, ἐφ' ἧς εἶναι ἐγκατεστημένος ὁ μετρητὴς τοῦ ρεύματος, αἱ ἀσφάλειαι, οἱ διακόπται κττ.· **11)** εἶδος ἀκόνης πρὸς ἀκόνησιν μαχαιρῶν : Θεόφρ.Φ1 5,5,1 **παρακονᾷ δὲ μάλιστα τὰ σκληρά· διὸ καὶ οἱ σκυτατόμοι ποιοῦνται τοὺς πίνακας ἀχράδος**· **12)** θέατρον ἀνδρεικέλων, φασουλῆς : 'Ηρων Αὐτομ.23,1.

πῑνάριον [τὸ] μτγν. εἶδος χαλκάνθης, θειϊκοῦ σιδήρου : Διοσκ.15,98]· **2)** πάπ. μαργαριτοφόρος πίνη κ. συνεκδ. μαργαρίτης.

πῑναρός-ά-όν [πίνος] κ. νεώτ. **ὁ** πλήρης πίνους, ρύπου, ὁ ρυπορός, ὁ αὐχμηρός, ὁ ἀκάθαρτος, ὁ λερός, ὁ λερωμένος· 'Ησ. «πιναρός· ρυπαρός, εὐτελής, ἐλάχιστος» : Εὐρ.'Ηλ.184 **σκέψαι μου πιναράν κόμαν,** Κρατῖν.372, Εὐπ.251 **πιναρὸν . . ἀλουτίᾳ κάρα,** 'Αλκ.Μεσσ.Α Πλ.196 **πιναρὰν ὄφιν,**Διον. 'Αλ Ρωμ.4,10, Λουκ.'Ενύπν.8 **τῆς ἐσθῆτος τὸ πιναρόν,** Κλήμ.'Αλ.Προτρ.91 **ἐσθῆτι πιναρᾷ καὶ κατερρωγυίᾳ,** Γρηγ.Νύσσ.2,994B **ρακίοις πιναροῖς ἠμφιεσμένον,** Συνέσ.'Επιστ.182D **ἱματίοις τοῖς πιναροῖς**· ‖ ὁμ. ἐπὶ ἐρίου ὁ μήπω πλυθείς : 'Αρετ.'Οξ. Νούσ.1,1· πρβλ. πινηρός.

πῑνἄρότης-ητος [ἡ] μτγν. κ. μσν. ἡ ἰδιότης τοῦ πιναροῦ, ἡ ρυπαρότης, ἡ αὐχμηρότης, ἡ ἀκαθαρσία : Εὐστ.1561,25 **πιναρότης αὐχμοῦ.**

πῑνἄροῦμαι-όομαι [πιναρός] παθ. εἶμαι πιναρός, γίνομαι ρυπαρός, ἀκάθαρτος : Σουΐδ. ἐν λ. πεπελτωμένα **πεπιναρωμένα.**

πῑνἄροχαίτης [ὁ] μσν. ὁ ἔχων πιναράν, ρυπαράν, λερὴν κόμην : Τζέτζ.Πρὸ 'Ομ 398.

πινάτρα [ἡ] ἡ **πίνατρα** πιθ. ἀντὶ πιάτρα βλ.λ. : 'Επιγρ. **Παπίας ἐκόσμησεν τὴν πίνατραν.**

πινατυπία [ἡ] νεώτ. παλαιοτέρα μέθοδος φωτογραφικῆς τυπώσεως τῇ βοηθείᾳ φωτοπαθῶν πλακῶν φερουσῶν στρῶμα ζελατίνης· καταστὰν εὐαίσθητον διὰ διχρωμικοῦ καλίου.

πινδάρειος-α-ον ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν λυρικὸν ποιητὴν Πίνδαρον, ὁ τοῦ Πινδάρου : 'Αριστφ.'Ορν.939 **Πινδάρειον ἔπος.**

πινδἄρικός-ή-όν μτγν., μσν. κ. νεώτ. **ἄ.** Πινδάρειος βλ.λ. : Πλούτ.'Ηθ.602F **προσλαλῶν ἑαυτῷ τὰ Πινδαρικά,** Εὐστ.1110,52 **σχῆμα Πινδαρικόν**· ‖ **Πινδαρικὸν μέτρον** τὸ ὑπὸ τοῦ Πινδάρου χρησιμοποιηθὲν μέτρον· Πλαν.ἐν Carm.Boeth [Weber.]8 «τὸ ε εἶδός ἐστιν ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ὃ καλεῖται Πινδαρικόν»· ἐπίρρ. μτγν. κ. μσν. **-ῶς** κατὰ τὸν τρόπον τοῦ Πινδάρου : Εὐστ.21,14 **'Ατρεΐδης Πινδαρικῶς κατὰ διάστασιν.**

πινδόθεν ἐπίρρ. ἐκ τοῦ ὄρους Πίνδος : Πίνδ.Π 1,66 **Πινδόθεν ὀρνύμενοι.**

πινελ(λ)άρισμα [τὸ] δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πινελλάρω βλ.λ., ἡ ἴσχασις.

πινελ(λ)άρω δημ. ἐπαλείφω διὰ χρωστῆρος, βάφω, μπογιατίζω μὲ πινέλλο· **2)** ἰσχάζω βλ.λ.· **3)** ρηματ. π. πινελλάρισμα.

πινέλ(λ)ι [τὸ] δημ. ἄ. πινέλλο βλ.λ.2].

πινελλιά [ἡ] δημ. τὸ ἐπί τινος ἐπιφανείας ἴχνος χρωστῆρος, ἡ διὰ πινέλλου χρῶσις ἐπί τινος ἐπιφανείας : Παπαντ.'Αγ.'Ορ.95 **τὴν πλατιά καὶ ἀνυπότακτη πινελιά, τὰ ρεαλιστικὰ πρόσωπα**· **2)** ἡ ποσότης τοῦ χρώματος, τὴν ὁποίαν δύναταί τις νὰ λάβῃ ἐφάπαξ διὰ τοῦ χρωστῆρος· **3)** ὁ τρόπος τοῦ χειρισμοῦ τοῦ χρωστῆρος ἐν τῇ ζωγραφίᾳ, ἡ ἱκανότης, ἡ ἐπιτηδειότης, ἡ δεξιοτεχνία περὶ τὴν χρῆσιν τοῦ χρωστῆρος ἐν τῇ ζωγραφίᾳ : **ἔχει καλή - σπουδαία πινελλιά.**

πινέλ(λ)ο [τὸ] δημ. ὁ χρωστήρ· **2)** μικρὰ ἄγκυρα, ἡ ἰσχὰς βλ.λ.5] : **κάνω πινέλο** [ἐπικρεμῶ τὴν ἄγκυραν πρὸς πόντισιν].

πινένιον [τὸ] νεώτ. χημ. κυκλικὸς ὑδρογονάνθραξ, κύριον συστατικὸν τῶν τερεβινθελαίων.

πῖνη [ἡ] ['Αντιφάν.194,15] κ. **πῖνα** κ. **πίννα** [ἐν κώδ. οὐχὶ ἐν 'Επιγρ. κ. πάπ.] νεώτ. κ. δημ. μαλάκιον ἐλασματοβράγχιον ἐκ τῶν **ἀβικουλιδῶν,** οὗ διά-

φορα εἴδη εὕρηνται ἐν τῇ Μεσογείῳ Θαλάσσῃ, συχνάκις μνημονευόμενα ὡς ἐξαίρετον ἔδεσμα: Κρατῖν.8, Φιλύλλ.13, Ἀριστλ.Ζ1 528a,24 **τὰ δὲ τραχυόστρακα, οἷον τὰ λιμνόστρεα καὶ πίνναι,** αὐτ. 547b,15 **αἱ δὲ πίνναι ὀρθαὶ φύονται ἐκ τοῦ βυσσοῦ ἐν τοῖς ἀμμώδεσι καὶ βορβορώδεσι,** Χρύσ. Στωϊκ.2,207 **ἡ μὲν οὖν πίνη ὄστρεόν ἐστιν,** Ἰσίδ. Χαρ.20, Ἀρτεμίδ.Δαλδ.2,14, Πάμφ.π.Ἀθήν.3,89C **αἱ δὲ πῖνοι ὀρθαὶ φύονται ἐκ τοῦ βυθοῦ,** Ὀππ.Ἁλ. 2,187· **2)** μαργαρίτης, αἰτ. πλ. **πίνας**: Πάπ. **πείνας**· πρβλ. ἀληθινόπινος, πινώτιον, πινάριον.

πῖνηρός-ή-όν Ἰων. τ. τοῦ πιναρός βλ.λ. : Ἱππ.π. Ἐρωτιαν.200 **ἔρια πινηρά.**

πινιάζω δημ. ἀμτβ. ἰδ. ἐπὶ κόμης, τριχῶν κττ. πληροῦμαι πίνου, γέμω λιπώδους ἀκαθαρσίας, ρυποῦμαι, λιγδιάζω : **πίνιασαν τὰ μαλλιά μου.**

πινιάτα (ἡ) (ἰταλ.) δημ. χύτρα ἰδ. ἐκ χαλκοῦ ἢ λευκοσιδήρου : Λασκαρ.Ληξ.2,280 **μὰ ἐκειὸ αἱ μαντατοφόροι ἐπαρακαύσανε, | κι ἐφέραν τοῦ Πραέδρου μιὰ πινιάτα.**

πῖνίκιος-ον μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ πινικόν βλ.λ., ὁ τοῦ πινικοῦ : ΠερίπλἘρ.Θαλ. 35 **πινίκιαν κόγχον** (πινικόν).

πῖνικόν (τὸ) μτγν. ὁ ὑπὸ τῆς πίνης βλ.λ. παραγόμενος μαργαρίτης : Περίπλ.Ἐρ.Θαλ.36, αὐτ.59 **ἡ κολύμβησις τοῦ πινικοῦ.**

πινιμός (ὁ) δημ. πνιγμός, πνιμός, πνίξιμο βλ.λς: Βαλαωρ.Μνημ.80 **μακριὰ τὰ γένεια ταυ, ἄσπρα σὰ χιόνι.. λὲς καὶ τὸν ἔχουνε γιὰ πινιμό.**

πίνινος λίθος (ὁ) μτγν. ὁ μαργαρίτης τῆς πίνης βλ.λ. : ΠΔ Ἐσθ.1,6 **ἐπὶ λιθοστρώτου σμαραγδίτου λίθου καὶ πινίνου.. λίθου** (δ. γρ. πιννίνου).

πίννα (ἡ) μσν., νεώτ. κ. δημ. ἄ. πίνη βλ.λ. : Ἀριστλ. Ζ1 528a,24 **λιμνόστρεα καὶ πίνναι καὶ γένη κόγχων,** Θεόφρ.ΦΑἴτ.2,17,8 **τὰ ἐν ταῖς πίνναις ζῷα,** Ἀραβ.Μῦθ.Χαλ.1,47 **κόκκαλα ἀπὸ πίννες καὶ ἀχηβάδια ξηρά·** || νεώτ. ζῳολ. γένος πεταλοβραγχίων **πιννιδῶν** μαλακίων.

πιννίδαι (οἱ) νεώτ. ζῳολ. οἰκογέν. πεταλοβραγχίων **διμύων** μαλακίων.

πιννινόθριξ μαλλός (ὁ) μσν. ἔριον ὅμοιον πρὸς τὰς ἐπιμήκεις μεταξοειδεῖς ἶνας τῆς πίννης : Κ Πορφ.Θεμ.1,12,14 (δ. γρ. πιννόθριξ).

πιννοΐτης (ὁ) νεώτ. ὀρυκτολ. ὀρυκτὸν ἔνυδρον βορικὸν ἅλας τοῦ μαγνησίου.

πιννοκάβουρας (ὁ) δημ. τὸ μαλάκιον πιννοτήρης.

πιννοτήρης (ὁ) κ. νεώτ. ἄ. πινοτήρης βλ.λ. : Ἀριστλ.Ζ1 547b,28 **καὶ ἐν ταῖς πίνναις οἱ καλούμενοι πιννοτῆραι·** || νεώτ. ζῳολ. γένος δεκαπόδων βραχυούρων **καταμετωπιδῶν** μαλακοστράκων, περιλαμβάνον πολλὰ εἴδη μικροτάτων καρκίνων διαβιούντων ἐντὸς τοῦ ὀστράκου μαλακίων τινῶν.

πιννοτρόφος (ὁ) δ. γρ. ἀντὶ πινοτρόφος βλ.λ. : Τζέτζ.Λυκόφρ.419.

πιννοφύλαξ-ακος (ὁ) δ. γρ. ἀντὶ πινοφύλαξ βλ.λ.: Ἀριστλ.Ζ1 547b,16 **ἔχουσι δ' ἐν αὐταῖς πιννοφύλακα, αἱ μὲν καρίδιαν, αἱ δὲ καρκίνιον.**

πιννώδης-ους-ες μτγν. ὁ ὅμοιος πρὸς πίνναν βλ.λ. : Ξενοκρ.π.Ἐνυδρ.26 **πετρώδεσι καὶ πιννώδεσιν** (διόρθ:Κορ.πηλώδεσιν).

πῖνόεις-εντας-εσσα-εν (πίνος) ἀντὶ πιναρός βλ.λ.: Ἱππ.Γυν.2,187, Ἀπολλ.Ρ 2,301, Ἀντίπ.Σιδ.ΑΠ 7,146 **θυμαβαρὴς ἀρετὰ μύρομαι ἑζομένα, ἀπλόκαμος, πινόεσσα, διὰ κρίαιν.**

πινοκύττωσις-εως (ἡ) νεώτ. ἢ **πινοκυττάρωσις,** ἡ ἰδιότης τῶν κυττάρων καὶ ἰδ. τῶν μακροφάγων ν' ἀπορροφῶσιν ὑγρά, ἀντίθ. φαγοκυττάρωσις.

πινό (τὸ) (ἰταλ.) δημ. ἀκλ. τὸ τέρθρον βλ.λ.· || γεν. τὸ ἀκροκέραιον βλ.λ.

πινομή (ἡ) δημ. κ. πινόμι (τὸ) ἐπώνυμον, ἐπίθετον· || γεν. ὄνομα : **γιὰ πινομή σου** (γιὰ τὸ ὄνομά σου, γιὰ χάρη σου).

πῖνον (τὸ) εἶδος ποτοῦ κατασκευαζομένου ἐκ κριθῆς, ζῦθος, μπίρα : Ἀριστλ.ἀπ.106 **ἴδιόν τι συμβαίνει περὶ τὰς τῶν κριθῶν, τὸ καλούμενον πῖνον.. μόνοι δὲ αἱ τῷ πίνῳ μεθυσθέντες εἰς τοὐπίσω καὶ ὕπτιοι κλίνονται,** Ἀθήν.10,447Α.

πίνος (ὁ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. λιπώδης ἀκαθαρσία, ρύπος, αὐχμός, λέρα, λίγδα, ἰδ. τῶν ἐνδυμάτων ἢ τῶν τριχῶν : Ἡρωδιαν.Τεχν.Λειφ.2,945, Σοφ.ΟΚ 1259 **ἐσθῆτι σὺν τοιᾷδε τῆς ὁ.. γέρων γέραντι συγκατῴκηκεν πίνος,** Εὐρ.Ἠλ.305 **πίνῳ θ' ὅσῳ βέβριθ',** Ἀπολλ.Ρ 2,220 **πίνῳ δὲ οἱ αὐαλέος χρὼς ἐσκλήκει,** Ἀντίπ.ΑΠ 11,158 **τὸ χύδην ῥυπόωντι πίνῳ πεπαλαγμένον ἔσθος,** - **τὰ μαλλιά εἶναι γεμάτα πίνο·** || ὁμ. κ. νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ τοῦ ρύπου τῶν ἐρίων, ἰδ.τῶν προβάτων: Παῦλ.Αἰγ. 7,17,88· || μτφ. : Αἰσχ.Ἀγ.776 **τὰ χρυσόπαστα δ' ἔδεθλα σὺν πίνῳ χερῶν** (διὰ ρυπαρῶν μέσων, αἰσχρῶς)· **2)** ἡ ὀξείδωσις τῶν χαλκῶν ἀνδριάντων, ὁ ἐπὶ τῶν μετάλλων σχηματιζόμενος ἰός : Πλούτ.Ἠθ.395Β **ἐθαύμαζε δὲ τοῦ χαλκοῦ τὸ ἀνθηρόν, ὡς οὐ πίνῳ προσεαικός·** || ὅθ. μτφ. ἐπὶ ὕφους, ἀρχαϊκὴ καὶ ἀπέριττος ἔκφρασις : Διον.Ἁλ.Δημ.5 **ὁ τῆς ἀρχαιότητος πίνος,** αὐτ. Συνθ.11· **3)** εἰδ. ἀλχημ. ἡ πλύσις τῶν μετάλλων : Ὀλυμπ.Ἀλχ.75Β **πίνος πρῶτας, ὁ διὰ τοῦ ἀρσενικοῦ, ὁ βάπτων τὸν χαλκὸν λευκόν.**

πῖνοτήρης (ὁ) (πῖνα, τηρῶ) κ. **πιννοτήρης** (ἐν κώδ.) κ.νεώτ. ὁ φύλαξ τῆς πίννης, δεκάπουν μαλακόστρακον βιοῦν ἐντὸς τοῦ ὀστράκου τῆς πίνης, ὁ πινοκάβουρας, ἄ. πινοφύλαξ· Ἡσ. «πινοτήρης· ὁ πινοφύλαξ λεγόμενος. Πῖνα δὲ ὄνομά τινος ὀστρέου» : Ἀριστλ.Ζ1 547b,28 **ἐμφύονται δ' ἐν ἐνίαις τῶν ὀστρακοδέρμων καὶ καρκίνοι λευκοί, τὸ μέγεθος μικροὶ πάμπαν.. καὶ ἐν ταῖς πίνναις οἱ καλαύμενοι πιννοτῆραι,** Χρύσ.Στωϊκ.2,207 **ἡ μὲν οὖν πίνη ὄστρεόν ἐστιν, ὁ δὲ πινοτήρης καρκίνος μικρός,** Πλούτ.Ἠθ.980Β· **2)** μτφ. ἐπὶ μικροῦ παρασίτου : Σοφ.ἀπ.113 **ὁ πιννοτήρης τοῦδε μάντεως χορός** (ὁ ἔχων ἔργον νὰ προειδοποιῇ), Ἀριστφ.Σφ.1510.

πινοτρόφος-ον (πῖνα, τρέφω) μσν. ὁ τρέφων τὰς πίνας, ὁ τροφεὺς τῶν πινῶν : Τζέτζ.Λυκόφρ. 418 (δ.γρ. πιννοτρόφος).

πῖνοῦμαι-όομαι (πίνος) γίνομαι, εἶμαι πιναρός, γέμω πίνου, εἶμαι γεμάτος ἀκαθαρσία : Φιλέτ.17 **χιτῶν πεπινωμένας,** Πλούτ.Ἀλέξ.4 **οὐκ ἐμιμήσατο τὴν χρόαν, ἀλλὰ φαιότεραν καὶ πεπινωμένον ἐποίησεν·** **2)** μτφ. ἡ μτχ. **πεπινωμένας-η-ον** ἀρχαιοπρεπής, ἁπλοῦς, ἀπέριττος κ. ἐπίρρ. **πεπινωμένως** κατὰ τρόπον ἀρχαιοπρεπῆ : Κικ.Ἀττ.14, 7,2 **literae πεπινωμέναι ἢ πεπινωμένως scriptae** αὐτ.15,16, Διον.Ἁλ.Δημ.45 **ἡ αὐστηρὰ καὶ πεπινωμένη σύνθεσις.**

πινοφύλαξ-ἄκος (ὁ) (πῖνα, φυλάσσω) κ. πιννοφύλαξ κ. μσν. ὁ πινοτήρης βλ.λ. : Ἀριστλ.Ζ1 547b,16 **ἔχουσι δ' ἐν αὐταῖς πινοφύλακα, αἱ μὲν καρίδιον, αἱ δὲ καρκίνιον, οὗ στερισκόμεναι διαφθείρονται θᾶττον,** Ἰσίδ.Χαρ.20, Ξενοκρ.π.Ὀρειβ.2, 58,98, Πάμφ.π.Ἀθήν.3,89D **αἱ δὲ πῖναι, ὀρθαὶ φύονται ἐκ τοῦ βυθοῦ, ἔχουσί τε ἐν αὐταῖς τὸν πιναφύλακα αἱ μὲν καρίδιον αἱ δὲ καρκίνιον,** Ἀρτεμίδ.Δαλδ.2,14, Εὐστ.Πον.116,66.

πινσός (ὁ) σχόλ. κ. μσν. κυβοειδὲς ὑποστήριγμα ἀψίδων : Σχόλ.Πίνδ.Ο 2,146, Διγεν.Ἀκρ.3977 **ἐκάμασιν καὶ τοὺς πιναοὺς τὸ μῆκος πενταπήχεις, καὶ.. ἔβαλε πλίνθαυς τέσσαρας ἐφ' ἕκασταν πιναόν τε·** πρβλ. πεασός.

πίντα (ἡ) (ἀγγλ. πίντ) νεώτ. κ. δημ. μέτρον χωρητικότητος ὑγρῶν ἰσοδυναμοῦν πρὸς τὸ 1/8 τοῦ ἀγγλικοῦ γαλονίου βλ.λ.

πίνυμι ἄ. πινύσκω βλ.λ. : Ἡσ. «πινυμένην· συνετήν».

πίνυσις-εως (ἡ) Ἡσ. «σύνεσις».

πῑνύσκω ὰ. **πῑνύσσω,** ἐπ. ἀόρ. **ἐπίνυσσα,** παθ. ἀόρ. ἐπινύσθην, ποιῶ τινα συνετόν, συνετίζω, σωφρονίζω, νουθετῶ : Ἰλ.Ξ 249 **ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτε σὴ ἐπίνυσσεν ἐφετμή,** Σιμων.12 **ὁπόταν πινύσκῃ Ζεὺς ἄματα** (ὅταν ὁ Ζεὺς ποιῇ τὰς ἡμέρας πλήρεις γαλήνης), Αἰσχ.Πέρσ.830 **ἐκεῖνον . . πινύσκετ' εὐλόγοισι νουθετήμασι,** Καλλ.Ἀρτ.152 **κερδαλέῳ μύθῳ σε . . πινύσκει,** Ναυμάχ.π.Στοβ. 4,23,7 **ἀφραδέοντα πινυσσέμεν** (ἀντὶ πινυσκέμεν)· κ. παθ. : Πυθ.π.Ἰάμβλ.Πυθ.28,146 **ὑπὸ τᾶς ματρὸς πινυσθείς·** ‖ διδάσκω, ὁδηγῶ : Ὀρφ.ἀπ.178 **πινύσκειν ταλασήϊα ἔργα.**

πῑνύσσω ὰ. πινύσκω βλ.λ. : Ἰλ.Ξ 249 **ἤδη γάρ με . . σὴ ἐπίνυσσεν ἐφετμή.**

πῑνυτή (ἡ) θηλ. τοῦ πινυτός, ὡς οὐσ. σύνεσις, φρόνησις : Ἰλ.Η 289 **ἐπεί τοι δῶκε θεὸς μέγεθός τε βίην τε καὶ πινυτήν,** Ὀδ.Υ 71 **εἶδος καὶ πινυτήν,** Ἱππ.Ἐπιστ.18.

πῑνῠτής-ῆτος (ὁ) μτγν., δωρ. **-τάς-ᾶτος** ἡ πινυτὴ βλ.λ. : Ἀνύτ.ΑΠ 7,490 **κάλλευς καὶ πινυτᾶτας.**

πῑνῠτός-ή-όν (πνέω, πινύσσω) ὁ σώφρων, ὁ συνετός, ὁ φρόνιμος, ὁ βαθύνους, ὁ νοήμων· ΕΜ 122, 33 «πινυτός, ὁ διεγηγερμένος τὸν νοῦν» : Ὀδ.Α 229 **νεμεσσήσαιτό κεν ἀνὴρ αἴσχεα πόλλ' ὁρόων, ὅστις πινυτός γε μετέλθοι,** αὐτ.Δ 211 **υἱέας αὖ πινυτούς τε καὶ ἔγχεσιν εἶναι ἀρίστους,** Σόλ.4,40 **πάντα κατ' ἀνθρώπους ἄρτια καὶ πινυτά,** Πλούτ. Ἠθ.797Ε **φροντίδος πινυτῆς, ὡς δὴ ποιηταὶ λέγουσιν,** Λουκ.Διόν.8 **εἰ δὲ πινυτὰ δόξειε τὰ λεγόμενα,** Κόϊντ.5,166 **πινυτώτερος·** ‖ ὁμ. μτ. αἰτ. τοῦ κατά τι : Πινδ.Ι 7(8),28 **σώφρονές τ' ἐγένοντο πινυτοὶ θυμόν.**

πῑνῠτότης-ητος (ἡ) μτγν. κ. μσν. ἡ ἰδιότης τοῦ πινυτοῦ, ἡ πινυτὴ βλ.λ. : Εὐστ.681,43.

πινυτόφρων-ονος (ὁ,ἡ) (πινυτός, φρήν) ὁ ἔχων πινυτὴν φρόνησιν ἢ ὁ πινυτὰ φρονῶν, ὁ πινυτὸς τὴν φρόνησιν, ὁ ἔμφρων, ὁ συνετός, ὁ σκεπτικός· Ἡσ. «συνετώτατος, σωφρονέστατος» : Σιμμ.ΑΠ 7, 22 **οὕνεκεν εὐμαθίης πινυτόφρονος,** αὐτ.3,8 **μάτερ Ὀδυσσῆος πινυτόφρονος,** Γρηγ.Ναζ.Ὀδ. 206,1 (Dronk.) **ἀπεχθαίρει πινυτόφρονας,** Κόϊντ.14, 630, Ἰουλ.Αἰγ.ΑΠ 4,325 **πινυτόφρων σιγή·** ‖ ὁ ἀγχίνους, ὁ εὐφυής : Ἑλλ.Ἐπιγράμμ.10 **πινυτόφρων εὐχωλή** (ἐπί τινος ἀκροστίχου), Ἰουλ.Καίσ.319Α **πινυτόφρων ναῦς.**

πινυτῶς ἐπίρρ. κατὰ τρόπον πινυτόν, συνετῶς, φρονίμως : Ἐπικρ.11,6 **τάδε μοι πινυτῶς . . λέξαν.**

πίνω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., αἰολ. **πώνω** (Ἀλκ.20, 52), ἐπ. ἀπαρφ. **πινέμεναι** (Ἰλ.Δ 346) κ. **πινέμεν** (Ὀδ.Η 220), παρατ. **ἔπῑνον** κ. ἰων. **πίνεσκον** (Ἰλ.Π 226), μέλλ. **πίομαι** (Ἰλ.Ν 493, Αἰσχ.Χο.578), κ. **πιοῦμαι** (Ἀριστλ.Ρητ.1370b,18, Αἰλ.ΠΙ 12,49) (ὁμ. ὡς ἐαφ. γρ. **πιεῖσθαι** : Ἱππ.Ἐντ.Παθ.12, **πιεῖσθε** : Ξεν.Συμπ. 4,7, ἀποδοκιμαζόμενα ὅμως ὑπὸ τοῦ Φρυν.23, κ. Ἀθήν.10,446D), β' ἑν. **πίεσαι** (ΠΔ Δευτ.28,39, ΚΔ Λουκ.17,8), ἀόρ. **ἔπῐον,** ἐπ. **πίον** (Ἰλ.Χ 2), δημ. **ἤπια,** β' ἑν. ὑποτ. **πίησθα** (Ἰλ.Ζ 260), προστ. **πίε** (Ὀδ.Ι 347) (ἔκπιε : Εὐρ.Κύκλ.563), δημ. **πιέ** κ. **πιές,** ὁμ. **πῖθι** (Ἴων Χ Τραγ.27, Ἀριστοφ.Σφ.1489), ὁμ. **ἔκπιθι** (Εὐρ.Κύκλ.570), **πίει, πίεις** (Ἐπιγρ.), αἰολ. **πῶθι, πῶ** (ΕΜ 698,52), ἀπαρφ. **πιεῖν** (Ὀδ.Θ 70, Ἡρ.4,172), μτγν. συνηρ. **πεῖν** (ΛουκίλλΑΠ 11,140), ἐπ. **πῑέμεν** (Ὀδ.Ο 378), **πιέειν** (Ἰλ.Δ 263), **πιέναι** (ἐσφ.γρ. ἀντὶ ὑπιέναι : Ἱππ.Ἐπιδ.5,18), μτχ. **πιών, πιοῦσα** (Ἰλ.Ω 102), **πιέουσα** (Ἱππ.Ἐπιδ.7,11), παρακ. **πέπωκα** (Αἰσχ.Ἐπτ.821), (ἐνίοτε κ. μτ. τῆς πρό, ὑπό, ἐκ), μέσ. ὑπατ. **πινώμεθα** (Ἕρμιπ.25), προστ. **πίνεο** (Νίκ. Θηρ.912), ὁμ. **πίομαι** (ὡς μέσ. ἐνεστ. : Ἴβυκ.17, Πινδ.Ο 6,86), ὁμ. **ἐκπίομαι** (Ἀριστοφ.Ἀχ.199), κ. **ἐμπίομαι** (Θέογν.1129) (ὁμ. ὡς παθ. : Ῥουφῖν.ΑΠ 5,43), παθ. (Ὀδ.Υ 312, Ἱππ.Ἀέρ.9), παρατ. **ἐπινόμην,** ἐπ. **πίνετο** (Ὀδ.Ι 45), μέλλ. **ποθήσομαι** (μ. ἐν συνθέσει μτ. τῆς κατά, ἐκ : Ἀριστοφ.Σφ.1502, Πλούτ. Ἠθ.240Ε), ἀόρ. **ἐπόθην** (μ. ἐν συνθέσει μτ. τῆς ἐξ. κατά : Αἰσχ.Χο.66, Πλάτ.Κριτί.111D), δημ. **(ἐ)πιώθηκα,** παρακ. ἀπαρφ. **πεπόσθαι** (Θέογν.477), δημ. μτχ. **πιωμένος,** εἰσάγω διὰ τοῦ στόματος ὑγρόν τι εἰς τὸν στόμαχον, μτ. αἰτ. : Ἰλ.Ε 341 **οὐ πίνουσ' αἴθοπα οἶνον,** αὐτ.Β 825 **πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο** (πίνοντες τὸ ὕδωρ τοῦ Α., δηλ. κατοικοῦντες παρὰ τὰς ὄχθας αὐτοῦ), Ὀδ.Ο 391 **πινέ τε οἶνον,** αὐτ.Ρ 225 **ὀρὸν πίνων,** Πινδ.Ο 6,86 **ἐρατεινὸν ὕδωρ πίομαι,** Σοφ.ΟΚ 622 **θερμὸν αἷμα πίεται,** Πλάτ.Γοργ.467C **οἱ τὰ φάρμακα πίνοντες παρὰ τῶν ἰατρῶν πότερόν σοι δοκοῦσι τοῦτο βούλεσθαι, ὅπερ ποιοῦσι, πίνειν τὸ φάρμακον καὶ ἀλγεῖν,** ΚΔ Ματθ.6,25 **μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί φάγητε καὶ τί πίητε,** αὐτ.27,34 **ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον,** αὐτ.Ἰω.6,54 **ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα,** αὐτ.Κορινθ.Ι,10,4, Πρόδρ.2,233 **καὶ πίνω καὶ τὸ γάρισμαν αὐτὸ τὸ ὑδρωμένον, | καὶ πρήσκεται ἡ κοιλία μου,** αὐτ.287 **πίνουσιν ὄξος καὶ χολὴν ἀντ' ὕδατος καὶ οἴνου,** δ.δίστ. **πίνω κρασί, δὲν μὲ μεθᾷ ὡς μὲ μεθᾷ ὁ σεβντάς σου·** ‖ μτ. γενικ. διαιρετ. : Ὀδ.Λ 96 **αἵματος ὄφρα πίω,** αὐτ. Χ 11 **ὄφρα πίω οἴνοιο·** ὁμ. φρ. **πίνειν κρητῆρας οἴνοιο** πίνειν ὁλοκλήρους κρατῆρας οἴνου : Ἰλ.Θ 232 **πίνοντες κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο,** αὐτ.Δ 346· ‖ κ. μτ. γενικ. κ. ἐμπροθ. (ἀπό, ἐκ, παρά τινος) : Ἰλ.Π 226 **οὐδέ τις . . πίνεσκεν ἀπ' αὐτοῦ . . οἶνον,** Θέογν.959 **αὐτὸς ἔπινον ἀπὸ κρήνης** (ἐκ πηγῆς), Ἡρ.4,172 **ἐκ τῆς χειρὸς διδοῖ πιεῖν,** Ἀριστοφ.Ἱππ.1289 **ἐκ ταὐτοῦ . . πίεται ποτηρίου,** Πλάτ.Πολ.417Α **πίνειν ἐξ ἀργύρου ἢ χρυσοῦ,** αὐτ.Γοργ.467C **οἱ τὰ φάρμακα πίνοντες παρὰ τῶν ἰατρῶν** (διορισθέντα ὑπὸ τῶν ἰατρῶν), Ξεν.ΚΠ 4,5, 4 **πιεῖν δ' ἀπὸ τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 19,24 **ἀπὸ χοίρειο ἀσκὶ δὲν ἤπια | κι ἂν ἤπια δὲν ἐμέθησα** (παροιμ.)· ‖ ὁμ. μτ. ἐπιρρ.: Ὀδ.Τ 62 **δέπα, ἔνθεν . . ἄνδρες . . ἔπινον·** ὁμ. μτ. δοτ. ὀργάνου : Ὀδ.Ξ 112 **σκύφον, ᾧπερ ἔπινεν** (διὰ τοῦ ὁποίου . .), Ξεν.Ἀν.6,1,4 **ἔπινον κερατίνοις ποτηρίοις** (δ.γρ. ἀντὶ ἐκ κερατίνων ποτηρίων)· ὁμ. κ. παθ. : Ἰλ.Ι 469 **ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος·** ‖ νεώτ. κ. δημ. φρ. **ἔπιον τὸ ποτήριον μέχρι τρυγός** (ὑπέμεινα τὰ βάσανα μέχρι τέλους), φρ. **ἤπιε πολλὰ φαρμάκια** (ἐδοκίμασε πολλὰς πικρίας), παροιμ. **θὲς δὲ θές, πιέ, γάϊδαρε, ἁγιάσμα** (ἐπὶ τῶν ἐξαναγκαζόντων τινὰ νὰ πράξῃ τι ἀκουσίως)· ‖ ὁμ. κ. ἀπολ. : Ἰλ.Ν 493 **μῆλα πιόμεν' ἐκ βοτάνης** (πρόβατα, ἵνα πίωσι μετὰ τὴν βοσκήν)· **2)** ὁμ. ἀπολ. νεώτ. κ. δημ. πίνω οἶνον ἢ καὶ ἄλλα οἰνοπνευματώδη ποτά, ἰδ. μτ. τῶν ἐσθίω, τρώγω κττ. : Ἰλ.Ω 476 **νέον δ' ἀπέληγεν ἐδωδῆς ἔσθων καὶ πίνων,** Ὀδ.Β 305 **ἀλλά μοι ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν,** αὐτ.Ε 94, Ἀλκ.20 **πρὸς βίαν πώνην,** Αἰσχ.Ἰκ.953, Σιμων.14 **πῖνε, πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς,** Εὐρ.Κύκλ.537 **ἠλίθιος ὅστις μὴ πιὼν κῶμον φιλεῖ,** Κρατῖν.124 **διδόναι πιεῖν,** Πλάτ.Συμπ. 176Ε **οὕτω πίνοντας πρὸς ἡδονήν,** αὐτ.Νόμ.776Β, αὐτ.Φαίδ.116Ε **δειπνήσαντάς τε καὶ πιόντας,** αὐτ. 117C **πίνοντά τε καὶ πεπωκότα** (πίνοντα καὶ τελειώσαντα τὸ πίνειν), Ξεν.ΚΠ 8,3,41 **πολλοὶ μὲν οἰκέται αἴτουν αἰτοῦσι, πολλοὶ δὲ πιεῖν,** αὐτ.1,3,9, Φιλήμ.9 **πιεῖν τις ἡμῖν ἐγχεάτω,** Ἀθήν.9,400C, Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.70,7 **ἐκεῖ ποὺ τρώγαν κι ἔπιναν καὶ ποὺ χαροκοποῦσαν,** αὐτ.3 **ἀντάμα τρῶν καὶ πίνουνε καὶ γλυκοκουβεντιάζουν,** δ.τραγ. **κάθουνται καὶ τρῶν καὶ πίνουν | καὶ τὴν Ἄρτα φοβερίζουν,** Κάλανδ. **κάτσε νὰ φᾷς, κάτσε νὰ πιῇς,** φρ. **πίνω εἰς ὑγείαν τινὸς** (προπίνω εὐχόμενος ὑπέρ τινος)· ‖ δημ. ἔχω τὴν ἕξιν νὰ πίνω οἰνοπνευματώδη ποτά, ῥέπω εἰς τὴν οἰνοποσίαν, εἶμαι

οἰνόφλυξ, πότης, μέθυσος : **ἄρχισε νὰ πίνῃ ἀπὸ τὸν καιρὸ ποὺ πέθανε τὸ παιδί του, - γυρνάει τὶς ταβέρνες καὶ πίνει ὁλημέρα·** || ὁ παρακ. πέπωκα εἶμαι οἴνῳ βεβαρημένος, μεθυσμένος : Εὐρ.Κύκλ.536 **πεπωκότ' ἐν δόμοισι χρὴ μένειν·** || δημ. ὁμ. ὁ παρακ. παθ. μτχ. **πιωμένος-η-ο** ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : **εἶναι λιγάκι πιωμένος καὶ δὲν ξέρει τί λέει·** || δημ. παροιμ. **ὅσο πίν' ἡ συμπεθέρα, τόσο καλακουβεντιάζει** |ὁ πότος φέρει εὐδιαθεσίαν|· **3**) ἑορτάζω, πανηγυρίζω δι' εὐωχίας : Φιλόστρ.Γυμν.54 **πίνειν νίκην·** **4**) μτφ. κ. δημ. ἀπορροφῶ, ροφῶ, τραβῶ : Ἡρ.3,117 **ἐπεὰν δὲ διάκορος ἡ γῆ σφεων γένηται πίνουσα τὸ ὕδωρ,** αὐτ.4,198, Αἰσχ.Εὐμ.980 **μηδὲ πιοῦσα κόνις μέλαν αἷμα πολιτᾶν,** αὐτ.Ἑπτ.736 **ἐπειδὰν . . χθονία κόνις πίῃ . . αἷμα φοίνιον,** Σοφ.ΟΤ 1401, Ξεν. Συμπ.2,25 **ὅταν δὲ ὅσῳ ἥδεται τοσοῦτον πίνῃ** |τὰ φυτά|, Μελέαγρ.ΑΠ 5,196 **λύχνον ἐμῶν κώμων πολλὰ πιόντα μέλη** |ἀμφ.γρ.|, Λουκ.Κατάπλ.27 **πολλάκις ἑκὼν ταῦλαιον οὐκ ἔπινον ἀποσβεσθῆναι θέλων,- ἡ γῆς πίνει τὴ βροχή, - τὸ σφουγγάρι πίνει τὸ νερό, - τὸ στουπόχαρτα πίνει τὸ μελάνι, - τὸ φαΐ ἤπιε τὸ ζουμί του·** **5**) ρηματ.π. πότος, πότης, ποτήριον, **πόσις, πόμα,** πῶμα, πῖνον, πιπίσκω, **πιοτό,** πιοτί, **πιόμα,** πιόσιμο.

πῖνῶ-άω (πίνος) εἶμαι πιναρός, ρυπαρός, λερός : Ἀριστφ.Λυσ.279 **ὤχετο . . πινῶν, ῥυπῶν ἀπαράτιλτος, ἓξ ἐτῶν ἄλουτος.**

πῖνώδης-ους-ες (πίνος) ὁ πλήρης λιπώδους ἀκαθαρσίας, ἐπὶ ἐρίων : Ἱππ.Γυν.2,185 **πινώδεαι ἐρίοισι·** || ὁ ρυπαρός, ὁ ἀκάθαρτος, ὁ λιγδερός· Ἡσ. «πινῶδες· ῥυπαρόν, ξηρόν», ἐπὶ κόμης : Εὐρ. Ὀρ.225 **ὦ βοστρύχων πινῶδες ἄθλιον κάρα** (σχόλ. «αὐχμηρὸν καὶ ῥυπῶδες»), Λυκόφρ.975.

πινωδία (ἡ) Ἡσ. «ἀκαθαρσία».

πῖνώτιον (τὸ) **πάπ.** ἐνώτιον ἐκ μαργαρίτου.

πιὸ ἐπιρρ. δημ. ἀντὶ **πλέον** βλ.λ. : Παλαμ.Τάφ.16,3 ἡ πιὸ | **καρδιοφλογίστρα λύπη.**

πῖοειδής-οῦς-ές μτγν. ὁ ἔχων τὸ σχῆμα τοῦ στοιχείου πῖ : Σωρ.1,68 **πιαειδῆ μέρη (τοῦ διαπήγματος),** Ὀρειβ.49,4,30 **πιαειδὴς φλιά,** αὐτ.49,33,4· ἐπίρρ. μτγν. **-δῶς** : Ρούφ.Ἀνατ.45.

πιόμα (τὸ) δημ. ἡ πόσις, τὸ πιόσιμο· **2**) τὸ ποτόν.

πίομαι μέλλ. τοῦ πίνω βλ.λ. : Θέογν.962 **ἄλλης δὴ κρήνης πίομαι ἢ ποταμοῦ.**

πῖον (ἐνν. γάλα) (τὸ) μτγν. λίπος, πάχος, παχύ, πηκτὸν γάλα, τὸ πάχας **τοῦ** γάλακτος : Νίκ.Ἀλεξ.77.

πιόνι (τὸ) (γαλλ.) **νεώτ. κ.** δημ. ἕκαστος τῶν ὀκτὼ μικροτέρων πεσσῶν τοῦ ζατρικίου βλ.λ., στρατιώτης· || **κτ. ἐπέκτ.** ἕκαστος τῶν πεσσῶν ἄλλων παιγνίων, οἷον τῆς ντάμας, τῆς τριόδας.

πιονίας (ὁ) νεώτ. γένος τι **ψιττακῶν.**

πῖος-α-αν (1) ποι., συγκρ.**πιότερος,** ὑπερθετ. **πιότατος,** ἀντὶ πίων βλ.λ.' Ἡσ. «**πίων**· λιπαρῶν» : Ἐπίχ. 136 **πῖοι ἄρνες,** Ὀρφ.Ἀργ.506 **πῖα** μῆλα.

πῖος-α-ον (2) (λατ.) Ἐπιγρ.· Ἡσ. «πῖος. εὐσεβής».

πιόσιμο (τὸ) δημ. ἡ ἐνέργεια τοῦ πίνειν, ἡ πόσις, ὁ πότος· **2**) ἰδ. ἡ οἰνοποσία : **σπατάλησε τὸ ἔχει του στὸ πιόσιμα·** **3**) ἡ γεῦσις ἡ ἐκ ποτοῦ προκαλουμένη : **τὸ κρασί του δὲν ἔχει καλὸ πιόσιμο· ἀφήνει στὸ στόμα ξυνίλα - μούχλα·** **4**) ὡς ἐπίθ. **τὸ πόσιμον : τὸ νερὸ τοῦ πηγαδιοῦ μας δὲν εἶναι πιόσιμο.**

πιότερο ἐπίρρ. δημ. συγκρ. τοῦ πιὸ βλ.λ. : Ζερβ. Τραγ.ΚΚ 71,19 **ὁλοένα πιότερα νυχτώνει | κι ἐγὼ τὸ δρόμο πάω μονάχος.**

πιότης-ητος (ἡ) κ. μαν. ἡ ἰδιότης τοῦ πίου, τοῦ παχέος, ἡ παχύτης, τὸ πάχος, τὸ λίπος : Ἱππ.Ἀέρ. 21 **τῇσι δὲ γυναιξὶν ἥ τε πιότης τῆς σαρκὸς καὶ ὑγρότης,** Ἀριστλ.ΖΙ 520a,23 **ὅσα δὲ μὴ ἔχει κεχωρισμένην τὴν πιότητα, ἧττόν ἐστι πίονα κατὰ κοιλίαν,** αὐτ.ΖΜ 651b,9, Θεόφρ.ΦΙ 9,1,3 **ὅσα πιότητά τινα ἔχει καὶ** λίπος, ΚΔ Ρωμ.11,17 **συγκοινωνὸς τῆς ῥίζης καὶ** τῆς πιότητος **τῆς ἐλαίας ἐγένου·** **2**) μτφ. πλοῦτος, εὐπορία, εὐτυχία, εὐημερία, εὐπραγία : Φίλ 1,299 **ἵνα μή τι ἴχνος ὑπολειφθῇ πιότητος ἀρχαίας,** Εὐστ.1146,10 **πιότης πόλεως ἡ περὶ αὐτὴν εὐπορία.**

πιοτί (τὸ) δημ. ποτὸν κ. ἰδ. οἰνοπνευματῶδες· **2**) τὸ πίνειν, ἰδ. οἰνοπνευματώδη ποτά, οἰνοποσία : **ἔφαε τὸ βιός του στὸ πιοτί,** Παλαμ.Παράκ. 80,9 **πᾶν τὰ καλούδια καὶ τὸ πιοτί.**

πιοτό(ν) (τὸ) μσν. κ. δημ. πᾶν ὑγρὸν χρησιμεῦον πρὸς πόσιν, ποτὸν καὶ ἰδ. οἰνοπνευματῶδες : Ἀραβ.Μῦθ.Χολ.1,77 **τὸν ὁποῖον ἐφύλαττεν ἀκόμη ζωντανὸν μὲ κάποια πιοτὰ μαγικά, - πήραμε ἕνα πιατὸ στὸ πόδι·** **2**) ἡ ἐνέργεια τοῦ πίνειν, ἡ πόσις, ἰδ. οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν, ἡ οἰνοποσία, τὸ πιόσιμο : **τὸ 'ριξε στὸ πιοτό, γιὰ νὰ ξεχάσῃ τὸν πόνο του.**

πιόφιλος (ὁ) νεώτ. ζωολ. γένος **μυΐδῶν** ἐντόμων, οὗ γνωστότερον εἶδος πιόφιλος ὁ τοῦ τυροῦ, οὗ ἡ κάμπη ἐνδιαιτᾶται ἐντὸς τοῦ τυροῦ (πρβλ. σκουλήκι τοῦ τυριοῦ).

πῖόφυλλος-ον (πῖος, φύλλον) μτγν. ὁ ἔχων λιπώδη φύλλα, ἐπὶ τῆς ἐλαίας· Ἀλέξ.Ἀφρ.Τοπ.118,3'.

πίπα (ἡ) (1) (ἰταλ.) δημ. ἡ καπνοσύριγξ βλ.1)· **2**) μέγα βυτίον χωρητικότητος διακοσίων ἢ καί τι πλέον ὀκάδων οἴνου ἢ ἄλλων ποτῶν.

πίπα (ἡ) (2) νεώτ. ζωολ. γένος ἀνούρων **ἀγλωσσαιδῶν** ἀμφιβίων βατραχίων.

πιπαλίς-ίδος (ἡ) Ἡσ. «ἡ παρά τισι χαλκίς, παρ δὲ ἐνίοις σαύρα».

πῖπεράδιον (τὸ) πάπ. .τὸ πέπερι βλ.λ.

πεπεραζίνη (ἡ) νεώτ. χημ. ἰσχυρὰ ὀργανικὴ βάσις ἀποτελοῦσα λευκὴν κρυσταλλικὴν μᾶζαν, παρασκευαζομένη δι' ἐπιδράσεως αἰθυλενοχλωριδίου ἢ αἰθυλενοβρωμιδίου ἐπὶ ἀμμωνίας, ἐν χρ. ὡς φάρμακον κατὰ τῆς οὐρικῆς ἀρθρίτιδος.

πῖπεράς πάπ. πιθ. τὸ πιπεροδοχεῖον.

πιπεράτος-η-α δημ. ὁ ἔχων τὴν γεῦσιν ἀπὸ πεπέρεως ἢ ὡς ἀπὸ πεπέρεως, ὁ ἔχων γεῦσιν καυστικήν, αὐτὸς ποὺ πιπερίζει· **2**) μτφ. ἐπὶ λόγου, ὁ δριμύς, ὁ δηκτικός, ὁ πειρακτικός.

πιπέρι (τὸ) κ. **πιπέριν** μσν. κ. δημ. ὁ ὑπὸ μορφὴν ἀρωματικῶν καὶ καυστικῶν τὴν γεῦσιν κόκκων καρπὸς τοῦ φυτοῦ πέπερι τὸ μέλαν : Πρόδρ. 1,118 **ἂς βράσῃ τὸ κρασίν, καὶ βάλε καὶ πιπέριν,** αὐτ.203 **καὶ τοὺς πιπεροτρίφτας μου, νὰ τρίβετε πιπέριν,** λαϊκ.τραγ. πῶς τὸ **τρίβουν τὸ πιπέρι τοῦ διαβόλου οἱ καλογέροι·** || παροιμ. **ὁποὺ ἔχει πολὺ πιπέρι, βάζει καὶ στὰ λάχανα** (ἐπὶ τῶν λίαν πλουσίων καὶ σπατάλων).

πιπεριὰ (ἡ) δημ. ὁ ἀναρριχητικὸς θάμνος πέπερι τὸ μέλαν· **2**) τὸ ποῶδες φυτὸν καφικὸν τὸ ἐτήσιον· || ὁ καρπὸς τοῦ ποώδους φυτοῦ καφικὸν τὸ ἐτήσιον : **πιπεριὲς τουρσί - γεμιστές·** **3**) τὸ κοσμητικὸν δένδρον σχῖνος ὁ μόλλειος, ὁ. φευτοπιπεριά : **φύτεψαν πιπεριὲς στὴν ὁδό μας·** **4**) **πιπεριὰ ἄγρια** τὸ ποῶδες φυτὸν πολύγονον τὸ κραταιόγονον.

πιπεριέρα (ἡ) δημ. ἐπιτραπέζιον, συνήθως ὑάλινον σκεῦος, ἐν ᾧ ἐναποτίθεται τὸ πέπερι.

πιπερίζα (ἡ) δημ. κ. **πιπερίτσα** τὸ ποῶδες **φυτὸν** βαλλωτὴ ἡ μέλαινα.

πιπερίζω δημ. ἀμτβ. ἔχω γεῦσιν πεπέρεως ἢ **οἱονεὶ** πεπέρεως, δηλ. δριμεῖαν, καυστικήν, **εὐαρέστως** ἐρεθιστικήν πως τῆς γεύσεως : **τὸ τυρί-τὸ κρασί μας πιπερίζει.**

πιπερίνη (ἡ) νεώτ. χημ. **τὸ** ἀλκαλοειδὲς τοῦ πεπέρεως βλ.λ.

πιπερίς-ίδας (ἡ) **νεώτ.** ὁ καρπὸς τοῦ ποώδους φυτοῦ καφικὸν **τὸ** ἐτήσιαν, ἡ πιπεριά.

πιπερίτσα (ἡ) δημ. **ὁ.** πιπερίζα βλ.λ

πιπεροδοχεῖον (τὸ) νεώτ. ἐπιτραπέζιον σκεῦος πρὸς ἐναπόθεσιν πεπέρεως, ἡ πιπεριέρα.

πιπερόρ(ρ)ιζα (ἡ) δημ. τὸ ποῶδες καὶ πολυετὲς φυτὸν ζιγγίβερις ἡ φαρμακευτική· || ἰδ. ἡ κονιοποιηθεῖσα ἀρωματικὴ ῥίζα τοῦ φυτοῦ ζιγγίβερις ἡ φαρμακευτική, ἄ. τζεντζεφίλι.

πιπεροτριβεύς-έως (ὁ) γλωσσ. εἶδος δοχείου, ἐν ᾧ λειοτριβεῖται τὸ πέπερι· πρβλ. ἰγδίον.

πιπεροτρίφτης (ὁ) μσν. ὁ πιπεροτριβεὺς βλ.λ.: Πρόδρ. ,203 **κυράδες . . βηλαρικάς ἐπάρετε κεντήκλας, καὶ τοὺς πιπεροτρίφτας μου, νὰ τρίβετε πιπέριν,** αὐτ.205.

πιπερώδης-ους-ες νεώτ. ὁ πλήρης πεπέρεως, ὁ μὲ πολὺ πιπέρι, κ.γεν.ὁ καυστικός πως τὴν γεῦσιν.

πιπέρωμα (τὸ) (πιπερώνω) δημ. ἡ ἐνέργεια τοῦ πιπερώνω, ἡ διὰ πεπέρεως ἄρτυσις ἐδέσματος.

πιπερώνω δημ. ἀρτύω ἔδεσμά τι διὰ πεπέρεως, ῥίπτω ἢ ἀναμειγνύω εἰς φαγητὸν τὸ ἀπαιτούμενον πιπέρι: **ὅταν πάρῃ μιά βράση, ν' ἀλατίσῃς καὶ νὰ πιπερώσῃς τὸ φαγητό.**

πιπί (τὸ) δημ ἄκλ. ἐν τῇ γλώσσῃ τῶν νηπίων, τὸ αἰδοῖον τοῦ βρέφους καὶ ἰδ. τοῦ ἄρρενος· **2**) συνεκδ. ἡ οὔρησις : **θὰ κάμῃ τὸ πιπί του.**

πίπιζα (ἡ) δημ. ξύλινον πνευστὸν μουσικὸν ὄργανον μετὰ γλωττίδος, φέρον ἓξ ὀπὰς ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς καὶ μίαν ἐπὶ τῆς ἑτέρας καὶ παράγον ἰσχυρὸν καὶ διαπεραστικὸν ἦχον· **2**) τὸ ᾠδικὸν πτηνὸν σπίζα βλ.λ.

πιπίζω μσν. κ. νεώτ. ἀντὶ πιπίσκω βλ.λ : Μαλάλ.Ι 210,14 **ἑαυτῷ παραχρησάμενος πιπίσας** (φάρμακον) **ἀπέθανε·** **2**) νεώτ. ἀντὶ πιππίζω βλ.λ.

πιπίλα (ἡ) δημ. ἡ ἐνέργεια τοῦ πιπιλίζω βλ.λ, τὸ πιπίλισμα· **2**) πᾶν ὅ,τι χρησιμεύει πρὸς πιπίλισμα· || εἰδ. τεχνητὴ ἐξ ἐλαστικοῦ κόμμεως θηλὴ διδομένη εἰς τὰ βρέφη, ἵνα οὕτω ἀπασχολούμενα ἔχωσι τὴν ψευδαίσθησιν τοῦ θηλασμοῦ, πρβλ. ρωγοβύζι.

πιπιλίζω μσν. κ. δημ. λείχω τι βραδέως καὶ ἐπὶ μακρὸν δι' ἐλαφρῶν συσπαστικῶν κινήσεων τῶν χειλέων καὶ τῆς γλώσσης, βυζαίνω τι ὀλίγον κατ' ὀλίγον, μυζῶ, ἀπομυζῶ : Ἐρωτόκρ.Ι,2246 **στὸ στόμα τὰ δάκτυλά ντου βάνει νὰ πιπιλίσῃ,** Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.78 **τῆς . . γυναικὸς καὶ τοῦ πιπιλίζοντος τὴν θηλήν της βρέφους, - πιπιλίζει καραμέλες·** **2**) μτφ. ἐν φρ. **μοῦ** (σοῦ τοῦ) **πιπιλίζει ἢ πιπίλισε τὸ μυαλό** μέ (σέ, τόν) ζαλίζει ἢ ἐζάλισε διὰ παρατεταμένης ἐπιμόνου ὁμιλίας ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος· **3**) ῥηματ.π. πιπίλα, πιπίλισμα, πιπιλιστός, πιπιλιστά.

πιπίλισμα (τὸ) δημ. ἡ ἐνέργεια τοῦ πιπιλίζω βλ.λ.

πιπιλιστός ή·ό δημ. ὁ γινόμενος μὲ πιπίλισμα βλ λ. ἐπίρρ. **-στά** μὲ πιπίλισμα.

πιπίνι (τὸ) δημ. ὁ νεοσσὸς τῆς περιστερᾶς, ἄ. πιτσούνι.

πιπιρίζω μσν. δημ. ἐπὶ πτηνῶν, τιτίζω, πιπίζω : Ἐρωτόκρ.2,542 **κι ἁπλώσῃ τὰ φτερούγια ντου, τὸ στῆθος πιπιρίσῃ·** **2**) ἐπὶ ποτῶν κ. ἰδ. οἴνου ἀντὶ πιπερίζω βλ.λ.

πῑπίσκω (Ἱππ.Γυν.Ι,59), μέλλ. **πίσω** (Πίνδ.Ι 5(6),74), ἀόρ. **ἔπῑσα** (Ἱππ.Γυν.Ι,59), μέσ. ἀόρ. **ἐπῑσάμην** (Νίκ.Θηρ.573), παθ. ἀόρ. **ἐπίσθην** (ἐνεπίσθην : Νίκ. Θηρ.624), ὡς ἐνεργ. μτβ. τοῦ πίνω βλ.λ . δίδω εἴς τινα νὰ πίῃ, ποτίζω τινά : Ἱππ.Διαίτ.2 **ὄρρον καὶ γάλα ἐς τὴν ὥρην πιπίσκειν,** Ἀρετ.Ὀξ.Νούσ.Ι,Ι· ὁμ. μτ. διπλῆς αἰτ. : Πίνδ.Ι 5(6),74 **πίσω σφε Δίρκας . . ὕδωρ** (θὰ ποτίσω αὐτοὺς τὸ ὕδωρ τῆς Δίρκης)· ὁμ. μτ. αἰτ. προσ. κ. γενικ. πράγμ. : Λουκ. Λεξιφ.20 **οὐκ οἶδ' ὅ καὶ δράσετέ με . . πιπίσκοντες τουτουὶ τοῦ φαρμάκου·** ὁμ μτ. δοτ. προσ. κ. αἰτ. πράγμ. : Ἱππ.Γυν.Ι,63 **πιπίσκειν ταύτῃσι γάλα.**

πίπισμα-ατος (τὸ) (πιπίζω) νεώτ. **τὸ** πιπίζειν βλ.λ.2), ἡ φωνὴ τῶν νεοσσῶν.

πίπολο (τὸ) δημ. ἡ ἄτρακτος βλ.λ.3), ἡ ἠλακάτη βλ.λ.2), ἄ. γλάρος βλ.λ.3).

πίπον Ἡσ. «ἄκρον».

πῖπος (ἡ) δ.γρ. ἀντὶ πιπὼ βλ.λ. : Ἀριστλ.ΖΙ 609a,30 **πόλεμος δὲ καὶ ἀσκαλαβώτῃ καὶ ἀράχνῃ . . πίπῳ δὲ καὶ ἐρωδιῷ** (δ.γρ. ἀντὶ πιπῷ), αὐτ. 617a.28 τὸ **δὲ ῥύγχος ἔχει . . μακρόν, σκέλη δὲ βραχέα τῇ πίπῳ παρόμοια.**

πίπος (ὁ) μτγν. νεοσσός, νεογνὸν πτηνοῦ πιππίζον εἰσέτι : Ἀθήν.9,368F **ἔτι δὲ τῶν νεοσσῶν ὀρνίθων, οὓς πίθους τινὲς καλοῦσι** (εἰκ. ἀντὶ ἵππους).

πίπουλο (τὸ) δημ. ἀντὶ πίπολο βλ.λ.

πιπ(π)ίζω κ. νεώτ. ἐπὶ νεοσσῶν, ἐκβάλλω φωνὴν προσομοιάζουσαν πρὸς τοὺς φθόγγους πῖ πῖ, φωνάζω πῖ πῖ· Ἡσ. «πιπ(π)ίζειν· κατὰ μίμησιν ἡ λέξις πεποίηται τῆς τῶν ὀρνέων φωνῆς» : Ἀριστφ.Ὄρν.306 **ἰοὺ ἰοὺ τῶν ὀρνέων, ἰοὺ ἰοὺ τῶν τῶν κοψίχων· οἷα πιππίζουσι καὶ τρέχουσι διακεκραγότες.**

πίπρα (ἡ) κ. νεώτ. δ.γρ. ἀντὶ πιπὼ βλ.λ.· Ἡσ. «ὄρνεον πολεμικόν» : Ἀριστλ.ΖΙ 609a,7 **τῶν δ' ὀρνίθων ποικιλίδες καὶ κορυδῶνες καὶ πίπρα** (δ.γρ. ἀντὶ πιπώ)· **2**) νεώτ. ζῳολ. γένος κεκρακτῶν **κοτιγγιδῶν** πτηνῶν.

πιπράσκω, ἴων **πιπρήσκω** (Καλλ.ἀπ.85), παρακ. **πέπρᾱκα** (Ἰσαῖ.66,34), ὑπερσ. **ἐπεπράκειν** (Ξεν. Ἀν.7,2,6) κ. **πεπρακὼς ἦν** (Δημ.346) (ὁ παρακ. κ. ὑπερσ. οἱ μόνοι χρόνοι τοῦ ἐνεργ. ἐν χρ. παρὰ τοῖς δοκίμοις συγγραφεῦσι, ὡς ἐνεστ. π. μτγν. ἐν χρ. **τὸ περῶ ἢ πέρνημι** βλ.λς, **π.** δὲ τοῖς Ἀττικοῖς τὸ **πωλῶ,** μέλλ. δὲ κ. ἀόρ. π. τοῖς Ἀττικοῖς **ἀποδώσομαι, ἀπεδόμην**), παθ. **πιπράσκομαι** (Πλάτ. Φαίδ.69Β), μετ' ὀλίγον μέλλ. **πεπράσομαι** (Ξεν.Ἀν. 7,1,36), παθ. μέλλ. **πρᾱθήσομαι** (Ἀριστλ.ἀπ.4ΙΙ), ἀόρ. **ἐπράθην** κ. ἰων. **ἐπρήθην** (Ἡρ.2,57), παρακ. **πέπρᾱμαι** κ. ἰων. **πέπρημαι** (Ἡρ.2,56), ἀπαρφ. **πεπρᾶσθαι** (Ἀριστφ.Ἀχ.734), ὑπερσ. **ἐπέπρᾱτο** (Ἀριστφ.Ἀχ.522), **πωλῶ τι** κ. ἰδ. πρὸς ἐξαγωγήν, ἐν ἀναφορᾷ πρὸς πρόσ. κ. πράγμ. : Ξεν.Ἀν.7,2,6 **ὁπόσους ἂν εὕρῃ . . τῶν Κύρου στρατιωτῶν ὑπολελειμμένους ἀποδόσθαι· ὁ δὲ . . οὐδένα ἐπεπράκει,** Ἰσαῖ.66,34 **τὰ κτήματα ε' ταλάντων πεπρακότας,** Δημ.234 **τὰ μικρὰ τῆς πόλεως ἔδει με φυλάττειν, τὰ δ' ὅλ', ὥσπερ οὗτοι, πεπρακέναι,** αὐτ.900 **τὴν ναῦν ἐπεπράκει,** ΚΔ Ματθ.13,46 **πέπρακε πάντα ὅσα εἶχε,** αὐτ.Πράξ.2,45 **τὰ κτήματα καὶ τὰς ὑπάρξεις ἐπίπρασκον·** κ. παθ. : Σολ.35,9 **πολλοὺς δ' Ἀθήνας πατρίδ' εἰς θεόκτιτον ἀνήγαγον πραθέντας,** Ἡρ.Ι,156 **αἱρετώτερα ταῦτα εὑρίσκων Λυδοῖσι ἢ ἀνδραποδισθέντας πρηθῆναί σφεας,** αὐτ.2,56 **φάναι δὲ οἱ ἀδελφεὴν ἐν Λιβύῃ πεπρῆσθαι ὑπὸ τῶν αὐτῶν Φοινίκων ὑπ' ὧν καὶ αὕτη ἐπρήθη,** Αἰσχ.Χο.915 **διχῶς ἐπράθην ὢν ἐλευθέρου πατρός,** Εὐρ.Ἴων 310 **ἀνάθημα πόλεως, ἤ τινος πραθεὶς ὕπο,** Ἀριστφ.Ἀχ 522 **ταῦτ' ἦν Μεγαρικὰ κἀπέπρατ' αὐθημερόν,** Ἀνδοκ.Ι,133 **ὀλίγου πραθείσης** (τῆς πεντηκοστῆς), Πλάτ.Φαίδ.69Β **πάντα . . ὠνούμενά τε καὶ πιπρασκόμενα,** αὐτ.Νόμ.850Α **τὸ δὲ ὠνηθὲν ἢ πραθέν,** Ξεν.Ἀν.7,1,36 **ἐκήρυξεν ὃς ἂν ἁλῷ ἔνδον ὢν τῶν στρατιωτῶν ὅτι πεπράσεται,** Σώπ.π.Ἀθήν.4,160F **ζηνωνικῷ πραθήσεθ' οὗτος κυρίῳ ἐπ' ἐξαγωγῇ,** ΚΔ Ματθ.18,25 **πραθῆναι καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα καὶ πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἀποδοθῆναι,** αὐτ.26,9 **τὸ μύρον πραθῆναι πολλοῦ,** αὐτ.Μᾶρκ.14,5 **τὸ μύρον ἐπάνω τριακοσίων δηναρίων,** αὐτ.Πράξ.4,34 **τὰς τιμὰς τῶν πιπρασκομένων·** πρβλ. πέρνημι· **2**) μτφ. προδίδω τινὰ ἐπὶ χρήμασι, ἀντὶ χρημάτων, πουλῶ : Ἀλεξ.ἀπ.Μάντεων Ι **πεπρακότες τὴν τοῦ βίου παρρησίαν,** Δημ.148 **τοὺς πεπρακότας αὐτοὺς ἐκείνῳ μισεῖν,** αὐτ.215 **πεπρακόσιν ἑαυτοὺς εἰς**

τἀναντία τοῖς τῇ πατρίδι συμφέρουσιν, Δείν.ἀπ. 99,17 τὴν πατρῴαν γῆν πεπρακέναι· κ.παθ. : Σοφ. Φιλ.978 πέπραμαι κἀπόλωλ· ὅδ' ἦν ἄρα ὁ ξυλλαβών με, Εὐρ.Τρῳ.936 ὠλόμην ἐγὼ εὐμορφίᾳ πραθεῖσα· 3) ρηματ.π. πρᾶσις, πράσιμος, πρατήρ, πρατήριον, πρατίας, πρᾶκος, πόρνη.

πιπτἄκάριος (ὁ) Ἐπιγρ. πιθ. ὁ πωλῶν πιστάκια, φιστίκια.

πίπτω κ. μσν. κ. νεώτ., αἰολ. πίσσω, δημ. πέφτω, ποι. ὑποτ. πίπτῃσι (Πλάτ.Κωμ.153,5), παρατ. ἔπιπτον (συχν. ἐν συνθέσει μτ. τῶν ἐπί, ἐκ, σύν, μετά, πρός, παρά, ἐν, εἰς), κ. ἐπ. πῖπτον ('Ιλ.Θ 67), κ. ἰων. πίπτεσκον (κ. μτ. τῆς σύν : Ἐμπ.59,2), μέλλ. πεσοῦμαι (Αἰσχ.Χο.971), ἰων. γ' πληθ. πεσέονται ('Ιλ.Λ 824), γ' ἑν. πεσέεται ('Ηρ.7,163), ἀόρ. ἔπεσον, ἐπ. πέσον ('Ιλ.Ξ 460), αἰολ. κ. δωρ. ἔπετον ('Αλκ.60, Πίνδ.Ο.669), ἀπαρφ. πεσεῖν ('Ιλ.Ν 178), β' ἑν. εὐκτ. πεσοίης (Πολ.Σοφ.Καλλ.10,14), μτγν. κ. νεώτ. ἀόρ. ἔπεσα ('Ορφ.'Αργ.521, ΠΔ Λευϊτ. 9,24), παρακ. πέπτωκα (Αἰσχ.Εὐμ.147, 'Αριστφ. Βάτρ.970), ἐπ. μτχ. πεπτεώς-ῶτος (τοῦ εω ἀποτελοῦντος μίαν συλλαβὴν κατὰ συνίζησιν, 'Ιλ.Φ 503), ὀυ. πεπτηώς-ηυῖα ('Οδ.Ξ 354, Σιμων.183,7, 'Ιππ. Γυν.1,69, 'Απολλ.Ρ 4,1298)· ὁμ. ἀττ. πεπτώς-ῶτας (ἀντὶ πεπτωκώς, Σοφ.Αἴ.828, αὐτ.'Αντ.697), δημ. πεσμένος, κυρ. φέρομαι πρὸς τὰ κάτω ὑπὸ τοῦ βάρους μου, κ. ἐπὶ ἑκουσίας πτώσεως, ρίπτω ἐμαυτὸν κάτω : Ιλ.Ζ 307 αὐτὸν πρηνέα δὸς πεσέειν, αὐτ.Μ 278 ὥς τε νιφάδες χιόνος πίπτωσι θαμειαί, 'Οδ.Μ 410 ἱστὸς δ' ὀπίσω πέσεν, ΚΔ Πράξ.5,5 πεσὼν ἐξέψυξε, - πᾶν σῶμα ἀφιέμενον ἐλεύθερον ἐν τῷ κενῷ πίπτει, - πέφτει βροχή - χιόνι (βρέχει, χιονίζει)· ὁμ. ἐμπροθ. (ἐν, ἐπί, ἀμφί, πρός τινι) π. 'Ομ. σχεδὸν πάντοτε : 'Ιλ.Λ 425 ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν (πεσὼν εἰς τὴν κόνιν, πεσὼν καὶ μένων ἐν αὐτῇ), 'Οδ.Χ 384 ἐν αἵμασι καὶ κονίῃσιν πεπτεῶτας, αὐτ.Ω 535 πάντα δ' ἐπὶ χθανὶ πῖπτε, 'Ησίοδ.ἀπ.142,5 Θηρὼ δ' 'Απόλλωνος ἐν ἀγκοίνῃσι πεσοῦσα (πεσοῦσα εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ 'Απόλλωνος), αὐτ.188,4 οὐδέ οἱ ὕπνος πῖπτεν ἐπὶ βλεφάροις, Σιμων.183,7 ἐν χθονὶ πεπτηώς, Αἰσχ. 'Αγ.326 αἱ μὲν γὰρ ἀμφὶ σώμασιν πεπτωκότες ἀνδρῶν κασιγνήτων, Σοφ.'Αντ.134 ἐπὶ γᾷ πέσε ταλαντωθείς, Εὐρ.Βάκχ.605 βάρβαροι γυναῖκες, οὕτως ἐκπεπληγμέναι φόβῳ πρὸς πέδῳ πεπτώκατ', αὐτ.'Ορ.35 ὅδε πεσὼν τ' ἐν δεμνίοις κεῖται, αὐτ.'Ιων 962 πρὸς ἀγκάλαις πεσεῖν, Ξεν.'Αγησ.1,32 αἱ μὲν . . ἐν τῷ ποταμῷ ἔπεσον, ΚΔ Λουκ.8,7 ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν· ὁμ. κ. μτ. ἁπλῆς δοτ. : 'Ιλ.Ε 82 αἱματόεσσα δὲ χεὶρ πεδίῳ πέσε, Εὐρ.'Ορ.88 πόσον χρόνον δὲ δεμνίοις πέπτωχ' ὅδε ; || μτ. προθ. σημαινουσῶν κίνησιν εἰς τόπον : 'Ησίοδ.'Εργ.620 Πληϊάδες . . πίπτωσιν ἐς . . πόντον, αὐτ.Θ 791 (ποταμὸς) εἰς ἅλα πίπτει, Αἰσχ. 'Αγ.1019 ἐπὶ γᾶν . . πεσὸν . . αἷμα, Εὐρ.'Εκ.405 πεσεῖν πρὸς οὖδας, αὐτ.1025 εἰς ἄντλον πεσών, Ξεν.Κυν.10,13 πίπτειν ἐπὶ στόμα, ΚΔ Ματθ.10,29 ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ πεσεῖται ἐπὶ τὴν γῆν, αὐτ.13,7 ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰς ἀκάνθας, αὐτ.15,14 ἀμφότεροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται, αὐτ.17,15, αὐτ.Λουκ.8,5 ὃ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν ὁδόν· || ὁμ. μτ. ἐπιρρ. κινήσεως κ. στάσεως σημαντικῶν : 'Ιλ.Η 16 ὁ δ' ἐξ ἵππων χαμάδις πέσε, αὐτ.Δ 482 ὁ δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν, αὐτ.Μ 156 νιφάδες δ' ὣς πῖπτον ἔραζε, 'Οδ.Χ 280 πῖπτε δ' ἔραζε, ΚΔ 'Ιω 18,6 ἔπεσον χαμαί· || ὁμ. μτ. προθ δηλουσῶν τὸ μέρος ἐξ οὗ καταπίπτει τις ἤ τι : 'Ιλ.Π 803 ἀπ' ὤμων ἀσπὶς σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσε, αὐτ.Ε 583 ἐκ δ' ἄρα χειρῶν ἡνία . . χαμαὶ πέσον, 'Οδ.Μ 417 πέσον δ' ἐκ νηὸς ἑταῖροι, αὐτ.Κ 51 πεσὼν ἐκ νηὸς ἀποφθίμην ἐνὶ πόντῳ, Αἰσχ.ἀπ.44,3 πεσὼν ἀπ' οὐρανοῦ, Πλάτ.Νόμ.701D ἀπό τινος ὄνου πεσεῖν, ΚΔ Ματθ.24,29 οἱ ἀστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, αὐτ.15,27 τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν, αὐτ.Πράξ.20,9 ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ τριστέγου κάτω, αὐτ.'Απ.8,10 ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀστήρ· 2) εἰδ. γεωμ. ἐπὶ καθέτων ἢ μερῶν ἐφαπτομένων σχημάτων, ἐν φρ. πίπτειν ἐπί τι πίπτω ἐπί τινος, πέφτω πάνω : Εὐκλ.3,11, 'Αρχιμ. 'Οχουμ.2,8, 'Απολλ.Περγ.1,2· ὁμ. πίπτειν ἐπί τι διαχίζειν, διατέμνειν : 'Αρχιμ.Κων.Σφαιρ.16· ὁμ. πίπτειν πατί τι συναντᾶν : αὐτ.'Ελ.15· ὁμ.πίπτειν διά τινος διέρχομαι διά τινος : αὐτ.Κων.Σφαιρ.17· ὁμ πίπτειν κατά τινος, αὐτ.Σφαίρ.Κυλ.1 'Ορ.2· ὁμ. πίπτειν ἐπί τι κατά τινα : 'Απολλ.Περγ.1,2· 3) ρίπτομαι μεθ' ὁρμῆς εἴς τι, εἰσπίπτω, εἰσορμῶ, εἰσβάλλω, ἐμπροθ. (ἐν, ἐπί τινι) : 'Ιλ.Ν 742 ἢ κεν ἐνὶ νήεσσι πολυκλήϊσι πέσωμεν, Σοφ.Αἴ.375 ἐν .. βουσὶ . . πεσών, αὐτ.'Αντ.782 "Ερως, ὃς ἐν πλεύμοσι πίπτεις· || ὁμ. ὁρμῶ κατά τινος, ἐφορμῶ, ἐπιπίπτω, ἐμπροθ. (ἐπί, πρός τινι, πρός τι): 'Ησίοδ.Α 379 οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήγοντες, Αἰσχ 'Επτ.462 θελούσας πρὸς πύλαις πεπτωκέναι, Σοφ Αἴ.1061 πρὸς μῆλα καὶ ποίμνας πεσεῖν, κ. δημ πέσανε πάνω του δέκα, - πέσανε πάνω του σὰν κοράκια· || νεώτ. κ. δημ. ἐνσκήπτω ἢ ἐπιπίπτω που αἰφνιδίως : ἔπεσε κεραυνός - ἀστροπελέκι -ἀκρίδα - πανούκλα - ὀμίχλη· 4) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. προσπίπτω, γονυπετῶ, ὅπως παρακαλέσω τινά, παρακαλῶ γονυκλινῶς· ἐμπροθ. (πρός, ἀμφί, ἐπί τι, εἴς τι) : Αἰσχ 'Επτ.185 βρέτη πεσούσας πρὸς . . θεῶν αὔειν, Εὐρ.'Εκ.787 ὧνπερ εἵνεκ' ἀμφὶ σὸν πίπτω γόνυ, ΚΔ Ματθ.26,39 ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ προσευχόμενος, αὐτ.Μᾶρκ.5,22 πίπτει πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ παρεκάλει, αὐτ Λουκ.17,16, αὐτ.'Ιω.11,32 ἔπεσεν αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας λέγουσα, αὐτ.Πράξ.10,25 πεσὼν ἐπὶ τοὺς πόδας προσεκύνησεν, αὐτ.'Απ.11,16 ἔπεσαν ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ, 'Αραβ.Μῦθ.Χσλ.1,36 πίπτοντας εἰς τοὺς πόδας τοῦ Τελωνίου, καὶ καταφιλῶντας τους ἔλεγεν,-ἔπεσα στὰ γόνατά του καὶ τὸν παρεκάλεσα νὰ μὲ σώσῃ· ὁμ. κ. ἀπολ. : ΚΔ Ματθ.2,11 πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ, αὐτ.4,9 πάντα σοι δώσω, ἐὰν πεσὼν προσκυνήσῃς μοι, αὐτ.'Απ.22,8 ἔπεσα προσκυνῆσαι, Βαλαωρ.Βράχ.Κῦμ.42· || ὁμ. γεν. ρίπτω ἐμαυτὸν κάτω, καταπίπτω : Σιμων.156 ἐς γόνατα πίπτειν (γονυπετῶ, γονατίζω, ἐπὶ παλαιστοῦ), 'Αριστφ.'Ιππ.571 εἰ δέ που πέσοιεν ἐς τὸν ὦμον ἐν μάχῃ τινί, Ξεν.ΚΠ 1,4,8 ὁ ἵππος πίπτει εἰς γόνατα· 5) κ. νεώτ. συχν. ἐπὶ τῶν φονευομένων ἐν τῇ μάχῃ ἢ πολέμῳ, καταπίπτω νεκρός, σωριάζομαι νεκρός, σκοτώνομαι : 'Ιλ.Θ 67 πῖπτε δὲ λαός, αὐτ.Κ 200 νεκύων διεφαίνετο χῶρος πιπτόντων, αὐτ.Λ 158 ὡς . . αἱ . . θάμνοι πρόρριζοι πίπτουσιν.. ὣς ἄρ' ὑπ' 'Ατρεΐδῃ . . πῖπτε κάρηνα Τρώων, 'Ηρ.9,67 οἱ πρῶτοι καὶ ἄριστοι ἐνταῦθα ἔπεσον ὑπὸ 'Αθηναίων, Αἰσχ.Πέρσ.252 τὸ Περσῶν δ' ἄνθος οἴχεται πεσόν, Εὐρ.'Ανδρ.653 οὗ πεσήματα πλεῖσθ' 'Ελλάδος πέπτωκε δοριπετῆ νεκρῶν, αὐτ.Φοίν.881 πολλοὶ δὲ νεκροὶ περὶ νεκροῖς πεπτωκότες, ΚΔ Λουκ.21,24 ἔπεσεν ὑπὲρ τῆς πατρίδας μαχόμενος, οἱ πεσόντες ἀνέρχονται εἰς ἑκατόν, - οἱ ἐν τῷ πολέμῳ πεσόντες· || μτχ. παρακ. κτ. πληθ. πεπτωκότες οἱ ἐν τῇ μάχῃ πεσόντες, φονευθέντες : Ξεν.ΚΠ 1,4,24 τοὺς πεπτωκότας.. ἐθεᾶτο· 6) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἐκ τῆς ὀρθίας στάσεως φέρομαι λοξῶς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, καταπίπτω, καταρρέω, κατακρημνίζομαι : ΠΔ 'Αμ.9,11 ἀναστήσω τὴν σκηνὴν Δαυΐδ τὴν πεπτωκυῖαν, καὶ ἀνοικοδομήσω τὰ πεπτωκότα αὐτῆς, ΚΔ Ματθ.7,25 ἦλθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι καὶ προσέπεσον τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ

ἔπεσε, αὐτ.Λουκ.13,4 ἐφ' οὓς ἔπεσεν ὁ πύργος.. καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς, αὐτ.Ἑβρ.11,30 πίστει τὰ τείχη Ἱεριχὼ ἔπεσε κυκλωθέντα, αὐτ.Ἀπ.11,13 ἐγένετο σεισμὸς μέγας, καὶ τὸ δέκατον τῆς πόλεως ἔπεσε, Δίων Κ 75,12 πεσόντος δέ πη τοῦ ἔξωθεν περιβόλου, Ἀκολουθ.Μεγ.Σαββάτου Ὄρθρ. Ὠδ.8 λέλυται ἄχραντος ναός, τὴν πεπτωκυῖαν δὲ συνανίστησι σκηνήν [ἐν μτφ. σημ.], - ἔπεσε τὸ νταβάνι καὶ τοὺς πλάκωσε, παροιμ. ὁποῖος δὲν 'παινέσῃ τὸ σπίτι του πέφτει καὶ τὸν πλακώνει [οἱ μὴ εὐχαριστημέναι ἐκ τῶν δσων ἔχουσι τιμωροῦνται χάνοντες αὐτά]· ‖ δθ. μτφ. ἐρειποῦμαι, καταστρέφομαι, ἀφανίζομαι : Αἰσχ.Χο. 263 μέγαν δόμον, δοκοῦντα κάρτα νῦν πεπτωκέναι, αὐτ.Πρ.919,Σοφ.ΟΤ 50 στάντες τ' ἐς ὀρθὸν καὶ πεσόντες ὕστερον, αὐτ.Ἠλ.429, αὐτ.ΑΪ.1078 δοκεῖν πεσεῖν ἂν κἂν ἀπὸ σμικροῦ κακοῦ, Πλάτ.Λαχ.181Β ὀρθὴ ἂν ἡμῶν ἡ πόλις ἦν καὶ οὐκ ἂν ἔπεσε τότε τοιοῦτον πτῶμα· ‖ ἐπὶ στρατοῦ : Ἡρ.7,18,αὐτ.8,16 ὁ.. Ξέρξεω στρατὸς ὑπὸ μεγάθεός τε καὶ πλήθεος αὐτὸς ὑπ' ἑωυτοῦ ἔπιπτε, Θουκ.2,89 πολλὰ δὲ καὶ στρατόπεδα ἤδη ἔπεσεν ὑπ' ἐλασσόνων τῇ ἀπειρίᾳ· ‖ ὁμ. κ. ἐπὶ πόλεων : ΚΔ Ἀπ.14,8 ἔπεσεν, ἔπεσε Βαβυλὼν ἡ μεγάλη· ‖ κ. νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ πόλεων, φρουρίων, ὀχυρῶν τοποθεσιῶν κττ., ἁλίσκομαι, κυριεύομαι ἐξ ἐφόδου, καταλαμβάνομαι : Εὐρ.Ἑκ.5 ἐπεὶ Φρυγῶν πόλιν κίνδυνος ἔσχε δορὶ πεσεῖν, - μετὰ πολύμηνον πολιορκίαν ἔπεσε τὸ Μπιζάνι- ἡ Ἀδριανούπολις, - ἔπεσε τὸ Γιλδίζ· ‖ ὁμ. πίπτω εἰς χεῖράς τινος περιέρχομαι εἰς τὴν κυριότητα ἢ εἰς τὴν ἄμεσον χρῆσίν τινος : πολλοὶ κώδικες ἀρχαίων κειμένων ἔπεσαν εἰς χεῖρας ἀμαθῶν καλογήρων καὶ ἠφανίσθησαν· ‖ ὁμ. φρ. [δημ. πέφτω σὲ [ἢ στὰ] χέρια κάποιου] ἐπὶ προσ., περιέρχομαι εἰς τὴν ἐξουσίαν τινός, γίνομαι ὑποχείριός τινος ἢ καθίσταμαι εἰς ἐξάρτησιν ἀπό τινος πρασ. ἢ εἰς στενὴν συνάφειαν πρός τινα : ἔπεσαν εἰς χεῖρας ληστῶν - τοκογλύφων - ἐκμεταλλευτῶν, φρ. ἔπεσε σὲ καλὰ (ἢ σὲ κακά) χέρια [ἐπὶ γυναικὸς συζευχθείσης ἢ ἐπὶ προσληφθέντος ὡς ὑπαλλήλου κττ.]· κ. ἐμφαντικώτερον ἐν κακῇ σημ. πέφτω στὰ νύχια [οἷον ἐκμεταλλευτοῦ, τοκογλύφου, μαστροποῦ, ἀπατεῶνος]· **7)** μσν., νεώτ. κ. δημ. ἐν φρ. μτ. ἀφηρ. οὐσ. ὑποτιμητικῆς σημ. ἐκφερομένου κτ. αἰτ. ἐμπροθ. [εἰς] ἐπὶ προσ. κ. ἐπὶ πραγμ., καταντῶ· πρβλ. περιπίπτω : ἔπεσεν εἰς ἀφάνειαν - εἰς ἀδοξίαν - εἰς λήθην - εἰς ἀχρησίαν - εἰς ἥττονα μοῖραν· **8)** κ. νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ δένδρων ἢ σταχύων, κοπτόμενος ἢ θεριζόμενος κοίτομαι, ρίπτομαι χαμαί, σωριάζομαι κατὰ γῆς· πρβλ. καταπίπτω : Ἰλ.Ψ 120 δρῦς.. μεγάλα κτυπέουσαι πῖπτον, αὐτ.Λ 69 τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει, - τὸ δρεπάνι πηγαινοερχόταν γοργὰ καὶ τὰ στάχυα πέφτανε σωρός· **9)** κ. νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ ἀνέμου ἢ τρικυμίας, παύω, κοπάζω ἢ ὀλιγοστεύω, ἐξασθενίζω : Ὀδ.Τ 202 τῇ τρισκαιδεκάτῃ δ' ἄνεμος πέσε, - κάθε βράδυ πέφτει τὸ μελτέμι, Ζερβ.Ἱστ.1 137 ἔπεσε καὶ ἡ τρικυμία· **10)** νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ ἀξίας ἢ τιμῆς πραγμ., μειοῦμαι : ἔπεσαν αἱ μετοχὲς τῆς τραπέζης - τὰ χρεόγραφα - τὰ βαμπάκια· κ. ἐπὶ εἰσπράξεων καθημέραν γινομένων : ἔπεσαν αἱ εἰσπράξεις τοῦ θεάτρου-τοῦ καταστήματος· **11)** μτφ. ἐξασθενίζω, μετριάζομαι ἢ ἐκλείπω : Αἰσχ.Ἑπτ.794 πέπτωκεν ἀνδρῶν ὀβρίμων κομπάσματα, Σοφ. Ἀντ.474 τὰ σκλήρ' ἄγαν φρονήματα πίπτειν· ὁμ. μτ. δοτ. : Πολύβ.1,87,1 ἄρτι γὰρ ἀναθαρραῦντες ταῖς ψυχαῖς παρὰ πόδας ἔπιπταν αὖθις ταῖς ἐλπίσιν [ἐξέπιπτον τῶν ἐλπίδων, ἔχαναν τὶς ἐλπίδες των]· ‖ δημ.φρ. ἔπεσε ἡ μύτη του,-πέσαν τὰ φτερά του [ἀπέβαλε τὴν ἀγερωχίαν του, ἐταπεινώθη]·

12) σφάλλομαι, ἀποτυγχάνω : Πλάτ.Φαίδ.100Ε καὶ τούτου ἐχόμενος ἡγοῦμαι οὐκ ἄν ποτε πεσεῖν· ‖ ὁμ. ἐπὶ δραματικοῦ συγγραφέως, ἀντὶ ἐκπίπτω βλ.λ.18] : Ἀριστφ.Ἱππ.540 χοὗτος μέντοι μόνος ἀντήρκει, τοτὲ μὲν πίπτων, τοτὲ δ' οὐχί· ‖ δημ. ἐπὶ θεατρικῶν ἔργων, ἀποτυγχάνω, δὲν στέκω : ἔπεσε τὸ δρᾶμα [δὲν ἐστάθη ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἀπέτυχε]· **13)** ἐν φρ. πίπτω ἔκ τινος ἐκπίπτω, πίπτω ἔξω ἀπό τινος, ἀπόλλυμί τι ἀκουσίως, χάνω τι : Ἰλ.Ψ 595 ἐκ θυμοῦ πεσέειν [νά'βγω ἀπ' τὴν καρδιά σου, νὰ χάσω τὴν ἀγάπη σου], Ὀδ.Κ 51 πεσὼν ἐκ νηός, Εὐρ.ἀπ.424,5 ἐξ ἐλπίδων πίπτοντας ὑπτίους ὁρῶ,αὐτ.Ἱππ.390 ὥστε τοὔμπαλιν πεσεῖν φρενῶν· ‖ ὁμ. ἐπὶ καθωρισμένου σκοποῦ, ἐκφεύγω, ἐξέρχομαι : Αἰσχ.Εὐμ.147 ἐξ ἀρκύων πέπτωκεν [ἐξέφυγεν ἐκ τῆς πλεκτάνης, τοῦ δικτύου], Ἀριστφ.Βάτρ.970 πέπτωκεν ἔξω τῶν κακῶν (ἀπηλλάγη)· **14)** κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. περιέρχομαι εἴς τινα κατάστασιν, ἐμπίπτω, περιπίπτω, καταντῶ, ἐμπροθ. [εἴς τι, ἔν τινι, πρός τι]· πρβλ. ἀνωτ.7] : Σόλ.13,68 εἰς μεγάλην ἄτην.. ἔπεσεν, αὐτ.9,4 εἰς.. δουλοσύνην ἔπεσεν, Θέογν.42 ἐς κακότητα πεσεῖν, Πίνδ.Π 2,41 ἐν δ' ἀφύκτοισι γυιοπέδαις πεσών, αὐτ.Ι 7,6 ἐν ὀρφανίᾳ πέσωμεν, Ἡρ.6,21 ἐς δάκρυα ἔπεσε τὸ θέητρον, Αἰσχ.Πρ. 478 εἴ τις ἐς νοῦσον πέσοι, Σοφ.ΟΚ 748 οὐκ ἄν ποτ' ἐς τοσοῦτον αἰκίας πεσεῖν ἔδοξ' ὅσον πέπτωκεν ἥδε δύσμορος, αὐτ.Ἀντ.240 οὐ δ' ἂν δικαίως ἐς κακὸν πέσοιμί τι, αὐτ.Ἠλ.1477 τίνων ποτ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις πέπτωχ' ὁ τλήμων, αὐτ.Ἰχν.11 πρὸς τόλμαν πεσεῖν, Εὐρ.ΙΤ 1172 εἰς ἔρον.. τοῦ μαθεῖν πεπτώκαμεν [μοὶ ἐπῆλθεν ἐπιθυμία μαθήσεως], αὐτ.ΙΑ 135, αὐτ.Ὀρ.696 εἰς ὀργὴν πεσών, αὐτ.Φοίν.69 τὼ δ' εἰς φόβον πεσόντε, αὐτ.Ὀρ.1418 πεσὼν ἐν φόβῳ, αὐτ.ἀπ. 582,8 ἃ δ' εἰς ἔριν πίπτουσιν ἀνθρώποις κακά, Πλάτ.Πολ.399Β εἴς τινα.. ξυμφορὰν πεσόντος, Πολύβ.3,4,12 πεσεῖν εἰς τὴν τῶν Ῥωμαίων ἐξουσίαν, Λουκ.Ψευδοσ.3 πολλοὶ.. ἐν σολοικισμῷ πεσόντες, Καισάρ.Δαπ.ἐν Σάθ.3,26 ἐθαύμασε, καὶ ἔπεσεν εἰς ἀπορίαν, - ἔπεσε σὲ βαθιὰ συλλογή,- ἔπεσε στὰ χέρια μου· ὁμ. κ. μτ. ἁπλῆς δοτ. : Σοφ. ΑΪ.759 πίπτειν βαρείαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις, αὐτ.Τρ.597 οὔποτ' αἰσχύνῃ πεσεῖ· ὁμ. κ. μτ. ἐπιρρ. : αὐτ.705 οὐκ ἔχω τάλαινα ποῖ γνώμης πέσω (δὲν γνωρίζω ποῦ νὰ στραφῶ)· ‖ φρ. πίπτω ἐν ὕπνῳ ἢ εἰς ὕπνον ἀποκοιμῶμαι : Πίνδ.Ι 3(4),41 ἐν ὕπνῳ γὰρ πέσεν, Σοφ.Φιλ.826 ὡς ἂν εἰς ὕπνον πέσῃ· ὁμ. πίπτειν ὕπνῳ : Αἰσχ.Εὐμ.68 ὕπνῳ πεσοῦσαι δ' αἱ κατάπτυστοι κόραι, δημ. πέφτω στὸν ὕπνο· ‖ πεσεῖν εἰς εὐνήν κατακλίνομαι : Ἀριστφ.Θεσμ.1122 πεσεῖν ἐς εὐνὴν καὶ γαμήλιον λέχος· ‖ δημ. πέφτω κατακλίνομαι, πλαγιάζω : ἔπεσα στὶς δέκα καὶ μετὰ ὥρα μὲ πῆρε ὁ ὕπνος· **15)** πίπτειν εἰς [ἰατρικὴν] χρῆσιν εἶμαι ἐν χρήσει ἰατρικῇ, χρησιμοποιοῦμαι ὑπὸ τῶν ἰατρῶν : Διοσκ.5,19, αὐτ.151· **16)** φρ. πίπτω ὑπ' αἴσθησιν [ὑποπίπτω εἰς τὴν αἴσθησιν, γίνομαι αἰσθητός] : Ἰάμβλ.Μαθ.Ἐπιστ.8, αὐτ. Νικ.Ἀριθμ.7Ρ· ὁμ. πίπτει ὑπὸ ὄνομα δύναται νὰ ὀνομασθῇ, δυνατὸν νὰ ὀνομάζηται : Κλήμ.Ἀλ. 251,18 (Sylb.)· φρ. πίπτειν μετὰ ποσσὶ γυναικὸς μεταξὺ τῶν ποδῶν, ἀνάμεσα στὰ πόδια γυναικός, δηλ. τίκτεσθαι : Ἰλ.Τ 110 ὅς κεν ἐπ' ἤματι τῷδε πέσῃ μετὰ ποσσὶ γυναικὸς τῶν ἀνδρῶν· **17)** ἐπὶ ἀναρριπτομένων κύβων, ἐν φρς. : Αἰσχ.Ἀγ.32 τὰ δεσποτῶν.. εὖ πεσόντ' αἰσθήσομαι (θὰ θεωρήσω τοὺς βόλους τοῦ κυρίου μου καλούς, εὐτυχεῖς), Σοφ.ἀπ.895 ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι [οἱ βόλοι τοῦ Διὸς εἶναι πάντοτε τυχεροί], Εὐρ.Ἱππ. 718 αὐτὴ δ' ὄνασθαι πρὸς τὰ νῦν πεπτωκότα αὐτ.Ἠλ.639 τοὐνθένδε πρὸς τὸ ῥῖπταν αὐτὸς εὖ

νόει [κατὰ τὴν φορὰν τῶν πραγμάτων] Ἀλεξ.34 **ὥσπερ οἱ κύβοι· οὐ ταῦτ' ἀεὶ πίπτουσιν,** Πλάτ. Πολ.604C **ὥσπερ ἐν πτώσει κύβων πρὸς τὰ πεπτωκότα τίθεσθαι τὰ αὑτοῦ πράγματα** [κατὰ τοὺς βόλους, σύμφωνα μὲ τὸ πέσιμο τῶν βόλων]· ‖ ὁμ. κ. ἐπὶ τῶν ἀναρριπτομένων ὀστράκων κατὰ τὴν ὀστρακίνδα βλ.λ. : Πλάτ.Κωμ.153,5 **κἂν μὲν πίπτῃσι τὰ λεύκ' ἐπάνω φεύγειν ταχύ·** ‖ κ. νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ κλήρων, λαγχάνω, τυχαίνω : Πλάτ.Πολ. 619Ε **ὁ κλῆρος αὐτῷ τῆς αἱρέσεως μὴ ἐν τελευταίοις πίπτοι·** ὁμ. ἐμπροθ. [παρά, ἐπί τινα] : αὐτ.617Ε **ῥῖψαι ἐπὶ πάντας τοὺς κλήρους, τὸν δὲ παρ' αὐτὸν πεσόντα ἕκαστον ἀναιρεῖσθαι,** ΚΔ Πράξ.1,26 **καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Ματθίαν·** ‖ ὁμ. εἰδ. ἀστρολ. : Βέττ.Βάλ.7,15 **πίπτει καλῶς ὁ οἰκοδεσπότης·** ‖ δημ. περιέρχομαι εἰς τὴν κατοχήν τινος διὰ κλήρου, λαχαίνω : **μᾶς ἔπεσε ὁ πρῶτος ἀριθμὸς τοῦ λαχείου, - μᾶς ἔπεσε στὴ λοτταρία ἕνα ἀρνί·** **18**) γεν. λαμβάνω ἔκβασιν, ἐκβαίνω, συμβαίνω, ἀποβαίνω : Πίνδ.Ο 12,10, αὐτ. 7,69 **λόγων κορυφαὶ ἐν ἀλαθείᾳ πετοῖσαι** [ἀπέβησαν ἀληθεῖς], Ἡρ.7,163 **καραδοκήσοντα τὴν μάχην τῇ πεσέεται** [περιμένας νὰ ἴδῃ τὴν ἔκβασιν τῆς μάχης], αὐτ.8,130, Εὐρ.Ὀρ.603 **οἷς δὲ μὴ πίπτουσιν εὖ** [ἀποβαίνουσι καλῶς, κατ' εὐχήν], Πλάτ.Νόμ.709Α **τύχαι δὲ καὶ ξυμφοραὶ παντοῖαι πίπτουσαι παντοίως νομοθετοῦσι τὰ πάντα ἡμῖν** [συμβαίνουσαι]· **19**) κ. νεώτ. κ. δημ. ἀνήκω, ἀναλογῶ, ἐπιδικάζομαι : Πολύβ.31,7,7 **παρὰ τούτων τῶν πόλεων . . ἑκατὸν . . τάλαντα τῷ δήμῳ πρόσοδος ἔπιπτε,** αὐτ.2,62,1 **ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς . . πόλεως λαφύρων ἑξακισχίλια τάλαντα ταῖς Λακεδαιμονίοις πεσεῖν,** Διον.Ἀλ.Ρωμ.20,17 **τὸ πεσὸν ἀπὸ τῆς τιμῆς ἀργύριον,** Ἐπιγρ. **τὰ πίπτοντα διάφορα ἐκ τῶν μυστηρίων,** Πάπ. **τὴν πεπτωκότα (sic) μοι οἰκίαν, - τοῦ ἔπεσαν λίγα μετρητὰ στὸ μερίδιό του·** ‖ καταβάλλω, πληρώνω : Στράβ. 17,1,12 **ὃς τῶν ἀδεσπότων καὶ τῶν εἰς Καίσαρα πίπτειν ὀφειλόντων ἐξεταστὴς ἐστι,** Ἐπιγρ. **μὴ πιπτόντων τῶν τόκων,** Πάπ. **τὰ πεπτωκότα εἰς τὸ . . ἱερόν,** Πάπ. **πίπτειν ἐπὶ τράπεζαν·** ‖ ὁλλ' ἐν Πάπ. **τὰ ἀπὸ τῶν πρασόδων πίπτοντα** [τὰ ἐλλείμματα]· **20**) κ. νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ ἡμερομηνίας ἢ χρονικῆς περιόδου, περιέχομαι, περιλαμβάνομαι, συμπίπτω: Πολύβ.1,5,1 **πίπτει δὲ κατὰ τὴν ἐνάτην καὶ εἰκοστὴν πρὸς ταῖς ἑκατὸν ὀλυμπιάδα,** αὐτ.4,2,2, **- τὸ Πάσχα θὰ πέσῃ ἐφέτος τὸν Μάϊον·** **21**) ὑπάγομαι, ἀνήκω εἴς τινα τάξιν : Ἀριστλ.Μεταφ.1005a,2 **εἰς γένη ταῦτα πίπτειν,** αὐτ.982b,8 **ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην πίπτειν,** αὐτ.Τοπ.102a,37 **ὑπὸ τὴν αὐτὴν μέθοδον πίπτειν,** αὐτ.ΗΝικ.1.04a,8 **ὑπὸ τέχνην οὐδεμίαν πίπτειν,** αὐτ.ΖΜ 681b,1 **ἔξω πίπτει τῶν διῃρημένων γενῶν,** Ἐπίκ.Ἐπιστ.1,28Ϋ **τὸ μακάριον ἐνταῦθα πεπτωκέναι,** Πολύβ.2,14,7 **ὅσα πέπτωκεν ὑπὸ τὴν ἡμετέραν ἱστορίαν·** **22**) ρηματ.π. πτῶμα, πτῶσις.

πῖπώ-οῦς [ἡ] τὸ ἀναρριχητικὸν πτηνὸν δρυοκολάπτης βλ.λ. : Ἀριστλ.ΖΙ 593a,4 **ἃ τοὺς σκνίπας θηρεύοντα ζῇ μάλιστα, οἷον πιπὼ ἢ τε μείζων καὶ ἡ ἐλάττων· καλοῦσι δέ τινες ἀμφότερα ταῦτα δρυοκολάπτας,** Λυκόφρ.476 **ἀντὶ πιποῦς σκορπίον λαιμῷ σπάσας,** Νίκ.ἀπ.54 **ἡ δὲ μήτηρ αὐτῶν ἐγένετο κνιπολόγος πιπώ, πρὸς ταύτην ἀετῷ πόλεμός ἐστι·** πρβλ. πίπρα, πῖπος.

πιρίας [ὁ] μτγν. εἶδος αἰγιθάλου βλ.λ. : Ἀλέξ. Πολ.π.Ἀθήν.2,65Β **ἅτερος τῶν αἰγιθάλων ὑφ' ὧν μὲν ἐλαιὸς καλεῖται, ὑπὸ δέ τινων πιρίας.**

πιρνάρι [τὸ] δημ. κ. πρινάρι κ. πουρνάρι τὰ ἀειθαλῆ δένδρα δρῦς ἡ πρῖνος κ. δρῦς ἡ ἀρία· ‖ τὸ ξύλον τοῦ δένδρου δρῦς ἡ πρῖνος : Λασκαρ. Λῆξ.3,197 **ἕνα μεγάλον κόπανα πιρνάρι, ἀπὸ κειοὺς ποὺ χτυποῦνε τὸ λινάρι.**

πιρόγα [ἡ] νεώτ. κ. δημ. πολύκωπον ἐλαφρὸν μονόξυλον σκάφος ἐν χρ. παρὰ τοῖς ἀγρίοις λαοῖς.

πιρόλη [ἡ] νεώτ. βοταν. γένος πιρολιδῶν φυτῶν, οὗ εἶδος ἐν Ἑλλάδι πιρόλη ἡ χλωρανθής.

πῖρος [ὁ] νεώτ. βοταν. κ. πύρος, γένος **ροδοειδῶν** φυτῶν ἔχον πλεῖστα εἴδη, ὧν ἀξιολογώτερα πῖρος τὸ μῆλον [ἡ μηλιά], κ. πῖρος ὁ κοινὸς [ἡ ἀπιδέα].

πιρούνι [τὸ] δημ. ἡ περόνη τοῦ φαγητοῦ· **2**) τὸ ποώδες φυτὸν ἐρωδιὸς τὸ ψευδοκώνιον.

πιρουνιά [ἡ] δημ. τὸ ὅσον διὰ τῆς περόνης λαμβάνεται ἐξ ἐδέσματος.

πιρουνιάζω δημ. ἐν ἀναφορᾷ πρὸς ἐδέσματα πείρω, τρυπῶ διὰ τῆς περόνης· **2**) μτφ. διαπερῶ, διεισδύω, ἄ. περονιάζω : **θὰ μᾶς πιρουνιάσῃ τὸ κρύο·** **3**) ρηματ.π. πιρούνιασμα.

πιρούνιασμα-ατος [ὁ] δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πιρουνιάζω βλ.λ.1)· **2**) μτφ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πιρουνιάζω.

πιρπιρῆς [ὁ] [τουρκ.] δημ. ἐπὶ προσ., ὁ χειρῶναξ.

πίρωμις-ιος (αἰγυπτ.) ὁ καλὸς κἀγαθός : Ἡρ. 2,143 **ἕκαστον τῶν κολοσσῶν πίρωμιν ἐκ πιρώμιος γεγονέναι, . . πίρωμις δὲ ἐστι κατ' Ἑλλάδα γλῶσσαν καλὸς κἀγαθός.**

πῖσα [ἡ] [πιπίσκω] σχόλ. πίστρα βλ.λ. : Σχόλ. Πίνδ.Ι 5,61,108.

πισαῖος-α-ον μτγν. ὁ κάτοικος τῆς Πίσσης : Διόδ.Σ 15,82, Νίκ.ἀπ.74,5, Κριναγ.ΑΠ 6,350 **πολλάκι Πισαίων στρηνὲς ὑπὲρ πεδίων φθεγξαμένης·** ‖ τὸ θηλ. **Πισαία** ὡς οὐσ. ἡ Πισᾶτις γῆ : Παυσ.5, 1,6 **οὗτος δυναστεύων περὶ τὴν Πισαίαν.**

πισάκιον Ἡσ. «περιστόμιον».

πισάτης [ὁ], θηλ. πισᾶτις ιδος, ὁ ἐκ Πίσης, ὁ Πισαῖος : Πίνδ.Ο 9,68 **οἱ δ' Ἀρκάδες, οἱ δὲ καὶ Πισᾶται,** αὐτ.4,11 **ἐλαίᾳ στεφανωθεὶς Πισάτιδι·** ‖ τὸ θηλ. **Πισᾶτις** [γῆ] [ἡ] ὡς οὐσ. ἡ Πῖσα, ἡ γῆ τῆς Πίσης : Στράβ.8,3,3.

πισγίς-ίδος [ἡ] Ἐπιγρ. λ. ἀμφ.σημ. ἐν.Ἐπιγρ.Δήλου.

πῖσεύς-έως [ὁ] μτγν. τόπος περιλαμβάνων λειμῶνας, λιβάδια, λιβαδότοπος, λιβαδοτόπι : Θεόκρ.25,201 **πισῆας ἐπικλύζων ποταμὸς ὥς.**

πίσηθεν ἐπίρρ. μτγν. ἐκ τῆς Πίσης : Ἀντίπ. Θεσσ.ΑΠ 7,390 **πισηθὲν μιν ἐόντα.**

πίσημος-η-ο δημ., θηλ. κ. -ος, συντετμ. τ. τοῦ ἐπίσημος βλ.λ. : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.93,5 **καὶ μιὰν αὐγὴ καὶ μιὰ λαμπρή, μιὰ πίσημον ἡμέρα.**

πισθάγκωνα ἐπίρρ. δημ. κ. **πιστάγκωνα** μὲ τοὺς ἀγκῶνας πρὸς τὰ ὄπισθεν· ἐν χρ. μ. ἐν φρ. **δένω κάποιαν πισθάγκωνα** δένω τὰς χεῖράς τινος μὲ τοὺς καρπούς καὶ τοὺς ἀγκῶνας ἡνωμένους ὄπισθεν τοῦ κορμοῦ του.

πίσινος-η-ον [πίσος] ὁ ἐκ πίσων παρεσκευασμένος: Ἀριστφ.Ἱππ.1171 **ἐγὼ δ' ἔτνος γε πίσινον εὔχρων καὶ καλόν** [πολτὸς ἐκ πίσων, σούπα μπιζέλια], Ἀντιφάν.183,7, Διεύχ.π.Ὀρειβ.4,8,14, Αἰλ.Ἐπιστ.4.

πισινός-ή-ό δημ. ὁ ὄπισω τινὸς ἐρχόμενος, κείμενος, καθήμενος, ὀπίσθιος, ἀντίθ. μπροστινός : Σολωμ.Λάμπρ.25,55 **στὰ μπροστινά, στὰ πισινὰ στασίδια ὅλο σιμὰ του σειοῦνται τὰ ξεσκλίδια, - μπῆκε ἀπὸ τὴν πισινὴ τὴν πόρτα·** **2**) τὸ ἀρσ. πισινὸς ὡς οὐσ. οἱ γλουτοὶ μετὰ τοῦ πρωκτοῦ, πυγή, ἀφεδρών, κῶλος, ἄ. ὀπίσθια κ. πισινά : **ἔπεσε καὶ χτύπησε τὸν πισινό του·** ‖ φρ. **μοῦ γύρισε τὸν πισινό του** [μοῦ ἔδειξε τὰ ὀπίσθιά του, μὲ περιεφρόνησε]· ὁμ. **βαστάει ὁ πισινός του** (ἀντέχει εἰς κακοπαθείας)· ‖ ὁμ. **τὰ θέλει ὁ πισινός του** (πράγματι θέλει, ἐνῷ κατ' ἐπίφασιν δείκνυται ὡς μὴ θέλων) κ. ἄ.· **3**) τὸ οὐδ. κτ. πληθ. πισινὰ ὡς οὐσ. τὰ ἀπὸ τῆς ὀσφύος καὶ κάτω ὀπίσθια μέρη τοῦ ἀνθρώπου ἢ κυρ. τὰ ὀπίσθια σκέλη τῶν ζῴων, τῶν ὑποζυγίων : Βαλαωρ.Μνημόσ. Ἡ φυγὴ 45 **σηκώνεται . . στὰ πισινά του, λάμπουν τὰ νύχια του, τὰ πέταλά του,** Γρυπ.Σκ.Τερρ ΙΙΙ,12·

4) τὸ θηλ. **πισινή** ὡς οὐσ. τελευταῖον μέσον ἐνεργείας ἢ ὑποχωρήσεως ἐν περιπτώσει ἀλλεπαλλήλων ἀποτυχιῶν τρόπον τινὸ ὀπισθία ἔξοδος· ἐν χρ. μ. ἐν φρ. **κρατάω πισινή** [λαμβάνω ἐκ τῶν προτέρων προφυλακτικὰ μέτρα διὰ πᾶν ἀπευκταῖον ἢ ἀντίξοον].

πίσιρα Ἡσ. «πίτυρα. Ἀχαιοί».

πισιρῖται Ἡσ. «πιτύρινοι ἄρτοι».

πισμός [ὁ] [πιπίσκω] Ἡσ. «ποτισμός».

πισοβελονιά [ἡ] δημ. δ.γρ. τοῦ πισωβελονιὰ βλ.λ.

πισοειδὲς ὀστοῦν [τὸ] νεώτ. ἀνατομ. ὀστάριον τοῦ πρώτου στοίχου τοῦ καρποῦ τῆς χειρός.

πισοκάπουλα ἐπίρρ. δ.γρ. τοῦ πισωκάπουλα.

πίσον [τὸ] κ. νεώτ. βοταν. τὸ φυτὸν πίσος βλ.λ.: Ἀλεξ.327, Ἀθήν.9,406Ο· ‖ νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν ἐκ τῶν **ἐλλοβοκάρπων** οὗ εἴδη εἶναι **πίσον τὸ ἀρουραῖον, π- τὸ ἥμερον καὶ π- τὸ ὑψηλόν.**

πίσορ Ἡσ. «πίθος. Λάκωνες».

πίσος [ὁ] μτγν. κ. πισός [Φανί.Ἰστ.31] κ. πίσον [τὸ] [Ἀλεξ.327] τὸ φυτὸν πίσον βλ.λ. τὸ ἥμερον: Ἀριστφ.ἀπ.22, Εὔπ.301, Θεόφρ.Φ18,1,4, Φανί.Ἰστ.31 **πᾶσα .. φύσις ἐνσπέρματος ἢ μὲν ἐφήσεως ἕνεκα σπείρεται οἷον ὁ κύαμος, πισός,** Πολυδ.6,60,Πάπ.

πῖσος-εος [τὸ] ἐπ. τόπος κάθυγρος, πεδιὰς διαρρεομένη ὑφ' ὑδάτων, λειμών, λιβάδι, χαμηλὸς τόπος, ἑλώδης καὶ κατάφυτος: Ἰλ.Υ 9 **αἵ τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται .. καὶ πίσεα ποιήεντα,** Ὀδ.Ζ 124, Ὑμν.Ἀφρ.99, Καλλ.ἀπ.ἀνών.57, Ἀπολλ.Ρ 1,1266.

πίσσα [ἡ] κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἀττ. **πίττα**, Ἐπιγρ. κ. δημ. γενικ. πίσσας [Ἐπιγρ.Ἐπιδαύρου], γενικ. πληθ. **πισᾶν** [αὐτ.], ὕλη ἐλαιώδους, πυκνορρεύστου καὶ ἰξώδους συστάσεως, χρώματος κασταvοῦ ἕως βαθέος μέλανος, ὀσμῆς δριμείας ἢ ἀρωματικῆς, ἐξαγομένη ἐκ τῶν ρητινωδῶν δένδρων οἷον τῆς πεύκης, τῆς κεδρελάτης κ.ἄ.: Ἰλ.Δ 277 **μελάντερον ἠύτε πίσσα φαίνετ' ἰὸν κατὰ πόντον,** Ἡρ.4,195 **πτεροῖσι ὀρνίθων κεχριμένοισι πίσσῃ,** Καλλ.Ἐκ.1,4,4, Ἡρωδιαν.Ἰστ.8,4,30 **δᾷδας ἐπέβαλλον ὁμοίως πίσσῃ καὶ ῥητίνῃ δεδευμένας·** ‖ πίσσα ὠμὴ ἡ μὴ ὑποστᾶσα κατεργασίαν, ἡ ἄφητος, ἄβραστος, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὴν **ἑφηθεῖσαν**: Ἱππ Γυν.1,37, Θεόφρ.Φ13,9,2, Πολύβ.5,89,6 **πίττης τάλαντα χίλια, ἄλλης ὠμῆς μετρητὰς χιλίους·** ‖ **ὑγρὰ πίσσα** ἡ κατειργασμένη καὶ ἐν ρευστῇ καταστάσει οὖσα, ἀντίθ. **ξηρά**· πρβλ. Διοσκ.1,72,1 «πίσσα ἡ μὲν ὑγρά, ἣν ἔνιοι κῶνον καλοῦσι, συνάγεται δὲ ἐκ τῶν λιπαρωτάτων ξύλων, πεύκης καὶ πίτυος.. ἡ ξηρὰ πίσσα ἑψομένης τῆς ὑγρᾶς γίγνεται· καλεῖται δὲ αὕτη ὑπ' ἐνίων παλίμπισσα»: Ἐπιγρ., Πάπ.· ‖ **ὀρὸς πίσσης** πίσσανθος βλ.λ: Ἱππ.Ἑλκ.12· **2**) πάπ. ρητίνη ἐν χρήσει πρὸς ἐπάλειψιν τῆς ἐσωτερικῆς ἐπιφανείας τῶν βυτίων τοῦ οἴνου· **3**) μσν., νεώτ. κ. δημ. προϊὸν ἀποστάξεως ἐν ὑψηλῇ θερμοκρασίᾳ διαφόρων ὀργανικῶν οὐσιῶν, ἔχον σύστασιν πυκνόρρευστον, ἐλαιώδη καὶ ἰξώδη, χρῶμα συνήθως μέλαν βαθὺ καὶ ὀσμὴν κατὰ τὸ πλεῖστον δυσάρεστον: Μηναῖ.3,3 Συνξ.Ἀγ.Εὐτροπίου **ἐκκαεῖσαν οὖν πίσσαν καὶ ἄσφαλτον ἐν τρισὶ λέβησι·** ‖ ὁμ. νεώτ. **πίσσα τοῦ ξύλου** ἄ. ξυλόπισσα βλ.λ.· ‖ ὁμ. **πίσσα τῆς τύρφης ἢ ποάνθρακος** ἡ λαμβανομένη ἐκ ξύλων πτωχῶν εἰς ρητίνην, ἑπομένως οὐχὶ μεγάλης ἀξίας ὡς ἡ ξυλόπισσα· ‖ ὁμ. **πίσσα λιγνίτου** ἄ. λιγνιτόπισσα βλ.λ.· ‖ ὁμ. **ζωϊκὴ πίσσα ἢ ζωόπισσα** ἐκτάκτως δύσοσμον ἐλαιῶδες ὑγρὸν χρώματος βαθέος κασταvοῦ, περιέχον μεγάλον ἀριθμὸν ἀζωτούχων ὀργανικῶν βάσεων καὶ ὑδρογονανθράκων καὶ λαμβανόμενον διὰ ξηρᾶς ἀποστάξεως ὀστῶν, δερμάτων, κεράτων καὶ ἄλλων ζωϊκῶν ἀπορριμμάτων· ‖ ὁμ. **πίσσα τῶν λιθανθράκων** ἄ. λιθανθρακόπισσα βλ.λ.· ‖ ὁμ. **ξηρὰ πίσσα ἢ ξηρόπισσα** ὑπόλειμμα **ἐξ** ἀποστάξεως πίσσης ἡμίρρευστον ἢ καὶ στερεὸν συνιστάμενον κατὰ τὸ 1/4 ἐκ στερεοῦ ἄνθρακος, χρησιμεῦον ὡς συνδετικὴ ὕλη διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ἀνθρακαπλίνθων, βερνικίων διὰ σιδηρᾶ ἀντικείμενα, διὰ δέρματα, ξύλα κττ.· ‖ ὁμ. **πρώτη πίσσα ἢ πρωτόπισσα** βαθύφαιον ἔλαιον εἰς λεπτὴν στιβάδα χρυσέρυθρον, βαρὺ ὅσον τὸ ὕδωρ, πλούσιον εἰς παραφίνας, ὀλιφίνας, ναφθένια καὶ φαινόλας, πτωχότατον εἰς ἀρωματικοὺς ὑδρογονάνθρακας, λαμβανόμενον κατὰ τὴν θέρμανσιν τοῦ λιθάνθρακος εἰς θερμοκρασίαν 450-600°· ‖ ὁμ. **φυτικὴ πίσσα** ἡ προερχομένη ἐκ τῆς ξηρᾶς ἀποστάξεως τῶν ξύλων· ‖ ὁμ. **ὀρυκτὴ πίσσα** ἡ προερχομένη ἐκ τῆς ξηρᾶς ἀποστάξεως τοῦ λιθάνθρακος· ‖ ὁμ. **πίσσης ὕδωρ** ἔμβρεγμα ἐκ ξυλοπίσσης καὶ ἰδ. τῆς ἐξ ἐλάτης ἐν ἀπεσταγμένῳ ὕδατι, λαμβανόμενον ἐσωτερικῶς ὡς βαλσαμικὸν καὶ ἀντικαταρροϊκὸν φάρμακον ἐπὶ χρονίων παθήσεων· **4**) παροιμ. **ἄρτι μῦς πίττης γεύεται** [σχόλ. «ἐπὶ τῶν νεωστὶ πεῖραν τῶν κακῶν λαμβανόντων»]: Δημ.1215· πρβλ. Θεόκρ.14,21· ‖ ὁμ. παροιμ. φρ. **πάσχω ὅσσα μῦς ἐν πίσσῃ** πάσχω δεινά: Ἡρώνδ.2,62 **πέπονθα.. ὅσσα κὴμ πίσσῃ μῦς·** **5**) δημ.μτφ.ἐν φρ.ἐπὶ τοῦ λίαν, τοῦ ἀπολύτως μέλανος, οἷον **μαῦρος πίσσα** παραπολὺ μαῦρος, **σκοτάδι πίσσα** ἀπόλυτον σκότος, βαθύτατον· καὶ ἐπὶ τοῦ χρώματος τῶν ὀρέων: Παπαντ.Ἀγ.Ὄρ.29 **ὁ Ἄθως ἦταν βυθισμένος στὸ σκοτάδι. Τὰ βουνὰ πίσσα.**

πισσαλιφής-οῦς-ές μσν. ὁ διὰ πίσσης ἀληλιμμένος, ἀλειμμένος μὲ πίσσα, πισσωμένος: Εὐστ. 1561,9 **ἀνηλιφὴς ναῦς, ἡ μὴ ἀλιφεῖσα πίσσῃ καὶ πισσαλιφὴς ἡ πεπισσωμένη.**

πισσαλοιφῶ-έω ἀλείφω τι, χρίω **διὰ** πίσσης, πισσώνω: Αἰν.Τακτ.11,3.

πίσσανθος-ους-εος [τὸ] μτγν. ἐλαιῶδες ὑγρὸν ἀνερχόμενον εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, ὅταν ἡ ὠμὴ πίσσα ἀφεθῇ ἐπὶ ἀρκετὸν χρόνον εἴς τι μέρος, ἄ. πισσέλαιον καὶ ὀρρὸς πίσσης: Γαλ 11,520.

πισσάνθραξ-ακος [ὁ] νεώτ. εἶδος τι λιγνίτου λίαν πυκνῆς συστάσεως, χρώματος ποικίλλοντος ἀπὸ σκοτεινῶς κασταvοχρόου μέχρι μέλανος, ἔχοντος θραῦσιν κογχοειδῆ καὶ λίαν στιλπνήν.

πισσάριον [τὸ] μτγν. ὑποκορ. τοῦ πίσσα· ἐν χρ. ἐν τῇ σημ. μικρὰ ποσότης, ὀλίγη πίσσα: Ἀρχιγ.π. Γαλ.12,978 **τοὺς πνιγομένους πισσαρίῳ μετὰ ὕδατος καὶ νίτρου πότιζε.**

πισσάσφαλτος [ἡ] μτγν. κ. νεώτ., ἀττ. **πιττάσφαλτος** κρᾶμα πίσσης καὶ ἀσφάλτου· Διοσκ. 1,101 «καλεῖται δέ τις καὶ πισσάσφαλτος.. ἥτις ἐκβράζεται κατὰ τὰς ἠϊόνας, βωλοειδῶς συμπεπηγυῖα, ὄζουσα πίσσης μεμιγμένης ἀσφάλτῳ»: αὐτ.73, Πλίν.Φ1 24,41· **2**) νεώτ. μελανόφαιος οὐσία παχυρρεύστου μέχρι πλαστικῆς συστάσεως προκύπτουσα ἐκ τοῦ πετρελαίου δι' ὀξιδώσεως καὶ πολυμερισμοῦ τούτου καὶ ἀπαντῶσα ἐν τῇ φύσει καθαρὰ ἢ ὡς ἐμπότισμα πετρωμάτων, ἄ. μάλθα.

πισσέλαιον [τὸ] μτγν. κ. μσν. πίσσανθος βλ.λ.: Διοσκ.1,72· **2**) μσν. μεῖγμα ἐλαίου καὶ πίσσης: Ἱππιατρ.20, αὐτ.32 **ἔρια διάβροχα πισσελαίῳ.**

πισσέψης [ὁ] νεώτ. ναυτ. μικρὸς τρίπους λέβης, συνήθως χαλκοῦς, ἐν ᾧ τήκεται πίσσα ἢ κεδρία διὰ τὴν διάναξιν τοῦ πλοίου καὶ ἐπάλειψιν τῶν ὑφάλων, ἄ. ὑποδοχάριον, ποδοχάρι.

πισσήεις-εντος-εσσά-εν μτγν. ὁ ἐκ πίσσης, ὁ πλήρης πίσσης: Νίκ.Θηρ.717,Μαν.4,346 **πευκήεν τε λίπασμα συνασκοῦντες σὺν ἐλαίῳ μόχθον πισσήεντα πονήσαντο παλάμῃσιν.**

πισσήρης-ους-ες ποι. ὁ πισσήεις βλ.λ.: Αἰσχ. Χο.268 **οὓς ἴδοιμι.. φθίνοντας ἐν κηκῖδι πισσήρει φλογός·** **2**) ὁ πισσοκώνητος βλ.λ.: Χρησμ π.Ἀθήν.12,524Β **καὶ μαι γεργίθων τε φόνος μέλει ἀπτολεμίστων, πισσήρων τε μόρος.**

πισσηρός-ά-όν ὁ πισσήεις βλ.λ.· ἐν χρ. μ. τὸ θηλ. **πισηρά** (κηρωτή) ὡς οὐσ. ἀλοιφὴ παρεσκευασμένη ἐκ πίσσης : Ἱππ.Ἀγμ.24, Γαλ.18(2),365.

πίσσησις-εως (ἡ) Ἐπιγρ., δωρ. **πίσσᾱσις** ἡ πίσσωσις βλ.λ. : Ἐπιγρ.Ἐπιδαύρου.

πισσίζω μτγν. εἶμαι πισσώδης, ὁμοιάζω πρὸς πίσσαν : Διοσκ.5,75 (ἐσφ.ἀνάγν. τοῦ ἰίζω)· **2)** σχόλ. ἔχω τὴν ὀσμήν, τὴν γεῦσιν τῆς πίσσης : Σχόλ.Ἀριστφ.Ἀχ.189 **οἶνος πισσίζων.**

πίσσῐνος-η-ον, ἀττ. **πίττινος** ὁ ἐκ πίσσης ἢ ὁ πεπισσωμένος ἢ ὁ πισσοειδής : Ἀριστφ.άπ.269 **ἀλλ' ἐς κάδαν λαβὼν τιν' οὔρει πίττινον,** Ἐπιγρ.· **2)** μτγν. ὁ ὅμοιος πρὸς πίσσαν : Λουκ.Ἀλ.Ἱστ. 2,29 **κατέσταζεν ἐξ αὐταῦ δρόσος πιττίνη.**

πίσσιος-α-ον μτγν. ὁ ἐκ πίσσης : Πλούτ.Κάτ. Πρεσβ.21 **ἔργα πίσσια** (δ.ἀνάγν. ἐργατησίαν).

πισσίτης μτγν. ὁ διὰ πίσσης παρεσκευασμένος· Διοσκ.5,48 «οἶνος πισσίτης σκευάζεται διὰ πίσσης ὑγρᾶς καὶ γλεύκους» : Στράβ.4,6,2 **ὁ δὲ** (οἶνος) **παρ' αὐτοῖς ὀλίγος ἐστί, πιττίτης αὐστηρός,** Πλούτ.Ἠθ.676C, Διοσκ.5,38.

πισσοειδής-οῦς-ές ὁ ὅμοιος πρὸς πίσσαν, ἔχων τὴν χροιάν, τὴν ὄψιν πίσσης : Θεόφ.ΦΙ 3,5,2, Ἰω.ΨΧρυσ.10,906E **πλοῖον πισσοειδές.**

πισσοκάμῑνος (ὁ) πάπ κάμινος, κλίβανος πρὸς ἐξαγωγὴν πίσσης.

πισσόκαπνος (ὁ) μσν ὁ ἐκ καύσεως πίσσης καπνός, αἰθάλη, καπνιά : Ἱππιατρ.34.

πισσοκαυτῶ-έω καίω τι πρὸς ἐξαγωγὴν πίσσης, καίω τι καὶ ἐξάγω πίσσαν : Θεόφρ.ΦΙ 9,2,2 **πιττοκαυταῦσι πεύκην.**

πισσόκηρος (ὁ) εἶδός τι προπόλιδος, ρητινώδης κηρός, δι' οὗ αἱ μέλισσαι χρίουν ἐσωτερικῶς τὰς κυψέλας των : Ἀριστλ.ΖΙ 624a,17 **ἡ δὲ συνεχὴς ἀλοιφὴ τούτῳ πισσόκηρος, ἀμβλύτερον καὶ ἧττον φαρμακῶδες τῆς μίτυος,** Πλίν.ΦΙ 11,16.

πισσοεονίασις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ διὰ πίσσης καὶ ἄμμου ἐπικάλυψις ὁδοστρώματος καὶ ἰδίᾳ σκυροστρώματος, ἄ. πισσόστρωσις.

πισσοκοπία (ἡ) μτγν. ἀττ. κ. **πιττοκοπία,** ἰων. **-ίη** ἡ διὰ πισσώσεως ἀποτρίχωσις, μάδησις τῆς κόμης : Ἀρετ.Χρον.Νούσ.1,2 **πιττοκοπίη τῷ ἐμπάττειν ξυνεχής,** Πάπ.

πισσοκοπικός-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πισσοκοπίαν βλ.λ., εἰς τὸν πισσοκόπον : Πολυδ.7,165.

πισσοκόπος-ον μτγν. ὁ ἀλείφων διὰ πίσσης, ὁ πισσῶν· ‖ ὁ ἐκτελῶν ἀποτρίχωσιν δι' ἐπαλείψεως μείγματος πίσσης : Πολυδ.7,165.

πισσοκοπῶ-έω (κόπτω), ἀττ. **πιττοκοπῶ-έω** ἀλείφω, περιαλείφω, ἐπιχρίω τι διὰ πίσσης, πισσώνω : Ἐπιγρ. **πισσοκοπεῖν τὰς ὀροφάς·** κ.παθ. : Θεόφρ. ΦΙ 5,4,5 **πιττοκοπηθέντα ξύλα·** **2)** ἐν τῷ μέσ. τ. ἀφαιρῶ, ἐκριζῶ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς δι' ἐμπλάστρων ἐκ πίσσης, διὰ πισσώσεως ἐκτελῶ ἀποτρίχωσιν τῆς κόμης, πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἐθεωρεῖτο ἐσχάτη ἐκθήλυνσις : Ἄλεξ.264,1 **ἂν πιττοκοπούμενόν τιν' ἢ ξυρούμενον ὁρᾷς,** Κωμ.Ἀδέσπ. 339 **κίναιδοι πεπιττοκοπημένοι·** ‖ **ὁ πιττοκοπούμενος** τίτλος κωμῳδίας τοῦ Φιλήμονος.

πισσοκώνητος-ον ποι. ὁ διὰ πίσσης ἀληλιμμένος, πισσαλειμμένος· **δθ. πῦρ πισσοκώνητον** πῦρ ἐκ πισσαλειμμένων ξύλων διὰ τὴν τελειοτέραν καῦσιν· Ἡσ. «πισσοκωνήτῳ πυρί· τῷ εὐκαύστῳ· ἐπεὶ τὰ καιόμενα πίσσῃ χρίεται» : Αἰσχ.άπ.118· ‖ **πισσοκώνητος μόρος** ὁ θάνατος πισσωθέντος καὶ ἐν πυρὶ καέντος· Ἡσ. ἐν λ. κωνῆσαι «πισσοκώνητον μόρον λέγουσιν, ὅταν πίσσῃ κατοχρισθέντες τινὲς ὑπὸ πυρὸς ἀποθάνωσιν. Αἰσχύλος Κρήσσαις».

πισσοκωνία (ἡ) ἡ ἐπίχρισις διὰ πίσσης τῶν παρισθμίων τῶν προβάτων· Ἡσ. ἐν λ. κωνῆσαι «ἡ νῦν πίσσα, ᾗ χρίουσι τὰ παρίσθμια τῶν προβάτων» (δ.γρ. ἡ πισσιδία).

πισσοκωνίας Ἄρης (ὁ) πισσοκώνητος βλ.λ. μόρος, θάνατος : Κρατῖν.364.

πισσόστρωσις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ διὰ στρώματος πίσσης ἐπικάλυψις ἐδάφους, ἴδ. ἡ ἐπὶ ακυροστρώτου ὁδοῦ διάστρωσις πίσσης καὶ ἐπικάλυψις αὐτῆς διὰ λεπτῆς ἄμμου ἢ κόνεως.

πισσοτρόφος-ον μτγν. ἐπὶ φυτῶν, ὁ ἐξ οὗ ἐκφέρεται ρητίνη, πίσσα βλ.λ.ΙΙ : Πλούτ.Ἠθ.648D **οἱ ὀρεινοὶ . . καὶ νιφόμενοι τόποι τὰ δᾳδώδη καὶ** πισσοτρόφα **τῶν φυτῶν . . ἐκφέρουσι.**

πισσουργεῖον (τὸ) μτγν. κ. νεώτ., ἀττ. **πιττ-** τόπος παραγωγῆς καὶ κατεργασίας πίσσης, ἐργαστήριον παραγωγῆς πίσσης : Στράβ.5,1,12 **ἔχει δὲ καὶ πιτταυργεῖα θαυμαστά.**

πισσουργία (ἡ) μτγν. παρασκευή, κατασκευὴ πίσσης : Πολυδ.7,101.

πισσουργίς-ίδος (ἡ) **νεώτ. ναυτ.** σχεδία ἐφ' ἧς τήκεται ἡ πίσσα καὶ ἐργάζονται οἱ ἐκτελοῦντες τὴν διάναξιν, ἐπίκαυσιν καὶ ἐπάλειψιν τῶν ὑφάλων μερῶν πλοίου κατακλιθέντος πρὸς τοῦτο.

πισσουργός (ὁ) μτγν., ἀττ. **πιττουργός** ὁ κατασκευαστὴς πίσσης, πισσοκαύστης : Πολυδ.7,101, Θεοδώρ.Περὶ ὕλης καὶ Κόσμου 176 (ἔκδ. Gaisford) **δεῖται δὲ ὁ ναυπηγὸς . . καὶ πιττουργοῦ καὶ στυππειοποιοῦ.**

πισσουργοῦμαι-έομαι μτγν., **ἀττ. πιττ-** παρασκευάζομαι διὰ ἢ ἐκ πίσσης βλ.λ.Ι) : Διον.Ἀλ.Ρωμ. 20,15 **ἡ πλείστη καὶ πιοτάτη ὕλη πιττουργεῖται.**

πισσόχαρτο(ν) (τὸ) νεώτ. κ. δημ. χάρτης ἀληλιμμένος διὰ πίσσης καὶ καθιστάμενος οὕτω ἀδιάβροχος· ‖ χαρτόνιον ἐμπεποτισμένον διὰ μειγμάτων πισσελαίων καὶ ἀσφάλτου, χρησιμεῦον πρὸς ἐπικάλυψιν στεγῶν ἢ ἐπένδυσιν ὑπογείων τοίχων ἢ καὶ περιένδυσιν παραπηγμάτων.

πισσόχριστος-ον Ἡσ. **ἐν λ.** μέλαιναι νῆες «ὁ διὰ πίσσης κεχρισμένος».

πίσσυγγος (ὁ) δ.γρ. τοῦ πίσυγγος βλ.λ. : Σαπφ.98.

πισσῶ όω (πίσσα) κ. νεώτ., δημ. **πισσώνω,** ἀττ. **πιττῶ,** ἀόρ. **ἐπίσσωσα,** χρίω, ἐπιχρίω τι διὰ πίσσης, ἀλείφω μὲ πίσσαν : Ἐπιγρ. **πισσοῦν τὰς ὀροφάς,** Σχόλ.Ἀριστφ.Πλ.1093 **πιττοῦν ναῦς·** κ. παθ. : Χρύσ.Στωϊκ.2,110, Διοσκ.5,12, αὐτ.31· **2)** ἐπιχρίω διὰ πίσσης ὀρειχάλκινα ἀγάλματα, ὅπως λάβω τοὺς τύπους αὐτῶν : Λουκ.ΖΤραγ.33 **ἐτύγχανον μὲν ἄρτι χαλκουργῶν ὑπο πιττούμενας στέρνον τε καὶ μετάφερνον·** ‖ ὁμ. ἐπιχρίω, ἀλείφω διὰ πίσσης ὀρειχάλκινα ἀγάλματα πρὸς καθαρισμόν : Λουκ.Λεξιφ.11 **καὶ τὰ μὲν πιττῶν τὰ δὲ εὔων διετέλεσεν** (δ.γρ. πέττων)· **3)** ἀποσπῶ, μαδῶ τὰς τρίχας δι' ἐμπλάστρου ἐκ πίσσης : Κλήμ.Ἀλ.Παιδ.3 **πλήρεις αἱ πόλεις πιττούντων, ξυρόντων, παρατιλλομένων τοὺς θηλυδρίας ταύτας·** ‖ ὁμ. κ. μέσ. : Θεόπομπ.Ἱστ.195 **οἱ βάρβαροι πιττοῦνται τὰ σώματα,** Λουκ.Ρητ. Διδ.23, αὐτ.Δημῶν.50 **ἦν . . τῶν πιττουμένων τὰ σκέλη καὶ τὸ σῶμα ὅλον,** αὐτ.Μισθ.Συν.33.

πισσώδης-ους-ες κ. νεώτ., ἀττ. **πιττώδης** ὁ ὅμοιος πίσσῃ : Ἀριστλ.ΖΙ 587a.32 **χρῶμα δὲ τούτου αἱματῶδες καὶ σφόδρα μέλαν καὶ πιττῶδες·** **2)** κ. νεώτ. ὁ πλήρης πίσσης : Θεόφρ.ΦΙ 1,12,2· **3)** ὁ πυκνός, παχύρρευστος, πηκτὸς ὡς ἡ πίσσα : αὐτ.3,1,6· **4)** νεώτ. βοταν. τὸ ἀρσ. **πισσώδης** ὡς οὐσ. γένος ἐντόμων κολεοπτέρων ἐκ τῶν **κουρκουλιονιδῶν.**

πίσσωμα-ατος (τὸ) νεώτ. κ. δημ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πισσοῦν, ἐπίχρισις, ἐπάλειψις διὰ πίσσης : **πίσσωμα ξύλου - σχοινίου - ὀθόνης.**

πίσσωσις-εως (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ., ἀττ. **πίττωσις** ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πισσοῦν, ἐπίχρισις διὰ πίσσης : Γαλ.6,443 **ἐὰν δὲ ἰ-**

αχναίνηται τὸ σῶμα, τῇ πισσώσει χρηστέον, Ἀρχιγ.π.Ἀέτ.3,180, Πάπ., Γεωπ.6,6,3, αὐτ.7,12,24.
πισσωτήρ-ῆρος (ὁ) νεώτ. λέβης ἐν ᾧ θερμαίνεται ἡ πίσσα καὶ ἐφ' οὗ εὑρίσκεται ἀπορροφητικὴ καὶ καταθλιπτικὴ ἀντλία, δι' ἧς φεκάζεται δι' εἰδικοῦ φεκαστῆρος τὸ ὁδόστρωμα διὰ πίσσης.
πισσωτής (ὁ) μτγν. κ. νεώτ., ἀττ. **πιττωτής** ὁ διὰ πίσσης χρίων, ἀλείφων, ὁ εἰς τὴν πίσσωσιν, τὸ πίσσωμα ἀσχολούμενος ἐργάτης : Λουκ.Δραπ.33 **ἔπειτα καὶ τοῦτον παραδοθῆναι ταῖς πιττωταῖς, ὡς ἀπόλοιτο,** Γαλ.10,501.
πισσωτός-ή-όν μτγν., ἀττ. **πιττωτός** ὁ διὰ πίσσης κεχρισμένος, ὁ πεπισσωμένος : Γαλ.11,106.
πίστα (ἡ) (Ἰταλ.) δημ. ὁ χορευτικὸς στίβος βλ.λ.
πιστά ἐπίρρ. δημ. πιστῶς βλ.λ., μετὰ πίστεως : **τὸν ἀγαπάει πιστά**· **2)** μετὰ πλήρους ἀκριβείας : Παλαμ.Τάφ.44,14 **νὰ σὲ ξαναφέρνῃ ἀγνά, πιστὰ στὴν πέτρα ἐπάνω,** Πορφύρ.Σκ.38.
πιστάγκωνα ἐπίρρ. δημ. δ.προφ. τοῦ πισθάγκωνα βλ.λ. : Βαλαωρ.Μνημόσ.Ὁ Πνευματικὸς 4 **τὰ χέρια του πιστάγκωνα, βαριὰ σιδερωμένα.**
πιστάκη (ἡ) μτγν. τὸ φυτὸν πιστακιὰ βλ. ἡ καρποφόρος **ἢ γνησία** : Ἀλκίφρ.1,22 **ὁ καρπὸς τῆς πιστάκης.**
πιστακιά (ἡ) νεώτ. ἡ πιστάκη βλ.λ.· βοταν. γένος φυτῶν **ἀνακαρδιδῶν,** ρητινωδῶν καὶ καρποφόρων, ὧν εἴδη π- **ἡ τερέβινθος,** ἡ κοκκορεβιθιά, κοκκορέτσι, τρεμιθιά, π- **ἡ σχῖνος,** ὁ σκῖνος, σκινάρι, π- **ἡ παλαιστίνιος,** ἡ τσικουδιά, π- **ἡ καρποφόρος ἢ γνησία,** ἡ φιστικιά, κ. π- **ἡ κολαβή.**
πιστάκιον (τὸ) μτγν., μσν. κ. νεώτ., μτγν. κ. βιστάκιον (Ποσειδών.3J) κ. κτ. πληθ. **φιττάκια κ. φιττάκια** (ἐσφ.ἀνάγν.ἐνΝίκ.Θηρ.891 **πιστάκι' ἀκρεμόνεσσιν.. πέφανται,** Γεωπ.10,12,1)· ὁ καρπὸς τοῦ φυτοῦ πιστακιά, τὸ φιστίκι : Διοσκ.1,124, Γεωπ.10,3,3.
πιστακόχρους-ουν νεώτ. ὁ ἔχων τὸ χρῶμα τοῦ πιστακίου, ὁ φιστικύς.
πίστευμα-ατος (τὸ) ποι. τὸ πίστωμα βλ.λ. : Αἰσχ. Ἀγ.878 **ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστωμάτων, ὡς ἐχρῆν, Ὀρέστης.**
πίστευσις-εως (ἡ) μτγν. τὸ ἐμπιστεύεσθαί τι εἴς τινα, ἐμπιστοσύνη : Ἰώσ.Α) 17,3,3 **ἐπί τινων πιστεύσεων ἐντολῶν.**
πιστευτικός-ή-όν **ὁ** διατεθειμένος νὰ ἐμπιστεύεται, ὁ ρέπων εἰς τὸ νὰ παρέχῃ ἐμπιστοσύνην, ἐμπιστευτικός : Ἀριστλ.Ρητ.1372b,29· ‖ τὸ οὐδ. **πιστευτικὸν** ὡς οὐσ. ἡ πρὸς ἐμπιστοσύνην διάθεσις : Μᾶρκ.Αὐρ 1,14 **τὸ εὔελπι καὶ τὸ πιστευτικὸν περὶ τοῦ ὑπὸ τῶν φίλων φιλεῖσθαι**· **2)** ὁ πίστιν δημιουργῶν, ἐμποιῶν ἐμπιστοσύνην : Πλάτ. Γοργ.455Α **ἡ ρηταρικὴ.. πειθοῦς δημιουργός ἐστι πιστευτικῆς,** Ἀριστείδ.2,47J.
πιστευτικῶς ἐπίρρ. κ. μσν. μετ' ἐμπιστοσύνης· δθ. φρ. **πιστευτικῶς ἔχω τινὶ** ἔχω ἐμπιστοσύνην, στηρίζομαι εἴς τινα : Πλάτ.Ἱππ.Ε 364Α **ἀφόβως τε καὶ πιστευτικῶς ἔχων τῷ σώματι ἔρχεται αὐτόσε ἀγωνιούμενος,** Ἰάμβλ.Πυθ.28,138· **2)** μτγν. κατὰ τρόπον πιστευτικόν, μετὰ πίστεως : Ἰουστ. 32Β **πιθανῶς καὶ πιστευτικῶς.**
πιστευτός-ή-ό(ν) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὁ δυνάμενος ἢ ὁ ἄξιος νὰ πιστευθῇ : Ἰάμβλ.Μαθ.Ἐπιστ.8.
πιστεύω (πίστις) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., μσν. δημ. κ. **πιστεύγω** (Ἐρωτόκρ.3,268,αὐτ.4,100), παρατ. **ἐπίστευον,** δημ. **(ἐ)πίστευα,** μέλλ. **πιστεύσω,** δημ. **πιστέφω,** ἀόρ. **ἐπίστευσα,** δημ. **(ἐ)πίστεφα,** παρακ. **πεπίστευκα,** ὑπερσ. **(ἐ)πεπιστεύκειν** (ΚΔ Πράξ. 14,23), παθ. ἀόρ. **ἐπιστεύθην,** δημ. **(ἐ)πιστεύτηκα,** ἔχω πίστιν, **ἐμπιστοσύνην,** ἐμπιστεύομαι, ἔχω πεποίθησιν **εἴς τινα), ἢ** ἐπὶ λόγου ἢ διηγήσεως, παρέχω πίστιν, δέχομαι ὡς ἀληθές, μτ. δοτ. : Ἡρ.1,24 **πιστεύοντα δὲ οὐδαμοῖσι μᾶλλον ἢ Κορινθίοισι μισθώσασθαι πλοῖον,** αὐτ.2,118,Αἰσχ.Πέρσ.800,Σοφ. Ἠλ.886 **κοὐκ ἄλλου σαφῆ σημεῖ' ἰδοῦσα τῷδε πιστεύω λόγῳ,** Ἀντιφ.5,81,Θουκ.3,5,αὐτ.5,112 **τῇ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ Λακεδαιμονίων πιστεύοντες,** Δημ.108ί,Πρόδρ.2,402 **καὶ πίστευσαν, οὐ φεύδομαι μεγάλως ἀληθεύω,** αὐτ.405,Μηναῖ.3,7 Σύνξ. τῶν ἑπτὰ μαρτύρων **τῇ διδαχῇ αὐτοῦ πιστεύσαντες,** Ἐρωτόκρ.3,268 **καὶ λογισμὸ μὴ βάνῃς μηλιὸ καὶ πίστεψέ μου μένα**· ‖ μτ. δοτ. κ. ἐμπροθ. διορ. : Ἀριστλ.ΗΝικ.1157a,21· ‖ κ. μτ. ἐμπροθ. διορ. : Πολύβ.2,43,2, ΠΔΨαλμ.77(78),22 **ὅτι οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τῷ θεῷ,** ΚΔ Μᾶρκ.1,15 **μετανοεῖτε καὶ πιστεύετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ,** αὐτ.Ἰω.14,1, αὐτ.1,12, αὐτ Πράξ.9,42· ‖ κ. μτ. οὐδ. ἐπιθ. ἢ ἀντων. : Εὐρ.Ἑλ.710 **λόγοις ἐμοῖσι πίστευσον τάδε,** Ἀριστλ.Μετ.343b,10 **τοῦτ'.. Αἰγυπτίοις πιστεῦσαι δεῖ,** Μέν.Μον.335 **μὴ πάντα πειρῶ πᾶσι πιστεύειν**· ‖ δημ. κ. τὸ μέσ. : παροιμ. φρ. **μουλαριοῦ καὶ γυναίκας μὴ πιστεύεσαι**· **2)** ὁπολ. δέχομαι, παραδέχομαί τι ὡς ἀληθές : Ἡρ.4,96 **περὶ μὲν τούτου.. οὔτε ἀπιστέω οὔτε ὦν πιστεύω τι λίην,** Θουκ.1,20 **χαλεπὰ παντὶ ἑξῆς τεκμηρίῳ πιστεῦσαι** (εἶναι δύσκολον νὰ δώσῃ τις πίστιν, νὰ δεχθῇ πᾶσαν ἀπόδειξιν καὶ τὴν ἰσχυροτάτην ἀκόμη), Ἐρωτόκρ.4,100 **κι ὅποιες πιστεύγου σ' ὄνειρα γιὰ πελελὲς τσὶ κρίνω,** Παπαντ. Ἀγ.Ὀρ.5 **ὁ σοφὸς δὲν πιστεύει στὴν πραγματικότητα τοῦ κόσμου**· ‖ κ. μτ. συστοίχ. ἢ συνων. αἰτ. **πιστεύω δόξαν** ἔχω πεποίθησιν περί τινος : αὐτ.5,105 **ἣν (δόξαν) διὰ τὸ αἰσχρὸν δὴ βοηθήσειν ὑμῖν πιστεύετε αὐτούς**· ‖ κ. παθ. γίνομαι πιστευτός, θεωροῦμαι ἀξιόπιστος, ἀληθής : Πλάτ.Λάχ.181Β **ἄνδρες ἄξιοι πιστεύεσθαι,** αὐτ.Ἐπιστ.309Α, Ξεν.ΚΠ 4,2,8, αὐτ.6,1,39 **οἶμαι ἂν σε πιστευθῆναι ὑπὸ τῶν πολεμίων,** αὐτ.Ἀν.7,6,33, Δημ.622, αὐτ.1330, αὐτ.434, αὐτ.830, αὐτ.957, Ἀριστλ.Πολιτ.1305a,28 **διὰ τὴν ἔχθραν πιστευθεὶς ὡς δημοτικὸς ἄρχων,** αὐτ.ΗΝικ.1172b,6· ‖ ἐν τῷ μέσ. τ. ἔχω πίστιν, ἐμπιστοσύνην ἀμοιβαίαν : Δημ.883 **ἐπιστεύοντα ἃ ἔλεγον**· ‖ νεώτ. κ. δημ. δίδω πίστιν εἴς τι : **ὅ,τι νὰ κάνῃς, δὲν σὲ πιστεύω, - κανένας δὲν τὸ πίστεψε αὐτὸ τὸ φέμα,** παροιμ. **ὁ χορτάτος τοῦ πεινασμένου δὲν πιστεύει**· **3)** παραδέχομαι, συμφωνῶ : Σοφ.ΟΤ 625 **ὡς οὐχ ὑπείξων, οὐδὲ πιστεύσων λέγεις;,** αὐτ.Τρ.1228· **4)** μτ. ἀπαρφ. εἶμαι πεπεισμένος, βέβαιος ὅτι τι εἶναι, θὰ εἶναι ἢ ὑπῆρξε : Εὐρ.Ἡρ.146 **ἢ τὸν παρ' Ἅιδῃ πατέρα τῶνδε κείμενον πιστεύεθ' ἥξειν,** Θουκ.2,62 **ὃς ἂν γνώμῃ πιστεύῃ τῶν ἐναντίων προύχειν,** Πλάτ.Γοργ.524Α, αὐτ.Πολ.450D, Ξεν. Ἱέρ.1,37, Δημ.866 **προέσθαι τὴν προῖκ' οὐκ ἐπίστευσεν,** Ἀριστλ.Φυσ.254a,3· ‖ σπαν. τὸ ἀπαρφ. παραλείπεται : αὐτ.ΗΝικ.1142a,19 **τὰ μὲν οὐ πιστεύουσιν οἱ νέοι** (εἶναι ἢ γεγονέναι), αὐτ.ΑΠρ. 68b,13, αὐτ.ΖΓ 716a,7· κ. παθ. : Πλάτ.Νόμ.636D **παρὰ Διὸς.. οἱ νόμοι πεπιστευμένοι ἦσαν γενόμενοι,** Ξεν.Ἀν.7,7,25 **πιστευθεὶς ἀληθεύειν ἃ ἔλεγες,** Ἀριστλ.Ψυχ.428b,4 **ὁ ἥλιος..πεπίστευται εἶναι μείζων τῆς οἰκουμένης,** Στράβ.6,1,8 **πρῶτοι νόμοις ἐγγράπτοις χρήσασθαι πεπιστευμένοι**· ‖ κ. ἄνευ ἀπαρφ. : Διογ.Οἰν.33 **πιστευθείσης εἱμαρμένης αἴρεται πᾶσα νουθεσία**· **5)** μτ. δοτ. κ. ἀπαρφ. ἔχω πεποίθησιν εἴς τινα ὅτι.. : Ἡρ.8,110 **τοῖσι ἐπίστευε σιγᾶν ἐς πᾶσαν βάσανον ἀπικνεομένοισι** (εἰς οὓς εἶχε τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ ἐτήρουν σιγήν, εἰς ὧν τὴν ἐχεμύθειαν εἶχε πεποίθησιν), Ξεν.ΚΠ 3,3,55, Λυσ.19,54 **πιστεύετε τούτοις ἀληθῆ λέγειν**· **6)** μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ἐν εἰδ. ἐκκλ. χρ. τρέφω τυφλὴν πίστιν εἰς τὸν Θεὸν καὶ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, εἶμαι χριστιανός, ἀνήκω εἰς τὴν χριστιανικὴν πίστιν, θρησκείαν, εἶμαι πιστός : ΚΔ Πράξ.2,44 **πάντες δὲ οἱ πιστεύοντες ἦσαν ἐπὶ τὸ αὐτό,** αὐτ.19,18, Θεοφάν.35,7, Σύμβ

τῆς πίστεως ἄρθ.I **πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, πατέρα παντοκράτορα·** **7)** μτ. δοτ. προσ. κ. αἰτ. πράγμ. παρακατατίθημι, ἐμπιστεύομαί τι εἴς τινα : Ξεν.᾿Απ.4,4,17, αὐτ.Συμπ.8,36 **τῷ ποτέρως παιδὶ φιληθέντι μᾶλλον ἂν τις πιστεύσειεν ἢ** χρήματα **ἢ τέκνα,** Μέν.Μον.86 γυναικὶ **μὴ πίστευε . . τὸν βίον,** ᾿Επιγρ.Δελφῶν **πιστεύειν τὰν ὠνὰν τῷ θεῷ·** || κ. μέσ. ἐμπιστεύομαί τι εἴς τινα πρὸς ἐξυπηρέτησίν μου : ᾿Επιγρ.᾿Ολβίας **πιστεύεσθαι τὴν ἀρχήν·** || κ. παθ. **πιστεύομαί τι** μοί ἐμπιστεύονταί τι : Πολύβ.3,69,1 **ἐνδόντος αὐτῷ τοῦ πεπιστευμένου παρὰ Ρωμαίων,** Φύλαρχ.24J, Βέττ.Βάλ.65,3· || κ μτ. ἀπαρφ. : ᾿Αριστλ.Πολιτ.1287a,39 **πιστευθέντας τοῖς ἐχθροῖς διαφθείρειν·** || κ. μτ. γενικ.: Πολύβ.18,55,6 **πιστευθεὶς τῆς Κύπρου,** αὐτ 6,56,13, Διόδ.Σ 12,15· **8)** νεώτ. κ. δημ. δέχομαί τι περί τινος, φρονῶ τι περί τινος : **τὸν πιστεύω ἱκανὸ νὰ σφάξῃ τὴ μάννα του·** **9)** ρηματ. π. πίστευμα, πίστευσις, πιστευτός.

πιστήρ-ῆρος (ὁ) (πιπίσκω) ῾Ησ. ἐν λ. πισμὸς «ποτίστρα».

πιστήριον (τὸ) ῾Ησ. «ποτιστήριον», Φώτ.

πιστιά (ἡ) δημ. μέρος τῆς σαγής, ὑπουρίς.

πιστιεπαγγελτής (ὁ) γλωσσ. κ. **πιστιεπαγγέλτης** ὁ ὑπισχνούμενος ἢ ὑποσχόμενος πίστιν.

πιστικελευστής (ὁ) πάπ. ἐγγυητής.

πιστικός-ή-όν (1) (πίνω) μτγν. κ. μσν. ὁ πόσιμος, δθ.ἐν ὑγρᾷ καταστάσει τελῶν, ρευστός : ΚΔ Μάρκ. 14,3 **ἀλάβαστρον μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτελοῦς,** αὐτ.᾿Ιω.12,3, Εὐστ.Πον.84,8.

πιστικός-ή(-ιά)-ό(ν) (2) (πίστις) μτγν. κ. δημ. ὁ εἰς πίστιν, ἐμπιστοσύνην ἀνήκων, πιστός : Βέττ. Βάλ.10,14, Κατ.᾿Αστρλ Κ 8(4),169, ᾿Αρτεμίδ.Δαλδ 2,32 **γυνὴ πιστικὴ καὶ οἰκουρός·** **2)** ἡπλοποιημένος τ. τοῦ πειστικὸς βλ.λ. : Πλάτ.Γοργ.455Α, Μέν.472,4· **3)** δημ. τὸ ἀρσ. **πιστικός** κ. τὸ θηλ. **πιστικιά** ὡς οὐσ. μιαθωτὸς ποιμήν, ἀ. μπιστικός : Πολίτ.᾿Εκλ. Τραγ.167,15 **τὸ τίνος εἶν' οἱ πιστικοί, τ' ἄξια τὰ παλληκάρια ;,** Βολαωρ.Μνημ.Τὸ σήμαντρον 06 **νὰ τραγουδοῦν οἱ πιστικοί, πουλιὰ νὰ φιθυρίζουν,** Κρυστ.᾿Αγροτ.῾Η καπετάνισσα 15 **νά 'μουνα κάλλια πιστικιά, κάλλια θερίστρα νά 'μουν.**

πιστικῶς ἐπίρρ. μτγν. πιστῶς, μετὰ πίστεως, ἐμπιστοσύνης : Πλούτ.Πελ.8 **καὶ πρὸς ἀλλήλους τἆλλα μὲν φιλικῶς καὶ πιστικῶς . . ἔχοντες·** || κ. ὑπερθ. -ώτατα : ῾Ηλιόδ.Αἰθ.3,9.

πίστιον (τὸ) πάπ. ἐπικεκυρωμένον ἀντίγραφον.

πίστιος Ζεύς (ὁ) μτγν. Juppiter Fidius : Διον.᾿Αλ. Ρωμ.4,58 **τούτων ἐστὶ τῶν ὁρκίων μνημεῖον ἐν Ρώμῃ κείμενον ἐν ἱερῷ Διὸς Πιστίου.**

πίστις-εως (ἡ) (πείθομαι) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **πίστη,** ἰων. γενικ. -ιος (Παρμ.8,12, ᾿Εμπ.114), δοτ. **πίστει,** ἰων. **πίστῑ** (῾Ηρ.3,74, αὐτ.9,106), ἰων. ὀνομ. κ. αἰτ. πληθ. πίστῑς (αὐτ.3,8), δοτ. πίστῑσι (αὐτ 4,172), ἡ ἀφῃρημένη ἔννοια τοῦ πιστεύω, παραδοχή τινος ὡς ἀληθοῦς, πεποίθησις, ἐμπιστοσύνη : ῾Ησίοδ. ῎Εργ.372 **πίστιες καὶ ἀπιστίαι ὤλεσαν ἄνδρας,** Θέογν.831 **πίστει χρήματ' ὄλεσσα, ἀπιστίῃ δ' ἐσάωσα,** Σοφ.ΟΚ 950 **ᾧ πίστιν ἴσχων τήνδ' ἐχειρούμην ἄγραν,** αὐτ.ΟΤ 1445· || γεν. πεποίθησις, **βεβαιότης** ὑποκειμενικὴ περί τινος πράγματος ἢ καταστάσεως : Πίνδ.Ν 8,44 **μαντεύει δὲ καὶ τέρψις ἐν ὄμμασι θέσθαι πίστιν** (ἰδ.ἀνάγν. πιστόν), ᾿Επίκ.᾿Επιστ.1,19 **ἡ βεβαιοτάτη πίστις,** αὐτ.2,360 **ἀταραξία καὶ πίστις βέβαιος·** || **ἔχω περί τινος πίστιν τινὸς** πέποιθα, εἶμαι βέβαιος περί τινος προσώπου διά τι : Δημ.300 **ἐφ' ὑμῖν ποιήσαντες σωφροσύνης πίστιν περὶ ὑμῶν ἔχοντες ἔδειξαν,** Πλούτ.᾿Ηθ.1101C **πίστιν περὶ θεῶν ἔχειν** (πιστεύειν ὅτι ὑπάρχουν θεοί)· **2)** μτ.σημ. ὑποκειμενικῆς, ἐμπιστοσύνη, ἀξιοπιστία, τιμιότης : Θέογν.1137 **ᾤχετο μὲν πίστις, μεγάλη θεός, ᾤχετο δ' ἀνδρῶν σωφροσύνη,** ῾Ηρ.8,105 **τιμιώτεροί εἰσι οἱ εὐναῦχοι πίστιος εἵνεκεν,** Αἰσχ.Πέρσ.443, Σοφ.ΟΚ 611 **θνῄσκει δὲ πίστις, βλαστάνει δ' ἀπιστία·** **3)** ἐπὶ πραγμ., τὸ ἀξιόπιστον, ὑπόληψις : Εὐρ.᾿Ηλ.737 **τὰν πίστιν σμικρὰν παρ' ἔμοιγ' ἔχει,** ᾿Αριστλ.ΗΝικ. 1179a,17 **πίστιν τὰ τοιαῦτα ἔχειν τινά,** Πολύβ.1,35,4· || πάπ. κ. νεώτ. **καλὴ πίστις** πεποίθησις ἐπὶ τὴν εἰλικρίνειαν καὶ τὸ ἀξιόπιστον προσώπου **τινός,** δθ. **καλῇ (τῇ) πίστει** ἀδόλως, ἀκάκως : Πάπ., - **ὑπέγραφε τὸ ἔγγραφον καλῇ τῇ πίστει** (μὴ γνωρίζων ὅτι ἐνεῖχε τοῦτο σκοπὸν ἢ ἀποτέλεσμα ἄδικον, παράνομον)· || νεώτ. **καλὴ πίστις** 'εἰλικρίνεια : **γιὰ νὰ συμφωνήσουμε πρέπει νὰ ὑπάρχῃ καλὴ πίστις καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη·** || ὁμ. **κακὴ πίστις** δολιότης, ὑπεκφυγή, σοφιστεία, κακοπιστία : **μὲ τὸ ὅ,τι εἶπε καὶ ἔκαμε ἔδειξε τὴν κακή του πίστη·** **4)** κ. νεώτ. κ. δημ. ἐμπορικὴ ἐμπιστοσύνη, ὑπόληψις, τὸ νὰ θεωρῇ τίς τινα ἀξιόχρεον καὶ νὰ δανείζῃ εἰς αὐτὸν ἢ νὰ παραχωρῇ ἐμπορεύματο ἄνευ ἀμέσου καταβολῆς τοῦ ἀντιτίμου των, **πίστωσις,** κρέντιτο : Δημ.962 **πίστις μέντοι Φορμίωνι παρὰ τοῖς εἰδόσι καὶ τοσούτων καὶ πολλῷ πλειόνων χρημάτων ἐστί,** αὐτ.886, ᾿Αστράμψ Χρησμ.68,64 **εἰ ἕξω ἐλπίδα πίστεως·** || νεώτ. ἐν τῇ Πολ.Οἰκ. ἡ ὑπό τινος **κατ'** ἐλευθέραν βούλησιν παροχὴ οἰκονομικῶν ἀγαθῶν ἑτέρῳ ἐν τῇ ἐμπιστοσύνῃ ὅτι ταῦτα θέλουν ἀποδοθῆ κατὰ τὸν συμφωνηθέντα χρόνον καὶ **συμφώνως** πρὸς τοὺς συνομολογηθέντας ὅρους· || ὁμ. ἐν τῷ Διοικ. Δικ. ἡ κατὰ πεποίθησιν ὑποχρέωσις τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ὅπως ἀπέχουν πάσης ἐνεργείας ἐξ ἧς εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπέλθῃ οἱαδήποτε βλάβη εἰς τὰ συμφέροντα τῆς πολιτείας· || ὁμ. **δημοσία πίστις** ἡ ἐμπιστοσύνη ἣν ἐμπνέει τὸ κράτος ἐπὶ τὸ ἀξιόχρεον αὐτοῦ· || ὁμ. **ἡ ἐμπιστοσύνη** ἣν χρησιμοποιοῦν **οἱ** ὀργανισμοὶ δημοσίου δικαίου, ἰδ. ἡ πολιτεία, ὑπὸ μορφὴν προσωρινῶν ἢ ὁριστικῶν δανείων· **5)** σταθερότης ἐπὶ τὴν ἥν τις ἐμπνέει ἐμπιστοσύνην : Πλούτ.Κικ.41 **τὴν οὐσίαν αὐτῆς ὁ Κικέρων ἐν πίστει κληρονόμος ἀπολειφθεὶς διεφύλαττεν,** ᾿Επιγρ. **ἐν πίστει ὢν τῷ βασιλεῖ·** **6)** νεώτ. κ. δημ. σταθερά, ἀκλόνητος ἐμμονὴ εἴς τι : **ἔχει πίστιν εἰς τὰς ἀρχάς του·** **7)** κ. μσν. κ. νεώτ. ἀκλόνητος παραδοχὴ ἀληθειῶν κειμένων ὑπεράνω λογικοῦ ἢ ἐμπειρικοῦ ἐλέγχου : ΚΔ Πράξ. 24,24, αὐτ.Κορ.1,13,13 **νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη,** Μηναῖ.3,2 ῎Ορθρ.᾿Ωδ.1,2 **τοὺς πίστει τελοῦντας τὴν σὴν ἁγίαν ἄθλησιν·** **8)** μσν., δημ. κ. νεώτ. τὸ θρησκευτικὸν δόγμα, τὸ θρήσκευμα, ἡ θρησκεία εἰς ἣν τις πιστεύει : ᾿Ερωτόκρ.1 **ὅπου δὲν εἶχ' ἡ πίστη ντως θεμέλιο γιὰ ρίζα,** Πολίτ. ᾿Εκλ.Τραγ.17,1 **γίνεσαι Τοῦρκος, Διάκο μου, τὴν πίστη σου ν' ἀλλάξῃς;·** φρ. δημ. **μοῦ (σοῦ, τοῦ) ἄλλαξε (ἢ ἔβγαλε) τὴν πίστη** (στὸ ξύλο - στὴ δουλειὰ - μὲ τὴ φλυαρία) = **μὲ** (σέ, τὸν) ἐταλαιπώρησε, ἐβασάνισε· **9)** νεώτ. κ. δημ. τήρησις ἀμοιβαίως ἀνεγνωρισμένων ὑποχρεώσεων καὶ ἐμπιστοσύνη ἐπὶ τούτων : **συζυγικὴ πίστις,** - **ἡ πίστις ἐπὶ τὸ κῦρος τῶν συνθηκῶν·** **10)** πᾶν τὸ παρέχον ἐμπιστοσύνην, πιστόν, βεβαιότης, πεποίθησις, ἐγγύησις : Αἰσχ.ἀπ.394 **οὐκ ἀνδρὸς ὅρκος πίστις, ἀλλ' ὅρκων ἀνήρ,** Σοφ.Φιλ.813, Εὐρ.᾿Ιππ. 1037, αὐτ.1055, ᾿Αντιφ.6,25 **ὅρκοις καὶ πίστεσιν ἀναγκάζειν·** || συχν. διακρίνεται ἀπὸ τοῦ ὅρκου ἢ τῆς δεξιᾶς : Εὐρ.Μήδ.22 **βοᾷ** μὲν ὅρκους, **ἀνακαλεῖ δὲ δεξιᾶς πίστιν μεγίστην καὶ θεοὺς μαρτύρεται,** ᾿Αριστλ.Ρητ.1375a,10· || **ποιοῦμαι πίστιν καὶ ὅρκια** συνάπτω συνθήκην μετά τινος δι' ἀνταλλαγῆς ἀμοιβαίων διαβεβαιώσεων καὶ ὅρκων : ῾Ηρ.9,92 **οἱ Σάμιοι πίστιν τε καὶ ὅρκια ἐποιεῦντο συμμαχίης πέρι πρὸς τοὺς ῞Ελληνας,** ᾿Ανδοκ.1,107· || **κ. ἁπλῶς τὰς πίστεις ποιοῦμαι :**

Ἡρ.3,8· ‖ κ. μτ. δοτ. : Ξεν.Ἑλλ.1,3,12· ‖ κ. μτ. ἐμπροθ. διορ. : Θουκ.4,51· ‖ **πίστιν δίδωμι** παρέχω, δίδω διαβεβαιώσεις : Ἡρ.9,91 **ὅπως αὐτός τε δοὺς πίστιν ἀποπλώσεαι**, Ἀριστφ Λυσ. 1185 **ὅρκους καὶ πίστιν ἀλλήλαις δότε**, Ξεν.ΚΠ 7,1,44 **ἔδοσαν πίστιν καὶ ἔλαβον** (ἀντήλλαξαν ἀμοιβαίως), Πλάτ.Φαῖδρ.256D **πίστεις ἀλλήλοιν δεδωκέναι τε καὶ δεδέχθαι**, Λυσ.12,9· ‖ **πίστιν δίδωμι πρός τινα** μτ. ἀπαρφ. : αὐτ.19,32· ‖ **πίστει λαμβάνω ἢ καταλαμβάνω τινά** δέχομαί τινα εἰς φιλίαν ἐπὶ διαβεβαιώσει : Ἡρ.3,74,9, αὐτ.9,106 **πίστει τε καταλαβόντες καὶ ὁρκίοισι ἐμμένειν τε καὶ μὴ ἀποστήσεσθαι**· ‖ μτ. γενικ. ἀντικειμ. οἷον **φόβων πίστις** βεβαίωσις ἐναντίον φόβου, παραθάρρυνσις : Εὐρ.Ἰκ.627 **ἀλλά φόβων πίστις ἅδε πρῶτα**· **11**) μέσον πειστικόν, καταπείσεως, ἐπιχείρημα ὑπέρ τινος : Δημόκρ.125 **φρὴν παρ' ἡμέων** (τῶν αἰσθήσεων) **λαβοῦσα τὰς πίστεις**, Πλωτῖν.4,7,15 **τοὺς δεομένους πίστεως αἰσθήσει κεκραμένης**· **12**) εἰδ. ἐπιχείρημα χρησιμοποιούμενον ἐν τῇ ῥητορικῇ : Ἀντιφ.5,84, αὐτ. 6,28, Πλάτ.Φαίδ.70Β **οὐκ ὀλίγης παραμυθίας δεῖται καὶ πίστεως**, Ἰσοκρ.3,8· ‖ π. Ἀριστλ. ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ ἀποδεικτικὸν ἐπιχείρημα, ὅπερ καλεῖται ἀπόδειξις : αὐτ.Ρητ.1355b,35, αὐτ.1375a,22· ‖ κ. γεν. : αὐτ.Α'Υστ.90b,14 **πίστις ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς**, αὐτ.Τοπ.103b,7 **πίστις ἡ διά συλλογισμοῦ**, αὐτ.Πολιτ.1326a,29 **ἡ τῶν λόγων πίστις**, αὐτ.ΗΝικ. 1173a,1 **ὁ ἀναιρῶν ταύτην τὴν πίστιν οὐ πολὺ πιστότερα ἐρεῖ**· **13**) τὸ ἐμπιστευόμενον, τὸ πρὸς φύλαξιν παραδιδόμενον, παρακαταθήκη : Πολύβ.5,41,2 **Σελεύκου τἀδελφοῦ ταύτην αὐτῷ τὴν πίστιν ἐγχειρίσαντος**, αὐτ.16,22,2,Ἐπιγρ.Μεγάρων, αὐτ.Πριήνης· ‖ **σὴ πίστις** ἡ παραδεδομένη εἰς σὲ ὡς παρακαταθήκη : Ἐπιγρ.· **14**) πολιτικὴ προστασία ἢ ἐπικυριαρχία (λατ. fides) : Πολύβ.20,9,10 **Αἰτωλοὶ . . δόντες αὑτοὺς εἰς τὴν Ῥωμαίων πίστιν . . τῷ τῆς πίστεως ὀνόματι πλανηθέντες**, αὐτ.3,30,1, αὐτ.6,17,8. **πάντες εἰς τὴν** (τῆς συγκλήτου) **πίστιν ἐνδεδεμένοι**· ‖ **πίστις δημοσία** τὰ πιστά, αἱ διαβεβαιώσεις ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας, δθ. ἀσφάλεια, ἄδεια : Διον.Ἀλ.Ῥωμ.2,75· **15**) ἐν Αἰγύπτῳ, διαβατήριον, πασσαπόρτι : Πάπ. **δοῦναί μοι ἔγγραπτον πίστιν**· **16**) ἐν τῇ πυθαγ. γλώσσῃ ὄνομα τοῦ ἀριθμοῦ 10 : Θεολ.Ἀριθμ.59, αὐτ.60· **17**) κ. ἐν προσωποποιήσει ὡς θεά : Πλούτ.Νομ.16, Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.1,16, Δίων Κ 45,17 **τάς τε στήλας τὰς .. περὶ τὸν τῆς Πίστεως νεών**.

πιστοδότης (ὁ) νεώτ. ὁ παρέχων, δίδων πίστωσιν, ἀντίθ. ὁ πιστοῦχος.

πιστοΐασπις-ιδος (ἡ) **πάπ.** ἀληθὴς ἴασπις, δθ. πραγματικὸν κόσμημα, μτφ. ἐπὶ τῆς Ἴσιδος.

πιστόλα (ἡ) (Ἰταλ.) νεώτ., δημ. **μπιστόλα** μέγα πιστόλιον βλ.λ. : Ζαλοκ.53,10 (ἐκδ.Φέξη) **φορεῖ πιστόλας ἀργυρᾶς καὶ μὲ καμπύλον στόμα**· **2**) νεώτ. παλαιοτέρα ὀνομασία νομίσματος ἐν χρ. π. τοῖς Ἰσπανοῖς καὶ ἄ. εὐρωπαϊκοῖς λαοῖς.

πιστολέτης (ὁ) μτγν. ὁ καταστροφεὺς τῆς πίστεως, ὁ παραβλάπτων, παραβαίνων αὐτήν : Χρησμ.Σιβ.1,263.

πιστολιά (ἡ) δημ. δ. προφ. μπιστολιά, βολὴ ἢ κρότος βάλλοντος πιστολίου : Βαλαωρ.Μνημόσ. Ἡ φυγὴ 118 **τὸν ἐπρόδωκαν αἱ πιστολιές**.

πιστολίζω νεώτ., δημ. **μπιστολίζω** πυροβολῶ τινα διὰ πιστολίου, ῥίπτω κατά τινος πιστολισμούς, μπιστολιές.

πιστολιοθήκη (ἡ) νεώτ., δημ. μπ- θήκη πιστολίου.

πιστόλι(ον) νεώτ., δημ. κ. **μπιστόλι** βραχὺ φορητὸν πυροβόλον ὅπλον, τὸ ὁποῖον χειρίζεταί τις διὰ τῆς χειρὸς μόνον, ἄ. κουμπούρα, κουμπούρι : Ζαλοκ.7,9, Βαλαωρ.Μνημόσ. Ἡ φυγὴ 106 **ἁρπάζει τρέμοντας τὰ δυὸ πιστόλια**, Μαλακ.Συντρ.97.

πιστολισμός (ὁ) νεώτ., δημ. κ. **μπ-** ἡ βολὴ ἢ ὁ κρότος βάλλοντος πιστολίου, πιστολιά.

πιστολογευτής (ὁ) πάπ. ἔμπιστος, ἐμπιστευμένος εἰσπράκτωρ χρεῶν.

πίστομα ἐπίρρ. δημ. συγκεκομμ. τ. τοῦ ἀπίστομα.

πιστομητός-ή-ό δημ. ὁ ἐξηπλωμένος, πρηνής, ξαπλωμένος τ'ἀπίστομα : Σολωμ.Ἐθν.Ὕμν.116,2 **ἕνα λείψανο ἀνεβαίνει τεντωτό, πιστομητό**.

πιστόν (τὸ) οὐδ. τοῦ ἐπιθ. πιστός βλ.λ. ὡς οὐσ.

πιστόνι (τὸ) (Ἰταλ.) δημ. κλεὶς χαλκοῦ πνευστοῦ ὀργάνου· **2**) ἔμβολον κινητῆρος αὐτοκινήτων κττ.

πιστοποίησις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ., δημ. **πιστοποίηση** ἡ πρᾶξις τοῦ πιστοποιῶ, ἐπιβεβαίωσίς τινος ὡς πιστοῦ, ἀληθοῦς· Φαβρ.Κῶδ.Ψευδεπίγρ.743, - **πιστοποίησις ταυτότητος**· **2**) νεώτ. κ. δημ. συνεκδ. ἔγγραφον, ἰδίᾳ ἐπίσημον ἐν ᾧ πιστοποιεῖταί τι, πιστοποιητικόν : **ἔχεις τοὐλάχιστον καμμίαν πιστοποίησιν ;**

πιστοποιητικό(ν) (τὸ) νεώτ. κ. δημ. ἔγγραφον ἐπίσημον, δι' οὗ πιστοποιεῖται, βεβαιοῦταί τι, δι' οὗ παρέχονται πληροφορίαι θετικῶς· ἢ σπανίως καὶ ἀρνητικῶς περί τινος γεγονότος ἢ καταστάσεως : **πιστοποιητικὸν γάμου - σπουδῶν**.

πιστοποιητικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πιστοποίησιν, ὁ πιστοποιῶν τι· **2**) τὸ οὐδ. **πιστοποιητικὸν** ὡς οὐσ. βλ.λ.

πιστοποιός-όν μτγν. ὁ πιστοποιῶν, βεβαιῶν, ἐπιβεβαιῶν τι, ἀποδεικνύων τι ὡς πιστόν, ἀληθές, γνήσιον : Κύριλλ.776.

πιστοποιῶ-έω μτγν., νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. **(ἐ)πιστοποίησα**, καθιστῶ τι πιστόν, ἀξιόπιστον, κάμνω πιστευτόν, ἐπιβεβαιώνω ὡς πιστόν, ἀληθές : ΠΔ Μακκ.4,7,9 **καὶ διὰ τῶν ἔργων ἐπιστοποίησας τοὺς τῆς θείας φιλοσοφίας λόγους**· ‖ κ. μέσ.: αὐτ.18,17 **τὸν Ἰεζεκιὴλ ἐπιστοποιεῖτο τὸν λέγοντα**· **2**) νεώτ. κ. δημ. βεβαιῶ τι ὡς ἀληθὲς ἢ ψευδές : **ὅτι δὲν εἶναι κλέφτης, μπορῶ νά τὸ πιστοποιήσω**· **3**) ὁμ. ἐκδίδω ἐπίσημον ἔγγραφον βεβαίωσιν περί τινος, δίδω πιστοποιητικόν.

πιστοπραθής-οῦς-ές μτγν. ὁ τὴν πίστιν καταστρέφων, ὀλετὴρ τῆς πίστεως, πιστολέτης : Χρησμ. Σιβ.8,187 (δ. ἀνάγν. πιστοπορθεῖς).

πιστός-ή-όν (1) (πιπίσκω) ποι. **ὁ ποτός**, ὑγρός, δθ. τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **πιστά** φάρμακα ῥευστά, λαμβανόμενα διὰ πόσεως, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὰ βρώσιμα καὶ πρὸς τὰ χριστά : Αἰσχ.Πρ.480 **οὐκ ἦν ἀλέξημ' οὐδέν, οὔτε βρώσιμον, οὐ χριστόν, οὔτε πιστόν, ἀλλὰ φαρμάκων χρείᾳ κατεσκέλλοντο**.

πιστός-ή-ό(ν) (2) (πείθω) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἐν παθ. σημ. ὁ πιστευτός, ἀξιόπιστος, δθ. ἐπὶ προσ. ὁ εἰς ὃν τις ἔχει πίστιν, ἐμπιστοσύνην, ἔμπιστος, ἀληθής, εἰλικρινής : Ἰλ.Ο 331 **τὸν δέ, Μενεσθῆος μεγαθύμου πιστὸν ἑταῖρον**, Ἡσίοδ.Θ 735, Πίνδ.Π 1,88, Αἰσχ.Πρ.969 **πατρὶ φῦναι Ζηνὶ πιστὸν ἄγγελον**, Ἀριστφ.Πλ.27, Θουκ.5,108 **τῆς δὲ γνώμης τῷ ξυγγενεῖ πιστότεροι ἑτέρων ἐσμέν**, Ἰσοκρ.10,38, ΚΔ Ματθ.24,45, αὐτ.25,21 **εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σὲ καταστήσω**, αὐτ.Λουκ.12,42· ‖ κ. μτ. δοτ. : Ἰλ.Π 147 **πιστότατος δέ οἱ ἔσκε μάχῃ ἔνι μεῖναι ὁμοκλήν**, Σοφ.Τρ 541 **ὁ πιστὸς ἡμῖν κἀγαθὸς καλούμενος**, Εὐρ.ΙΑ 153· ‖ κ. μτ. γενικ. ὁ ἔμπιστος, ἐμπιστευμένος : Ἑρξίας π. Ἀθήν.8,360F **ἐνεδρεύσας τοῦ Φαλάνθου πιστόν τινα πορευόμενον ἐφ' ὕδωρ** (ἐμπιστόν τινα φίλον)· ‖ κ. μτ. ἐμπροθ. διορ. : Ἀριστλ.Πολιτ.1283a,33 **πιστὸς πρὸς τὰ συμβόλαια**, ΚΔ Λουκ.16,10 **ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ καὶ ἐν πολλῷ πιστός ἐστι**· ‖ τὸ ἀρσ. κτ. πληθ. **οἱ πιστοὶ** ἰδιαίτεροι ἔμπιστοι σύμβουλοι τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν : Ξεν.Ἀν.1,5,15· ‖ ποι. κ. κτ. οὐδ. : Αἰσχ. Πέρσ 2 **τάδε Περσῶν πιστὰ καλεῖται**· ‖ δθ. **πιστὰ πιστῶν** πιστότατοι : αὐτ.681 **ὦ πιστὰ πιστῶν**

ἡλικές θ' ἥβης **ἐμῆς Πέρσαι γεραιοί,** αὐτ.528, αὐτ.979· || ὁ ἄξιος πιέσεως, ἐμπιστοσύνης : Ἀντιφ.3,3,5, αὐτ.5,3, Θουκ.3,43 **τὸν τά ἀμείνω λέγοντα φευσάμενον** πιστὸν **γενέσθαι·** **2**) ὁ ἀληθής, γνήσιος : Σοφ.ΟΚ 1322 **πιστὸς Ἀταλάντης γόνος,** Θεόπομπ.Κωμ.32,1 **Θηρικλέους πιστὸν τέκνον** (ἐπὶ κύλικος περὶ ἧς λέγεται ὅτι πρῶτος ἐκεράμευσεν αὐτὴν ὁ Θερικλῆς)· **3**) νεώτ. κ. δημ. ἀκλόνητος, σταθερός, ἐπίμονος εἴς τι : **πιστὸς εἰς τὸ καθῆκόν του - τὰς ἰδέας του - τὸν ἔρωτα·** **4**) ὁ ἐμμένων, ἐπιμένων, ἔμμονος, ὁ δυσκόλως ἀποχωριζόμενος, φεύγων : ΠΔ Δευτ.28,59 **πληγάς μεγάλας καὶ θαυμαστάς καὶ νόσους πονηράς καὶ πιστάς·** **5**) νεώτ. κ. δημ. ἐπί τε ἀνθρώπων καὶ ζώων, ὁ ἀφωσιωμένος : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 63,9 **κι ὁ πόνος, τό πιστὸ σκυλλί, τ' ἀλύχτα στὴ στάνη ἀποσπερὶς σά γύριζαν,** Γρυπ.Σκ.Τερρ.12,14 **τῆς κόρης μοιάζεις ποὺ πιστὴ στὴν Ἴμβρο μὲ προσμένει·** **6**) ἐπὶ πραγμ., ὁ ἀξιόπιστος, ὁ δυνάμενος νὰ πιστευθῇ, βέβαιος, ἀσφαλής : Ἰλ.Γ 269 **ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ ὅρκια πιστὰ θεῶν σύναγον,** Πίνδ. Ι(10),6, Ἡρ.8,83 **ταῖσι Ἕλλησι ὡς πιστὰ δὴ τὰ λεγόμενα ἦν,** Αἰσχ.Ἀγ.272, αὐτ.352, αὐτ.Ἐπτ.66, Ἐπιγρ. **ἔσται πιστὰ καὶ ἄδολα καὶ ἁπλᾶ ἅπαντα τὰ ἀπ' Ἀθηναίων Ρηγίνοις·** || **οὐκέτι πιστὰ γυναιξὶν** δὲν δύναταί τις πλέον νὰ πιστεύσῃ τὰς γυναῖκας : Ὀδ.Λ 456· || **κ. βροτῶν πιστὸν οὐδὲν** οὐδεμία πίστις δύναται νὰ δοθῇ εἰς τοὺς ἀνθρώπους : Σοφ.ἀπ.667,3· || **οὐκ ἔχω τὴν ἐλπίδα πιστὴν** δὲν ἔχω πλέον ἐλπίδα εἰς τὴν ὁποίαν νὰ δύναμαι νὰ πιστεύσω : Θουκ.5,14 **οὐκ ἔχοντες τὴν ἐλπίδα . . πιστὴν ἔτι·** || **ὑπόληψις ἡ πιστοτάτη** ἡ ἐπιστήμη: Ἀριστλ.Τοπ.131a,23· **7**) ὁ ἄξιος πίστεως, πιθανός : Ἡρ.6,82 **ταῦτα δὲ λέγων πιστά τε καὶ εἰκότα ἐδόκεε Σπαρτιήτῃσι λέγειν,** αὐτ.8,80, Πλάτ.Φαίδ.107Β **καὶ εἰ πισταὶ ὑμῖν εἰσίν, ὅμως ἐπισκεπτέαι σαφέστερον,** Ἀριστλ.Οὐρ.276a,14 **τοῦτο πιστὸν ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς,** αὐτ.Ρητ.1377b,23 **λόγος ἀποδεικτικὸς καὶ πιστός·** || κ. ἐν συνεκφ. μτ. τοῦ πιθανός : αὐτ.1356b,28 **πιθανὸν καὶ πιστόν·** **8**) τὸ οὐδ. **πιστόν** ὡς οὐσ. πίστις, ἐχέγγυος ἀπόδειξις, πιστοποίησις, ἐγγύησις, ἀσφάλεια : Σοφ.Τρ. 398 **ἢ καὶ τὸ πιστὸν τῆς ἀληθείας νέμεις,** Θουκ. 6,72 **τὴν δ' εὐψυχίαν αὐτὴν ἑαυτῆς μετὰ τοῦ πιστοῦ τῆς ἐπιστήμης θαρσαλεωτέραν ἔσεσθαι,** αὐτ.1,41· || συχν. κτ. πληθ. ἐν φρ. **τὰ πιστὰ ποιεῖσθαι** πίστιν ποιεῖσθαι : Ἡρ.3,8 **τῶν βουλομένων τὰ πιστὰ ποιέεσθαι,** Αἰσχ.Ἀγ.651, αὐτ.Εὐμ.673, Εὐρ. Φοίν.268 **τὰ πιστὰ ἐμαυτῷ τοῦ θράσους παρέξομαι,** Ξεν.ΚΠ 7,4,3 **πιστὰ ἠξίου γενέσθαι·** || **τὰ πιστὰ τῶν θεῶν** οἱ ὅρκοι πρὸς τοὺς θεούς : αὐτ.4,2,7 **μόνον καὶ σὺ ἡμῖν πιστὰ τῶν θεῶν** (πεποίησο) **καὶ δεξιὰν δός·** || **πιστὸν ἢ πιστὰ λαμβάνω καὶ δίδωμι** λαμβάνω καὶ δίδω ἐγγυήσεις, διαβεβαιώσεις, μτ. ἀπαρφ. μέλλ. : αὐτ.Ἀν.3,2,5 **ἐδώκαμεν καὶ ἐλάβομεν πιστὰ μὴ προδώσειν ἀλλήλους,** αὐτ.4,8,7· **9**) ἐν ἐνεργ. σημ. ὁ πίσυνος, πιστεύων, πεποιθώς, ἔχων πεποίθησιν εἴς τινα : Θέογν.283, Αἰσχ.Πρ.917 **πρὸς ταῦτά νυν θαρσῶν καθήσθω τοῖς πεδαρσίοις κτύποις πιστός,** αὐτ. Πέρσ.55, Σοφ.ΟΚ 1031· || τὸ οὐδ. **πιστὸν** ὡς οὐσ. ἡ πίστις, ἡ πεποίθησις : Θουκ.2,40 **τῆς ἐλευθερίας τὸ πιστόν,** Πλάτ.Νόμ.824, Ἀππ.Ἐμφ.Πολ. 3,39· **10**) ὁ εὐπειθής, ὑπήκοος, ὑπάκουος : Ξεν. Ἑλλ.2,4,30 **τὴν τῶν Ἀθηναίων χώραν οἰκείαν καὶ πιστὴν ποιήσασθαι·** **11**) ὁ ἔχων διάθεσιν πρὸς πίστιν θρησκευτικήν, ὁ πιστεύων : ΚΔ Πράξ.16,1 **μαθητής τις ἦν ἐκεῖ ὀνόματι Τιμόθεος, υἱὸς γυναικός τινος Ἰουδαίας πιστῆς,** Παλαμ.Τάφ.63,9 **κάπου νὰ βάλω, ὅπως βάνει ὁ πιστός, τῆς λατρείας του δεῖγμα κόνισμ' ἁγίου·** **12**) τὸ ἀρσ. κτ. πληθ. **οἱ πιστοὶ** ὡς οὐσ. οἱ χριστιανοί : αὐτ.10,45 **καὶ ἐξέστησαν οἱ ἐκ περιτομῆς πιστοὶ ὅσοι συνῆλθον τῷ Πέτρῳ,** αὐτ.12,3, αὐτ.Κορ.2,6,15, Μηναῖ.12,1 Ὀρθρ.Ὠδ.9,1,4 **καλοῦμέν σε οἱ πιστοὶ θεηγορικῶς·** **13**) νεώτ. κ. δημ. ἀκριβής, μὴ μεταβληθείς : **πιστὸν ἀντίγραφον, - πιστὴ ἀφήγησις - μετάφρασις.**

πιστοσύνη (ἡ) μσν. πίστις, πιστόν : Κ'Ερμ.μτφ. Ἰλ.2593, Πόλ.Τρῳάδ.202 (ἔκδ.Μαυροφρύδου).

πιστόσυνος-ον λ. ἐξ ἧς ἐτυμ. τὸ πίσυνος βλ.λ. : ΕΜ 673,30.

πιστοτερῶ-έω μσν. εἶμαι ἀξιοπιστότερος, παρέχω μεγαλυτέραν πίστιν : Ἀναστ.Σιν.348,20 **τὰ πράγματα πιστοτεροῦσι τῶν ῥημάτων.**

πιστότης-ητος (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ πιστοῦ, τὸ νὰ εἶναί τις πιστός, πίστις, τιμιότης: Ἡρ.7,52 **οἱ δὲ δικαιοσύνην καὶ πιστότητα ἐνέδωκαν,** Πλάτ.Νόμ.630C· || **πιστότητος ὑμῶν ἕνεκα** μὲ τὸν σκοπὸν νὰ ἐμβάλῃ πίστιν, πεποίθησιν : Ἀνδοκ.1,25 **ἔτι δὲ πρὸς τούτοις ἐγὼ πιστότητος ὑμῶν ἕνεκα . . τάδε ποιήσω·** **2**) νεώτ. ἀκρίβεια, γνησιότης : **ἡ πιστότης τοῦ ἐγγράφου δὲν ἀμφισβητεῖται ἀπὸ κανένα.**

πιστοῦχος-ον νεώτ. ὁ ἔχων πίστωσιν.

πιστοφοροῦμαι-έομαι μσν. πληροφοροῦμαι τι πιστῶς, ἀκριβῶς : Γερμ.Κων/πόλεως 356(ἔκδ.Mi.).

πιστόφρων-ονος-ον μτγν. ὁ πιστὸν φρόνημα ἔχων πρός τινα, εἰλικρινής, ἀφωσιωμένος : Μαν. 4,580 **πιστόφρονες πόλιος ταμιεύτορες.**

πιστοφύλαξ-ακος (ὁ,ἡ) μτγν. ὁ φύλαξ τῆς πίστεως, τῆς ἀληθείας : Ὀρφ.Ὕμν.7,17.

πιστοχρεώνω νεώτ. ἐγγράφω τινὰ ἢ καταχωρῶ κονδύλια εἰς χρέωσιν ἢ πίστωσιν αὐτοῦ ἐν τοῖς λογιστικοῖς βιβλίοις.

πιστοχρέωσις-εως (ἡ) νεώτ., δημ. -η ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πιστοχρεώνω, ἐγγραφὴ εἰς χρέωσιν ἢ πίστωσιν λογαριασμοῦ τινος, καταχώρησις ἐν τοῖς λογιστικοῖς βιβλίοις κονδυλίων εἰς πίστωσιν καὶ χρέωσιν.

πίστρα (ἡ) (πιπίσκω) ποτίστρα, δοχεῖον ἐν ᾧ ποτίζονται τὰ ζῷα· πρβλ.Στράβ.8,3,31 «τὴν κρήνην πῖσαν εἰρῆσθαι, οἷον πίστραν, ὅπερ ἐστὶ ποτίστραν» : Εὐρ.Κύκλ.47 **δινᾶέν θ' ὕδωρ ποταμῶν ἐν πίστραις κεῖται πέλας ἄντρων,** ΕΜ 673,27.

πίστρον (τό) ἡ πίστρα βλ.λ. : Εὐρ.Κύκλ.29 **ἐγὼ δὲ πληροῦν πίστρα καὶ σαίρειν στέγας τέταγμαι.**

πιστρόφι (τό) δημ. προφ. τοῦ ἐπιστρόφιον βλ.λ. ἐν χρ. κυρ. κτ. πληθ. : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 30,11 **στὰ πιστρόφια τὸ καράβι κάτασπρ' ἅπλωνε πανιά,** Μαλακ.Συντρ.109,12 **ἀπ' τὴν ἄγναντη κορφὴ νὰ ρίχνουν στὸ πιστρόφι μου.**

πιστῶ-όω κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **πιστώνω** ὑποβάλλω εἰς πίστιν διὰ μέσου τινός, κάμνω τινὰ διά τινος νὰ πιστοποιήσῃ, νὰ βεβαιώσῃ τι, καθιστῶ ἀξιόπιστον, δένω διά τινος : Θουκ.4,88 **πιστώσαντες αὐτὸν τοῖς ὅρκοις·** || τὸ μέσ. **ὅρκῳ πιστοῦμαί τινι** δεσμεύω, δένω ἐμαυτὸν πρός τινα δι' ὅρκου : Ὀδ.Ο 436 **μοι . . ὅρκῳ πιστωθῆναι ἀπήμονά μ' οἴκαδ' ἀπάξειν·** **2**) ἐν τῷ παθ. τ. καθίσταμαι, γίνομαι ἀξιόπιστος, παρέχω πίστιν, ἐγγύησιν ἢ βεβαίωσιν : Ὕμν.Ἑρμ.536, Εὐρ.ΙΑ 66 **ἐπεὶ δ' ἐπιστώθησαν ἐμπέδως·** **3**) πιστεύω, ἔχω τὴν πεποίθησιν, πείθομαι : Ὀδ.Φ 218 **ὄφρα . . πιστωθῆτον ἐνὶ θυμῷ,** Σοφ.ΟΚ 1039 **πιστωθεὶς ὅτι . . οὐχὶ παύσομαι πρὶν ἂν σε τῶν σῶν κύριον στήσω τέκνων** (ἔχων τὴν πεποίθησιν, βεβαιωθείς)· **4**) ἐν τῷ μέσ. τ. παρέχω, δίδω διαβεβαίωσιν πρός τινα μετ' ἐμοῦ συμβαλλόμενον περὶ ἀμοιβαίας πίστεως, ἀνταλλάσσω πιστά : Ἰλ.Ζ 233 **χεῖράς τ' ἀλλήλων λαβέτην καὶ πιστώσαντο,** αὐτ.Φ 286 **ἐπιστώσαντ' ἐπέεσσιν,** Πολύβ.18,39,6 **πιστοῦσθαι περὶ τῶν ὅλων πρὸς ἀλλήλους·** **5**) **πιστοῦμαί τινα ὑφ' ὅρκου** ἐξασφαλίζω τὴν πιστότητα αὐτοῦ δι' ὅρκων : Σαφ.

ΟΚ 650 αὗται σ' ὑφ' ὅρκου γ' ὡς κακὸν πιστώσομαι, Πολύβ.Β,15,2· **6)** πιστοῦμαί τι πιστεύω, ἔχω πεποίθησιν εἴς τι : Εὐρ.άπ.1058, 'Οππ.Κυν.3, 355· **7)** βεβαιῶ, ἐπιβεβαιῶ τι, ἐγγυῶμαι : Πολύβ.1,43,5, Πλούτ.Γάλβ.5 **ὅτι λελογισμένως ἐξεκαλεῖτο τὸν Γάλβαν ἐπὶ τὴν ἡγεμονίαν, ἐπιστώσατο μάρτυρι τῷ Νέρωνι,** αὐτ.'Ηθ 628Ε, Λουκ.Φιλοψ.5, αὐτ.'Ιππ.1 **ἀλλὰ καὶ ἔργοις ὁμοίοις τὰς τῶν λόγων ὑποσχέσεις ἐπιστώσαντο,** Νόνν.Δ 13, 407, Φιλόδ.Ρητ.1,122S, 'Αρετ.'Οξ.Νούσ.1,7, 'Ηρωδιαν.'Ιστ.1,2,4· ‖ κ. ἀπολ. : 'Αριστλ.άπ.133, ΠΔ Βασ.3,1,36 **πιστώσαι κύριος ὁ θεὰς τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως·** **8)** ρηματ. π. πίστωμα, πίστωσις, πιστωτής.

πίστωμα-ατος (τό) βεβαίωσις, ἐγγύησις, ἐχέγγυον, πίστις, πιστόν, ἴδ. κτ. πληθ. : 'Εμπ.5,2, Αἰσχ.Χο.977 **ὅρκος τ' ἐμμένει πιστώμασιν,** αὐτ.Εὐμ.214, Κλέαρχ.1 **φιλίας πίστωμα συγγενέσι,** 'Αριστλ.Ρητ. 1376a,17, 'Επίκ.Δόξ.40 **τὸ βεβαιότατον πίστωμα ἔχοντες,** 'Αχιλλ.Τάτ.Β,7· **2)** ἐπὶ λόγου, ἐπιβεβαίωσις : Φιλόδ.Ρητ.1,285S, αὐτ.Σημ 19· **3)** ἐπὶ προσ. **γηραλέα πιστώματα** πιστοὶ γέροντες : Αἰσχ.Πέρσ. 171 **σύμβουλοι λόγου τοῦδέ μοι γένεσθε, Πέρσαι, γηραλέα πιστώματα.**

πιστώνω νεώτ. κ. δημ. τ. τοῦ πιστῶ βλ.λ., ἀόρ. **(ἐ)πίστωσα,** παθ. ἀόρ. **-ώθην,** δημ. **-ώθηκα,** μτχ. παθ. παρακ. **πιστωμένος,** παρέχω εἴς τινα χρήματα ἢ ἐμπορεύματα ἐπὶ πιστώσει : **τὸν ἐπίστωσα τρία σακκιὰ ζάχαρη·** ‖ ἀνοίγω πίστωσιν ὑπέρ τινος, ἐπιτρέπω εἴς τινα νὰ ἀποσύρῃ ποσόν τι ἢ εἶδος ἐπὶ ἀποδόσει ἢ καταβολῇ τῆς ἀξίας βραδύτερον· **2)** ἐγγράφω εἰς ὄφελος προσωπικοῦ λογαριασμοῦ κονδύλιον ὀφειλόμενον αὐτῷ ὑπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως τῆς ἐνεργούσης τὴν πίστωσιν.

πιστωρεῖον (τό) (λατ.) μσν. μυλών, μύλος δημητριακῶν· ‖ συνεκδ. ἀρτοποιεῖον : ΨΚωδ. 246,11 (ἐκδ. Preg.).

πιστῶς ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ. μετὰ πίστεως, μὲ πίστιν : 'Αντιφ.2,4,7 **μὴ πιστῶς καταμαρτυρηθείς,** Μηναῖ.12,7 "Ορθρ.6,3 **φωτίζεις τοὺς πιστῶς σε τιμῶντας·** **2)** νεώτ. μετὰ πλήρους ἀφοσιώσεως : **σᾶς ὑπηρέτησα πιστῶς·** **3)** νομιμοφρόνως : Δημ.35 **ἐκ δὲ τοῦ τὰ μὲν 'Ελληνικὰ πιστῶς, τὰ δὲ πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβῶς·** **4)** ἀποδεδειγμένως : Πλάτ.'Επιν.983Ε **πιστῶς θεῖα φαίνεσθαι γεγονέναι τὰ τοιαῦτα·** **5)** ἀληθῶς, ἄνευ λάθους, ἀσφαλῶς : Γαλ.9,857 **πιστῶς κριθῆναι·** **6)** μετὰ διαθέσεως πρὸς πίστιν : Δημ.921 **τῆς ἐκείνου μαρτυρίας . . πιστῶς ἀκούσεσθε.**

πίστωσις-εως (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **-η** βεβαίωσις, ἐπιβεβαίωσις : Πλάτ.Νόμ.943C **μηδὲν παρεχόμενον μήτε τεκμήριον μήτε μαρτύρων πιστώσεις λόγων,** 'Ερμογ.Μεθ.10, Δίων Κ 38,12 **ὅρκου πίστωσις,** αὐτ.39,26 **μείζονα τῆς πρὸς ἑαυτὸν πιστώσεως γιγνόμεναν,** 'Αναστ.Σιν.244,26 **πρὸς πίστωσιν τῶν μαθητῶν·** **2)** νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ πιστώνω, παροχὴ χρημάτων ἐπὶ δανείῳ ἢ ἐμπορευμάτων ἐπὶ μελλοντικῇ ἀποδόσει τοῦ ἀντιτίμου των : **πίστωσις δὲν δίδεται εἰς οὐδένα·** ‖ φρ. **ἐπὶ πιστώσει,** δημ. **μὲ πίστωση** (πώλησις ἢ ἀγορὰ) παροχὴ ἐμπορεύματος διδομένου ἢ λαμβανομένου ἄνευ ἀμέσου εἰσπράξεως ἢ καταβολῆς τοῦ ἀντιτίμου, δημ. βερεσὲ : **ἔκαμα ροῦχα ἐπὶ πιστώσει·** **3)** νεώτ. λογιστ. ὁ. **πιστωτικὴ ἐγγραφή** καταχώρησις εἰς λογιστικὴν μερίδα ποσοῦ, τὸ ὁποῖον ἀντιπροσωπεύει τὴν πρὸς τρίτον ἢ τρίτους πάσης φύσεως ὀφειλὴν ἢ ὑποχρέωσιν τῆς ἐπιχειρήσεως, ἡ ὁποία τηρεῖ τὴν λογιστικὴν ταύτην μερίδα ἢ λογαριασμόν· ‖ **πίστωσις τραπεζιτική** χρηματικὸν δάνειον χορηγούμενον ὑπὸ τῶν τραπεζῶν κατὰ διαφόρους τρόπους καὶ ὑπὸ εἰδικὰς ἑκάστοτε ἀσφαλείας καὶ ἐξοφλούμενον ἐντὸς ὡρισμένης προθεσμίας ἐπὶ καταβολῇ τοῦ συμπεφωνημένου τόκου· ‖ **πίστωσις ἐνέγγυος** ἡ ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου παρεχομένη εἰς τὸν δανειστὴν ἀσφάλεια ἢ συνισταμένη εἴτε εἰς ἐμπράγματον δικαίωμα εἴτε εἰς ἐνοχικόν· ‖ ἐγγραφὴ ποσοῦ, δι' οὗ πιστώνεταί τις· ‖ κτ. ἐπέκτ. τὸ δι' οὗ πιστοῦταί τις ποσόν· **4)** ὁμ. νεώτ. δημόσιον. τὸ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ κράτους ἀναγραφόμενον ὡρισμένον ποσὸν πρὸς ὡρισμένην αἰτίαν ἢ σκοπόν, ἴδ. κτ. πληθ. : **ηὐξήθησαν τεραστίως αἱ πιστώσεις τῶν πολεμικῶν ὑπουργείων·** **5)** ὁμ. νεώτ. **πίστωσις χρόνου** τὸ παρεχόμενον χρονικὸν διάστημα πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργου ἢ ὑποσχέσεώς τινος.

πιστωτής (ὁ) ἀρχ.λεξ.κ.νεώτ., δημ. πληθ.**-άδες,** θηλ. **-ώτρια,** ὁ πιστοποιῶν, ἐπιβεβαιῶν, ἐγγυητής : 'Ησ.ἐν λ. **ἐμπαστῆρας·** **2)** νεώτ. ὁ παρέχων χρήματα ἢ ἐμπορεύματα ἐπὶ πιστώσει, δανειστής.

πιστωτικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. πιστοποιητικός, ἐπικυρωτικός, βεβαιωτικός : 'Ερμογ.'Ιδ.2,9· **2)** νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πίστωσιν : **πιστωτικὰ ἱδρύματα** (ἰδιωτικὰ ἢ δημόσια καθιδρύματα, τράπεζαι ἢ συνεταιρισμοί, ἐξυπηρετοῦντα τὴν ἐξεύρεσιν καὶ παροχὴν πιστώσεων).

πισύγγιον (τό) μτγν. σκυτοτομεῖον, ἐργαστήριον σκυτοτόμου, ὑποδηματοποιεῖον· Πολυδ.7,82 «τοὺς δὲ τὰ ὑποδήματα ῥάπτοντας πισύγγους ἔνιοι τῶν κωμικῶν καλοῦσι καὶ τὰ ἐργαστήρια αὐτῶν πισύγγια» : Κωμ.'Αδέσπ.330, 'Ηρωδιαν.2,567.

πίσυγγος (ὁ) δ.γρ. τοῦ πίσσυγγος βλ.λ., σκυτοτόμος, ὑποδηματοποιός : Σαπφ.98 (ἴδ. ἀνάγν. πίσσυγοι), 'Αλέξ.Αἰτ.5,7, 'Ηρώνδ.7,39 **πίσυγγας δὲ δειλαίην αἰζῦν καὶ πεῖναν ἀντλέων νύκτα κἠμέρην θάλπω,** Κωμ.'Αδέσπ.330.

πίσυνος-ον (πείθω) ὁ πεποιθὼς τινι, ὁ πιστεύων, ἔχων πίστιν, ἐμπιστοσύνην, πεποίθησιν εἴς τι πρόσωπον ἢ πρᾶγμα : 'Ιλ.1 238 **"Εκτωρ δὲ μέγα σθένεϊ βλεμεαίνων μαίνεται ἐκπάγλως, πίσυνος Διί,** αὐτ.Ε 205, αὐτ.Λ 9, 'Ησίοδ. Θ 506, Πίνδ.Π 4,232, Βάκχ 5,21, αὐτ.12,221, 'Ηρ.1,66, αὐτ.73 **καὶ μάλιστα τῷ χρηστηρίῳ πίσυνας ἐών,** Αἰσχ.'Επτ.212 **ἀλλ' ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἦλθον ἀρχαῖα βρέτη, θεαῖς πίσυνος,** αὐτ.'Ικ.352, 'Αριστφ.Νεφ.949, Θουκ.2,89, αὐτ.5,14, Πλωτῖν.4,8,1, 'Ιουλ.Λόγ.2,57Α· **2)** εὐπειθής, ὑπήκοος, ὑπάκουος : 'Ορφ.'Αργ.265, αὐτ.707 **βυθὸς δ' ὑποείκαθε νηΐ ἡμετέρῃ πίσυνος κιθάρῃ.**

πίσυρες ἐπ. πιθ. αἰολ. τ. τοῦ τέσσαρες βλ.λ. : 'Οδ.Ε 70 **κρῆναι δ' ἑξείης πίσυρες ῥέον ὕδατι λευκῷ,** αὐτ.Π 249, 'Απολλ. Ρ 2,1110, Νίκ.Θηρ.182· ‖ αἰτ. **πίσυρας** : 'Ιλ.Ο 680, 'Οδ.Χ 111, Καλλ.'Αρτ. 105, 'Επιγρ.Περγάμου.

πίσω (1) μέλλ. τοῦ πιπίσκω βλ.λ.

πίσω (2) ἐπίρρ. δημ. τ. τοῦ ὀπίσω βλ.λ. : Πολίτ. 'Εκλ.Τραγ.55,7 **χίλιοι τὸν πᾶν ἀπὸ μπροστὰ καὶ δυὸ χιλιάδες πίσω,** αὐτ.99,Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 5,9 **πίσω ἀπὸ ξέρες κι ἀπὸ βράχια.**

πισωβελονιά (ἡ) δημ. εἶδός τι βελονιᾶς, ὁ. πισωκέντι, πισωγάζι.

πισωγάζι (τό) δημ. πισωβελονιὰ βλ.λ.

πισωγυρίζω δημ. γυρίζω, στρέφομαι πρὸς τὰ ὀπίσω, ἐπαναστρέφω· **2)** μτβ. στρέφω, γυρίζω τι πρὸς τὰ ὀπίσω, ἀνάποδα.

πισωγύρισμα (τό) δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πισωγυρίζω βλ.λ.

πισωδρόμισμα (τό) δημ. κ. **πισωδρομισμός** (ὁ) ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πισωδρομῶ, ὀπισθοδρόμησις.

πισωδρομῶ-άω δημ. ὀπισθοδρομῶ βλ.λ.

πίσωθε ἐπίρρ. δημ. ἀπὸ πίσω, ὄπισθεν.

πισωκάπουλα ἐπίρρ. δημ. ἐπὶ ἱππεύοντος ὄπισθεν, πίσω εἰς τὰ καπούλια ὑποζυγίου.

πισωκλωτσῶ-άω δημ. λακτίζω πρὸς τὰ ὄπισθεν, κλωτσῶ κατὰ πίσω.

πισώκωλα ἐπίρρ. δημ. ὀπισθοχωρητικῶς, παλιμπυγηδόν, μὲ τὰ νῶτα.
πισωκώλωμα (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πισωκωλώνω βλ.λ.
πισωκωλώνω δημ. ὀπισθοχωρῶ παλιμπυγηδόν, μὲ τὰ νῶτα· **2)** μτβ. ἐξαναγκάζω τινὰ νὰ ὀπισθοχωρήσῃ χωρὶς νὰ στρέφῃ τὰ νῶτα.
πισωνία (ἡ) νεώτ. ζῳολ. γένος φυτῶν ἐκ τῶν **νυκταγινοειδῶν.**
πισώπλατα ἐπίρρ. δημ. ὀπίσω εἰς τὴν πλάτην, τὴν ράχιν: **πάρε τὸ σακκὶ πισώπλατα.**
πισωρρίχνω δημ. ρίπτω, ρίχνω ὀπίσω, ὄπισθεν.
πισωσέρνω δημ. σύρω, σέρνω τι(νὰ) ὀπίσω.
πιτάκι (τὸ) δημ. ὁ πέτακας βλ.λ.
πιτάνη (ἡ) Ἐπιγρ. λόχος ἐκ 600 περίπου ἀνδρῶν ἀποτελῶν τὸ δέκατον περίπου τοῦ Ρωμαϊκοῦ λεγεῶνος: Ἐπιγρ. Σικελίας.
πιτάριον (τὸ) μτγν. σχῆμά τι ὅμοιον τῷ γράμματι Π: Ἡρ.Μαθ.116.
πίτερο (τὸ) δημ. δ. προφ. τοῦ πίτουρο βλ.λ.
πιτεύω Ἐπιγρ. πιπίσκω, ποτίζω ἀγρούς, ἀρδεύω: Ἐπιγρ.Θεσπιῶν **τοῖς πεπιτευόντεσσι κὴ πεποιοντεῖσι τὰ ἐκ τᾶς προρρείσιος.**
πιτήδειος-α-ο μσν., δημ. προφ. τοῦ ἐπιτήδειος, ἱκανός, ἐπιδέξιος: Ἐρωτόκρ.3,874.
πιτηδειοσύνη (ἡ) μσν. δημ. ἡ ἰδιότης τοῦ πιτήδειου, τοῦ ἐπιτηδείου, ἱκανότης, ἐπιτηδειότης, ἐπιδεξιότης: Ἐρωτόκρ.1,959.
πίτνημι, μτχ. **πιτνάς** [Ὀδ.Λ 392, Σοφ.Ἰχν.359], παρατ. **πίτναν** [Ἰλ.Φ 7, Πίνδ.Ν 5,11], ποι. τ. τοῦ πετάννυμι βλ.λ., ἐκτείνω, ἁπλώνω, ξαπλώνω: Ἰλ.Φ 7 **ἠέρα δ' Ἥρη πίτνα πρόσθε βαθεῖαν, ἐρυκέμεν,** Ὀδ.Λ 392 **πιτνὰς εἰς ἐμὲ χεῖρας ὀρέξασθαι μενεαίνων** [ἀνοικτὰς χεῖρας σπεύδων νὰ ἐκτείνῃ πρὸς ἐμέ, νὰ μὲ ἐναγκαλισθῇ μὲ ἀνοικτὰς χεῖρας], Πίνδ.Ν 5,11 **πίτναν τ' ἐς αἰθέρα χεῖρας,** Σάτυρ. ΑΠ 10,6 **πίτνατε λεπταλέας στολίδας·** κ. παθ.: Ἰλ.Χ 402 **ἀμφὶ δὲ χαῖται.. πίτναντα,** Εὐρ.Ἠλ.713 θυμέλαι **ἐπίτναντο χρυσήλατοι,** Ἀντίπ.Θεσσ.ΑΠ 7,711 **πίτνατο.. παστὸς θαλάμων· 2)** μτφ. ἐξεγείρω, ἐξερεθίζω: Σοφ.Ἰχν.359 **τὸ λεῖον φαλακρὸν ἡδονῇ πιτνάς.**
πίτνω (1) δ. τ. τοῦ πίτνημι βλ.λ.: Ἡσίοδ.Α 291.
πίτνω (2) ποι. τ. τοῦ πίπτω βλ.λ.: Πίνδ.Ο 2,25 **πένθος δ' ἔπιτνεν βαρὺ κρεσσόνων πρὸς ἀγαθῶν,** αὐτ.Π 8,93, Βακχ.16,6, Αἰσχ.Χο.1056, αὐτ.Ἀγ.1128, Σοφ.ΟΚ 1732 **ἄταφος ἔπιτνε δίχα τε πατρός,** Εὐρ.Ἑκ.23 [πλεῖστοι τῶν γραμμ. νομίζουν ὅτι ὁ ὀρθὸς τ. εἶναι **πιτνῶ-έω**: Ἡρωδιαν.2,290].
πίτουρο (τὸ) δημ. κ. **πίτερο** τὸ πίτυρον βλ.λ.: παροιμ. **ὅποιος ἀνακατώνεται μὲ τὰ πίτουρα τῶν τρῶν οἱ κόττες** [ὁ δεικνύων φιλίαν πρὸς ποταπούς, θεωρεῖται ὅμοιός των].
πιτροπίδια (τὰ) δημ. προφ. τοῦ ἐπιτροπίδια.
πιτσικάτο (τὸ) [ἰταλ.] παραγωγὴ ἤχου ἀπὸ τῶν ἐγχόρδων ὀργάνων διὰ νύγματος τῶν χορδῶν.
πίτσικος-η-ο [τουρκ.] δημ. νόθος, μπαστάρδικος.
πιτσιλάδα (ἡ) δημ. κ. **πιτσυλ-** στίγμα τῆς ἐπιδερμίδος, ἐφηλίς, **φακίδα, παννάδα.**
πιτσιλιά (ἡ) δημ. κ. **πιτσυλ-** ἡ ἐκ πιτσιλίσματος προελθοῦσα κηλίς.
πιτσιλίζω (πιτυλῶ) δημ. **κ. πιτσυλίζω κ. πιτσιλῶ -άω** ἐκσφενδονίζω ἐπί τινος σταγόνας ἰδ. ἀκαθάρτου ὕδατος ἢ ἄλλου ὑγροῦ.
πιτσίλισμα (τὸ) δημ. κ. **πιτσύλ-** ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πιτσιλίζω, **ἐκσφενδόνισις ἐπί** τινος σταγόνων ὕδατος ἢ **ἄλλου ὑγροῦ.**
πιτσιρίκος (ὁ) δημ., θηλ. **-α** ἐν θωπ. σημ. **ὁ** μικρὸς τὴν ἡλικίαν καὶ ζωηρὸς ἐν ταὐτῷ παῖς.
πιτσούνι (τὸ) [ἰταλ.] δημ. νεοσσὸς περιστερᾶς· **2)** κτ. πληθ. **τὰ πιτσούνια ἢ παιδιὰ ἐποστρακισμός.**
πιτσυλάδα (ἡ) δημ. δ.γρ. τοῦ πιτσιλάδα βλ.λ.
πιτσυλιά (ἡ) δημ. δ.γρ. τοῦ πιτσιλιά βλ.λ.
πιτσυλίζω δημ. δ.γρ. τοῦ πιτσιλίζω βλ.λ.
πιτσύλισμα (τὸ) δημ. δ.γρ. τοῦ πιτσίλισμα βλ.λ.
πίττα (ἡ) (1) ἀττ. τ. τοῦ πίσσα βλ.λ.
πίττα (ἡ) (2) δημ. ἄζυμος ἄρτος λίαν πεπλατυσμένος ὡς ἡ λαγάνα: φρ. **τὸν ἔκανε πίττα** [κατεπλάκωσεν αὐτόν, ὥστε νὰ γίνῃ ὡς πίττα πεπλατυσμένος]· || πλακοῦς ἐκ διαφόρων ὑλικῶν, εἶδός τι ἐνζύμου γλυκίσματος, εἰδικῶς παρασκευαζομένου διὰ τὴν πρώτην τοῦ ἔτους, ἅ. βασιλόπιττα· || πλακοῦς ἐκ φύλλων ζύμης καὶ ἄλλων διαφόρων ὑλικῶν, ἐξ ὧν καὶ αἱ εἰδικαὶ ὀνομασίαι τυρόπιττα, χορτόπιττα, κοττόπιττα, λαχανόπιττα, κολοκυθόπιττα, σπανακόπιττα· || παροιμ. **ἀπὸ πίττα ποὺ δὲν τρῶς τί σὲ μέλλει κι ἂν καῇ** (ἐπὶ πολυπράγμονος ἀναμειγνυομένου εἰς ξένας ὑποθέσεις),-καὶ **τὴν πίττα σωστὴ καὶ τὸ σκύλλο χορτάτο** [ἐπὶ τῶν ἐπιδιωκόντων νὰ ὠφεληθοῦν ἄνευ θυσιῶν ἢ μόχθων, κόπων ἐκ μέρους των],-**πέσε πίττα νὰ σὲ φάω** [ἐπὶ τῶν ὀκνηρῶν ἢ ἀνικάνων]· **2)** κεράθρα βλ.λ., ἅ. μελόπιττα.
πιττάκειος-α-ον ὁ τοῦ Πιττακοῦ: Πλάτ.Πρωτ. 344Β τοῦ **πιττακείου ῥήματος·** || τὸ οὐδ. **τὸ πιττάκειον** ὡς οὐσ. τὸ λόγιον, τὸ ρητὸν τοῦ Πιττακοῦ: Σιμων.5,8.
πιττακιάρχης (ὁ) πάπ. **ὁ** προϊστάμενος, πρόεδρος τοῦ πιττακίου βλ.λ.9).
πιττακίδιον (τὸ) πάπ. ὑποκορ. τοῦ πιττάκιον βλ.λ
πιττακίζω πάπ. ἐπιθέτω πιττάκιον βλ.λ. ἐπί τινος
πιττάκι(ο)ν (τὸ) κ. μσν., δημ. κ. νεώτ. πινακὶς πρὸς γραφήν, δελτάριον, ἰδθ. ἐπιγραφή, ἐτικέττα Δεινόλ.7,7, Διογ Λ 6,89 **προσθεὶς οὖν** πιττάκιον **τῷ μετώπῳ ἐπέγραφε,** Νικόδημος **ἐποίει,** Εὐστ.633,19· **2)** γραπτὸν μήνυμα: Πολύβ.31,13,9 γράφας **βραχὺ** πιττάκιον καὶ σφραγισάμενος, Λίβ.Ροδ.1329 **νὰ** γράφουσιν **τὰ** χέρια μου **πιττάκια καθ' ἡμέραν,** Διήγ.Ἀχιλλ.660 ἔφθασαν εἰς **τὰ ἴδια** τους, **ἐδῶκαν τὸ πιττάκιν· 3)** μσν. κ. νεώτ. εἰδ. ἐν τῷ κανον. δικαίῳ, ἀρχιερατικὸν γράμμα δι' οὗ γνωρίζεται κληρικῷ τινι ἡ εἰς ἐκκλησιαστικὸν ἀξίωμα κατάστασις ἢ προαγωγή: Καισάρ.Δαπ.ἐν Σάθ.3,99 **διὰ τοῦ παρόντος ἰδιοχείρου πιττακίου παρέχει αὐτῷ τὸν τοῦ μεγάλου ἐκκλησιάρχου κλῆρον· 4)** διαβατήριον: Ἐπιγρ., Πάπ.· **5)** ἔγγραφος ἀπόδειξις: αὐτ.· **6)** ὑποσχετικὸν ἔγγραφον, χρεωστικὸν γραμμάτιον, ὁμόλογον: Ἐπιγρ.· **7)** λογιστικὸν βιβλίον, κατάστιχον: Πάπ.· **8)** ἀναθηματικὴ πινακίς, τάμα: Ἐπιγρ.Φιλαδελφείας· **9)** κατάλογος μελῶν ἑταιρείας τινός, ἰδθ. αὐτὴ ἡ ἑταιρεία: Πάπ.· **10)** λωρὶς δερματίνη: Κέλσ.3,10.
πιττακοφόρος (ὁ) μσν., δημ. ὁ φέρων τὰ πιττάκια· πρβλ. γραμματοκομιστής: Διγεν.Ἀκρ.683.
πιττακώνω δημ. πιέζω τι ἰσχυρῶς, ὥστε νὰ λάβῃ μορφὴν πεπλατυσμένην ὡς ἡ τῆς πίττας.
πίτταξις-εως (ἡ) σχόλ. ὁ καρπὸς τῆς κρανείας βλ.λ.: Σχόλ.Ὀδ.Κ 242, Εὐστ.1657,19.
πιττεύω μτγν. φελλίζουσα, φευδίζουσα προφορὰ τοῦ πιστεύω βλ.λ.: Ἀππ.Ρτον.3,17.
πίττινος-η-ον ἀττ. ἀντὶ πίσσινος: Ἀριστφ.ἀπ.269.
πιττοκοπῶ-έω Ἐπιγρ. πιττῶ βλ.λ.: **πιττοκοπεῖν τὰς ὀροφάς.**
πιττοπούλι (τὸ) [πίττα] δημ. κ. **-α** (ἡ) προχείρως παρεσκευασμένος ἄρτος ἄζυμος.
πιττῶ-όω ἀττ. τ. τοῦ πισσῶ-όω βλ.λ.: Θεόπομπ. Ἰστ.195, Λουκ.ΖΤραγ.33.
πιττώδης-ους-ες ἀττ. τ. τοῦ πισσώδης βλ.λ.: Ἀριστλ.Ζ1 587a,2.
πίττωσις-εως (ἡ) ἀττ. τ. τοῦ πίσσωσις βλ.λ.
πιττωτός-ή-όν ἀττ. ἀντὶ πισσωτός: Γαλ.18(2),894.
πιτύα (ἡ) δ.γρ. τοῦ πυτία βλ.λ.: Θεόφρ.Φ1 9,11,3, Διοσκ.2,75, Ἐρωτιαν.ἐν λ. τάμισος, Πλούτ.Ἠθ.700D·

‖ παροιμ. **εὑρίσκω τοῦ κακοῦ τὴν πιτύαν** ζητῶ νὰ ἀναλάβω εὐθύνας, νὰ περιπέσω εἰς ἐνοχλήσεις, ζητάω μπελάδες : Διογεν.3,18
πιτυδάνη Ἡσ. «ἀσκὸς μικρός».
πιτύδι [τὸ] δημ. μικρὰ πίτυς.
πιτύδιον [τὸ] μτγν. ὑποκορ. τοῦ πίτυς βλ.λ. : Πλίν. Φ| 15,36, Θεόγνωστ.Καν.125.
πιτύϊνος-η-ον κ. μσν. ὁ τῆς πίτυος ἢ ὁ ἐκ πίτυος προερχόμενος ἢ κατεσκευασμένος, ὁ πεύκινος : Ἱππ.Γυν.2,203, Θεόφρ.Φ| 9,2,2, Πλούτ.Ἠθ. 677Β **τὸν πρῶτον ἀγῶνα ἔθεσαν περὶ στεφάνου πιτυΐνου,** Γαλ.13,475, Γεωπ.6,7· ‖ τὸ θηλ. πιτυΐνη ἡ ἐκ πίτυος ρητίνη : Ὀρειβ.ἀπ.89, Παῦλ.Αἰγ.7,17, Ἱππιατρ.70,2, αὐτ.92,8· ‖ **πιτύϊνος οἶνος** ὁ ρητινίτης : Διοσκ.5,45.
πιτυΐς-ίδος (ἡ) μτγν. πυρήν, σπόρος τοῦ κώνου τῆς πίτυος : Ἡροδ.Ἰατρ. ἐν Rh.Mus.58,97, Διοσκ. 1,69, Γαλ.12,102· **2)** ρητίνη ἐκ πίτυος : αὐτ.19,131.
πιτυκάμπτης (ὁ) μτγν. ὁ πιτυοκάμπτης βλ.λ. : Λουκίλλ.ΑΠ 11,107 [δ.γρ. παλικάμπτης].
πίτυκας (ὁ) δημ. κ. **πιτύκι** [τὸ] κ. **ἀπίτυκας** [ὁ] φλοιὸς πίτυος τῆς χαλεπείου χρησιμοποιούμενος εἰς τὴν βυρσοδεψίαν.
πιτυλεύω [πίτυλος] κινῶ τὰς χεῖρας ταχέως ἐν τῇ κωπηλασίᾳ, δθ. ἐρέσσω, κωπηλατῶ, καὶ γεν. ἐκτελῶ δραστηρίως, ταχέως : Ἀριστφ.Σφ.678 **πολλὰ μὲν ἐν γῇ, πολλὰ δ' ἐφ' ὑγρὰ πιτυλεύσας·** **2)** πιτυλίζω βλ.λ.ΙΙ : Κωμ.Ἀδέσπ.3D **ἀνδρείως ὥσπερ πύκτης ἀφίδρωσον καὶ πιτύλευσον.**
πιτυλίζω μτγν. κινῶ κανονικῶς τὰς χεῖράς μου, ὡς οἱ κωπηλατοῦντες ἢ ὡς οἱ ἀσκούμενοι διὰ βαρῶν ἢ κορυνῶν : Γαλ.6,133, **αὐτ.**144· **2)** ἐξακοντίζω πέριξ, ρίπτω ὀλόγυρα, πετῶ, τινάσσω ὑγρόν τι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ : Ἀνών.π.Σουΐδ. **Ἰχθύων γένεσιν ἐν κολύμβαις πιτυλίζουσαν.**
πιτύλισμα-ατος (τὸ) μτγν. πᾶσα ταχεῖα καὶ κανονικὴ κίνησις· ‖ εἰδ.γύμνασμα ἀνάλογον πρὸς τὴν διὰ σιδηρῶν βαρῶν ἢ κορυνῶν σημερινὴν ἄσκησιν τῶν γυμναζομένων : Ἰουβεν.11,173 [δ. ἀνάγν. πύτισμα].
πίτυλος (ὁ) μτγν. ταχεῖα καὶ ἔρρυθμος κίνησις τῶν χειρῶν ἐν τῇ κωπηλασίᾳ, δθ. ὁ ἐκ τῶν ἐρρύθμως **κινουμένων** κωπῶν ἦχος, **πλατάγισμα** τῶν ὑδάτων **ἐκ** τῆς ἐμβολῆς τῶν κωπῶν κατὰ τὴν κωπηλασίαν, φόφος ὕδατος ἐκ τοῦ κτύπου τῶν **ἐρετμῶν** προερχόμενος : Ἱππ.π.Γαλ.19,131, Εὐρ.ΙΤ 1050 **καὶ μὴν νεώς γε πίτυλος εὐήρης πάρα,** αὐτ.1346, αὐτ.Τρῳ.1123, Ἀριστφ.ἀπ.84 **ναῦς ὅταν ἐκ πιτύλων ροθιάζῃ·** ‖ μτφ. **ἐνὶ πιτύλῳ** πάντες ὁμοῦ, πάντες μιᾷ φωνῇ : Αἰσχ.Πέρσ.975 **τὰς ὠγυγίους κατιδόντες στυγνὰς Ἀθάνας πάντες ἐνὶ πιτύλῳ·** **2)** γεν. πᾶς ταχέως ἢ κανονικῶς ἐπαναλαμβανόμενος ἦχος ἐκ καταφορᾶς ἰδίᾳ ὕδατος προερχόμενος, δθ. τὸ πλατάγισμα σταγόνων ὑγροῦ τινος, αἱ ὁποῖαι καταπίπτουν ἀλλεπαλλήλως : Εὐρ.Ἱππ.1464 **πολλῶν δακρύων ἔσται πίτυλος·** **3)** ὁ παραγόμενος φόφος ἐκ πληγμάτων ἐπανειλημμένως καταφερομένων κατὰ τοῦ στήθους ἢ τῆς κεφαλῆς ὑπὸ τῶν θρηνούντων : Αἰσχ.Ἑπτ.856 **ἐρέσσετ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν πίτυλον,** Εὐρ.Τρῳ.1236 **ἄρασσε κρᾶτα πιτύλους διδοῦσα χειρός·** ‖ κ. ἐπὶ τοῦ ἤχου ἐκ τῶν πληγμάτων τῶν πυκτευόντων : Θεόκρ.22,127 **αἰεὶ δ' ὀξυτέρῳ πιτύλῳ δαλεῖτο πρόσωπον·** **4)** μτφ. ἐπὶ βιαίων καὶ παραφόρων κινήσεων, ἔφοδος, ἐφόρμησις : Εὐρ.Ἡρακλ.834 **τὰ πρῶτα μέν νυν πίτυλος Ἀργείου δορὸς ἐρρήξαθ' ὑμᾶς,** αὐτ. Τρῳ.817 **δὶς δὲ δυοῖν πιτύλοιν τείχη . . κατέλυσεν αἰχμά·** **5)** ὁμ. προσβολὴ πάθους τινός, οἷον μανίας, φόβου : αὐτ.ΙΤ 307, αὐτ.Ἡρ.816 **ἆρ' ἐς τὸν αὐτὸν πίτυλον ἥκομεν,** αὐτ.1189· ‖ **πίτυλας σκύφου** ἡ ἐπίδρασις τοῦ οἴνου ἐπὶ τὸν πίνοντα : αὐτ.Ἀλκ.798· **6)** νεώτ. ζῳολ. γένος πτηνῶν ᾠδικῶν ἐκ τῶν **ταναγριϊδῶν.**
πίτυλος-ον μτγν. κ.νεώτ. ναυτ. ὁ μανιώδης, λυσσώδης, παράφορος, παράφρων: Φιλόδ.Ρητ.1,251S· **2)** νεώτ. ναυτ. ἡ ἰδιότυπος ρῆξις τῶν κυμάτων ἐν θαλάσσῃ ἐν συγκρούσει πρὸς ἄλληλα συμβαίνουσα ἕνεκεν ἀντιθέτου φορᾶς αὐτῶν.
πιτύνη (ἡ) μτγν. δ.γρ. τοῦ πυτίνη βλ.λ.
πίτυνος (ὁ) μτγν. δ.γρ. τοῦ πύτινος βλ.λ. : Νουμήν.π.Ἀθήν.7,304Ε.
πιτυόεις-εντος-εσσα-εν ὁ ἔχων ἀφθονίαν πιτύων ἐν χρ. μ. τὸ συνηρ. **πιτυοῦς-οῦντος** ὡς κύρ. ὄν.
πιτυοκάμπη (ἡ) μτγν. εἶδός τι δηλητηριώδους κάμπης, ἀναπτυσσομένης ἐπὶ τῆς πίτυος : Διοσκ. 1,45, Ζωπυρ.π.Ὀρειβ.14,58,2, Γαλ.11,756· **2)** μικρὸς κῶνος πίτυος : Σχόλ.Ἰλ.Β 868.
πιτυοκάμπτης (ὁ) μτγν. ὁ κάμπτων **τὰς πίτυς,** ἐπίθ. τοῦ λῃστοῦ Σίνιδος, ὅστις διαμένων παρὰ τὸν Ἰσθμὸν τῆς Κορίνθου συνελάμβανε τοὺς διαβάτας καὶ λυγίζων τὰς κορυφὰς τῶν δύο πιτύων ἔδενεν ἐξ ἑκάστης ἕκαστον σκέλος αὐτῶν καὶ εἶτα ἄφηνεν αὐτὰς νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν θέσιν των, ὁπότε οἰκτρῶς διεσχίζοντο οἱ δεδεμένοι : Στράβ.9,1,4 **μυθεύεται τὰ περὶ Σκείρωνος καὶ Πιτυοκάμπτου τῶν λῃζομένων τὴν λεχθεῖσαν ὀρεινήν,** Ἀπολλδ.3,16,2.
πιτυοτρόφος-ον ἐπὶ χώρας,· ὁ τρέφων πίτυς, ὁ ἔχων ἀφθονίαν αὐτῶν : Ἀλκ.ΑΠ 1,8 **Φρυγίην πιτυοτρόφον.**
πιτυοῦς-οῦντος (ὁ) μτγν. συνηρ. τοῦ ἀρχ. **πιτυόεις -εντος** ὁ ἔχων ἀφθονίαν πιτύων, μ. ὡς ὀνομ. πόλεως εἰς τὴν ΝΑ ἀκτὴν τοῦ Εὐξείνου: Στράβ.11,2,14.
πιτυοῦσσα (ἡ) μτγν. τὸ φυτὸν εὐφόρβιον τὸ χαλέπιον βλ.λ. : Διοσκ.4,165, Πλίν.Φ| 24,31, Ρούφ. π. Ὀρειβ.7,26,37· **2)** τὸ θηλ. κτ. πληθ. **πιτυοῦσσαι** ὡς κύρ. ὄν. δύο νῆσοι παρὰ τὴν ἀνατ. ἀκτὴν τῆς Ἱσπανίας : Στράβ.3,5,1.
πιτύρ(γ)ιασμα (τὸ) δημ. ἡ πιτυρίασις βλ.λ.
πιτυρ(γ)ιάζω δημ. πάσχω ἐκ πιτυριάσεως.
πιτυρίας (ἄρτος) (ὁ) μτγν. κ. μσν. πιτυρίτης, πιτυροῦχος ἄρτος, μαῦρο φωμί : Πολυδ.6,11 **οἱ δὲ εἰσι φαυλότεροι, πιτυρίαι,** Γαλ.6,481, Εὐστ.Πον. 295,35 **οἱ πτωχοὶ σύσσιτοι τοὺς πιτυρίας προβεβλημένοι πρὸς τροφήν·** **2)** μτφ. ἐπὶ ἀνθρώπου ὡς σκωπτικὸν ἐπίθετον : αὐτ.157,85 **ὁ πιτυρίας οὗτος Ἀφρατᾶς.**
πιτυρίασις-εως (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἰατρ. δερματικὴ νόσος, καθ' ἣν ἰδίᾳ τὸ τριχωτὸν τῆς κεφαλῆς ἀπολεπίζεται καὶ παρουσιάζεται πλησμονὴ λευκῶν πιτυροειδῶν μορίων, ὀφειλομένων εἰς τὴν μεταβολὴν ἣν ὑπέστησαν τὰ κεράτινα κύτταρα **ἐκ τῆς ἐκκρίσεως** τῶν σμηγματορροϊκῶν ἀδένων, δημ. πιτύργιασμα· Παῦλ.Αἰγ.3,3 **«ἡ** πιτυρίασις λεπτῶν καὶ πιτυροειδῶν σωμάτων ἐκ τῆς ἐπιφανείας τῆς κεφαλῆς ἢ καὶ τοῦ ἄλλου σώματός ἐστιν ἀπότηξις» : Διοσκ.5,106, Γαλ.12,459, Γεωπ.12,27,4· **2)** νεώτ. κτηνιατρ. πάθησις τοῦ δέρματος καθ' ἣν ἡ ἐπιδερμὶς ὑφίσταται ἀπολέπισιν τῶν κυττάρων ὑπὸ μορφὴν κόνεως.
πιτυρίδα (ἡ) δημ. κ. **πιτερίδα** κ. **πιτυρήθρα** τὰ ἕνεκα πιτυριάσεως ἀποπίπτοντα **ἐκ τῆς κεφαλῆς** πιτυροειδῆ ἐκλεπίσματα.
πιτυρίζω πάπ. ἀποκτῶ, ἐπικαλύπτομαι διὰ στρώματος πιτύρων.
πιτυρίς-ίδος (ἡ) [ἐλαία] μτγν., αἰτ. ἐν. **πίτυριν,** εἶδός τι ἐλαίας μικρᾶς καὶ ὁμοιοχρώμου πρὸς πίτυρα, ἥτις συνελέγετο πρὶν ὡριμάσῃ καὶ συνεσκευάζετο : Καλλ.ἀπ.50,Φιλήμ.Γλωσσ.π.Ἀθήν.2,56C **«πιτυρίδες καλοῦνται αἱ φαῦλαι ἐλᾶαι,** στεμφυλίδες δὲ αἱ μέλαιναι».
πιτύρισμα-ατος (τὸ) μτγν. πιτυρίασις, πιτύργιασμα: Ἡρωδιαν.1,49 [κῶδ.C] **πιτύρισμα τῆς κεφαλῆς.**

πιτυρίτης (ἄρτας) (ὁ) μτγν. κ. μσν. **ὁ ἐξ** ἀλεύρων πιτυρούχων παρασκευαζόμενος ἄρτος, ά. πιτυρίας βλ.λ. : Φιλήμ.Γλωσσ.π.'Αθήν.3,114Ε **βραττίμην τε καλεῖσθαι τὸν πιτυρίτην ἄρτον,** Γαλ.8,184.

πιτυροειδής-οῦς-ές μτγν. κ.μσν. ὁ πρὸς πίτυρα ὅμοιος : 'Ορειβ.άπ.79, Παῦλ.Αἰγ.3,3 **ἡ πιτυρίασις λευκῶν καὶ πιτυροειδῶν σωμάτων ἐκ τῆς ἐπιφανείας τῆς κεφαλῆς . . ἐστιν ἀπότηξις,** Γεωπ.20,1,4.

πιτυρόλουτρον (τό) νεώτ. λουτρὸν ἐν ὕδατι, ἐν ᾧ ἐβράσθησαν πίτυρα, εὔχρηστον ὡς κατευναστικὸν καὶ μαλακτικόν, ἐνδεικνυόμενον καὶ κατά τινας τῶν ποθήσεων τοῦ δέρματος.

πίτυρον (τό) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **πίτουρα** κ. **πίτερο** ὁ κατὰ τὴν ἄλεσιν τῶν σιτηρῶν κατατμηθεὶς καὶ ἀπορριφθεὶς φλοιὸς τῶν σιτηρῶν καὶ ἰδίᾳ τοῦ σίτου ἔν τινι ποσότητι : 'Ιππ.Διαίτ.21, Θεόφρ. ΦΙ 8,4,4, Διασκ.2,85,2, Γαλ.6,481, Πάπ.' || ἐν χρ. κ. εἰς μαγικάς τινας τελετάς : Δημ.313 **καθαίρων τοὺς τελουμένους κἀπομάττων τῷ πηλῷ καὶ ταῖς πιτύροις,** Θεόκρ.2,33· **2)** νόσος τις τῆς ἐπιδερμίδος, ἰδίᾳ τοῦ τριχωτοῦ τῆς κεφαλῆς, πιτυρίασις : Διοσκ.1,30· **3)** καθίζημα, κατακάθι τῶν οὔρων ὅμοιον πρὸς πίτυρα : 'Ιππ.Φύσ.'Ανθρ.14.

πιτυροῦμαι-όομαι πάσχω ἐκ πιτυριάσεως, ἔχω πιτυρίδα : 'Ιππ.Προρρ.2,30 **λυσιτελέει δὲ καὶ πιτυρωθεῖσα κεφαλή.**

πιτυροῦς-οῦντος (ὁ) μσν. ὁ πιτυρίτης, πιτυροῦχος ἄρτος : Πρόδρ.Κατὰ 'Ηγουμ.2,414.

πιτυροῦχος-ον νεώτ. ὁ περιέχων πίτυρα : **πιτυροῦχα ἄλευρα, - πιτυροῦχος ἄρτος**· || τὸ άρσ. **πιτυραῦχος** ὡς ούσ. ὁ πιτυρίτης ἄρτος.

πιτυρώδης-ους-ες ὁ ὅμοιος πρὸς πίτυρον, πιτυροειδής : Θεόφρ.ΦΑἴτ.1,5,4, Γαλ.6,483, αὐτ.508 **καθαρὸν ἁπάσης πιτυρώδους οὐσίας ἄλευρον**· **2)** ὁ περιέχων πίτυρον, πιτυροῦχος, ὅθ. ὡς ούσ. ὁ πιτυροῦχος ἄρτος : Διοσκ.1,80 **διαφέρει δ' αὐτοῦ ὁ ξανθὸς καὶ λιπαρός, φαῦλος δὲ ὁ πιτυρώδης**· **3)** ὁ ἔχων τὴν μορφὴν πιτύρου βλ.λ.3) : 'Ιππ.Προγν.12 **κρημνώδεες δὲ ἐν τοῖσι οὔρεσιν αἱ ὑποστάσιες . . τουτέων δ' ἔτι κακίους εἰσὶν αἱ πιτυρώδεες**· **4)** ὁ ἔχων πίτυρα βλ.λ.2), ὁ πάσχων ἐκ πιτυριάσεως : αὐτ.'Αφορ.4,77.

πίτυς-υος (ἡ) κ.μσν. κ. νεώτ., ἐπ. δοτ. πληθ. **πίτυσσιν,** ρητινῶδες δένδρον ἐκ τοῦ εἴδους τῆς πεύκης, κουκκουναριά, Ιδ. ἡ λαρικοειδὴς καὶ ἡ τῆς Κορσικῆς : 'Ιλ.Ν 390 **πίτυς βλωθρή, τήν τ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες ἐξέταμον,** 'Οδ.Ι 186 **μακρῇσίν τε πίτυσσιν ἰδὲ δρυσίν**· || όμ. κ. **ἡ χαλέπειας πίτυς** : Θεόφρ.ΦΙ 3,9,5, Νίκ.'Αλεξ.301, Παυσ.2,1,3 **ἔνθα ὁ λῃστὴς Σίνις λαμβανόμενος πιτύων ἦγεν ἐς τὸ κάτω αφᾶς**· || ἡ ὀρεινὴ πεύκη : Θεόκρ. 5,40, Διοσκ.1,60,72· || όμ. κ. εἶδός τι φυόμενον παρὰ τὸν 'Ισθμὸν τῆς Κορίνθου : Καλλίξ.2, Πλούτ. 'Ηθ.675Ε **ἐστεφάνουν τῇ πίτυϊ τοὺς 'Ισθμια νικῶντας**· || παροιμ. φρ. **τρόπον πίτυος ἐκτρίβειν** ἐξολοθρεύω τινὰ ὡς πίτυν, ριζηδόν : 'Ηρ. 6,37 **σφέας πίτυος τρόπον ἠπείλεε ἐκτρίψειν** (ταῦτο ἀποδίδεται ὑπὸ Θεοφρ.ΦΙ 3,9,5 εἰς τὴν πεύκην καὶ οὐχὶ εἰς τὴν πίτυν)· || νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν ἐκ τῶν **πιτυοειδῶν**· πρβλ. πεύκη.

πιτύστεπτος-ον ποι. τ. τοῦ μὴ ἀπαντῶντος πιτυόστεπτος, ὁ στεφθείς, ἐστεφανωμένος, ἐστεμμένος διὰ πίτυος : Κριναγ.ΑΠ 6,253 **Πανὸς τειχήεσσα πιτυσκέπτοιο καλιή.**

πιτυχαίνω δημ. ἄ. πετυχαίνω βλ.λ., εὐστοχῶ : **τὸν πίτυχα στὸ κεφάλι μὲ τὸ πρῶτο**· κ. παθ. : Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.52,13 **γιατὶ μ' ἔχουν λαβωμένο στὴν καρδιὰ πιτυχημένο.**

πιτυώδης-ους-ες ὁ ἔχων ἄφθονον βλάστησιν πιτύων, ἀφθόνους πίτυς : Στράβ.8,6,22, αὐτ.13,1,15, Πλούτ.'Ηθ.676Α **κατὰ τὰ πιτυώδη χωρία λέγουσιν ἡδὺν οἶναν τὴν ἄμπελον φέρειν**· || **πιτυώδεις νῆσοι** αἱ Πιτυοῦσσαι : 'Αλκμ.147Β· **2)** μτγν. ὁ ἐκ πιτυΐνου ξύλου κατασκευασθείς : Νόνν.Δ 2,102.

πιτυών-ῶνος (ὁ) γλωσσ. δάσος πιτύων.

πιφαλλίς 'Ησ. «πίφιγξ».

πιφάσκω δ.ἀνάγν. τοῦ πιφαύσκω βλ.λ. : 'Ιλ.Κ 478.

πιφαύσκω ποι. ἐν χρ. μ. κτ. ἐνεστ. κ. παρατ. ἐνεργ. κ. μέσ. φωνῆς, ἐπ. ἀπαρφ. **πιφαυσκέμεν** ('Οδ.Λ 442) (ἐν ἐπ. **πῑ**- ἐν τῷ πρώτῳ ἡμίσει τοῦ ἑξαμέτρου πρὸ τῆς πενθημιμεροῦς τομῆς : 'Ιλ.Κ 478, αὐτ.502, αὐτ.Σ 500, 'Υμν.'Ερμ.540· τὸ μέσ. φαίνεται ὅτι ἀπαντᾷ ἐν τῷ β' μέρει, διὸ πάντοτε **πῐ**-, ὁμ. κ. π. Αἰσχ.), ποιῶ τι δῆλον, δηλῶ, φανερώνω, κάμνω νὰ φανῇ, δεικνύω : 'Ιλ.Κ 478 **ἵπποι οὓς νῶϊν πίφαυσκε Δόλων,** 'Οδ.Μ 165 **ἕκαστα λέγων ἑτάροισι πίφαυσκον,** 'Υμν.'Ερμ.540, Αἰσχ Χο.279 **μειλίγματα βροτοῖς πιφαύσκων εἶπε**· || κ. μέσ. : 'Ιλ.Μ 280 **ἀνθρώποισι πιφαυσκόμενος τὰ ἃ κῆλα,** αὐτ.Φ 333· || όμ. ποιῶ γνωστόν, δηλῶ, ἀποκαλύπτω, φανερώνω : 'Ιλ.Ο 97 **Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφαύσκεται,** αὐτ.Π 12, 'Οδ.Β 32, αὐτ.Ο 518, 'Ησίοδ.Θ 655, 'Απολλ.Ρ 3,606 **ἄαχετα ἔργα πιφαύσκετο δημοτέροισιν**· **2)** προκηρύσσω : Βακχ. 5,42 **γᾷ ἐπισκήπτων πιφαύσκω**· **3)** ἐπιδεικνύω, ἐμφανίζω τι : Αἰσχ.Πέρσ.662 **τιάρας φάλαρον πιφαύσκων**· **4)** ἀπολ. ποιῶ σημεῖόν τι : 'Ιλ.Κ 502 **ῥοίζησεν δ' ἄρα πιφαύσκων Διομήδεϊ**· **5)** προβάλλω λόγους, δηλῶ τι διὰ λόγων : 'Οδ.Λ 442 **μή αἱ μῦθον . . πιφαυσκέμεν,** αὐτ.Χ 131, 'Εμπ. 17,15· || μτ. αἰτ. κ ἀπαρφ. λέγω εἴς τινα νὰ πράξῃ τι, ἐπιτάσσω, προστάσσω : Αἰσχ.Εὐμ.620 **βουλῇ πιφαύσκω δ' ὔμμ' ἐπισπέσθαι πατρός**· **6)** μτγν. **πιφαύσκομαι** ἀκούω, μανθάνω, πληροφοροῦμαι : Νίκ.Θηρ.411, αὐτ.637, αὐτ.725· **7)** τὸ ἐνεργ. ἐν μτφ. χρ. ἐπὶ τοῦ ἡλίου ἐν ἀναφ. πρὸς τὸ φῶς, παρέχω τὸ φῶς, φέγγω : Αἰσχ.'Αγ.23 **λαμπτὴρ ἡμερήσιον φάος πιφαύσκων.**

πίφι(γ)ξ-γγος (ὁ) εἶδός τι κορυδαλλοῦ : 'Αριστλ. ΖΙ 610α,11 **καὶ πίφιγξ καὶ ἅρπη καὶ ἰκτῖνος φίλη,** 'Αντωνῖν.Λιβ.20,8, ΕΜ 673,56· || 'Ησ.«κορυδαλλός».

πίφ(φ)ερο (τό) (ἰταλ.) δημ. ξύλινον πνευστὸν μουσικὸν ὄργανον, ὅμοιον μικρῷ πλαγιαύλῳ.

πιφ(φ)ιρτζῆς (ὁ) δημ. ὁ παίζων πίφφερο : Μαλακ. Συντρ.89,10 **μὲ τὸ βιολιτζῆ καὶ μὲ τὸ λαουτέρη καὶ μ' ἕναν πιφιρτζῆ γιὰ τὸ βιλούχι κίναγαν.**

πιωμένος-η-ο μσν. κ. δημ. μτχ. παθ. παρακ. τοῦ πίνω βλ.λ. ἐν χρ. κ. ὡς ἐπίθ. ὁ ἐν μέθῃ διατελῶν, μεθυσμένος : 'Αραβ.Μῦθ.Χαλ.1,99 **ὁ βαστάζος ὁποὺ ἦτον πιωμένος ὑπὲρ τὸ μέτρον.**

πίων-ονος-ον, ἀνώμ. θηλ. πίειρα βλ.λ., συγκρ. ἐκ τοῦ πῖος βλ.λ. **πιότερος-α-ον** ('Υμν.'Απόλλ.48, 'Αριστλ.ΖΙ 596α,18, Θεόφρ.ΦΑἴτ.2,4,5), ὑπερθ. **πιότατος-η-αν** ('Ιλ.Ι 577, 'Ησίοδ.'Εργ.585, 'Ιππ.Σαρκ.4, 'Αριστλ.ΖΙ 600α,31) ὁ παχύς, εὔτραφής, σωματώδης, λιπαρός, π.'Ομ. ἐπὶ ζῴων : 'Ιλ.Ι 207 **ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔθηκ' οἴος καὶ πίονος αἰγός,** αὐτ.Μ 319, αὐτ.Ψ 750, αὐτ.Β 403, 'Οδ.Ξ 419, αὐτ.Ι 464 **μῆλα πίονα δημῷ**· || κ. ἐπὶ μελῶν ἢ τμημάτων ζῴων : 'Ιλ.Λ 773 **πίονα μηρία καῖε βοός,** 'Οδ.Δ 65· || **πίων δημός** τὸ παχὺ λίπος, παχιὰ τσίπα : 'Ιλ.Χ 501 **μυελὸν οἶαν ἔδεσκε καὶ οἰῶν πίονα δημόν,** 'Ησίοδ.Θ 538 **ἔγκατα πίανι δημῷ**· || κ. ἐπὶ τοῦ κικινελαίου : 'Ηρ.2,94 **ἔστι δὲ πῖον καὶ οὐδὲν ἧσσον τοῦ ἐλαίου . . ὀδμὴν δὲ βαρέαν παρέχεται**· || συνεκδ. κ. ἐπὶ λύχνου : Καλλ.άπ.201 **λύχνου πίονος ἔαρ**· || κ. ἐπὶ πλακοῦντος : 'Αριστφ.'Ιππ. 1190 **λαβὲ νυν πλακοῦντας πίονος παρ' ἐμοῦ τόμον**· || κ. ἐπὶ μαστοῦ, ὁ παρέχων παχὺ γάλα : Καλλ.Δια 48 **πίανα μαζὸν αἰγός**· **2)** ἐπὶ ἀνδρῶν, παχύς, σαρκώδης, λιπώδης : 'Αριστφ.Βάτρ.1092, αὐτ.Πλ.560 **καὶ γαστρώδεις καὶ παχύκνημοι καὶ πίονές εἰσιν ἀσελγῶς,** Πλάτ.Πολ.422Β· **3)** μτφ. ἐπὶ ἐδάφους, παχύς, λιπαρός, εὔκαρπος, πολύ-

καρπος, πλούσιος: Ἰλ.Ψ 832 **εἴ οἱ καὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι πίονες ἀγροί**, αὐτ.Π 437,αὐτ.Μ 283, Πίνδ.Π 4,56 **πῖον τέμενος**· **4**) ἐπὶ προσ. κ. τόπων, πλούσιος, ἔχων ἀφθονίαν κτημάτων ἢ πραγμάτων πολυτίμων: Ἰλ.Β 549 **ἐῷ ἐνὶ πίονι νηῷ**, αὐτ.Ε 512, Ὀδ.Ι 35, Αἰσχ.Ἀγ.820 **πίονας πλούτου πνοάς**· ‖ **πίονι μέτρῳ** πολλῷ τῷ μέτρῳ, ἀφθόνως: Θεόκρ. 7,33 **μάλα γάρ σφισι πίονι μέτρῳ ἁ δαίμων εὔκριθον ἀνεπλήρωσεν ἀλωάν**· **5**) ὁ ἄφθονος: ΠΔ Γέν.46,29 **καὶ ἔκλαυσε κλαυθμῷ πίονι**· **6**) **ἐν καταφορᾷ πίονι** ἐν καταστάσει βαθέος ληθάργου: Ἡρόδ.Ἰατρ. ἐν Rh.Mus 58,79· **7**) **ἐπὶ ἀνέμου**, ζείδωρος, γονιμοποιός: Βακχ.ἀπ.34.

πλαγά (ἡ) δωρ. τ. τοῦ πληγή βλ.λ.

πλαγγόνιον (τὸ) μτγν. εἶδός τι μύρου ὀνομασθέντος οὕτως ἀπὸ τοῦ ὀνόματος τοῦ προσώπου, τὸ ὁποῖον τὸ εὗρε καὶ τὸ ὁποῖον ἦτο κατά τινας Πλαγγών τις ἢ γυνὴ ὀνομαζομένη Πλάγγων: Πολέμ.Ἱστ.π.Ἀθήν.15,690Ε «Πολέμων ἐν τοῖς πρὸς Ἀδαῖον παρὰ Ἠλείοις φησὶ μύρον τι πλαγγόνιον καλεῖσθαι, εὑρεθὲν ὑπό τινος Πλαγγόνος», Φώτ. Βιβλ.532,15 «μύρον πλαγγόνιον, ὅπερ εὗρε γυνὴ Ἠλεία καλουμένη Πλάγγων»:Σωσίβ.23, Πολυδ.6,104.

πλάγγος (ὁ) εἶδός τι ἀετοῦ: Ἀριστλ.ΖΙ 618b,23 **ἕτερον δὲ γένος ἀετοῦ ἐστιν, ὃ πλάγγος καλεῖται.**

πλαγγών-όνος (ὁ,ἡ) μτγν. κ. νεώτ. μικρὸν ὁμοίωμα ἀνθρώπου ἐκ κηροῦ, κούκλα κηρίνη· Ἡσ. «κήρινόν τι κοροκόσμιον», Γλωσσ. «πλαγγόνες· αἱ τῶν παιδίων νύμφαι»: Καλλ.Δήμητρ.92· ‖ Σουΐδ. «πλαγγόνες· εἴδωλα βραχέα ἐκ πηλοῦ πάντων ζῴων, ἐν οἷς ἐξαπατᾶσθαι τὰ παιδία εἰώθεν»· **2**) Ἡσ. «σφαῖρα, καλαθίς»· **3**) αὐτ. «πλαγγόνες· κεκρύφαλα».

πλά(γ)ι (τό) δημ. τὸ πλάγιον μέρος, πλευρά, πλευρόν: Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.10 **δὲν γράφω ἐδῶ διὰ τὸ καμίνι ὁποὺ λάμπει.. στὸ πλάγι τοῦ βουνοῦ**, Κρυστ.Ἀγροτ.Τὸ νεραϊδόπουλο 36 **νά'ταν τρόπος νὰ τὸν βρῶ καμιὰ βραδιὰ στὰ πλάγια, - τὰ πλάγια τοῦ βουνοῦ - τοῦ καραβιοῦ**· ‖ φρ. **μὲ τὸ πλάϊ** ἐπὶ ἢ διὰ μιᾶς τῶν πλευρῶν: **τὸ καράβι εἶναι μὲ τὸ πλάϊ πεσμένο στὴν ἀμμουδιά** (ἄ. μὲ τὴ μπάντα)· **2**) **(στὸ) πλά(γ)ι** ὡς ἐπίρρ. παραπλεύρως, εἰς τὸ πλευρὸν τινος, δίπλα: **κάθισε ἐδῶ (στὸ) πλάϊ μου, - στὸ πλάϊ μου κάθεται μιὰ φαμίλια μὲ πολλὰ παιδιά** (εἰς τὴν παραπλεύρως κειμένην οἰκίαν), - **πηγαίνουμε πλά(γ)ι - πλά(γ)ι** (ὁ εἷς παρὰ τὸν ἄλλον): Πολίτ. Ἐκλ.Τραγ.72,12 **τὸ πλάγι πλάγι πήγαινε, τὸν ταμπουρά λαλοῦσε**· ‖ ὁμ. **πλάγια** ὡς ἐπίρρ. πλαγίως, λοξῶς: Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 48,10 **κι ὅταν ἀχνὸς πάνω στὴ γῆ ὁ γήλιος πλάγια πέφτει.**

πλαγιά (ἡ) δημ. ἡ κλιτὺς βλ.λ.: Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 3,10 **εἰς τὰ βουνά, ποὺ ξαπολυοῦνται αἱ βρύσες, στὶς πλαγιὲς ποὺ τ' αὐλάκια φλυαροῦν**, Μαλακ. Συντρ.109,8 **βουνὸ μὲ τὴν πλαγιὰ τὴν ἥμερη.**

πλαγιάδα (ἡ) δημ. πλαγιά, βουνοπλαγιὰ βλ.λς: Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.247,22 **καὶ παίρν' ὁ νιὸς τὸ ρίζωμα κι ὁ Χάρος τὴν πλαγιάδα.**

πλαγιάζω (πλάγιος) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. **(ἐ)πλάγιασα**, παρκ. παθ. **πεπλαγίασμαι** (Σχόλ.Σοφ. ΟΤ 137), δημ. μτχ. παθ. παρακ. **πλαγιασμένος**, θέτω, σύρω τι πλαγίως, στρέφω πρὸς τὰ πλάγια: Πολυβ.1,204 **τὸν ἵππον πλαγιαζέτω**, Εὐστ.Πον.102, 64 **μηδὲ πλαγιάζειν.. τὴν λαιπὴν** (παρειάν)· κ. παθ.: Ἱεροκλ.Χρυσ.Ἐπ.24,474Μ **κύλινδρος ἀπὸ τῆς ὀρθότητος πλαγιασθείς**· **2**) ἐπὶ πάλης, ρίπτω πρὸς τὰ πλάγια, μὲ τὸ πλευρό, δίπλα: αὐτ.3, 155· **3**) ἐπὶ πλοίου, ἐνεργῶ, κάμνω νὰ λοξοδρομήσῃ, νὰ κάμῃ βόλτες, κυβερνῶ ἢ πλέω ἐγγύτατα πρὸς τὴν εὐθεῖαν τοῦ ἀνέμου: Λαυκ.Πλ.9 **πρὸς ἀντίους τοὺς ἐτησίας πλαγιάζοντας** (τὴν ναῦν) **ἐς Πειραιᾶ καθορμίσασθαι**, Ἀππ. Ἐμφ. Πολ.5,88· ‖ νεώτ. ναυτ. κυβερνῶ ἢ πλέω ἐγγύτατα πρὸς τὴν εὐθεῖαν τοῦ ἀνέμου, βαστῶ ὄρτσα· ‖ ὁμ. πλέων ἕλκω καὶ ἐντείνω τοὺς πλαγιαστῆρας, ὅπως τὰ ἱστία δέχωνται καλῶς τὸν ἄνεμον, μπουρινάρω· **4**) κρατῶ πλαγίως, λοξῶς: Ἀχιλλ.Ἀρ.Φαιν.21· **5**) μσν., δημ. ἐξαπλοῦμαι ἐπὶ τῆς κλίνης, κατακλίνομαι πρὸς ὕπνον, πέφτω νὰ κοιμηθῶ: Ἀραβ. Μῦθ.Χαλ.1,82 **ἔπειτα ἐπλάγιασεν αὐτὸς ὁ ἴδιος εἰς τὸ κρεβάτι**, Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.44,8 **ζεστὸ ψωμὶ δὲν ἔφαγα, δὲν πλάγιασα σὲ στρῶμα, - πηγαίνω νὰ πλαγιάσω**· κ. παθ.: **δὲν μπορῶ νὰ τοῦ μιλήσω, εἶναι πλαγιασμένος ἀπὸ ὥρα**· ‖ τὸ παθ. κ. ἀπολ.: Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.121 **ἐν ᾧ παρέκει εἰς τὴν μάνδραν πλαγιασμέναι αἱ αἶγες ἀνεχάραζαν, - ἦτανε πλαγιασμένοι ἀπάνω στὴν ἄμμο**· **6**) κάμνω τινὰ νὰ κατακλιθῇ πρὸς ὕπνον, ἰδ. ἀναφ. πρὸς βρέφη ἢ παῖδας, τοποθετῶ ἐπὶ τῆς κλίνης πρὸς ὕπνον: **ἄντε πήγαινε νὰ πλαγιάσῃς τὸ παιδί**· ‖ κ. ἀπολ. κάμνω τι νὰ ἁπλωθῇ χαμαί: **πλαγιάζω τὸ κλῆμα**· **7**) μτφ. κάμνω τινὰ νὰ λάβῃ πλαγίαν, ἐσφαλμένην ὁδόν, παροδηγῶ, παραστρατίζω, ἀπατῶ, ἐξαπατῶ: ΠΔ Ἰεζ.14,5 **ὅπως πλαγιάσῃ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραήλ**· κ. παθ.: Σχόλ. Ἰλ.Δ 59 **πλαγιασθεὶς ἐντεῦθεν Ἡσίοδος νεώτερόν φησιν τὸν Δία**· **8**) διαστρέφω: αὐτ.Ἡσ. 29,21 **ὅτι ἐπλαγίασαν ἐπ' ἀδίκοις δίκαιον**· κ. παθ. ἐπὶ λόγου: Σχόλ.Σοφ.ΟΤ 137 **πεπλαγίασται πάλιν ὁ λόγος καὶ τὴν ἀλήθειαν αἰνίττεται τῷ θεάτρῳ**· **9**) μεταχειρίζομαι πλαγίους τρόπους, ἀπατηλὰς μεθόδους: Φίλ.2,432 **πλαγιάζειν καὶ τεχνιτεύειν**· **10**) Ἡσ.«πλαγιάσασθαι·παραλογίσασθαι»· **11**) προσαρμόζω τι πρὸς τὰς περιστάσεις: Πλούτ.Δημ.13 **οἷον ἐκτρεπομένου καὶ πλαγιάζοντος ἢ φωνὴν ἢ πρᾶξιν**· **12**) εἰδ. τὸ παθ. **πλαγιάζομαι** ἐν τῷ διὰ ξίφους ἀγῶνι ὑφίσταμαι, λαμβάνω πλάγιον πλῆγμα καταφερόμενον ὑπὸ τοῦ ἀντιπάλου: Δίων Κ 40,53 **καθάπερ ἐν παιδιᾷ τινι πλαγιαζόμενοι**· **13**) γραμμ. σχηματίζω τὰς πλαγίας πτώσεις, κλίνω ὄνομα ἢ ρῆμα: Σχόλ.Σοφ.Ἠλ.365 **τὸ ἴξον.. καὶ ὅσα ἄλλα οὐδέτερα μετοχικὰ οὐδέποτε οἱ Ἀττικοὶ πλαγιάζουσιν**· **14**) ρηματ. π. πλαγιασμός, πλάγιασμα, πλαγιαστήρ, πλαγιαστός.

πλάγιασμα (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πλαγιάζω βλ.λ.): **τὸ πλάγιασμα τοῦ κλήματος - τοῦ δέντρου**· **2**) κατάκλισις πρὸς ὕπνον: **ὥρα γιὰ πλάγιασμα.**

πλαγιασμός (ὁ) μτγν. κ. μσν. λοξότης, πλαγιότης, ἐπὶ τῆς τροχιᾶς τοῦ ἡλίου: Ἐπικ.Φύσ.11,5· **2**) λοξοδρόμησις: Εὐστ.Πον.139,87 **ὀρθὴ μὲν ἡ κατὰ θεὸν πρᾶξις, ἐκτροπὴ δὲ ὁ ἐκεῖθεν πλαγιασμός**· **3**) ἐν τῇ μαιευτικῇ, πλαγία ἐμφάνισις, παρουσίασις τοῦ ἐμβρύου: Σωρ.2,60· **4**) μτφ. ἀπάτη, δόλος: Σχόλ.Ἀριστφ.Βάτρ.987· **5**) εἰδ. γραμμ. χρῆσις τῶν πλαγίων πτώσεων, ἀντίθ. ὀρθότης: Γλυκὺς Σύντ.36,27 «πλαγιασμὸς τὸ τῆς γενικῆς σχῆμα προσηγόρευται, ὡς ἐπ' αὐτῆς τῶν ἄλλων πτώσεων καὶ τῶν κώλων ἐνστηριζομένων»: Ἑρμογ. Ἰδ.1,3· ‖ κλίσις ὀνόμ. ἢ ρ.: Σχόλ.Σοφ.Ἠλ.365.

πλαγιαστά ἐπίρρ. δημ. πλαγίως.

πλαγιαστήρ-ῆρος (ὁ) νεώτ. ναυτ. ζεῦγος ἀγομένων βλ.λ., συνδεομένων πρὸς τὰ πλάγια λώματα τῶν τετραγώνων ἱστίων μεγίστης χρησιμότητος διὰ τὴν καλὴν τήρησιν πλεύσεως κατὰ τὴν ἐγγυτάτην ἱστιοδρομίαν, δημ. μπουρίνα.

πλαγιαστός ή-ό δημ. ὁ πλαγίως κεκλιμένος, ὁ πρὸς τὰ πλάγια γερμένος· ‖ ἡ αἰτ. τοῦ οὐδ. κτ. πληθ. **πλαγιαστά** ὡς ἐπίρρ. μὲ πλαγίαν κλίσιν· **2**) κατακεκλιμένος, πλαγιασμένος.

πλαγιαυλίζω μσν. παίζω πλαγίαυλον: Εὐστ.1157,40.

πλαγίαυλος (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ξύλινον πνευστὸν μουσικὸν ὄργανον εἰς σχῆμα αὐλοῦ ἔχοντος τὴν προστομίδα πλαγίως κατὰ τὸ ἄνω αὐτοῦ ἄ-

κρον, φλάουτο, φλογέρα· Πολυδ.4,74 «αὐλῶν εἴδη πλάγιος, λώτινος, Λιβύων τὸ εὕρημα, πλαγίαυλον δὲ αὐτὸν Λίβυες κολοῦσιν» : Θεόκρ.20,29 **κῆν αὐλῷ λαλέω, κῆν δώνακι, κῆν πλογιαύλῳ,** Βίων ἀπ.7.

πλα(γ)ινός-ή-ό δημ. ὁ παρὰ τὸ πλευρόν, τὸ πλάϊ κείμενος, παράπλευρος, διπλανός : **τὸ πλαϊνὸ σπίτι εἶναι ξενοίκιαστο, - ὁ πλαϊνὸς** μαθητής.

πλαγιοβάδισις-εως (ἡ) νεώτ. κ. **-βαδισμός** (ὁ) κ. **-βάδισμα** (τὸ) ὁ συνήθης βραδύς, πρόσγειος, βηματισμὸς τοῦ ἵππου εἰς 4 χρόνους ἐκτελούμενος.

πλαγιοβάδισμα ατος (τὸ) νεώτ. ἡ πλαγιοβάδισις βλ.λ.

πλαγιοβαδισμός (ὁ) νεώτ. ἡ πλαγιοβάδισις.

πλαγιοβάμονα (τὰ) νεώτ. ζῳολ. κατηγορία ἀραχνοειδῶν περιλαμβάνουσα τὰς οἰκογ. τῶν **φιλοδρομιδῶν** καὶ τῶν **θωσιμιδῶν.**

πλαγιοβάτης (ὁ) μτγν. ὁ βαίνων, βαδίζων πλαγίως, λοξῶς : Βέττ.Βάλ.110,14 (ἀμφ. εἰκ. ἀντὶ πλαγιοβαθεῖς).

πλαγιοδέτης (ὁ) νεώτ. ναυτ. κάλως δενόμενος ἐπὶ τῆς ἀγκύρας ἢ τῆς ἀλύσεως αὐτῆς, λεντία.

πλαγιοδέτησις-εως (ἡ) νεώτ. ναυτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πλαγιοδετῶ, πρόσδεσις ἠγκυροβολημένου πλοίου διὰ πλαγιοδέτου εἰς τρόπον ὥστε νὰ λάβῃ ὡρισμένην πλαγίαν κατεύθυνσιν.

πλαγιόδετος-ον νεώτ. ὁ δεδεμένος πλαγίως, πλαγιοδετημένος.

πλαγιοδετῶ-έω νεώτ. ναυτ. δένω, προσδένω ἠγκυροβολημένον πλοῖον διὰ πλαγιοδέτου κατὰ τρόπον ὥστε νὰ λάβῃ ὡρισμένην πλαγίαν κατεύθυνσιν, δένω λεντία.

πλαγιοδιποδίζω νεώτ. ἐπὶ ἵππων, ἐκτελῶ πλαγιοδιποδισμὸν βλ.λ.

πλαγιοδιποδισμός (ὁ) νεώτ πλαγιοτροχασμός βλ.λ.

πλαγιοδρομία (ἡ) νεώτ. ναυτ. ἡ πρᾶξις τοῦ πλαγιοδρομῶ, τὸ ἱστιοδρομεῖν μὲ τὸν ἄνεμον πνέοντα ἐγκαρσίως πρὸς τὴν πλεῦσιν.

πλαγιοδρομῶ-έω νεώτ. ναυτ. ἱστιοδρομῶ με τὸν ἄνεμον πνέοντα ἐγκαρσίως πρὸς τὴν πλεῦσιν ἀρμενίζω μὲ τὸν ἀγέρα στὴ μπάντα.

πλαγιόθεν ἐπίρρ. μτγν. ἐκ τοῦ πλαγίου, ἀπ' τὸ πλάϊ : Ἀχμ.Ὀνειρ.107,38 **πλαγιόθεν τοῦ βουνοῦ.**

πλαγιοθήκιον (τὸ) νεώτ. βοταν. γένος βρυοφύτων ἐκ τῶν **ὑπνοειδῶν.**

πλαγιόκαρπος-ον ὁ ἔχων καρπὸν εἰς τὰ πλάγια : Θεόφρ.ΦΙ 1,14,2 **τὰ μὲν ἀκρόκαρπα τῶν δένδρων καὶ ὅλως τῶν φυτῶν, τὰ δὲ πλαγιόκαρπα, τὰ δὲ ἀμφοτέρως,** αὐτ.3,18,12.

πλαγιόκαυλος-ον ἐπὶ φυτῶν, ὁ ἔχων καυλοὺς πρὸς τὰ πλάγια : Θεόφρ.ΦΙ 8,3,2.

πλαγιοκεφαλία (ἡ) νεώτ. ἡ παραμόρφωσις τοῦ κρανίου, συνισταμένη εἰς τὴν διεύρυνσιν μετὰ διαπλατύνσεως τοῦ μετώπου.

πλαγιόκλαστον (τὸ) νεώτ. κ. **πλαγιόαχιστον** ὀρυκτὸν τῆς ὁμάδος τῶν ἀστρίων· ‖ ἐπίθ. **πλαγιοκλαστικός-ή-όν.**

πλαγιομάγαδις (ἡ) μτγν. πλαγία μάγαδις : Ἀθήν.182D (δ.ἀνάγν. **τοῦ** παλαιομάγαδις).

πλαγιόμματος-ον μσν. ὁ πλαγίως τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχων ἐστραμμένους, ὁ προσβλέπων λοξῶς, παραβλώψ, ἀλλοίθωρος : Εὐστ.768,7 **στραβὸς καὶ πλαγιόμματος.**

πλάγιος-α-ον κ. μαν., νεώτ. κ. δημ. κ. **-ος-ον** (Θεόφρ.ΦΑἴτ.3,6,3) ὁ ἔχων κεκλιμένην θέσιν ἐν σχέσει πρός τι ἄλλο, ὁ ἀποκλίνων τοῦ ὀρθοῦ, λοξός, πλαγιασμένος : Θουκ.7,59 **τριήρεσι πλαγίαις καὶ πλοίοις καὶ ἀκάτοις,** Ξεν.Οἰκ.19,9 **πλάγιόν τι ὑπὸ τῇ ὑποβεβλημένῃ γῇ θείης ἄν·** ‖ ἔμπροθ. **εἰς (τὸ)** πλάγιον ἐν ἐπιρρ. χρ. πλαγίως, λοξῶς : Ἱππ. Ἄρθρ.38 (ρίς) **ἐς τὸ πλάγιον κατάγνυται,** Θουκ. 7,40, Ξεν.Ἀν.1,8,10 **δρέπανα εἰς πλάγιον ἀποτεταμένα·** ὁμ. κ. κτ. πληθ. **εἰς πλάγια** : Πλάτ.Θεαίτ. 194B **εἰς πλάγια δὲ καὶ σκολιὰ ψευδής·** ‖ ὁ ἔχων λοξὴν κατεύθυνσιν, ὁ λοξῶς ἀποκλίνων: Πλάτ. Τίμ.39A **κατὰ δὴ τὴν θατέρου φορὰν πλαγίαν οὖσαν,** αὐτ.43E, Κάλβ.Ὠδ.7,3,4 **τῆς ἁμάξης πλαγίαν τὴν ὁρμὴν φέρῃ·** ‖ ὁ κεκλιμένος, πρηνής, ὁ πρηνῆ θέσιν κατέχων, πλαγιαστός, πλαγιασμένος : Φιλήμ.3 **πλάγι' ἐστὶ τἄλλα, τοῦτο δ' ὀρθὸν θηρίον·** ‖ **πλαγία διάμετρος** ἐγκαρσία διάμετρος : Ἀπολλ.Περγ.Κων.1 Ὁρ.1,5· ‖ τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **τὰ πλάγια** ὡς οὐσ. ἐπὶ τῶν χωρῶν τῶν παρὰ τοὺς οὐρανίους πόλους ὡς οὐσῶν ἐγκαρσίων ἐπὶ τῆς ἡμερησίας περιφορᾶς : Ἀριστλ.Οὐρ.285b,12· ‖ ὁριζόντιος : Ἱππ.Ἄρθρ.7 **μεσηγὺ δύο στύλων στρωτῆρα πλάγιον εὖ προσδῆσαι·** ‖ νεώτ. **πλάγιον βλέμμα** τὸ λοξῶς καὶ οὐχὶ κατὰ μέτωπον κατευθυνόμενον· **2)** ὁ πλευρικός, παράπλευρος, πλαγινός, πρὸς τὸ πλάϊ : Θεόφρ.ΦΑἴτ.3,6,3 **τάφρους ὀρύσσειν τὰς μὲν πλαγίους, τὰς δὲ ὀρθίας,** Ἀπολλ.Περγ.Κων.1 Ὁρ.1,54, Παῦλ.Αἰγ.6,99 **ξύλον κρεμάσαι πλάγιον,** Πάπ., Παπαδ.Χριστ. Τεμπ 6 **καὶ ἦλθεν ἀπὸ ἕνα πλάγιον δρομίσκον·** ‖ **πλάγιοι μαστοὶ** ὡς εὑρισκόμενοι ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν : Ἀριστλ.ΖΜ 688a,35· ‖ νεώτ. **πλάγιος ἄνεμος** ὁ ἐκ τῆς πλευρᾶς πνέων καθέτως πρὸς τὸν διαμήκη ἄξονα τοῦ πλοίου, δημ. ἀγέρας στὴ μπάντα· ‖ κ. ἐπὶ πλοίων : Πολύβ.1, 22,9 **πλάγιαι παραβάλλουσαι ἀλλήλαις,** Πλούτ Θεμ.14 **παρεδίδουν πλαγίας** (τὰς τριήρεις) **τοῖς Ἕλλησι,** αὐτ.Ἠθ.28D· ‖ κ. ἔμπροθ. **ἐκ πλαγίων** ἐν ἐπιρρ. χρ. ἀπὸ τὰ πλευρά, πλευρικῶς : ΠΔ'Ἀριθμ.3,29 **ἐκ πλαγίων τῆς σκηνῆς·** ὁμ. κ. **ἐκ πλαγίας** : Ἀριστλ.Μετ.372a,11· ‖ κ. **ἐπὶ τὸ πλάγιον** πρὸς τὰ πλευρά : αὐτ.ΖΠ 712b,17· ‖ κ. **ἐν τῷ πλαγίῳ** εἰς τὰ πλευρά : αὐτ.Μετ.378a,3· ‖ **πρόσθεν ἢ κατὰ τὰ πλάγια** κατὰ μέτωπον ἢ πλευρικῶς : Ξεν.ΚΠ 5,2,1· ‖ τὸ οὐδ. **πλάγια** ὡς οὐσ. τὰ παρὰ τὰ **πλευρὰ** μέρη, τὰ πλευρά : Ἡρ.4,49 **ῥέων δὲ διὰ πάσης τῆς Εὐρώπης ἐς τὰ πλάγια τῆς Σκυθικῆς ἐσβάλλει·** ‖ **τὸ πλάγιον,** δημ. **τὸ πλά(γ)ι** βλ.λ. ὡς οὐσ. ἡ πλευρά, ἡ πλευρικὴ ἐπιφάνεια τοῦ σώματος : Ἀριστλ.ΖΜ 657b,21, αὐτ. ΖΠ 713b,31 **τὰ πλάγια τοῦ κιβωτίου** (αἱ πλευραὶ αὐτοῦ), - **τὰ πλάγια τοῦ ὄρους** (αἱ κλιτύες αὐτοῦ)· ‖ συχν. ἐν στρατ.σημ. ἐν φρ. **τοῖς πλαγίοις ἐπέρχομαι** προσβάλλω τὰ πλευρά, ἐπιτίθεμαι πλευρικῶς : Θουκ.4,32 **εἰ δὲ τοῖς πλαγίοις, ὑπὸ τῶν ἑκατέρωθεν παρατεταγμένων·** ‖ **εἰς τὰ πλάγια παράγω** : Ξεν.Ἀν.3,4,14· ‖ **εἰς τὰ πλάγια παραπέμπω** : αὐτ.6,3,15· ‖ **πλάγιον λαμβάνω τινὰ** ἔρχομαι εἰς ἐπαφήν, προσβάλλω ἐπιτιθέμενος πλευρικῶς : αὐτ.ΚΠ 7,1,26 **μετὰ τῶν ἱππέων λαβὼν πλαγίους τοὺς πολεμίους ὁμόσε αὐτοῖς τὴν ταχίστην συνεμίγνυ·** ‖ κ. **πλάγιος παραπορεύομαι** πορεύομαι παραλλήλως, παρά τὸ πλευρόν τινος : Πολύβ.6,40,7· **3)** μσν. ἐπὶ ἐδάφους, ἐπικλινής, κατωφερής, κεκλιμένος : Γεωπ 2,46,2· **4)** νεώτ. μτφ. ἐπὶ συγγενείας, ὁ μὴ ἐξ αἵματος, ἀλλ' ἐξ ἀγχιστείας : **πλάγιοι συγγενεῖς·** **5)** ὁμ. ὁ μὴ εὐθύς, σκολιός, δόλιος, ἀπατηλός : Πίνδ.Ι 3,5 **πλαγίαις δὲ φρένεσσιν οὐχ ὁμῶς πάντα χρόνον θάλλων ὁμιλεῖ,** αὐτ.Ν 1,64, Εὐρ ΙΑ 332 **πλάγια γὰρ φρονεῖς, τὰ μὲν νῦν, τὰ δὲ πάλαι, τὰ δ' αὐτίκα,** Πολύβ.4,8,11· ‖ νεώτ. ὁ μὴ νόμιμος, παράνομος : **πλαγία ἐνέργεια·** ‖ **πλάγια μέσα** τὰ μὴ ἐπιτρεπόμενα, τὰ μὴ ἄφογα· **6)** ὁμ. ἐν ἀναφ. πρὸς πόλεμον, ὁ δειλός, διστάζων, διστακτικός : αὐτ.30,1,6· **7)** γραμμ. **πλαγία πτῶσις** πᾶσα πτῶσις κλιτοῦ μέρους τοῦ λόγου ἐκτὸς τῆς ὀνομαστικῆς καὶ κλητικῆς : Στωϊκ.ἀπ.2,60· συχν.κτ. **πληθ.** : Διον.Ἀλ.Συνθ.6, Ἀπολλ.Δύσκ.Ἀντων.23,1, Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.1,177· **8)** πλαγία λέξις ἢ πλάγιος

λόγος ὁ λεκτικὸς ἐκεῖνος τρόπος, καθ' ὃν λόγοι τινὲς ἐκφέρονται οὐχὶ εὐθέως ἀλλ' ἐν ἐξαρτήσει : Δημήτρ.198· ‖ ὁμ. κ. κτ. οὐδ. **τὸ πλάγιον** ὁ πλάγιος λόγος : αὐτ.104· **9)** μσν. κ. νεωτ. ἐν τῇ βυζ. μουσικῇ ἐπὶ ἤχου, ὁ ἔχων ὡς μελῳδικὴν βάσιν τὴν τοῦ βαρέος ἢ πρώτου τῶν δύο ὁμοειδῶν τετραχόρδων· **10)** τὸ οὐδ. **πλάγιον** ὡς οὐσ. τεχνικὸς ὅρος ἀμφ. σημ. ἀναφερόμενος εἰς τὴν στρατολογίαν, καταγραφὴν τῶν ἐφήβων : 'Επιγρ.' **11)** δημ. τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **πλάγια** ὡς ἐπίρρ.βλ.λ.

πλαγιόσκελος-ον μσν. ραιβοσκελής, βλαισός βλ.λς : 'Ιω.Λυδ.Ρωμ.1,23.

πλαγιοστομίδαι (οἱ) νεωτ. οἰκογ. ὑδροβίων σκωλήκων πλατελμίνθων ἐκ **τῶν στροβιλιστικῶν.**

πλαγιόστομοι (οἱ) νεωτ. ζωολ. τάξις ἰχθύων **χονδροπτερυγίων.**

πλαγιόσχιστον (τὸ) νεωτ. τὸ πλαγιόκλαστον.

πλαγιότης-ητος (ἡ) μτγν. κ. νεωτ. ἡ ἰδιότης τοῦ πλαγίου, πλαγία στάσις, θέσις ἢ διεύθυνσις, δθ. ἡ χρ. τῶν πλαγίων πτώσεων : Δημήτρ.198.

πλαγιότιτλον (τὸ) νεωτ. ἀρθρίδιον ἐφημερίδος φέρον τὸν τίτλον αὐτοῦ οὐχὶ ἐπὶ κεφαλῆς, ἀλλὰ παραπλεύρως τοῦ κειμένου.

πλαγιοτομία (ἡ) μτγν. κ. νεωτ. ἡ πλαγιοτομή : Λεωνίδ.π.'Αέτ.15,5· **2)** νεωτ. μέθοδος τοπογραφική, δι' ἧς προσδιορίζομεν γραφικῶς σημεῖόν τι τοῦ ἐδάφους τῇ βοηθείᾳ δύο ἤδη προσδιωρισμένων σημείων, ὧν τὸ ἓν μόνον προσιτόν.

πλαγιοτροπισμός (ὁ) νεωτ. βοταν. τὸ φαινόμενον καθ' ὃ φυτὸν ἢ φυτικὸν ὄργανον, μολονότι πανταχόθεν φωτιζόμενον ὁμοίως, ἀναπτύσσεται μόνον κατὰ πλαγίαν ἢ ὁριζοντίαν διεύθυνσιν.

πλαγιοτροχασμός (ὁ) νεωτ. ἐπὶ ἵππου, βηματισμὸς ταχύς, δίχρονος, καθ' ὃν ὁ ἵππος αἴρει ἐναλλὰξ τοὺς συστοίχους πόδας (πρόσθιον καὶ ὀπίσθιον) ἀκριβῶς τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἀποθέτει τοὺς ἄλλους δύο πόδας, δημ. ραβάνι.

πλαγιόφαλλος (ὁ) μσν. ὁ πλαγίως κεκλιμένος φαλλός : Εὐδοκία 413 **ὡς εἶναι τῶν φαλλῶν τοὺς μὲν ἰθυφάλλους τοὺς δὲ πλαγιοφάλλους.**

πλαγιοφοροῦμαι-έομαι μτγν. κεῖμαι λοξῶς : Σωρ.1,57.

πλαγιοφυλακή (ἡ) νεωτ. τμῆμα στρατιωτικὸν προφυλάσσον κατὰ τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην τῶν πλευρῶν στράτευμα μαχόμενον ἢ μετακινούμενον.

πλαγιοφυλακῶ-έω νεωτ. στρατ. πλαγιοφυλάσσω βλ.λ.

πλαγιοφύλαξ-ακος (ὁ) μτγν. κ. νεωτ. ὁ φυλάσσων τὰ πλάγια στρατοῦ κατὰ τὴν πορείαν, στρατιώτης τεταγμένος ἐν τῇ πλαγιοφυλακῇ : Διόδ. Σ 19,82 **ἶλαι πλαγιοφυλάκων.**

πλαγιοφύλαξις-εως (ἡ) νεωτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ πλαγιοφυλάσσω βλ λ.

πλαγιοφυλάσσω νεωτ. **εἶμαι** πλαγιοφύλαξ, μετέχω τῆς πλαγιοφυλακῆς.

πλαγιοχαίτης (ὁ) 'Ησ. ἐν λ. δοχμοκόρσοι **«ὁ** πλαγίαν χαίτην ἔχων».

πλᾰγιῶ-όω πλαγιάζω βλ.λ.1) : Ξεν.'Ιππ.7,16.

πλαγίως ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεωτ., δημ. **πλάγια** κατὰ πλαγίαν διεύθυνσιν, πλευρικῶς, κεκλιμένως πρὸς τὸ ἕτερον τῶν πλευρῶν : Αἰν.Τακτ.32,2 (εἰκ.), 'Αριστλ.Μηχ.850b,37, Λουκ.Συμπ.47 **ἐπεὶ ἅπαξ καταβαλὼν ἑαυτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης πλαγίως ἐκάθευδε, - τὸ βλῆμα προσέπεσε πλαγίως ἐπὶ τοῦ στόχου·** **2)** μτφ. ἐμμέσως, οὐχὶ ἀπ' εὐθείας : Πλούτ.'Ηθ 856C **πλαγίως χρώμενοι ταῖς διαβολαῖς·** **3)** δι' ὑπαινιγμῶν, δι' ὑπονοουμένων : Φιλ.2,173, Πλούτ.'Ηθ.205B· **4)** νεωτ. ὑπούλως, **δολίως,** ἀπατηλῶς : **ἐνεργεῖ πλαγίως πρὸς ματαίωσιν τῆς προαγωγῆς μας.**

πλαγίωσις **εως** (ἡ) 'Ησ. ἐν λ. λόξωσις «πλαγιασμός».

πλαγκτήρ-ῆρος (ὁ) (πλάζω III, θηλ. **πλάγκτειρα** ('Υμν.'Ισ.29), ὁ παραπλανῶν, πλάνος, ἢ ὁ περιπλανώμενος, ἀλήτης, ἐπὶ τοῦ Διονύσου:ΑΠ 9,524,17.

πλαγκτολογία (ἡ) νεωτ. ἡ γνῶσις, ἡ ἐπιστήμη τοῦ πλαγκτοῦ βλ.λ.

πλαγκτόν (τὸ) νεωτ. ζωολ. τὸ σύνολον τῶν ἐν τῷ ὕδατι ἐπιπλεόντων μικροοργανισμῶν, ζωϊκῶν καὶ φυτικῶν.

πλαγκτονικός-ή-όν νεωτ. κ. **πλαγκτόνιος**-α-ον ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ πλαγκτὸν βλ.λ.

πλαγκτός-ή-όν (πλάζω III ποι. κ.-ός-όν (Αἰσχ.'Αγ. 593) ὁ πλανώμενος, περιπλανώμενος, περιφερόμενος, ἐπὶ πλοίων : αὐτ.Πέρσ.277 **ἁλίδονα μέλεα παμβαφῆ κατθανόντα λέγεις φέρεσθαι πλαγκτῶν ἐν απιλάδεσσιν·** ‖ ὁ ἄστατος : Εὐρ.'Ικ.961 **πλαγκτὰ δ' ὡσεί τις νεφέλα πνευμάτων ὑπὸ δυσχίμων αἴσσω,** (Βερναρδ.Γρ. **«ὡς** τις ἄστατος νεφέλη ὑπὸ δυσχίμων ἀνέμων ὠθουμένη φέρομαι τῇδε **κἀκεῖσε»·** ‖ κ. ἐπὶ τοῦ παλιρροοῦντος ρεύματος τοῦ Εὐρίπου : 'Αντίφ.ΑΠ 9,73 **πλαγκτὸν ὕδωρ·** ‖ **ὁ ἔξω** τῆς ὁδοῦ περιπλανώμενος : Παῦλ.Σιλ.ΑΠ 6,75 **πλαγκτὸς ἰός·** **2) πλαγκτὴ ὁδὸς** ἡ ἐκκλίνουσα τῆς ὀρθῆς, πλαγία, πάροδος, παραστράτι : 'Υμν.'Ισ.149· **3) πλαγκτὰ ἄστρα** πλάνητες, πλανῆται : 'Αλέξ.'Εφ.π.Θέων.Σμ.140H· **4)** ὁ κατὰ τὸν νοῦν πλανώμενος, παραπλήξ, ἔμπληκτος, παράφρων : 'Οδ.Φ 363 **πῇ δὴ καμπύλα τόξα φέρεις, ἀμέγαρτε συβῶτα, πλαγκτέ;,** Αἰσχ.'Αγ.593· **5)** Πλαγκταὶ (πέτραι) βράχοι πέρα, πρὸς δυσμὰς τῆς Σκύλλης καὶ τῆς Χαρύβδεως : 'Οδ.Μ 61 **Πλαγκτὰς δή τοι τάς γε θεοὶ μάκαρες καλέουσιν·** ‖ εἶτα συνεχέοντο πρὸς τὰς Συμπληγάδας ἢ τὰς Κυανέας τοῦ Βοσπόρου: 'Ηρ.4,85 **ἐπὶ τὰς Κυανέας καλευμένας, τὰς πρότερον πλαγκτὰς 'Ελληνές φασι εἶναι,** 'Αρρ.Εὐξ. 25, 'Ερατοσθ.π.Σχόλ.Εὐρ.Μήδ.2· ‖ ὁμ. συνεχέοντο καὶ πρὸς τὰς ἡφαιστειώδεις νήσους Λιπάρας : 'Απολλ.Ρ 4,924.

πλαγκτοσύνη (ἡ) ποι. τ. τοῦ πλάνη **βλ.λ.,** περιπλάνησις : 'Οδ.Ο 343 **πλαγκτοσύνης δ' οὐκ ἔστι κακώτερον ἄλλο βροτοῖσιν,** Νόνν.Δ 2,692.

πλαγκτύς-ύος (ἡ) μτγν. ποι. περιπλάνησις : Καλλ. Αἴτ.1,2,7.

πλάγος-ους-εος (τὸ) ἀρχ. δωρ. λ. πλάγιον μέρος, πλευρά, πλάϊ : 'Ηρακλεωτ.Πίν.1,66.

πλαγυφύλαξ-ακος (ὁ) πάπ. κτ. πληθ. δ.γρ. τοῦ πλαγιοφύλακες ἢ τοῦ πλακοφύλακες, οἱ φύλακες τῶν ἐνεπιγράφων πλακῶν τῶν ναῶν.

πλᾰδᾰρός-ά(-ή)-ό(ν) (πλαδῶ, πλάδη, πλάδος) κ. μσν., νεωτ. κ. δημ. ὁ ὑγρός, ὁ νοτερός : 'Ιππ. Διαίτ.52 **διαχωρήματα πλαδαρώτερα** (ὑδαρῆ), 'Αγαθ.ΑΠ 9,653 **πλαδαρῇ ἱδρῶτι κόμη,** Σχόλ.'Ιάμβλ. Μαθ.'Επιστ.4 **πλαδαρὰ ὕλη·** **2)** δθ. κ. νεωτ. κ. δημ. **ὁ** χαῦνος, ὁ χαλαρός, ὁ ἄτονος, ὁ μαλακός, **ἰδ.** ἐπὶ τῶν σαρκωδῶν μελῶν τοῦ σώματος, ἀντίθ. νευρώδης, σφιχτός, σφιχτοδεμένος : 'Ιππ. 'Εντ.Παθ.40 **πλαδαραὶ σάρκες** (χαῦναι, χαλαραί), 'Απολλ.Ρ 3,1398 **καρήατα πλαδαρὰ** (μαλακά, ἁπαλὰ **κεφάλια,** οἷα τὰ τῶν νεογνῶν), Διοσκ.5,5 **πλαδαρὰ οὖλα, - πλαδαροὶ μαστοὶ - γλουτοί, - πλαδαρὰ κρέατα·** ‖ ὁμ. κ. ἐπὶ τῆς κόμης : 'Αγαθ. ΑΠ 9,653 **ἱδρῶτι πλαδαρὴν ἀμφιδίηνα κόμην·** ‖ **νεωτ. κ. δημ. ὕφος πλαδαρὸν** (τὸ ἄνευ ἐντόσεως, **ζωηρότητος,** ὁρμῆς, τὸ ἄνευ ἐσωτερικῆς καὶ τεχνικῆς συνοχῆς, ἀντίθ. νευρῶδες), **- πλαδαρὰ ἐπιχειρήματα** (ἄ. ἄτονα)· **3)** ὁ ἀδύνατος, ὁ ἀσθενής, ὁ ἀνίσχυρος, ὁ ἄτονος : Πολύβ.ἀπ.69 **τὸ δὲ δόρυ πλαδαρὸν εἶναι** (πιθ. ἀνάγν. ἀντὶ κλαδαρὸν)· **4)** ἐπὶ γεύσεως, ὁ ἀνούσιος, ὁ ἄνοστος, **ἀντίθ.** στρυφνός : 'Ιππ.'Αρχ.'Ιητρ **14 ἁλυρὸν καὶ πικρὸν καὶ γλυκὺ καὶ ὀξὺ καὶ στρυφνὸν καὶ πλαδαρόν,** αὐτ.15 **εἰ δὲ δὴ** τυγχάνει τι **θερμὸν**

ἐόν, ἄλλο δὲ θερμὸν ἐὸν πλαδαρόν, Ἀριστεῖδ.Κ 2,15 **πλαδαρώτερος.**

πλᾰδᾰρότης-ητος (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ πλαδαροῦ βλ.λ.2), ἡ χαυνότης, ἡ χαλαρότης, ἡ μαλακότης : Ἐπίκ.Φύσ.140G, Ἑρμ.Τρισμ.π.Στοβ. 1,49,69, Γαλ.14,770.

πλᾰδᾰροῦμαι-όομαι (πλαδαρός) μτγν. κ. μσν. γίνομαι πλαδαρὸς βλ.λ.2), χαῦνος, μαλακός, ἁπαλός : Ἀκύλ.ΠΔ Ἠσ.19,3, Εὐστ.Πον.34,1 **σίδηρος.. εἰ τύπτεται πρὸς ἔλασμα, νῦν πλαδαροῦται,** αὐτ. 147,48· **2)** ρηματ. π. πλαδάρωμα, πλαδάρωσις.

πλαδάρωμα-ατος (τὸ) ἀντὶ πλάδος βλ.λ.: Σουΐδ. ἐν λ. πλαδαρόν.

πλαδάρωσις-εως (ἡ) μτγν. ἐπὶ τοῦ στομάχου, ἡ πλαδαρότης, ἡ χαλάρωσις : Κάσσ.Φ 42.

πλαδασμός (ὁ) (πλαδῶ) μσν. ἡ ὑγρότης, ἡ ὕγρανσις, ἡ σῆψις, τὸ μούχλιασμα : Εὐστ.Πον.313,81 **πρὸς πλαδασμὸν καὶ σῆψιν ἀντίμαχοι.**

πλαδδιῶ-άω λ. λακων., προστ. **πλαδδίη,** ἀπαρφ. **πλαδδιῆν,** λέγω φλυαρίας, ἀνοησίας, ληρῶ, φληναφῶ, μωρολογῶ, φαφλατίζω· Ἠσ. «πλαδ(δ)ιῆ· ματαΐζει, σοβαρεύεται», Σουΐδ. «παραφρονῶ, πλησιάζω»· πρβλ. πλάζω, πλάσσω : Ἀριστφ.Λυσ.171 **τὸν τῶν Ἀσαναίων γα μὰν ῥυάχετον πᾶ κά τις ἀμπείσειεν αὖ μὴ πλαδδιῆν,** αὐτ.990 **μηδ' αὖ πλαδδίη** (σχόλ. «μηδὲ πλησίον γένοιτό μοι τὸ στύειν»).

πλάθη (ἡ) ὁ πλάδος βλ.λ. : Ἐμπ.75 **πλάδης τοιῆσδε τυχόντα·** Σουΐδ. ἐν λ. πλαδαρόν.

πλάδησις-εως (ἡ) (πλαδῶ) μτγν. ἀντὶ πλαδάρωσις βλ.λ. : Σωρ.1,50 **πλάδησις τοῦ στομάχου.**

πλαδόεις-εντος-εσσα-εν σχόλ. ὁ πλαδαρός : Σχόλ.Νίκ.Θηρ.241.

πλάδος (ὁ) κ. μσν. ἀφθονία ὑγρῶν, πλεονάζουσα ὑγρότης, ὑγρασία, ὅθ. ἡ ἐκ τῆς πλεοναζούσης ὑγρότητος χαύνωσις, χαλάρωσις, μαλάκωσις, σῆψις, μούχλιασμα· Γαλ.12,240 «τὰς περιττὰς ὑγρότητας, εἴτε λεπτῶν κατὰ τὴν σύστασιν ὑγρῶν, εἴτε καὶ παχυτέρων εἶεν» : Ἱππ.Ἐπιο.1,5 **πᾶσι πάντοθεν πολὺς πλάδος,** αὐτ.Διαίτ.37, Ἀρετ.Χρον.Παθ.2,6, Φώτ.431,19 **πλαδαρόν, χαῦνον, ὑγρόν· πλάδος γὰρ καὶ πλάδωσις.**

πλᾰδῶ-άω (πλάδη) κ. μσν. εἶμαι πλαδαρός, χαῦνος, χαλαρός, μαλακός, χαυνοῦμαι, χαλαροῦμαι, σήπομαι, μουχλιάζω, σαχλιάζω· Ἠσ. «πεπλαδηκώς, σεσηπώς, ὑγρανθείς», Ἰδ. ἐπὶ τῆς σαρκός : Ἱππ.Ἀέρ.10 **ἀποξηραίνονται γὰρ καὶ ἐς τὸν χειμῶνα ἀφικνέονται οὐ πλαδῶντες, ἀλλὰ ἀναξηραινόμενοι,** Ἀριστλ.Ζ1 516a,3 **ἔστι δ' ἀμφοτέρων αὐτῶν ἡ πῆξις οὐ στιφρά,.. ἀλλὰ πλαδῶσα** (ὑδαρής, ἀραιά, οἷον τοῦ γάλακτος ἄνευ πυτίας), Νίκ.Θηρ.241 **φλύκταιναι πλαδῶσαι,** Διοσκ 1,110 **οὖλα πλαδῶντα,** Κλήμ.Ἀλ.Παιδ.229,16 (Dind.) **νοσηλευομένῳ καὶ πλαδῶντι σώματι,** Εὐστ.Πον.115, 49 **καλοίμην αὐστηρὸς καὶ στιφρὸς καὶ μὴ πλαδῶν καὶ ἔκλυτος·** ‖ ὁμ. ἐπὶ σίτου : Φίλ.1,179 **ὁ τῶν ἀσταχύων καρπός, ἵνα μηκέτι πλαδᾷ, φρύγεται·** **2)** φρ. **πλαδᾶν τὸν στόμαχον** (ἔχειν στόμαχον πλαδαρόν) : Διοσκ.Εὐπ.2,9, Γαλ.13,145· **3)** μτφ. ἐπὶ τοῦ νοῦ, εἶμαι ἢ γίνομαι χαῦνος, ἀδρανής, ἀποχαυνοῦμαι, ἀποναρκοῦμαι : Φίλ.1,441 **τὸν κεχυμένον καὶ πλαδιῶντα καὶ πικρίας γέμοντα νοῦν,** αὐτ.459 **τὰ θεωρήματα αὐτῷ.. πλαδᾷ καὶ σαλεύει,** αὐτ.411 **πλαδῶσιν οἱ.. τόνοι καὶ κραδαίνονται·** **4)** ὁμτβ. παρατ. ἐπλάδα Ἠσ. «κατέδευεν»· **5)** ρηματ. π. πλάδησις, πλαδασμός.

πλαδώδης-ους-ες, συγκρ. **πλαδωδέστερος,** ἀντὶ πλαδαρὸς βλ.λ. : Ἱππ.Γυν.1,11 **τὸ πτύελον ἐν τῷ στόματι πλαδωδέστερόν τε ἔσται καὶ ἄναλτον,** Λύκ.π.Ὀρειβ.2,26,7.

πλάδωσις-εως (ἡ) μτγν. κ. λεξ. ἀντὶ πλαδάρωσις βλ.λ. : Ἀέτ.9,42 **πλάδωσις τῆς ἑλκώσεως,** Φώτ. κ. Σουΐδ. ἐν λ. πλαδαρὸν **πλάδος.. καὶ πλάδωσις.**

πλάζ (ἡ) (γαλλ.) δημ. ἀκλ. κ. **πλάζα** ὁμαλὴ καὶ ἀναπεπταμένη παραλία καὶ ἰδ. ἡ δι' ἀναψυχήν, λουτρὰ κτт. χρησιμοποιουμένη : **πλάζ τῆς Γλυφάδας - τοῦ Φαλήρου.**

πλάζω (1) κ. μσν., παρατ. **πλάζον** (Ὀδ.Β 396), μέλλ. **πλάγξω,** ἀόρ. **ἔπλαγξα** κ. ἐπ. **πλάγξα** (Ὀδ. Ω 307), ὁμ. μέσ. ἐνεστ. **πλάττονται** (Παρμ 65), δωρ. **πλάσδαμαι** (Μόσχ.3,24), ἐπ. παρατ. **πλαζόμην** (Ὀδ.Ε 389), μέλλ. **πλάγξομαι** (Ὀδ.Ο 312), ἀόρ. **ἐπλάγχθην,** κ.ἐπ. **πλάγχθην** (Ὀδ.Α 2), ἀπαρφ. **πλάγξασθαι** (ἀμφ. : Ἀπολλ.Ρ 3,261), ποι. σπαν. π. πεζογράφοις, πλανῶ, κάμνω τινὰ νὰ περιπλανᾶται, ἐκτρέπω, ἀπομακρύνω τινὰ τῆς εὐθείας ὁδοῦ, ἀποπλανῶ τινα τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ : Ἰλ.Ρ 751 (πρὼν.. ποταμοῖσι) **ῥόον πεδίονδε τίθησιν πλάζων,** Ὀδ. Α 75 **πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος αἴης,** αὐτ.Ω 307 **ἀλλά με δαίμων πλάγξ' ἀπὸ Σικανίης δεῦρ' ἐλθέμεν·** κ. παθ. : Ἰλ.Λ 351 **πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκόφι χαλκός** (παρετράπη, ἀπεκρούσθη, ἐτινάχθη ὀπίσω), αὐτ.Α 59 **νῦν ἄμμε πάλιν πλαγχθέντας ὀίω ἂψ ἀπονοστήσειν** (ἐξαπατηθέντες, χλευασθέντες), Ὀδ.. Ν 278 **κεῖθεν δὲ πλαγχθέντες ἱκάνομεν ἐνθάδε,** Πίνδ.Ν 7,37 **Σκύρου μὲν ἅμαρτεν, ἵκοντο εἰς Ἐφύραν πλαγχθέντες** (πιθ.γρ. ἀντὶ πλάνητες), Ἡρ.2, 117 (Ἀλέξανδρος) **ἐπλάζετο ἄγων** (Ἑλένην), Παρμ. 8,28 **γένεσις καὶ ὄλεθρος τῆλε μάλ' ἐπλάγχθησαν** (ἐξεδιώχθησαν μακράν), Εὐρ.Ὀρ.56 **ἀκταῖσιν ὁρμεῖ, δαρὸν ἐκ Τροίας χρόνον ἅλαισι πλαγχθείς·** ‖ μτφ. : Ἐπίκ.Δόξ.17 **ὁ νέος.. ὑπὸ τῆς τύχης.. πλάζεται, ὁ δὲ γέρων καθάπερ ἐν λιμένι τῷ γήρᾳ καθώρμικεν·** ‖ ὁμ. τὸ παθ. ἀποπλανῶμαι μακράν τινος, ἐκτρέπομαι τῆς ὁδοῦ : Ἰλ.Ξ 120 **πατὴρ δ' ἐμὸς Ἀργεῖ νάσθη πλαγχθείς,** Ὀδ.Ζ 278 **πλαγχθέντα.. ἧς ἀπὸ νηὸς** (ἀποπλανηθέντα τοῦ πλοίου του)· ὁμ. κ. μτ. γενικ. : Εὐρ.Ρῆσ.283 **πλαγχθεὶς πλατείας πεδιάδος θ' ἁμαξιτοῦ,** Ἐπιγρ.μανδρῶν **πλαζομένων χοίρων τρειῶν·** ‖ ὁμ. τὸ παθ. ρίπτομαι μακρὰν τοῦ σκοποῦ, περιφέρομαι ἔνθεν κἀκεῖθεν, πλανῶμαι, περιπλανῶμαι, τριγυρνάω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ : Ἰλ.Κ 91 **πλάζομαι ὧδ', ἐπεὶ οὔ μοι ἐπ' ὄμμασι.. ὕπνος ἱζάνει,** Ὀδ.Α 2 **ὃς μάλα πολλὰ πλάγχθη,** αὐτ.Ν 204 **πῇ τε καὶ αὐτὸς πλάζομαι,** αὐτ.Γ 106 **ἐπὶ.. πόντον πλαζόμενοι κατὰ ληΐδ',** αὐτ.252, αὐτ.Ο 312 **κατὰ δὲ πτόλιν αὐτὸς ἀνάγκῃ πλάγξομαι,** Πλούτ.Μάρ.36 **ἐπλάζοντα πρὸς οὐδένα σκοπόν,** Λουκ.Ἀλκ.1· ‖ ἡ μτχ. **πλαζόμενοι** οἱ πλανῆται : Τίμ.Λοκρ.97Α **πολλαὶ μὲν τῶν ἀπλανέων, πολλαὶ δὲ τῶν πλαζομένων·** **2)** μτφ. ἀποπλανῶ, ἀποτρέπω τινὰ σκοποῦ τινος, παραπλανῶ, ἐξαπατῶ, συγχέω, ταράσσω : Ἰλ.Β 132 **οἵ με μέγα πλάζουσι καὶ οὐκ εἰῶσ' ἐθέλοντα Ἴλιον ἐκπέρσαι,** Ὀδ.Β 396 **πλάζε δὲ πίνοντας** (τοὺς ἐζάλισε, τοὺς ἐσκότισε), Ἱππ.Ἐπιστ.18 **ὁκόσα ἰνδαλμοῦται διαλλάττοντα ἀνὰ τὸν ἠέρα πλάζει ἡμέας·** κ. παθ. : Πίνδ.άπ.166 **πίνοντες ἐπλάζοντο** (ἐμεθύσκοντο), Εὐρ.Ἡρ.1189 **μαινομένῳ πιτύλῳ πλαγχθείς·** **3)** ἐμποδίζω, προσκρούω : Ζωναρ.ΑΠ 7,365 **πλάζει τὸν παῖδα τὰ σάνδαλα·** **4)** τὸ παθ. ἀποστεροῦμαί τινος, ἀποβάλλω τι, χάνω : Αἰσχ.Ἑπτ.784 **πατροφόνῳ χερὶ τῶν.. ὀμμάτων ἐπλάγχθη·** **5)** πλήσσω, κτυπῶ, ἐν δυσὶ χωρίοις τοῦ Ὁμ. ἐπὶ κυμάτων : Ἰλ.Φ 269 **κῦμα.. πλάζ' ὤμους καθύπερθεν·** κ.παθ. : Ὀδ.Ε 389 **ἔνθα.. κύματι πηγῷ πλάζετο** (ἐνταῦθα ὁ Ἀρίσταρχος (ἐν Ἀν.Ὀξ.1,149) ἐκλαμβάνει τὸ πλάζω ὡς διαλεκτικὸν τύπον τοῦ πλήττω, πιθ. ὀρθῶς· πρβλ. ἐπιπλάζω, προσπλάζω).

πλάζω (2) ταραντιν. πλάσσω βλ.λ. : Ἀν.Ὀξ.1,62

πλάθα (ἡ) (πλάσσω) μτγν. πεπλασμένη εἰκών : Πλούτ.Ἠθ.191D· πρβλ. κοροπλάθος.

πλᾱθᾰνίτης (ὁ), δωρ. **πλαθανίτας** εἶδος πλακοῦντος ἐφθομένου ἐν πλαθάνῳ βλ.λ.2) : Φιλόξ.3,17

τυρακίνας τε γάλακτι καὶ μελιαυγκατάφυρτος ἧς ἄμυλος πλατανίτας.
πλάθᾰνον (τό) (πλατάσσω) μτγν. πλατεῖα σανίς, ἐφ' ἧς πλάττουσιν ἄρτους, πλακοῦντας κττ., πλασταριά, πλαστήρι, πιττοσάνιδο· Πολυβ.6,24 «ἔνθα δὲ ἐπλάττοντο οἱ ἄρτοι, πλάθανον· ὁμοίως δὲ καὶ δι' οὗ ἐπλάττοντο», αὐτ.7,22 : Θεόκρ.15,115 **εἴδατά θ' ὅσσα . . ἐπὶ πλαθάνῳ πονέονται**, Νίκ. ἀπ.70,2· πρβλ. πλαθά, κοροπλάθος· **2)** Πολυδ. 10,112 «τὸ ἀρτοπτεῖον, ἐν ᾧ τοὺς ἄρτους ὀπτῶσιν».
πλαθείην παθ. ἀόρ. α' τοῦ πελάζω βλ.λ.
πλᾶθος (τό) δωρ. τ. τοῦ πλῆθος βλ.λ. : Ἐπιγρ.
πλάθω (1) ποι. τ. τοῦ πελάζω βλ.λ. ἐν χρ. π. τραγικοῖς κ. λυρικοῖς, ἀμτβ. προσέρχομαι πρός τινα, προσεγγίζω, πλησιάζω, μτ. δοτ. : Σοφ.Φιλ.728 **ἵν' ὁ χάλκασπις ἀνὴρ θεοῖς πλάθει**, αὐτ.'Ηλ.220 **δεῖ τοι δυνατοῖς οὐκ ἐριστὰ πλάθειν**· ὁμ. μτ. αἰτ. : Εὐρ.Ρῆσ.14 **τίνες ἐκ νυκτῶν τὰς ἡμετέρας κοίτας πλάθουσ'**· ὁμ. ἀπολ. : αὐτ.'Αλκ.120 **μόρας γὰρ ἀπότομος πλάθει**· || ὁμ. τὸ μέσ. **πλάθομαι ἐν τῇ αὐτῇ σημ.** : Ἐπιγρ.π.Πλούτ.'Αρατ.14 **ἀλκᾷ τοῦδ' ἀνδρὸς στάλαις πλάθεται Ἡρακλέαυς.**
πλάθω (2) δημ. τ. τοῦ πλάττω βλ.λ. : Ἀρτ.Βατοπ. 3,35 **κι ἴδια χαμοθεὸς πάνω στὴ γῆ του | πλάθει κι αὐτὸς ἀπὸ δικό του χῶμα λαγιῶνε ξωτικά.**
πλάϊ (τό) μσν. κ. δημ. κ. πλάγι (ουδ. τοῦ ἐπιθ. πλάγιος) τὸ πλάγιον μέρος, ἡ πλευρά, τὸ πλευρόν : Ἐρωτόκρ.1,1460 **ἕνα κλειδὶ ἐκρέμουντο . . ἐκεῖ κοντὰ στὴν ἄνοιξη τσὶ πόρτας στό 'να πλάϊ**, αὐτ.3,539 **στοῦ κατωγιαῦ τὸ πλάϊ**· || ἐν φρ. **στὸ πλάϊ** εἰς τὸ πλευρόν, παραπλεύρως, δίπλα : Ἐρωτόκρ.1,539 **κάθουντο στὸ πλάϊ τοῦ κυραῦ τζι**, αὐτ.5,909 **δυὸ θεριὰ στὸ πλάϊν του ἦσανε σκοτωμένα, - κάθισε πλάϊ της**· **2)** δημ. ὡς ἐπίρρ. πλαγίως, παραπλεύρως, δίπλα : Πορφύρ. Σκ.100 **πλάϊ στ' ἀκρογιάλι . . γουλέτες ἀραγμένες**, Γρυπ.Σκ.Τερρ.14 **πλάϊ στὸ Δαρεῖο κάθεται.**
πλαῖσι Ἡσ. «κλῆσι».
πλαίσιον (τό) κ. νεώτ. τετράπλευρον ἐπίμηκες κατασκεύασμα, ἐν χρ. **ἐν τῇ** πλινθοποιΐᾳ, καὶ ὡς μέτρον, ά. πλινθίον, πλινθεῖον βλ.λς.· Μοῖρ.312 «πλαίσιον Ἀττικοί· πλινθίον, Ἕλληνες», Φώτ.431,24 «τὸ ἐκ ξύλων τετράγωνον πῆγμα, ὃ τινες πλινθίον καλοῦσιν»: Πλάτ.Κωμ.147, Ἀριστφ.Βάτρ.800 **κανόνας ἐξοίσουσι καὶ πήχεις . . καὶ πλαίσια ξύμπηκτα**· || γεν. πᾶν ἐπίμηκες τετράπλευρον κατασκεύασμα, οἷον πυξίς, κιβώτιον : Ἐπιγρ. **χιτωνίσκος ἐμ πλαισίῳ**, αὐτ. **κεκρυφάλαυς τρεῖς ἐμ πλαισίῳ** (δ. ἑρμ. **ἐν τετραγώνῳ σχήματι**)· || κτ. πληθ. οἱ σκελετοὶ ἐντὸς τῶν ὁποίων ἦσαν τεθειμένοι οἱ ἄξονες βλ.λ.3) **τοῦ Σόλωνος** : Πλούτ.Σόλ.25 **κατεγράφησαν εἰς ξυλίνους ἄξανας ἐν πλαισίοις περιέχουσι στρεφομένους**· **2)** νεώτ. τετράπλευρον ἢ καὶ ἄλλου σχήματος περιθώριον, περιβάλλον οἱονδήποτε κατασκεύασμα ἢ ἀντικείμενον· || νεώτ. εἰδ. σκελετὸς ἐκ ξύλου, μετάλλου ἢ καὶ ἄλλης ὕλης, περιβάλλων καὶ συγκρατῶν ἀντικείμενόν τι, πρὸς στερέωσιν, προφύλαξιν ἢ διακόσμησιν : **πλαίσιον θύρας - παραθύρου** (τὸ πρεβάζι), **- πλαίσιον κεντήματος** (τὸ τελλάροι), **- πλαίσιον αὐτοκινήτου** (ὁ σκελετὸς τοῦ ὀχήματος ἐφ' οὗ βασίζονται πάντα τὰ ὄργανα αὐτοῦ, τὸ σασί)· || νεώτ. διακοσμητικὸν περίβλημα φωτογραφίας, ζωγραφικοῦ πίνακος κττ., κορνίζα, κάδρο· **3)** ἐπίμηκες ἰκρίωμα ἢ ἐξέδρα : Πλούτ.'Αλέξ.67 **ὑπὲρ θυμέλης ἐν ὑψηλῷ καὶ περιφανεῖ πλαισίῳ πεπηγυίας εὐωχούμενον**· || ὁμ. ἐπὶ τῶν περιθωρίων τῶν φατνωμάτων τῆς στέγης : Ἐπιγρ.· **4)** νεώτ. ἐν τῇ ἀσυρμάτῳ τηλεγραφίᾳ, εἰδικὸς τύπος κεραίας ἀποτελουμένης ἐκ σύρματος περιειλιγμένου ἐπὶ πολυγωνικοῦ πηνίου καὶ χρησιμοποιουμένης ἰδ. ἐν τῇ λήψει· **5)** παράταξις στρατιωτῶν εἰς ἐπίμηκες ἢ ἰσόπλευρον τετράγωνον σχῆμα· Ἡσ. «πλαίσιον· ἡ ἐν τετραγώνῳ τῶν στρατιωτῶν τάξις· καὶ πίναξ. καὶ πλινθίον. καὶ διὰ ξύλων τετράγωνα πήγματα» : Θουκ.6,67 **τὸ . . ἥμισυ . . τοῦ στρατεύματος ἐν τῷ πρόσθεν ἦν, τεταγμένον ἐπὶ ὀκτώ, τὸ δὲ ἥμισυ . . ἐν πλαισίῳ** (σχόλ. «τετράγωνος στρατεύματος τάξις»), Ξεν.'Αν.1,8,9 **πάντες δ' οὗτοι κατὰ ἔθνη ἐν πλαισίῳ πλήρει ἀνθρώπων . . ἐπορεύοντο**, αὐτ.3,4,19 **οἱ Ἕλληνες ἔγνωσαν πλαίσιον ἰσόπλευρον ὅτι πονηρὰ τάξις εἴη πολεμίων ἑπομένων**, Ἀρρ.'Αν.4,5,6 **ἐς πλαίσιον ἰσόπλευρον τάξαντες τοὺς στρατιώτας**, Ἀριστείδ.Λόγ. 23(42),20 (Σμύρνα) **ἀνέχει ἐν πλαισίῳ**· || **ἐν πλαισίῳ** ἐν ἑτερομήκει σχήματι : Αἰλ.Τακτ.37,8, Ἀρρ. Τακτ.29,7· || ὁμ.ἐπὶ τοῦ σχήματος τῆς Ἀκροπόλεως τῆς Ἀλεξανδρείας : Ἀφθόν.Προγ.12· **6)** νεώτ. μτφ. τὸ ὅριον ἢ τὰ ὅρια ἐντὸς τῶν ὁποίων ὑπάρχει ἢ γίνεταί τι : **πολιτεύεται ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ συντάγματος, - ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς πραγματικότητος**· **7)** **εἰς τὰ πλαίσια** πιθ. ἐσφ. γρ. ἀντὶ εἰς τὰ πλάγια βλ.λ. : Δίων Κ 40,2 **εἰς τὰ πλαίσια βάλλειν.**
πλαισιῶ-όω Ἐπιγρ., νεώτ.κ.**πλαισιώνω** περιβάλλω τι διὰ πλαισίου βλ.λ.2), ἐγκλείω τι ἐν πλαισίῳ, κορνιζάρω, τὸ παθ. ἐν Ἐπιγρ. ναυμαχίας εἰκόνα . . π(ε)πλαισιωμένην ἔχον γ(ρ)αφ.ἰν· || νεώτ. περιβάλλω τι ἐν εἴδει ἢ δίκην πλαισίου : **ὡραῖαι οἰκοδομαὶ ἐπλαισίωναν τὴν ἀγοράν, - δὲν ἔχουν ἀρκετὰ στελέχη διὰ νὰ πλαισιώσουν τὰς ἐφεδρείας των**· **2)** ρηματ. π. πλαισίωσις, πλαισίωμα, πλαισιωτός.
πλαισίωμα-ατος (τό) νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πλαισιῶ, ἡ πλαισίωσις· **2)** τὸ δι' οὗ πλαισιοῦταί τι, τὸ πλαίσιον βλ.λ.2).
πλαισίωσις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ πλαισιῶ, ἡ διὰ πλαισίου περιβολή.
πλαισιωτός-ή-όν νεώτ. ὁ διὰ πλαισίου περιβεβλημένος, ὁ πλαισιωμένος.
πλαισός-ή-όν νεώτ. Φώτ.431,26 ἀντὶ βλαισός.
πλάκα (ἡ) μσν. κ. δημ. πλὰξ βλ.λ.2) : Ζερβ.Τραγ. ΚΚ 53 **τὴν πλάκα ἐκείνη σήκωσε καὶ θὰ φανῇ σπηλιά, | ποὺ μπαίνει στὸ βουνὸ βαθιά**, Παλαμ. Ταφ.44,7 **σὲ μιὰ πλάκα λιγοστή, | μιὰ πέτρα ἀπ' τὴν Πεντέλη, | . . νὰ σ' ἀναστήσῃ ἐσένα**· || εἶδος σχιστολίθου χρησιμοποιουμένου δι' ἐπιστρώσεις· || γεν. πᾶς πεπλατυσμένος λίθος· **2)** μσν. κ. δημ. ἡ καλύπτουσα τὸν τάφον πλάξ, ὁ τάφος, ἡ ταφόπετρα : Ἐρωτόκρ.1,957 **ἡ πλάκα ὅσες σκεπάζει**, αὐτ.2,1190, Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.157 **ἀκούει τὴν πλάκα καὶ βροντᾷ, τὸ χῶμα καὶ βοΐζει, - νὰ σὲ φάῃ ἡ μαύρη πλάκα** (ἐπὶ ἀρᾶς)· **3)** δημ. τὸ ἐξ εἰδικοῦ σχιστολίθου ἀβάκιον βλ.λ.1) : **γράφει ἀκόμα στὴν πλάκα** (δὲν ἔμαθε νὰ χειρίζηται μολυβδίδα ἢ πένναν)· **4)** μικρὰ ἐκ μετάλλου ἢ ἐκ πορσελάνης πινακὶς ἐπὶ τῆς ἐξωθύρας οἰκίας τινός, φέρουσα ἀναγεγραμμένον τὸ ὀνοματεπώνυμον ἢ καὶ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐνοικοῦντος· || φρ. **τά 'χει πλάκα τὰ γαλόνια** (ἐπὶ τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν φερόντων πλατέα διάσημα)· **5)** πᾶν ἔχον σχῆμα πλακός : **μιὰ πλάκα σαπούνι - σοκολάτα.**
πλακάκι (τό) δημ. ὑποκορ. τοῦ πλάκα βλ.λ.1), μικρὰ πλάκα· **2)** κτ. πληθ. **πλακάκια** αἱ πρὸς ἐπίστρωσιν δαπέδου οἰκοδομημάτων ἢ αὐλῶν χρησιμοποιούμεναι μικραὶ τεχνηταὶ μωσαϊκαὶ πλάκες : **τὸ δωμάτιό του εἶναι στρωμένο μὲ πλακάκια**· **3)** κτ. πληθ. **πλακάκια** εἶδος λαϊκοῦ τυχηροῦ παιγνιδίου διὰ παιγνιοχάρτων : **παίζανε πλακάκια**· || φρ. **τὰ κάνανε πλακάκια** (συνεκάλυψαν σκανδαλώδη ὑπόθεσιν). ▷
πλᾰκάς-άδος (ἡ) πάπ. δάπεδον, πάτωμα, ἀποθήκη οἴνου.
πλακάς (ὁ) δημ. ὁ πλακωτὴς βλ.λ.

πλακέ (γαλλ.) νεώτ. ἀκλ. ὡς ἐπίθ. ὁ διὰ πιέσεως προσλαβὼν σχῆμα πεπλατυσμένον **2)** τὸ οὐδ. πλακέ ὡς οὐσ. μέταλλον ἔχον λεπτὸν ἐπίστρωμα χρυσοῦ ἢ ἀργύρου.

πλακέντιος βαθμίς (ἡ) νεώτ. γεωλ. ἡ μεσαία ἐκ τῶν τριῶν βαθμίδων στρωμάτων, εἰς ἃς ὑποδιαιρεῖται ἡ πλειόκαινος ὑποδιάπλασις τῆς τριτογενοῦς διοπλάσεως τοῦ καινοζωϊκοῦ ἀθροίσματος στρωμάτων τῆς γῆς.

πλᾰκερός-ά-όν (πλάξ) μτγν. ὁ πλατύς, ὁ εὐρύς, ὁ φαρδύς : Θεόκρ.7,18 **ἀμφὶ δὲ οἱ στήθεσσι γέρων ἐσφίγγετο πέπλος ζωστῆρι πλακερῷ** (σχόλ. «πλακερῷ, πλατεῖ· πλακὸν γὰρ τὸ πλατύ».

πλακέττα (ἡ) (γαλλ.) δημ. μικρὰ πλάξ, πλακίδιον.

πλακί (τὸ) δημ. εἶδος φαγητοῦ μαγειρευομένου δι' ἐλαίου ἐντὸς ἀβαθοῦς χύτρας : **μπακαλιάρος π-**.

πλακία (ἡ) Ἡσ. «ἀμπλακία, ἁμαρτία».

πλακιανόν (τὸ) μτγν. εἶδος κολλυρίου : Ἀέτ.7,118.

πλακίδιον (τὸ) νεώτ. ὑποκορ. τοῦ πλάξ, μικρὰ πλάξ· ‖ εἰδ. φαρμακ. φαρμακευτικὰ παρασκευάσματα ἔχοντα σχῆμα πεπλατυσμένον τετράγωνον καὶ ἡμισφαιρικόν.

πλάκινος-η-ον (πλάξ) ὁ κατεσκευασμένος ἐκ μαρμορίνων πλακῶν : Ἐπιγρ., Διόδ.Ζων.ΑΠ 6,98 **δσπρί' ἐπὶ πλακίνου τοῦδ' ἔθετο τρίποδος** (ἔχοντος μαρμαρίνην πλάκα ἐπ' αὐτοῦ).

πλακίον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ πλάξ βλ.λ. : Ἐπιγρ.,Πάπ.· ‖ μικρὰ μαρμαρίνη πλὰξ κατάλληλος πρὸς κονιοποίησιν : Ἀέτ 12,64.

πλακίς-ίδος (ἡ) Ἡσ. «κλινίδιον κατεσκευασμένον ἐξ ἀνθῶν (ἐν) τῇ ἑορτῇ τῶν Παναθηναίων».

πλακίτης, δωρ. **πλακίτας ἄρτος** (ὁ) εἶδος πλακοῦντος : Σώφρ.ἀπ.29 **σὺν ἄρτῳ πλακίτᾳ**.

πλακῖτις-ιδος (ἡ) μτγν. θηλ. τοῦ πλακίτης, ἀντὶ πλακώδης βλ.λ., εἶδος καδμείας, βλ. καδμεῖος 4) : Γαλ.12,220· **2)** εἶδος στυπτηρίας : αὐτ.237.

πλακοδοκός (ἡ) νεώτ. τὸ σύνολον τῆς δοκοῦ τῆς ὑποβασταζούσης πλάκα τινά, μετὰ τοῦ τμήματος τῆς πλακὸς ταύτης, συνεργοῦντος στατικῶς μετὰ τῆς δοκοῦ εἰς τὴν ἀνάληψιν καὶ μεταφορὰν διαφόρων φορτίων.

πλᾰκόεις-εντος-εσσα-εν ὁ πλατύς, ὁ ἐπίπεδος, ὁ πεδινός, ὁ ὁμαλός : Ὀρφ.Ἀργ.651 **χώρῳ ἐπὶ πλακόεντι βόθρον τρίστοιχον ὄρυξα**, Διον.Περ. ἀπ.12,6 **ἵπποι τε πλακόεντος ἔσω πεδίοιο θέοντες**, Γρηγ.Ναζ.Ἐπιγράμμ.163 (Murat) **πλακόεντες ἐν οὔρεσι τύμβοι·** πρβλ. πλακοῦς.

πλακομούνι (τὸ) δημ. ὁ λεσβιασμὸς βλ.λ.

πλακομύτης (ὁ) δημ. κ. **πλατσομύτης**, τὸ θηλ. **πλακομύτα**, τὸ οὐδ. **πλακομύτικο**, ὁ ἔχων πεπλατυσμένην τὴν ρῖνα, ὁ σιμός.

πλακόντιον (τὸ) πάπ. ἀντὶ πλακούντιον βλ.λ.

πλακοπαγίδα (ἡ) δημ. εἶδος παγίδος ἀποτελουμένης κυρίως ἐκ μεγάλης πλακὸς καὶ χρησιμευούσης ἰδ. πρὸς σύλληψιν μικρῶν πτηνῶν.

πλακόπιττα (ἡ) δημ. εἶδος πίττας βλ.λ. ὀπτηθείσης ἐπὶ πλακὸς χρησιμοποιουμένης ἀντὶ τηγανίου· **2)** μτφ. ἐπὶ προσ., ὁ μὴ ἔχων σταθερὸν φρόνημα, ὁ ἀσταθὴς τὴν γνώμην, ὁ ἐπαμφοτερίζων, ὁ ἀμφιρρέπων (ἐκ τοῦ ὅτι ἡ πλακόπιττα ἔχει καὶ τὰς δύο ὄψεις αὐτῆς ὁμοίας).

πλακοστρώνω δημ. ἐπιστρώνω ἔδαφος, τοῖχον κτλ. διὰ πλακῶν, στρώνω μὲ πλάκες, τὸ παθ. : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.214,2 **τὰ απίτια τὰ ψηλὰ τὰ μαρμαροχτισμένα, | μὲ τὲς μεγάλες τὲς αὐλὲς καὶ τὲς πλακοστρωμένες· 2)** ρηματ. π. πλακόστρωμα, πλακόστρωσις, πλακόστρωτος.

πλακόστρωμα (τὸ) δημ. ἡ πλακόστρωσις βλ.λ.

πλακόστρωσις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ διὰ πλακῶν ἐπίστρωσις δαπέδου· **2)** τὸ πλακόστρωτον βλ.λ.

πλακόστρωτο(ν) (τὸ) νεώτ. κ. δημ. τὸ διὰ πλακῶν ἐπεστρωμένον δάπεδον, ἐπιφάνεια στρωμένη μὲ πλάκες : Γρυπ.Σκ.Τερρ.52 **καβαλλάρηδες | ποὺ τὰ μεσάνυχτα περνᾶνε, | ξυπνῶντας τὰ ἔργα τὰ πλακόστρωτα**.

πλακόστρωτος (-η)-ο(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ διὰ πλακῶν ἐστρωμένος : **τὸ δωμάτιό του εἶναι πλακόστρωτο·** ‖ τὸ οὐδ. πλακόστρωτο(ν) ὡς οὐσ.

πλᾰκουντάριον (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ πλακοῦς βλ.λ., μικρὸς πλακοῦς : Στράβ 17,1,38 **κομίζων ἀπὸ τοῦ δείπνου πλακουντάριόν τι καὶ κρέας ὀπτόν**, Ἀρρ.Ἐπικτ.3,12,11.

πλᾰκουντάριος (ὁ) κ. μσν. ὁ κατασκευάζων πλακοῦντας, ὁ κατασκευαστὴς πλακούντων : Ἐπιγρ.Παλλάδ.Λαυσ.21, ASS Ἰουλίου 1,152,39 **ἔστρεφε τὰ ταβλία τῶν πλακουνταρίων**.

πλᾰκουντᾶς-ᾶ (ὁ) πάπ. ἀ. πλακουντάριος βλ.λ.

πλᾰκουντήριος-ον μτγν. ὁ πρὸς κατασκευὴν πλακούντων χρήσιμος, χρησιμεύων : Μαρία Ἀλχ π. Ζώσ.Ἀλχ.236B **πλακουντήριον τήγανον**.

πλᾰκουντηρός-ά-όν μτγν. ἀ. πλακουντικὸς βλ.λ.· Χρύσ.Τυαν.π.Ἀθήν.14,647D **ἐκ τυροῦ δέ, φησί, γίνεται πλακουντηρὰ τάδε**.

πλακουντικός-ή-όν ὁ ὅμοιος πρὸς πλακοῦντα : Φανί.Ἱστ.29 **πλακουντικὸς ὄγκος**.

πλακούντινος η-ον ὁ πλακουντικὸς βλ.λ. : Ἐπιγρ. **πλακούντινα ἔλατρα**.

πλακούντιον (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ πλακοῦς βλ.λ., μικρὸς πλακοῦς : Ἀρρ.Ἐπικτ.2,16,25, Σχόλ.Ἀριστφ.Πλ.1000, Σχόλ.Πορφ.Ἀποχ.2,16.

πλακουντίσκος (ὁ) ΕΜ ὑποκορ. τοῦ πλακοῦς.

πλᾰκουντοειδής-οῦς-ές πλακουντώδης βλ.λ. : Σχόλ.Κλήμ.Ἀλ 19,11 **πέμματα πλακουντοειδῆ**.

πλᾰκουντοποιικός-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν κατασκευὴν πλακούντων : Ἀθήν.14,643E **ἀναγράφοντα πλακουντοποιικὰ συγγράμματα** (τὰ παρέχοντα ὁδηγίας διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν πλακούντων).

πλᾰκουντοποιός-όν κ. μσν. ὁ κατασκευάζων πλακοῦντας, ὁ κατασκευαστὴς πλακούντων, ἰδ. ἐπὶ πόλεως ἢ χώρας ἐν ᾗ κατασκευάζονται πλακοῦντες : Σώπ.4 **πλακουντοποιὸν ὠνομασμένην Σάμον· 2)** μσν. ὡς οὐσ. ὁ κατασκευαστὴς πλακούντων, ὁ ἔχων ὡς ἔργον τὴν κατασκευήν, παρασκευὴν πλακούντων : Ἰω.Χρυσ.11,434B (ἔκδ.Par.alt.) **πλακουντοποιοὶ καὶ τραπεζοποιοί**, αὐτ.10,664B **μαγείρων καὶ πλακουντοποιῶν·** ‖ πάπ ὡς οὐσ. γεν. ὁ ζαχαροπλάστης.

πλᾰκουντοφᾰγῶ-έω Ἡσ. τρώγω πλακοῦντας.

πλακουντοφόρα (τὰ) νεώτ. ζωολ. κατηγορία σπονδυλωτῶν θηλαστικῶν ζώων, περιλαμβάνουσα πάσας τὰς τάξεις τούτων πλὴν τῆς τῶν μαρσιποφόρων καὶ τῆς τῶν μονοτρημάτων

πλᾰκουντώδης-ους-ες ὁ ὅμοιος πρὸς πλακοῦντα, ὁ ἔχων τὸ σχῆμα πλακοῦντος : Θεόφρ.Φ1,4,10, 4, Ἀθήν.14,646C **ἄρτος πλακουντώδης διὰ τυροῦ καὶ ἐλαίου σκευαζόμενος**, Σχόλ.Ἀριστφ Εὐρ.1194.

πλακούντωμα-ατος (τὸ) νεώτ. ποικιλία τις τοῦ χοριοεπιθηλιώματος ἀναπτυσσομένη ἐπὶ βλάβῃ καὶ δαπάναις τοῦ πλακοῦντος.

πλακουντωτά (τὰ) νεώτ. ἀ. πλακουντοφόρα βλ.λ.

πλᾰκοῦς-οῦντος (ὁ) κ. νεώτ., κλητ. πλακοῦ (Θεοδόσ.3Η), συνηρ. ἀντὶ πλακόεις, εἶδος γλυκύσματος, ἐκ ζύμης μετὰ σακχάρεως, ἀρωμάτων κ. ἄ. ἔχον σχῆμα πεπλατυσμένον, ἡ πίττα· Εὐστ.1114 «**εἶδος πλακοῦντος, ὅς ἐστι γενικῶς ἄρτος τις ἢ πέμμα πλατύ, παρὰ τὴν πλάκα, ἵν' ᾖ τυρόεις τυροῦς, . ., οὕτω καὶ πλακόεις πλακοῦς**»· συνήθ. π. κωμ. : Ἀριστφ.Ἀχ.1125 **κᾀμοὶ πλακοῦντος τυρόνωταν δὸς κύκλον**, Ἀλεξ.22, Μέν. ἐν Ἀθήν.14,644D **ὁ μάγειρος γὰρ ἐγχύτους ποιεῖ, πλακοῦντας ὀπτᾷ**, Θεοδωρίδ.ΑΠ 6,155 **ἐπέθυσαν ἀλέκτορα καὶ πλακόεντα**, Πλούτ.Ἠθ.124F **Σαμίου πλακοῦντας**, Ἀθήν.14,645D **πλακοῦς ἄρτος**, αὐτ.

643E.F, αὐτ.644A κἑξ.· ‖ νεώτ. γεν. πᾶν εἶδος μικροῦ γλυκύσματος ἐκ ζύμης· **2)** νεώτ. πᾶσα πεπιεσμένη καὶ πεπλατυσμένη μᾶζα : **πλακοῦς πυρίτιδος,-πλακοῦς ἐλαιοπυρήνων**· **3)** ὁ σπερματικὸς τύπος τῆς ἡμέρου μαλάχης· Φανί.'Ιστ.29 «τῆς ἡμέρου μαλάχης ὁ σπερματικὸς τύπος καλεῖται πλακοῦς, ἐμφερὴς ὢν αὐτῷ» : Γαλ.10,113· **4)** νεώτ. τῆς φοθήκης τοῦ φυτοῦ τὸ τμῆμα, ἐφ' οὗ εἶναι προσκεκολλημένη ἡ σπερματικὴ βλάστη· **5)** νεώτ. δισκοειδὲς ὄργανον ἀναπτυσσόμενον κατὰ τὴν κύησιν καὶ χρησιμεῦον εἰς τὴν ἐναλλαγὴν τῆς ὕλης μεταξὺ μητρὸς καὶ ἐμβρύου, ἀποπῖπτον μετὰ τὸν τοκετόν, τὸ ὕστερο.

πλακτήρ-ῆρος (ὁ) 'Ησ. «τὸ τοῦ ἀλεκτρυόνος πλῆκτρον».

πλακτός-ή-όν ἀντὶ πλαγκτός βλ.λ.ΙΙ· 'Ησ. «πλακτός παράφρων, πεπλανημένος» : Παρμ.6,6 **πλακτὸν νόον**.

πλᾶκτρον (τὸ) δωρ. τ. τοῦ πλῆκτρον βλ.λ.Ι) : Πίνδ.Ν 5,24 φόρμιγγ' **Ἀπόλλων.. χρυσέῳ πλάκτρῳ διώκων**.

πλάκτωρ-ορος (ὁ) δωρ. ὁ κρούων : Φανί.ΑΠ 6,294 **κροτάφων πλάκτορα νηπιάχων**.

πλακῶ-όω (πλάξ) ἐπιστρωννύω, ἐπικαλύπτω δάπεδον διὰ μαρμαρίνων πλακῶν, πλακώνω, πλακοστρώνω : 'Επιγρ., Εὐσ.Βί.Κωνστ.4,58 **εἰς αὐτὸν ὀροφον ἐξ ἐδάφους πλακώσας**· κ. παθ. : Γρηγ. Νύσσ.Ι,636D **ἐπὶ τῆς πεπλακωμένης ὁδοῦ**· **2)** ρηματ. π. πλάκωσις.

πλακῶα χαράγματα τοῦ Μωσῆ (τὰ) μσν. τὰ ἐπὶ τῶν πλακῶν : Μιχ.'Ακομ.2,139,13 (ἔκδ. Λ.).

πλακώδης-ους-ες κ. μσν., συγκρ. **πλακωδέστερος**, ὁ ὅμοιος πρὸς πλάκα, ὁ ἔχων τὸ σχῆμα πλακός, ὁ ἐπίπεδος, ὁ πλατύς, ὁ ἐλασματώδης : 'Αριστλ.ΖΙ 507b 8 **τούτου δ' ἔχεται ὁ ἐχῖνος, τὰ ἐντὸς ὢν τραχὺς καὶ πλακώδης**, αὐτ.525b,14 **τὰ δ' ἐν τοῖς ὑπτίοις πλακωδέστερα, εἰς ἃ καὶ ἐκτίκτουσιν αἱ θήλειαι (κόραβοι)**, αὐτ.ΖΜ 684a,20 **πλακωδέστερα δὲ τὰ κάτω αἱ θήλειαι τῶν ἀρρένων καράβων ἔχουσι**, Γεωπ.2,6,37 **πλακώδεις συμφύσεις**, Εὐστ Πον.231,6 **ὅσα εἰς δυάδα πλακώδη παράκεινται**· ‖ ὁ πεταλώδης : Ξενοκρ. π.'Ορειβ.2,58,41 **πλακώδης σάρξ (τρίγλης)**· ‖ **πλακώδεις ὑπόνομοι** ἐπὶ χρυσωρυχείων : 'Αγαθρχ.29, 96 **ἐν τοῖς χαύνοις καὶ πλακώδεσιν ὑπονόμοις**· **2)** ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ὁ ἔχων φλοιόν : Θεόφρ.ΦΙ 9,4,8 **τὴν.. γῆν ὑπάργιλον εἶναι καὶ πλακώδη**· **3)** ὁ ὅμοιος πρὸς ὄστρακον, ὁ ἔχων σχῆμα ὀστράκου, ὁ ὀστρακώδης : Διοσκ.2,23 **καὶ ἐν δὲ ἐν τῷ ὀστράκῳ, ἄχρις οὗ τὸ πλακῶδες αὐτοῦ ἀποστῇ, σμήχει λεῖον ἀλφούς**.

πλάκωμα (τὸ) δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πλακώνω, ἡ διὰ πλακῶν ἐπίστρωσις τοῦ δαπέδου, ἄ. πλακόστρωσις· **2)** ἡ δι' ἐπιθέσεως βάρους ἀσκουμένη πίεσις ἐπί τινος· **3)** μτφ. αἴσθημα πιέσεως, βάρους, δυσφορίας εἰς τὸν στόμαχον καὶ τὸ στῆθος· **4)** συνεκδ. τὸ συνουσιάζεσθαι, ἡ συνουσία.

πλακώνω μσν. κ. δημ. ἐπιστρώννυμι δάπεδον, ἐπιφάνειαν διὰ πλακῶν, πλακῶ, πλακοστρώνω· **2)** μσν. δημ. καλύπτω, ἐπικαλύπτω, σκεπάζω : 'Ερωτόκρ.2,2437 **δὲν ἤξερε ποῦ βρίσκεται, νέφαλο τὸν πλακώνει**, αὐτ.3,975 **καταχνιὰ κι ἀντάρα τὸν πλακώνει**· κ. παθ. : αὐτ.4,1922 **τοῦ Ρηγὸς τὸ πρόσωπα.. ἀπὸ μεγάλη συννεφιὰ ἤτονε πλακωμένα**, παροιμ. **ποῦ δὲν παινάει τὸ σπίτι του πέφτει καὶ τὸν πλακώνει**· **3)** δημ. πιέζω τι δι' ἐπιθέσεως βάρους : **πλάκωσε τὰ χαρτιὰ νὰ μὴν τὰ πάρῃ ὁ ἀέρας**· ‖ συνθλίβω διὰ τοῦ βάρους μου : **γκρεμίστηκε τὸ κτίριο καὶ πλάκωσε ὅλους τοὺς ἐνοίκους, - πλάκωσε τὸ παιδὶ στὸν ὕπνο της**· ‖ φρ. **θὰ σὲ πλακώσω στὸ ξύλο, - τὸν πλάκωσε στὰ χαστούκια** (τὸν ἐξυλοκόπησε ἀγρίως)· ‖ γεν. μτφ. πιέζω, καταπιέζω : Σολωμ.'Εθν.'Υμν.4 **ἦταν ὅλα σιωπηλά, | γιατὶ τὰ 'σκιαζε ἡ φοβέρα, | καὶ τὰ πλάκωνε ἡ σκλαβιά**· **4)** δημ. μτφ ἐπιφέρω πίεσιν, βάρος, δυσφορίαν εἰς τὸν στόμαχον, τὸ στῆθος κττ., προκαλῶ αἴσθημα βάρους, δυσφορίας εἰς τὸν στόμαχον, τὸ στῆθος κττ. : Βαλαωρ.Κίτσος Γεράκι 17 **τὸ αἷμ' ἀπ' τὴν καρδιὰ του | σὰν ἄγριο κῦμα χύνεται, τὰ στήθια του πλακώνει**, Γρυπ ΣκίΤερρ.15 **φεύγει ὁ βραχνάς, ποὺ πλάκωνε τὸ βάρυπνο στομάχι, - μιὰ στενοχώρια μοῦ πλάκωσε τὴν καρδιά**· **5)** συνεκδ. ἐπὶ ἀνδρῶν, ἐπιβαίνω, συνουσιάζομαι· τὸ παθ. ἐπὶ γυναικῶν κ. ἐπὶ παθικῶν ἀνδρῶν· **6)** δημ. καταλαμβάνω τινὰ ἐξαπίνης, ἐπέρχομαι, ἐφορμῶ, ἐπιπίπτω κατά τινος, καταφθάνω, προφθάνω τινὰ : Πολίτ. 'Εκλ.Τραγ.7,6 **'Αρβανιτιὰ μᾶς πλάκωσε, θέλει νὰ μᾶς σκλαβώσῃ, - στὸ δρόμο ποὺ πηγαίναμε, μᾶς πλάκωσε ἡ βροχή**· **7)** δημ. ἀμτβ. ἐπέρχομαι, φθάνω αἰφνιδίως, ὁρμητικῶς καταφθάνω, ἐνσκήπτω : Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.16,2 **πολλὴ μαυρίλα πλάκωσε, μαύρη σὰν καλιακούδα**, Ζαμπ.Σπ.Δημ. 'Ασμ.671 **κεῖ ποὺ μοίραζαν τὰ γρόσια, πλάκωσε κι ὁ Θοδωράκης**, Βαλαωρ.Θβαγ.4,7 **σήκου κι ἐπλάκωσαν χίλιοι νεκροί, - πλάκωσε τὸ συγγενολόϊ τοῦ γαμπροῦ**· **8)** ρηματ.π. πλάκωμα, πλακωσιά, πλακωτής, πλακωτός.

πλακωσιά (ἡ) δημ. τὸ νὰ καταφθάνῃ, νὰ ἔρχεταί που πλῆθος προσώπων ἢ πραγμάτων : **οἱ μύλοι ἀλέθουν ὁλοένα, ἔχουν μεγάλη πλακωσιά**.

πλάκωσις-εως (ἡ) (πλακῶ) κ. μσν., δημ. πλάκωση ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πλακοῦν βλ.λ., ἡ διὰ μαρμαρίνων πλακῶν ἐπίστρωσις ἐδάφους, ἐπιφανείας, ἡ πλακόστρωσις, τὸ πλάκωμα βλ.λ.ΙΙ : 'Επιγρ. **τὴν τοῦ λογείου.. πλάκωσιν**, Πάπ. **πλακώσεις στοῶν γυμνασίου**, Εὐσ.ΒΙ.Κωνστ.3,36 **ὕλης μαρμάρου ποικίλης πλακώσεις**, Μαλάλ.Ι 280,20 ἐν 'Αντιοχείᾳ.. **ἐποίησε τὴν πλάκωσιν τῆς πλατείας τῶν μεγάλων ἐμβόλων**· **2)** δημ. μτφ. ἀντὶ πλάκωμα βλ.λ.3Ι.

πλακωτή (ἡ) μτγν. εἶδος καδμείας, βλ. καδμεῖος 4Ι : Διοσκ.5,74· πρβλ. πλακίτης 2).

πλακωτής (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. τεχνίτης εἰδικὸς εἰς τὴν διὰ πλακῶν ἐπίστρωσιν δαπέδων, ἐπιφανειῶν, ὁ πλακάς : Θησ.Στεφ. ἐν λ. **πλακωτὴς μαρμάρου**.

πλακωτός-ή-ό(ν) μσν. κ. δημ. ἐπὶ ἐδαφῶν, δαπέδων, ὁ διὰ μαρμαρίνων πλακῶν ἐπεστρωμένος, ὁ πλακόστρωτος : ΨΚωδ.149,1 (ἔκδ. Preg.), αὐτ. 161,20G· **2)** δημ. ὁ πλακοειδής, ὁ πεπλατυσμένος, ὁ ἐπίπλατυς : **πλακωτὴ μύτη, - πλακωτὸ κέντημα**· **3)** δημ. τὸ οὐδ. **πλακωτὸ** εἶδος τοῦ παιγνιδίου τάβλι βλ.λ.

πλᾶν δωρ. τ. τοῦ πλὴν βλ.λ. : 'Επιγρ.

πλαναισθησία (ἡ) νεώτ. φυσιολογικὴ ἢ παθολογικὴ πλάνη τῶν αἰσθήσεων.

πλάνεμα-ατος (τὸ) μσν κ. δημ. ἡ ἐνέργεια τοῦ πλανεύω, πλάνη, παραπλάνησις, ἀπάτη : 'Ερωτόκρ. 1,740 **τσ' ἀγάπης τὰ πλανέματα, ηρίχου νὰ τὰ γνωρίσω**, Παλαμ.Τόφ.59,11 **κάθε στίχος πλάνεμα | καὶ κάθε λόγος φέμα**.

πλανεμπορία (ἡ) νεώτ. τὸ ἐπάγγελμα ἢ τὸ ἐμπόριον τῶν πλανοδίων πωλητῶν.

πλανερία (ἡ) νεώτ. γένος δασικῶν ἢ κοσμητικῶν κνιδοειδῶν φυτῶν.

πλανερός-ή-ό δημ. ὁ πλανῶν, ὁ ἀποπλανῶν, ὁ παραπλανῶν, ὁ ἀπατηλός : **λόγια πλανερά**.

πλανευτής (ὁ) δημ., θηλ. **πλανεύτρα**, ὁ πλανεύων, ὁ ἀποπλανῶν, ὁ πλάνος, ὁ ἀπατηλός.

πλανευτός-ή-ό δημ. ὁ πλανώμενος, ὁ κατεχόμενος ὑπὸ πλάνης, ὑπὸ πεπλανημένης τινὸς φαντασίας : Βιζυην. ὁ Μάρτης 22 **κι ἀπὸ τὸν ὕπνα πλανευτή, ἐρωτευμέν' ἀπ' ὄνειρο**.

πλανεύω μσν. δημ., ἀόρ. **ἐπλάνεσα,** συνηθέστ. **(ἐ)πλάνεψα,** παθ. ἀόρ. **πλανεύτηκα,** μτχ. παθ. παρακ. **πλανεμένος** (συνήθ. ἐν συνθ. ὡς παρα-, ὀνειρο-), πλανῶ, παραπλανῶ, ἀπατῶ ἰδ. διὰ κολακειῶν, ὑποσχέσεων· **2)** οὕτω κ. μτφ. ἐπὶ τῶν αἰσθητηρίων, δημιουργῶ παρά τινι πεπλανημένην ἀντίληψιν, ψευδαίσθησιν : Ἀραβ.Μῦθ.Χαλ.1,13 **ἀδελφέ, ἀπατᾶσαι, σὲ ἐπλάνεσαν τὰ ὀμμάτιά σου·** ‖ δημιουργῶ παρά τινι ψευδῆ, ἀπατηλὸν κόσμον ἐλπίδων, διαθέσεων, προσδοκιῶν : Γρυπ.Σκ.Τερρ. 104,1 **πῶς μᾶς πλανεύει τ' ὄνειρο τῆς εὐτυχίας ξανά,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 55,18 **κι ἡ ψευτομοῖρα μ' ὄνειρα πάει ἄλλους νὰ πλανέψῃ·** κ. παθ. **πλανεμένος ἀπ' τὰ ὄνειρατα τῆς νιότης·** **3)** παρασύρω εἰς κακόν, ξεπλανεύω : αὐτ.Τραγ.ΚΚ 7,1 **τοὺς σοφοὺς μὲ τρελλοὺς | θενὰ ζέψουμε | καὶ κακοὺς καὶ καλοὺς θὰ πλανέψουμε·** **4)** ἐν εἰδ. σημ. παραπλανῶ ἐρωτικῶς, ξεγελῶ, ἀποπλανῶ : **πλάνεψε τὸ κορίτσι μὲ τὰ γλυκόλαγά του·** ‖ ἀφροδισιακῶς διαφθείρω· κ. παθ.

πλάνεψη (ἡ) δημ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πλανεύω βλ.λ., ἀποπλάνησις, παραπλάνησις : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 73,3 **σὰν πλάνεψες καὶ ξεγελάσματα | ὡς με τὸ λάκκο τοῦ θανάτου.**

πλάνη (ἡ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ κατάστασις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πλανῶμαι, περιπλάνησις : Ἡρ.1,30 **περὶ σέο λόγος ἀπῖκται πολλὸς καὶ σοφίης [εἵνεκεν] τῆς σῆς καὶ πλάνης,** αὐτ.2,103, Αἰσχ.Πρ.622 **τέρμα τῆς ἐμῆς πλάνης,** αὐτ.784· κ. κτ. πληθ. : αὐτ.576 **ἰὼ ἰὼ πόποι, ποῖ μ' ἄγουσιν τηλέπλανοι πλάναι,** αὐτ.585,Σοφ.ΟΤ 67 (διόρθ.), Ἀριστφ.Σφ.823 (διόρθ.)· **2)** ἐκτροπή, παρέκβασις : Πλάτ.Παρμ.136Ε **ἀγνοοῦσι γὰρ οἱ πολλοὶ ὅτι ἄνευ ταύτης τῆς διὰ πάντων διεξόδου τε καὶ πλάνης ἀδύνατον ἐντυχόντα τῷ ἀληθεῖ νοῦν ἔχειν·** κ.μτ.γενικ. ὑποκειμ. : αὐτ.Νόμ.683Α **τοσόνδε πλεονεκτοῦμεν τῇ πλάνῃ τοῦ λόγου·** **3)** κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. κατάστασις ἀπατῶσα, παραπλανῶσα : Εὐρ.ἀπ.660,8 **βίοτας ἀνθρώπων πλάνη,** Πλάτ. Φαίδ.81Α **πλάνης καὶ ἀνοίας . . καὶ τῶν ἄλλων κακῶν τῶν ἀνθρωπείων ἀπηλλαγμένη,** Βαλαωρ. Λίμνη 33 **ὅλα ξεγέλασμα, εἶν' ὄνειρα καὶ πλάνη,** Γρυπ.Σκ.Τερρ.37,11 **πικρῶν ὀνείρων πλάνη·** ‖ ἀπατηλὴ ἀντίληψις, γνώμη, κρίσις λελανθασμένη : Πλάτ.Πολ.505C **τί δαί; αἱ τὴν ἡδονὴν ἀγαθὸν ὁριζόμεναι μῶν μή τι ἐλάττονος πλάνης ἔμπλεοι τῶν ἑτέρων,** Ἀριστλ.Ψυχ.402a,21 **πολλὰς ἀπορίας ἔχει καὶ πλάνας, - ἔπεσε θῦμα δικαστικῆς πλάνης·** ‖ ὁμ. πίστις, δοξασία ἐξαπατῶσα, παραπλανητικὴ τῆς ἀληθείας, ψέμα, εἰδ. ἐν θρησκευτικῇ, ἠθικῇ σημ. : ΚΔ Πέτρ.2,2,18 **ἀποφυγόντας τοὺς ἐν πλάνῃ ἀναστρεφομένους,** αὐτ.Ἰω. Ἐπ.1,4,6 **ἐκ τούτου γινώσκομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης,** Μηναῖ.12,1 Ὄρθρ. **τῶν εἰδώλων ἡ πλάνη πᾶσα κατήργηται·** ‖ αἰσθητικὴ ἀπάτη : Πλάτ.Πολ.602C **διὰ τὴν περὶ τὰ χρώματα αὖ πλάνην τῆς ὄψεως,** Ἐπίκ.Λυσ.28 ἀπ.7 **ἡ κατὰ τὰς αἰσθήσεις πλάνη·** ‖ αὐταπάτη : ΠΔ Παροιμ.14,8 **ἄνοια δὲ ἀφρόνων ἐν πλάνῃ,** ΚΔ Ματθ.27,64 **καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης·** **4)** νεώτ. νομ. ἐν τῇ ποιν. δικον. ἡ ἄγνοια ἢ ἡ ἐσφαλμένη ἀντίληψις ὅρου συστατικοῦ τῆς ἀντικειμενικῆς ὑποστάσεως ὡρισμένου ἐγκλήματος : **νομικὴ πλάνη** (ἡ παριστωμένη ὡς ἄγνοια εἴτε τοῦ ἀδίκου εἴτε τοῦ ἀξιοποίνου χαρακτῆρος πράξεώς τινος, ἥτις καὶ δὲν αἴρει τὴν ὑποκειμενικὴν ὑπαιτιότητα), - **πραγματικὴ πλάνη** (ἡ περὶ τὸ ἀντικείμενον ἢ ἡ περὶ τὸ γεγονὸς πλάνη, ἡ καὶ ἀποκλείουσα τὴν ὑποκειμενικὴν ὑπαιτιότητα), - **πλάνη περὶ τὰ πρόσωπα - περὶ τὰ πράγματα·** ‖ ἐν τῷ ἀστικῷ δικαίῳ ἐσφαλμένη ἀντίληψις τῆς τῶν πραγμάτων καταστάσεως ἀποκλείουσα ἢ παράγουσα βούλησιν καὶ νομικὴν ἐνέργειαν : **πλάνη παραγωγικὴ βουλήσεως** (ὅταν δηλοῖ τις ὅπερ θέλει, ἀλλὰ θέλει τοῦτο ἐξ ἐσφαλμένης ἀντιλήψεως, τῆς δικαιοπραξίας οὔσης ἰσχυρᾶς μέν, ἀλλὰ διαρρηκτῆς, ἐν αἷς περιπτώσεσιν ἡ πλάνη στρέφεται περὶ τὰ πραγματικὰ περιστατικά, καὶ οὐχὶ περὶ τὸ δίκαιον, συγγνωστὴ πλάνη), - **πλάνη ἀποκλειστικὴ βουλήσεως** (ὅταν τὸ βουληθὲν δὲν ἐδηλώθη, ἀκύρου οὔσης τῆς δικαιοπραξίας), - **πλάνη παραγωγικὴ ἢ ἀποκλειστικὴ νομικῆς ἐνεργείας** (ἡ ἀπαιτουμένη ὡς θετικὸν ἢ ἀποθετικὸν στοιχεῖον τῆς τοιαύτης ἐνεργείας, ὡς λ.χ. ἐπὶ ἀγωγῆς ἀχρεωστήτου)· ποιν. δικ. ἡ πλάνη ἀποκλείει τὴν ὑποκειμ. ὑπαιτιότητα, διακρίνεται δὲ εἰς πραγματικὴν καὶ νομικήν· **5)** ἀταξία, ἀνωμαλία : Ἀριστλ.ΗΝικ.1094b,16 **πολλὴν ἔχει . . πλάνην·** **6)** δημ. σπαν. ἐνέργεια, διάθεσις τείνουσα εἰς ἀποπλάνησιν, παραπλάνησιν, ξεγέλασμα : Σολωμ.Ἀνθούλα 7 **ἆ, ναί, φυλάξου, ἀγάπη μου, τοῦ κόσμου ἀπὸ τὴν πλάνη.**

πλάνη (ἡ) (2) νεώτ., δημ. κ. **πλάνια** ἐργαλεῖον πρὸς λείανσιν ξύλου ἢ καὶ μετάλλου, ἅ. ρυκάνη.

πλάνημα-ατος (τὸ) ποι. πλάνη βλ.λ.1, περιπλάνησις : Αἰσχ.Πρ.828 **πρὸς αὐτὸ δ' εἶμι τέρμα σῶν πλανημάτων·** ‖ κ. μτφ. ἀνήσυχος κίνησις : Σοφ. ΟΤ 727 **ψυχῆς πλάνημα κἀνακίνησις φρενῶν.**

πλάνης-ητος (ὁ) κ. νεώτ. ὁ περιπλανώμενος, ὁ περιφερόμενος τῇδε κἀκεῖσε, ὁ μὴ διατρίβων μονίμως που, ὁ μὴ ἔχων μόνιμον διαμονήν, ὁ ἀλήτης : Σοφ.ΟΚ 1029 **ποιμὴν γὰρ ἦσθα κἀπὶ θητείᾳ πλάνης,** Εὐρ.ΙΤ 417 **οἳ φέρονται πλάνητες ἐπ' οἶδμα πόλεις τε βαρβάρους περῶντες,** Ἰσοκρ.19,6 **πλάνης δὲ γενόμενος καὶ διαιτηθεὶς ἐν πολλαῖς πόλεσιν,** Πλούτ.Ἀλκ.26 **τοῖς ἐκ πλάνητος καὶ φυγάδας αὐτὸν . . ἀποδείξασιν ἡγεμόνα·** ‖ ὁμ. κ. μτ. γενικ. : Τραγ.Ἀδέσπ.100 **πόντου πλάνητες** (οἱ ἐν τῇ θαλάσσῃ περιπλανώμενοι)· **2) πλάνητες ἀστέρες** οἱ πλανῆται : Ξεν.Ἀπομν.4,7,5 **τοὺς πλάνητας καὶ ἀσταθμήτους ἀστέρας, γνῶναι,** Ἀριστλ.Μετ.342b,28· ‖ ὁμ. κ. ἁπλῶς **οἱ πλάνητες**: αὐτ.Α'Ὑστ.78a,30, αὐτ.Οὐρ.290a,19 **τοὺς ἀστέρας τοὺς ἐνδεδεμένους, τοὺς δὲ πλάνητας,** Πλούτ. Ἠθ.604Α· **3) πλάνητες** (πυρετοί), οἱ ἐρχόμενοι ἐν ἀτάκτοις, ἀκανονίστοις παροξυσμοῖς : Ἱππ. Ἐπιδ.1,6 **νυκτερινοὶ καὶ πλάνητες πολλοῖσι πολλοὶ** (πυρετοί), αὐτ.Ἀφορ.3,22 **πυρετοὶ τεταρταῖοι καὶ πλάνητες·** πρβλ. πλανήτης· **4)** ὡς ἐπίθ. : Στράβ.12,7,3 **αὐτοῖς . . συγκαταμιχθῆναι τινὰς τὸ παλαιόν, πλάνητας ἀνθρώπους** (νομάδας), Πλούτ. Βρούτ.33 **πλάνητα βίον** (τὸ νὰ ζῇ τις περιφερόμενος ἐδῶ καὶ ἐκεῖ), Δίων Χρ.2,223 **ἀνθρώπου πλάνητος,** Πολ.Σοφ.Καλλ.18,56 **πλάνης ὅμιλος,** Λουκ. Ἀνάχ.18 **νομὰς καὶ πλάνης ἄνθρωπος,** Σουίδ. **ὥσπερ πλάνης ἄνθρωπος κατὰ βίου πρόφασιν πορευόμενος,** Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.13 **εἰς τὸν πλάνητα δρόμον·** ‖ ὁμ. κ. ὡς θηλ. : Λουκ.Μυΐ.Ἐγκ.9 **πλάνητα τὴν αὐτῆσιν . . ἐπανῃρημένη.**

πλανησίεδρος-ον (ἕδρα) ἐπὶ τῆς ἐπιγονατίδος, ὁ ἔχων περιπλανωμένην, κινητὴν ἕδραν, δηλ. ὁ κινούμενος ἐλευθέρως : Ἀριστλ.ΖΙ 494a,5 **σκέλους δὲ τὸ μὲν ἀμφικέφαλον μηρός, τὸ δὲ πλανησίεδρον μύλη.**

πλάνησις-εως (ἡ) (πλανῶ) κ. μσν. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πλανᾶν βλ.λ.1, ἡ ἀποπλάνησις, ἡ ἀπομάκρυνσις ἐκ τῆς εὐθείας, τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ, ἡ περιπλάνησις, ὅθ. διασπορά, διασκόρπισις : Θουκ.8,42 **ὑετός τε καὶ τὰ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ξυννέφελα ὄντα πλάνησιν τῶν νεῶν . . παρέσχεν·** **2)** μτφ. ἀποπλάνησις, ἐξαπάτησις : Σέξτ. Ἐμπ.Μαθ.394 **οὐ διδασκαλία, οὐ πλάνησις, οὐ τέχνη** (ὑψ.γρ.), Εὐσ.Εὐαγγ.Ἀπ.422D **τῆς τῶν δαιμόνων ἀποφυγόντα πλανήσεως,** Φώτ.Βιβλ.197,10.

πλανητάριον (τὸ) νεώτ. ἄστρον. **εἶδος** μηχανικῆς συσκευῆς χρησιμευούσης πρὸς ἐπίδειξιν τῶν κινήσεων τῶν πλανητῶν καὶ ἑρμηνείαν τῶν συναφῶν οὐρανίων φαινομένων.
πλανητεύω λεξ. κ. μσν. περιφέρομαι τῇδε κἀκεῖσε, περιπλανῶμαι· AB 375,3, Σουΐδ. ἐν λ. βαγεύει : Εὐστ.17,13 **ἵνα τὸ πλανητεῦον κατασταθῇ.**
πλανήτης (ὁ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., δωρ. **πλανάτας** ὁ περιπλανώμενος, ὁ πλάνης βλ.λ.(i)· Σουΐδ. «ξένος, ὁ τῇδε κἀκεῖσε περινοστῶν» : Σοφ.ΟΚ 3 **τίς τὸν πλανήτην Οἰδίπουν.. δέξεται,** αὐτ.124 **πλανάτας πλανάτας τις ὁ πρέσβυς οὐδ' ἔγχωρος,** Εὐρ.Βάκχ.148 **ὁ Βακχεὺς.. ἐρεθίζων πλανάτας** (Βερναρδ.Γρ. «ἐρεθίζων (τὰς Βάκχας), ἐν ᾧ περιπλανᾶται, ἐν τῇ περιπλανήσει του»), Ξεν.Κυν. 5,17 αἱ **δὲ ἐπὶ πάντας τόπους πλανῆται** (ἐπὶ τῶν λαγωῶν), Πλάτ.Πολ.371D **τοὺς.. πλανήτας ἐπὶ τὰς πόλεις ἐμπόρους** (καλοῦμεν)· **2)** μτγν.,μσν., νεώτ. κ. δημ. **πλανῆται** ἑτερόφωτα οὐράνια σώματα ἀποτελοῦντα μέρος τοῦ ἡλιακοῦ συστήματος καὶ διαγράφοντα περὶ τὸν ἥλιον ἐλλειπτικὰς τροχιάς, ἐλάχιστα διαφερούσας τῶν κυκλικῶν, μτ. τοῦ ἀστέρες : ΚΔ Ἰουδ.13 **ἀστέρες πλανῆται·** ‖ ὁμ. μσν., νεώτ. κ. δημ. κ. ἁπλῶς **πλανῆται** : Ἐρωτόκρ. 3,1729 **δλ' οἱ πλανῆτες τ' οὐρανοῦ,** Ἀραβ.Μῦθ. Χαλ.1,84 **εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν ἑπτὰ πλανητῶν, - οἱ γνωστοὶ πλανῆται εἶναι ἐννέα, - ἡ κίνησις τῶν πλανητῶν·** **3)** ὡς ἐπίθ. : Εὐρ.Ἡρακλ.878 **ὧν ἀπειργμένοι ξένοι πλανήτην εἶχετ' ἄθλιον βίον** (ἐζῆτε περιπλανώμενοι), Πορφ.Μαρκ.22· **4)** ὁμ. ὡς ἐπίθ. ἀντὶ τοῦ πλάνης βλ.λ.3) : Γαλ.11,18 **πυρετοὶ** πλανῆται (οἱ μὴ ὡρισμένως, ἀλλὰ ἀκαταστάτως γινόμενοι)· πρβλ. Κόντ.Γλωσσ.Παρατ.131.
πλανητικός-ή-όν κ. νεώτ. ὁ πλανώμενος, ὁ περιπλανώμενος, ὁ μὴ διαμένων μονίμως που : Στράβ. 8,3,17 **καὶ γὰρ Ἀρκαδικὸν ἔθνος φασί, καθάπερ τὸ Πελασγικόν, καὶ πλανητικὸν ἄλλως, - πλανητικὰ ζῷα** (τὰ μεταναστεύοντα εἰς διαφόρους τόπους κατ' ἀκαθορίστους ἐποχάς)· **2)** ὁ ἀσταθής, ὁ εὐμετάβλητος, ὁ ἀνώμαλος, ὁ ἄτακτος : Ἀριστλ.Πρ.940b,4 **τὰ ὑγρὰ πλανητικά ἐστι,** Κλεομήδ.2,7 **κατὰ τὴν πλανητικὴν κίνησιν·** **3)** μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς πλανήτας βλ.λ.2), ὁ τῶν πλανητῶν : Βέττ.Βάλ.332,16, - **πλανητικὸν σύστημα** (τὸ σύνολον τῶν πλανητῶν κινουμένων περὶ τὸν ἥλιον), - **πλανητικαὶ τροχιαί,- πλανητικαὶ παρέλξεις** (αἱ ὀφειλόμεναι εἰς τὴν παρελκτικὴν ἐνέργειαν τῶν πλανητῶν), - **πλανητικὴ μετάπτωσις** (μετάπτωσις τοῦ ἐαρινοῦ ἰσημερινοῦ σημείου ὀφειλομένη εἰς τὰς πλανητικὰς παρέλξεις).
πλανῆτις-ιδος (ἡ) μτγν. κ. μσν. θηλ. τοῦ πλανήτης βλ.λ.1) : Λυκόφρ.998 **πλανῆτιν ἄξει κῦμα πρὸς ξένην χθόνα,** Φιλόδ.Ἀκαδ.77Μ, Ἀντωνῖν.Λιβ.24,1, Πολυδ.5,63, Βασ.1,568A, ΨΧρυσ.9,696C, Εὐστ.Πον. 335,47 **οὐ πλανῆτις, οὐκ ἀγοραία.**
πλανητοειδής-οῦς-ές νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς πλανήτην· **2)** εἰδ. ἀστραν. τὸ ἀρσ. κτ. πληθ. **πλανητοειδεῖς** ὡς οὐσ. τηλεσκοπικοὶ πλανῆται περιφερόμενοι εἰς τὸ μεταξὺ τῶν τροχιῶν τοῦ Ἄρεως καὶ τοῦ Διὸς διάστημα, ἄ. ἀστεροειδεῖς.
πλανητός-ή-όν (πλανῶ) ὁ πλανώμενος, ὁ περιπλανώμενος : Πλάτ.Τίμ.19E **τὸ.. τῶν σοφιστῶν γένος.. πλανητὸν ὂν κατὰ πόλεις,** αὐτ.38C, αὐτ. Νόμ.821B **ἄττα ἄστρα.. ἐπονομάζοντες πλανητὰ** (ἰδ.γρ. πλανῆται ἢ πλάνητες), Ἀριστλ.Κόσ.392a, 13, Πολυδ.4,156 **πλανητὰ ἄστρα·** **2)** μτφ. ὁ ἀλλάσσων τι : Πλάτ.Πολ.479D **τῇ μεταξύ δυνάμει τὸ μεταξὺ πλανητὸν ἁλισκόμενον·** ‖ ὁ ἀνώμαλος : Πλούτ.Ἠθ.550E **πλανητὰ πάθη.**
πλανιάρω (ἰταλ.) δημ. ἀντὶ πλανίζω βλ.λ.
πλανίδι (τὸ) δημ. κ. **πλαναδούρι** ὁ ἐκ τοῦ πλανίσματος λεπτὸς φλοιὸς ξυλου, ἄ. ροκανίδι.
πλανιέμαι δημ. μέσ. κ. παθ. τοῦ πλανῶ βλ.λ.7).
πλανίζω νεώτ., δημ. **πλανιάρω** ὁμαλίζω τι καὶ ἰδ. ξύλον διὰ τῆς πλάνης βλ.λ.2), ρυκανίζω· **2)** ρηματ.π. πλάνισμα, πλανιάρισμα.
πλάνιος-ον μτγν. ποι. ἀντὶ τοῦ πλάνος βλ.λ. : Λεωνίδ.Ταρ.ΑΠ7,715 **πλανίων βίος.**
πλανιπεδαρία (ἡ) μτγν. κ. **πλανιπεδία** δευτερεῦον εἶδος κωμῳδίας παρὰ Ρωμαίοις, ὀνομασθὲν οὕτως ἐκ τοῦ ὅτι ὁ πρωταγωνιστὴς μῖμος ὀρχηστὴς ἢ παντόμιμος **εἴτε** ἦτο γυμνόπους, ὡς οἱ σὺν αὐτῷ, **εἴτε** ἔπαιζεν ἐπὶ τῆς ὀρχήστρας : Ἰω.Λυδ.Ρωμ.1,40.
πλανίς Ἡσ. «τὸ τῆς νύμφης χρυσοῦν διάδημα».
πλάνισμα-ατος (τὸ) νεώτ., δημ. κ. **πλάνιασμα** ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πλανίζω βλ.λ., ὁ διὰ τῆς πλάνης ὁμαλισμὸς ἀντικειμένου τινὸς καὶ ἰδ. ξύλου.
πλανόβιος-α-ον νεώτ. ὁ διάγων πλάνητα βίον, ὁ ζῶν ὡς πλάνης.
πλανογαμέτης (ὁ) νεώτ. ἕκαστος τῶν κινουμένων ἐλευθέρως ἀπ' ἀλλήλων ἰσογαμετῶν βλ.λ.
πλανοδαίμων-ονος (ὁ) πάπ. ὁ ἀπατηλός, ὁ δόλιος δαίμων.
πλανόδιος-α-ον (ὁδός) κ. νεώτ. ὁ δι' ἀτραπῶν πορευόμενος, ὁ περιπλανώμενός ἐκτὸς τῆς ὁδοῦ : Ὕμν.Ἑρμ.75 **ἀγέλης ἀπετέμνετο βοῦς ἐριμύκους, πλανοδίας δ' ἤλαυνε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον** (ἔνθα χάριν τοῦ μέτρου πλᾶνόδιος)· πρβλ. πληνοδία· ‖ νεώτ. ὁ ἀνὰ τὰς ὁδοὺς περιφερόμενος, περιπλανώμενος : **πλανόδιος ἔμπορος - ὀπωροπώλης.**
πλανολόγος-ον μσν. ὁ παραπλανῶν, ἐξαπατῶν διὰ λόγων : ΨΧρυσ.8,715C (ἔκδ. **Par. Alt.**), Ἰω.Κλίμ. 428 **ἀλιτηρονόους ἢ πλανολόγους.**
πλάνος(-α)-ο(ν) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ πλανῶν, παραπλανῶν, ἐξαπατῶν, δόλιος, ἐπὶ **πραγμάτων** : Θεόκρ.21,43 **ἐκ καλάμω δὲ πλάνον κατέσειον ἔδωδάν** (τὸ δέλεαρ, τὸ δέλωμα), Μόσχ.1,29 **μὴ τὺ θίγῃς πλάνα δῶρα,** αὐτ.ἀπ.1,10 **ἁ πλάνος ἄγρα,** Ἀπολλωνίδ.ἐν ΑΠ 7,702,-**πλάνοι λόγοι-ὑποσχέσεις** (ἀπατηλαί), Γρυπ.Σκ.Τερρ.38,2 **μεσάνυχτα θὰ μ' ἔφερε στ' ὡραῖο | κι ἄσπρο χωριό μας τ' ὄνειρο τὸ πλάνο,** Ζερβ.Τραγ ΚΚ 73,22 **πέστε μου πλάνα παραμύθια·** ‖ εἰδ. **ἐν τῇ** ΚΔ **πνεῦμα πλάνον** τὸ παραπλανῶν, τὸ ἐκτρέπον ἀπὸ τῆς εὐθείας ὁδοῦ, ἀπὸ τῆς ἀληθείας : ΚΔ Τιμ.1,4,1 **προσέχοντες πνεύμασι πλάνοις καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων·** **2)** ἀπατηλός, ἀσταθής : Μέν.Κιθ.ἀπ.8 **ποικίλον πρᾶγμ' ἐστὶ καὶ πλάνον τύχη,** Διήγ.Ἀχιλλ.1573 **μάθετε τοίνυν κατὰ νοῦν τὸν πλάνον κόσμον τοῦτον·** ‖ νεώτ. κ. δημ. γοητευτικῶς ἀπατηλός, ποὺ ξεπλανεύει μὲ τὴν ἐμορφιά του : Παλαμ.Τάφ.44,12 **μὲ τὸ μάτι ὀλόφωτα | καὶ μὲ τὸ γέλιο πλάνο,** Γρυπ.Σκ.Τερρ.19,5 **κλείσετε μάτια μάργελα, σβηστῆτε μάτια πλάνα, - πλάνα λόγια·** **3)** ὁ πλανώμενος : Μαν.4,3 **πλάνα φέγγη** (οἱ πλανῆται)· **4)** δημ. πλανώμενος ἐν τῇ πεποιθήσει, τῇ προσδοκίᾳ του : Σολωμ.Στὸ θάνατο τῆς μικρῆς ἀνεψιᾶς 13 **γλυκοὶ ἐστάθηκαν καὶ πλάνοι | τῶν γονιῶν σου οἱ στοχασμοί·** **5)** ἐπὶ προσ.,ὁ πλανῶν, ἐξαπατῶν, ὁ ἀπατεών, φεύστης : Νικόστρ. Κωμ.24, ΚΔ Ματθ.27,63 **ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν ἔτι ζῶν, μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείραμαι,** αὐτ.Κορ. 2,6,8· ‖ ἐν εἰδ. ἐκκλ. σημ. ὡς οὐσ. ὁ πιστεύων, ὁ διδάσκων πεπλανημένας θρησκευτικὰς δοξασίας, ὁ ἀντιστρατευόμενος τὰς χριστιανικὰς διδασκαλίας, ὁ ἀντίχριστος : αὐτ.Ἰω.Ἐπ.2,7 **ὅτι πολλοὶ πλάνοι εἰσῆλθον εἰς τὸν κόσμον οἱ μὴ ὁμολογοῦντες Ἰησοῦν Χριστὸν ἐρχόμενον ἐν σαρκί,** Ἀκολουθ.Μεγ.Ἑβδ.Ἐγκώμια Στάσις Γ' **πεπλάνηται ὁ πλάνος, ὁ πλανηθεὶς λυτροῦται·** ‖ νεώτ. κ. δημ.ὁμ. ἐπὶ προσ.. ὁ διὰ τῆς γοητείας του ἐξαπατῶν, παραπλανῶν, ἰδίως ἐρωτικῶς.

πλάνος (ὁ) (1) ἡ πλάνη βλ.λ.1), ἡ περιπλάνησις : Σοφ.ΟΚ 1114 **κἀναπαύσατον τοῦ πρόσθ᾽ ἐρήμου τοῦδε δυστήνου πλάνου,** Εὐρ.᾿Αλκ.482 **καὶ ποῖ πορεύει ; τῷ συνέζευξαι πλάνῳ** (διόρθ. πότμῳ) κτ. πληθ. : ᾿Αριστφ.Σφ.873 **ἅπασιν ἡμῖν . . παυσαμένοις πλάνων·** || κίνησις, περιφορά : Εὐρ.῎Ιων 1491 **κερκίδος ἐμᾶς πλάνους·** **2**) μτφ. ἀνήσυχος κίνησις, ἀναστροφή : Σοφ.ΟΤ 67 **πολλὰς δ᾽ ὁδοὺς ἐλθόντα φροντίδος πλάνοις·** || παραπλάνησις· εἰδ. πλάνος **φρενῶν** παραφροσύνη, μανία : Εὐρ.῾Ιππ.283 **πειρωμένη νόσον πυθέσθαι τῆσδε καὶ πλάνον φρενῶν·** || ὁμ. ψυχικὴ διαταραχή : αὐτ.ἀπ.1038 **ὀργαὶ γὰρ ἀνθρώποισι συμφορᾶς ὕπο δειναί, πλάνος τε καρδίᾳ προσίσταται·** **3**) παρεκβολή, παρέκβασις : Πλάτ.᾿Επιστ. 444D **τούτῳ δὴ τῷ μύθῳ καὶ πλάνῳ . . εὖ εἴσεται·** **4**) ἐπὶ νόσου, ἀνώμαλος πορεία : Σοφ. Φιλ.758 **ἥκει γὰρ αὕτη διὰ χρόνου πλάνοις ἴσως ὡς ἐξεπλήσθη·** **5**) πλάνη, λάθος : Κέβ.Πίναξ 25, Διογ.Οἰν.26· || εἰδ. γραμματικὸν σφάλμα : ᾿Απολλ.Δύσκ.᾿Αντων.84,11· **6**) κατάστασις ἀπατηλή : Πλάτ.Φαίδ.79D **πέπαυταί τε τοῦ πλάνου.**

πλάνος (ὁ) (2) δημ. δέλεαρ, δόλωμα ἁλιευτικόν· **2**) τὸ πτηνὸν αἰγοθήλης, ἅ. γιδοβυζάστρα.

πλάνος (τὸ) δημ. μέσον δελεαστικόν : ᾿Ερωτόκρ.1,994 **νά ᾽βρῃ πουλλὶν ἀκάτεχα . . κι ὄντε πετᾷ καὶ κιλαηδῇ μὲ πλάνος νὰ τὸ πιάσῃ.**

πλᾰνοστῐβής-οῦς-ές (πλάνος, στίβω) ἐπὶ τόπων, χωρῶν κττ., ὁ πατούμενος ὑπὸ πλανήτων, περιπλανωμένων ἀνθρώπων : Αἰσχ.Εὐμ.76 **, βεβῶντ᾽ ἂν ἀεὶ τὴν πλανοστιβῆ χθόνα.**

πλανοτοποκινησία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. (κτ. μτφρ. ἐκ γαλλ. ὅρου) ἡ ἀρχῆθεν ἔλλειψις ἢ ἡ ἐξ αἰτίας νόσου ἀπώλεια τῆς ἱκανότητος πρὸς προσανατολισμὸν ἐν τόπῳ γνωρίμῳ εἰς τὸν πάσχοντα, οἷον κατευθύνσεως αὐτοῦ εἰς τὴν οἰκίαν του ἢ εἰς συνήθως συχναζόμενον ὑπ᾽ αὐτοῦ **κέντρον** κττ.

πλᾰνοτρόπος-ον (πλάνος, τρέπω) μτγν. ὁ τρέπων εἰς **φυγήν**, ὁ ἀποδιώκων τὴν πλάνην, ὁ καταπροπούμενος τὴν αἵρεσιν, τοὺς αἱρετικούς : ΑΠ 1, 106,10 **ἄναξ δὲ καὶ πρόεδρος ὡς πλανοτρόποι σὺν τοῖς συνεργοῖς ἱστοροῦνται.**

πλανοφόρον (τὸ) νεώτ. εἶδος μηχανήματος πτήσεως βαρυτέρου τοῦ ἀέρος.

πλάντα(γ)μα (τὸ) δημ. τὸ πλαντάζειν βλ.λ.

πλαντάζω μσν. κ. δημ. κ. **πλαντῶ,** ἀόρ. (ἐ)**πλόνταξα,** μτχ. παθ. παρακ. **πλανταγμένος,** αἰσθάνομαι ἰσχυρὰν στενοχωρίαν ἐξ ὀργῆς, ἀγανακτήσεως, ταραχῆς κττ., σκάνω ἀπ᾽ τὸ κακό μου, ἄγχομαι, ἀποπνίγομαι, διαρρηγνύομαι, στενοχωροῦμαι ὑπερβαλλόντως, σκάζω : Σαχλ.π.Κορ.῞Ατ.2,302 **θέλουν χαρῆν οἱ φίλοι σου, καὶ οἱ ἐχθροὶ θέλουν πλαντάξειν,** Γεωργιλ.Θρ.Κ π.αὐτ. μὴ **σκάσω ὁ κακότυχος γράφοντα** μὴ **πλαντάξω·** (μήπως **καὶ παραλογισθῶ, Θεέ, βοήθησέ μου,** ᾿Ερωτόκρ 3,1051 **καὶ μὴ μπορώντας νὰ γρικᾷ, κι ἐπλάνταν᾽ ἡ καρδιά τζι,** δ.δίστ. **σκάσε, καρδιά μου, πλάνταξε, γίνου χίλια κομμάτια,** - ἀρὰ **νὰ σκάσῃς** καὶ νὰ **πλαντάξῃς,** - **θὰ πλαντάξῃ ἀπ᾽ τὸ κακό του,** - **πλάνταξε ἀπ᾽ τὴ ζήλεια·** κ. παθ. : Γρυπ.Σκ.Τερρ.55,11 **τοὺς πλανταγμένους νιοὺς γελοῦνε | τ᾽ ἀερικά·** || φρ. **ἐπλάνταξε ἡ φωτιά** (ἐσβέσθη ἐξ ἐλλείψεως ἀέρος)· **2**) ρηματ. π. πλάνταγμα, πλαντασμός.

πλαντα(σ)μός (ὁ) μσν. κ. δημ. ἅ. πλάνταγμα βλ.λ : Γλυκ.π.Λεγκρ.῞Ελ.Βιβλ.1,273, - ἀρὰ **σκασμὸς καὶ πλαντασμός.**

πλαντῶ-άω μσν. κ. δημ. ἅ. πλαντάζω βλ.λ. : **κάθεσαι καὶ σκᾷς καὶ πλαντᾷς.**

πλᾰνύττω κ. μσν. πλανῶμαι, περιπλανῶμαι, περιφέρομαι τῇδε κἀκεῖσε· κτ. Φώτ. «πλανύττειν· πλανᾶσθαι ἢ πλανᾶν» : ᾿Αριστφ.῎Ορν.3 **τί, . . , ἄνω κάτω πλανύττομεν ; ἀπολούμεθ᾽ ἄλλως τὴν ὁδὸν προφορουμένῳ,** Εὐστ.Πον.111,87 **πλανύττοντες ἐν πράγμασι.**

πλανῶ-άω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., μέλλ. **πλανήσω** (ΠΔ Βασ.4,4,28), μέσ. κ. παθ. **πλανῶμαι,** δημ. κ. **πλανιέμαι,** μέλλ. **πλανήσομαι** (Πλάτ.῾Ιππ.Μ 376C, Λουκ.Περεγρ.16) κ. **πλανηθήσομαι** (Διον.᾿Αλ.Δημ. 9, Λουκ.᾿Αλ.᾿Ιστ.3,27), ἀόρ. **ἐπλανήθην** (Εὐρ.῾Ελ. 598, Θουκ.5,4), δημ. **πλανήθηκα,** παρακ. **πεπλάνημαι** (Αἰσχ.Πρ.565, ῾Ηρ.7,16,β΄, Πλάτ.Πολιτ.264C), μτχ. παρακ. **πεπλανημένος,** δημ. **πλανημένος** κ. **πλανεμένος,** περιπλανῶ τινα, περιφέρω, ὁδηγῶ ἐδῶ κι ἐκεῖ : ῾Ηρ.4,128 **αὐτῶν δὲ τοῖσι ὑπολειπομένοισι ἔδοξε πλανᾶν μὲν μηκέτι Πέρσας,** Αἰσχ.Πρ.572 **ἀλλ᾽ ἐμὲ τὰν τάλαιναν . . κυναγετεῖ πλανᾷ τε νῆστιν ἀνὰ τὰν παραλίαν φάμμαν,** -**πλανᾷ ἄσκοπα τὰ βήματα·** **2**) κ. μέσ. περιφέρω ἐμαυτόν, περιπλανῶμαι : Σοφ.ΟΚ 347 **ἀεὶ μεθ᾽ ἡμῶν δύσμορος πλανωμένη γερονταγωγεῖ,** ΠΔ ῾Ησ.53,6 **ὡς πρόβατα ἐπλανήθημεν,** ᾿Εφταλ.᾿Οδ. Α 2 **τὸν ἄντρα . . ποὺ περισσὰ πλανήθηκε·** μτ. αἰτ. τοπ. : Εὐρ.῾Ελ.598 **πᾶσαν πλανηθεὶς τήνδε βάρβαρον χθόνα·** κ. μτ. συστ. αἰτ. : Ξεν.ΚΠ 1,3,4 **πολλοὺς δέ τινας ἑλιγμοὺς ἄνω καὶ κάτω πλανώμενοι μόλις ἀφικνεῖσθε ὅποι ἡμεῖς πάλαι ἥκομεν·** ὁμ. μτ. αἰτ. ἐμπροθ. δηλούσης τὸν τόπον : Λυσ.12,97 **εἰς πολλὰς πόλεις πλανηθέντες καὶ πανταχόθεν ἐκκηρυττόμενοι,** ᾿Ισοκρ.6,76 **ἀλλὰ θυραυλεῖν καὶ πλανᾶσθαι κατὰ τὴν χώραν,** Πλάτ. Πολιτ.264C **εἰ καὶ μὴ πεπλάνησαι περὶ τὰ Θετταλικὰ πεδία·** ὁμ. μτ. δοτ. ἐμπροθ. : ΚΔ ῾Εβρ.11,38 **ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις·** ὁμ. μτ. ἐπιρρ. τοπ. : Αἰσχ.Πρ.564 **σήμηνον ὅποι γῆς ἡ μογερὰ πεπλάνημαι,** Κάλβ.Φιλόπατρις 14,4 **αὐτοῦ πλανῶνται ἀκόμα | οἱ Νηρηίδες,** Πορφ.Σκ.14,2· || ἐπὶ τῶν οὐρανίων σωμάτων, τῶν **πλανητῶν,** κινοῦμαι, περιφέρομαι ἐν τῷ ἀπείρῳ διαστήματι : Πλάτ.Νόμ.822A **περὶ σελήνης τε καὶ ἡλίου καὶ τῶν ἄλλων ἄστρων, ὡς ἄρα πλανᾶταί ποτε,** ᾿Αριστλ.Μετ.346a,2· **3**) μτφ. ἐπὶ φημῶν, λόγων, φέρομαι, διαδίδομαι : Σοφ.ΟΚ 304 **πολλὰ δ᾽ ἐμπόρων ἔπη φιλεῖ πλανᾶσθαι·** **4**) ἐν εἰδ. σημ. ἐκτρέπω, παραπλανῶ τινα ἐκ τοῦ θέματος, τῆς ὑποθέσεως ἐν τῷ λόγῳ, τῇ ὁμιλίᾳ : Δημ. 448 **ἂν τοίνυν ταῦτα μὲν φεύγῃ, πλανᾷ δὲ καὶ πάντα μᾶλλον λέγῃ·** || κ. μέσ. ἐξέρχομαι τοῦ θέματος ἐν τῷ λόγῳ, τῇ ὁμιλίᾳ : ῾Ηρ.2,115 **πλανωμένου δὲ τοῦ ᾿Αλεξάνδρου ἐν τῷ λόγῳ,** Πλάτ. Πολιτ.263A **ἡμεῖς μὲν καὶ νῦν μακροτέραν τοῦ δέοντος ἀπὸ τοῦ προτεθέντος λόγου πεπλανήμεθα·** **5**) ἐκτρέπω τινὰ ἀπὸ τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ, ἐσφαλμένως ὁδηγῶ, ὅθ. μτφ. κ. νεώτ. κ. δημ. δημιουργῶ παρά τινι πεπλανημένην, ψευδῆ ἀντίληψιν, παραπλανῶ, ἐξαπατῶ, ξεγελῶ : Σοφ.ΟΚ 316 **ἆρ᾽ ἔστιν; ἆρ᾽ οὐκ ἔστιν; ἢ γνώμη πλανᾷ,** Πλάτ.Νόμ. 655C **τί ποτ᾽ ἂν οὖν λέγοιμεν τὸ πεπλανηκὸς ἡμᾶς εἶναι,** αὐτ.Πρωτ.356D, Μέν.Περικ.79, ΚΔ Ματθ.24,5 **πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες, ἐγώ εἰμι ὁ Χριστός, καὶ πολλοὺς πλανήσουσι,** αὐτ.᾿Ιω.7,12 **πλανᾷ τὸν ὄχλον,** Κρυστ.Λόγια καὶ Μάτια 1 **δὲ μὲ πλανοῦν τὰ λόγια σου | καὶ πλιὸ πικρὰ ἀκόμα·** || ὁμ. κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. γοητεύω, ἐρωτικῶς ἀποπλανῶ, πλονεύω : Διγεν.᾿Ακρ.2629 **τὸν δὲ πλανήσαντα εὑρεῖν ποῦ παντελῶς οὐκ οἶδα,** Γρυπ.Σκ. Τερρ.87,5 **μὲ πλάνεσε μιὰ ξωτικιὰ στὴν ξενιτειὰ καὶ πῆρε τὰ συλλοϊκά μου·** || ὁδηγῶ εἰς πλάνην, ἀνακρίβειαν : ᾿Αριστλ.Ρητ.1415a,14 **τὸ ἀόριστον πλανᾷ,** αὐτ.Μετ.341b,35· || ὁμ. κ. μτ. τοῦ ἀντικειμ. ἐξαπατῶ, παραπλανῶ ὡς πρός τι, ξεγελῶ : ᾿Απολλδ.3,1,4 **ἦν δὲ ὁ λαβύρινθος . . οἴκημα καμπαῖς πολυπλόκοις πλανῶν τὴν ἔξοδον·**

6) μέσ. φέρομαι, κινοῦμαι, ἐνεργῶ, ἀτάκτως, ἀνωμάλως : Ἡρ.7,16,β' **ἐνύπνια . . τά ἐς ἀνθρώπους πεπλανημένα,** Αἰσχ Πρ.275 **ταὐτά τοι πλανωμένη πρός ἄλλοτ' ἄλλον πημονὴ προσιζάνει,** Σολωμ.Λὸρδ Μπάϋρ. 61,1 **πλανημένη ἡ φαντασία του μέσ' στὸ μέλλον τὸ ἀργό**· ‖ δθ. φρ. **πεπλανημένον τρόπον** ἀτάκτως : Ἱππ.Προγν.24· ‖ εἶμαι ἀβέβαιος, ἄστατος : Ἐπιγρ.Ἐπιδ. **τὰ τῆς ἐλευθερίας ἔτι πλανώμενα καταστήματα**· ‖ ἀτάκτως, ἀλογίστως πράττω, οὐχὶ συνεπῶς, μεθοδικῶς ἐνεργῶ : Ἡρ.6,52 **ἣν δὲ πλανᾶται καὶ ἐκείνη ἐναλλὰξ ποιεῦσα**· **7**) ὁμ. μέσ. κ. παθ. κ. νεώτ. κ. δημ. σφάλλομαι, ἀπατῶμαι, γελιέμαι : αὐτ.6,36 **πλανωμένων δὲ τῶν Λαμψακηνῶν ἐν τοῖσι λόγοισι,** Πλάτ.Ἱππ.Μ 304C **ὅστις πλανῶμαι μὲν καὶ ἀπορῶ ἀεί**· ὁμ. παθ. μτ. γενικ. ἢ δοτ. τοῦ ποι. αἰτίου παραπλανῶμαι ὑπό τινος, γελιέμαι ἀπὸ κάτι, παρανοῶ : Φιλόδ.Σημ.7 **πλανᾶσθαι ὑπὸ φωνῆς κοινότητος,** αὐτ.36 **πλ- ταῖς ὁμωνυμίαις**· ‖ κ. νεώτ. σχηματίζω λελανθασμένην κρίσιν, ἀντίληψιν, ψευδῆ γνώμην : Ἰσοκρ.15,52 **καὶ μὴ πλανᾶσθε τῇ διανοίᾳ,** αὐτ.Ἐπιστ.6,10, ΚΔ Ματθ.22,29 **πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφάς,** αὐτ.Μᾶρκ. 12,27, - **ἐπλανήθη ὁ ἰατρὸς ὡς πρὸς τὴν ἀκολουθητέαν θεραπείαν, - οἱ δικασταὶ ἐπλανήθησαν**· ‖ ἀκολουθῶ ψευδῆ διδασκαλίαν, πίστιν : ΚΔ Ἀποκ.18,23 **ἐπλανήθησαν πάντα τὰ ἔθνη,** Μηναῖ. 3,5 Ὠδ. **ἐπιστρέφεις γάρ, Μάρτυς, πεπλανημένους πρὸς κύριον,** Μηναῖ.12,5 Στιχ.Ἰδιόμελα· **8**) **μέσ.** ὑφίσταμαι διανοητικὴν ἢ ψυχικὴν διατάραξιν, χάνω τὸ νοῦ μου, τὰ χάνω : Αἰσχ Πρ.473 **αἰκὲς πεπονθὼς πῆμ', ἀποσφαλεὶς φρενῶν πλανᾷ**· ‖ κ. ἐπὶ τῆς διανοίας ἢ τῆς ψυχῆς : Ἰσοκρ. 15,265 **καὶ μὴ πεπλανημένην ἔχειν τὴν διάνοιαν**· κ. περὶ τῆς ψυχῆς : Πλάτ.Φαίδ.79C **πλανᾶται καὶ ταράττεται καὶ ἰλιγγιᾷ ὥσπερ μεθύουσα**· **9**) μέσ. ἀπόλλυμί τι, ἀστοχῶ, ἀποτυγχάνω, μτ. γενικ. : Πίνδ. Ν 8,4 **καιροῦ μὴ πλαναθέντα** (μὴ ἀπολέσαντα τὴν εὐκαιρίαν)· **10**) ρηματ.π. πλάνησις, πλάνημα, πλανήτης, πλανητικός, πλανητός.

πλανώδης-ους-ες κ. μσν. ὁ πλανώμενος, ὁ περιπλανώμενος κ. ἰδ. ἐπὶ πυρετῶν, οἱ ἐπερχόμενοι ἐν ἀκανονίστοις παροξυσμοῖς· Ἐρωτιαν.306 «πλανώδεα τὰ μὴ κατὰ τάξιν γινόμενα. ὅθεν καὶ πλανῆται πυρετοὶ λέγονται οἱ μὴ κατὰ τάξιν φοιτῶντες» : Ἱππ.Κωακ.582 **πλανώδεις πυρετοί**· **2**) ὁ εὐκόλως κινούμενος ἢ διολισθαίνων, ἰδ. ἐπὶ ἐπιδέσμων : Ἱππ.Κατ' Ἰητρ.9 **πλανωδέστατος,** αὐτ.Ἀγμ. 45 **πλανωδέστερον ἄρθρον**· ‖ ὁμ. ἐπὶ τῆς μήτρας : Ἀρετ.Ὀξ.Παθ.2,11· **3**) μτφ. ὁ ἀσταθής, ὁ ἀβέβαιος : αὐτ.2,11 ἧσι **ἡλικίη τε καὶ βιοτὴ καὶ γνώμη πλανωδεστέρη,** Οἰκουμ.Ἀποκ.311,29 (Cramer) **τῇ πλανώδει ἐπιδημίᾳ**· κ. ἐπίρρ. μτγν. **πλανωδῶς** : Φιλόδ.Παρρ.320.

πλάξ-ᾰκός (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., μσν. κ. δημ. **πλάκα** (ἡ) πᾶν πλατὺ καὶ ἀναπεπταμένον σῶμα, πᾶσα ἐπίπεδος καὶ εὐρεῖα ἐπιφάνεια, ὁμαλὴ καὶ πλατεῖα ἔκτασις· ἰδ. ὁμαλὴ χώρα, ἐπίπεδον πεδίον, πεδιάς· κ. ἐπὶ τῆς θαλάσσης, τῆς γῆς κ. τοῦ οὐρανοῦ : Ἀρίων 1,15 **ἄλοκα Νηρείας πλακὸς τέμνοντες,** Πίνδ.Π 1,24 **ἐς πόντου πλάκα** (εἰς τὴν πλατεῖαν θαλασσίαν ἐπιφάνειαν, ἔκτασιν), Αἰσχ. Πέρσ.718 **κενώσας πᾶσαν ἠπείρου πλάκα** (ἐκκενώσας πᾶσαν τὴν χώραν τῆς ἠπείρου, κτ. Σχολ. «τὴν γῆν τῶν Περσῶν φησι πᾶσαν»), αὐτ.952 **νυχίαν πλάκα** (πιθ.γρ. μυχίαν, ἐπὶ τῆς νήσου Ψυτταλείας), αὐτ.295 **Φλεγραίαν πλάκα,** Σοφ ΟΚ 1564 **τὰν παγκευθῆ κάτω νεκρῶν πλάκα** (τὸν τὰ πάντα κρύπτοντα Ἅδην), αὐτ.1577 **νεκρῶν πλάκας,** Εὐρ. Ἠλ.1349 **διὰ δ' αἰθερίας στείχοντε πλακὸς** (ἐπὶ τοῦ αἰθέρος), αὐτ.ἀπ.582,4 **ποντίας ὑπὲρ πλακός,** αὐτ.Ἑκ.8 **ὃς τὴν ἀρίστην Χερσονησίαν πλάκα σπείρει** (Βερναρδ.Δ «σπείρει (νέμεται) τὴν ἀρίστην (πασῶν) κατὰ τὴν (Θρᾳκικὴν) χερσόνησον πεδιάδα», κτ.Εὐστ. «πλάκας δέ φησι πάντα τὰ πλατέα· ὅθεν καὶ τὸ πέμμα ὁ πλακόεις καὶ ἐν συναιρέσει πλακοῦς· διὸ οὐδ' ἐξ ἀνάγκης λιθώσεις πᾶσαι πλάκες κατὰ τὸ **ἱερὴν ὑπὸ πλάκα Σουνίου,** ἀλλὰ καὶ ἑτέρως πλατεῖαι καὶ γόνιμοι, ὁποία καὶ ἡ παρὰ τῷ Εὐρ. σπειρομένη ἀρίστη Χερρονησία πλάξ»), Ἀριστφ.Βάτρ.1438 **αἴροιεν αὖραι πελαγίαν ὑπὲρ πλάκα,** Ἐπιγρ. **πλακὸς ὑλίας,** Ἐπιγρ. **κατ' Αἰγαίην πόντου πλάκα**· ‖ ἐπίπεδος κορυφὴ λόφου, βουνοῦ, ὀροπέδιον : Σοφ.Αἴ.1220 **ἄκραν ὑπὸ πλάκα Σουνίου,** αὐτ.Φιλ.1430 **πρὸς . . Οἴτης πλάκα,** Εὐρ.Ἴων 1267 **Παρνασοῦ πλάκες,** Λυκόφρ 98 **Γυθίου πλάκας,** Ἀντωνῖν.Λιβ.4,1 **τὰς πλάκας τοῦ ὄρους**· ‖ δημ. πλατεῖα κορυφὴ πύργου, ἡ ἀνωτάτη ὀροφὴ πύργου : Σοφ.Τρ.273 **ἀπ' ἄκρας ἧκε πυργώδους πλακός**· **2**) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **πλάκα** στερεὸν ἐπίπεδον σῶμα ἰδ. ἐκ λίθου, τοῦ ὁποίου τὸ πάχος εἶναι πολὺ μικρὸν ἐν σχέσει πρὸς τὸ πλάτος καὶ τὸ μῆκος αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν φερόντων γράμματα κεχαραγμένα : ΠΔ Ἔξ.31,18 **ἔδωκε Μωυσῇ . . τὰς δύο πλάκας τοῦ μαρτυρίου, πλάκας λιθίνας γεγραμμένας τῷ δακτύλῳ τοῦ θεοῦ,** ΚΔ Ἑβρ.9,4 **αἱ πλάκες τῆς διαθήκης** (ἐπὶ τῶν πλακῶν, ἐφ' ὧν ἦτο γεγραμμένος ὁ Ἰουδαϊκὸς νόμος), αὐτ.Κορινθ 2,3,3 **οὐκ ἐν πλαξὶ λιθίναις, ἀλλ' ἐν πλαξὶ καρδίαις σαρκίναις,** Ἐπιγρ. **πλάκες γεγραμμέναι,** Γρηγ.Ναζ.1,99 **πλαξὶ θεοχαράκτοις**· ‖ κ. ἐπὶ τῶν πρὸς ἐπίστρωσιν χρησίμων πλακῶν : Λουκ.Ἔρωτ.12 **ἔδαφος . . λίθων πλαξὶ λείαις ἐστρωμένον,** αὐτ.Ἐνύπν.3 **σκληρότερον δὲ κατενεγκόντος . . κατεάγη μὲν ἡ πλάξ,** Ἐπιγρ **ἐργώνας τᾶν πλακῶν τᾶς τομᾶς εἰς τὸν ὀχετόν,** Ἰουλ.Μισ.341B **ὥσπερ μαρμάρου πλάκες** (ἐπὶ πάγου), Χορικ.89B, Μαλάλ.1 223,19 **στρώσας αὐτὴν** (τὴν πόλιν) **λευκαῖς πλάκαις**· ‖ ἡ ἐπιτάφιος πλάξ, ἡ πλάκα τοῦ τάφου : ΑΠ 7,324 **ὑπὸ πλακὶ τέθαμμαι,** Σολωμ Φαρμακωμένη 1 **ἄχ ! τὴν πλάκα τοῦ τάφου κρατεῖς**· ‖ ὁμ. γεν. πᾶν ἐπίπεδον στερεὸν σῶμα, τοῦ ὁποίου ἡ μία διάστασις εἶναι κατὰ πολὺ μικροτέρα τῶν ἄλλων δύο : Θεόφρ.Αἰσθ.73 **ἡ ἐντὸς πλὰξ τῶν κογχυλίων** (ἡ ἐσωτερικὴ ἐπιφάνεια), Στράβ.4,2,1 **ἐν . . βόθροις .. εὑρίσκονται καὶ χειροπληθεῖς χρυσίου πλάκες,** Διον.Περ.1105 **πλὰξ σαπφείροιο, - σιδηρᾶ πλάξ**· ‖ κτ. πληθ. **πλάκες** πτερύγια, ἐπὶ τῶν ὀστρακοδέρμων : Ἀριστλ.ΖΙ 526b,9 **πέντε πλάκας ἔχον,** αὐτ.ΖΓ 758a,14 **μείζους ἔχει τὰς πλάκας τὰ θήλεα αὐτῶν**· **3**) νεώτ. **τυπογραφικὴ πλάξ** στοιχειοθετημένη σελὶς ἢ συγκρότημα τοιούτων σελίδων συνδεδεμένων ὁριζοντίως καὶ ἑτοίμων πρὸς ἐκτύπωσιν· ‖ νεώτ. **πλὰξ ὡρολογίου** ὁ δίσκος ἢ πίναξ, ἐφ' οὗ εἶναι ἀναγεγραμμέναι αἱ ὧραι, τὰ λεπτά· ‖ **φωτογραφικὴ πλάξ** ὑαλίνη πλὰξ κεκαλυμμένη δι' εὐαισθήτου εἰς τὸ φῶς χημικῆς οὐσίας, ἐφ' ἧς ἀποτυποῦται ἡ ἀρνητικὴ εἰκὼν τοῦ φωτογραφουμένου ἀντικειμένου· ‖ ὁμ. ἰατρ. **πλάκες συφιλιδικαί** δευτερογενεῖς ἐκδηλώσεις τῆς συφιλίδος ἀποτελούμεναι ἐκ βλεννωδῶν ἀνωδύνων ἐξανθημάτων ἐπὶ τῶν βλεννογόνων τοῦ στόματος καὶ τῶν γεννητικῶν ὀργάνων· ‖ πάπ. **ἡ πλὰξ τοῦ βαλανίου τούτου** (πιθ. μέρος τοῦ κλιβάνου, τοῦ ἰπνοῦ)· ‖ μτγν. κτ. πληθ. **πλάκες** αἱ τολύπαι τοῦ ἀρσενικοῦ τοῦ πλακώδους : Διοσκ.5, 104· **4**) κτ. πληθ. πτυχαὶ ἐντὸς τοῦ στομάχου τῶν μηρυκαστικῶν· ‖ Φώτ.432,1 «πλάξ· καὶ ἡ γαστὴρ καὶ τὸ ἐν τῷ πλακοῦντι ῥύμμα. Πλάκα, τὴν χώραν, ἢ τὴν γαστέρα» : Ἀριστλ.ΖΙ 507b,11 **ἔχει δ' ἐντὸς πλάκας πολλὰς καὶ μεγάλας καὶ λείας** (τὸ ἤνυστρον), αὐτ.ΖΜ 675a 28 (κοιλία) **ἡ μὲν τῆς ὑὸς μείζων καὶ τινας ἔχουσα μετρίας πλάκας**

πρὸς τὸ χρονιωτέραν γίνεσθαι τὴν πέψιν· 5) φρ. κοπτῆς πλάκες (πλακοῦντες) : Στράτ.ΑΠ 12,212.

πλάξιππος-ον δωρ. τ. τοῦ πλήξιππος βλ.λ. : Πίνδ. Ο 6,85 πλάξιππον ἃ Θήβαν ἔτικτεν.

πλαριᾶν Ἡσ. «μίγνυσθαι».

πλασάρισμα (τὸ) ἡ πρᾶξις τοῦ πλασάρω βλ.λ.

πλασάρω (γαλλ.) δημ. τοποθετῶ, διαθέτω ὡς πλασιὲ ἐμπορεύματα ἔν τινι ἀγορᾷ· 2) ρηματ. π. πλασάρισμα.

πλασέ (γαλλ.) δημ. ἄκλ. εἶδος στοιχήματος ἐν τοῖς ἱπποδρομίοις, καθ' ὃ ὁ παίζων κερδίζει, ἂν ὁ ὑπ' αὐτοῦ ὑποδειχθεὶς ἵππος ἔλθῃ μεταξὺ τῶν δύο ἢ τριῶν πρώτων.

πλασθίειν παθ. ἀόρ. α' τοῦ πελάζω βλ.λ.

πλασιέ (ὁ) (γαλλ.) δημ. ἄκλ. ἐμπορικὸς μεσίτης λαμβάνων προμήθειαν ἢ ἄλλως ὢν ἐπὶ μισθῷ ὑπάλληλος ἀσχολούμενος εἰς τὴν ἔν τινι πόλει ἢ ἔν τινι χώρᾳ διάθεσιν εἰς τοὺς ἐμπόρους πρὸς κατανάλωσιν ἐμπορικῶν ἢ βιομηχανικῶν προϊόντων ἐκ τοῦ ἐργοστασίου παρ' ᾧ ἐργάζεται.

πλάσιμο (τὸ) (πλάθω) δημ. ἡ ἐνέργεια τοῦ πλάσσειν, ἡ πλάσις, εἰδ. ἐπὶ ζυμουμένου ἄρτου ἢ γλυκυσμάτων : Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.60 ἀπὸ τὸ πλάσιμον ἕως τὸ φούρνισμα τῶν ψωμιῶν.

πλάσιος-ον αἰολ. τ. τοῦ πλησίος βλ.λ. : Σαπφ.1,3.

πλάσις-εως (πλάσσω) κ. νεώτ., δημ. πλάση ἡ ἐνέργεια τοῦ πλάσσειν, ὁ σχηματισμός, ἡ μόρφωσις, ἡ διαμόρφωσις, τὸ πλάσιμο : Ἀριστλ.ΖΓ 776a, 33 οὐ γὰρ ἔτι εἰς πλάσιν τοῦ ἐμβρύου γίνεται ἡ τροφή, ἀλλὰ εἰς μικρὰν αὔξησιν, Ἐπιγρ. (ἐπὶ ἀγάλματος), Πάπ. ὀπτῆς πλίνθου πλάσις, Πολύβ. 6,53,5 ἡ δὲ εἰκών ἐστι πρόσωπον εἰς ὁμοιότητα διαφερόντως ἐξειργασμένον καὶ κατὰ τὴν πλάσιν καὶ κατὰ τὴν ὑπογραφήν· || κ. μτφ. : Πλούτ. Ἠθ.441Ε πειθοῦς συνεργοῦ καὶ πλάσεως δεόμενον, αὐτ.712D πλάσιν καὶ κατακόσμησιν, αὐτ. Φιλ.1 γενναίαν .. τοῦ ἤθους .. πλάσιν καὶ αὔξησιν λαμβάνοντος· || ὁμ. γεν., ἀντίθ. ὕλη : Πλωτῖν.3,3,4· 2) ἡ ἄσκησις, ἡ ἐκγύμνασις τῆς φωνῆς : Πλούτ.Κικ 4 ἥ τε φωνὴ λαμβάνουσα πλάσιν ἡδεῖα .. πρὸς ἀκοὴν ἐτέθραπτο· 3) εἰδ.π.ρήτορσιν, ἡ σύνθεσις, ἡ συναρμογή, ἡ σύνταξις, ὁ ρυθμὸς τοῦ λόγου : Λογγῖν.40,3 τὸ λεγόμενον, γέγονεν ὑψηλὸν τῇ πλάσει ἀναλογοῦν, αὐτ.8,1 ἥ τε ποιὰ τῶν σχημάτων πλάσις· 4) πλάσμα, ἐπινόησις, ἐπίνοια : Ἀριστλ.Μεταφ.1086a,4, Δημήτρ. 158, Στράβ.1,2,35 μύθους παραπλέκουσιν ἑκόντες οὐκ ἀγνοίᾳ τῶν ὄντων, ἀλλὰ πλάσει τῶν ἀδυνάτων τερατείας καὶ τέρψεως χάριν, Εὐνάπ.Ἱστ. ἀπ 53,17 (Nieb.) οὐδεμίαν ὑπέστη πλάσιν εἰς ἀπάτην· 5) δημ. τὸ σύνολον τῶν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ πλασθέντων ὄντων, ἡ δημιουργία, ἡ κτίσις, ἡ φύσις, τὸ σύμπαν : Κρυστ.Ἀγροτ.Φλογέρα 10 ξυπνᾷς κι ἀπὸ τὸν ὕπνο της τὴν ἄμορφη τὴν πλάση, Παλαμ.Τάφ.66,16 κλιτοὶ πρὸς τὰ ὄντα | καὶ τῆς ζωῆς καὶ τῆς πλάσης, Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 3,17 τῆς ἀγάπης διθύραμβος ἡ πλάση· 6) δημ. κτ. πληθ. τὰ ἐν τῷ κόσμῳ, ἐν τῇ φύσει πλάσματα : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 35,1 κι οἱ πλάσες κεῖνες μᾶς μιλοῦν, μᾶς γλυκοτραγουδοῦνε.

πλάσμα-ατος (τὸ) (πλάσσω) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πλάσσω, τὸ πλασθέν, τὸ σχηματισθέν, τὸ δημιούργημα, εἰκών, εἴδωλον, ὁμοίωμα· Ἡσ. «πλάσμα, σχηματισμός· ψεῦσμα· ἢ κτίσμα» : Ἀριστφ.Ὄρν.686 πλάσματα πηλοῦ, Πλάτ. Θεαίτ.197D κήρινόν τι ἐν ταῖς ψυχαῖς κατασκευάζομεν οὐκ οἶδ' ὅ,τι πλάσμα (οἱονεὶ ἐκ κηροῦ πλασθέν), αὐτ.Σοφ.239Ε ἐὰν ἐν κατόπτροις ἢ πλάσμασι λέγῃς τι, Ἀριστείδ.2,408 ἐν ταῖς πλάσμασι καὶ ταῖς ἀγάλμασι· || ἐπὶ τῶν μορφῶν, σχημάτων τῶν κατασκευαζομένων ὑπὸ τοῦ ἀρτοποιοῦ : Μέν.ἀπ.113 πλάττομεν . πλάσματα (πέμματα διαφόρων σχημάτων)· || εἰδ. κτ. πληθ. πλακούντια θυμιάματος : Πάπ.· 2) μτγν., νεώτ. κ. δημ. πᾶν τὸ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ πλασθὲν κ. ἰδ. ὁ ἄνθρωπος : ΚΔ Ρωμ.9,20 μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι, τί με ἐποίησας οὕτως;, Πάπ., δ.τραγ. Θεέ, κι ἂν εἶμαι πλάσμα σου, ἂν εἶμαι βάφτισμά σου, Κάλβ.Ὠδ.9,1 δυστυχισμένα πλάσματα | τῆς πλέον δυστυχισμένης φύσεως, Βιζυην.Ποιήμ. 27,35 κι ἀπ' ὅλα 'ναι τὰ πλάσματα ἡ πιὸ εὐλογημένη (ἡ μέλισσα), Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 75 ἥλιος θεὸς ποὺ θρέφει πλάσματα | καινούργια ἢ γερασμένα· || δημ. ἰδ. ἐπὶ γυναικὸς ἐξόχως ὡραίας, ἐξαιρετικῆς καλλονῆς : ἔχει μιὰ γυναίκα πλάσμα· 3) τὸ κατὰ ἀπομίμησιν ἄλλου γενόμενον, τὸ πλαστόν, τὸ κίβδηλον, ἡ παραποίησις, ἡ παραχάραξις : Δημ. 1110 ἄφεσθ' ὅτι πλάσμ' ὅλον ἐστὶν ἡ διαθήκη· || ἐπινόησις, ἐπίνοια, μῦθος, ψεῦδος, μυθολόγημα, φανταστικὸν δημιούργημα : Ξενοφ.1,22 πλάσματα τῶν προτέρων (ἐπὶ μύθων), Ἀριστλ.Οὐρ.287a,6, Στράβ.1,2,36 ἀπὸ .. τῶν ἀμπώτεων καὶ τῶν πλημμυρίδων ἡ Χάρυβδις αὐτῷ μεμύθευται, οὐδ' αὐτὴ παντάπασιν Ὁμήρου πλάσμα οὖσα, Ἰώσ. ΠΙ 1,1,2, Πλούτ.Θησ.28 περιφανῶς ἔοικε μύθῳ καὶ πλάσματι, Σολωμ.Λόρδ Μπάϋρ.140 τὰ πλάσματα τοῦ νοός, Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 34 εἶν' ἡ ἀγάπη πλάστρα | καὶ πλάθει μύρια πλάσματα, - πλάσμα νοσηρᾶς φαντασίας (δημιούργημα νοσηρᾶς φαντασίας, φαντασιοπληξία)· || ὁμ. ἐπὶ φανταστικοῦ ἱστορήματος δυναμένου ὅμως νὰ πραγματοποιηθῇ : Φίλ.1,528, Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.1,263, Αὐσ.Πρόλ. 2),26· || νεώτ. φιλοσ. πλάσματα ἢ πλασματικαὶ ὑποθέσεις ἐπινοήσεις, ἐκδοχαὶ ἢ ὑποθέσεις φανταστικαί, ἀπίθανοι ἢ καὶ παντελῶς ἀδύνατοι, γενόμεναι πρὸς μεθοδικοὺς σκοποὺς καὶ πρὸς διευκόλυνσιν τῆς νοήσεως· || νεώτ. εἰδ. νομ. πλάσμα δικαίου ἢ νομικὸν πλάσμα ἡ ὑπὸ κανόνος δικαίου εἰσαγομένη ἐκδοχή, καθ' ἣν περιστατικόν τι ὑπάρχον θεωρεῖται ὡς ἀνύπαρκτον καὶ τἀνάπαλιν· || μτγν. πρόσχημα, πρόφασις, προσποίησις : Φιλόδ.Κακ.38J, Πλούτ.Μάρ.43 πρὸ τοῦ τρεῖς ἢ τέτταρας φυλὰς ἐνεγκεῖν τὴν ψῆφον ἀφεὶς τὸ πλάσμα καὶ τὴν φυγαδικὴν ἐκείνην δικαιολογίαν κατήει· 4) ἀπάτη : Φιλόδ.Παρρ. 560· 5) τὸ κομψὸν ὕφος ἐν τῷ γράφειν καὶ λέγειν, ἀντίθ. τρόπος, σχῆμα : Φιλόδ.Ρητ.1,199S πλάσμα καὶ τὴν ἄλλην κατασκευὴν δημηγόρου, αὐτ.164S, Διον.Ἁλ.Πομπ.4 πλάσμα ἱστορικὸν (ἀντίθ. ὑπαγωγικόν), Λογγῖν.15,8 ἡνίκ' ἂν ᾖ ποιητικὸν τοῦ λόγου καὶ μυθῶδες τὸ πλάσμα· 6) εἰδ. μουσ. ἐπιτετηδευμένη ἐκτέλεσις διὰ λαρυγγισμῶν, φωνὴ νόθος, ὡς ἡ χρῆσις τοῦ τρομώδους ἢ πλαστοῦ ὑψηλοῦ τόνου ἀντὶ τοῦ πλήρους φυσικοῦ φθόγγου, ψευδοφωνία : Θεόφρ.Φ 4,11,5 τοῦτο δὲ ἀναγκαῖον τοῖς μετὰ πλάσματος αὐλοῦσι (ἀντίθ. ἀπλάστως βλ.λ.ΙΙΙ)· || ὁμ. ἐπιτήδευσις, προσποίησις ἐν τῇ ἀπαγγελίᾳ ῥήτορος ἢ ὑποκριτοῦ : Πλούτ.Περ.5 πλάσμα φωνῆς ἀθόρυβον, αὐτ.Δημ. 11 ταπεινὸν ἡγοῦντο καὶ ἀγεννὲς αὐτοῦ τὸ πλάσμα, Κοϊντιλ.1,8,2 sit lectio virilis, non .. in canticum dissoluta nec plasmate effeminata, Σωρ. 1,49 ἀναγνώσεις μετὰ πλάσματος· 7) νεώτ. φυσιολ. πλάσμα τοῦ αἵματος (τὸ κυρίως ρευστὸν μέρος τοῦ αἵματος, ἐν ᾧ τὰ αἱμοσφαίρια).

πλασμάζη (ἡ) νεώτ. φυσιολ. εἰδικὸν ἔνζυμον τοῦ πλάσματος τοῦ αἵματος προκαλοῦν τὸν σχηματισμὸν τοῦ ἰνωδογόνου βλ.λ., δι' οὗ θρομβοῦται τὸ αἷμα.

πλασματίας (ὁ) ὁ πλαστός, ὁ ψευδής, ὁ ἐπινοηθείς : Ἀριστλ.ΖΓ 734a,33 καὶ ἄλλως δ' ἄτοπος καὶ πλασματίας ὁ λόγος, αὐτ.Μεταφ.1076a,39· 2) ὁ ἔχων κλίσιν εἰς ἐπινοήσεις, ὁ ἐπιδίδων εἰς τὸ ψεύδεσθαι, ὁ φιλοψευδής : Πλούτ.Κάμ.22 οὐκ

ἂν οὖν θαυμάσαιμι μυθώδη καὶ πλασματίαν ὄντα . . ἀληθεῖ λόγῳ . . ἐπικαμπάσαι.

πλασμᾰτικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ μιμητικός, ὁ δραματικός, περὶ τῶν εἰδῶν διηγήματος: Ἑρμογ. Προγυμν.2 **τὸ μὲν γὰρ εἶναι μυθικόν, τὸ δὲ πλασματικὸν ὃ καὶ δραματικὸν καλοῦσιν·** 2) κ. νεώτ. ὁ φανταστικός, ὁ μὴ πραγματικός, ὁ ἀναληθής, ὁ πλαστός, ὁ ψευδής: Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.1,103 **τὸ ἐκείνοις μὲν τοῖς χυμοῖς . . διδόναι δύναμιν, τούταις δὲ μή, πλασματικόν ἐστι,** Ἐπιφάν.1,621C **πλασματικῆς δεινοποιήσεως, - πλασματικαὶ ὑποθέσεις** (ἀντὶ πλάσματα βλ.λ.2)), **- πλασματικὸν πλεόνασμα** (τὸ μὴ πραγματικόν)· 3) νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ πλάσμα βλ.λ.1).

πλασματικῶς ἐπίρρ. μτγν., μσν. κ. νεώτ. πλαστῶς, ψευδῶς: Εὐστ.95,13 **τὰς τῶν πραγμάτων περιπετείας αὐξήσει πλασματικῶς ὁ ποιητής·** ‖ νεώτ. κατὰ πλάσμα βλ.λ.3).

πλασμᾰτογράφος (ὁ) μτγν. κ. μσν. ὁ γράφων λόγους ἐπὶ ἐνδεχομένων, πιθανῶν, οὐχὶ ὅμως καὶ πραγματικῶν περιπτώσεων: Ἀνώτ.ἐν Ῥήτ.122,5 **ὀνομάζεται σοφιστὴς καὶ ὁ πλασματογράφος καὶ μὴ ἐπὶ δικαστηρίου ἀγωνιζόμενος,** Εὐστ.61,12.

πλασμᾰτογραφῶ-έω μτγν. κ. μσν. εἶμαι πλασματογράφος βλ.λ., γράφω λόγους ἐπὶ φανταστικῶν, ἀνυπάρκτων θεμάτων, τὸ παθ.: Εὐστ.751,19 **τῇ πλασματογραφουμένῃ λάλῳ γυναικί.**

πλασματοκύτταρον (τὸ) νεώτ. μικροβιολ. εἶδος κυττάρων ἀπαντώντων ἐντὸς τοῦ συνδετικοῦ ἱστοῦ ἢ καὶ **τοῦ αἵματος ἐν** παθολογικαῖς περιπτώσεσιν, **ἃ.** πλασμῶδες κύτταρον.

πλασματολογία (ἡ) μτγν. τὸ πλασματικῶς ἤτοι ἐν μύθοις λέγειν, διηγεῖσθαι, ἡ μυθικὴ σύνθεσις, ἡ τερατολογία: Φώτ.Ἐπιστ.1,5,142 (ἐκδ.Ἰω. Βαλ.) **ἔκφυλος καὶ ἀλλόκοτος πλασματολογία.**

πλασμᾰτώδης-ους-ες ὁ πλαστός, ὁ μυθώδης, ὁ ψευδής: Ἀριστλ.ΖΓ 764b,10 **ὅλως γὰρ ἔοικεν ὁ τρόπος τῆς αἰτίας πλασματώδης εἶναι,** αὐτ.Ἀναπ. 472b,12, αὐτ.Μεταφ.1082b,3 **λέγω δὲ πλασματώδες τὸ πρὸς ὑπόθεσιν βεβιασμένον,** Πλούτ.Ρωμ.8 **ὕποπτον μὲν ἐνίοις ἐστὶ τὸ δραματικὸν καὶ πλασματῶδες,** αὐτ.Ἠθ.689C **πλασματῶδες καὶ ἀλλόκοτον,** Ὠριγ.1,536A **ἐλέγξαι πλασματῶδες τὸ κατὰ τὴν περιστεράν,** Βασ.1,35D **ἀδύνατα ἢ πλασματώδη·** ‖ **ὁ** τεχνητός, ὁ προσποιητός, ὁ ὑποκριτικός: Ἀρισταίν.1,18 **πλασματώδεις ὑποφθεγγόμενος ἐπικλήσεις.**

πλασμίνη (ἡ) νεώτ. μικροβιολ. μικροβιακὸν ἐκχύλισμα περιέχον τὰς ἐν τοῖς κυττάροις τῶν μικροβίων ἀνοσογόνους οὐσίας.

πλασμογαμία (ἡ) νεώτ. βιολ. ἐπὶ πρωτοζῴων, ἡ εἰς ἓν συνένωσις ἀτόμων καθ' ἣν δὲν ἐπέρχεται καὶ συνένωσις τῶν πυρήνων αὐτῶν.

πλασμογονία (ἡ) νεώτ. μορφὴ τῆς ἀρχιγονίας βλ.λ., καθ' ἣν ζῶσα ὕλη γεννᾶται ἐξ ὀργανικῶν οὐσιῶν· ‖ εἰδ. βιολ. ὁ ἐνδιάμεσος κρίκος ὁ διαχωρίζων τοὺς ἀνωτέρους ἐκ τῶν κατωτέρων ζωϊκῶν ὀργανισμῶν.

πλασμογόνον (τὸ) νεώτ. βοταν. γένος περονοσπαραειδῶν μικροσκοπικῶν παρασιτικῶν μυκήτων, ὧν γνωστότερον **πλασμογόναν τὸ τῆς ἀμπέλου,** ἃ. περονόσπορος τῆς ἀμπέλου.

πλασμολυσία (ἡ) νεώτ. μικροβιολ. τὸ φαινόμενον, καθ' ὃ διὰ χημικῶν μέσων ἐπέρχεται ἀποχώρησις τοῦ πρωτοπλάσματος τῶν κυττάρων ἰδ. τῶν μικροβίων ἐκ τοῦ τοιχώματος αὐτῶν.

πλασμοπτυσία (ἡ) νεώτ. μικροβιολ. ἡ ἔξοδος τοῦ πρωτοπλάσματος ἐκ τοῦ κυτταρικοῦ ὑμένος τῶν μικροβίων, ἀντίθ. πλασμολυσία.

πλασμός (ὁ) (πλάζω) Σχόλ.Ἰλ.Φ 269 «πλάζειν τὸ στροφοδινεῖν καὶ οἱονεὶ σκοτίζειν καὶ πλασμὸς ἡ ἐξ ἀμφοῖν τῶν μερῶν ἐπεισβολὴ τοῦ κύματος».

πλασμός (ὁ) (2) (πλάσσω) μσν. ἡ πλάσις, ἡ κατασκευή, τὸ πλάσιμο: Βέλθ.Χρυσ.292 (ἐκδ.Μαυροφρύδου)· πρβλ. μεταπλασμός.

πλασμῶδες κύτταρον (τὸ) νεώτ. μικροβιολ. ἀντὶ πλασματοκύτταρον βλ.λ.

πλασμωδιακός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ πλασμώδιον βλ.λ.

πλασμώδιον (τὸ) νεώτ. ἀνοτ. τὸ πολυπύρηνον κύτταρον, ἀποτελοῦν αὐτοτελῆ ζωτικὴν μᾶζαν δεικνύουσαν ἀμοιβοειδῆ κίνησιν καὶ κυτταροφαγικὴν ἰδιότητα· 2) νεώτ. μικροβιολ. τὸ μικρόβιον τῶν ἑλωδῶν πυρετῶν.

πλάσσω κ. μσν. κ. νεώτ., ἀττ. πλάττω βλ.λ.

πλασταρεύοντες Ἡσ. «πλάσσοντες».

πλασταριά (ἡ) δημ. πλατεῖα σανὶς ἢ μικρὰ τράπεζα ἐφ' ἧς γίνεται ἡ πλάσις τῆς ζύμης ἢ ὁ σχηματισμὸς αὐτῆς εἰς **φύλλα,** τὸ πλάθανον, ἃ. πλαστήρι, πιττοσάνιδο.

πλαστεῖον (τὸ) μτγν. κ. μσν. τὸ πλάσμα βλ.λ.1): Ἐπιφάν.1,64C **τοῦ ἀνθρώπου τὸ πλαστεῖον.**

πλάστειρα (ἡ) κ. μσν. θηλ. τοῦ πλάστης βλ.λ.: Ὀρφ.Ὕμν.10,20, Δαμόχ.ΑΠλ.4,310 **πλάστειρα φύσις·** πρβλ.Κόντ.Γλωσσ.Παρατ.195.

πλαστευτής (ὁ) πάπ. ὁ ποιῶν πλαστὰς βλ.λ.

πλαστεύω μσν. κιβδηλεύω βλ.λ.: Κίνναμ.108C **τὸν δόλον ξυνιδὼν οὐκ ἔφη χώραν ἕξειν τὸ πλαστευόμενον.**

πλαστή (ἡ) πάπ. τεῖχος ἢ περίβολος ἐκ πλίνθων.

πλαστήρι(ον) (πλάττω) μσν. κ. δημ. ἐργαστήριον πλαστικῆς, ἀγγειοπλαστικῆς: Θεόδ.Ἀγκύρ. 1393B· 2) δημ. **πλαστήρι** ἡ πλασταριὰ βλ.λ.· 3) δημ. **κ. πλάστης** κυλινδρικὴ ῥάβδος χρήσιμος **εἰς** τὴν κατασκευὴν λεπτῶν φύλλων ζύμης.

πλάστης (ὁ) (πλάσσω) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ πλάττων, ὁ κατασκευάζων τι, ὁ διὰ τῆς πλάσεως δίδων μορφήν εἴς τι, ἰδ. τεχνίτης εἰδικὸς εἰς τὴν κατασκευὴν πηλίνων ἢ κηρίνων ὁμοιωμάτων, πηλοπλάστης, κηροπλάστης: Πλάτ.Πολ.588C **δεινοῦ πλάστου . . τὸ ἔργον,** αὐτ.Νόμ.671C **τοῦτον δ' εἶναι τὸν πλάστην τὸν αὐτὸν ὥσπερ τότε τὸν ἀγαθὸν νομοθέτην,** Πλούτ.Περ.12 **τέκτονες, πλάσται, χαλκοτύποι·** ‖ ὁ γλύπτης: Πλούτ.Θησ.4 **εἰκόνων Θησέως γραφεῖς καὶ πλάστας γενομένους,** Λουκ.Εἰκ.9 **ταῦτα μὲν οὖν πλαστῶν . . παῖδες ἐργάσαντο,** Γαλ.Ἰατρ.Φιλ.2,Ἐπιγρ.· ‖ **ὁ** πλινθοποιὸς βλ.λ.· ‖ ὁ τριχοπλάστης βλ.λ.: Πλούτ.Δίων 9 **τῶν πλαστῶν τις..ἄνθρακι τὴν κόμην περιέκανεν·** 2) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὁ κατ' ἐξοχὴν πλάστης, ὁ θεός, ὡς δημιουργὸς τοῦ κόσμου, τοῦ σύμπαντος: Φίλ.1,434 **τῶν ψυχῆς ὁ πλάστης μερῶν,** Βασ.1,567B **αὐτός ἐστι πλάστης τοῦ γένους,** ὅ.δίστ. **δοξάζω τον τὸν ποιητὴν τῶν οὐρανῶν τὸν πλάστη,** Σολωμ.Εἰς Μοναχὴν 43 **ὁ πλάστης κατ' εἰκόνα του τὸν ἄνθρωπο ἐποίουσε·** ‖ δημ. κ. μτφ. κ. θηλ. **πλάστρα** ὁ πλάττων, ὁ δημιουργῶν τι φανταστικόν, φαντασιῶδες: Παλαμ.Ταφ.58,5 **μήτε ὁ πλάστης ὁ Ρυθμὸς | κι ἡ ναναρίστρα ἡ Ρίμα | τὴ λευκή του ἐνθύμιση | γλυτώνουν ἀπ' τὸ μνῆμα,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 34,26 **γιατ' εἶν' ἡ ἀγάπη πλάστρα | καὶ πλάθει μύρια πλάσματα ποὺ συντραφιά μας τά'χει·** 3) δημ. ἃ. πλαστήρι βλ.λ.2)· 4) νεώτ. βιολ. ἃ. πλαστίδιον.

πλαστίγγιον (τὸ) μτγν. κ. μσν. ὑποκορ. τοῦ πλάστιγξ βλ.λ.1): Κερκ.4,37 **πλαστίγγιον Διός·** 2) μσν. ὁ χειρουργικὸς νάρθηξ βλ.λ.3): Ἱππιατρ.74 **δέσμει καταβρέχων ὀξελαίῳ καθ' ἡμέραν καὶ προστιθεὶς τὰ πλαστίγγια μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας.**

πλάστιγξ-ιγγος (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., ἰων. **πλήστιγξ,** δημ. **πλάστιγγα** ἑκάτερος τῶν δίσκων τοῦ ζυγοῦ, τῆς ζυγαριᾶς· Σουΐδ. «τὸ κατηρτημένον τοῦ ζυγοῦ μέρος, ᾧ ἐπεντίθεται τὰ ζυγά»: Ἀριστοφ. Εἰρ.1248 **ἐντευθενὶ δὲ σπαρτίοις ἠρτημένην πλά-**

στιγγα πρόσθες, αὐτ.Βάτρ.1378 **παρίσταθὸν** παρὰ τῷ πλάστιγγε, Πλάτ.Τίμ.63Β **μέρη τοῦ πυρὸς ἀφαιρῶν ἵσταίη, τιθεὶς εἰς πλάστιγγας, αἴρων τὸν ζυγόν**, αὐτ.Πολ.550Ε **ὥσπερ ἐν πλάστιγγι ζυγοῦ κειμένου ἑκατέρου ἀεὶ τοὐναντίον ῥέποντε**;, ΑΠ 12,88 **εἰς πλάστιγγα δικαίην νειμάμενοι**· || μτφ.: Λυρ.'Αδέσπ.139 **τὸ τεᾷ πλάστιγγι δοθὲν μακαριστότατον τελέθει**, Σοφ.ἀπ.576 **ὅταν δαίμων ἀνδρὸς εὐτυχοῦς τὸ πρὶν πλάστιγγ' ἐρείσῃ τοῦ βίου παλίρροπον**, Τραγ.'Αδέσπ.179 **ἀνώμαλοι πλάστιγγες ἀστάτου τύχης**, Φίλ.2,170 **ὥσπερ ἐπὶ πλάστιγγος ἀντιρρέπων**, Πλούτ.'Ηθ.485Ε **ἀδελφὸν χρὴ μὴ καθάπερ πλάστιγγα ἐπὶ τοὐναντίον ῥέπειν**, Εὐστ.Πον.3,57 **τὴν ὅλην πλάστιγγα τοῦ λογισμοῦ πρὸς τῷ δαίμονι κλίναντα**· **2)** νεώτ., δημ. πλάστιγγα κτ. συνεκδ. εἶδος ζυγοῦ πρὸς στάθμησιν, ζύγισιν μεγάλων βαρῶν· **3)** δισκάριον τοποθετούμενον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς κοτταβικῆς ῥάβδου· 'Ησ. «τὸ πρὸς τοὺς κοττάβους πινάκιον», Σουΐδ. «τὸ κοῖλον τοῦ κοττάβου», Πολυδ.6,110 : Κριτί.ἀπ.1D **πλάστιγξ θ' ἡ χαλκοῦ θυγάτηρ ἐπ' ἄκραισι καθίζῃ κοττάβου ὑψηλαῖς κορυφαῖς Βρομίου ψακάδεσσιν**, 'Αντιφάν.55,6 **ὃς ἂν τὸν κότταβον ἀφεὶς ἐπὶ τὴν πλάστιγγα ποιήσῃ πεσεῖν**. πλάστιγγα ποίαν; **τοῦτο τοὐπικείμενον ἄνω τὸ μικρόν, τὸ πινακίσκιον λέγεις**;· **4)** τὸ ὄστρακον ὀστρέου τινός : 'Οππ.'Αλ.2,179· **5)** ζυγός, περιλαίμιον τῶν ἵππων : Εὐρ.Ρῆσ.303 **χρυσῇ δὲ πλάστιγξ αὐχένα ζυγηφόρον πώλων ἔκληε**· **6)** κ. μσν. κτ. πληθ. οἱ χειρουργικοὶ νάρθηκες βλ.λ.3), τεμάχια λεπτῆς σανίδος χρήσιμα πρὸς συγκράτησιν τεθραυσμένων ὀστῶν ἐν τῇ οἰκείᾳ θέσει : 'Ιππ π.Γολ.19,131 **πλήστιγγες**, 'Ιππιατρ.24,74· **7)** ἡ μάστιξ· 'Ησ. «πλάστιγξ· μάστιξ, ἡ τοῦ ζυγοῦ τὸ ἀντίρροπον· καὶ τὸ νῦν λεγόμενον λίτρα, καὶ τὸ πρὸς τοὺς κοττάβους πινάκιον. καὶ μέρος τι τοῦ αὐλοῦ. καὶ σύριγγος τὸ ζύγωμα», ΕΜ 674,20 «πλάστιγξ, ἡ μάστιξ, ἀπὸ τοῦ πλήσσειν» : Αἰσχ. Χο.290 **χαλκηλάτῳ πλάστιγγι λυμανθὲν δέμας**.

πλαστίδιον (τὸ) νεώτ. βιολ. κ. **πλάστης** ἕκαστον τῶν πρωτοπλασματικῶν, συνήθ. ἐγχρόων σωματίων τῶν εὑρισκομένων ἐντὸς τοῦ πρωτοπλάσματος τῶν φυτικῶν κυττάρων.

πλαστικάριος (ὁ) πάπ. πιθ. **ὁ** ἀγγειοπλάστης.

πλαστικός-ή-όν κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πλάσιν, ὁ κατάλληλος πρὸς πλάσιν, ἐπὶ ὕλης : Πλάτ.Τιμ.55Ε **γῆ . . τῶν σωμάτων πλαστικωτάτη**, - **πλαστικαὶ ὗλαι** (εὐμάλακτοι ὗλοι, αἱ ὁποῖαι εἶναι δυνατὸν νὰ πλασθῶσιν εἰς παντοῖα σχήματα καὶ εἶτα διὰ καταλλήλου ἐπεξεργασίας νὰ στερεοποιηθῶσιν, οἷον τὸ κυτταροειδές, ἡ κελλόνη, ὁ βοκελίτης κττ.), - **πλαστικὸς πηλὸς - κηρός**, - **πλαστικὸν μέταλλον**· || **πλαστικαὶ τέχναι** αἱ ἀποδίδουσαι μορφὰς εἰς εὐπλάστους ὕλας, οἷον τὸν πηλόν, τὸν κηρὸν κττ., ἡ γλυπτική, ἡ ἀγαλματοποιΐα κττ. : Πλάτ.Νόμ.679Α **αἱ πλαστικαὶ γὰρ καὶ ὅσαι πλεκτικαὶ τῶν τεχνῶν οὐδὲ ἓν προσδέονται σιδήρου**, - πλαστικὴ ἐγχείρησις (ἡ γινομένη πρὸς διόρθωσιν σωματικοῦ τινος ἐλαττώματος ἢ πρὸς πλήρωσιν κενοῦ τινος τοῦ δέρματος διὰ μεταμοσχεύσεως ζῶντος ἱστοῦ)· || κ. μσν. κ. νεώτ., τὸ θηλ. **πλαστικὴ** ὡς οὐσ. ἡ τέχνη τοῦ πλάστου, ἤτοι τοῦ κατασκευαστοῦ εἰδωλίων ἢ ἀγαλμάτων ἐκ παντοίας ὕλης, πρβλ. γλυπτική, κηροπλαστική, ἀγγειοπλαστική, χαλκοπλαστική : 'Αριστλ.ΖΜ 645a,13 **τὴν δημιουργήσασαν τέχνην συνθεωροῦμεν, οἷον τὴν γραφικὴν ἢ τὴν πλαστικήν**, Φιλόδ.Μουσ.91Κ, Λουκ.Προμ.2 **ἀντὶ τῆς καλῆς καὶ εὐμηχάνου πλαστικῆς**, Μάρκ. Εὐγεν.'Επιστ.163,11, (Kays.) **γραφικῆς τε καὶ πλαστικῆς**· **2)** ἐπὶ προσ., ὁ ἔχων φυσικὰ χαρίσματα διὰ τὴν γλυπτικήν : Λογγῖν.Ρητ.203Η· **3)** νεώτ. κ. δημ. ὁ ἔχων ἁρμονικήν, ἀγαλματώδη σωματικὴν διάπλασιν : **πλαστικὸν** σῶμα, - **πλαστικὴ κνήμη**· || **πλαστικαὶ εἰκόνες** ζωνταναὶ ἀναπαραστάσεις ζωγραφικῶν πινάκων ἢ γλυπτῶν συμπλεγμάτων ὑπὸ ἀνθρώπου.

πλαστικότης-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ πλαστικοῦ βλ.λ.1), τὸ νὰ εἶναί τι πλαστικόν, εὔπλαστον : ἡ **πλαστικότης τοῦ κηροῦ - τοῦ πηλοῦ**· **2)** ἡ ἰδιότης τοῦ πλαστικοῦ βλ.λ.3), ἡ ἀγαλματώδης σωματικὴ διάπλασις, ὡραιότης, ἀγαλματένια ὀμορφιά : ἡ **πλαστικότης τοῦ σώματός της** (ἡ εὐρυθμία τῶν γραμμῶν τοῦ σώματός της).

πλαστικῶς ἐπίρρ. νεώτ. κατὰ τρόπον πλαστικόν· || ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς πλαστικῆς, τῆς γλυπτικῆς.

πλαστίνη (ἡ) νεώτ. βιολ. ἡ κυριωτέρα λευκοματώδης οὐσία τοῦ πρωτοπλάσματος τῶν κυττάρων.

πλάστις-ιδος (ἡ) μτγν. θηλ. τοῦ πλάστης βλ.λ.1), ἀ. πλάστειρα : Αἰλ.ΖΙ 5,42 **μελιττῶν . . καλοῦνται . . ἐργοφόροι τινές, καὶ ἕτεραι πλάστιδες**· πρβλ. Κόντ.Γλωσσ.Παρατ.196.

πλαστογράφημα-ατος (τὸ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πλαστογραφεῖν, τὸ πλαστογραφημένον, τὸ νόθον ἔγγραφον : Πανδέκτ.

πλαστογράφησις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ πλαστογραφεῖν, ἡ πλαστογραφία.

πλαστογραφία (ἡ) (πλαστογραφῶ) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐνέργεια τοῦ πλαστογραφεῖν, ἡ πλαστή, ἡ ἐντέχνως ἀπομιμηθεῖσα γραφή, ἡ δολία ἐπὶ κέρδει ἀπομίμησις ἀλλοτρίας γραφῆς : 'Ιώσ.Βί.II **προαγαγὼν εἰς τὸ πλῆθος τόν τὰς ἐπιστολὰς κομίζοντα καὶ πλαστογραφίαν ἐπικαλέσας**, Βέττ.Βάλ.40,29, Βασ.Ι,403ΙΙ **ὁ πλαστογραφίας δημιουργός**, 'Ιουστιν.Νεαρ.80,7, Σχόλ.'Ιω.Κλίμ.86, - **κατεδικάσθη** διὰ πλαστογραφίαν.

πλαστογραφικὸς-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πλαστογράφον ἢ τὴν πλαστογραφίαν.

πλαστογράφος (ὁ) μτγν.,μσν.,νεώτ.κ.δημ. **ὁ** πλαστογραφῶν, ὁ διαπράττων πλαστογραφίαν βλ.λ., ὁ δολίως ἐπὶ κέρδει ἀπομιμούμενος ἀλλοτρίαν γραφήν : Μαν.2,305, Πτολ.Τετράβ.161, 'Αρτεμίδ. Δαλδ.1,51 **ἀγαθὸν ῥήτορσι μοιχοῖς καὶ πλαστογράφοις**, Κώδ.'Ιουστιν.4,20,13 Εἰσαγ., Θωμ.Μ 769.

πλαστογραφῶ-έω (πλαστός, γράφω) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. **ἐπλαστογράφησα**, παραποιῶ, ἀπομιμοῦμαι δολίως καὶ ἐπὶ κέρδει ἀλλοτρίαν γραφήν, διαπράττω πλαστογραφίαν, κατασκευάζω πλαστόν, ψευδὲς ἔγγραφον ἐξ ὁλοκλήρου ἢ δι' ἀλλοιώσεως ἑτέρου γνησίου, νοθεύω, παραχαράσσω : 'Αρτεμίδ.Δαλδ.4,27 **ἑάλω πλαστογραφήσας καὶ ἔφυγε τὴν ἑαυτοῦ πόλιν**, 'Επιφάν. Ι,292Β **βίβλους ἑαυτοῖς ἐπλαστογράφησάν τινας ἀποκρύφους**, 'Ανών.Βί.'Ιω.Χρυσ.8,3495 **οὓς αὐτοὺς πλαστογραφήσας συνέθηκεν**, Πρόδρ.Ροδ.Ι,81, - **ἐπλαστογράφησαν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ὑπουργοῦ**, **ἐπλαστογράφησαν δημόσιον ἔγγραφον**· **2)** μτφ. διαστρέφω σκοπίμως τὴν ἀλήθειαν γραπτῶς ἢ προφορικῶς : **ἐπλαστογράφησαν τὴν ἱστορίαν**, - **πλαστογραφεῖτε τὰ γεγονότα**· **3)** ῥηματ.π. πλαστογράφος, πλαστογράφημα, πλαστογραφία, πλαστογράφησις.

πλαστοκόμης (ὁ) (πλαστός, κόμη) μτγν. ὁ φορῶν πλαστήν, ψευδῆ κόμην, ψεύτικα μαλλιά, περούκα : Μαν.4,304 **πλαστοκόμαι**.

πλαστολάλος (ὁ) γλωσσ. ὁ λαλῶν πλαστά, ὁ φλυαρῶν ψευδῆ, ἀνύπαρκτα, ὁ πλαστολόγος.

πλαστολογία (ἡ) (πλαστολογῶ) μσν. τὸ πλαστολογεῖν, ἡ ψευδολογία : Σαρακην.Συλβ 65.

πλαστολόγος-ον μσν. κ. νεώτ. ὁ ψευδολόγος· || τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. λογοποιός, μυθολόγος.

πλαστολογῶ-έω λέγω πλαστούς, ψευδεῖς λόγους· Σουΐδ. «**ἐπλαστολόγει**, ἐψεύδετο».

πλαστομενῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. . εἶδος ἀκάπνου πυρίτιδος χρησιμοποιουμένης ἐν τοῖς κυνηγίοις.

πλαστοπαιός (ὁ) πάπ. ὁ κατασκευαστὴς πλαστῶν βλ.λ.

πλαστοπροσωπία (ἡ) νεώτ. κ. δημ. τὸ νὰ ἐμφανίζεταί τις ἀντὶ ἄλλου ἐπὶ σκοπῷ ἀθεμίτου κέρδους, τὸ νὰ ὑποδύεταί τις τὴν ταυτότητα ἄλλου, ὅπως ἐν γνώσει καὶ ἐκ προθέσεως βλάψῃ αὐτὸν ἢ ὅπως προσπορίσῃ εἰς ἑαυτὸν ἀθέμιτον κέρδος.

πλαστός-ή-ό(ν) (πλάσσω) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ πεπλασμένος, ὁ ἐσχηματισμένος, κ. ἰδ. ὁ κατεσκευασμένος ἐξ εὐπλάστου ὕλης, οἷον πηλοῦ, κηροῦ κττ. : Ἡσίοδ.Θ 513 **πρῶτος . . Διὸς πλαστὴν ὑπέδεκτο γυναῖκα,** Ἀντιφάν.52,3 **κύτος πλαστὸν ἐκ γαίας,** Πλάτ.Σοφ.219Α **περὶ τὸ ξύνθετον καὶ πλαστόν, ὃ δὴ σκεῦος ὠνομάκαμεν,** Πλούτ.Ἀγησ.2 **μήτε πλαστὰν μήτε μιμηλάν τινα ποιήσασθαι τοῦ σώματος εἰκόνα** (ἄγαλμα)· **2**) ὃν δύναταί τις νὰ πλάσσῃ εὐκόλως, εὔπλαστος, εὐμάλακτος, εὐκολόπλαθος : Ἀριστλ.Μετ.386a,27 **ὅσα μένει πλασθέντα . . ταῦτα μὲν πλαστά**· ‖ ὁ ἐν πυκνῇ μάζῃ ὤν : Θεόφρ.ΦΙ 9,4,10· **3**) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ πρὸς ἀπάτην πλασθείς, ὁ κατ' ἀπομίμησιν γνησίου τινὸς πλασθείς, ὁ ψευδής, ὁ νόθος, ὁ κίβδηλος : Ἡρ.1,68 **οἱ δὲ ἐκ λόγου πλαστοῦ ἐπενείκαντές οἱ αἰτίην ἐδίωξαν,** Σοφ.ΟΤ 780 **καλεῖ παρ' οἴνῳ, πλαστὸς ὡς εἴην πατρί** (Βερναρδ.Γρ. «ἐν συμποσίῳ ὑπερπληρωθεὶς οἴνου (πιὼν οἶνον κατὰ κόρον) καλεῖ με πλαστὸν εἶναι : ὀνειδίζων με λέγει, ὅτι εἶμαι ὑπόβλητος (νόθος) υἱὸς τοῦ πατρός»), Εὐρ.Βάκχ.218 **πλασταῖσι βακχείαισιν,** Ξεν. Ἀγησ.1,38 **οὐ πλαστὴν τὴν φιλίαν παρείχοντο,** ΚΔ Πέτρ.2,2,3 **ἐν πλεονεξίᾳ πλαστοῖς λόγοις ὑμᾶς ἐμπορεύσονται,** Λουκ.Ἔρωτ.49 **πλαστὰ τὰ τοῦ φιλεῖν πάθη προβάλλεσθε,** Ἀραβ.Μῦθ.Χαλ. 1,79 **μοῦ λέγει μὲ ἕνα πλαστὸν χαμογέλασμα**· ‖ μτγν. κ. νεώτ. ὁ ὑπὸ τῆς φαντασίας πλασθείς, ὁ ἐπινοηθείς, ὁ μὴ πραγματικός, ὁ φανταστικός, ὁ ἀνύπαρκτος : Ἑρμογ.Εὑρ.3,11 **πλαστὸν ἐπιχείρημα** (ὑποθετική, φανταστικὴ ὑπόθεσις), -**πλασταὶ ἱστορίαι**· **4**) ἀντὶ πλατός βλ.λ.

πλαστότης-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ πλαστοῦ βλ.λ.2).

πλαστούργημα-ατος (τὸ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πλαστουργῶ βλ.λ., ἔργον πλαστικῆς, πλάσμα· ‖ εἰδ. ἔργον πλάστου, πλάσμα, δημιούργημα : Νεῖλ.π.Φώτ.Βιβλ.516,27 **συνανυφώσας αὐτοῦ τῇ θεότητι ὁ πλαστουργὸς τὸ πλαστούργημα,** αὐτ.π.Φώτ.Ἐπιστ.375,15 **ἔλαβεν ὁ πλάστης πρὸς ἑαυτὸν τὸ πλαστούργημα,** Δαμασκ.1 51Α,Μηναῖ.12,6 Ὄρθρ.Ὠδ.6 Θεοτοκ. **οὐ γὰρ ἔφερε τῶν ἰδίων χειρῶν τὸ πλαστούργημα καθορᾶν ὑπὸ τοῦ πλάνου τυραννούμενον**· **2**) μσν. ἐπινόησις τῆς φαντασίας, ψεῦδος, μυθολόγημα, ψευδολόγημα : Ἀνών.Βί.Ἰω.Χρυσ.8,346,7 **πλαστουργήματα καὶ σκευωρίας.**

πλαστουργία (ἡ) (πλαστουργῶ) μσν. ἔργον πλαστικῆς τέχνης, πλαστικὸν ἔργον, ἐπὶ ἀγαλμάτων: Τζέτζ.Χιλ.7,932,αὐτ.13,325 **ποικίλη πλαστουργία** (ἐπὶ πλακουντίων)· ‖ εἰδ. ἡ ὑπὸ τοῦ πλάστου πλάσις τοῦ ἀνθρώπου : Μαλάλ.172,19 **κόσμου κτίσιν καὶ ἀνθρώπων πλαστουργίαν,** Πρόδρ.Ροδ.2, 307 (Boiss.)· **2**) ἡ πλαστογραφία, ἡ νόθευσις, ἡ κιβδηλεία : Πράξ.Συνόδ.3,1069,44 **τὴν ἐν αὐτῇ γενομένην πλαστουργίαν φανερωθῆναι.**

πλαστουργός (ὁ) μσν. κ. νεώτ. ὁ πλάστης, ὁ δημιουργός, ἰδ. ὡς ἐπίθ. τοῦ Θεοῦ ὡς δημιουργοῦ τοῦ κόσμου, τοῦ σύμπαντος : Ἐπιγρ.,Εὐστ.Πον. 166,20,Μηναῖ.12,2 Ἀκολουθ.Μ.Σαββ. Ἐγκώμ.Στάσις 3,26 **υἱὲ Θεοῦ παντάναξ, Θεέ μου πλαστουργέ μου, πῶς πάθος κατεδέξω**· ‖ ὁμ. κ. ἐπὶ τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ : Βαλαωρ.Φροσ.2,75 **τὴν πλαστουργό του δύναμη καὶ τὴν ἀθανασία**· **2**) ὁ ἐπινοῶν ψεύδη, ψευδολογήματα.

πλαστουργῶ-έω μτγν., μσν. κ. νεώτ. πλάττω, δίδω μορφὴν εἴς τι· Ἡσ. «πλαστουργήσαντα, πλάσαντα, ποιήσαντα» : Θεοφύλ.Ἐπιστ.37 **πλαστουργοῦντες οἱ ζωγράφοι ὅσα ἡ φύσις οὐ δύναται**· ‖ ἰδ. ἐπὶ τοῦ Θεοῦ, δημιουργῶ, πλάττω τὸν ἄνθρωπον : Κύριλλ.κτ.Ἰουλ.10,352C **τί μὴ μᾶλλον αὐτὸν κατὰ τὸ αὐτῷ δοκοῦν πεπλαστούργηκεν, ἐν ἀρχαῖς,** ΨΧρυσ.11,871Β (ἐκδ.Par alt.) **ἐπλαστούργησεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον**· τὸ παθ ἐπὶ ἀνθρώπου ὡς πλασθέντος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ : Νεῖλ.Ἐπιστ.209,18 **ὁ ἄνθρωπος πεπλαστούργηται,** Νικ.Δαυϊδ.13,21 (Dronk.)· **2**) ρηματ.π. πλαστούργημα, πλαστουργία, πλαστουργός.

πλάστρια (ἡ) μτγν. θηλ. τοῦ πλάστης βλ.λ., ἐπὶ τῆς μονάδος : Θεολ Ἀριθμ 5 **φύσις πλάστρια,** Ἑρμ Τρισμ.π.Στοβ.1,49,69 **πλάστρια φύσις.**

πλάστρον (τὸ) συνήθ. κτ. πληθ. τὰ ἐνώτια, τὰ σκουλαρίκια· Ἡσ. «πλάστρα· ἐνώτια»: Ἀριστφ. ἀπ.320,10 **διόπας, διάλιθον, πλάστρα,** Ἐπιγρ. Πολυδ.5,97,Κλήμ.Ἀλ.Παιδ.2,129 **εἰς ἀπάρτησιν ἐλλοβίων καὶ πλάστρων**· **2**) ὁμ. κτ. πληθ. ἀγάλματα, εἴδωλα, εἰκόνες τῶν θεῶν· Ἡσ. «πλάστρα . . καὶ θεῶν τύποι».

πλαστώδης-ους-ες μσν. ὁ πεπλασμένος, ὁ οὐχὶ πραγματικός, ὁ ψευδής : Πέτρ.Σικ.Ἱστ Μονιχ 42,21 **τὴν πλαστώδη μυθολογίαν.**

πλαστῶς ἐπίρρ. κατὰ τρόπον πλαστὸν βλ.λ.2), ψευδῶς· Πλάτ.Σοφ.216C **οἱ μὴ πλαστῶς ἀλλ' ὄντως φιλόσοφοι,** αὐτ.Νόμ.642D **μόνοι γὰρ ἄνευ ἀνάγκης αὐτοφυῶς θείᾳ μοίρᾳ ἀληθῶς καὶ οὔ τι πλαστῶς εἰσὶν ἀγαθοί,** αὐτ.777D **διάδηλος γὰρ ὁ φύσει καὶ μὴ πλαστῶς σέβων τὴν δίκην,** ΔίωνΚ 42,17 **οἱ μὲν ἀληθῶς, οἱ δὲ πλαστῶς**· ‖ ὁ ἐπιπλάστως, προσποιητῶς, πρὸς τὸ θεαθῆναι : Φιλόδ.Ρητ.1,381S **πλαστῶς ὀδυρόμενοι.**

πλάτα (ἡ) δωρ. τ. τοῦ πλάτη βλ.λ. : Αἰσχ.Ἀγ.695 **κυναγοὶ κατ' ἴχνος πλατᾶν.**

πλᾰτᾰγή (ἡ) (πλατάσσω) κ. νεώτ. ἦχος, κρότος παραγόμενος ἐκ τῆς συγκρούσεως δύο πλατέων σωμάτων, πάταγος, κτύπος : Φερεκ.72J Ἑλλάν.104 (a)J· **2**) εἶδος ἀθύρματος παράγοντος κρότον τινὰ διὰ κρούσεως· Σουΐδ. «εἶδος ὀργάνου ἦχον καὶ ψόφον ἀποτελοῦντος» : Ἀριστλ.Πολιτ.1340b,26 **τὴν Ἀρχύτου πλαταγὴν οἴεσθαι γενέσθαι καλῶς, ἣν διδόασι τοῖς παιδίοις,** Λεωνίδ. Ταρ.ΑΠ 6,309 **Ἑρμείῃ . . πυξινέην πλατάγην . . ἀνεκρέμασεν,** Ἀπολλ.Ρ 2,1055 **χαλκείη πλαταγή** (χάλκινον κρόταλον ὅπερ κροταλίζων ὁ Ἡρακλῆς ἀπεδίωξε τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας), Πλούτ.Ἠθ. 714Ε **δοτέαν ὥσπερ παισὶν ἀτρεμεῖν μὴ δυναμένοις, . . πλαταγὴν καὶ σφαῖραν.**

πλατάγημα-ατος (τὸ) (πλαταγῶ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. τὸ πλαταγεῖν, ἡ σύγκρουσις πλατέων σωμάτων καὶ ὁ ἐκ ταύτης παραγόμενος κρότος, κρότημα, πλαταγὴ βλ.λ.1) : Θεόκρ.3,29 **οὐδὲ τὸ τηλέφιλον ποτεμάξατο, τὸ πλατάγημα** (κρότημα φύλλου ἀνεμώνης, ὡς μάντευμα τοῦ μακρὰν ἐρῶντος), Ἀγαθ.ΑΠ 5,295 **ἐξότε τηλεφίλου πλαταγήματος ἠχέτα βόμβος γαστέρα μαντῴου μάξατο κισσυβίου.**

πλαταγίζω νεώτ. πλαταγῶ βλ.λ. : **πλαταγίζω τὰ χείλη**· **2**) ρηματ. π. πλατάγισμα, πλαταγισμός.

πλατάγισμα-ατος (τὸ) (πλαταγίζω) νεώτ. κ. πλαταγισμός ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πλαταγίζω, ἦχος, κρότος παραγόμενος ἐκ δύο ἀλληλοσυγκρουομένων ἀντικειμένων : **πλατάγισμα τῶν ὀδόντων, - τενοντῶδες πλατάγισμα** (τὸ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ρήξεως τοῦ μικροῦ πελματικοῦ μυὸς παραγόμενον), - **βαλβιδικὸν πλατάγισμα** (ἦχος παραγόμενος διὰ πλήγματος τῶν σιγμοειδῶν

βαλβίδων τῆς ἀορτῆς καὶ τῆς πνευμονικῆς ἀρτηρίας ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς διαστολῆς).

πλαταγισμός (ὁ) (πλαταγίζω) νεώτ. τὸ πλαταγίζειν, τὸ πλατάγισμα βλ.λ., κρότος, θόρυβος: Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.ΙΙ **ὅπου χορεύει συνωθούμενον ἀπὸ αἰγιαλοὺς μὲ φλοῖσβον καὶ πλαταγισμὸν τὸ κῦμα,** αὐτ.96 **ἔβγαζε μεγάλας τολύπας καπνοῦ ἀπὸ τὸ στόμα, μετὰ πλαταγισμοῦ τῶν χειλέων,** Ζερβ.'Ιστ.Ι 54 **αἱ πτέρυγες ἐκινοῦντο εἰς τὸ κενόν, χωρὶς ν' ἀκούεται ὁ θόρυβος τοῦ πλαταγισμοῦ των·** ‖ νεώτ. ἰατρ. ἦχος παραγόμενος ὑπὸ τοῦ στομάχου καὶ σπανιώτερον ὑπὸ τοῦ ἐντέρου, ὅταν πιέζων τις διὰ τῆς παλάμης ἔξωθεν τὸ κοιλιακὸν τοίχωμα ἀκινητήσῃ τὰ ἐν τῷ σπλάγχνῳ ὑγρὰ καὶ ἀέρια.

πλαταγῶ-έω μτγν., νεώτ. κ. **πλαταγίζω,** μέλλ. πλαταγήσω, συγκρούων τὰς παλάμας παράγω κρότον, χειροκροτῶ, χτυπῶ παλαμάκια: Θεόκρ.8, 88 **ὡς μὲν ὁ παῖς ἐχάρη καὶ ἀνάλατο καὶ πλατάγησε νικάσας·** ‖ γεν. ἐπὶ πλατέων σωμάτων συγκρουομένων, παράγω τὸν ἦχον **πλάτ,** κροτῶ, κροταλίζω· Ἡσ. «πλαταγεῖν, κροτεῖν»: Θεόκρ.3,29 **οὐδὲ τὸ τηλέφιλον ποτιμαξάμενον πλατάγησεν** (δ.γρ. ἀντὶ ποτεμάξατο, τὸ πλατάγημα), 'Αντίφιλ. ΑΠ 9,86· ‖ όμ. τὸ μέσ. **πλαταγῶμαι** ἐν τῇ αὐτῇ σημ.: Μελέαγρ.ΑΠ 7,182 **θαλάμων ἐπλαταγεῦντο θύραι·** **2**) μτβ. κρούων τι παράγω ἰσχυρὸν ἦχον, κτυπῶ τι καὶ κάμνω αὐτὸ νὰ ἠχήσῃ: Βίων Ι,4 **πλατάγησον στήθεα,** 'Αλκ.ΑΠ 6,218,6 **τύμπανον ἐξ ἱερᾶς ἐπλατάγησε νάπης,** 'Επιγρ. **πλαταγεῖν στέρνα·** **3**) ρηματ. π. πλατάγημα.

πλαταγών-ῶνος (ἡ) σχόλ. ἡ πλατάγη, τὸ πλαταγώνιον βλ.λ.: Σχόλ.Θεόκρ.ΙΙ,57.

πλαταγωνίζω ἀντὶ πλαταγῶ βλ.λ.· Ἡσ. «πλαταγωνίσας· ἀποληκυθίσας, φοφήσας».

πλαταγώνιον (τὸ) μτγν. τὸ πλατὺ φύλλον τῆς μήκωνος ἢ τῆς ἀνεμώνης: Θεόκρ.ΙΙ,57 **ἔφερον δέ τοι ἢ κρίνα λευκὰ ἢ μάκων' ἁπαλὰν ἐρυθρὰ πλαταγῶνι' ἔχοισαν** (σχόλ. «πλαταγώνια, τὰ τῆς μήκωνος φύλλα καὶ τὰ τῆς ἀνεμώνης, ἀπὸ τοῦ πλατάσσειν»)· **2**) εἶδος παιδιᾶς, καθ' ἣν **οἱ** παίζοντες, ἰδ. **ἐρῶντες,** κλείοντες τὴν ἀριστερὰν αὐτῶν χεῖρα καὶ τοποθετοῦντες ἐπὶ τοῦ διὰ τοῦ ἀντίχειρος καὶ τοῦ δείκτου σχηματιζομένου δακτυλίου πέταλον μήκωνος ἢ ἀνεμώνης, ἔπληττον ἀποτόμως αὐτὸ διὰ τῆς παλάμης τῆς δεξιᾶς χειρός, ἐκ τῆς ἐντάσεως δὲ τοῦ οὕτω παραγομένου κρότου ἐμαντεύοντο περὶ τῶν διαθέσεων τοῦ ἀγαπωμένου προσώπου· Σχόλ.Θεόκρ.ΙΙ,57 «πλαταγώνια, τὰ τοῦ μήκωνος φύλλα καὶ τὰ τῆς ἀνεμώνης, ἀπὸ τοῦ πλατάσσειν, ὅ ἐστι φοφεῖν· τιθέντες γὰρ αὐτὰ κατὰ τὸν ἀντίχειρα καὶ τὸν λιχανὸν δάκτυλον, τύπτουσι τῇ ἑτέρᾳ χειρί· καὶ οὕτω σημειοῦνται εἰ ἀγαπῶνται ὑπὸ τῶν ἐρωμένων, ὥσπερ καὶ ἀπὸ τοῦ τῆς πλαταγῶνος φόφου εἰ ἀφόφως ἐπικρουσθείη»: Πολυδ.9,127 **τὸ δὲ πλαταγώνιον οἱ ἐρῶντες ἢ ἐρῶσαι ἔπαιζον·** **3**) εἶδος παιδικοῦ ἀθύρματος, ὅ. πλαταγή· Σουΐδ.

πλαταιάζε ἐπίρρ. τόπου, εἰς Πλαταιάς: Στέφ.Βυζ.

πλαταιικός-ή-όν ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πόλιν τῆς μεσημβρινῆς Βοιωτίας Πλαταιαί, ὁ τῶν Πλαταιῶν: Ἡρ.9,25 **ὁ .. χῶρος ἐφαίνετο .. ἐὼν ἐπιτηδεότερός σφι ἐνστρατοπεδεύεσθαι ὁ Πλαταιικός·** ‖ τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **τὰ Πλαταιικὰ** τὰ ἐν Πλαταιαῖς γενόμενα, διαδραματισθέντα, ἡ κατὰ τὸ 479 π.Χ. γενομένη ἐν Πλαταιαῖς μάχη: Ἡρ.8,126 **ἀνὴρ ἐν Πέρσῃσι λόγιμος καὶ πρόσθε ἐών, ἐκ δὲ τῶν Πλαταιικῶν καὶ μᾶλλον ἔτι γενόμενος,** αὐτ.9,38 **ὁ μὲν τοι θάνατος ὁ Ἡγησιστράτου ὕστερον ἐγένετο τῶν Πλαταιικῶν.**

πλαταιᾶτις-ιδος (ἡ) θηλ. τοῦ πλαταιικός βλ.λ.· πρβλ. πλαταιΐς: Στέφ.Βυζ.

πλᾰταιίς-ίδος (ἡ) θηλ. τοῦ πλαταιικός βλ.λ., μτ. τοῦ γῆ ἢ χώρα: Ἡρ.9,25 **παρὰ Ὑσίας ἐς τὴν Πλαταιίδα γῆν,** Θουκ.3,58 **χώραν τὴν Πλαταιίδα·** ὁμ. κ. ἀπολ.: Ἡρ.9,36 **ἐν τῇ** Πλαταιίδι.

πλαταίνω (πλάτος) δημ., ἀόρ. (ἐ)πλάτυνα, παθ. **πλαταίνομαι,** παρατ.(ἐ)**πλαταινόμουν** (ἄνευ ἀ.χρ.), μτβ. πλατύνω, εὐρύνω τι, κάμνω τι πλατὺ ἢ πλατύτερον ἀφ' ὅ,τι ἦτο, ἀντίθ. στενεύω: **πλαταίνουν τὸ δρόμο - τὸ πεζοδρόμιο - τὸ δωμάτιο, - θὰ δώσω νὰ μοῦ πλατύνουν τὰ ροῦχα·** παθ. **-αίνομαι** εἶμαι δεκτικὸς πλατύνσεως, δύναμαι νὰ ὑποστῶ πλάτυνσιν: **δὲν πλαταίνονται πιὰ τὰ σκαλοπάτια - τὰ περβάζια·** **2**) ἀμτβ. γίνομαι πλατὺς ἢ πλατύτερος ἀφ' ὅ,τι ἤμην, πλατύνομαι, εὐρύνομαι, ὁμ. ἀντίθ. στενεύω: **παλιώνοντας πλαταίνουν τὰ παπούτσια, - μὲ τὸν καιρὸ πλάτυνε τὸ ρέμα, - πλάτυναν οἱ ὦμοί του·** **3**) ρηματ. π. πλάτεμα, πλατεμός.

πλαταῖσαι Ἡσ. «τὸ ὡμοθετῆσαι» (κῶδ. «πλαταῖς· τὸ ὁμοθετῆσαι»).

πλᾰτάκειον (τὸ) πάπ. ὑποκορ. τοῦ πλάταξ βλ.λ.

πλάταμος (ὁ) Ἐπιγρ. δωρ. τ. τοῦ πλαταμὼν βλ.λ.

πλᾰτᾰμώδης-ους-ες ὁ ἔχων πλατὺ καὶ ὁμαλὸν σχῆμα, πλατεῖαν καὶ ἐπίπεδον ὄψιν, ὁ πλατὺς καὶ ἐπίπεδος: 'Αριστλ.ΖΙ 548a,26 **αἱ δ' ἐπὶ λείοις καὶ πλαταμώδεσιν ἀπολυόμεναι μεταχωροῦσι,** Πλούτ. Ἠθ.896Ε **καθάπερ τὰ πλαταμώδη καὶ τὰ σανιδώδη ἐπὶ τῶν ὑδάτων, διὰ τοῦτο κινεῖσθαι** (δ. γρ. ἀντὶ πλατανώδη).

πλᾰτᾰμών-ῶνος (ὁ) (πλατύς), κ. νεώτ. πᾶν πλατὺ καὶ ἐπίπεδον, ὁμαλὸν σῶμα, κ. ἰδ. πλατὺς λίθος: Ὕμν.'Ερμ.128 **εἰρύσσατο πίονα ἔργα λείῳ ἐπὶ πλαταμῶνι·** ‖ πλατεῖα, ὁμαλὴ ἀλλ' οὐχὶ χαμηλὴ παραλία: 'Απολλ.Ρ Ι,365 **λείῳ ἐπὶ πλαταμῶνι, τὸν οὐκ ἐπέβαλλε θάλασσα** κ. κτ. πληθ.: Διόδ.Ζων. ΑΠ 7,404 **ἀλλά σ' ἐρημαῖοί τε καὶ ἄξενοι πλαταμῶνες δέξονται,** Διόδ.Σ 473 (δ.γρ.)· ‖ νεώτ. ἀκτὴ βραχώδους, λείας ἢ ρικνῆς, ἀργιλλώδους ἢ γαιώδους συστάσεως· **2**) τὸ πλατὺ ὕφαλον μέρος ἐξέχοντος ἐκ τῆς θαλάσσης βράχου: Γαλ.'Ιππ. Γλωσσ. «πλαταμὼν· ἔφαλος, (δ. γρ. ὕφαλος) πέτρα λεῖα, ταπεινή, περὶ ἣν πλατύνεται τὰ κύματα»: Ἄρατ.993 **νεφέλη .. αὐτοῦ πλαταμῶνι παραθλίβεται ὁμοίη** (σχόλ. «πλαταμῶνα .. πέτραν ὀλίγον ἐξέχουσαν τῆς θαλάττης ἢ ὀλίγον ὑπερκύπτουσαν τῆς θαλάττης ὁμαλὴν πέτραν καὶ ὕφαλον»), Γαλ.19, 131· **3**) κτ. πληθ. τόποι βουνώδεις ἰσόπεδοι, ἰδ. μετὰ πλήρωσιν χασμάτων διὰ χώματος ἢ πετρῶν: Στράβ.52,6 **καθάπερ τοὺς πλαταμῶνας φασὶ τοὺς ἐν Ῥόδῳ·** ‖ λατομεῖον: αὐτ.12,2,8 **πλαταμῶνες γὰρ εἰσιν, ἀφ' ὧν τὴν λιθείαν ἔχειν ἄφθονον συμβαίνει τοῖς Μαζακηνοῖς πρὸς τὰς οἰκοδομίας·** **4**) ἀβαθὲς μέρος πλησίον ποταμοῦ, ἔνθα εἰσρέον τὸ ὕδωρ σχηματίζει εἶδός τι χθαμαλῆς δεξαμενῆς πολλάκις οὔσης ἰχθυοτρόφου· ΑΒ 1313 «ὅπερ δὲ ἐπὶ θαλάσσης αἰγιαλός, ὁ ἐπίπεδος δηλαδὴ καὶ ὁμαλός, τοῦτο ἐπὶ ποταμῶν πλαταμών»: 'Αριστλ.ΖΙ 592a,4 **τῶν δ' ἐγχελύων τρέφονται μὲν ὀλίγαι .. καὶ ἰλύϊ καὶ σιτίοις, ἄν τις παραβάλλῃ· αἱ μέντοι πλεῖσται τῷ ποτίμῳ ὕδατι· καὶ τοῦτο τηροῦσιν οἱ ἐγχελυοτρόφοι, ὅπως ὅτι μάλιστα καθαρὸν ᾖ ἀπορρέον ἀεὶ καὶ ἐπιρρέον ἐπὶ πλαταμώνων, ἢ κονιῶσι τοὺς ἐγχελεῶνας·** **5**) ἐπίπεδος, ὁμαλὴ χώρα, ὑποκειμένη εἰς πλημμύρας: Πολύβ.10,48,7 **τοῦ .. ὑποκειμένου τόπου μεγάλους ἔχοντος πλαταμῶνας, εἰς οὓς καταρράττει,** Διον.Περ.626 **λευκὸν ὕδωρ Νυσσαῖον ἐπὶ πλαταμῶνα κυλίνδει·** **6**) κτ. πληθ. μτγν. ποι. ἡ ἐπιφάνεια ἠρεμούσης θαλάσσης, ἡ πλατωσιὰ τοῦ ἥσυχου πελάγου: 'Οππ.'Αλ.Ι,121 **ἐκ ποταμῶν πλαταμῶσιν ἐνιχρίμπτουσι θαλάσσης,** αὐτ.5,650 **.. ἐν νεάτοις πλαταμῶσιν.**

πλατάνα [ἡ] δημ. μεγεθυντ. τοῦ πλάτανος βλ.λ. κ. ἄνευ μεγεθυντ. σημ.

πλατάνη [ἡ] μσν. ὁ πλάτανος : Διήγ.'Αχιλλ.742 [τὰ πουλία] ἐντέχνως **ὅλα ἐκάθουντα ἐκεῖνα εἰς τὴν πλατάνην.**

πλατάνι [τὸ] δημ. τὸ μέγα δένδρον πλάτανος ἡ ἀνατολική : δ. τραγ. **κάτω στά δασιά πλατάνια στὴν κρυόβρυση | κάθονταν δυὸ παλληκάρια,** Κρυστ.'Αγροτ.Κατάρα ΙΙ **πεζεύω, στά πλατάνια δένω τ' ἄλογα,** Παλαμ.Ταφ.15,6 **κελαηδοῦνε τά πουλιά | στά πεῦκα, στά πλατάνια.**

πλατάνιον [τὸ] μτγν. εἶδος μήλου : Δίφιλ.Σίφν. π 'Αθήν.3,81Α **τά δὲ αητάνια λεγόμενα προσέτι δὲ πλατάνια, εὔχυλα.**

πλᾰτᾰνιστής [ὁ] μτγν. κ. νεώτ., δωρ. **πλατανιστάς** ὁ πλατανὼν βλ.λ. : Παυσ.3,11,2 **τοῖς μὲν τοὺς ἐπὶ τῷ Πλατανιστᾷ καλαυμένῳ καὶ ἄλλους τῶν ἐφήβων ἀγῶνάς τιθέναι καθέστηκεν,** αὐτ.3, 14,8 **καὶ χωρίον Πλατανιστάς ἐστιν ἀπὸ τῶν δένδρων' 2)** ἄγνωστον εἶδος ἰχθύος τοῦ ποταμοῦ Γάγγου : Πλίν.Φ1 9,46' || νεώτ. ζῳολ. γένος κητοειδῶν **δελφινιδῶν,** περιλαμβάνον μεγάλους δελφῖνας βιοῦντας ἐντὸς τῶν ποταμῶν.

πλᾰτᾰνιστῖνος-η-ον μτγν. μ. ἐν τῇ φρ. **πλατανίστινα μῆλα** κατώτερον εἶδος μήλων, δι' ὧν ἔτρεφον τοὺς χοίρους ἐν Μικρᾷ 'Ασίᾳ : Γαλ.6,597.

πλᾰτάνιστος [ἡ] ἡ πλάτανος βλ.λ. : 'Ιλ.Β 307 **ἔρδομεν ἀθανάτοισι .. ἐκατόμβας, καλῇ ὑπὸ πλατανίστῳ,** αὐτ.310 **πρὸς ῥα πλατάνιστον ὄρουσεν,** 'Ηρ.5.119 **ἄλσος πλατανίστων,** αὐτ.7,27, αὐτ.31, Θεόκρ.18,45 **σκιερὰν καταθήσομες ἐς πλατάνιστον,** 'Απολλ.Ρ 2,733 **ἀμφιλαφεῖς πλατάνιστοι'** πρβλ.Κόντ.Γλωσσ.Παρατ.374.

πλατανιστοῦς-οῦντος [ὁ] συνῃρ. τ. τοῦ πλατανιστόεις, δάσος ἐκ πλατάνων, πλατανών : Θέογν. 832 **ἐκ πλατανιστοῦντος ψυχρὸν ὕδωρ ἐπάγων.**

πλατανοειδῆ [τὰ] νεώτ. βοταν. ἡ **πλατανίδαι** [οἱ] οἰκογέν. **δικοτυληδόνων** φυτῶν, περιλαμβάνουσα μεγάλα καὶ μακρόβια δασικὰ δένδρα.

πλάτανος [ἡ] κ.μσν.,νεώτ. [ὁ], δημ. κ. **πλατάνι** [τὸ], πληθ. **πλατάνια** κ. **πλάτανα,** τὸ μέγα δένδρον πλάτανος ἡ ἀνατολικὴ φυομένη ἰδ. πλησίον ὑγρῶν τόπων : 'Αριστφ.'Ιππ.528 **τὰς δρῦς καὶ τὰς πλατάνους,** αὐτ.Νεφ.1008 **ὁπόταν πλάτανος πτελέᾳ ψιθυρίζῃ,** Πλάτ.Φαῖδρ.229Α **ὁρᾷς οὖν ἐκείνην τὴν ὑψηλοτάτην πλάτανον;,** Θεόφρ.Φ1 4,5,6, Μνασάλκ. ΑΠ 7,171 **ὄρνις τᾶσδ' ὑπὲρ ἀδείας ἑζόμενος πλατάνου,** Νίκ.Θηρ.584, Πλούτ.Θεμ.18 **ὥσπερ πλατάνῳ χειμαζομένους μὲν ὑποτρέχειν κινδυνεύοντας,** αὐτ.'Ηθ.185Ε, Διοσκ.1,79, Παυσ.3,14,8 **αἱ δὴ ὑψηλαὶ καὶ συνεχεῖς περὶ αὐτὸ αἱ πλάτανοι πεφύκασιν,** Διήγ.'Αχιλλ.746 **ἔστησεν τὴν πλάταναν μέσα εἰς τὸ περιβόλιν,** Καισάρ.Δαπ.ἐν Σάθ.3,134 **τὸ κελλί του ἦταν ἕνας πλάτανος, ὁπού εἶχε κάτω κουφάλα' ὁ πλάτανος δὲ ἦτο μέσα** εἰς τὸ ρέμα, Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.45 **τρία πλάτανα, τὰ τρία ἀράδα ἀράδα, | κι ἕνας πλάτανος παχὺν ἤσκιον ὁπὄχει,** Πορφύρ.Σκ.111,10 **τοῦ γέρικου τοῦ πλάτανου ἡ κουφάλα στοιχειωμένη'** || φρ. **μέγας εἶσαι, πλάτανε, καὶ θαυμαστὰ τὰ πλατανόφυλλά σου** [εἰρωνικὴ ἔκφρασις ἐπὶ λόγων ἢ πράξεων ἀξιογελάστων, ὡς παρῳδία τῆς φρ. «Μέγας **εἶσαι** Κύριε . .»]' δμ. **χαιρέτα μας τὸν πλάτανο (καὶ τὸν καπιτὰ 'Αναστάση)** [ὡς ἐπιφώνησις προδήλου ἢ προβλεπομένης ἀποτυχίας ἄλλου]' παροιμ. **ἤσκιο ποὺ 'χεις, πλάτανε, μὰ πεῖνα ποὺ δὲ(ν) χορταίνεις** [εὐάρεστος ἡ ἐν ἀνέσει ἀδράνεια, ἀλλὰ παρατεινομένη ἐπάγεται πτωχείαν]' || νεώτ. βοταν. γένος **πλατανοειδῶν** φυτῶν περιλαμβάνον μεγάλα καὶ μακρόβια δένδρα.

πλατανότοπος [ὁ] δημ. τόπος ἔνθα φύονται πολλοὶ πλάτανοι, πλατανών.

πλατανόφυλλο [τὸ] δημ. τὸ φύλλον τοῦ δένδρου πλάτανος ἡ ἀνατολική : δ. τραγ. **ἄνεμος τά φυσάει τά πλατανόφυλλα, | ὁ Θεὸς νά τά φυλάῃ τά Καρπαθόπουλα.**

πλᾰτᾰνώδης-ους-ες μτγν. ὁ ὅμοιος πρὸς πλάτανον βλ.λ. : Πλούτ.'Ηθ.896Ε **οἱ δὲ φασίν, ἐφ' ὕδατος, καθάπερ τὰ πλατανώδη καὶ σανιδώδη ἐπὶ τῶν ὑδάτων, . . κινεῖσθαι** [δ. γρ. πλαταμώδη].

πλατανὼν-ῶνος [ὁ] μτγν. κ. νεώτ. τόπος, ἐν ᾧ φύονται πολλαὶ πλάτανοι, μέρος κατάφυτον ἐκ πλατάνων, δάσος ἐκ πλατάνων, πλατανότοπος : Πλίν.'Επιστ.1,3, Διοσκ.4,73 [δ. γρ. **πλαταμῶσι**], 'Ηρωδιαν.Τεχν.Λείψ.1,34.

πλάταξ-ακος [ὁ] μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἰχθὺς κορακῖνος βλ.λ. παρ' 'Αλεξανδρεῦσι : 'Αθήν.7,309Α **οἱ δὲ Νειλῶται κορακῖνοι . . γλυκεῖς . . καλοῦσι δ' αὐτοὺς οἱ 'Αλεξανδρεῖς πλάτακας, ἀπὸ τοῦ περιέχοντος'** || νεώτ. ζῳολ. γένος τελεοστέων ἀνακάνθων **πλευρονηκτιδῶν** ἰχθύων.

πλάτας [ὁ] 'Επιγρ. κ. **πλάτης** τὸ ἐπίπεδον **ἐφ'** οὗ ᾠκοδομοῦντο τάφοι, κρηπίδωμα τύμβου.

πλᾰτάσσω [πλατύς] πλαταγῶ, πλαταγίζω, **κροταλίζω,** παράγω κρότον συγκρούων πρὸς ἄλληλα δύο ἐπίπεδα καὶ πλατέα σώματα : Σουΐδ., Σχόλ. Θεόκρ.11,57 **«ἀπὸ τοῦ πλατάσσειν, ὅ ἐστι ψοφεῖν».**

πλατεῖα [ἡ] νεώτ. κ. δημ. κ. **πλατέα** [κυρ. θηλ. τοῦ πλατύς, ὡς οὐσ.] **εὐρεῖα** καὶ ἐπίπεδος ἔκτασις ἐντὸς πόλεων καὶ χωρίων, κτ. ἀντιδ. πρὸς τὰς ὁδοὺς ἢ τὰς ρύμας : **συνεκεντρώθησαν εἰς τὴν πλατεῖαν, - πλατεῖα 'Ομονοίας' 2)** ὁ πρὸ τῆς σκηνῆς ἢ τῆς ὀρχήστρας θεάτρου χῶρος διὰ τοὺς θεατάς, κτ. ἀντιδ. πρὸς τὰ θεωρεῖα καὶ τὸ ὑπερῷον : **ἡ πλατεῖα ἔχει τριακόσια καθίσματα.**

πλᾰτειάζω κ. νεώτ., δωρ. **πλατειάσδω,** πλήττω, κτυπῶ διὰ τῆς παλάμης : Φώτ.432,19 **«πλατειάσαι,** τὸ πλατείᾳ τῇ χειρὶ παῖσαι. Φερεκράτης» : Φερεκρ.224' **2)** ὁμιλῶ ἢ προφέρω πλατέως, οἱονεὶ πλατεῖ τῷ στόματι, ὡς οἱ Δωριεῖς : Θεόκρ.15, 88 **τρυγόνες' ἐκναισεῦντι πλατειάσδοισαι ἅπαντα** [σχόλ. **«δωρίζουσαι»**]' **3)** νεώτ. πλατύνω, ἐπεκτείνω τὸν λόγον διὰ φράσεων ἢ λέξεων περιττῶν, πολυλογῶ, περιττολογῶ' **4)** 'Ησ.**«πλατεάζειν** [sic]' ἀλοζονεύεσθαι, φενακίζειν»' **5)** 'Ησ. **«πλατειάδδοντες'** οἱ γυμναζόμενοι **τοῖς ἐφήβοις»' 6)** ρηματ.π. πλατειασμός.

πλατειασμός [ὁ] [πλατειάζω] μτγν. κ. **νεώτ.** ἡ πλατεῖα δωρικὴ προφορά : Κοϊντιλ.1,5,32 **ἰωτακισμούς, λαβδακισμοὺς .. πλατειασμούς'** πρβλ. Κόντ. ἐν **«Σωκράτει» 97' 2)** νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πλατειάζειν **βλ.λ.3),** ἡ πλάτυνσις, ἡ **πολυλογία,** ἡ περιττολογία.

πλατεῖον [τὸ] [πλατύς] μτγν. πλάξ, πινακίς : Πολύβ.6,34,8 **πλατεῖον ἐπιγεγραμμένον,** αὐτ.10, 45,8 **πλατεῖα παρεσκευάσθαι . . καὶ γράφαι.**

πλατέλμινθες [οἱ] νεώτ. ζῳολ. κ. **πλατυέλμινθες,** κατηγορία **ζωοσκωλήκων ακωλήκων, ἐχόντων** πεπλατυσμένον σῶμα.

πλάτεμα [τὸ] δημ. κ. **πλάτυμα** ἡ **ἐνέργεια** καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πλαταίνω βλ.λ.1), ἡ εὔρυνσις, ἡ ἐπέκτασις : τὸ **πανταλόνι θέλει λίγο πλάτεμα.**

πλατεμός [ὁ] δημ. ἡ ἐνέργεια τοῦ πλαταίνω βλ λ.

πλατέσσα [ἡ] νεώτ. ζῳολ. γένος ἀνακάνθων πλευρονηκτιδῶν ἰχθύων.

πλατέως ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ., δημ. **πλατιά,** συγκρ. **πλατύτερον** κ. **πλατυτέρως,** ὑπερθ. **πλατυτάτως,** ἐν πλάτει, ἐν ἐκτάσει, ἐν λεπτομερείᾳ, ἐκτενῶς, λεπτομερειακῶς : Διον.'Αλ.Δημ.19 **ἡ μετὰ ταῦτα διάνοια πλατέως εἴρηται,** Σέξτ.'Εμπ.Πυρρ.2, 219 **πλατύτερον διαλεξόμεθα** [ἐκτενέστερον, ἐν μεγάλῃ ἐκτάσει], 'Ηρωδιαν.'Ιστ.2,15,6 **ἱστορίας τε πολλοὶ** συγγραφεῖς καὶ ποιηταὶ **μέτρων πλατύτερον** συνέταξαν, Τζέτζ.Λυκόφρ.177 **πλατυτέρως.**

αὐτ.Χιλ.12,890 **πλατυτάτως, - τοῦ ἔγραφα ἕνα γράμμα καὶ τοῦ τὰ ἐξέθεσα ὅλα εὐρέως καὶ πλατέως·** **2**) ἄνευ ἀκριβολογίας, ἀσαφῶς : Φιλόδ Ρητ.1,248S **πλατέως, ἀλλ᾽ οὐκ ἀκριβῶς.**

πλατζιάριοι (οἱ) μσν. οἱ εἰς τὰς ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἀποικίας τῶν Βενετῶν ἀπεσπασμένοι δημόσιοι κήρυκες : Χρυσόβουλλον Ἀλεξίου Γ᾽ Κομν. τῆς Τραπεζοῦντος ὑπὲρ τῶν Βενετῶν (1364).

πλάτη (ἡ) (πλατύς) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., δωρ. πλάτα πλατεῖα καὶ λεία ἐπιφάνεια σώματός τινος. πλατὺ καὶ ἐπίπεδον μέρος, πλόξ, ἰδ. τὸ πλατὺ μέρος **τοῦ** ἐρετμοῦ, τοῦ κουπιοῦ, ὁ ταρσὸς τῆς κώπης **κ.** συνεκδ. ἡ ὅλη κώπη κ. αὐτὸ τὸ πλοῖον : Σχόλ.Εὐρ. «**τὸ** πλατὺ τῆς κώπης, ὃ μεθίεται εἰς τὴν θάλασσαν» : Αἰσχ.Ἀγ.695 **φεράσπιδες κυναγοὶ κατ᾽ ἴχνος πλατᾶν ἄφαντον κέλσοντες Σιμόεντος ἀκτάς,** Σοφ Αἴ.359 **ὃς ἁλίαν ἔβας ἑλίσσων πλάταν** (Βερναρδ Γρηγ. «κυρ. ὃς ἐπέβης τῆς νεώς, στρέφων θαλασσίαν (τ. ἔ. ἐν τῇ θαλάσσῃ) τὴν κώπην»), αὐτ.Φιλ.220 **τίνες ποτ᾽ ἐς γῆν ναυτίλῳ πλάτῃ κατέσχετε** (δ. γρ. ἀντὶ κὰκ ποίας τύχης, Βερναρδ.Γρηγ. «τίνες ποτὲ ὄντες κατέσχετε (προσωρμίσθητε) ναυτίλῳ πλάτῃ (τ. ἔ. νηῒ) ἐς γῆν τήνδε ;»), αὐτ.355, Εὐρ.Ἑκ.39 **πρὸς οἶκον εὐθύνοντας ἐναλίαν πλάτην,** αὐτ.Ἑλ.192, αὐτ. ΙΤ 242 **Συμπληγάδα πλάτῃ φυγόντες,** Ἀριστφ. Βάτρ.1207 **ναυτίλῳ πλάτῃ Ἄργος κατασχών·** **2**) ἐπὶ τῶν οὐρῶν ὀστρακοδέρμων τινῶν : Ἀριστλ. ΖΜ 684a,3 **νέουσι γὰρ ἀπερειδόμενοι οἷον πλάταις αὐταῖς·** || ὁμ. ἐπὶ τῶν ποδῶν ἄλλων ὀστρακοδέρμων : αὐτ.14 **ὥσπερ πτερύγια ἢ πλάτας ἔχοντες τοὺς πόδας·** **3**) ὁμ. ἐπὶ τῶν μεμβρανῶν, τῶν ὑμένων τῶν συνημμένων ἐπὶ τῶν δακτύλων τῶν ποδῶν πτηνῶν τινων, οἷον τῆς φαλαρίδος κτλ. : Ἀριστλ.ΖΜ 694b,5 **οἱ δὲ διῃρημένην μὲν ἔχουσι τὴν καθ᾽ ἕκαστα τῶν δακτύλων φύσιν, πρὸς ἑκάστῳ δ᾽ αὐτῶν προσπέφυκεν οἷον πλάτη καθ᾽ ὅλον συνεχής·** **4**) μσν. δημ. ἡ λεία, ὁμαλὴ ὑδατίνη ἐπιφάνεια : Ἐρωτόκρ.4,65 **ἦλαφε σταῦ ποταμοῦ τὴν πλάτη μιὰ φωτιά·** **5**) **χερσαία πλάτη** εἶδος καθαριστικοῦ λικμοῦ ἢ ποιμενικὴ ράβδος : Εὐστ.1674 «πλάτη γὰρ θαλασσία, τὸ ἐρετμόν, καὶ πλάτη χερσαία, τὸ πτύον», Λυκόφρ.96 **ἀντὶ δ᾽ εὐχίλου κάπης καὶ μηλιαυθμῶν ἠδὲ χερσαίας πλάτης τράμπις σ᾽ ὀχήσει** (Τζέτζ. «πτύου ἢ τῆς καλαύροπος· ἡ δὲ καλαῦροψ ῥάβδος ἐστὶ ποιμενική»)· **6**) κ. νεώτ. κ. δημ. καθ᾽ἑν. κ. πληθ. ἡ ὠμοπλάτη· Ἐρωτιαν. «πλάτας, τὰς ὠμοπλάτας»· Ἡσ. «πλάτη· ὠμοπλάτη»: Ἱππ.Τόπ.Ἀνθρ.6 **πλάται,** Πολυδ.2,133, Φιλόστρ.Γυμν 30,41 (ἔκδ. Volckm.)· || νεώτ. κ. δημ. ἡ ὠμοπλάτη τῶν ζῴων, ἡ σπάλα : **κοιτάζει ἢ διαβάζει τὴν πλάτη** (μαντεύεται ἐκ τῆς ἐξετάσεως τῶν ἐπὶ τῆς ὠμοπλάτης σφαγίου σχημάτων, κηλίδων κτλ.)· || Ἐπιγρ. νεώτ. κ. δημ. ἡ ὠμοπλάτη μετὰ τῶν περὶ αὐτὴν σαρκῶν : Ἐπιγρ. **νῶταν καὶ πλάτη κόπτεται· ἡ πλάτη σπένδεται, - βάλανε μιὰ πλάτη ἀρνιοῦ στὸ φοῦρνο·** || νεώτ. κ. δημ. τὰ νῶτα, ἡ ῥάχις : δ. δίστ. **γιὰ σένα μοῦ τὴ δώσανε τὴ μαχαιριὰ στὴν πλάτη,** Κάλβ.Ὠδ.19,1 **ἐγύρισε τὲς πλάτες του·**) **φεύγει, ὁ προδότης, - ἔχω κάτι πόνους στὶς πλάτες, - ἔχει γερὲς πλάτες** (εἶναι ρωμαλέος)· || φρ. **κάνω πλάτες** (καλύπτω ἢ ὑποβοηθῶ τινα, ὅπως διαπράξῃ κακὴν ἢ ἀπηγορευμένην πρᾶξιν), **- ἔχει γερὲς πλάτες** (ἔχει ἰσχυροὺς προστάτας, ἰσχυρὰ μέσα), **- τοῦ γύρισε τὴν πλάτη** (ἔστρεφε πρὸς αὐτὸν προσβλητικῶς τὰ νῶτα)· **7**) αἱ πλατεῖαι πλευραί· Πολυδ.2, 181 «τὰ ὀστᾶ τῶν πλευρῶν»· **8**) φύλλον ποπύρου : Θεοδωρίδ.ΑΠ 13,2,1 **ἁ Μῶσα δ᾽ αὐτῷ τᾶς Σιμωνίδα πλάτας ἧς ἀποσπάραγμα·** **9**) νεώτ. εἶδος ὑφάλου ἐχούσης τὴν ἄνω αὐτῆς ἐπιφάνειαν ἐν χρῷ τῆς θαλάσσης **καὶ** τόσον ἐπίπεδον καὶ ὑπὸ γλοιώδους χλωρίδος κεκαλυμμένην, ὥστε νὰ λείχωσιν αὐτὴν ἠπίως τὰ κύματα χωρὶς νὰ ῥήγνυνται κατὰ τὰς ἐλαφρὰς ἀποθαλασσίας· **10**) νεώτ. κ. δημ. ἡ ὀπισθία ἐπιφάνεια παντὸς πεπλατυσμένου ἀντικειμένου : **τὸν χτύπησε μὲ τὴν πλάτη τοῦ φτυαριοῦ·** **11**) φράκτης ἐκ πασσάλων : Πάπ.

πλατῆορ Ἡσ. «τὸ πλατεία τῇ χειρὶ πατάξαι».

πλᾰτιάζω δωρ. τ. πλησιάζω: Ἀρχύτ π.Στοβ.1,41,2.

πλᾰτιασμός (ὁ) δωρ. τ. ἀντὶ πλησιασμὸς βλ.λ. : Δῖος π.Στοβ.4,21,16.

πλᾰτίον δωρ. τ. ἀντὶ πλησίον βλ.λ. : Ἐπίχ.101 **Σωφροσύνας πλατίον οἰκεῖ.**

πλάτιγξ (ἡ) ἀντὶ πλάτη βλ.λ.1)· Ἡσ. «πλάτιγξ· τῆς κώπης τὸ ἄκρον ᾧ πλήσσεται τὸ ὕδωρ».

πλᾰτικός-ή-όν (πλάτος) μτγν. κ. μσν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ γεωγραφικὸν πλάτος, ὁ τοῦ γεωγραφικοῦ πλάτους : Πρόκλ.Ὑποτ.5,6 **πλατικαὶ θέσεις,** αὐτ.8 **πλατικὴ ἀπόστασις·** **2**) μτφ. ὁ εὐρύς, ὁ γενικός, ὁ ἀφορῶν εἰς γενικὰ πράγματα ἢ ζητήματα : Βέττ.Βάλ.112,25 **πλατικὴ θεωρία** (ἀντίθ. μοιρική), αὐτ.289,15 **πλατικὴ καὶ καθολικὴ θεωρία·** || ὁμ. κ. ἐπὶ τῶν σημασιῶν τῶν λέξεων : Σιμπλίκ.Φυσ.637 **ὁ κοινὸς καὶ πλατικὸς τόπος** (ἐν εὐρείᾳ σημασίᾳ), αὐτ.Οὐρ.579,16 **τὸ νῦν αὖ τὸ πλατικὸν ἀλλὰ τὸ ἄτομον,** Χοιρόβ. Θεο.2,12Η **πλατικός ἐστιν ὁ ἐνεστώς· οἱονεὶ γὰρ πλάτος ὑπεμφαίνει ὡς πρὸς τὸν . . ἀκαριαῖον λεγόμενον χρόνον·** **3**) ὁ λεπτομερής, ὁ διεξοδικός : Ἀμμών.Φιλ.Πορφ.60,6, Παῦλ.Αἰγ.2,25 **πλατικωτέραν τὴν ἐξήγησιν εὑρήσεις.**

πλᾰτικῶς ἐπίρρ. μτγν. κ. μσν., συγκρ. **πλατικώτερον,** δι᾽ ἐκτεταμένου λόγου, ἐν ἐκτάσει, διεξοδικῶς : Βέττ.Βάλ.274,34, Ἀχιλλ.Τάτ.Ἄρατ.18 **παχυμερῶς μὲν καὶ πλατικῶς,** Σιμπλίκ.Κατ.426,23, Φιλόπ.Ἰω.Ὑπομν.Κατ 46,19 (δ. γρ. πλατυκῶς)· || λεπτομερῶς, ἐν λεπτομερείᾳ, καταληπτῶς : Παῦλ. Αἰγ.6,53 **πλατικώτερον ἐξηγούμενος** (δ.γρ. πλατυκώτερον, ἀντίθ. κεφαλαιωδῶς), Εὐστ.Διον.Περ. Προλ.71Β (ἀνάγν. πλατυκώτερον).

πλάτινα (ἡ) νεώτ. κ. δημ. ἡ **πλατίνα κ. πλατίνη** τὸ μέταλλον λευκόχρυσος βλ.λ.2).

πλατινιρίδιον (τὸ) νεώτ. ὀρυκτολ. εὐγενὲς καὶ πολύτιμον ὀρυκτὸν μέταλλον, ἀπαντῶν εἰς κοιτάσματα λευκοχρύσου.

πλατινίτης-(ὁ) νεώτ. κρᾶμα νικελίου καὶ χάλυβος ἔχον συντελεστὴν διαστολῆς πλησιάζοντα πρὸς τὸν τῆς ὑάλου

πλατινοτυπία (ἡ) νεώτ. μέθοδος λήψεως φωτογραφικῶν ἀντιτύπων τῇ βοηθείᾳ τῶν ἀλάτων τοῦ λευκοχρύσου.

πλατινῶ-όω νεώτ. κ. **πλατινώνω** ἐπικαλύπτω μεταλλικήν τινα ἐπιφάνειαν διὰ πλατίνης.

πλᾰτις-ιδος (ἡ) ποι. κωμ. ἡ πελάτις, ἡ σύζυγος : Ἀριστφ.Ἀχ.132 **τοῖσι παιδίοισι καὶ τῇ πλάτιδι** (σχόλ. «παρὰ τὸ πελάζειν τῷ ἀνδρί»), Λυκόφρ.821.

πλᾰτιστᾰκος (ὁ) μτγν. ὁ ἰχθὺς μύλλος βλ.λ.· Δωρίων κτ. Ἀθήν.3,118C «τοὺς δὲ προσαγορευομένους φησὶ μύλλους ὑπὸ μὲν τινῶν καλεῖσθαι ἀγνωστίδια, ὑπὸ δὲ τινῶν πλατιστάκους»· **2**) ὁ ἰχθὺς σαπέρδης βλ.λ.· Ἀθήν.7,308F «ὅτι δὲ καὶ πλατύστακος καλεῖται ὁ σαπέρδης, καθάπερ καὶ ὁ κορακῖνος, Παρμένων φησίν»· || ὡς λογοπαίγνιον ἐπὶ τοῦ Πλάτωνος : Τίμ.Φλ.30· **3**) Ἡσ. κ. Φώτ. «πλατίστοκος· τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον».

πλατίτσα (ἡ) δημ. τὸ δένδρον δρῦς ἡ πλατύφυλλος.

πλατιωχέτας ἀντὶ πλατυχαίτας βλ.λ.

πλατομαντήλα (ἡ) δημ. τὸ ποῶδες, πολυετές, ὑδρόβιον καὶ κοσμητικὸν φυτὸν νυμφαία ἡ λευκή.

πλατομαντηλίδα (ἡ) δημ. ὅ. κολλητσίδα βλ.λ.1).

πλατοποιΐα (ἡ) πάπ. πιθ. τὸ κατασκευάζειν πλάτας βλ.λ.1), ἡ κατασκευὴ πλατῶν.

πλατορόα Ἡσ. «θυσία. Λίνδιοι».

πλάτος-ους(-εος) [τὸ] [πλατύς] κ. μσν., νεώτ. κ.δημ., δημ. πληθ. **πλάτια**, ἡ μεταξὺ τῶν ἐγγυτέρων πλευρῶν σώματος ἢ σχήματός τινος ἀπόστασις, ἀποτελοῦσα μίαν τῶν τριῶν διαστάσεων τῶν στερεῶν, παρὰ τὸ μῆκος καὶ τὸ ὕφος, ἀ. εὖρος, φάρδος: Σιμων.188 **πλάτος σώματος**, Ἡρ.1,193 **τὰ δὲ φύλλα . . τῶν κριθέων τὸ πλάτος γίνεται τεσσέρων.. δακτύλων**, αὐτ.4,195 **νῆσον . . μῆκος μὲν διηκοσίων σταδίων, πλάτος δὲ στεινήν**, Ἐμπ.17,20 **ἴση μῆκός τε πλάτος τε**, Ξεν.Οἰκ.19,3 **τὸ πλάτος ἤδη τινὰ τριπόδου πλέον εἶδες**, ΚΔ Ἀποκ.21,16 **καὶ ἐμέτρησε τὴν πόλιν ἐν καλάμῳ . . τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος καὶ τὸ ὕφος αὐτῆς ἴσα ἐστί, - τὸ πλάτος τοῦ πλοίου-τῆς ὁδοῦ- τοῦ τοίχου - ποταμοῦ·** || εἰδ. μαθημ. ἡ βραχυτέρα τῶν δύο διαστάσεων τῶν ἐπιπέδων ἐπιφανειῶν [κατ' ἀντιδ. πρὸς τὸ μῆκος]: Πλάτ.Σοφ.235D **κατὰ τὰς τοῦ παραδείγματος συμμετρίας τις ἐν μήκει καὶ πλάτει καὶ βάθει**, Ἀριστλ.Οὐρ.299b,26 **κατὰ πλάτος**, αὐτ.Μετ. 341b,34· **2**) ἐπίπεδος, λεία ἐπιφάνεια: Πλάτ. Πολιτ.284E **ὁπόσαι τὸν ἀριθμὸν καὶ μήκη καὶ βάθη καὶ πλάτη καὶ παχύτητας πρὸς τοὐναντίον μετροῦσι**, αὐτ.Νόμ.819E, Ἀριστλ.Μεταφ.1020a,12 **μεγέθους τὸ ἐπὶ δύο** [συνεχὲς] **πλάτος·** || γεν. ὁ εὐρυτάτης ἐπιφανείας: ΚΔ Ἀποκ.20,9 **καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς γῆς καὶ ἐκύκλευσαν . . τὴν πόλιν**, Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 62,1 **καὶ κολυμπάει στ' ὠκεανοῦ τὰ πλάτια·** **3**) μτγν. πλάτος κ. νεώτ. ἀστρον. **πλάτος γεωγραφικόν** ἡ ἀπὸ τοῦ Ἰσημερινοῦ γωνιακὴ ἀπόστασις σημείου τινὸς τῆς οὐρανίου σφαίρας ἢ τῆς γῆς, μετρουμένη εἰς μοίρας: Στράβ.1,4,2 **τὸ πλάτος τῆς οἰκουμένης ἀφορίζων φησὶν ἀπὸ μὲν Μερόης ἐπὶ τοῦ δι' αὐτῆς μεσημβρινοῦ μέχρι Ἀλεξανδρείας εἶναι μυρίους**, αὐτ.4 **διαμαρτὼν δὲ τοῦ πλάτους ἠνάγκασθαι καὶ τοῦ μήκους ἀστοχεῖν**, Πτολ.Μαθ.2,12, Κλεομήδ.1,4, αὐτ.2,4, Βέττ.Βάλ.30,12 **βόρειον ἢ νότιον πλάτος** [τὸ πρὸς Β ἢ Ν τοῦ Ἰσημερινοῦ μετρούμενον], - **ἀστρονομικὸν πλάτος·** **4**) νεώτ. ἀστρον. ἐπὶ ἀστέρος, τὸ τόξον τοῦ κύκλου πλάτους τοῦ ἀστέρος, τὸ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς ἐκλειπτικῆς περιλαμβανόμενον· **5**) μτφ. τὸ ἐπίπεδον, ἡ ἐπιφάνεια: Πρόκλ.Στοιχ.Θεολ.201 **ἐν τῷ ψυχικῷ πλάτει·** **6**) ἡ ράχις πλατέος τινὸς ἰχθύος: Ἀριστλ.ΖΙ 489b,33 **βάτραχος** [βατραχόψαροι] **δ' ἔχει καὶ ὅσα τὸ πλάτος μὴ ἔχει ἀπολελεπτυσμένον·** || τὸ πλατὺ μέρος τῆς οὐρᾶς τῶν ἰχθύων: αὐτ. 549b,1 **τὰ ᾠὰ τίκτουσα προσάγειν πρὸς τὰ χονδρώδη τῷ πλάτει τῆς κέρκου προσαναπτυσσομένης·** || τὸ πλατὺ ἐπίπεδον μέρος τοῦ σώματος τοῦ ἰχθύος βάτραχος βλ.λ.2): Ἀριστλ.ΖΜ 695b, 15 **διὰ γὰρ τὸ μὴ σαρκῶδες εἶναι τὸ πλάτος αὐτῶν τὸ ἐμπρόσθιον·** **7**) ἀντὶ πλάτας [ὁ] βλ.λ.: Ἐπιγρ.· **8**) μτφ. σειρὰ μεταβολῶν, μεταπτώσεων, ἀλλοιώσεων: Γαλ.6,12 **ἡ ὑγιεία πλάτας ἔχει**, Πλωτῖν.6,3,20 **πλάτος ἔχειν·** **9**) ὁμ. ἐμπροθ. ὡς ἐπίρρ. ἐν φρς **ἐν πλάτει** [ἄνευ ἀκριβολογίας, εὐρέως]: Ποσειδών.π.Στοβ.1,8,42, Διον.Ἀλ.Συνθ.21 **ὁ λόγος . . ἔστι τῶν ἐν πλάτει θεωρουμένων ὡς ἀγέλη καὶ σωρός**, Στράβ.2,1,39 **τοῦ Ἐρατοσθένους ἐν πλάτει λαμβάνοντος** [τὰς] **εὐθείας**, ΕΜ 673,24· || κ. ἀντίθ. κατ' ἀκρίβειαν: Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ. 10,108· ὁμ. **ἐν τῷ πλάτει**: Σωρ.1,24 **ὡς ἐν πλάτει**, Διογ.Λ 7,76 **περὶ ὧν ἐν τῷ πλάτει λέγομεν** [ἐν λεπτομερείᾳ, καταλεπτῶς]· ὁμ. **ἐπὶ πλάτει**: Φιλόδ. Ποιήμ.2,9 **τὴν γὰρ κιόνα . . οὐδεὶς λέγει (πλὴν ἐ)πὶ πλάτει ἑλλη(νίζων συγ)γραφεύς** [μεταχειριζόμενος οὐχὶ μετ' ἀκριβολογίας τὴν ἑλληνικήν]· ὁμ. **κατὰ πλάτος**: Χρύσ.Στωϊκ.2,164 **κατὰ πλάτος λέγεσθαι·** **10**) νεώτ. φιλοσ. **πλάτος ἐννοίας** πᾶν ὅ,τι ἡ ἔννοια περιλαμβάνει ὑφ' ἑαυτήν, ἤτοι τὸ σύνολον τῶν ἀντικειμένων εἰς ἃ ἀναφέρεται ἡ ἔννοια· || φρ.νεωτ. **κατάβαθος καὶ πλάτος** κατὰ πᾶσαν ἄποψιν τῆς ἐννοίας, ὡς περιεχομένου καὶ ὡς περιέχοντος· **11**) ἀντὶ πλατύτης βλ.λ.3): Δημήτρ. 177· **12**) μτγν κ. μαν. **πλάτος καρδίας** ἡ εὐρύτης τῶν γνώσεων, τῆς μαθήσεως, τῆς ἐμπειρίας: ΠΔ Βασ.3,2,35 **καὶ ἔδωκε κύριος φρόνησιν τῷ Σαλωμών, καὶ σοφίαν πολλὴν σφόδρα, καὶ πλάτος καρδίας, ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὴν θάλασσαν**, Γρηγ.Κύπρ.ἐν Ἀν.Βοασσ.1,355 **τὴν σύνεσιν καὶ τὸ τῆς καρδίας πλάτος**, Χοῦμν.Ν αὐτ.2,2 **πλάτος καρδίας καὶ σοφίας βυθός·** **13**) ἀργυρίου πλάτη δραχμαί: Ἐπιγρ. **ἀποτεισάτω ἀργυρίου πλάτη ἑβδομήκοντα.**

πλάτος [ὁ] Ἐπιγρ. ἀντὶ πλάτας βλ.λ.

πλατός-ή-όν [πελάζω] ὃν δύναταί τις νὰ πλησιάσῃ, ὁ εὐπρόσοδος, ὁ εὐπρόσιτος· Φώτ. «πλατά· προσπέλαστα»: Αἰσχ.Εὐμ.53 **ῥέγκουσι δ' οὐ πλατοῖσι φυσιάμασιν** [διόρθ ἀντὶ πλαστοῖσι].

πλᾰτοῦμαι-όομαι παθ. ξέομαι ὅπως γένωμαι πλατὺς ὡς ὁ ταρσὸς τῆς κώπης, γίνομαι πλατὺς ὡς ἡ πλάτη τῆς κώπης: Ἀριστφ.Ἀχ.552 **τὸ νεώριον δ' αὖ κωπέων πλατουμένων.**

πλάτουρος [ὁ] νεώτ. ζῳολ. γένος ὀφιδίων **ὑδροφιδῶν** ἑρπετῶν, περιλαμβάνον μεγάλους ἰοβόλους ὄφεις ἐνδιαιτωμένους ἐντὸς τῶν θαλασσῶν.

πλατσομύτης [ὁ] δημ., τὸ θηλ. **πλατσομύτα**, οὐδ. -ύτικο κ. **πλατσουμύτης**, ὁ ἔχων πεπλατυσμένην τὴν ῥῖνα, ὁ σιμός, ἀ. πλακομύτης.

πλατσουκώνω δημ. μτβ. πλατύνω, καθιστῶ τι πλατὺ διὰ πιέσεως: **τοῦ πλατσούκωσε τὴ μύτη μὲ μιὰ γροθιά·** **2**) ρηματ. π. πλατσουκωτός.

πλατσουκωτός-ή-ό δημ. ὁ πεπλατυσμένος, ὁ πλατύς: **πλατσουκωτὴ μύτη.**

πλάττω ἀττ. κ. νεώτ. κ. **πλάσσω**, δημ. **πλάθω**, παρατ. **ἔπλαττον**, μέλλ **πλάσω**, ἀόρ. **ἔπλᾰσα** κ. ποι. **ἔπλασσα** [Θεόκρ.24,109], ἐπ. **πλάσσα** [Ἡσίοδ. Ἔργ.70], παρακ. **πέπλᾰκα** [Διον.Ἀλ.Θουκ.41], γ' ἑν. πρόσ. ὑπερσ. **ἐπεπλάκει** [Ἐρωτιαν.Πρόλ.], μέσ. **πλάττομαι**, μέλλ. **πλάσαμαι** [Ἀλκίφρ.1,37], ἀόρ. **ἐπλασάμην**, παθ. μέλλ. **πλασθήσομαι** [Φιλόδ. Μουσ. 82K], ἀόρ. **ἐπλάσθην** [Λυσ.12,48], παρακ. **πέπλᾰσμαι** [Αἰσχ.Πρ.1030], δίδω μορφήν, σχῆμα εἴς τι, διαμορφῶ, δημιουργῶ, σχηματίζω, ἰδ. ἐπὶ καλλιτέχνου κατεργαζομένου εὐμάλακτον, εὔπλαστον ὕλην, ὅπως δώσῃ εἰς αὐτὴν μορφήν τινα: Ἡσίοδ.Ἔργ.70 **ἐκ γαίης πλάσσε . . Ἀμφιγυήεις παρθένῳ . . ἴκελον Κρονίδεω διὰ βουλάς**, Ἡρ.2, 47 **σταιτίνας πλάσαντες ὗς καὶ ὀπτήσαντες ταύτας θύουσι**, αὐτ.73, Εὐρ.Ἑλ.585 **ἀλλ' εἴδωλον ἦν . . . τίνος πλάσαντος θεῶν;** Ἀριστφ.Σφ.926 **οὐδὲ τὴν ὑδρίαν πλάσαι** [πλοατουργῆσαι], αὐτ.Νεφ. 879 **ἔπλαττεν ἔνδον οἰκίας ναῦς τ' ἔγλυφεν** [κατεσκεύαζεν ἐκ πηλοῦ οἰκίας], Φιλήμ.89 **ὃν λέγουσ' ἡμᾶς πλάσαι καὶ τἄλλα . . ζῷα** [ἐπὶ τοῦ Προμηθέως], αὐτ.72,2 **οὐκ ἔστιν ἀνδριαντοποιὸς ὅστις ἂν πλάσαι κάλλος τοιοῦτον**, Πλάτ.Νόμ.746A **πλάττων καθάπερ ἐκ κηροῦ τινὰ πόλιν**, αὐτ.Τίμ. 50A **σχήματα πλάσας ἐκ χρυσοῦ**, αὐτ.Πολ.510E **αὐτὰ μὲν ταῦτα, ἃ πλάττουσί τε καὶ γράφουσιν**, Δημ.47 **αἱ πλάττοντες τοὺς πηλίνους**, Ἀριστλ.ΖΜ 654b,29 **αἱ πλάττοντες ἐκ πηλοῦ ζῷον**, αὐτ.Μετ.359a,1 **ἀγγεῖον πλάττειν κήρινον**, αὐτ.ΖΙ 623b,32 **πλάττουσι δὲ κηρία πρῶτον** [ἐπὶ τῶν μελισσῶν], Πλούτ.Ἠθ.780E **οὐ Φειδίου δεόμενος πλάττοντος**, ΚΔ Ρωμ.9,20 **μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι, τί με ἐποίησας οὕτως** [ἐπὶ τοῦ Θεοῦ], Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.61 **ἔπλαττε τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐπὶ σανιδίου τὴν πίτταν της, - ὁ Θεὸς ἔπλασε τὸν κόσμον ἐντὸς ἑπτὰ ἡμερῶν, - ὁ Θεὸς ἔπλασε τὸν ἄνθρωπον ἐκ πηλοῦ, - πλάττω τὸν κηρόν**

- τόν πηλόν, - πλάθω τό ψωμί· κ. παθ. : Ἡρ.3,108 τὸ δὲ ἄρτι ἐν τῇσι μήτρῃσι πλάσσεται, Εὐρ.ἀπ. 1116 ποίας δ' ἂν οἶκος τεκτόνων πλασθεὶς ὕπο, Πλάτ.Νόμ.933B ἄν ποτε ἄρα ἴδωσί που κήρινα μιμήματα πεπλασμένα, αὐτ.668E τὸ γεγραμμένον ἢ τὸ πεπλασμένον ἐστὶν ἄνθρωπος, Ἰσοκρ.9,75 τοῖς μὲν πεπλασμένοις καὶ τοῖς γεγραμμένοις οὐδεὶς ἂν τὴν τοῦ σώματος φύσιν ὁμοιώσειε, ΚΔ Τιμ.1,2,13 Ἀδὰμ γὰρ πρῶτος ἐπλάσθη, εἶτα Εὔα· || ζυμώνω ἄρτον : Γαλ.6,313· **2**) ἐπιχρίω, κονιῶ, ἀσβεστώνω : Ἐπιγρ. τὸν .. ναὸν χρίσαντες καὶ πλάσαντες· **3**) δίδωμί τινι σχῆμα, σχηματισμόν τινα : Πλάτ.Κρατ.414D τὸ δὲ στόμα πλάττοντες, ὥστ' ἐπεμβάλλοντες πολλὰ ἐπὶ τὰ πρῶτα ὀνόματα τελευτῶντες ποιοῦσι .. ἕνα ἀνθρώπων συνεῖναι ὅ,τί ποτε βούλεται τὸ ὄνομα, Πλούτ. Ἠθ.3E τὰ μέλη τοῦ σώματος εὐθὺς ἀπὸ γενέσεως πλάττειν τῶν τέκνων ἀναγκαῖόν ἐστι, Ἀρρ. Ἐπικτ.2,24,24· || ὁμ. τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Θουκ.6,58 ἀδήλως τῇ ὄψει πλασάμενος πρὸς τὴν ξυμφοράν |Βερναρδ.Γρηγ. «ἀπέναντι τῆς συμφορᾶς ὑποκριθεὶς πρόσωπον τοιοῦτον (σχηματίσας οὕτω τὸ πρόσωπόν του), ὥστε νὰ μὴ τὸν καταλαμβάνῃ (ὑποπτεύῃ) κανείς»|· || τὸ ἐνεργ. ἀσκοῦμαι, ἐξασκοῦμαι, γυμνάζομαι εἴς τι : Πλούτ.Δημ.7 ἐνταῦθα .. ἑκάστης ἡμέρας κατιόντα πλάττειν τὴν ὑπόκρισιν καὶ διαπονεῖν τὴν φωνήν |ᾄδειν, ἀπαγγέλλειν μετ' ἐπιτετηδευμένων στροφῶν καὶ ποικιλίας|· **4**) γεν. πλάσσω, μορφῶ διὰ τῆς ἀνατροφῆς καὶ παιδεύσεως, διαπλάσσω, διαμορφῶ, διαπαιδαγωγῶ, ἐκπαιδεύω : Πλάτ.Πολ.377C πείσομεν τὰς τροφούς τε καὶ μητέρας λέγειν τοῖς παισὶ καὶ πλάττειν τὰς ψυχὰς αὐτῶν τοῖς μύθοις, αὐτ.Τίμ.88C τόν τε αὖ σῶμα ἐπιμελῶς πλάττοντα τὰς τῆς ψυχῆς ἀνταποδοτέον κινήσεις, αὐτ.Νόμ.671C· κ. παθ. : Εὐρ.Ἴων 830 καινὸν δὲ τοὔνομ' ἀνὰ χρόνον πεπλασμένον· || ὁμ. παθ. ἐπὶ τῆς φωνῆς, ἀσκοῦμαι, γυμνάζομαι, νεώτ. διαπλάττω : Ἀριστλ.ΖΙ 536b,19 ὡς οὐχ ὁμοίας φύσει τῆς διαλέκτου οὔσης καὶ τῆς φωνῆς, ἀλλ' ἐνδεχόμενον πλάττεσθαι· **5**) κ. νεώτ. σχηματίζω τὴν εἰκόνα ἀντικειμένου τινὸς ἐν τῷ νῷ, σχηματίζω ἔννοιάν τινα, νοῶ, φαντάζομαι, στοχάζομαί τι : Πλάτ.Φαῖδρ.246C πλάττομεν οὔτε ἰδόντες οὔτε ἱκανῶς νοήσαντες θεόν, ἀθάνατόν τι ζῷον, αὐτ.Πολ.420C, αὐτ.466A, αὐτ.Νόμ.712B, Φιλόδ. Μουσ.85K τἀρχαῖα πλάττειν· κ. παθ. : αὐτ.82K· || τὸ μέσ. νοῶ, φαντάζομαί τι ἐμαυτῷ : Πλάτ. Πολιτ.297E κατίδωμεν γὰρ δή τι σχῆμα ἐν τούτοις αὐτοῖς πλασάμενοι· **6**) μτφ. ἐπινοῶ, ἐφευρίσκω τι διὰ τῆς φαντασίας μου, δημιουργῶ τι ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, μηχανῶμαι, χαλκεύω : Σοφ. Αἴ.148 τοιούσδε λόγους ψιθύρους πλάσσων, Πλάτ. Ἀπολ.17C ὥσπερ μειρακίῳ πλάττοντι λόγους εἰς ὑμᾶς εἰσιέναι, Ξεν.Ἀπομν.2,6,37, Ἰσοκρ.12,25 ψευδεῖς πλάττοντας αἰτίας, Δημ.268 τί οὖν ὦ ταλαίπωρε συκοφαντεῖς; τί λόγους πλάττεις;, αὐτ.778, Μέν.Μον.145 μὴ πλάσῃς κακόν, Πολύβ.5,42,7 ἐπιστολὴν πλάσας ὡς παρ' Ἀχαιοῦ διαπεσταλμένην προσήνεγκε τῷ βασιλεῖ, Δίων Κ 67,7 ἐπιστολὴν πεπλακέναι· ὁμ. ἀπολ. : Ἡρ.8,85 ἢν γὰρ ἐγὼ αὐτὰ λέγω, δόξω πλάσας λέγειν |θὰ φανῶ ὅτι λέγω ἐξ ἰδίας ἐπινοίας καὶ οὐχὶ τὴν ἀλήθειαν|· κ. παθ. : Αἰσχ.Πρ.1030 ὡς ὅδ' οὐ πεπλασμένος ὁ κόμπος (οὐχὶ πλαστός), Ἀνδοκ.4,23 ἐκεῖνα μὲν οὐκ ἐπίστασθε πότερον οὕτω γεγένηται ἢ πέπλασται ὑπὸ τῶν ποιητῶν, Πλάτ.Τίμ.26E μὴ πλασθέντα μῦθον ἀλλ' ἀληθινὸν λόγον, Ἰσαῖ.7,2 πεπλάσθαι φάσκοντες |λέγοντες ὅτι ἦτο πλάσμα|, Δημ.1239 ταῦτ' ἐστιν, ἐξ ὧν .. ἡ δίκη αὕτη πέπλασται· || ὁμ. τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Ξεν. Ἀν.2,6,26 πλάσασθαι ψεύδη, Δημ.408 ψεύδονται, προφάσεις πλάττονται, αὐτ.838 τοιαῦτα πλάττεσθαι τολμᾶτε· || ὁμ. τὸ μέσ. ἀποκρύπτω τὴν πραγματικήν μου ὄψιν, τὸν χαρακτῆρά μου, τὰ αἰσθήματά μου, ὑποκρίνομαι, προσποιοῦμαι : Λυσ. 19,60 ὀλίγον μὲν χρόνον δύναιτ' ἄν τις πλάσασθαι τὸν τρόπον τὸν αὑτοῦ, Δημ.304 τῆς δὲ φιλανθρωπίας, ἣν .. ἐκεῖνος .. ἐπλάττετο· ὁμ.ἀπολ : Ἀριστλ.Ρητ.1381b,28 πλαττομένους πρὸς ἑαυτούς |διόρθ. αὐτούς|· ὁμ. κ. μτ. ἀπαρφ. : Γαλ.19,1 πλάττεσθαι νοσεῖν, Δίων Κ 64,9 Νέρων εἶναι πλασάμενος· **7**) πλάτταμαι ὡς μέσ. τοῦ πλάζω βλ.λ.|II|.

πλατυ- κ. νεώτ. κ. δημ. πρῶτον συνθετικὸν πολλῶν λέξεων σημαῖνον ὅτι τὸ ὑπὸ τοῦ δευτέρου συνθετικοῦ δηλούμενον ἔχει μέγα πλάτος ἢ μεγάλην ἔκτασιν, οἷον πλατυμέτωπος, πλατύγλωσσος, πλατύγναθος, πλατυκέφαλος κττ.

πλᾰτῠᾰλουργής-οῦς-ές (ἀλουργής) ὁ ἔχων πλατεῖαν πορφυρᾶν ᾤαν, παρυφήν, ὁ περιπόρφυρος : Ἐπιγρ. πλατυαλουργὲς ἱμάτιον.

πλᾰτῠάμφοδος-ον (ἄμφοδος) ὁ ἔχων πλατείας ὁδούς : ΑΒ 332,14, Σχόλ D' Ἰλ.2,12 Ὅμηρος εὐρυάγυιαν λέγει τὴν πλατυάμφοδον.

πλατυασμός |ὁ| νεώτ. ἐσφ.γρ. ἀντὶ πλατειασμός.

πλᾰτῠαύχην-ενος |ὁ,ἡ| μτγν. ὁ ἔχων πλατὺν αὐχένα : Μαν.5,185 ἀσπίδος αὐτομανοῦς, πλατυαύχενος.

πλατύβαθμον |τὸ| νεώτ. ἡ ἐπιφάνεια εἰς ἣν ἀπολήγει ἡ κλῖμαξ ἐν ἑκάστῳ ὀρόφῳ καὶ διὰ τῆς ὁποίας εἰσέρχεταί τις εἰς τὰ διάφορα διαμερίσματα αὐτοῦ· **2**) ἡ πλατεῖα βαθμὶς ἡ τοποθετουμένη εἰς ἃ σημεῖα ἡ κλῖμαξ ἀλλάσσει διεύθυνσιν ἢ ἡ ὁριζόντιος ἐπιφάνεια ἡ παρεντιθεμένη μεταξὺ τῶν πτερῶν κλίμακός τινος, ἵνα ἐλαττώσῃ τὰς καμπὰς αὐτῆς, τὸ πλατύσκαλο.

πλατύβαθρον |τὸ| νεώτ. πεπλατυσμένον βάθρον, ἐφ' οὗ γίνεται ἐγκατάστασις μηχανῆς τινος.

πλατυβραχιόνιος μῦς |ὁ| νεώτ. ἀνατ. ὑπεράριθμος δεσμὶς τοῦ πλατέος ραχιαίου μυός, ἐκφυομένη ἐκ τοῦ ἔξω χείλους ἢ ἐκ τοῦ τένοντος αὐτοῦ καὶ καταφυομένη εἰς τὴν βραχιόνιον περιτονίαν ἢ τὸν ἀγκῶνα ἢ εἰς τὴν περιτονίαν τοῦ πήχεως.

πλᾰτῠγάστωρ-ορος |ὁ,ἡ| |γαστήρ| ὁ ἔχων πλατεῖαν γαστέρα, κοιλίαν: Ἀριστλ.ΖΙ 624b,25 ἕτερος ὁ φὼρ καλούμενος, μέλας καὶ πλατυγάστωρ.

πλᾰτῠγένειος-ον γλώσσ. τοῦ ἠϋγένειος βλ.λ. : Σχόλ.Ὀππ.Ἁλ.2,565.

πλᾰτῠγίζω (πλατύς) ἐπὶ χηνὸς ἢ ἄλλου νηκτικοῦ πτηνοῦ, πλήττω, κτυπῶ τὸ ὕδωρ διὰ τῶν πτερύγων· Φώτ. «τοῖς πτεροῖς κροτέω, ἀλαζονεύομαι» : Ἀριστφ.ἀπ.22D ὥσπερ πελεκᾶς πλατυγίζων (πιθ. γρ.), Εὔβουλ.115 χῆνα πλατυγίζοντα καὶ κεχηνότα· **2**) μτφ. παράγω, κάμνω πίτυλον, μεγαλαυχῶ, κομπορρημονῶ, κομπάζω, σαλιαρίζω· Ἡσ. «πλατυγίζειν· καταλαζονεύεσθαι» : Ἀριστφ.Ἱππ.830 τί θαλαττοκοπεῖς καὶ πλατυγίζεις, μιαρώτατος ὤν |κτ. Σχολ. «τὸ ἐπιτιθέναι πλαταγώνιον τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ καὶ παίειν τῇ δεξιᾷ καὶ ἦχον ἀποτελεῖν»|.

πλᾰτῠγλωσσος-ον |γλῶσσα| κ. ἀττ. πλᾰτύγλωττος ὁ ἔχων πλατεῖαν τὴν γλῶσσαν, ποὺ ἔχει πλατιὰ γλῶσσα : Ἀριστλ.ΖΙ 504b,3 γράμματα φθέγγεται ἔνια τῶν ὀρνίθων γένη· τοιαῦτα δ' ἐστὶ τὰ πλατύγλωττα, αὐτ.ΖΜ 660a,30 τῶν ὀρνίθων οἱ μάλιστα φθεγγόμενοι γράμματα πλατυγλωττότεροι τῶν ἄλλων εἰσίν.

πλᾰτύγνᾰθος-ον μτγν. ὁ ἔχων πλατείας γνάθους, σιαγόνας : Ἰω.Λυδ.Ρωμ.3,61 ταύτην τὴν .. ἐπίνοιαν συνεῖδεν ὁ πλατύγναθος ἀπαλεῖψαι.

πλατύγυρος|-η)-ο(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἔχων πλατὺν γῦρον, ἰδ. ἐπὶ πίλων : πλατύγυρος πῖλος, - πλατύγυρο καπέλλα.

πλατυδάκτυλος |ὁ| νεώτ. ζωολ. γένος σαυριδῶν ἑρπετῶν, περιλαμβάνον μικρὰς σαύρας.

πλατύδεσμος [ὁ] νεώτ. ναυτ. δεσμὸς δύο παχέων σχοινίων ἢ δύο κλάδων σχοινίου διὰ περισφίγξεως αὐτῶν δι' ἄλλου λεπτοτέρου, ἡ ἴσια ληγαδούρα.

πλᾰτῠέπεια [ἡ] μσν. ἡ πλατεῖα, εὐρεῖα ὁμιλία, μεγαλορρημοσύνη : Ἀνών.Προοίμ. ad Exc. de Legatt.4,21 [Nieb.] τὸ **τῆς πλατυεπείας μέγεθος καὶ ἀκοὰς ἀποκναῖον.**

πλᾰτύζομαι πλατυγίζω βλ.λ.2], μεγαλαυχῶ, κομπορρημονῶ, λέγω παχιὰ λόγια.

πλᾰτυθάλασσος-ον ὁ ἔχων πλατεῖαν θάλασσαν : ΕΜ 396,46 **τὸν πλατυθάλασσον τόπον.**

πλᾰτῠΐσχιος-ον [ἰσχίον] μτγν. ὁ ἔχων πλατέα ἰσχία, πλατεῖς μηρούς : Γαλ.4,629 **τῶν ζῴων ὅσα πλατυΐσχια,** αὐτ.5,464.

πλᾰτύκαρπος-ον [καρπός] μτγν. ὁ ἔχων, ὁ φέρων πλατεῖς καρπούς : Διοσκ.3,144 **φύλλα ἔχει πλατυκάρπῳ πράσσῳ ὅμοια** [δ.γρ.].

πλᾰτύκᾰρφος-ον μτγν. ὁ ἔχων πλατεῖς κλάδους : Διοσκ.4,180 **πόα ὑπέρυθρος, πλατύκαρφος** [δ.γρ. λεπτόκαρφος].

πλᾰτύκαυλος-ον [καυλός] ὁ ἔχων πλατὺν καυλὸν ἢ στέλεχος : Θεόφρ.ΦΙ 7,4,5 **τῶν δὲ πλατειῶν οὕτω τινὲς πλατύκαυλαι γίνονται.**

πλατυκέρατος-η-ο δημ. ἀντὶ πλατύκερως βλ.λ.

πλᾰτύκερκος-ον [κέρκος] κ. νεώτ. ὁ ἔχων πλατεῖαν κέρκον, οὐράν, ἅ. πλατύουρος : Ἀριστλ. ΖΙ 596b,4 **εἰσὶ δ' εὐχειμερώτεραι αἱ πλατύκερκοι ὄϊες τῶν μακροκέρκων, - πλατύκερκα πρόβατα·** **2**) νεώτ. τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. γένος φιττακῶν.

πλᾰτύκερως-ωτος-ων [κέρας] μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων πλατέα κέρατα : Διοσκ.Εὐπ.1,21 **πλατύκερως ἔλαφος,** Πολύδ.5,76 **πλατύκερως ἔλαφος·** ‖ τὸ θηλ. ὡς οὐσ. ἡ ἔλαφος : Διοσκ.2,75.

πλατυκεφαλία [ἡ] νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ πλατυκεφάλου βλ.λ.· ‖ εἰδ. ἀνατ. ἀνώμαλος σχηματισμὸς τοῦ κρανίου, καθ' ὃν τοῦτο εἶναι πεπλατυσμένον ἐκ τῶν πρόσω πρὸς τὰ ὀπίσω, ἕνεκα προώρου ἀποστεώσεως τῆς στεφανιαίας ραφῆς.

πλᾰτῠκέφᾰλος-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων τὴν κεφαλὴν πλατεῖαν, πεπλατυσμένην, ὁ πλατσουκοκέφαλος : Ἀπολλδ. Δαμ. Πολιορκ.146,7, Ὀλυμπ. Ἱστ.459D· ‖ νεώτ. ὁ πάσχων ἐκ πλατυκεφαλίας· **2**) εἶδος ἰοβόλου ζῴου ἢ ἑρπετοῦ : Φιλούμ.32,2· **3**) νεώτ. ζωολ. τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. γένος ἀκανθοπτερυγίων **πλατυκεφαλιδῶν** ἰχθύων.

πλατυκνημία [ἡ] νεώτ. ἀνατ. ἀνώμαλος διαμόρφωσις τοῦ κνημιαίου ὀστοῦ, καθ' ἣν τὸ ἄνω τριτημόριον αὐτοῦ εἶναι οὕτω πεπλατυσμένον ἐκ τῶν πλαγίων, ὥστε ἡ ὀπισθία αὐτοῦ ἐπιφάνεια μετατρέπεται εἰς χεῖλος.

πλατύκομος-ον μσν. ὁ ἔχων πλατεῖαν κόμην, μακριὰ μαλλιά : Τζέτζ.Ἐξήγ.Ἰλ.91,27 **ἠὔκαμον δὲ νῦν οὐ τὴν εὔκομον . . ἀλλὰ τὴν πλατύκομον.**

πλᾰτῠκορία [ἡ] [κόρη] μτγν. κ. νεώτ. ἰατρ., ἰων. **πλατυκορίη** παθολογικὴ κατάστασις τοῦ ὀφθαλμοῦ, καθ' ἣν ἡ κόρη γίνεται εὐρυτέρα τοῦ φυσιολογικοῦ, ἅ. κορεκτασία, μυδρίασις : Ἀρετ.Χρον. Παθ.1,7, ἡ **ἐν τοῖσι ὀφθαλμοῖσι παρθένος, καὶ γὰρ ἐκχέεται πολλὸν ἐς μέγαθος, εὖτε πλατυκορίην ὀνομάζομεν,** Ἀέτ.7,54.

πλᾰτῠκορίασις-εως [ἡ] μτγν. ἡ πλατυκορία βλ.λ. : Γαλ.14,768,7 **πλατυκορίασις.**

πλᾰτῡκός-ή-όν δ.γρ. ἀντὶ πλατικὸς βλ.λ.2] : Σιμπλίκ.579,16 **τὸ νῦν, οὐ τὸ πλατυκόν, ἀλλὰ τὸ ἄτομον,** Μετοχ.Θ 455 **πλατυκὰς διαστάσεις ἐν γεωδαισίαις·** κ. ἐπίρρ. -ῶς· κ. συγκρ. **πλατυκώτερον** : Παῦλ.Αἰγ 6,53 [δ.γρ. ἀντὶ πλατικώτερον], Εὐστ.69,36 **δύναται δὲ καὶ ἄλλως ὁδὸς πλατυκώτερον λέγεσθαι.**

πλατυκύαμος [ὁ] νεώτ. βοταν. γένος χεδραπῶν φυτῶν οὗ ὁ φλοιὸς ἀντιπυρετικός.

πλᾰτῠκύμινο(ν) [τὸ] μτγν., μσν. κ. δημ. πλατὺ κύμινον : Διοσκ.Εὐπ.2,118, Ἀλέξ.Τραλλ.8,2, Θεοφάν. Νόνν.1,162,3· **2**) δημ. τὸ ποῶδες καὶ πολυετὲς φυτὸν ἱππομάραθρον τὸ λοφωτόν.

πλᾰτῠλέσχης [ὁ] μτγν. κ. μσν. ὁ πλατύστομος φλύαρος, ὁ καθ' ὑπερβολὴν φλύαρος : Ἀγαθ. ΑΠ 11,382,5 **Καλλίγνωτος . . , ὁ πλατυλέσχης.**

πλᾰτυλίγιστον κηπουρικόν [τὸ] μτγν. πλατὺς λίσγος : Ἀνών. ἢ Ἥρων ἐν Wesch.Poliorc.d.gr.220.

πλᾰτῠλίσγων-ονος [ὁ] [λίσγος] μτγν. ὁ πλατὺς λίσγος, ἡ πλατεῖα σκαπάνη : Ἥρων Βελοπ.11.

πλᾰτῠλόγος-ον γλωσσ. ὁ ἐν ἐκτάσει ὁμιλῶν, ὁ φλύαρος, ὁ λάλος.

πλᾰτύλογχος-ον ὁ ἔχων πλατεῖαν λόγχην, αἰχμήν : Ἀριστφ.ἀπ.476 **πλατύλογχα ἀκόντια,** Ἐπιγρ.· **2**) τὸ οὐδ. **πλατύλογχον** ὡς οὐσ. λόγχη ἔχουσα πλατεῖαν αἰχμήν : Στράβ.17,3,7 **πέλτη μικρὰ βυρσίνη, πλατύλογχα μικρά.**

πλατύλοφος [ὁ] νεώτ. γένος **κορακιδῶν** πτηνῶν.

πλατυμάγσυλον [τὸ] μσν. ἐν τῷ βυζαντινῷ ναυτικῷ, τὸ πεπλατυσμένον στῆθος τοῦ πρῳραίου κριοῦ τῶν πλοίων, ὡς καὶ ἰσχυρόν τι ἐπίθεμα ἐπὶ τοῦ ξοάνου τούτου.

πλᾰτῠμέτωπος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ ἔχων πλατὺ μέτωπον: Αἰλ.ΖΙ 12,19 **πλατυμέτωποι βόες,** Γεωπ.12,2,1.

πλᾰτῠμήλη [ἡ] μτγν. πλατεῖα μήλη, πλατὺς καθετήρ : Ἡλιόδ.Χειρ. π. Ὀρειβ.44,11,2, Ἀντυλλ. π. αὐτ.44,22,2.

πλατυμηρία [ἡ] νεώτ. ἀνατ. ἀνώμαλος διαμόρφωσις τοῦ μηροῦ καὶ τοῦ μηριαίου ὀστοῦ, καθ' ἣν τὸ ἄνω ἡμιμόριον τοῦ ὀστοῦ τούτου εἶναι ἀποπεπλατυσμένον ἐκ τῶν πρόσω πρὸς τὰ ὀπίσω.

πλάτυμμα-ατος [τὸ] πάπ. κ. λεξ. ἀντὶ πλάτυσμα βλ.λ., μεταλλίνη πλάξ, πλάκα, ἔλασμα : Πάπ. **πλάτυμμα χρυσοῦν,** Πάπ. **πλάτυμμα ἀργυροῦν,** αὐτ. **πλάτυμμα μαλυβοῦν·** **2**) πλατὺ πλακούντιον : ΑΒ 294,27, αὐτ.317,26.

πλάτυνσις-εως [ἡ] νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πλατύνω ἢ πλατύνομαι, ἡ εἰς πλάτος ἐπέκτασίς τινος, πλάτεμα· ‖ ἀστρονομ. **πλάτυνσις οὐρανοῦ** τὸ φαινόμενον καθ' ὃ ὁ οὐρανὸς παρέχει τὴν ἐντύπωσιν θόλου, οὗ ἡ ἀκτὶς βαίνει ἐλαττουμένη ἀπὸ τοῦ ὁρίζοντος πρὸς τὴν κατακόρυφον.

πλατύνω [πλατύς] κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **πλαταίνω,** μέλλ. **πλατυνῶ,** ἀόρ. **ἐπλάτῡνα,** παθ. ἀόρ. **ἐπλατύνθην,** μτχ. παθ. παρακ. **πεπλατυσμένος,** ποιῶ, καθιστῶ τι πλατύ, ἐπεκτείνω κατὰ πλάτος, εὐρύνω : ΚΔ Ματθ.23,5 **πλατύνουσι γὰρ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν·** κ. παθ. : Ἀριστλ.Θαυμ.841a,2, αὐτ. Κόσ.393a,23· **2**) καθιστῶ τι ἐκτεταμένον, εὐρύ, μέγα : Ἰώσ.ΠΙ 5,8,1 **πλατύνειν τὴν εἰσβολήν·** ‖ τὸ μέσ. ἐν φρ. **πλατύνομαι τὴν γῆν** ἐπεκτείνω, μεγαλώνω τὴν χώραν μου : Ξεν.ΚΠ 5,5,34 **τί γὰρ ἐμοὶ πλέον τὸ τὴν γῆν πλατύνεσθαι, αὐτὸν δὲ ἀτιμάζεσθαι;** ‖ τὸ ἐνεργ. ἐν μτφ. σημ. : Ἐπιγρ.Μαντινείας **τὴν ψυχὴν εὐγενεστέραν τῆς φύσεως πλατύνας·** **3**) εὐρύνω, μεγαλώνω τι δι' ἀραιώσεως : Ἀρρ.Τακτ.17,2 **τοὺς ἐφεξῆς στίχους πλατύνειν·** **4**) τὸ μέσ. ἐπὶ τῆς κόρης τοῦ ὀφθαλμοῦ, διαστέλλομαι : Πλούτ.Ἠθ.376F· **5**) μτγν. **πλατύνω τὴν καρδίαν** ἀνακουφίζω, ἐλαφρώνω τὴν καρδίαν τινὸς ἀπό τινος μερίμνης ἢ φροντίδος : ΠΔ Ψαλμ.118(119),32 **ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου·** ‖ κ. παθ. ἀνακουφίζεται, ἀνοίγει ἡ καρδιά μου : ΚΔ Κορ.2,6,11 **ἡ καρδία ἡμῶν πεπλάτυνται·** **6**) ὁμ. **πλατύνεται ἡ καρδία** πληροῦται τύφου, ἀλαζονεύεται : ΠΔ Δευτ.11,16 **πρόσεχε σεαυτῷ μὴ πλατυνθῇ ἡ καρδία σου·** **7**) κ. ἀπολ. τὸ μέσ. ὑπερηφανεύομαι, ἀλαζονεύομαι, εἶμαι ὑπερφίαλος, καυχῶμαι, κομπορρημονῶ : Τίμων Φλ.π.Διογ.Λ 34,4 **τί πλατύ-**

νεαι, ἡλίθιος ὥς· **8)** ὁμιλῶ πλατέως, δι' ἐπιτετηδευμένων λαρυγγισμῶν ἢ ἐκτάσεως τῆς φωνῆς, ἐκφράζομαι διὰ λέξεων αἵτινες δίδουσι πλάτος εἰς τὴν φωνήν : Ἑρμογ.Ἰδ.1,6 **πλατύνειν τὴν φωνήν,** Ἁρποκρ. ἐν λ. λαρυγγίζειν· **9)** ἐπιμηκύνω, καθιστῶ σχοινοτενές, διεξοδικόν τι : Φιλόδ.Στωϊκ.Π 24 **πλατύνειν τὸν λόγον,** Ἑρμογ.Προγυμν.3 **πλατύνειν τὴν ἑρμηνείαν·** κ. παθ. : αὐτ.Εὑρ.2,7 **διήγησις πλατύνεται τρόποις· 10)** μεταχειρίζομαι πλεονασμούς : Διον.Ἁλ.Δείν.6 **πιστοῦται δ' οὐ κατ' ἐνθύμημα μόνον, ἀλλὰ καὶ κατ' ἐπιχείρημα πλατύνων· 11)** μτγν. κ. μσν., μτφ. ἐν φρ. **πλατύνω τὸ στόμα τινὸς ἐπί τινα** δίδω παρρησίαν εἴς τινα ἀπέναντί τινος : Μηναῖ.12,12 Ὄρθρ. Ὠδ.3 **ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου·** ‖ κ. παθ. παρρησιάζομαι : ΠΔ Βασ.1,2,1 **ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου· 12)** ρηματ. π. πλάτυμμα, πλάτυνσις, πλατυντέον.

πλατύνωτος-ον κ. μσν. ὁ πλατέα νῶτο, πλατεῖαν ράχιν ἔχων, εὐρύνωτος : Βατραχομ.296 **πλατύνωτοι καρκίνοι,** Γεωπ.17,2,1 **ἐκλεκτέον** (δαμάλεις) **πλατυνώτους·** ‖ μτγν κ. ἐπὶ τῆς γῆς : Χρησμ.Σιβ.8,21 **πλατύνωτος γαῖα.**

πλατύοδος-ον μσν. ὁ πλατείας ὁδοὺς ἔχων : Τζέτζ.Ἐξήγ.Ἰλ.1,16.

πλατύουρος-ον (οὐρά) μτγν. ὁ πλατεῖαν οὐρὰν ἔχων : Ὀππ.Ἁλ.1,99 **βούγλωσσοί τε πλατύουροι.**

πλατυόφθαλμος-ον κ. νεώτ. ὁ ἀφρουσιάζων τοὺς ὀφθαλμοὺς πλατεῖς, μεγάλους : Ἱππ.Ἄρθρ.67 (ἰδ.ἀνάγν.), Ἐρωτιαν.· **2)** μτγν. τὸ οὐδ. **πλατυόφθαλμον** ὡς οὐσ τὸ στίμμι, στίβι βλ.λ. : Διοσκ. 5,84 «τοῦτο οἱ μὲν στίβι, οἱ δὲ πλατυόφθαλμον, οἱ δὲ λάρβασον ἐκάλεσαν»· **3)** νεώτ. τὸ ορυκτὸν ἀντιμονίτης.

πλατύοφις (ὁ,ἡ) μσν. ὁ πλατεῖαν ὄφιν, πλατύ, πεπλατυσμένον πρόσωπον ἔχων : Ἰσαὰκ Πορφ. ἐν Ἀλλατίου Exc.313 **Δηΐφοβος.. πλατύοφις.**

πλατύπεδος-ον σχόλ. ὁ ἔχων πλατὺ πέδον, πλατεῖαν ἐπιφάνειον : Σχόλ Ἡσίοδ.Θ 117 **γαῖαν εὐρύστερνον, πλατεῖαν, πλατύπεδον.**

πλατυπήγιον (τὸ) πάπ. πλοῖον μετ' ἐπιπέδου πυθμένος, πάκτων.

πλατύπῖλος-ον σχόλ. ὁ ἔχων πλατὺν γῦρον, πλατύγυρος : Σχόλ.Σοφ.ΟΚ 313 **πλατύπιλος κυνῆ.**

πλατύπλευρον (τὸ) γλωσσ. τὸ φυτὸν ἀρνόγλωσσον βλ.λ.

πλατυπόδαρος-η-ο δημ. ὁ πλατύπους βλ.λ.

πλατυποδία (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ πλατύποδος βλ.λ.· ‖ ἰατρ. συγγενὴς ἢ συνηθέστερον ἐπίκτητος πάθησις τοῦ ποδός, καθ' ἣν ἐπέρχεται ἐξάλειψις τῆς καμάρας αὐτοῦ, δυσχεραινομένης οὕτω τῆς βαδίσεως ἢ καὶ τῆς ὀρθοστασίας

πλατυπόρφῦρος-ον ὁ πλατείας πορφυρᾶς ταινίας ἢ πλατεῖαν παρυφὴν ἔχων : Ἀρχιππ.39 **πλατυπόρφυρα ἱμάτια.**

πλατύπους-οδος-ουν μτγν. κ. νεώτ. ὁ πλατεῖς πόδας ἔχων, πλατυπόδαρος : Διογ.Λ 1,81 **διὰ τὸ πλατύπουν εἶναι καὶ ἐπισύρειν τὼ πόδε· 2)** νεώτ. ζῳολ. γένος ἐντόμων **βοστρυχιδῶν.**

πλατυπρόσωπος (-η)-ο(ν) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ πλατὺ πρόσωπον ἔχων : Ἀριστλ.Θουμ.832b,2, Περίπλ.Ἐρ.Θαλ.65, Αἰλ.Ζ1 15,26 **ἐνίους γὰρ αὐτῶν πλατυπροσώπους εἶναι.. ἄλλους ἐχινώδεις.**

πλατύπῦγος-ον (πυγή) μτγν. ὁ πλατεῖαν πυγήν, πλατιὰ κωλομέρια, ἔχων· ἐν χρ. μτφ. ἐπὶ πλοίου, ὁ πλατύπρυμνος ἢ ὁ πλατεῖαν, ἐπίπεδον τρόπιν ἔχων : Στράβ.4,4,1 **πλατύπυγα δὲ ποιοῦσι καὶ ὑψίπρυμνα καὶ ὑψόπρῳρα.**

πλατύρ Ἡσ. «δοῦλος ἢ δῆμος».

πλατυρραμφής-οῦς-ές νεώτ. κ. **πλατύρραμφος** ἐπὶ πτηνῶν, ὁ πλατὺ ράμφος ἔχων· **2) πλατυρραμφῆ** κατηγορία πτηνῶν ἐκ τῶν **νηκτικῶν.**

πλᾰτῠρρημοσύνη (ἡ) (ρῆμα) μτγν. ἡ ἰδιότης τοῦ διὰ πλατειασμῶν ὁμιλεῖν, τὸ ἐν ἐκτάσει, πεπλατυσμένως, διὰ πολλῶν λόγων ὁμιλεῖν, πλατύτης λόγου, μακρολογία : Τίμων Φλ.35 **οὐδ' Ἀκαδημαϊκῶν πλατυρρημοσύνης ἀναλίστου.**

πλατυρρινία (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ πλατυρρίνου, ἡ μορφὴ τῆς ἐξωτερικῆς ρινὸς καθ' ἣν τὸ πλάτος εἶναι δυσαναλόγως μέγα ἐν σχέσει πρὸς τὸ ὕψος ἢ καὶ μεγαλύτερον.

πλατύρρινος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ πλατύρρις βλ.λ. : Ἡφαιστ.Ἀστρ.2,2· **2)** νεώτ. ζῳολ. **πλατύρρινα** (τὰ) κ. **πλατύρρινοι** (οἱ) ὑπόταξις τῆς τάξεως τῶν πιθήκων.

πλατύρρῑς-ῖνος (ὁ,ἡ) μτγν. ὁ πλατεῖαν ρῖνα ἔχων : Στράβ.2,2,3 **προχείλους καὶ πλατύρρινας.**

πλατύρρους-οος-ουν-οον ποι. ὁ πλατὺν ροῦν, ρεῦμα ἔχων, εὐρύς : Αἰσχ.Πρ.852 **ὃς καρπώσεται ὅσην πλατύρρους Νεῖλος ἀρδεύει χθόνα.**

πλατύρρυγχος-ον κ. νεώτ. ὁ πλατύ, πεπλατυσμένον ρύγχος ἔχων : Τιμοκλ.14,7 **σαπέρδαις πλατυρρύγχοις,** Ἀριστλ.ΖΜ 692b,12.

πλατύρρῡμος ον (ρύμη) μσν. ὁ πλατείας ρύμας, πλατείας ὁδούς, πλατεῖς δρόμους ἔχων : Εὐστ.166,21.

πλατύς-έος-εῖα-ύ κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἰων. θηλ. **πλατέα** (Ἡρ.2,156), δημ. **πλατιά,** δοτ. ἐν. **πλατέᾳ** (Πόπ.1, αἰτ. πληθ **πλατέας** (αὐτ.), δημ. ὀν. κ. αἰτ. πληθ. οὐδ. **πλατιά,** ὁ ἔχων πλάτος σχετικῶς πολύ, μέγα, εὐρύς, φαρδύς : Ἰλ.Ε 796 **ἱδρὼς γάρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος ἀσπίδος εὐκύκλου,** αὐτ.Η 86 **σῆμά τέ οἱ χεύωσιν ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ** (ὁ Ἑλλήσποντος ἐνταῦθα ὡς κ. ἐν αὐτ.Ρ 432 κ. Αἰσχ.Πέρσ.875 χαρακτηρίζεται οὕτως ὡς πλατυνόμενος κατὰ τὸ Σίγειον), Ἰλ.Ν 588, Πίνδ.Ν 6,51, Ξεν.ΚΠ 7,5,9, αὐτ.1,6,43 **στενὰς ἢ πλατείας ὁδοὺς ἢ ὀρεινὰς ἢ πεδινάς,** Ἐπιγρ., Πάπ., ΚΔ Ματθ.7,13 **πλατεῖα ἡ πύλη καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ἀπώλειαν,** Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.94,4 **κάστρο θεμελιωμένο.., σαράντα ὀργυιές τοῦ φήλου, δώδεκα πλατύ,** Βιζυην.35,8, Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.70 **κατέμπροσθεν ἐξηπλαῦτο πλατεῖα καὶ λιθίνη ἀποβάθρα,** Ζερβ. Μῦθ.Ζ 43, αὐτ.Τραγ.ΚΚ 27,28 **ἀπ' τοῦ πελάου τὰ νερὰ στ' ἀγέρα τὰ πλατιὰ φτερά,** Παπαντ.Ἀγ. Ὄρ.29 **εἶπα στὸν ἀγαθὸ καλόγερο μὲ τὴν πλατιὰ φαρὴ γενειάδα·** ‖ κ. ἐπὶ ἰχθύων : Ἀριστλ. ΖΙ 489b,31, αὐτ.ΖΜ 695b,7· ‖ κ. ἐπὶ σκευῶν : Φερεκρ.143,2 **ποτήρια πλατέα, τοίχους οὐκ ἔχοντ'·** ‖ **κάρυα τὰ πλατέα** τὰ κάστανα : Ἱππ.Διαίτ. 2,55, Διοκλ.ἀπ.126, Ξεν.Ἀν.5,4,29· **2)** κτ. ἐπέκτ. ὁ μεγάλην ἔκτασιν κατέχων, ἐκτεταμένος, μέγας : Ἰλ.Β 474 **αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν** (ποίμνια διεσπαρμένα εἰς μεγάλην ἔκτασιν, κατέχοντα πολὺ διάστημα), Ὀδ.Ξ 101, Ἡσίοδ.Θ 445· **3)** ὁ εὐρὺς ἅμα καὶ ἐπίπεδος, ἀνοπεπταμένος : Ἡρ.4,39 **χῶρος πλατὺς καὶ πολλός,** Ξεν.Ἑλλ 6,1,9 **πλατυτάτης.. γῆς αὔσης Θετταλίας,** Πλάτ.Φαίδ.97D **πότερον ἡ γῆ πλατεῖά ἐστιν ἢ στρογγύλη· 4)** ἐπὶ προσ., ὁ εὔσωμος, ὁ μεγαλόσωμος : Σοφ. Αἰ.1250 **οὐ γὰρ οἱ πλατεῖς οὐδ' εὐρύνωτοι φῶτες ἀσφαλέστατοι,** Πάπ.· **5)** μτφ. ἐπὶ ἐποχῶν τοῦ ἔτους, ὁ λίαν προκεχωρημένος : Πρόκλ.Ἡσιοδ.Ἔργ.483 **πλατὺ ἔαρ· 6)** ὀμ. μτφ ὁ ἰσχυρός, δυνατός· ὅθ. ὡς ἐπίρρ.ἐν φρ. **(κατα)χρέμπταμαι πλατύ** : Ἀριστφ.Εἰρ.815 **ὧν καταχρεμψαμένη μέγα καὶ πλατύ,** Λουκ.Χάρ.12· ‖ ὀμ.πλατὺ γελῶ γελῶ ἰσχυρὸν γέλωτα, μὲ ἀνοικτὸν τὸ στόμα, δυνατά : Φιλόστρ.Ἀπολλ.7,39· κ. **πλατὺ καταγελῶ** : αὐτ.Σοφ.1.20,2· ‖ **πλατὺς ὅρκος** ἰσχυρός, μέγας, σταθερὸς ὅρκος : Ἐμπ.30,3, αὐτ.115,3· ‖ **πλατὺς κατάγελως** μέγας, πολὺς ἢ πασίδηλος, ὁλοφάνερος περίγελως : Ἀριστφ.Ἀχ.1126 **ταῦτ' οὐ κατάγελώς ἐστιν ἀνθρώποις πλατύς;·** ὀμ. κ. **πλα-**

τὺς φλήναφος μεγάλη, πλουσία φλυαρία: 'Αμέλιος π. Πορφ.Τετράδ.17, αὐτ.18· **7)** ἐπὶ προφορᾶς, ὁ εὔηχος: 'Ερμογ.'Ιδ.1,6 **πλατεῖα λέξις**, Πολυδ.2,116 **πλατεῖα φωνή**, Δημήτρ.177 **πλατέα λαλοῦσι πάντα οἱ Δωριεῖς· 8)** ὁ διακεχυμένος, σχοινοτενής, χαλαρός: Διον.'Αλ.Δημ.19· **9)** ὁ λίαν διαδεδομένος· δθ. ὁ συνήθης: Χοιροβ.Θεο. 1,332 **πλατεῖα χρῆσις**, αὐτ.267· **10)** νεώτ. φρ. **πλατεῖα ἔρευνα** ἡ ἐξικνουμένη εἰς ἁπάσας τὰς δυνατὰς περιπτώσεις καὶ ἐμπεριστατωμένη· **11)** τὸ θηλ. **πλατεῖα** (ὁδὸς) ὡς οὐσ. εὐρεῖα ὁδός, φαρδὺς δρόμος: Φιλήμ.58, 'Ηρώνδ.6,53, ΠΔ Γέν.19,2 **εἶπαν αὐχί, ἀλλ' ἐν τῇ πλατείᾳ καταλύσομεν**, Διόδ.Σ 17,52, Στράβ.17,1,10 **πλατεῖα διατείνει παρὰ τὸ γυμνάσιον**, 'Επιγρ. **οἱ ἐν τῇ Σκυτικῇ πλατείᾳ τεχνεῖται**, αὐτ. **ἡ ἱερωτάτη πλατεῖα· 12)** 'Επιγρ. **Σεβαστὴ πλατεῖα** ὄνομα συντεχνίας· **13)** ὁ ἁλμυρός, στυφὸς τὴν γεῦσιν: 'Ηρ.2,108 **πλατυτέροισι ἐχρέωντο τοῖσι πόμασι**, 'Αριστλ.Μετ.359b,4 **πλατέα ὕδατα· 14)** ὁμ. νεώτ. τὸ θηλ. **πλατεῖα** ὡς οὐσ. βλ.λ.· **15)** ὁμ. τὸ θηλ. **πλατεῖα** (χεὶρ) ὡς οὐσ. τὸ πλατὺ μέρος τῆς χειρός, ἡ παλάμη: 'Αριστφ.Βάτρ.1096 **ταῖσι πλατείαις τυπτόμενος**, Φιλούμ.Γυναικ.5,3 **πλατείᾳ τῇ χειρί· 16)** ὁμ. τὸ θηλ. ὡς οὐσ. εἶδός τι πλατέος κυπέλλου ἢ πινακίου, πιατέλα, ἀπλάδα: 'Επιγρ Δήλου· **17)** ὁμ. τὸ θηλ. ὡς οὐσ. εὐρεῖα ῥάβδωσις ἢ εὐρύ, φαρδὺ κράσπεδον: Δημήτρ.108· **18)** μτγν. κ. νεώτ. τὸ οὐδ. κτ. συγκρ. βαθμ. **πλατύτερον** ὡς ἐπίρρ. μετὰ πλειοτέρων λεπτομερειῶν, εὐρύτερον: Σέξτ. 'Εμπ.Πυρρ.2,219 **πλατύτερον διαλεξόμεθα**, Σωρ. 2,5,-**ἄλλοτε θὰ ὁμιλήσωμεν πλατύτερον· 19)** νεώτ. τὸ οὐδ. ὑπερθ. κτ. αἰτ. πληθ. **πλατύτατα** ὁμ. ὡς ἐπίρρ. εὐρύτατα, διεξοδικώτατα: **ὡμίλησε περὶ τοῦ ζητήματος πλατύτατα.**

πλατύσαρκος-ον μτγν. ὁ πληθώραν σαρκῶν ἔχων, ὁ πληθωρικὸς εἰς σάρκας: Πολ.Φυσ.42 **τὸ στῆθος μέγα καὶ πλατύσαρκον λαγαρόν.**

πλατύσημος-ον (σῆμα) μτγν. ὁ πλατεῖαν παρυφήν, φαρδὺν γῦρον ἔχων, πλατύγυρος· δθ. **πλατύσημος χιτὼν** ἡ τῶν Ρωμαίων συγκλητικῶν τήβεννος ἡ φέρουσα πλατεῖαν πορφυρᾶν παρυφὴν (tunica laticlavia): Διόδ.Σ 36,7, Στράβ.3,5,1 **ἐνδῦσαι λέγονται πρῶτοι τοὺς ἀνθρώπους χιτῶνας πλατυσήμους·** || ὁμ. κ. **ἡ πλατύσημος ἐσθής**: 'Ηρωδιαν.'Ιστ.3,11,2 **ἠμφίεστο τὴν πλατύσημον ἐσθῆτα·** || ὁμ. τὸ θηλ. **πλατύσημος** ὡς οὐσ.: 'Αρρ.'Επικτ.1,24,12· **2)** κ. ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν τῶν δικαιουμένων νὰ φέρωσι πλατύσημον ἐσθῆτα· δθ. **χιλίαρχος πλατύσημος** χιλίαρχος βουλευτικός, **tribunus laticlavius**: 'Επιγρ.'Αργους, αὐτ.'Αδάνων.

πλατύσκαλο (τὸ) δημ. πλατύβαθμον βλ.λ., πλατεῖα βαθμίς, πλατύ, φαρδὺ σκαλοπάτι τοποθετούμενον εἰς τὰς θέσεις τῆς κλίμακος, ὅπου αὕτη ἀλλάσσει διεύθυνσιν ἢ συναντᾷ ὄροφον.

πλάτυσμα-ατος (τὸ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. πᾶν πεπλατυσμένον ἀντικείμενον, οἷον κέραμος, πλίνθος: 'Ηρώνδ.3,46· **2)** πλάξ: Διοσκ.Εὐπ.1,171 **πλάτυσμα κηροῦ· 3)** μεταλλίνη πλάξ, ἔλασμα, λάμα: 'Ηρων.Διόπτρ.5, Γαλ.12,831 **χαλκοῦν πλάτυσμα· 4)** ἔμπλαστρον: 'Ηλιόδ.Χειρ.π.'Ορειβ.46,29,3, 'Ορειβ.Σύναψ.2,59· **5)** πλατὺ γλύκισμα, πλακούντιον: Γαλ.4,526· **6)** πεπλατυσμένος μῦς, μυὼν πλατύς, ἀνακαλυφθεὶς ὑπὸ τοῦ Γαληνοῦ: αὐτ. 18(2),930· **7) τὰ πλατύσματα τῶν κωπῶν** αἱ πλάται τῶν κωπῶν: Εὐστ.1625,17 **ταρσοὶ τάλαροι καὶ τὰ πλατύσματα τῶν κωπῶν· 8)** νεώτ. βοταν. τὸ ἔλασμα τῶν φύλλων τῶν φυτῶν.

πλατυσμάτιον (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ πλάτυσμα βλ.λ.: 'Ηρων Πνευμ.1,21, 'Ορειβ.ἀπ.99· **2)** νεώτ. μηχανολ. λίαν πεπλατυσμένον βλῆτρον **ἀσφαλείας** τῶν ἀτμολεβήτων.

πλατυσμός (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. πλάτυνσις, εὔρυνσις, διαστολή, διάτασις: Διοσκ.5,6 **ποιεῖ καὶ πρὸς ἐμπνευμάτωσιν χρονίαν καὶ δῆξιν ὑποχονδρίου καὶ πλατυσμόν· 2)** εὐρύς, ἀναπεπταμένος, ἀνοικτὸς χῶρος, ξάγναντο: ΠΔ Βασ.2,22,20 **καὶ ἐξήγαγέ με εἰς πλατυσμόν**, αὐτ.Σοφ.Σειρ 47,12· **3)** μτγν. ἐν μτφ. χρ. εὐρύτης, ἔκτασις, μέγεθος: Εὐστ.1382,21, Κοτσάρ.Δαπ. ἐν Σάθ.3,94 **καὶ ὁ πλατυσμὸς καὶ τὰ κυριώτερα μέρη ταύτης, τῆς σχεδὸν ἀπείρου ἀρχῆς· 4)** μτγν. ὁμ. μτφ. κούφισις, κομπορρημοσύνη, μεγαλαυχία: Τίμων Φλ.20 **ἐν δὲ πλατυσμὸς πολυμαθημοσύνης τῆς οὐ κενεώτερον ἄλλο.**

πλατύστερνος-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων πλατύ, εὐρὺ στέρνον: Ροῦφ.'Ονομ.74, Γεωπ.19,2,1 **πλατυστέρνους κύνας.**

πλατύστομος (-η)-ο(ν) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ πλατὺ στόμα, ἀνοικτόν, φορδὺ στόμιον ἔχων: Διοσκ.1,30 **πλατύστομος λέβης**, Δημόκρ.π.Γαλ.13,40 **πλατύστομος χύτρα**, Γεωπ.9,24,1 **πλατύστομον ἀγγεῖον·** || κ. ἐπὶ ποτηρίων βεντοῦζος: Σωρ. 1,50· || νεώτ. κ. δημ. κ. ἐπὶ μαχαιρῶν, δρεπάνων κττ.: Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 49,8 **καὶ γιὰ τὸ θέρο τῆς ζωῆς πλατύστομα δρεπάνια·** || ἐν χρ. κ. ὡς τοπωνυμ.

πλατυστομῶ-έω σχόλ. ὁμιλῶ πλατέως, μετὰ πλατειασμῶν, πλατειάζω: Σχόλ.Θεόκρ.15,88.

πλατύσχιστος-ον ὁ πλατέως ἐσχισμένος, ὁ ἔχων πλατείας, μεγάλας σχισμάς, ἐπὶ φύλλου: Θεόφρ.ΦΙ 9,10,1 **φύλλον πλατύσχιστον.**

πλατύσωμος (-η)-ο(ν) μσν., νεώτ. κ. δημ. **ὁ ἔχων** πλατύ, πεπλατυσμένον σῶμα ἢ λίαν εὐρὺν κορμόν: Τζέτζ.Χιλ.6,420 **Πλάτων οἷα πλατύσωμος ἐκλήθη τῷ Σωκράτει.**

πλατυτέρα (ἡ) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ἐκκλ. θηλ. συγκρ. βαθμ. τοῦ πλατὺς βλ.λ.· ἐν χρ. ὡς προσωνυμία τῆς μητρὸς τοῦ Χριστοῦ ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν εὐρύτητα καὶ τὸ μέγεθος τῶν οὐρανῶν· δθ. ὡς οὐσ. ὀνομασία εἰκόνος τῆς Θεομήτορος καθημένης ἐπὶ θρόνου καὶ κρατούσης ἐν ταῖς ἀγκάλαις τὸ θεῖον βρέφος, ζωγραφουμένης ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς μεσαίας κόγχης τοῦ 'Αγίου Βήματος.

πλατύτης-ητος (ἡ) ἡ ἰδιότης τοῦ πλατέος, πλάτος, εὖρος: 'Ιππ.'Αρχ.'Ιητρ.22 **ἧπατος πλατύτης·** || κ. ἐπὶ ζῴων: Ξεν.ΚΠ 1,4,11 **ὑπὸ δὲ τῆς πλατύτητος οὐδὲ ἅμαρτεῖν οἷόν τ' ἦν αὐτῶν· 2)** εὐρύτης, ἡ κατὰ πλάτος: Διογ.Λ 3,4 **ἔνιοι δὲ διὰ τὴν πλατύτητα τῆς ἑρμηνείας οὕτως ὀνομασθῆναι· 3)** ἐπὶ προφορᾶς, τὸ πλάτος: Δημήτρ.177.

πλατυτράχηλος-ον μσν. ὁ ἔχων πλατύν, εὐρὺν τράχηλον, πλατυλαίμης: Γεωπ.19,2,2 (ἀμφ.).

πλατύφτερος-η-ο δημ. ὁ ἔχων πλατείας, μεγάλας πτέρυγας: Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 31,24 **καταμεσὶς τοῦ πελάου, γλαροπούλια πλατύφτερα.**

πλατύφυλλος(-η)-ο(ν) κ. νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ φυτῶν καὶ ἀνθέων, ὁ ἔχων πλατέα φύλλα ἢ πέταλα: 'Αριστλ.Α'Υστ.98b,4 **πᾶν πλατύφυλλον φυλλορροεῖ**, Θεόφρ.ΦΙ 3,8,2 αὐτ.ΦΑΙτ.5,7,2 **ἡ λεύκη πλατυφυλλότερον τῆς αἰγείρου**, δ δίστ. **ἕνας αγουρός βασιλικὸς πλατύφυλλος καὶ δροσερός.**

πλατυχαίτας (ὁ) μτγν. ἐφθαρμ. λ. ἐν Πλούτ.'Ηθ. 292B **τίς ὁ παρὰ Βοιωτοῖς πλατυχαίτας;** (ἡ λ. ἑρμηνεύεται ὑπὸ τοῦ ἰδίου διὰ τοῦ γείτων) (διόρθ. πλᾶτωχαίτας κ. ὀρθότ. πλᾶτιωχέτας ἐκ τοῦ πλᾶτίον δωρ. τ. τοῦ πλησίον).

πλατύχωρος(-η)-ο(ν) μσν., νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ τόπων, ὁδῶν κττ., ὁ εὐρύχωρος, ὁ λίαν ἐκτεταμένος: Γεωπ.18,2,1 **πλατύχωροι σηκοί**, 'Εφταλ.'Οδ.Δ 99 **μᾶς χαθῆκαν τότες στὴν Τρωάδα τὴν πλατύχωρη.**

πλατύψυχος-ον μτγν. ὁ ἔχων ψυχὴν ἀλαζονευομένην, μεγάλαυχον ἢ ἀκόρεστον, δθ. ὁ πολλὰς ἐπιθυμίας ἔχων, ἄπληστος: Σύμμ.ΠΔ Παροιμ.28,25.

πλατυώνυχος-ον (ὄνυξ) ὁ πλατεῖς, **πεπλατυσμένους** ὄνυχας ἔχων : Πλάτ.'Ορ.415Α **ἄνθρωπος ζῷον ἄπτερον, δίπουν, πλατυώνυχον,** Σέξτ.'Εμπ. Πυρρ.2,211· ‖ κ. ἐπὶ τοῦ κύκνου κ. τοῦ χηνός : Αἰλ.Ζ(1),37 **στεγανόποδα καὶ πλατυώνυχα.**
πλάτωμα (τὸ) (πλάτος) δημ. ἐκτεταμένος, ἀναπεπταμένος τόπος, ἰδ. ὀροπέδιον, ἅ. πλατωσιά.
πλάτων 'Ησ. «χαλκωμάτιόν τι, ᾧ **τὸν ὀρὸν ἀντλοῦσιν,** ὅτε γάλα συμπήσσωσι».
πλατώνειος-α-ον μτγν. ὁ τοῦ Πλάτωνος, ὁ πλατωνικὸς βλ.λ. : Σχόλ.Διον.Θρ.224Η **φασί τινες ὡς οὐ δεῖ λέγειν Πλατωνικὸν βιβλίον ἀλλὰ Πλατώνειον. Πλατωνικὸν γὰρ βιβλίον λέγεται τὸ περιέχον περὶ Πλάτωνος,** Σουΐδ.· **2**) τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **πλατώνεια** ὡς οὐσ. ἑορτὴ πρὸς τιμὴν τοῦ Πλάτωνος : Πορφ. π. Εὐσ. Εὐαγγ.Προπ.10,3 **τὰ Πλατώνεια ἑστιῶν ἡμᾶς Λογγῖνος 'Αθήνησι.**
πλατώνι (τὸ) δημ. τὸ ζῷον πλάτωνις βλ.λ.
πλατωνίζω μτγν., μον. κ. νεώτ. εἶμαι ὀπαδὸς ἢ μιμητὴς τῆς φιλοσοφίας τοῦ Πλάτωνος, εἰς τὰς φιλοσοφικὰς ἀντιλήψεις μου ἔχω ἄμεσον ἐπίδρασιν τῶν θεωριῶν τοῦ Πλάτωνος : 'Ωριγ. κατὰ Κέλσ. 4,219 **καὶ γὰρ** (ὁ Κέλσος) **ἐν πολλοῖς πλατωνίζειν θέλει,** Εὐστ.1383,51, Σουΐδ.· **ἢ Πλάτων φιλωνίζει ἢ Φίλων πλατωνίζει.**
πλατωνικός-ή-όν μτγν., μον. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν φιλόσοφον Πλάτωνα ἢ τὸ σύστημα τῆς φιλοσοφίας αὐτοῦ, ἅ. πλατώνειος : 'Αγαθ.ΑΠ 11,354,9, - **πλατωνικοὶ διάλογοι,** -**πλατωνικὸν σύστημα,** - **πλατωνικὴ φιλοσοφία**· ‖ πάπ. κ. νεώτ. ὁ ἀκολουθῶν τὴν φιλοσοφίαν τοῦ Πλάτωνος : Πάπ. **πλατωνικὸς φιλόσοφος**· ‖ νεώτ. τὸ ἀρσ. κτ. πληθ. **πλατωνικοὶ** ὡς οὐσ. οἱ μετὰ τὸν Πλάτωνα διανοηταὶ καὶ φιλόσοφοι οἱ ὑποστάντες ἔκδηλον τὴν ἐπίδρασιν τῶν μετοφυσικῶν, ἠθικῶν καὶ πολιτειακῶν θεωριῶν αὐτοῦ καὶ διδάξαντες ὁπωσδήποτε κατὰ τὸ πνεῦμά του, εἰς οὓς ἀνήκουν οἱ 'Ακαδημαϊκοί, οἱ Νεοπλατωνικοί, πλεῖστοι ἄλλοι ἐκ διαφόρων φιλοσοφικῶν σχολῶν προερχόμενοι (Πλούταρχος, Κέλσος, Νουμήνιος) ὡς καὶ χριστιανοὶ θεολόγοι τῆς πατρολογικῆς, τῆς περιόδου τῆς σχολαστικῆς θεολογίας καὶ τῆς ἐποχῆς τῆς 'Αναγεννήσεως· **2**) μτγν. ὁ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δογμάτων τῆς πλατωνικῆς φιλοσοφίας γινόμενος : Δαμάσκ.'Αρχ.311 **πλατωνικαὶ ἀποδείξεις**· **3**) νεώτ. συνεκδ. ὁ ἰδεώδης, ἰδανικός, ἁγνός, οὐχὶ σαρκικός : **πλατωνικὸς ἔρως**· **4**) ὁμ. νεώτ. ὁ μὴ ἔχων, ὁ μὴ φέρων ἢ ὁ μὴ ἀποβλέπων εἰς πρακτικὸν ἀποτέλεσμα, μάταιος : **πλατωνικαὶ ὑποσχέσεις - διαμαρτυρίαι.**
πλατωνικῶς ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ., δημ. **πλατωνικὰ** κατὰ τὸν τρόπον τοῦ Πλάτωνος, ὡς ὁ Πλάτων διδάσκει : Στράβ.7,3,7 **τὰς γυναῖκας Πλατωνικῶς ἔχοντες κοινάς**· **2**) νεώτ. κατὰ τρόπον πλατωνικὸν βλ.λ.4) : **ὁμιλεῖ πλατωνικῶς.**
πλάτωνις-ιδος (ἡ) μτγν. ὀνομασία τῆς δάμος βλ.λ., ζῴου ἐκ τῶν **ἐλαφιδῶν,** ἔχοντος πλατέα κέρατα, ἐξ οὗ καὶ ἡ ὀνομασία : Κυραν.59.
πλατωνισμός (ὁ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ πλατωνικοῦ· **2**) τὸ κατὰ τὴν πλατωνικὴν φιλοσοφίαν φιλοσοφεῖν ἢ τὸ ἔχειν ἰσχυρὰν τὴν ἐπίδρασιν αὐτῆς : **εἰς τὴν φιλοσοφίαν τοῦ Πλωτίνου ὁ πλατωνισμὸς εἶναι τὸ ἐπικρατοῦν στοιχεῖον,** - **κατὰ τὴν ἀκμὴν τῆς 'Αναγεννήσεως ἐπεκράτησεν ὁ πλατωνισμός**· **3**) ἄκρα ἰδεολογικὴ τάσις· **4**) **πλατωνισμὸς τοῦ πνεύματος** προσκόλλησις ἰσχυροτάτη εἴς τινα **ἐκ** τῶν προτέρων ἰδέαν, ὥστε νὰ παρεμποδίζεται ἡ ἐλευθέρα ἔρευνα πάσης ἄλλης ἐκτιμωμένης ἐν συσχετισμῷ πρὸς αὐτήν.
πλατωσιά (ἡ) δημ. πλάτωμα βλ.λ., τόπος πλατύς, ἀναπεπταμένος.
πλάτωσις-εως (ἡ) γλωσσ. ἐμπνευμάτωσις.

πλέγδην ἐπίρρ. μτγν. συμπεπλεγμένως, ἐμπεπλεγμένως, μπερδεμένα : 'Αλκ.Μεσσ.ΑΠλ.4,196 **τίς πλέγδην σάς ἐνέδησε χέρας;**, 'Οππ.'Αλ.2,317 **αὐτὰρ ὅ χεῖρας πλέγδην οὐκ ἀνίησιν ἀπ' αὐχένος.**
πλεγεροτυπία (ἡ) νεώτ. φωτολιθογραφικὴ μέθοδος δι' ἧς ἄνευ φωτογραφήσεως ἐπιτυγχάνεται ἀνατύπωσις σχεδίων ἐκ φύλλων τυπωθέντων καὶ ἐκ τῶν δύο αὐτῶν πλευρῶν.
πλέγμα-ατος (τὸ) κ. μσν. κ. νεώτ. πᾶν τὸ πεπλεγμένον ἢ συνεστραμμένον· δθ. **πλέγμα ἕλικος** ὁ συστρεφόμενος ἕλιξ ἢ πλόκαμος τῆς ἀμπέλου : Σιμων.183,2· **2**) πᾶν τὸ ἐκ πλοκῆς, ἐκ πλέξεως προερχόμενον, πρᾶγμα πεπλεγμένον : Πλάτ.Νόμ. 734Ε **καθάπερ οὖν δή τινα ξυνυφὴν ἢ καὶ πλέγμ' ἄλλ' ὁτιοῦν**· ‖ τὸ τοῦ κύρτου **πλέγμα** ἢ **τὸ πλέγμα** ὁ κύρτος βλ.λ. : Πλάτ.Τίμ.79D **ὃ δὴ καὶ προσεικάζομεν τῷ τοῦ κύρτου πλέγματι**· ‖ κ. γεν. ἐπὶ δικτύου : Ξεν.ΚΠ 1,6,28 **τίνος δ' ἕνεκα δολοῦν ὗς ἀγρίους καὶ πλέγμασι καὶ ὀρύγμασι;**, Πλάτ.Τίμ.79D· **3**) κτ. πληθ. στέφανοι, στέμματα : Εὐρ.'Ιων 1393 **εὐρώς τ' ἄπεστι πλεγμάτων**· **4**) μτγν. πλόκαμος κόμης, πλεξίς, πλεξούδα : ΚΔ Τιμ.1,2,9 (τὰς γυναῖκας) **κοσμεῖν ἑαυτὰς μὴ ἐν πλέγμασι ἢ χρυσῷ ἢ μαργαρίταις**· **5**) ὁμ. μτγν. **πλέγμα δικτυοειδές τὸ** θαυμάσιον δίκτυον τοῦ Γαληνοῦ : 'Ηρόφ. π. Γαλ.5,155, Γαλ.Χρ.Μορ.9,4· **6**) **πλέγμα γυίων** ἐναγκαλισμός : Παῦλ.Σιλ.ΑΠ 5, 245,2 **μαλθακὰ μὲν Σαπφοῦς τὰ φιλήματα, μαλθακὰ γυίων πλέγματα χιονέων**· **7**) μτφ. συμπλοκὴ λέξεων : Πλάτ.Σοφ.262D **τῷ πλέγματι τούτῳ τὸ ὄνομα ἐφθεγξάμεθα λόγον**· **8**) γεν. συμπλοκή : Φίλ.1,372,αὐτ.651,Πλωτῖν.3,3,4.
πλεγματεύω 'Ησ. «κατασκευάζω πλέγματα»· **2**) τὸ μέσ. **πλεγματεύομαι** αὐτ. «συμπλέκομαι».
πλεγμάτιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ πλέγμα βλ.λ.2) : 'Αριστλ.ΖΜ 685b,5 **δύναμιν ἔχουσι καὶ σύνθεσιν τοιαύτην αἵανπερ τὰ πλεγμάτια,** Μᾶρκ.Αὐρ 2,2 **ἐκ νεύρων, φλεβίων, ἀρτηριῶν πλεγμάτιον** (περὶ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος).
πλεγμός (ὁ) μσν. τὸ πλέγμα:ΕΜ 735,10,Εὐστ.1309,5.
πλέγνυμι μτγν., μτχ. παθ. ἐνεστ. **πλεγνύμενος,** πλέκω βλ.λ. : 'Οππ.Κυν.3,213,αὐτ.'Αλ.1,311.
πλέες (οἱ) ἐπ. ὀνομ. πληθ. τοῦ πλείων βλ.λ.
πλέας (τούς) ἐπ. αἰτ. πληθ. τοῦ πλείων βλ.λ.
πλεθριαῖος-α-ον ὁ ἑνὸς πλέθρου, ἰσόμετρος πρὸς ἓν πλέθρον : Ξεν.'Αν.1,5,4 **ἀφικνοῦνται ἐπὶ τὸν Μάσκαν ποταμόν, τὸ εὖρος πλεθριαῖον,** Πλάτ.Κριτί.116Α **γέφυρα πλεθριαία τὸ πλάτος οὖσα,** Στράβ.16,2,17 **δράκων μῆκος πλεθριαῖος.**
πλεθρίζω τρέχω πλέθρου διάστημα ἐπαναστρέφων εἰς τὴν ἀφετηρίαν, δθ. μτφ. δαπανῶ τὸν καιρόν μου εἰς λόγους, **μεγαλαυχῶ** : Θεόφρ.Χαρ.23,2 **ταῦτα πλεθρίζων.**
πλέθριον (τὸ) μτγν. χῶρος τοῦ **ἐν** 'Ολυμπίᾳ γυμνασίου, χρήσιμος εἰς γυμναστικὰς ἀσκήσεις, ἰδ. εἰς τὴν πόλην : Παυσ.6,23,2,Λουκ.Περεγρ.31 **ἤδη γὰρ οἱ 'Ελλανοδίκαι ἐλέγοντο εἶναι ἐν τῷ πλεθρίῳ**· **2**) μσν. ὀνομασία τοῦ σταδίου τῆς 'Αντιοχείας : Μαλάλ.1 290.14,αὐτ.339,1 **ἕως τοῦ λεγομένου Πλεθρίου.**
πλέθρισμα-ατος (τὸ) 'Ησ. «δρόμημα, διαγωνισμὸς δρόμου ἐν σταδίῳ, πλέθρου μακρῷ», Φώτ.
πλέθρον (τὸ) κ. **βλέθρον** ('Επιγρ. Θεσπιῶν), μονάς, μέτρον μήκους ἰσοδυναμοῦν ἀπὸ τοῦ 'Ομήρου καὶ ἐντεῦθεν πρὸς 10 ὀργυιάς, κατὰ δὲ τοὺς ἱστορικοὺς χρόνους πρὸς 29,57 μ. ἤτοι περιέχον 10 ἀκαίνας, ὀργυιὰς δὲ 16 2/3 καὶ πόδας 100 : 'Ηρ 2, 124 **τῆς ἐστι . . μέτωπον ἕκαστον ὀκτὼ πλέθρα,** Εὐρ.'Ιων 1137 **πλέθρου σταθμήσας μῆκος εἰς εὐγωνίαν,** Ξεν.'Αν.1,2,5 **τούτου τὸ εὖρος δύο πλέθρα**· **2**) μονάς, μέτρον ἐπιφανείας περιέχον 100 τετραγώνους ἀκαίνας καὶ ἰσοδυναμοῦν πρὸς

10.000 τετρ. πόδας ἤτοι πρὸς 8,740 τ. μ. : Ἡρ.7, 199 **δισχίλιά τε γάρ καὶ δισμύρια πλέθρα τοῦ πεδίου ἐστί**, Πλάτ.Θεαίτ.174Ε **γῆς δὲ . . μυρία πλέθρα**, αὐτ. Ἀλκ.Ι,123C, Δημ.491, Ἐπιγρ. Τεγέας· || μτγν. τὸ ρωμαϊκὸν πλέθρον, λατ. jugerum : Πλούτ.Κάμ.39 **μηδένα πλέθρων πεντακοσίων πλείονα χώραν κεκτῆσθαι**, Αἰλ.ΠΙ 3,1· **3)** Ἡσ. «πλέθρα· δίυγροι καὶ βοτανώδεις τόποι».

πλειάς-άδος (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., ἐπ. κ. Ἰων. πληϊάς, αἰολ. ὀνομ.πληθ. **πληΐαδες** (Σαπφ.52), ὄνομα ἑκάστης τῶν ἑπτὰ θυγατέρων τοῦ Ἄτλαντος καὶ τῆς Πληϊόνης, ἃς ὁ Ζεὺς ἔθηκε μεταξὺ τῶν ἀστέρων, ἀποτελεσθέντος οὕτως ἑνὸς τῶν ἀρχαιοτάτων παρ' Ἕλλησι γνωστῶν ἀστερισμῶν, εὑρισκομένου ἐπὶ τοῦ λαιμοῦ τοῦ ἀστερισμοῦ Ταύρου, δημ. πούλια : Ἰλ.Σ 486 **τά τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται, Πληϊάδας θ' Ὑάδας τε**, Ὀδ.Ε 272, Ἡσίοδ. Ἔργ.383 **Πληϊάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων ἄρχεσθ' ἀμήτου**, αὐτ.572· **2)** κτ. ἐν., ἐπὶ τοῦ ὅλου ἀστερισμοῦ, ἰδ. πρὸς διάκρισιν καὶ ὁρισμὸν τοῦ χρόνου· ὅθ. ἡ μὲν ἐπιτολὴ αὐτῶν ἐν Ἑλλάδι γιναμένη τὸν Μάϊον σημαίνει τὴν ἀρχὴν τοῦ θέρους, ἡ δὲ κατὰ Νοέμβριον δύσις, τὴν ἀρχὴν τοῦ χειμῶνος : Ἱππ.Ἐπιδ.1,1 **ἐν Θάσῳ φθινοπώρου περὶ ἰσημερίην καὶ ὑπὸ Πληϊάδα ὕδατα πολλά**, Εὐρ.ΙΑ 8 **Σείριος ἐγγὺς τῆς ἑπταπόρου Πλειάδος ᾄσσων ἔτι μεσσήρης**, αὐτ.Ἴων 1152 **Πλειὰς μὲν ᾔει μεσοπόρου δι' αἰθέρος**, Ἀριστλ.ΖΙ 553b,31 **πρὸ Πλειάδος ἐπιτολῆς**, **αὐτ.599b,10**, αὐτ.598b,7, αὐτ.599a,28, αὐτ.542b,22, αὐτ.556a,21· **3)** ὁμ. κτ. ἐν. ὄνομα τῆς ὁμάδος τῶν ἑπτὰ δοκιμωτέρων Ἀλεξανδρινῶν τραγικῶν ποιητῶν : Ἡφαιστ.9,4, Χοιροβ. Ἡφ.236C Σουΐδ. ἐν λ. Ἀλέξανδρος Αἰτωλός. [Ἡ λ. **Πλειάδες** πιθανῶς παράγεται ἐκ τοῦ πλέω, διότι ἡ ἐπιτολὴ αὐτῶν συνέπιπτε μετὰ τῆς ἀρχῆς τῆς πλοΐμου ἐποχῆς· ἀλλ' οἱ ποιηταὶ (Ἡσίοδ.ἀπ.177,αὐτ.178,179, Πινδ. Ν 2,11,Ἀλκμ.23,60,Αἰσχ.ἀπ.312,Εὐρ.Ὀρ.1005) ἔχοντες τὸν ἐπεκτεταμένον τ. Πελειάδες παριστῶσιν αὐτὰς ὡς περιστεράς, αἱ ὁποῖαι φεύγουν ἐν τῷ οὐρανῷ τὴν δίωξιν τοῦ κυνηγοῦ Ὠρίωνος.]

πλεῖθος (τὸ) Ἐπιγρ. βοιωτ. τ. τοῦ πλῆθος βλ.λ.

πλεῖμμα-ατος (τὸ) Ἐπιγρ. δωρ. τ. τοῦ πλήρωμα βλ.λ., εἰσόδημα· || Ἡσ. «πλήρωμα», Φώτ.

πλεῖν ἀττ. τ. τοῦ πλέον, οὐδ. τοῦ πλείων βλ.λ.

πλειογαμία (ἡ) νεώτ. βοταν. κ. **πολυγαμία** ἡ περίπτωσις καθ' ἣν ἐν φυτὸν φέρει ἄνθη ἑρμαφρόδιτα καὶ ἄνθη μονογενῆ, ἄρρενα καὶ θήλεα.

πλειοδοσία (ἡ) νεωτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πλειοδοτῶ, ὑπερθεματισμός.

πλειοδότης (ὁ) νεώτ., θηλ. **-ότις-ιδος**, ὁ πλειοδοτῶν, προσφέρων τιμὴν ἀνωτέραν,ὑπερθεματίζων.

πλειοδοτικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πλειοδοσίαν βλ.λ., ὁ τῆς πλειοδοσίας : **πλειοδοτικὴ δημοπρασία**· || ἐπίρρ. **-ῶς**.

πλειοδοτῶ-έω νεώτ., ἀόρ. **ἐπλειοδότησα**, ἐπὶ πλειστηριασμῶν, δίδω, παρέχω τιμὴν ἀνωτέραν τῶν ἄλλων, ὑπερθεματίζω, ἀντίθ. μειοδοτῶ.

πλειόκαινος ὑποδιάπλασις (ἡ) νεώτ. γεωλ. ἡ τελευταία καὶ νεωτέρα ἐκ τῶν πέντε ὑποδιαπλάσεων εἰς τὰς ὁποίας ὑποδιαιρεῖται ἡ τριτογενὴς διάπλασις τοῦ καινοζωϊκοῦ ἀθροίσματος στρωμάτων τοῦ στερεοῦ φλοιοῦ τῆς γῆς.

πλειομορφία (ἡ) νεώτ. βιολ. ἡ ἰδιότης τοῦ πλειομόρφου βλ.λ.

πλειόμορφος-ον νεώτ. βιολ. ἐπὶ βακτηρίων καὶ φύλλων ἐνύδρων φυτῶν, ὁ ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν διαφόρων συνθηκῶν ἐμφανίζων διαφόρους μορφάς.

πλειονάζω μτγν. **ἔχω** πλείονας τῆς μιᾶς σημασίας ἢ ἐφαρμογάς : Ἀλέξ. Ἀφρ. Τοπ. 428,13· **2)** πλεονάζω, ὑπάρχω καθ' ὑπερβολήν : Ἐπιγρ.

πλειονάκι(ς) ἐπίρρ. πάπ. δ.τ. τοῦ πλεονάκις βλ.λ.

πλειόνει Ἡσ. «σπείρει».

πλειονομοιρῶ-έω μτγν. ἔχω πλείονας μοίρας, περισσότερα μέρη, εἶμαι πλέον προκεχωρημένος εἰς τὸν ζῳδιακὸν κύκλον : Παῦλ.Ἀλ.Η 1.

πλειονόσημος-ον Ἡσ. «ἐπὶ λέξεων· **ὁ ἔχων** πλείονας τῆς μιᾶς σημασίας».

πλειονότης-ητος (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ πλειοτέρα, μεγαλυτέρα, μακρότης, ὅθ. ἐν εἰδ. σημ. ἡ μακρότης τῆς χορδῆς τοῦ μονοχόρδου, κτ. ἀντίθ. πρὸς τὸ βροχύτης : Νικόμ.Γερ.Ἁρμον.10 **αἱ μὲν βραχύτητες ὀξυτονοῦσιν, αἱ δὲ πλειονότητες βαρυτονοῦσιν**· **2)** νεώτ. τὸ μεγαλύτερον τμῆμα, μέρος πλήθους ἀνθρώπων ἢ πραγμάτων : **ἡ πλειονότης τῶν κατοίκων φιλα φρονεῖ πρὸς τοὺς Ἕλληνας** - **ἡ πλειονότης τῶν ἐκλογέων.**

πλειονοψηφία (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. κ. **πλειοψηφία** [Σεραπ. ἐν Κατ.Ἀστρλ.Κ 5(3),87] ἡ ἐπικρατοῦσα ἀστρολογικὴ ἐπίδρασις : Παῦλ.Ἀλ.R 1· || νεώτ. κ. δημ. τὸ πλειότερον ποσόν, ὁ μεγαλύτερος ἀριθμὸς ψήφων, πλειονότης ψήφων ἢ ψηφισάντων : **ἡ κυβέρνησις ἔχει** - **διαθέτει τὴν πλειονοψηφίαν**· || **ἀπόλυτος πλειο(νο)ψηφία** ἐκείνη καθ' ἣν πρότασις τις ἢ ἄτομον λαμβάνει τὸ ἥμισυ τοὐλάχιστον πλέον ἑνὸς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὅλων ψήφων παρόντων καὶ ἀπόντων· || **σχετικὴ πλειο(νο)ψηφία** ἐκείνη καθ' ἣν ὑπὲρ τινος προτάσεως ψηφίζουν οἱ ἡμίσεις πλέον ἑνὸς τῶν παρόντων μελῶν.

πλειοναψηφικός-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. κ. **πλειοψηφικός-ή-ό(ν)** ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πλειονοψηφίαν, ὁ τῆς πλειονοψηφίας : **πλειονοψηφικὸν σύστημα** [εἶδος ἐκλογικοῦ συστήματος καθ' ὃ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν ἀπαιτεῖται ἡ λῆψις τῆς πλειονότητος τῶν ψήφων ἔναντι ἑνὸς ἑκάστου τῶν ἄλλων ὑποψηφίων· ἀντίθ. ἀναλογικὸν σύστημα].

πλειονοψηφοφορία (ἡ) μτγν. ἡ πλειονοψηφία βλ.λ. : Ἰουλ.Λαοδ. ἐν Κατ.Ἀστρλ.Κ 4,104.

πλειο(νο)ψηφῶ-έω νεώτ., ἀόρ. **ἐπλειονοψήφησα**, ἔχω, διαθέτω ἢ λαμβάνω τὴν πλειονοψηφίαν.

πλειόνως (πλείων) ἐπίρρ. κ. μσν. πλειότερον, περισσότερον : Αἰν.Τακτ.7,4, Ἰώσ.Ἀἰ 17,1,1.

πλειοποιός-όν μτγν. ὁ δημιουργῶν πλειονότητας βλ.λ. : Δαμάσκ.Ἀρχ.55.

πλεῖος-η-ον ἐπ. τ. τοῦ πλέος, ἰων. **τ. τοῦ πλέως** βλ.λ. : Ἰλ.Ι 71, Ὀδ.Ο 446.

πλειότερος-η-ον ἐπ. συγκρ. βαθμ. τοῦ πλεῖος βλ.λ. : Ὀδ.Λ 359, Ἄρατ.1080,Καλλ.ἀπ.51Ρ.

πλειότης-ητος (ἡ) μτγν. πλειονότης, πληθύς, πλῆθος : Θεολ.Ἀριθμ.12 [ἰδ.ἀνάγν.].

πλειοχάδιον (τὸ) νεώτ. βοταν. ὀνομασία ἁπλῆς κυματοειδοῦς τοξιονθίας, **εἰς** ἣν πλείονες τῶν δύο ἄξονες εἶναι ἰσοπαχεῖς πρὸς ἀλλήλους ὡς **εἰς** πολλὰ εἴδη εὐφορβίου.

πλειοψηφία (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. **ὅ.** πλειονοψηφία.

πλειοψηφικός-ή-όν νεώτ. **ὅ.** πλειονοψηφικός.

πλειστάκις (πλεῖστος) ἐπίρρ. κ. νεώτ. κ. **πλειστάκι** (Πάπ.,ΕΜ 169,31,Εὐστ.122,7), πλείστας φοράς, πάραπολλὲς φορές· ὅθ. συχνάκις, πολλάκις : Ἱππ. Ἄρθρ.51, Ἀριστλ.ΗΝικ.1153b,34, ΠΔ Ἐκκλ.7,22(23) **ὅτι πλειστάκις πονηρεύσεταί σε**· || **ὡς** κ. **ὅτι πλειστάκις** ἐπιτεταμένον τὸ ἁπλοῦν ἐπίρρ. : Ἱππ. Ἄρθρ.67, Ἀντιφ.5,86, Ξεν.Οἰκ 16,14 **εἰ ἐν τῷ θέρει ὅτι πλειστάκις μεταβάλοι τις τὴν γῆν;**, Πλάτ. Πολ.459D **ἐκ τῶν ὡμολογημένων τοὺς ἀρίστους ταῖς ἀρίσταις συγγίγνεσθαι ὡς πλειστάκις.**

πλεισταρχία (ἡ) μτγν. ἡ πολυαρχία, τὸ νὰ ἄρχουν πλεῖστοι, πολλοί : Γρηγ.Ναζ.3,1151Α **ἀναρχία γάρ ἐστιν ἡ πλεισταρχία.**

πλείσταρχος-ον ποι. ὁ πλείστων ἀνθρώπων ἢ χωρῶν ἄρχων, ἐξουσιάζων, κύριος : Βακχ.3,12.

πλεισταχόθεν ἐπίρρ. **ἐκ** πλείστων μερῶν **ἢ** τόπων : Ἀριστφ.ἀπ.840.

πλεισταχῶς ἐπίρρ. κατὰ πλείστους τρόπους : Φιλήμ.Λεξ.57.

πλειστήρης-ους-ες ποι. πολλαπλοῦς, δθ. ἐπὶ χρόνου, ὁ μακρός, μεγάλης διαρκείας : Αἰσχ.Εὐμ. 763 **ἅπας πλειστήρης χρόνος.**

πλειστηριάζω κ. νεώτ. ὑπερβάλλω ἐν τῇ τιμῇ τῶν πιπρασκομένων, προσφέρω πλείονα τῶν ἄλλων, ὅπως ἀγοράσω τι πωλούμενον ἐν πλειστηριασμῷ, πλειοδοτῶ, ὑπερθεματίζω : Λυσ.ἀπ.7 **αὐ τιμῆς τεταγμένης πωλοῦσιν, ἀλλ᾽ ὡς ἂν δύνωνται πλειστηριάσαντες, πλείσταυ ἀπέδοντο,** Πλάτ.Κωμ.18, Θεμίστ.Λόγ.21,261Β· **2)** νεώτ. πωλῶ διὰ πλειστηριασμοῦ, ἐκθέτω τι πρός πώλησιν διὰ πλειοδοσίας : **ἐπλειστηριάσθη ἡ οἰκία του·** **3)** ρηματ. π. πλειστηρίασις, πλειστηριασμός.

πλειστηρίασις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ διὰ πλειοδοσίας πώλησις, πλειστηριασμός : **πλειστηριάσεως ἐπιχείρησις** (ἡ πρός τὸν σκοπὸν πραγματοποιήσεως ὡρισμένου κέρδους ἀναλαμβάνουσα τὴν διὰ πλειστηριασμοῦ ἐκποίησιν κινητῶν πραγμάτων ἀνηκόντων εἰς ἰδιώτας καὶ ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ἐμπιστευομένων παρὰ τούτων εἰς αὐτήν).

πλειστηριασμός (ὁ) κ. νεώτ. κ. δημ. Ἡσ. «ὑπερθεματισμός»· || νεώτ. κ.δημ. πώλησις διὰ πλειοδοσίας, δημοπρασία, ἡ διαδικασία δι᾽ ἧς ἐκποιοῦνται κινητὰ ἢ ἀκίνητα μεμονωμένως ἢ συνολικῶς καθισταμένου ἀγοραστοῦ τοῦ προσφέροντος τὸ μεῖζον τίμημα· || ἡ οὕτω δυνάμει τελεσιδίκου δικαστικῆς ἀποφάσεως ἀναγκαστικὴ ἐκποίησις ἀκινήτων ἢ κινητῶν : **τοῦ ᾽βγαλαν τὸ σπίτι - τὰ ἔπιπλα στὸν πλειστηριασμό.**

πλειστηρίζομαι (πλειστήρης) ποι. περὶ πλείστου ποιοῦμαι ἢ πλεῖστον ἡγοῦμαι, δθ. καυχῶμαι : Αἰσχ.Χο.1029 **καὶ φίλτρα τόλμης τῆσδε πλειστηρίζομαι τὸν πυθόμαντιν Λοξίαν.**

πλειστοβολίνδα (παιδιά) (ἡ) μτγν. παιδιά, παίγνιον, παιγνίδιον κύβων ἢ ἀστραγάλων, ἐν ᾧ ὁ τὰς περισσοτέρας βολὸς ἐπιτυχὼν ἐκέρδιζε : Πολυδ.9,117 «οὐ μόνον ἡ διὰ τῶν κύβων, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν ἀστραγάλων ἐπὶ τὸν πλεῖστον ἀριθμὸν βαλεῖν» : αὐτ.7,206, αὐτ.9,95, αὐτ.110, Ἡσ.

πλειστοβόλος-ον μτγν. ὁ τὰς πλείστας βολὸς ρίπτων ἐν τῷ παιγνίῳ τῶν κύβων, ὁ παραπολὺ ἐπιτυγχάνων ἐν τῇ πλειστοβολίνδα : Λεωνίδ.Ταρ.ΑΠ 7,422 **παίκτας . . οὐ λίην . . πλειστοβόλος.**

πλειστοβολῶ-έω Φώτ. «ρίπτω τὰς πλείστας τῶν βολῶν· ἐπὶ κύβων»· || Σουΐδ. «διαπαίζω».

πλειστογόνος-ον μτγν. ὁ γεννῶν συγχρόνως πλεῖστα τέκνα : Πτολ.Τετράβ.110 **περὶ διδυμογόνων ἢ καὶ πλειστογόνων.**

πλειστογονῶ-έω μτγν. πλεῖστα, παραπολλὰ τέκνα γεννῶ συγχρόνως : Πτολ.Τετράβ.126.

πλειστοδόκεια (ἡ) Σουΐδ. «πλείστη δόκησις» (πιθ. ἡ πλεῖστα δεχομένη) : ΕΜ 675.

πλειστοδυναμῶ-έω μτγν. κ. μσν. ἔχω πλείστην δύναμιν εἰς τὸ ποιῆσαί τι, ἰσχύω παραπολύ : Ἡρακλείδ.᾽Ερυθρ.π.Γαλ 8,743 **σφυγμὸν ὑπὸ ζωτικῆς καὶ ψυχικῆς δυνάμεως πλειστοδυναμούσης·** || τὸ οὐδ. τῆς μτχ. **τὸ πλειστοδυναμοῦν** τὸ μεγαλύτερον μέρος, πλειονότης : Σωρ.1,11. αὐτ.126, Γαλ.18 (2),324, Ἰσίδ.Πηλ.᾽Επιστ.4,127,483 **σαρκικοὺς καλεῖ . . ἀπὸ τοῦ πλειστοδυναμοῦντος αὐτοὺς καλῶν.**

πλειστόκαινος-ον νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν μετὰ τὴν παλαιοτεταρτογενῆ ὑποπερίοδον τῆς τεταρτογενοῦς διαπλάσεως τῆς γῆς· **πλειστόκαινος ὑποδιάπλασις** ἡ μεσαία ἐκ τῶν τριῶν ὑποδιαπλάσεων στρωμάτων, εἰς τὰς ὁποίας ὑποδιαιρεῖται ἡ τεταρτογενὴς διάπλασις τοῦ καινοζωϊκοῦ ἀθροίσματος στρωμάτων τῆς γῆς.

πλειστολόγως ἐπίρρ. γλωσσ. κατὰ πολλοὺς καὶ διαφόρους λόγους, κατὰ ποικίλους τρόπους.

πλειστολόχεια (ἡ) μτγν. εἶδος τοῦ φυτοῦ ἀριστολοχείας βλ.λ. : Πλίν.ΦΙ 25,96· **2)** τὸ φυτὸν ἀλθαία βλ.λ. : αὐτ.20,222.

πλειστόμβροτος-ον ποι. ὁ ἀνθρωποπληθής, κοσμοβριθής : Πίνδ.Ο 6,69 **πατρὶ ἑορτάν τε κτίσῃ πλειστόμβροτον τεθμόν τε μέγιστον ἀέθλων,** Εὐστ.243.

πλειστονίκης (ὁ) ᾽Επιγρ. κ. **πλιστονίκης** (᾽Επιγρ. Σπάρτης), ὁ πλείστας νίκας ἀράμενος, ὁ νικήσας εἰς παράπολλὰ ἀγωνίσματα· πρβλ. πολυνίκης.

πλεῖστος-η-ον ἐπίθ. κ. μσν. κ. νεώτ. ὑπερθ. τοῦ πολύς, ὁ εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμόν, ὁ καθ᾽ ὑπερβολὴν πολύς, πάρα πολὺς κατ᾽ ἀριθμόν, μέγεθος, ἔκτασιν, ἰσχύν, τάξιν ἢ ἀξίαν : ᾽Ιλ.Ο 616 **πλεῖστον ὅμιλον ὅρα καὶ τεύχε᾽ ἄριστα,** αὐτ.Π 377, ᾽Οδ.Δ 697, Σοφ.Φιλ.478 **πλεῖστον εὐκλείας γέρας,** ΚΔ Ματθ.11,20, αὐτ.21,8 **ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος ἔστρωσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ, - ἀπομένουν πλεῖστα ζητήματα πρὸς ρύθμισιν·** || **οἱ πλεῖσται** ὁ μέγιστος ἀριθμός : Θουκ.4,90 **καὶ οἱ μὲν ψιλοὶ οἱ πλεῖστοι εὐθὺς ἐχώρουν·** || **τὸ πλεῖστον** τὸ μέγιστον μέρος : Εὐρ.᾽Ικ.408 **τῷ πλούτῳ διδοὺς τὸ πλεῖστον,** Θουκ.4,34 **τῇ ὄψει τοῦ θαρσεῖν τὸ πλεῖστον εἰληφότες·** || **τὸ πλεῖστον τοῦ βίου** τὸ μέγιστον μέρος τῆς ζωῆς : Πλάτ.Νόμ. 718Α **ἐν ἐλπίσιν ἀγαθαῖς διάγοντες τὸ πλεῖστον τοῦ βίου·** || ὁμ. τίθεται κ. κτ. τὸ γένος τοῦ διοριζομένου ὀνόματος : Θουκ.1,5 **ὁ πλεῖστος τοῦ βίου,** αὐτ.7,3· **2)** ἐπὶ φιλοσοφίας, ὁ ἐν μεγίστῃ τιμῇ ὤν, περισπούδαστος : Πλάτ.Πρωτ.342Α **φιλοσοφία γάρ ἐστι παλαιοτάτη τε καὶ πλείστη·** **3)** ἐπὶ ἀνθρώπων, ὁ εὐγενέστατος, κράτιστος : Ἡσίοδ.ἀπ.33,1 **πλεῖσται ἐπιχθονίων ἀνθρώπων·** **4)** ἐπὶ γνώμης, ὁ μᾶλλον ἐπικρατῶν, ἐπικρατέστατος : Ἡρ.5,126 **αὐτῷ δὲ ᾽Αρισταγόρῃ ἡ πλείστη γνώμη ἦν ἐς τὴν Μύρκινον ἀπάγειν·** || φρ. **τὴν γνώμην πλεῖστός εἰμι** εἶμαι ἀσφαλέστατος, βεβαιότατος ὡς πρὸς τὴν γνώμην μου, τὴν κρίσιν μου : αὐτ.7,220 **ταύτῃ καὶ μᾶλλον τὴν γνώμην πλεῖστός εἰμι·** **5)** ἐν εἰδ. χρ. μτ. ἀναφορ. ἀντωνυμ. ἐπιθ. ἢ ἐπιρρ. **ὅσος πλεῖστος** ὅσον τὸ δυνατὸν πλειότερος, περισσότερος, μεγαλύτερος τὸν ἀριθμόν : Ἡρ.6,44 **ἐν νόῳ ἔχοντες ὅσας ἂν πλείστας δύνωνται καταστρέφεσθαι τῶν . . πολίων** (ἔχοντες κατὰ νοῦν ὅσον τὸ δυνατὸν πλείστας ἑλληνικὰς πόλεις νὰ καθυποτάξωσι)· || νεώτ. **πλεῖστοι ὅσοι** κ. **πλεῖστα ὅσα** πολλοὶ ἢ -ὰ καὶ διάφοροι ἢ -α: **πλεῖστοι ὅσοι μοῦ ἀνέφεραν τὰ τῆς καταστροφῆς,-μοῦ εἶπε πλεῖστα ὅσα ἐναντίον σου·** || κ. **ὁπόσ(σ)ος πλεῖστος** : Πάπ. **ὁπόσσῳ καὶ πλείστῳ ἄξιος ᾖ·** || κ. **ὡς πλεῖστος** : Πλάτ.Γοργ.481Β **ὡς πλεῖστον χρόνον,** ᾽Επιγρ. **ὡς ἂν δύνωνται πλεῖστα·** || κ. **ὅτι πλεῖστος** : Θουκ.6,64 **βουλόμενοι αὐτοὺς ἄγειν πανδημεὶ ἐκ τῆς πόλεως ὅτι πλεῖστον·** **6)** κ. νεώτ. τὸ οὐδ. **πλεῖστον** ὡς ἐπίρρ. λίαν, μάλιστα, πάρα πολύ : ᾽Ιλ.Τ 287 **Πάτροκλέ μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ,** Ἡσίοδ.Θ 231· || κ. μτ. ὑπερθ. : Σοφ.Φιλ.631 **οὐ θᾶσσον ἂν τῆς πλεῖστον ἐχθίστης ἐμοὶ κλύοιμ᾽ ἐχίδνης,** αὐτ.ΟΚ 743, Εὐρ.᾽Αλκ.790· || ὁμ. κ. κτ. αἰτ. πληθ. : Πίνδ.Π 9,97 **πλεῖστα νικήσαντά σε,** Σοφ.ΟΚ 720, Πλάτ.᾽Ιππ.Μ 281Β **πλεῖστα δὲ καὶ περὶ πλείστων καὶ μεγίστων·** || **πλεῖστα χαίρειν** ὡς χαρακτηρισμὸς συνήθης ἐν ἐπιστολαῖς : Πάπ.· **7)** ἐπὶ πλέον, περαιτέρω : Πλάτ.Πολ.587Α **ἃ πλεῖσταν φιλοσοφίας τε καὶ λόγου ἀφέστηκε,** ᾽Αριστλ.Κόσ.391a,13· **8)** μτ. ἄρθρ. **τὸ πλεῖστον** κατὰ τὸ μέγιστον ποσοστόν, μέρος : ᾽Αριστφ.Σφ. 260 **ἡμερῶν τεσσάρων τὸ πλεῖστον·** || **τὰ πλεῖστα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον** : Πλάτ.Κριτί.118C **τετράγωνον μὲν αὖθ᾽ ὑπῆρχε τὰ πλεῖστ᾽ ὀρθὸν καὶ πρόμηκες,** ᾽Αριστλ.ΖΙ 563a,31· **9)** κ. ἔμπροθ. **διὰ πλείστου** πολύ, λίαν μακράν, ἐπὶ τόπου ἢ χρόνου : Θουκ.4,115 **οἱ δὲ ἄπωθεν, καὶ μάλιστα οἱ διὰ πλείστου . . φυγῇ ἐς τὴν θάλασσαν . . ὥρμησαν.**

|| κ. νεώτ. **ὡς ἐπὶ (τὸ) πλεῖστον** κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος, τὰς περισσοτέρας φοράς, συχνότατα, συνηθέστατα : αὐτ.4,14 **βουλόμεναι τῇ παρούσῃ τύχῃ ὡς ἐπὶ πλεῖστον** ἐπεξελθεῖν, Πλάτ.Νόμ. 720D, - **ἔρχεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον** ἐνωρὶς **εἰς τὸ γραφεῖόν του**· || μτγν. κ. νεώτ. **κατὰ τὸ πλεῖστον** κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος : Πολύβ.11, 4,7 ἐπειδὴ παντὶ πολέμῳ **ταῦτα παρέπεται κατὰ τὸ πλεῖστον**, - **οἱ κάτοικοι τοῦ συνοικισμοῦ εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον πρόσφυγες**· **10**) φρ. **περὶ πλείστου ποιοῦμαι** ἔχω εἰς μεγίστην ὑπόληψιν : Ξεν.ΚΠ 7,5,60 ἡγήσατο **τούτους ἂν περὶ πλείστου ποιεῖσθαι**· || **ἐν τοῖς πλεῖστος** ὁ πλεῖστος, ὁ εἰς μέγιστον βαθμὸν μεταξύ τινων : Θουκ.3,17 **ἐν τοῖς πλεῖσται δὴ νῆες.**

πλειστοτόκος-ον μτγν. ὁ πλεῖστα, παραπολλὰ τέκνα τίκτων, γεννῶν : Μαν.4,102 **γενέθλησιν ἐφεστὼς πλειστοτόκους.**

πλειστοφόρος-ον ὁ πλεῖστα, παραπολλὰ φέρων : Θεόφρ.ΦΙ 3,7,6.

πλειστόχυμος-ον ὁ πλεῖστον, ἄφθονον χυμὸν ἔχων, ὃθ. μτφ. ὁ λίαν ζωηρός : Ἀν.Βοασσ.1,180, αὐτ.153 **δυαστόμαχα πλειστόχυμά τε.**

πλείστως ἐπίρρ. κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος, κατὰ τὸν μέγιστον βαθμὸν ἢ κατὰ τὸ μέγιστον ποσόν : Ἱππ.Ἐπιδ.6,1,10 (ἀναφέρεται ὑπὸ τοῦ Γαλ.17(1),855 ἀλλ' οἱ κώδ. ἔχουσι πλεῖστα).

πλείω ἐπ. τ. τοῦ πλέω βλ.λ. : Ὀδ.Ο 34, αὐτ.Π 368.

πλείων-ονος-ον κ. μσν. κ. νεώτ. κ. **πλέων-ονος-ον** (π.Ὁμ. κ. Ἡσίοδ. ἐν χρ. ἀμφότεροι οἱ τ. κατὰ τὴν μετρικὴν ἀνάγκην· π. Ἀττ. συνηθέστερος φαίνεται ὁ τ. **πλείων**, π.τραγ. ὁ τ. πλέων χάριν τοῦ μέτρου), αἰολ. κ. μτγν. δωρ. **πλήων** (Ἡρωδιαν.2,431, Ἐπιγρ. Βυζαντίου), γενικ. συνῃρ. Ἰων. **πλεῦνος,** ἀττ. συνῃρ. οὐδ. **πλεῖν** (Ἀριστφ.Ὄρν.6, αὐτ.Ἀχ.858), κρητ. οὐδ. **πλίον** (Νόμ.Γόρτ.1,37), γενικ. **πλίονος** (αὐτ.2, 39), Ἰων. συνῃρ. τ. **πλεῦν** (Ἡρ.9,111), ἐπ. ὀνομ.πληθ. **πλέες** (Ἰλ.Β 129), κρητ. **πλίες** (Νόμ.Γόρτ.7,18), ἰων. συνῃρ. **τ. πλεῦνες** (Ἡρ.1,106), κ. **οὐδ.** πλίονα (αὐτ. 4,51) κ. **πλία** (αὐτ.10,17), δοτ. **πλεόνεσσι** (Ἰλ.Ν 739) κ. **πλεόνεσιν** (Ἡρ.7,224), ἐπ. κ. αἰολ. αἰτ. **πλέας** (Ἰλ.Β 129, αὐτ.Λ 395, Ἐπιγρ. Μυτιλήνης, Καλλ.Αἴτ. ἐν Πάπ.1, κρητ. **πλίας** (Νόμ.Γόρτ.7,24) καὶ **πλίαδ** (δὲ) (αὐτ.29) κ. **πλίανς** (αὐτ.5,54), ἐπίθ. συγκριτικοῦ βαθμοῦ τοῦ πολὺς βλ.λ., πλειότερος, περισσότερος, ἐπὶ ποσότητος, μεγέθους, ἐκτάσεως καὶ ἀξίας : Ἰλ.Ν 739 **οἱ δὲ μάχονται παυρότεροι πλεόνεσσι,** Ἡσίοδ.Ἔργ.380 **πλείων μὲν πλεόνων μελέτη,** Πίνδ. Ν 7,21 **πλέον ἔλπομαι λόγον Ὀδυσσέος ἢ πάθαν,** Ξεν.ΚΠ 7,5,39 **ὁ ὄχλος πλείων καὶ πλείων ἐπέρρει,** ΚΔ Ματθ.20,10, αὐτ.Κορ.1,9,19 **πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω,** Διογ.Λ 4,4 **καταλέλοιπε δὲ . . καὶ διαλόγους πλείονας**· || **φρ.** οἰκῶ **ἐς πλείονας** διοικῶ πρὸς τὸ συμφέρον τῶν περισσοτέρων : Θουκ.2,37 **καὶ ὄνομα μὲν διὰ τὸ μὴ ἐς ὀλίγους, ἀλλ' ἐς πλείονας οἰκεῖν δημοκρατία κέκληται**· || **ὁ πλείων λόγος** πᾶς περαιτέρω λόγος : **Σοφ.**Τρ.731 **σιγᾶν ἂν ἁρμόζοι σε τὸν πλείω λόγον**· || **πλείω τὸν πλοῦν** ποιοῦμαι ἐκτελῶ, κάμνω τὸ περισσότερον μέρος τοῦ πλοῦ : Θουκ.8,39 **πλείω τὸν πλοῦν διὰ φυλακῆς ποιησάμενοι ἐς τὴν Καῦνον τῆς Ἀσίας κατῆραν**· || **πλείων ὁδὸς** μεγαλύτερος, περισσότερος δρόμος : Πλάτ.Πολ. 435D μακροτέρα **καὶ πλείων ὁδός**· || τὸ ἀρσ. ἐνάρθρ. οἱ (αἱ) **πλείονες** ἢ **πλέονες** ἢ ἰων. **πλεῦνες** τὸ μεγαλύτερον μέρος, ὁ μεγαλύτερος ἀριθμὸς συνόλου τινός, ἰδ. τοῦ λαοῦ : Ἰλ.Ε 673 ἢ γε **τῶν πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο,** Ὀδ.Β 277, Ἡρ.1,106 **καὶ τούτων μὲν τοὺς πλεῦνας Κυαξάρης τε καὶ Μῆδοι . . κατεφόνευσαν,** αὐτ.1· || κ. ἀπολ. **τὸ** πλῆθος, ὁ λαός : **αὐτ.7,149 περὶ μὲν σπονδέων ἀνοίσειν ἐς τοὺς πλεῦνας,** Θουκ.8,73, αὐτ.89 μή τι **ἄνευ τῶν πλειόνων κακὸν** δράσωσι **τὴν πόλιν**· || εὐφημ. οἱ νεκροί, οἱ ἀποθανόντες, οἱ πεθαμένοι : Ἀριστφ.Ἐκκλ.1073 **ἡ γραῦς ἀνεστηκυῖα παρὰ τῶν πλειόνων;** (ἀναστᾶσα ἐκ νεκρῶν), Κριναγ.ΑΠ 11,42 **εὖτ' ἂν ἵκηαι ἐς πλεόνων,** Λεων. Ἀλ.ΑΠ 7,731 **ἐς πλεόνων μετοικεσίην**· || **τὸ πλεῖον** τὸ μεγαλύτερον, τὸ περισσότερον μέρος : Ἰλ.Α 165 ἀλλὰ **τὸ μὲν** πλεῖον **πολυάϊκος πολέμοιο χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ',** Ἡρ.2,19 **πλεῦν ἔτι τούτου,** αὐτ.1,80 **εἴ τι** ἐνορῶ **πλέον,** Σοφ.ΟΚ 1211, Θουκ.4,17 ἀεὶ **γὰρ τοῦ πλέονος ἐλπίδι ὀρέγονται διὰ τὸ καὶ τὰ** παρόντα ἀδοκήτως **εὐτυχῆσαι,** αὐτ.92, αὐτ.1,92· || φρ. **μοίρας πλέον ἔχω** εἶμαι κύριος τοῦ μεγαλυτέρου τμήματος, τοῦ περισσοτέρου μέρους : Θέογν.606· || **ὁμ. τὸ πλεῖον πάντων ἔχω** ἔχω τὸ περισσότερον ἀπὸ ὅλα ἢ ὅλους : Ξεν.ΚΠ 1,3,18 **ἐν ᾧ ἐστι τὸ πλεῖον οἴεσθαι χρῆναι πάντων ἔχειν**· **2**) ἐπὶ χρόνου, μείζων, μακρότερος : Ἡρ.9,111 **οὔτε ἐκείνῃ πλεῦνα χρόνον συνοικήσεις,** Σοφ.Ἀντ.74 **ἐπεὶ πλείων χρόνος ὃν δεῖ μ' ἀρέσκειν τοῖς κάτω τῶν ἐνθάδε**· || **πλέων νὺξ τῶν δύο μοιρῶν** μεγαλύτερον τμῆμα τῆς νυκτὸς ἀπὸ δύο μοῖραι : Ἰλ.Κ 252 **παρῴχωκεν δὲ πλέων νὺξ τῶν δύο μοιράων**· || τὸ οὐδ. ἐν φρ. **τὸ πλέον τοῦ χρόνου** τὸ μεγαλύτερον, τὸ μακρότερον τμῆμα τοῦ χρόνου : Θουκ.1,118 **ἡσύχαζόν τε τὸ πλέον τοῦ χρόνου**· **3**) τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. τὸ σπουδαιότερον μέρος ἢ πρᾶγμα : Εὐρ. Ἱκ.158 **τὸ δὲ πλέον, ἦλθον Ἀμφιάρεώ γε πρὸς βίαν,** Θουκ.7,57 **τὸ δὲ πλέον Δημοσθένους φιλίᾳ καὶ Ἀθηναίων εὐνοίᾳ ξύμμαχοι ὄντες ἐπεκούρησαν**· **4**) **πλέον** ἢ **τὸ πλέον τινὸς** ὁ ἀνώτερος βαθμὸς πράγματός τινος : Σοφ.ΟΤ 1189 **τίς ἀνὴρ πλέον τᾶς εὐδαιμονίας φέρει**· **5**) **τὸ πλέον** τὸ τέλειον, τελειότης : Θεόκρ.1,20 **ἐπὶ τὸ πλέον ἵκεο μοίσας**· **6**) φρ. **πλέον ἔχω** πλεονεκτῶ, ὑπερτερῶ, ὑπερβάλλω, κερδαίνω, νικῶ, μτ. γενικ.: Ἡρ. 9,70 **οἱ δ' ἠμύνοντο καὶ πολλῷ πλέον εἶχον τῶν Λακεδαιμονίων,** Πλάτ.Πολ.343D, αὐτ.349Β· || **πλέον ποιῶ** κατορθώνω τι πλέον : Πλάτ.Ἀπολ.19Α **βουλοίμην ἂν πλέον τί με ποιῆσαι ἀπολογούμενον**· || **οὐδὲν πλέον ποιῶ** δὲν κατορθώνω τι πλέον : Ἀνδοκ.1,149, αὐτ.4,7, Πλάτ.Φαίδ.115C· || ὁμ. κ. **οὐδὲν ἐς πλέον ποιῶ** : Σοφ.ΟΤ 918· || ἐν τῇ αὐτῇ σημ. κ. **οὐδὲν ἐργάζομαι πλέον** : Εὐρ. Ἱππ.284 **εἰς πᾶν ἀφῖγμαι κοὐδὲν εἴργασμαι πλέον**· || ὁμ. κ. **οὐδὲν πλέον πράττω** : αὐτ.ΙΑ 1373 **καὶ πλέον πράξωμεν οὐδέν**· || **οὐδὲν ἐπίσταμαι πλέον** δὲν γνωρίζω τίποτε περισσότερον : Πλάτ. Θεαίτ.161Β **ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἐπίσταμαι πλέον πλὴν βραχέος**· **7**) τί πλέον (ἐστί); τί ὑπάρχει περισσότερον; ἤτοι εἰς τί δύναται νὰ ὠφελήσῃ ἢ νὰ χρησιμεύσῃ; Εὐρ.Ἑλ.322, Ἀριστφ.Πλ.531 **τί πλέον πλουτεῖν . . πάντων ἀποροῦντας,** Ἀντιφ.5,95, Διότ. ΑΠ 7,261,1· || **τί πλέον ἐστὶ** μτ. ἀπαρφ. ποία ἡ ὠφέλεια, τί ὠφελεῖται νὰ . . : Ἐπιγρ. **τί πλέον ἐστ' εἰς τέκνα πονεῖν**· || κ. **οὐδέν ἐστι πλέον τινὶ** δὲν χρησιμεύει τι **εἰς** τίποτε, οὐδεμία ὠφέλεια ὑπάρχει: Πλάτ.Πολ.341Α **οὐδέν γέ σοι πλέον ἔσται,** Λυσ.19,4 **ἡνίκα οὐδὲν ἦν πλέον τοῖς πεπονθόσιν,** Ἰσοκρ.15,28 **ὧν οὐδὲν μοι πλέον γέγονε** (ἐξ ὧν τίποτε δὲν ὠφελήθην), Ἑλλ.Ἐπιγραμμ.306a,3· **8**) κ. νεώτ. ἐμπροθ. **ἐπὶ πλέον** ἐν ἐπιρρ. χρ. ἀκόμη καί, πλὴν τούτου, προσέτι, πρὸς τούτοις : Ἡρ.2,171 **εἰδότι μοι ἐπὶ πλέον ὡς ἕκαστα αὐτῶν ἔχει,** αὐτ. 5,51, Θουκ.6,54, Πλάτ.Φαῖδρ.261Β **ἐπὶ πλέον δὲ** οὐκ ἀκήκοα, - **εἶναι** ἀδαὴς **ἐπὶ πλέον δὲ καὶ ἀπρόσεκτος**· || μτ. γενικ. πέρα, ἐπέκεινα εἰς ἀνώτερον βαθμόν : Θουκ.1,9 **ναυτικῷ ἅμα ἐπὶ πλέον τῶν ἄλλων ἰσχύσας**· || κ. νεώτ. **περὶ πλείονος ποιοῦμαι** θεωρῶ τι **ἀνώτερον ἄλλου.**

προτιμῶ τι ἀπὸ ἄλλο, ἀποδίδω εἰς αὐτὸ μείζονα σημασίαν ἢ εἰς ἄλλο, δθ. ἔχω εἰς μεγάλην ὑπόληψιν ἐκτιμῶ πολύ· **9**) ἡ αἰτ. τοῦ οὐδ. **πλέαν** ἢ **πλεῖον** ἢ **πλεῖν** ὡς ἐπίρρ. περισσότερον, μᾶλλον : Ἡρ.8,100 **πλέον ἔφερέ οἱ ἡ γνώμη κατεργάσασθαι τὴν Ἑλλάδα** (ἡ γνώμη του ἔκλινε μᾶλλον εἰς τὸ νὰ . .), Αἰσχ.Πρ.41 **οὐ τοῦτο δειμαίνεις πλέον ;**, Σοφ.ΟΤ 700 **σὲ . . τῶνδ' ἐς πλέον σέβω**, Δημ.269 **τῇ πόλει δ' ἢ πλέαν ἢ ἔλατταν ἀνάγκη τῶν γε δημοσίᾳ πεπραγμένων μετεῖναι τῆς δόξης**, Ἐπιγρ. Συρακουσῶν· || ὁμ. κ. ἐνάρθρ. **τὸ πλεῖστον** μᾶλλον : Θουκ.1,9 **οὐ χάριτι τὸ πλέαν ἢ φόβῳ**, αὐτ.2,37, αὐτ.1,83 **ἔστιν ὁ πόλεμας οὐχ ὅπλων τὸ πλέον, ἀλλὰ δαπάνης** (οὐχὶ τόσον, ὅσον . .)· **10**) **τὸ πλέον**, Ἰων. **τὸ πλεῦν** κατὰ τὸ πλεῖστον : Ἡρ.3,52 **καὶ ἐγὼ αὐτῆς τὸ πλεῦν μέτοχός εἰμι**, Θουκ.1,81· **11**) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **πλιό** κ. **πιό**, μτ. ἀριθμ. περισσότερον, παραπάνω : Ξεν.ΚΠ 2,1,6 **τοξότας πλέον ἢ εἴκασι μυριάδας**, αὐτ.Οἰκ.21,3, Ἰσαῖ.10,23 **οἶκος πλέον ἢ τεττάρων ταλάντων**, Δημ.744 **ἐν πλέον ἢ διακοσίοις ἔτεαι**· || ἐπὶ ταύτης τῆς σημ. ὁ συνῃρ. τ. **πλεῖν** εἶναι ἐν χρ. π. τοῖς Ἀττ.· πρβλ. Μοῖρ.294P : Ἀριστφ.Ἀχ.858 **πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας**, αὐτ.Ἱππ.444 **πλεῖν ἢ χιλίας** (δραχμάς), αὐτ.Ὄρν.6 **στάδια πλεῖν ἢ χίλια**, αὐτ. Νεφ.1041, αὐτ.1065, αὐτ.Λυσ.589, αὐτ.Βάτρ.18 **πλεῖν ἢ 'νιαυτῷ πρεσβύτερος**, Δημ.570, Εὔβουλ.119,10 **πλεῖν ἢ δυοῖν ποδοῖν**· || συχν. τὸ ἢ παραλείπεται, τῆς πτώσεως παραμενούσης τῆς αὐτῆς : Ἀριστφ.Ὄρν.1251 **πλεῖν ἑξακοσίας**· || τὸ ἀριθμ. συχνότ. τίθεται κτ. γενικ. . Ξεν.Ἀν.3,2,34 **κώμας . . οὐ πλεῖον εἴκοσι σταδίων ἀπεχούσας**, αὐτ.7,3,12· || **πλεῖν ἢ μαίνομαι** ὑπερβαλλόντως μοὶ ἀρέσκει : Ἀριστφ.Βάτρ.103, αὐτ.758· **12**) ἡ αἰτ. τοῦ οὐδ. κτ. πληθ **πλείω** ὡς ἐπίρρ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. τοῦ πλέον : Θουκ.1,3 **ἀλλὰ καὶ ταύτην τὴν στρατείαν θαλάσσῃ ἤδη πλείω χρώμενοι ξυνῆλθον**, Πλάτ.Πολ.417B, Δημ.691 **οὐδὲν γὰρ δεῖ πλείω τῶν ἀναγκαίων αὐτὸν ἐξετάζεσθαι.**

πλειών-ῶνος (ὁ) πλήρης χρόνος ἢ χρονικὴ περίοδος, ἔτος, ἐνιαυτός : Ἡσίοδ.Ἔργ.617 **πλειὼν δὲ κατὰ χθονὸς ἄρμενος εἴη**, Καλλ.Δία 89, Λυκόφρ. 201, Ἀντίπ.Θεσσ.ΑΠ 6,93 **ἐκ πολλοῦ πλειῶνος ἐπεὶ βάρος οὐκέτι χεῖρες ἔσθενον.**

πλέκος-ους-εος (τὸ) (πλέκω) πᾶν ἔργον πλεκτόν, πεπλεγμένον, πλέγμα : Ἀριστφ.Ἀχ.454 **τί δ' ὦ τάλας σε τοῦδ' ἔχει πλέκους χρέος ;**, αὐτ.Εἰρ 528.

πλεκτάνη (ἡ) (πλέκω) κ. νεώτ. πᾶν τὸ συμπεπλεγμένον, ἢ συμπλεκόμενον, ἕλιξ, πλόκαμος, σπεῖρα : Αἰσχ.Ἑπτ.495 **ὄφεων πλεκτάναισι περίδρομον κύτος**· **2**) μτφ. ἐπὶ τοῦ καπνοῦ, συστροφή, τολύπη : Ἀριστφ.Ὄρν.1717 **αὖραι διαφαίρουσι πλεκτάνην καπνοῦ**· **3**) ὁμ. ὁ σίφων : Αἰσχ.ἀπ.281,3· **4**) κτ. πληθ. οἱ πλόκαμοι, τὰ πλοκάμια τοῦ ὀκτάποδος, τῆς σηπίας, τῆς τευθίδος κ. ἄ. : Ἄλεξ.187,2, Εὔβουλ.150,7, Δίφιλ.π.Ἀθήν.7, 316F **πουλύπους ἔχων ἁπάσας ὁλομελεῖς τὰς πλεκτάνας**, Ἀριστλ ΖΙ 524b,1 **μετὰ δὲ τοὺς πόδας ἡ κεφαλή ἐστιν ἁπάντων ἐν μέσῳ τῶν ποδῶν τῶν καλουμένων πλεκτανῶν**, αὐτ.ΖΜ 595b,4, Θεόφρ.ΦΙ 8,8,4, αὐτ.9,13,6· || κ. ἐπὶ τοῦ ναυτίλου βλ.λ. : Ἀριστλ.ΖΙ 622b,10 **ἔχει δὲ μεταξὺ τῶν** (δύο) **πλεκτανῶν τι σύνυφες**· **5**) αἱ κεραῖαι τῆς καρίδος βλ.λ. : Διοσκ.4,77· **6**) οἱ βρόχοι ἢ τὰ δίκτυα, ὁ ἱστὸς τῆς ἀράχνης : Λουκ.Μυί.Ἐγκ.5 **περιπεσοῦσα** (ἡ μυῖα) **ταῖς τοῦ θηρίου πλεκτάναις**· **7**) μτγν. κ. νεώτ. μτφ. παγίς, δόλος, δολοπλοκία, μηχανορραφία : αὐτ.ΒΠρ.22 **λόγων πλεκτάναις συμποδίζειν τοὺς προσομιλαῦντας**· **8**) εἰδ. ἰατρ. μαστοειδὴς ἀπόφυσις τῆς μήτρας : Πολυδ.2,222 «τῆς δὲ μήτρας αἱ ἐπὶ τὰ ἄνω καὶ τὰ πλάγια ἐκφύσεις κεραῖαι καλοῦνται καὶ πλεκτάναι» : Διοκλ. ἀπ 27, Εὔδημ.π Προξαγ.π.Γαλ.2,890· **9**) κτ. πληθ. οἱ φαλλόπειοι σωλῆνες : Ρουφ.Ὀνομ.194· **10**) τὸ πλέγμα τῶν φλεβῶν : Ἱππ.Ὀστ.14· **11**) νεώτ. ναυτ. εἶδός τι πλέγματος διὰ πλοκῆς τῶν κλωσμάτων σχοινίου, σαλαμάστρα, τουρνέλο.

πλεκτάνιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ πλεκτάνη βλ.λ.4), μικρὸς πλόκαμος τοῦ ὀκτάποδος, τῆς σηπίας, πλοκάμι : Εὔβουλ π.Ἀθήν.7,311D **σηπίδι' ἢ τευθίδια, πλεκτάνια μικρὰ πολύποδος.**

πλεκτᾰνόστολος-ον μτγν. ποι. ἐπὶ πλοίων, ὁ διὰ σχοινίων καὶ κάλων, καλῳδίων ἐξηρτυμένος, ὡπλισμένος : Λυκόφρ.230 **ζέουσαν αἰθυίῃσιν πλεκτανοστόλοις γραῖαν.**

πλεκτανῶ-άω ποι. δ. τ. τοῦ πλεκτανῶ-όω βλ.λ., ἐν χρ. μ. τὸ παθ. : Αἰσχ Χο.1049 **αἵδε, Γοργόνων δίκην . . πεπλεκτανημέναι πυκνοῖς δράκουσιν.**

πλεκτανῶ-όω συνδιαπλέκω, περιπλέκω, ἐμπλέκω τι μετά τινος, ἐν χρ. μ. τὸ παθ. : Ἱππ.Ὀστ 18 **ἔστι δὲ πολύρριζος διὰ τοῦ ἥπατας πεπλεκτανωμένη.**

πλεκτανώδης-ους-ες μσν. ὁ ὅμοιος πρὸς πλεκτάνην βλ.λ.4), πλοκαμοειδής : Εὐστ.1715,26 **δοκεῖ δέ τισιν, ὡς καὶ Ἀριστάρχῳ ἀώρους εἰρῆσθαι καὶ τοὺς πλεκτανώδεις** (πόδας).

πλεκτή (ἡ) (πλεκτός) κ. νεώτ. σπεῖρα, ἕλιξ, τύλιγμα, σύστρεμμα : Αἰσχ.Χο.248 **θανόντος ἐν πλεκταῖσι καὶ σπειράμασιν δεινῆς ἐχίδνης**· **2**) συμπεπλεγμένον σχοινίον, κάλως, σχοινί : Εὐρ.Τρῳ.959 **αἳ πολλάκις μ' ἐφηῦρον ἐξ ἐπάλξεων πλεκταῖσιν εἰς γῆν σῶμα κλέπτουσαν τόδε**, αὐτ.1010, Πλάτ.Κωμ.21· **3**) νεώτ. ναυτ. εἶδος ναυτικῆς πλεκτάνης ἰσχυροτέρας τῆς συνήθους, πλεξίδα· **4**) πλεκτὸς κάλαθος δι' ἰχθῦς, ψαροκόφινο ἢ δίκτυον ἁλιέως : Πλάτ.Νόμ.424B **νυκτερευτὴν δὲ ἄρκυσι καὶ πλεκταῖς πιστὸν μηδεὶς μηδέποτε ἐάσῃ**, Πάπ.· **5**) πλεκτάνη βλ.λ.4) : Πλάτ.Κωμ.173,16· **6**) ψίαθος, ψάθα : Ὀρφ.Ἀργ.403.

πλεκτήριο(ν) (τὸ) νεώτ. κ. δημ. διαμέρισμα ἔνθα εἶναι ἐγκατεστημέναι πλεκτικαὶ μηχαναί· **2**) ἐργοστάσιον πλεκτικῆς.

πλέκτης (ὁ) μσν. κ. νεώτ., θηλ. **πλέκτρια**, πλέγμα τι τῆς κεφαλῆς : Τζέτζ.ἐν Ἀν.Κρ.3,521,21 «κρώβυλος δέ ἐστι μιτρῶδές τι πλέγμα τὰς τῆς κεφαλῆς τρίχας ἀναδέον ὃ πλέκτην καλοῦσιν ὁ δημώδης λαός»· **2**) νεώτ. τεχνίτης ἔργον ἔχων νὰ πλέκῃ, νὰ κατασκευάζῃ διάφορα εἴδη πλεκτικῆς.

πλεκτικός-ή-όν κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ πλέκειν, ὁ εἰς τὴν πλέξιν ἐνασχολούμενος : Πλάτ.Νόμ.679A **αἱ πλαστικαὶ . . καὶ ὅσαι πλεκτικαὶ τῶν τεχνῶν**, αὐτ.Πολιτ.283B· || κ. νεώτ. τὸ θηλ. **πλεκτική** ὡς οὐσ. ἡ χειροτεχνία καὶ γενικῶς ἡ βιομηχανία ἡ ἀσχολουμένη εἰς τὴν διὰ πλέξεως μετατροπὴν νήματος εἰς πλεκτὸν εἶδος, ὕφασμα : αὐτ.288D **ὅσα δρυοτομικὴ καὶ κουρὰ ξύμπασα τέμνουσα παρέχει τεκτονικῇ καὶ πλεκτικῇ**· **2**) νεώτ. ὁ δι' οὗ γίνεται ἡ πλέξις : **πλεκτικαὶ μηχαναὶ** (αἱ μηχαναὶ δι' ὧν πλέκονται διάφορα εἴδη, οἷον φανέλλαι, περιπόδια κ. ἄ.)· **3**) ὁ ἐπιρρεπὴς εἰς περιπλεγμούς, διατεθειμένος νὰ περιπλέκῃ ἢ νὰ περιπλέκεται : Ἐπίκ.Ἐπιστ.1,8U

πλεκτικῶς ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον πλεκτικὸν βλ.λ.3), ἐπιρρεπῶς εἰς τὸ περιπλέκειν ἢ περιπλέκεσθαι : Πολυδ.7,172, Σχόλ.Ὀππ.Ἁλ.2,376

πλεκτός-ή-ό(ν) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. κ. **πλεχτός** ὁ πεπλεγμένος, συνεστραμμένος, ὁ διὰ πλέξεως, πλεξίματος κατεσκευασμένος : Ἰλ.Χ 469, Ὀδ Ι 217 **πλεκτοῖς ἐν ταλάροισιν ἀμησάμενος κατέθηκεν**, αὐτ.Χ 175, Ἡσίοδ.Α 63, Σαπφ.Συμπλ.23,16, Ξενοφ.1, 2, Σοφ Ἀντ.54 **ἔπειτα μήτηρ καὶ γυνή, διπλοῦν ἔπος, πλεκταῖσιν ἀρτάναισι λωβᾶται βίον**, αὐτ. ΟΤ 1264, Εὐρ.Ἴων 37, αὐτ.Ἱππ.73, Ἀριστφ.ἀπ.160 **πλεκτὸν κανίσκιον**, Κρυστ.Τραγ.Ὁ τρύγος 12 **με τὰ καλάθια τὰ πλεκτὰ καὶ μὲ τὰ βατοκόπια**·

|| κ. κτ. τινα μετων. ἐν τραγ. φρ : Ξέναρχ.1,9 **βρόχων πλεκταὶ ἀνάγκαι·** || **πλεκταὶ στέγαι** οἰκήματα ἐκ πλεγμάτων, ἐπὶ τῶν Σκυθικῶν ἁμαξῶν : Αἰσχ.Πρ.709 **οἱ πλεκτὰς στέγας πεδάρσιοι ναίουσ' ἐπ' εὐκύκλοις ὄχοις·** || **πλεκτὰ σκεύη** τὰ πεπλεγμένα, στριμμένα σχοινία, κάλως, καραβόσκοινα : Ξεν.Οἰκ.8,12 **διὰ ξυλίνων σκευῶν καὶ πλεκτῶν ὁρμίζεται ναῦς καὶ ἀνάγεται·** || **πλεκτὴ Αἰγύπτου παιδεία** ἡ πλεκτικὴ ἐργασία τῆς Αἰγύπτου, δθ. τὰ πλεκτικὰ Αἰγυπτιακὰ προϊόντα, ἤτοι σχοινία ἐκ βύβλου : Εὐρ.Τρῳ.128· || ὁ συνεστραμμένος, περιεστραμμένος, στρεπτός, στριφογυριστός : Αἰσχ.Πέρσ.618 **ἐλάας καρπὸς εὐώδης πάρα, ἄνθη τε πλεκτά·** **2)** τὸ θηλ. **πλεκτή** ὡς οὐσ. βλ.λ.· **3)** νεώτ. **πλεκτὴ ὁμοιοκαταληξία** ἡ καθ' ἣν ὁ πρῶτος στίχος ὁμοιοκαταληκτεῖ μὲ τὸν τρίτον, ὁ δεύτερος μὲ τὸν τέταρτον, ὁ πέμπτος μὲ τὸν ἕβδομον, ὁ ἕκτος μὲ τὸν ὄγδοον· **4)** τὸ οὐδ. **πλεκτόν** ὡς οὐσ. κάλαθος, καλάθι : Ἐπιγρ.Ἰασοῦ· **5)** δημ. τὸ οὐδ. **πλεχτό ὡς** οὐσ. ὁλόπλεκτον ἔνδυμα τοῦ κορμοῦ μετὰ ἢ ἄνευ χειρίδων, φορούμενον μετὰ τὸ ὑποκάμισον ἀντὶ γιλέκου.

πλεκτουργεῖον (τὸ) νεώτ. ἐργαστήριον ἐν ᾧ κατασκευάζονται πλεκτὰ εἴδη.

πλεκτουργός (ὁ) νεώτ. ὁ τεχνίτης πλεκτῶν εἰδῶν.

πλέκτρα (τὸ) Ἐπιγρ. λύγινον πλέγμα, κάλαθος, καλάθι : Ἐπιγρ. Σάμου.

πλέκτρια (ἡ) ἀρχ. λεξ. κ. **νεώτ.** γυνὴ ἔχουσα ἐπάγγελμα τὸ πλέκειν καὶ διασκευάζειν τὴν κόμην· Ἡσ. ἐν λ. κομμώτρια· **2)** νεώτ. τὸ θηλ. τοῦ πλέκτης βλ.λ.

πλέκω (1) κ. μσν., **νεώτ. κ. δημ.**, μσν. δημ. κ. **πλέγω** (Ἐρωτόκρ.1,144), μέλλ. **πλέξω** (Μελέαγρ.ΑΠ 5,146), ἀόρ. **ἔπλεξα** (Ἰλ.Ξ 176), παρακ. **πέπλεχα** (Ἱππ.Ὀστ. 17 ἐμ-) κ. **πέπλοχα** (αὐτ.16 ἐμ-, αὐτ. **δια-**, Ἡρωδιαν. 2,356), μέσ. μέλλ. **πλέξομαι** (Περικτ.π.Στοβ.4,28,19), ἀόρ. **ἐπλεξάμην** (Ὀδ.Κ 168, Ἀριστφ Λυσ.790), παθ. μέλλ. **πλεχθήσομαι** (Αἰσχ.Πρ.1079 ἐμ-), παθ. μέλλ. β' **πλακήσομαι** (Γαλ 6,873 **ἐπι-**), παθ. ἀόρ. **ἐπλέχθην** (Ὀδ.Ψ 33, Αἰσχ.Εὐμ.259, Πλάτ.Πολιτ.283Α **περι-**), ἀόρ. β' **ἐπλάκην**, μτχ. **πλακείς** (Σοφ.ἀπ.618 **συμ-**, Εὐρ.Ἱππ.1236 **ἐμ-**), κ. **πλεκείς** (Τιμόθ.Πέρσ. 157 **περι-**, Πολύβ.3,73,1 Ἡσ. **κατα-**), δημ. **(ἐ)πλέχτηκα**, παρακ. **πέπλεγμαι** (Ἡρ.7,72), δημ. μτχ. **πλε(γ)μένος**, συστρέφω καὶ διεμβάλλω τρίχας, καλάμους, κλάδους, σχοινία, νήματα πρὸς ἀποτέλεσιν ἢ κατασκευὴν διαφόρων εἰδῶν πλεγμάτων : Ἰλ.Ξ 176 **χερσὶ πλοκάμους ἔπλεξε φαεινούς.. ἐκ κράατος ἀθανάτοιο**, Πίνδ.Ι 7(8),67 **ἁλίκων τῷ τις ἁβρὸν ἀμφὶ παγκρατίου Κλεάνδρῳ πλεκέτω μυρσίνας στέφανον**, Αἰσχ.Ἐπτ.458, Θεόφρ.Φ 4,8, 4 **ἐκ τῆς βίβλου ἱστία πλέκειν**, Θεόκρ.1,52 **δ γ' ἀνθερίκεσσι καλὰν πλέκει ἀκριδοθήραν**, ΚΔ Ματθ.27,29 **πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ**, αὐτ.Μάρκ.15,17, αὐτ.Ἰω.19,2, Σολωμ.Νεκρικὴ ᾠδὴ 21 **πλέκει ὁ δύστυχος ἕνα στεφάνι**, Γρυπ.Σκ.Τερρ.71,15 **μὲ νῆμ' ἀνεμακλώστινα ἡ ἀράχνη τῆς ἔγνοιας πλέκει στὴν καρδιά μου δίχτυ·** κ. μέσ. : Ὀδ.Κ 168 **ἐΰστρεφὲς ἀμφοτέρωθεν πλεξάμενος** (πεῖσμα) (κατασκευάσας διὰ πλέξεως χάριν ἐμαυτοῦ σχοινίον), Ἡρ.2,28, Ἀριστφ.Λυσ.790 **κᾆτ' ἐλαγοθήρει πλεξάμενος ἄρκυς·** κ. παθ. : Ἡρ.7,72 **ἐστρατεύοντο ἐπὶ μὲν τῇσι κεφαλῇσι ἔχοντες κράνεα πεπλεγμένα**,αὐτ.85 **χρέωνται σειρῇσι πεπλεγμένῃσι ἐξ ἱμάντων**, Ξεν.Κυν.9,13 **βρόχος πεπλεγμένος σπάρτου**, Κάλβ.Ὠδ.11,9 **πλεγμένα μὲ τὰ φύλλα τοῦ μυστικοῦ Ἑλικῶνος·** **2)** νεώτ. **ἐν φρ. πλέκω τὰς χεῖρας ἢ τὰ χέρια** συμπλέκω τὰς χεῖρας διεμβάλλων τοὺς δακτύλους ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν ἕνα πρὸς ἕνα· **3)** κατασκευάζω μὲ τέχνην τι, φιλοτεχνῶ: Καλλ.Ἀπόλλ.61 **ἔπλεκε βωμόν**, Θεόκρ.1,53 **καλὰν πλέκει ἀκριθήραν σχοίνῳ ἐφαρμόσδων·** **4)** δημ. μτφ. ἐπὶ ᾄσματος : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 29,23 **ἁρμονικὰ πάντα πλέκουν τραγούδι οἱ ἀγέρες·** **5)** μτφ. ἐπὶ ποιητῶν, ποιῶ, συνθέτω τι : Πίνδ.Ο 6,86 **ἀνδράσιν αἰχματαῖσι πλέκων ποικίλον ὕμνον**, αὐτ.Ν 4,94, Κριτί.ἀπ.1) **πλέκειν ᾠδάς·** || ἐπὶ τραγῳδίας, σχηματίζω τὴν πλοκὴν αὐτῆς : Ἀριστλ. Ποιητ.1456a,9· || δθ. **μῦθοι πεπλεγμένοι** ἔχοντες πλοκήν, οὐχὶ ἁπλοῖ : αὐτ.1452a,12, αὐτ.1459b,9· || **συλλογισμὸς πεπλεγμένος** περίπλοκος : Ἀρρ. Ἐπίκτ.1,29,34· **6)** συνυφαίνω βλ.λ., ἀποτελῶ, ἐν χρ. μ. τὸ παθ. : Πλωτῖν.4,3,15 **πέπλεκται** (ἡ τῶν συμπάντων τῶν ὄντων νομοθεσία) **ἐκ.. λόγων τε καὶ αἰτίων·** **7)** συντίθημι, συνθέτω : Μελέαγρ. ΑΠ 12,165 **πλέκειν ἐκ λευκοῦ καὶ μέλανος·** κ. παθ. ἐπὶ λόγων ἢ συλλαβῶν, συντίθεμαι : Πλάτ.Θεαίτ. 202Β **τὰ δὲ ἐκ τούτων ἤδη συγκείμενα, ὥσπερ αὐτὰ πέπλεκται**, Αἰλ.ΖΙ 5,30· || ὁμ. νεώτ. σχεδιάζω, συνθέτω διὰ τοῦ λόγου : **ἔπλεξε τὸ ἐγκώμιόν του·** || ὁμ. πλάττω, πλάθω διὰ τῆς φαντασίας μου, πλέκω ὄνειρα· || τὸ παθ. **κ.** ἐπὶ ἐρωτικῆς ἀμοιβαίας συμπαθείας ἀνδρὸς κ. γυναικὸς ἰδ. νέων· **8)** μτφ. σχεδιάζω, ἐπινοῶ, μηχανεύομαι, ἰδ. ἐπὶ δολίων, πλαγίων, σκολιῶν καὶ διεστραμμένων μέσων, δθ. χαλκεύω δόλους, ἀπάτας, ῥᾳδιουργίας : Αἰσχ.Χο.220 **ἀλλ' ἦ δόλον τιν' ὦ ξέν', ἀμφί μοι πλέκεις;**, Εὐρ.Ἀνδρ.66 **ποίας μηχανὰς πλέκουσιν αὖ;**, παροιμ. φρ. **δεινοί πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι·** κ. παθ. : Εὐρ.Ἀνδρ. 995 **μηχανὴ πεπλεγμένη βρόχοις ἀκινήτοις ἕστηκεν φόνου·** **9)** **χρόνον τοῦ ζῆν πλέκω** διάγω, ζῶ : Εὐφρ.5· **10)** τὸ μέσ. ἐναγκαλίζομαι : Αἰσχ. Εὐμ.259 **περὶ βρέτει πλεχθεὶς θεᾶς·** **11)** μτγν. τὸ παθ. περιπλέκομαι, ἐμπλέκομαι, ἐμπίπτω εἴς τι, ἰδίᾳ δυσχέρειαν : Βέττ.Βάλ.169,32· **12)** ῥηματ.π. πλέγμα, πλέξις, πλοκή, πλέξιμο, πλεκτός, πλεκτέον.

πλέκω (2) δημ. κ. **πλέγω** πλέω ἐπὶ τοῦ ὕδατος, ἐπιπλέω, κολυμβῶ.

πλέκωμα (τὸ) σχόλ. τὸ δράγμα βλ.λ. : Σχόλ. Θεόκρ.7,157 **«δράγματα πλεκώματά φησι, τοὺς σωροὺς ἢ τοὺς θωμῶνας».**

πλεμάτι (τὸ) δημ. πλέγμα, δίκτυον : Γρυπ.Σκ. Τερρ.92,3 **στὸ κρεμαστό, μεσόκλωνο, πλεμάτι τῆς ἀράχνης·** **2)** δικτυωτὸς σάκκος.

πλεμόνι (τὸ) δημ. κ. **φλεμόνι** ὁ πνεύμων βλ.λ. : **τώρα τελευταῖα μοῦ πονοῦν τὰ πλεμόνια, - δὲν τρώγω τὸ πλεμόνι.**

πλεμονόχορτο (τὸ) δημ. **τὸ φυτὸν** ἄλισμα τὸ πλαντάγινον· **2)** τὸ φυτὸν **κέντρανθον** τὸ ῥόδινον.

πλέμπα (ἡ) (λατ.) δημ. κ. **πλεμπάγια** κ. **χλέμπα, χλεμπάγια** ἐν σκωπτ. χρ. ὁ χύδην λαός, ὄχλος.

πλένναι Ἡσ. **«μύξαι»** πρβλ. βλέννα.

πλεννερός-ή-όν ὁ ἔχων πλέννας, μυξώδης : Ἱππ. π. Γαλ.19,131.

πλένω δημ. προφ. τοῦ πλύνω βλ.λ. : δ. τραγ. **νὰ ἰδῶ τίς Ἀναπλιώτισσες, τίς Ἀναπλιωτοποῦλες | πῶς πλένουν, πῶς λευκαίνουνε.**

πλεξάνα (ἡ) δημ. πλέγμα, πλεξίδα κρομμύων **ἢ** σκορόδων.

πλεξείδιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ πλέξις βλ.λ. : Σουΐδ. ἐν λ. ἔρσις.

πλεξείω ἐφετ. τοῦ πλέκω βλ.λ.:Ἡρωδιαν.Ἐπιμ.249.

πλεξιά (ἡ) δημ. ἡ πρᾶξις τοῦ πλέκω βλ.λ. (2), πλεύσις : Σολωμ.Πόρφυρας 5,10 **ἀλλ' ἂς ἰ νὰ δώσω μιὰ πλεξιὰ καὶ νά 'μαι κεῖ φθασμένος.**

πλεξίδα (ἡ) δημ. κ. **πλεξούδα** πλεξίς, πλόκαμος κόμης, κοτσίδα : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.100,25 **ἐγὼ 'χω τὴν πλεξίδα της, τ' ὁλόχρυσα γαϊτάνι·** **2)** τὸ φυτὸν τραγωπώγων ὁ πρασόφυλλος.

πλεξίδι (τὸ) δημ. ὑποκορ. τοῦ πλεξίδα βλ.λ., μικρὰ πλεξίς, κοτσιδάκι : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.216,5 **φανήκαν τὰ σγουρὰ μαλλιά, τ' ἀρχοντικὰ πλεξίδια·**

πλέξιμο (τό) δημ. ἡ πλέξις βλ.λ. : πῆρα τό μαλλί, καί θ' ἀρχίσω τό πλέξιμο· 2) ἡ πλεῦσις : Σολωμ.Κρητικὸς 22,21 στό πλέξιμο τό δυνατό.

πλέξις-εως (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. πλέξη, ἡ πρᾶξις τοῦ πλέκω, πλέξιμον, ὕφανσις : Πλάτ.Πολιτ.308D ὅσα πρὸς τὴν πλέξιν αὐτῆς (τῆς ὑφαντικῆς), Γεωπ.10,6 πλέξιν φορμῶν· 2) δ. τρόπος δι' οὗ πλέκεται ἢ ἐπλέχθη τι, εἶδος πλεξίματος : νά προτιμήσῃς αὐτὴν τὴν πλέξη· εἶναι πιὸ ἁπλή.

πλεξίς-ίδος (ἡ) νεώτ. πλόκαμος κόμης, κοτσίδα, πλεξίδα, πλεξούδα.

πλεξούδα (ἡ) μσν. κ.δημ. ἡ πλεξίς, πλεξίδα βλ.λ.: Ἐρωτόκρ.2,334 καί μιά πλεξούδα κρέμουντον είς τό 'να ντου ριζάφτι, Πολίτ.'Εκλ.Τραγ 125,7 ποιανῆς λείπει ἡ πλεξούδα της μὲ τό μαργαριτάρι· Γρυπ.Σκ.Τερρ.86,7· 2) πλέγμα κρομμύων ἢ σκορόδων ἐν εἴδει πλεξίδος, συνηθέστ. πλεξάνα.

πλεξουδιάζω δημ. ἄ. πλεξουδώνω βλ.λ.

πλεξουδώνω δημ. πλέκων τι κατασκευάζω πλεξοῦδες : πλεξουδώνω τά κρεμμύδια.

πλεοέλασσον ἐπίρρ. πάπ. μᾶλλον ἢ ἧττον.

πλεομακάριστος (ὁ,ἡ) μσν. ὁ μᾶλλον, περισσότερον μακαριζόμενος : Στουδ.Θεόδ.385D.

πλεομελής-οῦς-ές μτγν. ὁ ἔχων πλείονα μέλη τῶν κατά φύσιν : Ἰάμβλ.Νικ.'Αριθμ.32P πλημμελής τις ὢν καί πλεομελής.

πλεομισθία (ἡ) πάπ. αὔξησις τῶν μισθῶν.

πλέον (1) Ἐπιγρ. καταχρ. πρόθ. πλὴν βλ.λ.

πλέον (2) ἐπίρρ. νεώτ., δημ. πλιό κ. πιό, αἰτ. οὐδ. τοῦ πλέων δ.τ. τοῦ πλείων βλ.λ.1) ἐν ἐπιρρ. χρ., περισσότερον, παραπάνω : παρίσταντο πλέον τῶν χιλίων προσώπων, - εἶναι πλέον ἀπὸ πέντε μῆνες, ποὺ δὲν ἔλαβα ἐπιστολήν· 2) ἐν χρ. πρὸς σχηματισμὸν περιφραστικὸν τοῦ συγκρ. βαθμοῦ τῶν ἐπιθέτων, μετοχῶν καὶ ἐπιρρημάτων : ἡ πλέον ἐνδιαφέρουσα περίπτωσις, - ὁ πλέον ἄφογος τρόπος, - τὸ πλέον ἀπομεμακρυσμένον σημεῖον· || φρ. πλέον τοῦ δέοντος περισσότερον ἀπὸ ὅσον πρέπει ἢ χρειάζεται, καθ' ὑπερβολήν, ὑπὲρ τὸν δέον : εἶναι πλέον τοῦ δέοντος ἐπιεικής· || ἐπὶ πλέον, βλ. πλείων 8(· || περὶ πλέον ἢ περιπλέον βλ.λ.· || κ. πλέον οὐ οὐδὲν πέρα τούτου, τίποτα παραπάνω : θά λάβῃς ὅ,τι δικαιοῦσαι καὶ πλέον οὔ· 3) ἐν εἰδ. μαθημ. χρ. ἐπὶ ἀριθμῶν προσθετέων ἀντὶ τοῦ σὺν βλ.λ. : πέντε πλέον 8 ἴσον δεκατρία· 4) ἐν χρ. κ. ὡς ἐπίρρ. χρον., δημ. πλιά, πιά, ἤδη, τοῦ λοιποῦ, εἰς τὸ ἑξῆς : εἶναι πλέον ἀργά, - δὲν θά σοῦ ἀπευθύνω τὸν λόγον πλέον· 5) κ. πρὸς ἔκφρασιν δυσφορίας : εἶναι πλέον ἀνυπόφορος αὐτός.

πλεοναζόντως ἐπίρρ. (ἐκ μτχ. οὐδ. τοῦ πλεονάζω) μτγν. κ. μσν. εἰς περισσοτέρας περιπτώσεις, κατὰ τὸ σύνηθες : Φιλόδ.Ρητ.2,74S,αὐτ.Παρρ. 430, Ἡλιόδ. Χειρ. π. Ὀρειβ. 46,10,1, Σωρ. Ἐπιδ.19· 2) ὑπερβαλλόντως : Εὐστ.934,16 πλεοναζόντως τε καὶ διαφερόντως ποδώκη.

πλεονάζω (πλέον) κ. μσν. κ. νεώτ., μτγν. κ. πλειονάζω (Ἀλέξ.'Αφρ.Τοπ.428,13), μέλλ. πλεονάσω, ἀόρ. ἐπλεόνασα (ΚΔ Ρωμ.5,20), παρακ. πεπλεόνακα (Διόδ.Σ 1,90), παθ. πεπλεόνασμαι (Ἱππ.'Αγμ.7), παθ. ἀόρ. ἐπλεονάσθην (αὐτ. Ἄρθρ.47), εἶμαι πλείων, ἐπὶ πλέον, παραπάνω, ἰδίᾳ πλείων τοῦ δέοντος, παραπάνω ἀπὸ ὅσον πρέπει ἢ χρειάζεται, ὅθ. περισσεύω, ἔχω περίσσειάν τινος, ἀντίθ. ἐλλείπω, ὑπολείπω : Ἀριστλ.ΗΝικ.1106a,31, αὐτ.Χρωμ. 799a,18,ΚΔ Ρωμ.5,20,αὐτ. οὗ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις, Μηναῖ.12,6 Βί. Ἁγ. Νικολάου περὶ τῆς μελλούσης αὐτῷ πλεονάσαι χάριτος, - πλεονάζει ἡ σταφὶς ἐφέτος· || πλεονάζω παρά τινας εἶμαι ἐν περισσείᾳ, περισσεύω μεταξύ τινων : ΠΔ'Αριθμ.3,46 οἱ πλεονάζοντες παρά τοὺς Λευίτας ἀπὸ τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· || τὸ οὐδ. τῆς μτχ. τοῦ ἐνεστ. τὸ πλεονάζον ὡς οὐσ. τὸ περισσεῦον, ὑπερβολή, περίσσεια : Πάπ.· 2) νεώτ. εἶμαι περισσότερος ἄλλου τινός : ἐκ τῆς ἀπογραφῆς φαίνεται ὅτι πλεονάζουν αἱ γυναῖκες (εἶναι περισσότεραι τῶν ἀνδρῶν)· 3) ἐπὶ ζῴων, ἔχω μέλη πλειότερα τῶν ἐκ τῆς φύσεως ἀναγκαίων, ἀντίθ. κολοβὸς γίγνομαι : Ἀριστλ.ΖΓ 770b,32· 4) ἐπὶ ἐπισκέψεων, γίνομαι συχνότερος, ἔρχομαι, ἐπισκέπτομαι συχνότερα : Πολύβ.4,3,12 πλεοναζούσης τῆς παρουσίας τῶν πρεσβευτῶν· 5) ἐπὶ τῆς θαλάσσης, πλημμυρῶ : Ἀριστλ.Μετ.351b,6, Πλούτ. Ἠθ.366ΙΙ· 6) μτφ. ὁρμὴ πλεονάζουσα τὸ πάθος : Ζήν.Στωϊκ.1,50· || εἰκασία ἐστὶ μεταφορὰ πλεονάζουσα ἡ εἰκασία εἶναι μεταφορὰ μεγαλυτέρας ἐκτάσεως : Δημήτρ.80· || τὸ σ πλεονάσαν (εὑρεθὲν κατὰ πλεονασμόν) : Διον.'Αλ.Συνθ.14· 7) γραμμ. εἶμαι κατὰ πλεονασμόν, κεῖμαι πλεοναστικῶς, εἶμαι περιττός, παρέλκω : Δημήτρ.Λακ. ἐν Ἡρακλ.Πάπ.1012,21, Ἀπολλ.Δύσκ.Σύντ.6,2 οὐκ ἔλεγε πλεονάζειν τὸ ἄρθρον· || κ. ἐπὶ γραμμάτων, κεῖμαι κατὰ πλεονασμόν, εἶμαι παραπανήσιος : αὐτ.'Αντων.58,25 τὸ ε πλεονάζει (ἐν τῷ ἑώρων), αὐτ.38,20· 8) μεταχειρίζομαι ἐπιπροσθέτως ἢ κατὰ πλεονασμόν : Σχόλ.'Αριστφ.Πλ.5 εἰώθασιν οἱ Ἀττικοὶ τὰ ἄρθρα πλεονάζειν, ΕΜ 84,18 Αἰολεῖς πλεονάζουσιν ἕτερον σύμφωνον· κ. παθ. : αὐτ.440,12 τὸ υ πλεοναζόμενον φιλοῦται· 9) μτ. γενικ. ἔχω πλεονασμὸν ἢ ἀφθονίαν τινός, ἀντίθ. ἐνδεής εἰμι : Ἀριστλ.Πολιτ.1257a,33 εἰσάγεσθαι ὧν ἐνδεεῖς καὶ ἐκπέμπειν ὧν ἐπλεόναζον, Ἐπίκ.Γνῶμ.4· 10) ὑπερβαίνω τὰ ὅρια, ξεπερνῶ τὸ κανονικό : Πτολ.Γεωγρ.1,20,7· || ἀπολ. τὸ πλεονάζον ἔργον ἡ περιπλέον, ἡ ἔκτακτος ἐργασία : Πάπ.· || ἐπὶ προσ., ὑπερβαίνω τὰ ὅρια, λαμβάνω ἢ ἀπαιτῶ ὑπέρμετρα : Ἰσοκρ.2,33, αὐτ.12,85, Δημ.117, αὐτ.9?8 καὶ τοὺς πάνυ δεινοὺς ἑκάστοτε, ὅταν πλεονάζωσιν, ἐπίστασθ' ὑμεῖς κοσμίους ποιεῖν· 11) μτ. δοτ. καταγίνομαι πολὺ εἴς τι : Στράβ.11,5,1 τὰς δ' ἀλκιμωτάτας κυνηγεσίαις πλεονάζειν καὶ τὰ πολέμια ἀσκεῖν· 12) ὁμ. μτ. δοτ. ἐπὶ συγγραφέως, μνημονεύω, ἀναφέρω πολλὰ ἔκ τινων : αὐτ.3,3,7 ὀκνῶ δὲ τοῖς ὀνόμασι πλεονάζειν φεύγων τὸ ἀηδὲς τῆς γραφῆς· 13) ἐπιμηκύνω τὸν λόγον πέρα τοῦ δέοντος, ὅθ. καθίσταμαι ὀχληρός : αὐτ.9,1,16, Διόδ.Σ 1,90, ΠΔ Μακκ.2,2,32 εὔηθες γὰρ τὸ μὲν πρὸ τῆς ἱστορίας πλεονάζειν, τὴν δὲ ἱστορίαν ἐπιτεμεῖν· || κ. μτ. ἐμπροθ. διορ. : Παρμενίσκ.π.'Αθήν.4,156D· 14) μτ. γενικ. ἐπὶ ἀγορεύοντος, πλεονάζω τοῦ καιροῦ χωρῶ πέρα τοῦ ἐπιτρεπομένου ὁρίου, πέρα τοῦ προσήκοντος : Διον.'Αλ.Σύνθ.22· 15) μτ. αἰτ. παριστάνω τι πλειότερον : Στράβ.6,3,10 πλεονάζει δὲ αὐτὰ Ἀρτεμίδωρος· 16) πράττω τι ὑπὲρ τὸ δέον, ἐν χρ. παθ. : Ἱππ.'Αγμ.7 εἴ τι πεπλεόνασται (ἐὰν ἔχῃ τι πραχθῇ ὑπὲρ τὸ δέον), αὐτ.'Ἄρθρ. 47· 17) μτγν. αὐξάνω, πληθύνω : ΚΔ Θεσσ.1,3,12 ὑμᾶς δὲ ὁ Κύριος πλεονάσαι καὶ περισσεῦσαι τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας· 18) μετέχω τῆς πλειονότητος, ὑπερβαίνω τὴν μονάδα : Πρόκλ.Στοιχ.Θεολ..2· 19) μτ. δοτ. ἐν μτφ.χρ. μεγαλύνω, μεγαλοποιῶ, ἐν χρ. τὸ παθ.: Θουκ.2,35 ὅ τε ἄπειρος ἔστιν ἃ καὶ πλεονάζεσθαι διὰ φθόνον, Στράβ.2,4,3· 20) ἀναβιβάζω τὴν τιμήν τινος : Ἀριστείδ.1,170J· 21) μτ. δοτ. ἐπαναπαύομαι εἴς τι : Θουκ.1,120 ὅτε ἐν πολέμῳ εὐτυχίᾳ πλεονάζων οὐκ ἐντεθύμηται θράσει ἀπίστῳ ἐπαιρόμενος· 22) τὸ παθ. ἀπατῶμαι : Στοβ.2,7,11· 23) τρώγω πολύ, μ. παθ. : Δίφιλ.Σίφν.π.'Αθήν.8, 356D πλεοναζόμενά τε τὰς ὄψεις ἀμβλύνε Διοσκ.4,75, αὐτ.82· 24) ρηματ.π. πλεόνασις, πλε-ονασμός, πλεόνασμα, πλεοναστός, πλεοναστέον. ο-

πλεονάκις (πλέων) ἐπίρρ. κ. **πλεονάκι** (Πάπ.) κ. πλειονάκι(ς) ('Επιγρ. Κερκύρας, Πάπ.) μὲ πλειοτέραν συχνότητα, συχνότερον : 'Ιππ Διαίτ.29, Πλάτ. Φαίδ.112D, Λυσ.14,30 **πλεονάκις δὲ μετὰ τῶν ἐχθρῶν ἐπὶ τὴν πατρίδα ἐστρατεύσατο**· || πολλάκις, συχνάκις : 'Αριστλ.Πολιτ.1297a,9 **ἢ πολυχρονίους ἢ μηδέτερον ἀλλὰ πλεονάκις τοὺς αὐτούς**, 'Επιγρ., Πάπ.· || παραπολὺ συχνά : 'Ιππ.'Αφορ. 5,16· **2**) περισσοτέρας φοράς, κατὰ πολλαπλασιασμὸν ἐπὶ μεγαλύτερον ἀριθμόν, ἀντιθ. ἐλαττονάκις : Πλάτ.Θεαίτ.148A **ἢ πλείων ἐλαττονάκις ἢ ἐλάττων πλεονάκις γίγνεται**.

πλεόνασις-εως (ἡ) μτγν. πλησμονή, πληθώρα, ὑπεραφθονία : Κάσσ.Πρ.66.

πλεόνασμα-ατος (τὸ) μτγν., νεώτ. κ. δημ. τὸ πλεονάζον, περίσσευμα : ΠΔ'Αριθμ.31,32 **καὶ ἐγενήθη τὸ πλεόνασμα τῆς προνομῆς, ὃ ἐπρονόμευσαν οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ ἀπὸ τῶν προβάτων**, 'Απολλ.Δύσκ.'Αντων.59,7, Γαλ.16,417· || περίσσευμα παραγωγῆς : Πάπ.· || ὑπεραφθονία, ἀντίθ. ἔνδεια : 'Απολλ.Δύσκ.Συντ.133,14 **2**) νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ, διαφορὰ ἐσόδων ὑπὲρ τὰ ἔξοδα : **ὁ προϋπολογισμὸς ἀφῆκε φέτος πλεόνασμα**.

πλεονασματίζω πάπ. παρουσιάζω πλεόνασμα, περίσσευμα εἴς τινα λογαριασμόν.

πλεονασμὸς (ὁ) κ. νεώτ. πλεόνασις, πλεόνασμα, περίσσευμα, τὸ πέρα τοῦ δέοντος : 'Αριστλ. ΖΓ 780a,20 **πλεονασμὸς ὑγρότητος**, αὐτ.770b,28, Χρύσ.Στωϊκ.3,114, αὐτ.130, Πορφ.Νυμφ.11, Πλούτ. 'Ηθ.650E **πλεονασμοὶ λαλιᾶς**· || τὸ πέρα τοῦ ὁρισθέντος ἢ ὡρισμένου : Πάπ.· **2**) μτφ. μεγαλοποίησις, ὑπερβολή : Πολύβ.12,24,1 **αἱ ποιηταὶ διὰ τῶν ὑπεράνω πλεονασμῶν ἐν τοῖς ὑπομνήμασι**· **3**) κ. νεώτ.εἰδ. ἐν τῇ γραμμ. κ.ρητορ. χρῆσις περιττῶν λέξεων ἢ ἐκφράσεων, σχῆμα λόγου, καθ' ὃ ἔννοιά τις ἐκφέρεται διὰ πλειόνων τοῦ δέοντος λέξεων ἢ ἐκφράσεων : Διον.'Αλ.Δημ.58, 'Απολλ. Δύσκ.Συντ.267,14· **4**) ὁμ. γραμμ. ἐπαύξησις τῆς προτάσεως : Διον.'Αλ.Συνθ.7· **5**) ἐπανάληψις : Τίμ.'Ιστ.71· **6**) τοκογλυφία· πρβλ. πλεονεξία : ΠΔ Λευϊτ.25,37 **οὐ δώσεις αὐτῷ ἐπὶ τόκῳ, καὶ ἐπὶ πλεονασμῷ οὐ δώσεις αὐτῷ τὰ βρώματα**.

πλεοναστικὸς-ή-όν νεώτ. ὁ κατὰ πλεονασμὸν ὑπάρχων ἢ γινόμενος· || ἐπίρρ. -ῶς.

πλεόναστον (τὸ) νεώτ. ὀρυκτὸν τῆς τάξεως τῶν σπινελλιδῶν, ὁ. μέλας σπινέλλιος, κεϋλανίτης.

πλεοναστὸς-ή-όν μτγν. ὑπερπληθής, καθ' ὑπερβολὴν πολύς, πολυάριθμος : ΠΔ Δευτ.30,5 **πλεοναστόν σε ποιήσει ὑπὲρ τοὺς πατέρας σου**, αὐτ. Μακκ.1,4,35 (ἀμφ.ἀνάγν.).

πλεοναχῇ ἐπίρρ. πολλαχῶς, ποικιλοτρόπως, εἰς πολλὰ μέρη, ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις : Πλάτ.Πολ.477A **κἂν εἰ πλεοναχῇ σκοποῖμεν**.

πλεοναχόθεν ἐπίρρ. ἐκ πολλῶν μερῶν, ἀπὸ πολλὰ μέρη : 'Αριστλ.Οὐρ.270b,33 **πλεοναχόθεν ἄν τις λάβοι τὴν πίστιν**.

πλεοναχὸς-ή-όν μτγν. πολλαπλοῦς, παντοῖος, παντοειδής : 'Επίκ.'Επιστ.π.Διογ.Λ 10,86 **ἀλλὰ ταῦτα γε πλεοναχὴν ἔχει καὶ τῆς γενέσεως αἰτίαν**, αὐτ. κατὰ πλεοναχὸν τρόπον· **2**) τὸ πλεοναχὸν ὡς οὐσ. ἡ ποικιλία : Φιλόδ.Ρητ.1,50S **τὸ πλεοναχὸν τὸ τῆς ῥητορικῆς**.

πλεοναχῶς ἐπίρρ. κ. πλειοναχῶς ('Ιάμβλ.Μαθ. 'Επιστ.93F) κατὰ πολλαπλοῦς τρόπους ἢ διαφόρους ἐννοίας : 'Αριστλ.Α'Υστ.89a,28, αὐτ.ΗΝικ. 1125b,14, αὐτ.1129a,25, 'Επίκ.'Επιστ.π.Διογ.Λ 10,78 **ἔτι δὲ καὶ τὸ πλεοναχῶς ἐν τοῖς τοιούταις εἶναι**, αὐτ.80, Στράβ.10,3,8 **πλεοναχῶς ἐτυμολογεῖν**, Πλούτ.'Ηθ.444B.

πλεονέκτημα-ατος (τὸ) κ. νεώτ. τὸ πλεονεκτεῖν τινος κατά τι, ἐκεῖνο καθ' ὃ **πλεονεκτεῖ τις**, ὄφελος, κέρδος : Πλάτ.Νόμ.709C **μέγα πλεονέκτημα ἔγωγ' ἂν θείην**, Δημ.63 **τῆς πυλαίας δ' ἐπεθύμουν καὶ τῶν ἐν Δελφοῖς, πλεονεκτημάτων δυοῖν, κύριοι γενέσθαι**· **2**) κτ. πληθ. ἐπιτυχίαι : Γοργί Παλ.30, Ξεν.'Ιππ.5,11 **τὰ ἐν τοῖς πολεμίοις πλεονεκτήματα**, Χορίκ.35B **τὰ τοῦ στρατηγοῦντος πλεονεκτήματα**· **3**) κ. νεώτ. προσόν, προτέρημα, ὑπέροχος ἰδιότης, ὑπεροχή, ἀρετή, ἀντίθ. μειονέκτημα : Διογ.Οἰν.39, Ζώσ.4,54, Εὐνάπ.'Ιστ. 2'61', 'Ιουλ.Λόγ.6,194C **πλεονεκτήματα σωματικά**, Χορίκ.209B **ἔχει τὸ πλεονέκτημα τῆς εὐφραδείας**· || κ. μτφ. : Δομάσκ.'Αρχ.350 **τὸ κατ' εὐθεῖαν ἐκ τῶν ἐναντίων πλεονέκτημα**· **4**) τὸ δι' οὗ κερδίζει τίς τινα δολίως, πρᾶξις ἀπάτης ἢ ἐξαπατήσεως, τέχνασμα ἔχον ἰδιοτελεῖς σκοπούς : Δημ. 533, αὐτ.1218 **ἃ δίκαια οὐκ ἦν ἀλλὰ πλεονεκτήματα τούτου**,αὐτ.1490,'Αριστλ.Πολιτ.1311a,5· **5**) κακία, πονηρία : Γλωσσ.

πλεονέκτης (ὁ) κ.μσν. κ. νεώτ., δημ. **πλεονέχτης**, θηλ. νεώτ. -ις-ιδος, δημ. **-έχτρα**, ὁ πλέον ἔχων, ἐπιζητῶν, θέλων νὰ ἔχῃ πλείονα ἢ οἱ ἄλλοι· δθ. ἐν κακ. σημ. ὁ ζητῶν νὰ ἔχῃ πλείονα ἐπὶ ζημίᾳ τῶν ἄλλων, φιλοκερδής, ἄπληστος, ἰδιοτελής, αἰσχροκερδής : Θουκ.1,40 **ὡς μὲν οὖν . . εἴδε βίαιοι καὶ πλεονέκται εἰσὶ δεδήλωται**, ΚΔ'Εφ.5,5 **πᾶς πόρνος ἢ ἀκάθαρτος ἢ πλεονέκτης . . οὐκ ἔχει κληρονομίαν**, Σέργ.Μακρ. ἐν Σάθ.3,259 **ἀνατρέπων τὴν τάξιν, ὑπερήφανος, καταφρονητής, φιλάργυρος καὶ πλεονέκτης ἀποβάς**· **2**) ὁ ὑπερβάλλων τινὰ κατά τινα κακίαν ἢ ἐπωφελούμενός τινος, ἐκμεταλλευόμενός τι : Ξεν.ΚΠ 1,6,27 **δεῖ τὸν μέλλοντα τοῦτο ποιήσειν καὶ ἐπίβουλον εἶναι καὶ κρυφίνουν . . καὶ ἐν παντὶ πλεονέκτην τῶν πολεμίων**· **3**) μαθημ. εἰδ. ἐπὶ τῶν ὑπερτελῶν βλ.λ. ἀριθμῶν : 'Ιάμβλ.Νικ.'Αριθμ.32P· **4**) ἐν χρ. κ. ὡς ἐπίθ. μτ. συγκρ. πλεονεκτίστερος, ὑπερθ. **πλεονεκτίστατος** (Ξεν.'Απομν.1,2,12) ἀλαζονικός, ὑπεροπτικός : 'Ηρ.7,158 **λόγον ἔχοντες πλεονέκτην ἐτολμήσατε ἐμὲ σύμμαχον ἐπὶ τὸν βάρβαρον παρακαλέοντες ἐλθεῖν**.

πλεονεκτικὸς-ή-ό(ν) κ. νεώτ. κ. δημ., συγκρ.**-ώτερος** ('Αριστλ.Πολιτ.1333b,10), ὑπερθ. **-ώτατος** (αὐτ. Ρητ.1418b,37), ὁ ῥέπων πρὸς τὴν πλεονεξίαν, ἔχων κλίσιν πρὸς αὐτήν, ἄπληστος, ἀχόρταγος : 'Ισοκρ. 12,243 **οὐχ ἡγοῦνται δικαίως καλεῖσθαι πλεονεκτικούς**, Δημ.777 **ἡ πονηρία πλεονεκτικόν**· **2**) νεώτ. κ. δημ. **ὁ** κεκτημένος πλεονεκτήματα, **ὑπερέχων** ἄλλων, ὁ εὑρισκόμενος, ὁ ὢν εἰς κατάστασιν ἢ θέσιν καλυτέραν συγκριτικῶς πρὸς ἄλλους, ἀντίθ., μειονεκτικός.

πλεονεκτικότης-ητος (ἡ) νεώτ. **ἡ** ἰδιότης ἢ ἡ φύσις τοῦ πλεονέκτου, τὸ νὰ εἶναί τις πλεονέκτης, ἀπληστία· **2**) ἡ κατάστασις τοῦ πλεονεκτικοῦ βλ.λ.2), ὑπεροχή, ἀντίθ. μειονεκτικότης.

πλεονεκτικῶς ἐπίρρ. κατὰ τρόπον πλεονεκτικὸν βλ.λ.1), μετὰ ῥοπῆς πρὸς τὴν πλεονεξίαν, ἀπλήστως : Πλάτ.Φαίδ.91B **λογίζομαι γάρ, ὦ φίλε ἑταῖρε· θέασαι ὡς πλεονεκτικῶς**, Δημ.610, 'Επιγρ. Αἰγύπτου· **2**) μετά τινος πλεονεκτήματος : Αἰν. Τακτ.16,18 **πλεονεκτικῶς μάχεσθαι**.

πλεονεκτῶ-έω κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **-χτῶ**, μέλλ. **-ήσω** (Θουκ.4,62), εἶμαι πλεονέκτης βλ.λ.1), ἔχω **ἢ** ἀπαιτῶ πλείω τῶν ὅσων δικαιοῦμαι νὰ ἀπαιτήσω, εἶμαι ἄπληστος, ἅρπαξ, ἀχόρταγος : 'Ηρ.8, 112 **Θεμιστοκλέης δέ, οὐ γὰρ ἐπαύετο πλεονεκτέων**, Ξεν.'Απομν.2,6,21, Πλάτ.Γοργ.483C (λέγουσιν) **ὡς αἰσχρὸν καὶ ἄδικον τὸ πλεονεκτεῖν**· **2**) κερδίζω ἢ ἔχω πλειότερα ἄλλου, ἔχω περισσότερα, μεγαλύτερον μερίδιον : Θουκ.4,62 **ἐλπίσαντες ἕτεροι δυνάμει τι πλεονεκτήσειν**, 'Αριστλ.Ρητ.1360a,3· || κ. ἀπολ. : αὐτ.1402b,25, Διοδ.Σ 12,46, Πολύβ.6,56,2 **πλεονεκτεῖν ἀπὸ τῶν**

υἡ καθηκόντων· ‖ συχν. μτ. οὐδ. άντων. : Θουκ. 4,61 **τοὺς μὲν Ἀθηναίους ταῦτα πλεονεκτεῖν τε καὶ προνοεῖσθαι πολλὴ ξυγγνώμη·** 3) ἔχω ἢ ἀξιῶ μεγαλύτερον μερίδιον : αὐτ.6,39,Ξεν.ΚΠ 1,6,25 **τὸν ἄρχοντα δεῖ τοῦ ἡλίου πλεονεκτοῦντα φανερὸν εἶναι,** αὐτ.Οἰκ.7,26, Ἀριστλ.ΗΝικ.1136b,22, αὐτ.1137a,1 **πλεονεκτεῖν τῆς χάριτος·** 4) ἰσχύω περισσότερον, ἔχω μεγαλυτέραν ἰσχύν : Ξεν.Ἑλλ. 7,1,34 **πολὺ ἐπλεονέκτει ὁ Πελοπίδας παρὰ τῷ Πέρσῃ·** 5) κ. νεώτ. κ. δημ. μτ. γενικ. προσ. ὑπερτερῶ ἢ ὑπερβάλλω τινά, ὑπερισχύω τινός : Πλάτ. Πολ.362Β **εἰς ἀγῶνας τοίνυν ἰόντα καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ περιγίγνεσθαι καὶ πλεονεκτεῖν τῶν ἐχθρῶν,** Ὑπερείδ.Λυκόφρ.8· ‖ μτ. δοτ. πράγμ. κ. γενικ.προσ. ὑπερβάλλω τινὰ εἴς τι πρᾶγμα : Ξεν.ΚΠ 4,3,21 **καὶ τῷδε πλεονεκτήσω τοῦ ἱπποκενταύρου·** ‖ κ. μτ. ἐμπροθ.διορ. : Πλάτ.Εὐθφρ.15Α **τοσοῦτον αὐτῶν πλεονεκτοῦμεν κατὰ τὴν ἐμπορίαν,** αὐτ. Λάχ.183Α, Ξεν.ΚΠ 1,6,32, Ἀριστλ. Πολιτ.1292b,19· ‖ μτ. γενικ. πράγμ. γίνομαι ἀνώτερος εἰς βάρος τινός : Πλάτ.Νόμ.691Α **τὸ πλεονεκτεῖν τῶν τεθέντων νόμων·** ‖ κ. νεώτ. κ..δημ. εἶμαι εἰς πλεονεκτικωτέραν, καλυτέραν θέσιν, ὑπερισχύω, μτ. αἰτ. :.Διον.Ἀλ.Ρωμ.9,7, Πλούτ.Μάρκελλ.29 **διεστρατήγουν ὅσα πλεονεκτήσουσι τοὺς πολεμίους,** Λουκ.Ἔρωτ.27 **ἡ θήλεια τέρφις ὅλῃ μοίρᾳ πλεονεκτεῖ τὴν ἄρρενα·** κ. παθ. : Ἀπολλδ.Δαμ. Πολιορκ.173,5· 6) ἐν κακ. σημ. ὑπερβάλλω τινὰ δολίως, κερδίζω αὐτὸν δι' ἀπάτης, ἐξαπατῶ, ἀπατῶ : Μέν.Μον.259, ΚΔ Θεσσ.1,4,6 **τὸ μὴ ὑπερβαίνειν καὶ πλεονεκτεῖν ἐν τῷ πράγματι τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ,** αὐτ.Κορ.2,7,2, Δίων Χρ.17,8, ΔίωνΚ 52,37· κ. παθ. : Ξεν.Ἀπομν.3,5,2 **Βοιωτῶν μὲν γὰρ πολλοὶ πλεονεκτούμενοι ὑπὸ Θηβαίων δυσμενῶς αὐταῖς ἔχουσιν,** Δημ.1035 **πλεονεκτεῖσθαι χιλίαις δραχμαῖς** [ἀπατηθῆναι κατὰ χιλίας δραχμάς]· 7) τὸ παθ. ἀπροσ. πλεονεκτεῖται ἀποτελεῖ πλεονεξίαν, εἶναι πλεονεξία : Θουκ.1,77 **τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ ἴσου δοκεῖ πλεονεκτεῖσθαι, τὸ δ' ἀπὸ τοῦ κρείσσονος καταναγκάζεσθαι·** 8) ρηματ. π. πλεονέκτημα, πλεονέκτης, πλεονεκτητέον.

πλεονεξία [ἡ] κ. μσν, νεώτ. κ. δημ. ἡ ἰδιότης, τὸ γνώρισμα τοῦ πλεονέκτου, ἀπληστία, τάσις πρὸς κτῆσιν τοῦ μὴ ἀνήκοντος, φιλαργυρία, ἰδιοτέλεια καὶ ἡ πρὸς ταῦτα ἀπαιτητικότης : Ἡρ.7, 149 **οἱ Ἀργεῖοί φασι οὐκ ἀνασχέσθαι τῶν Σπαρτιητέων τὴν πλεονεξίην,** Ἀνδοκ.4,13, Θουκ.3,82 **πάντων δ' αὐτῶν αἴτιον ἀρχὴ ἡ διὰ πλεονεξίαν καὶ φιλοτιμίαν,** Ἰσοκρ.12,240, Πλάτ.Πολ.359C, Ξεν.Ἑλλ 3,5,15 **ἡ Λακεδαιμονίων πλεονεξία πολὺ εὐκαταλυτωτέρα ἐστὶ τῆς ὑμετέρας γενομένης ἀρχῆς,** ΚΔ Μάρκ.7,22, αὐτ.Λουκ.12,15 **ὁρᾶτε καὶ φυλάσσεσθε ἀπὸ πάσης πλεονεξίας,** αὐτ.Ρωμ.1,29, αὐτ.Κορ.2,9,5, αὐτ.Ἐφ.4,19, αὐτ.5,3, αὐτ.Κολ.3,5· ‖ φιλοκέρδεια, αἰσχροκέρδεια: Πολύβ.6,56,3 **στασιάσαντες περὶ τὴν τῶν εἰλημμένων πλεονεξίαν** [περὶ τοῦ τίς νὰ λάβῃ τὴν μεγαλυτέραν ἐκ τῶν λαφύρων μερίδα], Μηναῖ.12,3 Συνξ.Ἀγ.Θεοδούλου **ὁρῶν τὰς ἁρπαγὰς καὶ πλεονεξίας τῶν καταδυναστευόντων,** Βιζυην.30,27· 2) κέρδος, ὄφελος, ὠφέλεια : Ἰσοκρ.4,183, αὐτ.15,275, Ξεν.Κυν.13, 10 **μὴ ζηλοῦν δὲ μηδὲ τοὺς ἐπὶ τὰς πλεονεξίας εἰκῇ ἰόντας,** Δημ.662 **ὑπὲρ οὗ καταχρήσεται τῇ διὰ τοῦ ψηφίσματος πλεονεξίᾳ·** ‖ ἐπὶ πλεονεξίᾳ πρὸς ἰδίαν ὠφέλειαν : Θουκ.3,84 **οἵ τε μὴ ἐπὶ πλεονεξίᾳ, ἀπὸ ἴσου δὲ μάλιστα ἐπιόντες·** ‖ κέρδος προερχόμενον ἀπό τινος : Δημ.523 **τὴν ἐπὶ τῶν ἰδίων δικῶν πλεονεξίαν ἀφεὶς τῇ πόλει παραχωρῶ τῆς τιμωρίας,** Ἀριστλ.Πολιτ.1297a,11· 3) πλεονεκτικὴ κατάστασις, θέσις, ὑπεροχή, ὑπερίσχυσις : Ἰσοκρ.3,22 **αἱ ἐν τῷ πολέμῳ πλεονεξίαι,** Ξεν.ΚΠ 1,6,28 **μετὰ πλεονεξίας τινὸς ἀγωνίζεσθαι πρὸς** [τὰ θηρία]· 4) ὑπεροχή, λαμπρότης : Πλωτῖν.4,6,3 **πλεονεξία ψυχῆς·** 5) μεγαλυτέρα μετοχή, εἰς μεγαλύτερον βαθμὸν κοινωνία τινός : Ἀριστλ.Πολιτ.1282b,29 **κατὰ μέγεθος καὶ καθ' ὁτιοῦν τῶν ἀγαθῶν πλεονεξία τις τῶν πολιτικῶν δικαίων τοῖς ὑπερέχουσιν·** 6) ἡ ἰδιότης τοῦ ἔχειν πλειότερα, ὅθ. ἀφθονία, ἀντίθ. ἔνδεια : Πλάτ.Τίμ.82Α **τούτων ἡ παρὰ φύσιν πλεονεξία καὶ ἔνδεια τῆς χώρας.**

πλεονοδάκτυλος-ον μτγν. ὁ ἔχων μεγαλύτερον τοῦ φυσικοῦ ἀριθμὸν δακτύλων : Γαλ.19,454.

πλεονοσύλλαβος-ον μτγν. ὁ ἔχων πλείονας συλλαβάς : Χορίσ.539Κ.

πλεονοσυλλαβῶ-έω μτγν. κ. μσν. ἔχω πλειοτέρας συλλαβάς, εἶμαι πλεονοσύλλαβος, ἔχω συλλαβὴν ἢ συλλαβὰς περισσοτέρας ἄλλου : Ἀπολλ.Δύσκ.Ἀντων.78,7 **τὰ τρίτα τῶν δευτέρων οὐ πλεονοσυλλαβεῖ,** Εὐστ.1769,56 **πᾶς παρακείμενος πλεονοσυλλαβεῖ τοῦ ἐνεστῶτος.**

πλεονότης-ητος [ἡ] δ.τ. τοῦ πλειονότης, ἐν χρ. π. μουσ. ὀργάνου· ἀντίθ. βραχύτητες : Νικόμ.Ἁρμον. 10 [κτ.πληθ.].

πλεονοτρόφος-ον γλωσσ. ἐσφ. ἀνάγν. τοῦ ὠλενοστρόφος.

πλεόνως ἐπίρρ., μτγν. πλέον, πλειότερον, περισσοτέρας φοράς : Αἰν.Τακτ.7,4, Ἰώσ.ΑΙ 17,1,1.

πλέος-η-ον Ιων. τ. τοῦ πλέως βλ.λ. : Ἡρ.1,178 **τάφρος πλέη ὕδατος.**

πλεόσπορον [τὸ] νεώτ. βοταν. γένος μυκήτων.

πλεούμενο(ν) [τὸ] μσν., δημ. τὸ πλοῖον, τὸ καράβι : Ἀραβ.Μῦθ.Χαλ.1,124 **τρία μίλια ξέμακρα εἶδα ἕνα πλεούμεναν,** Γρυπ.Σκ.Τερρ.90,4 **πίσω ἀπ' τὸν κάβο τὸν φηλὸ πλεούμενα.**

πλεοῦσα [ἡ] δημ. ναυτ. τὰ ὕφαλα μέρη τῶν πλοίων, ἡ γάστρα, ἄ. τὰ βρεχούμενα.

πλεοχροϊσμός [ὁ] νεώτ. ὀρυκτολ. τὸ φαινόμενον καθ' ὃ διαφανῆ ἔγχροα σώματα παρουσιάζουν κατὰ διαφόρους διευθύνσεις ποικίλας χαρακτηριστικὰς ἀποχρώσεις.

πλέρα [ἡ] δημ. κτ συγκ. ἡ πληρωμή· πρβλ. πλέρω.

πλέριος-ια-ο δημ. ὁ πλήρης, ὁ τέλειος, ἀντίθ. ἄπλερος : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 74.

πλέρω δημ. συγκ. τ. προστ. πλήρωνε.

πλέρωμα [τὸ] μσν., δημ. προφ. τοῦ πλήρωμα βλ.λ., πληρωμή, ἀπότισις, ὀφειλομένου : Ἐρωτόκρ. 4,886, αὐτ.956 **καὶ δὲ γυρεύγει πλέρωμα, μηδὲ ζητᾷ κανίσκι.**

πλερωμή [ἡ] μσν., δημ. προφ. τοῦ πληρωμὴ βλ.λ.: Ἐρωτόκρ.5,494 **ἄς σ' κάμῃ πλούσ' ἀντίμεψη καὶ πλερωμὴ μεγάλη.**

πλερωματικός-ιά-ό δημ. **ὁ ποιῶν τι** ἐπὶ πληρωμῇ, ὁ κάμνων ἀξιομέμπτους πράξεις ἐπὶ πληρωμῇ, πληρωμένος : **ὅλοι αὐτοί, πού φωνάζουν ζήτω, εἶναι πλερωματικοί·** ‖ κ. ἐπίρρ. -ά.

πλερώνω μσν., δημ. προφ. τοῦ πληρώνω : Ἐρωτόκρ.4,786 **ἐμίσοεψεν ὁ δαυλευτὴς . . στὴ Χώρα, καὶ τ' Ἀφέντη ντου τὸν ὁρισμὸ πλερώνει.**

πλεοτιμία [ἡ] πάπ. αὔξησις τῆς τιμῆς.

πλέτο ἐπ. γ' ἑν. τοῦ ἀόρ. β' τοῦ πέλομαι βλ.λ.

πλευμονία [ἡ] μτγν., μσν. κ. νεώτ. κ. πνευμονία [Μνησίθ.π.Πλούτ.Ἠθ.918D,Ἱππιατρ.6 (εἰκ.)], δημ.**φλεμονία** ὀξεῖα ἐμπύρετος λοιμώδης νόσος προκαλοῦσα φλεγμονὴν τοῦ πνευμονικοῦ παρεγχύματος, ἄ. περιπνευμονία : Κωμ.Ἀδέσπ.759.

πλευμονίς-ίδος [ἡ] ἡ πλευμονία βλ.λ. : Ἱππ.Ἐντ. Παθ.3 [δ.ἀνάγν.πνεύμονις].

πλευμονώδης-ους-ες ὁ ὁμοιάζων πρὸς τὴν μορφὴν τῶν πλευμόνων : Ἀριστλ.ΖΙ 549a,7 [δ.ἀνάγν. πνευμονώδης].

πλευμορρωγής-οῦς-ές ὁ ἔχων ρῆγμα εἰς τοὺς πλεύμονας : Ἱππ.Ἐντ.Παθ.2.

πλεῦμος [ὁ] μτγν. ἡ πλευμονία βλ.λ : Γαλ.19,131.

πλευμῶ-άω μτγν. κ. -ῶ-όω [Γαλ.19,131] νοσῶ τοὺς πνεύμονας, γίνομαι πλευμώδης, φθίνω, φθισιῶ : Ἱππ. Νούσ.2,48 **ὅταν πλευμᾷ** (δ.ἀνάγν. πλευμοῖ).

πλευμώδης-ους-ες ὁ ἀνήκων εἰς νόσον πνευμονικὴν ἢ ὁ ὅμοιος πρὸς ταύτην, δθ. ὁ πάσχων ἐκ πλεύμου : Ἱππ.Ἐπιδ.4,1 [Ἐρωτιαν.ἀπ.15], Γαλ.19,131.

πλεύμων-ονος (ὁ) δ. προφ. τοῦ πνεύμων βλ.λ.

πλεῦν (τὸ) Ἰων. συνηρ.τ. τοῦ πλέον, οὐδ. τοῦ πλέων.

πλεῦνος (τοῦ) Ἰων. κ. δωρ. συνηρ. τ. γενικ. ἑν. τοῦ πλείων, πλέων βλ.λς.

πλεῦνες (οἱ) Ἰων. κ. δωρ. συνηρ. τ. τοῦ πλείονες, πληθ. τοῦ πλείων, πλέων βλ.λ.

πλεύνως ἐπίρρ. Ἰων. τ. τοῦ πλεόνως βλ.λ., παραπολύ : Ἡρ.5,18 **οἱ Πέρσαι μαστῶν τε ἅπτοντο, οἷα πλεόνως οἰνωμένοι.**

πλεύρα (ἡ) δημ. κλιτὺς λόφου ἢ ὄρους, πλαγιά, πλεύρωμα : Γρυπ.Σκ.Γερρ 73,13 **στὶς πλεῦρες καὶ στ' ἀνάπλαγα, ποὺ δὲ ζυγώνει ἀλέτρι.**

πλευρά (ἡ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὀστοῦν τοξοειδὲς καὶ πεπλατυσμένον ἐκ τῶν σχηματιζόντων τὸ θωρακικὸν κύτος τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν θηλαστικῶν ζῴων, πλευρό, πα(γ)ίδι : Ἀριστλ.ΖΙ 513b, 29 **ἀπὸ δὲ ταύτης τείνουσι παρά τε τὴν πλευρὰν ἑκάστην φλεβία,** αὐτ.ΖΜ 654b,35· ‖ νεώτ. **γνησία πλευρά** ἡ συναπτομένη διὰ τῶν πλευρικῶν χόνδρων ἀμέσως μετὰ τοῦ στέρνου· ‖ νόθος **πλευρά** ἡ συναπτομένη ἐμμέσως διὰ τοῦ χόνδρου τῆς ὑπερκειμένης· ‖ δθ. τὸ περὶ τὰ ὀστᾶ ταῦτα τμῆμα τοῦ σώματος : Ἡρ.4,64 **μετὰ δὲ σαρκίσας βοὸς πλευρῇ δέφει τῇσι χερσί,** ΚΔ Ἰω.19,34 **εἷς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε·** **2)** γεν. τὸ πλάγιον μέρος τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος ἢ τοῦ ζῴου : Ἰλ.Ω 10 **ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὖτε ὕπτιος,** ΚΔ Πράξ.12,7 **πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου ἤγειρεν αὐτόν·** ‖ κτ. πληθ. ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν πλαγίων ἐπιφανειῶν τοῦ κορμοῦ : αὐτ.Ψ 716 **ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὤμους,** αὐτ.Υ 170 **οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν μαστίεται,** Ἡσίοδ.Α 430, Αἰσχ.Πρ.71, αὐτ.Εὐμ.843 **τίς μ' ὑποδύεται πλευρὰς ὀδύνα·** **3)** τὸ πλάγιον μέρος σώματος ἢ θέσεώς τινος, μπάντα : Θέογν.513 **νηὸς (πρὸς) πλευρῇσιν ὑπὸ ζυγὰ θήσομεν ἡμεῖς,** Πλάτ.Σίσ.388Ε **ὁπόση τίς ἐστι μέτρῳ πρὸς τὰς πλευρὰς τῶν χωρίων ὧν ἂν διατέμνῃ;** Διον.Περιηγ. 833, **- αἱ πλευραὶ τοῦ σκάφους, - πλευρὰ ὄρους - τοίχου - ὁδοῦ - συνοικίας - πόλεως·** ‖ κ. ἐπὶ στρατευμάτων : Ξεν.Ἀν.3,4,22 **αἱ πλευραὶ τοῦ πλαισίου,** Πολύβ.5,26,6 **ἅτε καὶ παρὰ πλευρὰν ὄντος Ἀράτου,** Πλούτ.Μάρ.25 **ἑκάστη γὰρ ἐπέσχε πλευρὰ σταδίους τριάκοντα·** **4)** μτγν. τὸ πλάγιον μέρος τῆς σελίδος βιβλίου : ΑΠ 6,62· **5)** μτγν. κ. μσν. σύζυγος : Ἰακώφ. εἰς ΑΠ 418· **6)** μαθ. εὐθεῖα γραμμὴ γεωμετρικοῦ σχήματος, οἷον τριγώνου : Ἀντιφ.Σοφ.13, Πλάτ.Τίμ.53D **ἑκατέρωθεν ἔχει μέρος γωνίας ὀρθῆς πλευραῖς ἴσαις διῃρημένης·** ‖ κ. τοῦ ὀρθογωνίου τριγώνου : αὐτ.36C· **7)** δθ. ὁ ἕτερος τῶν παραγόντων γινομένου τινός : αὐτ.Θεαίτ.148Α **μείζων δὲ καὶ ἐλάττων ἀεὶ πλευρὰ αὐτῶν περιλαμβάνει,** Ἀριστλ.Μεταφ.1051a,26, Εὐκλ.7, Ὁρ.17· **8)** πᾶσα ἐπίπεδος ἐπιφάνεια τοῦ τετραγώνου ἢ τοῦ κύβου καὶ ἡ τετραγωνικὴ ἢ κυβικὴ ῥίζα ἀριθμοῦ τινος : **αὐτ.8,11,** αὐτ.12, Θεολ.Ἀριθμ.11· ‖ **κυβικὴ πλευρά** ἡ κυβικὴ ῥίζα : Φίλ.Μηχ.Βελοπ.52,4· **9)** ὁ παράγων τοῦ κώνου ἢ τοῦ κυλίνδρου : Ἀρχιμ. Σφαίρ.Κυλ.1.8, αὐτ.12· **10)** νεώτ. μτφ. ἄποψις : **τὸ ζήτημα ἐξητάσθη ἀπὸ πάσης πλευρᾶς.**

πλευράξ ἐπίρρ. λ. ἀναφερομένη πρὸς ἐτυμ. τοῦ εὐράξ : ΕΜ 395,17.

πλευρεκτομία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. χειρουργικὴ ἐξαίρεσις μιᾶς ἢ πλειόνων πλευρῶν.

πλευριαῖος-α-ον μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ πλευρὸν ἢ τὴν πλευράν : Ἐπιγρ.Λεβαδείας, Πολυβ.6,52 **πλευριαῖα κρέα.**

πλευριάς (γραμμή)-άδος (ἡ) μτγν. ἡ πλευρὰ βλ.λ.6) : Ἡρακλεωτ.Πίν.1,54 **ἐστάσαμες δὲ καὶ ὅρως ἐπὶ μὲν τᾶς πλευριάδος ἄνω ἕνα.**

πλευρίζω νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ πλοίου ἢ λέμβου, ἔρχομαι κατὰ πλευράν, ὁρμίζομαι εἰς τὸ πλευρὸν τῆς προκυμαίας ἢ ἄλλου πλοίου, παραβάλλω, πέφτω δίπλα ἢ στὴν μπάντα· **2)** κ. ἐπὶ προσ. ἐν μτφ. σημ. πλησιάζω τινὰ πρὸς ἐξυπηρέτησιν σκοποῦ τινος, διπλαρώνω· **3)** ῥηματ.π. πλευρισμός, πλεύρισις, πλεύρισμα.

πλευρικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πλευρὰν ἢ τὰ πλευρά, ὁ τῶν πλευρῶν· δθ. **τὰ πλευρικά τινος** τὰ πλάγια μέρη, αἱ πλευραί τινος : Σχόλ.Ἀριστφ.Ἱππ.361 **τὰ πλευρικὰ τοῦ βοός·** **2)** νεώτ. ἰατρ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὰς πλευρὰς βλ.1) τοῦ σώματος : **πλευρικὸς χόνδρος·** **3)** ὁμ. ὁ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς, **ἐκ τῶν πλαγίων γινόμενος : πλευρικαὶ κινήσεις τοῦ ἐχθρικοῦ στρατεύματος·** **4)** **πλευρικὸς ἀριθμὸς** ἀριθμὸς μονάδων εἰς τὴν πλευρὰν τετραγώνου : Θεολ.Ἀριθμ.3, Ἰάμβλ.Νικ.Ἀριθμ.11Ρ.

πλευρίον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ πλευρὰ βλ.λ.1) : Ἱππ. Ἐπικ.7 **συντρῖψαι τὰ πλευρία, ὅκως συμπεσὸν τὸ σωμάτιον εὐσταλέστερον γένηται.**

πλευρίς-ίδος (ἡ) νεώτ. μερὶς κρέατος ἐκ τῶν πλευρῶν σφαγίου ὠπτημένη ἢ τηγανισμένη, πα(γ)ιδάκι, μπριτζόλα, κοτολέττα.

πλεύρισις-εως (ἡ) νεώτ., ἄ. **πλεύρισμα** ἐπὶ πλοίων, ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πλευρίζω βλ.λ., παραβολή, ζύγωμα στὴ μπάντα, κοτσάρισμα.

πλεύρισμα-ατος (τὸ) νεώτ. κ. δημ. ἡ πλεύρισις.

πλευρισμός (ὁ) μτγν. ὁ λογισμός, ὑπολογισμὸς τῆς πλευρᾶς βλ.λ.8) : Θεολ.Ἀριθμ.28 (δ.ἀνάγν. τοῦ πλευρικός)· **2)** ἀμφ. σημ. ἐν πάπ.

πλευρίτης (ὁ) μτγν. κ. δημ. ὁ ἐπὶ τῆς πλευρᾶς ἢ παρ' αὐτὴν εὑρισκόμενος, κείμενος : Πολυδ. 2,178 **τὸν δ' ὑπ' αὐτῷ** (τῷ ἄτλαντι σπόνδυλον) **καλοῦσι μασχαλιστῆρα, τοὺς δὲ λοιπούς, πλευρίτας·** **2)** δημ. τ. τοῦ πλευρῖτις βλ.λ.

πλευριτικός-ή(-ιά)-ό(ν) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐκ πλευρίτιδος πάσχων : Ἱππ.Ἀφορ.1,12, Παῦλ.Αἰγ. 3,33 **τοῖς πλευριτικοῖς νυγματώδη τὴν ὀδύνην γίνεσθαι,** Ἐπιγρ.Ρώμης· **2)** μτγν. **ὁ κατάλληλος διὰ τὴν πλευρίτιδα** : Γαλ.11,711· **3)** ὁ ἐκ πλευρίτιδος προερχόμενος, οὗ ἡ ἐμφάνισις ὀφείλεται **εἰς τὴν πλευρίτιδα** : Γαλ.17(1),890 **πλευριτικὸς πυρετός·** **4)** νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πλευρίτιδα, ὁ τῆς πλευρίτιδος : **πλευριτικὸν φύσημα** (ἐκδηλούμενον κατὰ τὴν δευτέραν περίοδον τῆς πλευρίτιδος).

πλευρῖτις-ιδος (ἡ) (ἐνν. νόσος) κ.μσν. κ.νεώτ., δημ. **πλευρίτης** (ὁ) νόσος ἐμπύρετος ὀφειλομένη εἰς φλεγμονὴν τοῦ ὑπεζωκότος· Πολυβ.2,166 «ἡ μὲν περὶ τὰς πλευρὰς νόσος, πλευρῖτις, ὡς ἡ περὶ τὰ ἄρθρα, ἀρθρῖτις» : Ἱππ.Ἀφορ 3,23, Ἀριστφ.Ἐκκλ. 417 **πλευρῖτις ἂν ἡμῶν οὐδέν' ἂν λάβοι ποτέ,** Ἀγαθ.ΑΠ 11,382,17· ‖ νεώτ. **ὑγρὰ πλευρῖτις** ἡ μορφὴ καθ' ἣν ἡ φλεγμονὴ τῶν δύο πετάλων τοῦ ὑπεζωκότος συνοδεύεται καὶ ὑπὸ ἀναπτύξεως μεταξὺ αὐτῶν ὑγροῦ φλεγμονώδους, οὗτινος ἡ φύσις καθορίζει καὶ τὸ εἶδος τῆς πλευρίτιδος, ἀντίθ. ξηρὰ πλευρῖτις· **2)** μτγν. τὸ φυτὸν σκόρδιον βλ.λ. : ΨΔιοσκ.3,111.

πλευριτόξυλο (τὸ) δημ. κ. πλευριτόχορτο τὸ φυτὸν ὄσυρις ἡ λευκή· ‖ ὁμ. ἴσαμος ὁ θαμνώδης.

πλευριτώνω δημ. κάμνω τινὰ νὰ πάθῃ πλευρίτιδα, νὰ κρυώσῃ, νὰ πουντιάσῃ : **ἀνοίγεις τὰ παράθυρα καὶ μᾶς πλευριτώσες·** **2)** ἀμτβ. προσβάλλομαι ὑπὸ πλευρίτιδος, πουντιάζω, ἐν τῇ

σημ. ταύτη συχνοτ. ἡ χρ. τοῦ παθ. **πλευριτώνομαι: κάθησα ἱδρωμένος στὸν ἀέρα καὶ πλευριτώθηκα.**

πλευρογέννητος-ον μσν. ἐπὶ τῆς Εὔας, ὁ ἐκ πλευρᾶς γεννηθείς, προελθών· ‖ τὸ οὐδ. ἡ ἰδιότης τοῦ πλευρογεννήτου : Ἀναστ.Σιν.Ὁδηγ.306,18 **τὸ πλευρογέννητον τῆς Εὔας.**

πλευροδυνία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἄλγος ρευματικὸν εἰς τοὺς μῦς τῶν μεσοπλευρίων διαστημάτων.

πλευροειδῶς ἐπίρρ. κατὰ τρόπον ὅμοιον πρὸς πλευράν, ἐν εἴδει πλευρᾶς, πλαγίως : Θεόφρ.Φl 3,10,3 **πλευροειδῶς ἀπὸ τῆς μέσης εὐθείας κατατείνειν,** αὐτ.3,17,3.

πλευρόθεν ἐπίρρ. ἐκ τῆς πλευρᾶς, ἀπὸ τῶν πλευρῶν, πλαγιόθεν : Σοφ.Τρ.938 **ἀλλὰ πλευρόθεν πλευρὰν παρεὶς ἔκειτο πόλλ' ἀναστένων.**

πλευρόκαρπα (τὰ) νεώτ. βοταν. βρύα μὲ βλαστὸν φέροντα πλευρικῶς τὰ σποριάγγεια.

πλευροκόπημα-ατος (τὸ) νεώτ. ἡ ἐκ τῶν πλαγίων προσβολὴ ἐναντίον στρατιωτικῆς δυνάμεως, προσβολὴ τῶν πλευρῶν στρατιωτικῆς παρατάξεως ἐν μάχῃ.

πλευροκόπησις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ πλευροκοπῶ βλ.λ.2), ἀ. πλευροκόπημα.

πλευροκοπικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πλευροκόπησιν, ὁ πρὸς πλευροκόπησιν γινόμενος: **πλευροκοπικὰ πυρά, - πλευροκοπικαὶ βολαί.**

πλευροκοπῶ-έω κ. μσν. κ. νεώτ. κτυπῶ τινα εἰς τὴν πλευράν, πληγώνω αὐτήν : Σοφ.Αἴ.236 **τὰ δὲ πλευροκοπῶν δίχ' ἀνερρήγνυ,** ΚΜανασσ. Χρον.6567 **ὁ βασιλεὺς ἐπέτετο πλευροκοπῶν·** **2)** ρηματ.π. πλευροκόπησις, πλευροκόπημα.

πλευρό(ν) (τὸ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ πλευρὰ βλ.λ.1) : Ἀριστφ.ἀπ.506 **πλευρὰ καπριδίου,** Φερεκρ.108,16 **πλευρὰ δελφάκεια,** Ἑρμιππ.45 πλευρὸν ὕειον, Ἀριστλ.ΖΙ 496b,12 **πρὸς μὲν τὰ πλευρὰ καὶ τὰ ὑποχόνδρια, - ὁ γιατρὸς τοῦ ἔβγαλε τρία πλευρά, - τοῦ ἔσπασε τὰ πλευρὰ ατὸ ξύλο** (τὸν ἔδειρεν ἀνηλεῶς) **2)** ἡ πλευρὰ βλ.λ.2), ἑκάτερον τῶν πλαγίων μερῶν τοῦ κορμοῦ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ζῴων : Ἰλ.Δ 468 **πλευρὰ . . οὔτησε ξυστῷ,** αὐτ.Λ 437, Ἡρ.9,22 **ὁ Μασιστίου . . ἵππος βάλλεται τοξεύματι τὰ πλευρά,** αὐτ.72, Σοφ.Τρ.833, Εὐρ.Ὀρ.223 **ὑπόβαλε πλευραῖς πλευρά, καὐχμώδη κόμην ἄφελε,** Φερεκρ. 45,5, Διογ.Ἀπολλ.6, **- ἵσταμαι παρὰ τὸ πλευρόν του** (εἶμαι παραστάτης, συνεργάτης, ὀπαδός τινος), **- πονῶ στὸ πλευρό· 3)** ἡ πλευρὰ βλ.λ.3) : Σοφ.Αἴ.874 **πᾶν ἐστίβηται πλευρὸν ἕσπερον νεῶν** (ἡ πρὸς δύσιν πλευρὰ τῶν πλοίων), Ξεν.ΚΠ 6,3,34 **ἡ μὲν κατὰ τὸ δεξιὸν πλευρὸν τῆς στρατιᾶς στοιχοῦσα** (τὸ δεξιὸν κέρας τοῦ στρατοῦ), **- τὸ ἀριστερὸν - τὸ δεξιὸν πλευρὸν τῆς φάλαγγος.**

πλευροπάτωρ-ορος (ὁ) μσν. ἐπὶ τοῦ Ἀδάμ, ὁ πατὴρ γινόμενος ἐκ πλευρᾶς, ὁ οἱονεὶ γεννήσας τι ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ : ΚΜανασσ.Χρον.282.

πλευροπερικαρδῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. φλεγμονὴ τοῦ ὑπεζωκότος καὶ τοῦ περικαρδίου.

πλευροπεριτονῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. φλεγμονὴ τοῦ ὑπεζωκότος καὶ τοῦ περιτοναίου.

πλευροπνευμονία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. συνύπαρξις πλευρίτιδος μετὰ πνευμονίας.

πλευρόπονος (ὁ) δημ. πόνος **κατὰ τὰ πλευρά.**

πλευρόπτερος (ὁ) νεώτ. ζωολ. γένος ἐντόμων κολεοπτέρων ξυλοφάγων ἐκ τῶν **παυσιδῶν.**

πλευροπριστήρ-ῆρος (ὁ) Ἐπιγρ. πριόνιον πρὸς ἀποκοπὴν τῶν πλευρῶν.

πλευρορραγία (ἡ) νεώτ. ἡ ἐκ τοῦ ὑπεζωκότος αἱμορραγία ἥτις συνήθως εἶναι μετατραυματική.

πλευρόρριζα (τὰ) νεώτ. βοταν. τὰ φυτά, ὧν τὸ ἔμβρυον φέρει τὰ ριζίδια ἐπὶ τῶν **κοτυληδόνων.**

πλευροτομή (ἡ) νεώτ. χειρουργ. ἡ πλευροτομία.

πλευροτομία (ἡ) νεώτ. χειρουργ. ἡ διάνοιξις τοῦ ὑπεζωκότος δι' ἁπλῆς τομῆς τῶν μαλακῶν μορίων ἑνὸς μεσοπλευρίου διαστήματος ἀπὸ τοῦ δέρματος μέχρι τούτου πρὸς κένωσιν ἐμπυήματος.

πλευρότρωτος-ον μσν. ὁ τρωθεὶς τὴν πλευράν, ὁ λαβών, ὑποστὰς τραῦμα, πληγὴν εἰς τὰ ἢ παρὰ τὰ πλευρά : ΚΜανασσ.Χρον.6308.

πλευροτυπής-οῦς-ές μτγν. ποι. ἐπὶ τοῦ ἀλεκτρυόνος, ὁ τὰ πλευρὰ κτυπῶν, δθ. **πλευροτυπὴς κέλαδος** λάλημα τοῦ πετεινοῦ μετὰ κρούσεως τῶν πλευρῶν αὐτοῦ εἰς τὰ πλάγια : Μελέαγρ.ΑΠ 12,137 **ὀρθοβόας .. ἐννύχιος κράζεις πλευροτυπῆ κέλαδον.**

πλευροφυής-οῦς-ές μσν. ὁ ἐκ πλευρᾶς προελθών : ΚΜανασσ.Χρον.4760 **ἡ** πλευροφυὴς **Εὔα.**

πλευρώδης-ους-ες νεώτ. κ. **πλευροειδής**-οῦς-ές ὁ πρὸς πλευρὰν ὅμοιος.

πλεύρωμα-ατος (τὸ) κ. δημ. τὸ πλευρὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἡ ἀνθρωπίνη πλευρά : Αἰσχ.Ἑπτ.890 **δι' εὐωνύμων τετυμμένοι, τετυμμένοι δῆθ', ὁμοσπλάγχνων τε πλευρωμάτων·** ‖ κ. ἐπὶ ἀντικειμένων : αὐτ.Χο.686 **νῦν γὰρ λέβητος χαλκέου πλευρώματα σποδὸν κέκευθεν· 2)** δημ. πλευρὰ ὄρους ἢ λόφου, κλιτύς· **3)** μτγν. ἐγκάρσιον δρύφακτον, ἐγκαρσία κιγκλίς : Ἀθην.Μηχ.17,13.

πλευρωνία (ἡ) μτγν. κ. μσν. λ. ἀμφ. σημ. ἐν Θεμιστ.ΜΦυσ.11,34, Μιχ.Ἐφ.ΜΦυσ.25,20.

πλεύσιμος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ πλευστικός, πλόϊμος : Γενέσ.119,7· **2)** μσν. τὸ οὐδ. **πλεύσιμον** ὡς οὐσ. ἡ πλεῦσις βλ.λ. : Ἀραβ.Μῦθ.Χαλ.1,133 **μὲ δύω μηνῶν πλεύσιμον εἴδαμεν ξέμακρα . . ἕνα μικρότατον νησίον.**

πλεῦσις-εως (ἡ) σχόλ. ἡ πρᾶξις τοῦ πλέω, τὸ πλέειν, θαλασσοπλοΐα, ναυσιπλοΐα, πλεύσιμον : Σχόλ.Θεόκρ.13,51, Ἡσ. ἐν λ. νεῦσις.

πλεύστης (ὁ) μτγν. κ. μσν. ναυσιπόρος, θαλασσοπόρος : Παλλάδ.Βί.Ἰω.Χρυσ.52,23, Νεῖλ.Ἐπιστ. 220,11 **ὁ πλεύστης δεδοικὼς τὸ ναυάγιον.**

πλευστικός-ή-όν μτγν. ὁ κατάλληλος, εὐνοϊκὸς πρὸς πλοῦν : Θεόκρ.13,52 **κουφότερ', ὦ παῖδες, ποιεῖσθ' ὅπλα· πλευστικὸς οὖρος· 2)** ὁ ἀσχολούμενος εἰς τὸ πλέειν : Βέττ.Βάλ.18,17.

πλευστικῶς ἐπίρρ. κατὰ τρόπον πλευστικόν, εὐνοϊκῶς πρὸς πλοῦν: Ἀριστλ.Μετ.359a,9 **τὰ πλοῖα . . ἐν μὲν τοῖς ποταμοῖς ὀλίγον καταδύειν ἐν δὲ τῇ θαλάττῃ μετρίως . . καὶ πλευστικῶς.**

πλευστότης-ητος (ἡ) νεώτ. ὅρος χρησιμοποιούμενος ἐν τῇ ἀεροπορίᾳ πρὸς παράστασιν τοῦ φορτίου, συμπεριλαμβανομένου τοῦ περιβλήματος καὶ τῶν ἐξαρτημάτων, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ὑποβαστάζῃ ἀεροπλάνον ἢ ἀερόπλοιον ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀνυψωτικὴν δύναμιν αὐτοῦ· πρβλ. χωρητικότης ἐπὶ πλοίων.

πλεφίλεφ Ἡσ. «ἡ πεφρυγμένη σησαμίς».

πλεφίς-ίδος (ἡ) Ἡσ. «σησαμίς».

πλέω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἐπ. **πλείω** (Ὀδ.Ο 34, αὐτ.Π 368), ἐπ. κ. Ἰων. **πλώω,** μσν. δημ. κ. **πλέγω,** δημ. κ. **πλέκω** κ. **πλέχω,** γ' πληθ. εὐκτ. **πλώοιεν** (αὐτ.Ε 240), μτχ. **πλώων** (αὐτ.284 **ἐπι-,**'Ὁμ.Ὕμν.22,7), ἀττ. συνηρ.β' ἐν προστ. **πλεῖ** (Εὐρ.Τρῳ.102), ἀπαρφ. **πλώειν** (Ἡρ.4,156), μτχ. **πλώουσα** (αὐτ.8,10, αὐτ.22, αὐτ.42), παρατ. **ἔπλεον,** ἐπ. **ἔπλειον** (Ὀδ.Θ 501 **ἀπ-**) κ. **πλῶον** (Ἰλ.Φ 302), Ἰων. **ἔπλωον** (Ἡρ.8,41), μτγν.ἐπ. θαμ. παρατ. **πλώεσκον** (Κόϊντ.14,656), μσν. δημ. κ. **ἔπλεγα** (Ἐρωτόκρ.1,144), δημ. **ἔπλεα** κ. **ἔπλεκα** κ. **ἔπλεχα,** μέλλ. **πλεύσω** (Φιλήμ.116, Πολύβ.2,13,3, Νίκαρχ.ΑΠ 11,162, Λουκίλλ.αὐτ.245), δοκιμώτ. ὁ μέσ. τ. μτ. σημ. ἐνεργ. **πλεύσομαι** (Ἰλ.Λ 22 **ἀνα-,** Ὀδ.Μ 25, Ἡρ.2,29, Θουκ.6,104, Ἐπιγρ.Κρήτης), κ. **πλευσοῦμαι** (Θουκ.1,143, αὐτ.8,1, αὐτ.4,13 **ἐπεσ-,** Λυσ. 13,25 **συνεκ-,** Πλάτ.Ἱππ.Μ 370D **ἀπο-,** Ἰσοκρ.17,19 **συμ-,** Θεόκρ.14,55, Ἐπιγρ.Χίου), κ. **πλώσω** (Λυκόφρ

1044), Ιων. κ. **πλώσαμαι** ('Ηρ.8,5 **άπο-**), άόρ. **α' ἔπλευσα** [Αίσχ.'Αγ.691], Ιων. **ἔπλωσα** ('Ηρ.4,148) έπ. άόρ. **β' ἔπλων** ('Οδ.Γ 15, 'Ησιοδ.'Εργ.648 **έπ-**, ΑΠ 9,219), άπαρφ. **πλῶσαι** (αὐτ.1,24), μτχ. **πλώσας** ('Ιλ. Γ 47 **έπι-**, 'Ηρ.4,156, αὐτ.8,49), **κ. πλώς** ('Ιλ.Ζ 291 **έπι-**), παρακ. **πέπλευκα** [Σοφ.Φιλ.404], Ιων. κ. ποι. **πέπλωκα** ('Ηρ.4,99 **παρα-**, Εὐρ.'Ελ.532, 'Αριστφ.Θεσμ. 878), ὑπερσ. **έπεπλεύκειν** [Θουκ.4,75 **είσ-**, αὐτ.2 **παρ-**, αὐτ.6,99 **περι-**], παθ.μέλλ. **πλευσθήσομαι** ('Αρρ. 'Αν.5,26,2 **περι-**) παθ. άόρ. **ἐπλεύσθην** (αὐτ.6,28,6, 28,6, Βάβρ.71,3), **παθ.** παρακ. **πέπλευσμαι** (Ξεν.ΚΠ 6,1,16, Δημ.1236), χωρῶ έπί τῆς έπιφανείας τῆς θαλάσσης, λίμνης ἤ ποταμοῦ, ταξιδεύω, ναυσιπλοώ : 'Ιλ.Γ 444 **ὅτε σε πρῶτον Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς ἔπλεον ἁρπάξας**, αὐτ.Ξ 251, Αίσχ.'Αγ. 691 **έκ τῶν άβροπήνων προκαλυμμάτων ἔπλευσε ζεφύρου γίγαντος αὔρᾳ**, Θουκ.1,53, Ξεν.'Ελλ.1,2,11 **κάκεῖ θάψαντες αὐτούς ἔπλεαν ἐπὶ Λέσβου καὶ 'Ελλησπόντου**, ΚΔ Λουκ.8,23 **πλεόντων δὲ αὐτῶν ἀφύπνωσε**, αὐτ.Πράξ.21,3, αὐτ.27,2, αὐτ. 6, αὐτ.24, 'Αραβ.Μῦθ.Χαλ.1,158 **πλέοντας ὅλη τὴν νύκτα**· || **πλέω** έπί τι έκτελῶ πλοῦν, ταξιδεύω πρός τινα σκοπόν : Ξεν.Οίκ.20,27 **έκεῖσε πλέουσιν ἐπ' αὐτὸν καὶ Αἰγαῖον καὶ Σικελικόν πόνταν περῶντες**, Πλάτ.Μενξ.240Β· || συχν. εὕρηται πληρέστερον μτ. τινος διορισμοῦ : 'Ιλ.Η 88 **νηὶ . . πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον**, 'Οδ.Ε 278, αὐτ.Π 368, Πλάτ.Πολ.341D **πλέειν έν τῇ νηί**· || κ. μτ. αυστοίχου ἤ συνωνύμου άντικειμ. κ. κτ. πλεονασμόν: 'Οδ.Γ 71 πόθεν **πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα;**, 'Ανδοκ.1,137 **πλεῖν τὴν θάλατταν**, Λυσ.6,19, 'Ισοκρ.8,20, αὐτ.346Β· || τό παθ. έπί θαλάσσης, εἶμαι πλωτός, διαπλέομαι : Ξεν.ΚΠ 6,1,16 **τὸ δὲ πεπλευσμένον** [πέλαγος] **οὐδὲν οἰκειότεραν ταῦ άπλεύστου καταλείπουσιν** [Βερναρδ.Γρ. «τό πεπλευσμένον μέρος τῆς θαλάσσης, τὸ όποῖον άφήνουν ὄπισθέν των, οὐδόλως εἶναι περισσότερον ἰδικόν των παρὰ τὸ ἄπλευστον, τὸ όποῖον άκόμη δὲν διέπλευσαν»], Μουσών.άπ.18Β, 104 **πλεῖται ἡ θάλασσα**· || **ὁ πεπλευσμένος πλοῦς** ἡ τετελεσμένη θαλασσοπλοΐα, τὸ τελειωμένο θαλασσινὸ ταξίδι : Δημ.1286· || φρ. **πλέω στόλον** έπιχειρῶ τὸν πλοῦν : Σοφ. Φιλ.1038 **οὔποτ' ἂν στόλον ἐπλεύσατ' ἂν τόνδ' εἵνεκ' άνδρὸς ἀθλίου**· || παροιμ. έν Εὐρ.άπ. 401 **θεοῦ θέλοντος κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις** [έπί τῆς έξαρτήσεως τῶν άνθρωπίνων έκ τῆς παντοδυναμίας τοῦ θεοῦ], 'Αριστφ.Είρ.699, όμ. **ἐν** Ποσειδ.22 **ὁ μὴ πεπλευκώς οὐδὲν ἑώρακεν κακόν**, όμ. έν Πυθ.π.Κλήμ.'Αλ.Στρωμ 5,5,23 **ἐπὶ γῆς μὴ πλεῖν** [ὅστις άγνοεῖ τὰ τῆς θαλάσσης, νὰ μὴν άναμειγνύεται εἰς αὐτά]· **2**) έπί πλοίων, έκτελῶ πλοῦν, κάμνω ταξίδι, ταξιδεύω, άρμενίζω : 'Ιλ.Ι 360 **ἦρι μάλ' 'Ελλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεούσας νῆας ἐμάς**, 'Ηρ.8,10 **νέας ἄμεινον πλεούσας**, Θουκ.7,23 **ὑπὸ τριήρους.. εἰ πλεούσης ἐπεδιώκοντο**, Λυσ.21,6, Ξεν.'Ελλ.1,6,16, αὐτ.Οίκ.8,8, Κάλβ.'Ωδ.1,16,3· **3**) κ. δημ. έπί διαφ.πραγμ. έπιπολάζω, έπιπλέω : 'Ιλ.Φ 302 **τεύχεα καλὰ δαϊκταμένων αἰζηῶν πλῶον καὶ νέκυες**, 'Οδ.Ε 240 **δένδρεα . ., τά οἱ πλώοιεν ἐλαφρῶς**, 'Ηρ.2,156 **αὐτὸς μὲν ἔγωγε οὔτε πλέουσαν οὔτε κινηθεῖσαν εἶδον** [τὴν νῆσον], - **τὸ ξύλο - ὁ φελλός - τὸ λάδι πλέει στὸ νερό**· **4**) μετακομίζομαι διὰ θαλάσσης : Θουκ.3,114 **τά μὲν τῶν 'Αθηναίων** [σκῦλα] **πλέοντα ἑάλω**· **5**) κτ. έπέκτ. κ. έπί **ὁδοιπορίας**, έπί κατὰ ξηρὰν ταξιδίου: Σχόλ.Νίκ.Θηρ.295· **6**) μτφ. έπί τοῦ σκάφους τῆς πολιτείας : Σοφ.'Αντ.190 **ταύτης ἔπι πλέοντες ὀρθῆς τούς φίλους ποιούμεθα**, Δημ.419 **οὐδ' ὅπως ὀρθὴ πλεύσεται** [ἡ πόλις] **προείδετο**· || κ. έπί τῶν πραγμ. τῆς πόλεως : Πλάτ.Νόμ.813D **πάντα ἡμῖν κατ' ὀρθὸν πλεῖ**· **7**) **ρηματ. π.** πλεῦσις, **πλευστός, πλευστέον.**

πλέων-ονος-ον δ. τ. ταῦ πλείων βλ.λ.

πλέως-α-ων κ. μον., πληθ. **πλέῳ-πλέᾳ-πλέα**, Ιων. ι. **πλέος-η-ον**, έπ. **πλεῖος-η-ον**, συνηρ. θηλ. **πλῆ** ('Ηρωδιαν.2,912), συγκρ. **πλειότερος** ('Οδ.Λ 359, 'Αρατ.1080, Καλλ.άπ.51Ρ), ὁ πλήρης, πεπληρωμένος, μτ. γενικ. : 'Ιλ.Ι 71 **πλεῖαί ται οἴνου κλισίαι**, 'Οδ.Ο 446 **νηῦς πλείη βιότοιο**, αὐτ.Υ 355 **εἰδώλων δὲ πλέαν πρόθυρον, πλείη δὲ καὶ αὐλή**, αὐτ. Δ 319, αὐτ.Ρ 605, 'Ησιοδ.'Εργ.101 **πλείη γαῖα κακῶν**, 'Ηρ.1,178 **τάφρος πλέη ὕδατος**, αὐτ.8,4 **στρατιῆς ἅπαντα πλέα**, αὐτ.5,111, Αίσχ.Πρ.42, Σοφ.'Ηλ. 607, αὐτ.ΑΪ.745 **ἔπη μωρίας πολλῆς πλέο**, Εὐρ.Μήδ. 26,3, Πλάτ.Πολ.486C, 'Αντιφ.Σοφ.49· || κ.άπολ.πλήρης, γεμάτος : 'Ιλ.Σ 162 **πλείοις δεπάεσσι**, 'Επίγρ. **κνέφαλλον πλέων**· || κ. μτφ. : Σοφ.Φιλ.39 **ῥάκη νοσηλείας πλέα**, Κρατῖν.9 **ἀτιμίας πλέως**, Ξεν.ΚΠ 1,3,5 **ἀχθόμενος ὅτι πλέα σοι ἀπ' αὐτῶν** [τῶν βρωμάτων] **ἐγένετο** [ἡ χείρ]· **2**) έπί χρόνου, πλήρης, όλόκληρος : 'Ησιοδ.Θ 636 **δέκα πλείους ἐνιαυτούς**· || **ἦμαρ πλέων** ἡ μακροτέρα ἡμέρα : αὐτ.'Εργ.778, αὐτ.792· **3**) 'Ησ. «πλείην, ἔγκυον».

πλεώτερος-α-αν πάπ. **ὁ** πλειότερος, συγκρ. βαθμ. τοῦ πλέως βλ.λ.

πληθεῖος-α-αν (λατ.) μτγν. κ. νεώτ. κ. **πληβήϊος** π. άρχ. Ρωμαίοις, ὁ μὴ έξ εὐγενοῦς καταγωγῆς πολίτης, ὁ κατωτέρας κοινωνικῆς τάξεως, κατ' άντιδιαστ. πρὸς τοὺς πατρικίους : Διον.'Αλ.Ρωμ.1,252· || νεώτ. ὁ λαϊκῆς, πτωχῆς κοινωνικῆς τάξεως.

πληγαίνηται πιθ. έσφ. άνάγν. τοῦ πλείων γένηται : Γαλ.18(2),514.

πλήγανον (τὸ) 'Ησ. «ῥάβδος, βακτηρία».

πληγάς-άδος (ἡ) 'Ησ. «δρέπανον»· **2**) κτ. πληθ. **πληγάδες** (αἱ) ὡς κύρ. ὄνομ. αἱ Συμπληγάδες πέτραι : 'Απολλ.Ρ 2,596, αὐτ.645.

πληγᾶτος (ὁ) μσν. ὁ τραυματίας πολέμου.

πληγεῖον 'Ησ. «παλαιόν».

πληγενής (ὁ,ἡ) (πέλας γίνομαι) έτεροθαλής άδελφός, άδελφή· 'Ησ. «πληγενεῖς οἱ μὴ έκ τοῦ αὐτοῦ ὄντες πατρὸς ἢ μητρὸς άδελφοί».

πληγή (ἡ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., δωρ. **πλᾱγά** ἡ πρᾶξις καὶ τὸ άποτέλεσμα τοῦ πλήσσω, πλῆγμα, κτύπημα δι' οἱουδήποτε μέσου, οἷον μάστιγος, όδόντων καὶ ἰδ. διὰ ξίφους ἢ ἄλλου ὅπλου : 'Ιλ.Β 264 **αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω πεπληγὼς ἀγορῆθεν ἀεικέσσι πληγῇσι**, 'Ηράκλειτ. 11 **πᾶν ἑρπετὸν πληγῇ νέμεται**, Πλάτ.Κριτί.109Β **καθάπερ ποιμένες κτήνη πληγῇ νέμοντες**, 'Ερασίστρ.π. ΨΔιοσκ.Θηρ.18, ΚΔ Λουκ.10,30 **οἳ . . πληγὰς ἐπιθέντες ἀπῆλθον ἀφέντες ἡμιθανῆ**, αὐτ. Αποκ.13,14 **ὃς εἶχε τὴν πληγὴν τῆς μαχαίρας**, Μηναῖ.12,4 'Ορθρ.'Ωδ.7,3 **πληγαῖς ἀφορήτοις σου καταξανθέντος τοῦ σώματος ὅλου τε**, - **πληγὴ ἀπὸ μαχαίρι - ἀπὸ σφαῖρα**· || συχν. συνάπτεται μτ. ρ. συστοίχου ἢ συνωνύμου σημ. έν φρ. : Αίσχ. 'Αγ.1343 **ὤμοι, πέπληγμαι καιρίαν** [πληγὴν] **πλευρῶν ἔσω**, 'Αριστφ.Βάτρ.636 **τύπτει τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί**, Πλάτ.Νόμ.914Β **πολλὰς πληγὰς μαστιγούσθω**, Νόμ.π.Αίσχίν.1,139 **τύπτεσθαι τῇ δημοσίᾳ μάστιγι ν' πληγάς**· || έν συνήθ. χρ. όμ. κ. έν άναφ. πρὸς τὸ πληττόμενον πρόσωπον, έν δ. φράσεσιν, οἷον **πληγὰς λαμβάνω** δέχομαι, ὑφίσταμαι πληγάς πλήγματα, πλήττομαι : 'Αριστφ. Βάτρ.673, Θουκ.5,50 **ἐν τῷ ἀγῶνι ὑπὸ τῶν ῥαβδούχων πληγὰς ἔλαβεν**, Δημ.1261· || τύπτομαι **πληγῇ** τύπτομαι διὰ πληγμάτων : 'Ηρ.3,64 **καιρίῃ πληγῇ τετύφθαι**· || **πληγὰς ὑπομένω** ὑπομένω, ὑποφέρω πλήγματα : 'Αριστοφ.4,6· || όμ. κ. **φέρω πληγήν** : Πολύβ.2,33,6 **πληγὴν ἐπὶ πληγῇ φέρειν**· || **πληγαῖς ζημιῶ** τιμωρῶ διὰ πληγμάτων : Θουκ. 8,74 **πληγαῖς τε πάντας ζημιοῦσι**· κ. παθ. : **πληγαῖς κολάζομαι** ὑφίσταμαι τὴν διὰ πληγμάτων τιμωρίαν : Πλάτ.Νόμ.762C **κολαζέσθω τε πληγαῖς**

ὑπὸ τοῦ συντυγχάνοντος· ‖ δθ. **δίκη ὕβρεως** ἢ **πληγῶν** δίκη ἐπὶ προσβολῇ ἢ πλήγμασι, τραύμασι : Πάπ.· ‖ **πληγὰς ἐμβάλλω** πλήττω, τύπτω, ξυλοκοπῶ : Ξεν.'Αν.1,5,11 **κρίνας ἀδικεῖν τὸν τοῦ Μένωνος πληγὰς ἐνέβαλεν**· ‖ ὁμ. κ. **πληγὰς ἐντείνω τινὶ** : αὐτ.2,4,11· ‖ ἀμ. κ. **ἐντρίβω τινὶ πληγάς** : Λουκ.'Αναίδ.25· ‖ **πατάσσω πληγὴν** πατάσσω, κτυπῶ, ἀποκρούω τὸ πλῆγμα : Πλάτ. Γοργ.527C **σύ γε θαρρῶν πατάξαι τὴν ἄτιμον ταύτην πληγήν**· ‖ **πλαγὰς προστρίβομαί** τινι πατάσσω, πλήττω, τύπτω τινά :.'Αριστφ.'Ιππ.5 **πληγὰς ἀεὶ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις**· ‖ **πληγῆς ἄρχω** δίδω τὸ πρῶτον κτύπημα : 'Αντιφ.4,2,2 **τὸν γὰρ ἄρξαντα τῆς πληγῆς . . ἠδίκουν μὲν ἄν**· ‖ ἐπὶ τοῦ ὀστράκου τῆς χελώνης, φρ. **πληγὰς στέγω εἶμαι** κεκαλυμμένος ὥστε προφυλάσσομαι ἐκ τῶν πληγμάτων, τῶν κτυπημάτων : 'Αριστφ.Σφ.1295 **ὡς εὖ κατηρέφασθε καὶ νουβυστικῶς κεράμῳ τὸ νῶτον ὥστε τὰς πληγὰς στέγειν**· ‖ συχνότ. ἡ λ. ἐν τοιαύταις φρ. παραλείπεται οἷον **τρίτην ἐπενδίδωμι** τρίτην πληγήν, τρίτον κτύπημα δίδω : Αἰσχ.'Αγ.1386· ‖ **τύπτομαι πολλὰς** τύπτομαι, δέχομαι πολλὰς πληγάς, πολλὰ κτυπήματα : 'Αριστφ.Νεφ.972· ‖ **ὀλίγας παίω** παίω, κτυπῶ ὀλίγας πληγάς, ὀλίγα πλήγματα : Ξεν.'Αν.5,8,12· πρβλ. Πλάτ.Νόμ.854D, ΚΔ Κορ.2,11,24· ‖ σπαν. χαρακτηρίζεται τὸ κτύπημα διὰ γενικ. οἷον **πληγὴ σιδήρου** πλῆγμα, κτύπημα διὰ πελέκεως ἢ ξίφους : Πίνδ.Π 4,246,αὐτ.Ο 10(11),37 **πλαγαῖς τε σιδάρου βαθὺν εἰς ὀχετὸν ἄτας ἵζοισαν ἑὰν πόλιν**· ‖ **πληγὴ κλυδωνίου** πλῆγμα θαλάσσιον, πλῆγμα τῶν κυμάτων : Αἰσχ.'Επτ.796 **κλυδωνίου πολλαῖσι πληγαῖν ἄντλον οὐκ ἐδέξατο**· ‖ **πληγὴ ὀδόντων** δῆγμα : Ξεν.Κυν.10,5· ‖ κτύπημα κεραυνοῦ : 'Ησίοδ.Θ 857 **αὐτὰρ ἐπεὶ δή μιν δάμασε πληγῇσιν ἱμάσσας**· ‖ **πληγὴ στέρνων** κτύπημα τοῦ στήθους : Σοφ.'Ηλ.90· **2**) εἰδ. ἐρεθισμὸς αἰσθητηρίου τινὸς ὀργάνου, δθ. ἡ ἐξ ἐρεθισμοῦ παραγομένη ἐντύπωσις : Πλάτ.Τίμ.67B **ὅλως μὲν οὖν φωνὴν θῶμεν τὴν δι' ὤτων ὑπ' ἀέρος ἐγκεφάλου τε καὶ αἵματος μέχρι ψυχῆς πληγὴν διαδιδομένην**, Πλούτ.'Ηθ.490C **ὀφθαλμιῶντες οἰόμεθα δεῖν ἀποστρέφειν ἐπὶ τὰ μὴ ποιοῦντα πληγὴν μηδὲ ἀντιτυπίαν χρώματα καὶ σώματα τὴν ὄψιν**, Πλωτῖν.5,5,1 **αἱ νοήσεις τύποι ἔσονται· εἰ δὲ τοῦτο, καὶ ἐπακτοὶ καὶ πληγαί**· ‖ κ. ἐπὶ τῶν ἀτόμων : 'Αρχύτ.1, 'Επίκ.ἀπ.308, Πλούτ.'Αρέσκ.Φιλ.1,4,2, Πλωτῖν.3,6,19· **3**) κτύπος, παλμὸς τοῦ σφυγμοῦ : Γαλ.9,464· **4**) νεώτ. κ. δημ. λύσις συνεχείας τοῦ δέρματος λόγῳ νόσου ἢ μολύνσεως, ἄ. ἕλκος : **τὸ σῶμά του εἶναι γεμάτο πληγές**, παροιμ. **ἂν δὲν ξεσαμαρώσῃς τὸ γάϊδαρο, δὲν βλέπεις τὶς πληγές του** (ἐπὶ τῶν πασχόντων δεινά, τὰ ὁποῖα κρύπτουσι καρτερικῶς καὶ ἀδιαμαρτυρήτως)· **5**) συνεκδ. ἀγών, μάχη, πόλεμος διὰ κορυνῶν, ροπάλων : 'Ηρ.2,64 **ἀπὸ τούτου τῷ "Αρεϊ ταύτην τὴν πληγὴν ἐν τῇ ὁρτῇ νενομικέναι φασί**· **5**) μτφ. πλῆγμα δυστυχίας, ἀτυχία, συμφορά, ἰδ. ἐν πολέμῳ : Αἰσχ.Πέρσ.251 **ἐν μιᾷ πληγῇ κατέφθαρται . . ὄλβος**, 'Αριστλ.Πολιτ.1270a,33 **πληγὴν ὑπήνεγκεν ἡ πόλις**, Πολύβ.14,9,6· ‖ **πληγαὶ βίοτου** οἱ δυστυχίαι, τὰ ἀτυχήματα τῆς ζωῆς : Αἰσχ.Εὐμ.933· ‖ **πληγὴ Διὸς** συμφορὰ διδομένη, αἰτίαν ἔχουσα τὸν Δία : αὐτ.'Αγ.367,Σοφ.Αἲ.137· ‖ **πληγὴ θεοῦ** θεόπεμπτος συμφορά : αὐτ.279 **μὴ 'κ θεοῦ πληγή τις ἥκει**· ‖ κ. ἐπὶ τῶν δέκα πληγῶν τῆς Αἰγύπτου, δεινόν, συμφορά : 'Ιώσ.Π1 5,9,4, - **αἱ δέκα πληγαὶ τοῦ Φαραὼ** (σειρὰ δέκα δεινῶν, τὰ ὁποῖα ὁ θεὸς ἀπέστειλεν εἰς τοὺς Αἰγυπτίους, ἵνα ἐξαναγκάσῃ τὸν Φαραὼ νὰ ἀπελευθερώσῃ τοὺς 'Ιουδαίους ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας)· ‖ νεώτ. φρ. **ἀναξέω πληγὰς** ὑπενθυμίζω λησμονηθέντα δεινά, ἀναρριπίζω παλαιά, κατευνασθέντα πάθη· ‖ νεώτ. κ. ἐπὶ ἐνδημικῶν νόσων : **ἡ πληγὴ τῆς ἑλονοσίας**· ‖ δθ. φρ **αὐτὸς εἶναι κρυφὴ πληγὴ** ὕπουλος, δόλιος, καταχθόνιος ἄνθρωπος.

πληγιάζω δημ. προκαλῶ, προξενῶ πληγάς, ἕλκη : **τὴ φοράδα τὴν πλήγιασε τὸ σαμάρι**, - **μὲ πλήγιασε τὸ παπούτσι**· **2**) ἀμτβ. μεταβάλλομαι εἰς πληγήν, ἕλκος, ἐξελκοῦμαι ἢ ἀποκτῶ πληγήν : **πλήγιασε τὸ σπυρί**, - **πληγιάσανε τὰ χέρια του ἀπ' τὴν πολλὴ δουλειά**.

πληγίζω 'Επιγρ. παίω, πλήττω, κτυπῶ· **ἐν** χρ. τὸ μέσ. : 'Επιγρ.Μυτιλήνης **πληγιεῖται ξοΐδι**.

πλῆγμα-ατος (τὸ) (πλήσσω) κ. νεώτ. . κτύπημα ἰσχυρόν, πληγή, τραῦμα : Σοφ.Τρ.522 **ἦν δὲ μετώπων ὀλόεντα πλήγματα**, αὐτ.'Αντ.1283, Εὐρ.ΙΤ 1366 **ὅθεν τὰ δεινὰ πλήγματ' ἦν γενειάδων**, - **πλῆγμα διὰ λίθου**· ‖ ἐπὶ κεντήματος τῶν ἀγρίων σφηκῶν : 'Αριστλ.ΖΙ 627b,27 **τὸ πλῆγμα ὀδυνηρότερον αὐτῶν ἢ ἐκείνων**· **2**) νεώτ.·μτφ. γεγονὸς προκαλοῦν μέγα ψυχικὸν ἄλγος, ἐπελθοῦσα συμφορά: **ὁ θάνατος τοῦ πατρὸς ὑπῆρξε δεινὸν πλῆγμα διὰ τὴν οἰκογένειαν**· ‖ γεγονὸς προκαλοῦν μεγάλην ζημίαν ὑλικὴν ἢ ἠθικήν : **ἡ αὔξησις τῶν δαπανῶν ἐπὶ εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης ἀποτελεῖ πλῆγμα κατὰ τῶν πτωχῶν τάξεων**, - **νέον πλῆγμα κατὰ τῆς δικαιοσύνης** (καὶ ἄλλη μείωσις τοῦ κύρους τῆς δικαιοσύνης).

πληγμός (ὁ) (πλήσσω) μτγν. κ. σχόλ. προσβολὴ ἀποπληξίας : 'Αλέξ.Τραλλ.12 **ἐπὶ πολλῶν ὁρῶμεν πληγμοὺς ἐπακολουθοῦντας**· **2**) δῆγμα, δάγκωμα : 'Ηρακλ.Ταρ.π.Γαλ.14,181, Σχόλ.Νίκ.Θηρ.655.

πλήγνυμι ἀττ. τ. ἐν χρ. ἐν συνθ. ἐκπλήγνυμι βλ.λ.

πληγοειδής-οῦς-ές μτγν. ὁ ὁμοιάζων πρὸς πλῆξιν, κροῦσιν : Κάσσ.Φ 25 **πληγοειδεῖς ἐπίρροιαι**.

πληγώδης-ους-ες ὁ προσβάλλων τὰς αἰσθήσεις, ὁ πληκτικὸς βλ.λ.4), ὁ κουραστικός, ὁ ἐνοχλητικός : 'Αντυλλ.π.'Ορειβ.9,13,4.

πληγώνω μσν., νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. **(ἐ)πλήγωσα**, παθ. ἀόρ. **ἐπληγώθην**, δημ. **(ἐ)πληγώθηκα**, μτχ. παθ. παρακ. **πληγωμένος**, ἐπιφέρω εἴς τινα πλῆγμα, τραῦμα, τραυματίζω, λαβώνω : Κάλβ.2,8 **καθὼς ἀπὸ τὸ σπήλαιον | ἐκβὰς ὁ λέων πληγώνει**· κ. παθ. : 'Ερωτόκρ.2,2250 **ἐδείλια κι ἐφοβότανε ἡ πληγωμένη κόρη**, 'Αραβ.Μῦθ.Χαλ.1,123 **βλέπω τὴν βασιλαπούλαν ἐκείνην κατὰ γῆς ριμμένην, γυμνήν, πληγωμένην**, Βιζυην.36,32 **σὰν πληγωμένος λέοντας, σὰν τίγρη τῆς ἐρήμου**· **2**) μτφ. λυπῶ τινα, διὰ τῶν λόγων μου ἢ διὰ τῶν τρόπων μου, τῆς συμπεριφορᾶς μου προσβάλλω τινὰ βαρέως : **τὰ λόγια σου μ' ἐπλήγωσαν**.

πλῆθα-ας (ἡ) 'Επιγρ., βοιωτ. **πλεῖθα** πλῆθος, συνέλευσις, ἢ πιθ. πλειονοψηφία ἐν τῇ συνελεύσει.

πληθαίνω μσν., δ.γρ. **πληθένω** αὐξάνω τι κατὰ ποσότητα, πληθύνω· **2**) συνήθ. ἀμτβ. αὐξάνομαι, πολλαπλασιάζομαι, πληθύνομαι : 'Ερωτόκρ.1,117 **μάλλιος τὴν ξάφτει καὶ κεντᾷ καὶ βράζει καὶ πληθένει**, αὐτ.3,230, Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 17,20 **μιὰ ποὺ οἱ ἄνθρωποι ὁλοένα πληθαίνουν**· **2**) ρηματ. π. πλήθεμα.

πλήθεμα (τὸ) δημ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πληθαίνω.

πληθικῶς ἐπίρρ. 'Επιγρ. **κατὰ** τὸ πλεῖστον, καθόλου, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ.

πλήθιος-ια-ιο δημ. ὁ πολυπληθής, ὁ πολύς, ὁ περίσσιος : Σολωμ. ἡ Δέηση τῆς Μαρίας 121 **ἔτσι ὁ φονιὰς ποὺ κρίματα ἔχει πλήθια**· ‖ κ. ἀπολ. κτ. πληθ. εἰδ. ἐπὶ πολλῶν ὁμοῦ ἀνθρώπων, ὡς τὸ ἀρχ. κ. νεώτ. τὸ πλῆθος ἢ τὰ πλήθη : Ζερβ. Τραγ.ΚΚ 17,22 **μὰ ὅποιος ἔχει τὴ βλέψη γερὴ τῆς γῆς βάρος τὰ πλήθια θωρεῖ**.

πληθοειδής-οῦς-ές μτγν. ὁ ὅμοιος πλήθει, ὁ φαινόμενος πολύς, ὁ πολλῶν εἰδῶν : Δαμασκ.'Αρχ. 45· **2**) ὁ πολυάριθμος : Σιμπλίκ.Φυσ.528,24.

πληθοειδῶς ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον πληθοειδῆ βλ.λ.)) : Ὀλυμπ.Φίλ.284S πληθοειδῶς δὲ καὶ οἷον κατ' ὠδῖνα διακρίσεως ἐν τῷ ἀπείρῳ.

πληθοποιός-όν μτγν. ὁ πληθοποιῶν, ὁ ποιῶν τι πολύ, ποὺ πληθαίνει κάτι, ὁ αὐξάνων: Πρόκλ.Παρμ. 592S, Δαμάσκ.Ἀρχ.33.

πληθοποιῶ-έω μτγν. ποιῶ τι πολύ, αὐξάνω, πληθαίνω τι : Ἰάμβλ.Προτρ.21,38.

πλῆθος-ους (τό) (πίμπλημι) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., αἰολ. πλᾶθος, βοιωτ. πλεῖθος μέγας ἀριθμός, πολλοὶ ὁμοῦ, Ιδ. ἐπὶ πλήθους ἀνθρώπων : Ἰλ.Ρ 330 κάρτεΐ τε σθένεΐ τε πεποιθότας ἠνορέῃ τε πλήθεΐ τε σφετέρῳ, Ἡρ.1,77 Κροῖσος δὲ μεμφθεὶς κατὰ τὸ πλῆθος τὸ ἑωυτοῦ στράτευμα, αὐτ.9,73 ἐσέβαλον ἐς γῆν τὴν Ἀττικὴν σὺν στρατοῦ πλήθεϊ (περίφρ. ἀντὶ σὺν στρατῷ πολλῷ), Πλάτ.Πολ. 494Α φιλόσοφον . . πλῆθος ἀδύνατον εἶναι (οἱ πολλοὶ δὲν δύνανται νὰ ὦσι φιλόσοφοι), Ἐρωτόκρ. 4,1168 σὰν τὸ γεράκιν, ὄντε δῆ στὴ λίμνη καθιαμένο πλῆθος πουλλιῶ, Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.92 μέγα θὰ ἦτο τὸ πλῆθος τῶν ταξιδιωτῶν ὅσους θὰ ἔφερον ταῦτα· || ὡς ἐπίρρ. μτ. προθ. ἐς πλῆθος εἰς μέγαν ἀριθμόν : Θουκ.1,4 τριήρεις τε περί τε Σικελίαν τοῖς τυράννοις ἐς πλῆθος ἐγένοντο καὶ Κερκυραίοις· **2)** τὸ μέγιστον μέρος, οἱ πλεῖστοι, τὸ πλεῖστον μέρος, τὸ κύριον σῶμα : Ἡρ.1,82 τὰ δὲ πλῆθος τοῦ στρατοῦ ἀπαλλάσσεσθαι ἑκάτερον ἐς τὴν ἑωυτοῦ, Ξεν.ΚΠ 2, 1,6 ἄγε δὴ τῆς σῆς δυνάμεως τί φῂς πλῆθος εἶναι ;, Πλάτ.Νόμ.689Α τοῦ πλήθους ἐστὶ τῆς ψυχῆς· || ὡς οὐσ. περιληπτικὸν μτ. πληθ. ρ., οἱ πλείους, οἱ περισσότεροι, ἡ πλειονοψηφία : Θουκ. 4,20 Ἀθηναίων τὸ πλῆθος οἴονται, αὐτ.4,125 τὸ πλῆθος ἐψηφίσαντα πολεμεῖν, Ξεν.ΚΠ 2,4,20 τὸ μὲν πλῆθος τῶν πεζῶν καὶ τῶν ἱππέων ὡγμευον αὐτῷ· **3)** ὁ λαός, οἱ κάτοικοι : Εὐρ.Φοίν.715 σμικρὸν τὸ πλῆθος τῆσδε γῆς, Κρυστ. ὁ Χορὸς τῆς Λαμπρῆς 28 σειέται τοῦ χωριοῦ τὸ πλῆθος, κυματίζεται· **4)** εἰδ. ἐν Ἀθήναις, ὁ δῆμος, ἡ τοῦ λαοῦ κυριορχία, ἡ δημοκρατία : Ἡρ.3,81 τὰ δ' ἐς τὸ πλῆθος ἄνωγε φέρειν τὸ κράτος, Θουκ.1,9 τὸ πλῆθος τεθεραπευκότα τῶν Μυκηναίων, αὐτ. 5,84, Πλάτ.Πολιτ.291D ἡ τοῦ πλήθους ἀρχή, δημοκρατία τοὔνομα κληθεῖσα, αὐτ.Ἀπολ.31C· **5)** ὁ πολὺς λαός, ἡ λαϊκὴ μᾶζα : Πολύβ.6,15,11 μήτε τῆς συγκλήτου μήτε τῆς τοῦ πλήθους εὐνοίας, Διόδ.Σ 12,25 τὸν μὲν ἕνα ἐκ τῶν πατρικίων αἱρεῖσθαι, τὸν δ' ἕνα πάντως ἀπὸ τοῦ πλήθους καθίστασθαι, - τὸ πλῆθος βοᾷ κατὰ τῆς δικτατωρίας· || ὁ ὄχλος, ἀντίθ. δῆμος : Ξεν.Ἀθ 2,18, Πλάτ.Γοργ.452Ε σοὶ τῷ δυναμένῳ λέγειν καὶ πείθειν τὰ πλήθη, Δημ.71 ὃ πᾶσι . . σωτήριον μάλιστα δὲ τοῖς πλήθεσι πρὸς τοὺς τυράννους· **6)** ἐν χρ. κ. ἐν ἀφηρ. ἐνν., ποσότης, ἀριθμός : Ἡρ.3,11 πεσόντων ἐξ ἀμφοτέρων τῶν στρατοπέδων πλήθεϊ πολλῶν ἐτράποντο οἱ Αἰγύπτιοι, Αἰσχ.Πέρσ.334 νεῶν πόσον δὴ πλῆθος ἦν Ἑλληνίδων, Σοφ.ΟΤ 122 σὺν πλήθει χερῶν, Θουκ.2,98 ὅμιλος πλήθει φοβερώτατος, αὐτ.3,74 ἰσχύι καὶ πλήθει προέχων, αὐτ.4,10· || κ. ἀπολ. κτ. αἰτ. : Ἡρ.1,153 κόσοι πλῆθος ταῦτα ἑωυτῷ προαγορεύουσι, Αἰσχ.Πέρσ.40 ἐρέται . . πλῆθος ἀνάριθμοι, Ξεν.Ἀν.4,2,2 πλῆθος ὡς δισχίλιοι, αὐτ. Ἀπομν.1,1,14 ἄπειρα τὸ πλῆθος· **7)** μέγεθος, ἔκτασις : Ἡρ.1,203 ὄρος πλήθεϊ μέγιστον καὶ μεγάθεϊ ὑψηλότατον, αὐτ.204 πεδίον πλῆθος ἄπειρον, αὐτ.4,123 ἡ ἐρῆμος . . ἐοῦσα πλῆθος ἑπτὰ ἡμερέων ὁδοῦ, Ξεν.Ἀν.1,5,9 πλῆθος χώρας καὶ ἀνθρώπων· **8)** ἡ πολλὴ ποσότης, τὸ ποσόν : Θουκ.3,70 πρὸς τὰ ἱερὰ ἱκετῶν καθεζομένων διὰ πλῆθος τῆς ζημίας, Πλάτ.Πολ.591Ε διὰ πλῆθος οὐσίας, αὐτ.614Ε ταῦτα οὐδέν ἐστι πλήθει οὐδὲ μεγέθει πρὸς ἐκεῖνα, Πολύβ.1,75,5 διὰ τὸ πλῆθος τοῦ ῥεύματος ἀβάτου κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπάρχοντος· κ. κτ. πληθ. : Μνησίμ.4,51 θαυμαστὸν ὅσ' ἐστ' ἀγαθῶν πλήθη, Δίων Κ 52,30 οἰκοδομημάτων πλήθεσι ἢ μεγέθεσι· **9)** ἐπὶ χρόνου, χρονικὴ ἔκτασις, μῆκος : Σοφ.Φιλ.722 πλήθει πολλῶν μηνῶν, Ἀριστφ.Νεφ.855 ἐπελανθανόμην ἂν εὐθὺς ὑπὸ πλήθους ἐτῶν, Θουκ.1,1 τὰ ἔτι παλαίτερα σαφῶς μὲν εὑρεῖν διὰ χρόνου πλῆθος ἀδύνατα ἦν, Πλάτ.Θεαίτ.158D πλήθει χρόνου καὶ ὀλιγότητι τὸ ἀληθὲς ὁρισθήσεται, Ἰσοκρ.12,180 φοβηθῶσιν . . τὸ πλῆθος τοῦ χρόνου· **10)** ὡς ἐπίρρ. μτ. προθ. ἢ μτ. τοῦ ὡς, οἷον ὡς πλήθει, ἐν συνόλῳ, ἐν γένει, καθόλου : Πλάτ.Πολ.389D σωφροσύνης δὲ ὡς πλήθει οὐ τὰ τοιάδε μέγιστα· || ὁμ. ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος ἢ ὡς κατὰ τὸ πλῆθος κττ. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, συνήθως : Πλάτ.Φαῖδρ. 275Β ἀγνώμονες ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος ὄντες καὶ χαλεποὶ ξυνεῖναι, Ἀριστλ.ΖΓ 786a,35 ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος εἰπεῖν, Θεόφρ.ΦΑΙτ.6,11,9 καὶ ὅλως τὴν τοιαύτην ὑγρότητα τῆς καρπογονίας λαμβάνουσιν, ὥστε γε κατὰ τὸ πλῆθος εἰπεῖν, Διον.Ἁλ.Ρωμ. 6,67 ἐπῄνεσαν τὸν δῆμον ἐπὶ τῇ προθυμίᾳ τῆς κατὰ πλῆθος ἀφίξεως.

πληθοχορεία (ἡ) λεξ. Φώτ. «ἡ ἐπὶ πολὺ ἐκτεινομένη χορεία».

πληθόχορος-ον λεξ. Φώτ. «ὁ πολλὰ χορεύων» ἢ ὁ περὶ αὐτὸν πλῆθος χορείας συνιστῶν».

πληθόχωρος(-η)-ο(ν) (χωρῶ) λεξ. κ. δημ. ὁ περιλαμβάνων πολὺν χῶρον, τόπον, ὁ εὐρύχωρος· Φώτ. Λεξ.434,25 «πληθόχωρον· τὰ πολλὰ χωροῦν»: πληθόχωρη ἐκκλησία - πλατεῖα.

πλήθριον ὑποκορ. τοῦ πλῆτρον βλ.λ., μικρὸν πηδάλιον : Ἀλκμ.148.

πλήθυνσις-εως (ἡ) (πληθύνω) νεώτ. ἡ αὔξησις κατ' ἀριθμόν, κατὰ ποσότητα, τὸ πλήθεμα.

πληθυντικός-ή-όν κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἔχων τὴν ἱκανότητα νὰ πληθύνῃ, ν' αὐξάνῃ τι, ὁ αὐξητικός : Εὐστ.Πον.14,10 ἡ αὔξησις καὶ ἡ πληθυντικὴ πλήρωσις· || τίτλος ἔργου τοῦ Χρυσίππου· **2)** γραμμ. ὁ πληθυντικός μτ. τοῦ ἀριθμὸς ἢ ἄνευ αὐτοῦ, ἀντίθ. ἑνικός, ὁ δηλῶν πολλὰ πρόσωπα, ζῷα ἢ πράγματα : Διον.Ἁλ.Ἀμμ.1,9, Ἀπολλ.Δύσκ. Ἀντων.11,2 || ὁμ. αἱ πληθυντικαὶ χρήσεις, ἀντίθ. ἑνικαί : Ἀθήν.7,299Α τὰς ἑνικὰς χρήσεις ἐπιστάμενοι διὰ τοῦ υ, τὰς πληθυντικὰς οὐκ ἔτι ἀκολούθως ἐπιφέρουσιν· πρβλ. Λογγῖν.23,3 ἀλλ' ὅμως χυθεὶς εἰς τὰ πληθυντικὰ ὁ ἀριθμὸς συνεπλήθυσε καὶ τὰς ἀτυχίας· **3)** νεώτ. κ. δημ. ἐν φρ. ὁμιλῶ εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀποτεινόμενος εἰς ἓν πρόσωπον μεταχειρίζομαι ἐξ εὐγενείας τὸν πληθυντικὸν ἀριθμόν· πρβλ. φρ. μιλῶ μὲ τὸ σᾶς καὶ μὲ τὸ σεῖς.

πληθυντικῶς ἐπίρρ. μτγν. ἐν τῷ πληθυντικῷ ἀριθμῷ : Στράβ 9,1,20 λέγουσι δὲ καὶ πληθυντικῶς Ἀφίδνας, Ἀθήν.7,301Β πληθυντικῶς δὲ ἐφητοὺς λέγουσι κατὰ τὸ πλεῖστον.

πληθύνω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., μέλλ. πληθυνῶ (ΠΔ Γέν.17,2), ἀόρ. ἐπλήθυνα (Δαμάσκ.Ἀρχ.99) κ. παθ. ἐπληθύνθην (Διήγ.Ἀχιλλ.73), μτχ. παθ. παρακ. πεπληθυσμένος (Δαμάσκ.Ἀρχ.99), αὐξάνω τι κατ' ἀριθμόν, κατὰ τὸ πλῆθος, πολλαπλασιάζω, πληθαίνω : ΠΔ Γέν.17,2 καὶ πληθυνῶ σε σφόδρα, ΚΔ Κορινθ.2,9,10 πληθύναι τὸν σπόρον ὑμῶν, αὐτ. Ἑβρ.6,14, Φίλ.1,496, Δαμάσκ.Ἀρχ.99 κατὰ ἀναλογίαν (τὸ ἡνωμένον) ἐπληθύναμεν τῶν κατωτέρω πεπληθυσμένων τὸν πρῶτον πληθυσμόν· || κ. ἀμτβ. αὐξάνομαι κατ' ἀριθμόν, κατὰ ποσότητα, πολλαπλασιάζομαι : Ἀριστλ.Μετ.351b,7, αὐτ.ΖΓ 738a,37 ὑπερβάλλειν τε πληθύναντα κατὰ τὰς λεπτοτάτας φλέβας, ΠΔ Ἐξ.1,20 ἐπλήθυνεν ὁ λαός, καὶ ἴσχυε σφόδρα, ΚΔ Πράξ 6,1 ἐν δὲ

ταῖς ἡμέραις ταύταις πληθυνόντων τῶν μαθητῶν ἐγένετο γογγυσμός τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἑβραίους, Ἡρωδιαν.Ἱστ.3,8,8 οὕτως ἐν αὐτῷ ἐπλήθυνε τὸ φιλοχρήματον ἐξ ἀδικίας, Διήγ. Ἀχιλλ.74 καὶ τὰ φουσάτα του ἐπλήθυναν νικῶντα ταὺς ἐχθροὺς του, Κρυστ.Τὸ Παλιόκαστρο I ἔται οἱ στάνες νά πληθύνουν· κ. παθ. : Ἀριστλ.ΖΙ 587b,20 ταῖς γυναιξὶ τὸ γάλα πληθύνεται (γίνεται πολύ, ἄφθονον), Ἐπιγρ. τό δικαστήριον πληθυνέσθω (ἄς συμπληρωθῇ), ΠΔΓέν.1,22 αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τά ὕδατα ἐν ταῖς θαλάσσαις, ΚΔ Πράξ.7,17 ηὔξησεν ὁ λαὸς καὶ ἐπληθύνθη ἐν Αἰγύπτῳ, Ἰουλ.Λόγ.4,143D οἱ θεοὶ πληθυνόμενοι μὲν ἐν τῷ κόσμῳ, Μηναῖ.12,6 Βίος Ὁσίου Νικολάου αἱ θλίψεις αὐτῆς ἐπληθύνθησαν ἐφ' ἡμᾶς, Σέργ.Μακρ. ἐν Σάθ. 3,243 μεμψιμοιρίαι τε οὐκ ὀλίγαι παρά τῶν ἀρχιερέων ἐπληθύνοντο, αὐτ.3,258, Διήγ.Ἀχιλλ.73 κάστρα πολλὰ ἐπαρέλαβε καὶ ἡ χώρα του ἐπληθύνθη· **2)** φέρω εἰς πέρας διὰ πλειονοψηφίας, ἀποφασίζω : Αἰσχ.Ἱκ.604 δήμου κρατοῦσα χείρ θ' ὅπῃ πληθύνεται (κῶδ. πληθύεται)· μτ. ἀπαρφ. : Αἰσχ.Ἀγ.1370 ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύναμαι· **3)** μέσ. γραμμ. κλίνομαι εἰς τὸν πληθυντικόν : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.31,25 οὐ πληθύνεται (τό ἀπορέμφατον).

πληθύς-ύας (ἡ) κ. νεώτ., Ἰων. ἀντὶ πλῆθος, ἐπ. δοτ. πληθυῖ ἀντὶ πληθύϊ (Ἰλ.Χ 458)· (π. Ὁμ. ἡ ὀνομαστ. κ. αἰτ. τοῦ ἑν. ἔχει τὸ ῡ)· συνήθ. ὡς ὄν. περιληπτικὸν μτ. ρ. πληθυντικοῦ, πλῆθος, πλησμονὴ ἀνθρώπων ἢ πραγμάτων : Ἰλ.Β 278 ὣς φάσαν ἡ πληθύς, Ὀδ.Λ 514 οὔ ποτ' ἐνὶ πληθυῖ μένειν ἀνδρῶν οὐδ' ἐν ὁμίλῳ, Πλάτ.Ἀξ.366Β οἴει δὲ καθάπερ Ἀθηναίων ἡ πληθύς, Πλούτ.Πομπ.39 ἀναλαβὼν δὲ τῆς στρατιᾶς τὴν πληθὺν συχνὴν προῆγε, - πληθὺς ἀέργων - καθισμάτων - φαγητῶν.

πληθυσμογράφημα-ατος (τό) νεώτ. τὸ διὰ τοῦ πληθυσμογράφου λαμβανόμενον διάγραμμα.

πληθυσμογράφος (ὁ) νεώτ. φυσιολ. ὄργανον, δι' οὗ γράφεται ἡ κατὰ πάντα καρδιακὸν παλμὸν μεταβολὴ τοῦ ὄγκου μέλους τινὸς τοῦ σώματος καὶ ἰδ. τοῦ βραχίονος.

πληθυσμός (ὁ) (πληθύω) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ αὔξησις, μεγάλυνσις, πολλαπλασιασμός : Πρόκλ. Παρμ.577S, αὐτ.Τίμ.1,184D, Σιμπλίκ.Φυσ.88,22, Δαμάσκ.Ἀρχ.53, Εὐστ.213,23 ἄκριτα φῦλα τὰ δυσδιάκριτα διὰ πληθυσμόν, αὐτ.1382,15 ταῖς τοιαύτοις πληθυσμοῖς τις ἐμφαίνεται· **2)** νεώτ. κ. δημ. τὸ σύνολον τῶν κατοίκων τόπου τινός : ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἑλλάδος - τῶν παραλίων πόλεων - τῶν ὀρεινῶν δήμων.

πληθύω ἀμτβ., ἀόρ. ὑποτακτ. πληθύσῃ, μτ. γενικ. εἶμαι, γίνομαι πλήρης, γεμάτος ἀπό τι : Εὐρ.Ἡρ. 1172 τί νεκρῶν τῶνδε πληθύει πέδον, Ἀριστλ. Πολιτ.1270a,39 πληθύειν ἀνδρῶν τὴν πόλιν, αὐτ. 1336a,7 ἡ τοῦ γάλακτος πληθύουσα τροφή· μτ. δοτ. : Ἐπιγρ. πληθύοι αὐτῷ οἶκος παίδων γοναῖς· κ. ἀπολ. : Ἡρ.4,181 ἀγορῆς δὲ πληθυούσης ψυχρότερον, Ἐπιγρ. ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων πληθύων· **2)** ἐπὶ ποταμῶν, ἐξογκοῦμαι, αὐξάνομαι, πλημμυρῶ, φουσκώνω : Ἡρ.2,19 κατέρχεται μὲν ὁ Νεῖλος πληθύων ἀπὸ τροπέων τῶν θερινέων ἀρξάμενος ἐπὶ ἑκατὸν ἡμέρας, αὐτ. 2,20· ὁμ.σημ. κ. μέσ. : αὐτ.2,93 ἐπεὰν πληθύεσθαι ἄρχηται ὁ Νεῖλος (διόρθ. πληθύνεσθαι)· **3)** αὐξάνομαι κατ' ἀριθμόν, πολλαπλασιάζομαι : Αἰσχ. Χο.1057 ἄναξ Ἄπολλον, αἵδε πληθύουσι δή, Πλάτ. Νόμ.678Β πληθύοντας δ' ἡμῶν τοῦ γένους· || ἐπὶ χρόνου, αὐξάνομαι, παλαιοῦμαι, γηράσκω : Σοφ. ΟΚ 930 καί σ' ὁ πληθύων χρόνος γέρονθ' ὁμοῦ τίθησι· || μέσ. ἔχω πολλαπλότητα ἐν τῇ ἑνότητι : Ἰάμβλ.Μυστ.1,6 φῦλον ἐν τῷ ἑνὶ πληθυόμενον· **4)** ὑπάρχω ἐν ἀφθονίᾳ, ἀφθονῶ : Σοφ.ἀπ.643, Πλάτ.Πολ.405Α ἀκολασίας δὲ καὶ νόσων πληθυουσῶν ἐν πόλει· κ. μτ. δοτ. : Σοφ.Τρ.54 πῶς παισὶ μὲν τοσοῖσδε πληθύεις· **5)** ἐπὶ τοῦ σπέρματος, αὐξάνομαι κατὰ τὸ μέγεθος, μεγαλώνω : Ἀριστλ.Πολιτ.1335a,27 ὃν οὐχ ὑπερβαίνει πληθύον ἔτι· **6)** μτφ. ἐκτείνομαι, ἐπικρατῶ, ὑπερισχύω : Αἰσχ.Ἀγ.869 εἰ δ' ἦν τεθνηκώς, ὡς ἐπλήθυον λόγοι, Σοφ.ΟΚ 377 ὡς καθ' ἡμᾶς ἔσθ' ὁ πληθύων λόγος· **7)** ρηματ. π. πληθυσμός.

πλήθω κ. νεώτ. ἀμτβ. τ. τοῦ πίμπλημι συνήθ. κτ. μτχ. ἐνεστ., δωρ. πλάθω, ποι. παρακ. μτ. σημ. ἐνεστ. πέπληθα (Φερεκρ.29, Θεόκρ.22,38), ὑπερσυντ. ἐπεπλήθει (Ἀπολλ.Ρ 3,271), γέμω, εἶμαι πλήρης, γεμάτος : Ἰλ.Φ 218 πλήθει .. νεκύων ἐρατεινά ῥέεθρα, Σιμων.142,7 ναῦς .. ἀνδρῶν πληθούσας, Αἰσχ.Πέρσ.420 θάλασσα .. ναυαγίων πλήθουσα καὶ φόνου, αὐτ.Ἀγ.1420, Ἡρώνδ.7,84 τὸ σπεγγύλιον πέπληθε καλῶν ἔργων· || ἀγορὰ πλήθουσα ὁ χρόνος τῆς ἡμέρας καθ' ἣν οἱ ἄνθρωποι εὑρίσκοντο συνήθως εἰς τὴν ἀγοράν, ὁ πρὸ τῆς μεσημβρίας χρόνος : Ξεν.Ἀν.1,8,1 καὶ ἤδη τε ἦν ἀμφὶ ἀγορὰν πλήθουσαν· πρβλ. ἀγορὰ 7)· || κ. μτ. δοτ. : Θεόκρ.22,38 εὗρον δ' ἀέναον κρήνην ὑπὸ λισσάδι πέτρῃ ὕδατι πεπληθυῖαν ἀκηράτῳ, Καλλ.ἀπ.166 δόνακι πλήθοντι λιπὼν ῥόον· **2)** ἀπολ. ἐπὶ ποταμῶν, αὐξάνομαι, ἐξογκοῦμαι πλημμυρῶ, φουσκώνω : Ἰλ.Ε 87 θῦνε γὰρ ἂμ πεδίον ποταμῷ πλήθοντι ἐοικὼς χειμάρρῳ, αὐτ. Λ 492 ὡς δ' ὁπότε πλήθων ποταμός· || κ. μτ. δοτ. τοῦ τρόπου : Ἡσίοδ.Α 478 Ἄναυρος ὄμβρῳ χειμερίῳ πλήθων· **3)** ἐπὶ τῆς σελήνης, ἡ πλήθουσα ἡ πανσέληνος : Ἰλ.Σ 484 ἠέλιόν τ' ἀκάμαντα σελήνην τε πλήθουσαν· **4)** κ. μτβ. αὐξάνω, πολλαπλασιάζω, πληθύνω : Ὀππ.Κυν.1,126 καρπὸς .. γαυλίδα πλήθει, Κόϊντ.6,345 πλήθει δ' αὖτε κύπελλα βοῶν γλάγος· κ. παθ. : Ἀπολλ.Ρ 3,1392 ἠύτε κρηναῖαι ἀμάραι πλήθοντο ῥοῇσιν, Μακεδ. ΑΠ 5,232 γῆρας ἀμετρήτῳ πληθόμενον ῥυτίδι, Κόϊντ.14,607 ἀμφὶ δὲ νεκρῶν πλήθεθ' ἁλὸς μέγα χεῦμα, Ἐπιγρ. πάσαις ἀρεταῖς πληθόμενον κραδίην· **5)** συμπληρῶ ἢ διέρχομαι πλήρη περίοδον : Πόρσ. εἰς Εὐρ.Ὀρ.54.

πληθώρα (ἡ) κ. νεώτ. κ. δημ.. Ἰων. -η πλῆθος, πλησμονή, ἀφθονία : Ἡρ.2,173 τὸ μὲν ὄρθριον μέχρι ὅτευ πληθώρης ἀγορῆς προθύμως ἔπρησσε τὰ προσφερόμενα πρήγματα, αὐτ.7,223, - πληθώρα τροφίμων· || κ. νεώτ. ἰατρ. ἡ ὑπεραφθονία τοῦ αἵματος ἢ τῶν διαφόρων χυμῶν καθ' ἅπαντα τὸν ὀργανισμὸν ἢ ἁπλῶς μόνον ἐν ἑνὶ τῶν τμημάτων αὐτοῦ : Γαλ.10,891, Ἀλέξ.Ἀφρ.Πρ.2,10 εἰ δὲ οἱ τέσσαρες χυμοὶ κατὰ ἀναλογίαν τῆς οἰκείας αὐτῶν ποσότητος αὐξηθεῖεν, πληθώρα λέγεται· **2)** κόρος, χορτασμός, εὐχαρίστησις ἐπιθυμίας : Ἡρ.7,49 εὐπρηξίης γὰρ οὐκ ἔστι ἀνθρώποισι οὐδεμία πληθώρη, Ἱππ.Διαίτ.37 ἐξαπιναίην πληθώρην διὰ τὸ ξηραντικόν.

πληθωρία (ἡ) σχόλ. ἡ πληθώρα : Σχόλ.Ἀριστφ. Ἀχ.30 οἱ ἀπὸ πληθωρίας σκορόδων ἐμοῦντες.

πληθωριάζω δημ. εἶμαι πλήρης, γεμάτος, βρίθω, γέμω : Βλαστ.Συνμ.52.

πληθωρικός-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πληθώραν, ὁ ἐν πλησμονῇ ὑπάρχων : πληθωρικὴ κυκλοφορία χαρτονομίσματος. **2)** ἰατρ. ὁ ἔχων πληθώραν αἵματος, συνήθως φαινομενικῶς ἐν ὑγιεῖ καταστάσει εὑρισκόμενος, ὁ λίαν αἱματώδης : οἱ πληθωρικοὶ ἐν ὡρίμῳ ἡλικίᾳ ἔχουσι τὸν κίνδυνον συμφορήσεως· || ἡ ἐκ πληθώρας αἵματος ἐπελθοῦσα νόσος : Γαλ.18(1),79 πληθωρικὸν νόσημα.

πληθωρικῶς ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον πληθωρικόν : Γαλ.6,140 οἱ πληθωρικῶς διακείμενοι.

πληθωρισμός [ὁ] νεώτ. γεν. ἡ ὕπαρξις ἢ ἡ κατάστασις πληθώρας βλ.λ.· || εἰδ. οἰκονομολ. ἡ ὑπέρμετρος ἐν σχέσει πρὸς τοὺς πόρους καὶ τὴν καθόλου οἰκονομικὴν κατάστασιν χώρας τινὸς αὔξησις ἐν αὐτῇ τῶν κυκλοφοριακῶν μέσων εἴτε πιστωτικῶν [συναλλαγματικῶν, δανείων ἰδ. τοῦ Κράτους] εἴτε κυρ. νομισματικῶν ὀνομαστικῆς ἀξίας [χαρτοναμίσματος ἀκαλύπτου]· ὁ πληθωρισμὸς ἐπακόλουθα ἔχει τὴν αὔξησιν τῶν τιμῶν, τὴν ἔκπτωσιν τοῦ χαρτονομίσματος καὶ γεν. τὴν οἰκονομικὴν κρίσιν· **2)** ἰατρ., ἀ. στερεωσισμός, ἡ **κατὰ** τὸν Ἀλεξανδρινὸν ἰατρὸν Ἐρασίστρατον θεωρία ὅτι ἀρχικὴ αἰτία τῶν νόσων τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ εἶναι μεταβολαὶ καὶ διαταραχαὶ τῶν στερεῶν μερῶν ἢ ἱστῶν τοῦ ὀργανισμοῦ.

πληθωριῶ-άω μτγν. εἶμαι πληθωρικός, ἔχω πληθώραν αἵματος : Γαλ.18(1),728 **σὺν εὐτυχίᾳ τοῦ πληθωριῶντος ἡ κένωσις ἐγένετο.**

πληθωροῦμαι-έομαι Σουΐδ. «**πληθωρεῖται, πληθύνεται**».

πληϊάς-άδος [ἡ] ἐπ. τ. τοῦ πλειάς βλ.λ.

πληκτήρ ῆρος [ὁ] [πλήσσω] μτγν., δωρ. **πλακτήρ** τὸ δι' οὗ πλήττει τις, **τὸ** πλῆκτρον· Ἡσ. «τὸ τοῦ ἀλεκτρυόνος πλῆκτρον» : Ἡρωδιαν.2,922.

πλήκτης [ὁ] [πλήσσω] ὁ διαπληκτιζόμενος, ὁ φίλεριc, ὁ φιλόνικος, καβγατζής· Ἡσ. «πλήκτης· μάχιμος, ὑβριστής» : Ἱππ.Ἐπιστ.19 [ἰδ.γρ. πρῆκται], Ἀριστλ.ΗΕὐδ.1221b,14, Πλούτ.Διον.38 **ἀνδράσι πλήκταις καὶ μαχίμοις**, ΚΔ Τιμ.1,3,3 **μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ**· || κ. ὑπερθ. **πληκτίστατας** : Εὐστ.1441,26, ΕΜ 31,16· **2)** ἐπὶ τοῦ ἡλίου, ὁ πλήττων, ὁ βάλλων διὰ τῶν ἀκτίνων του, ὁ ἐνοχλῶν, ἐνοχλητικός . Πλούτ.Ἠθ.920C **τὸν ἥλιον ὀξὺν ὄντα καὶ πλήκτην**· || κ. ἐπὶ τοῦ οἴνου, ὁ ἐπιφέρων ζάλην, ποὺ ζαλίζει, ποὺ χτυπᾷ στὸ κεφάλι : αὐτ.653F **ἐξ ἕδρας τὰ σώματα μεθιστάναι πλήκτην ὄντα καὶ κινητικὸν ταραχῆς τὸν ἄκρατον.**

πληκτίζομαι διαπληκτίζομαι, μάχομαι, φιλονικῶ [πρός τινα : Ἰλ.Φ 499 **ἀργαλέον δὲ πληκτίζεσθ' ἀλόχοισι Διός**· **2)** πλήττω τὸ στῆθός μου ἐκ θλίψεως, στηθακαποῦμαι, στερνοκοπῶμαι, στηθοδέρνομαι : Ἀγαθ.ΑΠ 7,574 **κόμην τίλλουσα γόῳ πληκτίζετο μήτηρ**· **3)** παίζω ἐρωτικῶς μετά τινος : Ἀριστφ.Ἐκκλ.964 **ἀλλ' ἐν τῷ σῷ βούλομαι κόλπῳ πληκτίζεσθαι μετὰ τῆς σῆς πυγῆς**, Στράβ. 11,8,5 **πινόντων ἅμα καὶ πληκτιζομένων πρὸς ἀλλήλους ἅμα τε καὶ τὰς συμπινούσας γυναῖκας**, Δίων Κ 46,18 **πλ- πρὸς γυναῖκα**· || κ. ἀπολ. : αὐτ.51,12 **συνίει αὐτῆς παθαινομένης καὶ πληκτιζομένης**· **4)** ἐνεργ. ζαλίζω τινά : Πλούτ.Ἠθ. 735D **τὸ πληκτίζον ἐκεῖνο καὶ μανικὸν** [διόρθ. πληκτικὸν]· **5)** ρηματ. π. πληκτισμός.

πληκτικός-ή-ό(ν) [πλήσσω] κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἀνώμ. ὑπερθ. **πληκτίστατος** [Εὐστ.1441,26], ὁ ἀνήκων ἢ ἁρμόδιος εἰς πλῆξιν, κτύπημα, ὁ ἐπιτήδειος εἰς τὸ κτυπᾶν : Πλάτ.Σοφ.220D **πληκτικὴ θήρα** [ἁλιεία διὰ κτυπημάτων τελαυμένη, φάρεμα μὲ καμάκι], Ἐπίκ.ἀπ.308 **πληκτικὴ δύναμις**· || ὁμ. **ἡ πληκτικὴ** ὡς οὐσ. ἡ τέχνη τοῦ διὰ κάμακος ἁλιεύειν : Πλάτ.Σοφ.220E· **2)** ὁ ἕτοιμος νὰ πλήξῃ, νὰ κτυπήσῃ : Ἀριστλ.ἀπ.331 **πληκτικὸς** [ὁ σκαρπίας]· κ. συγκρ. : Ἀριστλ.Ζ1 608b,10 **γυνὴ ἀνδρὸς φιλολοίδορον μᾶλλον καὶ πληκτικώτερον**· **3)** τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἐπὶ ἀσβεστώσεως τοίχου ἢ ἀ. κτίσματος, ἡ διὰ μυστρίου ἐπάλληλος ἐπίρριψις τοῦ ἀσβεστώδους κράματος, δι' οὗ γίνεται ἐπικάλυψις τοῦ τοίχου, πεταχτό, ριχτό : Ἀντυλλ. π.Ὀρειβ.9,13,5· **4)** μτφ. κ. νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ προσώπου, τόπου, καταστάσεως, πράγματος, ὁ προκαλῶν πλῆξιν, ἀνίαν, ὁ ἀνιαρός, ὁ ἐνοχλητικός : Διοσκ.1,15 **τῇ ὀσμῇ πληκτικόν**, Ἀθήν.1,27Α **εὐγενὴς δὲ καὶ ὁ καίκουβος, πληκτικὸς εὔτονος**, Φιλούμ.9, - **πληκτικὴ διδασκαλία - κωμῳδία - ἐργασία**, - **πληκτικὸν βιβλίον - ἔργον - ποίημα - σπίτι**· || **τὸ πληκτικὸν** ὡς οὐσ. τὸ ἐπιφέρον πλῆξιν, ζάλην: Πλούτ.Ἠθ.693B **ἡ κάθαρσις οἴνου τὸ πληκτικὸν ἀφαιροῦσα καὶ μανικόν**· **5)** ὁ ἐπενεργῶν ἐπὶ τὸν νοῦν, ὁ καταπειστικός, ὁ ἀποδεικτικός· κ. συγκρ. : Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.3,71 **πιθανωτέραν τε καὶ πληκτικωτέραν ἴσχει φαντασίαν.**

πληκτικῶς ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον πληκτικὸν βλ.λ.1, 3) κ. 4) : Ἀλέξ.Ἀφρ.Αἰαθ.104,16, Οὔλπ. Δημ.474 **πληκτικῶς εἶπε διασύρων ὡς ὀχληρόν**· κ. ὑπερθ. : Φιλ.2,462 [δ.ἀναγν.] Εὐσ.Βί.Κ/τίνου **τῶν ἀκροατῶν πληκτικώτατα καθήπτετο.**

πληκτισμός [ὁ] [πληκτίζομαι] μτγν. τὸ παίζειν ἐρωτικῶς : Στράτ.ΑΠ 12,209· **2)** ἐκκλ. ἐπιτίμησις, ἐπίπληξις : Κλήμ.Ρωμ.21,13 **πᾶσι τοῖς πληκτισμοῦ δεομένοις.**

πληκτός-ή-όν [πλήσσω] ὁ πεπληγμένος, ὁ χτυπημένος : Μαν.5,164 **πληκτὰ χαλκώματα** [ἀμφ.γρ.].

πληκτροδακτυλία [ἡ] νεώτ. ἡ διόγκωσις τῆς τελευταίας φάλαγγος τῶν δακτύλων.

πλῆκτρον [τὸ] [πλήσσω] κ. νεώτ., δωρ. **πλᾶκτρον** τὸ δι' οὗ πλήττει τίς τι, ἰδ. χρυσοῦν ἢ ἐλεφάντινον ὄργανον δι' οὗ ἔκρουον τὰς χορδὰς τῆς λύρας : Ὕμν Ἀπόλλ.185, Πίνδ.Ν 5,24 **ἐν δὲ μέσαις φόρμιγγ' Ἀπόλλων ἑπτάγλωσσον χρυσέῳ πλάκτρῳ διώκων**, Εὐρ.Ἡρ.351 **τὰν καλλίφθογγον κιθάραν ἐλαύνων πλήκτρῳ χρυσέῳ**, Πλάτ.Νόμ. 795A **κερ ἅτινα πλῆκτρα**, αὐτ.Λύσ.207B **κραύειν τῷ πλήκτρῳ**, αὐτ.Πολ.531B **πλήκτρῳ . . πληγῶν γιγνομένων**, Ἡρώνδ.6,51 **ἀλλ' οὗτος οὐδ' ἂν πλῆκτρον ἐς λύρην ῥάψαι**· || νεώτ. **πλῆκτρα τυμπάνου** μικρὰ ραβδία, δι' ὧν πλήττεται τὸ τύμπανον, τομπουρόξυλα· ὁμ. **πλῆκτρον μαντολίνου-λαούτου** κττ. [πτερόν, πέννα]· ὁμ.**πλῆκτρα κλειδοκυμβάλου** [κόκκαλα τοῦ πιάνου]· || **πλῆκτρον κώδωνος** τὸ ρόπτρον, τὸ γλωσσίδι· **2)** πᾶν ὄργανον χρήσιμον εἰς τὸ κτυπᾶν, πληγώνειν, οἷον ἡ αἰχμὴ τοῦ δόρατος : Σοφ.ἀπ.152 **δορὸς διχόστομον πλῆκτρον**· || ὁ κεραυνός : Εὐρ.Ἄλκ.129 **πρὶν αὐτὸν εἷλε Διόβολαν πλῆκτρον πυρὸς κεραυνίου** || τὸ κέντρον μελίσσης, τὸ κεντρί : Ἰουλ.Λογ.2,90Α **τῶν μελιττῶν ὁρῶμεν τὴν βασιλεύουσαν καθαρὰν ὑπὸ τῆς φύσεως πλήκτρου γεναμένην**· **3)** κ. νεώτ. ἐπὶ πτηνῶν, ἰσχυρὸς ὄνυξ ὄπισθεν τοῦ ποδὸς χρησιμεύων ὡς ὅπλον ἐπιθετικὸν καὶ ἀμυντικόν, οἷον τοῦ ἀλέκτορος· Ἡσ. «πλῆκτρα· τῶν ἀλεκτρυόνων αἱ ἐν τοῖς ποσὶ κερατώδεις ἐξοχαί», Φώτ. «τὰ τῶν ὀρνίθων κέντρα» : Ἀριστφ.Ὄρν.759 **αἶρε πλῆκτρον**, αὐτ.1365 **τουτὶ τὸ πλῆκτρον θἀτέρᾳ, νομίσας ἀλεκτρυόνος ἔχειν τονδὶ λόφον**, Ἀριστλ.Ζ1 504b,7 **γένη δ' ἔνια τῶν ὀρνίθων ἔχει καὶ πλῆκτρα**, αὐτ.ΖΜ 694b,13· || τὸ κέντρον τῆς καραβίδος : Ἀριστλ.Ζ1 526a,5 **τοῦ μὲν ἄρρενος ἐν τοῖς τελευταίοις ποσὶ μεγάλα καὶ ὀξέα ἐστὶν ὥσπερ πλῆκτρα**· || ἀνάλογόν τι ὀστοῦν ζῴων, κείμενον ἐπὶ τῶν σφυρῶν : Ἀριστλ.Ζ1 516b,2 **ὧν τὰ σφυρὰ μέρος, καὶ τούτων τὰ καλούμενα πλῆκτρα ἐν τοῖς ἔχουσι σφυρόν**· || μέρος τῆς ἀρθρώσεως τοῦ μηροῦ· Ἡσ. «τὸ μέρος καθ' ὃ ἡ κεφαλὴ τοῦ μηροῦ τῇ κοτύλῃ προσπελάζει, διὰ τὸ πεπλῆχθαι τὸν μηρόν» : Πολυδ.2,185· **4)** κοντός, κοντάριον πρὸς ὤθησιν πλοιαρίου εἰς τὰ ἔμπρὸς ἢ πρὸς προσόρμισιν : Ἡρ.1,194 **ἰθύνεται δὲ ὑπό τε δύο πλήκτρων καὶ δύο ἀνδρῶν ὀρθῶν ἑστεώτων**, Σοφ.ἀπ.143· **5)** τὸ βουκέντραν, βουκέντρα : Εὐρ.Ῥῆσ.766 **πλῆκτρά τ' οὐκ ἐπὶ ζυγοῖς ἵππων καθήρμοσθ'**· **6)** μτφ. ἡ γλῶσσα : Πολυδ.2,104· **7)** εἰδ. ἀγκιστρώδης, αἰχμηρὸς κοντός : Γρηγορ.ΝΒυζαντ.Ἰατ.189F **ἁλιέων καὶ θαυματοποιῶν παῖδες οἱ μὲν τοῖς πλήκτροις ἐκ θαλάττης τοὺς ἰχθύας ἀνασπῶντες.**

πληκτροποιητικός-ή-όν μτγν. ὁ ἐπιτήδειος εἰς τὸ κατασκευάζειν πλῆκτρα βλ.λ.1)· || ἡ πληκτροποιητική ὡς ούσ. ἡ τέχνη τοῦ κατασκευάζειν πλῆκτρα : Πολυδ.7,154.

πληκτροποιητικῶς ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τὸν τρόπον κατασκευῆς πλήκτρων βλ.λ.1) : Πολυδ.7,154.

πληκτροποιία (ἡ) μτγν. ἡ τέχνη τοῦ πληκτροποιοῦ, τοῦ κατασκευάζειν πλῆκτρα βλ.λ.1). ἡ πληκτροποιητική : Πολυδ.7,154.

πληκτροποιός-όν μτγν. ὁ κατασκευάζων πλῆκτρα βλ.λ.1) : Πολυδ.7,154.

πληκτροφανής (ὁ) νεώτ. γένος σπιζιδῶν πτηνῶν.

πληκτροφόρος-ον κ. νεώτ. ἐπὶ ἀλεκτρυόνων, ὁ φέρων πλῆκτρα βλ.λ 3) : Ἀριστλ.ΖΙ 504b,9 **ἔστι δὲ τὰ μὲν γαμψώνυχα τῶν πτητικῶν, τὰ δὲ πληκτροφόρα τῶν βαρέων**· **2**) νεώτ. τὸ πληκτροφόρον ὡς ούσ. τμῆμα μουσικοῦ ὀργάνου φέρον τὰ διὰ τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ πλῆκτρα, κλαβιέ.

πλήκτωρ-ορος (ὁ) μτγν. ποι., δωρ. **πλάκτωρ** ὁ πλήκτης, ὁ φίλερις, ὁ φιλόνικος : Φανί.ΑΠ 6,294 **νάρθηκα κροτάφων πλάκτορα νηπιάχων.**

πλῆμα-ατος (τὸ) λεξ. τὸ πλῆσμα βλ.λ.1), τὸ γέμισμα· Ἡσ., Φώτ. «πλήρωμα».

πλημαθῆναι Ἡσ. «πλησθῆναι».

πλημαινόν (τὸ) Ἡσ. «παλαιόν».

πλήμη (ἡ) μτγν. **κ.** νεώτ. ἡ πλημμυρὶς βλ.λ.2), ἅ. πλήμμη, πλήσμη : Πολύβ.20,5,11 **ἐπελθούσης μετ' ὀλίγον τῆς πλήμης καὶ κουφισθεισῶν τῶν νεῶν,** αὐτ.34,7,5, Διον.'Αλ.Ρωμ.1,79, Διόδ.Σ 17,106 **ἀμπώτεις τε καὶ πλήμας παραδόξους γενέσθαι κατὰ τὸν ὠκεανόν,** Στράβ.3,2,5.

πλημμέλεια (ἡ) (πλημμελής) κ. μσν κ. νεώτ. σφάλμα ἐν τῇ μουσικῇ, παραφωνία, παρατονία : Πλούτ. 'Ηθ.396D **τοὺς δὲ πολλοὺς τῶν χρησμῶν ὁρῶμεν καὶ τοῖς μέτροις καὶ τοῖς ὀνόμασι πλημμελείας καὶ φαυλότητος ἀναπεπλησμένους**· **2**) μτφ. σφάλμα, λάθος, ἁμαρτία, πλημμέλημα : Πλάτ. 'Απολ.22D **καὶ αὐτῶν αὕτη ἡ πλημμέλεια ἐκείνην τὴν σοφίαν ἀπέκρυπτεν,** αὐτ.Νόμ.691Α **διὰ πλημμέλειαν καὶ ἀμουσίαν,** 'Αριστλ.'Αρετ.1251a,31 **ἀσέβεια ἡ περὶ θεοὺς πλημμέλεια,** Σέργ.Μοκρ. ἐν Σάθ.3,213 **καθάπερ καινὸν πλημμελείας πρόοτιμον**· κ. κτ.πληθ. : 'Ισοκρ.8,56 **εἰ πάσας τὰς πλημμελείας . . ἐξετάζειν ἐπιχειροίην,** Μηναῖ.12,6 Θεοτοκ. **Ἵλεως γενοῦ μοι, . . τῷ ἐν ἀμέτροις πλημμελείαις ῥυπωθέντι τῷ βίῳ.**

πλημμελειοδικεῖον (τὸ) νεώτ. νομ. δικαστήριον δικάζον τὰ πλημμελήματα βλ.λ.2).

πλημμελειοδίκης (ὁ) νεώτ. δικαστὴς πρωτοδίκης δικάζων τὰ ἀδικήματα τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου χαρακτηριζόμενα ὡς πλημμελήματα.

πλημμέλημα-ατος (τὸ) (πλημμελῶ) κ. νεώτ. ἁμάρτημα, σφάλμα, παράπτωμα, ἅ. πλημμέλεια : Αἰσχίν.3,106 **τὰ εἰς τοὺς θεοὺς αὐτοῦ πλημμελήματα,** ΠΔ'Ιερ.2,5 **τί εὕροσαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν ἐμοὶ πλημμέλημα;,** Φιλόδ.Ρητ.1,188S, Γαλ.Ψυχ.Παθ. 2,3· **2**) νεώτ. νομ. ἀθέμιτος πρᾶξις τιμωρουμένη δι' ἐπανορθωτικῆς ποινῆς, φυλακίσεως μέχρι πέντε ἐτῶν ἢ χρηματικῆς ποινῆς.

πλημμελής-οῦς-ές (πλήν, μέλος) κ. νεώτ. ὁ παρὰ τὸ μέλος, ὁ σφάλλων ἐν τῷ ᾄδειν, ὁ ἐσφαλμένως, παραφώνως ᾄδων, ὁ παράφωνος, ἀντίθ. ἐμμελής· **2**) μτφ. ὁ ἐσφαλμένος, ὁ πεπλανημένος, ὁ λελανθασμένος, ὁ ἐλαττωματικός : Πλάτ. Νόμ.731D **ὁ ἀκράτως . . πλημμελὴς καὶ κακός,** - πλημμελὴς **ἐκτέλεσις τῆς οἰκοδομῆς**· **3**) ἐπὶ πραγμ., ὁ δυσάρεστος, ὁ προσβλητικός : Εὐρ.'Ελ. 1085 **ἢν γάρ καί τι πλημμελές σε δρᾷ,** αὐτ.Μήδ. 306, Πλάτ.Πολ.451Β **ἐάν τι πάθωμεν πλημμελές,** αὐτ.Κρίτ.43Β, 'Αριστλ.ΗΝικ.1099b,24 **λίαν πλημμελὲς ἂν εἴη**· κ. ὑπερθ. : Πλάτ.Νόμ.689D **ἀμαθίαι πλημμελέσταται.**

πλημμέλησις-εως (ἡ) (πλημμελῶ) μτγν. σφάλμα, ἁμαρτία : ΠΔ'Εσδρ.2,10,19 **καὶ πλημμελείας κριὸν ἐκ προβάτων περὶ πλημμελήσεως αὐτῶν.**

πλημμελῶ-έω σφάλλω ἐν τῷ ᾄδειν, κάνω παραφωνίαν, φαλτσάρω· **2**) μτφ. σφάλλω, λανθάνομαι, πλανῶμαι εἴς τι πρᾶγμα : Εὐρ.Φοίν.1655 **τί πλημμελήσας, τὸ μέρος εἰ μετῆλθε γῆς;,** Πλάτ. Φαίδ.117Ε **ἐγὼ . . τὰς γυναῖκας ἀπέπεμψα, ἵνα μὴ τοιαῦτα πλημμελοῖεν,** Δημ.527 **τοὺς ἑκουσίως καὶ δι' ὕβριν τι πλημμελοῦντας**· κ. μτ. μτχ. : Πλάτ.Πολ.480Α **μὴ οὖν τι πλημμελήσωμεν καλοῦντες**· κ. παθ. : Πλάτ.Φαῖδρ.275Ε **πλημμελούμενος δὲ καὶ οὐκ ἐν δίκῃ λοιδορηθεὶς τοῦ πατρὸς ἀεὶ δεῖται βοηθοῦ,** 'Ισοκρ.5,37 **αἱ γὰρ ἐν τοῖς παροῦσι καιροῖς εὐεργεσίαι λήθην ἐμποιοῦσι τῶν πρότερον ὑμῖν εἰς ἀλλήλους πεπλημμελημένων,**Δημ.279 **θεὸς ὑπό τινος πλημμελούμενος,** αὐτ.283· **3**) ῥηματ.π. πλημμέλημα, πλημμέλησις.

πλημμελῶς ἐπίρρ. κ. νεώτ. ἐσφαλμένως, ἡμαρτημένως, ἐλαττωματικῶς : Πλάτ.Τίμ.30Α **κινούμενον πλημμελῶς καὶ ἀτάκτως,** σύτ.Νόμ.793C, Δίων Κ 73,5 **εἰς κόσμον ὅσα πρὶν πλημμελῶς εἶχε.**

πλήμμη (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. δ.γρ. ἀντὶ πλήμη βλ.λ.

πλήμμυρα (ἡ) κ. νεώτ. κ. **πλήμυρα** κ. **πλημμύρα** ἡ ἀνύψωσις τῆς στάθμης τῶν ὑδάτων ποταμοῦ, λίμνης, θαλάσσης καὶ ἔξοδος αὐτῶν ἐκ τῆς κοίτης των : ΠΔ'Ιὼβ 40(18),23 **ἐὰν γένηται πλημμύρα οὐ μὴ αἰσθηθῇ,** Διον.'Αλ.Ρωμ.1,71,Πλούτ Ρωμ.3 **τοῦ δὲ ποταμοῦ κατακλύζοντος, ἡ πλημμύρα τὴν σκάφην ὑπολαβοῦσα καὶ μετεωρίσασα πράως,** αὐτ. 'Αρέσκ.Φιλ.3,17,1, ΚΔ Λουκ.6,48 **πλημμύρας δὲ γενομένης προσέρηξεν ὁ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ**· **2**) μτφ. πληθύς, πλησμονή, ὑπεραφθονία, μεγάλη ποσότης : Φίλ.1,175, Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.11,157 **ἑαυτῷ γὰρ ἐγείρει κακῶν πλήμμυραν,** Γρυπ.Σκ.Τερρ.13,3 **κι ὅλο ἀνεβαίνει ἀκράτητη ἡ μυστικιὰ ἡ πλημμύρα**· **3**) ἰατρ. συσσώρευσις : Λύκ.π 'Ορειβ.8, 25,37, 'Αρετ.'Οξ.Παθ.2,9, αὐτ.Χρον.Παθ.2,2.

πλημ(μ)υράω δημ. ἀμτβ. πλημ(μ)υρῶ βλ.λ.

πλημ(μ)υρία (ἡ) μτγν. σχόλ., ἰων. -**ίη** ἡ πλήμμυρα βλ.λ. : 'Αρετ.'Οξ.Νούσ.109,14 **πλημμυρίης τῶν οὔρων,** Σχόλ.Πίνδ.Ο 5,20.

πλημ(μ)υρίζω γλωσσ., νεώτ. κ. δημ. πλημμυρῶ βλ.λ.· || κ. μτφ. : Σολωμ.158,12 **τότε ἀπὸ φῶς μεσημερνὸ ἢ νύχτα πλημμυρίζει,** Ζερβ.Τραγ. ΚΚ 5,1 **νὰ πλημμυρίσῃ ὁλούθενε ἡ χαρά σας**· κ. μτβ. ὑπερπληρῶ τινα ἔκ τινος πράγμ. : Παπαντ. 'Αγ.'Ορ.154 **ὅταν μὲ πλημμυρίσῃ ξαφνικὸ φῶς.**

πλημ(μ)υρίς-ίδος (ἡ) (πλήν, μύρω, κτ. ἅ. ἐκ τοῦ πίμπλημι· πρβλ. Κόντ.Γλωσσ.Παρατ.741 κ. νεώτ. ἐπὶ τοῦ κύματος τοῦ ἐγερθέντος ἐκ τῆς πτώσεως τοῦ βράχου τοῦ ῥιφθέντος ὑπὸ τοῦ Κύκλωπος, ἡ κίνησις, ἡ φορὰ τῶν ὑδάτων θαλάσσης πρὸς τὸν αἰγιαλόν : 'Οδ.1 486 **τὴν δ' ἄψ ἠπειρόνδε παλιρρόθιον φέρε κῦμα, πλημυρὶς ἐκ πόντοιο**· **2**) κ. νεώτ. ἡ φάσις τῆς παλιρροίας καθ' ἣν τὰ ὕδατα ἀνυψοῦνται, φουσκονεριά, ἀντίθ. ἄμπωτις : 'Ηρ.8, 129 **αἴτιον δὲ λέγουσι Ποτιδαιῆται τῆς τε ῥηχίης καὶ τῆς πλημυρίδος,** Βάκχ όπ 30 **πλημυρὶς πόντου,** 'Αριστλ.Μετ.366a,20 **ἡ ἔξω πλημυρίς**· πρβλ.Στράβ. 3,3,7 **διὰ τὰς πλημμυρίδας καὶ τὰ τενάγη**· **3**) κῦμα πλημμύρας, κατακλυσμός : 'Αριστλ.Κοσ.397a, 28 **γῆ πλημμυρίσιν ἐπικλυζομένη**· **4**) μτφ. ποι. ἐπὶ δακρύων : Αἰσχ.Χο.186 **ἐξ ὀμμάτων δὲ δίψιοι πίπτουσί μοι σταγόνες ἄφρακτοι δυσχίμου πλημυρίδος,** Εὐρ.'Αλκ.184 **ὀφθαλμοτέγκτῳ δεύεται πλημμυρίδι**· **5**) ἐπὶ τῶν ὑγρῶν ἢ χυμῶν τοῦ σώματος, πλησμονή, πληθώρα, συμφόρησις : 'Ιππ. Διαίτ.62 **πλημμυρίδα γάρ τινα ἐμποιεῖ.**

πλημ(μ)ύρισμα-ατος (τὸ) (πλημμυρίζω) νεώτ. κ. δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πλημμυρίζω, ξεχείλισμα νερῶν.

πλημ(μ)υρόμετρον (τὸ) νεώτ. ὄργανον δι' οὗ μετρεῖται τὸ ὕφος τῶν πλημμυρίδων.

πλημ(μ)υρόντως μτγν. ἀφθόνως : Δωσίθ.409Κ.

πλημμῦρός-όν Ἡσ. «μεστός, πεπληρωμένος» (διόρθ. πλήμμυρον· βλ. πλημμύρω).

πλημ(μ)ύρω πλημμυρῶ, ξεχειλίζω : Καλλ.Δῆλ.263 χρυσῷ δὲ πλήμυρε βαθὺς Ἰνωπὸς ἑλιχθείς, Μελέαγρ.ΑΠ 5,203 κοίλη δὲ θάλασσα πλημμύρει, Κόϊντ.11,161 γαῖα .. αἵματι πλημύρεσκεν· κ. παθ. : Ὀρφ.Ἀργ 715 Τέμβριος ἰχθυόεις θαλεραῖς πλημμύρεται ὄχθαις· ‖ κ. μτφ. : Βακχ.5,108 πλσθένει, Ἐπιγρ. πλημύρουσα πᾶσιν ἀγαθοῖς ἡ Αἴγυπτος· **2**) ἐξογκοῦμαι, φουσκώνω : Ἀρχίλ.17, Ἀπολλ.Ρ 4,706 μαζοὶ πλήμυρον λοχίης ἐκ νηδύος· **3**) ἐνεργ. κάμνω τι νὰ ρεύσῃ : Ὀρφ. Ἀργ.494 νύμφαι .. νάματα πλημύρουσιν, Φίλ.1,8.

πλημ(μ)υρῶ-έω κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. -άω ἀμτβ. ἀνέρχομαι εἰς ὕφος, ἐξέρχομαι τῆς κοίτης μου, ξεχειλίζω, ἄ. πλημμυρίζω : Ἱππ.Ἱερ.Νούσ. 10,11 ὥστε πλημμυρεῖν τὸ φλέγμα, Πλούτ Καίσ.22 τὸν Ρῆνον, .. κατ' ἐκεῖνο τοῦ πόρου μάλιστα πλημμυροῦντα, Μελέαγρ.ΑΠ 4,134 αἰαῖ, πλημμυρεῖ παρθενικαῖσι φόνος, Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.178,1 ποτάμι νἐπλημμύρισε, σὲ περιβόλι μπαίνει· **2**) νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ χώρου, κατακλύζω δι' ὕδατος : ἔσπασε ὁ αωλήνας καὶ τὸ νερὸ πλημμύρισε τὴν αὐλή· ‖ κ. ἀμτβ. κατακλύζομαι ὑπὸ ὑδάτων : ἐπλημμύρισαν οἱ δρόμοι - τὰ ὑπόγεια· κ.μτφ.: Θεοδωρ.2,1617 τὴν ἁμαρτίαν αὐξανομένην καὶ πλημμυροῦσαν εἶδεν· **3**) ἰατρ. ἀμτβ. πάσχω συμφόρησιν, ἀπότομον καὶ ὑπέρμετρον συσσώρευσιν αἵματος ἐντὸς τῶν ἀγγείων ὀργάνου τινός : Ἀρετ.Χρον.Παθ.2,3 ἢν πλημμυρῇ ἡ κύστις, αὐτ.Χρον. Νούσ.2,1 πλημμύροντι ἥπατι· **4**) μτφ. νεώτ.ἀμτβ. ὑπερπληροῦμαι, γέμω ἔκ τινος, πλήθω : Βιζυην. ἡ Κρυμμένη Θλῖψις 6 ἀλλὰ τὴν θλῖψιν, ὅπου πλημμυρεῖ εἰς τῆς καρδίας μου τὰ βάθη.

πλήμνη (ἡ) (πλήθω) κ. νεώτ ἡ κεφαλὴ τοῦ τροχοῦ τοῦ ἀμέσως περὶ τὸν ἄξονα περιστρεφομένου, εἰς ἣν ἐμπήγνυνται αἱ κνῆμαι αἱ ἑνοῦσαι αὐτὴν πρὸς τὴν περιφέρειαν, κεφαλάρι : Ἐρωτιαν. Λεξ.Ἱππ.306 «πλήμνας· τὰς χοινικίδας τοῦ τροχοῦ, δι' ὧν ὁ ἄξων στρέφεται» : Ἰλ.Ε 726 πλῆμναι δ' ἀργύρου εἰσὶ περίδρομοι ἀμφοτέρωθεν, αὐτ.Ψ 339, Ἡσίοδ.Α 309 ἐπὶ δὲ πλῆμναι μέγ' ἀΰτευν, Ἱππ.Ἀγμ.13 τὸ ξύλον πρὸς τὴν πλήμνην ἄκρον ἐνθέντα ἀνακλᾶν, Ἀπολλ.Ρ 1,757 ἄξονος ἐν πλήμνῃσι· **2**) νεώτ. ναυτ. δακτύλιος ὀρειχάλκινος ἢ σκύτινος προσηρμοσμένος ἐντὸς τῆς ὀπῆς τοῦ καρύου τῶν τροχίλων ὅπως προφυλάσσῃ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς τριβῆς, ταμπάνι.

πλημνόδετον (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. δεσμός, δι' οὗ αἱ ἀκτῖνες τοῦ τροχοῦ συγκροτοῦνται ἐν τῇ πλήμνῃ· Πολυδ.1,145 «τὸ δὲ συνδέον πρὸς τὴν πλήμνην τὰς κνήμας σιδήριον, πλημνόδετον, ἢ θώραξ».

πλῆμνος Ἡσ. «ἀφρός».

πλημνόχορτο (τὸ) δημ. τὸ φυτὸν ἐλελίφασκος ἡ σπονδυλωματική.

πλήμνῳ Ἡσ. «παλαιῷ»· πρβλ. πλημαινόν.

πλημοχόη (ἡ) (πλήμη, ἔχω) πήλινόν τι σταμνίον, ὅπερ οἱ ἐν Ἐλευσῖνι τῇ τελευταίᾳ τῶν Ἐλευσινίων ἡμέρᾳ μετεχειρίζοντο· Ἡσ. «πλημοχόη· τῇ ὑστεραίᾳ τῶν μυστηρίων κοτυλίσκους πληροῦσιν, οὓς καλοῦσι πλημοχόας» : Εὐρ.ἀπ.595 ἵνα πλημοχόας τάσδ' εἰς χθόνιον χάσμ' εὐφήμως προχέωμεν, Πάμφ.π.Ἀθήν.11,496Α ἐν ᾗ δύο πλημοχόας πληρώσαντες, Πολυδ.10,74 ἐν ᾗ δύο πλημοχόας πληρώσαντες, τὴν μὲν πρὸς ἀνατολάς, τὴν δὲ πρὸς δύσιν ἀνιστάμενοι, ἀνατρέπουσιν, ἐπιλέγοντες ῥῆσιν μυστικήν.

πλήμυρα (ἡ) δ. γρ. τοῦ πλήμμυρα : Θεόφρ.Σημ.29.

πλημυρία (ἡ) ἄ. πλημμυρία βλ.λ.

πλημυρίς-ίδος (ἡ) ἄ. πλημμυρίς βλ.λ.

πλημύρω ἄ. πλημμύρω βλ λ.

πλημυρῶ-έω ἄ. πλημμυρῶ βλ.λ.

πλήν (πλέον) κ.νεώτ., δωρ. κ. αἰολ. πλάν, ὡς πρόθ. καταχρηστικὴ μτ.γενικ., ἐκτός, ἐξαιρέσει : Ὀδ.Θ 207 πάντων Φαιήκων πλήν γ' αὐτοῦ Λαομέδοντος, Ἡσίοδ.Α 74 τίς ἔτλη .. πλὴν Ἡρακλῆος, Ἡρ.5,71 ὑπεγγύους πλὴν θανάτου (ὑποκειμένους εἰς πᾶσαν τιμωρίαν ἐκτὸς τῆς θανατικῆς), Αἰσχ.Πρ. 914 ἐλεύθερος γὰρ οὔ τις ἐστὶ πλὴν Διός, Σοφ. Ἠλ.909, Θουκ.4,54 ἐπιτρέψας περὶ σφῶν αὐτῶν πλὴν θανάτου, Ξεν.Ἀν.2,4,27 διαρπάσαι .. ἐπέτρεψε πλὴν ἀνδραπόδων, Πλάτ.Πολ.469C σκυλεύειν τοὺς τελευτήσαντας πλὴν ὅπλων (παντὸς πράγματος ἐξαιρέσει τῶν ὅπλων των)· **2**) ὡς ἐπίρρ. μτ. μεμονωμένων λέξ. καὶ φρ., μάλιστα ἡγουμένης ἀρνήσεως, προσέτι, πρὸς τούτοις, ἐκτὸς τούτου : Σοφ.Αἴ.1238, αὐτ.ΟΚ 1161 οὐκ οἶδα πλὴν ἕν, Εὐρ.Ἠλ.752· ‖ ὁμ. προηγουμένης ἐρωτήσεως ὑπονοούσης ἄρνησιν : Αἰσχ.Εὐμ.125 τί σοι πέπρακται πλὴν τεύχειν κακά;, Σοφ.Ἀντ.646· ‖ ὁμ. μτ. τοῦ πᾶς, ἕκαστος κττ. (ἀλλ' ἐνίοτε τὸ πᾶς παραλείπεται) : Αἰσχ.Εὐμ.737 τὸ δ' ἄρσεν αἰνῶ πάντα πλὴν γάμου τυχεῖν, Σοφ.ΟΤ 118 θνῄσκουσι γὰρ (πάντες), πλὴν εἷς τις, αὐτ.370, Πλάτ.Πολ.529Α παντὶ δῆλον πλὴν ἐμοί, Ἰσοκρ.12,19 φημὶ πάντας ληρεῖν πλὴν τοὺς μετεσχηκότας τῆς ἐμῆς διατριβῆς· ‖ συχνάκις μτ. τοῦ ἄλλος, ὅτε κεῖται ὡς τὸ ἤ : Σοφ.Φιλ.100 τί οὖν μ' ἄνωγας ἄλλο πλὴν ψευδῆ λέγειν;, Ἀριστφ.Πλ.106 οὐ γάρ ἐστιν ἄλλος πλὴν ἐγώ, Ξεν.Ἀν.1,2,1 ἥκειν παραγγέλλει λαβόντα τοὺς ἄλλους πλὴν ὁπόσοι ἱκανοὶ ἦσαν τὰς ἀκροπόλεις φυλάττειν, Πλάτ.Πρωτ.334Β ταῖς θριξὶν πολεμιώτατον ταῖς τῶν ἄλλων ζῴων πλὴν ταῖς τοῦ ἀνθρώπου· κ. προηγουμένου συγκρ. ἢ ὑπερθ. : Εὐρ.Ἡρακλ.231 ταῦτ' ἐστὶ κρείσσω πλὴν ὑπ' Ἀργείοις πεσεῖν, Ξεν.Ἀθ.3,5 τὸ μέγιστον εἴρηται πλὴν αἱ τάξεις τοῦ φόρου, Δημ.571 πάντα μᾶλλον πλὴν αὐτὸς ἅψασθαι τῇ χειρί· **3**) κ. νεώτ. συχνάκις συνάπτεται μτ. ἄλλων μορίων ἑπομένου ρ. οἷον πλὴν εἰ, πλὴν ὅταν κττ., ἐκτὸς ἐάν: Αἰσχ.Πρ.258, Σοφ.Ἠλ.293 πλὴν ὅταν κλύῃ τινὸς ἥξοντ' Ὀρέστην, Πλάτ.Ἀπολ.18D πλὴν εἴ τις κωμῳδοποιός, Ἀριστλ.ΖΙ 554b,2 πλὴν ἐὰν μὴ ἐξέλθῃ, Δημ.33 πλὴν εἰ δέον εὔξασθαι παραλείπει, Στράβ.7,3,8· ‖ ἐνίοτε τὸ ρ. παραλείπεται : Ἀριστφ.Ὄρν.601 οὐδεὶς οἶδεν τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν πλὴν εἴ τις ἄρ' ὄρνις, Ξεν.Ἑλλ.4,2,21 ὥστε οὐκ ἀπέθανον αὐτῶν πλὴν εἴ τις ἐν τῇ συμβολῇ ὑπὸ Τεγεατῶν· ‖ ὁμ. πλὴν εἰ μὴ προηγουμένης ἀρνήσεως : Πλάτ.Πολιτ.286D οὐδὲν προσδεησόμεθα, πλὴν εἰ μὴ πάρεργόν τι, Ἀριστλ.Γεν.Φθορ. 323b,26 οὐδὲν ἂν πάθοι .. πλὴν εἰ μή που κατὰ συμβεβηκός, αὐτ.Ψ 406b,8· ‖ ἡ πλεοναστικὴ φρ. πλὴν εἰ μὴ ἀποδοκιμάζεται ὑπὸ τοῦ Λουκ. : Λουκ. Ψευδοσ.7 πρὸς δὲ τὸν λέγοντα πλὴν εἰ μή, ταῦτα, ἔφη, διπλᾶ χαρίζῃ· ‖ ὁμ. πλὴν ἤ : Ἀριστφ. Νεφ.361 οὐ γὰρ ἂν ἄλλῳ γ' ὑπακούσαιμεν τῶν νῦν μετεωροσοφιστῶν πλὴν ἢ Προδίκῳ, αὐτ. Θεσμ.532 οὐδὲν κάκιον .., πλὴν ἄρ' αἱ γυναῖκες, Πλάτ.Ἀπολ.42Α (δ. γρ. πλὴν εἰ)· ‖ πλὴν ὅτι ἐκτὸς ὅτι : Ἀριστφ Νεφ.1429 τί διαφέρουσιν πλὴν ὅτι ψηφίσματα οὐ γράφουσιν· ‖ πλὴν ἢ ὅτι, πλήν γε (δὴ) ὅτι: Ἡρ.4,189 πλὴν γὰρ ἢ ὅτι σκυτίνη ἡ ἐσθὴς τῶν Λιβυσσέων ἐστί, Πλάτ.Θεαίτ.183Α πλήν γε, .., ὅτι οὕτω τε εἶπον καὶ οὐχ οὕτω, αὐτ.Φίλ.57R, Πλούτ.Πελ.4 πλὴν ὅτι τῷ γυμνάζεσθαι μᾶλλον ἔχαιρε Πελοπίδας, Ἀρτεμίδ.Δολδ.1, 56· ‖ πλὴν ὅσος-η-ον ἐνίοτε κ. ἄνευ ρ. ρητῶς ἐκπεφρασμένου, ἐκτὸς ὅσος-η-ον, ἐκτός : Ἡρ.2,32 παρήκουσι παρὰ πᾶσαν τὴν Λιβύην .., πλὴν ὅσον Ἕλληνες .. ἔχουσι, Σοφ.ΟΤ 1509 πάντων ἐ-

ρήμους, πλὴν ὅσον τὸ σὸν μέρος (ἐκτὸς οσον ἀποβλέπει εἰς σέ), Θουκ.7,23 τοὺς πολλοὺς ἀπέκτειναν πλὴν ὅσον ἐκ τριῶν νεῶν οὓς ἐζώγρησαν, Πλάτ.Πολ.456Α πλὴν ὅσα ἀσθενέστερα ἢ ἰσχυρότερα ἐστίν, Ἀριστλ.Η Νικ.1124b,30 ἀληθευτικός, πλὴν ὅσα μὴ δι' εἰρωνείαν· || πλὴν οὐ μόνον οὐχί : Ξεν.Ἱέρ.1,18 πάντες προσδέχονται, πλὴν οὐχ οἱ τύραννοι, Διόδ.Σ 18,45· 4) κ. νεώτ. ὡς σύνδ. εἰσάγει πρότ. ἧς προηγεῖται τὸ οὐδείς, πᾶς, ἄλλος κττ., ἐνίοτε δὲ καὶ ἄνευ τούτων, μόνον, ἄν καί, ἀλλά, ἀλλ' ὅμως : Ἡρ.7,32 ἀπέπεμπε κήρυκας ἐς τὴν Ἑλλάδα, πλὴν οὔτε ἐς Ἀθήνας οὔτ' ἐς Λακεδαίμονα ἔπεμπε, Ἀριστφ.Λυσ.5 νῦν δ' οὐδεμία πάρεστιν . . πλὴν ἥ γ' ἐμὴ κωμῆτις ἥδ' ἐξέρχεται, Ξεν.Ἀν.1,8,20 ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ ἔπαθεν οὐδεὶς οὐδέν, πλὴν ἐπὶ τῷ ἐπωνύμῳ τοξευθῆναί τις ἐλέγετο, Πλάτ.Πρωτ.328Ε πλὴν σμικρόν τί μοι ἐμποδών, Πολύβ.1,18,2 οὐκ ἀντεξῄεσαν πλὴν ἕως ἀκροβολισμοῦ, - εἶναι μὲν εὔγλωττος, πλὴν ἐπιπόλαιος· 5) χρησιμεύει ὅπως διακόψῃ τις τὸν λόγον περί τινος πράγματος καὶ ὁμιλήσῃ περὶ ἑτέρου : Θεόκρ.5,84 πλὰν δύο τὰς λοιπὰς διδυματόκος αἶγας ἀμέλγω, Πολύβ.1,69,14 πλὴν οὐδενὸς ἔτι τολμῶντας συμβουλεύειν διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν, Πλούτ.Περ.34 πλὴν ὑπ' οὐδενὸς ἐνικήθη τῶν τοιούτων ὁ Περικλῆς, ΚΔ Κορινθ.1,11,11 πλὴν οὔτε ἀνὴρ χωρὶς γυναικὸς οὔτε γυνὴ χωρὶς ἀνδρὸς ἐν Κυρίῳ· || μτγν. μτ. τοῦ ἀλλά ἢ ἀλλά γε : Πλούτ.Πύρρ.5 πλὴν ἀλλὰ δείσας, μὴ πρός τινα τῶν ἄλλων βασιλέων ὁ Νεοπτόλεμος τράπηται, Λουκ.Νεκρ.Δ 13,3 πλὴν ἀλλὰ ταῦτα μέν,.., μὴ ἐλπίσῃς, αὐτ.Ρητ.Διδ.24 πλὴν ἀλλά γε διὰ τὴν πενίαν ὑφιστάμην τὸν ἆθλον 6) ἐνίοτε κεῖται ἁπλῶς ἀντὶ τοῦ δέ : Ἡρωδιαν.Ἱστ.3,4,1 πολλὴν στρατιὰν ἀθροίσας πλὴν ἄπειρον μάχης, Ἡλιόδ.Αἰθ.6,7 δυστυχῶν μέν, πλὴν ἀλλ' Ἑλλήνων· 7) νεώτ. κ. δημ. μαθ. τὸ σύμβολον τῆς ἀφαιρέσεως, μεῖον : δέκα πλὴν τέσσερα, ἴσον ἕξι.

πληναρία (ἡ) (λατ.) πάπ. πληρότης, τελειότης.

πληνόδιος-α-ον ἰων. ὁ ἀποπλανηθεὶς τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ· Ἡσ. «πληνοδίᾳ· παρανόμῳ, τετιμημένῃ, τῇ πεπλανημένῃ τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ».

πλῆντο ἐπ. γ' παθ. ἀόρ. τοῦ πίμπλημι κ. τοῦ πελάζω βλ.λς.

πληνώδης-ους-ες Ἡσ. «πληνώδους· ἀσθενοῦς».

πλῆξ-ῆγος (ἡ) μτγν. ὄνομα ἐπιδέσμου : Σωρ.Ἐπιδ.22,24· 2) τὸ βούκεντρον: Ἑλλάδ.π.Φώτ.532Β.

πληξιγράφος (ὁ) νεώτ. ἀ. πληξίμετρον βλ.λ.

πληξιμετρικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ πληξίμετρον βλ.λ.

πληξίμετρον (τό) νεώτ. ἰατρ. ὄργανον διὰ τὴν ἀπ' εὐθείας ἐπίκρουσιν, ἀποτελούμενον ἐκ ξυλίνης πλακός, ἐφ' ἧς ὁ ἐξετάζων ἐπικρούει διὰ τοῦ δακτύλου ἢ διὰ μικροῦ σφυρίου.

πλήξιππος-ον, δωρ. πλάξιππος ὁ πλήττων, ὁ ἐλαύνων ἵππους, συνήθ.ὡς ἐπίθ: τῶν ἡρώων : Ἰλ.Β 104 Ἑρμείας δὲ ἄναξ δῶκεν Πέλοπι πληξίππῳ, αὐτ.Δ 327 Μενεσθῆα πλήξιππον, Ἡσίοδ.Α 24 τῷ δ' ἅμα ἵεμεναι πολέμοιό τε φυλόπιδός τε Βοιωτοὶ πλήξιπποι, Πίνδ.Ο 6,85 πλήξιππον ἃ Θήβαν ἔτικτεν, Νόνν.Δ 20,227.

πλῆξις-εως (ἡ) (πλήσσω) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. -η ἡ πρᾶξις τοῦ πλήττω, τὸ κτύπημα : Τίμ.Λοκρ.101Α φωνὰ δ' ἐστὶ πλᾶξις ἐν ἀέρι, Φίλ.1,162 ὁ τὴν πλῆξιν ἐργαζόμενος, Πλούτ.Ἀρέσκ.Φιλ.4,19,5 κατὰ ποιὰν πλῆξιν γίνεσθαι φωνήν (ἀέρος), Τζέτζ.Χιλ. 10,614 ὅτι ἡ φωνὴ ἐστί τις πλῆξις τοῦ ἀέρος· 2) νεώτ. κ. δημ ἀνία, βαρεμός, βαριεστιμάρα : Γρυπ.Σκ.Τερρ.115,1 ἡ πλῆξις ἡ αχόρταγη, παιδὶ τῆς θλίψεως νόθο.

πληρεξουσιοδοτῶ-έω νεώτ. παρέχω τινὶ πληρεξουσιότητα βλ.λ.

πληρεξούσιος-ο(ν) μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ λαβὼν τὴν ἐξουσίαν νὰ διαχειρισθῇ ὡρισμένας πράξεις διὰ λογαριασμὸν τοῦ παρασχόντος ταύτην ἐντολέως : Καισάρ.Δαπ.ἐνΣάθ.3,169 ὁμοίως ἐστάλθηκαν καὶ τῶν ἄλλων βασιλειῶν οἱ πρέσβεις ὅλο ἀπὸ δύο, καὶ αὐτοδύναμοι πληρεξούσιοι, - πληρεξούσιος ὑπουργός· || νεώτ. νομ. ὁ ὑπὸ τοῦ διαδίκου ἢ τοῦ νομίμου του ἀντιπροσώπου ἐντεταλμένος νὰ ἐνεργῇ ἀντ' αὐτοῦ περιουσιακὰς ἢ ἄ. νομικῆς φύσεως ἢ δικαστικὰς πράξεις· 2) τὸ πληρεξούσιο(ν) ὡς οὐσ. τὸ ἔγγραφον ἢ τὸ συμβόλαιον δι' οὗ παρέχεταί τινι ἐξουσία πρὸς ἐνέργειαν ὡρισμένων πράξεων διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἐντολέως : γενικὸν - εἰδικὸν πληρεξούσιον.

πληρεξουσιότης-ητος (ἡ) νεώτ., δημ. -ητα ἡ ἐξουσία πρὸς ἐνέργειαν ὡρισμένων πράξεων διὰ λογαριασμὸν ἄλλου.

πλήρης-ους-ες (πίμπλημι) κ. μσν. κ.νεώτ., δημ. πλέριος, συγκρ. πληρέστερος, ὑπερθ. πληρέστατος, μτ. γενικ. ὁ ἔχων ἢ περιέχων τι εἰς μεγάλην ποσότητα, ὁ ἀφθονῶν εἴς τι, ὁ γεμάτος μέ τι : Ἡρ.1,180 τὸ δὲ ἄστυ αὐτὸ ἐὸν πλῆρες οἰκιέων τριωρόφων, αὐτ.8,71 φορμοὶ ψάμμου πλήρεες ἐσεφορέοντο, Αἰσχ.Πρ.145 ὀμίχλα προσῇξε πλήρης δακρύων, Σοφ.Αἶ.307 πλῆρες ἄτης στέγος, Ξεν.Ἀν. 1,4,9 ποταμὸν . . πλήρη δ' ἰχθύων μεγάλων καὶ πραέων, Θεόκρ.1,146 πλῆρές τοι μέλιτος τὸ καλὸν στόμα, Πολύβ.1,15,6 τῆς πάσης ἐστὶν ἀλογίας πλήρη, Μηναῖ.12,1 Συνξ. εἰσάξομέν σε εἰς πόλιν πλήρη φωτὸς καὶ εὐφροσύνης, - θέμα πλῆρες σφαλμάτων, - μυθιστόρημα πλῆρες περιπετειῶν· || κ. ἐπὶ προσ. : Εὐρ.Ἠλ.384 κενῶν δοξασμάτων πλήρεις, Πλάτ.Πολιτ.310D ἡ δὲ αἰδοῦς γε αὖ λίαν πλήρης ψυχή· 2) ὁ πλήθων, ὁ βρίθων, μεστός τινος, ὁ γεμάτος : Σοφ.Ἀντ.1017 βωμοὶ γὰρ ἡμῖν ἐσχάραι τε παντελεῖς πλήρεις ὑπ' οἰωνῶν τε καὶ κυνῶν βορᾶς τοῦ δυσμόρου πεπτῶτος Οἰδίπου γόνου, αὐτ.1052 ταύτης σὺ μέντοι τῆς νόσου πλήρης ἔφυς· 3) συνήθ. μτ. γενικ. ὁ πεπλησμένος, χορτασμένος : Σοφ.ΟΚ 778 πλήρη δ' ἔχοντι θυμὸν ὧν χρῄζοις (Βερναρδ.Γρ. ἐν λ. «εἰ δὲ ἔχοις τὸν θυμὸν πεπληρωμένον τούτων, ὧν χρῄζεις»)· || κ. μτ. μτχ. : Ἡρ.7,146 πλήρης ἐστὶ θηεύμενος (ἐχορτάσθη θεωρῶν)· || σπαν. μτ. δοτ. ὁ πεπληρωμένος : Εὐρ.Βάκχ.19 Ἕλλησι βαρβάροις θ' ὁμοῦ πλήρεις ἔχουσα καλλιπύργωτους πόλεις· 4) κ. ἀπολ. ἐπὶ ποταμοῦ, ὁ ἐξωγκωμένος, ὁ φουσκωμένος : Ἡρ.2,92 ἐπεὰν πλήρης γένηται ὁ ποταμός· || κ. ἐπὶ δοχείων ἢ χώρων ὁπωσδήποτε κλειστῶν, ὁ περιέχων πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ περιλάβῃ, ὁ γεμάτος, ἀντίθ. κενός, ἄδειος : Σοφ.ἀπ.848 πλήρης γαστήρ, Εὐρ. Βάκχ.221, αὐτ.Ἑκ.527 πλῆρες δ' ἐν χεροῖν λαβὼν δέπας πάγχρυσον, Ἀριστφ.Νεφ.1054 πλῆρες τὸ βαλανεῖον ποιεῖν, αὐτ.Ἐκκλ.95, Ἀνδοκ.1,112 ἡ βουλὴ ἐπειδὴ ἦν πλήρης, Ἀριστλ.Ἀθ.66,1 ἐπειδὰν πάντα πλήρη ᾖ τὰ δικαστήρια, Ἰσοκρ.8,82 ἐπειδὰν πλῆρες ᾖ τὸ θέατρον, - πλῆρες ποτήριον οἴνου, - τὸ λεωφορεῖον εἶναι πλῆρες· πρβλ.Θουκ. 1,29 ἐπειδὴ πλήρεις αὐτοῖς ἦσαν αἱ νῆες (εἶχον τέλεια τὰ πληρώματα αὐτῶν)· || ἐπὶ τῆς πανσελήνου : Σαπφ.53, Ἡρ.6,106 εἰνάτῃ δὲ οὐκ ἐξελεύσεσθαι ἔφασαν μὴ οὐ πλήρεος ἐόντος τοῦ κύκλου· || κ. ἐπὶ προσ., ὁ πεπληρωμένος, ὁ κεκορεσμένος, ὁ χορτάτος : Ξεν.Οἰκ.11,18 ὅσα μήτε ἄγαν πλήρης διημερεύειν, Εὔβουλ.30 κεχόρτασμαι . . οὐ κακῶς, ἀλλ' εἰμὶ πλήρης· || τὸ πλῆρες ὡς οὐσ. ἀντίθ. τὸ κενόν : Δημόκρ.π.Ἀριστλ.Μετσφ.985b,5· 5) ὁ ἄρτιος, ὁ ἀνελλιπής, ὁ τέλειος, ἀντίθ. ἠλαττωμένος : Ἡρ.8,122 ἐπειρώτεον . . εἰ λελάβηκε πλήρεα . . τὰ ἀκροθίνια, Εὐρ.Ἑλ.1411 ὡς ἂν τὴν χάριν πλήρη λάβω, Ξεν.

'Αν.7,5,5 φέρω πλήρη τὸν μισθόν, - ἄδεια μετά πλήρων ἀποδοχῶν, - πλήρης λόχος ἐβάδισε κατά τῶν ἀπεργῶν˙ || ἐπί ἀριθμῶν ἢ χρονικῶν περιόδων, ὁ ὁλόκληρος, ὁ σωστός : 'Ηρ.7,20 ἀπὸ γάρ Αἰγύπτου ἁλώσιος ἐπὶ μὲν τέσσερα ἔτεα πλήρεα παραρτέετο στρατιήν˙ **6**) ὁ καθ' ὅλα τὰ μέλη κατειλημμένος ἐκ τῆς ἰδίας αὐτοῦ μάζης, ὁ στερεός, ὁ ὁλόκληρος, ἀντιθ.· τετρυπημένος, τρυπητός, κούφιος : Αἰσχίν.1,79 τῶν ψήφων ἡ τετρυπημένη, ὅτῳ δοκεῖ πεπορνεῦσθαι Τίμαρχον, ἡ δὲ πλήρης, 'Αριστλ.'Αθ.68,2, Πολυδ. 1,191 πλήρεις ὁπλαί, αὐτ.4,73 πλῆρες αὔλημα, Παυσ.9,12,4 ἄγαλμα . . ἐποίησε πλῆρες, - πλήρης τοῖχος˙ **7**) ἐπί ἤχου, ὁ τέλειος˙ κ. συγκρ. : 'Ιάμβλ.Πυθ.14,65 πληρέστερον μέλος˙ **8**) ἐπὶ οἴνου, ὁ μετὰ μονίμου εὐωδίας : 'Αρχιγ.π.Γαλ.8,945˙ || ἐπὶ σφυγμοῦ : αὐτ.8,678˙ || ἐπὶ ἐρίου : αὐτ. 8,672˙ **9**) νεώτ. ἐπὶ πυροβόλου ὅπλου ἢ βλήματος, ὁ φέρων γόμωσιν : πιστόλιον πλῆρες˙ **10**) νεώτ. ὁ γενικός, ὁ ὁλοκληρωτικός, τέλειος, πλέριος : πλῆρες ναυάγιον τῶν διαπραγματεύσεων, - πλήρης ἐπιτυχία˙ || κ. ἐν φρ. ἐν πλήρει ἡμέρᾳ εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς ἡμέρας, ἐν μέσῃ ἡμέρᾳ˙ ὁμ.φρ.παρέχω πλῆρες τὸ δικαίωμα ἐνεργείας εἴς τινα (ἀπόλυτον ἐλευθερίαν ἐνεργείας)˙ **11**) νεώτ. μτφ. ὁ κατεχόμενος καθ' ὁλοκληρίαν, εἰς μέγαν βαθμόν ὑπό τινος συναισθήματος : καρδία πλήρης εὐγνωμοσύνης, - λόγοι πλήρεις εἰλικρινείας - στοργῆς - μίσους˙ || φρ. ἀπέθανε πλήρης ἡμερῶν ἐν λίαν προβεβηκυίᾳ ἡλικίᾳ

πληρηφαής-οῦς-ές μτγν. ἐπί τῆς σελήνης, ὁ πλήρης φωτός, ὁ πλησιφαής, ὁ ὁλοφώτιστος: Καισάρ. 2,112 πληρηφαοῦς ὑπαρχούσης (τῆς σελήνης).

πληροσέληνος-ον μτγν. κ. σχόλ. ἐπὶ τῆς σελήνης, ὁ πλησιφαής, ὁ ὁλοφώτιστος, πανσέληνος: Μαν.2,490 πληροσέληνος Μήνη, Σχόλ.'Αριστφ. Νεφ.750 πληροσέληνος σελήνη, Σουΐδ. ἐν λ. πλησιφαής˙ || τὸ πληροσέληνον ὡς οὐσ. ἡ πανσέληνος : 'Ιω.Λυδ.Μην.3,10.

πληροσία (ἡ) 'Επιγρ. ἡ π.'Αρπακρ. κ. Φωτ. προηροσία ἢ τὰ προηρόσια βλ.λς : θυέτω τὴν π-.

πληρότης-ητος (ἡ) μτγν., μσν.κ.νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ πλήρους, τὸ ἐντελὲς γέμισμα, ὁλοκληρία, ἐντέλεια : Πλούτ.'Ηθ.721C, Γαλ.9,671, 'Ορειβ.6,3,1, 'Επιφάν.2,286C τῆς χαρᾶς τὴν πληρότητα˙ **2**) νεώτ. φιλοσ. ἡ κατάστασις τοῦ ἀτόμου, εἰς ἣν ὅλαι αἱ ἐν αὐτῷ δυνατότητες τῆς ζωῆς ἔχουσι τὴν πλήρη καὶ ἐλευθέραν ἐκδήλωσίν των.

πληρούντως (ἐκ τῆς μτχ. τοῦ πληρῶ) ἐπίρρ. μτγν. ἐντελῶς, ὁλοκλήρως, ἀρτίως : Νικόμ.Γερ. 'Αριθμ.1,18 ἀριθμὸς Θ', ἐπειδάν μείζονι συγκρίνηται, δυνάμενος μετρεῖν αὐτὸν πληρούντως πλεονάκις ἢ ἅπαξ.

πληροφόρημα-ατος (τὸ) (πληροφορῶ) γλωσσ. ἡ πλήρης ἱκανοποίησις.

πληροφόρησις-εως (ἡ) (πληροφορῶ) μτγν. ἡ ὡριμότης : Πτολ.Τετράβ.4,9 τῶν σπερμάτων τάς ἀρχάς καὶ τάς πληροφορήσεις.

πληροφορία (ἡ) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐντελὴς πιστοποίησις, βεβαιότης : ΚΔ Θεσσ.1,1,5 καὶ ἐν πληροφορίᾳ πολλῇ, καθὼς εἴδατε οἷοι ἐγενήθημεν ἐν ὑμῖν δι' ὑμᾶς, αὐτ.Κολ.2.2 εἰς πάντα πλοῦτον τῆς πληροφορίας τῆς συνέσεως, αὐτ.'Εβρ.6,11˙ **2**) ἡ παραχωρηθεῖσα, δοθεῖσα ἀσφάλεια : Κῶδ.'Ιουστιν.1,1,5,4˙ **3**) μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ εἴδησις, ἡ γνῶσις, τὸ σύνολον τῶν φράσεων δι' ὧν καθιστᾷ τις γνωστὸν πρᾶγμά τι, κατάστασιν ἢ γεγονός : Μηναῖ.12,9 Συνξ. λαβοῦσα πληροφορίαν ἐκεῖθεν κατήρχετο σκιρτῶσα καὶ εὐφραινομένη, - ἐσφαλμέναι πληροφορίαι περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς χώρας, - ζητῶ - παρέχω πληροφορίας.

πληροφοριοδότης (ὁ) νεώτ., θηλ. -ότις, ὁ παρέχων, δίδων πληροφορίας˙ || εἰδ. ἀνεπίσημος πράκτωρ μυστικῆς ἀστυνομίας παρέχων εἰς αὐτὴν πληροφορίας περὶ τῶν κινήσεων παρακολουθουμένων προσώπων.

πληροφορῶ-έω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. φέρω ἐντελὲς μέτρον, ἱκανοποιῶ ἐντελῶς, πλήρως: Πάπ.˙ **2**) εἰδ. βεβαιῶ, παρέχω τινὶ πλήρη ἀσφάλειαν : Κτησ.ἀπ.29,39 πολλοῖς ὅρκοις καὶ λόγοις πληροφορήσαντες Μεγάβυζον, Κῶδ.'Ιουστιν.1,1,7,23˙ **3**) ἐκπληρῶ, ἐκτελῶ : ΚΔ Τιμ.2,4,5 τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον˙ **4**) παθ. ἐπὶ προσ., ἔχω πλήρη ἱκανοποίησιν, βεβαιοῦμαι : ΚΔ Ρωμ.4,21 πληροφορηθεὶς ὅτι ὃ ἐπήγγελται δυνατός ἐστι καὶ ποιῆσαι˙ κ. ἀπολ. : αὐτ.14,5 ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ νοῒ πληροφορείσθω˙ **5**) ἐπὶ πραγμάτων, πιστεύομαι ἐντελῶς : ΚΔ Λουκ.1,1 ἐπειδήπερ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήγησιν περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων˙ **6**) παθ. μτ. ἀπαρφ. ἔχω τελείαν διάθεσιν νὰ πράξω τι : ΠΔ 'Εκκλ.8,11 διὰ τοῦτο ἐπληροφορήθη καρδία υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου ἐν αὐτοῖς τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρόν˙ **7**) μσν., νεώτ. κ. δημ. παρέχω πληροφορίας, εἰδήσεις περί τινος : Θεοδώρ.4,1277B, 'Αποφθ.Πατέρ.169A˙ || παθ. λαμβάνω εἰδήσεις, μανθάνω περί τινος : Διήγ.'Αχιλλ.196 δὲν ἔν' καλὸν νὰ καυχησθῶ, ὅμως θαρρῶ καὶ λέγω, τοῦτο πληροφορήθησαι, μεθ' ὅρκου σὲ τὸ λέγω, - ἐπληροφορήθην τὸ εὐχάριστον γεγονός, - εἶμαι καλὰ πληροφορημένος (ἔχω ἀκριβεῖς πληροφορίας)˙ **8**) ρηματ.π. πληροφόρημα, πληροφόρησις.

πληρῶ-όω (πλήρης) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. πληρώνω βλ.λ., μέλλ. πληρώσω κ. μέσ. πληρώσομαι κ. παθ. πληρωθήσομαι (Πλάτ.Συμπ.175E), ἀόρ. ἐπλήρωσα κ. μέσ. ἐπληρωσάμην (Πλάτ.Γοργ.493E) κ. παθ. ἐπληρώθην, παρακ. πεπλήρωκα κ. αἰολ. μτχ. πεπληρώκων ('Επιγρ.) κ. παθ. πεπλήρωμαι (ΚΔ Κορινθ.2,7,4), μτ. γενικ. πράγμ., καθιστῶ τι πλῆρες μέ τι, γεμίζω τι ἀπό τι ἐντελῶς : 'Ηρ.3,123 λάρνακας ὀκτὼ πληρώσας λίθων, Εὐρ."Ιων 1192 κἀκέλευσ' ἄλλον νέον κρατῆρα πληροῦν, αὐτ.Κύκλ.29 πληροῦν πίστρα, - πληρῶ τὸ ποτήριον ὕδατος˙ κ. παθ. γεμίζομαι ἀπό τι ἐντελῶς, γίνομαι πλήρης : Αἰσχ.Εὐμ 568 σάλπιγξ βροτείου πνεύματος πληρουμένη, 'Ιππ.'Αρχ.'Ιητρ.20 ἀλλ' εἰσὶν αἵτινες αὐτοῦ πληρεύμενοι, Πλάτ.Πολ.550D ἐκεῖνο ἑκάστῳ χρυσίου πληρούμενον ἀπόλλυσι τὴν τοιαύτην πολιτείαν˙ || σπαν. μτ. δοτ. : Εὐρ.'Ηρ.373 πεύκαισιν . . χέρας πληροῦντες˙ κ. παθ. : Αἰσχ.'Επτ. 464 πνεύμασι πληρούμενος, ΚΔ Ρωμ.1,29 πεπληρωμένους πάσῃ ἀδικίᾳ, αὐτ.Κορινθ.2,7,4 πεπλήρωμαι τῇ παρακλήσει˙ κ. ἐμπροθ. : Εὐρ.ΙΤ 954 ἐς ἄγγος . . βακχίου μέτρημα πληρώσαντες (ἀφοῦ ἔχυσαν οἶνον εἰς τὸ ἀγγεῖον ἕως οὗ ἐγεμίσθη)˙ **2**) γεμίζω ἐντελῶς διὰ τροφῆς, κορέννυμι, χορταίνω : Εὐρ."Ιων 1170 βορᾶς ψυχὴν ἐπλήρουν˙ κ. παθ. : Αἰσχ.ἀπ.300,6 Αἴγυπτος ἁγνοῦ νάματος πληρουμένη, Εὐρ.ἀπ.212 δαιτὸς πληρωθείς˙ || κ. μτφ. ἐκπληρῶ τὴν ἐπιθυμίαν μου : Σοφ.Φιλ.324 Εὐρ.'Ιππ.1328 Κύπρις γὰρ ἤθελ' ὥστε γίγνεσθαι τάδε, πληροῦσα θυμόν, Πλάτ.Γοργ.494C˙ κ. παθ. : αὐτ.Νόμ.865E φόβου καὶ δείματος ἅμα διὰ τὴν βίαιον πάθην αὐτὸς πεπληρωμένος, αὐτ.Πολ. 494C, ΠΔ 'Εκκλ.1,8 οὐ πληρωθήσεται οὖς ἀπὸ ἀκροάματος˙ **3**) ἐν ἀναφ. πρὸς πλοῖα, καταρτίζω πλοῖον μὲ τέλειον ναυτικὸν πλήρωμα, ἐφοδιάζω τὸ πλοῖον μὲ ναύτας : 'Ηρ.1,171 οἱ δέ, . . ἐπλήρουν οἱ τάς νέας, αὐτ.7,168, Θουκ.1,29 καὶ τάς ναῦς ἅμα ἐπλήρουν, αὐτ.6,52 Συρακούσιοι πληροῦν ναυτικόν, Ζαλοκ.69,4 βαρύοπλοι πρὸς τὴν ἑσπέραν τὰς λέμβους πληροῦντες ἐφαίνοντ' ὁπλῖται˙ πρβλ. Αἰσχ.'Επτ.32 πληροῦτε θωρακεῖα

[γεμίσατε μὲ ἄνδρας τὰς ἐπάλξεις]· || κ. μέσ. ἐφοδιάζω διὰ πληρώματος τὸ πλοῖόν μου : Ἰσαῖ. 11,48 τριήρη πληρωσάμενος, Δημ.1211 **ὅσῳ γὰρ φιλοτιμούμενος ἄμεινον ἐπληρωσάμην τὴν ναῦν ἐρετῶν ἀγαθῶν**· **4)** ἐπὶ ζῴων, ὀχεύω, ἐγγαστρώνω : Ἀριστλ.Ζ1 574a,20 **ἅπαξ γὰρ ἐπιβάντες πληροῦσι**, αὐτ.Μεταφ.988a,6· || κ. παθ. ἐπὶ τοῦ θήλεος : αὐτ.Ζ1 541a,13 **οἱ πλεῖσται νομίζουσι πληροῦσθαι τὰ θήλεα τὸν τῶν ἀρρένων ἀνακάπτοντα θορόν**· **5)** συμπληρῶ, τελειώνω : Ἡρ.6,63 **οὐ πληρώσασα τοὺς δέκα μῆνας ἡ γυνὴ αὕτη τίκτει τοῦτον δὴ Δημάρητον**, Πλάτ. Νόμ.866A **τοὺς χρόνους μὴ ἐθέλη πληροῦν ἀποξενούμενος τοὺς εἰρημένους**, αὐτ.Τίμ.39D **τέλεος ἀριθμὸς χρόνου τὸ τέλεον ἐνιαυτὸν πληροῖ**· || κ. μέσ. : ΚΔ Ἐφεσ.1,23 **τὸ πλήρωμα τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσι πληρουμένου**· κ. παθ. : Ἡρ.7,29 **ἵνα . . ᾖ τοι ἀπαρτιλογίη ὑπ' ἐμέο πεπληρωμένη**, Ἀριστλ.Μηχ.854b,29 **πεπληρώσθω** [ἄς συμπληρωθῇ τὸ σχῆμα], ΚΔ Μάρκ.1,15 **καὶ λέγων ὅτι πεπλήρωται ὁ καιρός**· || εἰδ. ἐπὶ τῆς σελήνης, εἶμαι πλήρης : Σοφ.ἀπ.713· **6)** ἀπαρτίζω τι κατ' ἀριθμόν, συμπληρῶ, γεμίζω : Δημ.729 **δικαστήρια πληροῦτε καὶ καταγιγνώσκετε δεσμὸν τῶν ἀκασμούντων**· κ. παθ. : Αἰσχ.Εὐμ.570 **πληρουμένου . . βουλευτηρίου**, Ἀριστφ.Ἐκκλ.79 **πληρουμένης ἐκκλησίας**, Δημ.581 **δικαστήριον πεπληρωμένον ἐκ τούτων**· πρβλ.Εὐρ.ΙΤ 306 **πολλοὶ δ' ἐπληρώθημεν** [συνήλθομεν πλήρεις]· **7)** ἀποτίνω χρέος, πληρώνω : Αἰσχ.Ἑπτ.477 **τροφεῖα πληρώσει χθονί**, Πάπ. **πεπλήρωκα τὸν τόκον μέχρι τοῦ Ἐπεὶφ**· κ. μτ. διπλῆς αἰτ. : Πάπ. **ἵνα πληρώσῃς αὐτοὺς τὴν τιμήν**· **8)** ἐκτελῶ, συντελῶ, τηρῶ : Πλούτ. Κικ.17 **ὧν δύο μὲν ἤδη πεπληρωκέναι τὸ χρεών**, Ἀρρ.Ἐπικτ.2,9,3, Ἡρωδιαν.Ἱστ.2,7,6 **τὰς ὑποσχέσεις οὐκ ἐπλήρου τῶν χρημάτων**· κ. παθ. : Αἰσχ.Ἀγ 313 **λαμπαδηφόρων νόμοι . . διαδοχαῖς πληρούμενοι**, ΚΔ Ματθ.1,22 **τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου**, Μηναί.12,4 Θεοτοκ. **δέδεικται σαφῶς, Χριστέ, ἡ πρόρρησίς σου πεπληρωμένη**· || νεώτ. μτφ. ἐκπληρῶ, ἐκτελῶ, ἀνταποκρίνομαι εἴς τι : **τὸ νέον κτίριον πληροῖ πάντας τοὺς ὅρους τῆς ὑγιεινῆς**· || σπαν. κ. παθ.· **9)** ἀμτβ. εἶμαι πλήρης, συμπληρῶ : Ἡρ.2,7 **ἡ δὲ ἐς Ἥλιου πόλιν ἀπὸ θαλάσσης πληροῖ ἐς τὸν ἀριθμὸν τοῦτον** [τὸ μῆκος τῆς ὁδοῦ . . φθάνει ἐντελῶς εἰς τὸν ἀριθμὸν τοῦτον]· **10)** ρηματ. π. πλήρωμα, πλήρωσις, πληρωτής, πληρωτικός, πληρωτέον.

πλήρωμα-ατος [τὸ] [πληρῶ] κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., μσν. **πλήρωμαν**, δημ. **πλέρωμα** τὸ δι' οὗ πληροῦταί τι, τὸ ἐντελὲς γέμισμα : Εὐρ.Ἴων 1051 **κρατήρων πληρώματα** [ὁ οἶνος], αὐτ.Ὀρ.1642. Ἱππ.Ἀέρ. 7 **τὸ πλήρωμα τῆς γαστρός**, Ἐπιγρ. **λίθους τοὺς εἰς τὰ πληρώματα τῷ πύργῳ προσάξεται**· || ἐπὶ περιττωμάτων : Ὀρειβ.8,35,7 **αἱ φῦσαι . . διαδείξαυσι τὸ πλήρωμα ἀφῖχθαι κάτω ἤδη**· **2)** πλησμονή, κόρος, κορεσμός, χορτασμός, χόρτασις : Εὐρ.Μήδ.203 **δαιτὸς πλήρωμα κυλίκων**, αὐτ. Κύκλ.209· **3)** ἐπὶ πλοίων, πλήρης, τέλειος ἀριθμός· Ἡρ 8,43 **Κορίνθιοι δὲ τὸ αὐτὸ πλήρωμα παρεχόμενοι τὸ καὶ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ**· **4)** κ. μον., νεώτ. κ δημ. ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα πλοίων, τὸ σύνολον τῶν ἐπί τινος πλοίου ὑπηρετούντων κ. ἰδ. τῶν ἁπλῶν ναυτῶν, τσοῦρμο : Θουκ.7,4 **ὥστε καὶ τῶν πληρωμάτων οὐχ ἥκιστα τότε πρῶτον κάκωσις ἐγένετο**, αὐτ 7,14 **βραχεῖα ἀκμὴ πληρώματος**, Ξεν.Ἑλλ.5,1,11 **ἀπὸ τῶν πληρωμάτων δὲ τῶν ἐκ τῶν νεῶν ἐκήρυξε βοηθεῖν ὅσοι ἐλεύθεροι εἶεν**, Δημ 565 **πληρώματα ἡ πόλις παρέχει καὶ σκεύη δίδωσιν**, Πολύβ.1,47,6 **πληρώματι ἐπιλέκτῳ καταρτίζω τὴν ναῦν** || κ. γεν. : Εὐρ.Ἴων 664 **τῶν φίλων πλήρωμα ἀθροίσας**, Πλάτ.Πολ.371E **πλήρωμα δὴ πόλεώς εἰσιν, . καὶ μισθωτοί**, Ἀριστλ.Πολιτ.1267b,16 **εἰ γ' οἱ τεχνῖται πάντες δημόσιοι ἔσονται καὶ μὴ πλήρωμά τι παρέξονται τῆς πόλεως**, αὐτ.1284a,5· πρβλ. Εὐρ.Ἴων 664 **τῶν φίλων πλήρωμα ἀθροίσας**· || νεώτ. ἐκκλ. **χριστεπώνυμον πλήρωμα** τὸ σύνολον τῶν ἀσπαζομένων τὴν χριστιανικὴν πίστιν· || μτγν. ἐκκλ. κ. μσν. κ. νεώτ. **τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου** ἡ συντέλεια τῶν αἰώνων· **5)** ἐπὶ ἀριθμοῦ, τὸ ὅλον ποσόν, τὸ συμπλήρωμα : Ἡρ.3,22 **ὀγδώκοντα ἔτεα ζόης πλήρωμα μακρότατον πρόκειται** [ὀγδοήκοντα ἔτη ὁρίζονται ὡς τὸ μακρότατον συμπλήρωμα τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς]· || τὸ κεφάλαιον : Ἀριστφ.Σφ.660 **τούτων πλήρωμα τάλαντ' ἐγγὺς δισχίλια γίγνεται**· || μτγν. κ. μσν. ὡρισμένον ποσόν, συμπεπληρωμένον διάστημα : ΚΔ Γαλ.4,4 **ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου**, Λίβ.Ροδ. 127 **καὶ ἁπλῶς ἀργὰ τὸ δειλινόν, τὸ πλήρωμαν ἡμέρας**· **6)** τὸ ἀναπλήρωμα, συμπλήρωμα : ΚΔ Ματθ.9,16 **αἴρει γὰρ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἱματίου**, Ῥοῦφ.Ὀνομ.216· **7)** ἐκκλ. τὸ πλῆρες, ἡ πληρότης, φύσις πλήρης καὶ τελεία : ΚΔ Ρωμ.11,12 **πόσῳ μᾶλλον τὸ πλήρωμα αὐτῶν ;**, αὐτ. Ἐφεσ.4,13 **εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ**, Ἰάμβλ.Μυστ.1,8 **τὰ πληρώματα τῶν θεῶν**· || τὸ σύνολον τῶν ἰδιοτήτων τῶν ἀποτελουσῶν τὴν φύσιν ἑνὸς πράγματος, ἡ οὐσία : Δαμάσκ.Ἀρχ.28, αὐτ.14 **τὰ ἑκάσταυ πληρώματα τῆς οὐσίας**· **8)** ἐπὶ στρατοῦ, ἡ ἐφεδρεία : Ἰω. Λυδ.Ρωμ.3,44 **πλ. στρατιῶν**· **9)** μᾶζα, ἄθροισμα : Ἑρμητ.6,4 **ὁ κόσμος πλήρωμά ἐστι κακίας, ζωῆς**, Φίλ.2,418 **γενομένη πλήρωμα ἀρετῶν ἥδε ἡ φυχή**· **10)** καθήκοντα ἀξιώματός τινος: Ἰω.Λυδ.Ρωμ.3,6· || ἡ συμπλήρωσις τοῦ χρόνου ἀσκήσεως ἐπαγγέλματός τινος : Ἰω.Λυδ.Ρωμ.3,47· **11)** ναῦλος, φορτίον : Φίλ.2,18· || κ. μτφ. : αὐτ.2,547 **πλήρωμα εὐτυχίας**· **12)** ἡ πλήρωσις, ἡ κατασκευή: Σοφ.Τρ.1213 **ἢ καὶ πυρᾶς πλήρωμα τῆς εἰρημένης**, Εὐρ.Τρῳ.824· **13)** ἡ ἐκπλήρωσις : ΚΔ Ρωμ.13,10 **πλήρωμα οὖν νόμου ἡ ἀγάπη**· **14)** δημ. ἡ πληρωμή, ἡ ἀπότισις τῶν ὀφειλομένων.

πληρωματίζω μσν. κτ. ἀπαρφ., ἀόρ. πληρωματίσαι, ἐκπληρῶ, τελῶ : Δίπλωμα Ρουκέρη κόμιτος Καλαβρίας κ. Σικελίας **ἐν** Ζαμπ.80 **πληρωματίσαι δικαίαν αἴτησιν**.

πληρωματικός-ή-όν μσν. ὁ συντελῶν εἰς τὴν πληρότητα, τὴν συμπλήρωσιν : Στέφ.Φυσ.227 **πληρωματικὸν πλήρωμα**.

πληρωμή [ἡ] [πληρώνω] δημ. κ. **πλερωμή**, συνήθ. ἀναφ. πρὸς ἐργάτας, ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πληρώνω, ἡ ἀπότισις, ἡ καταβολὴ τῶν ὀφειλομένων : **ἑβδαμαδιαία πληρωμή**· **2)** τὸ ὀφειλόμενον ποσόν, ἀμοιβή : **περιμένει τὴν πληρωμή του**· || κ. μτφ. : Κρυστ. ἡ Κατάρα 27 **ἔγιανε ὁ νιός, κι ἡ κόρη πῆρε πληρωμὴ καθάριο δαχτυλίδι κι ὅλο μάλαμα**.

πληρώνω μσν, νεώτ., δημ. κ. **πλερώνω**, ἀόρ. (ἐ)πλήρωσα κ. παθ. **ἐπληρώθην** κ. **(ἐ)πληρώθηκα**, μτχ. παθ.παρακ. **πληρωμένας** κ. **πλερωμένος**, καταβάλλω χρήματα εἰς ἀντάλλαγμα ἀγορασθέντος πράγματος, παρασχεθείσης ὑπηρεσίας ἢ πρὸς ἀπότισιν χρέους, δίδω τὰ ὀφειλόμενα : Ἐρωτόκρ. 1,552 **ὀπού πλερώνονταν καλὰ νὰ βλέπουν τὸ κορμίν του, - οἱ μικροὶ πάντα πλερώναυν νὰ σπασμένα**· || **ὁ πλερωμένος** ὁ δωροδοκηθείς, ὁ κατόπιν ἀμοιβῆς πράττων τι, ἰδ. ἀξιόμεμπτον· **2)** μτφ. τελειώνω, ἐκπληρῶ, ἐκτελῶ : Ἐρωτόκρ. 4,786 **τ' Ἀφέντη του τὸν ὁρισμὸν πλερώνει**, Κοισάρ.Δαπ.ἐνΣάθ 3,145 **ἡ δὲ μακαρίτισσα Ἐλισσαβὲτ καὶ αὐτὰ ἐπλήρωσε**· || παθ. λαμβάνω τὸ ὀφειλόμενον ὡς ἀμοιβήν, μισθὸν **κτλ.** : **πληρώθηκα**

γιά τή δαυλειά πού τοῦ 'καμα, - εἶναι καλά πληρωμένος· **2**) θεωρῶ, κρίνω ἄξιον ὡρισμένης τιμῆς, ἀξίας, κ. μτφ. : ΜΜ **κι ἐμεῖς τονὲ πληρώνουμεν . . ἢ πέντε γρόσια ἢ ἑφτά**· **3**) μτφ.ἀποδίδω, ἀνταποδίδω, ἀμείβω : ΜΜ **πού νὰ τούς τὸ πληρώνῃ ὁ Θιὸς ὅλο στὸ σπίτι τους καλό**· κ. παθ. ἐν φρ. **δὲν πληρώνεται** εἶναι ἀνώτερον ἀνταποδόσεως· || τιμωρῶ, ἐκδικοῦμαι : **τοῦ πλήρωσα καλά τὴν προσβολή πού μοῦ ἔκανε**· **4**) ἐν φρ. **πληρώνω τά σπασμένα** ζημιοῦμαι, τιμωροῦμαι διά τὰ ἁμαρτήματα τῶν ἄλλων· ὁμ. σημ. ἐν φρ. **πληρώνω - τὴν πλήρωσα τὴ νύφη**· **5**) παθ. δωροδοκοῦμαι : **ὁ χωροφύλακας, ἐπληρώθηκε καί τὸν ἄφησε νὰ φύγῃ**· **6**) ρηματ.π. πληρωμή.

πλήρωσις-**εως** (ἡ) (πληρῶ) κ. νεώτ., Ἰων. **-ιος**, ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πληρῶ, ἡ ἐντελὴς γέμισις, τὸ γέμισμα : Πλάτ.Φίλ.42C **πληρώσεσι καί κενώσεσι**· || κ. ἐπὶ ἀνθρώπων : Πλάτ.Νόμ.956E **κληρώσεις δικαστηρίων καί πληρώσεις**· **2**) Ἐπιγρ. ἐπὶ πλοίου, ὁ ἐφοδιασμός τοῦ πλοίου διὰ ναυτῶν, πληρώματος : **πλήρωσις τῆς νεώς**· **3**) ὁ κόρος, κορεσμός, χορτασμός : Πλάτ.Γοργ.496E **τὸ δὲ πίνειν πλήρωσίς τε τῆς ἐνδείας καί ἡδονή;**· **4**) ἀρτία, ἐντελὴς ἱκανοποίησις αἰσθήσεων, ἅ. τοῦ συνόλου τῶν αἰσθήσεων ἢ **τῶν ψυχικῶν** διαθέσεων : Πλάτ.Γοργ.492B **αὐτοί οὐ δυνάμενοι ἐκπορίζεσθαι ταῖς ἡδοναῖς πλήρωσιν ἐπαινοῦσι τὴν σωφροσύνην**, αὐτ.Φίλ.31E **ἐδωδή δέ, πλήρωσις γιγνομένη, ἡδονή**, Πλούτ.Λύσ.19 **θυμοῦ δὲ μία πλήρωσις ἀπολέσθαι τὸν ἀπεχθόμενον**, Πλωτῖν. 5,8,4· **5**) ἀπάρτισις, συμπλήρωσις ἀριθμοῦ : Ἡρ.3,67 **μῆνας ἑπτὰ τοὺς ἐπιλοίπους . . ἐς τά ὀκτὼ ἔτεα τῆς πληρώσιος**· || ἡ συμπλήρωσις ἐγγράφου τινός : Ἰω.Λυδ.Ρωμ.3,68· **6**) παθ. ἐπὶ τῆς σελήνης, **τὸ** πλησιφαές αὐτῆς, ἡ γέμιση τοῦ φεγγαριοῦ : Ἀριστλ.Ζ1 582b,2 **μετά τὴν κάθαρσιν καί τὴν φθίσιν ἡ πλήρωσις ἀμφοῖν**· **7**) ὁμ. ποθ. συναφῶς κ. ἐπὶ γυναικῶν, ἡ ἐγκυμοσύνη, γγαστριά : αὐτ.· **8**) ὁ διὰ τροφῆς χορτασμός : Ἀριστλ. Φυσιογν.810b,22 **αἱ τῶν σιτίων πληρώσεις**· || κ. ἀπολ. : Ἱππ.Ἀρχ.Ἰητρ.9 **πολλά δὲ καί ἄλλα κακά ἑτεροῖα τῶν ἀπὸ πληρώσιος, οὐχ ἧσσον δὲ δεινά, καί ἀπὸ κενώσιος**, Ἀριστλ.Ρητ.1380b,4· **9**) νεώτ. ἡ ἐκπλήρωσις, ἡ ἐκτέλεσις : **ἡ πλήρωσις τῶν ὅρων τοῦ συμβολαίου - τῶν ἀπαιτήσεων.**

πληρωτής (ὁ) (πληρῶ) κ. νεώτ., δημ. κ. **πλερωτής** ὁ πληρῶν, ὁ ἀπαρτιστής, ὁ συμπληρωτής· Ἁρποκρ. **«ὁ ἀποδιδοὺς τὸν ἔρανον τοῖς ἤτοι λαχοῦσιν ἢ ἐωνημένοις»** : Δημ.547 **σὺ δὴ πληρωτὴς τοιαύτου γεγονὼς ἐράνου**, αὐτ.574 **τούτου πληρωτὴν εὑρήσετε Μειδίαν ὄντα τοῦ ἐράνου**· **2**) ὁ συμπληρῶν ἔγγραφα : Ἰω.Λυδ.Ἀρχ.3,11· **3**) πάπ. **πληρωταί** ἀξίωμά τι, πιθ. οἰκονομικῆς φύσεως, ἐν Αἰγύπτῳ ἐπὶ Πτολεμαίων : **γραμματεὺς πληρωτῶν**· **4**) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ πληρώνων, ὁ ὁποτίνων τὸ ὀφειλόμενον χρέος : Εὐσ.425 **οἱ τῶν χρεωσταύντων πληρωταί** (οἱ πληρώνοντες τὰ χρέη τῶν χρεωστούντων), παροιμ. **ἐγγυητής καί πληρωτής** (συνήθως ὁ ἐγγυώμενος πληρώνει αὐτὸς ἐξ ἰδίων διὰ τὸν πρωτοφειλέτην)· **5**) νεώτ. ἐπὶ γραμματίων καί συναλλαγματικῶν, ὁ ὑπέχων τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἐξοφλήσεως αὐτῶν, ὁ ἐκδότης τοῦ γραμματίου ἢ ὁ ἀποδέκτης τῆς συναλλαγματικῆς.

πληρωτικός-**ή**-**όν** μτγν. ὁ δυνάμενος πληροῦν, ὁ γεμιστικός : Διοσκ.2,77 **πληρωτικὸς ἑλκῶν**, αὐτ.1,68 **δύναμις πληρωτική κοιλωμάτων**, Πτολ. Τετράβ.88 **θερμοί εἰσι καί πληρωτικαί**· **2**) ἰατρ. ὁ πληθωρικός : Ἀλέξ.Τράλλ.1,14· || ὁ προκαλῶν πληθώραν βλ.λ. : αὐτ.15· **3**) πάπ. ὁ ἀναγνωρίζων τὴν εἰς ὁλόκληρον πληρωμήν : **πληρωτική ἀπόδειξις, - πληρωτική ἀποχή** (ἀπόδειξις πλήρους ἐξοφλήσεως χρέους).

πληρωτικῶς ἐπίρρ. πάπ. κατὰ τρόπον πληρωτικόν βλ.λ.3) : **πληρωτικῶς παρέχουσιν οἱ δεῖνα τά δημόσια.**

πλησιάζω (πλησίος) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., δωρ. **πλᾱτιάζω** (Ἀρχύτ.π.Στοβ.1,41,2) κ. ποθ. ἐπλησιάσθην (Εὐρ.Ἠλ.634), παρακ. **πεπλησίακα** (Ἰσοκρ. 3,36), ἄγω πλησίον, φέρω τι πλησίον τινός, προσεγγίζω τι πρὸς ἄλλο : Ξεν.Ἱππ.2,5 **δι' ὄχλου διάγειν καί παντοδαπαῖς ὄψεσι πλησιάζειν** (ἵππον), Σχόλ.Ἀριστφ.Βάτρ.27) **πλησίασον τὴν ναῦν τῷ λιμένι, - πλησιάζω τὸ χέρι μου στή φωτιά**· || κ. παθ. ἔρχομαι πλησίον : Εὐρ.Ἠλ.634 **πῶς οὖν ἂν αὐτῷ πλησιασθείην ποτέ;**· **2**) ἀμτβ. εὑρίσκομαι, εἶμαι πλησίον : Σοφ.ΟΤ 91 **εἰ τῶνδε χρῄζεις πλησιαζόντων κλύειν**· || κ. μτ. δοτ. ἔρχομαι πλησίον, πηγαίνω κοντά, σιμώνω, ζυγώνω : Ξεν.Ἀν.4,6,6 **ἵνα μὴ κατὰ κέρας ἄγων πλησιάσῃ τοῖς πολεμίοις**, Πλάτ.Συμπ.181D **τοῦτο δὲ πλησιάζει τῷ γενειάσκειν**, αὐτ.Φίλ.97A· || σπαν. μτ. γενικ. ἢ ἐμπροθ. ἢ ἀπολ. : Ξεν.ΚΠ 3,2,8 **ὡς δὲ μᾶλλον ἐπλησίαζον οἱ ἀμφὶ τὸν Κῦρον τῶν ἄκρων**, Λουκ.Ἀνάχ.21 **ἐπειδὰν δὲ πλησιάζωσι πρὸς τὴν πολιτείαν**, Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ.3,60· **3**) νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ χρόνου ἢ πραγμάτων συμβαινόντων ἐν χρόνῳ, εὑρίσκομαι ἐγγύς, δὲν ἀπέχω πολὺ χρονικῶς, κοντεύω : Κάλβ.4,12 **ἀλλ' ὅτε πλησιάσει τὴν γῆν ὁποὺ σᾶς ἔχει, θέλει ἀλλάξειν τὸν δρόμο του, - ἐπλησίασαν οἱ ἐξετάσεις, - ἡ ἄνοιξις πλησιάζει**· **4**) νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ χρωμάτων, εἶμαι παραπλήσιος, προσομοιάζω : **τὸ χρῶμα τοῦ φουστανιοῦ σου πλησιάζει λίγο πρὸς τὸ γκρί**· **5**) μτ. δοτ.προσ. ἐντυγχάνω, συναντῶ τινα, ὀνταμώνω : Σοφ.ΟΤ 1136 **ἐγὼ δ' ἐνὶ ἐπλησίαζον τῷδε τἀνδρὶ τρεῖς ὅλους . . χρόνους**· **6**) μτφ. μτ. δοτ. προσ. εἶμαι πάντοτε ἢ συνήθως πλησίον τινός, εἶμαι ὀπαδός του, τὸν συναναστρέφομαι : Πλάτ.Λάχ.197D **ὁ δὲ Δάμων τῷ Προδίκῳ πολλά πλησιάζει**, αὐτ.Θεαίτ.143D· || **οἱ πλησιάζοντες** οἱ ὀπαδοί, οἱ μαθηταί : Ἰσοκρ.15,175 **ὥστ' ὠφελεῖν καί βελτίους ποιεῖν τοὺς πλησιάζοντας καί πλείονος ἀξίας**, Λιβάν.Ἐπιστ.750,1 **οἱ ἐμοί πεπλησιακότες**· πρβλ.Πλούτ.Δημ.2 **τῶν διά φιλοσοφίαν πλησιαζόντων**, Λουκ.Ἑρμότ.80 **ᾧ πάμπολλοι τῶν νέων ἐπί σοφίᾳ πλησιάζουσιν**· **7**) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἐν ἀναφ. πρὸς γυναῖκα, συνευρίσκομαι, συνουσιάζομαι : Δημ.1010 **τῇ δὲ τούτων μητρί Πλαγγόνι ἐπλησίασεν ὃν τινα δὴ ποτ' οὖν τρόπον**, Ἰσοκρ.3,36 **οὐδενί φανήσομαι σώματι πεπλησιακὼς πλὴν τῆς ἐμαυτοῦ γυναικός**, Πλούτ. Ἠθ.769A **τῇ Πηνελόπῃ πλησιάζειν μὴ δυνάμενοι ταῖς ταύτης ἐμίγνυντο θεραπαίναις**, αὐτ.Κικ.29 **ταῖς δυσίν ἀδελφαῖς πλησιάζειν τὸν Κλώδιον**, αὐτ.Θησ.19 **Πασιφάῃ πλησιάζων, - ἔκτοτε ἀσκητεύσας δὲν ἐπλησίασε γυναῖκα**· κ.δημ.μ. ἐν ἀναφ. πρὸς τὴν σύζυγον : **τοῦ εἶπαν οἱ γιατροί νὰ μὴ πλησιάζῃ τὴ γυναίκα του**· || κ. ἐπὶ παιδεραστίας : Διογ.Λ 2,100· || κ. ἐπὶ ζῴων, εἴτε ἐπὶ ἄρρενος, εἴτε ἐπὶ θήλεος ἢ καὶ ἐπὶ ἀμφοτέρων : Ἀριστλ.Ζ1 546a,26 **συγκατακλιθέντες πλησιάζουσι**, αὐτ.578b,12, αὐτ.539b,21 **οὐ μὴν ὁμοίως γε πάντα πλησιάζουσιν**· **8**) γραμμ. δηλῶ προσέγγισιν : Ἀπολλ.Δύσκ.Ἀντων.21,11· **9**) ρηματ.π. πλησίασμα, πλησιασμός, πλησιαστής, πλησιαστός.

πλησιαίτατος-**η**-**ον** ἀνώμ. ὑπερθ. τοῦ πλησίος βλ.λ., ἀντὶ πλησιέστατος : Ξεν.Ἀν.1,10,5 **πλησιαίτατος γὰρ ἦν**· || κ. ἐπίρρ. **πλησιαίτατα** παρὰ πολὺ πλησίον, πλησιέστατα : αὐτ.Πρ.4,46.

πλησιαίτερος-**α**-**ον** ἀνώμ. συγκρ. τοῦ πλησίος βλ.λ., ἀντὶ πλησιέστερος· || κ. ἐπίρρ. **πλησιαιτέρω** περισσότερον πλησίον, πλησιέστερον : Ἡρ. 4,112 **προσεχώρεον δὲ πλησιαιτέρω τὸ στρατόπεδον τῷ στρατοπέδῳ ἐπ' ἡμέρῃ ἑκάστῃ**· || ὁμ.

κ. πλησιαίτερον : Ξεν.'Απομν.2,1,23 ὡς δ' ἐγένοντο πλησιαίτεραν τοῦ Ἡρακλέους.

πλησίᾰλος-ον μτγν. ὁ πλησίον τῆς θαλάσσης, ὁ παραθαλάσσιος, ὁ ἀγχίαλος· ‖ τὸ πλησίαλον ὡς οὐσ. τὸ παραθαλάσσιον : Ποσειδών.29J οἱ δὲ τοῦ Τρύφωνος ὥδευον κατά τὸ πλησίαλον νικήσαντες τὴν μάχην.

πλησίᾰσις-εως (ἡ) (πλησιάζω) μτγν. κ. νεώτ. ὁ πλησιασμός βλ.λ. : Πλούτ.'Ηθ.1112C μηδὲν ἐκ τοῦ κυνὸς πλησίασιν κερδαίνοντες.

πλησίασμα-ατος (τὸ) (πλησιάζω) κ. νεώτ. κ. δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πλησιάζω βλ.λ.2) κ. 3), προσέγγισις : 'Αριστλ.Ζ1 577a,30 οὐκέτι λαμβάνει πλησίασμα (ἐσφ. γρ. ἀντὶ πλῆσμα).

πλησιασμός (ὁ) (πλησιάζω), δωρ. πλᾱτιασμός (Δῖος π. Στοβ.4,21,16) ἡ πρᾶξις τοῦ πλησιάζειν, ἡ πλησίασις, ἡ προσέγγισις : 'Αριστλ.Ρητ.1382a,32 κίνδυνός ἐστι πλησιασμός φοβεροῦ πράγματος, Γρηγ.Ναζ.54,558C περιόδους καὶ πλησιασμοὺς καὶ ὑποχωρήσεις καταλαμβάνειν· 2) σαρκικὴ μεῖξις, συνουσία, ἰδ. ἐπὶ ζῴων : 'Αριστλ.Ζ1 536a,15 εἰσὶ γὰρ ἑκάστοις τῶν ζῴων ἴδιαι φωναὶ πρὸς τὴν ὁμιλίαν καὶ τὸν πλησιασμόν, Δῖος π. Στοβ. 4,21,16, Πολυδ.5,93, 'Ωραπ.'Ιερογλ.1,8 ἐν τῷ πλησιασμῷ τῆς θηλείας.

πλησιαστής (ὁ) (πλησιάζω) σχόλ. μσν. ὁ πλησιάζων, ὁ πλησίον διαμένων, ὁ γείτων : Σχόλ.Αἰσχ. Πέρσ.49, Εὐστ.Πον.260,27 πλ- ἐνσώματον μέμφιν πάσχων, αὐτ.322,85 πλ- βαρυόλβων.

πλησιαστός-ή-όν (πλησιάζω) σχόλ. ὁ πλησιαζόμενος ἢ πλησίον ἐλθών, ὁ προσιτός, ἀντίθ. ἀπλησίαστος: Σχόλ.Αἰσχ.Πρ.716 πλησιαστοὶ ταῖς ξένοις.

πλησίγνᾰθος-ον ὁ πληρῶν τὰς γνάθους, τὰς παρειάς, ὁ γεμίζων, φουσκώνων τὰ μάγουλα : Σώπ.9 ἀταβυρίτης δ' ἄρτος ἦν πλησίγναθος.

πλησιεδρία (ἡ) (ἕδρα) μσν. ἡ πλήρης συνέλευσις : Τζέτζ.'Εξήγ.'Ιλ.Σ 502.

πλησιέστατος-η-ον ὑπερθ. τοῦ πλησίος βλ.λ.

πλησιέστερος-α-ον συγκρ. τοῦ πλησίος.

πλησιεστέρως ἐπίρρ. μσν. πλησιέστερον : Θεόδ. Λάσκ. ἐν Κῶδ.Παρ.1193.

πλησίμοχθος-ον ἐσφ. γρ. ἀντὶ πλησίπονος, ὁ πλήρης μόχθων : 'Οππ.Κυν.4,4.

πλησιογείτων-ονος (ὁ,ἡ) 'Επιγρ. ὁ πλησίον γείτων, ὁ ἀμέσως γειτονεύων, συνορεύων μετά τινος.

πλησιοθάλαττος-ον σχόλ. ὁ πλησίον τῆς θαλάσσης, παραθαλάσσιος : Σχόλ.'Οππ. Αλ.1,309.

πλησιόθεος-εον μτγν. ἐκκλ. ἐπίθ. τῶν ἀγγέλων, ὁ πλησιάζων τῷ θεῷ : Γρηγ.Νύσσ.1,855B τοὺς οὐρανίους καὶ πλησιαθέους ἀγγέλους.

πλησίοικος-ον μτγν. ὁ πλησίον οἰκῶν, κατοικῶν : Δίων Κ άπ.53 τά τῶν πλησιοίκων ἐκακούργει.

πλησίο(ν) ἐπίρρ. κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., αἰολ. πλᾱσιον (Σαπφ.2,3), δωρ. πλᾱτίον, συγκρ. πλησιέστερον κ. δημ. -α κ. ἀνώμ. πλησιαιτέρω ('Ηρ.4,112) κ. πλησιαίτερον (Ξεν.'Απομν.2,1,23), ὑπερθ. πλησιέστατα κ. ἀνώμ. πλησιαίτατα (Ξεν.Προσ.4,46) μτ. γενικ. εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπό τινος, ἐγγύς, κοντά : 'Ιλ.Γ 115 τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ πλησίον ἀλλήλων, 'Ηρ.4,111 τούτους δὲ στρατοπεδεύεσθαι πλησίον ἐκείνων, Αἰσχ.Πρ.364 παράορον δέμας κεῖται στενωποῦ πλησίον θαλασσίου, Σοφ.Τρ.1076 στῆθι πλησίον πατρός, Εὐρ. 'Ιππ.1439 ὁρῶ δὲ σ' ἤδη τοῦδε πλησίον κακοῦ, 'Επίχ.101 Σωφροσύνας πλατίον οἰκεῖ, - οἰκία πλησίον τῆς θαλάσσης, - ἐλθὲ πλησίον μου· ‖ ὁμ. μτ. δοτ. : Εὐρ.ΙΑ 1551 ἡ δὲ σταθεῖσα τῷ τεκόντι πλησίον ἔλεξε τοιάδε, Πλούτ.'Ηθ.234D τοῖς πολεμίοις πλησίον προσέρχομαι· 2) μτ. τοῦ ἄρθρου ὡς ἐπίθ. ἄκλ. μτ. οὐσ. ὁ ὢν ἢ κείμενος πλησίον, κοντά : Ξεν.'Αν.2,4,16 ἔστι δὲ στράτευμα πολὺ ἐν τῷ πλησίον παραδείσῳ, αὐτ.3,4,9, Πλάτ. Πρωτ.315D ἐν ταῖς πλησίον κλίναις, - αἱ πλησίον οἰκίαι, - τὸ πλησίον δάσος· 3) μτ. τοῦ ἀρσ. ἄρθρ. ὡς οὐσ. ὁ γείτων τινός, ὁ συγγενής : Θέογν.221, αὐτ.611 οὐ χαλεπὸν ψέξαι τὸν πλησίον, Εὐρ.'Εκ.996 σῶσόν νυν αὐτὸν μηδ' ἔρα τῶν πλησίον, Πλάτ.Θεαίτ.174B τῷ γὰρ ὄντι τὸν τοιοῦτον ὁ μὲν πλησίον καὶ ὁ γείτων λέληθεν, αὐτ. 'Απολ.25D τοὺς μάλιστα πλησίον ἑαυτῶν, Θεόκρ.5,28 ὅστις νικασεῖν τὸν πλατίον ὡς τὺ πεποίθεις, αὐτ.10,3· 4) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἐκκλ. ὁμ. μτ. τοῦ ἀρσ. ἄρθρ. πᾶς ἄνθρωπος ἐν σχέσει πρὸς ἄλλον ἄνθρωπον : ΠΔ'Εξ.20,17 οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου, ΚΔ Ματθ.5,43 ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου, αὐτ.Πράξ. 7,27 ὁ δὲ ἀδικῶν τὸν πλησίον ἀπώσατο αὐτὸν εἰπών, - ἡ πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπη.

πλησίος-α-ον (πέλας, πελάζω) μτ. γενικ. ὁ ἐγγὺς ὤν, εὑρισκόμενος πρός τινα ἢ πρός τι, ὁ ἕνας κοντά στὸν ἄλλον : 'Ιλ.Ζ 249 πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι, 'Οδ.Ε 71 πλησίαι ἀλλήλων τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλη· κ. μτ. δοτ. : 'Ιλ.Ψ 732 ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεσον ἄμφω πλησίοι ἀλλήλοισι, 'Οδ.Β 149 τὼ δ' ἕως μέν ῥ' ἐπέτοντο μετὰ πνοιῇς ἀνέμοιο πλησίω ἀλλήλοισι τιταινομένω πτερύγεσσιν, Σοφ.'Αντ.761 ὡς κατ' ὄμματ' αὐτίκα παρόντι θνῄσκῃ πλησία τῷ νυμφίῳ· ‖ κ. ἀπολ. ὁ κείμενος ἐγγύς, κοντά, ὁ γειτνιάζων, ὁ γειτονικός : 'Ιλ.Δ 21 πλησίαι αἵ γ' ἥσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην, Αἰσχ.Εὐμ.195 οὐ χρηστηρίοις ἐν τοῖσδε πλησίοις τρίβεσθαι μύσος, Σοφ. ΟΚ 58 οἱ δὲ πλησίοι γύαι τὸν ἱππότην Κολωνὸν εὔχονται σφίσιν ἀρχηγὸν εἶναι, 'Επιγρ. τῶν πλησίων ἱερῶν· ‖ τὸ ἀρσ. μτ. τοῦ ἄρθρ. ἢ ἄνευ αὐτοῦ ὡς οὐσ. ὁ γείτων : 'Ιλ.Β 271 ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον, 'Ηρ.7,152 εἰ . τὰ οἰκήϊα κακὰ ἐς μέσον συνενείκειαν ἀλλάξασθαι βουλόμενοι τοῖσι πλησίοισι, 'Αριστφ.Λυσ.471 οὐ χρὴ προσφέρειν τοῖς πλησίοισιν εἰκῇ τὴν χεῖρα· 2) τὸ οὐδ. πλησίον ὡς ἐπίρρ. βλ.λ.

πλησιότης-ητος (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ πλησίον εἶναι, ἡ γειτονία, ἡ γειτονικότης : 'Απολλ. Δύσκ.'Επιρρ.161,23 ἐπίρρημα σημαῖνον τὴν πλησιότητα, Φιλόπ.'Ιω.'Υπομν.Μετ.60,9, ΕΜ 651,32.

πλησιοφᾰνής-οῦς-ές (φαίνομαι) μσν. ὁ ἐκ τοῦ πλησίον φαινόμενος, ὁ ὁρατός : 'Ιωα.Γενέσ.58D πλησιοφανῆ τὴν παραδρομὴν παραδείκνυσθαι.

πλησιόχωρος-ον κ. νεώτ. ὁ κείμενος ἢ κατοικῶν πλησίον χώρας τινός, ὁ συνορεύων μέ τινα : 'Ηρ.3,97 οὗτοι οἱ Αἰθίοπες καὶ οἱ πλησιόχωροι τούτοισι σπέρματι μὲν χρέονται τῷ αὐτῷ τῷ καὶ οἱ Καλατίαι 'Ινδοί· συνήθ. ἀπολ. : αὐτ. 3,89 πρὸς τοῖσι ἔθνεσι τοὺς πλησιοχώρους προστάσσων, αὐτ.4,13 ταῖσι πλησιοχώροισι ἐπιτίθεσθαι, 'Αριστφ.Σφ.393 τὸν σαυτοῦ πλησιόχωρον, Θουκ.2,68 τῶν πλησιοχώρων βαρβάρων, Πλάτ. Νόμ.737C τὰς τῶν πλησιοχώρων πόλεις.

πλησίρραγος-ον (πίμπλημι, πλήσω, ῥάξ) μσν. ὁ πλήρης ῥαγῶν, ποὺ εἶναι γεμάτος ρῶγες : Πρόδρ. 170 σταφυλὰς πλησιρράγους.

πλῆσις-εως (ἡ) (πίμπλημι) μσν. ἡ πλήρωσις, ἡ ἔμπλησις, ἡ γέμισις, γόμωσις : Δούκ.'Ιστ.Βυζαντ. 71D διερράγη κοιλίαν καὶ πᾶσαν τὴν ἔνδον πλῆσιν αὐτοῦ τῇ γῇ παραδεδώκασιν.

πλησισέληνος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ πλησιφαής, ὁ πανσέληνος : Θέων Σμ.103Η, Εὐστ.1692 σελήνη πλήθουσα, ὅθεν .. συντέθειται τὸ πλησισέληνον, ὅπερ ἄλλοι μετέλαβον εἰς τὸ πλησιφαές.

πλησίστιος-ον (πίμπλημι) κ. νεώτ. ἐπὶ ἀνέμου, ὁ πληρῶν, γεμίζων, φουσκώνων τὰ ἱστία· 'Ησ. «πλησίστιον· τὸν ἄνεμον, πληροῦντα τὸ ἱστίον» : 'Οδ.Λ 7 ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὸς κυανοπρῴροιο ἴκμενον οὖρον ἵει πλησίστιον, αὐτ.

Μ 149, Εὐρ.ΙΤ 430 πλησιστίοισι πνοαῖς, Θεμίστ. Λόγ.15,195Α· 2) κ. νεώτ. παθ. ὁ πλέων μὲ πλήρη, γεμάτα τὰ ἱστία : Ὀρφ.Ἀργ.755 ἵκτο δ' ὑπὸ πνοιαῖς ἀνέμου πλησίστιος Ἀργώ, Φίλ.Ι,571 ἐφέρετα πλησίστιος οὐριοδρομῶν· || μτφ. ὁ φερόμενος ὁλοταχῶς καὶ κατ' εὐθεῖαν : Πλούτ.Κάτ.Πρεσβ.3 πλησίστιος ἐπὶ τὸν πόλεμον φερόμενος, - φερόμεθα πλησίστιοι πρὸς τὸν ὄλεθρον.

πλησιφάεις-εντος-εσσα-εν μτγν. ὁ πλησιφαής, ὁ ὁλοφώτιστος : Δωρόθ.π.Ἡφαιστ.Ἀστρ.3,'6.

πλησιφαής-οῦς-ές (πίμπλημι) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἐπὶ τῆς σελήνης, ὁ πλήρης φωτός, ὁ ὁλόφωτος. δθ. ἡ πανσέληνος, γεμάτο φεγγάρι : Φίλ.Ι,24, Μαν. Ι,208, Νόνν.Δ 41,258, Εὐστ.729,20.

πλησιφαῶ-έω μσν. εἶμαι πλησιφαής: Πλαν.μτφρ. Βοηθίου 4,5,7 τῆς μήνης πλησιφαούσης.

πλησίφως-ωτος (ὁ,ἡ) μτγν. ὁ πλησιφαὴς βλ.λ. : Θεολ.Ἀριθμ.26 πλησίφως σελήνη.

πλησίφωτος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ πλησιφαής, ὁ πλησίφως : Πλωτῖν.2,3,5 πλησιφώτας σελήνη, Νικ. Χων.Χρον.11,11 πλησίφωτος μήνη.

πλησιφωτῶ-έω μτγν. ἐπὶ τῆς σελήνης, εἶμαι πλησιφαής, ὁλοφώτιστος : Ἀνούβ.π.Ἡφαιστ.Ἀστρ.2,5.

πλήσκω μσν. ἀμτβ. πλήττω, ἀθυμῶ, ἀδημονῶ : Ἐρωφ.Ι,434 μ' ἀπεὶς τὸ πρᾶμα γίνηκε, γιατὶ νὰ πλήσκης, πὲ μου, Ἐρωτόκρ.Ι,892 κρουφὰ βαστᾷ τὸν πόνον τσι, καὶ γαναχτᾷ, καὶ πλήσκει.

πλῆσμα-ατος (τὸ) (πίμπλημι) τὸ γέμισμα, χόρτασμα : Ἀθήν.3,111C· 2) ἐπὶ ζῴων, ὄχευμα, γγάστρωμα : Ἀριστλ.ΖΙ 577a,30 οὐκέτι λαμβάνει πλῆσμα οὐδὲ κυΐσκεται (δ.γρ.ἰ.

πλήσμη (ἡ) (πλήθω) ἡ πλημμυρίς, ἡ πλήμμυρα : Ἡσίοδ.ἀπ.217 ἐν πλήσμησι διιπετέος ποταμοῖο.

πλήσμιος-α-ον (πίμπλημι) κ. -ιος-ον (Ξενοκρ.π. Ὀρειβ.2,58,49) ὁ πληρῶν, ὁ χορταίνων : Πλούτ. Τιμ.6 οἱ λίχναι τὰ πλήσμια τῶν ἐδεσμάτων.. διώκουσιν, Φίλιστ.π.Ἀθήν.3,115D οἱ δ' ἐφυγμένοι πλήσμιοι, Φίλ.Μηχ.Βελοπ.89,9· || ἐπὶ οἴνου : Ἀθήν. Ι,32F ὁ δὲ γλυκάζων .. πλήσμιος κοιλίας μαλακτικός· || τὸ πλήσμιον ὡς οὐσ. κόρος, πλησμονή, χορτασμός : Ἐπίκ.ἀπ.465, Πλούτ.Ἀντ.24 τὴν παρρησίαν τινὲς .. τῇ κολακείᾳ παραμιγνύντες ἀφῄρουν τὸ πλήσμιον· || τὸ οὐδ. πλήσμιον ὡς ἐπίρρ.: Ῥοῦφ.Σατ.Γον.33 πλήσμιον διαιτᾶσθαι.

πλησμίως ἐπίρρ. μτγν. κ. μσν. κατακόρως : Γαλ.π.Θησ.Στεφ. ἐν λ. πλήσμιος πλησμίως διητᾶτο, Ἀκροπ.Γ Χρον.37D οὗτος οἷς ἔχαιρε, πλησμίως τούτων ἀπώνατο, Ἀκτουάρ.Ἰω.2,184,13 μετρίως οὐκ ἂν ἀλλοιωθείη τὰ οὖρα, πλησμίως δ' αὖ καὶ ταῦτ' ἂν μετρίως ἀλλοιωθείη.

πλησμονή (ἡ) (πίμπλημι) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐντελὴς πλήρωσις, γέμισις, ἀντίθ. ἔνδεια, κένωσις : Πλάτ.Παλ.571Ε τὸ ἐπιθυμητικὸν δὲ μήτε ἐνδείᾳ δοὺς, μήτε πλησμονῇ, αὐτ.Συμπ.186C ἐπιστήμη τῶν τοῦ σώματος ἐρωτικῶν πρὸς πλησμονὴν καὶ κένωσιν· || ἐπὶ τροφῆς, ἔμπλησις, κόρος, χορτασμός : Εὐρ.Τρῳ.1211 οὐκ εἰς πλησμονὰς θηρώμενοι, αὐτ.ἀπ.887 ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν πεινῶντι δ' οὔ, Ἱππ.Ἀφ.2,4, Ξεν.ΚΠ 4,2,40 οὐδ' ὡς ἡμῖν νῦν προσήκει οὔτε πλησμονῆς πω οὔτε μέθης, Πολύβ.2,19,4 μάλιστα διὰ τὰς ἀλόγους οἰναφλυγίας καὶ πλησμονάς, ΠΔ Ἐξ.16,3 ἠσθίομεν ἄρτους εἰς πλησμονήν· || γεν.κ.μτ. γενικ.: Ἀριστφ. Πλ.189 τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἐστὶ πάντων πλησμονή, Ἱππ.Ἀφ.7,62 πλησμονὴ ὑγροῦ, Πλάτ.Πολ.586D πλησμονὴν τιμῆς τε καὶ νίκης· πρβλ. Ἰσοκρ.1,20 πλησμονὴ γὰρ ἁπάντων· κ. ἔμπροσθ. : Πλάτ. Νόμ.837C ὕβριν ἥγηται τὴν περὶ τὸ σῶμα τοῦ σώματος πλησμονήν, ΚΔ Κολ.2,23 οὐκ ἐν τιμῇ τινι πρὸς πλησμονὴν τῆς σαρκός, Λουκ.Νιγρ.33 οὔτε βρωθέντων ἥδιω γενέσθαι τὴν ἀπὸ τῶν πολυτελεστέρων πλησμονήν· 2) κ. μσν. κ. νεώτ. ἀφθονία, μέγα ἢ ὑπερβολικὸν πλῆθος πραγμάτων : ΠΔ Παροιμ.3,10 ἵνα πίμπληται τὰ ταμιεῖά σου πλησμονῆς σίτῳ, Γεωπ.1,10,8 ἐν ζυγῷ ἐὰν βροντήσῃ, σημαίνει πολέμους καὶ πληγῶν πλησμονάς, Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.116 τόση πλησμονὴ κόσμου, - πλησμονὴ ἰχθύων εἰς τὴν ἀγοράν.

πλησμονικός-ή-όν ὁ ἐπιρρεπὴς εἰς ἀδηφαγίαν, παραχορτασμόν : Πυθ.Ἐπιστ.4,2 παιδία πλησμονικὰ ταῖς τροφαῖς.

πλησμονῶ-έω νεώτ. κ. δημ. ἀφθονῶ.

πλησμονώδης-ους-ες ὁ ἐπιφέρων πλησμονήν, ὁ γεμιστικός, ὁ χορταστικός : Ἱππ.Διαίτ.56 ἄγαν πλησμονώδεες ἂν εἴη καὶ φυσώδεες καὶ τοῖσι κατὰ ὑποχόνδριον σπλάγχνοις ἀσύμφοραν.

πλησμονωδῶς ἐπίρρ μτγν. κατὰ τρόπον πλησμονώδη βλ.λ., χορταστικῶς : Γαλ.19,5 πρὸς τῷ μὴ δεδιῃτῆσθαι .. ἀργῶς καὶ πλησμονωδῶς.

πλήσσω κ. μσν. κ. νεώτ., ἀττ. πλήττω (Ἀριστλ. Φυσ.224a,33), μέλλ. πλήξω (Αἰσχ.ἀπ.275), ἀόρ. ἔπληξα κ. ἐπ. πλῆξα (Ἰλ.Β 266, Ἡσίοδ.Θ 855) κ. δωρ. πλᾶξα (Πίνδ.Ν 1,49), παρακ. πέπληχα (Μέν. Ἐπιτρ.485), κ. β' πέπληγα κ. ἐν ὑποτακτ πεπλήγῃ (Ἀριστφ.Ὄρν.1350) κ. ἐν ἀπαρεμφ. πεπληγέναι (Ξεν. Ἀν.6,1,5) κ. ἐν μτχ. πεπληγώς (Ἰλ.Ε 763), ἐπ. ἀόρ. β' μτ. ἀναδιπλ. ἐπέπληγον (Ἰλ.Ε 504) κ. πέπληγον (Ἰλ.Ψ 363) κ. ἐν ἀπαρεμφ πεπληγέμεν (Ἰλ.Π 723) μέσ. πλήξομαι (Πολύβ.4 61,2, Διον.Ἀλ.Ῥωμ.6,10), ἀόρ. ἐπληξάμην (Ἡρ.3,14) κ. ἐν μτχ. πληξάμενος, ἐπ. ἀορ. β' μι ἀναδ.πλ. ἐν τῷ γ' ἑν. πεπλήγετο Ἰλ. Μ 162) κ. ἐν τῷ πληθ. πεπλήγοντο (Ἰλ.Σ 51), παθ. μέλλ. β' πληγήσομαι (Ξεν.ΚΠ 2,3,10) κ. ἐν συνθ. πλάγησομαι, ἀόρ. ἐπλήχθην (Πλούτ.Ἠθ.901C) κ. β' ἐπλήγην (Ἡρ.5,120, Σοφ.ΟΚ 605) κ. ἐν συνθ. ἐπλάγην κ. ἐν στχ. πληγείς (Ἰλ.Θ 12, Αἰσχ.Ἑπτ.608) κ. δωρ πλαγείς (Ἐπίχ.159) κ. αἰολ. πλάγεις (Ἀλκ.26, 3), παρακ πέπληγμαι (Ἡρ.1,41) κ. τετελ. μέλλ. πεπλήξομαι (Εὐρ.Ἱππ.894, Ἀριστφ.Ἱππ.272) (οἱ ἐνεστῶτες πλήσσω κ. πλήσσομαι εἶναι ἄγνωστοι τοῖς Ἀττ., οἵτινες ἀντ' αὐτῶν ἔχουσι τὸν ἐνεστ. ἐνεργ. κ. παθ. τῶν ρ. παίω, πατάσσω, τύπτω, ἐνῷ ὁ παθ. ἀόρ. β' τοῦ πλήσσω εἶναι ἐν χρ. ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ χρόνου τῶν ρημάτων ἐκείνων), συνήθ.π.Ὁμ. τύπτω, πατάσσω, κτυπῶ τινα, ἰδ. ἐπὶ κτυπήματος ἐκ τοῦ συστάδην, βαρῶ τινα διὰ χειρός, ποδός, ῥάβδου, μάστιγος, ὅπλων κττ., ἀντίθ. βάλλω : Ἰλ. Β 266 σκήπτρῳ δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμω πλῆξεν, αὐτ.Γ 362 πλῆξεν .. κόρυθος φάλον, Ὀδ. Μ 412, Ἡρ.6,117 οὔτε πληγέντα οὐδὲν τοῦ σώματος οὔτε βληθέντα, Διγεν.Ἀκρ.3761 χεῖρα δ' αὐτῆς τὴν δεξιὰν πλήσας ἐν τοῖς δακτύλοις· || ὁμ. μτ. διπλῆς αἰτ. προσ. κ. πράγμ. ἢ μτ. συστοιχ. αἰτ. ἢ μτ. ἐπιρρ. : Ἰλ.Ε 147 τὸν .. ξίφεϊ .. κληῗδα παρ' ὦμον πλῆξ', αὐτ.Λ 240, αὐτ.Π 728 ἐκέλευσεν ἵππους ἐς πόλεμον πεπληγέμεν (μαστίζειν αὐτοὺς εἰς πόλεμον, νὰ ὁρμήσωσιν εἰς τὴν μάχην), Ὀδ.Ε 431 κῦμα .. μιν αὖθις πλῆξεν, αὐτ. Θ 264 πέπληγον χορὸν ποσίν, Μηναῖ.12,5 Ὠδ.Ι Μωσαϊκὴ ῥάβδος σταυροτύπως πλήξασα· || ὁμ. ἐπὶ πυγμάχων : Ἰλ.Ψ 660 πὺξ μάλ' ἀνασχομένω πεπληγέμεν· || κ. ἐπὶ τοῦ Διός, κτυπῶ, προσβάλλω διὰ κεραυνοῦ : Ἡσίοδ.Θ 855 βροντήν τε στεροπήν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν, πλῆξεν ἀπ' Οὐλύμποιο ἐπάλμενος, Πίνδ.Ν 10,71 Ζεὺς ἐπ' Ἴδᾳ πλάξε κεραυνῷ· || κ. μέσ. : Ἰλ.Μ 162 καὶ ὢ πεπλήγετο μηρώ, αὐτ.Π 125 Ἀχιλλεὺς μηρὼ πληξάμενος, Ἡρ.3,14 καλέσας οὐνομαστὶ τὸν ἑταῖρον ἐπλήξατο τὴν κεφαλὴν (ἐπὶ θρήνου, ἐκτύπησε τὴν κεφαλήν του)· κ. παθ. : Ἰλ.Θ 456 οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων, πληγέντε κεραυνῷ, ἂψ ἐς Ὄλυμπον ἵκεσθον (προσβληθέντες ὑπὸ κεραυνοῦ), Ὀδ.Π 416 Διὸς πληγεῖσα κεραυνῷ (ἐπὶ νεώς), αὐτ.Φ 50, Ἡσίοδ.Α 422 πληγεῖσα Διὸς φο-

λόεντι **κεραυνῷ** [ἐπὶ δένδρου], Αἰσχ.'Επτ.608 **π' ἡ·γεῖς θεοῦ μάστιγι**, αὐτ.'Αγ.1343 **πέπληγμαι καιρίαν πληγὴν ἔσω** [ἐπληγώθην καιρίως, θανασίμως], Εὐρ.'Ικ.934 **Διὸς πληγέντα . . πυρί**, Πλάτ.Πρωτ. 329Α **ὥσπερ τὰ χάλκια πληγέντα . . ἠχεῖ**, 'Επιγρ. **ὑπὸ δόρατος πλαγεὶς δι' ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν**, Καισάρ.Δοπ.ἐν Σάθ.3,186 **ὁ ἐν τῷ τοῦ ἁγίου Γεωργίου μοναστηρίῳ .. μέγας κώδων πληττόμενος**· **2**) μτ. αἰτ. τοῦ εἰς κίνησιν τιθεμένου πράγματος, ἀνατινάσσω, ἐγείρω, σηκώνω : 'Ιλ.Ε 504 **κονίσαλον ἐς οὐρανὸν ἐπέπληγον πόδες ἵππων** [κονιορτὸν ἀνετίνασσον, ἐσήκωνον εἰς τὸν ἀέρα] κ. παθ. : Καλλ.Αἴτ.3,1,37 **πλήσσονται λινέαις ὄρτυγες ἐν νεφέλαις**· **3**) ἐπὶ νομίσματος, χαράσσω, κόπτω : Αἰσχ.'Ικ.283 **Κύπριος χαρακτὴρ . . ἐν γυναικείοις τύποις . . πέπληκται**· **4**) ἐπὶ μουσικοῦ φθόγγου : Πλωτῖν.3,3,5 **οὕτωσὶ πληγέντα οὕτως ἐφθέγξατο τὰ φωνήεντα**· **5**) μτφ. ἡττῶμαι, νικῶμαι : 'Ηρ.5,120 **πεσόντων δὲ τῶν πάντων πολλῶν Μιλήσιοι μάλιστα ἐπλήγησαν**, αὐτ. 8,130, Θουκ.8,38 **οἱ δὲ Χῖοι, ἐν πολλαῖς ταῖς πρὶν μάχαις πεπληγμένοι**· **6**) προσβάλλομαι ὑπὸ δυστυχίας, δυστυχῶ : 'Ηρ.1,41 **ἐγώ σε συμφορῇ πεπληγμένον ἀχάριτι**, Αἰσχ.Πέρσ.1015 **στρατὸν τοσοῦτον πέπληγμαι**, αὐτ.'Επτ.896 **διανταίαν δόμοισι καὶ σώμασιν** πεπληγμένους· ‖ προσβάλλομαι ὑπὸ νόσου, νοσῶ, ἀρρωσταίνω : Σοφ.'Αντ. 819 **φθινάσιν πληγεῖσα νόσοις**· **7**) καταλαμβάνομαι ἔκ τινος, οἷον πόθου, ἔρωτος κτλ. : Αἰσχ.'Αγ. 544 **τῶν ἀντερώντων ἱμέρῳ πεπληγμένοι**, Πλάτ. Συμπ.218Α **τὴν καρδίαν πληγεὶς ὑπὸ λόγων**, 'Ερμησιάν.7,42 **πλ- ἐξ ἔρωτος**· **8**) νεώτ. καταλαμβάνομαι ὑπὸ ἀνίας, ἀνιῶμαι, στενοχωροῦμαι, μελαγχολῶ : Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.103,1 **μὴ πλήσσῃς, ἀξαδέρφη μου, καὶ μένεις μὲ τὲς σκλάβες, - ὅτον εἶναι συννεφιά πλήττω**· **9**) δωροδοκοῦμαι, δελεάζομαι : 'Ηρ.8,5 **οὗτοί τε δὴ πληγέντες δώροισι ἀναπεπεισμένοι ἦσαν**· **0**) ἐπὶ οἴνου, ἐπιφέρω ζάλην, ζαλίζω, βαράω στὸ κεφάλι : Γαλ.18[2],568 **πλ- τὴν κεφαλήν**, αὐτ.15,672· ‖ ἐπὶ σεισμοῦ, διασείω, κινῶ : Σωρ.1,72 **κατασεισμὸς πλήσσει βιαίως** [τινά]· κ. παθ. : Σωρ.2,59 **πληττομένη ἡ μήτρα**· **1**) ρηματ. π. πλῆξις, πληκτέον, πλήκτης, πληκτήρ, πληκτικός, πληκτισμός, πλῆκτρον.

πληστεύομαι μσν. παθ. πληροῦμαι : Εὐστ.1382 **λάρῳ δ' . . εἴκασε τὸν παράσιτον, διὰ τὸ πληστεύεσθαι οἷς ἀπληστεύεται.**

πλήστιγξ-ιγγος [ἡ] ἴων τ. τοῦ πλάστιγξ βλ.λ.

πλήτης 'Ησ. «πλησιαστής».

πλητήσαντα 'Ησ. «δηλοῦντα».

πλητίνες 'Ησ. «δέλτοι».

πλῆτο γ' ἑν. παθ. ἀορ. τοῦ πίμπλημι κ. **τοῦ πελάζω**· 'Ησ. «πλῆτο· ἐπλήσθη, ἤγγισεν».

πλήτομον 'Ησ. «παλαιόν. 'Ακαρνᾶνες».

πλῆτρον [τὸ] [πλέω] μτγν. τὸ τὴν πλεῦσιν κατευθύνον, τὸ πηδάλιον : 'Αν.'Οξ.1,343· πρβλ. πλήθριον.

πλιά ἐπίρρ. μσν. κ. δημ. κ. πιά πλέον, μᾶλλον : 'Ερωτόκρ.1,31 **ξετελειωμένος βασιλιὸς πλι' ἄξιος σὲ πᾶσα τρόπο**, αὐτ.1,527 **κι ὅσο τσὶ φεύγει ταὶ φωτιάς, τόσον καὶ πλιά σιμώνει.**

πλιάτσικο [τὸ] (βουλγ.) δημ. λεία, λάφυρον· **2**) κ. ἡ πρᾶξις, λαφυραγωγία, διαρπαγή.

πλιατσικολόγημα [τὸ] δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πλιατσικολογῶ, ἡ λαφυραγωγία : **οἱ στρατιῶτες ρίχτηκαν στὸ πλιατσικολόγημα.**

πλιατσικολογία [ἡ] δημ. ἡ πρᾶξις τοῦ πλιατσικολογῶ, τὸ πλιατσικολόγημα.

πλιατσικολόγος [ὁ] δημ. ὁ συλλέγων ἢ ὁ ἀπάγων πλιάτσικα, ὁ λαφυραγωγός, ὁ ἅρπαξ: **ἦταν φοβερὸς πλιατσικολόγος.**

πλιατσικολογῶ-άω δημ. συλλέγω, ἀπάγω πλιάτσικα, λεηλατῶ· **2**) ρηματ. π. πλιατσικολόγημα.

πλίγμα-ατος [τὸ] [πλίσσομαι] κ.σχόλ. ἄνοιγμα τῶν σκελῶν, ἡ ἀπόστασις τῶν διεστώτων ποδῶν, δρασκελιά, βῆμα· 'Ησ. «πλίγμα· βῆμα. ἀπὸ τῶν κυλιομένων καὶ παλαιόντων, ὅταν παραβάντες τοῖς σκέλεσι κατέχωσι»· ‖ κτ. πληθ. τὰ πηδήματα : Σουΐδ. «πλὶξ γάρ, τὸ βῆμα· πλίγματα, τὰ πηδήματα», Σχόλ.'Αριστφ.'Αχ.217· **2** ἡ πλιχὰς βλ.λ. : 'Ιππ.π. Σχόλ.'Οδ.Ζ 318 «τὸ μεταξὺ τῶν μηρῶν διάστημα», ΕΜ 395,12 «τὸ διάστημα τῶν ποδῶν»· **3**) παλαιστικὸν τέχνασμα, **πεδίπλωμα**· 'Ησ.

πλιγούρι [τὸ] [τουρκ.] δημ. κ. **μπλιγούρι** χονδροολεσμένος ἢ χονδροκοπανισμένος σῖτος πρὸς παρασκευὴν σούπας ἢ ἄλλων ἐδεσμάτων· **2**) τὸ ἐξ αὐτοῦ παρασκευαζόμενον ἔδεσμα.

πλίθα [ἡ] δημ. πλίνθος ὠμὴ ξηρανθεῖσα εἰς τὸν ἥλιον, ἀντίθ. ὀπτόπλινθος, τοῦβλο.

πλιθαρένιος-α-ο δημ. ὁ ἀπὸ πλιθάρι,ὁ πλίνθινος.

πλιθάρι [τὸ] δημ. ὅ. πλίθα βλ.λ.

πλίθος [ὁ] δημ. ὅ. πλίθα βλ.λ.

πλίθρα [ἡ] δημ. ὅ. πλίθα βλ.λ.

πλίκα [ἡ] νεώτ. μουσ. ἓν τῶν κυριωτέρων **σημείων** τῆς νευματικῆς σημειογραφίας.

πλίκιον [τὸ] μτγν. εἶδος πλακουντίου : Χρύσ. Τυαν.π.'Αθήν.15,647C.

πλίκος [ὁ] [ἰταλ.] δημ. δεσμὶς ἰδ. χαρτονομισμάτων : **εἶχε πλίκο τὰ χιλιάρικα**· **2**) περιτύλιγμα, φάκελος.

πλινθάριον [τὸ] (πλίνθος) μτγν. ὑποκορ. τοῦ πλινθίον βλ.λ. : 'Αέτ.4,26.

πλινθεία [ἡ] [πλινθεύω] μτγν. ἡ κατασκευὴ πλίνθων, φήσιμο τούβλων : ΠΔ'Εξ.1,14 **καταδύνων αὐτῶν τὴν ζωὴν ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς σκληροῖς, τῷ πηλῷ, καὶ τῇ πλινθείᾳ**, 'Ιώσ.Αἰ 2,13,4 **ἄχυρον αὐτοῖς παρέχων εἰς τὴν πλινθείαν**· **2**) παράταξις στρατιωτικὴ εἰς σχῆμα πλίνθου, ἤτοι τετραγώνου Σουΐδ.ἐν λ. πλινθωτόν· πρβλ. πλινθίον 2).

πλινθεῖον [τὸ] κ. νεώτ., ποι. **πλινθήϊον** ἐργαστήριον κατασκευῆς πλίνθων, πλινθοποιεῖον· Πολυβ.10,185 «οὐ οἱ κεραμεῖς τὰς πλίνθους πλάττουσι», Σουΐδ. «ὁ τόπος ἐν ᾧ πλίνθοι πλάττονται»: 'Αριστφ.ἀπ.283, Λυσ.ἀπ.161S, ΠΔ Βασ.2,12,31 [ἰδ.γρ.]· **2**) 'Επιγρ. βάσις στήλης ἢ ἀγάλματος : **φιάλη, ἀργυρᾶ ἐμ πλινθείῳ,- βατιακὴ ἐν πλινθείῳ, - φιάλας ἐμ πλινθείῳ τρεῖς, - στέφανος χρυσοῦς ἐπιγραφὴν ἐπὶ τοῦ πλινθείου**· **3**) πάπ. τετράγωνον οἰκιῶν· **4**) πάπ. τετραγωνικὸν σχέδιον γαιῶν· **5**) πλαίσιον παραθύρου : 'Επιγρ. **πλινθεῖα . . τοῖς πύργοις τοῖς 'Ελευσῖνι.**

πλίνθευμα-ατος [τὸ] [πλινθεύω] τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πλινθεύω, ἡ πλινθουργία, ὁ ἐκ πλίνθων τοῖχος· 'Ησ. ἐν τιρύνθιον «ἀντὶ τοῦ τεῖχος. ὑπὸ Κυκλώπων δὲ κατεσκεύαστο» : Τραγ.'Αδέσπ.269, 'Εζεκ.'Εξ.9, Εὐσ.Εὐάγγ.Προπ.9,437 **τοὺς μὲν ἐν πλινθεύμασιν .. αἰκίζων βροτούς.**

πλίνθευσις-εως [ἡ] [πλινθεύω] 'Επιγρ. πιθ. ἡ κατασκευὴ πλίνθων, ἡ πλινθουργία : Θεοφύλ.Σ 234,11 **τήν τε πλίνθευσιν .. ἐπιμελῶς ἐξοπτηθεῖσαν πυρί.**

πλινθευτής [ὁ] [πλινθεύω] μτγν. ὁ κατασκευάζων πλίνθους, πλάστης καὶ κόπτης πλίνθων, ὁ πλινθουργός· Πολυβ.7,163 «πλινθευταὶ δ' ἦσαν οἱ τὰς πλίνθους πλάττοντες».

πλινθεύω μεταχειρίζομαι γῆν πρὸς πλίνθους, δθ. πλάττω, καὶ κόπτω πλίνθους, πλινθουργῶ : 'Ηρ.1,179 **ὀρύσσοντες ἅμα τὴν τάφρον ἐπλίνθευον τὴν γῆν ἐκ τοῦ ὀρύγματος**· ‖ κ. ἀπολ. κατασκευάζω πλίνθους, φτειάνω τοῦβλα : 'Αριστφ. Νεφ.1126 **ἢν δὲ πλινθεύοντ' ἴδωμεν, ὕσομεν καὶ τοῦ τέγους τὸν κέραμον αὐτοῦ χαλάζαις στρογγύλαις συντρίψομεν**, ΠΔ Γέν.11,3 **δεῦτε πλινθεύσωμεν πλίνθους, καὶ ὀπτήσωμεν αὐτὰς πυρί**, Λουκ.Θυσ.4 **μετὰ τοῦ Ποσειδῶνος ἀμφότεροι πλινθεύοντες ὑπ' ἀπορίας**· ‖ κ. μέσ. : Θουκ.

2,78 τάφρος **δὲ ἐντός τε ἦν καὶ ἔξωθεν ἐξ ἧς ἐπλινθεύσαντο·** **2)** οἰκοδομῶ, κατασκευάζω διὰ πλίνθων, κτίζω μὲ πλίθρες : Θουκ.4,67 **ἐν ὀρύγματι ἐκαθέζοντο, ὅθεν ἐπλίνθευον τὰ τείχη·** **3)** κατασκευάζω τι εἰς σχῆμα πλίνθου, ἐπιμήκους τετραγώνου : Ἀριστφ.Βάτρ.800 **κανόνας ἐξοίσουσι καὶ πήχεις ἐπῶν, καὶ πλαίσια ξύμπηκτα · πλινθεύσουσι γῆν;·** **4)** παθ.· Σουΐδ. «πλινθεύεται· ἐξαπατᾶται»· **5)** πάπ. **ἡ πλινθευομένη** ὡς ούσ. φορολογία διὸ τὴν κατασκευὴν πλίνθων· **6)** ρηματ. π. πλίνθευμα, πλίνθευσις, πλινθευτής, πλινθεία.

πλινθηγῶ-έω πάπ. μεταχειρίζομαι γῆν πρὸς πλίνθους, πλάττω καὶ κόπτω πλίνθους, πλινθεύω.

πλινθηδὸν (πλίνθος) ἐπίρρ. κ. μσν. κατὰ τὸν τρόπον καὶ τὸ σχῆμα πλίνθου, ἐν σχήματι ἐπιμήκους τετραγώνου : Ἡρ.2,96 **ἐκ ταύτης ὦν τῆς ἀκάνθης κοψάμενοι ξύλα ὅσον τε διπήχεα πλινθηδὸν συντιθεῖσι·** **2)** ἐπὶ τρόπου, σχήματός τινος γραφῆς : Εὐστ.1305,33 **γραφὴ πλινθηδὸν σχηματιζομένη,** Σχόλ.Διον.Θρ.191Η.

πλινθήιον (τὸ) ποι. τ.τοῦ πλινθεῖον, ἐπὶ μέρους τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου : Δωρόθ.π.Ἡφαιστ.Ἀστρ.3,7 **βορειότατον ζώνης πλινθήιον.**

πλινθία (ἡ) ἐσφ. γρ. ἀντὶ πλινθεία βλ.λ.

πλινθιακός-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἁρμόζων εἰς πλίνθους· ‖ **ὁ πλινθιακὸς** ὡς ούσ. ὁ πλινθευτής, ὁ πλινθουργός : Διογ.Λ 4,36 **τὸ Φιλοξένῳ πρὸς τοὺς πλινθιακοὺς πραχθέν.**

πλινθίδιον (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ πλίνθος, μικρὰ πλίνθος : Ἰάμβλ.Νικ.Ἀριθμ.39Ρ.

πλινθικός-ή-όν πάπ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πλίνθον.

πλίνθινος-η-ον (πλίνθος) κ. νεώτ., δημ. **πλίθινος -η-ο** ὁ ἐκ πλίνθων πεποιημένος, κατεσκευασμένος, ὁ πλινθοποίητος, πλινθόκτιστος : Ἡρ.5,101 **ὅσαι δ᾽ αὐτέων καὶ πλίνθιναι ἦσαν** (οἰκίαι), Ξεν.Ἀν.3, 4,11 **ἐπὶ δὲ ταύτῃ ἐπῳκοδόμητο πλίνθινον τεῖχος,** Ἀριστλ.Μεταφ.1033a,19, Πάπ. **πλίνθινα ἔργα·** **2)** ὁ ἐκ πηλοῦ πεποιημένος, ὁ πήλινος, ὁ χωματένιος: Θεόφρ.Φ1 5,98 **πλίνθινον κυλίκιον,** Δικαίαρχ. Ἰστ.1,3 **πλίνθινα ζῷα,** Φίλ.2,575 **πλινθίνου βωμοῦ.**

πλινθίον (τὸ) κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ πλίνθος, μικρὰ πλίνθος, πλινθίς : Ξεν.ΚΠ 7,1,24 **ὥσπερ γὰρ μικρὸν πλινθίον ἐν μεγάλῳ τεθέν,** Θουκ.6,88 **καὶ τἄλλα ἐς τὸν περιτειχισμόν, πλινθεῖα καὶ σίδηρον** (δ. γρ.)· **2)** μτφ. πλαίσιον, φάλαγξ στρατιωτῶν εἰς σχῆμα πλίνθου, ὁμοιόσχημος παράταξις· Σουΐδ. «πλινθίον· παρατάξεως εἶδος» : Πλούτ.Κράσσ.23 **συναγαγὼν ἀμφίσταμαν ἐποίησε καὶ βαθὺ πλινθίον ἐν δώδεκα σπείραις προερχομένης τῶν πλευρῶν ἑκάστης,** Ἰώσ.Αἱ 13,4,4 **τάξας τὴν στρατιὰν ἐν πλινθίῳ,** Ἀρρ.Τακτ.11,5, Ἑλλην.Ὀξ.7,2· **3)** ἡλιακὸν ὡρολόγιον ἔχον τετράγωνον πλάκα : Βιτρ.9,8,1· **4)** εἰδ. ἐν τῇ ἀριθμ. τὸ γινόμενον τριῶν παραγόντων, ἐξ ὧν οἱ μὲν δύο ἴσοι, ὁ δὲ τρίτος μικρότερος ἑκάστου αὐτῶν, οἷον 4.4 2: Νικόμ.Γερ. Ἀριθμ.278· **5)** ὁ ἐπίδεσμος, τὸ ἡμιρρόμβιον : Γαλ.18(1),798· **6)** μηχανὴ ἐφευρεθεῖσα ὑπὸ τοῦ Νειλέως πρὸς ἐπανάταξιν τῶν ἐξαρθρώσεων : Ἡλιόδ.Χειρ.π.Ὀρειβ.49,7· **7)** ὀρθογώνιος πυξίς, κιβωτίδιον : Βίτ.60,2· **8)** παιδιά τις παιζομένη διὰ πολλῶν ψήφων καὶ ἡ σανὶς ἢ ἡ πλὰξ ἐφ᾽ ἧς ἐπαίζετο, παικτικὸς ἄβαξ : Πολυδ.9,98· **9)** πίναξ ἀριθμῶν διῃρημένος εἰς **τετράγωνα, ἀβάκιον** ἀστρονομικόν : Βέττ.Βάλ.321,1· **10) διάγραμμα** τῆς μουσικῆς κλίμακος : Φίλ.1,27· **11)** ἕκαστον τῶν **τετραγώνων, εἰς ἃ διῄρουν τὸν οὐρανὸν οἱ οἰωνοσκόποι κατὰ τὰς** οἰωνοσκοπίας των : Πλούτ. Ρωμ.22 **ἔστι δὲ καμπύλη ῥάβδος, ᾗ τὰ πλινθία καθεζομένους ἐπ᾽ οἰωνῶν διαγράφειν,** αὐτ.Καμ. 32 **χρῶνται δ᾽ αὐτῷ πρὸς τὰς τῶν πλινθίων ὑπογραφὰς ὅταν ἐπ᾽ ὄρνισι διαμαντευόμενοι καθέζωνται·** **12)** κόσμημα πλινθοειδὲς ἐπὶ στρατιωτικοῦ μανδύου ἐκ σάγου : Διόδ.Σ 5,30 **πλινθίοις πολυανθέσι καὶ πυκνοῖς διειλημμένους·** **13)** τὸ πρόσθιον πλαίσιον πολεμικῆς μηχανῆς : Ἥρων Βελοπ.81,10, Φίλ.Μηχ.Βελοπ.60,6· **14)** ἡ τετράγωνος βάσις τοῦ καταπέλτου : Ἥρων Αὐτομ.5,3· **15)** γεν. ὀρθογώνιον : Στράβ.2,5,36 **ἐν δὲ τῷ ἀρκτικῷ φαίνεται καὶ ἡ μεγάλη ἄρκτος ὅλη σχεδόν τι πλὴν τῶν σκελῶν καὶ τοῦ ἄκρου τῆς οὐρᾶς καὶ ἑνὸς τῶν ἐν τῷ πλινθίῳ ἀστέρων·** **16)** νεώτ. ὁ ἐν εἴδει πλίνθου διδόμενος σχηματισμὸς εἰς τὴν βαμβακοπυρίτιδα κατὰ τὴν τύπανσιν· **17)** νεώτ. ξύλον, δι᾽ οὗ πλάττουσι τὰς πλίνθους, φόρμα, καλούπι· **18)** νεώτ. τύπος ἐν ᾧ χύνεται τὸ ἐκ τῆς ἐκκομινεύσεως τῶν μεταλλευμάτων παραγόμενον μέταλλον πρὸς στερεοποίησιν.

πλινθίς-ίδος (ἡ) κ.νεώτ. ὑποκορ. τοῦ πλίνθος, λίθος λελαξευμένος εἰς σχῆμα πλίνθου· **2)** τετράγωνον σχῆμα : Καλλίξ.1 **τοὺς τοίχους δὲ λευκαῖς τε καὶ μελαίναις διαποικίλλουσι πλινθίσιν·** **3)** ἐπὶ εἴδους σταυρολέξου, παικτικὸς ἄβαξ : Ἑλλ.Ἐπιγράμμ.7· **4)** ἡλιακὸν ὡρολόγιον : Πλούτ.Ἠθ.410Ε **τῆς δ᾽ ἀνέξεται τῆς ἐνταῦθα πλινθίδος, ἣ ποιεῖ γωνίαν ὀξεῖαν κεκλιμένην πρὸς τὸ ἐπίπεδον, μέτρον εἶναι λεγομένην τοῦ ἐξάρματος, ὃ ἐξῆρται τῶν πόλων ὁ ἀεὶ φανερὸς ἀπὸ τοῦ ὁρίζοντος·** **5)** ὄργανον πρὸς καταμέτρησιν τῆς κλίσεως τῆς ἐκλειπτικῆς, ἐπινοηθὲν ὑπὸ τοῦ Πτολεμαίου : Πτολ. Ἀρμ.1,47 **λιθίνην ἢ ξυλίνην πλινθίδα τετράγωνον καὶ ἀδιάστροφον·** **6)** εἶδος ἀκόνης, ἐφ᾽ ἧς οἱ γραφεῖς ὤξυνον τὸν κάλαμον : Φανί.ΑΠ 6,295,6 **τὰν ἀδυφαῆ πλινθίδα καλλαΐναν·** **7)** ἔκτασις γῆς, κτῆμα ἐξ χιλιάδων τετραγωνικῶν ποδῶν : Ὑγῖν.1,85· **8)** ξύλον εἰσαγόμενον πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν χοινικίδων : Φίλ.Μηχ.Βελοπ 57,35· **9)** εἶδος ἰχθύος : Ἀγαθρχ.34· **10)** τὸ γινόμενον τριῶν παραγόντων, ἐξ ὧν οἱ μὲν δύο ἴσοι, ὁ δὲ τρίτος μικρότερος, ἃ. πλινθίον : Νικόμ.Γερ.Ἀριθμ.2,6, Θέων Σμ.41Η **τὰ δὲ τὸ μὲν μῆκος καὶ πλάτος ἴσον ἔχοντα τουτέστι τὰς βάσεις τετραγώνους, τὸ δὲ ὕψος ἔλαττον πλινθίδες·** **11)** φάλαγξ στρατιωτῶν εἰς σχῆμα πλίνθου, πλινθίον : Ἑρμητ.16.

πλινθῖτις-ιδος (ἡ) μτγν. στυπτηρία τις : Γαλ.12,237.

πλινθοβάφ (ὁ,ἡ) μτγν. ὁ κατασκευάζων πλίνθους : Ἡρωδιαν.1,246.

πλινθοβολία (ἡ) Ἐπιγρ. ἡ διὰ πλίνθων οἰκοδόμησις, χτίσιμο μὲ πλίθρες.

πλινθοβόλος (ὁ) μτγν. ὁ οἰκοδομῶν, ὁ κτίζων διὰ πλίνθων : Διοκλητ.Ἐδικτ.7,16.

πλινθοβολῶ-έω Ἐπιγρ. οἰκοδομῶ, κτίζω διὰ πλίνθων : **τέκτοσιν τοῖς πλινθοβολήσασιν τὰ περὶ τὸν πυλῶνα καὶ τὸν πύργον.**

πλινθοδομή (ἡ) νεώτ. δομή, κτίσιμο ἐκ πλίνθων : **πλινθοδομὴ δρομικὴ** (ἡ κατασκευαζομένη διὰ χρήσεως μόνον δρομικῶν πλίνθων), **-πλινθοδομὴ ὀρθία** (ἡ κατασκευαζομένη διὰ πλίνθων τοποθετημένων ἐπὶ τῆς στενωτέρας αὐτῶν πλευρᾶς, ὄρθιων), **- πλινθοδομὴ μπατική** (ἡ κατασκευαζομένη διὰ διπλῶν διασταυρουμένων).

πλινθοειδής-οῦς-ές λεξ. ὁ ὅμοιος πρὸς πλίνθον, ὁ πλινθόσχημος, ὁ ἐπιμήκης καὶ τετράγωνος : Φώτ. Λέξ.731,23 **πλινθοειδεῖς βῶλοι.**

πλινθόκτισμα-ατος (τὸ) νεώτ. κτίσμα ἐκ πλίνθων, πλινθοδομή.

πλινθόκτιστος-ον νεώτ. ὁ διὰ πλίνθων ᾠκοδομημένος, χτισμένος : **πλινθόκτιστος οἰκία.**

πλινθομηχανή (ἡ) νεώτ. μηχανὴ χρησιμοποιουμένη διὰ τὴν κατασκευὴν πλίνθων.

πλινθοποιεῖον (τὸ) νεώτ. τόπος, ἐν ᾧ πλάττονται καὶ κόπτονται, κατασκευάζονται **πλίνθοι,** πλινθεῖον, πλινθουργεῖον, πλιθαρειό.

πλινθοποίησις-εως (ἡ) (πλινθοποιῶ) νεώτ. ἡ εἰς πλακοῦντας ἢ πλίνθους διαμόρφωσις μεταλλουργικῶν ἢ ἄλλων προϊόντων.

πλινθοποιία (ἡ) πάπ., σχόλ. κ. νεώτ. ἡ τέχνη τοῦ πλάττειν καὶ κόπτειν, κατασκευάζειν πλίνθους, ἡ πλινθουργία : Σχόλ.Πινδ.Ο 5.20.

πλινθοποιός (ὁ) γλωσσ. κ. νεώτ. ὁ πλάττων καὶ κόπτων, κατασκευάζων πλίνθους.

πλινθοποιῶ-έω κ. μσν. κ. νεώτ. πλάττω καὶ κόπτω, κατασκευάζω πλίνθους : Ἀριστφ.Σφ.1139 **ἕτεροι δ' ἐπλινθοποίουν πελαργοὶ μύριοι,** Εὐστ. Διον.Π 511· **2)** ρηματ. π. πλινθοποίησις.

πλινθοπωλική (ἡ) πάπ. τὸ δικαίωμα τοῦ πωλεῖν πλίνθους, πλίθρες.

πλίνθος (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., σπαν. **τὸ πλίνθον** τεχνητὸν δομικὸν εἶδος ἐκ πηλοῦ ὑπὸ μορφὴν ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου εἴτε ἐν τῷ ἡλίῳ ξηραινόμενον, πλίνθος ὠμή, ὠμόπλινθος,πλίθρα, πλιθί, εἴτε ὀπτὸν ἐν τῷ πυρί, ὀπτὴ πλίνθος, ὀπτόπλινθος, τοῦβλο : Ἡρ.1,180 **τὸ δὲ ἀπὸ τούτου αἱ ἐπικαμπαὶ παρὰ χεῖλας ἑκάτερον τοῦ ποταμοῦ αἱμασιὴ πλίνθων ὀπτέων παρατείνει,** αὐτ.1,186 **ἀνοικοδόμησε πλίνθοισι ὀπτῇσι κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον τῷ τείχεϊ,** αὐτ.2,136 **τοῦτο συλλέγαντες πλίνθους εἴρυσαν,** Ἀριστφ.Ὄρν.552 **πᾶν τουτὶ τὸ μεταξὺ περιτειχίζειν μεγάλαις πλίνθοις ὀπταῖς,** Ξεν.Ἀν.2, 4,12 **ἦν δὲ ᾠκοδομημένον πλίνθοις ὀπταῖς ἐν ἀσφάλτῳ κειμέναις,** αὐτ.7,8,14 **ὁ δὲ τοῖχος ἦν ἐπ' ὀκτὼ πλίνθων γηίνων τὸ εὖρος,** Παυσ.8,8,7 **ἐς τὸ τεῖχος ὠμῆς ᾠκοδομημένον τῆς πλίνθου·** ‖ ἐν περιληπτ. σημ. : Θουκ.3,20 **διὰ τριήκοντα δόμων πλίνθου** (διὰ τριάκοντα στιβάδων, πλινθίνων σειρῶν)· ‖ ἐπὶ βασάνου τινὸς γινομένης δι' ἐπιθέσεως πλίνθων : Ἀριστφ.Βάτρ.621 **πλίνθους ἐπιτιθείς·** ‖ ἐν παροιμ. **πλίνθον πλύνειν** ἐπὶ ἀκατορθώτου πράγματος, ἀνωφελοῦς κόπου : Κωμ.Ἀδέσπ.891, Ζηνόβ.6,48· ‖ νεώτ. μ. ἡ ὀπτὴ πλίνθος, ὀπτόπλινθος, τοῦβλο· **2)** Ἐπιγρ. λίθος πελεκηθεὶς εἰς τετράγωνον σχῆμα πρὸς οἰκοδομήν· **3)** ἀκατέργαστον μέταλλον κεχυμένον εἰς τύπον πλίνθου : Πολύβ.10,27,12 **πλίνθοι δὲ χρυσαῖ τινες ὀλίγαι μὲν ἦσαν,** Λουκ.Χάρ.12 **οἴει γάρ τι δεῖσθαι τῶν πλίνθων τούτων τὸν Πύθιον;** ‖ κ.ἐπὶ μολύβδου ἔχοντος σχῆμα πλίνθου : Διοσκ.5,88 **πλίνθος μολύβδινος·** **4)** κ. νεώτ. εἰδ. ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ, τετράγωνος πλὰξ ἀποτελοῦσα τὴν βάσιν κίονος ἢ στήλης, πλινθίον : Βιτρ.4,7,3· **5)** Ἡσ. «μέρος τι τῆς κεφαλῆς τοῦ κίονος».

πλινθουλκία (ἡ) πάπ. κ. **πλινθολκία** τὸ πλάττειν καὶ κόπτειν πλίνθους, ἡ πλινθοποιία.

πλινθούλκιον (τὸ) Ἐπιγρ. τὸ πλινθοποιεῖον.

πλινθουλκός (ὁ) (ἕλκω) μτγν. ὁ πλάττων καὶ κόπτων πλίνθους, ὁ πλινθοποιός : Πάπ. **πλινθουλκοὶ οἱ ἐξειληφότες ἑλκύσαι,** Πολυδ 7,163.

πλινθουλκῶ-έω μτγν. σύρω, πλάττω καὶ κόπτω πλίνθους, πλινθοποιῶ : Πολυδ.7,163.

πλινθουργεῖον (τὸ) πάπ., λεξ. κ. νεώτ., πάπ. κ. **πλινθούργιον** ἐργαστήριον πρὸς κατασκευὴν πλίνθων, πλινθοποιεῖον : ΕΜ 677,27.

πλινθουργία (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ κατασκευὴ πλίνθων, ἡ πλινθοποιία : ΠΔ Ἔξ.5,7 **διδόναι ἄχυρον τῷ λαῷ εἰς τὴν πλινθουργίαν,** Ἰω.Χρυσ.9,568Β **τῇ πλινθουργίᾳ προσδεδεμένοι.**

πλινθούργιον (τὸ) πάπ. ὅ. πλινθουργεῖον βλ.λ.

πλινθουργός (ὁ) κ. νεώτ. ὁ κατασκευάζων πλίνθους, ὁ πλινθοποιός : Πλάτ.Θεαίτ.147Α **καὶ πηλὸς ὁ τῶν πλινθουργῶν,** Γαλ.4,618.

πλινθουργῶ-έω κατεργάζομαι, κατασκευάζω πλίνθους, πλινθοποιῶ : Ἀριστφ.Πλ.514 **σκυτοτομεῖν ἢ πλινθουργεῖν ἢ πλύνειν,** αὐτ.Ὄρν.1139 **ἕτεροι δ' ἐπλινθούργουν πελαργοὶ μύριοι,** Φἰλ.418,31 **πλινθουργεῖν καὶ πόλεις οἰκοδομεῖν.**

πλινθοφόρος-ον ὁ φέρων, κουβαλῶν πλίνθους : Ἀριστλ.Ὄρν.1134 **οὐκ Αἰγύπτιος πλινθοφόρος..** παρῆν· ‖ πάπ. τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. ... **2)** Ἐπιγρ. ἡ πλινθοφόρος ὡς οὐσ. ὄνομα νομίσματος.

πλινθοφορῶ-έω μεταφέρω πλίνθους,κουβαλῶ πλῖθρες : Ἀριστφ.Ὄρν.1149 **καὶ νὴ Δί' αἱ νῆτταί γε περιεζωσμέναι ἐπλινθοφόρουν,** Πολύαιν.8,24,3.

πλινθυφής-οῦς-ές (ὑφαίνω) ὁ ἐκ πλίνθων ᾠκοδομημένος, χτισμένος, ὁ πλινθόκτιστος : Αἰσχ.Πρ.450 **κοὔτε πλινθυφεῖς δόμους προσήλους ᾖσαν.**

πλινθῶ-όω κ. νεώτ. ποιῶ, σχηματίζω τι εἰς σχῆμα πλίνθου· **2)** κατασκευάζω, κτίζω τι ἐκ πλίνθων· κ. μέσ. : Βιάν.ΑΠ 9,423 **Σάρδιες.. αἳ χρυσῷ τὸν παλαιὸν ἐπλινθώσασθε μέλαθρον·** **3)** ρηματ π.πλινθωτός, πλίνθωμα.

πλίνθωμα-ατος (τὸ) (πλινθῶ) νεώτ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πλινθῶ, τὸ ὑπὸ μορφὴν πλίνθου στερεοποιηθὲν μέταλλον, μετὰ τὴν εἰς τύπους ἀπόχυσιν.

πλινθωτός-όν (πλινθῶ) μτγν., μσν. ὁ ἔχων τὸ σχῆμα πλίνθου, ὁ ἐπιμήκης καὶ τετράγωνος : Ποῦλ. Αἰγ.6,66 **πλινθωτός καυτήρ·** **2)** **τὸ πλινθωτόν** ὡς οὐσ. ἡ πλινθεία βλ.λ 2)· Σουΐδ.

πλὶξ-ιχός (ἡ) δωρ. βῆμα : Σχόλ.Ὀδ.Ζ 318, Σχόλ. Ἀριστφ.Ἀχ.217· **2)** ἡ σπιθαμή· Σουΐδ. **«τὸ ἀπὸ τῆς χειρὸς εἰς τὸν λιχανὸν δάκτυλον διάστημα».**

πλίξ ἐπίρρ. ἐν χρ. ὡς σύνθ. ἀμφιπλὶξ βλ.λ.

πλίξις-εως (ἡ) (πλίσσω) λεξ. βηματισις, ἄνοιξις τῶν ποδῶν πρὸς βάδισιν, βῆμα· **2)** τάνυσις, τέντωσις, δθ. τὸ ἄνοιγμα τῆς χειρός, ἡ σπιθαμὴ ὡς μέτρον μεγέθους· Σουΐδ.

πλῖον Ἐπιγρ. πλεῖον, πλέον.

πλισσάρισμα (τὸ) δημ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πλισσάρω, ἡ κατασκευὴ πτυχῶν μὲ τὴν μηχανὴν ἢ μὲ τὸ χέρι ἢ μὲ τὸ σίδερο.

πλισσάρω δημ. κατασκευάζω κανονικὴν καὶ πυκνὴν πτύχωσιν ὑφάσματος, κάνω πλισσέ.

πλισσέ(ς) (ὁ) (γαλλ.) δημ. κ. **τὸ πλισσέ** κανονικὴ καὶ πυκνὴ πτύχωσις ὑφάσματος· **2)** ὕφασμα φέρον τοιαύτην πτύχωσιν.

πλίσσω, ἀόρ. **ἔπλιξα** (Ἡσ.) κ. μέσ. ἀόρ. **ἐπλιξάμην** (ἐν συνθ. Ἀριστφ.Ἀχ.218), παρακ. **πέπλιγμαι** (ἐν συνθ. Ἀρχίλ.58) (πρβλ.Κόντ.Ἀθηνᾶ 9,155), βαδίζω, βημοτίζω μεταφέρων σκέλος παρὰ σκέλος, ἀνοίγω, ἐκτείνω τὰ σκέλη· Ἡσ «πλίξαντα· διαναβάντα καὶ ἀναστάντο καὶ διαβάντα» : Κολλ.Ἄρτ. 243 **ἵνα πλίσσωσιν ὁμαρτῇ·** ‖ π. Ὁμ. ἅπαξ, ἐπὶ ταχέος βηματισμοῦ ἡμιόνων : Ὀδ Ζ 318 **εὖ μὲν τρώχων, εὖ δὲ πλίσσοντο πόδεσσιν** (καλῶς ἤνοιγον τοὺς πόδας, ἐβημάτιζον)· πρβλ. Ἀριστφ.Ἀχ. 218 **ἐλαφρῶς ἂν ἀπεπλίξατο.**

πλῖχάς-άδος (ἡ) τὸ μεταξὺ τῶν μηρῶν καὶ τῶν αἰδοίων τοῦ σώματος μέρος, ὅπερ ἐν τῷ βαδίζειν συνθλίβεται· Πολυδ. «πλιχάδας· τὰ μεταξὺ ποσθήματος καὶ ὀσχέου καὶ μηροῦ» : Ἱππ.Ἀγμ.20, αὐτ. Ἄρθρ.54 **ἔσωθεν δὲ ὁ μηρὸς παρὰ τὴν πλιχάδα καλεομένην κυλλότερος καὶ ἀσαρκότερος γίνεται,** Ρούφ.Ὀνομ.108, Ἀρετ.Ὀξ.Νούσ.2 9.

πλῖχος-ους (τὸ) σχόλ. ἡ πλιχὰς βλ.λ. : Σχόλ.Ὀδ.318.

πλῖχώδης-ους-ες (πλίσσω) ἰατρ. ὁ ἐξεπτυγμένος, ὁ ἔχων ἢ τείνων νὰ λάβῃ ἔκτασιν, ἀνάπτυξιν : Ἱππ.Κεφ.Τρωμ.19.

πλοηγαερόστατον (τὸ) νεώτ. μικρὸν ἐλεύθερον ἀερόστατον ἐξ ἐλαστικοῦ, χρησιμοποιούμενον πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς διευθύνσεως καὶ ταχύτητος τοῦ ἀνέμου εἰς τὰ ἀνώτερα στρώματα.

πλοηγεσία (ἡ) νεώτ. ἡ πλοηγία βλ.λ., ἡ καθοδήγησις ξένου πλοίου εἰς τμῆμα θαλάσσης ἀπαιτοῦν ἀκριβεστέρας γνώσεις τοῦ πλοῦ.

πλοηγία (ἡ) νεώτ. ἡ ὁδηγία πλοίου πλησίον τῶν ἀκτῶν ἢ διὰ στενῶν θαλασσίων διόδων ἢ ἐντὸς λιμένος, πιλοτάγιο· **2)** συνεκδ. ἡ γνῶσις τῆς παρὰ τὰς ἀκτὰς ναυσιπλοΐας, ἡ ἀκτοπλοΐα.

πλοηγικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πλοηγίαν ἢ τὸν πλοηγὸν βλ.λ.: **πλοηγικὸν πλοῖον** (ἡ πλοηγίς), - **πλοηγικὴ ὑπηρεσία** (ἡ τὴν διοίκησιν τοῦ σώματος τῶν πλοηγῶν καὶ τὴν ἐποπτείαν τῆς λειτουργίας τῶν πλοηγικῶν σταθμῶν ἀσκοῦσα ὑπηρεσία), - **πλοηγικὸς σταθμὸς** (ὁ ἱδρυμένος εἰς λιμένας, εἰς οὓς ἡ πλοηγία εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ πάντα **τὰ εἰσπλέοντα** καὶ ἐκπλέοντα πλοῖα).

πλοηγίς-ίδος (ἡ) νεώτ. μικρὸν πλοῖον, **ἐφ' οὗ** ἐπιβαίνει ὁ πλοηγός, ὅπως ὁδηγήσῃ ἄλλο πλοῖον πλησίον τῶν ἀκτῶν ἢ διὰ στενῶν θαλασσίων διόδων ἢ ἐντὸς λιμένος, πλοηγικὸν πλοῖον, πιλοτιέρα.

πλοηγός (ὁ) νεώτ. ὁ ἐπιβαίνων μικροῦ πλοίου, τῆς πλοηγίδος, ὅπως ὁδηγήσῃ ἄλλο πλοῖον πλησίον τῶν ἀκτῶν ἢ διὰ στενῶν θαλασσίων διόδων ἢ ἐντὸς λιμένος, ὁ πιλότος.

πλοηγῶ-έω νεώτ. ἀμτβ. εἶμαι πλοηγὸς βλ.λ., ἐκτελῶ τὸ ἔργον τοῦ πλοηγοῦ· ‖ κ. μτβ. ὁδηγῶ πλοῖον πλησίον τῶν ἀκτῶν ἢ διὰ στενῶν θαλασσίων διόδων ἢ ἐντὸς λιμένος, πιλοτάρω· **2)** μτφ. ὁδηγῶ τινα διὰ δυσκόλου ὁδοῦ.

πλοητόκος-ον (τίκτω) μτγν. ἐπίθ. τοῦ Ζεφύρου, ὁ γεννῶν πλοῦν, ὁ κάμνων καιρὸν διὰ τὸ ταξίδευμα : Σάτυρ.'Επιγρ.ΑΠ 10,6 **πλοητόκος Ζέφυρος.**

πλοιαρίδιον (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ πλοιάριον, μικρὸν πλοιάριον : Ψ Καλλισθ.1,3.

πλοιάριον (τὸ) κ. μσν. κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ πλοῖον, μικρὸν πλοῖον, ἀκάτιον, βαρκοῦλα, καραβάκι : 'Αριστφ.Βάτρ 139 **ἐν πλοιαρίῳ τυννουτῳὶ σ' ἀνὴρ γέρων ναύτης διάξει δύ' ὀβολὼ μισθὸν λαβών,** Ξεν.'Ελλ.4,5,17 **εἰσβάντες εἰς πλοιάρια παρέπλεον,** ΚΔ 'Ιω 6,22 **οὐ συνεισῆλθε** τοῖς **μαθηταῖς αὐτοῦ ὁ 'Ιησοῦς εἰς τὸ πλοιάριον,** Περίπλ.'Ερ.Θαλ.15 **πλοιάρια ῥαπτὰ καὶ μανόξυλα,** 'Αραβ.Μῦθ.Χαλ.1,47 **ἕνας φαρὰς ἐβγαίνοντας μίαν ταχινὴν μὲ τὸ πλοιάριόν του νὰ φαρεύσῃ· 2)** εἶδος γυναικείου ὑποδήματος : Πολυδ.7,93· 'Ησ. «πλοιάρια· ὑποδήματα ποιά».

πλοιαρχία (ἡ) νεώτ. τὸ ἀξίωμα τοῦ πλοιάρχου· **2)** ἡ περίοδος καθ' ἣν διατελεῖ τις πλοίαρχος.

πλοίαρχος (ὁ) (ἄρχω) νεώτ. κ. δημ. ὁ κυβερνήτης τοῦ πλοίου κ. ἰδ. μεγάλου, καπετάνιος : **πλοίαρχος στὰ φορτηγά· 2)** νεώτ. ναυτ. ἀνώτερος ἀξιωματικὸς τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ, ἀντιστοιχῶν πρὸς τὸν βαθμὸν τοῦ συνταγματάρχου τοῦ κατὰ ξηρὰν στρατοῦ.

πλοιαρχῶ-έω νεώτ. εἶμαι πλοίαρχος, κυβερνῶ πλοῖον πολεμικὸν ἢ ἐμπορικόν.

πλοιαφέσια (τὰ) μτγν. ἑορτὴ τῶν ναυτιλλομένων τελουμένη πρὸς τιμὴν τῆς ῎Ισιδος, συνισταμένη εἰς εἰκονικὴν ναυσιπλοΐαν, ἀγομένου ἐπὶ ἰδιαιτέρου πλοίου ἀγάλματος τῆς θεᾶς ἐν πομπῇ ἐπί τι διάστημα: 'Ιω.Λυδ.Μην.4,45 **τῇ πρὸ τριῶν νωνῶν Μαρτίων ὁ πλοῦς τῆς ῎Ισιδος ἐπετελεῖτο, ὃν ἔτι καὶ νῦν τελοῦντες καλοῦσι Πλοιαφέσια.**

πλοΐζω ἀ. πλωΐζω βλ.λ., κ. μέσ.: 'Επιγρ. **τῶν πλοϊζομένων ἐμπόρων.**

πλοϊκός-ή-όν λεξ. κ. νεώτ. Σουίδ. «πλώϊμος»· **2)** νεώτ. ὁ χρήσιμος διὰ τὸν πλοῦν : **πλοϊκοὶ φανοὶ** (οὓς ὀφείλει νὰ ἔχῃ ἀνημμένους καθ' ὅλην τὴν νύκτα πᾶν θαλασσοποροῦν πλοῖον).

πλοΐμος-ον κ. νεώτ. ἀ. πλώϊμος βλ.λ., ὁ πρὸς πλοῦν κατάλληλος, εὐνοϊκός· **2)** ὁ δι' οὗ δύναται νὰ διέλθῃ πλοῖον, πλωτός· **2)** π. βυζ. τὸ οὐδ. πλοΐμον ὡς οὐσ. τὸ πολεμικὸν ναυτικόν : **ναύαρχος τοῦ πλοΐμου.**

πλοϊμότης-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ πλοΐμου βλ.λ., ἡ ἱκανότης πρὸς πλοῦν : **ἡ πλοϊμότης τῶν σημερινῶν πλοίων.**

πλοιοκτησία (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιοκτησία πλοίου.

πλοιοκτήτης (ὁ) νεώτ. ὁ ἰδιοκτήτης πλοίου.

πλοῖο(ν) (τὸ) (πλέω) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. πᾶν πλωτὸν σκάφος, τὸ πλεούμενο, τὸ καράβι, ἀντίθ. λέμβος : 'Ηρ.1,168 **ἐσβάντες πάντες ἐς τὰ πλοῖα οἴχοντο πλώοντες ἐπὶ τῆς Θρηΐκης,** Αἰσχ.'Αγ.625 **ἀνὴρ ἄφαντος ἐξ 'Αχαϊκοῦ στρατοῦ, αὐτός τε καὶ τὸ πλοῖον,** αὐτ.'Επτ.602, ΚΔ Ματθ.9,1 **ἐμβὰς εἰς πλοῖον διεπέρασε καὶ ἦλθεν εἰς** . **πόλιν,** 'Αραβ.Μῦθ.Χαλ.1,151 **ἔδεσαν τὸ πλοῖον,** Γρυπ.Σκ. Τερρ.24,7 **μὰ τώρα ἠχάει τὸ βούκινο τὸ πλοῖο νὰ ξεκινήσῃ·** ‖ ὁμ. μτ. ἐπιθ. προσδιορισμοῦ, οἷον πλοῖον λεπτόν, μικρὸν σκάφος, πλοιάριον, καραβάκι : 'Ηρ.7,36 **ἵνα καὶ ἐς τὸν Πόντον ἔχῃ ὁ βουλόμενος πλώειν πλοίοισι λεπτοῖσι,** Θουκ.2,83 **τὰ τε λεπτὰ πλοῖα ἃ ξυνέπλει ἐντὸς ποιοῦνται·** ‖ ὁμ. **πλοῖον ἁλιευτικόν** τὸ φαράδικον : Ξεν. 'Αν.7,1,20 **καταδραμὼν ἐπὶ θάλατταν ἐν ἁλιευτικῷ πλοίῳ περιέπλει εἰς τὴν ἀκρόπολιν·** ‖ ὁμ. **πλοῖον ἱππαγωγόν** εἰδ. σκάφος κατάλληλον πρὸς μεταφορὰν ἵππων,,ἡ ἱππαγωγός : 'Ηρ.6,48 **κελεύων . . ἱππαγωγὰ πλοῖα ποιέεσθαι·** ‖ ὁμ. πλοῖον **στρογγύλον ἢ φορτηγικὸν** εἰδ. σκάφος κατάλληλον πρὸς μεταφορὰν φορτίων, φορτηγόν : Ξεν. 'Ελλ.5,1,21 **καταδύειν μὲν οὐδὲν εἴα στρογγύλον πλοῖον, αὐτ. τὰ δὲ φορτηγικὰ πλοῖα·** ἐνίοτε κ. ἄνευ ἐπιθ. ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ πολεμικόν : Θουκ.4, 116 **τοῖς πλοίοις καὶ ταῖς ναυσί,** Πλάτ.'Ιππ.Μ 295D **πλοῖά τε καὶ τριήρεις·** ‖ ὁμ. **πλοῖον μακρόν** τὸ πολεμικόν, ἡ τριήρης· ἐνίοτε κ. ἄνευ τοῦ ἐπιθ : 'Ηρ.5,30 **πυνθάνομαι γὰρ ὀκτακισχιλίην ἀσπίδα Ναξίοισι εἶναι καὶ πλοῖα μακρὰ πολλά,** Θουκ. 1,14 **πλοίοις μακροῖς ἐξηρτυμένα ὥσπερ ἐκεῖνα,** Ξεν.'Ελλ.1,2,1 **Θράσυλλος δὲ τά τε ψηφισθέντα πλοῖα λαβών,** Δημ.262 **κατὰ τὸν ἀναλογισμὸν ἕως τριῶν πλοίων.**

πλόκαμα 'Ησ. «τὰ περιόστεα νεῦρα».

πλοκάμι (τὸ) δημ. ὁ πλόκαμος τῆς κόμης, ἡ πλεξίδα· **2)** ὁ πλόκαμος τοῦ ὀκτάποδος, ὁ ποκλαμός· **3)** ἁλιευτ. ἕκαστον τῶν νημάτων τοῦ πολυαγκίστρου τῶν φερόντων τὰ ἄγκιστρα, τοῦ παραγαδιοῦ τὸ παράμαλλο, παράμπολο.

πλοκαμίς-ίδος (ἡ) κ. νεώτ. ποι. ἀντὶ πλόκαμος, πλέγμα ἐκ τριχῶν τῆς κόμης, ἰδ. τῆς γυναικείας εἰς ἐπίμηκες σχῆμα, πλοκάμι, πλεξίδα, κοτσίδα· Φώτ.Λεξ.434,22 «πλοκαμίς· καὶ τῶν τριχῶν ἡ ἔμπλοκή» : Βίων 1,20 **ἃ δ' 'Αφροδίτα, λυσαμένα πλοκαμῖδας, ἀνὰ δρυμὼς ἀλάλητα πενθαλέα, νήπλεκτος, ἀσάνδαλος,** Εὐφορ.140, Νόνν.Δ 4,133. αὐτ.5,385· **2)** κτ. ἐν. περιληπτικῶς, ἡ βοστρυχωτή, ἡ οὔλη κόμη, κατσαρὰ μαλλιά· Φώτ.Λεξ. 434,22 «πλοκαμίς· ὁ οὖλος βόστρυχος» : Θεόκρ. 13,7 **τοῦ τὰν πλοκαμῖδα φορεῦντος** (σχόλ. «τοῦ φέροντος πλόκαμον, τοῦ ἔχοντος τὰς τρίχας πεπλεγμένας»)· **3)** κτ. πληθ. ἡ πλεκτάνη βλ.λ. **ἐν εἰδ. σημ.** : 'Οππ.'Αλ.2,125, αὐτ.Κυν.3,179· **4)** νεώτ. στρατ. πλεξὶς ἐκ στυππείου χρησιμεύουσα ὡς βύσμα διαφόρων μερῶν τῶν ἐσωτερικῶν μηχανημάτων τοῦ πυροβόλου.

πλοκαμίσκος (ὁ) μσν. ὑποκορ. τοῦ πλόκαμος βλ.λ. : Πρόδρ.'Επιγράμμ.114.

πλόκαμος (ὁ) (πλέκω) κ. μσν. κ. νεώτ. πλέγμα ἐκ τριχῶν τῆς κόμης εἰς ἐπίμηκες σχῆμα, πλεξούδα, **κοτσίδα·** 'Ησ. «κόνδυλοι τῶν τριχῶν πεπλεγμένων»: 'Ηρ.4,34, Αἰσχ.Χο.6 **πλόκαμον 'Ινάχῳ θρεπτήριον,** αὐτ.187 **πλόκαμον ἰδοῦσῃ τόνδε·** ‖ κτ. πληθ. **ἐπὶ γυναικῶν,** οἱ οὖλοι βόστρυχοι : 'Ιλ.Ξ 176 **χερσὶ πλοκάμους ἔπλεξε φαεινούς,** Πίνδ.Π 4,82 **οὐδὲ κομᾶν πλόκαμοι κερθέντες οἴχοντ' ἀγλαοί,** Πάπ. **τί πλόκαμοι ῥέξωμεν, ὅτ' οὔρεα τοῖα σιδήρῳ εἴκουσιν;,** Μηναῖ.12,2 Συνξ. **οὕτως ἀνὰ πᾶσαν τὴν πόλιν ἀπὸ τῶν πλοκάμων τῆς κεφαλῆς περιάγεσθαι·** ‖ μτφ. ἐπὶ τοῦ Τυφῶ, ἐν διθυραμβ. φρ. : 'Αριστφ.Νεφ.336 πλοκάμους **ἑκατογ-**

κεφάλου Τυφῶ· 2) κτ. ἐν. περιληπτικῶς, ἡ κόμη, τὰ μαλλιά : Αἰσχ.ἀπ.313, αὐτ.'Επτ.564 **τριχὸς δ' ὀρθίας πλόκαμος ἵσταται,** Εὐρ.Φοιν.309 **παρῄδων τ' ὄρεγμα βοστρύχων τε κυανόχρωτα χαίτας πλόκαμον·** 3) μτγν. ἡ πλεκτάνη βλ.λ., πλεκτόν, στριμμένο σχοινί : Αἰλ.Π1 1,1· 4) μτφ. Πολυδ.2,27 «πλοκόμους τὰς τοῦ καπνοῦ περιστροφάς»· 5) μτγν. κ. νεώτ. εἰδ. ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ, κόσμημα ἐν εἴδει πλέγματος : Γαλ.Χρ. Μορ.9,4 **πλόκαμος θαυμαστὸς** (πλέγμα δικτυοειδὲς) (δ.γρ.)· 6) κτ. πληθ. λύγινος κάλαθος, πανέρι : Γαλ.Φυσ.Δυν.1,15· 7) μσν. κ. νεώτ. ἕκαστος τῶν βραχιόνων τοῦ ὀκτάποδος καὶ ἄλλων μαλακίων, ὁ πλοκαμός, τὸ πλοκάμι : Θεοφύλ.Σ 74 **τοὺς πολύποδάς φασιν.. τοὺς ἑαυτῶν κατεσθίειν πλοκάμους·** 8) ἀστρον. ἀστερισμὸς τοῦ βορείου ἡμισφαιρίου : Ὑγῖν.2,24 **Βερενίκης πλόκαμος,** Πτολ.Τετράβ.26 **ἡ τοῦ πλοκάμου συστροφή.**

πλοκαμός (ὁ) δημ. κ. ἀπλακαμός ὁ πλόκαμος τοῦ ὀκτάποδος, τὸ πλοκάμι.

πλοκαμῶδεα Ἡσ. «τὸν οὖλον βόστρυχον».

πλόκᾰνον (τὸ) (πλέκω) πᾶν πλέγμα, πεπλεγμένον, οἷον ὁ κάλαθος : Πλάτ.Τίμ.78C **τὰ μὲν οὖν ἔνδον ἐκ πυρὸς συνεστήσατο τοῦ πλοκάνου ἅπαντα** (δ.γρ. πλοχάνου), Θεόφρ.Φ1 4,10,4 **χρήσιμον δὲ πρὸς τὰ πλόκανα,** Διόδ.Σ 3,37 **κατεσκεύασαν ἀπὸ σχοίνου πυκνῆς περιφερὲς πλόκανον·** 2) πλεκτὸν κόσκινον πρὸς κάθαρσιν σιτηρῶν ἢ λίκνου : Πλάτ.Τίμ.52Ε **ὥσπερ τὰ ὑπὸ τῶν πλοκάνων τε καὶ ὀργάνων τῶν περὶ τὴν τοῦ σίτου κάθαρσιν σειόμενα,** Πολυδ.1,225 **ἀποκαθῆραι τὰ ἄχυρα τῷ πλοκάνῳ,** Κλήμ.'Αλ.566 **ἐν τοῖς πλακάνοις διασείοντας καὶ ἀναρριπτοῦντας τὴν παλυμιγίαν τῶν σπερμάτων τὸν πυρὸν ἐκλέγειν·** 3) πεπλεγμένον σχοινίον : Ξεν.Κυν.9,12 (δ.γρ. πλόχανον), Πολυδ.5,33· 4) διϋλιστήρ, κόσκινον : Γαλ 2,500 **ἐμβληθὲν εἰς τοὺς ταλάρους, οὐ πᾶν διηθεῖται, ἀλλ' ὅσον ἂν ᾖ λεπτότερον τῆς εὐρύτητος τῶν πλοκάνων, εἰς τὸ κάταντες φέρηται,** αὐτ.6,179· 5) Ἡσ. «πλόκανα· περιόστεα νεῦρα».

πλοκάς-άδος (ἡ) ὁ πλόκαμος· Πολυδ.2,28 «πλοκάδας· τοὺς γυναικείους πλοκάμους»:Φερεκρ.225.

πλοκερός-ά-όν μτγν. δ.γρ. ἀντὶ πλακερός, ὁ πλεκτός : Θεόκρ.7,18 **ἀμφὶ δέ οἱ στήθεσσι γέρων ἐσφίγγετο πέπλος ζωστῆρι πλακερῷ.**

πλοκεύς-έως (ὁ) κ. νεώτ. ὁ πλέκων, ὁ ἐπιτήδειος εἰς πλέξιμον, ὁ πλέκτης· Πολυδ.7,172 «ὁ πλέκων, ὁ συμπλέκων» : 'Επίχ.171 **ἢ ὄρχηαιν ὀρχηστάς τις ἢ πλοκέα πλοκάν,** 'Ιππ.Δι.1,19, Κατ.'Αστρλ.Κ 8(4),137 **πλοκεὺς ἱματίων·** 2) νεώτ. ζωολ. γένος πτηνῶν ἐκ τῶν **πλοκειδῶν.**

πλοκή (ἡ) (πλέκω) κ. νεώτ. κ. δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πλέκω, ἡ συστροφή, τὸ κλώσιμο, τὸ πλέξιμο : 'Επίχ.171, 'Αριστλ.ΖΓ 783a,12 **οὐ δέχεται πλοκὴν** (δὲν ἐπιδέχονται συστροφήν, κλώσιμα, ὥστε νὰ σχηματίσωσι σχοινία), αὐτ.734a,20 **ἡ τοῦ δικτύου πλοκή,** Διοσκ.3,148 **σχοινίων πλοκαί·** 2) πᾶν τὸ διὰ κλώσεως ἢ ὑφάνσεως ποιούμενον, τὸ ὕφασμα : Εὐρ.ΙΤ 817 **εὐμίτοις πλοκαῖς,** Πλάτ.Νόμ.849C **πάσης ἐσθῆτος ἢ πλοκῆς ἢ πιλήσεως·** 3) βρόχος : Πάπ. **θώραξ τὴν πλοκὴν λεπτότατος·** 4) ἱστολογικὴ κατασκευή : Γαλ.Χρ.Μορ.1,9· 5) μτφ. ἡ περίπλεξις, ἡ στρυφνότης λόγου, ἡ πλεκτάνη, ἡ ἀπάτη : Εὐρ.Ἴων 826 **ἔπλεκε πλοκὰς τοιάσδε·** πρβλ. αὐτ.ΙΑ 936· 6) κ. νεώτ. κ. δημ. ἡ περιπλοκὴ τῶν γεγονότων δράματος ἢ τραγῳδίας, ἀντίθ. λύσις : 'Αριστλ.Ποιητ. 1456a,9 **ὧν ἡ αὐτὴ πλοκὴ καὶ λύσις,** Πλούτ.'Ηθ. 973Ε **μίμῳ πλοκὴν ἔχοντι δραματικὴν καὶ πολυπρόσωπον,** Εὐνάπ.'Ιστ.ἀπ.43,14 **ἐν ταῖς δράμασιν .. αἱ τῶν ὑποκειμένων ἔργων πλακαὶ τελευτήσωσιν·** ‖ ἐπὶ ῥητορικῶν σχημάτων : Διον.'Αλ. Θουκ.29 **τὰς τῶν σχηματισμῶν πλοκάς·** πρβλ. Φιλόδ.Ρητ.1,165S· κ. γεν. ἐπὶ γεγονότων, καταστάσεων, περιστάσεων : ἡ **πλοκκὴ τῶν σχέσεων τοῦ ἐρωτικοῦ εἰδυλλίου·** 7) ἐπὶ φρ., ἡ περίπλοκος, ἡ περιπεπλεγμένη, ἡ ἀσαφής : Θεόφρ.Χαρ.1,7 μὴ οὐ **θᾶττον πιστεύῃς τοιαύτας φωνάς** καὶ πλοκὰς **καὶ παλιλλογίας·** 8) ἐπὶ συλλογισμοῦ, ἡ διατύπωσις, ἡ σύνθεσις : Φιλόδ Ρητ.2,89S **πλοκὴ τοῦ συλλογισμοῦ·** 9) εἰδ. ἐν τῇ μουσικῇ, ἡ ἁρμονία : Μάτρ.Δεῖπν.9,958· ‖ νεώτ. εἰδ. ἐν τῇ βυζαντ. μουσ. κανὼν μελοποιίας, συνιστάμενος εἰς τὴν κατασκευὴν μουσικῆς γραμμῆς δι' ὑπερβατῆς ἀναβάσεως ἢ καταβάσεως.

πλοκίζομαι (πλόκος) παθ. πλέκω τὴν κόμην μου, σχηματίζω αὐτὴν εἰς πλοκάμους : 'Ιππ.'Επιστ 15 **γυνὴ ἀφελὲς πεπλοκισμένη,** 'Αρισταίν.1,19 **κόμην ἀφελῶς πεπλοκισμένην.**

πλόκῐμος-ον μτγν. ὁ κατάλληλος, ὁ ἐπιτήδειος πρὸς πλέξιμον : Θεόφρ.Φ1 4,11,1 **καλοῦσι δὲ τὸν μὲν .. παχὺν χαρακίαν, τὸν δ' ἕτερον** πλόκιμον.

πλόκιον (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ πλόκος, μικρὸς πλόκαμος, κοτσίδα : 'Ανών.π.Φώτ. **πλόκιον Γοργάδος·** 2) περιδέραιον, ὅρμος, ἅλυσις· Ἡσ. «εἶδος περιδεραίου» : Πλούτ.'Ηθ.141f) **ταῖς Λυσάνδρου θυγατράσιν ὁ τύραννος ὁ Σικελικὸς ἱμάτια καὶ πλόκια τῶν πολυτελῶν ἔπεμψεν,** Εὐνάπ.Β Σοφ.455Β **ἐὰν δὲ πέδιλον αὐτῆς ἢ πλόκιον ἢ ἐλλόβιον ἴδωσιν·** 3) τίτλος κωμῳδίας τοῦ Μενάνδρου : Γέλλ.2,23,6.

πλόκιος-α-ον (πλέκω) δ.γρ. κλόπιος, ὁ πεπλεγμένος, ὁ συνεστραμμένος : 'Οδ.Ν 295 (δ.γρ. κλοπίων)· ‖ ἐπίθ. τῆς φύσεως : 'Ορφ.Ὕμν.10,11 (πιθ.).

πλοκολογία (ἡ) μσν. γλῶσσα περίπλοκος, ἀπατηλή : 'Αντίοχ.Μον.1841C.

πλοκόραβδος (ἡ) νεώτ. βλαστός, κλάδος κατάλληλος εἰς τὴν καλαθοπλεκτικήν, οἷον οἱ μονοετεῖς ἢ διετεῖς βλαστοὶ λυγαριᾶς, σπάρτο κττ.

πλόκος (ὁ) (πλέκω) ὁ πλόκαμος, πλεξίδα, κοτσίδα : Αἰσχ.Χο.197 **ἀλλ' εὖ σάφ' ἦν ἢ τόνδ'** ἀπο**πτύσαι πλόκον,** Σοφ.Αἴ.1179 **αὕτως ὅπωσπερ τόνδ' ἐγὼ τέμνω πλόκον,** Εὐρ.Ἴων 1266 **τοὺς ἀκηράτους πλόκους κόμης,** αὐτ.'Ηλ.527· 2) στέφανος : Πίνδ.Ο 13,33 **δύο δ' αὐτὸν ἔρεψαν πλόκοι σελίνων ἐν 'Ισθμιάδεσσιν φανέντα,** Εὐρ.'Ηλ 778 **δρέπων τερείνης μυρσίνης κάρᾳ πλόκους,** αὐτ.Μήδ. 841 **πλόκας ἀνθέων,** αὐτ.786· 3) νευρὰ τόξου : Λυκόφρ.915 **ἀσοφάλλαυσα Μαιώτην πλόκον** (σχόλ. «ἀποπέμπουσα τὴν νευρὰν τοῦ τόξου»).

πλοκός (ὁ) νεώτ. κ. δημ. πλεκτὸς φράκτης κήπων, ἀμπελώνων : **ἔχει ροῦχα στὸν πλοκὸ ἁπλωμένα·** 2) πλεκτὸς φράκτης πρὸς ἀπομόνωσιν τῶν ἐν ἀστακοτροφείοις φυλαττομένων ἀστακῶν.

πλόμενος-η-ον ἐπ. συγκεκ. μτχ. ἐνεστ. τοῦ πέλομαι βλ.λ. : Εὐφορ.58.

πλομίζω (πλόμος) ἁλιεύω ἰχθῦς διὰ ναρκώσεώς των διὰ πλόμου, φλόμου, φλομίζω, φλομώνω : 'Αριστλ.ΖΙ 603a,1 **τοὺς ἐν ποταμοῖς καὶ λίμναις θηρεύειν πλομίζοντας.**

πλόμος (ὁ) κ. δημ. ὁ φλόμος, βουκάμινο· Γαλ. 13,239 «**φλόμος·** ἔνιοι δὲ διὰ τοῦ π γράφουσί τε καὶ λέγουσι» : 'Αριστλ.ΖΙ 602b,31 **τοὺς ἰχθῦς ἀποθνήσκειν τῷ πλόμῳ.**

πλός ἐπίρρ. ἀρκαδ. τ. τοῦ πλέον βλ.λ. . 'Επιγρ Τεγέας **πλὸς ἀμέραυ καὶ νυκτός.**

πλουᾶται Ἡσ. «πλουθήσεται».

πλουδοκῶ-έω μτγν. ἀναμένω οὔριον, εὐνοϊκὸν ἄνεμον πρὸς θαλασσοπορίαν : Κικ 'Αττ 10,8,9.

πλουθῡγίεια (ἡ) κωμ. λ. κ. πλουθυγιεία ('Αριστφ. Ὄρν.731) πλοῦτος καὶ ὑγεία ὁμοῦ : αὐτ.Σφ 677 **δωροφοροῦσιν..ὅρμους, ἐκπώματα, πλουθυγίειαν.**

πλουμάκι(ον) (τὸ) πάπ. κ. δημ. ποίκιλμα, κέντημα, πλούμισμα, πλουμί.

πλουμαρικός-ή-όν πάπ. ὁ πλουμάτος βλ.λ., πεποικιλμένος, κεντημένος.
πλουμάριος (ὁ) μτγν. ὁ κεντητής : Ρητόρ. ἐν Κατ.'Αστρλ.Κ 8(4),213,'Επιγρ.,Πάπ.
πλουμάρισις-εως (ἡ) μτγν. ἡ διὰ κεντημάτων διακόσμησις : Διοκλητ.'Εδικτ.19,6,αὐτ.25.
πλουμάτος-η-ο(ν) πάπ., δημ. κ. -**άτος** ὁ ἔχων κεντήματα, ποικίλματα, πλουμιά, πλουμισμένος, πλουμιστός : Πάπ. **στιχάριον πλουμᾶτον.**
πλουμερός-ή-ό δημ. ποι. ὁ πλήρης ποικιλμάτων, πλουμιῶν, ὁ πλουμάτος : Κρυστ.Τραγ. Τὸ κέντημα τοῦ μαντηλιοῦ 53 **μαντήλι πλουμερὸ καὶ χρυσοκεντημένο.**
πλουμί (τὸ) μσν. δημ. τ. τοῦ πλουμίον βλ.λ.
πλουμίδι (τὸ) δημ. δ. τ. τοῦ πλουμὶ βλ.λ. ἐν χρ. μ. κτ. πληθ. : Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.102,19 **πλουμίδια καὶ κεντίσματα κι ἀπ' ὅ,τι θέλει ὁ νοῦς μου,** Κρυστ 150,4
πλουμίζω μσν. δημ. διακοσμῶ, στολίζω διὰ ποικιλμάτων, κεντημάτων, κεντῶ, διαποικίλλω : 'Ερωτόκρ.5,1210 **νά λάμφῃ νὰ πλουμίσῃ,** αὐτ.2,200, αὐτ.462,Κρυστ.Τραγ. Τὸ κέντημα τοῦ μαντηλιοῦ 43 **γάμον ἀρχοντικὸ σ' ἕνα χωριὸ πλουμίζει·** **2)** μτφ. ἐπαινῶ, ἐγκωμιάζω : **ἐπλουμίσανε καλὰ τὸν γαμπρὸ καὶ τὴ νύφη.**
πλουμί(ο-) (τὸ) πάπ., μσν. κ. δημ. ποίκιλμα, διακοσμητικὸν σχέδιον, συνήθως κεντητὸν ἢ ζωγραφιστόν, στολίδι : Πάπ., 'Ερωτόκρ.1,1412 **καὶ τζόγια κάνει ὁλόχρυση, πλουμιὰ τήνε στολίζει,** Πολίτ. 'Εκλ.Τραγ.102,8 **ὅπου πλουμὶ δὲν ἤξερα κι ἦρθα πλουμὶ νὰ μάθω.**
πλούμισμα (τὸ) μσν. κ. δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πλουμίζω βλ.λ., διακόσμησις διὰ ποικιλμάτων, μὲ πλουμίδια, μὲ πλουμιά
πλουμιστής (ὁ) δημ., θηλ.-**ίστρα** ὁ ποικιλτὴς βλ.λ.
πλουμιστός-ή-ό μσν. δημ. ὁ πεποικιλμένος, πλουμισμένος, στολισμένος κεντημένος μὲ πλουμιά: Διγεν.'Ακρ.3953 **τὰ ἔσω ἦσαν πλουμισμένα μετὰ τιμίων λίθων,** 'Ερωτόκρ.1,1464 **καλαμαρθήκη πλουμιστὴ καὶ μαργαριταρένη,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ38,24 **κεντᾷ κρυφά, γοργά, στὴν σιγαλιὰ τοῦ Χάρου μιὰ χλαμύδα πλουμιστή.**
πλουραλισμός (ὁ) νεώτ. φιλσφ. διεθν. ὅρος ὅστις ἀποδίδεται διὰ τῆς λ. πολυαρχία βλ.λ.
πλοῦς (ὁ) κ. μσν. κ.νεώτ. ἀττ. συνῃρ.τ. τοῦ πλόος.
πλούσια ἐπίρρ. δημ. πλουσίως βλ.λ.:**φάγαμε - περάσαμε - ζῇ πλούσια.**
πλουσία (ἡ) νεώτ. ζωολ. γένος ἐντόμων λεπιδοπτέρων ἐκ τῶν **νυκτιδῶν.**
πλουσιάζω μτγν. πλουτίζω, κάμνω ἄφθονον, πολλαπλασιάζω, ἐν χρ. τὸ μέσ.: 'Ηρωδιαν.'Ιστ.8,2,10 **τότε δὲ μᾶλλον ἐπλουσιάσθη τὸ πλῆθος** ἴδ. ἀνάγν. ἐπολυπλασιάσθη.
πλουσιακός-ή-όν ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς πλούσιον, ὁ ἴδιος πλουσίου ἀνθρώπου : 'Αλεξ. 264,5 **πλουσιακὸν τούτῳ τι προσπίπτει κακόν,** Πλούτ.'Ηθ.528Β, Μᾶρκ.Αὐρ.1,3 **ἔτι δὲ τὸ λιτὸν κατὰ τὴν δίαιταν καὶ πόρρω τῆν πλουσιακῆς διαγωγῆς,** Μᾶρκ.Αὐρ.1,3 **πλουσιακὴ διαγωγή.**
πλουσιόδωρος-ον 'Ησ. «ὁ πλούσια δῶρα παρέχων, γενναιόδωρος».
πλουσιομαχῶ-έω μτγν. ἀγωνίζομαι πρὸς πλουσίους : Φιλόδ.Ρητ.2,97S.
πλούσιον 'Ησ. «θαλασσιοειδές, οἱ δὲ τὸ ὕδωρ».
πλουσιοπαροχία (ἡ) μσν. παροχὴ πλουσίων δώρων, γενναιοδωρία : Βλεμμ.240.
πλουσιοπάροχος(-η)-α(ν) μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ πλουσίως παρέχων, δίδων τι, γενναιόδωρος, ἐλευθέριος : Τυπικὸν 'Αγ.Σάβα 97Β· ‖ νεώτ. κ. δημ. ὁ πλουσίως παρεχόμενος, ἄφθονος.·
πλουσιοπαρόχως· ἐπίρρ., μτγν. μσν. κ. νεώτ., δημ. **πλουσιοπάροχα** κατὰ τρόπον πλουσιοπάροχον, γενναιοδώρως, ἐλευθερίως : 'Ανών. ἐν 'Αν. Βοασσ.5,75,Κάλβ.'Ωδ.16,8,5 **νέους ἱδρῶτας θέλετε ἐσεῖς διὰ νὰ πληρώσητε πλουσιοπαρόχως·** **2)** νεώτ. κ. δημ. -**α** μετὰ μεγάλης ἀφθονίας.
πλουσιόρους-ουν 'Επιγρ. ὁ πλουσίως, ἀφθόνως ρέων : 'Επιγρ.Σούσων.
πλούσιος-α-ο(ν) (πλοῦτος) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., λακων. **πλούτιος** (ΕΜ 156,20), δημ. θηλ. **πλούσια,** δημ. κ. πλοῦσος, παραθ. **πλουσιώτερος - πλουσιώτατος,** ὁ κατέχων πλοῦτον, ὁ ἔχων μεγάλην κινητὴν ἢ ἀκίνητον περιουσίαν, πολυκτήμων, ἀντίθ. πένης, πενιχρός· Σέξ.'Εμπ.721 «ὁ πολλοῦ ἄξια κεκτημένος πλούσιός ἐστιν» : 'Ησίοδ.'Εργ.22 **εἰς ἕτερον γάρ τίς τε ἰδὼν ἔργοιο χατίζων,** 'Υμν.'Ερμ. 171,Θεογν.621,'Ηρ.1,32 **οὐ γάρ τι ὁ μέγα πλούσιος μᾶλλον τοῦ ἐπ' ἡμέρην ἔχοντος ὀλβιώτερός ἐστι,** Σοφ ΟΤ 455,-Εὐρ.'Ηλ.395 **ἐμοὶ πένης . . πλουσίου μᾶλλον ξένος,** Μηναῖ.12,6 Βί.'Αγ.Νικολάου **ἀνήρ τις ἄδοξος ἐξ ἐνδόξου καὶ πένης ἐκ πλουσίου γενόμενος,** Διήγ.'Αχιλλ.28 **ἐκ γένους τε λαμπροῦ, πάνυ πλουσιωτάτου,** 'Αραβ.Μῦθ.Χαλ.1,62 **νὰ σοῦ δείξω τὸν τρόπον νὰ γίνῃς πλουσιώτατος·** ‖ φρ. **χαίρω πλουσίῳ γένει** χαίρω ἐπὶ τῇ πλουσίᾳ καὶ ἀγερώχῳ γενεᾷ μου : Σοφ.ΟΤ 1070 **ταύτην δ' ἐᾶτε πλουσίῳ χαίρειν γένει·** ‖ παροιμ. φρ. **οὐδ' εἰ Μίδου πλουσιώτεροι εἶεν** : Πλάτ.Πολ.408Β· **2)** ὁ ἐν μεγίστῃ ἀφθονίᾳ, ἐν πλησμονῇ ἔχων πρᾶγμά τι ἢ ἰδιότητα, μτ. γενικ. πράγμ. : Εὐρ.'Ορ.394 **ὁ δαίμων δ' εἰς με πλούσιος κακῶν,** Πλάτ.Πολ.521Α **πλουσίους οὐ χρυσίου, ἀλλ' οὗ δεῖ τὸν εὐδαίμονα πλουτεῖν,** αὐτ.Πολιτ. 261Ε **πλουσιώτερος εἰς τὸ γῆρας . . φρονήσεως,** 'Ερωτόκρ.1,92 **οἱ ὀμορφιὲς τσ' ἦσαν πολλές, τὰ κάλλη τζ' ἦσαν πλούσια,** Κάλβ.'Ωδ.13,3,1 **στὰ πλούσια περιβόλια σας βασιλικὸς καὶ κρίνοι ματαίως ἀνθίζουν·** ‖ μτγν. κ. μτ. δοτ. : Καλλ. 'Επιγρ.56 **εἴκοσι μύξαις πλούσιος . . λύχνος,** Πλούτ.Κάτ.Πρεσβ.18 **πλούσιος τοῖς ἀχρήστοις καὶ περιττοῖς·** ‖ μτγν., νεώτ. κ. δημ. μτ. ἐμπροθ. διορ. : ΚΔ 'Εφεσ.2,4 **ὁ δὲ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, - χώρα πλουσία εἰς φυσικὰς καλλονάς - εἰς δάση, - πλούσιος εἰς γνώσεις·** ‖ νεώτ. κ. δημ. κ. ἀπολ. : **πλουσία γλῶσσα** ἡ ἔχουσα μέγαν λεκτικὸν πλοῦτον, -**πλουσία ρίμα** (ἡ καὶ πρὸ τοῦ τονιζομένου φωνήεντος συνηχοῦσα)· **3)** κ. νεώτ. ὁ ἄφθονος : Εὐρ.Τρῳ.1249 **εἰ πλουσίων τις τεύξεται κτερισμάτων,** αὐτ.ἀπ.316,3 **πλούσιον ὕδωρ,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 33,3 **ἀπὸ τὸ πλούσια φῶς του ἤσκιοι ξανθοὶ κυλοῦν στὴ γῆ, - πλουσία συγκομιδή·** ‖ νεώτ. κ. δημ. παροιμ. φρ. **πλούσια τὰ ἐλέη σου!** ἐπὶ γενναιοδωρίας ἢ ἀφθονίας πραγμάτων· **4)** κ. νεώτ. ὁ πλουσίως παρεσκευασμένος, ὁ πολυτελής : Σοφ.'Ηλ.361 **σοὶ δὲ πλουσία τράπεζα κείσθω καὶ περιρρείτω βίος, - πλουσία διακόσμησις, - πλούσιος διάκοσμος.**
πλουσιότης-ητος (ἡ) μτγν. ἡ ἰδιότης τοῦ πλουσίου, ὁ πλοῦτος : 'Ιω.Χρυσ. ἐν Χριστ.Γενν.114,29.
πλουσιοϋφής-οῦς-ές μσν. ὁ πλουσίως, πολυτελῶς ὑφασμένος : Τζέτζ.Λυκόφρ.863.
πλουσιόχειρ-ειρος (ὁ,ἡ) ἀρχ. λεξ. ὁ μεγαλόδωρος, γενναιόδωρος, πλουσιοπάροχος, ἀνοιχτοχέρης· 'Ησ. ἐν λ. ὀμπνειόχειρ.
πλουσιόψυξ-υχος (ὁ,ἡ) μσν. πλουσιόψυχος βλ.λ. : Τζέτζ.Χιλ.4,56 **ἀνθρώπους πλουσιοψύχους, πράγματι πενομένους.**
πλουσιόψυχος-ον μτγν. ὁ πλούσιος τὴν ψυχήν, ἐλευθέριος, γενναιόψυχος, γενναιόδωρος : 'Ηφαιστ.'Αστρ.1,1.
πλουσιῶ-άω μτγν. πλουτῶ βλ.λ. : 'Αλέξ.'Αφρ. Πρ.2,10 **ὁ δὲ ἀμφημερινὸς πλουσιῶν πρὸς ὕλην.**
πλουσίως ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **πλούσια,** κατὰ τρόπον πλούσιον, ἐν πλησμονῇ, ἀφθόνως :

ΚΔ Κολ.3,16 ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοικείτω ἐν ὑμῖν πλουσίως ἐν πάσῃ σοφίᾳ, Μηναῖ 12,3 Ἑσπερ. Προσομ.1 ἐξαποστείλας τοῦτον πλουσίως· **2**) πολυτελῶς : Ἡρ.2,44 εἶδον [ἱερὸν] πλουσίως κατεσκευασμένον, Εὐπ.76 κοίτας .. πλουσίως σεσαγμένας, Φίλ.2,400 **3**) μεγαλοπρεπῶς : Εὐρ.Ἄλκ. 56 κἂν γραῦς ὄληται, πλουσίως ταφήσεται.

πλουσότη (ἡ) μσν. δημ. κ. **πλουσότητα** ὁ πλοῦτος βλ.λ. : Ἐρωτόκρ.2,441, αὐτ.449 ἐκείνη οὐδὲ πλουσότητα γυρεύει μηδὲ χάρες.

πλουτᾰγᾰθής-οῦς-ές δ.ἀνάγν. πλουτογαθής βλ.λ.

πλουταίνω δημ., ἀόρ. (ἐ)πλούτησα κ. (ἐ)πλούτυνα, καθιστῶ, κάμνω τινὰ πλούσιον, πλουτίζω : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.213,9 ἄς εἶν' καλὰ τ' ἀλέτρι σου, θεὸς νὰ τὸ πλουταίνῃ· **2**) συχν. ὡς ἀμτβ. καθίσταμαι, γίνομαι πλούσιος, πλουτῶ : Ζερβ.Τραγ. ΚΚ 54,12 καὶ πλούταινα κι ὅλο ἔχτιζα παλάτια νὰ τὰ χαρῶ, παροιμ. μὲ τὸ νοῦ πλουταίνει ἡ κόρη, μὲ τὸν ὕπνο ἡ ἀκαμάτρα (ἐπὶ τῶν βαυκαλιζομένων με ματαίας ἐλπίδας).

πλούταξ-ᾱκος (ὁ) κωμ. λ. ὁ ἀγροῖκος πλούσιος : Εὐπ 159,9, Μέν.462,10.

πλουτάρχειος-α-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ τοῦ Πλουτάρχου ἢ ὑπ' αὐτοῦ πεποιημένος, γεγραμμένος : Μέν.Ρήτ.392S Πλουτάρχειοι βίοι.

πλούταρχος (ὁ) μτγν. ὁ κύριος τοῦ πλούτου, ἐπὶ τοῦ θεοῦ : Φίλ.1,669.

πλουτηρός-ά-όν ὁ πλουτοποιός, ὁ πλουτίζων τινά, ὁ πλούτη ἐπιφέρων, συνεπαγόμενος : Ξεν. Οἰκ.2,10 ὁρῶ γάρ σε ἕν τι πλουτηρὸν ἔργον ἐπιστάμενον περιουσίαν ποιεῖν, Πολυδ.3,110.

πλουτιαῖος-α-ον μτγν. ὁ πλούσιος, ὁ ἐν πλησμονῇ ὤν, ἄφθονος : Ἰω ΨΧρυσ.10,899Α τῶν πλουτιαίων ὑετῶν.

πλουτίζω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἀττ. μέλλ. πλουτιῶ [Τιμοκλ.4,8], καθιστῶ, κάμνω τινὰ πλούσιον ἢ πλουσιώτερον : Αἰσχ.Ἀγ.586 σὺν δὲ πλουτίζειν ἐμέ, Ξεν.ΚΠ 8,2,22 πλουτίζων καὶ εὐεργετῶν ἀνθρώπους εὔνοιαν ἐξ αὐτῶν κτῶμαι, ΠΔ Βασ.1,2,7 κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει, ταπεινοῖ καὶ ἀνυψοῖ, ΚΔ Κορ.2,6,10, Μηναῖ.12,4 Ὄρθρ.Ὠδ.5,6 αἴγλην ὑπεδεξω τὴν τρισήλιαν .. πλουτίζουσαν χαρίσμασιν, Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.93,14 καὶ νὰ σὲ πάρω ψυχογυιό, βαριὰ νὰ σὲ πλουτίσω· ‖ μτ. αἰτ. προσ. κ. δοτ. πράγμ : Ξεν.Ἀπ.4,2,9 τὰς δὲ τῶν σοφῶν ἀνδρῶν γνώμας ἀρετῇ πλουτίζειν· κ. μτ. αἰτ. προσ. κ. γενικ. πράγμ. : Αἰσχ.Ἀγ.1268 ἄλλην τιν' ἄτης ἀντ' ἐμοῦ πλουτίζετε· ‖ κ. ἐν τῷ παθ. τ. : Σοφ.ΟΤ 30 Ἅιδης στεναγμοῖς .. πλουτίζεται, Ξεν.ΚΠ 5,5,27 τούτοις γὰρ πλουτιζόμενος ὑπὸ σοῦ, ΚΔ Κορ.1,1,5 ὅτι ἐν παντὶ ἐπλουτίσθητε ἐν αὐτῷ, Ἐφταλ.Ὀδ.1 35 κι ἂν ζῇς σὲ πλουτισμένο σπίτι· ‖ πλουτίζομαι ἔκ τινος κτῶμαι πλοῦτον ἀπό τινος : Ξεν.Προσ.4,14 αἰσθανομένην πολλοὺς πλουτιζομένους ἐξ αὐτῆς ἰδιώτας, αὐτ.Ἀπομν.2,1,28· **2**) νεώτ.κ.δημ. ἀμτβ. πλουτῶ, γίνομαι πλούσιος, πλουταίνω : ὅσο περνοῦν τὰ χρόνια ὁλοένα καὶ πλουτίζουν· **3**) ρηματ. π. πλουτισμός, πλούτισμα, πλουτιστής, πλουτιστήρ.

πλουτίνδα ἐπίρρ. Ἐπιγρ. δ. τ. τοῦ πλουτίνδην βλ.λ. : Ἐπιγρ.Μεγάρων.

πλουτίνδην ἐπίρρ. κατὰ τὸν πλοῦτον, τὴν περιουσίαν : Ἀριστλ.Πολιτ.1273a,24, αὐτ.Ἀθ.3,1 τὰς μὲν ἀρχὰς καθίστασαν ἀριστίνδην καὶ πλουτίνδην, Πλούτ.Ἠθ.154C τὸν λόγον ἀξιῶ, καθάπερ τὸν οἶνον μὴ πλουτίνδην μηδὲ ἀριστίνδην.. νέμεσθαι, Λουκ.ΖΤραγ.7, Συνέσ 30Β.

πλούτισμα-ατος (τὸ) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ πλουτισμὸς βλ.λ. : Ἀν.Κρ.4,324.

πλουτισμός (ὁ) μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πλουτίζω, τὸ πλουτίζειν τινά : Εὐατ.740,42 ἐκ μέρους τῶν ληίων καὶ τῆς χρυσοῦ κτήσεως πάντα πλουτισμὸν ἐνέφηνε, αὐτ.Πον.135 31, αὐτ.79,39. Καισάρ.Δαπ.ἐν Σάθ.3,86 διὰ νὰ χαίρεται εἰς τὰς οὐρανικὰς ἀναπαύσεις μὲ τοιοῦτον ἀθάνατον πλουτισμόν.

πλουτιστήρ-ῆρος (ὁ) Ἐπιγρ. ὁ πλουτιστής. βλ.λ. : εὐεργέτην καὶ πλουτιστῆρα.

πλουτιστήριος-α-ον μτγν. ὁ δυνάμενος νὰ καταστήσῃ τινὰ πλούσιον, ὁ πλουτίζων τινά, πλουτοποιός : Φίλ.1,669 πλουτιστήρια ἔργα ἐπιτηδεύειν.

πλουτιστής (ὁ) Ἐπιγρ. κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ καθιστῶν τινα πλούσιον.

πλουτοβρύτης (ὁ) μσν ὁ ἐξ οὗ βρύει πλοῦτος : Στουδ.Θεόδ.1792 (ἐκδ. Mi.).

πλουτογᾱθής-οῦς-ές (γηθῶ-έω) ποι. δωρ. τ. ἀντὶ πλουτογηθής, ὁ ἐπὶ τῷ πλούτῳ γηθόμενος, χαίρων· ὅθ. ὁ πλοῦτον ἄφθονον ἔχων, πάμπλουτος ἢ ὁ διὰ πλούτου εὐχαριστῶν, χοροποιῶν : Αἰσχ.Χο. 801 οἵ τ' ἔσω δωμάτων πλουτογαθῆ μυχὸν νομίζετε (κῶδ. πλουταγαθῆ).

πλουτοδοσία (ἡ) μσν. δόσις, παροχὴ πλούτου : Πρόδρ.376.

πλουτοδοτήρ-ῆρος (ὁ) μτγν., θηλ. πλουτοδότειρα, πλουτιστὴς βλ.λ., ἐπίθετον τοῦ Ἀπόλλωνος : ΑΠ 9,525,17 πλουτοδοτὴρ Ἀπόλλων· ‖ τὸ θηλ. ἐπίθετον τῆς Δήμητρος : Ὀρφ.Ὕμν.40,3, Ὀρφ. ἀπ.302, Λουκ.Ἑταιρ.Δ 7,1 στεφανῶσαι δὲ καὶ τὴν πλουτοδότειραν.

πλουτοδότης (ὁ) κ. μσν., μτγν. κ. **πλουτοδώτης** (πάπ.) ὁ πορίζων, διδῶν πλοῦτον, ὁ παρέχων περιουσίαν, ὁ χορίζων ἀγαθά : Ἡσίοδ.Ἔργ.126 τοὶ μὲν δαίμονές εἰσι .. φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων .. πλουτοδόται, Φίλ.1,232 πλουτοδότης θεός, Ἐπιγρ. ἥρωνι πλουτοδότῃ, Μηναῖ.12,6 Βί.Ἀγ.Νικολάου νύκτας ὅλας διατελῶν ἄγρυπνος .. μὴ λάθῃ αὐτὸν .. ὁ καλὸς πλουτοδότης· ‖ κ. ἐπίθετον τοῦ Διονύσου : ποιητ.π.Σχόλ.Ἀριστφ.Βάτρ. 482· ‖ κ. ὡς ἐπίθετον Διός : Ὀρφ.Ὕμν.73,4· ‖ κ. τοῦ Διός-Ἡλίου - Σαράπιδος : Πάπ.· ‖ κ. τοῦ Πλούτωνος : Λουκ.Τίμ.21 ὁ Πλούτων ἀποστέλλει με παρ' αὐτοὺς ἅτε πλουτοδότης καὶ μεγαλόδωρος καὶ αὐτὸς ὤν· ‖ κ. τοῦ Μηνός : Πάπ. Μηνὶ σωτῆρι καὶ πλουτοδώτῃ.

πλουτοδοτῶ-έω μτγν. διδῶ, πορίζω, παρέχω εἴς τινα πλούτη, περιουσίαν, ἀγαθά, μτ. αἰτ. προσ. κ.δοτ. πράγμ. : Ὀρφ.Ὕμν.18,5, Θεμίστ.Λόγ.34,454,14 ἐζήλωσα τὸν ὁσημέραι πλουτοδοτοῦντα.

πλουτοκράτης (ὁ) νεώτ. κ. δημ., θηλ. -ις-ιδος, δημ. -ισσα, ὁ διὰ τοῦ πλούτου αὐτοῦ κρατῶν, ὁ πλούτῳ ἰσχύων, ἰσχυρὸς ὤν, ἄ. κεφαλαιοκράτης· **2**) ὁ ἀνήκων εἰς τὴν κρατοῦσαν τάξιν τῶν πλουσίων.

πλουτοκρατία (ἡ) νεώτ. κ. δημ. κυριαρχία, ἐξουσία τοῦ πλούτου, τῶν πλουσίων, ὀλιγαρχία συνισταμένη ἐκ πλουσίων, σύστημα οἰκονομικὸν ἢ κοινωνικόν, ἐν τῷ ὁποίῳ ὁ πλοῦτος ἤτοι ἡ ἄφθονος κατοχὴ τῶν οἰκονομικῶν ἀγαθῶν, κατέχει ὑπερέχουσαν θέσιν καὶ δημιουργεῖ προνομιοῦχον καὶ ἄρχουσαν τάξιν ἐξ ἐκείνων εἰς χεῖρας τῶν ὁποίων εὑρίσκεται· πρβλ. ἀστοκρατία, κεφαλαιοκρατία : Ξεν.Ἀπ.4,6,12 ταύτην μὲν τὴν πολιτείαν ἀριστοκρατίαν .. ὅπου δ' ἐκ τιμημάτων, πλουτοκρατίαν [ἐνόμιζεν εἶναι], Μέν.Ρήτ.359S· **2**) νεώτ. κ. δημ. τὸ σύνολον τῶν πλουσίων ὡς προέχουσα καὶ ἄρχουσα κοινωνικὴ τάξις.

πλουτοκρατικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πλουτοκρατίαν ἢ τὸν πλουτοκράτην, ὁ τῆς πλουτοκρατίας : πλουτοκρατικὴ τάξις, - πλουτοκρατικὸν σύστημα· ‖ ἐπίρρ. -ῶς.

πλουτοκρατοῦμαι-έομαι μτγν διαβιῶ, ζῶ ὑπὸ πλουτοκρατικὸν πολίτευμα, κατοικῶ ἐν πολιτείᾳ πλουτοκρατουμένῃ : Μέν.Ρήτ.360S.

πλουτοκράτωρ-ορος (ὁ,ἡ) μσν. ὁ ἔχων, διαθέτων πλούτη : Οἱ μετὰ Θεοφ.5,74,318 (ἐκδ. 2α).

πλουτοκτησία (ἡ) νεώτ. ἡ κτῆσις πλούτου.

πλουτολεκτῶ-έω μσν. συναθροίζω, μαζεύω πλοῦτον, πλούτη : Θεοδόσ.Διάκ.᾽Ακρ.1,6.

πλουτολογία (ἡ) νεώτ. ἡ οἰκονομικὴ ἐπιστήμη ἡ ἔχουσα αντικείμενον τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν καὶ ἀποβλέπουσα εἰς τὴν παροχὴν τῶν οἰκονομικῶν μέσων πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἀνθρωπίνων ἀναγκῶν διὰ τῆς ἐπιδιώξεως οἰκονομικοῦ ἀποτελέσματος ἤτοι παραγωγῆς, ἀνταλλαγῆς, κτήσεως καὶ διαθέσεως πλούτου· πρβλ. πολιτικὴ οἰκονομία.

πλουτολογικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πλουτολογίαν, ὁ τῆς πλουτολογίας : **πλουτολογικὴ πραγματεία**· ‖ ἐπίρρ.-ῶς.

πλουτοποιΐα (ἡ) μσν. τὸ παρέχειν πλοῦτον, τὸ ποιεῖν τινα πλούσιον : Εὐστ.Πον.278,69.

πλουτοποιός-όν μτγν. κ. μσν. ὁ ποιῶν τινα πλούσιον, πλουτίζων, δημιουργῶν πλοῦτον : Πλούτ. Νουμ.16, αὐτ.᾽Ηθ.165A **ἀφεὶς τὴν πλουτοποιὸν ἀδικίαν καὶ τὴν γόνιμον ἁπάσης ἡδονῆς ἀκολασίαν,** Πολυδ.3,110, Βέττ.Βάλ.16,20, Εὐστ.Πον.71,70.

πλουτοποιῶ-έω μσν. πλουτῶ, πλουτίζω, καθιστῶ τινα πλούσιον : ΨΚωδ.290,18.

πλουτοπράτης (ὁ) μσν. ὁ παρέχων, οἱονεὶ πωλῶν τὸν πλοῦτον : Πισίδ.Γ᾽Εξαήμ.462.

πλοῦτος (ὁ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. **πλοῦτος-εος** (τὸ) (ΚΔ Κορ.2,8,2, ᾽Ερωτόκρ.3,2071), δημ. πληθ. **πλούτια,** ἀφθονία ὑλικῶν ἀγαθῶν, τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων, μεγάλη εὐπορία, περιουσία : ᾽Ιλ.Α 171 **οὐδέ σ᾽ ὀΐω ἐνθάδ᾽ ἄτιμος ἐὼν ἄφενος καὶ πλοῦτος ἀφύξειν,** αὐτ.Π 596, Πίνδ.Ο 2,58 **ὁ μὰν πλοῦτος ἀρεταῖς δεδαιδαλμένος,** Σόλ.π.Πλούτ.᾽Ηθ.524E **πλούτου δ᾽ οὐδὲν τέρμα πεφασμένον ἀνθρώποισιν,** ᾽Ανδοκ.1,131, Πλάτ.Πολ.421D, αὐτ.618B **τὰ δ᾽ ἄλλα ἀλλήλοις τε καὶ πλούτοις καὶ πενίαις,** αὐτ.Γοργ.523C, αὐτ. Πρωτ.354B, ΚΔ Ματθ.13,22 **ἡ μέριμνα τοῦ αἰῶνος τούτου καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου,** αὐτ.Μᾶρκ.4,19, αὐτ.Λουκ 8,14, αὐτ.᾽Ιάκ.5,2, αὐτ.᾽Απ.5,12, Μηναῖ.12,4 "Ορθρ.᾽Ωδ.3,5 **ἐσκόρπισας τὸν πλοῦτον θεῷ δανείζων,** ᾽Ερωτόκρ.1,71 **εἶχεν ὁ βασιλιὸς πολλοὺς μὲ φρόνεψη καὶ πλούτη,** Ζερβ Τραγ.ΚΚ 26,18 **πέρ᾽ ἀπ᾽ τὴ γῆ, σὲ ἀρίφνητα μὲ πῆρε πλούτη,** δ.τραγ. **ἔφαγε ὁ υἱὸς τὰ πλούτη του κι ἡ κόρη τὰ προικιά της**· ‖ παροιμ. **ἔχεις πλούτη; ἔχεις γνώση** (οἱ κατέχοντες πλοῦτον ἐπιβάλλονται δι᾽ αὐτοῦ ἔστω καὶ ἂν εἶναι μωροί)· ‖ νεώτ. **ἐθνικὸς πλοῦτος** τὸ σύνολον τῶν ἀγαθῶν, τὰ ὁποῖα διαθέτει χώρα τις· ‖ **ἰδιωτικὸς πλοῦτος** ὁ εἰς ἓν ἄτομον ἀνήκων ἢ τὸ σύνολον τῶν ἰδιωτικῶν περιουσιῶν· **2)** θησαυρός, μτ. γενικ. πράγμ. : ᾽Ηρ. 2,121,α' **πλοῦτον δὲ τούτῳ τῷ βασιλέϊ γενέσθαι ἀργύρου μέγαν**· ‖ κ. ἀπτώτ. : Πλάτ.Νόμ.801B **οὔτε ἀργυροῦν δεῖ πλοῦτον οὔτε χρυσοῦν ἐν πόλει ἱδρυμένον ἐνοικεῖν,** ΚΔ ᾽Εφεσ.3,8 **εὐαγγελίσασθαι τὸν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ**· **3)** κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἀφθονία οἱουδήποτε πράγματος, πληθώρα, πλησμονή : ᾽Εμπ.129 **πραπίδων πλοῦτος,** Ξεν.Συμπ.4,43 **ὁ ἐν τῇ ἐμῇ ψυχῇ πλοῦτος,** Πλάτ.Εὐθφρ.12A **πλοῦτος τῆς σοφίας,** ΚΔ Ρωμ.2,4, αὐτ.9,23 **ἵνα γνωρίσῃ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ ἐπὶ σκεύη ἐλέους,** Σολωμ. Φραγκίσκα Φραῖζερ 5 **δῶρο δὲν ἔχουνε γιὰ σέ, καὶ γιὰ τὸ μέσα πλοῦτος, - πλοῦτος προϊόντων - γνώσεων - ἐσωτερικῆς ζωῆς, - λεκτικὸς - ἐκφραστικὸς πλοῦτος**· ‖ **γῆς πλοῦτος** περίσσεια, πλησμονή, ἀφθονία γῆς, ὅλη ἡ γῆ : Αἰσχ.᾽Επτ.948 **ὑπὸ δὲ σώματι γᾶς πλοῦτος ἄβυσσος ἔσται** (σχόλ. «πολλὴ τῆς γῆς ἀφθονία ὑποκείσεται αὐταῖς», Βερναρδ.Γρ. «ὑπὸ τὰ σώματά των (ἐν τῷ τάφῳ) θὰ ἔχωσιν ἀμέτρητον πλοῦτον γῆς»)· ‖ μσν. δημ. **τὸ πλοῦτος τῆς ἀντρειᾶς** περίσσεια ἀνδρείας, κ. μετων. ὁ τὰ μέγιστα ἀνδρεῖος, ὁ παραπολὺ ἀντρειωμένος : ᾽Ερωτόκρ.2,1636 (ὁ Κυπρίδης) **ὁ θησαυρὸς τσὶ δύναμις καὶ τῆς ἀντρειᾶς τὸ πλοῦτος**· **4)** νεώτ. τὸ εἶναί τι πλούσιον, πολυτέλεια : **πλοῦτος ἐπιπλώσεως-διακοσμήσεως**· **5)** ὁμ. νεώτ. συνεκδ. τὸ σύνολον τῶν πλουσίων, ἡ τάξις αὐτῶν, οἱ πλούσιοι : **μὴν ἔχῃς ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν πλοῦτον, διότι εἶναι αὐθαίρετος καὶ σκληρός**· **6)** μσν. δημ. πᾶν ὅ,τι κοσμεῖ τὸν ἄνθρωπον, ἀρεταί, προτερήματα : αὐτ.2,1838 **γεῖς καβαλλάρης δυνατὸς καὶ μὲ μεγάλο πλοῦτος**· **7)** ὁμ. μσν. δημ. ὄφελος, ὠφέλεια : αὐτ.1,1512 **μ᾽ ἀνάθεμα τὸ διάφορο τῶν τραγουδιῶν τὸ πλοῦτος**· **8)** τὸ ὀρσ. **πλοῦτος** ὡς κύρ. ὄν. ὁ υἱὸς τῆς Δήμητρος καὶ τοῦ ᾽Ιασίου, θεὸς τῶν ἀγαθῶν τῆς γῆς, τοῦ πλούτου : ῾Ησίοδ.Θ 969 **Δημήτηρ μὲν Πλοῦτον ἐγείνατο . . ᾽Ιασίῳ ἥρωϊ μιγεῖσ᾽**· ‖ παρίσταται καὶ ὡς τυφλός : Τιμοκρ.8· ‖ δθ. κ. ὡς ποιῶν τοὺς ἀνθρώπους τυφλούς : ᾽Αντιφάν.259 **ὁ δὲ Πλοῦτος ἡμᾶς . . τυφλοὺς ποιεῖ.**

πλοῦτος-εος (τὸ) μτγν., μσν. κ. δημ. ὁ πλοῦτος.

πλουτοτρεφής-οῦς-ές μτγν. μσν. ὁ ἐν πλούτῳ ἀνατραφείς, ὁ ἀναθρεμμένος, μεγαλωμένος μέσα σὲ πλούτη : Εὐστ.835,37 **τοιοῦτοι γὰρ ὡς τὰ πολλὰ οἱ πλουτοτραφεῖς.**

πλουτοφανής-οῦς-ές μσν. ὁ πλοῦτον ἐμφαίνων, ὁ παρέχων τὴν ἐντύπωσιν τοῦ ἔχειν πλοῦτον· δθ. **πλουτοφανὴς παλάμη** ἡ ἐμφαίνουσα, παρουσιάζουσα πλοῦτον : Βαλσ.29,7.

πλουτοφόρος-ον κ. νεώτ. ὁ φέρων, παράγων πλοῦτον, πλουτοπαραγωγικός : ᾽Αρχέστρ.ἀπ.45,5 **Καλυδῶνί τε κλεινῇ ᾽Αμβρακίᾳ τ᾽ ἐνὶ πλουτοφόρῳ Βολβῇ,** Αἰλ.ΖΙ 12,43, Γρυπ.Σκ.Τερρ.73,10 **μεστὰ τὰ στάχια ξάσπρισαν στὴ γῆ τὴν πλουτοφόρα**· **2)** κ. νεώτ. ὁ ἀποφέρων πλοῦτον : Κωμ. ᾽Αδέσπ.8 **οὐράνιον αἶγα πλουτοφόραν τρέφων,** Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.125 **ἔκαμνε πλουτοφόρα ταξίδια εἰς τὴν Μαύρην Θάλασσαν**· **3)** ἐπὶ τοῦ Θεοῦ, ὁ δίδων, παρέχων πλοῦτον : Φίλ.1,544.

πλουτόχθων-ονος (ὁ,ἡ) ποι. ὁ πλουσιόγειος, πλούσιος εἰς γηΐνους θησαυροὺς ἢ ὀρθότ. ὁ ἐκ τῆς χθονός, τῆς γῆς πλουτῶν : Αἰσχ.Εὐμ.947 **γόνος (δὲ γᾶς) πλουτόχθων ἑρμαίαν δαιμόνων δόσιν τίοι** (Βερναρδ.Γρ. «οἱ δὲ αὐτόχθονες κάτοικοι τῆς ᾽Αττικῆς οἱ ἐκ τῆς χθονὸς τὸν πλοῦτον ἀρυόμενοι τιμάτωσαν τὴν ἑρμαίαν τῶν θεῶν δωρεάν»).

πλουτῶ-έω (πλοῦτος) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. εἶμαι πλούσιος, εὔπορος, πολυκτήμων, κέκτημαι πλοῦτον, ἔχω πολλά, ἀντίθ. πένομαι : ῾Ησίοδ.῎Εργ. 313 **τάχα σε ζηλώσει ἀεργὸς πλουτεῦντα,** Θέογν. 663 **πενιχρὸς αἶψα μάλ᾽ ἐπλούτησε,** ᾽Ηρ.1,32 **ἐμοὶ δὲ σὺ καὶ πλουτέειν μέγα φαίνεαι,** αὐτ.3,37, αὐτ.6,125, Σοφ.᾽Αντ.1168 **πλούτει κατ᾽ οἶκον μέγα,** Πλάτ.Πολ 421D **πλουτήσας χυτρεὺς δοκεῖ σοι ἔτι θελήσειν ἐπιμελεῖσθαι τῆς τέχνης;,** Μέν.Κόλ.42· ‖ μτ. αἰτ. συστοίχ. ἢ συνωνύμου **πλουτῶ πλοῦτον** ἀποκτῶ πλοῦτον : Λουκ.Τίμ.48 **ὡς πλουτοίης ὑπερμεγέθη τινὰ πλοῦτον**· ‖ **πλουτῶ ἀπὸ τῶν κοινῶν** καθίσταμαι, γίνομαι πλούσιος, πλουτίζομαι ἐκ τῶν δημοσίων χρημάτων : ᾽Αριστφ.Πλ.569 **πλουτήσαντες δ᾽ ἀπὸ τῶν κοινῶν παραχρῆμ᾽ ἄδικοι γεγένηνται**· ‖ **πλουτῶ ἐκ τῶν ἀλλοτρίων** πλουτίζομαι ἐκ τῆς ξένης περιουσίας : Λυσ. 32,25· ‖ παροιμ. φρ. **ὄναρ πλουτῶ** ἀποκτῶ πλοῦτον, γίνομαι πλούσιος κατ᾽ ὄναρ, καθ᾽ ὕπνους, δθ. φαντάζομαι ὅτι ἀποκτῶ τι : Πλάτ.Λύσ.218C **κινδυνεύομεν ὄναρ πεπλουτηκέναι**· ‖ ὁμ. φαντάζομαι, νομίζω ὅτι ἐπέτυχα σπουδαῖόν τι· πρβλ. ἄνθρακες ὁ θησαυρός : αὐτ.Θεαίτ.208B **ὄναρ δὴ . . ἐπλουτήσαμεν οἰηθέντες ἔχειν τὸν ἀληθέστατον ἐπιστήμης λόγον**· **2)** κτ. ἐπέκτ. μτ. γενικ. πράγμ. εἶμαι πλούσιος εἴς τι, ἔχω τι ἐν ἀφθονίᾳ, ἔχω τι μὲ τὸ παραπάνω : ᾽Αριστφ.ἀπ.241, Ξεν.᾽Αν.

7,7,42 **ὁ γὰρ ταῦτα ἔχων πλουτεῖ μὲν ὄντων φίλων πολλῶν**, Ἀριστλ.Πολιτ.1257b,13 **καὶ νομίσματος πλουτῶν πολλάκις ἀπορήσει τῆς ἀναγκαίας τροφῆς** || κ. μτ. δοτ. πράγμ. : Εὐρ.Ἑλ.756 **οὐδεὶς ἐπλούτησ᾽ ἐμπύροισιν ἀργὸς ὤν**, Ξεν.Ἀθ. 2,11 **εἴ τις σιδήρῳ ἢ χαλκῷ ἢ λίνῳ πλουτεῖ πόλις** κ. μτ. αἰτ. : Θεμίστ.Λόγ.1,17C **πλουτεῖν φίλους**, αὐτ.22,267A **πλουτεῖν φιλίαν**, Μηναῖ.12,3 Ὀρθρ.Ὠδ.5,3 **ἐξ ὧν καὶ προφητείας χάριν ἐπλούτησας** 3) νεώτ. ἐπὶ φωτός, προσδίδω πλοῦτον λάμψεως, παρουσιάζω τι πλούσιον εἰς λαμπρότητα, λαμπρότατον : Κάλβ.Ὠδ.1,3,2 **ὅταν τὸ φῶς ἐπλούτει τὰ βουνὰ καὶ τὰ κύματα.**

πλουτών(ε)ιος-(ε)ία-(ε)ιον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν Πλούτωνα· δθ. τὸ οὐδ. **πλουτώνιον** ὡς οὐσ. τόπος ἔνθα ὑπάρχουν πνιγηραὶ καὶ νοσηραὶ ἀναθυμιάσεις ἐκ τοῦ ἐδάφους ἐξερχόμεναι· τοιοῦτοι τόποι ἐθεωροῦντο ὡς εἴσοδος εἰς τὸν Ἅδην, τὸν Κάτω Κόσμον : Στράβ. 5,4,5, αὐτ.13,4,14 «τὸ δὲ Πλουτώνιον . . ἀτόμιόν ἐστι σύμμετρον ὅσον ἄνθρωπον δέξασθαι δυνάμενον» 2) ὁμ. τὸ οὐδ. **πλουτώνειον** ὡς οὐσ. ἱερόν, ναὸς τοῦ Πλούτωνος : Ἐπιγρ.Κορίνθου· 3) νεώτ. ὁ συντελούμενος εἰς τὰ ἔγκοτα τῆς γῆς, ἐνδογήϊνος : **πλουτώνειοι ἐκρήξεις**, - **πλουτώνια πετρώματα** (τὰ ἐκ πλουτωνείων, ἡφαιστείων ἐκρήξεων πυριγενῆ πετρώματα)· 4) ὁμ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πλουτωνισμὸν βλ.λ.

πλουτωνισμός (ὁ) νεώτ. γεωλογικὴ θεωρία καθ᾽ ἣν ὅλα τὰ πετρώματα ἔχουσι μαγματικὴν καταγωγήν.

πλουτωνιστής (ὁ) νεώτ. ὁ ὀπαδὸς τῆς θεωρίας τοῦ πλουτωνισμοῦ βλ.λ.

πλόχανον (τὸ) δ.ἀνάγν. τοῦ πλόκανον βλ.λ.

πλοχμός (ὁ) πλόκαμος, πλεξίδα, ἴδ. κτ. πληθ. βόστρυχοι, πλόκαμοι κόμης : Ἰλ.Ρ 52 **αἵματί οἱ δεύοντο κόμαι, χαρίτεσσιν ὁμοῖαι, πλοχμοί θ᾽**, Ἀπολλ.Ρ 2,677, Ἀντίπ.ΑΠ 6,237 **εἵνεκα τοῦδε πλοχμοὶ συρικτᾶν κεῖνται ἀπ᾽ ἀκρεμόνων**, Κόϊντ.5,39· 2) ὁμ. κτ. πληθ. οἱ πλόκαμοι, τὰ πλοκάμια τοῦ πολύποδος : Ἀντίπ.Θεσσ.ΑΠ 9,10.

πλοώδης ους-ες ὁ πλέων, ἐπιπλέων· δθ. μτφ. περιπλανώμενος, σαλευόμενος, ἀσταθής, χαλαρός : Ἱππ.Ἀρθρ.14 **πλοώδης κλητς.**

πλύμα-ατος (τὸ) (πλύνω) κ. νεώτ. κ. δημ. ὕδωρ, ἐν ᾧ τις ἀπέπλυνέ τι, ἐν ᾧ ἔχει πλυθῇ τι : Πλάτ. Κωμ.82 **πλύμα Ἰχθύων**, Ἀριστλ.Ζ1 534a,27 **ὅταν ἐκχυθῇ τὸ πλύμα τῶν ἰχθύων**, Νίκ.Ἀλεξ.258, Γαλ.18(1),730· || νεώτ. κ. δημ. τὸ ἐκ πλύσεως ἀκάθαρτον ὕδωρ, ἀπόπλυμα· || δημ. ἀπόπλυμα μαγειρικῶν σκευῶν καὶ δὴ τὸ διδόμενον μετὰ πιτύρων ὡς τροφὴ εἰς τοὺς χοίρους· 2) **πλύμα ἀλεύρου** ὕδωρ μεμιγμένον μετ᾽ ὀλίγου ἀλεύρου, κουρκούτι, χυλός : Ἱππ.Ἐπιδ.7,8, αὐτ.Διαίτ.63, Πάπ. **πλύματα τοῖς παιδαρίοις**· || δημ. μτφ. ὑδαρὲς καὶ ἀνούσιον φαγητόν· 3) παραπροϊόν τι τοῦ κινναβάρεως βλ.λ. : Θεόφρ.Λίθ.58 **πλύματι τῷ ἐπάνω χρῶνται**· 3) μτφ. κοινὴ πόρνη, περίτριμμα, «περιτετριμμένη ἑταίρα» : Πολυδ.7,39.

πλυνεύς-έως (ὁ) Ἐπιγρ. κ. μτγν. πλύντης, πλύτης βλ.λ. : Ἐπιγρ., Μοῖρ.329 **πλυνεῖς κατὰ τὴν πρώτην Ἀτθίδα· κναφεῖς κατὰ τὴν δευτέραν Ἀτθίδα.**

πλύνιον (τὸ) Ἐπιγρ. ὑποκορ. τοῦ πλυνὸς βλ.λ.1).

πλύνος (ὁ) πλύσις, νίφις : Πάπ., Σουΐδ.· || φρ. ἐν μτφ. χρ. **πλύνον ποιῶ τινα** πλύνω βλ.λ.4), περιλούω : Ἀριστφ.Πλ.1061 **πλύνον με ποιῶν ἐν τοσούτοις ἀνδράσιν** (δ.γρ. πλυνόν)· || **πλύνον πλύνομαι** ὑβρίζομαι : Φρύν.Σοφ.Παρ.101B.

πλυνός (ὁ) (πλύνω) κ. νεώτ. πλυντήρ, κοίλη λιθίνη πλὰξ ἢ σκάφη ἐν ᾗ ἐγίνετο πλύσις τῶν ἀκαθάρτων ἐνδυμάτων, πετρίνη σκάφη, γούρνα : Ἰλ. Χ 153 **ἔνθα δ᾽ ἐπ᾽ αὐτάων πλυνοὶ εὐρέες ἐγγὺς ἔασιν καλοί**, Ὀδ.Ζ 40, αὐτ.86· || μτγν. κάδος ἢ σκάφη πρὸς πλύσιν : Λουκ.Δραπ.12, Δίων Κ 46,4 **ἄνθρωπος ἀγαπητῶς ἔκ τε τούτων καὶ ἐκ τῶν πλυνῶν διατρεφόμενος**, Φώτ.· || θέσεις, τόποι ἔνθα γίνεται πλύσις ἐνδυμάτων, πλυντήρια : Ἔφορ.1J· 2) νεώτ. ναυτ. ὁ παρὰ τὸ πρωραῖον κατάστρωμα ἢ ἀλλαχοῦ τοῦ πλοίου χῶρος, χρησιμεύων πρὸς πλύσιν ἱματίων, νίφιν ναυτῶν κλπ.

πλυντήρ-ῆρος (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. σκεῦος, δοχεῖον χρήσιμον πρὸς πλύσιν· 2) νεώτ. μηχανή, διὰ τῆς ὁποίας γίνεται πλύσις διαφόρων ἀντικειμένων.

πλυντήριος-ον κ. μαν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς πλύσιν, **ὁ κατάλληλος** πρὸς πλύσιν, πλυντικός : **πλυντήριον μηχάνημα**· 2) τὸ οὐδ. **πλυντήριον** ὡς οὐσ. νίπτρον, **ὕδωρ** πρὸς πλύσιν, κάθαρσιν : Πολυδ.10,78, Ἰω.Κλίμ.176,24· 3) τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **πλυντήρια** (ἱερὰ) ὡς οὐσ. μυστηριώδης ἑορτὴ ἐν Ἀθήναις τῆς πλύσεως ἢ καθάρσεως τοῦ παλαιοῦ ξοάνου ἢ πέπλου τῆς Ἀθηνᾶς, τελουμένη τῇ 25 Θαργηλιῶνος, ἑνδεκάτου μηνὸς τοῦ ἀττικοῦ ἔτους (τῇ 10 περίπου Ἰουνίου) καὶ ἐπί τινας ἡμέρας διαρκοῦσα ἢ κατ᾽ ἄλλους ἀγομένη πρὸς τιμὴν τῆς Ἀγραύλου, θυγατρὸς τοῦ Κέκροπος, ἱερείας τῆς Ἀθηνᾶς ἧς ἱερὸν ἐν τῇ Ἀκροπόλει, ἔνθα οἱ ἔφηβοι ὡρκίζοντο τὸν ὅρκον τῆς πίστεως καὶ ἀφ᾽ ἧς καὶ ἡ Ἀθηνᾶ Ἄγραυλος ἀπεκαλεῖτο : Ξεν.Ἑλλ.1,4,12 **κατέπλευσεν εἰς τὸν Πειραιᾶ ἡμέρᾳ ᾗ Πλυντήρια ἦγεν ἡ πόλις**, Λυκοῦργ.ἀπ.44, Πλούτ.Ἀλκ.34 **ἑδρᾶτα τὰ Πλυντήρια τῇ θεῷ**, Ἐπιγρ., Φώτ. ἐν λ. καλλυντήρια· 4) νεώτ. τὸ οὐδ. **πλυντήριον** ὡς οὐσ. διαμέρισμα ἢ παράρτημα τῆς οἰκίας ἔνθα γίνεται ἡ πλύσις τῶν ἀσπρορρούχων, πλυσταριό· 5) ὁμ. κατάστημα ἀναλαμβάνον τὴν πλύσιν **εἰδῶν** ρουχισμοῦ : **πλυντήριον καὶ σιδηρωτήριον**· 6) ὁμ. διαμέρισμα ἐργοστασίου πρὸς πλύσιν προϊόντος τινός : **πλυντήριον μεταλλευμάτων - ἐλαιῶν.**

πλυντηριών-ῶνος (ὁ) Ἐπιγρ. ὄν. μηνός τινος **ἐν** Θάσῳ κ. ἀλλαχοῦ : Ἐπιγρ.Θάσου, Χίου, Ἴου.

πλύντης (ὁ) μτγν. κ. νεώτ., θηλ. **πλύντρια** (ἡ) (Ἐπιγρ., Πολυδ.7,37, Νικ.Χων.Χρον.315D), ὁ πλύνων ἐνδύματα· Λεξ.Ρητ.294,30 «**πλυνέας** τοὺς **πλύντας**» : Πολυδ.7,37, ΕΜ 785,35· || νεώτ. ὁ ἔχων ἐπάγγελμα τὴν πλύσιν· || τὸ θηλ. **πλύντρια** γυνὴ ἔχουσα ἔργον τὴν πλύσιν ἐνδυμάτων, πλύστρα: Πολυδ. 7,37· || **Πλύντριαι** τίτλος σατυρικοῦ δράματος τοῦ Σοφοκλέους καὶ κωμῳδίας τοῦ Φιλλυλίου.

πλυντικός-ή-όν κ. νεώτ. ὁ πλυντήριος βλ.λ.1) : Ἀριστλ.Αἰσθ.443a,1, Πολυδ.7,39 **πλυντικὴ σκάφη**· || τὸ θηλ. **πλυντική** (τέχνη) (ἡ) ἡ τέχνη τοῦ πλύνειν ἐνδύματα : Πλάτ.Πολιτ.282A **τῶν αἰτιῶν δὴ πλυντικὴν μὲν καὶ . . τὴν περὶ ταῦτα θεραπευτικήν.**

πλύντρια (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. θηλ. τοῦ πλύντης.

πλυντρίς-ίδος (ἡ) κ. νεώτ. πλύντρια, πλύστρα : Ἀριστφ.ἀπ.841· 2) **πλυντρὶς** (γῆ) (ἡ) εἶδός τι γῆς, χώματος χρησίμου παρὰ τοῖς γναφεῦσι πρὸς κάθαρσιν ἐνδυμάτων : Μενέστωρ π.Θεόφρ.ΦΑἴτ. 2,4,3 **τοιαύτην δ᾽ εἶναι τὴν πλυντρίδα χρῶμα δ᾽ ὑπόλευκον**, Νικόμ.4· 3) νεώτ. χημ. συσκευὴ πρὸς πλύσιν ἢ ἀπορρόφησιν τῶν ἀερίων.

πλύντρον (τὸ) πλύμα βλ.λ. . Ἀριστλ.Πρ.880a,27· 2) μτγν. κτ. πληθ. **πλύντρα ὁ μισθὸς** τοῦ πλύντου, τὰ πλυστικά : Πολυδ.7,38.

πλύνω κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **πλένω**, παρατ. ἐπ. **πλύνεσκον** (Ἰλ.Χ 155), δημ. **ἔπλενα**, μέλλ. **πλυνῶ** (Ἀριστφ.Θεσμ.248, Δημ.997), ἰων. κ. ἐπ. **πλυνέω** (Ὀδ.Ζ 31, αὐτ.59), ἀόρ. **ἔπλυνα** (Ἀριστφ.Πλ.1062 **ἐκ-**, Δημ.1259 **περι-**), ἐπ. **πλῦνα** (Ὀδ.Ζ 43), μέσ. μέλλ. **πλυνοῦμαι** (ΠΔ Ἀριθμ.31,24) κ. μτ. παθ. σημ. ἐν Ἀριστφ.Πλ.1064, ἀόρ. μτχ. **πλυνάμενος** (Ἡρ.4, 73 **ἐκ-**, ΠΔ Λευΐτ.13,6), παθ. μέλλ. **πλυθήσομαι** (Κωμ.Ἀδέσπ.715) κ. **πλυνθήσομαι** (Ἡσ.), ἀόρ. **ἐ-**

πλύθην, γ' έν. ύποτ. **πλυθῇ** (Θεόφρ.Φ| 3,15,4|, μτχ. ούδ. **πλυθέν** |Διοσκ.2,76,18|, θηλ. **πλυθεῖσα** |Πορφ. Πυθ.34|, δημ. **(έ)πλύθηκα,** παρακ. **πέπλυμαι** ['Ιππ. Διαίτ.65, Θεόκρ.1,150, Αίσχίν.3,178 **κατα-**), μτχ. **(πε-) πλυμένος** (πάπ.), καθαρίζω-τι έντός ὕδατος ἢ έπιχύνων έπ' αύτοῦ ὕδωρ, ίδ. έπὶ τῶν έσωτερικῶν ένδυμάτων καὶ ἄλλων, έν άντιθέσει πρός τό λούομαι καὶ νίπτω ἢ νίζω βλ.λ. τὰ όποῖα σημαίνουν κάμνω λουτρόν ἢ διά χύσεως ὕδατος άποκαθαίρω τὰς χεῖρας καὶ τό πρόσωπον ἢ τούς πόδας: 'Ιλ.Χ 155 **ὅθι εἵματα σιγαλόεντα πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι,** 'Οδ.Ζ 31, αύτ.93, 'Αριστφ.Πλ.166, Πλάτ. Χαρμ.161Ε **ἱμάτιον ἕκαστον ύφαίνειν καὶ πλύνειν,** 'Επιγρ. Κέω **έάν τις ἢ λόηται ἢ πλύνῃ τι έν ταῖς κρήναις,** ΠΔ Γέν.49,11, ΚΔ 'Αποκ.7,14 **ἔπλυναν τάς στολάς αὐτῶν καὶ έλεύκαναν αὐτάς'** ‖ κ. έπὶ ἄ. άντικειμένων, άποκαθαίρω δι' ὕδατος ἢ ἄλλως πως: 'Αριστφ.'Ιππ.160 **ού πλύνειν έᾷς τάς κοιλίας πωλεῖν τε τούς ἀλλᾶντας,** Θεόφρ.Λίθ.58 **πλύνειν τὴν ἄμμαν, - πλένω μαχαιροπίρουνα - τή σκάλα - τὴν αύλή'** κ. παθ.: Πορφύρ.Πυθ.34 **σκίλλης πλυθείσης,** Πάπ. **σησάμου πεπλυμένου'** **2)** νεώτ. κ. δημ. νίπτω βλ.λ.: **πλένω τά χέρια μου - τό πρόσωπό μου'** τό μέσ. **πλύνομαι** κ. πλέννίπτομαι: **πρέπει γρήγορα νά πλυθῇς, - πηγαίνω νὰ πλυθῶ'** ‖ έν χρ. κ. μτφ. άπαλλάσσω: ΠΔ Ψαλμ.50,4 **έπὶ πλεῖαν πλῦνόν με άπό τῆς άνομίας μου'** **3)** όμ. μτφ. έν φρ. **τό πρᾶγμα πέπλυται** εἶναι κατοτετριμμένον, έφθαρμένον, ξεπλυμένον, κοινόν: Σωσίπ.1,3 **άλλά πέπλυται τό πρᾶγμα καὶ πάντες σχεδόν εἶναι μάγειροί φασιν'** ‖ όθ. **τό πεπατημένον καὶ πεπλυμέναν** τό πεπαλαιωμένον, τό άγοραῖον: Λογγῖν.Ρητ.109Η' **4)** όμ. μτφ. **πλύνω τινά** περιλούω, λούω, έπιτιμῶ σφοδρῶς, λοιδορῶ, έξυβρίζω, δίνω ἢ πατῶ ἕνα γερό λούσιμο: 'Αριστφ.'Αχ.381 **ψευδῆ κατεγλώττιζέ μου κάκυκλοβόρει κἄπλυνεν,** Δημ.997 **άλλήλους δὲ πλυνοῦμεν καὶ ὁ τῷ λόγῳ κρατήσας ἄρξει,** αύτ. 1335, Μέν.608 **τόν πατέρα καὶ σὲ καὶ τούς σούς έγὼ πλυνῶ,** Δίων Κ 46,4 **ούκ άπεικότως τούς κρείσσανας αὐτοῦ καὶ πατεῖ καὶ πλύνει'** ‖ κ. μτ. δοτ. τοῦ τρόπου: 'Αριστλ.άπ.200 **τόν τάριχον τουτονὶ πλύνων ἅπασιν ὅσα σύνοιδ' αὐτῷ κακά'** ‖ κ. μτ. δύο αίτ.: Διοκλ.Κωμ.2 **πλυνεῖ τε τά κακά τῶν κακῶν ὑμᾶς'** . **5)** ρηματ. π. πλύσις, πλύμα, πλύσμα, πλυσμός, πλυνός, πλύνος, πλυντήρ, πλύντρια, πλυντρίς, πλύτης, πλυνεύς, πλύσιμον.

πλύση (ή) δημ. τ. τοῦ πλύσις βλ.λ.

πλύσιμο(ν) (τό) πάπ. κ. δημ. τόπος ἔνθα γίνεται πλύσις: Γλωσσ.' **2)** κτ. πληθ. **πλύσιμα** τὰ διὰ τὴν πλύσιν διδόμενα χρήματα, πλύντρα, πλυστικά: Πάπ.' **3)** δημ. ή ένέργεια καὶ τό άποτέλεσμα τοῦ πλύνω, πλύση' ‖ φρ. **βγαίνει στό πλύσιμο** είρων. τό γενόμενον κακόν ἢ ή σημειωθεῖσα άπρέπεια θὰ παρέλθῃ, θά λησμονηθῇ.

πλύσις-εως (ή) κ. νεώτ., δημ. **πλύση** ή ένέργεια τοῦ πλύνω, ὁ δι' ὕδατος καθαρισμός, πλύσιμον βλ.λ.3): Πλάτ.Πολ.429Ε **ή πλύσις οὔτ' ἄνευ ῥυμμάτων οὔτε μετά ῥυμμάτων δύναται αὐτῶν τό ἄνθος άφαιρεῖσθαι,** Στράβ.10,1,6 **ῥυπωθέντα δ'.. άποκαθαίρεσθαι τῇ πλύσει τῶν λίνων παραπλησίων,** Διοσκ.5,153,-**πλύσις ένδυμάτων - αύλῆς - μεταλλεύματος'** **2)** νεώτ. κ. δημ. έπὶ πληγῶν, έλκῶν, καθαρισμός δι' άντισηπτικοῦ ἢ ἄλλου φαρμάκου: **κάμε μερικές πλύσεις μὲ καθαρό οἰνόπνευμα'** **3)** δημ. **πλύση** (ή) καθαρισμός δι' ὕδατος καὶ σάπωνος τῶν ένδυμάτων, ίδ. τῶν έσωτερικῶν, μπουγάδα: **ἔχουμε πλύση.**

πλύσμα-ατος (τό) δ.γρ. τοῦ πλύμα βλ.λ.

πλυσμός (ό) 'Ησ. «πλυτήρ».

πλυσταρ(ε)ιό (τό) δημ. τό διά τὴν πλύσιν τῶν ένδυμάτων διαμέρισμα τῆς οίκίας, πλυνιήριον.

πλυστικά (τά) δημ. τά πλύντρα, ἡ διά πλύσιν ένδυμάτων καταβαλλομένη άμοιβή.

πλύστρα (ή) δημ. ή πλύντρια, θηλ. τοῦ πλύντης βλ.λ.: παροιμ. **τῆς προκομμένης πλύστρας πουκάμισο δὲ λείπει** (περὶ τῶν εύπορούντων διά τῆς φιλεργίας των)' **2)** πλάξ λιθίνη ἢ σανὶς ούλακωτή προσαρμοζομένη έπὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς τῆς σκάφης καὶ έφ' ἧς τρίβονται τὰ πλυνόμενα άσπρόρουχα ἢ ἄ. ύφάσματα.

πλυτήρ-ῆρος (ό) 'Ησ.«πλυνός, πλυσμός»' **2)** γλωσσ. πλύτης βλ.λ.

πλύτης (ό) μτγν. πλύντης βλ.λ.: Χοιροβ.Θεο.1, 187, ΕΜ 435,49.

πλυτικός-ή-όν μτγν. ὁ πλυντικός βλ.λ.: 'Αλέξ. 'Αφρ.Αίσθ.89,12.

πλυτός-ή-όν κ. μσν. ὁ πεπλυμένος, ξεπλυμένος, καθαρισμένος: 'Ιππ.'Αρθρ.36 **τῷ άλήτῳ τῷ σητανίῳ τῷ πλυτῷ'** ‖ **πλυτός ἄρτος** εἶδός τι έλαφροῦ ἄρτου: Γαλ.6,494, Παλλδ Βί.'Ιω.Χρυσ.112,24.

πλύτρισσα (ή) δημ. πλύντρια: δ.τραγ. **κόρη, μὴν εἶσαι πλύτρισσα, μὴν εἶσαι κοπανίστρα;.**

πλωάς-άδος (ή) κ. **πλωϊάς** |Θεόφρ.π.Πλούτ.'Ηθ. 292C) ή πλώουσα, πλέουσα, έπιπλέουσα, ή περιπλανωμένη, ή ταξιδεύουσα έδῶ κι έκεῖ: 'Απολλ. Ρ 2,1053, ΕΜ 731,40 (δ.γρ. πλωίς)' ‖ κ. έπὶ νεφελῶν, ή περιφερομένη: Θεόφρ π.Πλούτ.'Ηθ.292C **αἱ πλωϊάδες αὗται νεφέλαι καὶ αἱ συνιστῶσαι'** ‖ **πλωάδες** νῆσοι πλωταὶ νῆσοι έν τῇ λίμνῃ Κωπαΐδι: Θεόφρ.Φ| 4,10,2 **φύεται δὲ ὁ πλεῖστος** (έλαίαγνος) .. **έπὶ τῶν πλωάδων νήσων** (δ.γρ. πλοάδων), αύτ.4,12,4.

πλωΐζω κ. **πλοΐζω** (Πολύβ.4,47,1, αύτ.5,88,7, Διόδ. Σ 3,34, 'Αρρ.Εύξ.23, Πάπ.), έπ. παρατ. **πλωΐζεσκον** ('Ησίοδ.'Εργ.634) κ. **ἔπλωζον** (Θουκ.1,13), παθ.άόρ. άπαρφ. **πλωϊσθῆναι** ('Ιουστιν.'Εδικτ 13,6), πλώω, πλέω, ταξιδεύω διὰ θαλάσσης: 'Ησίοδ.'Εργ.634 **ὥσπερ έμός τε πατὴρ καὶ σός.. πλωΐζεσκ' έν νηυσί'** κ. μέσ.: Στράβ 17,1,6 **τῆς τῶν πλωϊζομένων σωτηρίας χάριν** (δ.γρ. πλοϊζομένων), 'Ιουστιν. 'Εδικτ.13,6 **πρός πόλιν πλωϊσθῆναι.**

πλωϊμοθέματα (τά) μσν. θέματα τῶν πλωΐμων: ΚΠορφ.'Εκθ.668 (έκδ.2α).

πλωϊμολόγοι (οί) μσν. οί είσπράττοντες τούς ύπὲρ τῶν πλωΐμων (τῶν πλοίων) φόρους: Μιχ.'Ακομ.2,106,28, αύτ.29, αύτ.107,24 (έκδ.Λ.).

πλώϊμος-ον (πλώω) κ. μσν. κ. νεώτ. κ. **πλόϊμος -ον** έπὶ άνθρώπων, ὁ δυνάμενος, ίκανός νὰ έπιχειρήσῃ πλοῦν τινα: Δημ.1290 **οὔτ' ἂν εἰς τὴν 'Ρόδον έσώθη οὔτ' ἂν ὕστερον πλώϊμος ἦν'** ‖ έπὶ πλοίων, ὁ κατάλληλος, ίκανός, δυνάμενος νὰ πλεύσῃ: Θουκ.1,29 **τάς ναῦς.. ζεύξαντές τε τάς παλαιάς ὥστε πλωΐμους εἶναι,** αύτ.2,13, Δημ.1290 **τηνικαῦτα δὲ πλώϊμον οὖσαν φαίνεσθαι τὴν αὐτὴν ναῦν;'** **2)** έπὶ ναυτιλίας, θαλασσοπλοΐας, θαλασσίας συγκοινωνίας, έν φρ. **πλωϊμώτερα γίγνεται ἢ έστί** αἱ περιστάσεις γίνονται μᾶλλον εύνοϊκαὶ διὰ τὴν ναυτιλίαν: Θουκ.1,8 **καταστάντος τοῦ Μίνω ναυτικοῦ, πλωϊμώτερα έγίγνετο,** αύτ.7' **3)** ὁ κατάλληλος, ὁ παρέχων τὴν δυνατότητα πρός πλοῦν, πλεύσιμος: Θεόφρ.Χαρ.3,3 **τὴν θάλατταν έκ Διονυσίων πλώϊμον εἶναι'** ‖ **πλώϊμος γίγνεται ὁ** καιρός γίνεται κατάλληλος πρός πλοῦν, καθίσταται πλεύσιμος: Διον.'Αλ.Ρωμ.1,63' ‖ έπὶ ποταμοῦ, ὁ δι' οὗ δύναται νὰ διέλθῃ πλοῖον, πλωτός, πλεύσιμος: Στράβ.7,4,1 **έλώδης δ' έστὶ σφόδρα καὶ ῥαπτοῖς πλοίοις μόγις πλώϊμος** (δ.γρ. πλόϊμος)' **4)** έπὶ άνέμου, εύνοϊκός πρός πλοῦν, οὔριος: 'Ηλιόδ.Αίθ.5,21 **τά πλώϊμα τῆς ὥρας μηδέπω έστί'** **5)** έπὶ ξύλων, ὁ ναυπηγήσιμος, ὁ κατάλληλος είς τὴν ναυπηγίαν Πλούτ.'Ηθ.676 \ **τῶν ξύλων τά πλωϊμώτατα'** **6)** έπὶ σκευῶν ἢ έμπορευμάτων, ὁ διὰ θαλάσσης κομιζόμενος,

μεταφερόμενος : Ἰουστιν.Νεαρ.163,2· 7) μον. τὸ οὐδ. τὸ **πλώϊμον ἢ πλόϊμον** παρὰ Βυζ. τὸ πολεμικὸν ναυτικόν : **ναύαρχος τοῦ πλωΐμου.**

πλωϊμότης-ητος (ἡ) νεώτ. κ. **πλοϊμότης** ἡ ἰδιότης τοῦ πλωΐμου, τὸ νὰ εἶναί τι πλωτόν.

πλώϊσις-εως (ἡ) μτγν. μετακόμισις, μεταφορὰ ἐμπορευμάτων διὰ θαλάσσης : Ἰουστιν.Ἔδικτ.13,14,1.

πλώρη (ἡ) δημ. κ. **πλώρα** δημ. προφ. τοῦ πρῷρα βλ.λ. : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.83,4 **κι οἱ Τοῦρκοι βόλτα ἔρριξαν κι ἐγύρισαν τὴν πλώρη·** || φρ. **βάζω πλώρη** ἐκπλέω πρός τινα διεύθυνσιν· ὅθ. μτφ. κιναῦμαι κατ' εὐθεῖαν πρός τι, ἐπιδιώκω τι : **ἔβαλε πλώρη γιὰ τὴν ταβέρνα - γιὰ ὑπουργός.**

πλωρίζω δημ. ἐκπλέω, βάζω πλώρη.

πλωριός-ιά-ιό δημ. προφ. τοῦ πρωραῖος βλ.λ., ὁ πρὸς τὴν πρῷραν : **πλωριὸ παννὶ - κουπὶ - ἄρμπουρο, - πλωριὸς βαρδιάνος.**

πλώς-τός (ὁ) (πλώω) ὁ πλέων· δθ. ὄνομα τοῦ ἰχθύος κεστρέως βλ.λ. : Ἐπίχ.π.Ἀθήν.7,288B, αὐτ.7,307B **αἰολίαι πλῶτές τε κυνόγλωσσοί τ', ἐνῆν δὲ σκιαθίδες,** Ξενοκρ.π.Ὀρειβ 2,58,29.

πλώσιμος-ον ποι. ὁ δι' οὗ δύναταί τις νὰ πλεύσῃ πλεύσιμος, πλωτός : Σοφ.ΟΚ 663 **φανήσεται μακρὸν τὸ δεῦρο πέλαγος οὐδὲ πλώσιμον.**

πλώσσειν Ἡσ. «φθείρεσθαι».

πλωτάρχης (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ κυβερνήτης πλοίου, καραβοκύρης : Μαν.1,324 **πλωτάρχης σκαφέων·** 2) νεώτ. ναυτ. ἀνώτερος ἀξιωματικὸς τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ, οὗ ὁ βαθμὸς εἶναι ἀντίστοιχος πρὸς τὸν τοῦ ταγματάρχου.

πλωτεύω μτγν. πλέω : Χρησμ.Σιβ.5,447· 2) ἐπὶ θαλάσσης, τὸ παθ. διαπλέομαι : Πολύβ.16,29,11 **ποτὲ μὲν γεφυρούμενον . . ποτὲ δὲ πλωτευόμενον.**

πλωτήρ-ῆρος (ὁ) κ. νεώτ. ναύτης, θαλασσοπόρος : Ἀρχύτ.π.Στοβ.3,1,112, Ἀριστφ.Ἐκκλ.1037 **ἕλκοντε τοὺς πλωτῆρας ἂν ἀπεκναίετε,** Πλάτ.Πολ. 489A **ὑπὸ τῶν ἐν ταῖς οὕτω κατεσκευασμέναις ναυσὶ πλωτήρων;·** || ἡ λ. περιλαμβάνει τούς τε ἐρέτας καὶ τοὺς ἄλλους ναύτας : Ἀριστλ.Πολιτ.1276b,20, αὐτ.1279a,4 **ὥσπερ ὁ κυβερνήτης εἷς ἐστιν τῶν πλωτήρων,** Πλωτῖν.4,3,31· || κ. ἐπίθ. τῶν Διοσκούρων : Ἐπιγρ.Ἐπιδούρου· 2) κολυμβητής : Νόνν.Δ 1,65, Μουσαῖ.2· || κ. ἐπὶ τῶν ἰχθύων : Ὀππ.Ἁλ.2,196· 3) νεώτ. πᾶν ἐλαφρὸν σῶμα ἐπιπλέον εἰς τὸ ὕδωρ ἢ βοηθοῦν ἄλλο νὰ ἐπιπλέῃ, φλοττέρ· 4) ὁμ. ἀεροπορ. λεμβοειδὲς στεγανὸν κατασκεύασμα χρησιμεῦον ὅπως συγκρατῇ τὰ ὑδροπλάνα ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης· 5) μτγν. ποι. ἐν χρ. κ. ὡς ἐπίθ. ὁ πλέων, πλωτός : Νόνν.Δ 23,107.

πλωτικός-ή-όν κ. νεώτ. ὁ ἔμπειρος εἰς τὰ τοῦ πλοῦ, ὁ πεπειραμένος εἰς τὸ πλέειν, ἐπιτήδειος, ἱκανὸς εἰς τὸν πλοῦν, ναύτης, ναυτικός, θαλασσινός : Πλάτ.Ἀξ.368B **ἀλλὰ τὸν πλωτικὸν καταλεξώμεθα,** Φιλόδ.Ρητ.1,342S, Πλούτ.Ἠθ.27B **εὔχεται τοιούτῳ συνοικεῖν μᾶλλον ἢ πλωτικῷ τινι καὶ ὀρχηστικῷ τῶν πολιτῶν·** 2) **πλωτικὸς ἄνθρωπος** ὁ ναύκληρος, ἐφοπλιστής : αὐτ.Κάτ.Νεώτ.61 **τῶν δὲ τριακοσίων, ἅτε δὴ πλωτικῶν καὶ δανειστικῶν ἀνθρώπων·** 3) νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὰ τοῦ πλοῦ : **πλωτικὰ προβλήματα** (τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν ἐξ ἀναμετρήσεως ναυτιλίαν)· 4) ὁμ. τὸ θηλ. **πλωτική** ὡς οὐσ. ἡ ἐν τῷ πλέειν δεξιότης, ἱκανότης εἰς τὰ τοῦ πλοῦ.

πλωτίς-ίδος (ἡ) μτγν. πιθ. κολυμβητικὴ ἢ πλεύσιμος ζώνη : Δημήτρ.Ἀστρ.ἐν Κατ.Ἀστρλ.Κ 8(3),93.

πλωτός-ή-όν κ. μον. κ. νεώτ., μτγν. κ. -ός-όν (Μελέαγρ.ΑΠ 5,203), ὁ πλέων, ἐπιπλέων, κινούμενος ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης ὑπὸ ρευμάτων, ὁ περιφερόμενος ἐπ' αὐτῆς : Ὀδ.Κ 3 **ἔνθα δ' ἔναιεν Αἴολος Ἱπποτάδης . . πλωτῇ ἐνὶ νήσῳ,** Ἡρ.2,156 **λέγεται δὲ ὑπ' Αἰγυπτίων εἶναι αὕτη ἡ νῆσος πλωτή,** Ἀριστλ.Οὐρ.294a,30 (τὴν γῆν) **εἰπεῖν Θαλῆν . . πλωτὴν εἶναι . . ὥσπερ ξύλον·** || κ. ἐπὶ πλοίων: Τραγ.Ἀδέσπ.142 (Λυρ.Ἀδέσπ.117) **πλωταῖς ἀπήναισι χαλκεμβόλοις·** || ἐπὶ ἰχθύων, ὁ πλέων, νηχόμενος : Σοφ.ἀπ.941,9 **ἰχθύων πλωτὸν γένος·** || χαρακτηρίζονται κ. **θῆρες πλωτοὶ** Ἀρίων 1· || κ. ἁπλῶς **πλωτοί** : Ἀντίπ.Σιδ ΑΠ 6,14 **Κλείτωρ δὲ πλωτῶν τάδε δίκτυα,** Λεωνίδ.Ταρ αὐτ.23, αὐτ.296· || **πλωταὶ μύρινναι-ἐγχέλεις** ὡς ἐπιπλέουσαι πάντοτε ἐν τῷ κολυμβᾶν, εὑρισκόμεναι κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν : Ἀθήν.1,4C, Κολουμ.8, 17,8 (πιθ.1)· || **πλωτὰ ζῷα** τὰ ἐν ὕδατι πλέοντα, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὰ πεζὰ καὶ τὰ πτηνά : Ἱππ.Φύσ.3, Ἀριστλ.ΖΙ 488a,1 **τὰ δὲ μανωτικὰ καὶ πεζὰ καὶ πτηνὰ καὶ πλωτά,** αὐτ.Πολιτ.1258b,19· || **τὰ πλωτά** οἱ ἰχθύες οἱ μεταβαίνοντες ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, ἀντίθ. τὰ μόνιμα : αὐτ.ΖΙ 62,b,3 **ἅπαντα δὲ καὶ τὰ πλωτὰ καὶ τὰ μόνιμα τούτους νέμεται τοὺς τόπους,** αὐτ.607b,26· || ὁμ. **τὰ πλωτὰ** τὰ παρυδάτια πτηνά : αὐτ.504a,7, **τὰ δὲ πλωτὰ στεγανόποδά ἐστι,** αὐτ.ΖΜ 694a,7, αὐτ.b,2· || **πλωταὶ ἄγραι** ἡ ἁλιεία, τὸ φάρεμα : Ἀρχίλ.ΑΠ 6,180 **ἅμ' ἠερίηαιν ἐν ἄγραις, Ἀγρεῦ, ἅμ' ἐν πλωταῖς·** 2) ὁ ἐφ' οὗ δύναταί τις νὰ πλεύσῃ, ὁ δυνάμενος πλευσθῆναι, πλεύσιμος, πλευστός : Ἡρ.2,102 **ἐς θάλασσαν οὐκέτι πλωτὴν ὑπὸ βραχέων,** Ἀριστλ. Θαυμ.836b,32 **ποταμοὶ πλωτοί,** Πολύβ 10,48,1· 3) ὃν δύναταί τις νὰ διέλθῃ διὰ πλοίων, ἀντίθ. πορευτός : αὐτ.1,42,2 **ἧς μὲν γὰρ ὁ μεταξὺ τόπος ἐστὶ πορευτός, ἧς δὲ πλωτός** : Λυκόφρ.889 **πλωτὸς οἶμος·** || κ. εἶδος κατάρας : Ἐπιγρ. **μήτε γῆν καρπὸν φέρειν μήτε θάλασσαν πλωτὴν εἶναι·** 4) ἐπὶ ἐποχῶν, ὁ κατάλληλος πρὸς πλοῦν : Πολύβ.1,37,10 **καθ' ἣν οἴονται δεῖν αὐτοῖς πάντα καιρὸν εἶναι πλωτὸν καὶ πορευτόν·** || τὸ ἀρσ. **πλωτὸς** (καιρὸς) ὡς οὐσ. ἡ πρὸς πλοῦν κατάλληλος ἐποχή, ὥρα τοῦ ἔτους : Ἡράκλειτ.Ἀλληγ.7 **καὶ πλωτοῦ ἀροτοῦ τε καὶ σπορᾶς.**

πλώω ἰων. τ. τοῦ πλέω βλ.λ.

πνείω ἐπ. τ. τοῦ πνέω βλ.λ.

πνέμα (τὸ) μον δημ. προφ. τοῦ πνεῦμα βλ.λ.8) · Ἐρωτόκρ.4,1043 **νὰ τρέμουν ὅσοι τὰ θωροῦν, τὸ πνέμα ντως νὰ χάνου.**

πνεματικός (ὁ) δημ. δ. προφ. εἰδ. τοῦ πνευματικὸς βλ.λ.10) : δ.δίστ. **παπάδες καὶ πνεματικοὶ ποῦ τὸ 'χετε γραμμένα.**

πνεομηχανική (ἡ) νεώτ. ἄ. πνοομηχανικὴ βλ.λ.

πνεῦμα-ατος (τὸ) κ. μον. κ. νεώτ., δημ πνέμα (Ἐρωτόκρ.4,115, αὐτ.1043) κίνησις, ὤθησις τοῦ ἀέρος, πνοή, ἄνεμος, ἰδ. ὁ μέτριος κατ' ἔντασιν καὶ λεῖος τὸ εἶδος : Ἀναξιμέν.2· **ὅλον τὸν κόσμον πνεῦμα καὶ ἀὴρ περιέχει,** Ἡρ 7,16,ο' **πνεύματά φασι ἀνέμων ἐμπίπτοντα,** Αἰσχ.Πρ.1086 **ἀνέμων πνεύματα πάντων,** αὐτ.1047, αὐτ.Πέρσ.110 **θαλάσσας . . πνεύματι λάβρῳ,** αὐτ.ἀπ.300,3, Σοφ.Αἴ.558, Εὐρ. Κύκλ.278 **πνεύμασιν θαλασσίοις ἐξωσθέντες,** Θουκ 2,84, αὐτ.97 **κατὰ πρύμναν ἵσταται τὸ πνεῦμα,** Ξεν.Ἑλλ.6;2,27, Ἀριστλ.ΖΙ 560b,14 **κατὰ πνεῦμα στῆναι τοῦ ἄρρενος** (εἰς τὸ μέρος ὅπου ὁ ἄνεμος πνέων φέρει τὴν ὀσμὴν τοῦ ἄρρενος), Ἐπίκ.Ἐπιστ.2,45U· || **κατὰ πνεῦμα προσαέρχομαι** ἔρχομαι πρός τι, βαδίζω, πορεύομαι κατὰ τὴν φορὰν τοῦ ἀνέμου : Ἀριστλ.ΖΙ 535a,19 **κατὰ πνεῦμα προσιόντες·** || κ. ὡς στοιχεῖον, ὁ ἀήρ: Ἑρμητ. 1,9, αὐτ.16, Πλωτῖν.2,2,2 **τὸ πνεῦμα τὸ περὶ τὴν ψυχήν,** Πορφ.Γνῶμ.29· 2) ὁ διὰ τοῦ στόματος ἐκπνεόμενος, φυσώμενος ἀήρ, πνοή : Αἰσχ.Εὐμ.568 **σάλπιγξ βροτείου πνεύματος πληρουμένη,** Εὐρ. Βάκχ 128, αὐτ.Φοίν.787· 3) ἀναπνοή, ἀνάσα : Φοίν 851· || **πνεύματος διαρροαὶ** ποι. **ὁ αὐλὸς** τοῦ φάρυγγος, ὁ λαιμός : Εὐρ.Ἑκ.567 **τέμνει σιδήρῳ πνεύματος διαρροάς·** || **ὁμ. κ. διέξο-**

δαι τοῦ πνεύματος : Πλάτ.Τίμ.91C **τάς τοῦ πνεύματος διεξόδους ἀποφράττον**· || παροιμ. φρ. **ἄνθρωπός ἐστι πνεῦμα καὶ σκιά μόνον** : Σοφ.ἀπ. 13· || ἡ λ. ἐν τῇ σημ. ταύτῃ ἐν συχν. χρ. π. Ἱππ. : αὐτ.Ἐπίδ.2,3,7 **πνεῦμα πυκνόν, ἀραιόν, κατεπεῖγον, ἐκτεῖνον**, αὐτ.Διαίτ.16 **πνεῦμα πυκνότερον**· || **πνεῦμα προσκόπτον** διακεκομμένη κ. δύσκολος ἀναπνοή : αὐτ.Ἀφορ.4,68· || **πνεῦμα ἄσημον** ἀδύνατος, ἀσθενὴς ἀναπνοή : αὐτ.Ἐπιδ.6,7,8· **πνεῦμα βηχῶδες** ἀναπνοὴ μετὰ βηχός : αὐτ.Κωακ. 622 **πνεῦμα μετέωρον** σβεννυμένη ἀναπνοή, ὅταν αὕτη φαίνεται περιοριζομένη εἰς τὸ ἀνώτατον ἄκρον τοῦ ἀναπνευστικοῦ σωλῆνος, ὅθ. **δύσπνοια**, ἄσθμα, κοντανάσα : αὐτ.Ἐπιδ.2,3,1· || **τὸ πνεῦμα ἔχω ἄνω** πάσχω ὑπὸ δυσπνοίας, ἄσθματος, κοντανασαίνω, δὲν μπορῶ νὰ πάρω τὴν ἀναπνοή μου, τὴν ἀνάσα μου : Μέν.23· || **γίγνεται τὸ πνεῦμα ἄνω** κόπτεται ἡ ἀναπνοή, μόλις δύναταί τις νὰ ἀναπνέῃ : Σωαικρ.1· || **τὸ πνεῦμα ἀναφέρω** ἀναπνέω ἰσχυρῶς : Ἱππ.Προρρ.2,12· || **ἀνέλκω τὸ πνεῦμα εἰς τὰς ῥῖνας** ὀλολύζω : αὐτ.Ἑβδ.51 **ἀναφέρουσιν .. κλαίοντά τε καὶ ἐς τάς ῥῖνας ἀνέλκαντα τὸ πνεῦμα**· || κτ. πληθ. ἐπὶ τοῦ ἀέρος, τὸν ὁποῖον ἐφαντάζοντο πληροῦντα τὰς φλέβας : αὐτ.Διαίτ.7 **πνευμάτων ἀπολήψεις ἀνά φλέβας**· **4**) ἡ πνοὴ τῆς ζωῆς, τὸ ζωοποιοῦν πνεῦμα, ὅθ. συνεκδ. ἡ ζωή, ἡ ὕπαρξις τοῦ ἀνθρώπου : ΠΔ Γέν.6,17 **πᾶσαν σάρκα ἐν ᾗ ἐστι πνεῦμα ζωῆς ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ**, Πολύβ.31,10,4,Πλούτ. Περ.13· || ζῶν ὄν, ζωντανός ἄνθρωπος : Φοῖνιξ π. Ἀθήν.8,330F **ἐγὼ Νίνος πάλαι ποτ' ἐγενόμην πνεῦμα**, Ἐπιγρ. **οὐ πνεύματα πάντα βρότεια σοὶ (Πλούτων) νέμεται ;**· || ὅθ. φρ. **ἀπορρήγνυμι ἢ ἀπόλλυμι τὸ πνεῦμα** ἀποβάλλω ἢ χάνω τὴν πναὴν τῆς ζωῆς, ἀποθνῄσκω : Αἰσχ.Πέρσ.507 **ὅστις τάχιστα πνεῦμ' ἀπέρρηξε βίου**, αὐτ.984· || **πνεῦμα ἀφίημι - ἀνίημι - μεθίημι** ἐκπνέω : Εὐρ.Ἑκ.571 **ἐπεὶ δ' ἀφῆκε πνεῦμα θανασίμῳ σφαγῇ**, αὐτ.Ὀρ. 277, αὐτ.Τρῳ.785, ΚΔ Ματθ.27,50 **ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν κράξας φωνῇ μεγάλῃ ἀφῆκε τὸ πνεῦμα**· || **λείπω πνεῦμα** ἀποθνῄσκω : Εὐρ.Ἱκ.554· || ὁμ. κ. **παραδίδωμι τὸ πνεῦμα** : ΚΔ Ἰω.19,30 **καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκε τὸ πνεῦμα**· **5**) πρόσπνευσις, ἐπίπνοια : Πλάτ.Ἀξ.370C **εἰ μή τι θεῖον .. ἐνῆν πνεῦμα τῇ ψυχῇ**, Πλούτ.Ἠθ.605A **τὸ ἱερὸν καὶ δαιμόνιον ἐν μούσαις πνεῦμα**, Διοσκ.ΑΠ 6, 220,4 **ἄγρια .. πνεύματα θευφορίης**, Ἐπιγρ.Κυρήνης **καθαρὸν δίκαιον .. πνεῦμα θεοῦ σωτῆρος**· **6**) κ. νεώτ. ἡ ψυχὴ καὶ αἱ ψυχικαὶ λειτουργίαι, ἡ ψυχικὴ καθόλου ὑπόστασις, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν σάρκα, τὴν ὕλην, τὸ εὐγενέστερον καὶ ὑψηλότερον μέρος τῆς ἀνθρωπίνης ὑποστάσεως : Μέν.482,3 **εἴτ' ἐστὶ ταῦτα πνεῦμα θεῖον εἴτε νοῦς**, ΚΔ Κορ.1, 5,3 **ἐγὼ μὲν γὰρ ὡς ἀπὼν τῷ σώματι, παρὼν δὲ τῷ πνεύματι**, αὐτ.Ματθ.26,41 **τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής**· **7**) δημ. ἡ ψυχὴ τοῦ ἀποθανόντος : Σολωμ. Εἰς τὸ θάνατο Αἰμιλ. Ροδοστάμο 2,2 **στὴ θύρα τὴν ὁλόχρυση τῆς Παντοδυναμίας πνεύματα μύρια παλαιά .. σ' ἀκαρτεροῦν**· **8**) μτγν.κ.νεώτ. ὁ νοῦς καὶ αἱ ἱκανότητες αὐτοῦ, αἴσθησις, εὐφυΐα, ταχεῖα ἀντίληψις, ὀρθὴ κρίσις : ΚΔ Θεσσ.1,5,23 **τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως .. τηρηθείη**, Ἐρωτόκρ.4,115 **κι εἶναι τὸ πνέμα λεύτερα, προβλέπει καὶ κατέχει**, αὐτ.1043· || νεώτ. **τά μεγάλα πνεύματα** οἱ μεγάλης διανοητικῆς ἱκανότητος ἄνθρωποι: **αὐτὸ τὸ παιδὶ ἔχει πολὺ πνεῦμα** (εὐφυΐαν, κρίσιν)· || **πνεῦμα ἐφευρετικὸν** σύνολον πνευματικῶν καὶ νοητικῶν ἱκανοτήτων, αἵτινες ἄγουν εἰς τὴν εὕρεσιν διαφόρων νέων πραγμάτων· || **ἐπιχειρηματικὸν πνεῦμα** πνευματικὴ ἱκανότης δι' ἧς ῥίπτεταί τις εἰς ἐπιχειρήσεις καὶ ἐπιτυγχάνει· || δημ. **αὐτὸς εἶναι πνέμα εἶναι ἄνθρωπος εὐφυέστατος**, ἱκανώτατος διανοητικῶς· **8**) νεώτ. φιλοσ. ὅρος χρησιμεύων τὸ μὲν πρὸς χαρακτηρισμὸν τῆς ψυχῆς καὶ τῶν ψυχικῶν φαινομένων, τοῦ ψυχικοῦ καθόλου, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ὕλην καὶ τὸ σωματικόν, τὸ δὲ ὅπως σημάνῃ τὸν νοῦν, τὸν λόγον, τὴν αὐτοσυνείδητον καὶ κατὰ σκοποὺς χωροῦσαν ἐνέργειαν τῆς ψυχῆς ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν καθ' ὁρμὰς βίον καὶ τὸν μηχανισμὸν τοῦ συνειρμοῦ τῶν παραστάσεων· **9**) μτ. τινος ὀνομαστικοῦ διορ. ἀποτελεῖ περίφρασιν ἁπλῆν, οἷον **πνεῦμα θεοῦ** ὁ Θεός : ΠΔ Γέν.1,2 **καὶ πνεῦμα θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος**· || ὁμ. **πνεῦμα Κυρίου** ὁ Κύριος : ΠΔ Ἠσ.61,1 **πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμὲ οὗ εἵνεκεν ἔχρισέ με**· **10**) πᾶν ὅ,τι εἶναι ἄϋλον, ἀσύλληπτον, ἔξω τοῦ αἰσθητοῦ κόσμου, τῆς σαρκός, τῆς ὕλης : ΚΔ Ἰω.4,24 **πνεῦμα ὁ Θεὸς καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν**· **11**) **πνεῦμα Κυρίου** θεία δύναμις ἢ θέλησις, θεία χάρις : αὐτ.Κορ.23,18 **τὴν αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν καθάπερ ἀπὸ Κυρίου Πνεύματος**· || ἐν τῇ αὐτῇ σημ. κ. **πνεῦμα ἅγιον** : αὐτ.Λουκ.1,35 **Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σὲ καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι**· **12**) εἰδ. **Πνεῦμα Ἅγιον** ἢ **Ἅγιον Πνεῦμα** ἢ τὸ **Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ** ἢ ἁπλῶς **Πνεῦμα** τὸ τρίτον πρόσωπον τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐκπροσωπεῖται ἡ θέλησις τοῦ θεοῦ : ΚΔ Ματθ.3,16 **εἶδε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καταβαῖνον ὡσεὶ περιστεράν**, Σύμβ.Πίστ.ἄρθ.8 **καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιὸν τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον**, Μηναῖ.1,6 Ἀπολυτ. **καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές**· **13**) κτ. πληθ. τα διάφορα χαρίσματα τὰ ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος χορηγούμενα : ΚΔ Κορ.1,14,12 **ὑμεῖς ἐπεὶ ζηλωταί ἐστε πνευμάτων**, αὐτ.32· **14**) αἱ ἐνέργειαι τοῦ Ἁγ. Πνεύματος : αὐτ.Ἀποκ.3,1 **τάδε λέγει ὁ ἔχων τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ**· **15**) οἱ ἄγγελοι : αὐτ.Ἑβρ.1,14 **οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα ;**, αὐτ.Ἀπ.1,4, Ἰάμβλ.Μυστ.3,31 **τὰ ἄχραντα πνεύματα**· || **πονηρὰ ἢ κακὰ πνεύματα** οἱ ἐκπεσόντες ἕνεκα τῆς παρακοῆς ἄγγελοι, οἱ δαίμονες : ΠΔ Κριτ.9,23 **καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς πνεῦμα πονηρόν**, αὐτ.Βασ.3,22,21, ΚΔ Ματθ. 12,45, αὐτ.Λουκ.11,26, αὐτ.Πράξ.19,12, Πορφ.π.Εὐσ. Εὐαγγ.Προπ.4,23, Ἰάμβλ.Μυστ.3,31 **πνεύματα κακά**· **16**) μτφ. εὐμένεια, καλωσύνη : Αἰσχ.Ἑπτ.708 **ἴσως ἂν ἔλθοι θελεμωτέρῳ πνεύματι**· || **αἰδοῖον πνεῦμα** διάθεσις σεβασμοῦ : αὐτ.Ἱκ.30 **δέξαιθ' ἱκέτην θηλυγενῆ στόλον αἰδοίῳ πνεύματι χώρας**· **17**) κ. νεώτ. ἡ γνώμη, ἡ βούλησις, ἡ ψυχικὴ διάθεσις : Αἰσχ.Ἑπτ.708 **ἐπεὶ δαίμων .. ἴσως ἂν ἔλθοι θελεμωτέρῳ πνεύματι**, Σοφ.ΟΚ 612 **πνεῦμα ταὐτὸν οὔποτ' .. ἐν ἀνδράσιν φίλοις βέβηκεν**, Εὐρ.Ἡρ.216,ΚΔ Ματθ.26,41 **τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής**, Γρυπ.Σκ.Τερρ.89,12 **τὸ Εὔθυμο Πνεῦμα, ποὺ πειράζει τὴ δύναμι τοῦ νοῦ, - αἱ διαπραγματεύσεις διεξήχθησαν ἐν πνεύματι ὁμοιβαίας ἐμπιστοσύνης, - μεταξὺ τῶν λαϊκῶν τάξεων κρατεῖ ἔξαψις πνευμάτων** (ἐξέγερσις ψυχική, δυσφορία, ἀγανάκτησις), - **σύμφωνα μὲ τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς** (μὲ τὰς κρατούσας κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἀντιλήψεις καὶ διαθέσεις), - **πνεῦμα ἀνήσυχον** (ἐπὶ) ἀνθρώπου, τοῦ ὁποίου ὁ νοῦς περιστρέφεται καὶ κινεῖται πρὸς ποικίλας ἀσχολίας ἢ ἐπιδιώξεις) || **ὁ πτωχὸς τῷ πνεύματι** ὁ ταπεινόφρων, ταπεινός : ΚΔ Ματθ.5,3 **μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν** **18**) μτγν. κ. νεώτ. τὸ κατ' ἀλήθειαν περιεχόμενον, ἡ οὐσία, οὐχὶ ὁ τύπος, ἡ ἐξωτερικὴ ἐμφάνισις, ἀντίθ. τὸ γράμμα : αὐτ.Κορ.2,3,6 **ὃς ἱκανώ-**

ἔμπροσθεν τῶν ὑστερῶν· **5)** ἐνεργ. ὁ πνευματώδης βλ.λ.3), ὁ **ἐπιφέρων φούσκωμα**, παράγων ἀέρια : αὐτ.Πρ.955a,35.Νικόμ. Κωμ.1,31, Δίφιλ.Σίφν. π.'Αθήν.3,73A [οἱ κύαμοι] . . **εἰσὶ δύσπεπτοι ὀλιγότροφοι δισχωρητικοί, πνευματικώταται,** Πλούτ. Ἠθ.286Ε· **6)** ὁ ἀποπνέων, ἀνοδίδων τι : Θεόφρ.ΦΑἴτ.6,16,3 **πνευματική εὐοσμία·** **7)** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἀναπνοήν, ὁ τῆς ἀναπνοῆς, ἀναπνευστικός : 'Αριστλ.ΖΓ 78'a.31 **τὸ πνευματικὸν μόριον** [τὸ ἀναπνευστικὸν ὄργανον, τὸ τῆς ἀναπνοῆς', αὐτ.Πρ.962a,11· **8)** ὁ ἐκ πνεύματος συγκείμενος, ἀποτελούμενος ὁ ὢν πνεῦμα, ἄυλος, ἀσώματος : Πλούτ.'Ηθ.129C,ΚΔ Ρωμ 15,27 **εἰ γὰρ τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν ἐκοινώνησαν τὰ ἔθνη ὀφείλουσι καὶ ἐν τοῖς σαρκικοῖς,** αὐτ.Κορ.1, 2,13. **-πνευματικὰ ὄντα** [οἱ ἄγγελοι]· **9)** νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ πνεῦμα βλ.λ.8) : **πνευματική ἐπικοινωνία · συγγένεια - ἱκανότης·** || ὁμ. **πνευματική ἐλευθερία** ἐλευθερία τοῦ πνεύματος, τῆς σκέψεως· || **πνευματικη ἰδιοκτησία** δικαίωμα ἰδιοκτησίας ἐπὶ τῶν προϊόντων τοῦ πνεύματος, συγγραμμάτων, καλλιτεχνημάτων, ἐφευρέσεων· || **πνευματικαὶ ἐπιστῆμαι** αἱ ἐπιστῆμαι αἱ ἔχουσαι ὡς ἀντικείμενον αὐτῶν πνευματικὰ φαινόμενα καὶ δημιουργήματα ἤτοι ἡ ψυχολογία, ἱστορία, φιλολογία, κοινωνιολογία, θεολογία, ἠθικὴ καὶ αἰσθητική· **10)** νεώτ. **πνευματικὸς πατὴρ ἢ πνευματικός** ὡς οὐσ., δημ. **πνευματικός** ὁ ἐξομολογητὴς ἱερεύς, ἐξομολόγος : **πῆγα στὸν πνευματικὸ νὰ ξεμολογηθῶ·** || φρ **πνευματική ἐξουσία** ἡ ἐξουσία τοῦ κλήρου ἐπὶ τοὺς πιστούς.

πνευματικότης-ητος [ἡ] νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ πνευματικοῦ βλ.λ., τὸ νὰ εἶναί τι πνεῦμα : **ἡ πνευματικότης τῆς ψυχῆς·** **2)** τὸ νὰ εἶναί τις πνευματικός, διανοητικός : **αὐτὸς ἔχει πνευματικότητα ἀδιαφιλονίκητον.**

πνευματικῶς ἐπιρρ μτγν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον πνευματικὸν βλ.λ.5), μετὰ φύσης, μὲ φούσκωμα, φουσκωμένα : 'Αρχιγ.'Ιατρ π.Γαλ.12,537· **2)** ἀΰλως, ἀσωμάτως : ΚΔ Κορ.1,2,14 **καὶ οὐ δύναται γνῶναι ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται·** **3)** ρητ. διὰ μιᾶς ἀναπνοῆς : 'Ερμογ.Εὑρ.4,1.

πνευμάτιον [τὸ] μτγν. ὑποκορ. τοῦ πνεῦμα, μικρά, ὀλίγη τις πνοὴ ἢ βραχεῖα ζωή : Πολύβ.14,31,5 **αὐτὸ δὲ τὸ πνευμάτιον δέονται συγχωρηθῆναι σφίσι,** Μάρκ.Αὐρ.2,2 **ὅ τί ποτε τοῦτό εἰμι, σαρκία καὶ πνευμάτιον·** || κ.κτ. ἀντίθ. πρὸς τὸ σωμάτιον : 'Αρρ.'Επίκτ.2,1,17 **ὅσον (ἦν ἐν σοὶ) πνευματίου εἰς πνευμάτιον** [ἄπεισι]· **2)** βραχεῖα, μικρὰ ἀναπνοή : 'Αγαθιν.π.'Ορειβ.10,7,22 **μέχρι τοῦ δασῦναι τὸ πνευμάτιον ἀποχρώντως·** **3)** μικρὰ φῦσα, μικρὸ φούσκωμα : Δημόν.2,26· **4)** ἐλαφρὰ οὔρα: 'Αντιγ.Καρ.Θαυμ.51 **ὅταν πνευμάτιον ᾖ.**

πνευμάτιος-ον μτγν. ὁ ἀνεμώδης, ὁ ἐπιφέρων πνεῦμα, ἄνεμον : "Αρατ.785 **Σελήνη λεπτὴ καὶ . . ἐρευθὴς πνευματίη.**

πνευματισμός [ὁ] μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ χρῆσις τῶν πνευμάτων βλ.λ.16), ἤτοι τῆς ψιλῆς καὶ δασείας : Εὐστ.524,26 **περὶ τοῦ κατὰ τὸν Φίλιππον πνευματισμοῦ,** αὐτ.1396,23· **2)** νεώτ. θεωρία καθ' ἣν εἶναι ἐφικτὴ ὑπὸ ὡρισμένας συνθήκας ἡ ἐπικοινωνία μετὰ τῶν πνευμάτων βλ.λ.15), **δηλ.** τῶν ψυχῶν τῶν ἀποθανόντων πρὸς τοὺς ζῶντας· **3)** ὁμ. τὸ σύνολον τῶν μέσων, δι' ὧν ἐπιδιώκεται ἡ πραγματοποίησις τῆς ὡς ἄνω ἐπικοινωνίας.

πνευματιστής [ὁ] νεώτ. ὀπαδὸς τοῦ πνευματισμοῦ βλ.λ.2)· || ὁ ἀσχολούμενος εἰς πνευματιστικὰ πειράματα.

πνευματιστικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πνευματισμόν : **πνευματιστικὰ πειράματα, - πνευματιστική συνεδρίασις.**

πνευματίτης [ὁ] μτγν ὁ. πνευματομάχος βλ.λ.

σεν ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης, οὐ γράμματος, ἀλλὰ πνεύματος· **19)** νεώτ. πραγματική ἐσωτερικὴ ἔννοια, κεντρικὴ ἰδέα, σκοπός : **οἱ ἠθοποιοὶ ἀπέδωκαν πιστῶς τὸ πνεῦμα τοῦ συγγραφέως, · δὲν ἀντελήφθητε καλῶς τὸ πνεῦμα τῶν διαταγῶν μου·** || **τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου** ἡ βαθυτέρα ἔννοια τῶν διατάξεων αὐτοῦ, οἵα ὑπῆρξεν αὕτη ἐν τῷ νῷ τοῦ νομοθέτου, κτ. ἀντιδιαστολὴν πρὸς τὸ γράμμα τοῦ νόμου ἤτοι τὴν ἐκ τοῦ κειμένου αὐτοῦ τεκμαιρομένην ἑρμηνείαν· **20)** νεωτ. κ. δημ. κτ. τοὺς πνευματιστάς, ὂν ἐνσυνείδητον, ἀθάνατον καὶ ἀόρατον δυνάμενον νὰ ἐκδηλωθῇ ἢ νὰ ἐπικοινωνήσῃ μεθ' ἡμῶν ὑπὸ ὡρισμένας συνθήκας· **21)** κτ. τοὺς ἀποκρυφ. **πνεύματα τῆς φύσεως** οἱ ὀντότητες αἱ ἐν τῇ φύσει αἵτινες δὲν εἶναι ὁραταὶ συνήθως· **22)** πᾶν τὸ ἀποπνεόμενον ἢ ὡς ἀναθυμίασις ἐξατμιζόμενον : Εὐρ.'Ιππ.1391 **ὦ θεῖον ὀδμῆς πνεῦμα** [εὐωδία], Πλούτ.'Ηθ.647Ε **πνεῦμα βαρὺ ἀφιεῖσα** [βαρεῖαν ὀσμήν, ἀποφοράν]· **23)** φῦσα, ἀνεμία, ἀέρια ἐν τῷ στομάχῳ : Εὔβουλ.107,9, 'Αριστλ.Πρ.948b 25, Διοσκ.2,11', Διογ.Λ 6,94 **τέρας γὰρ ἂν γεγονέναι εἰ μὴ καὶ τὰ πνεύματα . . ἀπεκρίνετο·** **24)** κ. νεώτ γραμμ. ἡ πρὸ τῆς ἐκφωνήσεως φθόγγου τινὸς ἐκπομπὴ ρεύματος ἀέρος : Πλούτ.'Ηθ 1009Ε, πολλ.Δύσκ.'Επιρρ.147,18· || **πνεῦμα δασύ** ἡ δασεῖα : αὐτ.'Αντων.78,6· || **πνεῦμα ψιλὸν** ἡ ψιλή αὐτ.'Επιρρ.148,9· **25)** Ρητ. 3,158 «πνεῦμα μέν οὖν **ἐστὶ** σύνθεσις λόγου διάνοιαν ἀπαρτίζον ἐν κώλοις **καὶ** κόμμασι μετρούμενον πρὸς τὴν διάρκειαν τοῦ πνεύματος κατὰ τὴν φωνὴν τοῦ λέγοντος», 'Ερμογ. **Εὑρ.**3,10, αὐτ.4,4· **26)** νεώτ. χημ. ὑγρὸν πτητικόν, ἐξαγόμενον ἐκ ζυμουμένων οὐσιῶν, ἄ. ἀλκοόλη· πρβλ. οἰνόπνευμα, ξυλόπνευμα.

πνευμαθαιμία [ἡ] νεώτ. ἰατρ. ὀνομασία μορφῶν **τινων** ὀξυτάτης σηψαιμίας.

πνευματάνθραξ-ακος [ὁ] νεώτ. κτηνιατρ λοιμώδης νόσος τῶν μόσχων καὶ τῶν αἰγοπροβάτων, ὁ. συμπτωματικὸς ἄνθραξ.

πνευματάρθρωσις-εως [ἡ] νεώτ. ἰατρ. ἔκκρισις ἀερίων ἐντὸς ἀρθρικῆς κοιλότητος.

πνευματέμφορος-ον μσν. ὁ πνευματοφόρος βλ.λ. : ΕΜ 677,28 **πνευματέμφορον στόμα.**

πνευματίας [ὁ] κ. μσν. ὁ πνευματώδης βλ.λ.5), ὁ ἐπιφέρων διόγκωσιν, φούσκωμα, παράγων ἀέρια : 'Ιππ.Διαίτ.17,Εὐστ.Πον.2,9,12 **οἶνον εἴχομεν εἰ καὶ πνευματίαν ἐκεῖνον καὶ βρώμιον.**

πνευματίζω μτγν. κ. μσν. ριπίζων παράγω ἀέρα, ὅθ. φυσῶ, ζωπυρῶ διὰ πνοῆς, διὰ φυσήματος, ἐν χρ. τὸ παθ. : 'Αντίγ.Καρ.136 **ὑπὸ τῶν ῥιπίδων πνευματιζομένης·** **2)** μσν. γράφω ἢ προφέρω λέξιν μὲ δασὺ πνεῦμα : Εὐστ.524,5 **οἱ ἀρχαῖοι καὶ ἐν μέσῳ λέξεως ἐπνευμάτιζον.**

πνευματικός-ή-όν κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ πνεῦμα, τὸν ἄνεμον ἢ τὸν ἀέρα ἢ ὁ παραγόμενος ἐξ αὐτοῦ : 'Αριστλ.Πρ. 916b,4 **κινήσεις πνευματικαί,** αὐτ.ΖΙ 586a, 17 **οὐδὲν γὰρ ῥιπτεῖται πόρρω ἄνευ βίας πνευματικῆς,** 'Επικ.'Επιστ.2,39U, Θεόφρ.ΦΑἴτ.4,12,5 **εἰ τοιαύτη τοῦ ἀέρος ἡ ψυχρότης ὥστε ἔνυδρός τις εἶναι καὶ μὴ πνευματική·** || **ὄργανον ἢ μηχάνημα πνευματικὸν** μηχανὴ λειτουργοῦσα διὰ τοῦ ἀέρος : Θιτρ 10,1,1,Γαλ.Ψυχ.'Ιαθ.2,3· || νεώτ. **πνευματικὴ ἀντλία** ἀεραντλία· **2)** ὁ ἔχων τὴν φύσιν τοῦ ἀέρος : 'Αριστλ.Μετ 390a 23· **3)** ὁ πνευματώδους, ἀερώδους συστάσεως : Φιλ.1,15 **πνευματικὴ οὐσία,** Κλεομήδ.1,8,Γαλ 7,526· || τὸ οὐδ. **τὸ πνευματικόν** ἡ πτητικὴ ἰδιότης διαφόρων οὐσιῶν : Στράβ.1,3,5 **καὶ γὰρ τὸ πνευματικὸν τὸ πάντων τῶν τοιούτων αἴτιον πλέον ἐνταῦθα** **4)** ὁ ἐμπεφυσημένος, διωγκωμένος ὑπὸ ἀέρος 'Αριστλ. ΖΙ 584b,22 **πολλάκις γὰρ πνευματικῶν γενομένων**

πνευματογραφία (ἡ) νεώτ. ἡ κατὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν πνευματιστῶν ἄνευ ἐπεμβάσεως τοῦ μεσάζοντος γραφὴ τοῦ πνεύματος.

πνευματοδόχος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ δεχόμενος καὶ ἔχων ἐν ἑαυτῷ πνοὴν ἀέρος : Ἀν.Ὀξ.3,86 **τὸ πνεῦμα ἀπὸ τῶν πνευματοδόχων ἀγγείων ἀνωθαύμενον'** 2) ὁ ἔχων ἔμπνευσιν, ἐμπνευσμένος ἀπὸ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα : Γρηγ.Νύσσ.1,63Β.

πνευματοδώτης (ὁ) πάπ. ὁ δίδων, ὁ παρέχων τὸ πνεῦμα, τὴν ζωήν, ζωοδότης.

πνευματοειδής-οῦς-ές μσν. ὁ ἐν εἴδει πνεύματος : Στουδ.Θεόδ.705 (ἐκδ.Mi.).

πνευματοεργός-όν μτγν. ὁ δημιουργὸς τοῦ πνεύματος, τῆς ζωῆς : Συνέσ.Ὕμν.3,169.

πνευματοθεραπεία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. εἶδός τι ἀεροθεραπείας δι' εἰσπνοῶν πεπιεσμένου ἀέρος' 2) μέθοδος θεραπείας χρησιμοποιουμένη εἰς τὸ ἐμφύσημα, ἥτις συνίσταται εἰς τὸν ἐξαναγκασμὸν τοῦ πάσχοντος ὅπως διενεργῇ τὴν εἰσπνοήν του ἐντὸς πεπιεσμένου ἀέρος καὶ τὴν ἐκπνοὴν ἐντὸς ἠραιωμένου.

πνευματοκήλη (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἰατρ. ἐξόγκωσις ἱστῶν ἢ ὀργάνων τοῦ σώματος ἐξ εἰσδύσεως ἀέρος, ὅ. ἀνεύρυσμα, ἐμφύσημα : Παῦλ. Αἰγ.6,64 **πνευματοκήλη τοῦ κρανίου** (ἐμφύσημα μεταξὺ τοῦ κρανίου καὶ τοῦ περικρανίου).

πνευματοκιθάρα (ἡ) πνευματικὴ κιθάρα, πνευματικὸν ὄργανον, ἐπὶ τοῦ Δαυΐδ : Θεοφάν.Κερ.317.

πνευματοκίνητος-ον μτγν., μσν. ὁ ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κινούμενος : Διον.Ἀρεοπ. *I*,*375* **τῆς πνευματοκινήτου τῶν θεολόγων δυνάμεως,** Μηναῖ,12,1 Ὀρθρ.Ὠδ.7,3 **σὲ πνευματοκίνηταν ἐπιγνόντες ὄργανον,** Στουδ.Θεόδ.241C, Κ Μανασσ.Χρον.4607' ‖ ἐπίρρ. **-ήτως :** Ἀνών.Βι.Ἰω. Χρυσ.307,Σουδ.Θεόδ.215C.

πνευματοκλήτωρ-ορος (ὁ,ἡ) μτγν. ὁ ἐπικαλούμενος τὴν ἐπί τινος ἐπιφοίτησιν τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος : Κύριλλ.169 **πνευματοκλήτορας, εἴπερ ὄντως τοῦ Πνεύματος χορηγοὺς τοῦ Ἁγίου εἶναι πιστεύσομεν.**

πνευματοκρατία (ἡ) νεώτ. φιλοσοφ. τὸ μεταφυσικὸν δόγμα καθ' ὃ ἡ οὐσία τῶν ὄντων εἶναι πνευματικὴ ἢ καθόλου ψυχικὴ καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ ὕλη θεωρεῖται ὡς προϊὸν ψυχικῶν παραγόντων, ὡς φαινόμενον τοῦ πνεύματος ἢ ὡς αἰσθητὴ αὐτοῦ ὑποστασίωσις.

πνευματόκροτος-ον μσν. ὁ πνευματικὸν κρότον, ἦχον ἐκπέμπων : Μιχ. Λουκούδου ἐν Cod. Mov. Catel.2,172.

πνευματοκτόνος-ον νεώτ. ὁ κτείνων τὸ πνεῦμα, ὁ καταστρέφων τὴν ὑγιᾶ διανόησιν : **πνευματοκτόνα ἀναγνώσματα - μαθήματα - κηρύγματα.**

πνευματολατρεία (ἡ) νεώτ. θρησκευτ. ἀπόδοσις τιμῶν καὶ σεβασμοῦ πρὸς παντοῖα πνεύματα, θεωρούμενα εὐεργετικὰ ἢ οὐ εἰς τὸν ἄνθρωπον.

πνευματολογία (ἡ) νεώτ. μελέτη, πραγματεία περὶ τῶν πνευμάτων ὡς μεσαζόντων μεταξὺ θεοῦ καὶ ἀνθρώπων.

πνευματολογικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφεράμενος εἰς τὴν πνευματαλογίαν.

πνυυματολόγος (ὁ) νεώτ. ὁ ἀσχαλούμενος εἰς τὴν πνευματολαγίαν.

πνευματόλυσις-εως (ἡ) νεώτ. ὀρυκτολ. σχηματισμὸς ὀρυκτῶν ἐξ ἀλληλεπιδράσεως ἀερίων καὶ ἀτμῶν, ὅ. πνευματολυτικὴ μέθαδος.

πνευματολυτικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πνευματόλυσιν βλ.λ.

πνευματομάχος-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ καταπολεμῶν τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ὀν.αἱρετικῶν χριστιανῶν ἀποκραυόντων τὴν θεότητα τοῦ Ἁγ.Πνεύματος : Ἐπιφάν.2,66C «πνευματῖται οἱ καὶ πνευματομάχαι».

πνευματομαχῶ-έω μτγν. κ. μσν. μάχομαι κατὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀρνοῦμαι, ὅτι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα εἶναι ὁμοούσιον πρὸς τὰ δύο ἄλλα πρόσωπα τῆς Ἁγίας Τριάδος : Βασ.2,13Α, Γρηγ.Νύσσ. 1,737Β **ἡ μανία τῶν πνευματομαχούντων.**

πνευματόμφαλος (ὁ) μτγν. ἀνεύρυσμα τοῦ ὀμφαλοῦ ἀνεμῶδες, σπάσιμον καὶ διόγκωσις αὐτοῦ : Γαλ.19,445.

πνευματόμφαλος-ον μτγν. ὁ πάσχων ἐκ πνευματοκήλης βλ.λ. : Γαλ.14,786.

πνευματοποιός-όν μτγν. κ. μσν. ὁ παράγων πνεῦμα, φῦσαν, φούσκωμα : Ἀπολλ.Παραδ.46 **πνευματοποιὸν καὶ δύσπεπτον'** 2) ὁ παράγων ἄνεμον : Κλήμ.Ἀλ.521' 3) ὁ παράγων πνοὴν ἢ πνεῦμα : Εὐστ.1090,29.

πνευματοποιῶ-έω ποιῶ, ἐπιφέρω ἄνεμον, καθιστῶ τι ἀνεμῶδες, γεμίζω ἀπὸ ἄνεμον : Ἀριστλ.Πρ. 937ε,5 **πνευματοποιεῖν τὰ πεπηγότα'** 2) προκαλῶ, ἐπιφέρω, γίνομαι αἴτιος φύσης, ὀγκώσεως, φουσκώματος : Ὀρειβ.Σύνοψ.9,43,8.

πνευματορήτωρ-ορος (ὁ) μσν. ῥήτωρ ἔχων τὴν ἔμπνευσιν τοῦ Ἁγ.Πνεύματος : Νικ.Χων.149D **τοῦ πνευματορήτορος Παύλου τὰ ἐπιστόλια.**

πνευματόρριζα (ἡ) νεώτ. χημ. παλαιοτέρα ὀνομασία τῶν ἀλκυλίων.

πνευματόρρους-οος-ουν-οον (ρέω) ὁ ἔχων ῥεύματα ἀνεμώδη, ὁ πλήρης ρευμάτων ἀέρος : Πλάτ. Κρατ.410Β ὥσπερ ἂν εἰ εἴποι πνευματόρρουν.

πνευματουρία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ κατὰ τὴν οὔρησιν ἀποβολὴ ἀερίων ἐκ τῆς οὐροδόχου κύστεως, ὅ. πνευμάτωσις τῆς οὐροδόχου.

πνευματοῦχος-ον νεώτ. ὁ περιέχων πνεῦμα, οἰνόπνευμα, οἰνοπνευματοῦχος:**πνευματοῦχα ποτά.**

πνευματοφθόγγως ἐπίρρ. μετὰ πνευματικοῦ φθόγγου : Ἀνών.Cod.Par.2661,253v°.

πνευματοφόρητος-ον μσν. ὁ πνευματοφόρος βλ.λ. : Θεοφύλ.Βουλγ.3,456.

πνευματοφόρος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ ὑπὸ θείας ἐπιπνοίας φερόμενος, ὁ ὑπὸ τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου πνεύματος ἐμπνεόμενος : ΠΔ Ὠσ.9,7 **κακωθήσεται Ἰσραὴλ ὥσπερ ὁ προφήτης ὁ παρεξεστηκώς, ἄνθρωπος ὁ πνευματοφόρος,** Ἀθανάσ. 1,464C, Πέτρ.Ἀλ.516D, ΚΜανασσ.Χρον.4063.

πνευματοφορῶ-έω μτγν. φέρω, ἄγω οἱονεὶ ὡς ὁ ἀήρ, ὁ ἄνεμος· ἐν χρ. τὸ παθ. : ΠΔ Ἱερ.2,24 **ἐν ἐπιθυμίαις ψυχῆς αὐτῆς ἐπνευματοφορεῖτο,** Εὐστ.Ἐκκλ.Ἱστ.180.

πνευματοφωνία (ἡ) νεώτ. πνευματ. ἡ δι' ἀπ' εὐθείας ὁμιλίας ἐπικοινωνία μεθ' ἡμῶν τῶν πνευμάτων, χρησιμοποιουμένου μεσάζοντος ἐν καταστάσει μειώσεως τῶν αἰσθήσεων εὑρισκομένου.

πνευματόφως-ωτος (ὁ) πάπ. ἐπὶ δαίμονος, πνεῦμα ἐκπέμπον φῶς, λάμψιν..

πνευματῶ-όω μεταβάλλω τι, ἀναλύω εἰς ἄνεμον, καθιστῶ ἀερῶδες, ἀέριον : Ἀριστλ.Πρ.965b,39 **τοῦ χειμῶνος συστελλόμενον ἐντὸς τὸ θερμὸν ἐκπέττει καὶ πνευματοῖ τὰ ἐν ἡμῖν ὑγρά,** αὐτ. 942a,8· ‖ τὸ παθ. γίνομαι ἀήρ, ἐξατμίζομαι : αὐτ.Οὐρ.305b,14,αὐτ.Ζϊ 737ε,11 **τὸ σπέρμα τῆς γονῆς διαλύεται καὶ πνευματοῦται,** Θεόφρ.Ἀνέμ.40' 2) ἐν τῷ παθ. τ. εἶμαι πλήρης ἀέρος : Ἐπίκ.Ἐπιστ.2,44,αὐτ.47U· 3) μτφ.εὑρίσκομαι ἐν ζυμώσει, ζυμοῦμαι : αὐτ.7,549· 4) δημιουργῶ φῦσαν, φούσκωμα : Διοσκ.1,106· 5) φυσῶ, φουσκώνω : Ἀνάξιππ.π.Ἀθήν.9,404Β **ἵνα διεγείρας πνευματῶ τὸν ἀέρα'** κ. παθ. : Ἱεροκλ.13Α **ἀσκὸς πεπνευματωμένος'** 6) εἰδ. ἔχω ἄσθμα, φούσκωμα, γίνομαι ἀσθματικός : Γαλ.7,215, αὐτ. Χρ. Μορ.4,9· 7) ἐν τῷ παθ. εἶμαι πλήρης πνοῆς ζωϊκῆς, γεμάτος ζωὴν : Πάπ.' 8) ρηματ. π. πνευμάτωσις.

πνευματώδης-ους-ες κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ὁμοιος πρὸς ἄνεμον ἢ ἀέρα, ἀντίθ. ὑδατώδης :

'Αριστλ.Μετ.380b,16, αὐτ.366b,7, 'Επίκ.'Επιστ.Ι,14Ü· || κ. ἀντίθ. ἀτμιδώδης : 'Αριστλ.Μετ.341b,9· || **πνευματῶδες ζώδιον** ἐπὶ τοῦ ζωδιακοῦ, ἀντίθ. πυρῶδες, γεῶδες, ὑδατῶδες : Πάλχ. ἐν Κατ.'Αστρλ. Κ 8(Ι),262· || **γράμματα πνευματώδη** τὰ προφερόμενα μεθ' ἀθροῦ πνεύματος, ὡς τὰ φ, φ, σ, ζ: Πλάτ.Κρατ.427Α **ὥσπερ γε διὰ τοῦ φῖ καὶ τοῦ φῖ καὶ τοῦ σῖγμα καὶ τοῦ ζῆτα, ὅτι πνευματώδη τὰ γράμματα·** 2) ἐπὶ οἴνου, ὁ ἀεριοῦχος : 'Αριστλ.Πρ.953b,27· 3) ὁ ἀνεμώδης, ὁ ἐκτεθειμένος εἰς τὸν ἄνεμον : Θεόφρ.ΦΑἰτ.Ι,8,3, Πλούτ.'Ηθ.648D· || **ἐνιαυτοὶ πνευματώδεις** καθ' οὓς πνέουσι πολλοὶ ἄνεμοι : 'Αριστλ.Μετ.344b,27· 4) ὁ πλήρης ἀνέμου, ἀερίων, φουσκωμένος : 'Ιππ.'Αφορ.5,72,'Αριστλ.'Ενυπν.961a,24· 5) ὁ ἀσθματικός : 'Ιππ. Διαίτ.55· 6) ἐν ἐνεργ. χρ. ὁ παράγων ἀέρια, ἐπιφέρων φούσκωμα : Πλούτ.'Ηθ.286Ε, Διογ.Λ 8,24 **τῶν δὲ κυάμων ἀπηγόρευεν ἔχεσθαι διὰ τὸ πνευματώδεις ὄντας·** 7) ὁ ὅμοιος πρὸς τὴν ἀναπνοήν, ὁ ἔχων τὴν φύσιν αὐτῆς : 'Αριστλ.ΖΙ 536b,21 **ὁ δ' ἐλέφας φωνεῖ μὲν ἄνευ τοῦ μυκτῆρος αὐτῷ τῷ στόματι πνευματῶδες,** αὐτ.Φυσιογν.807b,35 **φωνὴ πνευματώδης·** 8) νεώτ. ὁ πλήρης πνεύματος, εὐφυής, ὀξύνους : **πνευματώδης ἄνθρωπος, - πνευματώδης ἀπάντησις·** 9) ὁμ. ὁ περιέχων οἰνόπνευμα · **πνευματώδη ποτά.**

πνευματωδῶς ἐπίρρ. νεώτ. μετὰ πνεύματος, εὐφυῶς : **ἀπήντησε** πνευματωδῶς.

πνευμάτωσις-εως (ἡ) κ. νεώτ. ἐξάτμισις : 'Αριστλ.'Αναπν.480a,15 **σφύξις ἡ τοῦ ὑγροῦ θερμαινομένου πνευμάτωσις·** 2) κ. νεώτ. ἰατρ. ἡ εἰς μεγάλην ποσότητα ἀνάπτυξις ἀερίων ἐντὸς κοιλότητός τινος τοῦ σώματος ἢ ἐντὸς τῶν ἱστῶν : Πλούτ.'Αρέσκ.Φιλ.5,8,2 Διοσκ.Ι,8,Γαλ.7,67.

πνευματωτικός-ή-όν μτγν. ὁ δυνάμενος νὰ προκαλέσῃ τὴν γένεσιν ἀερίων, φῦσαν, φούσκωμα : Διοσκ.2,110,αὐτ.134 **πνευματωτική, σαρκὸς πλαδαρᾶς** γεννητική, Σωραν.2,32,'Ορειβ.ἀπ.76.

πνευμογράφος (ὁ) νεώτ. ὁ πνευμονογράφος.

πνευμοθώραξ-ακος (ὁ) νεώτ. κ. **πνευματοθώραξ** ὕπαρξις ἀέρος εἰς τὴν κοιλότητα τοῦ ὑπεζωκότος : **αὐτόματος πνευμοθώραξ** (ὁ παραγόμενος συνήθως συνεπείᾳ ῥήξεως ἑνὸς τῶν δύο πετάλων τοῦ ὑπεζωκότος ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ λόγῳ πνευμονικῶν ἀλλοιώσεων),-**τεχνητὸς πνευμοθώραξ** (τεχνητὴ εἰσαγωγὴ ἀερίων ἐν τῇ κοιλότητι τοῦ ὑπεζωκότος πρὸς θεραπευτικοὺς σκοπούς).

πνευμονία (ἡ) κ. νεώτ. δ. προφ. πλευμονία βλ.λ.

πνευμονιακός-ή-όν μτγν. ἀ. πνευμονικός βλ.λ. : Γαλ.14,471.

πνευμονίας (ὁ) μτγν. ὁ τῶν πνευμόνων : Πολυδ. 2,215 **πνευμονίαι λοβοί.**

πνευμονικός-ή-όν κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς πνεύμονας, ὁ τῶν πνευμόνων : 'Αριστλ.Πρ.962b,37 **τοῦτο γάρ ἐστιν ἡ κωφότης, πλήρωσις τοῦ τόπου τοῦ πνευμονικοῦ, -πνευμονικαὶ ἀρτηρίαι, - πνευμονικὴ φυματίωσις·** 2) μτγν. κ. μσν. ὁ πάσχων ἐκ πνευμονίας : Πτολ. Τετράβ.152,'Ιππιατρ.27,28.

πνευμόνιον (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ πνεύμων βλ.λ.: 'Ηγήσ.29 **ἐν τοῖς κεκαλυμμένοις ἡπατίοις αὐτὴ πνευμόνιον ἔλαβε.**

πνευμονίς-ίδος (ἡ) δ. προφ. τοῦ πνευμονὶς βλ.λ.

πν υμονοβακτήριον (τὸ) νεώτ. ἰατρ. ὁ πνευμονόκοκκος βλ.λ.

πνευμονογαστρικός-ή-όν νεώτ. ἀνατ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πνεύμονα ἅμα καὶ τὴν γαστέρα.

πνευμονογράφημα-ητος (τὸ) νεώτ. τὸ διὰ πνευμονογραφήσεως λαμβανόμενον διάγραμμα τὸ παριστῶν τὰς διακυμάνσεις τῆς ἀναπνοῆς.

πνευμονογράφησις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ διὰ πνευμονογράφου βλ.λ. λῆψις πνευμονογραφήματος.

πνευμονογραφικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων εἰς τὸν πνευμονογράφον, ὁ δι' αὐτοῦ γινόμενος.

πνευμονογράφος (ὁ) νεώτ. κ. **πνευμογράφος** συσκευὴ δι' ἧς ἐπιτυγχάνεται ἡ παράστασις γραφικῶς τῶν διακυμάνσεων τῆς ἀναπνοῆς.

πνευμονοθώραξ-ακος (ὁ) νεώτ. ἀ.πνευμοθώραξ.

πνευμονοκοκκίασις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ διὰ πνευμονοκόκκου λοίμωξις.

πνευμονόκοκκος (ὁ) νεώτ. κ. **πνευμονοβακτήριον** (τὸ) μικρόβιον ζῶν εἰς τὰ ἀναπνευστικὰ ὄργανα καὶ δυνάμενον νὰ ἀποβῇ παθογόνον ὑπὸ διαφόρους ἐπιδράσεις.

πνευμονοκονίασις-εως (ἡ) νεώτ. ἰατρ. εἴσοδος κονιορτοῦ εἰς τοὺς πνεύμονας προκαλοῦσα διαφόρους παθήσεις οἷον ἀνθράκωσιν κττ.

πνευμονολιθίασις-εως (ἡ) νεώτ. ἰατρ. πάθησις τοῦ βρογχοπνευμονικοῦ συστήματος, καθ' ἣν σχηματίζονται ἐντὸς τῶν πνευμόνων στερεὰ συγκρίματα, βρογχόλιθος.

πνευμονομύκωσις-εως (ἡ) νεώτ. ἰατρ. κ. **πνευμονομυκήτωσις** νόσος τοῦ πνεύμονος ὀφειλομένη εἰς τὸ παράσιτον ἀκτινομύκητα.

πνευμονοπλευρῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. πλευρῖτις καὶ πνευμονία ὁμοῦ, πλευροπνευμονία.

πνευμονορραγία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. αἱμορραγία ἀπὸ τῶν πνευμόνων· 2) διήθησις αἵματος εἰς τοὺς πνεύμονας, πνευμονικὴ ἀποπληξία.

πνευμονόρροια (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἀ. βρογχόρροια.

πνευμονοτομία (ἡ) νεώτ. χειρουργ. τομὴ ἐπὶ πνευμονικοῦ ἀποστήματος.

πνευμόρρωξ-ωγος (ὁ) μσν. ἡ τοῦ πνεύμονος ῥῆξις : 'Ιππιατρ.6 **ὅτε μὲν ἀρχὴν ἔχει ἡ τοῦ πνεύμονος ῥῆξις, πνευμονῶδες καλεῖται τὸ πάθος·** 2) ὁ πάσχων ἐκ τοιαύτης παθήσεως : αὐτ.29,26 **τῷ πνευμάρρωγι ἐγχυματίζειν.**

πνεύμων-ονος (ὁ) κ. μσν. κ. νεώτ. κ. **πλεύμων** ('Ιλ. Δ 528, Σοφ.ἀπ.941,15), δημ. **πλεμόνι** κ. **φλεμόνι** (οἱ γραμματικοὶ διαφωνοῦν ὡς πρὸς τοὺς δύο τύπους· ὁ τ. **πλεύμων** θεωρεῖται ὡς ἐν χρ. π. 'Ομ. κ. παλαιότατος (Εὐστ.483,10, 1436,62, Φώτ.)· οὗτος ὅμως ἦτο ὁμ. ὁ γνήσιος ἀττ. τ. (Μοίρ.309Ρ, Σχόλ.'Αριστφ.Εἰρ.1069, Εὐστ.483,10) ἁπαντῶν ἐν τοῖς ἀρίστοις κώδ. τοῦ Αἰσχ.'Επτ.6, Σοφ.Τρ.567, τοῦ 'Αλκ.π.'Αθήν.10,430Β, 'Ιππ.'Αρθρ 41, 'Αριστφ., Πλάτ. κ. 'Αριστλ. ὡς κ. ἐν Πάπ., Φιλόδ.'Οργ.27, αὐτ. 28W κ. 'Επιγρ.), ἕκαστον τῶν σακκοειδῶν καὶ ἐντὸς τοῦ θωρακικοῦ κύτους κειμένων δύο κυρίων ἀναπνευστικῶν ὀργάνων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν θηλαστικῶν ζώων : 'Ιλ.Δ 528, αὐτ.Υ 486 **πάγη δ' ἐν πνεύμονι χαλκὸς** (δ.ἀνάγν. πλεύμονι), Πλάτ.Τίμ.84D **ὁ τῶν πνευμάτων τῷ σώματι ταμίας ὁ πλεύμων,** αὐτ.70C, 'Αριστλ.'Αναπν.476a,9 **ἔοικε δὲ καὶ τοὔνομα εἰληφέναι πνεύμων διὰ τὴν πνεύματος ὑποδοχήν,** ΠΔ Βασ.3,22,34 **ἐπάταξε τὸν βασιλέα .. ἀναμέσον τοῦ πνεύμονος καὶ ἀναμέσον τοῦ θώρακος, - ἔχει προσβληθῆ ἡ κορυφὴ τοῦ ἀριστεροῦ του πνεύμονος·** || συχνότ. κτ. πληθ. : 'Αρχίλ.9,5, 'Αλκ.39,1, Αἰσχ.'Επτ.61, αὐτ.ἀπ.178Α **διὰ πνευμόνων θερμὸν ἄησιν ὕπνον,** Σοφ.Τρ.567 **ἐς δὲ πλεύμονας στέρνων διερροίζησεν,** Εὐρ.'Ορ.277· || οἱ πνεύμονες ὡς καὶ νῦν ἐθεωροῦντο τὰ σπουδαιότατα διὰ τὴν ζωὴν ὄργανα τοῦ σώματος : Σοφ.Τρ 778 **σπαραγμὸς .. πλευμόνων ἀνθήψατα,** 'Αριστφ.Λυσ.367, αὐτ.Βάτρ.474, αὐτ.829 **πλευμόνων πολὺς πόνος·** || σπαν. παρίστανται ὡς ἕδρα τῶν ἐρωτικῶν ὁρμῶν, τῆς ἐρωτικῆς διαθέσεως : Σοφ.ἀπ.941,15 (Κύπρις) **Διὸς τυραννεῖ πλευμόνων·** 2) νεώτ. μτφ. πηγὴ ἀναπνοῆς, ἀναψυχῆς : **ὁ ἐθνικὸς κῆπος εἶναι σχεδὸν ὁ μοναδικὸς πνεύμων τῶν 'Αθηνῶν.**

πνεῦν δωρ. ποι. παρατ. τοῦ πνέω βλ.λ. : Πίνδ. Π 4,400.

•**πνεῦσις-εως** (ἡ) μτγν. φύσησις, πνοή, φύσημα : Γαλ.17(1),36· **2**) ἀναπνοή : Σχόλ.᾽Απ.᾽Αλ.1,79.
πνευστίασις-εως (ἡ) νεώτ. δυσκολία περί τὴν ἀναπνοήν, λαχάνιασμα, ἀγκομάχη, ἀγκομαχητό.
πνευστικός-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἁρμόζων εἰς τὴν ἀναπνοήν : Γαλ.4,406 ὁ πνεύμων **ἐστι πνευστικὸν ὄργανον**· **2**) ὁ παράγων ἀέρια, ἐπιφέρων φῦσαν, φούσκωμα : Δίφιλ.Σιφν.π.᾽Αθην 2,69E **ταῦτα δὲ πνευστικώτερά ἐστι καὶ τροφιμώτερα καὶ εὐεκκριτώτερα.**
πνευστιῶ-άω κ. νεώτ., ἐπ. μτχ. πνευστιόων (ΑΠ 11,382,4), ἀναπνέω πυκνά, μετὰ δυσκολίας, ἔχω δύσπνοιαν, ἀσθμαίνω, λαχανιάζω, κονταναασαίνω, ἀγκομαχῶ : ᾽Ιππ.᾽Εντ.Παθ.44 **ἂν πρὸς αἶπος βαδίζῃ πνευστιᾷ σφόδρα**, ᾽Αριστλ.Ρητ.1357b,21, Σωρ.1,108· **2**) ρηματ.π. πνευστίασις.
πνευστός-ή-όν νεώτ. ὁ δι᾽ ἐμφυσήσεως λειτουργῶν : **πνευστὰ ὄργανα** (μουσικὰ ὄργανα παιζόμενα δι᾽ ἐμφυσήσεως, ἀντίθ. ἔγχορδα ὄργανα).
πνέω κ. μσν. κ. νεώτ., ποι. **πνείω**, ἐπ. β᾽ ἑν. προστ. **πνῦε ἐκ τοῦ** μὴ ἀπαντῶντος πνῦμι ἢ πνύω (᾽Ιλ.Χ 222 **ἀμ-**), ἰων. παρατ. **πνείεσκον** (ΑΠ 8,193), μέλλ. **πνεύσομαι** (Εὐρ.᾽Ηρ.886 **ἐκ-** αὐτ. ᾽Ανδρ.555 **ἐμ-**, ᾽Ιππ.Γυν.2,133 **παρα-**) κ. **πνευσοῦμαι** (᾽Αριστφ.Βάτρ. 1221, ᾽Αριστλ.Μετ.367a,13, Θεόφρ.Σημ 34, Παλαίφ. 17) κ. **πνεύσω** (Θεόφρ.Σημ.32, ΠΔ Ψαλμ.147,7(18), αὐτ.Σοφ.Σειρ.43,20, Κόϊντ.13,516, ᾽Αντίπ.Θεσσ.ΑΠ 9, 112, Γεωπ.1,12,34), ἀόρ. α᾽ **ἔπνευσα** (᾽Ιλ.Ρ 456 **ἐν-**, ᾽Ησίοδ.᾽Εργ.506, ᾽Ηρ.2,20, Σοφ.Αἴ.274 **ἀν-**), παρακ. **πέπνευκα** (Πλάτ.Φαῖδρ.262D **ἐπι-**, ᾽Αριστλ.Πρ. 904a,41), ἐκ τοῦ πνύω γ᾽ ἑν. μέσ. ἐπ. ἀόρ. **πνῦτο** (᾽Ιλ.Χ 475 **ἀμ-**), παθ. μέλλ. **πνευσθήσομαι** (᾽Αρετ. ᾽Οξ.Νούσ.1,1 **δια-**), ἀόρ. **ἐπνεύσθην** (Θεόφρ.Φl 5, 5,6), ἐκ τοῦ πνύω γ᾽ ἑν. ἐπ. παθ. ἀόρ. **πνύνθη** (᾽Ιλ. Ε 697 **ἀμ-**), β᾽ ἑν. εὐκτ. **πνυθείης** (Νίκ.᾽Αλεξ.131, παθ. παρακ. **πέπνευσμαι** (᾽Ιουστ.3611 **ἐμ-**, Σχόλ. ᾽Απολλ.Ρ 4,1381) κ. **πέπνυμαι** (αὐτ.Ψ 377) ἀπαρφ. **πεπνῦσθαι** (αὐτ.Χ 440), μτχ. **πεπνυμένος** (Πολύβ.6, 47,9) (π. ᾽Ομ. κ. τοῖς δοκίμοις τῶν πεζ. εὕρηται ἐν χρ. τὸ ἁπλοῦν ρ. μ. ἐν τῷ ἐνεστ. **κ.** παρατ., π. ᾽Αττ. ποιητ. δὲ κ. **ἐν τῷ μέλλ.** κ. ἐνεργ. ἀόρ. α᾽· ὡς δὲ ἄ. δισύλλαβα ρ. εἰς **-έω**, πάσχει κ. τοῦτο συναίρεσιν μ. ὅπου συμπέσωσιν **-εε** κ. **-εει** π. Αἰσχ. ᾽Αγ.1493, αὐτ.1517 ἡ μτχ. **ἐκπνέων** λαμβάνεται ὡς δισύλλαβον), ἐπὶ ἀνέμου ἢ ἐπὶ ἐλαφρᾶς πνοῆς ἀέρος, φυσῶ : ᾽Οδ.Λ 361 **οὐδέ ποτ᾽ οὖροι πνείοντες φαίνοντ᾽**, αὐτ.Ε 469 **αὔρη δ᾽ ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πνέει**, ᾽Ηρ.2,20 **πολλάκις δὲ ἐτησίαι μὲν οὐκ ὦν ἔπνευσαν**, ᾽Αριστφ.᾽Ιππ.437 **ὡς οὗτος ἤδη κακίας ἢ συκοφαντίας πνεῖ** (Βερναρδ.Γρ. «τώρα πλέον φυσᾷ (ὡς) καικίας (ἄνεμος βορειανατολικὸς) ἢ συκοφαντικός»), ΚΔ Ματθ.7,25 **ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι καὶ προσέπεσον τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ**, αὐτ.Λουκ. 12,55, αὐτ.᾽Ιω.6,18, αὐτ.᾽Απ.7,1, - **πνέει ἰσχυρὸς βορειοανατολικὸς ἄνεμος - ζέφυρος - αὔρα**· || **ὁ πνέων** (ἄνεμος) ἢ **τὸ πνέον** (πνεῦμα) ὁ φυσῶν ἄνεμος : Λουκ.Χάρ.3 **κελεύετε τὴν ὀθόνην στεῖλαι . . ἢ συνεκδραμεῖν τῷ πνέοντι**· || **ἡ πνέουσα** (αὔρα) ἡ ἐλαφρῶς, ἁπαλὰ φυσῶσα αὔρα : ΚΔ Πράξ.27,40 **ἐπάραντες τὸν ἀρτέμωνα τῇ πνεούσῃ κατεῖχον εἰς τὸν αἰγιαλόν**· **2**) ἐπὶ αὐλητοῦ, φυσῶν παίζω : Εὐρ.᾽Ηλ.704 **εὐαρμόστοις ἐν καλάμοις Πᾶνα μοῦσαν ἁδύθροον πνέοντ᾽**, αὐτ.ΙΑ 578, Πολυδ.472 **μέγα πνέων**· || κ. ἐπ᾽ αὐτῶν τῶν αὐλῶν, ἠχῶ διὰ πνοῆς, ἐκ φυσήματος : Μυρῖν. ΑΠ 6,254 **αὐλοὺς ἡδὺ πνέοντας**· || δθ. **ἐν** ἀπροσ. χρ. τὸ παθ. **πνεῖται** = αὐλοὶ ἠχοῦν : Μνησίμ 4,57· **3**) ἀποπνέω, ἀναδίδω ὀσμήν, ἰδίᾳ εὐάρεστον : ᾽Οδ.Δ 446 **ἀμβροσίην ὑπὸ ῥῖνα . . θῆκε . . ἡδὺ μάλα πνείουσαν . . ὀδμήν**, Πολυδ.2,75· || κ. ἀπολ. : Διοσκ.3,80· || κτ. ἐπέκτ. κ. ἐπὶ προσ. : ᾽Αριστφ.Εἰρ.525 **οἷον δὲ πνεῖς ὡς ἡδὺ** κατὰ τῆς καρδίας (Βερναρδ.Γρ. «τί ὡραία μυρωδιὰ ποῦ βγάζεις, τί γλυκιὰ μέσα στὴν καρδιά μου κατεβαίνει !») || μτ. αἰτ. ἀναδίδω, ἐκπέμπω ὀσμήν, μυρίζω τι : Καλλ.᾽Απόλλ.82 **ποικίλ᾽ ἀγινεῦσι ζεφύρου πνείοντος ἐέρσην**· || κ. μτ. γενικ. ἀναδίδω ὀσμήν τινος : Σοφ.ἀπ.565 **οὐ μύρου πνέον**, Λουκίλλ.ΑΠ 11,240 **τράγου πνέειν**, Κόϊντ. 5,120 **λύθρου καὶ αἵματος πνέειν**· || σπαν. μτ. δοτ. μυρίζω ἀπὸ . . : ΑΠ 5,199 **οἵ τε μύροισιν ἔτι πνείοντες ᾽Αλεξοῦς σὺν μέτροις κισσοῦ κυάνεοι στέφανοι**· || συχνότ. ἐν μτφ. χρ. : Σιμων.184,3 **Χαρίτων πνείοντα μέλη**, Παυλ.Σιλ.ΑΠ 5,258 **ὄμματά σευ βαρύθουσι πόθου πνείοντα**· **4**) ἐπὶ ἀνθρώπων, πάσχω ὑπὸ δυσπνοίας, δυσπνοῶ, ἀσθμαίνω, κοντανασαίνω, ξεφυσῶ, κ. ἐπὶ ζῴων φριμάσσομαι, φυσῶ : ᾽Ιλ.Ν 385 **τὼ δὲ πνείοντε κατ᾽ ὤμων αἰὲν ἐχ᾽ ἡνίοχος θεράπων**· **5**) ἀναπνέω, παίρνω ἀνάσα : Αἰσχ.Χο.621 **Νῖσον ἀθανάτας τριχὸς νοσφίσασ᾽ ἀπροβούλως πνέονθ᾽ ἁ κυνόφρων ὕπνῳ**, Εὐρ.Κύκλ.625 **οὐδὲ πνεῖν ἐῶ**· **6**) γεν. ἀποπνέω, ζῶ : ᾽Ιλ.Ρ 447 **ὅσσα τε γαῖαν ἔπι πνείει τε καὶ ἕρπει**· || **οἱ πνέοντες** οἱ ζῶντες : Σοφ. Τρ.1160 **ἀνδρῶν πνεόντων** μηδενός θανεῖν ὕπο, Καλλ.᾽Επιγρ.42 **ἥμισύ μευ ψυχῆς ἔτι τὸ πνέον**· || κ. μτφ. ἐπὶ καταστάσεων : Σιμμ 25,12 **ὄλβος ἀεὶ πνεῖ**· **7**) ἐκβάλλω, ἐξάγω τι διὰ τῆς ἐκπνοῆς, ξεφυσῶ· δθ. μτφ. ἐν ποικίλαις φρ οἷον **μενεα πνέω** ἀνδρείαν, τόλμην, ἀναδίδω, εἶμαι γενναιόκαρδος, ἐπὶ πολεμιστῶν : ᾽Ιλ.Β 536 **οἳ δ᾽ Εὔβοιαν ἔχον μένεα πνείοντες ῎Αβαντες**, αὐτ.Γ 8, αὐτ.Λ 508· || **μένος πνέω σφόδρα** ἐχθρικῶς διάκειμαι, εἶμαι λίαν ὠργισμένος κατά τινος καὶ ἐπιθυμῶ σφοδρῶς νὰ ἐκδικηθῶ : Σοφ.᾽Ηλ.610 **ὁρῶ μένος πνέουσαν**· || νεώτ. ἐν ὁμ. σημ. τὸ **μένεα πνέω : πνέει μένεα ἐναντίον τοῦ δασάρχου, διότι τὸν κατήγγειλε**· || **πῦρ πνέω** ἐκπνέω πῦρ, βγάζω φωτιά : ᾽Ησίοδ. Θ 319 **ἡ δὲ Χίμαιραν ἔτικτε, πνέουσαν ἀμαιμάκετον πῦρ**· || κ. μτφ. ἐν ρητορικῷ τινι χωρίῳ : Ξεν.᾽Ελλ.7,5,12 **οἱ πῦρ πνέαντες, οἱ νενικηκότες Λακεδαιμονίους**· || **φλέγων πνέω τινί** ἀνάπτων, καιόμενος ἔκ τινος βράζω : Αἰσχ.᾽Επτ.52 **σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρείᾳ φλέγων ἔπνει**· || ἐπὶ ἀστέρων, πῦρ πνέω ἐκπέμπω λάμψιν, εἶμαι λαμπερός : Σοφ.᾽Αντ.1146 **ἰὼ πῦρ πνεόντων χοράγ᾽ ἄστρων**· || **πνέω ἐπί τινι κότον** ἔχω μῖσος, χόλον ἐναντίον τινός : Αἰσχ.Χο.951 **ὀλέθριον πνέουσ᾽ ἐν ἐχθροῖς κότον**· || ποι. ῎Αρη πνέω ἔχω πολεμοχαρεῖς διαθέσεις, εἶμαι τὰ μάλιστα ἄγριος καὶ ἀνήμερος : αὐτ.᾽Αγ.376 **πέφανται δ᾽ ἐγγόνους ἀτολμήτων ῎Αρη πνεόντων μεῖζον ἢ δικαίως**· || κ. κτ. παρῳδίαν τραγικῶν χωρίων ἐν κωμ. : ᾽Αριστφ.Βάτρ.1016 **πνέοντας δόρυ καὶ λόγχας**· || **πνέω μόγου** δεικνυμαι, εἶμαι καταπεπονημένος, κατακουρασμένος : Κόϊντ.6,164· || **πνέω φόνον** παρέχω ἐνδείξεις, ἀποδείξεις διαπράξεως φόνου : Τρυφιόδ 505· || ἐπὶ δόμου, **πνέω φόνον** ἀναδίδω ὀσμὴν αἵματος ἐκ διαπραχθέντος φόνου : Αἰσχ.᾽Αγ.1309 **φόνον δόμοι πνέουσιν αἱματοσταγῆ**, Εὐρ.ΙΤ 288· || **ὠδῖνας πνέω** ἐκβάλλω πνοὰς ὠδινούσης : Εὐρ.᾽Ηρ.862 **οὔτε γῆς σεισμὸς κεραυνοῦ τ᾽ οἶστρος ὠδῖνας πνέων**· || **πνέω χάριν** ἐμπνέω πολλήν, ἰσχυρὰν ἀγάπην : Αἰσχ.᾽Αγ. 1206 **ἀλλ᾽ ἦν παλαιστὴς κάρτ᾽ ἐμοὶ πνέων χάριν**· || **τρέχω πνέων** ἐπὶ ὠκύποδος δρομέως, τρέχω ὡς ταχεῖα πνοὴ ἀνέμου : ᾽Αριστφ.᾽Ορν.1121 **ἀλλ᾽ οὑτοσὶ τρέχει τις ᾽Αλφειὸν πνέων**· || μτφ. **ἐν** φρ. μτ. ἐπιθ. ἢ ἀντων. οἷον **μεγάλα πνέω** μέγα φρονῶ, ὑπεραίρομαι, ὑπερηφανεύομαι : Εὐρ.᾽Ανδρ. 189 **οἱ γὰρ πνέοντες μεγάλα τοὺς κρείσσους λόγους πικρῶς φέρουσι**· || **πολὺς πνέω παρά τινι** ἔχω μεγίστην δύναμιν παρά τινι, θεωροῦμαι μέγας καὶ πολύς : Δημ.787 **ὡς πολὺς παρ᾽ ἡμῖν**

ἔπνει καὶ λαμπρός, Φιλόστρ.Σαφ.1,7· ‖ μέγας πνέω ἐπίκειμαι, ἐνσκήπτω μέγας, ἰσχυρός, καταστρεπτικός : Εὐρ.Ρῆσ.323 Ἄρης ἔθραυε λαίφη τῆσδε γῆς μέγας πνέων· ‖ πνέω πολὺ φυσῶ ἰσχυρῶς, δυνατά, δθ. παρέχω πράγματα : Ἀριστφ. Βάτρ.1220 τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτο πνευσεῖται πολύ· ‖ κενεὰ πνέω φρονῶ μάταια, ματαιοφρονῶ : Πίνδ.Ο 10(11),93 κενεὰ πνεύσαις ἔπορε μόχθῳ βραχύ τι τερπνόν· ‖ χαμηλὰ πνέω ταπεινόν, μικρόν, ποταπὸν φρόνημα ἔχω, εἶμαι μικρόψυχος : αὐτ.Π 11,30 ὁ δὲ χαμηλὰ πνέων ἄφαντον βρέμει· ‖ ὑπὲρ σακέων πνέω φυσῶ ἐκ πολεμικοῦ μένους ἔξω, ὑπεράνω τῶν ἀσπίδων, πολεμῶ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον : Ἡσίοδ.Α 24 Βοιωτοὶ πλήξιπποι, ὑπὲρ σακέων πνείοντες· 8) σπεύδω, ἐφίεμαι : Πίνδ.Ν 3,42 ψεφεννὸς ἀνὴρ ἄλλοτ' ἄλλα πνέων· 9) μτγν. ἐπιπνέω : Καλλ. Ἐπιγρ.10,3 ὦ σὺ μὴ πνεύσῃς ἐνδέξιος (Βερναρδ. Γρ. «ὦ δ' ἂν σὺ μὴ εὐμενὴς ἐπιπνεύσῃς : ᾧ δ' ἂν σὺ μὴ εὔνοιαν παράσχῃς»)· 10) ὁμ. μτγν. ἐπὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, κατέρχομαι ὡς πνοή, ἐπιφοιτῶ : ΚΔ Ἰω 3,8 πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις.

πνιγαλεύς-έως (ὁ) μον. ὁ πνιγαλίων βλ.λ.:Εὐστ. Πον.288,17.

πνῑγᾰλίων-ωνος (ὁ) (πνίγω) μτγν. πνῖξ, ἐφιάλτης, βραχνάς, αἰφνίδιος στεναχωρία καὶ ἀγωνία, ἣν ὑφίσταταί τις καθ' ὕπνον αἰσθανόμενος μέγα βάρος ἐπὶ τοῦ στήθους του, τὸν δὲ λαιμόν του μέχρι πνιγμοῦ περισφιγγόμενον· Θεμίστ.π.Παυλ.Αἰγ.3,15 «τὸν ἐφιάλτην .. πνιγαλίωνα προσωνόμασεν ἴσως ἀπὸ τοῦ πνίγειν».

πνιγάρης (ὁ) δημ. ὁ διὰ πνιγμοῦ ἀφαιρῶν τὴν ζωήν τινος, ὁ πνίγων : σὰν τὸν λύκο τὸν πνιγάρη· 2) μτφ. ἐπὶ ἀνθρώπων, ληστής, συμμορίτης.

πνιγ τός (ὁ) μτγν. πνῖγος βλ.λ. : Πτολ.Φάσ.63Η καῦμα μέγα καὶ πνιγετός· Ἡσ. ἐν λ. ἀγχόνη.

πνιγεύς-έως (ὁ) (πνίγω) κ. νεώτ. κωδωνοειδὲς πῶμα κλιβάνου πανταχόθεν κεκλεισμένον, τσερέπα, ὀνομασθὲν οὕτως ἐπειδὴ ὁμοῦ μετὰ τοῦ ὀπτωμένου περιεκλείοντο ἐντὸς τοῦ κλιβάνου ἡ ἀνθρακιὰ καὶ ὁ ἀήρ : Ἀριστφ.Νεφ.96, αὐτ.Ὄρν. 1001 αὐτίκα γὰρ ἀήρ ἐστι τὴν ἰδέαν ὅλος κατὰ πνιγέα μάλιστα, Ἀριστλ.Νεότ.470a,9, αὐτ.ΖΜ 654a,7 οἷον πνιγεύς τις περικείμενον τὸ ὄστρακον· 2) Ἐπιγρ. σκεῦος ἀνατιθέμενον, ἀφιερούμενον, δθ. ἀνάθημα, τάμα· 3) μτγν. ὑδραυλικὸν μηχάνημα, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐνεκλείετο καὶ συνεπιέζετο ἀήρ : Ἥρων Πνευμ.1,42· 4) ἀεροθάλαμος ἐν ὑδραυλικῷ ὀργάνῳ, ἐργαλείῳ· 5) φιμός, φίμωτρον ἵππων: Ἀριστφ.ἀπ.60 περίθες σεαυτῷ τὸν πνιγέα, Κωμ.Ἀδέσπ.664· 6) νεώτ μουσικὸν ἐργαλεῖον ἐφαρμοζόμενον εἰς τὰ ἔγχορδα, πνευστὰ καὶ κρουστὰ ὄργανα, ἵνα μειωθῇ ἡ ἔντασις τοῦ ἤχου αὐτῶν, σουρντίνα.

πνιγηρός-ά-όν (πνίγω) κ. νεώτ. ὁ προκαλῶν πνῖγος, ὁ δυσχεραίνων τὴν ἀναπνοήν, ἀποπνίγων εἴτε διὰ πιέσεως τοῦ λαιμοῦ, εἴτε διὰ τῆς θερμότητος, πνικτικός, ἀποπνικτικός : Ἱππ.Ἀέρ.1 (γῆ) ἐν κοίλῳ καὶ πνιγηρά, αὐτ.24 πνιγηρὰ χωρία, Ἀριστφ.Βάτρ.122 παῦε, πνιγηρὰν λέγεις, Θουκ.2,52 ἐν καλύβαις πνιγηραῖς ὥρᾳ ἔτους διαιτωμένων, Ἀριστλ.Πρ.939b,9, Πλούτ.Περ.34 ἐν .. σκηνώμασι πνιγηροῖς ἠναγκασμένων διαιτᾶσθαι, Διον.Ἀλ. Ῥωμ.Β,8 πνιγηρὰ ὥρα, - πνιγηρὰ ἀτμόσφαιρα.

πνιγηρότης-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ πνιγηροῦ, ἀποπνικτικότης : ἡ π- τῆς ἀτμοσφαίρας.

πνιγιά (ἡ) δημ. τὸ φυτὸν λάθυρος ἡ ἀφάκη.

πνιγίζω μτγν. ποι. πνίγω βλ.λ. : Στράτ.ΑΠ 12,222 παῦσαι, πνιγίζεις, φησί, τὸ παιδάριον.

πνιγῖτις (γῆ) (ἡ) μτγν. εἶδός τι χώματος μελανοφαίου καὶ ὁμοίου κατὰ τὴν ποιότητα μὲ τὴν ἀμπελῖτιδα, ὀνομασθέντος οὕτως ὡς εὑρισκομένου ἐν στενοῖς τόποις : Πλίν.Φ! 35,194, Διοσκ.5,157.

πνῖγμα-ατος (τό) πνιγμός, πνιγηρὸν αἴσθημα : Ἱππ.Ἐπιδ.7,26 βὴξ .. μετ' ἄσθματος καὶ πνίγματος πολλοῦ, Αἰλ.ΖΙ 12,48 ἀπέκτεινεν αὐτοὺς εἰς πνῖγμα ἄγχων· ‖ κ. μτφ. : Κηφισόδ.ἐν Ἀριστλ. Ρητ.1411a,7 εἰς πνῖγμα τὸν δῆμον ἔχοντα τὰς εὐθύνας πειρᾶσθαι δοῦναι.

πνιγμονή (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. πνιγμός βλ.λ. : Ἑρμεί. Ἀλ.Φαῖδρ.163Α, Σχόλ.Εὐρ.Φοίν.327, Ἡρωδιαν.Ἐπιμ.111· 2) νεώτ. πνιγηρότης βλ.λ. : Παπαδ.Χριστ. Τεμπ.134 ὁ συνωστισμὸς καὶ ἡ πνιγμονή, ἡ αἰσχροκέρδεια τῶν καπήλων.

πνιγμός (ὁ) κ. μον., νεώτ. κ. δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πνίγω, τὸ πνίγειν ἢ πνίγεσθαι, παρακώλυσις ἢ διακοπὴ τῆς ἀναπνοῆς, εἶδός τι ἀσφυξίας, πνῖξις, πνῖξιμο : Ἱππ.Κωακ.61 πνιγμὸν ἐν ὀξέσιν ἐλθοῦσι ἰσχνοῖσι ὀλέθριον, Ἀριστλ.ΖΙ 514a,6, αὐτ.ΖΜ 664b,31 ἐὰν δὲ .. προσφερομένης τῆς τροφῆς ἀναπνεύσῃ τις βῆχας καὶ πνιγμοὺς ποιεῖ, Ἀναξάνδρ.33,8, Ἐρωτόκρ.3,246 καὶ τρέχει πάντα στὸν πνιμὸ δίχως βοήθειαν ἄλλη· ‖ κ. ἐν ἀναφ.πρὸς ἀγρίας βοτάνας ἢ ζιζάνια : Ξεν.Οἰκ. 17,12 συνεξαρμᾷ τῷ σίτῳ καὶ παρέχει πνιγμόν· 2) ἀσφυξία ἐκ συνωστισμοῦ, ἐπὶ πλήθους : Πολύβ.4,58,9 ἐν τῷ περὶ τὰς πύλας ὠθισμῷ καὶ πνιγμῷ διεφθάρη· 3) πνιγηρός, ὑπερβολικὸς καύσων, ἀποπνικτικὴ ζέστη : Μέν.Ρήτ.351S· 4) ἡ πνικτὴ βλ.λ.3) παρασκευὴ φαγητοῦ : Θεόφρ.Πυρ.24.

πνιγμοσύνη (ἡ) μον. ἡ πνιγονὴ βλ.λ. : Ἰω.Κλίμ. 392 ἀκτημοσύνη λύπης πνιγμοσύνη.

πνιγμώδης-ους-ες ὁ πνικτικός, ὁ προκαλῶν αἴσθημα πνιγμοῦ, πνιγηρός : Ἱππ.Ἐπιδ.7,26 πνιγμώδης βήξ, αὐτ.Κωακ.261.

πνιγμωδῶς ἐπίρρ. μον. πνικτικῶς, πνιγηρῶς : Στέφ.Ἀθ.Ἱππ.1,207, αὐτ.212D.

πνιγόεις-εντος-εσσα-εν ποι. ὁ πνιγηρὸς βλ.λ. : Ἀλκ.ΑΠ 7,536, Νίκ.Θηρ.425 πνιγόεσσα ὀδμή.

πνῖγος-εος (τό) πνῖξις, ἰδίᾳ καθ' ὑπερβολὴν πνιγηρὸν καῦμα, πνιγηρὸς καύσων : Ἱππ.Ἀρχ.Ἰητρ.16, αὐτ.Ἐπιδ.3,2, αὐτ.Ἀέρ.10, Ἀριστφ.Ὄρν.728 ἕξετε χρῆσθαι μάντεσσι Μούσαις, αὔραις .. θέρει, μετρίῳ πνίγει, αὐτ.1091, Θουκ.7,87 ἐν κοίλῳ χωρίῳ ὄντας καὶ τὸ πνῖγος ἔτι ἐλύπει διὰ τὸ ἀστέγαστον, Πλάτ.Πολ.422C, αὐτ.621Α, αὐτ.Νόμ.625Β, αὐτ.Φίλ.26Α ἔν τε χειμῶσιν καὶ πνίγεσιν· 2) σχόλ. ἓν τῶν ἑπτὰ μερῶν τῆς παραβάσεως ἐν τῇ ἀττικῇ Κωμῳδίᾳ, τὸ ὁποῖον κατὰ παλαιὸν ἔθος ἔπρεπε νὰ προφερθῇ ἀπνευστί : Σχόλ.Ἀριστφ.659.

πνίγω κ. μον., νεώτ. κ. δημ., παρατ. ἔπνιγον (Ἀριστφ.Νεφ.1376), δημ. ἔπνιγα, μέλλ. πνίξω (Πλάτ. Κωμ.198 ἀπο-, Ἀντιφάν.171), δωρ. β' πληθ. μέσ. συνηρ. μέλλ. πνιξεῖσθε (Ἐπίχ.155), ἀόρ. ἔπνιξα, β' ἑν. προστ. πνῖξον (Κρατῖν.27, Ἡρ.2,92, Βατραχομ. 158), δημ. πνῖξ(ε), παθ. μέλλ. πνιγήσομαι (Ἱππ.Ναύσ. 3,16, Ἀριστφ.Νεφ.1504, Γαλ.Φυσ.Δυν.1,17 ἀπο-), τετ. μέλλ. πεπνίξομαι (Εὐνάπ.8Σοφ.463Β), ἀόρ. α' ἐπνίχθην (Ἀρετ.Ὀξ.Παθ.1,7 ἀπ-), ἀόρ. β' ἐπνίγην (Βατραχομ.148, Φερεκρ.159 ἀπ-, Πλάτ.Γοργ.512Α, Δημ.883, Ἀρετ.Χρον.Παθ.1,11), δημ. (ἐ)πνίγηκα, παρακ. πέπνιγμαι (Ἀριστφ.Σφ.511, Μεταγ.6,9), δημ. μτχ. πνι(γ)μένος, ἀποπνίγω, δι' ἰσχυρᾶς πιέσεως, περισφίγξεως τοῦ λαιμοῦ προκαλῶ παρακώλυσιν ἢ διακοπὴν τῆς ἀναπνοῆς, δθ. ἐπιφέρω τὸν θάνατον, θανατώνω τινὰ δι' ἀσφυξίας πιέζων τὸν λάρυγγα αὐτοῦ ἰσχυρῶς, στραγγαλίζω : Σώφρ.68, ΚΔ Ματθ.18,28 καὶ κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγε λέγων ἀπόδος μοι εἴ τι ὀφείλεις, Καισάρ.Δαπ.ἐν Σάθ.3, 39 ἀφ' οὗ ἔκαμε δύο μῆνας βεζαρέτι κόφτοντας καὶ πνίγοντας· ‖ κ. ἐπὶ ἰατροῦ : Πλάτ.Γοργ.522Α πνίγων .. πικρότατα πόματα διδούς· ‖ τὸ παθ. ἐπὶ μέσ. σημ. : Ἀριστφ.Νεφ.1036 καὶ μὴν πάλαι

γ' ἐπνιγόμην **τά σπλάγχνα,** Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.10,19,1 **αἱ ὑστερικῶς πνιγόμεναι·** ‖ θανατώνω τινά προκαλῶν ἀσφυξίαν διὰ καταδυθίσεως ἐν ὕδατι : Ἀριστλ.ΗΝικ.1146a,35, παροιμ. **ὅταν τὸ ὕδωρ πνίγῃ, τί δεῖ ἐπιπίνειν·** ‖ κ. μέσ. : Ξεν.Ἀν.5,7,25 **καὶ ἐπνίγετο ὅστις νεῖν μὴ ἐτύγχανεν ἐπιστάμενος·** ‖ δημ. φρ. **πνίγεται σὲ μιά κουταλιά νερὸ** [ἐπὶ θορυβουμένου δι' ἐντελῶς ἀσήμαντα πράγματα, τά χάνει εὔκολα]· ‖ δημ. παροιμ. **ὁ πνιγμένος ἀπὸ τά μαλλιά του πιάνεται** [ὁ εἰς ἀπόγνωσιν εὑρισκόμενος ζητεῖ τὴν σωτηρίαν του διὰ παντὸς μέσου]· ‖ μτγν. μτφ. ἐπὶ φυτῶν ἐν τῷ παθ. τ. καλύπτομαι τελείως ὑπὸ τῶν ὑδάτων καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀδυνατῶ νὰ ζήσω, νὰ αὐξηθῶ : Πλούτ.Ἠθ.9B **τά φυτά . . τοῖς πολλοῖς** [ὕδασι] **πνίγεται·** ‖ δημ. μτφ. κ. ἐπὶ αἵματος : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.69,18 **κι ὁ Βεληγκέκας γύρισε σ' τὸ αἷμά του πνιγμένος·** **2**) δημ. ἐπὶ πλοίων, καταβυθίζομαι, βουλιάζω : παροιμ. **ἐδῶ καράβια πνίγονται, ἐσεῖς βαρκιά ποῦ πᾶτε ;** [ἐπὶ ἀδεξίως καὶ παραλόγως τολμηρῶν ἀνθρώπων]· **3**) κ. νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ ἀγρίων βοτανῶν ἢ θάμνων, φυόμενος πέριξ τινὸς περισφίγγω τοῦτο ἰσχυρῶς, ἀφαιρῶν πᾶσαν δυνατότητα ζωῆς: Ξεν.Οἰκ.17,14 **ἣν ὕλη πνίγῃ συνεξορμῶσα τῷ σίτῳ καὶ διαρπάζουσα, - τά ἀγριάγκαθα ἔπνιξαν τοὺς κρίνους καὶ τοὺς ξέραναν·** **4**) τὸ ἀπρόσ. **πνίγει** ἐπὶ μεγάλης, ὑπερβολικῆς θερμότητος, εἶναι πνιγηρά, ἀποπνικτικὴ ἡ ἀτμόσφαιρα : Ἀριστλ.Πρ. 941b,4, αὐτ.944a,7· **5**) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ἐν μτφ. χρ., προκαλῶ μεγάλην δυσφορίαν, στενοχωρῶ ὑπερβαλλόντως, βασανίζω : Φιλόδ.Ὀργ.37W **ἕνα χαλκοῦν ἀποβαλὼν αὐτὸν πνίγει,** Λουκ.Προμ. 17 **ὃ δὲ μάλιστά με πνίγει τοῦτ' ἐστι·** **6**) πιέζω δι' ἐκβιασμοῦ, καταπιέζω, ἐξαναγκάζω, ἐκβιάζω : Ἰουλ.Μισ.368C· **7**) παρασκευάζω φαγητόν τι πνικτόν, βράζω ἢ ψήνω αὐτὸ ἐντὸς τελείως κεκλεισμένου ἀγγείου, οὕτως ὥστε νὰ μὴ εἰσέρχεται ἀήρ : Ἡρ.2,92 **ἐν κλιβάνῳ διαφανέϊ πνίξαντες οὕτω τρώγουσι·** κ. παθ. : Ἀριστφ.Σφ.511 **ἥδιον ἂν δικίδιον σμικρὸν φάγοιμ' ἂν ἐν λοπάδι πεπνιγμένον,** Μεταγ.6,9· **8**) ρηματ. π. πνικτήρ, πνῖξις, πνικτός.

πνιγώδης-ους-ες ὁ πνίγων : Δίφιλ.Σίφν.π.Ἀθήν.2, 61E **οὕτω γάρ τὸ πνιγῶδες ἀφαιρεῖται·** **2**) ἐπὶ τόπου, ὁ πλήρης πνιγηρᾶς ἀτμοσφαίρας, πνικτικός : Πλούτ.Ἀλέξ.77 **τὸ σῶμα κείμενον ἐν τόποις θερμοῖς καὶ πνιγώδεσιν·** **3**) ὁ πεπνιγμένος, φραγμένος : Ἱππ.Προρρ.1,86 **πνιγώδης φάρυγξ,** αὐτ.87 **πνιγώδης φωνή,** αὐτ.Κωακ.261 [ὅ. ἀνάγν.].

πνικτήρ-ῆρος (ὁ) μτγν. ὁ πνίγων, πνίχτης : Νόνν. Δ 21,62 **αὐχένα μιτρωθέντα μέσον πνικτῆρι κορύμβῳ·** **2**) ἐπὶ πάλης : αὐτ.37,607.

πνικτικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ πνιγηρὸς βλ.λ.: Ἥρων Πνευμ.1,3 [ὅ. ἀνάγν. τοῦ πνικτὸς βλ.λ.2].

πνικτός-ή-όν, δημ. προφ. **πνιχτός**-ή-ό ὁ πεπνιγμένος, στραγγαλισμένος : ΚΔ Πράξ.15,20 **ἀπέχεσθαι ἀπὸ .. τῆς πορνείας καὶ τοῦ πνικτοῦ·** **2**) ὁ ἀεροστεγής, πεπνιγμένος: Ἥρων Πνευμ.1,3 [ὅ.ἀνάγν. πνικτικός], αὐτ.16· **3**) ἐπὶ φαγητοῦ, ὁ παρεσκευασμένος ἐντὸς ἑρμητικῶς κεκλεισμένου δοχείου : Φερεκρ.175, Στράττ.29, Ἀντιφάν.1,4, Φιλόξ.π.Ἀθήν. 4,147D **κεφάλαιον πνικτᾶς ἐρίφου παρέθηκε.**

πνικτοφαγία (ἡ) μσν. τὸ τρώγειν φαγητὰ πνικτὰ βλ.λ.3) : Θεοφύλ.Βουλγ.3,525.

πνίξ-πνῖγός (ἡ) πνῖξις, πνιγμός, ἰδ. ἀσθένεια ὁμοία τῆς κυνάγχης, καθ' ἣν ἐπὶ πυρετοῦ γίνεται αἰφνιδία σύσφιγξις τοῦ λαιμοῦ καὶ ὁ πάσχων ἀποθνήσκει ἐξ ἀσφυξίας : Ἱππ.Ἀφορ.4,34 **ἣν ὑπὸ πυρετοῦ ἐχομένῳ, οἰδήματος μὴ ἐόντος ἐν τῇ φάρυγγι πνὶξ ἐξαίφνης ἐπιγίγνηται, θανάσιμον·** ‖ ὁμ. ἐπὶ γυναικῶν : Διοσκ.3,45 **αἱ ὑστερικαὶ πνίγες,** αὐτ.140, Ἀρετ.Ὀξ.Παθ.2,11.

πνίξιμο (τὸ) δημ. πνιγμὸς βλ.λ. : **θέλεις ἢ εἶσαι γιά πνίξιμο** [λόγῳ τῶν πράξεών σου ἐπισύρεις ἀφεύκτως τὰς βαρυτέρας κυρώσεις].

πνῖξις-εως (ἡ) ἡ ἐνέργεια τοῦ πνίγω, τὸ πνίγειν, θανάτωσις δι' ἀσφυξίας : Ἀριστλ.Ἀναπν.475a,28 **τῆς μαράνσεως ἡ διὰ τὸ μὴ ψύχεσθαι φθορά καλεῖται πνῖξις,** Θεόφρ.Πυρ.76· **2**) πάπ. παρασκευὴ πνικτοῦ βλ.λ.3) φαγητοῦ.

πνίχτης (ὁ) δημ. ὁ πνικτὴρ βλ.λ. : Γρυπ.Σκ.Τερρ. 47,6 **τῆς πλέκει ὁ πνίχτης ὁ βραχνάς στεφάνι.**

πνοή (ἡ) [πνέω] κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., δωρ. **πνοά** [Εὐρ.Ὀρ.145], ἐπ. **πνοιή** [Ἰλ.Μ 207], λυρ. **πνοιά** [Πίνδ.Ο 3,31, Βακχ.5,28], ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πνέω βλ.λ.1), κίνησις σφοδρὰ ἢ ἐλαφρὰ τοῦ ἀνέμου, φύσημα, φυσηξιά : Ἰλ.Ρ 55, αὐτ.Ε 697, Ὀδ.Δ 839, Ἡσίοδ.Θ 253, αὐτ 268 **αἵ ρ' ἀνέμων πνοιῇσι καὶ οἰωνοῖς ἅμ' ἕπονται ὠκείῃς πτερύγεσσι·** ‖ κτ. ἐπέκτ. **αὔρα,** ἄνεμος : Ἰλ.Λ 622, αὐτ.Ν 590, Αἰσχ.Πρ.88 **ταχύπτεροι πνοαί,** αὐτ.Ἀγ.192 **πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι,** Ἀριστφ.Νεφ. 161, Ἀριστλ.Κόσ.392b,11, ΚΔ Πράξ.2,2 **ἐγένετο . . ἦχος ὥσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας·** ‖ **ὀλίγη πνοή** αὔρα, ἄνεμος μικρᾶς διαρκείας ἢ ἐντάσεως: Ἀρρ.Τακτ.34,4· ‖ **πνοὴ βιαία** σφοδρὸς ἄνεμος : αὐτ.35,4· ‖ ἐν χρ. ἰδίᾳ πρὸς δήλωσιν μεγίστης ταχύτητος ἐν φρ. **ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο** ὁμοῦ μὲ τὴν κίνησιν τοῦ ἀνέμου, δῆθ. ταχὺς ὡς ὁ ἄνεμος : Ἰλ.Ω 342 **τά μιν φέρον .. ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο·** ‖ κ. ἅμα πνοιῇ **Ζεφύροιο :** αὐτ.Τ 415· ‖ κ. **πέτομαι** [μετὰ] **πνοιῇς ἀνέμοιο** πετῶ ταχέως ὡς ἄνεμος : αὐτ.Μ 207 **πέτετο πνοιῇς ἀνέμοιο,** Ὀδ.Β 148 **ἐπέτοντο μετὰ πνοιῇς ἀνέμοιο·** ‖ **ἅμ' ἀνέμων πνοαῖσι βαίνω** τρέχω ταχέως ὡς τὸ φύσημα τοῦ ἀνέμου : Ἀριστφ. Ὄρν.1396· **2**) τὸ φύσημα τῶν φυσητήρων : Θουκ. 4,100· **3**) ἐπὶ ἵππων, ἰσχυρά, βαθεῖα ἀναπνοή, φρίμαξις : Ἰλ.Ψ 380 **πνοιῇ δ' Εὐμήλοιο μετάφρενον εὐρέε τ' ὤμω θέρμετ',** Σοφ.Ἠλ.719 **τροχῶν βάσεις ἤφριζον, εἰσέβαλον ἱππικαὶ πνοαί·** **4**) γεν. ἀναπνοή, ἀνάσα : Εὐρ.Ἡρ.1092 **ἔμπνους μέν εἰμι.. καὶ πνοάς . . πνέω,** αὐτ.Ὀρ.421 **μητρὸς οἴχονται πνοαί,** Ἐρωτόκρ.2,718 **εἶχεν πνοὴ κι ἐμίλησε,** αὐτ.4,833, αὐτ.256, - **θὰ σοῦ εἶμαι πιστὸς μέχρι τελευταίας πνοῆς·** ‖ φρ. **ἔχω πνοάς** ἀναπνέω, ζῶ : Αἰσχ.Πρ.800 **ἃς θνητὸς οὐδεὶς εἰσιδὼν ἕξει πνοάς·** ‖ κ. ἐπὶ θεῶν : αὐτ.Ἑπτ.63 **πρὶν καταιγίσαι πνοάς Ἄρεως,** Εὐρ.Βάκχ.1094 **θεοῦ πνοαῖσιν ἐμμανεῖς,** αὐτ.ΙΑ 69· ‖ κ. ἐπὶ θυμοῦ : αὐτ. Φοίν.454· ‖ νεώτ. **ἔργον μακρᾶς πνοῆς** σύγγραμμα ἐκτενές· **5**) ἔμπνους ὕπαρξις, ζῶν ὀργανισμός : ΠΔ Ψαλμ.150,6 **πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον,** Μηναῖ.12,3 Συνξ.Προφήτου Σοφονίου **Κριτὴς καὶ Βασιλεὺς πάσης πνοῆς Χριστὸς ὁ Κύριος·** ‖ νεώτ. ἡ ζωή : Κάλβ.Ὠδ.1,1,4 **σὺ μοῦ ἔδωκας τὴν πνοήν·** **6**) ἀτμός, ὀσμή, ἀναθυμίασις: Αἰσχ.Ἀγ. 820 **σποδὸς προπέμπει πλούτου πνοάς** [ἐπὶ καιομένης πόλεως καὶ τῶν ἐν αὐτῇ], Εὔβουλ.75,8 **τηγάνου πνοαί·** **7**) ἐπὶ πνευστοῦ ὀργάνου, ἤχημα, ἀχὸς ἐκ φυσήματος προερχόμενος : Πίνδ.Ν 3,79 **Αἰολῇσιν ἐν πνοαῖσιν αὐλῶν,** Εὐρ.Ὀρ.145, Ἀριστφ.Βάτρ.313 **αὐλῶν πνοῆς·** **8**) πνοὴ **Ἡφαίστου** ἢ **πυρὸς** φλόξ : Ἰλ.Φ 355 πνοιῇ **τειρόμενοι.. Ἡφαίστοιο,** Εὐρ.Τρῳ.815· **9**) μτφ.νεώτ. ἐμπνέουσα δύναμις, ἔμπνευσις : **ἔργον πλῆρες πνοῆς.**

πνοήπους-οδος (ὁ,ἡ) Ἡσ. «ταχὺς τοὺς πόδας ὡς ἡ πνοὴ τοῦ ἀνέμου».

πνοιή (ἡ) ἐπ. τ. τοῦ πνοὴ βλ.λ.

πνοιοδοτήρ-ῆρος (ὁ) μσν. ὁ παρέχων, **δίδων,** πνοήν, ὁ χορηγὸς τῆς ζωῆς : Πρόδρ.Ἐπιστ.59.

πνοιοδότης (ὁ) μσν. ὁ πνοιοδοτὴρ βλ.λ.:Πρόδρ. Ἐπιγρ. ἐν Notitt.Mss 6,531 **πνοιὴν πνοιοδότης μὲν ἐρεύγεται ἐνθάδ' Ἰησοῦς.**

πνοοκράτωρ-ορος (ὁ) μσν. ἐπὶ τοῦ θεοῦ, ὁ κρατῶν, ἄρχων, ἐξουσιάζων πάσης πνοῆς, ὅλης τῆς ἐμψύχου φύσεως : Θεόδ.Λάσκ.770 (ἐκδ.Mi.).
πνοόμετρον (τὸ) νεώτ. ὄργανον δι' οὗ καταμετρεῖται ἡ ζωτικὴ ἱκανότης τοῦ πνεύμονος, ἤτοι τοῦ ὄγκου ἀέρος, τὸν ὁποῖον δύναται νὰ ἀποβάλῃ μεγίστη ἐκπνοὴ κατόπιν μεγίστης καὶ παρατεταμένης εἰσπνοῆς.
πνοομηχανική (ἡ) νεώτ. ἡ σπουδὴ τῶν καθαρῶς μηχανικῶν φαινομένων τῆς ἀναπνοῆς.
πνόος (ὁ) Ἡσ. «πνοή».
πνυκίτης (ὁ) Ἐπιγρ. δ. τ. τοῦ πυκνίτης βλ.λ.
πνύξ-κός (ἡ) κ.νεώτ., γενικ.ἀττ.**πυκνός** (Ἀριστφ.Ἱππ. 165, Πλάτ.Κριτ.112Α), δοτ. **πυκνὶ** (Ἀριστφ.Ἐκκλ.243, Αἰσχίν.1,81), μτγν. **πνυκὶ** (Πλοῦτ.Θεμ.19, Λουκ. Ἀνάχ. 17, αὐτ.ΖΤραγ.11), αἰτ. **πύκνα** (Θουκ.8,97, Ἀριστφ. Θεσμ.658), ὁ μεταξὺ τοῦ λόφου τῶν Νυμφῶν καὶ τοῦ λόφου τῶν Μουσῶν βραχώδης παρὰ τὴν Ἀκρόπολιν λόφος, ἐφ' οὗ ἡμικυκλικῶς ἦσαν ἐσκαμμένα καθίσματα διὰ τὸν αὐτόθι πολυπληθῆ ἐκκλησιάζοντα δῆμον τῶν Ἀθηναίων : αὐτ.Ἱππ.165 **καὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν λιμένων καὶ τῆς πυκνός.**
πνῦτός Ἡσ. «πινυτός, ἔμφρων, σώφρων».
πόα (ἡ) κ. νεώτ., ἰων. κ. ἐπ. **ποίη**, δωρ. **ποία** (Πίνδ.Π 8,20,Εὐρ.Κύκλ.233), βοιωτ. **πύας-αο** (Ἐπιγρ.Θεσπιῶν) φυτόν, βοτάνη ἄνευ ξυλώδους κορμοῦ, ἐξ αὐτῆς τῆς ῥίζης ἀναδίδουσα τὰ φύλλα, χόρτο : Ἰλ.Σ 347 **χθὼν δῖα φύεν νεοθηλέα ποίην,** Ἡσίοδ.Θ 194 **ἐκ δ' ἔβη αἰδοίη καλὴ θεός, ἀμφὶ δὲ ποίη ποσσὶν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν ἀέξετο,** Εὐρ.Κύκλ. 333 **ἡ γῆ δ' ἀνάγκῃ τίκτουσα ποίαν'** ‖ εἰδ. ὡς τροφὴ τῶν ζῴων χορτάρι, γρασίδι : Ἰλ.Ξ 347, Ὀδ.Ι 449, αὐτ.Σ 371 **εἰ δ' αὖ καὶ βόες . . ἄμφω κεκορήαται ποίης'** **2)** ἐν εἰδικωτέραις διακρίσεσι : Ἀριστφ.Ἱππ.606 **ἤσθιον δὲ τοὺς παγούρους ἀντὶ πόας Μηδικῆς,** Θεόφρ.ΦΙ 1,3,1 **τῆς πόας τὸ** ἡλιοτρόπιον' ‖ περὶ φαρμακευτικῶν βοτανῶν : αὐτ.9,8,1 **καλοῦσι πόαν ἔνια τῶν φαρμακωδῶν οἱ ῥιζοτόμοι,** Ἐπιγρ. **ποίαν τρίφας'** ‖ νεώτ. γένος φυτῶν τῆς οἰκογεν. τῶν **ἀγρωστοειδῶν** περιλαμβάνον νομευτικὰ φυτά, μονοετῆ ἢ πολυετῆ : **πόα ἡ λειμώνιος, - πόα ἡ κοινὴ** (εἴδη τῆς ἑλλην. χλωρίδος καλλιεργούμενα ὡς κτηνοτροφικά), - **πόα ἡ πλατύρριζος** (εἶδος πολυετὲς κτηνοτροφικόν), - **πόα ἡ** ἀβησσυνιακὴ (ἧς τὰ σπέρματα ἀρτοποιοῦνται)' **3)** κτ. συνεκδ. ἐπὶ παντὸς φυτοῦ' ΕΜ 677,49 **«πόα ἡ βοτάνη»** : Πίνδ. Π 8,20 **ἔδεκτο . . ἐστεφανωμένον υἱὸν ποίᾳ Παρνασσίδι** (μὲ τὴν δάφνην τοῦ Παρνασσοῦ), αὐτ.4,240 **στεφάνοισί τέ νιν ποίας ἔρεπτον'** ‖ κ. ἐν μτφ. χρ. : αὐτ.9,37 **ἦ ῥα καὶ ἐκ λεχέων κεῖραι μελιαδέα ποίαν** (νὰ δρέψῃ ἀπὸ τὴν κλίνη τὸ γλυκὸ βοτάνι τοῦ ἔρωτος)' **4)** στρῶμα χλόης, ἔκτασις, τόπος χλοερός, πρασινάδα : Πλάτ.Φαῖδρ.229Β **ἐκεῖ σκιά τ' ἐστὶ καὶ πνεῦμα μέτριον καὶ πόα καθίζεσθαι ἢ ἂν βουλώμεθα κατακλιθῆναι,** Ξεν. Ἑλλ.4,1,30 **ἔνθα δὴ Ἀγησίλαος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν τριάκοντα χαμαὶ ἐν πόᾳ τινὶ κατακείμενοι ἀνέμενον,** Πλοῦτ.Ἀγησ.36' **5)** π. μτγν. ποι. ἐν μτφ. χρ. τὸ θέρος δθ. κ. ὁ ἐνιαυτός : Καλλ.ἀπ.182 **ἐπ' ἐννέα ποίας** (ἐπὶ ἐννέα χρόνια), Ριαν.54 **χείματά τε ποίας τε δύω,** Λεωνίδ. ἐν ΑΠ 7,731 **ἢ τρεῖς ἢ πίσυρας ποίας** (ἐν τῇ ἐννοίᾳ ταύτῃ ἀπαντᾷ κ. ὀξυτόνως ὡς **ποιά** : Σχόλ.Εὐρ.Τρῳ.20,ΕΜ 677,49).
ποάζω μτγν. ἐκριζῶ τὰς ἀχρήστους βοτάνας, βοτανίζω : Φιλήμ.116,4' πρβλ. ποασμός, ποάστρια' **2)** ἐπὶ ἐδάφους, καλύπτομαι ὑπὸ πόας, εἶμαι σκεπασμένος μὲ χλόη, μὲ χορτάρι : Στράβ.5,3,8 **καὶ τὸ ἔδαφος ποάζον δι' ἔτους,** αὐτ.12,2,7' οὕτω κ. : Βασίλ.1,54D τὸ γὰρ χλοερὸν **καὶ ποάζον παραπλήσιόν ἐστιν ἁπάντων'** **3)** ἐπὶ τῆς θαλάσσης, τὸ ἔχειν χλοάζουσαν πρασινωπὴν ἐπιφάνειαν : Στράβ.16,4,7 **τὸ πέλαγος . ποάζειν τε τὴν ἐπιφάνειαν διαφαινομένου τοῦ μνίου καὶ τοῦ φύκους**
ποαλίς Ἡσ. «εἶδος πικρίδος».
ποάνθραξ-ακος (ὁ) νεώτ. εἶδος γαιάνθρακος ἐξ ὑδροβίων φυτῶν ὁποσυντεθειμένων, ἄ. **τύρφη.**
ποάριον (τὸ) μτγν. κ. **ποιάριον** ὑποκορ. τοῦ πόα βλ.λ., μικρὰ βοτάνη : Θεόφρ.ΦΙ 3,3,6. αὐτ.1,7,3.
ποασμός (ὁ) μτγν. ἡ πρᾶξις τοῦ ποάζειν βλ.λ.1), ἡ ἐκρίζωσις τῶν ζιζανίων, τῶν ἀχρήστων βοτανῶν, βοτάνισμα, ξεχορτάριασμα : Θεόφρ.ΦΑΙτ. 3,20,6 κόπρισις, **ἀκάλσις καὶ ποασμός.**
ποάστρια (ἡ) (ποάζω) μτγν. ἡ βοτανίζουσα ἢ ἡ κόπτουσα τὸν χόρτον' Ἡσ. «ποάστριοι . . καὶ καθόλου αἱ τὰ κατ' ἀγροὺς μισθοῦ ἐργαζόμεναι», Φώτ.435,24 «ποάστριαι αἱ τὴν πόαν ἐκλέγουσαι τοῦ σίτου καὶ τὴν καλάμην» : Ἄρχιππ.44' ‖ Ποάστριαι τίτλος κωμῳδιῶν τοῦ Μάγνητος καὶ τοῦ Φρυνίχου.
ποάστριον (τὸ) μτγν. δρέπανον πρὸς κοπὴν πόας' Πολυδ.7,184 «ποάστριον δὲ τὸ νῦν χορτοκόπιον».
πόδ Ἐπιγρ. βοιωτ. ἀντὶ ποτὶ δωρ. τ. τοῦ πρός : Ἐπιγρ.Τανάγρ.
ποδαβρός-όν ὁ ἔχων ἁβρούς, τρυφερούς, μαλακοὺς τοὺς πόδας : Χρησμ π.Ἡρ.1,55 **καὶ τότε, Λυδὲ ποδαβρέ . . ,** Θεμίστ.Λόγ.19,226D **τρυφῆς ἦν καὶ οὐκ ἀρετῆς ὁ ποδαβρὸς ἐπωνυμία.**
ποδαγκώνιδας Ἡσ. πιθ. ἐσφ. ἀνάγν. ἀντὶ ποταγωγίδας βλ.λ.
ποδαγός-όν δωρ. κ. ποι. τ. τοῦ ποδηγὸς βλ.λ.
ποδάγρα (ἡ) κ. νεώτ. παγὶς πρὸς σύλληψιν θηραμάτων ἀπὸ τῶν ποδῶν, ποδοπαγίς, πεδίκλα : Ξεν.ΚΠ 1,6,23 **δουλοῦν ὗς ἀγρίους πλέγμασι . . ἐλάφους τε ποδάγραις καὶ ἀρπεδόναις,** Ποιητὴς π. Πλοῦτ.Ἠθ.757D θήρεσσιν **ἔπηξε** ποδάγρας, Λεωνίδ. ἐν ΑΠ 6,296 **ἀστεμφῆ ποδάγρην καὶ δούνακας,** Ὀππ.Κυν.1,156 **σπαρτόδετον μήρινθον ἐϋπλεκτόν τε ποδάγρην'** **2)** κ. νεώτ. νόσος χρονίας μορφῆς, ἐντετοπισμένη ὡς ἀρθρῖτις εἰς τὰς ἀρθρώσεις τοῦ ποδός : Διοσκ.1,104, Ἀρρ.Ἐπίκτ. 3,22,40, Φιλόστρ.Ἀπολλ.4,30' ‖ κ. ἀναφ. πρὸς ζῷα : Ἀριστλ.ΖΙ 604a,5 **οἱ δὲ κύνες κάμνουσι νοσήμασι τρισίν'** ὀνομάζεται **δὲ ταῦτα λύττα, κυνάγχη, ποδάγρα,** αὐτ 604a,23' **3)** ὡς ὄνομ τῆς Ἀρτέμιδος : Κλήμ.Ἀλ.Στρωμ.32 **ἔστι δὲ καὶ Ποδάγρας ἄλλης Ἀρτέμιδος ἐν τῇ Λακωνικῇ ἱερόν.**
ποδάγρης (ὁ) μτγν. ὁ ἐκ ποδάγρας βλ λ.2) πάσχων : Πολυδ.4,189 **ἀνὴρ ποδάγρης.**
ποδαγρίζομαι μτγν. ποδαγρῶ βλ.λ. : Στράβ. 14,5,12 (εἰκασία ἀμφίβ. ἀντὶ ῥοίζομαι).
ποδαγρικός-ή-όν κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων **ἢ** ἀναφερόμενος εἰς τὴν ποδάγραν βλ.λ 2) ἢ ὁ ἐκ τῆς ποδάγρας προερχόμενος : Φίλ.1,525,47 **εἰ ποδαγρικῷ χρήσαιτο πάθει,** αὐτ.2,432,29, Πλοῦτ.Ἠθ. 1087Ε, Διογ.Λ 5,28 **νόσῳ ποδαγρικῇ καταπονηθείς'** ‖ οὕτω κ. **τὰ ποδαγρικά** ἢ ποδάγρα : Ἱππ.Ἀφ.5,25, Θεόφρ.ΦΙ 9,9,1 **2)** ἐπὶ προσ., ὁ ἐκ ποδάγρας πάσχων : Πολύβ.36,14,2, Διόδ.Σ 32,20, Ἡρόδ.Ἰατρ. π. Ὀρειβ.10,8,9, Πλοῦτ.Κάτ.Πρεσβ.9 **τρεῖς . . πρέσβεις, ὧν ὁ μὲν ποδαγρικὸς ἦν . .'** **3)** ὁ πρὸς θεραπείαν τῆς ποδάγρας χρησιμεύων : Γαλ.11,432 **ποδαγρικὸν φάρμακον.**
ποδαγριῶ-άω ποδαγρῶ βλ.λ., πάσχω ἐκ ποδάγρας : Ἱππ.Ἀφ.6,28 **εὐνοῦχοι οὐ ποδαγριῶσιν . . ,** Διοσκ.2,39 **ποδαγριῶντας . . ὠφελεῖ καταπλασσόμενος,** Γαλ.14,240, Πορφ.Ἀποχ.3,7.
ποδαγρός (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ ποδαγρικὸς βλ.λ.2), ὁ ἐκ ποδάγρας πάσχων : Νίκαρχ. **ἐν ΑΠ** 5,38, Λουκ.Κρόν.7 **γέρων ἤδη καὶ ποδαγρὸς ὑπὸ τοῦ χρόνου ὤν,** Μαν.4,501' **2)** νεώτ. ὁ διὰ ποδάγρας βλ.λ.1) θηρεύων κυνηγός' ‖ εἰδ. ὁ ἄνευ ὅπλου θηρεύων ὑδρόβια πτηνά, τῇ βοηθείᾳ κυρίως ἰσχυροῦ φωτὸς ὑφ' οὗ ταῦτα θαμβοῦνται.

ποδαγρῶ-άω πάσχω ἐκ ποδάγρας, νοσῶ ἐξ ἀρθρίτιδος τῶν ποδῶν : Ἀριστφ.Πλ.559 **ποδαγρῶντες καὶ γαστρώδεις καὶ παχύκνημοι,** Πλάτ. Ἀλκ.2,139Ε **ἄρ' οὖν δοκεῖ σοι ἀναγκαῖον εἶναι τὸν νοσοῦντα ποδαγρᾶν ἢ πυρέττειν ἢ ὀφθαλμιᾶν·** ‖ κ. ἐν ἀναφορᾷ πρὸς ζῷα : Ἀριστλ.ΖΙ 575b,8 **τάς δὲ ὁπλάς, ὅταν ποδαγρᾷ, οὐκ ἀποβάλλει,** Αἰλ.ΖΙ 4,40 **κύων ποδαγρήσας.**

ποδάκνη (ἡ) Πολυδ.7,157 «ὁ ἐν τῷ τόξῳ δεσμός».

ποδαλγής-οῦς-ές μτγν. ὁ ἀλγῶν τοὺς πόδας : Διογ.Λ ἐν ΑΠ 7,112 **ὅττι ποδαλγής κάτθανε.**

ποδαλγία (ἡ) μτγν. τὸ ἀλγεῖν τοὺς πόδας, ποδάγρα : Ροῦφ. π. Ὀρειβ.5,3,35, Πολυδ.2,196, Ἰω. Χρυσ.4,74Β **ἢ ποδαλγίᾳ ἢ φθόῃ τινὶ ἢ ἑτέρᾳ νόσῳ κατειλημμένος,** Ἰω.Λυδ.Μην.4,8.

ποδαλγικός-ή-όν μτγν. ὁ εἰς τὴν ποδαλγίαν ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος: Ἰω.Λυδ.Μην.4,89· **2)** ὁ ἐκ ποδαλγίας πάσχων : Διοσκ.3,150 **καταπλάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ ποδαλγικῶν ὠφελίμως.**

ποδαλγιῶ-άω ποδαλγῶ βλ.λ. : Σχόλ.Ἀριστφ.Πλ. 559, Σχόλ.Πίνδ.Π 3,111 **ὅτι ἐποδαλγία ὁ Ἱέρων.**

ποδαλγός-όν μτγν. κ. μσν. ὁ πάσχων ποδαλγίαν, ποδαλγικός βλ.λς : Λύκ.π.Ὀρειβ.9,43,1, Ροῦφ.193 **τὰ δ' ἄλλα ζῷα ποδαλγὰ πιόντα,** Βί.Χρυσ.8,255,17 **εἰσήγαγόν τινα ποδαλγὸν καὶ χειραλγόν,** Παχυμ. ΓΜιχ.Παλαιολ.279Β **ποδαλγὸς ὤν.**

ποδαλγῶ-έω σχόλ. ἀλγῶ τοὺς πόδας, ποδαγρῶ : Σχόλ.Ἀριστφ.Πλ.559.

ποδάνεμος-ον δωρ. ποδήνεμος : Βακχ.6,13.

ποδανιπτήρ-ῆρος (ὁ) (νίζω) λουτήρ, λεκάνη πρὸς νίψιν, πλύσιν τῶν ποδῶν : Στησίχ.30, Ἡρ.2,172 **καὶ ποδανιπτὴρ χρύσεος, ἐν τῷ . . τοὺς πόδας ἑκάστοτε ἐναπενίζοντο,** Ἀμειψ.2, Διοκλ.Κωμ.1, Πλούτ. Ἠθ.151Ε· πρβλ. ποδονιπτήρ.

ποδανιπτηρίδιον (τὸ) Ἐπιγρ. ὑποκορ. τοῦ ποδανιπτὴρ βλ.λ.

ποδάνιπτρον (τὸ) (νίζω) ὕδωρ πρὸς πλύσιν, νίψιν τῶν ποδῶν, τὸ πλεῖστον κτ. πληθ. : Ὀδ.Τ 504 **γρῆυς δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκειν οἰσομένη ποδάνιπτρα·** οὕτω κ. αὐτ.Τ 343 **ποδάνιπτρα ποδῶν·** σπανιώτ. κτ. ἑν. : Ἀριστφ.ἀπ.306 **ποδάνιπτρον ἐκχεῖν·** πρβλ. ποδόνιπτρον.

ποδαπός-ή-όν ἐκ τίνος χώρας, ἐκ τίνος πατρίδος· κ. γεν. πόθεν; ἀπὸ ποῦ; ἀπὸ ποιὸ μέρος; : Ἡρ.7,218 **Ὑδάρνης . . εἴρετο Ἐπιάλτην ποδαπὸς εἴη ὁ στρατός** (διόρθ. ὁποδαπός), Αἰσχ.Χο.575 **πρὶν αὐτὸν εἰπεῖν «ποδαπὸς ὁ ξένος;» νεκρὸν θήσω,** Σοφ.ΟΚ 1160, Εὐρ.Κύκλ.276 **πόθεν ἐπλεύσατ', ὦ ξένοι; ποδαποί, τίς ὑμᾶς ἐξεπαίδευσεν πόλις;,** Πλάτ.Ἀπολ.20Β **τίς καὶ ποδαπός;·** οὕτω κ. : Ἀριστφ.Εἰρ.186 **ποδαπὸς τὸ γένος δ' εἶ;** **2)** ἐν ποιοτικῇ ἐννοίᾳ ὁποῖός τις; τί εἴδους; τί λογῆς; : Δημ.782 **τί οὖν οὗτός ἐστι; κύων νὴ Δία . . ποδαπός; .. οἷος .. μὴ δάκνειν . .·** ‖ κ. περὶ πράγμ. : Σοφ.ἀπ.453 **ποδαπὸν τὸ δῶρον;** (μτγν. ποταπός βλ.λ.).

ποδάρα (ἡ) δημ. μεγεθυντ. τοῦ ποδάρι(ον), ἐν χρ. ἰδ. σκωπτ. : παροιμ. **ἄς χαρῇ ἡ γουργάρα κι ἄς κοπῇ ἡ ποδάρα** (ἐπὶ τῶν δι' ἀδηφαγίαν μὴ ὑποβαλλόντων ἑαυτοὺς εἰς δίαιταν).

ποδαράκι (τὸ) δημ. ὑποκορ. τοῦ ποδάρι, μικρὸ πόδι, ἰδίως θωπευτικῶς : Παλαμ.Τάφ.20,10 **στὰ βασανισμένα του | σωμένα ποδαράκια·** οὕτω κ. ἐν ποι. μτφ. : Λασκαρ.Ληξ.1,5,2 **ὄμορφη χωροπούλα εἶν' τὸ Ληξούρι | ποὺ βρέχει στο γιαλὸ τὰ ποδαράκια της** **2)** εἰδ. ἐν τῇ ἐδωδιμολογίᾳ, κτ. πληθ. **ποδαράκια** οἱ ἀπὸ τῆς τελευταίας ἀρθρώσεως ἀποκεκομμένοι καὶ ἐκδεδαρμένοι πόδες προβάτων κ. ἐριφίων, ἐξ ὧν παρασκευάζεται ζωμός : **πατσάς καὶ ποδαράκια.**

ποδάρας (ὁ) κ. **ποδαράς,** θηλ. **ποδαρού** σκωπτ. ὁ ἔχων καθ' ὑπερβολὴν μεγάλους τοὺς πόδας.

ποδάργης Ἡσ. «λευκόπους».

πόδαργος-ον ποι. ὁ ἔχων ταχεῖς ἢ (κτ. διάφ. ἀντίληψιν) λευκοὺς τοὺς πόδας· πρβλ. ἀργός : Λυκόφρ.166· ‖ δθ. **Πόδαργος** ὄνομα τοῦ ἵππου τοῦ Ἕκτορος ὡς καὶ τοῦ Μενελάου : Ἰλ.Θ 185, αὐτ.Ψ 295· ‖ ὁμ. θηλ. **Ποδάργη** ὄνομα μιᾶς τῶν Ἁρπυιῶν : αὐτ.Π 150.

ποδάρι (τὸ) δημ. ποδάριον βλ.λ.

ποδαριακό (τὸ) δημ. πατήθρα βλ.λ.

ποδαρίζω τ. ρηματ. ἐξ οὗ κατὰ τὸ ΕΜ 696,2 ἐσχηματίσθη τὸ πυδαρίζω βλ.λ.

ποδαρικό (τὸ) δημ. πούς τραπέζης ἢ ἄλλου ἐπίπλου· γεν. ὑπόβαθρον, ὑποστήριγμα· ‖ εἰδ. τὸ πέδιλον τοῦ ποδοκινήτου ὑφαντικοῦ ἱστοῦ, ἄ. πατήθρα· **2)** ἡ καλὴ ἢ κακὴ τύχη ἣν κατὰ λαϊκὴν πρόληψιν δίδει εἰς ἄλλους ἡ παρουσία τινός, ἔχοντος οὕτως ἐπίδρασιν εἰς τὴν εὐμενῆ ἢ τὴν δυσμενῆ ἐξέλιξιν τῶν ἐργασιῶν τῶν προσώπων ἢ τῶν καταστημάτων ἅτινα ἐπισκέπτεται : **ἔχει καλὸ - κακὸ ποδαρικό·** πρβλ. χερικό.

ποδαρίλα (ἡ) δημ. ἡ ἀπὸ τῶν ποδῶν δυσοσμία.

ποδάρι(ον) (τὸ κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὑποκορ. τοῦ **πούς** : Πλάτ.Κωμ.248, Ἄλεξ.110,15, ASS Ἰουνίου 3,336, 40 **ποδάριά σοι ποιοῦμεν χωρὶς ὀστέου·** **2)** κ. ἄνευ ὑποκορ. σημ. ὁ πούς, τὸ πόδι : Διγεν.Ἀκρ. 433 **τῶν μὲν αἱ χεῖρες ἔλειπον, ἄλλων αἱ κεφαλές των, | ἑτέρων τὰ ποδάρια ἦσαν κεχωρισμένα,** Κάλβ. Τὸ Φάσμα 1,2 **ἡ γῆ ὑπὸ τὰ ποδάρια μου | γέρνει,** Σολωμ.Ἐθν.Ὕμν.13,1 **φεύγει ὀπίσω τὸ ποδάρι | ποὺ ὁλογλήγορο πατεῖ,** Ψυχάρ.Ταξ.94 **προχωροῦσα χωρὶς νὰ ξέρω καλὰ καλὰ ποῦ μὲ πήγαιναν τὰ ποδάρια μου·** ‖ ἐν εἰδ. χρ. περὶ κατακτητοῦ ἀσκοῦντος πίεσιν, βίαν : Σολωμ.Ἰλ. Πολ.Σχεδ.2,6,22 **νὰ μείνῃς χῶμα πατρικό, γιὰ μισητὸ ποδάρι,** Βιζυην.Τὸ Μπαλουκλῆ 21 **στὴν Πόλη Τούρκου δὲν πατοῦν κι Ἀγαρηνοῦ ποδάρια·** **3)** δημ. ἐν ποικίλαις φρς, οἷον **βάζω ἢ ἀφήνω στὸ ποδάρι μου** φεύγων ὁρίζω ἀντικαταστάτην, ἀναπληρωτήν μου : Ἐρωτόκρ.5,1699 **βάλετε στὸ ποδάρι μου νά 'ναι στὴ συντροφιά σας | τὸ φίλο, - ἔφυγε ἀπ' τὸ μαγαζὶ καὶ μ' ἄφησε στὸ ποδάρι του·** ‖ **εἶμαι στὸ ποδάρι** ἐν κινήσει : **εἶναι στὸ ποδάρι ἀπὸ τὸ πρωῒ ὡς τὸ βράδυ,** Λασκαρ. Ληξ.2,7,1 **ἦτανε τόσος κόσμος στὸ ποδάρι. .·** ‖ **σηκώνω τὸν κόσμο στὸ ποδάρι** φέρω ἀναστάτωσιν, ταραχήν· ‖ **πατῶ ποδάρι** ἐπιμένω ἀνενδότως, ἀπαιτῶ ἐπιτακτικῶς· ‖ ἐν συνεκφ. μετ' ἐπιθ. ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς ταχύτητος ἐν τῷ δρόμῳ : **ἔχει καλὸ - γρήγορο - γερὸ ποδάρι·** οὕτω κ. : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.35,5 **τὸν ὑγιό μου τὸν μικρότερο | πὄχει λαγοῦ ποδάρι, δράκου δύναμη·** ‖ **δουλειά τοῦ ποδαριοῦ** ἡ μὴ ἀπαιτοῦσα ἐγκατάστασιν ἐν καταστήματι, ὡς ἡ τοῦ μεσίτου, τοῦ μεταπράτου κλπ.· ‖ παροιμ. **ὁποὺ δὲν ἔχει νοῦ, ἔχει ποδάρια** ἐπὶ τῶν ἀπερισκέπτων καὶ οὐχὶ μεθοδικῶν εἰς τὰς ἐργασίας των καὶ ὑποβαλλομένων οὕτως εἰς πλείονας τῶν ἀπαιτουμένων κόπους· **4)** κτ. ἀναφορ. πρὸς ἀντικείμενα, ἔπιπλα μετὰ βάσεων : Βίος Νείλου Νεωτ.51,25 **σκαμνίον ἔχον ποδάριον ἕν, - τὰ ποδάρια τοῦ τραπεζιοῦ·** **5)** δημ. ἐν εἰδ. ναυτ. ἐνν. **ποδάρι τοῦ παράγκου** ὁ ἐπάγων βλ.λ.· ὁμ. **ποδάρια τῶν πασσαδούρων** ὁ ἀναβολεύς· **6)** δημ. **ποδάρια τῆς γατσούλας** τὸ φυτὸν ἡλιοτρόπιον τὸ λάσιον.

ποδάρκης-ους-ες (ἀρκῶ) ποι. κ. **ποδαρκής** ὁ ἐπαρκῶς ἱκανὸς εἰς τοὺς πόδας, ταχύπους, ὠκύπους, γερός, γρήγορος στὰ πόδια· Ἡσ.«ὠκὺς τοῖς ποσὶν ἢ ἀρκεῖν δυνάμενος» : Ἰλ.Α 121 **τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,** αὐτ.Λ 599, Βακχ.18,30 **ποδάρκε' ἄγγελε Διὸς** (περὶ τοῦ Ἑρμοῦ)· **2)** δθ. **ποδαρκὴς δρόμος** ὁ ἀγὼν τοῦ δρόμου ταχύτητος : Πίνδ.Π 5,33 **ποδαρκέων . . δρόμων**

τέμενος (ὁ ἱερὸς στίβος τοῦ σταδίου)· ‖ ὁμ. **ποδαρκὴς ἁμέρα** ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ἀγωνίζονται εἰς ταχύτητα ποδῶν : αὐτ.Ο 13,38.

πόδας (ὁ) δημ. ὁ πούς, τὸ πόδι : Ἐρωτόκρ.4, 1855 **καὶ μὲ τὸν πόδα τὸ ζερβὸ τ' ἀλλοῦ τὸν πόδα ἐκρ ύτει**, αὐτ.2,688, αὐτ.1150.

ποδαστράγαλο (τό) δημ. ποι. ὁ ἀστράγαλος τοῦ ποδός : δ.τραγ. **κι ἀνασήκωσε τὸ γυραφούστανό της | κι ἀναφάνηκε τὸ ποδαστράγαλό της.**

πόδαυρος-ον λεξ. ταχὺς τοὺς πόδας, ὠκύπους· Ἡσ. «ποδαύρου· ἐρρωμένου τοὺς πόδας».

ποδδατέομαι μτγν., δωρ. τ. τοῦ **προσδατέομαι** βλ.λ., ἀόρ. **ποτεδασσάμην,** ὁρίζω, προσδιορίζω : Ἡρακλεωτ.Πίν.2,54.

ποδδέχομαι Ἐπιγρ. δωρ. προσδέχομαι βλ.λ.

πόδειον (τό) δ. γρ. τοῦ ποδεῖον βλ.λ.· Φώτ. 436,1«πόδεια· ἐνειλήματα τῶν ποδῶν»: Κριτί.άπ.65D (διόρθ.ποδεῖα).

ποδεῖον (τό) (πούς) ἡ περὶ τὰ σφυρὰ καὶ τοὺς ἀστραγάλους τῶν δρομέων περιελισσομένη ταινία, ἄ. πελλαστή : κτ. πληθ.· Ἡσ. «ποδεῖα· ἐνειλήματα ποδῶν, ἤγουν φασκίας» : Κριτί.άπ.65D **καὶ δὴ ποδεῖα τριμίτινα** (διόρθ.), Θεόφρ.Φ1 7,13,8 **ὑφαίνεται δ' ἐξ αὐτοῦ καὶ ποδεῖα καὶ ἄλλα ἱμάτια.**

ποδεκμαγεῖον ἢ **-εκμάγιον** (τό) γλωσσ. ὕφασμα πρὸς ἀπόμαξιν τῶν ποδῶν.

ποδέλαιον (τό) νεώτ. λιπαρὸν ἔλαιον λαμβανόμενον διὰ βρασμοῦ τῶν ποδῶν τῶν μεγάλων σφαγίων, ἀναπληροῦν τὸ ὀνυχέλαιον βλ.λ.

πόδεμα (τό) δημ ναυτ. τὸ ἄκρον τῆς πρύμνης τοῦ πριαριοῦ βλ.λ.

ποδένδυτος-ον ὁ τοὺς πόδας ἐνδύων, καλύπτων, ὁ εἰς τοὺς πόδας φορούμενος : Αἰσχ Χο.984 **ἢ νεκροῦ ποδένδυτον δροίτης κατασκήνωμα;**

ποδένω δημ. ὑποδέω, φορῶ ἢ προμηθεύω εἰς τινα ὑποδήματα : **δὲν κατορθώνει νὰ ποδέσῃ τὰ παιδιά του**· ‖ κ. παθ. **ποδένομαι** προμηθεύομαι ὑποδήματα· ‖ ὁμ. παθ. φορῶ τὰ ὑποδήματά μου, βάνω τὰ παπούτσια μου : **ποδέσου γρήγορα νὰ φύγουμε,** δ.τραγ. **σήκω, ντύσου καὶ ποδέσου κι ἔμπα στὸ χορό.**

ποδεσιά (ἡ) δημ. ἡ ὑπόδησις, τὰ παπούτσια κ. συνήθ. τὰ τσαρούχια : **καινούργια ποδεσιά.**

ποδεστάτος (ὁ) (λατ.) μσν., νεώτ. κ. δημ. κ. **ποντεστάτος** κ. **πατεστάτας** κυβερνήτης πόλεως ὑποτελοῦς εἴς τινα τῶν ἀπὸ τοῦ μεσαίωνος μέχρι περίπου τοῦ παρελθ. αἰῶνος ἰταλικῶν δημοκρατιῶν καὶ ἰδ. τὴν ἐνετικήν· ‖ ὁ πρῶτος ἄρχων τῶν μεσαιωνικῶν λομβαρδικῶν δημοκρατιῶν· **2**) νεώτ. ὁ κυβερνητικὸς ἐπόπτης τῶν Ἰταλικῶν κοινοτήτων.

ποδεών-ῶνος (ὁ) κ. νεώτ., δωρ. **ποδάων** τὸ ἄκρον τῆς δορᾶς τοῦ ποδὸς ζῴου : Θεόκρ.22,52 **ὑπὲρ νώταιο καὶ αὐχένος ἠωρεῖτο ἄκρων δέρμα λέοντος ἀφημμένον ἐκ ποδεώνων· 2**) ὁ λαιμός, τὸ στόμιον ἀσκοῦ· Φώτ. «κυρίως τοῦ ἀσκοῦ τὰ προύχοντα» : Ἡρ.2,121,δ' **ἐπισπάσαντα τῶν ἀσκῶν δύο ἢ τρεῖς ποδεῶνας,** Ἱππ.'Αφ.21· **3**) δθ. μτφ. ἐν εἰδ. ἐνν. τὸ ἀνδρικὸν μόριον : Χρησμ.π. Ἀπολλδ.Βιβλ.3,15,6 **ἀσκοῦ τὸν προὔχοντα ποδάονα,** Σχόλ.Εὐρ.Μήδ.679 **παρ' ὅσον ὁ ποδεὼν τοῦ ἀσκοῦ προέχει**· ‖ τὸ στόμιον τῆς κύστεως : Πολυδ.2,196· **4**) γεν. ἐπὶ παντὸς ἄκρου· δθ. κ. λωρίς, ταινία ἐδάφους, γῆς : Ἡρ.8,31 **τῆς γὰρ Δωρίδος χώρης ποδεὼν στεινὸς ταύτῃ κατατείνει**· **5**) τὸ κατώτατον ἄκρον, τὸ κάτω μέρος τοῦ ἱστίου: Λουκ.'Αλ.'Ιστ.2,45 **καὶ ταῖς χερσὶ τοὺς ποδεῶνας κατέχοντες,** Πάπ.· ‖ νεώτ. ναυτ. ἡ γωνία τῶν ἱστίων ἡ σχηματιζομένη ἐκ δύο παρακειμένων λωμάτων, δημ. μπούνια· ὁμ. συνήθ. κτ. πληθ. αἱ κάτω γωνίαι τῶν τετραγώνων ἱστίων, καθ' ἃς καθάπτονται οἱ τρόχιλοι τοῦ ποδὸς τοῦ πρόποδος καὶ τοῦ θρίου· **6**) εἶδος ὑποδήματος : Ἰω.Λυδ.Ρωμ.1,12 (κῶδ.πεδεών)· **7**) εἶδος δερματίνου ἐπανωφορίου ἐν χρ. παρὰ ποιμέσι καὶ γεωργοῖς : Ἀντίφιλ.ἐν ΑΠ 6,95 **καὶ τρητοὺς ποδεῶνας ὁ γατόμος ἄνθετο Δηοῖ.**

ποδηγεσία (ἡ) μτγν. τὸ ποδηγετεῖν, ὁδήγησις, ὁδηγία : Γρηγ.Ναζ.2,177.

ποδηγέτης (ὁ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ποδηγετῶν, ὁδηγὸς ἔν τινι δυσμενεῖ καταστάσει, μτ. γενικ. τοῦ πράγμ. : Λυκόφρ.385 **ποδηγέτης σκότου λαμπτήρ,** Δίων Κ 40,25 **δυσμενῶν ποδηγέτης**· ‖ ὁμ. κ.μτ. γενικ. ὑποκειμ. ὁ κατευθύνων, ποδηγετῶν τινα: Μηναῖ.12,5 Ἑσπερ. **ὁ ποδηγέτης τῶν μοναστῶν.**

ποδηγετῶ-έω κ. νεώτ. ὁδηγῶ, καθοδηγῶ τινα, δεικνύω τὸ δρόμο : Λυκόφρ.12 **ὀρθῇ κελεύθῳ τὰν ἀκότῳ ποδηγετεῖ,** Ὀππ.Κυν.4,360 **Κύνες . . στιβέας ποδηγετέουσιν ὁμαρτῇ**· οὕτω κ. : Συνέσ. Ἐπιστ.141 **φιλοσοφίᾳ χρώμενος εἰς τὸ θεῖον ποδηγετούσῃ**· κ. ἀπολ. : Φίλ.1,16 **τῶν ποδηγετησάντων, ὥσπερ οἱ τυφλοί, δέομαι**· **2**) κ. νεώτ. **μτφ.** παιδαγωγῶ, κατευθύνω ἠθικῶς, μορφώνω· κ. παθ. : αὐτ.2,442 **λογίοις ποδηγετεῖσθαι, - ὑπὸ θαυμαστῶν διδασκάλων ποδηγετούμενος**· ‖ ὁμ. παθ. κατευθύνομαι : αὐτ.1,294,11 **διὰ ταύτης** (τῆς σοφίας) **ὁ νοῦς ποδηγετούμενος**· **3**) διδάσκω : Δημόκρ.173 **τἀγαθὰ . . ποδηγετεῖν.**

ποδηγία (ἡ) μτγν. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ποδηγεῖν βλ.λ., καθοδήγησις, ὁδηγία : Λυκόφρ.846 **τριπλανοῦς ποδηγίας**· **2**) κ. μτφ. ἐπὶ ἠθικῆς σημ., κατεύθυνσις : Ἰω.Χρυσ.1,1004,39 **ὥστε αὐτὰ** (τὰ μέλη) **νεκρὰ τῇ ἁμαρτίᾳ γενόμενα τῇ τῆς ψυχῆς ἀκολουθεῖν ποδηγίᾳ.**

ποδηγός-όν (ἡγοῦμαι) κ. μσν., δωρ. κ. ποι. **ποδαγός** ὁ τοὺς πόδας ὁδηγῶν, κατευθύνων, δθ. ὁ δεικνύων τὴν ὁδόν, ὁ ὁδηγός : Μελέαγρ.ἐν ΑΠ 5,178 **ἦ γάρ σευ τὰ ποδηγὰ πόθων ὠκύτερα κόφας**· ‖ ἀνώμαλ. συγκριτ. **ποδηγέστερος** : Φώτ., Σουΐδ.· **2**) ὡς οὐσ. ὁδηγός, κ. μτφ. : Εὐρ.Φοιν. 1715 **ἰδοὺ πορεύομαι, τέκνον, σύ μοι ποδαγὸς ἀθλία γενοῦ,** Φίλ.1,109, Εὐσ.'Εκκλ.'Ιστ.398D **ποδηγῷ καὶ συμμάχῳ χρώμενος,** αὐτ.Εὐαγγ.'Απ.130C Θεοδώρητ.399,8 **ξεναγοὺς δὲ καὶ ποδηγούς**· ‖ ἀκόλουθος, θεράπων : Σοφ.'Αντ.1196 **ἐγὼ δὲ σῷ ποδαγὸς ἑσπόμην πόσει.**

ποδηγῶ-έω ὁδηγῶ, ποδηγετῶ, καθοδηγῶ τινα, μτ. αἰτ. : Πλάτ.'Επιστ.340C **τὴν ὁδὸν οὐκ ἀνίησι πρὶν ἂν . . λάβῃ δύναμιν, ὥστε αὐτὸς αὑτὸν χωρὶς τοῦ δείξαντος μὴ ἀδύνατος εἶναι ποδηγεῖν,** Λυκόφρ.965 **ποδηγῶν πτόρθαν Ἀγχίσου,** Ἀπολλδ. 1,4,3 **ἁρπάσας παῖδα ἕνα . . ἐκέλευσε ποδηγεῖν πρὸς τὰς ἀνατολάς,** Φλέγ.άπ 36,2J· κ. παθ. : Δίων Κ 63,9· κ. ἀπολ. : Φίλ.1,440, Μουσών.άπ.8,37Η· **2**) κ. μτφ. ἐπὶ τῆς ψυχῆς, κατευθύνω : Πλάτ.Νόμ. 899Α **ἢ . . αὐτὴ φίλη σώματος οὖσα, ἔχουσα δὲ δυνάμεις ἄλλας τινὰς ὑπερβαλλούσας θαύματι ποδηγεῖ**· ‖ κ. παθ. ἐπὶ ἠθικῆς σημ., λαμβάνω κατεύθυνσιν, ὁδηγοῦμαι, ἄγομαι πρὸς . . : Κλέαρχ.9 **ὑπὸ τῆς τρυφῆς εἰς ὕβριν ποδηγηθέντες.**

ποδηλασία (ἡ) νεώτ. ἡ διὰ τοῦ ποδηλάτου ἐκτελουμένη ἀθλητικὴ ἄσκησις, πορεία διὰ ποδηλάτου : **ἀγῶνες ποδηλασίας.**

ποδηλάτης (ὁ) νεώτ. κ. δημ., θηλ. **-άτις** ὁ διὰ τοῦ ποδηλάτου μεταβαίνων που ἢ ὁ ἀθλητικῶς ἀσκούμενος εἰς τὴν ποδηλασίαν.

ποδηλατικός-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος **εἰς τὴν** ποδηλασίαν ἢ τὸν ποδηλάτην, ἢ ὁ διὰ τοῦ ποδηλάτου τελούμενος : **ποδηλατικὰ εἴδη - ἐξαρτήματα.**

ποδηλάτις-ιδος (ἡ) νεώτ. θηλ. **τοῦ** ποδηλάτης.

ποδηλατιστής (ὁ) νεώτ. ὁ χρησιμοποιῶν τὸ ποδήλατον ὡς μέσον μεταβάσεως· ὁ ἀσκούμενος εἰς τὴν ποδηλασίαν ὡς ἄθλημα, ὁ ποδηλάτης· ‖ ὁ ἔχων ἐξαίρετον ἱκανότητα εἰς τὸ ποδηλατεῖν.

ποδηλατοδρομία (ἡ) νεώτ. ἡ ποδηλασία· || ποδηλατικὸς ἀγὼν ταχύτητος : **ἀγῶνες ποδηλατοδρομίας ἐπὶ δημοσίας ὁδοῦ.**

ποδηλατοδρόμιο(ν) (τὸ) νεώτ. κ. δημ. τὸ γήπεδον ἔνθα γίνονται ἀγῶνες ποδηλατοδρομίας.

ποδήλατα(ν) (τὸ) νεώτ. κ. δημ. μικρὸν ἐλαφρὸν ἐκ μετάλλου δίτροχον συνήθως, ἐνίοτε δὲ καὶ τρίτροχον ὄχημα κινούμενον διὰ τῶν ποδῶν τοῦ ἀναβάτου : **στρατιωτικὰ ποδήλατα, - τὸ πρῶτον ποδήλατον κατεσκευάσθη ἐν Γαλλίᾳ.**

ποδήλατος-ον (πούς, ἐλαύνω) νεώτ. ὁ διὰ τῶν ποδῶν κινούμενος : **ποδήλατος μηχανή**· πρβλ. χειρήλατος, ἀτμήλατος· || τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ποδήλατον βλ.λ.

ποδηλατῶ-έω νεώτ. μετακινοῦμαι, ἐκτελῶ πορείαν διὰ τοῦ ποδηλάτου· || ἀσκοῦμαι εἰς τὴν ποδηλασίαν ὡς ἄθλημα.

πόδημα (τὸ) δημ. ὑπόδημα, ἰδ. τὸ ὑψηλόν, μπότα.

ποδηνεκής-οῦς-ές ὁ μέχρι τῶν ποδῶν κατερχόμενος, ἐξικνούμενος, ποὺ φτάνει ὡς τὰ πόδια : Ἰλ.Κ 24 **δαφοινὸν ἑέσσατο δέρμα λέοντος . . ποδηνεκές,** αὐτ.Ο 646 **ἐν ἀσπίδος ἄντυγι . . τὴν αὐτὸς φορέεσκε ποδηνεκέ',** Ἡρ.1,195 **ἐσθῆτι δὲ τοιῇδε χρέονται, κιθῶνι ποδηνεκέϊ λινέῳ.**

ποδήνεμος-ον ποι., δωρ. **ποδάνεμος** (Βακχ.6,13) ὁ ταχύς, ὠκύπους ὡς ὁ ἄνεμος· ὡς ἐπίθ. τῆς Ἴριδος : Ἰλ.Β 786 **Τρωσὶν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις**· || ἐπὶ δρομέως, ἀγγελιαφόρου : Βακχ.6,13 **ὦ ποδάνεμον τέκος**· || κ. εἰρων. : Κράτ.Κωμ.29 **καρκίνοι ποδάνεμοι** (εἰκ. -ήνεμοι).

ποδήρης-ους-ες κ. μσν. κ. νεώτ. ἐπὶ ἐνδυμάτων, ὁ μέχρι τῶν ποδῶν ἐξικνούμενος, κατερχόμενος, ποὺ κατεβαίνει ὡς τὰ πόδια : Εὐρ.Βάκχ.833 **πέπλοι ποδήρεις,** Ξεν.ΚΠ 6,4,2 **καὶ χιτῶνα πορφυροῦν ποδήρη στολιδωτόν,** Παυσ.5,19,6 **ἐνδεδυκὼς . . ποδήρη χιτῶνα**· κ. ὑπερθ. : Νικ.Χων.156, 10 (Βόνν.) **ποδηρέστατος χιτών**· || οὕτω κ. κατὰ παράλειψιν τοῦ **χιτών** : ΠΔ Ἐξ.25,6 **καὶ λίθους . . εἰς τὴν ἐπωμίδα καὶ τὸν ποδήρη,** ΚΔ Ἀποκ.1,13 **ἐνδεδυμένον ποδήρη,** Ἀριστέ.96· || ὁμ. ἐπὶ τῆς ἀσπίδος, ἡ καλύπτουσα ὅλον τὸ σῶμα καὶ μέχρι τῶν ποδῶν φθάνουσα : Ξεν.ΚΠ 6,2,10 **Αἰγυπτίους . . εἰς δώδεκα μυριάδας, σὺν ἀσπίσι ποδήρεσι καὶ δόρασι μεγάλοις,** αὐτ.Ἀν.1,8,9· || κ. κωμ. περὶ τοῦ πώγωνος : Πλούτ.Ἠθ.52C **καὶ πώγων ποδήρης καθεῖται καὶ τριβωνοφορία τὸ χρῆμα**· **2)** ἐπὶ νηός, ἡ μετὰ ποδῶν, δηλ. κωπῶν, κωπήρης· Ἡσ. «ποδήρης· ἡ ναῦς, ἡ τοῖς ποσὶν ἐρεσσομένη ταῖς κώπαις» : Εὐστ.1515,29· **3)** ἐν εἰδ. ἐνν. ἐπὶ κίονος, ὑψηλός, εὐθύς, μακρός : Αἰσχ.Ἀγ. 898 **ὑψηλῆς στέγης στῦλον ποδήρη**· **4)** τὰ ποδήρη τὰ κάτω ἄκρα : αὐτ.1594 **τὰ μὲν ποδήρη καὶ χειρῶν ἄκρους κτένας ἔθρυπτ'.**

ποδηροφορῶ-έω μτγν. φορῶ μακράν, ποδήρες, δθ. ἐπίσημον ἔνδυμα : Κλήμ.Ἀλ.250 **οὐ χρυσοφορῶν οὐδὲ ποδηροφορῶν.**

πόδι (τὸ) δημ. ὁ πούς, ἀ. ποδάρι : Σολωμ.Εἰς Φραγκίσκα Φραΐζερ 3 **κι ἂν γιὰ τὰ πόδια σου καλὴ . . κρίνους ὁ λίθος ἔβγανε,** Βιζυην.Ὁ Τελευταῖος Παλαιολόγος 26 **στὰ στήθη του ὁ σταυραετός, στὰ πόδια του προβάλλει δικέφαλο ξαφτέρι,** Παλαμ.Περ.Χοιρ.119,3 **καὶ φιλοῦσε σου ἀδερφὸς (ὁ ἥλιος σου τὰ πόδια,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 10, 20 **στ' αὐλάκι σὰν κρυφόλουζε τὰ πόδια,- ἦρθα - πῆγα μὲ τὰ πόδια πεζῆ**· || κτ. συνεκδ. παρουσία, ἐμφάνισις : Σολωμ.Ἑλ.Πολ.Σχεδ.2,42 **κι ὅπου ἡ βουλή τους, συφορά, κι ὅπου τὸ πόδι, Χάρος**· **2)** κ. μτφ. ἐν ποικίλ. φρς καὶ συνεκφ. οἷον **παίρνω πόδι** φεύγω κ. ἰδ. διωκόμενος· || **τὸ βάζω στὰ πόδια** φεύγω δρομαίως ἐκ φόβου ἢ καταδιωκόμενος· || **πατῶ πόδι** ἐπιμένω ἀνενδότως, ζητῶ νὰ ἐπιβάλλω τὰς ἀπόψεις μου· || **τοῦ ἔβαλα τὰ δυὸ πόδια σ' ἕνα παπούτσι** τὸν ἔφερα εἰς δυσχερῆ θέσιν, ὥστε νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὰς θελήσεις μου, τὸν κατέστησα πειθήνιον ἢ ἀκίνδυνον· || **πέφτω στὰ πόδια του** καθικετεύω, ἐκλιπαρῶ τινα· || **κόπηκαν τὰ πόδια μου** ὑπερβαλλόντως κατεπονήθην, παρακουράστηκα· || ὁμ. **δὲν μπορῶ νὰ πάρω - νὰ σύρω τὰ πόδια μου** ἐκ κοπώσεως ἀδυνατῶ νὰ περιπατήσω· || **σηκώνω στὸ πόδι** ἀναστατῶ, ἐπιφέρω ταραχήν, ἀναστάτωσιν : **ἡ γριά μὲ τὶς φωνές της σήκωσε τὸν κόσμο στὸ πόδι**· || **εἶμαι στὸ πόδι** εἶμαι ἕτοιμος, ἐπαγρυπνῶ· || ὁμ. **εἶμαι στὸ πόδι ἀπὸ τὸ πρωΐ** δὲν ἐκάθισα ἢ δὲν κατεκλίθην λόγῳ πολλῆς ἐργασίας, ἐπειγουσῶν ἀσχολιῶν· || **περνῶ τὴν ἀρρώστια στὸ πόδι** χωρὶς νὰ κατακλιθῶ· || **λειώνω στὰ πόδια μου** κατεξαντλοῦμαι, καταπονοῦμαι· || **τρώγω - πίνω στὸ πόδι** προχείρως, ἐν βίᾳ καὶ χωρὶς νὰ καθίσω· || **ἀφήνω στὸ πόδι μου** ὁρίζω ἀντικαταστάτην, ἀναπληρωτήν μου· || **γράφει μὲ τὰ πόδια** ἐπὶ κακογράφων, ἢ ἀκόμψως συγγραφόντων· || παροιμ. φρ. **ὅσο νὰ σηκώσῃ τὸ ἕνα του πόδι βρωμάει τὸ ἄλλο** (ἐπὶ τῶν ὑπερβαλλόντως νωθρῶν, ὀκνηρῶν)· || ὁμ. **κατὰ τὸ πάπλωμα ποὺ 'χεις ν' ἁπλώνῃς καὶ τὰ πόδια σου** (νουθεσία ὅπως μὴ ἐπιχειρῇ τις τὰ ὑπὲρ τὰς δυνάμεις του)· || ὁμ. **κατὰ τὰ πόδια ποὺ 'χομε γιὰ μετάνοιες εἴμαστε** (ἐπὶ τῶν ἀγνοούντων ἢ παρορώντων τὴν πραγματικὴν αὐτῶν κατάστασιν)· **3)** ὁ ἄκρος ποὺς ἀπὸ τῆς πτέρνης μέχρι τῶν δακτύλων : **μικρὸ - μεγάλο - κομψὸ πόδι,** Γρυπ.Σκ.Τερρ.74,6 **τράβα κι ὅπου πᾷς θὲ νά 'βρω (τοῦ ποδιοῦ σου χνάρι μαῦρο**· **4)** μέτρον μήκους ἴσον περίπου πρὸς τὸ μῆκος τοῦ πέλματος τῶν ποδῶν : **δέκα πόδια πλάτος.**

ποδιά (ἡ) δημ. περίζωμα, ἐμπροσθέλλα, μπροστέλλα : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.143,15 **βάνει τὶς πέτρες στὴν ποδιά, τὰ τρόχαλα στὸν κόρφο,** Κρυστ. Ποιήμ.Ἀγροτ.102,15 (ἐκδ.Φέξη) **χαμήλωσε ὡς τὸν ποταμὸ κι ἁρπάζει τὴν ποδιά της** (ἕνας σταυραΐτός), δ.τραγ. **καὶ στῆς Μαρίας τὴν ποδιά σφάζονται παλληκάρια,** δ.τραγ. **στὴν κεντημένη σου ποδιά, μωρ' βλάχα μ',** Βιζυην.Τὸ Μαριὼ 11 **ὅταν εἴμεθα παιδιά, μὲ τραβοῦσε ἀπ' τὴν ποδιά,- φόρεσε τὴν ποδιά τοῦ σχολείου,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 42,6 **κι ὀμορφονιὲς μὲ κεντητὲς ποδιές,** παροιμ. φρ. **ἐμακρύναν οἱ ποδιές σου, σκεπαστήκαν οἱ πομπές σου** (τὰ ἐλαττώματα ἢ τὰ παραπτώματα λησμονοῦνται, ἐφ' ὅσον ὁ ἔχων αὐτὰ εὐδοκιμεῖ σὺν τῷ χρόνῳ καὶ προάγεται κοινωνικῶς), **- σκουπίζεται στὴν ποδιά του, - ἡ ποδιά τοῦ μαραγκοῦ - τοῦ τσαγκάρη,** παροιμ. **ὁ χωριάτης νίβεται κι ἡ ποδιά του χαίρεται** (περὶ ρυπαρῶν καὶ ἀγροίκων)· φρ. **φίλησε ποδιὲς κατουρημένες** (ἐταπεινώθη ὑπερβαλλόντως δι' ἱκεσιῶν)· **2)** ὁ κόλπος, ἡ ἀγκαλιά : Ἐρωτόκρ.3,1575 **εἰς τὴν ποδιὰ ταῆ Νένας τση ἤπεσε κι ἐλιγώθη**· **3)** μτφ. **ἡ ποδιὰ τοῦ λόφου - τοῦ βουνοῦ** ἡ κλιτύς, ἡ ὑπώρεια· **4)** εἰδ. ναυτ. τὸ τμῆμα τοῦ τριγωνικοῦ ἱστίου τὸ πρὸς τὴν πρῷραν κυρτούμενον.

ποδιάζειν Ἡσ. «τὸ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀναστρέφειν καὶ ὑποστρέφειν».

ποδιαῖος-αία-ον (πούς) μσν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων μῆκος, διάστασιν, ἔκτασιν ἑνὸς ποδός : Ἱππ. Ἄρθρ.73, Ξεν.Οἰκ.19,4 **ἤδη τινὰ εἴδες τὸ βάθος ἐλάττονα ποδιαίου;,** Ἀριστλ.Ψυχ.428b,3 **φαίνεται μὲν ὁ ἥλιος ποδιαῖος, πεπίστευται δ' εἶναι μείζων τῆς οἰκουμένης,** Διον.Ἁλ.Ρωμ.1,15 **ποδιαῖον ὕψος,** Λουκ.Χάρ.24 **ποδιαῖον τόπον,** Γεωπον.6,2 **ποδιαίου μέτρου,** Ἐπιγρ. **πλάτος δίποδες, πάχος ποδιαῖος,** Ἐπιγρ. **γεῖσα ποδιαῖα,** Πάπ.· **2)** ἐν εἰδ. μαθημ. ἐνν. **ἡ ποδιαία** (γραμμή) πλευρὰ μῆκος ἔχουσα ἑνὸς ποδός, καὶ λαμβανομένη ὡς μονάς

μήκους : Πλάτ.Θεαίτ.147D **ἀποφαίνων ὅτι μήκει οὐ ξύμμετροι τῇ ποδιαίᾳ**· πρβλ. Ἀριστλ.Μεταφ. 1052b,33, αὐτ.Αἰσθ.446a,6· **3)** φρ. **ποδιαῖον ποιοῦμαι** ποδῶ βλ.λ., δένω τὸ ἱστίον ἐκ τοῦ ποδός : αὐτ.Μηχ.851b,8 **τὸ μὲν πρὸς τὸν κυβερνήτην τοῦ ἱστίου μέρος στέλλονται, τὸ δὲ πρὸς τὴν πρῷραν ποδιαῖον ποιησάμενοι**· **4)** νεώτ. ὁ τοῦ ποδὸς ἐν εἰδ. ἰατρ. χρ. : **οἴδημα ποδιαῖον.**

ποδιαφωτίζω δημ. ἐπὶ τῆς χαραυγῆς, ἀποδιαφωτίζω βλ.λ.: Ἐρωτόκρ.Ε 864 **κι ἡ μέρα ποδιαφώτιζε, κι ἦρθαν τοῦ ἡλιοῦ οἱ ἀχτῖνες.**

ποδιαφωτίσματα (τὰ) μσν. δημ. τὸ λυκαυγές, τὰ ξημερώματα : Ξανθουδ.Ἐρωτόκρ. γλωσσ.

ποδίζω κ. νεώτ. δεσμεύω, δένω τοὺς πόδας τινός, παθ. : Ξεν.ΚΠ 3,3,27 **πεποδισμένους ἔχουσι τοὺς ἵππους ἐπὶ ταῖς φάτναις**· ὅθ. κ. Σοφ.ἀπ.63 **ἀνὴρ κῶλον ποδισθείς**· **2)** βαίνω, βαδίζω· Σουίδ.· **3)** ὀρχοῦμαι : Κρατίν.219· **4)** ἐν τῇ προσῳδίᾳ κατὰ μετρικοὺς πόδας μετρῶ· οὕτω κ. παθ.:Εὐστ. 11,37 **στίχοι . . τροχαϊκῶς ποδιζόμενοι,** αὐτ.19,40 **ἁπλοϊκῶς ὁ τόπος ποδίζεται κατὰ δάκτυλον**· **5)** ἐν εἰδ. ἐνν. **πεποδισμένα ζῷα** τὰ ἔχοντα πόδας : Θεολ.Ἀριθμ.55· **6)** νεώτ. ναυτ. ἀπομακρύνω **τὴν** πρῷραν **ἀπὸ** τῆς εὐθείας τοῦ ἀνέμου, ἐπιδίδω, πάω χυτά· || κτ. ἐπέκτ. ἕνεκα κακοκαιρίας ἀνακόπτω τὸν πλοῦν ἢ παραμένω προσωρινῶς εἰς ὅρμον ὑπήνεμον· || ἐν χρ. κ. μτχ. παθ. παρακ. : **ἦταν πολλὰ πλοῖα στὸ λιμάνι π-.**

πόδιες Ἡσ. «πρόσριφον».

ποδικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ἐν τῇ μετρικῇ, ὁ ἐξ ἑνὸς ποδὸς συνιστάμενος : Ἀριστείδ.Κ I,14 **τῶν χρόνων οἱ μὲν ἁπλοῖ, οἱ δὲ πολλαπλοῖ. οἳ καὶ ποδικοὶ καλοῦνται**· **2)** νεώτ. ὁ τοῦ ποδός, ὁ ἐπὶ τὸν πόδα ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος : ποδικὴ **ἀρτηρία, - ποδικοὶ μύες**· **3)** νεώτ. μαθημ. **ποδικὴ καμπύλης ἐπιπέδου ἀπὸ δοθέντος σημείου ἐν τῷ ἐπιπέδῳ** ὁ γεωμετρικὸς τόπος τῆς κορυφῆς ὀρθῆς γωνίας, ἧς ἡ μία τῶν πλευρῶν διέρχεται διὰ σταθεροῦ σημείου, ἡ δ' ἄλλη ἐφάπτεται καμπύλης, κειμένης ἐν τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῳ μετὰ τοῦ σημείου.

ποδίκρα Ἡσ. «ὄρχησις πρὸς πόδα γινομένη Λάκωνες».

ποδίκροτος-ον μτγν. ὁ εἰς τοὺς πόδας ἢ ὁ διὰ τῆς κινήσεως τῶν ποδῶν κροτῶν : ΑΠλ.I,15 **ποδίκροταν ἅμμα καθάψας.**

πόδιον (τὸ) κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ πούς, ποδαράκι : Ἐπίχ.57 **τὰ πόδι' ἔχει μικρὰ . . κάραβος,** Ἱππ.Ἐπιδ.7,52· πρβλ. δημ. πόδι· **2)** βάσις, ὑπόβαθρον κίονος, κρηπίδωμα· || κιονίσκος, τρίπους ἐν χρ. διὰ τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἐναπόθεσιν ἀνθοδοχείων, ὑδριῶν, ἀγγείων, ἀγαλματίων· || ἡ βάσις ἀγγείου : Πάπ.· **3)** κρηπίδωμα πέριξ τῆς κονίστρας ἀμφιθεάτρου ἢ ἱπποδρόμου, ἐφ' οὗ ἡ πρώτη σειρὰ τῶν καθισμάτων· **4)** νεώτ. ὁ ποδίσκος βλ.λ. ἄνθους.

ποδίς-ίδος (ἡ) μτγν. εἶδος πεδίλου, κτ. πληθ. : Πολυδ.10,168.

ποδισιά (ἡ) δημ. ἄ. πόδισμα βλ.λ.

ποδίσκος (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ πούς, μικρὸ πόδι, ποδαράκι : Ἡρώνδ.8,94 **ποδίσκων, ὧν Πόθοι . . φαύουσιν,** Ἀνακρεόντ.28,4 **ὁ δ' Ἔρως ἔχων μόλιβδον περὶ τοῖς καλοῖς ποδίσκοις ἐδίωκε**· **2)** νεώτ. βοταν. ὁ μίσχος ἀφ' οὗ ἐξαρτᾶται **τὸ** ἄνθος ἢ ὁ καρπός, κοτσάνι, οὐρά, τσουνί· **3)** νεώτ. ναυτ. εἶδος πρόποδος δι' οὗ σταθερῶς προσδένεται τὸ κάτω ἄκρον τοῦ πρωραίου λώματος τῶν τριγωνικῶν ἱστίων καὶ τῶν τραπεζοειδῶν, δημ. μπάνιο.

πόδισμα (τὸ) δημ. ναυτ. κ. **ποδισιά** ἐπὶ πλοίου, τὸ ποδίζειν βλ.λ., ἡ μεταβολὴ τῆς πλεύσεως ἀπὸ πελαγοδρομίας **εἰς** οὐριοδρομίαν, ἐπίδοσις.

ποδισμός (ὁ) μτγν. κ. μσν. ἡ διὰ τῶν ποδῶν, τῶν βημάτων μέτρησις : Βεγέτιος 2,7· || εἰδικώτ. ἡ διὰ τῶν ποδῶν καταμέτρησις γηΐνης ἐκτάσεως : Φροντῖνος ἐν Corp.Agrimens.Rom.I,16· **2)** ἐν τῇ μετρικῇ, ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ποδίζω βλ.λ.4), ἡ κατὰ πόδας μέτρησις τοῦ στίχου : Εὐατ. 456,39 **ποδισμὸς μετρικός**· **3)** εἶδος ὀρχήσεως : Πολυδ.4,99.

ποδιστά ἐπίρρ. δημ. ναυτ. **δι'** ὑποστροφῆς : **φρ. γυρίζω ἢ παίρνω τὴ βόλτα ποδιστά** ὑποστρέφω.

ποδιστήρ-ῆρος (ὁ) (ποδίζω) ἐπὶ μακροῦ ἐνδύματος, ὁ οἱονεὶ περιπλέκων, ἐμποδίζων τοὺς πόδας, ὡς ἐκ τοῦ μήκους του, ἐπὶ ἐνδύματος : Αἰσχ. Χο.986 **καὶ παδιστῆρας πέπλους** (διόρθ. πέδας)· **2)** εἶδος τρίποδος : Ἰώσ.ΑΙ 8,3,7.

ποδίστρα (ἡ) μτγν. ἡ πεδίκλα : Φίλιππ.ἐν ΑΠ 6,107 **κνωδάλων ἐπιαφύρους ὠκεῖς ποδίστρας.**

ποδοβολή (ἡ) δημ. κ. **ποδοβολητό** ὁ κρότος ἐκ τοῦ βαδίσματος ἀνθρώπων ἢ ζῴων, ἰδίως δὲ ἐκ τοῦ τροχασμοῦ τῶν ἵππων : Σολωμ.Ἐθν.Ὕμν. 93,2 ποιοὶ **εἶν' αὐτοὶ ποὺ πλησιάζουν | μὲ πολλὴ** ποδοβολή, Βαλαωρ.Βλαχάβας 2,87 **τὸν κρότο, τὴν ποδοβολή, τὴ χλαλοὴ τῆς νίκης.**

ποδοβολητό (τὸ) δημ. ἄ. ποδοβολὴ βλ.λ.

ποδοβολῶ δημ. ἀμτβ. ἐπὶ πλήθους ἀνθρώπων ἢ ἐπὶ ζῴων, ἰδίως ἵππων, κροτῶ διὰ τοῦ βαδίσματος ἢ τοῦ τροχασμοῦ.

ποδογύρι (τὸ) δημ. ποδόγυρος βλ.λ.

ποδόγυρος (ὁ) δημ. τὸ κράσπεδον τῆς γυναικείας ἐσθῆτος, τοῦ φουστανιοῦ, ὁ φραμπαλάς· || κτ. συνεκδ. τὸ γυναικεῖον φῦλον : φρ. **τοῦ** μπορεῖ - **τὸν ἔφαγε ὁ** ποδόγυρος.

ποδοδερματῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. κτηνιατρ. φλεγμονὴ τῆς ὑπονυχίου μεμβράνης τῆς ὁπλῆς τοῦ ἵππου, τοῦ βοὸς καὶ τοῦ προβάτου, χειρουργικῶς θεραπευομένη.

ποδόδεσμος (ὁ) νεώτ. ναυτ. δεσμὸς δι' οὗ προσδένεται σχοινίον εἰς τὸν ποδεῶνα ἱστίου, δέσιμο τῆς σκότας, τσακιστή.

ποδοδέτης (ὁ) νεώτ. ναυτ. κιονίσκος ἐπὶ τοῦ καταστρώματος πλοίου ἐστερεωμένος, χρησιμεύων διὰ τὴν ἐπ' αὐτοῦ πρόσδεσιν τοῦ ποδὸς ἱστίου ἢ ἄλλων σχοινίων, καμπανέλι, μπαμπαδέλι.

ποδοῖιν ἐπ. γενικ. κ. δοτ. δυϊκ. τοῦ πούς.

ποδοκάκκη (ἡ) κ.μσν. ξύλινον κολαστήριον ὄργανον δι' οὗ ἐδεσμεύοντο καὶ ἐκακοῦντο οἱ πόδες τῶν τιμωρουμένων κακούργων (τὸ κοινότερον παρ' Ἀττ. ὀνομαζόμενον ξύλον) : Νόμ.π.Λυσ.10,16 **δεδέσθαι δ' ἐν τῇ ποδοκάκκῃ** ἡμέρας **πέντε τὸν πόδα, ἐὰν προστιμήσῃ** ἡ ἡλιαία, Νόμ.π.Δημ.733 **δεδέσθαι δ' ἐν τῇ ποδοκάκκῃ τὸν** πόδα, πένθ' **ἡμέρας καὶ νύκτας ἴσας,** Πλάτ.Κωμ.249, Συνέσ. 160 **τῇ ποδοκάκκῃ, τῷ φαυλοτάτῳ τῶν ξύλων,** Σχόλ.Ἀριστφ.Ἱππ.366, Ἀνών.π.Σουίδ. **ἐν εἱρκτῇ τε καὶ** ποδοκάκκῃ **στρεβλούμενοι . . ἔμενον,** Θεοφύλ.Σ'Ιστ.149,24 (Ἡ γρ. **ποδοκάκη** ἐσφ.).

ποδοκέφαλον (τὸ) πάπ. κτ. πληθ. πιθ. **οἱ** κεφαλόποδες βλ.λ.

ποδοκίνητος (-η)-ο(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ διὰ τῶν ποδῶν κινούμενος, ποδήλατος : **ποδοκίνητος** τόρ**νας, - ποδοκίνητη ραπτομηχανή.**

ποδοκλοτσῶ δημ. διὰ τῶν ποδῶν κτυπῶ ἢ ὠθῶ, λακτίζω, κλοτσοπατῶ.

ποδόκοιλον (τὸ) γλῶσσ. τὸ κοῖλον τοῦ ποδός, τοῦ πέλματος, τῆς πατούσας.

ποδοκομία (ἡ) νεώτ. ἡ περιποίησις τῶν ποδῶν, συνισταμένη ἰδίως εἰς τὴν μάλαξιν τῶν μυῶν (μασάζ) καὶ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ὀνύχων, μτφρ. τῆς ἐν χρ. γαλλ. λ. πεντικιούρ.

ποδοκόπι(ον) (τὸ) μσν., δημ. κ. **πεδοκόπι** κτ. ἄ. ὀρθοτ.γρ. **παιδοκόπι,** φιλοδώρημα διὰ παρασχεθεῖσαν μικρὰν τινα ὑπηρεσίαν, μπαξίσι, πουρμπουάρ·

Δουκάγγ.' **2)** σπαν ὁ κρότος ρυθμικοῦ βηματισμοῦ πολλῶν ὁμοῦ· συγγ. ποδοβολή, ποδοβολητό.

ποδοκοπῶ-έω μσν. κόπτω τούς πόδας· κ.μτφ. ὑπονομεύω, καταστρέφω τὰ θεμέλια, τὰς βάσεις τινός : "Ανν.Κομν ΙΙΙC **τά κάτω** |τοῦ πύργου| **διά τινων λαξευτηρίων ὀργάνων ποδοκοπήσας τελείως ἠφάνισε·** κ. παθ. : αὐτ.3ΙΙC **τοῦ** πύργου ποδοκοπηθέντος **κάτωθεν.**

ποδοκρότημα (τό) νεώτ. κ. δημ. ἡ πρᾶξις τοῦ ποδοκροτῶ βλ.λ., ἡ κροῦσις τῶν ποδῶν ἐπὶ τοῦ δαπέδου, γινομένη ἰδ. πρὸς ἐκδήλωσιν ἀποδοκιμασίας, ἀντίθ. χειροκρότημα.

ποδοκρατῶ-έω νεώτ. κ. δημ. κρούω τοὺς πόδας ἐπὶ τοῦ δαπέδου, ἰδ. πρὸς ἐκδήλωσιν ἀποδοκιμασίας.

ποδοκρουσία (ή) νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ποδοκροτεῖν βλ.λ.

ποδοκρουστία (ή) μτγν. τὸ διὰ τῶν ποδῶν κρούειν· κ. εἰδ. τὸ ἐν ὀρχήσει ποδοκρότημα : Στράβ.10,3,15 **καὶ ταῖς ἐπιβοήσεσι καὶ εὐασμοῖς καὶ ποδοκρουστίαις.**

ποδοκτύπη (ή) μτγν. ὀρχηστρὶς ἐκτελοῦσα χορούς ἐν οἷς κύριον ἡ ποδοκρουστία: Λουκ.Λεξιφ.8 **καὶ εἰσεκύκλησέ τις ἡμῖν τὴν ποδοκτύπην.**

ποδοκτύπημα (τό) κτύπημα τῶν ποδῶν : Περὶ Δυστυχ.κ.Εὐτυχ.337 (ἔκδ. Λάμπρ.).

ποδοκτύπι (τό) δημ. ὁ ποδόκτυπος βλ.λ.

ποδόκτυπος (ὁ) νεώτ. ὁ κτύπος τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν τῶν ἐν στάσει ὑποζυγίων.

ποδοκτυπῶ-έω ἀρχ. λεξ. κ. νεώτ. κτυπῶ, κρούω τὸ ἔδαφος διὰ τῶν ποδῶν, ἐπὶ χορευτῶν : Φώτ. ἐν λ. ραβάττειν **τρέχειν καὶ συντόνως ποδοκτυπεῖν·** πρβλ. ποδοκτύπη· **2)** νεώτ. ἐπὶ ὑποζυγίων, κτυπῶ ἀνυφῶν καὶ καταβιβάζων τοὺς ἐμπροσθίους πόδας ἐν στάσει.

ποδοκύλημα (τό) (ποδοκυλῶ) δημ. ἡ πρᾶξις ἢ ἡ κατάστασις τοῦ ποδοκυλῶ βλ.λ. ἢ ποδοκυλιέμαι : **τὸ ποδοκύλημα ποὺ ἔπαθαν τὰ ἔπιπλα στὴ μετακόμιση τὰ χαντάκωσε·** || κ. μτφ. : **τὸ ποδοκύλημα τῆς τιμῆς - τῆς ἀξιοπρέπειας.**

ποδοκύλισμα (τό) δημ. ἡ πρᾶξις, ἡ ἐνέργεια τοῦ ποδοκυλῶ βλ.λ. : Βαλαωρ.83,34 (ἔκδ. Φέξη) **ποδοκυλίσματα καὶ ξύλο καὶ κρεμάλα.**

ποδοκυλισιά (ή) δημ. τὸ ἐφ' ἅπαξ ποδοκύλισμα βλ.λς, ἐν χρ. κ. κτ. πληθ. : **μιὰ δυὸ ποδοκυλισιὲς ἀκόμα καὶ πάει τὸ καπέλλο μου.**

ποδοκυλῶ-άω δημ., παθ. κ. μέσ **ποδοκυλιέμαι,** ἀόρ. **-ίσθηκα,** μτχ. παθ. παρακ. **ποδοκυλημένος,** κυλίω τινὰ ἤ τι ὠθῶν διὰ τῶν ποδῶν μου, διὰ λακτισμάτων ἀπωθῶ : Βαλαωρ.Φωτειν.3,229 **κρατεῖ καὶ δυὸ κεφάλια ! . . τώρα τὰ πέταξε** στὴ γῆ καὶ **τὰ ποδοκυλάει·** || συνεκδ. ἐξ ἀμελείας ἢ ἐκ προθέσεως ἢ τυχόντως ἀφήνω τι νὰ σύρηται χαμαί, ἰδ. ἐπὶ κονιορτοῦ ἢ βορβόρου : **ἄφησες νὰ κρέμεται μονόπαντα τὸ παλτό σου καὶ τὸ ποδοκύλησες, - μοῦ πῆρε ὁ ἄνεμος τὰ χαρτιά καὶ τὰ ποδοκύλησε·** || παθ. ὑπὸ ἄλλου λακτιζόμενος ἢ ἁπλῶς καταρριφθεὶς κυλίομαι χαμαί· || ὁμ. κ. μέσ. ἀλληλοπαθ. ἐν συμπλοκῇ μετ' ἄλλου κυλίομαι μετ' αὐτοῦ χαμαί : **πιάστηκαν στὰ χέρια καὶ γιὰ κάμποση ὥρα ποδοκυλιόνταν·** || ὁμ. κ. ἁπλῶς μέσ. : **σκόνταψα καὶ** ποδοκυλίσθηκα· **2)** μτφ. τὸ ἐνεργ. κ. τὸ παθ. κ. τὸ μέσ. : **ποδοκύλησε τὴν ὑπόληψη τοῦ σπιτιοῦ του, - ποδοκυλιέται - ποδοκυλίσθηκε** στὸ βοῦρκο τῆς ἀτιμίας· κ. κτ. μτχ. παθ. παρακ. : **ποδοκυλημένη** τιμή - **ἰδέα - πίστη·** πρβλ. ποδοπατῶ, τσαλαπατῶ.

ποδολάτι (τό) δημ. κ. **ποδόλατος** (ὁ) ὁ κρότος **ἐκ τοῦ** βαδίσματος ὁμάδων ἀνθρώπων ἢ ἐκ τοῦ τροχασμοῦ ζῴων, ἰδ. ἵππων, ποδοβολητό.

ποδόλιτρον (τό) νεώτ. μονὰς ἐνεργείας ἢ **ἔργου, ἰσοδυναμοῦσα πρὸς** τὸ ἔργον τὸ παραγόμενον διὰ τῆς ἀνυψώσεως **βάρους** μιᾶς λίτρας εἰς ὕψος ἑνὸς ποδός.

ποδολόγα (ή) δημ. κ. **μποδολόγα** τεμάχιον χονδροῦ ὑφάσματος τιθέμενον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, κατὰ τὴν μεταφορὰν ὑδρίας ἐπ' αὐτῆς στηριζομένης· || συνεκδ. εὐτελὴς μικρὰ καλύπτρα τῆς κεφαλῆς, τσεμπεράκι : **τά χόρτα ποὺ μάζευε ὁλοένα τά 'βανε στὴν ποδολόγα της.**

ποδολουσία (ή) νεώτ. ἡ λοῦσις τῶν ποδῶν, ἰδ. ἡ πρὸς θεραπευτικὸν σκοπὸν γινομένη.

ποδόλουτρο(ν) (τό) νεώτ. κ. δημ. λουτρὸν τῶν ποδῶν : **χλιαρὸν - θερμὸν ποδόλουτρον.**

ποδομάγκαλο (τό) δημ. μικρὸν πύραυνον τιθέμενον παρὰ τοὺς πόδας, αἴθρανος, μαγκαλάκι.

ποδόμακτρον (τό) γλωσσ. κ. νεώτ. μάκτρον, πετσέτα ἐν χρ. πρὸς μάξιν τῶν ποδῶν.

ποδομερής-οῦς-ές μσν. γραμματ. ἐπὶ στίχου, ὁ οὗ ἕκαστος ποὺς ἔχει ἓν μόνον μέρος λόγου ἤτοι μίαν λέξιν : Δωμ.498Κ.

ποδονιπτήρ-ῆρος (ὁ) μτγν. λεκάνη πρὸς λοῦσιν τῶν ποδῶν, ἀ. ποδανιπτὴρ βλ.λ. : Διογ.Βαβ.π. 'Αθήν.4,168F **καὶ τοῖς εἰσιοῦσι προσεφέροντο ποδονιπτῆρες οἴνου δι' ἀρωμάτων.**

ποδόνιπτρον (τό) μτγν. ἀμφίβ. ἀντὶ ποδάνιπτρον.

ποδονιψία (ή) νεώτ. ἡ νίψις τῶν ποδῶν τῶν ξενιζομένων, ἡ κατ' ἔθιμον ἄλλοτε γινομένη ὑπὸ τῶν κληρικῶν· **2)** ἡ πρὸς ἀνάμνησιν τῆς νίψεως τῶν ποδῶν τῶν 'Αποστόλων ὑπὸ τοῦ 'Ιησοῦ καθιερωμένη κατὰ τὴν ἑσπέραν τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου τελετή, ἡ ἄλλοτε ἐν τοῖς μοναστηρίοις τελουμένη, νῦν δὲ μόνον ἐν 'Ιεροσολύμοις καὶ π. τῇ δυτικῇ 'Εκκλησίᾳ διατηρηθεῖσα, καὶ καθ' ἣν ὁ ἐπίσκοπος πλύνει τοὺς πόδας δώδεκα πτωχῶν ἐν τῷ ναῷ.

ποδοπάτημα (τό) δημ. ἡ ποδοπάτησις βλ.λς.

ποδοπάτησις-εως (ή) νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ποδοπατῶ βλ.λ., ἡ διὰ τῶν ποδῶν πίεσις, λάκτισις, ὤθησις· || κ. μτφ. ὁ κατεξευτελισμός.

ποδοπάτι (τό) δημ. τὸ ὑπὸ τοῦ ποδὸς περιφρονητικῶς πατούμενον· δθ. τὸ εὐτελές, ταπεινόν : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 54,25 **λάσπη καὶ ποδοπάτι πῆρα τὸν πηλὸ | καὶ τὸν ἐζύμωσα.**

ποδοπατῶ-έω νεώτ., δημ. κ. **-πατάω,** παθ. **-ιέμαι,** ἀόρ. **-ήθηκα,** μτχ. παθ. παρακ. **ποδοπατημένος,** καταπατῶ βιαίως ἢ περιφρονητικῶς· || κ. παθ. δέχομαι λακτίσματα, κτυπήματα διὰ τῶν ποδῶν : Βαλαωρ.'Ανδριὰς Γρηγ.Ε' 27 **τὸ λείψανό σου τὸ φτωχό, τὸ ποδοπατημένο,** Λασκαρ.Ληξ.4,300 **μεταπέφτουν, κλοτσοῦν, ποδοπατιῶνται·** **2)** συνήθ. ἐν μτφ. σημ. : **ἐποδοπάτησαν τὴ θρησκεία** καὶ **τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη, - ἐποδοπατήθησαν αἱ ἱερώτεραι παραδόσεις.**

ποδοπέδη (ή) μσν. κ. νεώτ. πέδη, δεσμὸς τῶν ποδῶν : Νικ.Χων.Χρον.3,3, Τζέτζ.Χιλ.1,891· **2)** νεώτ. πέδιλον ἐφ' οὗ πατῶν τις δύναται νὰ ἀνακόψῃ τὴν κίνησιν μηχανισμοῦ τινος, ποδόφρενο.

ποδοπεριρρέχω μσν. διὰ τῶν ποδῶν, πεζῇ, περιτρέχω, διατρέχω : Περὶ Δυστυχ.κ.Εὐτυχ.40.

ποδόπληκτρον (τό) νεώτ. τὸ πέδιλον κλειδοκυμβάλου, διεθν. ὅρ. πεντάλ.

ποδορραγής-οῦς-ές (ρήγνυμι) μτγν. ὁ ἐπὶ τῇ διὰ τοῦ ποδὸς κρούσει ἀναβρύων : "Ονεστ. ἐν ΑΠ 9,225 **καὶ ποταμοῦ δῶρα ποδορραγῆ** (περὶ τῶν ὑδάτων τῆς Πειρήνης καὶ τῆς 'Ιπποκρήνης).

ποδορρώη (ή) (ρώννυμι) μτγν. ποι. ἡ τοὺς πόδας ἰσχυρά : Καλλ.'Αρτ.215 **ᾔνησας δ' ἔτι πάγχυ** ποδορρώην **'Αταλάντην** (διόρθ. ποδορρώρην).

ποδόρρωρος-η-ον (ρωρός) μτγν. ποι. ὁ ταχὺς τοὺς πόδας : διόρθ. **εἰς** Καλλ.'Αρτ.215· **πρβλ. ποδορρώη.**

ποδόρτιον (τό) μσν. ποδήρες, μακρὸν **μέχρι τῶν** ποδῶν **ἔνδυμα** : 'Αχμ.'Ονειροκρ 227.

ποδὸς ῥυτίς Ἡσ.«τὸ τῶν ποδῶν ἕλκεσθαι» (πιθ. ποδορρυτί).

ποδοσέρνω δημ. περιπατῶν σύρω τοὺς πόδας ἢ τὸν πόδα : Βλαστ.Συνμ.109· ‖ κ. μέσ. **ποδοσέρνομαι** οἱονεὶ συρόμενος διὰ τῶν ποδῶν βαδίζω, μόλις σέρνω τὰ πόδια μου· **2)** σύρω τινὰ ἐκ τῶν ποδῶν, συγκυλῶ : αὐτ.189.

ποδοσιαγὼν-όνος (ἡ) νεώτ. ἐν τῇ ζωολ. εἰδικὸν ὄργανον προέχον ἀπὸ τοῦ θώρακος μαλακοστράκων τινῶν, βοηθητικὸν τῆς συλλήψεως καὶ συγκρατήσεως τῆς λείας ἐν χρήσει δὲ καὶ πρὸς ἐπίθεσιν καὶ ὡς ὄργανον καθαρισμοῦ.

ποδοσκέπασμα (τὸ) δημ. μικρὸν σκέπασμα τῶν ποδῶν, μτφρ. τοῦ γαλλ. couvre-pieds.

ποδόστημα-ατος (τὸ) νεώτ. ναυτ., δημ. **ποδόσταμα** κ. **ποδόσταμο** τεμάχιον ξύλινον ἢ χαλύβδινον ἀποτελοῦν κατακόρυφον συνέχειαν τῆς τρόπιδος κατὰ τὸ πρυμναῖον ἄκρον αὐτῆς, ἐφ' οὗ διὰ καταλλήλων γομφώσεων ἐρείδεται τὸ πηδάλιον, δημ. κ. κοράκι τῆς πρύμης.

ποδοστράβη (ἡ) παγὶς πρὸς σύλληψιν τῶν ζώων ἀπὸ τῶν ποδῶν, πεδίκλα· Φώτ. «ποδοστράβας ἔλεγον μηχανήματά τινα ὑπὸ τῶν κυνηγετῶν κατασκευαζόμενα, εἰς ἃ τὰ θηρία ἐμβαίνοντα ἡλίσκετο» : Ξεν.Κυν.9,11, Ὑπερείδ.5,18 **ὥσπερ.. ἐν ποδοστράβῃ εἰλημένον· 2)** ἐργαλεῖον πρὸς ἀνάτοξιν διαστρόφου, στραμπουλισμένου μέλους· Πολυβ.4,182 «ποδοστράβη δὲ ἡ τὰ στρέμματα κατευθύνουσα», Ἡσ. «.. τὸ γινόμενον πρὸς τὰ στρέμματα τῶν ποδῶν»· **3)** ἐν χρ. ὡς βασανιστικὸν ὄργανον, στρεβλωτικὸν τῶν ποδῶν : Λουκ. Λεξιφ.10 **καρπόδεσμά τε αὐτῷ περιθεὶς καὶ περιδέραιον ἐν ποδοκάκκαις καὶ ποδοστράβαις ἐποίησεν εἶναι,** Συνέσ.Ἐπιστ.224C **ποδοστράβας ἐξευρὼν καὶ ξένα ἄττα κολαστήρια,** Σχόλ.Ἀριστφ. Ἱππ.366 ἐν ποδοστράβαις **τισὶ τοῖς βόθροις ἐνειργόμεναι ἐκτείνοντο.**

ποδοστράγαλο (τὸ) δημ. κ. **ποδαστράγαλο** ὁ ἀστράγαλος τοῦ ποδός : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.163,7 **κι ἀντιφάνηκε τὸ ποδοστράγαλό της·** ‖ κ. ὑποκορ. -άκι ἐν θωπευτ. ἐνν.

ποδοστρόφια (τά) γλωσσ **τὰ** ἐπιστρόφια, ἐπίβδαι βλ.λ.

ποδόστροφον (τὸ) μτγν. ἡ ποδοστράβη βλ.λ.11, ὄργανον πρὸς πέδησιν, πεδίκλα : Ἰω.Χρυσ.4,805, 29 **πηδᾷ καὶ λακτίζει. καὶ οὐδεὶς αὐτῇ φαλίδας περιτίθησιν οὐδὲ ποδόστροφα.**

ποδοστρόφος-ον μσν. ὁ τοὺς πόδας στροβιλῶν, ὀρχούμενος : Θεοφάν.Κερ.1065 (ἐκδ.Mi.). **μαιναδογενὴς ποδοστρόφος** (περὶ τῆς Σαλώμης).

ποδόσφαιρα (ἡ) νεώτ. δερματίνη σφαῖρα χρησιμοποιουμένη κατὰ τὴν παιδιὰν τῆς ποδοσφαιρίσεως βλ.λ.· **2)** βοταν. γένος ἐπιφυτικῶν ἐπιβλαβῶν μυκήτων, ἡ μπάστρα.

ποδοσφαιρικός-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ποδόσφαιραν βλ.λ.ΙΙ ἢ εἰς τὴν παιδιὰν τῆς ποδοσφαιρίσεως.

ποδοσφαίρισις-εως (ἡ) νεώτ.κ.**ποδόσφαιρον** (τὸ) ἀθλητικὴ παιδιὰ παιζομένη διὰ ποδοσφαίρας μεταξὺ δύο ὁμάδων, τὸ φοὺτ-μπώλ.

ποδοσφαιριστής (ὁ) νεώτ. κ. δημ. ἀθλητής, παίκτης ἀσχολούμενος μὲ τὴν παιδιὰν τῆς ποδοσφαιρίσεως βλ.λ.

ποδόσφαιρο(ν) (τὸ) νεώτ. κ. δημ. ἡ ποδοσφαίρισις βλ.λ.

ποδοσφαλῶ-έω μσν. σφάλλω βαδίζων, προσκόπτω, σκοντάφτω, στραβοπατῶ : Τζέτζ.Ὁμ.443 **τήνδε ποδοσφαλέουσαν ἀείρουσαι κατὰ κόσμον.**

ποδότης-ητος (ἡ) (πούς) ἡ ἰδιότης, ἡ κατάστασις τοῦ ἔχειν πόδας· πρβλ. πτερότης : Ἀριστλ.ΖΜ 642b,23 **καὶ ποδότης ὡσαύτως ἡ μὲν πολυσχιδὴς ἡ δὲ δισχιδής,** αὐτ.Μεταφ.1038a,15.

ποδότης (ὁ) μσν., νεώτ. κ. δημ. ναύκληρος, πηδαλιοῦχος, λοστρόμος : Πουλλολόγος 528, Ἐρωφ.3,52 **τότες γνωρίζετ' ὁ καλὸς ναύκλερος, μόνο τότες | τιμοῦνται οἱ κατεχάμενοι κι ἀδύνατοι ποδότες.**

ποδοτρόχαλος (ὁ) Ἡσ. «**ὁ** τῷ ποδὶ τὸν κεραμεικὸν τροχὸν κινῶν».

πόδου νεώτ. ναυτ. κέλευσμα πρὸς πόδωσιν ἱστίου· πρβλ. **ποδῶ.**

ποδουχῶ-έω ποι. κυβερνῶ, διοικῶ, κτ. μτφ. σημ.· πρβλ. ποδοχῶ-έω : Αἰσχ.Πέρσ.656 **ἐπεὶ στρατὸν εὖ ποδούχει** (κτ. διόρθ. ἀντὶ ἐποδώκει).

ποδόφθαλμα (τὸ) νεώτ. κατηγορία μαλακοστράκων ἐχόντων τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τοὺς πόδας.

ποδόφρενο(ν) (τὸ) νεώτ. κ. δημ. πέδιλον ἐν χρήσει πρὸς τροχοπέδησιν, ποδοπέδη βλ.λ.2).

ποδοφύλαξ-ακος (ὁ) μτγν. ἡ ποδοκάκκη βλ.λ., πέδη πρὸς βασανισμὸν τῶν ποδῶν : Ἰω Λυδ.Ρωμ. 1,46 **κούπους γὰρ Ῥωμαῖοι τὰς ξυλοπέδας καλοῦσιν,.. οἱονεὶ ποδοκάκκας καὶ ποδοφύλακας.**

ποδοφυλλίνη (ἡ) νεώτ. ρητίνη ἐξαγομένη **ἐκ** τῶν ριζωμάτων τοῦ φυτοῦ ποδοφύλλου βλ.λ.

ποδοχάρι (τὸ) δημ. ναυτ. πισσέφης βλ.λ.

ποδόχι (τὸ) δημ. παράρτημα τοῦ ληνοῦ, ὑποδεχόμενον τὸ ἐξ αὐτοῦ ἐκρέον γλεῦκος, ὑπολήνιον, ὅ. δημ. λυμπί, πολήμι.

ποδόχορτο (τὸ) δημ. τὸ φυτὸν θυμελαία ἢ τραχεῖα.

ποδοχῶ-έω κρατῶ τὸν πόδα, τὸ κάτω ἄκρον ἱστίου· δθ. διευθύνω, κυβερνῶ πλοῖον : Ἀντιφ.Σοφ. 96 (κῶδ. ποδοκῶ-έω), ΑΒ 297,5.

ποδοφεῖον (τὸ) μσν. βαλανεῖον, λουτρόν : Κωνστ.Προχειρ.218,1 **καπνὰν ἀπὸ ποδοφείου.**

ποδοφέλιον (τὸ) μτγν. φέλιον τῶν ποδῶν : Ψ Ἄκρων εἰς Ὁράτιον 1,17,56· ‖ πάπ **ποδοφέλλιον.**

ποδόφελ(λ)ον (τὸ) πάπ. κ. μσν. ποδοφέλιον βλ λ. : Πάπ., Λέων Σοφ. Τακτ.5,4.

ποδόφηστρον (τὸ) (φάω) μικρὰ φίαθος, τάπης πρὸς καθαρισμὸν τῶν ὑποδημάτων τοῦ εἰσερχομένου : Αἰσχ.Ἀγ.926 **χωρὶς ποδοφήστρων.**

ποδοφοφία (ἡ) ὁ τῶν ποδῶν, ὁ ἐκ τοῦ βαδίσματος φόφος, κρότος : Αἰσώπ.Μῦθ.237 **βάτραχοι ἀκούσαντες τῆς ποδοφοφίας ἑαυτοὺς εἰς τὰ βάθη τῆς λίμνης ἐδίδοσαν,** Σχόλ.Ἀπολλ.Ρ 4,86.

ποδοφόφιον (τὸ) γλῶσσ. ὁ τῶν ποδῶν κρότος.

ποδοφόφος-ον γλῶσσ. ὁ διὰ τῶν ποδῶν κροτῶν, παράγων φόφον, θόρυβον.

ποδῶ-όω μσν. κ. νεώτ. ναυτ. δένω, ἐντείνω τὸ ἱστίον διὰ τοῦ ποδός : Εὐστ.1534,26· **2)** μέσ. ἔχω πόδας : Νικόστρ.π.Σιμπλικ.Κατ.369,10.

ποδώκεια (ἡ) ἡ ταχύτης τῶν ποδῶν : Ἰλ.Β 792 **.. ὃς Τρώων σκοπὸς ἷζε, ποδωκείῃσι πεποιθώς,** Εὐρ.ΙΤ 33 **Θόας.. εἰς τοὔνομ' ἦλθε τόδε ποδωκείας χάριν,** Πλούτ.Ρωμ.25· ‖ ἐν κῶδ. ἐνίοτε **ποδωκία** : Αἰσχ.Εὐμ.37 **τρέχω δὲ χερσίν, οὐ ποδωκείᾳ σκελῶν,** Ξεν.Κυν.5,27, Ἡλιόδ.Αἰθ.8,16.

ποδώκης-ους(-εος)-ες, ὑπερθ.**-έστατος** (Πλάτ.Πολ. 467F), ἐπ.κ. **ποδωκηέστατος** (Ἀπολλ.Ρ 1,180), ὁ τοὺς πόδας ὠκύς, ταχύς, ὁ ταχύπους (π.Ὁμ.τὸ πλεῖστον ὡς ἐπίθ. τοῦ Ἀχιλλέως) : Ἰλ.Β 860 **ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο,** αὐτ.Κ 316, Θουκ.3,98 **ἄνθρωποι ποδώκεις καὶ φιλοί,** Ἀλκιδ.Σοφ.7 **ποδώκης δρομεύς·** κ. περὶ ζώων, ἰδίως δὲ ἵππων : Ἰλ.Β 764 **ἵπποι.. τὰς Εὔμηλας ἔλαυνε ποδώκεας ὄρνιθας ὥς,** Πλάτ.Πολ.467Ε **ἱππεύειν ἐφ' ἵππων.. ὅτι ποδωκεστάτων καὶ εὐηνιωτάτων,** Ξεν.Ἀπομν.3,11,8· **2)** γεν. ταχύς, γρήγορος· κ.ποι. σχῆμα : Αἰσχ.Ἑπτ.623 **ποδῶκες ὄμμα** (διάφ. ἀνάγν. οἶμαι), αὐτ.Χο.576, Σοφ.Ἀντ.1104· **3)** μτφ. ὁρμητικός, βίαιος : Τραγ.Ἀδέσπ.519 **οὐ χρὴ ποδώκεα τὸν τρόπον λίαν φορεῖν.**

ποδωκία (ἡ) δ.γρ. ἐν κῶδ. ἀντὶ ποδώκεια βλ.λ.

πόδωμα-ατος (τό) (πούς) μτγν. κ. νεώτ. βάσις, ἔδαφος, δάπεδον : Ἀπολλδ.Δαμ.Πολιορκ.192,7, Ἐπιγρ.Ἐφέσ.· **2)** πάπ. ἐνοίκιον δι' ἐναποθήκευσιν δημητριακῶν· **3)** νεώτ. ναυτ. τὸ κάτω λῶμα ἱστίου, τὸ **μεταξὺ** τῶν ποδῶν αὐτοῦ κείμενον.
ποδώνυχος-ον μτγν. ὁ μέχρι τῶν ὀνύχων τῶν ποδῶν κατερχόμενος, **φθάνων**· περὶ ἐσθῆτος, ποδήρης : Πολυδ.10,191, Ἡσ.
πόδωσις-εως (ἡ) νεώτ. ναυτ. **ἡ** πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ποδῶ βλ.λ., ἡ δι' ἕλξεως ἔντασις τῶν ποδῶν ἐκλελυμένου ἱστίου : **εἰς πόδωσιν** ναυτ. κέλευσμα προειδοποιητικόν, μετὰ τὸ ὁποῖον ἐκφωνεῖται τὸ ἐκτελεστικὸν **πόδου.**
ποδωτήρ-ῆρος (ὁ) νεώτ. ναυτ. πραώατης ἐφηρμοσμένος εἰς τὴν παρειὸν ἱστιοφόρου πλοίου, χρησιμεύων ὅπως διερχόμενος δι' αὐτοῦ ἐντείνεται ὁ πρόπους τοῦ ἀκατίου, δημ. ἡ μούρα τοῦ τρίγκου.
ποδωτός-ή-όν μτγν. ὁ διὰ τοῦ ποδὸς δεδεμένος, τεταμένος, ἐπὶ ἱστίου : Λυκόφρ.1015 **ποδωτοῖς ἐμφορούμεναι λίνοις** (σχόλ. «τοῖς τοῦ ἀρμένου ἐσχάτοις μέρεσι».
ποεσιτρόφος-ον μτγν. ο τρέφων πόαν, βοτάνην, ὁ ἀφθονῶν εἰς χλόην : Ὀππ.Κυν.3,189 **φέρβει μιν ποεσίτροφος αἶα.**
ποεσίχρους-οος-ουν-οον μτγν. ὁ ἔχων τὸ χρῶμα τῆς πόας, τῆς χλόης : Ὀππ.Κυν.2,409.
πόεστι Ἐπιγρ. Τεγέας ἀντὶ πρόαεστι.
ποετάστρος (ὁ) (ἰταλ.) δημ. νεαρὸς στιχουργὸς γράφων **κακά,** ἀδέξια ποιήματα.
ποέχομαι Ἐπιγρ. κυπρ. ἀντὶ προσέχομαι.
ποέω ποι. τ. τοῦ ποιῶ·έω βλ.λ.
πόζα (ἡ) (ἰταλ.) δημ. στάσις τοῦ σώματος ἐπιμεμελημένη, ἣν λαμβάνει τις ἐνώπιον καλλιτέχνου μέλλοντος νὰ ἀπεικονίσῃ αὐτόν, ἢ τὸν χρησιμοποιήσῃ ὡς πρότυπον (μοντέλλο)· **2)** κτ. ἐπέκτ. στάσις προσποιητῆς, ἐπιτετηδευμένης σοβαρότητος, προσποιητὸν ὕφος· φρ. **κρατάει πόζα** (προσποιεῖται τὸν σπουδαῖον, τὸν σοβαρόν).
ποζάρω (ἰταλ.) δημ. λαμβάνω στάσιν ἐπιμεμελημένην ἐνώπιον καλλιτέχνου διὰ νὰ μὲ ἀπεικονίσῃ ἢ μὲ χρησιμοποιήσῃ ὡς πρότυπον· **2)** γεν. λαμβάνω προσποιητήν, ἐπιτετηδευμένην στάσιν.
ποζιτιβισμός (ὁ) νεώτ. κ. δημ. διεθν. ὅρος φιλοσοφ. ὁ θετικισμὸς βλ.λ.
ποζιτιβιστής (ὁ) νεώτ. κ. δημ. ὁ ὀπαδὸς τοῦ ποζιτιβισμοῦ, θετικισμοῦ βλ.λ.
ποζιτιβιστικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν ποζιτιβισμὸν βλ.λ. : **ποζιτιβιστικὴ θεωρία - ἀντίληψις.**
ποηλογῶ-έω μτγν. συλλέγω πόαν, βοτάνας, βοτανολογῶ : Ἰώσ.ΠΙ 5.13,7 **οὐδὲ ποηλογεῖν ἔτι οἷόν τε ἦν περιτειχισθείσης τῆς πόλεως.**
ποηφαγία (ἡ) Ἡσ. χορτοφαγία.
ποηφάγος-ον κ. νεώτ. κ. ποιηφάγος (Ἀριστλ. ἀπ.344, Μάξ.Τύρ.29,4) κ. **παοφάγας** (Ἀριστλ.ΖΜ 693a,15) ἐπὶ ζῴων, ὁ τρώγων πόαν, βοτάνας, χορτοφάγος : Ἱππ.Διαίτ.2,49, Ἀριστλ Ζ1 595a,14 **τὰ δὲ κερατώδη τῶν ζῴων . . πάντα σαρκοφάγα καὶ ποηφάγα ἐστὶ . .,** Σέξτ.Ἐμπ.16,12 **τῶν ζῴων τὰ μὲν ἐστι ποηφάγα, τὰ δὲ θαμνοφάγα.**
ποηφαγῶ-έω μτγν. (ἀρχαιότ. ποιηφαγῶ· πρβλ. Ἡρ.3,25 κ. **ἀ.**) τρώγω πόαν, βοτάνας, εἶμαι χορτοφάγος : Ἰώσ.ΠΙ 2,8,8, Φιλοπ.εἰςἈριστλ.Κόσ.266,30 **πάντα τὰ ζῷα σχεδόν, ὅσα χειροήθη ἐστὶ καὶ ἥμερα, ποηφαγαοῦσιν,** Κύριλλ.Ἀλ.2,200 **ποηφαγεῖ δὲ μᾶλλον τὰ τοιάδε τῶν ζῴων.**
ποηφόρος-ον σχόλ. ὁ φέρων, παράγων πόαν, χόρτα : Σχόλ.Σοφ.ΑΙ.413 **χωρίον ποηφόραν.**
ποθαίνω δημ. ἀποθνήσκω : Ἐρωτόκρ.3,46 **γιατὶ 'βαλα στὸ λογισμὸ νὰ πέσω νὰ ποθάνω.**
ποθάκον δωρ. τ. τοῦ προσῆκον : Τίμ.Λοκρ.103C **τῶν ποθακόντων ἔργων.**
ποθεδρεία (ἡ) Ἐπιγρ. ἀντὶ προσεδρία βλ.λ., ἱκετεία, δέησις : Ἐπιγρ.Ἀνάφ. **ἐπεὶ τῶν μεγίστων θεῶν ὁ ἱερεὺς Ἰάσων .. τὰν ποθεδρείαν . . ἀξίως ἀεὶ τῶν θεῶν φαίνεται ποιούμενος.**
ποθέεσκε γ' ἐν. παρατ. θαμιστ. τοῦ ποθῶ βλ.λ.
ποθεινοποιός-όν σχόλ. ὁ γεννῶν, διεγείρων πόθον : Σχόλ.Εὐρ.Φοίν.1737.
ποθεινός-ή-ό(ν) (ποθῶ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., κ. -**ός-όν** (Εὐρ.Ἑλ.623) **ὁ** πλήρης πόθου : Σαπφ. ἐν Λυρ.Συμπλ.4,11 **ποθεινὸς ἔρος,** Βιζυην.38,5 **νέον Ἔαρ ποθεινὸν) τῇ προτείνει τὰς ἀγκάλας· 2)** ὁ λίαν ποθητός, ἐπιθυμητός, ὁ περιπόθητος.ἐπὶ πραγμ. ἢ καταστάσεων : Σιμωνίδ.71 **τίς ἀδονᾶς ἄτερ βίος ποθεινός;,** Εὐρ.ἀπ.1132,31 **χρυσὸς ποθεινὸν κτῆμα τοῖς βροτοῖς,** Ἀριστφ Εἰρ.556 **ὦ ποθεινὴ τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς ἡμέρα,** Ἡρωδιαν. Ἱστ.1,13,2 **τερπνὸν καὶ ποθεινὸν τῷ δήμῳ θέαμα,** Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.73 **ἦσαν ποθεινοὶ οἱ καιροὶ ἐκεῖνοι·** κ. συγκρ. : Θουκ.2,42 **τὴν δὲ τῶν ἐναντίων τιμωρίαν ποθεινοτέραν αὐτῶν λαβόντες,** Λυσ 2,73 **ποθεινότερον δ' αὐτοῖς εἶναι τὸν θάνατον τοῦ βίου ;,** Ξεν.Ἀπομν.3,10,3· **3)** ἐν συνήθ. χρ. κ. περὶ προσ. κυρίως θανόντος ἢ ἀπολωλότος, ποθητός, λίαν ἀγαπητός, ὃν μετὰ νοσταλγίας ἀναμιμνήσκεταί τις : Πίνδ.Ο 10(11),87 **παῖς . . πατρὶ παθεινός,** Εὐρ.Ἑλ.540 **ὡς ποθεινὸς ἂν μόλοις,** αὐτ.ΙΤ 515, Πλάτ.Λύσ.215B **οἱ . . ἀπόντες ποθεινοὶ ἀλλήλοις** (ἐνν. εἰσίν), Μηναῖ.12,1 Ἑσπερ. **ποθεινότατόν μου-τέκνον· 4)** ὁ τοῦ πόθου, τῆς νοσταλγίας : Εὐρ.Φοίν.1747 **ποθεινὰ δάκρυα παρὰ φίλαισι παρθένοις λιποῦσ'·** ‖ ὁ ἐπισύρων προκαλῶν τι : αὐτ.Μήδ.1221 **ποθεινὴ δακρύοισι συμφορά** (ἡ δάκρυα προκαλοῦσα).
ποθεινῶς ἐπίρρ. μετὰ πόθου σφοδροῦ, ἐπιθυμίας, ἀγάπης· κ. συγκρ. : Ξεν.Λακ.1,5 **ποθεινοτέρως σφῶν αὐτῶν ἔχειν.**
πόθεν ἐπίρρ. κ. μσν., νεώτ., ἰων. **κόθεν, ἐρωτημ.** ἐκ τίνος τόπου, μέρους, ἀπὸ ποῦ, ποῦθε; : Ὀδ.Ο 423 **εἰρώτα δὴ ἔπειτα, τίς εἴη καὶ πόθεν ἔλθοι,** Αἰσχ.Χο.657 **ποδαπὸς ὁ ξένος; πόθεν;,** Πλάτ. Φαῖδρ.227A **ὦ φίλε Φαῖδρε, ποῖ δὴ καὶ πόθεν;,** ΚΔἸω.7,27 **ἀλλὰ τοῦτον οἴδομεν πόθεν ἐστίν,** Χρον.Μορ.307P **ὅπως νὰ ἐπάρουσιν βουλὴν τὸ πόθεν νὰ περάσουν·** κ.μτ.γενικ. : Ἡρ.1,35 **τί τε ἐὼν καὶ κόθεν τῆς Φρυγίης ἥκων ἐπίστιος ἐμοὶ ἐγένεο ;,** Εὐρ.Ἴων 258 **τίς δ' εἶ ; πόθεν γῆς ἦλθες ;· 2)** ἐν τῇ ἐνν. τῆς καταγωγῆς, τοῦ οἴκου, τοῦ γένους : Ὀδ Ρ 373 **αὐτὸν δ' οὐ σάφα οἶδα, πόθεν γένος εὔχεται εἶναι·** μτ. γενικ. : Ἰλ.Φ 150 **τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν ὅ μευ ἔτλης ἀντίος ἐλθεῖν;,** Ὀδ.Α 170, Εὐρ.Ἰκ.841 **πόθεν ποθ' οἵδε διαπρεπεῖς εὐψυχίᾳ θνητῶν ἔφυσαν;· 3)** ἀναφορ. πρὸς λόγον, ὁμιλίαν, ἐκ τίνος σημείου;, ἀπὸ ποῦθε ; : Αἰσχ.Χο 855 **τί λέγω, πόθεν ἄρξωμαι τάδ' ἐπευχομένη . . ;** (ποῦθε ν' ἀρχίσω ;), Ἀριστφ.Εἰρ.521 **πόθεν ἂν λάβοιμι ῥῆμα μυριάμφορον ὅτῳ προσείπω σ';· 4)** γεν. ἐν τῇ ἐνν. τῆς προελεύσεως, τῆς πηγῆς, τῆς ἀρχῆς : Πλάτ.Φαῖδρ.269D **τὴν . . τέχνην πῶς καὶ πόθεν ἄν τις δύναιτο πορίσασθαι ;,** Δημ.36 **πόθεν ἄλλοθεν ἰσχυρὸς γέγονεν Φίλιππος ;,** ΚΔἸακ.4,1 **πόθεν πόλεμοι καὶ μάχαι ἐν ὑμῖν ;, - πόθεν ἠρύσθη τὴν πληροφορίαν;, - πόθεν τὸ συμπεραίνεις ;· 5)** ἐκ τίνος αἰτίας;, γιατί ; γιὰ ποιὸ λόγο ; : Αἰσχ.Χο.515 **πόθεν χοὰς ἔπεμψεν, ἐκ τίνος λόγου . . ;,** ΚΔ Λουκ 1,43 **καὶ πόθεν μοι τοῦτο ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρός με ;,** Φιλόστρ.Ἡρ.660 **πόθεν οὖν μετεσκεύασθε ;** (σχόλ. «ἐκ ποίας αἰτίας»)· **6)** εἰς ἔκφρασιν θαυμασμοῦ, ἀπορίας ἢ ἐντόνως διατυπουμένης ἀρνήσεως, πῶς, ἀπὸ ποῦ κι ὡς ποῦ ; : Σοφ.Φιλ.1159 **ἀπὸ γὰρ βίον αὐτίκα λείψω· πόθεν γὰρ ἔσται βιοτά ;** Εὐρ.Φοίν.1620 **ἀλλ' ἔτι νεάζων**

αὐτὸς εὕροιμ' ἂν βίον; πόθεν; τί μ' ἄρδην ὧδ' ἀποκτείνεις, Κρέον;, αὐτ.'Αλκ.781,'Αριστφ.Σφ.1145, αὐτ.άπ.656 σὺ δ' ὁμέστιος θεοῖς; πόθεν;, Δημ.241 ἀλλ' οὐκ ἔστι ταῦτα· πόθεν; πολλοῦ γε καὶ δεῖ· **7)** ποθέν ἐγκλιτ. ἔκ τινος τόπου, ἀπό τινος μέρους : 'Ιλ.Ι 380 καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο, Ὀδ. Η 52, Αἰσχ.Πέρσ.354 φανεὶς ἀλάστωρ ἢ κακὸς δαίμων ποθέν, αὐτ.Χο.1073· κ. πλεοναστικῶς μετὰ τὰ ἐνθένδε, ἐντεῦθεν : Πλάτ.Φαῖδρ.229Β οὐκ ἐνθένδε μέντοι ποθὲν ἀπὸ τοῦ Ἰλισοῦ λέγεται ὁ Βορέας τὴν Ὠρείθυιαν ἁρπάσαι;, αὐτ.270Α· ‖ ὁμ. μὲ τὴν ἔνν. τῆς προελεύσεως : Πλάτ.Φαῖδρ. 268C καὶ ἐκ βιβλίου ποθὲν ἀκούσας.

ποθέρπω δωρ. τ. τοῦ προσέρπω βλ.λ.

ποθές ἐπίρρ. δημ. τοπ. εἰς τόπον τινά, σὲ κάποιον τόπο, κάπου· **2)** κ. ἀρνητ. οὐδαμοῦ, πουθενά, σὲ κανένα μέρος : Ἐρωτόκρ.1,908 ἐτοῦτας ὁ τραγουδιστής, Νένα, πολλὰ κατέχει | καὶ σὰ λογιάζω, σ' φρόνεφι ταίρι ποθὲς δὲν ἔχει, αὐτ.1,1891· ‖ φρ. παρά ποθὲς ἢ εἴς τινα ἄλλον τόπον, παρὰ σὲ ἄλλο ὁποιοδήποτε μέρος : αὐτ. 2,633 μά πλιὰ συχνά παρὰ ποθὲς στὴν Ἴδα κατοικαῦσα, αὐτ.4,475.

πόθεση (ἡ) δημ. ὑπόθεσις, πρᾶξις ὡς αἰτία λαμβανομένη : Ἐρωτόκρ.5,289 γιὰ πόθεσην ἐλίγη | τὴν ἔχεις μέσ' στὴ φυλακή.

ποθέσπερος-ον δωρ. τ. τοῦ προσέσπερος βλ.λ.

ποθή (ἡ) παι. ἔντονος, σφοδρὰ ἐπιθυμία, πόθος· μτ. γενικ. προσ. ἀντικειμ. : 'Ιλ.Ζ 362 οἳ μέγ' ἐμεῖο ποθὴν ἀπεόντος ἔχουσιν, αὐτ.Ξ 368 κείνου δ' οὔ τι λίην ποθὴ ἔσσεται, Θαλ.π.Διογ.Λ 1,44 οὐδέ σε ποθὴ ἴσχει ἀνδρῶν ξείνων· ‖ οὕτω κ. 'Ιλ.Τ 321 σῇ ποθῇ (ἀπὸ τὸν πόθο γιὰ σένα)· **2)** ὁμ.μτ. γενικ. τοῦ πράγμ., ἐπιθυμία ἐλλείποντος πράγματος, ὅθ. ἔλλειψις, στέρησις : Ὀδ.Ο 546 ξενίων δέ οἱ οὐ ποθὴ ἔσται,'Αρετ.'Οξ.Παθ.1,7 ποθὴ ψυχροῦ ἀέρος.

ποθήκω δωρ. τ. τοῦ προσήκω : Χρησμ.π.Δημ. 1072 τοῖς ἀποφθιμένοις ἐν ἱκνουμένᾳ ἁμέρᾳ τελεῖν τοὺς ποθήκοντας (διόρθ. ποθίκοντας).

πόθημα-ατος (τό) Ἡσ. «ἀγάπη καὶ ζήτησις».

ποθήνυτο Ἡσ. «προσήσθη».

ποθήσιμος-ον Ἐπιγρ. ὁ ποθούμενος, ἀγαπητός, ποθητός : Ἐπιγρ.Χερσον. τὴν πάσαισι γυναιξὶ ποθήσιμον.

πόθησις-εως (ἡ) σχόλ. σφοδρὰ ἐπιθυμία, πόθος : Σχόλ.'Ιλ.Α 240· ‖ ἡ μετὰ νοσταλγίας ἀνάμνησις, ἐπιπόθησις : Ἐπιγρ.Θεσσαλον. λύπην μὲν πρόλιπον καὶ πᾶσι βροτοῖσι πόθησιν.

ποθητικός-ή-όν μτγν. ὁ εἰς ἐπιθυμίαν διατεθειμένος, ὁ ποθῶν· ὅθ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἡ ἐπιζήτησις, ἐπιθυμία, μτ.γενικ. : Μέτωπος π. Στοβ.3,1,15 ποθητικὸν τᾶς οἰκείας τῶ σώματος συστάσιος.

ποθητός-ή-ό(ν) Ἐπιγρ., νεώτ. κ. δημ. ὁ ποθούμενος, ἐπιθυμητός, ποθεινός : Ἐπιγρ.Χαιρωνείας, Ἰουστ.280Α ποθητὸν πρᾶγμα, Κάλβ.Λύρ.'Αφιέρωση 10 ἦλθεν ἡ ποθητὴ ὥρα - ἡμέρα· ‖ ἀγαπητός : Σολωμ.Λόρδ Μπάϋρ.163,1 γιὰ τὴν ποθητὴν Ἑλλάδα τόσο πρόθυμα ρωτοῦν, Βιζυην.Μάρτης 28 σάν τί καλά μὲ φέρει | τὸ ποθητό μου ταίρι, Παλαμ.Περ.Χαιρ.118,4· ‖ ὁμ. ἐν χρ. κ. ὡς οὐσ. περὶ τοῦ ἐρωμένου προσώπου, ἀγαπητός· κ. θηλ. : Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.119,16 ἐγὼ εἶμαι, κόρη, ὁ ἄντρας σου κι ἐσύ εἶσαι ἡ ποθητή μου.

ποθητύς-ύος (ἡ) μτγν. ποι. σφοδρὸς πόθος, ποθή, πόθησις : Ὀππ.Κυν.2,609.

ποθήτωρ-ορος (ὁ) μτγν. ὁ ποθῶν, ἐπιζητῶν τι μετὰ θέρμης, ζήλου, μτ. γενικ. ἀντικειμ. : Μαν.4,120 ὄλβου τε ποθήτορας ἀλλοτρίοιο.

πόθι ἐπίρρ. ἐρωτημ. ποι. ποῦ; σὲ ποιὸν τόπο; σὲ ποιὸ μέρος; : Ὀδ.Α 170 πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;, αὐτ.Κ 325,Σοφ.Τρ.98, Εὐρ.Φοίν.1718 πόθι.. ἴχνος τίθημι;· ‖ μτ.γενικ.τοῦ τόπου : αὐτ.Βάκχ.556 πόθι Νύσας ἄρα .. θυρσοφορεῖς θιάσους, ὦ Διόνυσ'.. ;· ‖ ὁμ. μτ. γενικ. εἰς ποῖον σημεῖον : Πίνδ.Ο 10(11),2 πόθι φρενὸς ἐμᾶς γέγραπται· **2)** ἀντὶ τοῦ ποῖ, πρὸς ποῖον τόπον, μέρος : 'Απολλ.Ρ 1,242, Μακεδ. ἐν ΑΠ 7,566 μὴ νοέων πόθι νίσσομαι· **3)** ποθί ὡς ἐγκλιτ. ἀοριστολογ. ἀντὶ τοῦ πού, ἴσως, ἄν ἴσως : 'Ιλ.Κ 8 τεύχων ἢ πολὺν ὄμβρον .. ἠέ ποθι πτολέμοιο μέγα στόμα πευκεδανοῖο (ὁ Ζεύς), Σοφ.Αἴ.836 τὸν ὠμόθυμον εἴ ποθι πλαζόμενον λεύσσων· **4)** ὁμ. ὡς ἐγκλιτ. κ. ἐν χρον. σημ. ἐάν ποτε .. : 'Ιλ.Α 128 αἴ κέ ποθι Ζεὺς δῷσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι, αὐτ.Ζ 526.

ποθίερος-ον Ἐπιγρ. δωρ. ἱερός, ἀφιερωμένος εἴς τινα, μτ. δοτ. χαριστ. : Ἐπιγρ.Φωκίδ. ποθίεραν τῷ Ἀσκλαπίωι τάλαντον, Ἐπιγρ.Δελφ. ποθιέρους μνᾶς τῷ θεῷ· ὁμ. μτ. γενικ. ὑποκειμ. : αὐτ. ἀργύριον ποθίερον τοῦ θεοῦ.

ποθίζω μτγν. πρασίζω βλ.λ., προσκάθημαι, προσκολλῶμαι, ἐπὶ ἐμπλάστρου : 'Αρετ.'Οξ.Νοῦσ.2,3.

πόθικες (οἱ) Ἐπιγρ. δωρ. οἱ προσήκοντες.

ποθίκω Ἐπιγρ. δωρ. ἀντὶ τοῦ προσήκω βλ.λ. : Ἐπιγρ.Λεβαδ.· πρβλ. ποθήκω.

ποθινός-ή-όν ποι. ἀντὶ τοῦ ποθεινὸς βλ.λ., ποθητός, ἀγαπητός : Μάρκ.'Αργ. ἐν ΑΠ 7,403, Ἀντίπ. Θεσσ.αὐτ.7,467.

ποθο- α' συνθετ. μσν. κ. δημ. λ. ὡς ἀντικείμ. τοῦ β' συνθετ. ὄντος ρ., οἷον ποθόδαρτος, ποθοκράτωρ, ποθαπλάνταχτος.

ποθόβλητος-ον μτγν. ὁ ὑπὸ τοῦ πόθου, ὑπὸ τοῦ ἔρωτος βληθείς, πληχθείς, ἐρωτόληπτος, ἐρωτοχτυπημένος : Νόνν.Δ 4,225, Παῦλ.Σιλ. ἐν ΑΠ 6,71 βόστρυχα σοὶ .. σκῦλα ποθοβλήτου κεῖται Ἀναξαγόρα· ‖ ὅθ. κ. ὁ ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τοῦ ἔρωτος : αὐτ.9,620 ποθοβλήτοις γὰρ ἐπ' ἔργοις ἐλπὶς ἀληθείης ἐστὶ μελιχροτέρη· **2)** ἐν ἐνεργ. σημ. ὁ προκαλῶν τὸν πόθον : Νόνν.Δ 15,235.

ποθόδαρτος-ον μσν. ὁ ὑπὸ τοῦ ἐρωτικοῦ πόθου δερόμενος, ταλαιπωρούμενος : Λίβ.Ροδ. 602 (ἔκδ. Μαυροφρ.).

ποθόδιον (τό) Ἐπιγρ. ἀντὶ προσόδιον βλ.λ., ἐν προσόδιος, πομπικὸν ᾆσμα : Ἐπιγρ.Δελφῶν ποιητὴς μελῶν γέγραφε τῶι θεῶι ποθόδιόν τι καὶ παιᾶνα καὶ ὕμνον.

πόθοδος (ἡ) δωρ. ἀντὶ πρόσοδος βλ.λ. : Ψήφισμα π.Δημ.257 πόθοδον ποτὶ τὰν βωλὰν καὶ τὸν δᾶμον, Ἐπιγρ. τὰς ποθόδους καὶ τὰ τελέσματα.

ποθοδώματα (τά) Ἐπιγρ. αἱ πρόσοδοι, τὰ εἰσοδήματα : Ἐπιγρ.Βοιωτ. πόρον δ' εἶμεν ἐν αὐτὸ ἀπὸ τῶν τᾶς πόλιος ποθοδωμάτων πάντων.

ποθοκρατοῦμαι-έομαι μσν. κρατοῦμαι, κατέχομαι ὑπὸ τοῦ πόθου, ὑπὸ ἔρωτος : Καλλ.Χρυσ. 1203 (ἔκδ. Λάμπρ.).

ποθοκράτωρ-ορος (ὁ) μσν. ποι. ὡς προσων. τοῦ ἔρωτος, ὁ κυρίαρχος, κρατῶν τῶν πόθων : Λίβ.Ροδ.322 (ἔκδ. Wagner) καὶ τῆς ἀγάπης συνεργὲ .. δέσποτα ποθοκράτωρ· ‖ ὁμ. δημ. τὸ θηλ. ποθοκρατόρισσα ποι. ἐπὶ γυναικός : Παλαμ. Τάφ.70,24 γυναίκα ὁδηγήτρα, ποθοκρατόρισσα.

ποθολκίς-ίδος (ἡ) δωρ. ἀντὶ προσολκίς· Ἡσ. «ἡ ἡνία τῶν ὑποζυγίων».

ποθομανία (ἡ) μσν. ποι. ἡ μανία τοῦ ἐρωτικοῦ πόθου : Λίβ.Ροδ.130 (ἔκδ. Μαυροφρ.).

ποθομέριμνα (ἡ) μσν. ἡ μέριμνα, ἡ ἐκ τοῦ ἐρωτικοῦ αἰσθήματος, ἡ ἔγνοια τῆς ἀγάπης : Λίβ. Ροδ.1373 μὲ τὰς ποθομερίμνας τὰς τοιαύτας.

ποθοπλαντάζω δημ. ποι. αἰσθάνομαι ἔντονον σωματικὴν καὶ ψυχικὴν στενοχωρίαν ἐκ τῆς ἐξάψεως τοῦ ἐρωτικοῦ πόθου : Γρυπ.Σκ.Τερρ.84,5 κι οἱ νιὲς ποθοπλαντάζουν τοῦ χωριοῦ· ‖ ὅθ. κ. ἡ παθ. μτχ. ποθοπλανταγμένος ὁ ὑπὸ σφοδροῦ ἐρωτικοῦ πόθους κατεχόμενος : αὐτ.24,9 καὶ ποθοπλανταγμένη | δέρνεται ἡ κόρη.

ποθοπλάνταχτος-η-ο δημ. ὁ ποθοπλανταγμένος, βλ. ποθοπλαντάζω.
ποθόρημι δωρ. ποι. τ. τοῦ προσορῶ βλ.λ. : Θεόκρ.5,85 **καὶ μ' ἁ παῖς ποθορεῦσα**, Νοσσ. ἐν ΑΠ 9,604.
πόθος (ὁ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. σφοδρά, ἔντονος ἐπιθυμία, ἐπιπόθησις, λαχτάρα· κτ. Πλάτ.Κρατ. 420Α «καὶ μὴν πόθος αὖ καλεῖται σημαίνων οὐ τοῦ παρόντος εἶναι [ἱμέρου τε καὶ ῥεύματος] ἀλλὰ τοῦ ἄλλοθί που ὄντος καὶ ἀπόντος» ἀπολ. : Σοφ. Φιλ.601 **τίς ὁ πόθος αὐτοὺς ἵκετ'**;, αὐτ.ΟΚ 333, Πλάτ.Φίλ.48Α **τὰς ἐν τοῖς θρήνοις καὶ πόθοις ἡδονάς**, Παλαμ.Περ.Χαιρ.40,9 **μέσα μου πόθοι ζοῦνε, πλήσια μεθύσια**, Γρυπ.Σκ.Τερρ.14,13, Ζερβ. Τραγ.ΚΚ 23,25 **ἡ 'Αγάπη .. διάβαζε μέσ' στὰ συλλογικά μου τὸν κρυφὸ πόθο μου καὶ τὸν ξηγοῦσε'** || συνήθ. μτ. γενικ. προσ. ὡς ἀντικειμ.: 'Ιλ.Ρ 439, 'Οδ.Ξ 144 **ἀλλά μ' 'Οδυσσῆος πόθος αἴνυται οἰχομένοιο**, Αἰσχ.Πέρσ.133 **λέκτρα δ' ἀνδρῶν πόθῳ πίμπλαται δακρύμασιν**, 'Αριστφ. Βάτρ.66, Πλούτ.Περ.10 **πόθος ἔσχε τοὺς 'Αθηναίους τοῦ Κίμωνος**, 'Ηρωδιαν.'Ιστ.6,4,4 **πόθον ἑωυτοῦ τῷ πλήθει ἐμπεποιήκει'** || ὁμ. μτ. γενικ. τοῦ πράγμ. ὡς ἀντικειμ. ἐν ἀναφ. πρὸς πράγματα ἢ καταστάσεις : Πίνδ.Π 4,184 **πόθον .. ναὸς 'Αργοῦς**, 'Ηρ.1,105 **ὑπὲρ ἡμίσεας τῶν ἀστῶν ἔλαβε πόθος τε καὶ οἶκτος τῆς πόλιος καὶ τῶν ἠθέων** [τῆς χώρης], Σοφ.Φιλ.646, αὐτ.'Ηλ.822 **τοῦ βίου δ' οὐδεὶς πόθος**, Παπαντ.'Αγ.'Ορ.5 **ὁ πόθος τῆς ζωῆς ἀνανεώνει ἀκατάπαυστα τὸν πόνο'** || ὁμ. κ. μτ. κτητ. ἀντων. ὁ ἐμὸς πόθος ἡ πρὸς ἐμὲ ἀγάπη, ἡ λαχτάρα γιὰ μένα : Σοφ.ΟΤ 969 **εἴ τι μὴ τὠμῷ πόθῳ κατέφθιθ'**· οὕτω κ. : 'Οδ.Λ 202 **ἀλλά με σός τε πόθος σά τε μήδεα, φαίδιμ' 'Οδυσσεῦ .. θυμὸν ἀπηύρα**, 'Αριστφ.Εἰρ.585 **σῷ γὰρ ἐδάμην πόθῳ'** 2) ἰσχυρά, σφοδρὰ ἐρωτικὴ ἐπιθυμία : 'Ησίοδ.Α 41 **τοῖος γὰρ κραδίην πόθος αἴνυτο ποιμένα λαῶν**, Αἰσχ.Πρ.654 **πρὶν ἂν τὸ Δῖον ὄμμα λωφήσῃ πόθου**, Σοφ.Τρ.107, Πλάτ. Φαῖδρ.253Ε **ὅταν δ' αὖν .. γαργαλισμοῦ τε καὶ πόθου κέντρων ὑποπλησθῇ**, Θεόκρ.2,143 **καὶ ἐς πόθον ἤνθαμες ἄμφω**, Διήγ.'Αχιλλ.9, 'Ερωτόκρ. 1,93 **ἀγάλι γάλι σ' ἐρωτιά καὶ πόθον ἐκινᾶτο**, Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.278,15 **νά δες μικροῦ φιλήματα, μικροῦ πιδεξιωσύνες, | πῶς κολακεύει τὸ φιλίν, πῶς κυβερνᾷ τὸν πόθον**, Σολωμ.Αἰμιλία Ροδοστάμο 33, Κρυστ.Τραγούδι τοῦ Πιστικοῦ 28, Βιζυην. 'Η 'Ανεμώνη 14, Παλαμ.Περ.Χαιρ.45,13 **τά μάγια | ποὺ πᾶνε μὲ τ' ἁρπάγια | τοῦ πόθου ..'** 3) κ. ἐν πσι. προσωποποιήσει : Αἰσχ.'Ικ.1039, Παυσ.1,43,6 **"Ερως καὶ "Ιμερος καὶ Πόθος, εἰ δὴ διάφορά ἐστι κατὰ ταὐτὰ τοῖς ὀνόμασι καὶ τὰ ἔργα σφίσι**, ΑΠ 10,21 **Κύπρι Πόθων μῆτερ**, 'Ερωτόκρ. 3,405· 4) εἶδος φυτοῦ ὅπερ ὡς σύμβολον πένθους θεωρούμενον ἐφυτεύετο παρὰ τοὺς τάφους, εἶδος ἀσφοδέλου βλ.λ. : Θεόφρ.Φι 6,8,3, 'Αθήν. 15,679C **ὁ πόθος καλούμενος· διττὸς δὲ οὗτος· ὁ μὲν ἔχων ἄνθος ὅμοιον ὑακίνθῳ· ὁ δ' ἕτερος, ἄκρως ἔκλευκος, ᾧ χρῶνται πρὸς τοὺς τάφους**.
ποθοφλόγιστος-ον μτγν. ὁ ὑπὸ τοῦ ἐρωτικοῦ πόθου φλεγόμενος : Λίβ.Ροδ.2287.
ποθῶ-έω κ. μσν., νεώτ. κ.δημ., αἰολ. ποθήω (Σαπφ. 23), ἐπ. ἀπαρφ. **ποθήμεναι** ('Οδ.Μ 110), ἐπ. παρατ. **πόθεον** ('Ιλ.Β 276) κ. **ποθέεσκον** (αὐτ.Α 492), μέλλ. **ποθήσω** (Ξεν.'Απομν.3,11,3, αὐτ.Οἰκ.8,10), κ. **ποθέσομαι** (Λυσ.8,18, Πλάτ.Φαῖδ.98Α), ἀόρ. **ἐπόθησα** ('Ηρ.3,36, Πλατ.Μέν.84C, Ξεν.'Ελλ.5,3,20) κ. **ἐπόθεσα** ('Ηρ.9,22, 'Ισοκρ.4,122), ἐπ. **πόθεσα** κ. ἀπαρφ. **ποθέσαι** ('Ιλ.Ο 219, 'Οδ.Β 375), δημ. **πόθησα**, παρακ. **πεπόθηκα** (ΑΠ 11,417, Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.11,139), **μέσ.** (Σοφ.Τρ.103), παθ. παρακ. **πεπόθημαι** ('Ορφ. 'Αργ.81,3, Χρησμ.Σιβ.5,261), σφοδρῶς ἐπιθυμῶ τι οὗ ἐστερήθην, ἐπιζητῶ τι ἀπὸν ἢ ἀπολωλός, ἐν ἀναφ. πρὸς πρόσωπα ἢ πράγματα ἢ καταστάσεις, μτ. αἰτ. ἀντικειμ. : 'Ιλ.Α 492 **ποθέεσκε δ' ἀϋτήν τε πτόλεμόν τε**, αὐτ.Β 703, 'Οδ.Α 343 **τοίην μὲν γὰρ κεφαλὴν ποθέω μεμνημένη αἰεὶ ἀνδρός**, Πίνδ.Ο 6,16, 'Ηρ.3,36 **ἐπόθησέ τε δὴ ὁ Καμβύσης τὸν Κροῖσον οὐ πολλῷ μετέπειτα χρόνῳ ὕστερον**, Αἰσχ.'Αγ 545, 'Αριστφ.Πλ 1127 **ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς**, αὐτ.'Αχ.33, Πλάτ.Πολ. 329Α **τὰς ἐν τῇ νεότητι ἡδονὰς ποθοῦντες καὶ ἀναμιμνησκόμενοι'** || ἐπιθυμῶ νὰ ἐπιτύχω ἢ νὰ ἀποκτήσω τι : 'Ερωτόκρ.1,1768 **καὶ ζυγώξῃ το κεῖνο, π' ἐδὰ ποθεῖ το**, Βιζυην.Συμβούλιον τῶν Γραμματέων 20 **καὶ τὴν δάφνη ποὺ ποθεῖ'** 2) μτ. ἀπαρφ. ἔχω διάθεσιν, ἐπιθυμίαν νὰ πράξω τι, ἀνυπομονῶ, λαχταρῶ νὰ .. : Εὐρ.'Εκ.1020 **καὶ γὰρ 'Αργεῖοι νεῶν λῦσαι ποθοῦσιν οἴκαδ' ἐκ Τροίας πόδα**, 'Αντιφ.5,64 **καὶ ὑμεῖς ἴσως περὶ τούτου αὐτοῦ ποθεῖτε ἀκοῦσαι**, Ξεν.'Αν.6,4,8 **τοιοῦτοι ὄντες ἐπόθουν εἰς τὴν 'Ελλάδα σῴζεσθαι'** 3) ἀγαπῶ μετὰ πόθου, ἐρωτικῶς ἐπιθυμῶ, λαχταρῶ : Θεόκρ.12,2 **οἱ δὲ ποθεῦντες ἐν ἤματι γηράσκουσι**, Λουκ.Εἰκ.22 **καὶ συνοῦσαν αὐτῷ ποθεῖν αὐτόν**, Διήγ.'Αχιλλ.61, Πλούτ.'Ηθ.686C **αἱ μὲν γὰρ τῶν ποθούντων ἡδοναὶ τὴν ἀνάμνησιν ἀνελεύθερον ἔχουσι**, Θεοφύλ.'Επ.25 **ἀχράδας δὲ πέπομφα τῇ ποθουμένῃ'** || κ. ἀφῃρημένως, ἄνευ ἀντικειμ. : Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.279,5 **ὅπου ἀγαπήσω θλίβομαι, κι ὅπου ποθῶ λυποῦμαι'** 4) ἐπὶ πραγμ., ἀπαιτῶ, ζητῶ, ἔχω ἀνάγκην τινός, μτ. αἰτ. : Εὐρ.ἀπ.467 **τί γὰρ ποθεῖ τράπεζα**;, 'Αριστφ.Πλ. 276 **αἱ κνῆμαι δέ σου βοῶσιν, ἰού, ἰού, τὰς χοίνικας καὶ τὰς πέδας ποθοῦσαι**, Πλάτ.Συμπ 204D **ποθεῖ ἡ ἀπόκρισις ἐρώτησιν τοιάνδε**, Ξεν.Οἰκ.8, 10· 5) τὸ οὐδ. μτχ. τὸ ποθοῦν ὁ πόθος, ἡ ἐπιθυμία : Σοφ.Τρ.196 **τὸ γὰρ ποθοῦν ἕκαστος ἐκμαθεῖν θέλων, οὐκ ἂν μεθεῖτο, πρὶν καθ' ἡδονὴν κλύειν'** || ὁμ. τὸ οὐδ. τῆς παθ. μτχ. **τὸ ποθούμενον** ὅ,τι ἐπιθυμεῖ τις σφόδρα, τὸ ἀντικείμενον τοῦ πόθου : **ἐπράχθη πᾶν τὸ δυνατὸν πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ποθουμένου**· οὕτω κ. **τὸ πεποθημένον** τὸ ἐπιδιωχθέν : Μηναῖ. 12,10 'Ωδ. τῶν 'Αγίων Παίδων **ἐφθάσατε τὸ τέλος τὸ πεποθημένον**· 6) απαν. ὡς μέσ. : Σοφ.Τρ.103 **ποθουμένᾳ .. φρενὶ** [διὰ σφοδρῶς ἐπιθυμούσης ψυχῆς].
ποῖ ἐπίρρ. ἐρωτημ. πρὸς ποῖον μέρος;, ποῦ ; : Θέογν.586 **οὐδέ τις οἶδεν, ποῖ σχήσειν μέλλει** [διορθ. πῇ], Σοφ.'Ηλ.812 **νῦν δὲ ποῖ με χρὴ μολεῖν**, 'Αριστφ.Πλ.438,αὐτ.Θεσμ.603 **ποῖ τις τρέφεται ;** κ. ἐλλειπτικῶς: Αἰσχ.Χο. **ποῖ Κλυταιμνήστρα; τί δρᾷ ;** (ποῦ ἔχει πάει ; . .)' ...) κ. μτ. γενικ. δηλούσης τὸν τόπον : αὐτ.'Ικ.777 **ποῖ φύγωμεν 'Απίας χθονός .. ;**, Σοφ.Τρ.984 **ποῖ γᾶς ἥκω ;'** || κτ. ἐπέκτ. κ. : αὐτ.ΟΚ 170 **ποῖ τις φροντίδος ἔλθῃ;**, αὐτ.Τρ.705· 3) ἐν χρον. σημ. ἐπὶ πόσον ;, ἕως πότε; : 'Αριστφ.Λυσ.526 **ποῖ γὰρ καὶ χρῆν ἀναμεῖναι ;'** 4) ἐν τελικῇ ἐνν. πρὸς τίνα σκοπόν ;, γιατί; : Αἰσχ.Χο.732 **ποῖ δὴ πατεῖς, Κίλισσα, δωμάτων πύλας ;**, αὐτ.Πέρσ.735· 5) ποι ὡς ἐγκλιτ. ἐπίρρ. εἴς τι μέρος, εἴς τινα τόπον, κάπου : Σοφ.ΟΚ 26 **ἀλλ' ὅστις ὁ τόπος ἦ μάθω μολοῦσά ποι ;**, 'Αριστφ.Πλ.447, Πλάτ.Πολ.420Α **οὐδ' ἀναλίσκειν ἄν ποι βούλωνται ἄλλοσε** (ἐνν. ἐξέστοι αὐτοῖς).
ποὶ 'Επιγρ.δωρ. ποτί, πρός· ΕΜ«ποὶ παρ' 'Αργείοις ἀντὶ τοῦ ποτί , .» : 'Επιγρ. 'Επιδαύρου.
ποι αἰολ. τ. ἀντὶ τοῦ που : 'Αλκαῖ.ἀπ.92.
ποία (ἡ) δωρ. τ. τοῦ πόα βλ.λ.· 2) θηλ. τῆς ἀντων. ποῖος βλ.λ.
ποιανθής-οῦς-ές μτγν. ὁ ἐξ ἀφθόνου πόας ἠνθισμένος, χλοερός : 'Ορφ.'Αργ 1050.
ποιάριον (τό) μτγν. ὁ. ποάριον βλ.λ.
ποιγράφω 'Επιγρ. 'Αργους προσγράφω βλ.λ.

ποιέεσκον παρατ. θαμιστ. τοῦ ποιῶ.

ποίη (ἡ) ποι. τ. τοῦ πόα βλ.λ.

ποιηθόρος-ον [βορά] μτγν. ὁ τρώγ··· πόαν, χορτοφάγος : Οἰνόμ. ἐν Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.215B.

ποιήεις-εντος-εσσα-εν ποι., δωρ.-άεις ὁ δι'ἀφθόνου πόας κεκαλυμμένος, χλοερός, ποώδης · Ἡσ. «ποιήεντι· εὐβοτάνω, ἐλῶδει. ποίαν ἔχοντα. σιτοφόρον»: Ἰλ.Ι 150 Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἱρὴν ποιήεσσαν, Ὀδ.Π 396, Σοφ.ΟΚ 157 ἐν ἀφθέγκτῳ μὴ προπέσῃς νάπει ποιάεντι.

ποίημα-ατος (τὸ) [ποιῶ] κ. μαν., νεώτ. κ. δημ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ποιῶ βλ.λ., δημιούργημα, κατασκεύασμα, ἔργον, ἰδίως ἐπὶ τῶν ἔργων τῆς τέχνης, τεχνούργημα : Ἡρ.2,135 ἐπεθύμησε γὰρ Ῥοδῶπις μνημήϊον .. καταλιπέσθαι, ποίημα ποιησαμένη τοῦτο . . , αὐτ.4,5 χρύσεα ποιήματα, ἄροτρόν τε καὶ ζυγόν, αὐτ.7,84, Πλάτ.Μέν.97Ε τῶν ἐκείνου ποιημάτων [περὶ τοῦ Δαιδάλου]· || στίχος ποιητικοῦ ἔργου : Διον.Ἁλ.Συνθ.3 ἆρ' αὖν χείρω γέγονε τὰ ποιήματα ὑποταχθέντων τοῖς ἐπιρρήμασι τῶν ῥημάτων ;, Διόδ.Σ 3,65 παρατιθεὶς τὰ ποιήματα τῶν ἀρχαίων τῶν τε μυθολόγων καὶ ποιητῶν· || σπαν. ἀφήγησις, διήγησις πεζή : Ἀρρ. Ἀν.5,6,7 ἢ εἰ δή του ἄλλου ἢ Ἑκαταίου ἐστὶ τὰ ἀμφὶ γῇ τῇ Αἰγυπτίᾳ ποιήματα· ἐν Ἐπιγρ. συχν. μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ τεχνουργήσαντος καλλιτέχνου: Ἐπιγρ. τῶ Παρίῳ ποίημα Κολώτεω· || κ. ἀναφορ. πρὸς ἔμψυχα : Ἀριστλ.ΗΜ 1216b,37 ὁ οὖν πατὴρ εὐνοεῖ πως πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ ὄντα ποίημα· **2)** ἐν εἰδ. ἐκκλ. σημ. ἐπὶ τῶν δημιουργημάτων τοῦ Θεοῦ : ΚΔΡωμ.1,20, αὐτ.Ἐφ.2,10 αὐτοῦ γάρ ἐσμεν ποίημα [τοῦ Θεοῦ]· **3)** ἐπίνοια, εὕρημα : Πλάτ.Πολ.474Ε ἄλλου ποίημα εἶναι ἢ ἐραστοῦ ὑποκοριζομένου . . ;· **4)** πρᾶξις, ἐνέργεια : αὐτ.Πολ.437Β πάντα τὰ τοιαῦτα τῶν ἐναντίων ἀλλήλοις θείης εἴτε ποιημάτων, εἴτε παθημάτων ;, αὐτ.Σοφ.248Β· **5)** κ. νεώτ. κ. δημ. ἐμμέτρως συντεθειμένον ἔργον λόγου, τὸ ποιητικὸν ἔργον : Πλάτ.Φαίδ 60C περὶ γάρ τοι τῶν ποιημάτων ὧν πεποίηκας, αὐτ.Λύσ.221D ὥσπερ ποίημα μακρόν, Ἰσοκρ.2,7, Ἀθήν.14,632D οἱ μὴ προσάγοντες πρὸς τὰ ποιήματα μελῳδίαν, Ἐπιγρ ποίημα εἰς τὰς Μούσας· **6)** νεώτ. κ. δημ. μτφ. πρᾶγμα ἐξόχου, τελείας ὡραιότητος, ὡς ἐὰν ἦτο εὔμορφον δημιούργημα ποιητοῦ, πλάσμα ποιητικὸν καλλίτεχνον : τὸ τοπίον αὐτὸ - ἡ μορφή της - ἡ ἀγάπη των εἶναι ποίημα.

ποιηματάκι (τὸ) δημ. ὑποκορ. τοῦ ποίημα, μικρόν, ὀλιγόστιχον ποίημα.

ποιηματικός-ή-όν [ποιῶ, ποίημα] μτγν. ὁ εἰς ποίημα ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος : Πλούτ.Ἠθ.744Ε.

ποιημάτιον (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. μικρόν, ὀλιγόστιχον ποίημα, ποιηματάκι : Πλούτ.Κικ.2 καί τι καὶ ποιημάτιον ἔτι παιδὸς αὐτοῦ διασῴζεται, Λογγῖν Ὕψ.33,5 ἀμώμητον τὸ ποιημάτιον.

ποιηματογράφος (ὁ) σχόλ. ὁ γράφων, συνθέτων ποιήματα : Σχόλ.Ἰλ.Χ 51.

ποιηρός-ά-όν ποι. ὁ ὑπὸ πόας κεκαλυμμένος, χλοερός, χλοώδης, ποιήεις βλ.λ. : Εὐρ.Βάκχ.1049 πρῶτον μὲν οὖν ποιηρὸν ἵζομεν νάπος, αὐτ.Κύκλ. 61 ἀμφιθαλεῖς . . ποιηροὺς νομούς || κ. ἐπὶ βοτάνης, ἡ θάλλουσα, ἡ παχεῖα, πλουσία : αὐτ.45 ὑπήνεμος αὔρα καὶ ποιηρὰ βοτάνα.

ποιησείω μτγν. ἐφετ. τοῦ ποιῶ-έω ἔχω ἔφεσιν, ἐπιθυμίαν εἰς τὸ ποιεῖν : Ἡρωδιαν.Ἐπιμερ.249.

ποίησις-εως (ἡ) [ποιῶ] κ. μσν., νεώτ., δημ. -η ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ποιῶ, κατασκευή, δημιουργία, φτειάξιμο· Πλάτ Συμπ 205Β «αἱ ὑπὸ πάσαις ταῖς τέχναις ἐργασίαι ποιήσεις εἰσί»· μτ. γενικ. τοῦ πράγμ. ὡς ἀντικειμ. : Ἡρ 3,22 ὡς δὲ ἐς τὸν οἶνον ἀπίκετο καὶ ἐπύθετο αὐτοῦ τὴν ποίησιν . . , Θουκ.3,2 καὶ τειχῶν οἰκοδόμησιν καὶ νεῶν ποίησιν ἐπέμενον τελεσθῆναι, Πλάτ.Σοφ. 265Β ἡ γάρ που μίμησις ποίησίς τίς ἐστιν, εἰδώλων μέντοι· || ἐν εἰδ. ἐκκλ. ἐνν. ἡ ποίησις τοῦ κόσμου ἡ δημιουργία αὐτοῦ· **2)** υἱοθέτησις, εἰσποίησις : Ἰσαῖ.7,1, Δημ.1082 ἀμφισβητεῖται δὲ παρὰ μὲν ἡμῶν κατὰ γένος ἡ ἀγχιστεία, παρὰ δὲ ταύτων κατὰ ποίησιν, Διον.Ἁλ.Ρωμ.4,7 εἰ μὴ γόνῳ μὲν ἦσαν υἱωνοὶ τοῦ βασιλέως, ποιήσει δὲ υἱοὶ [δι' υἱοθετήσεως]· || δθ. κ. ἐπὶ παραδοχῆς ξένου τινὸς ὡς πολίτου : Δημ.466 ἔστι γὰρ γένει μὲν ὁ Λεύκων δήπου ξένος, τῇ δὲ παρ' ὑμῶν ποιήσει πολίτης· **3)** ἡ τέχνη τῆς συνθέσεως ἐμμέτρων ἔργων λόγου, κατ' ἀντιδιαστολὴν πρὸς τὸν πεζὸν λόγον, ἡ ποιητικὴ τέχνη : Ἡρ.2,82 καὶ τούτοισι τῶν Ἑλλήνων αἱ ἐν ποιήσι γενόμεναι ἐχρήσαντο, Ἀριστφ.Βάτρ.868, αὐτ.ἀπ.254 οὕτως . . ἀταλαιπώρως ἡ ποίησις διέκειτο, Πλάτ. Φαῖδρ.278C ποίησις ψιλὴ ἢ ἐν ᾠδῇ, · ἡ ποίησις ἤκμασεν ἐν Ἑλλάδι· || εἰδικώτ. ἐν καθορισμῷ σχετικῷ πρὸς μερικωτέρας διακρίσεις τοῦ ποιητικοῦ λόγου : Φερεκρ.145,10, Πλάτ.Γοργ.502Α ἡ τῶν διθυράμβων ποίησις, αὐτ.Πολ.394C ἐν . . τῇ τῶν ἐπῶν ποιήσει· || οὕτω κ. ἐν τῇ γραμματολογίᾳ ἐπικὴ ποίησις ἡ ἀφηγηματικὴ θαυμαστῶν πράξεων τοῦ θρυλικοῦ παρελθόντος· π. ἀρχ. δὲ ἐρρύθμως ἀπαγγελλομένη κατ' ἀντιδιαστολὴν πρὸς τὴν ᾀδομένην [λυρικὴν] καὶ τὴν δρωμένην [δραματικήν, βλ.λ. κατωτ.] : Διον.Ἁλ.Συνθ.22· || λυρικὴ ποίησις ἡ πρὸς λύραν ἀρχικῶς ᾀδομένη, ἡ ὑποκειμενικὰ ἰδίως συναισθήματα ἀποδίδουσα καὶ ἐκδηλωτικὴ κυριώτατα τῆς ψυχῆς τοῦ ἀτόμου : Διον.Θρ. ἐν ΑΒ 751,19· || δραματικὴ ποίησις ἡ ἀντικειμενικῶς ἐκθέτουσα τὰ συναισθήματα καὶ τὰς ἰδέας τοῦ ποιητοῦ διὰ μέσου τρίτων προσώπων, δρώντων ἐντὸς τοῦ πλαισίου ὡρισμένου μύθου καὶ τῆς πλοκῆς αὐτοῦ, διὰ μιμήσεως δὲ καὶ διαλόγου παριστωμένη ἐν θεάτρῳ· || σατυρικὴ ποίησις ἡ ἔχουσα ὡς περιεχόμενον τὴν μετὰ δηκτικότητος ἐπίκρισιν προσώπου τινὸς ἢ πράξεως ἢ καταστάσεως πρὸς διασυρμὸν ἢ πρόκλησιν γέλωτος, οὐχὶ δὲ ξένη πάντοτε καὶ πρὸς προσπάθειάν τινα διορθώσεως τῶν ἔν τινι κοινωνίᾳ κακῶς κειμένων· || ἐκκλησιαστικὴ ποίησις εἰδικωτέρα μορφὴ τῆς λυρικῆς ποιήσεως, ἀναφερομένη ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἔκφρασιν τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθήματος, κυριώτατα παρακλητικὴ καὶ ὑμνητική· **4)** κτ. συνεκδ. ποιητικὸν ἔργον, ποίημα : Θουκ.1,10 τῇ Ὁμήρου αὖ ποιήσει εἴ τι χρὴ κἀνταῦθα πιστεύειν, Πλάτ.Ἴων 531D περὶ ὧν ὁ Ὅμηρος τὴν ποίησιν πεποίηκεν· κ. νεώτ. κτ. πληθ. : αὐτ.Νόμ.829Ε καὶ τῆς ἐν ποιήσεσι παρρησίας, - αἱ ποιήσεις τοῦ Παπαρρηγοπούλου· || ὁμ. κτ. συνεκδ. ἀντὶ ὁ ποιητής : Συνέσ.63C Εὐβαεῖς, οὓς ὄπιθεν κομόωντας ἐστράτευσεν ἐπὶ Τροίαν ἡ ποίησις· **5)** νεώτ. κ. δημ. ἡ ἰδιότης τοῦ ποιητικοῦ, τοῦ ἐμφανιζομένου οἱονεὶ ἐν ποιητικῇ ὡραιότητι, τελειότητι : τὸ ἡλιοβασίλεμα - ἡ ζωγραφιά ἔχει ποίηση.

ποιησιφάρμακον (τὸ) π. Ἡσ. ὡς γλῶσσ. τοῦ πελεθρόνιον.

ποιητάρης (ὁ) δημ. λαϊκὸς ποιητὴς ἰδ. ἐν Κύπρῳ στιχουργῶν ἐπὶ θεμάτων εἰλημμένων ἐκ τῶν δημωδῶν παραδόσεων ἢ μύθων, ποιήματα ᾀδόμενα ἀντὶ ἀμοιβῆς εἰς ἑορτάς, συμπόσια κτΤ.

ποιήτευμα-ατος (τὸ) μτγν. τὸ ποιηθέν, δημιούργημα, πλάσμα : Ἐπιφάν.Αἱρέσ.26,2· **2)** ποιητικὸν ἔργον, ποίημα : αὐτ.660Α τὰ τῆς θεογονίας ποιητεύματα [περὶ τῆς Ἡσιοδείου θεογονίας].

ποιητής (ὁ) [ποιῶ] κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., Ἐπιγρ. ποητής, Ἰων. γενικ. ποιητέω, δημ. πληθ. ποιητές κ. ποιητάδες, ὁ ποιῶν, κατασκευάζων τι, κατασκευαστής· μτ. γενικ. τοῦ πράγμ. ὡς ἀντικειμ.: Ξεν.

ΚΠ 1,6,38 **ἀλλά καὶ αὐτὸν παιητὴν εἶναι τῶν πρὸς τοὺς παλεμίους μηχανημάτων,** Πλάτ.Πολ. 597D **κλίνης παιητής**· ‖ κ. ἀναφορ. πρὸς ἔμψυχα, ὁ δημιουργός, ὁ πλάστης· ὁμ. μτ.γενικ.: αὐτ. Σοφ.234A **καὶ γάρ ζώων αὐτὸν εἶπες ποιητήν**· κ. ἀναφορ. πρὸς διανοητικά, φανταστικὰ πλάσματα, δ.ιμιουργήματα, οἷον θεούς, νόμους : αὐτ. Εὐθφρ.3B **φησὶ γάρ με ποιητὴν εἶναι θεῶν καὶ ὡς καιναὺς ποιοῦντα θεούς,** αὐτ.Ὅρ.415B **νομοθέτης ποιη ής νόμων, καθ' αὓς δεῖ πολιτεύεαθαι**· ‖ εἰδ. ὁ δημιουργός τοῦ παντός, ὁ πλάστης τοῦ σύμπαντος : αὐτ.Τίμ.28C **τὸν μὲν οὖν παιητὴν καὶ πατέρα τοῦδε τοῦ παντὸς εὑρεῖν τε ἔργον . .** · οὕτω κ. ἐν χριστιανικῇ ἐκκλ. ἐννοίᾳ περὶ τοῦ Θεοῦ, τοῦ δημιουργοῦ καὶ Κυρίου τοῦ κόσμου : Σύμβολον Πίστεως Ι **πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν . . ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς,** Χρον. Μορ.99Τ **δόξαν καὶ ὕμναν ἔδωααν πρὸς ποιητὴν τοῦ κόσμαυ** (κῶδ.Παρ. **τὸν παιητὴν καὶ πλάστην**)· ‖ πάπ. ὁ ἐργάτης, ὁ τεχνίτης· **2**) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ συνθέτης ἐμμέτρων, ὁ γράφων ποιήματα : Ἡρ.2,53 **αἱ δὲ πρότερον ποιηταὶ λεγόμενοι,** Ἀριστφ.Βάτρ.96 **γόνιμον δὲ ποιητὴν ἂν οὐχ εὕροις ἔτι ζητῶν ἄν,** αὐτ.1030, Πλάτ.Ἴων 534D **καῦφον γὰρ χρῆμα ποιητής ἐστι καὶ πτηνὸν καὶ ἱερόν, καὶ αὐ πρότερον αἷός τε ποιεῖν, πρὶν ἂν ἔνθεός τε γένηται . . ,** Δίων Χρ.78,44, Ἐρωτόκρ.5, 1543 **Βιτζέντζος εἶν' ὁ ποιητής, κι εἰς τὴ γενιά Κορνάρος,** Σολωμ.Ὠδὴ εἰς τὴν Σελήνη 9 **αὐτὴν ἐαυνηθοῦσε ὁ τυφλὸς ποιητὴς συχνὰ νὰ φάλλῃ,** Γρυπ.Σκ Τερρ.14,13· ‖ εἰδικώτ. : Πλάτ.Νόμ.9.5E **παιητῇ δὴ κωμῳδίας ἤ τινας ἰάμβων,** Ἀθήν.15, 697D **Σέλευκον, τὸν τῶν ἱλαρῶν ᾀσμάτων ποιητήν,** Ἐπιγρ. **ποιητὴς καινῶν δραμάτων,** Ἐπιγρ. **ποιητὴς τραγικὸς - κωμικός, - ὁ Σαίξπηρ μέγας δραματικὸς παιητής**· ‖ εἰδικῶς **ὁ ποιητής** περὶ τοῦ Ὁμήρου ὡς κατ' ἐξοχὴν μεγάλου : Πλάτ. Γοργ 485B, Ἀριστλ.Ρητ.1365a,13, Πολύβ.12,21,3, Στράβ. 1,110 κ.ά.· ἐν τισι κ. περὶ τοῦ Ἡσιόδου : Πλάτ.Νόμ. 901A· **3**) ὁ συνθέτης μουσικῆς, μελοποιός : Πλάτ.Νόμ.812D **τοῦ τὴν μελῳδίαν ξυνθέντος ποιητοῦ**· **4**) εἶτα κ. γεν. συγγραφεύς : αὐτ.Εὐθύδ. 305B **ποιητὴς τῶν λόγων, οἷς οἱ ῥήτορες ἀγωνίζονται,** Ἀλκιδ.Σοφ.34, Ἰσοκρ.15,192 **λόγων μὲν ποιητὴς τυχὸν ἂν χαριέστερος γένοιτα τῶν πολλῶν**· **5**) νεώτ. κ. δημ. μτφ. ὁ διὰ ποιητικῆς φαντασίας, διαθέσεως πεπροικισμένος : **ὁ Μανὲ θεωρεῖται ὡς ὁ κατ' ἐξαχὴν ποιητὴς τῆς ἐμπρεσσιονιστικῆς ζωγραφικῆς, - πρέπει νά 'σαι λίγο ποιητής, γιά νά αἰστανθῇς τὴν ὀμορφιά.**

ποιητικά ἐπίρρ. δημ. κατὰ τρόπον, κατὰ λόγον ποιητικόν· **2**) ἀπὸ ποιητικῆς ἀπόψεως.

ποιητικεύομαι (ποιητικός) μτγν. κ. μσν. ὁμιλῶ ποιητικῶς: Σχόλ. Ἀρατ.Φαιν.135 **ὥσπερ ποιητικευόμενός φησιν ὅτι,** Εὐστ.79,12· **2**) εἶμαι ποιητικὴ ἐπίνοια : Ἀνών.π.Ἀπιστίας 3 **οὐκ ἦν δέρας ἀληθῶς χρυσοῦν· τοῦτο γάρ ποιητικευάμενόν ἐστι.**

ποιητικός-ή(-ιά)-ό(ν) (ποιῶ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ εἰς τὸ ποιεῖν, πλάττειν τι ἱκανός, ἁρμόδιος, ὁ δημιουργικός, παραγωγικός τινος· μτ.γενικ. : Πλάτ. Ὅρ.411D **φρόνησις δύναμις ποιητικὴ καθ' αὑτὴν τῆς ἀνθρώπου εὐδαιμανίης,** Ἀριστλ.Τοπ.1379,4, Ἐπίκ.Δόξ.8 **π- ἡδανῶν**· ‖ ἀπολ. **αἱ ποιητικαὶ ἐπιστῆμαι αἱ** παραγωγικαὶ τέχναι, αἱ ὑλικόν τι ἀντικείμενον καὶ σκοπὸν ἔχουσαι, οἷον λ.χ. ἡ ἀρχιτεκτονική, κατ' ἀντιδιαστολὴν πρὸς τὰς ἀφηρημένας (ὡς ἡ ποίησις, ἡ μουσική) : Ἀριστλ.ΗΜ 1216b, 17, αὐτ.Μεταφ.1046b,3 **πᾶσαι αἱ τέχναι καὶ αἱ ποιητικαὶ ἐπιστῆμαι,** Διογ.Λ 3,84· ‖ **ἡ ποιητικὴ** ἡ δύναμις τοῦ παράγειν, δημιουργεῖν τι, ἡ δημιουργικότης : Πλάτ.Σοφ.265B **παιητικὴν πᾶσαν ἔφαμεν εἶναι δύναμιν, ἥ τις ἂν αἰτία γίγνηται τοῖς μὴ πρότερον οὖσιν ὕστερον γίγνεσθαι**· ‖ **τὰ ποιητικά** αἱ παραγωγικαὶ ἀποτελεσμάτων αἰτίαι : Πλωτῖν.6,3,18· ‖ νεώτ. συντακτ. **ποιητικὸν αἴτιον** ἐμπρόθ. διορισμὸς ἢ ἁπλῆ δοτικὴ ἐν συντάξει μετὰ παθ. ρ. ἢ ρηματ. ἐπιθ. ἐν χρ. πρὸς δήλωσιν τοῦ ἐξ οὗ ἀπορρέει ἡ ἐνέργεια ἐξ ἧς τὸ ὑποκείμενον πάσχει : **δοτικὴ τοῦ ποιητικοῦ αἰτίου**· **2**) ἐπὶ προσ., ἐπινοητικός, ἐφευρετικός, εὐφυής : Ἀλεξ 234,5 **ποιητικούς, ἰταμούς, προθύμους**· **3**) ὁ ἀνήκων, ἀναφερόμενος ἢ ἁρμόζων εἰς τὴν ποίησιν ἢ τὸν ποιητήν : Ἰσοκρ.15,47 **καὶ γὰρ τῇ λέξει ποιητικωτέρᾳ καὶ ποικιλωτέρᾳ τὰς πράξεις δηλοῦσι,** Λογγῖν.Ὕφ.13,4 **καὶ εἰς ποιητικὰς ὕλας πολλαχοῦ συνεμβῆναι καὶ φράσεις,** αὐτ.15,8, αὐτ. 34,2, Φιλόστρ.Ἐπ.16 **ποιητικοῖς ὀνόμασιν ἐν ἱστορίᾳ χρωμένους,** Ἀπολλ.Δύσκ.Ἀντων.38,3 **ποιητικὴ ἄδεια, - ποιητικὸν ὕφος, - ποιητικὴ διάθεσις - εἰκών**· ‖ εἰδ. ἐν τῇ λεξικογραφίᾳ **ποιητικὸς τύπος ἢ ποιητικὴ λέξις** ἡ μόνον π. ποιηταῖς ἀπαντῶσα· ‖ τὸ θηλ. **ἡ ποιητικὴ** (κατὰ παράλειψιν τοῦ **τέχνη**) ἡ τέχνη τοῦ συντιθέναι ποιήματα : Πλάτ.Γοργ.502 **δημηγορία ἄρα τίς ἐστιν ἡ ποιητική,** Ἀριστλ.Ποι.1447a,8 **περὶ ποιητικῆς αὐτῆς τε καὶ τῶν εἰδῶν αὐτῆς . . καὶ πῶς δεῖ συνίστασθαι τοὺς μύθους**· ὁμ. **«Ποιητική»** ὡς γραμματολογ. ὅρος, ἔργον πραγματευόμενον περὶ τῆς θεωρίας τῶν κανόνων τοῦ ποιητικοῦ λόγου : **ἡ «Ποιητική» τοῦ Ἀριστοτέλους - τοῦ Ὁρατίου - τοῦ Μπουαλώ**· **4**) ὁμ. ἐπὶ προσ., ὁ διὰ ποιητικῆς δυνάμεως, φαντασίας πεπροικισμένος : Πλάτ.Πολ. 393D, αὐτ.607A **Ὅμηρον ποιητικώτατον εἶναι**· ‖ ὅθ **οἱ ποιητικοὶ** οἱ ποιηταί : αὐτ.Νόμ.656C **τὴν περὶ τὰς Μούσας παιδείαν τε καὶ παιδιὰν οἰόμεθα ἐξέσεσθαι τοῖς ποιητικοῖς**· **5**) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἄξιος νὰ ἐμπνεύσῃ ποιητήν, ὁ ἐκτάκτου ὡραιότητος : **ποιητικὴ ὀμορφιά, - ποιητικὸ τοπίο, - ἀκούσαμε ἕνα παραμύθι ποιητικώτατο**· ‖ ὁ ἐνέχων στοιχεῖα ποιητικοῦ ὕφους, λυρικῆς ἐκφράσεως ἢ ἐνατενίσεως : **ὁ λόγος του ἦτο ποιητικώτατος**· **6**) τὸ θηλ. **ποιητικὴ** ὡς οὐσ. τὸ φυτὸν κισσὸς ὁ χρυσόκαρπος : ΨΔιοσκ.2,179.

ποιητικότης-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ ποιητικοῦ, τοῦ ἔχοντος ποιητικὴν ἀξίαν, ποιητικὰ στοιχεῖα : **τὸ ἔργον του δὲν ἔχει πολλὴν ποιητικότητα, ἀλλὰ τὸ σῴζει ἡ ἀληθοφάνεια τῶν τύπων.**

ποιητικῶς ἐπίρρ. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον δημιουργικόν, διαπλαστικόν τινος : Ἀριστλ.Τοπ.106b,36· **2**) κατὰ τρόπον ποιητικόν, ἁρμόζοντα εἰς τοὺς ποιητάς : Πλάτ.Πολ.332B **ᾐνίξατο ποιητικῶς τὸ δίκαιον ὃ εἴη,** Στράβ.9,14,2 **ἐκτείνοντες τὴν πρώτην συλλαβὴν ποιητικῶς διὰ τὸ μέτρον,** Φιλόστρ. Ἡρ.250,1 **θείως καὶ ποιητικῶς ἐκφράζεται, - ὁμιλεῖ ποιητικῶς**· **3**) ἀπὸ ἀπόψεως ποιητικῆς : **τὸ ἔργον του ὑστερεῖ ποιητικῶς.**

ποιητίσκος (ὁ) νεώτ. σκωπτ. ποιητὴς ἀσήμαντος, ἀνάξιος λόγου, ποετάστρος.

ποιητογράφος (ὁ) Ἐπιγρ. ὁ γράφων ποιήματα, ὁ ποιητής : Ἐπιγρ.Παρίου.

ποιητοδιδάσκαλος (ὁ) ΕΜ διδάσκαλος ποιητῶν.

ποιητός-ή-όν (ποιῶ) ὁ πεποιημένος, κατασκευασιός, τεχνητός· ἰδ. ἐν τῇ ἐνν. τοῦ καλῶς, στερεῶς κατεσκευασμένου : Ἰλ.Ε 198 **δόμοις ἔνι ποιητοῖσιν,** αὐτ.Μ 470 **οἱ δὲ κατ' αὐτὰς ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας,** Ὀδ.Ν 306· ὁμ.κ.ἐν συνεκφ. μτ. ἐπιρρ. δηλωτ. τοῦ τρόπου κατασκευῆς : Ἰλ.Σ 608 **σάκεος πύκα ποιητοῖο,** Ὀδ.Α 333 **τέγεος πύκα ποιητοῖο**· **2**) ὁ δυνάμενος νὰ δημιουργηθῇ, νὰ διαπλασθῇ, νὰ διαμορφωθῇ: Θέογν.435 **εἰ δ' ἦν ποιητόν τε καὶ ἔνθεταν ἀνδρὶ νόημα**· ‖ ὁ δημιουργούμενος ἢ δημιουργηθεὶς διὰ τεχνικῶν μέσων, ὁ μὴ φυσικῶς ὑπάρχων : Πλούτ.Σόλ.23 **ἀλλ' οἱ πλεῖστοι φρέασι ποιητοῖς ἐχρῶντο,** Ἀριστείδ.1,220 **οἱ κατ' ἄστυ**

ποιητοὶ δρόμοι· **3)** ἐπινενοημένος, προσποιητός, πλαστός : Πίνδ.Ν 5,29 **φεύσταν δὲ ποιητὸν συνέπαξε λόγον,** Εὐρ.'Ελ.1547 **οἳ δ' ἐκβαλόντες δάκρυα ποιητῷ τρόπῳ·** || ἐπὶ τῶν ἔργων τέχνης, ὁ διὰ μιμήσεως παροχθείς : Νόνν.Δ 34,287· **4)** ὁ εἰσποιητός, ὁ δι' υἱοθετήσεως, ὁ θετὸς υἱός : Πλάτ.Νόμ.878E **οἷς ἂν παῖδες μὴ ποιητοί, ἀληθινοὶ δὲ ὦσιν,** αὐτ.923E· || οὕτω κ. **πατὴρ ποιητός** ὁ θετὸς πατήρ : Λυκοῦργ.48 **οἱ ποιητοὶ τῶν πατέρων·** || ὁμ. **ποιητοὶ πολῖται** οἱ πολιτογραφηθέντες, οἱ μὴ ἰθαγενεῖς : 'Αριστλ.Πολιτ.1275a,6, Δημ.1125 **τοῖς μὲν γένει πολίταις ὑμῖν ἱκανὸν [ἐστι] λῃτουργεῖν.. τοὺς δὲ ποιητοὺς ἡμᾶς.. οὕτω προσήκει φαίνεσθαι λῃτουργοῦντας.**

ποιήτρια (ἡ) μτγν., νεώτ. κ. δημ. θηλ. τοῦ ποιητής: Στράβ.17,1,33 **Σαπφὼ.. ἡ τῶν μελῶν ποιήτρια,** Πλούτ.'Ηθ.300F **Μυρτὶς ἡ 'Ανθηδονία, ποιήτρια μελῶν,** Λουκ.Μυί.'Εγκ.11, 'Αθήν.600F· || κ. εἰδ. περὶ τῆς ἐξοχωτέρας πασῶν, τῆς Σαπφοῦς: Γαλ.4,771.

ποιητρὶς-ίδος (ἡ) σχόλ. ἡ ποιήτρια : Σχόλ.'Ηφαιστ.185 **Μυροῦς τῆς Βυζαντίας ποιητρίδος.**

ποιητρόφος-ον μτγν. ὁ τρέφων πόαν, χλοερός· πρβλ. ποεσιτρόφος : 'Οππ.Κυν.1,460.

ποιηφάγος-ον ἕτ. τ. τοῦ ποηφάγος βλ.λ.

ποιηφαγῶ-έω ἕτ. τ. τοῦ ποηφαγῶ βλ.λ.

ποικεφάλαιον (τὸ) δελφ. τ. τοῦ προσκεφάλαιον βλ.λ. : 'Επιγρ. **ποικεφάλαιον ἓν ποτθέτω.**

ποικιλανδρία (ἡ) νεώτ.ζωολ. ἡ ἔν τισιν εἴδεσιν ἀλεκτοροειδῶν ὕπαρξις διαφόρων ποικιλιῶν ἀρρένων, τῶν μὲν ἐχόντων τὸ τοῦ ἀλέκτορος πτέρωμα, τῶν δὲ τὸ τῆς ὄρνιθος.

ποικῐλανθής-οῦς-ές μτγν., μσν. κ. νεώτ. **ὁ** ποικίλως διηνθισμένος, ὁ πεποικιλμένος διὰ διαφόρου εἴδους ἀνθέων, ὁ στολισμένος μὲ ποικίλα ἄνθη, ὁ ποικιλόχρους, ὁ παρδαλός : Κλήμ.'Αλ.88, 19 (Sylb.) **ποικιλανθὴς χιτών,** ΚΜανασσ Χρον.131.

ποικῐλάνιος-ον δωρ. τ. ἀντὶ τοῦ ἀχρήστου ποικιλήνιος, ὁ ἔχων πεποικιλμένας τὰς ἡνίας, στολισμένα τὰ λουριὰ τοῦ χαλινοῦ : Πίνδ.Π 2,8 **ποικιλανίους ἐδάμασσε πώλους.**

ποικιλάτος-η-ον μσν. ὁ ποικίλος, ὁ ποικιλόχρους : Διήγ.'Αχιλλ.721 **ἦσαν δὲ καὶ τριαντάφυλλα καὶ ἄνθια ποικιλάτα.**

ποικῐλείμων-ονος-ον (εἷμα) κ. μσν. ὁ ἐνδεδυμένος παρδαλὰ φορέματα, ὁ φορῶν ποικίλον ἱμάτιον : Αἰσχ.Πρ.24 **ἡ ποικιλείμων νὺξ ἀποκρύψει φάος** (τῶν ἄστρων), Εὐστ.814.

ποικῐλερυθρόμελας-ανος-αινα-αν ὁ ἔχων χρῶμα ποικίλον ἐξ ἐρυθροῦ καὶ μέλανος, ὁ κατάστικτος ἐξ ἐρυθρῶν καὶ μελαινῶν κηλίδων, ἐπὶ ἐγχέλεως : 'Αριστλ.ἀπ.296, 'Αθήν.7,327F **ἐν τῷ περὶ ζωϊκῶν ποικιλερυθρομέλαιναν αὐτὴν ὀνομάζει.**

ποικῐλεύομαι (ποικίλος) μτγν. εἶμαι εὔστροφος, εὐμετάβλητος, ἄστατος ἢ πονηρός, ὁμιλῶ ἢ πράττω τεχνηέντως : Βέττ.Βάλ.4,9· πρβλ. ποικίλλειν.

ποικῐλεύς-έως ὁ. ποικιλτὴς βλ.λ. : Πολυδ.7,34 «ὁ ποικιλτὴς ὠνόμασται παρὰ 'Αλέξιδος ποικιλεύς»: 'Αλεξ.328.

ποικῐλία (ἡ) (ποικίλος) κ. νεώτ. κ. δημ. ἡ διὰ ποικίλων χρωμάτων ποίκιλσις, διαποίκιλσις, ἡ κέντησις, τὸ κέντημα : Πλάτ.Πολ.401A **πλήρης δὲ ὑφαντικὴ καὶ ποικιλία καὶ οἰκοδομία καὶ πᾶσα.. ἡ τῶν ἄλλων σκευῶν ἐργασία·** **2)** πάπ. ἡ ὕφανσις, ἡ ταπητουργία· **3)** κτ. πληθ. τεμάχια κεντημένα, κεντήματα : Ξεν.'Απομν.3,8,10 **γραφαὶ δὲ καὶ ποικιλίαι πλείονας εὐφροσύνας ἀποστεροῦσιν ἢ παρέχουσιν·** **4)** κ. νεώτ. κ. δημ. ἡ ἰδιότης τοῦ ποικίλου βλ.λ.1), τοῦ παρδαλοῦ, τὸ νὰ εἶναί τις κατάστικτος ἐκ ποικίλων χρωμάτων: 'Αριστλ.ΖΙ 518b, 16 **καὶ ἐν τῷ δέρματι προϋπάρχει ἡ ποικιλία, καὶ ἐν τῷ τῆς γλώττης δέρματι,** αὐτ.564a,26· **5)** κ. νεώτ. κ. δημ. τὸ πολυειδές, ἡ ποικίλη ὄψις, ἡ διαφορά, ἡ πρὸς ἄλληλα ἀνομοιότης διαφ. πραγμ. : 'Ιππ.'Επιδ.1,8 **πολλῆς δέ τινος γινομένης ἀκρισίης καὶ ποικιλίης ἐπὶ τῶν νοσημάτων,** Πλάτ.Πολ. 529D **τῇ περὶ τὸν οὐρανὸν ποικιλίᾳ παραδείγμασι χρηστέον** (ἐπὶ τῶν ἀστέρων), αὐτ.404D, αὐτ. Φαίδ.110D, 'Αριστλ.ΖΙ 623b,26 **ἔστι δὲ περὶ τὴν ἐργασίαν αὐτῶν** (τῶν μελιττῶν) **καὶ τὸν βίον πολλὴ ποικιλία,** Πολύβ.9,22,10 **διὰ τὰς τῶν πραγμάτων ποικιλίας,** αὐτ.6,3,3 **διὰ τὴν ποικιλίαν τῆς πολιτείας,** - **ποικιλία χρωμάτων - ἐδεσμάτων - φαγητῶν·** φρ. **χάριν ποικιλίας** (χάριν ἀλλαγῆς, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς μονοτονίας)· **6)** νεώτ. ζωολ κ. βοταν. ὑποδιαίρεσις τοῦ **εἴδους,** ἤτοι ἄθροισμα ὀργανισμῶν εἴδους τινὸς διαφερόντων κατὰ οὐσιώδεις τινὰς ἰδιότητας τῶν λοιπῶν ἀτόμων τοῦ αὐτοῦ εἴδους : **ποικιλία προβάτου, - ποικιλία σίτου - σταφυλῆς·** **7)** ἐπὶ ὕφους λόγου, μουσικῆς κτλ., παραλλαγή, ποικίλη διακόσμησις, στολισμός : Πλάτ.Νόμ.812D **τὴν δ' ἑτεροφωνίαν καὶ ποικιλίαν τῆς λύρας,** 'Ισοκρ.5,27 **ταῖς περὶ τὴν λέξιν εὐρυθμίαις καὶ ποικιλίαις κεκοσμήκαμεν αὐτόν,** Διοδ.'Αλ.Συνθ.11· || ἀντίθ. μονῳδία : Πλούτ.'Ηθ. 7B **μονῳδία γὰρ ἐν ἅπασίν ἐστι πλήσμιόν τε καὶ πρόσαντες, ἡ δὲ ποικιλία τερπνόν·** **8)** ἡ εὐστροφία, ἡ λεπτότης περὶ τοὺς τρόπους, ἡ εὐφυΐα, συνήθ. ἐν κακῇ σημ. ἡ πανουργία : Εὐρ.ἀπ.27 **ποικιλίᾳ πραπίδων,** Δημ.844 **καὶ ταῦτ' εἰ μὲν ἐδεῖτο λόγου τινὸς ποικιλίας·** **9)** ἄλλος τις τρόπος, ἄλλη τις μορφὴ ἐνεργείας : 'Ιππ.'Αρθρ.62 **οὔτε τομὴ οὔτε καῦσις οὔτε ἄλλη ποικιλία·** **10)** περιπλοκή : Σωρ.1,2.

ποικῐλίας (ὁ) μτγν. εἶδος ποταμίου ἰχθύος : Φιλοστέφ.'Ιστ 20, 'Αθήν.8,331E **καλεῖσθαι δὲ αὐτοὺς ποικιλίας** (τοὺς ἰχθῦς).

ποικῖλίς-ίδος (ἡ) ἄγνωστον εἶδος πτηνοῦ, πιθ. ποικιλοχρώμου, κατεσθίοντος τὰ ᾠὰ τοῦ κορυδαλλοῦ· 'Ησ. «ποικιλίς, ὄρνις ποιός» : 'Αριστλ.ΖΙ 609a,6 **τῶν δ' ὀρνίθων ποικιλίδες καὶ κορυδῶνες.**

ποικίλλω (ποικίλος) κ. νεώτ., μέλλ. **ποικιλῶ** (Χοιροβ. ἐν 'Αν.'Οξ.2,250), ἀόρ. **ἐποίκῖλα,** ἐν ἀπαρφ. **ποικῖλαι** (δια-, 'Ισοκρ.9,9), μτχ. **ποικίλας** (Σοφ.Τρ. 412), παρακ. **πεποίκιλκα** (Διον.'Αλ.Πομπ.4), παθ. παρακ. **πεποίκιλμαι,** μτχ. **πεποικιλμένος,** ἐργάζομαί τι διὰ ποικίλων χρωμάτων, καθιστῶ τι ποικίλον κεντῶν, ὑφαίνων διὰ διαφόρων χρωμάτων, διακοσμῶ τι : Φερεκ.Συρ.2 **ἐν αὐτῷ** (τῷ φάρει) **ποικίλλειν γῆν,** Εὐρ.'Εκ.470 **πώλους ἐν δαιδαλέαισι ποικίλλουσ' ἀνθοκρόκοισι πήναις·** || γεν. ἐν ἀναφ. πρὸς πᾶν κατάκοσμον ἔργον **τέχνης,** κοσμῶ τι ποικίλως, στολίζω τι πολυειδῶς, κατασκευάζω τι ἐντέχνως, μετὰ τέχνης : 'Ιλ.Σ 590 **ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις τῷ ἴκελον** (παρέστησε χορὸν μετὰ ποικίλης τεχνικῆς ἐργασίας, σχόλ. «ποικίλη τορνεύσει ἐποίει»), 'Εμπ.23,1 **ἀναθήματα ποικίλλουσι γραφέες,** Μαν.2,325 **ἐν πετάλοις στεφανώματα ποικίλλειν·** κ. παθ. : 'Ηρωδιαν.'Ιστ.5,8,6 **συγκαθεσθεὶς αὐτῷ ἐν τῷ βασιλικῷ φορείῳ, ὅπερ διὰ χρυσοῦ πολλοῦ καὶ λίθων τιμίων πεποίκιλτο,** αὐτ.5,2,4, αὐτ.3,6, αὐτ.4,7,3· || τὸ μέσ. ἢ παθ. γίνομαι ποικίλος, ἐμφανίζω ποικιλόχρωμον ὄψιν : Λυρ.'Αδέσπ.104A **ποικίλλεται γαῖα πολυστέφανος·** **2)** κεντῶ ὕφασμα, ἱμάτιον, ἐκτελῶ ποικίλματα, κάνω κεντήματα : 'Επιγρ.· κ. παθ. : Πίνδ.Ν 8,15 **φέρων Λυδίαν μίτραν καναχηδὰ πεποικιλμέναν,** Πλάτ.Πολ.557C **ἱμάτιον ποικίλον πᾶσιν ἄνθεσι πεποικιλμένον,** αὐτ.Κριτί. 116D· || μτφ. κ. νεώτ. διαποικίλλω, ἀλλάσσω, μεταβάλλω τι διαφοροτρόπως, καθιστῶ τι ποικίλον, διαφορετικὸν καὶ οὐχὶ μονότονον : Εὐρ.Κύκλ.339 **οἳ δὲ τοὺς νόμους ἔθεντο ποικίλλοντες ἀνθρώπων βίον,** Ξεν.'Ιππαρχ.4,3 **π- ἱππικαῖς τάξεσι τὰς πορείας** (παρεμβάλλων ἱππεῖς μεταξὺ τῶν τάξεων

τῶν πεζῶν), Πλάτ.Νόμ.927Ε **ποικίλλοντας ἐπιτηδεύμασιν ἰδίοις τὸν τῶν ὀρφανῶν βίον**, αὐτ.Κρατ. 394Α, Μέν.ἀπ.593,2 **πολλὰ ποικίλλει χρόνος** (ἐπιφέρει μεταβολάς, ἀλλαγάς), Διον.'Αλ.Συνθ.12 **ποικίλλειν τρόπους**, Πλούτ.Μάρ.23 **μίξει κακῶν καὶ ἀγαθῶν ποικίλλουσα τὸν ἀνθρώπινον βίον**, Νικόμ.Γερ.'Αρμον.11 **ποικίλλειν ἁρμονίαν**· κ. παθ. : Πλάτ.Πολ.557C **αὕτη τῶν πολιτειῶν .. πᾶσιν ἤθεσι πεποικιλμένη καλλίστη ἂν φαίνοιτο**, 'Επίκ.Δόξ.18 **οὐκ ἐπαύξεται ἡ ἡδονή, ἀλλὰ μόνον ποικίλλεται**, Πλωτῖν.2,1,7 **τὸ φῶς τὸ ἐκεῖ τὸ ποικιλθὲν ἐν λόγοις ταῖς ἄστροις**· **3**) διακρίνω, διαχωρίζω τι εἰς τὰ διάφορα εἴδη αὐτοῦ : Πλάτ.Τίμ.87Α **ποικίλλει .. εἴδη δυσκολίας καὶ δυσθυμίας παντοδαπά, ποικίλλει δὲ θρασύτητός τε καὶ δειλίας**· **4**) ἐπὶ ὕφους λόγου, κοσμῶ τὸν λόγον διὰ τῆς μεταλλαγῆς διαφόρων λέξεων, φράσεων, ἐννοιῶν, καθιστῶ τὸν λόγον ὡραῖον διὰ διαφόρων τεχνικῶν μέσων ἢ ἐνδιαφέροντα διὰ τῆς ἀποφυγῆς τῆς μονοτονίας τοῦ θέματος : Πίνδ.Π 9,77 **βαιὰ δ' ἐν μακροῖσι ποικίλλειν, ἀκοὰ σοφοῖς** (Βερναρδ.Γρ. «τὸ νὰ λέγῃ τις καλῶς ὀλίγα (ὀλίγα καὶ καλὰ) ἐν πολλῇ ὕλῃ λόγων, τοῦτο ἀκρόαμα διὰ σοφοὺς (εἰς σοφοὺς ἁρμόδιον)»), 'Ιππ.'Ιερ.Νούσ.1 **πολλὰ καὶ παντοῖα τεχνέονται καὶ ποικίλλουσι**, Σοφ.Τρ.1121 **ἐγὼ νοσῶν οὐδὲν ξυνίημ' ὧν αὐ ποικίλλεις πάλαι** (Βερναρδ.Γρ. «οὐδὲν ἐννοῶ ἐκ τῶν ποικίλων (αἰνιγματωδῶν) λόγων, οὓς ἀπὸ πολλοῦ λέγεις»), αὐτ. 412 **τί ποτε παικίλας ἔχεις** (τί στριφογυρίζεις τὸν λόγον ταῦτον), Πλάτ.Μενξ.235Α **τά προσόντα .. περὶ ἑκάστου λέγοντες, κάλλιστά πως τοῖς ὀνόμασι ποικίλλοντες**· κ. παθ. : Εὐρ.'Ικ.187 **Σπάρτη μὲν ὠμὴ καὶ πεποίκιλται τρόπον**· ‖ ἀμτβ. μτφ. ὁμιλῶν μεταβάλλω τὴν ἔννοιαν τῶν λόγων μου ποικιλοτρόπως, ὁμιλῶ ἀσαφῶς, ἀορίστως, διφορουμένως, ἐκφέρω, λέγω τι διὰ ποικίλων καὶ πλαγίων φράσεων : Πλάτ.Συμπ.218C, αὐτ.Νόμ.863Ε **τὸ δίκαιον καὶ τὸ ἄδικαν, ὅγε ἐγὼ λέγω, σαφῶς ἂν διορισαίμην οὐδὲν ποικίλλων**· **5**) ἀμτβ. κ. νεώτ. ἀλλάσσω, μεταβάλλομαι ποικιλοτρόπως, παραλλάσσω, εἶμαι παικίλος : 'Ιππ.Προρρ.1,92, αὐτ. Κωακ.182, - **τά ἤθη ποικίλλουν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον**· **6**) ρηματ. π. ποίκιλμα, ποικιλμός, ποίκιλσις, ποικιλτής, ποικιλτός, ποικίλτρια.

ποίκιλμα-ατος (τὸ) (ποικίλλω) κ. νεώτ. τὸ δι' οὗ ποικίλλεται, κοσμεῖταί τι, κόσμημα, κέντημα, στολίδι, πλουμί, πλουμίδι, ξόμπλι : 'Ιλ.Ζ 294 (πέπλος) **ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν**, 'Οδ.Ο 107, Κριτί. ἀπ.25,34D **οὐρανοῦ δέμας χρόνου καλὸν ποίκιλμα**, Ξεν.Οἰκ.9,2 (ἡ οἰκία) **οὐ .. ποικίλμασι κεκόσμηται**, Πλάτ.Εὐθφρ.6C **ὁ πέπλος μεστὸς τῶν τοιούτων ποικιλμάτων ἀνάγεται εἰς τὴν ἀκρόπολιν**, αὐτ.Πολ.529C **ταῦτα μὲν τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ ποικίλματα** (ἐπὶ τῶν ἀστέρων)· **2**) ὕφασμα διαπεποικιλμένον, κεντημένον, κέντημα : Αἰσχ.Χο.1013 **βαφὰς φθείρουσα τοῦ ποικίλματος**, 'Αριστλ.Μετ. 375a,23 **ὑφάσμασι καὶ παικίλμασι**· **3**) γεν. ἡ ποικιλία βλ.λ.5) : Πλάτ.Τίμ.67Α **δι' οὖν ταῦτα .. τὰ τούτων παικίλματα γέγονεν, οὐκ ἐκ πολλῶν οὐδ' ἁπλῶν εἰδῶν ὄντα**, αὐτ.Νόμ.747Α, αὐτ.812Ε **παντοδαπὰ ποικίλματα προσαρμόττοντας τοῖσι φθόγγοις τῆς λύρας**, 'Επίκ.Γνωμ.69 **τὰ ἐν διαίτῃ ποικίλματα**, Φιλόδ.Σημ.33 **τὸ παντοδαπὸν ποίκιλμα τῶν φαινομένων**.

ποικιλμός (ὁ) (ποικίλλω) μτγν. ἡ λεπτὴ ἐπεξεργασία : 'Επικ.ἀπ.417· **2**) ποικιλία : Πλούτ.'Ηθ. 382C **ἡ 'Οσίριδος στολὴ οὐκ ἔχει .. ποικιλμόν**· ‖ μτφ. : αὐτ.1088C **ποικιλμοὺς ἡδονῶν**.

ποικιλοανθισμένος-η-ον μσν. ἐπὶ τόπου, ὁ ἔχων ποικίλην ἄνθησιν : Λίβ.Ροδ.1833 **τὸ βουνὶν ἐκεῖνον τὸ μυριοδενδροφύτευτον, τὸ ποικιλοανθισμένον** (κώδ. ποικιλλο-).

ποικῐλόβοτρυς-υος (ὁ,ἡ) μτγν. ὁ ἔχων ποικίλους, περκνοὺς βότρυς : Νόνν.Δ 5,279 **ποικιλόβοτρυς .. οἰνάς** (κλῆμα μὲ πολύχρωμα σταφύλια).

ποικῐλόβουλος-ον (βουλή) ὁ ἔχων ποικίλας βουλάς, πολυτρόπους, πανούργους σκέψεις, ὁ πολυμήχανος, ὁ πανοῦργος : 'Ησίοδ.Θ 521 **Προμηθέα ποικιλόβουλον**, 'Ορφ.'Υμν.23,3 **'Ερμείης ποικιλόβουλος**, ΑΠλ.4,300,5 **ποικιλόβουλος 'Οδυσσεύς**.

ποικῐλογενής-οῦς-ές σχόλ. ὁ αἰολόφυλος βλ.λ.: Σχόλ.'Οππ.'Αλ.1,617.

ποικῐλόγηρυς-υος (ὁ,ἡ), δωρ. **ποικῐλόγᾱρυς**, ὁ ἔχων ποικίλην φωνήν, ὁ παράγων ποικιλότροπον ἦχον, πολλοὺς μουσικοὺς τόνους ἢ φθόγγους, ὁ ποικιλοτρόπως ἠχῶν : Πίνδ.Ο 3,8 **φόρμιγγά τε ποικιλόγαρυν καὶ βοὰν αὐλῶν**.

ποικῐλογονία (ἡ) νεώτ. βιολ. σπάνιον φαινόμενον πολυμορφισμοῦ, καθ' ὃ αἱ νύμφαι καὶ αἱ κάμπαι ἐντόμων τινῶν καὶ σκωλήκων ἔχουσιν εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ εἶδος ποικιλίαν χρωμάτων, ὥστε νομίζει τις ὅτι ἀνήκουσιν εἰς διάφορα εἴδη.

ποικῐλόγραμμος-ον κ. νεώτ. ὁ ἔχων ποικίλας, διαφόρων εἰδῶν γραμμάς, ὁ διὰ γραμμῶν πεποικιλμένος : 'Αριστλ.ἀπ.296, 'Αθήν.7,32 F.

ποικῐλογράφος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ γράφων ἐπὶ ποικίλων θεμάτων, περὶ διαφόρων ὑποθέσεων : Διογ.Λ 5,85 **ἄνθρωπος ποικιλογράφος**· ‖ νεώτ. **ποικιλογράφοι** (οἱ) οἱ κατὰ τοὺς ρωμαϊκοὺς χρόνους καταγινόμενοι εἰς τὴν συγγραφὴν ποικιλωτάτων καὶ ἀνομοιοτάτων πρὸς ἄλληλα θεμάτων ἅτινα ἀνεκοινοῦντο ἐν πότοις, συμποσίοις, δείπνοις καὶ γενικῶς ἐν συγκεντρώσεσι φιλομαθῶν.

ποικῐλογρᾰφῶ-έω μτγν. προχωρῶ, προβαίνω εἰς λεπτομερῆ ἐπεξεργασίαν : 'Ηρων Διόπτρ.20.

ποικῐλόδακρυς-υος (ὁ,ἡ) μτγν. ὁ ἔχων ποικίλα δάκρυα ἢ ὁ χύνων πολλὰ δάκρυα : Νόνν.Δ 10,45 **ὀψὲ δὲ ποικιλόδακρυς .. 'Ινὼ νόστιμος εἰς δόμον ἦλθεν**, αὐτ.30,162 **οἰκτρὸς ποικιλόδακρυς**.

ποικῐλόδειρος-ον (δειρή) ὁ ἔχων ποικίλον λαιμόν : 'Αλκ.84 **πανέλαπες ποικιλόδειροι**, 'Ανύτ.ἐν 'Επιγρ.π.Πολυδ.5,48 **ποικιλόδειρος ἔχις**, Σχόλ.'Αριστφ.'Ορν.671 **τὸ ποικιλόδειρον τοῦ ὀρνέου**· **2**) ἀντὶ ποικιλόγηρυς βλ.λ. : 'Ησίοδ.'Εργ.203 **ἴρηξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον**.

ποικῐλόδερμος-ον μσν. ἃ. ποικιλοδέρμων βλ.λ.: ΚΜανασσ.Χρον.254, Νικήτ.Δαυὶδ εἰς Γρηγ.Ναζ.79, 23 (Dronk.) **μόσχος ποικιλόδερμος**.

ποικῐλοδέρμων-ονος-ον (δέρμα) ὁ ἔχων ποικίλον, παρδαλὸν δέρμα, ἃ. αἰολόδερμος : Εὐρ.ΙΑ 226 **πώλους .. πυρσότριχας, μονόχαλα δ' ὑπὸ σφυρὰ ποικιλοδέρμονας**.

ποικῐλοδίνης (ὁ) μτγν. ὁ ποικίλας, πολλὰς καὶ διαφόρους δίνας σχηματίζων : 'Οππ.'Αλ.1,676 **κύκλον ἀμειβόμεναι πολυειδέα ποικιλοδίνην**.

ποικῐλόδιφρος-ον μτγν. ὁ ἔχων δίφρον, ἅρμα ἢ πιθ. θρόνον πλουσίως πεποικιλμένον, κεκοσμημένον : Χρησμ.π.Πολυδ.7,112 **Θετταλὲ ποικιλόδιφρε**.

ποικῐλόδωρος-ον μτγν. ὁ ποικίλα δῶρα διδοὺς ἢ ἔχων, ὁ πλουσιόδωρος, ἃ. αἰολόδωρος : Νόνν.Εὐαγγ.'Ιω.12,15 **ποικιλόδωρος βασιλεύς**.

ποικῐλοεργός-όν μσν. ὁ ποικίλα ἐργαζόμενος : Παῦλ.Σιλ.'Αμβ.262 **ποικιλοεργὸς ἀνὴρ .. ἀμάρυγμα φαάντερον εὗρεν ἀνάψαι**· **2**) ὁ ποικίλως εἰργασμένος, ὁ ποικίλην, πολυειδῆ ἐργασίαν ἔχων : αὐτ.'Εκφρ.376 **ποικιλοεργὸς πήνη**.

ποικιλόθερμος-ον νεώτ. ἐπὶ ζώων, ὁ ἔχων ποικίλλουσαν θερμοκρασίαν, ἤτοι τὴν ἑκάστοτε θερμοκρασίαν τοῦ περιβάλλοντος : **ποικιλόθερμα ζῶα εἶναι τὰ ἑρπετά, τὰ ἀμφίβια καὶ οἱ ἰχθύες**.

ποικῐλόθριξ-τριχος (ὁ,ἡ) ὁ ἔχων ποικίλας τρίχας, παρδαλὸν τρίχωμα, ὁ ποικιλόχρους, ὁ ποικιλόστικτος, ὁ κατάστικτος : Εὐρ.'Αλκ.584 **ποικιλόθριξ νεβρός**· ὁμ. κ. ἐπὶ πτηνῶν : Λυρ.'Αδέσπ.94.

ποικῑλόθρονος-ον ὁ ἔχων ποικίλως διακεκοσμημένον θρόνον ἢ ὁ κάθήμενος ἐπὶ πλουσίως πεποικιλμένου θρόνου : Σαπφ.1 **ποικιλόθρον' ἀθάνατ' Ἀφροδῖτα** [ἴδ.γρ. ποικιλόφρον'].
ποικῑλόθρους-οος-ουν-οαν ὁ ἔχων ἢ ὁ παράγων ποικίλον θροῦν, ὁ ποικίλως θροῶν, ἠχῶν, ὁ ποικιλόφωνος : Λυρ.'Αδέσπ.94 **πτερὰ ποικιλοθρόων οἰωνῶν.**
ποικῑλόκαυλος-ον ὁ ἔχων ποικίλον καυλόν, ατέλεχος : Θεόφρ.Φ17,4,6.
ποικιλοκύστωσις-εως [ἡ] νεώτ. ἰατρ. κ. ποικιλοκυττάρωσις ἢ ποικιλοκυτταρωσία ἡ κατά τινας μορφὰς ἀναιμίας παρατηρουμένη ποικιλία τοῦ σχήματος τῶν ἐρυθρῶν αἱμοσφαιρίων.
ποικιλομήτης [ὁ] [μῆτις], κλητ. **ποικιλομῆτα,** ὁ ἔχων ποικίλον νοῦν, ὁ ποικίλα βουλευόμενος, ὁ πλήρης ποικίλων βουλῶν, σκέψεων, τεχνασμάτων, ὁ πολυμήχανος, ὁ πανοῦργος, ὁ ἐπινοητικός, ὁ ἐφευρετικώτατος, ὅ. ποικιλόβουλος, ὡς ἐπίθ. τοῦ 'Οδυσσέως : 'Ιλ.Λ 482 **ἀμφ' Ὀδυσῆα.. ποικιλομήτην,** 'Οδ.Γ 163· ὁμ. ὡς ἐπίθ. τοῦ Διός : Ὕμν. Ἀπόλλ.322· ὁμ. ἐπὶ τοῦ Ἑρμοῦ : Ὕμν.'Ερμ.155.
ποικῑλόμητις-ιδος [ὁ,ἡ] ὅ. ποικιλομήτης βλ. : Σοφ.ἀπ.592,5 **ποικιλομήτιδες ἆται.**
ποικῑλομήχᾰνος-ον ἐπίγρ. ὁ ποικίλα μηχανώμενος, ὁ ποικίλας μηχανὰς ἐπινοῶν, ἐφευρίσκων, ὁ πολύτροπος, ὁ πανοῦργος : 'Επιγραμμ.π.Κλειτόδ. 24 **ποικιλομήχαν' ἔρως.**
ποικῑλομορφία [ἡ] μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ ποικιλομόρφου, ἡ ποικιλία τῆς μορφῆς, τοῦ σχήματος, ἡ παντοειδὴς μορφή : Διον.'Αρεοπ.897 ('Επιστ.9,496,1) **λίθων ποικιλομορφία.**
ποικῑλόμορφος-ον κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ διὰ ποικίλων μορφῶν ἢ χρωμάτων κεκοσμημένος, ὁ ποικιλόχρους : 'Αριστφ.Πλ.530 **ἱματίων βαπτῶν δαπάναις κοσμῆσαι ποικιλομόρφων·** || ὁ ἔχων ἢ ὁ παρουσιάζων ποικίλας μορφάς, διάφορα σχήματα, ἐπὶ τῆς Τύχης : Λυρ.'Αλεξ.'Αδέσ.34,1· || μσν. ὁ ποικίλος, ὁ πολυειδής, ὁ διάφορος : ΨΧρυσ. 9,945A [ἔκδ. Par.alt.] **θηρίων ποικιλόμορφα γένη·** ἐπίρρ. νεώτ. **-όρφως.**
ποικῑλόμουσος-ον ὁ ἔχων ἢ ὁ παράγων ποικίλην, πλουσίαν μουσικὴν ἁρμονίαν : Τιμόθ.Μιλ. Πέρσ 234 **πρῶτος ποικιλόμουσον 'Ορφεὺς χέλυν ἐτέκνωσεν** [κτ. Wilam. «τὴν πολύχορδον κιθαρῳδίαν»].
ποικῑλόμῡθος-ον ὁ λέγων ποικίλους μύθους, παντοειδεῖς λόγους, ὁ εὔγλωττος : 'Ορφ.'Ύμ.13,5 **Κρόνε ποικιλόμυθε,** αὐτ.28,8 **ποικιλόμυθος 'Ερμῆς·** || κ. ἐπὶ τῶν χειλέων : Διοσκ.'Επιγρ.ΑΠ 5,55 **ἐκμαίνει χείλη με ῥοδόχροα, ποικιλόμυθα,** 'Αθήν.15,677A **Θετταλὲ ποικιλόμυθε.**
ποικῑλόνους-οος-ουν-οον μτγν. ὁ ἐπιτήδειος, ὁ πανοῦργος, ὁ πονηρός, ὁ δόλιος : Εὐφορ.4 [εἰκ.].
ποικῑλόνωτος-ον ὁ ἔχων ποικιλόχροα τὰ νῶτα, ποικίλην, παρδαλὴν τὴν ῥάχιν, ὅ. αἰολόνωτος : Πίνδ.Π 4,249 **κτεῖνε.. ποικιλόνωτον ὄφιν,** Εὐρ.ΙΤ 1244, Νόνν.Εὐαγγ.'Ιω.6,68 **ποικιλόνωτος χιτών.**
ποικῑλοπράγμων-ονος-ον μτγν. εἰς παντοειδεῖς ὑποθέσεις, ἐπιχειρήσεις ἐνησχολημένος ἢ ἀσχολούμενος, πολυπράγμων : Συνέσ.105C.
ποικῑλόπτερος-ον κ. νεώτ. ὁ ἔχων πτερὰ ποικιλόχροα, παρδαλά : Εὐρ.'Ιππ.1270 **ὁ ποικιλόπτερος.. ὠκυτάτῳ πτερῷ.. Ἔρως·** 2) κτ.ἐπέκτ. ὁ ποικιλόφωνος : Πρατίν.Λυρ.1,5 **ποικιλόπτερον μέλος** [τὸ ποικιλόφωνον κελάδημα τοῦ κύκνου].
ποικῑλόπωλος-ον 'Ησ. ὁ ποικίλους πώλους ἔχων, ὡς γλῶσσ. τοῦ αἰολόπωλος.
ποικιλόργανον [τό] νεώτ. εἶδος μικροῦ κλειδοκυμβάλου φέροντος πλῆκτρα καὶ αὐλοὺς μετ' ἐλευθέρας γλωττίδος, παράγοντος δὲ ἦχον, οὗ ἡ ἔντασις δυνατὸν νὰ αὐξάνῃ ἢ νὰ ἐλαττοῦται.
ποικῑλόρρᾰχος-ον σχόλ. ὁ ἔχων ποικίλην ῥάχιν, ὡς γλῶσσ. τοῦ αἰολόνωτος : Σχόλ.'Οππ.'Αλ.1,125.
ποικίλος-η-ο(ν) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἔχων πολλά, πολυειδῆ, διαφόρων εἰδῶν χρώματα, ὁ ποικιλόστικτος, ὁ διάστικτος, ὁ κατάστικτος: 'Ιλ.Κ 30 **παρδαλέῃ μὲν πρῶτα μετάφρενον εὐρὺ κάλυψεν ποικίλῃ,** 'Οδ.Τ 228, 'Ησίοδ.Θ 300 **πέλωρον ὄφιν .. ποικίλον ὠμηστὴν** [κῶδ. ἀντὶ αἰόλον], Πίνδ.Π 8,46 **θαέομαι σαφὲς δράκοντα ποικίλον,** αὐτ.4,214, 'Ηρ.7,61 **εἶχον .. περὶ .. τὸ σῶμα κιθῶνας.. ποικίλους,** αὐτ.2,127 **λίθου Αἰθιοπικοῦ ποικίλου,** Εὐρ.Βάκχ.249, 'Αλεξ.110,14 **ἐποίησα τ' αὐτὸ ποικιλώτερον ταώ,** Πλάτ.Φαίδ.110B **λέγεται .. εἶναι τοιαύτη ἡ γῆ αὐτὴ ἰδεῖν .. ὥσπερ αἱ δωδεκάσκυτοι σφαῖραι, ποικίλη, χρώμασι διειλημμένη,** 'Αριστλ.Ζ1 543a,25 **ἡ μὲν .. σμύραινα ποικίλον καὶ ἀσθενέστερον, ὁ δὲ σμύρος ὁμόχρους,** Πλωτῖν.4,4,29, 'Αθήν.9,397C, 'Επιγρ., Πάπ., Γεωπ.18,6 **ἀνοίξας αὐτοῦ τὸ στόμα ἐὰν εὕρῃς τὴν γλῶσσαν μέλαιναν, μέλαν τέξεται, ἐὰν δὲ ποικίλην, ποικίλον ἔσται τὸ τικτόμενον, - ποικίλοι χρωματισμοί·** || ὁ ἔχων τὸ σῶμα ἐστιγμένον πρὸς κόσμον, ποὺ ἔχει κάμει δερματοστιξίαν, τατουάζ βλ.λς : Ξεν.'Αν.5,4,32 **ποικίλους δὲ τὰ νῶτα καὶ τὰ ἔμπροσθεν πάντα ἐστιγμένους ἀνθέμια·** 2) κ. νεώτ. ὁ διὰ διαφ. χρωμάτων ἐξειργασμένος, ὁ φέρων πολλὰ ποικίλματα, ὁ κεντητός, ὁ πλουμιστός, ἴδ. ἐπὶ ὑφασμάτων ἐχόντων ἐνυφασμένα ἢ κεντημένα ποικίλματα πλουσίας καὶ σπανίας ἐργασίας, συχν.π.'Ομ.: 'Ιλ.Ε 735,αὐτ.Ξ 215 **ἱμάντα ποικίλον,** 'Ηρ.7,61 **κιθῶνας χειριδωτοὺς ποικίλους,** Αἰσχ.'Αγ.923 **ἐν ποικίλοις δὲ θνητὸν ὄντα κάλλεσιν βαίνειν** [ἐπὶ ποικίλων, πολυτελῶν ταπήτων], αὐτ.Πέρσ.836 **λακίδες ἀμφὶ σώματι στημορραγοῦσι ποικίλων ἐσθημάτων** [ἐντέχνως τεχνουργημένων ἐνδυμάτων], Σοφ.ἀπ.586 **ποικίλῳ φάρει,** Πλάτ.Πολ.557C **ἱμάτιον ποικίλον πᾶσιν ἄνθεσι πεποικιλμένον,** 'Επιγρ. **ἐπίβλημα ποικίλον,** Πλούτ.'Ηθ.185F **τὰ ποικίλα στρώματα·** || τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **ποικίλα** ὡς οὐσ. πολύχρωμα, πολυτελῆ στρώματα, τάπητες : Αἰσχ.'Αγ.926 **χωρὶς ποδοψήστρων τε καὶ τῶν ποικίλων κληδὼν ἀϋτεῖ,** αὐτ.936· || ὁμ. τὸ οὐδ. κτ. ἑν. κ. πληθ. ὡς οὐσ. ἐνδύματα, φορέματα πεποικιλμένα διὰ χρωμάτων ἢ κεντημάτων· 'Ησ. «ποικίλον· ἱμάτιον ζωγραφητόν», Φώτ. «ποικίλον· τὸ Διονυσιακὸν ἱμάτιον οὕτως ἔλεγον» : Κρατῖν.38 **τὸ ποικίλον,** Θεόκρ.15,78 **τὰ ποικίλα πρᾶτον ἄθρησον. λεπτὰ καὶ ὡς χαρίεντα,** Λουκ.Τίμ.27 **ποικίλα ἐνδὺς** [ἐνδυθεὶς ποικιλόχροα ἐνδύματα]· ὁμ. τὸ οὐδ. κτ. ἑν. **ποικίλαν** ὡς οὐσ. ἐπὶ κυπρίων, καρχηδονίων καὶ σικελικῶν ὑφασμάτων : 'Ερμιππ.63,23, 'Αριστφ.ἀπ. 611, Φιλήμ.76,4· 3) ὁμ. ἴδ. ἐπὶ μεταλλίνων κατασκευασμάτων, ὁ ἐντέχνως ἐξειργασμένος, κατειργασμένος : 'Ιλ.Δ 432 **ἀμφὶ δὲ πᾶσιν τεύχεα ποικίλ' ἔλαμπε,** αὐτ.Π 134, αὐτ.501 **ποικίλου ἐκ δίφροια,** 'Οδ.Α 132 **κλισμὸν θέτο ποικίλον,** 'Ησίοδ. Α 423 **τεύχεα ποικίλα χαλκῷ** [ἐξειργασμένα διὰ χαλκοῦ], Εὐρ.Βάκχ.1056 **ἐκλιποῦσαι ποικίλ' ὡς πῶλοι ζυγά·** || ὁ ἐντέχνως κατεσκευασμένος, ὁ περίπλοκος : 'Οδ.Θ 448 **ἐπὶ δεσμὸν ἴηλεν ποικίλον·** 4) **ποικίλη στοά** μία τῶν ἐν 'Αθήναις πολυαρίθμων στοῶν, ὀνομασθεῖσα οὕτως ἐκ τῆς διὰ τοιχογραφιῶν διακοσμήσεως αὐτῆς : Δημ.1106 **ἐγίγνετο δ' ἡ δίαιτ' ἐν τῇ ποικίλῃ στοᾷ,** αὐτ.1377, Αἰσχίν.3,186 **προσέλθετε .. εἰς τὴν στοὰν τὴν ποικίλην .. ἐνταῦθα ἡ ἐν Μαραθῶνι μάχη γέγραπται,** Παυσ.1,15,1 **ἰοῦσι δὲ πρὸς τὴν στοὰν ἣν Ποικίλην ὀνομάζουσιν ἀπὸ τῶν γραφῶν·** ὁμ. κ. ἁπλῶς **Ποικίλη** : Λουκ.'Εταιρ.Δ 10,2 **ἐν ἀγορᾷ διατρίβοντα ἢ ἐν Ποικίλῃ,** αὐτ.'Αλ.13, αὐτ.16, Παυσ.5,11,6 **'Αθήνησιν ἐν Ποικίλῃ τὸ Μαραθῶνι**

ἔργον ἐστι γεγραμμένον· || όμ. ποικίλη στοά έν Ὀλυμπίᾳ : αὐτ.5,21,17 τὸ δὲ τῆς Ἄλτεως πρὸ τῆς Ποικίλης στοᾶς καλουμένης· || όμ. λέσχη ποικίλη έν Σπάρτῃ : αὐτ.3,15,8 ἐν Σπάρτῃ δὲ λέσχη τέ ἐστι καλουμένη Ποικίλη καὶ ἡρῷα πρὸς αὐτῇ· 5) ἐπί φαρμάκων, ὁ πολυσύνθετος : Ἀρετ.Χρον.Νούσ.1,4· 6) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ παντοίων, ὁ διαφόρων εἰδῶν, ὁ παντοειδής, ὁ πολυειδής, ὁ πολύμορφος, ὁ παντοδαπός : Αἰσχ.Πρ. 495 λοβοῦ τε ποικίλην εὐμορφίαν, Δημόκρ.149 ποικίλων κακῶν ταμιεῖον, Πλάτ.Θεαίτ.146D ἕν αἰτηθεὶς πολλὰ δίδως καὶ ποικίλα ἀνθ᾽ ἁπλοῦ, αὐτ.Πολ.426A ποικιλώτερα καὶ μείζω ποιοῦσι τὰ νοσήματα, αὐτ.559D, ΚΔ Ματθ.4,24 τοὺς .. ποικίλαις νόσοις καὶ βασάνοις συνεχομένους, αὐτ.Τιμ.2,3,6 γυναικάρια .. ἀγόμενα ἐπιθυμίαις ποικίλαις, Ἀρρ.Τακτ.43,3 πηδήσεις ὡς ἔνι ποικιλωτάτας ποιεῖσθαι, Λουκ.Θυσ.5 ἄρτι μὲν ὁ γεννάδας γιγνόμενος χρυσός, ἄρτι δὲ ταῦρος ἢ κύκνος .. καὶ ὅλως ποικιλώτερος αὐτοῦ Πρωτέως, Λογγῖν.39,3 ἁρμονίαν τινά .. ποικίλας κινοῦσαν ἰδέας ὀνομάτων νοήσεων πραγμάτων κάλλους εὐμελείας, Μηναῖ.12,6 Ὄρθρ.Ὠδ.8 Θεοτοκ ποικίλοις περιπαρῆναι κακοῖς,-συγγράμματα ποικίλης ὕλης (παντοειδοῦς), - Ποικίλη Ἱστορία (τίτλ. ἔργου τοῦ Αἰλ.), - ποικίλα ἄνθη -χρώματα· 7) ἐπί τέχνης ποικίλος ὕμνος ὁ ἔχων ποικιλότροπον μελῳδίαν, ποικίλους μουσικοὺς τρόπους, ὁ ἐντέχνως πεποιημένος : Πίνδ.Ο 6,87 ἀνδράσιν αἰχματαῖσι πλέκων ποικίλον ὕμνον (σχόλ. «πολύφθογγον»), αὐτ.Ν 4,14 ποικίλαν κιθαρίζων (ποικιλοτρόπως, ἐντέχνως), αὐτ.Ο 1,29 δεδαιδαλμένοι ψεύδεσι ποικίλοις ἐξαπατῶντι μῦθοι· || όμ. ἐπί τοῦ ὕφους λόγου : Ἰσοκρ.15,47 καὶ γὰρ τῇ λέξει ποιητικωτέρᾳ καὶ ποικιλωτέρᾳ τὰς πράξεις δηλοῦσι (διὰ λόγου περισσότερον ἐντέχνου), Διον.Ἁλ.Ἰσαί.3 ποικίλοι σχηματισμοί· 8) περίπλοκος, πολύπλοκος : Ἡρ.2,148 οἱ εἱλιγμοὶ διὰ τῶν αὐλέων ἐόντες ποικιλώτατοι (ἐπὶ τοῦ λαβυρίνθου)· || δυσνόητος, ἀσαφής, ἀκατάληπτος : Ἡρ.7,111 πρόμαντις δὲ ἡ χρέουσα κατά περ ἐν Δελφοῖσι, καὶ οὐδὲν ποικιλώτερον (ἐπί χρησμοῦ), Σοφ.ΟΚ 762, Εὐρ.Μήδ.300 τῶν .. δοκούντων εἰδέναι τι ποικίλον, Ἀριστφ.Θεσμ.438 πυκνῶς τε ποικίλους λόγους ἀνεῦρεν, Πλάτ.Συμπ.182B ὁ περὶ τὸν ἔρωτα νόμος ἐν μὲν ταῖς ἄλλαις πόλεσι νοῆσαι ῥᾴδιος .. ὁ δ᾽ ἐνθάδε καὶ ἐν Λακεδαίμονι ποικίλος, αὐτ.Γοργ.491D οὐδὲν ποικίλον (οὐδὲν πολύπλοκον ἢ δύσκολον), Δημ.120 οὐδὲν ποικίλον οὐδὲ σοφόν, Ἀριστλ.Ρητ.1416b,25 ποικίλος (ἀντίθ. ἁπλούστερος)· 9) μτφ. ὁ ποικιλόβουλος, ὁ ποικιλότροπος, εὔστροφος, πανοῦργος, πολυμήχανος, δόλιος, πονηρός : Ἡσίοδ.Θ 511 Προμηθέα ποικίλον, Πίνδ.Ν 5,28 πείσαισ᾽ ἀκοίταν ποικίλοις βουλεύμασιν, Αἰσχ.Πρ.310 ὁρῶ, Προμηθεῦ, καὶ παραινέσαι γέ σοι θέλω τὰ λῷστα, καίπερ ὄντι ποικίλῳ, Εὐρ.ΙΑ 526 Ὀδυσσεὺς .. ποικίλος ἀεὶ πέφυκε, αὐτ.Ἀνδρ.937 κλύουσα .. Σειρήνων λόγους σοφῶν πανούργων ποικίλων λαλημάτων, Ἀριστφ.Ἱππ.758 ποικίλος γὰρ ἀνὴρ κἀκ τῶν ἀμηχάνων πόρους εὐμηχάνους πορίζειν, Πλάτ.Πολ. 365C ἀλώπεκα κερδαλέαν καὶ ποικίλην, Πολύβ. 8,18,4 ἅτε Κρὴς ὑπάρχων καὶ φύσει ποικίλος· 10) ὁ εὐμετάβλητος, ὁ ἀσταθής, ὁ ἄστατος, ὁ ἀβέβαιος : Ἀριστλ.ΗΝικ.1101a,8 ὁ εὐδαίμων οὐ ποικίλος καὶ εὐμετάβολος· || ἀμφίβολος : Πολύβ.14,1b,5 ποικίλας ἔχων ἐλπίδας ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος (ἀμφιβόλους), Ἐπιγρ. ποικίλαι περιστάσεις.

ποικῐλοσάμβᾰλος-ον (σάμβαλον) αἰολ. τ. ἀντὶ ποικιλοσάνδαλος, ὁ ἔχων, ὁ φορῶν πεποικιλμένα, κεντημένα σανδάλια : Ἀνακρ.14,3 σφαίρῃ .. Ἔρως νήνι ποικιλοσαμβάλῳ συμπαίζειν προκαλεῖται.

ποικῐλόστερνος-ον ὁ ἔχων ποικίλον στέρνον, στῆθος, ἐν χρ. μτφ. π. Ἠα. κ. Φώτ. ὁ ποικιλόβουλος, ποικιλομήτης βλ.λ.

ποικῐλόστικτος-ον ὁ ποικίλως ἐστιγμένος, ὁ ἔχων ποικίλα στίγματα, κατάστικτος : Ἀριστλ.ἀπ. 299 τὰ μὲν μελανόστικτα ὥσπερ κόσσυφος, τὰ δὲ ποικιλόστικτα ὥσπερ κίχλη.

ποικῐλόστολος-ον ἐπὶ πλοίου, ὁ ἔχων τὴν πρῷραν ποικίλως κεκοσμημένην: Σοφ.Φιλ.343 ἦλθόν με νηὶ ποικιλοστόλῳ (Εὐστ. ἑρμ.«ποικιλόστολος ναῦς, δαιδαλόν τι χρῆμά ἐστιν, ὡς πολλοῖς χρώμασι ποικιλλόμενον»).

ποικῐλόστομος-ον δ.γρ. ἀντὶ ποικιλόστολος βλ.λ.

ποικῐλοσύνθετος-ον μσν. ὁ ποικίλως ἢ ἐκ ποικίλων συντεθειμένος : Μελιτην.Γ 858.

ποικιλόσχημος-ον νεώτ. ὁ ἔχων ἢ ἐμφανίζων ποικίλα σχήματα· ἐπίρρ. -ήμως.

ποικῐλοτερπής-οῦς-ές μτγν. ὁ διὰ ποικίλων τρόπων τέρπων, εὐφραίνων: Ἀντίπ.Θεσσ.ΑΠ 9,517.

ποικῐλότευκτος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ ποικίλως, ὁ ἐντέχνως ἐξειργασμένος· || ὁ περίπλοκος : Ἀγαθ.ΑΠ 9,482,7 ποικιλότευκτος θέσις κύβων.

ποικῐλοτέχνης (ὁ) μτγν. ὁ πεπειραμένος, ὁ ἱκανὸς εἰς ποικίλας τέχνας, ὁ ποικίλην τέχνην ἀσκῶν : Τρυφιόδ.536 μέλισσαι ποικιλοτέχναι.

ποικιλότης-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ ποικίλου βλ.λ.6), ἡ ποικιλία· 2) εἰδ. βιολ. ἡ παρουσία ἀτομικῶν διαφορῶν εἰς τὰ γνωρίσματα καὶ γενικῶς τοὺς χαρακτῆρας τῶν ἀπογόνων.

ποικῐλότραυλος-ον μτγν. ὁ ποικίλως τραυλίζων, ᾄδων, ἐπὶ πτηνῶν : Θεόκρ.Ἐπιγρ.4,10 κόσσυφοι ἀχεῦσιν ποικιλότραυλα μέλη (κελαδοῦσι πολυποίκιλα κελαδήματα).

ποικῐλότροπος-ον λεξ. κ. νεώτ. ὁ κατὰ ποικίλους τρόπους γινόμενος ἢ ὤν· 2) μτφ. ὁ εὔστροφος, ὁ πανοῦργος : Σουΐδ. ἐν λ. Κωνσταντῖνος.

ποικιλοτρόπως ἐπίρρ. μσν. νεώτ. κατὰ ποικίλους, πολλούς, διαφόρους τρόπους : Στουδ. Θεόδ.610, Βρυέν.Ν Ἀπομν.62A, - οἱ λόγοι του ἑρμηνεύανται ποικιλοτρόπως.

ποικῐλουργός-όν σχόλ. ἀντὶ ποικιλοεργός : Σχόλ. Λυκόφρ.578 ποικιλουργούς.

ποικῐλοφαγία (ἡ) σχόλ. τὸ ἐσθίειν ποικίλα βρώματα : Σχόλ.Ἰω.Κλίμ. Cod.Coisl.87, fol.54 r°.

ποικιλοφαγῶ-έω μσν. ἐσθίω ποικίλα, τρώγω διαφόρων εἰδῶν ἐδέσματα : Τυπικὸν ρλζ. Κοτελ. εἰς Ἀποστ.Διατ.5,18.

ποικῐλοφόρμιγξ-ιγγος (ὁ,ἡ) ὁ συνοδευόμενος ὑπὸ φόρμιγγος, τῆς ἐχούσης ποικίλους φθόγγους : Πίνδ.Ο 4,3 τεαὶ .. ὧραι ὑπὸ ποικιλοφόρμιγγος ἀοιδᾶς ἑλισσόμεναι μ᾽ ἔπεμψαν.

ποικῐλοφρονῶ-έω σχόλ. ἀμτβ. εἶμαι ποικιλόφρων βλ.λ. : Σχόλ.Ἀριστφ.Θεσμ.441.

ποικῐλόφρων-ονος (φρήν) ὁ πλήρης ποικίλων σκέψεων, ποικιλομήτης, πολυμήχανος, πολύτροπος, πανοῦργος, ὅ. ποικιλόβουλος : Ἀλκ. ἐν Λυρ. Συμπλ.22,7 π- ἀλώπα, Εὐρ.Ἑκ.131 πρὶν ὁ ποικιλόφρων κόπις ἡδυλόγος δημοχαριστὴς Λαερτιάδης πείθει στρατιάν.

ποικῐλόφῡλος-ον σχόλ. ὡς γλωσσ. τοῦ αἰολόφυλος βλ.λ. : Σχόλ.Ὀππ.Ἁλ.1,617 (πληθ.).

ποικῐλόφωνος κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ποικίλως φωνῶν, ᾄδων, ἠχῶν : Νόνν.Δ 2,510 στίχα λαιμῶν ποικιλοφώνων, Σχόλ.Πίνδ.Ο 3,11 ποικιλόφωνος κιθάρα, Τζέτζ.Ἡσίοδ.201 ἀηδὼν ποικιλόφωνος· 2) μτφ. κ. μσν. ὁ ποικιλόμυθος βλ.λ. : Κλέαρχ. Ἱστ.26 κόλαξ ποικιλόμυθος, Εὐστ.1168 οὕτω ποικιλόμυθος κἀνταῦθα ὁ ποιητής.

ποικῐλόχειρος-ον ἐπὶ τῆς τύχης, ὁ ἔχων ποικίλας, ἀστάτους χεῖρας : Λυρ.Ἀλ.Ἀδέσπ.34,1 ποικιλόχειρε, ποικιλόμορφε .. Τύχα (πιθ.γρ.).

ποικιλόχροια (ἡ) νεώτ. ὅ. ποικιλοχρωμία βλ.λ.

ποικιλόχρους-οος-ουν-οον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ τὴν χροιὰν ποικίλος, ὁ ποικιλόχρωμος : Ἰω.Λυδ. Διοσ.10b, Ἀέτ.15,13, Πλαν.Ὀβιδ.Μεταμορφ.9,690.

ποικῖλοχρωμία (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ ποικιλοχρώμου.

ποικῖλόχρωμος-ον γλωσσ. κ. νεώτ. **ὁ** ποικίλα χρώματα ἔχων, ἄ. ποικιλόχρους.

ποικῖλόχρως-ωτος (ὁ,ἡ), αἰτ. **ποικιλόχροα,** ποικιλόχρους βλ.λ. : Ἀριστλ.ἀπ.295· πρβλ. Ἀθήν.7,319C **ἀκανθοστεφῆ .. εἶναι καὶ ποικιλόχροα φυκίδα.**

ποικῖλόχρωσις-εως (ἡ) νεώτ. ποικίλη χρῶσις, ποικιλοχρωμία· **2)** εἰδ. γεωπ. κληρονομικὴ νόσος τῆς ἀμπέλου ἐκδηλουμένη διὰ κιτρινίσματος τῶν φύλλων καὶ ἰδ. κατὰ τὰς νευρώσεις αὐτῶν.

ποίκιλσις-εως (ἡ) (ποικίλλω) κ. νεώτ. τὸ ποικίλως διαμορφοῦσθαι, διασκευάζεσθαι· ἐν χρ. κτ. πληθ. : Πλάτ.Νόμ.747A **νομίσαντα πρὸς πάντα εἶναι χρησίμους τὰς τῶν ἀριθμῶν διανομὰς καὶ ποικίλσεις·** **2)** νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ποικίλλειν βλ.λ.2).

ποικιλτής (ὁ) (ποικίλλω) κ. μσν. κ. νεώτ., τὸ θηλ. **ποικίλτρια,** ὁ ποικίλλων ὑφάσματα, ὁ κατασκευάζων ποικίλματα, διάφορα τεχνουργήματα, κεντήματα, ὁ **κεντητής** βλ.λ.(1)· Λεξ.Ρητ.295,25 «ποικιλτής, ὁ τὰ ποικίλα πονῶν **ἔργα,** ἃ νῦν **φαμὲν** φυχροβαφῆ· ἢ ὁ τὰ ποικίλα ἔργα ὑφαίνων»: Αἰσχίν.1, 97 **γυναῖκα ἀμόργινα ἐπισταμένην ἐργάζεσθαι .. καὶ ἄνδρα ποικιλτήν,** Ἀριστλ.Μετ.375a,27, ΠΔ Ἔξ.28,6 **ποιήσουσι τὴν ἐπωμίδα ἐκ βύσσου κεκλωσμένης, ἔργον ὑφαντὸν ποικιλτοῦ,** Πλούτ. Περ.12 **βαφεῖς .. ζωγράφοι, ποικιλταί,** Ἰω.Χρυσ. 3,28D (ἐκδ.Par.alt.) **ὑφάντης καὶ ποικιλτής,** αὐτ.5, 316A **ὑφάντας καὶ ποικιλτάς,** αὐτ.10,644B.

ποικῖλτικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ δεξιὸς εἰς τὸ ποικίλλειν βλ.λ.2), ὁ ἔμπειρος, ὁ ἐπιτήδειος εἰς τὸ κέντημα βλ.λ.6) : Πολυδ.7,34 **ἀνὴρ ποικιλτικός·** **2)** κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν ποικιλτὴν βλ.λ., ὁ τοῦ ποικιλτοῦ : Ἐφραὶμ π. Κοτελ.3,54B **χιτὼν ποικιλτικός·** ‖ τὸ θηλ. **ποικιλτική** (μτ. ἢ **ἄνευ** τοῦ **τέχνη**), ἡ **τέχνη** τοῦ ποικιλτοῦ, τῆς διὰ κεντημάτων διακοσμήσεως ὑφασμάτων, ἡ κεντητική : Διον.Ἀλ.Συνθ.2, Φίλ.1,652, Βέττ. Βάλ 3,21· ὁμ. μτ. τοῦ **ἐπιστήμη** : ΠΔ Ἰὼβ 38,36 **τίς δὲ ἔδωκε γυναιξὶν ὑφάσματος σοφίαν, ἢ ποικιλτικὴν ἐπιστήμην·** ‖ τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **ποικιλτικά** ὡς οὐσ. ὑφάσματα πεποικιλμένα, κεντημένα : ΠΔ Ἔξ.37,21(38,23) **τὰ ὑφαντὰ καὶ τὰ ῥαφιδευτὰ καὶ ποικιλτικά, ὑφᾶναι τῷ κοκκίνῳ** (δ.γρ. ἀντὶ ποικιλτά)· ἐπιρρ. **-ῶς** : Πολυδ.7,34.

ποικῖλτός-ή-όν (ποικίλλω) ὁ πεποικιλμένος, ὁ κεντημένος, ἢ **ὁ** ποικιλόχρους : Θεόπομπ.Ἱστ.283, Λογγῖν.43,2 **τί .. τῶν κατὰ τέχνην ἐπιτελουμένων καλῶν .. οὐκ ἐκομίσθη δῶρον ὡς αὐτόν; .. τὰ μὲν ἁλουργῆ τὰ δὲ ποικιλτά, τὰ δὲ λευκά,** Ἰώσ. Ἰ 5,5,4 **πέπλος Βαβυλώνιος ποικιλτός,** Βασ.1,163D **ποικιλτὰ περιβόλαια·** ‖ τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **ποικιλτὰ** ὡς οὐσ. ὑφάσματα πεποικιλμένα, κεντημένα : ΠΔ Ἔξ.37,21(38,23) **τὰ ὑφαντὰ καὶ ῥαφιδευτὰ καὶ ποικιλτά, ὑφᾶναι τῷ κοκκίνῳ** (δ.γρ. ποικιλτικά)· **2)** μτφ. ἐπὶ λόγου : Τραγ.Ἀδέσπ.ἐν Gött.Nachr. 1922,27, Ἐπιφάν.1,252B **τὸ λόγιον τὸ ποικιλτόν.**

ποικίλτρια (ἡ) μτγν. θηλ. τοῦ ποικιλτής βλ.λ., ἡ κεντήτρια, ἡ κεντήστρα : Στρόβ.17,1,36 **ποικίλτριά τις οὖσα καὶ μυρίων ἔργων δημιουργός.**

ποικῖλύφαντος-ον (ὑφαίνω) μσν. ἐπὶ πέπλου, ὁ διὰ ποικιλοχρώμων νημάτων ἐξυφασμένος : Τζέτζ. Ἐξήγ.Ἰλ.Ζ 41.

ποικῖλῶ-όω (ποικίλος) καθιστῶ τι ποικίλον βλ.λ.2), ποικίλλω, κεντῶ : Αἰσχ.ἀπ.304 **τοῦτον δ' ἐπόπτην ἔποπα τῶν αὐτοῦ κακῶν πεποικίλωκε.**

ποικιλῳδία (ἡ) νεώτ. μουσ. ἄ. παραλλαγή, βαριατσιόνα βλ.λ.

ποικιλῳδός-όν ὁ ᾄδων ποικίλην καὶ δελεαστικὴν ᾠδήν, αἰνιγματῶδες καὶ δόλιον ᾆσμα : Σοφ. ΟΤ 130 **ἡ ποικιλῳδὸς Σφίγξ.**

ποικίλως ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ., συγκρ. **ποικιλωτέρως** κ. **ποικιλώτερον,** κατὰ τρόπον ποικίλον βλ.λ.2), μὲ ποικιλίαν χρωμάτων ἢ κεντημάτων : Ἀντιφάν.99 **ποικίλως ὑφασμέναν,** ΠΔ Ἐσθ.1,6 **στρωμναὶ διαφανεῖς ποικίλως διηνθισμέναι·** **2)** κατὰ πολλοὺς καὶ διαφόρους τρόπους, πολυτρόπως, ποικιλοτρόπως : Ἱππ.Ἄρθρ.33, Πλάτ.Ἀξ.365C **ἀντίσχει δὲ δέος τι, ποικίλως περιαμύττον,** Ἡρόδ. Ἰατρ. ἐν Rh. Mus.58,85 **ποικιλωτέρως θρεπτέαν,** Γαλ.13,91, Σωρ.Βί.Ἱππ.4, Σέργ.Μακρ. ἐν Σάθ.3,206 **τὸν ἀληθῆ ζῆλον τοῦ ἀνδρὸς ποικίλως συγκαλύψαι ἐτεχνῶντο·** ‖ φρ. **ποικίλως ἔχω** ἐπὶ πραγμ., εἶμαι διάφορος τινος : Ξεν.Ἀπομν. 26,21 **ἔχει μὲν .. ποικίλως πως ταῦτα·** **3)** κατὰ τρόπον διφορούμενον : Σοφ.Φιλ.130 **οὗ .. ποικίλως αὐδωμένου δέχου τὰ συμφέροντα τῶν ἀεὶ λόγων** (ἐν διττῇ σημασίᾳ), Ἀριστφ.Ἱππ.196 **τοὺς θεοὺς .. ποικίλως πως καὶ σοφῶς ᾐνιγμένος·** **4)** κατὰ τρόπον πανοῦργον, δόλιον, πολυτρόπως, τεχνηέντως : Εὐρ.Βάκχ 888 **κρυπτεύουσι δὲ ποικίλως δαρὸν χρόνου πόδα,** Ἀλεξ.110,20 **σοφῶς .. καὶ ποικίλως,** Πολύβ.4,30,7 **ἀγεννῶς καὶ ποικίλως χρώμενοι τοῖς πράγμασιν,** Διόδ.Σ 19,5 **δημαγωγήσας ποικίλως τὰ πλήθη.**

ποιμαίνω (ποιμήν) κ. μσν. κ. νεώτ., παρατ. **ἐποίμαινον** κ. θαμιστ. **ποιμαίνεσκεν,** μέλλ. **ποιμανῶ,** ἀόρ. **ἐποίμανα,** β' πληθ. προστ. **ποιμάνατε** (ΚΔ Πέτρ.1,5,2), βόσκω ποίμνην, ὁδηγῶ εἰς τὴν βοσκὴν τὰ θρέμματα, συντηρῶ, διατηρῶ, περιποιοῦμαι ζῷα, ἐπὶ ποιμένων : Ὀδ.1 188 **ὅς ῥά τε μῆλα οἶος ποιμαίνεσκεν,** Ἡσίοδ.Θ 23 **ἄρνας ποιμαίνονθ' Ἑλικῶνος ὕπο,** Εὐρ.Κύκλ.26 **ποίμνας Κύκλωπος .. ποιμαίνομεν,** Πλάτ.Πολ.345C **ποιμαίνειν οἴει αὐτὸν τὰ πρόβατα** (δ.γρ. ἀντὶ πιαίνειν), Ἀπολλ.Ρ 2, 1004, ΚΔ Κορινθ.1,9,7 **τίς ποιμαίνει ποίμνην καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει;·** ‖ τὸ μέσ. ἢ παθ. ἐπὶ ποιμνίων, νέμομαι, βόσκομαι, πλανῶμαι ἀνὰ τὰς βοσκάς : Ἰλ.Λ 245 **αἶγας ὁμοῦ καὶ ὄις, τά οἱ ἄσπετα ποιμαίνοντο** (ἦσαν ἐν τῇ βοσκῇ), Εὐρ.Ἀλκ.579 **ἐποιμαίνοντο .. λύγκες,** Δημ.1155 **τὰ πρόβατα λαμβάνει ποιμαινόμενα·** ‖ ὁμ. τὸ μέσ. ἢ παθ. μτφ. : Μόσχ.2,5 **εὖτε καὶ ἀτρεκέων ποιμαίνεται ἔθνος ὀνείρων·** **2)** εἶμαι ποιμήν, βοσκός : Ἰλ.Ζ 25 **ποιμαίνων δ' ἐπ' ὄεσσι μίγη φιλότητι,** αὐτ.Λ 106· ‖ ἀπολ. ἐκτελῶ ἔργα ποιμένος, κάνω τὸ βοσκό, τὸν τσοπάνο, φυλάω πρόβατα : Λυσ.20,11 **ὁ μὲν .. ἐν ἀγρῷ πένης ὢν ἐποίμαινεν, ὁ δὲ πατὴρ ἐν τῷ ἄστει ἐπαιδεύετο,** Πλάτ.Θεαίτ.174D, αὐτ.Νόμ.805E **γεωργεῖν τε καὶ βουκολεῖν καὶ ποιμαίνειν καὶ διακονεῖν μηδὲν διαφερόντως τῶν δούλων,** Θεόκρ.11,65 **ποιμαίνειν δ' ἐθέλοις σὺν ἐμὶν ἅμα καὶ γάλ' ἀμέλγειν,** Ἐπιγρ., ΚΔ Λουκ 17,7 **τίς δὲ ἐξ ὑμῶν δοῦλον ἔχων ἀροτριῶντα ἢ ποιμαίνοντα, ὃς εἰσελθόντι ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἐρεῖ, .. ἀνάπεσε·** **3)** ὁμ. τὸ παθ. ἐν Αἰσχ.Εὐμ.249 **χθονὸς .. πᾶς πεποίμανται τόπος** (Βερναρδ.Γρ. «τῆς γῆς πᾶς τόπος διεπεράσθη ἀπὸ τὴν ἀγέλην ἡμῶν»)· **4)** μτφ. φυλάττω, συντηρῶ, διατηρῶ, φροντίζω, περιθάλπω, περιποιοῦμαι : Πίνδ.Ι 4(5),12 **δύο δέ τοι ζωᾶς ἄωτον μοῦνα ποιμαίνοντι τὸν ἄλπνιστον εὐανθεῖ σὺν ὄλβῳ** (Βερναρδ.Γρ. «δύο μόνα πράγματα συνηνωμένα τῷ εὐανθεῖ ὄλβῳ διατρέφουσι (διατηροῦσι, «παραθάλπουσι» Σχολ.) τὸ ἥδιστον ἄνθος τῆς ζωῆς»), Αἰσχ. Εὐμ.91 **τόνδε ποιμαίνων ἐμὸν ἱκέτην,** Πλάτ.Λύσ. 209A (τὸ σῶμα) **ἄλλος ποιμαίνει καὶ θεραπεύει,** ΑΠ 12,99 **ποιμαίνειν ἄρσενα θεσμόν·** **5)** μτφ. ὁδηγῶ, διευθύνω, διοικῶ : Εὐρ.ἀπ.744 **χρὴ δὲ τὸν στρατηλάτην ὁμῶς δίκαιον ὄντα ποιμαίνειν**

στρατόν, Λουκ.Ἔρωτ.6 **μάλα καὶ κατόπιν ἡμᾶς ἐποίμαινον αὖραι** || μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἐπὶ πνευματικῶν ἢ θρησκευτικῶν ἀρχηγῶν, καθοδηγῶ, ποδηγετῶ, ἐποπτεύω : ΚΔ Ματθ.2,6 **ἐκ σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου,** αὐτ.Ἰω.21,16, αὐτ.Πράξ.20,28 **ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ . . Θεοῦ,** αὐτ.Πέτρ.1,5,2, αὐτ.Ἀποκ.12,5 **ὃς μέλλει ποιμαίνειν πάντα τὰ ἔθνη ἐν ῥάβδῳ,** Λιβάν.Λόγ.50,1· ὁμ. κ. ἀπολ. : Σέργ.Μακρ.ἐν Σάθ.3,207 **ποιμαίνων νουνεχῶς, ἰθύνων ἐπιστημόνως καὶ θεοφιλῶς διεξάγων σύμπασαν τὴν ἐκκλησίαν·** κ. παθ. ἐπὶ τῶν πιστῶν : Μηναῖ.12,6 Συνξ. **ὑπὸ ταύτου ποιμαινόμενοι καλῶς καὶ ἀγόμενοι·** **6)** ὁμ. μτφ. καταπραΰνω, μαλάσσω : Θεόκρ.11,80 **οὕτω τοι Πολύφαμος ἐποίμαινεν τὸν ἔρωτα μουσίσδων** (διεσκέδαζε τὴν θλῖψίν του διὰ τὸν ἀτυχῆ του ἔρωτα), Λουκ.Ἔρωτ.54 **σεμνῶν ὀνομάτων κομψεύμασι τοὺς ἀμαθεῖς ποιμαινέτωσαν·** || συνεκδ. ἀπατῶ, ἐξαπατῶ, ξεγελῶ, φενακίζω : Εὐρ.Ἱππ.153 **πόσιν . . ποιμαίνει τις ἐν οἴκοις κρυπτὰ κοίτα λεχέων σῶν** (δ. γρ. ἀντὶ πημαίνει)· **7)** ρηματ.π. ποιμαντήρ, ποίμανσις, ποιμασία.

ποιμανδρία (ἡ) μτγν. ἐπίμηκες ποιμενικὸν ἀγγεῖον πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ γάλακτος κατὰ τὸ ἄμελγμα, ἀμολγεύς, καρδάρα : Λυκόφρ.326.

ποιμανεύω λεξ. κ. μσν. κ. ποιμαινεύω ἀντὶ ποιμαίνω βλ.λ. : Στουδ.Θεόδ.945 (ἐκδ.Mi.), Σουΐδ.ἐν λ. πρὶν **πρίν κεν λύκος ὄϊν ποιμαινεύσῃ.**

ποιμανόριον (τὸ) (ποιμάνωρ) ποίμνη, ποίμνιον· || μτφ. στρατός, στράτευμα· Εὐστ.212 «τὸ δὲ ποιμὴν λαῶν, ταὐτὸν ὂν τῷ ἀνδρῶν, ποιμάνωρ συνθέτως Αἰσχύλος εἴρηκε, καὶ τὸ τοιοῦτον ποίμνιον ποιμανόριον» : Αἰσχ.Πέρσ.74 **πολυάνδρου δ' Ἀσίας θούριος ἄρχων ἐπὶ πᾶσαν χθόνα ποιμανόριον . . ἐλαύνει διχόθεν.**

ποίμανσις-εως (ἡ) (ποιμαίνω) μσν. ἡ ἐνέργεια τοῦ ποιμαίνειν βλ.λ.5), τὸ καθοδηγεῖν, τὸ κυβερνᾶν : Παχυμ.Γ'Ἀνδρ.Παλαιολ.101Β **τὴν σκληρὰν ἐκείνων ποίμανσιν.**

ποιμαντήρ-ῆρος (ὁ) **ὁ ποιμαίνων,** ὁ ποιμήν· || μτφ. ἐπὶ πλοηγῶν ἢ κυβερνητῶν πλοίων : Σοφ.ἀπ. 432,10 **νεῶν ποιμαντῆρες.**

ποιμαντικός-ή-όν μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν ποιμένα βλ.λ.1), ὁ τοῦ ποιμένος, ἃ. ποιμενικός : Γρηγ.Ναζ.1,184C, αὐτ. 237D (ἐκδ.Ben.) **ποιμαντικὴ βακτηρία,** Παχυμ.Γ Ἀνδρ.Παλαιολ.123· || ἰδ. τὸ θηλ. **ποιμαντική** (μτ. ἢ ἄνευ τοῦ τέχνη) ὡς οὐσ. ἡ τέχνη τοῦ ποιμαίνειν, βόσκειν ποίμνια, ἡ τέχνη τοῦ ποιμένος, τοῦ βοσκοῦ· Ἡσ. «ποιμαντική, ἡ τῶν ποιμένων» : Γαλ. 750, Ἡσ.· **2)** κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν ποιμένα βλ.λ.3), εἰς τὸν θρησκευτικὸν ἀρχηγόν, ἃ. ποιμαντορικός : Φώτ.Ἐπιστ. 69,22, αὐτ.108,2 **τῆς ποιμαντικῆς ἐπιστασίας καὶ κατηχήσεως,** - **ποιμαντικὴ ῥάβδος** (τὸ σκῆπτρον τοῦ ἐπισκόπου, ἡ πατερίτσα)· **3)** μτγν. τὸ θηλ. ὡς οὐσ. ἡ τέχνη τοῦ ποιμαίνειν βλ.λ.5) : Βασ.1, 346D, αὐτ.598Α **ἀδελφαὶ γὰρ ποιμαντικὴ καὶ βασιλική,** Ἰσίδ.Πηλ.Πηλουσ.Ἐπιστ.1,136 **τὸν τῆς ποιμαντικῆς ἡγεμόνα·** || νεώτ. τὸ θηλ. **ποιμαντική** ὡς οὐσ. ἓν ἐκ τῶν μαθημάτων τοῦ πρακτικοῦ κλάδου τῆς θεολογίας διδάσκον τὴν θεωρίαν τῆς πνευματικῆς καθοδηγήσεως τῶν πιστῶν ὑπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν βαθμούχων ὡς καὶ τὰ καθήκοντα τούτων πρὸς ἑαυτοὺς καὶ τὸ ποίμνιον.

ποιμαντικῶς ἐπίρρ. μσν. κατὰ τὸν τρόπον τοῦ ποιμένος τῆς ἐκκλησίας, ἃ. ποιμαντορικῶς : Ξιφιλ.Γ ἐν Mi.119,888.

ποιμαντορία (ἡ) μσν. κ. νεώτ. ἡ ὑπὸ τοῦ θρησκευτικοῦ ἀρχηγοῦ ἢ ἐκκλησιαστικοῦ βαθμούχου ποίμανσις **τοῦ πνευματικοῦ ποιμνίου,** πνευματικὴ καθοδήγησις τῶν πιστῶν : Σέργ.Μακρ.ἐν Σάθ.3,355 **φροντίδας προσέθεντο τῇ ἀρχικωτάτῃ ποιμαντορίᾳ τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου·** **2)** τὸ ἀξίωμα τοῦ πνευματικοῦ ὁδηγοῦ, τοῦ ἱεράρχου.

ποιμαντορικός-ή-όν μσν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ποιμαντορίαν ἢ τὸν πνευματικὸν ποιμένα : **ποιμαντορικαὶ ἐπιστολαὶ** (αἱ δύο πρὸς Τιμόθεον καὶ ἡ πρὸς Τίτον τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, περιλαμβάνουσαι ὑποθήκας περὶ τῶν καθηκόντων τῶν θρησκευτικῶν ποιμένων), - **ποιμαντορικὴ ἐγκύκλιος,** - ποιμαντορικὴ ῥάβδος (ἡ πατερίτσα)· || μσν. τὸ θηλ. ποιμαντορικὴ ἡ ποιμαντορία βλ.λ.1) : Μιχ.Ἀκομ.2,25,8 (ἐκδ.Λ.) **τὴν ποιμαντορικὴν ἐπιστήμην·** ἐπίρρ. νεώτ. **-ῶς.**

ποιμάνωρ-ορος (ὁ) (ποιμαίνω, ἀνήρ) ποι. ὁ ποιμήν, ἀρχηγός, ἡγεμὼν λαοῦ· Ἡσ. «ποιμὴν ἢ βασιλεύς» : Αἰσχ.Πέρσ.241 **τίς δὲ ποιμάνωρ ἔπεστι κάπιδεσπόζει στρατῷ.**

ποιμασία (ἡ) μτγν. τὸ ποιμαίνειν, τὸ διαφυλάττειν, τὸ περιποιεῖσθαι : Φίλ.1,594, αὐτ.596,12 **ποιμασία γάρ ἐστι θεοῦ.**

ποιμενάρχης (ὁ) μσν. κ. νεώτ. κ. **ποιμέναρχος ὁ** πνευματικὸς ὁδηγὸς τοῦ θρησκευτικοῦ ποιμνίου, ὁ ἄρχων, ὁ ἡγούμενος τῶν πνευματικῶν ποιμένων, ὁ ἀρχιερεύς, ὁ ἐπίσκοπος : Σέργ.Μακρ.ἐν Σάθ.3, 256 **ὁ πάντα ἄοκνος καὶ ἄγρυπνος ποιμενάρχης κύριος Σαμουήλ.**

ποιμεναρχία (ἡ) μσν. κ. νεώτ. τὸ ἔργον καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ ποιμενάρχου βλ.λ. : Ἐφραίμ 493.

ποιμέναρχος (ὁ) μσν. ἃ. ποιμενάρχης βλ.λ. : Θεοδόσ.Διάκ.Ἀκρ.4,27.

ποιμεναρχῶ-έω (ποιμενάρχης) μσν. κ. νεώτ.ἀμτβ. εἶμαι ποιμενάρχης βλ.λ. : Παχυμ Γ'Ἀνδρ.Παλαιολ. 325C **τοῦ μετ' αὐτὸν ποιμεναρχήσαντος Ἰωσήφ,** αὐτ.327D, αὐτ.405Α.

ποιμενικός-ή-όν (ποιμήν) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς ποιμένα, ὁ τοῦ ποιμένος : Θεόκρ.1,23 **ὁ θῶκος τῆνος ὁ ποιμενικός,** Καλλ.ἀπ.125 **ποιμενικὸν πίλημα,** Νίκ.π.Ἀθήν.11, 475D **ποιμενικὸν ἄγγεῖον,** Γαλ.19,138.7 τὴν **ποιμενικὴν σκάφην,** Ἀθήν.11,475D, Ὀππ.Κυν.3,272 **κύνεσσι ποιμενικοῖς,** Λόγγ.17,7 **ποιμενικὴν παιδιάν,** Θεοφύλ.Σ'Ἱστ.63,13 (Bonn.) **ποιμενικὸν τερέτισμα,** - **ποιμενικαὶ ἀσχολίαι,** - **ποιμενικὴ ῥάβδος** (ἡ ἀγκλίτσα), - **ποιμενικὸς κύων** (ποικιλία κυνὸς ἐκ τῆς κατηγορίας τῶν οἰκοδιαίτων, τὸ τσοπανόσκυλο), - **ποιμενικὸς βίος,** - **ποιμενικὰ ᾄσματα,** - **ποιμενικὴ ποίησις** (ἡ βουκολική)· || τὸ θηλ. **ποιμενική** (ἐνν. τέχνη), ἡ τέχνη τοῦ ποιμένος, ἃ. ποιμαντική : Πλάτ.Πολ.345D **τῇ δὲ ποιμενικῇ οὐ δήπου ἄλλου του μέλλει ἢ, ἐφ' ᾧ τέτακται, ὅπως τούτῳ τὸ βέλτιστον ἐκποριεῖ·** **2)** νεώτ. τὸ οὐδ. **ποιμενικὸν** ὡς οὐσ. ποιητικὸν εἶδος, τοῦ ὁποίου τὰ θέματα εἶναι εἰλημμένα ἐκ τοῦ ἐν τῇ πράξει καὶ τοῦ συναισθηματικοῦ βίου τῶν ποιμένων, ἃ. βουκολικὴ ποίησις· || εἰδ. μουσ. ὁμ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. μουσικὴ σύνθεσις, δι' ἧς ἐπιζητεῖται ἡ μίμησις τῆς μουσικῆς τῶν ποιμένων.

ποιμενικῶς ἐπίρρ., μσν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον ποιμενικόν, ὅπως οἱ ποιμένες : Εὐμάθ.110.

ποιμένιον (τὸ) μτγν. ποι. τ. ἀντὶ ποίμνιον βλ.λ. : Ὀππ.Κυν.3,264 **ποιμενίων καὶ αἰπολίων ὀλετῆρα,** αὐτ.4,269 **πρῶτος ποιμένιον ἱδρύσατο.**

ποιμένιος-α-ον μτγν. σπάν. τ. τοῦ ποιμενικός βλ.λ. : Ἀλκ.Μεσσ.ΑΠλ.4,226 **ποιμενίῳ τερπόμενος δόνακι,** Μακεδ.ΑΠ 6,73 **ποιμενίων .. καμάτων.**

ποιμενίς-ίδος (ἡ) νεώτ. θηλ. τοῦ ποιμὴν βλ.λ., μικρὰ κόρη βόσκουσα ποίμνια· **2)** ἡ θυγάτηρ τοῦ ποιμένος, ἡ κόρη τοῦ βοσκοῦ.

ποιμένισσα (ἡ) πάπ. θηλ. τοῦ ποιμήν.

ποιμενόθι ἐπίρρ. μσν. ἐπὶ τόπου, ἐν τῇ ποίμνῃ, ἐπὶ ἡρεμίας : Θεοδοτ.π.Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.4,26D.

ποιμεντάριος (ό) μτγν. διόρθ. ἀντὶ πιμεντάριος βλ.λ. : 'Αέτ.15,29 **ποιμενταρίων** (δ.γρ. ποιμενικῶν).

ποιμήν-ένος (ό) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **ποιμένας**, κλητ. **ποιμήν** (οὐχὶ **ποιμέν** : 'Ηρωδιαν.Τεχν.Λειφ.2, 717), τὸ θηλ. **ποιμένισσα** (πάπ.), νεώτ. **ποιμενίς**, βοσκὸς κ. ἰδ. προβάτων ἢ βοῶν : 'Ιλ.Δ 455 **τῶν δέ τε τηλόσε δοῦπον ἐν οὔρεσιν ἔκλυε** ποιμήν, αὐτ. Ε 137, 'Οδ.Κ 83 **ὅθι ποιμένα ποιμὴν ἠπύει εἰσελάων**· ὁμ. κτ. ἀντίθ. πρὸς τὸν κύριον ἢ ἰδιοκτήτην : 'Οδ.Δ 87 **ἔνθα μὲν οὔτε ἄναξ ἐπιδευὴς οὔτε ποιμὴν τυροῦ καὶ κρειῶν**· || μεθ' 'Ομ. βοσκὸς προβάτων, τσομπάνος, μπιστικός : Εὐρ.Βάκχ.714 **βουκόλοι καὶ ποιμένες**, Πλάτ.Πολ.343Α **οὐδὲ πρόβατα οὐδὲ ποιμένα γιγνώσκεις**, αὐτ.Νόμ. 735Β, αὐτ.Θεαίτ.174D **οἷον συβώτην ἢ ποιμένα ἤ τινα βουκόλον**, Δημ.1155 **τὰ πρόβατα λαμβάνει ποιμαινόμενα .. καὶ τὸν ποιμένα μετ' αὐτῶν**, ΠΔ Γεν.4,2 **καὶ ἐγένετο Ἄβελ ποιμὴν προβάτων**, ΚΔ Ματθ.9,36 ὡς **πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα**, αὐτ. Λουκ.2,8, Πλούτ.'Ηθ.176F **οὐ μόνον τὰ πρόβατα λαβών, ἀλλὰ καὶ τὸν ποιμένα προσεκτυφλώσας**, Θεοφύλ.Βουλγ.'Επιστ.38 **Ἀπόλλων ποιμένων ἦρα καὶ Ἀφροδίτη βουκόλων**, Κάλβ.'Ωδ.1,14, Βαλαωρ. Στιχουργ.10,7 **δύο ποιμένες πλανημένοι**· **2**) μτφ. ἡγέτης, ἡγεμὼν λαοῦ, ἀρχηγὸς ἀνθρώπων, συνήθ. ὡς ἐπίθετον βασιλέων κ. ἡγεμόνων : 'Ιλ.Α 263 **Δρύαντά τε ποιμένα λαῶν**, αὐτ.Β 243 **Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν**, 'Οδ.Ο 151 **Νέστορι ποιμένι λαῶν**· || γεν. ἀρχηγός, ἡγεμών, ὁδηγός, κυβερνήτης : 'Ιλ.Β 85 **οἱ δ' ἐπανέστησαν πείθοντό τε ποιμένι λαῶν σκηπτοῦχοι βασιλῆες**, Πίνδ.Ν 8,6 **οἷοι καὶ Διὸς Αἰγίνας τε λέκτρον ποιμένες ἀμφεπόλησαν Κυπρίας δώρων** (ἐπὶ τῶν 'Ερώτων), Αἰσχ.'Ικ.767 **οὐδ' ἐν ἀγκυρουχίαις θαρσοῦσι ναῶν ποιμένες**, Σοφ.Αἶ.360 (ἐν κώδ.), Εὐρ.Φοίν.1140 **παρὴν δ' ἑκάστου τῶνδέ μοι θεάματα ξύνθημα παραφέροντι ποιμέσιν λόχων**, αὐτ.'Ικ.674 **ποιμένες δ' ὄχων τετραόρων κατῆρχον .. μάχης**, Πλάτ.Πολ.440D **τῶν ἀρχόντων ὥσπερ ποιμένων πόλεως**· || ἀπολ. κύριος : Πίνδ.Ο 10(11),88 **πλοῦτος ὁ λαχὼν ποιμένα ἐπακτὸν ἀλλότριον, θνάσκοντι στυγερώτατος**· **3**) εἰδ. ἐκκλ. πνευματικὸς ἀρχηγός, ἡγέτης, καθοδηγητής : ΠΔ 'Ιερ.2,8 **οἱ ἀντεχόμενοι τοῦ νόμου οὐκ ἠπίσταντό με καὶ οἱ ποιμένες ἠσέβουν εἰς ἐμέ**, ΚΔ 'Εφεσ.4,11 **αὐτὸς ἔδωκε .. τοὺς εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους**, Λιβάν.30,11, Μηναῖ.12,6 Μεγ.'Εσπ.'Ωδ.5 **ποιμὴν καὶ ὁδηγὸς πάντων τῶν πλανωμένων, Νικόλαε, ὑπάρχων**, Σέργ.Μακρ. ἐν Σάθ.3,211 **τῆς ποίμνης μανείσης κατὰ τοῦ ποιμένος**· || εἰδ. ὡς προσηγορία τοῦ Χριστοῦ : ΚΔ 'Ιω.10,11 **ἐγὼ εἰμὶ ὁ ποιμὴν ὁ καλός**, αὐτ.16 **τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι, καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμήν**, αὐτ.Πέτρ.1,2,25· || νεώτ. τίτλος τοῦ ἱερέως παρὰ τοῖς Ἕλλησι διαμαρτυρομένοις· **4**) νεώτ. ὁ τέταρτος βαθμὸς ἐν τῇ ἱεραρχίᾳ τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας· **5**) νεώτ. ζῳολ. γένος ξηροβατικῶν **φαριδῶν** πτηνῶν.

ποίμνη (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. πλῆθος βοσκημάτων ἀποτελούντων σύνολον ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν ποιμένος, ποίμνιον, κοπή, κοπάδι : 'Οδ.Ι 122 **οὔτ' ἄρα ποίμνῃσιν καταΐσχεται οὔτ' ἀρότοισιν**· || κυρ. ποίμνιον προβάτων : 'Ησίοδ.Θ 446 **βουκολίας τ' ἀγέλας τε καὶ αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν, ποίμνας τ' εἰροπόκων οἴων**, 'Ηρ.1,126 **τά τε αἰπόλια καὶ τὰς βουποίμνας καὶ τὰ βουκόλια**, Αἰσχ.Πρ.653 **ποίμνας στάσεις τε πρὸς πατρός**, Σοφ.Αἶ.234 **κεῖθεν ἄρ' ἡμῖν δεσμῶτιν ἄγων ἤλυθε ποίμνην**, Πλάτ.Πολ. 415Ε **εἰ πολέμιος ὥσπερ λύκος ἐπὶ ποίμνην τις ἴοι**, Δημ.1155, ΚΔ Λουκ.2,8 **ποιμένες .. φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν**, αὐτ.Κορινθ.1,9,7· || γεν. ἀγέλη ζῴων : Πίνδ.ἀπ. 238 **ποῖμναι κάπρων λεόντων τε**· || ὁμ. ἐν περιληπτ. σημ. ἓν μόνον ζῷον τῆς ποίμνης : Εὐρ.'Ηλ. 725 **ἔχειν χρυσόμαλλον κατὰ δῶμα ποίμναν** (ἐπὶ τοῦ χρυσομάλλου κριοῦ)· πρβλ. 'Αντιφάν.ἀπ.52,4 **2**) μτφ. ἐπὶ προσ., πλῆθος ἀνθρώπων, ὁμάς : Αἰσχ. 'Ικ.642 **αἰδοῦνται δ' ἱκέτας Διός, ποίμναν τάνδ' ἀμέγαρτον**, αὐτ.Εὐμ.197 **ποίμνης τοιαύτης δ' οὔτις εὐφιλὴς θεῶν** (ἐπὶ τῶν 'Ερινύων), Πλάτ.Πολιτ. 267C **ἐπὶ ποίμνῃ δίποδι μέρος ἀνθρωπονομικὸν ἔτι λειφθὲν μόνον** (ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους)· || μτγν., μσν. κ. νεώτ. τὸ σύνολον τῶν εἰς Χριστὸν πιστευόντων : ΚΔ 'Ιω.10,16 **καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι, καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμήν**, Μηναῖ.12,6 Μικρ.'Εσπ.Θεοτ.' **ζηλώσας ὁ ἀντίδικος τὴν ποίμνην σου, πανάχραντε**, αὐτ.'Απολ. **κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος ἀνέδειξέ σε τῇ ποίμνῃ σου Χριστὸς ὁ Θεός**.

ποίμνηθεν ἐπίρρ. μτγν. ἐκ ποίμνης, ἀπὸ ποίμνιον, κοπάδι : 'Απολλ.Ρ 2,491.

ποιμνήϊος-(η)-ον ἐπ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ποίμνην ἢ τὸν ποιμένα : 'Ιλ.Β 470 **αἵ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήϊον ἠλάσκουσιν**, 'Ησίοδ. Ἔργ.787 **σηκόν τ' ἀμφιβαλεῖν ποιμνήϊον .. ἦμαρ**.

ποιμνηλάτης (ό) μσν. ποιμὴν ἐλαύνων : Θεοδόσ. Διακ.'Ακρ.5,94 (Boiss.).

ποιμνιάρχης (ό) μσν. ὁ ἀρχηγὸς ποιμνίου : Φιλῆς 2,86,145, αὐτ.255 (ἐκδ.Mil.).

ποιμνίαρχος (ό) μσν. ἃ. ποιμνιάρχης βλ.λ. : 'Ιγνάτ. Διακ.Βί.Νικηφ.Κων/πλ.154,12 (ἐκδ. De Boor).

ποιμνιαρχῶ-έω μσν. εἶμαι ποιμνιάρχης βλ.λ., ἃ. ποιμεναρχῶ : Στουδ.Θεόδ.611.

ποιμνικός-ή-όν πάπ. ὁ ποιμενικὸς βλ.λ.

ποιμνιοβοσκή (ἡ) νεώτ. κ. δημ. ἡ νομή, ἡ βόσκησις ποιμνίων : **ἀδίκημα ποιμνιοβοσκῆς** (τὸ ἀδίκημα τῆς δι' εἰσαγωγῆς ἢ βοσκήσεως βλάβης ἢ φθορᾶς ξένου ἀγροτικοῦ κτήματος)· **2**) τόπος κατάλληλος πρὸς νομήν, βόσκησιν ποιμνίων.

ποίμνιον (τὸ) κ. μσν. κ. νεώτ. ποίμνη κ. ἰδ. προβάτων, κοπάδι : 'Ηρ.2,2 **παιδία δύο .. διδοῖ ποιμένι τρέφειν εἰς τὰ ποίμνια τροφήν τινα τοιήνδε**, Σοφ.ΟΤ 761 **ἀγροὺς σφε πέμψαι κἀπὶ ποιμνίων νομάς**, αὐτ.1028, Εὐρ.Ρῆσ.270 **οἷ χρῆν γεγωνεῖν σ' εὐτυχοῦντα ποίμνια;**, Πλάτ.Πολ.416Α **τρέφειν κύνας ἐπικούρους ποιμνίων**, αὐτ.Νόμ.694Ε· || ὁμ. ποίμνη αἰγῶν : 'Επιγρ.' || ὁμ. ἐπὶ ἑνὸς μόνον βοσκήματος : ΠΔ Βασ.1,25,2 **καὶ τούτῳ ποίμνια τρισχίλια**· **2**) μτγν., μσν. κ. νεώτ. μτφ. τὸ σύνολον τῶν πιστῶν, τῶν πιστευόντων εἰς τὸν Χριστόν : ΚΔ Λουκ.12,32 **μὴ φοβοῦ τὸ μικρὸν ποίμνιον**, αὐτ.Πέτρ.1,5,2 **ποιμάνατε τὸ ἐν ὑμῖν ποίμνιον τοῦ Θεοῦ**, Μηναῖ.12,7 Ὄρθρ.'Εξαπ. **πρὸς νομὰς εὐσεβείας καθοδηγῶν τὸ ποίμνιον**.

ποίμνιος-α-ον ἐπὶ τόπου, ὁ εἰς ὃν φοιτῶσι, συχνάζουσι ποίμνια, ὁ ὑπὸ τῶν ποιμνίων συχναζόμενος: Εὐρ.ἀπ.740,5 **ἐπί τε λειμῶνας ποίμνιά τ' ἄλση**.

ποιμνιοστάσιον (τὸ) νεώτ. περίφρακτος χῶρος, ἐν ᾧ σταβλίζονται ποίμνια, μάντρα, μαντρί.

ποιμνιοτρόφος (ό) μτγν. ὁ τρέφων, διατηρῶν ποίμνια, ὁ ποιμήν : 'Ακύλ.ΠΔ Βασ.4,3,4, αὐτ.'Αμ 1,1.

ποιμνίτης (ό) **ὁ** ποιμενικὸς βλ.λ. : Εὐρ.'Αλκ.577 **βοσκήμασι σοῖσι συρίζων ποιμνίτας ὑμεναίους** (ποιμενικὸν γαμήλιον ᾆσμα), Πολυδ.7,185 **ποιμενίτης κύων** (τσοπανόσκυλο).

ποινά 'Ησ. «ποιά. Λάκωνες» (πιθ. ἀντὶ ποιϜά).

ποιναῖος-α-ον (ποινή) κ. μσν. ὁ τιμωρός, ὁ ἐκδικητικός : 'Επιγρ. ποιναῖος ἄορ, 'Αρισταίν.1,10 **ἐπὶ σοὶ ποιναῖον βέλος ἀφῇ**, 'Ιω.Λυδ.Ρωμ.3,16 **ποιναῖα ὄργανα**, Παῦλ.Σιλ.ΑΠ 5,253,6 **μὴ ταῦτα χαράξαι ὅρκια ποιναίης νῶτον ὑπὲρ σελίδος**.

ποινάτωρ-ορος (ό,ἡ) δωρ. τ. τοῦ ποινήτωρ ὁ τιμωρός, **ὁ ἐκδικητής**· 'Ησ. «ποινάτορας, τιμωρούς» : Αἰσχ.'Αγ.1281 ποινάτωρ πατρός, Εὐρ.'Ηλ. 23, αὐτ.268 **παῖδας μὴ τέκοις ποινάτορας;**

ποινή (ἡ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. χρηματικὸν ἀντίτιμον φόνου, χρηματικὴ τιμὴ χυθέντος αἵματος, χρηματικὴ ἀποζημίωσις καταβαλλομένη ὑπὸ τοῦ φονέως εἰς τοὺς συγγενεῖς τοῦ φονευθέντος πρὸς ἀπαλλαγὴν αὐτοῦ ἀπὸ πάσης διώξεως, κάθαρσις, ἐξιλασμός, ἐκδίκησις, Ἡσ. «ποινή· ἀντέκτισις ἡ ὑπὲρ φόνου διδομένη, καὶ ἡ δωρεά, καὶ τὰ διδόμενα χρήματα ὑπέρ τινος ἀνῃρημένου τοῖς αὐτοῦ οἰκείοις», μτ. γενικ. προσ. : Ἰλ.Ξ 483 ἵνα μή τι κασιγνήτοιό γε ποινὴ δηρὸν ἄτιτος ἔῃ (Ζερβ. μτφρ. «γιὰ νὰ μὴ μένῃ πολλὴ ὥρα ἀνεκδίκητος ὁ ἀδελφός μου»)· ‖ γεν. τίμημα καταβαλλόμενον πρὸς ἱκανοποίησιν, ἱκανοποίησις, ἀνταπόδοσις, ἀποζημίωσις, πρόστιμον, τιμωρία, ἀντίποινα : αὐτ.Ε 266, αὐτ.Φ 28 δυώδεκα λέξατο κούρους ποινὴν Πατρόκλοιο . . θανόντος, αὐτ.Ρ 207, Ὀδ.Ψ 312 Κύκλωψ . . ἀπετίσατο ποινὴν ἰφθίμων ἑτάρων, Ἡσίοδ.Ἔργ.749 καὶ τοῖς ἔπι ποινή, αὐτ.755 λευγαλέη γὰρ ἐπὶ χρόνον ἔστ' ἐπὶ καὶ τῷ ποινή, Πίνδ.Ο 2,64 ποινὰς ἔτισαν (ἔδωσαν δίκην, ἐτιμωρήθησαν), Ἡρ.2,134 ποινὴν τῆς Αἰσώπου ψυχῆς ἀνελέσθαι (νὰ λάβῃ ἐκδίκησιν διὰ τὸν θάνατον τοῦ Αἰσώπου), αὐτ.7,134, Αἰσχ.Εὐμ.541, αὐτ.Πρ.112 τοιῶνδε ποινὰς ἀμπλακημάτων τίνω (τοιούτων ἁμαρτημάτων ποινὰς ἀποτίνω), αὐτ.268, αὐτ.Εὐμ. 464, Σοφ.Ἠλ 564 τίνος ποινὰς τὰ πολλὰ πνεύματ' ἔσχ' ἐν Αὐλίδι, Εὐρ.ΙΤ 446 ποινὰς δοῦσ' ἀντιπάλους, αὐτ.Τρῳ.360, Ἀντιφ.2,4,11 ὑπὲρ . . τοῦ ἀποθανόντος ἀναμιμνήσκων τὴν ποινὴν παραινῶ ὑμῖν μὴ τὸν ἀναίτιον καταλαβόντας τὸν αἴτιον ἀφεῖναι, Ξεν.ΚΠ 6,1,11 οὐ τίνων ποινὰς ὧν τε ὑμᾶς ἐπεχείρησεν ἀδικεῖν, Ἑλλ.Ἐπιγράμμ.356,3 παινῆς εἵνεκα (διά, ὡς τιμωρίαν)· σπαν. π. πεζογράφοις ἀντὶ τοῦ δίκη βλ.λ.8)· **2)** νεώτ. κ. δημ. γεν. τιμωρία ἐπιβαλλομένη διά τινα κολάσιμον πρᾶξιν : μαθητικαὶ - πειθαρχικαὶ ποιναὶ (αἱ ὑπὸ διαφόρων ἀρχῶν ἐπιβαλλόμεναι εἰς τοὺς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν τελοῦντας, δι' ὑπηρεσιακὰ ἢ ἄλλα πταίσματα), - παιδαγωγικὴ ποινὴ (ἡ ὑπὸ τῶν παιδαγωγῶν ἐπιβαλλομένη εἰς ἁμαρτήσαντα παῖδα σκοποῦσα κυρίως εἰς τὴν ἠθικὴν βελτίωσιν αὐτοῦ)· ‖ εἰδ. νομ. κακὸν ὑπὸ νόμου τινὸς ἀπειλούμενον καὶ ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ ἐπιβαλλόμενον κατὰ τοῦ δράστου ἀξιοποίνου τινὸς πράξεως : ποινὴ φυλακίσεως, - χρηματικὴ ποινὴ (ἡ ἐπιβάλλουσα τὴν καταβολὴν χρηματικοῦ ποσοῦ), - ἐπανορθωτικαὶ ποιναὶ (αἱ συντελοῦσαι εἰς ἐπανόρθωσιν), - ἡ ἐσχάτη τῶν ποινῶν (ἡ καταδίκη εἰς θάνατον, ἄ. θανατική), - ἰδιωτικὴ ποινὴ (ποινικὴ ρήτρα)· ‖ φρ. ἐπὶ ποινῇ (πρὸς δήλωσιν τοῦ ὅτι, ἐν περιπτώσει παραβάσεως ἢ ἀνυπακοῆς, θέλει ἐπιβληθῆ ἡ δεῖνα ποινή) : ἀπαγορεύεται τὸ κάπνισμα εἰς τοὺς ὑπαλλήλους ἐπὶ ποινῇ ἀπολύσεως· **3)** προσωποποιημένη, ἡ θεὰ τῆς τιμωρίας καὶ ἐκδικήσεως κατέχουσα τὴν αὐτὴν τάξιν μετὰ τῆς Δίκης καὶ Ἐρινύος : Αἰσχ.Εὐμ.323 μᾶτερ, ἅ μ' ἔτικτες . . ἀμαυροῖσι καὶ δεδορκόσι ποινάν, Εὐρ.ΙΤ 200, Πλούτ. Ὁθ.1· ὁμ. κ. κτ. πληθ. : Αἰσχίν.1,190 τοὺς ἠσεβηκότας . . Ποινὰς ἐλαύνειν καὶ κολάζειν δᾳσὶν ἡμμέναις, Πολύβ.24,8,2 παρέστησεν αὐτῷ τινὰς Ἐρινῦς καὶ Ποινάς, Συνέσ.Ἐπιστ.44 τὴν αὐτὴν αἱ Ποιναὶ χρείαν τῇ φύσει τοῦ κόσμου παρέχονται· **4)** ἐν καλῇ σημ. ἀμοιβή, ἀνταμοιβή, ἀνταπόδοσις : Πίνδ.Π 1,59 κελαδῆσαι πίθεό μοι ποινὰν τεθρίππων (Βερναρδ.Γρ. «πείσθητί μοι νὰ ἐξυμνήσῃς τὴν ὀφειλομένην τιμὴν (τὸ βραβεῖον καὶ τὴν νίκην) τῶν τεθρίππων»), αὐτ.Ν 1,70 καμάτων . . ποινάν, Αἰσχ.Ἱκ.626 λέξωμεν ἐπ' Ἀργείοις εὐχὰς ἀγαθάς, ἀγαθῶν ποινάς, Ἐπιγρ. ποινὴν εὐσεβίης· **5)** εἰδ. ἀστρολ. ὀνομασία τοῦ κλήρου βλ.λ.8) : Σέξτ.Ἐμπ. Μαθ.5,15· ‖ ὁμ. ἐπὶ τοῦ ἕκτου ἀστρολογικοῦ τόπου : Παῦλ.Ἀλ.Μ 1.

ποινηλᾰσία (ἡ) μτγν. κ. μσν. ἡ ὑπὸ τῶν Ποινῶν, τῶν Ἐρινύων καταδίωξις. ἡ ἐπιβολὴ ποινῆς, τιμωρία : Ἰω.Λυδ.Διοσκ.28, Φώτ.Ἐπιστ.83,31 τὴν ἀξίαν διδόντων ποινηλασίαν, ΚΜονασσ.Χρον. 3978 ποινηλασία τοῦ νόμου.

ποινηλάτης (ὁ) μσν., θηλ. ποινηλάτις-ιδος, ὁ ἐκδικητής, ὁ τιμωρός : Πρόδρ.117, αὐτ.225.

ποινηλάτις-ιδος (ἡ) μσν. θηλ. τοῦ ποινηλάτης βλ.λ. : Πρόδρ.405 ποινηλάτις τύχη, Νικήτ Εὐγ.6,37.

ποινηλατιστής (ὁ) μσν. ὁ ποινὴν ἐπιβάλλων : Ἀχμ.Ὀνειροκρ.145,26.

ποινήλᾰτος-ον (ποινή, ἐλαύνω) μτγν. κ. μσν. ὁ ὑπὸ τῶν Ποινῶν, τῶν Ἐρινύων καταδιωκόμενος : Ἀνών.π.Σουΐδ. τοῦτον ὡς ποινήλατον ὁ φιλόσοφος ἐξετρέπετο· **2)** ἐκεῖνος ὃν ἐπιβάλλουσι, ἐμβάλλουσί τινι αἱ Ἐρινύες : Σιμπλίκ.Ἐπίκτ.117D ποινήλατος μανία.

ποινηλᾰτῶ-έω μτγν. κ. μσν. καταδιώκω καὶ βασανίζω τινὰ ὡς ἡ Ποινή, ἡ θεὰ τῆς ἐκδικήσεως : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.11,117 ἱκανῶς ποινηλατούσης αὐτὸν τῆς κατὰ τὸ φεύγειν . . ταραχῆς, Πρόδρ. 126, Τζέτζ.Χιλ.3,383· κ. παθ. ποινηλατοῦμαι καταδιώκομαι, βασανίζομαι ὑπὸ τῶν Ποινῶν, ἢ ὡς ὑπὸ τῶν Ποινῶν : Πλούτ.Ἠθ.1162C ποινηλατούμενος ὑπ' Ἐρινύων, Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.1,27 ὑπὸ τῶν φύσει κακῶν νομίζει ποινηλατεῖσθαι, αὐτ.3,237, Ἡφαιστ.Ἀστρλ.3,8, Εὐνάπ.Ἱστ.ἀπ.248D ποινηλατεῖσθαι τὸ ἀνθρώπινον, Ἑρμεί.Ἀλ.Φαῖδρ.111A· ‖ Ἡσ. «ποινηλατήσας· ἐλάσας».

ποίνημα-ατος (τὸ) (ποινῶ) ἐκδίκησις, τιμωρία : Ἡσ (κῶδ. ποινώματα).

ποινήτειρα (ὁ) μσν. θηλ. τοῦ ποινητήρ βλ.λ. : Τζέτζ.Μεθ' Ὅμ.35.

ποινητήρ-ῆρος (ὁ) (ποινῶ) μτγν. ὁ ἐκδικητής, ὁ τιμωρός : Ὀππ.Ἁλ.2,421 ποινητῆρες ἔασι καὶ ἀλλήλων ὀλετῆρες.

ποινῆτις-ιδος (ἡ) μτγν. ἡ ἐκδικουμένη, ἡ τιμωροῦσα, ἡ ἐκδικήτρια : Ἀντίπ.Σιδ.ΑΠ 7,475,5 ποινῆτις Ἐρινύς.

ποινήτωρ-ορος (ὁ) μτγν. ἀντὶ ποινάτωρ βλ.λ. : Νόνν.Δ 8,281, αὐτ.48,402 σκορπίον . . τεῆς ποινήτορα μίτρης· **2)** ὡς ἐπιθ. ὁ ἐκδικούμενος, ὁ τιμωρῶν, ὁ ἐκδικητικός : Νόνν.Δ 21,145.

ποινίζομαι Ἐπιγρ. ἀρκ. ἀόρ. α' ἀπαρφ. ποινίξασθαι ἀπαιτῶ ποινήν, πρόστιμον.

ποινικολόγος (ὁ) νεώτ. κ. δημ. ὁ εἰδικῶς περὶ τὸ ποινικὸν δίκαιον ἢ τὴν ἐγκληματολογίαν ἀσχολούμενος· ‖ δικηγόρος ἀναλαμβάνων συνήθως τὴν ὑπεράσπισιν ποινικῶν ὑποθέσεων.

ποινικός-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν *ποινὴν* βλ.λ.2), ὁ τῆς *ποινῆς*· ‖ εἰδ. ὁ ἀνήκων ἢ *ἀναφερόμενος εἰς ἀδικήματα, ἐφ' ὧν ἐπιβάλλονται ποιναὶ ὑπὸ τῶν δικαστηρίων:* ποινικὸς νόμος ἢ κῶδιξ (τὸ σύνολον τῶν διατάξεων τῶν ἐπιβαλλουσῶν ποινάς), - ποινικὴ δικονομία (τὸ σύνολον τῶν νομικῶν διατάξεων τῶν ρυθμιζουσῶν τὸν τρόπον τῆς ὑπὸ τῶν δικαστηρίων ἀπονομῆς τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης), - ποινικὸν δίκαιον (ὁ κλάδος τοῦ δικαίου ὁ ρυθμίζων τὴν ἐξουσίαν καὶ τὴν δρᾶσιν τῆς πολιτείας πρὸς καθορισμόν, βεβαίωσιν καὶ τιμωρίαν τῶν ἀδικημάτων), - ποινικὴ εὐθύνη (ἡ ἐκ τοῦ ἐγκλήματος ἀπορρέουσα εὐθύνη)· ‖ ποινικὴ ρήτρα χρηματικὴ ζημία καθοριζομένη ἐκ τῶν προτέρων ἔν τινι συμβάσει εἰς βάρος τοῦ παραβάτου τῶν ὅρων αὐτῆς· ‖ ποινικὴ ψυχολογία (ἐπιστήμη ἔχουσα ὑποκείμενον τὴν ἔρευναν τῆς ἐνοχῆς ὡς καὶ τὸν βαθμὸν ἐνοχῆς τοῦ δράστου ἐγκλήματός τινος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς προτέρας ζωῆς αὐτοῦ· **2)** ποινικὰ (τὰ) ὡς οὐσ. ἡ ἐπιστήμη τοῦ ποινικοῦ δικαίου.

ποινικότης-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης, τὸ γνώρισμα τοῦ ποινικοῦ, τὸ νὰ εἶναί τι ποινικόν.

ποινικῶς ἐπίρρ., νεώτ. ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ ποινικοῦ δικαίου, συμφώνως πρὸς τὸ ποινικὸν δίκαιον : **εἶναι ποινικῶς διώξιμος.**

ποίνιμος-ον (ποινή) ὁ ἐκδικῶν, ὁ τιμωρῶν, τιμωρός · Σοφ.Τρ.808 **ὧν σε ποίνιμος Δίκη τίσαιτ' Ἐρινύς τ'**, αὐτ.Αἶ.843 **ὦ ταχεῖαι ποίνιμοί τ' Ἐρινύες** (σχόλ. «ποίνιμοι, τιμωροί, αἱ ἐκδικοῦσαι τοὺς ἀδικουμένους»), αὐτ.Ἠλ.210 **οἷς θεὸς . . ποίνιμος πάθεα παθεῖν πόροι** (Βερναρδ.Γρ. «εἰς τοὺς ὁποίους ὁ θεὸς εἴθε νὰ δώσῃ νὰ πάθωσι τὰ ἀντίποινα τῶν πράξεών των»), Συνέσ.Ἐπιστ.195C **δαίμοσι ποινίμοις**, ΑΠ 9,157 **ποίνιμος λιθοκτονίη·** **2)** ἐν καλῇ σημ. ὁ ἀνταποδίδων, ὁ ἀνταμείβων : Πίνδ.Π 2, 17 **ἄγει δὲ χάρις φίλων ποίνιμος ἀντὶ Fέργων ὀπιζομένα** (πιθ.γρ.).

ποινίον (τὸ) Ἐπιγρ. ὑποκορ. τοῦ ποινή, ἄνευ ὑποκορ. σημ., τὸ πρόστιμον.

ποινίς-ίδος (ἡ) μτγν. κ. μσν. πιθ. ἡ ποτνιὰς βλ.λ. : Θεόγνωστ.Καν.23 **ποινίδες Βάκχαι·** πρβλ. Εὐρ. Βάκχ.664 κ. -ποινα ἐν λ. δέσποινα.

ποινολόγιον (τὸ) νεώτ. βιβλίον τηρούμενον ὑπὸ ὀργανισμῶν τινων, οἷον σχολείων, πλοίων κτλ. καὶ χρησιμεῦον ὅπως καταγράφωνται ἐν αὐτῷ αἱ εἰς τοὺς μαθητὰς κτλ. ἐπιβαλλόμεναι ποιναί.

ποινοποιός-όν μτγν. ὁ λαμβάνων ἐκδίκησιν, ὁ ἐνεργῶν, ὁ ἐκτελῶν, ὁ ἐπιβάλλων τιμωρίαν, ὁ ἐκδικῶν : Λουκ.Φιλόπ.23 **ἔχαιρον ἐπὶ τοῖς λυγμοῖς ὥσπερ αἱ ποινοποιοὶ ἐπὶ θέατρα** (αἱ θεότητες τῆς ἐκδικήσεως).

ποινοστροφοῦμαι-έομαι Ἐπιγρ. παθ. ἐπὶ στρατοῦ, τρέπομαι εἰς φυγήν.

ποινουργός (ὁ) (ποινή, ἔργω) μτγν. ὁ ἐκτελεστὴς ποινῆς, ὁ δήμιος : Ἰω.Λυδ.Ρωμ.3.60.

ποΐντερ (ὁ) (ἀγγλ.) νεώτ. ἄκλ. ὁ δείκτης βλ.λ.71.

ποινῶ-άω (ποινή) τιμωρῶ, ἐκδικοῦμαι : Θεανὼ 747 (ἐκδ.Gel.) **ποινᾶν δεῖ θεραπαίναις τὸ κατ' ἀξίαν** (ἄ. ἐκδ. τιμᾶν)· ‖ τὸ μέσ. **ποινῶμαι-άομαι** ἐκδικοῦμαι, τιμωρῶ τινα χάριν ἐμαυτοῦ· Ἡσ. «ποινάσθαι· ποινὴν λαμβάνειν, ὅταν ἀντέκτισίν τις λάβῃ· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ῥυσιάζεσθαι» : Εὐρ.ΙΤ 1433 **ὑμᾶς δὲ τὰς τῶνδ' ἵστορας βουλευμάτων .. ποινασόμεθα.**

ποιοίην ἀντὶ ποιέοιμι, α' ἑν. ἐνεστ. εὐκτ. τοῦ ποιῶ βλ.λ.

ποιολογία (ἡ) (ποιολόγος) πάπ. ἡ ἐκκοπὴ χόρτου.

ποιολόγος-ον (πόα, λέγω) ὁ συλλέγων χόρτον, βοτάνην, ὁ χορτολόγος : Ἀριστλ.άπ.351 **ὁ ταὼς σχιδανόπους ἐστὶ καὶ ποιολόγος.**

ποιολογῶ-έω (ποιολόγος) μτγν. συλλέγω χόρτον, βοτάνας, στάχυας, βοτανολογῶ, χορτολογῶ, σταχυολογῶ : Θεόκρ.3,32 **εἶπε καὶ ἁ γραῖα τάλαθέα κοσκινόμαντις, ἁ πρὰν ποιολογεῦσα Παραιβάτις, οὕνεκ' ἐγὼ μὲν τὶν ὅλος ἔγκειμαι** (σχόλ. «καλάμην συλλέγουσα, σταχυολογοῦσα»).

ποιόν (τὸ) κ. νεώτ. ἡ τὴν φύσιν τινὸς ἀποτελοῦσα ἰδιότης, τὸ ἐσωτερικὸν γνώρισμα, ὁ χαρακτήρ τινος, ἄ. ποιότης : Ἀριστλ.Μεταφ.1033a,11 **τὸ ποιόν,** Ἰάμβλ.Μαθ.Ἐπιστ.14 **τὰ τοιαῦτα ποιά,** - **ποιὸν τοῦ ἤχου** (ἄ. χροιὰ τοῦ ἤχου), - **τὸ ποιὸν τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ·** ‖ εἰδ. φιλοσ. **ποιὸν τῶν ὄντων** τὰ ὑποπίπτοντα εἰς τὴν αἴσθησιν ἡμῶν διακριτικὰ γνωρίσματα τῶν ὄντων.

ποιόνομος-ον (νομή) ὁ ἔχων νομὰς πλήρεις πόας, λειμῶνας πλήρεις χόρτων, βοτανῶν : Αἰσχ. Ἱκ.50 **ἐν ποιονόμοις ματρὸς ἀρχαίας τόποις.**

ποιονόμος-ον (νέμω) ὁ νεμόμενος, ὁ βόσκων εἰς πόαν, ὁ τρώγων πόαν, χορτοφάγος : Αἰσχ.Ἀγ. 1169 **θυσίαι . . βοτῶν ποιονόμων.**

ποιόντεσιν ἀντὶ ποιούντεσιν, ποιοῦσιν μτχ. τοῦ ποιῶ βλ.λ. : Ἐπιγρ.

ποιοποιός-όν μσν. ὁ παράγων τὰς ποιότητας, **τὰ εἴδη** : Στέφ.Ἀλεξ. **ἐν** Ideleri Phys.2,245,33 **τῆς ποιοποιοῦ φύσεως.**

ποῖος-α-ον κ. μαν. κ. νεώτ., ἰων. **κοῖος-η-ον** μσν. κ. δημ. **ποιός-ιά-ιό** ἐρωτημ. ἀντωνυμ. ἐπίθ. δηλοῦν τὴν ποιότητα, ὁποίου εἴδους, τί λογῆς· π. Ὁμ. συνήθ. ἐκφράζει ἔκπληξιν καὶ ὀργήν : Ἰλ.Α 552 **ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες,** αὐτ.Δ 350 **ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων·** ὁμ. κ. ἄνευ τοῦ ἔπος : αὐτ.Ν 824 **ποῖον ἔειπες,** αὐτ.Ψ 570 **ποῖον ἔρεξας,** Ὀδ.Β 85, αὐτ.Φ 195 **ποῖοί κ' εἶτ' Ὀδυσῆϊ ἀμυνέμεν** (Βερναρδ.Γρ. «ποίαν τινὰ βοήθειαν θὰ εἴχετε τὴν διάθεσιν νὰ δώσετε εἰς τὸν Ὀδυσσέα· κυρίως : ποῖοί τινες θὰ εἶσθε εἰς τὸ νὰ βοηθήσητε;»)· ‖ ὁμ. ἐπὶ ἁπλῶν ἐρωτήσεων : Ὀδ. Π 222 **ποίῃ . . νηΐ σε ναῦται ἤγαγον εἰς Ἰθάκην,** Πίνδ.Ν 1,61 **ποίαις . . τύχαις,** Ἡρ.4,155 **κοίῃ χειρί;,** Αἰσχ.Πρ.763 **ποίῳ τρόπῳ;,** Σοφ.ΟΚ 474 ποίῳ τρόπῳ, Πλάτ.Πολ.374Ε **τίνες τε καὶ ποῖαι φύσεις ἐπιτήδειαι εἰς πόλεως φυλακήν,** Λουκίλλ.ΑΠ 11, 246 **ἐκ ποίων ἔταμες . . τὰ ξύλα ταῦτα λατομιῶν; ποίων τὸ ακάφος ἐστὶ μύλων;** Ἐρωτόκρ. 1,209 **καὶ σὺ μὲ ποιὸ λογαριασμὸ ἔχεις σὲ τοῦτ' ὀλπίδα·** ‖ **ποῖος οὐ** ἐν ἐρωτήσει ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὸ ἕκαστος, πᾶς τις ἐν καταφάσει : Ἡρ.7,21 **κοῖον δὲ πινόμενον ὕδωρ οὐκ ἐπέλιπε,** Σοφ.ΟΤ 420 **βοῆς δὲ τῆς σῆς ποῖος οὐκ ἔσται λιμήν,** Εὐρ.Ἀνδρ.299· **2)** συχν. ἐν διαλόγοις, π. κωμ. καὶ πεζογράφοις, τὸ ποῖος τίθεται μετὰ λ. ἧς ἐποιήσατο χρ. ὁ προκαλήσας, πρὸς δήλωσιν ἐκπλήξεως μετά τινος περιφρονήσεως : Ἀριστφ. Θεσμ.874 **Πρωτέως τάδ' ἐστὶ μέλαθρα.** Ἀπόκρ. **ποίου Πρωτέως;,** αὐτ.Ἀχ.62 **οἱ πρέσβεις οἱ παρὰ βασιλέως.** Ἀπόκρ. ποίου βασιλέως;, αὐτ.157, αὐτ. 761, αὐτ.Νεφ.367, Πλάτ.Θεαίτ.188Β **τὰ τοιαῦτα τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ σχολῆς φράζουσιν . .** ποίοις **μαθηταῖς;,** αὐτ.Γοργ.490Ε, αὐτ.Χαρμ.174Β· ὁμ. δὶς π. τραγ. : Σοφ.Τρ.427 **ταὐτὸ δ' οὐχὶ γίγνεται δόκησιν εἰπεῖν κἀξακριβῶσαι λόγον.** ποίαν **δόκησιν;,** Εὐρ.Ἑλ.567 **ὦ χρόνιος ἐλθὼν σῆς δάμαρτος ἐς χέρας. ποίας δάμαρτος;·** ‖ κ. μτ. τοῦ ἄρθρ. : Θεόκρ.5,5 **οὐκ ἐσορῆτε τόν μευ τὰν σύριγγα πρόαν κλέψαντα Κομάταν;** τὰν ποίαν **σύριγγα;·** ‖ ὁμ. ἀντὶ ποῖ βλ.λ.· **3)** ὁμ. κ. νεώτ. κ. δημ. μτ. τοῦ ἄρθρου, ὅτε ἡ ἐρώτησις περιλαμβάνει τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου ὁριζόμενον ὄνομα ἢ ἐκ τῶν συμφραζομένων νοεῖται : Αἰσχ.Πρ.249 **τὸ ποῖον εὑρὼν . . φάρμακον,** Ἀριστφ.Ἀχ.418 **τὰ ποῖα τρύχη; μῶν ἐν οἷς Οἰνεὺς ὅδι . .** ἠγωνίζετο;, Πλάτ.Πολ.550C **λέγεις δὲ . . τὴν** ποίαν κατάστασιν **ὀλιγαρχίαν;.** Ἀπόκρ. **τὴν ἀπὸ τιμημάτων . . πολιτείαν·** ‖ συχν. μτ. τῆς δεικτ. ἀντων. : Ἀριστφ.Ἀχ.963 **ὁ ποῖος οὗτος** Λάμαχος **τὴν ἔγχελυν ;,** Ἀποκρ. **ὁ δεινός, ὁ ταλαύρινος,** αὐτ. Νεφ.1270, Τιμοκλ.12,4· ἐνίοτε ἡ ἀπόκρισις γίνεται γενικωτέρα : Σοφ.ΟΤ 120 **ὅς φόβῳ φυγὼν ὧν οἶδε πλὴν ἓν οὐδὲν εἶχ' εἰδὼς** φράσαι. **τὸ ποῖον;,** αὐτ.291 **καὶ μὴν τά γ' ἄλλα κωφὰ καὶ παλαί' ἔπη. τὰ ποῖα** ταῦτα;, αὐτ.ΟΚ 1415, αὐτ.Φιλ. 1229, Πλάτ.Σοφ.220Ε τὸ δέ γε λοιπόν ἐστιν **ἓν ἔτι μόνον ὡς εἰπεῖν** εἶδος. τὸ ποῖον;, αὐτ.Θεαίτ. 147D **κινδυνεύεις** ἐρωτᾶν οἷον καὶ αὐτοῖς **ἡμῖν ἔναγχος εἰσῆλθε** διαλεγομένοις, . . τὸ ποῖον **δή, . . ;,** αὐτ.Φαῖδρ.279Α, αὐτ.Κρατ.395D **εἰ ἀληθῆ τὰ περὶ αὐτὸν λεγόμενα.** τὰ ποῖα ταῦτα;, Δημ. 246 **τῆς ποίας μερίδος γενέσθαι τὴν πόλιν ἠβούλετ' ἄν;,** νεώτ. κ. δημ. ἰδ. ἐν χρ. τὸ οὐδ. **θέλω ν' ἀκούσω κι ἐγὼ τὸ παραμύθι. Τὸ ποῖον;·** ‖ ὁμ. κ. ἄνευ τοῦ ἄρθρου : Ἡρ.7,48 **κοῖα ταῦτα λέγεις μοι εἶναι δύο πολεμιώτατα;,** Αἰσχ.Ἀγ.1117 ποίαν **Ἐρινὺν τήνδε** (τί λογῆς Ἐρινὺς εἶναι αὐτή), Σοφ. Φιλ.1204 **ποῖον ἐρεῖς τόδ' ἔπος·** ‖ κ. νεώτ. **ποιός τις;** ἐκφέρει τὴν ἐρώτησιν μᾶλλον ἀορίστως : Ἡρ. 3,34 **κοῖόν μέ τινα νομίζουσι Πέρσαι εἶναι ἄνδρα;,** Σοφ.ΟΚ 1163 **βραχύν τιν' αἰτεῖ μῦθον οὐκ**

ὄγκου πλέων. ποῖόν τινα;, Πλάτ.Πολ.328E ποία τίς ἐστι, τραχεῖα καὶ χαλεπή, ἢ ῥᾳδία καὶ εὔπορος (ἡ ὁδός), Ξεν.Ἑλλ.4,1,6 λέξον μοι.. ποίου τινὸς γένους ἐστὶν ὁ Σπιθριδάτης; ὁμ. μτ. τοῦ ἄρθρου : αὐτ.ΚΠ 33,8 πάντως δὴ ἀναμιμνησκώμεθα τά ποῖ' ἄττ' ἔργα τούτων τῶν ἀγαθῶν ἐστιν αἴτια, Πλάτ.Σοφ240C· 4) ὁμ. ὡς τὸ ὁποῖος ἐν πλαγ. ἐρωτήσεσι : Ἡρ.3,34 εἴρετο.. κοῖός τις δοκέοι ἀνὴρ εἶναι, Αἰσχ.Ἱκ.519 σὸν πατέρα διδάξω ποῖα χρὴ λέγειν, Σοφ.Φιλ.153, Πλάτ.Πολ.398C, αὐτ.414D οὐκ οἶδα ὁποίᾳ τόλμῃ ἢ ποίοις λόγοις χρώμενος ἐρῶ, Γαλ.8,102 διαγνωσθήσεται ποῖον μέν τι τὸ ἄχρηστόν ἐστι τῆς διδασκαλίας εἶδος, ὁποῖον δὲ τὸ χρήσιμον· ὁμ. δίς : αὐτ.Θεαίτ.149D ποίαν χρὴ [γυναῖκα] ποίῳ ἀνδρὶ συνοῦσαν ὡς ἀρίστους παῖδας τίκτειν (Βερναρδ.Γρ. «ποίαν μὲν χρὴ εἶναι τὴν γυναῖκα, ποῖον δὲ τὸν ἄνδρα, οἱ συνόντες ἀρίστους παῖδας τέξονται»)· 5) ἀντὶ τοῦ ποδαπός : Φερεκρ. 145,20 ποῖος οὑτοσί (ὁ) Τιμόθεος; Μιλήσιός τις, Καλλ.Ἐπιγρ.34 Ἀρχῖνος ποῖος;. ὁ Κρής· 6) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. ποιός-ιά-ιό ἀντὶ τοῦ τίς; Ιδ. ἐπὶ τόπου καὶ χρόνου : Ὀδ.Α 406 ποίης δ' ἐξ εὔχεται εἶναι γαίης, Πινδ.Π 4,97 ποίαν γαῖαν.. εὔχεαι πατρίδ' ἔμμεν;, Αἰσχ.Ἀγ.278 ποίου χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις (ἀπὸ τίνος χρόνου);, Εὐπ.23D ἐν ποίᾳ πόλει;, Ἀριστφ.Ὄρν.1219 ποίᾳ γὰρ ἄλλῃ χρὴ πέτεσθαι τοὺς θεούς (ἐνν. ὁδῷ, διὰ τίνος ἄλλου τρόπου);, Ἀριστλ.Κατ.5a,20, αὐτ. 22, ΠΔ Βασ.2,15,2 ἐκ ποίας πόλεως σὺ εἶ;, αὐτ. 3,13,12 ποίᾳ ὁδῷ πεπόρευται;, αὐτ.Τωβ.5,9, ΚΔ Ματθ.21,23 ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς (ἐν τῇ ἐξουσίᾳ τίνος), αὐτ.24,42 οὐκ οἴδατε ποίᾳ ὥρᾳ ὁ Κύριος.. ἔρχεται, αὐτ.43, αὐτ.Λουκ.5,19 καὶ μὴ εὑρόντες διὰ ποίας (ἐνν. θύρας) εἰσενέγκωσιν αὐτὸν διὰ τὸν ὄχλον, αὐτ.Πράξ.23,34 ἐπερωτήσας ἐκ ποίας ἐπαρχίας ἐστί, αὐτ.Πέτρ.1,1,11 εἰς τίνα ἢ ποῖον καιρόν, Ἐπιγρ. φυλᾶς ἑλομένοις ἑκάστου [-ῳ] ποίας κε βέλλειτει (ἥστινος ἂν βούληται, ἐνν. εἶναι), Πάπ. ἀπὸ ποίου ἔτους, Γλωσσ. ποῖος (quis), Ἐρωτόκρ.1,270 οἱ λογισμοί 'ναι σαΐττιές, καρδιά μου 'ν' τὸ σημάδι,) καὶ μάχαυνται, καὶ ποιὸς μπορεῖ νὰ τὰ συβάσ' ὁμάδι;, δ.δίστ. ποιὸς εἶδε τέτοιον πόλεμο νὰ πολεμοῦν τὰ μάτια, δ.τραγ. ποιὸς εἶδε πράσινο δεντρί, νὰ 'χῃ γεράνια φύλλα;, - ποιὸς μὲ ζήτησε;· ‖ δημ. φρ. ποιὸς νὰ (μοῦ) τὸ 'λεγε (σχετλιαστικῶς ἐπὶ ἀδοκήτου ἀτυχήματος, σπανιώτερον θαυμαστικῶς ἐπὶ ἀνελπίστου εὐτυχίας), - ποιὸς νά τοῦ τό 'λεγε τοῦ δύστυχου πὼς θὰ χάσῃ καὶ τὰ δυό του παιδιὰ μέσα σὲ μιὰ μέρα· 7) μτγν. κ. δημ. ἐρωτημ. πότερος. ποῖος ἐκ τῶν δύο (ἢ καὶ περισσοτέρων) : Ἀν.Ὀξ.1,234, - ποιὸς ἦλθε πρῶτος;, - ποιὸς κέρδισε;.

ποιός-ά-όν κ. μσν. κ. νεώτ., ἀόρ. ἀντων. ἀντίστοιχος τῆς ἐρωτημ. ποῖος κ. τῆς ἀναφορ. ὁποῖος, ὁ ἔχων φύσιν, εἶδος ἢ ποιότητά τινα, τοιοῦτός τις : Πλάτ.Νόμ.770D, Στωϊκ.ἀπ.2,129 μοναχῶς μὲν ἡ ποιότης λέγεται κατ' αὐτοὺς τοὺς Στωϊκούς, τριχῶς δὲ ὁ ποιός, Ἀριστλ.Κατ.10a,27, Πάπ. τὸ ποιὸν μέλος [τοιοῦτον ἢ τοιοῦτον], Θωμ.Μ 694 τὴν ποιὰν μᾶζαν· ἰδ. μτ. τῆς τις : Πλάτ.Σοφ.262E οὐκοῦν καὶ ποιόν τινα αὐτὸν εἶναι δεῖ;, αὐτ. Πολ.438B τὸ μὲν ποιά ἄττα ποιοῦ τινός ἐστιν, Ἀριστλ.Κατ.8b,25, Θεόφρ.ΦΑἰτ.6,17,7 δεῖ.. αὐτὴν τὴν ὕλην ποιάν τινα προϋπάρχειν· ‖ τὸ οὐδ. ποιόν ὡς οὐσ. βλ.λ.· 2) νεώτ. πάντοτε μτ. τῆς τις, μικρὸς ἢ ὀλίγος τις, κάποιος : ἡ κατάστασις τοῦ ἀσθενοῦς παρουσίασε ποιάν τινα βελτίωσιν· 3) μσν. δημ. ποιός-ά-ό ἄλλος : Ἐρωτόκρ. 2,1258 ποιὸ κάθεται 'ς χλωρὸ κλαδί, ποιὸ 'ς δέντρο, ποιὸ 'ς χαράκι.

ποιότης-ητος (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. κ. ποιότη κ. ποιότητα ἡ φύσις, ἡ ἐσωτερικὴ ὑπόστασις πράγματός τινος (ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀξίαν αὐτοῦ καὶ κατ' ἀντιδιαστολὴν πρὸς τὴν ποσότητα) : Πλάτ.Θεαίτ.182A τὸ δὲ ποιοῦν ποιόν τι ἀλλ' οὐ ποιότητα; ἴσως οὖν ἡ ποιότης ἅμα ἀλλόκοτόν τε φαίνεται ὄνομα, Ἀριστλ.Κατ.8b,26, αὐτ.ΗΝικ. 1173a,15, Γαλ.Φυσ.Δυν.1,2, Γεωπ.1,15,2 ποιότης τρυγός, - ὕφασμα ἐξαιρετικῆς ποιότητος, - τρόφιμα ἐκλεκτῆς ποιότητος· ‖ νεώτ. βυζ. μουσ. ὁ τρόπος τῆς ἀπαγγελίας, ὁ περικοσμῶν καὶ καλλύνων τὸ μέλος· 2) νεώτ. κ. δημ. κατ' ἐπέκτ. εἶδος ἐμπορεύματος διακρινόμενον κατὰ τὴν ποιότητα ἐκ τῶν ὁμοίων αὐτοῦ : αὐτὴ ἡ ποιότης εἶναι ἀκριβώτερη ἀπὸ τὴν ἄλλη· 3) τὸ μέγεθος, ὁ ὄγκος : Αἰσώπ.Μῦθ.84 οἱ δὲ μητρὶ «παῦε, μὴ πρίου· θᾶσσον σεαυτὴν» εἶπον «ἐκ μέσου ῥήξεις, ἢ τὴν ἐκείνου ποιότητα μιμήσῃ», Βάβρ.28,10.

ποιοτικός-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ ποιὸν ἢ τὴν ποιότητα (κτ. ἀντιδιαστολὴν πρὸς τὸ ποσοτικός) : ποιοτικὸς προσδιορισμός (εἰδ. γραμμ. ὁ προσδιορίζων τὴν ποιότητα οὐσιαστικοῦ τινος)· ‖ εἰδ. χημ. ποιοτικὴ ἀνάλυσις ἡ ἀναζητοῦσα τὴν φύσιν τῶν συστατικῶν σώματός τινος καὶ οὐχὶ τὴν κατὰ ποσότητα συμμετοχὴν αὐτῶν ἐν τῇ χημικῇ ἑνώσει· ἐπίρρ. νεώτ. -ῶς κ. δημ. -ά.

ποιοτρόφος-ον μτγν. ἀντὶ ποεσιτρόφος βλ.λ. : Ὀππ.Κυν.1,460 ποιοτρόφος αἶα.

ποιοφάγος-ον μτγν. ἀντὶ ποιηφάγος βλ.λ. : Ὀππ. Κυν.2,613 ἀσπαλάκων ποιοφάγων.

ποιπνυός (ὁ) Ἡσ. «θεράπων».

ποιπνύω, παρατ. ἐποίπνυον κ. ἐπ. ποίπνυον [Ἰλ. Ω 475], ἀόρ. μτχ. ποιπνύσας (τὸ υ τοῦ ἐνεστ. μακρὸν πρὸ μακρᾶς συλλαβῆς, βραχὺ δὲ πρὸ βραχείας· ῠ ἐν τῷ μέλλ. κ. ἀόρ. πάντοτε), πολλὰ πονῶ, κινοῦμαι προθύμως, εἶμαι ὀτρηρός, ἰδ. ἐπὶ θεραπόντων, ἐγκονῶ, διακονῶ, θεραπεύω : Ἰλ.Α 600 ὡς ἴδον Ἥφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα, αὐτ.Θ 219, αὐτ.Ξ 155 ἔγνω τὸν μὲν ποιπνύοντα μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν, αὐτ.Σ 241, αὐτ.Ω 475, Ὀδ.Γ 430 ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐποίπνυον, αὐτ.Υ 149 αἱ μὲν δῶμα κορήσατε ποιπνύσασαι (γρήγορα σαρώσατε), Ἀπολλ.Ρ 4,113, Κόϊντ.11,322, αὐτ.13,352 ἠχὶ ἑ ποιπνύοντα πόδες φέρον· ‖ δθ. π. Πινδ. Π 10,64 ὅσπερ ἐμὰν ποιπνύων χάριν τόδ' ἔζευξεν ἅρμα Πιερίδων (κοπιάζων χάριν ἐμοῦ, προσπαθῶν νὰ μὲ ἐξυπηρετήσῃ)· 2) μτ. αἰτ. ἀσχολοῦμαι περί τι μετὰ σπουδῆς, καταγίνομαι εἴς τι : Πυθ.π.Πορφ.Πυθ.40 εὖ μάλα ποιπνύων.. ἔργα (κῶδ.), Ἐμπ.73 ἴδεα ποιπνύουσα, Χρησμ.π.Φλέγ. 37J ὄρνιθες.. μαντοσύνην θνητοῖσιν ἀληθέα ποιπνύουσιν· ‖ τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Ὀππ.Ἁλ.2,615 ποιπνύεσθαι περί τι.

ποίστασις-ιος (ἡ) Ἐπιγρ. ἀντὶ πρόστασις βλ.λ.

ποίτιος (ὁ) κρητ. ἀντὶ Πύθιος βλ.λ. : Ἐπιγρ. Ἀπέλλωνα τὸν Ποίτιον.

ποιτάσσω δωρ. τ. ἀντὶ προστάσσω βλ.λ.

ποιτίθημι δωρ. μ. κτ. ἀόρ. ἀπαρφ. ποιθέμεν ἀντὶ προστίθημι βλ.λ. : Ἐπιγρ.

ποιτρόπια (τὸ) Ἐπιγρ. ἑορτὴ ἀγομένη ἐν Δελφοῖς κατὰ τὸν μῆνα Ποιτρόπιον βλ.λ.

ποιτρόπιος (ὁ) Ἐπιγρ. ὁ ἕκτος μὴν τοῦ δελφικοῦ ἔτους ἀντιστοιχῶν πρὸς τὸν Ποσειδεῶνα τοῦ ἀττικοῦ ἡμερολογίου· 2) ὄνομ. μηνὸς ἐν Ἀμφίσσῃ καὶ παρὰ Λοκροῖς ἀντιστοιχοῦντος πρὸς τὸν Ἐλαφηβολιῶνα τοῦ ἀττικοῦ ἔτους : Ἐπιγρ.

ποιφύγδην (ποιφύσσω) ἐπίρρ. μτγν. μετὰ ἰσχυροῦ φυσήματος ἢ συριγμοῦ, φυσῶντας, σφυρίζοντας, αφυρικτά : Νίκ.Θηρ.371 ἐν δὲ κελεύθοις Γλώσσῃ ποιφύγδην νέμεται διφήρεας ὄγμους (σχόλ. «φυσητικῶς καὶ μεθ' ὁρμῆς ἐκφαβῶν»).

ποΐφυγμα-ατος |τὸ| (ποιφύσσω) τὸ ποιφύσσειν, τὸ ἐκπέμπειν σφοδρῶς καὶ μετὰ ἤχου τὴν πνοήν, ἰσχυρὸν φύσημα, σύριγμα : Αἰσχ.'Επτ.280 μηδ' ἐν ματαίοις κἀγρίοις ποιφύγμασιν· **2**) 'Ησ. «ποΐφυγμα. σχῆμα ὀρχηστικόν».

ποιφύσσω |κτ.ἀναδιπλ.ἐκ τοῦ φῦ,πρβλ.φῦσα) ἀμτβ. πνέω μεθ' ὁρμῆς, φυσῶ δυνατά : Σώφρ.π.'Αθήν. 7,324F ἐν δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ Παιδικὰ ποιφύξεις (τίτλος μίμου), Εὔφορ 135 Ζεφύρου μέγα ποιφύξαντος, Νίκ.Θηρ.180 φαφαρὸς δ' ἀναπίμπλαται αὐχὴν ἄκριτα ποιφύσσοντος |φυσῶντος| |δ.γρ. ποιφύζειν π. Σχολ.|· **2**) μτβ. φυσῶ τι, οἷον τὸ πῦρ, φυσῶ τὸ πῦρ καὶ κάμνω αὐτὸ νὰ ἀνάψῃ : Λυκόφρ.198 κρατῆρος ὃν Μέλαινα ποιφύσσει (τὸν ὁποῖον θὰ φυσήσῃ ἡ Περσεφόνη ἢ 'Ιφιγένεια|· || ἐξογκῶ, φουσκώνω : 'Ανύτ.ΑΠ 7,215· **2**) μτφ. ἐπιπλήττω τινὰ ὀργίλως, ἐμποιῶ τινι τρόμον διὰ τοῦ ὀργίλου φυσήματός μου· 'Ησ. «ποιφύξεις· ἐκφοβήσεις καὶ τὸ φυσᾶν καὶ τὸ πνεῖν |ἐκ τοῦ| ποιφύσειν».

ποιῶ-έω κ. μσν. κ. νεώτ., ἀρκ. ποέντω |=ποιούντων|, 'Επιγρ. αἰολ. πόημι, πόης, πόει |Σαπφ.ἐν Λυρ. Συμπλ.1,9), δωρ. ποιFέω, ἀττ. ποῶ (Σοφ.ΟΤ 918, ΕΜ 679,24|, ποιεῖν |Σοφ.Τρ.385|, παρατ. ἐποίουν, ἐπ. ποίεον |'Ιλ.Υ 147), κ. συνηρ. ποίει |'Ιλ.Σ 482), ἰων. ποιέεσκον |'Ηρ.1,36), μέλλ. ποιήσω, κ. μσν. ποίσω |Διγεν.'Ακρ.1651|, ἀόρ. ἐποίησα, ἐπ. ποίησα |'Ιλ.Σ 490|, μσν. ἔποικα (Διήγ.'Αχιλλ.36), παρακ. πεποίηκα, κ. πεποιηκὼς εἰμὶ (Λυσ.13,92|, ὑπερσυντ. ἐπεποιήκειν κ. πεποιηκὼς ἦν |'Ισ.18,19), μέσ. ποιοῦμαι, παρατ. ἐποιούμην, ἰων. ποιεέσκετο |'Ηρ.7,119), μέλλ. ποιήσομαι |'Ιλ.Ι 397, ὁμ. ἐν παθ. σημ. Ἱππ Εὔσχ.11, 'Αριστλ. Μετφ.1021a,23|, ἀόρ. ἐποιησάμην κ. ἐπ. ποιησάμην |'Οδ.Ε 251|, παρακ. πεποίημαι |ἐν μέσ. σημ. : 'Ανδοκ.4,22, Δημ.235|, παθ. μέλλ. ποιηθήσομαι |μτ. τῆς μετα-, Δημ.640|, μετ' ὀλίγον μέλλ. πεποιήσομαι |'Ιππ.Γυν.1,111|, ἀόρ. ἐποιήθην |'Ηρ.2,159, ἐν χρ. ὡς μέσ. μ. ἐν συνθέσει μετὰ τῆς προσ-), παρακ. πεποίημαι |'Ιλ.Ζ 56|, κατασκευάζω τι διὰ τῶν χειρῶν, ἀπεργάζομαι, τεχνουργῶ, κάμνω, φτειάνω τι, ἰδ. ἐν ἀναφορᾷ πρὸς ὑλικὰ πράγματα, οἷον σκεύη, ἔργα τέχνης κττ., π.'Ομ. συχν. κατασκευάζω οἰκοδομήν, οἰκοδομῶ, κτίζω : 'Ιλ.Α 608 δῶμα περικλυτὸς . . 'Ηφαιστος ποίησεν, αὐτ.Η 339 πύλας ποιήσομεν |πύργοι|, αὐτ.435, 'Οδ.Δ 796 εἴδωλον ποίησε, 'Υμν.'Αφρ.101 σοὶ βωμὸν ποιήσω, ὁμ. κ. ἐπὶ ἔργου χαλκέως, σιδηρουργοῦ: 'Ιλ.Η 222 ὅς οἱ ἐποίησεν σάκος αἰόλον, αὐτ.Σ 478, αὐτ.482 ἐν αὐτῷ |σάκεϊ| ποίει δαίδαλα πολλά, αὐτ.490, αὐτ.573· ὁθ. ὡς ἐπιγραφὴ ἐπὶ καλλιτεχνικοῦ τινος ἔργου : 'Επιγρ. Πολυμήδης ἐποίFηh' |ἐποίησε| 'Αργεῖος, αὐτ. Θεόπροπος ἐποίει Αἰγινάτας, αὐτ. ἐποίησε Τερφικλῆς· κ.γενικ. : Θουκ.2,34 σκηνὴν ποιήσαντες . . τὸν τάφον ἐποίησαν, Ξεν.'Αν.1,5,5 ὄνους ἀλέτας . . ὀρύττοντες καὶ ποιοῦντες |μυλόπετρες|, ΚΔ Ματθ.17,4 ποιήσωμεν ὧδε τρεῖς σκηνάς, αὐτ.Πράξ 19,24 ποιῶν ναοὺς ἀργυροῦς 'Αρτέμιδος, 'Ηρώνδ.4,22 τίς . . τὴν λίθον ταύτην τέκτων ἐποίει· ὁμ. ἐμπροθ. |ἀπό, ἔκ τινος|: Ξεν.'Αν.5,3,9 ἐποίησε . . βωμὸν καὶ ναὸν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἀργυρίου, Θεόφρ.Φἱ 4,2,5 ἐξ οὗ καὶ τὰ ἀγάλματα ποιοῦσι, ΚΔ 'Ιω.9,6 ἔπτυσε χαμαὶ καὶ ἐποίησε πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος· ὁμ. τὸ παθ. ἐμπροθ. (ἀπό, ἔκ τινος) : 'Ηρ.7,65 εἵματα . . ἀπὸ ξύλων πεποιημένα |κατεσκευασμένα ἐξ ἐριοξύλου|, αὐτ.2,96 πλοῖα . . ἐκ τῆς ἀκάνθης ποιεύμενα, αὐτ. ἐκ μυρίκης πεποιημένη θύρη, Ξεν.'Αν.4,5,14 καρβάτιναι πεποιημέναι ἐκ τῶν νεοδάρτων βοῶν· ὁμ. μτ. γενικ. τῆς ὕλης : 'Ηρ.5,62 πωρίνου λίθου ποιέειν τὸν νηόν, Θουκ.4,31 ἔρυμα . . παλαιὸν λίθων λογάδην πεποιημένον, Ξεν.ΚΠ 7,5,22 φοίνικος μὲν αἱ θύραι πεποιημέναι· ὁμ. σπαν. μτ.δοτ.: Λόγγ.1,4 ἀγάλματα λίθοις πεποίητο |ἦσαν κατεσκευασμένα ἐκ λίθου|· ὁμ.π.'Ηρ.4,192 τῶν τὰ κέρεα . . οἱ πήχεες ποιεῦνται |ἐκ τῶν κεράτων αὐτῶν κατασκευάζονται οἱ πήχεις τῆς λύρας|· ὁμ. π. Σχόλ.Πατμ.D ἐν Πάπ. δέρμα εἰς περικεφαλαίας πεποίηται· || τὸ μέσ. ποιοῦμαι κατασκευάζω τι δ' ἐμαυτόν : 'Ιλ.Μ 168 σφῆκες . . ἠὲ μέλισσαι οἰκία ποιήσωνται, αὐτ.Ε 735 πέπλον . . , ὅν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν, 'Οδ.Ε 251, αὐτ. 259 ἱστία ποιήσασθαι, 'Ησίοδ.'Εργ.503 ποιεῖσθε καλιάς· ὁμ. ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ : Θεόφρ.Φἱ 3,1,5 |ῥεῖθρον| ποιεῖσθαι· || ὁμ. τὸ μέσ. κατασκευάζω τι δι' ἄλλου, μέσῳ ἄλλου, παραγγέλλω, δίδω παραγγελίαν νὰ μοῦ κάμουν κάτι : 'Ηρ.2,135 τῆς ὦν δεκάτης τῶν χρημάτων ποιησαμένη ὀβελούς, Πλάτ.Επιστ.361Α τὸν μὲν 'Απόλλω ἐποιησάμην, Δημ.520 στεφάνους τοὺς χρυσούς,οὓς ἐποιησάμην .. τῷ χορῷ, Πλούτ.Θεμ.5 αὐτοῦ δὲ ποιούμενον εἰκόνας· **2**) κ. μσν. κ. νεώτ. δημιουργῶ τι, πλάττω, πλαστουργῶ τι, φέρω τι εἰς ὕπαρξιν : 'Ησίοδ. 'Εργ.110 χρύσεον μὲν πρώτιστα γένος μερόπων ἀνθρώπων ἀθάνατοι ποίησαν, Δημ.43 καὶ γὰρ ἂν οὗτός τι πάθῃ ταχέως ὑμεῖς ἕτερον Φίλιππον ποιήσετε, ΠΔ Γεν.1,1 ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, αὐτ.26 ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν, αὐτ.Ψαλμ.103,24 ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ΚΔ Ματθ. 19,4 ὁ ποιήσας ἀπ' ἀρχῆς ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς, αὐτ.Πράξ.17,24, Μηναῖ.12,1 'Ωδ.3 ὁ πάλαι ἐξ οὐδενὸς ποιήσας τὰ σύμπαντα· || ἡ μτχ. ὁ ποιῶν ὁ πλάστης, ὁ δημιουργός : Πλάτ.Τίμ.76C τούτῳ δὴ λασίαν ἡμῶν ἀπειργάσατο τὴν κεφαλὴν ὁ ποιῶν· **3**) κ μσν. ποιῶ παιδίον - παῖδα - υἱὸν κττ. γεννῶ, τεκνοποιῶ, κάνω παιδί : Πλούτ. 'Ηθ.312Α, Σχόλ.Πίνδ.Π 4,455 Μαλάχῃ συνελθὼν Λευκοφάνην ἐποίησε, αὐτ.2,39 ἄγριόν τινα ἄνδρα ἐκ ταύτης πεποίηκε, Σουΐδ. ἐν λ. 'Ομηρος γήμας Εὔμητιν . . ἐποίησεν 'Ομηρον, Διήγ.'Αχιλλ. 36 ὁ βασιλεὺς . . δώδεκα χρόνους ἔποικεν παιδὶν νὰ μὴ ποιήσῃ· ὁμ. κ. ἐπὶ γυναικός : Μέν. Σαμ.173 ποιεῖν υἱόν, Πλούτ.'Ηθ.145D παιδίον . . οὐδεμία ποτὲ γυνὴ λέγεται ποιῆσαι δίχα κοινωνίας ἀνδρός |δ. γρ. ἀντὶ κυῆσαι|, Σχόλ.Εὐρ.'Ορ. 1146 ταύτην φασὶν ἐκ Διὸς 'Αρκάδα πεποιηκέναι· || ὁμ. τὸ μέσ. ποιοῦμαι παιδίον ἢ παῖδα ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Φάλ.27,118 σφόδρα σοι βουλομένῳ υἱὸν ποιήσασθαι θυγάτηρ ἐγένετο, 'Ανδοκ.1,124 τὸν υἱὸν αὐτοῦ τοῦτον : . , σκέψασθε πῶς γέγονε, καὶ πῶς ἐποιήσατ' αὐτόν, αὐτ.4,22 πριάμενος γυναῖκα τῶν αἰχμαλώτων υἱὸν ἐξ αὐτῆς πεποίηται, Ξεν.ΚΠ 5,3,14 παῖδας μὲν . . τὸ ποιεῖσθαι ἀφείλετο |παιδοποιεῖσθαι, τεκνοποιεῖσθαι|, Δημ.1312 λαβὼν τὴν ἐμὴν μητέρα . . καὶ παῖδας ποιησάμενος, Λουκ.Θυσ.5 ἐνέπλησε παίδων τὸν οὐρανόν, τοὺς μὲν ἐξ ὁμοτίμων ποιησάμενος· ὁμ. ἐπὶ γυναικός : Πλάτ.Συμπ.203Β ἡ οὖν Πενία ἐπιβουλεύουσα . . παιδίον ποιήσασθαι ἐκ τοῦ Πόρου, κατακλίνεταί τε παρ' αὐτῷ καὶ ἐκύησε τὸν 'Ερωτα, 'Ιώα.Αἱ 7,4,3 αὕτη Δαυΐδῃ συνοικοῦσα παῖδας οὐκ ἐποιήσατο, Σουΐδ.ἐν λ. Σαπφώ θυγατέρα ἐποιήσατο ἐξ αὐτοῦ· **4**) γεν. παράγω, ἀποφέρω ἐπὶ τοῦ Διός : 'Αριστφ.Σφ.261 ὕδωρ ἀναγκαίως ἔχει τὸν θεὸν ποιῆσαι· ὁμ. ἐπὶ τινων εἰδῶν τροφῆς : 'Αριστλ.ΖΙ 522b,32 γάλα δὲ ποιεῖ καὶ τῶν φυσωδῶν ἔνια προσφερόμενα· ὁμ. ἐπὶ ᾠοῦ : Αἰλ.ΠΙ 1,15 ἄρρεν ποιεῖ· || ὁμ. ὡς ἀπρόσ. ποιεῖ ὕδωρ ὑπονοουμένου τοῦ ὑποκειμένου Διός : Θεόφρ.ΦΑἱτ.1,19,3 ἐὰν πλείω ποιῇ ὕδατα |ἐὰν ὕῃ|· || εἰδ. ἐπὶ τόπων, φυτῶν, πηγῶν κττ., καρπίζω, φέρω τι ὡς προϊόν, παράγω, κάνω : Στράβ.9,1,23 ὁ δ' 'Υμηττὸς καὶ μέλι ἄριστον ποι-

εἶ (παράγει, κάνει ἄριστον μέλι), ΚΔ Ματθ.3,10 πᾶν . . δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται, αὐτ.7,17, αὐτ.Λουκ.8,8 ἕτερον ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθήν, καὶ φυὲν ἐποίησε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα, αὐτ.'Ιακ.3,12, Στέφ.Βυζ.ἐν λ.'Αργυρα εὐφορωτάτη ἐστὶν ἡ νῆσος καὶ πλεῖστον ποιεῖ χρυσόν· || ἐπὶ προσ., συγκομίζω, ἀποκομίζω, καρποῦμαι, ὡς τὸ δημ. κάνω : 'Αριστφ.Εἰρ. 1322 κριθάς τε ποιεῖν ἡμᾶς πολλὰς πάντας ὁμοίως οἰνόν τε πολύν, Δημ.1045 ἐπειδὰν ποιῇς σίτου μὲν μεδίμνους . . χιλίους, αὐτ.1048 πολὺν καὶ σῖτον καὶ οἶνον ποιοῦντες, αὐτ.22 ὅσ' ἂν ποιήσωσιν αὕτως ὅπως ἂν δύνωνται (Βερναρδ. Γρηγ. «κυρ. ὅσα προϊόντα παραγάγωσιν ὅπως ὅπως, δηλ. μετὰ πολλοῦ κόπου»)· **5)** εἰδ. μαθημ. σχηματίζω, ἀποτελῶ, κάμνω : Εὐκλ.7,19 ὁ Α τὸν Γ πολλαπλασιάσας τὸν Η πεποίηκεν, 'Αρχιμ.Σφαίρ. Κυλ.1,16 ποιεῖν τομήν, αὐτ.38 ποιεῖν σχῆμα, αὐτ. Κων.Σφαιρ.12 ποιεῖν ὀρθὰς γωνίας· κ. παθ. : αὐτ. Σφαίρ.Κυλ.2,6 πεποιήσθω ὡς . . (ἄς ὑποτεθῇ)· || ποιεῖν τὸ ἐπίταγμα (πληροῦν, ἱκανοποιεῖν τοὺς ἀπαιτουμένους ὅρους) : 'Αρχιμ.Σφαίρ.Κυλ.1,2, αὐτ. 3· ὁμ. ποιεῖν τὸ πρόβλημα (ἐκτελῶ, ἐπιτυγχάνω τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος) : 'Απολλ.Περγ.2,49, αὐτ.51· || ἀπαιτῶ, ἀξιῶ : Πλωτῖν.3,9,3 ἡ προσθήκη ἀφαίρεσιν καὶ ἔλλειψιν ποιεῖ· **6)** μεθ' Ὅμ. ἐπὶ ποιητῶν κ. συγγραφέων, συνθέτω, συντάσσω, συγγράφω, κάνω ποιήματα ἢ ἄ. συγγράμματα : 'Ηρ.1,23 διθύραμβον πρῶτον ἀνθρώπων . . ποιήσαντα, αὐτ.2,53, 'Αριστφ.Θεσμ.153 ὅταν Φαίδραν ποιῇς, αὐτ.157, Πλάτ.Φαῖδρ.243Β, αὐτ.Συμπ.223D τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς εἶναι κωμῳδίαν καὶ τραγῳδίαν ἐπίστασθαι ποιεῖν, αὐτ.Φαίδ.60D, 'Ισοκρ.10,64 παλινῳδίαν ἐποίησε· || ὁμ. ἀπολ. συνθέτω, συντάσσω, γράφω ποιήματα, γράφω ὡς ποιητής : 'Ηρ.3,38 ὀρθῶς μοι δοκέει Πίνδαρος ποιῆσαι· ὁμ. ἑπομ. προσδιορ. : 'Αριατφ.Θεαμ.193 ἐποίησάς ποτε . . ;· ὁμ. ἔμπροθ. (ἔν τινι, εἴς τινα, περί τινος): 'Ηρ.4,16 ἐν τοῖς ἔπεσι ποιέων ἔφησε, Πλάτ.Φαίδ. 61Β πρῶτον μὲν εἰς τὸν θεὸν ἐποίησα, αὐτ.Πολ. 383Α· || περιγράφω ἐν στίχοις ἢ διὰ στίχων : 'Ηρ. 2,116 κατά περ ἐποίησε ἐν 'Ιλιάδι . . πλάνην τὴν 'Αλεξάνδρου, Πλάτ.Πολ.379Α ἐάν τέ τις αὐτὸν (τὸν θεὸν) ἐν ἔπεσι ποιῇ ἐάν τε ἐν τραγῳδίᾳ, αὐτ. Φαίδ.61Β αὓς προχείρους εἶχον καὶ ἠπιστάμην μύθους τοὺς Αἰσώπου, ταύτους ἐποίησα (μετέτρεψα εἰς στίχους), Λυκοῦργ.100 τοῦτον τὸν μῦθον προείλετο ποιῆσαι (νὰ τὸν ἐπεξεργασθῇ ποιητικῶς)· || παριστάνω διὰ τῆς ποιήσεως, ποιητικῶς : Πλάτ.'Ιππ.Μ 369ι', αὐτ.Συμπ.174Β ποιήσας . . τὸν 'Αγαμέμνονα διαφερόντως ἀγαθὸν ἄνδρα τὰ πολεμικά, 'Αριστλ.Ποιητ.1453b,27 Εὐριπίδης ἐποίησεν ἀποκτείνουσαν τοὺς παῖδας τὴν Μήδειαν, Πλούτ.'Ηθ.105Β ποιήσας τὸν 'Αχιλλέα λέγοντα πρὸς τὸν Πρίαμον (μᾶς τὸν παρουσιάζει, τὸν παριστάνει)· **7)** πλάττω, ἐφευρίσκω, ἐπινοῶ τι ἀνύπαρκτον : Πλάτ.Εὐθφρ.3Β καινοὺς ποιοῦντα θεούς κ. παθ. : 'Ηρ.3,115 ὑπὸ ποιητέω δέ τινος ποιηθέν· ὁμ. πεποιημένα ὀνόματα : 'Αριστλ.Ῥητ. 1404b,29, αὐτ.Ποιητ.1457b,2 ἅπαν δὲ ὄνομά ἐστιν, ἢ κύριον ἢ γλῶττα . . ἢ πεποιημένον ἢ ἐπεκτεταμένον, αὐτ.33, Διον. 'Αλ.Πομπ.2 (ἀντίθ. κύριαι), αὐτ.'Ισαί.7 (ἀντίθ. αὐτοφυῆ)· **8)** ἐπιφέρω τινί τι, προκαλῶ, προξενῶ, ἐμβάλλω, ἐμποιῶ τι εἴς τινα, κάνω, ἐν ἀναφορᾷ πρὸς ἀφῃρημένα : 'Ιλ.Μ 432 ἐδύναντο φόβον ποιῆσαι 'Αχαιῶν, 'Οδ.Α 250, αὐτ. Ε 452 οἱ ποίησε γαλήνην, Πλάτ.Πρωτ.353D νόσους τε ποιεῖ καὶ πενίας καὶ ἄλλα τοιαῦτα . . παρασκευάζει, Ξεν.'Αν.1,8,18 φόβον ποιοῦντες τοῖς ἵπποις, αὐτ.'Ελλ.6,3,10 ταῦτα εἰπὼν σιωπὴν μὲν παρὰ πάντων ἐποίησεν, αὐτ.'Απομν.3,10,8 οὐ ποιεῖ τινα τέρψιν τοῖς θεωμένοις, 'Ισοκρ.7,54 μεγάλην αἰσχύνην τῇ πόλει ποιοῦσιν, ΚΔ Λουκ.1,72 ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν· ὁμ. ἐπὶ πραγμ. κττ. : Θουκ.7,6 ἡ ἐκείνων τείχισις, . . ταῦτον . . ἐποίει αὐτοῖς νικᾶν τε μαχομένοις διὰ παντὸς καὶ μηδὲ μάχεσθαι, Ξεν.'Απομν.4,3,14· ὁμ. ἐπὶ ἀστέρων : Πλωτῖν.2,3,1 ποιεῖν πενίαν, αὐτ.ποιεῖν πλοῦτον· || ὁμ. μτ. αἰτ. κ. ἀπαρφ. συντελῶ, συνεργῶ εἰς τὴν πραγμάτωσιν, τὴν ἐκτέλεσιν τινος, βοηθῶ, ἐνεργῶ, ἀναγκάζω, κάμνω νὰ γίνῃ τι : 'Οδ. Ψ 258 ἐπεὶ ἄρ σε θεοὶ ποίησαν ἱκέσθαι οἶκον, Σοφ.Φιλ.926 τῶν γὰρ ἐν τέλει κλύων τό τ' ἔνδικόν με καὶ τὸ συμφέρον ποιεῖ, 'Αριστφ.'Ιππ.912 ἐγώ σε ποιήσω τριηραρχεῖν, αὐτ.'Ορν.59 ποιήσεις τοί με κόπτειν αὖθις αὖ ;, αὐτ.Πλ.459 νομίζετε ἀδικεῖν με τὸν Πλοῦτον ποιεῖν πειρωμένω βλέψαι πάλιν ;, Πλάτ.Θεαίτ.149Α ποιῶ τοὺς ἀνθρώπους ἀπορεῖν, Ξεν.ΚΠ 4,5,48 αἰσχύνεσθαι ἡμᾶς ἐποιήσατε, ΠΔ Ψαλμ.103,32 ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ΚΔ Ματθ.5,32 αὐτ.Μᾶρκ.7,37 τοὺς κωφοὺς ποιεῖ ἀκούειν, Πάπ. ποιήσω ὑμᾶς ζημιοῦσθαι, ὁμ. ἐποίησαν αὐτοὺς ἀναστεῖλαι τὴν ἀταξίαν· ὁμ. μτ. τοῦ ὥστε παρεμβαλλομένου : 'Αριστφ.'Ιππ.351 τί . . σὺ . . τὴν πόλιν πεποίηκας, ὥστε νυνὶ ὑπὸ σοῦ μονωτάτου κατεγλωττισμένην σιωπᾶν ;, Ξεν.ΚΠ 3,2,29 πειράσεσθαι ποιῆσαι ὥστε σε νομίζειν καλῶς βεβουλεῦσθαι· ὁμ. ἑπομένης ἐξηρτημένης προτάσεως : 'Ηρ.5,109 ποιέειν χρεὼν ἐστι ὑμέας, . . ὅκως . . ἔσται ἥ τε 'Ιωνίη καὶ ἡ Κύπρος, ἐλευθέρη, Πλάτ. Φαῖδρ.252F πᾶν ποιοῦσιν ὅπως τοιοῦτος ἔσται, Ξεν.ΚΠ 6,3,18· ὡς ἂν . . εἰδείην ὁπόσον τὸ στράτευμά ἐστιν ἐποίουν· || ὁμ. τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : αὐτ.6,1,23 ἐποιήσατο, ὡς ἐν ἀσφαλεῖ οἱ μένοντες εἶεν· **9)** προμηθεύω, πορίζω, προσφέρω, παρέχω : Θουκ.8,76 ἢν αὐτῷ ἄδειάν τε καὶ κάθοδον ποιήσωσιν, 'Ισαῖ.11,1 ὁ νόμος ποιεῖ τὴν κληρονομίαν τισί, Δημ.151 λόγος . . ἀργύριον τῷ λέγοντι ποιήσων (θὰ ἀποφέρῃ χρήματα)· || τὸ μέσ. ποιοῦμαι πορίζω ἐμαυτῷ, κτῶμαι, κερδαίνω, λαμβάνω : 'Οδ.Β 126 μέγα μὲν κλέος αὐτῇ ποιεῖτ' (Βερναρδ.Γρηγ. «μεγάλην μὲν δόξαν ἑαυτῇ παρασκευάζει», Θουκ.6,60 αὐτόν τε ἄδειαν ποιησάμενον σῶσαι, αὐτ.1,25, Ξεν.Οἰκ.6,11 ἥδιον ἀπὸ γεωργίας τὸν βίον ποιεῖσθαι, Πολύβ.32,11,8 πάνδημον ἐποιήσατο τὴν ἐπ' εὐταξίᾳ καὶ σωφροσύνῃ δόξαν· **10)** ἐν ἀναφ. πρὸς θυσίας, ἑορτάς, τελετάς, πανηγύρεις κττ., τελῶ, ἐκτελῶ, πανηγυρίζω : 'Ηρ.9,19 ποιήσαντες δὲ καὶ ἐνταῦθα ἱρά, ὥς σφι ἐκαλλιέρεε (προσενεγκόντες θυσίας, θυσιάσαντες), Θουκ.1,25 τῇ θεῷ ἑορτὴν δημοτελῆ ποιοῦσιν, Πλάτ.Πολ.328Α παννυχίδα ποιήσουσιν, Ξεν. 'Ελλ.4,5,1 ποιοῦντες τὴν θυσίαν τῷ Ποσειδῶνι, αὐτ.4.5,2, αὐτ.'Αν.5,5,5, ΠΔ 'Εξ.31,16 καὶ φυλάξουσιν οἱ υἱοὶ 'Ισραὴλ τὰ σάββατα ποιεῖν αὐτὰ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν, ΚΔ Ματθ.26,18 πρὸς σὲ ποιῶ τὸ πάσχα, αὐτ.Πράξ.18,21· κ. παθ. : Θουκ.6,28 τὰ μυστήρια ἅμα ὡς ποιεῖται, αὐτ.2,15· || ὁμ. ἐπὶ δημοσίων κηδειῶν : Πλάτ.Μενξ.234Β ταφὸς γὰρ οἶσθα ὅτι μέλλουσι ποιεῖν, 'Επιγρ. ποιεῖν ἐπαφήν· || κ. ἐπὶ πολιτικῶν ἢ ἄλλων συνελεύσεων : 'Αριστφ.'Ιππ.746 καὶ μὴν ποιήσας αὐτίκα μάλ' ἐκκλησίαν, Θουκ.1,139, αὐτ.67 ξύλλογον σφῶν αὐτῶν ποιήσαντες τὸν εἰωθότα λέγειν, ΚΔ Μᾶρκ. 15,1 συμβούλιον ποιήσαντες οἱ ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ γραμματέων καὶ ὅλον τὸ συνέδριον· || τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : 'Ιλ.Θ 2 Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορὴν ποιήσατο (συνεκάλεσε συνέλευσιν), 'Ηρ.6.57 ἢν θυσίην τις . . ποιέηται, 'Αριστφ.'Αχ.160 ποιεῖν ἐκκλησίαν τοῖς Θρᾳξὶ περὶ μισθοῦ· **11)** ἐν ἀναφ. πρὸς πόλεμον, εἰρήνην κττ. ἐν φρς, οἷον πόλεμον ποιῶ, κινῶ, ἐγείρω, προκαλῶ πόλεμον : 'Ισαῖ.11,48 πόλεμον ἡμῖν ἀντ'

εἰρήνης πρὸς Λακεδαιμονίους ποιεῖν· ‖ ἀλλὰ πόλεμον ποιῶ, μτγν. πολεμῶ, κάμνω πόλεμον : ΚΔ Ἀπ.13,7, αὐτ.12,7 τὸ θηρίον.. ποιήσει μετ᾽ αὐτῶν πόλεμον· ‖ ὁμ. κ. τὸ μέσ. πόλεμον ποιοῦμαι κάμνω πόλεμον [ὑπὲρ ἐμαυτοῦ] : Ξεν.Ἀν. 5,5,24 οὐ πόλεμον ποιησόμενοι ἥκοιεν, ἀλλὰ ἐπιδείξοντες ὅτι φίλοι εἰσί· ‖ εἰρήνην ποιῶ φέρω, κάμνω εἰρήνην [διὰ τοὺς ἄλλους] : Ἀριστφ.Εἰρ. 1199 ὅσ᾽ ἡμᾶς τἀγαθὰ δέδρακας, εἰρήνην ποιήσας· ‖ ὁμ. τὸ μέσ. εἰρήνην ποιοῦμαι κάμνω, συνάπτω εἰρήνην [δι᾽ ἐμαυτόν] : Ἀνδοκ.3,11 εἰρήνην.. ἐξ ἴσου ποιοῦνται πρὸς ἀλλήλους· ‖ σπονδὰς ποιῶ κάμνω σπονδάς : Ξεν.Ἀν.4,3,14 σπονδὰς ἐποίει· ‖ ὁμ. κ. τὸ μέσ. σπονδὰς ποιοῦμαι κάμνω σπονδὰς [δι᾽ ἐμαυτόν] : Θουκ.1,28 σπονδὰς.. ποιήσασθαι ἕως ἂν ἡ δίκη γένηται, Ἀνδοκ.3,11 σπονδὰς.. οἱ κρείττους τοῖς ἥττοσιν ἐξ ἐπιταγμάτων ποιοῦνται, Πάπ. σπονδὰς καὶ δεήσεις ποιεῖσθαι· ‖ ξυμμαχίαν ποιεῖν κάμνω, συνάπτω συμμαχίαν, γίνομαι σύμμαχός τινος : Θουκ.2,29 τὴν.. τοῦ Σιτάλκου ξυμμαχίαν ἐποίησε· κ. παθ. συμμαχίη ποιεῖται : Ἡρ.1,77 καὶ γὰρ πρὸς τούτους αὐτῷ ἐπεποίητο συμμαχίη· ‖ συνθήκας ποιοῦμαι συνθηκολογῶ : Ἡρ.6,42 συνθήκας σφίσι αὐτοῖσι τοὺς Ἴωνας ἠνάγκασε ποιέεσθαι· 12) κ. νεώτ. τὸ μέσ. ποιοῦμαι συχν. μτ. αἰτ. οὐσ. περιφρ. ἀντὶ ρ. τῆς αὐτῆς ρίζης μὲ τὸ οὐσ. οὕτως ὥστε νὰ συντάσσηται ὁμοίως πρὸς ἐκεῖνο, οἷον ἐν Ὀδ.Φ 71 οὐδέ τιν᾽ ἄλλην μύθου ποιήσασθαι ἐπισχεσίην ἐδύνασθε· ‖ ποιέεσθαι ὁδοιπορίην ἀντὶ ὁδοιπορέειν : Ἡρ.2,29 ὁδοιπορίην ποιήσεαι ἡμερέων τεσσαράκοντα· ‖ ὁμ. ποιέεσθαι ὁδὸν ἀντὶ ὁδοιπορεῖν : αὐτ.7, 42 ἐποιέετο δὲ τὴν ὁδὸν ἐκ τῆς Λυδίης, αὐτ 110, αὐτ.112· ‖ ποιέεσθαι πλόον ἀντὶ πλέειν : αὐτ.6,95 ἐκ Σάμου ὁρμεόμενοι παρά τε Ἰκάριον καὶ διὰ νήσων τὸν πλόον ἐποιεῦντο, Ἀντιφ.5,21 αὐτὸς καθ᾽ ἑαυτὸν τὸν πλοῦν πεποιημένος· ‖ ποιέεσθαι κομιδὴν ἀντὶ κομίζεσθαι: Ἡρ.6,95· ‖ θῶμα ποιέεσθαί τι θαυμάζειν : αὐτ.1,68 τυγχάνεις θῶμα ποιεύμενος τὴν ἐργασίην τοῦ σιδήρου· ‖ ὀργὴν ποιέεσθαι ὀργίζεσθαι : αὐτ.3,25 ὁ Καμβύσης ὀργὴν ποιησάμενος ἐστρατεύετο ἐπὶ τοὺς Αἰθίοπας· ‖ λήθην ποιέεσθαί τι λανθάνεσθαί τινος : αὐτ.1, 127· βουλὴν ποιέεσθαι βουλεύεσθαι : αὐτ.6,101 ἐπεξελθεῖν μὲν καὶ μαχέσασθαι οὐκ ἐποιεῦντο βουλήν· ‖ συμβολὴν ποιέεσθαι συμβάλλεσθαι : αὐτ.9,45· ‖ κοῖτον ποιέεσθαι κεῖσθαι : αὐτ.7,17· ‖ ποιέεσθαι στρατηΐην στρατεύεσθαι : αὐτ.1,171· ‖ σκῆψιν ποιέεσθαι σκήπτεσθαι : αὐτ.5,30 σκῆψιν δὲ ποιεύμενος τὴν ξεινίην τὴν Ἱστιαίου· ‖ σπουδὴν ποιέεσθαι σπουδάζειν : αὐτ.· ‖ ποιοῦμαι λόγον [τινὸς] λέγω, διηγοῦμαι περί τινος : αὐτ.7,156 Γέλης.. μὲν λόγον ἐλάσσω ἐποιέετο· ‖ τὰς μάχας ποιεῖσθαι μάχεσθαι: Σοφ.Ἠλ.302 ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος· ‖ καταφυγὰς ἢ καταφυγὴν ποιεῖσθαι καταφεύγειν : Εὐρ.Ὀρ.567 καταφυγὰς ποιούμεναι εἰς τέκνα, Ἀντιφ.1,4· ‖ διαλλαγὰς ποιεῖσθαι διαλλάττεσθαι : αὐτ.Φοίν. 516· ‖ ἀγῶνα ποιεῖσθαι ἀγωνίζεσθαι : Θουκ.2, 89· ‖ ἐνέδραν ποιεῖσθαι ἐνεδρεύειν : αὐτ.3,90 δύο φυλαὶ.. φρουροῦσαι καί τινα ἐνέδραν πεποιημέναι τοῖς ἀπὸ τῶν νεῶν· ‖ τοὺς λόγους ποιεῖσθαι συζητεῖν, συσκέπτεσθαι, διαπραγματεύεσθαι : Θουκ.1,128 πέμπε ἄνδρα πιστὸν ἐπὶ θάλασσαν δι᾽ οὗ τὸ λοιπὸν τοὺς λόγους ποιησόμεθα· ‖ ὁμ. λόγους ἢ λόγον ποιοῦμαι κ. νεώτ. ἀντὶ ἁπλῶς λέγω, ὁμιλῶ : Λυσ.25,2 περὶ αὐτῶν ποιοῦνται τοὺς λόγους, Πλάτ.Πολ.527Α πράξεως ἕνεκα.. τοὺς λόγους ποιούμενοι, Ἰσοκρ.4,12 περὶ τοῦ πράγματος ποιήσομαι τοὺς λόγους, ΚΔ Πράξ.1,1 τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων· ‖ ἀπόκρισιν ποιεῖσθαι ἀντὶ ἀποκρίνεσθαι : Πλάτ. Νόμ 897D μὴ τοίνυν ἐξ ἐναντίας.. ποιησώμεθα τὴν ἀπόκρισιν, Πάπ. ἀπόκρισιν ποιῆσαι· ‖ ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι ἀντὶ ἐπιμελεῖσθαι : αὐτ.Πολ.556C ἐπιμέλειαν πεποιημένους ἀρετῆς· ‖ πορείαν ποιεῖσθαι πορεύεσθαι : Ξεν.ΚΠ 5,2,31 κελεύων ὡς ἀσφαλέστατα τὰς πορείας ποιεῖσθαι, ΚΔ Λουκ.13,22 πορείαν ποιούμενος εἰς Ἱερουσαλήμ· ‖ ἐπιγαμίαν ποιεῖσθαι ἐπιγαμεῖν, ἐπιγαμίαν διδόναι: οὐτ.1,5,3 ἐπιγαμίας ἀλλήλοις πεποιημένοι εἶεν· ‖ θήραν ποιεῖσθαι θηρᾶν : αὐτ.Ἀν.5,3,10 θήραν ἐποιοῦντο εἰς τὴν ἑορτήν· ‖ ἀρὰς ποιεῖσθαι ἀρᾶσθαι : Ἰσοκρ.4,157· ‖ βοηθείας ποιεῖσθαι βοηθεῖν : αὐτ.4,125· ‖ ἀρχὴν ποιεῖσθαι ἄρχεσθαι : αὐτ 4,15 οὐ μὴν ἐντεῦθεν ποιοῦνται τὴν ἀρχὴν ἐμπορίαν ποιεῖσθαι ἐμπορεύεσθαι : αὐτ.2,1· ‖ ἱκετείας τινὶ ποιεῖσθαι ἱκετεύειν τινά : αὐτ.4,54 ἐκ τῶν ἱκετειῶν, ἃς ἤδη τινὲς ἡμῖν ἐποιήσαντο· ‖ κινδύνους ποιεῖσθαι κινδυνεύειν, διακινδυνεύειν : αὐτ.3,24· ‖ ὁμ. κ. ἐμπροθ. [πρός τινα] : αὐτ.4,173 τοὺς κινδύνους πρὸς τοὺς αὐτοὺς ποιησώμεθα· ‖ κρίσεις ποιεῖσθαι ἀντὶ κρίνειν : αὐτ.4,40· ‖ πρόνοιαν ποιεῖσθαι προνοεῖν : αὐτ. 4,2 ὧν εἰκὸς ἦν αὐτοὺς μᾶλλον ποιήσασθαι πρόνοιαν, ΚΔ Ρωμ.13,14· ‖ πλεονεξίας ποιεῖσθαι πλεονεκτεῖν : Ἰσοκρ.4,17· ‖ τιμωρίαν ποιεῖσθαι τιμωρεῖν ἢ τιμωρεῖσθαι : αὐτ.4,182 μηδεμίαν ποιήσασθαι κοινὴν τιμωρίαν· ‖ ὑποσχέσεις ποιεῖσθαι ἀντὶ ὑπισχνεῖσθαι : αὐτ.4,14 οὕτω μεγάλας ποιοῦμαι τὰς ὑποσχέσεις· ‖ ὁμ. ὠφελείας ποιεῖσθαι ἔκ τινος ἀντὶ ὠφελεῖσθαι : αὐτ.173· ‖ ἀναβολὴν ποιεῖσθαι ἀναβάλλειν: Ἰσαῖ.6,13· ‖ διατριβὰς ποιεῖσθαι διατρίβειν παρά τινι : αὐτ.3,1· ‖ διαθήκας ποιεῖσθαι ἀντὶ διατίθεσθαι : αὐτ.1,10· ‖ κατηγόρημα ποιεῖσθαι κατηγορεῖν : Δημ.705· ‖ βλασφημίας ποιεῖσθαι βλασφημεῖν : Αἰσχίν.1,67· μνήμην ἢ μνείαν ποιεῖσθαι περί τινος κ. νεώτ. ἀντὶ μιμνήσκειν, μνημονεύειν, ἀναφέρειν : Ἡρ 4,16, Αἰσχίν.1,160· ‖ ὁμ. μτ. γενικ. : ΚΔ Ἐφεσ.1,16 μνείαν ὑμῶν ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, αὐτ. Θεσσ.1,1,2, αὐτ.Ρωμ.1,9 ἀδιαλείπτως μνείαν ὑμῶν ποιοῦμαι, Πάπ. μνείαν σου ποιούμενος παρὰ τοῖς ἐνθάδε· ‖ ἔπαινον ποιεῖσθαι ἐπαινεῖν : Αἰσχίν.1,169· ‖ ἀπόφασιν ποιεῖσθαι ἀποφαίνεσθαι : Δείν.2,1· ‖ ἀποδημίαν ποιεῖσθαι ἀποδημεῖν : αὐτ.1,81· ‖ ἀποχώρησιν ποιεῖσθαι ἀποχωρεῖν : Λυκοῦργ.96· ‖ εἰσαγγελίαν ποιεῖσθαι εἰσαγγέλλειν [ἐνάγειν] : αὐτ.30 ἀφέστηκα τοῦ ἀδίκως τὴν εἰσαγγελίαν κατὰ Λεωκράτους ποιήσασθαι· ‖ ἐξέτασιν ποιεῖσθαι ἐξετάζειν : αὐτ. 28· ‖ ἐπίδειξιν ποιεῖσθαι ἐπιδεικνύναι : αὐτ.102· ‖ παραλογισμοὺς ποιεῖσθαι παραλογίζεσθαι : αὐτ.31· ‖ ἀπολογίαν ποιεῖσθαι ἀπολογεῖσθαι : Λυκόφρ.63· ὁμολογίας ποιεῖσθαι ὁμολογεῖν : Πολύβ.3,29,3· ‖ καθαρισμὸν ποιεῖσθαι καθαίρειν : ΚΔ Ἑβρ.1,3 δι᾽ ἑαυτοῦ καθαρισμὸν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν· ‖ δέησιν ποιεῖσθαι ὑπέρ τινος δέεσθαι ὑπέρ τινος : αὐτ.Φιλ.1,4 ὑπὲρ πάντων ὑμῶν τὴν δέησιν ποιούμενος· ‖ ἀγῶνα ἢ ἀγῶνας ποιεῖσθαι ἀγωνίζεσθαι : Λουκ. Προμ.Λόγ.1· ‖ νεώτ. ποιοῦμαι χρῆσιν - πρότασιν - εἰσήγησιν - ἔκκλησιν χρησιμοποιῶ, προτείνω, εἰσηγοῦμαι, ἐπικαλοῦμαι· ‖ μτ. τῆς διὰ κ. γενικ. ποιεῖσθαι δι᾽ ἀγγέλου ἀγγέλλειν : Ἡρ.6,4· ‖ ὁμ. ποιεῖσθαι διὰ χρηστηρίων χρηστηριάζεσθαι : αὐτ.8,134 ἐκέλευσε σφέας.. διὰ χρηστηρίων ποιεύμενος ὁκότερα βούλονται ἑλέσθαι τούτων· 13) μτ. ἐπιθ. ὡς κατηγ. καθιστῶ τινά τι, κάμνω τινὰ τοιοῦτον ἢ τοιοῦτον, μεταβάλλω τὴν κατάστασίν τινος : Ὀδ.Ψ 12 οἵ τε δύνανται ἄφρονα ποιῆσαι καὶ ἐπίφρονά περ μάλ᾽ ἐόντα [δύνανται νὰ καταστήσωσί τινα ἄφρονα, νὰ μωρά-

νωσι), αὐτ.Ν 42 δῶρα, τά μοι θεοὶ.. ὄλβια ποιήσειαν, Σοφ.ΟΚ 1033 τὴν πόλιν.. ποιῆσαι.. ἀσθενεστέραν, Πλάτ.Πολ.411Β σίδηρον ἐμάλαξε καὶ χρήσιμον ἐξ ἀχρήστου.. ἐποίησεν, αὐτ.Ἐπιστ.332Α, Ξεν.ΚΠ 1,5,2 εἰ τοὺς Μήδους ἀσθενεῖς ποιήσειε, ΚΔ Ματθ.5,36 ὅτι οὐ δύνασαι μίαν τρίχα λευκὴν ἢ μέλαιναν ποιῆσαι, αὐτ.Ἰω.5,11 ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, αὐτ.16,2 ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ‖ ὁμ. μτ. οὐσ.. Ἰλ.Ο 363 ὅς τ' ἐπεὶ οὖν ποιήσῃ ἀθύρματα νηπιέῃσιν (ἀφ' οὗ μεταβάλῃ, κάμῃ παιγνίδια), αὐτ.Ω 537, αὐτ.611 λαοὺς δὲ λίθους ποίησε (τοὺς ἀπελίθωσε, τοὺς ἔκαμε πέτρας), Ὀδ.Α 387 μὴ σέ γ' ἐν.. Ἰθάκῃ βασιλῆα Κρονείων ποιήσειεν, αὐτ.Κ 21 κεῖνον.. ταμίην ἀνέμων ποίησε, αὐτ.Π 456 Ὀδυσῆα.. ποίησε γέροντα, Ἡσίοδ.Θ 818 γαμβρὸν ἑὸν ποίησε, αὐτ.ἀπ. 76,5 (μύρμηκας) ἄνδρας ἐποίησε (καὶ) γυναῖκας, Ἡρ.7,156 τοὺς μὲν αὐτῶν παχέας.. ἀγαγὼν ἐς τὰς Συρακούσας πολιήτας ἐποίησε, Εὐρ.Ἑλ.1659 ἡμᾶς Ζεὺς ἐποίησεν θεοὺς (μᾶς ἔκαμε θεούς, μᾶς ἀπεθέωσε), Ἰσοκρ.4,39 τοῖς δ' αὐτὴν παράδειγμα ποιήσασα, Θουκ.2,29 ἐποίησε.. Σάδοκον τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἀθηναῖον, ΚΔ Ματθ.21,13 ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπήλαιον λῃστῶν, αὐτ.4,19 δεῦτε ὀπίσω μου καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἁλιεῖς ἀνθρώπων, αὐτ.Ἰω.4,46 ἐποίησε τὸ ὕδωρ οἶνον· ‖ ὁμ. τὸ μέσ. ποιοῦμαι: Ἰλ.Γ 409 σὲ ἄλοχον ποιήσεται (θὰ σὲ κάμῃ γυναῖκά του), αὐτ.495 σὲ παῖδα.. ποιεύμην (σὲ ἔκαμνα υἱόν, δηλ. σὲ υἱοθέτουν), Ὀδ.Ε 120 ἤν τίς τε.. ποιήσετ' ἀκοίτην, Ἡσίοδ.Ἔργ.707 μηδὲ κασιγνήτῳ ἶσον ποιεῖσθαι ἑταῖρον (ἐξισοῦν), Ἡρ.6,57 καὶ ἤν τις θετὸν παῖδα ποιέεσθαι ἐθέλῃ, αὐτ.4,180 τὸν δὲ Δία ἑωυτοῦ μιν ποιήσασθαι θυγατέρα, Ξεν.ΚΠ 4,6,2 καὶ παῖδα οὕτως ὡς δυνατόν σε ποιοῦμαι· ‖ ὁμ. τὸ μέσ. ἄνευ τοῦ υἱόν υἱοθετῶ: Πλάτ.Νόμ.923C τῶν δὲ ἄλλων παίδων, ὃν ἂν μὲν ἑτέρῳ ποιεῖσθαι διδῷ δεχομένῳ, Δημ.1028 ἐπειδὴ οὐκ ἦσαν αὐτῷ παῖδες ἄρρενες, ποιεῖται Λεωκράτη (υἱοθετεῖ τὸν Λ.), αὐτ.1088· ‖ τὸ μέσ. γεν. καθιστῶ τινά τι: Ὀδ.Κ 433 ἅπαντας ἢ σῦς ἠὲ λύκους ποιήσεται ἠὲ λέοντας, Ἡρ. 1,119 τὰ δὲ ἥψησε τῶν κρεῶν, εὔτυκτα.. ποιησάμενος, αὐτ.9,45 παραθήκην ὑμῖν τὰ ἔπεα τάδε τίθεμαι, ἀπόρρητα ποιεύμενος, Πλάτ.Κρατ.428Β ἴσως ἂν σε ποιησαίμην μαθητήν, Ἰσοκρ.9,54· ‖ ὁμ. ἑωυτοῦ ποιεῖσθαί τι ἰδιοποιεῖσθαί τι: Ἡρ.1,129 εἰ ἑωυτοῦ ποιέεται τὸ Κύρου ἔργον, Σοφ.Ἀντ.547 μή μοι θάνῃς σὺ κοινά, μηδ' ἃ μὴ 'θιγες ποιοῦ σεαυτῆς· **14)** δθ. ὁρίζω, ἐγκαθιστῶ: ΠΔ Βασ. 1,12,6 ὁ ποιήσας τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἀαρών, ΚΔ Μᾶρκ.3,14· **15)** τίθημί τι ἔν τινι θέσει, φέρω τινὰ εἴς τινα κατάστασιν, ἐμβάλλω τί που: Ἰλ. Ν 55 σφῶιν δ' ὧδε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσειεν, Ὀδ.Ξ 274, Ἡρ.1,27 αἲ γὰρ τοῦτο θεοὶ ποιήσειαν ἐπὶ νόον νησιώτῃσι, αὐτ.5,33, Θουκ.1,109 τὰς.. ναῦς ἐπὶ τοῦ ξηροῦ ἐποίησε, Ξεν.ΚΠ 4,1,3 ἔξω βελῶν τὴν τάξιν ποιήσας πρὶν τοὺς πολεμίους κατανοῆσαι, Ἰσοκρ.3,37 βουλόμενος.. ἐμαυτὸν ὡς πορρωτάτω ποιῆσαι τῶν τοιούτων ὑποψιῶν· ‖ ὁμ. ἐν ἀναφ. πρὸς στρατόν, σχηματίζω, συγκροτῶ: Ξεν.Ἀν.5,2,11, αὐτ.3,4,21 ἐποίησαν ἓξ λόχους· ‖ ὁμ. κ. ἐν τῷ πολέμῳ ποιεῖν τινα ὑπό τινι ἄγειν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τινός, ὑποτάσσειν τινὰ εἴς τινα: Δημ.241 ἕως Θετταλίαν ὑπὸ Φιλίππῳ ἐποίησαν· ‖ ὁμ. ποιεῖν τινας ἐπί τινι: αὐτ 1341 μήτε τοὺς νόμους μήθ' ὑμᾶς αὐτοὺς ἐπὶ τοῖς λέγουσι ποιεῖν· ‖ ὁμ. τὸ μέσ. ποιοῦμαι ἐν φρς: Ἡρ.1,201 Μασσαγέτας ὑπ' ἑωυτῷ ποιήσασθαι, αὐτ.9,106 Σαμίους.. ἐς τὸ συμμαχικὸν ἐποιήσαντο (τοὺς συγκατέλεξαν μεταξὺ τῶν συμμάχων), Θουκ.3,3 τοὺς ἄνδρας ἐξ αὐτῶν ἐς φυλακὴν ἐποιήσαντο, αὐτ.8,1 τὰ τῶν ξυμμάχων ἐς ἀσφάλειαν ποιεῖσθαι, αὐτ.2,83 τά τε λεπτὰ πλοῖα.. ἐντὸς ποιοῦνται, Ξεν.Ἀγησ.1,22 τῶν κατὰ κράτος ἀναλώτων τειχέων τῇ φιλανθρωπίᾳ ὑπὸ χεῖρα ἐποιεῖτο, αὐτ.Ἀν.1,10,9 ἀναπτύσσειν τὸ κέρας καὶ ποιήσασθαι ὄπισθεν τὸν ποταμόν· ὁμ. ποιεῖσθαί τινα ἐκποδών· πρβλ. ἐκποδών 2)· **16)** εἰδ. μαθημ. πολλαπλασιάζω: Ἥρων Μέτρ.1,8 ποιεῖν τὰ ιϛ' ἐπὶ τὰ ε', αὐτ.2,14 τὰ ζ' ἐφ' ἑαυτὰ ποιεῖν· **17)** ἡγοῦμαι, θεωρῶ, ὑπολαμβάνω, λογίζομαι, πιστεύω, κρίνω, ἐκτιμῶ τι ὡς: Ἡρ.2,121,ε' τὸν δὲ βασιλέα, ὡς αὐτῷ ἀπηγγέλθη τοῦ φωρὸς ὁ νέκυς ἐκκεκλεμμένος, δεινὰ ποιέειν, Θουκ.5,42 λεγομένων δὲ τούτων οἱ Ἀθηναῖοι δεινὰ ἐποίουν, ΚΔ Ἰω.5,18 ἶσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ Θεῷ, αὐτ.8,53 τίνα σεαυτὸν σὺ ποιεῖς; αὐτ.19,7· ‖ συχνότ. τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ.: Ἡρ.1,83 ἦλθε.. ἀγγελίη, ὡς ἡλώκοι τὸ τεῖχος.. οὕτω δὴ οὗτοι μὲν συμφορὴν ποιησάμενοι (θεωρήσαντες ὡς συμφοράν), αὐτ.6,61 ὁρέουσα τοὺς γονέας συμφορὴν τὸ εἶδος αὐτῆς ποιευμένους (Βερναρδ.Γρηγ. «ὁρῶσα ὅτι οἱ γονεῖς ἡγοῦντο συμφορὰν τὴν (δυσειδῆ) μορφὴν αὐτῆς»), αὐτ.1,127 πάλαι δεινὸν ποιεύμενοι ὑπὸ Μήδων ἄρχεσθαι (θεωροῦντες ὡς τρομερόν, βαρὺ πρᾶγμα): Θουκ.6,60· ὁμ. ἐν φρς μέγα ποιοῦμαι μτ. ἀπαρφ. θεωρῶ, νομίζω τι λίαν σπουδαῖον, δίδω μεγάλην σημασίαν εἴς τι: Ἡρ. 8,3 μέγα πεποιημένοι περιεῖναι τὴν Ἑλλάδα· ὁμ. κ. ἄνευ ἀπαρφ. θεωρῶ σπουδαῖον, ἐκτιμῶ πολύ: αὐτ.3,42 ὁ μὲν δὴ ἁλιεὺς μέγα ποιεύμενος ταῦτα ἤϊε ἐς τὰ οἰκία, Ξεν.ΚΠ 5,3,19 ἐγὼ μέγα ποιοῦμαι φίλιον τοῦτο τὸ χωρίον τοῖς ἐνθάδε συμμάχοις καταλείπων· ‖ οὐκ ὅσιον ποιοῦμαί τι θεωρῶ τι ἀνόσιον: Ἡρ.2,86· ‖ οὐκ ἀνασχετὸν ἢ ἀνασχετὰ ποιοῦμαί τι δὲν ἀνέχομαι, δὲν ὑπομένω: Θουκ.1,118 τότε δὲ οὐκέτι ἀνασχετὸν ἐποιοῦντο, ἀλλ' ἐπιχειρητέα ἐδόκει εἶναι, Πλούτ.Σερτ.5 οὐκ ἀνασχετὰ ποιούμενος ὁ Σερτώριος ἅπαντας.. κατηκόντισεν· ‖ ἕρμαιον ποιοῦμαί τι εὑρίσκω, ἐφευρίσκω, ἐπινοῶ, θεωρῶ τι ὡς καθαρὸν κέρδος, ὡς καλὸν εὕρημα: Πλάτ.Γοργ.489C ἕρμαιον τοῦτο ποιούμενος· ὁμ. εὕρημά τι ποιοῦμαι: Ξεν.Ἀν. 2,3,18 εὕρημα ἐποιησάμην εἴ πως δυναίμην παρὰ βασιλέως αἰτήσασθαι δοῦναι ἐμοὶ ἀποσῶσαι ὑμᾶς· ‖ ὁμ. τὸ μέσ. συχνότ. μτ. προθ. (ἔν τινι, διά τινος, παρά τι, περί, πρό τινος) ἐν φρ.: Ἡρ. 1,118 θυγατρὶ τῇ ἐμῇ διαβεβλημένος οὐκ ἐν ἐλαφρῷ ἐποιεύμην (δὲν ἐθεώρουν ἐλαφρόν, εὔκολον), αὐτ.7,138 πυνθανόμενοι.. ταῦτα.. οἱ Ἕλληνες οὐκ ἐν ὁμοίῳ πάντες ἐποιεῦντο (δὲν ἀπέδωκαν εἰς αὐτὰ τὴν αὐτὴν σημασίαν)· ὁμ. ἐν σμικρῷ ποιοῦμαί τι: Σοφ.Φιλ.498 τοὐμὸν ἐν σμικρῷ μέρος ποιούμενοι τὸν οἴκαδ' ἤπειγον στόλον· ‖ ἐν νόμῳ ποιοῦμαί τι θεωρῶ τι ὡς νόμιμον: Ἡρ.1,131· ‖ ἐν ἀδείῃ ποιοῦμαί τι θεωρῶ, νομίζω τι ἀσφαλές: αὐτ.9,42 ἐν ἀδείῃ δὲ οὐ ποιευμένων τὸ λέγειν· ‖ ἐν ὀλιγωρίᾳ ποιοῦμαι ὀλιγωρῶ: Θουκ.4,5· ‖ ἐν ὀργῇ ποιοῦμαί τινα ὀργίζομαι κατά τινος: Δημ.14 τοὺς ὑστάτους.. εἰπόντας, ἐν ὀργῇ ποιεῖσθ' ἐάν τι μὴ κατὰ γνώμην ἐκβῇ· ‖ δι' οὐδενὸς ποιοῦμαί τι θεωρῶ τι ἀσήμαντον, ἀνάξιον λόγου: Σοφ.ΟΚ 584 τὰ λοίσθι' αἰτεῖ τοῦ βίου, τὰ δ' ἐν μέσῳ ἢ λῆστιν ἴσχεις ἢ δι' οὐδενὸς ποεῖ· ‖ παρ' ὀλίγον ποιοῦμαί τι θεωρῶ τι εὐτελές: Ξεν.Ἀν.6,6,11 ἔνιοι μὲν αὐτῶν παρ' ὀλίγον ἐποιοῦντο τὸν Κλέαρχον· ‖ παρ' οὐδὲν ποιοῦμαί τι δὲν τὸ λογαριάζω διὰ τίποτε: Δίων Κ 71,25· ‖ κ. νεώτ. περὶ πολλοῦ, πλείονος, πλείστου ποιοῦμαί τινα ἐκτιμῶ τινα ἢ τι πολύ, πλεῖστον, τὰ μέγιστα: Ἡρ.1,73 περὶ πολλοῦ ποιεόμενος αὐτούς, αὐτ.6,104, Λυσ.1,1 περὶ πολλοῦ ἂν ποιησαίμην.. τὸ τοιούτους ὑμᾶς ἐμοὶ δικαστὰς γενέσθαι, αὐτ.14,40, Πλάτ.Ἀπολ.21Β τὸ τοῦ

θεοῦ περὶ πλείστου ποιεῖσθαι· ὁμ. **περὶ παντός, ὀλίγου, ἐλαχίστου ποιοῦμαί τι** : Ἰσοκρ.2,15 **περὶ παντὸς ποιοῦ κεχαρισμένως αὐτοῖς ἄρχειν,** αὐτ. 17,58 **οὐκ ἄν .. περὶ ὀλίγου ποιήσαισθε τὰς ἐκείνων ἐπιστολάς,** αὐτ.18,63· σπαν. μτ. μ. γενικ. ἄνευ προθ. : Πλάτ.Πρωτ.328D **πολλοῦ γὰρ ποιοῦμαι ἀκηκοέναι ἃ ἀκήκοα**· ὁμ. **πρὸ πολλοῦ ποιοῦμαι** μτ. ἀπαρφ. : Ἰσοκρ.5,138 **πρὸ πολλοῦ δ' ἂν ἐποιησάμην οἷόν τ' εἶναι συγκεράσαι τοὺς λόγους**· **18)** ὑποθέτω, δέχομαι ὅτι . . : Ἡρ.7,184 **ποιήσας ὅ,τι πλέον ἦν αὐτῶν ἢ ἔλασσον, ἀν' ὀγδώκοντα ἄνδρας ἐνεῖναι,** αὐτ.186, Ξεν.Ἀν.5,7,9 **ποιῶ δ' ὑμᾶς . . ἥκειν**· κ. ἄνευ ἀπαρφ. : Πλάτ.Θεαίτ.197D· ‖ κ.παθ.ἐν φρς **πεποιήσθω δή** ἂς ὑποτεθῇ, ἂς γίνῃ δεκτὸν λοιπόν : αὐτ.197E· ὁμ. **οἱ φιλοσοφώτατοι ποιούμενοι** οἱ θεωρούμενοι ὅτι εἶναι . . : αὐτ. Πολ.498A, αὐτ.538C, αὐτ.573B· ἀλλὰ π. αὐτ.581D **τὸν δὲ φιλόσοφον . . τί ποιώμεθα . . νομίζειν** [δ. γρ. ἀντὶ τί οἰώμεθα]· **19)** κ. μσν. ἐν ἀναφ. πρὸς χρόνον, περιμένω νὰ φθάσῃ: Πλάτ.Φιλ.50D **πότερα ἀφίης με ἢ μέσας ποιήσεις νύκτας,** Δημ.1265 **ἐποίησαν μὲν ἔξω μέσων νυκτῶν τὴν ὥραν** [ἄφησαν νὰ παρέλθῃ τὸ μεσονύκτιον]· ‖ ὁμ. κ. μσν. διέρχομαι τὸν χρόνον ἔν τινι τόπῳ ἢ καταστάσει, διάγω, διατρίβω, διαμένω, χρονοτριβῶ που, Δημ. 392 **οὐδ' ἐποίησαν χρόνον** [οὐδὲ κατ' οὐδένα τρόπον ἠργοπόρησαν], ΠΔ Παροιμ.13,23 **ποιήσουσιν ἐν πλούτῳ ἔτη πολλά,** Διόδ.Σ 1,35, Νίκαρχ. ΑΠ 11,330 **ἐν ταύτῃ πεποίηκα πολὺν χρόνον,** ΚΔ Ματθ.20,12 **οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν, καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας τοῖς βαστάσασι τὸ βάρος τῆς ἡμέρας,** αὐτ.Πράξ.18,23, αὐτ.20,3, αὐτ.Κορινθ.2,11,25, αὐτ.Ἰακ.4,13 **πορευσόμεθα εἰς τήνδε τὴν πόλιν καὶ ποιήσομεν ἐκεῖ ἐνιαυτόν,** Ἰώσ.ΑΙ 6,1 **ποιήσασα παρὰ τοῖς Παλαιστίνοις μῆνας τέσσαρας,** αὐτ. **δύο ἡμέρας ποιεῖ ἐν τῷ Ἀνουβιείῳ,** αὐτ. **πρὸς τὴν μίαν ἡμέραν, ἣν ποιεῖ ἐκεῖ,** Πάπ. **τρία ἔτη ἐποίησα συμβιοῦν αὐτῇ,** Σχόλ.Θεόκρ.3,48 **μῆνας ἓξ παρὰ Περσεφόνῃ ποιεῖν,** Σχόλ.Εὐρ.Ἱππ.35, Λιβάν.4,835,18 **ὅσον ποιῶ χρόνον ἐν ἀγρῷ,** Διήγ.Ἀχιλλ.36· ‖ ὁμ. τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Θουκ.7,28 **τὴν δὲ νύκτα . ., οἱ μὲν ἐφ' ὅπλοις ποιούμενοι** (πιθ.γρ.) [διερχόμενοι τὴν νύκτα ἔνοπλοι], Θεοφύλ.Σ 6,10,2 **οἴκοι τε τὴν τοῦ ψύχους ὥραν ἐνεχείρει ποιήσασθαι**· **20)** μσν. τὸ μέσ. ἐν ἀναφ. πρὸς διάστημα, ἀπόστασιν, διανύω, διατρέχω : Θεοφύλ.Σ 6,4,4 **παρασάγγας ποιησάμενος πέντε στρατοπεδεύεται**· **21)** μτγν. θύω, προσφέρω θυσίας : ΠΔ Ἐξ.19,36 **τὸ μοσχάριον τῆς ἁμαρτίας ποιήσεις τῇ ἡμέρᾳ τοῦ καθαρισμοῦ,** αὐτ.Ἰὼβ 42,8 **ποιήσει κάρπωσιν ὑπὲρ ὑμῶν**· ὁμ. μτ. δοτ. : αὐτ.Βασ.3,11,33 **ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπέ με καὶ ἐποίησε τῇ Ἀστάρτῃ**· πρβλ. ῥέζειν ἑκατόμβας· **22)** παρασκευάζω, ἑτοιμάζω, οἷον τροφήν : ΠΔ Γεν.18,7 **μοσχάριον . . ἔδωκε τῷ παιδί, καὶ ἐτάχυνε τοῦ ποιῆσαι αὐτό**· ‖ ὁμ. **ποιεῖν τὸν μύστακα** κοσμεῖν, καλλωπίζειν τὸν μύστακα : αὐτ.Βασ.2,19,24 **οὐδὲ ὠνυχίσατο, οὐδὲ ἐποίησε τὸν μύστακα αὐτοῦ**· ‖ μτγν. ἐν ἀναφ. πρὸς δεξιώσεις, δεῖπνα κττ., διεξάγω, διοργανώνω, δίδω, κάνω : ΠΔ Γεν.21,8 **ἐποίησεν Ἀβραὰμ δοχὴν μεγάλην,** ΚΔ Λουκ.5,29 **ἐποίησε δοχὴν μεγάλην Λευῒς αὐτῷ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ,** αὐτ. Μάρκ.6,21, αὐτ.Λουκ.14,12 **ὅταν ποιῇς ἄριστον ἢ δεῖπνον, μὴ φώνει τοὺς φίλους**· **23)** μτγν. **ποιεῖν βασιλέα** ἐκτελεῖν καθήκοντα βασιλέως, κάνω τὸν βασιλέα : ΠΔ Βασ.3,20(21),7 **σὺ νῦν οὕτω ποιεῖς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραήλ**· **24)** κ. μσν. κ. νεώτ. σχεδὸν ὡς τὸ πράσσω βλ.λ., πειρῶμαι ἵνα γένηταί τι, ἐκτελῶ, κάμνω τι : Ἡρ.3,134 **ταῦτα εἶπε καὶ ἅμα ἔπος τε καὶ ἔργον ἐποίεε,** αὐτ.5,40 **ποιέων οὐδαμῶς Σπαρτιητικά** [οὐδόλως ζῶν ὡς Σπαρτιάτης, κατὰ τὸν τρόπον τῶν Σπαρτ.], Αἰσχ. Ἱκ.911 **οὗτος, τί ποιεῖς;,** Σοφ.Φιλ.1010 **ὃς οὐδὲν ᾔδει πλὴν τὸ προσταχθὲν ποιεῖν,** Εὐρ.Ἄλκ.1108 **ἁνδάνοντά μοι ποιεῖς** [πράττεις ἀρεστὰ εἰς ἐμέ], Ἀριστφ.Ἱππ.811 **πεποιηκότα πλείονα χρηστὰ . . περὶ τὴν πόλιν,** Ξεν.ΚΠ 5,1,30 **ποιοῦντες . . πάντα τὰ δέοντα,** Δημ.41 **οὐδὲν ἂν ὧν νυνὶ πεποίηκεν ἔπραξεν,** αὐτ.90, αὐτ.460, ΚΔ Μάρκ.10,17 **τί ποιήσω ἵνα ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;,** αὐτ.Ἰω.4, 34 **ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με,** αὐτ.5, 36, αὐτ.Λουκ.23,34 **ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἴδασι τί ποιοῦσι** [κ. νεώτ. ὡς παροιμ. φρ.], Πάπ. **ἐὰν δέ τι τούτων ἐπιδειχθῇ ποιοῦσα**· κ. παθ. : Ἰλ.Ζ 56 **ἦ σοὶ ἄριστα πεποίηται κατὰ οἶκον** [Βερναρδ.Γρηγ. «βέβαια σοῦ ἔχουν κάμει πολὺ ὡραῖα πράγματα στὸ σπίτι σου»]· ‖ ὁμ. **εἰδ.** μαθημ. π. Εὐκλ.1,1 **ὅπερ ἔδει ποιῆσαι**· ‖ ὁμ. **ποιῶ μουσικὴν** καταγίνομαι εἰς τὴν μουσικήν, ἀσχολοῦμαι περὶ τὴν μουσικήν : Πλάτ.Φαίδ.60E **μουσικὴν ποίει καὶ ἐργάζου** (ἀσκοῦ, γυμνάζου εἰς τὴν μουσικήν)· **25)** μτ. διπλῆς αἰτ. πράττω τινί τι, κάμνω τι εἴς τινα : Ἡρ.3,75 **τελευτῶν ἔλεγε ὅσα ἀγαθὰ Κῦρος Πέρσας πεποιήκοι,** αὐτ.1,115 **ταῦτα τοῦτον ἐποίησα σὺν δίκῃ,** Ἀριστφ.Σφ.697 **οὐκ οἶδ' ὅ,τι χρῆμά με ποιεῖς,** Ἰσοκρ.16,50 **μηδὲν ἀγαθὸν ποιήσας τὴν πόλιν,** Δείν.1,17 **μεγάλα τὴν πόλιν ἀγαθὰ ποιεῖν**· ὁμ. ἐμπροθ. (μετά τινος) : ΠΔ Γεν.26,29 **μὴ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν κακόν**· ὁμ. κ. ἐπὶ πραγμ. : Ἡρ.4,166 **ἀργύριον τωὐτὸ τοῦτο ἐποίεε** [τὸ αὐτὸ ἔκαμε μὲ τὸ ἀργύριον]· ‖ σπανιώτ. μτ. δοτ. προσ. κ. μσν. : Ἀριστφ.Νεφ.388 **δεινὰ ποιεῖ γ' εὐθύς μοι,** Ξεν.Ἱππ.9,12 **ἵππῳ τἀναντία ποιεῖν** (κῶδ.), Ἰσαῖ.4,19 **τῷ τεθνεῶτι μηδὲν τῶν νομιζομένων ποιεῖν,** Δημ.855 **τί σοι ποιήσωσιν οἱ μάρτυρες;,** ΚΔ Ἰω.13,12 **γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν;,** αὐτ.15,21, Διγεν.Ἀκρ.1651 **καὶ ἂν οὐδὲν ἀρέσῃ σε καὶ σοὶ τὸ θέλω ποίσει** [ἀντὶ ποιήσει]· κ. μτ. δοτ. πράγμ. : ΠΔ Βασ.1,5,8 **τί ποιήσωμεν τῇ κιβωτῷ θεοῦ**· ‖ ὁμ. τὸ μέσ. μτ. δοτ. προσ.: Ἡρ.2,152 **ὁ δὲ μαθὼν τὸ χρηστήριον ἐπιτελεύμενον φίλα τε τοῖσι Ἴωσι . . ποιέεται,** αὐτ.5,37 **τούτους δὲ φίλα βουλόμενος ποιέεσθαι τῇσι πόλισι ἐξεδίδου**· ‖ ὁμ. τὸ ἐνεργ. μτ. ἐπιρρ. : Ἡρ.1,112 **σὺ δὲ ὧδε ποίησον** [οὕτω πρᾶξον], Σοφ. ΟΚ 652 **πῶς οὖν ποιήσεις;** [κατὰ ποῖον τρόπον θὰ ἐνεργήσῃς], Πλάτ.Πολ.328D **μὴ οὖν ἄλλως ποίει,** αὐτ.403E **ὀρθῶς ἂν ποιοῖμεν,** αὐτ.469B, Ξεν.Ἀπομν.1,3,1 **πῶς δεῖ ποιεῖν . . περὶ θυσίας,** ΚΔ Ματθ. 5,47 **οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι οὕτω ποιοῦσιν;** αὐτ. 20,5 **πάλιν ἐξελθὼν . . ἐποίησεν ὡσαύτως,** αὐτ. Λουκ.3,11 **πορεύου καὶ σὺ ποίει ὁμοίως,** Πάπ. **ὀρθῶς ἐποίησας**· ‖ ὁμ. μτ. τοῦ εὖ, καλῶς, κακῶς, κάμνω εἴς τινα καλὸν ἢ κακόν : Ξεν.Ἀπομν.2,3,8 **εὖ λέγειν τὸν εὖ λέγοντα καὶ εὖ ποιεῖν τὸν εὖ ποιοῦντα** [εὐεργετεῖν τὸν εὐεργετοῦντα], Δημ.14 **ὑμῶν τὴν ἐκείνου κακῶς ποιούντων,** ΚΔ Ματθ.5,44 **καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς**· κ. μτ. μτχ. : Ἡρ.5,24 **εὖ γὰρ ἐποίησας ἀπικόμενος,** Εὐρ. ΙΑ 642 **εὖ δέ μ' ἀγαγὼν πρὸς σ' ἐποίησας** (Βερναρδ.Γρηγ. «καλὰ ἔκαμες καὶ μ' ἔφερες κοντά σου»), Πλάτ.Φαίδ.60C **εὖ γ' ἐποίησας ἀναμνήσας με,** αὐτ.Χαρμ.166C, Ξεν.ΚΠ 7,4,13 **σὺ μὲν καλῶς ποιεῖς, . . , προνοῶν,** ΚΔ Πράξ.10,33 **σύ τε καλῶς ἐποίησας παραγενόμενος,** αὐτ.Ἰω.Ἐπ.3,6· ‖ ὁμ. **καλῶς ποιῶν** ὡς ἐπίρρ.ἁπλ.καλῶς: Πλάτ.Συμπ.174E **καλῶς, ἔφη, ποιῶν σύ,** Δημ.490 **ὑμεῖς, καλῶς ποιοῦντες, . . ἄμεινον ἐκείνων πράττετε**· ὁμ. **εὖ ποιοῦν** εὐτυχῶς : αὐτ.667· **26)** π.πεζογράφοις κ. σπαν. π. ποιηταῖς, τιθέμενον ἐν τῇ δευτέρᾳ προτάσει πρὸς ἀποφυγὴν ἐπαναλήψεως τοῦ ἐν τῇ πρώτῃ προτάσει ῥήματος : Ἡρ 5,97 **πολλοὺς γὰρ οἶκε εἶναι εὐπετέστερον διαβάλ-**

λειν ἢ ἕνα, εἰ Κλεομένεα .. μοῦνον οὐκ οἷός τε ἐγένετο διαβαλεῖν, τρεῖς δὲ μυριάδας Ἀθηναίων ἐποίησε τοῦτο, Αἰσχ.Πρ.935 ἀλλ' ἆθλον ἂν σοι τοῦδ' ἔτ' ἀλγίω πόροι· ὁ δ' οὖν ποιείτω, Δημ. 242 εἰ δ' ἀπιστεῖς, ἐρώτησον αὐτούς, μᾶλλον δ' ἐγὼ τοῦθ' ὑπὲρ σοῦ ποιήσω· · 27) ἀπολ. ἐνεργῶ, ἐκτελῶ, πράττω : Ἡρ.7,11 ποιέειν ἢ παθεῖν προκέεται ἀγών· ὁμ. ποιεῖν ὡς κατηγορία, ἀντίθ. πάσχειν : Ἀριστλ.Κατ.2a,3, αὐτ.Φυσ.225b,13 οὐδὲ δὴ ποιοῦντος καὶ πάσχοντος ἢ κινουμένου καὶ κινοῦντος· || ἐπὶ θεραπευτικοῦ μέσου, φαρμάκου κττ., ἐνεργῶ, φέρω ἀποτέλεσμα : Πλάτ. Φαίδ.117B αὕτως αὐτὸ ποιήσει [τὸ κώνειον], Θεόφρ.Φ17,14,1 π- πρὸς στραγγαυρίαν, Στράβ.5,3,6 θερμὰ λαυτρὰ κάλλιστα, ποιοῦντα πρὸς νόσους, Πλούτ.Ποτ.16,2 ποιεῖ δὲ πρὸς τοὺς δαιμονιζομένους, Διοσκ.1,6 π- πρὸς ἐπιληπτικούς, αὐτ.2,133 π- εἰς τὰ αὐτά, Γεωπ.12,31,9 ὁ χυλὸς αὐτῶν πρὸς ἀμβλυωπίαν ποιεῖ· κ.μτ. δοτ. : Γαλ.13,183 π- τοῖς στομαχικοῖς· κ. ἀπολ. : αὐτ.265· || ὁμ. κ. ἐπὶ φίλτρων ἢ μαγειῶν : Πάπ.· 28) ἐν ἰδιαιτέρᾳ χρ. π.Θουκ.2,8 ἡ δὲ εὔνοια παρὰ πολὺ ἐποίει τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους [ἡ εὔνοια τῶν ἀνθρώπων παρὰ πολὺ ἔκλινε πρὸς τοὺς Λ.]· ὁμ. κ.π.Ἀρρ.Ἀν.2,2,3 Τενεδίοις δὲ τὰ μὲν τῆς εὐνοίας ἐς Ἀλέξανδρόν τε καὶ τοὺς Ἕλληνας ἐποίει μᾶλλον, Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.1,82, Δίων Κ 57,6· || κ. ἀπρόσ. : Θουκ.4,12 ἐπὶ πολὺ γὰρ ἐποίει τῆς δόξης ἐν τῷ τότε τοῖς μὲν ἠπειρώταις μάλιστα εἶναι .., τοῖς δὲ θαλασσίοις [ὁ καθόλου χαρακτὴρ τῶν μὲν ἦτο νὰ εἶναι χερσαῖοι, τῶν δέ ..]· 29) μτγν. κ. μσν. τὸ μέσ. ποιοῦμαι ἀντὶ προσποιοῦμαι, ὑποκρίνομαι, ἰσχυρίζομαι, μτ. ἀπαρφ. : Ζώσ.2,14,1 ποιησάμενος ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ πατρὸς ὀδυνᾶσθαι, Προκ.Μυστ.10 ἐποιεῖτο τῶν πρασσομένων μηδενὸς .. ξυνεῖναι· 30) ρηματ. π. ποίημα, ποίησις, ποιητής, ποιητός.

ποιῶ-όω (2) [ποιός] κ.μσν. καθιστῶ τινα ἢ τι τοιοῦτον ἢ τοιοῦτον, δίδω εἴς τινα ποιότητά τινα:Θεόφρ. ΦΑἴτ.2,1,5 τὸ ποιοῦν αὐτῶν· || κ.παθ. φέρω, ἔχω ποιότητά τινα, εἶμαι πεπροικισμένος διά τινος ἰδιότητος : Στωϊκ.ἀπ.2,220,Σωρ.1,95 τὸ πεποιωμένον τῷ οἴνῳ γάλα, Ἰουστ.145C οὐσία πεποιωμένη καὶ πεποσωμένη, Πλωτῖν.1,1,11 σῶμα τοιόνδε οἷον ποιωθὲν ψυχῆς εἰδώλῳ, Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.1,108, Ὠριγ. Κέλσ.4,176 κατὰ πᾶσαν ἀρετὴν πεποίωται, Γρηγ. Νύσσ.3,80A τὸν ἐνὶ ταύτων πεποιωμένον, Μάξ. Ὁμολ.1,174D ποιωθεῖσαν· 2) ρηματ. ποίωσις.

ποιώδης-ους-ες (1) [πόα] ἀντὶ) ποώδης βλ.λ.2) : Ἡρ.4,47 ἥ τε γὰρ γῆ ἐοῦσα πεδιὰς αὕτη ποιώδης .. ἐστι, Θεόφρ.Φ11,10,2 ποιωδέστερος.

ποιώδης-ους-ες (2) [ποιός] μτγν. κ. μσν. ὁ ἐμφαίνων τὴν ποιότητα, ὁ ποιοτικός : Σιμπλίκ.Κατ.179,4, Ψελ.ἐν Anecd.etc.9,206 ποιῶδες ἐκφώνημα.

ποίως ἐπίρρ. μτγν. κατὰ ποῖον εἶδος;, κατὰ ποῖον τρόπον;, τί λογῆς; : Ἡρωδιαν.Τεχν.Λειφ.2,925, Βακχεῖ.Μουσ.93.

ποιῶς ἐπίρρ. μτγν. κατά τινα τρόπον : Κλήμ. Ἀλ.π.Θησ.Στεφ. ἐν λ.

ποίωσις-εως (ἡ) [ποιῶ(2)] μτγν. τὸ ἀποδίδειν τινὶ ποιότητά τινα : Σιμπλίκ.Κατ.99,12.

ποιωτίζομαι μτγν. εἶμαι πεπροικισμένος διά τινος ποιότητος : Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.10,2,1.

ποιωτικός-ή-όν [ποιῶ (2)] μτγν. ὁ συντελῶν εἰς τὸ νὰ χαρακτηρίσῃ τι, μτ. γενικ. : Σιμπλίκ.Κατ.78,23.

ποιωτός-ή-όν [ποιῶ(2)] μτγν. ὁ ἔχων ποιότητά τινα, ὁ πεπροικισμένος διά τινος ποιότητος : Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.10,2,1 τῶν λουτρῶν τὰ μὲν ἐστιν ἐκ γλυκέων ὑδάτων καὶ ἀποίων τὰ δὲ ποιωτὰ [δ. γρ. ποιωτικά].

πόκ Ἐπιγρ. ἀντὶ ποτὶ) = πρός, ἐν χρ. ἑπομένου κ : Ἐπιγρ. πὸκ κατόπτας.

πόκα (1) δωρ. τ. τοῦ πότε βλ.λ. : Θεόκρ.4,7 καὶ πόκα τῆνος ἔλαιον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπει;

πόκα (ἡ) (2) δημ. νεώτ. εἶδος χαρτοποιγνίου.

ποκά δωρ. τ. τοῦ ποτὲ βλ.λ.

ποκάζω [πόκος] λεξ. ἀντὶ ποκίζω βλ.λ. : Σχόλ. Ἀριστφ.Ὄρν.714, Σουΐδ.ἐν λ. πέκτειν.

ποκάμισο (τὸ) δημ. ἄ. πουκάμισο, ὑποκάμισον.

ποκάρι(ον) μτγν., μσν κ. δημ. ὑποκορ τοῦ πόκος βλ.λ.:Σχόλ.Θεόκρ.15,18, Πάπ.,Ἱππιατρ.26 ποκάριον ἐπιτίθει τῷ στήθει· || δημ. ποκάρι τὸ σύνολον τοῦ ἐκ τῆς κουρᾶς προβάτου ἐρίου, ὁ πόκος· || δημ. συνεκδ. ὄγκος τις ἐρίου.

ποκάς-άδος (ἡ) [πόκος] ἔριον, κόμη, τρίχες τῆς κεφαλῆς· Ἡσ. «ποκάδες· τρίχες ἀπὸ τοῦ πέκεσθαι, ὅθεν καὶ πόκος», Σουΐδ. «ποκάδες, διεκτενισμέναι τρίχες» : Ἀριστφ.Θεσμ.567 οὔ τοι μὰ τὼ θεὼ σὺ καταπροίξει λέγουσα ταυτί, ἀλλ' ἐκποκιῶ σου τὰς ποκάδας.

ποκάτω δημ. ἀπὸ κάτω : Πολῖτ.Ἐκλ.Τραγ.7,1 τρία μπαϊράκια φαίνονται ποκάτω ἀπὸ τὸ Σούλι.

πόκερ (τὸ) [ἀγγλ.] νεώτ. κ. δημ. ἄκλ. εἶδος τυχηροῦ ἅμα καὶ τεχνικοῦ χαρτοπαιγνίου.

πόκες (αἱ) σχόλ. ὀνομαστ. πληθ. κ. πόκαι (αἱ) ἑτεροκλ. πληθ. τοῦ πόκος βλ.λ.2) : Σχόλ.Ἀριστφ.Βάτρ.186 πόκες, Φώτ. κ. Σουΐδ. πόκαι.

ποκίζω [πόκος] μτγν. ἀντὶ πέκω, κείρω, κουρεύω, κόμνω πόκους· || ἰδ. ἐν τῷ μέσ. κτ. δωρ. ἀόρ. ἐποκίξατο, κείρω δι' ἐμουτόν, κουρεύω πρὸς ἰδίαν χρῆσιν : Θεόκρ.5,26 τίς τρίχας ἀντ' ἐρίων ἐποκίξατο; [σχόλ. ἀντὶ τοῦ ἔκειρε, πόκους ἐποιήσατο;»]· 2) ρηματ. π. ποκισμός.

πόκιος (ὁ) Ἐπιγρ. ὀνομασία μηνὸς ἐν Ἀμφίσσῃ κληθέντος οὕτω ἐκ τῆς κατ' αὐτὸν κουρᾶς τῶν προβάτων καὶ ἀντιατοιχοῦντος πρὸς τὸν Θαργηλιῶνα τοῦ ἀττικοῦ ἡμερολογίου· 2) ὀνομασία μηνὸς παρὰ Λοκροῖς ἀντιστοιχοῦντος πρὸς τὸν Μουνιχιῶνα τοῦ ἀττικοῦ ἡμερολογίου : Ἐπιγρ.

ποκισμός (ὁ) [ποκίζω] πάπ. τὸ ποκίζειν, ἡ κουρά, τὸ κούρεμα τῶν προβάτων.

ποκιστί ἐπίρρ. μετὰ τοῦ πόκου, μαζὶ μὲ τὰ μαλλιά : Πάπ. ποκιστὶ πωλεῖν.

ποκκί Ἐπιγρ. ἢ πὸκ κί, ἀντὶ πρὸς τί, πρὸς ὅτι.

ποκοειδής-οῦς-ές μτγν. ὁ ὅμοιος πρὸς πόκον, πρὸς ἄξαντον, ἀκατέργαστον ἔριον, ὅθ γεν. ὁ τραχύς, ὁ ὠμός, ὁ σκληρός, ὁ ἄξεστος, ὁ ἀκατέργαστος : Λογγῖν.15,5 ἀκατεργάστους καὶ αἱονεὶ ποκοειδεῖς τὰς ἐννοίας .. φέροντος.

πόκος (ὁ) [πέκω] κ. νεώτ. ὁ ἀποκεκαρμένος μαλλὸς τοῦ προβάτου, τὸ σύνολον τοῦ ἐκ τῆς κουρᾶς προβάτου ἐρίου, ἀκατέργαστον ἔριον κουρευθέντος προβάτου, ὄγκος μαλλίου, τὸ ποκάρι : Ἰλ. Μ 451 ὡς δ' ὅτε ποιμὴν ῥεῖα φέρει πόκον ἄρσενος οἰὸς χειρὶ λαβὼν ἑτέρῃ, Εὐρ.Ἠλ.513 πυρᾶς δ' ἐπ' αὐτῆς οἰν μελάγχιμον πόκῳ σφάγιον, Ἀριστφ.Ὄρν.714 ἡνίκα πεκτεῖν ὥρα προβάτων πόκον ἤρινον, αὐτ.Λυσ.574 ὥσπερ πόκον ἐν βαλανείῳ, ἐκπλύναντας τὴν οἰσπώτην, Θεόκρ.15,20 πέντε πόκως ἔλαβ' ἐχθές, ΠΔ Κριτ.6,37 τίθημι τὸν πόκον τοῦ ἐρίου ἐν τῇ ἅλωνι, Ἐπιγρ.· || τολύπη ἐρίου, τουλούπα μαλλιοῦ : Σοφ.Τρ.675 οἰὸς εὐέρου πόκῳ, Κρατῖν.ἀπ.372 ἐρίων πόκος, Θεόφρ. Σημ.13 ὅταν νεφέλαι πόκοις ἐρίων ὅμοιαι ὦσιν· 2) παροιμ. : Ἀριστφ.Βάτρ.186 εἰς ὄνου πόκας [σὲ μέρος ποὺ κουρεύουν τὰ γαϊδαύρια, δηλ. πουθενά, κτ.Φώτ. ἐν λ. ὄνου πόκαι «ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων καὶ μὴ ὄντων λέγεται ἡ παροιμία»], Ἀρκεσ.π.Γαλ. 8,624 οὐδεὶς πόκον εἰς γναφεῖον φέρει, Ζηνόβ.5, 38 ὄνου πόκους ἢ πόκας ζητεῖς («ἐπὶ τῶν ἀνυπόστατα ζητούντων»).

ποκοῦμαι-όομαι [πόκος] μτγν. περιβάλλομαι, καλύπτομαι ὡς δι' ἐρίου : Φίλιππ.Θεσσ.ΑΠ 6,102 μῆλον θ' ἡδύπνουν λεπτῇ πεποκωμένον ἄχνῃ.

ποκοφόρος-ον μσν. ὁ φέρων πόκον βλ.λ.1): Πλαν.Ὀβίδ.Μτφρ.3,585.
ποκτήρ-ῆρος (ὁ) πάπ. ἀντὶ πεκτὴρ βλ.λ.
πόκτος (ὁ) αἰολ. τ. τοῦ πόκος βλ.λ. : Λυρ.Ἀδέσπ. 73, Ἡρωδιαν.Τεχν.Λειψ.1,217 (κῶδ.).
ποεύφος (ὁ) πάπ. ὁ ἐριοϋφάντης βλ.λ.
πολάκ(κ)α (ἡ) (Ιταλ.) δημ. κ. πολλάκκα εἶδος τριστήλου ἐμπορικοῦ ἱστιοφόρου πλοίου, ἐν χρήσει ἄλλοτε ἐν τῇ Μεσογείῳ.
πόλγη (ἡ) νεώτ. γεωλ. μέγα λεκανοειδὲς κοίλωμα τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς ἔχον ἐπίπεδον πυθμένα. ἄ. πόλια ἢ καρστικὴ λεκάνη.
πολέες-έων, -έεσσι, -έας ἐπ. τ. ἀντὶ πολλοί-ῶν βλ.λ.
πολείδιον (τὸ) μτγν. ἢ **πολίδιον,** μτγν. ὑποκορ. τοῦ πόλις βλ.λ. : ΕΜ 147,22, ΑΒ 857 «πολίδιον· τρίτος δὲ τύπος πολύδριον» : Σιράβ.8,3,15 **δμορα ἦν τῷ Πύλῳ δύο πολίδια,** αὐτ.9,2,32 **πολίδιόν τι Ὑποθήβας καλούμενον,** αὐτ.10,1,5 **Κήρινθος πολίδιον ἐπὶ τῇ θαλάττῃ.**
πολειτογραφήσας Ἐπιγρ. μτχ. ὁ διατελέσας πολειτογράφος βλ.λ.
πολειτογράφος (ὁ) Ἐπιγρ. ὁ πολιτογραφῶν ἄρχων.
πολειφάδι (τὸ) δημ. ἀπολειφάδι βλ.λ.
πολεμᾱδόκος-ον αἰολ. κ. δωρ. τ. τοῦ πολεμηδόκος βλ.λ. : Ἀλκ.9.
πολέμαιγις-ιδος (ἡ) ἡ ἔχουσα πολεμικὴν αἰγίδα, ἡ μετὰ πολεμικῆς αἰγίδος : Βακχ.16,7 **κλυτᾶς ἕκατι πολεμαίγιδος Ἀθάνας.**
πολεμαίνετος-ον ὁ περίφημος, **ὁ** ἐπιφανής, ὁ ἔνδοξος ἐν πολέμῳ : Λυρ.Ὀξ.426,4.
πολαμαρχεῖον (τὸ) κ. **παλεμάρχιον** (Ἐπιγρ.) ἡ ἕδρα, ἡ κατοικία τοῦ πολεμάρχου, τὸ οἴκημα ἐν ᾧ διαμένει ὁ ἄρχων πολέμαρχος, Ιδ.ἐν Ἀθήναις τὸ ἄ. ἐπιλύκειον βλ.λ. : Ξεν.Ἑλλ.5,4,6 **κἀκείνους μὲν εἰσήγαγεν εἰς τὸ προταμιεῖον τοῦ πολεμαρχείου,** Ἀριστλ.Ἀθ.3,5 **τὸ Ἐπιλύκειον (ὃ πρότερον μὲν ἐκαλεῖτο πολεμαρχεῖον),** Πολύβ.4,79,5 **κατέλαβον .. τὸν περὶ τὸ πολεμαρχεῖον τόπον.**
πολεμάρχειος-ον ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πολέμαρχον βλ.λ., ὁ τοῦ πολεμάρχου:Πολ. 58 **κατὰ τὴν πολεμάρχειον στοάν·** ‖ τὸ οὐδ. πολεμαρχεῖον ὡς οὐσ. βλ.λ.
πολεμάρχης (ὁ) Ἐπιγρ. κ. μσν. ἀντὶ πολέμαρχος βλ.λ.1) : Ἐπιγρ.,ΨΧρυσ.8,630Α (ἐκδ.Par.elt.) **ὁ εὐσεβὴς πολεμάρχης.**
πολεμαρχία (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ ἀξίωμα ἢ ἡ ἀρχὴ τοῦ πολεμάρχου: Ἀριστλ.Ἀθ.3,2 **δευτέρα δ' ἐπικατέστη (πολε)μαρχία,** Πολέμ.Σοφ.Κυν.18 **ἐξῆρχε γὰρ κἂν τοῖς πρώτοις ἔταττεν αὐτὸν ἡ πολεμαρχία,** Βεττ.Βάλ.213,1.
πολεμαρχικός-ή-όν Ἐπιγρ. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πολεμάρχην, ὁ τοῦ πολεμάρχου : Ἐπιγρ. **πολεμαρχικὸς νόμος.**
πολέμαρχος (ὁ) κ. μσν., νεώτ., δημ. κ. **παλεμάρχος** ὁ ἄρχων, ὁ διευθύνων τὸν πόλεμον, ὁ ἡγεμών, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ πολέμου, στρατηγός : Βακχ. 16,39 **Κνωσίων παλέμαρχος,** Αἰσχ.Χο.1072 **ὤλετ' Ἀχαιῶν πολέμαρχος,** αὐτ.Ἑπτ.828, ΘεοφύλΣ 7, 12,11. αὐτ.Β,15,4, Διήγ.Ἀχιλλ.434 **καὶ τοῦ Ἀχιλλέως δώδεκα ἦσαν παλέμου ἀλλάγια ἀπὸ τριάκοντα.. γενναίων πολεμάρχων,** Σολωμ.Ἔθν.Ὕμν.132 **πνίγοντ' ὅλοι οἱ πολεμάρχοι, | καὶ δὲν μνέσκει ἕνα κορμί·** **2)** ὀνομασία ἀνωτέρου ἄρχοντος ἐν πολλαῖς ἑλληνικαῖς πολιτείαις, οἷον ἐν Ἀθήναις, ὁ δεύτερος **ἐκ τῶν ἐννέα ἀρχόντων διευθύνων τὰ πολεμικὰ καὶ δικάζων** συνάμα τὰς μεταξὺ ξένων καὶ μετοίκων ἀναφυομένας διαφοράς : Ἡρ.6,109 **ἦν τε τότε πολέμαρχος Καλλίμαχος,** Ἀριστφ.Σφ.1042 **ὥστ' ἀναπηδᾶν δειμαίνοντας πολλοὺς ὡς τὸν πολέμαρχον,** Λυσ.23,3 **ἑτέρας δίκας τὰς μὲν φεύγοι τὰς δ' ὠφλήκοι παρὰ τῷ πολεμάρχῳ (ἐν τῷ** δικαστηρίῳ αὐτοῦ), Ἀριστλ.Ἀθ.3,2 **μέγισται δὲ καὶ πρῶται τῶν ἀρχῶν ἦσαν βασιλεὺς καὶ πολέμαρχος καὶ ἄρχων,** αὐτ.5 **ὁ δὲ ἄρχων τὸ πρυτανεῖον, ὁ δὲ πολέμαρχος τὸ Ἐπιλύκειον (εἶχε)·** ‖ ὁμ. ἐν Σπάρτῃ, ὁ ἀρχηγός, ὁ διοικητὴς μόρας βλ.λ.1) : Ἡρ.7,173 **ἐστρατήγεε δὲ Λακεδαιμονίων μὲν Εὐαίνετος .. ἐκ τῶν πολεμάρχων** ἀραιρημένος, Θουκ.5,66 **τοῖς μὲν πολεμάρχοις αὐτὸς φράζει τὸ δέον,** Ξεν.Ἑλλ.4,4,7 **τῷ Λακεδαιμονίων παλεμάρχῳ,** αὐτ.4,5,7 **πολεμάρχους καὶ πεντηκοντῆρας καὶ ξεναγοὺς καλεῖν·** ‖ ὁμ. ἐν Θήβαις, ἄρχοντες ἀμέσως κατώτεροι τῶν Βοιωταρχῶν, ἀνώτατοι δὲ εἰς τὰ πολεμικά : Ξεν.Ἑλλ.5,4,2 **ὃς ἐγραμμάτευε ταῖς περὶ Ἀρχίαν πολεμάρχοις,** Ἐπιγρ.· ‖ ὁμ. ἐν Μαντινείᾳ : Θουκ.5,47 **ἐν δὲ Μαντινείᾳ οἱ δημιουργοὶ καὶ ἡ βουλὴ .. ἐξορκούντων δὲ οἱ θεωροὶ καὶ οἱ πολέμαρχοι·** ‖ ὁμ. ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἀστυνομική τις ἀρχή : Πολύβ.4,18,2 **πολέμαρχοι τῶν κατεληλυθότων τινὲς ἐγεγόνεσαν,** Ἐπιγρ. **πολέμαρχος ἐπιμήνιος·** **3)** δημ. ἐπὶ τουρκοκρατίας, ἀνώτερος ὁπλαρχηγός, περιβεβλημένος ἀπόλυτον ἐξουσίαν : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ. 22 **ἔδωκαν τὴν εἴδηση | στὸν Κωνσταντῖνα μὲ πεζόν· | κι ἐκεῖνος ὡς πολέμαρχος | ἐσύναξ' ὅλα τὰ χωριά, - ὁ Σαμουὴλ ἦταν ὁ τελευταῖος πολέμαρχος τῶν Σουλιωτῶν·** **4)** δημ. γεν. ὁ πολεμικώτατος μαχητής : Βαλαωρ.Ἀνδριὰς Γρηγορ.Ε'145 **χτυπᾶτε πολεμάρχοι·** **5)** ἁπλῶς, ὁ ἄρχων, ὁ ἀρχηγός : Ἐπιγρ. **πολέμαρχος συνεφήβων.**
πολεμαρχῶ-έω (πολέμαρχος), βοιωτ. πολεμαρχίω (Ἐπιγρ.) εἶμαι πολέμαρχος βλ.λ.2), ἀσκῶ καθήκοντα πολεμάρχου : Ἡρ.6,109 **ἦν γὰρ ἑνδέκατος ψηφιδοφόρος ὁ τῷ κυάμῳ λαχὼν Ἀθηναίων πολεμαρχέειν,** Κωμ.Ἀδέσπ.51, Ξεν.Ἑλλ.5, 2,25 **πολεμαρχοῦντες μὲν ἐτύγχανον Ἰσμηνίας τε καὶ Λεοντιάδης,** Πολύβ.4,18,4 **οἱ δὲ πολεμαρχοῦντες τῶν φυγάδων,** Πλούτ.Πελ.7 **τῶν περὶ Ἀρχίαν .. γραμματεὺς γενέσθαι πολεμαρχούντων,** Ἀθήν.13,609D **Χάρμου τοῦ πολεμαρχήσαντος.**
πολεμηδόκος-ον, δωρ. πολεμαδόκος-ον ὁ δεχόμενος καὶ ὑποστηρίζων τὸν πόλεμον, ὁ φιλοπόλεμος, ὁ πολεμικός, ἐπίθ. τῆς Παλλάδος : Ἀλκ.9, Λαμπροκλ.1,Φρύν.Κωμ.72,Ἀντίπ.Θεσσ.ΑΠ 9,59 **πολεμαδόκας Ἀθηναία** (πολεμικὴ Ἀθηνᾶ)· **2)** ἐπὶ τῶν ὅπλων, ὁ δι' οὗ διεξάγεται ὁ πόλεμος, ὁ χρησιμεύων πρὸς διεξαγωγὴν τοῦ πολέμου : Πίνδ.Π 10,13 **ἐν πολεμαδόκαις Ἄρεος ὅπλοις.**
πολεμήϊος-α-ον ἐπ. Ἰων. κ. λυρ. ἐπίθ. ὁ τοῦ πολέμου, ὁ πολεμικός, συχν. π. Ὁμ. (κ. Ιδ. ἐν Ἰλ.) : Ἰλ.Β 338 **πολεμήια ἔργα** (τὰ ἔργα τοῦ πολέμου), αὐτ.Η 193 **πολεμήια τεύχεα** (πολεμικὰ ὅπλα), Ἡσιοδ.Α 238,Βακχ.17,4 **πολεμηΐα ἀοιδὰ** (τὸ πολεμικὸν σημεῖον, ἐπὶ τῆς σάλπιγγος), Καλλ.Δήμ.109 **τὸν πολεμήιον ἵππον,** Λουκ.Τραγῳδ.41 **πολεμηΐαν αὐτήν·** ‖ τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **πολεμήϊα** · ἀντὶ πολέμια, τὰ πολεμικά, ἡ τέχνη τοῦ πολέμου : Ἡρ.5,111 **τὰ δὲ πολεμήϊα κάρτα δόκιμος** (δ.γρ. πολέμια).
πολεμησείω κ. μσν. ἐφετ. τοῦ πολεμῶ βλ.λ., ἐπιθυμῶ, ποθῶ νὰ πολεμήσω : Θουκ.1,33 **οὐκ αἰσθάνεται τοὺς Λακεδαιμονίους φόβῳ τῷ ὑμετέρῳ πολεμησείοντας,** Δίων Κ 46,30,Συνέσ.25Β **οὐ πολεμησείοντες ἦλθον, ἀλλ' ἱκετεύσοντες,** Προκ. Περσ.2,4 **Χοσρόου δὲ πολεμησείοντος ὡς ἤσθετο,** Ἀνν.Κομν.4,11.
πολεμητήριον (τὸ) μτγν. ὁ τόπος ἐξ οὗ ὁ στρατὸς ἐξορμᾷ πρὸς ἔναρξιν τῶν ἐχθροπραξιῶν, ὁρμητήριον : Πολύβ.4,71,2 **καὶ πολεμητήριαν ὑπῆρχε τοῖς Ἠλείοις ἀσφαλές.**
πολεμητόκος-ον μτγν. ὁ γεννῶν, ὁ ἐπιφέρων πόλεμον : Νόνν.Δ 4,425 **ἀρόσας πολεμητόκον αὔλακα γαίης,** αὐτ.13,338· ‖ ὁμ. ὡς ἐπίθ. τῆς Ἀθηνᾶς : Ὀρφ.Ὕμν.32,10.

πολεμήτωρ-ορος (ὁ,ἡ) μτγν. κ μσν. ὁ πολεμικός, ὁ φιλοπόλεμος : 'Αντίοχ.'Αστρλ ἐν Κατ.'Αστρλ. Κ Ι,ΙΙΙ,'Οπ.Κυν.3,205 (δ.γρ.Ι,Τζέτζ.'Ομ.87 **πολεμήτορι θυμῷ**· **2**) μτγν. κ. μσν. ὁ πολέμιος, ὁ ἐχθρός, ἐπὶ τοῦ διαβόλου : Μηναῖ.12,8 'Ορθρ.'Ωδ.6 τοῦ 'Οσίου **νικητὴς πανάριστος τοῦ ἀεὶ πολεμήτορος ἔμεινας,** ΨΧρυσ.8,912E (ἐκδ.Par.alt.) **ὁ εἰρηνάρχης κατὰ τοῦ πολεμήτορος,** 'Ανδρ Κρ.302, ASS 'Ιουνίου 3,94,39.

πολεμιδιά (ἡ) δημ. **τὸ ὀπωροφόρον δένδρον** μεσπιλέα ἡ γερμανική.

πολεμίζω (πόλεμος) κ. μαν., ἐπ. κ. **πτολεμίζω,** ἐπ. ἀπαρφ. πολεμιζέμεναι, μέλλ. **πολεμίξω** κ. ἐπ. **πτολεμίξω** ('Ιλ.Ω 667), **ποι. τ. τοῦ** πολεμῶ βλ.λ., ἐπιχειρῶ, διεξάγω, κάμνω πόλεμον, μάχομαι, μτ. δοτ. : 'Ιλ.Η 42 **πολεμίζειν "Εκτορι** (κατὰ τοῦ "Εκτορος), αὐτ.Ι 337,'Οδ.Γ 86· ὁμ. μτ. ἐπιρρ. : 'Ιλ.Θ 428 **Διὸς ἄντα βροτῶν ἕνεκα πτολεμίζειν,** αὐτ.Υ 85 **'Αχιλῆος ἐναντίβιον πολεμίζειν**· ὁμ. μτ. συστοίχ.ἀντικειμ.:'Ιλ.Β 121 **ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν,** αὐτ.Γ 435· || ὁμ. κ. μτ. δοτ. τοῦ ὀργάνου : Πίνδ.Ο 9,32 **ἤρειδεν δέ νιν ἀργυρέῳ τόξῳ πολεμίζων Φοῖβος** (πιθ.γρ. πελεμίζων), 'Αριστφ.Νεφ. 419 **τῇ γλώττῃ πολεμίζων**· ὁμ. κ. ἀπολ. : 'Ιλ. Α 168 **ἔρχομαι . . ἐπὶ νῆας ἐπεί κε κάμω πολεμίζων,** αὐτ.Ν 787· || μτ. ἐμπροθ. δοτ. συμπολεμῶ μετά τινος, **πολεμῶ** μετά τινος ὡς σύμμαχος αὐτοῦ : 'Ιλ.Ι 352 **ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' 'Αχαιοῖσιν πολέμιζαν**· || τὸ μέσ. **πολεμίζομαι** ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Πίνδ.Ν 8,29 **ἦ μὰν ἀνόμοιά γε δᾴοισιν ἐν θερμῷ χροΐ ἕλκεα ῥῆξαν πολεμιζόμενοι** (δ.γρ. ἀντὶ πελεμιζόμενοι)· **2**) ὡς μτβ. πολεμῶ ἐναντίον τινός, καταπολεμῶ τινα : 'Ιλ.Σ 258 **ὄφρα μὲν οὗτος . . . , τόφρα δὲ ῥηίτεροι πολεμίζειν ἦσαν 'Αχαιοί,** Διήγ.'Αχιλλ.416· κ. παθ. : 'Οππ.Κυν.3,209 **παιδὶ λυγρῷ πολεμιζομένῳ μήτηρ ἐπαμύνει.**

πολεμικός-ή-ό(ν) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. συγκρ., **πολεμικώτερος,** ὑπερθ. **πολεμικώτατος,** ὁ ἀνήκων, ἀναφερόμενος ἢ ἁρμόζων εἰς τὸν πόλεμον, ὁ τοῦ πολέμου ἢ ὁ διὰ τὸν πόλεμον : Θουκ.2,43 **μὴ περιορᾶσθε τοὺς πολεμικοὺς κινδύνους** (τοὺς ἐκ τοῦ πολέμου κινδύνους), Ξεν.Λακ.11,3 **χαλκῆν ἀσπίδα πολεμικωτάτην εἶναι** (καταλληλοτάτην διὰ τὸν πόλεμον), Πλάτ.Νόμ.729D **ἀγώνων πολεμικῶν τε καὶ εἰρηνικῶν,** αὐτ.829A **βίος εἰρηνικός, πολεμικὸς δὲ ἔξωθεν,** αὐτ.706B,αὐτ.944E,αὐτ.639B **ἐὰν τὴν πολεμικὴν ἔχῃ ἐπιστήμην,** αὐτ.'Επιστ. 348B **παιῶνά τινα ἀναβοήσαντες βάρβαραν καὶ πολεμικόν,** Πολύβ.10,B,5 **πλεῖστον ἀπέχον πολεμικῆς ἐμπειρίας,** 'Ηρωδιαν.'Ιστ.7,1,6 **πολεμικῶν ἔργων ἦρξατα, αὐτ.**2,2 **πολεμικὴν ἄσκησιν,** 'Επιγρ. **πολεμικὴ χρεία,** Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.31 **ὅταν ὑπηρέτει ὡς κληροῦχος εἰς τὸ πολεμικὸν ναυτικόν, - πολεμικαὶ παρασκευαὶ - προμήθειαι - ἐπιχειρήσεις, - πολεμικὸν συμβαύλιον - μένος - σάλπισμα**· **2**) κ. νεώτ. τὸ θηλ. **πολεμική** (ἐνν. τέχνη) ὡς οὐσ. ἡ τέχνη τοῦ πολέμου : Πλάτ.Σοφ.222C, αὐτ.Πρωτ. 322B **πολιτικὴν γὰρ τέχνην οὔπω εἶχον, ἧς μέρος πολεμική**· || νεώτ. εἰδ. στρατ. ἡ ἐπιστήμη ἢ ἡ τέχνη ἡ ἐξετάζουσα τοὺς σκοποὺς καὶ τὰ μέσα τοῦ πολέμου ὡς καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ μεθόδους ὑφ' ὧν διέπεται καὶ καθ' ἃς διευθύνεται οὗτος· || νεώτ. κ. δημ. ὀξεῖα ἐπίκρισις διὰ τοῦ λόγου ἢ τῆς γραφίδος : **ἄρχισε ἀγρία παλεμικὴ εἰς τὰς ἐφημερίδας ἐναντίον σου**· **3**) τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **πολεμικά** ὡς οὐσ. τὰ τοῦ πολέμου, ἡ τέχνη τοῦ πολέμου, ἡ πολεμικὴ τέχνη : 'Ηρ.3,4 **γνώμην ἱκανὸς καὶ τὰ πολεμικὰ ἄλκιμος,** Θουκ.2,39 **διαφέρομεν δὲ κἀν ταῖς τῶν πολεμικῶν μελέταις τῶν ἐναντίων,** Ξεν.'Ελλ.3,4,18 **ὅπου . . ἄνδρες θεοὺς μὲν σέβοιντο, τὰ δὲ πολεμικὰ ἀσκοῖεν,** αὐτ.ΚΠ 1,5,9, Πλάτ.Συμπ.174C, Πολύβ.1,32,1 **ἄνδρα . . τριβὴν ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἔχοντα,** 'Ηρωδιαν.'Ιστ. 7,3,1 **τὰ μὲν οὖν πολεμικὰ τοιοῦτος ἦν**· || ὁμ. τὸ οὐδ. κτ. ἐν. **πολεμικόν** ὡς οὐσ. τὸ σημεῖον πρὸς μάχην, τὸ πολεμικὸν σάλπισμα, τὸ πολεμικὸν σημεῖον : Ξεν.'Αν.4,3,29 **ἐπειδὰν .. ὁ σαλπιγκτὴς σημήνῃ τὸ πολεμικόν,** Αἰν.Τακτ.4,3, Πολύβ. 3,96,2 **σημήναντες πολεμικὸν ἀνήγοντο, κρίναντες ναυμαχεῖν,** Δίων Κ 36,32 **οἱ σαλπιγκταὶ τὸ πολεμικὸν ἐβόησαν,** αὐτ.61,14· || ὁμ. ἐν Ξεν.'Αν. 7,3,33 **αὐτὸς Σεύθης ἀναστὰς ἀνέκραγέ τε πολεμικόν** (ἐξέβαλε πολεμικὴν κραυγήν)· || τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. εἶδος μέλους παιζομένου ἐπὶ αὐλοῦ : Τρύφ.ἀπ.π.'Αθήν.14,618C **ἐπίφαλλος χορεῖος καλλίνικος πολεμικὸν ἡδύκωμος**· **4**) ὁμ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. τὸ μάχιμον, τὸ στρατευόμενον μέρος τοῦ λαοῦ, ἀντίθ. οἱ πολῖται : 'Αριστλ.Πολιτ.1291b,26 **τὸ πολεμικὸν καὶ τὸ μετέχον δικαιοσύνης δικαστικῆς, πρὸς δὲ τούτοις τὸ βουλευόμενον,** αὐτ. 1329a,2· || ὁμ. νεώτ. κ. δημ. τὸ οὐδ. **πολεμικόν** ὡς οὐσ. πολεμικὸν πλοῖον : **μᾶς ἦλθαν τὰ ἀγγλικὰ πολεμικά, - ὑπηρετεῖ στὰ πολεμικά** (εἰς τὸ πολεμικὸν ναυτικόν)· **5**) κ. νεώτ. ἐπὶ προσ., ὁ ἱκανὸς πρὸς πόλεμον ἢ ὁ ἔμπειρος εἰς τὰ τοῦ πολέμου, ὁ ἔχων πολεμικὴν ἱκανότητα, ὁ ἐμπειροπόλεμος : Θουκ.1,84 **πολεμικοί τε καὶ εὔβουλοι διὰ τὸ εὔκοσμον γιγνόμεθα,** Πλάτ.Πολ.522E **μάθημα ἀναγκαῖον πολεμικῷ ἀνδρὶ** θήσομεν, αὐτ.Νόμ. 643C **τῶν μαθημάτων ὅσα ἀναγκαῖα προμεμαθηκέναι προμανθάνειν, οἷον** τέκτονα **μετρεῖν ἢ σταθμᾶσθαι καὶ πολεμικὸν** ἱππεύειν **παίζοντα,** Ξεν.'Αν.2,6,1 **ἐκ πάντων τῶν ἐμπείρως αὐτοῦ ἐχόντων δόξας γενέσθαι ἀνὴρ καὶ πολεμικὸς καὶ φιλοπόλεμος, - πολεμικαὶ φυλαί**· || τὸ οὐδ. **πολεμικόν** ὡς οὐσ. ἡ πολεμικὴ διάθεσις, **τὸ** πολεμικὸν πνεῦμα : **Φιλόδ.Μουσ.27K**· **6**) νεώτ. κ. δημ. ὁ φιλῶν, ὁ ἀγαπῶν **τὸν** πόλεμον, ὁ φιλοπόλεμος· **7**) ὁ ἰσχυρός, ὁ ὁρμητικός, ὁ μαχητικός : Ξεν.ΚΠ 7,5,62 **οἵ τε ὑβρισταὶ ἵπποι ἐκτεμνόμενοι τοῦ μὲν δάκνειν καὶ ὑβρίζειν ἀποπαύονται, παλεμικοὶ δὲ οὐδὲν ἧττον γίγνονται**· || νεώτ. κ. δημ. μτφ. ὁ ὁρμητικὸς ἔν τινι ἀγῶνι πρὸς ἀντιπάλους, ὅ. μαχητικός· **8**) ὁ πολέμιος, ὁ ἐχθρικός : Ξεν.Προα.4,44· || ὁ κινῶν πόλεμον, ὁ διεγείρων ἔχθραν, ἀντίθ. φιλικός : Ξεν.'Απομν.2,6,21 **πολεμικὸν δὲ καὶ ἔρις καὶ ὀργή**· || ὁμ. μτφ. : Πλούτ.'Ηθ.946E **ἡ μὲν γὰρ κατὰ στέρησιν καὶ ἕξιν ἀντίθεσις πολεμικὴ καὶ ἀσύμβατος.**

πολεμικότης-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ πολεμικοῦ βλ.λ.4), ἡ ἱκανότης ἢ ἡ διάθεσις πρὸς πόλεμον.

πολεμικῶς ἐπίρρ. κ. νεώτ., ὑπερθ. **πολεμικώτατα,** κατὰ τρόπον πολεμικὸν βλ.λ.1), μὲ πολεμικὴν διάθεσιν, πολεμικὸν πνεῦμα : 'Ισοκρ.6,39 **ὥστε συμβαίνειν βελτίονος εἰρήνης τυγχάνειν τοὺς πολεμικῶς διακειμένους τῶν ῥᾳδίως τὰς ὁμολογίας ποιουμένων**· **2**) κατὰ τρόπον πολεμικὸν βλ.λ.7), ἐχθρικῶς : Ξεν.ΚΠ 5,2,25, αὐτ.'Αν.6,1,1 **πολεμικώτατα πρὸς ἀλλήλους εἶχον ἐκ τούτων,** 'Ισοκρ.5,46 **εἴτ' εἰρηνικῶς εἴτε πολεμικῶς αἱ πόλεις αὗται πρὸς ἀλλήλας ἔχουσιν**· **3**) νεώτ. διὰ πολέμου, διὰ πολεμικῶν ἐνεργειῶν, πράξεων : **θὰ δράσῃ πολεμικῶς**· **4**) νεώτ. ἐν σχέσει, ἐν ἀναφ. πρὸς τὸν πόλεμον καὶ τὴν διεξαγωγὴν αὐτοῦ : **ἡ 'Αγγλία ἦτο πολεμικῶς ἀπαράσκευος.**

πολέμιος-α-ον κ. μσν. κ. νεώτ. κ. **πολέμιος-ον** (Εὐρ. Ικ.1192) **ὁ ἀνήκων** ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πόλεμον, ὁ τοῦ πολέμου, ὁ πολεμικός : Πίνδ.Π 2,19 **πολεμίων καμάτων,** Θουκ.2,94 **φρυκτοὶ . . ἤροντο πολέμιοι,** 'Επιγρ. **πολέμια ὅπλα,** Σολωμ. 'Εθν.'Υμν.36 **εἶν' ἅρματα γεμάτη, | καὶ πολέμια χλαλοή**· **2**) τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **πολέμια** τὰ πολεμικά, **πᾶν** ὅ,τι ἀνήκει εἰς τὸν πόλεμον, **ἡ** πολεμικὴ τέχνη : 'Ηρ.5,78 **οὐδαμῶς τῶν σφέας περιοι-**

κεόντων ἦσαν τά πολέμια ἀμείνους, Θουκ.4,60 ὅσαι ἀξιοῦσιν ἐν τοῖς πολεμίοις γεγενῆσθαι σφίσιν ἄριστοι, Ξεν.᾿Αν.1,6,1 ἀνὴρ . . τά πολέμια λεγόμενος ἐν τοῖς ἀρίστοις, Λουκ.Νεκρ.Δ 12,1 πάντων . . διενεγκεῖν τά πολέμια· || ὁμ. τὰ πρὸς πόλεμον ἀναγκαῖα, τὰ πολεμικὰ ἐφόδια : Θουκ. 1,18 παλεμοῦντες . . ἀλλήλοις ἢ τοῖς ἑαυτῶν ξυμμάχοις ἀφισταμένοις εὖ παρεσκευάσαντο τά πολέμια καὶ ἐμπειρότεροι ἐγένοντο· 3) συνηθέστ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν ἐν πολέμῳ ἐχθρόν, ὁ τοῦ ἐχθροῦ, ὁ ἐχθρικός : Πίνδ.Π 1,80 πολεμίων ἀνδρῶν καμόντων, αὐτ.Ν 4,55 πολεμίᾳ χερί (μὲ ἐχθρικὸ χέρι), Αἰσχ.᾿Επτ.588 μάντις κεκευθὼς πολεμίας ὑπὸ χθονός, αὐτ.216 πολέμιον δόρυ, Σοφ.Φιλ.1302 ἄνδρα πολέμιον ἐχθρόν τε, αὐτ.1323, αὐτ.Αἴ.819 ἐν γῇ πολεμίᾳ, Λυσ.2,38 πολλῶν συμπιπτόντων καὶ φιλίων καὶ πολεμίων ναυαγίων, ᾿Επιγρ. πολέμιαι τριήρεις· 4) τὸ θηλ. πολεμία (ἐνν. χώρα), ὡς οὐσ. ἡ χώρα τῶν πολεμίων, τῶν ἐχθρῶν : Ξεν.᾿Αν.4,7,20 ἐπειδὴ ἐνέβαλλεν εἰς τὴν πολεμίαν, αὐτ.ΚΠ 3,3,16 ἣν δ᾿ ἐκστρατευσώμεθα, θρεψόμεθα ἐκ τῆς πολεμίας· 5) τὸ οὐδ. κτ. πληθ. πολέμια ἐχθρικά, ἀπηγορευμένα ἐμπορεύματα, λαθρεμπόριον : ᾿Αριστφ.᾿Αχ.912 ἐγὼ . . φαίνω πολέμια ταῦτα· 6) μτ. δοτ. ὁ ἔχων ἐχθρικὴν διάθεσιν πρός τινα, ὁ ἐχθρικός, ὁ ἐναντίος τινί : ῾Ηρ.1,4 ἀπὸ τούτου αἰεὶ ἡγήσασθαι τὸ ῾Ελληνικὸν σφίσι εἶναι πολέμιον, Εὐρ.῾Εκ.1138 ἔδεισα μὴ σοὶ πολέμιος λειφθεὶς ὁ παῖς Τροίαν . . ξυνοικίσῃ πάλιν· 7) κ. μσν. κ. νεώτ. τὸ ἀρσ. πολέμιος ὡς οὐσ. ὁ ἐν πολέμῳ ἀντίπαλος, ὁ ἐχθρός βλ.λ.3)· ᾿Αμμών.63V «ἐχθρὸς πολεμίου .. διαφέρει. ἐχθρὸς μὲν γὰρ ὁ πρότερον φίλος· πολέμιος δὲ ὁ μεθ᾿ ὅπλων χωρῶν πέλας» : Πίνδ.Π 1,15 ὅς τ᾿ ἐν αἰνᾷ Ταρτάρῳ κεῖται, θεῶν πολέμιος, Τυφώς, ῾Ηρ.1,87 τίς σε ἀνθρώπων ἀνέγνωσε ἐπὶ γῆν τὴν ἐμὴν στρατευσάμενον πολέμιον ἀντὶ φίλου ἐμοὶ καταστῆναι, Αἰσχ.᾿Επτ.270 λύουσα πολεμίων φόβον, Θουκ.1,84 τὰς τῶν πολεμίων παρασκευὰς λόγῳ καλῶς μεμφόμενοι, αὐτ.4,61, Πλάτ.Πολ.415Ε εἴ τις μὴ ἐθέλοι τοῖς νόμοις πείθεσθαι, τούς τε ἔξωθεν ἀπαμύνοιεν, εἰ πολέμιος ὥσπερ λύκος ἐπὶ ποίμνην τις ἴοι, ῾Ηρωδιαν.῾Ιστ.7,2,5 τὰ βέλη καὶ τὰ ἀκόντια τῶν πολεμίων, Θεοφύλ.Βουλγ. ᾿Επιστ.27 λιμὸν καὶ στρατιώτην ἔχειν πολέμιον, ᾿Εκκλ. νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων, Κάλβ.᾿Ωδ.18,9 νὰ νικῶνται εἰς τοὺς κάμπους μας | τῶν πολεμίων μας τ᾿ ἅρματα· 8) τὸ οὐδ. πολέμιον ἡ ἐχθρικὴ διάθεσις, ἡ ἐχθρότης, ἡ ἔχθρα : Θουκ.4,60 καὶ ὀνόματι ἐν νόμῳ ξυμμαχίας τὸ φύσει πολέμιον εὐπρεπῶς ἐς τὸ συμφέρον καθίστανται, αὐτ.5,11 κατὰ τὸ πολέμιον τῶν ᾿Αθηναίων (πρὸς τοὺς ᾿Αθηναίους)· 9) κ. νεώτ. γεν. ὁ ἀντίπαλος, ὁ ἀντιτιθέμενος, ὁ ἀντιμαχόμενος, ὁ ἐναντίος : ῾Ηρ.7,47 καὶ δὴ καὶ ὀρέων τοι δύο τὰ μέγιστα πάντων ἐόντα πολεμιώτατα, αὐτ.49 δύο . . ἔτι πολεμιώτερα γίνεται (ἐνν. γῆ τε καὶ θάλασσα), ῾Ιππ.῎Αρθρ 11 πολέμιον πῦρ νεύροις, Πλάτ.Πρωτ.334Β ἔλαιον . . ταῖς θριξὶ πολεμιώτατον ταῖς τῶν ἄλλων ζῴων, ᾿Αριστλ.ΖΙ 612a,29 πολεμία γὰρ ἡ ὀσμὴ τοῖς ὄφεσιν, Πλούτ. ᾿Ηθ.647Β πολέμιόν ἐστι ταῖς κυούσαις.

πολεμιστήριος-α-ον κ. νεώτ. κ. πολεμιστήριος-ον (Πλούτ.Κάτ.Πρεσβ.26) ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πολεμιστὴν ἢ τὸν πόλεμον, ὁ τοῦ πολέμου, ὁ πολεμικός : ῾Ηρ.1,192 ἵπποι δὲ οἱ αὐτοῦ ἦσαν ἰδίῃ, πάρεξ τῶν πολεμιστηρίων, ᾿Αριστφ.᾿Αχ.572 βοῆς ἤκουσα πολεμιστηρίας, αὐτ. 1132, Ξεν.ΚΠ 6,1,29, αὐτ.᾿Αγησ.9,6 ἵππους πολεμιστηρίους τρέφοντα, Δημ.1046 πολεμιστήριον ἵππον, ᾿Αριστλ.ΖΙ 610a,19 χρῶνται . . οἱ ᾿Ινδοὶ πολεμιστηρίοις (ἐλέφασι), Διον.᾿Αλ.Ρωμ.6,33 ὅπλα καὶ ἵππους καὶ εἴ τι ἄλλο πολεμιστήριον ἦν, Διόδ.Σ 1,54 ζεύγη δὲ πολεμιστήρια δισμύρια, Πλούτ. Κάτ.Πρεσβ.26 τὴν πόλιν . . ὅπλων . . καὶ παρασκευῆς πολεμιστηρίου μεστήν, ᾿Επιγρ. ἅρμα πολεμιστήριον, ᾿Επιγρ. ὅπλα πολεμιστήρια, ̓- πολεμιστήριον σάλπισμα· || τὸ οὐδ. κτ. πληθ. πολεμιστήρια πολεμικαὶ ἅμαξαι : ᾿Αριστφ.Νεφ.28 πόσους δρόμους ἐλᾷ τὰ πολεμιστήρια (θὰ ὁδηγήσῃ τὰ πολεμικὰ ἅρματα (ἐν ἀγῶνι)), ᾿Επιγρ.· 2) τὸ οὐδ. κτ. πληθ. πολεμιστήρια τὰ τοῦ πολέμου, αἱ πρὸς πόλεμον ἑτοιμασίαι, τὰ πολεμικὰ ἐφόδια : Ξεν.ΚΠ 8,6,26 καὶ αὐτο γιγνώσκουσιν οἷα σφίσι τὰ πολεμιστήρια ὑπάρχει, Πλάτ.Κριτί. 119Β τὰ μὲν οὖν πολεμιστήρια αὕτω διετέτακτο τῆς . . πόλεως· 3) τὸ ἀρσ. πολεμιστήριος ὡς οὐσ. ἀντὶ πολεμιστής βλ.λ.1) : Νικόλ.Δαμ.4J.

πολεμιστής (ὁ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἐπ. πτολεμιστής, νεώτ. θηλ. πολεμίστρια, δημ. πληθ. -ές κ. -άδες, ὁ μετέχων πολέμου, ὁ πολεμῶν, ὁ μαχητής, ὁ ἀγωνιστής : ᾿Ιλ.Ε 602 αἰχμητήν τ᾿ ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν, αὐτ.Χ 132 ἶσος . . κορυθάικι πτολεμιστῇ, Πίνδ.Ν 4,27 τὸν μέγαν πολεμιστάν . . ᾿Αλκυονῆ, ΠΔ Δευτ.2,14 γενεὰ ἀνδρῶν πολεμιστῶν, Στράβ.11,2,4 γεωργαὶ μὲν οὐχ ἧττον δὲ τῶν νομάδων πολεμισταί, ᾿Ιώσ.ΠΙ 6,2,5, Γαλ. 14,283 τὸν Μ. ἐκεῖνον, τὸν μέγαν πολεμιστήν, Διήγ.᾿Αχιλλ.259, Πολίτ.᾿Εκλ.Τραγ.247,18 πιάνω κοπέλλες ὄμορφες, κι ἄντρες πολεμιστάδες, Ζαλοκ.65,10 ἤδη τῶν πολεμιστῶν τὸ μένος ἐξησθένει, Βαλαωρ.Τριακοστ. Τρίτον ῏Ασμα Κολάσ.Δάντου 34 σὰν ἀρχηγὸς πολεμιστής· 2) πολεμιστὴς ἵππος πολεμικὸς ἵππος : Στράβ.15,1,29 · (ὁ ἵππος) ἐκαλεῖτο δὲ Βουκεφάλας ἀπὸ τοῦ πλάτους τοῦ μετώπου· πολεμιστὴς δ᾿ ἦν ἀγαθός, Διόδ.Σ 2,41 τὸ πλῆθος τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν πολεμιστῶν ἵππων τε καὶ ἐλεφάντων, Πλούτ.Φάβ.20 ἵππον πολεμιστὴν ἐδωρήσατο· || ἵπποι πολεμισταὶ πιθ. ἵπποι ἱπποδρομικῶν ἀγώνων ὡς εἰς πόλεμον ηὐτρεπισμένοι : Θεόκρ.15,51 τοὶ πολεμισταὶ ἵπποι τῶ βασιλῆος, ᾿Επιγρ., Φώτ. ἐν λ.

πολεμίστρα (ἡ) μσν. κ. δημ. κατὰ τὸν μεσαίωνα, στενὸν ἄνοιγμα τοῦ τείχους, καὶ ἰδίᾳ τῶν ἐπάλξεων, ἐξ οὗ ἔβαλλον τόξα οἱ ἀμυνόμενοι κατὰ τῶν ἐπιτιθεμένων, ἄ. βελοθυρίς : Παπαντ. ῞Αγ.῎Ορ.146 ἡ μονὴ τῆς Μεγίστης Λαύρας ζωσμένη τὸ δαντελλωτὸ κάστρο της, ἀρματωμένη μὲ τὶς πολεμίστρες τὶς καταχύστρες· 2) κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους, ὅμοιον ἄνοιγμα, ἐξ οὗ οἱ ἀμυνόμενοι ἔβαλλον διὰ τυφεκίου κατὰ τῶν ἐπιτιθεμένων, ἄ. τουφεκήθρα.

πολεμιστρίς-ίδος (ἡ) μσν. θηλ. τοῦ πολεμιστὴς βλ λ. : Τζέτζ.Χιλ.1,876 νῆες . . πολεμιστρίδες.

πολεμίστρια (ἡ) θηλ. τοῦ πολεμιστὴς βλ.λ.1) : ῾Ηράκλ.Φιλ.᾿Επιστ.7,6.

πολεμίως ἐπίρρ. κ. νεώτ., ὑπερθ. πολεμιώτατα, κατὰ τρόπον πολέμιον, ἐχθρικόν, ἐχθρικῶς : Θουκ. 3,65 τεκμήριον δὲ ὡς οὐ πολεμίως ἐπράσσομεν, Ξεν.Κυν.7,11 πολεμίως ἔχειν τινὶ (διάκεισθαι ἐχθρικῶς τινι), ᾿Επιγρ. πολεμιώτατα διακείμενος, ᾿Ιώσ. ΑΙ 19,1,7 τῇ καταστάσει τῶν πραγμάτων πολεμίως διακείμενον.

πολεμογράφος-ον ᾿Επιγρ. ὁ περιγράφων πολέμους, ἐπὶ ἱστορικοῦ συγγραφέως.

πολεμοκέλᾰδος-ον ὁ διεγείρων πολεμικὸν θόρυβον, πολεμικὰς κραυγάς : Λυρ.᾿Αδέσπ.108 Βρόμιε πολεμοκέλαδε.

πολεμόκλονος-ον κ. μσν. ὁ ἐγείρων τὸν θόρυβον τοῦ πολέμου : Βατραχομ.4,267 πολεμόκλονον ἔργον ῎Αρηος, ᾿Ορφ.῞Υμν.32,2, Μαν.6,47.

παλεμόκραντος-ον (κραίνω) ὁ περαίνων, ὁ τελειώνων, ὁ ἀποφασίζων τὸν πόλεμον : Αἰσχ.᾿Επτ. 163 ὅθεν πολεμόκραντον ἁγνὸν τέλος ἐν μάχᾳ.

πολεμολᾰμᾰχαϊκός-ή-όν (πόλεμος, Λάμαχος, Ἀχαϊκός) κωμ. λ. ἐν Ἀριστφ.Ἀχ.1080 ἰὼ στράτευμα πολεμολαμαχαϊκόν.

πολεμομαχίαι (αἱ) μσν. μάχαι καὶ πόλεμοι : Λίβ.Ροδ.2080 τοὺς καθ' ἡμέραν κόπους μου, τάς πολεμομαχίας | ὅσας ὑπέστην μεθ' ἡμῶν κατὰ τῆς χώρας ταύτης.

πόλεμόνδε ἐπίρρ., ἐπ. κ. πτόλεμόνδε πρὸς τὴν μάχην, στὴ μάχη : Ἰλ.Β 872 ὃς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμόνδ' ἴεν ἠΰτε κούρη· 2) πρὸς τὸν πόλεμον : Ὀδ.Λ 448.

πολεμοπαθής-οῦς-ές νεώτ. ὁ ὑποστὰς ὑλικὰς ζημίας ἐκ τοῦ πολέμου χωρὶς νὰ μετάσχῃ ἐνεργῶς αὐτοῦ : αἱ ἀποζημιώσεις τῶν πολεμοπαθῶν.

πολεμοποιός-όν ὁ διεγείρων, ὁ ποιῶν, ὁ κινῶν, ὁ προκαλῶν, ὁ ἐπιφέρων πόλεμον, ὁ γινόμενος αἴτιος πολέμου, ὁ φιλοπόλεμος· Πολυδ.1,42 «οἱ πολεμοποιοί, οἱ αἴτιοι τοῦ γίνεσθαι πόλεμον» : Ἀριστλ.Πολιτ.1313b,28 ἔστι δὲ καὶ πολεμοποιὸς ὁ τύραννος, Πλούτ.Ποπλ.21 προσκρούοντα τοῖς πολεμοποιοῖς καὶ στρατιωτικοῖς ἑαυτόν, Τατιον. Κ 9, Ἑλλ.147D ἀνθρωποκτόνος καὶ πολεμοποιὸς ἐγίνετο, Ἰουλ.Ἀθ.281B· 2) μτγν. ὁ κινῶν, ὁ διεγείρων ἔριδας : Θεμίστ.Λόγ.22,277C πολεμοποιὸς διαβολή· 3) μτγν. ὁ πολεμικὸς βλ.λ 1) : Θεμίστ. Λόγ.24,307B πολεμοποιοὶ ἵπποι.

πολεμοποιῶ-έω κινῶ, ὑποκινῶ, διεγείρω πόλεμον : Ξεν.Ἑλλ.5,2,30 λαμβάνω τουτονὶ Ἰσμηνίαν, ὡς πολεμοποιοῦντα, Διόδ.Σ 13,53 οἱ δὲ πολεμοποιεῖν εἰωθότες, καὶ τὰς δημοσίας ταραχὰς ἰδίας ποιούμενοι προσόδους ᾑροῦντο τὸν πόλεμον, Φιλ.2,564,46 ἐφιέντος πολεμοποιεῖν· ‖ μτ. αἰτ. διεγείρω πόλεμον κατά τινος : Ἱππ.Ἐπιστ.17.

πόλεμος (ὁ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἐπ. κ. πτόλεμος ἔνοπλος σύρραξις μεταξὺ δύο ἀνθρωπίνων φυλῶν, δύο κρατῶν ἢ δύο ὁμάδων κρατῶν : Ἰλ.Α 61 πόλεμός τε δαμᾷ καὶ λοιμὸς Ἀχαιούς, αὐτ.Γ 291 εἵως κε τέλος πολέμοιο κιχείω, αὐτ.Ζ 492, αὐτ.Ξ 87 ταλυπεύειν ἀργαλέους πολέμους, αὐτ.Β 797 αἰεί τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοί εἰσιν, ὥς ποτ' ἐπ' εἰρήνης· πόλεμος δ' ἀλίαστος ὄρωρεν, αὐτ. Γ 165, Πίνδ.Ο 2,48 νέοις ἀέθλοις ἐν μάχαις τε πολέμου τιμώμενος, Χρησμ.π.Θουκ.2,54 ἥξει Δωριακὸς πόλεμος καὶ λοιμὸς ἅμ' αὐτῷ, Ἡρ.6,2 τὴν ἡγεμονίην τοῦ πρὸς Δαρεῖον πολέμου, Ἀριστφ. Ὄρν.556 ἱερὸν πόλεμον πρωυδᾶν αὐτῷ, Θουκ. 1,24 τὸν τῶν βαρβάρων πόλεμον καταλῦσαι, αὐτ.32,αὐτ.36 ἐς τὸν μέλλοντα καὶ ὅσον οὐ παρόντα πόλεμον τὸ αὐτίκα περισκοπῶν, Ξεν.Ἑλλ. 3,2,22 μὴ χρηστηριάζεσθαι τοὺς Ἕλληνας ἐφ' Ἑλλήνων πολέμῳ, Ἰσοκρ.8,37 τοῖς πρὸ τοῦ πολέμου τοῦ Δεκελεικοῦ τὴν πόλιν διοικήσασιν, αὐτ.14,31, Δημ.180 τὸν μὲν πόλεμον τὸν πρὸς βασιλέα χαλεπὸν τῇ πόλει, τὸν δ' ἀγῶνα τὸν ἐκ τοῦ πολέμου ῥᾴδιον ἂν συμβάντα, Αἰσχίν.3,148 ὁ Φωκικὸς πόλεμος δεκαετὴς γεγονώς, Ἀριστλ. Πολιτ.1272b,20 νεωστί τε πόλεμος ξενικὸς διαβέβηκεν εἰς τὴν νῆσον, Πλούτ.Ἠθ.238D τὰς ἐπιγραφὰς τὰς ἐπὶ τῶν μνημείων .. τῶν ἐν πολέμῳ τελευτησάντων, ΚΔ Ματθ.24,6 μελλήσετε δὲ ἀκούειν πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων, αὐτ.Ἑβρ. 11,34, Ἀθήν.6,272F σύγγραμμα .. περὶ τῶν δουλικῶν πολέμων, Ἐρωτόκρ.4,1541,-οἱ βαλκανικοὶ πόλεμοι, -ὁ παγκόσμιος πόλεμος· ‖ ὁμ. ἐν φρς : Ἡρ.2,36 οὐκ ἔα πόλεμον βασιλέϊ .. ἀναιρέεσθαι, Αἰσχ.Ἱκ.341 πόλεμον ἄρασθαι νέον (παρασκευάζειν, κινεῖν πόλεμον κατά τινος), αὐτ 439 ἢ τοῖσιν ἢ ταῖς πόλεμον αἴρεσθαι μέγαν πᾶσ' ἔστ' ἀνάγκη, Εὐρ.Ὀρ.13 Θυέστῃ πόλεμον .. θέσθαι, αὐτ. Ἡρ.1168 Λύκος εἰς πόλεμον ὑμῖν καὶ μάχην καθίσταται, Θουκ.6,34 τὸν ἐκεῖ πόλεμον κινεῖν, αὐτ. 36, Ἀνδοκ.3,17 τίνι τρόπῳ τὸν πόλεμον καταλύονται, Πλάτ.Φαίδ.66C διὰ γὰρ τὴν τῶν χρημάτων κτῆσιν πάντες οἱ πόλεμοι ἡμῖν γίγνονται, Ξεν.ΚΠ 7,5,47 ὁ.. πόλεμος ἀναπέπαυται, αὐτ.1,6,45 πόλεμον ἄρασθαι πρὸς τούτους, αὐτ.Ἀν.5,5,24, Δημ.62 μὴ πάντες .. κοινὸν ἐφ' ἡμᾶς ἀγάγωσι τὸν πόλεμον, αὐτ.91 οὔτ' ἀδικεῖ τὴν πόλιν, οὔτε ποιεῖ πόλεμον (κάμνει πόλεμον), αὐτ.157 ἐκεῖνος καὶ προηγόρευκε τὸν πόλεμον καὶ τοῖς ἔργοις ἐξενήνοχε, Αἰσχίν.3,140 τὸν πόλεμον, ὃν πρότερον ἐξήλασεν ἐκ τῆς χώρας τῆς Βοιωτῶν, τοῦτον πάλιν τὸν αὐτὸν πόλεμον ἐπήγαγε .. ἐπ' αὐτὰς τὰς Θήβας, ΚΔ Ἀπ.11,7 ποιήσει μετ' αὐτῶν πόλεμον, αὐτ.19,19, - ἐμφύλιος πόλεμος (ἡ κατ' ἀλλήλων ἄσκησις ἐνόπλου βίας μεταξὺ στρατιωτικῶν ἢ πολιτικῶν ὁμάδων τοῦ αὐτοῦ κράτους), -μηχανικὸς πόλεμος (ὁ διὰ μηχανικῶν κυρίως μέσων διεξαγόμενος), -χημικὸς πόλεμος (ὁ καθ' ὃν γίνεται χρῆσις δηλητηριωδῶν ἀερίων καὶ ἄλλων χημικῶν οὐσιῶν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ), -ἀκήρυκτος πόλεμος (ὁ μὴ ἐπισήμως κηρυχθείς, ἐν χρ. κ. μτφ. ἐπὶ ἐχθρότητος καὶ δολοπλοκιῶν τινος ἐναντίον ἄλλου)· ‖ παροιμ. ἐν Πλάτ. Νόμ.702D οὐ πόλεμόν γε ἐπαγγέλλεις (δηλ. οἱ λόγοι σου εἶναι εἰρηνικοί σχόλ. «ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ ἀγγελλόντων»), αὐτ.Φαῖδρ. 242B· 2) κ. μσν. κ. δημ. ἔνοπλος συμπλοκή, μάχη βλ.λ.1) : Ἰλ.Α 226 οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἅμα λαῷ θωρηχθῆναι οὔτε λόχονδ' ἰέναι, αὐτ.177, αὐτ.492 ποθέεσκε δ' ἀυτήν τε πτόλεμόν τε, αὐτ. Ε 348 πολέμου καὶ δηιοτῆτος, αὐτ.Σ 242· ὁμ. ἐν περιφρ. : Ἰλ.Ν 271 ὁππότε νεῖκος ὀρώρηται πολέμοιο, αὐτ.635 φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοιΐου πολέμοιο, αὐτ.Ρ 253 τόσση γὰρ ἔρις πολέμοιο δέδηεν· συνηθ. κ. μτ. ἐπιθ. : πόλεμος ἄγριος - αἱματόεις - δακρυόεις - δήϊος - δυσηλεγής - δυσηχής - κακός - λευγαλέος - ὀϊζυρός - ὀκρυόεις - ὀλοός - ὁμοίιος - πευκεδανός - πολυάϊξ - πολύδακρυς - στυγερός - φθισήνωρ - ἀργαλέος : Ἰλ. Ρ 736,αὐτ.Τ 313,αὐτ.Ε 737,αὐτ.Η 1.9, αὐτ.Υ 154, αὐτ.Β 686, αὐτ.Α 284, αὐτ.Ν 97, αὐτ.Γ 112, αὐτ.Ι 64, αὐτ.Γ 133, αὐτ.Ι 440, αὐτ.Κ 8, αὐτ.Α 165,αὐτ.Γ 165,αὐτ.Δ 240, αὐτ.Ι 604, Ὀδ.Ω 531, ΚΔ Ἀπ.9,9 ὡς φωνὴ ἁρμάτων ἵππων πολλῶν τρεχόντων εἰς πόλεμον, Χρον.Μορ. 1414P τὸ κάστρον ἐτριγύρισαν, ὡσαύτως καὶ τὴν χώραν | .. τοὺς τζαγρατόρους ἔ'αλαν, τὸν πόλεμον ἀρχίσαν, Ἐρωτόκρ.4,1103 ὁ πόλεμος ἐπλήθενε μὲ ταραχὴ μεγάλη, Κοισάρ.Δαπ.ἐν Σάθ.3,29 καὶ ἐβάσταξεν ὁ πόλεμος ἀπὸ τὲς τέσσαρες ὧρες ἕως εἰς τὲς δέκα, Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.7,8 ἄς ἔρτουν πόλεμο νὰ ἰδοῦν καὶ Σουλιωτῶν τουφέκια, Σολωμ.Ἐθν.Ὕμν.46 ὁ σκληρόψυχος ὁ τρόπος | τοῦ πολέμου καὶ οἱ καπνοί· ‖ ὡς προσωποποίησις, ὁ Πόλεμος, ἡ Μάχη : Πίνδ.ἀπ.78 ἀλαλὰ Πολέμου θύγατερ, Ἡρακλ.Φιλ.53 Πόλεμος πάντων μὲν πατήρ ἐστι πάντων δὲ βασιλεύς, Δαμάσκ. Ἀρχ.423 ὁ πόλεμος τῆς γενέσεως· ‖ ὁμ. μτφ. ἐπὶ τοῦ γυναικείου φύλου : Σεκοῦνδ.8 παντελὴς πόλεμος· 3) συνεκδ. ἀγὼν περὶ ἐπικρατήσεως, ἅμιλλα, ἀνταγωνισμός : Πλάτ.Συμπ.196A ἀσχημοσύνῃ γὰρ καὶ Ἔρωτι πρὸς ἀλλήλους ἀεὶ πόλεμος, Ἡρωδιαν.Ἱστ.3,5,3 πρὸς αὐτὸν ἔχθραν ἄρασθαι καὶ πόλεμον ἐγεῖραι πρὸς ἄνδρα μηδεμίαν εὔλογον παρεσχημένον αἰτίαν, - ὁ πόλεμος τῶν ἐρτζιανῶν κυμάτων, - οἰκονομικὸς πόλεμος (ὁ ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ πεδίου διεξαγόμενος) -ἡ ζωὴ εἶναι πόλεμος πάντων κατὰ πάντων· ‖ ἔντονος ἀγών, προσπάθεια κατά τινος : Ἀριστφ.Ἀχ. 913 τί δαὶ κακὸν παθὼν ὀρναπετίοισι πόλεμον ἦρα καὶ μάχαν ;, - πόλεμος κατὰ τῶν ἀκρίδων, - τῆς ἐλονοσίας - τῆς φυματιώσεως - κατὰ τῆς διαφθορᾶς τῶν ἠθῶν.

πολεμοστόλιστος-ον μσν. ὁ παρεσκευασμένος, ὁ ἕτοιμος πρὸς πόλεμον : ΚΜανασσ.Χρον 6038.

πολεμοτροφῶ-έω (τρέφω) μτγν. συντηρῶ, διατηρῶ τον πόλεμον : ΠΔ Μακκ.2,10,14 **καὶ παρέκαστα πρὸς τοὺς Ἰουδαίους ἐπολεμοτρόφει.**

πολεμότρυπα (ἡ) δημ. κ. **-ουπα** ἡ πολεμίστρα.

πολεμοφθόρος-ον (φθείρω) ὁ φθείρων, ὁ καταστρέφων, ὁ ἀφανίζων τι διὰ πολέμου : Αἰσχ. Πέρσ.653 **οὔτι γὰρ ἄνδρας πότ᾽ ἀπώλλυ πολεμοφθόροισιν ἄταις.**

πολεμοφόδια (τὰ) δημ. τὰ πολεμεφόδια βλ.λ.

πολεμοφόνευτος-ον (φονεύω) σχόλ. ὁ φονευθεὶς ἐν πολέμῳ : Σχόλ.Ὀππ.Ἁλ.3,562.

πολεμόφρων-ονος (ὁ,ἡ) (φρήν) σχόλ. ὁ ἔχων πολεμικὸν φρόνημα, ὁ φιλοπόλεμος, ὡς γλώσσ. τοῦ δαΐφρων : Σχόλ.Ὀδ.Α 48.

πολεμοχαρής-οῦς-ές μσν. νεώτ. ὁ χαίρων, ὁ εὐχαριστούμενος ἐν τῷ πολέμῳ, ὁ ἀγαπῶν τὸν πόλεμον, ὁ φιλοπόλεμος : Νικ.Χων.215Ε, **-πολεμοχαρεῖς φυλαί.**

πολεμόχαρος-η-ο δημ. ὁ πολεμοχαρής βλ.λ. : Παλαμ.Δωδ.Γύφτ.31 **καὶ δὲν ἤτανε στρατοὶ πολεμόχαρων αὐτοκρατόρων,** αὐτ.Τάφ.49,11 **ὢ μεγαλοφάνταστη | τῶν ἰδεῶν γεννήτρα, | πάντα πολεμόχαρη, | ποτέ, πατὲ νικήτρα.**

πολεμόχαρτος-ον μσν. ὁ πολεμοχαρὴς βλ.λ.: Κ Μανασσ.Χρον.5940.

πολεμῶ-έω (πόλεμος) κ.μσν. κ. νεώτ., δημ. -ῶ-άω, ἰων. θαμιστ. **πολεμέεσκε,** μέλλ. -ήσω, παρακ. πεπολέμηκα, μέσ. ἀόρ. **ἐπολεμησάμην,** παθ. μέλλ. πολεμηθήσομαι, ἀόρ. **ἐπολεμήθην,** παρακ. πεπολέμημαι, ἄνευ ἀντικ. ἐπιχειρῶ, ἀναλαμβάνω, διεξάγω πόλεμον, κατέρχομαι εἰς πόλεμον, δθ. κ. διατελῶ ἐν πολέμῳ : Θουκ.1,124 **καλῶς ὑπάρχον ὑμῖν πολεμεῖν,** αὐτ.140 **ἀναπειθομένους τε πολεμεῖν καὶ ἐν ἔργῳ πράσσοντας . .,** ΚΔ Ἀπ.12,7 **καὶ ὁ δράκων ἐπολέμησε,** αὐτ.Ἰακ.4,2,· **οἱ Ἕλληνες ἐπὶ γενεὰς πολεμοῦντες ἀνέκτησαν τὴν ἐλευθερίαν των, - στὸν καιρὸ ποὺ πολεμούσαμε, - γέρασε πολεμώντας·** || κ. κτ. ἀντίθ. πρὸς τὸ εἰρήνην ἄγω : αὐτ.5,76 **δύο λόγω φέρων ἐς τὸ Ἄργος, τὸν μὲν καθότι εἰ βούλονται πολεμεῖν, τὸν δὲ ὡς εἰ εἰρήνην ἄγειν·** || κ. παθ. ὑφίσταμαι πόλεμον : Δημ.240 **ἦγον τὴν εἰρήνην ἄσμενος . . ἐκ πολλοῦ πολεμούμενοι·** || κ. μτ. συστ. αἰτ. : Πλάτ.Πολ. 551D **πόλεμόν τινα πολεμεῖν διὰ τὸ ἀναγκάζεσθαι,** Ἀριστλ.Ρητ.1396a,11· || ὁμ. κ. παθ. : Ξεν. Ἀπομν.3,5,10 (πολέμους) **τοὺς ἐπὶ Θησέως πολεμηθέντας,** αὐτ.Ἑλλ.5,11 **κατὰ θάλατταν ὁ πόλεμος ἐπολεμεῖτο,** Πλάτ.Μεν.243Ε **ὁ οἰκεῖος ἡμῖν πόλεμος οὕτως ἐπολεμήθη·** **2)** μτ. δοτ. ἀντικειμ. ἢ μτ. ἐμπροθ. διορ. (πρός τινα, κατά τινος, μτγν. κ. ἐπί τινα, νεώτ. κ. ἐναντίον τινός, δημ. μὲ τινα) ὁμ. δηλοῦντος τὸ ἀντικειμ. : Ἡρ.6,37 **ὁ Μιλτιάδης . . πρώτοισι ἐπολέμησε Λαμψακηνοῖσι,** Ξεν. Προσ.5,8 **πολεμοῦσαι πρὸς ἀλλήλας πόλεις,** Πλάτ.Νόμ.686Β, Ἐπιγρ.· || παθ. μτ. ἐμπροθ. διορ. π- ὑπό τινος : Ἰσοκρ.5,49· **3)** **πολεμεῖν μετά τινος ἢ σύν τινι ὁμοῦ μετά τινος,** μὲ τὴ συντροφιὰ κάποιου, μαζὶ μὲ κάποιον : Ξεν.Ἑλλ.7,1,27 **ξενικὸν πολὺ συνέλεγεν ὁ Φιλίσκος, ὅπως πολεμοίη μετὰ Λακεδαιμονίων,** αὐτ.2,6,5 **ἀπῆλθεν ὡς ξὺν ἐκείνῳ αὖ πολεμήσων·** || μτγν. (ΚΔ), μσν. κ. νεώτ. ἐνίοτε **πολεμεῖν μετά τινος** πολεμεῖν ἐναντίον τινός : ΚΔ Ἀπ.13,4 **τίς δύναται πολεμῆσαι μετ᾽ αὐτοῦ** (ἐναντίον)· **4)** κ. μσν. κ. νεώτ. **πολεμεῖν περί τινος,** νεώτ. κ. δημ. κ **διά τι** πρὸς κτῆσιν, πρὸς ἐπίτευξίν τινος : Ἡρ.6,98 **τῶν κορυφαίων περὶ τῆς ἀρχῆς πολεμούντων, - οἱ Ἕλληνες ἐπολέμησαν διὰ τὴν ἐλευθερίαν των·** **5)** μτβ. μτ. αἰτ. **πολεμεῖν τὴν πόλιν** : Δειν.1,36, Διόδ.Σ 4,61 **πολεμεῖν τὰς Ἀθήνας,** Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.15,6 **γιατὶ σηκώθη πόλεμος καὶ πολεμᾶν τοὺς Τούρκους·** || **κ. παθ. ὑφίσταμαι ἐπίθεσιν** πολεμικὴν **κ.** εἰδ. πολιορκοῦμαι : Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ.3,11 **τὸ κάστρον . . τὸ ὁποῖον ἐπολεμεῖτο πρὸ εἴκοσι τριῶν χρόνων·** || κ. μτφ. : Ἀλκίφρ 3,22 **πολεμεῖν τὰς σταφυλάς·** ὁμ. παθ. : Θουκ 1,37, Ξεν Ἑλλ.7,4,20· **6)** μάχομαι : Πλάτ.Πρωτ 350Α **τίνες δὲ ἀπὸ τῶν ἵππων πολεμεῖν θαρραλέοι εἰσί;·** κ ἐμπροθ. : Ξεν. ΚΠ 7,1,49 **ὡς πολεμήσων ἀπὸ τούτων** (τῶν καμήλων) ὁμ. κ. μτ. προσδιορ. δηλοῦντος τὸ μέσον : Ἀνδοκ.3,16 **ἀφ᾽ ὅτου πολεμήσωμεν** (διὰ τίνων μέσων)· **7)** φιλονικῶ, ἐρίζω πρός τινα, τσοκώνομαι μὲ κάποιον : Ξεν.ΚΠ 1,3,11 **ἀλλὰ τί ποτε σύ, ὦ παῖ, τῷ Σάκᾳ οὕτω πολεμεῖς;,** Δημ.236 **ὑπὲρ οὗ . . ὁμολογῶ καὶ πολεμεῖν καὶ διαφέρεσθαι τούτοις·** **8)** ἀντιτίθεμαι, ἀντιδρῶ κατά τινος, προσπαθῶ ν᾽ ἀπαλλαγῶ ἀπό τινος, ἀναφ. πρὸς καταστάσεις : Σοφ.ΟΚ 191 **καὶ μὴ χρείᾳ πολεμῶμεν,** Εὐρ.Ἴων 1386 **τοῦ θεοῦ προθυμίᾳ πολεμῶ·** κ. νεώτ. **πολεμοῦμεν κατὰ τῆς διαφθορᾶς τῶν ἠθῶν - τῆς ἀγραμματοσύνης, - ἡ κυβέρνησις πολεμᾷ κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ·** νεῶτ. κ. δημ. κ.μτ. αἰτ. τοῦ ἀντικειμ. : Παπαντ.Ἀγ.Ὀρ.61 **πολέμησε καὶ ματαίωσε τὶς κοινωνικὲς μεταρρυθμίσεις·** **9)** ἐν εἰδ. μτφ. χρ. ἀναφ. πρὸς νόσον, καταπολεμῶ : Γαλ.1,103,**-ἡ χρῆσις τῆς κινίνης πολεμᾷ τὴν ἐλονοσίαν·** **10)** μσν.κ.δημ. προσπαθῶ, καταβάλλω ἀγῶνα, ἔντονον προσπάθειαν ὅπως ἐπιτύχω τι : Ἐρωτόκρ.2,1888 **καὶ ἐπολέμα γλήγορα χάμαι νὰ τὸν ἐβάλῃ,** Σολωμ.Ἀνάμνησις 14 **νὰ τὸ** μάτι **ποὺ τὸν ἥλιο | πολεμάει νὰ ματαϊδῇ, - πολέμησε νὰ τὸν πείσῃ μὰ δὲν μπόρεσε, -** πολεμᾷ **νὰ τὴν καταφέρῃ** (περὶ γυναικός)· **11)** δημ μοχθῶ, κοπιάζω ἐργαζόμενος : Παλαμ.Παράκ 16,13 **στ᾽ ἀργαστήρι δουλεύω χρυσικός,** πολεμῶ, παροιμ. **ὅγιος πολεμᾷ δὲ χάνει** (ὁ ἐργαζόμενος πάντοτε ὠφελεῖται), φρ. **καλῶς τὰ** πολεμ**ᾶτε** (προσφώνησις, πρόσρησις πρὸς ἐργαζομένους).

πολεμῶ-όω (2) (πόλεμος) ποιῶ τινα πολέμιόν τινι, καθιστῶ τινα ἐχθρὸν πρός τινα, ἐχθροποιῶ, ἐχθραίνω τινά· Σουΐδ. «πολεμῶσαι, πολέμιον καταστῆσαι : ΠΔ Μακκ.4,4,21 **ἐφ᾽ οἷς ἀγανακτήσασα ἡ θεία δίκη αὐτὸν τοι τὸν Ἀντίοχον ἐπολέμωσεν** (δ.γρ. ἀντὶ ἐπολέμησεν)· κ παθ γίνομαι, καθίσταμαι ἐχθρὸς πρός τινα : Θουκ.1,36 **ἐνδοιάζῃ χωρίον προσλαβεῖν ὃ μετὰ μεγίστων καιρῶν οἰκειοῦταί τε καὶ πολεμοῦται,** αὐτ 57 **ἐπεπολέμωτο ξύμμαχος πρότερον καὶ φίλος ὤν. ἐπολεμώθη δέ, ὅτι Φιλίππῳ . . ξυμμαχίαν ἐποιήσαντο·** || τὸ μέσ. **πολεμοῦμαι** καθιστῶ τινα πολέμιον, ἐχθρὸν ἐμαυτῷ : Θουκ.5,93 **πῶς οὐ πολεμώσεσθε αὐτούς** (πῶς οὐ πολεμίους ὑμῖν αὐτοῖς ποιήσεσθε;).

πολεμώδης-ους-ες μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πόλεμον, ὁ τοῦ πολέμου : Ὀλυμπ. Γορ.114J **πολεμώδης παροιμία.**

πολεμώνιον (τὸ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. τὸ φυτὸν ὑπερικὸν τὸ ὀλυμπικόν : Διοσκ.4,8· **2)** νεώτ. βοταν. γένος **πολεμωνοειδῶν** ποωδῶν φυτῶν **3)** μσν. ἅ. πολεμώνιος βλ.λ. βοτάνη : Ἱππιατρ.32 **πολεμώνιον τὸ ἐν τοῖς ἕλεσι τικτόμενον.**

πολεμώνιος ἢ **πολεμωνία βοτάνη** (ἡ) μσν. τὸ ποῶδες, πολυετές, ἀρωματικὸν καὶ μυριστικὸν φυτὸν ἡδύοσμος ὁ ἄγριος : Ἱππιατρ.32 **ἡ πολεμώνιος βοτάνη,** αὐτ.86 **πολεμωνία βοτάνη.**

πολέντα (ἡ) (λατ.) νεώτ π. Ρωμαίοις, εἶδος χυλώδους ζωμοῦ κατασκευαζομένου ἐξ ἀλεύρου κριθῆς, κόκκων λίνου καὶ κοριάνδρου· **2)** χυλὸς ἐξ ἀλεύρου ἀραβοσίτου.

πολεοδομία (ἡ) νεώτ. κ. **πολεοδομική** ἡ τεχνικὴ τῆς σχεδιάσεως, ἀνεγέρσεως, ἐπεκτάσεως, διαρρυθμίσεως καὶ συντηρήσεως τῶν πόλεων, ἅ. μηχανικὴ τῶν πόλεων, οὐρμπανισμὸς βλ.λ.11.

πολεοδομική (ἡ) νεώτ. ἅ. πολεοδομία βλ.λ.

πόλερ (ἁ) Ἐπιγρ. Ἠλείας ἀντὶ πόλις.

πολεύω (πρβλ. πόλος, πολῶ, πέλω) ἀμτβ. περιστρέφομαι, περιφέρομαι, κινοῦμαι περί τι, διαμένω, διατρίβω που : Ὀδ.Χ 223 **οὐδὲ θύγατρας οὐδ' ἄλοχον . . Ἰθάκης κατὰ ἄστυ πολεύειν·** ‖ εἰδ. ἀστρολ. ὁ **πολεύων** ὁ ἐπί τινα ἡμέραν κυριαρχῶν πλανήτης : Σεραπ. ἐν Κατ.'Αστρλ.Κ 1,99, Παῦλ.'Αλ.Ι 3, Πάπ.· ‖ ὁμ. ἐπὶ τῶν πλανητῶν θεωρουμένων ὡς ὀχημάτων τῶν θεῶν : Πάπ. ὄφῃ **τοὺς πολεύοντας ἀναβαίνοντας εἰς οὐρανὸν θεούς, ἄλλους δὲ καταβαίνοντας·** πρβλ. Ἰάμβλ. Μυστ.3,30· **2)** μτβ. μεταστρέφω, ἀνασκάπτω δι' ἀρότρου τὴν γῆν, ἀροτριῶ, ὀργώνω : Σοφ.'Αντ. 340 **Γᾶν . . ἱππείῳ γένει πολεύων,** Ρήτ.Ι,498 **αὔλακος, ἣν . . οὐκ ἐπόλευε βοῦς.**

πόλεων γενικ. πληθ. τοῦ πόλις βλ.λ..

πολέων Ἰων. γενικ. πληθ. τοῦ πολὺς βλ.λ.

πόλη (ἡ) δημ. ἀντὶ πόλις βλ.λ.· ‖ ὡς κύρ. ὄνομα **Πόλη** ἡ Κωνσταντινούπολις, ὡς ἡ κατ' ἐξοχὴν πόλις : **καὶ στὴν Πόλη** (εὐχή)· ‖ παροιμ. **ἀπὸ τὴν Πόλη ἔρχομαι καὶ στὴν κορφὴ καννέλλα** (ἐπὶ ἀσυναρτησιῶν).

πόληες, πόληος, πόληι πτώσεις τοῦ πόλις βλ.λ.

πολῆον (τό) πάπ. πιθ. ἐσφ. ἀντὶ πωλίον βλ.λ.

πολήμι (τό) δημ. κ. **πολήνι** τὸ ὑπὸ τὸν ληνὸν κοῖλον κτίσμα τὸ δεχόμενον τὸ γλεῦκος, τὸ ὑπολήνιον, ἄ. ποδόχι.

πόλησις-εως (ἡ) (πολῶ) περιστροφικὴ κίνησις, περιστροφή : Πλάτ.Κρατ.405C **τὴν ὁμοῦ πόλησιν καὶ περὶ τὸν οὐρανόν.**

πολιά (ἡ) ἡ πολιότης τῶν τριχῶν, τῆς κόμης, οἱ ἄσπρες τρίχες : Μέν.Μον.705 **πολιὰ χρόνου μήνυσις, οὐ φρόνησις,** ΠΔ Μακκ.4,7,15 **ὦ μακαρίου γήρως, καὶ σεμνῆς πολιᾶς,** Πλούτ.'Ηθ.41Β **πολιὰ τοῦ λέγοντος καὶ πλάσμα καὶ ὀφρῦς . . συνεκπλήττει τὸν ἄπειρον ἀκροατήν,** Χορίκ.15Β· ‖ ὁμ. ὡς προερχομένη ἐξ ἀσθενείας τῶν τριχῶν : 'Αριστλ.ΖΓ 784b,13 **καὶ γὰρ ἐκ νόσων πολλοῖς πολιαὶ ἀνέφυσαν,** αὐτ.Πρ.894b,9, αὐτ.ἀπ.235· **2)** συνεκδ. ἡ γεροντικὴ ἡλικία, τὸ γῆρας, τὰ γερατειά : 'Αγαθ. ΑΠ 5,219 **εἰ καὶ νῦν πολιή σε κατεύνασε, καὶ τὸ θαλυκρὸν κεῖνο κατημβλύνθη κέντρον ἐρωμανίης·** **3)** ὁμ. συγκεκρ. οἱ γέροντες : Χορίκ. εἰς Λιβάν.4,516R **πολλῆς μὲν νεότητος, πολλῆς δὲ πολιᾶς εἰσιούσης.**

πολιάζω σχόλ. ἀμτβ. ἐπὶ τριχῶν, γίνομαι, καθίσταμαι πολιός : Σχόλ.Καλλ.'Απόλλ.14 **πολιάσαι.**

πολιαίνομαι (πολιός) παθ. ἐπὶ τῆς ἀφριζούσης θαλάσσης, λευκαίνομαι : Αἰσχ.Πέρσ.110 **θαλάσσας πολιαινομένας πνεύματι λάβρῳ.**

πολιάνθη (ἡ) 'Επιγρ. μύρον λαμβανόμενον ἐκ τοῦ φυτοῦ πολίου βλ.λ.

πολιανίτης (ὁ) νεώτ. ὑπεροξίδιον τοῦ μαγγανίου, κρυσταλλούμενον εἰς τὸ τετραγωνικὸν σύστημα, ἀπαντῶν σπανίως ἐν Λαυρείῳ.

πολιανόμος (ὁ) (πόλις, νέμω) μτγν. ἀστικός τις ἄρχων ἐντεταλμένος τὰ ἀστυνομικὰ καθήκοντα : 'Ηρακλεωτ.Πίν.1,95 **ἁ πόλις καὶ τοὶ πολιανόμοι·** **2)** ἀστυνόμος, ἀγορανόμος : Δίων Κ 48 **οἱ πολιανόμοι πάντα τὰ ἐν τῷ ἄστει πράγματα . . ἔσχον.**

πολιανομῶ-έω ἀσκῶ τὰ καθήκοντα τοῦ πολιανόμου βλ.λ.1) : Πλάτ.363C **Τίσωνος δ' ἐστι κηδεστής, ὃς τότε ὅθ' ἡμεῖς ἀπεπλέομεν ἐπολιανόμει·** **2)** εἶμαι πολιανόμος βλ λ.2) : Δίων Κ 43,48 **τοὺς . . θησαυροὺς τοὺς δημοσίους δύο τότε τῶν πολιανομούντων διῴκησαν.**

πολιάοχος-ον δωρ. τ. τοῦ πολιήοχος βλ.λ.:Πίνδ. Ο 5,10 **καὶ Πέλοπος παρ' Εὐσταθμῶν, ὦ πολιάοχε Παλλάς, ἀείδει μὲν ἄλσος ἁγνὸν τὸ τεόν.**

πολιάρχης (ὁ) 'Επιγρ. πολίαρχος, ἐπὶ τοῦ Διός.

πολιαρχία (ἡ) μτγν. κ. μσν. ἡ τιμὴ ἢ τὸ ἀξίωμα τοῦ πολιάρχου βλ.λ. : Θεμίστ.Λόγ.17,214Β, αὐτ.18, 224Β, Θεοφύλ.Σ 'Ιστ.96,15.

πολιαρχικός-ή-όν μσν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πολίαρχον βλ.λ., ὁ τοῦ πολιάρχου : Βί.Μαξ.Conf.1,66 **πολιαρχικῷ πραιτωρίῳ.**

πολίαρχος (ὁ) θεσσ. **πτολίαρχος** ('Επιγρ.) ὁ ἄρχων, ἡγεμὼν πόλεως : Πίνδ.Ν 7,85 **πολιάρχῳ πάτρᾳ,** Εὐρ.Ρῆσ.382· **2)** ἐπίτροπος τῶν ὑπάτων ἢ ἔπαρχος, ἀπόδοσ. τοῦ λατ. **praefectus urbi** : Δίων Κ 40,46, 'Ιω.Λυδ.'Αρχ.1,49· ‖ κ. ὡς ἐπίθ. : αὐτ.Ρωμ.2,19 **πολίαρχος ἐξουσία.**

πολιαρχῶ-έω μτγν. εἶμαι πολίαρχος βλ.λ.2) : Δίων Κ 53,33, Μάλχ.410D, 'Ιω.Λυδ.Ρωμ.3,38.

πολιάς-άδος (ἡ) (1) (πόλις), δοτ. **πολιιάδι** ('Επιγρ. Ἄργους) ἡ τῆς πόλεως προστάτις, πολιοῦχος, ἐπωνυμία τῆς 'Αθηνᾶς τῆς λατρευομένης ἐν τῷ ἀρχαιοτάτῳ αὐτῆς ναῷ ἐν τῇ 'Ακροπόλει, κατὰ διαστολὴν ἀπὸ τῆς 'Αθηνᾶς Παρθένου καὶ 'Αθηνᾶς Προμάχου : 'Ηρ.5,82 ἀπάξουσι **ἔτεος ἑκάστου τῇ 'Αθηναίῃ τε τῇ Πολιάδι ἱρά,** Σοφ.Φιλ.134 **Νίκη τ' 'Αθάνα Πολιάς, ἣ σώζει μ' ἀεί,** 'Αριστφ.'Ορν. 828, 'Επιγρ.· ‖ κ. ἁπλῶς Πολιάς (ἡ) : Λουκ.'Αλ. 21 **ἐν τῷ προνάῳ τῆς Πολιάδος δικάσωμεν·** ‖ ὁμ. ὡς ἐπίθ. τῆς 'Αθηνᾶς λατρευομένης ἐν Ἄργει : 'Επιγρ.· ‖ ὁμ. κ. ἐν 'Αμοργῷ : αὐτ.· ‖ κ. ἐν Τροιζῆνι : Παυσ.2,30,6 **'Αθηνᾶν τε σέβουσι Πολιάδα·** ‖ κ. ἐν 'Ερυθραῖς : αὐτ.7,5,9.

πολιάς-άδος (ἡ) (2) μτγν. ὀνώμ. θηλ. τοῦ πολιὸς βλ.λ. : Λουκ.Λεξιφ.12 **ἡ γυνὴ αὐτοῦ πρεσβῦτις ἤδη καὶ τὴν κεφαλὴν πολιάς.**

πολιάτας (ὁ) αἰολ. κ. δωρ. τ. τοῦ πολιήτης βλ.λ., ἀντίθ. ξένος : 'Αλκ.Συμπλ.14,6, αὐτ.ἀπ. ἐν Πάπ., Πίνδ.Ι 1,51 **πολιατᾶν καὶ ξένων γλῶσσας ἄωτον,** Νόμ.Γόρτ.10,35, 'Ισυλλ.21.

πολιατεύω εἶμαι πολίτης : Νόμ.Γόρτ.9,33.

πολιᾶτις-ιδος (ἡ) πολιάς βλ.λ.1), ἐπίθετον τῆς 'Αθηνᾶς ἐν Τεγέᾳ : Παυσ.8,47,5 **Τεγεάταις δέ ἐστι καὶ ἄλλο ἱερὸν 'Αθηνᾶς Πολιάτιδος.**

πολιᾶχος (ὁ) 'Επιγρ. λακων τ. τοῦ πολιάοχος βλ.λ.: 'Επιγρ.Σπάρτης.

πολίδιον (τό) μτγν. δ.γρ. τοῦ πολείδιον βλ λ. : Στράβ 8,3,15 **ὅμορα ἦν τῷ Πύλῳ δύο πολίδια.**

πολίεθρον (τό) κοινὸς τ. τοῦ πτολίεθρον βλ.λ.· πρβλ. πόλις, πτόλις.

πολιεύς-έως-ῶς (ὁ) (1), δοτ.**πολιῇ** ('Επιγρ.), Ἰων. **πολιηύς** (αὐτ. Θείρων) προστάτης τῆς πόλεως, πολιοῦχος, ἐπίθετον τοῦ Διός : 'Αριστλ.Κόσ 401a,19, Παυσ.1,24,4 **τοῦ Διὸς τοῦ Πολιέως κριθὰς καταθέντες ἐπὶ τὸν βωμόν,** Κορνοῦτ.Φύσ Θε.9.

πολιεύς-έως (ὁ) (2) μτγν. ὁ ἔχων πολιὰν κόμην σεβαστὸς γέρων : Κλήμ.'Αλ.262 **οἱ δὲ τὸ πρεσβεῖον τῆς ἡλικίας, τὸν πολιέα, καταισχύνουσιν.**

πολίζω (πόλις) κ. μσν., ἐπ. ἀόρ. (ἐ)**πόλισσα** ('Ιλ.Η 453, 'Απολλ.Ρ 1,17Β), οἰκοδομῶ, κτίζω, ἱδρύω πόλιν, ὅθ. γεν. κτίζω, ἀνεγείρω : 'Ιλ.Η 453 **τὸ** (τεῖχος) **ἐγὼ καὶ Φοῖβος 'Απόλλων ἥρῳ Λαομέδοντι πολίσσαμεν ἀθλήσαντε,** 'Ελλ.'Επιγράμμ.982 **ἣν ἐπόλισσεν** (τὴν πάτρην)· κ. παθ. : 'Ιλ.Υ 217 **ἐπεὶ οὔ πω Ἴλιος ἱρὴ ἐν πεδίῳ πεπόλιστο,** 'Ησίοδ.ἀπ.134,5 **Δωδώνη πεπόλισται,** 'Ηρ.4,108. αὐτ.5,52, Φιλόστρ. 'Απολλ.6,25 **ἐφ' ἁμαξῶν πεπολισμένοι·** ‖ ἐν τῷ μέσ. τ. **πολίζομαι** κτίζω, οἰκοδομῶ δι' ἐμαυτόν, πρὸς ὠφέλειάν μου : 'Απολλ.Ρ 1,1346, Διον 'Αλ Ρωμ. 1,30 **τὴν 'Ρώμην σὺν τοῖς ἄλλοις ἐπολίσαντο·** **2)** κατοικίζω, οἰκίζω, καθιστῶ τόπον τινὰ πόλιν : Ξεν.'Αν.6,6,4 **ἀκούοντες ὅτι οὗτος πολίζει τὸ χωρίον,** Στράβ 8,5,4, Πλούτ.Ρωμ.9 **ἐβούλετο πολίζειν τὸν τόπον,** Μηναῖ.12,5, 'Εξαποστ. **τὴν ἔρημον ἐπόλισας τρόποις ἐν φιλοσόφοις·** κ. παθ. : 'Ηρ.5,13 **εἴη ἡ Παιονίη ἐπὶ τῷ Στρυμόνι ποταμῷ πεπολισμένη.**

πολιήοχος-ον ἐπ. τ. τοῦ πολιοῦχος βλ.λ.

πολιήτης-εω (ὁ), θηλ. **πολιῆτις-ιδος** ('Απολλ.Ρ 1,871), ἐπ. κ. Ἰων. τ. τοῦ πολίτης βλ.λ. : 'Ιλ.Β 806 **τῶν δ' ἐ-**

ἡγείσθω, κοσμησάμενος πολιήτας, Σιμων.137, Αἰσχ.Πέρσ.556 τίπτε Δαρεῖος μὲν οὕτω τότ' ἀβλαβὴς ἐπῆν τόξαρχος πολιήτης (δ.γρ. πολιάτας), Εὐρ.'Ηλ.119· 2) συμπολίτης, ὁμοεθνής: 'Ηρ.1,37 κοῖος μὲν τις τοῖσι πολιήτῃσι δόξω εἶναι, αὐτ. 120· 3) τὸ θηλ. πολιῆτις ὡς ἐπίθ. ἡ τῆς πατρίδος: Εὐρ.'Ιππ.1126 ὦ ψάμαθοι πολιήτιδος ἀκτᾶς δρυμός τ' ὄρειος.

πολιήτωρ-ορος (ὁ) μτγν. ὁ πολιήτης βλ.λ.1): Χρησμ.Σιβ.5,5 τὸν Πέλλης πολιήτορα.

πολικλινική (ἡ) (πόλις, κλίνη) νεώτ. κλινικὴ τῆς πόλεως, ἀστυκλινικὴ βλ.λ. (ἐσφ.γρ. πολυκλινική).

πολικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πόλον ἢ τοῦ πόλου ἢ τῶν πόλων: **πολικὴ ἡμέρα** (τὸ χρονικὸν διάστημα, καθ' ὃ ὁ 'Ηλιος παραμένει συνεχῶς ὑπεράνω τοῦ ὁρίζοντος παρατηρητοῦ ἱσταμένου ἐπὶ τοῦ πόλου)· || **πολικὴ νὺξ** τὸ ἑξάμηνον περίπου χρονικὸν διάστημα καθ' ὃ ὁ 'Ηλιος παραμένει συνεχῶς κάτωθεν τοῦ ὁρίζοντος παρατηρητοῦ ἱσταμένου ἐπὶ τοῦ πόλου· || **πολικὸν φῶς** ἢ **σέλας** ὀνομασία κοινὴ τοῦ βορείου καὶ νοτίου σέλαος· || **πολικὸν ρεῦμα** θαλάσσιον ρεῦμα διευθυνόμενον πρὸς τὸν πόλον ἢ ἐξ αὐτοῦ ἀναχωροῦν· || **πολικαὶ χῶραι** αἱ περὶ τοὺς πόλους τῆς γῆς ἐκτάσεις ὁριζόμεναι οὐχὶ ὑπὸ τῶν πολικῶν κύκλων, ἀλλ' ὑπὸ ὁρίων ρυθμιζομένων ὑπὸ πολλῶν παραγόντων, ἰδ. δὲ ὑπὸ τοῦ φυσικοῦ φαινομένου τῶν πάγων· || **πολικὴ ἀπόστασις** ἡ ἀπόστασις οὐρανίου σώματος ἀπὸ τοῦ Β. Πόλου τῆς οὐρανίου σφαίρας, μετρουμένη ἐπὶ τοῦ ὡριαίου κύκλου τοῦ διερχομένου διὰ τοῦ σώματος τούτου· || **πολικὴ ταλάντωσις** ἡ μετάθεσις τῶν γηΐνων πόλων περὶ τὴν μέσην θέσιν αὐτῶν, συνεπείᾳ τῆς μεταθέσεως τοῦ ἄξονος περιστροφῆς τῆς Γῆς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ αὐτῆς· || **πολικοὶ κύκλοι** δύο κύκλοι τῆς γηΐνης σφαίρας παράλληλοι πρὸς τὸν ἰσημερινὸν αὐτῆς καὶ κείμενοι εἰς ἀπόστασιν περίπου 23° 27' ἀπὸ τοῦ ἐντὸς αὐτῶν περικλειομένου πόλου· || **πολικὸν ἔτος** μέγα χρονικὸν διάστημα συγκείμενον ἐκ μιᾶς πολικῆς ἡμέρας καὶ νυκτός· || **πολικοὶ πάγοι** ὄγκοι πάγου καλύπτοντες τὴν ξηρὰν καὶ τὰς θαλάσσας τῶν πολικῶν χωρῶν· || **πολικὸν ὕψος** τὸ ὕψος, ἤτοι ἔξαρμα τοῦ πόλου ὑπὲρ τὸν ὁρίζοντα τοῦ παρατηρητοῦ, δηλ. ἡ γωνία, ἣν σχηματίζει ὁ ἄξων τοῦ κόσμου μετὰ τοῦ ὁρίζοντος ἐν ἑκάστῳ τόπῳ· || **πολικὸς ἄξων** νοητὴ εὐθεῖα συνδέουσα τοὺς δύο πόλους τῆς οὐρανίου σφαίρας καὶ καλουμένη ἄξων τοῦ κόσμου· || **πολικὸς (ἀστὴρ)** ὁ α ἀστὴρ τῆς μικρᾶς ἄρκτου ἔχων ἀπόκλισιν 88° 55' 43" ἤτοι ἀπέχων τοῦ Βορείου πόλου μόλις 1° 4' 17", ὅστις ὡς ἀστὴρ πρώτου μεγέθους ὢν λίαν εὐδιάκριτος χρησιμεύει ὡς δείκτης τῆς θέσεως τοῦ βορείου πόλου τῆς οὐρανίου σφαίρας, δημ. ἄστρο τῆς τραμουντάνας· 2) ζῳολ. **πολικὸν κύτταρον** τὸ ἓν ἐκ τῶν τεσσάρων μικρῶν κυττάρων, εἰς ἃ διαιρεῖται τὸ γόνιμον ᾠάριον.

πολικότης-ητος (ἡ) νεώτ. βιολ. ἡ ὕπαρξις διαφόρων ἰδιοτήτων εἰς δύο καὶ ἐπὶ μᾶλλον ἢ ἧττον ἐκ διαμέτρου ἀντίθετα σημεῖα (οἱονεὶ πόλους) ὀργανικοῦ ἢ ἀνοργάνου σώματος.

πόλινδε ἐπίρρ. ἐπ. εἰς ἢ πρὸς τὴν πόλιν: 'Ιλ.Ε 224 τὼ καὶ νῶι πόλινδε σαώσετον.

πολιοεγκεφαλῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. φλεγμονὴ ταυτόχρονος τῶν φαιῶν πυρήνων τοῦ νωτιαίου μυελοῦ, τοῦ προμήκους, τῆς γεφύρας καὶ τῶν σκελῶν τοῦ ἐγκεφάλου.

πολιοειδής-αὔς-ές σχόλ. ὁ ὑπόφαιος, ὑπόλευκος, ἀσπρειδερός: Σχόλ.Νίκ.'Αλεξ.126.

πολιόθριξ-τριχος (ὁ,ἡ) μτγν. ὁ ἔχων τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς πολιάς, τὴν κόμην λευκήν: Στράβ. 7,2,3 προμάντεις ἱέρειαι πολιότριχες.

πολιοκόρσης (ὁ) μσν. ὁ πολιοκρόταφος βλ.λ.: Νικ.Χων.Χρον.160Α.

πολιόκρανος-ον μτγν. ὁ πολιὸς τὴν κεφαλήν: Χρησμ.Σιβ.8,50 ἔσσετ' ἄναξ πολιόκρανος.

πολιοκρόταφος-ον ποι. ὁ πολιοὺς τοὺς κροτάφους, πολιὰς τὰς παρὰ τοὺς κροτάφους τρίχας ἔχων: 'Ιλ.Θ 518 παῖδας πρωθήβας πολιοκροτάφους τε γέροντας, 'Ησίοδ.'Εργ.181, 'Αλεξ.260· || κ. ἐπὶ τοῦ γήρατος: Βακχ.ἀπ.21,2.

πολιομυελῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. λοιμώδης νόσος ἀπαντῶσα σποραδικῶς ἢ καὶ ἐπιδημικῶς, καὶ προσβάλλουσα τὴν πολιὰν οὐσίαν τοῦ νωτιαίου μυελοῦ καὶ δὴ τὰ πρόσθια κέρατα αὐτῆς, ἤτοι τὰ κινητικὰ κέντρα τῶν μυῶν τοῦ σώματος, ἐπερχομένης παραλύσεως.

πόλιον (τὸ) τὸ ποῶδες πολυετὲς φαρμακευτικὸν φυτὸν τεύκριον βλ.λ. τὸ πόλιον, δημ. ἀμάραντο, παναγιόχορτο, τῆς ἀγάπης τὸ βοτάνι, πόλιο τοῦ βουνοῦ: Θεόφρ.Φ1 2,8,3, αὐτ.1,10,4, αὐτ.5,10,5, Νίκ. Θηρ.64, 'Ορφ. 'Αργ.919, Διοσκ.3,110, Γαλ.6,731· 2) πόλιον θαμνωδέστατον τὸ φυτὸν τεύκριον βλ.λ. τὸ κρητικόν: Διοσκ.3,110· 3) τὸ φυτὸν ἕρπυλλος βλ.λ.: ΨΔιοσκ.3,38.

πολιοπλόκαμος-ον μτγν. ποι. ὁ ἔχων τοὺς πλοκάμους τῆς κόμης παλιούς, ἀσπρομάλλης: Κόιντ.14,14, Χρησμ.Σιβ.11,68.

πολιοπώγων-ωνος (ὁ) μσν. ὁ πολιὸν πώγωνα, λευκὰ γένεια ἔχων, ἀσπρογένης: 'Ισαὰκ Πορφ. ἐν 'Αλλάτ.'Εξηγ.307.

πολιόρκησις-εως (ἡ) μσν. ἡ πρᾶξις τοῦ πολιορκῶ, τὸ πολιορκεῖν, πολιορκία: Γ'Ακραπ.Χρον.96Β.

πολιορκητήριος-α-ον μτγν. ὁ πολιορκητικὸς βλ.λ.: 'Ονήσανδρ.42,3 πολιορκητήριαι μηχαναί.

πολιορκητής (ὁ) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ πολιορκῶν, ἀποκλείων διὰ πολιορκίας πόλιν ἢ φρούριον, ὁ ἀποκλείων ἰδ. τὴν εἰσκομιδὴν ἐφοδίων· ὅθ. ὁ ἐκπολιορκῶν, κυριεύων πόλιν, ἐπών. τοῦ Δημητρίου, υἱοῦ τοῦ 'Αντιγόνου: Φιλόδ.'Ομ.550, Διόδ.Σ 20,92, Πλούτ.Δημήτρ.42 ὁ μὲν γὰρ Πολιεύς, ὁ δὲ Πολιορκητὴς ἐπίκλησιν ἔσχεν.

πολιορκητικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πολιορκίαν, ὁ τῆς πολιορκίας: Πολύβ.1,58,4 ταῖς πολιορκητικαῖς ἐπινοίαις καὶ βίαις χρησάμενοι· 2) ὁ χρήσιμος πρὸς διεξαγωγὴν πολιορκίας: Στράβ.16,1,24 εἶναι καὶ πολιορκητικῶν ὀργάνων ἔμπειροι, Διόδ.Σ 20,103, Πασειδ.36J, - πολιορκητικὸν μηχάνημα· || πολιορκητικά (τὰ) τίτλος πραγματείας περὶ πολιορκητικῆς τέχνης τοῦ 'Απολλοδώρου τοῦ Δαμασκηνοῦ· 3) νεώτ. τὸ θηλ. πολιορκητικὴ (τέχνη) ὡς οὐσ. κλάδος τῆς πολεμικῆς τέχνης ἀφορῶν εἰς τὰ τῆς πολιορκίας ἢ καὶ ἀμύνης κατὰ τῶν πολιορκούντων τόπον τινά.

πολιορκία (ἡ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἰων. -ίη ὁ διὰ στρατοῦ ἢ διά τε στρατοῦ καὶ στόλου ἀποκλεισμὸς ὠχυρωμένης θέσεως, ἧς ἐπιδιώκεται ἡ κατάληψις, ὅθ. κ. τὸ σύνολον τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων τῶν δυνάμεων τούτων πρὸς πραγμάτωσιν τοῦ ἐν λόγῳ σκοποῦ: 'Ηρ.1,81 τοῖσι μὲν δὴ κατεστήκεε πολιορκίη, αὐτ.190, αὐτ.5,34, 'Ανδοκ. 1,73, Θουκ.2,78, - ἡ πολιορκία τῆς Τροίας διήρκεσε δέκα ἔτη· || νεώτ. κατάστασις πολιορκίας ἡ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως διατασσομένη προσωρινὴ ἀναστολὴ ὡρισμένων συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν καὶ λῆψις ἄλλων ἐξαιρετικῶν μέτρων ἀσφαλείας εἰς περιπτώσεις ἐξαιρετικῶς κινδυνώδεις διὰ τὴν χώραν, οἷος ὁ ἐξωτερικὸς πόλεμος, ἡ στάσις: ἡ χώρα ἐκηρύχθη εἰς κατάστασιν πολιορκίας· 2) νεώτ. κ. δημ. μτφ. περίσφιγξις τόπου τινὸς ὑπὸ συνωστιζομένου πλήθους: πολιορκία τῆς θυρίδας τοῦ ταμείου θεάτρου - τῶν ἀρτοπωλείων· || ὁμ. νεώτ. κ. δημ. μτφ. τὸ καραδοκεῖν, τὸ πα-

ραφυλάττειν τι : Παπαντ.᾿Αγ.᾿Ορ.45 **τὸ ἄβατο βρίσκεται μέσα σὲ πολυχρόνια καὶ πολυμήχανη πολιορκία·** **3**) ὁμ. **ἐρωτικὴ πολιορκία** ἄμεσος καὶ διαρκὴς παρακολούθησις γυναικὸς ὑπὸ νέου ἐπὶ τῷ **τέλει** τῆς συνάφεως ἐρωτικῶν σχέσεων· **4**) μτγν. ὁμ. μτφ. ἡ μετὰ φορτικότητος ἐνόχλησις : Πλούτ.Σύλλ.25 (δ.ἀνάγν.).

πολιορκικός-ή-όν μσν. ὁ τῆς πολιορκίας, πολιορκητικός : Γ Παχυμ.Βι.᾿Ανδρόν.Παλ.421 **μηχάνημά τι πολιορκικόν**

πολιορκῶ-έω (πόλις, ἕρκος) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., μέλλ. -ήσω (Ξεν.ΚΠ 7,5,12), ἀόρ. -ησα (᾿Αριστφ. Λυσ.281, Θουκ.1,61), μέσ. μέλλ. μτ. παθ. σημ. **-ήσομαι** (῾Ηρ.5,34, αὐτ.8,49, Θουκ.3,109, Ξεν.῾Ελλ.7,5,18, αὐτ.ΚΠ 6,1,15), παθ. μέλλ. **-ηθήσομαι** (αὐτ.῾Ελλ.4,8,5), παθ. ἀόρ. **ἐπολιορκήθην** (᾿Ισοκρ.6,57), παρακ. **πεπολιόρκημαι** (Θουκ.7,75 **ἐκ-**), δημ. μτχ. **πολιορκημένος,** ἀποκλείω διὰ στρατιωτικῶν δυνάμεων ὠχυρωμένην τινὰ θέσιν ἐκ τῶν πέριξ, ὅπως ἐπιτύχω τὴν ἅλωσιν ἢ παράδοσιν αὐτῆς, περικλείω διὰ στρατευμάτων πόλιν, περιβάλλω, ζώνω αὐτὴν ὅπως ἀναγκάσω νὰ παραδοθῇ : ῾Ηρ.1,17 **ἐπολιόρκησε τὴν Μίλητον τρόπῳ τοιῷδε,** αὐτ.154, ᾿Αριστφ. Σφ.685, αὐτ.Λυσ.281, ᾿Ισοκρ.6,40 **τοὺς πολιορκοῦντας ὑπὸ τῶν κατακεκλεισμένων διαφθαρῆναι,** Πλούτ.Καῖσ.39 **οὐ παύσονται πολιορκοῦντες τὸν Πομπήϊον,** Καισάρ.Δαπ. ἐν Σόθ.3,14 **ἐπῆγεν εἰς τὴν Καμενίτζαν καὶ τὴν ἐπολιόρκησε·** ‖ κ. παθ. περικλείομαι, περιζώννυμαι ὑπὸ στρατιωτικῶν δυνάμεων, διατελῶ ἐν καταστάσει πολιορκίας : ῾Ηρ.1,81 **ἐξέπεμπε τὴν ταχίστην δέεσθαι βοηθέειν ὡς πολιορκεομένου Κροίσου,** αὐτ.26, Θουκ.3,109 **ἀπορῶν . . ὅτῳ τρόπῳ ἢ μένων πολιορκήσεται,** Ζαλοκ.60,19 **ἀνεκοινώθ᾿ ἡ συμφορὰ τῶν πολιορκημένων εἰς πάντας τοὺς πολεμιστάς·** ‖ φρ. **οὐ δύναμαι πολιορκεῖσθαι** δὲν δύναμαι νὰ ὑποφέρω τὴν πολιορκίαν, δὲν ἀντέχω εἰς αὐτήν : Θουκ. 3,52 **οὐδὲ δυνάμενοι πολιορκεῖσθαι ξυνέβησαν τοῖς Πελοποννησίοις·** ‖ ἐπὶ πλοίων, στενῶς περιζώννυμαι, ἀποκλείομαι : ᾿Ισοκρ.4,142 **περιεῖδε τὸ ναυτικὸν . . ὑπὸ τριήρων ἑκατὸν μόνων πολιορκούμενον·** **2**) ὁμ. τὸ παθ. ἐπὶ ρεύματος, ἐπὶ ποταμοῦ, περιφράττομαι ὑπὸ προχώματος, μολώναμαι : Πλάτ.Πρωτ.340Α **Σκάμανδρον πολιορκούμενον ὑπὸ τοῦ ᾿Αχιλλέως·** **3**) μτφ. περικλείω, ἐγκλείω, στενοχωρῶ : Πορφ.Χριστ.23 **πολιορκεῖν τῆς ψυχῆς τὸ φρόνημα·** ‖ κ. παθ. στενοχωροῦμαι: Ξεν.᾿Απομν.2,1,13, Πλάτ.᾿Αλκ.2,142Α **ὑπὸ τῶν συκοφαντῶν πολιορκούμενοι πολιορκίαν οὐδὲν ἔλαττω τῆς ὑπὸ τῶν πολεμίων,** Πλούτ.Καῖσ.39 **πολιορκούμενος τοῖς ἀναγκαίοις μᾶλλον ἢ τοῖς ὅπλοις πολιορκῶν,** Πάπ.· **4**) **πολιορκῶ περί τινος** στενοχωρῶ, πιέζω τινὰ ἀπαιτῶν τι : οὕτ. **πολιορκεῖν περὶ ἀργυρίου·** **5**) τὸ παθ. ἀποφράσσομαι, ὑφίσταμαι ἀπόφραξιν : Διοσκ.5,6,13.

παλιός-ά-όν κ. μσν. κ. νεώτ., ποι. κ. **-ός-όν** (᾿Ιλ. Υ 229, ᾿Οδ.Ε 410, Εὐρ.᾿Ανδρ.348), ἐπὶ τριχῶν, τριχώματος, ὑπόλευκος, φαιός, τεφρός, ἀσπρειδερός, φαρός, γκρίζος : ᾿Ιλ.Κ 334 **ἕσσατο δ᾿ ἔκτοσθεν ρινὸν πολιοῖο λύκοιο,** ᾿Επιγρ.· ‖ κ. ἐπὶ πτερώματος : ᾿Αριστφ.᾿Ορν.967 **ἀλλ᾿ ὅταν οἰκήσωσι λύκοι πολιαί τε κορῶναι·** ‖ κ. ἐπὶ τοῦ χρώματος τοῦ σιδήρου : ᾿Ιλ.Ι 366 **ἠδὲ γυναῖκας εὐζώνους πολιόν τε σίδηρον,** ῞Υμν.῾Ερμ.41, Εὐρ.῾Ηρακλ. 758 **κίνδυνον πολιῷ τεμεῖν σιδάρῳ·** ‖ κ. ἐπὶ τοῦ χαλκοῦ : Πινδ.Π 3,48 **πολιῷ χαλκῷ μέλη τετρωμένοι·** ‖ κ. ἐπὶ τῆς ἀφροέσσης ἢ τῆς γλαυκῆς θαλάσσης, ὑπόλευκος, φαρὸς ἢ τελείως λευκός, ὁλόλευκος, κάτασπρος : ᾿Ιλ.Δ 248 **ἔνθα τε νῆες εἰρύατ᾿ εὔπρυμνοι πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,** αὐτ. Ο 190, ᾿Αλκ.51, Σοφ.᾿Αντ.335, ᾿Αριστφ.᾿Ορν.350 **οὔτε πολιὸν πέλαγος ἔστιν ὅτι δέξεται τώδ᾿ ἀποφυγόντε με·** ‖ κ. ἐπὶ τοῦ γάλακτος : Κόϊντ.10,135· ‖ ἰδ. ἐπὶ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς τοῦ ἀνθρώπου ἢ καὶ τοῦ πώγωνος : ᾿Ιλ.Χ 74 **ὅτε δὴ πολιόν τε κάρη πολιόν τε γένειον . . αἰσχύνωσι κύνες,** ᾿Οδ.Ω 317· ‖ τὸ θηλ. κτ. πληθ. **πολιαί** (τρίχες) ὡς οὐσ. αἱ λευκαὶ τρίχες : Πινδ.Ο 4,25 **φύονται δὲ καὶ νέοις ἐν ἀνδράσιν πολιαὶ θαμά,** ᾿Αριστφ. ῾Ιππ.520 **ἅμα ταῖς πολιαῖς κατιούσαις** (ἤτοι ἀπὸ τῶν κροτάφων πρὸς τὸν πώγωνα), ᾿Αριστλ.ΖΓ 722a,7, αὐτ.Πρ.898a,31, παροιμ. φρ. **ἐν** Πάπ. **ἕως τὸ δὴ λεγόμενον πολιὰς σχῇ·** ‖ κτ. ἐπέκτ. κ. ἐπὶ τῶν τριχῶν τοῦ στήθους : ᾿Αλκ.Συμπλ. 20,2· **2**) κ. νεώτ. ἐπὶ προσ., ὁ πολιόθριξ, ὁ πολιὰς ἢ λευκὰς τρίχας ἔχων : ᾿Οδ.Ω 499, ῾Ησίοδ.Θ 271 **Γραῖαι, ἐκ γενετῆς πολιαί,** Σοφ.ΟΤ 182 **ἐν δ᾿ ἄλοχοι πολιαί τ᾿ ἔπι ματέρες . . ἀχὰν παραβώμιον . . ἐπιστενάχουσιν,** Εὐρ.᾿Ικ.35, ᾿Αριστφ.᾿Αχ. 600, αὐτ.610, αὐτ.692, Πλάτ.Παρμ.127Β **τὸν μὲν οὖν Παρμενίδην εὖ μάλα δὴ πρεσβύτην εἶναι σφόδρα πολιόν,** ᾿Αριστλ.ἀπ.235, Καλλ.ἀπ.423· ‖ κ. ὡς χαρακτηριστικὸν τῆς γεροντικῆς ἡλικίας : Πινδ. Ι 6(5),15 **εὔχεται . . γῆράς τε δέξασθαι πολιὸν ὁ Κλεονίκου παῖς,** Εὐρ.Βάκχ.258 **εἰ μή σε γῆρας πολιὸν ἐξερρύετο·** ‖ κ. συνεκδ. **πολιὰ κοιλία** γεροντική, γραίας κοιλία, ἢ τιμία, ἔντιμος : Πινδ.Ρ 4,98 **καὶ τίς ἀνθρώπων σε χαμαιγενέων πολιᾶς ἐξανῆκεν γαστρός;** ‖ κ. **πολιὸν δάκρυον** τὰ γεροντικά, τῶν γερόντων τὰ δάκρυα : Εὐρ.῾Ηρ.1209 **γόνυ καὶ χέρα προσπίτνων πολιόν τε δάκρυον ἐκβαλών·** **3**) μτφ. παλαιός, ἀρχαῖος : Αἰσχ.᾿Ικ. 673 **τὸν ξένιον δ᾿ ὑπερτάτως, ὃς πολιῷ νόμῳ αἶσαν ὀρθοῖ** (Βερναρδ.Γρ. «κατὰ παλαιὸν νόμον διευθύνει, κυβερνᾷ»), Εὐρ.᾿Ηλ.701 **κληδὼν ἐν πολιαῖσι μένει φάμαις,** Πλάτ.Τίμ.22Β **παλαιὰν δόξαν οὐδὲ μάθημα χρόνῳ πολιὸν οὐδέν,** ᾿Ιουλ.Λόγ.2, 82Β **πλοῦτος . . χρόνῳ πολιός,** Στοβ.126,5· **4**) ὁμ. μτφ. λευκός, φωτεινός, λαμπρός : ῾Ησίοδ.῎Εργ.477 **εὐοχθέων δ᾿ ἵξεαι πολιὸν ἔαρ,** αὐτ.492· ‖ ἐπὶ ἀτμοσφαίρας, ἀέρος, διαυγής, αἴθριος, καθαρός : Εὐρ.᾿Ορ.1376 **πᾷ φύγω, ξέναι, πολιὸν αἰθέρ᾿ ἀμπτάμενος,** ᾿Απολλ.Ρ 3,275, Κόϊντ.2,554.

πολιόσφυρος-ον ποι. ὁ ὑπόλευκα σφυρὰ ἔχων : Πινδ.Π 2,45 **ὃς ἵπποισι . . ἐμίγνυτο πολιοσφύροις** (ὃ.γρ. ἐμίγνυτ᾿ ἐν Παλίου σφυροῖς).

πολιότης-ητος (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ πολιοῦ βλ.λ., τὸ νὰ εἶναί τι ὑπολεύκου χρώματος, φαιότης : ᾿Αριστλ.ΖΓ 780b,6, αὐτ.784a,30.

πολιότριχος-ον μτγν. ὁ πολιόθριξ βλ.λ. : ᾿Οππ. Κυν.3,293 **λύκων . . πολιότριχα πέντε γένεθλα.**

πολιοῦχος-ον (1) (ἔχω) κ. μσν. κ. νεώτ., ἐπ. **πολιήοχος** (᾿Απολλ.Ρ 1,312), δωρ. **πολιάοχος** (Πινδ.Ο 5, 10), κ. συνῃρ. **πολιᾶχος** (᾿Επιγρ.Σπάρτης) κ. **πολίοχος** (Εὐρ.Ρῆσ.166, αὐτ.821), ὁ προστατεύων πόλιν τινά, ὁ ὑπὸ τὴν προστασίαν του ἔχων αὐτήν, προστάτης, ὑπερασπιστὴς πόλεως : αὐτ.821 **μέγ᾿ ἄρ᾿ ἐμοὶ μέγ᾿, ὦ πολίοχον κράτος, κακὸν ἔμολεν,** ᾿Ισυλλ.16 **οἷς πολιοῦχος ὑπὸ στέρνοις ἀρετά τε καὶ αἰδώς·** ‖ συχνότ. ὡς ἐπίθετον τῆς προστάτιδος θεότητος πόλεώς τινος· πρβλ. Πολιεύς, Πολιάς : Πινδ.Ο 5,10, ῾Ηρ.1,160 **ἐξ ἱροῦ ᾿Αθηναίης πολιούχου ἀποσπασθεὶς ὑπὸ Χίων ἐξεδόθη,** ᾿Αριστφ.῾Ιππ.581, αὐτ.Νεφ.602, Πλάτ.Νόμ.921C **Δία δὲ πολιοῦχον καὶ ᾿Αθηνᾶν,** ᾿Απολλ.Ρ 1,312· ‖ κ. ἐπὶ πάντων τῶν θεῶν : Αἰσχ.᾿Επτ.312 **πρὸς τάδ᾿, ὦ πολιοῦχοι θεοί, τοῖσι . . ρίψοπλον ἄταν ἐμβαλόντες,** αὐτ.822· ‖ μσν. κ. νεώτ. ἐπὶ ἁγίου: Μηναῖ.12,5 ᾿Ορθρ.᾿Ωδ.7,3 **οἰκιστήν σε καὶ κτίστην καὶ πολιοῦχον προβαλλομένη σοφέ.**

πολιοῦχος-ον (2) (πολιός) πάπ. ὁ ἔχων **πολιὰς** τρίχας, ὁ ἔχων κόμην πολιάν.

πολιουχῶ-έω μσν. ἔχω ὑπὸ τὴν προστασίαν μου πόλιν τινά, εἶμαι πολιοῦχος, προστάτης πόλε-

ως : Στουδ.Θεόδ.800 (ἐκδ.Mi.) **παλιούχησόν με καὶ πολυανθρωπισθήσομαι.**

πολιοφάγος (ὁ) μτγν. γέρων ἄσωτος : Παλλαδ. Λαυσ.945, αὐτ.933A **πολιοφάγε, κοιλιόδουλε.**

πολιοφῠλᾰκῶ-έω μτγν. συναθροίζω, συνάγω, μαζεύω τὸν στρατὸν ἐντὸς πόλεως : Πολύβ 18,37,4 **μὴ . . τῆς ἐλπίδος ἀντιλαμβανόμενος ἐπὶ τὸ πολιοφυλακεῖν ὁρμήσῃ καὶ τρίβειν τὸν πόλεμον.**

πολιόφυλλον (τό) μσν. εἶδός τι πόας : Ἱππιατρ. 3) (δ.ἀνάγν. πολιουφύλλα = πολίου φύλλα), αὐτ.32· πρβλ. πολίου **φύλλον** ἐν αὐτ.Γεωπ.16,9,2.

πολίοχος-ον ποι. τ. τοῦ πολιοῦχος βλ.λ.

πολιόχρως-ωτος (ὁ,ἡ) ὁ ἔχων πολιὰν τὴν χροιὰν τοῦ δέρματος, πολιὸν δέρμα, ὑπόλευκον ἐπιδερμίδα, σῶμα λευκόν· ὅθ. ἐπὶ πτηνῶν, ὁ ἔχων πτέρωμα λευκόν, ὁλόλευκος, χιονάτος : Εὐρ.Βάκχ. 1356 **πολιόχρων κύκνον ;**, Ἀριστφ.ἀπ.137.

πολίπορθος-ον ἐσφ. ἀνάγν. τοῦ πτολίπορθος.

πολιρραίστης (ὁ) (ραίω) μτγν. ὁ πτολίπορθος βλ.λ. : Λυκόφρ.210 **ὁ χιλίαρχος τοῦ πολιρραίστου στρατοῦ.**

πόλις-εως (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **πόλη**, ἐπ. κ. **πτόλις**, ἠλει. **πόλερ** (Ἐπιγρ.), ἐπ., ἰων., αἰολ. κ.δωρ. γενικ. **πόλιος** (Ἰλ.Β 811, Ἡρ.1,26, Ἡρώνδ.2,8, Ἐπιγρ.), ἐπ. κ. ἰων. **πόλεος** (Ἰλ.Φ 567, Ἐπιγρ., Θέογν.776, Αἰσχ.Ἀγ.1167,Σοφ.Ἀντ.162, Εὐρ.Ὀρ.897), κ. **πόληος** (Ἰλ.Π 395, Θέογν.757, Ἱππῶν.47, Ἀν.Ὀξ.1,361), ἰων. κ. πόλεως (Ἐπιγρ. Θάσου, αὐτ.Χίου, Ξενοφ.2, 9, αὐτ.22), π. τραγ. ὡς δισύλλ., κ. **πόλειως** (Ἐπιγρ. Ζελείας), ἐπ. κ. **πτόλιος** (Ἰλ.Δ 514), ἠλει. **πόλιορ** (Ἐπιγρ.), δημ. **πόλης**, δοτ. **πόλει** (Ἰλ.Ε 686), ἐπ. κ. ἰων. **πόληι** (αὐτ.Γ 50, Ἐπιγρ.Ἰασοῦ), κ. **πόλῃ** (αὐτ.), ἰων. κ. **πόλῖ** (Ἡρ.2,60), ἐπ. αἰτ. **πόληα** (Ἡσιοδ.Α 105, Καλλ.Αἶτ.ἐν Πάπ.Ὀξυρ 2080,62), ἀττ. ὀνομ. κ. αἰτ.δυϊκ. **πόλη** (Ἰσοκρ.8,116), κ. **πόλει** (Αἰσχίν.Σωκρ. 8), γενικ. κ. δοτ. **τοῖν πολέοιν** (Ἰσοκρ.4,73), πληθ. ὀνομ. **πόλεις**, ἐπ.κ.ἰων. **πόλιες**, κ. **πόληες** (Ἰλ.Δ 45), γενικ. **πόλεων**, ἐπ. κ. ἰων. **πολίων** (αὐτ.Α 125,Ἡρ.1,6), δοτ.**πόλεσι** ἐπ. κ.δωρ **πολίεσ(σ)ι** (Ὀδ. Φ 552, Πίνδ. Π 7,8, Συνθ.Λακ.π. Θουκ.5,77, Ἐπιγρ.Ἐπιδ.), ἰων. κ. **πόλισι** (Ἡρ.1,151), κρητ. **πόλιθι** (Ἐπιγρ.), αἰτ. **πόλεις** (Ἰλ.Β 648) κ. **πόληας** (Ὀδ.Ρ 486, Καλλ.ἀπ.9,70Pf), ἐπ. κ. ἰων. κ. **πόλιας** (Ἰλ.Δ 308 ὡς τρισύλλ., Ὀδ. 560, Ὀδ.Θ 560, (αὐτ.574 ὡς δισύλλ., Ἡρ 1,142, αὐτ. 2,102), ἰων. κ. **πόλῑς** αὐτ.2,177), ἄθροισμα, σύνολον μεγάλου ἀριθμοῦ οἰκημάτων ἀποτελούντων ἴδιον συνοικισμόν : Ἰλ.Γ 50, αὐτ.Ζ 415 **ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλίκων εὖ ναιετόωσαν**, Ἡσίοδ.Α 270, Ἡρ.2,178 **τοῖσι ἀπικνευμένοισι εἰς Αἴγυπτον ἔδωκε Ναύκρατιν πόλιν οἰκῆσαι**, Αἰσχ.Ἀγ.1412 **νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν ἐμοί**, Θουκ.2,15 **ἡ Ἀττικὴ ἐς Θησέα ἀεὶ κατὰ πόλεις ᾠκεῖτο**, Πλάτ. Γοργ.456E **τοὺς ἐν τοῖς ὅπλοις διδάσκοντας μάχεσθαι μισεῖν τε καὶ ἐκβάλλειν ἐκ τῶν πόλεων**, Ξεν.Ἀν.7,1,23, ΚΔΜατθ.2,23, αὐτ.5,14, αὐτ.8,33, αὐτ. Μᾶρκ.1,33, αὐτ.6,33, αὐτ.Λουκ.7,12, αὐτ.13,22, αὐτ. 14,21 **ἔξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως**, αὐτ.Πράξ.14,13, αὐτ.21,5, αὐτ.Κορ.2,11, 26, αὐτ.Ἀποκ.11,8, Μηναῖ.12,1 Συνξ.Ἀνανίου τοῦ Πέρσου **εἰσάξομέν σε εἰς πόλιν πλήρη φωτός**, - **πόλις παράλιος - μεσόγειος - πολυάνθρωπος, - αἱ ὁδοὶ τῆς πόλεως**· || συχν. παρατίθεται κ. τὸ ὄνομα τῆς πόλεως κτ. γενικ. : Αἰσχ.Ἀγ.29 **εἴπερ Ἰλίου πόλις ἑάλωκεν**, ΚΔ Πέτρ.2,2,6 **πόλεις Σοδόμων καὶ Γομόρρων**· || κ. μτ. γενικ. τῆς χώρας, εἰς ἣν κεῖται : ΚΔ Λουκ.1,26 **εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας**, αὐτ.4,31· || κ. κτ. παράθεσιν : Θουκ.4,130 **ἐσπεσόντες ἐς τὴν Μένδην πόλιν**, Ξεν.Ἀν.1,2,26 **τήν τε πόλιν τοὺς Ταρσοὺς διήρπασαν**· || μτγν., μσν. κ. νεώτ. **πόλις ἁγία** ἡ Ἱερουσαλὴμ : ΠΔ Νε. 11,1 **καθίσαι ἐν Ἱερουσαλὴμ πόλει τῇ ἁγίᾳ**· || **αἰωνία πόλις** ἡ Ῥώμη· || ἁπλῶς **Πόλις**, δημ. **Πόλη** ἡ Κωνσταντινούπολις : Ἀκάθ.Ὕμν.Κοντ. **τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια . . ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε**, Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.4,11 **γιατὶ εἶναι θέλημα Θεοῦ ἡ Πόλη νὰ τουρκέψῃ**· || ἡ γενέθλιος πόλις, ἡ πατρίς : Ὀδ.Α 170 **πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες**· || **ἄκρα πόλις** ἡ **ἀκροτάτη** τὸ ὑψηλότατον καὶ ὀχυρώτατον μέρος τῆς πόλεως τὸ περιτετειχισμένον, ἡ ἀκρόπολις : Ἰλ.Ζ 88 **ἡ δὲ ξυνάγουσα γεραιὰς νηὸν Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἐν πόλει ἄκρῃ**, αὐτ.Υ 52· **2**) ὅθ. ἐν Ἀθήναις καὶ ἀλλαχοῦ συχνότατα **ἡ** ἀκρόπολις καλεῖται πόλις, τοῦ λοιποῦ μέρους ὀνομαζομένου ἄστεως· Θουκ.2,15 **«καλεῖται** ἡ ἀκρόπολις μέχρι **τοῦδε ἔτι** ὑπ᾽ Ἀθηναίων **πόλις»**, Πλούτ.Πελ.18 **«τὰς** γὰρ ἀκροπόλεις ἐπιεικῶς οἱ τότε πόλεις ὠνόμαζον**»** : Ἀριστφ.Λυσ.245 **ἡμεῖς δὲ ταῖς ἄλλαισι ταῖσιν ἐν πόλει ξυνεμβάλωμεν εἰσιοῦσαι μοχλούς**, αὐτ.Ἱππ. 1093, Θουκ.5,23 **στήλην δ᾽ ἑκατέρους στῆσαι . . τήνδε ἐν Ἀθήναις ἐν πόλει παρ᾽ Ἀθηνᾷ**, αὐτ.47· || **Ἰνάχου πόλις** ἡ ἀκρόπολις τοῦ Ἄργους : Εὐρ. ἀπ.230,6 **ἐλθὼν ἐς Ἄργος ᾤκισ᾽ Ἰνάχου πόλιν**· || κ. ἐπὶ τῆς Καδμείας, τῆς ἀκροπόλεως τῶν Θηβῶν : Πλούτ.Πελ.18 **καὶ διὰ τοῦτο ὁ ἐκ πόλεως λόχος ἐκαλοῦντο**· || κ. ἐπὶ τῆς Ἀλεξανδρείας : Εὐστ.239,13· || ἡ χώρα, ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἐγεννήθη καὶ κατοικεῖ τις, πατρίς: Ὀδ.Α 170 **πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;**· **3**) κράτος, πολιτικὸν συγκρότημα, ὀργανισμὸς πολιτικῶς ἀπηρτισμένος, πολιτεία· πρβλ. Ἀριστλ.Πολιτ 1280b,40 **«**πόλις ἡ γενῶν καὶ κωμῶν κοινωνία ζωῆς τελείας καὶ αὐτάρκους**»** : Ἡσίοδ. Ἔργ.240 **πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἀπηύρα**, Πίνδ.Π 2, 88, Σιμων.67 **πόλις ἄνδρα διδάσκει**, Σοφ.ΟΤ 22 **πόλις γάρ, ὥσπερ καὐτὸς εἰσορᾷς, ἄγαν ἤδη σαλεύει**, Εὐρ.Φοίν.947· **4**) ἰδ. ἐλευθερὰ πολιτεία, ἔχουσα δημοκρατικὸν πολίτευμα, δημοκρατία : Σοφ.Ἀντ.738 **πόλις γὰρ οὐκ ἔσθ᾽ ἥτις ἀνδρὸς ἔσθ᾽ ἑνός**, Ξεν.ΚΠ 8,2,28· || **τὰ τῆς πόλεως** αἱ ὑποθέσεις τοῦ κράτους, τὰ πολιτικὰ πράγματα, ἡ κυβέρνησις : Πλάτ.Πρωτ.319A **ὅπως τὰ τῆς πόλεως δυνατώτατος ἂν εἴη καὶ πράττειν καὶ λέγειν**· **5**) περιληπτ. τὰ πολιτικὰ καθήκοντα, αἱ ὑποχρεώσεις ἀπέναντι τοῦ κράτους, τῆς πολιτείας : Δημ.1121 **ἐπὶ τῷ τὴν πόλιν φεύγειν καὶ τὰ ὄντα ἀποκρύπτεσθαι**· || τὸ δικαίωμα τοῦ πολίτου : Ἀριστφ.Βάτρ.718, Δημ.549 **τὴν πόλιν, τὸ γένος, τὴν ἐπιτιμίαν, τὰς ἐλπίδας** (ὑβρίζειν)· || ὁ ἐπὶ τῆς πόλεως ὁ κυβερνήτης τοῦ κράτους, ὁ πολίαρχος : Ἐπιγρ.Κύπρου, Πολύβ.5,39,3· || κ. ἄνευ τοῦ ἄρθρ. : Ἐπιγρ.Ὠρωποῦ· **6**) ἡ χώρα ἡ περί τινα ἀξιόλογον συνοικισμόν, ὡς ἐξαρτωμένη καὶ λαμβάνουσα τὸ ὄνομα ἐξ αὐτοῦ : Ὀδ.Ζ 177 **ἀνθρώπων οἳ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν**, Ἡσίοδ.Α 380, Σοφ.ΟΚ 1533 **χοὔτως ἀδῇον τήνδ᾽ ἐνοικήσεις πόλιν σπαρτῶν ἀπ᾽ ἀνδρῶν**, Λυσ.6,6 **διώχλησε πόλεις πολλάς . . ., Σικελίαν, Ἰταλίαν, Πελοπόννησον, Θεσσαλίαν**· **7**) ὅθ. νῆσος κατοικουμένη : Ἰλ.Ζ 230 **Λῆμνον δ᾽ εἰσαφίκανε, πόλιν θείοιο Θόαντος**, Πίνδ.Ι 4(5),48 **ἐν Ἄρει μαρτυρῆσαι κεν πόλις Αἴαντος ὀρθωθεῖσα ναύταις** (ἡ Σαλαμίς), Αἰσχ.Εὐμ.77, Εὐρ.Ἴων 294 **Εὔβοι᾽ Ἀθήναις ἔστι τις γείτων πόλις**,Ἀριστφ.Εἰρ.251· **8**) κ. νεώτ. συνεκδ. τὸ σύνολον τῶν κατοίκων τῆς πόλεως, τῶν πολιτῶν, ὁπότε συχνότ. συνάπτεται μετὰ τῆς λ. **ἄστυ** σημαινούσης τὰς κατοικίας, τὰ οἰκήματα : Ἰλ.Ρ 144 **φράζεο νῦν ὅππως κε πόλιν καὶ ἄστυ σαώσῃς**, Πλάτ.Λύσ.205C **ἃ δὲ ἡ πόλις ὅλη ᾄδει περὶ Δημοκράτους καὶ Λύσιδος τοῦ πάππου τοῦ παιδός**, - **ἡ πόλις ὑπεδέχθη ἐνθουσιωδῶς τὸν ἐπιστρέφοντα στρατόν**· || πλῆθος πολιτῶν, πολλοὶ πολῖται : Σοφ.ΟΤ 179 **ὧν πόλις ἀνάριθμος ὄλλυται**· || πάπ. συνέλευσις πολιτῶν· || **στρατηγὸς κατὰ πόλιν ὁ** ἐπὶ τῶν πολιτῶν

στρατηγῶν, ἀστικός πραίτωρ, ἀστυδίκης : Ἐπιγρ. Ρώμης· 9) παίγνιόν τι ὁμοιάζον πρὸς τὸ ζατρίκιον : Κρατῖν.56 πόλιν ἣν παίζουσιν.

πόλισμα-ατος (τὸ) κ. νεώτ. τὸ κατῳκημένον μέρος, αἱ οἰκοδομαὶ ἐν τῷ συνόλῳ των μιᾶς πόλεως, δθ. πόλις· ἂν καὶ πολλάκις διαφέρει ταύτης : Ἡρ.1,98 τούς Μήδους ἠνάγκασε ἓν πόλισμα ποιήσασθαι, αὐτ.57, αὐτ.6,6· || κ. ἐπὶ τῆς πόλεως τῶν Θηβῶν : Αἰσχ.Ἑπτ.63 σὺ δ' ὥστε ναὸς κεδνὸς οἰακοστρόφος φάρξαι πόλισμα· || κ. ἐπὶ τῆς Τροίας : Σοφ.Φιλ.1424· || κ. ἐπὶ τῶν Ἀθηνῶν : αὐτ.ΟΚ 1496, Θουκ.1,10, αὐτ.4,54, Μέν.Σαμ.110 ὦ πόλι Κεκροπίας χθονός· 2) εἰδ. ἡ ἀκρόπολις τῶν Ἀθηνῶν : Δικαίαρχ.Ἰστ.72.

πόλισμαν (ὁ) (ἀγγλ.) δημ. ἄκλ. κ. πολισμάνος ἀστυφύλαξ, ἀστυνομικός.

πολισμάτιον (τὸ) κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ πόλισμα βλ.λ., μικρὸς συνοικισμός : Ἔφορ.27J, Πολύβ.1,24,12, Στράβ.6,3,9 κάμπτοντι δὲ τὴν ἄκραν πολισμάτιον Οὔριον, Ἰώσ.ΑΙ 15,9,6, Πλούτ.Θεμ.26.

πολισμός (ὁ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. κτίσις, ἵδρυσις, οἰκισμὸς πόλεως : Διον.Ἀλ.Ρωμ.1,57, αὐτ.59 κατὰ τὸν πολισμὸν τὰ Λαουϊνίου, Ἰω.Λυδ.Ρωμ.1,2 πολισμὸς τῆς Ῥώμης.

πολισσονόμος-ον (πόλις, νέμω) ποι. ὁ πολιανόμος, ὁ κυβερνῶν πόλιν : Αἰσχ.Χο.864 πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἐλευθερίᾳ δαίων ἀρχάς τε πολισσονόμους· || πολισσονόμος βιοτὰ ὁ ἐν πόλει βίος, πολιτικός, κοινωνικὸς βίος : αὐτ.Πέρσ.853.

πολισσόος-ον (σῴζω) ποι. ὁ σῴζων, φυλάττων, προστάτης πόλεως, ἢ πόλεων : Ὕμν.Ἄρ.2.

πολισσοῦχος-ον ποι. τ. τοῦ πολιοῦχος βλ.λ. : Αἰσχ.Ἑπτ.69 ὦ Ζεῦ τε καὶ Γῆ καὶ πολισσοῦχοι θεοί, αὐτ.185, αὐτ.271, αὐτ.Ἀγ.338· || κ. ἐπὶ ἡρώων αὐτοχθόνων : Ἐπιγρ.Κρήτης πολισσοῦχος Ἰδομενεύς, Καλλ.Αἴτ.ἐν Πάπ.Ὀξυρ.2080,79· 2) ὁ ἐν τῇ πόλει οἰκῶν, κατοικῶν : Αἰσχ.Εὐμ.775 σὺ καὶ πολισσοῦχος λεὼς πάλαισμ' ἄφυκτον τοῖς ἐναντίοις ἔχοις· 3) μσν. ὁ πολίτης: Χριστόδ.Ἔκφρ.396.

πολιστής (ὁ) (πολίζω) κ. μσν. οἰκιστής, θεμελιωτής, ἱδρυτὴς πόλεως· Πολυδ.9,6 «οἰκιστής, οἰκίζων, πολίζων, οὐ μὴν καὶ πολιστὴς καὶ κτίζων καὶ κτίστης» : Μηναῖ 12,5 Ἑσπερ.Δοξ.Προσομοίων ἀνεδείχθης .. πολιστὴς τῆς ἐρήμου, Καισάρ.Δαπ.ἐν Σάθ.3,187 Κέκρωψ ὁ πρῶτος βασιλεὺς καὶ νομοθέτης καὶ πολιστὴς τῆς Ἀθήνας.

πολιτάρχης (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. πολιτικός τις ἄρχων ἐν Θεσσαλονίκῃ : ΚΔΠράξ.17,6 μὴ εὑρόντες δὲ αὐτοὺς ἔσυρον τὸν Ἰάσονα .. ἐπὶ τοὺς πολιτάρχας· || κ. ἐν τῇ πόλει Λήτῃ : Ἐπιγρ.· || κ. ἐν Αἰγύπτῳ : Πάπ.· 2) νεώτ. ὄργανον τῆς πολιτείας ἐπὶ κυβερνήτου Καποδιστρίου, οὗ τὸ ἀξίωμα ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ τοῦ ἀστυνόμου.

πολιταρχία (ἡ) Ἐπιγρ. τὸ ἀξίωμα τοῦ πολιτάρχου βλ.λ.

πολίταρχας (ὁ) μτγν. ὁ πολιτάρχης βλ.λ. : Αἰν.Τακτ.26,12.

πολιταρχῶ-έω Ἐπι ο. κατέχω τὸ ἀξίωμα τοῦ πολιτάρχου : Ἐπιγρ.Θεσσαλονίκης πολειταρχούντων Σωσιπάτρου καὶ Κλεοπάτρας.

πολιτεία (ἡ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., Ἰων. πολιτηίη ἡ σχέσις τοῦ πολίτου πρὸς τὴν πόλιν ἢ τὸ κράτος, ἡ κατάστασις καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ πολίτου, πολιτικὰ δικαιώματα : Ἡρ.9,34 οὗτος ἐμιμέετο Μελάμποδα, ὡς εἰκάσαι, βασιληίην τε καὶ πολιτηίην αἰτεόμενον, Θουκ.6,104, Ξεν.Ἑλλ.1,2,10 ἐπεὶ ἡ πόλις ἀπωλώλει καὶ πολιτείαν ἔδοσαν, ΚΔ Πράξ.22,28 ἐγὼ πολλοῦ κεφαλαίου τὴν πολιτείαν ταύτην ἐκτησάμην· || κτ. πληθ. παραχώρησις πολιτικῶν δικαιωμάτων : Ἀριστλ.Ἀθ.54,3 ἐν ταῖς στήλαις πρὸς ταῖς συμμαχίαις καὶ προξενίαις καὶ πολιτείαις οὗτος ἀναγράφεται· 2) ὁ βίος τοῦ πολίτου, ὁ τρόπος τοῦ καθ' ἡμέραν βίου τινός : Ἀνδοκ.2,10, Δημ.399 οἷς γάρ ἐστ' ἐν λόγοις ἡ πολιτεία, πῶς ἂν οὗτοι μὴ ἀληθεῖς ὦσιν, αὐτ.494· 3) μτγν. ζωή, βίος : Πολύβ.18,43,6 ἡ ἐν Βοιωτίᾳ πολιτεία, ΚΔἘφ.2,12 ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραήλ· 4) ὡς συγκεκρ. τὸ σύνολον τῶν πολιτῶν, πᾶσα ἡ πόλις, ὅλοι οἱ πολῖται : Ἀριστλ.Πολιτ.1292a,34 δεῖ γὰρ τὸν μὲν νόμον ἄρχειν πάντων, τῶν δὲ καθ' ἕκαστα τὰς ἀρχὰς καὶ ταύτην πολιτείαν κρίνειν· 5) κ. δημ. πόλις : Ἐπιγρ., Μηναῖ.12,1 Ὄρθρ.Ὠδ.9,2 ἐπὶ γῆς ἰσάγγελον πολιτείαν ἔσχες ἀληθῶς, Γρυπ.Σκ.Τερρ.105,2 τρισκότεινοι οὐρανοὶ πάν' ἀπ' τὴν Πολιτεία τὴν κοιμισμένη, - ἡ Ἀθήνα εἶν' ἡ ὀμορφότερη πολιτεία τῆς Βαλκανικῆς· 6) δημ. κτ. ἐπέκτ. χώρα, τόπος : αὐτὸς ἔχει γυρίσει τόπους καὶ πολιτεῖες· 7) ὁ βίος καὶ αἱ ἀσχολίαι πολιτικοῦ ἀνδρός, διοίκησις, κυβέρνησις : Ἀριστφ.Ἱππ.219 ἔχεις ἅπαντα πρὸς πολιτείαν ἃ δεῖ, Θουκ.1,127 ἄγων τὴν πολιτείαν ἠναντιοῦτο πάντα τοῖς Λακεδαιμονίοις, Ξεν.Ἀπομν.3,9,15, Ὑπερείδ.Εὐξ.29 θρασύτατα καὶ ἀσελγέστατα τῇ πολιτείᾳ κεχρῆσθαι· 8) μσν. κ. νεώτ. ὁ τρόπος τῆς διαχειρίσεως τῶν κοινῶν, δθ. μτφ. ὁ τρόπος καθ' ὃν τις δρᾷ ἢ συμπεριφέρεται : Καισάρ.Δαπ.ἐν Σάθ.3,24 κακῆς πολιτείας ἄνθρωπον καὶ μέθυσον, - ἡ πολιτεία ἣν ἀκολουθοῦν σήμερον οἱ βιομήχανοι ἀπέναντι τῶν ἐργατικῶν ἀξιώσεων, - βίος καὶ πολιτεία τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου· || δημ. φρ. εἶναι βίος καὶ πολιτεία ἐπὶ ἀνθρώπων τῶν ὁποίων ἡ ζωὴ ὑπῆρξε περιπετειώδης ἢ ἠθικῶς ὕποπτος 9) περιληπτ. τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἐφαρμόζει ἡ κυβέρνησις : Δημ.254 ὁ Φίλιππος ἐξηλάθη τοῖς μὲν ὅπλοις ὑφ' ὑμῶν, τῇ δὲ πολιτείᾳ καὶ τοῖς ψηφίσμασι .., ὑπ' ἐμοῦ, αὐτ.314, Αἰσχίν.3,150 ἡ Κλεοφῶντος πολιτεία, Στράβ.16,2,46 ἡ πρὸς Ῥωμαίους ὁμιλία καὶ πολιτεία· 10) μτγν. πρᾶξις πολιτική, πολιτικῆς συνέσεως : Ἰώσ.ΒΙ.65· 11) τὸ κατέχειν δημόσιόν τι ὑπούργημα : Ἐπιγρ.Ἑρμιόνης πᾶσαν πολιτείαν ἐπιφανῶς ἐκτελέσαι, αὐτ.Ὀλβίας ἐν τοῖς τῆς πολιτείας χρόνοις· 12) πολιτικὴ σύνταξις, σύστημα πολιτικόν, πολίτευμα : Ἀριστλ.Πολιτ.1289a,15 «πολιτεία ἐστὶ τάξις ταῖς πόλεσιν ἡ περὶ τὰς ἀρχάς» : Ἀντιφ.3,2,1, Θουκ.2,37 χρώμεθα γὰρ πολιτείᾳ οὐ ζηλούσῃ τοὺς τῶν πέλας νόμους, Δημ.246 τὴν ἐλευθερίαν .., μᾶλλον δὲ καὶ τὰς πολιτείας· || κ. νεώτ. τὸ σύνολον τῶν θεσμῶν, τὸ εἶδος πολιτεύματος καθ' ὃ κυβερνᾶται χώρα τις : Λυσ.25,8 ἥτις ἂν ἑκάστῳ πολιτεία συμφέρῃ, Πλάτ.Πολ.562A, αὐτ.544B, Ἀριστλ.Πολιτ.1293a,37, Αἰσχίν.1,4 ὁμολογοῦνται τρεῖς εἶναι πολιτεῖαι, τυραννὶς καὶ ὀλιγαρχία καὶ δημοκρατία, - πολιτεία δημοκρατική· 13) ἰδ. ἡ καλῶς συντεταγμένη δημοκρατικὴ πολιτεία : Ἀριστλ.Πολιτ.1279a,39 «ὅταν δὲ τὸ πλῆθος πρὸς τὸ κοινὸν πολιτεύηται συμφέρον καλεῖται πολιτεία» : Ἰσοκρ.4,125 ταῖς μὲν πολιτείαις πολεμοῦσι τὰς δὲ μοναρχίας συγκαθιστᾶσι, Δημ.196 τοὺς τὰς πολιτείας μεθιστάντας εἰς ὀλιγαρχίαν· || ἐπὶ παντὸς εἴδους διοικήσεως διὰ τῶν πολιτῶν γινομένης, ὀλιγαρχικῆς ἢ δημοκρατικῆς : Ἀριστλ.Πολιτ.1288b,31 τὴν ἀρίστην πολιτεύεσθαι πολιτείαν· || γεν. ἐλευθέρα κοινότης, αὐτόνομος πολιτεία : Ξεν.Ἀθ.1,1 ὡς εὖ διασῴζονται τὴν πολιτείαν, Δημ.10 ὅλως ἄπιστον οἶμαι ταῖς πολιτείαις ἡ τυραννίς, αὐτ.71· 14) νεώτ. κ. δημ. τὸ ἔδαφος μιᾶς χώρας, ὁ λαὸς αὐτῆς καὶ ἡ κυρίαρχος ἐν ταύτῃ πολιτικὴ ἐξουσία, ἁ. κράτος : αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς, - Κρητικὴ Πολιτεία, - Πολιτεία καὶ Ἐκκλησία· 15) νεώτ. κ. μ. ἡ κυβερνητικὴ καὶ νομοθετικὴ ἐξουσία : ἡ στάσις τῆς πολιτείας ἀπέναντι τῶν ἀγροτῶν.

πολιτειακός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πολιτείαν ἢ τὸ πολίτευμα : **ἡ κυβέρνησις θὰ θέση πολιτειακὸν ζήτημα κατὰ τὰς ἐκλογάς** (θὰ ζητήση τὴν ἔγκρισιν τοῦ λαοῦ ἐπὶ μετατροπῆς τοῦ πολιτεύματος)· ‖ ἐπίρρ. **-ῶς.**

πολιτειοκρατία (ἡ) νεώτ. διοικητικὸν σύστημα καθ' ὃ ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὑποτεταγμένη εἰς τὴν πολιτείαν, τὸ κράτος.

πολιτειοκρατικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πολιτειοκρατίαν· **2)** ὁ κεκηρυγμένος ὑπὲρ τῆς πολιτειοκρατίας.

πολιτειολογία (ἡ) νεώτ. ἐπιστήμη πραγματευομένη τὴν γένεσιν, διαμόρφωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν πολιτειῶν, τῶν πολιτευμάτων.

πολίτευμα-ατος (τό) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ πολιτικὴ διαγωγή, ὁ πολιτικὸς βίος πολίτου ἐν πολιτείᾳ : Λουκ.Πρ.15 **τιμᾶν ἐπὶ τῷ πολιτεύματι τούτῳ δέον**· **2)** τὸ ἔργον τῆς διοικήσεως, πρᾶξις κυβερνητική : Δημ.263 **πάντα τὰ τοιαῦτα προῃρούμην πολιτεύματα,** αὐτ.272· **3)** κτ. πληθ. τὰ ὑπὸ τῆς πολιτείας ἤτοι τῆς κυβερνήσεως λαμβανόμενα μέτρα, διοίκησις τῶν τῆς πολιτείας, ἐπικρατείας τινός, πολιτική : Πλάτ.Νόμ.945D **λυθείσης τῆς τὰ πάντα πολιτεύματα ξυνεχούσης,** Ἰσοκρ.7,78, Δημ.107 **τῶν τοιούτων πολιτευμάτων οὐδὲν πολιτεύομαι,** αὐτ. 263 **ἔν τε τοῖς κατὰ τὴν πόλιν πολιτεύμασι καὶ ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς** (εἴς τε τὴν ἐν τῇ πατρίδι καὶ [illegible] τῇ ξένῃ πολιτικὴν)· **4)** τὰ πολιτικὰ ἀξιώματα τῶν πολιτῶν πολιτείας τινός, κράτους, ἰδ. τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν αὐτοῦ, πολιτικὴ τέχνη ἢ αἱ πολιτικαὶ διατάξεις : Αἰσχίν.1,86 **ὁ γὰρ αὐτὸς οὗτον ἀνὴρ καὶ πρότερόν τι τοιοῦτον πολίτευμα ἐπολιτεύσατο**· **5)** τὸ συγκεκριμένον τοῦ πολιτεία βλ.λ.(2), εἶδος πολιτείας, διοικητικὸν σύστημα, ἡ κυβέρνησις : Ἀριστλ.Πολιτ.1278b,11, αὐτ.1279a,26, αὐτ.1283b,31 **πρὸς τοὺς κατ' ἀρετὴν ἀξιοῦντας κυρίους εἶναι τοῦ πολιτεύματος**· ‖ **οἱ ἐν πολιτεύματι** οἱ πολῖται : αὐτ.1303b,26· **6)** κ. νεώτ. τὸ πολιτειακὸν καθεστὼς ἑκάστης χώρας τὸ ἐρειδόμενον ἐπὶ τοῦ συντάγματος αὐτῆς : Αἰσχίν.2,172 **τὸ τῆς δημοκρατίας πολίτευμα,** Πολύβ.5,9,9 **τὸ πάτριον πολίτευμα,** αὐτ.4,25,7, αὐτ.1,13,12 **πολιτεύματα ἀκέραια,** Διον.Ἁλ.Ρωμ.1,41 **πολιτεύματα σωφρονικά**· ‖ ἀπολ. **τὰ πολιτεύματα** αἱ ἐλεύθεραι πολιτεῖαι, δημοκρατίαι : Διόδ.Σ 18,69 **τὰ δὲ πολιτεύματα τὴν ἐκ τῆς αὐτονομίας παρρησίαν ἀπέβαλον**· ‖ νεώτ. νομ. τὸ σύνολον τῶν κανόνων τῶν ρυθμιζόντων τὴν ἄσκησιν τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας ἔν τινι κράτει· **7)** εἶδος πολιτείας, διακυβερνήσεως, διοικητικοῦ συστήματος : Ἔδικτ. Ἀλεξάνδρου ἐν Ἐπιγρ.Χίου **πολίτευμα** (sic) **εἶναι ἐν Χίῳ δῆμον, - κοινοβουλευτικὸν-δημοκρατικὸν - σοβιετικὸν πολίτευμα**· **8)** τὸ δικαίωμα τοῦ πολίτου, τὰ πολιτικὰ δικαιώματα : Ἐπιστ.Φιλίππου Ε' ἐν Ἐπιγρ.Λαρίσης **ἀξίους τοῦ παρ' ὑμῖν πολιτεύματος**· ‖ κ. μτφ. : ΚΔ Φιλ.3,20 **ἡμῶν τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει**· **9)** συγκεκρ. πολιτικὸν σῶμα, σωματεῖον : Ἐπιγρ.Μιλήτου **τὸ πολίτευμα τὸ Μιλησίων,** αὐτ.Σμύρνης· ‖ κυρίαρχον πολιτικὸν σῶμα : Ἀριστλ.Πολιτ.1302b,16, αὐτ. 1332b,31 **τασούτους τε εἶναι τοὺς ἐν τῷ πολιτεύματι τὸ πλῆθος,** Ἐπιγρ.Κυρήνης **πολίτευμα ἔστω οἱ μύριοι**· ‖ αὐτοκυβέρνητον, αὐτόνομον πολιτικὸν σῶμα, σωματεῖον πολιτικὸν ἑδρεῦον ἐν ξένῃ χώρᾳ : Ἐπιγρ. **Καυνίων τὸ πολίτευμα,** αὐτ. **τὸ πολίτευμα τῶν ἐν Βερενίκῃ Ἰουδαίων,** Πάπ. **τὸ πολίτευμα τῶν Κρητῶν**· **10)** γεν. αὐτόνομον σῶμα, ἑταιρεία : Ἐπιγρ. **τὸ πολίτευμα τῶν γυναικῶν**· ‖ **τὰ πολιτευμά τινος** σωματεῖον πολιτικὸν ἱδρυμένον ὑπὸ προσώπου τινός : αὐτ.

πολιτευτής (ὁ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἀναμειγνύμενος εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τοῦ τόπου του, ὁ ἐπιδιώκων ἀρχὴν αἱρετήν, ὁ πολιτευόμενος, ἐνασχολούμενος εἰς τὴν διακυβέρνησιν πολιτείας, ὁ πολιτικὸς ἢ δημαγωγός· πρβλ Μαῖρ.326 «πολιτεύειν καὶ πολιτεύεσθαι λέγεται, πολιτευτὴς οὐ λέγεται, ἀλλὰ δημαγωγὸς παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, πολιτευτὴς ἑλληνικῶς» : Ἀρτεμίδ.Δαλδ.1,79, Εὐσ.Βί. Κωνστ.3,1, Σχόλ.Ἀριστφ.Ἱππ.161, Θωμ.Μάγ.728.

πολιτευτικός-ή-όν μσν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πολιτευτήν, ὁ τοῦ πολιτευτοῦ : Μιχ.Ἀκομ.1,302,15 **πολιτευτικὴ μετριοπάθεια,** αὐτ. 2,44,5, αὐτ.47,16 **πολιτευτικὴ φρόνησις,** αὐτ.108,4.

πολιτεύω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., μέλλ. **πολιτεύσω** (Θουκ.1,19, Ξεν.Ἑλλ.2,3,21), δημ. **πολιτέφω** (Παπαδ. Χριστ.Τεμπ.25), παρακ. **πεπολίτευκα,** ἠλει. μτχ. **πεπολιτευκώρ** (Ἐπιγρ.Ἤλιδος), μέσ. **πολιτεύομαι** (Ἀριστφ.Ἱππ.1365, Ξεν.Ἀθ.3,9), ἀόρ. **ἐπολιτευσάμην** (Ἀνδοκ.2,10, Δημ.297), παθ. ἀρ. **ἐπολιτεύθην** Θουκ.6,92, Λυσ.26,5 ἐν-, Ἰσοκρ.5,5), δημ. **(ἐ)πολιτεύθηκα,** παρακ. **πεπολίτευμαι** (Λυσ.25,10, Δημ.176), ζῶ ὡς πολίτης ἢ ἐλεύθερος, διαβιῶ, ζῶ ἐν ἐλευθέρᾳ πολιτείᾳ : Θουκ.2,46 **τοῖς δὲ καὶ ἄνδρες ἄριστοι πολιτεύονται,** αὐτ.3,34, αὐτ.4,114, Ξεν.Ἀν. 3,2,26 **ἐξὸν αὐτοῖς τοὺς νῦν οἴκοι ἀκλήρους πολιτεύαντας ἐνθάδε κομισαμένους πλουσίους ὁρᾶν,** αὐτ.Ἑλλ.1,5,19· ‖ συχνότ. ἐν τῇ σημ. ταύτῃ ἡ χρ. τοῦ μέσ. : Ἀνδοκ.2,10, Ξεν.ΚΠ 1,1,1 **ὑπὸ τῶν ἄλλως πως βουλομένων πολιτεύεσθαι μᾶλλον ἢ ἐν δημοκρατίᾳ,** αὐτ.Ἑλλ.2,4,22, Δημ.132 **ἐν ἐλευθερίᾳ καὶ νόμοις ἐξ ἴσου πολιτεύεσθαι**· ‖ κ. κτ. ἀντίθ. πρὸς τὸ μετοικῶ : Λυσ.12,20 **τοιαύτων ἠξίωσαν οὐχ ὁμοίως μετοικοῦντας ὥσπερ αὐτοὶ ἐπολιτεύοντο**· ‖ **κατὰ νόμους πολιτεύω** ζῶ ὑπὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ εἶμαι ὑπὸ μοναρχίαν : Πολύβ.4,76,2 **Θετταλοὶ γὰρ ἐδόκουν μὲν κατὰ νόμους πολιτεύειν**· ‖ Ἐπιγρ.Ἤλιδος : **πεπολιτευκώρ παρ' ἀμὲ** μετοικῶν· **2)** ὁμ. τὸ μέσ. σχηματίζω πολιτείαν : Εὐρ.ἀπ.21 **εἰ πένης λαὸς . . πολιτεύοιτο πλουσίων ἄτερ**· **3)** κυβερνῶ, διοικῶ κατά τινα ὡρισμένον τρόπον : Θουκ.1,19, αὐτ.3,62 (ἡ πόλις ἡμῖν) **ἐτύγχανεν οὔτε κατ' ὀλιγαρχίαν ἰσόνομον πολιτεύουσα οὔτε κατὰ δημοκρατίαν,** αὐτ.4,130, αὐτ.2,65, Ξεν. Ἑλλ.1,4,13· ‖ μτ. αἰτ. ἐν τῷ μέσ. τ. : Ἀριστφ. Λυσ.573 **ἐκ τῶν ἐρίων τῶν ἡμετέρων ἐπολιτεύεσθ' ἂν ἅπαντα,** Δημ.151 **τὰ καθ' αὐτοὺς πολιτεύεσθαι,** αὐτ.226 **ἃ καὶ πεποίηκα καὶ πεπολίτευμαι,** αὐτ.297· ‖ φρ. **πολιτεύομαι πόλεμον ἐκ πολέμου** καθιστῶ ἀρχὴν τῆς πολιτικῆς τῆς κυβερνήσεως τὸν συνεχῆ πόλεμον : Αἰσχίν.2,177· ‖ κ. παθ. ἐπὶ τῆς πολιτείας, διοικοῦμαι, κυβερνῶμαι : Πλάτ.Πολ.427A, Ἰσοκρ.6,35 **τὰς εὖ πολιτευομένας πόλεις,** Ξεν.Ἀπομν.4,4,16 **ἄνευ ὁμονοίας οὔτ' ἂν πόλις εὖ πολιτευθείη**· ‖ **τὰ πεπολιτευμένα αὐτοῖς** τὰ ἐν τῇ διοικήσει ὑπ' αὐτῶν πεπραγμένα : Δημ.17· ‖ **τὰ κοινῇ πεπολιτευμένα** τὰ ἐν τῇ διοικήσει ἀπὸ κοινοῦ πεπραγμένα : αὐτ.227· ‖ κ. ἀπολ. ἄγω τὴν πολιτείαν, διοικῶ, κυβερνῶ : Ἀριστφ.Ἱππ.1365 **τὰ δ' ἄλλα, φέρ' ἴδω, πῶς πολιτεύσει φράσαν,** Λυσ.25,27 **διὰ τοὺς ἀδίκως πολιτευομένους ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ δημοκρατίᾳ γίγνεται,** Δημ.26· **4)** τὸ μέσ. λαμβάνω μέρος ἐν τῇ διοικήσει, τῇ διακυβερνήσει τῆς πολιτείας : Κριτ1.45D, Θουκ.2,15 **ἀλλ' αὐτοὶ ἕκαστοι ἐπολιτεύοντο καὶ ἐβουλεύοντο,** Δημ.230, Ὑπερείδ.Εὐξ. 27, Ναυσιφ.2· **5)** ὁμ. κ. νεώτ. μετέχω τῆς πολιτικῆς ζωῆς τοῦ τόπου, ἀναμειγνύομαι εἰς τὰ πολιτικὰ πράγματα, εἰς τὴν πολιτικήν : Πλάτ.Πολ.561D **πολλάκις δὲ πολιτεύεται,** Αἰσχίν.1,195 **οὐδὲ γὰρ ὁ νόμος τοὺς ἰδιωτεύοντας, ἀλλὰ τοὺς πολιτευομένους ἐξετάζει**· ‖ ἡ μτχ. τοῦ ἐνεστ. **ὁ πολιτευόμενος** ὡς οὐσ. ὁ πράττων τὰ πολιτικά, κυβερνῶν, κυβερνήτης : Δημ 36, αὐτ.749 **ἐσκεμμένως**

καὶ τοῦτ' αὐτὸ πράττοντες.. πολλοὶ τῶν πολιτευομένων· ‖ ὁμ. νεώτ. ὁ πολιτευτὴς βλ.λ. : ἡ δρᾶσις - ἡ διαφθορά τῶν πολιτευομένων· **6)** τὸ μέσ. ἔχω ὡρισμένον τινὰ τύπον διακυβερνήσεως, διοικήσεως : Πλάτ.Πολ.568Β, Ἰσοκρ.3,24 τοὺς ἄριστα τῶν ἄλλων πολιτευομένους, Ψήφισμα π.Ἀνδοκ.1,83 κατά τὰ πάτρια πολιτεύεσθαι· ‖ οἱ τὴν ἄνισον πολιτείαν πολιτευόμενοι οἱ ὀλιγαρχικοὶ ἢ οἱ τύραννοι : Αἰσχίν.1,5· **7)** τὸ παθ. γίνομαι πολίτης, ἐγγράφομαι ὡς πολίτης : Διόδ.Σ 11,72 τοὺς ἐπὶ Γέλωνος πολιτευθέντας· **8)** τὸ μέσ. ἐν τοῖς ρωμαϊκοῖς χρόνοις, ὑπηρετῶ ὡς δεκάδαρχος ἢ βουλευτὴς Ἰσοπολιτίδων πόλεων : Ἐπιγρ., Πάπ.· **9)** φέρομαι μετὰ πολιτικότητος : Ἐπιγρ.Μεθάνων· ‖ δημ. ἐν τῷ ἐνεργ. τ. : Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.25 τὸ μόνον ἔγκλημά της ἦτο ὅτι ἴσως εἶχε πολιτέψει τὸν κουμπάρον· **10)** γεν. ἐνεργῶ, συμπεριφέρομαι, δεικνύω τοιαύτην ἢ τοιαύτην συμπεριφοράν : Λυσ.14,42 ἀδίκως καὶ παρανόμως.. καὶ σφᾶς αὐτοὺς πολιτευόμενοι, ΠΔ Μακκ.2,11,25 πολιτεύεσθαι κατά τά ἐπὶ τῶν προγόνων αὐτῶν ἔθη, Ἀριστέ.31, ΚΔ Πράξ.23,1, Πάπ. πᾶσαν πολιτεύεσθαι, πολιτείαν κατά τὸν Ἰουδαϊσμόν· **11)** τηρῶ διαγωγήν τινα, φέρομαι, διάγω : ΚΔ Φιλ.1,27 μόνον ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθε, - εἰς τὸ ζήτημα τοῦ συνοικεσίου καλῶς ἐπολιτεύθη ὁ πενθερός· **12)** δημ. προσποιοῦμαι ὅτι δὲν ἀντιλαμβάνομαι γενομένην ἀπρέπειαν ἢ προσωπικὴν κατ' ἐμοῦ προσβολήν : τὸν πολιτεύτηκα· παροιμ. ἄρπαξε νὰ τρῶς νὰ πίνῃς, πολιτεύου νἄρχοντύνῃς (οἱ ἅρπαγες καὶ οἱ ἐπιτήδειοι πλουτίζουν καὶ ἀναδεικνύονται)· **13)** ὡς νομ. ὅρος, ἐκτελῶ τι κατὰ τὰ εἰωθότα: Ἰουστιν.Νεαρ.66,1 Εἰσαγ. πολιτεύεσθαι διαθήκας· **14)** ἐν ἰδιωτικαῖς ὑποθέσεσι, συναλλάσσομαι μετά τινος : Πάπ.· **15)** φέρω τι εἰς πέρας, ἐπιτυγχάνω : Χαρίτ.1,1 πολιτεύεσθαι συνοδίαν, αὐτ.2,2 πολιτεύεσθαι γάμον· **16)** ρηματ.π. πολίτευμα, πολιτευτής, πολιτεία, πολιτευτέον.

πολιτηΐη (ἡ) ἰων. τ. τοῦ πολιτεία βλ.λ.

πολίτης (ὁ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., θηλ. **πολῖτις -ιδος** (Σοφ.Ἠλ.1227, Πλάτ.Νόμ.814C, Ἀριστλ.Πολιτ.1275b,32), δημ. **πολίτισσα**, κάτοικος ἢ μέλος πόλεως, πολιτείας, κεκτημένος πολιτικὰ δικαιώματα· πρβλ. Ἀριστλ.Πολιτ.1275a,22 «πολίτης ὁρίζεται τῷ μετέχειν κρίσεως καὶ ἀρχῆς» : Ἰλ.Ο 558, αὐτ.Χ 429 ἐπὶ δὲ στενάχοντα πολῖται, Ὀδ.Η 131, Πίνδ.Ο 5,16 ἠῦ δ' ἔχοντες σοφοὶ καὶ πολίταις ἔδοξαν ἔμμεν, Σοφ.Ἀντ.806 ὦ γᾶς πατρίας πολῖται, Εὐρ.Βάκχ. 271, Ἀντιφ.5,78, Θουκ.3,42 πλεῖστ' ἂν ὀρθοῖτο ἀδυνάτους λέγειν ἔχουσα τοὺς τοιούτους τῶν πολιτῶν, Ἀνδοκ.1,5, ΚΔ Λουκ.15,15 πορευθεὶς ἐκολλήθη ἑνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης· ‖ φρ. πολίτην ποιῶ ἢ ποιοῦμαι πολιτογραφῶ, κάμνω πολίτην, ἀπονέμω εἴς τινα τὰ δικαιώματα ἐλευθέρου πολίτου : Πλάτ.Πολιτ.293C ἀναγκαῖον δὴ καὶ πολιτείαν.. ταύτην ὀρθὴν διαφερόντως εἶναι καὶ μόνην πολιτείαν, Δημ.174 τιμὴν ὥσπερ ἄλλου του τῶν ὠνίων λαμβάνοντες, ποιεῖσθε πολίτας· ‖ νεώτ. πᾶν μέλος πολιτείας τινός, ἀσχέτως ἡλικίας καὶ γένους, ἰδιαιτέρως ὁ ἔχων τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν, τοῦ συμμετέχειν εἰς τὴν ἐκδήλωσιν τῆς βουλήσεως δηλ. ὁ ἐνεργὸς πολίτης· ‖ νεώτ. κ. δημ. κάτοικος πόλεως ἐν ἀντιδιαστολῇ πρὸς τὸν χωρικόν· **2)** ὁ κάτοικος τῆς αὐτῆς πόλεως, συμπολίτης : Σαπφ.Συμπλ.1,14, Αἰσχ.Ἐπτ.1 Κάδμου πολῖται, Ἀνδοκ.1,139 Ἀθηναίων πολῖται, Πλάτ. Πρωτ.339Ε, Λυσ.20,12 διά τοῦτο βλάπτεσθαί ἐστιν ὁ πατήρ.., ὅτι ὑμῶν ἐστι πολίτης· ‖ κ. κτ. τινα κωμ. μτφ. : Ἄμφις 36 οἴνου πολίτης ὢν κρατίστου· **3)** νεώτ. ὁ ἰδιώτης, κτ. ἀντιδιαστολὴν πρὸς τὰς ἀρχάς : τά ἀστυνομικά ὄργανα ἐτραυμάτισαν πολλοὺς τῶν πολιτῶν· ‖ ὁ μὴ στρατιωτικὸς ἢ κληρικός : συμπλοκὴ ναυτῶν καὶ πολιτῶν, - αὔριο γίνομαι πολίτης (ἀπολύομαι τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ)· κ. εὐχή : καλὸς πολίτης! ἐπὶ στρατιώτου μέλλοντος ν' ἀπολυθῇ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ· **4)** νεώτ. ἀκαδημαϊκὸς πολίτης φοιτητὴς τοῦ Πανεπιστημίου ἢ σπουδαστὴς τοῦ Πολυτεχνείου· **5)** νεώτ. κ. δημ. **Πολίτης** (ὁ), θηλ. **Πολίτισσα**, ὁ κάτοικος τῆς Πόλης, τῆς Κων/πόλεως, Κωνσταντινουπολίτης : δ.τραγ. ἄντρα μου πολίτη, πραμάτευτή· **6)** ὡς ἐπίθ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πόλιν, ὁ τῆς πόλεως· δθ. θεοὶ πολῖται πολιοῦχοι θεοί : Αἰσχ.Ἐπτ.253 θεοὶ πολῖται, μή με δουλείας τυχεῖν· ‖ πολίτης δῆμος ὁ τῆς πόλεως δῆμος: Ἀριστφ.Ἐκκλ.574 πολίτην δῆμον ἐπαγλαϊοῦσα.

πολιτίζω κ. νεώτ. κ. δημ. μεταδίδω εἴς τινα τὸν πολιτισμόν, προάγω εἰς αὐτόν, ἐκπολιτίζω· ‖ ἡ μτχ. τοῦ παθ. παρακ. **πολιτισμένος-η-ον** ὁ προηγμένος εἰς τὸν πολιτισμόν : αἱ πολιτισμέναι χῶραι· ‖ ἡ μτχ. παθ. παρακ. **πολιτισμένος** ὁ ἔχων καλοὺς τρόπους καὶ φιλελευθέρας ἀντιλήψεις εἰς τὰ κοινωνικὰ πράγματα, ὁ ἔχων καλοὺς τρόπους, ὁ κοινωνικῶς προηγμένος.

πολιτικεύομαι Μοῖρ.70 «ἀστεΐζομαι, ὡραΐζομαι» (δ.ἀνάγν. πολιτεύεσθαι).

πολιτική (ἡ) νεώτ. κ.δημ. (θηλ. τοῦ ἐπιθ. πολιτικός) ἡ τέχνη, ἐπιστήμη τῆς διοικήσεως, διακυβερνήσεως τῆς πολιτείας, τοῦ κράτους, ἡ ἐπιστήμη ἡ σχετικὴ πρὸς τὴν ὀργάνωσιν καὶ διακυβέρνησιν κράτους τόσον εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ὅσον καὶ εἰς τὰς ἐξωτερικὰς ὑποθέσεις : ἀναμειγνύεται ἐνεργῶς εἰς τὴν πολιτικήν, - εἶναι γεννημένος γιὰ τὴν πολιτική· **2)** νεώτ. ὁ τρόπος τῆς διεξαγωγῆς τῶν κρατικῶν ὑποθέσεων, τὸ πρόγραμμα ὅπερ ἐφαρμόζει κυβέρνησίς τις εἰς ἑκάστην κρατικὴν λειτουργίαν : ἡ πολιτικὴ τοῦ Καποδίστρια ὑπῆρξεν ἔν τινι βαθμῷ σωτήριος, - γεωργικὴ - οἰκονομικὴ - ἐκπαιδευτικὴ πολιτικὴ τῆς κυβερνήσεως· ‖ ἀπολ. ὁ τρόπος ἀντιμετωπίσεως καὶ λύσεως τῶν προβλημάτων τῶν σχετιζομένων μὲ τὰς σχέσεις κράτους πρὸς ἄλλα, ἄ. ἐξωτερικὴ πολιτική : ἡ πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος - Ἀμερικῆς - τῆς Ρωσίας· **3)** ὁμ. νεώτ. κ. δημ. τὸ νὰ πολιτεύεταί τις, ἐνεργὸς ἀνάμειξις εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν μιᾶς χώρας : ἡ πολιτικὴ τὸν κατέστρεφε· **4)** ἡ δρᾶσις τοῦ πολιτικοῦ ἀνδρός : ἡ πολιτικὴ τοῦ Τρικούπη· **5)** νεώτ. κ. δημ. μτφ. ἐπιτήδειος τρόπος ἐνεργείας, συμπεριφορᾶς ἔν τινι ζητήματι.

πολιτική (ἡ) (2) πάπ., μσν. κ. νεώτ., δημ. **πολιτικιά** ἡ ἑταίρα, ἡ πόρνη ὡς κοινὴ εἰς πάντας τοὺς πολίτας ἀλλὰ καὶ ὡς ἔχουσα τὴν τέχνην νὰ ἀρέσκῃ εἰς πάντας : Πάπ., παροιμ. ἐπλούτυν' ἡ πολιτικιὰ κι ἀγόρασε καὶ φάθα.

πολιτικοκοινωνικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἴς τε τὸ πολιτικὸν καὶ τὸ κοινωνικὸν καθεστώς : πολιτικοκοινωνικαὶ θεωρίαι.

πολιτικολογία (ἡ) νεώτ. κ. δημ. λόγος περὶ πολιτικῆς, εἰδ. πέρα τοῦ δέοντος, φλύαρος συζήτησις περὶ πολιτικῆς, περὶ πολιτικῶν πραγμάτων.

πολιτικολόγος (ὁ) νεώτ. ὁ ἀσχολούμενος μὲ τὴν πολιτικολογίαν, ὁ πολιτικολογῶν, ὁ ἀρεσκόμενος ἢ ἐπιρρεπὴς εἰς τὸ νὰ συζητῇ περὶ τῶν πολιτικῶν πραγμάτων.

πολιτικολογῶ-έω νεώτ., ἀόρ. ἐπολιτικολόγησα, ὁμιλῶ πολύ, διαρκῶς περὶ πολιτικῆς, εἶμαι πολιτικολόγος, ἀρέσκομαι εἰς τὴν πολιτικολογίαν.

πολιτικομανής-οῦς-ές νεώτ. ὁ μετὰ μεγάλου ζήλου, οἱονεὶ μανίας ἀναμειγνυόμενος εἰς τὴν πολιτικὴν ἢ συζητῶν περὶ αὐτῆς.

πολιτικομανία (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ πολιτικομανοῦς βλ.λ.

πολιτικοοικονομικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πολιτικὴν οἰκονομίαν : **πολιτικοοικονομικὰ ζητήματα.**

πολιτικοπραιτώριος-α ον πάπ. ὁ ὢν ἐν συμφωνίᾳ, ὁ σύμφωνος πρὸς τὸ ἀστικὸν δίκαιον καὶ τὸν πραιτωριανὸν νόμον.

πολίτικος-ια[ή-η]-ο δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν Πόλιν, τὴν Κωσταντινούπολιν : **χαλβᾶς . πολίτικος - ὁμορφιὰ πολίτικια, - κουλούρια πολίτικα·** **2**) τὸ οὐδ. πολίτικο ὡς οὐσ. ποικιλία τις τοῦ φυτοῦ ἀγρία ἄμπελος καὶ ὁ καρπὸς αὐτοῦ· **3**) τὸ θηλ. **πολίτικη** ὡς οὐσ. ποικιλία τις τοῦ φυτοῦ σίκυς ἢ κολοκυνθὶς καὶ ὁ καρπός.

πολιτικός-ή-όν κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., συγκρ. **πολιτικώτερος-α-ον,** ὑπερθ. **πολιτικώτατος**-η ον, ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος ἢ ἁρμόζων εἰς πολίτην, πολίτας ἢ εἰς τάξιν πολίτου : Πλάτ.Γοργ.452Ε **ὅστις ἂν πολιτικὸς ξύλλογος γένηται,** Ἰσοκρ.2,21, Δημ. 462 **εἰσὶ γὰρ δήπου παρ' ἡμῖν αἵ τε τῶν μετοίκων λειτουργίαι καὶ αἱ πολιτικαί,** Ἀριστλ.Πολιτ. 1252ε,7,αὐτ.1254b,30,Ἐπιγρ.Πάπ.· || **πολιτικὴ χώρα** χώρα τοῦ δημοσίου, τοῦ κοινοῦ : Πολύβ.6,45,3 **πάντας τοὺς πολίτας ἴσον ἔχειν δεῖ τῆς πολιτικῆς χώρας·** || **παῖδες πολιτικοὶ** κτ. ἀντίθ. πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν χωρικῶν : Ἐπιγρ.· || **χορὸς πολιτικὸς** χορὸς ἐκ πολιτῶν ἀποτελούμενος : αὐτ.· || ἐν Ρώμῃ **πολιτικὴ στρατηγία** τὸ ἀξίωμα τοῦ ἐπὶ τῶν πολιτῶν στρατηγοῦ, τοῦ ἀστυδίκου: Πλούτ. Βροῦτ.7 **τὴν μέγιστον ἔχουσαν ἀξίωμα** [στρατηγίαν], **καλουμένην δὲ πολιτικήν·** || νεώτ. εἰδικώτ.ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν κύκλον τῶν λοιπῶν ἔν τινι χώρᾳ ἐξουσιῶν ἢ νόμων παρεκτὸς τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ στρατιωτικῶν : **πολιτικαὶ καὶ δημοτικαὶ ἀρχαί·** || **πολιτικὸς γάμος** ὁ διὰ ληξιαρχικῆς μόνον πράξεως γινόμενος, ἄνευ οἱασδήποτε παρεμβολῆς τῆς ἐκκλησίας· **2**) κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πολίτην ἢ ὁ ἐμπρέπων, ἁρμόζων εἰς αὐτόν : Θουκ.3,82 **πλήθους τε ἰσονομίας πολιτικῆς καὶ ἀριστοκρατίας σώφρονος προτιμήσει,** αὐτ.8,89, Ξεν.Ἀπομν. 2,6,26,αὐτ.Λακ.10,7 **ἐπέθηκε δὲ καὶ τὴν ἀνυπόστατον ἀνάγκην ἀσκεῖν ἅπασαν πολιτικὴν ἀρετήν,** αὐτ.4,5· || **τὰ πολιτικὰ** αἱ πολιτικαὶ ὑποθέσεις : αὐτ.Ἱππ.2,1 **τῶν φίλων καὶ τῶν πολιτικῶν καὶ τῶν πολεμικῶν μᾶλλον,** αὐτ.Ἱέρ.9,5,-**πολιτικὰ δικαιώματα·** || φρ. **πολιτικωτέρα ἐγένετο ἡ ὀλιγαρχία** μᾶλλον ἔκλινε πρὸς τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα : Ἀριστλ.Πολιτ.1305b,10· || **πολιτικὴ ἀρχὴ** κτ. ἀντίθ. πρὸς τὸ δεσποτική : αὐτ.1254b,4· **3**) ὁ τηρῶν τοὺς τύπους, ἐξηυγενισμένος : Πολύβ. 34,14,2 **ἐπιχώριον φῦλον ὀξὺ καὶ πολιτικόν·** || τὸ οὐδ. συγκρ. βαθμ. **πολιτικώτερον** ὡς ἐπίρρ. ἐν φρ. **πολιτικώτερον χρῶμαί τινι** μεταχειρίζομαί τι[να] μετὰ μείζονος κοινωνικότητος : Ἀριστλ.Ζ1 589a,2 **ἐπὶ πλεῖον καὶ πολιτικώτερον χρῶνται τοῖς ἀπογόνοις·** **4**) ὁ ἔχων τρόπους πολιτισμένους, περιποιητικός : Πολύβ.23,5,7· **5**) ὁ συγκείμενος, ἀποτελούμενος ἐκ πολιτῶν : Ξεν.Ἑλλ.4,4,19 **τό τε τῶν συμμάχων στράτευμα διῆκε καὶ τὸ πολιτικὸν οἴκαδε ἀπήγαγεν,** Δημ.306,Αἰσχίν.3,98 **αἱ πολιτικαὶ δυνάμεις·** || **πολιτικὸν δικαστήριον** τὸ συγκείμενον ἐκ πολιτῶν ἐντοπίων ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ ξενικὸν δικαστήριον τὸ ἀποτελούμενον ἐκ τῆς ξένης προσκληθέντων πολιτῶν : Ἐπιγρ. Τεγέας, αὐτ.Σάμου· || ὁμ. κ. νεώτ. **πολιτικὰ δικαστήρια** ἐν ἀντιθ. πρὸς τὰ στρατιωτικὰ καὶ τὰ ἐκκλησιαστικά· || **οἱ πολιτικοὶ** οἱ πολῖται : Ἐπιγρ.Αἰγιαλείας· || τὸ οὐδ. **πολιτικὸν** ὡς οὐσ. τὸ ἐκ πολιτῶν συγκείμενον στράτευμα : Ξεν.Ἑλλ.5, 3,25 **τὸ δὲ πολιτικὸν οἴκαδε ἀπήγαγε·** **6**) ὁ ἐν κοινωνίᾳ ζῶν, κοινωνικός : Ἀριστλ.Πολιτ.1253a,3 **ἄνθρωπος φύσει πολιτικὸν ζῷον,** αὐτ.Ζ1 488a,7 **πολιτικὰ δ' ἐστίν, ὧν ἕν τι καὶ κοινὸν γίγνεται πάντων τὸ ἔργον·** **7**) ὁ ἁρμόζων ἢ κατάλληλος δι' ἐλευθέραν κυβέρνησιν : αὐτ.Πολιτ.1287b, 38,αὐτ.1294b,1 **κοινὸν δὲ καὶ μέσον τούτων ἀμφότερα ταῦτα διὸ καὶ πολιτικόν·** || νεώτ. ὁ ἀφορῶν εἰς τὴν πολιτείαν : **πολιτικὸς γάμος, - πολιτικοὶ ὑπάλληλοι - πολιτικαὶ ἀρχαί·** **8**) ὁ κοσμικός, λαϊκὸς ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ ἐκκλησιαστικός: Ἐπιγρ.Βερροίας **πολιτικαὶ πρόσοδοι,** αὐτ. Περγάμου· || μσν. **οἱ πολιτικοὶ** ὁ λαός : Ἰω.Λυδ. Μην.3,10· **9**) νεώτ. ὁ ἀσχολούμενος μὲ τὰς ὑποθέσεις τῆς πολιτείας, τοῦ κράτους : **πολιτικοὶ ἄνδρες·** **10**) ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς πολιτικὸν ἄνδρα, ὁ ἁρμόζων εἰς αὐτόν : Ναυσιφ.2 **πολιτικαὶ δεινότητες,** Ξεν.ΚΠ 2,2,14 **ψυχὰς οἰκονομικωτέρας τε ποιοῦντας ἢ πολιτικωτέρας;** || νεώτ. **πολιτικὴ διαθήκη** ὁδηγίαι δοθεῖσαι ὑπὸ ἡγεμόνος ἢ πολιτικοῦ ἀνδρὸς περὶ τῆς ἐν τῷ μέλλοντι τηρητέας πολιτικῆς· || **γραφεῖον πολιτικὸν** ἰδιαίτερον γραφεῖον παντὸς πολιτευομένου, ἰδ. δὲ τῶν ὑπουργῶν καὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ· || **πολιτικὸς θάνατος** ἡ ἐκμηδένισις τῆς ἐπιρροῆς ἢ ἰσχύος τινὸς ἐν τῇ πολιτικῇ ζωῇ· || κ. νεώτ. κ. δημ. τὸ ἀρσ. **πολιτικός** ὡς οὐσ. ὁ ἔχων ὡς κυρίαν ἀσχολίαν τὸ πολιτεύεσθαι, πολιτευτής, πολιτευόμενος : Ἀριστλ.Πολιτ.1252a,7, αὐτ.1274b,36, αὐτ. 1276a,34 **τό τε πόσον καὶ πότερον ἔθνος ἓν ἢ πλείω συμφέρει δεῖ μὴ λανθάνειν τὸν πολιτικόν·** || κ. τίτλος ἑνὸς τῶν διαλόγων τοῦ Πλάτωνος· **11**) ὁ ἀνήκων εἰς τὴν πολιτείαν ἢ τὴν διοίκησιν αὐτῆς, δημόσιος : Θουκ.2,40 **οἰκείων καὶ πολιτικῶν ἐπιμέλεια,** Δημόκρ.157 **πολιτικὴ τέχνη,** Πλάτ.Πρωτ.319Α, αὐτ.Γοργ.521D, Ἰσοκρ.4,113 **πολιτικὰ πράγματα,** Ἀριστλ.ΗΝικ.1141b,26· || **πολιτικὸς λόγος** τίτλος ἔργου Ἀντιφῶντος τοῦ Σοφιστοῦ : Ἑρμογ.Ἰδ.2,11· || **ἡ πολιτικὴ (ἐπιστήμη)** ἡ ἐπιστήμη τῶν πολιτικῶν πραγμάτων, δηλ. αἱ ἀρχαὶ αἱ ὁρίζουσαι τὰς κανονικὰς σχέσεις καὶ καθήκοντα τῶν πολιτῶν κτ. ἀντίθ. πρὸς τὴν ἠθικήν, τὴν ἐπιστήμην ἥτις ἀσχολεῖται μὲ τὰ καθήκοντα τὰ ἀτομικὰ ἑνὸς ἑκάστου : Πλάτ.Πολιτ.259C **ταύτην δὲ εἴτε βασιλικὴν εἴτε πολιτικὴν εἴτε οἰκονομικήν τις ὀνομάζει,** αὐτ.303Ε, Ἀριστλ.ΗΝικ. 1094b,11, αὐτ.Ρητ.1356a,27· || **τὰ πολιτικὰ** τὰ πράγματα τῆς πόλεως, αἱ δημόσιαι ὑποθέσεις : Θουκ.2,40 **ἔνι τε τοῖς αὐτοῖς οἰκείων ἅμα καὶ πολιτικῶν ἐπιμέλεια,** αὐτ.6,15, αὐτ.89· || νεώτ. κ. δημ. ὁμ. **τὰ πολιτικὰ** ἡ πολιτικὴ κατάστασις ἢ τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν διοίκησιν τῶν κοινῶν : **συζητεῖ διαρκῶς (τὰ) πολιτικά, - εἶναι μάννα στὰ πολιτικά·** || **τὰ πολιτικὰ πράττω** λαμβάνω μέρος εἰς τὰ τῆς πόλεως, μετέχω τῆς δημοσίας ζωῆς : Πλάτ.Γοργ.521D **καὶ πράττειν τὰ πολιτικὰ μόνος τῶν νῦν,** αὐτ.Ἀπολ.31D· || **τὰ πολιτικὰ βλάπτω** βλάπτω τὰ συμφέροντα τῆς πόλεως : αὐτ. Πολ.407D **ἵνα μὴ τὰ πολιτικὰ βλάπτοι·** **12**) ὁ προερχόμενος ἐκ τῆς πόλεως ἢ τῆς πολιτείας, κτ. ἀντίθ. πρὸς τὸ φυσικὸς ἢ γενικός : Δημ.584 **οὐ γὰρ ἐκ πολιτικῆς αἰτίας·** || νεώτ. **πολιτικὴ ἀγωγὴ** ἡ ἀποβλέπουσα εἰς τὴν δι' ἀποφάσεως πολιτικοῦ δικαστηρίου ἐπανόρθωσιν ζημίας ἐπενεχθείσης ἐξ ἀδικήματος· **13**) γεν. ὁ ἔχων σχέσιν ἢ ἀναφορὰν πρὸς τὸν ὅλον δημόσιον βίον : Θουκ. 8,89 **ἦν δὲ τοῦτο μὲν σχῆμα πολιτικὸν τοῦ λόγου αὐτοῖς,** Ξεν.Ἀπομν.2,6,24 **πολιτικαὶ τιμαί·** || **πολιτικοὶ λόγοι** λόγοι ἀναφερόμενοι εἰς τὴν πολιτικὴν ζωήν, εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τῆς πόλεως : Ἰσοκρ.15,46, Διον.Ἀλ.Σύνθ.1· || ὁμ.νεώτ. οἱ περὶ πολιτικῶν ζητημάτων γινόμενοι· || **πολιτικὴ βοήθεια** κρατικὴ βοήθεια : Δημ.329 **τοῖς ἀπόροις πολιτικὴ καὶ κοινὴ βοήθεια·** **14**) ὁ ἁρμόζων εἰς τὴν συνήθη ζωὴν ἑνὸς πολίτου. ὁ

συνήθης : Ξεν.'Αγ.8,7 ἀκουσάτω δὲ ὡς ἐπὶ πολιτικοῦ καννάθρου κατήει εἰς 'Αμύκλας ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ· **15)** ὁ ἀνήκων εἰς τὴν κοινὴν χρῆσιν : 'Ισοκρ.9,10 τῶν ὀνομάτων τὰ πολιτικά· **16)** ὁ ἐξαγόμενος ἢ ἐξαχθεὶς ἐκ τῆς συνήθους ζωῆς : Γαλ.5,221 πολιτικὰ παραδείγματα· **17)** ὁ κατὰ τὴν συνήθειαν γινόμενος, συνηθισμένος, φυσικός : αὐτ.2,299· **18)** ὁ ἐπίσημος : Πάπ.· **19)** νεώτ. κ. δημ. μτφ. ὁ ἐπιτήδειος περὶ τὸν χειρισμὸν τῶν ζητημάτων, γεν. ἐπιτήδειος : πολιτικωτάτη ἀπάντησις· **20)** νεώτ. πολιτικὸς στίχος ὁ δεκαπεντασύλλαβος τονικὸς ἰαμβικὸς στίχος ὁ συνηθέστατος παρὰ τοῖς Βυζαντινοῖς εἰς πάντα τὰ εἴδη τῆς λογοτεχνίας ὡς καί ἐν τῇ δημώδει ποιήσει.

πολιτικῶς ἐπίρρ. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον πολιτικόν, ὡς πολίτης, κατὰ τοὺς νόμους καὶ τὰ ἔθιμα τῆς πολιτείας· δθ. φρ. πολιτικῶς ἔχω πράττω, ἐνεργῶ ὡς πολίτης, κατὰ συνταγματικὸν τρόπον : 'Ισοκρ.4,79 οὕτω δὲ πολιτικῶς εἶχον ὥστε καὶ τὰς στάσεις ἐποιοῦντο πρὸς ἀλλήλους, Δημ. 151 οὐκ ἴσως οὐδὲ πολιτικῶς· ‖ κ. κτ. ἀντίθ. πρὸς τὸ δεσποτικῶς : 'Αριστλ.Πολιτ.1324a,27· ‖ κ. ἀντίθ. πρὸς τὸ βασιλικῶς : αὐτ.1259b,1· ‖ κατὰ νόμιμον, κατ' ἔθιμον ὑφιστάμενον μεταξὺ πολιτειῶν : Δημ.123 οὕτω δ' ἀρχαίως εἶχον, μᾶλλον δὲ πολιτικῶς· **2)** κατὰ τρόπον πολιτικόν, ἀστικόν, μ. ἐν φρ. πολιτικῶς κινῶ κινῶ πολιτικὴν ἀγωγήν : Κῶδ.'Ιουστιν.4,20,13,1· **3)** εὐγενῶς, μὲ καλὸν τρόπον : Πολύδ.18,48,7· **4)** κατὰ συνήθη τρόπον, κατὰ τὰ εἰωθότα : 'Αριστλ.Ποιητ.1450b,7, αὐτ.Πολιτ.1275b,25 οὕτω δὲ ὁριζομένων πολιτικῶς καὶ ταχέως, Γαλ.18(1),415· **5)** νεώτ. κατὰ τρόπον ἀφορῶντα εἰς τὴν πολιτικήν: πολιτικῶς παρήκμασε.

πολῖτις-ιδος (ἡ) κ. νεώτ., αἰτ. ἐν. πολῖτιν ('Επιγρ. Κῶ, Πορφ.'Ιστ.Φιλ.12), θηλ. τοῦ πολίτης βλ.λ. : Σοφ.'Ηλ.1227, Εὐρ.'Ηλ.1335 χαίρετε δ' ὑμεῖς πολλά, πολίτιδες, Πλάτ.Νόμ.814C, 'Αριστλ.Πολιτ. 1275b,32, 'Επιγρ.Αἰγιαλείας.

πολιτισμογεωγραφία (ἡ) νεώτ. ἡ ἀνθρωπογεωγραφία βλ.λ.

πολιτισμολογία (ἡ) νεώτ. κλάδος τῆς ἱστορίας ἀσχολούμενος εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν κατὰ τὴν γένεσιν, ἐμφάνισιν, ἀνάπτυξιν, ἀκμὴν καὶ παρακμὴν τῶν διαφόρων πολιτισμῶν.

πολιτισμός (ὁ) μτγν., νεώτ. κ. δημ. διοίκησις, διακυβέρνησις τῶν τῆς πολιτείας, τῶν κοινῶν : Διον. Λ 4,39 τὸ πᾶν δὴ διέτριβεν ἐν τῇ 'Ακαδημίᾳ τὸν πολιτισμὸν ἐκτοπίζων (ἀποφεύγων τὰ πολιτικὰ πράγματα)· **2)** νεώτ. κ. δημ. κατάστασις τῆς κοινωνίας, καθ' ἣν ὁ ἄνθρωπος ἔχει ὁπωσδήποτε ἀποσπασθῆ τῆς ἀμέσου ἐπιδράσεως τῆς φύσεως καὶ ἔχει ἀναπτύξει βίον ἠθικόν, πνευματικὸν καὶ καλαισθητικόν, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τοὺς ἀγρίους καὶ βαρβάρους : ὁ πολιτισμὸς νῦν διατρέχει κίνδυνον· **3)** μτφ. δμ. νεώτ. κ. δημ. ἡμερότης ἠθῶν εἰς τὰς πρὸς ἀλλήλους σχέσεις τῶν ἀνθρώπων.

πολιτογράφημα-ατος (τὸ) μσν. ἡ πολιτογραφία βλ.λ. : Εὐστ.265 (ἔκδ. Mi.).

πολιτογράφησις-εως (ἡ) νεώτ., δημ. -η ἡ εἰς ἀλλοδαπὸν παροχὴ ἰθαγενείας καὶ ἡ ἐγγραφὴ αὐτοῦ εἰς τὰ μητρῷα τῶν πολιτῶν.

πολιτογραφία (ἡ) ἡ ἐγγραφὴ εἰς τοὺς καταλόγους τῶν πολιτῶν. τὸ νὰ γίνῃ τις πολίτης : Διόδ. Σ 11,86 μετὰ δὲ τὴν πολιτογραφίαν τὴν ἐν τοῖς πόλεσι γενομένην, 'Επιγρ.Λαρίσης

πολιτογράφος (ὁ) 'Επιγρ. γραμματεὺς τοῦ δημοσίου, ἀρχειοφύλαξ, ληξίαρχος.

πολιτογραφῶ-έω μτγν., νεώτ. κ. δημ., παθ. ἀόρ. ἐπολιτογραφήθην, δθ.μτχ.πολιτογραφηθεὶς ('Επιγρ. Σμύρνης), δημ (ἐ)πολιτογραφήθηκα, παρακ. πεπολιτογράφημαι ('Επιγρ.Λαρίσης), δημ. μτχ. πολιτογραφημένος, ἐγγράφω τινὰ ἐν τῷ μητρῴῳ, τῷ καταλόγῳ τῶν πολιτῶν, ποιῶ τινα πολίτην, ἀπονέμω τὰ δικαιώματα τοῦ πολίτου εἴς τινα : Διόδ. Σ 11,49 συνῴκισεν εἰς ταύτην τούς τε Δωριεῖς.. ἐπολιτογράφησεν, Φιλίσκ.Κωμ.5· κ. παθ. γίνομαι δεκτὸς ὡς πολίτης, ἐγγράφομαι εἰς τὸ μητρῷον τῶν πολιτῶν : Πολύβ.32,7,3, Διόδ.Σ 11,72, αὐτ.86 πολλῶν εἰκῇ καὶ ὡς ἔτυχε πεπολιτογραφημένων, 'Επιγρ. Λαρίσης· ‖ νεώτ. κ. δημ. ἐγγράφω ἀλλοδαπὸν ἐν τοῖς πολίταις κράτους τινός· κ. παθ.· ‖ 'Επιγρ. ἀπολ. ἐνεργῶ ὡς πολιτογράφος βλ.λ.· **2)** ρηματ.π. πολιτογράφησις, πολιτογραφία, πολιτογράφημα.

πολιτοκάπηλος (ὁ) μτγν. ὁ ἐμπορευόμενος τὰς δημοσίας θέσεις : Μάλχ.π.Σουΐδ. ἐν λ. Ζήνων ὥσπερ πολιτοκάπηλος.. παρ' ἐκείνου λαμβάνων ἄλλοις παρεῖχε τοῦ πλείονος.

πολιτοκοπία (ἡ) ποι. δημοκοπία βλ.λ. : Σανν.7.

πολιτοκόπος-ον μτγν. ὁ δημοκόπος βλ.λ., ποταπὸς τῶν πολιτῶν κόλαξ : Φρύν.ΒΣοφ.99Β.

πολιτοκοπῶ-έω δημοκοπῶ βλ.λ. : 'Αντιφ.Σοφ.113· **2)** λοιδορῶ, κωμῳδῶ : Πλάτ.Κωμ.105, Δίφιλ.131.

πολιτοφθόρος-ον ὀλέθριος, ἐπιβλαβὴς εἰς τοὺς πολίτας ἢ τὴν πολιτείαν : Πλάτ.Νόμ.854C τοῖς πάντα ταῦτα ἐπινοοῦσιν ὅσα ἀνόσια ἔργα καὶ πολιτοφθόρα.

πολιτοφυλακή (ἡ) νεώτ. ἡ ἐκ πολιτῶν φύλαξις πόλεώς τινος ἐν ὥρᾳ κινδύνου καὶ μὴ ὑπαρχούσης ἐπαρκοῦς στρατιωτικῆς δυνάμεως· πρβλ. ἐθνοφυλακή.

πολιτοφυλακία (ἡ) φρούρησις, ἐπιτήρησις τῶν πολιτῶν πόλεώς τινος : Αἰν.Τακτ.22,7.

πολιτοφυλακῶ-έω εἶμαι πολιτοφύλαξ, φυλάσσω, φρουρῶ, ἐπιτηρῶ τοὺς πολίτας πόλεώς τινος : Αἰν.Τακτ.1,3 σώματα.. πολιτοφυλακήσοντα.

πολιτοφύλαξ-ακος (ὁ) κ. νεώτ., δημ. -ύλακας φύλαξ, φρουρὸς τῶν πολιτῶν, τίτλος ἀξιώματος : 'Αριστλ.Πολιτ.1268a,22, αὐτ.1305b,29 οἷον ἐν Λαρίσῃ οἱ πολιτοφύλακες διὰ τὸ αἱρεῖσθαι αὐτοὺς τὸν ὄχλον ἐδημαγώγουν.

πόλιτσα (ἡ) (Ἰταλ.) δημ. φορτωτικὴ βλ.λ.· **2)** συμβόλαιον ἀσφαλιστικῆς ἑταιρείας.

πολίχνη (ἡ) κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ πόλις βλ.λ.ΙΙ, μικρὰ πόλις : Θουκ.7,4 ἐπὶ τῇ ἐν τῷ 'Ολυμπιείῳ πολίχνῃ ἐτετάχατο, Καλλ.Δῆλ.41, Πλούτ.Τιμ.11 Τιμολέοντα δὲ ὥσπερ ἐκ κρασπέδου τινὸς λεπτοῦ τῆς Ταυρομενιτῶν πολίχνης τῇ Σικελίᾳ προσηρτημένον, Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.65 τὴν παραθαλάσσιον λωρίδα, τὴν χρησιμεύουσαν ὡς κέντρον τῆς πολίχνης· **2)** ὡς κύρ. ὄν. Πολίχνη, ἀττ Πολίχνα ἡ πόλις τῆς Χίου : 'Ηρ.6,26 ἐκ Πολίχνης τῆς Χίων ὁρμεόμενος· ‖ κ. πόλις ἐν 'Ιωνίᾳ : Θουκ.8,14· ‖ κ. ἐν Μεγαρίδι : 'Ιλ.Β 557.

πολίχνιον (τὸ) κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ πολίχνη βλ.λ.: Πλάτ.Πολ.370D κοινωνοὶ ἡμῖν τοῦ πολιχνίου γιγνόμενοι, 'Ισοκρ.5,145.

πολιχνῖται (οἱ) οἱ κάτοικοι τῆς ἐν Κρήτῃ πόλεως : 'Ηρ.7,170 πάντας πλὴν Πολιχνιτέων.

πολιῶ-όω καθιστῶ, κάμνω τι πολιὸν βλ.λ. : Διοσκ. 1,30, αὐτ.Εὐπορ.1,94 συχνότ. ἐν τῷ παθ. τ. πολιοῦμαι καθίσταμαι, γίνομαι ἢ εἶμαι πολιός : 'Αριστλ. ΖΓ 780b,4 ὁ ἄνθρωπος πολιοῦται μόνος, αὐτ.Ζ1 518a,16 πρῶτον πολιοῦνται οἱ κρόταφοι, Πλούτ. ἀπ.ἀθέθ.149,Κλήμ.'Αλ.262 πεπολιωμένην τρίχα· ‖ κ. ἐπὶ πραγμ. : 'Ιώσ.Α 10,11,7· ‖ κ. μτφ. : 'Αχμ.'Ονειροκρ.19,30 τῇ συνέσει πεπολιωμένος· **2)** ρηματ. π. πολίωσις, πολίωμα.

πολιώδης-ους-ες μτγν. ὁ κλίνων πρὸς τὸ πολιόν, ὁ ἀρχίζων νὰ πολιοῦται, δθ. ὁ πολιός : Λουκ. 'Αλεξ.60 ἦν δὲ ἐν αὐτοῖς καὶ Παῖτος ἰατρὸς τὴν τέχνην πολιώδης ὤν, 'Αλέξ.'Αφρ.Πρ.1,8.

πολίωμα-ατος (τὸ) μσν. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πολιῶ ἢ πολιοῦμαι, τὸ πολιὸν τρίχωμα : Εὐστ.565,9.

πολίωσις-εως (ἡ) κ. νεώτ. ἀποχρωματισμὸς ἢ λεύκανσις τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ σώματος· πρβλ.Γαλ.19,431 «πολίωσίς ἐστι μεταβολὴ τριχῶν ἐπὶ τὸ λευκὸν πρὸ τῆς καθηκούσης ἡλικίας» : Ἀριστλ.Χρωμ.798a,13, Πλούτ.Ἠθ.364B, Γαλ.1,634.

πόλκα (ἡ) δημ. εἶδός τι γυναικείου ἐνδύματος, τὸ ὁποῖον πορποῦται ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ φθάνει μέχρι τῆς ὀσφυος, καλύπτον τὸ ἄνω μέρος τῆς φούστας· **2)** εἶδός τι εὐρωπαϊκοῦ χοροῦ χορευομένου κατὰ ζεύγη· **3)** ἐν ἐπιρρ. χρ. ἐν φρ. **μαλλιὰ πόλκα** εἶδός τι κομμώσεως, καθ' ὃ ἡ κόμη κόπτεται ὁριζοντίως κατὰ τὸ ἄνω μέρος ἢ περὶ τὸ μέσον τοῦ τραχήλου.

πολλά ἐπίρρ., μσν., δημ. πολὺ βλ.λ. : Διήγ.Ἀχιλλ. 67 **καὶ γὰρ ἐγέννησεν υἱὸν πολλὰ ἐξαιρημένον,** Διγεν.Ἀκρ.176 **πολλὰ εἶναι φοβερός, πολλὰ 'ναι καὶ δυνάστης,** Ἐρωτόκρ.2,1670 **δὲν πρέπει νὰ μανίζωμ' οὐδὲ πολλὰ οὐδὲ λίγα,** Κάλανδα Χριστουγέννων **ὅτι πολλὰ φοβήθηκε διὰ τὴν βασιλείαν.**

πολλᾰγόρᾱσος-ον ποι. ὁ πολλὰ ὠνούμενος, ἀγοράζων : Φερεκρ.126.

πολλαδελφία (ἡ) μτγν. ἡ πολυαδελφία βλ.λ. : Κατ.Ἀστρλ.Κ 6,70.

πολλάκις ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ., ἐπ. κ. λυρ. **πολλάκι** (Αἰσχ.Ἑπτ.227, αὐτ.Ἱκ.131, Σοφ.Φιλ.1456) ἐπὶ χρόνου, πολλὰς φοράς, συχνάκις, συχνά, κατ' ἐπανάληψιν : Ἰλ.Α 396 **πολλάκι γάρ σέο ἄκουσα εὐχομένης,** Ἡρ.7,46 **τῷ οὐ παραστήσεται πολλάκις,** Ξεν.ΚΠ 1,2,9 **ποιεῖ δὲ τοῦτο πολλάκις τοῦ μηνός,** ΚΔ Ματθ.17,15 **πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ· 2) τὸ πολλάκις** ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, κατὰ τὸ πλεῖστον : Πίνδ.Ο 1,32 **καὶ ἄπιστον ἐμήσατο πιστὸν ἔμμεναι τὸ πολλάκις·** **3)** παρὰ πολύ, ὅλως : Θεόκρ.2,88 **χρὼς ὅμοιος ἐγίνετο πολλάκι θάψῳ,** αὐτ.1,144 **χαίρεται πολλάκι Μοῖσαι·** **4)** ἐπὶ βαθμοῦ καὶ ἀριθμοῦ : φρ. **πολλάκις μύριοι** πολλαὶ μυριάδες : Πλάτ.Νόμ.810D **στόμασι γὰρ πολλάκις μυρίοις ἐναντία λέγειν οὐδαμῶς εὔπορον·** ‖ κ. ἐπὶ ποσότητος : αὐτ.Πολ.330B (τὴν) **οὐσίαν πολλάκις τοσαύτην ἐποίησε·** ‖ κ. ἐπὶ μεγέθους ἢ ὄγκου : Πλούτ.Ἠθ.944A **μεῖζον πολλάκις·** **5)** π. Ἀττ. μτ. τὰ μόρια εἰ, ἐάν, ἄν ἴσως, πιθανόν, τυχόν : Ἀριστφ.Ἐκκλ.791 **σεισμὸς εἰ γένοιτο πολλάκις,** αὐτ.1105 **ἐάν τι πολλὰ πολλάκις πάθω·** ‖ κ. μτ. τοῦ ἄρα : Πλάτ.Φαῖδρ.238D **ἐὰν ἄρα πολλάκις νυμφόληπτος γένωμαι,** αὐτ.Φαίδ.60E, Δημ.883· **6)** μὴ πολλάκις ἐκτὸς μόνον κατὰ τύχην : Ἱππ. Κεφ.Τρωμ.14, Θουκ.2,13 **μὴ πολλάκις ἢ αὐτὸς ἰδίᾳ βουλόμενος χαρίζεσθαι τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ παραλίπῃ,** Πλάτ.Πρωτ.361C.

πολλαπλασιάζω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. (ἐ)πολλαπλασίασα, παθ.ἀόρ. **ἐπολλαπλασιάσθην,** δημ. (ἐ)**πολλαπλασιάσθηκα,** κάμνω τι πολλάκις μεγαλύτερον κατὰ τὸ μέγεθος ἢ τὴν ποσότητα : Πορφ.Ἐμψυχ.Ἔμβρ.7,2, - **σὲ λίγα χρόνια ἐπολλαπλασίασε τὴν περιουσίαν του,** Μηναῖ 12,4 Ὄρθρ. Ὠδ.3,6 (τὸ τάλαντον) **ὃ πολλαπλασιάζεις καὶ τὸν βίον λιπών·** **2)** μαθ. ἐκτελῶ, κάμνω πολλαπλασιασμόν, αὐξάνω ἀριθμόν τινα διὰ πολλαπλασιασμοῦ : Εὐκλ.7,30 **ἀριθμοὶ πολλαπλασιάσαντες ἀλλήλους,** αὐτ.16 **ὁ Α τὸν Β πολλαπλασιάσας τὸν Δ πεποίηκεν,** Πάππ.22,4 **ἀριθμοὺς δι' ἀλλήλων πολλαπλασιάζειν,** Ἀρχιμ.Ψαμμ.3,6, Ἥρων Μέτρ.2 Προοίμ., αὐτ.1,5, αὐτ.2,3· κ. παθ. : Ἀρχιμ.Σφαῖρ. Κυλ.1,2· κ. μτ. δοτ. : Ἀριστλ.Φυσ.237b,33, Ἀρχιμ.Ψαμμ.3,7· ‖ κ. μτ. ἐμπροθ. διορ. : Εὐκλ. 9,36, Πάππ.100,20· **3)** μτφ. αὐξάνω, πληθύνω : Πολύβ.30,4,13 **πολλαπλασιάζειν τὰ εὐεργετήματα,** Διόδ Σ 1,1 **τοῖς δὲ πρεσβυτέροις πολλαπλασιάζει τὴν ὑπάρχουσαν ἐμπειρίαν·** **4)** νεώτ. ὁμ. μτφ. ἐπαυξάνω, ἐντείνω : **θὰ πολλαπλασιάσωμεν τὰς ἐνεργείας μας μέχρις ὅτου τὸ ἐπιτύχωμεν** **5)** ρηματ.π. πολλαπλασιασμός, πολλαπλασίασις, πολλαπλασιαστέος-ον.

πολλαπλασίασις-εως (ἡ) μτγν. ὁ πολλαπλασιασμὸς βλ.λ. : Πρόκλ.Παρμ.551S.

πολλαπλασιασμός (ὁ) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ἡ πρᾶξις τοῦ πολλαπλασιάζω, αὔξησις κατὰ ποσότητα ἢ ἀριθμόν : Πλούτ.Ἠθ.388C, Γαλ.7,509, Πρόκλ. Εὐκλ.151F· **2)** νεώτ. κ. δημ. μαθ. μία τῶν θεμελιωδῶν πράξεων τῆς ἀριθμητικῆς, δι' ἧς ὁρίζεται ἡ αὔξησις ἀριθμοῦ τινος τόσας φοράς, ὅσας μονάδας ἔχει ἕτερος ἀριθμός.

πολλαπλασιαστέος-α-ον νεώτ. ὁ ὀφείλων νὰ πολλαπλασιασθῇ, νὰ αὐξηθῇ· ὅθ. ἐν εἰδ. μαθ. σημ. τὸ ἀρσ. **πολλαπλασιαστέος** ὡς οὐσ. ὁ ἀριθμὸς ὅστις πρόκειται νὰ πολλαπλασιασθῇ ἐπὶ ἄλλον, τὸν καλούμενον πολλαπλασιαστήν.

πολλαπλασιαστής (ὁ) νεώτ. κ. δημ. ὁ πολλαπλασιάζων ἢ αὐξάνων τι· **2)** μαθ. ὁ ἀριθμὸς δι' οὗ πολλαπλασιάζεται ἄλλος ἀριθμός, καλούμενος πολλαπλασιαστέος· **3)** τεχν. γεν. ὀνομ. παντὸς ἐργαλείου, μηχανήματος ἢ μηχανισμοῦ, δι' οὗ ἐπιτυγχάνεται ὁ πολλαπλασιασμὸς ἐνεργείας τινὸς ἢ πράγματος· **4)** ὡς οὐσ. λογιστικὴ μηχανὴ ἐκτελοῦσα πολλαπλασιασμούς.

πολλαπλασιαστικός-ή-όν νεώτ. ὁ κατάλληλος ἢ ὁ χρησιμεύων εἰς τὸ νὰ πολλαπλασιάζῃ, νὰ αὐξάνῃ τι· ‖ **πολλαπλασιαστικὰ** (ἀριθμητικά) τὰ ἀριθμητικὰ **τὰ λήγοντα εἰς -πλοῦς** καὶ δηλοῦντα ποσάκις ἐπαναλαμβάνεταί τι ἢ ἐκ πόσων μερῶν ἀποτελεῖται : **τὸ πολλαπλασιαστικὸν τοῦ πέντε εἶναι τὸ πενταπλοῦς.**

πολλαπλασιεπιμερής-οῦς-ές μτγν. ὁ περιέχων ἐν ἑαυτῷ ἀριθμόν τινα πολλάκις, προσέτι δὲ καί τινα μέρη αὐτοῦ πλείονα τοῦ ἑνός, οἷον τὸ 11/3 = 3 2/3 : Νικόμ.Γερ.Ἀριθμ.1,23.

πολλαπλασιεπιμόριος-ον μτγν. ὁ περιέχων ἀριθμόν τινα καὶ μίαν εἰσέτι κλασματικὴν μονάδα, οἷον 10/3 = 3 1/3 : Νικόμ.Γερ.Ἀριθμ.1,23.

πολλαπλασιόνως ἐπίρρ. μτγν. πολλαπλασίως βλ.λ. : Πολύβ.4,164.

πολλαπλάσιος-α-ον κ. νεώτ. κ. -ος-ον (Ἀλκίδ. Σοφ.28), Ἰων. **πολλαπλήσιος**-η-ον ὁ πολλάκις μεγαλύτερος ἄλλου τινός, ὁ πολλὰς φορὰς περισσότερος ἄλλου : Ἡρ.3,135, αὐτ.8,140, α' **οὐδεμία ἐλπὶς εἴ περ εὖ φρανέετε, ἄλλη παρέσται πολλαπληαίη,** Ἀριστλ.Μεταφ.1020b,27 **πολλαπλάσιον πρὸς πολλοστημόριον·** ‖ **πολλαπλάσιος ἤπερ . .** πολλάκις τόσος, ὅσος, πολλάκις πλείων ἢ μείζων ἤ . . : Ἡρ.4,50 **τοσούτῳ . . πολλαπλησιά ἐστι τοῦ θέρεος ἤπερ τοῦ χειμῶνος,** Πλάτ.Πολ. 530C· κ. μτ. γενικ. : Ἡρ.7,48, Ἀντιφ.3,2,10, Θουκ.4,94 **ὄντες πολλαπλάσιοι τῶν ἐναντίων·** ‖ **πολλαπλάσιός τινος τῷ αὐτῷ ἀριθμῷ** τὸ πολλαπλάσιον τοῦ αὐτοῦ ἀριθμοῦ : Ἀρχιμ.Ἑλ.19 Cor.· ‖ τὸ οὐδ. **πολλαπλάσια** ὡς ἐπίρρ. πολλαπλασίως βλ.λ. : Ξεν.ΚΠ 1,5,9 **ὡς διὰ ταύτην τὴν ἐγκράτειαν πολλαπλάσια εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον εὐφρανούμενοι·** **2) πολλαπλάσιος ἀναλογία** γεωμετρικὴ πρόοδος, οἷον 2, 4, 8, 16 ἢ σειρὰ ἐν ᾗ ἕκαστος τῶν ὅρων εἶναι τὸ τετράγωνον τοῦ προηγουμένου, οἷον 2, 4, 16, 256 : Ἀριστλ.Α Ὕστ.78a,1· **3)** τὸ οὐδ. **πολλαπλάσιον** ὡς οὐσ. τὸ πολλαπλοῦν, ὅθ. κτ. πληθ. ἐν φρ. **ἰσάκις πολλαπλάσια** ἰσοπολλαπλάσιοι ἀριθμοί : Εὐκλ.5 Ὅρ.5· ‖ **ὡσαύτως πολλαπλάσια** τὰ αὐτὰ πολλαπλάσια : αὐτ.5,15· **4)** νεώτ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἐν μαθ. σημ. ὁ ἀριθμός, ὅστις δύναται νὰ προκύψῃ ἐξ ἄλλου διὰ πολλαπλασιασμοῦ : **τὸ 21 εἶναι πολλαπλάσιον τοῦ 7.**

πολλαπλασιότης-ητος (ἡ) μτγν. ἡ ἰδιότης τοῦ πολλαπλασίου, τὸ νὰ εἶναί τι πολλαπλάσιον, πολ-

λάκις μεγαλύτερον ἢ περισσότερον ἄλλου : Θεολ. Ἀριθμ.52, Ἰάμβλ.Νικ.Ἀριθμ.38Ρ.

πολλαπλασιῶ-όω πολλαπλασιάζω βλ.λ. : Πλάτ. Πολ.525Ε **ἐὰν σὺ κερματίζῃς αὐτό, ἐκεῖνοι πολλαπλασιοῦσιν**· κ. παθ. **πολλαπλασιοῦμαι** : Ἱππ. Διαίτ.61, Ἀριστλ.Τοπ.163b,26.

πολλαπλασίων-ονος-ον μτγν. ὁ πολλαπλάσιος βλ.λ. : Πολύβ.35,4,4, ΚΔ Λουκ.18,30 **ὃς οὐ μὴ ἀπολάβῃ πολλαπλασίονα ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ,** Πλούτ. Ἠθ.215Β· κ. μτ. γενικ. : Φιλόδ.Σημ.9.

πολλαπλασίως ἐπίρρ. κατὰ πολλαπλάσιον τρόπον, πολλάκις μεγαλύτερον ἢ περισσότερον : Ἱππ.Διαίτ.62, Ἐπίκ.Φυσ.111G, Ἀρχιμ.Ψαμμ 1,2, Δίων Κ 44,39 **τούς τε ὑπουργοῦντάς τι πολλαπλασίως ἠμείβετο**· **2**) μτγν. διὰ πολλαπλασιασμοῦ : Δαμάσκ.Ἀρχ.148.

πολλαπλασίωσις-εως (ἡ) ὁ πολλαπλασιασμός : Πλάτ.Πολ.587Ε **αὐτὸν ζῶντα εὑρήσει τελειωθεῖσῃ τῇ πολλαπλασιώσει,** Ἀριστλ.Πολιτ.1308b,5, αὐτ.Μεταφ.1092b,33.

πολλαπλήσιος-η-ον ἰων. τ. τοῦ πολλαπλάσιος.

πολλαπλότης-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ πολλαπλοῦ, τὸ νὰ εἶναί τι πολλαπλοῦν.

πολλαπλοῦς-όος-ῆ-όη-οῦν-όον κ. νεώτ. ὁ πολλάκις τοσοῦτος : Πλάτ.Τίμ.75Β **βίος διπλοῦς καὶ πολλαπλοῦς**· ‖ ὁ ἐκ πολλῶν συγκείμενος ἢ προκύπτων, ὅθ. πολυειδής, πολυμερής, πολυσύνθετος, ἀντίθ. ἁπλοῦς, διπλοῦς : Ἀριστλ.Ποιητ. 1457a,35 **τῶν χρόνων οἱ μὲν ἁπλοῖ, οἱ δὲ πολλαπλοῖ, οἳ καὶ ποδικοὶ καλοῦνται,** Ἰάμβλ.Μαθ. Ἐπιστ.8 **πολλαπλῆ ἐνέργεια, - εἶχε πολλαπλῆν ἐπιτυχίαν, - ὑπάρχουν πολλαπλᾶ ἀντίγραφα τῆς εἰκόνος αὐτῆς**· **2**) νεώτ. ἀστρον. **πολλαπλοῦς ἀστὴρ** ὁ διὰ τοῦ τηλεσκοπίου φαινόμενος ὅτι ἀποτελεῖται ἐκ πολλῶν ἀστέρων· **3**) μτφ. ἐπὶ ἀνθρώπου, δόλιος, ὁ μὴ εὐθὺς καὶ ἁπλοῦς : Πλάτ. Πολ.397Ε **οὐκ ἔστι διπλοῦς ἀνὴρ παρ᾽ ἡμῖν οὐδὲ πολλαπλοῦς.**

πολλαπλῶς ἐπίρρ., μσν. κ. νεώτ. κατὰ πολλοὺς ὁμοῦ τρόπους, πολυειδῶς : Γαβρ.1 ἐν Ἀν. Βοασσ.3,95,2, **- ἂν καὶ τὸν ἐβοήθησε πολλαπλῶς, ἐν τούτοις ἐφάνη ἀχάριστος.**

πολλασταῖος-α-ον πάπ. δ. τ. τοῦ πολλοσταῖος.

πολλατεκνία (ἡ) πάπ. δ. τ. τοῦ πολυτεκνία βλ.λ.

πολλαχῇ ἐπίρρ. εἰς πολλὰς θέσεις, πολλὰ μέρη, ὅθ. πολλάκις, συχνάκις, συχνά : Δημόκρ.10 **πολλαχῇ δεδήλωται,** Ξεν.Ἀν.7,3,12 **οὐδαμῇ πλοῖον ἑπτὰ ἡμερῶν, μεῖον δὲ πολλαχῇ**· **2**) κατὰ πολλοὺς καὶ διαφόρους τρόπους, ποικίλως, πολυειδῶς, πολυτρόπως : Ἡρ.6,21 **ὑπεραχθεσθέντες τῇ Μιλήτου ἁλώσι τῇ τε ἄλλῃ πολλαχῇ.** Αἰσχ.Ἱκ. 468 **καὶ [μὴν] πολλαχῇ γε δυσπάλαιστα πράγματα,** Σοφ.ΟΚ 1626, Θουκ.8,87, Πλάτ.Θεαίτ.179C, αὐτ Πολ.538D· **3**) διὰ πολλοὺς λόγους, ἕνεκα πολλῶν αἰτιῶν : Ἡρ.1,42 **οὔτε .. οὔτε τὸ βούλεσθαι πάρα, πολλαχῇ τε ἂν ἴσχον ἐμεωυτόν.**

πολλαχόθεν κ. νεώτ. ἐκ πολλῶν τόπων, ἀπὸ πολλὰ μέρη ἢ σημεῖα : Θουκ.6,32 **ἠγγέλλετο .. πολλαχόθεν τὰ περὶ τοῦ ἐπίπλου,** Λυσ.6,20, Πλάτ. Νόμ.842C, αὐτ.Συμπ.178C **πολλαχόθεν ὁμολογεῖται**· **2**) ἐκ πολλῶν λόγων, διὰ πολλοὺς λόγους : Θουκ.4,6 **πολλαχόθεν ξυνέβη .. ἀναχωρῆσαι.**

πολλαχόθι ἐπίρρ. μτγν. ἐν πολλοῖς τόποις, εἰς πολλὰ μέρη ἢ σημεῖα : Πλούτ.Πομπ.24, Λουκ.Ἑρμ. 39 **καὶ ὀρθῶς οἴει· πολλάκις γὰρ καὶ πολλαχόθι.**

πολλαχόσε ἐπίρρ. πρὸς πολλοὺς τόπους, εἰς πολλὰ μέρη ἢ σημεῖα : Θουκ.2,47 **πολλαχόσε ἐγκατασκῆψαι καὶ περὶ Λῆμνον**· κ. μτ. γενικ. : Ξεν.Ἑλλ.4,4,16 **πολλαχόσε .. τῆς Ἀρκαδίας.**

πολλαχοῦ ἐπίρρ. κ. νεώτ. ἐπὶ στάσεως, ἐν πολλοῖς τόποις, εἰς πολλὰ μέρη ἢ σημεῖα : Εὐρ.Ἑλ. 588 **τοὔνομα γένοιτ᾽ ἂν πολλαχοῦ, τὸ σῶμα δ᾽ οὔ,** Πλάτ.Συμπ.209Ε, αὐτ.Ἀπολ.31C **ἐμοῦ πολλάκις ἀκηκόατε πολλαχοῦ λέγοντος,** αὐτ.Πρωτ. 329C, αὐτ.Κρατ.408Α **Ὅμηρος πολλαχοῦ λέγει,** Ξεν.ΚΠ 7,1,30· κ. μτ. γενικ. : Πλάτ.Φαίδ.111Α **πολλαχοῦ τῆς γῆς**· **2**) νεώτ. ἐπὶ κινήσεως, εἰς πολλοὺς τόπους ἢ πολλὰ μέρη ἢ σημεῖα, ὅ. πολλαχόσε· **3**) πολλάκις, συχνάκις : Ἡρ.6,122 **Καλλίεω δὲ τούτου ἄξιον πολλαχοῦ μνήμην ἐστὶ πάντα τινὰ ἔχειν,** Ἰσοκρ.4,183.

πολλαχῶς ἐπίρρ. κ. νεώτ. κατὰ πολλοὺς καὶ διαφόρους τρόπους, πολυειδῶς, ποικιλοτρόπως : Διογ.ἀπ.2, Ἰσοκρ.4,8, Δημ.60ἰ **οὐχ ἑνὶ ἔδωκε τρόπῳ .. λαμβάνειν δίκην .. ἀλλὰ πολλαχῶς**· **2**) διὰ πολλῶν ἐννοιῶν, μὲ πολλὰς σημασίας : Ἀριστλ.Τοπ.158b,10, αὐτ.Πολιτ.1276a,23.

πολληώρα ἐπίρρ. δημ. ἐπὶ πολλὴν ὥραν, ἐπὶ πολύ, πολὺν καιρόν : Σολωμ.Λόρδ Μπάϋρ 115,3 **ποὺ πολληώρα ἀργοποροῦνε εἰς τοῦ Μάρκου τὴν ταφή;**· **2**) συνεκδ. πρότερον, πρωτύτερα : **πολληώρα σὲ εἶδα ποὺ περνοῦσες.**

πολλοαγάπητος ον Ἐπιγρ. ὁ σφόδρα ἀγαπητός, λίαν προσφιλής, πολυαγαπημένος.

πολλόγειος Ἡσ. «ἡ φιθία σταφυλή».

πολλοδεκάκις ἐπίρρ. πολλάκις δέκα, πολλὲς φορὲς δέκα : Ἀριστφ.Εἰρ.243 **ἰὼ Πρασιαὶ τρισάθλιαι καὶ πεντάκις καὶ πολλοδεκάκις.**

πολλοποιός-όν μτγν. ὁ φέρων, παράγων, δημιουργῶν πλειονότητα, δημιουργὸς πλειονοψηφίας : Δαμάσκ.Ἀρχ.34.

πολλός-ή-όν ἰων. τ. τοῦ πολὺς βλ.λ.

πολλοσταῖος-α-ον μετὰ πολὺν χρόνον, ἔπειτα ἀπὸ πολὺν καιρό : Εὔβουλ.133.

πολλοστημόριος-ον (πολλοστός, μόριον) κ.νεώτ. ὁ πολλάκις μικρότερος, ὁ ὢν τὸ πολλοστὸν μέρος ἤτοι τὸ ἐλάχιστον ὅλου τινός, πάρα πολὺ μικρός, ἀντίθ. πολλαπλάσιος : Ἀριστλ.Τοπ.147a,26, αὐτ. Μεταφ.1028b,28, αὐτ.Πολιτ.1308b,2 **πολλαπλάσιον ἢ πολλοστημόριον τοῦ πρότερον**· ‖ κ. νεώτ. τὸ οὐδ. πολλοστημόριον ὡς οὐσ. τὸ πολλοστόν, ἤτοι ἐλάχιστον μέρος ὅλου τινός : αὐτ.Τοπ.125,a,9, Φιλόδ.Μουσ.110Κ, Λουκ.Θε.Δ 1,1 **οὐδὲ πολλοστημόριον τοῦτο ὧν σε δεῖ παθεῖν, - δὲν ἔχει οὔτε τὸ πολλοστημόριον τῆς ἱκανότητός σου.**

πολλοστός-ή-όν (πολλός, πολύς) κ. νεώτ. εἷς ἐκ τῶν πολλῶν, ἕνας ἀπ᾽ τοὺς πολλούς, ἀπ᾽ τὸ σωρό : Ἰσοκρ.5,65 **πολλοστὸς ὢν Συρακοσίων καὶ τῷ γένει καὶ τῇ δόξῃ** (εἷς ἐκ τῶν κοινῶν ἀνθρώπων ἐν Συρακούσαις καὶ ὡς πρός..)· ‖ νεώτ. εἷς ἐκ πολλῶν, ὁ τελευταῖος σειρᾶς τινος : τὸ ἐπαναλαμβάνω **διὰ πολλοστὴν φοράν**· **2**) ὁ λίαν μικρᾶς, μικροτάτης σπουδαιότητος, ἔσχατος, ἐλάχιστος, ὁ ἀποτελῶν τὸ ἐλάχιστον μέρος ὅλου τινός : Πλάτ.Νόμ.896Β **κίνησις .. δευτέρα τε καὶ ὁπόσων ἀριθμῶν βούλοιτο ἄν τις ἀριθμεῖν αὐτὴν πολλοστὴν τοσούτων,** αὐτ.Φιλ.44Ε **αἱ πολλοσταὶ ἡδοναί**· ‖ **τὰ πολλοστὰ** σκληρότητι τὰ ἥκιστα σκληρά : αὐτ. **πότερον .. τὰ σκληρότατα.. ἢ .. τὰ πολλοστὰ σκληρότητι**· **3**) μετὰ τῆς προθ. **ἀπὸ** ὁ λίαν ἀπομεμακρυσμένος, ἀπώτατος : Ἑρμεί.Ἀλ.Φαῖδρ.174Α **τρίται καὶ πολλοσταὶ ἀπὸ [τῆς Νυκτός],** Ἰάμβλ.Δυστ.3,28, Πρόκλ.Στοιχ. Θεολ.110, αὐτ.181 **πολλοστὸς ἀπὸ τῆς ἀρχικῆς μονάδος**· **4**) **πολλοστὸν (μέρος ἢ μόριον)** κλάσμα ἔχον ἀριθμητὴν τὴν μονάδα καὶ παρονομαστὴν ἀριθμὸν μεγαλύτερον αὐτῆς : Ἀνδοκ.2,8, Θουκ.6,86 **ἔτι βουλήσεσθε καὶ πολλοστὸν μόριον αὐτῆς ἰδεῖν,** Ξεν.Ἀπομν.4,6,7· ‖ συχνότ. μτ. ἀρνήσ. : Λυσ.14,46 **οὐδὲ τὸ πολλοστὸν μέρος,** Ἰσαῖ.1,34, Φιλόδ.Ρητ 1,210S **μηδὲ πολλοστὸν ἐξευρίσκειν τινῶν**· **5**) ἐπὶ χρόνου ἐν φρ. **πολλοστῷ ἔτει** εἰς τὸ τελευταῖον τῶν πολλῶν ἐτῶν, μετὰ πολλὰ ἔτη : Κρατῖν.Νεώτ.9· ‖ **πολλοστῷ χρόνῳ**

μετὰ παρέλευσιν πολλοῦ χρόνου : Ἀριστφ.Εἰρ.559 ἀσπάσασθαι θυμὸς ἡμῖν ἐστι πολλοστῷ χρόνῳ, Δημ.761 τὰ τούτων πολλοστῷ χρόνῳ μόλις ἄκοντας .. κατατιθέναι, Μέν.329· || φρ. τὸ πολλοστὸν λέγω μεταχειρίζομαι διαδοχικῶς πολλὰ ὀνόματα : Διον.᾽Αλ.Ρητ.11,9· 6) μτγν. ὁ πολὺς βλ.λ. : ΠΔ Βασ.2,23,20 ἀνὴρ αὐτὸς πολλοστὸς ἔργοις ἀπὸ Καβεσεὴλ (διαπράξας, ἐκτελέσας πολλά).

πολλοστῶς ἐπίρρ. ὀλιγώτερον κυρίως : Ἀριστλ. ΗΝικ.1176a,29 δευτέρως καὶ πολλοστῶς λέγοιντ᾽ ἄν, Ἑρμεί.᾽Αλ.Φαῖδρ.90Α (ὑγείας) πρώτως μὲν θεοί, δευτέρως δὲ ἢ καὶ πολλοστῶς ἄνθρωποι μεταλαμβάνουσιν.

πολλότης-ητος (ἡ) μτγν. ἡ ἰδιότης τοῦ πολλοῦ, τὸ νὰ εἶναί τι πολύ, πληθύς, πολυαριθμότης : Δαμάσκ.᾽Αρχ.55.

πολλύνομαι Φώτ.441,7 «πολὺς γίνομαι, αὐξάνω, πληθύνομαι».

πόλο (τὸ) (ἀγγλ.) δημ. ἀκλ. εἶδος ἀγγλικῆς ἀθλητικῆς παιδιᾶς μὲ σφαῖραν καὶ εἰδικὰς ῥάβδους ὑπὸ δύο ὁμάδων ἐφίππων παικτῶν.

πολογραφία (ἡ), ἰων. -ίη περιγραφὴ (τῶν πόλων) τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν οὐρανίων σωμάτων : Ἱππ. Ἐπιστ.18· || τίτλος πραγματείας τινὸς τοῦ Δημοκρίτου : Διογ.Λ 9,48.

πολοδείκτης (ὁ) νεώτ. εἶδός τι μικρᾶς φορητῆς μαγνητικῆς πυξίδος.

πολοδόκη (ἡ) νεώτ. σιδηρᾶ πλὰξ μετὰ ὑποστηρίγματος καὶ ὀπῆς εἰς ἣν ἐντίθεται ὁ ἕστωρ, ἤτοι ὁ πόλος βαρέος ἀντικειμένου, διὰ νὰ περιστρέφεται τοῦτο καθ᾽ ὁριζοντίαν διεύθυνσιν.

πολοζενιθι(α)κός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πόλον ἅμα καὶ τὸ ζενίθ : πολοζενιθιακὴ ἀπόστασις.

πολοικίζομαι μον. κατοικοῦμαι ὑπὸ πολλῶν κατοίκων : Στουδ.Θεόδ.800 (ἔκδ. Mi.) εἰσοικίσθητί μοι καὶ πολοικισθήσομαι.

πολοκράτωρ-ορος (ὁ) πάπ. ὁ κρατῶν, κύριος τῶν πόλων : πολοκράτωρ τοῦ οὐρανοῦ.

πολονέζα (ἡ) δημ. ἀκλ. δ. γρ. τοῦ πολωνέζ(α).

πόλος (ὁ) (πέλω, πέλομαι, πολέω), κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., μτγν. κ. πόλος (ἡ) (Λουκ.Λεξιφ.4) ἀκίνητόν τι πρᾶγμα περὶ ὃ ἕτερόν τι στρέφεται, ἄξων, δθ. ὁ ἄξων σφαίρας : Πλάτ.Τίμ.40C γῆν ἰλλομένην τὴν περὶ τὸν διὰ παντὸς πόλον τεταμένον· 2) κ. νεώτ. ἕκαστον τῶν δύο ἄκρων τοῦ ἄξονος περὶ ὃν στρέφεται πραγματικῶς ἢ νοητῶς οἱαδήποτε σφαῖρα, ἰδ. δὲ νοητῶς ἡ γηΐνη : Ἀριστλ. Οὐρ.285b,9, αὐτ.285b,21, αὐτ.Μετ.262a,33· || πόλος βόρειος - νότιος τὸ βόρειον ἄκρον τοῦ ἄξονος τῆς γηΐνης ἢ οὐρανίας σφαίρας καὶ τὸ νότιον : Ἵππαρχ.1,4,1, αὐτ.8,14, Γέμιν.16,11, Κλεομήδ.1,4, Πτολ.Μαθ.2,6· || ὁμ. καλοῦνται κ. ἀρκτικὸς καὶ ἀνταρκτικός : Ἀριστλ.Κόσ.392a,2· 3) πόλος τοῦ ὁρίζοντος τὸ κατακόρυφον σημεῖον, τὸ ζενὶθ βλ.λ. : Εὐκλ.Φαιν.18Μ· || λόξωσις τοῦ πόλου κλίσις, λοξότης αὐτοῦ : Ὀκελλ.2,3 4) νεώτ. συνεκδ. ἡ περιοχὴ ἡ περὶ τὰ δύο σημεῖα εἰς τὰ ὁποῖα ὁ νοητὸς ἄξων περὶ ὃν στρέφεται ἡ γῆ τέμνει τὴν γηΐνην σφαῖραν· 5) νεώτ. ἕκαστον τῶν ἄκρων τῆς ἠλεκτρικῆς στήλης ἢ ἠλεκτρικῆς μηχανῆς : θετικὸς καὶ ἀρνητικὸς πόλος· 6) ὁμ. ἕκαστον τῶν ἄκρων ὑλικοῦ τινος σώματος εἰς ὃ ἐκδηλοῦνται μὲ τὴν μεγαλυτέραν ἔντασιν αἱ ἑλκτικαὶ καὶ ἀπωστικαὶ μαγνητικαὶ δυνάμεις : βόρειος καὶ νότιος πόλος· 7) μτγν. ὁ πολικὸς ἀστήρ : Ἐρατοσθ.Κατ.2· 8) ἡ σφαῖρα ἡ περὶ τὸν ἄξονα στρεφομένη, ὁ θόλος τοῦ οὐρανοῦ, τὸ στερέωμα: Αἰσχ.Πρ.429 ὃς γᾶν οὐράνιόν τε πόλον νώτοις ὑποστεγάζει, Ἀλεξ.261,7 τὸ τοῦ πόλου παντὸς ἡμισφαίριον, Ἑλλ.Ἐπιγραμμ.225 ψυχὴ δ᾽ αἰθέριον κατέχει πόλον, Μητρόδ.ΑΠ 14,139 ἀπ᾽ ἀντολίης πόλον ἥλατο χρύσεα κύκλα ἠελίου· 9) τὸ γεωγραφικὸν πλάτος : Γαλ.17(1),16 ὑπὸ τὸν αὐτὸν πόλον· 10) ἡ τροχιὰ ἀστέρος : Πλάτ.Ἐπιν.986C ἐν ᾧ διεξέρχεται τὸν αὑτοῦ πόλον· 11) Ἡσ. «ἡ τῆς κεφαλῆς στεφάνη»· 12) Πολυδ.2,99 «ἡ κεφαλή»· 13) γῆ ἠροτριωμένη, ὠργωμένη : Ξεν. Οἰκ.18,8 συνώσας τὸν καθαρὸν (σῖτον) πρὸς τὸν πόλον ὡς εἰς στενότατον· 14) ἐλατήριον ἄξονος ἁμάξης ὅπως ὑποβαστάζῃ τὸ σῶμα αὐτῆς : Διόδ.18,27 κατὰ δὲ τὸ μέσον μῆκος εἶχον πόλον ἐνηρμοσμένον μηχανικῶς· 15) ἀστρονομικὸν ὄργανον δεικνύον τὰς τέσσαρας ὥρας τοῦ ἔτους ἢ ἡλιακὸν ὡρολόγιον ἐν σχήματι δίσκου, ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ ὁποίου μικρά τις ῥάβδος ἐμπεπηγμένη δεικνύει διὰ τῆς σκιᾶς της τὰς ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ δίσκου σημειωθείσας ὥρας τῆς ἡμέρας : Ἡρ. 2,109 πόλον μὲν καὶ γνώμονα καὶ τὰ δυώδεκα μέρεα τῆς ἡμέρης, Ἀριστφ.ἀπ.163· π.Λουκ.Λεξιφ.4 ὡς θηλ.· || διακόσμησις τοῦ πόλου διοργάνωσις τοῦ ὡρολογίου : Ἐπιγρ.· 16) κεκρύφαλος, κάλυμμα τῆς κεφαλῆς φερόμενον ὑπὸ θεαινῶν, οἷον τῆς Ἀφροδίτης ; Παυσ.2,10,5 φέρουσα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς πόλον· κ. τῆς Τύχης : αὐτ.4,30,6· 17) ἀρχιτεκτ. γόμφος βλ.λ. : Ἐπιγρ. 18) ἡμισεληνοειδὴς προσεκβολὴ εἰς μηχανήν τινα, ἔργον ἔχουσαν τὴν ἀνάταξιν τῶν ἐξηρθρωμένων μελῶν : Φιλιστίων π.᾽Ορειβ.49,4,37· 19) ἐργάτης, βαροῦλκον : Ἐπιγρ.

πολτάριον (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ πόλτος βλ.λ., ὑδαρὴς πόλτος : Διοσκ.2,92 ἔστι δὲ τὸ ῥόφημα ὥσπερ πολτάριον ὑγρὸν καὶ παιδίοις ἁρμόδιον, Φιλούμ.π.᾽Ορειβ.45,29,3.

πολτάριος (ὁ) μτγν. χύτρα, χυτρίς : Γαλ.13,280.

πολτοειδής-οῦς-ές νεώτ. ὁ πολτώδης βλ.λ.

πολτοποίησις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ πολτοποιῶ βλ.λ., τὸ ποιεῖν τι πολτῶδες.

πολτοποιῶ-έω μτγν. κ. νεώτ. ποιῶ τι πόλτον, μεταβάλλω εἰς πλότον βλ.λ. : Ὀρειβ.ἀπ.75· κ. παθ. γίνομαι πόλτος, μεταβάλλομαι εἰς πόλτον : Διοσκ. 2,106 καὶ πολτοποιούμενον δὲ δίδοται.

πόλτος (ὁ) παχύρρευστος, πυκνόρρευστος ζωμός, ἕψημα, χυλός, κουρκούτι : Ἀλκμ.75, Πλούτ.Ἠθ. 734Β αἱ Γαλατῶν γυναῖκες εἰς τὰ βαλανεῖα πόλτον χύτρας εἰσφέρουσαι, αὐτ.201C· || φρ. πόλτον ἕψω βράζω, παρασκευάζω διὰ βρασμοῦ χυλόν : Ἐπίχ.23 πόλτον ἕψειν ὄρθριον.

πολτός (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ πόλτος βλ.λ. : Ἀρχιγ. π.᾽Ορειβ.8,1,7,αὐτ.8,46,11, Γαλ.12,45· || νεώτ. οὐσία ἢ μᾶζα μαλακὴ καὶ ὑδαρής, χυλός.

πολτοχάρυβδις (ἡ) πιθ. ὡς ἡ διορθ.Bergk ποντοχάρυβδις βλ.λ. : Ἱππῶν.85,1.

πολτώδης-ους-ες μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἐν εἴδει πόλτου, ὅμοιος πρὸς πόλτον : Ἐρωτιον.ἐν λ. πολφοὶ βρῶμα πολτῶδες.

πολύ ἐπίρρ. νεώτ. κ. δημ. ἐξ αἰτ. οὐδ. ἐν. τοῦ πολὺς βλ.λ.

πολυ- κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. α᾽ συνθετικὸν διαφ.λ., ἔχον τὴν ἔννοιαν ὅτι τὸ διὰ τοῦ β᾽ συνθετικοῦ δηλούμενον ὑπάρχει ἢ γίνεται εἰς μεγάλην ποσότητα, ἔκτασιν, ἔντασιν κλπ.ἢ ὅτι δρᾷ ἢ ἐπαναλαμβάνεται πολλάκις, οἷον πολυάγαθος, πολυαγρία, πολυλογῶ.

πολυάγαθος-ον μτγν. ὁ πολὺ ἀγαθός, λίαν καλός, ἀγαθώτατος : Ἰω.Μον.104.

πολυαγάπητος(-η)-ο(ν) σχόλ. μσν. κ. δημ. ὁ πολύ, λίαν ἀγαπητός, ὁ ὑπὸ πολλῶν ἀγαπώμενος : Σχόλ.᾽Οππ.᾽Αλ.4,138, Ἡσ. ἐν λ. πολύθεστος.

πολυαγαπῶ-άω μσν. δημ. ἀγαπῶ τι(να) πολύ, καθ᾽ ὑπερβολήν, ὑπεραγαπῶ : Ἐρωτόκρ.2,217 ηὗρηκε τὴν πολυαγαπᾷ κρυγιὰ καὶ ματωμένη· || κ. παθ. : Κρυστ.᾽Αγροτ. Ἡ πεντάμορφη Ι ἦταν δυὸ ἀδέρφια γκαρδιακὰ καὶ πολυαγαπημένα· || ὁ πολυαγαπῶ ὡς οὐσ. ἡ προσφιλὴς ἐρωμένη : Πο-

λίτ.'Εκλ Τραγ.173,7 **πῶς νά τῆς τὸ** πῶ, **πῶς νά τὴν** ἐξυπνήσω **τὴν πολυαγαπῶ.**

πολυάγκιστρος-ον κ. νεώτ. ὁ ἔχων, φέρων πολλὰ ἄγκιστρα : 'Οππ.'Αλ.3,78· **2)** τὸ οὐδ. **πολυάγκιστρον** ὡς οὐσ. ἀλιευτικὸν ὄργανον, ἀλιευτικὴ ὁρμιὰ φέρουσα πολλὰ ἄγκιστρα, παραγάδι : 'Αριστλ.ΖΙ 532b,25, αὐτ.621a,16 **ἁλίσκονται δὲ . . πολυαγκίστροις ἐν ῥοώδεσι καὶ βαθέσι τόποις.**

πολυαγρής-οῦς-ές μτγν. ὁ πολύαγρος βλ.λ. : 'Οππ.Κυν 1,88 **πολυαγρέα φῶτα.**

πολυαγρία (ἡ) μτγν. ἄγρα, σύλληψις πολλῶν θηραμάτων, πλήθους **κυνηγίου** : Πολυδ.5,13.

πολύαγρος-ον μτγν. ὁ συλλαμβάνων πολλήν, ἄφθονον ἄγραν, ἀγρεύων πολλὰ θηράματα κατὰ τὸ κυνήγιον, ἐκεῖνος, ποὺ πιάνει πολὺ κυνήγι : Ζώσ. ΑΠ 6,184 **τὸν δὲ δι' αἰγιαλῶν θὲς πολυαγρότερον.**

πολυάγρυπνος-ον μσν. ὁ πολύ, λίαν ἄγρυπνος, δθ. μτφ. ὁ πολὺ προσεκτικός : Γεώργ.'Αλ. Βι.'Ιω.Χρυσ.192,11.

πολυαδελφία (ἡ) σχόλ. κ. νεώτ. τὸ ἔχειν πολλοὺς ἀδελφούς, πληθὺς ἀδελφῶν : Σχόλ.Πτολ.Τετράβ.102· **2)** νεώτ. βοταν. ἡ περίπτωσις καθ' ἣν οἱ στήμονες τοῦ ἄνθους εἶναι ἡνωμένοι εἰς τὴν βάσιν των ἀνὰ τρεῖς ἢ τέσσαρες κατὰ δεσμίδας.

πολυάδελφος-ον μτγν. ὁ ἔχων πολλοὺς ἀδελφούς, πολλὰ ἀδέρφια : Βέττ.Βάλ.16,29, Πολυδ.6,171, Παῦλ.'Αλ.3, Σχόλ.Σοφ.'Αντ.1.

πολυαδενία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. μία τῶν μορφῶν τῆς λεμφοδενίας, καθ' ἣν παρατηρεῖται διήθησις καὶ ὑπερτροφία πολλῶν ὁμοῦ λεμφικῶν ἀγγείων.

πολυαδένωμα-ατος (τὸ) νεώτ. ἰατρ. ταυτόχρονος ὑπερτροφία ἀδένων τῆς αὐτῆς φύσεως.

πολυαής-οῦς-ές (ἄημι) μτγν. ποι. ὁ πνέων πολὺ ἢ ἰσχυρῶς, ὁ πολὺ ἢ δυνατὰ φυσῶν : Κόϊντ.1,253 **ψυχὴ δ' ἐμίγη πολυαέσιν αὔραις.**

πολυάθλιος-ον 'Επιγρ. ὁ λίαν καταπονούμενος, πολὺ καταπεπονημένος.

πολύαθλος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ πολλοὺς ἄθλους, πολλοὺς ἀγῶνας ἐκτελέσας καὶ ὡς νικητὴς λαβὼν βραβεῖον, ὁ ἀριστεύων ἐν πολλοῖς ἀγῶσιν, ἐπὶ τοῦ 'Ηρακλέους : Λουκ.Θε.Δ 10,1 **τεχθῆναι γάρ τινα δεῖ ἐκ τῆς ὁμιλίας ταύτης μέγαν καὶ πολύαθλον θεόν·** || κ. ἐπὶ σώματος ἁγίου : Μηναῖ.12,5 'Ορθρ. 'Ωδ.8,5 **ἔνθα καὶ νῦν κατάκειται τὸ καρτερικόν σου καὶ πολύαθλον σῶμα.**

πολύαιγος-ον μτγν. ὁ ἔχων πολλὰς αἶγας, πλούσιος εἰς αἶγας : Λεωνίδ.Θεσσ.ΑΠ 9,744.

πολυάϊκος-ον σχόλ. ὁ πολυάϊξ βλ.λ. : Σχόλ. Εὐρ.Μήδ.10.

πολυαίματος-ον ὁ ἔχων πολὺ αἷμα, πλήρης αἵματος : 'Εμπ.150, 'Αθήν.7,301F **θύννος πολυαίματος ὤν.**

πολυαιμία (ἡ) κ. νεώτ. πλησμονή, πληθώρα, ἀφθονία αἵματος : 'Αριστλ.ΖΜ 669b,4, Γαλ.10,611· **2)** νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ πολυαίμου, τὸ νὰ εἶναί τις πολύαιμος.

πολύαιμος-ον κ. νεώτ ὁ ἔχων πολὺ αἷμα, πληθωρικὸς εἰς αἷμα : 'Ιππ.Φύσ.14, 'Αριστλ.ΖΙ 515a,20, αὐτ.520b,27 **ἔστι δὲ τῶν ἐναίμων ταῦτα μὲν πολυαιμότερα,** αὐτ.ΖΜ 669a,27.

πολυαιμοσφαιρία (ἡ) νεώτ. παθολογικὴ συνδρομὴ χαρακτηριζομένη ὑπὸ σημαντικῆς αὐξήσεως τῶν ἐρυθρῶν αἱμοσφαιρίων.

πολυαιμῶ-έω ἔχω πολύ, ἄφθονον αἷμα, εἶμαι πολύαιμος : 'Αριστλ.ΖΜ 648a,30, αὐτ.ΖΓ 765b,18.

πολυαίμων-ονος-ον ὁ αἱματώδης βλ.λ. : Αἰσχ.'Ικ. 840 πολυαίμων **φόνιος ἀποκοπὰ κρατός.**

πολυαίνετος-ον ὁ πολύαινος βλ.λ. : Εὐρ.'Ηρακλ. 761 πόλιν . . **εὐδαίμονα καὶ δορὸς πολυαίνετον ἀλκᾷ μῆνιν ἐμᾷ χθονὶ κεύθειν,** 'Επιγρ.

πολυαίνητος-ον 'Επιγρ. ὁ πολυαίνετος βλ.λ. : 'Επιγρ.'Επιδαύρου, αὐτ.Δελφῶν.

πολύαινος-ον (αἰνῶ-έω) ὁ πολὺ ἐπαινούμενος, ὑμνούμενος : 'Ιλ.Ι 673 **εἴπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' 'Οδυσεῦ, μέγα κῦδος 'Αχαιῶν,** αὐτ.Κ 544, αὐτ.Λ 430, 'Οδ.Μ 184· **2)** ὁ πλήρης σοφίας καὶ πολυμαθείας λόγους ἐκφέρων, πολύμυθος· πρβλ. **αἰνῶ-έω** κ. αἶνος βλ.λ. ΙΙ : 'Ησ.

πολυάϊξ-ικος (ἀΐσσω) ἐπ. ὁ πολλὰς ὁρμητικὰς κινήσεις καὶ αἰσθήσεις ἔχων, ὑπὸ πολλῶν κινήσεων καὶ κόπων συνοδευόμενος, ἢ λίαν ὁρμητικός, σφοδρός, μαινόμενος, πολυόρμητος, πολυκίνητος, πολυτάραχος : 'Ιλ.Α 165 **τὸ μὲν πλεῖον πολυάϊκος πολέμοιο χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ',** 'Οδ. Λ 314· || **κάματος πολυάϊξ** κάματος, κόπωσις προερχομένη ἐκ τῆς εἰς τὸν πόλεμον ὁρμῆς : 'Ιλ.Ε 811 **ἀλλά σευ ἢ κάματος πολυάϊξ γυῖα δέδυκεν.**

πολυαισθησία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. διαταραχὴ τῆς αἰσθητικότητος, καθ' ἣν ἐξ ἑνὸς καὶ μόνου ἐρεθίσματος παράγονται πολλαπλᾶ συναισθήματα, ὡς ἐπὶ παραδείγματι πολλοὶ ταυτόχρονοι νυγμοὶ ἐξ ἑνὸς αἰχμηροῦ ἀντικειμένου.

πολυάκανθος (ἡ) κ. νεώτ. τὸ φυτὸν κάρδος ὁ ἀκανθώδης, τὸ γαϊδουράγκαθο : Θεόφρ.ΦΙ 6, 4,3· **2)** νεώτ. ζωολ. γένος ἰχθύων ἐκ τῶν **λαβυρινθοβραγχίων.**

πολυαλγής-οῦς-ές (ἄλγος) μτγν. ὁ πολυώδυνος, λίαν ἀλγεινός : 'Αντίοχ.'Αστρ. ἐν Κατ.'Αστρλ.Κ 1,112, 'Ορφ.'Υμν.67,2.

πολυάλγητος-ον σχόλ. ὁ πολὺ ἄλγος αἰσθανόμενος : Σχόλ.Σοφ.Αἶ.946· **2)** ὁ ἀνάλγητος : Σχόλ.Εὐρ.'Ιππ.1386.

πολυαλδής-οῦς-ές (ἀλδαίνω) μτγν. ποι. ὁ πολὺ θρεπτικός : Κόϊντ.2,658 **πολυαλδέσιν 'Ωραις.**

πολυαλθής-οῦς-ές μτγν. ὁ πολλὰς νόσους θεραπεύων, λίαν ἰαματικός : Διοσκ.3,146 **διὰ τὸ πολυαλθὲς καὶ πολύχρηστον αὐτῆς.**

πολυαλοσχήμων-ονος (ὁ) νεώτ. **τὸ ὀρυκτὸν** βεζουβιανὸς βλ.λ.

πολυαλφής-οῦς-ές (ἀλφάνω) μτγν. ποι. ὁ πολὺ ἀκριβὰ πωλούμενος, ὁ δυνάμενος νὰ πωληθῇ εἰς μεγάλην τιμήν : Νόνν.Δ 37,715 **ἡμίονον φερέτω πολυαλφέα.**

πολυάλφιτος-ον ὁ πολλά, ἄφθονα ἄλφιτα παράγων : Θεόφρ.ΦΙ Β,4,2.

πολυαμάρτητος-ον μσν. ὁ εἰς πολλὰς ἁμαρτίας ὑποπεσών, σφόδρα ἁμαρτωλός : 'Ανδρ.Κρ. 271, Στουδ.Θεόδ.202C **ἐμὲ τὸν πολυαμάρτητον.**

πολύαμμος-ον ὁ ἔχων πολλήν, ἄφθονον ἄμμον, ἀμμώδης· 'Ησ. ἐν λ. ἠμαθόεντος.

πολυάμπελος-ον ὁ ἔχων πολλὰς ἀμπέλους, ἢ ὁ ἐκ πολλῶν ἀμπέλων συνιστάμενος : Βακχ.7 (ἀπ.), Σχόλ.'Ιλ.Β 507, Σχόλ.Σοφ.'Αντ.1105 **διὰ τὸ πολυάμπελον τῆς χώρας.**

πολυαναγνωσία (ἡ) μτγν. τὸ νὰ ἔχῃ τις ἀναγνώσει πολλά, πολλὴ ἀνάγνωσις : 'Αθήν.14,654A **ὅσα ἐκ πολυαναγνωσίας εὑρεῖν ἠδυνήθην.**

πολυανάλωτος-ον μτγν. ὁ ἄσωτος, σπάταλος : Βέττ.Βάλ.48,25· **2)** ὁ πολλὴν δαπάνην, ἔξοδα ἀπαιτῶν, πολυδάπανος, πολυέξοδος, πολυτελής : ΕΜ 750,47.

πολυαναφορία (ἡ) σχόλ. ἡ βραδύτης περὶ τὴν ἀνατολήν : Σχόλ.Πτολ.Τετράβ.118.

πολυανάφορος-ον μτγν. ὁ βραδὺς εἰς τὴν ἀνατολήν : Βέττ. Βάλ.227,12, Σχόλ.Πτολ. Τετράβ.118.

πολυανδρεῖον (τὸ) μτγν. νεκροταφεῖον πολλῶν ἀνδρῶν, κοινόν : Φαβωρ. ἐν πάπ., 'Επιγρ.

πολυανδρία (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. πολυανθρωπία : 'Απп.'Εμφ.Πολ.1,7 **ἡ πολυανδρία τοῦ 'Ιταλικοῦ γένους,** Συνέσ.275C, Θεμίστ.Λόγ.6,74C· **2)** νεώτ. ὁ ἐν τινι χώρᾳ ἢ λαῷ μείζων πληθυσμὸς ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν· **3)** ὁμ. ἐπὶ γυναικῶν, ἴδ. ἐν ἀναφ. πρὸς ἐθνολογ. κ. ἱστορ. ἔθος ἢ θεσμόν, **τὸ ἔχειν** πλείονας τοῦ ἑνὸς ἐν ταὐτῷ νομίμους **συζύγους,**

ἄνδρας· **4)** **νεώτ.** βοτσν. ἡ περίπτωσις καθ' ἣν τὰ ἄνθη φυτοῦ τινος ἔχουσι πολλοὺς στήμονας.

πολυανδρικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πολυανδρίαν.

πολυάνδριος-ον μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πολυανδρίαν βλ.λ., εἰς τοὺς πολλοὺς ἄνδρας, ὅθ. **πολυάνδριον κακόν** ἡ πορνεία : Φίλ. 1,568· || **πολυάνδριος τάφος** τὸ πολυανδρεῖον: Εὐνάπ.Ἱστ.ἀπ.264D· || **πολυάνδριοι δαίμονες** πνεύματα συχνάζοντα εἰς τὰ πολυανδρεῖα, τὰ νεκροταφεῖα : Πάπ.· **2)** τὸ οὐδ. **πολυάνδριον** ὡς οὐσ. τὸ πολυανδρεῖον βλ.λ. : Φίλ.Μηχ.Βελοπ.86,14, Διον. Ἀλ Ρωμ.1,14, Στράβ.9,4,16, Ἰώσ.ΠΙ 5,1,3,Πλούτ. Φλαμ.7,Αἰλ.ΠΙ 12,21 **3)** ὁμ. τὸ οὐδ. **πολυάνδοιον** ὡς οὐσ. τόπος ἔνθα συνέρχονται πολλοί : Πλούτ.Ἠθ.823E.

πολύανδρος-ον κ. **νεώτ.** ἐπὶ τόπου, ὁ ἔχων πολλοὺς ἄνδρας, ὁ ὑπὸ πολλῶν ἀνθρώπων κατοικούμενος, πολυκατοίκητος : Αἰσχ.Πέρσ.73 **πολυάνδρου δ' Ἀσίας θούριος ἄρχων,** αὐτ.899,Παλαίφ.38· **2)** πολύ, πολυπληθές, πολυάριθμον σύνολον ἀνδρῶν : Αἰσχ.Πέρσ.533 **Περσῶν τῶν μεγαλαύχων καὶ πολυάνδρων στρατιὰν ὀλέσας,** αὐτ.Ἀγ.693,Τιμόθ.Μιλ.Πέρσ.194 **ἥβα νέων πολυάνδρων,** Ὀνήσανδρ.21,5· || **πολύανδρος συμβολή** συμβολή, πεῖρα πολλῶν ἀνδρῶν : Βέττ.Βάλ.172, 25· **3)** **πολύανδρος γυνή** ἡ ἔχουσα πολλοὺς ἄνδρας, συζύγους ἢ ἐραστάς : Πτολ.Τετράβ.72· **4)** τὸ οὐδ. **πολύανδρον** (τὸ) ὡς οὐσ. ἡ πορνεία : Φίλ 1,563· **5)** **νεώτ.** βοταν. ἐπὶ φυτῶν, ὁ φέρων πολλοὺς στήμονας, βλ. πολυανδρία.

πολυανδρῶ-έω ἔχω πολλοὺς ἄνδρας, κατοίκους: Θουκ.6,17 **ὄχλοις ξυμμείκτοις πολυανδροῦσιν αἱ πόλεις,** Ἰώσ.ΠΙ 18.9,1, Αἰλ.ΖΙ 5,12.

πολυάνθεμον τὸ) μτγν. τὸ φυτὸν βατράχιον βλ.λ.5) : Πλίν.ΦΙ 27,112,Γλωσσ.

πολυάνθεμος-ον (ἄνθεμον) ὁ ἔχων πολλὰ ἄνθη, πλησμονὴν ἀνθήσεως, ὁ πλούσιος εἰς ἄνθη : Σαπφ. Συμπλ.25,11 **πολυάνθεμοι ἄρουραι,** Πλούτ. Ἠθ. 294E **πολυάνθεμος χώρα·** **2)** ὁ κεκοσμημένος διὰ πολλῶν ἀνθέων: Ἀνακρ.65,3 **πολυάνθεμοι μίτραι,** Πίνδ.Ο 13,17 **πολλὰ δ' ἐν καρδίαις ἀνδρῶν ἔβαλον Ὧραι πολυάνθεμοι.**, σοφίσμαθ'.

πολυανθής-οῦς-ές (ἀνθῶ-έω) κ. μσν. κ. νεώτ., μτγν. ποι. θηλ. **παλυάνθεα** (Νίκ.Θηρ.877), ὁ ἔχων πολλὰ ἄνθη, λίαν ἀνθηρός, ὅθ. κτ. ἐπέκτ. ὁ ἔχων πολλήν, ἄφθονον, πυκνὴν βλάστησιν : Ὀδ Ξ 353 **ὅθι τε δρίος ἦν πολυανθέος ὕλης,** Ὕμν.Ὁμ.19,17 **πολυανθὲς ἔαρ·** || μσν. κ. ἐπὶ φυτῶν : Γεωπ. 15,4,4 **πολυανθὴς θύμβρα·** || μτγν. κ. μτφ. ἐπὶ τῆς χροιᾶς τῶν πτερύγων : Ὀππ.Κυν.1,320,Μόσχ.2, 59· **2)** ὁμ. ὁ ἐν μέρει κεχρωματισμένος, πεποικιλμένος : Διόδ.Σ 31,8,αὐτ.5,30 **πλινθίοις** **πολυανθέσι καὶ πυκνοῖς διειλημμένους.**

πολύανθος(-η)-ο(ν) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὁ πολυανθής βλ.λ.ΙΙ : Ὀρφ.Ὕμν.51,7 (δ. ἀνάγν.).

πολυάνθραξ-ακος (ὁ,ἡ) σχόλ. ὁ ἔχων πολλοὺς ἄνθρακας : Σχόλ.Ἀριστφ.Ἀχ.34.

πολυανθρωπία (ἡ) κ. νεώτ. μέγα πλῆθος, πληθὺς ἀνθρώπων, πολὺς πληθυσμός : Ξεν.Ἑλλ.5,2,16 **πολυανθρωπία γε μὴν διὰ τὴν πολυσιτίαν ὑπάρχει ;,** Ἀριστλ.Πολιτ.1326b,20, Διόδ.Σ 1,73 **καὶ διὰ τοῦτο τὴν πολυανθρωπίαν κατασκευάζειν.**

πολυανθρωπίζομαι μσν. καθίσταμαι, γίνομαι πολυάνθρωπος : Στουδ.Θεόδ.800 (ἔκδ.Mi.) **πολιούχησόν με καὶ πολυανθρωπισθήσομαι.**

πολυάνθρωπος(-η)-ο(ν) κ. μσν. ὁ πολλοὺς ἀνθρώπους ἔχων, ὁ ἀπὸ πολλοὺς ἀνθρώπους κατοικούμενος, ὁ πολυπληθὴς εἰς ἀνθρώπους, κατοίκους : Ἱππ Ἄρθρ.72,Θουκ.2,54,αὐτ.6,3 **ὕστερον δὲ χρόνῳ καὶ ἡ ἔξω προστειχισθεῖσα πολυάνθρωπος ἐγένετο,** Ἀριστλ. Πολιτ.1326a,25, αὐτ.1321b,25, Καισόρ.Δαπ. ἐν Σάθ.3,88 **βασίλειον εὐρύχωρον καὶ πολυάνθρωπον,** Παπαντ.Ἀγ.Ὄρ.13 **συνέστησε νὰ εἶναι τὰ μοναστήρια πολυάνθρωπα, - πολυάνθρωπη πολιτεία·** || νεώτ. ὁ ἐκ πολλῶν ἀνθρώπων συγκείμενος, ἀπὸ πολλοὺς ἀποτελούμενος: **πολυάνθρωπος συγκέντρωσις·** **2)** μτγν. ὁ ὑπὸ πολλῶν ἀνθρώπων συχναζόμενος, κοσμοβριθής : Λουκ.Περεγρ.1 **τὴν πολυανθρωποτάτην τῶν Ἑλληνικῶν πανηγύρεων·** **3)** ὁ μέγας τὸν ἀριθμόν, πολυάριθμος : Πολύβ.3,37,11 **κατοικεῖται δὲ πᾶν ὑπὸ βαρβάρων ἐθνῶν καὶ πολυανθρώπων.**

πολυανθρωπῶ-έω μτγν. εἶμαι πολυάνθρωπος, ἔχω πολλοὺς κατοίκους : Ἰώσ.ΑΙ 1,4,1 **εἰ πολυανθρωπήσειαν, στέλλειν ἀποικίας** (δ.ἀνάγν.), Στέφ. Βυζ. ἐν λ. Ἀρτύμνησος.

πολυάντυξ-υγος (ὁ,ἡ) μτγν. μσν. ὁ πολλὰς περιφερείας, πολλοὺς γύρους, κύκλους ἔχων, πολύκυκλος : Παῦλ.Σιλ.Ἄμβων.198.

πολυανώδυνος-ον μτγν. ὁ πολὺ ἀνώδυνος, ὁ ἔχων πολλὴν δύναμιν πρὸς καταστολὴν τῶν πόνων (οὕτω χαρακτηρίζεται τὸ κώνειον) : ΨΔιοσκ.4,78.

πολυάνωρ-ορος (ὁ,ἡ) ὁ πολυάνθρωπος βλ.λ.2), ὁ λίαν συχναζόμενος : Εὐρ.ΙΤ 1281 **πολυάνορι δ' ἐν ξενόεντι θρόνῳ θάρση βροτοῖς θεσφάτων ἀοιδαῖς·** **2)** πολυάνθρωπος βλ.λ.1) : Ἀριστφ.Ὄρν. 1313 **ταχὺ δ' ἂν πολυάνορα τὰν πόλιν καλοῖ τις ἀνθρώπων·** **3)** **πολυάνωρ εὐνομία** ἡ ἐν πολιτείᾳ πολυανθρώπῳ ὑπάρχουσα : Ἐπιγρ. Ἐπιδαύρου· **4)** **γυνὴ πολυάνωρ** γυνὴ ἔχουσα ἢ λαβοῦσα πολλοὺς ἄνδρας : Αἰσχ.Ἀγ.62 **πέμπει ξένιος Ζεὺς πολυάνορος ἀμφὶ γυναικός.**

πολυάξιος-α-ον μσν. ὁ πολλὰς ἀξίας, ἀξιώματα ἔχων : Σταυδ.Θεόδ.749 (ἔκδ.Mi.).

πολυαπεχθής-οῦς-ές μτγν. ὁ πολὺ ἀπεχθής, λίαν μισητός : Βέττ.Βάλ.248,2.

πολυαπόδημος-ον μτγν. ὁ πολὺ ταξιδεύων ἢ ταξιδεύσας, πολυταξιδεμένος : Βέττ.Βάλ.98,7.

πολυαπολόγητος-ον μσν. ὁ ἐνδεὴς πολλῶν ἀπολογιῶν, δικαιολογιῶν, ποὺ δὲν ἔχει πολλὲς δικαιολογίες, ἀναπολόγητος : Σουδ.Θεόδ.891f, 84 **πολυφρόντιδες καὶ πολυαπολόγηται.**

πολυάρᾱτος-ον (ἀρῶμαι-άομαι), ἐπ. **πολυάρητος** ὁ πολὺ ἐπιθυμητός, πολυπόθητας : Ὀδ.Ζ 280 **ἤ τίς οἱ εὐξαμένῃ πολυάρητος θεὸς ἦλθεν,** αὐτ.Τ 404· || κ. ἐπὶ τῆς σοφίας : Πλάτ.Θεαίτ. 165E **πρὶν θαυμάσας τὴν πολυάρατον σοφίαν ξυνεποδίσθης ὑπ' αὐτοῦ·** **2)** μτγν. ὁ πολὺ κατηραμένος, ἐπικατάρατος : Δαμάσκ.Ἰσιδ.18,92.

πολυάργυρος-ον ὁ πολὺν ἄργυρον ἔχων, ὁ πλούσιος εἰς ἄργυρον : Ἡρ.5,49 **οἰκέοντές τε χώρην ἀγαθὴν καὶ πολυαργυρώτατοι ἐόντες,** Διόδ. Σ 5,36 **πολυάργυροι πλάκες τῆς γῆς,** Φίλ.2,30, Πλούτ.Σύγκρ.Λύσ. κ. Σύλλ.3.

πολύαρδος-ον μσν. ἐπὶ ποταμοῦ, ὁ πολλὰς χώρας, ὁ πολὺ ἀρδεύων: Στουδ.Θεόδ.801 (ἔκδ.Mi.).

πολυάρετος-ον μτγν. ὁ πολλὰς ἀρετὰς ἔχων, πολὺ ἐνάρετος : Βασ.2,237A.

πολυαρής-οῦς-ές σχόλ. δ. ἀνάγν. τοῦ ταχυήρης βλ λ ἐν Σχόλ. Ὀππ.Ἁλ.4,569.

πολυάρητος-ον ἐπ. τ. τοῦ πολυάρατος βλ.λ.

πολυαρθρῖτις-ιδας (ἡ) νεώτ. ἰατρ. πολλαπλῆ φλεγμονώδης πάθησις τῶν ἀρθρώσεων χαρακτηριζομένη ἐκ διογκώσεως αὐτῶν καὶ διηθήσεως τῶν πέριξ ἱστῶν.

πολύαρθρος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ πολλὰ ἄρθρα, πολλὰς ἀρθρώσεις ἔχων : Γαλ.Χρ.Μορ.3,6 **πολύαρθροι πόδες.**

πολυαρίθμητος-ον μτγν. ὁ πολυάριθμος βλ.λ.: Ψ Ἰω.Χρυσ.Λόγ.5,7,241.

πολυάριθμος(-η)-ο(ν) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ὁ πολὺς κατ' ἀριθμόν, ὁ ἐκ μεγάλου πλήθους ἀποτελούμενος, πολυπληθής : Καλλίστρ.π.Στοβ.